

መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ።

የብሉይና ፡ የሐዲስ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ።

THE

LIBRARY

OF THE

FACULTY OF DIVINITY

AT

McGILL UNIVERSITY

ወሶሉ ፡ ዘተጽሕፈ ፡ በመንፈሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተጽ
ሕፈ ፡ ወይበቍዕ ፡ ለሙሉ ፡ ትምህርት ፡ ወተግሣጽ ፡ ወአር
ትዖ ፡ ወአጥብዖ ፡ ውስተ ፡ ጽድቅ ። (፪ ፡ ጢሞ ፡ ፫ ፡ ፲፮)

እኛ ፡ ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡
ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢትዮጵያ ፡

በእኛ ፡ ልዩ ፡ ትእዛዝ ፡ ከመሠረታዊው ፡ ልሳን ፡ ከዕብራይስጥና ፡ ከዕርዕ ፡ ጋር ፡ እየተ ያየ ፡ ታርሞ ÷ የግዕዙንም ፡ ሥርዓት ፡ ተከ ትሎ ፡ የተዘጋጀውንና ፡ በመናገሻ ፡ ከተማችን ፡ በሚገኘው ፡ ማተሚያ ፡ ቤታችን ፡ ያሳተምነ ውን ÷ ይህን ፡ የአማርኛ ፡ መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡

ለ ማጊል ዩኒቨርሲቲ

ሰጥተናል ።

ሐምሌ ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመተ ፡ ምሕ ረት ፡ በነገሥን ፡ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ አዲስ ፡ አበባ ፡ በገነተ ፡ ልዑል ፡ ቤተ ፡ መንግ ሥታችን ፡ ተጻፈ ።

"All scripture is given by inspiration of God, and is profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness"
2 TIMOTHY, 3:16.

We, Haile Selassie I.
Emperor of Ethiopia,

present to MCGILL UNIVERSITY

this revised Amharic edition of the Holy Bible, which, at Our special command, was translated with careful reference to its original tongues of Hebrew and Greek, in conformity with the Geeze order, and printed at Our Printing Press in Our Capital city.

Done at the Guennete Leul Palace, Addis Ababa, this Twenty-Third Day of July in the Thirty-First Year of Our Reign and the year of Our Lord One Thousand Nine Hundred and Sixty-One.

ቀ. ሃ. ሥላሴ

ወሶሉ ፡ ዘተጽሕፈ ፡ በመንፈሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተጽ
ሕፈ ፡ ወይበቍዕ፡ ለሶሉ ፡ ትምህርት ፡ ወተግሣጽ ፡ወአር
ትዖ ፡ ወአጥብዖ ፡ ውስተ ፡ ጽድቅ ። (፪ ፡ ጢሞ.፫ ፡ ፲፮)

እኛ ፡ ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡
ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢትዮጵያ ፤

በእኛ ፡ ልዩ ፡ ትእዛዝ ፡ ከመሠረታዊው ፡
ልሳን ፡ ከዕብራይስጥና ፡ ከዕርዕ ፡ ጋር ፡ እየተ
ያየ ፡ ታርሞ ÷ የግዕዙንም ፡ ሥርዓት ፡ ተከ
ትሎ ፡ የተዘጋጀውንና ፡ በመናገሻ ፡ ከተማችን ፡
በሚገኘው ፡ ማተሚያ ፡ ቤታችን ፡ ያሳተምነ
ውን ÷ ይህን ፡ የአማርኛ ፡ መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፤

ለ ማጊል ዩኒቨርሲቲ

ሰጥተናል ።

ሐምሌ ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡
ዘጠኝ ፡ መዶ ፡ ሃምሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመተ ፡ ምሕ
ረት ፡ በነገሥን ፡ በሠላሳ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡
አዲስ ፡ አበባ ፡ በገነተ ፡ ልዑል ፡ ቤተ ፡ መንግ
ሥታችን ፡ ተጻፈ ።

"All scripture is given by inspiration of God, and is profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness"
2 TIMOTHY, 3:16.

We, Haile Selassie I,
Emperor of Ethiopia,

present to McGILL UNIVERSITY

this revised Amharic edition of the Holy Bible, which, at Our special command, was translated with careful reference to its original tongues of Hebrew and Greek, in conformity with the Geeze order, and printed at Our Printing Press in Our Capital city.

Done at the Guennete Leul Palace, Addis Ababa, this Twenty-Third Day of July in the Thirty-First Year of Our Reign and the year of Our Lord One Thousand Nine Hundred and Sixty-One.

PREFACE
(TRANSLATION)

Ethiopia, an island of Christianity, is recorded in history as having received first the Old Testament, and then the New Testament, earlier than most of the countries of the world. When, in Old Testament times, she received the Law, and when, in New Testament times, she received the Gospel, she ensured that the Scriptures were translated into the ancient language of Geeze. From those times to this, various books both of spiritual and material profit have periodically been compiled and written in Geeze. We remember with deep gratitude those fathers of old who, as time and opportunity allowed, worked with much care and labour and have left us books for the preservation of the Faith and for the increase of learning and knowledge.

In former ages, Geeze was the language of the country and so, even without an interpreter, the people had no difficulty in examining and understanding the books; but just as one age succeeds another, so one language tends to succeed another, and Amharic, which sprung from Geeze, gradually grew until it became the common speech of the people, taking the place of Geeze. At that time, Geeze was understood by the learned people of the Church, but was no longer readily understood by the ordinary people. Arising from this, the scholars in their preaching and work have for centuries been forced in their teaching to interpret from Geeze into Amharic. And these conditions prevailed until Our own times.

Since the time when, by God's goodness, We were chosen to ascend the Throne of Ethiopia, and while we have been leading Our people to progress in learning and knowledge, We have laboured in every way possible with an eye to their growth in spiritual and material learning and knowledge. In order to reach this goal, and realising that the first necessity was to have the Scriptures translated into Amharic and printed in bulk, in 1918 when We were still Heir to the Throne and Regent, We chose from amongst the scholars some to translate the Scriptures and to produce the translation alongside the Geeze. After this, too, at Our private expense We had a printing machine brought from Europe, established a Printing Press, and began to have books printed. Some of the books which We caused to be printed in Geeze and Amharic at that time, read in churches and homes, have been found profitable to the establishment of faith and to spiritual strengthening. After that, noting that the mind of the people continued to grow in understanding, We arranged for a word-for-word translation into Amharic of the books of the Old and New Testaments. Our scholars completed the translation and presented it to Us in 1931, and We ordered its printing. While the book was still in the Press, however, enemy aggression in 1935 halted the work. Even so, when in exile in London, We gave permission for this same Bible to be printed by photo-offset, and it was duly issued By this Book, Our Ethiopian subjects in exile in many countries held fast to their Faith and presented their petitions to Almighty God as they awaited the restoration of Ethiopia.

When, all honour and praise be to God, We had brought about the liberation of Ethiopia and had entered Our Empire, realising that there ought to be a revision from the original Hebrew and Greek of the existing translation of the Bible, We chose scholars qualified for the work by Biblical training and on March 6th, 1947 set up a Bible Committee in our Palace. The Committee worked with diligence for some five years, and on April 19th, 1952 presented the translation to Us. We give heartfelt thanks to all who helped Us in this work.

All the ancient Scriptures were written for our instruction, in order that through the encouragement they give us, we may maintain our hope with fortitude. Because We desire that the light which comes from the Scriptures may shine to all, this Bible by Our command and will has been revised and printed in the Tthirty-First year of Our reign.

July 23rd. 1961.

HAILE SELASSIE I,
EMPEROR OF ETHIOPIA.

መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ።

የብሉይና ፡ የሐዲስ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ፤

በግርማዊ ፡ ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢትዮጵያ ፡
መልካም ፡ ፈቃድና ፡ ትእዛዝ ፡ ታርሞና ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ታተመ ።

አዲስ ፡ አበባ ፡ ሐምሌ ፡ ፲፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፺፫ ፡ ዓመተ ፡ ምሕረት ፡
በብርሃንና ፡ ሰላም ፡ በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ማተሚያ ፡ ቤት ፡ ታተመ ።

መቅድም ።

ሞዓ ፡ አንበሳ ፡ ዘእምነገደ ፡ ይሁዳ ፡

ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡

ሥዩመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢትዮጵያ ፡

የክርስቲያን ፡ ደሴት ፡ የሆነች ፡ ኢትዮጵያ ፡ አስቀድሞ ፡ ብሉይ ፡ ኪዳንን ፡ ቀጥሎም ፡ ሐዲስ ፡ ኪዳንን ፡ በመቀበል ፡ ከአብዛኞቹ ፡ አገሮች ፡ ቀዳሚነት ፡ ያላት ፡ መሆንዋ ፡ በታሪክ ፡ እንደ ፡ ተመሰከረ ፡ በዘመነ ፡ ብሉይ ፡ ሕገ ፡ አሪትን ፡ በዘመነ ፡ ሐዲስ ፡ ሕገ ፡ ወንጌልን ፡ በተቀበለች ፡ ጊዜ ፡ ቅዱሳት ፡ መጻሕፍት ፡ በጥንታዊ ፡ ቋንቋዋ ፡ በግዕዝ ፡ እንዲተረጐሙ ፡ አደረገች ። ከዚያም ፡ ወዲህ ፡ ለመንፈሳዊና ፡ ለሥጋዊ ፡ እውቀት ፡ ጠቃሚ ዎች ፡ የሆኑ ፡ አያሌ ፡ መጻሕፍት ፡ በየጊዜው ፡ የተደረሱትና ፡ የተጻፉት ፡ በግዕዝ ፡ ቋንቋ ፡ ነው ። ጊዜውና ፡ ዘመኑ ፡ በሚፈቅደው ፡ መጠን ፡ በብዙ ፡ ትጋትና ፡ ድክም ፡ ሠርተው ፡ ለሃይማኖት ፡ መጠበቂያ ፡ ለትምህርትና ፡ ለእውቀት ፡ ማስፋፊያ ፡ የሚሆኑ ፡ መጻሕፍትን ፡ ላቄዩልን ፡ ለቀድሞዎቹ ፡ አበዶች ፡ ክፍ ፡ ያለ ፡ ምስጋና ፡ ይድረሳቸው ፡ እያልን ፡ እናስታውሳቸዋለን ።

በፈተኞቹ ፡ ዘመናት ፡ ግዕዝ ፡ ያገሪቱ ፡ ቋንቋ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ሕዝቡ ፡ ያለ ፡ አስተርጓሚ ፡ የመጻሕፍትን ፡ ምሥጢር ፡ ለመመርመርና ፡ ለመረዳት ፡ ችግር ፡ አልነበረ በትም ። ነገር ፡ ግን ፡ ዘመናት ፡ በዘመን ፡ ሲታደሱ ፡ እንደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ቋንቋም ፡ በቋንቋ ፡ መታደስ ፡ ልማዱ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከግዕዝ ፡ የተወለደ ፡ አማርኛ ፡ ቀስ ፡ በቀስ ፡ እያለ ፡ አድጎ ፡ ወዲያው ፡ የሕዝቡ ፡ መነጋገሪያ ፡ ሆነና ፡ የግዕዝን ፡ ስፍራ ፡ ወሰደ ፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ የግዕዙን ፡ ቋንቋ ÷ ምሁራን ፡ የሆኑት ፡ የቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሰዎች ፡ እንጂ ፡ ተራው ፡ ሕዝብ ፡ በቀላል ፡ የማያስተውለው ፡ ሆነ ። ከዚህም ፡ የተነሣ ፡ ሊቃውንቱ ፡ የግዕዙን ፡ ቃል ፡ በአማርኛ ፡ እየተረጐሙ ፡ በማስረዳት ፡ ሲሰብኩና ፡ ሲሠሩ ፡ ብዙ ፡ ዘመናት ፡ አለፉ ። ይኸውም ፡ ሁናቴ ፡ እስከ ፡ እኛ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የነበረ ፡ ነው ።

በእግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ ለኢትዮጵያ ፡ ዙፋን ፡ ከተመረጥን ፡ ጀምሮ ፡ ሕዝባችን ፡ በትምህርትና ፡ በእውቀት ፡ እንዲያድግ ፡ ስንመራው ፡ በመንፈሳዊም ፡ በሥጋዊም ፡ ትምህርትና ፡ እውቀት ፡ እንዲያድግ ፡ አስበን ፡ በተቻለን ፡ ሁሉ ፡ ደክምንለት ። ወደዚህም ፡ ግብ ፡ ለመድረስ ፡ አስቀድሞ ፡ ቅዱሳት ፡ መጻሕፍትን ፡ ባማርኛ ፡ ማስተርጐምና ፡ አብዝቶ ፡ ማሳተም ፡ የሚያስፈልግ ፡ መሆኑን ፡ ስለ ፡ ተረዳን ፡ በ፲፱፻፲፰ ፡ ዓ. ም. ገና ፡ በአልጋ ፡ ወራሽነትና ፡ በእንደራሴነት ፡ ሳለን ፡ ከኢትዮጵያ ፡ ሊቃውንት ፡ መካክል ፡ መርጠን ፡ መጻሕፍትን ፡ እንዲተረጐሙ ፡ አድርገን ፡ ንባቡን ፡ ከነማስረጃው ፡ በትርጓሜ ፡ አስወጣንለት ። ቀጥሎም ፡ በግል ፡ ገንዘባችን ፡ ማተሚያ ፡ መኪና ፡ ከአውሮፓ ፡ አስመጥተንና ፡ ማተሚያ ፡ ቤት ፡ አቋቁመን ፡ መጻሕፍትን ፡ ማሳተም ፡ ጀመርን ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በግዕዝና ፡ በአማርኛ ፡ ያሳተምናቸው ፡ ጥቂቶቹ ፡ መጻሕፍት ፡ በአብያተ ፡ ክርስቲያናትና ፡ በየሕዝቡም ፡ ቤት ፡ እየተነበቡ ፡ የሃይማኖት ፡ ማጽኛ ፡ የመንፈስ ፡ መበረታቻ ፡ ሆነው ፡ ተገኝተዋል ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሕዝቡ ፡ አእምሮ ፡ በማስተዋል ፡ እያደገ ፡ መሄዱን ፡ ተመልክተን ፡ የብሉይና ፡ የሐዲስ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ፡ በነጠላ ፡ ዘይቤ ፡ በአማርኛ ፡ እንዲተረጐሙ ፡ አደረግን ። ሊቃውንቶቻችንም ፡ ትርጉሙን ፡ ፈጽመው ፡ በ፲፱፻፳፫ ፡ ዓ. ም. ስላቀረቡልን ፡ እንዲታተም ፡ አዘን ፡ መጽሐፉ ፡ በማተሚያ ፡ ቤት ፡ ሳለ ፡ ያ፲፱፻፳፮ ፡ ዓ. ም የጠላት ፡ ወረራ ፡ የሥራው ፡ መሰናክል ፡ ሆነ ። ይሁን ፡ እንጂ ፡ በስደቱ ፡ ዘመን ፡ ሎንዶን ፡ ላይ ፡ ሳለን ፡ ይኸው ፡ መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡ በፎቶ ፡ አፍ ፡ ሲት ፡ እንዲታተም ፡ ስለ ፡ ፈቀድንና ፡ ታትሞ ፡ ስለ ፡ ወጣ ፡ የኢትዮጵያን ፡ መመለስ ፡ በተስፋ ፡ እየተጠባበቁ ፡ በያገሩ ፡ በስደት ፡ የነበሩት ፡ ኢትዮጵያውያን ፡ ዜጎቻችን ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡ ሃይማኖታቸውን ፡ እየጠበቁ ፡ ሁሉን ፡ ወደሚችል ፡ አምላክ ፡ ጸሎት ፡ ያቀርቡበት ፡ ነበር ።

ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይድረሰውና ፡ የኢትዮጵያን ፡ ነጻነት ፡ አስመልሰን ÷ ከንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ መንግሥታችን ፡ ከገባን ፡ በኋላ ፡ የመጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡ ትርጉም ፡ ከመሠረታዊ ፡ ቋንቋው ፡ ከዕብራይስጥና ፡ ከዕርዕ ፡ ጋር ፡ እየተያየ ፡ ሊታረም ፡ እንደሚገባው ፡ ስለ ፡ ተመለከትን ፡ በቅዱሳት ፡ መጻሕፍት ፡ ትምህርት ፡ ለዚህ ፡ ሥራ ፡ ተገቢ ፡ የሆኑትን ፡ ሊቃውንት ፡ መርጠን ፡ በየካቲት ፡ ፳፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፴፬ ፡ ዓ. ም. እንድ ፡ የመጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡ ኮሚቴ ፡ በቤተ ፡ መንግሥታችን ፡ ግቢ ፡ እንዲቋቋም ፡ አደረግን ፤ ኮሚቴውም ፡ ፭ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ በትጋትና ፡ በቅንነት ፡ ሠርቶ ፡ በሚያዝያ ፡ ፲፭ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፵፬ ፡ ዓ. ም. አቀረበልን ። በዚህ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ለረዱንና ፡ ላገለገሉን ፡ ሁሉ ፡ ከልብ ፡ የሆነ ፡ ምስጋና ፡ እንሰጣቸዋለን ።

በመጽናትና ፡ መጻሕፍት ፡ በሚሰጡት ፡ መጽናናት ፡ ተስፋ ፡ ይሆንልን ፡ ዘንድ ፡ የተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ለትምህርታችን ፡ ተጽፎአል ፡ ከመጻሕፍትም ፡ የሚገኘው ፡ ብርሃን ፡ ለሁሉ ፡ እንዲያበራ ፡ ስለ ፡ ተመኘን ፡ ይህ ፡ መጽሐፍ ፡ ቅዱስ ፡ በእኛ ፡ ትእዛዝና ፡ ፈቃድ ፡ ታርሞና ፡ ተዘጋጅቶ ፡ በዘመነ ፡ መንግሥታችን ፡ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ታተመ ።

ሐምሌ ፡ ፲፪ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፴፯ ፡ ዓ ም.

ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ን ጉ.

ከሌሎች ፡ ልሳናት ፡ የተወሰዱ ፡ የብሉይ ፡ ኪዳን ፡ ጥሬ ፡ ቃላት ፡ መግለጫ ።

ጥሬ ፡ ቃል ፡	መግለጫ ፡
ሐሞና ፡	ብዛት ።
ሐሞንጎግ ፡	የጎግ ፡ ብዛት ።
ሐቴርሳታ ፡	አገረ ፡ ገዢው ።
ሎሩሃማ ፡	ምሕረት ፡ የማይገባት ።
ሎዓሚ ፡	ሕዝቤ ፡ አይደለም ።
ሎግ ፡	የፈሳሽ ፡ መስፈሪያ ፡ ግማሽ ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።
መሃናይም ፡	የሁለት ፡ ሠራዊት ፡ ሰፈር ።
መሪባ ፡	ጠብ ።
መና ፡	ምንድር ፡ ነው ?
መክለኒት ፡	የክብደት ፡ ሚዛን ፡ አርባ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ግራም ፡ ያህል ፡ ነው ።
ምናን ፡	የክብደት ፡ ሚዛን ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ግራም ፡ ያህል ፡ ነው ።
ሰቅል ፡	የክብደት ፡ ሚዛን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ግራም ፡ ያህል ፡ ነው ።
ሩሃማ ፡	ምሕረት ፡ የሚገባት ።
ራማትሌሒ ፡	የመንጋጋ ፡ ከረብታ ።
ቂርያት ፡	ከተማ ።
ቆሮስ ፡	የደረቅ ፡ ነገር ፡ መስፈሪያ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።
በኣል ፡	የጣዖት ፡ ስም ።
ባማ ፡	ከፍታ ።
ባዶስ ፡	የፈሳሽ ፡ መስፈሪያ ፡ አርባ ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።
ቤቱል ፡	የእግዚአብሔር ፡ ቤት ።
ቦኪም ፡	ማልቀሻ ።
ተራፊም ፡	የአማልክት ፡ ምስል ።
ቱሚም ፡ ኡሪም ፡	የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የሚገለጥባቸው ፡ ዕቃዎች ።

ጥሬ ፡ ቃል ፡	መግለጫ ፡
ናታኒም ፡	የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ጠራጊዎችና ፡ አገልጋዮች ።
ኔፊሊም ፡	ረጃጅም ፡ ሰዎች ።
ኣሎንባኩት ፡	የልቅሶ ፡ ዛፍ ።
ኣማኑኤል ፡	እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ።
ኦርኤል ፡	የእግዚአብሔር ፡ ምድጃ ።
ኦቦሊ ፡	የሰቅል ፡ ሀያኛ ፡ ክፍል ።
ኡሪም ፡	ቱሚም ፡ የሚለውን ፡ ተመልከት ።
ኢን ፡	የፈሳሽ ፡ መስፈሪያ ፡ ስድስት ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።
ኢፍ ፡	የደረቅ ፡ ነገር ፡ መስፈሪያ ፡ አርባ ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።
ዓሚ ፡	ሕዝቤ ።
ዓረባ ፡	የዮርዳኖስ ፡ ሸለቆ ።
ዓደንሀቆሬ ፡	በጨቅላት ፡ የተገኘ ፡ ምንጭ ።
ኤልሻዳይ ፡	ሁሉን ፡ የሚችል ፡ እግዚአብሔር ።
ኤልቤቱል ፡	የእግዚአብሔር ፡ ቤት ።
ኤል ፡ ኤሎሄ ፡ እስራኤል ፡	የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ።
ኤፉድ ፡	(ሀ) ልብስ ፡ ዘጸ ፡ ፳፰ ÷ ፮ ። (ለ) ምስል ፡ መሳ ፡ ፰ ÷ ፲፯ ። (መ) እግዚአብሔር ፡ የሚጠየቅበት ፡ ነገር ፡ ፩ ፡ ሳሙ·ኤል ፡ ፳፫ ÷ ፮—፱ ።
ያህዌህ ፡ ንሲ ፡	እግዚአብሔር ፡ ዓላማዬ ።
ያህዌ ፡ ይርኤ ፡	እግዚአብሔር ፡ ያያል ።
ይዳድያ ፡	በእግዚአብሔር ፡ የተወደደ ።
ዳሪክ ፡	የወርቅ ፡ ገንዘብ ፡ ክብደቱ ፡ ስምንት ፡ ግራም ፡ ተኩል ፡ ያህል ፡ ነው ።
ጎሞር ፡	የደረቅ ፡ ነገር ፡ መስፈሪያ ፡ አራት ፡ ሊትር ፡ ያህል ፡ ነው ።

የብሉይ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ፤

	ገጽ ።
አሪት ፡ ዘፍጥረት ።	፩ ፡
አሪት ፡ ዘጸአት ።	፵፩ ፡
አሪት ፡ ዘሌዋውያን ።	፸፱ ፡
አሪት ፡ ዘኍልቊ ።	፺፩ ፡
አሪት ፡ ዘዳግም ።	፻፵፪ ፡
መጽሐፈ ፡ ኢያሱ ፡ ወልደ ፡ ነዌ ።	፻፸፫ ፡
መጽሐፈ ፡ መሳፍንት ።	፻፹፬ ፡
መጽሐፈ ፡ ሩት ።	፪፻፲፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ሰሙኤል ፡ ቀዳማዊ ።	፪፻፲፱ ፡
መጽሐፈ ፡ ሰሙኤል ፡ ካልዕ ።	፪፻፵፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ።	፪፻፷፩ ፡
መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ።	፪፻፸፰ ፡
መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ።	፫፻፳፬ ፡
መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ።	፫፻፵፰ ፡
መጽሐፈ ፡ ኩፋሌ ።	፫፻፸፱ ፡
መጽሐፈ ፡ ሄኖክ ።	፬፻፴፱ ፡
መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ።	፬፻፶፩ ፡
መጽሐፈ ፡ ነህምያ ።	፬፻፶፱ ፡
መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፡ ሱቱኤል ።	፭፻፲፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፡ ካልዕ ።	፭፻፴፬ ፡
መጽሐፈ ፡ ጦቢት ።	፭፻፵፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ዮዲት ።	፭፻፶፱ ፡
መጽሐፈ ፡ አስቴር ።	፭፻፸፫ ፡
መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ቀዳማዊ ።	፭፻፹፫ ፡
መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ካልዕ ።	፮፻፲፯ ፡
መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ሣልስ ።	፮፻፴፪ ፡

	ገጽ ።
መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ።	፮፻፵፭ ፡
መዝሙረ ፡ ዳዊት ።	፮፻፷፱ ፡
መጽሐፈ ፡ ምሳሌ ።	፯፻፴፭ ፡
መጽሐፈ ፡ ተግሣጽ ።	፯፻፵፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ጥበብ ።	፯፻፶፫ ፡
መጽሐፈ ፡ መክብብ ።	፯፻፷ ፡
መኃልየ ፡ መኃልይ ፡ ዘሰሎሞን ።	፯፻፷፯ ፡
መጽሐፈ ፡ ሲራክ ።	፯፻፹ ፡
ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ።	፰፻፲፯ ፡
ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ።	፰፻፶ ፡
መጽሐፈ ፡ ባሮክ ።	፱፻፯ ፡
ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ።	፱፻፲ ፡
ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ።	፱፻፳፫ ፡
ትንቢተ ፡ ዳንኤል ።	፱፻፵፯ ፡
ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ።	፱፻፶፩ ፡
ትንቢተ ፡ አሞጽ ።	፱፻፷፩ ፡
ትንቢተ ፡ ሚክያስ ።	፱፻፸፮ ፡
ትንቢተ ፡ ኢዩኤል ።	፲፻ ፡
ትንቢተ ፡ አብድዩ ።	፲፻፩ ፡
ትንቢተ ፡ ዮናስ ።	፲፻፫ ፡
ትንቢተ ፡ ናሆም ።	፲፻፭ ፡
ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ።	፲፻፯ ፡
ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ።	፲፻፱ ፡
ትንቢተ ፡ ሐጌ ።	፲፻፲፩ ፡
ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ።	፲፻፲፪ ፡
ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ።	፲፻፳ ፡

የ ሐዲስ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ።

	ገጽ ።
የማቴዎስ ፡ ወንጌል ።	፩ ፡
የማርቆስ ፡ ወንጌል ።	፴ ፡
የሉቃስ ፡ ወንጌል ።	፶፰ ፡
የዮሐንስ ፡ ወንጌል ።	፹፱ ፡
የሐዋርያት ፡ ሥራ ።	፻፫ ፡
የጳውሎስ ፡ መልእክቶች ።	
ወደ ፡ ሮሜ ፡ ሰዎች ።	፻፴፫ ፡
ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ፡ ፩ ። . . .	፻፵፯ ፡
ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ፡ ፪ ። . . .	፻፷ ፡
ወደ ፡ ገላትያ ፡ ሰዎች ።	፻፸፫ ፡
ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ሰዎች ።	፻፹፪ ፡
ወደ ፡ ፊልጵስዩስ ፡ ሰዎች ። . . .	፻፹፯ ፡
ወደ ፡ ቈላስይስ ፡ ሰዎች ።	፻፺ ፡
ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡ ፩ ። . . .	፻፺፫ ፡

	ገጽ ።
ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡ ፪ ። . . .	፻፺፮ ፡
ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ፩ ።	፻፺፰ ፡
ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ፪ ።	፪፻፩ ፡
ወደ ፡ ቲቶ ።	፪፻፬ ፡
ወደ ፡ ፊልሞና ።	፪፻፮ ፡
ወደ ፡ ዕብራውያን ።	፪፻፯ ፡
የጴጥሮስ ፡ መልእክት ፡ ፩ ። . . .	፪፻፲፯ ፡
የጴጥሮስ ፡ መልእክት ፡ ፪ ። . . .	፪፻፳፩ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፩ ። . . .	፪፻፳፪ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፪ ። . . .	፪፻፳፭ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፫ ። . . .	፪፻፳፯ ፡
የያዕቆብ ፡ መልእክት ።	፪፻፳፰ ፡
የይሁዳ ፡ መልእክት ።	፪፻፴ ፡
የዮሐንስ ፡ ራእይ ።	፪፻፴፩ ፡

አሪት ፡ ዘፍጥረት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በመጀመሪያ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማይንና ፡
፪፡ ምድርን ፡ ፈጠረ ። ምድርም ፡ በዶ ፡ ነበረች ÷ አንዳችም ፡ አልነበረበትም ፤ ጨለማም ፡ በጥ
ልቁ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡
፫፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ሰፍፎ ፡ ነበር ። እግዚአብሔ
ርም ፡— ብርሃን ፡ ይሁን ፡ አለ ፤ ብርሃንም ፡ ሆነ ።
፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ብርሃኑ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አየ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ብርሃንንና ፡ ጨለ
፭፡ ማን ፡ ለየ ። እግዚአብሔርም ፡ ብርሃኑን ፡ ቀን ፡
ብሎ ፡ ጠራው ÷ ጨለማውንም ፡ ሌሊት ፡ አለው ።
ማታም ፡ ሆነ ፡ ጥዋትም ፡ ሆነ ÷ አንድ ፡ ቀን ።
፮፡ እግዚአብሔርም ፡— በውኖች ፡ መካከል ፡
ጠፈር ፡ ይሁን ÷ በውኃና ፡ በውኃ ፡ መካከልም ፡
፯፡ ይክፈል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ጠፈርን ፡
አደረገ ÷ ከጠፈር ፡ በታችና ፡ ከጠፈር ፡ በላይ
ያሉትንም ፡ ውኖች ፡ ለየ ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ ጠፈርን ፡ ሰማይ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
ማታም ፡ ሆነ ፡ ጥዋትም ፡ ሆነ ÷ ሁለተኛ ፡ ቀን ።
፱፡ እግዚአብሔርም ፡— ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለው ፡
ውኃ ፡ በአንድ ፡ ስፍራ ፡ ይሰብሰብ ÷ የብሱም ፡
፲፡ ይገለጥ ፡ አለ ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ የብሱን ፡ ምድር ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ የውኃ ፡
መከማቻውንም ፡ ባሕር ፡ አለው ፤ እግዚአብሔ
፲፩፡ ርም ፡ ያ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ። እግዚ
አብሔርም ፡— ምድር ፡ ዘርን ፡ የሚሰጥ ፡ ሣር
ንና ፡ ቡቃያን ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡
ዘሩ ፡ ያለበትን ፡ ፍሬን ፡ የሚያፈራ ፡ ዛፍን ፡ ታብ
፲፪፡ ቅል ፡ አለ ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ። ምድርም ፡ ዘርን ፡
የሚሰጥ ፡ ሣርንና ፡ ቡቃያን ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡
ዘሩም ፡ ያለበትን ፡ ፍሬን ፡ የሚያፈራ ፡ ዛፍን ፡
እንደ ፡ ወገኑ ፡ አበቀለች ። እግዚአብሔርም ፡
፲፫፡ ያ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ። ማታም ፡
ሆነ ፡ ጥዋትም ፡ ሆነ ÷ ሦስተኛ ፡ ቀን ።
፲፬፡ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— ቀንና ፡ ሌሊትን ፡
ይለዩ ፡ ዘንድ ፡ ብርሃናት ፡ በሰማይ ፡ ጠፈር ፡
ይሁኑ ፤ ለምልክቶች ፡ ለዘመናች ፡ ለዕለታት ፡
፲፭፡ ለዓመታትም ፡ ይሁኑ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ያበሩ ፡
ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጠፈር ፡ ብርሃናት ፡ ይሁኑ ፤
፲፮፡ እንዲሁም ፡ ሆነ ። እግዚአብሔርም ፡ ሁለት ፡
ታላላቆች ፡ ብርሃናትን ፡ አደረገ ፤ ትልቁ ፡ ብር
ሃን ፡ በቀን ፡ እንዲሠለጥን ÷ ትንሹም ፡ ብርሃን ፡
በሌሊት ፡ እንዲሠለጥን ፤ ከዋክብትንም ፡ ደግሞ ፡
፲፯፡ አደረገ ። እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጠፈር ፡ አኖራቸው ፤
፲፰፡ በቀንም ፡ በሌሊትም ፡ እንዲሠለጥኑ ÷ ብርሃን
ንና ፡ ጨለማንም ፡ እንዲለዩ ፡ እግዚአብሔርም ፡
፲፱፡ ያ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ። ማታም ፡ ሆነ ፡
ጥዋትም ፡ ሆነ ÷ አራተኛ ፡ ቀን ።
፳፡ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— ውኃ ፡ ሕያው ፡
ነፍስ ፡ ያላቸውን ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ታስገኝ ÷ ወፎ
ችም ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ከሰማይ ፡ ጠፈር ፡ በታች ፡
ይብረሩ ። እግዚአብሔርም ፡ ታላላቆች ፡ አንበ
፳፩፡ ሪዎችን ÷ ውኃይቱ ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡ ያስገኝ
ቸውንም ፡ ተንቀሳቃሾቹን ፡ ሕያዋን ፡ ፍጥረ
ታት ፡ ሁሉ ÷ እንደ ፡ ወገኑ ፡ የሚበሩትንም ፡
ወፎች ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያ ፡
መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ። እግዚአብሔርም ፡
፳፪፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ባረካቸው ፡— ብዙ ÷ ተባዙም ÷
የባሕርንም ፡ ውኃ ፡ ሙሉአት ፤ ወፎችም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ይብዙ ። ማታም ፡ ሆነ ፡ ጥዋትም ፡
፳፫፡ ሆነ ÷ አምስተኛ ፡ ቀን ።
፳፬፡ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— ምድር ፡ ሕያዋን ፡
ፍጥረታትን ፡ እንደ ፡ ወገኑ ÷ እንስሳትንና ፡ ተን
ቀሳቃሾችን ፡ የምድር ፡ አራዊትንም ፡ እንደ ፡
ወገኑ ÷ ታውጣ ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ። እግዚአ
፳፭፡ ብሔር ፡ የምድር ፡ አራዊትን ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡
አደረገ ÷ እንስሳውንም ፡ እንደ ፡ ወገኑ ÷ የመ
ሬት ፡ ተንቀሳቃሾችንም ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡ አደ
ረገ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አየ ።
፳፮፡ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— ሰውን ፡ በመልካ
ችን ፡ እንደ ፡ ምሳሌአችን ፡ እንፍጠር ፤ የባሕር ፡
ዓሦችንና ፡ የሰማይ ፡ ወፎችን ÷ እንስሳትንና ፡
ምድርን ፡ ሁሉ ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚንቀሳቀሱ
ትንም ፡ ሁሉ ፡ ይግዙ ። እግዚአብሔርም ፡
፳፯፡ ሰውን ፡ በመልኩ ፡ ፈጠረ ፤ በእግዚአብሔር ፡
መልክ ፡ ፈጠረው ፤ ወንድና ፡ ሴት ፡ አድርጎ ፡
ፈጠራቸው ። እግዚአብሔርም ፡ ባረካቸው ÷
፳፰፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ብዙ ÷ ተባዙ ÷ ምድር
ንም ፡ ሙሉአት ÷ ግዙአትም ፤ የባሕርን ፡ ዓሦ
ችና ፡ የሰማይን ፡ ወፎች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚ
ንቀሳቀሱትንም ፡ ሁሉ ፡ ግዙአቸው ።
፳፱፡ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— እነሆ ፡ መብል ፡ ይሆ
ናችሁ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ዘሩ ፡
በእርሱ ፡ ያለውን ፡ ሐመልማል ፡ ሁሉ ÷ የዛፍን ፡
ፍሬ ፡ የሚያፈራውንና ፡ ዘር ፡ ያለውንም ፡ ዛፍ ፡
፴፡ ሁሉ ፡ ሰጠኋችሁ ፤ ለምድርም ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ÷
ለሰማይም ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ÷ ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ላላ
ቸው ፡ ለምድር ፡ ተንቀሳቃሾችም ፡ ሁሉ ፡ የሚ
በቅለው ፡ ሐመልማል ፡ ሁሉ ፡ መብል ፡ ይሁንላ
ቸው ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ። እግዚአብሔርም ፡
፴፩፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አየ ÷ እነሆም ፡ እጅግ ፡ መል
ካም ፡ ነበረ ። ማታም ፡ ሆነ ፡ ጥዋትም ፡ ሆነ ÷
ስድስተኛ ፡ ቀን ።

ዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ሰማይና ፡ ምድር ፡ ሠራዊታቸውም ፡ ሁሉ ፡
፪፡ ተፈጸሙ ። እግዚአብሔርም ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡
በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ፈጸመ ፤ በሰባተኛውም ፡

፫ ቀን ፡ ከሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ዐረፈ ። እግዚ
አብሔርም ፡ ሰባተኛውን ፡ ቀን ፡ ባረከው ፡ ቀደ
ሰውም ፤ እግዚአብሔር ፡ ሊያደርገው ፡ ከፈጠ
ረው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ዐርፎአልና ።
፬ እግዚአብሔር፡አምላክ፡ሰማይንና፡ምድርን፡
ባደረገ፡ቀን ÷ በተፈጠሩ፡ጊዜ፡የሰማይና፡የም
፭ ድር ፡ ልደት ፡ ይህ ፡ ነው ። የሜዳ ፡ ቊጥቋጦ
ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ገና ፡ አልነበረም ፤ የሚዳ
ውም ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ ገና ፡ አልበቀለም ፡ ነበር ፤
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አላ
ዘነበም ፡ ነበርና ÷ ምድርንም ፡ የሚሠራበት ፡
፮ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጉም ፡ ከምድር ፡
ትወጣ ፡ ነበር ÷ የምድርንም ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡
፯ ታጠጣ ፡ ነበር ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡
ሰውን ፡ ከምድር ፡ አፈር ፡ አበጀው ፤ በአፍንጫ
ውም ፡ የሕይወት ፡ እስትንፋስን ፡ እፍ ፡ አለበት ፤
ሰውም ፡ ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ያለው ፡ ሆነ ።
፰ እግዚአብሔር፡አምላክም፡በምሥራቅ፡በዔ
ድን ፡ ገነትን ፡ ተከለ ፡ የፈጠረውንም ፡ ሰው ፡
፱ ከዚያው ፡ አኖረው ። እግዚአብሔር ፡ አምላ
ክም ፡ ለማየት ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ÷ ለመብላ
ትም ፡ መልካም ፡ የሆነውን ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ከም
ድር ፡ አበቀለ ፤ በገነትም ፡ መካከል ፡ የሕይወ
ትን ፡ ዛፍ ÷ መልካምንና ፡ ክፉን ፡ የሚያስታው
፲ ቀውንም ፡ ዛፍ ፡ አበቀለ ። ወንዝም ፡ ገነትን ፡
ያጠጣ ፡ ዘንድ ፡ ከዔድን ፡ ይወጣ ፡ ነበር ፤ ከዚ
፲፩ ያም ፡ ለአራት ፡ ክፍል ፡ ይከፈል ፡ ነበር ። የአ
ንደኛው ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ፌሶን ፡ ነው ፤ እርሱም ፡
ወርቅ ፡ የሚገኝበትን ፡ የኤውላጥ ፡ ምድርን ፡ ይከ
፲፪ ብባል ፤ የዚያም ፡ ምድር ፡ ወርቅ ፡ ጥሩ ፡ ነው ፤ ከዚ
፲፫ ያም ፡ ሉልና ፡ የከበረ ፡ ድንጋይ ፡ ይገኛል ። የሁ
ለተኛውም ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ግዮን ፡ ነው ፤ እር
ሱም ፡ የኢትዮጵያን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ይከብባል ።
፲፬ የሦስተኛውም ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ጤግሮስ ፡ ነው ፡
እርሱም ፡ በአሦር ፡ ምሥራቅ ፡ የሚሄድ ፡ ነው ።
፲፭ አራተኛውም ፡ ወንዝ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ነው ። እግ
ዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ሰውን ፡ ወስዶ ፡ ያበጃ
ትም ፡ ይጠብቃትም ፡ ዘንድ ፡ በዔድን ፡ ገነት ፡
፲፮ አኖረው ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ሰውን ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ፦ — ከገነት ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡
፲፯ ትበላለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መልካምንና ፡ ክፉን ፡
ከሚያስታውቀው ፡ ዛፍ ፡ አትብላ ፤ ከእርሱ ፡
በበላህ ፡ ቀን ፡ ሞትን ፡ ትሞታለህና ።
፲፰ እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ አለ ፦ — ሰው ፡
ብቻውን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤
፲፱ የሚመቸውን ፡ ረዳት ፡ እንፍጠርለት ። እግ
ዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ የምድር ፡ አራዊትን
ና ፡ የሰማይ ፡ ወፎችን ፡ ሁሉ ፡ ከመሬት ፡ አደ
ረገ ፤ በምን ፡ ስም ፡ እንደሚጠራቸውም ፡ ያይ ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ አዳም ፡ አመጣቸው ፤ አዳምም ፡
ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ላለው ፡ ሁሉ ፡ በስሙ ፡ እንደ ፡
፳ ጠራው ፡ ስሙ ፡ ያው ፡ ሆነ ። አዳምም ፡ ለእን
ስሳት ፡ ሁሉ ÷ ለሰማይ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ÷ ለም
ድር ፡ አራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ስም ፡ አወጣላቸው ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ለአዳም ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡
ረዳት ፡ አልተገኘለትም ፡ ነበር ። እግዚአብሔር ፡ ፳፩
አምላክም ፡ በአዳም ፡ ከባድ ፡ እንቅልፍን ፡ ጣለ
በት ÷ አንቀላፋም ፤ ከጎኑም ፡ አንዲት ፡ አጥንትን ፡
ወስዶ ፡ ስፍራውን ፡ በሥጋ ፡ ዘጋው ። እግዚአ ፳፪
ብሔር ፡ አምላክም ፡ ከአዳም ፡ የወሰዳትን ፡ አጥ
ንት ፡ ሴት ፡ አድርጎ ፡ ሠራት ፤ ወደ ፡ አዳምም ፡
አመጣት ። አዳምም ፡ አለ ፦ — ይህች ፡ አጥንት ፡ ፳፫
ከአጥንቴ ፡ ናት ÷ ሥጋም ፡ ከሥጋዬ ፡ ናት ፤ እር
ስዋ ፡ ከወንድ ፡ ተገኝታለችና ፡ ሴት ፡ ትባል ።
፳፬ ስለዚህ ፡ ሰው ፡ አባቱንና ፡ እናቱን ፡ ይተዋል ÷
በሚስቱም ፡ ይጣበቃል ፤ ሁለቱም ፡ አንድ ፡
፳፭ ሥጋ ፡ ይሆናሉ ። አዳምና ፡ ሚስቱ ፡ ሁለቱም ፡
ዕራቁታቸውን ፡ ነበሩ ÷ አይተፋፈሩም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እባብም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ከፈጠ
ረው ፡ ከምድር ፡ አውሬ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ተን
ኰለኛ ፡ ነበረ ። ሴቲቱንም ፡ — በውኑ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከገነት ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ እንዳትበሉ ፡
አገዘአልን ? አላት ። ፪ ሴቲቱም ፡ ለእባቡ ፡ አለ ፪
ችው ፡ — በገነት ፡ ካለው ፡ ከዛፍ ፡ ፍሬ ፡ እንበ
ላለን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በገነት ፡ መካከል ፡ ካለው ፡ ፫
ከዛፉ ፡ ፍሬ ÷ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ — እንዳት
ሞቱ ፡ ከእርሱ ፡ አትብሉ ፡ አትንኩትም ። ፬ እባ
ብም ፡ ለሴቲቱ ፡ አላት ፡ — ሞትን ፡ አትሞቱም ፤
፭ ከእርስዋ ፡ በበላችሁ ፡ ቀን ፡ ዓይኖቻችሁ ፡ እን
ዲከፈቱ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ መልካም
ንና ፡ ክፉን ፡ የምታውቁ ፡ እንድትሆኑ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ስለሚያውቅ ፡ ነው ፡ እንጂ ። ፮ ሴቲቱም ፡
ዛፉ ፡ ለመብላት ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ለዓይ
ንም ፡ እንደሚያስጐመጅ ÷ ለዋበብም ፡ መልካም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አየች ፤ ከፍሬውም ፡ ወሰደችና ፡
በላች ፤ ለባልዋም ፡ ደግሞ ፡ ሰጠችው ። እር
ሱም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በላ ። ፯ የሁለቱም ፡ ዓይ
ኖች ፡ ተከፈቱ ÷ እነርሱም ፡ ዕራቁታቸውን ፡
እንደ ፡ ሆኑ ፡ አወቁ ፤ የበለስንም ፡ ቅጠሎች ፡
ሰፍተው ፡ ለእነርሱ ፡ ለራሳቸው ፡ ግልድም ፡ አደ
ረጉ ። እነርሱም ፡ ቀኑ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚ ፰
አብሔርን ፡ የአምላክን ፡ ድምፅ ፡ ከገነት ፡ ውስጥ ፡
ሲመላለስ ፡ ሰሙ ፤ አዳምና ፡ ሚስቱም ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ ከአምላክ ፡ ፊት ፡ በገነት ፡ ዛፎች ፡
መካከል ፡ ተሸሸጉ ።
፱ እግዚአብሔር፡አምላክም፡አዳምን፡ጠርቶ፡-
ወዴት ፡ ነህ ? አለው ። እርሱም ፡ አለ ፡ — በገ ፲
ነት ፡ ድምፅህን ፡ ሰማሁ ፤ ዕራቁቴንም ፡ ስለ ፡
ሆንሁ ፡ ፈራሁ ÷ ተሸሸግሁም ። እግዚአብሔ ፲፩
ርም ፡ አለው ፡ — ዕራቁትህን ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
ማን ፡ ነገረህ ? ከእርሱ ፡ እንዳትበላ ፡ ካዘዝሁህ ፡
ዛፍ ፡ በውኑ ፡ በላህን ? አዳምም ፡ አለ ፡ — ከእኔ ፡ ፲፪
ጋር ፡ እንድትሆን ፡ የሰጠኸኝ ፡ ሴት ፡ እርስዋ ፡
ከዛፉ ፡ ሰጠችኝና ፡ በላሁ ። እግዚአብሔር ፡ አም ፲፫
ላክም ፡ ሴቲቱን ፡ — ይህ ፡ ያደረግሽው ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? አላት ። ሴቲቱም ፡ አለች ፡ — እባብ ፡

፲፬፤ አሳተኝና ፡ በላው ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ እባቡን ፡ አለው ፡— ይህን ፡ ስላደረግህ ፡ ከእንስሳት ፡ ከምድር ፡ አራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ተለይተህ ፡ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ትሆናለህ ፤ በሆድህም ፡ ትሄዳለህ ÷ አፈርንም ፡ በሕይወትህ ፡ ዘመን ፡ ፲፭፤ ሁሉ ፡ ትበላለህ ። በአንተና ፡ በሴቲቱ ፡ መካከል ÷ በዘርህና ፡ በዘርዋም ፡ መካከል ፡ ጠላትነትን ፡ አደርጋለሁ ፤ እርሱ ፡ ራስህን ፡ ይቀጠቅጣል ÷ ፲፮፤ አንተም ፡ ሰኰናውን ፡ ትቀጠቅጣለህ ። ለሴቲቱም ፡ አለ ፡— በፀነስሽ ፡ ጊዜ ፡ ጭንቅሽን ፡ እጅግ ፡ አበዛለሁ ፤ በጭንቅ ፡ ትወልጃለሽ ፤ ፈቃድሽም ፡ ወደ ፡ ባልሽ ፡ ይሆናል ÷ እርሱም ፡ ፲፯፤ ገዥሽ ፡ ይሆናል ። አዳምንም ፡ አለው ፡— የሚስትህን ፡ ቃል ፡ ሰምተሃልና ÷ ከእርሱ ፡ እንዳትበላ ፡ ካዘዝሁህ ፡ ዛፍም ፡ በልተሃልና ፡ ምድር ፡ ከአንተ ፡ የተነሣ ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፤ በሕይወት ፡ ዘመንህም ፡ ሁሉ ፡ በድካም ፡ ከእርስዋ ፡ ፲፰፤ ትበላለህ ፤ እሾህንና ፡ አሜከላን ፡ ታበቅልብ ፲፱፤ ሃለች ፤ የምድርንም ፡ ቡቃያ ፡ ትበላለህ ። ወደ ፡ ወጣህበት ፡ መሬት ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ በፊትህ ፡ ወዝ ፡ እንጀራን ፡ ትበላለህ ፤ አፈር ፡ ነህና ÷ ፳፤ ወደ ፡ አፈርም ፡ ትመለሳለህና ። አዳምም ፡ ለሚስቱ ፡ ሔዋን ፡ ብሎ ፡ ስም ፡ አወጣ ÷ የሕያዋን ፡ ፳፩፤ ሁሉ ፡ እናት ፡ ናትና ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ለአዳምና ፡ ለሚስቱ ፡ የቁርበትን ፡ ልብስ ፡ አደረገላቸው ÷ አለበሳቸውም ።

፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ አለ ፡— እነሆ አዳም ፡ መልካምንና ፡ ክፉን ፡ ለማወቅ ፡ ከእኛ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ሆነ ፤ አሁንም ፡ እጁን ፡ እንዳይዘረጋ ÷ ደግሞም ፡ ከሕይወት ፡ ዛፍ ፡ ወስዶ ፡ እንዳይበላ ÷ ለዘላለምም ፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ እንዳይ ፳፫፤ ኖር ፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ከሜድን ፡ ገነት ፡ አስወጣው ÷ የተገኘበትን ፡ መሬት ፡ ፳፬፤ ያርስ ፡ ዘንድ ። አዳምንም ፡ አስወጣው ÷ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ዛፍ ፡ የሚወስደውንም ፡ መንገድ ፡ ለመጠበቅ ፡ ኪሩቤልንና ፡ የምትገለባበጥ ፡ የነበልባል ፡ ሰይፍን ፡ በሜድን ፡ ገነት ፡ ምሥራቅ ፡ አስቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ አዳምም ፡ ሚስቱን ፡ ሔዋንን ፡ አወቀ ፤ ፀነሰችም ÷ ቃየንንም ፡ ወለደች ። እርስዋም ፡— ወንድ ፡ ልጅ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አገኘሁ ፡ አለች ። ፪፤ ደግሞም ፡ ወንድሙን ፡ አቤልን ፡ ወለደች ። አቤልም ፡ በግ ፡ ጠባቂ ፡ ነበረ ፤ ቃየንም ፡ ምድ ፫፤ ርን ፡ የሚያርስ ፡ ነበረ ። ከብዙ ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ ቃየን ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋ ፬፤ ዕትን ፡ አቀረበ ፤ አቤልም ፡ ደግሞ ፡ ከበጎቹ ፡ በኵራትና ፡ ከስቡ ፡ አቀረበ ። እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ አቤልና ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ተመለከተ ፤ ፭፤ ወደ ፡ ቃየንና ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ግን ፡ አል ተመለከተም ። ቃየንም ፡ እጅግ ፡ ተናደደ ፡ ፮፤ ፊቱም ፡ ጠቆረ ። እግዚአብሔርም ፡ ቃየንን ፡ አለው ፡— ለምን ፡ ተናደድህ ? ለምንስ ፡ ፊትህ ፡ ፯፤ ጠቆረ ? መልካም ፡ ብታደርግ ፡ ፊትህ ፡ የሚበራ ፡ አይደለምን ? መልካም ፡ ባታደርግ ፡ ግን ፡ ኃጢአት ፡ በደጅ ፡ ታደባለች ፤ ፈቃድዋም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ነው ÷ አንተ ፡ ግን ፡ በእርስዋ ፡ ንገሥባት ። ቃየንም ፡ ወንድሙን ፡ አቤልን ፡— ፰፤ ና ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ እንሂድ ፡ አለው ። በሜዳም ፡ ሳሉ ፡ ቃየን ፡ በወንድሙ ፡ በአቤል ፡ ላይ ፡ ተነሣበት ÷ገደለውም ።

፱፤ እግዚአብሔርም ፡ ቃየንን ፡ አለው ፡— ወንድምህ ፡ አቤል ፡ ወዴት ፡ ነው ? እርሱም ፡ አለ ፡— አላውቅም ፤ የወንድሜ ፡ ጠባቂው ፡ እኔ ፡ ነኝን ? ፲፤ አለውም ፡— ምን ፡ አደረግህ ? የወንድምህ ፡ የደሙ ፡ ድምፅ ፡ ከምድር ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይጮኻል ። አሁንም ፡ የወንድምህን ፡ ደም ፡ ከእ ፲፩፤ ጅህ ፡ ለመቀበል ፡ አፍዋን ፡ በከፈተች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ነህ ። ምድርንም ፡ በረስህ ፡ ጊዜ ፡ እንግዲህ ፡ ኃይልዋን ፡ አትሰጥህም ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ ኰብላይና ፡ ተቅበዝባዥ ፡ ትሆናለህ ። ቃየንም ፡ እግዚአ ፲፫፤ ብሔርን ፡ አለው ፡— ኃጢአቴ ፡ ልሸከማት ፡ የማልችላት ፡ ታላቅ ፡ ናት ። እነሆ ፡ ዛሬ ፡ ከምድር ፡ ፲፬፤ ፊት ፡ አሳደድኸኝ ፤ ከፊትህም ፡ እሰወራለሁ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ ኰብላይና ፡ ተቅበዝባዥ ፡ እሆናለሁ ፤ የሚያገኘኝም ፡ ሁሉ ፡ ይገድለኛል ። እግዚአብሔርም ፡ እርሱን ፡ አለው ፡— እንግ ፲፭፤ ዲህ ፡ ቃየንን ፡ የገደለ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ይበቀልበታል ። እግዚአብሔርም ፡ ቃየንን ፡ ያገኘው ፡ ሁሉ ፡ እንዳይገድለው ፡ ምልክት ፡ አደረገለት ።

፲፮፤ ቃየንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ፤ ከሜድንም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ በኖድ ፡ ምድር ፡ ተቀመጠ ። ቃየንም ፡ ሚስቱን ፡ አወቀ ፤ ፲፯፤ ፀነሰችም ÷ ሄኖሕንም ፡ ወለደች ። ከተማም ፡ ሠራ ÷ የከተማይቱንም ፡ ስም ፡ በልጁ ፡ ስም ፡ ሄኖሕ ፡ አላት ። ሄኖሕም ፡ ጋይዳድን ፡ ወለደ ፤ ጋይ ፲፰፤ ዳድም ፡ ሜኤልን ፡ ወለደ ፤ ሜኤልም ፡ ማቱሣኤልን ፡ ወለደ ፤ ማቱሣኤልም ፡ ላሜሕን ፡ ወለደ ።

፲፱፤ ላሜሕም ፡ ለራሱ ፡ ሁለት ፡ ሚስቶችን ፡ አገባ ፤ የአንዲቱ ፡ ስም ፡ ዓዳ ÷ የሁለተኛይቱ ፡ ስም ፡ ፳፤ ሴላ ፡ ነበረ ። ዓዳም ፡ ያባልን ፡ ወለደች ፤ እርሱም ፡ በድንኳን ፡ የሚቀመጡት ፡ የዘላኖች ፡ ፳፩፤ አባት ፡ ነበረ ። የወንድሙም ፡ ስም ፡ ዩባል ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ በገናንና ፡ መለከትን ፡ ለሚ ይዙ ፡ አባት ፡ ነበረ ። ሴላም ፡ ደግሞ ፡ ከናስና ፡ ፳፪፤ ከብረት ፡ የሚቀጠቀጥ ፡ ዕቃን ፡ የሚሠራውን ፡ ቱባልቃይንን ፡ ወለደች ። የቱባልቃይንም ፡ እኅት ፡ ናዕማ ፡ ነበረች ። ላሜሕም ፡ ለሚስ ፳፫፤ ቶቹ ፡ ለዓዳና ፡ ለሴላ ፡ አላቸው ፡— እናንት ፡ የላሜሕ ፡ ሚስቶች ፡ ቃሌን ፤ ስሙ ÷ ነገሬንም ፡ አድምጡ ፤ እኔ ፡ ጕልማሳውን ፡ ለቍስሌ ÷ ብላቴናውንም ፡ ለመወጋቴ ፡ ገድዬዋለሁና ፤ ቃየ ፳፬፤ ንን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ይበቀሉታል ፤ ላሜሕን ፡ ግን ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ።

፩ አዳም ፡ ደግሞ ፡ ሚስቱን ፡ አወቀ ፤ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። ስሙንም ፡— ቃየን ፡ በገ ፪ ደለው ፡ በአቤል ፡ ፋንታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሌላ ፡ ዘር ፡ ተክቶልኛል ፡ ስትል ፡ ሴት ፡ አለችው ። ፫ ለሴት ፡ ደግሞ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተወለደለት ፡ ስሙንም ፡ ሄኖስ ፡ አለው ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ መጠራት ፡ ተጀመረ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የአዳም ፡ የትውልዱ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ አዳምን ፡ በፈጠረ ፡ ቀን ፡ በእ ፪ ግዚአብሔር ፡ ምሳሌ ፡ አደረገው ፤ ወንድና ፡ ሴት ፡ አድርጎ ፡ ፈጠራቸው ÷ ባረካቸውም ። ስማቸውንም ፡ በፈጠረበት ፡ ቀን ፡ አዳም ፡ ብሎ ፡ ፫ ጠራቸው ። አዳምም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ልጅንም ፡ በምሳሌው ፡ እንደ ፡ መልኩ ፡ ወለደ ፤ ስሙንም ፡ ሴት ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ፬ አዳምም ፡ ሴትን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴ ፭ ችንም ፡ ወለደ ። አዳምም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፮ ሴትም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ፯ ሄኖስንም ፡ ወለደ ። ሴትም ፡ ሄኖስን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ። ፰ ሴትም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፱ ሄኖስም ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ቃይ ፲ ናንንም ፡ ወለደ ። ሄኖስም ፡ ቃይናንን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ አም ስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ፲፩ ወለደ ። ሄኖስም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፲፪ ቃይናንም ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ መላል ፲፫ ኤልንም ፡ ወለደ ። ቃይናንም ፡ መላልኤልን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ። ፲፬ ቃይናንም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፲፭ መላልኤልም ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ፲፮ ኖረ ÷ ያሬድንም ፡ ወለደ ። መላልኤልም ፡ ያሬ ድን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ፲፯ ወለደ ። መላልኤልም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፲፰ ያሬድም ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ፲፱ ሄኖክንም ፡ ወለደ ። ያሬድም ፡ ሄኖክን ፡ ከወ ለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ፳ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ። ያሬ ድም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ። ፳፩ ሄኖክም ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ማቱሳላንም ፡ ወለደ ። ሄኖክም ፡ አካሄ ፳፪ ዱን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አደረገ ፤ ማቱሳ ላንም ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ። ፳፫ ሄኖክም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ። ፳፬ ሄኖክም ፡ አካ ሄዱን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ስላደረገ ፡ አል ተገኘም ፤ እግዚአብሔር ፡ ወስዶታልና ።

፳፭ ማቱሳላም ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ላሜሕንም ፡ ወለደ ። ማቱሳላም ፡ ላሜ ፳፮ ሕን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ። ፳፯ ማቱሳላም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ።

፳፰ ላሜሕም ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ልጅንም ፡ ወለደ ። ስሙንም ፡— እግዚ ፳፱ አብሔር ፡ በረገማት ፡ ምድር ፡ ከተግባራችንና ፡ ከእጅ ፡ ሥራችን ፡ ይህ ፡ ያሳርፈናል ፡ ሲል ፡ ኖኅ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ፴ ላሜሕም ፡ ኖኅን ፡ ከወ ለደ ፡ በኋላ ፡ የኖረው ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ወንዶችንም ፡ ሴቶች ፴፩ ንም ፡ ወለደ ። ላሜሕ ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ።

፴፪ ኖኅም ፡ የአምስት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ኖኅም ፡ ሴምን ፡ ካምን ፡ ያፌትንም ፡ ወለደ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሰዎች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መብዛት ፡ በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወ ፪ ለዱላቸው ፤ የእግዚአብሔር ፡ ልጆችም ፡ የሰ ውን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ መልካሞች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አዩ ፤ ከመረጡአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ሚስቶችን ፡ ለራ ፫ ሳቸው ፡ ወሰዱ ። እግዚአብሔርም ፡— መንፈሴ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ አይኖርም ÷ እርሱ ፡ ሥጋ ፡ ነውና ፤ ዘመኖቹም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ይሆናሉ ፡ አለ ። ፬ በእነዚያ ፡ ወራት ፡ ኔፊሊም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነበሩ ፤ ደግሞም ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ የሰውን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ልጆችን ፡ ወለዱላቸው ፡ እነርሱም ፡ በዱሮ ፡ ዘመን ፡ ስማቸው ፡ የታወቀ ፡ ኃያላን ፡ ሆኑ ።

፭ እግዚአብሔርም ፡ የሰው ፡ ክፋት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ በዛ ÷ የልቡ ፡ አሳብ ፡ ምኞትም ፡ ሁልጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ ክፋ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ። ፮ እግዚአብሔርም ፡ ሰውን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በመ ፍጠሩ ፡ ተጸጸተ ÷ በልቡም ፡ አዘነ ። ፯ እግዚአ ብሔርም ፡— የፈጠርሁትን ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አጠፋለሁ ÷ ከሰው ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ እስከ ፡ ተንቀሳቃሽም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወፍም ፡ ድረስ ፤ ስለ ፡ ፈጠርኋቸው ፡ ተጸጽቼአለሁና ፡ አለ ። ፰ ኖኅ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ አገኘ ።

፱ የኖኅ ፡ ትውልድ ፡ እንዲህ ፡ ነው ። ኖኅም ፡

በትውልዱ ፡ ጻድቅ ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ኖኅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አደረገ ።
፲ ፡ ኖኅም ፡ ሦስት ፡ ልጆችን ፡ ሴምን ፡ ካምን ፡ ያፌ
፲፩ ፡ ትንም ፡ ወለደ ። ምድርም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተበላሸች ፡ ምድርም ፡ ግፍን ፡ ተሞ
፲፪ ፡ ላች ። እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ አየ ÷ እነ ሆም ፡ ተበላሸች ፤ ሥጋን ፡ የለበሰ ፡ ሁሉ ፡ በም ድር ፡ ላይ ፡ መንገዱን ፡ አበላሽቶ ፡ ነበርና ።
፲፫ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ኖኅን ፡ አለው ፡ ፦ የሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ በፊቴ ፡ ደርሶአል ፤ ከእነርሱ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ በግፍ ፡ ተሞልታለችና ፤ እኔም ፡ እነሆ ፡ ከምድር ፡ ጋር ፡ አጠፋቸዋለሁ ።
፲፬ ፡ ከጎፈር ፡ እንጨት ፡ መርከብን ፡ ለአንተ ፡ ሥራ ፤ በመርከቢቱም ፡ ጕርጆችን ፡ አድርግ ፡ በውስጥም ፡
፲፭ ፡ በውጭም ፡ በቅጥራን ፡ ለቅልቃት ። እርስዋንም ፡ እንዲህ ፡ ታደርጋታለህ ፡ የመርከቢቱ ፡ ርዝመት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ወርድዋ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ÷
፲፮ ፡ ከፍታዋ ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ። ለመርከቢቱም ፡ መስኮትን ፡ ታደርጋለህ ፤ ከቁመትዋም ፡ ክንድ ፡ ሙሉ ፡ ትተህ ፡ ጨርሰት ፤ የመርከቢቱንም ፡ በር ፡ በጎንዋ ፡ አድርግ ፡ ታችኛውንም ፡ ሁለተኛውንም ፡ ሦስተኛውንም ፡ ደርብ ፡ ታደ
፲፯ ፡ ርግላታለህ ። እኔም ፡ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ የሕይወት ፡ ነፍስ ፡ ያለውን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ለማጥፋት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡ አመጣለሁ ፡ በምድር ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
፲፰ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አቆማለሁ ፤ ወደ ፡ መርከብም ፡ አንተ ፡ ልጆችህንና ፡ ሚስትህን ፡ የልጆችህንም ፡ ሚስቶች ፡ ይዘህ ፡ ትገባለህ ።
፲፱ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በሕይወት ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ሥጋ ፡ ካለው ፡ ከሕያው ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እያደረግህ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ታገባለህ ፤ ተባትና ፡
፳ ፡ እንስት ፡ ይሁን ። ከወፍ ፡ እንደ ፡ ወገኑ ÷ ከእንስሳም ፡ እንደ ፡ ወገኑ ÷ ከምድር ፡ ተንቀሳቃሽም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ወገኑ ፡ በሕይወት ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እየሆኑ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይግቡ ።
፳፩ ፡ ከሚበላውም ፡ መብል ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ውሰድ ÷ ወደ ፡ አንተም ፡ ትሰበስባለህ ፤ እርሱም ፡ ለአንተም ፡ ለእነርሱም ፡ መብል ፡ ይሆናል ። ኖኅም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ኖኅን ፡ አለው ፡ ፦ አንተ ፡ ቤተ ፡ ሰቦችህን ፡ ሁሉ ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ግባ ፤ በዚህ ፡ ትውልድ ፡ በፊቴ ፡ ጻድቅ ፡ ሆነህ ፡
፪-፫ ፡ አይቼሃለሁና ። ከንጹሕ ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ተባትና ፡ እንስት ÷ ንጹሕ ፡ ካልሆነ ፡ እንስሳም ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ተባትና ፡ እንስት ÷ ከሰማይ ፡ ወፍ ፡ ደግሞ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ተባትና ፡ እንስት ፡ እያደረግህ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ለዘር ፡
፬ ፡ ይቀር ፡ ዘንድ ፡ ለአንተ ፡ ትወስዳለህ ። ከሰባት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡ አዘንባለሁና ፤ የፈጠርሁትንም ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አጠፋለሁና ። ኖኅም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ፭
ሁሉ ፡ አደረገ ። ኖኅም ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡ በም ፮
ድር ፡ ላይ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የስድስት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ነበረ ።
ኖኅም ፡ ስለ ፡ ጥፋት ፡ ውኃ ፡ ልጆቹንና ፡ ሚስ ፯
ቱን ፡ የልጆቹንም ፡ ሚስቶች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ መር ፰
ከብ ፡ ገባ ። ከንጹሕ ፡ እንስሳ ፡ ንጹሕም ፡ ካል ፱
ሆነው ፡ እንስሳ ÷ ከወፎችና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከሚንቀሳቀሰውም ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔር ፡ ፲
ኖኅን ፡ እንዳዘዘው ÷ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ተባትና ፡ እንስት ፡ እየሆኑ ፡ ወደ ፡ ኖኅ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ውስጥ ፡ ገቡ ። ከሰባት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ የጥ ፲፩
ፋት ፡ ውኃ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሆነ ። በኖኅ ፡ ዕድሜ ፡ በስድስተኛው ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ዕለት ÷ በዚያው ፡ ቀን ፡ የታላቁ ፡ ቀላይ ፡ ምንጮች ፡ ሁሉ ፡ ተነደሉ ÷ የሰማይም ፡ መስኮቶች ፡ ተከፈቱ ። ዝናቡም ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሆነ ።
በዚያውም ፡ ቀን ፡ ኖኅ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ገባ ÷ ፲፫
የኖኅ ፡ ልጆችም ፡ ሴም ፡ ካም ፡ ያፌትና ፡ የኖኅ ፡ ሚስት ፡ ሦስቱም ፡ የልጆቹ ፡ ሚስቶች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ገቡ ። እነርሱ ÷ አራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ፲፬
በየወገናቸው ÷ እንስሳትም ፡ ሁሉ ፡ በየወገናቸው ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚንቀሳቀሱ ፡ ተንቀሳቃሾችም ፡ ሁሉ ፡ በየወገናቸው ÷ ወፎችም ፡ ሁሉ ፡ በየወገናቸው ÷ የሚበሩ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ÷ ፲፭
ሥጋ ፡ ያላቸው ፡ ሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እየሆኑ ፡ ወደ ፡ ኖኅ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ውስጥ ፡ ገቡ ። ሥጋ ፡ ካለው ፡ ሁሉ ፡ የገቡትም ፡ ተባ ፲፮
ትና ፡ እንስት ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ገቡ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ዘጋበት ። የጥ ፲፯
ፋትም ፡ ውኃ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ ነበረ ፤ ውኃውም ፡ በዛ ፡ መርከቢቱንም ፡ አነሣ ÷ ከምድርም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ።
ውኃውም ፡ አሸነፈ ÷ በምድር ፡ ላይም ፡ እጅግ ፡ ፲፱
በዛ ፤ መርከቢቱም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ሄደች ። ውኃ ፳
ውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ በጣም ፡ አሸነፈ ፤ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ ታላላቆች ፡ ተራሮች ፡ ሁሉ ፡ ተሸፈኑ ። ውኃው ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ፳፩
አሥራ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ተራሮችም ፡ ተሸፈኑ ። በምድር ፡ ላይ ፡ ሥጋ ፡ ያለው ፡ ፳፪
የሚንቀሳቀሰው ፡ ሁሉ ÷ ወፉም ÷ እንስሳውም ÷ አራዊቱም ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚርመሰመሰው ፡ ተንቀሳቃሹም ፡ ሁሉ ÷ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ጠፋ ።
በየብስ ፡ የነበረው ፡ በአፍንጫው ፡ የሕይወት ፡ ፳፫
ነፍስ ፡ እስትንፋስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ሞተ ። በም ፳፬
ድር ፡ ላይ ፡ የነበረውም ፡ ሁሉ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ÷ እስከሚርመሰመሰውም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ÷ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወፍ ፡ ድረስ ፡ ተደመሰሰ ፤ ከምድርም ፡ ተደመሰሱ ። ኖኅም ፡ አብረውት ፡ በመርከብ ፡ ከነበሩት ፡ ጋር ፡ ብቻ ፡ ቀረ ። ውኃውም ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ቀን ፡ ፳፬

በምድር ፡ ላይ ፡ አሸነፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ኖኅን ፡ በመርከብም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ የነበረውን ፡ አራዊቱን ፡ ሁሉ ፡ እን
ስሳውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ፤ እግዚአብሔርም ፡
፪ በምድር ፡ ላይ ፡ ነፋስን ፡ አሳለፈ ፡ ውኃውም ፡
ጐደለ ፤ የቀላዩም ፡ ምንጮች ፡ የሰማይም ፡ መስ
፫ ኮቶች ፡ ተደፈኑ ፡ ዝናብም ፡ ከሰማይ ፡ ተከለ
፬ ከለ ፤ ውኃውም ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ እያደር ፡ እያ
ደር ፡ ፻ቀለለ ፡ ከመቶ ፡ አምሳ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡
፭ ውኃው ፡ ጐደለ ። መርከቢቱም ፡ በሰባተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በአ
፮ ራራት ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ተቀመጠች ። ውኃ
ውም ፡ እስከ ፡ አሥረኛው ፡ ወር ፡ ድረስ ፡ ይጐ
ድል ፡ ነበር ፤ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡
በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የተራሮቹ ፡ ራሶች ፡ ተገ
ለጡ ።

፯ ከአርባ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ኖኅ ፡ የሠራውን ፡ የመ
፰ ርከቢቱን ፡ መስኮት ፡ ከፈተ ፡ ቁራንም ፡ ሰደ
ደው ፤ እርሱም ፡ ወጣ ፤ ውኃው ፡ ከምድር ፡
ላይ ፡ እስኪደርቅ ፡ ድረስ ፡ ወዲያና ፡ ወዲህ ፡
፱ ይበር ፡ ነበር ። ርግብንም ፡ ውኃው ፡ ከምድር ፡
ፊት ፡ ቀልሎ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንድታይ ፡ ከእርሱ ፡
፲ ዘንድ ፡ ሰደዳት ። ነገር ፡ ግን ፡ ርግብ ፡ እግርዋን ፡
የምታሳርፍበት ፡ ስፍራ ፡ አላገኘችም ፡ ወደ ፡
እርሱም ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ተመለሰች ፡ ውኃ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፤ እጁን ፡ ዘረ
ጋና ፡ ተቀበላት ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ መር
፲፩ ከብ ፡ ውስጥ ፡ አገባት ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡
እስከ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆየ ፤ ርግብንም ፡ እንደ ፡
፲፪ ገና ፡ ከመርከብ ፡ ሰደደ ። ርግብም ፡ በማታ ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለሰች ፤ በአፍዋም ፡ እነሆ ፡
የለመለመ ፡ የወይራ ፡ ቅጠል ፡ ይዛ ፡ ነበር ።
ኖኅም ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ውኃ ፡ እንደ ፡ ቀለለ ፡
፲፫ አወቀ ። ደግሞ ፡ እስከ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆየ ፤ ርግ
ብንም ፡ ሰደዳት ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አል
ተመለሰችም ።

፲፫ በኖኅ ፡ ዕድሜ ፡ በስድስት ፡ መቶ ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመ
ጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ውኃው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ደረቀ ፤
ኖኅም ፡ የመርከቢቱን ፡ ክዳን ፡ አነሣ ፡ እነሆም ፡
ውኃው ፡ ከምድር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ደረቀ ፡ አየ ።
፲፬ በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡ ሰባ
ተኛው ፡ ቀን ፡ ምድር ፡ ደረቀች ።

፲፭ እግዚአብሔርም ፡ ለኖኅ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገ
፲፮ ረው ፡— አንተ ፡ ሚስትህንና ፡ ልጆችህን ፡ የል
ጆችህንም ፡ ሚስቶች ፡ ይዘህ ፡ ከመርከብ ፡ ውጣ ።
፲፯ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ያሉትን ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ሥጋ ፡
ያላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወፎችንና ፡ እንስሶችን ፡ ሁሉ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚንቀሳቀሱትንም ፡ ሁሉ ፡ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ አውጣቸው ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ይር
መስመሱ ፡ ይዋለዱ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ይብዙ ።
፲፰ ኖኅም ፡ ልጆቹንና ፡ ሚስቱን ፡ የልጆቹንም ፡ ሚስ
፲፱ ቶች ፡ ይዞ ፡ ወጣ ፤ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ተንቀሳቃ
ሾች ፡ ሁሉ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የሚርመሰመሰው ፡ ሁሉ ፡ በየዘመዳቸው ፡ ከመ
ርከብ ፡ ወጡ ።

፳ ኖኅም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠውያውን ፡
ሠራ ፡ ከንጹሕም ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ ከንጹሕ ፡ ወፍ
ችም ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፡ በመሠውያውም ፡ ላይ ፡
፳፩ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ። እግዚአብሔርም ፡ መል
ካሙን ፡ መዓዛ ፡ አሸተተ ፤ እግዚአብሔርም ፡
በልቡ ፡ አለ ፡— ምድርን ፡ ዳግመኛ ፡ ስለ ፡ ሰው ፡
አልረግምም ፡ የሰው ፡ ልብ ፡ አሳብ ፡ ከታናሽ
ነቱ ፡ ጀምሮ ፡ ክፉ ፡ ነውና ፤ ደግሞም ፡ ከዚህ ፡
ቀድሞ ፡ እንዳደረግሁት ፡ሕያዋንን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
፳፪ ገና ፡ አልመታም ። በምድር ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
መዝራትና ፡ ማጨድ ፡ ብርድና ፡ ሙቀት ፡ በጋና ፡
ክረምት ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ አያቋርጡም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ኖኅንና ፡ ልጆቹን ፡ ባረከ
ቸው ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ብዙ ፡ ተባዙ ፡
፪ ምድርንም ፡ ሙሉአት ። አስፈሪነታችሁና ፡ አስደ
ንጋጭነታችሁ ፡ በምድር ፡ አራዊት ፡ በሰማይም ፡
ወፎች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በሚንቀሳቀሱትም ፡
በባሕር ፡ ዓሦችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ እነርሱም ፡
፫ በእጃችሁ ፡ ተሰጥተዋል ። ሕይወት ፡ ያለው ፡
ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ መብል ፡ ይሁናችሁ ፤ ሁሉን ፡
፬ እንደ ፡ ለመለመ ፡ ቡቃያ ፡ ሰጠኋችሁ ። ነገር ፡
ግን ፡ ነፍሱ ፡ ደሙ ፡ ያለችበትን ፡ ሥጋ ፡ አት
፭ ብሉ ፤ ነፍሳችሁ ፡ ያለችበትን ፡ ደማችሁን ፡
በእርግጥ ፡ እሻዋለሁ ፤ ከአራዊት ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡
እሻዋለሁ ፤ ከሰውም ፡ እጅ ፡ ከሰው ፡ ወንድም ፡
እጅ ፡ የሰውን ፡ ነፍስ ፡ እሻለሁ ። የሰውን ፡ ደም ፡
፮ የሚያፈስስ ፡ ሁሉ ፡ ደሙ ፡ ይፈስሳል ፤ ሰውን ፡
በእግዚአብሔር ፡ መልክ ፡ ፈጥሮታልና ። እና
፯ ንተም ፡ ብዙ ፡ ተባዙ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ተዋ
ለዱ ፡ እርቡባትም ።

፰ እግዚአብሔርም ፡ ለኖኅና ፡ ለልጆቹ ፡ እንዲህ ፡
፱ ብሎ ፡ ተናገረ ፡— እኔም ፡ እነሆ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡
ከእናንተና ፡ በኋላ ፡ ከሚመጣው ፡ ከዘራችሁ ፡
፲ ጋር ፡ አቆማለሁ ፤ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ካሉትም ፡
ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ላላቸው ፡ ሁሉ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
ከመርከብ ፡ ለወጡት ፡ ለወፎች ፡ ለእንስሳትም ፡
ለምድር ፡ አራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ለማንኛውም ፡
፲፩ ለምድር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይሆናል ። ቃል ፡
፲፪ ኪዳኔንም ፡ ለእናንተ ፡ አቆማለሁ ፤ ሥጋ ፡ ያለ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ዳግመኛ ፡ በጥፋት ፡ ውኃ ፡ አይ
ጠፋም ፤ ምድርንም ፡ ለማጥፋት ፡ ዳግመኛ ፡ የጥ
፲፫ ፋት ፡ ውኃ ፡ አይሆንም ። እግዚአብሔርም ፡
አለ ፡— በእኔና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ከእናን
ተም ፡ ጋር ፡ ባለው ፡ በሕያው ፡ ነፍስ ፡ ሁሉ ፡
መካከል ፡ ለዘላለም ፡ የማደርገው ፡ የቃል ፡
ኪዳን ፡ ምልክት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ቀስቴን ፡ በደመና ፡
፲፬ አድርጌአለሁ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑም ፡ ምልክት ፡
፲፭ በእኔና ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ይሆናል ። በም

ድር ፡ ላይ ፡ ደመናን ፡ በጋረድሁ ፡ ጊዜ ፡ ቀስ
፲፫ ፤ ቴ ፡ በደመናው ፡ ትታያለች ፤ በእኔና ፡ በእና
ንተ ፡ መካከል ÷ ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ባለውም ፡
ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ኪዳ
ኔን ፡ አስባለሁ ፤ ሥጋ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡
ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡ አይሆንም ።
፲፮ ፤ ቀስቴቱም ፡ በደመና ፡ ትሆናለች ፤ በእኔና ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ በሚኖር ፡ ሥጋ ፡ ባለው ፡ በሕያው ፡
ነፍስ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ የዘላለም ፡ ቃል ፡
፲፯ ፤ ኪዳን ፡ ለማሰብ ፡ አያታለሁ ። እግዚአብሔርም ፡
ኖኅን ፡— በእኔና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በሚኖር ፡
ሥጋ ፡ ባለው ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ያቆምሁት ፡
የቃል ፡ ኪዳን ፡ ምልክት ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለው ።
፲፰ ፤ ከመርከብ ፡ የወጡት ፡ የኖኅ ፡ ልጆችም ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸው ÷ ሴም ÷ ካም ÷ ያፌት ፤ ካምም ፡
፲፱ ፤ የከነዓን ፡ አባት ፡ ነው ። የኖኅ ፡ ልጆች ፡ እነ
ዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡
ተሞላች ።
፳ ፤ ኖኅም ፡ ገበሬ ፡ መሆን ፡ ጀመረ ÷ ወይንም ፡
፳፩ ፤ ተከለ ። ከወይን ፡ ጠጁም ፡ ጠጣና ፡ ሰከረ ፤
፳፪ ፤ በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ ዕራቁቱን ፡ ሆነ ። የከነ
ዓን ፡ አባት ፡ ካምም ፡ የአባቱን ፡ ዕራቁትነት ፡
አየ ÷ ወደ ፡ ውጭም ፡ ወጥቶ ፡ ለሁለቱ ፡ ወንድ
፳፫ ፤ ሞቹ ፡ ነገራቸው ። ሴምና ፡ ያፌትም ፡ ሸማ ፡
ወስደው ፡ በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ አደረጉ ÷ የኋ
ሊትም ፡ ሄደው ፡ የአባታቸውን ፡ ዕራቁትነት ፡
አለበሱ ፤ ፊታቸውም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ነበረ ÷ የአ
፳፬ ፤ ባታቸውንም ፡ ዕራቁትነት ፡ አላዩም ። ኖኅም ፡
ከወይን ፡ ጠጁ ፡ ስካር ፡ ነቃ ÷ ታናሹ ፡ ልጁ ፡
ያደረገበትንም ፡ አወቀ ።
፳፭ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡— ከነዓን ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤
ለወንድሞቹም ፡ የበሪያዎች ፡ በሪያ ፡ ይሁን ።
፳፮ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡— የሴም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይባረክ ÷ ከነዓንም ፡ ለእነርሱ ፡ ባሪያ ፡
፳፯ ፤ ይሁን ። እግዚአብሔርም ፡ ያፌትን ፡ ያስፋ ÷
በሴምም ፡ ድንኳን ፡ ይደር ፤ ከነዓንም ፡ ለእነ
ርሱ ፡ ባሪያ ፡ ይሁን ።
፳፰ ፤ ኖኅም ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡
፳፱ ፤ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። ኖኅም ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ሆነ ፤ ሞተም ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ፤ የኖኅ ፡ ልጆች ፡ የሴም ፡ የካም ፡ የያፌት ፡ ትው
ልድ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከጥፋት ፡ ውኃም ፡ በኋላ ፡
ልጆች ፡ ተወለዱላቸው ።
፪ ፤ የያፌት ፡ ልጆች ፡ ጋሜር ÷ ማጎግ ÷ ማዴ ÷
ያዋን ÷ ይልሳ ÷ ቶቤል ÷ ሞሳሕ ÷ ቴራስ ፡ ናቸው ።
፫ ፤ የጋሜርም ፡ ልጆች ፡ አስከናዝ ÷ ሪፋት ÷ ቴር
፬ ፤ ጋማ ፡ ናቸው ። የያዋንም ፡ ልጆች ፡ ኤሊሳ ÷ ተር
፭ ፤ ሴስ ÷ ኪቲም ÷ ሮድኢ ፡ ናቸው ። ከእነዚህም ፡
የአሕዛብ ፡ ደሴቶች ፡ ሁሉ ፡ በየምድራቸው ፡
በየቋንቋቸው ፡ በየነገዳቸው ፡ በየሕዝባቸው ፡
ተከፋፈሉ ።
፮ ፤ የካምም ፡ ልጆች ፡ ኩሽ ÷ ምጽራይም ÷ ፉጥ ÷
ከነዓን ፡ ናቸው ። የኩሽም ፡ ልጆች ፡ ሳባ ÷ ኤው ፯ ፤
ላጥ ÷ ሰብታ ÷ ራዕማ ÷ ሰበቃታ ፡ ናቸው ። የራ
ዕማ ፡ ልጆችም ፡ ሳባ ÷ ድዳን ፡ ናቸው ። ኩሽም ፡ ፰ ፤
ናምሩድን ፡ ወለደ ፤ እርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ኃያል ፡ መሆንን ፡ ጀመረ ። እርሱም ፡ በእግዚ ፱ ፤
አብሔር ፡ ፊት ፡ ኃያል ፡ አዳኝ ፡ ነበረ ፤ ስለዚ
ህም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ኃያል ፡ አዳኝ ፡
እንደ ፡ ናምሩድ ፡ ተባለ ። የግዛቱም ፡ መጀመ ፲ ፤
ሪያ ፡ በሰናዖር ፡ አገር ፡ ባቢሎን ÷ ኤሬክ ÷ አር
ካድ ÷ ካልኔ ፡ ናቸው ። አሦርም ፡ ከዚያች ፡ ፲፩ ፤
አገር ፡ ወጣ ፤ ነነዌን ÷ የረሆቦትን ፡ ከተማ ÷ ካለ
ሀን ÷ በነነዌና ፡ በካለህ ፡ መካከልም ፡ ሬሴንን ፡ ፲፪ ፤
ሠራ ፤ እርስዋም ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ናት ።
ምጽራይምም ፡ ሉዲምን ÷ ዐናሚምን ÷ ላህቢ ፲፫ ፤
ምን ÷ ነፍታሌምን ÷ ፈትሩሲምን ÷ ከእነርሱ ፡ ፲፬ ፤
የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ የወጡባቸውን ፡ ከስ
ሉሂምን ÷ ቀፍቶሪምንም ፡ ወለደ ።
ከነዓንም ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ሲዶንን ÷ ኬጢ ፲፭ ፤
ያውያንንም ÷ ኢያቡሳውያንንም ÷ አሞራውያ ፲፮ ፤
ንንም ÷ ጌርጌሳውያንንም ÷ ኤዊያውያንንም ÷ ፲፯ ፤
ዐሩኪዎንንም ÷ ሲኒንም ÷ አራዴዎንንም ÷ ሰማሪ ፲፰ ፤
ዎንንም ÷ አማቲንም ፡ ወለደ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡
የከነዓናውያን ፡ ነገድ ፡ ተበተኑ ። የከነዓናው ፲፱ ፤
ያንም ፡ ወሰን ፡ ከሲዶን ፡ አንሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌራራ ፡
በኩል ፡ ሲል ፡ እስከ ፡ ጋዛ ፡ ድረስ ፡ ነው ፤ ወደ ፡
ሰዶምና ፡ ወደ ፡ ገሞራ ÷ ወደ ፡ አዳማና ፡ ወደ ፡
ሰቦይም ፡ በኩልም ፡ ሲል ፡ እስከ ፡ ላሣ ፡ ድረስ ፡
ነው ። የካም ፡ ልጆች ፡ በየነገዳቸውና ፡ በየቋ ፳ ፤
ንቋቸው ÷ በየምድራቸውና ፡ በየሕዝባቸው ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ።
ለሴምም ፡ ደግሞ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ እር ፳፩ ፤
ሱም ፡ የያፌት ፡ ታላቅ ፡ ወንድምና ፡ የዔቦር ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ የሆነ ፡ ነው ። የሴምም ፡ ፳፪ ፤
ልጆች ፡ ኤላም ÷ አሦር ÷ አርፋክስድ ÷ ሉድ ÷
አራም ፡ ናቸው ። የአራምም ፡ ልጆች ፡ ዑፅ ÷ ፳፫ ፤
ሁል ÷ ጌቴር ÷ ሞሶሕ ፡ ናቸው ። አርፋክስ ፳፬ ፤
ድም ፡ ቃይንምን ፡ ወለደ ፤ ቃይንምም ፡ ሳላን ÷
ሳላም ፡ ዔቦርን ፡ ወለደ ። ለዔቦርም ፡ ሁለት ፡ ፳፭ ፤
ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ የአንደኛው ፡ ስሙ ፡
ፋሌቅ ፡ ነው ÷ ምድር ፡ በዘመኑ ፡ ተከፍላለችና ፤
የወንድሙም ፡ ስም ፡ ዮቅጣን ፡ ነው ። ዮቅጣ ፳፮ ፤
ንም ፡ ኤልሞዳድን ÷ ሣሌፍንም ÷ ሐስረሞት
ንም ÷ ያራሕንም ÷ ሀዶራምንም ÷ አውዛል ፳፯ ፤
ንም ÷ ደቅላንም ÷ ዖባልንም ÷ አቢማኤልንም ÷ ፳፰ ፤
ሳባንም ÷ አፊርንም ÷ ኤውላጥንም ÷ ዮባብንም ፡ ፳፱ ፤
ወለደ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የዮቅጣን ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
ስፍራቸውም ፡ ከሜሴ ፡ አንሥቶ ፡ ወደ ፡ ስፋር ፡ ፴ ፤
ሲል ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ነው ።
የሴም ፡ ልጆች ፡ በየነገዳቸውና ፡ በየቋንቋቸው ÷ ፴፩ ፤
በየምድራቸውና ፡ በየሕዝባቸው ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ።
የኖኅ ፡ የልጆቹ ፡ ነገዶች ፡ እንደ ፡ ትውልዳ ፴፪ ፤
ቸው ፡ በየሕዝባቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። አሕዛ
ብም ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡

ከእነዚህ ፡ ተከፋፈሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ ቋንቋና ፡ በአንድ ፡
፪፡ ንግግር ፡ ነበረች ። ከምሥራቅም ፡ ተነሥተው ፡
በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ በሰናዖር ፡ ምድር ፡ አንድ ፡ ሜዳ ፡
፫፡ አገኙ ፤ በዚያም ፡ ተቀመጡ ። እርስ ፡ በርሳቸው
ውም ፡— ኑ ÷ ጡብ ፡ እንሥራ ÷ በእሳትም ፡ እን
ተኵሰው ፡ ተበሳሉ ። ጡቡም ፡ እንደ ፡ ድን
ጋይ ፡ ሆነላቸው ፤ የምድርም ፡ ዝፍት ፡ እንደ ፡
፬፡ ጭቃ ፡ ሆነችላቸው ። እንዳ ሀም ፡— ኑ ፡ ለእኛ ፡
ከተማና ፡ ራሱ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ የሚደርስ ፡ ግንብ ፡
እንሥራ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ሳንበተንም ፡ ስማ
፭፡ ችንን ፡ እናስጠራው ፡ አሉ ። እግዚአብሔርም ፡
የአዳም ፡ ልጆች ፡ የሠሩትን ፡ ከተማና ፡ ግንብ ፡
፮፡ ለማየት ፡ ወረደ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡—
እነሆ ÷ እነርሱ ፡ አንድ ፡ ወገን ፡ ናቸው ÷ ለሁ
ሉም ፡ አንድ ፡ ቋንቋ ፡ አላቸው ፤ ይህንም ፡
ለማድረግ ፡ ጀመሩ ፡ አሁንም ፡ ያሰቡትን ፡ ሁሉ ፡
፯፡ ለመሥራት ፡ አይከለከሉም ። ኑ ÷ እንውረድ ፡
አንዱ ፡ የአንዱን ፡ ነገር ፡ እንዳይሰማው ፡ ቋንቋ
፰፡ ቸውን ፡ በዚያ ፡ እንደባልቀው ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ከዚያ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በተናቸው ፤
፱፡ ከተማይቱንም ፡ መሥራት ፡ ተዉ ። ስለዚህም ፡
ስምዋ ፡ ባቢሎን ፡ ተባለ ÷ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡
የምድርን ፡ ቋንቋ ፡ ሁሉ ፡ ደባልቋልና ፤ ከዚ
ያም ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
እነርሱን ፡ በትኖአቸዋል ።

፲፡ የሴም ፡ ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነው ። ሴም ፡ የመቶ ፡
ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ÷ አርፋክስድንም ፡ ከጥፋት ፡
ውኃ ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወለደ ።
፲፩፡ ሴምም ፡ አርፋክስድን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ አም
ስት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ወንዶችንም ፡ ሴቶ
ችንም ፡ ወለደ ፡ ሞተም ።
፲፪፡ አርፋክስድም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አምስት ፡
፲፫፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ቃይንምንም ፡ ወለደ ፤ አርፋክስ
ድም ፡ ቃይንምን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ አራት ፡ መቶ ፡
ዓመት ፡ ኖረ ÷ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፡
ሞተም ። ቃይንምም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡
ኖረ ÷ ሳላንም ፡ ወለደ ፤ ቃይንምም ፡ ሳላን ፡ ከወ
ለደ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷
ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፤ ሞተም ።
፲፮፡ ሳላም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ዔበር
፲፯፡ ንም ፡ ወለደ ፤ ሳላም ፡ ዔበርን ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ወንዶች
ንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፤ ሞተም ።
፲፰፡ ዔበርም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷
፲፱፡ ፋሌቅንም ፡ ወለደ ፤ ዔበርም ፡ ፋሌቅን ፡ ከወ
ለደ ፡ በኋላ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷
ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፤ ሞተም ።
፳፡ ፋሌቅም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ራግ
፳፩፡ ውንም ፡ ወለደ ፤ ራግውንም ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡
ፋሌቅ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷
ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፤ ሞተም ።

ራግውም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ፳፪፡
ኖረ ÷ ሴሮሕንም ፡ ወለደ ፤ ራግውም ፡ ሴሮሕን ፡ ፳፫፡
ከወለደ ፡ በኋላ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ኖረ ÷ ወንዶችንም ÷ ሴቶችንም ፡ ወለደ ፡
ሞተም ።

ሴሮሕም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ናከ ፳፬፡
ርንም ፡ ወለደ ፡ ናኮርንም ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ ሴሮሕ ፳፭፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ወንዶችንም ፡ ሴቶ
ችንም ፡ ወለደ ፡ ሞተም ።

ናኮርም ፡ መቶ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ታራ ፳፮፡
ንም ፡ ወለደ ፤ ታራንም ፡ ከወለደ ፡ በኋላ ፡ ናኮር ፡ ፳፯፡
መቶ ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ ወንዶችንም ፡
ሴቶችንም ፡ ወለደ ፤ ሞተም ።

ታራም ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ አብራምንና ፡ ፳፰፡
ናኮርን ፡ ሐራንንም ፡ ወለደ ።

የታራም ፡ ትውልድ ፡ እነሆ ፡ ይህ ፡ ነው ። ፳፱፡
ታራ ፡ አብራምንና ፡ ናኮርን ፡ ሐራንንም ፡ ወለደ ፡
ሐራንም ፡ ሎጥን ፡ ወለደ ። ሐራንም ፡ በተወለ ፴፡
ደበት ፡ አገር ፡ በከለዳውያን ፡ ዑር ፡ በአባቱ ፡
በታራ ፡ ፊት ፡ ሞተ ። አብራምና ፡ ናኮርም ፡ ፴፩፡
ሚስቶችን ፡ አገቡ ፤ የአብራም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡
ሦራ ፡ ነው ፤ የናኮር ፡ ሚስት ፡ የሐራን ፡ ልጅ ፡
ሚልካ ፡ ናት ፤ ሐራንም ፡ የሚልካና ፡ የዩስካ ፡
አባት ፡ ነው ። ሦራም ፡ መካን ፡ ነበረች ፤ ልጅ ፡ ፴፪፡
አልነበራትም ። ታራም ፡ ልጁን ፡ አብራምንና ፡ ፴፫፡
የልጅ ፡ ልጁን ፡ የሐራንን ፡ ልጅ ፡ ሎጥን ፡ የል
ጁንም ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ምራቱን ፡ ሦራን ፡
ወሰደ ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡
ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ከከለዳውያን ፡ ዑር ፡ ወጡ ፡
ወደ ፡ ካራንም ፡ መጡ ÷ ከዚያም ፡ ተቀመጡ ።
የታራም ፡ ዕድሜ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምስት ፡ ፴፬፡
ዓመት ፡ ሆነ ፤ ታራም ፡ በካራን ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

እግዚአብሔርም ፡ አብራምን ፡ አለው ፡— ከአ ፩፡
ገርህ ፡ ከዘመዶችህም ፡ ከአባትህም ፡ ቤት ፡ ተለ
ይተህ ፡ እኔ ፡ ወደማሳይህ ፡ ምድር ፡ ውጣ ።
ታላቅ ፡ ሕዝብም ፡ አደርግሃለሁ ÷ አባርክሃለሁ ÷ ፪፡
ስምህንም ፡ አከብረዋለሁ ፤ ለበረከትም ፡ ሁን ፤
የሚባርኩህንም ፡ እባርካለሁ ÷ የሚረግሙህ ፫፡
ንም ፡ እረግማለሁ ፤ የምድር ፡ ነገዶችም ፡ ሁሉ ፡
በአንተ ፡ ይባረካሉ ። አብራምም ፡ እግዚአብ ፬፡
ሔር ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ሄደ ፤ ሎጥም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ሄደ ፤ አብራምም ፡ ከካራን ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡
የሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ። አብራ ፭፡
ምም ፡ ሚስቱን ፡ ሦራንና ፡ የወንድሙን ፡ ልጅ ፡
ሎጥን ÷ ያገኙትን ፡ ከብት ፡ ሁሉና ፡ በካራን ፡ ያገ
ኙአቸውን ፡ ሰዎች ፡ ይዘ ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡
ለመሄድ ፡ ወጣ ፤ ወደ ፡ ከነዓንም ፡ ምድር ፡ ገቡ ።
አብራምም ፡ እስከ ፡ ሴኬም ፡ ስፍራ ፡ እስከ ፡ ፮፡
ሞሬ ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ድረስ ፡ በምድር ፡ አለፈ ፡
የከነዓን ፡ ሰዎችም ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በምድሩ ፡
ነበሩ ። እግዚአብሔርም ፡ ለአብራም ፡ ተገለጠ ፯፡
ለትና ፡— ይህችን ፡ ምድር ፡ ለዘርህ ፡ እሰጣለሁ ፡

አለው ። እርሱም ፡ ለተገለጠለት ፡ ለእግዚአብ
፰፡ ሔር ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ መሠውያን ፡ ሠራ ። ከዚ
ያም ፡ በቤቴል ፡ ምሥራቅ ፡ ወዳለው ፡ ተራራ ፡
ወጣ ÷ በዚያም ፡ ቤቴልን ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡
ጋይን ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ አድርጎ ፡ ድንኳኑን ፡
ተከለ ፤ በዚያም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠውያን ፡
፱፡ ሠራ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ። አብ
ራምም ፡ ከዚያ ፡ ተነሣ ÷ እየተጓዘም ፡ ወደ ፡
አዜብ ፡ ሄደ ።

፲፡ በምድርም ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ አብራምም ፡ በዚያ ፡
በእንግድነት ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡
፲፩፡ ወረደ ÷ በምድር ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበርና ። ወደ ፡
ግብፅም ፡ ለመግባት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ሚስቱን ፡
ሦራን ፡ እንዲህ ፡ አላት ፡ — አንቺ ፡ መልክ ፡ መል
ካም ፡ ሴት ፡ እንደ ፡ ሆንሽ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ አውቃ
፲፪፡ ለሁ ፤ የግብፅ ፡ ሰዎች ፡ ያዩሽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ —
ሚስቱ ፡ ናት ፡ ይላሉ ፡ እኔንም ፡ ይገድሉኛል ÷
፲፫፡ አንቺንም ፡ በሕይወት ፡ ይተዉሻል ። እንግዲህ ፡
በአንቺ ፡ ምክንያት ፡ መልካም ፡ ይሆንልኝ ፡
ዘንድ ፡ ስለ ፡ አንቺም ፡ ነፍሴ ፡ትድን ፡ ዘንድ ፡ —
፲፬፡ እኅቴ ፡ ነኝ ፡ በዪ ። አብራምም ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡
በገባ ፡ ጊዜ ፡ የግብፅ ፡ ሰዎች ፡ ሴቲቱን ፡ እጅግ ፡
፲፭፡ ውብ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አዩ ፡ የፈርዖንም ፡ አለ
ቆች ፡ አዩአት ፡ በፈርዖንም ፡ ፊት ፡ አመሰገኑ
አት ፡ ሴቲቱንም ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ቤት ፡ ወሰዱ
፲፮፡ አት ። ለአብራምም ፡ ስለ ፡ እርሳዋ ፡ መልካም ፡
አደረገለት ፡ ለእርሱ ፡ በጎችም ፡ በፈዮችም ፡
አህዮችም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡
፲፯፡ ግመሎችም ፡ ነበሩት ። እግዚአብሔርም ፡ በአ
ብራም ፡ ሚስት ፡ በሦራ ፡ ምክንያት ፡ ፈርዖን
ንና ፡ የቤቱን ፡ ሰዎች ፡ በታላቅ ፡ መቅሠፍት ፡
፲፰፡ መታ ። ፈርዖንም ፡ አብራምን ፡ ጠርቶ ፡
አለው ፡ — ይህ ፡ ያደረግህብኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
እርስዋ ፡ ሚስትህ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ለምን ፡ አል
፲፱፡ ነገረኸኝም ? ለምንስ ፡ — እኅቴ ፡ ናት ፡ አልህ?
እኔ ፡ ሚስት ፡ ላደርጋት ፡ ወስጄአት ፡ ነበር ።
አሁንም ፡ ሚስትህ ፡ እነኋት ፡ ይዘሃት ፡ ሂድ ።
፳፡ ፈርዖንም ፡ ሰዎቹን ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አዘዘ ÷ እር
ሱንም ፡ ሚስቱንም ፡ ከብቱንም ፡ ሁሉ ፡ ሸኙአ
ቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ አብራምም ፡ ከግብፅ ፡ ወጣ ፡ እርሱና ፡ ሚስቱ ፡
ለእርሱ ፡ የነበረውም ፡ ሁሉ ፡ ሎጥም ፡ ከእርሱ ፡
፪፡ ጋር ፡ ወደ ፡ አዜብ ፡ ወጡ ። አብራምም ፡ በከ
፫፡ ብት ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ እጅግ ፡ በለጠገ ። ከአ
ዜብ ፡ ባደረገው ፡ በጕዞውም ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡
በኩል ፡ ሄደ ፤ ያም ፡ ስፍራ ፡ አስቀድሞ ፡ በቤ
ቴልና ፡ በጋይ ፡ መካከል ፡ ድንኳን ፡ ተክሎበት ፡
፬፡ የነበረው ፡ ነው ፤ ያም ፡ ስፍራ ፡ አስቀድሞ ፡
መሠውያ ፡ የሠራበት ፡ ነው ፤ በዚያም ፡ አብ
፭፡ ራም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ጠራ ። ከአብ
ራም ፡ ጋር ፡ የሄደው ፡ ሎጥ ፡ ደግሞ ፡ የላምና ፡
፮፡ የበግ ፡ መንጋ ፡ ድንኳንም ፡ ነበረው ። በአንድ
ነትም ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ምድር ፡ አልበቃቸ
ውም ፤ የነበራቸው ፡ እጅግ ፡ ነበረና ፡ በአንድ
፯፡ ነት ፡ ሊቀመጡ ፡ አልቻሉም ። የአብራምንና ፡
የሎጥን ፡ መንጎች ፡ በሚጠብቁት ፡ መካከልም ፡
ጠብ ፡ ሆነ ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ከነዓናውያንና ፡
ፌርዛውያን ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ተቀምጠው ፡
፰፡ ነበር ። አብራምም ፡ ሎጥን ፡ አለው ፡ — እኛ ፡
ወንድማማች ፡ ነንና ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ በእረኞ
ቼና ፡ በእረኞችህ ፡ መካከል ፡ ጠብ ፡ እንዳይሆን ፡
፱፡ አለምንሃለሁ ። ምድር ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ አይደለ
ችምን ? ከእኔ ፡ ተለይ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡
አንተ ፡ ግራውን ፡ ብትወስድ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ ቀኝ ፡
እሄዳለሁ ፡ አንተም ፡ ቀኙን ፡ ብትወስድ ፡ እኔ ፡
፲፡ ወደ ፡ ግራ ፡ እሄዳለሁ ። ሎጥም ፡ ዓይኑን ፡ አነሣ ÷
በዮርዳኖስ ፡ ዙሪያ ፡ ያለውንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ውኃ ፡ የሞላበት ፡ መሆኑን ፡ አየ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ ከማጥፋቱ ፡ አስቀ
ድሞ ፡ እስከ ፡ ዞዓር ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ገነት ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ አምሳል ፡ ነበረ ።
፲፩፡ ሎጥም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ መረጠ ፤ ሎጥም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡
ተጓዘ ፤ እንዲሁም ፡ ከሌላው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡
፲፪፡ ተለያዩ ። አብራም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ተቀ
መጠ ፤ ሎጥም ፡ በአገሩ ፡ ሜዳ ፡ ባሉት ፡ ከተ
ሞች ፡ ተቀመጠ ÷ እስከ ፡ ሰዶምም ፡ ድረስ ፡
ድንኳኑን ፡ አዘዋወረ ። የሰዶም ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡
፲፫፡ ክፉዎችና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ኃጢ
አተኞች ፡ ነበሩ ።

፲፬፡ ሎጥ ፡ ከተለየው ፡ በኋላም ፡ እግዚአብሔር ፡
አብራምን ፡ አለው ፡ — ዓይንህን ፡ አንሣና ፡ አንተ ፡
ካለህበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ሰሜንና ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡
፲፭፡ ወደ ፡ ምሥራቅና ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ እይ ፤ የም
ታያትን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ለአንተና ፡ ለዘርህ ፡ ለዘ
፲፮፡ ላለም ፡ አሰጣለሁና ። ዘርህንም ፡ እንደ ፡ ምድር ፡
አሸዋ ፡ አደርጋለሁ ፤ የምድርን ፡ አሸዋን ፡ ይቁ
ጥር ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ዘርህ ፡
፲፯፡ ደግሞ ፡ ይቈጠራል ። ተነሣ ፡ በምድር ፡ በርዝ
መትዋም ፡ በስፋትዋም ፡ ሂድ ፤ እርስዋን ፡ ለአ
፲፰፡ ንተ ፡ አሰጣለሁና ። አብራምም ፡ ድንኳኑን ፡
ነቀለ ፡ መጥቶም ፡ በኬብሮን ፡ ባለው ፡ በመምሬ ፡
የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ቸቀመጠ ፤ በዚያም ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ መሠውያን ፡ ሠራ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ በሰናዖር ፡ ንጉሥ ፡ በአምራፌል ÷ በእላሳር ፡
ንጉሥ ፡ በአርዮክ ÷ በኤላም ፡ ንጉሥ ፡ በኮሎ
ዶንጎር ÷ በአሕዛብ ፡ ንጉሥ ፡ በቲድዓል ፡ ዘመን ፡
፪፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከሰዶም ፡ ንጉሥ ፡ ከበላ ÷ ከገሞራ ፡
ንጉሥ ፡ ከብርሳ ÷ ከአዳማ ፡ ንጉሥ ፡ ከሰኔአብ ÷
ከሰቦይም ፡ ንጉሥ ፡ ከሰሜበር ÷ ዞዓር ፡ ከተባ
ለች ፡ ከቤላ ፡ ንጉሥም ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ አደረጉ ።
፫፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በሲዲም ፡ ሸለቆ ፡ ተሰብስበው ፡
ተባበሩ ፤ ይኸውም ፡ የጨው ፡ በሕር ፡ ነው ።
፬፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ለኮሎዶንጎር ፡ ተገዝ

ተው ፡ ነበር ÷ በአሥራ ፡ ሦስተኛውም ፡ ዓመት ፡
፭ ፡ ዐመፁ ። በአሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ዓመት ፡
ከሎዶጎምርና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ነገሥ
ታት ፡ መጡ ፤ ራፋይምን ፡ በአስጣሮት ፡ ቃርና
ይም ÷ ዙዚምንም ፡ በሃም ÷ ኤሚምንም ፡
፮ ፡ በሴዊ ፡ ቂርያታይም ፡ መቱ ፤ የሖር ፡ ሰዎች
ንም ፡ በሴይር ፡ ተራራቸው ፡ በበረሀ ፡ አጠገብ ፡
እስካለች ፡ እስከ ፡ ኤል ፡ ፋራን ፡ ድረስ ፡ መቱ ።
፯ ፡ ተመልሰውም ፡ ቃዴስ ፡ ወደ ፡ ተባለች ፡ ወደ ፡
ዓይንሚስፓጥ ፡ መጡ ፤ የአማሌቅን ፡ አገር ፡
ሁሉና ፡ ደግሞ ፡ በሐሴሶን ፡ ታማር ፡ የነበረውን ፡
፰ ፡ አሞራውያንን ፡ መቱ ። የሰዶም ፡ ንጉሥና ፡
የገሞራ ፡ ንጉሥ ÷ የአዳማ ፡ ንጉሥና ፡ የሰበ
ይም ፡ ንጉሥ÷ ዘዓር ፡ የተባለች ፡ የቤላ ፡ ንጉ
ሥም ፡ ወጡ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በሲዲም ፡ ሸለቆ ፡
፱ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ለሰልፍ ፡ ወጡ ፤ የኤላምን ፡
ንጉሥ ፡ ከሎዶጎምርን ÷ የአሕዛብን ፡ ንጉሥ ፡
ቲድዓልን ÷ የሰናዖርን ፡ ንጉሥ ፡ አምራፌልን ÷
የእላሳርን ፡ ንጉሥ ፡ አርዮክን ፡ ለመውጋት ፡
አምስቱ ፡ ነገሥታት ፡ በእነዚህ ፡ በአራቱ ፡ ላይ ፡
፲ ፡ ወጡ ። በሲዲም ፡ ሸለቆ ፡ ግን ፡ የዝፍት ፡ ጕድ
ጓዶች ፡ ነበሩበት ። የሰዶም ፡ ንጉሥ ፡ የገሞራ ፡
ንጉሥም ፡ ሸሹና ፡ ወደዚያ ፡ ወደቁ ፤ የቀሩ
፲፩ ፡ ትም ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ሸሹ ። የሰዶምንና ፡ የገ
ሞራን ፡ ከብት ፡ ሁሉ ፡ መብላቸውንም ፡ ሁሉ ፡
፲፪ ፡ ወስደው ፡ ሄዱ ። በሰዶም ፡ ይኖር ፡ የነበረውን ፡
የአብራምን ፡ የወንድም ፡ ልጅ ፡ ሎጥን ፡ ደግሞ ፡
ከብቱንም ፡ ወስደው ፡ ሄዱ ።
፲፫ ፡ አንድ ፡ የሸሸ ፡ ሰውም ፡ መጣ ÷ ለዕብራዊው ፡
ለአብራምም ፡ ነገረው ፤ እርሱም ፡ የኤስኮል ፡
ወንድምና ፡ የአውናን ፡ ወንድም ፡ በሆነ ፡ በአሞ
ራዊ ፡ መምሬ ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ይኖር ፡ ነበር ፤
እነዚያም ፡ ከአብራም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
፲፬ ፡ ገብተው ፡ ነበር ። አብራምም ፡ ወንድሙ ፡
እንደ ፡ ተማረከ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በቤቱ ፡ የተወለ
ዱትን ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ብላ
ቴኖቹን ፡ አሰለፈ ÷ ፍለጋቸውንም ፡ ተከትሎ ፡
፲፭ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ሄደ ። ብላቴኖቹንም ፡
ከፍሎ ፡ በሌሊት ፡ እርሱ ፡ ከባሪያዎቹ ፡ ጋር ፡
ወረደባቸው ÷ መታቸውም ÷ በደማስቆ ፡ ግራ ፡
እስካለችውም ፡ እስከ ፡ ሐባ ፡ ድረስ ፡ አሳደ
፲፮ ፡ ዳቸው ። ከብቱንም ፡ ሁሉ ፡ አስመለሰ ÷ ደግ
ሞም ፡ ወንድሙን ፡ ሎጥንና ፡ ከብቶቹን ፡ ሴቶ
ችንና ፡ ሕዝቡን ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ።
፲፯ ፡ ኮሎዶጎምርንና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡
ነገሥታት ፡ ወግቶ ፡ ከተመለሰ ፡ በኋላም ፡ የሰ
ዶም ፡ ንጉሥ ፡ የንጉሥ ፡ ሸለቆ ፡ በሆነ ፡ በሴዊ ፡
፲፰ ፡ ሸለቆ ፡ ሊቀበለው ፡ ወጣ ። የሳሌም ፡ ንጉሥ ፡
መልከ ፡ ጼዴቅም ፡ እንጀራንና ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡
አወጣ ፤ እርሱም ፡ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፱ ፡ ካህን ፡ ነበረ ። ባረከውም ፡— አብራም ፡ ሰማ
ይንና ፡ ምድርን ፡ ለሚገዛ ፡ ለልዑል ፡ እግዚአ
፳ ፡ ብሔር ፡ የተባረከ ፡ ነው ፤ ጠላቶችህን ፡ በእ
ጅህ ፡ የጣለልህ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተ
ባረከ ፡ ነው ፡ አለውም ። አብራምም ፡ ከሁሉ ፡
፳፩ ፡ አሥራትን ፡ ሰጠው ። የሰዶም ፡ ንጉሥም ፡
አብራምን ፡— ሰዎቹን ፡ ስጠኝ ÷ ከብቱን ፡ ግን ፡
፳፪ ፡ ለአንተ ፡ ውሰድ ፡ አለው ። አብራምም ፡ የሰ
ዶምን ፡ ንጉሥ ፡ አለው ፡— ሰማይንና ፡ ምድርን ፡
ወደሚገዛ ፡ ወደ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ እጄን ፡
፳፫ ፡ ከፍ ፡ አድርጌአለሁ ፤ አንተ ፡— አብራምን ፡ ባለ
ጠጋ ፡ አደረግሁት ፡ እንዳትል ÷ ብላቴኖቹ ፡ ከበ
ሉት ፡ በቀር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ከሄዱትም ፡ ድርሻ ፡
በቀር ÷ ፈትልም ፡ ቢሆን ፡ የጫማ ፡ ማዘቢያም ፡
ቢሆን ÷ ለአንተ ፡ ከሆነው ፡ ሁሉ ፡ እንዳልወስድ ፡
አውናን ፡ ኤስኮልም ፡ መምሬም ፡ እነርሱ ፡ ድር
ሻቸውን ፡ ይውሰዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፩ ፡
ቃል ፡ በራእይ ፡ ወደ ፡ አብራም ፡ መጣ ÷ እን
ዲህ ፡ ሲል ፡— አብራም ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ እኔ ፡
ለአንተ ፡ ጋሻህ ፡ ነኝ ፤ ዋጋህም ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡
ነው ። አብራምም ፡— አቤቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፪ ፡
ሆይ ÷ ምንን ፡ ትሰጠኛለህ ? እኔም ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡
እሄዳለሁ ፤ የቤቴም ፡ መጋቢ ፡ የደማስቆ ፡ ሰው ፡
ይህ ፡ ኤሊዔዘር ፡ ነው ፡ አለ ። አብራምም ፡— ፫ ፡
ለእኔ ፡ ዘር ፡ አልሰጠኸኝም ፤ እነሆም ÷ በቤቴ ፡
የተወለደ ፡ ሰው ፡ ይወርሰኛል ፡ አለ ። እነሆም ÷ ፬ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ
ለት ፡— ይህ ፡ አይወርስህም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከጉ
ልበትህ ፡ የሚወጣው ፡ ይወርስሃል ። ወደ ፡ ፭ ፡
ሜዳም ፡ አወጣውና ፡— ወደ ፡ ሰማይ ፡ ተመል
ከት ÷ ከዋክብትንም ፡ ልትቈጥራቸው ፡ ትችል ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ቍጠር ፡ አለው ። ዘርህም ፡ እን
ደዚሁ ፡ ይሆናል ፡ አለው ። አብራምም ፡ በእ ፮ ፡
ግዚአብሔር ፡ አመነ ÷ ጽድቅም ፡ ሆኖ ፡ ተቈ
ጠረለት ። ይህችን ፡ ምድር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ ፯ ፡
እንድሰጥህ ፡ ከከለዳውያን ፡ ዑር ፡ ያወጣሁህ ፡
እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ አለው ። አቤቱ ፡ ፰ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ እንድወርሳት ፡ በምን ፡
አውቃለሁ ? አለ ። እርሱም ፡— የሦስት ፡ ፱ ፡
ዓመት ፡ ጊደር ÷ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ፍየልም ÷
የሦስት ፡ ዓመት ፡ በግም ÷ ዋኖስም ÷ ርግብም ፡
ያዝልኝ ፡ አለው ። እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፲ ፡
ለት ÷ በየሁለትም ፡ ከፈላቸው ÷ የተከፈሉት
ንም ፡ በየወገኑ ፡ ትይዩ ፡ አደረጋቸው ፤ ወፎ
ችን ፡ ግን ፡ አልከፈለም ። አሞራዎችም ፡ በሥ ፲፩ ፡
ጋው ፡ ላይ ፡ ወረዱ ÷ አብራምም ፡ አበረራቸው ።
ዐሐይም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአብራም ፡ ከባድ ፡ ፲፪ ፡
እንቅልፍ ፡ መጣበት ፤ እነሆም ÷ ድንጋጤና ፡
ታላቅ ፡ ጨለማ ፡ ወደቀበት ፤ አብራምንም ፡ ፲፫ ፡
አለው ፡— ዘርህ ፡ ለእርሱ ፡ ባልሆነች ፡ ምድር ፡
ስደተኞች ፡ እንዲሆኑ ፡ በእርግጥ ፡ እወቅ ፤ ባሪ
ያዎች ፡ አድርገውም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡
ያስጨንቋቸዋል ። ደግሞም ፡ በባርነት ፡ በሚ ፲፬ ፡

ቍ. ፪ ፡ ኤሊዔዘር ፡ የተባለውን ፡ የግዕዙ ፡ መጽሐፍ ፡ ኢያወጣር ፡ ይለዋል ።

ገዙአቸው፡ሕገብ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ እፈርዳለሁ፤ከዚ
፲፭ ያም ፡ በኋላ ፡ በብዙ ፡ ከብት ፡ ይወጣሉ ። አንተ ፡
ግን ፡ ወደ ፡ አባቶችህ ፡ በሰላም ፡ ትሄዳለህ ፤
፲፮ በመልካም ፡ ሽምግልና ፡ ትቀበራለህ ። በአራ
ተኛው ፡ ትውልድ ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፤
የአሞራውያን ፡ ኃጢአት ፡ ገና ፡ አልተፈጸመ
፲፯ ምና ። ፀሐይም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ ታላቅ ፡
ጨለማ ፡ ሆነ ፤ የምድጃ ፡ ጢስና ፡ የእሳት ፡ ነበ
ልባል ፡ በዚያ ፡ በተከፈለው ፡ መካከል ፡ አለፈ ።
፲፰ በዚያ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብራም ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፡— ከግብፅ ፡
ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ትልቁ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡
ኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ይህችን ፡ ምድር ፡
፲፱ ለዘርህ ፡ ሰጥቼአለሁ ፤ ቄናውያንን ፡ ቄኔዛውያ
፳ ንንም ፡ ቀድሞናውያንንም ፡ ኬጢያውያንንም ፡
፳፩ ፈርዛውያንንም ፡ ራፋይምንም ፡ አሞራውያ
ንንም ፡ ከነዓናውያንንም ፡ ገርጌሳውያንንም ፡
ኢያቡሳውያንንም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ የአብራም ፡ ሚስት ፡ ሦራ ፡ ግን ፡ ለአብራም ፡
ልጅ ፡ አልወለደችለትም ፡ ነበር ፤ ስምዋ ፡ አጋር ፡
፪ የተባለ ፡ ግብፃዊት ፡ ባሪያም ፡ ነበረቻት ። ሦራም ፡
አብራምን ፡— እነሆ ፡ እንዳልወልድ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ዘጋኝ ፤ ምናልባት ፡ ከእርስዋ ፡ በልጅ ፡
እታነጽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ግባ ፡ አለ
፫ ችው ። አብራምም ፡ የሦራን ፡ ቃል ፡ ሰማ ። አብ
ራምም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡
ከተቀመጠ ፡ በኋላ ፡ የአብራም ፡ ሚስት ፡ ሦራ ፡
ግብፃዊት ፡ ባሪያዋን ፡ አጋርን ፡ ወስዳ ፡ ለባልዋ ፡
ለአብራም ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠችው ።
፬ እርሱም ፡ ወደ ፡ አጋር ፡ ገባ ፡ አረገዘችም ፤ እን
ዳረገዘችም ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ እመቤትዋን ፡ በዓይ
፭ ንዋ ፡ አቃለለች ። ሦራም ፡ አብራምን ፡— መገ
ፋቴ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ እኔ ፡ ባሪያዬን ፡
በብብትህ ፡ ሰጠሁህ ፤ እንዳረገዘችም ፡ ባየች ፡
ጊዜ ፡ እኔን ፡ በዓይንዋ ፡ አቃለለችኝ ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ይፍረድ ፡
፮ አለችው ። አብራምም ፡ ሦራን ፡— እነሆ ፡ ባሪ
ያሽ ፡ በእጅሽ ፡ ናት ፤ እንደ ፡ ወደድሽ ፡ አድርጊ
በት ፡ አላት ። ሦራም ፡ ባሠቀየቻት ፡ ጊዜ ፡ አጋር ፡
ከፊትዋ ፡ ኰበለለች ።
፯ የእግዚአብሔር ፡ መልአክም ፡ በውኃ ፡ ምንጭ ፡
አጠገብ ፡ በበረሀ ፡ አገኛት ፤ ምንጩም ፡ ወደ ፡ ሱር ፡
፰ በምትወስደው ፡ መንገድ ፡ አጠገብ ፡ ነው ። እር
ሱም ፡— የሦራ ፡ ባሪያ ፡ አጋር ፡ ሆይ ፡ ከወዴት ፡
መጣሽ ? ወዴትስ ፡ ትሄጃለሽ ? አላት ። እር
ስዋም ፡— እኔ ፡ ከእመቤቴ ፡ ከሦራ ፡ የኰበለልሁ ፡
፱ ነኝ ፡ አለች ። የእግዚአብሔር ፡ መልአክም ፡—
ወደ ፡ እመቤትሽ ፡ ተመለሺ ፡ ከእጅዋም ፡ በታች ፡
፲ ሆነሽ ፡ ተገዥ ፡ አላት ። የእግዚአብሔር ፡ መልአ
ክም ፡— ዘርሽን ፡ እጅግ ፡ አበዛለሁ ፡ ከብዛቱም ፡
፲፩ የተነሣ ፡ አይቈጠርም ፡ አላት ። የእግዚአብሔር ፡
መልአክም ፡ አላት ፡— እነሆ ፡ አንቺ ፡ ፀንሰሻል ፡
ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ትወልጃለሽ ፤ ስሙንም ፡ እስ
ማኤል ፤ ብለሽ ፡ ትጠሪዋለሽ ፡ እግዚአብሔር ፡
መቸገርሽን ፡ ሰምቶአልና ። እርሱም ፡ የበዳ ፡ ፲፪
አህያን ፡ የሚመስል ፡ ሰው ፡ ይሆናል ፤ እጁ ፡
በሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፡ የሁሉም ፡ እጅ ፡ ደግሞ ፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ እርሱም ፡ በወንድሞቹ ፡
ሁሉ ፡ ፊት ፡ ይኖራል ። እርስዋም ፡ ይናገራት ፡ ፲፫
የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ኤልሮኢ ፡
ብላ ፡ ጠራች ፤ የሚያየኝን ፡ በውኑ ፡ እዚህ ፡ ደግሞ ፡
አየሁትን ? ብላለችና ። ስለዚህም ፡ የዚያ ፡ ጕድ ፲፬
ጓድ ፡ ስም ፡ ብኤርለሃይሮኢ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ፤
እርሱም ፡ በቃዴስና ፡ በባሬድ ፡ መካከል ፡ ነው ።
አጋርም ፡ ለአብራም ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደ ፲፭
ችለት ፤ አብራምም ፡ አጋር ፡ የወለደችለትን ፡
የልጁን ፡ ስም ፡ እስማኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
አጋር ፡ እስማኤልን ፡ ለአብራም ፡ በወለደችለት ፡ ፲፮
ጊዜ ፡ አብራም ፡ የሰማንያ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ሰው ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

አብራምም ፡ የዘጠና ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ፩
በሆነ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብራም ፡ ተገለ
ጠለትና ፡— እኔ ፡ ኤልሻዳይ ፡ ነኝ ፤ በፊቴ ፡ ተመላ
ለስ ፡ ፍጹምም ፡ ሁን ፤ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ በእኔና ፡ ፪
በአንተ ፡ መካከል ፡ አደርጋለሁ ፡ እጅግም ፡ አበዛ
ሃለሁ ፡ አለው ። አብራምም ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ፤ ፫
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡—
እነሆ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነው ፤ ለብዙ ፡ ፬
አሕዛብም ፡ አባት ፡ ትሆናለህ ። ከዛሬም ፡ ጀምሮ ፡ ፭
እንግዲህ ፡ ስምህ ፡ አብራም ፡ ተብሎ ፡ አይጠራ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ስምህ ፡ አብርሃም ፡ ይሆናል ፤ ለብዙ ፡
አሕዛብ ፡ አባት ፡ አድርጌሃለሁና ። እጅግም ፡ ፮
አበዛሃለሁ ፡ ሕዝብም ፡ አደርግሃለሁ ፡ ነገሥታ
ትም ፡ ከአንተ ፡ ይወጣሉ ። ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ ፯
በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡
ከዘርህ ፡ ጋር ፡ በትውልዳቸው ፡ ለዘላለም ፡ ኪዳን ፡
አቆማለሁ ፡ ለአንተና ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ለዘርህ ፡
አምላክ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ። በእንግድነት ፡ የም ፰
ትኖርባትን ፡ ምድር ፡ የከነዓን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡
ለዘላለም ፡ ግዛት ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ ለአንተና ፡
ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ለዘርህ ፡ እሰጣለሁ ፤ አምላክም ፡
እሆናቸዋለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ አለው ፡— ፱
አንተ ፡ ደግሞ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ ትጠብቃለህ ፡
አንተ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ዘርህ ፡ በትውልዳ
ቸው ። በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ከአንተም ፡ ፲
በኋላ ፡ በዘርህ ፡ መካከል ፡ የምትጠብቁት ፡ ቃል ፡
ኪዳኔ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከእናንተ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡
ይገረዝ ። የቍልፈታችሁንም ፡ ሥጋ ፡ ትገረዛ ፲፩
ላችሁ ፤ በእኔና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ላለውም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ። የስምንት ፡ ፲፪
ቀን ፡ ልጅ ፡ ይገረዝ ፤ በቤት ፡ የተወለደ ፡ ወይም ፡
ከዘራችሁ ፡ ያይደለ ፡ በብርም ፡ ከእንግዳ ፡ ሰው ፡
የተገዛ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ በትውልዳችሁ ፡ ይገ

፲፫ ፡ ረዝ ። በቤትህ ፡ የተወለደ ፡ በብርህም ፡ የተገዛ ፡
ፈጽሞ ፡ ይገረዝ ። ቃል ፡ ኪዳኔም ፡ በሥጋችሁ ፡
፲፬ ፡ የዘላለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይሆናል ። የቍልፈ
ቱን ፡ ሥጋ ፡ ያልተገረዘ ፡ ቂላፋ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷
ያች ፡ ነፍስ ፡ ከወገንዋ ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ፡ ቃል ፡
ኪዳኔን ፡ አፍርሰለችና ።

፲፭ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ አለው ፡ ፦
የሚስትህን ፡ የሦራን ፡ ስም ፡ ሦራ ፡ ብለህ ፡ አት
፲፮ ፡ ጥራ ÷ ስምዋ ፡ ሣራ ፡ ይሆናል ፡ እንጂ ። እባርካታ
ለሁ ÷ ደግሞም ፡ ከእርስዋ ፡ ልጅ ፡ እሰጥሃለሁ ፡
እባርካትማለሁ ÷ የአሕዛብም ፡ እናት ፡ ትሆና
ለች ፡ የአሕዛብ ፡ ነገሥታት ፡ ከእርስዋ ፡ ይወጣሉ ።
፲፯ ፡ አብርሃምም ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ÷ ሳቀም ÷ በል
ቡም ፡ አለ ፡ ፦ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ በውኑ ፡
ልጅ ፡ ይወልዳልን ? ዘጠና ፡ ዓመት ፡ የሆና
፲፰ ፡ ትም ፡ ሣራ ፡ ትወልዳለችን ? አብርሃምም ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ፦ እስማኤል ፡ በፊትህ ፡ ቢኖር ፡
፲፱ ፡ በወደድሁ ፡ ነበር ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡
አለ ፡ ፦ በእውነት ፡ ሚስትህ ፡ ሣራ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ትወልድልሃለች ÷ ስሙንም ፡ ይስሐቅ ፡
ብልህ ፡ ትጠራዋለህ ፤ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ለዘሩ ፡
የዘላለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዲሆን ፡ ቃል ፡ ኪዳ
፳ ፡ ኔን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አቆማለሁ ። ስለ ፡ እስማኤ
ልም ፡ ሰምቼሃለሁ ፤ እነሆ ፡ ባ ፡ ኬዋለሁ ÷ ፍሬ
ያማም ፡ አደርገዋለሁ ÷ እጅግም ፡ አበዛዋለሁ ፤
አሥራ ፡ ሁለት ፡ አለቆችንም ፡ ይወልዳል ÷
ታላቅ ፡ ሕዝብም ፡ እንዲሆን ፡ አደርገዋለሁ ።
፳፩ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ ግን ፡ በሚመጣው ፡ ዓመት ፡
በዚሁ ፡ ጊዜ ፡ ሣራ ፡ ከምትወልድልህ ፡ ከይስ
ሐቅ ፡ ጋር ፡ አቆማለሁ ።
፳፪ ፡ ንግግሩንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከአብርሃም ፡ ተለይቶ ፡ ወጣ ።
፳፫ ፡ አብርሃምም ፡ ልጁን ፡ እስማኤልን ÷ በቤቱም ፡
የተወለዱትን ፡ ሁሉ ÷ በብሩም ፡ የገዛቸውን ፡
ሁሉ ÷ ከአብርሃም ፡ ቤት ፡ ሰብ ፡ ወንዶቹን ፡ ሁሉ ፡
ወሰደ ÷ የቍልፈታቸውንም ፡ ሥጋ ፡ እግዚአብ
፳፬ ፡ ሔር ፡ እንዳለው ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ገረዘ ። አብ
ርሃምም ፡ የቍልፈቱን ፡ ሥጋ ፡ በተገረዘ ፡ ጊዜ ፡
፳፭ ፡ የዘጠና ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ልጁ ፡
እስማኤልም ፡ የቍልፈቱን ፡ ሥጋ ፡ በተገረዘ ፡
ጊዜ ፡ የአሥራ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።
፳፮ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ አብርሃም ፡ ተገረዘ ÷ ልጁ ፡ እስ
፳፯ ፡ ማኤልም ። በቤት ፡ የተወለዱትና ፡ በብር ፡ ከእ
ንግዶች ፡ የተገዙት ÷ የቤቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ተገረዙ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ፡ በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ በድንኳኑ ፡ ደጃፍ ፡
ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመምሬ ፡ የአ
፪ ፡ ድባር ፡ ዛፍ ፡ ተገለጠለት ። ዓይኑንም ፡ አነሣና ፡
እነሆ ÷ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ በፊቱ ፡ ቆመው ፡ አየ ፡
በያቸውም ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበላቸው ፡ ከድንኳኑ ፡
ደጃፍ ፡ ተነሥቶ ፡ ሮጠ ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ ሰገደ ÷
፫ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡ ፦ አቤቱ ÷ በፊትህስ ፡ ሞገስ ፡
አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባሪያህን ፡ አትለፈኝ ፡
፬ ፡ ብዬ ፡ እለምናለሁ ፤ ጥቂት ፡ ውኃ ፡ ይምጣላ
ችሁ ÷ እግራችሁን ፡ ታጠቡ ÷ ከዚህችም ፡ ዛፍ ፡
፭ ፡ በታች ፡ ዕረፉ ፡ ቍራሽ ፡ እንጀራም ፡ ላምጣላ
ችሁ ÷ ልባችሁንም ፡ ደግፉ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ትሄዳላችሁ ፡ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ባሪያችሁ ፡ መጥ
ታችኋልና ። እነርሱም ፡ ፦ እንዳልህ ፡ አድርግ ፡
፮ ፡ አሉት ። አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ድንኳን ፡ ወደ ፡
ሣራ ፡ ዘንድ ፡ ፈጥኖ ፡ ገባና ፡ ፦ ሦስት ፡ መስፈ
ሪያ ፡ የተሰለቀ ፡ ዱቄት ፡ ፈጥነሽ ፡ አዘጋጂ ÷ ለውሽ
ውም ÷ እንጉቻም ፡ አድርጊ ፡ አላት ። አብር
፯ ፡ ሃምም ፡ ወደ ፡ ላሞቹ ፡ ሮጠ ÷ እጅግ ፡ የሰባም ፡
ታናሽ ፡ ጥጃ ፡ ያዘና ፡ ለብላቴናው ፡ ሰጠው ÷
፰ ፡ ያዘጋጅም ፡ ዘንድ ፡ ተቻኰለ ። እርሱና ፡ ወተ
ትም ፡ ያዘጋጀውንም ፡ ጥጃ ፡ አመጣ ÷ በፈታቸ
ውም ፡ አቀረበው ፡ እርሱም ፡ ከዛፉ ፡ በታች ፡
በፈታቸው ፡ ቆሞ ፡ ነበር ÷ እነርሱም ፡ በሉ ።
፱ ፡ እነርሱም ፡ ፦ ሚስትህ ፡ ሣራ ፡ ወዴት ፡ ናት ?
አሉት ። እርሱም ፡ ፦ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ናት ፡
፲ ፡ አላቸው ። እርሱም ፡ ፦ የዛሬ ፡ ዓመት ፡ እንደ ፡
ዛሬው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ በእውነት ፡ እመለ
ሳለሁ ፤ ሚስትህ ፡ ሣራም ፡ ልጅን ፡ ታገኛለች ፡
አለ ። ሣራም ፡ በድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ በስተ ፡ ኋላው ፡
፲፩ ፡ ሰለች ፡ ይህንን ፡ ሰማች ። አብርሃምና ፡ ሣራም ፡
በዕድሜአቸው ፡ ሸምግለው ፡ ፈጽመው ፡ አር
ጅተው ፡ ነበር ፡ በሴቶች ፡ የሚሆነውም ፡ ልማድ ፡
ከሣራ ፡ ተቋርጦ ፡ ነበር ። ሣራም ፡ በልቡዋ ፡
፲፪ ፡ እንዲህ ፡ ስትል ሳቀች ፡ ፦ ካረጀሁ ፡ በኋላ ፡
በውኑ ፡ ፍትወት ፡ ይሆንልኛልን ? ጌታዬም ፡
ፈጽሞ ፡ ሸምግሎአል ። እግዚአብሔርም ፡ አብ
፲፫ ፡ ርሃምን ፡ አለው ፡ ፦ ካረጀሁ ፡ በኋላ ፡ በውኑ ፡
እወልዳለሁን ? ስትል ፡ ሣራ ፡ ለምን ፡ ሳቀች ?
፲፬ ፡ በውኑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚሳነው ፡ ነገር ፡
አለን ? የዛሬ ፡ ዓመት ፡ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ እመለሳለሁ ፤ ሣራም ፡ ልጅን ፡
፲፭ ፡ ታገኛለች ። ሣራም ፡ ስለ ፡ ፈራች ፡ ፦ አልሳቅ
ሁም ፡ ስትል ፡ ካደች ። እርሱም ፡ ፦ አይደለም ÷
ሳቅሽ ፡ እንጂ ፡ አላት ።
፲፮ ፡ ሰዎቹም ፡ ከዚያ ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ሰዶም ፡
አቀኑ ፡ አብርሃምም ፡ ሊሸኛቸው ፡ አብሮአቸው ፡
ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡ ፦ እኔ ፡ የማደ
፲፯ ፡ ርገውን ፡ ከአብርሃም ፡ እሰውራለሁን ? አብር
፲፰ ፡ ሃም ፡ በእውነት ፡ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡
ይሆናልና ÷ የምድር ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በእ
ርሱ ፡ ይባረካሉና ። ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ በማ
፲፱ ፡ ድረግ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ይጠብቁ ፡
ዘንድ ፡ ልጆቹንና ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ቤቱን ፡
እንዲያዝዝ ፡ አውቃለሁና ፡ ይህም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በአብርሃም ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። እግዚአብሔርም ፡
፳ ፡ አለ ፡ ፦ የሰዶምና ፡ የገሞራ ፡ ጩኸት ፡ እጅግ ፡
በዝቶአልና ÷ ኃጢአታቸውም ፡ እጅግ ፡ ከብዳ
ለችና ፡ እንግዲህስ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ መጣች ፡
፳፩ ፡ እንደ ፡ ጩኸትዋ ፡ አድርገው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡

ወርጀ ፡ አያለሁ ፡ እንዲሁም ፡ በይሆን ፡ አውቃለሁ ።

፳፪ ሰዎቹም ፡ ከዚያ ፡ ፊታቸውን ፡ አቀኑ ፡ ወደ ፡ ሰዶምም ፡ ሄዱ ፡ አብርሃም ፡ ግን ፡ በእግዚአብ
፳፫ ሔር ፡ ፊት ፡ ገና ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። አብርሃምም ፡ ቀረበ ፡ አለም ፡— በውኑ ፡ ጻድቁን ፡ ከኃጢአ
፳፬ ተኛ ፡ ጋር ፡ ታጠፋለህን ? አምሳ ፡ ጻድቃን ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ ቢገኙ ፡ በውነ ፡ ሁሉን ፡ ታጠፋለህን ? ከተማዪቱንስ ፡ በእርስዋ ፡ ስለሚገኑ ፡
፳፭ አምሳ ፡ ጻድቃን ፡ አትምርምን ? ይህ ፡ ከአንተ ፡ ይራቅ ፡ ጻድቁን ፡ ከኃጢአተኛ ፡ ጋር ፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ጻድቁም ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያለው ፡ አድራጎት ፡ ከአንተ ፡ ይራቅ ። የምድር ፡ ሁሉ ፡ ፈራጅ ፡ በቅን ፡ ፍርድ ፡
፳፮ አይፈርድምን ? እግዚአብሔርም ፡— በሰዶም ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ አምሳ ፡ ጻድቃን ፡ ባገኝ ፡ ስፍራውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ እምራለሁ ፡ አለ ።
፳፯ አብርሃምም ፡ መለሰ ፡ አለም ፡— እኔ ፡ አፈርና ፡ አመድ ፡ ስሆን ፡ ከጌታዬ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡
፳፰ እነሆ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ጀመርሁ ፡ ከአምሳው ፡ ጻድቃን ፡ አምስት ፡ ቢጐድሉ ፡ ከተማይቱን ፡ ሁሉ ፡ በአምስቱ ፡ ምክንያት ፡ ታጠፋለህን ? ከዚያ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ባገኝ ፡ አላጠፋትም ፡ አለ ።
፳፱ ደግሞም ፡ ተናገረው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ምናልባት ፡ ከዚያ ፡ አርባ ፡ ቢገኙስ ? እርሱም ፡—
፴ ለአርባው ፡ ስል ፡ አላደርገውም ፡ አለ ። እርሱም ፡— ጌታዬ ፡ አይቆጣ ፡ እኔም ፡ እናገራለሁ ፡ ምናልባት ፡ ከዚያ ፡ ሠላሳ ፡ ቢገኙስ ? አለ ። እርሱም ፡—
፴፩ ከዚያ ፡ ሠላሳ ፡ ባገኝ ፡ አላጠፋም ፡ አለ ። ደግሞም ፡— እነሆ ፡ ከጌታዬ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ጀመርሁ ፡ ምናልባት ፡ ከዚያ ፡ ሀያ ፡ ቢገኙስ ? አለ ። እርሱም ፡— ከዚያ ፡ ሀያ ፡ ቢገኙ ፡ ስል ፡ ሀያው ፡ አላደርገውም ፡ አለ ።
፴፪ እርሱም ፡— እኔ ፡ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ብናገር ፡ ጌታዬ ፡ አይቆጣ ፡ ምናልባት ፡ ከዚያ ፡ አሥር ፡ ቢገኙስ ? አለ ። እርሱም ፡— ስለ ፡
፴፫ አሥሩ ፡ አልጠፋትም ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ ንግግሩን ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ፡ ሄደ ፡ አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ሁለቱም ፡ መላእክት ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰዶም ፡ ገቡ ፡ ሎጥም ፡ በሰዶም ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ሎጥም ፡ ባያቸው ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበላቸው ፡ ተነሣ ፡ ፊቱንም ፡ ደፍቶ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሰገደ ፡
፪ አላቸውም ፡— ጌቶቼ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ባሪያችሁ ፡ ቤት ፡ አቅኑ ፡ ከዚያም ፡ እደሩ ፡ እግራችሁንም ፡ ታጠቡ ፡ ነገ ፡ ማልዳችሁም ፡ መንገዳችሁን ፡ ትሄዳላችሁ ። እነርሱም ፡— በአደባባዩ ፡
፫ እናድራለን ፡ እንጂ ፡ አይሆንም ፡ አሉት ። እጅግም ፡ ዘበዘባቸው ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ አቀኑ ፡ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ገቡ ፡ ማዕድ ፡ አቀረበላቸው ፡
፬ ቂጣንም ፡ ጋገረ ፡ እነርሱም ፡ በ ። ገናም ፡ ሳይ ፡ ተኙ ፡ የዚያች ፡ ከተማ ፡ የሰዶም ፡ ሰዎች ፡ ከብ ላቱናው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሽማግሌው ፡ ድረስ ፡ በየስፍራው ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ቤቱን ፡
፭ ከበቡት ። ሎጥንም ፡ ጠርተው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— በዚህ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ የገቡት ፡ ሰዎች ፡ ወዴት ፡ ናቸው ? እናውቃቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ አውጣቸው ። ሎጥም ፡ ወደ ፡
፮ እነርሱ ፡ ወደ ፡ ደጅ ፡ ወጣ ፡ መዝጊያውንም ፡ በኋላው ፡ ዘጋው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ አታድርጉ ፡
፯ እነሆ ፡ ወንድን ፡ ያላወቁ ፡ ሁለት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ አሉኝ ፡ እነርሱን ፡ ላውጣላችሁ ፡ እንደ ፡ ወደዳችሁም ፡ አድርጓቸው ፡ በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ብቻ ፡ ምንም ፡ አታድርጉ ፡ እነርሱ ፡ በጣራዬ ፡ ጥላ ፡ ሥር ፡ ገብተዋልና ። እነርሱም ፡— ወዲያ ፡
፱ ሂድ ፡ አሉት ። ደግሞም ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በእንግድነት ፡ ለመኖር ፡ መጣ ፡ ፍርዱንም ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋል ፡ አሁን ፡ በአንተ ፡ ከእነርሱ ፡ ይልቅ ፡ ክፋ ፡ እናደርግብሃለን ። ሎጥንም ፡ እጅግ ፡ ተጋፉት ፡ የደጁንም ፡ መዝጊያ ፡ ለመስበር ፡ ቀረቡ ። ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡
፲ እጃቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ሎጥን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አገቡት ፡ መዝጊያውንም ፡
፲፩ ዘጉት ። በቤቱ ፡ ደጃፍ ፡ የነበሩትንም ፡ ሰዎች ፡ ከታናሻቸው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቃቸው ፡ ድረስ ፡ አሳወሩአቸው ፡ ደጃፉንም ፡ ለማግኘት ፡ ሲፈልጉ ፡ ደከሙ ።
፲፪ ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡ ሎጥን ፡ አሉት ፡— ከዚህ ፡ ሌላ ፡ ማን ፡ አለህ ? አማችም ፡ ቢሆን ፡ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ብትሆን ፡ በከተማይቱ ፡ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ስፍራ ፡
፲፫ አስወጣቸው ፡ እኛ ፡ ይህን ፡ ስፍራ ፡ እናጠፋለንና ፡ ጩኸታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትልቅ ፡ ሆኖአልና ፡ እናጠፋውም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰድዶናል ። ሎጥም ፡ ወጣ ፡ ልጆቹን ፡ ለሚያገቡት ፡ ለአማቾቹም ፡ ነገራቸው ፡ አላቸውም ፡— ተነሡ ፡ ከዚህ ፡ ስፍራ ፡ ውጡ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ያጠፋልና ። ለአማቾቹ ፡ ግን ፡ የሚያፌዝባቸው ፡ መሰላቸው ።
፲፬ ነህም ፡ በቀደደ ፡ ጊዜ ፡ መላእክት ፡ ሎጥን ፡— ተነሣ ፡ ሚስትህንና ፡ ከዚህ ፡ ያሉትን ፡ ሁለቱን ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህን ፡ ውሰድ ፡ በከተማይቱ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳትጠፋ ፡ እያሉ ፡ ያስቸኩሉት ፡ ነበር ። እርሱም ፡ በዘገየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስላዘነለት ፡ እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ የእርሱን ፡ እጅ ፡ የሚስቴንም ፡ እጅ ፡ የሁለቱን ፡ የሴቶች ፡ ልጆቹንም ፡ እጅ ፡ ይዘው ፡ አወጡትና ፡ በከተማይቱ ፡ ውጭ ፡ አስቀመጡት ። ወደ ፡
፲፮ ሚዳም ፡ ከወጡአቸው ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ራስህን ፡ ኦድን ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ አትይ ፡ በዚህም ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ አትቁም ፡ እንዳትጠፋም ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ሽሽተህ ፡ አምልጥ ። ሎጥም ፡
፲፯ አላቸው ፡— ጌቶቼ ፡ ሆይ ፡ እንዲህስ ፡ አይሁን ፡ እነሆ ፡ ባሪያህ ፡ በፊትህ ፡ ሞገስን ፡ አግኝቶአል ፡ ነፍሴን ፡ ለማዳን ፡ ያደረግህልኝን ፡ ምሕረትህ

ንም ፡ አብዝተሃል ፤ ክፉ ፡ እንዳያገኝኝና ፡ እን
ዳልሞት ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ሸሽቼ ፡ አመልጥ ፡
፳ ፤ ዘንድ ፡ አልችልም ፤ እነሆ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡
ወደ ፡ እርስዋ ፡ ሸሽቶ ፡ ለማምለጥ ፡ ቅርብ ፡ ናት ÷
እርስዋም ፡ ትንሽ ፡ ናት ፤ ነፍሴን ፡ ለማዳን ፡
ወደ ፡ እርስዋ ፡ ሸሽቼ ፡ ላምልጥ ፤ እርስዋ ፡
፳፩ ፤ ትንሽ ፡ ከተማ ፡ አይደለችምን ? እርሱም ፡
አለው ፡— የተናገርሃትን ፡ ከተማ ፡ እንዳላጠ
ፋት ፡ እነሆ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ የለመንኸኝን ፡ ተቀ
፳፪ ፤ ብዬሃለሁ ፤ በቶሎ ፡ ወደዚያ ፡ ሸሽተህ ፡ አም
ልጥ ፤ ወደዚያ ፡ እስክትደርስ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡
አደርግ ፡ ዘንድ ፡ አልችልምና ። ስለዚህም ፡
የዚያች ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ ዞዓር ፡ ተባለ ።
፳፫ ፤ ሎጥ ፡ ወደ ፡ ዞዓር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ፀሐይ ፡ በም
፳፬ ፤ ድር ፡ ላይ ፡ ወጣች ። እግዚአብሔርም ፡ በሰዶ
ምና ፡ በገሞራ ፡ ላይ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
፳፭ ፤ ከሰማይ ፡ እሳትና ፡ ዲን ፡ አዘነበ ፤ እነዚያንም ፡
ከተሞች ÷ በዙሪያቸው ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ÷
በከተሞቹም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ÷ የምድሩ
፳፮ ፤ ንም ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ ገለበጠ ። የሎጥም ፡
ሚስት ፡ ወደ ፡ ኋላዋ ፡ ተመለከተች ÷ የጨው ፡
፳፯ ፤ ሐውልትም ፡ ሆነች ። አብርሃምም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ወደ ፡ ነበረበት ፡ ስፍራ ፡
፳፰ ፤ ለመሄድ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ሰዶምና ፡
ወደ ፡ ገሞራ ፡ በዚያች ፡ አገር ፡ ወዳለውም ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ፤ እነሆም ፡ የአገሪቱ ፡
ጢስ ፡ እንደ ፡ እቶን ፡ ጢስ ፡ ሲነሣ ፡ አየ ።
፳፱ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እነዚያን ፡ የአገር ፡ ከተ
ሞች ፡ ባጠፋ ፡ ጊዜ ፡ አብርሃምን ፡ አሰበው ፤
ሎጥ ፡ ተቀምጦበት ፡ የነበረውንም ፡ ከተማ ፡
ባጠፋ ፡ ጊዜ ፡ ከዚያ ፡ ጥፋት ፡ መካከል ፡ ሎጥን ፡
አወጣው ።
፴ ፤ ሎጥም ፡ ከዞዓር ፡ ወጣ ፤ በዞዓር ፡ ይቀመጥ ፡
ዘንድ ፡ ስለ ፡ ፈራም ፡ ከሁለቱ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹ ፡
ጋር ፡ በተራራ ፡ ተቀመጠ ፤ በዋሻም ፡ ከሁለቱ ፡
፴፩ ፤ ሴቶች ፡ ልጆቹ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ። ታላቂቱም ፡
ታናሺቱን ፡ አለቻት ፡— አባታችን ፡ ሽመገለ ÷
በምድርም ፡ ሁሉ ፡ እንዳለው ፡ ልማድ ፡ ሊገና
ኘን ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ የለም ፤
፴፪ ፤ ነዪ ፡ አባታችንንም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እናጠጣ
ውና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንተኛ ÷ ከአባታችንም ፡
፴፫ ፤ ዘር ፡ እናስቀር ። በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ አባታች
ውን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አጠጡት ፤ ታላቂቱም ፡
ገባች ÷ ከአባትዋም ፡ ጋር ፡ ተኛች ፤ እርሱም ፡ ስት
፴፬ ፤ ተኛና ፡ ስትነሣ ፡ አላወቀም ። በነጋውም ፡ ታላ
ቂቱ ፡ ታናሺቱን ፡ አለቻት ፡— እነሆ ፡ ትናንት ፡
ከአባቴ ፡ ጋር ፡ ተኛሁ ፤ ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ ደግሞ ፡
የወይን ፡ ጠጅ ፡ እናጠጣው ፡ አንቺም ፡ ግቢና ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተኚ ÷ ከአባታችንም ፡ ዘር ፡ እና
፴፭ ፤ ስቀር ። አባታቸውንም ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡
ደግሞ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አጠጡት ፤ ታናሺቱም ፡
ገብታ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተኛች ፤ እርሱም ፡ ስት
፴፮ ፤ ተኛና ፡ ስትነሣ ፡ አላወቀም ። የሎጥም ፡ ሁለቱ ፡
፴፯ ፤ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ከአባታቸው ፡ ፀነሱ ። ታላቂ

ቱም ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ፡ ስሙንም ፡ ሞዓብ ፡
ብላ ፡ ጠራችው ፤ እርሱም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ የሞዓ
፴፰ ፤ ባውያን ፡ አባት ፡ ነው ። ታናሺቱም ፡ ደግሞ ፡
ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ፡ ስሙንም ፡— የወገኔ ፡
ልጅ ፡ ስትል ፡ አሞን ፡ ብላ ፡ ጠራችው ፤ እር
ሱም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ የአሞናውያን ፡ አባት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

አብርሃምም ፡ ከዚያ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አዜብ ፡ ፩ ፤
ምድር ፡ ሄደ ÷ በቃዴስና ፡ በሱር ፡ መካከልም ፡
ተቀመጠ ፤ በጌራራም ፡ በእንግድነት ፡ ተቀመጠ ።
አብርሃምም ፡ ሚስቱን ፡ ሣራን ፡— እኅቴ ፡ ናት ፡ ፪ ፤
አለ ፤ የጌራራ ፡ ንጉሥ ፡ አቢሜሌክም ፡ ላከና ፡
ሣራን ፡ ወሰዳት ። እግዚአብሔርም ፡ ሌሊት ፡ ፫ ፤
በሕልም ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ መጣ ÷ እንዲህም ፡
አለው ፡— እነሆ ÷ አንተ ፡ ስለ ፡ ወሰድሃት ፡ ሴት ፡
ምውት ፡ ነህ ፤ እርስዋ ፡ ባለ ፡ ባል ፡ ናትና ። አቢ ፬ ፤
ሜሌክ ፡ ግን ፡ አልቀረባትም ፡ ነበር ፤ እንዲህም ፡
አለ ፡— አቤቱ ÷ ጻድቁን ፡ ሕዝብ ፡ ደግሞ ፡ ታጠ
ፋለህን ? እኅቴ ፡ ናት ፡ ያለኝ ፡ እርሱ ፡ አይደለ ፭ ፤
ምን ? እርስዋም ፡ ደግሞ ፡ ራስዋ ፡— ወንድሜ ፡
ነው ፡ አለች ፤ በልቤ ፡ ቅንነትና ፡ በእጄ ፡ ንጹሕ
ነት ፡ ይህንን ፡ አደረግሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ፮ ፤
በሕልም ፡ አለው ፡— ይህን ፡ በልብህ ፡ ቅንነት ፡
እንዳደረግህ ፡ እኔ ፡ አወቅሁ ÷ እኔም ፡ ደግሞ ፡
በፊቴ ፡ ኃጢአትን ፡ እንዳትሠራ ፡ ከለከልሁህ ፤
ስለዚህም ፡ ትነካት ፡ ዘንድ ፡ አልተውሁም ።
አሁንም ፡ የሰውዮውን ፡ ሚስት ፡ መልስ ፤ ነቢይ ፡ ፯ ፤
ነውና ÷ ስለ ፡ አንተም ፡ ይጸልያል ÷ ትድናለ
ህም ። ባትመልሳት ፡ ግን ፡ አንተ ፡ እንድትሞት ፡
ለአንተ ፡ የሆነውም ፡ ሁሉ ፡ እንዲሞት ፡ በእር
ግጥ ፡ እወቅ ።
አቢሜሌክም ፡ በነጋታው ፡ ማለደ ÷ ባሪያዎቹ ፰ ፤
ንም ፡ ሁሉ ፡ ጠራ ÷ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በጆ
ሮአቸው ፡ ተናገረ ፤ ሰዎቹም ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ።
አቢሜሌክም ፡ አብርሃምን ፡ ጠርቶ ፡ አለው ፡— ፱ ፤
ይህ ፡ ያደረግህብን ፡ ምንድር ፡ ነው ? ምንስ ፡
ክፉ ፡ ሠራሁብህ ? በእኔና ፡ በመንግሥቴ ፡ ላይ ፡
ትልቅ ፡ ኃጢአት ፡ አውርደሃልና ፤ የማይገባ ፡
ሥራ ፡ በእኔ ፡ ሠራህብኝ ።ፈአቢሜሌክም ፡ አብ ፲ ፤
ርሃምን ፡ አለው ፡— ይህን ፡ ማድረግህ ፡ ምን ፡
አይተህ ፡ ነው ? አብርሃምም ፡ አለ ፡— በዚህ ፡ ፲፩ ፤
ስፍራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በእውነት ፡
እንደሌለ ÷ ለሚስቴም ፡ ሲሉ ፡ እንደሚገድሉኝ ፡
ስላሰብሁ ፡ ነው ። እርስዋም ፡ ደግሞ ፡ በእው ፲፪ ፤
ነት ፡ እኅቴ ፡ ናት ፤ የእናቴ ፡ ልጅ ፡ አይደለችም ፡
እንጂ ፡ የአባቴ ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ለእኔም ፡ ሚስት ፡
ሆነች ። እግዚአብሔርም ፡ ከአባቴ ፡ ቤት ፡ በወ ፲፫ ፤
ጣኝ ፡ ጊዜ ፡ አልኋት ፡— በገባንበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ለእኔ ፡ የምታደርጊው ፡ ወሮታ ፡ ይህ ፡ ነው ፡—
ወንድሜ ፡ ነው ፡ ብለሽ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ተናገሪ ።
አቢሜሌክም ፡ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ ወንዶችና ፡ ፲፬ ፤
ሴቶች ፡ ባሪያዎችን ፡ አመጣ ÷ ለአብርሃምም ፡
ሰጠው ÷ ሚስቱን ፡ ሣራንም ፡ መለሰለት ። አቢ ፲፭ ፤

ሚሌክም ፡— እነሆ ÷ ምድሬ ፡ በፊትህ ፡ ናት ፤
፲፯፤ በወደድኸው ፡ ተቀመጥ ፡ አለ ። ሣራንም ፡
አላት ፡— እነሆ ÷ ለወንድምሽ ፡ ሺህ ፡ ሚዛን ፡
ብር ፡ ሰጠሁት ፤ ያም ፡ እነሆ ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡
ባሉት ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ የዓይኖች ፡ መሸፈኛ ፡ ይሁ
ንሽ ፤ ጽድቅሽ ፡ ለሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተገልጦአልና ።
፲፰፤ አብርሃምም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ አቢሜሌክን ፡ ሚስቱንም ፡ ባሪያ
፳፤ ዎቹንም ፡ ፈወሳቸው ÷ እነርሱም ፡ ወለዱ ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ በአብርሃም ፡ ሚስት ፡ በሣራ ፡ ምክ
ንያት ፡ በአቢሜሌክ ፡ ቤት ፡ ማኅፀኖችን ፡ ሁሉ ፡
በፍጹም ፡ ዘግቶ ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ሣራን ፡
አሰበ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡
፪፤ ለሣራ ፡ አደረገላት ። ሣራም ፡ ፀነሰች ÷ እግዚ
አብሔርም ፡ በተናገረው ፡ ወራት ፡ ለአብርሃም ፡
በእርጅናው ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ።
፫፤ አብርሃምም ፡ የተወለደለትን ፡ ሣራ ፡ የወለደች
ለትን ፡ የልጁን ፡ ስም ፡ ይስሐቅ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፬፤ አብርሃምም ፡ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ በስምንተኛ ፡ ቀን ፡ ገረዘው ።
፭፤ አብርሃምም ፡ ልጁ ፡ ይስሐቅ ፡ በተወለደለት ፡
፮፤ ጊዜ ፡ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ነበረ ። ሣራም ፡—
እግዚአብሔር ፡ ሳቅ ፡ አድርጎልኛል ፤ ይህንንም ፡
የሚሰማ ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ ይስቃል ፡
፯፤ አለች ። ደግሞም ፡— ሣራ ፡ ልጆችን ፡ እንድታ
ጠባ ፡ ለአብርሃም ፡ ማን ፡ በነገረው ? በእርጅ
ናው ፡ ልጅን ፡ ወልጄለታለሁና ፡ አለች ።
፰፤ ሕፃኑም ፡ አደገ ÷ ጡትንም ፡ ከመጥባት ፡ ተቋ
ረጠ ፤ አብርሃምም ፡ ይስሐቅን ፡ ጡት ፡ ባስጣለ
፱፤ በት ፡ ቀን ፡ ትልቅ ፡ ግብዣን ፡ አደረገ ። ሣራም ፡
ግብፃዊቲ ፡ አጋር ፡ ለአብርሃም ፡ የወለደችለትን ፡
፲፤ ልጅ ፡ ሲስቅ ፡ አየችው ። አብርሃምንም ፡—
ይህችን ፡ ባሪያ ፡ ከነልጅዋ ፡ አሳድድ ፤ የዚህች ፡
ባሪያ ፡ ልጅ ፡ ከልጄ ፡ ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ አይወ
፲፩፤ ርስምና ፡ አለችው ። ይህም ፡ ነገር ፡ በአብርሃም ፡
ዘንድ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ እጅግ ፡ ችግር ፡ ሆነበት ።
፲፪፤ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ አለው ፡— ስለ ፡
ባሪያህና ፡ ስለ ፡ ብላቴናው ፡ አትዘን ፤ ሣራም ፡
የምትነግርህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ስማ ፤ በይስሐቅ ፡
፲፫፤ ዘር ፡ ይጠራልሃልና ። የባሪያይቱን ፡ ልጅ ፡
ደግሞ ፡ ሕዝብ ፡ አደርገዋለሁ ÷ ዘርህ ፡ ነውና ።
፲፬፤ አብርሃምም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ እንጀራንም ፡
ወሰደ ÷ የውኃ ፡ አቁማዳንም ፡ ለአጋር ፡ በትከ
ሻዋ ፡ አሸከማት ÷ ብላቴናውንም ፡ ሰጥቶ ፡ አስ
ወጣት ፤ እርስዋም ፡ ሄደች ፡ በቤርሳቤሀም ፡
፲፭፤ ምድረ ፡ በዳ ፡ ተቅበዘበዘች ። ውኃውም ፡ ከአ
ቁማዳው ፡ አለቀ ፤ ብላቴናውንም ፡ ከአንድ ፡
፲፮፤ ቊጥቋጦ ፡ በታች ፡ ጣለችው ፤ እርስዋም ፡
ሄደች ፡— ብላቴናው ፡ ሲሞት ፡ አልየው ፡ ብላ ፡
ቀስት ፡ ተወርውሮ ፡ የሚደርስበትን ፡ ያህል ፡
ርቃ ፡ በአንጻሩ ፡ ተቀመጠች ። ፊት ፡ ለፊትም ፡
ተቀመጠች ÷ ቃልዋንም ፡ አሰምታ ፡ አለቀሰች ።
፲፯፤ እግዚአብሔርም ፡ የብላቴናውን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ፤
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ከሰማይ ፡ አጋ
ርን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ጠራት ፡— አጋር ፡ ሆይ ÷
ምን ፡ ሆንሽ ? እግዚአብሔር ፡ የብላቴናውን ፡
ድምፅ ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ ሰምቶአልና ፡ አት
ፍሪ ። ተነሺ ÷ ብላቴናውንም ፡ አንሺ ÷ እጅሽ
፲፰፤ ንም ፡ በእርሱ ፡ አጽኚው ፤ ትልቅ ፡ ሕዝብ ፡
አደርገዋለሁና ። እግዚአብሔርም ፡ ዓይንዋን ፡
፲፱፤ ከፈተላት ÷ የውኃ ፡ ጕድጓድንም ፡ አየች ፤
ሄዳም ፡ አቁማዳውን ፡ በውኃ ፡ ሞላች ÷ ብላቴ
ናውንም ፡ አጠጣች ። እግዚአብሔርም ፡ ከብላ
፳፤ ቴናው ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ አደገም ÷ በምድረ ፡
በዳም ፡ ተቀመጠ ÷ ቀስተኛም ፡ ሆነ ። በፋራን ፡
፳፩፤ ምድረ ፡ በዳም ፡ ተቀመጠ ፤ እናቱም ፡ ከምድረ ፡
ግብፅ ፡ ሚስት ፡ ወሰደችለት ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ አቢሜሌክ ፡ ከሙሽራው ፡
፳፪፤ ወዳጅ ፡ ከአኩዘትና ፡ ከሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ ከፊ
ኮል ፡ ጋር ፡ አብርሃምን ፡ አለው ፡— በምታደር
ገው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ነው ፤ አሁንም ፡ በእኔም ፡ በልጄም ፡ በልጅ ፡
፳፫፤ ልጄም ፡ ክፋ ፡ እንዳታደርግብኝ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ማልልኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለአንተ ፡ ቸርነትን ፡
እንዳደረግሁ ፡ አንተም ፡ ለእኔ ፡ ለተቀመጥህባ
ትም ፡ ምድር ፡ ቸርነትን ፡ ታደርጋለህ ። አብርሃ
፳፬፤ ምም ፡— እኔ ፡ እምላለሁ ፡ አለ ። አቢሜሌክንም ፡
፳፭፤ ባሪያዎቹ ፡ በነጠቁት ፡ በውኃ ፡ ጕድጓድ ፡ ምክን
ያት ፡ አብርሃም ፡ ወቀሰው ። አቢሜሌክም ፡
፳፮፤ አለ ፡— ይህን ፡ ነገር ፡ ያደረገውን ፡ አላወቅሁም ፤ አን
ተም ፡ ደግሞ ፡ ምንም ፡ አልነገርኸኝም ÷ እኔም ፡
ከዛሬ ፡ በቀር ፡ አልሰማሁም ። አብርሃምም ፡
፳፯፤ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ አምጥቶ ፡ ለአቢሜሌክ ፡
ሰጠው ፤ ሁለቱም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረጉ ።
፳፰፤ አብርሃምም ፡ ሰባት ፡ ቊቦች ፡ በጎችን ፡ ለብቻ
፳፱፤ ቸው ፡ አቆመ ። አቢሜሌክም ፡ አብርሃምን ፡—
፴፤ ለብቻቸው ፡ ያቆምሃቸው ፡ እነዚህ ፡ ሰባት ፡
ቊቦች ፡ በጎች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አለው ። እር
፴፩፤ ሱም ፡— እኔ ፡ ይህችን ፡ የውኃ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደ ፡
ቆፈርሁ ፡ ምስክር ፡ ይሆንልኝ ፡ ዘንድ ፡ እነዚ
ህን ፡ ሰባት ፡ ቊቦች ፡ በጎች ፡ ከእጄ ፡ ትወስዳለህ ፡
፴፪፤ አለው ። ስለዚህ ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ቤር
፴፫፤ ሳቤህ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ ከዚያ ፡ ሁለቱ ፡ ተማ
፴፬፤ ምለዋልና ። በቤርሳቤህም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡
አደረጉ ። አቢሜሌክና ፡ የሙሽራው ፡ ወዳጅ ፡
አኩዘት ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ ፊኮልም ፡ ተነሥተው ፡
፴፭፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ምድር ፡ ተመለሱ ። አብርሃ
፴፮፤ ምም ፡ በቤርሳቤህ ፡ የተምር ፡ ዛፍን ፡ ተከለ ፤ በዚ
ያም ፡ የዘላለሙን ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፴፯፤ ስም ፡ ጠራ ። አብርሃምም ፡ በፍልስጥኤም ፡
፴፰፤ ምድር ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ እንግዳ ፡ ሆኖ ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፤ ከእነዚህም ፡ ነገሮች ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡
አብርሃምን ፡ ፈተነው ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡—

አብርሃም ፡ ሆይ ። አብርሃምም ፡— እነሆ ÷
፪ ፡ አለሁ ፡ አለ ። የምትወደውን ፡ አንድ ፡ ልጅህን ፡
ይስሐቅን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ሞሪያም ፡ ምድር ፡
ሂድ ፡ እኔም ፡ በምነግርህ ፡ በአንድ ፡ ተራራ ፡
ላይ ፡ በዚያ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርገህ ፡ ሠዋው ፡
፫ ፡ አለ ። አብርሃምም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ አህያ
ውን ፡ ጫነ ÷ ሁለቱንም ፡ ሎሌዎቹንና ፡ ልጁን ፡
ይስሐቅን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወሰደ ÷ እንጨት
ንም ፡ ለመሥዋዕት ፡ ሰነጠቀ ፡ ተነሥቶም ፡ እግ
፬ ፡ ዚአብሔር ፡ ወዳለው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ። በሦስተ
ኛውም ፡ ቀን ፡ አብርሃም ፡ ዓይኑን ፡ አነሣና ፡
፭ ፡ ቦታውን ፡ ከሩቅ ፡ አየ ። አብርሃምም ፡ ሎሌዎ
ቹን ፡ አላቸው ፡— አህያውን ፡ ይዛችሁ ፡ ከዚህ ፡
ቆዩ ፡ እኔና ፡ ልጁ ፡ ወደዚያ ፡ ሄደን ፡ እንሰግዳ
፮ ፡ ለን ÷ ወደ ፡ እናንተም ፡ እንመለሳለን ። አብ
ርሃምም ፡ የመሥዋዕቱን ፡ እንጨት ፡ አንሥቶ ፡
ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሸከመው ፡ እርሱም ፡ እሳ
ቱንና ፡ ቢላዋውን ፡ በእጁ ፡ ያዘ ÷ ሁለቱም ፡
፯ ፡ አብረው ፡ ሄዱ ። ይስሐቅም ፡ አባቱን ፡ አብር
ሃምን ፡ ተናገረው ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፡ አለ ። እር
ሱም ፡— እነሆኝ ÷ ልጄ ፡ አለው ። እሳቱና ፡ እን
ጨቱ ፡ ይኸው ፡ አለ ፡ የመሥዋዕቱ ፡ በግ ፡ ግን ፡
፰ ፡ ወዴት ፡ ነው ? አለ ። አብርሃምም ፡— ልጄ ፡
ሆይ ÷ የመሥዋዕቱን ፡ በግ ፡ እግዚአብሔር ፡
ያዘጋጃል ፡ አለው ፡ ሁለቱም ፡ አብረው ፡ ሄዱ ።
፱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳለው ፡ ቦታ ፡ ደረሱ ፡
አብርሃምም ፡ በዚያ ፡ መሠውያውን ፡ ሠራ ÷ እን
ጨትንም ፡ ረበረበ ፡ ልጁን ፡ ይስሐቅንም ፡ አስሮ ፡
በመሠውያው ፡ በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ አጋደመው ።
፲ ፡ አብርሃምም ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ÷ ልጁንም ፡ ያርድ ፡
፲፩ ፡ ዘንድ ፡ ቢላዋ ፡ አነሣ ። የእግዚአብሔር ፡ መል
አክም ፡ ከሰማይ ፡ ጠራና ፡— አብርሃም ፡ አብር
፲፪ ፡ ሃም ፡ አለው ፡ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ አለ ። እር
ሱም ፡— በብላቴናው ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ÷
አንዳችም ፡ አታድርግበት ፡ አንድ ፡ ልጅህን ፡
ለእኔ ፡ አልከለከልህምና ፡ እግዚአብሔርን ፡
የምትፈራ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውን ፡ አውቄአ
፲፫ ፡ ለሁ ፡ አለ ። አብርሃምም ፡ ዓይኑን ፡ አነሣ ÷
በኋላውም ፡ እነሆ ፡ አንድ ፡ በግ ፡ በዱር ፡ ውስጥ ፡
ቀንዶቹ ፡ በዕፀ ፡ ሳቤቅ ፡ ተይዘ ፡ አየ ። አብርሃ
ምም ፡ ሄደ ፡ በጉንም ፡ ወሰደው ÷ በልጁም ፡
፲፬ ፡ ፋንታ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ሠዋው ። አብ
ርሃምም ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡ ያህዌ ፡ ይርኤ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በእግዚአብ
፲፭ ፡ ሔር ፡ ተራራ ፡ ይታያል ፡ ይባላል ። የእግዚአ
ብሔር ፡ መልአክም ፡ አብርሃምን ፡ ከሰማይ ፡
፲፮ ፡ ሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ ጠራው ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡—
እግዚአብሔር ፡— በራሴ ፡ ማልሁ ፡ ይላል ፡
ይህን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ÷ አንድ ፡ ልጅህንም ፡
፲፯ ፡ አልከለከልህምና ፡ በእውነት ፡ በረከትን ፡ እባር
ክህለሁ ÷ ዘርህንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብ
ትና ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ አበዛዋ
ለሁ ፡ ዘርህም ፡ የጠላቶችን ፡ ደጅ ፡ ይወርሳል ፡
፲፰ ፡ የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉም ፡ በዘርህ ፡ ይባረካ ሉ ÷
ቃሌን ፡ ሰምተሃልና ። አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ብላ ፲፱ ፡
ቴኖቹ ፡ ተመለሰ ÷ ተነሥተውም ፡ ወደ ፡ ቤርሳ
ቤህ ፡ አብረው ፡ ሄዱ ፡ አብርሃምም ፡ በቤርሳ
ቤህ ፡ ተቀመጠ ።
ይህም ፡ ከሆነ ፡ በኋላ ፡ ለአብርሃም ፡ እንዲህ ፡ ፳ ፡
ተብሎ ፡ ተነገረ ፡— እነሆ ÷ ሚልካ ፡ ደግሞ ፡
ለወንድምህ ፡ ለናኮር ፡ ልጆችን ፡ ወለደች ፡ እነ ፳፩ ፡
ርሱም ፡ ብኩሩ ፡ ዑፅ ÷ ወንድሙ ፡ ቡዝ ÷ የአ
ራም ፡ አባት ፡ ቀሙኤል ÷ ካሣት ÷ ሐዞ ÷ ፊል ፳፪ ፡
ዳሥ ÷ የድላፍ ÷ በቱኤል ፡ ናቸው ። በቱኤ ፳፫ ፡
ልም ፡ ርብቃን ፡ ወለደ ፡ እነዚህን ፡ ስምንቱን ፡
ሚልካ ፡ ለአብርሃም ፡ ወንድም ፡ ለናኮር ፡ ወለ
ደች ። ሬሕማ ፡ የሚሉአት ፡ ቁባቱ ፡ ደግሞ ፡ ፳፬ ፡
ጥባህን ÷ ገአምን ÷ ተሐሽን ÷ ሞክሳን ፡ ወለ
ደች ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

የሣራም ፡ ዕድሜ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ፩ ፡
ሆነ ። በቂርያትአርባቅም ፡ ሞተች ፡ እርስ ፪ ፡
ዋም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ያለች ፡ ኬብሮን ፡ ናት ፡
አብርሃምም ፡ ለሣራ ፡ ሊያዝን ፡ ትና ፡ ሊያለቅስ
ላት ፡ ተነሣ ። አብርሃምም ፡ ከፊሳው ፡ አጠገብ ፡ ፫ ፡
ተነሣ ÷ ለኬጢ ፡ ልጆችም ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
ተና ረ ፡— እኔ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ስደተኛና ፡ ፬ ፡
መጻተኛ ፡ ነኝ ፤ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የመቃብር ፡
ርስት ፡ ስጡኝ ÷ ሬሳዬንም ፡ ከፊቱ ፡ ልቅበር ።
የኬጢ ፡ ልጆችም ፡ ለአብርሃም ፡ መለሱ ÷ እሉ ፭ ፡
ትም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ስማን ፤ አንተ ፡ በእኛ ፡ ፮ ፡
መካከል ፡ ክእግዚአብሔር ፡ አለቃ ፡ ነህ ፤ ከመ
ቃብር ፡ ስፍራችን ፡ በመልካሙ ፡ ቦታ ፡ ሬሳህን ፡
ቅበር ፡ ሬሳህን ፡ ትቀብር ፡ ዘንድ ፡ ከእኛ ፡ መቃ
ብሩን ፡ የሚከለክልህ ፡ የለም ። አብርሃምም ፡ ፯ ፡
ተነሣ ፡ ለምድሩ ፡ ሕዝብም ÷ ለኬጢ ፡ ልጆች ÷
፰ ፡ ለሀገሩ ። እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ሬሳዬን ፡ ከፊቴ ፡ ፱ ፡
እንድቀብር ፡ ከወደዳችሁ ፡ ስሙኝ ÷ ከሰፊር ፡
ልጅ ፡ ከኤፍሮንም ፡ ለምኑልኝ ፤ በእርሻው ፡ ፲ ፡
ዳር ፡ ያለችውን ፡ ድርብ ፡ ክፍል ፡ ያላትን ፡ ዋሻ
ውን ፡ በሙሉ ፡ ዋጋ ፡ በመካከላችሁ ፡ ይስጠኝ ÷
መቃብሩ ፡ የእኔ ፡ ርስት ፡ እንዲሆን ። ኤፍሮንም ፡ ፲ ፡
በኬጢ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፡
የኬጢ ፡ ሰው ፡ ኤፍሮንም ፡ የኬጢ ፡ ልጆችና ፡
ወደ ፡ ከተማ ፡ የሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ ሲሰሙ ፡ ለአብ
ርሃም ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መለሰለት ፡— አይደለም ÷ ፲፩ ፡
ጌታዬ ÷ ስማኝ ፤ እርሻውን ፡ ሰጥቼሃለሁ ፡ በእ
ርሱም ፡ ዳር ፡ ያለውን ፡ ዋሻ ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ በወ
ገኔ ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ሰጥቼሃለሁ ፡ ሬሳህን ፡ ቅበር ።
፡ ብርሃምም ፡ በአገሩ ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ሰገደ ፡ ፲፪ ፡
የአገሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሲሰሙ ፡ ለኤፍሮን ፡ እንዲህ ፡ ፲፫ ፡
ሲል ፡ ተናገረ ፡— ነገሬን ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ እለ
ምንሃለሁ ፡ የእርሻውን ፡ ዋጋ ፡ እሰጥሃለሁ ፤
አንተም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ውሰድ ÷ ሬሳዬንም ፡
በዚያ ፡ እቀብራለሁ ። ኤፍሮንም ፡ ለአብርሃም ፡ ፲፬ ፡
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መለሰለት ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ፲፭ ፡
እኔን ፡ ስማኝ ፤ የአራት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ዋጋ ፡

ምድር ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ምንድር ፡
፲፭፡ ነው ? ሬሳህንም ፡ ቅበር ። አብርሃምም ፡ የኤ
ፍሮንን ፡ ነገር ፡ ሰማ ፤ አብርሃምም ፡ በኬጢ ፡
ልጆች ፡ ፊት ፡ የነገረውን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡
መገዛኖ ፡ ለኤፍሮን ፡ ሰጠው ፤ ብሩም ፡ ለመሸጫ ፡
ለመለወጫ ፡ የሚተላለፍ ፡ ነበረ ።

፲፮፡ ፱መምሬ ፡ ፊት ፡ ያለው ፡ ባለ ፡ ድርብ ፡ ክፍል ፡
የሆነው ፡ የኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ለአብርሃም ፡ ጸና ፤
እርሻው ፡ በእርሱም ፡ ያለው ፡ ዋሻው ፡ ÷ በእርሻ
ውም ፡ ውስጥ ፡ በዙሪያውም ፡ ያለው ፡ እንጨት ፡
፲፯፡ ሁሉ ፡ በኬጢ ፡ ልጆችና ፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡
በሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለአብርሃም ፡ ርስቱ ፡ ሆነ ።
፲፰፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኬብሮን ፡ በምትባል ፡ በመምሬ ፡
ፊት ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ባለው ፡ እርሻ ፡ ባለ ፡
ድርብ ፡ ክፍል ፡ በሆነው ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ አብር
፳፡ ሃም ፡ ሚስቱን ፡ ሣራን ፡ ቀበረ ። እርሻውና ፡
በእርሱ ፡ ያለው ፡ ዋሻው ፡ በኬጢ ፡ ልጆች ፡
ዘንድ ፡ ለአብርሃም ፡ የመቃብር ፡ ርስት ፡ ሆኖ ፡
ጸና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ አብርሃምም ፡ ሸመገለ ፡ በዘመኑም ፡ አረጀ ፤
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡
፪፡ ባረከው ። አብርሃምም ፡ ለሎሌውን ፡ የቤቱን ፡
ሽማግሌ ፡ የከብቱን ፡ ሁሉ ፡ አዛዥ ፡ አለው ፡ ፦
፫፡ እጅህን ፡ ከጭኔ ፡ በታች ፡ አድርግ ÷ እኔም ፡
አብሬ ፡ ከምኖራቸው ፡ ከከነዓን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ለልጄ ፡ ሚስት ፡ እንዳትወስድለት ፡ በሰማይና ፡
በምድር ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምልሃ
፬፡ ለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አገሬና ፡ ወደ ፡ ተወላ
ጆቼ ፡ ትሄዳለህ ÷ ለልጄ ፡ ለይስሐቅም ፡ ሚስ
፭፡ ትን ፡ ትወስድለታለህ ። ሎሌውም ፡ ፦ ሴቲቱ ፡
ምናልባት ፡ ወደዚህ ፡ አገር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ለመ
ምጣት ፡ እንቢ ፡ ያለች ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልጅህን ፡
ወደ ፡ ወጣህበት ፡ አገር ፡ ልመልሰውን ? አለው ።
፮፡ አብርሃምም ፡ አለው ፡ ፦ ልጄን ፡ ወደዚያ ፡ እን
፯፡ ዳትመልስ ፡ ተጠንቀቅ ፤ ከአባቴ ፡ ቤት ፡ ከተወ
ለድሁበት ፡ ምድርም ፡ ያወጣኝ ፡ ፦ ይህችንም ፡
ምድር ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ የነገረኝና ፡ የማለልኝ ፡
የሰማይ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ÷ እርሱ ፡ መል
አኩን ፡ በፊትህ ፡ ይሰድዳል ÷ ከዚያም ፡ ለልጄ ፡
፰፡ ሚስትን ፡ ትወስዳለህ ። ሴቲቱም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ለመምጣት ፡ እንቢ ፡ ያለች ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ከዚህ ፡ ካቀረብሁህ ፡ መሐላ ፡ ንጹሕ ፡ ነህ ፤
፱፡ ልጄን ፡ ግን ፡ ወደዚያ ፡ አትመልሰው ። ሎሌ
ውም ፡ ከጌታው ፡ ከአብርሃም ፡ ጭን ፡ በታች ፡
እጁን ፡ አደረገ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ማለለት ።

፲፡ ሎሌውም ፡ ከጌታው ፡ ግመሎች ፡ መካከል ፡
አሥር ፡ ግመሎችን ፡ ወስዶ ÷ ከጌታውም ፡ ሰፊ ፡
መልካም ፡ መልካሙን ፡ ይዞ ፡ ተነሣ ፤ ተነሥ
ቶም ፡ ወደ ፡ መስጴጦምያ ፡ ወደ ፡ ናኮር ፡ ከተማ ፡
፲፩፡ ሄደ ። ሲመሽም ፡ ሴቶች ፡ ውኃ ፡ ሊቀዱ ፡ በሚ
ወጡበት ፡ ጊዜ ፡ ከከተማይቱ ፡ ውጪ ፡ በው
ኃው ፡ ጕድጓድ ፡ አጠገብ ፡ ግመሎቹን ፡ አስበ
ረከክ ። እንዲህም ፡ አለ ፡ — የጌታዬ ፡ የአብር ፲፪፡
ሃም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ እለምን
ሃለሁ ፤ መንገዴን ፡ ዛሬ ፡ በፊቴ ፡ አቅናልኝ ÷
ለጌታዬም ፡ ለአብርሃም ፡ ምሕረትን ፡ አድርግ ።
እነሆ ÷ በዚህ ፡ የውኃ ፡ ምንጭ ፡ አጠገብ ፡ እኔ ፡ ፲፫፡
ቆሚአለሁ ÷ የዚህችም ፡ ከተማ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ውኃውን ፡ ሊቀዱ ፡ ይመጣሉ ፤ ውኃ ፡ እጠጣ ፡ ፲፬፡
ዘንድ ፡ እንስራሽን ፡ አዘንብዪ ፡ የምላት ፡ እርስ
ዋም ፡ — አንተ ፡ ጠጣ ÷ ግመሎችህን ፡ ደግሞ ፡
አጠጣለሁ ፡ የምትለኝ ፡ ቆንጆ ÷ እርስዋ ፡ ለባሪ
ያህ ፡ ለይስሐቅ ፡ ያዘጋጀሃት ፡ ትሁን ፤ በዚህም ፡
ለጌታዬ ፡ ምሕረትን ፡ እንዳደረግህ ፡ አውቃለሁ ።
ይህን ፡ መናገሩንም ፡ ሳይፈጽም ፡ እነሆ ÷ ሚልካ ፡ ፲፭፡
የወለደችው ፡ የባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ርብቃ ፡ እንስ
ራዋን ፡ በጫንቃዋ ፡ ተሸክማ ፡ ወጣች ፤ ሚል
ካም ፡ የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡ ሚስት ፡
ናት ። ብላቴናይቱም ፡ መልክዋ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ÷ ፲፮፡
ወንድ ፡ የማያውቃት ፡ ድንግልም ፡ ነበረች ፤
ወደ ፡ ምንጭም ፡ ወረደች ፡ እንስራዋንም ፡
ሞላች ÷ ተመልሳም ፡ ወጣች ። ሎሌውም ፡ ፲፯፡
ሊገናኛት ፡ ሮጠና ፡ — ከእንስራሽ ፡ ጥቂት ፡ ውኃ ፡
ታጠጪኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሻለሁ ፡ አላት ። እር ፲፰፡
ስዋም ፡ — ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ጠጣ ፡ አለችው ፡
ፈጥናም ፡ እንስራዋን ፡ በእጅዋ ፡ አውርዳ ፡
አጠጣችው ። እርሱንም ፡ ካጠጣች ፡ በኋላ ፡ — ፲፱፡
ለግመሎችህ ፡ ደግሞ ፡ ሁሉም ፡ እስኪረኩ ፡
ድረስ ፡ ውኃ ፡ እቀዳለሁ ፡ አለች ። ፈጥናም ፡ ፳፡
ውኃውን ፡ ከእንስራዋ ፡ በማጠጫው ፡ ውስጥ ፡ ገለ
በጠችው ÷ ደግሞም ፡ ልትቀዳ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡
ሮጠች ÷ ለግመሎቹም ፡ ሁሉ ፡ ውኃ ፡ ቀዳች ።
ሰውዮውም ፡ ትክ ፡ ብሎ ፡ ይመለከታት ፡ ነበር ፤ ፳፩፡
እግዚአብሔር ፡ መንገዱን ፡ አቅንቶለት ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ወይም ፡ እንዳልሆነ ፡ ለማወቅም ፡ ዝም ፡
አለ ። ግመሎቹም ፡ ከጠጡ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ፳፪፡
ሆነ ፤ ሰውዮው ፡ ግማሽ ፡ ሰቅል ፡ የሚመዘን ፡
የወርቅ ፡ ቀለበት ÷ ለእጆችዋም ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡
የሚመዘን ፡ ጥንድ ፡ የወርቅ ፡ አምባር ፡ አወጣ ፡
እንዲህም ፡ አላት ፡ — አንቺ ፡ የማን ፡ ልጅ ፡ ነሽ ? ፳፫፡
እስኪ ፡ ንገሪኝ ፤ በአባትሽ ፡ ቤት ፡ የምናድር
በት ፡ ስፍራ ፡ ይገኛልን ? አለችውም ፡ — እኔ ፡ ፳፬፡
ሚልካ ፡ ለናኮር ፡ የወለደችው ፡ የባቱኤል ፡ ልጅ ፡
ነኝ ። በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ገለባና ፡ ገፈራ ፡ የሚበቃ ፡ ፳፭፡
ያህል ፡ አለ ÷ ለማደሪያም ፡ ደግሞ ፡ ስፍራ ፡
አለን ። ሰውዮውም ፡ አጐነበሰ ÷ ለእግዚአብሔ ፳፮፡
ርም ፡ ሰገደ ። እንዲህም ፡ አለ ፡ — ጌርነቱንና ፡ ፳፯፡
እውነቱን ፡ ከጌታዬ ፡ ያላራቀ ፡ የጌታዬ ፡ የአብ
ርሃም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤
እኔ ፡ በመንገድ ፡ ሳለሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡
ጌታዬ ፡ ወንድሞች ፡ ቤት ፡ መራኝ ።

ብላቴናይቱም ፡ ሮጠች ÷ ለእናትዋም ፡ ቤት ፡ ፳፰፡
ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ተናገረች ። ለርብቃም ፡ ፳፱፡
ላባ ፡ የተባለ ፡ ወንድም ፡ ነበራት ፤ ላባም ፡
ወደ ፡ ውሪ ፡ ወደ ፡ ውኃው ፡ ምንጭ ፡ ወደ ፡
ሰውዮው ፡ ሮጠ ። ቀለበቱንና ፡ አምባሮቹን ፡ ፴፡

በእኅቱ ፡ እጅ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ የእኅቱን ፡ የርብ
ቃንም ፡ ነገር ፡— ያ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡
ያለችውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ እርሱ ፡ ወደዚያ ፡
ሰው ፡ መጣ ፤ እነሆም ÷ በውኃው ፡ ምንጭ ፡
አጠገብ ፡ ከግመሎቹ ፡ ዘንድ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።
፴፩፡ እርሱም ፡ አለው ፡— አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቡሩክ ÷ ግባ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ አንተ ፡ በውጪ ፡
ቆመሃል ? እኔም ፡ ቤቱን ፡ ለግመሎችህም ፡
፴፪፡ ስፍራ ፡ አዘጋጅቼአለሁ ። ሰውዮውም ፡ ወደ ፡
ቤት ፡ ገባ ÷ ግመሎቹንም ፡ አራገፈ ፡ ገለባና ፡
ገፈራም ፡ ለግመሎቹ ፡ አቀረበ ፤ እግሩን ፡
ይታጠብ ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ላሉት ፡
፴፫፡ ሰዎች ፡ እግር ፡ ውኃ ፡ አቀረበ ። መብልንም ፡
በፊቱ ፡ አቀረበለት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡— ነገሬን ፡
እስክናገር ፡ ድረስ ፡ አልበላም ፡ አለ ። እርሱም ፡—
፴፬፡ ተናገር ፡ አለው ። እርሱም ፡ አለ ፡— እኔ ፡ የአ
፴፭፡ ብርሃም ፡ ሎሌ ፡ ነኝ ። እግዚአብሔርም ፡ ጌታ
ዬን ፡ እጅግ ፡ ባረከው ÷ አገነነውም ፤ በጎችንና ፡
ላሞችን ÷ ብርንም ÷ ወርቅንም ÷ ወንዶች ፡ ባሪ
ያዎችንና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችን ÷ ግመሎችንም ÷
፴፮፡ አህዮችንም ፡ ሰጠው ። ሣራም ፡ የጌታዬ ፡
ሚስት ፡ በእርጅናው ፡ ለጌታዬ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡
፴፯፡ ወለደች ፤ የነበረውንም ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ። ጌታ
ዬም ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አማለኝ ፡— እኔ ፡ ካለሁ
በት ፡ አገር ፡ ከከነዓናውያን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
፴፰፡ ለልጄ ፡ ሚስትን ፡ አትውሰድ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ወደ ፡ አባቴ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ወገኔም ፡ ሂድ ÷ ለል
፴፱፡ ጄም ፡ ሚስትን ፡ ውሰድለት ። ጌታዬንም ፡—
ሴቲቱ ፡ ምናልባት ፡ በተከተለኝሳ ? አልሁት ።
፵ ፡ እርሱም ፡ አለኝ ፡— አካሄዴን ፡ በፊቱ ፡ ያደረግ
ሁለት ፡ እግዚአብሔር ፡ መልአኩን ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ይልካል ÷ መንገድህንም ፡ ያቀናል ፤ ለል
ጄም ፡ ከወገኖቼ ፡ ከአባቴም ፡ ቤት ፡ ሚስትን ፡
፵፩፡ ትወስዳለህ ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከመሐላዬ ፡ ንጹሕ ፡
ነህ ፤ ወደ ፡ ዘመዶቼ ፡ ሄደህ ፡ እነርሱ ፡ ባይሰ
ጡህ ፡ ካማልሁህ ፡ መሐላ ፡ ንጹሕ ፡ ትሆናለህ ።
፵፪፡ ዛሬም ፡ ወደ ፡ ውኃው ፡ ምንጭ ፡ መጣሁ ÷ እን
ዲህም ፡ አልሁ ፡— የጌታዬ ፡ የአብርሃም ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ዛሬ ፡ የምሄድበ
፵፫፡ ትን ፡ መንገዴን ፡ ብታቀናልኝ ፤ እነሆ ÷ እኔ ፡
በውኃው ፡ ምንጭ ፡ ላይ ፡ ቆሜአለሁ ፤ ውኃ ፡
ልትቀዳ ፡ ለምትመጣውም ፡ ቆንጆ ፡— ጥቂት ፡
፵፬፡ ውኃ ፡ ከእንስራሽ ፡ አጠጪኝ ፡ ስላት ÷ እርስ
ዋም ፡— አንተ ፡ ጠጣ ÷ ደግሞም ፡ ለግመሎ
ችህ ፡ እቀዳለሁ ፡ የምትለኝ ÷ እግዚአብሔር ፡
ለጌታዬ ፡ ልጅ ፡ ያዘጋጃት ፡ ሴት ፡ እርስዋ ፡ ትሁን ።
፵፭፡ እኔም ፡ የልቤን ፡ መናገር ፡ ገና ፡ ሳልፈጽም ÷
እነሆ ፡ ርብቃ ፡ እንስራዋን ፡ በትከሻዋ ፡ ተሸክማ ፡
ወጣች ÷ ወደ ፡ ምንጭም ፡ ወረዳ ፡ ውኃ ፡ ቀዳች ፡
፵፮፡ እኔም ፡— እስኪ ፡ አጠጪኝ ፡ አልኋት ። ፈጥ
ናም ፡ እንስራዋን ፡ ከጫንቃዋ ፡ አወረደችና ፡—
አንተ ፡ ጠጣ ÷ ግመሎችህንም ፡ ደግሞ ፡ አጠ
ጣለሁ ፡ አለች ፤ እኔም ፡ ጠጣሁ ÷ ግመሎቹንም ፡
፵፯፡ ደግሞ ፡ አጠጣች ። እኔም ፡— አንቺ ፡ የማን ፡
ልጅ ፡ ነሽ ? ብዬ ፡ ጠየቅኋት ። እርስዋም ፡—
ሚልካ ፡ ለናኮር ፡ የወለደችለት ፡ የባቱኤል ፡
ልጅ ፡ ነኝ ፡ አለች ፡ ቀለበትም ፡ አደረግሁላት ÷
ለእጆችዋም ፡ አምባሮች ፡ አደረግሁላት ። በግ ፵፰፡
ምበሬም ፡ አጐነበስሁ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ሰገ
ድሁ ፤ የጌታዬን ፡ የወንድሙን ፡ ልጅ ፡ ለልጁ ፡
እወስድ ፡ ዘንድ ፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ የመራኝን ፡
የጌታዬን ፡ የአብርሃምን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አመሰገንሁ ። አሁንም ፡ ቸርነትና ፡ ፵፱፡
እውነት ፡ ለጌታዬ ፡ ትሠሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ንገ
ሩኝ ፤ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ንገሩኝ ÷ ወደ ፡ ቀኝ ፡
ወይም ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ እል ፡ ዘንድ ።

ላባና ፡ ባቱኤልም ፡ መለሱ ፡ እንዲህም ፡ ፶፡
አሉ ፡— ነገሩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መጥ
ቶአል ፡ ክፉም ፡ በጎም ፡ ልንመልስልህ ፡ እን
ችልም ። ርብቃ ፡ እንኋት ፡ በፊትህ ፡ ናት ፤ ፶፩፡
ይዘሃት ፡ ሂድ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
ለጌታህም ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ ትሁን ። የአብርሃ ፶፪፡
ምም ፡ ሎሌ ፡ ነገራቸውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ወድቆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገደ ። ሎሌ ፶፫፡
ውም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ጌጥ ፡ ልብስም ፡ አወጣ ÷
ለርብቃም ፡ ሰጣት ፤ የከበረ ፡ ስጦታንም ፡ ለወ
ንድምዋና ፡ ለእናትዋ ፡ አቀረበ ። እርሱም ፡ ፶፬፡
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ በሉ ፡ ጠጡም ÷ ከዚ
ያም ፡ አደሩ ፤ ማልደውም ፡ ተነሡና ፡— ወደ ፡
ጌታዬ ፡ እሄድ ፡ ዘንድ ፡ አሰናብቱኝ ፡ አላቸው ።
ወንድምዋና ፡ እናትዋም ፡— ብላቴናይቱ ፡ አንድ ፶፭፡
አሥር ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ እንኳ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡
ትቀመጥ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ትሄዳለች ፡ አሉ ።
እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ መንገዴን ፡ አቅን ፶፮፡
ቶልኛልና ፡ አታዘግዩኝ ፤ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ እሄድ ፡
ዘንድ ፡ አሰናብቱኝ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— ፶፯፡
ብላቴናይቱን ፡ እንጥራና ፡ ከአፍዋ ፡ እንጠይቅ ፡
አሉ ። ርብቃንም ፡ ጠርተው ፡— ከዚህ ፡ ሰው ፡ ፶፰፡
ጋር ፡ ትሄጃለሽን ? አሉአት ። እርስዋም ፡—
እሄዳለሁ ፡ አለች ። እኅታቸውንም ፡ ርብቃን ፡ ፶፱፡
ሞግዚትዋንም ፡ የአብርሃምን ፡ ሎሌና ፡ ሰዎቹ
ንም ፡ አሰናበቱአቸው ። ርብቃንም ፡ መረቁአ ፷፡
ትና ፡—አንቺ ፡ እኅታችን ÷ እልፍ ፡ አእላፋት ፡
ሁኚ ፤ ዘርሽም ፡ የጠላቶችን ፡ ደጅ ፡ ይውረስ ፡
አሉአት ።

ርብቃም ፡ ተነሣች ፡ ደንገጥሮችዋም ÷ በግ ፷፩፡
መሎችም ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፡ ያንን ፡ ሰው ፡
ተከተሉት ፤ ሎሌውም ፡ ርብቃን ፡ ተቀብሎ ፡
ሄደ ። ይስሐቅም ፡ ብኤርለሃይሮኢ ፡ በሚሉአት ፡ ፷፪፡
ምንጭ ፡ መንገድ ፡ መጣ ፤ በአዜብ ፡ ምድር ፡
ተቀምጦ ፡ ነበርና ። ይስሐቅም ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ፷፫፡
በልቡ ፡ እያሰላሰለ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጥቶ ፡ ነበር ፤
ዓይኖቹንም ፡ አቀና ÷ እነሆም ፡ ግመሎች ፡
ሲመጡ ፡ አየ ። ርብቃም ፡ ዓይኖችዋን ፡ አቀ ፷፬፡
ናች ÷ ይስሐቅንም ፡ አየች ÷ ከግመልም ፡ ወረ
ደች ። ሎሌውንም ፡— ሊገናኘን ፡ በሜዳ ፡ የሚ ፷፭፡
መጣ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? አለችው ።
ሎሌውም ፡— እርሱ ፡ ጌታዬ ፡ ነው ፡ አላት ፡ እር

፳፮፡ ስዋም ፡ መሸፈኛ ፡ ወስዳ ፡ ተከናነበች ። ሎሌ
ውም ፡ ያደረገውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለይስሐቅ ፡
፳፯፡ ነገረው ። ይስሐቅም ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ሣራ ፡
ድንኳን ፡ አገባት ÷ ርብቃንም ፡ ወሰዳት ÷ ሚስ
ትም ፡ ሆነችው ÷ ወደዳትም ። ይስሐቅም ፡
ከእናቱ ፡ ሞት ፡ ተጽናና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፡ አብርሃምም ፡ ደግሞ ፡ ስምዋ ፡ ኬጡራ ፡ የ፡ ባ
፪፡ ለች ፡ ሚስት ፡ አገባ ። እርስዋም ፡ ዘምራንን ÷
ዮቅሳንን ÷ ሜዳንን ÷ ምድያምን ፡ የስቦቅን ÷ ስዊ
፫፡ ሕን ፡ ወለደችለት ። ዮቅሳንም ፡ ሳባንና ፡ ድዳንን ፡
ወለደ ። የድዳንም ፡ ልጆች ፡ አሦርያውያን ÷ ለጡ
፬፡ ሳውያን ÷ ለኡማውያን ፡ ናቸው ። የምድያምም ፡
ልጆች ፡ ጌፌር ÷ ዔፌር ÷ ሄኖኅ ÷ አቢዳዕ ÷ ኤል
ዳዓ ፡ ናቸው ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የኬጡራ ፡ ልጆች ፡
፭፡ ናቸው ። አብርሃምም ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ለይ
፮፡ ስሐቅ ፡ ሰጠው ። የአብርሃምም ፡ ለነበሩ ፡ ለቁ
ባቶቹ ፡ ልጆች ፡ አብርሃም ፡ ስጦታን ፡ ሰጣቸው ፤
እርሱም ፡ ገና ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ከልጁ ፡ ከይስ
ሐቅ ፡ ለይቶ ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ምሥ
፯፡ ራቅ ፡ አገር ፡ ሰደዳቸው ። አብርሃምም ፡ የኖረ
በት ፡ የዕድሜው ፡ ዓመታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
፰፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። አብርሃ
ምም ፡ ነፍሱን ፡ ሰጠ ÷ በመልካም ፡ ሽምግል
ናም ፡ ሞተ ፤ ሸመገለም ÷ ብዙ ፡ ዘመንም ፡
፱፡ ጠገበ ፤ ወደ ፡ ወገኖቹም ፡ ተከማቸ ። ልጆቹ ፡
ይስሐቅና ፡ እስማኤልም ፡ በመምሬ ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ባለው ፡ በኬጢያዊ ፡ በሰኦር ፡ ልጅ ፡
በኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ ድርብ ፡ ክፍል ፡
፲፡ በሆነው ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ቀበሩት ። አብርሃም ፡
ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ የገዛው ፡ እርሻ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
አብርሃምና ፡ ሚስቱ ፡ ሣራ ፡ ከዚያ ፡ ተቀበሩ ።
፲፩፡ አብርሃምም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡
ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ ባረከው ። ይስሐቅም ፡ ብኤ
ርለሃይሮኢ ፡ ተብሎ ፡ በሚጠራው ፡ ምንጭ ፡
አጠገብ ፡ ኖረ ።
፲፪፡ የሣራ ፡ ባሪያ ፡ ግብፃዊቱ ፡ አጋር ፡ ለአብርሃም ፡
የወለደችው ፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ የእስማኤል ፡
፲፫፡ ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነው ። የእስማኤልም ፡ የል
ጆቹ ፡ ስም ፡ በየስማቸውና ፡ በየትውልዳቸው ፡
እንዲህ ፡ ነው ። የእስማኤል ፡ የበኵር ፡ ልጁ ፡
፲፬፡ ነባዮት ÷ ቄዳር ÷ ነብዳኤል ÷ መብሳም ÷ ማስማዕ ÷
፲፭፡ ዱማ ÷ ማሣ ÷ ኩዳን ÷ ቴማን ÷ ኢጡር ÷ ናፌስ ÷
፲፮፡ ቄድማ ። የእስማኤል ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ÷
ስማቸውም ፡ በየመንደራቸውና ፡ በየሰፈራቸው ፡
ይኸው ፡ ነው ። በየወገናቸውም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
፲፯፡ አለቆች ፡ ናቸው ። እስማኤልም ፡ የኖረበት ፡ የዕ
ድሜው ፡ ዘመን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ነው ። ነፍሱን ፡ ሰጠ ፡ ሞተም ። ወደ ፡ ወገኖቹም ፡
፲፰፡ ተከማቸ ። መኖሪያቸውም ፡ ከኤውላጥ ፡ እን
ሥቶ ፡ በግብፅ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እስከምትገኝ ፡
እስከ ፡ ሱር ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ በምትወስ
ደው ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ነበረ ። እንዲህም ፡ በወ
ንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ተቀመጠ ።

፲፱፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ የይስሐቅ ፡ ትውልድም ፡
ይህ ፡ ነው ። አብርሃም ፡ ይስሐቅን ፡ ወለደ ።
፳፡ ይስሐቅም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሲሆነው ፡ ርብቃን ፡
አገባ ። እርስዋም ፡ በሁለት ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡
ያለ ፡ የሶርያዊው ፡ የባቱኤል ፡ ልጅና ፡ የሶርያ
ዊው ፡ የላባ ፡ እኅት ፡ ናት ። ይስሐቅም ፡ ስለ ፡
፳፩፡ ሚስቱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ÷ መካን ፡
ነበረችና ። እግዚአብሔርም ፡ ተለመነው ÷ ርብ
ቃም ፡ ሚስቱ ፡ ፀነሰች ። ልጆችም ፡ በሆድዋ ፡
፳፪፡ ውስጥ ፡ ይገፋፉ ፡ ነበር ። እርስዋም ፡— እንዲህ ፡
ከሆነ ፡ ይህ ፡ ለእኔ ፡ ምኔ ፡ ነው ? አለች ። ከእ
ግዚአብሔርም ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ሄደች ።
፳፫፡ እግዚአብሔርም ፡ አላት ፡— ሁለት ፡ ወገኖች ፡
በማኅፀንሽ ፡ ናቸው ÷ ሁለቱም ፡ ሕዝብ ፡ ከሆ
ድሽ ፡ ይከፈላሉ ። ሕዝብም ፡ ከሕዝብ ፡ ይበረ
ታል ። ታላቁም ፡ ለታናሹ ፡ ይገዛል ። ትወልድ ፡
፳፬፡ ዘንድ ፡ ዘመንዋ ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜም ÷ እነሆ ÷
በማኅፀንዋ ፡ መንታ ፡ ነበሩ ። በፊትም ፡ የወ
፳፭፡ ጣው ፡ ቀይ ፡ ነበረ ÷ ሁለንተናውም ፡ ጠጕር ፡
ለብሶ ፡ ነበር ። ስሙም ፡ ዔሳው ፡ ተባለ ። ከዚ
፳፮፡ ያም ፡ በኋላ ፡ ወንድሙ ፡ ወጣ ÷ በእጁም ፡ የዔ
ሳውን ፡ ተረከዝ ፡ ይዞ ፡ ነበር ። ስሙም ፡ ያዕ
ቆብ ፡ ተባለ ። እርስዋ ፡ ልጆችን ፡ በወለደች
ቸው ፡ ጊዜ ፡ ይስሐቅ ፡ ስድሳ ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡
ነበር ።
፳፯፡ ብላቴኖቹም ፡ አደጉ ። ዔሳውም ፡ አደን ፡ የሚ
ያውቅ ፡ የበረሃ ፡ ሰው ፡ ሆነ ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡
ጭምት ፡ ሰው ፡ ነበረ ÷ በድንኳንም ፡ ይቀመጥ ፡
፳፰፡ ነበር ። ይስሐቅም ፡ ዔሳውን ፡ ይወድ ፡ ነበር ÷
ከደነው ፡ ይበላ ፡ ነበርና ። ርብቃ ፡ ግን ፡ ያዕ
ቆብን ፡ ትወድ ፡ ነበረች ። ያዕቆብም ፡ ወጥ ፡
፳፱፡ ሠራ ። ዔሳውም ፡ ደክሞ ፡ ከበረሃ ፡ ገባ ። ዔሳ
፴፡ ውም ፡ ያዕቆብን ፡— ከዚህ ፡ ከቀዩ ፡ ወጥ ፡ አብ
ላኝ ÷ እኔ ፡ እጅግ ፡ ደክሜአለሁና ፡ አለው ። ስለ
ዚህ ፡ ስሙ ፡ ኤዶም ፡ ተባለ ። ያዕቆብም ፡— ፴፩፡
በመጀመሪያ ፡ ብኵርናህን ፡ ሽጥልኝ ፡ አለው ።
፴፪፡ ዔሳውም ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ልሞት ፡ ነኝ ። ይህች ፡
፴፫፡ ብኵርና ፡ ለምኔ ፡ ናት ? አለ ። ያዕቆብም ፡— ፴፫፡
እስኪ ፡ በመጀመሪያ ፡ ማልልኝ ፡ አለው ። ማለ
ለትም ። ብኵርናውንም ፡ ለያዕቆብ ፡ ሸጠ ።
፴፬፡ ያዕቆብም ፡ ለዔሳው ፡ እንጀራና ፡ የምስር ፡ ወጥ ፡
ሰጠው ። በላ ÷ ጠጣ ÷ ተነሥቶም ፡ ሄደ ። እን
ዲሁም ፡ ዔሳው ፡ ብኵርናውን ፡ አቃለላት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ በምድርም ፡ ቀድሞ ፡ በአብርሃም ፡ ዘመን ፡
ከሆነው ፡ ራብ ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ሆነ ። ይስሐቅም ፡
ወደ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡
፪፡ ወደ ፡ ጌራራ ፡ ሄደ ። እግዚአብሔር ፡ ተገለጠ
ለት ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ወደ ፡ ግብፅ ፡ አት
ውረድ ÷ እኔ ፡ በምልህ ፡ ምድር ፡ ተቀመጥ ፡
፫፡ እንጂ ። በዚህች ፡ ምድር ፡ ተቀመጥ ÷ ከአንተ ፡
ጋርም ፡ እሆናለሁ ÷ እባርክሃለሁም ። እነዚህን ፡

ምድሮች ፡ ሁሉ ፡ ለአንተም ፡ ለዘርህም ፡፡ እሰጣ
ለሁና ፡ ለአባትህ ፡ ለአብርሃም ፡ የማልሁለትንም ፡
፬ ፡ መሐላ ፡ አጸናለሁ ። ዘርህንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡
ከዋክብት ፡ አበዛለሁ ፡ እነዚህንም ፡ ምድሮች ፡
ሁሉ ፡ ለዘርህ ፡ እሰጣለሁ ፤ የምድርም ፡ አሕ
፭ ፡ ዛብ ፡ ሁሉ ፡ በዘርህ ፡ ይባረካሉ ፤ አብርሃም ፡
ቃሌን ፡ ሰምቶአልና ፡ ፍርዴን ፡ ትእዛዜን ፡ ሥር
፮ ፡ ዓቴን ፡ ሕጌንም ፡ ጠብቆአልና ። ይስሐቅም ፡
፯ ፡ በጌራራ ፡ ተቀመጠ ። የዚያም ፡ ስፍራ ፡ ሰዎች ፡
ስለ ፡ ሚስቱ ፡ ጠየቁት ፤ እርሱም ፡— እኅቴ ፡
ናት ፡ አለ ፤ የዚህ ፡ ስፍራ ፡ ሰዎች ፡ ለርብቃ ፡
ሲሉ ፡ እንዳይገድሉኝ ፡ ብሎ ፡ ሚስቴ ፡ ናት ፡
ማለትን ፡ ፈርቶአልና ፤ እርስዋ ፡ ውብ ፡ ነበረ
፰ ፡ ችና ። በዚያም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ከተቀመጠ ፡ በኋላ ፡
የፍልስጥኤም ፡ ንጉሥ ፡ አቢሜሌክ ፡ በመስኮት ፡
ሆኖ ፡ ጐበኘ ፡ ይስሐቅም ፡ ሚስቱን ፡ ርብቃን ፡
፱ ፡ ሲዳራት ፡ አየ ። አቢሜሌክም ፡ ይስሐቅን ፡
ጠራ ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡— እነሆ ፡ ሚስትህ ፡
ናት ፤ እንዴትስ ፡ እርስዋን ፡— እኅቴ ፡ ናት ፡
አልህ ? ይስሐቅም ፡— በእርስዋ ፡ ምክንያት ፡
፲ ፡ እንዳልሞት ፡ ብዬ ፡ ነው ፡ አለው ። አቢሜሌ
ክም ፡ አለ ፡— ይህ ፡ ያደረግህብን ፡ ምንድር ፡
ነው ? ከሕዝብ ፡ አንዱ ፡ ከሚስትህ ፡ ጋር ፡
ሊተኛ ፡ ጥቂት ፡ በቀረው ፡ ነበር ፡ ኃጢአት
፲፩ ፡ ንም ፡ ልታመጣብን ፡ ነበር ። አቢሜሌክም ፡
ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡— ይህን ፡ ሰው ፡ ሚስቱንም ፡
የሚነካ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።
፲፪ ፡ ይስሐቅም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ዘርን ፡ ዘራ ፡
በዚያች ፡ ዓመትም ፡ መቶ ፡ እጥፍ ፡ አገኘ ፤ እግ
፲፫ ፡ ዚአብሔርም ፡ ባረከው ። ባለ ፡ ጠጋ ፡ ሰውም ፡
ሆነ ፡ እጅግ ፡ እስኪበልጥ ፡ ድረስም ፡ እየጨ
፲፬ ፡ መረ ፡ ይበዛ ፡ ነበር ፤ የበግና ፡ የላም ፡ ከብትም ፡
ሎሌዎችም ፡ እጅግ ፡ በዙለት ፤ የፍልስጥኤም ፡
፲፭ ፡ ሰዎች ፡ ቀኑበት ። በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ ዘመን ፡
የአባቱ ፡ ሎሌዎች ፡ የማሱአቸውን ፡ ጕድጓዶች ፡
ሁሉ ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ደፈኑአቸው ፡
፲፮ ፡ አፈርንም ፡ ሞሉባቸው ። አቢሜሌክም ፡ ይስ
ሐቅን ፡— ከእኛ ፡ ተለይተህ ፡ ሂድ ፡ ከእኛ ፡
፲፯ ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ በርትተሃልና ፡ አለው ። ይስሐ
ቅም ፡ ከዚያ ፡ ሄደ ፡ በጌራራም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፍሮ ፡
በዚያ ፡ ተቀመጠ ።
፲፰ ፡ ይስሐቅም ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ ዘመን ፡
ቈፍረዋቸው ፡ የነበሩትን ፡ የውኃ ፡ ጕድጓዶች ፡
ደግሞ ፡ አስቈፈረ ፤ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡
የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ደፍነዋቸው ፡ ነበሩና ፤
አባቱም ፡ ይጠራቸው ፡ በነበረው ፡ ስም ፡ ጠራ
፲፱ ፡ ቸው ። የይስሐቅ ፡ ሎሌዎችም ፡ በሸለቆው ፡
ውስጥ ፡ ቈፈሩ ፡ በዚያም ፡ የሚመነጭ ፡ የውኃ ፡
፳ ፡ ጕድጓድ ፡ አገኙ ። የጌራራ ፡ አገር ፡ እረኞች ፡
ከይስሐቅ ፡ እረኞች ፡ ጋር ፡— ውኃው ፡ የእኛ ፡
ነው ፡ ሲሉ ፡ ተከራከሩ ፤ የዚያችንም ፡ ጕድጓድ ፡
ስም ፡ ኤሴቅ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ፡ ለእርስዋ ፡ ሲሉ ፡
፳፩ ፡ ተጣልተዋልና ። ሌላ ፡ ጕድጓድም ፡ ማሱ ፡ ስለ ፡
እርስዋም ፡ ደግሞ ፡ ተጣሉ ፤ ስምዋንም ፡ ስጥና ፡
ብሎ ፡ ጠራት ። ከዚያም ፡ እልፍ ፡ ብሎ ፡ ፳፪ ፡
ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡ አስቈፈረ ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡
አልተጣሉም ፤ ስምዋንም ፡ ርኅቦት ፡ ብሎ ፡
ጠራት ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡— አሁን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አሰፋልን ፡ በምድርም ፡ እንበዛለን ።
ከዚያም ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ወጣ ። በዚያችም ፡ ፳፫ ፡ ፳፬ ፡
ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ተገለጠለት ፡ እንዲ
ህም ፡ አለው ፡— እኔ ፡ የአባትህ ፡ የአብርሃም ፡
አምላክ ፡ ነኝ ፤ አትፍራ ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ነኝና ፤ እባርክሃለሁ ፤ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ አብ
ርሃም ፡ ዘርህን ፡ አበዛለሁ ። በዚያም ፡ መሠዊ ፳፭ ፡
ያን ፡ ሠራ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፡
በዚያም ፡ ድንኳን ፡ ተከለ ፤ የይስሐቅም ፡ ሎሌ
ዎች ፡ በዚያ ፡ ጕድጓድ ፡ ማሱ ።
አቢሜሌክና ፡ የሙሽራው ፡ ወዳጅ ፡ አኩዘት ፡ ፳፮ ፡
የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ፊኮል ፡ ከጌራራ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ሄዱ ። ይስሐቅም ፡— ለምን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ፳፯ ፡
መጣችሁ ? እናንተ ፡ ጠልታችሁኛል ፡ ከእናን
ተም ፡ ለይታችሁ ፡ አሳድዳችሁኛል ፡ አላቸው ።
እነርሱም ፡ አሉት ፡— እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ፳፰ ፡ ፳፱ ፡
ጋር ፡ እንዳለ ፡ በእርግጥ ፡ አየን ፤ ስለዚህም ፡
በእኛና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ መሐላ ፡ ይሁን ፤ እኛ ፡
አንተን ፡ እንዳልነካንህ ፡ በነኑትንም ፡ ብቻ ፡ እን
ዳሰየንህ ፡ በደኅናም ፡ እንደ ፡ ሰደድንህ ፡ አን
ተም ፡ ክፉ ፡ እንዳትሠራብን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ እናድርግ ፡ አልን ፤ አንተ ፡ አሁን ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተባረክህ ፡ ነህ ። ይስ ፴ ፡
ሐቅም ፡ ማዕድ ፡ አቀረበላቸው ፡ በሉም ፡
ጠጡም ። ማልደውም ፡ ተነሡ ፡ እርስ ፡ በር ፴፩ ፡
ሳቸውም ፡ ተማማሉ ፤ ይስሐቅም ፡ አሰናበታ
ቸው ፡ ከእርሱም ፡ ወጥተው ፡ በደኅና ፡ ሄዱ ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ የይስሐቅ ፡ ሎሌዎች ፡ መጡ ፡ ፴፪ ፡
ስለ ፡ ቈፈሩአትም ፡ ጕድጓድ ፡— ውኃ ፡ አገኘን ፡
ብለው ፡ ነገሩት ። ስምዋንም ፡ ሳቤህ ፡ ብሎ ፡ ፴፫ ፡
ጠራት ፤ ስለዚህም ፡ የከተማይቱ ፡ ስም ፡ እስከ
ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ነው ።
ዔሳውም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሲሆነው ፡ የኬጢ ፴፬ ፡
ያዊ ፡ የብኤሪን ፡ ልጅ ፡ ዮዲትን ፡ የኬጢያዊ ፡
የኤሎንን ፡ ልጅ ፡ ቤሴሞትንም ፡ ሚስቶች ፡
አድርጎ ፡ አገባ ፤ እነርሱም ፡ የይስሐቅንና ፡ የር ፴፭ ፡
ብቃን ፡ ልብ ፡ ያሳዝኑ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

ይስሐቅ ፡ ሸምግሎ ፡ ዓይኖቹ ፡ ከማየት ፡ በፊ ፩ ፡
ዘዙ ፡ ጊዜ ፡ ታላቁን ፡ ልጁን ፡ ዔሳውን ፡ ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፡ አለው ፤ እርሱም ፡— እነሆ ፡ አለሁ ፡
አለው ። እርሱም ፡ አለው ፡— እነሆ ፡ እኔ ፡ ፪ ፡
አረጀሁ ፡ የምሞትበትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
አሁንም ፡ ማደኛህን ፡ የፍላጻህን ፡ አፎትና ፡ ቀስ ፫ ፡
ትህን ፡ ውሰድ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ ውጣ ፡
አደንም ፡ አድንልኝ ፤ ሳልሞትም ፡ ነፍሴ ፡ እንድ ፬ ፡
ትባርክህ ፡ የጣፈጠ ፡ መብል ፡ እኔ ፡ እንደምወ
ደው ፡ አዘጋጅተህ ፡ አበላ ፡ ዘንድ ፡ አምጣልኝ ።
ርብቃም ፡ ይስሐቅ ፡ ለልጁ ፡ ለዔሳው ፡ ሲነ ፭ ፡

ግር ፡ ትሰማ ፡ ነበር ። ዔሳውም ፡ አደን ፡ አድኖ ፡
፮ ፡ ሊያመጣ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደ ። ርብቃም ፡
ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ እንዲህ ፡ አለችው ፡— እነሆ ÷
፯ ፡ አባትህ ፡ ለወንድምህ ፡ ለዔሳው ፡— አደን ፡ አድ
ነህ ፡ አምጣልኝ ÷ ሳልሞትም ፡ በልቼ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ እ"ድባርክህ ፡ የጣፈጠ ፡ መብል ፡
፰ ፡ አድርግልኝ ፡ ብሎ ፡ ሲነግረው ፡ ሰማሁ ። አሁ
ንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ በማዝዝህ ፡ ነገር ፡ ስማኝ ፡
፱ ፡ ወደ ፡ መንጋ ፡ ሄደህ ፡ ሁለት ፡ መልካሳም ፡ ጠቦ
ቶች ፡ አምጣልኝ ፤ እነርሱንም ፡ ጣፋጭ ፡
መብል ፡ ለአባትህ ፡ እንደሚወደው ፡ አደርጋ
፲ ፡ ለሁ ፤ ለአባትህም ÷ ሳይሞት ፡ እንዲባርክህ ÷
፲፩ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ታገባለታለህ ። ያዕቆብም ፡ ርብ
ቃን ፡ እናቱን ፡ አላት ፡— እነሆ ፡ ዔሳው ፡ ወን
ድሜ ፡ ጠጕራም ፡ ሰው ፡ ነው ÷ እኔ ፡ ግን ፡
፲፪ ፡ ለስላሳ ፡ ነኝ ፤ ምናልባት ፡ አባቴ ፡ ቢዳስሰኝ ፡
በፊቱ ፡ እንደሚዘብት ፡ እሆናለሁ ፤ መርገም
ንም ፡ በላዬ ፡ አመጣለሁ ÷ በረከትን ፡ አይደለም ።
፲፫ ፡ እናቱም ፡ አለችው ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ መርገምህ ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ ቃሌን ፡ ብቻ ፡ ስማኝ ፡ ሂድና ፡
፲፬ ፡ አምጣልኝ ። ሄዶም ፡ አመጣ ÷ ለእናቱም ፡
ሰጣት ፤ እናቱም ፡ የጣፈጠውን ፡ መብል ፡ አባቱ ፡
፲፭ ፡ እንደሚወደው ፡ አደረገች ። ርብቃም ፡ ከእር
ስዋ ፡ ዘንድ ፡ በቤት ፡ የነበረችውን ፡ የታላቁን ፡
ልጅዋን ፡ የዔሳውን ፡ መልካሙን ፡ ልብስ ፡ አመ
ጣች ÷ ታናሹን ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብንም ፡ አለበ
፲፮ ፡ ሰችው ፤ የጠቦቶችንም ፡ ለምድ ፡ በእጆቹና ፡
፲፯ ፡ በለስላሳው ፡ አንገቱ ፡ ላይ ፡ አደረገች ፤ የሠራች
ውን ፡ ጣፋጭ ፡ መብልና ፡ እንጀራውን ፡ ለል
ጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡ በእጁ ፡ ሰጠችው ።
፲፰ ፡ ወደ ፡ አባቱም ፡ ገብቶ ፡—አባቴ ፡ ሆይ ፡ አለው ፡
እርሱም ፡— እነሆኝ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ማን ፡
፲፱ ፡ ነህ ? አለ ። ያዕቆብም ፡ አባቱን ፡ አለው ፡—
የበኵር ፡ ልጅህ ፡ እኔ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፤ እንዳዘዝ
ኸኝ ፡ አደረግሁ ፤ ነፍስህ ፡ ትባርከኝ ፡ ዘንድ ፡
፳ ፡ ቀና ፡ በልና ፡ ተቀመጥ ÷ ካደንህትም ፡ ብላ ። ይስ
ሐቅም ፡ ልጁን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እንዴት ፡ ፈጥ
ነህ ፡ አገኘኸው ? አለው ። እርሱም ፡— እግዚ
አብሔር ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡ አቀረ
፳፩ ፡ በው ፡ ነው ፡ አለ ። ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡—
ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
ወይም ፡ እንዳልሆንህ ፡ እዳስስህ ፡ ዘንድ ፡ ቅረ
፳፪ ፡ በኝ ፡ አለው ። ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡
ይስሐቅ ፡ ቀረበ ፤ ዳሰሰውም ÷ እንዲህም ፡—
ይህ ፡ ድምፅ ፡ የያዕቆብ ፡ ድምፅ ፡ ነው ÷ እጆች ፡
፳፫ ፡ ግን ፡ የዔሳው ፡ እጆች ፡ ናቸው ፡ አለው ። እር
ሱም ፡ አላወቀውም ፡ ነበር ፤ እጆቹ ፡ እንደ ፡ ወን
ድሙ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡ እጆች ፡ ጠጕራም ፡
፳፬ ፡ ነበሩና ፤ ስለዚህም ፡ ባረከው ። አለውም ፡—
አንተ ፡ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ ነህን ? እርሱም ፡— እኔ ፡
፳፭ ፡ ነኝ ፡ አለ ። እርሱም ፡— ከልጄ ፡ አደን ፡ እንድ
በላና ፡ ነፍሴ ፡ እንድትባርክህ ፡ አቅርብልኝ ፡ አለ ።
አቀረበለትም ÷ በላም ፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አመ
፳፮ ፡ ጣለት ÷ እርሱም ፡ ጠጣ ። አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡—
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረብ ፡ ሳመኝም ፡
አለው ። ወደ ፡ እርሱም ፡ ቀረበ ÷ ሳመውም ፡ የል ፳፯ ፡
ብሱንም ፡ ሽታ ፡ አሸተተ ÷ ባረከውም ÷ እን
ዲህም ፡ አለ ፡— የልጄ ፡ ሽታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ባረከው ፡ እርሻ ፡ ሽታ ፡ ነው ፡ እግዚአብ ፳፰ ፡
ሔርም ፡ ከሰማይ ፡ ጠል ፡ ከምድርም ፡ ስብ ፡
የእህልንም ፡ የወይንንም ፡ ብዛት ፡ ይስጥህ ፤
አሕዛብ ፡ ይገዙልህ ፡ ሕዝብም ፡ ይስገዱልህ ፤ ፳፱ ፡
ለወንድሞችህ ፡ ጌታ ፡ ሁን ÷ የእናትህም ፡ ልጆች ፡
ይስገዱልህ ፤ የሚረግምህ ፡ እርሱ ፡ ርጉም ፡
ይሁን ÷ የሚባርክህም ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ።
ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡ ባርኮ ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ፴ ፡
ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ፊት ፡ ከወጣ ፡
በኋላ ÷ ወዲያው ፡ በዚያው ፡ ጊዜ ፡ ዔሳው ፡ ከአ
ደኑ ፡ መጥቶ ፡ ገባ ። እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ጣፋጭ ፡ ፴፩ ፡
መብል ፡ አዘጋጀ ÷ ለአባቱም ፡ አገባ ፤ አባቱ
ንም ፡— አባቴ ፡ ይነሣ ÷ ነፍስህም ፡ ትባርከኝ ፡
ዘንድ ፡ ከልጁ ፡ አደን ፡ ይብላ ፡ አለው ።
አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡— አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? አለው ። ፴፪ ፡
እርሱም ፡— እኔ ፡ የበኵር ፡ ልጅህ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፡
አለው ። ይስሐቅም ፡ እጅግ ፡ ደነገጠ ፡ እንዲህም ፡ ፴፫ ፡
አለ ፡— ያደነውን ፡ አደን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያመጣ ፡
ማን ፡ ነው ? አንተ ፡ ሳትመጣም ፡ ከሁሉ ፡ በላይ ፡
ባረክሁትም ፤ እርሱም ፡ የተባረከ ፡ ሆኖ ፡ ይኖ
ራል ። ዔሳውም ፡ የአባቱን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፴፬ ፡
ታላቅ ፡ እጅግም ፡ መራራ ፡ ጩኸት ፡ ጮኸ ÷
አባቱንም ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ እኔንም ፡ ደግሞ ፡
ባርከኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ወንድምህ ፡ በተ ፴፭ ፡
ንኰል ፡ ገብቶ ፡ በረከትህን ፡ ወሰደብህ ፡ አለ ።
እርሱም ፡ አለ ፡— በእውነት ፡ ስሙ ፡ ያዕቆብ ፡ ፴፮ ፡
ተባለ ÷ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ አሰናክሎኛልና ፤ ብኵር
ናዬን ፡ ወሰደ ÷ አሁንም ፡ እነሆ ፡ በረከቴን ፡
ወሰደ ። ደግሞም ፡— ለእኔ ፡ በረከትን ፡ አላስቀ
ረህልኝምን ? አለ ። ይስሐቅም ፡ መለሰ ፡ ዔሳው ፴፯ ፡
ንም ፡ አለው ፡— እነሆ ÷ ጌታህ ፡ አደረግሁት ÷
ወንድሞቹንም ፡ ሁሉ ፡ ለእርሱ ፡ ተገዦች ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰጠሁት ÷ በእህልም ፡ በወይንም ፡
አበረታሁት ፤ ለአንተ ፡ ግን ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ምን ፡
ላድርግ ? ዔሳውም ፡ አባቱን ፡ አለው ፡— አባቴ ፡ ፴፰ ፡
ሆይ ÷ በረከትህ ፡ አንዲት ፡ ብቻ ፡ ናትን ? አባቴ ፡
ሆይ ÷ እኔንም ፡ ደግሞ ፡ ባርከኝ ። ዔሳውም ፡
ቃሉን ፡ አንሥቶ ፡ አለቀሰ ። አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡ ፴፱ ፡
መለሰ ፡ አለውም ፡— እነሆ ÷ መኖሪያህ ፡ ከም
ድር ፡ ስብ ፡ ከላይ ፡ ከሚገኝ ፡ ከሰማይም ፡ ጠል ፡
ይሆናል ፤ በሰይፍህም ፡ ትኖራለህ ÷ ለወንድም ፵ ፡
ህም ፡ ትገዛለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በተቃወምኸው ፡
ጊዜ ፡ ቀንበሩን ፡ ከአንገትህ ፡ ትጥላለህ ።
ዔሳውም ፡ አባቱ ፡ ስለ ፡ ባረከው ፡ በያዕቆብ ፡ ፵፩ ፡
ቂም ፡ ያዘበት ፤ ዔሳውም ፡ በልቡ ፡ አለ ፡— ለአ
ባቴ ፡ የልቅሶ ፡ ቀን ፡ ቀርቦአል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ወንድሜን ፡ ያዕቆብን ፡ እገድለዋለሁ ። ለርብ ፵፪ ፡
ቃም ፡ ይህ ፡ የታላቁ ፡ ልጅዋ ፡ የዔሳው ፡ ቃል ፡
ደረሰላት ፤ ታናሹን ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብንም ፡ አስ
ጠርታ ፡ አስመጣችው ÷ አለችውም ፡—እነሆ ÷

ወንድምህ ፡ ዔሳው ፡ ሊገድልህ ፡ ይፈቅዳል ።
፴፫ ፡ አሁንም ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ቃሌን ፡ ስማ ፤ ተነሣና ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ወንድሜ ፡ ወደ ፡
፴፬ ፡ ላባ ፡ ሂድ ፤ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥ ÷ የወንድምህ ፡ ቊጣ ፡ እስኪበርድ ፡
፴፭ ፡ ድረስ ፤ የወንድምህ ፡ ቊጣ ፡ ከአንተ ፡ እስኪመለስ ፡ ድረስ ÷ ያደረግህበትንም ፡ እስኪረሳው ፡ ድረስ ፤ ከዚያም ፡ ልኬ ፡ አስመጣሃለሁ ፤ በአንድ ፡ ቀን ፡ ሁለታችሁን ፡ ለምን ፡ አጣለሁ ?
፴፮ ፡ ርብቃም ፡ ይስሐቅን ፡ አለችው ፡— ከኬጢ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ የተነሣ ፡ ሕይወቴን ፡ ጠላሁት ፤ ያዕቆብ ፡ ከዚህ ፡ አገር ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ የሚያገባ ፡ ከሆነ ፡ በሕይወት ፡ መኖር ፡ ለምኔ ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፸፰ ።

፩ ፡ ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡ ጠራው ÷ ባረከውም ÷ እንዲህ ፡ ብሎም ፡ አዘዘው ፡— ከከነዓናውያን ፡
፪ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ አታግባ ፡ ተነሣና ፡ ወደ ፡ እናትህ ፡ አባት ፡ ወደ ፡ በቱኤል ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡ ሂድ ፤ ከዚያም ፡ ከእናትህ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሚስ
፫ ፡ ትን ፡ አግባ ። ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክም ፡ ለብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ጉባኤ ፡ እንድትሆን ፡ ይባርክህ ÷
፬ ፡ ያፍራህ ÷ ያብዛህ ፤ ስደተኛ ፡ ሆነህ ፡ የተቀመጥህባትን ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለአብርሃም ፡ የሰጣትን ፡ ምድር ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ የአብርሃምን ፡ በረከት ፡ ለአንተ ፡ ይስጥህ ÷ ለዘርህም ፡ እንዲሁ ፡
፭ ፡ እንደ ፡ አንተ ። ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡ ሰደደው ÷ እርሱም ፡ የያዕቆብና ፡ የዔሳው ፡ እናት ፡ የርብቃ ፡ ወንድም ፡ የሚሆን ፡ የሶርያዊ ፡ በቱኤል ፡ ልጅ ፡ ላባ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡ ሄደ ።
፮ ፡ ዔሳውም ፡ ይስሐቅ ፡ ያዕቆብን ፡ እንደ ፡ ባረከው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ ከዚያም ፡ ሚስትን ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሁለት ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ሰደደው ÷ በባረከውም ፡ ጊዜ ፡— ከከነዓን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ አታግባ ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘው ÷ ያዕቆብም ፡ የአባቱንና ፡ የእናቱን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡
፰ ፡ እንደ ፡ ሄደ ÷ የከነዓናውያንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በአባቱ ፡ በይስሐቅ ፡ ፊት ፡ የተጠሉ ፡ እንደ ፡
፱ ፡ ሆኑ ፡ ዔሳው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ ዔሳው ፡ ወደ ፡ እስማኤል ፡ ሄደ ÷ ማዕሌትንም ፡ በፊት ፡ ካሉት ፡ ሚስቶቹ ፡ ጋር ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ አገባ ፤ እርስዋም ፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ የሆነ ፡ የእስማኤል ፡ ልጅና ፡ የነባዮት ፡ እኅት ፡ ናት ።
፲ ፡ ያዕቆብም ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡
፲፩ ፡ ሄደ ። ወደ ፡ አንድ ፡ ስፍራም ፡ ደረሰ ÷ ፀሐይም ፡ ጠልቃ ፡ ነበርና ፡ ከዚያ ፡ አደረ ፤ በዚያም ፡ ስፍራ ፡ ድንጋይ ፡ አነሣ ÷ ከራሱም ፡
፲፪ ፡ በታች ፡ ተንተርሶ ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ ተኛ ። ሕልምም ፡ አለመ ፤ እነሆም ፡ መሰላል ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተተክሎ ÷ ራሱም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ደርሶ ÷
እነሆም ፡ የእግዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ ይወጡ
፲፫ ፡ በት ፡ ይወርዱበት ፡ ነበር ። እነሆም ÷ እግዚአብሔር ፡ በላይ ፡ ቆሞበት ፡ ነበር ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡— የአባትህ ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ይህችን ፡ አንተ ፡ የተኛህባትን ፡ ምድር ፡ ለአንተም ፡ ለዘርህም ፡ እሰጣለሁ ፤ ዘርህም ፡ እንደ ፡
፲፬ ፡ ምድር ፡ አሸዋ ፡ ይሆናል ፤ እስከ ፡ ምዕራብና ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡ እስከ ፡ ሰሜንና ፡ እስከ ፡ ደቡብ ፡ ትስፋፋለህ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ በዘርህም ፡ ይባረካሉ ። እነ
፲፭ ፡ ሆም ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ÷ በምትሄድባትም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ እጠብቅሃለሁ ÷ ወደዚችም ፡ ምድር ፡ እመልስሃለሁ ፤ የነገርሁህን ፡ ሁሉ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ አልተውህምና ።
፲፮ ፡ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ተነሥቶ ፡— በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ነው ፤ እኔ ፡ አላወቅሁም ፡ ነበር ፡ አለ ።
፲፯ ፡ ፈራ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡— ይህ ፡ ስፍራ ፡ እንዴት ፡ ያስፈራ ፤ ይህ ፡ ስፍራ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሌላ ፡ አይደለም ፤ ይህም ፡ የሰማይ ፡ ደጅ ፡ ነው ።
፲፰ ፡ ያዕቆብም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ ተንተርሶት ፡ የነበረውንም ፡ ድንጋይ ፡ ወስዶ ፡ ሐውልት ፡ አድርጎ ፡ አቆመው ÷ በላዩም ፡ ዘይትን ፡ አፈሰሰበት ። ያዕቆብም ፡ ያንን ፡ ስፍራ ፡ ቤቴል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ አስቀድሞ ፡ ግን ፡ የዚያች ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ ሎዛ ፡ ነበረ ።
፳ ፡ ያዕቆብም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ፡— እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ቢሆን ÷ በምሄድባትም ፡ በዚች ፡ መንገድ ፡ ቢጠብቀኝ ÷ የምበላውንም ፡ እንጀራ ፡ የምለብሰውንም ፡ ልብስ ፡ ቢሰጠኝ ÷ ወደ ፡ አባቴ ፡
፳፩ ፡ ቤትም ፡ በጤና ፡ ብመለስ ÷ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ይሆንልኛል ፤
፳፪ ፡ ለሐውልት ፡ የተከልሁት ፡ ይህም ፡ ድንጋይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይሆናል ፤ ከሰጠኸኝም ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ አንዱን ፡ እሰጥሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፱ ።

፩ ፡ ያዕቆብም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሰዎች ፡
፪ ፡ አገር ፡ ሄደ ። በሜዳውም ፡ እነሆ ፡ ጕድጓድን ፡ አየ ÷ በዚያም ፡ ሦስት ፡ የበጎች ፡ መንጎች ፡ በላዩ ፡ ተመስገው ፡ ነበር ፤ ከዚያ ፡ ጕድጓድ ፡ በጎቹን ፡ ያጠጡ ፡ ነበርና ፤ በጕድጓዱም ፡ አፍ ፡
፫ ፡ የነበረው ፡ ድንጋይ ፡ ትልቅ ፡ ነበረ ። መንጎችም ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡ በተከማቹ ፡ ጊዜ ፡ ድንጋዩን ፡ ከጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ ገለል ፡ አድርገው ፡ በጎቹን ፡ ያጠጡ ፡ ነበር ፤ ድንጋዩንም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ መልሰው ፡
፬ ፡ በጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይገጥሙት ፡ ነበር ።
፭ ፡ ያዕቆብም ፡ — ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፡ እናንት ፡ የወዴት ፡ ናችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡ — እኛ ፡ የካራን ፡ ነን ፡ አሉት ። የናኮርን ፡ ልጅ ፡ ላባን ፡
፮ ፡ ታውቁታላችሁን ? አላቸው ። እነርሱም ፡ — እናውቀዋለን ፡ አሉት ። እርሱ ፡— ደኅና ፡ ነውን ?
፯ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— አዎን ፡ ደኅና ፡ ነው ፤

አሁንም ፡ ልጁ ፡ ራሔል ፡ ከበጎች ፡ ጋር ፡ መጣች ፡
፯ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ቀኑ ፡ ገና ፡ ቀትር ፡ ነው ÷
ከብቶቹ ፡ የሚከማቹበት ፡ ሰዓቱም ፡ ገና ፡ አል
ደረሰም ፤ አሁንም ፡ በጎቹን ፡ አጠጡና ፡ ሄዳ
፰ ፡ ችሁ ፡ አሰማሩአቸው ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡
አሉ ፡— መንጎች ፡ ሁሉ ፡ እስኪከማቹና ፡ ድንጋ
ዩን ፡ ከጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ እስኪገለብጡት ፡ ድረስ ፡
አንችልም ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በጎቹን ፡ እናጠ
፱ ፡ ጣለን ። እርሱም ፡ ገና ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሲነጋ
ገር ፡ እነሆ ፡ የላባ ፡ ልጅ ፡ ራሔል ፡ ከአባትዋ ፡
በጎች ፡ ጋር ፡ ደረሰች ፤ እርስዋ ፡ የአባትዋን ፡
፲ ፡ በጎች ፡ ትጠብቅ ፡ ነበርና ። ያዕቆብም ፡ የእና
ቱን ፡ ወንድም ፡ የላባን ፡ ልጅ ፡ ራሔልንና ፡
የአጎቱን ፡ የላባን ፡ በጎች ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ ቀረበ ፡
ከጕድጓዱም ፡ አፍ ፡ ድንጋዩን ፡ ገለበጠ ÷ የአጎ
፲፩ ፡ ቱን ፡ የላባን ፡ በጎችንም ፡ አጠጣ ። ያዕቆብም ፡
ራሔልን ፡ ሳማት ፡ ቃሉንም ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡
፲፪ ፡ አለቀሰ ። ያዕቆብም ፡ የአባትዋ ፡ ዘመድና ፡ የር
ብቃ ፡ ልጅ ፡ መሆኑን ፡ ለራሔል ፡ አስታወቃት ፤
እርስዋም ፡ ሮጣ ፡ ሄዳ ፡ ለአባትዋ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡
ነገረችው ።
፲፫ ፡ ላባም ፡ የእኅቱን ፡ ልጅ ፡ የያዕቆብን ፡ ወሬ ፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበለው ፡ ሮጠ ÷ አቅፎም ፡
ሳመው ÷ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አገባው ። ነገሩንም ፡
፲፬ ፡ ሁሉ ፡ ለላባ ፡ ነገረው ። ላባም ፡— በእውነት ፡
አንተ ፡ አጥንቴ ፡ ሥጋዬም ፡ ነህ ፡ አለው ። አንድ ፡
ወር ፡ የሚያህልም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ።
፲፭ ፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡ ወንድሜ ፡ ስለ ፡ ሆንህ ፡ በከ
ንቱ ፡ ታገለግለኛለህን ፡ ምንዳህ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፮ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ። ለላባም ፡ ሁለት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ነበሩት ፤ የታላቂቱ ፡ ስም ፡ ልያ ፡ የታናሺቱ ፡
፲፯ ፡ ስም ፡ ራሔል ፡ ነበረ ። ልያም ፡ ዓይን ፡ ልም ፡
ነበረች ፤ ራሔል ፡ ግን ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበ
፲፰ ፡ ረች ፡ ፊትዋም ፡ ውብ ፡ ነበረ ። ያዕቆብም ፡ ራሔ
ልን ፡ ወደደ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡— ስለ ፡ ታናሺቱ ፡
ልጅህ ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ እገዛል
፲፱ ፡ ሃለሁ ። ላባም ፡— ለሌላ ፡ ሰው ፡ ከምሰጣት ፡
ይልቅ ፡ ለአንተ ፡ ብሰጣት ፡ ይሻላል ፤ ከእኔ ፡
፳ ፡ ጋር ፡ ተቀመጥ ፡ አለ ። ያዕቆብም ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተገዛ ፤ እርስዋንም ፡ ይወድዳት ፡
ስለ ፡ ነበረ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጥቂት ፡
ቀን ፡ ሆነለት ።
፳፩ ፡ ያዕቆብም ፡ ላባን ፡— ወደ ፡ እርስዋ ፡ እገባ ፡
ዘንድ ፡ ሚስቴን ፡ ስጠኝ ÷ ቀኔ ፡ ተፈጽሞአልና ፡
፳፪ ፡ አለው ። ላባም ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
፳፫ ፡ ሰበሰበ ÷ ሰርግም ፡ አደረገ ። በመሸም ፡ ጊዜ ፡
ልጁን ፡ ልያን ፡ ወስዶ ፡ ለያዕቆብ ፡ አገባለት ፡
፳፬ ፡ ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ገባ ። ላባም ፡ ለልጁ ፡
ለልያ ፡ ባሪያይቱን ፡ ዘለፋን ፡ ባሪያ ፡ ትሆናት ፡
፳፭ ፡ ዘንድ ፡ ሰጣት ። በነጋም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ልያ ፡
ሆና ፡ ተገኘች ፤ ላባንም ፡— ምነው ፡ እንደዚህ ፡
አደረግህብኝ ? ያገለገልሁህ ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡
አልነበረምን ? ለምን ፡ አታለልኸኝ ? አለው ።
፳፮ ፡ ላባም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— በአገራችን ፡ ታላቂቱ ፡
ሳለች ÷ ታናሺቱን ፡ እንሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ወግ ፡ አይ
ደለም ፤ ይህችንም ፡ ሳምንት ፡ ፈጽም ፤ ሌላ ፡ ፸፯ ፡
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ደግሞ ፡ እኔን ፡ ስለምታገለግ
ለኝ ፡ አገልግሎት ፡ እርስዋን ፡ ደግሞ ፡ እሰጥሃ
ለሁ ። ያዕቆብም ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ÷ ይህች ፸፰ ፡
ንም ፡ ሳምንት ፡ ፈጸመ ፤ ልጁን ፡ ራሔልንም ፡
ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ሰጠው ።
፳፱ ፡ ላባም ፡ ለልጁ ፡ ለራሔል ፡ ባሪያይቱን ፡ ባላን ፡ ፸፱ ፡
፴ ፡ ባሪያ ፡ ትሆናት ፡ ዘንድ ፡ ሰጣት ። ያዕቆብም ፡ ፹ ፡
ወደ ፡ ራሔል ፡ ደግሞ ፡ ገባ ። ራሔልንም ፡
ከልያ ፡ ይልቅ ፡ ወደዳት ፤ ሌላ ፡ ሰባት ፡ ዓመ
ትም ፡ ተገዛለት ።
እግዚአብሔርም ፡ ልያ ፡ የተጠላች ፡ መሆን ፹፩ ፡
፴፩ ፡ ዋን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ማኅፀንዋን ፡ ከፈተላት ፡ ራሔል ፡
ግን ፡ መካን ፡ ነበረች ። ልያም ፡ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ፹፪ ፡
፴፪ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ÷ ስሙንም ፡ ሮቤል ፡ ብላ ፡
ጠራችው ፤ እግዚአብሔር ፡ መከራዬን ፡ አይቶ
አልና ÷ እንግዲህም ፡ ወዳህ ፡ ባሌ ፡ ይወድደኛል ፡
ብላለችና ። ደግሞም ፡ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ልጅ ፹፫ ፡
፴፫ ፡ ንም ፡ ወለደች ፤ እኔ ፡ እንደ ፡ ተጠላሁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሰለ ፡ ሰማ ፡ ይህን ፡ ደግሞኝ ፡ አለች ፤
ስሙንም ፡ ስምዖን ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ደግሞም ፡ ፹፬ ፡
፴፬ ፡ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ፤ አሁ
ንም ፡ ባሌ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይጠጋል ÷ ሦስት ፡ ወን
ዶች ፡ ልጆችን ፡ ወልጄለታለሁና ፡ አለች ፤ ስለ
ዚህም ፡ ስሙን ፡ ሌዊ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ደግ ፹፭ ፡
፴፭ ፡ ሞም ፡ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ፤
በዚህም ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግና
ለሁ ፡ አለች ፤ ስለዚህም ፡ ስሙን ፡ ይሁዳ ፡ ብላ ፡
ጠራችው ። መውለድንም ፡ አቆመች ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

ራሔልም ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆችን ፡ እንዳልወለ ፩ ፡
ደች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ በእኅትዋ ፡ ቀናችበት ፤ ያዕ
ቆብንም ፡— ልጅ ፡ ስጠኝ ፤ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ እሞ
ታለሁ ፡ አለችው ። ያዕቆብም ፡ ራሔልን ፡ ተቈ ፪ ፡
ጥቶ ፡— በውኑ ፡ እኔ ፡ የሆድን ፡ ፍሬ ፡ በነሣሽ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቦታ ፡ ነኝን ? አላት ። እርስ ፫ ፡
ዋም ፡— ባሪያዬ ፡ ባላ ፡ እነሆ ፡ አለች ፤ ድረስባት ፡
በእኔም ፡ ጭን ፡ ላይ ፡ ትውለድ ÷ የእርስዋም ፡
ልጆች ፡ ለእኔ ፡ ደግሞ ፡ ይሁኑልኝ ፡ አለች ።
ባሪያዋን ፡ ባላንም ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ፬ ፡
ለእርሱ ፡ ሰጠችው ፤ ያዕቆብም ፡ ደረሰባት ።
ባላም ፡ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ለያዕቆብ ፡ ፭ ፡
፮ ፡ ወለደችለት ። ራሔልም ፡— እግዚአብሔር ፡
ፈረደልኝ ÷ ቃሌንም ፡ ደግሞ ፡ ሰማ ÷ ወንድ ፡
ልጅንም ፡ ሰጠኝ ፡ አለች ፤ ስለዚህ ፡ ስሙን ፡
ዳን ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። የራሔልም ፡ ባሪያ ፡ ባላ ፡ ፯ ፡
ደግማ ፡ ፀነሰች ÷ ለያዕቆብም ፡ ሁለተኛ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደች ። ራሔልም ፡— ብርቱ ፡ ትግ ፰ ፡
ልን ፡ ከእኅቴ ፡ ጋር ፡ ታገልሁ ÷ አሸነፍሁም ፡
አለች ፤ ስሙንም ፡ ንፍታሌም ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።
ልያም ፡ መውለድን ፡ እንዳቆመች ፡ ባየች ፡ ፱ ፡
ጊዜ ፡ ባሪያዋን ፡ ዘለፋን ፡ ወሰደች ÷ ሚስት ፡ ትሆነ

፲፡ ውም ፡ ዘንድ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠችው ። የልያ ፡ ባሪያ ፡ ዘለፋም ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ለያዕቆብ ፡ ወለ
፲፩፡ ደች ። ልያም ፡ - ጉድ ፡ አለች ፡ ስሙንም ፡ ጋድ ፡
፲፪፡ ብላ ፡ ጠራችው ። የልያ ፡ ባሪያ ፡ ዘለፋም ፡ ዳግ መኛ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ።
፲፫፡ ልያም ፡ — ደስታ ፡ ሆነልኝ ፡ ሴቶች ፡ ያመሰግኑኛ ልና ፡ አለች ፡ ስሙንም ፡ አሴር ፡ ብላ ፡ ጠራ ችው ።
፲፬፡ ሮቤል ፡ ስንዴ ፡ በሚታጨድበት ፡ ወራት ፡ ወጣ ÷ በእርሻም ፡ እንክይ ፡ አገኘ ÷ ለእናቱ ፡ ለልያም ፡ አመጣላት ። ራሔልም ፡ ልያን ፡ —
፲፭፡ የልጅሽን ፡ እንክይ ፡ ስጪኝ ፡ አለቻት ። እርስ ዋም ፡— ባሌን ፡ መውሰድሽ ፡ በውኑ ፡ ጥቂት ፡ ነገር ፡ ነውን ? አሁን ፡ ደግሞ ፡ የልጄን ፡ እንክይ ፡ ልትወስጂ ፡ ትፈልጊያለሽን ? አለቻት ። ራሔ ልም ፡— እንኪያስ ፡ ስለ ፡ ልጅሽ ፡ እንክይ ፡ በዚ ህች ፡ ሌሊት ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይተኛ ፡ አለች ።
፲፮፡ ያዕቆብም ፡ ሲመሽ ፡ ከዱር ፡ ገባ ÷ ልያም ፡ ልት ቀበለው ፡ ወጣች ፡ እንዲህም ፡ አለችው ፡ — ወደ ፡ እኔ ፡ ትገባለህ ፤ በልጄ ፡ እንክይ ፡ በእርግጥ ፡ ተከራይቼሃለሁና ። በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ከእ
፲፯፡ ርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኛ ። እግዚአብሔርም ፡ የል ያን ፡ ጸሎት ፡ ሰማ ÷ ፀነሰችም ÷ አምስተኛ ፡
፲፰፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ለያዕቆብ ፡ ወለደች ። ልያም ፡- ባሪያዬን ፡ ለባሌ ፡ ስለ ፡ ሰጠሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዋጋዬን ፡ ሰጠኝ ፡ አለች ፤ ስሙንም ፡ ይሳኮር ፡
፲፱፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ልያም ፡ ደግማ ፡ ፀነሰች ÷ ስድስተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ለያዕቆብ ፡ ወለ
፳፡ ደች ። ልያም ፡— እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡ ስጦታን ፡ ሰጠኝ ፤ እንግዲህስ ፡ ባሌ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይኖራል ÷ ስድስት ፡ ልጆችን ፡ ወልጄለ ታለሁና ፡ አለች ፤ ስሙንም ፡ ዛብሎን ፡ ብላ ፡
፳፩፡ ጠራችው ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሴት ፡ ልጅን ፡
፳፪፡ ወለደች ÷ ስምዋንም ፡ ዲና ፡ አለቻት ። እግ ዚአብሔርም ፡ ራሔልን ፡ አሰበ ÷ እግዚአብሔ ርም ፡ ተለመናት ÷ ማኅፀንዋንም ፡ ከፈተላት ፤
፳፫፡ ፀነሰችም ÷ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደችና ፡— እግዚአብሔር ፡ ስድቤን ፡ አስወገደ ፡ አለች ፤
፳፬፡ ስሙንም ፡— እግዚአብሔር ፡ ሁለተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ይጨምርልኝ ፡ ስትል ፡ ዮሴፍ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።
፳፭፡ ራሔልም ፡ ዮሴፍን ፡ ከወለደች ፡ በኋላ ፡ ያዕ ቆብ ፡ ላባን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ወደ ፡ ስፍራዬ ፡ ወደ ፡ አገሬም ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ።
፳፮፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ የተገዛሁላቸውን ፡ ሚስቶቼንና ፡ ልጆቼን ፡ ስጠኝና ፡ ልሂድ ፤ የተገዛሁልህን ፡
፳፯፡ መገዛት ፡ ታውቃለህና ። ላባም ፡— በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ የማገኝ ፡ ብሆንስ ፡ ከዚሁ ፡ ተቀ መጥ ፤ እግዚአብሔር ፡ በአንተ ፡ ምክንያት ፡ እንደ ፡ ባረከኝ ፡ ተመልክቼአለሁና ፡ አለው ።
፳፰፡ ደመወዝህን ፡ ንገረኝ ÷ እርሱንም ፡ እሰጥሃለሁ ፡
፳፱፡ አለ ። እርሱም ፡ አለው ፡— እንዴት ፡ እንዳገ ለገልህህ ÷ ከብትህንም ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ጠበ
፴፡ ቅህልህ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ። ከእኔ ፡ መምጣት ፡ በፊት ፡ የነበረህ ፡ ጥቂት ፡ ነበርና ÷ ዛሬም ፡ እጅግ ፡ በዛ ፤ ወደ ፡ አንተ ፡ በመምጣቴም ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ባረከህ ፤ አሁንም ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ለቤቴ ፡ የምሠራው ፡ መቼ ፡ ነው ? እርሱም ፡— ፴፩፡
የምሰጥህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። ያዕቆብም ፡ አለው ፡ — ምንም ፡ አትሰጠኝ ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ ብታደርግልኝ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በጎችህን ፡ አበላ ለሁ ፡ እጠብቃለሁም ። ዛሬ ፡ በመንጎችህ ፡ ፴፪፡
በኩል ፡ አልፋለሁ ÷ በዚያም ፡ ከበጎችህ ፡ መካ ከል ፡ ዝንጕርጕርና ፡ ነቍጣ ፡ ያለበቱን ፡ ጥቁሩ ንም ፡ በግ ፡ ሁሉ ÷ ከፍየሎቹም ፡ ነቍጣና ፡ ዝን ጕርጕር ፡ ያለበቱን ፡ እለያለሁ ፡ እነርሱም ፡ ደመ ወዜ ፡ ይሆናሉ ። ስለዚህም ፡ በፊትህ ፡ ያለ ፴፫፡
ውን ፡ ደመወዜን ፡ ለመመልከት ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ጻድቅነቴ ፡ ይመሰክርልኛል ፤ ከፍየሎች ፡ ዝንጕርጕርና ፡ ነቍጣ ፡ የሌለበት ፡ ከበግ ፡ ጠቦቶችም ፡ ጥቁር ፡ ያልሆኑ ፡ ሁሉ ÷ እርሱ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ቢገኝ ፡ እንደ ፡ ተሰረቀ ፡ ይቈጠርብኝ ። ላባም ፡— እነሆ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ፴፬፡
ይሁን ፡ አለ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ከተባቶቹ ፡ ፍየ ፴፭፡
ሎች ፡ ሽመልመሌ ፡ መሳይና ፡ ነቍጣ ፡ ያለባቸ ውን ÷ ከእንስቶቹም ፡ ፍየሎች ፡ ዝንጕርጕርና ፡ ነቍጣ ፡ ያለባቸውን ÷ ነጭ ፡ ያለበትን ፡ ማንኛ ውንም ፡ ሁሉ ÷ ከበጎቹም ፡ መካከል ፡ ጥቁሩን ፡ በግ ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ለልጆቹ ፡ ሰጣቸው ። በእ ፴፮፡
ርሱና ፡ በያዕቆብ ፡ መካከልም ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያህል ፡ አራቃቸው ፤ ያዕቆብም ፡ የቀ ሩትን ፡ የላባን ፡ በጎች ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ።
ያዕቆብም ፡ ልብን ፡ ለውዝ ፡ ኤርሞን ፡ ከሚ ፴፯፡
ባሉ ፡ እንጨቶች ፡ እርጥብ ፡ በትርን ፡ ወስዶ ፡ በበትሮቹ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ነጭ ፡ እንዲታይ ፡ ነጭ ፡ ሽመልመሌ ፡ አድርጎ ፡ ላጣቸው ። የላ ፴፰፡
ጣቸውንም ፡ በትሮች ፡ በጎቹ ፡ ውኃ ፡ ሊጠጡ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በውኃ ፡ ማጠጫው ፡ ገንዳ ፡ ውስጥ ፡ በበጎቹ ፡ ፊት ፡ አኖራቸው ፤ በጎቹ ፡ ውኃ ፡ ሊጠጡ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ይገመጁ ፡ ነበር ። በጎቹም ፡ በትሮቹን ፡ አይተው ፡ ከመ ፴፱፡
ገመጁታቸው ፡ የተነሣ ፡ ፀነሱ ፤ በጎቹም ፡ ሽመ ልመሌ ፡ መሳይና ፡ ዝንጕርጕር ፡ ነቍጣም ፡ ያለ በቱን ፡ ወለዱ ። ያዕቆብም ፡ ጠቦቶቹን ፡ ለየ ÷ ፵ ፡
ሽመልመሌ ፡ መሳይና ፡ ጥቁር ፡ ያለባቸውን ፡ በጎቹንም ፡ ሁሉ ፡ በላባ ፡ በጎች ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ አኖረ ፤ መንጎቹንም ፡ ለብቻቸው ፡ አቆማቸው ÷ ወደ ፡ ላባም ፡ በጎች ፡ አልጨመራቸውም ።
እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የበረቱት ፡ በጎች ፡ በገመጁ ፡ ፵፩፡
ጊዜ ÷ በጎቹ ፡ በትሮቹን ፡ አይተው ፡ በበትሮቹ ፡ አምሳል ፡ ይፀንሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ በትሮቹን ፡ በውኃ ፡ ማጠጫው ፡ ገንዳ ፡ ውስጥ ፡ ከበጎቹ ፡ ፊት ፡ አደረገ ፤ በደከሙ ፡ በጎችም ፡ ፊት ፡ በት ፵፪፡
ሩን ፡ አያደርገውም ፡ ነበር ፤ የደከሙትም ፡ ለላባ ÷ የበረቱትም ፡ ለያዕቆብ ፡ ሆኑ ። ያ ፡ ሰውም ፡ ፵፫፡
እጅግ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ሆነ ፤ ብዙም ፡ ከብት ፡ ሴቶችም ፡ ወንዶችም ፡ ባሪያዎች ፡ ግመሎችም ፡ አህ ዮችም ፡ ሆኑለት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ፡ ያዕቆብም ፡ የላባ ፡ ልጆች ፡ ያሉትን ፡ ነገር ፡— ያዕቆብ ፡ ለአባታችን ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፡ ይህንም ፡ ሁሉ ፡ ክብር ፡ ከአባታችን ፡ ከብት ፡ ፪ ፡ አገኘ ፡ ሲሉ ፡ ሰማ ። ያዕቆብም ፡ የላባን ፡ ፊት ፡ አየ ÷ እነሆም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ ፫ ፡ አልሆነም ። እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆን ፡— ወደ ፡ አባትህ ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ዘመዶችህም ፡ ተመለስ ፤ ከአንተም ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ፡ አለው ። ፬ ፡ ያዕቆብም ፡ ልከ ፡ ራሔልንና ፡ ልያን ፡ ወደ ፡ ፭ ፡ በጎቹ ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ሚዳ ፡ ጠራቸው ÷ እንዲህም ፡ አላቸው ፡—የአባታችሁ ፡ ፊት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ዱሮ ፡ እንዳልሆነ ፡ አያለሁ ፤ ነገር ፡ ፮ ፡ ግን ፡ የአባቴ ፡ አምላክ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነው ። እኔ ፡ ባለኝ ፡ ጕልበቴ ፡ ሁሉ ፡ አባታችሁን ፡ እንዳገለገልሁ ፡ ፯ ፡ ታውቃላችሁ ። አባታችሁ ፡ ግን ፡ አታለለኝ ÷ ደመወዜንም ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ለወጠ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ክፉን ፡ ያደርግብኝ ፡ ዘንድ ፡ ፰ ፡ አልፈቀደለትም ። ደመወገዘ ፡ ዝንጉርጕሮች ፡ ይሁኑ ፡ ቢለኝ ፡ በጎቹ ፡ ሁሉ ፡ ዝንጉርጕሮችን ፡ ወለዱ ፤ ሸመልመሌ ፡ መሰየቹ ፡ ደመወገዘ ፡ ይሁኑ ፡ ቢለኝ ፡ በጎቹ ፡ ሁሉ ፡ ሸመልመሌ ፡ መሰዮችን ፡ ወለዱ ። ፱ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የአባታችሁን ፡ በጎች ፡ ሁሉ ፡ ነሥቶ ፡ ለእኔ ፡ ሰጠኝ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በጎቹ ፡ በገመጁ ፡ ጊዜ ፡ ዓይኔን ፡ አንሥቼ ፡ በሕልም ፡ አየሁ ፤ እነሆም ÷ በበጎችና ፡ በፍየሎች ፡ ላይ ፡ የሚንጠላጠሉት ፡ የበጎችና ፡ የፍየሎች ፡ አውራዎች ፡ ሸመልመሌ ፡ መሰዮችና ፡ ዝንጉርጕሮች ፡ ነቍጣ ፡ ያለባቸውም ፡ ነበሩ ። ፲፩ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በሕልም ፡— ያዕቆብ ፡ ሆይ ፡ አለኝ ፤ እኔም ፡—እነሆኝ ፡ አለሁት ። ፲፪ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፡—ዓይንህን ፡ አቅንተህ ፡ እይ ፤ በበጎችና ፡ በፍየሎች ፡ ላይ ፡ የሚንጠላጠሉት ፡ የበጎችና ፡ የፍየሎች ፡ አውራዎች ፡ ሸመልመሌ ፡ መሰዮችና ፡ ዝንጉርጕሮች ፡ ነቍጣ ፡ ያለባቸውም ፡ ናቸው ፤ ላባ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ የሚ ፲፫ ፡ ያደርገውን ፡ ሁሉ ፡ አይቼአለሁና ። ሐውልት ፡ የቀባህበት ፡ በዚያም ፡ ለእኔ ፡ ስእለት ፡ የተሳልህበት ፡ የቤቴል ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ አሁንም ፡ ተነሥተህ ፡ ከዚህ ፡ አገር ፡ ውጣ ÷ ወደ ፡ ተወለድህበትም ፡ ምድር ፡ ተመለስ ። ፲፬ ፡ ራሔልና ፡ ልያም ፡ መልሰው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡—በአባታችን ፡ ቤት ፡ ለእኛ ፡ ድርሻና ፡ ርስት ፡ በውኑ ፡ ቀር ፲፭ ፡ ቶልናልን ? እኛ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ባዕድ ፡ የተቈጠርን ፡ አይደለንምን ? እርሱ ፡ እኛን ፡ ፲፮ ፡ ሸጠ ፡ ዋጋችንን ፡ በልቶአልና ። ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ የነሣው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሀብት ፡ ለእኛና ፡ ለልጆቻችን ፡ ነው ፤ አሁንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ። ፲፯ ፡ ያዕቆብም ፡ ተነሣ ÷ ልጆቹንና ፡ ሚስቶቹንም ፡ ፲፰ ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡ አስቀመጠ ፤ መንጎቹንም ፡ ሁሉ ÷ የቤቱንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ በሁለት ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡ ሳለ ፡ ያገኛቸውን ፡ ከብቶች ፡ ሁሉ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ ሄደ ። ፲፱ ፡ ላባ ፡ ግን ፡ በጎቹን ፡ ለመሸለት ፡ ሄዶ ፡ ነበር ፤ ራሔልም ፡ የአባትዋን ፡ ተራፊም ፡ ሰረቀች ። ፳ ፡ ያዕቆብም ፡ የሶርያውን ፡ ሰው ፡ ላባን ፡ ከድቶ ፡ ኰበለለ ÷ መኰብለሉንም ፡ አልነገረውም ። ፳፩ ፡ እርሱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይዞ ፡ ኰበለለ ፤ ተነሥቶም ፡ ወንዙን ፡ ተሻገረ ÷ ፊቱንም ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ተራራ ፡ አቀና ።

፳፪ ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ የያዕቆብ ፡ መኰብለል ፡ ለላባ ፡ ተነገረው ። ከወንድሞቹም ፡ ጋር ፡ ሆኖ ፡ የሰባት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያህል ፡ ተከተለው ÷ በገለዓድ ፡ ተራራም ፡ ላይ ፡ ደረሰበት ። ፳፫ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ ሶርያው ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ላባ ፡ በሌሊት ፡ ሕልም ፡ መጥቶ ፡—ያዕቆብን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳትናገረው ፡ ተጠንቀቅ ፡ አለው ። ፳፬ ፡ ላባም ፡ ደረሰበት ፡ ያዕቆብም ፡ ድንኳኑን ፡ በተራራው ፡ ተክሎ ፡ ነበር ፤ ላባም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ ድንኳኑን ፡ ተከለ ። ፳፭ ፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡ አለው ፡—ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ ከእኔ ፡ ከድተህ ፡ ኰበለልህ ÷ ልጆቹንም ፡ በሰይፍ ፡ እንደ ፡ ተማረኩ ፡ ዓይነት ፡ ነዳሃቸው ። ስለ ፡ ምን ፡ በስውር ፡ ሸሸህ ? ከእኔም ፡ ፳፮ ፡ ከድተህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ኰበለልህ ? በደስታና ፡ በዘፈን ፡ በከበሮና ፡ በበገና ፡ እንድሰድድህ ፡ ለምን ፡ አልነገርኸኝም ፡ ወንዶቹንና ፡ ሴቶቹን ፡ ፳፯ ፡ ልጆቹን ፡ እንድስም ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልፈቀድህልኝም ? ይህንም ፡ በስንፍና ፡ አደረግህ ። ፳፰ ፡ አደርግባችሁ ፡ ዘንድ ፡ ኃይል ፡ ነበረኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የአባታችሁ ፡ አምላክ ፡ ትናንት ፡—ያዕቆብን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳትናገረው ፡ ተጠንቀቅ ፡ ብሎ ፡ ነገረኝ ። ፳፱ ፡ አሁንም ፡ የአባትህን ፡ ቤት ፡ ክፍ ፡ ፫ ፡ ፈቅህ ፡ ሂድ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላኮቼን ፡ ለምን ፡ ሰረቅህ ? ያዕቆብም ፡ መለሰ ፡ ላባንም ፡ እንዲህ ፡ ፴፩ ፡ አለው ፡—ልጆችህን ፡ ከእኔ ፡ የምትቀማኝ ፡ ስለ ፡ መሰለኝና ፡ ስለ ፡ ፈራሁ ፤ ይህን ፡ አደረግሁ ። ፴፪ ፡ አምላኮችህን ፡ የምታገኝበት ፡ ሰው ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይሙት ፤ የአንተ ፡ የሆነውም ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይገኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በወንድሞቻችን ፡ ፊት ፡ ፈልግ ÷ ለአንተም ፡ ውሰደው ፡ አለ ። ራሔል ፡ እንደ ፡ ሰረቀቻቸው ፡ ያዕቆብ ፡ አያውቅም ፡ ነበርና ።

፴፫ ፡ ላባም ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ድንኳንና ፡ ወደ ፡ ልያ ፡ ድንኳን ፡ ወደ ፡ ሁለቱም ፡ ባሪያዎች ፡ ድንኳን ፡ ገባ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አላገኘም ። ከልያም ፡ ድንኳን ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ራሔል ፡ ድንኳን ፡ ገባ ። ፴፬ ፡ ራሔልም ፡ ተራፊምን ፡ ወስዳ ፡ ከግመል ፡ ኮርቻ ፡ በታች ፡ ሸሽጋች ÷ በላዩም ፡ ተቀመጠችበት ። ላባም ፡ ድንኳኑን ፡ ሁሉ ፡ ፈለገ ÷ አንዳችም ፡ አላገኘም ። ፴፭ ፡ እርስዋም ፡ አባትዋን ፡— ጌታዬ ፡ ለመቆም ፡ ስላልቻልሁ ፡ አትቈጣብኝ ፤ በሴቶች ፡ የሚደርስ ፡ ግዳጅ ፡ ደርሶብኛልና ፡ አለችው ። እርሱም ፡ ፈለገ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ተራፊምን ፡ አላገኘም ።

፴፮ ፡ ያዕቆብም ፡ ተቈጣ ፡ ላባንም ፡ ወቀሰው ፤ ፴፯

ያዕቆብም ፡ መለሰ ፡ ላባንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— የበደልሁህ ፡ በደል ፡ ምንድር ፡ ነው ? ኃጢአ
ቴስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ያሳደድ
፴፯፡ ኸኝ ? አሁንም ፡ ዕቃዬን ፡ ሁሉ ፡ በረበርህ ፤ ከቤትህስ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ምን ፡ አገኘህ ? እነርሱ ፡
በእኛ ፡ በሁለታችን ፡ መካከል ፡ ይፈርዱ ፡ ዘንድ ፡
በወንድሞቼና ፡ በወንድሞችህ ፡ ፊት ፡ አቅር
፴፰፡ በው ። ሀያ ፡ ዓመት ፡ ሙሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነበ
ርሁ ፤ በጎችህና ፡ ፍየሎችህ ፡ አልጨነገፉም ፤
፴፱፡ የመንጎችህንም ፡ ጠቦቶች ፡ አልበላሁም ፤ አውሬ ፡
የሰበረውን ፡ አላመጣሁልህም ፡ ነበር ፤ እኔ ፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ እከፍልህ ፡ ነበርሁ ፤ በቀንም ፡
በሌሊትም ፡ የተሰረቀውን ፡ ከእጄ ፡ ትሻው ፡
፵፡ ነበርህ ። የቀን ፡ ሐሩር ፡ የሌሊት ፡ ቁር ፡ ይበ
፵፩፡ ላኝ ፡ ነበር ÷ እንቅልፍም ፡ ከዓይኔ ፡ ጠፋ ። እን
ዲሁ ፡ በአንተ ፡ ቤት ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ነበርሁ ፤
አሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ሴቶች ፡
ልጆችህ ÷ ስድስት ፡ ዓመትም ፡ ስለ ፡ በጎችህ ፡
ተገዛሁልህ ፤ ደመወዜንም ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ለዋ
፵፪፡ ወጥኸው ። የአባቴ ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡
የይስሐቅም ፡ ፍርሃት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ባይሆንስ ፡
ዛሬ ፡ ባዶ ፡ እጄን ፡ በሰደድኸኝ ፡ ነበር ፤ እግዚ
አብሔር ፡ መከራዬንና ፡ የእጆቼን ፡ ድካም ፡ አየ ÷
ትናንትም ፡ ገሠጸህ ።
፵፫፡ ላባም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ለያዕቆብ ፡ መለሰ
ለት ፡— ሴቶቹ ፡ ልጆች ፡ ልጆቼ ፡ ናቸው ÷ ሕፃ
ናቱም ፡ ሕፃናቱ ፡ ናቸው ÷ መንጎቹም ፡ መን
ጎቼ ፡ ናቸው ÷ የምታየውም ፡ ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
ዛሬም ፡ በእነዚህ ፡ በሴቶች ፡ ልጆቼና ፡ በወለዱ
አቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ላደርግ ፡ ይች
፵፬፡ ላል ? አሁንም ፡ ና ÷ አንተና ፡ እኔ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
እንጋባ ፤ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከልም ፡ ምስ
፵፭፡ ክር ፡ ይሁን ። ያዕቆብም ፡ ድንጋይ ፡ ወስዶ ፡
፵፮፡ ሐውልት ፡ አቆመ ። ያዕቆብም ፡ ወንድሞቹን ፡—
ድንጋይ ፡ ሰብስቡ ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡ ድን
ጋይ ፡ ሰብስበው ፡ ከመሩ ፤ በድንጋዩም ፡ ክምር ፡
፵፯፡ ላይ ፡ በሉ ። ላባም ፡ ይጋርሠሀዱታ ፡ ብሎ ፡
፵፰፡ ጠራት ፤ ያዕቆብም ፡ ገለዓድ ፡ አላት ። ላባም ፡—
ይህች ፡ ክምር ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡
ዛሬ ፡ ምስክር ፡ ናት ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ ስምዋ ፡
፵፱፡ ገለዓድ ፡ ተባለ ፤ ደግሞም ፡ ምጽጳ ፡ ተባለ ፡—
እኛ ፡ በተለያየን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእ
ኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቅ ፡ ብሎ
፶፡ አልና ። ልጆቼን ፡ ብትበድላቸው ፡ ወይም ፡
በላያቸው ፡ ሚስቶችን ፡ ብታገባባቸው ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ የለም ፤ እግዚአብሔር ፡ በእ
፶፩፡ ኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ምስክር ፡ ነው ። ላባም ፡
ያዕቆብን ፡ አለው ፡— በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካ
ከል ፡ እነሆ ፡ ይህች ፡ ክምር ÷ እነሆም ፡ ያቆም
፶፪፡ ኋት ፡ ሐውልት ፤ እኔ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይህችን ፡
ክምር ፡ እንዳላልፍ ÷ አንተም ፡ ለክፋት ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ይህችን ፡ ክምርና ፡ ይህችን ፡ ሐውልት ፡
እንዳታልፋት ÷ ይህች ፡ ክምር ፡ ምስክር ፡ ናት ÷
፶፫፡ ይህችም ፡ ሐውልት ፡ ምስክር ፡ ናት ። የአብርሃም ፡
አምላክ ፡ የናኮርም ፡ አምላክ ፡ የአባታቸውም ፡
አምላክ ፡ በእኛ ፡ መካከል ፡ ይፍረድ ። ያዕቆብም ፡
በአባቱ ፡ በይስሐቅ ፡ ፍርሃት ፡ ማለ ። ያዕቆብም ፡ ፶፬፡
በተራራው ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ÷ ወን
ድሞቹንም ፡ እንጀራ ፡ እንዲበሉ ፡ ጠራ ፤ እነር
ሱም ፡ እንጀራን ፡ በሉ ÷ በዚያም ፡ በተራራ ፡
አደሩ ። ላባም ፡ ማልዶ ፡ ተነሥቶ ፡ ወንዶቹ ፶፭፡
ንና ፡ ሴቶቹን ፡ ልጆቹን ፡ ሳመ ፡ ባረካቸውም ፤
ላባም ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ሄደ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

ያዕቆብም ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ÷ የእግዚአብ ፩፡
ሔር ፡ መላእክትም ፡ ተገናኙት ። ያዕቆብም ፡ ፪፡
ባያቸው ፡ ጊዜ ፡— እነዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ሠራዊት ፡ ናቸው ፡ አለ ፤ የዚያንም ፡ ስፍራ ፡
ስም ፡ መሃናይም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ ወንድሙ ፡ ወደ ፡ ዔሳው ፡ ፫፡
ወደ ፡ ሴይር ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ኤዶም ፡ አገር ፡
ከፊቱ ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ፤ እንዲህም ፡ ፬፡
ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— ለጌታዬ ፡ ለዔሳው ፡— ባሪ
ያህ ፡ ያዕቆብ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡—
በላባ ፡ ዘንድ ፡ በስደት ፡ ተቀመጥሁ ፤ እስከ ፡
አሁን ፡ ድረስ ፡ ቆየሁ ፤ ላሞችንም ፡ አህዮች ፭፡
ንም ፡ በጎችንም ፡ ወንዶች ፡ ባሪያዎችንም ፡
ሴቶች ፡ ባሪያዎችንም ፡ አገኘሁ ፤ አሁንም ፡
በፊትህ ፡ ሞገስን ፡ አገኝ ፡ ዘንድ ፡ ለጌታዬ ፡ ለማ
ስታወቅ ፡ ላክሁ ። መልእክተኞቹም ፡ ወደ ፡ ፮፡
ያዕቆብ ፡ ተመልሰው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— ወደ ፡
ወንድምህ ፡ ወደ ፡ ዔሳው ፡ ሄደን ፡ ነበር ፤ እር
ሱም ፡ ደግሞ ፡ ሊቀበልህ ፡ ይመጣል ÷ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ። ያዕ ፯፡
ቆብም ፡ እጅግ ፡ ፈርቶ ፡ ተጨነቀ ፤ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ መንጎችንም ፡ ላሞች
ንም ፡ ግመሎችንም ፡ በሁለት ፡ ወገን ፡ ከፈላ
ቸው ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡— ዔሳው ፡ መጥቶ ፡ ፰፡
አንዱን ፡ ወገን ፡ የመታ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የቀረው ፡
ወገን ፡ ያመልጣል ። ያዕቆብም ፡ አለ ፡— የአ ፱፡
ባቴ ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ የአባቴም ፡
የይስሐቅ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡— ወደ ፡ ምድርህ ፡
ወደ ፡ ተወለድህበትም ፡ ስፍራ ፡ ተመለስ ÷ በጎነት
ንም ፡ አደርግልሃለሁ ፡ ያልኸኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሆይ ፤ ለባሪያህ ፡ ከሠራኸው ፡ ከምሕረትህና ፡ ፲፡
ከእውነትህም ፡ ሁሉ ፡ ትንሽ ፡ ስንኳ ፡ የማይገ
ባኝ ፡ ነኝ ፤ በትሬን ፡ ብቻ ፡ ይዤ ፡ ይህን ፡ ዮር
ዳኖስን ፡ ተሻግሬ ፡ ነበርና ÷ አሁን ፡ ግን ፡ የሁ
ለት ፡ ክፍል ፡ ሠራዊት ፡ ሆንሁ ። ከወንድሜ ፡ ፲፩፡
ከዔሳው ፡ እጅ ፡ አድነኝ ፤ መጥቶ ፡ እንዳያጠ
ፋኝ ÷ እናቶችንም ፡ ከልጆች ፡ ጋር ፡ እንዳያ
ጠፋ ፡ እኔ ፡ እፈራዋለሁና ። አንተም ፡— በእር ፲፪፡
ግጥ ፡ መልካም ፡ አደርግልሃለሁ ÷ ዘርህንም ፡
ከብዛቱ ፡ የተነሣ ፡ እንደማይቈጠር ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ አሸዋ ፡ አደርጋለሁ ፡ ብለህ ፡ ነበር ።
በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ከዚያው ፡ አደረ ። ከያ ፲፫፡
ዘውም ፡ ሁሉ ፡ ለወንድሙ ፡ ለዔሳው ፡ እጅ ፡

፲፬ ፡ መንሻን ፡ አወጣ ፤ ሁለት ፡ መቶ ፡ እንስት ፡ ፍየሎ
ችንና ፡ ሀያ ፡ የፍየል ፡ አውራዎችን ÷ ሁለት ፡
መቶ ፡ እንስት ፡ በጎችንና ፡ ሀያ ፡ የበግ ፡ አውራ
፲፭ ፡ ዎችን ÷ ሠላሳ ፡ የሚያጠቡ ፡ ግመሎችን ፡ ከግ
ልገሎቻቸው ፡ ጋር ÷ አርባ ፡ ላም ÷ አሥር ፡
በሬ ÷ ሀያ ፡ እንስት ፡ አህያ ÷ አሥርም ፡ የአህያ ፡
፲፮ ፡ ግልገሎችን ። መንጎቹንም ፡ በየወገኑ ፡ ከፍሎ ፡
በባሪያዎቹ ፡ እጅ ፡ አደረጋቸው ፤ ባሪያዎቹ
ንም ፡— በፊቱ ፡ እለፉ ፡ መንጋውንና ፡ መንጋ
ውንም ፡ አራርቁት ፡ አለ ።
፲፯ ፡ የፊተኛውንም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ፡—
ወንድሜ ፡ ዔሳው ፡ ያገኘህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡— አንተ ፡
የማን ፡ ነህ ? ወዴትስ ፡ ትሄዳለህ ? በፊትህ ፡
ያለው ፡ ይህስ ፡ የማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ የጠየቀ
፲፰ ፡ ህም ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡—
ለጌታዬ ፡ ለዔሳው ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ የሰደደው ፡
የባሪያህ ፡ የያዕቆብ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ ደግሞ ፡
፲፱ ፡ እነሆ ፡ ከኋላችን ፡ ነው ፡ በለው ። እንዲሁም ፡
ሁለተኛውንና ፡ ሦስተኛውን ፡ ከመንጎችም ፡
በኋላ ፡ የሚሄዱትን ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ብሎ ፡
አዘዘ ፡— ዔሳውን ፡ በገኛችሁት ፡ ጊዜ ፡ ይህንኑ ፡
፳ ፡ ነገር ፡ ንገሩት ፤ እንዲህም ፡ በሉት ፡— እነሆ ፡
ባሪያህ ፡ ያዕቆብ ፡ ከኋላችን ፡ ነው ። በፊቱ ፡
በሚሄደው ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ እታረቀዋለሁ ፤ ከዚ
ያም ፡ በኋላ ፡ ምናልባት ፡ ይራራልኛል ፡ ፊቱ
፳፩ ፡ ንም ፡ አያለሁ ፡ ብሎአልና ። እጅ ፡ መንሻው ፡
ከእርሱ ፡ ቀድሞ ፡ አለፈ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ በዚ
ያች ፡ ሌሊት ፡ በሰፈር ፡ አደረ ።
፳፪ ፡ በዚያች ፡ ሌሊትም ፡ ተነሣ ÷ ሁለቱን ፡ ሚስ
ቶቹንና ፡ ሁለቱን ፡ ባሪያዎቹን ፡ አሥራ ፡ አንዱ
ንም ፡ ልጆቹን ፡ ወስዶ ፡ የያቦቅን ፡ መንገዝ ፡ ተሻ
፳፫ ፡ ገረ ። ወሰዳቸውም ፡ መንዙንም ፡ አሻገራቸው ÷
፳፬ ፡ ከብቱንም ፡ ሁሉ ፡ አሻገረ ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡ ለብ
ቻው ፡ ቀረ ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ እስከ ፡ ንጋት ፡
፳፭ ፡ ድረስ ፡ ይታገለው ፡ ነበር ። እንዳላሸነፈውም ፡
ባየ ፡ ጊዜ ፡ የጭኑን ፡ ሹልዳ ፡ ነካው ፤ የያዕቆ
ብም ፡ የጭኑ ፡ ሹልዳ ፡ ሲታገለው ፡ ደነዘዘ ።
፳፮ ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡— ሊነጋ ፡ አቁላልቶአልና ፡
ልቀቅኝ ። እርሱም ፡— ካልባረክኸኝ ፡ አልለቅ
፳፯ ፡ ቅህም ፡ አለው ። እንዲህም ፡ አለው ፡— ስምህ ፡
ማን ፡ ነው ? እርሱም ፡— ያዕቆብ ፡ ነኝ ፡ አለው ።
፳፰ ፡ አለውም ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምህ ፡ እስ
ራኤል ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡ ያዕቆብ ፡ አይባል ፤ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ከሰውም ፡ ጋር ፡ ታግለህ ፡ አሸን
፳፱ ፡ ፈሃልና ። ያዕቆብም ፡— ስምህን ፡ ንገረኝ ፡
ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡— ስሜን ፡ ለምን ፡
ትጠይቃለህ ፥ አለው ። በዚያም ፡ ስፍራ ፡ ባረ
፴ ፡ ከው ። ያዕቆብም ፡— እግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ አየሁ ÷ ሰውነቴም ፡ ድና ፡ ቀረች ፡ ሲል ፡
የዚያን ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ጵኒኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፴፩ ፡ ጵኒኤልንም ፡ ሲያልፍ ፡ ፀሐይ ፡ ወጣችበት ÷
እርሱም ፡ በጭኑ ፡ ምክንያት ፡ ያነክስ ፡ ነበር ።
፴፪ ፡ ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ የወርችን ፡ ሹልዳ ፡ አይበሉም ፤ የያዕ
ቆብን ፡ ጭን ፡ ይዘ ፡ የወርችን ፡ ሹልዳ ፡ አደን
ገዘአልና ።

ቀ· ፴፤ ጵኒኤል ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ የግእዝ ፡ መጽሐፍ
ራእያ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለዋል

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ፡ ያዕቆብም ፡ ዓይኑን ፡ አነሣ ÷ እነሆም ፡ ዔሳውን ፡
ሲመጣ ፡ አየው ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አራት ፡ መቶ ፡
ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ልጆቹንም ፡ ከፍሎ ፡ ወደ ፡ ልያና ፡
ወደ ፡ ራሔል ፡ ወደ ፡ ሁለቱም ፡ ባሪያዎች ፡ አደረጋ
፪ ፡ ቸው ፤ ባሪያዎችንና ፡ ልጆቻቸውንም ፡ በፊት ፡
አደረገ ÷ ልያንና ፡ ልጆችዋንም ፡ በኋለኛው ፡
፫ ፡ ስፍራ ÷ ራሔልንና ፡ ዮሴፍንም ፡ ከሁሉ ፡ በኋላ ፡
አደረገ ። እርሱም ፡ በፊታቸው ፡ አለፈ ፤ ወደ ፡
፬ ፡ ወንድሙም ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሰገደ ። ዔሳውም ፡ ሊገናኘው ፡
ሮጠ ÷ አንገቱንም ፡ አቅፎ ፡ ሳመው ፤ ተላቀ
፭ ፡ ሱም ። ዓይኑንም ፡ አነሣና ፡ ሴቶችንና ፡ ልጆ
ችን ፡ አየ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡— እነዚህ ፡ ምና
ችህ ፡ ናቸው ? እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡
ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ የሰጠኝ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፡ አለ ።
፮ ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋር ፡ ቀር
፯ ፡ በው ፡ ሰገዱ ፤ ደግሞም ፡ ልያና ፡ ልጆችዋ ፡
፰ ፡ ቀርበው ፡ ሰገዱ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍና ፡
ራሔል ፡ ቀርበው ፡ ሰገዱ ። እርሱም ፡— ያገኘ
፱ ፡ ሁት ፡ ይህ ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ምንህ ፡ ነው ?
አለ ። እርሱም ፡— በጌታዬ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡
አገኝ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ። ዔሳውም ፡—ለእኔ ፡
፲ ፡ ብዙ ፡ አለኝ ፤ ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ የአንተ ፡ ለአንተ ፡
ይሁን ፡ አለ ። ያዕቆብም ፡ አለ ፡— እንደዚህ ፡
፲፩ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በፊትህ ፡ ሞገስን ፡ አግ
ኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እጅ ፡ መንሻዬን ፡ ተቀበ
ለኝ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡ እንደሚያይ ፡
ፊትህን ፡ አይቼአለሁና ÷ በቸርነትም ፡ ተቀብለ
፲፪ ፡ ኸኛልና ። ይህችንም ፡ ያመጣሁልህን ፡ በረከ
ቴን ፡ ተቀበል ፤ እግዚአብሔር ፡ በቸርነት ፡ ሰጥ
ቶኛልና ÷ ለእኔም ፡ ብዙ ፡ አለኝና ። እስኪቀበ
ለውም ፡ ድረስ ፡ ዘበዘበው ። እርሱም ፡— ተነ
፲፫ ፡ ሣና ፡ እንሂድ ÷ እኔም ፡ በፊትህ ፡ እሄዳለሁ ፡
አለ ። እርሱም ፡ አለው ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷
፲፬ ፡ ልጆቹ ፡ ደካሞች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ታውቃለህ ፤
በጎችና ፡ ላሞችም ፡ ግልገሎቻቸውን ፡ ያጠቡሉ ፤
ሰዎችም ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በችኮላ ፡ የነዱአቸው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ከብቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ይሞታሉ ። ጌታዬ ፡
፲፭ ፡ ከባሪያው ፡ ፊት ፡ ቀድሞ ፡ ይለፍ ፤ እኔም ፡ ወደ ፡
ሴይር ፡ ከጌታዬ ፡ ዘንድ ፡ እስክደርስ ፡ ድረስ ፡
ከፊቴ ፡ ባሉት ፡ በእንስሳቱ ፡ እርምጃና ፡ በሕፃ
ናቱ ፡ እርምጃ ፡ መጠን ፡ በዝግታ ፡ እከተላለሁ ።
፲፮ ፡ ዔሳውም ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ካሉት ፡ ሰዎች ፡ ከፍዬ ፡
ልተውልህን ? አለ ። እርሱም ፡— ይህ ፡ ለምን
፲፯ ፡ ድር ፡ ነው ? በጌታዬ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ ማግ
ኘት ፡ ይበቃኛል ፡ አለ ። ዔሳውም ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡
፲፰ ፡ ወደ ፡ ሴይር ፡ መንገዱን ፡ ተመለሰ ። ያዕቆብ ፡
፲፱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሱኮት ፡ ሄደ ፤ በዚያም ፡ ለእርሱ ፡

ቤትን ፡ ሠራ ÷ ለከብቶችም ፡ ዳሶችን ፡ አደረገ ፡
ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ሱኮት ፡ ብሎ ፡
ጠራው ።
፲፯ ፡ ያዕቆብም ፡ ከሁለት ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡ በተ
መለሰ ፡ ጊዜ ፡ በከንዓን ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡
ወደ ፡ ሴኬም ፡ ከተማ ፡ በደኅንነት ፡ መጣ ፡ በከ
፲፰ ፡ ተማይቱም ፡ ፊት ፡ ሰፈረ ። ድንኳኑን ፡ ተክሎ
በት ፡ የነበረውንም ፡ የእርሻውን ፡ ክፍል ፡ ከሴ
ኬም ፡ አባት ፡ ከኤሞር ፡ ልጆች ፡ በመቶ ፡ በጎች ፡
፳ ፡ ገዛው ። በዚያም ፡ መሠውያውን ፡ አቆመ ፡ ያንም ፡
ኤል ፡ ኤሎሄ ፡ እስራኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደችለት ፡ የልያ ፡ ልጅ ፡ ዲናም ፡
የዚያን ፡ አገር ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ ለማየት ፡
፪ ፡ ወጣች ። የአገሩ ፡ አለቃ ፡ የኤዊያዊ ፡ ሰው ፡
የኤሞር ፡ ልጅ ፡ ሴኬም ፡ አያት ፤ ወሰዳትም ፡
፫ ፡ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡ ተኛ ÷ አስነወራትም ። ልቡ
ናውም ፡ በያዕቆብ ፡ ልጅ ፡ በዲና ፡ ፍቅር ፡ ተነ
ደፈ ÷ ብላቴናይቱንም ፡ ወደዳት ÷ ልብዋንም ፡
፬ ፡ ደስ ፡ በሚያሰኛት ፡ ነገር ፡ ተናገራት ። ሴኬ
ምም ፡ አባቱን ፡ ኤሞርን ፡— ይህችን ፡ ብላቴና ፡
፭ ፡ አጋባኝ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ያዕቆብም ፡ ልጁን ፡
ዲናን ፡ እንዳስነወራት ፡ ሰማ ፤ ልጆቹም ፡ ከከ
ብቶቻቸው ፡ ጋር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ነበሩ ፤ ያዕ
፮ ፡ ቆብም ፡ እስኪመጡ ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ አለ ። የሴ
ኬም ፡ አባት ፡ ኤሞርም ፡ ይነግረው ፡ ዘንድ ፡
፯ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ወጣ ። የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ይህ
ንን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ መጡ ፤
የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ በመተኛቱ ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ ስንፍናን ፡ ስላደረገ ፡ አዘኑ ÷ እጅግም ፡
፰ ፡ ተቈጡ ፤ እንዲህ ፡ አይደረግምና ። ኤሞርም ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገራቸው ፡— ልጄ ፡ ሴኬም ፡
በልጃችሁ ፡ ፍቅር ፡ ልቡ ፡ ተነድፎአልና ፡ ሚስት ፡
እንድትሆነው ፡ እባካችሁ ፡ እርስዋን ፡ ስጡት ።
፱ ፡ ጋብቻችም ፡ ሁኑን ፤ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁን ፡
ስጡን ÷ እናንተም ፡ የእኛን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
፲ ፡ ውሰዱ ። ከእኛም ፡ ጋር ፡ ተቀመጡ ÷ ምድሪ
ቱም ፡ በፊታችሁ ፡ ናት ፤ ኑሩባት ÷ ነግዱም ÷
፲፩ ፡ ግዙአትም ። ሴኬምም ፡ አባትዋንና ፡ ወንድ
ሞችዋን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— በፊታችሁ ፡ ሞገ
፲፪ ፡ ስን ፡ ባገኝ ፡ የምትሉኝን ፡ እሰጣለሁ ። ብዙ ፡
ማኅሪና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ አምጣ ፡ በሉኝ ÷ በነገ
ራችሁኝም ፡ መጠን ፡ እሰጣለሁ ፤ ይህችን ፡ ብላ
፲፫ ፡ ቲና ፡ ግን ፡ አጋቡኝ ። የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡
ለሴኬምና ፡ ለአባቱ ፡ ለኤሞር ፡ በተንኰል ፡
መለሱ ÷ እኅታቸውን ፡ ዲናን ፡ አርክሰአታልና ፤
፲፬ ፡ እንዲህም ፡ አሉአቸው ፡— እኅታችንን ፡ ላልተ
ገረዘ ፡ ሰው ፡ ለመስጠት ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እናደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ አይቻለንም ፤ ይህ ፡ ነውር ፡ ይሆ
፲፭ ፡ ንብናልና ። እንደ ፡ እኛ ፡ ሆናችሁ ፡ ወንዶቻ
ችሁን ፡ ሁሉ ፡ ብትገርዙ ፡ በዚህ ፡ ብቻ ፡ እሺ ፡
፲፮ ፡ እንላችኋለን ፤ ሴቶች ፡ ልጆቻችንን ፡ እንሰጣ
ችኋለን ÷ የእናተንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እንወ
ስዳለን ፤ አንድ ፡ ሕዝብም ፡ ሆነን ፡ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ እንኖራለን ። ፲፯ ፡ ትገረዙ ፡ ዘንድ ፡ እኛን ፡
በትሰሙ ፡ ግን ፡ ልጃችንን ፡ ይዘን ፡ እንሄዳለን ።
፲፰ ፡ ነገራቸውም ፡ በኤሞር ፡ ልጅ ፡ በሴኬምና ፡
በኤሞር ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ሆነ ። ፲፱ ፡ ብላቴና
ውም ፡ ያሉትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ አልዘገየም ÷
የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ ወድዶአልና ፤ እርሱም ፡ በአ
ባቱ ፡ ቤት ፡ ካሉት ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።
፳ ፡ ኤሞርና ፡ ሴኬም ፡ ልጁም ፡ ወደ ፡ ከተማቸው ፡ አደ
ባባይ ፡ ገቡ ÷ ለከተማቸውም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡
፳፩ ፡ ብለው ፡ ነገሩ ፡— እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡
የሰላም ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፤ በምድራችን ፡ ይቀ
መጡ ÷ ይነግዱበትም ÷ እነሆም ፡ ምድሪቱ ፡
ሰፊ ፡ ናት ፤ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንውሰድ ÷
ለእነርሱም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንን ፡ እንስጥ ።
፳፪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ ሆነን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ እሺ ፡
ይሉናል ፤ እነርሱ ፡ እንደ ፡ ተገረዙ ፡ ወንዶቻች
ንን ፡ ሁሉ ፡ ብንገርዝ ። ፳፫ ፡ ከብቶቻቸውም ፡ ያላቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ እንስሶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ለእኛ ፡
አይደሉምን ? በዚህ ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ እሺ ፡ ያልና
ቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይቀመጣሉ ።
፳፬ ፡ ከከተማይቱም ፡ አደባባይ ፡ የሚወጡ ፡ ሁሉ ፡
ኤሞርንና ፡ ልጁን ፡ ሴኬምን ፡ እሺ ፡ አሉ ፤ ከከ
ተማይቱ ፡ አደባባይ ፡ የሚወጡት ፡ ወንዶች ፡
ሁሉ ፡ ተገረዙ ። ፳፭ ፡ ሦስተኛም ፡ ቀን ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡
እጅግ ፡ ቁስለው ፡ ሳሉ ÷ የዲና ፡ ወንድሞች ፡
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ስምዖንና ፡ ሌዊ ፡ እየራሳ
ቸው ፡ ሰይፋቸውን ፡ ይዘው ፡ ሳይፈሩ ፡ ወደ ፡
ከተማ ፡ ገቡ ÷ ወንዱንም ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ፤ ኤሞ
ርንና ፡ ልጁን ፡ ሴኬምንም ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉ ÷
እኅታቸውን ፡ ዲናንም ፡ ከሴኬም ፡ ቤት ፡ ይዘው ፡
ወጡ ። ፳፮ ፡ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ እኅታቸውን ፡
ዲናን ፡ ስለ ፡ አረከሱአት ፡ ወደ ፡ ሞቱት ፡ ገብተው ፡
ከተማይቱን ፡ ዘረፉ ፤ በጎቻቸውንም ፡ ላሞቻቸ
ውንም ፡ አህዮቻቸውንም ፡ በውጭም ፡ በከተ
ማም ፡ ያለውን ፡ ወሰዱ ። ፳፯ ፡ ሀብታቸውን ፡ ሁሉ ፡
ሕፃናቶቻቸውንና ፡ ሴቶቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ማረኩ ÷ በቤት ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ። ፳፰ ፡ ያዕ
ቆብም ፡ ሌዊንና ፡ ስሞዖንን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
በዚች ፡ አገር ፡ በሚኖሩ ፡ በከነዓናውያንና ፡ በፌ
ርዛውያን ፡ ሰዎች ፡ የተጠላሁ ፡ ታደርጉኝ ፡
ዘንድ ፡ እኔን ፡ አስጨነቃችሁኝ ፤ እኔ ፡ በቍጥር ፡
ጥቂት ፡ ነኝ ፤ እነርሱ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይሰበሰቡና ፡
ይመቱኛል ፤ እኔም ፡ ከወገኔ ፡ ጋር ፡ እጠፋለሁ ።
፳፱ ፡ እነርሱም ፡—በጋለሞታ ፡ እንደሚደረግ ፡ በእኅ
ታችን ፡ ያደርግባትን ? አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ አለው ፡— ተነ
ሥተህ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ውጣ ÷ በዚያም ፡ ኑር ፤
ከወንድምህ ፡ ከዔሳው ፡ ፊት ፡ በሸሸህ ፡ ጊዜ ፡
ለተገለጠልህ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ መሠውያ
ውን ፡ አድርግ ። ፪ ፡ ያዕቆብም ፡ ለቤተ ፡ ሰቡና ፡

ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ላሉት ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እንግዶቹን ፡ አማልክት ፡ ከመካከላችሁ ፡ አስወ
ግዱ ፡ ንጹሐንም ፡ ሁኑ ፡ ልብሳችሁንም ፡ ለውጡ ፤
፫ ፤ ተነሥተንም ፡ ወደ ፡ ቤቱል ፡ እንውጣ ፤ በዚ
ያም ፡ በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ ለሰማኝ ፡ በሄድሁበ
ትም ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ለነበረው ፡ ለእግ
፬ ፤ ዚአብሔር ፡ መሠውያን ፡ አደርጋለሁ ። በእ
ጃቸው ፡ ያሉትንም ፡ እንግዶችን ፡ አማልክት ፡
ሁሉ ፡ በጆሮአቸውም ፡ ያሉትን ፡ ጉትቻች ፡ ለያ
ዕቆብ ፡ ሰጡት ፤ ያዕቆብም ፡ በሴኬም ፡ አጠገብ ፡
ከለችው ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ቀበራቸው ።
፭ ፤ ተነሥተውም ፡ ሄዱ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ፍር
ሃት ፡ በዙሪያቸው ፡ ባሉት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
ወደቀ ፡ የያዕቆብንም ፡ ልጆች ፡ ለማሳደድ ፡ አል
፮ ፤ ተከተሉአቸውም ። ያዕቆብም ፡ አርሱ ፡ ከአ
ርሱ ፡ ጋርም ፡ የነበሩት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በከነዓን ፡
ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሉዛ ፡ መጡ ፤ እር
፯ ፤ ስዋም ፡ ቤቱል ፡ ናት ። በዚያም ፡ መሠውያ
ውን ፡ ሠራ ፡ የዚያንም ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ኤልቤ
ቱል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ አርሱ ፡ ከወንድሙ ፡
ፊት ፡ በሸሸበት ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡
፰ ፤ ተገልጦለት ፡ ነበርና ። የርብቃ ፡ ሞግዚት ፡
ዲቦራም ፡ ሞተች ፡ በቤቱልም ፡ ከአድባር ፡
ዛፍ ፡ በታች ፡ ተቀበረች ፤ ስሙም ፡ አሎንባ
ኩት ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።
፱ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለያዕቆብ ፡ ከሁለት ፡ ወን
ዞች ፡ መካከል ፡ ከሶርያ ፡ ከተመለሰ ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡
፲ ፤ ገና ፡ ተገለጠለት ፡ ባረከውም ። እግዚአብሔ
ርም ፡— ስምህ ፡ ያዕቆብ ፡ ነው ፤ ከእንግዲህም ፡
ወዲህ ፡ ስምህ ፡ ያዕቆብ ፡ ተብሎ ፡ አይጠራ ፡
ስምህ ፡ እስራኤል ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡ አለ ፤ ስሙ
፲፩ ፤ ንም ፡ እስራኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እግዚአብ
ሔርም ፡ አለው ፡— ሁሉን ፡ ቻይ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡
ነኝ ፤ ብዛ ፡ ተባዛም ፤ ሕዝብና ፡ የአሕዛብ ፡
ማኅበር ፡ ከአንተ ፡ ይሆናል ፡ ነገሥታትም ፡ ከጉ
፲፪ ፤ ልበትህ ፡ ይወጣሉ ። ለአብርሃምና ፡ ለይስሐ
ቅም ፡ የሰጠኋትን ፡ ምድር ፡ ለአንተ ፡ እሰጣለሁ ፡
ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለዘርህ ፡ ምድሪቱን ፡ እሰጣ
፲፫ ፤ ለሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከተ
፲፬ ፤ ነጋገረበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ወጣ ። ያዕቆ
ብም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በተነጋገ
ረበት ፡ ቦታ ፡ የድንጋይ ፡ ሐውልት ፡ ተከለ ፤
የመጠጥ ፡ መሥዋዕትንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አፈ
፲፭ ፤ ሰሰ ፡ ዘይትንም ፡ አፈሰሰበት ። ያዕቆብም ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የተነጋገረበትን ፡ ያን ፡
ቦታ ፡ ቤቱል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፲፮ ፤ ከቤቱልም ፡ ተነሡ ፤ ወደ ፡ ኤፍራታም ፡
ሊደርሱ ፡ ጥቂት ፡ ሲቀራቸው ፡ ራሔልን ፡ ምጥ ፡
፲፯ ፤ ያዛት ፡ በምጡም ፡ ተጨነቀች ። ምጡም ፡
ባስጨነቃት ፡ ጊዜ ፡ አዋላጂቱ ፡— አትፍሪ ፡
ይሽኛው ፡ ደግሞ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ይሆንሻልና ፡
፲፰ ፤ አለቻት ። እርስዋም ፡ ስትሞት ፡ ነፍስዋ ፡ በም
ትወጣበት ፡ ጊዜ ፡ ስሙን ፡ ቤንአኒ ፡ ብላ ፡ ጠራ
፲፱ ፤ ችው ፤ አባቱ ፡ ግን ፡ ብንያም ፡ አለው ። ራሔ
ልም ፡ ሞተች ፡ ወደ ፡ ኤፍራታ ፡ በምትወስ
ድም ፡ መንገድ ፡ ተቀበረች ፤ እርስዋም ፡ ቤተ ፡
ልሔም ፡ ናት ። ያዕቆብም ፡ በመቃብርዋ ፡ ላይ ፡ ፳ ፤
ሐውልት ፡ አቆመ ፤ እርሱም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ የራ
ሔል ፡ የመቃብርዋ ፡ ሐውልት ፡ ነው ። እስራ ፳፩ ፤
ኤልም ፡ ከዚያ ፡ ተነሣ ፡ ድንኳኑንም ፡ ከጋያር ፡
ግንብ ፡ በስተ ፡ ወዲያ ፡ ተከለ ። እስራኤልም ፡ ፳፪ ፤
በዚያች ፡ አገር ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ ሮቤል ፡
ሄደ ፡ የአባቱንም ፡ ቁባት ፡ ባላን ፡ ተገናኛት ፤
እስራኤልም ፡ ሰማ ።

የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፤
የልያ ፡ ልጆች ፡ የያዕቆብ ፡ በሶር ፡ ልጅ ፡ ሮቤል ፡ ፳፫ ፤
ስምዖን ፡ ሌዊ ፡ ይሁዳ ፡ ይሳኮር ፡ ዛብሎን ፤
የራሔል ፡ ልጆች ፤ ዮሴፍ ፡ ብንያም ፤ የራ ፳፬፡፳፭ ፡
ሔል ፡ ባሪያ ፡ የባላ ፡ ልጆችም ፤ ዳን ፡ ንፍታ
ሌም ፤ የልያ ፡ ባሪያ ፡ የዘለፋ ፡ ልጆችም ፤ ጋድ ፡ ፳፮ ፤
አሴር ፤ እነዚህ ፡ በሁለቱ ፡ ወንዞች ፡ መካከል ፡
በሶርያ ፡ የተወለዱለት ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ናቸው ። ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስ ፳፯ ፤
ሐቅ ፡ አብርሃምና ፡ ይስሐቅ ፡ እንግዶች ፡ ሆነው ፡
ወደ ፡ ተቀመጡባት ፡ ወደ ፡ መምሬ ፡ ወደ ፡ ቂር
ያትአርባቅ ፡ እርስዋም ፡ ኬብሮን ፡ ወደምትባ
ለው ፡ መጣ ።
የይስሐቅም ፡ ዕድሜ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ፳፰ ፤
ሆነ ። ይስሐቅም ፡ ነፍሱን ፡ ሰጠ ፡ ሞተም ፤ ፳፱ ፤
ሸምግሎ ፡ ዕድሜንም ፡ ጠግቦ ፡ ወደ ፡ ወገኖቹ ፡
ተከማቸ ፤ ልጆቹም ፡ ዔሳውና ፡ ያዕቆብ ፡ ቀበ
ሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

የዔሳው ፡ ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ ፩ ፡
ኤዶም ፡ ነው ። ዔሳው ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስ ፪ ፡
ቶችን ፡ አገባ ፤ የኬጢያዊውን ፡ የዔሎንን ፡
ልጅ ፡ ዓዳን ፡ የኤዊያዊው ፡ የዕብዖን ፡ ልጅ ፡
ዓና ፡ የወለዳትን ፡ አህሊባማን ፡ የእስማኤልን ፡ ፫ ፡
ልጅ ፡ የነባዮትን ፡ እኅት ፡ ቤሴሞትን ። ዓዳ ፡ ፬ ፡
ለዔሳው ፡ ኤልፋዝን ፡ ወለደች ፤ ቤሴሞትም ፡
ራጉኤልን ፡ ወለደች ፤ አህሊባማም ፡ የዑስን ፡ ፭ ፡
የዕላምን ፡ ቆሬን ፡ ወለደች ፤ በከነዓን ፡ ምድር ፡
የተወለዱለት ፡ የዔሳው ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ። ዔሳውም ፡ ሚስቶቹን ፡ ወንዶች ፡ ልጆ ፮ ፡
ቹንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹን ፡ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡ ሁሉ ፡
ከብቱንም ፡ ሁሉ ፡ እንስሶቹንም ፡ ሁሉ ፡ በከነዓ
ንም ፡ አገር ፡ ያገኘውን ፡ ሁሉ ፡ ይዞ ፡ ከወን
ድሙ ፡ ከያዕቆብ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ ሄደ ።
ከብታቸው ፡ ስለ ፡ በዛ ፡ በአንድነት ፡ ይቀመጡ ፡ ፯ ፡
ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ በእንግድነት ፡ የተቀመ
ጡባትም ፡ ምድር ፡ ከከብታቸው ፡ ብዛት ፡ የተ
ነሣ ፡ ልትበቃቸው ፡ አልቻለችም ። ዔሳውም ፡ ፰ ፡
በሴይር ፡ ተራራ ፡ ተቀመጠ ፤ ዔሳውም ፡ ኤዶም ፡
ነው ።
በሴይር ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ የኤዶማውያን ፡ ፱ ፡
አባት ፡ የዔሳው ፡ ትውልድም ፡ ይህ ፡ ነው ።
የዔሳው ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የዔሳው ፡ ፲ ፤

ሚስት ፡ የዓዳ ፡ ልጅ ፡ ኤልፋዝ ፤ የሚሳው ፡
፲፩፡ ሚስት ፡ የቤሴሞት ፡ ልጅ ፡ ራጉኤል ። የኤልፋ-
ዝም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ቴማን ÷
፲፪፡ አማር ÷ ስፎ ÷ ጎዖም ÷ ቄኔዝ ። ጢምናዕም ፡
ለሚሳው ፡ ልጅ ፡ ለኤልፋዝ ፡ የሞን ፡ ገረድ ፡
ነበረች ÷ አማሌቅንም ፡ ለኤልፋዝ ፡ ወለደች
ለት ፤ የሚሳው ፡ ሚስት ፡ የዓዳ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡
፲፫፡ ናቸው ። የራጉኤልም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ፤ ናሖት ÷ ዛራ ÷ ሣማ ÷ ሚዛህ ፤ እነዚህም ፡
የሚሳው ፡ ሚስት ፡ የቤሴሞት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
፲፬፡ የዕብያን ፡ ልጅ ፡ የዓና ፡ ልጅ ፡ የሚሳው ፡ ሚስት ፡
የአህሊባማ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ለሚሳ
ውም ፡ የዑስን ÷ የዕላማን ÷ ቆሬን ፡ ወለደች ።
፲፭፡ የሚሳው ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
ለሚሳው ፡ የበኵር ፡ ለኤልፋዝ ፡ ልጆች ፤ ቴማን ፡
አለቃ ÷ አማር ፡ አለቃ ÷ ስፎ ፡ አለቃ ÷ ቄኔዝ ፡
፲፮፡ አለቃ ÷ ቆሬ ፡ አለቃ ÷ ጎዖም ፡ አለቃ ÷ አማሌቅ ፡
አለቃ ፤ በኤዶም ፡ ምድር ፡ የኤልፋዝ ፡ አለ
ቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ የዓዳ ፡ ልጆች ፡
፲፯፡ ናቸው ። የሚሳው ፡ ልጅ ፡ የራጉኤል ፡ ልጆች ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ናሖት ፡ አለቃ ÷ ዛራ ፡ አለቃ ÷
ሣማ ፡ አለቃ ÷ ሚዛህ ፡ አለቃ ፤ በኤዶም ፡ ምድር ፡
የራጉኤል ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
እነዚህም ፡ የሚሳው ፡ ሚስት ፡ የቤሴሞት ፡
፲፰፡ ልጆች ፡ ናቸው ። የሚሳው ፡ ሚስት ፡ የአህሊ
ባማ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የዑስ ፡ አለቃ ÷
የዕላማ ፡ አለቃ ÷ ቆሬ ፡ አለቃ ፤ የሚሳው ፡ ሚስት ፡
የዓና ፡ ልጅ ፡ የአህሊባማ ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡
፲፱፡ ናቸው ። የሚሳው ፡ ልጆችና ፡ አለቆቻቸው ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እርሱም ፡ ኤዶም ፡ ነው ።
፳፡ በዚያች ፡ አገር ፡ የተቀመጡ ፡ የሖሪው ፡ የሴ
ይር ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሎጣን ÷ ሶባል ÷
፳፩፡ ዕብያን ÷ ዓና ÷ ዲሶን ÷ ኤጽር ÷ ዲሳን ፤ እነዚህ ፡
በኤዶም ፡ ምድር ፡ የሖሪው ፡ የሴይር ፡ ልጆች ፡
፳፪፡ አለቆች ፡ ናቸው ። የሎጣን ፡ ልጆችም ፡ ሖሪ ÷
ሄማም ፡ ናቸው ፤ የሎጣንም ፡ እኅት ፡ ጢምናዕ ፡
፳፫፡ ናት ። የሶባል ፡ ልጆችም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
ዓልዋን ÷ ማኔሐት ÷ ዔባል ÷ ስፎ ÷ አውናም ።
፳፬፡ የዕብያን ፡ ልጆችም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ አያ ÷
ዓና ፤ ይህም ፡ ዓና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የአባቱን ፡
የዕብያንን ፡ አህዮች ፡ ሲጠብቅ ፡ ፍልውኖችን ፡
፳፭፡ ያገኘ ፡ ነው ። የዓና ፡ ልጆችም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
፳፮፡ ዲሶን ÷ አህሊባማም ፡ የዓና ፡ ሴት ፡ ልጅ ። የዲሶ
ንም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሔምዳን ÷ ኤስ
፳፯፡ ባን ÷ ይትራን ÷ ክራን ። የኤጽር ፡ ልጆችም ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ቢልሐን ÷ ዛዕዋን ÷ ዓቃን ።
፳፰፡ የዲሳን ፡ ልጆችም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ዑዕ ÷
፳፱፡ አራን ። የሖሪ ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
ሎጣን ፡ አለቃ ÷ ሶባል ፡ አለቃ ÷ ዕብያን ፡ አለቃ ÷
፴፡ ዓና ፡ አለቃ ÷ ዲሶን ፡ አለቃ ÷ ኤጽር ፡ አለቃ ÷
ዲሳን ፡ አለቃ ፤ በሴይር ፡ ምድር ፡ አለቆች ፡ የሆኑ ፡
የሖሪ ፡ አለቆቹ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
፴፩፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ
ኖሩ ፡ በፊት ፡ በኤዶም ፡ አገር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥ
ታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። በኤዶምም ፡ የቢዖር ፡
ልጅ ፡ ባላቅ ፡ ነገሠ ፤ የከተማውም ፡ ስም ፡ ዲን
ሃባ ፡ ናት ። ባላቅም ፡ ሞተ ÷ በስፍራውም ፡
የባሶራው ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ኢዮባብ ፡ ነገሠ ።
ኢዮባብም ፡ ሞተ ÷ በስፍራውም ፡ የቴማኒው ፡
አገር ፡ ሐሳም ፡ ነገሠ ። ሐሳምም ፡ ሞተ ÷ በስፍራ
ውም ፡ የምድያምን ፡ ሰዎች ፡ በሞዓብ ፡ ሚዳ ፡
የመታ ፡ የባዳድ ፡ ልጅ ፡ ሃዳድ ፡ ነገሠ ፤ የከተማ
ውም ፡ ስም ፡ ዓዊት ፡ ተባለ ። ሃዳድም ፡ ሞተ ÷ በስ
ፍራውም ፡ የመሥሬቃው ፡ ሠምላ ፡ ነገሠ ። ሠም
ላም ፡ ሞተ ÷ በስፍራውም ፡ በወንዝ ፡ አጠገብ ፡
ከለችው ፡ ከርሆበት ፡ ሳአል ፡ ነገሠ ። ሳአልም ፡
ሞተ ÷ በስፍራውም ፡ የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ በኣልሐ
ናን ፡ ነገሠ ። የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ በኣልሐናንም ፡
ሞተ ÷ በስፍራውም ፡ ሃዳር ፡ ነገሠ ፤ የከተማ
ውም ፡ ስም ፡ ፋው ፡ ነው ፤ ሚስቲም ፡ የሚዛሃብ ፡
ልጅ ፡ መጥሬድ ፡ የወለደቻት ፡ መሄጣብኤል ፡
ትባላለች ።
፵፡ የሚሳውም ፡ የአለቆቹ ፡ ስም ፡ በወገናቸው ፡
በስፍራቸው ፡ በስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ቲም
ናዕ ፡ አለቃ ÷ ዓልዋ ፡ አለቃ ÷ የቱት ፡ አለቃ ÷
፵፩፡ አህሊባማ ፡ አለቃ ÷ ኤላ ፡ አለቃ ÷ ፊኖን ፡ አለቃ ÷
ቄኔዝ ፡ አለቃ ÷ ቴማን ፡ አለቃ ÷ ሚብሳር ፡ አለቃ ÷
፵፪፡ መግዲኤል ፡ አለቃ ÷ ዒራም ፡ አለቃ ÷ እነዚህ ፡
በግዛታቸው ፡ ምድር ፡ በየመኖሪያቸው ፡ የኤ
ዶም ፡ አለቆች ፡ ናቸው ። የኤዶማውያን ፡
አባት ፡ ይህ ፡ ዔሳው ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩፡ ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ በስደት ፡ በኖረበት ፡ አገር ፡
፪፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ተቀመጠ ። የያዕቆብም ፡
ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነው ። ዮሴፍ ፡ የአሥራ ፡ ሰባት ፡
ዓመት ፡ ልጅ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡
በጎችን ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡ ከአባቱ ፡
ሚስቶች ፡ ከባላና ፡ ከዘለፋ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ሳለ ፡
ብላቱና ፡ ነበረ ፡ ዮሴፍም ፡ የክፋታቸውን ፡ ወሬ ፡
፫፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ አመጣ ። እስራኤልም ፡ ዮሴ
ፍን ፡ ከልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ይወደው ፡ ነበር ÷
እርሱ ፡ በሽምግልናው ፡ የወለደው ፡ ነበርና ፤
በብዙ ፡ ጎብር ፡ ያጌጠችም ፡ ቀሚስ ፡ አደረገ
ለት ። ወንድሞቹም ፡ አባታቸው ፡ ከልጆቹ ፡
፬፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እንዲወደው ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ጠሉት ÷
በሰላም ፡ ይናገሩትም ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።
፭፡ ዮሴፍም ፡ ሕልምን ፡ አለመ ÷ ለወንድሞቹም ፡
ነገራቸው ፤ እነርሱም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በብዙ ፡
ጠሉት ። እርሱም ፡ አላቸው ፡ ፦ እኔ ፡ ያለምሁ ፡
፮፡ ትን ፡ ሕልም ፡ ስሙ ፤ እነሆ ፡ እኛ ፡ በእርሻ ፡ መካ
፯፡ ከል ፡ ነዶ ፡ ስናስር ፡ ነበርና ÷ እነሆም ÷ የእኔ ፡
ነዶ ፡ ቀጥ ፡ ብላ ፡ ቆመች ፡ የእናንተም ፡ ነዶች ፡
በዙሪያ ፡ ከበበው ፡ እነሆ ፡ ለእኔ ፡ ነዶ ፡ ሰገዱ ።
፰፡ ወንድሞቹም ፡ ፦ በእኛ ፡ ላይ ፡ ልትነግሥብን ፡
ይሆን ? ወይስ ፡ ልትገዛ ፡ ይሆን ? አሉት ።
እንደ ፡ ገናም ፡ ስለ ፡ ሕልሙና ፡ ስለ ፡ ነገሩ ፡ ይል
፱፡ ቁን ፡ ጠሉት ። ደግሞም ፡ ሌላ ፡ ሕልምን ፡

አለመ ፦ ለወንድሞቹም ፡ ነገራቸው ፦ እንዲህም ፡ አለ ፡—እነሆ ፡ ደግሞ ፡ ሴላ ፡ ሕልምን ፡ አለምሁ ፤ እነሆ ፡ ዐሐይና ፡ ጨረቃ ፡ አሥራ ፡ ፲፡ አንድ ፡ ከዋክብትም ፡ ሲሰግዱልኝ ፡ አየሁ ። ለአባቱና ፡ ለወንድሞቹም ፡ ነገራቸው ፤ አባቱም ፡ ገሠጸው ፦ እንዲህም ፡ አለው ፡—ይህ ፡ ያለምኸው ፡ ሕልም ፡ ምንድር ፡ ነው ? በውኑ ፡ እኔና ፡ እናትህ ፡ ወንድሞችህም ፡ መጥተን ፡ በምድር ፡ ፲፩፡ ላይ ፡ እንስገድልህ ፡ ይሆን ፡ ወንድሞቹም ፡ ቀኑበት ፡ አባቱ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ ይጠብቀው ፡ ነበር ። ፲፪፡ ወንድሞቹ ፡ በሴኬም ፡ የአባታቸውን ፡ በጎች ፡ ፲፫፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ። እስራኤልም ፡ ዮሴፍን ፡—ወንድሞችህ ፡ በሴኬም ፡ በጎችን ፡ የሚጠብቁ ፡ አይደሉምን ? ወደ ፡ እነርሱ ፡ እልክህ ፡ ዘንድ ፡ ና ፡ አለው ። እርሱም ፡ እነሆኝ ፡ ፲፬፡ አለው ። እርሱም ፡—ሄደህ ፡ ወንድሞችህና ፡ በጎቹ ፡ ደኅና ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ እይ ፦ ወሬአቸውንም ፡ አምጣልኝ ፡ አለው ። እንዲህም ፡ ከኬብሮን ፡ ቈላ ፡ ሰደደው ፦ ወደ ፡ ሴኬምም ፡ መጣ ። ፲፭፡ እነሆም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሲቅበዘበዝ ፡ ሳለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አገኘው ፤ ሰውዮውም ፡—ምን ፡ ፲፮፡ ትፈልጋለህ ? ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡—ወንድሞቼን ፡ እፈልጋለሁ ፡ በጎቹን ፡ የሚጠብቁበት ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እባክህ ፡ ንገረኝ ፡ ፲፯፡ አለ ። ሰውዮውም ፡ ከዚህ ፡ ተነሥተዋል ፤ ወደ ፡ ዶታይን ፡ እንሂድ ፡ ሲሉ ፡ ሰምቼአቸዋለሁ ፡ አለው ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹን ፡ ተከታትሎ ፡ ሄደ ፦ በዶታይንም ፡ አገኛቸው ። ፲፰፡ እነርሱም ፡ በሩቅ ፡ ሳለ ፡ አዩት ፦ ወደ ፡ እነርሱም ፡ ገና ፡ ሳይቀርብ ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ በእ ፲፱፡ ርሱ ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ። አንዱም ፡ ለአንዱ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ያ ፡ ባለ ፡ ሕልም ፡ ይኸው ፡ መጣ ። ፳፡ አሁንም ፡ ኑ ፦ እንግደለውና ፡ በአንድ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ እንጣለው ፡—ክፉ ፡ አውሬም ፡ በላው ፡ እንላለን ፤ ከሕልሞቹም ፡ የሚሆነውን ፡ ፳፩፡ እናያለን ። ሮቤልም ፡ ይህን ፡ ሰማ ፦ ከእጃቸውም ፡ አዳነው ፦ እንዲህም ፡ አለ ፡— ሕይወቱን ፡ ፳፪፡ አናጥፋ ። ሮቤል ፡—ደም ፡ አታፍስሱ ፤ በዚህች ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ባለችው ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፦ ነገር ፡ ግን ፡ እጃችሁን ፡ አትጣሉበት ፡ አላቸው ። እንዲህም ፡ ማለቱ ፡ ከእጃቸው ፡ ሊያድነውና ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ሊመልሰው ፡ ነው ። ፳፫፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ዮሴፍም ፡ ወደ ፡ ወንድሞቹ ፡ ቢቀርብ ፡ ጊዜ ፡ የለበሳትን ፡ በብዙ ፡ ኀብር ፡ ያጌ ፳፬፡ ጠቺቱን ፡ ቀሚሱን ፡ ገፈፋት ፤ ወስደውም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፤ ጕድጓዱም ፡ ውኃ ፡ የሌለበት ፡ ደረቅ ፡ ነበረ ። ፳፭፡ እንጀራም ፡ ሊበሉ ፡ ተቀመጡ ፤ ዓይናቸውንም ፡ አንሥተው ፡ አዩ ፦ እነሆም ፡ የእስማኤላውያን ፡ ነገዶች ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ለመውረድ ፡ ከገለዓድ ፡ መጡ ፤ ግመሎቻቸውም ፡ ሽቱና ፡ በለሳን ፡ ከርቤም ፡ ተጭነው ፡ ነበር ። ይሁዳም ፡ ፳፮፡ ወንድሞቹን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡—ወንድማችንን ፡ ገድለን ፡ ደሙን ፡ ብንሸሽግ ፡ ጥቅማችን ፡ ምንድር ፡ ነው ? ኑ ፦ ለእስማኤላውያን ፡ እንሽጠው ፦ እጃችንን ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ እንጣል ፦ ወንድማችን ፡ ሥጋችንም ፡ ነውና ። ወንድሞቹም ፡ የእርሱን ፡ ነገር ፡ ሰሙት ። ፳፯፡ የምድያም ፡ ነጋዶችም ፡ አለፉ ፤ እነርሱም ፡ ዮሴፍን ፡ አንሥተው ፡ ከጕድጓድ ፡ አወጡት ፤ ለእስማኤላውያንም ፡ ዮሴፍን ፡ በሀያ ፡ ብር ፡ ሸጡት ፤ እነርሱም ፡ ዮሴፍን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወሰዱት ። ፳፱፡ ሮቤልም ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ ተመለሰ ፦ እነሆም ፡ ዮሴፍ ፡ በጕድጓድ ፡ የለም ፤ ልብሱንም ፡ ቀደደ ። ፴፡ ወደ ፡ ወንድሞቹም ፡ ተመልሶ ፡—ብላቴናው ፡ የለም ፤ እንግዲህ ፡ እኔ ፡ ወዴት ፡ እሄዳለሁ ? አለ ። ፴፩፡ የዮሴፍንም ፡ ቀሚስ ፡ ወሰዱ ፦ የፍየል ፡ አውራም ፡ አርደው ፡ ቀሚሱን ፡ በደም ፡ ነከሩት ። ፴፪፡ ብዙ ፡ ኀብር ፡ ያለበትን ፡ ቀሚሱንም ፡ ላኩ ፦ ወደ ፡ አባታቸውም ፡ አገቡት ፦ እንዲህም ፡ አሉት ፡— ይህንን ፡ አገኘን ፤ ይህ ፡ የልጅህ ፡ ልብስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ እንዳልሆነ ፡ እስኪ ፡ እየው ። ፴፫፡ እርሱም ፡ አውቆ ፡— የልጄ ፡ ቀሚስ ፡ ነው ፤ ክፉ ፡ አውሬ ፡ በልቶታል ፡ ዮሴፍ ፡ በእርግጥ ፡ ተበጫጭቋል ፡ አለ ። ፴፬፡ ያዕቆብም ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፦ በወገቡም ፡ ማቅ ፡ ታጥቆ ፡ ለልጁ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ አለቀሰ ። ፴፭፡ ወንዶች ፡ ልጆቹና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ ሊያጽናኑት ፡ ተነሡ ፤ መጽናናትን ፡ እንቢ ፡ አለ ፦ እንዲህም ፡ አለ ፡— ወደ ፡ ልጄ ፡ ወደ ፡ መቃብን ፡ ስፍራ ፡ እያዘንሁ ፡ እወርዳለሁ ። አባቱም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አለቀሰ ። ፴፮፡ እነዚያ ፡ የምድያም ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ዮሴፍን ፡ በግብፅ ፡ ለፊርዖን ፡ ጃንደረባ ፡ ለዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ለጲጥፋራ ፡ ሸጡት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ይሁዳ ፡ ከወንድሞቹ ፡ ተለይቶ ፡ ወረደ ፦ ስሙን ፡ ኤራስ ፡ ወደሚሉት ፡ ወደ ፡ ዓዶላማዊውም ፡ ሰው ፡ ፪፡ ገባ ። ከዚያም ፡ ይሁዳ ፡ የከነዓናዊውን ፡ የሴዋን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ አየ ፤ ወሰዳትም ፦ ወደ ፡ ፫፡ እርስዋም ፡ ገባ ። ፬ነሰችም ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ንም ፡ ወለደች ፤ ስሙንም ፡ ዔር ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ፭፡ ደግሞም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ፤ ስሙንም ፡ አውናን ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ፮፡ እንደ ፡ ገና ፡ ደግሞ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፦ ስሙንም ፡ ሴሎም ፡ ብላ ፡ ጠራችው ፤ እርሱንም ፡ በወለደች ፡ ጊዜ ፡ ክዚብ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ነበረች ። ፯፡ ይሁዳም ፡ ለበኵር ፡ ልጁ ፡ ለዔር ፡ ትዕማር ፡ የምትባል ፡ ሚስት ፡ አጋባው ። ፰፡ የይሁዳም ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ ዔር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈት ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ቀሠፈው ። ፱፡ ይሁዳም ፡ አውናን ፡—ወደ ፡ ወንድምህ ፡ ሚስት ፡ ግባ ፦ አግባትም ፦ ለወንድምህም ፡ ዘርን ፡ አቁምለት ፡ አለው ። ፲፡ አውናንም ፡ ዘሩ ፡ ለእርሱ ፡ እንዳይሆን ፡ አወቀ ፤ ወደ ፡ ወንድሙ ፡ ሚስት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ለወንድሙ ፡ ዘር ፡ እንዳይሰጥ ፡ ዘሩን ፡ በምድር ፡ ያፈሰሰው ፡ ነበር ። ፲፩፡ ይህም ፡

ሥራው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ሆነ
፲፩ ፡ በት ÷ እርሱንም ፡ ደግሞ ፡ ቀሠፈው ። ይሁ
ዳም ፡ ምራቱን ፡ ትዕማርን ፡— ልጄ ፡ ሴሎም ፡
እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ በአባትሽ ፡ ቤት ፡ መበለት ፡
ሆነሽ ፡ ተቀመጪ ፡ አላት ፤ እርሱ ፡ ደግሞ ፡
እንደ ፡ ወንድሞቹ ፡ እንዳይሞት ፡ ብሎአልና ።
ትዕማርም ፡ ሄዳ ፡ በአባትዋ ፡ ቤት ፡ ተቀመጠች ።
፲፪ ፡ ከብዙ ፡ ዘመንም ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡
የሴዋ ፡ ልጅ ፡ ሞተች ፤ ይሁዳም ፡ ተጽናና ÷
የበጎቹን ፡ ጠጕር ፡ ወደሚሸልቱት ፡ ሰዎችም ፡
ወደ ፡ ተምና ፡ ወጣ ÷ እርሱም ፡ ዓዶላማዊው ፡
፲፫ ፡ ወዳጁም ፡ ኤራስ ። ለትዕማርም ፡— እነሆ ÷
አማትሽ ፡ ይሁዳ ፡ የበጎቹን ፡ ጠጕር ፡ ይሸልት ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ተምና ፡ ይወጣል ፡ ብለው ፡ ነገሩ
፲፬ ፡ አት ። እርስዋም ፡ የመበለትነትዋን ፡ ልብስ ፡
አወለቀች ÷ መጐናጸፊያዋንም ፡ ወሰደች ÷ ተሸ
ፈነችም ÷ ወደ ፡ ተምናም ፡ በሚወስደው ፡ መን
ገድ ፡ ዳር ፡ በኤናይም ፡ ደጅ ፡ ተቀመጠች ፤
ሴሎም ፡ እንደ ፡ አደገ ፡ ሚስትም ፡ እንዳልሆነ
፲፭ ፡ ችው ፡ አይታለችና ። ይሁዳም ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡
ጋለሞታን ፡ መሰለችው ፤ ፊትዋን ፡ ተሸፍና ፡
፲፮ ፡ ነበርና ። ወደ ፡ እርስዋም ፡ አዘነበለ ፡— እባ
ክሽ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ልግባ ፡ አላት ፤ እርስዋ ፡
ምራቱ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አላወቀም ፡ ነበርና ።
እርስዋም ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ብትገባ ፡ ምን ፡ ትሰጠ
፲፯ ፡ ኛለህ ? አለችው ። የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ከመን
ጋዬ ፡ እሰድድልሻለሁ ፡ አላት ። እርስዋም ፡—
እስክትሰድድልኝ ፡ ድረስ ፡ መያዣ ፡ ትሰጠኛለ
፲፰ ፡ ህን ? አለችው ። እርሱም ፡— ምን ፡ መያዣ ፡
ልስጥሽ ? አላት ። እርስዋም ፡— ቀለበትህን ÷
አምባርህን ÷ በእጅህ ፡ ያለውን ፡ በትር ፡ አለች ።
እርሱም ፡ ሰጣትና ፡ ከእርስዋ ፡ ደረሰ ÷ እርስ
፲፱ ፡ ዋም ፡ ፀነሰችለት ። እርስዋም ፡ ተነሥታ ፡
ሄደች ÷ መጐናጸፊያዋንም ፡ አውልቃ ፡ የመበ
፳ ፡ ለትነትዋን ፡ ልብስ ፡ ለበሰች ። ይሁዳም ፡ መያ
ዣውን ፡ ከሴቲቱ ፡ እጅ ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ በወ
ዳጁ ፡ በዓዶላማዊው ፡ እጅ ፡ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡
፳፩ ፡ ላከላት ፤ እርስዋንም ፡ አላገኛትም ። እርሱም ፡
የአገሩን ፡ ሰዎች ፡— በኤናይም ፡ በመንገድ ፡
ዳር ፡ ተቀምጣ ፡ የነበረች ፡ ጋለሞታ ፡ ወዴት ፡
ናት ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። እነርሱም ፡—በዚህ ፡
፳፪ ፡ ጋለሞታ ፡ አልነበረችም ፡ አሉት ። ወደ ፡ ይሁ
ዳም ፡ ተመልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— አላገኘኋ
ትም ፤ የአገሩም ፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡— ከዚህ ፡
፳፫ ፡ ጋለሞታ ፡ አልነበረችም ፡ አሉኝ ። ይሁዳም ፡—
እኛ ፡ መዘበቻ ፡ እንዳንሆን ፡ ትውሰደው ፤ እነሆ ፡
የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ሰደድሁላት ÷ አንተም ፡ አላ
ገኘሃትም ፡ አለ ።
፳፬ ፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ከሦስት ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ ለይ
ሁዳ ፡— ምራትህ ፡ ትዕማር ፡ ሴሰኝች ፤ ደግሞም ፡
በዝሙት ፡ እነሆ ፡ ፀነሰች ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
ይሁዳም ፡— አውጡአትና ፡ በእሳት ፡ ትቃጠል ፡
፳፭ ፡ አለ ። እርስዋም ፡ ባወጡአት ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
አማትዋ ፡ እንዲህ ፡ ብላ ፡ ላከች ፡— ለዚህ ፡ ለባለ ፡
ገንዘብ ፡ ነው ፡ የፀነስሁት ፤ ተመልከት ፤ ይህ ፡
ቀለበት ÷ ይህ ፡ አምባር ÷ ይህ ፡ በትር ፡ የማን ፡
ነው ? ይሁዳም ፡ አወቀ ፡— ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ እር ፳፮ ፡
ስዋ ፡ እውነተኛ ፡ ሆነች ፤ ልጄን ፡ ሴሎምን ፡
አልሰጠኋትምና ፡ አለ ። ደግሞም ፡ አላወቃ
ትም ። በመውለጃዋም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ መንታ ፡ ፳፯ ፡
ልጆች ፡ በሆድዋ ፡ ነበሩ ። ስትወልድም ፡ አንዱ ፡ ፳፰ ፡
እጁን ፡ አወጣ ፤ አዋላጂቱም ፡ ቀይ ፡ ፈትል ፡
ወስዳ ፡ በእጁ ፡ አሰረች ፡— ይህ ፡ መጀመሪያ ፡
ይወጣል ፡ አለች ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ እጁን ፡ ፳፱ ፡
በመለሰ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ወንድሙ ፡ ወጣ ፤ እር
ስዋም ፡— ለምን ፡ ጥሰህ ፡ ወጣህ ? አለች ፤
ስሙንም ፡ ፋሬስ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። ከእርሱም ፡ ፴ ፡
በኋላ ፡ ቀይ ፡ ፈትል ፡ በእጁ ፡ ያለበት ፡ ወንድሙ ፡
ወጣ ፤ ስሙም ፡ ዛራ ፡ ተባለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

ዮሴፍ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረደ ፤ የፈርዖን ፡ ፩ ፡
ጃንደረባ ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ የሚሆን ፡ የግ
ብፅ ፡ ሰው ፡ ጲጥፋራ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ካወረዱት ፡
ከእስማኤላውያን ፡ እጅ ፡ ገዛው ። እግዚአብ ፪ ፡
ሔር ፡ ከዮሴፍ ፡ ጋር ፡ ነበረ ÷ ሥራውም ፡ የተ
ከናወነለት ፡ ሰው ፡ ሆነ ፤ በግብፃዊው ፡ ጌታ
ውም ፡ ቤት ፡ ነበረ ። ጌታውም ፡ እግዚአብ ፫ ፡
ሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳለ ÷ እርሱ ፡ የሚ
ሠራውንም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጁ ፡ እን
ዲያከናውንለት ፡ አየ ። ዮሴፍም ፡ በጌታው ፡ ፬ ፡
ፊት ፡ ሞገስን ፡ አገኘ ÷ እርሱንም ፡ ያገለግለው ፡
ነበር ፤ በቤቱም ፡ ላይ ፡ ሾመው ÷ ያለውንም ፡
ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ሰጠው ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በቤቱ ፡ ፭ ፡
ባለውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከሾመው ፡ በኋላ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ የግብፃዊውን ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡
ባረከው ፤ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ በውጪም ፡
በግቢም ፡ ባለው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሆነ ። ያለውንም ፡ ፮ ፡
ሁሉ ፡ ለዮሴፍ ፡ አስረከበ ፤ ከሚበላውም ፡ እን
ጀራ ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ የሚያውቀው ፡ አልነበ
ረም ። የዮሴፍም ፡ ፊቱ ፡ መልከ ፡ መልካምና ፡
ውብ ፡ ነበረ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የጌታው ፡ ፯ ፡
ሚስት ፡ በዮሴፍ ፡ ላይ ፡ ዓይንዋን ፡ ጣለች ፡—
ከእኔም ፡ ጋር ፡ ተኛ ፡ አለችው ። እርሱም ፡ ፰ ፡
እንቢ ፡ አለ ÷ ለጌታውም ፡ ሚስት ፡ እንዲህ ፡
አላት ፡— እነሆ ፡ ጌታዬ ፡ በቤቱ ፡ ያለውን ፡
ምንም ፡ ምን ፡ የሚያውቀው ፡ የለም ÷ ያለው
ንም ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡ አስረክቦኛል ፤ ለዚህ ፡ ቤት ፡ ፱ ፡
ከእኔ ፡ የሚበልጥ ፡ ሰው ፡ የለም ፤ ሚስቱ ፡ ስለ ፡
ሆንሽ ፡ ከአንቺም ፡ በቀር ፡ ያልሰጠኝ ፡ ነገር ፡
የለም ፤ እንዴት ፡ ይህን ፡ ትልቅ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
አደርጋለሁ ? በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንዴት ፡
ኃጢአትን ፡ እሠራለሁ ? ይህንም ፡ ነገር ፡ በየ ፲ ፡
ዕለቱ ፡ ለዮሴፍ ፡ ትነግረው ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡
ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ይተኛ ፡ ዘንድ ፡ ከእርስዋም ፡
ጋር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አልሰማትም ። እንዲህም ፡ ፲፩ ፡
ሆነ ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ እንዲሠራ ፡

ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ከቤት ፡
፲፪ ፡ ሰዎች ፡ ማንም ፡ አልነበረም ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ተኛ ፡
ስትል ፡ ልብሱን ፡ ተጠማጥማ ፡ ያዘች ፡ እርሱም ፡
ልብሱን ፡ በእጅዋ ፡ ትቶላት ፡ ሸሸ ፡ ወደ ፡ ው-
፲፫ ፡ ጭም ፡ ወጣ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ልብሱን ፡ ትቶ ፡
፲፬ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ እንደ ፡ ሸሸ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ÷ የቤት
ዋን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጠርታ ፡ እንዲህ ፡
ብላ ፡ ነገረቻቸው ፡ ፦ እዩ ፤ ዕብራዊው ፡ ሰው ፡
በእኛ ፡ እንዲሣለቅ ፡ አግብቶብናል ፤ እርሱ ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሊተኛ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ገባ ÷ እኔም ፡
፲፭ ፡ ድምፄን ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ ጮኽሁ ፤ ድምፄንም ፡
ከፍ ፡ አድርጌ ፡ እንደ ፡ ጮኽሁ ፡ ቢሰማ ÷ ልብ
ሱን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ጥሎ ፡ ሸሽ ፡ ወደ ፡ ውጭም ፡
፲፮ ፡ ወጣ ። ጌታው ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ እስኪገባ ፡ ድረ
ስም ፡ ልብሱን ፡ ከእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ አኖረች ።
፲፯ ፡ ይህንም ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ ብላ ፡ ነገረችው ፡ ፦
ያገባህልን ፡ ዕብራዊው ፡ ባሪያ ፡ ሊ ፣ ላለቅብኝ ፡ ወደ ፡
፲፰ ፡ እኔ ፡ ገባ ፤ እኔም ፡ ድምፄን ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ ስጮኽ ፡
ልብሱን ፡ በእጁ ፡ ተወና ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ሸሸ ።
፲፱ ፡ ጌታውም ፡ ፦ ባሪያህ ፡ እንዲህ ፡ አደረገኝ ፡
ብላ ፡ የነገረችውን ፡ የሚስቱን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡
፳ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ። የዮሴፍም ፡ ጌታ ፡ ወሰ
ደው ÷ የንጉሥ ፡ እስረኞችም ፡ ወደሚታሰሩ
በት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ግዞት ፡ ቤት ፡ አገባው ፤ ከዚ
፳፩ ፡ ያም ፡ በግዞት ፡ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፡ ከዮ
ሴፍ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፥ ምሕረትንም ፡ አበዛለት ÷
በግዞት ፡ ቤቱም ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ ሰጠው ።
፳፪ ፡ የግዞት ፡ ቤቱም ፡ አለቃ ፡ በግዞት ፡ ያሉትን ፡
እስረኞች ፡ ሁሉ ፡ በዮሴፍ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣ
ቸው ፤ በዚያም ፡ የሚደረገው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡
፳፫ ፡ የሚያደርገው ፡ ነበረ ። የግዞት ፡ ቤቱም ፡ አለቃ ፡
በእጁ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ አላሰበም ÷ እግዚ
አብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረና ፤ የሚያደርገው
ንም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያቀናለት ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ ፡ ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የግ
ብፅ ፡ ንጉሥ ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊና ፡ የእንጀራ ፡
አበዛ ፡ ጌታቸውን ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥን ፡ በደሉ ።
፪ ፡ ፈርዖንም ፡ በሁለቱ ፡ ሹማምቱ ፡ በጠጅ ፡ አሳላ
ፊዎቹ ፡ አለቃና ፡ በእንጀራ ፡ አበዛዎቹ ፡ አለቃ ፡
፫ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ፤ ዮሴፍ ፡ ታስሮ ፡ በነበረበትም ፡
በግዞት ፡ ስፍራ ፡ በዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ቤት ፡ አስ
፬ ፡ ጠበቃቸው ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ለዮሴፍ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ እርሱም ፡ ያገለግላቸው ፡
ነበር ፤ በግዞት ፡ ቤትም ፡ አያሌ ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።
፭ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ የነበሩት ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡
ጠጅ ፡ አሳላፊና ፡ እንጀራ ፡ አበዛ ፡ ሁለቱም ፡
በአንዲት ፡ ሌሊት ፡ እንደ ፡ ሕልሙ ፡ ትርጓሜ ፡
፮ ፡ እየራሳቸው ፡ ሕልምን ፡ አለሙ ። ዮሴፍም ፡
ማልዶ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ገባ ÷ እነሆም ፡ አዝነው ፡
፯ ፡ አያቸው ። በጌታው ፡ ቤት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
በግዞት ፡ የነበሩትንም ፡ የፈርዖንን ፡ ሹማምት ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፡ ፦ እናንተ ፡ ዛሬ ፡
ስለ ፡ ምን ፡ አዝናችኋል ? እነርሱም ፡ ፦ ሕል ፴፰ ፡
ምን ፡ አልመን ፡ የሚተረጕምልን ፡ አጣን ፡
አሉት ። ዮሴፍም ፡ አላቸው ፡ ፦ ሕልምን ፡ የሚ
ተረጕም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠው ፡ አይደለ
ምን ? እስቲ ፡ ንገሩኝ ።
የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃም ፡ ለዮሴፍ ፡ ፱ ፡
ሕልሙን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ፡ ፦ በሕልሜ ፡
የወይን ፡ ዛፍ ፡ በፊቴ ፡ ሆና ፡ አየሁ ÷ በዛፊቱም ፡ ፲ ፡
ሦስት ፡ አረግ ፡ አለባት ፤ እርስዋም ፡ ቅጠልና ፡
አበባ ፡ አወጣች ÷ ዘለላም ፡ አንጠለጠለች ÷
የዘለላዋም ፡ ፍሬ ፡ በሰለ ፤ የፈርዖንም ፡ ጽዋ ፡ ፲፩ ፡
በእጄ ፡ ነበረ ፤ ፍሬውንም ፡ ወስጄ ፡ በፈርዖን ፡
ጽዋ ፡ ጨመቅሁት ÷ ጽዋውንም ፡ ለፈርዖን ፡
በእጁ ፡ ሰጠሁት ። ዮሴፍም ፡ አለው ፡ ፦ የዚህ ፡ ፲፪ ፡
ትርጓሜው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሦስቱ ፡ አረግ ፡ ሦስት ፡
ቀን ፡ ነው ፤ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ፈር ፲፫ ፡
ዖን ፡ ራስህን ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ÷ ወደ ፡ ቀደመው ፡
ሹመትህም ፡ ይመልስሃል ፤ ጠጅ ፡ አሳላፊ ፡ በነ
በርህበት ፡ ጊዜ ፡ ስታደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡
እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ሥርዓትም ፡ የፈርዖንን ፡ ጽዋ ፡
በእጁ ፡ ትሰጣለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ፲፬ ፡
በተደረገልህ ፡ ጊዜ ፡ እኔን ፡ አስበኝ ÷ ምሕረት
ንም ፡ አድርግልኝ ÷ የእኔንም ፡ ነገር ፡ ለፈርዖን ፡
ንግረህ ፡ ከዚህ ፡ ቤት ፡ አውጣኝ ፤ እኔን ፡ ከዕብ ፲፭ ፡
ራውያን ፡ አገር ፡ ሰርቀው ፡ አምጥተውኛልና ፤
ከዚህም ፡ ደግሞ ፡ በግዞት ፡ ያኖሩኝ ፡ ዘንድ ፡
ምንም ፡ አላደረግሁም ።
የእንጀራ ፡ አበዛዎቹ ፡ አለቃም ፡ ሕልሙን ፡ ፲፮ ፡
በመልካም ፡ እንደ ፡ ተረጐመ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ዮሴ
ፍን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ ፦ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ሕልም ፡
አይቼ ፡ ነበር ÷ እነሆም ፡ ሦስት ፡ መሶብ ፡ ነጭ ፡
እንጀራ ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ በላይኛውም ፡ ፲፯ ፡
መሶብ ፡ ፈርዖን ፡ ከሚበላው ፡ ከጋጋሪዎች ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ነበረበት ፤ ወፎችም ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡
ከመሶቡ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ። ዮሴፍም ፡ መልሶ ፡ ፲፰ ፡
እንዲህ ፡ አለው ፡ ፦ የዚህ ፡ ትርጓሜው ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ሦስቱ ፡ መሶብ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ነው ፤
እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ፈርዖን ፡ ራስህን ፡ ፲፱ ፡
ከፍ ፡ ያደርጋል ÷ በእንጨትም ፡ ላይ ፡ ይሰቅል
ሃል ፤ ወፎችም ፡ ሥጋህን ፡ ይበሉታል ። በሦ ፳ ፡
ስተኛውም ፡ ቀን ፡ ፈርዖን ፡ የተወለደበት ፡ ቀን ፡
ነበረ ÷ ለሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ ግብር ፡ አደረገ ፤
የጠጅ ፡ አሳላፊዎቹን ፡ አለቃና ፡ የእንጀራ ፡ አበ
ዛዎቹን ፡ አለቃ ፡ በአሽከሮቹ ፡ መካከል ፡ ከፍ ፡
አደረገ ። የጠጅ ፡ አሳላፊዎቹንም ፡ አለቃ ፡ ፳፩ ፡
ወደ ፡ ስፍራው ፡ መለሰው ÷ ጽዋውንም ፡ በፈ
ርዖን ፡ እጅ ፡ ሰጠ ፤ የእንጀራ ፡ አበዛዎቹንም ፡ ፳፪ ፡
አለቃ ፡ ሰቀለው ÷ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ተረጐመላ
ቸው ። የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ፳፫ ፡
ዮሴፍን ፡ አላሰበውም ÷ ረሳው ፡ እንጂ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

ከሁለት ፡ ዓመት ፡ በኋላም ፡ ፈርዖን ፡ ሕል ፩ ፡
ም ፡ አየ ÷ እነሆም ÷ በወንዙ ፡ ዳር ፡ ቆሞ ፡

፱፡ ነበር ። እነሆም ÷ መልካቸው ፡ ያማረ ፡ ሥጋቸ
ውም ፡ የወፈረ ፡ ሰባት ፡ ላሞች ፡ ከወንዙ ፡ ወጡ ÷
በውኃውም ፡ ዳር ፡ በመስኩ ፡ ይሰማሩ ፡ ነበር ።
፲፡ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ እነሆ ፡ መልካቸው ፡ የከፋ ፡
ሥጋቸውም ፡ የከሳ ፡ ሌሎች ፡ ሰባት ፡ ላሞች ፡
ከወንዝ ፡ ወጡ ÷ በእነዚያም ፡ ላሞች ፡ አጠገብ ፡
፲፩፡ በወንዙ ፡ ዳር ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ። መልካቸው ፡
የከፋ ፡ ሥጋቸውም ፡ የከሳ ፡ እነዚያም ፡ ላሞች ፡
መልካቸው ፡ ያማረውን ፡ ሥጋቸው ፡ የወፈረ
ውን ፡ ሰባቱን ፡ ላሞች ፡ ዋጡአቸው ። ፈርዖ
፲፪፡ ንም ፡ ነቃ ። ደግሞም ፡ ተኛ ፡ ሁለተኛም ፡ ሕል
ምን ፡ አየ ። እነሆም ፡ በአንድ ፡ አገዳ ፡ ላይ ፡ የን
በሩ ፡ ያማሩና ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ ሰባት ፡ እሸ
፲፫፡ ቶች ፡ ወጡ ። እነሆም ፡ ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡
የሰለቱና ፡ በምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ የተመቱ ፡ ሰባት ፡
፲፬፡ እሸቶች ፡ ወጡ ። የሰለቱትም ፡ እሸቶች ፡ ሰባ
ቱን ፡ ያማሩና ፡ የዳበሩ ፡ እሸቶች ፡ ዋጡአቸው ።
፲፭፡ ፈርዖንም ፡ ነቃ ÷ እነሆም ፡ ሕልም ፡ ነበረ ። በነ
ጋም ፡ ጊዜ ፡ ነፍሱ ፡ ታወከችበት ። ወደ ፡ ሕልም ፡
ተርጓሚዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ጠቢባንም ፡
ሁሉ ፡ ልከ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠራቸው ። ፈርዖ
ንም ፡ ሕልሙን ፡ ነገራቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ለፈርዖን ፡ የሚተረጕም ፡ አልተገኘም ።
፲፮፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎቹ ፡ አለቃ ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ለፈርዖን ፡ ተናገረ ፡— እኔ ፡ ኃጢ
፲፯፡ አቴን ፡ ዛሬ ፡ አስባለሁ ። ፈርዖን ፡ በባሪያዎቹ ፡
ላይ ፡ ተቈጣ ÷ እኔንም ፡ የእንጀራ ፡ አበዛዎቹንም ፡
አለቃ ፡ በግዞት ፡ ስፍራ ፡ በዘበኞች ፡ አለቃ ፡ ቤት ፡
፲፰፡ አኖረን ። እኛም ፡ በአንዲት ፡ ሌሊት ፡ ሕልምን ፡
አለምን ÷ እኔና ፡ እርሱ ። እያንዳንዳችን ፡ እንደ ፡
፲፱፡ ሕልማችን ፡ ትርጓሜ ፡ አለምን ። በዚያም ፡ የዘ
በኞቹ ፡ አለቃ ፡ ባሪያ ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ዕብራዊ ፡
ጕልማሳ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነበረ ። ለእርሱም ፡ ነገር
ነው ÷ ሕልማችንንም ፡ ተረጐመልን ። ለእያንዳ
፳፫፡ ንዱም ፡ እንደ ፡ ሕልሙ ፡ ተረጐመልን ። እንዲ
ህም ፡ ሆነ ። እንደ ፡ ተረጐመልን ፡ እንደዚያው ፡
ሆነ ። እኔ ፡ ወደ ፡ ሹመቴ ፡ ተመለስሁ ÷ እር
ሱም ፡ ተሰቀለ ።
፳፬፡ ፈርዖንም ፡ ልከ ፡ ዮሴፍን ፡ አስጠራ ÷ ከግ
ዞት ፡ ቤትም ፡ አስቸኰሉት ። እርሱም ፡ ተላጨ ÷
ልብሱንም ፡ ለወጠ ÷ ወደ ፡ ፈርዖንም ፡ ገባ ።
፳፭፡ ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡ አለው ፡— ሕልምን ፡
አየሁ ÷ የሚተረጕመውም ፡ አልተገኘም ። ስለ
ሕልምን ፡ እንደ ፡ ሰማህ ÷ እንደ ፡ ተረጐም
፳፮፡ ህም ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ሰማሁ ። ዮሴፍም ፡ ለፈር
ዖን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፡— ይህ ፡ በእኔ ፡
አይደለም ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለፈርዖን ፡
፳፯፡ በደኅንነት ፡ ይመልስለታል ። ፈርዖንም ፡ ለዮ
ሴፍ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— እነሆ ÷ በሕልሜ ፡
፳፰፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡ ቆሜ ፡ ነበር ። እነሆም ÷
ሥጋቸው ፡ የወፈረ ፡ መልካቸውም ፡ ያማረ ፡
ሰባት ፡ ላሞች ፡ ወጡ ÷ በመስኩም ፡ ይሰማሩ ፡
፳፱፡ ነበር ። ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ እነሆ ፡ የደከሙ ፡
መልካቸውም ፡ እጅግ ፡ የከፋ ፡ ሥጋቸውም ፡
የከሳ ፡ ሌሎች ፡ ሰባት ፡ ላሞች ፡ ወጡ ። በግብ
፴፡ ፅም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ መልከ ፡
ክፉ ፡ ከቶ ፡ አላየሁም ። የከሱትና ፡ መልከ ፡ ክፉ ፴፩፡
ዎቹ ፡ ላሞች ፡ የመጀመሪያዎቹን ፡ ወፍራሞቹን ፡
፴፪፡ ሰባት ፡ ላሞች ፡ ዋጡአቸው ÷ በሆዳቸውም ፡
ተዋጡ ። በሆዳቸውም ፡ እንደ ፡ ተዋጡ ፡ አልታ
፴፫፡ ወቀም ÷ መልካቸውም ፡ በመጀመሪያ ፡ እንደ ፡
ነበረው ፡ የከፋ ፡ ነበረ ። ነቃሁም ። በሕልሜም ፡
፴፬፡ እነሆ ፡ የዳበሩና ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ ሰባት ፡ እሸ
ቶች ፡ በአንድ ፡ አገዳ ፡ ሲወጡ ፡ አየሁ ። ከእነር ፴፭፡
ሱም ፡ በኋላ ፡ እነሆ ፡ የደረቁና ፡ የሰለቱ ፡ በም
ሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ የተመቱ ፡ ሰባት ፡ እሸቶች ፡ ወጡ ።
፴፮፡ የሰለቱት ፡ እሸቶች ፡ ያማሩትን ፡ ሰባቱን ፡ እሸ
ቶች ፡ ዋጡአቸው ። ለሕልም ፡ ተርጓሚዎችም ፡
ሕልሜን ፡ ነገርሁ ፡ የሚተረጕምልኝም ፡ አጣሁ ።
፴፯፡ ዮሴፍም ፡ ፈርዖንን ፡ አለው ፡— የፈርዖን ፡ ፴፰፡
ሕልሙ ፡ አንድ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ ሊያ
ደርገው ፡ ያለውን ፡ ለፈርዖን ፡ ነግሮታል ። ሰባቱ ፡ ፴፱፡
መልካካሞች ፡ ላሞች ፡ ሰባት ፡ ዓመታት ፡ ናቸው ÷
ሰባቱም ፡ መልካካሞች ፡ እሸቶች ፡ ሰባት ፡ ዓመ
ታት ፡ ናቸው ። ሕልሙ ፡ አንድ ፡ ነው ። ከእ ፵፪፡
ነርሱም ፡ በኋላ ፡ የወጡት ፡ የከሱትና ፡ መልከ ፡
ክፉዎቹ ፡ ሰባት ፡ ላሞች ፡ ሰባት ፡ ዓመታት ፡
ናቸው ÷ የሰለቱትና ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ የመ
ታቸው ፡ ሰባቱም ፡ እሸቶች ፡ እነርሱ ፡ ራብ ፡ የሚ
ሆንባቸው ፡ ሰባት ፡ ዓመታት ፡ ናቸው ። ለፈር ፵፫፡
ዖን ፡ የነገርሁት ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ። እግዚአብ
ሔር ፡ ሊያደርገው ፡ ያለውን ፡ ለፈርዖን ፡ አሳየው ።
እነሆ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ጥጋብ ፡ ፵፬፡
የሚሆንባቸው ፡ ሰባት ፡ ዓመታት ፡ ይመጣሉ ።
ደግሞ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ፵፭፡
ይመጣል ÷ በግብፅ ፡ አገር ፡ የነበረውም ፡ ጥጋብ ፡
ሁሉ ፡ ይረሳል ። ራብም ፡ ምድርን ፡ በጣም ፡
ያጠፋል ። በኋላ ፡ ከሚሆነው ፡ ከዚያ ፡ ራብ ፡ ፵፮፡
የተነሣም ፡ በምድር ፡ የሆነው ፡ ጥጋብ ፡ አይታ
ወቅም ÷ እጅግ ፡ ጽኑ ፡ ይሆናልና ። ሕልሙም ፡ ፵፯፡
ለፈርዖን ፡ ደጋግሞ ፡ መታየቱ ፡ ነገሩ ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተቈረጠ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡
ነው ÷ እግዚአብሔርም ፡ ፈጥኖ ፡ ያደርገዋል ።
አሁንም ፡ ፈርዖን ፡ ብልህና ፡ አዋቂ ፡ ሰውን ፡ ፵፰፡
ይፈልግ ÷ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ላይም ፡ ይሹ
መው ። ፈርዖን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሹማምትን ፡ ፵፱፡
ይሹም ። በሰባቱም ፡ የጥጋብ ፡ ዓመታት ፡ ከሚ
ገኘው ፡ ፍሬ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ከአም
ስት ፡ እጅ ፡ አንደኛውን ፡ ይውሰድ ። የሚመ ፶፡
ጡትን ፡ የመልካሞቹን ፡ ዓመታት ፡ እህላቸውን ፡
ያከማቹ ፡ ስንዴውንም ፡ ከፈርዖን ፡ እጅ ፡ በታች ፡
ያኑሩ ÷ እህሎችም ፡ በከተሞች ፡ ይጠበቁ ።
በግብፅ ፡ ምድር ፡ ስለሚሆነው ፡ ስለ ፡ ሰባቱ ፡ ፶፩፡
ዓመታት ፡ ራብ ፡ እህሉ ፡ ተጠብቆ ፡ ይኑር ÷ ምድ
ሪቱም ፡ በራብ ፡ አትጠፋም ።
ነገሩም ፡ በፈርዖንና ፡ በሎሌዎቹ ፡ ፊት ፡ መል ፶፪፡
ካም ፡ ሆነ ። ፈርዖንም ፡ ሎሌዎቹን ፡ እንዲህ ፡ ፶፫፡
አላቸው ፡— ይህን ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡

ያለበትን ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ እናገኛለንን?
፴፱፡ ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡ አለው ፡— እንደ ፡ አንተ ፡
ያለ ፡ ብልህ ፡ አዋቂም ፡ ሰው ፡ የለም ÷ እግዚአ
፵፡ ብሔር ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ገልጦልሃልና ። አንተ ፡
በቤቴ ፡ ላይ ፡ ተሾም ÷ ሕዝቤም ፡ ሁሉ ፡ ለቃ
ልህ ፡ ይታዘዝ ፤ እኔ ፡ በዙፋኔ ፡ ብቻ ፡ ከአንተ ፡
፵፩፡ እበልጣለሁ ። ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡— በግብፅ ፡
፵፪፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾምሁህ ፡ አለው ። ፈር
ዖን ፡ ቀለበቱን ፡ ከእጁ ፡ አወለቀ ፡ በዮሴፍ ፡
እጅም ፡ አደረገው ÷ ጭ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡
ልብስንም ፡ አለበሰው ÷ በአንገቱም ፡ የወርቅ ፡
፵፫፡ ዝርግፍን ፡ አደረገለት ፤ የእርሱም ፡ በምትሆን ፡
በሁለተኛይቱ ፡ ሰረገላ ፡ አስቀመጠው ÷ አዋጅ ፡
ነጋሪም ፡— ስገዱ ፡ እያለ ፡ በፊት ፡ በፊቱ ፡ ይጮኽ ፡
ነበር ፤ እርሱም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፵፬፡ ተሾመ ። ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡ አለው ፡— እኔ ፡
ፈርዖን ፡ ነኝ ፤ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ አንተ ፡
፵፭፡ ማንም ፡ እጁንም ፡ እግሩንም ፡ አያንሣ ። ፈር
ዖንም ፡ የዮሴፍን ፡ ስም ፡ ጸፍናት ፡ ፐዕናህ ፡
ብሎ ፡ ጠራው ፤ የሄልዮቱ ፡ ከተማ ፡ ካህን ፡ የጶ
ጥፌራ ፡ ልጅ ፡ የምትሆን ፡ አስናትን ፡ አጋባው ።
ዮሴፍም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ።
፵፮፡ ዮሴፍም ፡ በግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡
በቆመ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።
ዮሴፍም ፡ ከፈርዖን ፡ ፊት ፡ ወጣ ÷ የግብፅ ፡ ምድ
፵፯፡ ርንም ፡ ሁሉ ፡ ዞረ ። በሰባቱም ፡ በጥጋብ ፡ ዓመ
፵፰፡ ታት ፡ የምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡ ክምር ፡ ሆነ ። በግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ያለውን ፡ የሰባቱን ፡ ዓመት ፡
እህል ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ እህልንም ፡ በከተሞቹ ፡
አደለበ ፤ በየከተማይቱ ፡ ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ የእር
፵፱፡ ሻውን ፡ እህል ፡ ሁሉ ፡ በዚያው ፡ ከተተ ። ዮሴ
ፍም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
የሆነ ፡ ስንዴን ፡ አከማቸ ÷ መስፈርን ፡ እስኪ
ቱው ፡ ድረስ ፤ ሊሰፈር ፡ አልተቻለምና ።
፶፡ ለዮሴፍም ፡ የሄልዮቱ ፡ ከተማ ፡ ካህን ፡ የጶጥ
ፌራ ፡ ልጅ ፡ አስናት ፡ የወለደችለት ፡ ሁለት ፡
ልጆች ፡ የራብ ፡ ዘመን ፡ ገና ፡ ሳይመጣ ፡ ተወለ
፶፩፡ ዱለት ። ዮሴፍም ፡ የበኩር ፡ ልጁን ፡ ስም ፡
ምናሴ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ÷ እንዲህ ፡ ሲል ፡—እግ
ዚአብሔር ፡ መከራዬን ፡ ሁሉ ፡ የአባቴንም ፡
፶፪፡ ቤት ፡ አስረሳኝ ፤ የሁለተኛውንም ፡ ስም ፡ ኤፍ
ሬም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ÷ እንዲህ ፡ ሲል ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ በመከራዬ ፡ አገር ፡ አፈራኝ ።
፶፫፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ የነበረውም ፡ የሰባቱ ፡ ዓመት ፡
፶፬፡ ጥጋብ ፡ አለፈ ÷ ዮሴፍም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የሰ
ባቱ ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ጀመረ ። በየአገሩም ፡ ሁሉ ፡
ራብ ፡ ሆነ ፤ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እህል ፡
፶፭፡ ነበረ ። የግብፅ ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ተራበ ÷ ሕዝ
ቡም ፡ ስለ ፡ እህል ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ጮኸ ፤ ፈር
ዖንም ፡ የግብፅ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡— ወደ ፡ ዮሴፍ ፡
ሂዱ ÷ እርሱ ፡ ያላችሁንም ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፡
፶፮፡ አላቸው ። በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤
ዮሴፍም ፡ እህል ፡ ያለበትን ፡ ጎተራ ፡ ሁሉ ፡ ከፍቶ ፡
ለግብፅ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይሸጥ ፡ ነበር ፤ ራብም ፡
በግብፅ ፡ ምድር ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ። አገሮችም ፡ ፶፯፡
ሁሉ ፡ እህል ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወደ ፡
ዮሴፍ ፡ መጡ ፤ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ እጅግ ፡
ጸንቶ ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

ያዕቆብም ፡ በግብፅ ፡ እህል ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ÷ ፩፡
ያዕቆብም ፡ ልጆቹን ፡— ለምን ፡ እርስ ፡ በርሳ
ችሁ ፡ ትተያያላችሁ? አላቸው ። እንዲህም ፡ ፪፡
አለ ፡— እነሆ ፡ ስንዴ ፡ በግብፅ ፡ እንዲገኝ ፡ ሰም
ቼአለሁ ፤ ወደዚያ ፡ ውረዱ ÷ እንድንድንና ፡
እንዳንሞትም ፡ ከዚያ ፡ ሸምቱልን ። የዮሴፍም ፡ ፫፡
አሥሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ስንዴን ፡ ከግብፅ ፡ ይሸ
ምቱ ፡ ዘንድ ፡ ወረዱ ። የዮሴፍን ፡ ወንድም ፡ ፬፡
ብንያምን ፡ ግን ፡ ያዕቆብ ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡
አልሰደደውም ፡— ምናልባት ፡ ክፉ ፡ እንዳያገ
ኘው ፡ ብሎአልና ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፭፡
ለእህል ፡ ሸመታ ፡ ከመጡት ፡ ጋር ፡ ገቡ ፤ በከ
ነዓን ፡ አገር ፡ ራብ ፡ ነበረና ። ዮሴፍም ፡ በም ፮፡
ድር ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ ነበረ ÷ እርሱም ፡ ለምድር ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ይሸጥ ፡ ነበር ፤ የዮሴፍም ፡ ወን
ድሞች ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግ
ምባራቸው ፡ ሰገዱለት ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞ ፯፡
ቹን ፡ አይቶ ፡ አወቃቸው ፤ ተለወጠባቸውም ÷
ክፉ ፡ ቃልንም ፡ ተናገራቸው ፡— እናንተ ፡ ከወ
ዴት ፡ መጣችሁ? አላቸው ። እነርሱም ፡—
ከከነዓን ፡ ምድር ፡ እህል ፡ ልንሸምት ፡ የመጣን ፡
ነን ፡ አሉት ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹን ፡ አወ ፰፡
ቃቸው ÷ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፤ ዮሴ ፱፡
ፍም ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አይቶት ፡ የነበረውን ፡
ሕልም ፡ አሰበ ። እንዲህም ፡ አላቸው ፡— እና
ንተ ፡ ሰላዮች ፡ ናችሁ ፤ የምድሩን ፡ ዕራቁት
ነት ፡ ልታዩ ፡ መጥታችኋል ። እነርሱም ፡ ፲፡
አሉት ፡— ጌታችን ፡ ሆይ ፡ አይደለም ፤ ባሪያ
ዎችህስ ፡ ስንዴን ፡ ሊገዙ ፡ መጥተዋል ፤ እኛ ፡ ፲፩፡
ሁላችን ፡ የአንድ ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡ ነን ፤ እኛ ፡
እውነተኞች ፡ ነን ÷ ባሪያዎችህስ ፡ ሰላዮች ፡
አይደሉም ። እርሱም ፡ አላቸው ፡— አይደ ፲፪፡
ለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የአገሩን ፡ ዕራቁትነት ፡ ልታዩ ፡
መጥታችኋል ። እነርሱም ፡ አሉ ፡— ባሪያዎ ፲፫፡
ችህ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ወንድማማች ፡ በከነዓን ፡
ምድር ፡ የአንድ ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡ ነን ፤ ታናሹም ፡
እነሆ ፡ ዛሬ ፡ ከአባታችን ፡ ጋር ፡ ነው ÷ አንዱም ፡
ጠፍቶአል ። ዮሴፍም ፡ አላቸው ፡— እናንተ ፡ ፲፬፡
ሰላዮች ፡ ናችሁ ፡ ብዬ ፡ የተናገርኋችሁ ፡ ይህ ፡
ነው ፤ በዚህ ፡ ትፈተናላችሁ ፤ ታናሽ ፡ ወንድ ፲፭፡
ማችሁ ፡ ካልመጣ ፡ በቀር ፡ የፈርዖንን ፡ ሕይወት ፡
ከዚህ ፡ አትወጡም ። እውነትን ፡ የምትናገሩ ፡ ፲፮፡
ከሆነ ፡ ነገራችሁ ፡ ይፈተን ፡ ዘንድ ፡ ከእናንተ ፡
አንዱን ፡ ስደዱ ÷ ወንድማችሁንም ፡ ይዘ ፡
ይምጣ ÷ እናንተም ፡ ታስራችሁ ፡ ተቀመጡ ፤
ይህ ፡ ካልሆነ ፡ የፈርዖንን ፡ ሕይወት ፡ ሰላዮች ፡
ናችሁ ። ሦስት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ ፲፯፡
ጨመራቸው ።

፲፰፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዮሴፍ ፡ እንዲህ ፡ አላ
ቸው ፡— ትድኑ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ አድርጉ ፤ እኔ ፡
፲፱፡ እግዚአብሔርን ፡ እፈራለሁና ። እናንተ ፡ የታ
መናችሁ ፡ ከሆናችሁ ፡ ከእናንተ ፡ አንዱ ፡ ወን
ድማችሁ ፡ በግዞታችሁ ፡ ቤት ፡ ይታሰር ፤ እና
ንተ ፡ ግን ፡ ሂዱ ÷ እህሉንም ፡ ለቤታችሁ ፡ ራብ ፡
፳፡ ውሰዱ ፤ ታናሹንም ፡ ወንድማችሁን ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ይዛችሁ ፡ ኑ ፤ ነገራችሁም ፡ የታመነ ፡ ይሆ
ናልና ፡ አትሞቱም ። እንዲህም ፡ አደረጉ ።
፳፩፡ እነርሱም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ እንዲህ ፡ ተባ
ባሉ ፡— በእውነት ፡ ወንድማችንን ፡ በድለናል ÷
እኛን ፡ በማማጠን ፡ ነፍሱ ፡ ስትጨነቅ ፡ አይተን ፡
አልሰማነውምና ፤ ስለዚህ ፡ ይህ ፡ መከራ ፡ መጣ
፳፪፡ ብን ። ሮቤልም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡—
ብላቴናውን ፡ አትበድሉ ፡ ብያችሁ ፡ አልነበረ
ምን ? እኔንም ፡ አልሰማችሁኝም ፤ ስለዚህ ፡
፳፫፡ እነሆ ፡ አሁን ፡ ደሙ ፡ ይፈላለገናል ። እነር
ሱም ፡ ዮሴፍ ፡ ነገራቸውን ፡ እንደሚሰማባቸው ፡
አላወቁም ÷ በመካከላቸው ፡ አስተርጓሚ ፡ ነበ
፳፬፡ ረና ። ከእነርሱም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ አለቀሰ ፡
ደግሞም ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተመልሶ ፡ ተናገራ
ቸው ÷ ስምዖንንም ፡ ከእነርሱ ፡ ለይቶ ፡ ወሰዶ ፡
፳፭፡ በፊታቸው ፡ አሰረው ። ዮሴፍም ፡ ዓይበታቸ
ውን ፡ እህል ፡ ይሞሉት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ የእየራሳ
ቸውንም ፡ ብር ፡ በእየዓይበታቸው ፡ ይመልሱት ፡
ዘንድ ፡ ደግሞም ፡ የመንገድ ፡ ስንቅ ፡ ይሰጡአ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። እንዲሁም ፡ ተደረገላ
ቸው ።
፳፮፡ እነርሱም ፡ እህሉን ፡ በአህዮቻቸው ፡ ላይ ፡
፳፯፡ ጫኑ ÷ ከዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ሄዱ ። ከእነር
ሱም ፡ አንዱ ፡ ባደሩበት ፡ ስፍራ ፡ ለአህያው ፡
ገፈራን ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ዓይበቱን ፡ ሲፈታ ፡
ብሩን ፡ አየ ÷ እነሆም ፡ በዓይበቱ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡
፳፰፡ ነበረች ። ለወንድሞቹም ፡— ብሬ ፡ ተመለሰ
ችልኝ ÷ እርስዋም ፡ በዓይበቱ ፡ አፍ ፡ እነኋት ፡
አላቸው ። ልባቸውም ፡ ደነገጠ ÷ እየተንቀጠ
ቀጡም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተባባሉ ፡— እግዚ
አብሔር ፡ ያደረገብን ፡ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፳፱፡ ወደ ፡ አባታቸውም ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ከነ
ዓን ፡ ምድር ፡ መጡ ÷ የደረሰባቸውንም ፡ ነገር ፡
፴፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ አወሩ ፡— የአገሩ ፡
ጌታ ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡ በክፉ ፡ ንግግር ፡ ተናገ
ረን ÷ የምድሪቱም ፡ ሰላዮች ፡ አስመሰለን ።
፴፩፡ እኛም ፡ እንዲህ ፡ አልነው ፡— እውነተኞች ፡
ሰዎች ፡ ነን ፡ እንጂ ፡ ሰላዮች ፡ አይደለንም ፤
፴፪፡ እኛ ፡ የአባታችን ፡ ልጆች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
ወንድማማች ፡ ነን ፤ አንዱ ፡ ጠፍቶአል ÷ ታና
ሹም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ዛሬ ፡ ከአባታችን ፡
፴፫፡ ጋር ፡ አለ ። የአገሩም ፡ ጌታ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ እን
ዲህ ፡ አለን ፡— የታመናችሁ ፡ ሰዎች ፡ ከሆና
ችሁ ፡ በዚህ ፡ አውቃለሁ ፤ አንደኛውን ፡ ወን
ድማችሁን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ተዉት ÷ ለቤታች
፴፬፡ ሁም ፡ ራብ ፡ እህልን ፡ ወስዳችሁ ፡ ሂዱ ፤ ታና
ሹንም ፡ ወንድማችሁን ፡ አምጡልኝ ÷ እውነ
ተኞች ፡ እንጂ ፡ ሰላዮች ፡ አለመሆናችሁንም ፡
በዚህ ፡ አውቀዋለሁ ፤ ወንድማችሁንም ፡ እሰ
ጣችኋለሁ ÷ እናንተም ፡ በምድሩ ፡ ትነግዳላ
ችሁ ።
፴፭፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፡ ዓይበታቸውን ፡ በፈቱ ፡
ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ከእነርሱ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ብራቸ
ውን ፡ በእየዓይበታቸው ፡ ተቋጥሮ ፡ አገኙት ፡ እነ
ርሱም ፡ አባታቸውም ፡ የብራቸውን ፡ ቍጥራት ፡
አይተው ፡ ፈሩ ። አባታቸው ፡ ያዕቆብም ፡ እን ፴፮፡
ዲህ ፡ አላቸው ፡— ልጅ ፡ አልባ ፡ አስቀራችሁኝ ፡
ዮሴፍ ፡ የለም ፤ ስምዖንም ፡ የለም ÷ ብንያም
ንም ፡ ትወስዱብኛላችሁ ፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡
ላይ ፡ ደረሰ ። ሮቤልም ፡ አባቱን ፡ አለው ፡— ፴፯፡
ወደ ፡ አንተ ፡ መልሼ ፡ ያላመጣሁት ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቼን ፡ ግደል ፤ እርሱን ፡ በእጄ ፡
ስጠኝ ÷ እኔም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እመልሰዋለሁ ።
እርሱም ፡ አለ ፡— ልጄ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይወ ፴፰፡
ርድም ፤ ወንድሙ ፡ ሞቶ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ቀር
ቶአልና ፤ በምትሄዱበት ፡ መንገድ ፡ ምናልባት ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ቢያገኘው ፡ ሽምግልናዬን ፡ በኀዘን ፡
ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወርዱታላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

ራብም ፡ በምድር ፡ ጸና ። ከግብፅም ፡ ያመ ፩፡
ጡትን ፡ እህል ፡ በልተው ፡ ከፈጸሙ ፡ በኋላ ፡
አባታቸው ፡— እንደ ፡ ገና ፡ ሂዱ ፤ ጥቂት ፡
እህል ፡ ሽምቱልን ፡ አላቸው ። ይሁዳም ፡ እን ፪፡
ዲህ ፡ አለው ፡— ያ ፡ ሰው ፡— ወንድማችሁ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ካልሆነ ፡ ፊቴን ፡ አታዩም ፡
ብሎ ፡ በብርቱ ፡ ቃል ፡ አስጠነቀቀን ። ወንድማ ፫፡
ችንን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ብትሰድደው ፡ እንወርዳ
ለን ÷ እህልም ፡ እንሸምትልሃለን ፤ ባትሰድደው ፡ ፬፡
ግን ፡ አንሄድም ፤ ያ ፡ ሰው ፡— ወንድማችሁ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ካልሆነ ፡ ፊቴን ፡ አታዩም ፡
ብሎናልና ። እስራኤልም ፡ አላቸው ፡— ለምን ፡ ፭፡
በደላችሁኝ ? ለዚያውስ ፡— ሌላ ፡ ወንድም ፡
አለን ፡ ብላችሁ ፡ ለምን ፡ ነገራችሁት ? እነር ፮፡
ሱም ፡ አሉ ፡—ያ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እኛና ፡ ስለ ፡ ወገ
ናችን ፡ ፈጽሞ ፡ ጠየቀን ፡ እንዲህም ፡ አለን ፡—
አባታችሁ ፡ ገና ፡ በሕይወት ፡ ነው ? ወንድምስ ፡
አላችሁን ? እኛም ፡ እንደዚሁ ፡ እንደ ፡ ጥያ
ቄው ፡ መለስንለት ፤ በውኑ ፡— ወንድማችሁን ፡
አምጡ ፡ እንዲለን ፡ እናውቅ ፡ ነበርን ? ይሁ ፯፡
ዳም ፡ አባቱን ፡ እስራኤልን ፡ አለው ፡—እኛና ፡
አንተ ፡ ልጆቻችንም ፡ ደግሞ ፡ እንድንድን ፡
እንዳንሞትም ፡ ብላቴናውን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስደ
ደው ÷ እኛም ፡ ተነሥተን ፡ እንሄዳለን ። እኔ ፡ ፰፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ እዋሰለሁ ፤ ከእጄ ፡ ትሻዋለህ ፤
ወደ ፡ አንተ ፡ ባላመጣው ÷ በፊትህም ፡ ባላቆ
መው ÷ በዘመናት ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ የበደልሁ ፡
ልሁን ። ባንዘገይስ ፡ ኖሮ ፡ አሁን ፡ ሁለተኛ ፡ ፱፡
ጊዜ ፡ በተመለስን ፡ ነበር ። እስራኤልም ፡ አባ ፲፩፡
ታቸው ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ነገሩ ፡ እንዲህ ፡
ከሆነስ ፡ ይህንን ፡ አድርጉ ፤ ከተመሰገነው ፡

ከምድሩ፥ ፍሬ፥ በዓይበታችሁ፥ ይዛችሁ፥ ሂዱ÷ ለዚያም፥ ሰው፥ እጅ፥ መንሻ ÷ጥቂት፥ በለሳን÷ ጥቂት፥ ማር ÷ ሽቱ ÷ ከርቤ ÷ተምር ÷ ለውዝ፥ ፲፪ ውሰዱ ። ብሩን ፥ በአጠፋታ ፥ አድርጋችሁ ፥ በእጃችሁ፥ ውሰዱ ፤ በዓይበታችሁ፥ አፍ፥ የተመለሰውንም፥ ብር ፥ መልሳችሁ፥ ውሰዱ ፤ ምና ፲፫ ልባት ፥ በስሕተት ፥ ይሆናል ። ወንድማችሁንም፥ ውሰዱ÷ ተነሥታችሁም፥ ወደዚያ፥ ሰው፥ ፲፬ ተመለሱ ። ሁሉን፥ የሚችል ፥ አምላክም፥ ሌላውን፥ ወንድማችሁንና ፥ ብንያምን ፥ ከእናንተ ፥ ጋር፥ ይሰድድ ፥ ዘንድ ፥ በዚያ፥ሰው ፥ ፊት ፥ ምሕረትን፥ ይስጣችሁ ፤ እኔም ፥ ልጆቼን ፥ እንዳጣሁ፥ ፲፭ አጣሁ ። ሰዎቹም ፥ በእጃቸው ፥ ያችን፥ እጅ፥ መንሻና ፥ አጠፋታውን ፥ ብር ፥ ብንያምንም ፥ ወሰዱ ፤ ተነሥተውም ፥ ወደ ፥ ግብፅ ፥ ወረዱ ÷ በዮሴፍም ፥ ፊት ፥ ቆሙ ።

፲፮ ዮሴፍም ፥ ብንያምን ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ባየው ፥ ጊዜ ፥ የቤቱን ፥ አዛዥ ፥ እንዲህ ፥ ብሎ ፥ አዘዘው ፥— እነዚያን ፥ ሰዎች ፥ ወደ ፥ ቤት ፥ አስገባቸው ÷ እርድም ፥ እረድ ፥ አዘጋጅም ÷ እነዚያ ፥ ሰዎች ፥ በእኩለ ፥ ቀን ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ይበላሉና ። ፲፯ ያ ፥ ሰውም ፥ ዮሴፍ ፥ እንዳለው ፥ አደረገ ፤ ያ ፥ ሰውም ፥ ሰዎቹን ፥ ወደ ፥ ዮሴፍ ፥ ቤት ፥ አስገባ ። ፲፰ እነርሱም ፥ ወደ ፥ ዮሴፍ ፥ ቤት ፥ ስለ ፥ ገቡ ፥ ፈሩ ፤ እንዲህም ፥ አሉ ፥— በዓይበታችን ፥ ቀድሞ ፥ ስለ ፥ ተመለሰው ፥ ብር ፥ ሊተነኰልብን ፥ ሊወድቅብንም ÷ እኛንም ፥ በባርነት ፥ ሊገዛ ፥ አህዮቻችንንም ፥ ሊወስድ ፥ ወደዚህ ፥ አስገባን ። ፲፱ ወደ ፥ ዮሴፍ ፥ ቤት ፥ አዛዥም ፥ ቀረቡ ÷ በቤቱም ፥ ደጅ ፥ ተናገሩት ÷ እንዲህም ፥ አሉት ፥— ፳ ጌታዬ ፥ ሆይ ÷ ቀድሞ ፥ እህልን ፥ ልንሸምት ፥ ወርደን ፥ ነበር ፤ ወደምናድርበትም ፥ ስንራ ፥ በደረስን ፥ ጊዜ ፥ ዓይበታችንን ፥ ከፈትን ÷ እነሆም ÷ የእያንዳንዱ ፥ ሰው ፥ ብር ፥ በየዓይበቱ ፥ አፍ ፥ እንደ ፥ ሚዛኑ ፥ ብራችን ፥ ነበረ ፤ አሁንም ፥ ፳፩ በእጃችን ፥ መለስነው ። እህል ፥ እንሸምትበት ፥ ዘንድ ፥ ሌላም ፥ ብር ፥ በእጃችን ፥ አመጣን ፤ ብራችንንም ፥ በዓይበታችን ፥ ማን ፥ እንደ ፥ ጨመረው ፥ አናውቅም ። ፳፪ እርሱም ፥ አላቸው ፥ — ሰላም ፥ ለእናንተ ፥ ይሁን ÷ አትፍሩ ፤ አምላካችሁና ፥ የአባታችሁ ፥ አምላክ ፥ በዓይበታችሁ ፥ የተሰወረ ፥ ገንዘብ ፥ ሰጣችሁ ፤ ብራችሁስ ፥ ደርሶኛል ። ስምዖንንም ፥ አወጣላቸው ። ፳፫ ሰውዮውም ፥ እነዚያን ፥ ሰዎች ፥ ወደ ፥ ዮሴፍ ፥ ቤት ፥ አስገባቸው ፤ ውኃ ፥ አመጣላቸው ÷ እግራቸውንም ፥ ታጠቡ ፤ ለአህዮቻቸው ፥ አበቅ ፥ ሰጣቸው ። ፳፬ ዮሴፍም ፥ በእኩለ ፥ ቀን ፥ እስኪገባ ፥ ድረስ ፥ እነርሱ ፥ እጅ ፥ መንሻቸውን ፥ አዘጋጁ÷ ከዚያ ፥ እንጀራን ፥ እንደሚበሉ ፥ ሰምተዋልና ። ፳፭ ዮሴፍም ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ በገባ ፥ ጊዜ ፥ በእጃቸው ፥ ያለውን ፥ እጅ ፥ መንሻ ፥ በቤት ፥ ውስጥ ፥ አቀረቡለት ÷ ወደ ፥ ምድርም ፥ ወድቀው ፥ ሰገዱለት ። ፳፮ እርሱም ፥ ደኅንነታቸውን ፥ ጠየቃቸው ÷ እንዲህም ፥ አለ ፥— የነገራችሁኝ ፥ ሽማግሌ ፥ አባታችሁ ፥ ደኅና ፥ ነውን ? ገና ፥ በሕይወት ፥ አለን ? ፳፯ እነርሱም ፥ አሉት ፥— ባሪያህ ፥ አባታችን ፥ ደኅና ፥ ነው ፥ ገና ፥ በሕይወት ፥ አለ ። አጐንብሰውም ፥ ሰገዱለት ። ዓይኑንም ፥ አንሥቶ ፥ የእናቱን ፥ ልጅ ፥ ፳፰ ብንያምን ፥ አየው ÷ እርሱም ፥ አለ ፥— የነገራችኋት ፥ ታናሽ ፥ ወንድማችሁ ፥ ይህ ፥ ነውን ? እንዲህም ፥ አለው ፥—ልጄ ፥ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፥ ይባርክህ ። ዮሴፍም ፥ ቸኰለ ÷ አንጀቱ ፥ ወንድሙን ፥ ናፍቆታልና ፤ ሊያለቅስም ፥ ወደደ ፤ ወደ ፳፱ እልፍኙም ፥ ገብቶ ፥ ከዚያ ፥ አለቀሰ ። ፊቱንም ፥ ታጥቦ ፥ ወጣ ÷ ልቡንም ፥ አስታግሦ ፥—እንጀራ ፥ አቅርቡ ፥ አለ ። ለእርሱም ፥ ለብቻው ፥ አቀረቡ ÷ ለእነርሱም ፥ ለብቻቸው ÷ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ለሚበሉት ፥ ለግብፅ ፥ ሰዎችም ፥ ለብቻቸው ፤ የግብፅ ፥ ሰዎች ፥ ከዕብራውያን ፥ ጋር ፥ መብላት ፥ አይሆንላቸውምና ÷ ይህ ፥ ለግብፅ ፥ ሰዎች ፥ እንደ ፥ መርከስ ፥ ነውና ። ፴፪ በፊቱም ፥ በሉ ፥ እንደ ፥ ታላቅነቱ ፥ ታናሹም ፥ እንደ ፥ ታናሽነቱ ፥ ተቀመጡ ፤ ሰዎቹም ፥ እርስ ፥ በርሳቸው ፥ ተደነቁ ። ፴፫ በፊቱም ፥ ካለው ፥ መብል ፥ ፈንታቸውን ፥ አቀረበላቸው ፤ የብንያምም ፥ ፈንታ ፥ ከሁሉ ፥ አምስት ፥ እጅ ፥ የሚበልጥ ፥ ነበረ ። እነርሱም ፥ ጠጡ ፥ ከእርሱም ፥ ጋር ፥ ደስ ፥ አላቸው ።

ምዕራፍ ፥ ፵፬ ።

፩ ዮሴፍም ፥ የቤቱን ፥ አዛዥ ፥ እንዲህ ፥ ብሎ ፥ አዘዘ ፥— ዓይበታቸው ፥ የሚያነሣውን ፥ ያህል ፥ እህል ፥ ሙላላቸው ÷ የሁሉንም ፥ ብር ፥ በየዓይበታቸው ፥ አፍ ፥ ጨምረው ፤ በታናሹም ፪ ዓይበት ፥ አፍ ፥ የብሩን ፥ ጽዋዬንና ፥ የእህሉን ፥ ዋጋ ፥ ጨምረው ። እርሱም ፥ ዮሴፍ ፥ እንዳለው ፥ አደረገ ። ፫ ነግህ ፥ በሆነ ፥ ጊዜም ፥ ሰዎቹ ፥ አህዮቻቸውን ፥ ይዘው ፥ ይሄዱ ፥ ዘንድ ፥ ተሰናበቱ ። ፬ ከከተማይቱም ፥ ወጥተው ፥ ገና ፥ ሳይርቁ ፥ ዮሴፍ ፥ ለቤቱ ፥ አዛዥ ፥ እንዲህ ፥ አለ ፥— ተነሥተህ ፥ ሰዎቹን ፥ ተከተላቸው ፤ በደረስህባቸውም ፥ ጊዜ ፥ እንዲህ ፥ በላቸው ፥—በመልካሙ ፥ ፋንታ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ክፉን ፥ መለሳችሁ ? ፭ ጌታዬ ፥ የሚጠጣበት ፥ ምሥጢርንም ፥ የሚያውቅበት ፥ ጽዋ ፥ አይደለምን ? ባደረጋችሁት ፥ ነገር ፥ በደላችሁ ። ፮ እርሱም ፥ ደረሰባቸው ፥ ይህንም ፥ ቃል ፥ ነገራቸው ። ፯ እነርሱም ፥ አሉት ፥— ጌታዬ ፥ እንደዚህ ፥ ያለውን ፥ ቃል ፥ ለምን ፥ ይናገራል ? ባሪያዎችህ ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ የሚያደርጉ ፥ አይደሉም ። ፰ እነሆ ÷ በዓይበታችን ፥ አፍ ፥ ያገኘነውን ፥ ብር ፥ ይዘን ፥ ከከነዓን ፥ አገር ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ተመልሰናል ፤ ከጌታህ ፥ ቤት ፥ ወርቅ ፥ ወይስ ፥ ብር ፥ እንዴት ፥ እንሰርቃለን ? ፱ ከባሪያዎችህ ፥ ጽዋው ፥ የተገኘበት ፥ እርሱ ፥ ይሙት ፤ እኛም ፥ ደግሞ ፥ ለጌታችን ፥ ባሪያዎች ፥ እንሁን ። ፲ እርሱም ፥ አለ ፥— አሁንም ፥ እንዲሁ ፥ እንደ ፥ ነገራችሁ ፥ ይሁን ፤ ጽዋው ፥ የተገኘበት ፥ እርሱ ፥ ለእኔ ፥ ባሪያ ፥ ይሁንኝ ÷ እናንተም ፥ ንጹሐን ፥ ትሆናላችሁ ። ፲፩ እየራሳቸውም ፥ ፈጥነው ፥ ዓይበታቸ

ውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አወረዱ ÷ እየራሳቸውም ፡
፲፪ ፡ ዓይበታቸውን ፡ ፈቱ ። እርሱም ፡ ከታላቁ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ በረበራቸው ÷
ጽዋውንም ፡ በብንያም ፡ ዓይበት ፡ ውስጥ ፡ አገ
፲፫ ፡ ኘው ። ልብሳቸውንም ፡ ቀደዱ ÷ ዓይበታቸው
ንም ፡ በየአህዮቻቸው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ከተማ
ይቱ ፡ ተመለሱ ።
፲፬ ፡ ይሁዳም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡
ገባ ÷ እርሱም ፡ ገና ፡ ከዚያው ፡ ነበረ ፤ በፊ
፲፭ ፡ ቱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቁ ። ዮሴፍም ፡ —
ይህ ፡ ያደረጋችሁት ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ?
እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ምሥጢርን ፡ እንዲያ
፲፮ ፡ ውቅ ፡ አታውቁምን ? አላቸው ። ይሁዳም ፡
አለ ፡— ለጌታዬ ፡ ምን ፡ እንመልሰለን ? ምንስ ፡
እንናገራለን ? ወይስ ፡ በምን ፡ እንነጻለን ? እግ
ዚአብሔር ፡ የባሪያዎችህን ፡ ኃጢአት ፡ ገለጠ ፤
እነሆ ÷ እኛም ፡ ጽዋው ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተ
፲፯ ፡ ገኘበቱም ፡ ደግሞ ፡ ለጌታዬ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ነን ። እር
ሱም ፡ አላቸው ፡— ይህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ሆንልኝም ፤ ጽዋው ፡ የተገኘበቱ ፡ ሰው ፡ እርሱ ፡
ባሪያ ፡ ይሁንኝ ፤ እናንተም ፡ ወደ ፡ አባታችሁ ፡
በደኅና ፡ ውጡ ።
፲፰ ፡ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ በጌታዬ ፡
ጆሮ ፡ አንዲት ፡ ቃልን ፡ እንድናገር ፡ እለምና
ለሁ ፤ እኔንም ፡ ባሪያህን ፡ አትቈጣኝ ፤ አንተ ፡
፲፱ ፡ እንደ ፡ ፈርዖን ፡ ነህና ። ጌታዬ ፡ ባሪያዎቹን ፡—
አባት ፡ አላችሁን ፡ ወይስ ፡ ወንድም ? ብሎ ፡
፳ ፡ ጠየቀ ። እኛም ፡ ለጌታዬ ፡ እንዲህ ፡ አልን ፡—
ሽማግሌ ፡ አባት ፡ አለን ÷ በሽምግልናው ፡ የወ
ለደውም ፡ ታናሽ ፡ ብላቴና ፡ አለ ፤ ወንድሙም ፡
ሞተ ÷ ከእናቱም ፡ እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ቀረ ÷ አባ
፳፩ ፡ ቱም ፡ ይወድደዋል ። አንተም ፡ ለባሪያዎችህ ፡—
ወደ ፡ እኔ ፡ አምጡት ÷ እኔም ፡ አየዋለሁ ፡ አልህ ።
፳፪ ፡ ጌታዬንም ፡— ብላቴናው ፡ አባቱን ፡ መተው ፡
አይሆንለትም ፤ የተወው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አባቱ ፡
፳፫ ፡ ይሞታልና ፡ አልነው ። ባሪያዎችህንም ፡—
ታናሽ ፡ ወንድማችሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ካል
መጣ ፡ ዳግመኛ ፡ ፊቴን ፡ አታዩም ፡ አልኸን ።
፳፬ ፡ ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ወደ ፡ አባታችን ፡ በተመለስን ፡
፳፭ ፡ ጊዜም ፡ የጌታዬን ፡ ቃል ፡ ነገርነው ። አባታች
ንም ፡— ተመልሳችሁ ፡ ጥቂት ፡ እህል ፡ ሸምቱ
፳፮ ፡ ልን ፡ አለ ። እኛም ፡ አልነው ፡— እንሄድ ፡ ዘንድ ፡
አይሆንልንም ፤ ታናሹ ፡ ወንድማችን ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ይወርድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እኛም ፡ እንወርዳ
ለን ፤ ታናሹ ፡ ወንድማችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ከሌለ ፡
የዚያን ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ማየት ፡ አይቻለንምና ።
፳፯ ፡ ባሪያህ ፡ አባቴም ፡ እንዲህ ፡ አለን ፡— ሚስቴ ፡
ሁለት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችን ፡ እንደ ፡ ወለደች
፳፰ ፡ ልኝ ፡ እናንተ ፡ ታውቃላችሁ ፤ አንዱም ፡ ከእኔ ፡
ወጣ ፡— አውሬ ፡ በላው ፡ አላችሁኝ ÷ እስከ ፡
፳፱ ፡ ዛሬም ፡ አላየሁትም ፤ ይህንም ፡ ከእኔ ፡ ለይታ
ችሁ ፡ ደግሞ ፡ ብትወስዱት ፡ ክፉም ፡ ቢያገ
ኘው ÷ ሽበቴን ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወ
ርዱታላችሁ ። አሁንም ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ አባቴ ፡ ፴፡
ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ብሄድ ÷ ብላቴናውም ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ከሌለ ÷ ነፍሱ ፡ በብላቴናው ፡ ነፍስ ፡ ታስ
ራለችና ፡ ብላቴናው ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ እንደሌለ ፡ ፴፩፡
ባየ ፡ ጊዜ ፡ ይሞታል ፤ ባሪያዎችህም ፡ የባሪያ
ህን ፡ የአባታችንን ፡ ሽበት ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ መቃ
ብር ፡ ያወርዳሉ ። እኔ ፡ ባሪያህ ፡ በአባቴ ፡ ዘንድ ፡ ፴፪፡
ስለ ፡ ብላቴናው ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ተውሼለሁ
ና ፡— እርሱንስ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ባላመጣው ፡
በአባቴ ፡ ዘንድ ፡ በዘመናት ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአተኛ ፡
እሆናለሁ ። ስለዚህም ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ በጌ ፴፫፡
ታዬ ፡ ዘንድ ፡ ባሪያ ፡ ሆኜ ፡ በብላቴናው ፡ ፋንታ ፡
ልቀመጥ ፤ ብላቴናውም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡
ይውጣ ። አለዚያም ፡ ብላቴናው ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ፴፬፡
ከሌለ ፡ ወደ ፡ አባቴ ፡ እንዴት ፡ እወጣለሁ ? አባ
ቴን ፡ የሚያገኘውን ፡ መከራ ፡ እንዳላይ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

ዮሴፍም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቆመው ፡ ባሉት ፡ ፩፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሊታገሥ ፡ አልተቻለውም ፡—
ሰዎቹንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊቴ ፡ አስወጡልኝ ፡ ብሎ ፡
ጮኸ ፡ ተናገረ ፤ ዮሴፍ ፡ ለወንድሞቹ ፡ ራሱን ፡
በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የቆመ ፡ ማንም ፡
አልነበረም ። ቃሉንም ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ አለ ፪፡
ቀሰ ፤ የግብፅ ፡ ሰዎችም ፡ ሰሙ ÷ በፈርዖን ፡
ቤትም ፡ ተሰማ ። ዮሴፍም ፡ ለወንድሞቹ ፡— ፫፡
እኔ ፡ ዮሴፍ ፡ ነኝ ፤ አባቴ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ በሕ
ይወቱ ፡ ነውን ? አለ ። ወንድሞቹም ፡ ይመ
ልሱለት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ÷ በፊቱ ፡ ደንግ
ጠው ፡ ነበርና ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹን ፡— ወደ ፡ ፬፡
እኔ ፡ ቅረቡ ፡ አለ ። ወደ ፡ እርሱም ፡ ቀረቡ ።
እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ወደ ፡ ግብፅ ፡ የሸጣች
ሁኝ ፡ እኔ ፡ ወንድማችሁ ፡ ዮሴፍ ፡ ነኝ ። አሁ ፭፡
ንም ፡ ወደዚህ ፡ ስለ ፡ ሸጣችሁኝ ፡ አትዘኑ ÷ አት
ቈርቈሩም ፤ እግዚአብሔር ፡ ሕይወትን ፡ ለማ
ዳን ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ ሰድዶኛልና ። ይህ ፡ ፮፡
ሁለቱ ፡ ዓመት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ የሆነ
በት ፡ ነውና ፤ የማይታረስበትና ፡ የማይታጨ
ድበት ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ገና ፡ ቀረ ። እግዚ ፯፡
አብሔርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ቅሬታን ፡ አስቀር
ላችሁ ፡ ዘንድ ፡ በታላቅ ፡ መድኃኒትም ፡ አድና
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ ላከኝ ። አሁ ፰፡
ንም ፡ እናንተ ፡ ወደዚህ ፡ የላካችሁኝ ፡ አይደላ
ችሁም ÷ እግዚአብሔር ፡ ላከኝ ፡ እንጂ ፤ ለፈ
ርዖንም ፡ እንደ ፡ አባት ፡ አደረገኝ ÷ በቤቱም ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጌታ ÷ በግብፅ ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ አለቃ ፡ አደረገኝ ። አሁንም ፡ ፈጥናችሁ ፡ ፱፡
ወደ ፡ አባቴ ፡ ውጡ ÷ እንዲህም ፡ በሉት ፡—
ልጅህ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚለው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡—
እግዚአብሔር ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ጌታ ፡ አደረገኝ ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ና ÷ አትዘግይ ፤
በጌሤምም ፡ ምድር ፡ ትቀመጣለህ ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ ፲፡
ትቀርባለህ ÷ አንተና ፡ ልጆችህ ፡ የልጆችህም ፡
ልጆች ÷ በጎችህና ፡ ላሞችህ ፡ ከብትህም ፡ ሁሉ ።

፲፩፤ በዚያም ፡ አንተና ፡ የቤትህ ፡ ሰዎች ፡ የአንተ ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፡ እንዳትቸገሩ ፡ እመግብሃለሁ ፡ የራቡ ፡ ዘመን ፡ ገና ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ቀርቶአ
፲፪፤ ልና ። እነሆም ፡ ለእናንተ ፡ የተናገረቻችሁ ፡ የእኔ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ የእናንተ ፡ ዓይኖች ፡ አይተዋል ፦ የወንድሜ ፡ የብንያምም ፡ ዓይኖች ፡
፲፫፤ አይተዋል ። ለአባቴም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ያለኝን ፡ ክብሬን ፡ ሁሉ ፡ ያያችሁትንም ፡ ሁሉ ፡ ንገሩት ፤ አባቴንም ፡ ወደዚህ ፡ ፈጥናችሁ ፡ አም
፲፬፤ ጡት ። የወንድሙን ፡ የብንያምንም ፡ አንገት ፡ አቅፎ ፡ አለቀሰ ፤ ብንያምም ፡ በአንገቱ ፡ ላይ ፡
፲፭፤ አለቀሰ ። ወንድሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ሳማቸው ፦ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ አለቀሰ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወንድሞቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተጫወቱ ።
፲፮፤ በፈርዖንም ፡ ቤት ፦— የዮሴፍ ፡ ወንድሞች ፡ መጡ ፡ ተብሎ ፡ ወሬ ፡ ተሰማ ፤ በዚያውም ፡
፲፯፤ ፈርዖንና ፡ ሎላልቱ ፡ ደስ ፡ ተሰኙበት ። ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡ አለው ፦— ለወንድሞችህ ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፦— ይህን ፡ አድርጉ ፡ ከብቶቻችሁን ፡ ጭናችሁ ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡
፲፰፤ ሂዱ ፤ አባታችሁንና ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻችሁን ፡ ይዛችሁም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ኑ ፤ እኔም ፡ የግብፅን ፡ ምድር ፡ በረከት ፡ ሁሉ ፡ እሰጣችኋለሁ ፦ የምድሪቱንም ፡ ስብ ፡ ትበላላችሁ ። አንተም ፡ ወንድሞችህን ፦— እንዲህ ፡ አድርጉ ፡ በላቸው ፤ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ለሕፃናቶቻችሁ ፡ ለሴቶቻችሁም ፡ ሰረገሎችን ፡ ውሰዱ ፦ አባታችሁንም ፡ ይዛችሁ ፡
፳፡ ኑ ፤ ለዕቃችሁም ፡ ሁሉ ፡ አታስቡ ፦ የግብፅ ፡ በረከት ፡ ሁሉ ፡ ለእናንተ ፡ ነውና ።
፳፩፤ የእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ እንደዚሁ ፡ አደረጉ ፤ ዮሴፍም ፡ በፈርዖን ፡ ትእዛዝ ፡ ሰረገሎችንና ፡
፳፪፤ ለመንገድ ፡ ስንቅ ፡ ሰጣቸው ፤ ለሁሉም ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ ሰጣቸው ፦ ለብንያም ፡ ግን ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ብርና ፡ አምስት ፡ መለ
፳፫፤ ወጫ ፡ ልብስ ፡ ሰጠው ። ለአባቱም ፡ እንደዚሁ ፡ ሰደደ ፦ የግብፅን ፡ በረከት ፡ የተሸከሙ ፡ አሥር ፡ አህዮችን ፦ ደግሞም ፡ በመንገድ ፡ ለአባቱ ፡ ስንቅ ፡ ስንዴና ፡ እንጀራ ፡ የተሸከሙ ፡
፳፬፤ አሥር ፡ ሴቶች ፡ አህዮችን ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹን ፡ አሰናበታቸው ፦ እንዲህም ፡ አላቸው ፦— በመንገድ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ አትጣሉ ። እነርሱም ፡ ሄዱ ፦ ከግብፅ ፡ አገርም ፡ ወጡ ፦ ወደ ፡ ከነዓንም ፡ ምድር ፡ ከአባታቸው ፡
፳፭፤ ከያዕቆብ ፡ ዘንድ ፡ ደረሱ ። እንዲህም ፡ ብለው ፡ ነገሩት ፦— ዮሴፍ ፡ ገና ፡ በሕይወቱ ፡ ነው ፦ እርሱም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ ሆኖአል ። ያዕቆብም ፡ ልቡ ፡ ደነገጠ ፦ አላመናቸውም ፡ ነበርና ።
፳፮፤ እነርሱም ፡ ዮሴፍ ፡ የነገራቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ፤ እርሱን ፡ ያነሣት ፡ ዘንድ ፡ ዮሴፍ ፡ የሰደዳቸውን ፡ ሰረገሎች ፡ በየ ፡ ጊዜም ፡ የአባታቸው ፡ የያዕቆብ ፡ የነፍሱ ፡ ሕይ
፳፯፤ ወት ፡ ታደሰች ። እስራኤልም ፦— ልጄ ፡ ዮሴፍ ፡ ገና ፡ በሕይወት ፡ ከሆነ ፡ ይበቃኛል ፤ ሳልሞት ፡ እንዳየው ፡ እሄዳለሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

እስራኤልም ፡ ለእርሱ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይዞ ፡ ተነሣ ፦ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ መጣ ፦ መሥዋዕትንም ፡ ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፡ አምላክ ፡ ሠዋ ። እግዚአብሔርም ፡ በሌሊት ፡ ራእይ ፦— ያዕቆብ ፡ ያዕቆብ ፡ ብሎ ፡ ለእስራኤል ፡ ተናገረው ። እርሱም ፦— እነሆኝ ፡ አለ ። አለውም ፦— የአባቶችህ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ወደ ፡ ግብፅ ፡ መውረድ ፡ አትፍራ ፦ በዚያ ፡ ትልቅ ፡ ሕዝብ ፡ አደርግሃለሁና ። እኔ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አብሬህ ፡ እወርዳለሁ ፦ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ እኔ ፡ አወጣሃለሁ ፤ ዮሴፍም ፡ እጁን ፡ በዓይንህ ፡ ላይ ፡ ያኖራል ። ያዕቆብም ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ተነሣ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ያዕቆብን ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ፈርዖን ፡ በሰደዳቸው ፡ ሰረገሎች ፡ አባታቸውን ፡ ያዕቆብንና ፡ ሕፃናቶቻቸውን ፡ ሴቶቻቸውንም ፡ ወሰዱ ። እንስሶቻቸውንም ፡ በከነዓን ፡ አገርም ፡ ያገኙትን ፡ ከብታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይዘው ፡ ያዕቆብና ፡ ዘሩ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ መጡ ፤ ወንዶች ፡ ልጆቹንና ፡ የልጆቹን ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፦ ሴቶች ፡ ልጆቹንና ፡ የወንዶች ፡ ልጆቹን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፦ ዘሩንም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አስገባቸው ።
ወደ ፡ ግብፅም ፡ የገቡት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፦ ያዕቆብና ፡ ልጆቹ ፤ የያዕቆብ ፡ በኵር ፡ ሮቤል ። የሮቤልም ፡ ልጆች ፤ ሄኖኅ ፦ ፈሉሶ ፦ አስሮን ፦ ከርሚ ። የስምዖን ፡ ልጆች ፤ ይሙኤል ፦ ያሚን ፦ አሃድ ፦ ያኪን ፦ ጾሐር ፦ የከነዓናዊት ፡ ልጅ ፡ ሳኡል ። የሌዊም ፡ ልጆች ፤ ጌድሶን ፦ ቀዓት ፦ ሜራሪ ። የይሁዳም ፡ ልጆች ፤ ዔር ፦ አውናን ፦ ሴሎም ፦ ፋሬስ ፦ ዛራ ፤ ዔርና ፡ አውናን ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ሞቱ ፤ የፋሬስም ፡ ልጆች ፡ ኤስሮም ፦ ሐሙል ። የይሳኮርም ፡ ልጆች ፤ ቶላ ፦ ፉዋ ፦ ዮብ ፦ ሺምሮን ። የዛብሎንም ፡ ልጆች ፤ ሴሬድ ፦ ኤሎን ፦ ያሕልኤል ። ልያ ፡ በመስጴጦምያ ፡ በሶርያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደቻቸው ፡ ልጆችና ፡ ሴቲቱ ፡ ልጅዋ ፡ ዲና ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ወንዶችም ፡ ሴቶችም ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ነፍስ ፡ ናቸው ። የጋድም ፡ ልጆች ፡ ጽፎን ፦ ሐጊ ፦ ሹኒ ፦ ኤስቦን ፦ ዔሪ ፦ አሮዲ ፦ አርኤሊ ። የአሴርም ፡ ልጆች ፤ ዩምና ፦ የሱዋ ፦ የሱዊ ፦ በሪዓ ፦ እኅታቸው ፡ ሜራሕ ፤ የበሪዓ ፡ ልጆችም ፤ ሔቤር ፦ መልኪኤል ። ላባ ፡ ለልጁ ፡ ለልያ ፡ የሰጣት ፡ የዘለፋ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እነዚህን ፡ አሥራ ፡ ስድስቱንም ፡ ነፍስ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወለደች ። የያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ዮሴፍና ፡ ብንያም ፡ ናቸው ። ለዮሴፍም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ምናሴና ፡ ኤፍሬም ፡ ተወለዱለት ፤ የኤልዮቱ ፡ ከተማ ፡ ካህን ፡ የጶጥፌራ ፡ ልጅ ፡ አስናት ፡ የወለደቻቸው ፡ ናቸው ። የብንያምም ፡ ልጆች ፤ ቤላ ፦ ቤኬር ፦ አስቤል ፤ የቤላ ፡ ልጆችም ፤ ጌራ ፦ ናዕማን ፦ አኪ ፦ ሮስ ፦ ማንፌን ፦ ሑፌም ፤ ጌራም ፡ አርድን ፡ ወለደ ።

፳፪ ለያዕቆብ ፡ የተወለዱለት ፡ የራሔልም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሁሉም ፡ አሥራ ፡ አራት ፡
፳፫ ነፍስ ፡ ናቸው ። የዳንም ፡ ልጆች ፤ ሑሺም ።
፳፬ የንፍታሌምም ፡ ልጆች ፤ ያሕጽኤል ÷ ጉኒ ÷
፳፭ ዬጽር ÷ ሺሌም ። ላባ ፡ ለልጁ ፡ ለራሔል ፡ የሰጣት ፡ የባላ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እነዚህ
ንም ፡ ለያዕቆብ ፡ ወለደችለት ፤ ሁሉም ፡ ሰባት ፡
፳፮ ነፍስ ፡ ናቸው ። ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ የገቡት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከጒልበቱ ፡ የወጡት ÷
ከልጆቹ ፡ ሚስቶች ፡ ሌላ ÷ ሁላቸው ፡ ስድሳ ፡
፳፯ ስድስት ፡ ናቸው ። በግብፅ ፡ ምድር ፡ የተወለዱለት ፡ የዮሴፍም ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፤
ወደ ፡ ግብፅ ፡ የገቡት ፡ የያዕቆብ ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ሰባ ፡ ናቸው ።
፳፰ ይሁዳንም ፡ በጌሜም ፡ እንዲቀበለው ፡ በፊቱ ፡
ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ ላከ ፤ ወደ ፡ ጌሜም ፡ ምድርም ፡
፳፱ ደረሱ ። ዮሴፍም ፡ ሰረገላውን ፡ አዘጋጀ ÷
አባቱንም ፡ እስራኤልን ፡ ሊገናኘው ፡ ወደ ፡
ጌሜም ፡ ወጣ ፤ ባየውም ፡ ጊዜ ፡ በአንገቱ ፡ ላይ ፡
ወደቀ ÷ አቅፎትም ፡ ረጅም ፡ ጊዜ ፡ አለቀሰ ።
፴ እስራኤልም ፡ ዮሴፍን ፡ — አንተ ፡ ገና ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ ፊትህን ፡ አይቼአለሁና ፡ አሁን ፡
፴፩ ልሙት ፡ አለው ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹንና ፡
የአባቱን ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ —
እኔ ፡ መጥቼ ፡ ለፈርዖን ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ እነግረዋለሁ ፡ — በከነዓን ፡ ምድር ፡ የነበሩት ፡ ወንድሞቼና ፡ የአባቴ ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥ
፴፪ ተዋል ፤ እነርሱም ፡ በግ ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡
ናቸው ÷ እንስሳ ፡ ያረቡ ፡ ነበርና ፤ በጎቻቸውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ያላቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አመጡ ።
፴፫ ፈርዖንም ፡ ቢጠራችሁ ፡ — ተግባራችሁስ ፡ ምን
፴፬ ድር ፡ ነው ? ቢላችሁ ÷ በግ ፡ ጠባቂ ፡ ሁሉ ፡ ለግብፅ ፡ ሰዎች ፡ ርኩስ ፡ ነውና ፡ በጌሜም ፡ እንድትቀመጡ ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፡ — እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ከብላቴናነታችን ፡ ጀምረን ፡ እስከ ፡ አሁን ፡
ድረስ ÷ እኛም ፡ አባቶቻችንም ÷ እንስሳ ፡ አርቢዎች ፡ ነን ።

ቍ. ፳፰ ፡ ጌሜም ፡ የሚለውን ፡ የግእዝ ፡ መጽሐፍ ፡ ራምሴ ፡ ይለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩ ዮሴፍም ፡ ገባ ፡ ለፈርዖንም ፡ ነገረው ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ — አባቴና ፡ ወንድሞቼ ፡ በጎቻቸውም ፡ ላሞቻቸውም ፡ ያላቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከከነዓን ፡ ምድር ፡ ወጡ ፤ እነርሱም ፡ እነሆ ፡ በጌ
፪ ሜም ፡ ምድር ፡ ናቸው ። ከወንድሞቹም ፡ አምስት ፡ ሰዎችን ፡ ወስዶ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ አቆማ
፫ ቸው ። ፈርዖንም ፡ ወንድሞቹን ፡ — ሥራችሁ ፡
ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ። እነርሱም ፡ ፈርዖንን ፡ — እኛ ፡ ባሪያዎችህ ÷ እኛም ፡ አባቶቻች
፬ ንም ÷ በግ ፡ አርቢዎች ፡ ነን ፡ አሉት ። ፈርዖንንም ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡ — በምድር ፡ ልንቀመጥ ፡ በእንግድነት ፡ መጣን ÷ የባሪያዎችህ ፡
በጎች ፡ የሚሰማሩበት ፡ ስፍራ ፡ የለምና ፤ ራብ ፡
በከነዓን ፡ ምድር ፡ እጅግ ፡ ጸንቶአልና ፤ አሁንም ፡ ባሪያዎችህ ፡ በጌሜም ፡ ምድር ፡ እንድን
ቀመጥ ፡ እንለምንሃለን ። ፈርዖንም ፡ ዮሴፍን ፡ ፭ ፡
ተናገረው ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ — አባትህና ፡ ወንድሞችህ ፡ መጥተውልሃል ፤ የግብፅ ፡ ምድር ፡ ፮ ፡
በፊትህ ፡ ናት ፤ በመልካሙ ፡ ምድር ፡ አባትህንና ፡ ወንድሞችህን ፡ አኑራቸው ፤ በጌሜም ፡
ምድር ፡ ይኑሩ ፤ ከእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ እውቀት ፡ ያላቸውን ፡ ሰዎች ፡ ታውቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በእንስሶቼ ፡ ላይ ፡ አለቆች ፡ አድርጋቸው ።
፯ ዮሴፍም ፡ ያዕቆብን ፡ አባቱን ፡ አስገብቶ ፡ በፈ ፯ ፡
ርዖን ፡ ፊት ፡ አቆመው ፤ ያዕቆብም ፡ ፈርዖንን ፡
ባረከው ። ፈርዖንም ፡ ያዕቆብን ፡ — የዕድሜህ ፡ ፰ ፡
ዘመን ፡ ስንት ፡ ዓመት ፡ ነው ? አለው ። ያዕቆ ፱ ፡
ብም ፡ ለፈርዖን ፡ አለው ፡ — የእንግድነቴ ፡
ዘመን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ነው ፤ የሕይወቴ ፡ ዘመኖች ፡ ጥቂትም ፡ ክፉም ፡ ሆኑብኝ ÷
አባቶቼ ፡ በእንግድነት ፡ የተቀመጡበትንም ፡
ዘመን ፡ አያህሉም ። ያዕቆብም ፡ ፈርዖንን ፡ ፲ ፡
ባረከው ፡ ከፈርዖንም ፡ ፊት ፡ ወጣ ። ዮሴፍም ፡ ፲፩ ፡
አባቱንና ፡ ወንድሞቹን ፡ አኖረ ÷ ፈርዖን ፡ እንዳዘዘም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በተሻለችው ፡ በራምሴ ፡ ምድር ፡ ጉልትን ፡ ሰጣቸው ። ዮሴፍም ፡ ፲፪ ፡
ለአባቱና ፡ ለወንድሞቹ ፡ ለአባቱም ፡ ቤተ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ልጆቻቸው ፡ መጠን ፡
እህል ፡ ሰጣቸው ።
በምድርም ፡ ሁሉ ፡ እህል ፡ አልነበረምና ÷ ፲፫ ፡
ራብ ፡ እጅግ ፡ ጸንቶአልና ፤ ከራብም ፡ የተነሣ ፡
የግብፅ ፡ ምድርና ፡ የከነዓን ፡ ምድር ፡ ተጐዳ ።
ዮሴፍም ፡ ከግብፅ ፡ ምድርና ፡ ከከነዓን ፡ ምድር ፡ ፲፬ ፡
በእህል ፡ ሸመት ፡ የተገኘውን ፡ ብሩን ፡ ሁሉ ፡
አከማቸ ፤ ዮሴፍም ፡ ብሩን ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ቤት ፡
አስገባው ። ብሩም ፡ በግብፅ ፡ ምድርና ፡ በከነ ፲፭ ፡
ዓን ፡ ምድር ፡ አለቀ ፡ የግብፅ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ መጡ ፡ እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ — እንጀራ ፡ ስጠን ፤ ስለ ፡ ምን ፡ በፊትህ ፡ እንሞታለን ? ብሩ ፡ አልቆብናልና ። ዮሴፍም ፡ — ከብ ፲፮ ፡
ቶቻችሁን ፡ አምጡልኝ ፤ ብር ፡ ከለቀባችሁ ፡
በከብቶቻችሁ ፡ ፋንታ ፡ እህል ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ አለ ። ከብቶቻቸውንም ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ ፲፯ ፡
አመጡ ÷ ዮሴፍም ፡ በፈረሶቻቸው ፡ በበጎቻቸውም ፡ በላሞቻቸውም ፡ በአህዮቻቸውም ፡
ፋንታ ፡ እህልን ፡ ሰጣቸው ፤ በዚያች ፡ ዓመትም ፡
ስለ ፡ ከብቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ፡ እህልን ፡
መገባቸው ። ዓመቱም ፡ ተፈጸመ ፤ በሁለተኛ ፲፰ ፡
ውም ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥተው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡ — እኛ ፡ ከጌታችን ፡ አንሰውርም ፤
ብሩ ፡ በፍጹም ፡ አለቀ ÷ ከብታችንም ፡ ከጌታችን ፡ ጋር ፡ ነው ፤ ከሰውነታችንና ፡ ከምድራችን ፡
በቀር ፡ በጌታችን ፡ ፊት ፡ አንዳች ፡ የቀረ ፡ የለም ፤
እኛ ፡ በፊትህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንሞታለን ? ምድ ፲፱ ፡
ራችንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትጠፋለች ? እኛንም ፡
ምድራችንንም ፡ በእህል ፡ ግዛን ÷ እኛም ፡ ለፈርዖን ፡ ባሪያዎች ፡ እንሁን ÷ ምድራችንም ፡ ለእ

ርሱ ፡ ትሁን ፤ እኛ ፡ እንድንድን ፡ እንዳንሞ
ትም ፡ ምድራችንም ፡ እንዳትጠፋ ፡ ዘር ፡ ስጠን ።
፳፫ ፡ ዮሴፍም ፡ የግብፅን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ለፈርዖን ፡
ገዛ ÷ የግብፅ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ስለ ፡ ጸና
በቸው ፡ ርስታቸውን ፡ ሸጠዋልና ፤ ምድሪቱ ፡
፳፬ ፡ ለፈርዖን ፡ ሆነች ። ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ ከግብፅ ፡
ዳርቻ ፡ እንሥዶ ፡ እስከ ፡ ሌላው ፡ ዳርቻዋ ፡
፳፭ ፡ ድረስ ፡ ባሪያዎች ፡ አደረጋቸው ። የካህናትን ፡
ምድር ፡ ብቻ ፡ አልገዛም ÷ ካህናቱ ፡ ከፈርዖን ፡
ዘንድ ፡ ድርጎ ፡ ያገኙ ፡ ነበርና ÷ ፈርዖንም ፡ የሰ
ጣቸውን ፡ ድርጎ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፤ ስለዚህም ፡
፳፮ ፡ ምድራቸውን ፡ አልሸጡም ። ዮሴፍም ፡ ሕዝ
ቡን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— እነሆ ፡ ዛሬ ፡ እናንተንና ፡
ምድራችሁን ፡ ለፈርዖን ፡ ገዝቻችኋለሁ ፤ ዘር ፡
፳፯ ፡ ውሰዱና ፡ ምድሪቱን ፡ ዝሩ ፤ በመከርም ፡ ጊዜ ፡
ፍሬውን ፡ ከአምስት ፡ እጅ ፡ አንዱን ፡ እጅ ፡ ለፈ
ርዖን ፡ ስጡ ፤ አራቱም ፡ እጅ ፡ ለእናንተ ፡ ለራ
ሳችሁ ÷ ለእርሻው ፡ ዘርና ፡ ለእናንተ ፡ ምግብ ÷
ለቤተ ፡ ሰዋችሁና ፡ ለሕፃናቶቻችሁም ፡ ሲሳይ ፡
፳፰ ፡ ይሁን ። እነርሱም ፦— አንተ ፡ አዳንኸን ፤ በጌታ
ችን ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ እናግኝ ÷ ለፈርዖንም ፡
፳፱ ፡ ባሪያዎች ፡ እንሆናለን ፡ አሉት ። ዮሴፍም ፡
ለፈርዖን ፡ ካልሆነችው ፡ ከካህናቱ ፡ ምድር ፡
በቀር ፡ አምስተኛው ፡ እጅ ፡ ለፈርዖን ፡ እንዲ
ሆን ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
ሕግ ፡ አደረጋት ።
፴ ፡ እስራኤልም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በጌሤም ፡
አገር ፡ ተቀመጠ ፤ ገዙአትም ÷ ረቡ ÷ እጅግም ፡
፴፩ ፡ በዙ ። ያዕቆብም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ አሥራ ፡
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ፤ የያዕቆብም ፡ ሙላው ፡
የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ መዶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
፴፪ ፡ ነው ። የእስራኤልም ፡ የሞቱ ፡ ቀን ፡ ቀረበ ፤
ልጁን ፡ ዮሴፍንም ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦—
በፊትህ ፡ ሞገስን ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እጅ
ህን ፡ ከጭኔ ፡ በታች ፡ አድርግ ÷ በግብፅ ፡ ምድ
ርም ፡ እንዳትቀብረኝ ፡ ምሕረትንና ፡ እውነትን ፡
፴፫ ፡ አድርግልኝ ፤ ከአባቶቹም ፡ ጋር ፡ በተኛሁ ፡
ጊዜ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ አውጥተህ ፡ ትወስደኛ
ለህ ÷ በመቃብራቸውም ፡ ትቀብረኛለህ ። እር
ሱም ፦— እንደ ፡ ቃልህ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።
፴፬ ፡ እርሱም ፦— ማልልኝ ፡ አለው ። ዮሴፍም ፡
ማለለት ፤ እስራኤልም ፡ በአልጋው ፡ ራስ ፡
ላይ ፡ ሰገደ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

፩ ፡ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ እነሆ ፡
አባትህ ፡ ታምሞአል ፡ ብለው ፡ ለዮሴፍ ፡ ነገሩት ፤
እርሱም ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፡ ምናሴንና ፡ ኤፍ
፪ ፡ ሬምን ፡ ይዘ ፡ ሄደ ። ለያዕቆብም ፦— እነሆ ፡
ልጅህ ፡ ዮሴፍ ፡ መጥቶልሃል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ፤
እስራኤልም ፡ ተጠነካክረ ÷ በአልጋውም ፡ ላይ ፡
፫ ፡ ተቀመጠ ። ያዕቆብ ፡ ዮሴፍን ፡ አለው ፦—
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡
፬ ፡ በሎዛ ፡ ተገለጠልኝ ÷ ባረከኝም ፡ እንዲህም ፡
አለኝ ፦— እነሆ ፡ ፍሬያማ ፡ አደርግሃለሁ ÷ አበ
ዛሃለሁም ÷ ለብዙም ፡ ሕዝብ ፡ ጉባኤ ፡ አደርግ
ሃለሁ ፤ ይህችንም ፡ ምድር ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡
ለዘላለም ፡ ርስት ፡ ለዘርህ ፡ እሰጣታለሁ ። አሁ ፮ ፡
ንም ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ከመምጣቴ ፡ በፊት ፡
በግብፅ ፡ ምድር ፡ የተወለዱልህ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆ
ችህ ፡ ለእኔ ፡ ይሁኑ ፡ ኤፍሬምና ፡ ምናሴ ፡ ለእኔ ፡
እንደ ፡ ሮቤልና ፡ እንደ ፡ ስምዖን ፡ ናቸው ።
ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ የምትወልዳቸው ፡ ልጆች ፡ ፯ ፡
ለአንተ ፡ ይሁኑ ፤ በርስታቸው ፡ በወንድሞቻ
ቸው ፡ ስም ፡ ይጠሩ ። እኔም ፡ ከመስጴጦምያ ፡ ፯ ፡
በመጣሁ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ ኤፍራታ ፡ ለመግባት ፡
ጥቂት ፡ ቀርቶኝ ፡ በመንገድ ፡ ሳለሁ ÷ ራሔል ፡
በከነዓን ፡ ምድር ፡ ሞተችብኝ ፤ በዚያም ፡ በኤፍ
ራታ ፡ መንገድ ፡ ላይ ÷ እርስዋም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡
ናት ÷ ቀበርኋት ።
፰ ፡ እስራኤልም ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ፡ አይቶ ፦— ፰ ፡
፱ ፡ እነዚህ ፡ እነማን ፡ ናቸው ? አለው ። ዮሴፍም ፡ ፱ ፡
ለአባቱ ፦— እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ የሰጠኝ ፡
ልጆቼ ፡ ናቸው ፡ አለ ። እርሱም ፦— እባርካ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ አቅርብልኝ ፡ አለ ።
፲ ፡ የእስራኤልም ፡ ዓይኖች ፡ ከሽምግልና ፡ የተነሣ ፡ ፲ ፡
ከብደው ፡ ነበር ÷ ማየትም ፡ አይችልም ፡ ነበር ፤
ወደ ፡ እርሱም ፡ አቀረባቸው ÷ ሳማቸውም ÷
አቀፋቸውም ። እስራኤልም ፡ ዮሴፍን ፦— ፊት ፲፩ ፡
ህን ፡ አያለሁ ፡ ብዬ ፡ አላሰብሁም ፡ ነበር ፤ እነ
ሆም ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘርህን ፡ ደግሞ ፡ አሳ
የኝ ፡ አለው ። ዮሴፍም ፡ ከጕልበቱ ፡ ፈቀቅ ፡ ፲፪ ፡
አደረጋቸው ÷ ወደ ፡ ምድርም ፡ በግምባሩ ፡
ሰገደ ። ዮሴፍም ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፡ ወሰደ ÷ ፲፫ ፡
ኤፍሬምንም ፡ በቀኙ ፡ በእስራኤል ፡ ግራ ÷ ምና
ሴንም ፡ በግራው ፡ በእስራኤል ፡ ቀኝ ፡ አደረ
ገው ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ አቀረባቸው ። እስራ ፲፬ ፡
ኤልም ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ በኤፍሬም ፡
ራስ ፡ ላይ ፡ አኖረው ÷ እርሱም ፡ ታናሽ ፡ ነበረ ÷
ግራውንም ፡ በምናሴ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አኖረ ፤
እጆቹንም ፡ አስተላለፈ ÷ ምናሴ ፡ በኵር ፡ ነበ
ርና ። ያዕቆብም ፡ ዮሴፍን ፡ ባረከ ፡ እንዲህም ፡ ፲፭ ፡
አለ ፦— አባቶቼ ፡ አብርሃምና ፡ ይስሐቅ ፡ በፊቱ ፡
የሄዱለት ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ÷ ከታናሽነቴ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኔን ፡ የመገበኝ ፡
እግዚአብሔር ÷ ከክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያዳነኝ ፡ ፲፮ ፡
መልአክ ÷ እርሱ ፡ እነዚህን ፡ ብላቴኖች ፡ ይባ
ርክ ፤ ስሜም ፡ የአባቶቼ ፡ የአብርሃምና ፡ የይስ
ሐቅም ፡ ስም ፡ በእነርሱ ፡ ይጠራ ፤ በምድርም ፡
መካከል ፡ ይብዙ ። ዮሴፍም ፡ አባቱ ፡ ቀኝ ፡ ፲፯ ፡
እጁን ፡ በኤፍሬም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጭኖ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡
አሳዘነው ፤ የአባቱንም ፡ እጅ ፡ በምናሴ ፡ ራስ ፡
ላይ ፡ ይጭነው ፡ ዘንድ ፡ ከኤፍሬም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
አነሣው ። ዮሴፍም ፡ አባቱን ፦— አባቴ ፡ ሆይ ፡ ፲፰ ፡
እንዲህ ፡ አይደለም ÷ በኵሩ ፡ ይህ ፡ ነውና ፤
ቀኝህን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፡ አለው ። አባ ፲፱ ፡
ቱም ፡ እንቢ ፡ አለ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፦— አወቅሁ ፡
ልጄ ፡ ሆይ ÷ አወቅሁ ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ሕዝብ ፡

ይሆናል ፡ ታላቅም ፡ ይሆናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ታናሽ ፡
ወንድሙ ፡ ከእርሱ ፡ ይበልጣል ÷ ዘሩም ፡ የአ
፳ ሕዛብ ፡ ሙላት ፡ ይሆናል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ባረካቸው ፡— በእናንተ ፡ እስራ
ኤል ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይባርካል ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ኤፍሬምና ፡ እንደ ፡ ምናሴ ፡ ያድ
ርግህ ። ኤፍሬምንም ፡ ከምናሴ ፡ ፊት ፡ አደረ
፳፩ ገው ። እስራኤልም ፡ ዮሴፍን ፡— እነሆ ፡ እኔ ፡
እሞታለሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
ይሆናል ÷ ወደ ፡ አባቶቻችሁም ፡ ምድር ፡
፳፪ ይመልሳችኋል ፤ እኔም ፡ ከአሞራውያን ፡ በሰ
ይፈና ፡ በቀስቴ ፡ የወሰድሁትን ፡ ለአንተ ፡
ከወንድሞችህ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ አብልጬ ፡ ሰጠ
ሁህ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

፩ ያዕቆብም ፡ ልጆቹን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሚያገኛችሁን ፡ እንድነግ
ራችሁ ፡ ተሰብሰቡ ።
፪ እናንት ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ተሰብሰቡ ÷ ስሙም ፤
አባታችሁ ፡ እስራኤልንም ፡ አድምጡ ።
፫ ሮቤል ÷ አንተ ፡ በኵር ፡ ልጄና ፡ ኃይሌ ÷
የጕብዝናዬም ፡ መጀመሪያ ፡ ነህ ፤
የክብር ፡ አለቃና ፡ የኃይል ፡ አለቃ ።
፬ እንደ ፡ ውኃ ፡ የምትዋልል ፡ ነህ ፤ አለቅነት ፡
ለአንተ ፡ አይሁን ፤
ወደ ፡ አባትህ ፡ መኝታ ፡ ወጥተሃልና ፤
አረከስኸውም ፤ ወደ ፡ አልጋዬም ፡ ወጣ ።
፭ ስምዖንና ፡ ሌዊ ፡ ወንድማማች ፡ ናቸው ፡
ሰይፎቻቸው ፡ የዓመፃ ፡ መሣሪያ ፡ ናቸው ።
፮ በምክራቸው ÷ ነፍሴ ÷ አትግባ ፤
ከጉባኤ አቸውም ፡ ጋር ÷ ክብሬ ÷ አትተባበር ፤
በቁጣቸው ፡ ሰውን ፡ ገድለዋልና ÷
በገዛ ፡ ፈቃዳቸውም ፡ በሬን ፡ አስነክሰዋልና ።
፯ ቍጣቸው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ÷ ጽኑ ፡ ነበርና ፤
ኵርፍታቸውም ÷ ብርቱ ፡ ነበርና ፤
በያዕቆብ ፡ እከፋፍላቸዋለሁ ÷ በእስራኤልም ፡
እበታትናቸዋለሁ ።
፰ ይሁዳ ÷ ወንድሞችህ ፡ አንተን ፡ ያመሰግኑሃል ፤
እጅህ ፡ በጠላቶችህ ፡ ደንደስ ፡ ላይ ፡ ነው ፤
የአባትህ ፡ ልጆች ፡ በፊትህ ፡ ይሰግዳሉ ።
፱ ይሁዳ ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ነው ፤
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከአደንህ ፡ ወጣህ ፤
እንደ ፡ አንበሳ ፡ አሸመቀ ÷ እንደ ፡ ሴት ፡ አንበ
ሳም ፡ አደባ ፤
ያስነሣውስ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ?
፲ በትረ ፡ መንግሥት ፡ ከይሁዳ ፡ አይጠፋም ÷
የገዥም ፡ ዘንግ ፡ ከእግሮቹ ፡ መካከል ÷
ገዥ ፡ የሆነው ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፤
የአሕዛብ ፡ መታዘዝም ፡ ለእርሱ ፡ ይሆናል ።
፲፩ ውርንጫውን ፡ በወይን ፡ ግንድ ፡ ያስራል ÷
የአህያይቱንም ፡ ግልገል ፡ በወይን ፡ አረግ ፤
ልብሱን ፡ በወይን ፡ ያጥባል ÷
መጐናጸፊያውንም ፡ በወይን ፡ ደም ።
፲፪ ዓይኑም ፡ ከወይን ፡ ይቀላል ፤
ጥርሱም ፡ ከወተት ፡ ነጭ ፡ ይሆናል ።
፲፫ ዛብሎን ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ይቀመጣል ፤
እርሱም ፡ ለመርከቦች ፡ ወደብ ፡ ይሆናል ፤
ዳርቻውም ፡ እስከ ፡ ሲዶና ፡ ድረስ ፡ ነው ።
፲፬ ይሳኮር ፡ አጥንተ ፡ ብርቱ ፡ አህያ ፡ ነው ÷
በበጎች ፡ ጕረኖም ፡ መካከል ፡ ያርፋል ።
፲፭ ዕረፍትም ፡ መልካም ፡ መሆንዋን ፡ አየ ÷
ምድሪቱም ፡ የለማች ፡ መሆንዋን ፤
ትከሻውን ፡ ለመሸከም ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ÷
በሥራም ፡ ገበሬ ፡ ሆነ ።
፲፮ ዳን ፡ በወገኑ ፡ ይፈርዳል ÷
ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ እንደ ፡ አንዱ ።
፲፯ ዳን ፡ በጐዳና ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ይሆናል ÷
በመንገድም ፡ እንደ ፡ ቀንዳም ፡ እባብ ፤
ፈረሱን ፡ ከሰኰናው ፡ ይነክሳል ÷
ፈረሰኛም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ይወድቃል ።
፲፰ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ መድኃኒትህን ፡ እጠብ
ቃለሁ ።
፲፱ ጋድን ፡ ዘማቾች ፡ ይዘምቱበታል ፤
እርሱ ፡ ግን ፡ ተከታትሎ ፡ ይዘምትባቸዋል ።
፳ የአሴር ፡ እንጀራው ፡ ወፍራም ፡ ነው ÷
ለነገሥታቱም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ መብልን ፡ ይሰ
ጣል ።
፳፩ ንፍታሌም ፡ የተፈታ ፡ ሚዳቋ ፡ ነው ፤
መልካም ፡ ቃልን ፡ ይሰጣል ።
፳፪ ዮሴፍ ፡ ትንሹ ፡ የፍሬ ፡ ዛፍ ፡ ነው ÷
በምንጭ ፡ አጠገብ ፡ የሚያፈራ ፡ የፍሬ ፡ ዛፍ ፤
አረጎቹ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ ያድጋሉ ።
፳፫ ቀስተኞች ፡ አስቸገሩት ÷
ነደፉትም ÷ ተቃወሙትም ፤
፳፬ ነገር ፡ ግን ፡ ቀስቱ ፡ እንደ ፡ ጸና ፡ ቀረ ፤
የእጆቹም ፡ ክንድ ፡ በያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ እጅ ፡
በረታ ÷
በዚያው ፡ በጠባቂው ፡ በእስራኤል ፡ ዓምድ ÷
፳፭ በአባትህ ፡ አምላክ ፡ እርሱም ፡ የሚረዳህ ÷
ሁሉንም ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ እርሱም ፡ የሚ
ባርክህ ÷
በሰማይ ፡ በረከት ፡ ከላይ ፡ በሚገኝ ÷
በጥልቅም ፡ በረከት ፡ ከታች ፡ በሚሠራጭ ÷
በጡትና ፡ በማኅፀን ፡ በረከት ።
፳፮ የአባትህ ፡ በረከቶች ፡
ጽኑዓን ፡ ከሆኑ ፡ ከተራሮች ፡ በረከቶች ፡ ይልቅ ፡
ኃያላን ፡ ናቸው ፤
ዘላለማውያን ፡ ከሆኑ ፡ ከኮረብቶችም ፡ በረከ
ቶች ፡ ይልቅ ፡ ኃያላን ፡ ናቸው ፤
እነርሱም ፡ በዮሴፍ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይሆናሉ ÷
በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ አለቃ ፡ በሆነው ፡ ራስ ፡
አናት ፡ ላይ ።
፳፯ ብንያም ፡ ነጣቂ ፡ ተኵላ ፡ ነው ፤
የበዘበዘውን ፡ በጥዋት ፡ ይበላል ÷
የማረከውንም ፡ በማታ ፡ ይካፈላል ።
፳፰ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የእስራኤል ፡
ገዶች ፤ ናቸው ፤ አባታቸው ፡ የነገራቸው ፡

ይህ ፡ ነው ÷ ባረካቸውም ፤ እያንዳንዳቸውን ፡
፳፱፤ እንደ ፡ በረከታቸው ፡ ባረካቸው ። እንዲህ ፡
ብሎም ፡ አዘዛቸው ፡— እኔ ፡ ወደ ፡ ወገኖቼ ፡ እሰ
በሰባለሁ ፤ በኬጢያዊ ፡ በኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ላይ ፡
ባለችው ፡ ዋሻ ፡ ከአባቶቼ ፡ ጋር ፡ ቅበሩኝ ፤
፴ ፤ እርስዋም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ በመምሬ ፡ ፊት ፡
ያለች ÷ አብርሃም ፡ ለመቃብር ፡ ርስት ፡ ከኬጢ
ያዊ ፡ ከኤፍሮን ፡ ከእርሻው ፡ ጋር ፡ የገዛት ÷
፴፩፤ ባለ ፡ ድርብ ፡ ክፍል ፡ ዋሻ ፡ ናት ። አብርሃምና ፡
ሚስቱ ፡ ሣራ ፡ ከዚያ ፡ ተቀበሩ ፤ ይስሐቅና ፡
ሚስቱ ፡ ርብቃ ፡ ከዚያ ፡ ተቀበሩ ፤ ከዚያም ፡
፴፪፤ እኔ ፡ ልያን ፡ ቀበርኋት ፤ እርሻውና ፡ በእርስዋ ፡
ላይ ፡ ያለችው ፡ ዋሻ ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ የተገዙ ፡
፴፫፤ ናቸው ። ያዕቆብም ፡ ትእዛዙን ፡ ለልጆቹ ፡ ተና
ግሮ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ እግሮቹን ፡ በአልጋው ፡
ላይ ፡ ሰብስቦ ፡ ሞተ ÷ ወደ ፡ ወገኖቹም ፡ ተከ
ማቸ ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩፤ ዮሴፍም ፡ በአባቱ ፡ ፊት ፡ ወደቀ ÷ በእር
፪፤ ሱም ፡ ላይ ፡ አለቀሰ ÷ ሳመውም ። ዮሴፍም ፡
ባለ ፡ መድኃኒቶች ፡ አገልጋዮቹ ፡ አባቱን ፡ በሽቱ ፡
ያሹት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ ባለ ፡ መድኃኒቶችም ፡
፫፤ አስራኤልን ፡ በሽቱ ፡ አሹት ። አርባ ፡ ቀንም ፡
ፈጸሙለት ፤ የሽቱ ፡ መደረጊያው ፡ ወራት ፡
እንደዚሁ ፡ ይፈጸማልና ፤ የግብፅም ፡ ሰዎች ፡
ሰባ ፡ ቀን ፡ አለቀሱለት ።

፬፤ የልቅሶውም ፡ ወራት ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ዮሴፍ ፡
ለፈርዖን ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተና
ገረ ፡— እኔ ፡ በፊታችሁ ፡ ሞገስን ፡ አግኝቼ ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ለፈርዖን ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡
፭፤ ንገሩት ፡— አባቴ ፡ አምሎኛል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡—
እነሆ ፡ እኔ ፡ እሞታለሁ ፤ በቄፈርሁት ፡ መቃ
ብር ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ከዚያ ፡ ቅበረኝ ። አሁ
ንም ፡ ወጥቼ ፡ አባቴን ፡ ልቅበርና ፡ ልመለስ ።
፮፤ ፈርዖንም ፡— ውጣ ÷ አባትህንም ፡ እንዳማለህ ፡
፯፤ ቅበረው ፡ አለው ። ዮሴፍም ፡ አባቱን ፡ ሊቀ
ብር ፡ ወጣ ፤ የፈርዖን ፡ ሎላልትም ፡ ሁሉ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ÷ የቤቱ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ የግ
፰፤ ብፅ ፡ ምድር ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ሁሉ ፤ የዮሴ
ፍም ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወንድሞቹም ፡ የአ
ባቱም ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ ወጡ ፤ ልጆቻቸውንና ፡
በጎቻቸውን ፡ ከብቶቻቸውን ፡ ብቻ ፡ በጌሤም ፡
፱፤ ተዉ ። ሰረገሎችም ፡ ፈረሰኞችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
፲፤ ወጡ ÷ ሠራዊቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነበረ ። በዮ
ርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ አጣድ ፡ አው
ድማ ፡ መጡ ÷ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ በሆነ ፡ በጽኑ ፡
ልቅሶም ፡ አለቀሱለት ፤ ለአባቱም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
፲፩፤ ልቅሶ ፡ አደረገለት ። በዚያች ፡ ምድር ፡ የሚ
ኖሩ ፡ የከነዓን ፡ ሰዎችም ፡ በአጣድ ፡ አውድማ ፡
የሆነውን ፡ ልቅሶ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ ለግብፅ ፡
ሰዎች ፡ ታላቅ ፡ ልቅሶ ፡ ነው ፡ አሉ ፤ ስለዚህም ፡
የዚያን ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ አቤል ፡ ምጽራይም ፡
ብለው ፡ ጠሩት ፤ እርሱም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡
ነው ። ልጆቹም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንደዚያው ፡ ፲፪፤
፲፫፤ አደረጉለት ፤ ልጆቹም ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡
አጓዙት ÷ በለ ፡ ሁለት ፡ ክፍል ፡ በሆነች ፡ ዋሻም ፡
ቀበሩት ፤ እርስዋም ፡ በመምሬ ፡ ፊት ፡ ያለች ÷
አብርሃም ፡ ለመቃብር ፡ ርስት ፡ ከኬጢያዊ ፡
ከኤፍሮን ፡ ከእርሻው ፡ ጋር ፡ የገዛት ፡ ዋሻ ፡ ናት ።
፲፬፤ ዮሴፍና ፡ ወንድሞቹ ፡ አባቱንም ፡ ሊቀብሩ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የወጡት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አባ
ቱን ፡ ከቀበረ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ተመለሱ ።
፲፭፤ የዮሴፍም ፡ ወንድሞች ፡ አባታቸው ፡ እንደ ፡
ሞተ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— ምናልባት ፡
ዮሴፍ ፡ ይጠላን ፡ ይሆናል ÷ በደረግንበትም ፡
ክፉት ፡ ሁሉ ፡ ብድራት ፡ ይመልስብን ፡ ይሆ
ናል ። ወደ ፡ ዮሴፍም ፡ መልእክት ፡ ላኩ ፡ እንዲ ፲፮፤
ህም ፡ አሉት ፡— አባትህ ፡ ገና ፡ ሳይሞት ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ አዝዘአል ፡— ዮሴፍን ፡ እንዲህ ፡ ፲፯፤
በሉት ፡— እባክህ ፡ የወንድሞችህን ፡ በደል ፡
ኃጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ በል ÷ እነርሱ ፡ በአ
ንተ ፡ ከፍተው ፡ ብሃልና ፤ አሁንም ፡ እባክህ ፡ የአ
ባትህ ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ፡ የበደሉህን ፡ ይቅር ፡
በል ። ዮሴፍም ፡ ይህን ፡ ሲሉት ፡ አለቀሰ ። ወን ፲፰፤
ድሞቹ ፡ ደግሞ ፡ መጡ ፡ በፊቱም ፡ ሰግደው ፡—
እነሆ ፡ እኛ ፡ ለአንተ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ነን ፡ አሉት ።
፲፱፤ ዮሴፍም ፡ አላቸው ፡— አትፍሩ ፤ እኔ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፋንታ ፡ ነኝን ? እናንተ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ፳ ፡
አሰባችሁብኝ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡
ሆነው ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ እንዲድን ፡ ለማድረግ ፡
ለመልካም ፡ አሰበው ። አሁንም ፡ አትፍሩ ፤ እኔ ፡ ፳፩፤
እናንተንና ፡ ልጆቻችሁን ፡ እመግባችኋለሁ ።
አጽናናቸውም ፡ ደስ ፡ አሰኛቸውም ።

፳፪፤ ዮሴፍም ፡ በግብፅ ፡ ተቀመጠ ÷ እርሱና ፡ የአ
ባቱም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፤ ዮሴፍም ፡ መቶ ፡ አሥር ፡
ዓመት ፡ ኖረ ። ዮሴፍም ፡ የኤፍሬምን ፡ ልጆች ፡ ፳፫፤
እስከ ፡ ሦስት ፡ ትውልድ ፡ አየ ፤ የምናሴ ፡ ልጅ ፡
የማኪር ፡ ልጆችም ፡ በዮሴፍ ፡ ጭን ፡ ላይ ፡
ተወለዱ ። ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹን ፡ አለ ፡— እኔ ፡ ፳፬፤
እሞታለሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ መጐብኘትን ፡
ይጐበኛችኋል ÷ ከዚህችም ፡ ምድር ፡ ያወጣች
ኋል ፤ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡
ወደ ፡ ማለላቸው ፡ ምድር ፡ ያደርሳችኋል ። ዮሴ ፳፭፤
ፍም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡— እግዚአብሔር ፡
ሲያስባችሁ ፡ አጥንቴን ፡ ከዚህ ፡ አንሥታችሁ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ውሰዱ ፡ ብሎ ፡ አማላቸው ።
፳፮፤ ዮሴፍም ፡ በመቶ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ዕድሜው ፡
ሞተ ፤ በሽቱም ፡ አሹት ÷ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በሣ
ጥን ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ።

* * *

አ ሪ ት ፡ ዘ ጸ አ ት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፤ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ የገቡት ፡ የእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
፪ ፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከቤተ ፡ ሰቡ ፡ ጋር ፡ ገባ ። ሮቤል ÷
፫ ፤ ስምዖን ÷ ሌዊ ÷ ይሁዳ ÷ ይሳኮር ÷ ዛብሎን ÷
፬ ፤ ብንያም ÷ ዳን ÷ ንፍታሌም ÷ ጋድ ÷ አሴር ።
፭ ፤ ከያዕቆብ ፡ ጕልበት ፡ የወጡት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ሰባ ፡ ነፍሶች ፡ ነበሩ ፤ ዮሴፍም ፡ አስቀድሞ ፡
፮ ፤ በግብፅ ፡ ነበረ ። ዮሴፍም ፡ ሞተ ÷ ወንድሞ
፯ ፤ ቹም ÷ ያም ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ አፈሩ ÷ እጅግም ፡ በዙ ÷ ተባዙም ÷
እጅግም ፡ ጸኑ ፤ ምድሪቱም ፡ በእነርሱ ፡ ሞላች ።
፰ ፤ በግብፅም ፡ ዮሴፍን ፡ ያላወቀ ፡ አዲስ ፡ ንጉሥ ፡
፱ ፤ ተነሣ ። እርሱም ፡ ሕዝቡን ፡ —እነሆ ÷ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ሕዝብ ፡ ከእኛ ፡ ይልቅ ፡ በዝ
፲ ፤ ተዋል ፡ በርትተውማል ፤ እንዳይበዙ ÷ ሰል
ፍም ፡ በተነሣብን ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ አግ
ዘው ፡ እንዳይወጉን ፡ ከምድሪቱም ፡ እንዳይ
፲፩ ፤ ወጡ ÷ ኑ ፡ እንጠበብባቸው ፡ አለ ። በብርቱ ፡
ሥራም ፡ ያስጨንቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ ግብር ፡ አስገ
ባሪዎችን ፡ ሾመባቸው ፤ ለፈርዖንም ፡ ፊቶም
ንና ፡ ራምሴን ፡ ጽኑ ፡ ከተሞች ፡ አድርገው ፡
፲፪ ፤ ሠሩ ። ነገር ፡ ግን ፡ እንዳስጨነቁአቸው ፡ መጠን ፡
እንዲሁ ፡ በዙ ÷ እጅግም ፡ ጸኑ ፤ ከእስራኤልም ፡
፲፫ ፤ ልጆች ፡ የተነሣ ፡ ተጸይፈዋቸው ፤ ነበር ። ግብፃ
ውያንም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በመከራ ፡
፲፬ ፤ ገዙአቸው ። በጽኑ ፡ ሥራ ÷ በሞርቃ ፡ በጡብም ፡
በእርሻም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በመከራም ፡ በሚያሠ
ሩአቸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ ሕይወታቸውን ፡ ያስ
መርሩአቸው ፡ ነበር ።
፲፭ ፤ የግብፅም ፡ ንጉሥ ፡ አንዲቱ ፡ ሲፓራ ፡ ሁለ
ተኛይቱም ፡ ፉሐ ፡ የሚባሉትን ፡ የዕብራውያ
፲፮ ፤ ንን ፡ አዋላጆች ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፡— እና
ንተ ፡ የዕብራውያንን ፡ ሴቶች ፡ ስታዋልዱ ÷
ለመውለድ ፡ እንደ ፡ ደረሱ ፡ ባያችሁ ፡ ጊዜ ÷
ወንድ ፡ ቢሆን ፡ ግደሉት ፤ ሴት ፡ ብትሆን ፡ ግን ፡
፲፯ ፤ በሕይወት ፡ ትኑር ። አዋላጆች ፡ ግን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ፈሩ ÷ የግብፅ ፡ ንጉሥም ፡ እንዳዘ
ዛቸው ፡ አላደረጉም ÷ ወንዶቹን ፡ ሕፃናትንም ፡
፲፰ ፤ አዳኑአቸው ። የግብፅም ፡ ንጉሥ ፡ አዋላጆ
ችን ፡ ጠርቶ ፡ —ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረጋችሁ ?
ወንዶቹን ፡ ሕፃናትንስ ፡ ለምን ፡ አዳናችሁ ?
፲፱ ፤ አላቸው ። አዋላጆችም ፡ ፈርዖንን ፡ —የዕብራው
ያን ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ ግብፅ ፡ ሴቶች ፡ ስላልሆኑ ፤
እነርሱ ፡ ጠንካሮች ፡ ናቸውና ፡ አዋላጆች ፡ ሳይ
፳ ፤ ገቡ ፡ ስለሚወልዱ ፡ ነው ፡ አሉት ። እግዚአ
ብሔርም ፡ ለአዋላጆች ፡ መልካም ፡ አደረገላ
፳፩ ፤ ቸው ፤ ሕዝቡም ፡ በዛ ÷ እጅግም ፡ ጸና ። እን
ዲህም ፡ ሆነ ፤ አዋላጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡
ስለ ፡ ፈሩ ፡ ቤቶችን ፡ አደረገላቸው ። ፳፪ ፤ ፈርዖ
ንም ፡ —የሚወለደውን ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ወንዝ ፡ ጣሉት ÷ ሴትን ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡
ግን ፡ በሕይወት ፡ አድኑአት ፡ ብሎ ፡ ሕዝቡን ፡
ሁሉ ፡ አዘዘ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፤ ከሌዊ ፡ ወገንም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሄዶ ፡ የሌ
፪ ፤ ዊን ፡ ልጅ ፡ አገባ ። ሴቲቱም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ወለደች ፤ መልካምም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በየች ፡ ጊዜ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ሸሸገችው ። ፫ ፤ ደግ
ሞም ፡ ልትሸሽገው ፡ ባልቻለች ፡ ጊዜ ÷ የደን
ገል ፡ ሣጥን ፡ ለእርሱ ፡ ወስዳ ፡ ዝፍትና ፡ ቅጥ
ራን ፡ ለቀለቀችው ፤ ሕፃኑንም ፡ አኖረችበት ÷
በወንዝም ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ በቄጠማ ፡ ውስጥ ፡ አስ
ቀመጠችው ። ፬ ፤ እኅቱም ፡ የሚደረግበትን ፡
፭ ፤ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በሩቅ ፡ ቆማ ፡ ትጐበኘው ፡
ነበር ። ፭ ፤ የፈርዖንም ፡ ልጅ ፡ ልትታጠብ ፡ ወደ ፡
ወንዝ ፡ ወረደች ፤ ደንገጥሮችዋም ፡ በወንዝ ፡
ዳር ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፤ ሣጥኑንም ፡ በቄጠማ ፡
ውስጥ ፡ አየች ÷ ደንገጥርዋንም ፡ ልካ ፡ አስመ
ጣችው ። ፮ ፤ በከፈተችውም ፡ ጊዜ ፡ ሕፃኑን ፡
አየች ÷ እነሆም ፡ ሕፃኑ ፡ ያለቅስ ፡ ነበር ፤ አዘነ
ችለትም ፡— ይህ ፡ ከዕብራውያን ፡ ልጆች ፡
አንድ ፡ ነው ፡ አለች ። ፯ ፤ እኅቱም ፡ ለፈርዖን ፡
ልጅ ፡— ሕፃኑን ፡ ታጠባልሽ ፡ ዘንድ ፡ ሄጄ ፡
የምታጠባ ፡ ሴት ፡ ከዕብራውያን ፡ ሴቶች ፡ ልጥ
ራልሽን ? አለቻት ። ፰ ፤ የፈርዖንም ፡ ልጅ ፡— ፱ ፤
ሂጂ ፡ አለቻት ፤ ብላቴናይቱም ፡ ሄዳ ፡ የሕፃኑን ፡
እናት ፡ ጠራች ። ፱ ፤ የፈርዖንም ፡ ልጅ ፡— ይህን ፡
ሕፃን ፡ ወስደሽ ፡ አጥቢልኝ ÷ ዋጋሽንም ፡ እሰ
ጥሻለሁ ፡ አለቻት ። ሴቲቱም ፡ ሕፃኑን ፡ ወስዳ ፡
አጠባችው ። ፲ ፤ ሕፃኑም ፡ አደገ ÷ ወደ ፡ ፈርዖ
ንም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ አመጣችው ÷ ለእርስዋም ፡
ልጅ ፡ ሆነላት ። እኔ ፡ ከውኃ ፡ አውጥቼዋለ
ሁና ፡ ስትልም ፡ ስሙን ፡ ሙሴ ፡ ብላ ፡ ጠራ
ችው ።
፲፩ ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ሙሴ ፡
ጎበዝ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ወንድሞቹ ፡ ወጣ ÷
የሥራቸውንም ፡ መከራ ፡ ተመለከተ ፤ የግብ
ፅም ፡ ሰው ፡ የወንድሞቹን ፡ የዕብራውያንን ፡
ሰው ፡ ሲመታ ፡ አየ ። ፲፪ ፤ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡
ተመለከተ ÷ ማንንም ፡ አላየም ÷ ግብፃዊው
ንም ፡ ገደለ ÷ በአሸዋም ፡ ውስጥ ፡ ሸሸገው ።
፲፫ ፤ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ወጣ ÷ ሁለቱም ፡ የዕብራ
ውያን ፡ ሰዎች ፡ ሲጣሉ ፡ አየ ፤ በዳዩንም ፡—
ለምን ፡ ባልንጀራህን ፡ ትመታዋለህ ? አለው ።
፲፬ ፤ ያም ፡— በእኛ ፡ ላይ ፡ አንተን ፡ አለቃ ፡ ወይስ ፡
ዳኛ ፡ ማን ፡ አደረገህ ? ወይስ ፡ ግብፃዊውን ፡
እንደ ፡ ገደልኸው ፡ ልትገድለኝ ፡ ትሻለህን ?

አለው ። ሙሴም ፡— በእውነት ፡ ይህ ፡ ነገር ፡
፲፫ ፡ ታውቆአል ፡ ብሎ ፡ ፈራ ። ፈርዖንም ፡ ይህን ፡
ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሙሴን ፡ ሊገድለው ፡ ፈለገ ።
ሙሴ ፡ ግን ፡ ከፈርዖን ፡ ፊት ፡ ኰበለለ ÷ በም
ድያምም ፡ ምድር ፡ ተቀመጠ ፤ በውኃም ፡ ጕድ
ጓድ ፡ አጠገብ ፡ ወረፈ ።
፲፬ ፡ ለምድያምም ፡ ካህን ፡ ሰባት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ነበሩት ፤ እነርሱም ፡ መጥተው ፡ ውኃ ፡ ቀዱ ÷
የአባታቸውንም ፡ በጎች ፡ ሊያጠጡ ፡ የውኃ
፲፭ ፡ ውን ፡ ገንዳ ፡ ሞሉ ። እረኞችም ፡ መጥተው ፡
ገፉአቸው ፤ ሙሴ ፡ ግን ፡ ተነሥቶ ፡ ረዳቸው ÷
፲፮ ፡ በጎቻቸውንም ፡ አጠጣላቸው ። ወደ ፡ አባታ
ቸው ፡ ወደ ፡ ራጉኤልም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡—
ስለ ፡ ምን ፡ ዛሬ ፡ ፈጥናችሁ ፡ መጣችሁ ፡ አላ
፲፱ ፡ ቸው ። እነርሱም ፡— አንድ ፡ የግብፅ ፡ ሰው ፡
ከእረኞች ፡ እጅ ፡ አዳነን ÷ ደግሞም ፡ ቀዳልን ÷
፳ ፡ በጎቻችንንም ፡ አጠጣ ፡ አሉ ። ልጆቹንም ፡—
እርሱ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ለምንስ ፡ ያንን ፡ ሰው ፡
ተዋችሁት ? ጥሩት ፡ እንጀራም ፡ ይብላ ፡ አላ
፳፩ ፡ ቸው ። ሙሴም ፡ ከዚያ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ሊቀ
መጥ ፡ ወደደ ፤ ልጁንም ፡ ሲፓራን ፡ ለሙሴ ፡
፳፪ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠው ። ወንድ ፡
ልጅም ፡ ወለደች ፡— በሌላ ፡ ምድር ፡ መጻተኛ ፡
ነኝ ፡ ሲል ፡ ስሙን ፡ ጌርሳም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፳፫ ፡ ከዚያም ፡ ከብዙ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤
የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ሞተ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ከባርነት ፡ የተነሣ ፡ አለቀሱ ÷ ጮኹም ÷ ስለ ፡
ባርነታቸውም ፡ ጩኸታቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአ
፳፬ ፡ ብሔር ፡ ወጣ ። እግዚአብሔርም ፡ የልቅሶአ
ቸውን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከአ
ብርሃምና ፡ ከይስሐቅ ፡ ከያዕቆብም ፡ ጋር ፡ ያደ
፳፭ ፡ ረገውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አሰበ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አየ ÷ እግዚአብ
ሔርም ፡ በእነርሱ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ አወቀ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ፡ ሙሴም ፡ የዮቶርን ፡ የአማቱን ፡ የምድያምን ፡
ካህን ፡ በጎች ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ዳርቻም ፡ በጎቹን ፡ ነዳ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔ
፪ ፡ ርም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ኮሬብ ፡ መጣ ። የእግዚአ
ብሔርም ፡ መልአክ ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ በእ
ሾህ ፡ ቍጥቋጦ ፡ መካከል ፡ ታየው ፤ እነሆም ፡
ቍጥቋጦው ፡ በእሳት ፡ ሲነድድ ፡ ቍጥቋጦውም ፡
፫ ፡ ሳይቃጠል ፡ አየ ። ሙሴም ፡— ልሂድና ፡ ቍጥቋ
ጦው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልተቃጠለም ፡ ይህን ፡ ታላቅ ፡
፬ ፡ ራእይ ፡ ልይ ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡
ይመለከት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከቍጥቋጦው ፡ ውስጥ ፡ እር
ሱን ፡ ጠርቶ ፡— ሙሴ ÷ ሙሴ ፡ ሆይ ፡ አለ ።
፭ ፡ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ አለ ። ወደዚህ ፡ አትቅ
ረብ ፤ አንተ ፡ የቆምህበት ፡ ስፍራ ፡ የተቀደሰች ፡
መሬት ፡ ናትና ፡ ጫማህን ፡ ከእግርህ ፡ አውጣ ፡
፮ ፡ አለው ። ደግሞም ፡— እኔ ፡ የአባትህ ፡ አምላክ ÷
የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አምላክ ፡
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ አለው ። ሙሴም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ፈርቶአ
፯ ፡ ልና ፡ ፊቱን ፡ ሸፈነ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡—
በግብፅ ፡ ያለውን ፡ የሕዝቤን ፡ መከራ ፡ በእው
ነት ፡ አየሁ ÷ ከአስገባሪዎቻቸውም ፡ የተነሣ ፡
ጩኸታቸውን ፡ ሰማሁ ፤ ሥቃያቸውንም ፡ አው
፰ ፡ ቄአለሁ ፤ ከግብፃውያንም ፡ እጅ ፡ አድናቸው ፡
ዘንድ ÷ ከዚያችም ፡ አገር ፡ ወተትና ፡ ማር ፡
ወደምታፈስሰው ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ሰፈይቱና ፡ ወደ ፡
መልካሚቱ ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ከነዓናውያንም ፡ ወደ ፡
ኬጢያውያንም ፡ ወደ ፡ አሞራውያንም ፡ ወደ ፡
ፌርዛውያንም ፡ ወደ ፡ ኤዊያውያንም ፡ ወደ ፡
ኢያቡሳውያንም ፡ ስፍራ ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡
፱ ፡ ወረድሁ ። አሁንም ፡ እነሆ ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ጩኸት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ወጣ ፡ ግብፃውያንም ፡
የሚያደርጉባቸውን ፡ ግፍ ፡ ደግሞ ፡ አየሁ ።
፲ ፡ አሁንም ፡ ና ÷ ሕዝቤን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
ከግብፅ ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ እልክ
፲፩ ፡ ሃለሁ ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡— ወደ ፡ ፈር
ዖን ፡ የምሄድ ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡
የማወጣ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ? አለው ። እርሱም ፡—
፲፪ ፡ በእውነት ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ፤
እኔም ፡ እንደ ፡ ላክሁህ ፡ ምልክትህ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ሕዝቡን ፡ ከግብፅ ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡
ተራራ ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትገዛላችሁ ፡
አለ ።
፲፫ ፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ወደ ፡
እስራኤል ፡ ልጆች ፡ በመጣሁ ፡ ጊዜ ፡— የአባቶ
ቻችሁ ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ላከኝ ፡ ባል
ሁም ፡ ጊዜ ፡— ስሙስ ፡ ማን ፡ ነው ? ቢሉኝ ፡ ጊዜ ÷
፲፬ ፡ ምን ፡ እላቸዋለሁ ? አለው ። እግዚአብሔርም ፡
ሙሴን ፡— « ያለና ፡ የሚኖር ፡ » እኔ ፡ ነኝ ፡ አለው ፤
እንዲህ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡— « ያለና ፡ የሚ
ኖር ፡ » ወደ ፡ እናንተ ፡ ላከኝ ፡ ትላለህ ፡ አለው ።
፲፭ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡—
ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ትላለህ ፡— የአ
ባቶቻችሁ ፡ አምላክ ÷ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይ
ስሐቅም ፡ አምላክ ፡ የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ላከኝ ፤ ይህ ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ስሜ ፡ ነው ÷ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ድረ
፲፮ ፡ ስም ፡ መታሰቢያዬ ፡ ይህ ፡ ነው ። ሂድ ፡ የእስ
ራኤልንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሰብስብ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ የአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ የአብርሃም ፡
የይስሐቅም ፡ የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡— መጕብኘ
ትን ፡ ጐበኘኋችሁ ÷ በግብፅም ፡ የሚደረግባች
፲፯ ፡ ሁን ፡ አየሁ ፤ ከግብፅም ፡ መከራ ፡ ወደ ፡ ከነዓና
ውያን ፡ ወደ ፡ ኬጢያውያንም ፡ ወደ ፡ አሞራ
ውያንም ፡ ወደ ፡ ፌርዛውያንም ፡ ወደ ፡ ኤዊያ
ውያንም ፡ ወደ ፡ ያቡሳውያንም ፡ አገር ፡ ወተ
ትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስስ ፡ አገር ፡ አወጣችኋለሁ ፡
፲፰ ፡ አልሁ ፡ ብሎ ፡ ተገለጠልኝ ፡ በላቸው ። እነር
ሱም ፡ ቃልህን ፡ ይሰማሉ ፤ አንተና ፡ የእስራ
ኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ንጉሥ ፡
ትገባላችሁ ፡— የዕብራውያን ፡ አምላክ ፡ እግዚ

አብሔር ፡ ተገለጠልን ፤ አሁንም ፡ ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንሠዋ ፡ ዘንድ ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንሂድ ፡ ትሉታላ
፲፱፡ ችሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ እንደማይፈቅ
፳፡ ድላችሁ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ። እኔም ፡ እጄን ፡ እዘ
ረጋለሁ ÷ በማደርግባቸውም ፡ ተአምራቴ ፡ ሁሉ ፡ ግብፅን ፡ እመታለሁ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ይለቅቃች
፳፩፡ ኋል ። በግብፃውያንም ፡ ፊት ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሞገስን ፡ እሰጣለሁ ፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ በሄዳችሁ ፡ ጊዜ ፡ ባዶ ፡ እጃችሁን ፡ አትሄዱም ፤
፳፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ እያንዳንዲቱ ፡ ሴት ፡ ከጎረቤትዋ ፡ በቤትዋም ፡ ካለችው ፡ ሴት ፡ የብር ፡ ዕቃ ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ልብስም ፡ ትለምናለች ፤ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡ ልጆቻችሁ ፡ ላይ ፡ ታደርጉታላችሁ ፤ ግብፃውያንንም ፡ ትበዘብዛላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ሙሴም ፡ መለሰ ፡ – እነሆ ፡ አያምኑኝም ፡ ቃሌንም ፡ አይሰሙም ፡ — እግዚአብሔር ፡ ከቶ ፡
፪፡ አልተገለጠልህም ፡ ይሉኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ — ይህች ፡ በእጅህ ፡ ያለችው ፡ ምንድር ፡ ናት ? አለው ። እርሱም ፡ — በትር ፡ ናት ፡ አለ ።
፫፡ ወደ ፡ መሬት ፡ ጣላት ፡ አለው ፤ እርሱም ፡ በመሬት ፡ ጣላት ÷ እባብም ፡ ሆነች ፤ ሙሴም ፡ ከእ
፬፡፭፡ ርስዋ ፡ ሸሸ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — የአባቶቻቸው ፡ አምላክ ÷ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አምላክ ፡ የያዕቆብም ፡ አምላክ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተገለጠልህ ፡ እንዲያምኑ ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ ጅራትዋን ፡ ያዝ ፡ አለው ። እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ያዛት ፡ በእጁም ፡
፮፡ ውስጥ ፡ በትር ፡ ሆነች ። እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ — እጅህን ፡ ወደ ፡ ብብትህ ፡ አግባ ፡ አለው ። እጁንም ፡ ወደ ፡ ብብቱ ፡ አገባት ፤ ባወጣትም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷ እጁ ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡
፯፡ ለምጽ ፡ ሆነች ። እርሱም ፡ — እጅህን ፡ ወደ ፡ ብብትህ ፡ መልስ ፡ አለው ። እጁንም ፡ ወደ ፡ ብብቱ ፡ መለሳት ÷ ከብብቱም ፡ ባወጣት ፡ ጊዜ ፡
፰፡ እነሆ ፡ ተመልሳ ፡ ገላውን ፡ መሰለች ። ደግሞም ፡ አለው ፡ — እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ ባያምኑህ ፡ የፊተኛይቱንም ፡ ምልክት ፡ ነገር ፡ ባይሰሙ ÷ የሁለተኛይቱን ፡ ምልክት ፡ ነገር ፡ ያምናሉ ።
፱፡ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እነዚህን ፡ ሁለት ፡ ምልክቶች ፡ ባያምኑ ፡ ቃልህንም ፡ ባይሰሙ ÷ ከወንዙ ፡ ውኃን ፡ ወስደ ÷ በደረቁም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ አፍስሰው ፤ ከወንዙም ፡ የወሰድኸው ፡ ውኃ ፡ በደረቁ ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ደም ፡ ይሆናል ።
፲፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ አፌ ፡ ኩልታፋ ፡ ምላሴም ፡ ጸያፍ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፤ ትናንት ፡ ከትናንት ፡ ወዲያ ፡ ባሪያህንም ፡ ከተናገርኸኝ ፡ ጀምሮ ፡ አፈ ፡ ትብ ፡
፲፩፡ ሰው ፡ አይደለሁም ። እግዚአብሔርም ፡ — የሰውን ፡ አፍ ፡ የፈጠረ ፡ ማን ፡ ነው ? ዲዳስ ፡ ደንቆሮስ ፡ የሚያይስ ፡ ዕውርስ ፡ ያደረገ ፡ ማን ፡ ነው ? እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለሁምን ?
፲፪፡ እንግዲህ ፡ አሁን ፡ ሂድ ÷ እኔም ፡ ከአፍህ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ÷ የምትናገረውንም ፡ አስተምርሃለሁ ፡
፲፫፡ አለው ። እርሱም ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ በምትልከው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ ትልክ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡
፲፬፡ በሙሴ ፡ ላይ ፡ ነደደ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡ — ሌዋዊው ፡ ወንድምህ ፡ አሮን ፡ አለ ፡ አይደለምን ? እርሱ ፡ ደኅና ፡ እንዲናገር ፡ አውቃለሁ ፤ እነሆም ፡ ደግሞ ፡ ሊገናኝህ ፡ ይመጣል ፤ ባየህም ፡ ጊዜ ፡ በልቡ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ። አንተም ፡ ትና
፲፭፡ ገረዋለህ ፡ ቃሉንም ፡ በአፉ ፡ ታደርገዋለህ ፤ እኔ ፡ ከአፍህና ፡ ከአፉ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ÷ የምታደርጉትንም ፡ አስተምራችኋለሁ ። እርሱ ፡
፲፮፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ ይናገራል ፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እርሱ ፡ አፍ ፡ ይሆንልሃል ፡ አንተም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፋንታ ፡ ትሆንለታለህ ። ይህችንም ፡ ተአምራት ፡ የምታደርግባትን ፡ በትር ፡ በእጅህ ፡ ይዘሃት ፡ ሂድ ።
፲፯፡ ሙሴም ፡ ሄደ ÷ ወደ ፡ አማቱ ፡ ወደ ፡ዮቶር ፡ ተመለሰ ፡ — እስከ ፡ ዛሬ ፡ በሕይወት ፡ እንዳሉ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ተመልሼ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወደ ፡ ወንድሞቼ ፡ ልሂድ ፡ አለው ። ዮቶርም ፡ ሙሴን ፡ — በሰላም ፡ ሂድ ፡ አለው ። እግዚአ
፲፱፡ ብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በምድያም ፡ — ነፍስህን ፡ የሚሹት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሞተዋልና ፡ ተመልሰህ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሂድ ፡ አለው ። ሙሴም ፡
፳፡ ሚስቱንና ፡ ልጆቹን ፡ ወሰደ ÷ በአህያ ፡ ላይም ፡ አስቀመጣቸው ÷ ወደ ፡ ግብፅም ፡ አገር ፡ ተመለሰ ፤ ሙሴም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በትር ፡ ይዘ ፡
፳፩፡ ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ — ወደ ፡ ግብፅ ፡ ስትመለስ ፡ በእጅህ ፡ ያደረግሁትን ፡ ተአምራት ፡ ሁሉ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ ተመልከት ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ልቡን ፡ አጸናዋለሁ ÷ ሕዝቡንም ፡ አይለቅቅም ። ፈር
፳፪፡ ዖንንም ፡ — እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — እስራኤል ፡ የበኩር ፡ ልጄ ፡ ነው ፤ ይገዝልኝ ፡
፳፫፡ ዘንድ ፡ ልጄን ፡ ልቀቅ ፡ አልሁህ ፤ አንተም ፡ ትለቅቀው ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አልህ ፤ እነሆ ፡ እኔ ፡ የበኩር ፡ ልጅህን ፡ እገድላለሁ ፡ ትለዋለህ ።
፳፬፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በመንገድ ፡ ላይ ፡ በደረበት ፡ ስፍራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተገናኘው ፡ ሊገድለውም ፡ ፈለገ ። ሲፓራም ፡ ሚስቱ ፡ በልጩት ፡ ወሰደች ÷ የልጅዋንም ፡ ሸለፈት ፡ ገረዘች ÷ ወደ ፡ እግሩም ፡ ጣለችው ፡ — አንተ ፡
፳፭፡ ለእኔ ፡ የደም ፡ ሙሽራ ፡ ነህ ፡ አለች ። ከእርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ። የዚያን ፡ ጊዜ ፡ — ስለ ፡ ግርዛቱ ፡ አንተ ፡ የደም ፡ ሙሽራ ፡ ነህ ፡ አለች ።
፳፮፡ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ — ሄደህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሙሴን ፡ ተገናኘው ፡ አለው ፤ ሄዶም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ተገናኘው ÷ ሳመውም ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእርሱ ፡
፳፯፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ያዘዘውንም ፡ ተአምራት ፡ ሁሉ ፡ ለአሮን ፡ ተናገረው ። ሙሴና ፡

አሮንም ፡ ሄዱ ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ሽማ
፴፫ ፡ ግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰቡ ። አሮንም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለሙሴ ፡ የነገረውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
ተናገረ ÷ ተአምራቱንም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አደ
፴፬ ፡ ረገ ። ሕዝቡም ፡ አመኑ ፤ እግዚአብሔርም ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ጐበኘ ፡ ጭንቀ
ታቸውንም ፡ እንዳየ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ አጐነበሱ ፡
ሰገዱም ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ መጥተው ፡
ፈርዖንን ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
በምድረ ፡ በዳ ፡ በዓል ፡ ያደርግልኝ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝ
፪ ፡ ቤን ፡ ልቀቅ ። ፈርዖንም ፡— ቃሉን ፡ እሰማ ፡
ዘንድ ፡ እስራኤልንስ ፡ እለቅቅ ፡ ዘንድ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ማን ፡ ነው ? እግዚአብሔርን ፡ አላው
ቅም ÷ እስራኤልንም ፡ ደግሞ ፡ አልለቅቅም ፡
፫ ፡ አለ ። እነርሱም ፡— የዕብራውያን ፡ አምላክ ፡
ተገናኘን ፤ ቸነፈር ፡ ወይም ፡ ሰይፍ ፡ እንዳይጥ
ልብን ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ እንድንሄድ ÷ ለአምላካችን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ እንድንሠዋ ፡ እንለምንሃለን ፡ አሉት ።
፬ ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥም ፡— አንተ ፡ ሙሴ ፡ አንተም ፡
አሮን ÷ ሕዝቡን ፡ ለምን ፡ ሥራቸውን ፡ ታስተ
ዋላችሁ ? ወደ ፡ ተግባራችሁ ፡ ሂዱ ፡ አላቸው ።
፭ ፡ ፈርዖንም ፡— እነሆ ፡ የምድሩ ፡ ሕዝብ ፡ አሁን ፡
በዝቶአል ÷ እናንተም ፡ ሥራቸውን ፡ ታስፈቱ
፮ ፡ አቸዋላችሁ ፡ አለ ። ፈርዖንም ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡
የሕዝቡን ፡ አስገባሪዎች ፡ ሹማምቶቹንም ፡ እን
፯ ፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘ ፡— እንደ ፡ ወትሮው ፡ ለጡብ ፡
ሥራ ፡ ደግሞ ፡ ገለባ ፡ ለሕዝቡ ፡ አትስጡ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ሄደው ፡ ገለባ ፡ ይሰብስቡ ።
፰ ፡ ቀድሞ ፡ ያደርጉት ፡ የነበረውን ፡ የጡብ ፡ ቍጥር ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አድርጉት ፡ ምንም ፡ ከእርሱ ፡
አታጕድሉ ፤ ሥራ ፡ ሰልችተዋልና ፡ ስለዚህ ፡—
ለአምላካችን ፡ እንድንሠዋ ፡ እንሂድ ፡ እያሉ ፡
፱ ፡ ይጮኻሉ ። እርሱንም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በሰ
ዎች ፡ ላይ ፡ ሥራው ፡ ይክበድባቸው ፡ ከንቱ ፡
፲ ፡ ቃልም ፡ አያስቡ ። የሕዝቡም ፡ አስገባሪዎች ፡
ሹማምቶቹም ፡ ወጡ ÷ ሕዝቡንም ፡— ፈርዖን ፡
፲፩ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ገለባ ፡ አልሰጣችሁም ። እና
ንተ ፡ ሂዱ ÷ ከምታገኙበትም ፡ ስፍራ ፡ ገለባ ፡ ሰብ
ስቡ ፡ ከሥራችሁ ፡ ግን ፡ ምንም ፡ አይጐድልም ፡
፲፪ ፡ አሉአቸው ። ሕዝቡም ፡ ስለ ፡ ገለባ ፡ እብቅ ፡
ሊሰበስቡ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ተበተኑ ።
፲፫ ፡ አስገባሪዎቹም ፡— ገለባ ፡ ትቀበሉበት ፡ እንደ ፡
ነበረ ፡ ጊዜ ፡ የቀን ፡ ሥራችሁን ፡ ጨርሱ ፡ እያሉ ፡
፲፬ ፡ አስቸኰሉአቸው ። የፈርዖንም ፡ አስገባሪዎች ፡—
ቀድሞ ፡ ታደርጉ ፡ እንደ ፡ ነበራችሁ ፡ ትናን
ትናና ፡ ዛሬ ፡ የተቈጠረውን ፡ ጡብ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ አትጨርሱም ? እያሉ ፡ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ አለቆቹን ፡ ገረፉ ።
፲፭ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አለቆችም ፡ ወደ ፡ ፈር
ዖን ፡ መጡ ፡— ለምን ፡ በባሪያዎችህ ፡ እንዲህ ፡
፲፮ ፡ ታደርጋለህ ? ገለባ ፡ አይሰጡንም ÷ የጡቡንም ፡
ሥራ ፡ እንድንሠራ ፡ ያዝዙናል ፤ እነሆም ፡ ባሪያ
ዎችህን ፡ ይገርፉናል ፤ ግድፈቱ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡
፲፯ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ጮኹ ። እርሱ ፡
ግን ፡— ሰልችታችኋል ÷ ሰልችታችኋል ፤ ስለዚ
ህም ፡— እንሂድ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ እንሠዋ ፡
፲፰ ፡ ትላላችሁ ። አሁንም ፡ ሂዱ ÷ ሥሩ ፤ ገለባ ፡ አይ
፲፱ ፡ ሰጡአችሁም ÷ የጡቡን ፡ ቍጥር ፡ ግን ፡ ታመጣ
ላችሁ ፡ አላቸው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ አለ
፳ ፡ ቆች ፡— ዕለት ፡ ዕለት ፡ ከምትሠሩት ፡ ከጡቡ ፡
ቍጥር ፡ ምንም ፡ አታጕድሉ ፡ በሉአቸው ፡ ጊዜ ፡
ነገሩ ፡ እንደ ፡ ከፋባቸው ፡ አዩ ። ከፈርዖንም ፡
፳፩ ፡ ዘንድ ፡ ሲወጡ ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ በፊታ
ቸው ፡ ቆመው ፡ ተገናኙአቸው ። እነርሱም ፡—
፳፪ ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ፊት ፡ ሽታችንን ፡ አግ
ምታችሁታልና ÷ ይገድሉንም ፡ ዘንድ ፡ ሰይ
ፍን ፡ በእጃቸው ፡ ሰጥታችኋቸዋልና ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ይመልከታችሁ ፡ ይፍረድባችሁም ፡
አሉአቸው ።
፳፫ ፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመለሰና ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ አስከ
ፋህ ? ስለ ፡ ምንስ ፡ ላክኸኝ ? በስምህ ፡ እና
፭ ፡ ገር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ከገባሁ ፡ ወዲህ ÷
ይህን ፡ ሕዝብ ፡ አስከፍቶታልና ፤ አንተም ፡ ሕዝ
ብህን ፡ ክቶ ፡ አላዳንኸውም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— በጸ
፩ ፡ ናች ፡ እጅ ፡ ይለቀቃትኋልና ÷ በጸናችም ፡
እጅ ፡ ከምድሩ ፡ አስወጥቶ ፡ ይሰድዳቸዋልና ፡
አሁን ፡ በፈርዖን ፡ የማደርገውን ፡ ታያለህ ።
፪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ተናገረው ፡ አለ
፫ ፡ ውም ፡— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ለአብር
ሃምም ፡ ለይስሐቅም ፡ ለያዕቆብም ፡ ሁሉን ፡ እን
ደሚችል ፡ አምላክ ፡ ተገለጥሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ስሜ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልታወቀላቸውም ፡
፬ ፡ ነበር ። የተሰደዱባትንም ፡ ምድር ÷ የእንግድነ
፭ ፡ ታቸውን ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ÷ እሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ አቆ
ምሁ ። ደግሞ ፡ እኔ ፡ ግብፃውያን ፡ የገዙአቸ
፮ ፡ ውን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ልቅሶ ፡ ሰማሁ ፤
ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ አሰብሁ ። ስለዚህም ፡ ለእስ
፯ ፡ ራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡—እኔ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነኝ ÷ ከግብፃውያንም ፡ ባርነት ፡
አወጣችኋለሁ ÷ ከተገዥነታቸውም ፡ አድናች
ኋለሁ ፤ በተዘረጋ ፡ ክንድ ፡ በታላቅ ፡ ፍርድም ፡
እታደጋችኋለሁ ÷ ለእኔም ፡ ሕዝብ ፡ እንድት
፰ ፡ ሆኑ ፡ እቀበላችኋለሁ ÷ አምላክም ፡ እሆናችኋለሁ ፤
እኔም ፡ ከግብፃውያን ፡ ባርነት ፡ ያወጣኋችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
፱ ፡ ታውቃላችሁ ። ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያ
ዕቆብም ፡ እሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ማልሁባት ፡
ምድር ፡ አገባችኋለሁ ፤ እርስዋንም ፡ ርስት ፡

አድርጌ ፡ እሰጣችኋለሁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፱ ነኝ ። ሙሴም ፡ ይህን ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተናገረ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ከሰውነታቸው ፡ መጨነቅ ፡ ከከባዱም ፡ ሥራ ፡ የተነሣ ፡ ቃሉን ፡ አልሰሙትም ።

፲ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፲፩ ተናገረው ፡ ፦ ግባ ÷ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ከአገሩ ፡ ይለቅቅ ፡ ዘንድ ፡ ለግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ለፈር ፲፪ ዖን ፡ ንገር ። ሙሴም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፦ እነሆ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አልሰሙኝም ፤ እንዴትስ ፡ ፈርዖን ፡ ይሰማኛል ? ይልቁንም ፡ እኔ ፡ ከንፈረ ፡ ቈላፋ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ፲፫ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ተናገራቸው ÷ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ እንዲያወጣቸው ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።

፲፬ ፡ የአባታቸውም ፡ ቤት ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። የእስራኤል ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፤ ሄኖኅ÷ፈሉስ ÷ አስሮን ÷ ከርሚ ፤ እነ ፲፭ ዚህ ፡ የሮቤል ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ። የስምዖንም ፡ ልጆች ፤ ይሙኤል ÷ ያሚን ÷ አሃድ ÷ ያኪን ÷ ዾሐር ÷ የከነዓናዊቱም ፡ ልጅ ፡ ሳኡል ፤ እነዚህ ፡ ፲፮ የስምዖን ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ። እነዚህም ፡ እንደ ፡ ወገኖቻቸው ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ ጌድሶን ÷ ቀዓት ÷ ሜራሪ ፡ ናቸው ። የሌዊም ፡ የሕይወት ፡ ዘመን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነው ። ፲፯ የጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ወገኖቻቸው ፡ ፲፰ ሎቤኒ ÷ ሰሜኢ ፡ ናቸው ። የቀዓትም ፡ ልጆች ፡ እንበረም ÷ ይስዓር ÷ ኬብሮን ÷ ዑዝኤል ፡ ናቸው ፤ የቀዓትም ፡ የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ መቶ ፡ ፲፱ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነው ። የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ሞሖሊ ÷ ሙሲ ፡ ናቸው ። እነዚህ ፡ እንደ ፡ ትው ፳ ልዳቸው ፡ የሌዊ ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ። እንበረምም ፡ የአጎቱን ፡ ልጅ ፡ ዮካብድን ፡ አገባ ÷ አሮንንና ፡ ሙሴንም ፡ ወለደችለት ፤ የእንበረምም ፡ የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ፳፩ ነው ። የይስዓር ፡ ልጆች ፡ ቆሬ ÷ ናፌግ ÷ ዝክሪ ፡ ፳፪ ናቸው ። የዑዝኤል ፡ ልጆች ፡ ሚሳኤል ÷ ኤል ፳፫ ዳፋን ÷ ሥትሪ ፡ ናቸው ። አሮንም ፡ የአሚናዳብን ፡ የነአሶንን ፡ እኅት ፡ ኤልሳቤጥን ፡ አገባ ÷ እርስዋም ፡ ናዳብንና ፡ አብዮድን ፡ አልዓዛርንና ፡ ፳፬ ኢታምርን ፡ ወለደችለት ። የቆሬ ፡ ልጆች ፡ አሴር ÷ ሕልቃና ÷ አብያሳፍ ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ ፳፭ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ። የአሮንም ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ከፉጥኤል ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ እርስዋም ፡ ፊንሐስን ፡ ወለደችለት ። እነዚህ ፡ እንደ ፡ ወገኖቻቸው ፡ የሌዋውያን ፡ ፳፮ አባቶች ፡ አለቆች ፡ ናቸው ። እነዚህ ፡ አሮንና ፡ ሙሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፦ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አውጡ ፡ ፳፯ ያላቸው ፡ ናቸው ። እነዚህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ከፈርዖን ፡ ጋር ፡ የተነጋገሩ ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ ናቸው ።

እግዚአብሔርም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሙሴን ፡ ፳፰ በተናገረው ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ እግዚአብ ፳፱ ሔር ፡ ሙሴን ፡ ፦ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ የምነግርህን ፡ ሁሉ ፡ ለግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ለፈርዖን ፡ ንገር ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ሙሴም ፡ ፴ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፦ እነሆ ፡ እኔ ፡ ከንፈረ ፡ ቈላፋ ፡ ነኝ ፤ እንዴትስ ፡ ፈርዖን ፡ ይሰማኛል ? አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ ፦ እይ ÷ ፩ እኔ ፡ ለፈርዖን ፡ አምላክ ፡ አድርጌሃለሁ ፤ ወንድ ምህም ፡ አሮን ፡ ነቢይ ፡ ይሆንልሃል ። ያዘዝ ፪ ሁህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ትነግረዋለህ ፤ ወን ድምህም ፡ አሮን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከአ ገሩ ፡ ይለቅቅ ፡ ዘንድ ፡ ከፈርዖን ፡ ጋር ፡ ይናገራል ። ፫ እኔም ፡ የፈርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸናለሁ ÷ በግብፅ ፡ ምድርም ፡ ድንቄንና ፡ ተአምራቴን ፡ አበዛለሁ ። ፬ ፈርዖንም ፡ አይሰማችሁም ÷ እጄንም ፡ በግብፅ ፡ ላይ ፡ አደርጋለሁ ÷ ሠራዊቴንም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሕዝቤን ፡ በታላቅ ፡ ፍርድ ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ አወጣለሁ ። ፭ ግብፃውያንም ÷ እጄን ፡ በግብፅ ፡ ላይ ፡ በዘረጋሁ ፡ ጊዜ ÷ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ከመካከላቸው ፡ ባወጣሁ ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ። ፮ ሙሴና ፡ አሮንም ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ፤ እግዚአ ፯ ብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ። ፈርዖንንም ፡ በተናገሩት ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ የሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ÷ አሮንም ፡ የሰማንያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን ፰ ዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገራቸው ፡ ፦ ፱ ፈርዖን ፡ ተአም ራት ፡ አሳዩኝ ፡ ሲላችሁ ÷ አሮንን ፡ ፦ በትርህን ፡ ወስደህ ፡ እባብ ፡ እንድትሆን ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ጣላት ፡ በለው ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ወደ ፡ ፈር ፲ ዖን ፡ ገቡ ÷ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ አሮንም ፡ በትሩን ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ፊት ፡ ጣለ ÷ እባብም ፡ ሆነች ። ፲፩ ፈርዖንም ፡ ጠቢባንንና ፡ መተተኞችን ፡ ጠራ ፤ የግብፅም ፡ ጠንቋዮች ፡ በአስማታቸው ፡ እን ፲፪ ዲሁ ፡ ደግሞ ፡ አደረጉ ። እያንዳንዳቸውም ፡ በትራቸውን ፡ ጣሉ ÷ እባቦችም ፡ ሆኑ ፤ የአሮን ፡ በትር ፡ ግን ፡ በትራቸውን ፡ ዋጠች ። እግዚአብ ፲፫ ሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷ የፈርዖን ፡ ልብ ፡ ጸና ÷ አልሰማቸውምም ።

፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ ፦ የፈር ዖን ፡ ልብ ፡ ደነደነ ÷ ሕዝቡንም ፡ ለመልቀቅ ፡ እንቢ ፡ አለ ። ማልደህ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ሂድ ፤ ፲፭ እነሆ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ይወጣል ÷ ትገናኘውም ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡ ትቆማለህ ፤ እባብም ፡ ሆኖ ፡ የተለወጠችውን ፡ በትር ፡ በእጅህ ፡ ትወስዳለህ ። እንዲህም ፡ ትለዋለህ ፡ ፦ የዕብራውያን ፲፮ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፦ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዲያገለግሉኝ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡

አንተ ፡ ላከኝ ፤ እነሆም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ አልሰ
፲፮፡ ማህም ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ በዚህ ፡ ታውቃለህ ፤ እነሆ ፡ እኔ ፡ የወንዙን ፡ ውኃ ፡ በእጄ ፡ ባለችው ፡ በትር ፡ እመታለሁ ÷ ውኃ
፲፯፡ ውም ፡ ተለውጦ ፡ ደም ፡ ይሆናል ። በወንዙም ፡ ያሉት ፡ ዓሦች ፡ ይሞታሉ ÷ ወንዙም ፡ ይገማል ፤ ግብፃውያንም ፡ የወንዙን ፡ ውኃ ፡ ለመጠጣት ፡
፲፰፡ ይጠላሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— አሮንን ፡— በትርህን ፡ ውሰድ ÷ ደምም ፡ እንዲሆኑ ፡ በግብፅ ፡ ውኖች ፡ በወንዞቻቸውም ፡ በመስኖቻቸውም ፡ በኩሬዎቻቸውም ፡ በውኃ ፡ ማከማቻዎቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ ዘርጋ ፡ በለው ፤ በግብፅም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በእንጨት ፡ ዕቃና ፡ በድንጋይ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ይሆናል ።
፲፱፡ ሙሴና ፡ አሮንም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ በትሩንም ፡ አነሣ ÷ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹም ፡ ፊት ፡ የወንዙን ፡ ውኃ ፡ መታ ፤ የወንዙም ፡ ውኃ ፡ ሁሉ ፡ ተለ
፳፡ ወጠ ፡ ደም ፡ ሆነ ። በወንዙም ፡ የነበሩ ፡ ዓሦች ፡ ሞቱ ፤ ወንዙም ፡ ገማ ÷ ግብፃውያንም ፡ ከወንዙ ፡ ውኃ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፡
፳፩፡ ደሙም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ነበረ ። የግብፅም ፡ ጠንቋዮች ፡ በአስማታቸው ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የፈርዖን ፡ ልብ ፡ ጸና ÷ አልሰማቸውምም ።
፳፪፡ ፈርዖንም ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ÷ ይህ
፳፫፡ ንም ፡ ደግሞ ፡ በልቡ ፡ አላኖረውም ። ግብፃውያንም ፡ ሁሉ ፡ የወንዙን ፡ ውኃ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉምና ፡ በወንዙ ፡ አጠገብ ፡ ውኃ ፡ ሊጠጡ ፡
፳፬፡ ቈፈሩ ። እግዚአብሔርም ፡ ወንዙን ፡ ከመታ ፡ በኋላ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ተናገረው ፡— ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ግባ ፡ እንዲህም ፡ በለው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ያገለግለኝ ፡
፪፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ። ለመልቀቅ ፡ እንቢ ፡ ብትል ፡ ግን ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ አገርህን ፡ ሁሉ ፡ በን
፫፡ ጉንዥሮች ፡ እመታለሁ ፤ ወንዙም ፡ ጓጕንቸሮችን ፡ ያፈላል ÷ ወጥተውም ፡ ወደ ፡ ቤትህ ÷ ወደ ፡ መኝታ ፡ ቤትህ ÷ ወደ ፡ አልጋህም ÷ ወደ ፡ ባሪያዎችህም ፡ ቤት ÷ በሕዝብህም ፡ ላይ ÷ ወደ ፡ ምድጆችህም ÷ ወደ ፡ ቡሃቃዎችም ፡ ይግ
፬፡ ባሉ ፤ ጓጕንቸሮችም ፡ በአንተ ፡ በሕዝብህም ፡
፭፡ በባሪያዎችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— አሮንን ፡— በትርህን ፡ ይዘህ ፡ በወንዞቹና ፡ በመስኖቹ ፡ በውኃ ፡ ማከማቻዎቹም ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ ዘርጋ ÷ በግብፅም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ጓጕንቸሮችን ፡ አውጣ ፡ በለው ።
፮፡ አሮንም ፡ በግብፅ ፡ ውኖች ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፤ ጓጕንቸሮቹም ፡ ወጡ ÷ የግብፅንም ፡ አገር ፡
፯፡ ሸፈኑ ። ጠንቋዮችም ፡ በአስማታቸው ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ÷ በግብፅም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ጓጕንቸሮችን ፡ አወጡ ።

፰፡ ፈርዖንም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ጠርቶ ፡— ጓጕንቸሮቹን ፡ ከእኔ ፡ ከሕዝቤም ፡ እንዲያርቅ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልዩልኝ ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ እለቅቃለሁ ፡ አላቸው ። ሙሴም ፡ ፈርዖንን ፡— ጓጕንቸሮቹ ፡ ከአንተ ፡ ከቤቶችህም ፡ እንዲጠፉ ÷ በወንዙም ፡ ብቻ ፡ እንዲቀሩ ÷ ለአንተ ፡ ለባሪያዎችህም ፡ ለሕዝብህም ፡ መቼ ፡ እንድጸልይ ፡ አስታውቀኝ ፡ አለው ።
፱፡ እርሱም ፡— ነገ ፡ አለ ። ሙሴም ፡— አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚመስል ፡ እንደሌለ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ይሁን ። ጓጕንቸሮቹም ፡ ከአንተ ፡ ከቤቶችህም ፡ ከባሪያዎችህም ፡ ከሕዝብህም ፡ ይጠፋሉ ፤ በወንዙም ፡ ብቻ ፡ ይቀራሉ ፡ አለ ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ከፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ፤ ሙሴም ፡ በፈርዖን ፡ ላይ ፡ ስላመጣቸው ፡ ጓጕንቸሮች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴ ፡ እንዳለ ፡ አደረገ ፤ ጓጕንቸሮቹም ፡ ከቤት ፡ ከወጀድም ፡ ከሜዳም ፡ ሞቱ ። እንደ ፡ ክምርም ፡ አድርገው ፡
፲፬፡ ሰበሰቡአቸው ፤ ምድርም ፡ ገማች ። ፈርዖንም ፡
፲፭፡ ጸጥታ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ልቡን ፡ አደነደነ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አልሰማቸውም ።

፲፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— አሮንን ፡— በትርህን ፡ ዘርጋ ÷ በግብፅም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ትቢያ ፡ ምታ ፡ በለው ። እንዲሁም ፡ አደረጉ ፤ አሮንም ፡
፲፯፡ እጁን ፡ ዘረጋ ÷ በበትሩም ፡ የምድሩን ፡ ትቢያ ፡ መታው ÷ በሰውና ፡ በእንስሳም ፡ ላይ ፡ ቅማል ፡ ሆነ ፤ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የምድር ፡ ትቢያ ፡ ሁሉ ፡ ቅማል ፡ ሆነ ። ጠንቋዮችም ፡ በአስማታቸው ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልቻሉም ፤ ቅማሉም ፡ በሰውና ፡ በእንስሳ ፡ ላይ ፡
፲፰፡ ነበረ ። ጠንቋዮችም ፡ ፈርዖንን ፡— ይህስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጣት ፡ ነው ፡ አሉት ፤ የፈርዖን ፡ ልብ ፡ ግን ፡ ጸና ÷ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አልሰማቸውም ።

፲፱፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ማልደህ ፡ ተነሣ ÷ በፈርዖንም ፡ ፊት ፡ ቁም ፤ እነሆ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ይወርዳል ፤ እንዲህም ፡ በለው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንዲያገለግለኝ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ። ሕዝቤንም ፡ ባትለቅቅ ÷ እነሆ ፡ በአንተ ፡ በባሪያዎችህም ፡ በሕዝብህም ፡ በቤቶችህም ፡ ላይ ፡ የገንብ ፡ መንጎች ፡ እሰድዳለሁ ፤ የግብፃውያን ፡ ቤቶች ፡ የሚኖሩባትም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በገንብ ፡ መንጎች ፡ ይሞላሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ÷ በዚያ ፡ የገንብ ፡ መንጋ ፡ እንዳይሆን ፡ ሕዝቤ ፡ የሚቀመጥባትን ፡ የጌሤምን ፡ ምድር ፡ እለያለሁ ። በሕዝቤና ፡ በሕዝብህ ፡ መካከል ፡ እለያለሁ ፤ ይህም ፡ ተአምራት ፡ ነገ ፡ ይሆናል ።
፳፬፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ በፈርዖ

ንም ፡ ቤት ፡ በባሪያዎቹም ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ፡ የዝንብ ፡ መንጋ ፡ መጣ ፡ በግብፅም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከዝንቡ ፡ መንጋ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ጠፋች ።

፳፭፡ ፈርዖንም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ጠርቶ ፡— ሂዱ ÷ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ ለአምላካችሁ ፡ ሠዉ ፡

፳፮፡ አላቸው ። ሙሴም ፡— ለእግዚአብሔር ፡ ለአምላካችን ፡ የግብፃውያንን ፡ ርኩሰት ፡ እንሠዋለንና ፡ እንዲህ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ አይገባም ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ የግብፃውያንን ፡ ርኩሰት ፡ በፊታ

፳፯፡ ቸው ፡ ብንሠዋ ፡ አይወግሩንምን ? እኛስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለአምላካችን ፡ እንሠዋ ፡ ዘንድ ፡ እንደሚያዝዘን ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡

፳፰፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እንሄዳለን ፡ አለ ። ፈርዖንም ፡— ለእግዚአብሔር ፡ ለአምላካችሁ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ትሠዉ ፡ ዘንድ ፡ እሰቅቃችኋለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ርቃ

፳፱፡ ችሁ ፡ አትሂዱ ÷ ጸልዩልኝ ፡ አለ ። ሙሴም ፡— እነሆ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ እወጣለሁ ÷ የዝንቡም ፡ መንጎች ፡ ከፈርዖን ፡ ከባሪያዎቹም ፡ ከሕዝቡም ፡ ነገ ፡ እንዲሄዱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸልይልሃለሁ ፡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ እንዳይለቅቅ ፡ ፈር

፴፡ ዖን ፡ እንደገና ፡ አያታልለን ፡ አለ ። ሙሴም ፡ ከፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡

፴፩፡ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴ ፡ እንዳለ ፡ አደረገ ፡ የዝንቡንም ፡ መንጎች ፡ ከፈርዖን ፡ ከባሪያዎቹም ፡ ከሕዝቡም ፡ አስነሣ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡

፴፪፡ አልቀረም ። ፈርዖንም ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ልቡን ፡ አደነደነ ÷ ሕዝቡንም ፡ አልለቀቀም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ገብተህ ፡ ንገረው ፡— የዕብራውያን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ።

፪፡ ልትለቅቃቸውም ፡ እንቢ ፡ ብትል ፡ ብትይዛቸ

፫፡ ውም ÷ እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በሜዳ ፡ ውስጥ ፡ ባሉት ፡ በከብቶችህ ÷ በፈረሶችም ፡ በአህዮችም ፡ በግመሎችም ፡ በበሬዎችም ፡ በጎችም ፡ ላይ ፡ ትሆናለች ፡ ብርቱ ፡ ቸነፈርም ፡

፬፡ ይወርዳል ። እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤልና ፡ በግብፅ ፡ ከብቶች ፡ መካከል ፡ ይለያል ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከብት ፡ አንዳች ፡ አይጠፋም ።

፭፡ እግዚአብሔርም ፡— ነገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፡ ብሎ ፡ ጊዜን ፡

፮፡ ወሰነ ። እግዚአብሔርም ፡ ያንን ፡ ነገር ፡ በነጋው ፡ አደረገ ÷ የግብፅም ፡ ከብት ፡ ሁሉ ፡ ሞተ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከብት ፡ ግን ፡ አንድ ፡

፯፡ ስንኳ ፡ አልሞተም ። ፈርዖንም ፡ ላከ ÷ እነሆም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከብት ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልሞተም ። የፈርዖን ፡ ልብ ፡ ግን ፡ ደነደነ ÷ ሕዝቡንም ፡ አልለቀቀም ።

፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡— እጃችሁን ፡ ሞልታችሁ ፡ ከምድጃ ፡ አመድ ፡ ውሰዱ ÷ ሙሴም ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይበ

ትነው ። እርሱም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ÷ በግብፅም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በሰውና ፡ በእንስሳ ፡ ላይ ፡ ሽህኝ ፡ የሚያመጣ ፡ ቍስል ፡ ይሆናል ፡ አላቸው ። ከምድጃውም ፡ አመድ ፡ ፲፡ ወስደው ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ቆሙ ፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በተነው ÷ በሰውና ፡ በእንስሳም ፡ ላይ ፡ ሽህኝ ፡ የሚያወጣ ፡ ቍስል ፡ ሆነ ። ጠንቋዮችም ፡ ፲፩፡ ቍስል ፡ ስለ ፡ ነበረባቸው ፡ በሙሴ ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ አልቻሉም ፡ ቍስል ፡ በጠንቋዮችና ፡ በግብፃውያን ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነበረና ። እግዚአብሔርም ፡ የፈ ፲፪፡ ርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ አልሰማቸውም ።

፲፫፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ማልደህ ፡ ተነሣ ÷ በፈርዖንም ፡ ፊት ፡ ቆመህ ፡ በለው ፡— የዕብራውያን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንዲያገለግሉኝ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ። በምድር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ፲፬፡ እንደሌለ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በሰውነትህ ፡ በባሪያዎችህም ፡ በሕዝብህም ፡ ላይ ፡ መቅሠፍቴን ፡ ሁሉ ፡ አሁን ፡ እልካለሁ ። አሁን ፡ እጄን ፡ ዘር ፲፭፡ ግቼ ፡ አንተን ፡ ሕዝብህንም ፡ በቸነፈር ፡ በመታሁህ ፡ ነበር ÷ አንተም ፡ ከምድር ፡ በጠፋህ ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ኃይሌን ፡ እገልጥብህ ፡ ዘንድ ፡ ፲፮፡ ስሜም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይነገር ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ አስነሥቼሃለሁ ። እንዳትለቅቃቸው ፡ ፲፯፡ ገና ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ትታበያለህን ? እነሆ ፡ ነገ ፡ ፲፰፡ በዚህ ፡ ጊዜ ÷ ከተመሠረተች ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ በግብፅ ፡ ሆኖ ፡ የማያውቅ ÷ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ በረዶ ፡ አዘንብብ ሃለሁ ። በሜዳ ፡ የተገኘ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ያልገባ ፡ ፲፱፡ ሰውና ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ በረዶ ፡ ወርዶበት ፡ ይሞታልና ፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ላክ ÷ ከብቶችህንም ፡ በሜዳም ፡ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ አስቸኩል ። ከፈር ፳፡ ዖንም ፡ ባሪያዎች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የፈራ ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ከብቶቹን ፡ ወደ ፡ ቤቶቹ ፡ አሸሸ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ያላሰበ ፡ ፳፩፡ ባሪያዎቹንና ፡ ከብቶቹን ፡ በሜዳ ፡ ተው ።

፳፪፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በግብፅ ፡ አገር ፡ በሰው ፡ በእንስሳም ፡ በእርሻም ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በረዶ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እጅህን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘርጋ ፡ አለው ። ፳፫፡ ሙሴም ፡ በትሩን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ነጐድጓድና ፡ በረዶ ፡ ላከ ÷ እሳትም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ወረደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ በረዶ ፡ አዘነበ ። ፳፬፡ በረዶም ፡ ነበረ ÷ በበረዶውም ፡ መካከል ፡ እሳት ፡ ይቃጠል ፡ ነበር ÷ በረዶውም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሕዝብ ፡ ከሆነ ፡ ጀምሮ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያልሆነ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነበረ ። ፳፭፡ በረዶውም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በሜዳ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ መታ ፡ ፤ በረዶውም ፡ የእርሻን ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ መታ ÷ የአገሩንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተቀምጠው ፡ በነበሩባት ፡ በጌሤም ፡ አገር ፡ ብቻ ፡ ፳፮፡

በረዶ ፡ አልወረደም ።

፳፯ ፤ ፈርዖንም ፡ ልኮ ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ጠራ ፡ — በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በደልሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ። እኔና ፡ ሕዝቤም ፡ ኃጢአተኞች ፡ ነን ።

፳፰ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ነጐድጓድ ፡ በረዶውም ፡ በዝቶአልና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልዩ ፤ እለቅቃችሁማለሁ ፡ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ አትቀመጡም ፡ አላቸው ። ። ሙሴም ፡ — ከከተማ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እጄን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እዘረጋለሁ ፤ ምድሪቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነጐድጓዱ ፡ ይቀራል ፡ ።

፴ ፤ በረዶውም ፡ ደግሞ ፡ አይወርድም ። ነገር ፡ ግን ፡ አንተና ፡ ባሪያዎችህ ፡ አምላክን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ገና ፡ እንደማትፈሩ ፡ አውቃለሁ ፡ ።

፴፩ ፤ አለው ። ገብስ ፡ እሸቶ ፡ ተልባውም ፡ አፍርቶ ፡

፴፪ ፤ ነበርና ፡ ተልባና ፡ ገብሱ ፡ ተመታ ። ስንዴውና ፡ አጃው ፡ ግን ፡ ጊዜው ፡ ገና ፡ ነበረና ፡ አልተመታም ። ሙሴም ፡ ከፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ከከተማ ፡ ወጣ ፡ እጁንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘረጋ ፤ ነጐድጓዱም ፡ በረዶውም ፡ ተቋረጠ ፡ ዝናቡም ፡

፴፫ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ አልፈሰሰም ። ፈርዖንም ፡ ዝናቡ ፡ በረዶውም ፡ ነጐድጓዱም ፡ እንደ ፡ ተቋረጠ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ኃጢአትን ፡ ጨመረ ፡ እርሱና ፡ ባሪያዎቹም ፡ ልባቸውን ፡ አደነደኑ ።

፴፬ ፤ የፈርዖንም ፡ ልብ ፡ ጸና ፡ እግዚአብሔርም ፡ በሙሴ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አልለቀቀም ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ፤ ፪ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በግብፃውያን ፡ ያደረግሁትን ፡ ነገር ፡ ያደረግሁባቸውንም ፡ ተአምራቴን ፡ በልጅህ ፡ በልጅ ፡ ልጅህም ፡ ጆሮች ፡ ትነግር ፡ ዘንድ ፡ ይህችንም ፡ ተአምራቴን ፡ በመካከላቸው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ የእርሱን ፡ የባሪያዎቹንም ፡ ልብ ፡ አደንድኜአለሁና ፡

፫ ፤ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ግባ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ አሮንም ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ገቡ ፡ አሉትም ፡ — የዕብራውያን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — በፊቱ ፡ ለመዋረድ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ እንቢ ፡ ትላለህ ? ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ ልቀቅ ።

፬ ፤ ሕዝቤን ፡ ለመልቀቅ ፡ እንቢ ፡ ብትል ፡ ግን ፡ እነሆ ፡ ነገ ፡ በአገርህ ፡ አንበጣዎችን ፡ አመጣለሁ ፤

፭ ፤ የምድሩንም ፡ ፊት ፡ ይሸፍኑታልና ፡ ምድሩን ፡ ለማየት ፡ አይቻልም ፤ ከበረዶውም ፡ አመለጠ ፡ የተረፈላችሁን ፡ ትርፍ ፡ ይበሉታል ፡ ያደገላችሁንም ፡ የእርሻውን ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ይበሉታል ፤ ቤቶችህም ፡ የባሪያዎችህም ፡ ሁሉ ፡ ቤቶች ፡ የግብፃውያንም ፡ ሁሉ ፡ ቤቶች ፡ በእነርሱ ፡ ይሞላል ፤ አባቶችህ ፡ የአባቶችህም ፡ አባቶች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከተቀመጡበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ያላዩት ፡ ነው ። ተመልሶም ፡ ከፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ።

፯ ፤ የፈርዖንም ፡ ባሪያዎች ፡ — ይህ ፡ ሰው ፡ እስከመቼ ፡ ዕንቅፋት ፡ ይሆንብናል ? አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ሰዎችን ፡ ልቀቅ ፤ ግብፅስ ፡ እንደ ፡ ጠፋች ፡ ገና ፡ አታውቅምን ? አሉት ። ፈርዖንም ፡ ሙሴንና ፡ አሮ

፰ ፤ ንን ፡ መልሶ ፡ አስመጣቸው ፡ ። — ሂዱ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አገልግሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሚሄዱት ፡ እነማን ፡ ናቸው ? አላቸው ።

፱ ፤ ሙሴም ፡ — እኛ ፡ እንሄዳለን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ ሆኖልናልና ፡ ታናናሾቻችንና ፡ ሽማግሌዎቻችን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ በጎቻችንና ፡ ከብቶቻችንም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይሄዳሉ ፡ አለ ። ፈርዖንም ፡ — እናንተን ፡ ከልጆቻችሁ ፡ ጋር ፡ ስለቅቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በፊታችሁ ፡ እንደሚሆን ፡ ተመልከቱ ። እንዲህም ፡ አይደለም ፤ እናንተ ፡ ወንዶቹ ፡ ሂዱ ፡ ይህን ፡ ፈልጋችኋልና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አገልግሉ ፡ አላቸው ። ከፈርዖንም ፡ ፊት ፡ አባረሩአቸው ።

፲፩ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — በግብፅ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ እንዲወጡ ፡ ከበረዶውም ፡ የተረፈውን ፡ የምድርን ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ እንዲበሉ ፡ ስለ ፡ አንበጣዎች ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ ዘርጋ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ በትሩን ፡ ዘረጋ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ ያን ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ አመጣ ፤ ማለዳም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የምሥራቁ ፡ ነፋስ ፡ አንበጣዎቹን ፡ አመጣ ።

፲፬ ፤ አንበጣዎችም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጡ ፡ በግብፅም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተቀመጡ ፤ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፤ ይህንም ፡ የሚያህል ፡ አንበጣ ፡ በፊት ፡ አልነበረም ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ አይሆንም ።

፲፭ ፤ የምድሩንም ፡ ፊት ፡ ፈጽመው ፡ ሸፈኑት ፡ አገሪቱም ፡ ጨለመች ፤ የአገሪቱን ፡ ቡቃያ ፡ ሁሉ ፡ በረዶውም ፡ የተወውን ፡ በዛፉ ፡ የነበረውን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ በሉ ፤ ለምለም ፡ ነገር ፡ ዛፍም ፡ የምድር ፡ ሣርም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ አልቀረም ።

፲፮ ፤ ፈርዖንም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ በፍጥነት ፡ ጠራ ፡ — አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናንተንም ፡ በደልሁ ፤ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡

፲፯ ፤ ኃጢአቴን ፡ ይቅር ፡ በሉኝ ፡ ይህንም ፡ ሞት ፡ ብቻ ፡ ከእኔ ፡ ያነሣልኝ ፡ ዘንድ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኑ ፡ አላቸው ። ሙሴም ፡

፲፰ ፤ ከፈርዖን ፡ ፊት ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመነ ።

፲፱ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከምዕራብ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋሱን ፡ አስወገደ ፡ አንበጣዎችንም ፡ ወስዶ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ውስጥ ፡ ጣላቸው ፤ አንድ ፡ አንበጣም ፡ በግብፅ ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ አልቀረም ።

፳ ፤ እግዚአብሔር ፡ የፈርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸና ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ አልለቀቀም ።

፳፩ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — እጅህን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘርጋ ፡ በግብፅም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ሰው ፡ የሚዳሰሰው ፡ ጽኑ ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፡ አለው ።

፲፪፡ ሙሴም ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ÷ በግብ
፡ ፅም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጽኑ ፡ ጨለማ ፡ ሦስት ፡
፲፫፡ ቀን ፡ ሆነ ። ማንም ፡ ወንድሙን ፡ አላየም ÷
ሦስት ፡ ቀንም ፡ ሙሉ ፡ ከስፍራው ፡ ማንም ፡ አል
ተነሣም ። ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡
በተቀመጡበት ፡ ስፍራ ፡ ብርሃን ፡ ነበራቸው ።
፲፬፡ ፈርዖንም ፡ ሙሴን ፡ ጠርቶ ፡— ሂዱ ÷ እግዚአ
ብሔርን ፡ አገልግሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ በጎቻችሁንና ፡
ከብቶቻችሁን ፡ ተዉ ። ልጆቻችሁ ፡ ደግሞ ፡
፲፭፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሂዱ ፡ አለው ። ሙሴም ፡—
አንተ ፡ ደግሞ ፡ ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የምንሠዋው ፡ መሥዋዕትንና ፡ የሚቃጠል ፡
፲፮፡ መሥዋዕትን ፡ ትሰጠናለህ ። አምላካችንን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ለማገልገል ፡ ከእነርሱ ፡ እን
ወስዳለንና ፡ ከብቶቻችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይሄዳሉ ÷
አንድ ፡ ሰኰናም ፡ አይቀርም ። አምላካችን ፡ የም
ናገለግለው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከዚያ ፡ እስክንደ
፲፯፡ ርስ ፡ አናውቅም ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡ የፈ
ርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸና ÷ ሊለቅቃቸውም ፡ አልወደ
፲፰፡ ደም ። ፈርዖንም ፡— ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ሂድ ፡
ፊቴን ፡ በየሀበት ፡ ቀን ፡ ትሞታለህና ፡ ፊቴን ፡
፲፱፡ እንዳታይ ፡ ተጠንቀቅ ፡ አለው ። ሙሴም ፡—
እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ይሁን ። ፊትህን ፡ እንደ ፡ ገና ፡
አላይም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በፈርዖንና ፡ በግ
ብፅ ፡ ላይ ፡ ገና ፡ አንዲት ፡ መቅሠፍት ፡ አመጣ
ለሁ ÷ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ ይለቅቃችኋል ። ሲለቅ
፪፡ ቃችሁም ፡ አባርሮ ፡ ይሰድዳችኋል ። ወንዱ ፡ ከወ
ዳጁ ፡ ሴቲቱም ፡ ከወዳጅዋ ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡
ዕቃ ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ ተናገር ፡
፫፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ በግብፃውያን ፡ ፊት ፡
ለሕዝቡ ፡ ሞገስን ፡ ሰጠው ። ሙሴም ፡ በፈር
ዖን ፡ ባሪያዎችና ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ በግብፅ ፡
አገር ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ ሰው ፡ ነበረ ።
፬፡ ሙሴም ፡ አለ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— በእኩል ፡ ሌሊት ፡ እኔ ፡ በግብፅ ፡ መካ
፭፡ ከል ፡ እወጣለሁ ። በግብፅም ፡ አገር ፡ ያለ ፡ በኵር ፡
ሁሉ ÷ በዙፋኑ ፡ ከሚቀመጠው ፡ ከፈርዖን ፡
በኵር ፡ ጀምሮ ፡ በወፍጮ ፡ እግር ፡ እስካለችው ፡
እስከ ፡ ባሪያይቱ ፡ በኵር ፡ ድረስ ÷ የከብቱም ፡
፮፡ በኵር ፡ ሁሉ ፡ ይሞታል ። በግብፅም ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያልሆነ ፡ ኋላም ፡
ደግሞ ፡ የማይሆን ፡ ታላቅ ፡ ጩኸት ፡ ይሆናል ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በግብፃውያንና ፡ በእስራ
ኤል ፡ መካከል ፡ እንዲለይ ፡ እንድታውቁ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ውሻ ፡ ምላሱን ፡ አያንቀሳ
፰፡ ቅስባቸውም ። እነዚህም ፡ ባሪያዎችህ ፡ ሁሉ ፡—
አንተ ፡ ውጣ ፡ የሚከተሉህም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ይውጡ ፡ እያሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይወርዳሉ ÷ ለእ
ኔም ፡ ይሰግዳሉ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እወጣለሁ ።
ሙሴም ፡ በጽኑ ፡ ቁጣ ፡ ከፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ።
፱፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ተአምራቴ ፡
፲፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ብዙ ፡ እንዲሆን ፡ ፈርዖን ፡ አይ
ሰማችሁም ፡ አለው ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ እነ
፲፩፡ ዚህን ፡ ተአምራቶች ፡ ሁሉ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡
አደረጉ ። እግዚአብሔር ፡ የፈርዖንን ፡ ልብ ፡
አጸና ÷ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ከአገሩ ፡ አል
ለቀቀም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ሙሴንና ፡
፪፡ አሮንን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ይህ ፡
ወር ፡ የወሮች ፡ መጀመሪያ ፡ ይሁናችሁ ። የዓ
፫፡ መቱም ፡ መጀመሪያ ፡ ወር ፡ ይሁናችሁ ። ለእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተናገሩ ÷ በሉአቸ
ውም ፡— በዚህ ፡ ወር ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለአባቱ ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ጠቦት ÷
ለአንድ ፡ ቤትም ፡ አንድ ፡ ጠቦት ፡ ይውሰድ ።
፬፡ የቤቱ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥርም ፡ ለጠቦቱ ፡ የማይበቃ ፡
ቢሆን ፡ እርሱና ፡ ለቤቱ ፡ የቀረበው ፡ ጎረቤቱ ፡
እንደ ፡ ነፍሶቻቸው ፡ ቍጥር ፡ አንድ ፡ ጠቦት ፡
ይውሰድ ። እያንዳንዱም ፡ እንደሚበላው ፡
፭፡ መጠን ፡ ከጠቦቱ ፡ ይካፈሉ ። የእናንተ ፡
ጠቦት ፡ ነውር ፡ የሌለበት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡
ተባት ፡ ይሁን ። ከበጎች ፡ ወይም ፡ ከፍየሎች ፡
ውሰድ ። በዚህም ፡ ወር ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አራ
፮፡ ተኛ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ጠብቁት ። የእስራኤልም ፡
ማኅበር ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ሲመሽ ፡ ይረዱት ።
፯፡ ከደሙም ፡ ወስደው ፡ በሚበሉበት ፡ ቤት ፡ ሁለ
፰፡ ቱን ፡ መቃንና ፡ ጉበኑን ፡ ይቅቡት ። በእሳት ፡
የተጠበሰውን ፡ ሥጋውንና ፡ ቂጣውን ፡ እንጀራ ፡
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ይብሉ ። ከመራራ ፡ ቅጠል ፡
ጋር ፡ ይበሉታል ። ጥሬውን ፡ በውኃም ፡ የበ
፱፡ ሰለውን ፡ አትብሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከራሱ ፡ ከጭኑ ፡
ከሆድ ፡ ዕቃው ፡ ጋር ፡ በእሳት ፡ የተጠበሰውን ፡
ብሉት ። ከእርሱም ፡ እስከ ፡ ጥዋት ፡ አንዳች ፡
፲፡ አታስቀሩ ። እስከ ፡ ጥዋትም ፡ የቀረውን ፡ በእ
ሳት ፡ አቃጥሉት ። ወገባችሁን ፡ ታጥቃችሁ ÷ ፲፩፡
ጫማችሁን ፡ በእግራችሁ ÷ በትራችሁንም ፡ በእ
ጃችሁ ፡ አድርጋችሁ ፡ እንዲህ ፡ ብሉት ÷ ፈጥ
ናችሁም ፡ ትበሉታላችሁ ። እርሱ ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ፋሲካ ፡ ነው ። እኔም ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ፲፪፡
በግብፅ ፡ አገር ፡ አልፋለሁ ÷ በግብፅም ፡ አገር ፡
ከሰው ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ በኵሮን ፡ ሁሉ ፡
እገድላለሁ ። በግብፅም ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ እፈርድባቸዋለሁ ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ። ደሙም ፡ ባላችሁበት ፡ ቤቶች ፡ ምል ፲፫፡
ክት ፡ ይሆንላችኋል ። ደሙንም ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡
ከእናንተ ፡ አልፋለሁ ። እኔም ፡ የግብፅን ፡ አገር ፡
በመታሁ ፡ ጊዜ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ለጥፋት ፡ አይመ
ጣባችሁም ። ይህም ፡ ቀን ፡ መታሰቢያ ፡ ይሁ ፲፬፡
ናችሁ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ በዓል ፡ ታደርጉ
ታላችሁ ። ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡
ለዘላለም ፡ ታደርጉታላችሁ ። ሰባት ፡ ቀን ፡ ፲፭፡
ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ትበላላችሁ ። በመጀመሪያም ፡

ቀን ፡ እርሾውን ፡ ከቤቶቻችሁ ፡ ታወጣላችሁ ፤
ከመጀመሪያውም ፡ ቀን ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ሰባ
ተኛው ፡ ቀን ፡ እርሾ ፡ ያለበትን ፡ እንጀራ ፡ የሚ
በላ ፡ ነፍስ ፡ ከእስራኤል ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ። ፲፭
በመጀመሪያውም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡
እንዲሁም ፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡
ጉባኤ ፡ ይሆንላችኋል ፤ ከሚበላው ፡ በቀር ፡
በእነርሱም ፡ ምንም ፡ አትሠሩም ÷ ይህንም ፡ ፲፮
ብቻ ፡ ታደርጉታላችሁ ። በዚህም ፡ ቀን ፡ ሠራ
ዊታችሁን ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ አውጥቼአለሁና ፡
የቂጣውንም ፡ በዓል ፡ ጠብቁት ፤ እንግዲህ ፡
ይህን ፡ ቀን ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ለዘላለም ፡ ሥር ፲፯
ዓት ፡ ትጠብቃላችሁ ። በመጀመሪያውም ፡
ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡
ከወሩም ፡ እስከ ፡ ሀያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡
ጊዜ ፡ የቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ትበላላችሁ ። ሰባት ፡ ፲፱
ቀን ፡ በቤታችሁ ፡ እርሾ ፡ አይገኝ ፤ እርሾ ፡
ያለበትንም ፡ እንጀራ ፡ የሚበላ ፡ ነፍስ ÷ ከመጻ
ተኛው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አገር ፡ ልጁ ፡ ድረስ ÷
ፖ ከእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ። እርሾ ፡
ያለበትን ፡ ምንም ፡ አትብሉ ÷ በቤቶቻችሁም ፡
ሁሉ ፡ ውስጥ ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ብሉ ።
፳፩ ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጠርቶ ፡
አላቸው ፡— በየቤታችሁ ፡ ጠቦት ፡ ምረጡ ÷
፳፪ ወስዳችሁም ፡ ለፋሲካ ፡ እረዱት ። ከሂሶጵ ፡
ቅጠልም ፡ ጭብጥ ፡ ውሰዱ ÷ በዕቃ ፡ ውስጥ ፡
ባለውም ፡ ደም ፡ ንክሩት ÷ በዕቃውም ፡ ውስጥ ፡
ካለው ፡ ደም ፡ ሁለቱን ፡ መቃኖችና ፡ ጉበኑን ፡
እርፍ ፤ ከእናንተም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከቤቱ ፡
፳፫ ደጅ ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ አይውጣ ። እግዚአ
ብሔር ፡ ግብፃውያንን ፡ ይመታ ፡ ዘንድ ፡ ያልፋ
ልና ፤ ደሙንም ፡ በጉበኑና ፡ በሁለቱ ፡ መቃ
ኖች ፡ ላይ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በደጁ ፡
ላይ ፡ ያልፋል ÷ አጥፊውም ፡ ይመታችሁ ፡ ዘንድ ፡
፳፬ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ እንዲገባ ፡ አይተውም ። ለእና
ንተ ፡ ለልጆቻችሁም ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ አድ
፳፭ ርጋችሁ ፡ ይህችን ፡ ነገር ፡ ጠብቁ ። እንዲህም ፡
ይሆናል ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ወደ
ሚሰጣችሁ ፡ አገር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡
፳፮ አምልክ ፡ ጠብቁት ። እንዲህም ፡ ይሆናል ፤
ልጆቻችሁ ፡— ይህን ፡ አምልክ ፡ ለእናንተ ፡ ምን
፳፯ ድር ፡ ነው ? ባሉአችሁ ፡ ጊዜ ÷ እናንተ ፡— በግ
ብፅ ፡ አገር ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቤቶች ፡
ላይ ፡ አልፎ ፡ ግብፃውያንን ፡ በመታ ፡ ጊዜ ÷
ቤቶቻችንን ፡ ያዳነ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የማለፉ ፡
መሥዋዕት ፡ ይህች ፡ ናት ፡ ትሉአቸዋላችሁ ።
፳፰ ሕዝቡም ፡ ተጐነበሰ ፡ ሰገደም ። የእስራኤ
ልም ፡ ልጆች ፡ ሄዱ ÷ እንዲሁም ፡ አደረጉ ፤
እግዚአብሔር ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እንዳዘዘ ፡
እንዲሁ ፡ አደረጉ ።
፳፱ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ እኩል ፡ ሌሊት ፡ በሆነ ፡
ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ÷ በዙፋን ፡ ከተቀመጠው ፡
ከፈርዖን ፡ በኵር ፡ ጀምሮ ፡ በግዞት ፡ እስካለች ፡
እስከ ፡ ምርኮኞቹ ፡ በኵር ፡ ድረስ ÷ የግብፃውያ
ንን ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ የተገኘውን ፡ በኵር ፡
ሁሉ ÷ የእንስሳውንም ፡ በኵሮች ፡ ሁሉ ፡ መታ ።
፴ ፈርዖንም ፡ ባሪያዎቹም ፡ ሁሉ ፡ ግብፃውያንም ፡
ሁሉ ፡ በሌሊት ፡ ተነሡ ፤ የሞተ ፡ የሌለበት ፡
ቤት ፡ አልነበረምና ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ታላቅ ፡
፴፩ ልቅሶ ፡ ሆነ ። ፈርዖንም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡
በሌሊት ፡ ጠርቶ ፡— እናንተ ፡ የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ተነሡ ÷ ከሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ውጡ ፤
፴፪ ሂዱም ÷ እንዳላችሁም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አገ
ልግሉ ፤ እንዳላችሁም ፡ መንጎቻችሁንና ፡ ከብ
፴፫ ቶቻችሁን ፡ ውሰዱ ÷ ሂዱም ÷ እኔንም ፡ ደግሞ ፡
ባርኩኝ ፡ አለ ። ግብፃውያንም ፡ ፈጥነው ፡
፴፬ ከምድሩ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ ያስቸኩ
ሉአቸው ፡ ነበር ፡— ሁላችን ፡ እንሞታለን ፡
ብለዋልና ። ሕዝቡም ፡ ሊጡን ፡ ሳይቦካ ፡ ተሸ
፴፭ ከሙ ÷ በሃሳውንም ፡ በልብሳቸው ፡ ጠቅል
ለው ፡ በትከሻቸው ፡ ተሸከሙት ። የእስራኤ
፴፮ ልም ፡ ልጆች ፡ ሙሴ ፡ እንዳዘዘ ፡ አደረጉ ÷ ከግ
ብፃውያንም ፡ የብርንና ፡ የወርቅን ፡ ዕቃ ፡ ልብ
ስንም ፡ ለመኑ ። እግዚአብሔርም ፡ ለሕዝቡ ፡
፴፯ በግብፃውያን ፡ ፊት ፡ የፈለጉትን ፡ እንዲሰጡ
አቸው ፡ ሞገስን ፡ ሰጠ ። እነርሱም ፡ ግብፃው
ያንን ፡ በዘበዙ ።
፴፰ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከራምሴ ፡ ተነሥ
ተው ፡ ወደ ፡ ሱኮት ፡ ሄዱ ፤ ከሕፃናቱም ፡ ሌላ ፡
ስድስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ የሚያህል ፡ እግ
ረኛ ፡ ነበረ ። ደግሞም ፡ ሌላ ፡ ብዙ ፡ ድብልቅ ፡
፴፱ ሕዝብ ፡ መንጎችና ፡ ላሞችም ፡ እጅግ ፡ ብዙም ፡
ከብቶች ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ። ከግብፅም ፡
፵ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ያወጡትን ፡ ሊጥ ፡ ጋገሩ ÷
አልቦካም ፡ ነበርና ፡ ቂጣ ፡ እንጎቻ ፡ አደረ
ጉት ፤ ግብፃውያን ፡ በመውጣት ፡ ስላስቸኰሉአ
ቸው ፡ ይቄዩ ፡ ዘንድ ፡ አልተቻላቸውም ÷ ስን
፵፩ ቅም ፡ አላሰናዱም ፡ ነበር ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ የተቀመጡት ፡ ዘመን ፡
፵፪ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ነው ። እንዲ
ህም ፡ ሆነ ፤ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡
ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ወጣ ።
፵፫ ይህች ፡ ሌሊት ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ስላወጣቸው ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የተጠበቀች ፡ ናት ፤ ይህች ፡
ሌሊት ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡
እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጃቸው ፡ ድረስ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተጠበቀች ፡ ናት ።
፵፬ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ አለ ፡— ፻፬
ይህ ፡ የፋሲካ ፡ ሕግ ፡ ነው ፤ ከእርሱ ፡ እንግዳ ፡
ሰው ፡ አይብላ ። በብር ፡ የተገዛ ፡ ባሪያ ፡ ቢኖር ፡ ፻፭
ከተገረዘ ፡ በኋላ ፡ ከእርሱ ፡ ይብላ ። መጻተ ፻፮
ኛና ፡ ሞያተኛ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አይብሉ ። በአ ፻፯
ንድ ፡ ቤትም ፡ ይበላ ፤ ከሥጋውም ፡ አንዳች ፡
ከቤት ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ አታውጡ ፤ አጥንትም ፡
አትስበሩበት ። የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ፻፰
ያድርጉት ። እንግዳ ፡ ሰውም ፡ በመካከላችሁ ፡ ፻፱
ቢቀመጥ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ፋሲካን ፡ ሊያደ

ርግ ፡ ቢወድድ ፦ አስቀድሞ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ይገ
ረዝ ፡ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ይቅረብ ፡ ያድርግም ፡
እንደ ፡ አገር ፡ ልጅም ፡ ይሆናል ፤ ያልተገረዘ ፡
፵፱፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አይብላ ። ለአገር ፡ ልጅ ፡
በእናንተ ፡ መካከልም ፡ ለሚቀመጡ ፡ እንግዶች ፡
፶፡ አንድ ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እንዳዘዘ ፡ እንዲሁ ፡
፶፩፡ አደረጉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከሠራዊታቸው ፡ ጋር ፡
ከግብፅ ፡ ምድር ፡ አወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፡ ተናገረው ፦— በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡
ከሰውም ፡ ከእንስሳም ፡ ማሕፀንን ፡ የሚከፍት ፡
በኵር ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡ ቀድስልኝ ፤ የእኔ ፡ ነው ።
፫፡ ሙሴም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፦— ከባርነት ፡ ቤት ፡
ከግብፅ ፡ የወጣችሁበትን ፡ ይህን ፡ ቀን ፡ አስቡ ፦
እግዚአብሔር ፡ ከዚህ ፡ ቦታ ፡ በብርቱ ፡ እጅ ፡
አውጥቶአችኋልና ፤ ስለዚህ ፡ የቦካ ፡ እንጀራ ፡
፬፡ አትብሉ ። እናንተ ፡ ዛሬ ፡ በአቢብ ፡ ወር ፡ ወጥ
፭፡ ታችኋል ። እግዚአብሔርም ፡ ለአንተ ፡ ይሰ
ጣት ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶችህ ፡ ወደ ፡ ማለላቸው ፦
ወተትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስስ ፡ ምድር ፦ ወደ ፡
ከነዓናውያን ፡ ወደ ፡ ኬጢያውያንም ፡ ወደ ፡ አሞ
ራውያንም ፡ ወደ ፡ ኤዊያውያንም ፡ ወደ ፡
ኢያቡሳውያንም ፡ ምድር ፡ ባገባህ ፡ ጊዜ ፡ ይህ
ችን ፡ አምልክ ፡ በዚህ ፡ ወር ፡ ታደርጋለህ ።
፮፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ትበላለህ ፦ በሰባ
ተኛውም ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ ይሆ
፯፡ ናል ። ሰባት ፡ ቀንም ፡ ሙሉ ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡
ትበላለህ ፦ በእንተም ፡ ዘንድ ፡ እርሾ ፡ ያለበት ፡
እንጀራ ፡ አይታይ ፦ በድንበርህም ፡ ሁሉ ፡
፰፡ እርሾ ፡ አይታይ ። በዚያም ፡ ቀን ፦— ከግብፅ ፡
በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስላደረገልኝ ፡
፱፡ ነው ፡ ስትል ፡ ለልጅህ ፡ ትነግረዋለህ ። እግዚ
አብሔር ፡ በብርቱ ፡ እጅ ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቶሃ
ልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ በአፍህ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ በእጅህ ፡ እንደ ፡ ምልክት ፡ በዓይኖች
ህም ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ መታሰቢያ ፡ ይሁንልህ ።
፲፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ በወራቱ ፡ ይህችን ፡ ሥር
ዓት ፡ ጠብቃት ።
፲፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ለአንተ ፡ ለአባቶችህም ፡
እንደ ፡ ማለ ፡ ወደ ፡ ከነዓናውያን ፡ ምድር ፡ ባገ
ባህ ፡ ጊዜ ፦ እርስዋንም ፡ በሰጠህ ፡ ጊዜ ፦
፲፪፡ ማሕፀንን ፡ የሚከፍተውን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ለይ ፤ ከሚሆንልህ ፡ ከብት ፡ ሁሉ ፡ ተባት ፡
ሆኖ ፡ አስቀድሞ ፡ የተወለደው ፡ ለእግዚአብ
፲፫፡ ሔር ፡ ይሆናል ። የአህያውን ፡ በኵር ፡ በጠቦት ፡
ትዋጀዋለህ ፦ ባትዋጀውም ፡ አንገቱን ፡ ትሰብ
ረዋለህ ፤ የሰውንም በኵር ፡ ሁሉ ፡ ከልጆችህ ፡
፲፬፡ መካከል ፡ ትዋጀዋለህ ። እንዲህም ፡ ይሆናል ፤
በሚመጣው ፡ ጊዜ ፡ ልጅህ ፦— ይህ ፡ ምንድር ፡
ነው ? ብሎ ፡ በጠየቀህ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ትለ
ዋለህ ፦— እግዚአብሔር ፡ በብርቱ ፡ እጅ ፡ ከባር
፲፭፡ ነት ፡ ቤት ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ አወጣን ፤ ፈርዖ
ንም ፡ እንዳይሰድደን ፡ ልቡን ፡ ባጸና ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ በኵር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
እንስሳ ፡ በኵር ፡ ድረስ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ያለ
ውን ፡ በኵር ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ፤ ስለዚህ ፡ ወንድ ፡
ሆኖ ፡ ማሕፀንን ፡ የከፈተውን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ እሠዋለሁ ፦ ነገር ፡ ግን ፡ የልጆቼን ፡
በኵር ፡ ሁሉ ፡ እዋጃለሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ፲፮፡
በብርቱ ፡ እጅ ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቶናልና ፡ በእ
ጅህ ፡ እንደ ፡ ምልክት ፦ በዓይኖችህም ፡ መካ
ከል ፡ እንደ ፡ ተንጠለጠለ ፡ ነገር ፡ ይሁንልህ ።
እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ፈርዖን ፡ ሕዝቡን ፡ በለ ፲፯፡
ቀቀ ፡ ጊዜ ፦ ምንም ፡ ቅርብ ፡ ቢሆን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ምድር ፡ መንገድ ፡
አልመራቸውም ፤ እግዚአብሔር ፦— ሕዝቡ ፡
ሰልፉን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እንዳይጸጸቱት ፡ ወደ ፡
ግብፅም ፡ እንዳይመለስ ፡ ብሎአልና ። ነገር ፡ ፲፰፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በዙሪያ ፡ መን
ገድ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ባለችው ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ መራቸው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ተሰልፈው ፡ ወጡ ። ፲፱፡ የሴፍም ፦—
እግዚአብሔር ፡ ሳይጐበኛችሁ ፡ አይቀርም ፦
አጥንቶቼንም ፡ ከዚህ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ታወ
ጣላችሁ ፡ ብሎ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አም
ለአቸው ፡ ነበርና ፡ ሙሴ ፡ የእርሱን ፡ አጥን
ቶች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወሰደ ። ከሱኮትም ፡ ፳፡
ተጓዙ ፦ በምድረ ፡ በዳውም ፡ ዳር ፡ በኤታም ፡
ሰፈሩ ። በቀንና ፡ በሌሊትም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፦ ፳፩፡
መንገድ ፡ ሊያሳያቸው ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ ዓምድ ፦
ሊያበራላቸውም ፡ ሌሊት ፡ በእሳት ፡ ዓምድ ፡
እግዚአብሔር ፡ በፊታቸው ፡ ሄደ ። የደመና ፡ ፳፪፡
ዓምድ ፡ በቀን ፦ የእሳት ፡ ዓምድ ፡ በሌሊት ፡
ከሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ከዶ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፦— ተመልሰው ፡ በሚግዶልና ፡ በባ ፪፡
ሕር ፡ መካከል ፦ በበአልዘፎንም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
ባለው ፡ በፊሀሒሮት ፡ ፊት ፡ እንዲሰፍሩ ፡ ለአስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ተናገር ፤ ከእርሱ ፡ አጠገብ ፡
በባሕር ፡ ዳር ፡ ትሰፍራላችሁ ። ፫፡ ፈርዖንም ፡
ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፦— በምድር ፡ ይቅበዘ
በዛሉ ፦ ምድረ ፡ በዳም ፡ ዘጋቸው ፡ ይላል ።
እኔም ፡ የፈርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸናለሁ ፦ እርሱም ፡ ፬፡
ያባርራቸዋል ፡ በፈርዖንና ፡ በሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ክብር ፡ አገኛለሁ ፤ ግብፃውያንም ፡ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ። እነ
ርሱም ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ። ሕዝቡም ፡ እንደ ፡ ፭፡
ኰበለሉ ፡ ለግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሩት ፤ የፈርዖ
ንና ፡ የባሪያዎቹም ፡ ልብ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ተለ
ወጠና ፦— እንዳይገዛልን ፡ እስራኤልን ፡ የለቀ
ቅነው ፡ ምን ፡ አድርገናል ? አሉ ። ሰረገላው ፡ ፮፡

ንም ፡ አሰናዳ ÷ ሕዝቡንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
፯፡ ወሰደ ፤ ስድስት ፡ መቶ ፡ የተመረጡ ፡ ሰረገሎ
ችንም ÷ የግብፅንም ፡ ፈረሶች ፡ ሁሉ ÷ በእያ
ንዳንዱም ፡ ሰረገላ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሦስተኞችን ፡
፰፡ ወሰደ ። እግዚአብሔርም ፡ የግብፅን ፡ ንጉሥ ፡
የፈርዖንን ፡ ልብ ፡ አጸና ÷ እርሱም ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ አሳደደ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
፱፡ ከፍ ፡ ባለች ፡ እጅ ፡ ወጡ ። ግብፃውያንም ÷
የፈርዖን ፡ ፈረሶች ፡ ሰረገሎቹም ፡ ፈረሰኞቹም ፡
ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ÷ አሳደዱአቸው ፤ በባሕሩ ፡
ዳር ፡ በበአልዛፎን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ በፈ
ሀሒሮት ፡ አጠገብ ፡ ሰፍረው ፡ አገኙአቸው ።

፲፡ ፈርዖንም ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ዓይናቸውን ፡ አነሡ ÷ እነሆም ፡ ግብፃውያን ፡
በኋላቸው ፡ ገሥግሠው ፡ ነበር ፤ የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
፲፩፡ ጮኹ ። ሙሴንም ፡ — በግብፅ ፡ መቃብር ፡ ስላ
ልኖረ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ አመ
ጣኸንን ? ከግብፅ ፡ ታወጣን ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ያደ
፲፪፡ ረግህብን ፡ ምንድር ፡ ነው ? በምድረ ፡ በዳ ፡ ከም
ንሞት ፡ ብንገዛላቸው ፡ ይሻላልና ፡ — ተወን ÷
ለግብፃውያን ፡ እንገዛ ፡ ብለን ፡ በግብፅ ፡ ሳለን ፡
ያልንህ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ አይደለምን ? አሉት ።
፲፫፡ ሙሴም ፡ ለሕዝቡ ፡ — አትፍሩ ÷ ዛሬ ፡ የምታ
ዩአቸውን ፡ ግብፃውያንን ፡ ለዘላለም ፡ አታዩአ
ቸውምና ፡ ቁሙ ÷ ዛሬ ፡ ለእናንተ ፡ የሚያደርጋ
፲፬፡ ትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ እዩ ። እግዚ
አብሔር ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይዋጋል ÷ እናንተም ፡
ዝም ፡ ትላላችሁ ፡ አላቸው ።
፲፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ — ለምን ፡
ትጮኽብኛለህ ? እንዲጓዙ ፡ ለእስራኤል ፡
፲፮፡ ልጆች ፡ ንገር ። አንተም ፡ በትርህን ፡ አንሣ ÷
እጅህንም ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ÷ ክፈለውም ፤
የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ በየ
፲፯፡ ብስ ፡ ያልፋሉ ። እነሆም ፡ እኔ ፡ የግብፃውያ
ንን ፡ ልብ ፡ አጸናለሁ ÷ በኋላቸውም ፡ ይገባሉ ፤
በፈርዖንና ፡ በሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ በሰረገሎ
ቹም ፡ በፈረሰኞቹም ፡ ላይ ፡ ክብር ፡ አገኛለሁ ።
፲፰፡ ግብፃውያንም ፡ በፈርዖንና ፡ በሰረገሎቹ ፡ በፈ
ረሰኞቹም ፡ ላይ ፡ ክብር ፡ ባገኘሁ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
፲፱፡ በእስራኤልም ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ ይሄድ ፡ የነበ
ረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡
በኋላቸው ፡ ሄደ ፤ የደመናውም ፡ ዓምድ ፡ ከፊ
ታቸው ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ በኋላቸው ፡ ቆመ ÷
፳፡ በግብፃውያን ፡ ሰፈርና ፡ በእስራኤል ፡ ሰፈር ፡
መካከልም ፡ ገባ ፤ በዚያም ፡ ደመናና ፡ ጨለማ ፡
ነበረ ÷ በዚህ ፡ በኩል ፡ ግን ፡ ሌሊቱን ፡ አበራ ፤
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ አልተቃ
ረቡም ።
፳፩፡ ሙሴም ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ የምሥ
ራቅ ፡ ነፋስ ፡ አምጥቶ ፡ ባሕሩን ፡ አስወገደው ÷
ባሕሩንም ፡ አደረቀው ፤ ውኃውም ፡ ተከፈለ ።
የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በባሕሩ ፡ መካከል ፡ በየ ፳፪፡
ብስ ፡ ገቡ ፤ ውኃውም ፡ በቀኛቸውና ፡ በግራ
ቸው ፡ እንደ ፡ ግድግዳ ፡ ሆነላቸው ። ግብፃው ፳፫፡
ያንም ÷ የፈርዖን ፡ ፈረሶችና ፡ ሰረገሎች ፡ ፈረ
ሰኞቹም ፡ ሁሉ ÷ እያሳደዱ ፡ በኋላቸው ፡ ወደ ፡
ባሕር ፡ መካከል ፡ ገቡ ። ንጋትም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ፳፬፡
እግዚአብሔር ፡ በእሳትና ፡ በደመና ፡ ዓምድ ፡
ሆኖ ፡ የግብፃውያንን ፡ ሠራዊት ፡ ተመለከተ ÷
የግብፃውያንንም ፡ ሠራዊት ፡ አወከ ። የሰረገ ፳፭፡
ሎቹንም ፡ መንኰራኵር ፡ አሰረ ÷ ወደ ፡ ጭን
ቅም ፡ አገባቸው ፤ ግብፃውያንም ፡ — እግዚአ
ብሔር ፡ በግብፃውያን ፡ ላይ ፡ ይዋጋላቸዋልና ፡
ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንሽሽ ፡ አሉ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — እጅህን ፡ በባ ፳፮፡
ሕሩ ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ÷ ውኃውም ፡ በግብፃውያን ፡
በሰረገሎቻቸውም ፡ በፈረሰኞቻቸውም ፡ ላይ ፡
ይመለስ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ እጁን ፡ በባሕሩ ፡ ፳፯፡
ላይ ፡ ዘረጋ ÷ ባሕሩም ፡ ማለዳ ፡ ወደ ፡ መፍሰሱ ፡
ተመለሰ ፤ ግብፃውያንም ፡ ከእርሱ ፡ ሸሹ ÷ እግ
ዚአብሔርም ፡ ግብፃውያንን ፡ በባሕሩ ፡ መካ
ከል ፡ ጣላቸው ። ውኃውም ፡ ተመልሶ ፡ በኋ ፳፰፡
ላቸው ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የገቡትን ፡ ሰረገሎችን ፡
ፈረሰኞችንም ፡ የፈርዖንንም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡
ከደነ ፡ ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልቀረም ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ ፳፱፡
በየብስ ፡ ሄዱ ፤ ውኖችም ፡ በቀኛቸውና ፡ በግ
ራቸው ፡ እንደ ፡ ግድግዳ ፡ ሆኑላቸው ። እግዚ ፴፡
አብሔር ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤልን ፡ እንደዚህ ፡
ከግብፃውያን ፡ እጅ ፡ አዳነ ፤ እስራኤልም ፡ የግ
ብፃውያንን ፡ ሬሳ ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ አዩ ። እስ ፴፩፡
ራኤልም ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብፃውያን ፡ ላይ ፡
ያደረጋትን ፡ ታላቂቱን ፡ እጅ ፡ አዩ ÷ ሕዝቡም ፡
እግዚአብሔርን ፡ ፈሩ ÷ በእግዚአብሔርም ፡
በባሪያውም ፡ በሙሴ ፡ አመኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ሙሴና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፩፡
ይህን ፡ መዝሙር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘመሩ ÷
እንዲህም ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ፡ —
በክብር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ እዘምራለሁ ፤
ፈረሱንና ፡ ፈረሰኛውን ፡ በባሕር ፡ ጣለ ።
ጕልበቴ ፡ ዝማሬዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ፪፡
ነው ÷
መድኃኒቴም ፡ ሆነልኝ ፤
ይህ ፡ አምላኬ ፡ ነው ፡ አመሰግነዋለሁ ÷
የአባቴ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ከፍ ፡ ከፍም ፡ አደ
ርገዋለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ተዋጊ ፡ ነው ÷ ስሙ ፡ እግ ፫፡
ዚአብሔር ፡ ነው ÷
የፈርዖንን ፡ ሰረገሎች ፡ ሠራዊቱንም ፡ በባ ፬፡
ሕር ፡ ጣላቸው ፤
የተመረጡት ፡ ሦስተኞች ፡ በኤርትራ ፡
ባሕር ፡ ሰጠሙ ።

፩፡ ቀላያትም ፡ ከደኑአቸው ፤
ወደ ፡ ባሕር ፡ ጥልቀት ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ሰጠሙ ። ፤
፭፡ አቤቱ ÷ ቀኝህ ፡ በኃይል ፡ ከበረ ፤
አቤቱ ÷ ቀኝህ ፡ ጠላቱን ፡ አደቀቀ ።
፮፡ በክብርህም ፡ ብዛት ፡ የተነሡብህን ፡ አጠፋህ ፤
ቍጣህን ፡ ሰደድህ ÷ እንደ ፡ ገለባም ፡ በላቸው ።
፯፡ በአፍንጫህ ፡ እስትንፋስ ፡ ውኆች ፡ ተከመሩ ÷
ፈሳሾቹም ፡ እንደ ፡ ክምር ፡ ቆሙ ፤
ጥገዱም ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ረጋ ።
፱፡ ጠላትም ፡— አሳድጄ ፡ እይዛቸዋለሁ ÷
ምርኮም ፡ እካፈላለሁ ÷ ነፍሴም ፡ ትጠግባቸዋለች ፤
ሰይፌንም ፡ እመዝዛለሁ ÷ እጄም ፡ ታጠፋቸዋለች ፡ አለ ።
፲፡ ነፋስህን ፡ አነፈስህ ÷ ባሕርም ፡ ከደናቸው ፤
በኃይለኞች ፡ ውኆችም ፡ እንደ ፡ አረር ፡ ሰጠሙ ።
፲፩፡ አቤቱ ÷ በአማልክት ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
በምስጋና ፡ የተፈራህ ÷ ድንቅንም ፡ የምታደርግ ÷
በቅድስና ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፪፡ ቀኝህን ፡ ዘረጋህ ÷ ምድርም ፡ ዋጠቻቸው ።
፲፫፡ በቸርነትህ ፡ የተቤዠሃቸውን ፡ ሕዝብህን ፡ መራህ ፤
በኃይልህ ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ ማደሪያህ ፡ አገባሃቸው ።
፲፬፡ አሕዛብ ፡ ሰሙ ÷ ተንቀጠቀጡም ፤
በፍልስጥኤም ፡ የሚኖሩትን ፡ ምጥ ፡ ያዛቸው ።
፲፭፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የኤዶም ፡ አለቆች ፡ ደነገጡ ፤
የሞዓብን ፡ ኃያላን ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ያዛቸው ፤
በከነዓን ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ቀለጡ ።
፲፮፡ አቤቱ ÷ ሕዝብህ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ÷
የተቤዠኸው ፡ ሕዝብ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ÷
ፍርሃትና ፡ ድንጋጤ ፡ ወደቀባቸው ፤
በክንድህ ፡ ብርታት ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ዝም ፡ አሉ ።
፲፯፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ታስገባቸዋለህ ÷
በርስትህ ፡ ተራራም ፡ ትተክላቸዋለህ ÷
አቤቱ ÷ ለማደሪያህ ፡ ባደረግኸው ፡ ስፍራ ÷
አቤቱ ÷ እጆችህ ፡ ባዘጋጁት ፡ መቅደስ ።
፲፰፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለሙ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ይነግሣል ።
፲፱፡ የፈርዖን ፡ ፈረሶች ፡ ከሰረገሎቹ ፡ ከፈረሰኞቹም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ገቡ ÷ እግዚአብሔርም ፡ የባሕሩን ፡ ውኆች ፡ መለሰባቸው ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በባሕሩ ፡ መካከል ፡ በየብስ ፡ ሄዱ ። ፳፡ የአሮን ፡ እኅት ፡ ነቢይቱ ፡ ማርያም ፡ ከበሮ ፡ በእጅዋ ፡ ወሰደች ፤ ሴቶችም ፡ ሁሉ ፡ በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ በኋላዋ ፡ ወጡ ።
፳፩፡ ማርያምም ፡ እየዘመረች ፡ መለሰችላቸው ፡— በክብር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፤
ፈረሱንና ፡ ፈረሰኛውን ፡ በባሕር ፡ ጣለ ።
፳፪፡ ሙሴም ፡ እስራኤልን ፡ ከኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አስጓዘ ÷ ወደ ፡ ሱርም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጡ ፤
በምድረ ፡ በዳም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሄዱ ÷ ውኃም ፡ አላገኙም ። ፳፫፡ ወደ ፡ ማራም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የማራ ፡ ውኃ ፡ መራራ ፡ ነበረና ፡ ሊጠጡ ፡ አልቻሉም ፤ ስለዚህ ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ማራ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ። ፳፬፡ ሕዝቡም ፡— ምን ፡ እንጠጣለን ? ብለው ፡ በሙሴ ፡ ላይ ፡ አንጐራጐሩ ። ፳፭፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንጨትን ፡ አሳየው ÷ በውኃውም ፡ ላይ ፡ ጣለው ÷ ውኃውም ፡ ጣፈጠ ። በዚያም ፡ ሥርዓትንና ፡ ፍርድን ፡ አደረገላቸው ÷ በዚያም ፡ ፈተናቸው ፤ ፳፮፡ እርሱም ፡— አንተ ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አጥብቀህ ፡ ብትሰማ ÷ በፊቱም ፡ የሚበጀውን ፡ ብታደርግ ÷ ትእዛዙንም ፡ ብታደምጥ ÷ ሥርዓቱንም ፡ ሁሉ ፡ ብትጠብቅ ፡ በግብፃውያን ፡ ላይ ፡ ያመጣሁትን ፡ በሽታ ፡ አላደርስብህም ፤ እኔ ፡ ፈዋሽህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ አለ ።
፳፯፡ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ኤሊም ፡ መጡ ÷ በዚያም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ የውኃ ፡ ምንጮችና ፡ ሰባ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡ ነበሩባት ፤ በዚያም ፡ በውኃው ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ከኤሊምም ፡ ተጓዙ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ በኤሊምና ፡ በሲና ፡ መካከል ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሲን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መጡ ። ፪፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡ አንጐራጐሩ ። ፫፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— ይህን ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ በራብ ፡ ልትገድሉ ፡ እኛን ፡ ወደዚች ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አውጥታችኋል ፤ በሥጋው ፡ ምንቸት ፡ አጠገብ ፡ ተቀምጠን ፡ እንጀራ ፡ ስንበላ ፡ ስንጠግብ ፡ ሳለን ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ምነው ፡ በሞትን ! አሉአቸው ።
፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በሕጌ ፡ ይሄዱ ፡ ወይም ፡ አይሄዱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እኔ ፡ እንድፈትናቸው ÷ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ እንጀራን ፡ አዘንብላችኋለሁ ፤ ሕዝቡም ፡ ወጥተው ፡ ለዕለት ፡ ለዕለት ፡ የሚበቃቸውን ፡ ይልቀሙ ። ፭፡ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ያመጡትን ፡ ያዘጋጁ ÷ ዕለት ፡ ዕለትም ፡ ከሚለቅሙት ፡ ይልቅ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይሁን ፡ አለው ። ፮፡ ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡—

እግዚአብሔር ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ እንዳወጣ
፲፯፡ ችሁ ፡ ማታ ፡ ታውቃላችሁ ÷ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ክብር ፡ ጥዋት ፡ ታያላችሁ ፤ በእግዚአብ
ሔር ፡ ላይ ፡ ያንጐራጐራችሁትን ፡ ሰምቶአልና ፤
በእኛም ፡ ላይ ፡ የምታንጐራጕሩ ፡ እኛ ፡ ምን
፲፰፡ ድር ፡ ነን ? አሉ ። ሙሴም ፡ ፦ እግዚአብሔር ፡
ያንጐራጐራችሁበትን ፡ ማንጐራጐራችሁን ፡
ሰምቶአልና ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡
ሥጋን ÷ ማልዶም ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፡ እንጀ
ራን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰጣችኋል ፤ እኛም ፡
ምንድር ፡ ነን ? ማንጐራጐራችሁ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ላይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በእኛ ፡ አይደለም ፡
፲፱፡ አለ ። ሙሴም ፡ አሮንን ፡ ፦ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ፦ ማንጐራጐራችሁን ፡ ሰም
ቶአልና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅረቡ ፡
፳፡ በል ፡ አለው ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ አሮን ፡ ለእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በተናገረ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፊታቸውን ፡ አቀኑ ፡
እነሆም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ በደመናው ፡
፳፩፡፳፪፡ ታየ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ ፦ የእስ
ራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማንጐርጐር ፡ ሰማሁ ፡ ፦ ወደ ፡
ማታ ፡ ሥጋን ፡ ትበላላችሁ ÷ ማለዳም ፡ እንጀ
ራን ፡ ትጠግባላችሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላካችሁ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ፡
በላቸው ።
፳፫፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ድርጭቶች ፡
መጡ ÷ ሰፈሩንም ፡ ከደኑት ፡ ማለዳም ፡ በሰ
፳፬፡ ፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ ጠል ፡ ወድቆ ፡ ነበር ። የወደቀ
ውም ፡ ጠል ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ፡ በመሬት ፡
ላይ ፡ እንደ ፡ ደቃቅ ፡ ውርጭ ፡ ሆኖ ፡ ቅርፊት ፡
የሚመስል ፡ ደቃቅ ፡ ነገር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ታየ ።
፳፭፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ያ ፡ ምን ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቁምና ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ፦
ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ተባባሉ ። ሙሴም ፡ ፦
ትበሉት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጣችሁ ፡
፳፮፡ እንጀራ ፡ ይህ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ ያዘ
ዘው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ፦ እያንዳንዱ ፡ የሚበ
ላውን ፡ ያህል ፡ ይልቀም ፤ በድንኳኑ ፡ ባሉት ፡
ነፍሶች ፡ ቍጥር ፡ ለአንድ ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ ጎሞር ፡
፳፯፡ ውሰዱ ፡ አላቸው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ አንዱ ፡ አብዝቶ ፡ አንዱም ፡
፳፰፡ አሳንሶ ፡ ለቀመ ። በጎሞርም ፡ በሰፈሩት ፡ ጊዜ ፡
እጅግ ፡ ለለቀመ ፡ አልተረፈውም ፡ ጥቂትም ፡
ለለቀመ ፡ አልጐደለበትም ፤ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡
፳፱፡ የሚበላውን ፡ ያህል ፡ ለቀመ ። ሙሴም ፡ ፦
ማንም ፡ ከእርሱ ፡ አንዳች ፡ ለነገ ፡ አያስቀር ፡
፴፡ አላቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሙሴን ፡ አልሰሙትም ፤
አንዳንድ ፡ ሰዎችም ፡ ከእርሱ ፡ ለነገ ፡ አስቀሩ ÷
እርሱም ፡ ተላ ፡ ሸተተም ፤ ሙሴም ፡ ተቈጣ
ቸው ።
፴፩፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ የሚበላውን ፡
ያህል ፡ በጥዋት ፡ ለቀመ ፡ ፀሐይም ፡ በተኰሰ ፡
፴፪፡ ጊዜ ፡ ቀለጠ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በስድስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ አድርገው ፡ እያን

ዳንዳቸው ፡ ሁለት ፡ ጎሞር ፡ እንጀራ ፡ ለቀሙ ፤
የማኅበሩም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ መጥተው ፡ ለሙሴ ፡
፴፫፡ ነገሩት ። እርሱም ፡ ፦ እግዚአብሔር ፡ የተና
ገረው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ፦ ነገ ፡ ዕረፍት ÷ ለእግዚአ
ብሔርም ፡ የተቀደሰ ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ የምት
ጋግሩትን ፡ ጋግሩ ÷ የምትቀቅሉትንም ፡ ቀቅሉ ÷
የተረፈውን ፡ ሁሉ ፡ ለነገ ፡ እንዲጠበቅ ፡ አኑ
፴፬፡ ሩት ፡ አላቸው ። ሙሴም ፡ እንዳዘዘ ፡ ለነገ ፡ አኖ
፴፭፡ ሩት ፤ አልሸተተም ÷ ትልም ፡ አልሆነበትም ።
ሙሴም ፡ ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሰንበት ፡ ዛሬ ፡
፴፮፡ ነውና ፡ ብሉት ፤ ዛሬ ፡ በሜዳ ፡ አታገኙትም ።
፴፯፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ልቀሙት ፤ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡
ግን ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ በእርሱ ፡ አይገኝም ፡ አለ ።
፴፰፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከሕዝቡ ፡
አንዳንድ ፡ ሰዎች ፡ ሊሰቅሙ ፡ ወጡ ÷ ምንምን ፡
፴፱፡ አላገኙም ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ፦ ትእ
ዛዘቼንና ፡ ሕጎቼን ፡ ለመጠበቅ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡
እንቢ ፡ ትላላችሁ ? እግዚአብሔር ፡ ሰንበትን ፡
እንደ ፡ ሰጣችሁ ፡ እዩ ፤ ስለዚህ ፡ በስድስተኛው ፡
ቀን ፡ የሁለት ፡ ቀን ፡ እንጀራ ፡ ሰጣችሁ ፤ ሰው ፡
ሁሉ ፡ በስፍራው ፡ ይቀመጥ ÷ በሰባተኛው ፡
ቀን ፡ ማንም ፡ ከስፍራው ፡ አይሂድ ፡ አለው ።
፵፡ ሕዝቡም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ዐረፈ ።
፵፩፡ የእስራኤልም ፡ ወገን ፡ ስሙን ፡ መና ፡ ብለው ፡
ጠሩት ፤ እርሱም ፡ እንደ ፡ ድንብላል ፡ ዘር ፡
ነጭ ፡ ነው ፤ ጣዕሙም ፡ እንደ ፡ ማር ፡ ቂጣ ፡
፵፪፡ ነው ። ሙሴም ፡ ፦ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡
ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ፦ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ባወጣኋ
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያበላኋችሁን ፡ እን
ጀራ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ አንድ ፡ ጎሞር ፡
ሙሉ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቻችሁ ፡ ይጠበቅ ፡ አለ ።
፵፫፡ ሙሴም ፡ አሮንን ፡ ፦ አንድ ፡ ማድጋ ፡ ወስደህ ፡
፵፬፡ ጎሞር ፡ ሙሉ ፡ መና ፡ አግባበት ÷ ለልጅ ፡ ልጃ
ችሁም ፡ ይጠበቅ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ አኑረው ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡
፵፭፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ ይጠበቅ ፡ ዘንድ ፡
አሮን ፡ በምስክሩ ፡ ፊት ፡ አኖረው ። የእስራ
፵፮፡ ኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደሚኖሩበት ፡ ምድር ፡ እስ
ኪመጡ ፡ ድረስ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ መና ፡ በሉ ፤
ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ ድንበር ፡ እስኪመጡ ፡
፵፯፡ ድረስ ፡ መና ፡ በሉ ። ጎሞርም ፡ የኢፍ ፡ መስ
፵፰፡ ፈሪያ ፡ አሥረኛ ፡ ክፍል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዳዘዘ ፡ ከሲን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ሊጓዙ ፡ ተነሡ ÷ በራፊዲምም ፡ ሰፈሩ ፤ ሕዝ
ቡም ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ውኃ ፡ አልነበረም ።
፪፡ ሕዝቡም ፡ ሙሴን ፡ ተጣሉት ፡ ፦ የምንጠጣውን ፡
ውኃ ፡ ስጠን ፡ አሉት ። ሙሴም ፡ ፦ ለምን ፡
ትጣሉኛላችሁ ? እግዚአብሔርንስ ፡ ለምን ፡
፫፡ ትፈታተናላችሁ ? አላቸው ። ሕዝቡም ፡ በዚያ ፡
ስፍራ ፡ ውኃ ፡ ተጠሙ ፡ ፦ እኛንና ፡ ልጆቻች
ንን ፡ ከብቶቻችንንም ፡ በጥማት ፡ ልትገድል ፡

ለምን ፡ ከግብፅ ፡ አወጣኸን ? ሲሉ ፡ በሙሴ ፡
፬ ፡ ላይ ፡ አንጐራጐሩ ። ሙሴም ፡— ሊወግሩኝ ፡
ቀርበዋልና ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ምን ፡ ላድርግ ?
፭ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ። እግዚአ
ብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ እለፍ ÷
ከእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ውሰድ ፡ ወንዙንም ፡ የመታህበትን ፡ በትር ፡
፮ ፡ በእጅህ ፡ ይዘሃት ፡ ሂድ ። እነሆ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡
በኮሬብ ፡ በዓለት ፡ ላይ ፡ በፊትህ ፡ እቆማለሁ ፤ ዓለ
ቱንም ፡ ትመታለህ ÷ ሕዝቡም ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡
ከእርሱ ፡ ውኃ ፡ ይወጣል ፡ አለው ። ሙሴም ፡
በእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ፊት ፡ እንዲሁ ፡ አደ
፯ ፡ ረገ ። ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ክርክር ፡—
እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡
አይደለም ? ሲሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ተፈ
ታተኑት ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ማሳህ ÷ ደግ
ሞም ፡ መሪባ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፰ ፡ አማሌቅም ፡ መጥቶ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ በራ
፱ ፡ ፌዲም ፡ ተዋጋ ። ሙሴም ፡ ኢያሱን ፡— ጕል
ማሶችን ፡ ምረዋልን ÷ ወጥተህም ፡ ከአማሌቅ ፡
ጋር ፡ ተዋጋ ፤ እኔ ፡ ነገ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
በትር ፡ በእጄ ፡ ይዤ ፡ በኮረብታው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
፲ ፡ እቆማለሁ ፡ አለው ። ኢያሱም ፡ ሙሴ ፡ እንዳ
ለው ፡ አደረገ ÷ ከአማሌቅም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፤
ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ሑርም ፡ ወደ ፡ ኮረብታው ፡
፲፩ ፡ ራስ ፡ ወጡ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሙሴ ፡ እጁን ፡
በነሣ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ ድል ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤
እጁንም ፡ ባወረደ ፡ ጊዜ ፡ አማሌቅ ፡ ድል ፡ ያደ
፲፪ ፡ ርግ ፡ ነበር ። የሙሴ ፡ እጆች ፡ ግን ፡ ከብደው ፡
ነበር ፤ ድንጋይም ፡ ወሰዱ ÷ በበታቹም ፡ አኖሩ ÷
እርሱም ፡ ተቀመጠበት ፤ አሮንና ፡ ሑርም ፡
አንዱ ፡ በዚህ ፡ አንዱ ፡ በዚያ ፡ ሆነው ፡ እጆ
ቹን ፡ ይደግፉ ፡ ነበር ፤ ፀሐይም ፡ እስክትገባ ፡
፲፫ ፡ ድረስ ፡ እጆቹ ፡ ጠነከሩ ። ኢያሱም ፡ አማሌ
ቅንና ፡ ሕዝቡን ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ አሸነፈ ።
፲፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— የአማሌቅን ፡
ዝክር ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ጨርሼ ፡ እደመስሰለ
ሁና ፡ ይህን ፡ ለመታሰቢያ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፈው ÷
፲፭ ፡ በኢያሱም ፡ ጆሮ ፡ ተናገር ፡ አለው ። ሙሴም ፡
መሠዊያ ፡ ሠራ ÷ ስሙንም ፡ ያህዌህ ፡ ንሲ ፡
፲፮ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ እርሱም ፡— እጁን ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ጫነ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ሰልፍ ፡ በአማሌቅ ፡ ላይ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡
ይሁን ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ፡ የምድያምም ፡ ካህን ፡ የሙሴ ፡ አማት ፡ ዮቶር ፡
እግዚአብሔር ፡ ለሙሴና ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔርም ፡
፪ ፡ እስራኤልን ፡ ከግብፅ ፡ እንዳወጣ ፡ ሰማ ። በዚ
ያን ፡ ጊዜ ፡ የሙሴ ፡ አማት ፡ ዮቶር ፡ መልሰኣት ፡
የነበረውን ፡ የሙሴን ፡ ሚስት ፡ ሲፓራን ፡ ሁለ
፫ ፡ ቱንም ፡ ልጆችዋን ፡ ወሰደ ። ከእነርሱ ፡ የአን
ደኛው ፡ ስም ፡ ጌርሳም ፡ ነበረ ፤ አባቱ ፡— በሌላ ፡
አገር ፡ ስደተኛ ፡ ነበርሁ ፡ ብሎኣልና ፤ የሁለ
፬ ፡ ተኛውም ፡ ስም ፡ አልዓዛር ፡ ነበረ ፡— የአባቴ ፡
አምላክ ፡ ረዳኝ ÷ ከፈርዖንም ፡ ሰይፍ ፡ አዳነኝ ፡
ብሎኣልና ። ዮሙሴ ፡ አማት ፡ ዮቶርም ፡ ከል
፮ ፡ ጆቹና ፡ ከሚስቱ ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡
ተራራ ፡ አጠገብ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሰፈረ ፡
ወደ ፡ ሙሴ ፡ መጣ ። ሙሴንም ፡— እኔ ፡ አማ
፯ ፡ ትህ ፡ ዮቶር ÷ ሚስትህም ÷ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡
ሁለቱ ፡ ልጆችዋ ፡ መጥተንልሃል ፡ አለው ።
ሙሴም ፡ አማቱን ፡ ሊገናኝ ፡ ወጣ ÷ ሰገደም ÷
፰ ፡ ሳመውም ፤ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ደኅንነታቸ
ውን ፡ ተጠያየቁ ÷ ወደ ፡ ድንኳኑም ፡ ገቡ ።
፱ ፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈርዖንና ፡ በግብፃ
ውያን ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ያደረገውን ፡
ሁሉ ÷ በመንገድም ፡ ያገኛቸውን ፡ ድካም ፡ ሁሉ ÷
እግዚአብሔርም ፡ እንዳዳናቸው ፡ ለአማቱ ፡
፲ ፡ ነገረው ። ዮቶርም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ስላደረገው ፡ ቸርነት ፡ ሁሉ ÷ ከግብፃ
ውያንም ፡ እጅ ፡ ስላዳናቸው ፡ ደስ ፡ አለው ።
፲፩ ፡ ዮቶርም ፡— ከግብፃውያንና ፡ ከፈርዖን ፡ እጅ ፡
ያዳናችሁ ÷ ከግብፃውያንም ፡ እጅ ፡ ሕዝቡን ፡
ያዳነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ። ትዕቢት ፡
፲፪ ፡ በደረጉባቸው ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአማል
ክት ፡ ሁሉ ፡ እንዲበልጥ ፡ አውን ፡ አወቅሁ ፡
አለ ። የሙሴ ፡ አማት ፡ ዮቶርም ፡ የሚቃጠል ፡
፲፫ ፡ መሥዋዕትንና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕትን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ወሰደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ከሙሴ ፡ አማት ፡ ጋር ፡ እንጀራ ፡ ሊበሉ ፡ አሮን ፡
የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ መጡ ።
፲፬ ፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በነጋው ፡ ሙሴ ፡ በሕዝቡ ፡
ሊፈርድ ፡ ተቀመጠ ፤ ሕዝቡም ፡ በሙሴ ፡ ፊት ፡
ከጥዋት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፲፭ ፡ የሙሴም ፡ አማት ፡ በሕዝቡ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡
ባየ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ በሕዝቡ ፡ የምታደርገው ፡
ምንድር ፡ ነው ? ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ከጥዋት ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በዙሪያህ ፡ ቆመው ፡ ሳሉ ፡
አንተ ፡ ብቻህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀምጠሃል ?
አለው ። ሙሴም ፡ አማቱን ፡— ሕዝቡ ፡ እግ
፲፮ ፡ ዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣሉ ፤
ነገርም ፡ ቢኖራቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣሉ ÷
በዚህና ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ መካከል ፡ እፈርዳለሁ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥርዓትና ፡ ሕግ ፡ አስታ
፲፯ ፡ ውቃቸዋለሁ ፡ አለው ። የሙሴም ፡ አማት ፡
፲፰ ፡ አለው ፡— አንተ ፡ የምታደርገው ፡ ይህ ፡ ነገር ፡
መልካም ፡ አይደለም ። ይህ ፡ ነገር ፡ ይከብድሃ
፲፱ ፡ ልና ፡ አንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡
ትደክማላችሁ ፡ አንተ ፡ ብቻህን ፡ ልታደርገው ፡
አትችልም ። አሁንም ፡ እመክርሃለሁና ፡ ቃሌን ፡
፳ ፡ ስማ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሆ
ናል ፤ አንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለሕዝቡ ፡
ሁን ÷ ነገራቸውንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፩ ፡ አድርስ ፤ ሥርዓቱንም ፡ ሕጉንም ፡ አስተምራ
ቸው ÷ የሚሄዱበትን ፡ መንገድ ፡ የሚያደርጉ
ትንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ። አንተም ፡

ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አዋቂዎችን ÷ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩትን ÷ የታመኑ ÷ የግፍንም ፡ ረብ ፡ የሚጠሉትን ፡ ሰዎች ፡ ምረጥ ፤ ከእነርሱም ፡ የሺህ ፡ አለቆችን ÷ የመቶ ፡ አለቆችን ÷ የአምሳ ፡ አለቆችን ÷ የአሥርም ፡ አለቆችን ፡ ሹምላቸው ። ፳፪ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይፍረዱ ፤ አውራውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያምጡት ፤ ታናሹንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እነርሱ ፡ ይፍረዱ ፤ እነርሱም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ሸክሙን ፡ ይሸከማሉ ÷ ፳፫ ለአንተም ፡ ይቀልልልሃል ። ይህንም ፡ ብታደርግ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡ ቢያዝዝህ ÷ መቆም ፡ ይቻልሃል ÷ ደግሞም ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይደርሳል ። ፳፬ ሙሴም ፡ የአማቱን ፡ ቃል ፡ ሰማ ÷ ያለውንም ፡ ፳፭ ሁሉ ፡ አደረገ ። ሙሴም ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ አዋቂዎችን ፡ መረጠ ÷ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ የሺህ ፡ አለቆች ÷ የመቶም ፡ አለቆች ÷ የአምሳም ፡ አለቆች ÷ የአሥርም ፡ አለቆች ፡ አድርጎ ፡ ሾማቸው ። ፳፮ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ ሁልጊዜ ፡ ፈረዱ ፤ የከበደባቸውንም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ አመጡ ÷ ታናሹን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ፈረዱ ። ፳፯ ሙሴም ፡ አማቱን ፡ ሰደደው ፤ እርሱም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ በሦስተኛውም ፡ ወር ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ፪ ወደ ፡ ሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መጡ ። ከራፊድም ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መጡ ÷ በምድረ ፡ በዳም ፡ ሰፈሩ ፤ በዚያም ፡ እስራ ፫ ኤል ፡ በተራራው ፡ ፊት ፡ ሰፈረ ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በተራራው ፡ ጠርቶ ፡ አለው ፡ — ለያዕቆብ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በል ÷ ለእስራኤልም ፡ ፬ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ንገር ፡ — በግብፃውያን ፡ ያደረግሁትን ÷ በንስርም ፡ ክንፍ ፡ እንደ ፡ ተሸከምኋችሁ ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ እንዳመጣኋችሁ ፡ አይታችኋል ። ፭ አሁንም ፡ ቃሌን ፡ በእውነት ፡ ብትሰሙ ፡ ኪዳኔንም ፡ ብትጠብቁ ÷ ምድር ፡ ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ናትና ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የተመረጠ ፡ ፮ ርስት ፡ ትሆኑልኛላችሁ ፡ እናንተም ፡ የካህናት ፡ መንግሥት ፡ የተቀደሰም ፡ ሕዝብ ፡ ትሆኑልኛላችሁ ። ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የምትነግራቸው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ፯ ሙሴም ፡ መጣ ÷ የሕዝቡንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጠርቶ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ፰ ሁሉ ፡ በፊታቸው ፡ ተናገረ ። ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አፍ ፡ ሆነው ፡ — እግዚአብሔር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ እናደርጋለን ፡ ብለው ፡ መለሱ ፤ ሙሴም ፡ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ፱ ሔር ፡ አደረሰ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — ከአንተ ፡ ጋር ፡ ስነጋገር ፡ ሕዝቡ ፡ እንዲሰሙ ÷ ደግሞም ፡ ለዘላለም ፡ እንዲያምኑብህ ÷ እነሆ ፡ በከባድ ፡ ደመና ፡ እመጣልሃለሁ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነገረ ። ፲ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡ — ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ሂድ ÷ ዛሬና ፡ ነገም ፡ ቀድሳቸው ÷ ፲፩ ልብሳቸውንም ፡ ይጠቡ ፤ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሲያዩ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይወርዳልና ፡ ለሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ። ፲፪ ወሰንም ፡ ለሕዝቡ ፡ በዙሪያው ፡ አድርግላቸው ፡ — ወደ ፡ ተራራው ፡ እንዳትወጡ ፡ ጫፉንም ፡ እንዳትነኩ ፡ ተጠንቀቁ ፡ ተራራውንም ፡ የነካ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሞታል ፤ የማንም ፡ እጅ ፡ አይንካ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሚነካው ፡ ፲፫ ሁሉ ፡ ይወገራል ÷ ወይም ፡ በፍላጻ ፡ ይወጋል ፤ እንስሳ ፡ ወይም ፡ ሰው ፡ ቢሆን ፡ አይድንም ፡ በላቸው ። ሳያቋርጥ ፡ የመለከት ፡ ድምፅ ፡ ሲነፋ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ይውጡ ። ፲፬ ሙሴም ፡ ከተራራው ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወረደ ÷ ሕዝቡንም ፡ ቀደሰ ፤ ልብሳቸውንም ፡ አጠቡ ። ፲፭ ሕዝቡንም ፡ — ለሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ተዘጋጁ ÷ ወደ ፡ ሴቶቻችሁ ፡ አትቅረቡ ፡ አለ ።

፲፮ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ በማለዳ ፡ ጊዜ ፡ ነጐድጓድና ፡ መብረቅ ፡ ከባድም ፡ ደመና ፡ እጅግም ፡ የበረታ ፡ የቀንደ ፡ መለከት ፡ ድምፅ ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ሆነ ፤ በሰፈሩም ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ተንቀጠቀጡ ። ሙሴም ፡ ፲፯ ሕዝቡን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ለማገናኘት ፡ ከሰፈር ፡ አወጣቸው ፤ ከተራራውም ፡ እግርጌ ፡ ቆሙ ። ፲፰ እግዚአብሔርም ፡ በእሳት ፡ ስለ ፡ ወረደበት ፡ የሲና ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ይጤስ ፡ ነበር ፤ ከእርሱም ፡ እንደ ፡ እቶን ፡ ጢስ ፡ ያለ ፡ ጢስ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ÷ ተራራውም ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ፲፱ ይናወጥ ፡ ነበር ። የቀንደ ፡ መለከቱም ፡ ድምፅ ፡ እጅግ ፡ በበረታና ፡ በጸና ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ ተናገረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በድምፅ ፡ መለሰለት ። ፳ እግዚአብሔርም ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ወረደ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ጠራው ፤ ሙሴም ፡ ወጣ ። ፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — ውረድ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ለማየት ፡ ዳር ፡ ድንበሩን ፡ እንዳያልፉ ፡ ከእነርሱም ፡ ብዙ ፡ እንዳይጠፉ ፡ ለሕዝቡ ፡ አስጠንቅቃቸው ፤ ፳፪ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የሚቀርቡት ፡ ካህናት ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳያጠፋቸው ፡ ራሳቸውን ፡ ይቀድሱ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፫ አንተ ፡ — በተራራው ፡ ዙሪያ ፡ ወሰን ፡ አድርግ ፡ ቀድሰውም ፡ ብለህ ፡ አስጠንቅቀኸናልና ፡ ሕዝቡ ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉም ፡ አለው ። ፳፬ እግዚአብሔርም ፡ — ሂድ ÷ ውረድ ፤ አንተ ፡ አሮንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ትወጣላችሁ ፤ ካህናቱና ፡ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳያጠፋቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ አይተላለፉ ፡ አለው ። ፳፭ ሙሴም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወረደ ÷ ይህንንም ፡ ነገራቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እን
፪፡ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፦— ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከባ
ርነት ፡ ቤት ፡ ያወጣሁህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አም
ላክህ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፫፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ሌሎች ፡ አማልክት ፡ አይሁ
ኑልህ ።
፬፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ካለው ÷ በታችም ፡ በም
ድር ፡ ካለው ÷ ከምድርም ፡ በታች ፡ በውኃ ፡
ካለው ፡ ነገር ፡ የማናቸውንም ፡ ምሳሌ ÷ የተቀረ
፭፡ ጸውንም ፡ ምስል ፡ ለአንተ ፡ አታድርግ ። አትስ
ገድላቸው ÷ አታምልካቸውምም ፤ በሚጠሉኝ ፡
እስከ ፡ ሦስተኛና ፡ እስከ ፡ አራተኛ ፡ ትውልድ ፡
ድረስ ፡ የአባቶችን ፡ ኃጢአት ፡ በልጆች ፡ ላይ ፡
፮፡ የማመጣ ፡ ለሚወድዱኝ ÷ ትእዛዜንም ፡ ለሚጠ
ብቁ ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ምሕረ
ትን ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላ
ክህ ፡ ቀናተኛ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ።
፯፡ የእግዚአብሔርን ፡ የአምላክህን ፡ ስም ፡ በከ
ንቱ ፡ አትጥራ ፤ እግዚአብሔር ፡ ስሙን ፡ በከ
ንቱ ፡ የሚጠራውን ፡ ከበደል ፡ አያነጻውምና ።
፰፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ትቀድሰው ፡ ዘንድ ፡ አስብ ።
፱፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ተግባርህንም ፡ ሁሉ ፡
፲፡ አድርግ ፤ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ለአምላክህ ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ አንተ ÷
ወንድ ፡ ልጅህም ÷ ሴት ፡ ልጅህም ÷ ሎሌህም ÷
ገረድህም ÷ ከብትህም ÷ በደጆችህም ፡ ውስጥ ፡
ያለ ፡ እንግዳ ፡ በእርሱ ፡ ምንም ፡ ሥራ ፡ አት
፲፩፡ ሥሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ በስድስት ፡ ቀን ፡ ሰማ
ይንና ፡ ምድርን ÷ ባሕርንም ÷ ያለባቸውንም ፡
ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ዐርፎአልና ፤
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ባር
ከታል ፡ ቀድሶታልም ።
፲፪፡ አባትህንና ፡ እናትህን ፡ አክብር ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላክህ ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ዕድሜህ ፡
እንዲረዝም ።
፲፫፡ አትግደል ።
፲፬፡ አታመንዝር ።
፲፭፡ አትስረቅ ።
፲፮፡ በባልንጀራህ ፡ ላይ ፡ በሐሰት ፡ አትመስክር ።
፲፯፡ የባልንጀራህን ፡ ቤት ፡ አትመኝ ፡ የባልንጀ
ራህን ፡ ሚስት ፡ ሎሌውንም ፡ ገረዱንም ፡ በሬ
ውንም ፡ አህያውንም ፡ ከባልንጀራህ ፡ ገንዘብ ፡
ሁሉ ፡ ማናቸውንም ፡ አትመኝ ።
፲፰፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ነጐድጓዱንና ፡ መብረቁን ÷
የቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ÷ ተራራውንም ፡
ሲጤስ ፡ አዩ ፤ ሕዝቡም ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ተርበደ
፲፱፡ በዱ ÷ ርቀውም ፡ ቆሙ ። ሙሴንም ፡— አንተ ፡
ተናገረን ፡ እኛም ፡ እንሰማለን ፤ እንዳንሞት ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አይናገረን ፡ አሉት ።
፳፡ ሙሴም ፡ ለሕዝቡ ፡— እግዚአብሔር ፡ ሊፈትና
ችሁ ÷ ኃጢአትንም ፡ እንዳትሠሩ ፡ እርሱን ፡
መፍራት ፡ በልባችሁ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ መጥቶ
አልና ፡ አትፍሩ ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ ርቀው ፡ ፳፩፡
ቆሙ ÷ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ጨለማው ፡ ቀረበ ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ለእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በል ፡— እኔ ፡ ከሰማይ ፡
እንደ ፡ ተናገርኋችሁ ፡ እናንተ ፡ አይታችኋል ።
፳፫፡ በአጠገቤ ፡ ምንም ፡ አታድርጉ ፤ የብር ፡ አማ
ልክት ፡ የወርቅም ፡ አማልክት ፡ ለእናንተ ፡ አታ
ድርጉ ። ፳፬፡
፳፬፡ የጭቃ ፡ መሠዊያ ፡ ሥራልኝ ÷ የሚ
ቃጠለውንና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕትህን ፡ በጎ
ችህንም ፡ በሬዎችህንም ፡ ሠዋበት ፤ ስሜን ፡
በማሰብበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
መጥቼ ፡ እባርክሃለሁ ። ፳፭፡
፳፭፡ የድንጋይም ፡ መሠዊያ ፡ ብታደርግልኝ ፡ ብረት ፡ በነካው ፡ ድንጋይ ፡ አት
ሥራው ፤ በመጣሪያ ፡ ብትነካው ፡ ታረክሰዋለ
ህና ። ፳፮፡
፳፮፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋህ ፡ በእርሱ ፡ እንዳይገ
ለጥ ፡ ወደ ፡ መሠዊያዬ ፡ በደረጃ ፡ አትውጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ በፊታቸው ፡ የምታደርገው ፡ ሥርዓት ፡ ይህ ፡
፪፡ ነው ። ዕብራዊ ፡ ባሪያ ፡ የገዛህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ስድስት ፡ ዓመት ፡ ያገልግልህ ÷ በሰባተኛውም ፡
በከንቱ ፡ አርነት ፡ ይውጣ ። ፫፡
፫፡ ብቻውን ፡ መጥቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብቻውን ፡ ይውጣ ፤ ከሚስቱ ፡
ጋር ፡ መጥቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሚስቱ ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ትውጣ ። ፬፡
፬፡ ጌታው ፡ ሚስት ፡ አጋብቶት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወንዶች ፡ ወይም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ብትወልድለት ÷ ሚስቲቱና ፡ ልጆችዋ ፡ ለጌታው ፡
ይሁኑ ÷ እርሱም ፡ ብቻውን ፡ ይውጣ ። ፭፡
፭፡ ባሪያውም ፡— ጌታዬን ፡ ሚስቲን ፡ ልጆቼንም ፡ እወ
ድዳለሁ ÷ አርነት ፡ አልወጣም ፡ ብሎ ፡ ቢናገር ÷
፮፡ ጌታው ፡ ወደ ፡ ፈራጆች ፡ ይውሰደው ÷ ወደ ፡
ደጁም ፡ ወደ ፡ መቃኑ ፡ አቅርቦ ፡ ጆሮውን ፡ በወ
ስፌ ፡ ይብሳው ፤ ለዘላለምም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ።
፯፡ ሰውም ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ ለባርነት ፡ ቢሸጥ ፡
፰፡ ባሪያዎች ፡ እንደሚወጡ ፡ እርስዋ ፡ አትውጣ ።
ጌታዋን ፡ ደስ ፡ ባታሰኘው ፡ በዎጆ ፡ ይስደዳት ፡
፱፡ ስለ ፡ ናቃት ፡ ለሌላ ፡ ወገን ፡ ሰዎች ፡ ይሸጣት ፡
ዘንድ ፡ አይገባውም ። ፲፡
፲፡ ለልጁም ፡ ቢድራት ÷ ለሴት ፡ ልጆች ፡ የሚገባውን ፡ ያድርግላት ።
፲፩፡ ከእርስዋ ፡ ሌላም ፡ ቢያጋባው ÷ መኖዋን ፡ ልብ
ስዋንም ፡ ለምንጣፍዋም ፡ ተገቢውን ፡ አያጕድ
ልባት ። ፲፪፡
፲፪፡ ይህንም ፡ ሦስት ፡ ነገር ፡ ባያደርግላት ፡
ያለ ፡ ገንዘብ ፡ በከንቱ ፡ ትውጣ ።
፲፫፡ ሰው ፡ ሰውን ፡ ቢመታ ፡ ቢሞትም ÷ እርሱ ፡
ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ፲፬፡
፲፬፡ ባይሸምቅበትም ÷ ነገር ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ድንገት ፡ በእጁ ፡ ቢጥለው ÷
የሚሸሸበት ፡ ስፍራ ፡ እኔ ፡ አደርግልሃለሁ ።
፲፭፡ ሰው ፡ ግን ፡ ቢደፍር ÷ ባልንጀራውን ፡ በተን
ኰል ፡ ቢገድለው ÷ እንዲሞት ፡ ከመሠዊያዬ ፡
አውጥተህ ፡ ውሰደው ።
፲፮፡ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚመታ ፡ ፈጽሞ ፡
ይገደል ።
፲፯፡ ሰውን ፡ ሰርቆ ፡ ቢሸጥ ÷ ወይም ፡ በእጁ ፡ ቢገኝ ÷

እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ።

፲፯፡ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚሰድብ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ።

፲፰፡ ሁለት ፡ ሰዎችም ፡ ቢጣሉ ÷ አንዱም ፡ ሌላውን ፡ በድንጋይ ፡ ወይም ፡ በጡጫ ፡ ቢመታ ÷ ያም ፡ ባይሞት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ታምሞ ፡ በአልጋው ፡

፲፱፡ ላይ ፡ ቢተኛ ÷ ተነሥቶም ፡ በምርኩዝ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ቢወጣ ÷ የመታው ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ተግባሩን ፡ ስላስፈታው ፡ ገንዘብ ፡ ይከፍለው ፡ ዘንድ ÷ ያስፈውሰውም ፡ ዘንድ ፡ ግዴታ ፡ አለበት ።

፳፡ ሰውም ፡ ወንድ ፡ ባሪያውን ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡ በበትር ፡ ቢመታ ÷ ቢሞትበትም ÷

፳፩፡ ፈጽሞ ፡ ይቀጣ ። የተመታው ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ቢቈይ ፡ ገንዘቡ ፡ ነውና ፡ አይቀጣ ።

፳፪፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ቢጣሉ ÷ ያረገዘችንም ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ እስክትጨነግፍ ፡ ቢገፉአት ፡ ባትገዳ ፡ ግን ÷ የሴቲቱ ፡ ባል ፡ የጫነበትን ፡ ያህል ፡ ካሳ ፡ ይስጥ ፤ ፈራጆቹም ፡ እንደ ፡ ፈረዱበት ፡

፳፫፡ ይክፈል ። ጕዳት ፡ ግን ፡ ቢያገኛት ፡ ሕይወት ፡

፳፬፡ በሕይወት ÷ ዓይን ፡ በዓይን ÷ ጥርስ ፡ በጥርስ ÷

፳፭፡ እጅ ፡ በእጅ ÷ እግር ፡ በእግር ÷ መቃጠል ፡ በመቃጠል ÷ ቍስል ፡ በቍስል ÷ ግርፋት ፡ በግርፋት ፡ ይክፈል ።

፳፮፡ ሰውም ፡ የባሪያውን ፡ ወይም ፡ የባሪያይቱን ፡ ዓይን ፡ ቢመታ ፡ ቢያጠፋውም ÷ ስለ ፡ ዓይኑ ፡

፳፯፡ አርነት ፡ ያውጣው ። የባሪያውን ፡ ወይም ፡ የባሪያይቱን ፡ ጥርስ ፡ ቢሰብር ÷ ስለ ፡ ጥርሱ ፡ አርነት ፡ ያውጣው ።

፳፰፡ በሬም ፡ ወንድን ፡ ወይም ፡ ሴትን ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ቢወጋ ÷ በሬው ፡ ይወገር ÷ ሥጋውም ፡ አይበላ ፤ የበሬው ፡ ባለቤት ፡ ግን ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።

፳፱፡ በሬው ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ ተዋጊ ፡ ቢሆን ÷ ሰዎችም ፡ ለባለቤቱ ፡ ቢመሰክሩለት ፡ ባይጠብቀውም ÷ ወንድንም ፡ ወይም ፡ ሴትን ፡ ቢገድል ÷ በሬው ፡ ይወገር ÷ ባለቤቱ ፡ ደግሞ ፡ ይገ

፴፡ ደል ። ከእርሱ ፡ ግን ፡ ካሳ ፡ ቢፈልጉ ÷ የሕይወቱን ፡ ዋጋ ፡ የጫኑበትን ፡ ያህል ፡ ይስጥ ።

፴፩፡ ደግሞ ፡ ወንድን ፡ ልጅ ፡ ቢወጋ ፡ ሴትንም ፡ ልጅ ፡ ቢወጋ ÷ ይህንኑ ፡ ፍርድ ፡ ያድርጉበት ።

፴፪፡ በሬው ፡ ወንድ ፡ ባሪያ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያ ፡ ቢወጋ ÷ የበሬው ፡ ባለቤት ፡ ሠላሳ ፡ የብር ፡ ሰቅል ፡ ለጌታቸው ፡ ይስጥ ÷ በሬውም ፡ ይወገር ።

፴፫፡ ሰውም ፡ ጕድጓድ ፡ ቢከፍት ÷ ወይም ፡ ጕድጓድ ፡ ቢቈፍር ፡ ባይከድነውም ÷ በሬም ፡ ወይም ፡

፴፬፡ አህያ ፡ ቢወድቅበት ÷ የጕድጓዱ ፡ ባለቤት ፡ ዋጋቸውን ፡ ለባለቤታቸው ፡ ይክፈል ፤ የሞተውም ፡ ለእርሱ ፡ ይሁን ።

፴፭፡ የሰው ፡ በሬ ፡ የሌላውን ፡ በሬ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ቢወጋ ÷ ደኅናውን ፡ በሬ ፡ ይሸጡ ÷ ዋጋውንም ፡ በትክክል ፡ ይካፈሉ ፤ የሞተውንም ፡

፴፮፡ ደግሞ ፡ በትክክል ፡ ይካፈሉ ። በሬውም ፡ አስቀድሞ ፡ ተዋጊ ፡ መሆኑ ፡ ቢታወቅ ÷ ባለቤቱም ፡ ባይጠብቀው ÷ በሬውን ፡ በበሬው ፡ ፋንታ ፡ ይስጥ ÷ የሞተውም ፡ ለእርሱ ፡ ይሁነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ ሰው ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ቢሰርቅ ÷ ቢያርደው ፡ ወይም ፡ ቢሸጠው ÷ በበሬው ፡ ፋንታ ፡ አምስት ፡ በሬዎች ÷ በበጉም ፡ ፋንታ ፡ አራት ፡ በጎች ፡ ይክፈል ። ሌባው ፡ ቤት ፡ ሲምስ ፡ ቢገኝ ÷

፪፡ እርሱም ፡ እስኪሞት ፡ ቢመታ ÷ በመታው ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ የደም ፡ ዕዳ ፡ አይሆንበትም ። ፀሐይ ፡ ግን ፡ ከወጣችበት ፡ የደም ፡ ዕዳ ፡ አለበት ፤ ሌባው ፡ የሰረቀውን ፡ ይመልስ ፤ የሚከፍለውም ፡ ቢያጣ ፡ ስለ ፡ ሰረቀው ፡ ይሸጥ ። የሰረቀው ፡ ደኅና ፡ ሆኖ ፡ በእጁ ፡ ቢገኝ ÷ በሬም ፡ ወይም ፡ አህያ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ቢሆን ÷ የሰረቀውን ፡ ያህል ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይክፈል ።

፫፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሻ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ስፍራ ፡ ከብቱን ፡ ቢነዳው ÷ የሌላውንም ፡ እርሻ ፡ ቢያስበላ ÷ ከተመረጠ ፡ እርሻው ፡ ከማለፊያውም ፡ ወይኑ ፡ ይካስ ።

፬፡ እሳት ፡ ቢነሣ ÷ እሾኽንም ፡ ቢይዝ ÷ ክምሩንም ፡ ወይም ፡ ያልታጨደውን ፡ እህል ፡ ወይም ፡ እርሻውን ፡ ቢያቃጥል ÷ እሳቱን ፡ ያነደደው ፡ ይካስ ።

፭፡ ሰው ፡ በባልንጀራው ፡ ዘንድ ፡ ብር ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ እንዲጠብቅለት ፡ አደራ ፡ ቢያኖር ፡ ከቤቱም ፡ ቢሰረቅ ÷ ሌባው ፡ ቢገኝ ፡ ስለ ፡ አንድ ፡ ሁለት ፡ ይክፈል ። ሌባውም ፡ ባይገኝ ፡ ባለቤቱ ፡ ወደ ፡ ፈራጆች ፡ ይቅረብ ÷ እጁንም ፡ በባልንጀራው ፡ ከብት ፡ ላይ ፡ እንዳልዘረጋ ፡ ይማል ።

፮፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አህያ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ በግ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ ልብስ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ ስለ ፡ ጠፋ ፡ ነገር ፡ ቢከሰሱ ÷ አንዱም ፡— ይህ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ቢል ÷ ክርክራቸው ፡ ወደ ፡ ፈራጆች ፡ ይድረስ ፤ ፈራጆቹም ፡ የፈረዱበት ፡ እርሱ ፡ ለባልንጀራው ፡ በእንድ ፡ ይክፈል ።

፯፡ ሰው ፡ በባልንጀራው ፡ ዘንድ ፡ አህያ ፡ ወይም ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ እንስሳ ፡ እንዲጠብቅለት ፡ አደራ ፡ ቢያኖር ÷ ማንም ፡ ሳያይ ፡ ቢሞት ፡ ወይም ፡ ቢጐዳ ፡ ወይም ፡ ቢማረክ ÷ በባልንጀራው ፡ ከብት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ እንዳልዘረጋ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መሐላ ፡ በሁለታቸው ፡ መካከል ፡ ይሁን ፤ የከብቱም ፡ ባለቤት ፡ መሐላውን ፡ ይቀበል ÷ እርሱም ፡ ምንም ፡ አይክፈል ። ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ቢሰረቅ ፡ የጠፋውን ፡ ያህል ፡ ለባለቤቱ ፡ ይመልስ ። ተባ ፡ ጭሮም ፡ ቢገኝ ፡ ለምስክር ፡ ያምጣው ፤ በመባ ፡ ጨሩም ፡ ምክንያት ፡ አይክፈል ።

፲፡ ከባልንጀራው ፡ አንዳች ፡ ቢዋስ ፡ ባለቤቱ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሳይኖር ፡ ቢጐዳ ÷ ወይም ፡ ቢሞት ÷ ፈጽሞ ፡ ይክፈለው ። ባለቤቱ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ቢኖር ፡ አይክፈል ፤ ቢከራየው ፡ በክራዩ ፡ ይግባ ።

፲፯፡ ሰው፡ያልታጨችውን፡ድንግል፡ቢያስታት ÷ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ÷ ማጫዋን ፡ ሰጥቶ፡
፲፰፡ ሚስት ፡ ያድርጋት ። አባትዋም ፡ እርስዋን ፡ እንዳይሰጠው ፡ ፈጽሞ ፡ እንቢ ፡ ቢል ፡ እንደ ፡ ደናግል ፡ ማጫ ፡ ያህል ፡ ብር ፡ ይክፈላት ።
፲፱፡ መተተኛይቱን ፡ በሕይወት ፡ እንድትኖር ፡ አትፍቀድላት ።
፳፡ ከእንስሳ ፡ ጋር ፡ የሚረክስ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ።
፳፩፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ለአንዳች ፡ አምላክ ፡
፳፪፡ የሚሠዋ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጥፋ ። እናንተ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ስደተኞች ፡ ነበራችሁና ፡ ስደተኛውን ፡
፳፫፡ አትበድለው ÷ ግፍም ፡ አታድርግበት ። መበለቲቱንና ፡ ድሀ ፡ አደጎቹን ፡ አታስጨንቁአቸው ።
፳፬፡ ብታስጨንቁአቸውና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ቢጮኹ ፡
፳፭፡ እኔ ፡ ጩኸታቸውን ፡ ፈጽሞ ፡ እሰማለሁ ፡ ቍጣዬም ፡ ይጸናባችኋል ÷ በሰይፍም ፡ አስገድላችኋለሁ ፤ ሚስቶቻችሁም ፡ መበለት ÷ ልጆቻችሁም ፡ ድሀ ፡ አደጎች ፡ ይሆናሉ ።
፳፮፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ለተቀመጠው ፡ ለወገኔ ፡ ለድሀው ፡ ገንዘብ ፡ ብታበድረው ÷ እንደ ፡ ባለ ፡ አራጣ ፡ አትሁን ÷ አራጣም ፡ አትጫንበት ።
፳፯፡ የባልንጀራህን ፡ ልብስ ፡ ለመያዣ ፡ ብትወስድ ፡
፳፰፡ ዐሐይ ፡ ሳትገባ ፡ መልስለት ፤ ሥጋውን ፡ የሚከድንበት ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ፤ የሚተኛበትም ፡ ሌላ ፡ የለውምና ፤ ወደ ፡ እኔም ፡ ቢጮኽ ፡ መሐሪ ፡ ነኝና ፡ እሰማዋለሁ ።
፳፱፡ ፈራጆችን ፡ አትስደብ ÷ የሕዝብህንም ፡ አለቃ ፡
፴፡ አትርገመው ። ኖዮህንም ፡ የወይንህንም ፡ ጭማቂ ፡ ለማቅረብ ፡ አትዘግይ ፡ የልጆችህንም ፡ በኵር ፡ ትሰጠኛለህ ። እንዲህም ፡ በበሬዎችህና ፡ በበጎችህ ፡ ታደርገዋለህ ፤ ሰባት ፡ ቀን ፡ ከእናቱ ፡ ጋር ፡ ይቀመጥ ÷ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ለእኔ ፡ ትሰጠዋለህ ። ቅዱስ ፡ ወገን ፡ ትሆኑልኛላችሁ ፡ ስለዚህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬ ፡ የቧጨረውን ፡ ሥጋ ፡ ለውሻ ፡ ጣሉት ፡ እንጂ ፡ አትብሉት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፡ ሐሰተኛ ፡ ወሬ ፡ አትቀበል ፤ ሐሰተኛ ፡ ምስክርም ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ከኃጢአተኛ ፡ ጋር ፡
፪፡ እጅህን ፡ አታንሣ ። ክፉውን ፡ ለማድረግ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አትከተል ፤ ፍርድንም ፡ ለማጥመም ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ተስማምተህ ፡
፫፡ አትመስክር ። በፍርድ ፡ ነገርም ፡ ለድሀው ፡ አታድላ ።
፬፡ የጠላትህን ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ አህያውን ፡ ጠፍቶ ፡
፭፡ ብታገኘው ፡ በፍጹም ፡ መልስለት ። የሚጠላህን ፡ ሰው ፡ አህያ ፡ ከሸክሙ ፡ በታች ፡ ወድቆ ፡ ብታየው ፡ አትተወው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አንሣው ።
፮፡ በሚምዋገትበት ፡ ጊዜ ፡ የድሀህን ፡ ፍርድ ፡
፯፡ አታጥምም ። ከሐሰት ፡ ነገር ፡ ራቅ ፤ እኔ ፡ ኃጢአተኛውን ፡ አላጸድቅምና ፡ ንጹሕንና ፡
፰፡ ጻድቅን ፡ አትግደል ። ማማለኛን ፡ አትቀበል ፤ ማማለኛ ፡ የሚናማምኑትን ፡ ሰዎች ፡ ዓይን ፡ ያሳውራልና ÷ የጻድቃንንም ፡ ቃል ፡ ያጣምማልና ።
፱፡ በስደተኛው ፡ ግፍ ፡ አታድርጉ ፤ እናንተ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ስደተኞች ፡ ስለ ፡ ነበራችሁ ፡ የስደተኛ ፡ ነፍስ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አውቃችኋልና ።
፲፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ምድርህን ፡ ገራ ÷ ፍሬዋን ፡
፲፩፡ ትሰብስብ ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ግን ፡ ተዋት ፡ አሳርፋትም ፡ የሕዝብህም ፡ ድሆች ፡ ይበሉታል ፤ ያስቀሩትንም ፡ የሜዳ ፡ እንስሳ ፡ ይብላው ። እንዲሁም ፡ በወይንህና ፡ በወይራህ ፡ አድርግ ። ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራህን ፡ ሥራ ፤ በሬህና ፡ አህያህ ፡ ያርፉ ፡ ዘንድ ፡ ለባሪያህም ፡ ልጅ ፡ ለመጻተኛውም ፡ ዕረፍት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ዕረፍ ። ያልኋችሁንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ፡ የሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ ስም ፡ አትጥሩ ÷ ከአፋችሁም ፡ አይሰማ ።
፲፫፡ በዓመት ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ ታደርግልኛለህ ። የቂጣውን ፡ በዓል ፡ ጠብቅ ፤ በአቢብ ፡ ወር ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ወጥታችኋልና ፡ በዚህ ፡ ወር ፡ እንዳዘዝሁህ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ትበላለህ ፤ በፊቴም ፡ ባዶ ፡ እጃችሁን ፡ አትታዩ ።
፲፬፡ በእርሻም ፡ የምትዘራትን ፡ የፍሬህን ፡ በኵራት ፡ የመከር ፡ በዓል ፡ ዓመቱም ፡ ሳያልቅ ፡ ፍሬህን ፡ ከእርሻ ፡ ባከማቸህ ፡ ጊዜ ፡ የመክተቻውን ፡ በዓል ፡ ጠብቅ ። በዓመት ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ በጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይታይ ።
፲፭፡ የመሥዋዕቴን ፡ ደም ፡ ከቦካ ፡ እንጀራ ፡ ጋር ፡ አትሠዋ ፤ የበዓሌም ፡ ስብ ፡ እስኪነጋ ፡ አይደር ።
፲፮፡ የተመረጠውን ፡ የምድርህን ፡ ፍሬ ፡ በኵራት ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አምጣ ። ጠቦትን ፡ በእናቱ ፡ ወተት ፡ አትቀቅል ።
፲፯፡ በመንገድ ፡ ይጠብቅህ ፡ ዘንድ ፡ ወዳዘጋጀውትም ፡ ስፍራ ፡ ያገባህ ፡ ዘንድ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ መልአክን ፡ በፊትህ ፡ እሰድዳለሁ ። በፊቱ ፡ ተጠንቀቅ ÷ ቃሉንም ፡ አድምጥ ፤ ስሜም ፡ በእርሱ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአት ፡ ብትሠሩ ፡ ይቅር ፡ አይልምና ፡ አታስመርሩት ። አንተ ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ ብትሰማ ÷ ያልሁህንም ፡ ሁሉ ፡ ብታደርግ ÷ ጠላቶችህን ፡ እጣላቸዋለሁ ÷ የሚያስጨንቁህንም ፡ አስጨንቃቸዋለሁ ። መልአኬ ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳልና ÷ ወደ ፡ አሞራውያንም ፡ ወደ ፡ ኬጢያውያንም ፡ ወደ ፡ ፌርዝውያንም ፡ ወደ ፡ ከነዓናውያንም ፡ ወደ ፡ ኤዊያውያንም ፡ ወደ ፡ ኢያቡሳውያንም ፡ ያገባሃል ፤ እኔም ፡ አጠፋቸዋለሁ ። ለአማልክቶቻቸው ፡ አትስገድ ÷ አታምልካቸውም ፤ እንደ ፡ ሥራቸውም ፡ አትሥራ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፈጽመህ ፡ አፍርሳቸው ÷ ሐውልቶቻቸውንም ፡ ሰባብራቸው ። አምላካችሁንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታመልኩታላችሁ ÷ እርሱም ፡ እህልህንና ፡ ውኃህን ፡ ይባርክል ፤ በሽታንም ፡ ከመካከልህ ፡ አርቃለሁ ።

፷፮፡ በምድርህም ፡ መካን ፡ ወይም ፡ የምትጨነግፍ ፡ አትሆንም ፤ የዘመንህን ፡ ቍጥር ፡ እሞላለሁ ።
፷፯፡ መፈራቴንም ፡ በፊትህ ፡ እሰድዳለሁ ፡ የምትሄድ በትንም ፤ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አስደነግጣቸዋለሁ ፡ ጠላቶችህንም ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ጀርባቸውን ፡ እን ፷፰፡ ዲያዞሩ ፡ አደርጋለሁ ። በፊትህም ፡ ተርብ ፡ እሰድ ዳለሁ ፡ ኤዊያዊውንም ፡ ከነዓናዊውንም ፡ ኬጢ ፷፱፡ ያዊውንም ፡ ከፊትህ ፡ አባርራለሁ ። ምድር ፡ ባድማ ፡ እንዳትሆን ፡ የምድር ፡ አራዊትም ፡ እንዳይበዙብህ ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ ከፊታችሁ ፡ ፸፡ አላባርራቸውም ። ነገር ፡ ግን ፡ እስክትበዛ ፡ ምድርንም ፡ እስክትወርስ ፡ ድረስ ፡ በጥቂት ፡ ፸፩፡ በጥቂት ፡ አባርራቸዋለሁ ። ድንበርህንም ፡ ከኤርትራ ፡ ባሕር ፡ እስከ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ባሕር ፡ ከምድረ ፡ በዳም ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፡ ድረስ ፡ አደ ርጋለሁ ፤ በምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ በእጅህ ፡ እጥላለሁና ፤ ከፊትህም ፡ ታባርራቸዋለህ ። ፸፪፡ ከእነርሱና ፡ ከአማልክቶቻቸው ፡ ጋር ፡ ቃል ፸፫፡ ኪዳን ፡ አታድርግ ። አማልክቶቻቸውንም ፡ ብታመልክ ፡ ወጥመድ ፡ ይሆኑብሃልና ፡ እኔን ፡ እንድትበድል ፡ እንዳያደርጉህ ፡ በአገርህ ፡ አይ ቀመጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

፩፡ ሙሴንም ፡— አንተ ፡ አሮንም ፡ ናዳብም ፡ አብዩድም ፡ ከእስራኤልም ፡ ሰባ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውጡ ፡ በሩቁም ፡ ስገዱ ፤ ፪፡ ሙሴም ፡ ብቻውን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅ ረብ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ አይቅረቡ ፤ ሕዝቡም ፡ ከእ ፫፡ ርሱ ፡ ጋር ፡ አይውጡ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ መጣ ፡ ለሕዝቡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓቱንም ፡ ሁሉ ፡ ነገረ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ ድምፅ ፡— እግዚአብሔር ፡ የተ ናገራቸውን ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ እናደርጋለን ፡ ፬፡ ብለው ፡ መለሱ ። ሙሴም ፡ የእግዚአብሔ ርን ፡ ቃሎች ፡ ጻፈ ፡ ማለዳም ፡ ተነሣ ፡ ከተራራ ውም ፡ በታች ፡ መሠዊያን ፡ አሥራ ፡ ሁለትም ፡ ሐውልቶች ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የእስራኤል ፭፡ ነገድ ፡ ሠራ ። የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ እን ዲያቀርቡ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ በሬዎችን ፡ እንዲሠዉ ፡ የእስራኤ ፮፡ ልን ፡ ልጆች ፡ ጕበዛዝት ፡ ሰደደ ። ሙሴም ፡ የደሙን ፡ እኩሌታ ፡ ወስዶ ፡ በቆሬ ፡ ውስጥ ፡ አደረገው ፤ የደሙንም ፡ እኩሌታ ፡ በመሠዊ ፯፡ ያው ፡ ረጨው ። የቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ መጽሐፍ ፡ ወስዶ ፡ ለሕዝቡ ፡ አነበበላቸው ፤ እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ እናደርጋለን ፡ እን ፰፡ ታዘዛለንም ፡ አሉ ። ሙሴም ፡ ደሙን ፡ ወስዶ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ረጨው ፡— በዚህ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ያደረገው ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ደም ፡ እነሆ ፡ አለ ።
፱፡ ሙሴም ፡ አሮንም ፡ ናዳብም ፡ አብዩድም ፡ ከእ ፲፡ ስራኤልም ፡ ሰባ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ወጡ ፤ የእስ ራኤልንም ፡ አምላክ ፡ አዩ ፡ ከእግሩም ፡ በታች ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ መልክ ፡ የሚያበራ ፡ እንደ ፡ ብፍህ ፡ ሰንፔር ፡ ድንጋይ ፡ የሚመስል ፡ ወለል ፡ ነበረ ። ፲፩፡ እጁንም ፡ በእስራኤል ፡ አዛውንቶች ፡ ላይ ፡ አልዘረጋም ፤ እነርሱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አዩ ፡ በሉም ፡ ጠጡም ።
፲፪፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ውጣ ፡ በዚያም ፡ ሁን ፤ እነርሱን ፡ ታስተምር ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ የጻፍሁትን ፡ ሕግና ፡ ትእ ዛዝ ፡ የድንጋይም ፡ ጽላት ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ። ፲፫፡ ሙሴና ፡ ሎሌው ፡ ኢያሱ ፡ ተነሡ ፤ ሙሴም ፡ ፲፬፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ወጣ ። ሽማግ ሌዎችንም ፡— ወደ ፡ እናንተ ፡ እስክንመለስ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ቆዩን ፤ አሮንና ፡ ሖርም ፡ እነሆ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ናቸው ፡ ነገረተኛም ፡ ቢኖር ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ይምጣ ፡ አላቸው ። ሙሴም ፡ ፲፭፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ወጣ ፡ ደመናውም ፡ ተራራውን ፡ ሸፈነው ። የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ በሲና ፡ ፲፮፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ ደመናውም ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሸፈነው ፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ከደመናው ፡ ውስጥ ፡ ሙሴን ፡ ጠራው ። በተራራው ፡ ራስ ፡ ፲፯፡ ላይ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የእግዚአብ ሔር ፡ ክብር ፡ መታየት ፡ እንደሚያቃጥል ፡ እሳት ፡ ነበረ ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ ደመናው ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፡ ፲፰፡ ወደ ፡ ተራራውም ፡ ወጣ ፡ ሙሴም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡ ሌሊትም ፡ ቆየ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተና ፩፡ ገረው ፡—ስጦታ ፡ ያመጡልኝ ፡ ዘንድ ፡ ለእ ፪፡ ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተናገር ፤ በገዛ ፡ እጁ ፡ ሊሰ ጠኝ ፡ በልቡ ፡ ከሚያምረው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ መባ ፡ ተቀበሉ ። ከእነርሱም ፡ የምትቀበሉት ፡ ፫፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወርቅ ፡ ብር ፡ ናስም ፡ ፬፡ ያዊና ፡ ሐምራዊ ፡ ቀይም ፡ ግምጃ ፡ ጥሩ ፡ በፍ ታም ፡ የፍየልም ፡ ጠጕር ፡ ቀይ ፡ የአውራ ፡ ፭፡ በግ ፡ ቁርበት ፡ የአቆስጣ ፡ ቁርበት ፡ የግራ ርም ፡ እንጨት ፡ የመብራትም ፡ ዘይት ፡ ለቅ ፮፡ ብዓት ፡ ዘይትና ፡ ለጣፋጭ ፡ ሰጣን ፡ ቅመም ፡ መረግድም ፡ ለኤፉድና ፡ ለደረት ፡ ከስ ፡ የሚ ፯፡ ደረግ ፡ ፈርጥ ። በመካከላቸውም ፡ አድር ፰፡ ዘንድ ፡ መቅደስ ፡ ይሥሩልኝ ። እኔ ፡ እንደማሳ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ማደሪያው ፡ ምሳሌ ፡ እንደ ፡ ዕቃውም ፡ ሁሉ ፡ ምሳሌ ፡ እንዲሁ ፡ ሥሩት ።
፱፡ ከግራር ፡ እንጨትም ፡ ታቦትን ፡ ይሥሩ ፡ ርዝ ፲፡ መቱ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ቁመቱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ይሁን ። ፲፩፡ በውስጥና ፡ በው ጭም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለብጠው ፤ በእርሱም ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ አድ ርግለት ። አራት ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶችም ፡ ፲፪፡ አድርግለት ፡ እነርሱንም ፡ በአራቱ ፡ እግሮቹ ፡ ላይ ፡ አኑር ፤ በአንድ ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ቀለ በቶች ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ቀለበቶች ፡ ይሁኑ ። ፲፫፡ መሎጊያዎችንም ፡ ከግራር ፡ እን

፲፬፡ ጨት ፡ ሥራ ÷ በወርቅም ፡ ለብጣቸው ። ለታ
ቦቱ ፡ መሸከሚያ ፡ በታቦቱ ፡ ጐን ፡ ባሉት ፡ ቀለ
፲፫፡ በቶች ፡ መሎጊያዎቹን ፡ አግባ ። መሎጊያዎ
ቹም ፡ በታቦቱ ፡ ቀለበቶች ፡ ውስጥ ፡ ይኑሩ ÷
፲፪፡ ከቶም ፡ አይውጡ ። በታቦቱም ፡ ውስጥ ፡ እኔ ፡
፲፩፡ የምሰጥህን ፡ ምስክር ፡ ታስቀምጣለህ ። ከጥሩ ፡
ወርቅም ፡ ርዝመቱ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ÷
ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ የሆነ ፡
፲፡ የስርየት ፡ መክደኛ ፡ ሥራ ። ሁለት ፡ ኪሩቤል ፡
ከተቀጠቀጠ ፡ ወርቅ ፡ ሥራ ÷ በስርየት ፡ መክ
ደኛውም ፡ ላይ ፡ በሁለት ፡ ወገን ፡ ታደርጋቸዋ
፱፡ ለህ ። ከስርየት ፡ መክደኛውም ፡ ጋር ፡ አንዱን ፡
ኪሩብ ፡ በአንድ ፡ ወገን ÷ ሁለተኛውንም ፡
ኪሩብ ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ አድርገህ ፡ በአንድ ፡
፰፡ ላይ ፡ ትሠራዋለህ ። ኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸ
ውን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋሉ ÷ የስርየት ፡ መክ
ደኛውንም ፡ በክንፎቻቸው ፡ ይሸፍናሉ ÷ ፊታ
ቸውም ፡ እርስ ፡ በርሱ ፡ ይተያያል ፤ የኪሩቤ
ልም ፡ ፊቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ስርየት ፡ መክደኛው ፡
፯፡ ይመለከታሉ ። የስርየት ፡ መክደኛውንም ፡
በታቦቱ ፡ ላይ ፡ ታደርገዋለህ ፤ እኔም ፡ የምሰጥ
ህን ፡ ምስክር ፡ በታቦቱ ፡ ውስጥ ፡ ታኖረዋለህ ።
፮፡ በዚያም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እገናኛለሁ ፤ የእስራ
ኤልንም ፡ ልጆች ፡ ታገዝዝ ፡ ዘንድ ፡ የምሰጥ
ህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ በምስክሩ ፡ ታቦት ፡ ላይ ፡
ባለው ፡ በሁለት ፡ ኪሩቤል ፡ መካከል ÷ በስር
የት ፡ መክደኛውም ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ እነጋገር
ሃለሁ ።
፭፡ ርዝመቱም ፡ ሁለት ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡
ክንድ ÷ ቁመቱ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ የሆነ ፡
፬፡ ገበታ ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሥራ ። በጥሩም ፡
ወርቅ ፡ ትለብጠዋለህ ፤ በዙሪያውም ፡ የወርቅ ፡
፫፡ አክሊል ፡ አድርግለት ፤ በዙሪያውም ፡ አንድ ፡
ጋት ፡ የሚያህል ፡ ክፈፍ ፡ አድርግለት ፤ የወር
ቅም ፡ አክሊል ፡ በክፈፉ ፡ ዙሪያ ፡ አድርግለት ።
፪፡ አራትም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ አድርግለት ፤
ቀለበቶቹንም ፡ አራቱ ፡ እግሮቹ ፡ ባሉበት ፡
፩፡ በአራቱ ፡ ማዕዘኖች ፡ አድርግ ። ገበታውንም ፡
ለመሸከም ፡ መሎጊያዎቹ ፡ እንዲሸከሙባቸው ፡
፳፰፡ ቀለበቶቹ ፡ በክፈፉ ፡ አቅራቢያ ፡ ይሁኑ ። ገበ
ታውን ፡ ይሸከሙባቸው ፡ ዘንድ ፡ መሎጊያዎ
ቹን ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠርተህ ፡ በወርቅ ፡
፳፱፡ ለብጣቸው ። ለማፍሰሻም ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ወጭቶችዋን ፡ ጭልፋዎችዋንም ፡ መቅጃዎች
ዋንም ፡ ጽዋዎችዋንም ፡ አድርግ ፤ እነርሱንም ፡
፴፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አድርጋቸው ። በገበታም ፡ ላይ ፡
የገጽ ፡ ኅብስት ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ታደርጋለህ ።
፴፩፡ መቅረዝንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አድርግ ፤ መቅ
ረዙ ፡ ከእግሩና ፡ ከአገዳው ፡ ጋር ፡ በተቀጠቀጠ ፡
ሥራ ፡ ይደረግ ፤ ጽዋዎቹም ፡ ጉብጉቦቹም ፡ አበ
፴፪፡ ቦቹም ፡ አንድነት ፡ በእርሱ ፡ ይደረጉበት ። በስተ ፡
ጎኑ ፡ ስድስት ፡ ቅርንጫፎች ፡ ይውጡለት ፤
ሦስት ፡ የመቅረዙ ፡ ቅርንጫፎች ፡ በአንድ ፡ ወገን ÷
ሦስትም ፡ የመቅረዙ ፡ ቅርንጫፎች ፡ በሌላ ፡
ወገን ፡ ይውጡ ። በአንደኛውም ፡ ቅርንጫፍ ፡ ፴፫፡
ጉብጉብና ፡ አበባ ፡ ሦስትም ፡ የለውዝ ፡ አበባ ፡
የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ÷ በሁለተኛውም ፡
ቅርንጫፍ ፡ ጉብጉብና ፡ አበባ ፡ ሦስትም ፡ የለ
ውዝ ፡ አበባ ፡ የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ፤ እን
ዲሁም ፡ ከመቅረዙ ፡ ለሚወጡ ፡ ለስድስቱ ፡
ቅርንጫፎች ፡ አድርግ ። በመቅረዙም ፡ ጉብጉ ፴፬፡
ቦቹንና ፡ አበቦቹን ፡ አራትም ፡ የለውዝ ፡ አበባ ፡
የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ፡ አድርግ ። ከመቅ ፴፭፡
ረዙ ፡ ለሚወጡ ፡ ለስድስቱ ፡ ቅርንጫፎች ፡ ከሁ
ለት ፡ ቅርንጫፎች ፡ በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተ
ሠራ ፡ አንድ ፡ ጉብጉብ ÷ ከሁለትም ፡ ቅርንጫ
ፎች ፡ በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ አንድ ፡
ጉብጉብ ÷ ደግሞ ፡ ከሁለት ፡ ቅርንጫፎች ፡
በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ አንድ ፡ ጉብ
ጉብ ፡ ይሁን ። ጉብጉቦቹና ፡ ቅርንጫፎቹ ፡ ሁሉ ፡ ፴፮፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ይሁኑ ፤ ሁሉም ፡ አንድ ፡
ሆኖ ፡ ከተቀረጸ ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ይደረግ ። ሰባ ፴፯፡
ቱንም ፡ መብራቶች ፡ ሥራ ፡ በፊቱ ፡ ያበሩ ፡
ዘንድ ፡ መብራቶቹን ፡ ያቀጣጥሉአቸዋል ። መኰ ፴፰፡
ስተሪያዎችዋን ፡ የኵስታሪ ፡ ማድረጊያዎችዋ
ንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አድርግ ። መቅረዙም ፡ ፴፱፡
ዕቃውም ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ መክሊት ፡ ጥሩ ፡
ወርቅ ፡ ይሠሩ ። በተራራ ፡ ላይ ፡ እንዳሳየሁህ ፡ ፵፡
ምሳሌ ፡ እንድትሠራ ፡ ተጠንቀቅ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

ደግሞም ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ÷ ከሰ ፩፡
ማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ የተ
ሠሩ ፡ አሥር ፡ መጋረጆች ፡ ያሉበትን ፡ ማደሪያ ፡
ሥራ ፤ ብልህ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡ ኪሩ
ቤል ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይሁኑ ። የእያንዳንዱ ፡ ፪፡
መጋረጃ ፡ ርዝመት ፡ ሀያ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ÷
ወርዱም ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ይሁን ፤ የመጋረጆቹ ፡
ሁሉ ፡ መጠን ፡ ትክክል ፡ ይሁን ። አምስቱ ፡ ፫፡
መጋረጆች ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተጋጠሙ ፡
ይሁኑ ፤ አምስቱም ፡ መጋረጆች ፡ እንዲሁ ፡
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተጋጠሙ ፡ ይሁኑ ። ከሚ ፬፡
ጋጠሙት ፡ መጋረጆች ፡ በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡
ዘርፍ ፡ ላይ ፡ የሰማያዊውን ፡ ግምጃ ፡ ቀለበቶች ፡
አድርግ ፤ ደግሞ ፡ ከተጋጠሙት ፡ ከሌሎች ፡
በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ላይ ፡ እንዲሁ ፡
አድርግ ። አምሳ ፡ ቀለበቶችን ፡ በአንድ ፡ መጋ ፭፡
ረጃ ፡ አድርግ ÷ አምሳውንም ፡ ቀለበቶች ፡ በሁ
ለተኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ አድርግ ፤ ቀለበ
ቶቹ ፡ ሁሉ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
ይሆናሉ ። አምሳ ፡ የወርቅ ፡ መያዣዎች ፡ ሥራ ፤ ፮፡
ማደሪያውንም ፡ አንድ ፡ እንዲሆን ፡ መጋረጆ
ችን ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ በመያዣዎች ፡ አጋጥ
ማቸው ።
ከማደሪያውም ፡ በላይ ፡ ለድንኳን ፡ የሚሆኑ ፡ ፯፡
መጋረጆች ፡ ከፍየል ፡ ጠጕር ፡ አድርግ ፤ አሥራ ፡
አንድ ፡ መጋረጆች ፡ ታደርጋለህ ። እያንዳን ፰፡
ዱም ፡ መጋረጃ ፡ ርዝመቱ ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ÷ እያ

ንዳንዱም ፡ መጋረጃ ፡ ወርዱ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ይሁን ፤ የአሥራ ፡ አንዱም ፡ መጋረጆች ፡ መጠ
፱ ፡ ናቸው ፡ ትክክል ፡ ይሁን ። አምስቱ ፡ መጋረ
ጆች ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ይጋጠሙ ÷ ስድስቱም ፡
መጋረጆች ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡
ይጋጠሙ ፡ ስድስተኛውም ፡ መጋረጃ ፡ በድን
፲ ፡ ኳኑ ፡ ፊት ፡ ይደረብ ። ከተጋጠሙት ፡ መጋረ
ጆች ፡ በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ላይ ፡
አምሳ ፡ ቀለበቶች ፡ አድርግ ፤ ደግሞ ፡ ከተጋጠ
ሙት ፡ ከሌሎቹ ፡ በአንድኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡
ላይ ፡ እንዲሁ ፡ አምሳ ፡ ቀለበቶች ፡ አድርግ ።
፲፩ ፡ አምሳም ፡ የናስ ፡ መያዣዎችን ፡ ሥራ ÷ መያዣ
ዎችንም ፡ ወደ ፡ ቀለበቶች ፡ አግባቸው ÷ ድንኳ
፲፪ ፡ ኑም ፡ አንድ ፡ እንዲሆን ፡ አጋጥመው ። ከድ
ንኳኑ ፡ መጋረጆች ፡ የቀረ ፡ ትርፍ ፡ ግማሽ ፡
መጋረጃ ፡ በማደሪያው ፡ ጀርባ ፡ ይንጠልጠል ።
፲፫ ፡ ማደሪያውን ፡ እንዲሸፍን ፡ ከርዝመቱ ፡ በአንድ ፡
ወገን ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷ በአንድ ፡ ወገንም ፡ አንድ ፡
ክንድ ፡ ከድንኳኑ ፡ መጋረጆች ፡ የቀረው ፡ ትርፍ ፡
በማደሪያው ፡ ውጭ ፡ በወዲህና ፡ በወዲያ ፡ ይን
፲፬ ፡ ጠልጠል ። ለድንኳኑም ፡ መደረቢያ ፡ ከቀይ ፡
አውራ ፡ በግ ፡ ቁርበት ÷ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ሌላ ፡
መደረቢያ ፡ ከአቆስጣ ፡ ቁርበት ፡ አድርግ ።
፲፭ ፡ ለማደሪያውም ፡ የሚቆሙትን ፡ ሳንቆች ፡ ከግ
፲፮ ፡ ራር ፡ እንጨት ፡ አድርግ ። የሳንቃው ፡ ሁሉ ፡
ርዝመቱ ፡ አሥር ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡
፲፯ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ይሁን ። ለእያንዳንዱም ፡
ሳንቃ ፡ አንዱን ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ የሚያያይዙ ፡
ሁለት ፡ ማጋጠሚያዎች ፡ ይሁኑለት ፤ ለማደሪ
፲፰ ፡ ያው ፡ ሳንቆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግ ። ለማ
ደሪያውም ፡ በደቡብ ፡ ወገን ፡ ሀያ ፡ ሳንቆችን ፡
፲፱ ፡ አድርግ ። ከሀያውም ፡ ሳንቆች ፡ በታች ፡ አርባ ፡
የብር ፡ እግሮችን ፡ አድርግ ፤ ከእያንዳንዱ ፡
ሳንቃ ፡ በታች ፡ ለሁለት ፡ ማጋጠሚያዎች ፡
፳ ፡ ሁለት ፡ እግሮች ፡ ይሁኑ ። ለማደሪያው ፡ ለሁ
ለተኛው ፡ ወገን ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ሀያ ፡ ሳን
፳፩ ፡ ቆች ÷ ለእነርሱም ፡ አርባ ፡ የብር ፡ እግሮች ፡
ይሁኑ ፤ ከእያንዳንዱም ፡ ሳንቃ ፡ በታች ፡ ሁለት ፡
፳፪ ፡ እግሮች ፡ ይሁኑ ። ለማደሪያውም ፡ በምዕራቡ ፡
ወገን ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ስድስት ፡ ሳንቆችን ፡ አድርግ ።
፳፫ ፡ ለማደሪያውም ፡ ለሁለቱ ፡ ማዕዘን ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡
፳፬ ፡ ሁለት ፡ ሳንቆችን ፡ አድርግ ። ከታችም ፡ እስከ ፡
ላይ ፡ እስከ ፡ አንደኛው ፡ ቀለበት ፡ ድረስ ፡ አንዱ ፡
ሳንቃ ፡ ድርብ ፡ ይሁን ፤ እንዲሁም ፡ ለሁለቱ ፡
ይሁን ፤ እነርሱም ፡ ለሁለቱ ፡ ማዕዘን ፡ ይሆ
፳፭ ፡ ናሉ ። ስምንት ፡ ሳንቆችና ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡
የብር ፡ እግሮቻቸው ፡ ይሁኑ ፤ ከእያንዳንዱም ፡
ሳንቃ ፡ በታች ፡ ሁለት ፡ እግሮች ፡ ይሆናሉ ።
፳፮ ፡ ከግራርም ፡ እንጨት ፡ በማደሪያው ፡ በአንድ ፡
ወገን ፡ ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወርወሪያ
፳፯ ፡ ዎች ÷ በማደሪያውም ፡ በሁለተኛው ፡ ወገን ፡
ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወርወሪያዎች ÷
በማደሪያውም ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ በምዕራብ ፡ ወገን ፡
ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወርወሪያዎች ፡

አድርግ ። መካከለኛውም ፡ መወርወሪያ ፡ በሳ ፳፰ ፡
ንቆች ፡ መካከል ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ይለፍ ።
ሳንቆቹንም ፡ በወርቅ ፡ ለብጣቸው ፡ ቀለበቶቻ ፳፱ ፡
ቸውንም ፡ የመወርወሪያ ፡ ቤት ፡ እንዲሆኑላ
ቸው ፡ ከወርቅ ፡ ሥራቸው ፤ መወርወሪያዎች
ንም ፡ በወርቅ ፡ ለብጣቸው ። ማደሪያውንም ፡ ፴ ፡
በተራራ ፡ እንዳሳየሁህ ፡ ምሳሌ ፡ አቁም ።
መጋረጃውንም ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ፴፩ ፡
ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡
አድርግ ፤ ብልህ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡
ኪሩቤል ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ይሁኑ ። በወርቅ ፡ ፴፪ ፡
በተለበጡት ፡ ከግራር ፡ እንጨትም ፡ በተሠሩት ፡
በአራቱ ፡ ምሰሶች ፡ ላይ ፡ ስቀለው ፤ ኩላቦቻ
ቸውም ፡ ከወርቅ ÷ አራቱም ፡ እግሮቻቸው ፡
ከብር ፡ የተሠሩ ፡ ይሁኑ ። መጋረጃውንም ፡ ፴፫ ፡
ከመያዣዎቹ ፡ በታች ፡ ታንጠለጥለዋለህ ÷ በመ
ጋረጃውም ፡ ውስጥ ፡ የምስክርን ፡ ታቦት ፡ አግ
ባው ፤ መጋረጃውም ፡ በቅድስቲና ፡ በቅድስተ ፡
ቅዱሳኑ ፡ መካከል ፡ መለያ ፡ ይሁናችሁ ። በቅ ፴፬ ፡
ድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ውስጥ ፡ የስርየት ፡ መክደ
ኛውን ፡ በምስክሩ ፡ ታቦት ፡ ላይ ፡ አድርግ ።
ገበታውንም ፡ በመጋረጃው ፡ ውጭ ÷ መቅ ፴፭ ፡
ረዙንም ፡ በገበታው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በማደሪ
ያው ፡ በደቡብ ፡ ወገን ፡ አድርግ ፤ ገበታውንም ፡
በሰሜን ፡ ወገን ፡ አድርገው ። ለድንኳኑም ፡ ፴፮ ፡
ደጃፍ ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡
ግምጃ ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ በጥልፍ ፡
አሠራር ፡ የተሠራ ፡ መጋረጃ ፡ አድርግለት ።
ለመጋረጃውም ፡ አምስት ፡ ምሰሶች ፡ ከግራር ፡ እን ፴፯ ፡
ጨት ፡ አድርግ ÷ በወርቅም ፡ ለብጣቸው ፤ ኩላ
ቦቻቸውም ፡ ከወርቅ ፡ የተሠሩ ፡ ይሁኑ ፤ አም
ስትም ፡ እግሮች ፡ አድርግላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

ርዝመቱ ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አም ፩ ፡
ስት ፡ ክንድ ፡ መሠዊያ ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡
አድርግ ፤ አራት ፡ ማዕዘንም ፡ ይሁን ፤ ከፍታ
ውም ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ይሁን ። በአራቱም ፡ ፪ ፡
ማዕዘን ፡ ቀንዶችን ፡ ታደርጋለህ ÷ ቀንዶቹም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ የተሠሩ ፡ ይሁኑ ፤ በና
ስም ፡ ለብጠው ። አመድ ፡ የሚሆንባቸውን ፡ ፫ ፡
ምንቸቶች ÷ መጫሪያዎቹንም ÷ ድስቶቹንም ÷
ሜንጦቹንም ÷ ማንደጃዎቹንም ፡ አድርግ ፤ ዕቃ
ውንም ፡ ሁሉ ፡ ከናስ ፡ አድርግ ። እንደ ፡ መረብ ፡ ፬ ፡
ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ የናስ ፡ መከታ ፡ አድርግለት ፤
ለመከታውም ፡ አራት ፡ የናስ ፡ ቀለበት ፡ በአ
ራት ፡ ማዕዘኑ ፡ አድርግለት ። መከታውም ፡ ፭ ፡
እስከ ፡ መሠዊያው ፡ እኩሌታ ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡
በመሠዊያው ፡ በሚዘረው ፡ በእርከኑ ፡ ታች ፡ አድ
ርገው ። ለመሠዊያውም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ፮ ፡
መሎጊያዎችን ፡ ሠርተህ ፡ በናስ ፡ ለብጣቸው ።
መሎጊያዎቹም ፡ በቀለበቶች ፡ ውስጥ ፡ ይግቡ ፤ ፯ ፡
መሠዊያውንም ፡ ስትሸከሙ ፡ መሎጊያዎቹ ፡
በሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ ይሁኑ ። ከሳንቆች ፡ ሠርተህ ፡ ፰ ፡

ባዶ ፡ አድርገው ፤ በተራራው ፡ እንዳሳየሁህ ፡ ምሳሌ ፡ እንዲሁ ፡ ያድርጉት ።

፱ የማደሪያውንም ፡ አደባባይ ፡ ሥራ ፤ በደቡብ ፡ ወገን ፡ የጥሩ ፡ በፍታ ፡ መጋረጆች ፡ ይሁኑለት ÷ የአንዱም ፡ ወገን ፡ ርዝመት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ፤

፲ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ ሀያ ፡ ምሰሶችና ፡ ሀያ ፡ እግሮች ፡ ይሁኑለት ፤ የምሰሶቹም ፡ ኩላቦችና ፡ ዘንጎች ፡

፲፩ የብር ፡ ይሁኑ ። እንዲሁም ፡ በሰሜን ፡ ወገን ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ርዝመት ፡ ያላቸው ፡ መጋረጆች ÷ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ ሀያ ፡ ምሰሶች ፡ ሀያም ፡ እግሮች ፡ ይሁኑ ፤ ለምሰሶችም ፡ የብር ፡ ኩላቦችና ፡ ዘን

፲፪ ጎች ፡ ይሁኑ ። በምዕራብም ፡ ወገን ፡ ለአደባባዩ ፡ ስፋት ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ርዝመት ፡ ያላቸው ፡ መጋረጆች ÷ አሥርም ፡ ምሰሶች ÷ አሥርም ፡

፲፫ እግሮች ፡ ይሁኑለት ። በምሥራቅም ፡ ወገን ፡

፲፬ የአደባባዩ ፡ ስፋት ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ። በአንድ ፡ ወገን ፡ የመጋረጆቹ ፡ ርዝመት ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ይሁን ፤ ምሰሶቹም ፡ ሦስት ÷

፲፭ እግሮቹም ፡ ሦስት ፡ ይሁኑ ። በሌላውም ፡ ወገን ፡ የመጋረጆች ፡ ርዝመት ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ፤ ምሰሶቹም ፡ ሦስት ÷ እግሮቹም ፡ ሦስት ፡ ይሁኑ ። ለአደባባዩም ፡ ደጅ ፡

፲፮ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ በጥልፍ ፡ አሠራር ፡ የተሠራ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ መጋረጃ ፡ ይሆናል ፤ ምሰሶቹም ፡

፲፯ አራት ÷ እግሮቹም ፡ አራት ፡ ይሁኑ ። በአደባባዩም ፡ ዙሪያ ፡ ላሉቱ ፡ ምሰሶች ፡ ሁሉ ፡ የብር ፡ ዘንጎች ÷ የብርም ፡ ኩላቦች ÷ የናስም ፡ እግሮች ፡ ይሁኑላቸው ። የአደባባዩ ፡ ርዝመት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ስፋቱም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ÷ የመጋረጃውም ፡ ክፍታ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ይሁን ፤ መጋረጃውም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ÷ እግሮቹም ፡ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ ይሁኑ ። ለማገልገል ፡ ሁሉ ፡ የሚደረያው ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ ካስማዎቹም ፡ ሁሉ ፡ የአደባባዩም ፡ ካስማዎች ፡ ሁሉ ÷ የናስ ፡ ይሁኑ ።

፳ አንተም ፡ መብራቱን ፡ ዘልጊዜ ፡ ያበሩት ፡ ዘንድ ፡ ለመብራት ፡ ተወቅጦ ፡ የተጠለለ ፡ ጥሩ ፡ የወይራ ፡ ዘይት ፡ እንዲያመጡልህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ። በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በምስክሩ ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ መጋረጃ ፡ ውጭ ፡ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ ከማታ ፡ እስከ ፡ ማለዳ ፡ ድረስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንዲበራ ፡ ያሰናዱት ፤ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ለልጅ ፡ ልጃቸው ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩ አንተም ፡ ወንድምህን ፡ አሮንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ልጆቹን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ለይተህ ፡ ካህኔት ፡ ይሆኑልኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አቅርብ ፤ አሮንን ፡ የአሮንንም ፡ ልጆች ÷ ናዳብን ፡ አብዮድንም ፡ አልዓዛርንም ፡ ኢታምርንም ÷ አቅርብ ። የተቀደሰውንም ፡ ልብስ ፡ ለክብርና ፡ ለጌጥ ፡ እንዲሆን ፡ ለወንድምህ ፡ ለአሮን ፡ ሥራለት ። አንተም ፡ ካህን ፡ ሆኖ ፡ እንዲያገለግለኝ ፡ አሮን ፡ ቅዱስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ልብስ ፡ እንዲሠሩለት ፡ የጥበብ ፡ መንፈስ ፡ ለሞላሁባቸው ፡ በልባቸው ፡ ጥበበኞች ፡ ለሆኑት ፡ ሁሉ ፡ ተናገር ።

፬ የሚሠሩአቸውም ፡ ልብሶች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የደረት ፡ ኪስ ፡ ኤፉድም ፡ ቀሚስም ፡ ዝንጕርጕር ፡ ሸሚዝም ፡ መጠምጠሚያም ፡ መታጠቂያም ፤ እነዚህም ፡ ካህናት ፡ ይሆኑልኝ ፡ ዘንድ ፡ ለወንድምህ ፡ ለአሮን ፡ ለልጆቹም ፡ የተቀደሰ ፡ ልብስ ፡ ያድርጉ ። ወርቅንም ÷ ሰማያዊና ፡ ሐምራዊ ፡ ቀይም ፡ ግምጃ ÷ ጥሩ ፡ በፍታም ፡ ይውሰዱ ።

፭ ኤፉዱንም ፡ በብልሃት ፡ የተሠራ ፡ በወርቅና ፡ በሰማያዊ ፡ በሐምራዊም ፡ በቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ ብልህ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡ ያድርጉ ። ሁለቱ ፡ ወገን ፡ አንድ ፡ እንዲሆን ፡ በሁለቱ ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ የሚጋጠም ፡ ጨርቅ ፡ ይሁን ። በላዩም ፡ መታጠቂያ ፡ ሆኖ ፡ በብልሃት ፡ የተጠለፈው ፡ የኤፉድ ፡ ቋድ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ይሁን ፡ ከወርቅና ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊ ፡ ከቀይ ፡ ግምጃም ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ የተሠራ ፡ ይሁን ።

፱ ሁለትም ፡ የመረግድ ፡ ድንጋይ ፡ ወስደህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ስማቸውን ፡ ቀረጽባቸው ፤ እንደ ፡ አወላለዳቸው ፡ ስድስት ፡ ስም ፡ በአንድ ፡ ድንጋይ ÷ የቀረውንም ፡ ስድስቱን ፡ ስም ፡ በሌላው ፡ ቀረጽ ። በቅርጽ ፡ ሠራተኛ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ማኅተም ፡ ቅርጽ ፡ አድርገህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ በሁለት ፡ ድንጋዮች ፡ ቀረጽ ፡ በወርቅም ፡ ፈርጥ ፡ አድርግ ። የእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ የመታሰቢያ ፡ ድንጋዮች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሁለቱን ፡ ዕንቁዎች ፡ በኤፉዱ ፡ ጫንቃዎች ፡ ላይ ፡ ታደርጋለህ ፤ አሮንም ፡ በሁለቱ ፡ ጫንቃዎች ፡ ላይ ፡ ለመታሰቢያ ፡ ስማቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይሸከማል ።

፲፫ የወርቅም ፡ ፈርጦች ፡ ሁለትም ፡ ድሪዎች ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሥራ ፤ እንደ ፡ ተገመንጋኝም ፡ ገመድ ፡ አድርግ ፤ የተገመንጉትንም ፡ ድሪዎች ፡ በፈርጦቹ ፡ ላይ ፡ አንጠልጥል ።

፲፭ ብልህ ፡ ሠራተኛም ፡ እንደሚሠራ ፡ የፍርዱን ፡ የደረት ፡ ኪስ ፡ ሥራው ፡ እንደ ፡ ኤፉዱም ፡ አሠራር ፡ ሥራው ፤ ከወርቅና ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ ሥራው ። ርዝመቱ ፡ ስንዝር ፡ ስፋቱም ፡ ስንዝር ፡ ሆኖ ፡ ትክክልና ፡ ድርብ ፡ ይሆናል ።

፲፮ በአራት ፡ ተራ ፡ የሆነ ፡ የዕንቁ ፡ ፈርጥ ፡ አድርግበት ፤ በፊተኛው ፡ ተራ ፡ ሰርድዮን ÷ ቶጳዝዮን ÷ የሚያብረቀርቅ ፡ ዕንቁ ፤ በሁለተኛውም ፡ ተራ ፡ በሉር ÷ ሰንፔር ÷ አልማዝ ፤ በሦስተኛውም ፡ ተራ ፡ ያክንት ÷ ኬልቄዶን ÷ አሜቱስጢኖስ ፤ በአራተኛውም ፡ ተራ ፡ ቢረሌ ÷ መረግድ ÷ ኢያስጲድ ፡ በወርቅ ፡ ፈርጥ ፡ ይደረጋሉ ። የዕንቁቹም ፡ ድንጋዮች ፡ እንደ ፡ እስራ

ኤል ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ይሆናሉ ፤ በየስማቸውም ፡ ማተሚያ ፡ እንደሚቀረጽ ፡ ይቀ
ረጹ ፤ ስለ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገዶችም ፡ ይሁኑ ።
፳፪ ለደረቱ ፡ ኪስም ፡ የተገመገሙትን ፡ ድሪዎች ፡ እንደ ፡ ገመድ ፡ አድርገህ ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሥራ
፳፫ ቸው ። ለደረቱ ፡ ኪስም ፡ ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ቀለ በቶች ፡ ሥራ ፥ ሁለቱንም ፡ ቀለበቶች ፡ በደረቱ ፡
፳፬ ኪስ ፡ በሁለቱ ፡ ወገን ፡ አድርጋቸው ። የተገመ ገሙትንም ፡ ሁለቱን ፡ የወርቅ ፡ ድሪዎች ፡ በደ ረቱ ፡ ኪስ ፡ ወገኖች ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡
፳፭ ቀለበቶች ፡ ታገባቸዋለህ ። የሁለቱንም ፡ ድሪ ዎች ፡ ጫፎች ፡ በሁለቱ ፡ ፈርጦች ፡ ውስጥ ፡ አግ ብተህ ፡ በኤፉዱ ፡ ጫንቃዎች ፡ ላይ ፡ በፊታቸው ፡
፳፮ ታደርጋቸዋለህ ። ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶችም ፡ ሥራ ፥ እነርሱንም ፡ በኤፉዱ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በለው ፡ በደረቱ ፡ ኪስ ፡ በሁለቱ ፡ ጫፎች ፡ ላይ ፡ ታደር
፳፯ ጋቸዋለህ ። ደግሞም ፡ ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ቀለ በቶች ፡ ሥራ ፥ በኤፉዱም ፡ ፊት ፡ ከጫንቃ ዎች ፡ በታች ፡ በብልሃት ፡ ከተጠለፈ ፡ ከኤፉዱ ፡ ቋድ ፡ በላይ ፡ በመያዣው ፡ አጠገብ ፡ ታደርጋቸ
፳፰ ዋለህ ። የደረቱም ፡ ኪስ ፡ በብልሃት ፡ ከተጠ ለፈ ፡ ከኤፉዱ ፡ ቋድ ፡ በላይ ፡ እንዳሆን ፡ ከኤ ፉዱም ፡ እንዳይለይ ፥ የደረቱን ፡ ኪስ ፡ ከቀለበ ቶቹ ፡ ወደ ፡ ኤፉዱ ፡ ቀለበቶች ፡ በሰማያዊ ፡
፳፱ ፈትል ፡ ያስሩታል ። አሮንም ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ መታሰቢያ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ በፍርዱ ፡ በደረት ፡ ኪስ ፡ ውስጥ ፡ በልቡ ፡ ላይ ፡
፴ ይሸከም ። በፍርዱ ፡ በደረት ፡ ኪስም ፡ ውስጥ ፡ ኡሪምንና ፡ ቱሚምን ፡ ታደርጋለህ ፤ በእግዚአ ብሔርም ፡ ፊት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በአሮን ፡ ልብ ፡ ላይ ፡ ይሆናሉ ፤ አሮንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፍርድ ፡ በልቡ ፡ ላይ ፡ ይሸከማል ።
፴፩ የኤፉዱንም ፡ ቀሚስ ፡ ሁሉ ፡ ሰማያዊ ፡ አድር
፴፪ ገው ። ከላይም ፡ በመካከል ፡ አንገትጌ ፡ ይሁን በት ፤ እንዳይቀደድም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡ የተሠራ ፡ ጥልፍ ፡ በአንገትጌው ፡ ዙሪያ ፡ ይሁንበት ።
፴፫ በታችኛውም ፡ ዘርፍ ፡ ዙሪያ ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐ ምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ሮማኖች ፡ አድ ርግ ፤ በዚያም ፡ መካከል ፡ በዙሪያው ፡ የወርቅ ፡
፴፬ ሻሹራዎች ፡ አድርግ ፤ የወርቅ ፡ ሻሹራ ፡ ሮማ ንም ፥ ሌላም ፡ የወርቅ ፡ ሻሹራ ፡ ሮማንም ፡ በቀ
፴፭ ሚሱ ፡ ዘርፍ ፡ ዙሪያውን ፡ ይሆናሉ ። በማገል ገል ፡ ጊዜም ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ እርሱም ፡ እንዳይሞት ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሲገባና ፡ ሲወጣ ፡ ድምፁ ፡ ይሰማል ።
፴፮ ከጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ቅጠል ፡ የሚመስል ፡ ምል ክት ፡ ሥራ ፥ በእርሱም ፡ እንደ ፡ ማኅተም ፡ ቅርጽ ፡ አድርገህ ፡— ቅድስና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚል ፡
፴፯ ትቀርጽበታለህ ። በሰማያዊም ፡ ፈትል ፡ በመ ጠምጠሚያው ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ታንጠለጥለዋለህ ።
፴፰ በአሮንም ፡ ግምባር ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፥ አሮንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሚያቀርቡትና ፡ በሚ ቀድሱት ፡ በቅዱስ ፡ ስጦታቸው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ኃጢአት ፡ ይሸከም ፤ በእግዚአብሔ ርም ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ እንዲሆንላቸው ፡ ቅጠል ፡ የሚመስለው ፡ ምልክቱ ፡ ሁልጊዜ ፡ በግምባሩ ፡ ላይ ፡ ይሁን ። ሽሚዙንም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ ገን ፴፱ ጕርጕር ፡ አድርገህ ፥ መጠምጠሚያውን ፡ ከበ ፍታ ፡ ትሠራለህ ፤ በጥልፍ ፡ አሠራር ፡ መታጠ ቂያም ፡ ትሠራለህ ።
፵ ለአሮንም ፡ ልጆች ፡ ሽሚዞችን ፡ መታጠቂ ያዎችንም ፡ ቆቦችንም ፡ ለክብርና ፡ ለጌጥ ፡ ታደ ርግላቸዋለህ ። ይህንም ፡ ሁሉ ፡ ወንድምህን ፡ ፵፩ አሮንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ልጆቹን ፡ ታለብሳቸ ዋለህ ፤ በክህነት ፡ እንዲያገለግሉኝ ፡ ትቀባቸ ዋለህ ፥ ትክናቸዋለህ ፥ ትቀድሳቸውማለህ ። ኀፍረተ ፡ ሥጋቸውንም ፡ ይከድኑበት ፡ ዘንድ ፡ ፵፪ የበፍታ ፡ ሱሪ ፡ ታደርግላቸዋለህ ፤ ከወገባቸ ውም ፡ እስከ ፡ ጭናቸው ፡ ይደርሳል ፤ ኃጢአ ፵፫ ትም ፡ እንዳይሆንባቸው ፡ እንዳይሞቱም ፥ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ሲገቡ ፡ በመቅደሱም ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሲቀርቡ ፡ በአሮንና ፡ በልጆቹ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፡ ለእርሱ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

እኔንም ፡ በክህነት ፡ እንዲያገለግሉኝ ፡ ትቀድ ፩ ሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የምታደርግባቸው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አንድ ፡ ወይፈንና ፡ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ትወስዳለህ ። ቂጣ ፡ ፪ እንጀራ ፡ በዘይትም ፡ የተለወሰ ፡ የቂጣ ፡ እን ጎቻ ፥ በዘይትም ፡ የተቀባ ፡ ስስ ፡ ቂጣ ፡ ከመል ካም ፡ ስንዴ ፡ ታደርጋለህ ። በአንድ ፡ ሌማ ፫ ትም ፡ ታደርጋቸዋለህ ፤ ከወይፈኑና ፡ ከሁለቱ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ጋር ፡ በሌማቱ ፡ ታቀርባቸዋ ለህ ። አሮንንና ፡ ልጆቹንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ፬ ድንኳን ፡ ታቀርባቸዋለህ ፥ በውኃም ፡ ታጥባቸ ዋለህ ። ልብሶችን ፡ ወስደህ ፡ ለአሮን ፡ ሽሚ ፭ ዠና ፡ የኤፉድ ፡ ቀሚስ ፡ ኤፉድም ፡ የደረት ፡ ኪስም ፡ ታለብሰዋለህ ፥ በብልሃትም ፡ በተጠ ለፈ ፡ ቋድ ፡ ታስታጥቀዋለህ ፤ መጠምጠሚ ፮ ያውንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ታደርጋለህ ፥ የተቀደ ሰውንም ፡ አክሊል ፡ በመጠምጠሚያው ፡ ላይ ፡ ታኖራለህ ። የቅብዓትንም ፡ ዘይት ፡ ወስደህ ፡ ፯ በራሱ ፡ ላይ ፡ ታፈስሰዋለህ ፥ ትቀባውማለህ ። ልጆቹንም ፡ ታቀርባቸዋለህ ፥ ሽሚዝቹንም ፡ ፰ ታለብሳቸዋለህ ። አሮንንና ፡ ልጆቹንም ፡ በመ ፱ ታጠቂያ ፡ ታስታጥቃቸዋለህ ፥ ቆብንም ፡ ታለ ብሳቸዋለህ ፤ ለዘላለም ፡ ሥርዓትም ፡ ክህነት ፡ ይሆንላቸዋል ፤ እንዲሁም ፡ አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ ትክናቸዋለህ ።
፲ ወይፈኑንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፲ በር ፡ ፊት ፡ ታቀርበዋለህ ፤ አሮንና ፡ ልጆቹም ፡ እጆቻቸውን ፡ በወይፈኑ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናሉ ።
፲፩ ወይፈኑንም ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በር ፡

አጠገብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ታርደዋለህ ።
፲፪ ከወይፈኑም ፡ ደም ፡ ወስደህ ፡ በመሠዊያው ፡ ቀን
ዶች ፡ ላይ ፡ በጣትህ ፡ ትረጨዋለህ ፤ ደሙንም ፡
ሁሉ ፡ ከመሠዊያው ፡ በታች ፡ ታፈስሰዋለህ ።
፲፫ የሆድ ፡ ዕቃውንም ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ፡
በጉበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መረብ ፡ ሁለቱ
ንም ፡ ኩላሊቶች ፡ በላያቸውም ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡
ወስደህ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ታቃጥላለህ ።
፲፬ የወይፈኑን ፡ ሥጋ ፡ ግን ÷ ቁርበቱንም ÷ ፈርሱ
ንም ፡ ከሰፈር ፡ ውጭ ፡ በእሳት ፡ ታቃጥለዋ
ለህ ፤ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ።
፲፭ አንደኛውንም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ትወስደዋለህ ፤
አሮንና ፡ ልጆቹም ፡ በአውራው ፡ በግ ፡ ራስ ፡
፲፮ ላይ ፡ እጆቻቸውን ፡ ይጭናሉ ። አውራውንም ፡
በግ ፡ ታርደዋለህ ÷ ደሙንም ፡ ወስደህ ፡ በመ
ሠዊያው ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ትረጨዋለህ ።
፲፯ አውራውንም ፡ በግ ፡ በየብልቱ ፡ ትቈርጠዋ
ለህ ÷ የሆድ ፡ ዕቃውንና ፡ እግሮቹንም ፡ ታጥባ
ለህ ÷ ከብልቱና ፡ ከራሱም ፡ ጋር ፡ ታኖረዋለህ ።
፲፰ አውራውንም ፡ በግ ፡ በሞላው ፡ በመሠዊያው ፡
ላይ ፡ ታቃጥላለህ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ፤ ጣፋጭ ፡ ሽቱ ፡ ነው ።
ለእግዚአብሔር ፡ የቀረበ ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡
ነው ።
፲፱ ሁለተኛውንም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ትወስደዋ
ለህ ፡ አሮንና ፡ ልጆቹም ፡ እጆቻቸውን ፡ በአ
፳ ውራው ፡ በግ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናሉ ። አው
ራውንም ፡ በግ ፡ ታርደዋለህ ÷ ደሙንም ፡ ትወ
ስዳለህ ÷ የአሮንንም ፡ የቀኝ ፡ ጆሮ ፡ ጫፍ ÷ የል
ጆቹንም ፡ የቀኝ ፡ ጆሮአቸውን ፡ ጫፍ ÷ የቀኝ ፡
እጃቸውንና ፡ የቀኝ ፡ እግራቸውን ፡ አውራ ፡
ጣት ፡ ታስነካለህ ፤ ደሙንም ፡ በመሠዊያው ፡
፳፩ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ትረጨዋለህ ። በመሠዊያ
ውም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ደም ፡ ከቅብዓት ፡ ዘይትም ፡
ወስደህ ፡ በአሮንና ፡ በልብሱ ፡ ላይ ÷ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ ባሉት ፡ በልጆቹና ፡ በልብሶቻቸው ፡ ላይ ፡
ትረጨዋለህ ፤ እርሱም ፡ ልብሶቹም ÷ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ ልጆቹ ፡ ልብሶቻቸውም ፡ ይቀደ
፳፪ ሳሉ ። ደግሞም ፡ የሚካኑበት ፡ አውራ ፡ በግ ፡
ነውና ፡ የበጉን ፡ ስብ ÷ ላቱንም ÷ የሆድ ፡ ዕቃው
ንም ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ በጉበቱም ፡ ላይ ፡
ያለውን ፡ መረብ ÷ ሁለቱንም ፡ ኩላሊቶች ፡ በላ
ያቸውም ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷ የቀኙንም ፡ ወርች ፡
፳፫ ትወስዳለህ ። አንድ ፡ እንጀራ ÷ አንድም ፡ የዘ
ይት ፡ እንጀራ ÷ አንድም ፡ ስስ ፡ ቂጣ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ በሌማት ፡ ካለው ፡ ቂጣ ፡ እን
፳፬ ጀራ ፡ ትወስዳለህ ፤ ሁሉንም ፡ በአሮን ፡ እጆ
ችና ፡ በልጆቹ ፡ እጆች ፡ ታኖረዋለህ ፤ ለሚ
ወዘወዝ ፡ ቍርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
፳፭ ትወዘውዘዋለህ ። ከእጃቸውም ፡ ትቀበለዋ
ለህ ÷ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ከሚቃጠል ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጣፋጭ ፡
ሽቱ ፡ እንዲሆን ፡ ታቃጥለዋለህ ፤ እርሱ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ነው ።

ለአሮንም ፡ ክህነት ፡ የታረደውን ፡ የአውራ ፳፮
ውን ፡ በግ ፡ ፍርምባ ፡ ወስደህ ፡ ለሚወዘወዝ ፡
ቍርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትወዘውዘዋ
ለህ ፤ እርሱም ፡ የአንተ ፡ ወግ ፡ ይሆናል ።
ከሚካኑበትም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ የተወሰደ ፡ ለአሮ ፳፯
ንና ፡ ለልጆቹ ፡ ወግ ፡ የሚሆን ፡ ለመሥዋዕት ፡ የተ
ወዘወዘውን ፡ ፍርምባና ፡ የተነሣውን ፡ ወርች ፡
ትቀድሳለህ ። ያውም ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ ፳፰
ነውና ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ለዘላለም ፡
የአሮንና ፡ የልጆቹ ፡ ወግ ፡ ይሁን ፤ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ የሚያቀርቡት ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕ
ታቸው ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ ይሆናል ፤ ለእ
ግዚአብሔር ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ ይሆናል ።
የተቀደሰውም ፡ የአሮን ፡ ልብስ ፡ ይቀቡበ ፳፱
ትና ፡ ይካኑበት ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ለል
ጆቹ ፡ ይሁን ። ከልጆቹም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ፴
ካህን ፡ የሚሆነው ፡ በመቅደስ ፡ ለማገልገል ፡
ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ሲገባ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
ይልበሰው ።
የሚካንበትንም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ወስደህ ፡ ፴፩
ሥጋውን ፡ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ ትቀቅለዋለህ ።
አሮንና ፡ ልጆቹም ፡ የአውራውን ፡ በግ ፡ ሥጋ ፡ ፴፪
በሌማትም ፡ ያለውን ፡ እንጀራ ፡ በመገናኛው ፡
ድንኳን ፡ በር ፡ ይበሉታል ። የተካኑና ፡ የተቀ ፴፫
ደሱ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ማስተስረያ ፡ የሆነውን ፡
ነገር ፡ ይብሉት ፤ ሌላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ አይብላው ፤
የተቀደሰ ፡ ነውና ። የተካኑበትም ፡ ሥጋ ፡ ፴፬
ወይም ፡ እንጀራ ፡ ተርፎ ፡ ቢያድር ÷ የቀረውን ፡
በእሳት ፡ ታቃጥለዋለህ ፤ የተቀደሰ ፡ ነውና ፡
አይበላም ።
እንዳዘዝሁህም ፡ ሁሉ ፡ በአሮንና ፡ በልጆቹ ፡ ፴፭
እንዲህ ፡ አድርግ ፤ ሰባት ፡ ቀን ፡ ትክናቸዋለህ ።
ዕለት ፡ ዕለትም ፡ ስለ ፡ ማስተስረይ ፡ ለኃጢአት ፡ ፴፮
መሥዋዕት ፡ ወይፈኑን ፡ ታቀርባለህ ፤ ማስተስረ
ያም ፡ በደረግህ ፡ ጊዜ ፡ መሠዊያውን ፡ ታንጻዋ
ለህ ፤ ቅዱስም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ትቀባዋለህ ።
ሰባት ፡ ቀን ፡ ለመሠዊያው ፡ ማስተስረያ ፡ ታደ ፴፯
ርጋለህ ÷ ትቀድሰውማለህ ፤ መሠዊያውም ፡
ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ይሆናል ፤ መሠዊያውንም ፡
የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ።
በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ የምታቀርበው ፡ ይህ ፡ ፴፰
ነው ፤ በቀን ፡ በቀን ፡ ዘወትር ፡ ሁለት ፡ የዓመት ፡
ጠቦቶች ፡ ታቀርባለህ ። አንዱን ፡ ጠቦት ፡ በማ ፴፱
ለዳ ፡ ቍርባን ፡ አድርገህ ፡ ታቀርበዋለህ ፤ ሁለተ
ኛውንም ፡ ጠቦት ፡ በማታ ፡ ቍርባን ፡ አድርገህ ፡
ታቀርበዋለህ ። ከአንዱ ፡ ጠቦትም ፡ ጋር ፡ የኢን ፡ ፵
መስፈሪያ ፡ አራተኛ ፡ እጅ ፡ በሆነ ፡ ተወቅጦ ፡
በተጠለለ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡
አሥረኛ ፡ እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷ ደግሞ ፡
ለመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ አራተኛ ፡
እጅ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ታቀርባለህ ። ሁለተኛው ፵፩
ንም ፡ ጠቦት ፡ በማታ ፡ ታቀርበዋለህ ÷ እንደ ፡
ማለዳውም ፡ የእህልና ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡
ታደርግበታለህ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡

ሽቱ ፡ እንዲሆን ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ይሆናል ።
፴፪ ለአንተ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ በም
ገናኝበት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ÷
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይህ ፡ ዘወትር ፡ ለልጅ ፡
ልጃችሁ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ይሆናል ።
፴፫ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በዚያ ፡ እገናኛለሁ ፤
፴፬ ድንኳኑም ፡ በክብሬ ፡ ይቀደሳል ። የመገናኛውን
ም ፡ ድንኳን ፡ መሠዊያውንም ፡ እቀድሳለሁ ፤
በክህነትም ፡ ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፡ አሮንንና ፡ ልጆ
፴፭ ቹን ፡ እቀድሳለሁ ። በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
መካከል ፡ እኖራለሁ ÷ አምላክም ፡ እሆናቸዋ
፴፮ ለሁ ። በመካከላቸውም ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋቸው ፡ አምላካቸው ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ፡ እኔ ፡
አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ የዕጣን ፡ መሠዊያውን ፡ ሥራ ፤ ከግራር ፡ እን
፪ ጨት ፡ አድርገው ። ርዝመቱ ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷
ስፋቱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷ አራት ፡ ማዕዘን ፡ ይሁን ፤
ከፍታውም ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ፡ ቀንዶ
፫ ቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ የተሠሩ ፡
፬ ይሁኑ ። ላይኛውንና ፡ የግድግዳውንም ፡ ዙሪያ ፡
ቀንዶቹንም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ትለብጠዋለህ ፤
በዙሪያውም ፡ የወርቅ ፡ ክፈፍ ፡ ታደርግለታለህ ።
፭ ከክፈፉም ፡ በታች ፡ ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡
አድርግለት ። በዚህና ፡ በዚያ ፡ በሁለቱ ፡ ጎን ፡
ታደርጋቸዋለህ ፤ ለመሸከምም ፡ የመሎጊያዎች ፡
፮ ስፍራ ፡ ይሁኑ ። መሎጊያዎቹንም ፡ ከግራር ፡
እንጨት ፡ አድርግ ÷ በወርቅም ፡ ለብጣቸው ።
፯ በምስክሩ ፡ ታቦት ፡ አጠገብም ፡ ካለው ፡ መጋ
ረጃ ፡ በፊት ፡ ታኖረዋለህ ፤ ይህንም ፡ እንተን ፡
በምገናኝበት ፡ ከምስክሩ ፡ በላይ ፡ ባለው ፡ በስ
፰ ርየት ፡ መክደኛ ፡ ፊት ፡ ታኖረዋለህ ። አሮንም ፡
የጣፋጭ ፡ ሽቱ ፡ ዕጣን ፡ ይጠንበት ፤ በማለዳ ፡
በማለዳ ፡ መብራቶቹን ፡ ሲያዘጋጅ ፡ ይጠነው ።
፱ ይህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡
የዘወትር ፡ ዕጣን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አሮን ፡ በማታ ፡
፲ ጊዜ ፡ መብራቶቹን ፡ ሲያበራ ፡ ያጥነዋል ። ሌላም ፡
ዕጣን ÷ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ÷ የእ
ህሉንም ፡ ቍርባን ፡ አታቀርብበትም ፤ የመጠ
፲፩ ጥም ፡ ቍርባን ፡ አታፈስስበትም ። አሮንም ፡ በዓ
መት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በቀንዶቹ ፡ ላይ ፡ ማስተስ
ረያ ፡ ያደርጋል ፤ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ለልጅ ፡
ልጃችሁ ፡ ማስተስረያ ፡ በሚሆን ፡ በኃጢአት ፡
መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ማስተስረያ ፡ ያደርግበታል ።
ለእግዚአብሔር ፡ ቅድስት ፡ ቅዱሳን ፡ ናት ።
፲፪ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፫ ተናገረው ፦— አንተ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
ቍጥር ፡ ተቀብለህ ÷ በቈጠርሃቸው ፡ ጊዜ ፡ መቅ
ሠፍት ፡ እንዳይሆንባቸው ÷ በቈጠርሃቸው ፡
ጊዜ ፡ ከእነርሱ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ቍጥ
ራቸው ፡ መጠን ፡ የነፍሱን ፡ ቤዛ ፡ ለእግዚአብ
፲፬ ሔር ፡ ይስጥ ። አልፎ ፡ የሚቈጠር ፡ ሁሉ ፡ ግማሽ ፡
ሰቅል ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ይሰ
ጣል ፤ የሰቅል ፡ ግማሽ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያን
፲፭ ጣል ። ሰቅሉ ፡ ሀያ ፡ አቦሊ ፡ ነው ። አልፎ ፡
የተቈጠረ ፡ ሁሉ ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ ከፍ ፡ ያለ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ስጦታ ፡
፲፮ ይሰጣል ። ለነፍሳችሁ ፡ ማስተስረያ ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ስጦታ ፡ ስትሰጡ ፡ ባለ ፡ ጠጋው ፡
ከሰቅል ፡ ግማሽ ፡ አይጨምር ÷ ደሀውም ፡ አያጉ
፲፯ ድል ። የማስተስረያውንም ፡ ገንዘብ ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ወስደህ ፡ ለመገናኛው ፡ ድንኳን ፡
ማገልገያ ፡ ታደርገዋለህ ፤ በእግዚአብሔርም ፡
ፊት ፡ ለነፍሳችሁ ፡ ቤዛ ፡ እንዲሆን ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ መታሰቢያ ፡ ይሁን ።
፲፰ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፱ ተናገረው ፦— የመታጠቢያ ፡ ሰንና ፡ መቀመ
፳ ጫውን ፡ ከናስ ፡ ሥራ ፤ በመገናኛው ፡ ድንኳ
ንና ፡ በመሠዊያው ፡ መካከል ፡ እርሱን ፡ አድር
፳፩ ገህ ፡ ውኃን ፡ ትጨምርበታለህ ። አሮንና ፡ ል�ጆ
ቹም ፡ እጃቸውንና ፡ እግሮቻቸውን ፡ ይታጠ
፳፪ ቡበታል ። ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በገቡ ፡
፳፫ ጊዜ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ የእሳት ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሊያ
ገለግሉ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ÷ እንዳይሞቱ ፡ ይታጠ
፳፬ ቡበታል ። እንዳይሞቱም ፡ እጆቻቸውንና ፡
እግሮቻቸውን ፡ ይታጠቡ ፤ ይህም ፡ ለእርሱ ፡
ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለዘሩ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ይሆንላቸዋል ።
፳፭ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፮ ተናገረው ፦— አንተም ፡ ክቡሩን ፡ ሽቱ ፡ ውሰድ ፤
የተመረጠ ፡ ከርቤ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ÷
ግማሽም ፡ ጣፋጭ ፡ ቀረፋ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡
ሰቅል ÷ የጠጅ ፡ ሣርም ፡ እንዲሁ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ ሰቅል ÷ ብርጕድም ፡ አምስት ፡ መቶ ፡
፳፯ ሰቅል ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ÷ የወ
ይራ ፡ ዘይትም ፡ አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡
፳፰ ትወስዳለህ ። በቀማሚም ፡ ብልሃት ፡ እንደ ፡
፳፱ ተሠራ ፡ ቅመም ÷ የተቀደሰ ፡ የቅብዓት ፡ ዘይት ፡
ታደርገዋለህ ፤ የተቀደሰ ፡ የቅብዓት ፡ ዘይት ፡
፴ ይሆናል ። የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ÷ የም
፴፩ ስክሩንም ፡ ታቦት ÷ ገበታውንም ፡ ዕቃውንም ፡
፴፪ ሁሉ ÷ መቅረዙንም ፡ ዕቃውንም ÷ የዕጣን ፡
መሠዊያውንም ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
፴፫ የሚሆነውን ፡ መሠዊያና ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ÷
የመታጠቢያውን ፡ ሰንና ፡ መቀመጫውንም ፡
፴፬ ትቀባበታለህ ። ሁሉንም ፡ ትቀድሳቸዋለህ ÷
፴፭ ቅድስት ፡ ቅዱሳንም ፡ ይሆናሉ ፤ የሚነካቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ። በክህነትም ፡
፴፮ ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፡ አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ ቅባ
፴፯ ቸው ÷ ቀድሳቸውም ። አንተም ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ተናገር ፦— ይህ ፡
ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የተቀደሰ ፡ የቅብዓት ፡ ዘይት ፡
፴፰ ይሁንልኝ ። በሰው ፡ ሥጋ ፡ ላይ ፡ አይፍሰስ ፤
እንደ ፡ እርሱም ፡ የተሠራ ፡ ሌላ ፡ ቅብዓት ፡ አታ
ድርጉ ፤ ቅዱስ ፡ ነው ÷ ለእናንተም ፡ ቅዱስ ፡

፴፫ ፡ ይሁን ። እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለውን ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ በሌላም ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ የሚያፈስሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።

፴፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ጣፋጭ ፡ ሽቱ ፡ ውሰድ ፤ የሚንጠባጠብ ፡ መዓር ፡ በዛ ጐል ፡ ውስጥ ፡ የሚገኝ ፡ ሽቱ ፡ የሚሸትትም ፡ መዓር ፡ ጥሩም ፡ ዕጣን ፡ ውሰድ ፤ የሁሉም ፡

፴፭ ፡ መጠን ፡ ትክክል ፡ ይሁን ። በቀማሚ ፡ ብልሃት ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡ በጨው ፡ የተቀመመ ፡

፴፮ ፡ ንጹሕና ፡ ቅዱስ ፡ ዕጣን ፡ አድርገው ። ከእርሱም ፡ ጥቂት ፡ ትወቅጣለህ ፡ ታልመውማለህ ፤ ከዚያም ፡ ወስደህ ፡ አንተን ፡ በምገናኝበት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በምስክሩ ፡ ፊት ፡ ታኖረዋለህ ። እርሱም ፡ የቅዱሳን ፡ ቅዱስ ፡

፴፯ ፡ ይሁንላችሁ ። እንደ ፡ እርሱ ፡ የተሠራ ፡ ዕጣን ፡ ለእናንተ ፡ አታድርጉ ፤ በእናንተ ፡ ዘንድም ፡

፴፰ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይሁን ። ሊያሸትተውም ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡

፪ ፡ ተናገረው ፡— እይ ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የሚሆን ፡ የሆር ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ ባስልኤልን ፡

፫ ፡ በስሙ ፡ ጠርቼዋለሁ ። በሥራ ፡ ሁሉ ፡ ብልሃት ፡ በጥበብም ፡ በማስተዋልም ፡ በእውቀትም ፡

፬ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ ሞላሁበት ፤ የጥበብን ፡ ሥራ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡ በወርቅና ፡

፭ ፡ በብር ፡ በናስም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለፈርጥ ፡ የሚሆነውን ፡ የዕንቁ ፡ ድንጋይ ፡ ይቀርጽ ፡ ዘንድ ፡ እንጨቱንም ፡ ይጠርብ ፡ ዘንድ ፡ ሥራውንም ፡ ሁሉ ፡

፮ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ። እኔም ፡ እነሆ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከዳን ፡ ነገድ ፡ የሚሆን ፡ የአሂሳማክን ፡ ልጅ ፡ ኤልያብን ፡ ሰጠሁ ፡ ያዘገዘሁህን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በልባቸው ፡ ጥበበኞች ፡ በሆኑት ፡ ሁሉ ፡

፯ ፡ ጥበብን ፡ አኖርሁ ። የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ የምስክሩንም ፡ ታቦት ፡ በእርሱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ የስርየት ፡ መክደኛውን ፡ የድንኳኑንም ፡

፰ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ገበታውንም ፡ ዕቃውንም ፡ ከዕቃው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ የነጻውን ፡ መቅረዝ ፡ የዕጣን ፡

፱ ፡ መሠዊያውን ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውንም ፡ መሠዊያ ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰንም ፡ መቀመጫውንም ፡

፲ ፡ በብልሃት ፡ የተሠራውንም ፡ ልብስ ፡ በክህነት ፡ እኔን ፡ የሚያገለግሉበትን ፡ የካህኑን ፡ የአሮንን ፡

፲፩ ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖና ፡ የልጆቹን ፡ ልብስ ፡ የቅብዓቱንም ፡ ዘይት ፡ ለመቀደሱ ፡ የሚሆን ፡ የጣፋጭ ፡ ሽቱውንም ፡ ዕጣን ፡ እንዳዘዝሁህ ፡ ሁሉ ፡ ያድርጉ ።

፲፪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡

፲፫ ፡ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— እኔ ፡ የምቀድሳችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በእኔና ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ምልክት ፡ ነውና ፡ ሰንበቶቼን ፡ ፈጽሞ ፡ ጠብቁ ።

፲፬ ፡ ስለዚህ ፡ ለእናንተ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ሰንበትን ፡ ጠብቁ ፤ የሚያረክሰውም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ሥራንም ፡ በእርሱ ፡ የሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።

፲፭ ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራን ፡ ሥራ ፤ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ የዕረፍት ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ በሰንበት ፡ ቀን ፡ የሚሠራ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡

፲፮ ፡ ለልጅ ፡ ልጃቸው ፡ ለዘላለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ በሰንበት ፡ ያርፉ ፡ ዘንድ ፡ ሰንበትን ፡ ይጠብቁ ።

፲፯ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ በስድስት ፡ ቀን ፡ ሰለ ፡ ፈጠረ ፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ከሥራው ፡ ሰላረፈና ፡ ሰለ ፡ ተነፈሰ ፡ በእኔና ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ የዘላለም ፡ ምልክት ፡ ነው ።

፲፰ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከሙሴ ፡ ጋር ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ የተናገረውን ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጣት ፡ የተጻፈባቸውን ፡ ከድንጋይ ፡ የሆኑ ፡ ሁለቱን ፡ የምስክር ፡ ጽላቶች ፡ ሰጠው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ ፡ ሕዝቡም ፡ ሙሴ ፡ ከተራራው ፡ ሳይወርድ ፡ እንደ ፡ ዘገየ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ ተሰብስበው ፡— ይህ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣን ፡ ሰው ፡ ሙሴ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አናውቅምና ፡ ተነሥተህ ፡ በፊታችን ፡ የሚሄዱ ፡ አማልክት ፡ ሥራልን ፡ አሉት ። አሮንም ፡—

፪ ፡ በሚስቶቻችሁ ፡ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡ ልጆቻችሁም ፡ ጆሮ ፡ ያሉትን ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ ሰብራችሁ ፡ አምጡልኝ ፡ አላቸው ።

፫ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በጆሮቻቸው ፡ ያሉትን ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ ሰብረው ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ አመጡለት ።

፬ ፡ ከእጃቸውም ፡ ተቀብሎ ፡ በመቅረጫ ፡ ቀረጸው ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ጥጃም ፡ አደረገው ። እርሱም ፡— እስራኤል ፡ ሆይ ፡ እነዚህ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጡህ ፡ አማልክትህ ፡ ናቸው ፡ አላቸው ።

፭ ፡ አሮንም ፡ በየው ፡ ጊዜ ፡ መሠዊያን ፡ በፊቱ ፡ ሠራ ። አሮንም ፡— ነገ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ ነው ፡ ሲል ፡ አወጀ ።

፮ ፡ በነጋውም ፡ ማልደው ፡ ተነሥተው ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ የደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ። ሕዝቡም ፡ ሊበሉና ፡ ሊጠጡ ፡ ተቀመጡ ፡ ሊዘፍኑም ፡ ተነሡ ።

፯ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኸው ፡ ሕዝብህ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡

፰ ፡ ሂድ ፡ ውረድ ። ካዘዝኋቸው ፡ መንገድ ፡ ፈጥነው ፡ ፈቀቅ ፡ አሉ ። ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ የጥጃ ፡ ምስል ፡ ለራሳቸው ፡ አደረጉ ፡ ሰገዱለትም ፡ ሠዉለትም ፡— እስራኤል ፡ ሆይ ፡ እነዚህ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጡህ ፡ አማልክትህ ፡ ናቸው ፡ አሉ ፡ ሲል ፡ ተናገረው ።

፱ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— እኔ ፡ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ አየሁት ፡ እነሆም ፡ አንገተ ፡ ደንዳና ፡ ሕዝብ ፡ ነው ።

፲ ፡ አሁንም ፡ ቍጣዬ ፡ እንዲቃጠልባቸው ፡ እንዳጠፋ ፡

ቸውም ፡ ተወኝ ፤ አንተንም ፡ ለታላቅ ፡ ሕዝብ ፡
፲፩፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ጸለየ ÷ አለም ፡— አቤቱ ÷
ቍጣህ ፡ በታላቅ ፡ ኃይልና ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ባወጣኸው ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡
፲፪፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቃጠለ ? ግብፃውያንስ ፡— በተ
ራራ ፡ መካከል ፡ ሊገድላቸው ÷ ከምድርም ፡
ፊት ፡ ሊያጠፋቸው ፡ ለክፋት ፡ አወጣቸው ፡
ብለው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይናገራሉ ? ከመዓትህ ፡
ተመለስ ÷ ለሕዝብህም ፡ በክፋታቸው ፡ ላይ ፡
፲፫፡ ራራ ። ዘራችሁን ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡
አበዛለሁ ÷ ይህችንም ፡ የተናገርኋትን ፡ ምድር ፡
ሁሉ ፡ ለዘራችሁ ፡ እሰጣታለሁ ÷ ለዘላለምም ፡
ይወርሱአታል ፡ ብለህ ፡ በራስህ ፡ የማልህላቸ
ውን ፡ ባሪያዎችህን ፡ አብርሃምንና ፡ ይስሐቅን ፡
፲፬፡ እስራኤልንም ፡ አስብ ። እግዚአብሔርም ፡
በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሊያደርግ ፡ ስላሰበው ፡ ክፋት ፡
ራራ ።
፲፭፡ ሙሴም ፡ ተመለሰ ÷ ሁለቱንም ፡ የምስክር ፡
ጽላቶች ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ከተራራው ፡ ወረደ ፤
ጽላቶቹም ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ በሁለት ፡ ወገን ፡
፲፮፡ ተጽፎባቸው ፡ ነበር ። ጽላቶቹም ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ሥራ ፡ ነበሩ ፤ ጽሕፈቱም ፡ በጽላቶች ፡
ላይ ፡ የተቀረጸባቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጽሕ
፲፯፡ ፈት ፡ ነበረ ። ኢያሱም ፡ እልል ፡ ሲሉ ፡ የሕዝቡን ፡
ድምፅ ፡ ሰምቶ ፡ ሙሴን ፡— የሰልፍ ፡ ድምፅ ፡
፲፰፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ አለ ፡ አለው ። እርሱም ፡—
ይህ ፡ የድል ፡ ነሺዎች ፡ ወይም ፡ የድል ፡ ተነሺ
ዎች ፡ ድምፅ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የዘፈን ፡
፲፱፡ ድምፅ ፡ እሰማለሁ ፡ አለው ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤
ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ሲቀርብ ፡ ጥጃውንም ፡ ዘፈኑንም ፡
አየ ፤ የሙሴም ፡ ቍጣ ፡ ተቃጠለ ÷ ጽላቶቹ
ንም ፡ ከእጁ ፡ ጥሎ ፡ ከተራራው ፡ በታች ፡ ሰበ
፳፡ ራቸው ። የሠሩትንም ፡ ጥጃ ፡ ወስዶ ፡ በእሳት ፡
አቀለጠው ÷ እንደ ፡ ትቢያም ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡
ፈጨው ÷ በውኃውም ፡ ላይ ፡ በተነው ÷ ለእስ
ራኤልም ፡ ልጆች ፡ አጠጣው ።
፳፩፡ ሙሴም ፡ አሮንን ፡— ይህን ፡ ታላቅ ፡ ኃጢ
አት ፡ ታመጣበት ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ምን ፡
፳፪፡ አደረገህ ? አለው ። አሮንም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ቍጣህ ፡ አይቃጠል ፤ ይህ ፡
ሕዝብ ፡ ክፋትን ፡ እንዲወድድ ፡ አንተ ፡ ታው
፳፫፡ ቃለህ ። እነርሱም ፡— ይህ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡
ያወጣን ፡ ሰው ፡ ሙሴ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አና
ውቅምና ፡ በፊታችን ፡ የሚሄዱ ፡ አማልክት ፡
፳፬፡ ሥራልን ፡ አሉኝ ። እኔም ፡— ከእናንተ ፡ ወርቅ ፡
ያለው ፡ ሰው ፡ ከእርሱ ፡ ሰብሮ ፡ ያምጣልኝ ፡
አልኋቸው ፤ ሰጡኝም ፤ በእሳትም ፡ ላይ ፡ ጣል
ሁት ÷ ይህም ፡ ጥጃ ፡ ወጣ ።
፳፭፡ ሙሴም ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ እንዲነወሩ ፡
አሮን ፡ ስድ ፡ ለቅቋቸዋልና ፡ ሕዝቡ ፡ ስድ ፡
፳፮፡ እንደ ፡ ተለቀቁ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ በሰፈሩ ፡ ደጅ ፡
ቆሞ ፡— የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ይምጣ ! አለ ፤ የሌዊም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ተሰበሰቡ ። እርሱም ፡— የእስ ፳፯፡
ራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— የእናንተ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሰይፉን ፡
በወገቡ ፡ ላይ ፡ ይታጠቅ ÷ በሰፈሩም ፡ ውስጥ ፡
በዚህና ፡ በዚያ ፡ ከበር ፡ እስከ ፡ በር ፡ ተመላለሱ ÷
የእናንተም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወንድሙን ፡ ወዳጁ
ንም ፡ ጎረቤቱንም ፡ ይግደል ፡ አላቸው ። የሌ ፳፰፡
ዊም ፡ ልጆች ፡ ሙሴ ፡ እንዳለ ፡ አደረጉ ፤ በዚ
ያም ፡ ቀን ፡ ከሕዝቡ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡
ሞቱ ። ሙሴም ፡— ዛሬ ፡ በረከትን ፡ እንዲያወ ፳፱፡
ርድላችሁ ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ በልጃችሁና ፡ በወ
ንድማችሁ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ እጃችሁን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ቅዱስ ፡ አድርጉ ፡ አለ ።
በነጋውም ፡ ሙሴ ፡ ለሕዝቡ ፡— እናንተ ፡ ፴፡
ታላቅ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታችኋል ፤ አሁንም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እወጣለሁ ፤ ምናልባት ፡
ኃጢአታችሁን ፡ አስተሰርይላችኋለሁ ፡ አላ
ቸው ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመ ፴፩፡
ልሶ ፡— ወዮ ! እኒህ ፡ ሕዝብ ፡ ታላቅ ፡ ኃጢአት ፡
ሠርተዋል ÷ ለራሳቸውም ፡ የወርቅ ፡ አማል
ክት ፡ አድርገዋል ፤ አሁን ፡ ይህን ፡ ኃጢአታቸ ፴፪፡
ውን ፡ ይቅር ፡ በላቸው ፤ ያለዚያ ፡ ግን ፡ ከጻፍ
ኸው ፡ መጽሐፍህ ፡ እባክህ ፡ ደምስሰኝ ፡ አለ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— የበደለኝን ፡ እር ፴፫፡
ሱን ፡ ከመጽሐፌ ፡ እደመስሰዋለሁ ። አሁንም ፡ ፴፬፡
ሂድ ÷ ይህንም ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ ነገርሁህ ፡ ምራ ፤
እነሆ ፡ መልአኬ ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳል ፤ ነገር ፡ ግን ፡
በምጐበኝበት ፡ ቀን ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አመጣ
ባቸዋለሁ ፡ አለው ። አሮን ፡ የሠራውን ፡ ጥጃ ፡ ፴፭፡
ስለ ፡ ሠሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ቀሠፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡፪፡፫፡
ተናገረው ፡— ሂድ ÷ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡
ለያዕቆብም ፡ — ለዘርህ ፡ እሰጣታለሁ ፡ ብዬ ፡ ወደ ፡
ማልሁበት ፡ ምድር ÷ ወተትና ፡ ማርም ፡ ወደም
ታፈስሰው ፡ ምድር ፡ አንተ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡
ካወጣኸው ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ ከዚህም ፡ ውጣ ።
አንገተ ፡ ደንዳና ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ ሆንህ ፡ በመ ፫፡
ንገድ ፡ ላይ ፡ እንዳላጠፋህ ፡ እኔ ፡ በአንተ ፡ መካ
ከል ፡ አልወጣምና ፡ በፊትህ ፡ መልአክ ፡ እሰድ
ዳለሁ ፤ ከነዓናዊውን ፡ አሞራዊውንም ፡ ኬጢ
ያዊውንም ፡ ፌርዛዊውንም ፡ ኤዊያዊውንም ፡
ኢያቡሳዊውንም ፡ አወጣልሃለሁ ። ሕዝቡም ፡ ፬፡
ይህን ፡ ክፋ ፡ ወሬ ፡ ሰምተው ፡ አዘኑ ፤ ከእነር
ሱም ፡ ማንም ፡ ጌጡን ፡ አልለበሰም ። እግዚአ ፭፡
ብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡—
እናንተ ፡ አንገተ ፡ ደንዳና ፡ ሕዝብ ፡ ናችሁ ÷
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ብወጣ ፡
አጠፋችኋለሁ ፤ አሁንም ፡ የማደርግባችሁን ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጌጣችሁን ፡ ከእናንተ ፡ አውጡ ፡
በላቸው ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከኮ ፮፡
ሬብ ፡ ተራራ ፡ ጀምረው ፡ ጌጣቸውን ፡ አወጡ ።
ሙሴም ፡ ድንኳኑን ፡ እየወሰደ ፡ ከሰፈር ፡ ፯፡

ውጭ ፡ ይተክለው ፡ ነበር ፤ ከሰፈሩም ፡ ራቅ ፡ ያደርገው ፡ ነበር ፤ የመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እግዚአብሔርንም ፡ የፈለገ ፡ ሁሉ ፡ ከሰፈር ፡ ውጭ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ መገና
፯፡ ኛው ፡ ድንኳን ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ይነሡ ፡ ነበር ፦ እያንዳንዱም ፡ በድንኳኑ ፡ ደጃፍ ፡ ይቆም ፡ ነበር ፦ ሙሴም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ እስ
፱፡ ኪገባ ፡ ድረስ ፡ ይመለከቱት ፡ ነበር ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የደመና ፡ ዓምድ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ፦ በድንኳኑም ፡ ደጃፍ ፡ ይቆም ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ይናገረው ፡
፲፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ የደመናው ፡ ዓምድ ፡ በድንኳኑ ፡ ደጃፍ ፡ ሲቆም ፡ ያየው ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ተነሥቶ ፡ እያንዳንዱ ፡ በድን
፲፩፡ ኳኑ ፡ ደጃፍ ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ እንደሚ ነጋገር ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ከሙሴ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ነበር ። ሙሴም ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ይመለስ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሎሌው ፡ ብላቴና ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ከድንኳኑ ፡ አይለይም ፡ ነበር ።
፲፪፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እነሆ ፡ አንተ ፡— ይህን ፡ ሕዝብ ፡ አውጣ ፡ ትለኛለህ ፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ የምትልከውን ፡ አላስታወቅኸኝም ። አን ተም ፡— በስምህ ፡ አውቅሁህ ፡ ደግሞም ፡ በእኔ ፡
፲፫፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ አገኘህ ፡ አልኸኝ ። አሁንም ፡ በፊትህ ፡ ሞገስን ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቅህ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህም ፡ ሞገስን ፡ አገኝ ፡ ዘንድ ፡ መንገድህን ፡ እባክህ ፡ አሳየኝ ፡ ይህም ፡ ሕዝብ ፡ ሕዝብህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተመልከት ፡ አለው ።
፲፬፡ እግዚአብሔርም ፡— እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሄ
፲፭፡ ዳለሁ ፡ አሳርፍህማለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡— አንተ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልወጣህስ ፡ ከዚህ ፡ አታ
፲፮፡ ውጣን ። በምድርም ፡ ፊት ፡ ካለው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ እኔና ፡ ሕዝብህ ፡ የተለየን ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልወጣህ ፡ እኔና ፡ ሕዝብህ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ ማግኘታችን ፡ በምን ፡ ይታወቃል ? አለው ።
፲፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በፊቴ ፡ ሞገስ ፡ ስላገኘህ ፡ በስምህም ፡ ስላወቅሁህ ፡ ይህን ፡ ያልኸ
፲፰፡ ውን ፡ ነገር ፡ አደርጋለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡—
፲፱፡ እባክህ ፡ ክብርህን ፡ አሳየኝ ፡ አለ ። እግዚአብ ሔርም ፡— እኔ ፡ መልካምነቴን ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ አሳልፋለሁ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ በፊ ትህ ፡ አውጃለሁ ፤ ይቅርም ፡ የምለውን ፡ ይቅር ፡
፳፡ እላለሁ ፡ የምምረውንም ፡ እምራለሁ ፡ አለ ። ደግ ሞም ፡— ሰው ፡ አይቶኝ ፡ አይድንምና ፡ ፊቴን ፡
፳፩፡ ማየት ፡ አይቻልህም ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— እነሆ ፡ ስፍራ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አለ ፡
፳፪፡ በዓለቱም ፡ ላይ ፡ ትቆማለህ ፤ ክብሬም ፡ በለፈ ፡ ጊዜ ፡ በሰንጣቃው ፡ ዓለት ፡ አኖርሃለሁ ፡ እስክ ልፍ ፡ ድረስ ፡ እጄን ፡ በላይህ ፡ እጋርዳለሁ ፤
፳፫፡ እጄንም ፡ ፈቀቅ ፡ አደርጋለሁ ፡ ጀርባዬንም ፡ ታያለህ ፤ ፊቴ ፡ ግን ፡ አይታይም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ሁለት ፡
፩፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ እንደ ፡ ፊተኞች ፡ አድርገህ ፡ ጥረብ ፤ በሰበርኻቸው ፡ በፊተኞቹ ፡ ጽላቶች ፡ የነበሩትን ፡ ቃሎች ፡ እጽፍባቸዋለሁ ። ነገም ፡
፪፡ የተዘጋጀህ ፡ ሁን ፡ በማለዳም ፡ ወደ ፡ ሲና ፡ ተራራ ፡ ወጥተህ ፡ በዚያ ፡ በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
፫፡ በፊቴ ፡ ቁም ። ከአንተም ፡ ጋር ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ አይውጣ ፡ በተራራውም ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ አይ ታይ ፤ መንጎችና ፡ ከብቶችም ፡ በዚያ ፡ ተራራ ፡
፬፡ ፊት ፡ አይሰማሩ ። ሙሴም ፡ እንደ ፡ ፊተኞቹ ፡ አድርጎ ፡ ሁለት ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ ጠረበ ፤ በነጋውም ፡ ማልዶ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘ ዘው ፡ ወደ ፡ ሲና ፡ ተራራ ፡ ወጣ ፡ ሁለቱንም ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ።
፭፡ እግዚአብሔርም ፡ በደመናው ፡ ውስጥ ፡ ወረደ ፡ በዚ ያም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ቆመ ፡ የእግዚአብሔር ንም ፡ ስም ፡ አወጀ ። እግዚአብሔርም ፡ በፊቱ ፡
፮፡ አልፎ ፡— እግዚአብሔር ፡ እግዚአብሔር ፡ መሐሪ ፡ ሞገስ ፡ ያለው ፡ ታጋሽም ፡ በለ ፡ ብዙ ፡ ቸርነትና ፡ እውነት ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድም ፡
፯፡ ቸርነትን ፡ የሚጠብቅ ፡ አበሳንና ፡ መተላለፍን ፡ ኃጢአትንም ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡ በደለኛውንም ፡ ከቶ ፡ የማያነጻ ፡ የአባቶችንም ፡ ኃጢአት ፡ በል ጆች ፡ እስከ ፡ ሦስትና ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውል ድም ፡ በልጅ ፡ ልጆች ፡ የሚያመጣ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡
፰፡ ሲል ፡ አወጀ ። ሙሴም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ መሬት ፡
፱፡ ተጐነበሰና ፡ ሰገደ ፡— አቤቱ ፡ በፊትህስ ፡ ሞገስን ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይህ ፡ አንገተ ፡ ደንዳና ፡ ሕዝብ ፡ ነውና ፡ ጌታዬ ፡ በመካከላችን ፡ ይሂድ ፡ ጠማማነታችንንና ፡ ኃጢአታችንንም ፡ ይቅር ፡ በለን ፡ ለርስትህም ፡ ተቀበለን ፡ አለ ።
፲፡ እርሱም ፡ አለው ፡— እነሆ ፡ እኔ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርጋለሁ ፤ በምድር ፡ ሁሉ ፡ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ከቶ ፡ ያልተ ደረገውን ፡ ተአምራት ፡ በሕዝብህ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አደርጋለሁ ፤ እኔም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ የምሠ ራው ፡ ነገር ፡ የሚያስፈራ ፡ ነውና ፡ አንተ ፡ ያለ ህበት ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ያያል ። በዚህ ፡ ቀን ፡ የማዝዝህን ፡ ነገር ፡
፲፩፡ ጠብቅ ፤ እነሆ ፡ እኔ ፡ አሞራዊውን ፡ ከነዓናዊ ውንም ፡ ኬጢያዊውንም ፡ ፌርዛዊውንም ፡ ኤዊ ያዊውንም ፡ ኢያቡሳዊውንም ፡ በፊትህ ፡ አወ ጣለሁ ። በመካከልህ ፡ ወጥመድ ፡ እንዳይሆኑ ፡
፲፪፡ ብህ ፡ አንተ ፡ በምትሄድባት ፡ ምድር ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳታደርግ ፡ ተጠ ንቀቅ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መሠዊያዎቻቸውን ፡ ታፈ
፲፫፡ ርሳላችሁ ፡ ሐውልቶቻቸውንም ፡ ትሰብራላ ችሁ ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶቻቸውንም ፡ ትቈርጣ ላችሁ ፤ ስሙ ፡ ቀናተኛ ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፬፡ ቅንዓት ፡ ያለው ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ ለሌላ ፡ አም ላክ ፡ አትስገድ ። በዚያች ፡ ምድር ፡ ከሚኖሩ ፡
፲፭፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳታደርግ ፡ እነ

ርሱ ፡ አምላክ፟ቸውን ፡ ተከትለው ፡ ባመነዘ
ሩና ፡ በሠዊላቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዳይጠሩህ ÷ ከመ
፲፮፡ ሥዋዕታ፟ቸውም ፡ እንዳትበላ ÷ ሴት ፡ ልጆ፟ቸ
ውንም ፡ ከወንድ ፡ ልጆችህ ፡ ጋር ፡ እንዳታጋባ ÷
ልጆ፟ቸውም ፡ አምላክ፟ቸውን ፡ ተከትለው ፡
ሲያመነዝሩ ፡ ከአምላክ፟ቸው ፡ በኋላ ፡ ሄደው ፡
አመንዝረውም ፡ ልጆችህን ፡ እንዳያስቱ ፡ ተጠ
፲፯፡ ንቀቅ ። ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ የአማልክት ፡
ምስሎች ፡ ለአንተ ፡ አታድርግ ።

፲፰፡ የቂጣውን ፡ በዓል ፡ ትጠብቀዋለህ ። በአቢብ ፡
ወር ፡ ከግብፅ ፡ ወጥተሃልና ፡ በታዘዘው ፡ ዘመን ፡
በአቢብ ፡ ወር ፡ እንዳዘዝሁህ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡
፲፱፡ እንጀራ ፡ ብላ ። ማኅፀንንም ፡ የሚከፍት ፡ ሁሉ ፡
የእኔ ፡ ነው ፡ የከብትህም ፡ ተባት ፡ በኩር ፡ ሁሉ ÷
በሬም ፡ ቢሆን ፡ በግም ፡ ቢሆን ÷ የእኔ ፡ ነው ።
፳፡ የአህያውንም ፡ በኩር ፡ በጠቦት ፡ ትዋጀዋለህ ፡
ባትዋጀውም ፡ አንገቱን ፡ ትሰብረዋለህ ። የል
ጆችህንም ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ትዋጃለህ ። በፊ
ቴም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ባዶ ፡ እጁን ፡ አይታይ ።
፳፩፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ትሠራለህ ÷ በሰባተኛውም ፡
ቀን ፡ ታርፋለህ ፤ በምታርስበትና ፡ በምታጭ
፳፪፡ ድበት ፡ ዘመን ፡ ታርፋለህ ። የሰባቱንም ፡ ሱባዔ ፡
በዓል ፡ ታደርጋለህ ÷ እርሱም ፡ የስንዴ ፡ መከር ፡
በኩራት ፡ ነው ፤ በዓመቱም ፡ ፍጻሜ ፡ የመክ
፳፫፡ ተት ፡ በዓል ፡ ታደርጋለህ ። በአንተ ፡ ዘንድ ፡
ያለው ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡
በጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዓመት ፡ ሦስት ፡
፳፬፡ ጊዜ ፡ ይታይ ። አሕዛብን ፡ ከፊትህ ፡ አወጣለሁ ÷
አገርህንም ፡ አሰፋለሁ ፤ በአምላክህም ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመታየት ፡ በዓመት ፡ ሦስት ፡
ጊዜ ፡ ስትወጣ ፡ ማንም ፡ ምድርህን ፡ አይመኝም ።
፳፭፡ የመሥዋዕቴን ፡ ደም ፡ ከቦካ ፡ እንጀራ ፡ ጋር ፡
አትሠዋ ፤ የፋሲካውም ፡ በዓል ፡ መሥዋዕት ፡
፳፮፡ እስከ ፡ ነገ ፡ አይደር ። የተመረጠውን ፡ የምድ
ርህን ፡ ፍሬ ፡ በኩራት ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ታገባለህ ። ጠቦቱን ፡ በእ
ናቱ ፡ ወተት ፡ አትቀቅልም ።
፳፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፦ — በእነዚህ ፡
ቃሎች ፡ መጠን ፡ ከአንተና ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጌአለሁና ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡
፳፰፡ ጻፍ ፡ አለው ። በዚያም ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡
ሌሊት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ እንጀ
ራም ፡ አልበላም ÷ ውኃም ፡ አልጠጣም ። በጽ
ላቶቹም ፡ አሥሩን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃሎች ፡
ጻፈ ።
፳፱፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሙሴ ፡ ከሲና ፡ ተራራ ፡ በወ
ረደ ፡ ጊዜ ፡ ሁለቱ ፡ የምስክር ፡ ጽላቶች ፡ በሙሴ ፡
እጅ ፡ ነበሩ ፤ ሙሴም ፡ ከተራራው ፡ በወረደ ፡
ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተነ
ጋገረ ፡ የፊቱ ፡ ቁርበት ፡ እንዳንጸባረቀ ፡ አላወ
፴፡ ቀም ፡ ነበር ። አሮንና ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ሙሴን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ፡ የፊቱ ፡ ቁር
በት ፡ አንጸባረቀ ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ ይቀርቡ ፡
፴፩፡ ዘንድ ፡ ፈሩ ። ሙሴም ፡ ጠራቸው ፤ አሮንም ፡
የማኅበሩም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ተመለሱ ፤ ሙሴም ፡ ተናገራቸው ። ከዚያም ፡ ፴፪፡
በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ቀረቡ ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ የተነገረውን ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ አዘዛቸው ። ሙሴም ፡ ለእነርሱ ፡ ፴፫፡
ተናግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ በፊቱ ፡ መሸፈኛ ፡
አደረገ ። ሙሴም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ፴፬፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እስኪ ፡ ወጣ ፡
ድረስ ፡ መሸፈኛውን ፡ ከፊቱ ፡ አነሣ ፤ በወጣም ፡
ጊዜ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የታዘዘውን ፡ ነገር ፡
ነገረ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የሙሴን ፡ ፊት ፡ ፴፭፡
ቁርበት ፡ እንዳንጸባረቀ ፡ ያዩ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሊነጋገር ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡
እንደ ፡ ገና ፡ በፊቱ ፡ መሸፈኛ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ፩፡
ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — ታደርጉ ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ይደረጋል ÷ ሰባ ፪፡
ተኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የዕረ
ፍት ፡ ሰንበት ፡ የተቀደሰ ፡ ቀን ፡ ይሆንላችኋል ፤
የሚሠራበትም ፡ ሁሉ ፡ ይገደል ። በማደሪ ፫፡
ያዎ፟ችሁ ፡ ውስጥ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ እሳትን ፡
አታንድዱ ።
ሙሴም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ፬፡
ሁሉ ፡ አላቸው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ያዘዘው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከእናንተ ፡ ፭፡
ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባንን ፡ አቅርቡ ፤
የልብ ፡ ፈቃድ ፡ ያለው ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቍርባን ፡ ያምጣ ፤ ወርቅና ፡ ብርም ፡ ናስም ፤
ሰማያዊም ፡ ሐምራዊም ፡ ቀይ ፡ ግምጃም ÷ ፮፡
ጥሩ ፡ በፍታም ÷ የፍየል ፡ ጠጕርም ፤ ቀይም ፡ ፯፡
የአውራ ፡ በግ ፡ ቁርበት ÷ የአቆስጣም ፡ ቁር
በት ÷ የግራርም ፡ እንጨት ፤ ለመብራትም ፡ ፰፡
ዘይት ÷ ለቅብዓት ፡ ዘይትና ፡ ለጣፋጭ ፡ ዕጣን ፡
ቅመም ፤ መረግድ ፡ ለኤፉዱና ፡ ለደረት ፡ ኪስ ፡ ፱፡
የሚደረግ ፡ ፈርጥ ፡ ያምጣ ።
በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ያሉ ፡ በልባቸው ፡ ጥበ ፲፡
በኞች ፡ ሁሉ ፡ መጥተው ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘ
ዘውን ፡ ሁሉ ፡ ያድርጉ ። ማደሪያውን ÷ ድን ፲፩፡
ኳኑንም ፡ መደረቢያውንም ÷ መያዣዎቹንም ÷
ሳንቆቹንም ÷ መወርወሪያዎቹንም ÷ ምሰሶቹ
ንም ÷ እግሮቹንም ፤ ታቦቱን ፡ መሎጊያዎቹንም ÷ ፲፪፡
የስርየት ፡ መክደኛውንም ፡ በእርሱም ፡ ፊት ፡
የሚሸፍነውን ፡ መጋረጃ ፤ ገበታውን ፡ መሎ ፲፫፡
ጊያዎቹንም ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ÷ የገጹንም ፡
ኅብስት ፤ መብራት ፡ የሚያበሩበትን ፡ መቅረ ፲፬፡
ዙን ፡ ዕቃውንም ÷ ቀንዲሉንም ÷ የመብራቱ
ንም ፡ ዘይት ፤ የዕጣኑን ፡ መሠዊያም ፡ መሎጊ ፲፭፡
ያዎቹንም ÷ የቅብዓቱንም ፡ ዘይት ÷ ጣፋጭ ዕ
ንም ፡ ዕጣን ÷ ለማደሪያውም ፡ ደጃፍ ፡ የሚ
ሆን ፡ የደጃፉን ፡ መጋረጃ ፤ ለሚቃጠል ፡ መሥ ፲፮፡
ዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ መሠዊያውን ÷ የናሱ

ንም ፡ መክታ ÷ መሎጊያዎቹንም ÷ ዕቃውንም ፡
ሁሉ ፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰንም ፡ መቀመጫው-
፲፯፡ ንም ፡ የአደባባዩን ፡ መጋረጆች ፡ ምሰሶቹንም ፡
እግሮቻቸውንም ÷ የአደባባዩንም ፡ ደጃፍ ፡
፲፰፡ መጋረጃ ፡ የማደሪያውን ፡ ካስማዎች ÷ የአደ
ባባዩንም ፡ ካስማዎች ፡ አውታሮቻቸውንም ፡
፲፱፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ለማገልገል ፡ በብልሃት ፡
የተሠሩትን ፡ ልብሶች ÷ በክህነት ፡ ያገለግሉ
በት ፡ ዘንድ ፡ የተቀደሱትን ፡ የክህኑን ፡ የአ
ሮን ፡ ልብሶች ÷ የልጆቹንም ፡ ልብሶች ።

፳ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡
፳፩፡ ከሙሴ ፡ ፊት ፡ ወጡ ። ከእነርሱም ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ልቡ ፡ እንዳነሣሣው ፡ መንፈሱም ፡ እሺ ፡
እንዳሰኘው ፡ ለመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ሥራ ፡
ለማገልገያውም ፡ ሁሉ ፡ ለተቀደሰውም ፡ ልብስ ፡
፳፪፡ ለእግዚአብሔር ፡ስጦታ ፡ አመጡ ። ወንዶችና ፡
ሴቶችም ፡ ልባቸው ፡ እንደ ፡ ፈቀደ ፡ ማርዳዎችን ÷
ሎቲዎችንም ÷ ቀለበቶችንም ÷ ድሪዎችንም ÷
የወርቅ ፡ ጌጦችንም ፡ ሁሉ ፡ አመጡ ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ የወርቅ ፡ ስጦታ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፫፡ አቀረቡ ። ሰማያዊም ፡ ሐምራዊም ፡ ቀይ ፡ ግም
ጃም ÷ ጥሩ ፡ በፍታም ÷ የፍየል ፡ ጠጕርም ÷
ቀይ ፡ የአውራ ፡ በግ ፡ ቁርበትም ÷ የአቆስጣ ፡
ቁርበትም ፡ ያላቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አመጡ ።
፳፬፡ ስእለት ፡ የተሳለ ፡ ሁሉ ፡ የብርንም ፡ የናስንም ፡
ስጦታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡ አቀረበ ፡
የግራርም ፡ እንጨት ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ለማገል
፳፭፡ ገያ ፡ ሥራ ፡ አመጣ ። በልባቸው ፡ ጥበበኞች ፡
የሆኑ ፡ ሴቶችም ፡ በእጃቸው ፡ ፈተሉ ÷ የፈተ
ሉትንም ፡ ሰማያዊውን ፡ ሐምራዊውንም ፡ ቀዩ
ንም ፡ ግምጃ ÷ ጥሩውንም ፡ በፍታ ፡ አመጡ ።
፳፮፡ ልባቸውም ፡ በጥበብ ፡ ያስነሣቸው ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡
፳፯፡ የፍየልን ፡ ጠጕር ፡ ፈተሉ ። አለቆችም ፡ መረግ
ድን ÷ ለኤፉዱና ፡ ለደረት ፡ ኪስ ፡ የሚገቡትንም ፡
፳፰፡ ፈርመችን ÷ ለመብራትም ፡ ለቅብዓት ፡ ዘይትም ፡
ለጣፋጭ ፡ ዕጣንም ፡ ሽቱንና ፡ ዘይትን ፡ አመጡ ።
፳፱፡ ከእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ልባ
ቸው ፡ ያስነሣቸው ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡
ሙሴ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዘ
ዘው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡
በፈቃዳቸው ፡ አመጡ ።
፴፡ ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አላቸው ፡ —
እዩ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የሆነ
ውን ፡ የሆር ፡ የልጅ ፡ ልጅ ÷ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ ባስ
፴፩፡ ልኤልን ፡ በስሙ ፡ ጠራው ። በሥራ ፡ ሁሉ ፡ ብል
ሃት ፡ በጥበብም ፡ በማስተዋልም ፡ በእውቀትም ፡
፴፪፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ ሞላበት ፤ የጥበ
ብን ፡ ሥራ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ÷ በወርቅና ፡
፴፫፡ በብር ፡ በናስም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ በፈርጥ ፡
የሚሆነውን ፡ የዕንቊ ፡ ድንጋይ ፡ ይቀርጽ ፡
ዘንድ ÷ እንጨቱንም ፡ ይጠርብ ፡ ዘንድ ÷ የብ
ልሃት ፡ ሥራውንም ፡ ሁሉ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ።
፴፬፡ እርሱና ፡ የዳን ፡ ነገድ ፡ የሆነው ፡ የአሂሳሚክ ፡
ልጅ ፡ ኤልያብ ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ በልባቸው ፡
አሳደረባቸው ። በአንጥረኛ ÷ በብልሀ ፡ ሠራ ፴፭፡
ተኛም ÷ በሰማያዊና ፡ በሐምራዊ ፡ በቀይም ፡
ግምጃ ፡ በጥሩ ፡ በፍታም ፡ በሚሠራ ፡ ጠላፊ ÷
በሸማኔም ፡ ሥራ ፡ የሚሠራውን ÷ ማናቸው
ንም ፡ ሥራና ፡ በብልሃት ፡ የሚሠራውን ፡ ሁሉ ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡ ልብ ፡ ጥበብን ፡
ሞላ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

ለመቅደስም ፡ ማገልገያ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያደ ፩፡
ርጉ ፡ ዘንድ ፡ እንዲያውቁ ፡ እግዚአብሔር ፡
ጥበብንና ፡ ማስተዋልን ፡ የሰጣቸው ፡ ባስልኤ
ልና ፡ ኤልያብ ፡ በልባቸው ፡ ጥበበኞችም ፡ ሁሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አደ
ረጉ ።
ሙሴም ፡ ባስልኤልንና ፡ ኤልያብን ÷ እግ ፪፡
ዚአብሔርም ፡ በልቡ ፡ ጥበብን ፡ ያደረገለትን ፡
በልብ ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ ሥራውንም ፡
ለመሥራት ፡ ይቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ልቡ ፡ ያስነሣ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ጠራቸው ። እነርሱም ፡ የእስራ ፫፡
ኤል ፡ ልጆች ፡ ለመቅደስ ፡ ማገልገያ ፡ ሥራ ፡
ያመጡትን ፡ ስጦታ ፡ ሁሉ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡
ከሙሴ ፡ ተቀበሉ ። እነዚያም ፡ እንደ ፡ ፈቃዳ
ቸው ፡ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ስጦታውን ፡ ገና ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ያመጡ ፡ ነበር ። የመቅደሱንም ፡ ሥራ ፡ ፬፡
የሚሠሩ ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ የሚያደርጉትን ፡
ሥራ ፡ ትተው ፡ መጡ ÷ እነርሱም ፡ ሙሴን ፡— ፭፡
እግዚአብሔር ፡ ለማገልገያ ፡ ሥራ ፡ ይደረግ ፡
ዘንድ ፡ ላዘዘው ፡ ከሚበቃ ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ የሚ
በልጥ ፡ ሕዝቡ ፡ አመጡ ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።
ያመጡትም ፡ ነገር ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ ለመፈጸም ፡ ፮፤፯፡
በቀዱ ፡ ገና ፡ ይተርፍ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ሙሴ ፡ አዘ
ዘና ፡— ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ለመቅደስ ፡
ስጦታ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ የሚያመጣ ፡ አይኑር ፡
ብሎ ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ አሳወጀ ። ሕዝቡም ፡
እንዳያመጡ ፡ ተከለከሉ ።
በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ ያሉት ፡ ሥራ ፡ ሲሠሩ ፡ ፰፡
የነበሩት ፡ በልባቸው ፡ ጥበበኞች ፡ ሁሉ ፡ ማደ
ሪያውን ፡ ከአሥር ፡ መጋረጆች ፡ ሠሩ ፤ እነርሱ
ንም ፡ ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ÷ ከሰማያዊም ፡
ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ሠሩ ፤ በእነ
ርሱም ፡ ላይ ፡ ብልሀ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡
ኪሩቤልን ፡ አደረጉባቸው ። የእያንዳንዱ ፡ ፱፡
መጋረጃ ፡ ርዝመት ፡ ሀያ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ÷
ወርዱም ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፡ የመጋረጆቹ ፡
ሁሉ ፡ ልክ ፡ ትክክል ፡ ነበረ ። አምስቱንም ፡ ፲፡
መጋረጆች ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ አጋጠሙ ፤ አም
ስቱንም ፡ መጋረጆች ፡ እንዲሁ ፡ እርስ ፡ በርሳ
ቸው ፡ አጋጠሙ ። ከሚጋጠሙትም ፡ መጋረ ፲፩፡
ጆች ፡ በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ላይ ፡
የሰማያዊውን ፡ ግምጃ ፡ ቀለበቶች ፡ አደረጉ ፡
ደግሞ ፡ ከተጋጠሙት ፡ ከሌሎቹ ፡ በአንደኛው ፡
መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ላይ ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ።
አምሳ ፡ ቀለበቶችን ፡ በአንድ ፡ መጋረጃ ፡ አደ ፲፪፡

ረገ ፤ አምሳውንም ፡ ቀለበቶች ፡ በሁለተኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ አደረገ ፤ ቀለበቶቹ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ የሚተያዩ ፡ ነበሩ ። ፲፫ እምሳም ፡ የወርቅ ፡ መያዣዎች ፡ ሠሩ ፤ መጋረጆችንም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ በመያዣዎች ፡ አጋጠሙአቸው ፤ አንድ ፡ ማደሪያም ፡ ሆነ ። ፲፬ ከማደሪያውም ፡ በላይ ፡ ለድንኳን ፡ የሚሆኑ ፡ መጋረጆችን ፡ ከፍየል ፡ ጠጕር ፡ አደረገ ፡ ፲፭ አሥራ ፡ አንድ ፡ መጋረጆች ፡ አደረገ ። እያንዳንዱም ፡ መጋረጃ ፡ ርዝመቱ ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ÷ እያንዳንዱም ፡ መጋረጃ ፡ ወርዱ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ የአሥራ ፡ አንዱም ፡ መጋረጆች ፡ መጠ ፲፮ ናቸው ፡ ትክክል ፡ ነበረ ። አምስቱንም ፡ መጋረጆች ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ አንድ ፡ አድርገው ÷ ስድስቱንም ፡ መጋረጆች ፡ አንድ ፡ አድርገው ፡ ፲፯ አጋጠሙአቸው ። ከተጋጠሙትም ፡ መጋረጆች ፡ በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ላይ ፡ አምሳ ፡ ቀለበቶች ፡ አደረገ ፤ ደግሞ ፡ ከተጋጠሙት ፡ ከሌሎቹ ፡ በአንደኛው ፡ መጋረጃ ፡ ዘርፍ ፡ ፲፰ ላይ ፡ አምሳ ፡ ቀለበቶች ፡ አደረገ ። ድንኳኑም ፡ አንድ ፡ እንዲሆን ፡ ያጋጥሙት ፡ ዘንድ ፡ አምሳ ፡ ፲፱ የናስ ፡ መያዣዎችን ፡ ሠሩ ። ለድንኳኑም ፡ መደረቢያ ፡ ከቀይ ፡ ከአውራ ፡ በግ ፡ ቁርበት ÷ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ሌላ ፡ መደረቢያ ፡ ከአቆስጣ ፡ ቁርበት ፡ አደረገ ።

፳ ለማደሪያውም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ የሚቆ ፳፩ ሙትን ፡ ሳንቆች ፡ አደረገ ። የሳንቃው ፡ ሁሉ ፡ ርዝመቱ ፡ አሥር ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ፳፪ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ነበረ ። ለእያንዳንዱም ፡ ሳንቃ ፡ አንዱን ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ የሚያያይዙ ፡ ሁለት ፡ ማጋጠሚያዎች ፡ ነበሩ ፤ ለማደሪያው ፡ ሳን ፳፫ ቆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ። ለማደሪያውም ፡ በደቡብ ፡ ወገን ፡ ሀያ ፡ ሳንቆችን ፡ አደረገ ፤ ፳፬ ከሀያውም ፡ ሳንቆች ፡ በታች ፡ አርባ ፡ የብር ፡ እግሮች ፡ አደረገ ፤ ከእያንዳንዱም ፡ ሳንቃ ፡ በታች ፡ ለሁለቱ ፡ ማጋጠሚያዎች ፡ ሁለት ፡ እግ ፳፭ ሮች ፡ ነበሩ ። ለማደሪያው ፡ ለሁለተኛው ፡ ወገን ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ሀያ ፡ ሳንቆች ፡ አደረገ ፤ ፳፮ ለእነርሱም ፡ አርባ ፡ የብር ፡ እግሮች ÷ ከእያንዳንዱም ፡ ሳንቃ ፡ በታች ፡ ሁለት ፡ እግሮች ፡ ፳፯ አደረገ ። ለማደሪያውም ፡ በምዕራቡ ፡ ወገን ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ስድስት ፡ ሳንቆች ፡ አደረገ ። ፳፰ ለማደሪያውም ፡ ለሁለቱ ፡ ማዕዘን ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ፳፱ ሁለት ፡ ሳንቆች ፡ አደረገ ። ከታችም ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ አንደኛው ፡ ቀለበት ፡ ድረስ ፡ አንድ ፡ ሳንቃ ፡ ድርብ ፡ ነበረ ፤ ለሁለቱም ፡ ማዕዘን ፡ እን ፴ ዲሁ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ስምንት ፡ ሳንቆችና ፡ አሥራ ፡ ስድስቱ ፡ የብር ፡ እግሮቻቸው ÷ ከእያንዳንዱም ፡ ሳንቃ ፡ በታች ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ።

፴፩ ከግራርም ፡ እንጨት ፡ በማደሪያው ፡ በአንደኛው ፡ ወገን ፡ ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወ ፴፪ ርወሪያዎች ÷ በማደሪያውም ፡ በሁለተኛው ፡ ወገን ፡ ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወርወሪያ ዎች ÷ ከማደሪያውም ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ በምዕራቡ ፡ ወገን ፡ ላሉት ፡ ሳንቆች ፡ አምስት ፡ መወርወሪያዎች ፡ አደረገ ። መካከለኛውንም ፡ መወ ፴፫ ወሪያ ፡ በሳንቆቹ ፡ መካከል ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ አሳለፉ ። ሳንቆቹንም ፡ በወርቅ ፡ ለበጡአቸው ፤ ፴፬ ቀለበቶቻቸውንም ፡ የመወርወሪያ ፡ ቤት ፡ እንዲሆኑላቸው ፡ ከወርቅ ፡ አደረገ ፤ መወርወሪያዎቹንም ፡ በወርቅ ፡ ለበጡአቸው ።

፴፭ መጋረጃውንም ፡ ከሰማያዊና ፡ ከሐምራዊ ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ÷ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ አደረገ ፤ ብልሀ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡ ኪሩ ፴፮ ቤልን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አደረገ ። ከግራርም ፡ እንጨት ፡ አራት ፡ ምሰሶች ፡ አደረገለት ፤ በወርቅም ፡ ለበጡአቸው ፡ ኩላቦቻቸው ፡ የወርቅ ፡ ነበሩ ፤ ለእነርሱም ፡ አራት ፡ የብር ፡ እግሮች ፡ ፴፯ አደረገ ። ለድንኳኑም ፡ ደጃፍ ፡ ከሰማያዊና ፡ ከሐምራዊ ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ÷ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ በጥልፍ ፡ አሠራር ፡ የተሠራ ፡ ፴፰ መጋረጃ ፡ አደረገ ፤ አምስቱንም ፡ ምሰሶች ÷ ከላቦቻቸውንም ፡ አደረገ ፤ ጕልላቶቻቸውንና ፡ ዘንጎቻቸውንም ፡ በወርቅ ፡ ለበጡአቸው ፤ አምስቱም ፡ እግሮቻቸው ፡ የናስ ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ ባስልኤልም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ታቦቱን ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱም ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ÷ ቁመቱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ነበረ ። ፪ በውስጥም ፡ በውጭም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ፤ በዙሪያውም ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ አደረገለት ። ፫ አራት ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶችም ፡ አደረገለት ፤ እነርሱንም ፡ በአራቱ ፡ እግሮቹ ፡ ላይ ፡ አኖረ ። በአንድ ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ቀለበቶች ÷ በሌላውም ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ቀለበቶች ፡ ሆኑ ። ፬ መሎጊያዎቹንም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠራ ÷ በወርቅም ፡ ለበጣቸው ። ፭ ታቦቱንም ፡ ለመሸከም ፡ በታቦቱ ፡ አጠገብ ፡ ባሉት ፡ ቀለበቶች ፡ መሎጊያዎቹን ፡ አገባ ። ፮ ከጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ርዝመቱ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ የሆነ ፡ የስርየት ፡ መክደኛ ፡ ሠራ ። ፯ ሁለት ፡ ኪሩቤልንም ፡ ከተቀጠቀጠ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ፤ በስርየት ፡ መክደኛውም ፡ ላይ ፡ በሁለት ፡ ወገን ፡ አደረጋቸው ። ፰ ከስርየት ፡ መክደኛውም ፡ ጋር ፡ አንዱን ፡ ኪሩብ ፡ በአንድ ፡ ወገን ÷ ሁለተኛውንም ፡ ኪሩብ ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ አደረጎ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ሠራቸው ። ፱ ኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ የዘረጉ ፡ ሆኑ ÷ የስርየት ፡ መክደኛውንም ፡ በክንፎቻቸው ፡ ሸፈኑ ÷ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ተያዩ ፤ የኪሩቤልም ፡ ፊቶቻቸው ፡ ወደ ፡ መክደኛው ፡ ተመለከቱ ።

፲ ርዝመቱ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ የሆነውን ፡ ገበታ ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠራ ። ፲፩ በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ÷ በዙሪያውም ፡

፲፱፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ አደረገለት ። በዙሪያውም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ የሚያህል ፡ ክፈፍ ፡ አደረገለት ፤ የወርቅም ፡ አክሊል ፡ በክፈፉ ፡ ዙሪያ ፡ አደረገ ፲፩፡ ለት ። አራትም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ አደረገለት ፡ ቀለበቶቹንም ፡ አራቱ ፡ እግሮቹ ፡ ባሉ ፲፪፡ በት ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘናች ፡ አደረገ ። ገበታውንም ፡ ለመሸከም ፡ መሎጊያዎቹ ፡ እንዲሰኩባቸው ፡ ቀለበቶች ፡ በክፈፉ ፡ አቅራቢያ ፡ ነበሩ ። ፲፫፡ ገበታውንም ፡ ይሸከሙባቸው ፡ ዘንድ ፡ መሎጊያዎቹን ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠርቶ ፡ በወ ፲፬፡ ርቅ ፡ለበጣቸው ። ለማፍሰሻም ፡ይሆኑ ፡ዘንድ ፡ በገበታው ፡ ላይ ፡ የሚኖሩትን ፡ዕቃዎች ÷ ወጭ ቶቹንና ፡ ጭልፋዎቹን ፡ ጽዋዎቹንም ፡ መቅ ኛዎቹንም ÷ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አደረጋቸው ። ፲፭፡ መቅረዙንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አደረገ ፤ መቅ ረዙንም ፡ ከእግሩና ፡ ከአገዳው ፡ ጋር ፡ በተቀረጸ ፡ ሥራ ፡ አደረገ ፤ ጽዋዎቹን ÷ ጕብጕቦቹን ÷ አበ ፲፮፡ ቦቹን ፡ ከዚያው ፡ በአንድነት ፡ አደረገ ። በስተ ፡ ጎኑም ፡ ስድስት ፡ ቅርንጫፎች ፡ ወጡለት ፤ ሦስቱ ፡ የመቅረዙ ፡ ቅርንጫፎች ፡ በአንድ ፡ ወገን ÷ ሦስቱም ፡ የመቅረዙ ፡ ቅርንጫፎች ፡ ፲፯፡ በሌላ ፡ ወገን ፡ ወጡ ። በአንደኛው ፡ ቅርንጫፍ ፡ ጕብጕቡንና ፡ አበባውን ፡ ሦስትም ፡ የለውዝ ፡ አበባ ፡ የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ÷ በሁለተኛው ም ፡ ቅርንጫፍ ፡ ጕብጕቡንና ፡ አበባውን ፡ ሦስትም ፡ የለውዝ ፡ አበባ ፡ የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ÷ እንዲሁም ፡ ከመቅረዙ ፡ ለወጡ ፡ ፲፰፡ ለስድስቱ ፡ ቅርንጫፎች ፡ አደረገ ። በመቅረ ዙም ፡ ጕብጕቦቹንና ፡ አበቦቹን ፡ አራትም ፡ የለውዝ ፡ አበባ ፡ የሚመስሉትን ፡ ጽዋዎች ፡ ፲፱፡ አደረገ ። ከመቅረዙ ፡ ለወጡ ፡ ለስድስት ፡ ቅር ንጫፎች ፡ ከሁለት ፡ ቅርንጫፎች ፡ በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ አንድ ፡ ጕብጕብ ÷ ከሁ ለትም ፡ ቅርንጫፎች ፡ በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ አንድ ፡ ጕብጕብ ÷ ደግሞ ፡ ከሁለት ፡ ፳፩፡ ቅርንጫፎች ፡ በታች ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ አንድ ፡ ጕብጕብ ፡ ነበረ ። ጕብጕቦቹና ፡ ቅርን ጫፎቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ነበሩ ፤ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ ከተቀረጸ ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ተሠ ፳፪፡ ርቶ ፡ ነበር ። ሰባቱንም ፡ መብራቶች ፡ መኰስ ተሪያዎቹንም ÷ የኩስታሪ ፡ ማድረጊያዎቹንም ፡ ፳፫፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ። መቅረዙንም ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ መክሊት ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ አደረገ ።

፳፬፡ የዕጣን ፡ መሠዊያ ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱ ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷ ስፋቱ ፡ አንድ ፡ ክንድ ÷ አራት ፡ ማዕዘን ፡ ነበረ ፤ ከፍታውም ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ ቀንዶቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በአ ፳፭፡ ንድነት ፡ የተሠሩ ፡ ነበሩ ። ላይኛውንና ፡ የግ ድግዳውንም ፡ ዙሪያ ፡ ቀንዶቹንም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ለበጠው ፤ በዙሪያውም ፡ የወርቅ ፡ ክፈፍ ፡ ፳፮፡ አደረገበት ። ከክፈፉም ፡ በታች ፡ ሁለት ፡ የወ ርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ አደረገበት ÷ በዚህና ፡ በዚያ ፡ በሁለቱም ፡ ጎን ፡ አደረጋቸው ፤ ለመሸከምም ፡ የመሎጊያዎች ፡ ስፍራ ፡ ነበሩ ። መሎጊያዎቹ ፳፯፡ ንም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ አደረገ ÷ በወርቅም ፡ ለበጣቸው ። የተቀደሰውንም ፡ የቅብዓቱን ፡ ፳፱፡ ዘይት ÷ ጥሩውንም ፡ የጣፋጭ ፡ ሽቱ ፡ ዕጣን ፡ በቀማሚ ፡ ብልሃት ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩፡ ርዝመቱ ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አም ስት ፡ ክንድ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚ ሆን ፡ መሠዊያን ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ አደረገ ፤ አራት ፡ ማዕዘንም ፡ ነበረ ፤ ከፍታው ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። ፪፡ ቀንዶቹንም ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ አደረገበት ፤ ቀንዶቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በአ ንድ ፡ የተሠሩ ፡ ነበሩ ፤ በናስም ፡ ለበጠው ። ፫፡ የመሠዊያውንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ ምንቸቶቹንም ÷ መጫሪያዎቹንም ÷ ድስቶቹንም ÷ ሜንጦቹ ንም ÷ ማንደጃዎቹንም ፡ አደረገ ፤ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ ከናስ ፡ አደረገ ። ፬፡ እንደ ፡ መረብ ፡ ሆኖም ፡ የተሠራ ፡ የናስ ፡ መከታ ፡ ለመሠዊያ ፡ አደረገ ፤ መከታውም ፡ እስከ ፡ መሠዊያው ፡ እኩሌታ ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡ በመሠዊያው ፡ በሚዘረው ፡ በደረጃው ፡ ታች ፡ አደረገው ። ፭፡ ለናሱም ፡ መከታ ፡ ለአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ የመሎጊያዎች ፡ ስፍራ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አራት ፡ ቀለበቶች ፡ አደረገ ። ፮፡ መሎጊያዎቹንም ፡ ከግራር ፡ እንጨት ፡ ሠራ ÷ በናስም ፡ ለበጣቸው ። ፯፡ ይሸከሙትም ፡ ዘንድ ፡ በመሠዊያ ፡ ጎን ፡ ባሉት ፡ ቀለበቶች ፡ ውስጥ ፡ መሎጊያዎቹን ፡ አገባ ፤ ከሰንቆቹም ፡ ሠርቶ ፡ ባዶ ፡ አደረገው ።

፰፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰንና ፡ መቀመጫውንም ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ከሚያገለግሉ ፡ ከሴቶች ፡ መስተዋት ፡ ከናስ ፡ አደረገ ።

፱፡ አደባባዩንም ፡ አደረገ ፤ በደቡብ ፡ ወገን ፡ ርዝ መቱ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ÷ የተፈተለ ፡ የጥሩ ፡ በፍታ ፡ መጋረጆች ፡ ነበሩ ። ፲፡ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ ሀያውን ፡ ምሰሶችና ፡ ሀያውን ፡ እግሮች ፡ አደ ረገ ፤ የምሰሶቹንም ፡ ኩላቦችና ፡ ዘንጎች ፡ ከብር ፡ አደረገ ። ፲፩፡ በሰሜኑም ፡ ወገን ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ርዝመት ፡ ያላቸውን ፡ መጋረጆች ÷ ከናስም ፡ የተ ሠራ ፡ ሀያ ፡ ምሰሶችንና ፡ ሀያ ፡ እግሮችን ÷ ለም ሰሶቹም ፡ የብር ፡ ኩላቦችንና ፡ ዘንጎችን ፡ አደ ረገ ። ፲፪፡ በምዕራብም ፡ ወገን ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ርዝ መት ፡ ያላቸውን ፡ መጋረጆች ÷ አሥሩንም ፡ ምሰሶች ÷ አሥሩንም ፡ የናስ ፡ እግሮች ÷ ለምሰ ሶቹም ፡ የብር ፡ ኩላቦችንና ፡ ዘንጎችን ፡ አደረገ ። ፲፫፡ በምሥራቅም ፡ ወገን ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ርዝመት ፡ ፲፬፡ ያላቸውን ፡ መጋረጆች ፡ አደረገ ። በአንድ ፡ ወገንም ፡ የመጋረጆቹ ፡ ርዝመት ፡ አሥራ ፡ አም ስት ፡ ክንድ ÷ ምሰሶቹም ፡ ሦስት ÷ እግሮቹም ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ። ፲፭፡ እንዲሁም ፡ በሁለተኛው ፡ ወገን ፤ በአደባባዩ ፡ ደጅ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ አሥራ ፡ አም ስት ፡ ክንድ ፡ ርዝመት ፡ ያላቸው ፡ መጋረጆች ÷ ሦስትም ፡ ምሰሶች ÷ ሦስትም ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ። ፲፮፡ በአደባባዩ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉ ፡ መጋረጆች ፡ ሁሉ ፡

ከተፈተለ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ ተሠርተው ፡ ነበር ።
፲፯ የምሰሶቹም ፡ እግሮች ፡ የናስ ÷ የምሰሶቹም ፡ ኩላቦችና ፡ ዘንጎች ፡ የብር ፡ ነበሩ ፤ የምሰሶችም ፡ ጕልላቶች ፡ በብር ፡ ተለብጠው ፡ ነበር ፤ በአደ
፲፰ ባባዩ ፡ ላሉ ፡ ምሰሶች ፡ ሁሉ ፡ የብር ፡ ዘንጎች ፡ ነበሩአቸው ። የአደባባዩም ፡ ደጅ ፡ መጋረጃ ፡
፲፱ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ÷ ከጥሩም ፡ በፍታ ፡ በጥልፍ ፡ አሠራር ፡ የተሠራ ፡ ነበረ ፤ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ ቁመቱም ፡ እንደ ፡ አደባባዩ ፡ መጋረጆች ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡
፳ ነበረ ፤ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ ምሰሶቹም ፡ አራት ÷ እግሮቹም ፡ አራት ፡ ነበሩ ፤ ኩላቦቹ ፡ የብር ፡ ነበሩ ፤ ጕልላቶቹና ፡ ዘንጎቹም ፡ በብር ፡ ተለብ
፳፩ ጠው ፡ ነበር ። የማደሪያውም ፡ ካስማዎች ፡ በዙሪያ ውም ፡ ያለ ፡ የአደባባዩ ፡ ካስማዎች ፡ የናስ ፡ ነበሩ ።
፳፪ በሙሴ ፡ ትእዛዝ ፡ ለሌዋውያን ፡ ማገልገል ፡ ሊሆን ፡ በካህኑ ፡ በአሮን ፡ ልጅ ፡ በኢታማር ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተቈጠረው ፡ የማደሪያው ÷ የም
፳፫ ስክሩ ፡ ማደሪያ ÷ ዕቃ ፡ ድምር ፡ ይህ ፡ ነው ። ከይሁዳ ፡ ነገድም ፡ የሆነ ፡ የሆር ፡ የልጅ ፡ ልጅ ÷
፳፬ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ በስልኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡
፳፭ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ከዳን ፡ ነገድ ፡ የሆነ ፡ የአሂሳማክ ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ፡ ነበረ ፤
እርሱም ፡ የቅርጽ ፡ ሠራተኛና ፡ ብልህ ፡ ሠራተኛ ÷ በሰማያዊ ፡ በሐምራዊም ፡ በቀይም ፡ ግምጃ ÷
፳፮ በጥሩም ፡ በፍታ ፡ የሚሠራ ፡ ጠላፊ ፡ ነበረ ።
፳፯ የተሰጠው ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ÷ በመቅደሱ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የተደረገው ፡ ወርቅ ÷ እንደ ፡ መቅደሱ ፡
፳፰ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ መክሊት ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ። በማኅበሩም ፡ ከሚቈጠሩት ፡ የተገኘ ፡ ብር ÷ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡
፳፱ ሚዛን ÷ መቶ ፡ መክሊትና ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ከሰባ ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ። እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ የሰቅል ፡ ግማሽ ፡ ከተቈጠረው ፡ ከእያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ የተሰጠ ፡ ነው ፤ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የተቈጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።
፴ መቶውም ፡ የብር ፡ መክሊት ፡ የመቅደሱንና ፡ የመጋረጃውን ፡ እግሮች ፡ ለመሥራት ፡ ነበረ ፤
፴፩ ከመቶውም ፡ መክሊት ፡ መቶ ፡ እግሮች ፡ አደረገ ፤ ለአንድ ፡ እግርም ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡
፴፪ ነበረ ። ከሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፡ የምሰሶቹን ፡ ኩላቦችና ፡ ዘንጎች ፡ አደረገ ÷
፴፫ የምሰሶቹንም ፡ ጕልላቶች ፡ ለበጠ ። የተሰጠውም ፡ ናስ ፡ ሰባ ፡ መክሊትና ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡
፴፬ አራት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ። ከእርሱም ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ እግሮች ÷ የናሱንም ፡ መሠዊያ ÷ ለእርሱም ፡ የሆነውን ፡ የናሱን ፡ መከታ ÷ የመሠዊያውንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷
፴፭ በአደባባዩ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ እግሮች ÷ የአደባባዩንም ፡ ደጃፍ ፡ እግሮች ÷ የማደሪያውንም ፡ ካስማዎች ፡ ሁሉ ፡ በአደባባዩ ፡ ዙሪያም ፡ ያሉትን ፡ ካስማዎች ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ÷ በመ ፩
ቅደሱ ፡ ለማገልገል ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይ ፡ ግምጃም ፡ በብልሃት ፡ የተሠራ ፡ ልብስ ÷ ለአሮንም ፡ የተቀደሰውን ፡ ልብስ ፡ አደረጉ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ÷ ኤፉ ፪
ዱን ፡ ከወርቅ ፡ ከሰማያዊም ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይ ፡ ግምጃም ፡ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡
አደረገ ። ወርቁንም ፡ ቀጥቅጠው ፡ እንደ ፫
ቅጠል ፡ ስስ ፡ አድርገው ፡ እንደ ፡ ፈትል ፡ ቈረጡ ። ብልህ ፡ ሠራተኛም ፡ እንደሚሠራ ፡ ሰማያዊ ፡ ሐምራዊም ፡ ቀይም ፡ ግምጃ ፡ የተፈ
ተለም ፡ ጥሩ ፡ በፍታ ፡ ከእርሱ ፡ ጠለፉ ። ሁለቱ ፡ ፬
ወገን ፡ እንዲጋጠም ፡ በሁለቱ ፡ ጫንቃዎች ፡
ላይ ፡ የሚጋጠም ፡ ልብስ ፡ አደረጉት ። በላዩም ፡ ፭
መታጠቂያ ፡ ሆኖ ፡ በብልሃት ፡ የተጠለፈው ፡ የኤፉዱ ፡ ቋድ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ነበረ ፤ ከወርቅና ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊ ፡ ከቀይ ፡ ግምጃም ፡ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የተሠራ ፡ ነበረ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ÷ በወ ፮
ርቅ ፡ ፈርጥ ፡ የተያዙ ፡ የመረግድ ፡ ድንጋዮች ፡ ሠርተው ፡ እንደ ፡ ማኅተም ፡ ቀርጽ ፡ የእስራኤ ፯
ልን ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ቀረጹባቸው ። ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የመታሰቢያ ፡ ድንጋዮች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በኤፉዱ ፡ ጫንቃዎች ፡ ላይ ፡ አደረጋቸው ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ÷ የደ ፰
ረቱን ፡ ኪስ ፡ ብልህ ፡ ሠራተኛ ፡ እንደሚሠራ ፡ እንደ ፡ ኤፉዱ ፡ አሠራር ፡ ከወርቅና ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ አደረገው ። አራት ፡ ማዕዘንም ፡ ፱
ነበረ ፤ የደረቱን ፡ ኪስም ፡ ድርብ ፡ አደረጉ ፤ ርዝመቱ ፡ ስንዝር ÷ ወርዱም ፡ ስንዝር ÷ ድር
ብም ፡ ነበረ ። ዕንቊዎቹንም ፡ በአራት ፡ ተራ ፡ ፲
አደረጉበት ፤ በፊተኛውም ፡ ተራ ፡ ሰርድዮን ÷ ቶጳዝዮን ÷ የሚያብረቀርቅ ፡ ዕንቊ ፤ በሁለተ ፲፩
ኛውም ፡ ተራ ፡ በሉር ÷ ሰንፔር ÷ አልማዝ ፤ በሦስተኛውም ፡ ተራ ፡ ያክንት ÷ ኬልቄዶን ÷ ፲፪
አሜቴስጢኖስ ፤ በአራተኛውም ፡ ተራ ፡ ቢረሌ ÷ ፲፫
መረግድ ÷ ኢያስጲድ ፡ በወርቅ ፡ ፈርጥ ፡ ተደረጉ ። የዕንቊዎችም ፡ ድንጋዮች ፡ እንደ ፡ አሥራ ፲፬
ሁለቱ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ ነበሩ ፤ በየስማቸውም ፡ ማተሚያ ፡ እንደሚቀረጽ ፡ ተቀረጸ ÷ ስለ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ነገዶች ፡ ነበሩ ።
ለደረቱ ፡ ኪስም ፡ የተጐነጕኑትን ፡ ድሪዎች ፡ ፲፭
እንደ ፡ ገመድ ፡ አድርገው ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠሩ ። ሁለትም ፡ የወርቅ ፡ ፈርጦች ÷ ሁለ ፲፮
ትም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ ሠሩ ፤ ሁለቱንም ፡ ቀለበቶች ፡ በደረቱ ፡ ኪስ ፡ በሁለቱ ፡ ወገን ፡
አደረጉ ። ሁለቱንም ፡ የተጐነጕኑትን ፡ የወ ፲፯
ርቅ ፡ ድሪዎች ፡ በደረቱ ፡ ኪስ ፡ ወገኖች ፡ ወዳ
ሉት ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡ ቀለበቶች ፡ አገቡ ። የሁ ፲፰

ለቱንም ፡ ድሪዎች ፡ ጫፎች ፡ በሁለቱ ፡ ፈር
ሮች ፡ ውስጥ ፡ አግብተው ፡ በኤፉዱ ፡ ጫንቃ
፲፱፡ ዎች ፡ ላይ ፡ በፊታቸው ፡ አደረጉ ። ሁለቱንም ፡
የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ ሠሩ ፡ እነርሱንም ፡ በኤ
ፉዱ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ በደረቱ ፡ ኪስ ፡ በሁ
፳፡ ለት ፡ ጫፎቹ ፡ ላይ ፡ አደረጉአቸው ። ደግሞም ፡
ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቶች ፡ ሠሩ ፡ በኤፉዱም ፡
ፊት ፡ ከጫንቃዎች ፡ በታች ፡ በብልሃት ፡ ከተ
ጠለፈ ፡ ከኤፉዱ ፡ ቋድ ፡ በላይ ፡ በመያዣው ፡
፳፩፡ አጠገብ ፡ አደረጉአቸው ። የደረቱ ፡ ኪስ ፡ በብ
ልሃት ፡ ከተጠለፈው ፡ ከኤፉዱ ፡ ቋድ ፡ በላይ ፡
እንዲሆን ፡ ከኤፉዱም ፡ እንዳይለይ ፡ የደረቱን ፡
ኪስ ፡ ከቀለበቶቹ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ኤፉዱ ፡ ቀለበ
ቶች ፡ በሰማያዊ ፡ ፈትል ፡ አሰሩት ።
፳፪፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ የኤ
ፉዱን ፡ ቀሚስ ፡ ሞላውን ፡ በሸማኔ ፡ ሥራ ፡ ሰማ
፳፫፡ ያዊ ፡ አደረገው ። በቀሚሱም ፡ መካከል ፡ አን
ገትጌ ፡ ነበረ ፤ እንዳይቀደድም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡
የተሠራ ፡ ጥልፍ ፡ በአንገትጌው ፡ ዙሪያ ፡ ነበረ ።
፳፬፡ በቀሚሱም ፡ ታችኛ ፡ ዘርፍ ፡ ከሰማያዊ ፡ ከሐ
ምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ ከተፈተለ ፡ በፍ
፳፭፡ ታም ፡ ሮማኖች ፡ አደረጉ ። ከጥሩ ፡ ወርቅም ፡
ሻኩራዎችን ፡ ሠሩ ፡ ሻኩራዎቹንም ፡ ከሮማ
ኖች ፡ መካከል ፡ በቀሚሱ ፡ ዘርፍ ፡ ዙሪያ ፡ አደ
፳፮፡ ረጉ ። በቀሚሱ ፡ ዘርፍ ፡ ዙሪያ ፡ ሻኩራንና ፡
ሮማንን ፡ ሻኩራንና ፡ ሮማንን ፡ ለማገልገል ፡
አደረጉ ።
፳፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡
እንደ ፡ ሸማኔ ፡ ሥራ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ ለአሮንና ፡
፳፰፡ ለልጆቹ ፡ ሸማዞችን ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ መጠ
ምጠሚያውን ፡ ከጥሩ ፡ በፍታም ፡ መልካሞቹን ፡
ቆቦች ፡ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የእግር ፡
፳፱፡ ሱሪዎችን ፡ ከተፈተለም ፡ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ ከሰ
ማያዊም ፡ ከሐምራዊም ፡ ከቀይም ፡ ግምጃ ፡ በጥ
ልፍ ፡ አሠራር ፡ የተሠራ ፡ መታጠቂያውን ፡ አደ
ረጉ ።
፴፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡
ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ የተቀደሰውን ፡ የአክሊል ፡ ምል
ክት ፡ ሠሩ ፤ በእርሱም ፡ እንደ ፡ ማኅተም ፡
ቅርጽ ፡ አድርገው ፡ ቅድስና ፡ ለእግዚአብ
፴፩፡ ሔር ፡ የሚል ፡ ጻፉበት ። በመጠምጠሚያውም ፡
ላይ ፡ ያንጠለጥሉት ፡ ዘንድ ፡ ሰማያዊውን ፡
ፈትል ፡ አሰሩበት ።
፴፪፡ እንዲሁም ፡ የመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ የማደሪ
ያው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ተጨረሰ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ የእስራኤል ፡
፴፫፡ ልጆች ፡ አደረጉ ፤ እንዲሁ ፡ አደረጉ ። ማደሪ
ያውንም ፡ ድንኳኑንም ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ሙሴ ፡ አመጡ ፡ መያዣዎቹን ፡ ሰንቆቹን ፡
መወርወሪያዎቹን ፡ ምሰሶቹንም ፡ እግሮቹንም ፤
፴፬፡ ከቀይ ፡ ከአውራ ፡ በግ ፡ ቁርበትም ፡ የተሠራ ፡
መደረቢያ ፡ ከአቆስጣ ፡ ቁርበትም ፡ የተሠራ ፡
፴፭፡ መደረቢያ ፡ የሚሸፍነውንም ፡ መጋረጃ ፤ የምስ
ክሩንም ፡ ታቦት ፡ መሎጊያዎቹንም ፡ የስርየት ፡
መክደኛውንም ፤ ገበታውንም ፡ ዕቃውንም ፡ ፴፮፡
ሁሉ ፡ የገጹንም ፡ ኅብስት ፤ ጥሩውንም ፡ መቅ
ረዝ ፡ መብራቶቹንም ፡ በተራ ፡ የሚሆኑትንም ፡
ቀንዲሎች ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ የመብራቱ
ንም ፡ ዘይት ፤ የወርቁንም ፡ መሠዊያ ፡ የቅብ ፴፯፡
ዓቱንም ፡ ዘይት ፡ ጣፋጩንም ፡ ዕጣን ፡ የድን
ኳኑንም ፡ ደጃፍ ፡ መጋረጃ ፤ የናሱንም ፡ መሠ ፴፱፡
ዊያ ፡ የናሱንም ፡ መከታ ፡ መሎጊያዎቹንም ፡
ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰንም ፡
መቀመጫውንም ፤ የአደባባዩንም ፡ መጋረጆች ፡ ፵፡
ምሰሶቹንም ፡ እግሮቹንም ፡ የአደባባዩንም ፡
ደጃፍ ፡ መጋረጃ ፡ አውታሮቹንም ፡ ካስማዎቹ
ንም ፡ ለመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ለማደሪያው ፡ ማገ
ልገያ ፡ የሚሆኑን ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ በመቅደስ ፡ ፵፩፡
ውስጥ ፡ ለማገልገል ፡ በብልሃት ፡ የተሠሩትን ፡
ልብሶች ፡ በክህነትም ፡ ያገለግሉበት ፡ ዘንድ ፡
የተቀደሱትን ፡ የካህኑን ፡ የአሮንን ፡ ልብሶች ፡
የልጆቹንም ፡ ልብሶች ፡ አመጡ ። ፵፪፡ እግዚአብሔር ፡
ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ሠሩ ። ፵፫፡ ሙሴም ፡
ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ አየ ፡ እነሆም ፡ አድርገውት ፡
ነበር ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡
አድርገውት ፡ ነበር ፤ ሙሴም ፡ ባረካቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ፩፡
ተናገረው ፡— ፪ ከመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በፊተኛው ፡
ቀን ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ማደሪያ ፡ ትተክ
ላለህ ። ፫ በእርሱም ፡ ውስጥ ፡ የምስክሩን ፡ ታቦት ፡
ታኖራለህ ፡ ታቦቱንም ፡ በመጋረጃ ፡ ትጋርዳ
ለህ ። ፬ ገበታውንም ፡ አግብተህ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
የሚኖረውን ፡ ዕቃ ፡ ታስናዳለህ ፤ መቅረዙንም ፡
አግብተህ ፡ ቀንዲሎቹን ፡ ትለኩሳለህ ። ፭ ለዕጣ
ንም ፡ የሚሆነውን ፡ የወርቅ ፡ መሠዊያ ፡ በምስ
ክሩ ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ታኖራለህ ፡ በማደሪያውም ፡
ደጃፍ ፡ ፊት ፡ መጋረጃውን ፡ ትጋርዳለህ ። ፮ ለሚ
ቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውንም ፡ መሠዊያ ፡
በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በማደሪያው ፡ ደጅ ፡ ፊት ፡
ታኖረዋለህ ። ፯ የመታጠቢያውን ፡ ሰንም ፡ በመ
ገናኛው ፡ ድንኳንና ፡ በመሠዊያው ፡ መካከል ፡
አኑረህ ፡ ውኃ ፡ ትጨምርበታለህ ። ፰ በዙሪያ
ውም ፡ አደባባዩን ፡ ትተክላለህ ፡ የአደባባዩ
ንም ፡ ደጃፍ ፡ መጋረጃ ፡ ትዘረጋለህ ። ፱ የቅብዓ
ቱንም ፡ ዘይት ፡ ወስደህ ፡ ማደሪያውን ፡ በእር
ሱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ትቀባለህ ፡ እርሱንም ፡
ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ ትቀድሳለህ ፤ ቅዱስም ፡ ይሆ
ናል ። ፲ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነው
ንም ፡ መሠዊያ ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ፡ ትቀባዋለህ ፡
መሠዊያውንም ፡ ትቀድሳለህ ፤ መሠዊያውም ፡
ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ይሆናል ። ፲፩፡ የመታጠቢያውን ፡
ሰንና ፡ መቀመጫውን ፡ ቀብተህ ፡ ትቀድሳለህ ።
፲፪፡ አሮንንና ፡ ልጆቹንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድን
ኳን ፡ ደጃፍ ፡ አቅርበህ ፡ በውኃ ፡ ታጥባቸዋለህ ።
፲፫፡ የተቀደሰውንም ፡ ልብስ ፡ አሮንን ፡ ታለብሰዋ

ለህ ፡ በክህነትም ፡ ያገለግለኝ ፡ ዘንድ ፡ ቀብተህ ፡
፲፬፡ ትቀድሰዋለህ ። ልጆቹንም ፡ አቅርበህ ፡ ሸሚ
፲፭፡ ዝችን ፡ ታለብሳቸዋለህ ፤ በክህነትም ፡ ያገለግ
ሉኝ ፡ ዘንድ ፡ አባታቸውን ፡ እንደ ፡ ቀባህ ፡ ትቀ
ባቸዋለህ ፤ መቀባታቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጃቸው ፡
፲፮፡ ለዘላለም ፡ ክህነት ፡ ይሆንላቸዋል ። ሙሴም ፡
እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡
ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።
፲፯፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በፊ
ተኛው ፡ ወር ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ማደሪ
፲፰፡ ያው ፡ ተተከለ ። እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘ
ዘው ፡ ሙሴ ፡ ማደሪያውን ፡ ተከለ ÷ እግሮቹንም ፡
አኖረ ÷ ሳንቆቹንም ፡ አቆመ ÷ መወርወሪያዎ
ቹንም ፡ አደረገባቸው ÷ ምሰሶቹንም ፡ አቆመ ።
፲፱፡ ድንኳኑንም ፡ በማደሪያው ፡ ላይ ፡ ዘረጋ ÷ የድን
ኳኑን ፡ መደረቢያ ፡ በላዩ ፡ አደረገበት ።
፳፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ጽላ
ቱን ፡ ወስዶ ፡ በታቦቱ ፡ ውስጥ ፡ አኖረው ÷ መሎ
ጊያዎቹን ፡ በታቦቱ ፡ ዘንድ ፡ አደረገ ÷ የስርየት ፡
መክደኛውንም ፡ በታቦቱ ፡ ላይ ፡ አኖረው ፤
፳፩፡ ታቦቱን ፡ ወደ ፡ ማደሪያው ፡ አገባ ÷ የሚሸፍነ
ውንም ፡ መጋረጃ ፡ አድርጎ ፡ የምስክሩን ፡ ታቦት ፡
ሸፈነ ።
፳፪፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ገበ
ታውን ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ከመጋ
ረጃው ፡ ውጭ ÷ በማደሪያው ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡
፳፫፡ አኖረው ፤ እንጀራውን ፡ በላዩ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ አሰናዳ ።
፳፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ መቅ
ረዙን ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ÷ በገበ
ታው ፡ ፊት ፡ ለፊት ÷ በማደሪያው ፡ በደቡብ ፡
፳፭፡ በኩል ፡ አኖረ ፤ ቀንዲሎቹን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ለኰሰ ።
፳፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ የወር
ቁን ፡ መሠዊያ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡
በመጋረጃው ፡ ፊት ፡ አኖረ ፤ የጣፋጩን ፡ ዕጣን ፡ ወጠነበት ።
፳፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ በማ
ደሪያው ፡ ደጃፍ ፡ ፊት ፡ መጋረጃውን ፡ ዘረጋ ።
፳፰፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ መሥ
ዊያ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በማደሪያው ፡
ደጅ ፡ ፊት ፡ አኖረ ÷ የሚቃጠለውንና ፡ የእህ
ልን ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋበት ።
፳፱፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ የመ
ታጠቢያውን ፡ ሰን ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳንና ፡
በመሠዊያው ፡ መካከል ፡ አኖረ ÷ ለመታጠቢ
ያም ፡ ውኃን ፡ ጨመረበት ። በእርሱም ፡ ሙሴና ፡
፴፩፡ አሮን ፡ ልጆቹም ፡ እጆቻቸውንና ፡ እግሮቻቸ
ውን ፡ ታጠቡ ፤ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡
፴፪፡ በገቡ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ መሠዊያውም ፡ በቀረቡ ፡
ጊዜ ፡ ይታጠቡ ፡ ነበር ።
፴፫፡ በማደሪያውና ፡ በመሠዊያውም ፡ ዙሪያ ፡ አደ
ባባዩን ፡ ተከለ ፤ የአደባባዩንም ፡ ደጃፍ ፡ መጋ
ረጃ ፡ ዘረጋ ። እንዲሁም ፡ ሙሴ ፡ ሥራውን ፡
ፈጸመ ።
፴፬፡ ደመናውም ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ከደነ ÷
የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ማደሪያውን ፡ ሞላ ።
፴፭፡ ደመናውም ፡ በላዩ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ክብር ፡ ማደሪያውን ፡ ስለ ፡ ሞላ ፡ ሙሴ ፡
ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ አል
ቻለም ። ደመናውም ፡ ከማደሪያው ፡ በተነሣ ፡
፴፮፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በመንገዳቸው ፡
ሁሉ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ። ደመናው ፡ ባይነሣ ፡ እስ
፴፯፡ ከሚነሣበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አይጓዙም ፡ ነበር ።
በመንገዳቸውም ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡
ሁሉ ፡ ፊት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደመና ፡ በማደሪ
ያው ፡ ላይ ፡ በቀን ፡ ነበረና ÷ እሳትም ፡ በሌሊት ፡
በዚያ ፡ ላይ ፡ ነበረና ።

አ ሪ ት ፡ ዘ ሌ ዋ ው ያ ን ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ከመገናኛው ፡ ድንኳን ፡
ውስጥ ፡ ሙሴን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተና
፪፡ ገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡
ንገራቸው ፡— ከእናንተ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡
ለእግዚአብሔር ፡ መባ ፡ ሲያቀርብ ፡ መባችሁን ፡
ከእንስሳ ፡ ወገን ፡ ከላሞች ፡ ወይም ፡ ከበጎች ፡
ታቀርባላችሁ ።
፫፡ መባውም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ከላ
ሞች ፡ መንጋ ፡ ቢሆን ÷ ነውር ፡ የሌለበትን ፡
ተባቱን ፡ ያቀርባል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
እንዲሠምር ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡
፬፡ ፊት ፡ ያቀርበዋል ። እጁንም ፡ በሚቃጠለው ፡
መሥዋዕት ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናል ፤ ያስተሰርይ
ለትም ፡ ዘንድ ፡ የሠመረ ፡ ይሆንለታል ። በሬ ፭፡
ውንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያርደዋል ፡ የአ
ሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ደሙን ፡ ያቀርባሉ ፤
ደሙንም ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ፊት ፡
በለው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ይረ
ጨታል ። የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ፮፡
ይገፍፈዋል ÷ በየብልቱም ፡ ይቈርጠዋል ። የካ ፯፡
ህኑም ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡
እሳት ፡ ያነድዳሉ ÷ በእሳቱም ፡ ላይ ፡ እንጨት ፡
ይደረድራሉ ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ፰፡
የተቈረጡትን ፡ ብልቶች ፡ ራሱንም ፡ ስቡንም ፡
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡
በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ ይረበርቡታል ፤ የሆድ ፡ ዕቃ ፱፡
ውንና ፡ እግሮቹን ፡ ግን ፡ በውኃ ፡ ያጥባል ፤
ካህኑም ፡ ሁሉን ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡

የእሳት ፡ ቊርባን ፡ አድርጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ።

፲፫ ቊርባኑም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ከበጎች ፡ ወይም ፡ ከፍየሎች ፡ ቢሆን ÷ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ ተባቱን ፡ ያቀርበዋል ። በመሠዊያውም ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ ወገን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያርደዋል ፡ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ደሙን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ይረጩታል ። በየብልቱም ፡ ራሱንም ፡ ስቡንም ፡ ይቈርጠዋል ፤ ካህኑም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ ይረበርበዋል ፤ የሆድ ፡ ዕቃውንና ፡ እግሮቹን ፡ ግን ፡ በውኃ ፡ ያጥባል ። ካህኑም ፡ ሁሉን ፡ አቅርቦ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ነው ።

፲፬ ለእግዚአብሔርም ፡ የሚቀርበው ፡ ቊርባን ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ከወፎች ፡ ቢሆን ÷ ቊርባኑን ፡ ከዋኖስ ፡ ወይም ፡ ከርግብ ፡ ያቀርባል ። ካህኑም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ያቀርበዋል ÷ ራሱንም ፡ ይቈለምመዋል ÷ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። ደሙም ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ይንጠፈጠፋል ፤ የሆድ ፡ ዕቃውንም ፡ ከላባዎች ፡ ጋር ፡ ለይቶ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ በምሥራቅ ፡ ወገን ፡ በአመዱ ፡ ስፍራ ፡ ይጥለዋል ፤ በክንፎቹም ፡ ይቀድደዋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አይከፍለውም ። ካህኑም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሲያቀርብ ፡ ቊርባኑ ፡ ከመልካም ፡ ዱቄት ፡ ይሁን ፤ ዘይትም ፡ ያፈስስበታል ÷ ዕጣንም ፡ ይጨምርበታል ፤ ወደ ፡ አሮንም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ካህናቱ ፡ ያመጣዋል ፤ ከመልካም ፡ ዱቄቱና ፡ ከዘይቱም ፡ አንድ ፡ እፍኝ ፡ ሙሉና ፡ ዕጣኑን ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ ካህኑ ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ለመታሰቢያ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ።

፫ ከእህሉም ፡ ቊርባን ፡ የተረፈው ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ይሆናል ፤ ይህም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚሆን ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ።

፬ በእቶን ፡ የተጋገረውን ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ስታቀርብ ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ የመልካም ፡ ዱቄት ፡ የቂጣ ፡ እንጐቻ ፡ ወይም ፡ በዘይት ፡ የተቀባ ፡ ስስ ፡ ቂጣ ፡ ይሁን ። ቊርባንህም ፡ በምጣድ ፡ የተጋገረ ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ቢሆን ÷ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ የመልካም ፡ ዱቄት ፡ ቂጣ ፡ ይሁን ። ቂርሰህም ፡ ዘይት ፡ ታፈስስበታለህ ፤ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ነው ። ቊርባንህም ፡ በመቀቀያ ፡ የበሰለ ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ቢሆን ÷ ዘይት ፡ የገባበት ፡ ከመልካም ፡ ዱቄት ፡ የተደረገ ፡ ይሁን ። ከዚህም ፡ የተደረገውን ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታመጣለህ ፤ ለካህኑም ፡ ይሰጣል ÷ እርሱም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ያቀርበዋል ። ካህኑም ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ መታሰቢያውን ፡ አንሥቶ ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ።

፲ ከእህሉም ፡ ቊርባን ፡ የተረፈው ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ይሆናል ፤ ይህም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚሆን ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ።

፲፩ እርሾ ፡ ያለበት ፡ ነገር ፡ ማርም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አታቀርቡምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምታቀርቡት ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ሁሉ ፡ እርሾ ፡ አይሁንበት ። ፲፪ እነዚህንም ፡ የበኵራት ፡ ቊርባን ፡ አድርጋችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ታቀርባላችሁ ፤ እንደ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ግን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አይቃጠሉም ። ፲፫ የምታቀርበውን ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ሁሉ ፡ በጨው ፡ ታጣፍጠዋለህ ፤ የአምላክህንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ጨው ፡ ከእህል ፡ ቊርባንህ ፡ አታጐድልም ፡ በቊርባንህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጨው ፡ ታቀርባለህ ።

፲፬ ከበኵራትም ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብታቀርብ ፡ ስለዚህ ፡ ቊርባን ፡ በእሳት ፡ የተጠበሰና ፡ የተፈተገ ፡ የእህል ፡ እሸት ፡ ታቀርባለህ ። ዘይትም ፡ ታፈስስበታለህ ÷ ዕጣንም ፡ ትጨምርበታለህ ፤ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ነው ። ፲፭ ካህኑም ፡ ከተፈተገው ፡ እህል ፡ ከዘይቱም ፡ ወስዶ ፡ ከዕጣኑ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ መታሰቢያውን ፡ ያቃጥላል ፤ ይህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ቊርባኑም ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ቢሆን ÷ ከላሞች ፡ መንጋ ፡ ተባት ፡ ወይም ፡ እንስት ፡ ቢያቀርብ ÷ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቅርብ ። ፪ እጁንም ፡ ለቊርባን ፡ በቀረበው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናል ÷ በመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አጠገብ ፡ ያርደዋል ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ደሙን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ይረጩታል ። ፫ ከደኅንነቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ አድርጎ ፡ ያቀርባል ፤ የሆድ ፡ ዕቃውን ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ በሆድ ፡ ዕቃውም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ÷ ፬ ሁለቱንም ፡ ኩላሊቶች ÷ በእነርሱም ፡ ላይና ፡ በጎድኑ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷ በጕበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መረብ ፡ ከኩላሊቶች ፡ ጋር ፡ ይወስዳል ። ፭ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ከሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡

ጋር ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ነው ።

፮ ለእግዚአብሔርም ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያቀርበው ፡ ቊርባኑ ፡ ከበጎች ፡ ተባት ፡ ወይም ፡ እንስት ፡ ቢሆን ÷ ነውር ፡ የሌለበትን ፡

፯ ያቀርባል ። ለቊርባኑ ፡ ጠቦትን ፡ ቢያቀርብ ፡

፰ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቀርበዋል ፤ እጁንም ፡ ለቊርባን ፡ በቀረበው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናል ÷ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ ያርደዋል ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ደሙን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡

፱ በዙሪያው ፡ ይረጩታል ። ከደኅንነቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ አድርጎ ፡ ያቀርባል ፤ ስቡን ÷ እስከ ፡ ጀርባው ፡ ድረስ ፡ የተቈረጠ ፡ ላቱን ፡ ሁሉ ÷ የሆድ ፡ ዕቃውንም ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ በሆድ ፡ ዕቃ

፲ ውም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ÷ ሁለቱንም ፡ ኵላሊቶች ÷ በእነርሱም ፡ ላይና ፡ በጎድኑ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷ በጕበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡

፲፩ መረብ ፡ ከኵላሊቶች ፡ ጋር ፡ ይወስዳል ። ካህኑም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ በእሳት ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተደረገ ፡ የቊርባን ፡ መብል ፡ ነው ።

፲፪ ቊርባኑም ፡ ፍየል ፡ ቢሆን ፡ በእግዚአብሔር ፡

፲፫ ፊት ፡ ያቀርበዋል ፤ እጁንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይጭንበታል ÷ በመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ ያርደዋል ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ደሙን ፡ በመ

፲፬ ሠዊያው ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ይረጩታል ። ከእርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቊርባን ፡ አድርጎ ፡ ያቀርበዋል ፤ ሆድ ፡ ዕቃውን ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ በሆድ ፡ ዕቃውም ፡ ላይ ፡ ያለ

፲፭ ውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ÷ ሁለቱንም ፡ ኵላሊቶች ÷ በእነርሱም ፡ ላይና ፡ በጎድኑ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ በጕበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መረብ ፡ ከኵ

፲፮ ላሊቶች ፡ ጋር ፡ ይወስዳል ። ካህኑም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የተደረገ ፡ መብል ፡ ነው ። ስቡ ፡

፲፯ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ። ስብና ፡ ደም ፡ እንዳትበሉ ፡ በምትኖሩበት ፡ ሁሉ ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተና

፪ ገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሳያውቅ ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ÷ እግዚአብሔርም ፡— አት

፫ ሥሩ ፡ ካላቸው ፡ ትእዛዝት ፡ አንዱቱን ፡ ቢተላ ለፍ ÷ የተቀባውም ፡ ካህን ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ በደል ፡ እንዲቈጠርባቸው ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ÷ ስለ ፡ ሠራው ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ነውር ፡ የሌለበት ፡ ወይፈን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለኃጢአት ፡ መሥ

፬ ዋዕት ፡ ያቀርበዋል ። ወይፈኑንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያመጣዋል ፤ እጁንም ፡ በወይፈኑ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭነዋል ÷ ወይፈኑንም ፡ በእግዚአብሔር ፡

፭ ፊት ፡ ያርደዋል ። የተቀባውም ፡ ካህን ፡ ከወይፈኑ ፡ ደም ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ያመጣዋል ፤ ካህኑም ፡ ጣቱን ፡ በደሙ ፡

፮ ውስጥ ፡ ነክሮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመቅደሱ ፡ መጋረጃ ፡ ፊት ፡ ደሙን ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡

፯ ይረጨዋል ። ካህኑም ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያለው ፡ ጣፋጭ ፡ ዕጣን ፡ በሚታጠንበት ፡ መሠዊያ ፡ ቀንዶች ፡ ላይ ፡ ከደሙ ፡ ያደርጋል ፤ የተረፈውንም ፡ የወይፈኑን ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡ ባለው ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ በታች ፡ ያፈስሰዋል ። ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ ከሚታረደው ፡ ወይፈን ፡ ስብን ፡ ሁሉ ፡ ይወስዳል ፤ ሆድ ፡ ዕቃውን ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ በሆድ ፡ ዕቃ

፱ ውም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ÷ ሁለቱንም ፡ ኵላሊቶች ÷ በእነርሱም ፡ ላይና ፡ በጎድኑ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷ በጕበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መረብ ፡ ከኵላሊቶች ፡ ጋር ÷ ለደኅንነት ፡

፲ መሥዋዕት ፡ ከታረደው ፡ ወይፈን ፡ እንደ ፡ ተወሰደው ፡ ይወስዳል ። ካህኑም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። የወይፈኑን ፡ ቊርበት ÷ ሥጋውንም ፡ ሁሉ ÷ ራሱንም ÷ እግሮቹንም ÷ ሆድ ፡

፲፩ ዕቃውንም ÷ ፈርሱንም ÷ ወይፈኑን ፡ ሁሉ ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አመድ ፡ ወደሚፈስስበት ፡ ወደ ፡ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ ይወስደዋል ÷ በእንጨትም ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ ያቃጥለዋል ፤ አመድ ፡ በሚፈስስበት ፡ ስፍራ ፡ ይቃጠላል ።

፲፪ የእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ቢስቱ ÷ ነገሩም ፡ ከጉባኤው ፡ ፊት ፡ ቢሸሸግ ÷ እግዚአብሔርም ፡— አትሥሩ ፡ ካላቸው ፡ ትእዛዝት ፡ አንዱቱን ፡ ቢተላለፉ ÷ እንዲህም ፡ ቢበድሉ ÷ የሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሲታወቅ ፡ ጉባኤው ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈንን ፡ ያቀርባሉ ፤ ወደ ፡ መገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ ያመጡታል ። የጉባኤውም ፡ ሽማግሌዎች ፡ እጆቻቸውን ፡ በወይፈኑ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይጭናሉ ፤ ወይፈኑም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይታረዳል ። የተቀባውም ፡ ካህን ፡ ከወይፈኑ ፡ ደም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ያመጣል ፤ ካህኑም ፡ ጣቱን ፡ በደሙ ፡ ውስጥ ፡ ነክሮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመጋረጃው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ይረጨዋል ። በመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ በዕጣን ፡ መሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ላይ ፡ ከደሙ ፡ ያደርጋል ፤ ደሙንም ፡ ሁሉ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡ ባለው ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ በታች ፡ ያፈስሰዋል ። ስቡንም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ወስዶ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። እንዲህም ፡ በወይፈኑ ፡ ያደርጋል ፤ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ በታረደው ፡ ወይፈን ፡ እንዳ

ደረገ ፡ እንዲሁ ፡ በዚህ ፡ ያደርጋል ፤ ካህኑም ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ያስተሰርያል ÷ እነርሱም ፡ ይቅር ፡ ፮፩፡ ይባላሉ ። ወይፈኑንም ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይወስደዋል ÷ የፊተኛውንም ፡ ወይፈን ፡ እንዳ ቃጠለ ፡ ያቃጥለዋል ፤ ይህ ፡ የማኅበሩ ፡ የኃጢ አት ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ።

፮፪፡ አንድ ፡ መኰንንም ፡ ኃጢአትን ፡ ሲሠራ ÷ ሳያውቅም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡— አት ሥራ ፡ ያለውን ፡ ትእዛዝ ፡ ሲተላለፍ ÷ እንዲ ፮፫፡ ህም ፡ ሲበድል ÷ የሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ቢታ ወቅ ÷ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ ተባት ፡ ፍየል ፡ ለቀኑ ፮፬፡ ርባኑ ፡ ያቀርበዋል ፤ በፍየሉም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ይጭናል ፤ የሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ በሚታረድበት ፡ ስፍራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያርደዋል ፤ እርሱ ፡ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ፮፭፡ ነው ። ካህኑም ፡ ከኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ በጣቱ ፡ ወስዶ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚ ሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ቀንዶች ፡ ያደርገዋል ፤ የተ ረፈውንም ፡ ደም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ከሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ በታች ፡ ያፈስሰዋል ። ፮፮፡ ስቡንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። ካህ ኑም ፡ ኃጢአቱን ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

፮፯፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ኃጢአ ትን ፡ ሳያውቅ ፡ ቢሠራ ÷ እግዚአብሔርም ፡— አትሥራ ፡ ያለውን ፡ ትእዛዝ ፡ ቢተላለፍ ÷ ቢበ ፮፰፡ ድልም ÷ ለእርሱም ፡ የሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ቢታወቀው ÷ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ነውር ፡ የሌለባትን ፡ እንስት ፡ ፍየል ፡ ለቀርባኑ ፡ ያመ ፮፱፡ ጣል ። እጁንም ፡ በኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናል ፤ የሚቃጠልም ፡ መሥ ዋዕት ፡ በሚታረድበት ፡ ስፍራ ፡ የኃጢአትን ፡ ፸፡ መሥዋዕት ፡ ያርዳል ። ካህኑም ፡ ከደምዋ ፡ በጣቱ ፡ ወስዶ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚ ሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ቀንዶች ፡ ላይ ፡ ያደርገዋል ÷ ደሙንም ፡ ሁሉ ፡ ከመሠዊያው ፡ በታች ፡ ያፈ ፸፩፡ ስሰዋል ። ስቡም ፡ ሁሉ ፡ ከደኅንነት ፡ መሥዋ ዕት ፡ ላይ ፡ እንደሚወሰድ ÷ ስብዋን ፡ ሁሉ ፡ ይወስዳል ፤ ካህኑም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለ ዋል ፤ ካህኑም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያስተሰርያል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

፸፪፡ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ ቢያቀርብ ÷ ነውር ፡ የሌለባትን ፡ እንስት ፡ ያመ ፸፫፡ ጣል ። እጁንም ፡ በኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይጭናል ÷ የሚቃጠልም ፡ መሥ ዋዕት ፡ በሚታረድበት ፡ ስፍራ ፡ ለኃጢአት ፡ ፸፬፡ መሥዋዕት ፡ ያርዳታል ። ካህኑም ፡ ከኃጢ አት ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ በጣቱ ፡ ወስዶ ፡ ለሚ ቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ቀንዶች ፡ ላይ ፡ ያደርገዋል ÷ ደሙንም ፡ ሁሉ ፡ ፸፭፡ ከመሠዊያው ፡ በታች ፡ ያፈስሰዋል ። ስቡ ፡ ሁሉ ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ከታረደው ፡ ጠቦት ፡ ላይ ፡ እንደሚወሰድ ፡ ስብዋን ፡ ይወስ ዳል ፤ ካህኑም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእሳት ፡ በተቃጠለው ፡ ቍርባን ፡ ላይ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። ካህኑም ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ማንም ፡ ሰው ፡ የሚያምለውን ፡ ቃል ፡ ቢሰማ ÷ ምስክር ፡ ሆኖም ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አይቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ አውቆ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባይናገር ÷ ኃጢአት ፡ መሥራቱ ፡ ነውና ፡ በደሉን ፡ ይሸከ ፪፡ ማል ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሳይታወቀው ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ቢነካ ÷ የረከሰም ፡ አውሬ ፡ በድን ÷ ወይም ፡ የረከሰ ፡ ከብት ፡ በድን ÷ ወይም ፡ የረ ከሰ ፡ የተንቀሳቀሰ ፡ እንስሳ ፡ በድን ፡ ቢሆን ÷ እርሱም ፡ ርኩስ ፡ ቢሆን ፡ ነገሩ ፡ በታወቀው ፡ ፫፡ ጊዜ ፡ በደል ፡ ይሆንበታል ፤ ወይም ፡ ርኩስነ ቱን ፡ ሳያውቅ ፡ ርኩስን ፡ ሰው ፡ ቢነካ ÷ ማና ቸውም ፡ ርኵሰት ፡ ቢረክስ ÷ ነገሩ ፡ በታወቀው ፡ ፬፡ ጊዜ ፡ በደል ፡ ይሆንበታል ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሳያውቅ ፡ ክፉን ፡ ወይም ፡ መልካምን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሳያስብ ፡ በክንፈሩ ፡ ተናግሮ ፡ ቢምል ፡ ሳያስብ ፡ የማለው ፡ ስለ ፡ ማናቸውም ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፤ በታወቀው ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡ ነገር ፡ ፭፡ በአንዱ ፡ በደለኛ ፡ ይሆናል ። ከእነዚህ ፡ ነገ ሮች ፡ በአንዲቱ ፡ በደለኛ ፡ ሲሆን ÷ የሠራውን ፡ ኃጢአት ፡ ይናዘዛል ። ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢ ፮፡ አት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ያመጣል ፤ እርሱም ፡ ከመንጋው ፡ የበግ ፡ ወይም ፡ የፍየል ፡ እንስት ፡ ለኃጢአት ፡ መሥ ዋዕት ፡ ይሆናል ፤ ካህኑም ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ያስተሰርይለታል ።

፯፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ለበደል ፡ መሥዋ ዕት ፡ ጠቦትን ፡ ለማምጣት ፡ ገንዘቡ ፡ ያልበቃ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ÷ አንዱን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለተኛውንም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርባል ። ፰፡ ወደ ፡ ካህኑም ፡ ያመጣቸዋል ፤ እርሱም ፡ አስ ቀድሞ ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ የሆነውን ፡ ያቀርባል ÷ ራሱንም ፡ ከአንገቱ ፡ ይቄለምመ ዋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አይቈርጠውም ። ፱፡ ከኃጢ አቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ በመሠዊያው ፡ ግድ ግዳ ፡ ላይ ፡ ይረጨዋል ፤ የተረፈውም ፡ ደም ፡ ከመሠዊያው ፡ በታች ፡ ይንጠፈጠፋል ፤ እርሱ ፡ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ። ፲፡ እንደ ፡ ሥር ዓቱም ፡ ሁለተኛውን ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋ ዕት ፡ ያዘጋጀዋል ። ካህኑም ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

፲፩፡ ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ ለማምጣት ፡ ገንዘቡ ፡ ያልበቃ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ የኢፍ ፡

መስፈሪያ ፡ አሥረኛ ፡ ክፍል ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርበዋል ፤ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ነውና ፡ ዘይት ፡ አያፈስስበ
፲፪፡ ትም ÷ ዕጣንም ፡ አይጨምርበትም ። ወደ ፡ ካህኑም ፡ ያመጣዋል ÷ ካህኑም ፡ መታሰቢያው ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ እፍኝ ፡ ሙሉ ፡ ይውሰድ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ በእሳት ፡ በተቃጠለው ፡ ቍርባን ፡ ላይ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃ
፲፫፡ ጥለዋል ፤ እርሱም ፡ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ። ካህኑም ፡ ከእነዚያ ፡ በአንዳቸው ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ። የተረፈውም ፡ እንደ ፡ እህል ፡ ቍርባን ፡ ለካህኑ ፡ ይሆናል ።

፲፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፲፭፡ ተናገረው ፡— ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ቢበድል ÷ ሳያውቅም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በተቀደሰው ፡ በማናቸውም ፡ ነገር ፡ ኃጢአትን ፡ ቢሠራ ÷ ለበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመንጋ ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያቀርባል ፤ እንደ ፡ ግምጋሜህ ፡ መጠን ፡ በብር ፡ ሰቅል ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ለበደል ፡
፲፮፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርበዋል ። በተቀደሰ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ዕዳ ፡ ይከፍላል ÷ አምስተኛውንም ፡ እጅ ፡ ይጨምርበታል ÷ ለካህኑም ፡ ይሰጠዋል ። ካህኑም ፡ ለበደል ፡ መሥዋዕት ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

፲፯፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ÷ እግዚአብሔርም ፡— አትሥሩ ፡ ካላቸው ፡ ትእዛዛት ፡ አንዱቱን ፡ ቢተላለፍ ፡ ባያውቅም ÷ ያ ፡ ሰው ፡ በደለኛ ፡ ነው ÷ ኃጢአቱንም ፡ ይሸከ
፲፰፡ ማል ። ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ከመንጋው ፡ ለበደል ፡ መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ ግምጋሜህ ፡ መጠን ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ያመጣዋል ፤ ካህኑም ፡ ሳያውቅ ፡ ስለ ፡ ሳተው ፡ ስሕተት ፡ ያስተሰርይለታል ÷ እርሱም ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።
፲፱፡ እርሱም ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ፤ በእውነት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በደለኛ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፪፡ ተናገረው ፡— ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ኃጢአትን ፡ ቢሠራ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ቢበድል ÷ ያኖረበትን ፡ አደራ ፡ ወይም ፡ ብድር ፡ ወስዶ ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢክድ ÷ ወይም ፡ ቢቀማ ÷ ወይም ፡
፫፡ በባልንጀራው ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡ ቢያደርግ ÷ ወይም ፡ የጠፋውን ፡ ነገር ፡ ቢያገኝ ÷ ያንንም ፡ ሸሽጎ ፡ በሐሰት ፡ ቢምል ÷ ሰው ፡ ከሚያደርጋቸው ፡ ከእነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ሁሉ ፡ በአንዱቱ ፡ ቢበድል ÷
፬፡ እርሱ ፡ ኃጢአትን ፡ ሠርቶ ፡ በደለኛ ፡ ቢሆን ÷ በቀማው ፡ የወሰደውን ፡ ወይም ፡ በግፍ ፡ የተቀበለውን ፡ ወይም ፡ የተሰጠውን ፡ አደራ ፡ ወይም ፡
፭፡ ጠፍቶ ፡ ያገኘውን ÷ ወይም ፡ በሐሰት ፡ የማለበትን ፡ ነገር ፡ ይመልስ ፤ በሙሉ ፡ ይመልስ ÷ ከዚያም ፡ በላይ ፡ አምስተኛውን ፡ ክፍል ፡ ጨምሮ ፡ የበደሉን ፡ መሥዋዕት ፡ በሚያቀርብበት ፡ ቀን ፡ ለባለ ፡ ገንዘቡ ፡ ይስጠው ። ስለ ፡
፮፡ በደል ፡ መሥዋዕትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመንጋው ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አውራ ፡ በግ ፡ እንደ ፡ ግምጋሜህ ፡ መጠን ፡ ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ያምጣ ። ካህኑም ፡ በእግ
፯፡ ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይለታል ÷ ስለዚያም ፡ ስላደረገው ፡ በደል ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይባላል ።

፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፱፡ ተናገረው ፡— አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— የሚቃጠለው ፡ የመሥዋዕቱ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ በሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ እስከ ጸባ ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ፤ እሳቱም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ዘወትር ፡ ይነድዳል ። ካህኑም ፡ የበፍታ ፡ ቀሚስና ፡ የበ
፲፡ ፍታ ፡ ሱሪ ፡ በሥጋው ፡ ላይ ፡ ይለብሳል ፤ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ እሳቱ ፡ ከበላው ፡ በኋላ ፡ አመዱን ፡ አንሥቶ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ያፈስሰዋል ።
፲፩፡ ልብሱንም ፡ ያወልቃል ÷ ሌላም ፡ ልብስ ፡ ይለብሳል ፤ አመዱንም ፡ ተሸክሞ ፡ ከሰፈሩ ፡ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ያወጣዋል ።
፲፪፡ እሳቱም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ዘወትር ፡ ይነድዳል ÷ አይጠፋም ፤ ካህኑም ፡ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ እንጨት ፡ ያቃጥልበታል ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ ይረበርባል ፤ በዚያም ፡ የደኅንነትን ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ ያቃጥላል ።
፲፫፡ ዘወትር ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ይነድዳል ፤ አይጠፋም ።

፲፬፡ የአህሉም ፡ ቍርባን ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የአ
፲፭፡ ሮን ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ያቀርቡታል ። ካህኑም ፡ ከአህሉ ፡ ቍርባን ፡ መልካሙን ፡ ዱቄት ፡ ከዘይት ፡ ጋር ፡ እፍኝ ፡ ሙሉ ÷ ደግሞም ፡ በአህሉ ፡ ቍርባን ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ዕጣን ፡ ሁሉ ፡ ያነሣል ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ለመታሰቢያ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ።
፲፮፡ ከእርሱም ፡ የተረፈውን ፡ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ ይበሉታል ፤ ቂጣ ፡ ሆኖ ፡ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ ይበላል ፤ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ዙሪያ ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ይበሉታል ። በእርሾ ፡ ቦክቶ ፡ አይጋገርም ። እርሱን ፡ ከእሳቱ ፡ ቍርባኔ ፡ ለእነርሱ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንዲሆን ፡ ሰጠሁ ፤ እርሱም ፡ እንደ ፡ ኃጢአትና ፡ እንደ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። ለእግዚአብሔር ፡
፲፯፡ ከቀረበ ፡ ከእሳት ፡ ቍርባን ፡ ለዘላለም ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ እድል ፡ ፈንታቸው ፡ እንዲሆን ፡ ከአሮን ፡ ልጆች ፡ ወንዶቹ ፡ ሁሉ ፡ ይበሉታል ። የሚነካቸው ፡ ሁሉ ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ።

፲፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፲፱፡ ተናገረው ፡— በተቀቡበት ፡ ቀን ፡ የኢፍ ፡ መስ

ፈሪያ ፡ አሥረኛ ፡ ክፍል ፡ መልካሙን ፡ ዱቄት ፡ እሡሌታውን ፡ በጥዋት ÷ እሡሌታውንም ፡ በማታ ፡ ለዘወትር ፡ የእህል ፡ ቍርባን ፡ አድር
ገው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያቀርቡት ፡ የአሮ
፲፩ ንና ፡ የልጆቹ ፡ ቍርባን ፡ ይህ ፡ ነው ። ከዘይት ፡ ጋር ፡ በምጣድ ፡ ላይ ፡ ይደረጋል ፡ ሲለወስ ፡ ታግ
ባዋለህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እን
ዲሆን ፡ የእህሉን ፡ ቍርባን ፡ ቁራርሰህ ፡ ታቀር
፲፪ በዋለህ ። ከልጆቹም ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ የተቀ
ባው ፡ ካህን ፡ ያቀርበዋል ። ለዘላለም ፡ ሥር
ዓት ፡ እንዲሆን ፡ ፊጽሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይቃ
፲፫ ጠላል ። ካህኑም ፡ የሚያቀርበው ፡ የእህል ፡ ቍርባን ፡ ሁሉ ፡ ፊጽሞ ፡ ይቃጠላል ፡ ከእርሱም ፡ አንዳች ፡ አይበላም ።

፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፲፭ ተናገረው ፡— አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ተናገራቸው ፡— የኃጢአት ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የሚቃጠል ፡ መሥዋ
ዕት ፡ በሚቃረድበት ፡ ስፍራ ፡ የኃጢአቱ ፡ መሥ
ዋዕት ፡ በእግዚአብሔር ፊት ፡ ይታረዳል ፤
፲፮ እርሱ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። ለኃጢአት ፡ የሚሠዋው ፡ ካህን ፡ ይበላዋል ፤ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ዙሪያ ፡ በለው ፡ አደባባይ ፡ በተቀደሰ ፡
፲፯ ስፍራ ፡ ይበላል ። ሥጋውን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ፤ ማናቸው ፡ ልብስ ፡ ደም ፡ ቢረ
ጭበት ፡ የተረጨበትን ፡ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡
፲፰ ታጥበዋለህ ። የሚቀቀልበትም ፡ ሸክላ ፡ ይሰበ
ራል ፤ በናስም ፡ ዕቃ ፡ ቢቀቀል ፡ ይፈገፈጋል ÷
፲፱ በውኃም ፡ ይለቀለቃል ። ከካህናት ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ይበላል ፤ እርሱ ፡
፳ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ ለማስተስረያ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከደሙ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ የሚገባው ፡ የኃጢ
አት ፡ መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ አይበላም ፤ በእሳት ፡ ይቃጠላል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
፪ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። የሚቃጠለውን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ በሚያርዱበት ፡ ስፍራ ፡ የበደሉን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ያርዱታል ፤ ደሙንም ፡ በመሠዊያው ፡
፫ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ይረጨዋል ። ስቡንም ፡ ሁሉ ÷
ላቱንም ÷ የሆድ ፡ ዕቃውንም ፡ የሚሸፍነውን ፡
፬ ስብ ፡ ያቀርበዋል ። ሁለቱንም ፡ ኵላሊቶች ÷ በእነርሱም ፡ ላይና ፡ በጎድኑ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷ በጕበቱም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መረብ ፡ ከኵ
፭ ላሊቶቹ ፡ ጋር ፡ ይወስዳል ። ካህኑም ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ እንዲሆን ፡ በመሠ
ዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ፤ እርሱ ፡ የበደል ፡
፮ መሥዋዕት ፡ ነው ። ከካህናት ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ይበላዋል ፤ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡
፯ ይበሉታል ፤ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። የኃጢ
አት ፡ መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዲሁ ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ፤ ለሁለቱ ፡ አንድ ፡ ሕግ ፡ ነው ፤ በእርሱ ፡ የሚያስተሰርይ ፡ ካህን ፡ ይወስደዋል ።
፰ የማናቸውንም ፡ ሰው ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋ
ዕት ፡ የሚያቀርብ ፡ ካህን ፡ ያቀረበው ፡ የሚቃ
ጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ ቁርበት ፡ ለዚያው ፡ ካህን ፡
፱ ይሆናል ። በእቶን ፡ የተጋገረው ፡ የእህል ፡ ቍር
ባን ፡ ሁሉ ፡ በመቀቀያም ፡ ወይም ፡ በምጣድ ፡ የበሰለው ፡ ሁሉ ፡ ለሚያቀርበው ፡ ካህን ፡ ይሆ
ናል ። በዘይትም ፡ የተለወሰው ፡ ወይም ፡ የደ
፲ ረቀው ፡ የእህል ፡ ቍርባን ፡ ሁሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ይሆናል ፤ ለሁሉም ፡ ይሆናል ።

፲፩ ሰው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያቀርበው ፡ የደ
፲፪ ኅንኑት ፡ መሥዋዕት ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ። ለምስ
ጋና ፡ ቢያቀርበው ÷ ከምስጋናው ፡ መሥዋዕት ፡ ጋር ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ የቂጣ ፡ እንጎቻ ÷ በዘ
ይትም ፡ የተቀባ ፡ ስስ ፡ ቂጣ ÷ በዘይትም ፡ የተ
፲፫ ለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ያቀርባል ። ለምስ
ጋና ፡ የሚሆነውን ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እርሾ ፡ ያለበትን ፡ ኅብስት ፡ ያቀ
ርባል ። ከቍርባኑም ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
፲፬ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ እንዲሆን ፡ ከእነርሱ ፡ አን
ዱን ፡ ያነሣል ። እርሱም ፡ የደኅንነትን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ደም ፡ ለሚረጨው ፡ ካህን ፡ ይሆናል ።

፲፭ ለምስጋና ፡ የሚሆነው ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋ
፲፮ ዕት ፡ ሥጋ ፡ በሚቀርብበት ፡ ቀን ፡ ይበሉታል ፡ ከእርሱ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ምንም ፡ አያድርም ። የቍ
ርባኑም ፡ መሥዋዕት ፡ የስእለት ፡ ወይም ፡ የፈ
ቃድ ፡ ቢሆን ÷ መሥዋዕቱ ፡ በሚቀርብበት ፡ ቀን ፡
፲፯ ይበሉት ፤ ከእርሱም ፡ የቀረውን ፡ በነጋው ፡ ይብ
፲፰ ሉት ፤ ከመሥዋዕቱም ፡ ሥጋ ፡ እስከ ፡ ሦስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ የሚቆየው ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ።
፲፱ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ከደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ሥጋ ፡ ቢበላ ÷ አይሠምርም ፡ ላቀረበው ፡ ሰው ፡ የተጠላ ፡ ይሆንበታል ፡ እንጂ ፡ ቍርባን ፡ ሆኖ ፡ አይቈጠርለትም ፤ ከእርሱም ፡ ቢበላ ፡ ኃጢአ
፳ ቱን ፡ ይሸከማል ።

፳፩ ርኩስ ፡ ነገር ፡ የሚነካውን ፡ ሥጋ ፡ አይብሉት ፡
፳፪ በእሳት ፡ ይቃጠል ። ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
፳፫ ግን ፡ ከሥጋው ፡ ይብላ ። ሰውም ፡ የረከሰ ፡ በሆን ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ከሆነው ፡ ከደኅን
ነት ፡ መሥዋዕት ፡ ሥጋ ፡ ቢበላ ÷ ያ ፡ ሰው ፡ ከሕ
፳፬ ዝቡ ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ። ማናቸውንም ፡ ርኩስ ፡
፳፭ ነገር ፡ ቢነካ ÷ የሰውን ፡ ወይም ፡ የረከሰን ፡ እን
ስሳ ፡ ወይም ፡ ሌላውን ፡ የተጠላ ፡ ርኩስን ፡ ቢነካ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ከሆነው ፡ ከደኅንነት ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ሥጋ ፡ ቢበላ ÷ ያ ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለ
ይቶ ፡ ይጥፋ ።

፳፮ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፯ ተናገረው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ተናገራቸው ፡— የበሬ ፡ ወይም ፡ የበግ ፡
፳፰ ወይም ፡ የፍየል ፡ ስብ ፡ ከቶ ፡ አትብሉ ። የሞ
ተውን ፡ ስብ ÷ አውሬ ፡ የሰበረውንም ፡ ስብ ፡ ለሌላ ፡ ተግባር ፡ አድርጉት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡
፳፱ ምንም ፡ አትብሉ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ በእሳት ፡ ከሚቀርበው ፡ ከእንስሳ ፡ ስብ ፡ የሚበላ ፡ ሁሉ ÷

ያ ፡ የበላ ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተለ
፯፤ ይቶ ፡ ይጠፋልና ። በማደሪያዎቻችሁም ፡ ሁሉ ፡
የወፍ ፡ ወይም ፡ የእንስሳ ፡ ደም ፡ ቢሆን ፡ አት
፯፤ ብሉ ። ደም ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ያ ፡ ሰው ፡
ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።
፰፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፱፤ ተናገረው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡
ብለህ ፡ ተናገራቸው ፡— ለእግዚአብሔር ፡ የደኅ
ንነት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያቀርብ ፡ ሰው ፡ ቍር
ባኑን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከደኅንነቱ ፡ መሥዋ
፲፤ ዕት ፡ ያመጣል ። የእርሱ ፡ እጆች ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ የእሳቱን ፡ ቍርባን ፡ ያመጣሉ ፤ ፍርም
ባው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመወዝወዝ ፡
ቍርባን ፡ ይወዘውዝ ፡ ዘንድ ፡ ስቡንና ፡ ፍርም
፲፩፤ ባውን ፡ ያመጣል ። ካህኑም ፡ ስቡን ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥላል ፤ ፍርምባውም ፡ ለአሮ
፲፪፤ ንና ፡ ለልጆቹ ፡ ይሁን ። ከደኅንነት ፡ መሥዋዕ
ታችሁ ፡ ቀኝ ፡ ወርቹን ፡ ለማንሣት ፡ ቍርባን ፡
፲፫፤ እንዲሆን ፡ ለካህኑ ፡ ትሰጡታላችሁ ። ከአሮ
ንም ፡ ልጆች ፡ የደኅንነትን ፡ መሥዋዕት ፡ ደሙ
ንና ፡ ስቡን ፡ ለሚያቀርብ ፡ ለእርሱ ፡ ቀኝ ፡ ወርቹ ፡
፲፬፤ እድል ፡ ፈንታው ፡ ይሆናል ። የሚወዘወዘውን ፡
ፍርምባና ፡ የሚነሣውን ፡ ወርች ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ከደኅንነት ፡ መሥዋዕታቸው ፡ ወስጄ
አለሁ ፡ ለካህኑ ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹም ፡ ለዘላ
ለም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንዲሆን ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ሰጥቼአቸዋለሁ ።
፲፭፤ እግዚአብሔርን ፡ በክህነት ፡ ያገለግሉት ፡
ዘንድ ፡ በቀረበቸው ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ከሆነ ፡ ከእሳት ፡ ቍርባን ፡ የአሮንና ፡ የልጆቹ ፡
፲፮፤ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይህ ፡ ነው ። ለልጅ ፡ ልጃቸው ፡
ለዘላለም ፡ እድል ፡ ፈንታቸው ፡ እንዲሆን ፡ በቀባ
ቸው ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይሰጡአቸው ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፯፤ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህል ፡ ቍርባን ፡
የኃጢአትና ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ የቅድስ
ና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡
፲፰፤ ነው ። እግዚአብሔር ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ቍር
ባናቸውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡
ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ በሲና ፡
ተራራ ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዘው ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፤ ተናገረው ፡— አሮንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ልጆ
ቹን ፡ ልብሱንም ፡ የቅብዓቱንም ፡ ዘይት ፡ ለኃ
ጢአት ፡ መሥዋዕትም ፡ የሆነውን ፡ ወይፈን ፡
ሁለቱንም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ የቂጣውንም ፡ እን
፫፤ ጀራ ፡ ሌማት ፡ ውሰድ ፤ ማኅበሩንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ሰብስባ
፬፤ ቸው ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡
አደረገ ፤ ማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡
፭፤ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ተሰበሰቡ ። ሙሴም ፡ ማኅበ
ሩን ፡— እግዚአብሔር ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ያዘ
ዘው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አላቸው ።
ሙሴም ፡ አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ አቀረበ ፡ በው ፮፤
ኃም ፡ አጠባቸው ። ሸሚዝም ፡ አለበሰው ፡ ፯፤
በመታጠቂያም ፡ አስታጠቀው ፡ ቀሚስም ፡ አለ
በሰው ፡ ኤፉድም ፡ ደረበለት ፡ በብልሃትም ፡
በተጠለፈ ፡ ቋድ ፡ አስታጠቀውና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
አሰረው ። የደረት ፡ ኪስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አደረገ ፤ ፰፤
በደረቱ ፡ ኪስም ፡ ውስጥ ፡ ኡሪምንና ፡ ቱሚ
ምን ፡ አኖረበት ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ፱፤
እንዳዘዘው ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መጠምጠሚያውን ፡
አደረገ ፤ በመጠምጠሚያውም ፡ ላይ ፡ በፊቱ ፡
በኩል ፡ የተቀደሰውን ፡ አክሊል ፡ ቅጠል ፡ የሚ
መስለውን ፡ የወርቅ ፡ ምልክት ፡ አደረገ ።
ሙሴም ፡ የቅብዓቱን ፡ ዘይት ፡ ወሰደ ፡ ማደ ፲፤
ሪያውንና ፡ በውስጡ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ቀብቶ ፡
ቀደሳቸው ። ከእርሱም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ፲፩፤
ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ረጨ ፤ ይቀድሳቸውም ፡ ዘንድ ፡
መሠዊያውንና ፡ ዕቃውን ፡ ሁሉ ፡ የመታጠቢ
ያውን ፡ ሰንና ፡ መቀመጫውን ፡ ቀባ ። ከቅብዓ ፲፪፤
ቱም ፡ ዘይት ፡ በአሮን ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ፡
ይቀድሰውም ፡ ዘንድ ፡ ቀባው ። እግዚአብሔ ፲፫፤
ርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ሙሴ ፡ የአሮንን ፡
ልጆች ፡ አቀረበ ፡ ቀሚሶችንም ፡ አለበሳቸው ፡
በመታጠቂያም ፡ አስታጠቃቸው ፡ ቆብም ፡
ደፋባቸው ።
የኃጢአትንም ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈን ፡ አቀ ፲፬፤
ረበ ፤ አሮንና ፡ ልጆቹም ፡ በኃጢአቱ ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ወይፈን ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እጆቻቸውን ፡ ጫኑ ።
አረደውም ፤ ሙሴም ፡ ደሙን ፡ ወስዶ ፡ በጣቱ ፡ ፲፭፤
የመሠዊያውን ፡ ቀንዶች ፡ ዙሪያ ፡ ቀባ ፡ መሠ
ዊያውንም ፡ አነጻው ፤ ደሙንም ፡ ከመሠዊ
ያው ፡ በታች ፡ አፈሰሰው ፡ ያስተሰርይለትም ፡
ዘንድ ፡ ቀደሰው ። በሆድ ፡ ዕቃውም ፡ ላይ ፡ ፲፮፤
ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ፡ የጕበቱንም ፡ መረብ ፡
ሁለቱንም ፡ ኵላሊቶች ፡ ስባቸውንም ፡ ወሰደ ፤
ሙሴም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አቃጠለው ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ወይ ፲፯፤
ፈሩን ፡ ቁርበቱንም ፡ ሥጋውንም ፡ ፈርሱ
ንም ፡ ከሰፈሩ ፡ ውጭ ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ።
ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕትም ፡ የሚሆን ፡ ፲፰፤
አውራ ፡ በግ ፡ አቀረበ ፤ አሮንና ፡ ልጆቹም ፡
በአውራው ፡ በግ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እጆቻቸውን ፡
ጫኑ ። አረደውም ፤ ሙሴም ፡ ደሙን ፡ በመ ፲፱፤
ሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ረጨው ። አውራውንም ፡ ፳፤
በግ ፡ በየብልቱ ፡ ቈረጠ ፤ ሙሴም ፡ ጭንቅላ
ቱን ፡ ብልቶቹንም ፡ ስቡንም ፡ አቃጠለ ። የሆድ ፡ ፳፩፤
ዕቃውንና ፡ እግሮቹንም ፡ በውኃ ፡ አጠበ ፤
ሙሴም ፡ አውራውን ፡ በግ ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ አቃጠለው ፤ ይህ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡
እንዲሆን ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነበረ ፤
እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ነበረ ።
ለቅድስናም ፡ የሚሆነውን ፡ ሁለተኛውን ፡ ፳፪፤
አውራ ፡ በግ ፡ አቀረበ ፤ አሮንና ፡ ልጆቹም ፡

ዘኁ ፡ ፰ ፡ ፲ ፡ ፲፮ ፡ ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ፳ ፡ ፳፩ ፡ ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ፳፬ ፡ ፳፭ ፡ ፳፮ ፡ ፳፯ ፡ ፳፰ ፡ ፳፱ ፡ ፴ ፡ ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ፴፬ ፡ ፴፭ ፡ ፴፮ ፡ ፴፯ ፡ ፴፰ ፡ ፴፱ ፡ ፵ ፡ ፵፩ ፡ ፵፪ ፡ ፵፫ ፡ ፵፬ ፡ ፵፭ ፡ ፵፮ ፡ ፵፯ ፡ ፵፰ ፡ ፵፱ ፡ ፶ ፡ ፶፩ ፡ ፶፪ ፡ ፶፫ ፡ ፶፬ ፡ ፶፭ ፡ ፶፮ ፡ ፶፯ ፡ ፶፰ ፡ ፶፱ ፡ ፷ ፡ ፷፩ ፡ ፷፪ ፡ ፷፫ ፡ ፷፬ ፡ ፷፭ ፡ ፷፮ ፡ ፷፯ ፡ ፷፰ ፡ ፷፱ ፡ ፸ ፡ ፸፩ ፡ ፸፪ ፡ ፸፫ ፡ ፸፬ ፡ ፸፭ ፡ ፸፮ ፡ ፸፯ ፡ ፸፰ ፡ ፸፱ ፡ ፹ ፡ ፹፩ ፡ ፹፪ ፡ ፹፫ ፡ ፹፬ ፡ ፹፭ ፡ ፹፮ ፡ ፹፯ ፡ ፹፰ ፡ ፹፱ ፡ ፺ ፡ ፺፩ ፡ ፺፪ ፡ ፺፫ ፡ ፺፬ ፡ ፺፭ ፡ ፺፮ ፡ ፺፯ ፡ ፺፰ ፡ ፺፱ ፡ ፻ ፡ ፻፩ ፡ ፻፪ ፡ ፻፫ ፡ ፻፬ ፡ ፻፭ ፡ ፻፮ ፡ ፻፯ ፡ ፻፰ ፡ ፻፱ ፡ ፻፲ ፡ ፻፲፩ ፡ ፻፲፪ ፡ ፻፲፫ ፡ ፻፲፬ ፡ ፻፲፭ ፡ ፻፲፮ ፡ ፻፲፯ ፡ ፻፲፰ ፡ ፻፲፱ ፡ ፻፳ ፡ ፻፳፩ ፡ ፻፳፪ ፡ ፻፳፫ ፡ ፻፳፬ ፡ ፻፳፭ ፡ ፻፳፮ ፡ ፻፳፯ ፡ ፻፳፰ ፡ ፻፳፱ ፡ ፻፴ ፡ ፻፴፩ ፡ ፻፴፪ ፡ ፻፴፫ ፡ ፻፴፬ ፡ ፻፴፭ ፡ ፻፴፮ ፡ ፻፴፯ ፡ ፻፴፰ ፡ ፻፴፱ ፡ ፻፵ ፡ ፻፵፩ ፡ ፻፵፪ ፡ ፻፵፫ ፡ ፻፵፬ ፡ ፻፵፭ ፡ ፻፵፮ ፡ ፻፵፯ ፡ ፻፵፰ ፡ ፻፵፱ ፡ ፻፶ ፡ ፻፶፩ ፡ ፻፶፪ ፡ ፻፶፫ ፡ ፻፶፬ ፡ ፻፶፭ ፡ ፻፶፮ ፡ ፻፶፯ ፡ ፻፶፰ ፡ ፻፶፱ ፡ ፻፷ ፡ ፻፷፩ ፡ ፻፷፪ ፡ ፻፷፫ ፡ ፻፷፬ ፡ ፻፷፭ ፡ ፻፷፮ ፡ ፻፷፯ ፡ ፻፷፰ ፡ ፻፷፱ ፡ ፻፸ ፡ ፻፸፩ ፡ ፻፸፪ ፡ ፻፸፫ ፡ ፻፸፬ ፡ ፻፸፭ ፡ ፻፸፮ ፡ ፻፸፯ ፡ ፻፸፰ ፡ ፻፸፱ ፡ ፻፹ ፡ ፻፹፩ ፡ ፻፹፪ ፡ ፻፹፫ ፡ ፻፹፬ ፡ ፻፹፭ ፡ ፻፹፮ ፡ ፻፹፯ ፡ ፻፹፰ ፡ ፻፹፱ ፡ ፻፺ ፡ ፻፺፩ ፡ ፻፺፪ ፡ ፻፺፫ ፡ ፻፺፬ ፡ ፻፺፭ ፡ ፻፺፮ ፡ ፻፺፯ ፡ ፻፺፰ ፡ ፻፺፱ ፡ ፪፻ ፡ ፪፻፩ ፡ ፪፻፪ ፡ ፪፻፫ ፡ ፪፻፬ ፡ ፪፻፭ ፡ ፪፻፮ ፡ ፪፻፯ ፡ ፪፻፰ ፡ ፪፻፱ ፡ ፪፻፲ ፡ ፪፻፲፩ ፡ ፪፻፲፪ ፡ ፪፻፲፫ ፡ ፪፻፲፬ ፡ ፪፻፲፭ ፡ ፪፻፲፮ ፡ ፪፻፲፯ ፡ ፪፻፲፰ ፡ ፪፻፲፱ ፡ ፪፻፳ ፡ ፪፻፳፩ ፡ ፪፻፳፪ ፡ ፪፻፳፫ ፡ ፪፻፳፬ ፡ ፪፻፳፭ ፡ ፪፻፳፮ ፡ ፪፻፳፯ ፡ ፪፻፳፰ ፡ ፪፻፳፱ ፡ ፪፻፴ ፡ ፪፻፴፩ ፡ ፪፻፴፪ ፡ ፪፻፴፫ ፡ ፪፻፴፬ ፡ ፪፻፴፭ ፡ ፪፻፴፮ ፡ ፪፻፴፯ ፡ ፪፻፴፰ ፡ ፪፻፴፱ ፡ ፪፻፵ ፡ ፪፻፵፩ ፡ ፪፻፵፪ ፡ ፪፻፵፫ ፡ ፪፻፵፬ ፡ ፪፻፵፭ ፡ ፪፻፵፮ ፡ ፪፻፵፯ ፡ ፪፻፵፰ ፡ ፪፻፵፱ ፡ ፪፻፶ ፡ ፪፻፶፩ ፡ ፪፻፶፪ ፡ ፪፻፶፫ ፡ ፪፻፶፬ ፡ ፪፻፶፭ ፡ ፪፻፶፮ ፡ ፪፻፶፯ ፡ ፪፻፶፰ ፡ ፪፻፶፱ ፡ ፪፻፷ ፡ ፪፻፷፩ ፡ ፪፻፷፪ ፡ ፪፻፷፫ ፡ ፪፻፷፬ ፡ ፪፻፷፭ ፡ ፪፻፷፮ ፡ ፪፻፷፯ ፡ ፪፻፷፰ ፡ ፪፻፷፱ ፡ ፪፻፸ ፡ ፪፻፸፩ ፡ ፪፻፸፪ ፡ ፪፻፸፫ ፡ ፪፻፸፬ ፡ ፪፻፸፭ ፡ ፪፻፸፮ ፡ ፪፻፸፯ ፡ ፪፻፸፰ ፡ ፪፻፸፱ ፡ ፪፻፹ ፡ ፪፻፹፩ ፡ ፪፻፹፪ ፡ ፪፻፹፫ ፡ ፪፻፹፬ ፡ ፪፻፹፭ ፡ ፪፻፹፮ ፡ ፪፻፹፯ ፡ ፪፻፹፰ ፡ ፪፻፹፱ ፡ ፪፻፺ ፡ ፪፻፺፩ ፡ ፪፻፺፪ ፡ ፪፻፺፫ ፡ ፪፻፺፬ ፡ ፪፻፺፭ ፡ ፪፻፺፮ ፡ ፪፻፺፯ ፡ ፪፻፺፰ ፡ ፪፻፺፱ ፡ ፫፻ ፡ ፫፻፩ ፡ ፫፻፪ ፡ ፫፻፫ ፡ ፫፻፬ ፡ ፫፻፭ ፡ ፫፻፮ ፡ ፫፻፯ ፡ ፫፻፰ ፡ ፫፻፱ ፡ ፫፻፲ ፡ ፫፻፲፩ ፡ ፫፻፲፪ ፡ ፫፻፲፫ ፡ ፫፻፲፬ ፡ ፫፻፲፭ ፡ ፫፻፲፮ ፡ ፫፻፲፯ ፡ ፫፻፲፰ ፡ ፫፻፲፱ ፡ ፫፻፳ ፡ ፫፻፳፩ ፡ ፫፻፳፪ ፡ ፫፻፳፫ ፡ ፫፻፳፬ ፡ ፫፻፳፭ ፡ ፫፻፳፮ ፡ ፫፻፳፯ ፡ ፫፻፳፰ ፡ ፫፻፳፱ ፡ ፫፻፴ ፡ ፫፻፴፩ ፡ ፫፻፴፪ ፡ ፫፻፴፫ ፡ ፫፻፴፬ ፡ ፫፻፴፭ ፡ ፫፻፴፮ ፡ ፫፻፴፯ ፡ ፫፻፴፰ ፡ ፫፻፴፱ ፡ ፫፻፵ ፡ ፫፻፵፩ ፡ ፫፻፵፪ ፡ ፫፻፵፫ ፡ ፫፻፵፬ ፡ ፫፻፵፭ ፡ ፫፻፵፮ ፡ ፫፻፵፯ ፡ ፫፻፵፰ ፡ ፫፻፵፱ ፡ ፫፻፶ ፡ ፫፻፶፩ ፡ ፫፻፶፪ ፡ ፫፻፶፫ ፡ ፫፻፶፬ ፡ ፫፻፶፭ ፡ ፫፻፶፮ ፡ ፫፻፶፯ ፡ ፫፻፶፰ ፡ ፫፻፶፱ ፡ ፫፻፷ ፡ ፫፻፷፩ ፡ ፫፻፷፪ ፡ ፫፻፷፫ ፡ ፫፻፷፬ ፡ ፫፻፷፭ ፡ ፫፻፷፮ ፡ ፫፻፷፯ ፡ ፫፻፷፰ ፡ ፫፻፷፱ ፡ ፫፻፸ ፡ ፫፻፸፩ ፡ ፫፻፸፪ ፡ ፫፻፸፫ ፡ ፫፻፸፬ ፡ ፫፻፸፭ ፡ ፫፻፸፮ ፡ ፫፻፸፯ ፡ ፫፻፸፰ ፡ ፫፻፸፱ ፡ ፫፻፹ ፡ ፫፻፹፩ ፡ ፫፻፹፪ ፡ ፫፻፹፫ ፡ ፫፻፹፬ ፡ ፫፻፹፭ ፡ ፫፻፹፮ ፡ ፫፻፹፯ ፡ ፫፻፹፰ ፡ ፫፻፹፱ ፡ ፫፻፺ ፡ ፫፻፺፩ ፡ ፫፻፺፪ ፡ ፫፻፺፫ ፡ ፫፻፺፬ ፡ ፫፻፺፭ ፡ ፫፻፺፮ ፡ ፫፻፺፯ ፡ ፫፻፺፰ ፡ ፫፻፺፱ ፡ ፬፻ ፡ ፬፻፩ ፡ ፬፻፪ ፡ ፬፻፫ ፡ ፬፻፬ ፡ ፬፻፭ ፡ ፬፻፮ ፡ ፬፻፯ ፡ ፬፻፰ ፡ ፬፻፱ ፡ ፬፻፲ ፡ ፬፻፲፩ ፡ ፬፻፲፪ ፡ ፬፻፲፫ ፡ ፬፻፲፬ ፡ ፬፻፲፭ ፡ ፬፻፲፮ ፡ ፬፻፲፯ ፡ ፬፻፲፰ ፡ ፬፻፲፱ ፡ ፬፻፳ ፡ ፬፻፳፩ ፡ ፬፻፳፪ ፡ ፬፻፳፫ ፡ ፬፻፳፬ ፡ ፬፻፳፭ ፡ ፬፻፳፮ ፡ ፬፻፳፯ ፡ ፬፻፳፰ ፡ ፬፻፳፱ ፡ ፬፻፴ ፡ ፬፻፴፩ ፡ ፬፻፴፪ ፡ ፬፻፴፫ ፡ ፬፻፴፬ ፡ ፬፻፴፭ ፡ ፬፻፴፮ ፡ ፬፻፴፯ ፡ ፬፻፴፰ ፡ ፬፻፴፱ ፡ ፬፻፵ ፡ ፬፻፵፩ ፡ ፬፻፵፪ ፡ ፬፻፵፫ ፡ ፬፻፵፬ ፡ ፬፻፵፭ ፡ ፬፻፵፮ ፡ ፬፻፵፯ ፡ ፬፻፵፰ ፡ ፬፻፵፱ ፡ ፬፻፶ ፡ ፬፻፶፩ ፡ ፬፻፶፪ ፡ ፬፻፶፫ ፡ ፬፻፶፬ ፡ ፬፻፶፭ ፡ ፬፻፶፮ ፡ ፬፻፶፯ ፡ ፬፻፶፰ ፡ ፬፻፶፱ ፡ ፬፻፷ ፡ ፬፻፷፩ ፡ ፬፻፷፪ ፡ ፬፻፷፫ ፡ ፬፻፷፬ ፡ ፬፻፷፭ ፡ ፬፻፷፮ ፡ ፬፻፷፯ ፡ ፬፻፷፰ ፡ ፬፻፷፱ ፡ ፬፻፸ ፡ ፬፻፸፩ ፡ ፬፻፸፪ ፡ ፬፻፸፫ ፡ ፬፻፸፬ ፡ ፬፻፸፭ ፡ ፬፻፸፮ ፡ ፬፻፸፯ ፡ ፬፻፸፰ ፡ ፬፻፸፱ ፡ ፬፻፹ ፡ ፬፻፹፩ ፡ ፬፻፹፪ ፡ ፬፻፹፫ ፡ ፬፻፹፬ ፡ ፬፻፹፭ ፡ ፬፻፹፮ ፡ ፬፻፹፯ ፡ ፬፻፹፰ ፡ ፬፻፹፱ ፡ ፬፻፺ ፡ ፬፻፺፩ ፡ ፬፻፺፪ ፡ ፬፻፺፫ ፡ ፬፻፺፬ ፡ ፬፻፺፭ ፡ ፬፻፺፮ ፡ ፬፻፺፯ ፡ ፬፻፺፰ ፡ ፬፻፺፱ ፡ ፭፻ ፡ ፭፻፩ ፡ ፭፻፪ ፡ ፭፻፫ ፡ ፭፻፬ ፡ ፭፻፭ ፡ ፭፻፮ ፡ ፭፻፯ ፡ ፭፻፰ ፡ ፭፻፱ ፡ ፭፻፲ ፡ ፭፻፲፩ ፡ ፭፻፲፪ ፡ ፭፻፲፫ ፡ ፭፻፲፬ ፡ ፭፻፲፭ ፡ ፭፻፲፮ ፡ ፭፻፲፯ ፡ ፭፻፲፰ ፡ ፭፻፲፱ ፡ ፭፻፳ ፡ ፭፻፳፩ ፡ ፭፻፳፪ ፡ ፭፻፳፫ ፡ ፭፻፳፬ ፡ ፭፻፳፭ ፡ ፭፻፳፮ ፡ ፭፻፳፯ ፡ ፭፻፳፰ ፡ ፭፻፳፱ ፡ ፭፻፴ ፡ ፭፻፴፩ ፡ ፭፻፴፪ ፡ ፭፻፴፫ ፡ ፭፻፴፬ ፡ ፭፻፴፭ ፡ ፭፻፴፮ ፡ ፭፻፴፯ ፡ ፭፻፴፰ ፡ ፭፻፴፱ ፡ ፭፻፵ ፡ ፭፻፵፩ ፡ ፭፻፵፪ ፡ ፭፻፵፫ ፡ ፭፻፵፬ ፡ ፭፻፵፭ ፡ ፭፻፵፮ ፡ ፭፻፵፯ ፡ ፭፻፵፰ ፡ ፭፻፵፱ ፡ ፭፻፶ ፡ ፭፻፶፩ ፡ ፭፻፶፪ ፡ ፭፻፶፫ ፡ ፭፻፶፬ ፡ ፭፻፶፭ ፡ ፭፻፶፮ ፡ ፭፻፶፯ ፡ ፭፻፶፰ ፡ ፭፻፶፱ ፡ ፭፻፷ ፡ ፭፻፷፩ ፡ ፭፻፷፪ ፡ ፭፻፷፫ ፡ ፭፻፷፬ ፡ ፭፻፷፭ ፡ ፭፻፷፮ ፡ ፭፻፷፯ ፡ ፭፻፷፰ ፡ ፭፻፷፱ ፡ ፭፻፸ ፡ ፭፻፸፩ ፡ ፭፻፸፪ ፡ ፭፻፸፫ ፡ ፭፻፸፬ ፡ ፭፻፸፭ ፡ ፭፻፸፮ ፡ ፭፻፸፯ ፡ ፭፻፸፰ ፡ ፭፻፸፱ ፡ ፭፻፹ ፡ ፭፻፹፩ ፡ ፭፻፹፪ ፡ ፭፻፹፫ ፡ ፭፻፹፬ ፡ ፭፻፹፭ ፡ ፭፻፹፮ ፡ ፭፻፹፯ ፡ ፭፻፹፰ ፡ ፭፻፹፱ ፡ ፭፻፺ ፡ ፭፻፺፩ ፡ ፭፻፺፪ ፡ ፭፻፺፫ ፡ ፭፻፺፬ ፡ ፭፻፺፭ ፡ ፭፻፺፮ ፡ ፭፻፺፯ ፡ ፭፻፺፰ ፡ ፭፻፺፱ ፡ ፮፻ ፡ ፮፻፩ ፡ ፮፻፪ ፡ ፮፻፫ ፡ ፮፻፬ ፡ ፮፻፭ ፡ ፮፻፮ ፡ ፮፻፯ ፡ ፮፻፰ ፡ ፮፻፱ ፡ ፮፻፲ ፡ ፮፻፲፩ ፡ ፮፻፲፪ ፡ ፮፻፲፫ ፡ ፮፻፲፬ ፡ ፮፻፲፭ ፡ ፮፻፲፮ ፡ ፮፻፲፯ ፡ ፮፻፲፰ ፡ ፮፻፲፱ ፡ ፮፻፳ ፡ ፮፻፳፩ ፡ ፮፻፳፪ ፡ ፮፻፳፫ ፡ ፮፻፳፬ ፡ ፮፻፳፭ ፡ ፮፻፳፮ ፡ ፮፻፳፯ ፡ ፮፻፳፰ ፡ ፮፻፳፱ ፡ ፮፻፴ ፡ ፮፻፴፩ ፡ ፮፻፴፪ ፡ ፮፻፴፫ ፡ ፮፻፴፬ ፡ ፮፻፴፭ ፡ ፮፻፴፮ ፡ ፮፻፴፯ ፡ ፮፻፴፰ ፡ ፮፻፴፱ ፡ ፮፻፵ ፡ ፮፻፵፩ ፡ ፮፻፵፪ ፡ ፮፻፵፫ ፡ ፮፻፵፬ ፡ ፮፻፵፭ ፡ ፮፻፵፮ ፡ ፮፻፵፯ ፡ ፮፻፵፰ ፡ ፮፻፵፱ ፡ ፮፻፶ ፡ ፮፻፶፩ ፡ ፮፻፶፪ ፡ ፮፻፶፫ ፡ ፮፻፶፬ ፡ ፮፻፶፭ ፡ ፮፻፶፮ ፡ ፮፻፶፯ ፡ ፮፻፶፰ ፡ ፮፻፶፱ ፡ ፮፻፷ ፡ ፮፻፷፩ ፡ ፮፻፷፪ ፡ ፮፻፷፫ ፡ ፮፻፷፬ ፡ ፮፻፷፭ ፡ ፮፻፷፮ ፡ ፮፻፷፯ ፡ ፮፻፷፰ ፡ ፮፻፷፱ ፡ ፮፻፸ ፡ ፮፻፸፩ ፡ ፮፻፸፪ ፡ ፮፻፸፫ ፡ ፮፻፸፬ ፡ ፮፻፸፭ ፡ ፮፻፸፮ ፡ ፮፻፸፯ ፡ ፮፻፸፰ ፡ ፮፻፸፱ ፡ ፮፻፹ ፡ ፮፻፹፩ ፡ ፮፻፹፪ ፡ ፮፻፹፫ ፡ ፮፻፹፬ ፡ ፮፻፹፭ ፡ ፮፻፹፮ ፡ ፮፻፹፯ ፡ ፮፻፹፰ ፡ ፮፻፹፱ ፡ ፮፻፺ ፡ ፮፻፺፩ ፡ ፮፻፺፪ ፡ ፮፻፺፫ ፡ ፮፻፺፬ ፡ ፮፻፺፭ ፡ ፮፻፺፮ ፡ ፮፻፺፯ ፡ ፮፻፺፰ ፡ ፮፻፺፱ ፡ ፯፻ ፡ ፯፻፩ ፡ ፯፻፪ ፡ ፯፻፫ ፡ ፯፻፬ ፡ ፯፻፭ ፡ ፯፻፮ ፡ ፯፻፯ ፡ ፯፻፰ ፡ ፯፻፱ ፡ ፯፻፲ ፡ ፯፻፲፩ ፡ ፯፻፲፪ ፡ ፯፻፲፫ ፡ ፯፻፲፬ ፡ ፯፻፲፭ ፡ ፯፻፲፮ ፡ ፯፻፲፯ ፡ ፯፻፲፰ ፡ ፯፻፲፱ ፡ ፯፻፳ ፡ ፯፻፳፩ ፡ ፯፻፳፪ ፡ ፯፻፳፫ ፡ ፯፻፳፬ ፡ ፯፻፳፭ ፡ ፯፻፳፮ ፡ ፯፻፳፯ ፡ ፯፻፳፰ ፡ ፯፻፳፱ ፡ ፯፻፴ ፡ ፯፻፴፩ ፡ ፯፻፴፪ ፡ ፯፻፴፫ ፡ ፯፻፴፬ ፡ ፯፻፴፭ ፡ ፯፻፴፮ ፡ ፯፻፴፯ ፡ ፯፻፴፰ ፡ ፯፻፴፱ ፡ ፯፻፵ ፡ ፯፻፵፩ ፡ ፯፻፵፪ ፡ ፯፻፵፫ ፡ ፯፻፵፬ ፡ ፯፻፵፭ ፡ ፯፻፵፮ ፡ ፯፻፵፯ ፡ ፯፻፵፰ ፡ ፯፻፵፱ ፡ ፯፻፶ ፡ ፯፻፶፩ ፡ ፯፻፶፪ ፡ ፯፻፶፫ ፡ ፯፻፶፬ ፡ ፯፻፶፭ ፡ ፯፻፶፮ ፡ ፯፻፶፯ ፡ ፯፻፶፰ ፡ ፯፻፶፱ ፡ ፯፻፷ ፡ ፯፻፷፩ ፡ ፯፻፷፪ ፡ ፯፻፷፫ ፡ ፯፻፷፬ ፡ ፯፻፷፭ ፡ ፯፻፷፮ ፡ ፯፻፷፯ ፡ ፯፻፷፰ ፡ ፯፻፷፱ ፡ ፯፻፸ ፡ ፯፻፸፩ ፡ ፯፻፸፪ ፡ ፯፻፸፫ ፡ ፯፻፸፬ ፡ ፯፻፸፭ ፡ ፯፻፸፮ ፡ ፯፻፸፯ ፡ ፯፻፸፰ ፡ ፯፻፸፱ ፡ ፯፻፹ ፡ ፯፻፹፩ ፡ ፯፻፹፪ ፡ ፯፻፹፫ ፡ ፯፻፹፬ ፡ ፯፻፹፭ ፡ ፯፻፹፮ ፡ ፯፻፹፯ ፡ ፯፻፹፰ ፡ ፯፻፹፱ ፡ ፯፻፺ ፡ ፯፻፺፩ ፡ ፯፻፺፪ ፡ ፯፻፺፫ ፡ ፯፻፺፬ ፡ ፯፻፺፭ ፡ ፯፻፺፮ ፡ ፯፻፺፯ ፡ ፯፻፺፰ ፡ ፯፻፺፱ ፡ ፰፻ ፡ ፰፻፩ ፡ ፰፻፪ ፡ ፰፻፫ ፡ ፰፻፬ ፡ ፰፻፭ ፡ ፰፻፮ ፡ ፰፻፯ ፡ ፰፻፰ ፡ ፰፻፱ ፡ ፰፻፲ ፡ ፰፻፲፩ ፡ ፰፻፲፪ ፡ ፰፻፲፫ ፡ ፰፻፲፬ ፡ ፰፻፲፭ ፡ ፰፻፲፮ ፡ ፰፻፲፯ ፡ ፰፻፲፰ ፡ ፰፻፲፱ ፡ ፰፻፳ ፡ ፰፻፳፩ ፡ ፰፻፳፪ ፡ ፰፻፳፫ ፡ ፰፻፳፬ ፡ ፰፻፳፭ ፡ ፰፻፳፮ ፡ ፰፻፳፯ ፡ ፰፻፳፰ ፡ ፰፻፳፱ ፡ ፰፻፴ ፡ ፰፻፴፩ ፡ ፰፻፴፪ ፡ ፰፻፴፫ ፡ ፰፻፴፬ ፡ ፰፻፴፭ ፡ ፰፻፴፮ ፡ ፰፻፴፯ ፡ ፰፻፴፰ ፡ ፰፻፴፱ ፡ ፰፻፵ ፡ ፰፻፵፩ ፡ ፰፻፵፪ ፡ ፰፻፵፫ ፡ ፰፻፵፬ ፡ ፰፻፵፭ ፡ ፰፻፵፮ ፡ ፰፻፵፯ ፡ ፰፻፵፰ ፡ ፰፻፵፱ ፡ ፰፻፶ ፡ ፰፻፶፩ ፡ ፰፻፶፪ ፡ ፰፻፶፫ ፡ ፰፻፶፬ ፡ ፰፻፶፭ ፡ ፰፻፶፮ ፡ ፰፻፶፯ ፡ ፰፻፶፰ ፡ ፰፻፶፱ ፡ ፰፻፷ ፡ ፰፻፷፩ ፡ ፰፻፷፪ ፡ ፰፻፷፫ ፡ ፰፻፷፬ ፡ ፰፻፷፭ ፡ ፰፻፷፮ ፡ ፰፻፷፯ ፡ ፰፻፷፰ ፡ ፰፻፷፱ ፡ ፰፻፸ ፡ ፰፻፸፩ ፡ ፰፻፸፪ ፡ ፰፻፸፫ ፡ ፰፻፸፬ ፡ ፰፻፸፭ ፡ ፰፻፸፮ ፡ ፰፻፸፯ ፡ ፰፻፸፰ ፡ ፰፻፸፱ ፡ ፰፻፹ ፡ ፰፻፹፩ ፡ ፰፻፹፪ ፡ ፰፻፹፫ ፡ ፰፻፹፬ ፡ ፰፻፹፭ ፡ ፰፻፹፮ ፡ ፰፻፹፯ ፡ ፰፻፹፰ ፡ ፰፻፹፱ ፡ ፰፻፺ ፡ ፰፻፺፩ ፡ ፰፻፺፪ ፡ ፰፻፺፫ ፡ ፰፻፺፬ ፡ ፰፻፺፭ ፡ ፰፻፺፮ ፡ ፰፻፺፯ ፡ ፰፻፺፰ ፡ ፰፻፺፱ ፡ ፱፻ ፡ ፱፻፩ ፡ ፱፻፪ ፡ ፱፻፫ ፡ ፱፻፬ ፡ ፱፻፭ ፡ ፱፻፮ ፡ ፱፻፯ ፡ ፱፻፰ ፡ ፱፻፱ ፡ ፱፻፲ ፡ ፱፻፲፩ ፡ ፱፻፲፪ ፡ ፱፻፲፫ ፡ ፱፻፲፬ ፡ ፱፻፲፭ ፡ ፱፻፲፮ ፡ ፱፻፲፯ ፡ ፱፻፲፰ ፡ ፱፻፲፱ ፡ ፱፻፳ ፡ ፱፻፳፩ ፡ ፱፻፳፪ ፡ ፱፻፳፫ ፡ ፱፻፳፬ ፡ ፱፻፳፭ ፡ ፱፻፳፮ ፡ ፱፻፳፯ ፡ ፱፻፳፰ ፡ ፱፻፳፱ ፡ ፱፻፴ ፡ ፱፻፴፩ ፡ ፱፻፴፪ ፡ ፱፻፴፫ ፡ ፱፻፴፬ ፡ ፱፻፴፭ ፡ ፱፻፴፮ ፡ ፱፻፴፯ ፡ ፱፻፴፰ ፡ ፱፻፴፱ ፡ ፱፻፵ ፡ ፱፻፵፩ ፡ ፱፻፵፪ ፡ ፱፻፵፫ ፡ ፱፻፵፬ ፡ ፱፻፵፭ ፡ ፱፻፵፮ ፡ ፱፻፵፯ ፡ ፱፻፵፰ ፡ ፱፻፵፱ ፡ ፱፻፶ ፡ ፱፻፶፩ ፡ ፱፻፶፪ ፡ ፱፻፶፫ ፡ ፱፻፶፬ ፡ ፱፻፶፭ ፡ ፱፻፶፮ ፡ ፱፻፶፯ ፡ ፱፻፶፰ ፡ ፱፻፶፱ ፡ ፱፻፷ ፡ ፱፻፷፩ ፡ ፱፻፷፪ ፡ ፱፻፷፫ ፡ ፱፻፷፬ ፡ ፱፻፷፭ ፡ ፱፻፷፮ ፡ ፱፻፷፯ ፡ ፱፻፷፰ ፡ ፱፻፷፱ ፡ ፱፻፸ ፡ ፱፻፸፩ ፡ ፱፻፸፪ ፡ ፱፻፸፫ ፡ ፱፻፸፬ ፡ ፱፻፸፭ ፡ ፱፻፸፮ ፡ ፱፻፸፯ ፡ ፱፻፸፰ ፡ ፱፻፸፱ ፡ ፱፻፹ ፡ ፱፻፹፩ ፡ ፱፻፹፪ ፡ ፱፻፹፫ ፡ ፱፻፹፬ ፡ ፱፻፹፭ ፡ ፱፻፹፮ ፡ ፱፻፹፯ ፡ ፱፻፹፰ ፡ ፱፻፹፱ ፡ ፱፻፺ ፡ ፱፻፺፩ ፡ ፱፻፺፪ ፡ ፱፻፺፫ ፡ ፱፻፺፬ ፡ ፱፻፺፭ ፡ ፱፻፺፮ ፡ ፱፻፺፯ ፡ ፱፻፺፰ ፡ ፱፻፺፱ ፡ ፲፻ ፡ ፲፻፩ ፡ ፲፻፪ ፡ ፲፻፫ ፡ ፲፻፬ ፡ ፲፻፭ ፡ ፲፻፮ ፡ ፲፻፯ ፡ ፲፻፰ ፡ ፲፻፱ ፡ ፲፻፲ ፡ ፲፻፲፩ ፡ ፲፻፲፪ ፡ ፲፻፲፫ ፡ ፲፻፲፬ ፡ ፲፻፲፭ ፡ ፲፻፲፮ ፡ ፲፻፲፯ ፡ ፲፻፲፰ ፡ ፲፻፲፱ ፡ ፲፻፳ ፡ ፲፻፳፩ ፡ ፲፻፳፪ ፡ ፲፻፳፫ ፡ ፲፻፳፬ ፡ ፲፻፳፭ ፡ ፲፻፳፮ ፡ ፲፻፳፯ ፡ ፲፻፳፰ ፡ ፲፻፳፱ ፡ ፲፻፴ ፡ ፲፻፴፩ ፡ ፲፻፴፪ ፡ ፲፻፴፫ ፡ ፲፻፴፬ ፡ ፲፻፴፭ ፡ ፲፻፴፮ ፡ ፲፻፴፯ ፡ ፲፻፴፰ ፡ ፲፻፴፱ ፡ ፲፻፵ ፡ ፲፻፵፩ ፡ ፲፻፵፪ ፡ ፲፻፵፫ ፡ ፲፻፵፬ ፡ ፲፻፵፭ ፡ ፲፻፵፮ ፡ ፲፻፵፯ ፡ ፲፻፵፰ ፡ ፲፻፵፱ ፡ ፲፻፶ ፡ ፲፻፶፩ ፡ ፲፻፶፪ ፡ ፲፻፶፫ ፡ ፲፻፶፬ ፡ ፲፻፶፭ ፡ ፲፻፶፮ ፡ ፲፻፶፯ ፡ ፲፻፶፰ ፡ ፲፻፶፱ ፡ ፲፻፷ ፡ ፲፻፷፩ ፡ ፲፻፷፪ ፡ ፲፻፷፫ ፡ ፲፻፷፬ ፡ ፲፻፷፭ ፡ ፲፻፷፮ ፡ ፲፻፷፯ ፡ ፲፻፷፰ ፡ ፲፻፷፱ ፡ ፲፻፸ ፡ ፲፻፸፩ ፡ ፲፻፸፪ ፡ ፲፻፸፫ ፡ ፲፻፸፬ ፡ ፲፻፸፭ ፡ ፲፻፸፮ ፡ ፲፻፸፯ ፡ ፲፻፸፰ ፡ ፲፻፸፱ ፡ ፲፻፹ ፡ ፲፻፹፩ ፡ ፲፻፹፪ ፡ ፲፻፹፫ ፡ ፲፻፹፬ ፡ ፲፻፹፭ ፡ ፲፻፹፮ ፡ ፲፻፹፯ ፡ ፲፻፹፰ ፡ ፲፻፹፱ ፡ ፲፻፺ ፡ ፲፻፺፩ ፡ ፲፻፺፪ ፡ ፲፻፺፫ ፡ ፲፻፺፬ ፡ ፲፻፺፭ ፡ ፲፻፺፮ ፡ ፲፻፺፯ ፡ ፲፻፺፰ ፡ ፲፻፺፱ ፡ ፲፩፻ ፡ ፲፩፻፩ ፡ ፲፩፻፪ ፡ ፲፩፻፫ ፡ ፲፩፻፬ ፡ ፲፩፻፭ ፡ ፲፩፻፮ ፡ ፲፩፻፯ ፡ ፲፩፻፰ ፡ ፲፩፻፱ ፡ ፲፩፻፲ ፡ ፲፩፻፲፩ ፡ ፲፩፻፲፪ ፡ ፲፩፻፲፫ ፡ ፲፩፻፲፬ ፡ ፲፩፻፲፭ ፡ ፲፩፻፲፮ ፡ ፲፩፻፲፯ ፡ ፲፩፻፲፰ ፡ ፲፩፻፲፱ ፡ ፲፩፻፳ ፡ ፲፩፻፳፩ ፡ ፲፩፻፳፪ ፡ ፲፩፻፳፫ ፡ ፲፩፻፳፬ ፡ ፲፩፻፳፭ ፡ ፲፩፻፳፮ ፡ ፲፩፻፳፯ ፡ ፲፩፻፳፰ ፡ ፲፩፻፳፱ ፡ ፲፩፻፴ ፡ ፲፩፻፴፩ ፡ ፲፩፻፴፪ ፡ ፲፩፻፴፫ ፡ ፲፩፻፴፬ ፡ ፲፩፻፴፭ ፡ ፲፩፻፴፮ ፡ ፲፩፻፴፯ ፡ ፲፩፻፴፰ ፡ ፲፩፻፴፱ ፡ ፲፩፻፵ ፡ ፲፩፻፵፩ ፡ ፲፩፻፵፪ ፡ ፲፩፻፵፫ ፡ ፲፩፻፵፬ ፡ ፲፩፻፵፭ ፡ ፲፩፻፵፮ ፡ ፲፩፻፵፯ ፡ ፲፩፻፵፰ ፡ ፲፩፻፵፱ ፡ ፲፩፻፶ ፡ ፲፩፻፶፩ ፡ ፲፩፻፶፪ ፡ ፲፩፻፶፫ ፡ ፲፩፻፶፬ ፡ ፲፩፻፶፭ ፡ ፲፩፻፶፮ ፡ ፲፩፻፶፯ ፡ ፲፩፻፶፰ ፡ ፲፩፻፶፱ ፡ ፲፩፻፷ ፡ ፲፩፻፷፩ ፡ ፲፩፻፷፪ ፡ ፲፩፻፷፫ ፡ ፲፩፻፷፬ ፡ ፲፩፻፷፭ ፡ ፲፩፻፷፮ ፡ ፲፩፻፷፯ ፡ ፲፩፻፷፰ ፡ ፲፩፻፷፱ ፡ ፲፩፻፸ ፡ ፲፩፻፸፩ ፡ ፲፩፻፸፪ ፡ ፲፩፻፸፫ ፡ ፲፩፻፸፬ ፡ ፲፩፻፸፭ ፡ ፲፩፻፸፮ ፡ ፲፩፻፸፯ ፡ ፲፩፻፸፰ ፡ ፲፩፻፸፱ ፡ ፲፩፻፹ ፡ ፲፩፻፹፩ ፡ ፲፩፻፹፪ ፡ ፲፩፻፹፫ ፡ ፲፩፻፹፬ ፡ ፲፩፻፹፭ ፡ ፲፩፻፹፮ ፡ ፲፩፻፹፯ ፡ ፲፩፻፹፰ ፡ ፲፩፻፹፱ ፡ ፲፩፻፺ ፡ ፲፩፻፺፩ ፡ ፲፩፻፺፪ ፡ ፲፩፻፺፫ ፡ ፲፩፻፺፬ ፡ ፲፩፻፺፭ ፡ ፲፩፻፺፮ ፡ ፲፩፻፺፯ ፡ ፲፩፻፺፰ ፡ ፲፩፻፺፱ ፡ ፲፪፻ ፡ ፲፪፻፩ ፡ ፲፪፻፪ ፡ ፲፪፻፫ ፡ ፲፪፻፬ ፡ ፲፪፻፭ ፡ ፲፪፻፮ ፡ ፲፪፻፯ ፡ ፲፪፻፰ ፡ ፲፪፻፱ ፡ ፲፪፻፲ ፡ ፲፪፻፲፩

፲፱፡ ሠዊያውም ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ረጨው ፡ የበ
ሬውንና ፡ የአውራውንም ፡ በግ ፡ ስብ ÷ ላቱንም ÷
የሆድ ፡ ዕቃውንም ፡ የሚሸፍነውን ፡ ስብ ÷ ኵላሊ
ቶቹንም ÷ የጕበቱንም ፡ መረብ ፡ አመጡለት ።
፳፡ ስቡንም ፡ በፍርምባዎቹ ፡ ላይ ፡ አደረጉ ÷ ስቡ
፳፩፡ ንም ፡ በመሥዊያው ፡ ላይ ፡ አቃጠለ ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ አሮን ፡ ፍርም
ባዎቹንና ፡ ቀኝ ፡ ወርቹን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ለመወዝወዝ ፡ ቍርባን ፡ ወዘወዘው ።
፳፪፡ አሮንም ፡ እጆቹን ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ዘረጋ ፡
ባረካቸውም ፡ የኃጢአቱን ፡ የሚቃጠለውንም ፡
የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ከሠዋ ፡ በኋላ ፡
፳፫፡ ወረደ ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡
ድንኳን ፡ ገቡ ፡ ወጡም ÷ ሕዝቡንም ፡ ባረኩ ፤
የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተገ
፳፬፡ ለጠ ። እሳትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ÷
በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ስቡንም ፡ በላ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አይ
ተው ፡ እልል ፡ አሉ ÷ በግምባራቸውም ፡ ወደቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ናዳብና ፡ አብዩድ ፡ በየ
ራሳቸው ፡ ጥናውን ፡ ወስደው ፡ እሳት ፡ አደረ
ጉበት ÷ በላዩም ፡ ዕጣን ፡ አኖሩበት ÷ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ፊት ፡ እርሱ ፡ ያላዘዛቸውን ፡ ሌላ ፡
፪፡ እሳት ፡ አቀረቡ ። እሳትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ወጥቶ ፡ በላቸው ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
፫፡ ሞቱ ። ሙሴም ፡ አሮንን ፡ — እግዚአብሔር ፡ —
ወደ ፡ እኔ ፡ በሚቀርቡ ፡ እቀደሳለሁ ÷ በሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ እከብራለሁ ፡ ብሎ ፡ የተናገ
ረው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለው ፡ አሮንም ፡ ዝም ፡ አለ ።
፬፡ ሙሴም ፡ የአሮንን ፡ አጎት ፡ የዑዝኤልን ፡ ልጆች ፡
ሚሳኤልንና ፡ ኤልዳፋንን ፡ ጠርቶ ፡ — ቀረቡ ÷
ወንድሞቻችሁንም ፡ ከመቅደሱ ፡ ፊት ፡ አንሥ
ታችሁ ፡ ከሰፈር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ውሰዱአቸው ፡
፭፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ቀርበው ፡ አነሡአቸው ÷
ሙሴም ፡ እንዳለ ፡ በቀሚሳቸው ፡ ከሰፈር ፡ ወደ ፡
፮፡ ውጭ ፡ ወሰዱአቸው ። ሙሴም ፡ አሮንን ÷ ልጆ
ቹንም ፡ አልዓዛርንና ፡ ኢታምርን ፡ — እንዳት
ሞቱ ፡ በማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ እንዳ
ይወርድ ፡ ራሳችሁን ፡ አትንፊጩ ÷ ልብሳችሁ
ንም ፡ አትቅደዱ ፤ እግዚአብሔር ፡ ስላቃጠለው ፡
ማቃጠል ፡ ግን ፡ ወንድሞቻችሁ ፡ የእስራኤል ፡
፯፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ያልቅሱ ። የእግዚአብሔር ፡ የቅብ
ዓት ፡ ዘይት ፡ በላያችሁ ፡ ነውና ፡ እንዳትሞቱ ፡
ከመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አትወጡም ፡
አላቸው ። እንደ ፡ ሙሴ ፡ ቃልም ፡ አደረጉ ።
፰፡ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፱፡ ተናገረው ፡ — እንዳትሞቱ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡
ድንኳን ፡ ስትገቡ ፡ አንተና ፡ ልጆችህ ፡ የወይን ፡
ጠጅና ፡ የሚያሰክርን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አትጠጡ ፤
ይህም ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
፲፡ ይሆናል ፤ በተቀደሰውና ፡ ባልተቀደሰው ÷ በር
ኩሱና ፡ በንጹሑም ፡ መካከል ፡ ትለያላችሁ ፤
፲፩፡ እግዚአብሔርም ፡ በሙሴ ፡ ቃል ፡ የነገራቸውን ፡
ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ታስተ
ምራላችሁ ።
፲፪፡ ሙሴም ፡ አሮንን ÷ የተረፉለትንም ፡ ልጆቹን ፡
አልዓዛርንና ፡ ኢታምርን ፡ አላቸው ፡ — ቅዱሰ ፡
ቅዱሳን ፡ ነውና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከሆነው ፡
ከእሳት ፡ ቍርባን ፡ የቀረውን ፡ የእህሉን ፡ ቍር
ባን ፡ ውሰዱ ÷ ቂጣም ፡ አድርጋችሁ ፡ በመሠዊ
ያው ፡ አጠገብ ፡ ብሉት ፡ እግዚአብሔርም ፡ እን
፲፫፡ ዲህ ፡ አዝዞኛልና ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ከሆነው ፡
ከእሳት ፡ ቍርባን ፡ ለአንተም ፡ ለልጆችህም ፡ የተ
ሰጠ ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡ በቅዱስ ፡ ስፍራ ፡ ትበ
ሉታላችሁ ። እነዚህም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
፲፬፡ ከደኅንነት ፡ መሥዋዕቶች ፡ ለአንተና ፡ ለልጆ
ችህ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲሆኑ ፡ ስለ ፡ ተሰጡ ÷ የሚ
ወዘወዘውን ፡ ፍርምባ ÷ የሚነሣውንም ፡ ወርች ፡
አንተ ÷ ከአንተ ፡ ጋርም ፡ ልጆችህ ÷ ሴቶች ፡
ልጆችህም ፡ በንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ ትበላላችሁ ።
፲፭፡ የሚነሣውን ፡ ወርች ፡ የሚወዘወዘውንም ፡ ፍር
ምባ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመወዝወዝ ፡
ቍርባን ፡ እንዲወዘወዙ ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡
ከሆነው ፡ ስብ ፡ ጋር ፡ ያመጣሉ ፤ እግዚአብሔር ፡
እንዳዘዘ ፡ ለአንተ ፡ ከአንተ ፡ ጋርም ፡ ለልጆችህ ፡
የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ።
፲፮፡ ሙሴም ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ፍየል ፡
እጅግ ፡ ፈለገው ÷ እነሆም ፡ ተቃጥሎ ፡ ነበር ፤
ሙሴም ፡ የቀሩትን ፡ የአሮንን ፡ ልጆች ፡ አልዓዛር
፲፯፡ ንና ፡ ኢታምርን ፡ ተቈጥቶ ፡ — ቅዱሰ ፡ ቅዱሳን ፡
ነውና ÷ የሕዝቡንም ፡ ኃጢአት ፡ እንድትሸ
ከሙ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ እንድታስተ
ሰርዩላቸው ፡ ለእናንተ ፡ ሰጥቶታልና ፡ ስለ ፡
ምን ፡ የኃጢአትን ፡ መሥዋዕት ፡ በቅዱሱ ፡
ስፍራ ፡ አልበላችሁም ? እነሆ ፡ ደሙን ፡ ወደ ፡
፲፰፡ መቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ አላገባችሁትም ፤ እኔ ፡ እን
ዳዘዝሁ ፡ በቅዱሱ ፡ ስፍራ ፡ ውስጥ ፡ ትበሉት ፡
ዘንድ ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ፡ አላቸው ። አሮንም ፡
፲፱፡ ሙሴን ፡ — እነሆ ፡ ዛሬ ፡ የኃጢአታቸውን ፡ መሥ
ዋዕት ÷ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕታቸውን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አቀረቡ ፤ ይህም ፡ ሁሉ ፡
ደረሰብኝ ፤ ዛሬስ ፡ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ በበ
ላሁ ፡ ኖሮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካም ፡
ኖሮአልን ? አለው ። ሙሴም ፡ ሰማ ፡ በፊቱም ፡
፳፡ መልካም ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡ — ለእስራኤል ፡
፪፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በሉአቸው ፡ — ከምድር ፡ እን
ስሶች ፡ ሁሉ ፡ የምትበሉአቸው ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ። የተሰነጠቀ ፡ ሰኰና ፡ ያለውንና ፡ የሚ
፫፡ ያመሰኳውን ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ ብሉ ። ነገር ፡
፬፡ ግን ፡ ከሚያመሰኩት ÷ ሰኰናቸውም ፡ ስንጥቅ ፡
ከሆነው ፡ ከእነዚህ ፡ አትበሉም ፤ ግመል ፡ ያመ
ሰኳል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሰኰናው ፡ ስላልተሰነጠቀ ፡

፩፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ሽኩክ ፡ ያመ
ሰኳል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሰኰናው ፡ ስላልተሰነጠቀ ፡
፪፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ጥንቸልም ፡
ያመሰኳል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሰኰናው ፡ ስላልተሰነ
፫፡ ጠቀ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። እርያም ፡
ሰኰናው ፡ ተሰንጥቆአል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ስለማያ
፬፡ መሰኳ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። የእ
ነዚህን ፡ ሥጋ ፡ አትበሉም ÷ በድናቸውንም ፡
አትንኩም ፤ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩሶች ፡ ናቸው ።
፭፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ እነዚ
ህን ፡ ትበላላችሁ ፡ በውኖች ፡ በባሕሮችም ፡
በወንዞችም ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ክን
፮፡ ፍና ፡ ቀርፊት ፡ ያላቸውን ፡ ትበላላችሁ ። በው
ኖች ፡ ውስጥ ፡ ከሚንቀሳቀሱ ÷ በውኖች ፡
ውስጥ ፡ የሕይወት ፡ ነፍስ ፡ ካላቸው ፡ ሁሉ ÷
በባሕሮችና ፡ በወንዞች ፡ ውስጥ ፡ ክንፍና ፡ ቀር
ፊት ፡ የሌላቸው ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የተ
፯፡ ጸየፉ ፡ ናቸው ። በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ የተጸ
የፉ ፡ ይሆናሉ ፤ ሥጋቸውንም ፡ አትበሉም ÷
፰፡ በድናቸውንም ፡ ትጸየፋላችሁ ። ክንፍና ፡ ቀር
ፊትም ፡ የሌላቸው ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚኖ
ሩት ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የተጸየፉ ፡
ናቸው ።
፱፡ ከወፎችም ፡ ወገን ፡ የምትጸየፉአቸው ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸው ፡ አይበሉም ፤ የተጸየፉ ፡ ናቸው ፡
፲፡ ንስር ÷ ገዲ ÷ ዓሣ ፡ አውጭ ÷ ጭላት ÷ ጭል
፲፩፡ ፊት ፡ በየወገኑ ÷ ቀራ ፡ ሁሉ ፡ በየወገኑ ÷
፲፪፡ ሰጐን ÷ ጠላቂ ÷ ዝዪ ÷ በቋል ፡ በየወገኑ ÷
፲፫፡፲፬፡ ጕጕት ÷ እርኩም ÷ ጋጋኖ ÷ የውኃ ፡ ዶሮ ÷
፲፭፡ ይብራ ÷ ጥምብ ፡ አንሣ ፡ አሞራ ÷ ሸመላ ÷
ሰቢሳ ፡ በየወገኑ ÷ ጅንጁላቴ ፡ ወፍ ÷ የሌሊት ፡
ወፍ ።
፲፮፡ የሚበርርም ÷ በአራት ፡ እግሮችም ፡ የሚሄድ ፡
ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የተጸየፈ ፡
፲፯፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከሚበርሩት ÷ አራትም ፡
እግሮች ፡ ካሉአቸው ÷ ከእግሮቻቸውም ፡ በላይ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚዘልሉባቸው ፡ ጭኖች ፡
ካሉአቸው ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ እነዚህን ፡ ትበላላ
፲፱፡ ችሁ ። ከእነርሱም ፡ እነዚህን ፡ ትበላላችሁ ፤
አራቱን ፡ ዓይነት ፡ አንበጣዎች ፡ በየወገናቸው ።
፳፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሚበርር ÷ አራትም ፡ እግሮች ፡
ያሉት ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡
የተጸየፈ ፡ ነው ።
፳፩፡ በእነዚህም ፡ ርኩስ ፡ ትሆናላችሁ ፤ የእነር
ሱንም ፡ በድን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
፳፪፡ ርኩስ ፡ ነው ። ከእነርሱም ፡ በድን ፡ የሚያነሣ ፡
ሁሉ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡
፳፫፡ ርኩስ ፡ ነው ። ሰኰናም ፡ ያለው ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ሰኰናው ፡ ያልተሰነጠቀ ÷ የማያመሰኳም ፡ እን
ስሳ ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤
፳፬፡ እርሱን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። በአ
ራት ፡ እግሮቹ ፡ ከሚሄድ ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ በመ
ዳፎቹ ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡
ነው ፤ የእርሱን ፡ በድን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
ማታ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። በድናቸውንም ፡ የሚያ ፳፭፡
ነሣ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡
ነው ። እነርሱም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩሶች ፡
ናቸው ።
በምድር ፡ ላይም ፡ ከሚንቀሳቀስ ፡ ተንቀሳ ፳፱፡
ቃሽ ፡ እነዚህ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩሶች ፡
ናቸው ፤ ሙጭልጭላ ÷ አይጥ ÷ እንሽላሊት ፡
በየወገኑ ÷ ኤሊ ÷ አዞ ÷ ገበሎ ÷ አርጃኖ ÷ ፴፡
እስስት ። ከሚንቀሳቀሱት ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ፴፩፡
ዘንድ ፡ ርኩሶች ፡ የሚሆኑ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
ከእነርሱም ፡ የሞተውን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
ማታ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ከእነርሱም ፡ የሞተው ፡ ፴፪፡
በምንም ፡ ላይ ፡ ቢወድቅ ፡ እርሱ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፡
የእንጨት ፡ ዕቃ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ ወይም ፡ ቁር
በት ፡ ወይም ፡ ከረጢት ፡ ቢሆን ፡ የሚሠራበት ፡
ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ይደረግ ÷
እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ነው ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ንጹሕ ፡ ይሆናል ። ከእነርሱም ፡ አንዳች ፡ በው ፴፫፡
ስጡ ፡ የወደቀበትን ፡ የሸክላውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
ስበሩት ÷ በውስጡም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡
ነው ። በእርሱ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ÷ ውኃም ፡ ፴፬፡
የሚፈስስበት ÷ የሚበላ ፡ መብል ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡
ነው ፡ በዚህም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ያለው ፡ የሚጠጣ ፡
መጠጥ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ከእነዚህም ፡ ፴፭፡
በድን ፡ የሚወድቅበት ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤
እቶን ፡ ወይም ፡ ምድጃ ፡ ቢሆን ፡ ይሰበበራል ፤
ርኩሶች ፡ ናቸው ፤ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ርኩሶች ፡
ይሆናሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ምንጩ ÷ ጕድጓዱም ÷ ፴፮፡
የውኃውም ፡ ኵሬ ፡ ንጹሕን ፡ ናቸው ፤ በድና
ቸውን ፡ ግን ፡ የሚነካ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ከበድና ፴፯፡
ቸውም ፡ በሚዘራ ፡ ዘር ፡ ላይ ፡ አንዳች ፡ ቢወ
ድቅ ፡ እርሱ ፡ ንጹሕ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ በዘሩ ፡ ፴፰፡
ላይ ፡ ውኃ ፡ ቢፈስስበት ÷ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከበድ
ናቸው ፡ አንዳች ፡ ቢወድቅበት ÷ በእናንተ ፡
ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
ለመብል ፡ ከሚሆኑላችሁ ፡ እንስሶች ፡ የሞተ ፡ ፴፱፡
ቢኖር ÷ በድኑን ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
ርኩስ ፡ ነው ። ከበድኑም ፡ የሚበላ ፡ ልብሱን ፡ ፵፡
ያጥባል ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤
በድኑንም ፡ የሚያነሣ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷
እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ፵፩፡
ሁሉ ፡ የተጸየፈ ፡ ነው ÷ አትብሉትም ። በሆዱ ፡ ፵፪፡
የሚሳብ ፡ በአራትም ፡ እግሮች ፡ የሚሳብ ÷ ብዙ ፡
እግሮችም ፡ ያሉት ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚን
ቀሳቀሱ ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ሁሉ ፡ የተጸየፉ ፡ ናቸ
ውና ፡ አትብሉአቸው ። በሚንቀሳቀሱ ፡ ተን ፵፫፡
ቀሳቃሾች ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታችሁን ፡ አታስጸይፉ ፡
በእነርሱም ፡ እንዳትረክሱ ፡ ሰውነታችሁን ፡ አታ
ርክሱባቸው ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካ ፵፬፡
ችሁ ፡ ነኝና ፤ ሰውነታችሁን ፡ ቀድሱ ÷ ቅዱሳ
ንም ፡ ሁኑ ÷ እኔ ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፤ በምድርም ፡
ላይ ፡ በሚሳብ ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታች
ሁን ፡ አታርክሱ ። እኔ ፡ አምላካችሁ ፡ እሆን ፡ ፵፭፡

ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋችሁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ነኝ ፤ እንግዲህ ፡ እኔ ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡
እናንተ ፡ ቅዱሳን ፡ ሁኑ ።

፫፯፤ የእንስሳና ፡ የወፍ ፡ በውኃም ፡ ውስጥ ፡ የሚ
ንቀሳቀስ ፡ የፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡
የሚንቀሳቀስ ፡ የፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡
፳፱፤ ነው ። በርኩስና ፡ በንጹሕ ፡ መካከል ፡ የሕይ
ወት ፡ ነፍስ ፡ ካላቸውም ፡ በምትበሉትና ፡ በማ
ትበሉት ፡ መካከል ፡ እንድትለዩ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፤ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ሴት ፡ ብታረግዝ ፡ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ብትወልድ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ የረ
ከሰች ፡ ናት ፤ እንደ ፡ ሕመምዋ ፡ መርገም ፡
፫፤ ወራት ፡ ትረክሳለች ። በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡
፬፤ ልጁ ፡ ከሥጋው ፡ ሸለፈት ፡ ይገረዝ ። ከደም
ዋም ፡ እስክትነጻ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ትቀመጥ ፤
የመንጻትዋ ፡ ቀንም ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ የተ
ቀደሰን ፡ ነገር ፡ አትንካ ፡ ወደ ፡ መቅደስም ፡ አት
፭፤ ግባ ። ሴት ፡ ልጅም ፡ ብትወልድ ፡ እንደ ፡ መር
ገምዋ ፡ ወራት ፡ ሁለት ፡ ሳምንት ፡ ያህል ፡ የረ
ከሰች ፡ ናት ፤ ከደምዋም ፡ እስክትነጻ ፡ ድረስ ፡
ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ትቀመጥ ።

፮፤ የመንጻትዋ ፡ ወራትም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡
ለወንድ ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ ለሴት ፡ ልጅ ፡ የአንድ ፡
ዓመት ፡ ጠቦት ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የር
ግብም ፡ ግልገል ፡ ወይም ፡ ዋኖስ ፡ ለኃጢአት ፡
መሥዋዕት ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡
፯፤ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ታምጣለት ። እርሱም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ያቀርበዋል ፡ ያስተሰርይላት
ማል ፤ ከደምዋም ፡ ፈሳሽ ፡ ትነጻለች ። ወንድ ፡
ወይም ፡ ሴት ፡ ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ ሕጉ ፡ ይህ ፡
፰፤ ነው ። ጠቦት ፡ ለማምጣት ፡ ገንዘብዋ ፡ ያልበ
ቃት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡
ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ አንዱን ፡ ለሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ሌላውንም ፡ ለኃጢአት ፡
መሥዋዕት ፡ ታቀርባለች ፤ ካህኑም ፡ ያስተሰር
ይላታል ፡ እርስዋም ፡ ትነጻለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን
፪፤ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ማናቸውም ፡ ሰው ፡
በሥጋው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ እባጭ ፡ ወይም ፡
ብጉር ፡ ወይም ፡ ቋቁቻ ፡ ቢታይ ፡ በሥጋው ፡
ቁርበት ፡ እንደ ፡ ለምጽ ፡ ደዌ ፡ ቢመስል ፡ ወደ ፡
ካህኑ ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ ወይም ፡ ከካህናቱ ፡ ልጆቹ ፡
፫፤ ወደ ፡ አንዱ ፡ ያምጡት ። ካህኑም ፡ በሥጋው ፡
ቁርበት ፡ ያለውን ፡ ደዌ ፡ ያያል ፤ ጠጉሩም ፡
ተለውጦ ፡ ቢነጣ ፡ ደዌውም ፡ ወደ ፡ ሥጋው ፡
ቁርበት ፡ ቢጠልቅ ፡ እርሱ ፡ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ ነው ፤
ካህኑም ፡ አይቶ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይበለው ።
፬፤ ቋቁቻውም ፡ በሥጋው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ ቢነጣ ፡
ከቁርበቱም ፡ የጠለቀ ፡ ባይመስል ፡ ጠጉሩም ፡
ባይነጣ ፡ ካህኑ ፡ የታመመውን ፡ ሰው ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ ይዘጋበታል ። በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ካህኑ ፡ ፭፤
ያየዋል ፤ እነሆም ፡ ደዌው ፡ በዓይኑ ፡ ፊት ፡
እንደ ፡ ነበረ ፡ ቢሆን ፡ በቁርበቱም ፡ ላይ ፡ ባይ
ሰፋ ፡ ካህኑ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ይዘጋበታል ።
ደግሞ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ካህኑ ፡ ያየዋል ፤ ፮፤
እነሆም ፡ ደዌው ፡ ቢከስም ፡ ደዌውም ፡ በቁ
ርበቱ ፡ ላይ ፡ ባይሰፋ ፡ ካህኑ ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡
ይለዋል ፤ እከክ ፡ ነው ፡ ልብሱንም ፡ አጥቦ ፡
ንጹሕ ፡ ይሆናል ። ስለ ፡ መንጻቱ ፡ በካህኑ ፡ ፯፤
ዘንድ ፡ ከታየ ፡ በኋላ ፡ እከኩ ፡ በቁርበቱ ፡ ላይ ፡
ቢሰፋ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሊታይ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ይቀ
ርባል ። ካህኑም ፡ ያያል ፤ እነሆም ፡ እከኩ ፡ ፰፤
በቁርበቱ ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ፡ ካህኑ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡
ይለዋል ፤ ለምጽ ፡ ነው ።

የለምጽ ፡ ደዌ ፡ በሰው ፡ ውስጥ ፡ ቢሆን ፡ እር ፱፤
ሱን ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ያመጡለታል ። ካህኑም ፡ ፲፤
ያያል ፤ እነሆም ፡ በቁርበቱ ፡ ላይ ፡ ነጭ ፡ እባጭ ፡
ቢሆን ፡ ጠጉሩም ፡ ተለውጦ ፡ ቢነጣ ፡ ሥጋ
ውም ፡ በእባጩ ፡ ውስጥ ፡ ቢያሻር ፡ እርሱ ፡ ፲፩፤
በሥጋው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ አሮጌ ፡ ለምጽ ፡ ነው ፡
ካህኑም ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ እርሱ ፡
ርኩስ ፡ ነውና ፡ አይዘጋበትም ። ለምጹም ፡ በቁ ፲፪፤
ርበቱ ፡ ላይ ፡ ሰፍቶ ፡ ቢወጣ ፡ ለምጹም ፡ የታመ
መውን ፡ ሰው ፡ ቁርበቱን ፡ ሁሉ ፡ ከራሱ ፡ እስከ ፡
እግሮቹ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ከደነው ፡ ለካህኑ ፡ ቢመ
ስለው ፡ ካህኑ ፡ ያያል ፤ እነሆም ፡ ለምጹ ፡ ሥጋ ፲፫፤
ውን ፡ ሁሉ ፡ ቢከድን ፡ የታመመውን ፡ ሰው ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ሥጋው ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ተለውጦ ፡ ነጭ ፡ ሆኖአል ፤ ንጹሕ ፡ ነው ። የሚ ፲፬፤
ያገገው ፡ ሥጋ ፡ ግን ፡ ሲታይበት ፡ ርኩስ ፡ ይሆ
ናል ። ካህኑም ፡ የሚያገገውን ፡ ሥጋ ፡ አይቶ ፡— ፲፭፤
ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ የሚያገገው ፡ ሥጋ ፡
ለምጽ ፡ ነውና ፡ ርኩስ ፡ ነው ። የሚያገገውም ፡ ፲፮፤
ሥጋ ፡ ተለውጦ ፡ ቢነጣ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡
ይመጣል ። ካህኑም ፡ ያየዋል ፤ እነሆም ፡ ደዌው ፡ ፲፯፤
ቢነጣ ፡ ካህኑ ፡ የታመመውን ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡
ይለዋል ፤ ንጹሕ ፡ ነው ።

በሥጋውም ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ ቁስል ፡ ቢሆ ፲፰፤
ንና ፡ ቢሽር ፡ በቁስሉም ፡ ስፍራ ፡ ነጭ ፡ እባጭ ፡ ፲፱፤
ወይም ፡ ቀላ ፡ ያለ ፡ ቋቁቻ ፡ ቢወጣ ፡ በካህኑ ፡
ዘንድ ፡ ይታያል ። ካህኑም ፡ ያያል ፤ እነሆም ፡ ፳፤
ወደ ፡ ቁርበቱ ፡ ውስጥ ፡ ጠልቆ ፡ ቢታይ ፡ ጠጉ
ሩም ፡ ተለውጦ ፡ ቢነጣ ፡ ካህኑ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡
ይለዋል ፡ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ ነው ፤ ከቁስሉ ፡ ውስጥ ፡
ወጥቶአል ። ካህኑም ፡ ቢያየው ፡ ነጭም ፡ ጠጉር ፡ ፳፩፤
ባይኖርበት ፡ ወደ ፡ ቁርበቱም ፡ ውስጥ ፡ ባይ
ጠልቅ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቢከስም ፡ ካህኑ ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ ይዘጋበታል ። በቁርበቱም ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ፡ ፳፪፤
ካህኑ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ደዌ ፡ ነው ።
ቋቁቻው ፡ ግን ፡ በስፍራው ፡ ቢቆም ፡ ባይሰ ፳፫፤
ፋም ፡ የቁስል ፡ ጠባሳ ፡ ነው ፤ ካህኑም ፡—
ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ።

፵፩ በሥጋውም ፡ ቁርበት ፡ የእሳት ፡ ትኩሳት ፡ ቢኖርበት ÷ በተቃጠለውም ፡ ስፍራ ፡ ነጭ ፡ ወይም ፡ ቀላ ፡ ያለ ፡ ቋቁቻ ፡ ቢታይ ÷ ካህኑ ፡ ያየዋል ፤ እነሆም ÷ በቋቁቻው ፡ ጠጕሩ ፡ ተለ ውጦ ፡ ቢነጣ ÷ ወደ ፡ ቁርበቱም ፡ ውስጥ ፡ ቢጠ ልቅ ÷ ለምጽ ፡ ነው ፤ ከተቃጠለውም ፡ ስፍራ ፡ ወጥቶአል ፤ ካህኑም ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ፵፪ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ ነው ። ካህኑም ፡ ቢያየው ÷ በቋ ቁቻውም ፡ ነጭ ፡ ጠጕር ፡ ባይኖር ÷ ወደ ፡ ቁር በቱም ፡ ባይጠልቅ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቢከስም ÷ ፵፫ ካህኑ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይዘጋበታል ። ካህኑም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ያየዋል ፤ በቁርበቱም ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ፡ ካህኑ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ የለ ፵፬ ምጽ ፡ ደዌ ፡ ነው ። ቋቁቻውም ፡ በስፍራው ፡ ላይ ፡ ቢቆም ÷ በቁርበቱም ፡ ላይ ፡ ባይሰፋ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቢከስም ÷ የትኩሳት ፡ እባጭ ፡ ነው ፤ የት ኩሳትም ፡ ጠባሳ ፡ ነውና ፡ ካህኑ ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ።

፵፭ ማናቸውም ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ በራሱ ፡ ወይም ፡ በአገጩ ፡ ደዌ ፡ ቢኖርበት ÷ ካህኑ ፡ ደዌውን ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ወደ ፡ ቁርበቱ ፡ ቢጠ ልቅ ÷ በውስጡም ፡ ቀጭን ፡ ብጫ ፡ ጠጕር ፡ ቢኖ ርበት ÷ ካህኑ ፡— ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ቄረቄር ፡ ነው ፤ የራስ ፡ ወይም ፡ የአገጭ ፡ ለምጽ ፡ ነው ። ፵፮ ካህኑም ፡ የቄረቄሩን ፡ ደዌ ፡ ቢያይ ÷ ወደ ፡ ቁር በቱም ፡ ባይጠልቅ ÷ ጥቁርም ፡ ጠጕር ፡ ባይኖ ርበት ÷ ካህኑ ፡ የቄረቄር ፡ ደዌ ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይዘጋበታል ። ፵፯ ካህኑም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ደዌውን ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ቄረ ቄሩ ፡ ባይሰፋ ÷ በውስጡም ፡ ብጫ ፡ ጠጕር ፡ ባይኖር ÷ የቄረቄሩም ፡ መልክ ፡ ወደ ፡ ቁርበቱ ፡ ባይጠልቅ ÷ ይላጫል ÷ ቄረቄሩ ፡ ግን ፡ አይላ ጭም ፤ ካህኑም ፡ ቄረቄር ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ይዘጋበታል ። ፵፰ ካህኑም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ቄረቄሩን ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ቄረቄሩ ፡ በቁርበቱ ፡ ላይ ፡ ባይሰፋ ÷ መልኩም ፡ ወደ ፡ ቁርበቱ ፡ ባይጠልቅ ÷ ካህኑ ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ልብሱን ፡ አጥቦ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆ ፵፱ ናል ። ከነጻ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ቄረቄሩ ፡ በቁርበቱ ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ÷ ካህኑ ፡ ያየዋል ፤ እነሆም ÷ ቄረ ቄሩ ፡ በቁርበቱ ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ፡ ካህኑ ፡ ብጫ ውን ፡ ጠጕር ፡ አይፈልግም ፤ ርኩስ ፡ ነው ። ፶ ቄረቄሩ ፡ ግን ፡ በዓይኑ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ቢሆን ÷ ጥቁርም ፡ ጠጕር ፡ ቢበቅልበት ÷ ቄረ ቄሩ ፡ ሽሮአል ፡ እርሱም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፤ ካህ ኑም ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ።

፶፩ ማናቸውም ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ በሥጋው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ ነጭ ፡ ቋቁቻ ፡ ቢኖርበት ÷ ካህኑ ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ በሥጋቸው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ቋቁቻ ፡ ፈገግ ፡ ቢል ፡ አንጐት ፡ ነው ፤ ከቁርበቱ ፡ ውስጥ ፡ ወጥቶአል ፤ ንጹሕ ፡ ነው ። ፶፪ የሰውም ፡ ጠጕር ፡ ከራሱ ፡ ቢመለጥ ፡ እርሱ ፡ በጕ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ንጹሕ ፡ ነው ። ጠጕ ሩም ፡ ከግምባሩ ፡ ቢመለጥ ፡ እርሱ ፡ ራሰ ፡ በራ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ንጹሕ ፡ ነው ። በጕሀነቱ ፡ ወይም ፡ በራሰ ፡ በራነቱ ፡ ነጭ ፡ ወይም ፡ ቀላ ፡ ያለ ፡ ደዌ ፡ ቢኖርበት ÷ እርሱ ፡ ከጕሀነቱ ፡ ወይም ፡ ከራሰ ፡ በራነቱ ፡ የወጣ ፡ ለምጽ ፡ ነው ። ፶፫ ካህኑም ፡ ያየዋል ፤ እነሆም ÷ የደዌው ፡ እብ ጠት ÷ በሥጋው ፡ ቁርበት ፡ ላይ ፡ የሆነ ፡ ለምጽ ፡ መስሎ ÷ በጕሀነቱ ፡ ወይም ፡ በራሰ ፡ በራነቱ ፡ ነጭ ፡ ወይም ፡ ቀላ ፡ ያለ ፡ ቢሆን ÷ ለምጻም ፡ ሰው ፡ ነው ፤ ርኩስ ፡ ነው ፤ ካህኑ ፡— በእርግጥ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፡ ይለዋል ፤ ደዌው ፡ በራሱ ፡ ነው ። ፶፬ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ ልብሱ ፡ የተ ቀደደ ፡ ይሁን ÷ ራሱም ፡ የተገለጠ ፡ ይሁን ÷ ከን ፈራንም ፡ ይሸፍን ፤ ርኩስ ፡ ርኩስ ፡ ነኝ ፡ ይበል ። ፶፭ ደዌው ፡ ባለበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ይሆ ናል ፤ እርሱ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ብቻውን ፡ ይቀ መጣል ፤ መኖሪያውም ፡ ከሰፈር ፡ በውጭ ፡ ይሆ ናል ።

፶፮ የለምጽም ፡ ደዌ ፡ በልብስ ፡ ላይ ፡ ቢሆን ÷ ልብሱም ፡ የበግ ፡ ጠጕር ፡ ወይም ፡ በፍታ ፡ ቢሆን ÷ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ላይ ፡ ቢሆን ÷ በፍታ ፡ ወይም ፡ የበግ ፡ ጠጕር ፡ ቢሆን ÷ አጕዛ ፡ ወይም ፡ ከአጕዛ ፡ የሚደረግ ፡ ነገር ፡ ቢሆን ÷ ደዌው ፡ በልብሱ ፡ ወይም ፡ በአጕዛው ፡ ወይም ፡ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ወይም ፡ ከአጕዛው ፡ በሚደረገው ፡ ነገር ፡ አረንጓዴ ፡ ወይም ፡ ቀይ ፡ ቢሆን ÷ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ ነው ፤ ለካህኑ ፡ ይታ ፶፯ ያል ። ካህኑም ፡ ደዌውን ፡ አይቶ ፡ ደዌው ፡ ያለበትን ፡ ነገር ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይዘጋበታል ። ፶፰ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ደዌውን ፡ ያያል ፤ ደዌ ውም ፡ በልብስ ፡ ላይ ፡ ወይም ፡ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ወይም ፡ በአጕዛው ፡ ወይም ፡ ከአጕ ዛው ፡ በሚደረግ ፡ ነገር ፡ ቢሰፋ ÷ ደዌው ፡ እየ ፋገ ፡ የሚሄድ ፡ ለምጽ ፡ ነው ፤ ርኩስ ፡ ነው ። ፶፱ ልብሱን ፡ ያቃጥል ፤ ድሩ ፡ ወይም ፡ ማጉ ፡ የበግ ፡ ጠጕር ፡ ወይም ፡ በፍታ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ከአ ጕዛው ፡ የተደረገ ፡ ቢሆን ÷ ደዌ ፡ ያለበት ፡ ሁሉ ÷ እየፋገ ፡ የሚሄድ ፡ ለምጽ ፡ ነውና ፡ በእሳት ፡ ይቃጠል ።

፷ ካህኑ ፡ ቢያይ ÷ እነሆም ÷ ደዌው ፡ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ወይም ፡ ከአጕዛ ፡ በተደረገ ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡ በልብሱ ፡ ላይ ፡ ባይሰፋ ÷ ካህኑ ፡ ደዌ ፡ ያለበቱ ፡ ነገር ፡ እንዲታጠብ ፡ ይዘዝ ፤ ሌላም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይዘጋበታል ። ፷፩ ደዌውም ፡ ከታጠበ ፡ በኋላ ፡ ካህኑ ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ደዌው ፡ መልኩን ፡ ባይለውጥ ፡ ባይሰፋም ÷ ርኩስ ፡ ነው ፤ በእሳት ፡ አቃጥለው ፤ ምልክቱ ፡ በውስጥ ፡ ወይም ፡ በውጭ ፡ ቢሆን ፡ እየፋገ ፡ የሚሄድ ፡ ደዌ ፡ ነው ። ፷፪ ካህኑም ፡ ቢያይ ÷ እነሆም ÷ ደዌው ፡ ከታጠበ ፡ በኋላ ፡ ቢከስም ÷ ከልብሱ ፡ ወይም ፡ ከአጕዛው ፡ ወይም ፡ ከድሩ ፡ ወይም ፡ ከማጉ ፡ ይቅደደው ። በልብሱም ፡ ወይም ፡ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ወይም ፡ ከአጕዛው ፡ በተደረገ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ደግሞ ፡ ቢታይ ÷ የወጣ ፡ ለምጽ ፡ ነው ፤ ደዌው ፡

፵፮ ያለበትን ፡ ነገር ፡ አቃጥለው ። አንተም ፡ ካጠ
ብኸው ፡ ልብስ ፡ ወይም ፡ ከድሩ ፡ ወይም ፡
ከማጉ ፡ ወይም ፡ ከአጐዛው ፡ ከተደረገው ፡ ነገር ፡
ላይ ፡ ደዌው ፡ ቢጠፋ ÷ ሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ ይታጠ
ባል ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ።

፵፯ በበግ ፡ ጠጕር ፡ ልብስ ፡ ወይም ፡ በበፍታ ፡
ወይም ፡ በድሩ ፡ ወይም ፡ በማጉ ፡ ወይም ፡ ከአ
ጐዛ ፡ በተደረገ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ቢሆን ÷ ንጹሕ ፡
ወይም ፡ ርኩስ ፡ ያሰኝ ፡ ዘንድ ፡ የለምጽ ፡ ደዌ ፡
ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፪ ተናገረው ፡— በመንጻቱ ፡ ቀን ፡ የለምጻሙ ፡
ሕግ ፡ ይህ ፡ ይሆናል ፤ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ይወሰዱ
፫ ታል ። ካህኑም ፡ ከሰፈር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይወ
ጣል ፤ ካህኑም ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ የለምጹ ፡
፬ ደዌ ፡ ከለምጻሙ ፡ ላይ ፡ ቢጠፋ ÷ ካህኑ ፡ ስለ
ሚነጻው ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ ንጹሐን ፡ ወፎች ፡
በሕይወታቸው ÷ የዝግባም ፡ እንጨት ÷ ቀይ ፡
ግምጃም ÷ ሂሶጵም ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዘል ።
፭ ካህኑም ፡ ከሁለቱ ፡ ወፎች ፡ አንዱን ፡ በሸክላ ፡
ዕቃ ፡ ውስጥ ፡ በምንጭ ፡ ውኃ ፡ ላይ ፡ ያርድ ፡
፮ ዘንድ ፡ ያዝዘል ። ሕያውንም ፡ ወፍ ፡ ዝግባው
ንም ፡ እንጨት ፡ ቀዩንም ፡ ግምጃ ፡ ሂሶጱንም ፡
ወስዶ ፡ ከሕያው ፡ ወፍ ፡ ጋር ፡ በምንጭ ፡ ውኃ ፡
ላይ ፡ በታረደው ፡ ወፍ ፡ ደም ፡ ውስጥ ፡ ይነክ
፯ ራቸዋል ። ከለምጹ ፡ በሚነጻው ፡ ሰው ፡ ላይ ፡
ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ይረጫል ፤ ንጹሕም ፡ ነው ፡ ይለ
ዋል ÷ ሕያውንም ፡ ወፍ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ይለቅ
፰ ቀዋል ። የነጻውም ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ÷
ጠጕሩንም ፡ ሁሉ ፡ ይላጫል ÷ በውኃም ፡ ይታ
ጠባል ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ወደ ፡ ሰፈር ፡ ይገባል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከድንኳኑ ፡
፱ በውጭ ፡ ሆኖ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይቀመጣል ። በሰ
ባተኛውም ፡ ቀን ፡ ጠጕሩን ፡ ሁሉ ፡ ይላጫል ፤
ራሱንም ÷ ጢሙንም ÷ ቅንድቡንም ÷ የገላው
ንም ፡ ጠጕር ፡ ሁሉ ፡ ይላጫል ፤ ልብሱንም ÷
ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ያጥባል ፤ ንጹሕም ፡ ይሆ
ናል ።

፲ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ነውር ፡ የሌለባቸ
ውን ፡ ሁለት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ÷ ነውር ፡ የሌለባት
ንም ፡ አንዲት ፡ የዓመት ፡ እንስት ፡ ጠቦት ÷ ስለ ፡
እህልም ፡ ቍርባን ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡
እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ፡ የሆነ ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡
መልካም ፡ ዱቄት ÷ አንድ ፡ የሎግ ፡ መስፈሪ
፲፩ ያም ፡ ዘይት ፡ ይወስዳል ። የሚያነጻውም ፡
ካህን ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ የሚነጻውንም ፡ ሰው ፡
በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አጠገብ ፡ በእግ
፲፪ ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያኖራቸዋል ። ካህኑም ፡ አን
ዱን ፡ ጠቦት ፡ ወስዶ ፡ ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡
ያቀርበዋል ÷ ያንንም ፡ የሎግ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡
ስለ ፡ መወዝወዝ ፡ ቍርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡
፲፫ ፊት ፡ ይወዘውዘዋል ። የኃጢአትን ፡ መሥዋ
ዕትና ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ በሚያር
ዱበት ፡ በተቀደሰው ፡ ስፍራ ፡ ጠቦቱን ፡ ያር
ደዋል ፤ የኃጢአቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ለካህኑ ፡
እንደሚሆን ÷ እንዲሁ ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡
ነው ፤ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። ካህኑም ፡ ከበ ፲፬
ደል ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ወስዶ ፡ የሚነጻውን ፡
ሰው ፡ የቀኝ ፡ ጆሮውን ፡ ጫፍ ÷ የቀኝ ፡ እጁ
ንም ፡ አውራ ፡ ጣት ÷ የቀኝ ፡ እግሩንም ፡ አውራ ፡
ጣት ፡ ያስነካዋል ። ካህኑም ፡ ከዘይቱ ፡ ከሎግ ፡ ፲፭
መስፈሪያው ፡ ወስዶ ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡ ያፈ
ስሰዋል ። ካህኑም ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡ ፲፮
ባለው ፡ ዘይት ፡ ቀኝ ፡ ጣቱን ፡ ነክሮ ፡ ከዘይቱ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በጣቱ ፡
ይረጫል ። ካህኑም ፡ በእጁ ፡ ውስጥ ፡ ከቀረው ፡ ፲፯
ዘይት ፡ የሚነጻውን ፡ ሰው ፡ የቀኝ ፡ ጆሮውን ፡
ጫፍ ÷ የቀኝ ፡ እጁንም ፡ አውራ ፡ ጣት ÷ የቀኝ ፡
እግሩንም ፡ አውራ ፡ ጣት ፡ የበደል ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ደም ፡ ባረፈበት ፡ ላይ ፡ ያስነካዋል ። በካ ፲፰
ህኑም ፡ እጅ ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ዘይት ፡ በሚ
ነጻው ፡ ሰው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ያደርግበታል ፤ ካህ
ኑም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይለ
ታል ። ካህኑም ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ፲፱
ያቀርባል ÷ ከርኩሰቱም ፡ ለሚነጻው ፡ ሰው ፡
ያስተሰርይለታል ፤ በኋላም ፡ የሚቃጠለውን ፡
መሥዋዕት ፡ ያርዳል ። ካህኑም ፡ የሚቃጠለ ፳
ውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቍርባን ፡
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቀርባል ÷ ካህኑም ፡ ያስ
ተሰርይለታል ፤ እርሱም ፡ ንጹሕ ፡ ይሆናል ።

ድሀም ፡ ቢሆን ፡ ይህንም ፡ ለማምጣት ፡ ገን ፳፩
ዘቡ ፡ ባይበቃው ÷ ማስተስረያ ፡ ይሆንለት ፡ ዘንድ ፡
እንዲወዘወዝ ፡ አንድ ፡ ጠቦት ፡ ለበደል ፡ መሥ
ዋዕት ÷ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ አንድ ፡
እጅ ፡ የሆነ ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡
ዱቄት ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ÷ አንድ ፡ የሎግ ፡ መስ
ፈሪያም ፡ ዘይት ፡ ይወስዳል ። ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ፳፪
ወይም ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ እንደሚቻለው ÷
አንዱን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷ ሌላውን ፡
ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ይወስዳል ። በስም ፳፫
ንተኛውም ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ መንጻት ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡
ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ ያመጣቸዋል ። ካህኑም ፡ የበደ ፳፬
ሉን ፡ መሥዋዕት ፡ ጠቦት ፡ የሎግ ፡ መስፈሪያ
ውንም ፡ ዘይት ፡ ይወስዳል ፤ ካህኑም ፡ ለመወ
ዝወዝ ፡ ቍርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይወ
ዘውዝዋቸዋል ። የበደሉንም ፡ መሥዋዕት ፡ ጠቦት ፡ ፳፭
ያርዳል ፤ ካህኑም ፡ ከበደሉ ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡
ወስዶ ፡ የሚነጻውን ፡ ሰው ፡ የቀኝ ፡ ጆሮውን ፡
ጫፍ ÷ የቀኝ ፡ እጁንም ፡ አውራ ፡ ጣት ÷ የቀኝ ፡
እግሩንም ፡ አውራ ፡ ጣት ፡ ያስነክዋል ። ካህኑም ፡ ፳፮
ከዘይቱ ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡ ያፈስሰዋል ።
ካህኑም ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ ዘይት ፡ ፳፯
በቀኝ ፡ ጣቱ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ይረጨዋል ። ካህኑም ፡ በእጁ ፡ ውስጥ ፡ ፳፰
ካለው ፡ ዘይት ፡ የሚነጻውን ፡ ሰው ፡ የቀኝ ፡ ጆሮ

ውን ፡ ጫፍ ÷ የቀኝ ፡ እጁንም ፡ አውራ ፡ ጣት ÷ የቀኝ ፡ እግሩንም ፡ አውራ ፡ ጣት ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ባረፈበት ፡ ላይ ፡ ያስነካዋል ።
፲፯ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይለት ፡ ዘንድ ፡ በካህኑ ፡ እጅ ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ዘይት ፡ በሚ
፲፰ ነጻው ፡ ሰው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ያደርገዋል ። እንደ ሚቻለው ፡ ከዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ከርግብ ፡ ግልገ
፲፱ ሎች ፡ አንዱን ፡ ያቀርባል ። እንደሚቻለው ፡ አንዱን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷ ሌላውንም ፡ ከእህል ፡ ቍርባን ፡ ጋር ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋ ዕት ፡ ያቀርባል ፤ ካህኑም ፡ ለሚነጻው ፡ ሰው ፡
፳ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይለታል ። ለመ ንጻቱ ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ነገር ፡ ለማያገኝ ፡ የለ ምጽ ፡ ደዊ ፡ ላለበት ፡ ሰው ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን
፳፪ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡ ፡— ወደምሰጣችሁ ፡ ርስት ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ እኔም ፡ የለምጽ ፡ ደዌ ፡ በርስታችሁ ፡ ምድር ፡
፳፫ በአንድ ፡ ቤት ፡ ባደረግሁ ፡ ጊዜ ÷ ባለቤቱ ፡ መጥቶ ፡ ካህኑን ፡— ደዌ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡
፳፬ ይመስለኛል ፡ ብሎ ፡ ይንገረው ። ካህኑም ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ እንዳይረክስ ÷ እርሱ ፡ ደዌውን ፡ ለማየት ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ሳይገባ ÷ ቤቱን ፡ ባዶ ፡ እንዲያደርጉት ፡ ያዝዛል ፤ በኋላም ፡
፳፭ ካህኑ ፡ ቤቱን ፡ ለማየት ፡ ይገባል ። ደዌውንም ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ደዌው ፡ በግንቡ ፡ ላይ ፡ በአረ ንጓዴና ፡ በቀይ ፡ ቢሸርገሬር ÷ መልኩም ፡
፳፮ ወደ ፡ ግንቡ ፡ ውስጥ ፡ ቢጠልቅ ÷ ካህኑ ፡ ከቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ በር ፡ ወጥቶ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
፳፯ ቤቱን ፡ ይዘጋዋል ። ካህኑም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ተመልሶ ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ደዌው ፡ በቤቱ ፡
፳፰ ግንብ ፡ ላይ ፡ ቢሰፋ ÷ ካህኑ ፡ ደዌ ፡ ያለባቸውን ፡ ድንጋዮች ፡ እንዲያወጡ ÷ ከከተማውም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ወደ ፡ ረከሰው ፡ ስፍራ ፡ እንዲጥሉአ
፳፱ ቸው ፡ ያዝዛል ። ቤቱንም ፡ በውስጡ ፡ በዙሪ ያው ፡ ያስፍቀዋል ፤ የፋቁትንም ፡ የምርጊቱን ፡ አፈር ፡ ከከተማው ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ወደ ፡ ረከሰ ፡
፴ ስፍራ ፡ ያፈስሱታል ። በእነዚያም ፡ ድንጋዮች ፡ ስፍራ ፡ ሌሎች ፡ ድንጋዮች ፡ ያገባሉ ፤ ሌላም ፡ ጭቃ ፡ ወስደው ፡ ቤቱን ፡ ይመርጉታል ።
፴፩ ደዌውም ፡ ዳግም ፡ ቢመለስ ÷ ድንጋዮቹም ፡ ከወጡ ፡ ቤቱም ፡ ከተፋቀና ፡ ከተመረገ ፡ በኋላ ፡
፴፪ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቢሰፋ ÷ ካህኑ ፡ ገብቶ ፡ ያያል ፤ እነሆም ÷ ደዌው ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቢሰፋ ÷ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ እየፋገ ፡ የሚሄድ ፡
፴፫ ለምጽ ፡ ነው ፤ ርኩስ ፡ ነው ። ቤቱንም ÷ ድንጋዮቹንም ÷ እንጨቱንም ÷ የቤቱንም ፡ ምርጊት ፡ ሁሉ ፡ ያፈርሳል ፤ አነርሱንም ፡ ከከተማው ፡ ወደ ፡
፴፬ ውጭ ፡ ወደ ፡ ርኩስ ፡ ስፍራ ፡ ያወጣል ። በተዘ ጋበትም ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ የሚገባ ፡
፴፭ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። በቤ ቱም ፡ የሚተኛ ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ፤ በቤቱም ፡ የሚበላ ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ።
፴፮ ካህኑም ፡ ገብቶ ፡ ቢያይ ÷ እነሆም ÷ ቤቱ ፡ ከተመረገ ፡ በኋላ ፡ ደዌው ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቢሰፋ ÷ ካህኑ ፡ ቤቱን ፡— ንጹሕ ፡ ነው ፡ ይለዋል ። ቤቱንም ፡ ለማንጻት ፡
፴፯ ሁለት ፡ ወፎች ÷ የዝግባም ፡ እንጨት ÷ ቀይ ፡ ግምጃም ÷ ሂሶጵም ፡ ይወስዳል ።
፴፰ አንደኛው ፡ ንም ፡ ወፍ ፡ በሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ውስጥ ፡ ከምንጩ ፡ ውኃ ፡ በላይ ፡ ያርዳል ። የዝግባውን ፡ እንጨት ÷
፴፱ ሂሶጵንም ÷ ቀዩንም ፡ ግምጃ ÷ ሕያውንም ፡ ወፍ ፡ ወስዶ ፡ በታረደው ፡ ወፍ ፡ ደምና ፡ በምንጩ ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ ይነክራቸዋል ÷ ቤቱንም ፡ ሰባት ፡
፵ ጊዜ ፡ ይረጨዋል ። ቤቱንም ፡ በወፉ ፡ ደም ፡ በምንጩም ፡ ውኃ ፡ በሕያውም ፡ ወፍ ፡ በዝግባውም ፡ እንጨት ፡ በሂሶጵም ፡ በቀዩም ፡ ግምጃ ፡
፵፩ ያነጻዋል ። ሕያውንም ፡ ወፍ ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ይሰድደዋል ፤ ለቤቱም ፡ ያስተሰርይለታል ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ።
፵፪ ይህም ፡ ሕግ ፡ ነው ፡ ለሁሉ ፡ ዓይነት ፡ ለምጽ ፡ ደዌ ÷ ለቈረቈርም ÷ በልብስና ፡ በቤትም ፡ ላለ ፡
፵፫ ለምጽ ÷ ለእባጭም ÷ ለብጕርም ÷ ለቃቂቻም ፤ በሚረክስና ፡ በሚነጻ ፡ ጊዜ ፡ እንዲያስታውቅ ፡
፵፬ ይህ ፡ የለምጽ ፡ ሕግ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን
፪ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩአቸው ፡— ማንም ፡ ሰው ፡ ከሥጋው ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ቢወጣ ÷
፫ ስለሚፈስሰው ፡ ነገር ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ስለሚፈ ስሰው ፡ ነገር ፡ ርኵስነቱ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ፈሳሹ ፡ ነገር ፡ ከሥጋው ፡ ቢፈስስ ፡ ወይም ፡ ከመፍሰሱ ፡ ቢቆም ÷ ርኩስ ፡ መሆኑ ፡ ነው ።
፬ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ የሚተኛበት ፡ መኝታ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ የሚቀመጥበትም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
፭ ርኩስ ፡ ነው ። መኝታውንም ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
፮ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ በተቀመጠበት ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥበት ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡
፯ ርኩስ ፡ ነው ። ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበትን ፡ የሰውን ፡ ሥጋ ፡ የሚነካ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡
፰ ነው ። ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ በንጹሕ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቢተፋ ÷ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡
፱ ነው ። ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ የተቀመጠበት ፡ ኮርቻ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
፲ ከበታቹም ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ እነዚህንም ፡ ነገሮች ፡ የሚያነሣ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡
፲፩ ነው ። ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ በውኃ ፡ ሳይታጠብ ፡ የሚነካው ፡ ሁሉ ፡ ልብሱን ፡ ይጠብ ÷ በውኃም ፡ ይታጠብ ÷ እስከ ፡

፲፪፤ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ የሚነካውን ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ይስበሩት ፤ የእንጨቱም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ በውኃ ፡ ይታጠብ ።

፲፫፤ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ ከፈሳሹ ፡ ነገር ፡ ሲነጻ ፡ ስለ ፡ መንጻቱ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይቁጥራል ፤ ልብሱንም ፡ ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በምንጭ ፡

፲፬፤ ውኃ ፡ ይታጠባል ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ። በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ ይዘ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይመጣል ÷ ለካህኑም ፡ ይሰጣቸዋል ።

፲፭፤ ካህኑም ፡ አንደኛውን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷ ሌላውንም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርባል ፤ ካህኑም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ፈሳሹ ፡ ነገር ፡ ያስተሰርይለታል ።

፲፮፤ የማንም ፡ ሰው ፡ ዘር ፡ ከእርሱ ፡ ቢወጣ ÷ ገላውን ፡ ሁሉ ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል÷እስከ ፡ ማታም ፡

፲፯፤ ርኩስ ፡ ነው ። ዘር ፡ የነካው ፡ ልብስ ፡ ሁሉ ፡ ቁር በትም ፡ ሁሉ ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል ÷ እስከ ፡

፲፰፤ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ወንዱ ፡ በሴቲቱ ፡ ቢደርስባት ፡ ሁለቱ ፡ በውኃ ፡ ይታጠባሉ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩሶች ፡ ናቸው ።

፲፱፤ ሴት ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ቢኖርባት ፡ በሥጋዋም ፡ ያለው ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ደም ፡ ቢሆን ÷ በመርገምዋ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ትቀመጣለች ፤ የሚነካትም ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

፳፤ መርገምም ፡ ስትሆን ፡ የምትተኛበት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ የምትቀመጥበትም ፡ ነገር ፡

፳፩፤ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። መኝታዋንም ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ÷ በውኃም ፡ ይታጠባል ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

፳፪፤ የምትቀመጥበትንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ÷ በውኃም ፡ ይታጠባል ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ነው ። በመኝታዋም ፡ ላይ ፡ ወይም ፡ በምትቀመጥበት ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ቢሆን ፡ ሲነካው ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡

፳፬፤ ርኩስ ፡ ነው ። ማንም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ፡ መርገምዋም ፡ ቢነካው ÷ ሰባት ፡ ቀን ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ የሚተኛበትም ፡ መኝታ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

፳፭፤ ሴትም ፡ ከመርገም ፡ ቀን ፡ ሌላ ፡ ደምዋ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ቢፈስስ ÷ ወይም ፡ ደምዋ ፡ ከመርገምዋ ፡ ወራት ፡ የሚበልጥ ፡ ቢፈስስ ÷ በመርገምዋ ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እንዲሁ ፡ በፈሳሽዋ ፡ ርኩስነት ፡ ወራት ፡ ትሆናለች ፤ ርኩስ ፡ ናት ።

፳፮፤ ደምዋም ፡ በሚፈስስበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ የምትተኛበት ፡ መኝታ ፡ ሁሉ ፡ በመርገምዋ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ መኝታ ፡ ያለ ፡ ይሆንባታል ፤ የምትቀመጥበት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መርገምዋ ፡ ርኩስነት ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

፳፯፤ እነዚህንም ፡ ነገሮች ፡ የሚነካ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ልብሱንም ፡ ያጥባል ÷ በውኃም ፡ ይታጠባል ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ከፈሳሽዋም ፡ ብትነጻ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ትቈጥራለች ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ንጹሕ ፡ ትሆናለች ። በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ ይዛ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ታመጣቸዋለች ። ካህኑም ፡ አንደኛውን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷ ሌላውንም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርባል ፤ ካህኑም ፡ ስለ ፡ ፈሳሽዋ ፡ ርኩስነት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይላታል ።

፴፩፤ እንዲሁም ፡ በእነርሱ ፡ መካከል ፡ ያለችውን ፡ ማደሪያዬን ፡ በረከሱ ፡ ጊዜ ÷ በርኩስነታቸው ፡ እንዳይሞቱ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከርኩስነታቸው ፡ ለያቸው ።

፴፪፤ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ላለበት ፡ ሰው ÷ ይረክስም ፡

፴፫፤ ዘንድ ፡ ዘሩ ፡ ለሚወጣበት ፡ ሰው ÷ በመርገም ዋም ፡ ለታመመች ÷ ፈሳሽም ፡ ነገር ፡ ላለባቸው ፡ ለወንድም ፡ ለሴትም ÷ የረከሰችንም ፡ ሴት ፡ ለሚገናኝ ፡ ሰው ፡ ሕጉ ፡ ይኸው ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የቀረቡና ፡ የሞቱ ፡ ሁለቱ ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ተናገረው ፤

፪፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— እኔ ፡ በስርየቱ ፡ መክደኛ ፡ ላይ ፡ በደመናው ፡ ውስጥ ፡ እታያለሁና ፡ እንዳይሞት ፡ በመጋረጃው ፡ ውስጥ ፡ በታቦቱ ፡ ላይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ስርየቱ ፡ መክደኛ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ስፍራ ፡ ሁልጊዜ ፡ እንዳይገባ ፡ ለወንድምህ ፡ ለአሮን ፡ ንገረው ። እንዲሁ ፡ አሮን ፡

፫፤ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈን ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕትም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ ይግባ ። የተቀደሰውን ፡ የበፍታ ፡ ቀሚስ ፡ ይልበስ ÷ የበፍታውም ፡ ሱሪ ፡ በገላው ፡ ላይ ፡ ይሁን ÷ የበፍታውንም ፡ መታጠቂያ ፡ ይታጠቅ ÷ የበፍታውንም ፡ መጠምጠሚያ ፡ ይጠምጥም ፤ እነዚህ ፡ የተቀደሱ ፡ ልብሶች ፡ ናቸው ፤ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ታጥቦ ፡ ይልበሳቸው ።

፬፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ይውሰድ ።

፭፤ አሮንም ፡ ለእርሱ ፡ ያለውን ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈን ፡ ያቀርባል ÷ ለራሱም ፡ ለቤተ ፡ ሰቡም ፡ ያስተሰርያል ። ሁለቱንም ፡

፮፤ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ወስዶ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አጠገብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቆማቸዋል ። አሮንም ፡ በሁለቱ ፡ ፍየሎች ፡

፯፤ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ይጥልባቸዋል ÷ አንዱን ፡ ዕጣ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሌላውንም ፡ ዕጣ ፡ ለሚለቀቅ ።

፰፤ አሮንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዕጣ ፡ የሆነበትን ፡ ፍየል ፡ ያቀርባል ÷ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ ያደርገዋል ። የመለቀቅም ፡ ዕጣ ፡ የሆነበትን ፡ ፍየል ፡ ያስተሰርይበት ፡ ዘንድ ÷ ለመለቀቅም ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሰድደው ፡ ዘንድ ፡

በሕይወቱ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ያቆመዋል ።
፲፩፤ አሮንም ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠዋ
ውን ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈኑን ፡ ያቀርባል ፤
ለራሱም ፡ ለቤተ ፡ ሰቡም ፡ ያስተሰርያል ፤ ስለ ፡
ኃጢአቱ ፡ የእርሱን ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈኑን ፡
፲፪፤ ያርዳል ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ካለው ፡
መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የእሳት ፡ ፍም ፡ አምጥቶ ፡ ጥና
ውን ፡ ይሞላል ÷ ከተወቀጠውም ፡ ከጣፋጭ ፡
ዕጣን ፡ እጁን ፡ ሙሉን ፡ ይወስዳል ፤ ወደ ፡ መጋ
፲፫፤ ረጃውም ፡ ውስጥ ፡ ያመጣዋል ። እንዳይሞ
ትም ፡ የጢሱ ፡ ደመና ፡ በምስክሩ ፡ ላይ ፡ ያለ
ውን ፡ መክደኛ ፡ ይሸፍን ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ዕጣኑን ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ።
፲፬፤ ከወይፈኑም ፡ ደም ፡ ወስዶ ፡ በስርየቱ ፡ መክደኛ ፡
ላይ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ በጣቱ ፡ ይረጨዋል ፤
ከደሙም ፡ በመክደኛው ፡ ፊት ፡ በጣቱ ፡ ሰባት ፡
ጊዜ ፡ ይረጫል ።
፲፭፤ ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠዋውን ፡
መሥዋዕት ፡ ፍየል ፡ ያርዳል ÷ ደሙንም ፡ ወደ ፡
መጋረጃው ፡ ውስጥ ፡ ያመጣዋል ፤ በወይፈኑም ፡
ደም ፡ እንዳደረገ ፡ በፍየሉ ፡ ደም ፡ ያደርጋል ፤
በመክደኛውም ፡ ላይና ፡ በመክደኛውም ፡ ፊት ፡
፲፮፤ ይረጨዋል ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርኩስነት ፡
ከመተላለፋቸውም ፡ ከኃጢአታቸውም ፡ የተ
ነጣ ፡ ለመቅደሱ ፡ ያስተሰርይለታል ፤ እንዲ
ሁም ፡ በርኩስነታቸው ፡ መካከል ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ለኖረች ፡ ለመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ያደር
፲፯፤ ጋል ። እርሱም ፡ ለማስተስረይ ፡ ወደ ፡ መቅ
ደሱ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ለራሱ ÷ ለቤተ ፡ ሰቡም ÷
ለእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ አስተስርዮ ፡ እስኪ
ወጣ ፡ ድረስ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡
፲፰፤ ማንም ፡ አይኖርም ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ወዳለው ፡ ወደ ፡ መሠዊያ ፡ ወጥቶ ፡ ያስተሰርይ
ለታል ፤ ከወይፈኑም ፡ ደም ፡ ከፍየሉም ፡ ደም ፡
ወስዶ ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ ቀን
፲፱፤ ዶች ፡ ያስነካል ። ከደሙም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በጣቱ ፡ ይረጫል ÷ ከእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ርኩስነት ፡ ያነጻዋል ÷ ይቀድሰውማል ።
፳፤ መቅደሱንም ÷ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ÷
መሠዊያውንም ፡ ማስተስረይ ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡
፳፩፤ ሕያውን ፡ ፍየል ፡ ያቀርባል ፤ አሮንም ፡ ሁለ
ቱን ፡ እጆቹን ፡ በሕያው ፡ ፍየል ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
ይጭናል ÷ በላዩም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
በደል ፡ ሁሉ ፡ መተላለፋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢ
አታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይናዝዛል ፤ በፍየሉም ፡
ራስ ፡ ላይ ፡ ያሸክመዋል ÷ በተዘጋጀው ፡ ሰውም ፡
፳፪፤ እጅ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሰድደዋል ። ፍየ
ሉም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ በረሀ ፡
ይሸከማል ፤ ፍየሉንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡
ይለቅቀዋል ።
፳፫፤ አሮንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ይገ
ባል ÷ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የለበሰ
ውን ፡ የበፍታ ፡ ልብስ ፡ ያወልቃል ÷ በዚያም ፡
፳፬፤ ይተወዋል ፤ በተቀደሰውም ፡ ስፍራ ፡ ገላውን ፡
በውኃ ፡ ይታጠባል ÷ ሌላውንም ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡
ይወጣል ፤ የእርሱንም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋ
ዕት ÷ የሕዝቡንም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
ያቀርባል ÷ ለራሱም ፡ ለሕዝቡም ፡ ያስተሰር
ያል ። የኃጢአቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ በመ ፳፭፤
ሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ። ለመለቀቅ ፡ የሚ ፳፮፤
ሆነውን ፡ ፍየል ፡ የወሰደ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡
ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል ÷ ከዚ
ያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ይገባል ። ለማስተስ ፳፯፤
ረያም ፡ እንዲሆን ፡ ደማቸው ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡
የገባውን ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈ
ንና ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ፍየል ፡ ከሰ
ፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ያወጡአቸዋል ፤ ቁርበታ
ቸውንም ÷ ሥጋቸውንም ÷ ፈርሶቻቸውንም ፡ በእ
ሳት ፡ ያቃጥላሉ ። ያቃጠላቸውም ፡ ሰው ፡ ልብ ፳፰፤
ሱን ፡ ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ይታጠ
ባል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ ይገባል ።
ይህም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁንላችሁ ፤ ፳፱፤፴፡
በዚህ ፡ ቀን ፡ ትነጹ ፡ ዘንድ ፡ ማስተስረያ ፡ ይሆ
ንላችኋልና ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአ
ሥረኛው ፡ ቀን ፡ ራሳችሁን ፡ አስጨንቁት ÷ የአ
ገር ፡ ልጅም ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ የተቀመ
ጠም ፡ እንግዳ ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ፤
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ከኃጢአታችሁ ፡
ሁሉ ፡ ትነጻላችሁ ። ታላቅ ፡ ሰንበት ፡ ይሆንላ ፴፩፤
ችኋል ÷ ራሳችሁንም ፡ ታዋርዳላችሁ ፤ የዘላለም ፡
ሥርዓት ፡ ነው ። የሚቀባውም ÷ በአባቱም ፡ ፴፪፤
ፋንታ ፡ ካህን ፡ ሊሆን ፡ የሚከነው ፡ ካህን ፡ ያስ
ተስርይ ÷ የተቀደሰውንም ፡ የበፍታ ፡ ልብስ ፡
ይልበስ ፤ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ያስተስርይ ፤ ፴፫፤
ለመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ለመሠዊያውም ፡ ያስ
ተስርይ ፤ ለካህናቱም ፡ ለጉባኤውም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ ያስተስርይ ። ይህም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዓ ፴፬፤
መት ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ኃጢአታ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ያስተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ የዘላለም ፡
ሥርዓት ፡ ይሁንላችሁ ። እግዚአብሔርም ፡
ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፤
ተናገረው ፡— ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ለእስራኤ ፪፤
ልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገር ፡—
እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ይህ ፡ ነው ÷ እንዲህም ፡
አለ ፡— ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ፫፤
በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ወይም ፡ ፍየል ፡ ቢያርድ ÷
በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ ወይም ፡ ከሰፈሩ ፡ ውጭ ፡ ቢያ
ርደው ÷ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ ለእ ፬፤
ግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡ ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ባያመጣው ÷
ደሙ ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ይቈጠርበታል ፤
ደም ፡ አፍስሶአል ፤ ያም ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡
ይጥፋ ። ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሚዳ ፡ ፭፤
የሚያርዱትን ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ወደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡

ያመጡታል ፤ ወደ ፡ ካህኑም ፡ አምጥተው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ፮ ፡ ይሠዉታል ። ካህኑም ፡ በመገናኛው ፡ ድን ኳን ፡ ደጃፍ ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠ ዊያ ፡ ላይ ፡ ደሙን ፡ ይረጨዋል ÷ ስቡንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ፯ ፡ ያቃጥለዋል ። መሥዋዕታቸውንም ፡ ደግሞ ፡ ተከትለው ፡ ላመነዘሩባቸው ፡ ለሰይጣናት ፡ አይ ሠዉ ። ይህ ፡ ለእነርሱ ፡ ለልጅ ፡ ልጃቸው ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ።

፰ ፡ ለእነርሱም ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦— ከእስራ ኤል ፡ ቤት ፡ በመካከላቸውም ፡ ከሚኖሩ ፡ እን ግዶች ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የሚቃጠል ፡ መሥ ዋዕት ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ ፱ ፡ ቢያቀርብ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መገና ኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ባያመጣው ÷ ያ ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።

፲ ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወይም ፡ በመካከላ ቸው ፡ ከሚኖሩ ፡ እንግዶች ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ደም ፡ ቢበላ ÷ ደም ፡ በሚበላው ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አኩብድበታለሁ ÷ ያንንም ፡ ሰው ፡ ፲፩ ፡ ከሕዝቡ ፡ ለይቼ ፡ አጠፋዋለሁ ። የሥጋ ፡ ሕይ ወት ፡ በደሙ ፡ ውስጥ ፡ ነውና ፡ ደሙም ፡ ከሕይ ወቱ ፡ የተነሣ ፡ ያስተሰርያልና ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ለነፍሳችሁ ፡ ማስተስረያ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፲፪ ፡ እኔ ፡ ለእናንተ ፡ ሰጠሁት ። ስለዚህ ፡ የእስራ ኤልን ፡ ልጆች ፦— ከእናንተ ፡ ማንም ፡ ደምን ፡ አይበላም ÷ በመካከላችሁም ፡ ከሚኖሩ ፡ እንግ ዶች ፡ ማንም ፡ ደምን ፡ አይበላም ፡ አልሁ ።

፲፫ ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በመካከላቸውም ፡ ከሚኖሩ ፡ እንግዶች ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የሚ በላ ፡ እንስሳ ፡ ወይም ፡ ወፍ ፡ እያደነ ፡ ቢይዝ ÷ ደሙን ፡ ያፈስሳል ፡ በአፈርም ፡ ይከድነዋል ። ፲፬ ፡ የሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ሕይወትና ፡ ደሙ ፡ አንድ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፦— የሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ሕይወት ፡ ደሙ ፡ ነውና ፡ የሥጋውን ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ አትብሉ ፤ የሚበላውም ፡ ሁሉ ፡ ተለ ፲፭ ፡ ይቶ ፡ ይጥፋ ፡ አልኋቸው ። የሞተውን ፡ ወይም ፡ አውሬ ፡ የሰበረውን ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ የአገር ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ እንግዳ ፡ ቢሆን ÷ ልብ ሱን ፡ ያጥባል ÷ በውኃም ፡ ይታጠባል ÷ እስከ ፡ ማታም ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ፲፮ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆናል ። ልብሱንና ፡ ገላውን ፡ ባያ ጥብ ፡ ግን ፡ ኃጢአቱን ፡ ይሸከማል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፪ ፡ ተናገረው ፦— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፦— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፫ ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ። እንደ ፡ ተቀመጣችሁበት ፡ እንደ ፡ ግብፅ ፡ ምድር ፡ ሥራ ፡ አትሥሩ ፤ እንደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ ሥራ ፡ አትሥሩ ፤ በሥርዓታ ፬ ፡ ቸውም ፡ አትሂዱ ። ፍርዴን ፡ አድርጉ ÷ በእር ስዋም ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ሥርዓቴን ፡ ጠብቁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ። የሚ ፭ ፡ ሠራቸው ፡ ሰው ፡ በእነርሱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖ ራልና ፡ ሥርዓቴንና ፡ ፍርዴን ፡ ጠብቁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

፮ ፡ ከእናንተም ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ውን ፡ ይገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ዘመዱ ፡ ሁሉ ፡ አይቅረብ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። የአባ ፯ ፡ ትህን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋና ፡ የእናትህን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ እናትህ ፡ ናት ፤ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አትግለጥ ። የአባትህን ፡ ሚስት ፡ ፰ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የአባትህ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ነው ። የእኅትህን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አት ፱ ፡ ግለጥ ፤ የአባትህ ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ የእናትህ ፡ ልጅ ÷ በቤት ፡ ወይም ፡ በውጭ ፡ የተወለደች ፡ ብትሆን ÷ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አትግለጥ ። የወ ፲ ፡ ንድ ፡ ልጅህን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ወይም ፡ የሴት ፡ ልጅህን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የአንተ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ነውና ። ከአባትህ ፡ የተወለደችውን ፡ የአባት ፲፩ ፡ ህን ፡ ሚስት ፡ ልጅ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ እኅትህ ፡ ናት ፤ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አትግለጥ ። የአባትህን ፡ እኅት ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ ፲፪ ፡ የአባትህ ፡ ዘመድ ፡ ናት ። የእናትህን ፡ እኅት ፡ ፲፫ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የእናትህ ፡ ዘመድ ፡ ናት ። የአባትህን ፡ ወንድም ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ፲፬ ፡ አትግለጥ ÷ ወደ ፡ ሚስቱም ፡ አትቅረብ ፤ የአ ኅትህ ፡ ሚስት ፡ ናት ። የምራትህን ፡ ኃፍረተ ፡ ፲፭ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የልጅህ ፡ ሚስት ፡ ናት ፤ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አትግለጥ ። የወንድምህን ፡ ፲፮ ፡ ሚስት ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የወንድ ምህ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ነው ። የሴትንና ፡ የሴት ፡ ፲፯ ፡ ልጅዋን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ የወንድ ልጅዋን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ የሴት ፡ ልጅዋን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ትግለጥ ፡ ዘንድ ፡ አታግባ ፤ ዘመዶች ፡ ናቸው ፤ ዝሙት ፡ ነው ። ፲፰ ፡ ሚስትህ ፡ በሕይወት ፡ ሳለች ፡ እኅትዋ ፡ ጣውን ትዋ ፡ እንዳትሆን ÷ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ እኅትዋን ፡ አታግባ ።

፲፱ ፡ እርስዋም ፡ በመርገምዋ ፡ ርኵሰት ፡ ሳለች ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሴት ፡ አትቅረብ ። ፳ ፡ እንዳትረክስበትም ፡ ከባልንጀራህ ፡ ሚስት ፡ ጋር ፡ አትተኛ ። ፳፩ ፡ ከዘርህም ፡ ለሞሎክ ፡ በእሳት ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጥ ÷ የአምላክህንም ፡ ስም ፡ አታርክስ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። ፳፪ ፡ ከሴትም ፡ ጋር ፡ እንደምትተኛ ፡ ከወንድ ፡ ጋር ፡ ፳፫ ፡ አትተኛ ፤ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ ነውና ። እንዳትረክስበትም ፡ ከእንስሳ ፡ ጋር ፡ አትተኛ ፤ ሴት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ትተኛ ፡ ዘንድ ፡ በእንስሳ ፡ ፊት ፡ አትቁም ፤ የተጠላ ፡ ነገር ፡ ነውና ።

፳፬ ፡ በእነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከፊታችሁ ፡ የማሳድዳቸው ፡ አሕዛብ ፡ ረክሰዋልና ፡ በእነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ሁሉ ፡ አትርከሱ ። ምድሪቱም ፡ ረክሰች ፤ ስለዚህ ፡ ፳፭ ፡ ኃጢአትዋን ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ እመልሳለሁ ÷

ምድሪቱም ፡ የሚኖሩባትን ፡ ሰዎች ፡ ትተፋለች ።
፳፭ ፤ ሥርዓቴንና ፡ ፍርዴን ፡ ጠብቁ ፤ እናንተም ፡ የአ
ገሩ ፡ ልጆች ፡ በእናንተም ፡ መካከል ፡ የሚኖ
ሩት ፡ እንግዶች ፡ ከዚህ ፡ ርኵሰት ፡ ምንም ፡
፳፮ ፤ አትሥሩ ፤ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ የነበሩ ፡ የአገሩ ፡
ልጆች ፡ ይህን ፡ ርኵሰት ፡ ሁሉ ፡ ሠርተዋልና ÷
፳፯ ፤ ምድሪቱም ፡ ረክሳለችና ፤ ባረከሳችኋት ፡ ጊዜ ፡
ምድሪቱ ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ የነበረውን ፡ ሕዝብ ፡
፳፰ ፤ እንደ ፡ ተፋች ፡ እናንተን ፡ እንዳትተፋችሁ ። ከዚህ ፡
ርኵሰት ፡ ሁሉ ፡ ማናቸውን ፡ የሚያደርግ ፡ ያ ፡
ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተለይቶ ፡ ይጠፋልና ።
፳፱ ፤ ስለዚህ ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡
የሠሩትን ፡ ጸያፍ ፡ የሆነውን ፡ ወግ ፡ ሁሉ ፡ እን
ዳትሠሩ ÷ በእርሱም ፡ እንዳትረክሱ ፡ ሥርዓ
ቴን ፡ ጠብቁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካ
ችሁ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪ ፤ ተናገረው ፡ ፦ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡
ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡ ፦ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ እናንተ ፡
፫ ፤ ቅዱሳን ፡ ሁኑ ። ከእናንተ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እና
ቱንና ፡ አባቱን ፡ ይፍራ ÷ ሰንበታቴንም ፡ ጠብቁ ፤
፬ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ። ወደ ፡
ጣዖታትም ፡ ዘወር ፡ አትበሉ ÷ ቀልጠው ፡ የተ
ሠሩትንም ፡ የአማልክት ፡ ምስሎች ፡ ለእናንተ ፡
አታድርጉ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡
ነኝ ።
፭ ፤ የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ስትሠዉ ፡ እርሱን ፡ ደስ ፡ እንድታሰኙ
፮ ፤ በት ፡ ሠዉት ። በምትሠዉት ፡ ቀንና ፡ በነጋው ፡
ይበላል ፤ እስከ ፡ ሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
፯ ፤ ቢተርፍ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ። በሦስተኛ
ውም ፡ ቀን ፡ ቢበላ ፡ ጸያፍ ፡ ነው ÷ ደስም ፡ አያሰ
፰ ፤ ኝም ። የበላውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ ነገር ፡ አርክሶአልና ፡ ኃጢአቱን ፡ ይሸከ
ማል ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡ ይጥፋ ።
፱ ፤ የምድራችሁንም ፡ መከር ፡ በሰበሰባችሁ ፡
ጊዜ ፡ የእርሻችሁን ፡ ድንበር ፡ ፈጽማችሁ ፡ አት
ጨዱ ÷ የመከሩንም ፡ ቃርሚያ ፡ አትልቀሙ ።
፲ ፤ የወይንህንም ፡ ቃርሚያ ፡ አትቃርም ÷ የወደቀ
ውንም ፡ የወይንህን ፡ ፍሬ ፡ አትሰብስብ ፤ ለድሆ
ችና ፡ ለእንግዶች ፡ ተወው ፤ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ።
፲፩ ፤ አትስረቁ ÷ አትካዱም ÷ ከእናንተም ፡ እርስ ፡
፲፪ ፤ በርሳችሁ ፡ ሐሰት ፡ አትነጋገሩ ። በስሜም ፡ በሐ
ሰት ፡ አትማሉ ÷ የአምላካችሁንም ፡ ስም ፡ አታ
ርክሱ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፲፫ ፤ በባልንጀራህ ፡ ግፍ ፡ አታድርግ ÷ አትቀማ
ውም ። የሞያተኛው ፡ ዋጋ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ድረስ ፡
፲፬ ፤ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አይደርብህ ። ደንቆሮውን ፡
አትስደብ ÷ በዕውርም ፡ ፊት ፡ ዕንቅፋት ፡ አታ
ድርግ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህን ፡ ፍራ ፤ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፲፭ ፤ በፍርድ ፡ ዓመፃ ፡ አታድርጉ ፤ ለድሀ ፡ አታ
ድላ ÷ ባለ ፡ ጠጋውንም ፡ አታክብር ፤ ነገር ፡ ግን ፡
፲፮ ፤ ለባልንጀራህ ፡ በእውነት ፡ ፍረድ ። በሕዝብህ ፡
መካከል ፡ በሸንጋይነት ፡ አትዙር ፤ በባልንጀራ
ህም ፡ ደም ፡ ላይ ፡ አትቁም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ።
፲፯ ፤ ወንድምህን ፡ በልብህ ፡ አትጥላው ፤ በባል
ንጀራህ ፡ ምክንያት ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይሆን
ብህ ፡ ገሥጸው ። አትበቀልም ÷ በሕዝብህም ፡
፲፰ ፤ ልጆች ፡ ቂም ፡ አትያዝ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ባልንጀ
ራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ ውደድ ፤ እኔ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ነኝ ።
፲፱ ፤ ሥርዓቴን ፡ ጠብቁ ። እንስሳህ ፡ ከሌላ ፡ ዓይ
ነት ፡ ጋር ፡ አይደባለቅ ፤ በእርሻህም ፡ ሁለት ፡
ዓይነት ፡ ዘር ፡ አትዝራ ፤ ከሁለት ፡ ዓይነት ፡
ነገር ፡ የተሠራ ፡ ልብስ ፡ አትልበስ ።
፳ ፤ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከሴት ፡ ባሪያ ፡ ጋር ፡
ቢተኛ ÷ እርስዋም ፡ ለባል ፡ የተሰጠች ፡ ዋጋዋም ፡
ያልተከፈለ ፡ አርነት ፡ ያልወጣች ፡ ብትሆን ÷
ቅጣት ፡ አለባቸው ፤ አርነት ፡ አልወጣችምና ፡
፳፩ ፤ አይገደሉም ። እርሱም ፡ የበደሉን ፡ መሥዋዕት ፡
ይዘ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡
ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ይመጣል ÷ ለበደልም ፡ መሥ
ዋዕት ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያመጣል ። ካህኑም ፡ ስለ ፡
፳፪ ፤ ሠራው ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
በበደል ፡ መሥዋዕት ፡ በግ ፡ ያስተሰርይለታል ፤
የሠራውም ፡ ኃጢአት ፡ ይቀርለታል ።
፳፫ ፤ ወደ ፡ አገሩም ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ የሚበላ ፡
የፍሬ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በተከላችሁም ፡ ጊዜ ÷ ፍሬ
ውን ፡ እንዳልተገረዘ ፡ ትቈጥሩታላችሁ ፤ ሦስት ፡
ዓመት ፡ እንዳልተገረዘ ፡ ይሆንላችኋል ፤ አይበ
፳፬ ፤ ላም ። የአራተኛውም ፡ ዓመት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ቅዱስ ፡ ይሁን ። ፍሬውም ፡
፳፭ ፤ ይበዛላችሁ ፡ ዘንድ ፡ የአምስተኛውን ፡ ዓመት ፡
ፍሬ ፡ ብሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ።
፳፮ ፤ ከደሙ ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ አትብሉ ፤ አስማ
ትም ፡ አታድርጉ ÷ ሞራ ፡ ገላጭም ፡ አትሁኑ ።
፳፯ ፤ የራስ ፡ ጠጕራችሁንም ፡ ዙሪያውን ፡ አትከርክ
ሙት ÷ ጢማችሁንም ፡ ዙሪያውን ፡ አትቀረ
፳፰ ፤ ጡት ። ስለ ፡ ሞተውም ፡ ሥጋችሁን ፡ አትንጩ ÷
ገላችሁንም ፡ አትንቀሱት ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ።
፳፱ ፤ ምድሪቱ ፡ ከግልሙትና ፡ ከርኵሰትም ፡ እንዳ
ትሞላ ፡ ሴት ፡ ልጅህን ፡ ታመነዝር ፡ ዘንድ ፡ አታ
ርክሳት ። ሰንበታቴን ፡ ጠብቁ ÷ መቅደሴንም ፡
፴ ፤ አክብሩ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፴፩ ፤ ወደ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችና ፡ ወደ ፡ ጠንቋ
ዮች ፡ አትሂዱ ፤ እንዳትረክሱባቸውም ፡ አት
ፈልጉአቸው ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካ
ችሁ ፡ ነኝ ።
፴፪ ፤ በሽበታሙ ፡ ፊት ፡ ተነሣ ÷ ሽማግሌውንም ፡
አክብር ÷ አምላክህንም ፡ ፍራ ፤ እኔ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ነኝ ።

፴፫፡ በአገራችሁ ፡ ውስጥ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እን
፴፬፡ ግዳ ፡ ቢቀመጥ ፡ ግፍ ፡ አታድርጉበት ። እና
ንተ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ እንግዶች ፡ ነበራችሁና ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ የሚቀመጥ ፡ እንግዳ ፡ እንደ ፡
አገር ፡ ልጅ ፡ ይሁንላችሁ ÷ እርሱንም ፡ እንደ ፡
ራስህ ፡ ውደድ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላ
ካችሁ ፡ ነኝ ።
፴፭፡ በፍርድ ÷ በመለካትም ÷ በመመዘንም ÷ በመ
፴፮፡ ስፈርም ፡ ዓመፃ ፡ አታድርጉ ። የእውነትም ፡
ሚዛን ÷ የእውነትም ፡ መመዘኛ ÷ የእውነትም ፡
የኢፍ ፡ መስፈሪያ ÷ የእውነትም ፡ የኢን ፡ መስ
ፈሪያ ፡ ይሁንላችሁ ፤ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣ
ኋችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፴፯፡ ሥርዓቴን ፡ ሁሉ ፡ ፍርዴንም ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ፡
አድርጉም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፡ ተናገረው ፡— ደግሞ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
እንዲህ ፡ በላቸው ፡— ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ወይም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከሚቀመጡ ፡
እንግዶች ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ዘሩን ፡ ለሞሎክ ፡
ቢሰጥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ፤ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡
፫፡ በድንጋይ ፡ ይውገረው ። መቅደሴን ፡ ያረክስ ፡
ዘንድ ÷ የተቀደሰውንም ፡ ስሜን ፡ ያጐሰቍል ፡
ዘንድ ፡ ዘሩን ፡ ለሞሎክ ፡ ሰጥቶአልና ፡ እኔ ፡
በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አከብዳለሁ ÷ ከሕ
፬፡ ዝቡም ፡ መካከል ፡ ለይቼ ፡ አጠፋዋለሁ ። ዘሩ
ንም ፡ ለሞሎክ ፡ ሲሰጥ ÷ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ያን ፡
፭፡ ቸል ፡ ቢለው ፡ ባይገድሉትም ÷ እኔ ፡ በዚያ ፡
ሰውና ፡ በቤተ ፡ ሰቡ ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አከብዳለሁ ፤
እርሱንም ÷ ከሞሎክም ፡ ጋር ፡ ያመነዝሩ ፡
ዘንድ ፡ የሚከተሉትን ፡ ሁሉ ፡ ከሕዝባቸው ፡
መካከል ፡ ለይቼ ፡ አጠፋለሁ ።
፮፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችንም ፡
በሚከተል ÷ በሥራቸውም ፡ በሚያመነዝር ÷
በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አከብዳለሁ ÷ ከሕ
፯፡ ዝቡም ፡ መካከል ፡ ለይቼ ፡ አጠፋዋለሁ ። እን
ግዲህ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝና ፡
ሰውነታችሁን ፡ ቀድሱ ÷ ቅዱሳንም ፡ ሁኑ ።
፰፡ ሥርዓቴን ፡ ጠብቁ ÷ አድርጉትም ፤ እኔ ፡ የም
፱፡ ቀድሳችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። ማናቸውም ፡
ሰው ፡ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ ቢሰድብ ፡
ፈጽሞ ፡ ይገደል ÷ አባቱንና ፡ እናቱን ፡ ሰድቦ
አልና ፤ ደሙ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከሌላ ፡ ሰው ፡ ሚስት ፡
ወይም ፡ ከባልንጀራው ፡ ሚስት ፡ ጋር ፡ ቢያመ
ነዝር ፡ አመንዝራውና ፡ አመንዝራይቱ ፡ ፈጽ
፲፩፡ መው ፡ ይገደሉ ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከአባቱ ፡
ሚስት ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ፡ የአባቱን ፡ ኃፍረተ ፡
ሥጋ ፡ ገልጦአል ፤ ሁለቱ ፡ ፈጽመው ፡ ይገደሉ ፤
፲፪፡ ደማቸው ፡ በላያቸው ፡ ነው ። ማናቸውም ፡
ሰው ፡ ከምራቱ ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ፡ ሁለቱ ፡ ፈጽ
መው ፡ ይገደሉ ፤ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ አድርገዋል ፤
ደማቸው ፡ በላያቸው ፡ ነው ። ፲፫፡ ማናቸውም ፡
ሰው ፡ ከሴት ፡ ጋር ፡ እንደሚተኛ ፡ ከወንድ ፡
ጋር ፡ ቢተኛ ፡ ሁለቱ ፡ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ አድርገ
ዋል ፤ ፈጽመው ፡ ይገደሉ ፤ ደማቸው ፡ በላያ
ቸው ፡ ነው ። ፲፬፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ እናቲቱንና ፡
ልጂቱን ፡ ቢያገባ ፡ ርኩሰት ፡ ነው ፤ በመካከላ
ችሁ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይሆን ፡ እርሱና ፡ እነርሱ ፡
በእሳት ፡ ይቃጠሉ ። ፲፭፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከእ
ንስሳ ፡ ጋር ፡ ቢገናኝ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ፤ እንስ
ሳይቱንም ፡ ግደሉአት ። ፲፮፡ ማናቸይቱም ፡ ሴት ፡
ወደ ፡ እንስሳ ፡ ብትቀርብ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ብትገናኝ ÷ ሴቲቱንና ፡ እንስሳውን ፡ ግደል ፤
ፈጽመው ፡ ይገደሉ ፤ ደማቸው ፡ በላያቸው ፡
ነው ።
፲፯፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የአባቱን ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡
የእናቱን ፡ ልጅ ፡ እኅቱን ፡ ቢያገባ ÷ ኃፍረተ ፡
ሥጋዋንም ፡ ቢያይ ÷ እርስዋም ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ
ውን ፡ ብታይ ÷ ይህ ፡ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ ነው ፤ በሕ
ዝባቸውም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ይገደሉ ፤ የእኅ
ቱን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ገልጦአልና ፡ ኃጢአቱን ፡
ይሸከማል ። ፲፰፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከባለ ፡ መር
ገም ፡ ሴት ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋዋንም ፡
ቢገልጥ ÷ ፈሳሽዋን ፡ ገልጦአልና ÷ እርስዋም ፡
የደምዋን ፡ ፈሳሽ ፡ ገልጣለችና ፡ ሁለቱ ፡ ከሕዝ
ባቸው ፡ መካከል ፡ ተለይተው ፡ ይጥፉ ። ፲፱፡ የአባ
ትህን ፡ ወይም ፡ የእናትህን ፡ እኅት ፡ ኃፍረተ ፡
ሥጋ ፡ አትግለጥ ፤ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ የዘመ
ድን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ገልጦአል ፤ ኃጢአታ
ቸውን ፡ ይሸከማሉ ። ፳፡ ሰውም ፡ ከአጎቱ ፡ ሚስት ፡
ጋር ፡ ቢተኛ ÷ የአጎቱን ፡ ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡
ገልጦአል ፤ ኃጢአታቸውን ፡ ይሸከማሉ ፤ ያለ ፡
ልጅ ፡ ይሞታሉ ። ፳፩፡ ሰውም ፡ የወንድሙን ፡
ሚስት ፡ ቢያገባ ፡ ርኩሰት ፡ ነው ፡ የወንድሙን ፡
ኃፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ገልጦአል ፤ ያለ ፡ ልጅ ፡ ይሆ
ናሉ ።
፳፪፡ እንግዲህ ፡ ትቀመጡበት ፡ ዘንድ ፡ የማገባችሁ ፡
ምድር ፡ እንዳትተፋችሁ ፡ ሥርዓቴን ፡ ሁሉ ÷
ፍርዴንም ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ÷ አድርጉትም ።
፳፫፡ ከፊታችሁ ፡ በምጥላቸውም ፡ ሕዝብ ፡ ወግ ፡ አት
ሂዱ ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አድርገዋልና ፡ ተጸየፍኋ
ቸው ። ፳፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተን ፡— ምድራቸ
ውን ፡ ትወርሳላችሁ ፤ ትወርሱአትም ፡ ዘንድ ፡
ወተትና ፡ ማር ፡ የምታፈስሰውን ፡ ምድር ፡ እሰ
ጣችኋለሁ ፡ አልኋችሁ ። እኔ ፡ ከአሕዛብ ፡ የለ
የኋችሁ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፳፭፡ እንግዲህ ፡ ንጹሑን ፡ እንስሳ ፡ ከርኩሱ ÷ ንጹ
ሑንም ፡ ወፍ ፡ ከርኩሱ ፡ ትለያላችሁ ፤ ርኩ
ሰች ፡ ናቸው ፡ ብዬ ፡ በለየኋቸው ፡ በእንስሳና ፡
በወፍ ፡ በምድርም ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ ነፍሳ
ችሁን ፡ አታርክሱ ። ፳፮፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቅዱስ ፡ ነኝና ÷ ለእኔም ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ ለይቻችኋለሁና ፡ ቅዱሳን ፡ ትሆኑልኛላ
ችሁ ።
፳፯፡ ሰው ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ መናፍስትን ፡ ቢጠሩ ፡

ወይም ፡ ጠንቋዮች ፡ ቢሆኑ ፡ ፈጽመው ፡ ይገ
ደሉ ፤ በድንጋይ ፡ ይውገሩአቸው ፤ ደማቸው ፡
በላያቸው ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ለካህናቱ ፡ ለአ
ሮን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡
አለው ፡—ማንም ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ስለ ፡ ሞተው ፡
፪ ከሚቀርበው ፡ ዘመዱ ፡ ከእናቱ ፡ ወይም ፡ ከአ
ባቱ ፡ ወይም ፡ ከወንድ ፡ ልጁ ፡ ወይም ፡ ከሴት ፡
ልጁ ፡ ወይም ፡ ከወንድሙ ፡ በቀር ፡ አይርከስ ።
፫ ወይም ፡ የቀረበችው ፡ ያልተጋባች ፡ ድንግል ፡
፬ እኅቱ ፡ በእርስዋ ፡ ይርከስ ። የሕዝቡ ፡ አለቃ ፡
፭ ራሱን ፡ ያጐሰቍል ፡ ዘንድ ፡ አይርከስ ። ራሶቻ
ውን ፡ አይላጩ ፡ ጢማቸውንም ፡ አይላጩ ፡ ሥጋ
፮ ቸውንም ፡ አይንጩ ። ለአምላካቸው ፡ ቅዱሳን ፡
ይሁኑ ፡ የአምላካቸውንም ፡ ስም ፡ አያጐስቍሉ ፤
የእግዚአብሔርን ፡ የእሳት ፡ ቍርባንና ፡ የአም
ላካቸውን ፡ እንጀራ ፡ ያቀርባሉና ፡ ቅዱሳን ፡
፯ ይሁኑ ። ለአምላኩ ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ፡ ጋለሞ
ታን ፡ ሴት ፡ ወይም ፡ የረከሰችውን ፡ አያግባ ፤
ወይም ፡ ከባልዋ ፡ የተፈታችውን ፡ አያግባ ።
፰ የአምላክህን ፡ እንጀራ ፡ ያቀርባልና ፡ ስለዚህ ፡
ትቀድሰዋለህ ፤ እኔም ፡ የምቀድሳችሁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ እርሱ ፡ ቅዱስ ፡ ይሁ
፱ ንልህ ። የካህንም ፡ ልጅ ፡ ራስዋን ፡ በግልሙ
ትና ፡ ብታረክስ ፡ አባትዋን ፡ ታረክሰዋለች ፤ በእ
ሳት ፡ ትቃጠል ።
፲ በራሱም ፡ ላይ ፡ የቅባት ፡ ዘይት ፡ የፈሰሰበት ፡
የክህነትም ፡ ልብስ ፡ ይለብስ ፡ ዘንድ ፡ የተቀደሰ ፡
ከወንድሞቹ ፡ የበለጠው ፡ ካህን ፡ ራሱን ፡ አይ
፲፩ ግለጥ ፡ ልብሱንም ፡ አይቅደድ ። ወደ ፡ በድ
ንም ፡ ሁሉ ፡ አይግባ ፡ በአባቱም ፡ ወይም ፡ በእ
፲፪ ናቱ ፡ አይርከስ ። የአምላኩም ፡ ቅባት ፡ ዘይት ፡
ቅዱስነት ፡ በላዩ ፡ ነውና ፡ ከመቅደስ ፡ አይውጣ ፡
የአምላኩንም ፡ መቅደስ ፡ አያርክስ ፤ እኔ ፡ እግ
፲፫ ዚአብሔር ፡ ነኝ ። እርሱም ፡ ሚስትን ፡ በድንግ
፲፬ ልናዋ ፡ ያግባ ። ባልዋ ፡ የሞተባትን ፡ ወይም ፡
የተፋታችውን ፡ ወይም ፡ ጋለሞታይቱን ፡ አያ
ግባ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሕዝቡ ፡ ድንግሊቱን ፡ ያግባ ።
፲፭ እኔም ፡ የምቀድሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡
በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ዘሩን ፡ አያጐስቍል ።
፲፮ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፯ ተናገረው ፡— ለአሮን ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገ
ረው ፡— ከዘርህ ፡ በትውልዳቸው ፡ ነውር ፡ ያለ
በት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የአምላኩን ፡ እንጀራ ፡ ያቀ
፲፰ ርብ ፡ ዘንድ ፡ አይቅረብ ። ዕውር ፡ ወይም ፡ አን
ካሳ ፡ ወይም ፡ አፍንጫ ፡ ደፍጣጣ ፡ ወይም ፡
፲፱ ትርፍ ፡ አካል ፡ ያለው ፡ ወይም ፡ እግረ ፡ ሰባራ ፡
፳ ወይም ፡ እጀ ፡ ሰባራ ፡ ወይም ፡ ጕባጣ ፡ ወይም ፡
ድንክ ፡ ወይም ፡ ዓይነ ፡ መጭማጫ ፡ ወይም ፡
እከካም ፡ ወይም ፡ ቂቀኝም ፡ ወይም ፡ ኃንደ
፳፩ ረባ ፡ ነውረኛ ፡ ሁሉ ፡ አይቅረብ ። ከካህኑ ፡ ከአ
ሮን ፡ ዘር ፡ ነውር ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ቅረብ ፤ ነውረኛ ፡ ነው ፤ የአምላኩን ፡ እንጀራ ፡
ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ አይቅረብ ። የቅዱሱንና ፡ የቅ ፳፪
ዱሰ ፡ ቅዱሳኑን ፡ የአምላኩን ፡ እንጀራ ፡ ይብላ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ነውረኛ ፡ ነውና ፡ መቅደሶቼን ፡ እን ፳፫
ዳያረክስ ፡ ወደ ፡ መጋረጃው ፡ አይግባ ፡ ወደ ፡
መሠዊያውም ፡ አይቅረብ ፤ የምቀድሳቸው ፡
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። ሙሴም ፡ ይህን ፡ ፳፬
ለአሮን ፡ ለልጆቹም ፡ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ነገረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩
ተናገረው ፡— የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእኔ ፡ ከሚ ፪
ቀድሱአቸው ፡ ከቅዱሳን ፡ ነገሮች ፡ ራሳቸውን ፡
እንዲለዩ ፡ የተቀደሰውንም ፡ ስሜን ፡ እንዳያረ
ክሱ ፡ ለእሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ንገራቸው ፤ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። እንዲህ ፡ በላቸው ፡— ፫
ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከዘራችሁ ፡ በትውልዳችሁ ፡
ርኵሰት ፡ እያለበት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ወደሚቀድሱት ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡
ነገር ፡ ቢቀርብ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ከፊቴ ፡ ተለይቶ ፡
ይጥፋ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። ከአሮን ፡ ፬
ዘር ፡ ለምጽ ፡ ወይም ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡
ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ከተቀደሰው ፡
አይብላ ። ከበድንም ፡ የተነሣ ፡ ርኩስ ፡ የሆነውን ፡
ወይም ፡ ዘሩ ፡ ከእርሱ ፡ የሚፈስስበትን ፡ የሚ
ነካ ፡ ወይም ፡ የሚያረክሰውን ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ፭
ወይም ፡ በሁሉ ፡ ዓይነት ፡ የረከሰውን ፡ ሰው ፡
የሚነካ ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ የሚነካ ፡ ሰው ፡ እስከ ፮
ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤ ገላውን ፡ በውኃ ፡
ካልታጠበ ፡ ከተቀደሰው ፡ አይብላ ። ፀሐይም ፡ ፯
በገባች ፡ ጊዜ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆናል ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ እንጀራው ፡ ነውና ፡ ከተቀደሰው ፡ ይብላ ።
በእርሱም ፡ እንዳይረክስ ፡ የሞተውን ፡ አው ፰
ሬም ፡ የሰበረውን ፡ አይብላ ፤ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነኝ ። ቢያረክሱአት ፡ እንዳይሞቱ ፡ ስለ ፡ ፱
እርስዋም ፡ ኃጢአትን ፡ እንዳይሸከሙ ፡ ሕግን ፡
ይጠብቁ ፤ የምቀድሳቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነኝ ።
ልዩ ፡ ሰው ፡ ከተቀደሰው ፡ አይብላ ፡ የካህኑም ፡ ፲
እንግዳ ፡ ደመወዘኛውም ፡ ከተቀደሰው ፡ አይ
ብላ ። ካህኑ ፡ ግን ፡ በገንዘቡ ፡ ባሪያ ፡ ቢገዛ ፡ ፲፩
እርሱ ፡ ይብላው ፤ በቤቱም ፡ የተወለዱት ፡ ከእ
ንጀራው ፡ ይብሉ ። የካህንም ፡ ልጅ ፡ ከልዩ ፡ ፲፪
ሰው ፡ ጋር ፡ ብትጋባ ፡ እርስዋ ፡ ከተቀደሰው ፡
ቍርባን ፡ አትብላ ። የካህን ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ባልዋ ፡ ፲፫
ቢሞት ፡ ወይም ፡ ብትፋታ ፡ ልጅም ፡ ባይኖ
ራት ፡ በብላቴንነትዋ ፡ እንደ ፡ ነበረች ፡ ወደ ፡
አባትዋ ፡ ቤት ፡ ብትመለስ ፡ ከአባትዋ ፡ እንጀራ ፡
ትብላ ፤ ልዩ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አይብላ ።
ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሳያውቅ ፡ ከተቀደሰው ፡ ፲፬
ቢበላ ፡ አምስተኛ ፡ እጅ ፡ ጨምሮ ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ ለካህኑ ፡ ይስጥ ። የምቀድሳቸውም ፡ እግ ፲፭፡፲፮

ዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ ከተቀደሰው ፡ በበሉ ፡ ጊዜ ፡ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ እንዳይሸከሙ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚያቀርቡትን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገር ፡ አያርክሱ ።

፲፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፮፡ ተናገረው ፡— ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ ከእናንተ ፡ መካከል ፡ ከሚቀመጡት ፡ እንግዶች ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ስእለቱን ፡ ሁሉ ÷ በፈቃዱም ፡ የሚያቀርበውን ፡ ሁሉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያቀርበውን ፡ ቍር
፲፱፡ ባን ፡ ቢያቀርብ ÷ ይሠምርላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከበሬ ፡ ወይም ፡ ከበግ ፡ ወይም ፡ ከፍየል ፡ ነውር ፡ የሌ
፳፡ ለበትን ፡ ተባቱን ፡ አቅርቡ ። ነገር ፡ ግን ፡ አይ
፳፩፡ ሠምርላችሁምና ፡ ነውር ፡ ያለበትን ፡ አታቅ
፳፪፡ ርቡ ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ስእለቱን ፡ ለመፈጸም ፡ ወይም ፡ በፈቃዱ ፡ ለማቅረብ ፡ የደኅንነትን ፡ መሥዋዕት ÷ ወይም ፡ በሬን ፡ ወይም ፡ በግን ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ቢያቀርብ ÷ ይሠምርለት ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ÷ ነውርም ፡ አይ
፳፫፡ ሁንበት ። ዕውር ፡ ወይም ፡ ሰባራ ፡ ወይም ፡ ጕንድሽ ፡ ወይም ፡ የሚመግል ፡ ቍስል ፡ ያለበት ፡ ወይም ፡ እከክም ፡ ወይም ፡ ቂቍኝም ፡ ቢሆን ÷ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አታቅርቡ ፤ እነዚህንም ፡ ለእሳት ፡ ቍርባን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አታሳርጉ ።
፳፬፡ በሬው ፡ ወይም ፡ በጉ ፡ የተጨመረበት ፡ ወይም ፡ የጐደለበት ፡ ነገር ፡ ቢሆን ÷ ለፈቃድ ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ ትችላለህ ፤ ለስእለት ፡ ግን ፡ አይ
፳፭፡ ሠምርም ። የተሰነጋውን ፡ ወይም ፡ የተቀጠቀጠውን ፡ ወይም ፡ የተሰበረውን ፡ ወይም ፡ የተቈረጠውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አታቅርቡ ፤ በም
፳፮፡ ድራችሁም ፡ እነዚህን ፡ አትሠዉ ። ከእነዚህም ፡ ከእንግዳ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ ለአምላካችሁ ፡ እንጀራ ፡ አታቅርቡ ፤ ርኩሰትም ፡ ነውርም ፡ አለባቸውና ፡ አይሠምሩላችሁም ።
፳፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፰፡ ተናገረው ፡— በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ወይም ፡ ፍየል ፡ ሲወለድ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ከእናቱ ፡ ጋር ፡ ይቀመጥ ፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ የሠመረ ፡ ይሆ
፳፱፡ ናል ። ላም ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ብትሆን ፡ እርስዋንና ፡ ልጅዋን ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡ አትረዱ ። የም
፴፡ ስጋናንም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስት
፴፩፡ ሠዉ ፡ እንዲሠምርላችሁ ፡ ሠዉለት ። በዚያው ፡ ቀን ፡ ይበላል ፤ ከእርሱ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ምንም ፡
፴፪፡ አትተውለት ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። ትእዛዛቴን ፡ ጠብቁ ÷ አድርጉትም ፤ እኔ ፡ እግዚአብ
፴፫፡ ሔር ፡ ነኝ ። የተቀደሰውንም ፡ ስሜን ፡ አታርክሱ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካ
፴፬፡ ከል ፡ እቀደሳለሁ ፤ የምቀድሳችሁ ÷ አምላካችሁም ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፪፡
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ብላችሁ ፡ የምታውጁአቸው ፡ በዓላቶቼ ÷ የእግዚአብሔር ፡ በዓላት ÷ እነዚህ ፡ ናቸው ። ስድ ፫፡
ስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ፤ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ የዕረፍት ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሆንበታል ፤ ምንም ፡ ሥራ ፡ አትሠሩም ፤ በምትኖሩበት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰንበት ፡ ነው ።
እነዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓላት ÷ በየዘመናቸው ፡ የምታውጁአቸው ÷ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ናቸው ። በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ሲመሽ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፋሲካ ፡ ነው ። በዚህም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ፮፡
ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የቂጣ ፡ በዓል ፡ ነው ፤ ፯፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ብሉ ። በመጀመ ፰፡
ሪያው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ፤ የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ። ሰባት ፡ ፱፡
ቀንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ አቅርቡ ፤ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ነው ፤ የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፲፡
ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፲፩፡
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ወደምሰጣችሁ ፡ ምድር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ መከሩንም ፡ በጨዳችሁ ፡ ጊዜ ÷ የእናንተን ፡ መከር ፡ በኩራት ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ አምጡ ፤ እርሱም ፡ ነዶውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፲፪፡
ፊት ፡ እንዲሠምርላችሁ ፡ ይወዝውዘው ፤ በማግስቱ ፡ ከሰንበት ፡ በኋላ ፡ ካህኑ ፡ ይወዝውዘው ።
ነዶውንም ፡ በወዘወዛችሁበት ፡ ቀን ፡ ነውር ፡ የሌ ፲፫፡
ለበትን ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቅርቡ ። የእህልም ፡ ቍርባን ፡ ከመስፈሪያው ፡ ፲፫፡
ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ የሆነ ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ለእሳት ፡ ቍርባን ፡ ይሁን ፤ የመጠጡም ፡ ቍርባን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የአራተኛ ፡ እጅ ፡ ይሁን ።
እንጀራውንም ÷ የተጠበሰውንም ፡ እሸት ÷ ለም ፲፬፡
ለሙንም ፡ እሸት ፡ የአምላካችሁን ፡ ቍርባን ፡ እስከምታቀርቡበት ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አትብሉ ። ይህ ፡ በምትቀመጡበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነው ።
የወዘወዛችሁትን ፡ ነዶ ፡ ከምታመጡበት ፡ ፲፭፡
ቀን ፡ በኋላ ፡ ከሰንበት ፡ ማግስት ፡ ፍጹም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቍጠሩ ፤ እስከ ፡ ሰባተኛ ፡ ፲፮፡
ሰንበት ፡ ማግስት ፡ ድረስ ፡ አምሳ ፡ ቀን ፡ ቍጠሩ ፤ አዲሱንም ፡ የእህል ፡ ቍርባን ፡ ወደ ፡ እግዚአ

፲፯፡ ብሔር ፡ አቅርቡ ። ከየማደሪያችሁ ፡ ከመስፈሪ
ያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ከሆነ ፡ መል
ካም ፡ ዱቄት ፡ የተሠራ ፡ ሁለት ፡ የመወዝወዝ
እንጀራ ፡ ታመጣላችሁ ። ለእግዚአብሔር ፡
ለበኵራት ፡ ቍርባን ፡ እንዲሆን ፡ በእርሾ ፡ ይጋ
፲፰፡ ገራል ። ከእንጀራውም ፡ ጋር ፡ ነውር ፡ የሌለባ
ቸውን ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ሰባት ፡ ጠቦቶች ፡
አንድ ፡ ወይፈንም ፡ ሁለትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡
ታቀርባላችሁ ። ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡
መሥዋዕት ፡ ይሁኑ ። ከእህልም ፡ ቍርባን ፡
ከመጠጡም ፡ ቍርባን ፡ ጋር ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡
፲፱፡ ይሁኑ ። አንድም ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ ለኃጢአት ፡
መሥዋዕት ፡ ሁለትም ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡
ጠቦቶች ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርቡ ።
፳፡ ካህኑም ፡ ከበኵራቱ ፡ እንጀራ ፡ ከሁለቱም ፡ ጠቦ
ቶች ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመወዝ
ወዝ ፡ ቍርባን ፡ ይወዘውዛቸዋል ። ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ፈንታ ፡ ነው ፤ ለካህኑ ፡ ይሁን ።
፳፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሆንላችሁ ፡
ዘንድ ፡ ታውጃላችሁ ። የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
አታድርጉበት ፤ በምትቀመጡበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነው ።
፳፪፡ የምድራችሁንም ፡ መከር ፡ በሰበሰባችሁ ፡
ጊዜ ፡ የእርሻችሁን ፡ ድንበር ፡ ፈጽማችሁ ፡
አትጨዱ ፡ የመከሩንም ፡ ቃርሚያ ፡ አትልቀሙ ፤
ለድሆችና ፡ ለእንግዶች ፡ ተዉት ። እኔ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ።
፳፫፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፬፡ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በመ
ጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ዕረፍት ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡
መታሰቢያ ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ።
፳፭፡ የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አታድርጉበት ፡ ለእ
ግዚአብሔርም ፡ የእሳት ፡ ቍርባንን ፡ አቅርቡ ።
፳፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፯፡ ተናገረው ፡— በዚህ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ አሥ
ረኛው ፡ ቀን ፡ የማስተስረያ ፡ ቀን ፡ ነው ። የተ
ቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ። ሰውነታችሁንም ፡
አስጨንቁት ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ የእሳት ፡
፳፰፡ ቍርባንን ፡ አቅርቡ ። በአምላካችሁም ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ማስተስረያ ፡ ይሆንላችሁ ፡
ዘንድ ፡ የማስተስረያ ፡ ቀን ፡ ነውና ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
፳፱፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ የማ
ይዋረድ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሕዝቡ ፡ ተለይቶ ፡
፴፡ ይጥፋ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራውን ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ አጠፋዋለሁ ።
፴፩፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አታድርጉበት ፤ በምትቀመጡ
በት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡
፴፪፡ ሥርዓት ፡ ነው ። የዕረፍት ፡ ሰንበት ፡ ይሁንላ
ችሁ ፡ ሰውነታችሁንም ፡ አዋርዱ ፤ በወሩ ፡
በዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡ በማታ ፡ ጊዜ ፡ ከማታ ፡
ጀምራችሁ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ሰንበታች
ሁን ፡ አድርጉ ።

እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተና ፴፫፡
ገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ፴፬፡
ንገራቸው ፡— በዚህ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ከአ
ሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የዳስ ፡ በዓል ፡ ይሆናል ።
በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁን ፤ ፴፭፡
የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አታድርጉበት ። ሰባት ፡ ፴፮፡
ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእሳት ፡ ቍርባንን ፡ አቅ
ርቡ ፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡
ይሁንላችሁ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ የሚቃጠለ
ውን ፡ ቍርባን ፡ አቅርቡ ፤ ዋና ፡ ጉባኤ ፡ ነው ፤
የተግባር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አታድርጉበት ።
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ÷ የእህሉንም ፡ ፴፯፡
ቍርባን ÷ መሥዋዕቱንም ÷ የመጠጡንም ፡
ቍርባን ÷ በየቀኑ ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ታቀርቡባቸው ፡ ዘንድ ፡ የተቀ
ደሰ ፡ ጉባኤዎች ፡ እንዲሆኑ ፡ የምታውጁአቸው ፡
የእግዚአብሔር ፡ በዓላት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
እነዚህም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሰንበታት ፡ ሌላ ÷ ፴፰፡
ለእግዚአብሔርም ፡ ከምትሰጡት ፡ ከስጦታችሁ ፡
ሌላ ÷ ከስእለታችሁም ፡ ሁሉ ፡ ሌላ ÷ በፈቃዳ
ችሁም ፡ ከምታቀርቡአቸው ፡ ሁሉ ፡ ሌላ ፡
ናቸው ።
ከሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተ ፴፱፡
ኛው ፡ ቀን ፡ የምድሩን ፡ ፍሬ ፡ ካከማቻችሁ ፡
በኋላ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ በዓል ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
ጠብቁ ፤ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ዕረፍት ፡ ይሁን ÷
በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ዕረፍት ፡ ይሁን ። በመ ፵፡
ጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የመልካም ፡ ዛፍ ፡ ፍሬ ÷ የሰ
ሌን ፡ ቅርንጫፍ ÷ የለመለመውን ፡ ዛፍ ፡ ቅርን
ጫፍ ÷ የወንዝም ፡ አኻያ ፡ ዛፍ ፡ ውሰዱ ፤ በአ
ምላካችሁም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ። ይህንንም ፡ በዓል ፡ በየዓ ፵፩፡
መቱ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አድርጉ ፤
ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነው ፤
በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ትጠብቁታላችሁ ። ሰባት ፡ ፵፪፡፵፫፡
ቀን ፡ በዳሶች ፡ ውስጥ ፡ ትቀመጣላችሁ ፤ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ በወጣኋቸው ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ በዳስ ፡ ውስጥ ፡ እንዳስቀመጥኋ
ቸው ፡ የልጅ ፡ ልጆቻችሁ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ÷
በእስራኤል ፡ ያሉት ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
በዳስ ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጡ ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ። ሙሴም ፡ የእግዚአ ፵፬፡
ብሔርን ፡ በዓላት ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተና
ገረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፡— መብራቱን ፡ ሁልጊዜ ፡ እንድታበ ፪፡
ራበት ፡ ለመብራት ፡ ጥሩ ፡ ተወቅጦ ፡ የተጠለለ ፡
የወይራ ፡ ዘይት ፡ ያመጡልህ ፡ ዘንድ ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ። በምስክሩ ፡ መጋ ፫፡
ረጃ ፡ ውጭ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡
አሮን ፡ ከማታ ፡ እስከ ፡ ማለዳ ፡ ድረስ ፡ በእግዚ

አብሔር ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ ያሰናዳው ፤ ለዘላ
ለም ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ።
፬ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በጥሩ ፡ መቅረዝ ፡ ላይ ፡
መብራቶቹን ፡ ሁልጊዜ ፡ ያሰናዳቸው ።
፭ መልካሙንም ፡ ዱቄት ፡ ወስደህ ፡ አሥራ ፡
ሁለት ፡ ኅብስት ፡ ጋግር ፤ በአንድ ፡ ኅብስት ፡
ውስጥ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡
፮ እጅ ፡ ይሁን ። እነዚህንም ፡ ስድስት ፡ ስድስቱን ፡
በሁለት ፡ ተርታ ፡ አድርገህ ፡ በእግዚአብሔር ፡
፯ ፊት ፡ በጥሩ ፡ ገበታ ፡ ላይ ፡ አኑራቸው ። ለእግዚአ
ብሔርም ፡ ለእሳት ፡ ቍርባን ፡ በእንጀራው ፡ ላይ ፡
ለመታሰቢያ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በሁለቱ ፡ ተርታ ፡
፰ ላይ ፡ ጥሩ ፡ ዕጣን ፡ አድርግ ። በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ በተርታ ፡
ያድርገው ፤ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ የዘላ
፱ ለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ነው ። ለአሮንና ፡ ለልጆ
ቹም ፡ ይሁን ፤ በእሳት ፡ ከተደረገው ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ቍርባን ፡ በዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ለእ
ርሱ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነውና ፡ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡
ይብሉት ።
፲ ኤባቱ ፡ ግብፃዊ ፡ የነበረ ፡ የእስራኤላዊት ፡
ልጅ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ወጣ ፤
የእስራኤላዊቱ ፡ ልጅና ፡ አንድ ፡ እስራኤላዊ ፡
፲፩ በሰፈር ፡ ውስጥ ፡ ተጣሉ ፤ የእስራኤላዊቱም ፡
ልጅ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ሰደበ ÷ አቃለ
ለውም ፤ ወደ ፡ ሙሴም ፡ አመጡት ። እናቱም ፡
ከዳን ፡ ነገድ ፡ የደብራይ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ÷ ስም
፲፪ ዋም ፡ ሰሎሚት ፡ ነበረ ። ከእግዚአብሔርም ፡
አፍ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ፍርድ ፡ እስኪወጣላቸው ፡
ድረስ ፡ በግዞት ፡ አኖሩት ።
፲፫ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፬ ተናገረው ፦— ተሳዳቢውን ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡
ውጭ ፡ አውጣው ፤ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ እጃቸ
ውን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይጫኑበት ፤ ማኅበሩም ፡
፲፭ ሁሉ ፡ ይውገረው ። ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እን
ዲህ ፡ ብለህ ፡ ትነግራለህ ፦— ማናቸውም ፡ ሰው ፡
አምላኩን ፡ ቢሰድብ ፡ ኃጢአቱን ፡ ይሸከማል ።
፲፮ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ የሚሰድብ ፡ ፈጽሞ ፡
ይገደል ፤ ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ ይውገሩት ፤
መጻተኛ ፡ ወይም ፡ የአገር ፡ ልጅ ፡ ቢሆን ÷
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በሰደበ ፡ ጊዜ ፡ ይገ
፲፯ ደል ። ሰውንም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ የሚ
፲፰ መታ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። እንስሳንም ፡ እስኪ
ሞት ፡ ድረስ ፡ የሚመታ ፡ ሕይወት ፡ በሕይወት ፡
፲፱ ፋንታ ፡ ካሣውን ፡ ይክፈል ። ሰውም ፡ ባልንጀ
ራውን ፡ ቢጐዳ ÷ እርሱ ፡ እንዳደረገ ፡ እንዲሁ ፡
፳ ይደረግበት ። ስብራት ፡ በስብራት ፡ ፋንታ ÷
ዓይን ፡ በዓይን ፡ ፋንታ ÷ ጥርስ ፡ በጥርስ ፡ ፋንታ ÷
ሰውን ፡ እንደ ፡ ጐዳ ፡ እንዲሁ ፡ ይደረግበት ።
፳፩ እንስሳውንም ፡ የሚገድል ፡ ካሣ ፡ ይተካ ፤ ሰው
፳፪ ንም ፡ የሚገድል ፡ ይገደል ። እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝና ፡ ለመጻተኛና ፡ ለአገር ፡
ልጅ ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ሕግ ፡ ይሁንላችሁ ።
፳፫ ሙሴም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተናገራቸው ፤
ተሳዳቢውንም ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አወ
ጡት ÷ በድንጋይም ፡ ወገሩት ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡
አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡
፪ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦— ለእስራኤል ፡
ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፦— እኔ ፡ ወደም
ሰጣችሁ ፡ ምድር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ፡ ምድሪቱ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ሰንበት ፡ ታድርግ ። ስድስት ፡
፫ ዓመት ፡ እርሻህን ፡ ዝራ ÷ ስድስት ፡ ዓመትም ፡
ወይንህን ፡ ቍረጥ ፡ ፍሬዋንም ፡ አግባ ። በሰባ
፬ ተኛው ፡ ዓመት ፡ ግን ፡ ለምድሪቱ ፡ የዕረፍት ፡
ሰንበት ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ሰንበት ÷ ትሁን ፤
እርሻህን ፡ አትዝራ ÷ ወይንህንም ፡ አትቍረጥ ።
፭ የምድራችሁን ፡ የገበ ፡ አትጨደው ÷ ያልተቈ
ረጠውንም ፡ የወይንህን ፡ ፍሬ ፡ አታክማች ፤
ለምድሪቱ ፡ የዕረፍት ፡ ሰንበት ፡ ዓመት ፡ ይሁን ።
፮ የምድርም ፡ ሰንበት ፡ ለአንተ ÷ ለወንድ ፡ ባሪ
ያህም ÷ ለሴት ፡ ባሪያህም ÷ ለምንደኛም ÷ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ ለሚኖር ፡ ለመጻተኛም ፡ ምግብ ፡
ይሁን ። ለእንስሶችህም ÷ በምድርህም ፡ ላሉት ፡
፯ አራዊት ፡ ፍሬዋ ፡ ሁሉ ፡ መኖ ፡ ይሁን ።
፰ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ አድርገህ ፡ የዓመታትን ፡
ሰንበት ፡ ሰባት ፡ ቀኑን ፤ የሰባት ፡ ዓመታትም ፡
ሰንበት ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ትቈ
ጥራለህ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡
፱ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ በቀንደ ፡ መለከት ፡ ታውጃ
ለህ ፤ በማስተስረያ ፡ ቀን ፡ በምድራችሁ ፡ ሁሉ ፡
በቀንደ ፡ መለከት ፡ ታውጃላችሁ ። አምሳኛ
፲ ውንም ፡ ዓመት ፡ ትቀድሳላችሁ ÷ በምድሪቱም ፡
ለሚኖሩባት ፡ ሁሉ ፡ ነጻነትን ፡ ታውጃላችሁ ፤
እርሱ ፡ ለእናንተ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ነው ፤ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ርስቱና ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡ ይመለስ ።
፲፩ ያ ፡ አምሳኛው ፡ ዓመት ፡ ለእናንተ ፡ ኢዮቤልዩ ፡
ይሆናል ፤ በእርሱም ፡ አትዝሩ ÷ የገበውንም ፡
አትጨዱ ÷ የወይኑንም ፡ ፍሬ ፡ አታክማቹ ።
፲፪ ኢዮቤልዩ ፡ ነውና ፡ የተቀደሰ ፡ ይሁንላችሁ ፤
በሚዳ ፡ ላይ ፡ የበቀለውን ፡ ብሉ ።
፲፫ በዚች ፡ በኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
፲፬ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ይመለሳል ። ለባልንጀራህም ፡
አንዳች ፡ ብትሸጥለት ÷ ወይም ፡ ከባልንጀራህ ፡
እጅ ፡ ብትገዛ ÷ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ አያታ
ልል ። ከኢዮቤልዩ ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ዓመታቱ ፡
፲፭ ቍጥር ፡ ከባልንጀራህ ፡ ትገዛለህ ፡ እርሱም ፡
እንደ ፡ መከሩ ፡ ዓመታት ፡ ቍጥር ፡ ይሸጥልሃል ።
፲፮ እንደ ፡ ዓመታቱ ፡ ብዛት ፡ ዋጋውን ፡ ታበዛለህ ÷
እንደ ፡ ዓመታቱም ፡ ማነስ ፡ ዋጋውን ፡ ታሳንሰ
ለህ ፤ እንደ ፡ መከሩ ፡ ቍጥር ፡ ይሸጥልሃል ።
፲፯ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝና ፡
ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ አያታልል ÷ ነገር ፡ ግን ፡
አምላክህን ፡ ፍራ ።
፲፰ ሥርዓቴንም ፡ አድርጉ ÷ ፍርዶቼንም ፡ ጠብቁ ፡

አድርጉትም ፤ በምድሪቱም ፡ ውስጥ ፡ በጸጥታ ፡
፲፱፡ ትኖራላችሁ ። ምድሪቱም ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣ
ለች ÷ እስክትጠግቡም ፡ ድረስ ፡ ትበላላችሁ ፤
በእርስዋም ፡ ውስጥ ፡ በጸጥታ ፡ ትኖራላችሁ ።
፳፡ እናንተም ፡— ከልዘራን ÷ እህላችንንም ፡ ካላከ
ማቹን ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ምን ፡ እንበላ
፳፩፡ ለን ? ብትሉ ÷ እኔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
በረከቴን ፡ በላያችሁ ፡ አዝዛለሁ ፤ ምድሪቱም ፡
፳፪፡ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ፍሬ ፡ ታፈራለች ። በስምንተ
ኛውም ፡ ዓመት ፡ ትዘራላችሁ ÷ ከአሮጌውም ፡
እህል ፡ ትበላላችሁ ፤ ፍሬዋ ፡ እስኪገባ ÷ እስከ ፡
ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ÷ ከአሮጌው ፡ እህል ፡
ትበላላችሁ ።
፳፫፡ ምድርም ፡ ለእኔ ፡ ናትና ÷ እናንተም ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ እንግዶችና ፡ መጻተኞች ፡ ናችሁና ፡ ምድ
፳፬፡ ርን ፡ ለዘላለም ፡ አትሽጡ ። በርስታችሁም ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ መቤዠትን ፡ ለምድሪቱ ፡ አድ
፳፭፡ ርጉ ። ወንድምህም ፡ ቢደኸይ ፡ ከርስቱም ፡ ቢሸጥ ÷
ለእርሱ ፡ የቀረበ ፡ ዘመዱ ፡ መጥቶ ፡ ወንድሙ ፡ የሸ
፳፮፡ ጠውን ፡ ይቤዠዋል ። የሚቤዠውም ፡ ሰው ፡
ቢያጣ ÷ እርሱም ፡ እጁ ፡ ቢረዋብ ÷ ለመቤዠ
፳፯፡ ትም ፡ የሚበቃ ፡ ቢያገኝ ÷ የሸያጨውን ፡ ዘመን ፡
ቁጥሮ ፡ የቀረውን ፡ ወደ ፡ ገዛው ፡ ሰው ፡ ይመ
፳፰፡ ልስ ፤ እርሱም ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ይመለስ ። ለራ
ሱም ፡ ዕዳውን ፡ መክፈል ፡ ባይችል ÷ ሸያጩ ፡
በገዛው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ እስከ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡
ድረስ ፡ ይቀመጥ ፤ በኢዮቤልዩም ፡ ዓመት ፡
ይወጣ ÷ እርሱም ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ይመለስ ።
፳፱፡ ሰውም ፡ ቅጥር ፡ ባለበት ፡ ከተማ ፡ መኖሪያ ፡
ቤትን ፡ ቢሸጥ ÷ ከተሸጠ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡
እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለመቤዠት ፡ ይችላል ፤
ለአንድ ፡ ሙሉ ፡ ዓመት ፡ መቤዠት ፡ ይችላል ።
፴፡ አንድ ፡ ዓመትም ፡ እስኪጨረስ ፡ ባይቤዠው ÷
ቅጥር ፡ ባለበት ፡ ከተማ ፡ የሚሆን ፡ ቤት ፡ ለገ
፴፩፡ ዛው ፡ ለልጅ ፡ ልጁ ፡ ለዘላለም ፡ ይጸናለታል ፤
በኢዮቤልዩም ፡ ከእርሱ ፡ አይወጣም ። ቅጥር ፡
በሌለበት ፡ መንደር ፡ ያሉ ፡ ቤቶች ፡ ግን ፡ እንደ ፡
እርሻ ፡ ይቈጠራሉ ፤ ይቤዠሉ ÷ በኢዮቤል
፴፪፡ ዩም ፡ ይወጣሉ ። በእነርሱ ፡ ከተማ ፡ ያለ ፡ የሌ
ዋውያን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ሌዋውያን ፡ ለዘላለም ፡
፴፫፡ መቤዠት ፡ ይችላሉ ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከሌ
ዋውያን ፡ ቢገዛ ÷ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካ
ከል ፡ የሌዋውያን ፡ ከተማ ፡ ቤቶች ፡ ርስቶቻ
ቸው ፡ ናቸውና ፡ በርስቱ ፡ ከተማ ፡ ያለ ፡ የተሸ
፴፬፡ ጠው ፡ ቤት ፡ በኢዮቤልዩ ፡ ይመለሳል ። በከ
ተማቸውም ፡ ዙሪያ ፡ ያለችው ፡ መሰምርያ ፡ የዘ
ላለም ፡ ርስታቸው ፡ ናትና ፡ አትሸጥም ።
፴፭፡ ወንድምህ ፡ ቢደኸይ ፡ እጁም ፡ በአንተ ፡
ዘንድ ፡ ቢደክም ÷ አጽናው ፤ እንደ ፡ እንግዳና ፡
እንደ ፡ መጻተኛም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይኑር ።
፴፮፡ ወንድምህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ምንም ፡ ወለድ ፡ ወይም ፡ ትርፍ ፡ አትው
፴፯፡ ሰድ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህን ፡ ፍራ ። ብር
ህን ፡ በወለድ ፡ አታበድረው ፤ መኖህንም ፡ በት
ርፍ ፡ አትስጠው ። የከነዓንን ፡ ምድር ፡ እሰጣ
፴፰፡ ችሁ ፡ ዘንድ ÷ አምላክም ፡ እሆናችሁ ፡ ዘንድ ፡
ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋችሁ ፡ እኔ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ።
፴፱፡ ወንድምህም ፡ ቢደኸይ ፡ ራሱንም ፡ ለአንተ ፡
ቢሸጥ ÷ እንደ ፡ ባሪያ ፡ አድርገህ ፡ አትግዛው ።
እንደ ፡ ምንደኛና ፡ እንደ ፡ መጻተኛ ፡ ከአንተ ፡
፵፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ እስከ ፡ ኢዮቤልዩም ፡ ዓመት ፡
ያገልግልህ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ እርሱ ፡ ከል
፵፩፡ ጆቹ ፡ ጋር ፡ ከአንተ ፡ ይወጣ ÷ ወደ ፡ ወገኖ
፵፪፡ ቹም ፡ ወደ ፡ አባቱም ፡ ርስት ፡ ይመለስ ። ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋቸው ፡ ባሪያዎቼ ፡ ናቸ
ውና ፡ እንደ ፡ ባሪያዎች ፡ አይሸጡ ። በጽኑ ፡
፵፫፡ እጅ ፡ አትግዛው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህን ፡
ፍራ ። ወንድ ፡ ባሪያና ፡ ሴት ፡ ባሪያ ፡ መግዛት ፡
፵፬፡ ብትፈልግ ፡ ግን ፡ በዙሪያችሁ ፡ ካሉት ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ ባሪያዎችን ፡
፵፭፡ ግዙ ። ደግሞም ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ከሚ
፵፮፡ ቀመጡት ፡ መጻተኞች ÷ በምድራችሁም ፡
ውስጥ ፡ ከወለዱአቸው ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡
ከሚቀመጡት ፡ ከዘራቸው ፡ ውስጥ ፡ ባሪያዎ
ችን ፡ ግዙ ፤ ርስትም ፡ ይሁኑላችሁ ። ከእናን
፵፯፡ ተም ፡ በኋላ ፡ ልጆቻችሁ ፡ ይወርሱአቸው ፡
ዘንድ ፡ ተዉአቸው ፤ ከእነርሱም ፡ ባሪያዎችን ፡
ለዘላለም ፡ ትወስዳላችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ልጆች ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ በጽኑ ፡
እጅ ፡ አትግዙአቸው ።
፵፰፡ በአንተም ፡ ዘንድ ፡ የሚኖር ፡ መጻተኛ ፡
ወይም ፡ እንግዳ ፡ ሀብታም ፡ ቢሆን ÷ ወንድም
ህም ፡ በእርሱ ፡ አጠገብ ፡ ቢደኸይ ÷ ራሱንም ፡
ለመጻተኛው ፡ ወይም ፡ ለእንግዳው ፡ ወይም ፡ ለወ
፵፱፡ ገኖቹ ፡ ዘር ፡ ቢሸጥ ÷ ከተሸጠ ፡ በኋላ ፡ መቤ
ዠት ፡ ይችላል ፤ ከወንድሞቹ ፡ አንዱ ፡ ይቤ
ዠው ፤ ወይም ፡ አጎቱ ፡ ወይም ፡ የአጎቱ ፡ ልጅ ፡
፶፡ ይቤዠው ፤ ወይም ፡ ከወገኑ ፡ ለእርሱ ፡ የቀ
ረበ ፡ ዘመድ ፡ ይቤዠው ፤ ወይም ፡ እርሱ ፡
እጁ ፡ ቢረዋብ ፡ ራሱን ፡ ይቤዠው ። ከገዛውም ፡
፶፩፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ከገዛበት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ይቀጠር ፤ የሸያ
ጩም ፡ ብር ፡ እንደ ፡ ዓመታቱ ፡ ቍጥር ፡ ይሁን ፤
እንደ ፡ ምንደኛውም ፡ ዘመን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
፶፪፡ ይሁን ። ብዙ ፡ ዓመታትም ፡ ቢቀሩ ፡ እንደ ፡
እነርሱ ፡ ቍጥር ፡ ከሸያጩ ፡ ብር ፡ የመቤዠቱን ፡
፶፫፡ ዋጋ ፡ ይመልስ ። እስከ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡
ድረስ ፡ ጥቂቶች ፡ ዓመታት ፡ ቢቀሩ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይቈጥራል ፤ እንደ ፡ ዓመታቱም ፡
መጠን ፡ የመቤዠቱን ፡ ዋጋ ፡ ይመልስ ።
፶፬፡ በየዓመቱ ፡ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ይኑር ፤ በፊትህ ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ አይግዛው ።
፶፭፡ በዚህ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ባይቤዠ ፡ በኢዮ
ቤልዩ ፡ ዓመት ፡ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ይውጣ ።
፳፭፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእኔ ፡ ባሪያዎች ፡ ናቸ
ውና ፤ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋቸው ፡ ባሪያዎቼ ፡
ናቸው ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝና ፡ ለእናንተ ፡ ጣዖት ፡ አታድርጉ ÷ የተቀረጸም ፡ ምስል ፡ ወይም ፡ ሐውልት ፡ አታቁሙ ፤ ትሰግዱለትም ፡ ዘንድ ፡ በምድራችሁ ፡ ላይ ፡ የተቀ
፪፡ ረጸ ፡ ድንጋይ ፡ አታኑሩ ። ሰንበታቴን ፡ ጠብቁ ÷ መቅደሴንም ፡ ፍሩ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፫፡ በሥርዓቴ ፡ ብትሄዱ ÷ ትእዛዛቴንም ፡ ብትጠ
፬፡ ብቁ ፡ ብታደርጉትም ÷ ዝናባችሁን ፡ በወቅቱ ፡ አዘንባለሁ ÷ ምድሪቱም ፡ እህልዋን ፡ ትሰጣለች ÷ የሜዳው ፡ ዛፎችም ፡ ፍሬአቸውን ፡ ይሰ
፭፡ ጣሉ ። የእህሉም ፡ ማበራየት ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ እስከ ፡ ወይኑ ፡ መቀሩጥ ፡ ይደርሳል ÷ የወይኑም ፡ መቀሩጥ ፡ እስከ ፡ እህሉ ፡ መዝራት ፡ ይደርሳል ። እስክትጠግቡም ፡ ድረስ ፡ እንጀራችሁን ፡ ትበላላችሁ ÷ በምድራችሁም ፡ ላይ ፡ በጸ
፮፡ ጥታ ፡ ትኖራላችሁ ። በምድራችሁም ፡ ላይ ፡ ሰላምን ፡ እሰጣለሁ ÷ ማንም ፡ ሳያስፈራችሁ ፡ ትተኛላችሁ ፤ ክፉዎችንም ፡ አራዊት ፡ ከምድራችሁ ፡ አጠፋለሁ ÷ ሰይፍም ፡ በምድራችሁ ፡
፯፡ ላይ ፡ አያልፍም ። ጠላቶቻችሁንም ፡ ታሳድዳላችሁ ÷ በፊታችሁም ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።
፰፡ ከእናንተም ፡ አምስቱ ፡ መቶውን ፡ ያሳድዳሉ ÷ መቶውም ፡ አሥሩን ፡ ሺህ ፡ ያሳድዳሉ ፤ ጠላቶቻችሁም ፡ በፊታችሁ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።
፱፡ ፊቴም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ይሆናል ÷ እንድታፈሩም ፡ አደርጋችኋለሁ ÷ አበዛችሁማለሁ ፤ ቃል ፡ ኪዳ
፲፡ ኔንም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ። ብዙ ፡ ጊዜ ፡ የተቀመጠውንም ፡ አሮጌውን ፡ እህል ፡ ትበላላችሁ ፤ ከአዲሱም ፡ በፊት ፡ አሮጌውን ፡ ታወጣ
፲፩፡ ላችሁ ። ማደሪያዬንም ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡
፲፪፡ አደርጋለሁ ፤ ነፍሴም ፡ አትጸየፋችሁም ። በመካከላችሁም ፡ እሄዳለሁ ÷ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆናችኋለሁ ÷ እናንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትሆኑኛላችሁ ።
፲፫፡ ባሪያዎች ፡ እንዳትሆኑአቸው ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋችሁ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ፡ የባርነታችሁን ፡ ቀንበር ፡ ሰብሬአለሁ ፤ ቀና ፡ ብላችሁ ፡ እንድትሄዱ ፡ አድርጌአችኋለሁ ።
፲፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ ባትሰሙኝ ÷ እነዚህንም ፡ ትእዛ
፲፭፡ ዛት ፡ ሁሉ ፡ ባታደርጉ ÷ ሥርዓቴንም ፡ ብትንቁ ÷ ትእዛዛቴንም ፡ ሁሉ ፡ እንዳታደርጉ ÷ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ እንድታፈርሱ ፡ ነፍሳችሁ ፡ ፍርዴን ፡
፲፮፡ ብትጸየፍ ÷ እኔም ፡ እንዲህ ፡ አደርግባችኋለሁ ፤ ፍርሃትን ÷ ክሳትንም ÷ ዓይናችሁንም ፡ የሚያፈዝዝ ÷ ሰውነታችሁንም ፡ የሚያማስን ፡ ትኩሳት ፡ አወርድባችኋለሁ ፤ ዘራችሁንም ፡ በከንቱ ፡ ትዘ
፲፯፡ ራላችሁ ÷ ጠላቶቻችሁ ፡ ይበሉታልና ። ፊቴንም ፡ አከብድባችኋለሁ ÷ በጠላቶቻችሁም ፡ ፊት ፡ ትወድቃላችሁ ፤ የሚጠሉአችሁም ፡ ይገዙ አችኋል ፤ ማንም ፡ ሳያሳድዳችሁ ፡ ትሸሻላችሁ ።
፲፰፡ እስከዚህም ፡ ድረስ ፡ ባትሰሙኝ ÷ ስለ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ በቅጣታችሁ ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ እጨ
፲፱፡ ምራለሁ ። የኃይላችሁንም ፡ ትዕቢት ፡ እሰብራለሁ ፤ ሰማያችሁንም ፡ እንደ ፡ ብረት ÷ ምድራችሁንም ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ አደርጋለሁ ።
፳፡ ጕልበታችሁም ፡ በከንቱ ፡ ያልቃል ፤ ምድራችሁም ፡ እህልዋን ፡ አትሰጥም ÷ የምድርም ፡ ዛፎች ፡ ፍሬአቸውን ፡ አይሰጡም ።
፳፩፡ በእንቢተኝነትም ፡ ብትሄዱብኝ ፡ ባትሰሙኝም ÷ እንደ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ መጠን ፡ በመቅሠፍት ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ እጨምራለሁ ።
፳፪፡ በመካከላችሁም ፡ የምድርን ፡ አራዊት ፡ እሰድዳለሁ ፤ ልጆቻችሁንም ፡ ይነጥቃሉ ÷ እንስሶቻችሁንም ፡ ያጠፋሉ ÷ እናንተንም ፡ ያሳንሳሉ ፡ መንገዶቻችሁም ፡ በረሀ ፡ ይሆናሉ ።
፳፫፡ እስከዚህም ፡ ድረስ ፡ ባትቀጡ ÷ በእንቢተኝ
፳፬፡ ነትም ፡ ብትሄዱ ÷ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በእንቢተኝ ፡ ነት ፡ እሄድባችኋለሁ ፤ ስለ ፡ ኃጢአታችሁም ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ እመታችኋለሁ ።
፳፭፡ የቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ በቀል ፡ ይበቀልባችሁ ፡ ዘንድ ፡ ሰይፍ ፡ አመጣባችኋለሁ ፤ ወደ ፡ ከተማችሁም ፡ ትሰበሰባላችሁ ÷ ቸነፈርንም ፡ እሰድድባችኋለሁ ፤ በጠላትም ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣችኋለሁ ።
፳፮፡ የእህላችሁንም ፡ ድጋፍ ፡ በሰበርሁ ፡ ጊዜ ÷ አሥር ፡ ሴቶች ፡ እንጀራቸውን ፡ በአንድ ፡ ምጣድ ፡ ይጋግራሉ ÷ በሚዘንም ፡ መዝነው ፡ እንጀራችሁን ፡ ይመልሱላችኋል ፤ በበላችሁም ፡ ጊዜ ፡ አትጠግቡም ።
፳፯፡ እስከዚህም ፡ ድረስ ፡ ባትሰሙኝ ÷ በእንቢተ
፳፰፡ ኝነትም ፡ ብትሄዱብኝ ÷ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በቀጣ፡ እሄድባችኋለሁ ፤ ስለ ፡ ኃጢአታችሁም ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ እቀጣችኋለሁ ።
፳፱፡ የወንዶች ፡ ልጆቻችሁንም ፡ ሥጋ ፡ ትበላላችሁ ፤ የሴቶች ፡ ልጆቻችሁንም ፡ ሥጋ ፡ ትበላላችሁ ።
፴፡ የከረቻታ ፡ መስገጃዎቻችሁንም ፡ አፈርሳለሁ ÷ የፀሐይ ፡ ምስሎቻችሁንም ፡ አጠፋለሁ ÷ ሬሳችሁንም ፡ በጣዖቶቻችሁ ፡ ሬሳዎች ፡ ላይ ፡ እጥላለሁ ፤ ነፍሴም ፡ ትጸየፋችኋለች ።
፴፩፡ ከተሞቻችሁንም ፡ በድማ ፡ አደርጋለሁ ÷ መቅደሶቻችሁንም ፡ አፈርሳለሁ ÷ መልካሙንም ፡ መዓዛችሁን ፡ አላሸትተውም ።
፴፪፡ ምድሪቱንም ፡ የተፈታች ፡ አደርጋለሁ ፤ የሚቀመጡባት ፡ ጠላቶቻችሁም ፡ በእርስዋ ፡ የተነሣ ፡ ይደነቃሉ ።
፴፫፡ እናንተንም ፡ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ እበትናችኋለሁ ÷ ሰይፍንም ፡ አስመዝዝባችኋለሁ ፤ ምድራችሁም ፡ የተፈታች ፡ ትሆናለች ÷ ከተሞቻችሁም ፡ በድማ ፡ ይሆናሉ ።
፴፬፡ በዚያም ፡ በተፈታችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እናንተም ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ ምድር ፡ ሳላችሁ ÷ ምድሪቱ ፡ ሰንበት ፡ በማድረግዋ ፡ ትደሰታለች ፤
፴፭፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ምድሪቱ ፡ ታርፋለች ÷ ሰንበትንም ፡ በማድረግዋ ፡ ትደሰታለች ። እናንተ ፡ ተቀምጣችሁበት ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ በሰንበቶቻችሁ ፡ አላረፈችም ፡ ነበርና ፡ በተፈታችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ታርፋለች ።
፴፮፡ በጠላቶቻቸውም ፡ ምድሮች ፡ ሳሉ ፡ ከእናንተ ፡ ተለይተው ፡ በቀሩት ፡ ላይ ፡ በልባቸው ፡ ድንጋጤን ፡ እሰድድባቸዋለሁ ፤ በነፋስም ፡ የምትንቀሳቀስ ፡ የቅጠል ፡ ድምፅ ፡

ታሸብራቸዋለች ፤ ከሰይፍ ፡ እንደሚሸሹ ፡ ይሸ
ሻሉ ፤ ማንም ፡ ሳያሳድዳቸው ፡ ይወድቃሉ ።
፴፯፤ ማንም ፡ ሳያሳድዳቸው ፡ ከሰይፍ ፡ እንዲሸሹ ፡
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይሰነካከላሉ ፤ እናንተም ፡
በጠላቶቻችሁ ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ አትችሉም ።
፴፰፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ታልቃላችሁ ፥ የጠላ
፴፱፤ ቶቻችሁም ፡ ምድር ፡ ትውጣችኋለች ። ከእና
ንተም ፡ ተለይተው ፡ የቀሩት ፡ በጠላቶቻቸው ፡
ምድር ፡ ላይ ፡ በኃጢአታቸው ፡ ይከሳሉ ፤ በአ
ባቶቻቸውም ፡ ኃጢአት ፡ ደግሞ ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ይከሳሉ ።
፵፤ በእኔም ፡ ላይ ፡ በእንቢተኝነት ፡ ስለ ፡ ሄዱ
ብኝ ፡ የበደሉኝን ፡ በደል ፥ ኃጢአታቸውንም ፥
የአባቶቻቸውንም ፡ ኃጢአት ፡ ይናዘዛሉ ።
፵፩፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ በእንቢተኝነት ፡ ሄድሁባቸው ፤
ወደ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ ምድር ፡ አገባኋቸው ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያልተገረዘው ፡ ልባ
ቸው ፡ ቢዋረድ ፥ የኃጢአታቸውንም ፡ ቅጣት ፡
፵፪፤ ቢቀበሉ ፥ እኔ ፡ ለያዕቆብ ፡ የማልሁትን ፡ ቃል ፡
ኪዳኔን ፡ አስባለሁ ፤ ደግሞ ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአ
ብርሃም ፡ የማልሁትን ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ አስባ
፵፫፤ ለሁ ፤ ምድሪቱንም ፡ አስባለሁ ። ምድርም ፡
ከእነርሱ ፡ መጥፋት ፡ የተነሣ ፡ በዶ ፡ ትቀራለች ፤
እነርሱም ፡ ሳይኖሩ ፡ በተፈታችበት ፡ ዘመን ፡
ሰንበት ፡ በማድረግዋ ፡ ትደሰታለች ፤ ፍርዴ
ንም ፡ ስለ ፡ ናቁ ፥ ነፍሳቸውም ፡ ሥርዓቴን ፡
ስለ ፡ ተጸየፈች ፡ የኃጢአታቸውን ፡ ቅጣት ፡
፵፬፤ ይሸከማሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላካቸው ፡ ነኝና ፡ እነርሱ ፡ በጠላቶቻቸው ፡
ምድር ፡ ሳሉ ፥ እስካጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ ከእነር
ሱም ፡ ጋር ፡ ያለኝን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እስካፈርስ ፡
ድረስ ፡ አልጥላቸውም ፡ አልጸየፋቸውምም ።
፵፭፤ እኔ ፡ አምላካቸው ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ አሕዛብ ፡
እያዩ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣኋቸውን ፡ የአባ
ቶቻቸውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አስ
ባለሁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፵፮፤ እግዚአብሔርም ፡ በእርሱና ፡ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ መካከል ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ በሙሴ ፡
እጅ ፡ ያደረጋቸው ፡ ሥርዓቶችና ፡ ፍርዶች ፡
ሕግጋትም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፤ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡ —ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሰውን ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ሊሰጥ ፡ ቢሳል ፡ አንተ ፡ እን
ደምትገምተው ፡ መጠን ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡
፫፤ ይስጥ ። ለወንድ ፡ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ስድሳ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ መቅ
ደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ግምቱ ፡ አምሳ ፡ የብር ፡
፬፤ ሰቅል ፡ ይሁን ። ሴትም ፡ ብትሆን ፡ ግምትዋ ፡
፭፤ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ ይሁን ። ከአምስት ፡ ዓመትም ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ግምቱ ፡
ለወንድ ፡ ሀያ ፡ ሰቅል ፥ ለሴትም ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡
ይሁን ። ከአንድ ፡ ወርም ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ፮፤
ዓመት ፡ ድረስ ፡ ለወንድ ፡ ግምቱ ፡ አምስት ፡
የብር ፡ ሰቅል ፥ ለሴትም ፡ ግምትዋ ፡ ሦስት ፡
የብር ፡ ሰቅል ፡ ይሁን ። ከስድሳ ፡ ዓመትም ፡ ፯፤
ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ወንድ ፡ ቢሆን ፡ ግምቱ ፡
አሥራ ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፥ ለሴትም ፡ አሥር ፡
ሰቅል ፡ ይሁን ። ለግምቱም ፡ የሚከፍለውን ፡ ፰፤
ቢያጣ ፡ ግን ፡ በካህኑ ፡ ፊት ፡ ይቁም ፥ ካህኑም ፡
የተሳለውን ፡ ሰው ፡ ይገምተው ፤ ካህኑም ፡ የተ
ሳለው ፡ ሰው ፡ እንደሚችል ፡ መጠን ፡ ይገም
ተው ።
፱፤ ለእግዚአብሔርም ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ የሚ
ያቀርበው ፡ እንስሳ ፡ ቢሆን ፥ ሰው ፡ ከእነዚህ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የሚሰጠው ፡ ሁሉ ፡ ቅዱስ ፡
ይሆናል ። መልካሙን ፡ በክፉ ፥ ክፉውንም ፡ ፲፤
በመልካም ፡ አይለውጥ ፤ እንስሳንም ፡ በእንስሳ ፡
ቢለውጥ ፡ እርሱና ፡ ልዋጩ ፡ የተቀደሱ ፡ ይሆ
ናሉ ። እንስሳው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋ ፲፩፤
ዕት ፡ መሆን ፡ የማይገባው ፡ ርኩስ ፡ ቢሆን ፥
እንስሳውን ፡ በካህኑ ፡ ፊት ፡ ያኑረው ። መል ፲፪፤
ካምም ፡ ቢሆን ፡ ክፉም ፡ ቢሆን ፡ ካህኑ ፡ ይገም
ተው ፤ ካህኑም ፡ እንደሚገምተው ፡ መጠን ፡
እንዲሁ ፡ ይሁን ። ይቤዠውም ፡ ዘንድ ፡ ቢወ ፲፫፤
ድድ ፡ ከግምቱ ፡ በላይ ፡ አምስተኛ ፡ ይጨምር ።
ሰውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ይሆን ፡ ፲፬፤
ዘንድ ፡ ቤቱን ፡ ቢቀድስ ፥ ካህኑ ፡ መልካም ፡
ወይም ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይገምተዋል ፤ ካህ
ኑም ፡ እንደሚገምተው ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡
ይቆማል ። የቀደሰውም ፡ ሰው ፡ ቤቱን ፡ ይቤ ፲፭፤
ዠው ፡ ዘንድ ፡ ቢወድድ ፡ ከግምቱ ፡ ገንዘብ ፡ በላይ ፡
አምስተኛ ፡ ይጨምር ፤ ቤቱም ፡ ለእርሱ ፡ ይሆ
ናል ።
ሰውም ፡ ከርስቱ ፡ እርሻ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፲፮፤
ቢቀድስ ፥ እንደ ፡ መዘራቱ ፡ መጠን ፡ ይገመት ፤
አንድ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ የሚዘራበት ፡
እርሻ ፡ አምሳ ፡ የብር ፡ ሰቅል ፡ ይገመታል ።
እርሻውንም ፡ ከኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ፲፯፤
ቢቀድስ ፥ እንደ ፡ ግምቱ ፡ መጠን ፡ ይቆማል ።
እርሻውንም ፡ ከኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ፲፰፤
ቢቀድስ ፥ ካህኑ ፡ እስከ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡
ድረስ ፡ እንደ ፡ ቀሩት ፡ ዓመታት ፡ ገንዘቡን ፡ ይቁ
ጥርለታል ፤ ከግምቱም ፡ ይቀነሳል ። እርሻው ፲፱፤
ንም ፡ የቀደሰ ፡ ሰው ፡ ይቤዠው ፡ ዘንድ ፡ ቢወ
ድድ ፥ ከግምቱ ፡ ገንዘብ ፡ በላይ ፡ አምስተኛ ፡ ይጨ
ምር ፤ ለእርሱም ፡ ይሆናል ። እርሻውንም ፡ ባይቤ ፳፡
ዠው ፥ ወይም ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ቢሸጥ ፥ እንደ ፡
ገና ፡ ይቤዠው ፡ ዘንድ ፡ አይቻለውም ። እር ፳፩፤
ሻው ፡ ግን ፡ በኢዮቤልዩ ፡ ሲወጣ ፡ እንደ ፡ እርም ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ እርሻ ፡ ይሆናል ፤
ርስቱ ፡ ለካህኑ ፡ ይሆናል ። ከርስቱ ፡ እርሻ ፡ ያል ፳፪፤
ሆነውን ፡ የገዛውን ፡ እርሻ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ቢቀድስ ፥ ካህኑ ፡ እስከ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ ፳፫፤
ድረስ ፡ የግምቱን ፡ ዋጋ ፡ ይቁጥርለታል ፤ በዚ
ያም ፡ ቀን ፡ ግምቱን ፡ እንደ ፡ ተቀደሰ ፡ ነገር ፡

፶፬፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሰጣል ። በኢዮቤልዩ ፡ ዓመት ፡ እርሻው ፡ የምድሪቱ ፡ ባለ ፡ ርስት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ሸጠው ፡ ሰው ፡ ይመለሳል ።

፶፭፡ ግምቱም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ይሆናል ፤ ሰቅሉ ፡ ሀያ ፡ አዖሊ ፡ ይሆናል ።

፶፮፡ ለእግዚአብሔር ፡ ግን ፡ የሚቀርበውን ፡ የእንስሳ ፡ በኵራት ፡ ማንም ፡ ይቀድሰው ፡ ዘንድ ፡ አይቻለውም ፤ በሬ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ። የረከሰም ፡ እንስሳ ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ ግምቱ ፡ ይቤገሠው ÷ በእርሱም ፡ የዋጋውን ፡ አምስተኛ ፡ ይጨምርበታል ፤ ባይቤዠም ፡ እንደ ፡ ግምቱ ፡ ይሸጣል ።

፶፯፡ ለእግዚአብሔርም ፡ የተለየ ፡ እርም ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ሰው ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ እንስሳ ፡ ወይም ፡ የርስቱ ፡ እርሻ ፡ ቢሆን ÷ አይሸጥም ÷ አይቤዠም ፤ እርም ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ። ከሰዎች ፡ እርም ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ አይቤዠም ፤ ፈጽሞ ፡ ይገደላል ። ፶፱፡

፷፡ የምድርም ፡ አሥራት ÷ ወይም ፡ የምድር ፡ ዘር ፡ ወይም ፡ የዛፍ ፡ ፍሬ ፡ ቢሆን ÷ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ነው ። ፷፩፡

፷፩፡ ሰውም ፡ አሥራቱን ፡ ሊቤዠር ፡ ቢወድድ ÷ አምስተኛ ፡ ይጨምርበታል ። ፷፪፡

፷፪፡ ከበሬም ፡ ሁሉ ፡ ከአሥር ፡ አንድ ÷ ከእረኛውም ፡ በትር ፡ በታች ፡ ከሚያልፍ ፡ በግና ፡ ፍየል ፡ ሁሉ ፡ ከአሥር ፡ አንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆናል ። ፷፫፡

፷፫፡ መልካም ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ እንዲሆን ፡ አይመርምር ÷ አይለውጥም ፤ ቢለውጠውም ፡ እርሱና ፡ ልዋጩ ፡ የተቀደሱ ፡ ይሆናሉ ፤ አይቤገሠውም ። ፷፬፡

፷፬፡ እግዚአብሔር ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሙሴን ፡ ያዘዘው ፡ ትእዛዛት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ፷፭፡

ኦሪት ፡ ዘኍልቊ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ÷ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ÷ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡

፪፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ድምር ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ በየስማቸው ፡ ቍጥር ÷

፫፡ ወንዱን ፡ በየራሱ ÷ ውሰዱ ። ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለውን ÷ ከእስራኤል ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡትን ፡ ሁሉ ÷ አንተና ፡ አሮን ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ ቍጠሩአቸው ።

፬፡ ከየነገዱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ የአባቶቹ ፡ ቤት ፡

፭፡ አለቃ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። ከእናንተም ፡ ጋር ፡ የሚቆሙት ፡ ሰዎች ፡ ስሞቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከሮቤል ፡ የሰዲዮር ፡ ልጅ ፡

፮፡ ኤሊሱር ÷ ከስምዖን ፡ የሱሪሰዳይ ፡ ልጅ ፡ ሰለሚኤል ÷ ከይሁዳ ፡ የአሚናዳብ ፡ ልጅ ፡ ነአሶን ÷ ከይሳኮር ፡ የሶገር ፡ ልጅ ፡ ናትናኤል ÷

፰፡ ከዛብሎን ፡ የኬሎን ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ÷ ከዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ከኤፍሬም ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳማ ÷ ከምናሴ ፡ የፍዳሱር ፡ ልጅ ፡ ገማልኤል ÷

፲፡ ከብንያም ፡ የጋዴዮን ፡ ልጅ ፡ አቢዳን ÷ ከዳን ፡ የአሚሳዳይ ፡ ልጅ ፡ አኪዔዘር ÷ ከአሴር ፡ የኤክራን ፡ ልጅ ፡ ፋግኤል ÷ ከጋድ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፍ ÷ ከንፍታሌም ፡ የዔናን ፡ ልጅ ፡ አኪራ ። ከማኅበሩ ፡ የተመረጡ ፡ የእስራኤል ፡ አእላፍ ፡ አለቆች ÷ የአባቶቻቸው ፡ ነገድ ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ እነዚህን ፡ በስማቸው ፡ የተጠሩትን ፡ ሰዎች ፡ ወሰዱአቸው ፤ በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ማኅበሩን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰቡአቸው ፤ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለውን ፡ በየራሱ ፡ በየወገኑም ፡ በየአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ በየስማቸው ፡ ቍጥር ፡ ትውልዳቸውን ፡ ተናገሩ ። እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ እንዲሁ ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ቈጠራቸው ። ፲፱፡

፳፡ የእስራኤል ፡ በኵር ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስማቸው ፡ ቍጥር ÷ በየራሳቸው ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣት ፡ ሁሉ ÷ ከሮቤል ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፳፩፡

፳፩፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ የተቈጠሩ ÷ እንደየስማቸው ፡ ቍጥር ÷ በየራሳቸው ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣት ፡ ሁሉ ÷ ከስምዖን ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ አምሳ ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፳፪፡

፳፪፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስማቸው ፡ ቍጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡ ሁሉ ÷ ከጋድ ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ። ፳፭፡

፳፭፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስማቸው ፡ ቍጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣት ፡ ሁሉ ÷ ከይሁዳ ፡ የተቈጠሩት ፡ ሰባ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፳፮፡

ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚ
፳፯፤ ወጡት ፡ ሁሉ ÷ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡
ሰባ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፳፰፤ የይሳኮር ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየ
ወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደ
የስማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡
ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወ
፳፱፤ ጡት ፡ ሁሉ ÷ ከይሳኮር ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡
አምሳ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፴፤ የዛብሎን ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወ
ገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስ
ማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወ
፴፩፤ ጡት ፡ ሁሉ ÷ ከዛብሎን ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡
አምሳ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፴፪፤ ከዮሴፍ ፡ ልጆች ÷ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ በየት
ውልዳቸው ÷ በየወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡
ቤቶች ÷ እንደየስማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡
ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡
፴፫፤ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡ ሁሉ ÷ ከኤፍሬም ፡ ነገድ ፡
የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡
ነበሩ ።
፴፬፤ የምናሴ ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወ
ገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስ
ማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡
፴፭፤ ሁሉ ÷ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ ሠላሳ ፡
ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፴፮፤ የብንያም ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወ
ገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስ
ማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡
፴፯፤ ሁሉ ÷ ከብንያም ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ ሠላሳ ፡
አምስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፴፰፤ የዳን ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገና
ቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስማ
ቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀመሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡
፴፱፤ ሁሉ ÷ ከዳን ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡
ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፵፤ የአሴር ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየወገ
ናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደየስ
ማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡
፵፩፤ ሁሉ ÷ ከአሴር ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡
አንድ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፵፪፤ የንፍታሌም ፡ ልጆች ፡ በየትውልዳቸው ÷ በየ
ወገናቸው ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷ እንደ
የስማቸው ፡ ቊጥር ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚ
ያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡
፵፫፤ ሁሉ ÷ ከንፍታሌም ፡ ነገድ ፡ የተቈጠሩት ፡ አምሳ ፡
ሦስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፵፬፤ የተቈጠሩት ÷ ሙሴና ፡ አሮን ፡ አሥራ ፡ ሁለ
ቱም ፡ የእስራኤል ፡ አለቆች ፡ የቈጠሩአቸው ÷
እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እያንዳንዱም ፡ የአባቶቹ ፡
ቤት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፵፭፤
የተቈጠሩት ፡ ሁሉ ÷ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ÷
ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ÷
ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡት ፡ ሁሉ ÷ የተቈጠሩት ፡ ፵፮፤
ሁሉ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡
መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ።
ሌዋውያን ፡ ግን ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ነገድ ፡ ፵፯፤
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አልተቈጠሩም ። እግዚአብሔ ፵፰፤
ርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦—
የሌዊን ፡ ነገድ ፡ አትቊጠረው ÷ ቊጥራቸው ፵፱፤
ንም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ አታድርግ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በምስክሩ ፡ ማደሪያና ፡ በዕቃዎች ፡ ፶፤
ሁሉ ፡ ለእርሱም ፡ በሚሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ሌዋውያንን ፡ አቊማቸው ። ማደሪያውንና ፡
ዕቃዎችን ፡ ሁሉ ፡ ይሸከሙ ÷ ያገልግሉትም ÷
በማደሪያውም ፡ ዙሪያ ፡ ይስፈሩ ። ማደሪያውም ፡ ፶፩፤
ሲነሣ ፡ ሌዋውያን ፡ ይንቀሉት ፤ ማደሪያውም ፡
በሰፈረ ፡ ጊዜ ፡ ሌዋውያን ፡ ይትከሉት ፤ ሌላ ፡
ሰው ፡ ግን ፡ ቢቀርብ ፡ ይገደል ። የእስራኤልም ፡ ፶፪፤
ልጆች ፡ እያንዳንዱ ፡ በየሰፈሩ ÷ በየዓላማውም ÷
በየጭፍራውም ፡ ይሰፍራሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ በእ ፶፫፤
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ቊጣ ፡ እንዳይወርድ ፡
ሌዋውያን ፡ በምስክሩ ፡ ማደሪያ ፡ ዙሪያ ፡ ይስ
ፈሩ ፤ ሌዋውያንም ፡ የምስክሩን ፡ ማደሪያ ፡ ይጠ
ብቁ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ ፶፬፤
እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ እን
ዲሁ ፡ አረደጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

እግዚአብሔርም ፡ ለሙሴና ፡ ለአሮን ፡ እን ፩፤
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፦— የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፪፤
እያንዳንዱ ፡ በየዓላማው ፡ በየአባቶቻቸው ፡
ቤቶች ፡ ምልክት ፡ ይስፈሩ ፤ በመገናኛው ፡
ድንኳን ፡ አፋዝኛ ፡ ዙሪያ ፡ ይስፈሩ ። በም ፫፤
ራቅ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መውጫ ፡ የሚሰ
ፍሩት ፡ እንደ ፡ ሠራዊቶቻቸው ፡ የይሁዳ ፡ ሰፈር ፡
ዓለማ ፡ ሰዎች ፡ ይሆናሉ ፤ የይሁዳ ፡ ልጆችም ፡
አለቃ ፡ የአሚናዳብ ፡ ልጅ ፡ ነአሶን ፡ ነበረ ።
ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ ሰባ ፡ ፬፤
አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በእነር ፭፤
ሱም ፡ አጠገብ ፡ የሚሰፍሩ ፡ የይሳኮር ፡ ነገድ ፡
ይሆናሉ ፤ የይሳኮርም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የሰ
ገር ፡ ልጅ ፡ ናትናኤል ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ፮፤
ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አምሳ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ ፯፤
የዛብሎን ፡ ነገድ ፡ ነበረ ፤ የዛብሎንም ፡ ልጆች ፡
አለቃ ፡ የኬሎን ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ፡ ነበረ ። ሠራ ፰፤
ዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አምሳ ፡ ሰባት ፡
ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ከይሁዳ ፡ ሰፈር ፡ ፱፤
የተቈጠሩ ፡ ሁሉ ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ መቶ ፡
ሰማንያ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
እነዚህም ፡ አስቀድመው ፡ ይጓዛሉ ።
በደቡብ ፡ በኩል ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ የሮ ፲፤

ቤል ፡ ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ ይሆናል ፤ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የሰዲዮር ፡ ልጅ ፡ ኤሊሱር ፡ ፲፭ ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አርባ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፲፮ ፡ በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የሚሰፍሩ ፡ የስምዖን ፡ ነገድ ፡ ናቸው ፤ የስምዖንም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ፲፯ ፡ የሱሪሰዳይ ፡ ልጅ ፡ ሰለሚኤል ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አምሳ ፡ ፲፰ ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የጋድ ፡ ነገድ ፡ ነበረ ፤ የጋድም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፍ ፡ ፲፱ ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ፳ ፡ ነበሩ ። ከሮቤል ፡ ሰፈር ፡ የተቈጠሩ ፡ ሁሉ ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ ቀጥ ለው ፡ ይጓዛሉ ።

፳፩ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በሰፈሮቹም ፡ መካከል ፡ የሌዋውያን ፡ ሰፈር ፡ ይጓዛል ፤ እንደ ፡ ሰፈራቸው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በየስፍራው ፡ በየዓላማውም ፡ ይጓዛሉ ።

፳፪ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ ሠራዊቶቻቸው ፡ የኤፍሬም ፡ ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ ይሆናል ፤ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳማ ፡ ነበረ ። ፳፫ ፡ ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አርባ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፳፬ ፡ በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የምናሴ ፡ ነገድ ፡ ይሆናል ፤ የምናሴም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የፍዳሱር ፡ ፳፭ ፡ ልጅ ፡ ገማልኤል ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የብንያም ፡ ነገድ ፡ ይሆናል ፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የጋዲዮን ፡ ልጅ ፡ አቢዳን ፡ ፳፰ ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ ሠላሳ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፳፱ ፡ ከኤፍሬም ፡ ሰፈር ፡ የተቈጠሩ ፡ ሁሉ ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ መቶ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ ሦስተኛ ፡ ሆነው ፡ ይጓዛሉ ።

፴ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ ሠራዊቶቻቸው ፡ የዳን ፡ ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ ይሆናል ፤ የዳንም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የአሚሳዳይ ፡ ልጅ ፡ አኪዔዘር ፡ ፴፩ ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ፴፪ ፡ በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የሚሰፍሩ ፡ የአሴር ፡ ነገድ ፡ ይሆናሉ ፤ የአሴርም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የኤክራን ፡ ልጅ ፡ ፋግኤል ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አርባ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የንፍታሌም ፡ ነገድ ፡ ይሆናል ፤ የንፍታሌምም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የዔናን ፡ ልጅ ፡ ፴፫ ፡ አኪራ ፡ ነበረ ። ሠራዊቱም ÷ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ አምሳ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ፴፬ ፡ ነበሩ ። ከዳን ፡ ሰፈር ፡ የተቈጠሩ ፡ ሁሉ ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ በየዓላማቸው ፡ በመጨረሻ ፡ ይጓዛሉ ።

፴፭ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ የተቈጠሩ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከየሰፈሩ ፡ በየሠራዊቶቻቸው ፡ የተቈጠሩ ፡ ሁሉ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ። ፴፮ ፡ ሌዋውያን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ አልተቈጠሩም ። ፴፯ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ በዓላማቸው ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ÷ እንዲሁም ፡ በየወገኖቻቸው ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ተጓዙ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሙሴን ፡ በተናገረበት ፡ ቀን ፡ የአሮንና ፡ የሙሴ ፡ ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነበረ ። የአሮን ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በኵሩ ፡ ናዳብ ÷ አብዩድ ÷ አልዓዛር ÷ ኢታምር ። ፪ ፡ የተቀቡ ፡ ካህናት ፡ በክህነትም ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ የቀደሳቸው ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። ፫ ፡ ናዳብና ፡ አብዩድ ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ልዩ ፡ እሳት ፡ ባቀረቡ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሞቱ ፤ ልጆችም ፡ አልነበሩአቸውም ። አልዓዛርና ፡ ኢታምር ፡ በአባታቸው ፡ በአሮን ፡ ፊት ፡ በክህነት ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦— ፭ ፡ የሌዊን ፡ ነገድ ፡ አቅርበህ ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ በካህኑ ፡ በአሮን ፡ ፊት ፡ አቁማቸው ። ፮ የሚደረያውንም ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ÷ እርሱንና ፡ ማኅበሩን ፡ ሁሉ ፡ ለማገልገል ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ነገር ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ ይጠብቁ ። ፯ የሚደረያውንም ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ÷ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ÷ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ለማገልገል ፡ የሚያስፈልገውንም ፡ ነገር ፡ ይጠብቁ ። ፰ ሌዋውያንንም ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ትሰጣለህ ፤ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእርሱ ፡ ፈጽመው ፡ ተሰጡ ። ፱ አሮንንና ፡ ልጆቹን ፡ አቁማቸው ÷ ክህነታቸውንም ፡ ይጠብቁ ፤ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ቢቀርብ ፡ ይገደል ።

፲ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦— ፲፩ ፡ እነሆ ÷ እኔ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ማኅፀን ፡ በሚከፍተው ፡ በበኵሩ ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ፡ ሌዋውያንን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ወስጄአለሁ ፤ በኵር ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡ ነውና ፡ ሌዋውያን ፡ ለእኔ ፡ ይሁኑ ፤ ፲፪ ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በኵርን ፡ ሁሉ ፡ በመታሁ ፡ ቀን ÷ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በኵርን ፡ ሁሉ ÷ ሰውንና ፡ እንስሳን ÷ ለእኔ ፡ ለይቼአለሁ ፤ ለእኔ ፡ ይሁኑ ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

፲፫ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡

፲፩፡ በዳ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— የሌዊን ፡ ልጆች ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ በየወገናቸውም ፡ ቍጠር ፤ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለውን ፡ ቍጠራቸው ።
፲፪፡ ሙሴም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዳዘ
፲፫፡ ዘው ፡ ቈጠራቸው ። የሌዊ ፡ ልጆች ፡ በየስማቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ጌድሶን ÷ ቀዓት ÷
፲፬፡ ሜራሪ ። የጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ ስሞች ፡ በየወገናቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሎቤኒ ÷ ሰሜኢ ።
፲፭፡ የቀዓትም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ እንበረም ÷
፲፮፡ ይስዓር ÷ ኬብሮን ÷ ዑዝኤል ። የሜራሪም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ሞሖሊ ÷ ሙሲ ። የሌዋውያን ፡ ወገኖች ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ እንዚህ ፡ ናቸው ።
፲፯፡ ለጌድሶን ፡ የሎቤናውያን ፡ ወገን ፡ የሰሜአውያንም ፡ ወገን ፡ ነበሩት ፡ የጌድሶናውያን ፡ ወገ
፲፰፡ ኖች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ከእነርሱ ፡ የተቈጠሩት ፡ የወንዶች ፡ ሁሉ ፡ ቍጥር ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የተቈጠሩት ፡ ሰባት ፡
፲፱፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። የጌድሶናውያን ፡ ወገኖች ፡ ከማደሪያው ፡ በኋላ ፡ በምዕራብ ፡
፳፡ በኩል ፡ ይሰፍራሉ ። የጌድሶናውያንም ፡ አባቶች ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የዳኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፍ ፡
፳፩፡ ይሆናል ። ጌድሶናውያንም ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ የሚጠብቁት ፡ ማደሪያው ÷ ድንኳኑም ÷ መደረቢያውም ÷ የመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡
፳፪፡ መጋረጃ ÷ በማደሪያውና ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ያለው ፡ የአደባባዩ ፡ መጋረጆች ÷ የአደባባዩም ፡ ደጃፍ ፡ መጋረጃ ÷ ለማገልገሉም ፡ ያሉት ፡ ገመዶች ፡ ሁሉ ፡ ይሆናል ።
፳፫፡ ከቀዓትም ፡ የእንበረማውያን ፡ ወገን ÷ የይስዓራውያንም ፡ ወገን ÷ የኬብሮናውያንም ፡ ወገን ÷ የዑዝኤላውያንም ፡ ወገን ፡ ነበሩ ፤ የቀዓታው
፳፬፡ ያን ፡ ወገኖች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ወንዶች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ መቅደሱንም ፡ ይጠብቁ ፡
፳፭፡ ነበር ። የቀዓት ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ በማደሪያው ፡
፳፮፡ አጠገብ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ይሰፍራሉ ። የቀዓታውያንም ፡ ወገኖች ፡ አባቶች ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡
፳፯፡ የዑዝኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፋን ፡ ይሆናል ። ታቦቱንም ÷ ገበታውንም ÷ መቅረዙንም ÷ መሠዊያዎቹንም ÷ የሚያገለግሉበትንም ፡ የመቅደሱን ፡ ዕቃ ÷ መጋረጃውንም ÷ ማገልገያውንም ፡ ሁሉ ፡
፳፰፡ ይጠብቃሉ ። የሌዋውያንም ፡ አለቆች ፡ አለቃ ፡ የካህኑ ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ይሆናል ፤ እርሱም ፡ መቅደሱን ፡ በሚጠብቁት ፡ ላይ ፡ ይሆናል ።
፳፱፡ ከሜራሪ ፡ የሞሖላያውያን ፡ ወገን ፡ የሙሳያውያንም ፡ ወገን ፡ ነበሩ ፤ የሜራሪ ፡ ወገኖች ፡ እነዚህ ፡
፴፡ ናቸው ። ከእነርሱም ፡ ወንዶች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የተቈጠሩት ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። የሜራሪም ፡ ወገኖች ፡ አባቶች ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የአቢካኢል ፡ ልጅ ፡ ሱሪኤል ፡ ነበረ ፤ በማደሪያው ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡
፴፪፡ ይሰፍራሉ ። የሜራሪም ፡ ልጆች ፡ የሚጠብቁት ፡ የማደሪያው ፡ ሳንቆች ÷ መወርወሪያዎችም ÷ ተራዳዎችም ÷ እግሮቹም ÷ ዕቃውም ፡ ሁሉ ÷ ማገልገያውም ፡ ሁሉ ÷ በዙሪያውም ፡ የሚቆሙ ፡
፴፫፡ የአደባባይ ፡ ምሰሶች ÷ እግሮቹም ÷ ካስማዎቹም ÷ አውታሮቹም ፡ ይሆናሉ ።
፴፬፡ በማደሪያውም ፡ ፊት ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ በስተ ፡ ፀሐይ ፡ መውጫ ፡ የሚሰፍሩት ፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ ልጆቹም ፡ ይሆናሉ ÷ መቅደሱንም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይጠብቃሉ ፤ ልዩም ፡ ሰው ፡ ቢቀርብ ፡ ይገደል ።
፴፭፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ የቈጠሩአቸው ÷ ከሌዋውያን ፡ ወንዶች ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ በየወገናቸው ፡ የተቈጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፴፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ወንዱን ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ቍጠር ፤ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉትን ፡ የስማቸውን ፡ ቍጥር ፡ ውሰድ ፤ ሌዋውያንንም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ÷ የሌዋውያንንም ፡ እንስሶች ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንስሶች ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ፡ ለእኔ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ውሰድ ፡ አለው ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ቈጠረ ። ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩ ፡ ወንዶች ፡ በኩሮች ፡ ሁሉ ፡ በየስማቸው ፡ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።
፴፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ሌዋውያንን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኩር ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ÷ የሌዋውያንንም ፡ እንስሶች ፡ በእንስሶቻቸው ፡ ፋንታ ፡ ውሰድ ፤ ሌዋውያንም ፡ ለእኔ ፡ ይሁኑ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።
፴፰፡ በሌዋውያን ፡ ላይ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኩር ፡ ስለ ፡ ተረፉት ፡ ስለ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ፡ ቤዛ ÷ በየራሱ ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፡ ውሰድ ፤ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ትወስዳለህ ፤ ሰቅሉም ፡ ሀያ ፡ አዖሊ ፡ ነው ። ስለ ፡ ተረፉትም ፡ የመቤዣውን ፡ ገንዘብ ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ስጥ ። ሙሴም ፡ በሌዋውያን ፡ ከተቤዠት ፡ በላይ ፡ ከተረፉት ፡ ዘንድ ፡ የመቤዣውን ፡ ገንዘብ ፡ ወሰደ ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኩሮች ፡ ገንዘቡን ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ ወሰደ ። እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃል ÷ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ÷ ሙሴ ፡ የመቤዣውን ፡ ገንዘብ ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ሰጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እንዲህ ፡
፪፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ መካ
ከል ፡ በየወገናቸው ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡
፫፤ የቀዓትን ፡ ልጆች ፡ ድምር ፡ ውሰድ ፤ ከሠላሳ ፡
ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡
በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአገ
ልግሎት ፡ የሚገቡበትን ፡ ሁሉ ፡ ትደምራለህ ።
፬፤ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ በንዋየ ፡ ቅድሳቱ ፡ ዘንድ ፡
፭፤ የቀዓት ፡ ልጆች ፡ ሥራ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከሰፈሩ ፡
በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ ገብተው ፡ የሚ
ሸፍኑትን ፡ መጋረጃ ፡ ያውርዱ ÷ የምስክሩንም ፡
፮፤ ታቦት ፡ ይጠቅልሉበት ፤ በላዩም ፡ የአቆስጣ
ውን ፡ ቊርበት ፡ መሸፈኛ ፡ ያድርጉበት ÷ ከእር
ሱም ፡ በላይ ፡ ሁለንተናው ፡ ሰማያዊ ፡ የሆነ ፡
መጐናጸፊያ ፡ ይዘርጉበት ÷ መሎጊያዎቹንም ፡
፯፤ ያግቡ ። በገጽ ፡ ኅብስት ፡ ገበታ ፡ ላይ ፡ ሰማያ
ዊውን ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይዘርጉበት ፤ በእርሱም ፡
ላይ ፡ ወጭቶቹን ÷ ጭልፋዎቹንም ÷ ጽዋዎቹ
ንም ÷ ለማፍሰስም ፡ መቅኛዎቹን ፡ ያድርጉ ፤
ሁልጊዜም ፡ የሚኖር ፡ እንጀራ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
፰፤ ይሁን ። በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ቀይ ፡ መጐናጸፊያ ፡
ይዘርጉ ÷ በአቆስጣውም ፡ ቊርበት ፡ መሸፈኛ ፡
፱፤ ይሸፍኑት ÷ መሎጊያዎቹንም ፡ ያግቡ ። ሰማያ
ዊውንም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይውሰዱ ÷ የሚያበ
ራውንም ፡ መቅረዝ ÷ ቀንዲሎቹንም ÷ መኰስ
ተሪያዎቹንም ÷ የኩስታሪ ፡ ማድረጊያዎቹንም ÷
እርሱንም ፡ ለማገልገል ፡ የዘይቱን ፡ ዕቃዎች ፡
፲፤ ሁሉ ፡ ይሸፍኑ ፤ እርሱንና ፡ ዕቃዎቹን ፡ ሁሉ ፡
በአቆስጣ ፡ ቊርበት ፡ መሸፈኛ ፡ ውስጥ ፡ ያድ
ርጉ ÷ በመሸከሚያውም ፡ ላይ ፡ ያድርጉት ።
፲፩፤ በወርቁም ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ሰማያዊውን ፡ መጐ
ናጸፊያ ፡ ይዘርጉበት ÷ በአቆስጣም ፡ ቊርበት ፡
መሸፈኛ ፡ ይሸፍኑት ፡ መሎጊያዎቹንም ፡ ያግቡ ።
፲፪፤ በመቅደስም ፡ ውስጥ ፡ የሚያገለግሉበትን ፡
የማገልገያውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ይውሰዱ ÷ በሰ
ማያዊውም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ውስጥ ፡ ያስቀም
ጡት ÷ በአቆስጣም ፡ ቊርበት ፡ መሸፈኛ ፡ ይሸ
ፍኑት ÷ በመሸከሚያውም ፡ ላይ ፡ ያድርጉት ።
፲፫፤ አመዱንም ፡ ከመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያስወግዱ ÷
ሐምራዊውንም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይዘርጉበት ፤
፲፬፤ የሚያገለግሉበትን ፡ ዕቃውን ፡ ሁሉ ÷ ማንደጃ
ዎቹን ፡ ሜንጦቹንም ፡ መጫሪያዎቹንም ፡ ድስ
ቶቹንም ÷ የመሠዊያውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ያስቀ
ምጡበት ፤ በእርሱም ፡ የአቆስጣን ፡ ቊርበት ፡
መሸፈኛ ፡ ይዘርጉ ÷ መሎጊያዎቹንም ፡ ያግቡ ።
፲፭፤ ከሰፈሩም ፡ ሲነሡ ÷ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ መቅደ
ሱንና ፡ የመቅደሱን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ከሸፈኑ ፡
በኋላ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የቀዓት ፡ ልጆች ፡ ሊሸ
ከሙት ፡ ይመጣሉ ፤ እንዳይሞቱ ፡ ግን ፡ ንዋየ ፡
ቅድሳቱን ፡ አይንኩ ። በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡
ዘንድ ፡ የቀዓት ፡ ልጆች ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፮፤ የካህኑም ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ በመ
ብራቱ ፡ ዘይት ፡ በጣፋጩም ፡ ዕጣን ፡ ላይ ÷
ሁልጊዜም ፡ በሚቀርበው ፡ በእህሉ ፡ ቊርባ
ንና ፡ በቅባቱ ፡ ዘይት ፡ ላይ ፡ ይሾም ፤ ማደሪያ
ውን ፡ ሁሉ ÷ በእርሱም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡
ሁሉ ÷ መቅደሱንና ፡ ዕቃውን ፡ ይጠብቃል ።
፲፯፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እንዲህ ፡
፲፰፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— የቀዓትን ፡ ወገኖች ፡ ነገድ ፡
፲፱፤ ከሌዋውያን ፡ መካከል ፡ አጥፍተኸቸው ፤ ነገር ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፡
በሕይወት ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፡ እንዳይሞቱ ፡
እንዲሁ ፡ አድርጉላቸው ፤ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡
ይግቡ ÷ ለሰውም ፡ ሁሉ ፡ ሥራውንና ፡ ሸክሙን ፡
፳፤ ይዘዙ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳይሞቱ ፡ ንዋየ ፡ ቅድ
ሳቱን ፡ ለድንገት ፡ እንኳ ፡ ለማየት ፡ አይግቡ ።
፳፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፪፤ ተናገረው ፡— የጌድሶንን ፡ ልጆች ፡ ድምር ፡
፳፫፤ ደግሞ ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ በየወገኖቻ
ቸውም ፡ ውሰድ ። የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡
፳፬፤ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአገልግሎት ፡ የሚገቡ
ትን ፡ ሁሉ ፡ ከሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
አምሳ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ቊጠራቸው ። የጌድ
፳፭፤ ሶናውያን ፡ ወገኖች ፡ ሥራ ፡ በማገልገልና ፡ በመ
ሸከም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የማደሪያውን ፡ መጋረጆች ÷
፳፮፤ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ÷ መደረቢያውን ÷
በላዩም ፡ ያለውን ፡ የአቆስጣውን ፡ ቊርበት ፡
መደረቢያ ÷ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡
መጋረጃ ÷ በማደሪያውና ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡
፳፯፤ ያለውን ፡ የአደባባዩን ፡ መጋረጃ ÷ የአደባባዩ
ንም ፡ ደጃፍ ፡ መጋረጃ ÷ አውታሮቻቸውንም ÷
ለማገልገልም ፡ የሚሠሩበትን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ይሸ
ከሙ ፤ በዚህ ፡ ያገልግሉ ። የጌድሶናውያን ፡ አገ
፳፰፤ ልግሎት ፡ ሁሉ ÷ ሸክማቸውም ፡ ሁሉ ÷ ሥራ
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአሮንና ፡ በልጆቹ ፡ ትእዛዝ ፡
ይሁን ፤ የሚደርስባቸውንም ፡ ሸክም ፡ ሁሉ ፡ ትን
ግሩአቸዋላችሁ ። የጌድሶናውያን ፡ ወገኖች ፡
፳፱፤ አገልግሎት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ዘንድ ፡
ይህ ፡ ነው ፤ ከካህኑ ፡ ከአሮን ፡ ልጅ ፡ ከኢታምር ፡
እጅ ፡ በታች ፡ ይሆናሉ ።
፴፤ የሚራሪንም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ በየአ
፴፩፤ ባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ቊጠራቸው ። የመገ
ናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአ
ገልግሎት ፡ የሚገቡትን ፡ ሁሉ ፡ ከሠላሳ ፡ ዓመት ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ቊጠ
ራቸው ። በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ዘንድ ፡ ባለው ፡
፴፪፤ አገልግሎታቸው ፡ ሁሉ ÷ የማደሪያው ፡ ሳን
ቆች ÷ መወርወሪያዎቹም ÷ ተራዳዎቹም ÷ እግ
፴፫፤ ሮቹም ÷ በዙሪያውም ፡ የሚቆሙት ፡ የአደባ
ባዩ ፡ ምሰሶች ÷ እግሮቹም ÷ ካስማዎቹም ÷ አው
ታሮቹም ÷ ዕቃዎቹና ፡ ማገልገያዎቹ ፡ ሸክማ
ቸው ፡ ነው ፤ የሚጠብቁትንም ፡ የሸክማቸውን ፡
፴፬፤ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ በስማቸው ፡ ቊጠሩ ። የሚራሪ ፡
፴፭፤ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ አገልግሎት ፡ በመገናኛው ፡
ድንኳን ፡ ዘንድ ፡ ከካህኑ ፡ ከአሮን ፡ ልጅ ፡ ከኢ
ታምር ፡ እጅ ፡ በታች ፡ በየአገልግሎታቸው ፡

ሁሉ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፴፬፤ ፴፭ ፤ ፴፮ ፤ ፴፯ ፤ ፴፰ ፤ ፴፱ ፤ ፵ ፤ ፵፩ ፤ ፵፪ ፤ ፵፫ ፤ ፵፬ ፤ ፵፭ ፤ ፵፮ ፤ ፵፯ ፤ ፵፰ ፤ ፵፱ ፤ ፶ ፤ ፶፩ ፤ ፶፪ ፤ ፶፫ ፤ ፶፬ ፤ ፶፭ ፤ ፶፮ ፤ ፶፯ ፤ ፶፰ ፤ ፶፱ ፤ ፷ ፤ ፷፩ ፤ ፷፪ ፤ ፷፫ ፤ ፷፬ ፤ ፷፭ ፤ ፷፮ ፤ ፷፯ ፤ ፷፰ ፤ ፷፱ ፤ ፸ ፤ ፸፩ ፤ ፸፪ ፤ ፸፫ ፤ ፸፬ ፤ ፸፭ ፤ ፸፮ ፤ ፸፯ ፤ ፸፰ ፤ ፸፱ ፤ ፹ ፤ ፹፩ ፤ ፹፪ ፤ ፹፫ ፤ ፹፬ ፤ ፹፭ ፤ ፹፮ ፤ ፹፯ ፤ ፹፰ ፤ ፹፱ ፤ ፺ ፤ ፺፩ ፤ ፺፪ ፤ ፺፫ ፤ ፺፬ ፤ ፺፭ ፤ ፺፮ ፤ ፺፯ ፤ ፺፰ ፤ ፺፱ ፤ ፻ ፤ ፻፩ ፤ ፻፪ ፤ ፻፫ ፤ ፻፬ ፤ ፻፭ ፤ ፻፮ ፤ ፻፯ ፤ ፻፰ ፤ ፻፱ ፤ ፻፲ ፤ ፻፲፩ ፤ ፻፲፪ ፤ ፻፲፫ ፤ ፻፲፬ ፤ ፻፲፭ ፤ ፻፲፮ ፤ ፻፲፯ ፤ ፻፲፰ ፤ ፻፲፱ ፤ ፻፳ ፤ ፻፳፩ ፤ ፻፳፪ ፤ ፻፳፫ ፤ ፻፳፬ ፤ ፻፳፭ ፤ ፻፳፮ ፤ ፻፳፯ ፤ ፻፳፰ ፤ ፻፳፱ ፤ ፻፴ ፤ ፻፴፩ ፤ ፻፴፪ ፤ ፻፴፫ ፤ ፻፴፬ ፤ ፻፴፭ ፤ ፻፴፮ ፤ ፻፴፯ ፤ ፻፴፰ ፤ ፻፴፱ ፤ ፻፵ ፤ ፻፵፩ ፤ ፻፵፪ ፤ ፻፵፫ ፤ ፻፵፬ ፤ ፻፵፭ ፤ ፻፵፮ ፤ ፻፵፯ ፤ ፻፵፰ ፤ ፻፵፱ ፤ ፻፶ ፤ ፻፶፩ ፤ ፻፶፪ ፤ ፻፶፫ ፤ ፻፶፬ ፤ ፻፶፭ ፤ ፻፶፮ ፤ ፻፶፯ ፤ ፻፶፰ ፤ ፻፶፱ ፤ ፻፷ ፤ ፻፷፩ ፤ ፻፷፪ ፤ ፻፷፫ ፤ ፻፷፬ ፤ ፻፷፭ ፤ ፻፷፮ ፤ ፻፷፯ ፤ ፻፷፰ ፤ ፻፷፱ ፤ ፻፸ ፤ ፻፸፩ ፤ ፻፸፪ ፤ ፻፸፫ ፤ ፻፸፬ ፤ ፻፸፭ ፤ ፻፸፮ ፤ ፻፸፯ ፤ ፻፸፰ ፤ ፻፸፱ ፤ ፻፹ ፤ ፻፹፩ ፤ ፻፹፪ ፤ ፻፹፫ ፤ ፻፹፬ ፤ ፻፹፭ ፤ ፻፹፮ ፤ ፻፹፯ ፤ ፻፹፰ ፤ ፻፹፱ ፤ ፻፺ ፤ ፻፺፩ ፤ ፻፺፪ ፤ ፻፺፫ ፤ ፻፺፬ ፤ ፻፺፭ ፤ ፻፺፮ ፤ ፻፺፯ ፤ ፻፺፰ ፤ ፻፺፱ ፤ ፪፻ ፤ ፪፻፩ ፤ ፪፻፪ ፤ ፪፻፫ ፤ ፪፻፬ ፤ ፪፻፭ ፤ ፪፻፮ ፤ ፪፻፯ ፤ ፪፻፰ ፤ ፪፻፱ ፤ ፪፻፲ ፤ ፪፻፲፩ ፤ ፪፻፲፪ ፤ ፪፻፲፫ ፤ ፪፻፲፬ ፤ ፪፻፲፭ ፤ ፪፻፲፮ ፤ ፪፻፲፯ ፤ ፪፻፲፰ ፤ ፪፻፲፱ ፤ ፪፻፳ ፤ ፪፻፳፩ ፤ ፪፻፳፪ ፤ ፪፻፳፫ ፤ ፪፻፳፬ ፤ ፪፻፳፭ ፤ ፪፻፳፮ ፤ ፪፻፳፯ ፤ ፪፻፳፰ ፤ ፪፻፳፱ ፤ ፪፻፴ ፤ ፪፻፴፩ ፤ ፪፻፴፪ ፤ ፪፻፴፫ ፤ ፪፻፴፬ ፤ ፪፻፴፭ ፤ ፪፻፴፮ ፤ ፪፻፴፯ ፤ ፪፻፴፰ ፤ ፪፻፴፱ ፤ ፪፻፵ ፤ ፪፻፵፩ ፤ ፪፻፵፪ ፤ ፪፻፵፫ ፤ ፪፻፵፬ ፤ ፪፻፵፭ ፤ ፪፻፵፮ ፤ ፪፻፵፯ ፤ ፪፻፵፰ ፤ ፪፻፵፱ ፤ ፪፻፶ ፤ ፪፻፶፩ ፤ ፪፻፶፪ ፤ ፪፻፶፫ ፤ ፪፻፶፬ ፤ ፪፻፶፭ ፤ ፪፻፶፮ ፤ ፪፻፶፯ ፤ ፪፻፶፰ ፤ ፪፻፶፱ ፤ ፪፻፷ ፤ ፪፻፷፩ ፤ ፪፻፷፪ ፤ ፪፻፷፫ ፤ ፪፻፷፬ ፤ ፪፻፷፭ ፤ ፪፻፷፮ ፤ ፪፻፷፯ ፤ ፪፻፷፰ ፤ ፪፻፷፱ ፤ ፪፻፸ ፤ ፪፻፸፩ ፤ ፪፻፸፪ ፤ ፪፻፸፫ ፤ ፪፻፸፬ ፤ ፪፻፸፭ ፤ ፪፻፸፮ ፤ ፪፻፸፯ ፤ ፪፻፸፰ ፤ ፪፻፸፱ ፤ ፪፻፹ ፤ ፪፻፹፩ ፤ ፪፻፹፪ ፤ ፪፻፹፫ ፤ ፪፻፹፬ ፤ ፪፻፹፭ ፤ ፪፻፹፮ ፤ ፪፻፹፯ ፤ ፪፻፹፰ ፤ ፪፻፹፱ ፤ ፪፻፺ ፤ ፪፻፺፩ ፤ ፪፻፺፪ ፤ ፪፻፺፫ ፤ ፪፻፺፬ ፤ ፪፻፺፭ ፤ ፪፻፺፮ ፤ ፪፻፺፯ ፤ ፪፻፺፰ ፤ ፪፻፺፱ ፤ ፫፻ ፤ ፫፻፩ ፤ ፫፻፪ ፤ ፫፻፫ ፤ ፫፻፬ ፤ ፫፻፭ ፤ ፫፻፮ ፤ ፫፻፯ ፤ ፫፻፰ ፤ ፫፻፱ ፤ ፫፻፲ ፤ ፫፻፲፩ ፤ ፫፻፲፪ ፤ ፫፻፲፫ ፤ ፫፻፲፬ ፤ ፫፻፲፭ ፤ ፫፻፲፮ ፤ ፫፻፲፯ ፤ ፫፻፲፰ ፤ ፫፻፲፱ ፤ ፫፻፳ ፤ ፫፻፳፩ ፤ ፫፻፳፪ ፤ ፫፻፳፫ ፤ ፫፻፳፬ ፤ ፫፻፳፭ ፤ ፫፻፳፮ ፤ ፫፻፳፯ ፤ ፫፻፳፰ ፤ ፫፻፳፱ ፤ ፫፻፴ ፤ ፫፻፴፩ ፤ ፫፻፴፪ ፤ ፫፻፴፫ ፤ ፫፻፴፬ ፤ ፫፻፴፭ ፤ ፫፻፴፮ ፤ ፫፻፴፯ ፤ ፫፻፴፰ ፤ ፫፻፴፱ ፤ ፫፻፵ ፤ ፫፻፵፩ ፤ ፫፻፵፪ ፤ ፫፻፵፫ ፤ ፫፻፵፬ ፤ ፫፻፵፭ ፤ ፫፻፵፮ ፤ ፫፻፵፯ ፤ ፫፻፵፰ ፤ ፫፻፵፱ ፤ ፫፻፶ ፤ ፫፻፶፩ ፤ ፫፻፶፪ ፤ ፫፻፶፫ ፤ ፫፻፶፬ ፤ ፫፻፶፭ ፤ ፫፻፶፮ ፤ ፫፻፶፯ ፤ ፫፻፶፰ ፤ ፫፻፶፱ ፤ ፫፻፷ ፤ ፫፻፷፩ ፤ ፫፻፷፪ ፤ ፫፻፷፫ ፤ ፫፻፷፬ ፤ ፫፻፷፭ ፤ ፫፻፷፮ ፤ ፫፻፷፯ ፤ ፫፻፷፰ ፤ ፫፻፷፱ ፤ ፫፻፸ ፤ ፫፻፸፩ ፤ ፫፻፸፪ ፤ ፫፻፸፫ ፤ ፫፻፸፬ ፤ ፫፻፸፭ ፤ ፫፻፸፮ ፤ ፫፻፸፯ ፤ ፫፻፸፰ ፤ ፫፻፸፱ ፤ ፫፻፹ ፤ ፫፻፹፩ ፤ ፫፻፹፪ ፤ ፫፻፹፫ ፤ ፫፻፹፬ ፤ ፫፻፹፭ ፤ ፫፻፹፮ ፤ ፫፻፹፯ ፤ ፫፻፹፰ ፤ ፫፻፹፱ ፤ ፫፻፺ ፤ ፫፻፺፩ ፤ ፫፻፺፪ ፤ ፫፻፺፫ ፤ ፫፻፺፬ ፤ ፫፻፺፭ ፤ ፫፻፺፮ ፤ ፫፻፺፯ ፤ ፫፻፺፰ ፤ ፫፻፺፱ ፤ ፬፻ ፤ ፬፻፩ ፤ ፬፻፪ ፤ ፬፻፫ ፤ ፬፻፬ ፤ ፬፻፭ ፤ ፬፻፮ ፤ ፬፻፯ ፤ ፬፻፰ ፤ ፬፻፱ ፤ ፬፻፲ ፤ ፬፻፲፩ ፤ ፬፻፲፪ ፤ ፬፻፲፫ ፤ ፬፻፲፬ ፤ ፬፻፲፭ ፤ ፬፻፲፮ ፤ ፬፻፲፯ ፤ ፬፻፲፰ ፤ ፬፻፲፱ ፤ ፬፻፳ ፤ ፬፻፳፩ ፤ ፬፻፳፪ ፤ ፬፻፳፫ ፤ ፬፻፳፬ ፤ ፬፻፳፭ ፤ ፬፻፳፮ ፤ ፬፻፳፯ ፤ ፬፻፳፰ ፤ ፬፻፳፱ ፤ ፬፻፴ ፤ ፬፻፴፩ ፤ ፬፻፴፪ ፤ ፬፻፴፫ ፤ ፬፻፴፬ ፤ ፬፻፴፭ ፤ ፬፻፴፮ ፤ ፬፻፴፯ ፤ ፬፻፴፰ ፤ ፬፻፴፱ ፤ ፬፻፵ ፤ ፬፻፵፩ ፤ ፬፻፵፪ ፤ ፬፻፵፫ ፤ ፬፻፵፬ ፤ ፬፻፵፭ ፤ ፬፻፵፮ ፤ ፬፻፵፯ ፤ ፬፻፵፰ ፤ ፬፻፵፱ ፤ ፬፻፶ ፤ ፬፻፶፩ ፤ ፬፻፶፪ ፤ ፬፻፶፫ ፤ ፬፻፶፬ ፤ ፬፻፶፭ ፤ ፬፻፶፮ ፤ ፬፻፶፯ ፤ ፬፻፶፰ ፤ ፬፻፶፱ ፤ ፬፻፷ ፤ ፬፻፷፩ ፤ ፬፻፷፪ ፤ ፬፻፷፫ ፤ ፬፻፷፬ ፤ ፬፻፷፭ ፤ ፬፻፷፮ ፤ ፬፻፷፯ ፤ ፬፻፷፰ ፤ ፬፻፷፱ ፤ ፬፻፸ ፤ ፬፻፸፩ ፤ ፬፻፸፪ ፤ ፬፻፸፫ ፤ ፬፻፸፬ ፤ ፬፻፸፭ ፤ ፬፻፸፮ ፤ ፬፻፸፯ ፤ ፬፻፸፰ ፤ ፬፻፸፱ ፤ ፬፻፹ ፤ ፬፻፹፩ ፤ ፬፻፹፪ ፤ ፬፻፹፫ ፤ ፬፻፹፬ ፤ ፬፻፹፭ ፤ ፬፻፹፮ ፤ ፬፻፹፯ ፤ ፬፻፹፰ ፤ ፬፻፹፱ ፤ ፬፻፺ ፤ ፬፻፺፩ ፤ ፬፻፺፪ ፤ ፬፻፺፫ ፤ ፬፻፺፬ ፤ ፬፻፺፭ ፤ ፬፻፺፮ ፤ ፬፻፺፯ ፤ ፬፻፺፰ ፤ ፬፻፺፱ ፤ ፭፻ ፤ ፭፻፩ ፤ ፭፻፪ ፤ ፭፻፫ ፤ ፭፻፬ ፤ ፭፻፭ ፤ ፭፻፮ ፤ ፭፻፯ ፤ ፭፻፰ ፤ ፭፻፱ ፤ ፭፻፲ ፤ ፭፻፲፩ ፤ ፭፻፲፪ ፤ ፭፻፲፫ ፤ ፭፻፲፬ ፤ ፭፻፲፭ ፤ ፭፻፲፮ ፤ ፭፻፲፯ ፤ ፭፻፲፰ ፤ ፭፻፲፱ ፤ ፭፻፳ ፤ ፭፻፳፩ ፤ ፭፻፳፪ ፤ ፭፻፳፫ ፤ ፭፻፳፬ ፤ ፭፻፳፭ ፤ ፭፻፳፮ ፤ ፭፻፳፯ ፤ ፭፻፳፰ ፤ ፭፻፳፱ ፤ ፭፻፴ ፤ ፭፻፴፩ ፤ ፭፻፴፪ ፤ ፭፻፴፫ ፤ ፭፻፴፬ ፤ ፭፻፴፭ ፤ ፭፻፴፮ ፤ ፭፻፴፯ ፤ ፭፻፴፰ ፤ ፭፻፴፱ ፤ ፭፻፵ ፤ ፭፻፵፩ ፤ ፭፻፵፪ ፤ ፭፻፵፫ ፤ ፭፻፵፬ ፤ ፭፻፵፭ ፤ ፭፻፵፮ ፤ ፭፻፵፯ ፤ ፭፻፵፰ ፤ ፭፻፵፱ ፤ ፭፻፶ ፤ ፭፻፶፩ ፤ ፭፻፶፪ ፤ ፭፻፶፫ ፤ ፭፻፶፬ ፤ ፭፻፶፭ ፤ ፭፻፶፮ ፤ ፭፻፶፯ ፤ ፭፻፶፰ ፤ ፭፻፶፱ ፤ ፭፻፷ ፤ ፭፻፷፩ ፤ ፭፻፷፪ ፤ ፭፻፷፫ ፤ ፭፻፷፬ ፤ ፭፻፷፭ ፤ ፭፻፷፮ ፤ ፭፻፷፯ ፤ ፭፻፷፰ ፤ ፭፻፷፱ ፤ ፭፻፸ ፤ ፭፻፸፩ ፤ ፭፻፸፪ ፤ ፭፻፸፫ ፤ ፭፻፸፬ ፤ ፭፻፸፭ ፤ ፭፻፸፮ ፤ ፭፻፸፯ ፤ ፭፻፸፰ ፤ ፭፻፸፱ ፤ ፭፻፹ ፤ ፭፻፹፩ ፤ ፭፻፹፪ ፤ ፭፻፹፫ ፤ ፭፻፹፬ ፤ ፭፻፹፭ ፤ ፭፻፹፮ ፤ ፭፻፹፯ ፤ ፭፻፹፰ ፤ ፭፻፹፱ ፤ ፭፻፺ ፤ ፭፻፺፩ ፤ ፭፻፺፪ ፤ ፭፻፺፫ ፤ ፭፻፺፬ ፤ ፭፻፺፭ ፤ ፭፻፺፮ ፤ ፭፻፺፯ ፤ ፭፻፺፰ ፤ ፭፻፺፱ ፤ ፮፻ ፤ ፮፻፩ ፤ ፮፻፪ ፤ ፮፻፫ ፤ ፮፻፬ ፤ ፮፻፭ ፤ ፮፻፮ ፤ ፮፻፯ ፤ ፮፻፰ ፤ ፮፻፱ ፤ ፮፻፲ ፤ ፮፻፲፩ ፤ ፮፻፲፪ ፤ ፮፻፲፫ ፤ ፮፻፲፬ ፤ ፮፻፲፭ ፤ ፮፻፲፮ ፤ ፮፻፲፯ ፤ ፮፻፲፰ ፤ ፮፻፲፱ ፤ ፮፻፳ ፤ ፮፻፳፩ ፤ ፮፻፳፪ ፤ ፮፻፳፫ ፤ ፮፻፳፬ ፤ ፮፻፳፭ ፤ ፮፻፳፮ ፤ ፮፻፳፯ ፤ ፮፻፳፰ ፤ ፮፻፳፱ ፤ ፮፻፴ ፤ ፮፻፴፩ ፤ ፮፻፴፪ ፤ ፮፻፴፫ ፤ ፮፻፴፬ ፤ ፮፻፴፭ ፤ ፮፻፴፮ ፤ ፮፻፴፯ ፤ ፮፻፴፰ ፤ ፮፻፴፱ ፤ ፮፻፵ ፤ ፮፻፵፩ ፤ ፮፻፵፪ ፤ ፮፻፵፫ ፤ ፮፻፵፬ ፤ ፮፻፵፭ ፤ ፮፻፵፮ ፤ ፮፻፵፯ ፤ ፮፻፵፰ ፤ ፮፻፵፱ ፤ ፮፻፶ ፤ ፮፻፶፩ ፤ ፮፻፶፪ ፤ ፮፻፶፫ ፤ ፮፻፶፬ ፤ ፮፻፶፭ ፤ ፮፻፶፮ ፤ ፮፻፶፯ ፤ ፮፻፶፰ ፤ ፮፻፶፱ ፤ ፮፻፷ ፤ ፮፻፷፩ ፤ ፮፻፷፪ ፤ ፮፻፷፫ ፤ ፮፻፷፬ ፤ ፮፻፷፭ ፤ ፮፻፷፮ ፤ ፮፻፷፯ ፤ ፮፻፷፰ ፤ ፮፻፷፱ ፤ ፮፻፸ ፤ ፮፻፸፩ ፤ ፮፻፸፪ ፤ ፮፻፸፫ ፤ ፮፻፸፬ ፤ ፮፻፸፭ ፤ ፮፻፸፮ ፤ ፮፻፸፯ ፤ ፮፻፸፰ ፤ ፮፻፸፱ ፤ ፮፻፹ ፤ ፮፻፹፩ ፤ ፮፻፹፪ ፤ ፮፻፹፫ ፤ ፮፻፹፬ ፤ ፮፻፹፭ ፤ ፮፻፹፮ ፤ ፮፻፹፯ ፤ ፮፻፹፰ ፤ ፮፻፹፱ ፤ ፮፻፺ ፤ ፮፻፺፩ ፤ ፮፻፺፪ ፤ ፮፻፺፫ ፤ ፮፻፺፬ ፤ ፮፻፺፭ ፤ ፮፻፺፮ ፤ ፮፻፺፯ ፤ ፮፻፺፰ ፤ ፮፻፺፱ ፤ ፯፻ ፤ ፯፻፩ ፤ ፯፻፪ ፤ ፯፻፫ ፤ ፯፻፬ ፤ ፯፻፭ ፤ ፯፻፮ ፤ ፯፻፯ ፤ ፯፻፰ ፤ ፯፻፱ ፤ ፯፻፲ ፤ ፯፻፲፩ ፤ ፯፻፲፪ ፤ ፯፻፲፫ ፤ ፯፻፲፬ ፤ ፯፻፲፭ ፤ ፯፻፲፮ ፤ ፯፻፲፯ ፤ ፯፻፲፰ ፤ ፯፻፲፱ ፤ ፯፻፳ ፤ ፯፻፳፩ ፤ ፯፻፳፪ ፤ ፯፻፳፫ ፤ ፯፻፳፬ ፤ ፯፻፳፭ ፤ ፯፻፳፮ ፤ ፯፻፳፯ ፤ ፯፻፳፰ ፤ ፯፻፳፱ ፤ ፯፻፴ ፤ ፯፻፴፩ ፤ ፯፻፴፪ ፤ ፯፻፴፫ ፤ ፯፻፴፬ ፤ ፯፻፴፭ ፤ ፯፻፴፮ ፤ ፯፻፴፯ ፤ ፯፻፴፰ ፤ ፯፻፴፱ ፤ ፯፻፵ ፤ ፯፻፵፩ ፤ ፯፻፵፪ ፤ ፯፻፵፫ ፤ ፯፻፵፬ ፤ ፯፻፵፭ ፤ ፯፻፵፮ ፤ ፯፻፵፯ ፤ ፯፻፵፰ ፤ ፯፻፵፱ ፤ ፯፻፶ ፤ ፯፻፶፩ ፤ ፯፻፶፪ ፤ ፯፻፶፫ ፤ ፯፻፶፬ ፤ ፯፻፶፭ ፤ ፯፻፶፮ ፤ ፯፻፶፯ ፤ ፯፻፶፰ ፤ ፯፻፶፱ ፤ ፯፻፷ ፤ ፯፻፷፩ ፤ ፯፻፷፪ ፤ ፯፻፷፫ ፤ ፯፻፷፬ ፤ ፯፻፷፭ ፤ ፯፻፷፮ ፤ ፯፻፷፯ ፤ ፯፻፷፰ ፤ ፯፻፷፱ ፤ ፯፻፸ ፤ ፯፻፸፩ ፤ ፯፻፸፪ ፤ ፯፻፸፫ ፤ ፯፻፸፬ ፤ ፯፻፸፭ ፤ ፯፻፸፮ ፤ ፯፻፸፯ ፤ ፯፻፸፰ ፤ ፯፻፸፱ ፤ ፯፻፹ ፤ ፯፻፹፩ ፤ ፯፻፹፪ ፤ ፯፻፹፫ ፤ ፯፻፹፬ ፤ ፯፻፹፭ ፤ ፯፻፹፮ ፤ ፯፻፹፯ ፤ ፯፻፹፰ ፤ ፯፻፹፱ ፤ ፯፻፺ ፤ ፯፻፺፩ ፤ ፯፻፺፪ ፤ ፯፻፺፫ ፤ ፯፻፺፬ ፤ ፯፻፺፭ ፤ ፯፻፺፮ ፤ ፯፻፺፯ ፤ ፯፻፺፰ ፤ ፯፻፺፱ ፤ ፰፻ ፤ ፰፻፩ ፤ ፰፻፪ ፤ ፰፻፫ ፤ ፰፻፬ ፤ ፰፻፭ ፤ ፰፻፮ ፤ ፰፻፯ ፤ ፰፻፰ ፤ ፰፻፱ ፤ ፰፻፲ ፤ ፰፻፲፩ ፤ ፰፻፲፪ ፤ ፰፻፲፫ ፤ ፰፻፲፬ ፤ ፰፻፲፭ ፤ ፰፻፲፮ ፤ ፰፻፲፯ ፤ ፰፻፲፰ ፤ ፰፻፲፱ ፤ ፰፻፳ ፤ ፰፻፳፩ ፤ ፰፻፳፪ ፤ ፰፻፳፫ ፤ ፰፻፳፬ ፤ ፰፻፳፭ ፤ ፰፻፳፮ ፤ ፰፻፳፯ ፤ ፰፻፳፰ ፤ ፰፻፳፱ ፤ ፰፻፴ ፤ ፰፻፴፩ ፤ ፰፻፴፪ ፤ ፰፻፴፫ ፤ ፰፻፴፬ ፤ ፰፻፴፭ ፤ ፰፻፴፮ ፤ ፰፻፴፯ ፤ ፰፻፴፰ ፤ ፰፻፴፱ ፤ ፰፻፵ ፤ ፰፻፵፩ ፤ ፰፻፵፪ ፤ ፰፻፵፫ ፤ ፰፻፵፬ ፤ ፰፻፵፭ ፤ ፰፻፵፮ ፤ ፰፻፵፯ ፤ ፰፻፵፰ ፤ ፰፻፵፱ ፤ ፰፻፶ ፤ ፰፻፶፩ ፤ ፰፻፶፪ ፤ ፰፻፶፫ ፤ ፰፻፶፬ ፤ ፰፻፶፭ ፤ ፰፻፶፮ ፤ ፰፻፶፯ ፤ ፰፻፶፰ ፤ ፰፻፶፱ ፤ ፰፻፷ ፤ ፰፻፷፩ ፤ ፰፻፷፪ ፤ ፰፻፷፫ ፤ ፰፻፷፬ ፤ ፰፻፷፭ ፤ ፰፻፷፮ ፤ ፰፻፷፯ ፤ ፰፻፷፰ ፤ ፰፻፷፱ ፤ ፰፻፸ ፤ ፰፻፸፩ ፤ ፰፻፸፪ ፤ ፰፻፸፫ ፤ ፰፻፸፬ ፤ ፰፻፸፭ ፤ ፰፻፸፮ ፤ ፰፻፸፯ ፤ ፰፻፸፰ ፤ ፰፻፸፱ ፤ ፰፻፹ ፤ ፰፻፹፩ ፤ ፰፻፹፪ ፤ ፰፻፹፫ ፤ ፰፻፹፬ ፤ ፰፻፹፭ ፤ ፰፻፹፮ ፤ ፰፻፹፯ ፤ ፰፻፹፰ ፤ ፰፻፹፱ ፤ ፰፻፺ ፤ ፰፻፺፩ ፤ ፰፻፺፪ ፤ ፰፻፺፫ ፤ ፰፻፺፬ ፤ ፰፻፺፭ ፤ ፰፻፺፮ ፤ ፰፻፺፯ ፤ ፰፻፺፰ ፤ ፰፻፺፱ ፤ ፱፻ ፤ ፱፻፩ ፤ ፱፻፪ ፤ ፱፻፫ ፤ ፱፻፬ ፤ ፱፻፭ ፤ ፱፻፮ ፤ ፱፻፯ ፤ ፱፻፰ ፤ ፱፻፱ ፤ ፱፻፲ ፤ ፱፻፲፩ ፤ ፱፻፲፪ ፤ ፱፻፲፫ ፤ ፱፻፲፬ ፤ ፱፻፲፭ ፤ ፱፻፲፮ ፤ ፱፻፲፯ ፤ ፱፻፲፰ ፤ ፱፻፲፱ ፤ ፱፻፳ ፤ ፱፻፳፩ ፤ ፱፻፳፪ ፤ ፱፻፳፫ ፤ ፱፻፳፬ ፤ ፱፻፳፭ ፤ ፱፻፳፮ ፤ ፱፻፳፯ ፤ ፱፻፳፰ ፤ ፱፻፳፱ ፤ ፱፻፴ ፤ ፱፻፴፩ ፤ ፱፻፴፪ ፤ ፱፻፴፫ ፤ ፱፻፴፬ ፤ ፱፻፴፭ ፤ ፱፻፴፮ ፤ ፱፻፴፯ ፤ ፱፻፴፰ ፤ ፱፻፴፱ ፤ ፱፻፵ ፤ ፱፻፵፩ ፤ ፱፻፵፪ ፤ ፱፻፵፫ ፤ ፱፻፵፬ ፤ ፱፻፵፭ ፤ ፱፻፵፮ ፤ ፱፻፵፯ ፤ ፱፻፵፰ ፤ ፱፻፵፱ ፤ ፱፻፶ ፤ ፱፻፶፩ ፤ ፱፻፶፪ ፤ ፱፻፶፫ ፤ ፱፻፶፬ ፤ ፱፻፶፭ ፤ ፱፻፶፮ ፤ ፱፻፶፯ ፤ ፱፻፶፰ ፤ ፱፻፶፱ ፤ ፱፻፷ ፤ ፱፻፷፩ ፤ ፱፻፷፪ ፤ ፱፻፷፫ ፤ ፱፻፷፬ ፤ ፱፻፷፭ ፤ ፱፻፷፮ ፤ ፱፻፷፯ ፤ ፱፻፷፰ ፤ ፱፻፷፱ ፤ ፱፻፸ ፤ ፱፻፸፩ ፤ ፱፻፸፪ ፤ ፱፻፸፫ ፤ ፱፻፸፬ ፤ ፱፻፸፭ ፤ ፱፻፸፮ ፤ ፱፻፸፯ ፤ ፱፻፸፰ ፤ ፱፻፸፱ ፤ ፱፻፹ ፤ ፱፻፹፩ ፤ ፱፻፹፪ ፤ ፱፻፹፫ ፤ ፱፻፹፬ ፤ ፱፻፹፭ ፤ ፱፻፹፮ ፤ ፱፻፹፯ ፤ ፱፻፹፰ ፤ ፱፻፹፱ ፤ ፱፻፺ ፤ ፱፻፺፩ ፤ ፱፻፺፪ ፤ ፱፻፺፫ ፤ ፱፻፺፬ ፤ ፱፻፺፭ ፤ ፱፻፺፮ ፤ ፱፻፺፯ ፤ ፱፻፺፰ ፤ ፱፻፺፱ ፤ ፲፻ ፤ ፲፻፩ ፤ ፲፻፪ ፤ ፲፻፫ ፤ ፲፻፬ ፤ ፲፻፭ ፤ ፲፻፮ ፤ ፲፻፯ ፤ ፲፻፰ ፤ ፲፻፱ ፤ ፲፻፲ ፤ ፲፻፲፩ ፤ ፲፻፲፪ ፤ ፲፻፲፫ ፤ ፲፻፲፬ ፤ ፲፻፲፭ ፤ ፲፻፲፮ ፤ ፲፻፲፯ ፤ ፲፻፲፰ ፤ ፲፻፲፱ ፤ ፲፻፳ ፤ ፲፻፳፩ ፤ ፲፻፳፪ ፤ ፲፻፳፫ ፤ ፲፻፳፬ ፤ ፲፻፳፭ ፤ ፲፻፳፮ ፤ ፲፻፳፯ ፤ ፲፻፳፰ ፤ ፲፻፳፱ ፤ ፲፻፴ ፤ ፲፻፴፩ ፤ ፲፻፴፪ ፤ ፲፻፴፫ ፤ ፲፻፴፬ ፤ ፲፻፴፭ ፤ ፲፻፴፮ ፤ ፲፻፴፯ ፤ ፲፻፴፰ ፤ ፲፻፴፱ ፤ ፲፻፵ ፤ ፲፻፵፩ ፤ ፲፻፵፪ ፤ ፲፻፵፫ ፤ ፲፻፵፬ ፤ ፲፻፵፭ ፤ ፲፻፵፮ ፤ ፲፻፵፯ ፤ ፲፻፵፰ ፤ ፲፻፵፱ ፤ ፲፻፶ ፤ ፲፻፶፩ ፤ ፲፻፶፪ ፤ ፲፻፶፫ ፤ ፲፻፶፬ ፤ ፲፻፶፭ ፤ ፲፻፶፮ ፤ ፲፻፶፯ ፤ ፲፻፶፰ ፤ ፲፻፶፱ ፤ ፲፻፷ ፤ ፲፻፷፩ ፤ ፲፻፷፪ ፤ ፲፻፷፫ ፤ ፲፻፷፬ ፤ ፲፻፷፭ ፤ ፲፻፷፮ ፤ ፲፻፷፯ ፤ ፲፻፷፰ ፤ ፲፻፷፱ ፤ ፲፻፸ ፤ ፲፻፸፩ ፤ ፲፻፸፪ ፤ ፲፻፸፫ ፤ ፲፻፸፬ ፤ ፲፻፸፭ ፤ ፲፻፸፮ ፤ ፲፻፸፯ ፤ ፲፻፸፰ ፤ ፲፻፸፱ ፤ ፲፻፹ ፤ ፲፻፹፩ ፤ ፲፻፹፪ ፤ ፲፻፹፫ ፤ ፲፻፹፬ ፤ ፲፻፹፭ ፤ ፲፻፹፮ ፤ ፲፻፹፯ ፤ ፲፻፹፰ ፤ ፲፻፹፱ ፤ ፲፻፺ ፤ ፲፻፺፩ ፤ ፲፻፺፪ ፤ ፲፻፺፫ ፤ ፲፻፺፬ ፤ ፲፻፺፭ ፤ ፲፻፺፮ ፤ ፲፻፺፯ ፤ ፲፻፺፰ ፤ ፲፻፺፱ ፤ ፲፩፻ ፤ ፲፩፻፩ ፤ ፲፩፻፪ ፤ ፲፩፻፫ ፤ ፲፩፻፬ ፤ ፲፩፻፭ ፤ ፲፩፻፮ ፤ ፲፩፻፯ ፤ ፲፩፻፰ ፤ ፲፩፻፱ ፤ ፲፩፻፲ ፤ ፲፩፻፲፩ ፤ ፲፩፻፲፪ ፤ ፲፩፻፲፫ ፤ ፲፩፻፲፬ ፤ ፲፩፻፲፭ ፤ ፲፩፻፲፮ ፤ ፲፩፻፲፯ ፤ ፲፩፻፲፰ ፤ ፲፩፻፲፱ ፤ ፲፩፻፳ ፤ ፲፩፻፳፩ ፤ ፲፩፻፳፪ ፤ ፲፩፻፳፫ ፤ ፲፩፻፳፬ ፤ ፲፩፻፳፭ ፤ ፲፩፻፳፮ ፤ ፲፩፻፳፯ ፤ ፲፩፻፳፰ ፤ ፲፩፻፳፱ ፤ ፲፩፻፴ ፤ ፲፩፻፴፩ ፤ ፲፩፻፴፪ ፤ ፲፩፻፴፫ ፤ ፲፩፻፴፬ ፤ ፲፩፻፴፭ ፤ ፲፩፻፴፮ ፤ ፲፩፻፴፯ ፤ ፲፩፻፴፰ ፤ ፲፩፻፴፱ ፤ ፲፩፻፵ ፤ ፲፩፻፵፩ ፤ ፲፩፻፵፪ ፤ ፲፩፻፵፫ ፤ ፲፩፻፵፬ ፤ ፲፩፻፵፭ ፤ ፲፩፻፵፮ ፤ ፲፩፻፵፯ ፤ ፲፩፻፵፰ ፤ ፲፩፻፵፱ ፤ ፲፩፻፶ ፤ ፲፩፻፶፩ ፤ ፲፩፻፶፪ ፤ ፲፩፻፶፫ ፤ ፲፩፻፶፬ ፤ ፲፩፻፶፭ ፤ ፲፩፻፶፮ ፤ ፲፩፻፶፯ ፤ ፲፩፻፶፰ ፤ ፲፩፻፶፱ ፤ ፲፩፻፷ ፤ ፲፩፻፷፩ ፤ ፲፩፻፷፪ ፤ ፲፩፻፷፫ ፤ ፲፩፻፷፬ ፤ ፲፩፻፷፭ ፤ ፲፩፻፷፮ ፤ ፲፩፻፷፯ ፤ ፲፩፻፷፰ ፤ ፲፩፻፷፱ ፤ ፲፩፻፸ ፤ ፲፩፻፸፩ ፤ ፲፩፻፸፪ ፤ ፲፩፻፸፫ ፤ ፲፩፻፸፬ ፤ ፲፩፻፸፭ ፤ ፲፩፻፸፮ ፤ ፲፩፻፸፯ ፤ ፲፩፻፸፰ ፤ ፲፩፻፸፱ ፤ ፲፩፻፹ ፤ ፲፩፻፹፩ ፤ ፲፩፻፹፪ ፤ ፲፩፻፹፫ ፤ ፲፩፻፹፬ ፤ ፲፩፻፹፭ ፤ ፲፩፻፹፮ ፤ ፲፩፻፹፯ ፤ ፲፩፻፹፰ ፤ ፲፩፻፹፱ ፤ ፲፩፻፺ ፤ ፲፩፻፺፩ ፤ ፲፩፻፺፪ ፤ ፲፩፻፺፫ ፤ ፲፩፻፺፬ ፤ ፲፩፻፺፭ ፤ ፲፩፻፺፮ ፤ ፲፩፻፺፯ ፤ ፲፩፻፺፰ ፤ ፲፩፻፺፱ ፤ ፲፪፻ ፤ ፲፪፻፩ ፤ ፲፪፻፪ ፤ ፲፪፻፫ ፤ ፲፪፻፬ ፤ ፲፪፻፭ ፤ ፲፪፻፮ ፤ ፲፪፻፯ ፤ ፲፪፻፰ ፤ ፲፪፻፱ ፤ ፲፪፻፲ ፤ ፲፪፻፲፩ ፤ ፲፪፻፲፪ ፤ ፲፪፻፲፫ ፤ ፲፪፻፲፬ ፤ ፲፪፻፲፭ ፤ ፲፪፻፲፮ ፤ ፲፪፻፲፯ ፤ ፲፪፻፲፰ ፤ ፲፪፻፲፱

ንም ፡ አልተውሽ ÷ ራስሽንም ፡ አላረከስሽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷እርግማንን ፡ ከሚያመጣ ፡ ከዚህ ፡
፭ መራራ ፡ ውኃ ፡ ንጹሕ ፡ ሁኚ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ባል ሽን ፡ ትተሽ ፡ ረክሰሽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከባልሽም ፡ ሌላ ፡ ከወንድ ፡ ጋር ፡ ተኝተሽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፩ ካህኑም ፡ ሴቲቱን ፡ በመርገም ፡ መሐላ ፡ ያምላ ታል ÷ ካህኑም ፡ ሴቲቱን ፡— እግዚአብሔር ፡ ጭንሽን ፡ እያሰለሰለ ፡ ሆድሽንም ፡ እየነፋ ÷ እግ ዚአብሔር ፡ ለመርገምና ፡ ለመሐላ ፡ በሕዝብሽ ፡
፳፪ መካከል ፡ ያድርግሽ ፤ እርግማንንም ፡ የሚያ መጣ ፡ ይህ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ሆድሽ ፡ ይግባ ÷ ሆድሽ ንም ፡ ይንፋው ÷ ጭንሽንም ፡ ያበስብሰው ፡ ይላ ታል ፤ ሴቲቱም ፡— አሜን ፡ አሜን ፡ ትላለች ።
፳፫ ካህኑም ፡ እነዚህን ፡ መርገሞች ፡ በሰሌዳ ፡ ይጽ ፈዋል ÷ በመራራውም ፡ ውኃ ፡ ይደመስሰዋል ፤
፳፬ እርግማን ፡ የሚያመጣውንም ፡ መራራ ፡ ውኃ ፡ ለሴቲቱ ፡ ያጠጣታል ፤ የእርግማኑም ፡ ውኃ ፡
፳፭ በገባባት ፡ ጊዜ ፡ መራራ ፡ ይሆናል ። ካህኑም ፡ የቅንዓቱን ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ከሴቲቱ ፡ እጅ ፡ ይወስዳል ÷የእህሉንም ፡ ቊርባን ፡ በእግዚአ ብሔር ፡ ፊት ፡ ይወዘውዘዋል ÷ ወደ ፡ መሠዊያ
፳፮ ውም ፡ ያመጣዋል ፤ ካህኑም ፡ ከእህሉ ፡ ቊር ባን ፡ እንድ ፡ እፍኝ ፡ ሙሉ ፡ ለመታሰቢያው ፡ ወስዶ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያቃጥለዋል ÷ ከዚ ያም ፡ በኋላ ፡ ለሴቲቱ ፡ ውኃውን ፡ ያጠጣታል ።
፳፯ ውኃውን ፡ ካጠጣት ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ረክሳና ፡ በባልዋ ፡ ላይ ፡ አመንዝራ ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷ እርግማንን ፡ የሚያመጣው ፡ ውኃ ፡ ገብቶ ፡ መራራ ፡ ይሆንባታል ÷ ሆድዋም ፡ ይነ ፋል ÷ ጭንዋም ፡ ይሰለስላል ፤ ሴቲቱም ፡ በሕዝ
፳፰ ብዋ ፡ መካከል ፡ ለመርገም ፡ ትሆናለች ። ያልረ ከሰች ፡ ያለ ፡ ነውርም ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷ንጹሕ ፡ ትሆናለች ÷ ልጆችንም ፡ ታረግዛለች ።
፳፱፣፴ ሴት ፡ ባልዋን ፡ ትታ ፡ በረከሰች ፡ ጊዜ ÷ ወይም ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ የቅንዓት ፡ መንፈስ ፡ በመ ጣበት ፡ ጊዜ ÷ስለ ፡ ሚስቱም ፡ በቀና ፡ ጊዜ ÷ የቅንዓት ፡ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሴቲቱንም ፡ በእግ ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቁማት ÷ካህኑም ፡ እንደ
፴፩ ዚህ ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ ያድርግባት ። ሰውዮውም ፡ ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ ይሆናል ÷ሴቲቱም ፡ ኃጢ አትዋን ፡ ትሸከማለች ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ንገራ ቸው ፡— ሰው ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ራሱን ፡ የተለየ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ የናዝራዊነት ፡
፫ ስእለት ፡ ቢሳል ÷ ከወይን ፡ ጠጅና ፡ ከሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ ራሱን ፡ የተለየ ፡ ያድርግ ፤ ከወይን ፡ ወይም ፡ ከሌላ ፡ ነገር ፡ የሚገኘውን ፡ ሆምጣጤ ፡ አይጠጣ ÷የወይንም ፡ ጭማቂ ፡ አይጠጣ ፤ የወ
፬ ይን ፡ እሸት ፡ ወይም ፡ ዘቢብ ፡ አይብላ ። ራሱን ፡ የተለየ ፡ ባደረገበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ከወይን ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ከውስጡ ፡ ፍሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ገፈፎው ፡ ድረስ ፡ አይብላ ።
፭ ራሱን ፡ ለመለየት ፡ ስእለት ፡ ባደረገበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ምላጭ ፡ አይደር ስም ፤ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየበት ፡ ወራት ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆናል ÷ የራ ሱንም ፡ ጠጕር ፡ ያሳድጋል ።
፮ ለእግዚአብሔር ፡ ራሱን ፡ የተለየ ፡ ባደረገ በት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሬሳ ፡ አይቅረብ ።
፯ ለአምላኩ ፡ ያደረገው ፡ ስእለት ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ አባቱ ፡ ወይም ፡ እናቱ ፡ ወይም ፡ ወን ድሙ ፡ ወይም ፡ እኅቱ ፡ ሲሞቱ ፡ ሰውነቱን ፡ አያ ርክስባቸው ። ራሱን ፡ የተለየ ፡ ባደረገበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ነው ።
፰ ሰውም ፡ በአጠገቡ ፡ ድንገት ፡ ቢሞት ፡ የተ ለየውንም ፡ ራሱን ፡ ቢያረክስ ÷ እርሱ ፡ በሚነጻ በት ፡ ቀን ፡ ራሱን ፡ ይላጭ ፤ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ይላጨው ። በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ፲ ዋኖሶች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ግልገሎች ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ያምጣ ፤ ካህኑም ፡ አንዱን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥ ፲፩ ዋዕት ፡ ሁለተኛውንም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋ ዕት ፡ ያቀርበዋል ፤ በሬሳም ፡ የተነካ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርቶአልና ፡ ያስተሰርይለታል ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ ራሱን ፡ ይቀድሰዋል ። ራሱን ፡ የተለየ ፡ ያደረ ፲፪ ገበትን ፡ ወራትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይቀድ ሳል ÷የአንድ ፡ ዓመትም ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፡ ለበ ደል ፡ መሥዋዕት ፡ ያምጣ ፤ ናዝራዊነቱ ፡ ግን ፡ ረክሶአልና ፡ ያለፈው ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ይሆናል ።
፲፫ የመለየቱ ፡ ወራት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የናዝ ራዊው ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ይቅረብ ፤ ቊርባኑንም ፡ ለእግ ፲፬ ዚአብሔር ፡ ያቅርብ ፤ ነውር ፡ የሌለበት ፡ የአ ንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ÷ነውርም ፡ የሌለባትን ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ እንስት ፡ ጠቦት ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋ ዕት ÷ነውርም ፡ የሌለበትን ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ለደ ኅንነት ፡ መሥዋዕት ÷ አንድ ፡ ሌማትም ፡ ቂጣ ፡ ፲፭ እንጀራ ÷ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመልካም ፡ ዱቄ ትም ፡ የተሠሩ ፡ እንጎቻዎች ÷ በዘይትም ፡ የተ ቀባ ፡ ስስ ፡ ቂጣ ÷የእህሉንም ፡ ቊርባን ÷የመ ጠጡንም ፡ ቊርባን ፡ ያቅርብ ። ካህኑም ፡ በእግ ፲፮ ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቀርባቸዋል ÷ የኃጢአቱ ንም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋ ዕት ፡ ያሳርግለታል ። አውራውንም ፡ በግ ፡ ለደ ፲፯ ኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ከሌማቱ ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያቀርባል ፤ ካህኑም ፡ ደግሞ ፡ የእህሉን ፡ ቊርባንና ፡ የመጠጡን ፡ ቊርባን ፡ ያቀርባል ። ናዝራዊውም ፡ የተለየ ፲፰ ውን ፡ የራሱን ፡ ጠጕር ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አጠገብ ፡ ይላጫል ÷ የመለየቱንም ፡ ራስ ፡ ጠጕር ፡ ወስዶ ፡ ከደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ በታች ፡ ወዳ ለው ፡ እሳት ፡ ይጥለዋል ። ካህኑም ፡ የተቀቀለ ፲፱

ውን ፡ የአውራውን ፡ በግ ፡ ወርች ÷ ከሴማቱም ፡ አንድ ፡ ቂጣ ፡ እንጐቻ ፡ አንድም ፡ ስስ ፡ ቂጣ ፡ ይወስዳል ÷ የተለየውንም ፡ የራስ ፡ ጠጕር ፡ ከተ
ላጨ ፡ በኋላ ፡ በናዝራዊው ፡ እጆች ፡ ላይ ፡ ያኖ
፳ ራቸዋል ። ካህኑም ፡ እነዚህን ፡ ለመወዝወዝ ፡ ቍርባን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይወዘውዛ
ቸዋል ። ይህም ፡ ከሚወዘወዘው ፡ ፍርምባና ፡ ከሚነሣው ፡ ወርች ፡ ጋር ፡ ለካህኑ ፡ የተቀደሰ ፡ ነው ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ናዝራዊው ፡ ወይን ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ ይችላል ።
፳፩ ስእለቱን ፡ የተሳለው ፡ የናዝራዊ ÷ እጁም ፡ ከሚያገኘው ፡ ሌላ ፡ ስለ ፡ ናዝራዊነቱ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ የሚያቀርበው ፡ የቍርባኑ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ። ስእለቱን ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡ እንደ ፡ ናዝራዊነቱ ፡ ሕግ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ።
፳፪ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፫ ተናገረው ፡— ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡ ንገራቸው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ስትባርኩአቸው ፡ እን
ዲህ ፡ በሉአቸው ፡ —
፳፬ እግዚአብሔር ፡ ይባርክህ ÷ ይጠብቅህም ፤
፳፭ እግዚአብሔር ፡ ፊቱን ፡ ያብራልህ ÷ ይራራ
ልህም ፤
፳፮ እግዚአብሔር ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያንሣ ÷ ሰላምንም ፡ ይስጥህ ።
፳፯ እንዲሁ ፡ ስሜን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ያደርጋሉ ፤ እኔም ፡ እባርካቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሙሴ ፡ ማደሪያውን ፡ ፈጽሞ ፡ ከተከለ ፡ በኋላ ÷ እርሱንና ፡ ዕቃውን ፡ ሁሉ ፡ ከቀባና ፡ ከቀደሰ ፡ በኋላ ÷ መሠዊያውንና ፡ ዕቃ
፪ ውንም ፡ ሁሉ ፡ ከቀባና ፡ ከቀደሰ ፡ በኋላ ፡ የእ ስራኤል ፡ አለቆች ÷ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ ቍርባናቸውን ፡ አቀረቡ ፤ እነዚህም ፡ ከተቈጠሩት ፡ በላይ ፡ የተሾሙ ፡ የነገዶች ፡ አለ
፫ ቆች ፡ ነበሩ ። መባቸውንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አቀረቡ ÷ የተከደኑ ፡ ስድስት ፡ ሰረገሎች ፡ አሥራ ፡ ሁለትም ፡ በሬዎች ፤ በየሁለቱም ፡ አለ
ቆች ፡ አንድ ፡ ሰረገላ ፡ አቀረቡ ÷ ሁሉም ፡ እያ
ንዳንዱ ፡ አንድ ፡ በሬ ፡ በማደሪያው ፡ ፊት ፡
፬ አቀረቡ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡
፭ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ለመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ማገልገል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ ተቀብለህ ፡ ለሌዋውያን ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ አገልግሎ
፮ ታቸው ፡ ስጣቸው ። ሙሴም ፡ ሰረገሎችንና ፡ በሬዎችን ፡ ተቀብሎ ፡ ለሌዋውያን ፡ ሰጣቸው ።
፯ ለጌድሶን ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አገልግሎታቸው ፡
፰ ሁለት ፡ ሰረገሎችንና ፡ አራት ፡ በሬዎችን ፡ ሰጣ
ቸው ። ከካህኑም ፡ ከአሮን ፡ ልጅ ፡ ከኢታምር ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ላሉት ፡ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አገልግሎታቸው ፡ አራት ፡ ሰረገሎችንና ፡ ስም
፱ ንት ፡ በሬዎችን ፡ ሰጣቸው ። ለቀዓት ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ መቅደሱን ፡ ማገልገል ፡ የእነርሱ ፡ ነውና ÷ በትከሻቸውም ፡ ይሸከሙት ፡ ነበርና ፡ ምንም ፡
አልሰጣቸውም ። መሠዊያውም ፡ በተቀባ ፡ ቀን ፡ አለቆቹ ፡ መሠዊያውን ፡ ለመቀደስ ፡ ቍር
፲ ባንን ፡ አቀረቡ ፤ አለቆችም ፡ መባቸውን ፡ በመ
ሠዊያው ፡ ፊት ፡ አቀረቡ ። እግዚአብሔርም ፡
፲፩ ሙሴን ፡— አለቆቹ ፡ መሠዊያውን ፡ ለመቀደስ ፡ መባቸውን ፡ እያንዳንዱ ፡ በቀን ፡ በቀኑ ፡ ያቅ
ርቡ ፡ አለው ።
፲፪ በመጀመሪያውም ፡ ቀን ፡ መባውን ፡ ያቀረበ ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የአሚናዳብ ፡ ልጅ ፡ ነአሶን ፡
፲፫ ነበረ ። መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡
፲፬ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡
፲፭ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃ
፲፮ ጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷
፲፯ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ። የአሚናዳብ ፡ ልጅ ፡ የነአሶን ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፲፰ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ የይሳኮር ፡ አለቃ ፡ የሰ
፲፱ ገር ፡ ልጅ ፡ ናትናኤል ፡ አቀረበ ። ለመባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መል
ካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉትን ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነውን ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡
፳ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ የሆነውን ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣንም ፡ የተሞላውን ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡
፳፩ የሆነውን ፡ አንድ ፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃ
ጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡
፳፪ ጠቦት ፤ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡
፳፫ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ አቀረበ ፤ የሶገር ፡ ልጅ ፡ የናትናኤል ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፳፬ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ የዛብሎን ፡ ልጆች ፡
፳፭ አለቃ ፡ የኬሎን ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ፤ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መል
ካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅ
ደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡
፳፮ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡
፳፯ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአ
፳፰ ትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷

አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ። የኬሎን ፡ ልጅ ፡ የኤልያብ ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፸፤ በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ ፸፩፤ አለቃ ፡ የሰዲዮር ፡ ልጅ ፡ ኤሊሱር ፤ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡ ፸፪፤ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ፸፫፤ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ ፸፬፤ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ፸፭፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የሰዲዮር ፡ ልጅ ፡ የኤሊሱር ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፸፮፤ በአምስተኛውም ፡ ቀን ፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ ፸፯፤ አለቃ ፡ የሱሪሰዳይ ፡ ልጅ ፡ ሰለሚኤል ፤ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡ ፸፰፤ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ፸፱፤ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ ፹፤ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፡ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ፹፩፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የሱሪሰዳይ ፡ ልጅ ፡ የሰለሚኤል ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፹፪፤ በስድስተኛውም ፡ ቀን ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ ፹፫፤ አለቃ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፍ ፤ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡ ፹፬፤ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ፹፭፤ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ ፹፮፤ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፡ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ፹፯፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ የኤሊሳፍ ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፹፰፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ፹፱፤ አለቃ ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳማ ፤ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑ ፡ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተ ፺፤ ሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ ፺፩፤ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአ ፺፪፤ ትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ ፺፫፤ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ የኤሊሳማ ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፺፬፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ የምናሴ ፡ ልጆች ፡ ፺፭፤ አለቃ ፡ የፍዳሱር ፡ ልጅ ፡ ገማልኤል ፤ መባ ፺፮፤ ውም ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡ ፺፯፤ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ፺፰፤ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአ ፺፱፤ ትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ ፻፤ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የፍዳሱር ፡ ልጅ ፡ የገማልኤል ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፻፩፤ በዘጠኝኛውም ፡ ቀን ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ፻፪፤ አለቃ ፡ የጋዴዮን ፡ ልጅ ፡ አቢዳን ፡ መባውም ፡ ለእ ፻፫፤ ህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ መዶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፡ ዕጣንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ ፻፬፤ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ ፻፭፤ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ ፻፮፤ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥ ፻፯፤ ዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የጋዴዮን ፡ ልጅ ፡ የአቢዳን ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፻፰፤ በአሥረኛውም ፡ ቀን ፡ የዳን ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ፻፱፤ የአሚሳዳይ ፡ ልጅ ፡ አኪዔዘር ፤ መባውም ፡ ፻፲፤ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መል

ካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡ መቅ
ደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዝን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡
የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡
፷፮፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣንም ፡
የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡
፷፱፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፡ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡
አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ አንድ ፡
፸፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃጢአትም ፡
፸፩፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤ ለደኅንነ
ትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷ አምስት ፡
አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷
አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦ
ቶች ፡ ነበረ ። የአሚሳዳይ ፡ ልጅ ፡ የአኪዔዘር ፡
መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፸፪፡ በአሥራ ፡ አንደኛውም ፡ ቀን ፡ የአሴር ፡
ልጆች ፡ አለቃ ፡ የኤክራን ፡ ልጅ ፡ ፋግኤል ፤
፸፫፡ መባውም ፡ ለእህል ፡ ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለ
ወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡
እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዝን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡
ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡
፸፬፡ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣ
ንም ፡ የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡
፸፭፡ አንድ ፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥ
ዋዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡
በግ ÷ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤
፸፮፡ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡
፸፯፡ ፍየል ፤ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡
በሬዎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡
አውራ ፡ ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡
ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የአሒሄሴር ፡
ልጅ ፡ የፋግኤል ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፸፰፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ የንፍታሌም ፡
፸፱፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ የዔናን ፡ ልጅ ፡ አኪራ ፤ መባ
ውም ፡ ለእህል ፡ ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡
መልካም ፡ ዱቄት ፡ የተሞሉ ÷ ሚዛኑ ፡ እንደ ፡
መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዝን ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ፡
የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ወጭት ÷ ሚዛኑም ፡ ሰባ ፡
፹፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የብር ፡ ድስት ፤ ዕጣንም ፡
የተሞላ ፡ ሚዛኑ ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡
፹፩፡ የወርቅ ፡ ጭልፋ ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥዋ
ዕት ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷
፹፪፡ አንድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ ጠቦት ፤ ለኃ
ጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤
፹፫፡ ለደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ÷
አምስት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አምስት ፡ አውራ ፡
ፍየሎች ÷ አምስት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡
የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ የዔናን ፡ ልጅ ፡ የአኪራ ፡
መባ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፹፬፡ መሠዊያው ፡ በተቀባ ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡
አለቆች ፡ ለመቀደሻው ፡ ያቀረቡት ፡ ቊርባን ፡
ይህ ፡ ነበረ ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ የብር ፡ ወጭቶች ÷
አሥራ ፡ ሁለት ፡ የብር ፡ ድስቶች ÷ አሥራ ፡
፹፭፡ ሁለት ፡ የወርቅ ፡ ጭልፋዎች ፤ እያንዳንዱም ፡
የብር ፡ ወጭት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰቅል ÷ እያንዳ
ንዱም ፡ ድስት ፡ ሰባ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ፤ የዚህም ፡
ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ብር ፡ በመቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዝን ፡
ሁለት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ።
፹፮፡ ዕጣንም ፡ የተሞሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የወርቅ ፡ ፹፮፡
ጭልፋዎች ÷ እያንዳንዱ ፡ በመቅደሱ ፡ ሰቅል ፡
ሚዝን ፡ አሥር ፡ አሥር ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ፤ የጭል
ፋዎቹ ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ።
፹፯፡ የሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ ከብት ፡ ሁሉ ፡ ከእ ፹፯፡
ህሉ ፡ ቊርባን ፡ ጋር ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ወይፈ
ኖች ÷ አሥራ ፡ ሁለትም ፡ አውራ ፡ በጎች ÷
አሥራ ፡ ሁለትም ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡
ጠቦቶች ፡ ነበሩ ፤ የኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡
አውራ ፡ ፍየሎች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ።
፹፰፡ የደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ ከብት ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ፹፰፡
አራት ፡ በሬዎች ÷ ስድሳም ፡ አውራ ፡ በጎች ÷
ስድሳም ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ÷ ስድሳም ፡ የአ
ንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበሩ ።
መሠዊያው ፡ ከተቀባ ፡ በኋላ ፡ ለመቀደሻው ፡
የቀረበ ፡ ቊርባን ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፹፱፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ እር ፹፱፡
ሱን ፡ ለመነጋገር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በምስክሩ ፡
ታቦት ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ከስርየት ፡ መክደኛ ፡
በላይ ፡ ከኪሩቤልም ፡ መካከል ፡ ድምፁ ፡ ሲና
ገረው ፡ ይሰማ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡ ይናገረው ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፦— መብራቶቹን ፡ ስትለኵስ ፡ ሰባቱ ፡ ፪፡
መብራቶች ፡ በመቅረዙ ፡ ፊት ፡ ያበራሉ ፡ ብለህ ፡
ለአሮን ፡ ንገረው ። አሮንም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ ፫፡
እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ በመቅረዙ ፡
ፊት ፡ መብራቶቹን ፡ ለኰሰ ። መቅረዙም ፡ እን ፬፡
ዲህ ፡ ሆኖ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ ከተቀጠቀጠ ፡
ወርቅ ፡ ተሠራ ፤ እስከ ፡ አገዳውና ፡ እስከ ፡ አበ
ቦቹ ፡ ድረስ ፡ ከተቀጠቀጠ ፡ ሥራ ፡ ነበረ ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳሳየው ፡ ምሳሌ ፡ መቅ
ረዙን ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፮፡
ተናገረው ፦— ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ፯፡
ሌዋውያንን ፡ ወስደህ ፡ አንጻቸው ። ታነጻቸው ፡ ፰፡
ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ ታደርግላቸዋለህ ፤ ኃጢአትን ፡
የሚያነጻውን ፡ ውኃ ፡ እርጫቸው ÷ በገላቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ምላጭ ፡ ያሳልፉ ÷ ልብሳቸውንም ፡
ይጠቡ ÷ ይታጠቡም ። ወይፈንን ÷ ለእህሉም ፡ ፱፡
ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄ
ትን ፡ ይውሰዱ ÷ ሌላውንም ፡ ወይፈን ፡ ለኃጢ
አት ፡ መሥዋዕት ፡ ውሰድ ። ሌዋውያንንም ፡ ፲፡
በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ አቅርብ ፤ የእስ
ራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ሰብስብ ።
ሌዋውያንንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አቅር ፲፩፡
ባቸው ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሌዋውያን ፡
ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይጫኑባቸው ። አሮንም ፡ ፲፪፡
ሌዋውያን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡

ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ስጦታ ፡ አድ
ርጎ ÷ ሌዋውያንን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያቅ
፲፪፤ ርብ ። ሌዋውያኑም ፡ በወይፈኖቹ ፡ ራሶች ፡ ላይ ፡
እጆቻቸውን ፡ ይጫኑ ፤ ለሌዋውያንም ፡ ስለ ፡
ማስተስረያ ፡ አንዱን ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷
ሁለተኛውንም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ለእ
፲፫፤ ግዚአብሔር ፡ አቅርብ ። ሌዋውያንንም ፡ በአ
ሮንና ፡ በልጆቹ ፡ ፊት ፡ አቁማቸው ÷ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ፊት ፡ ስጦታ ፡ አድርገህ ፡ አቅርብ
፲፬፤ ቸው ። እንዲሁ ፡ ሌዋውያንን ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ መካከል ፡ ለይ ፤ ሌዋውያንም ፡ ለእኔ ፡
ይሁኑ ።
፲፭፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሌዋውያን ፡ የመገናኛውን ፡
ድንኳን ፡ አገልግሎት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ይገ
ባሉ ፤ ታነጻቸውማለህ ÷ ስጦታም ፡ አድርገህ ፡
፲፮፤ ታቀርባቸዋለህ ። እነርሱም ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ መካከል ፡ ፈጽሞ ፡ ለእኔ ፡ ተሰጥተዋ
ልና ፤ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሁሉ ፡ ሁሉ ÷
ማኅፀን ፡ በሚከፍት ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ፡ ለእኔ ፡ ወስ
፲፯፤ ጄአቸዋለሁ ። በግብፅ ፡ ምድር ፡ ያለውን ፡
በኵር ፡ ሁሉ ፡ በገደልሁበት ፡ ቀን ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ በኵራት ፡ ሁሉ ÷ ሰው ፡ ወይም ፡
እንስሳ ÷ ለእኔ ፡ ቀድሼአቸዋለሁና ፡ የእኔ ፡ ናቸው ።
፲፰፤ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በኵራት ፡ ሁሉ ፡ ፋንታ ፡
፲፱፤ ሌዋውያንን ፡ ወስጄአለሁ ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፡ መቅ
ሠፍት ፡ እንዳያገኛቸው ÷ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ያስተሰርዩላቸው ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤልንም ፡
ልጆች ፡ አገልግሎት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡
ውስጥ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ሌዋውያንን ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ለአሮንና ፡ ለልጆቹ ፡
ስጦታ ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼአቸዋለሁ ።
፳፤ ሙሴና ፡ አሮን ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ በሌዋውያን ፡ ላይ ፡
አደረጉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ስለ ፡ ሌዋ
ውያን ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡
፳፩፤ ልጆች ፡ አደረጉላቸው ። ሌዋውያንም ፡ ከኃ
ጢአት ፡ ተጣጠቡ ÷ ልብሳቸውንም ፡ አጠቡ ፤
አሮንም ፡ ስጦታ ፡ አድርጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ አቀረባቸው ÷ አሮንም ፡ ያነጻቸው ፡ ዘንድ ፡
፳፪፤ አስተሰረየላቸው ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሌዋው
ያን ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በአሮ
ንና ፡ በልጆቹ ፡ ፊት ፡ አገልግሎታቸውን ፡ ይሠሩ ፡
ዘንድ ፡ ገቡ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ስለ ፡
ሌዋውያን ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉላ
ቸው ።
፳፫፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፳፬፤ ተናገረው ፦— የሌዋውያን ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ከሠያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡
በላይ ፡ ያሉት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ሥራ ፡
፳፭፤ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ይገባሉ ። ዕድሜአቸውም ፡
አምሳ ፡ ዓመት ፡ ሲሞላ ፡ የአገልግሎታቸውን ፡
ሥራ ፡ ይተዋሉ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አይሠሩም ፤
፳፮፤ የተሰጣቸውን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻ
ቸውን ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ያገለ
ግላሉ ፤ የድንኳኑን ፡ አገልግሎት ፡ አይሠሩም ።
እንዲሁ ፡ ስለ ፡ ሥራቸው ፡ በሌዋውያን ፡ ላይ ፡
ታደርጋለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ከግብፅም ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ በሁለተኛው ፡ ፩፤
ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ተናገረው ፦— የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በጊዜው ፡ ፪፤
ፋሲካውን ፡ ያድርጉ ፤ በዚህ ፡ ወር ፡ በአሥራ ፫፤
አራተኛው ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ በጊዜው ፡ አድ
ርጉት ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፍር
ዱም ፡ ሁሉ ፡ አድርጉት ። ሙሴም ፡ ፋሲካን ፡ ፬፤
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ተናገ
ራቸው ። በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፭፤
አራተኛው ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ፋሲካን ፡ አደረጉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡
እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
አደረጉ ። በሞተ ፡ ሰው ፡ ሬሳ ፡ የረከሱ ፡ ሰዎ ፮፤
ችም ፡ ነበሩ ÷ ስለዚህም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ፋሲካን ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ። በዚያም ፡ ቀን ፡
ወደ ፡ ሙሴና ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ ቀረቡ ። እነዚ ፯፤
ያም ፡ ሰዎች ፦— በሞተ ፡ ሰው ፡ ሬሳ ፡ ረክሰናል ፤
በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በጊዜው ፡ ቍር
ባን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዳናቀርብ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
እንከለከላለን ? አሉት ። ሙሴም ፦— እግዚአ ፰፤
ብሔር ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የሚያዝዘውን ፡ እስክ
ሰማ ፡ ድረስ ፡ ቁዩ ፡ አላቸው ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፱፤
ተናገረው ፦— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፲፤
ብለህ ፡ ንገራቸው ፦— ከእናንተ ፡ ወይም ፡ ከት
ውልዶቻችሁ ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ በሬሳ ፡ ቢረክስ ÷
ወይም ፡ ሩቅ ፡ መንገድ ፡ ቢሄድ ÷ እርሱ ፡ ደግሞ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ፋሲካን ፡ ያድርግ ። በሁለተ ፲፩፤
ኛው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡
ጊዜ ፡ ያድርጉት ፤ ከቂጣ ፡ እንጀራና ፡ ከመራራ ፡
ቅጠል ፡ ጋር ፡ ይብሉት ። ከእርሱም ፡ እስከ ፲፪፤
ነገ ፡ ምንም ፡ አያስቀሩ ÷ ከእርሱም ፡ አጥንትን ፡
አይስበሩ ፤ እንደ ፡ ፋሲካ ፡ ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ያድ
ርጉት ። ነገር ፡ ግን ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ በመ ፲፫፤
ንገድም ፡ ላይ ፡ ያልሆነ ፡ ፋሲካን ፡ ባያደርግ ÷
ያ ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ተለይቶ ፡ ይጠፋል ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ቍርባን ፡ በጊዜው ፡ አላቀ
ረበምና ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱን ፡ ይሸከማል ።
በመካከላችሁም ፡ መጻተኛ ፡ ቢኖር ÷ ለእግዚአ ፲፬፤
ብሔር ፡ ፋሲካን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ቢወድድ ÷
እንደ ፡ ፋሲካ ፡ ሥርዓት ፡ እንደ ፡ ፍርዱም ፡ እን
ዲሁ ፡ ያድርግ ፤ ለመጻተኛና ፡ ለአገር ፡ ልጅ ፡
አንድ ፡ ሥርዓት ፡ ይሁንላችሁ ።
ማደሪያውም ፡ በተተከለ ፡ ቀን ፡ ደመናው ፡ ፲፭፤
የምስክሩን ፡ ድንኳን ፡ ሸፈነው ፤ ከማታም ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ በማደሪያው ፡
ላይ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይመስል ፡ ነበር ። እንዲሁ ፡ ፲፮፤

ሁልጊዜ ፡ ነበረ ፤ በቀን ፡ ደመና ፡ በሌሊትም ፡
፲፯፡ የእሳት ፡ አምሳል ፡ ይሸፍነው ፡ ነበር ። ደመና
ውም ፡ ከድንኳኑ ፡ ላይ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ በዚያን ፡
ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ፤ ደመና
ውም ፡ በቆመበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ የእስራኤል ፡
፲፰፡ ልጆች ፡ ይሰፍሩ ፡ ነበር ። በእግዚአብሔር ፡
ትእዛዝ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይሰፍሩ ፡ ነበር ፤
ደመናው ፡ በማደሪያው ፡ ላይ ፡ በተቀመጠበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በሰፈራቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።
፲፱፡ ደመናውም ፡ በማደሪያው ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡
በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ÷ አይጓ
፳፡ ዙምም ፡ ነበር ። አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ ደመናው ፡
ጥቂት ፡ ቀን ፡ በማደሪያው ፡ ላይ ፡ ይሆን ፡ ነበር ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
በሰፈራቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ፤ እንደ ፡ እግዚ
፳፩፡ አብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ። አንዳ
ንድ ፡ ጊዜም ፡ ደመናው ፡ ከማታ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፤ በጥዋ
ትም ፡ ደመናው ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ፤
በቀንም ፡ በሌሊትም ፡ ቢሆን ÷ ደመናው ፡ በተ
፳፪፡ ነሣ ፡ ጊዜ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ። ደመናውም ፡ ሁለት ፡
ቀን ፡ ወይም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ ወይም ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ ቆይቶ ፡ በማደሪያው ፡ ላይ ፡ ቢቀመጥ ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሰፈራቸው ፡ ይቀመጡ ፡
ነበር ÷ አይጓዙምም ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በተ
፳፫፡ ነሣ ፡ ጊዜ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ። በእግዚአብሔር ፡
ትእዛዝ ፡ ይሰፍሩ ፡ ነበር ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ትእዛዝ ፡ ይጓዙ ፡ ነበር ÷ እግዚአብሔር ፡
በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንዳዘዘ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ትእዛዝ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፡ ተናገረው ፡— ሁለት ፡ የብር ፡ መለከቶች ፡ አጠ
ፍጥፈህ ፡ ለአንተ ፡ አድርግ ፤ ማኅበሩን ፡ ለመጥ
ራት ፡ ከሰፈራቸውም ፡ ለማስጓዝ ፡ ይሁኑልህ ።
፫፡ ሁለቱም ፡ መለከቶች ፡ በተነፉ ፡ ጊዜ ፡ ማኅበሩ ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡
፬፡ ደጃፍ ፡ ይሰብሰቡ ። አንድ ፡ መለከት ፡ ሲነፉ ፡
ታላላቆቹ ፡ የእስራኤል ፡ አእላፍ ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡
፭፡ አንተ ፡ ይሰብሰቡ ። መለከትንም ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡
ድምፅ ፡ ስትነፉ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ የሰፈ
፮፡ ሩት ፡ ይጓዙ ። ሁለተኛውንም ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡
ድምፅ ፡ ስትነፉ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ የሰፈሩት ፡
፯፡ ይጓዙ ፤ ለማስጓዝ ፡ መለከትን ፡ ይነፋሉ ። ጉባ
ኤውም ፡ በሚሰበሰብበት ፡ ጊዜ ፡ ንፉ ÷ ነገር ፡
፰፡ ግን ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አታድርጉት ። የአሮንም ፡
ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ መለከቶቹን ፡ ይንፉ ፤ እነር
ሱም ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
፱፡ ይሁኑ ። በሚገፋችሁም ፡ ጠላት ፡ ላይ ፡ በምድ
ራችሁ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ስትወጡ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡
ድምፅ ፡ መለከቶቹን ፡ ንፉ ፤ በእግዚአብሔርም ፡
በአምላካችሁ ፡ ፊት ፡ ትታሰባላችሁ ÷ ከጠላ
፲፡ ቶቻችሁም ፡ ትድናላችሁ ። ደግሞ ፡ በደስታ
ችሁ ፡ ቀን ÷ በበዓላታችሁም ፡ ዘመን ÷ በወርም ፡
መባቻ ፡ በሚቃጠል ፡ መሥዋዕታችሁና ፡ በደ
ኅንነት ፡ መሥዋዕታችሁ ፡ ላይ ፡ መለከቶቹን ፡
ንፉ ፤ እነርሱም ፡ በአምላካችሁ ፡ ፊት ፡ ለመታ
ሰቢያ ፡ ይሆኑላችኋል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላካችሁ ፡ ነኝ ።

፲፩፡ በሁለተኛውም ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡
ከወሩም ፡ በሀያኛው ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ደመ
ናው ፡ ከምስክሩ ፡ ማደሪያ ፡ ላይ ፡ ተነሣ ። የእ
፲፪፡ ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
በየጕዞአቸው ፡ ተጓዙ ፤ ደመናውም ፡ በፋራን ፡
፲፫፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ቆመ ። በመጀመሪያም ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንዳዘዘ ፡ ተጓዙ ።
፲፬፡ በመጀመሪያም ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ሰፈር ፡
ዓላማ ፡ በየሠራዊታቸው ፡ ተጓዘ ፤ በሠራዊ
ቱም ፡ ላይ ፡ የአሚናዳብ ፡ ልጅ ፡ ነአሶን ፡ አለቃ ፡
፲፭፡ ነበረ ። በይሳኮርም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ሠራዊት ፡
ላይ ፡ የሶገር ፡ ልጅ ፡ ናትናኤል ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።
፲፮፡ በዛብሎንም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡
የኬሎን ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።
፲፯፡ ማደሪያውም ፡ ተነቀለ ፤ ማደሪያውንም ፡ የተ
ሸከሙ ፡ የጌድሶን ፡ ልጆችና ፡ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡
ተጓዙ ። የሮቤልም ፡ ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ በየሠራዊ
፲፰፡ ታቸው ፡ ተጓዘ ፤ በሠራዊቱም ፡ ላይ ፡ የሰዲዮር ፡
ልጅ ፡ ኤሊሱር ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። በስምዖንም ፡
፲፱፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የሱሪሰዳይ ፡
ልጅ ፡ ሰለሚኤል ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። በጋድም ፡
፳፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የራጉኤል ፡
ልጅ ፡ ኤሊሳፍ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።
፳፩፡ ቀዓታውያንም ፡ መቅደሱን ፡ ተሸክመው ፡
ተጓዙ ፤ እነዚህም ፡ እስኪመጡ ፡ ድረስ ፡ እነዚያ ፡
፳፪፡ ማደሪያውን ፡ ተክለው ። የኤፍሬምም ፡ ልጆች ፡
ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ በየሠራዊታቸው ፡ ተጓዘ ፤ በሠ
፳፫፡ ራዊቱም ፡ ላይ ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳማ ፡
አለቃ ፡ ነበረ ። በምናሴም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
፳፬፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የፍዳሱር ፡ ልጅ ፡ ገማልኤል ፡
አለቃ ፡ ነበረ ። በብንያምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
፳፭፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የጋዴዮን ፡ ልጅ ፡ አቢዳን ፡
አለቃ ፡ ነበረ ።
፳፮፡ ከሰፈሮቹ ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡ የሆነ ፡ የዳን ፡ ልጆች ፡
ሰፈር ፡ ዓላማ ፡ በየሠራዊታቸው ፡ ተጓዘ ፤ በሠ
፳፯፡ ራዊቱም ፡ ላይ ፡ የአሚሰዳይ ፡ ልጅ ፡ አኪዔዘር ፡
አለቃ ፡ ነበረ ። በአሴርም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
፳፰፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የኤክራን ፡ ልጅ ፡ ፋግኤል ፡
አለቃ ፡ ነበረ ። በንፍታሌምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
፳፱፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ የዔናን ፡ ልጅ ፡ አኪራ ፡ አለቃ ፡
ነበረ ። እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጉዞ ፡
፴፡ በየሠራዊታቸው ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ ተጓዙ ።
፴፩፡ ሙሴም ፡ የሚስቱን ፡ አባት ፡ የምድያማዊ
ውን ፡ የራጉኤልን ፡ ልጅ ፡ አባብን ፡— እግዚአ
ብሔር ፡— ለእናንተ ፡ እሰጠዋለሁ ፡ ወዳለው ፡
ስፍራ ፡ እንሄዳለን ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስ

ራኤል ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ተናግሮአልና ፡ አንተ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ና ÷ መልካምን ፡ እናደር
፴፪፡ ግልሃለን ፡ አለው ። እርሱም ፡— አልሄድም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አገሬና ፡ ወደ ፡ ዘመዶቼ ፡ እሄ
፴፫፡ ዳለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡— እባክህ ÷ በም ድረ ፡ በዳ ፡ የምንሰፍርበትን ፡ አንተ ፡ ታውቃ ለህና ÷ እንደ ፡ ዓይኖቻችንም ፡ ትሆንልናለህና ፡
፴፬፡ አትተወን ፡ ከእኛም ፡ ጋር ፡ ብትሄድ ፡ እግዚ አብሔር ፡ ከሚያደርግልን ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እኛ ፡ ለአንተ ፡ እናደርጋለን ፡ አለ ።
፴፭፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ተራራ ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያህል ፡ ተጓዙ ። የእግዚአብሔርም ፡ የኪዳኑ ፡ ታቦት ፡ የሚያድርበትን ፡ ስፍራ ፡ ይፈ ልግላቸው ፡ ዘንድ ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡
፴፮፡ ቀደማቸው ። ከሰፈራቸውም ፡ በተጓዙ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደመና ፡ ቀን ፡ ቀን ፡ በላያቸው ፡ ነበረ ።
፴፯፡ ሙሴም ፡ ታቦቱ ፡ በተጓዘ ፡ ጊዜ ፡— አቤቱ ÷ ተነሣ ÷ ጠላቶችህም ፡ ይበተኑ ÷ የሚጠሉህም ፡
፴፰፡ ከፊትህ ፡ ይሸሹ ፡ ይል ፡ ነበር ። ባረፈም ፡ ጊዜ ፡— አቤቱ ÷ ወደ ፡ እስራኤል ፡ እልፍ ፡ አእ ላፋት ፡ ተመለስ ፡ ይል ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ሕዝቡም ፡ ክፉ ፡ ሆነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ አጕረመረሙ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ በመካከላ
፪፡ ቸው ፡ ነደደች ÷ የሰፈሩንም ፡ ዳር ፡ በላች ። ሕዝ በውም ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ ጮኹ ፤ ሙሴም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ÷ እሳቲቱም ፡ ጠፋች ።
፫፡ የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ በመካከላቸው ፡ ስለ ፡ ነደደች ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ተቤራ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፬፡ በመካከላቸውም ፡ የነበሩ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሕዝብ ፡ እጅግ ፡ ጐመጁ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ደግሞ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡— የምንበላውን ፡ ሥጋ ፡ ማን ፡
፭፡ ይሰጠናል ? በግብፅ ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ እንበላው ፡ የነበረውን ፡ ዓሣ ÷ ዱባውንም ÷ በጢኹንም ÷ ኩራቱንም ÷ ቀዩንም ፡ ሽንኩርት ÷ ነጩንም ፡
፮፡ ሽንኩርት ፡ እናስባለን ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ሰውነታ ችን ፡ ደረቀች ፤ ዓይናችንም ፡ ከዚህ ፡ መና ፡
፯፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አታይም ፡ አሉ ። መናውም ፡ እንደ ፡ ድንብላል ፡ ዘር ፡ ነበረ ÷ መልኩም ፡
፰፡ መሓጫ ፡ ይመስል ፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡ እየዞሩ ፡ ይለቅሙ ፡ ነበር ÷ በወፍጮም ፡ ይፈጩት ÷ ወይም ፡ በሙቀጫ ፡ ይወቅጡት ÷ በምንቸትም ፡ ይቀቅሉት ፡ ነበር ÷ እንጐቻም ፡ ያደርጉት ፡ ነበር ፤ ጣዕሙም ፡ በዘይት ፡ እንደ ፡ ተለወሰ ፡ እንጐቻ ፡
፱፡ ነበረ ። ሌሊትም ፡ ጠል ፡ በሰፈሩ ፡ ላይ ፡ በወ ረደ ፡ ጊዜ ፡ መናው ፡ በላዩ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ።
፲፡ ሙሴም ፡ ሕዝቡ ፡ በወገኖቻቸው ÷ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በድንኳኑ ፡ ደጃፍ ÷ ሲያለቅሱ ፡ ሰማ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ እጅግ ፡ ነደደ ፤
፲፩፡ ሙሴም ፡ ተቈጣ ። ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አለው ፡— ለምን ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ አደረ ግህ ? ለምንስ ፡ በፊትህ ፡ ሞገስ ፡ አላገኘሁም ? ለምንስ ፡ የዚህን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ሸክም ፡ በእኔ ፡
፲፪፡ ላይ ፡ አደረግህ ? አንተ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ማልህላቸው ፡ ምድር ፡ አደርሳቸው ፡ ዘንድ ፡— ሞግዚት ፡ የሚጠባውን ፡ ልጅ ፡ እንድታቅፍ ፡ በብብትህ ፡ እቀፋቸው ፡ የምትለኝ ÷ በውኑ ፡ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ ፀነስሁትን ? ወለድሁ ትንስ ? በፊቴ ፡ ያለቅሳሉና ፡— የምንበላውን ፡
፲፫፡ ሥጋ ፡ ስጠን ፡ ይላሉና ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የምሰጠው ፡ ሥጋ ፡ ከወዴት ፡ አወስዳለሁ ?
፲፬፡ እጅግ ፡ ከብዶኛልና ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሕዝብ ፡ ልሸ
፲፭፡ ከም ፡ አልችልም ። እንዲህስ ፡ ከምታደርግ ብኝ ÷ በፊትህ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚሆነውን ፡ መከራ ፡ እንዳላይ ÷ እባክህ ÷ ፈጽሞ ፡ ግደለኝ ።
፲፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ከእስ ራኤል ፡ ሽማግሌዎች ÷ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሽማግ ሌዎችና ፡ አለቆች ፡ ይሆኑ ፡ዘንድ ፡ የምታውቃ ቸውን ÷ ሰብ ፡ ሰዎች ፡ ሰብስብልኝ ÷ ወደ ፡ መገ ናኛውም ፡ ድንኳን ፡ አምጣቸው ÷ በዚያም ፡
፲፯፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አቁማቸው ። እኔም ፡ እወርዳ ለሁ ÷ በዚያም ፡ እነጋገርሃለሁ ÷ በአንተ ፡ ካለ ውም ፡ መንፈስ ፡ ወስጄ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አደ ርገዋለሁ ፤ አንተም ፡ ብቻ ፡ እንዳትሸከም ፡ የሕ ዝቡን ፡ ሸክም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሸከማሉ ።
፲፰፡ ሕዝቡንም ፡ በላቸው ፡— የምንበላውን ፡ ሥጋ ፡ ማን ፡ ያሰጠናል ? በግብፅ ፡ ደኅና ፡ ነበረልን ፡ እያላችሁ ፡ ያለቀሳችሁት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጆሮ ፡ ደርሶአልና ፡ ለነገ ፡ ተቀደሱ ÷ ሥጋንም ፡ ትበላላችሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሥጋን ፡ ይሰጣ ችኋል ÷ ትበሉማላችሁ ። አንድ ፡ ቀን ፡ ወይም ፡
፲፱፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ሀያ ፡ ቀን ፡ አትበሉም ፤
፳፡ ነገር ፡ ግን ፡ በመካከላችሁ ፡ ያለውን ፡ እግዚአብ ሔርን ፡ ንቃችኋልና ÷ በፊቱም ፡— ለምን ፡ ከግ ብፅ ፡ ወጣን ? ብላችሁ ፡ አልቅሳችኋልና ፡ በአፍን ጫችሁ ፡ እስኪወጣ ፡ እስኪሰለቻችሁም ፡ ድረስ ፡
፳፩፡ ወር ፡ ሙሉ ፡ ትበሉታላችሁ ። ሙሴም ፡— እኔ ፡ በመካከላቸው ፡ ያለሁ ፡ ሕዝብ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ እግረኛ ፡ ናቸው ፤ አንተም ፡— ወር ፡ ሙሉ ፡ የሚበሉትን ፡ ሥጋ ፡ እኔ ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ አልህ ። እነርሱን ፡ የሚያጠግብ ፡ የበሬና ፡ የበግ ፡
፳፪፡ መንጋ ፡ ይታረድን ? ወይስ ፡ የባሕር ፡ ዓሣ ፡ ሁሉ ፡ ያጠግባቸው ፡ ዘንድ ፡ ይሰበሰብላቸዋልን ?
፳፫፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— በውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አጭር ፡ ሆነ ? አሁን ፡ ቃሌ ፡ ይፈጸም ፡ ወይስ ፡ አይፈጸም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንተ ፡ ታያለህ ፡ አለው ።
፳፬፡ ሙሴም ፡ ወጣ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃሎች ፡ ለሕዝቡ ፡ ነገረ ፤ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ሰባውን ፡ ሰዎች ፡ ሰብስቦ ፡ በድንኳኑ ፡ ዙሪያ ፡ አቆማቸው ። እግዚአብሔር ፡ በደመናው ፡
፳፭፡ ወረደ ÷ ተናገረውም ÷ በእርሱም ፡ ላይ ፡ ከነበ

ረው ፥ መንፈስ ፥ ወስዶ ፥ በሰባው ፥ ሽማግሌዎች ፥ ላይ ፥ አደረገ ። መንፈሱም ፥ በላያቸው ፥ ባደረ ፥ ጊዜ ፥ ትንቢት ፥ ተናገሩ ። ከዚያ ፥ በኋላ ፥ ግን ፥ አልተናገሩም ።

፳፮ ከእነርሱም ፥ ሁለት ፥ ሰዎች ፥ በሰፈር ፥ ቀር ተው ፥ ነበር ÷ የአንዱም ፥ ስም ፥ ኤልዳድ ፥ የሁ ለተኛውም ፥ ሞዳድ ፥ ነበረ ። መንፈስም ፥ ወረ ደባቸው ። እነርሱም ፥ ከተጻፉት ፥ ጋር ፥ ነበሩ ፥ ወደ ፥ ድንኳኑ ፥ ግን ፥ አልወጡም ፥ ነበር ። በሰ ፈሩም ፥ ውስጥ ፥ ሳሉ ፥ ትንቢት ፥ ተናገሩ ።

፳፯ አንድ ፥ ጕበዝ ፥ ሰው ፥ እየሮጠ ፥ መጥቶ ፥ — ኤል ዳድና ፥ ሞዳድ ፥ በሰፈር ፥ ትንቢት ፥ ይናገራሉ ፥

፳፰ ብሎ ፥ ለሙሴ ፥ ነገረው ። ከልጅነቱ ፥ ጀምሮ ፥ የሙሴ ፥ አገልጋይ ፥ የነበረው ፥ የነዌ ፥ ልጅ ፥ ኢያሱ ፥ — ጌታዬ ፥ ሙሴ ፥ ሆይ ÷ ከልክላቸው ፥

፳፱ አለው ። ሙሴም ፥ — የእግዚአብሔር ፥ ሕዝብ ፥ ሁሉ ፥ ነቢያት ፥ ቢሆኑ ÷ እግዚአብሔርም ፥ በእ ነርሱ ፥ ላይ ፥ መንፈሱን ፥ ቢያወርድ ፤ አንተ ፥

፴ ስለ ፥ እኔ ፥ ትቀናለህን ? አለው ። ሙሴም ፥ ከእስራኤል ፥ ሽማግሌዎች ፥ ጋር ፥ ወደ ፥ ሰፈር ፥ ተመለሰ ።

፴፩ ነፋስም ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ወጣ ÷ ከባሕርም ፥ ድርጭቶችን ፥ አመጣ ÷ የአንድ ፥ ቀንም ፥ መንገድ ፥ ያህል ፥ በዚህ ÷ የአንድ ፥ ቀንም ፥ መንገድ ፥ ያህል ፥ በዚያ ፥ በሰፈሩ ፥ ላይ ፥ በተናቸው ፤ በዚያም ፥ በሰፈሩ ፥ ዙሪያ ፥ ከፍታው ፥ ከምድር ፥ ወደ ፥ ላይ ፥ ሁለት ፥ ክንድ ፥ ነበረ ።

፴፪ በዚያም ፥ ቀን ፥ ሁሉ ፥ በሌሊትም ፥ ሁሉ ፥ በነ ጋውም ፥ ሁሉ ፥ ሕዝቡ ፥ ተነሥተው ፥ ድርጭ ትን ፥ ሰበሰቡ ፤ ከሁሉ ፥ ጥቂት ፥ የሰበሰበ ፥ አሥር ፥ የቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ የሚያህል ፥ ሰበሰበ ። በሰ

፴፫ ፈሩም ፥ ዙሪያ ፥ ሁሉ ፥ አሰጡት ። ሥጋውም ፥ ገና ፥ በጥርሳቸው ፥ መካከል ፥ ሳለ ፥ ሳያኝኩትም ÷ የእግዚአብሔር ፥ ቍጣ ፥ በሕዝቡ ፥ ላይ ፥ ነደደ ፤ እግዚአብሔርም ፥ ሕዝቡን ፥ በታላቅ ፥ መቅሠ

፴፬ ፍት ፥ እጅግ ፥ መታ ። የገመጁ ፥ ሕዝብ ፥ በዚያ ፥ ተቀብረዋልና ፥ የዚያ ፥ ስፍራ ፥ ስም ፥ የምኞት ፥

፴፭ መቃብር ፥ ተብሎ ፥ ተጠራ ። ሕዝቡም ፥ ከም ኞት ፥ መቃብር ፥ ወደ ፥ ሐጼሮት ፥ ተጓዙ ፥ በሐ ጼሮትም ፥ ተቀመጡ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

፩ ሙሴም ፥ ኢትዮጵያይቱን ፥ አግብቶአልና ፥ ባገባት ፥ በኢትዮጵያይቱ ፥ ምክንያት ፥ ማርያ

፪ ምና ፥ አሮን ፥ በእርሱ ፥ ላይ ፥ ተናገሩ ። እነር ሱም ፥ — በውኑ ፥ እግዚአብሔር ፥ በሙሴ ፥ ብቻ ፥ ተናግሮአልን ? በእኛስ ፥ ደግሞ ፥ የተናገረ ፥ አይደለምን ? አሉ ። እግዚአብሔርም ፥ ሰማ ።

፫ ሙሴም ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ካሉት ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ይልቅ ፥ እጅግ ፥ ትሑት ፥ ሰው ፥ ነበረ ።

፬ እግዚአብሔርም ፥ ወዲያው ፥ ሙሴንና ፥ አሮ ንን ፥ ማርያምንም ፥ — ሦስታችሁ ፥ ወደ ፥ መገና ኛው ፥ ድንኳን ፥ ውጡ ፥ ብሎ ፥ ተናገረ ። ሦስ

፭ ቱም ፥ ወጡ ። እግዚአብሔርም ፥ በደመና ፥ ዓምድ ፥ ወረደ ÷ በድንኳኑም ፥ ደጃፍ ፥ ቆመ ፤ አሮንንና ፥ ማርያምን ፥ ጠራ ÷ ሁለቱም ፥ ወጡ ።

፮ እርሱም ፥ — ቃሌን ፥ ስሙ ፥ በመካከላችሁ ፥ ነቢይ ፥ ቢኖር ÷ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ በራእይ ፥ እገለጥለታለሁ ÷ ወይም ፥ በሕልም ፥ እናገረዋ ለሁ ። ባሪያዬ ፥ ሙሴ ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ አይደ

፯ ለም ። እርሱ ፥ በቤቴ ፥ ሁሉ ፥ የታመነ ፥ ነው ።

፰ እኔ ፥ አፍ ፥ ለአፍ ፥ በግልጥ ፥ እናገረዋለሁ ÷ በም ሳሌ ፥ አይደለም ፤ የእግዚአብሔርንም ፥ መልክ ፥ ያያል ፤ በባሪያዬ ፥ በሙሴ ፥ ላይ ፥ ትናገሩ ፥ ዘንድ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አልፈራችሁም ? አለ ።

፱ እግዚአብሔርም ፥ ተቈጥቶባቸው ፥ ሄደ ።

፲ ደመናውም ፥ ከድንኳኑ ፥ ተነሣ ፤ እነሆም ÷ ማር ያም ፥ ለምጻም ፥ ሆነች ÷ እንደ ፥ አመዳይም ፥ ነጭ ፥ ሆነች ። አሮንም ፥ ማርያምን ፥ ተመለ ከተ ÷ እነሆም ÷ ለምጻም ፥ ሆና ፥ ነበር ።

፲፩ አሮ ንም ፥ ሙሴን ፥ — ጌታዬ ፥ ሆይ ÷ ስንፍና ፥ አድ ርገናልና ÷ በድለንማልና ፥ እባክህ ÷ ኃጢአት ፥ አታድርግብን ።

፲፪ ከእናቱ ፥ ሆድ ፥ በወጣ ፥ ጊዜ ፥ ግማሽ ፥ ሥጋው ፥ ተበልቶ ፥ እንደ ፥ ሞተ ፥ እር ስዋ ፥ አትሁን ።

፲፫ ሙሴም ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ እየጮኸ ፥ — አቤቱ ÷ እባክህ ÷ አድናት ፥ አለው ።

፲፬ እግዚአብሔርም ፥ ሙሴን ፥ — አባትዋ ፥ ምራ ቁን ፥ በፊትዋ ፥ ቢተፋባት ፥ ስንኳ ፥ ሰባት ፥ ቀን ፥ ታፍር ፥ ዘንድ ፥ ይገባት ፥ ነበር ። ሰባት ፥ ቀን ፥ ከሰፈር ፥ ውጭ ፥ ተዘግታ ፥ ትቀመጥ ÷ ከዚያም ፥

፲፭ በኋላ ፥ ትመለስ ፥ አለው ። ማርያምም ፥ ከሰፈር ፥ ውጭ ፥ ሰባት ፥ ቀን ፥ ተዘግታ ፥ ተቀመጠች ፤ ማርያምም ፥ እስክትመለስ ፥ ድረስ ፥ ሕዝቡ ፥ አልተጓዙም ።

፲፮ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ ሕዝቡ ፥ ከሐጼሮት ፥ ተጓዙ ÷ በፋራንም ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ሰፈሩ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፫ ።

፩ እግዚአብሔርም ፥ ሙሴን ፥ እንዲህ ፥ ብሎ ፥

፪ ተናገረው ፥ — ለእስራኤል ፥ ልጆች ፥ የምሰጣትን ፥ የከነዓንን ፥ ምድር ፥ ይሰልሉ ፥ ዘንድ ፥ ሰዎችን ፥ ላክ ፤ ከአባቶች ፥ ነገድ ፥ ሁሉ ፥ እያንዳንዱ ፥ በመ

፫ ካከላቸው ፥ አለቃ ፥ የሆነ ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ ትልካላ ችሁ ።

፬ ሙሴም ፥ እንደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ትእዛዝ ፥ ከፋራን ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ላካቸው ፤ እነርሱም ፥ ሁሉ ፥ የእስራኤል ፥ ልጆች ፥ አለቆች ፥ ነበሩ ።

፭ ስማቸውም ፥ ይህ ፥ ነበረ ፤ ከሮቤል ፥ ነገድ ፥ የዘ

፮ ኩር ፥ ልጅ ፥ ሰሙኤል ፤ ከስምዖን ፥ ነገድ ፥ የሱሬ ፥

፯ ልጅ ፥ ሰፈጥ ፤ ከይሁዳ ፥ ነገድ ፥ የዮፎኒ ፥ ልጅ ፥

፰ ካሌብ ፤ ከይሳኮር ፥ ነገድ ፥ የዮሴፍ ፥ ልጅ ፥ ይግ

፱ አል ፤ ከኤፍሬም ፥ ነገድ ፥ የነዌ ፥ ልጅ ፥ አውሴ ፤

፲ ከብንያም ፥ ነገድ ፥ የራፉ ፥ ልጅ ፥ ፈልጢ ፤ ከዛብ

፲፩ ሎን ፥ ነገድ ፥ የሰዲ ፥ ልጅ ፥ ጉዲኤል ፤ ከዮሴፍ ፥

፲፪ ነገድ ፥ እርሱም ፥ የምናሴ ፥ ነገድ ፥ የሱሲ ፥ ልጅ ፥

፲፫ ጋዲ ፤ ከዳን ፥ ነገድ ፥ የገማሊ ፥ ልጅ ፥ ዓሚኤል ፤

፲፬ ከአሴር ፥ ነገድ ፥ የሚክኤል ፥ ልጅ ፥ ሰቱር ፤

፲፭ ከንፍታሌም ፥ ነገድ ፥ የያቢ ፥ ልጅ ፥ ናቢ ፤

፲፮ ከጋድ ፥ ነገድ ፥ የማኪ ፥ ልጅ ፥ ጉዲኤል ።

፲፯፡ ምድሪቱን ፡ ይሰልሉ ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ የላካቸው ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። ሙሴም ፡ የነዌን ፡ ልጅ ፡ አውሴን ፡ ኢያሱ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

፲፯፤ ሙሴም ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ ይሰልሉ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ÷ አላቸውም ፦ — ከዚህ ፡ በደቡብ ፡

፲፰፤ በኩል ፡ ውጡ ÷ ወደ ፡ ተራሮችም ፡ ሂዱ ፤ ምድሪቱንም ፡ እንደዪት ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ብርቱዎች ፡ ወይም ፡ ደካሞች ÷

፲፱፤ ጥቂቶች ፡ ወይም ፡ ብዙዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ የሚኖሩባትም ፡ ምድር ፡ መልካም ፡ ወይም ፡ ክፉ ÷ የሚኖሩባቸውም ፡ ከተሞች ፡ ሰፈሮች ፡ ወይም ፡

፳፤ አምቦች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ ምድሪቱም ፡ ወፍራም ፡ ወይም ፡ ስስ ÷ ዛፍ ፡ ያለባት ፡ ወይም ፡ የሌለባት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እዩ ፤ ከምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡ አምጡ ፤ አይዞአችሁ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ወይኑ ፡ አስቀድሞ ፡ ፍሬ ፡ የሚያፈራበት ፡ ወራት ፡ ነበረ ።

፳፩፤ ወጡም ፡ ምድሪቱንም ፡ ከጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሐማት ፡ ዳር ፡ እስካለችው ፡ እስከ ፡

፳፪፤ ረአብ ፡ ድረስ ፡ ሰለሉ ። በደቡብም ፡ በኩል ፡ ወጡ ÷ ወደ ፡ ኬብሮንም ፡ ደረሱ ፤ በዚያም ፡ የዔናቅ ፡ ልጆች ፡ አኪማን ÷ ሴሲ ÷ ተላሚ ፡ ነበሩ ። ኬብሮንም ፡ በግብፅ ፡ ካለችው ፡ ከጣኔ ፡ ዓስ ፡ በፊት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተሠርታ ፡ ነበር ።

፳፫፤ ወደ ፡ ኤሽኮልም ፡ ሸለቆ ፡ መጡ ÷ ከዚያም ፡ ከወይኑ ፡ አንድ ፡ ዘለላ ፡ የነበረበትን ፡ አረግ ፡ ቈረጡ ÷ ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡ በመሎጊያ ፡ ተሸከሙት ፤ ደግሞም ፡ ከሮማኑ ፡ ከበለሱም ፡

፳፬፤ አመጡ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከዚያ ፡ ስለ ፡ ቈረጡት ፡ ዘለላ ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የኤሽኮል ፡ ሸለቆ ፡ ብለው ፡ ጠሩት ።

፳፭፤ ምድሪቱንም ፡ ሰልለው ፡ ከአርባ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡

፳፮፤ ተመለሱ ። በፋራን ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ በቃዴስ ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ሙሴና ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ሄደው ፡ ደረሱ ፤ ወሬውንም ፡ ለእነርሱና ፡ ለማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ነገሩአቸው ÷ የምድሪቱንም ፡ ፍሬ ፡ አሳዩአቸው ። እንዲህም ፡ ብለው ፡ ነገሩት ፦ — ወደ ፡ ላክኸን ፡ ምድር ፡ ደረስን ÷ እርስዋም ፡ ወተትና ፡ ማር ፡ ታፈሰሰለች ÷ ፍሬዋም ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ በምድሪቱ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኃያላን ፡ ናቸው ÷ ከተሞቻቸውም ፡ የተመሸጉ ፡ እጅግም ፡ የጸኑ ፡ ናቸው ፤ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ የዔናቅ ፡ ልጆች ፡ አየን ።

፳፰፤ በደቡብም ፡ ምድር ፡ አማሌቅ ፡ ተቀምጦአል ፤ በተራሮቹም ፡ ኬጢያዊና ፡ ኢያቡሳዊ ፡ አሞራዊም ፡ ተቀምጠዋል ፤ ከነዓናዊም ፡ በባሕር ፡ ዳርና ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ ተቀምጦአል ።

፳፱፤ ካሌብም ፡ ሕዝቡን ፡ በሙሴ ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ አሰኘና ፦ — ማሸነፍ ፡ እንችላለንና ፡ እንውጣ ÷

፴፤ እንውረሰው ፡ አለ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የወጡ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፦ — በኃይል ፡ ከእኛ ፡ ይበረታሉና ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ መውጣት ፡ አንችልም ፡

፴፩፤ አሉ ። ስለ ፡ ሰለሉአትም ፡ ምድር ፡ ክፉ ፡ ወሬ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እያወሩ ፦ — እኛ ፡ ዘረንና ፡ የሰለልናት ፡ ምድር ፡ የሚኖሩባትን ፡ ሰዎች ፡ የምትበላ ፡ ምድር ፡ ናት ፤ በእርስዋም ፡ ዘንድ ፡ ያየናቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ረጃጅም ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

፴፪፤ በዚያም ፡ ከኔፊሊም ፡ ወገን ፡ የሆኑትን ፡ ኔፊሊም ÷ የሚናቅን ፡ ልጆች ÷ አየን ፤ እኛም ፡ በዓይናችን ፡ ግምት ፡ እንደ ፡ አንበጣዎች ፡ ነበርን ÷ ደግሞም ፡ እኛ ፡ በዓይናቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁ ፡ ነበርን ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፤ ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ ድምፃቸውን ፡ አንሥተው ፡ ጮኹ ፤ ሕዝቡም ፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ አለቀሱ ።

፪፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡ አጕረመረሙ ፤ ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ — በግብፅ ፡ ምድር ፡ ሳለን ፡ ምነው ፡ በሞትን ፡ ኖሮ ! ወይም ፡ በዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ምነው ፡ በሞትን ፡ ኖሮ ! እግዚአብሔርም ፡ በሰይፍ ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ ለምን ፡ ያገባናል ? ሴቶቻችንና ፡ ልጆቻችን ፡ ምርኮ ፡ ይሆናሉ ፤ ወደ ፡ ግብፅ ፡ መመለስ ፡ አይሻለንምን ? አሉአቸው ።

፫፤ እርስ ፡ በርሳቸውም ፦ — ኑ ÷ አለቃ ፡ ሾመን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ እንመለስ ፡ ተባባሉ ። ሙሴና ፡

፭፤ አሮንም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጉባኤ ፡ ፊት ፡ በግምባራቸው ፡ ወደቁ ። ምድርን ፡ ከሰለሉት ፡

፮፤ ጋር ፡ የነበሩት ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱና ፡ የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀደዱ ፤ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፦ — ዘረን ፡ የሰለልናት ፡ ምድር ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ናት ።

፰፤ እግዚአብሔርስ ፡ ከወደደን ፡ ወተትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስሰው ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ ያገባናል ፡ እርስዋንም ፡ ይሰጠናል ። ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ አታምፁ ፤ እንደ ፡ እንጀራ ፡ ይሆኑልናልና ፡ የምድሪቱን ፡ ሰዎች ፡ አትፍሩ ፤ ጥላቸው ፡ ከላያቸው ፡ ተገፍፎአል ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፤ አትፍሩአቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ። ማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡

፲፤ በድንጋይ ፡ ይወግሩአቸው ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ። የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ተገለጠ ።

፲፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፦ — ይህ ፡ ሕዝብ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይንቀኛል ? በፊቱስ ፡ ባደረግሁት ፡ ተአምራት ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ አያምንብኝም ? ከርስታቸው ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በቸነፈር ፡ እመታቸዋለሁ ፤ አንተንም ፡ ከእነርሱ ፡ ለሚበዛና ፡ ለሚጠነክር ፡ ሕዝብ ፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ።

፲፪፤ ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አለው ፦ — ግብፃውያን ፡ ይሰማሉ ፤ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ከመካከላቸው ፡ በኃይልህ ፡ አውጥተኸዋልና ፤ ለዚችም ፡ ምድር ፡ ሰዎች ፡ ይናገራሉ ። አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ሰምተዋል ፤ አንተም ÷ አቤቱ ÷ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተገልጠሃል ÷ ደመናህም ፡ በላያቸው ፡

ቆሞአል ÷ በቀንም ፡ በደመና ፡ ዓምድ ÷ በሌ
ሊትም ፡ በእሳት ፡ ዓምድ ፡ በፊታቸው ፡ ትሄዳ
፲፫ ለህ ። ይህን ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡
፲፬ ብትገድል ፡ ዝናህን ፡ የሰሙ ፡ አሕዛብ ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ ማለላቸው ፡
ምድር ፡ ያገባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለምና ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ ገደላቸው ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ።
፲፭፤፲፮ አሁንም ÷ እባክህ ፡— እግዚአብሔር ፡ ታጋሽና ፡
ምሕረቱ ፡ የበዛ ÷ አበሳንና ፡ መተላለፍን ፡ ይቅር ፡
የሚል ÷ ኃጢአተኞችንም ፡ ከቶ ፡ የማያነጻ ÷
የአባቶችን ፡ ኃጢአት ፡ እስከ ፡ ሦስትና ፡ እስከ ፡
አራት ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በልጆች ፡ ላይ ፡ የሚ
ያመጣ ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ÷ የጌታ ፡
፲፱ ኃይል ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ። ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ ካወጣህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ይቅር ፡ እንዳልሃቸው ÷ እባክህ ÷ እንደ ፡
ምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ የዚህን ፡ ሕዝብ ፡ ኃጢአት ፡
ይቅር ፡ በል ።
፳ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡— እንደ ፡ ቃልህ ፡
፳፩ ይቅር ፡ አልሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡
በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምድርን ፡
፳፪ ሁሉ ፡ ይሞላል ። በግብፅ ፡ ምድርና ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ያደረግሁትን ፡ ተአምራቴንና ፡ ክብሬን ፡
ያዩ ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡
፳፫ ተፈታተኑኝ ÷ ነገሬንም ፡ ስላልሰሙ ÷ በእው
ነት ፡ ለአባቶቻቸው ፡ የማልሁላቸውን ፡ ምድር ፡
አያዩም ፤ ከእነርሱም ፡ የናቁኝ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
፳፬ አያያትም ፤ ባሪያዬ ፡ ካሌብ ፡ ግን ፡ ሌላ ፡ መን
ፈስ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ፈጽሞም ፡ ስለ ፡
ተከተለኝ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ገባባት ፡ ምድር ፡ አገ
፳፭ ባዋለሁ ፤ ዘሩም ፡ ይወርሳታል ። አማሌቅና ፡
ከነዓናዊውም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠ
አል ፤ በነጋው ፡ ተመልሳችሁ ፡ በኤርትራ ፡
ባሕር ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሂዱ ።
፳፮ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን
፳፯ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— የሚያጕረመርም
ብኝን ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ሕዝብ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ እታ
ገሠዋለሁ ? በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚያጕረመርሙትን ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማጕረምረም ፡ ሰማሁ ።
፳፰ እንዲህ ፡ በላቸው ፡— እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡
፳፱ በጆሮዬ ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁት ፡ እንዲሁ ፡ በእ
ውነት ፡ አደርግባችኋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
፴ ሔር ፤ በድኖቻችሁ ፡ በዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይወ
ድቃሉ ፤ የተቈጠራችሁ ፡ ሁሉ ÷ እንደ ፡ ቍጥ
ራችሁ ፡ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡
የሆነ ፡ ሁሉ ÷ እናንተ ፡ ያጕረመረማችሁብኝ ÷
፴፩ ከዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ከካሌብና ፡ ከነዌ ፡ ልጅ ፡ ከኢ
ያሱ ፡ በቀር ፡ በእርስዋ ፡ አስቀምጣችሁ ፡ ዘንድ ፡
እጄን ፡ ዘርግቼ ፡ ወደ ፡ ማልሁላችሁ ፡ ምድር ፡
፴፪ በእውነት ፡ እናንተ ፡ አትገቡም ። ምርኮኛ ፡
ይሆናሉ ፡ ያላችኋቸውን ፡ ልጆቻችሁን ፡ እነር
ሱን ፡ አገባቸዋለሁ ÷ እናንተም ፡ የናቃችኋትን ፡
፴፫ ምድር ፡ ያውቃሉ ። እናንተ ፡ ግን ፡ በድኖቻ
፴፬ ችሁ ፡ በዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይወድቃሉ ። ልጆ
ቻችሁም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ይቅ
በዘበዛሉ ÷ በድኖቻችሁም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ግልሙትናችሁን ፡ ይሸከ
ማሉ ። ምድሪቱን ፡ በሰለላችሁባት ፡ ቀን ፡ ፴፭
ቍጥር ÷ አርባ ፡ ቀን ÷ ስለ ፡ አንድ ፡ ቀንም ፡
አንድ ፡ ዓመት ÷ ኃጢአታችሁን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
ትሸከማላችሁ ÷ ቍጣዬንም ፡ ታውቃላችሁ ።
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡— በእኔ ፡ ላይ ፡ በተሰበ ፴፮
ሰበ ፡ በዚህ ፡ ክፉ ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እን
ዲህ ፡ አደርጋለሁ ፡ ብዬ ፡ ተናገርሁ ፤ በዚህ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ያልቃሉ ÷ በዚያም ፡ ይሞታሉ ።
ምድሪቱንም ፡ ሊሰልሉ ፡ ሙሴ ፡ ልኮአቸው ፡ ፴፯
የተመለሱት ፡ ሰዎች ፡ ክፉ ፡ ወሬም ፡ ስለ ፡ ምድ
ሪቱ ፡ እያወሩ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡
እንዲያጕረመርሙ ፡ ያደረጉ ÷ ክፉ ፡ ወሬ ፡ ያወሩ ፡ ፴፰
እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመ
ቅሠፍት ፡ ሞቱ ። ነገር ፡ ግን ፡ ምድሪቱን ፡ ሊሰ ፴፱
ልሉ ፡ ከሄዱ ፡ ሰዎች ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱና ፡
የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ፡ በሕይወት ፡ ተቀመጡ ።
ሙሴም ፡ ይህን ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ፵
ነገረ ÷ ሕዝቡም ፡ እጅግ ፡ አዘኑ ። በነጋውም ፡ ፵፩
ማልደው ፡ ተነሡ ÷ ወደ ፡ ተራራውም ፡ ራስ ፡
ወጥተው ፡— እነሆ ÷ መጣን ፤ እኛ ፡ በድለናልና ፡
እግዚአብሔር ፡ ወዳለው ፡ ስፍራ ፡ እንወጣለን ፡
አሉ ። ሙሴም ፡ አለ ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ፵፪
ትእዛዝ ፡ ለምን ፡ ትተላለፋላችሁ ? አይጠቅማ
ችሁም ። እግዚአብሔር ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ፵፫
አይደለምና ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ ፊት ፡ እንዳትወ
ድቁ ፡ አትውጡ ። አማሌቃዊና ፡ ከነዓናዊ ፡ በፊ ፵፬
ታችሁ ፡ ናቸውና ፡ በሰይፍ ፡ ትወድቃላችሁ ፤
እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ተመልሳችኋልና ፡
እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይሆንም ።
እነርሱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ሊወጡ ፡ ፵፭
ደፈሩ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ታቦትና ፡ ሙሴ ፡ ከሰፈሩ ፡ አልተነሡም ።
በዚያም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ የተቀመጡ ፡ አማሌቃ ፵፮
ዊና ፡ ከነዓናዊ ፡ ወረዱ ÷ መትተዋቸውም ፡
እስከ ፡ ሐርማ ፡ ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩
ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፪
ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ወደምሰጣችሁ ፡ ወደ ፡
መኖሪያችሁ ፡ ምድር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ ስእለ ፫
ታችሁን ፡ ልትፈጽሙ ÷ ወይም ፡ በፈቃዳችሁ ÷
ወይም ፡ በበዓላችሁ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡
ሽታ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከበሬ ፡ ወይም ፡ ከበግ ፡
መንጋ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ወይም ፡
መሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ብታቀርቡ ÷ ቍርባኑን ፡ ለእግዚ ፬፡፭
አብሔር ፡ የሚያቀርብ ፡ ከሚቃጠል ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ወይም ፡ ከሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ ጋር ፡ ለእያ
ንዳንዱ ፡ ጠቦት ፡ የአንዱ ፡ መስፈሪያ ፡ አራተኛ ፡
እጅ ፡ በሆነ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡

ከአሥር ፡ እጅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ የሆነ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ÷ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ አራተኛ ፡ እጅ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡ ቍር ፭ ፣ ፭ ባን ፡ ያዘጋጃል ። ለአንዱም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ለእ ግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ሚሶ ፡ በሆነ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ ታዘጋ ፮ ፣ ፩ ጃለህ ፤ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ሚሶም ፡ የወይን ፡ ፫ ፣ ፩ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ ታቀርበለህ ። ለሚ ፬ ፣ ፩ ታጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ ወይም ፡ ለሌላ ፡ መሥ ዋዕት ፡ ወይም ፡ ስእለትን ፡ ለመፈጸም ፡ ወይም ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ወይፈንን ፡ ለእግዚአ ፲፪ ፣ ፩ ብሔር ፡ ብታዘጋጅ ÷ ከወይፈኑ ፡ ጋር ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ግማሽ ፡ በሆነ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ለእህል ፡ ቍርባን ፡ ታቀርብ ፲ ፣ ፩ ለህ ። ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲ ሆን ፡ በእሳት ፡ ለተደረገ ፡ ቍርባን ÷ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ግማሽ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ ታቀርባለህ ።

፲፫ ፣ ፩ እንዲሁ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ወይፈን ፡ ወይም ፡ ለእያንዳንዱ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ወይም ፡ ለእያንዳ ንዱ ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ወይም ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ፲፱ ፣ ፩ ይደረጋል ። እንዳዘጋጃችሁት ፡ ቍጥር ÷ እን ዲሁ ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ታደ ፳ ፣ ፩ ርጋላችሁ ። የአገር ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብ ሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ቍርባን ፡ በእ ሳት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ። ፳፩ ፣ ፩ መጻተኛም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ቢቀመጥ ÷ ወይም ፡ በትውልዳችሁ ፡ መካከል ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ቢኖር ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ቍርባን ፡ በእሳት ፡ ቢያቀርብ ÷ እናንተ ፡ የም ታደርጉትን ፡ እርሱ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ። ፳፭ ፣ ፩ ለእናንተ ፡ በጉባኤው ፡ ላላችሁ ፡ በእናንተም ፡ መካከል ፡ ለሚቀመጥ ፡ መጻተኛ ፡ አንድ ፡ ሥር ዓት ፡ ይሆናል ÷ ለልጅ ፡ ልጃችሁም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ እንዲሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መጻተኛ ፡ ፳፮ ፣ ፩ ይሆናል ። ለእናንተና ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ለሚ ቀመጥ ፡ መጻተኛ ፡ አንድ ፡ ሕግና ፡ አንድ ፡ ፍርድ ፡ ይሆናል ።

፳፯ ፣ ፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፳፰ ፣ ፩ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ወደማመጣችሁ ፡ ምድር ፡ ፳፱ ፣ ፩ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ እናንተ ፡ የምድሪቱን ፡ እን ጀራ ፡ በበላችሁ ፡ ጊዜ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የማ ፴ ፣ ፩ ንሣት ፡ ቍርባን ፡ ታደርጋላችሁ ። መጀመሪያ ፡ ከምታደርጉት ፡ ሊጥ ፡ አንድ ፡ እንጎቻ ፡ ለማን ሣት ፡ ቍርባን ፡ ታቀርባላችሁ ፤ ከአውድማም ፡ እንደምታነሡት ፡ ቍርባን ፡ እንዲሁ ፡ ታነሣላ ፴፩ ፣ ፩ ችሁ ። መጀመሪያም ፡ ከምታደርጉት ፡ ሊጥ ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትሰጣላችሁ ።

ብትስቱም ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለሙሴ ፡ ያዘ ፲፭ ፣ ፩ ዛቸውን ፡ እነዚህን ፡ ትእዛዝት ፡ ሁሉ ፡ ባታደ ርጉ ÷ እግዚአብሔር ፡ ካዘዘበት ፡ ከፊተኛው ፡ ፲፮ ፣ ፩ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጃ ችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ ያዘዛች ሁን ፡ ሁሉ ፡ ባታደርጉ ÷ ማኅበሩ ፡ ሳያውቁ ፡ ፲፯ ፣ ፩ በስሕተት ፡ ቢደረግ ÷ ማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ለሚቃ ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ከእህሉ ፡ ቍርባንና ፡ ከመ ጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ሕጉ ፡ ለእግዚአ ብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ አንድ ፡ ወይ ፈን ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፲፰ ፣ ፩ ፍየል ፡ ያቀርባሉ ። ካህኑም ፡ ለእስራኤል ፡ ፲፱ ፣ ፩ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ያስተሰርይላቸዋል ÷ ስሕተትም ፡ ነበረና ፡ ይሰረይላቸዋል ፡ ስለ ፡ ስሕ ተታቸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባናቸውን ፡ በእሳት ፡ አቅርበዋል ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ የኃ ጢአታቸውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርበዋል ። በሕ ፳፪ ፣ ፩ ዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ ተደርጎ አልና ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በመካከላቸውም ፡ ለሚኖሩት ፡ መጻተኞች ፡ ስር የት ፡ ይደረግላቸዋል ።

አንድ ፡ ሰው ፡ ሳያውቅ ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ÷ ፳፯ ፣ ፩ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አንዲት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ እንስት ፡ ፍየል ፡ ያቀርባል ። ኃጢአት ፡ ፳፰ ፣ ፩ ሠርቶ ፡ ሳያውቅ ÷ ለሳተ ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ካህኑ ፡ ያስተሰርይለታል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስ ተሰርይለታል ÷ ይሰረይለትማል ። ትውልዱ ፡ ፳፱ ፣ ፩ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከልም ፡ ቢሆን ÷ ወይም ፡ በመካከላቸው ፡ የሚቀመጥ ፡ መጻተኛ ፡ ቢሆን ÷ ሳያውቅ ፡ ኃጢአትን ፡ ለሚሠራ ፡ ሁሉ ፡ ሕጉ ፡ አንድ ፡ ይሆንለታል ። የአገር ፡ ፴ ፣ ፩ ልጅ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ መጻተኛ ፡ ቢሆን ÷ አን ዳች ፡ በትዕቢት ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ እግዚአ ብሔርን ፡ ሰድቦአል ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተለይቶ ፡ ይጠፋል ። የእግዚአብሔ ፴፩ ፣ ፩ ርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ናቀ ÷ ትእዛዙንም ፡ ስለ ፡ ሰበረ ÷ ያ ፡ ሰው ፡ ፈጽሞ ፡ ይጥፋ ፤ ኃጢአቱ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነው ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳሉ ፡ ፴፪ ፣ ፩ አንድ ፡ ሰው ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ እንጨት ፡ ሲለ ቅም ፡ አገኙ ። እንጨትም ፡ ሲለቅም ፡ ያገኙት ፡ ፴፫ ፣ ፩ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሙሴና ፡ ወደ ፡ አሮን ፡ ወደ ፡ ማኅ በሩም ፡ ሁሉ ፡ አመጡት ። ያደርጉበትም ፡ ፴፬ ፣ ፩ ዘንድ ፡ የሚገባው ፡ አልተገለጠምና ፡ በግዞት ፡ አስቀመጡት ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— ፴፭ ፣ ፩ ሰውዮው ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ፤ ከሰፈሩ ፡ ውጭ ፡ ማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ በድንጋይ ፡ ይውገሩት ፡ አለው ። ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አወ ፴፮ ፣ ፩ ጡት ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡ ወገሩት ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፴፯ ፣ ፩ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፴፰ ፣ ፩ በላቸው ፡— እነርሱም ፡ ትውልዶቻቸውም ፡ በልብሳቸው ፡ ጫፍ ፡ ዘርፍ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷

በዘርፉም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሰማያዊ ፡ ፈትል ፡ ያደ
፴፱፤ ርጉ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ። የእግዚአብሔርንም ፡
ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ታስቡና ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ÷
እርስዋን ፡ በመከተል ፡ ያመነዘራችሁባትን ፡ የል
ባችሁንና ፡ የዓይናቸችሁን ፡ ፈቃድ ፡ እንዳት
፵፤ ከተሉ ÷ ትእዛዜን ፡ ሁሉ ፡ ታስቡና ፡ ታደርጉ ፡
ዘንድ ÷ ለአምላካችሁም ፡ ቅዱሳን ፡ ትሆኑ ፡
ዘንድ ፡ ዘርፉ ፡ በልብሳችሁ ፡ ላይ ፡ እንዲታይ ፡
፵፩፤ ይሁን ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡
ነኝ ፤ አምላክ ፡ እሆናችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡
ምድር ፡ ያወጣኋችሁ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላካችሁ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ የሌዊም ፡ ልጅ ፡ የቀዓት ፡ ልጅ ፡ የይስዓር ፡ ልጅ ፡
ቆሬ ፡ ከሮቤልም ፡ ልጆች ፡ የኤልያብ ፡ ልጆች ፡
ዳታንና ፡ አቤሮን ፡ የፋሌትም ፡ ልጅ ፡ አን ፡
፪፤ በሙሴ ፡ ላይ ፡ ተነሡ ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡
ወሰዱ ፤ ከጉባኤው ፡ የተመረጡ ፡ ዝናቸውም ፡
፫፤ የተሰማ ፡ የማኅበሩ ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። በሙ
ሴና ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡ ተሰብስበው ፡— ማኅበሩ ፡
ሁሉ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ቅዱሳን ፡ ናቸውና ÷
እግዚአብሔርም ፡ በመካከላቸው ፡ ነውና ፡ እና
ንተ ፡ እጅግ ፡ አብዝታችኋል ፤ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ጉባኤ ፡ ላይ ፡ ለምን ፡ ትታበያላችሁ ?
አሉ ።
፬፤ ሙሴም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ፤
፭፤ ለቆሬም ፡ ለወገኑም ፡ ሁሉ ፡— ነገ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለእርሱ ፡ የሚሆነውን ÷ ቅዱስም ፡
የሚሆነውን ፡ ያስታውቃል ፤ የመረጠውንም ፡
፮፤ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቀርበዋል ። እንዲሁ ፡
አድርጉ ፤ ቆሬና ፡ ወገንህ ፡ ሁሉ ÷ ዋናዎቹን ፡
፯፤ ውሰዱ ፤ ነገም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሳት ፡
አድርጉባቸው ÷ ዕጣንም ፡ ጨምሩባቸው ፤ እን
ዲህም ፡ ይሆናል ፤ እግዚአብሔር ፡ የሚመር
ጠው ፡ እርሱ ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡
የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ እጅግ ፡ አብዝታችኋል ፡
፰፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ሙሴም ፡ ቆሬን ፡ አለው ፡—
፱፤ እናንተ ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ÷ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ ከእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ የለያችሁ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡ አገልግሎት ፡
ትሠሩ ፡ ዘንድ ÷ እንድታገለግሉአቸውም ፡ በማ
ኅበሩ ፡ ፊት ፡ ትቆሙ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
፲፤ ያቀረባችሁ ፡ አይበቃችሁምን ? አንተን ፡ ከአ
ንተም ፡ ጋር ፡ የሌዊን ፡ ልጆች ፡ ወንድሞች
ህን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አቅርቦአል ፤ ክህነት
፲፩፤ ንም ፡ ደግሞ ፡ ትፈልጋላችሁን ? ስለዚህም ፡
አንተና ፡ ወገንህ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
ተሰብስባችኋል ፤ በእርሱም ፡ ላይ ፡ ታጕረመ
ርሙ ፡ ዘንድ ፡ አሮን ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፪፤ ሙሴም ፡ የኤልያብን ፡ ልጆች ፡ ዳታንና ፡ አቤ
ሮንን ፡ እንዲጠሩአቸው ፡ ላከ ፤ እነርሱም ፡—
፲፫፤ አንመጣም ፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ ትገድለን ፡ ዘንድ ፡
ወተትና ፡ ማር ፡ ከምታፈስሰው ፡ ምድር ፡ ያወ
ጣኸን ፡ አይበቃህምን ? ደግመህ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡
ራስህን ፡ አለቃ ፡ ታደርጋለህን ? ደግሞ ፡ ወተ ፲፬፤
ትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስስ ፡ ምድር ፡ አላገባ
ኸንም ÷ እርሻና ፡ ወይንም ፡ አላወረስኸንም ፡
የእነዚህንስ ፡ ሰዎች ፡ ዓይኖቻቸውን ፡ ታወጣለ
ህን ? አንመጣም ፡ አሉ ።
ሙሴም ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ÷ እግዚአብሔር ፲፭፤
ንም ፡— ወደ ፡ ቍርባናቸው ፡ አትመልከት ፤
እኔ ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ አህያ ፡ ስንኳ ፡ አልወሰ
ድሁም ÷ ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አልበደል
ሁም ፡ አለው ። ሙሴም ፡ ቆሬን ፡— ነገ ፡ አንተ ÷ ፲፮፤
ወገንህም ፡ ሁሉ ÷ አሮንም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ሁኑ ፤ ሁላችሁም ፡ ጥናዎቻችሁን ፡ ፲፯፤
ውሰዱ ÷ ዕጣንም ፡ አድርጉባቸው ÷ እያንዳንዳ
ችሁም ፡ ጥናዎቻችሁን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ አምጡ ÷ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ጥናዎች ፤
አንተ ፡ ደግሞ ፡ አሮንም ፡ ጥናዎቻችሁን ፡
አምጡ ፡ አለው ። እያንዳንዱም ፡ ጥናውን ፡ ፲፰፤
ወሰደ ÷ እሳትም ፡ አደረገበት ÷ ዕጣንም ፡ ጨመ
ረበት ÷ ከሙሴና ፡ ከአሮንም ፡ ጋር ፡ በመገና
ኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ቆመ ። ቆሬም ፡ ማኅበ ፲፱፤
ሩን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ሰበሰበ ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ክብር ፡ ለማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ተገለጠ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እን ፳፤
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ሁሉን ፡ በቅጽበት ፡ ፳፩፤
አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከዚህ ፡ ማኅበር ፡ መካከል ፡
ፈቀቅ ፡ በሉ ። እነርሱም ፡ በግምባራቸው ፡ ወድ ፳፪፤
ቀው ፡— አምላክ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡
ነፍስ ፡ አምላክ ÷ አንድ ፡ ሰው ፡ ኃጢአት ፡
ቢሠራ ፡ አንተ ፡ በማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትቈ
ጣለህን ? አሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ ፳፫፤
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ለማኅበሩ ፡— ፳፬፤
ከቆሬና ፡ ከዳታን ፡ ከአቤሮንም ፡ ማደሪያ ፡ ዙሪያ ፡
ፈቀቅ ፡ በሉ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ።
ሙሴም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዳታንና ፡ ወደ ፡ ፳፭፤
አቤሮን ፡ ሄደ ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡
ተከተሉት ። ማኅበሩንም ፡— እባካችሁ ÷ ከእነ ፳፮፤
ዚህ ፡ ክፉዎች ፡ ድንኳን ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ፤ በኃጢ
አታቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንዳትጠፉ ፡ ለእነርሱ ፡
የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ አትንኩ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።
ከቆሬና ፡ ከዳታን ፡ ከአቤሮንም ፡ ማደሪያ ፡ ከዙ ፳፯፤
ሪያውም ፡ ሁሉ ፡ ፈቀቅ ፡ አሉ ፤ ዳታንና ፡ አቤ
ሮንም ፡ ሴቶቻቸውም ፡ ልጆቻቸውም ፡ ሕፃናቶ
ቻቸውም ፡ ወጥተው ፡ በድንኳኖቻቸው ፡ ደጃፍ ፡
ቆሙ ። ሙሴም ፡ አለ ፡— ይህን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፳፰፤
አደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡
እንጂ ፡ ከልቤ ፡ እንዳይደለ ፡ በዚህ ፡ ታውቃላ
ችሁ ። እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ሰው ፡ እንደሚሞት ፡ ፳፱፤
ቢሞቱ ÷ ወይም ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ቢቀሠፉ ፡
እግዚአብሔር ፡ አልላከኝም ። እግዚአብሔር ፡ ፴፤
ግን ፡ አዲስ ፡ ነገር ፡ ቢፈጥር ÷ ምድርም ፡ አፍዋን ፡
ከፍታ ፡ እነርሱን ፡ ለእነርሱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡

ብትውጣቸው ÷ በሕይወታቸውም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቢወርዱ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ ናቁ ፡ ታውቃላችሁ ።

፴፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ መናገር ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ከበታቻቸው ፡ ያለው ፡ መሬት ፡

፴፪፤ ተሰነጠቀ ፤ ምድሪቱም ፡ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡ እንርሱን ፡ ቤተ ፡ ሰዐቻቸውንም ÷ ለቆሬም ፡ የንበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ ዕቃዎቻቸውንም ፡

፴፫፤ ሁሉ ፡ ዋጠቻቸው ። እነርሱም ፡ ለእነርሱም ፡ የነበሩ ፡ ሁሉ ፡ በሕይወታቸው ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወረዱ ፤ ምድሪቱም ፡ ተዘጋችባቸው ÷ ከጉባኤ

፴፬፤ ውም ፡ መካከል ፡ ጠፉ ። በዙሪያቸው ፡ የነበሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከጩኸታቸው ፡ የተነሣ ፡— ምድሪቱ ፡ እንዳትውጠን ፡ ብለው ፡

፴፭፤ በረሩ ። እሳትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወጥታ ፡ ያጥኑ ፡ የነበሩትን ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ በላች ።

፴፮፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡

፴፯፤ ተናገረው ፡— ለካህኑ ፡ ለአሮን ፡ ልጅ ፡ ለአልዓዛር ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡— ተቀድሰዋልና ፡ ጥናዎቹን ፡ ከተቃጠሉት ፡ ዘንድ ፡ ውሰድ ÷ እሳቱ

፴፰፤ ንም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ጣለው ፤ በኃጢአታቸው ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያጠፉትን ፡ የእነዚያን ፡ ሰዎች ፡ ጥናዎች ፡ ጠፍጥፈህ ፡ ለመሠዊያ ፡ መለበጫ ፡ አድርጋቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አቅርበዋቸዋልና ፡ የተቀደሱ ፡ ናቸው ÷ ለእስራኤልም ፡

፴፱፤ ልጆች ፡ ምልክት ፡ ይሆናሉ ። ካህኑም ፡ አልዓዛር ፡ የተቃጠሉት ፡ ሰዎች ፡ ያቀረቡአቸውን ፡ የናስ ፡ ጥናዎች ፡ ወስዶ ፡ ጠፍጥፎም ፡ ለመሠዊያው ፡ መለበጫ ፡

፵፤ አደረጋቸው ። ቆሬና ፡ በወገኑ ፡ የደረሰው ፡ እንዳይደርስበት ÷ ከአሮን ፡ ልጆች ፡ ያልሆነ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዕጣን ፡ ያጥን ፡ ዘንድ ፡ እንዳይቀርብ ÷ እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ÷ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መታሰቢያ ፡ አደረጋቸው ።

፵፩፤ በነጋውም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡— እናንተ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕዝብ ፡ ገድላችኋል ፡ ብለው ፡ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡

፵፪፤ አጕረመረሙ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ማኅበሩ ፡ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ላይ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አዩ ፤ እነሆም ÷ ደመናው ፡ ሸፈነው ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡

፵፫፤ ተገለጠ ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡

፵፬፤ ድንኳን ፡ ፊት ፡ መጡ ። እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡

፵፭፤ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ከዚህ ፡ ማኅበር ፡ መካከል ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ÷ እኔም ፡ በቅጽበት ፡ አጠፋቸዋለሁ ። በግምባራቸውም ፡ ወደቁ ።

፵፮፤ ሙሴም ፡ አሮንን ፡— ጥናህን ፡ ውሰድ ÷ ከመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ አድርግበት ÷ ዕጣንም ፡ ጨምርበት ÷ ወደ ፡ ማኅበሩም ፡ ፈጥነህ ፡ ውሰደው ፡ አስተስርይላቸውም ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቍጣ ፡ ወጥቶአልና ፡ መቅሠፍት ፡ ጀምሮ

፵፯፤ አል ፡ አለው ። አሮንም ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ጥናውን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ጉባኤው ፡ መካከል ፡ ሮጠ ፡ እነሆም ÷ መቅሠፍቱ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ጀምሮ ፡ ነበር ፤ ዕጣንም ፡ ጨመረ ÷ ለሕዝቡም ፡ አስተሰረየላቸው ። በሙታንና ፡ በሕያዋን ፡ መካከል ፡ ቆመ ፤ መቅሠፍቱም ፡ ተከለከለ ። በቆሬም ፡ ምክንያት ፡ ከሞቱት ፡ ሌላ ፡ በመቅሠፍቱ ፡ የሞቱት ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። አሮንም ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ተመለሰ ፤ መቅሠፍቱም ፡ ተከለከለ ።

፵፰፤

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡

፪፤ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ንገራቸው ÷ ከእነርሱም ፡ ከእያንዳንዱ ፡ ከየአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ በትር ÷ ከአለቆቻቸው ፡ ከየአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ በትሮች ÷ ውሰድ ፤ የእያንዳንዱንም ፡ ስም ፡ በየበትሩ ፡ ላይ ፡ ጻፍ ። አንድ ፡ በትርም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ ይሆናልና ፡ በሌዊ ፡ በትር ፡ ላይ ፡ የአሮንን ፡ ስም ፡ ጻፍ ። እኔ ፡ ከእናንተ ፡

፫፤ ጋር ፡ በምገናኝበት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በምስክሩ ፡ ፊት ፡ አኑራቸው ። እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ የመረጥሁት ፡ ሰው ፡ በትር ፡ ታቈጠቍጣለች ፤ በእናንተም ፡ ላይ ፡ የሚያጕረመርሙባችሁን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማጕረምረም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አጠፋለሁ ።

፬፤ ሙሴም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተናገራቸው ፤ አለቆቻቸው ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ በትሮች ÷ እያንዳንዱም ፡ አለቃ ፡ በየአባቱ ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ በትር ÷ ሰጡት ፤ የአሮንም ፡ በትር ፡ በበትሮቻቸው ፡ መካከል ፡ ነበረች ።

፭፤ ሙሴም ፡ በትሮቹን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በምስክሩ ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ።

፮፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በነጋው ፡ ሙሴ ፡ ወደ ፡ ምስክሩ ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፤ እነሆም ÷ ለሌዊ ፡ ቤት ፡ የሆነች ፡ የአሮን ፡ በትር ፡ አቈጠቈጠች ÷ ለመለመችም ÷ አበባም ፡ አወጣች ÷ የበሰለ ፡ ለውዝም ፡ አፈራች ።

፰፤ ሙሴም ፡ በትሮችን ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አወጣቸው ፤ እነርሱም ፡ አዩ ÷ እያንዳንዱም ፡ በትሩን ፡ ወሰደ ።

፱፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— የአሮንን ፡ በትር ፡ ወደ ፡ ምስክሩ ፡ ፊት ፡ መልስ ፤ ማጕረምረማቸው ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንዲጠፋ ፡ እነርሱም ፡ እንዳይሞቱ ፡ ለሚያምፁብኝ ፡ ልጆች ፡ ምልክት ፡ ሆኖ ፡ ትጠበቅ ፡ አለው ።

፲፤ ሙሴም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

፲፩፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሙሴን ፡— እነሆ ÷ እንሞታለን ÷ እንጠፋለን ÷ ሁላችንም ፡ እንጠፋለን ።

፲፪፤ የሚቀርብ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ የሚቀርብ ፡ ይሞታል ፤ በውኑ ፡ ሁላችን ፡ እንሞታለንን ? ብለው ፡ ተናገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ አለው ፡ — አንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ልጆችህና ፡ የአባቶችህ ፡ ቤት ፡ የመቅደስን ፡ ኃጢአት ፡ ትሸከማላችሁ ፡ አንተም ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ልጆችህ ፡ የክህነታችሁን ፡ ኃጢአት ፡ ትሸከማላችሁ ። ፪ ደግሞም ፡ የአባትህን ፡ የሌዊን ፡ ነገድ ፡ ወንድሞችህን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አቅርብ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ይሁኑ ፡ ያገልግሉህም ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ልጆችህ ፡ በምስክሩ ፡ ድንኳን ፡ ፫ ፊት ፡ ትሆናላችሁ ። እነርሱም ፡ ትእዛዝህን ፡ የድንኳኑንም ፡ ሁሉ ፡ አገልግሎት ፡ ይጠብቁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳይሞቱ ፡ እናንተም ፡ ደግሞ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳትሞቱ ፡ እነርሱ ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ዕቃና ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ አይቅረቡ ። ፬ ነገር ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ይሁኑ ፡ ለድንኳኑም ፡ አገልግሎት ፡ ሁሉ ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ይጠብቁ ፤ ሌላም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አይቅረብ ። ፭ እንደ ፡ ገና ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ እንዳይሆንባቸው ፡ እናንተ ፡ መቅደሱንና ፡ መሠዊያውን ፡ ጠብቁ ። ፮ እኔም ፡ እነሆ ፡ ሌዋውያንን ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ወስጄአለሁ ፤ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ አገልግሎት ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሰጡ ፡ ለእናንተ ፡ ስጦታ ፡ ናቸው ። ፯ አንተም ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ልጆችህ ፡ ለመሠዊያው ፡ ሥራ ፡ የሚሆነውን ፡ ሁሉ ፡ በመጋረጃውም ፡ ውስጥ ፡ የሚሆነውን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ክህነታችሁን ፡ ጠብቁ ፡ አገልግሎም ፤ ክህነቱን ፡ ለስጦታ ፡ አገልግሎት ፡ ሰጥቼአችኋለሁ ፤ ሌላም ፡ ሰው ፡ ቢቀርብ ፡ ይገደል ።

፰ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ ተናገረው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡ — እነሆ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእኔ ፡ የቀደሱትን ፡ የማንሣት ፡ ቍርባኔን ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ ስለ ፡ መቀባትህ ፡ ለአንተና ፡ ለልጆችህ ፡ ድርሻ ፡ እንዲሆን ፡ ለዘላለም ፡ ፱ ሰጥቼሃለሁ ። በእሳት ፡ ከሚቀርበው ፡ ከተቀደሰው ፡ ይህ ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ፤ ለእኔ ፡ የሚያመጡት ፡ መባቸው ፡ ሁሉ ፡ የእህሉ ፡ ቍርባናቸው ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአታቸውም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ የበደላቸውም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ለልጆችህም ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆናል ። ፲ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ ብላው ፤ ወንዶች ፡ ሁሉ ፡ ፲፩ ይብሉት ፤ የተቀደሰ ፡ ይሆንልሃል ። ይህም ፡ ለአንተ ፡ ነው ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለስጦታ ፡ ያቀረቡትን ፡ የማንሣትና ፡ የመወዝወዝ ፡ ቍርባን ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ ድርሻ ፡ እንዲሆን ፡ ለዘላለም ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ በቤትህ ፡ ውስጥ ፡ ንጹሕ ፡ ፲፪ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ ይብላው ። ለእግዚአብሔር ፡ ከሚሰጡት ፡ የፍሬ ፡ መጀመሪያ ፡ ከዘይትና ፡ ከወይን ፡ ከእህልም ፡ የተመረጠውን ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ሰጥቼሃለሁ ። ፲፫ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚያመጡት ፡ በምድራቸው ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ የፍሬ ፡ መጀመሪያ ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ፤ በቤትህ ፡ ውስጥ ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ ይብላው ። ፲፬ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ እርም ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ። ፲፭ ከሰው ፡ ወይም ፡ ከእንስሳ ፡ ቢሆን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከሚያቀርቡት ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ማኅፀን ፡ የሚከፍት ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰውን ፡ በኵራት ፡ ፈጽሞ ፡ ትቤዠዋለህ ፡ ያልነጻውንም ፡ እንስሳ ፡ በኵራት ፡ ትቤዠዋለህ ። ፲፮ ከአንድ ፡ ወር ፡ ጀምሮ ፡ የምትቤዠውን ፡ እንደ ፡ ግምትህ ፡ ትቤዠዋለህ ፤ ግምቱም ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ሰቅል ፡ ሚዛን ፡ አምስት ፡ ሰቅል ፡ ይሆናል ፤ እርሱም ፡ ሀያ ፡ አቦሊ ፡ ነው ። ፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ የላም ፡ በኵራት ፡ ወይም ፡ የበግ ፡ በኵራት ፡ ወይም ፡ የፍየል ፡ በኵራት ፡ አትቤዠም ፤ የተቀደሱ ፡ ናቸው ፤ ደማቸውን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ትረጨዋለህ ፡ ስብቸውንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ለእሳት ፡ ቍርባን ፡ ታቃጥለዋለህ ። ፲፰ ሥጋቸውም ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ፤ እንደ ፡ መወዝወዝ ፡ ፍርምባ ፡ እንደ ፡ ቀኙም ፡ ወርች ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ። ፲፱ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከተቀደሰው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አንሥተው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀረቡትን ፡ ለአንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ ድርሻ ፡ እንዲሆን ፡ ለዘላለም ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለአንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ለዘርህ ፡ የጨው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።

፳ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ አለው ፡ — በምድራቸው ፡ ርስት ፡ በመካከላቸውም ፡ ድርሻ ፡ አይሆንልህም ፤ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ድርሻህና ፡ ርስትህ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። ፳፩ ለሌዊም ፡ ልጆች ፡ እነሆ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አገልግሎት ፡ ስለሚያገለግሉ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አሥራት ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼአለሁ ። ፳፪ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኃጢአትን ፡ እንዳይሸከሙ ፡ እንዳይሞቱም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አይቅረቡ ። ፳፫ ሌዋውያን ፡ ግን ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ አገልግሎት ፡ ይሥሩ ፡ እነርሱም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይሸከማሉ ፤ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ፤ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ አይወርሱም ። ፳፬ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያመጡትን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አሥራት ፡ ለሌዋውያን ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼአለሁ ፤ ስለዚህ ፡ — በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ አይወርሱም ፡ አልኋቸው ።

፳፭ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡ ፳፮ — ለሌዋውያን ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡ — ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለእናንተ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ የሰጠኋችሁን ፡ አሥራት ፡ በተቀበላችሁ ፡ ጊዜ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለማንሣት ፡

ቊርባን ፡ የአሥራት ፡ አሥራት ፡ ታቀርባላችሁ ።
፳፯፤ የማንሣት ፡ ቊርባናችሁም ፡ እንደ ፡ አውድማው ፡ እህልና ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ መጭመቂያው ፡ ፍሬ ፡
፳፰፤ ይቈጠርላችኋል ። እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከምትቀበሉት ፡ አሥራት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የማንሣት ፡ ቊርባን ፡ ታቀርባላችሁ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ የማንሣት ፡
፳፱፤ ቊርባን ፡ ለካህኑ ፡ ለአሮን ፡ ትሰጣላችሁ ። ከምትቀበሉት ፡ ስጦታ ፡ ሁሉ ÷ ከተመረጠው ፡ ከተቀደሰውም ፡ ድርሻ ፡ ሁሉ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ የማንሣት ፡ ቊርባን ፡ ሁሉ ፡ ታቀርባላችሁ ።
፴፤ ስለዚህ ፡ ትላቸዋለህ ፡— ከእርሱ ፡ የተመረጠውን ፡ ባነሣችሁ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ አውድማው ፡ እህልና ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ መጭመቂያው ፡ ፍሬ ፡
፴፩፤ ለሌዋውያን ፡ ይቈጠራል ። እናንተም ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻችሁም ÷ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ የማገልገላችሁ ፡ ዋጋ ፡ ነውና ፡ በሁሉ ፡ ስፍራ ፡
፴፪፤ ትበሉታላችሁ ። የተመረጠውንም ፡ ከእርሱ ፡ ባነሣችሁ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ኃጢአትን ፡ አትሸከሙም ፡ እንዳትሞቱም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የቀደሱትን ፡ አታረክሱም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ የሕጉ ፡ ትእዛዝ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ መልካሚቱን ÷ ነውርም ፡ የሌለባትን ÷ ቀንበርም ፡ ያልተጫነባትን ፡ ቀይ ፡ ጊደር ፡ ያመጡልህ ፡ ዘንድ ፡
፫፤ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ንገራቸው ። እርስዋንም ፡ ለካህኑ ፡ ለአልዓዛር ፡ ትሰጣላችሁ ÷ እርስዋንም ፡ ከሰፈር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይወስዳታል ÷ አንድ ፡
፬፤ ሰውም ፡ በፊቱ ፡ ያርዳታል ። ካህኑም ፡ አልዓዛር ፡ ከደምዋ ፡ በጣቱ ፡ ይወስዳል ÷ ከደምዋም ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ፊት ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡
፭፤ ይረጫል ። ጊደሪቱም ፡ በፊቱ ፡ ትቃጠላለች ፤ ቁርበትዋም ፡ ሥጋዋም ፡ ደምዋም ፡ ፈርስዋም ፡
፮፤ ይቃጠላል ። ካህኑም ፡ የዝግባ ፡ እንጨት ፡ ሂሶጵም ፡ ቀይ ፡ ግምጃም ፡ ወስዶ ፡ ጊደሪቱ ፡ በምትቃጠልበት ፡ እሳት ፡ መካከል ፡ ይጥለዋል ።
፯፤ ካህኑም ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ይገባል ፤ ካህኑም ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። ያቃጠላትም ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ በውኃ ፡ ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል ÷
፰፤ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። ንጹሕም ፡ ሰው ፡ የጊደሪቱን ፡ አመድ ፡ ያከማቻል ፡ ከሰፈሩም ፡ ውጭ ፡ በንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ ያኖረዋል ፤ ርኩሰትም ፡ ለሚያነጻ ፡ ውኃ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ይጠበቃል ፤ ኪኃጢአት ፡
፱፤ ለማንጻት ፡ የሚሆን ፡ ነው ። የጊደሪቱንም ፡ አመድ ፡ ያከማቸ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ፡ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤ ይህም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በመካከላቸውም ፡ ለሚኖር ፡ መጻተኛ ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆናል ።
፲፤ የሞተውን ፡ ሰው ፡ በድን ፡ የሚነካ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። በዚህም ፡ ውኃ ፡ በሦስተኛውና ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ሁለመናውን ፡ ያጠራል ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሦስተኛውና ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ሁለመናውን ፡ ባያጠራ ፡ ንጹሕ ፡ አይሆንም ። የሞተውን ፡ ሰው ፡ በድን ፡ የነካ ፡ ሁለመናውን ፡ ባያጠራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማደሪያ ፡ ያረክሳል ፤ ያ ፡ ሰው ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ተለይቶ ፡ ይጠፋል ፤ በእርሱም ፡ ላይ ፡ የሚያነጻ ፡ ውኃ ፡ አልተረጨምና ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤ ርኩሰቱ ፡ ገና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲፩፤ ሰው ፡ በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ቢሞት ፡ ሕጉ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ የሚገባ ፡ ሁሉ ፡ በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። መክደኛው ፡ ያልታሰረ ፡ የተከፈተ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
፲፭፤ በሚዳም ፡ በሰይፍ ፡ የተገደለውን ፡ ወይም ፡ የሞተውን ፡ በድን ፡ ወይም ፡ የሰውን ፡ አጥንት ፡ ወይም ፡ መቃብር ፡ የሚነካ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። ከኃጢአት ፡ ለማንጻት ፡ እንድትሆን ፡ ከተቃጠለችው ፡ ጊደር ፡ አመድ ፡ ለርኩሱ ፡ ይወስዱለታል ÷ በዕቃውም ፡ ውስጥ ፡ የምንጭ ፡ ውኃ ፡ ይቀላቀልበታል ። ንጹሕም ፡ ሰው ፡ ሂሶጵን ፡ ወስዶ ፡ በውኃው ፡ ውስጥ ፡ ያጠልቀዋል ፤ በድንኳኑም ÷ በዕቃውም ፡ ሁሉ ÷ በዚያም ፡ ባሉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ÷ አጥንቱንም ፡ ወይም ፡ የተገደለውን ፡ ወይም ፡ የሞተውን ፡ ወይም ፡ መቃብሩን ፡ በነካው ፡ ላይ ፡ ይረጨዋል ፤ ንጹሑም ፡ በሦስተኛውና ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በርኩሱ ፡ ላይ ፡ ይረጨዋል ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ያጠራዋል ፤ እርሱም ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ÷ ገላውንም ፡ በውኃ ፡ ይታጠባል ÷ በማታም ፡ ጊዜ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆናል ።
፳፤ ሰውም ፡ ርኩስ ፡ ቢሆን ፡ ሁለመናውንም ፡ ባያጠራ ÷ ያ ፡ ሰው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅደስ ፡ አርክሶአልና ፡ ከጉባኤው ፡ መካከል ፡ ተለይቶ ፡ ይጠፋል ፤ በሚያነጻ ፡ ውኃ ፡ አልተረጨም ፤ ርኩስ ፡ ነው ። ይህም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሆንላችኋል ፤ የሚያነጻውን ፡ ውኃ ፡ የሚረጭ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ያጥባል ፤ የሚያነጻውንም ፡ ውኃ ፡ የሚነካ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ። ርኩሱም ፡ የሚነካው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ፤ የሚነካውም ፡ ሰው ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ርኩስ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ወደ ፡ ጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መጡ ፤ ሕዝቡም ፡ በቃዴስ ፡ ተቀመጡ ፤ ማርያምም ፡ በዚያ ፡ ሞተች ÷ በዚያም ፡ ተቀበረች ።
፪፤ ለማኅበሩም ፡ ውኃ ፡ አልነበረም ፤ በሙሴና ፡
፫፤ በአሮንም ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ። ሕዝቡም ፡ ሙሴን ፡

ተጣሉት ÷ እንዲህም ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ፡— ወንድሞቻችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሞቱ ፡ ፬ ጊዜ ፡ እኛም ፡ ምነው ፡ በሞትን ፡ ኖሮ ! እኛ ፡ ከብቶቻችንም ፡ በዚያ ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጉባኤ ፡ ወደዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፭ ለምን ፡ አመጣችሁ ? ወደዚህ ፡ ክፉ ፡ ስፍራ ፡ ታመጡን ፡ ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡ ለምን ፡ አወጣችሁን ? ዘርና ፡ በለስ ፡ ወይንም ፡ ሮማንም ፡ የሌለበት ፡ ስፍራ ፡ ነው ፤ የሚጠጣም ፡ ውኃ ፡ የለ ፮ በትም ። ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ከጉባኤው ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ሄደው ፡ በግምባራቸው ፡ ወደቁ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ፯ ክብር ፡ ተገለጠላቸው ። እግዚአብሔርም ፡ ፰ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— በትርህን ፡ ውሰድ ፤ አንተና ፡ ወንድምህ ፡ አሮን ፡ ማኅበሩን ፡ ሰብስቡ ÷ ድንጋዩም ፡ ውኃን ፡ እንዲሰጥ ፡ እነርሱ ፡ ሲያዩ ፡ ተናገሩት ፤ ከድንጋዩም ፡ ውኃ ፡ ታወጣላቸዋለህ ፤ እንዲሁም ፡ ማኅበሩን ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ ታጠጣላቸዋለህ ። ፱ ሙሴም ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በትሩን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወሰደ ።

፲ ሙሴና ፡ አሮንም ፡ ጉባኤውን ፡ በድንጋዩ ፡ ፊት ፡ ሰብስበው ፡— እናንተ ፡ ዓመፀኞች ÷ እንግዲህ ፡ ስሙ ፤ በውኑ ፡ ከዚህ ፡ ድንጋይ ፡ ውኃን ፡ ፲፩ እናወጣላችኋለን ? አላቸው ። ሙሴም ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ድንጋዩን ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ በበትሩ ፡ መታው ፤ ብዙም ፡ ውኃ ፡ ወጣ ÷ ማኅበሩም ፡ ፲፪ ከብቶቻቸውም ፡ ጠጡ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡— በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ትቀድሱኝ ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ አላመናችሁምና ፡ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ ይህን ፡ ፲፫ ጉባኤ ፡ ይዛችሁ ፡ አትገቡም ፡ አላቸው ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ጠብ ፡ ያደረጉበት ÷ እርሱም ፡ ቅዱስ ፡ መሆኑን ፡ የገለጠበት ፡ ይህ ፡ የመሪባ ፡ ውኃ ፡ ነው ።

፲፬ ሙሴም ፡ ከቃዴስ ፡ ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ንጉሥ ፡ መልእክተኞችን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ላከ ፡— ወንድምህ ፡ እስራኤል ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ያገኘንን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ አባቶቻችን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረዱ ÷ በግብፅም ፡ እጅግ ፡ ዘመን ፡ ተቀመጥን ፡ ግብፃውያንም ፡ እኛንና ፡ አባቶቻችንን ፡ በደሉ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጮኽን ፡ ጊዜ ፡ ድምፃችንን ፡ ሰማ ÷ መልአክንም ፡ ሰድዶ ፡ ከግብፅ ፡ አወጣን ፤ እነሆም ÷ በምድርህ ፡ ዳርቻ ፡ ባለችው ፡ ከተማ ፡ ፲፮ በቃዴስ ፡ ተቀምጠናል ። እባክህ ÷ በምድርህ ፡ ላይ ፡ እንለፍ ፤ ወደ ፡ እርሻም ፡ ወደ ፡ ወይንም ፡ አንገባም ÷ ከጕድጓዶችም ፡ ውኃን ፡ አንጠጣም ፤ በንጉሡ ፡ ጐዳና ፡ እንሄዳለን ÷ ዳርቻህንም ፡ እስክናልፍ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፲፯ አንልም ። ኤዶምያስም ፡— በሰይፍ ፡ እንዳልገጥምህ ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ አታልፍም ፡ አለው ። ፲፰ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— በጐዳናው ፡ እንሄዳለን ÷ እኔም ፡ ከብቶቹም ፡ ከውኃህ ፡ ብንጠጣ ፡ ዋጋውን ፡ እንከፍላለን ÷ ሌላም ፡ ምንም ፡ አናደርግም ፤ ብቻ ፡ በእግራችን ፡ እንለፍ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— አታልፍም ፡ አለ ። ኤዶምያስም ፡ ፲፱ በብዙ ፡ ሕዝብና ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ ሊገጥመው ፡ ወጣ ። ፳ ኤዶምያስም ፡ እስራኤል ፡ በዳርቻው ፡ እንዳያልፍ ፡ ከለከለ ፤ ስለዚህ ፡ እስራኤል ፡ ከእርሱ ፡ ተመለሰ ።

፳፩ ከቃዴስም ፡ ተጓዙ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሖር ፡ ተራራ ፡ መጡ ። ፳፪ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ባለው ፡ በሖር ፡ ተራራ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ፳፫ አሮን ፡ ወደ ፡ ወገኖቹ ፡ ይከማች ፤ በመሪባ ፡ ውኃ ፡ ዘንድ ፡ በቃሌ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ዐመፃችሁ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ሰጠኋት ፡ ምድር ፡ አይገባም ። ፳፬ አሮንና ፡ ልጁን ፡ አልዓዛርን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ሖር ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ አምጣቸው ፤ ፳፭ ከአሮንም ፡ ልብሱን ፡ አውጣ ÷ ልጁንም ፡ አልዓዛርን ፡ አልብሰው ፤ አሮንም ፡ ወደ ፡ ወገኖቹ ፡ ይከማች ÷ በዚያም ፡ ይሙት ። ፳፮ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘ ፡ አደረገ ፤ ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ፡ ወደ ፡ ሖር ፡ ተራራ ፡ ወጡ ። ፳፯ ሙሴም ፡ የአሮንን ፡ ልብስ ፡ አወጣ ÷ ልጁንም ፡ አልዓዛርን ፡ አለበሰው ፤ አሮንም ፡ በዚያ ፡ በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ሞተ ፤ ሙሴና ፡ አልዓዛርም ፡ ከተራራው ፡ ወረዱ ። ፳፰ ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ አሮን ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ለአሮን ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ አለቀሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ተቀምጦ ፡ የነበረው ፡ ከነዓናዊው ፡ የዓራድ ፡ ንጉሥ ፡ በአታሪም ፡ መንገድ ፡ እስራኤል ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ ሰማ ፤ ከእስራኤልም ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ አደረገ ፡ ከእነርሱም ፡ ምርኮ ፡ ማረከ ። ፪ እስራኤልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡— እነዚህን ፡ አሳልፈህ ፡ በእጄ ፡ ብትሰጣቸው ፡ ከተሞቻቸውን ፡ እርማ ፡ ብዬ ፡ አጠፋለሁ ፡ ብሎ ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ። ፫ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ÷ ከነዓናውያንንም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፤ እነርሱንም ፡ ከተሞቻቸውንም ፡ እርም ፡ ብለው ፡ አጠፉ ፤ የዚያንም ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ሔርማ ፡ ብለው ፡ ጠሩት ።

፬ ከሖርም ፡ ተራራ ፡ ከኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ ርቀው ፡ ሊዞሩ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ መንገድ ፡ ተጓዙ ፤ የሕዝቡም ፡ ሰውነት ፡ ከመንገዱ ፡ የተነሣ ፡ ደከመ ። ፭ ሕዝቡም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሙሴ ፡ ላይ ፡— በምድረ ፡ በዳ ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ ከግብፅ ፡ ለምን ፡ አወጣችሁን ? እንጀራ ፡ የለም ÷ ውኃ ፡ የለም ፤ ሰውነታችንም ፡ ይህን ፡ ቀላል ፡ እንጀራ ፡ ተጸየፈ ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ። ፮ እግዚአብሔርም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ እባቦችን ፡ ሰደደ ÷ ሕዝቡንም ፡ ነደፉ ፤ ከእስራኤልም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሞቱ ። ፯ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ መጥተው ፡— በእግዚአብሔርና ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ተናገ

ርን ፡ በድለናል ፤ እባቦችን ፡ ከእኛ ፡ ያርቅልን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልይልን ፡ አሉት ። ፯ ፡ ሙሴም ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — እባብን ፡ ሠርተህ ፡ በዓላማ ፡ ላይ ፡ ስቀል ፤ የተነደፈውም ፡ ሁሉ ፡ ሲያያት ፡ በሕይ ፱ ፡ ወት ፡ ይኖራል ፡ አለው ። ሙሴም ፡ የናሱን ፡ እባብ ፡ ሠርቶ ፡ በዓላማ ፡ ላይ ፡ ሰቀለ ፡ እባብም ፡ የነደፈችው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የናሱን ፡ እባብ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ዳነ ።

፲ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተጓዙ ÷ በአቦትም ፡ ፲፩ ፡ ሰፈሩ ። ከአቦትም ፡ ተጕዘው ፡ በሞዓብ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለችው ፡ ምድረ ፡ በዳ ÷ በፀሐይ ፡ ፲፪ ፡ መውጫ ፡ በኩል ÷ በሚዴዓባሪም ፡ ሰፈሩ ። ከዚ ፲፫ ፡ ያም ፡ ተጕዘው ፡ በዘሬድ ፡ ሸለቆ ፡ ሰፈሩ ። ከዚ ያም ፡ ተጕዘው ፡ ከአሞራውያን ፡ ዳርቻ ፡ በሚ ወጣው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ በአርኖን ፡ ማዶ ፡ ሰፈሩ ፤ አርኖን ፡ በሞዓብና ፡ በአሞራውያን ፡ ፲፬ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ የሞዓብ ፡ ዳርቻ ፡ ነውና ። ስለ ዚህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ የጦርነት ፡ መጽሐፍ ፡ እንዲህ ፡ ተባለ ፡ —

ዋሄብ ፡ በሱፋ ÷
የአርኖንም ፡ ሸለቆች ÷
፲፭ ፡ ወደ ፡ ዔር ፡ ማደሪያ ፡ የሚወርድ ፡
በሞዓብም ፡ ዳርቻ ፡ የሚጠጋ ፡
የሸለቆች ፡ ፈሳሽ ።

፲፮ ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ብኤር ፡ ተጓዙ ፤ ይኸውም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ — ሕዝቡን ፡ ሰብስብ ፡ ውኃንም ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ ብሎ ፡ የተናገረለት ፡ ጕድጓድ ፡ ነው ።

፲፯ ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ ይህን ፡ መዝሙር ፡ ዘመረ ፡ —

አንተ ፡ ምንጭ ፡ ሆይ ÷ ፍለቅ ፤ እናንተ ፡
ዘምሩለት ፤
፲፰ ፤ በበትረ ፡ መንግሥት ፡ በበትራቸውም ፡
የሕዝብ ፡ አዛውንቶች ፡ ያገኟቸዉት ÷
አለቆችም ፡ የቈፈሩት ፡ ጕድጓድ ።

፲፱ ፤ ከምድረ ፡ በዳም ፡ ወደ ፡ መቲና ፡ ተጓዙ ፤ ከመ ቲናም ፡ ወደ ፡ ነሃሊኤል ÷ ከነሃሊኤልም ፡ ወደ ፳ ፡ ባሞት ÷ ከባሞትም ፡ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ከላይ ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደ ፡ ፈስጋ ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ በሞዓብ ፡ በረሀ ፡ ወዳለው ፡ ሸለቆ ፡ ተጓዙ ።

፳፩፣፳፪ ፤ እስራኤልም ፡ — በምድርህ ፡ ላይ ፡ እንለፍ ፤ ወደ ፡ እርሻና ፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ አንገባም ፤ ከጕድጓድም ፡ ውኃን ፡ አንጠጣም ፤ ከምድርህ ፡ ዳርቻ ፡ እስክንወጣ ፡ ድረስ ፡ በንጉሥ ፡ ጐዳና ፡ እንሄዳለን ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ አሞራውያን ፡ ንጉሥ ፳፫ ፡ ወደ ፡ ሴዎን ፡ መልእክተኞችን ፡ ላኩ ። ሴዎ ንም ፡ እስራኤል ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ ያልፍ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ ሴዎንም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ እስራኤልንም ፡ ለመውጋት ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጣ ÷ ወደ ፡ ያሀጽም ፡ መጣ ÷ ከእስራኤ ፳፬ ፡ ልም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ። እስራኤልም ፡ በሰይፍ ፡ መታው ÷ ምድሩንም ፡ ከአርኖን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ እስከ ፡ ያቦቅ ፡ ድረስ ፡ ወረሰ ፤ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ የጸና ፡ ነበረ ።

፳፭ ፤ እስራኤልም ፡ እነዚህን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፤ እስራኤልም ፡ በአሞራውያን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ በሐሴቦንና ፡ በመንደሮቹ ፡ ሁሉ ፡ ተቀመጠ ። ፳፮ ፤ ሐሴቦንም ፡ የአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎን ፡ ከተማ ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የፊተኛውን ፡ የሞዓ ብን ፡ ንጉሥ ፡ ወግዶ ፡ እስከ ፡ አርኖን ፡ ድረስ ፡ ምድሩን ፡ ሁሉ ፡ ከእጁ ፡ ወስዶ ፡ ነበር ። ስለ ፳፯ ፤ ዚህ ፡ በምሳሌ ፡ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ ተነገረ ፡ —

ወደ ፡ ሐሴቦን ፡ ኑ ፤
የሴዎን ፡ ከተማ ፡ ይሠራ ÷ ይመሥረት ፤
፳፰ ፤ እሳት ፡ ከሐሴቦን ÷ ነበልባልም ፡ ከሴዎን ፡ ከተማ ፡ ወጣ ፤
የሞዓብን ፡ ዔር ÷ የአርኖንን ፡ ተራራ ፡ አለ ቆች ፡ በላ ፤
ሞዓብ ፡ ሆይ ÷ ወዮልህ ! ፳፱ ፤
የከሞስ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ ጠፋህ ፤
ወንዶች ፡ ልጆቹን ፡ ለሸሽት ÷ ሴቶች ፡ ልጆቹንም ፡ ለምርኮ ÷
ለአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዎን ፡ ሰጠ ።
፴ ፤ ገተርናቸው ፤ ከሐሴቦን ፡ እስከ ፡ ዴቦን ፡ ድረስ ፡ ጠፉ ፤
ኖፋም ፡ እስከ ፡ ደርሱ ፡ እስከ ፡ ሜድባ ፡ አፈ ረስናቸው ።

፴፩ ፤ እስራኤልም ፡ እንደዚህ ፡ በአሞራውያን ፡ ምድር ፡ ተቀመጠ ። ፴፪ ፤ ሙሴም ፡ ሰላዮችን ፡ ወደ ፡ ኢያ ዜር ፡ ሰደደ ፤ መንደሮችዋንም ፡ ወሰዱ ÷ በዚ ያም ፡ የነበሩትን ፡ አሞራውያን ፡ አባረሩ ።

፴፫ ፤ ተመልሰውም ፡ በባሳን ፡ መንገድ ፡ ወጡ ፤ የባሳንም ፡ ንጉሥ ፡ ዐግ ፡ ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በኤድራይ ፡ ይወጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ። እግ ዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ — እርሱንና ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ምድሪቱንም ፡ አሳልፌ ፡ በእጅህ ፡ ሰጥቼ አለሁና ፡ አትፍራው ፤ በሐሴቦንም ፡ በተቀመ ጠው ፡ በአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡ በሴዎን ፡ እን ዳደረግህ ፡ እንዲሁ ፡ ታደርግበታለህ ፡ አለው ። ፴፬ ፤ እርሱንና ፡ ልጆቹን ፡ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ መቲ ፡ ሰውም ፡ አልቀረለትም ፤ ምድሩንም ፡ ወረሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተጓዙ ÷ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ባለው ፡ በሞ ዓብ ፡ ሜዳ ፡ ሰፈሩ ።

፪ ፤ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ እስራኤል ፡ በአሞራ ውያን ፡ ላይ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አየ ። ፫ ፤ ብዙም ፡ ነበረና ፡ ሞዓብ ፡ ከሕዝቡ ፡ እጅግ ፡ ፈራ ፤ ከእ ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የተነሣ ፡ ሞዓብ ፡ ደነገጠ ።

፬ ፤ ሞዓብም ፡ የምድያምን ፡ ሽማግሌዎች ፡ — በሬ ፡ የለመለመውን ፡ ሣር ፡ እንደሚጨርስ ፡ ይህ ፡ ጭፍራ ፡ በዙሪያችን ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይጨር ሳል ፡ አላቸው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ነበረ ። ፭ ፤ በወ ንዙ ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ በሕዝቡ ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ በፋቱራ ፡ ወደ ፡ ተቀመጠው ፡ ወደ ፡

ቢያር ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ በለዓም ፡— እነሆ ÷ ከግብፅ ፡ የወጣ ፡ ሕዝብ ፡ አለ ፤ እነሆም ÷ የምድሩን ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሸፈነ ÷ በአቅራቢያችንም ፡ ተቀምጦአል ፤ አሁንም ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ከእኔ ፡ ይበልጣልና ፡ ልወጋቸውና ፡ ከምድሪቱ ፡ ላሳድዳቸው ፡ እችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እባክህ ÷ ና ፡ ርገምልኝ ፤ አንተ ፡ የመረቅኸው ፡ ምሩቅ ፡ የረገምኸውም ፡ ርጉም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቃለሁና ፡ ብሎ ፡ ይጠሩት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኞቹን ፡ ላከ ።

፮ የሞዓብ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ የምድያም ፡ ሽማግሌዎችም ፡ የምዋርቱን ፡ ዋጋ ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ሄዱ ፤ ወደ ፡ በለዓምም ፡ መጡ ÷ የባላቅንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ። እርሱም ፡— ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ በዚህ ፡ እደሩ ÷ እግዚአብሔርም ፡ እንደሚነግረኝ ፡ እመልስላችኋለሁ ፡ አላቸው ፤ የሞዓብም ፡ አለቆች ፡ በበለዓም ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጡ ።

፱ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ በለዓም ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ እነማን ፡ ናቸው ? አለው ። ፲፣፲፩ በለዓምም ፡ እግዚአብሔርን ፡— የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡— እነሆ ÷ ከግብፅ ፡ የወጣ ፡ ሕዝብ ፡ የምድርን ፡ ፊት ፡ ሸፈነ ÷ አሁንም ፡ ና ፡ እርሱንም ፡ ርገምልኝ ፤ ምናልባት ፡ እወጋው ፡ አሳድደውም ፡ ዘንድ ፡ እችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ልኮአል ፡ አለው ። ፲፪ እግዚአብሔርም ፡ በለዓምን ፡— ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አትሂድ ፤ የተባረከ ፡ ነውና ፡ ሕዝቡን ፡ አትረግምም ፡ አለው ። ፲፫ በለዓምም ፡ ሲነጋ ፡ ተነሥቶ ፡ የባላቅን ፡ አለቆች ፡— ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እሄድ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልፈቀደምና ፡ ወደ ፡ ምድራችሁ ፡ ሂዱ ፡ አላቸው ። ፲፬ የሞዓብ ፡ አለቆች ፡ ተነሡ ÷ ወደ ፡ ባላቅም ፡ መጥተው ፡— በለዓም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀደም ፡ አሉት ።

፲፭ ባላቅም ፡ ደግሞ ፡ ከፊተኞች ፡ የበዙና ፡ የከበሩ ፡ ሌሎችን ፡ አለቆች ፡ ሰደደ ። ፲፮፣፲፯ ወደ ፡ በለዓም ፡ መጥተው ፡— የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡— ክብርህን ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ አደርገዋለሁና ÷ የተናገርኸውንም ፡ ሁሉ ፡ አደርግልሃለሁና ፡ እባክህ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ ምንም ፡ አይከልክልህ ፤ እባክህ ÷ ና ÷ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ርገምልኝ ፡ አለ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ፲፰ በለዓምም ፡ መልሶ ፡ የባላቅን ፡ ባሪያዎች ፡— ባላቅ ፡ በቤቱ ፡ የሞላውን ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ቢሰጠኝ ÷ በትንሹ ፡ ወይም ፡ በትልቁ ፡ ቢሆን ፡ የአምላኬን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እተላለፍ ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፤ ፲፱ አሁንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ የሚነግረኝን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ÷ እባካችሁ ÷ ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ ደግሞ ፡ በዚህ ፡ እደሩ ፡ አላቸው ። ፳ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ በለዓም ፡ በሌሊት ፡ መጥቶ ፡— ሰዎቹ ፡ ይጠሩህ ፡ ዘንድ ፡ መጥተው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ተነሣ ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ሂድ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የምነግርህን ፡ ቃል ፡ ብቻ ፡ ታደርጋለህ ፡ አለው ።

፳፩ በለዓምም ፡ ሲነጋ ፡ ተነሣ ÷ አህያይቱንም ፡ ጭኖ ፡ ከሞዓብ ፡ አለቆች ፡ ጋር ፡ ሄደ ። ፳፪ እርሱም ፡ ስለ ፡ ሄደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተቈጣ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ሊቃወመው ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ቆመ ። እርሱም ፡ በአህያይቱ ፡ ላይ ÷ ሁለቱም ፡ ሎሌዎቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ፳፫ አህያይቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ የተመዘዘም ፡ ሰይፍ ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ አየች ፤ ከመንገዱም ፡ ፈቀቅ ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ እርሻው ፡ ውስጥ ፡ ገባች ፤ በለዓምም ፡ መንገድ ፡ ይመልሳት ፡ ዘንድ ፡ አህያይቱን ፡ መታት ። ፳፬ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ከወይኑ ፡ ቦታዎች ፡ መካከል ፡ በወዲያና ፡ በወዲህ ፡ ወገን ፡ ግንብ ፡ በነበረበት ፡ በጠባብ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ቆመ ። ፳፭ አህያይቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ አይታ ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ተጠጋች ÷ የበለዓምንም ፡ እግር ፡ ከቅጥሩ ፡ ጋር ፡ አጣበቀች ፡ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ መታት ። ፳፮ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ሄደ ÷ በቀኝና ፡ በግራ ፡ መተላለፊያ ፡ በሌለበት ፡ በጠባብ ፡ ስፍራ ፡ ቆመ ። ፳፯ አህያይቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ አየች ÷ ከበለዓምም ፡ በታች ፡ ተኛች ፤ በለዓምም ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ÷ አህያይቱንም ፡ በበትሩ ፡ ደበደበት ። ፳፰ እግዚአብሔርም ፡ የአህያይቱን ፡ አፍ ፡ ከፈተ ÷ በለዓምንም ፡— ሦስት ፡ ጊዜ ፡ የመታኸኝ ፡ ምን ፡ አድርጌብህ ፡ ነው ? አለችው ። ፳፱ በለዓምም ፡ አህያይቱን ፡— ስላላገጥሽብኝ ፡ ነው ፤ በእጄስ ፡ ሰይፍ ፡ ቢኖር ፡ አሁን ፡ በገደልሁሽ ፡ ነበር ፡ አላት ። ፴ አህያይቱም ፡ በለዓምን ፡— ከብዙ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የምትቀመጥብኝ ፡ አህያህ ፡ አይደለሁምን ? በውኑ ፡ እንዲህ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ልማዴ ፡ ነበረን ? አለችው ። እርሱም ፡— እንዲህ ፡ አላደረግሽብኝም ፡ አላት ።

፴፩ እግዚአብሔርም ፡ የበለዓምን ፡ ዓይኖች ፡ ከፈተ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ የተመዘዘም ፡ ሰይፍ ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ አየ ፤ ሰገደም ÷ በግምባሩም ፡ ወደቀ ። ፴፪ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡— አህያህን ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ መታህ ? እነሆ ÷ መንገድህ ፡ በፊቴ ፡ ጠማማ ፡ ነውና ፡ እቃቃምህ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቼአለሁ ፤ ፴፫ አህያይቱም ፡ አይታኝ ፡ ከፊቴ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ፈቀቅ ፡ አለች ፤ ከፊቴስ ፡ ፈቀቅ ፡ ባላለች ፡ በእውነት ፡ አሁን ፡ አንተን ፡ በገደልሁህ ÷ እርስዋንም ፡ ባዳንኋት ፡ ነበር ፡ አለው ። ፴፬ በለዓምም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡— በድያለሁ ፤ አንተ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ቆምህብኝ ፡ አላወቅሁም ፤ እንግዲህም ፡ አሁን ፡ አትወድድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እመለሳለሁ ፡ አለው ። ፴፭ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በለዓምን ፡— ከሰዎቹ ፡ ጋር ፡ ሂድ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የምናገርህን ፡ ቃል ፡ ብቻ ፡ ትናገራለህ ፡ አለው ። በለዓምም ፡ ከባላቅ ፡ አለቆች ፡ ጋር ፡ ሄደ ።

፴፮ ባላቅም ፡ በለዓም ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በአርኖን ፡ ዳር ፡ ዳርቻ ፡ በመጨረሻ ፡ ወዳ

ለችው ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ከተማ ፡ ሊገናኘው ፡
፴፮፤ ወጣ ። ባላቅም ፡ በለዓምን ፡— በውኑ ፡ አንተን ፡
ለመጥራት ፡ አልላክሁብህምን ? ለምንስ ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ አልመጣህም ? በውኑ ፡ አንተን ፡ ለማክ
፴፯፤ በር ፡ እኔ ፡ አልችልምን ? አለው ። በለዓምም ፡
ባላቅን ፡— እነሆ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ መጥቼአለሁ ፤
በውኑ ፡ አሁን ፡ አንዳችን ፡ ነገር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡
እችላለሁን ? እግዚአብሔር ፡ በአፌ ፡ የሚያደ
ርገውን ፡ ቃል ፡ እርሱን ፡ እናገራለሁ ፡ አለው ።
፴፰፤ በለዓምም ፡ ከባላቅ ፡ ጋር ፡ ሄደ ÷ ወደ ፡ ቂርያት
፵፤ ሐጸትም ፡ መጡ ። ባላቅም ፡ በፊዎችንና ፡ በጎ
ችን ፡ አርዶ ፡ ወደ ፡ በለዓም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
፵፩፤ ወዳለት ፡ አለቆች ፡ ላከ ። በነጋውም ፡ ባላቅ ፡
በለዓምን ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ በኣል ፡ ከረብታ ፡ መስ
ገኛ ፡ አወጣው ፤ በዚያም ፡ ሆኖ ፡ የሕዝቡን ፡
ዳርቻ ፡ አየ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፤ በለዓምም ፡ ባላቅን ፡— ሰባት ፡ መሠዊያ ፡
በዚህ ፡ ሥራልኝ ÷ ሰባትም ፡ ወይፈን ፡ ሰባትም ፡
አውራ ፡ በግ ፡ በዚህ ፡ አዘጋጅልኝ ፡ አለው ።
፪፤ ባላቅም ፡ በለዓም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አደረገ ፤
ባላቅና ፡ በለዓምም ፡ በየመሠዊያው ፡ ላይ ፡
አንድ ፡ ወይፈንና ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አሳ
፫፤ ረጉ ። በለዓምም ፡ ባላቅን ፡— በመሥዋዕትህ ፡
ዘንድ ፡ ቁይ ÷ እኔም ፡ እሄዳለሁ ፤ ምናልባት ፡
እግዚአብሔር ፡ ሊገናኘኝ ፡ ይመጣል ፤ እርሱም ፡
የሚገልጥልኝን ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለው ። ወደ ፡
፬፤ ጕብታም ፡ ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ ከበለዓም ፡
ጋር ፡ ተገናኘ ፤ እርሱም ፡— ሰባት ፡ መሠዊያ
ዎች ፡ አዘጋጅሁ ÷ በየመሠዊያውም ፡ ላይ ፡
አንድ ፡ ወይፈንና ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አሳ
፭፤ ረግሁ ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ ቃልን ፡ በበ
ለዓም ፡ አፍ ፡ አድርጎ ፡— ወደ ፡ ባላቅ ፡ ተመ
፮፤ ለስ ÷ እንዲህም ፡ በል ፡ አለው ። ወደ ፡ እርሱም ፡
ተመለሰ ÷ እነሆም ÷ እርሱና ፡ የሞዓብ ፡ አለቆች ፡
ሁሉ ፡ በመሥዋዕቱ ፡ ዘንድ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፯፤ ምሳሌውንም ፡ ይመስል ፡ ጀመር ÷ እንዲህም ፡
አለ ፡—

ባላቅ ፡ ከአራም ፡ አመጣኝ ÷
የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ከምሥራቅ ፡ ተራሮች ፤
ና ÷ ያዕቆብን ፡ ርገምልኝ ፤
ና ÷ እስራኤልን ፡ ተጣላልኝ ፡ ብሎ ።

፰፤ እግዚአብሔር ፡ ያልረገመውን ፡ እንዴት ፡
እረግማለሁ ?
እግዚአብሔርስ ፡ ያልተጣላውን ፡ እንዴት ፡
እጣላለሁ ?
፱፤ በአምቦች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ አየዋለሁ ÷
በኮረብቶችም ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ እመለከተዋለሁ ፤
እነሆ ÷ ብቻውን ፡ የሚቀመጥ ፡ ሕዝብ ፡
ነው ÷
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ አይቈጠርም ።
፲፤ የያዕቆብን ፡ ትቢያ ፡ ማን ፡ ይቈጥራል ?
የእስራኤልስ ፡ እርቦ ፡ ማን ፡ ይቈጥራል ?

የጻድቃንን ፡ ሞት ፡ እኔ ፡ ልሙት ÷
ፍጻሜዬም ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ፍጻሜ ፡ ትሁን ።
፲፩፤ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡— ያደረግህብኝ ፡ ምንድር ፡
ነው ? ጠላቶቼን ፡ ትረግምልኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠራ
ሁህ ፤ እነሆም ÷ ፈጽመህ ፡ ባረክሃቸው ፡ አለው ።
፲፪፤ እርሱም ፡ መልሶ ፡— በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡
በአፌ ፡ ያደረገውን ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አልጠን
ቀቅምን ? አለው ።
፲፫፤ ባላቅም ፡— በዚያ ፡ ሆነህ ፡ ታያቸው ፡ ዘንድ ÷
እባክህ ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ና ፤ ዳር
ያቸውንም ፡ ብቻ ፡ ታያለህ ÷ ሁሉን ፡ ግን ፡
አታይም ፤ በዚያም ፡ ሆነህ ፡ እነርሱን ፡ ርገም
ልኝ ፡ አለው ። ወደ ፡ ጸፊምም ፡ ሜዳ ፡ ወደ ፡
፲፬፤ ፈስጋ ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ወሰደው ፤ ሰባትም ፡
መሠዊያዎች ፡ ሠራ ÷ በየመሠዊያውም ፡ ላይ ፡
አንድ ፡ ወይፈን ፡ አንድም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አሳ
ረገ ። ባላቅንም ፡— እኔ ፡ ወደዚያ ፡ ለመገናኘት ፡
፲፭፤ ስሄድ ፡ በዚህ ፡ በመሥዋዕትህ ፡ ዘንድ ፡ ቁይ ፡
አለው ። እግዚአብሔርም ፡ በለዓምን ፡ ተገናኘ ÷
፲፮፤ ቃልንም ፡ በአፉ ፡ አድርጎ ፡— ወደ ፡ ባላቅ ፡ ተመ
ለስ ÷ እንዲህም ፡ በል ፡ አለው ። ወደ ፡ እርሱም ፡
መጣ ÷ እነሆም ÷ እርሱ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የሞ
ዓብ ፡ አለቆች ፡ በመሥዋዕቱ ፡ ዘንድ ፡ ቆመው ፡
ነበር ፤ ባላቅም ፡— እግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡
ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ምሳሌውንም ፡ ይመ
፲፯፤ ስል ፡ ጀመር ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡—

ባላቅ ፡ ሆይ ÷ ተነሣ ÷ ስማ ፤
የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ አድምጠኝ ፤
፲፱፤ ሐሰትን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሰው ፡ አይደለም ÷
ይጸጸትም ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ አይደ
ለም ።
እርሱ ፡ ያለውን ፡ አያደርገውምን ?
የተናገረውንስ ፡ አይፈጽመውምን ?
፳፤ እነሆ ÷ ለመባረክ ፡ ትእዛዝን ፡ ተቀብያለሁ ፤
እርሱ ፡ ባርኮአል ÷ እመልሰውም ፡ ዘንድ ፡
አልችልም ።
፳፩፤ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ አልተመለከተም ÷
በእስራኤልም ፡ ጠማምነትን ፡ አላየም ፤
አምላኩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ነው ÷
የንጉሥም ፡ እልልታ ፡ በመካከላቸው ፡ አለ ።
፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቶአቸዋል ፤
ጕልበቱ ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ነው ።
፳፫፤ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ አስማት ፡ የለም ÷
በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ምዋርት ፡ የለም ፤
በጊዜው ፡ ስለ ፡ ያዕቆብና ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡—
እግዚአብሔር ፡ ምን ፡ አደረገ ! ይባላል ።
፳፬፤ እነሆ ÷ ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ እንስት ፡ አንበሳ ፡
ይቆማል ÷
እንደ ፡ አንበሳም ፡ ይነሣል ፤
ያደነውን ፡ እስኪበላ ÷
የገደለውንም ፡ ደሙን ፡ እስኪጠጣ ፡ አይተ
ኛም ።

፳፭ ፤ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡— ከቶ ፡ አትርገማቸው ፡ ፡
፳፮ ፤ ከቶም ፡ አትባርካቸው ፡ አለው ። በለዓምም ፡ መልሶ ፡ ባላቅን ፡— እግዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ ብዬ ፡ አልተናገርሁህ ምን ? አለው ።
፳፯ ፤ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡— ና ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ስፍራ ፡ እወስድሃለሁ ፡ ምናልባት ፡ በዚህ ፡ ሆነህ ፡ እነርሱን ፡ ትረግምልኝ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወ
፳፰ ፤ ድዳል ፡ አለው ። ባላቅም ፡ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ከላይ ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደ ፡ ፌጎር ፡ ላይ ፡
፳፱ ፤ በለዓምን ፡ ወሰደው ። በለዓምም ፡ ባላቅን ፡— በዚህ ፡ ሰባት ፡ መሠዊያዎች ፡ ሥራልኝ ፡ በዚህም ፡ ሰባት ፡ ወይፈን ፡ ሰባትም ፡ አውራ ፡ በግ ፡
፴ ፤ አዘጋጅልኝ ፡ አለው ። ባላቅም ፡ በለዓም ፡ እንዳለው ፡ አደረገ ፡ በየመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ወይፈንና ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አሳረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩ ፤ በለዓምም ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ፡ እንዲወድድ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ አስቀድሞ ፡ ያደርግ ፡ የነበረውን ፡ አስማት ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ አልሄደም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
፪ ፤ በዳ ፡ ፊቱን ፡ አቀና ። በለዓምም ፡ ዓይኑን ፡ አንሥቶ ፡ እስራኤል ፡ በየነገዱ ፡ ተቀምጠው ፡ አየ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በላዩ ፡ መጣ ።
፫ ፤ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ጀመር ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
የቢዖር ፡ ልጅ ፡ በለዓም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡
ዓይኖቹ ፡ የተከፈቱለት ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤
፬ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ፡
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክን ፡ ራእይ ፡ የሚያይ ፡
የወደቀው ፡ ዓይኖቹም ፡ የተከፈቱለት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፭ ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፡ ድንኳኖችህ ፡
እስራኤል ፡ ሆይ ፡ ማደሪያዎችህ ፡ ምንኛ ፡ ያምራሉ !
፮ ፤ እንደ ፡ ሸለቆች ፡
በወንዝ ፡ ዳር ፡ እንዳሉ ፡ አትክልቶች ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተከለው ፡ እሬት ፡
በውኃም ፡ ዳር ፡ እንዳሉ ፡ ዝግባዎች ፡ ተዘርግተዋል ።
፯ ፤ ከማድጋዎቹ ፡ ውኃ ፡ ይፈስሳል ፡
ዘራም ፡ በብዙ ፡ ውኖች ፡ ይሆናል ፡
ንጉሡም ፡ ከአጋግ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡
መንግሥቱም ፡ ይከበራል ።
፰ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቶታል ፤
ጉልበቱ ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ነው ፤
ጠላቶቹን ፡ አሕዛብን ፡ ይበላል ፡
አጥንቶቻቸውንም ፡ ይሰባብራል ፡
በፍላጾቹም ፡ ይወጋቸዋል ።
፱ ፤ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ዐርፎ ፡ ተኝቶአል ፡
እንደ ፡ እንስቲቱም ፡ አንበሳ ፡ ተጋድሞአል ፤
ማን ፡ ያስነሣዋል ?
የሚመርቅህ ፡ ሁሉ ፡ የተመረቀ ፡ ይሁን ፡
የሚረግምህም ፡ ሁሉ ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ።
፲ ፤ የባላቅም ፡ ቊጣ ፡ በበለዓም ፡ ላይ ፡ ነደደ ፤ እጆቹንም ፡ አጨበጨበ ፤ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡— ጠላቶቼን ፡ ትረግም ፡ ዘንድ ፡ ጠራሁህ ፡ እነሆም ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመህ ፡ መረቅሃቸው ፤
፲፩ ፤ አሁንም ፡ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ ስፍራህ ፡ ሽሽ ፤ እኔ ፡ አከብርህ ፡ ዘንድ ፡ ወድጄ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እነሆ ፡ ክብርህን ፡ ከለከለ ፡ አለው ።
፲፪ ፤ ፲፫ ፤ በለዓምም ፡ ባላቅን ፡ አለው ፡— ባላቅ ፡ በቤቱ ፡ የሞላውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ቢሰጠኝ ፡ መልካሙን ፡ ወይም ፡ ክፉውን ፡ ከልቤ ፡ ለማድረግ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እተላለፍ ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፤ እግዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ እርሱን ፡ እናገራለሁ ፡ ብዬ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለላክሃቸው ፡ መልእክተኞችህ ፡ አልተናገርኋቸውምን ? አሁንም ፡ እነሆ ፡ ወደ ፡ ሕዝቤ ፡ እሄዳለሁ ፤ ና ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ የሚያደርገውን ፡ እነግርሃለሁ ።
፲፬ ፤ ፲፭ ፤ ምሳሌውንም ፡ ይመስል ፡ ጀመር ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
የቢዖር ፡ ልጅ ፡ በለዓም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡
ዓይኖቹ ፡ የተከፈቱለት ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤
፲፮ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ፡
የልዑልንም ፡ እውቀት ፡ የሚያውቅ ፡
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክን ፡ ራእይ ፡ የሚያይ ፡
የወደቀው ፡ ዓይኖቹም ፡ የተከፈቱለት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፲፯ ፤ አየዋለሁ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ አይደለም ፤ እመለከተዋለሁ ፡ በቅርብ ፡ ግን ፡ አይደለም ፤
ከያዕቆብ ፡ ከከብ ፡ ይወጣል ፡
ከእስራኤል ፡ በትር ፡ ይነሣል ፡
የሞዓብንም ፡ ማዕዘኖች ፡ ይመታል ፡
የሴትንም ፡ ልጆች ፡ ያጠፋል ።
፲፰ ፤ ኤዶምያስም ፡ ርስቱ ፡ ይሆናል ፡ ጠላቱ ፡ ሴይር ፡ ደግሞ ፡ ርስቱ ፡ ይሆናል ፤ እስራኤልም ፡ በኃይል ፡ ያደርጋል ።
፲፱ ፤ ከያዕቆብም ፡ የሚወጣ ፡ ገዥ ፡ ይሆናል ፡ ከከተማውም ፡ የቀሩትን ፡ ያጠፋል ።
፳ ፤ አማሌቅንም ፡ አይቶ ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ጀመር ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
አማሌቅ ፡ የአሕዛብ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤
ፍጻሜው ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ።
፳፩ ፤ ቄናውያንንም ፡ አይቶ ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ጀመር ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
ማደሪያህ ፡ የጸና ፡ ነው ፡
ጎጆህም ፡ በአምባ ፡ ላይ ፡ ተሠርቶአል ፤
፳፪ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አሦር ፡ እስኪማርክህ ፡ ድረስ ፡

ቁናዊው ፡ ለጥፋት ፡ ይሆናል ።

፳፫ ምሳሌውንም ፡ ይመስል ፡ ጀመር ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሲያደርግ ፡
አወይ ! ማን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ?
፳፬ ከኪቲም ፡ ዳርቻ ፡ መርከቦች ፡ ይመጣሉ ÷
አሦርንም ፡ ያስጨንቃሉ ÷
ዔቦርንም ፡ ያስጨንቃሉ ፡
እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ።

፳፭ በለዓምም ፡ ተነሣ ÷ ተመልሶም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ሄደ ፡ በላቅም ፡ ደግሞ ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩ እስራኤልም ፡ በሰጢም ፡ ተቀመጠ ፡ ሕዝቡም ፡ ከሞዓብ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ያመነዝሩ ፡ ጀመር ።
፪ ሕዝቡንም ፡ ወደ ፡ አምላክ፟ቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ጠሩ ፤ ሕዝቡም ፡ በሉ ÷ ወደ ፡ አምላክ፟ቸውም ፡ ሰገዱ ። እስራኤልም ፡ ብዔልፌጎርን ፡ ተከተለ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራ
፬ ኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡— የእግዚአብሔር ፡ የቍጣው ፡ ጽናት ፡ ከእስራኤል ፡ እንዲመለስ ፡ የሕዝቡን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ወስደህ ፡ በፀሐዩ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፭ ስቀላቸው ፡ አለው ። ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ዳኞች ፡— እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ብዔልፌጎርን ፡ የተከተሉትን ፡ ሰዎቻችሁን ፡ ግደሉ ፡ አላቸው ።
፮ እነሆም ÷ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ መጥቶ ፡ በሙሴና ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ምድያማዊቲን ፡ አንዲቱን ፡ ሴት ፡ ወደ ፡ ወንድሞቹ ፡ አመጣች ፤ እነርሱም ፡ በመገናኛው ፡
፯ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ። የካህኑም ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ከማኅበሩ ፡ መካከል ፡ ተነሥቶ ፡
፰ በእጁ ፡ ጦር ፡ አነሣ ፤ ያንንም ፡ የእስራኤልን ፡ ሰው ፡ ተከትሎ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ገባ ። እስራኤላዊውንም ፡ ሰውና ፡ ሴቲቱን ፡ ሁለቱን ፡ ሆዳቸውን ፡ ወጋቸው ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ መቅሠፍቱ ፡ ተከለከለ ። በመቅሠፍትም ፡ የሞተው ፡
፱ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ነበረ ።

፲ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተና
፲፩ ገረው ፡— የካህኑ ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ በቅንዓቱ ፡ በመካከላቸው ፡ ቀንቶአልና ፡ ቍጣዬን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መለሰ ፤ እኔም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በቅንዓቴ ፡ አላጠፋሁም ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ የሰላሜን ፡ ቃል ፡
፲፪ ኪዳን ፡ እሰጠዋለሁ ። ለአምላኩም ፡ ቀንቶአልና ÷ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ አስተስርዮአልና ፡ ለእርሱ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ክህነት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይሆንለታል ።
፲፫ ከምድያማዊቲም ፡ ጋር ፡ የተገደለው ፡ የእስራኤላዊው ፡ ሰው ፡ ስም ፡ ዘንበሪ ፡ ነበረ ፤ የአባቱ ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የስምዖናውያን ፡ የሆነ ፡ የሰሉ ፡
፲፬ ልጅ ፡ ነበረ ። የተገደለችውም ፡ ምድያማዊት ፡ ስምዋ ፡ ከስቢ ፡ ነበረ ፤ እርስዋም ፡ የሱር ፡ ልጅ ፡ ነበረች ፤ እርሱም ፡ በምድያም ፡ ዘንድ ፡ የአባቱ ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

፲፭ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተና
፲፯፣፲፰ ገረው ፡— በፊንሐር ፡ በመቅሠፍቱ ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ተገደለችው ፡ ስለ ፡ ምድያም ፡ አለቃ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ እኅታቸው ፡ ስለ ፡ ከስቢ ፡ በፊንሐር ፡ ምክንያት ፡ በሸነገሉአችሁ ፡ ሸንገላ ፡ አስጨንቀዋችኋልና ፡ ምድያማውያንን ፡ አስጨንቁአቸው ፡ ግደሉአቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ መቅሠፍቱ ፡ ከሆነ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴንና ፡ የካህኑን ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ አልዓዛርን ፡— ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለውን ÷ በእስራኤል ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣውን ፡ ሁሉ ÷ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡
፪ ቍጠሩ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ሙሴና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛር ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ በኢያሪኮ ፡
፫ ፊት ፡ ለፊት ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ላይ ፡— እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ከግብፅም ፡ ምድር ፡ የወጡትን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዛቸው ÷ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለውን ፡ ሕዝቡን ፡ ቍጠሩ ፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ።
፭ የእስራኤል ፡ በኵር ፡ ሮቤል ፤ የሮቤል ፡ ልጆች ፤ ከሄኖኅ ፡ የሄኖኅውያን ፡ ወገን ÷ ከፈሉስ ፡ የፈሉሳውያን ፡ ወገን ÷ ከአስሮን ፡ የአስሮናውያን ፡
፮ ወገን ÷ ከከርሚ ፡ የከርማውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የሮቤላውያን ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ነበሩ ። የፈሉስም ፡ ልጆች ፤
፰ ኤልያብ ። የኤልያብም ፡ ልጆች ፤ ነሙኤል ÷ ዳታንና ÷ አቤሮን ፤ እነዚህ ፡ ዳታንና ፡ አቤሮን ፡ ከማኅበሩ ፡ የተመረጡ ፡ ነበሩ ፤ ከቆሬ ፡ ወገን ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ባመፁ ፡ ጊዜ ፡
፱ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ተጣሉ ፤ ያም ፡ ወገን ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ምድሪቱ ፡ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡ ከቆሬ ፡ ጋር ፡ ዋጠቻቸው ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ እሳቱ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳውን ፡ ሰዎች ፡ አቃጠለቻቸው ፤ እነርሱም ፡ ለምልክት ፡ ሆኑ ።
፲ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ አልሞቱም ። ፲፩
፲፪ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ከነሙኤል ፡ የነሙኤላውያን ፡ ወገን ÷ ከያሚን ፡ የያሚናውያን ፡ ወገን ÷ ከያኪን ፡ የያኪናውያን ፡
፲፫ ወገን ÷ ከዛራ ፡ የዛራውያን ፡ ወገን ÷ ከሳኡል ፡ የሳኡላውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የስምዖናውያን ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፲፬ የጋድ ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ከጽፎን ፡ የጽፎናውያን ፡ ወገን ÷ ከሐጊ ፡ የሐጋውያን ፡ ወገን ÷ ከሹኒ ፡ የሹናውያን ፡ ወገን ÷ ከኤስናን ፡ የኤስናናውያን ፡ ወገን ÷ ከኤሪ ፡ የኤራውያን ፡
፲፭ ወገን ÷ ከአሮድ ፡ የአሮዳውያን ፡ ወገን ÷ ከአሬ

፲፰፤ ኤሊ ፡ የአርኤላውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፲፱፤ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ዔርና ፡ አውናን ፤ ዔርና ፡

፳፤ አውናንም ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ሞቱ ። የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ከሴሎም ፡ የሴሎማውያን ፡ ወገን ÷ ከፋሬስ ፡ የፋሬሳውያን ፡

፳፩፤ ወገን ÷ ከዛራ ፡ የዛራውያን ፡ ወገን ። የፋሬስም ፡ ልጆች ፤ ከኤስሮም ፡ የኤስሮማውያን ፡ ወገን ÷

፳፪፤ ከሐሙል ፡ የሐሙላውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የይሁዳ ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ ሰባ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፳፫፤ የይሳኮር ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ከቶላ ፡ የቶላውያን ፡ ወገን ÷ ከፉዋ ፡ የፉዋውያን ፡ ወገን ÷

፳፬፤ ከያሱብ ፡ የያሱባውያን ፡ ወገን ÷ ከሺምሮን ፡

፳፭፤ የሺምሮናውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የይሳኮር ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ ስድሳ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፳፮፤ የዛብሎን ፡ ወገኖች ፡ በየወገናቸው ፡ ከሴሬድ ፡ የሴሬዳውያን ፡ ወገን ÷ ከኤሎን ፡ የኤሎናውያን ፡ ወገን ÷ ከያሕልኤል ፡ የያሕልኤላውያን ፡

፳፯፤ ወገን ። እነዚህ ፡ የዛብሎናውያን ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ ስድሳ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፳፰፤ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ምናሴና ፡

፳፱፤ ኤፍሬም ። የምናሴ ፡ ልጆች ፤ ከማኪር ፡ የማኪራውያን ፡ ወገን ፡ ማኪርም ፡ ገለዓድን ፡ ወለደ ፤

፴፤ ከገለዓድ ፡ የገለዓዳውያን ፡ ወገን ። የገለዓድ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከኢዔዝር ፡ የኢዔዝራውያን ፡ ወገን ÷ ከኬሌግ ፡ የኬሌጋውያን ፡

፴፩፤ ወገን ÷ ከአሥሪኤል ፡ የአሥሪኤላውያን ፡ ወገን ÷

፴፪፤ ከሴኬም ፡ የሴኬማውያን ፡ ወገን ÷ ከሸሚዳ ፡ የሸሚዳውያን ፡ ወገን ÷ ከአፌር ፡ የአፌራውያን ፡ ወገን ። የአፌርም ፡ ልጅ ፡ ሰለጰዓድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እንጂ ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ አልነበሩትም ፤ የሰለጰዓድም ፡ የሴቶች ፡ ልጆቹ ፡ ስም ፡ ማህለህ ÷ ኑዓ ÷ ሔግላ ÷ ሚልካ ÷ ቲርጻ ፡

፴፫፤ ነበረ ። እነዚህ ፡ የምናሴ ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፴፬፤ በየወገናቸው ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከሱቱላ ፡ የሱቱላውያን ፡ ወገን ÷ ከቤኬር ፡ የቤኬራውያን ፡ ወገን ÷ ከታሐን ፡ የታሐናውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የሱቱላ ፡ ልጆች ፡

፴፭፤ ናቸው ፤ ከኤዴን ፡ የኤዴናውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በየወገናቸው ፡ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

፴፮፤ የብንያም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ከቤላ ፡ የቤላውያን ፡ ወገን ÷ ከአስቤል ፡ የአስቤላውያን ፡ ወገን ÷ ከአኪራን ፡ የአኪራናውያን ፡ ወገን ÷

፴፯፤ ከሰፋን ፡ የሰፋናውያን ፡ ወገን ÷ ከሐፋም ፡ የሐፋማውያን ፡ ወገን ። የቤላም ፡ ልጆች ፡ አርድና ፡ ናዕማን ፤ ከአርድ ፡ የአርዳውያን ፡ ወገን ÷ ከናዕማን ፡ የናዕማናውያን ፡ ወገን ። በየወገናቸው ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፴፰፤ በየወገናቸው ፡ የዳን ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ከሰምዔ ፡ የሰምዔያውያን ፡ ወገን ፡ በየወገናቸው ፡ የዳን ፡ ወገኖች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። የሰምዔያውያን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ ስድሳ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፴፱፤ የአሴር ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፤ ከዩምና ፡ የዩምናውያን ፡ ወገን ÷ ከየሱዋ ፡ የየሱዋውያን ፡ ወገን ÷ ከበሪዓ ፡ የበሪዓውያን ፡ ወገን ።

፵፤ ከበሪዓ ፡ ልጆች ፤ ከሔቤር ፡ የሔቤራውያን ፡ ወገን ÷ ከመልኪኤል ፡ የመልኪኤላውያን ፡ ወገን ። የአሴርም ፡ የሴት ፡ ልጁ ፡ ስም ፡ ሤራሕ ፡

፵፩፤ ነበረ ። እነዚህ ፡ የአሴር ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አምሳ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፵፪፤ የንፍታሌም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ከያሕጽኤል ፡ የያሕጽኤላውያን ፡ ወገን ÷ ከጉኒ ፡ የጉናውያን ፡ ወገን ÷ ከዬጽር ፡ የዬጽራውያን ፡ ወገን ÷ ከሺሌም ፡ የሺሌማውያን ፡ ወገን ። በየወገናቸው ፡ የንፍታሌም ፡ ወገኖች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ የተቈጠሩት ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፵፫፤ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተቈጠሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ስድስት ፡ መቶ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ነበሩ ።

፵፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡ ፦ ለእነዚህ ፡ በየስማቸው ፡ ቍጥር ፡

፵፭፤ ምድሪቱ ፡ ርስት ፡ ሆና ፡ ትከፈላለች ። ለብዙዎቹ ፡ እንደ ፡ ብዛታቸው ÷ ለጥቂቶቹም ፡ እንደ ፡ ጥቂትነታቸው ፡ መጠን ፡ ርስትን ፡ ትሰጣቸዋለህ ። ለሁሉ ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ መጠን ፡ ርስታቸው ፡ ይሰጣቸዋል ። ነገር ፡ ግን ፡ ምድሪቱ ፡ በዕጣ ፡ ትከፈላለች ፤ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ነገድ ፡ ስም ፡ ይወርሳሉ ። በብዙዎችና ፡ በጥቂቶች ፡ መካከል ፡ ርስታቸው ፡ በዕጣ ፡ ትከፈላለች ።

፵፮፤ ከሌዋውያንም ፡ በየወገናቸው ፡ የተቈጠሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከጌድሶን ፡ የጌድሶናውያን ፡ ወገን ÷ ከቀዓት ፡ የቀዓታውያን ፡ ወገን ÷ ከሜራሪ ፡ የሜራራውያን ፡ ወገን ። እነዚህ ፡ የሌዊ ፡

፵፯፤ ወገኖች ፡ ናቸው ፤ የሊብናውያን ፡ ወገን ÷ የኬብሮናውያን ፡ ወገን ÷ የሞሖላውያን ፡ ወገን ÷ የሙሳውያን ፡ ወገን ÷ የቆሬያውያን ፡ ወገን ። ቀዓትም ፡ እንበረምን ፡ ወለደ ። የእንበረም ፡ ሚስት ፡ ስም ፡ ዮካብድ ፡ ነበረ ። እርስዋ ፡ በግብፅ ፡ ከሌዊ ፡ የተወለደች ፡ የሌዊ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ፤ ለእንበረምም ፡ አሮንንና ፡ ሙሴን ፡ እኅታቸውንም ፡ ማርያምን ፡ ወለደችለት ። ለአሮንም ፡ ናዳብ ÷ አብዩድ ÷ አልዓዛር ÷ ኢታምር ፡ ተወለዱለት ።

፳፩፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሌላ ፡ እሳት ፡ በቀ
፳፪፡ ረቡ ፡ ጊዜ ፡ ናዳብና ፡ አብዩድ ፡ ሞቱ ። ከአንድ ፡
ወርም ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ወን
ዶች ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡ የተቈጠሩ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ፡
ሺህ ፡ ነበሩ ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡
ርስት ፡ አልተሰጣቸውምና ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ጋር ፡ አልተቈጠሩም ።
፳፫፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ላይ ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡
በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ሰፈሩ ÷ ሙሴና ፡
ካህኑ ፡ አልዓዛር ፡ የቈጠሩአቸው ፡ የእስራኤል ፡
፳፬፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሙሴና ፡
ካህኑ ፡ አሮን ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ በቈጠሩአቸው ፡ ጊዜ ፡ ከነበሩት ፡
ከእነዚያ ፡ መካከል ፡ አንድም ፡ ሰው ፡ አልነበ
፳፭፡ ረም ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡— በእው
ነት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይሞታሉ ፡ ብሎ ፡ ተናግሮ
አልና ። ከዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ከካሌብ ፡ ከነዌም ፡
ልጅ ፡ ከኢያሱ ፡ በቀር ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡
ስንኳ ፡ አልቀረም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ ከዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ከምናሴ ፡ ወገኖች ÷ የምናሴ ፡
ልጅ ፡ የማኪር ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጅ ፡ የአፌር ፡
ልጅ ፡ የሰለጰዓድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ቀረቡ ፡
የእነዚህም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ማህለህ ÷
፪፡ ኑዓ ÷ ሄግላ ÷ ሚልካ ÷ ቲርጻ ፡ ነበረ ። በመግ
ናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አጠገብ ፡ በሙ
ሴና ፡ በካህኑ ፡ በአልዓዛር ፡ በአለቆቹም ፡ በማኅ
፫፡ በሩም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ቆመው ፡— አባታችን ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ሞተ ፤ በራሱ ፡ ኃጢአት ፡ ሞተ ፡
እንጂ ፡ ከቆሬ ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
በተሰበሰቡ ፡ ወገን ፡ መካከል ፡ አልነበረም ፤
፬፡ ወንዶችም ፡ ልጆች ፡ አልነበሩትም ። ወንድ ፡
ልጅስ ፡ በይኖረው ፡ የአባታችን ፡ ስም ፡ ከወ
ገኑ ፡ መካከል ፡ ለምን ፡ ይጠፋል ? በአባታችን ፡
ወንድሞች ፡ መካከል ፡ ርስትን ፡ ስጠን ፡ አሉ ።
፭፡ ሙሴም ፡ ነገራቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
አቀረበ ።
፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፯፡ ተናገረው ፡— የሰለጰዓድ ፡ ልጆች ፡ እውነት ፡
ተናግረዋል ፤ በአባታቸው ፡ ወንድሞች ፡ መካ
ከል ፡ የርስት ፡ ድርሻ ፡ ስጣቸው ፤ የአባታቸ
፰፡ ውን ፡ ርስት ፡ ለእነርሱ ፡ አሳልፈህ ፡ ስጥ ። ለእ
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራ
ቸው ፡— ሰው ፡ ቢሞት ፡ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ባይ
፱፡ ኖረው ÷ ርስቱ ፡ ለሴት ፡ ልጁ ፡ ይለፍ ፤ ሴት ፡
ልጅም ፡ ባትኖረው ፡ ርስቱን ፡ ለወንድሞቹ ፡
፲፡ ስጡ ፤ ወንድሞችም ፡ ባይኖሩት ፡ ርስቱን ፡ ለአ
፲፩፡ ባቱ ፡ ወንድሞች ፡ ስጡ ፤ የአባቱም ፡ ወንድ
ሞች ፡ ባይኖሩት ፡ ከወገኑ ፡ ለቀረበ ፡ ዘመድ ፡ ርስ
ቱን ፡ ስጡ ፡ እርሱም ፡ ይውረሰው ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ይሁን ።
፲፪፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— ወደ
ዚህ ፡ ወደ ፡ ዓባሪም ፡ ተራራ ፡ ውጣ ÷ ለእስራ
ኤልም ፡ ልጆች ፡ የሰጠኋትን ፡ ምድር ፡ እይ ፡
፲፫፡ ባየሃትም ፡ ጊዜ ፡ ወንድምህ ፡ አሮን ፡ እንደ ፡
ተከማቸ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ወገንህ ፡ ትከ
፲፬፡ ማቻለህ ። እናንተ ፡ በጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በማ
ኅበሩ ፡ ጠብ ፡ በቃሌ ፡ ላይ ፡ ዐምፃችኋልና ÷
በእነርሱም ፡ ፊት ፡ በውኃው ፡ ዘንድ ፡ አልቀ
ደሳችሁኝምና ። ይህም ፡ በጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
በቃዴስ ፡ ያለው ፡ የመሪባ ፡ ውኃ ፡ ነው ።
፲፭፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፮፣፲፯፡ ተናገረው ፡— የእግዚአብሔር ፡ ማኅበር ፡ እረኛ ፡
እንደሌለው ፡ መንጋ ፡ እንዳይሆን ÷ በፊታቸው ፡
የሚወጣውን ፡ በፊታቸውም ፡ የሚገባውን ፡
የሚያስወጣቸውንም ፡ የሚያስገባቸውንም ፡
ሰው ፡ የሥጋ ፡ ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ አምላክ ፡ እግ
፲፰፡ ዚአብሔር ፡ በማኅበሩ ፡ ላይ ፡ ይሹመው ። እግ
ዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፡— መንፈስ ፡
ያለበትን ፡ ሰው ፡ የነዌን ፡ ልጅ ፡ ኢያሱን ፡ ወስ
፲፱፡ ደህ ፡ እጅህን ፡ በላዩ ፡ ጫንበት ፡ በካህኑ ፡ በአ
ልዓዛርና ፡ በማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አቁመው ÷
፳፡ እነርሱም ፡ እያዩ ፡ እዘዘው ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ እንዲታዘዙት ፡ ከክ
፳፩፡ ብርህ ፡ አኑርበት ። በካህኑም ፡ በአልዓዛር ፡
ፊት ፡ ይቁም ፤ እርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በኡሪም ፡ ፍርድ ፡ ይጠይቅለት ፤ እርሱ ፡
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡
ሁሉ ፡ በቃሉ ፡ ይውጡ ÷ በቃሉም ፡ ይግቡ ።
፳፪፡ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፤
ኢያሱንም ፡ ወስዶ ፡ በካህኑ ፡ በአልዓዛርና ፡
፳፫፡ በማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አቆመው ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ በሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷ እጁን ፡ በላዩ ፡
ጫነበት ÷ አዘዘውም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፪፡
ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— መብሌን ÷ ለእኔ ፡ ጣፋጭ ፡
ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በእሳት ፡ የተደረገውን ፡ ቍር
ባኔን ÷ መባዬን ፡ በየጊዜው ፡ ታቀርቡልኝ ፡
ዘንድ ፡ ጠብቁ ። እንዲህም ፡ በላቸው ፡— በእ ፫፡
ሳት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምታቀርቡት ፡ ቍር
ባን ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ለዘወትር ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ ሁለት ፡ የአንድ ፡
ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡
ታቀርባላችሁ ። አንዱን ፡ ጠቦት ፡ በማለዳ ÷ ፬፡
ሌላውንም ፡ ጠቦት ፡ በማታ ÷ አቅርብ ፤ ለእህ ፭፡
ልም ፡ ቍርባን ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ አራተኛ ፡
እጅ ፡ በሆነ ፡ ተወቅጦ ፡ በተጠለለ ፡ ዘይት ፡ የተ
ለወሰ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ፡ መል
ካም ፡ ዱቄት ፡ ታቀርባለህ ። በእሳት ፡ ለእግዚ ፮፡
አብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የቀረበ ፡
በሲና ፡ ተራራ ፡ የተሠራ ፡ ለዘወትር ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ። የመጠጡ ፡ ቍር ፯፡
ባን ፡ ለአንድ ፡ ጠቦት ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ አራ

ተኛው ፡ እጅ ፡ ነው ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ለመጠጥ ፡ ቊርባን ፡ መጠጥ ፡ ታፈ
፳፫ ፡ ስሳለህ ። ሌላውንም ፡ ጠቦት ፡ በማታ ፡ ጊዜ ፡
ታቀርባለህ ፤ የእህሉን ፡ ቊርባንና ፡ የመጠጡን ፡
ቊርባን ፡ በማለዳ ፡ እንዳቀረብህ ፡ በእሳት ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ ታቀ
ርበዋለህ ።
፳፬ ፡ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡
ሁለት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦ
ቶች ÷ ለእህልም ፡ ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለ
ወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡
እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷ የመጠጡንም ፡ ቊር
፳፭ ፡ ባን ፡ ታቀርባላችሁ ። በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡
መሥዋዕት ፡ ሌላ ÷ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ÷
በየሰንበቱ ፡ ሁሉ ፤ የምታቀርቡት ፡ የሚቃጠ
ለው ፡ መሥዋዕት ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፮ ፡ በወሩም ፡ መባቻ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀርባላችሁ ፤ ሁለት ፡
ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ ነውርም ፡
የሌለባቸውን ፡ ሰባት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡
፳፱ ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለእያንዳንዱም ፡ ወይፈን ፡
ለእህል ፡ ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስ
ፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ፡ መል
ካም ፡ ዱቄት ÷ ለአውራው ፡ በግም ፡ ለእህል ፡
ቊርባን ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡
ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷
፴ ፡ ለእያንዳንዱም ፡ ጠቦት ፡ ለእህል ፡ ቊርባን ፡ በዘ
ይት ፡ የተለወሰ ፡ ከመስፈሪያው ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ፡
መልካም ፡ ዱቄት ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡
፴፩ ፡ በእሳት ፡ ታቀርባላችሁ ። የመጠጥ ፡ ቊርባና
ቸውም ፡ ለአንድ ፡ ወይፈን ፡ የኢን ፡ ግማሽ ÷
ለአውራው ፡ በግም ፡ የኢን ፡ ሚሶ ÷ ለአንዱም ፡
ጠቦት ፡ የኢን ፡ አራተኛ ፡ እጅ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡
ይሆናል ፤ ይህ ፡ ለዓመቱ ፡ የወር ፡ መባቻ ፡ ሁሉ ፡
፴፪ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነው ። ለእግዚአብሔ
ርም ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡
ፍየል ፡ ታቀርባላችሁ ፤ በዘወትር ፡ ከሚቃጠ
ለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከመጠጡ ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡
ይቀርባል ።
፴፫ ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡
አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፋሲካ ፡
፴፬ ፡ ነው ። ከዚህም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡
ቀን ፡ በዓል ፡ ይሆናል ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ እን
፴፭ ፡ ጀራ ፡ ትበላላችሁ ። በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የተ
ቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሆናል ፤ በእርሱም ፡ የተግባ
፴፮ ፡ ርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ። በእሳትም ፡
የተደረገውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለ
ውን ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀርባላችሁ ፤ ሁለት ፡
ወይፈኖች ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ ሰባት ፡ የአ
ንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፤ ነውር ፡
፴፯ ፡ የሌለባቸው ፡ ይሁኑላችሁ ። የእህል ፡ ቊርባና
ቸውንም ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷
ለአንድ ፡ ወይፈን ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡
እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ÷ ለአውራውም ፡ በግ ፡ ከመ
ስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ÷ ለሰ ፴፰
ባቱም ፡ ጠቦቶች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ጠቦት ፡ ከመ
ስፈሪያው ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ፡ ታቀርባላችሁ ።
ማስተስረያ ፡ የሚሆንላችሁን ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፴፱
ፍየል ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀርባላ
ችሁ ። ማልዶ ፡ ከሚቀርበው ፡ በዘወትር ፡ ከሚ ፵
ቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ሌላ ፡ እነዚህን ፡ ታቀርባ
ላችሁ ። ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እን ፵፩
ዲሆን ፡ በእሳት ፡ የሚደረገውን ፡ የቊርባኑን ፡
መብል ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በየዕለቱ ፡ እንዲሁ ፡ ታቀ
ርባላችሁ ፤ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥ
ዋዕትና ፡ ከመጠጡ ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ይቀርባል ።
፵፪ ፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁ
ንላችሁ ፤ የተግባርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩ
በት ።
፵፫ ፡ ደግሞ ፡ በበኩራት ፡ ቀን ፡ ከሰባቱ ፡ ሱባዔ ፡
በዓላችሁ ፡ አዲሱን ፡ የእህል ፡ ቊርባን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ባቀረባችሁ ፡ ጊዜ ÷ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ
ይሆንላችኋል ፤ የተግባርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አት
ሥሩበት ። ለእግዚአብሔርም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ፵፬
እንዲሆን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀር
ባላችሁ ፤ ሁለት ፡ ወይፈኖች ÷ አንድ ፡ አውራ ፡
በግ ÷ ሰባት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡
ጠቦቶች ÷ ለእህል ፡ ቊርባናቸው ፡ በዘይት ፡ ፵፭
የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷ ለእያንዳንዱ ፡
ወይፈን ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሦስት ፡
እጅ ÷ ለአንዱም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ከመስፈሪያው ፡
ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ÷ ለሰባቱም ፡ ጠቦ ፵፮
ቶች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ጠቦት ፡ ከመስፈሪያው ፡
አሥረኛ ፡ እጅ ፡ ታቀርባላችሁ ። ማስተስረያ ፡ ፵፯
የሚሆንላችሁን ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ ለኃ
ጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀርባላችሁ ። በዘወ ፵፰
ትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡
ቊርባን ፡ ሌላ ፡ እነርሱንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባና
ቸውን ፡ ታቀርባላችሁ ፤ ነውርም ፡ የሌለባቸው ፡
ይሁኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ከወሩ ፡ በመጀመሪያ ፡ ፩
ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ፤ የተግባ
ርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ፤ መለከቶች ፡
የሚነፉበት ፡ ቀን ፡ ነው ። ለእግዚአብሔር ፡ ፪
ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የሚቃጠለውን ፡
መሥዋዕት ÷ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡
በግ ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ ሰባት ፡ የአንድ ፡
ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለእህል ፡ ፫
ቊርባናቸው ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡
ዱቄት ÷ ለወይፈኑ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡
እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ÷ ለአውራው ፡ በግ ፡ ከመስፈ
ሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ÷ ለሰባቱ ፡ ፬
ጠቦቶች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ከመስፈሪያው ፡ አሥ
ረኛ ፡ እጅ ፡ ታቀርባላችሁ ። ማስተስረያም ፡ ፭
የሚሆንላችሁን ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ ለኃ

፮፡ ጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ታቀርባላችሁ ። በወሩ ፡ መባቻ ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ÷ በዘወትርም ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ÷ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ÷ እንደ ፡ ሕጋቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በእሳት ፡ የሚቀርቡ ፡ ናቸው ።

፯፡ ከዚህም ፡ ከሰባተኛው ፡ ወር ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ፡ ሰውነታችሁን ፡ አስጨንቁት ፡ ከሥራ ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡

፰፡ አታድርጉ ። ለእግዚአብሔርም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ÷ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷ ሰባት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ታቀርባላችሁ ፡

፱፡ ነውር ፡ የሌለባቸውም ፡ ይሁኑ ። ለእህል ፡ ቊርባናቸውም ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷ ለወይፈኑ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ÷ ለአውራው ፡ በግ ፡ ከመ

፲፡ ስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሁለት ፡ እጅ ÷ ለሰባቱ ፡ ጠቦቶች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ከመስፈሪያው ፡

፲፩፡ አሥረኛ ፡ እጅ ÷ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ አቅርቡ ። ከሚያስተሰርየው ፡ ከኃጢአት ፡ መሥዋዕት ÷ በዘወትርም ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ÷ ከመጠጥ ፡ ቊርባናቸውም ፡ ሌላ ፡ አቅርቡት ።

፲፪፡ ከሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ፡ የተግባርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ÷ ሰባት ፡ ቀንም ፡

፲፫፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አድርጉ ። ለእግዚአብሔርም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ÷ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ አቅርቡ ፤ ነውር ፡ የሌለባቸውም ፡ ይሁኑ ።

፲፬፡ ለእህል ፡ ቊርባናቸውም ፡ በዘይት ፡ የተለወሰ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ÷ ለአሥራ ፡ ሦስት ፡ ወይፈኖች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡ ሦስት ፡ እጅ ÷ ለሁለቱ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ከመስፈሪያው ፡ ከአሥር ፡ እጅ ፡

፲፭፡ ሁለት ፡ እጅ ÷ ለአሥራ ፡ አራቱ ፡ ጠቦቶች ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ከመስፈሪያው ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ÷

፲፮፡ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ ታቀርባላችሁ ፤ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ የሚቀርቡ ፡ ናቸው ።

፲፯፡ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ወይፈኖችን ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎችን ÷ ነውር ፡ የሌለባቸው ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡

፲፰፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶችን ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡

፲፱፡ ቊጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየልን ፡ ታቀርባላችሁ ፤ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባናቸው ፡ ሌላ ፡ የሚቀርቡ ፡ ናቸው ።

፳፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡ ቊጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ÷ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ታቀርባላችሁ ።

፳፩፡ በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥር ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡ ቊጥራቸውም ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ÷ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ታቀርባላችሁ ።

፳፪፡ በአምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዘጠኝ ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡ ቊጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ÷ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ታቀርባላችሁ ።

፳፫፡ በስድስተኛውም ፡ ቀን ፡ ስምንት ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡ ቊጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ÷ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ታቀርባላችሁ ።

፳፬፡ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ወይፈኖች ÷ ሁለት ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ÷ ለወይፈኖቹና ፡ ለአውራ ፡ በጎቹ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ የእህል ፡ ቊርባናቸውንና ፡ የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውን ፡ እንደ ፡ ቊጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ÷ ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ÷ በዘወትር ፡ ከሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቊርባን ፡ ከመጠጡም ፡ ቊርባን ፡ ሌላ ፡ ታቀርባላችሁ ።

፴፩፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ይሁንላችሁ ፤ የተግባርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አት
፴፪፤ ሥሩበት ። ለእግዚአብሔርም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እንዲሆን ፡ በእሳት ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋ
ዕት ÷ አንድ ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ÷
ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ ሰባት ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡
፴፫፤ ተባት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ታቀርባላችሁ ። የእ
ህል ፡ ቍርባናቸውና ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባናቸው ፡
ለወይፈኑ ፡ ለአውራውም ፡ በግ ፡ ለጠቦቶቹም ፡
እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ ይሆ
፴፬፤ ናሉ ። ለኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ አንድ ፡
አውራ ፡ ፍየል ፡ ታቀርባላችሁ ፡ በዘወትር ፡ ከሚ
ቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ከእህሉ ፡ ቍርባን ፡ ከመ
ጠጡም ፡ ቍርባን ፡ ሌላ ፡ የሚቀርቡ ፡ ናቸው ።
፴፭፤ እነዚህንም ÷ ከስእለታችሁና ፡ በፈቃዳችሁ ፡
ከምታመጡት ፡ ሌላ ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋ
ዕት ÷ ለእህልም ፡ ለመጠጥም ፡ ቍርባን ÷ ለደኅ
ንነትም ፡ መሥዋዕታችሁ ፡ በበዓላችሁ ፡ ጊዜ ፡
፴፮፤ ለእግዚአብሔር ፡ አቅርቡ ። ሙሴም ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ያዘዘ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ነገራቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ ሙሴም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገዶች ፡ አለ
ቆች ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— እግዚ
፪፤ አብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ። ሰው ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ቢሳል ÷ ወይም ፡
ራሱን ፡ በመሐላ ፡ ቢያስር ÷ ቃሉን ፡ አይስበር ፤
፫፤ ከአፉ ፡ እንደ ፡ ወጣው ፡ ሁሉ ፡ ያድርግ ። ሴትም ፡
ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ብትሳል ÷
እርስዋም ፡ በአባትዋ ፡ ቤት ፡ ሳለች ፡ በብላቴን
ነትዋ ፡ ጊዜ ፡ ራስዋን ፡ በመሐላ ፡ ብታስር ÷
፬፤ አባትዋም ፡ ራስዋን ፡ ያሰረችበትን ፡ መሐላ ፡ ስእ
ለትዋንም ፡ ቢሰማ ÷ አባትዋም ፡ ዝም ፡ ቢላት ÷
ስእለትዋ ፡ ሁሉ ፡ ይጸናል ÷ ራስዋንም ፡ ያሰረ
፭፤ ችበት ፡ መሐላ ፡ ሁሉ ፡ ይጸናል ። አባትዋ ፡
ግን ፡ በሰማበት ፡ ቀን ፡ ቢከለክላት ÷ ስእለትዋ ፡
ራስዋንም ፡ ያሰረችበት ፡ መሐላዋ ፡ አይጸኑም ፤
አባትዋ ፡ ከልክሎአታልና ፡ እግዚአብሔር ፡
ይቅር ፡ ይላታል ።
፮፤ በተሰለችም ፡ ጊዜ ፡ ራስዋንም ፡ በመሐላ ፡
ያሰረችበት ፡ ነገር ፡ ከአፍዋ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ባል ፡
፯፤ ያገባች ፡ ብትሆን ÷ ባልዋም ፡ ቢሰማ ÷ በሰማ
በትም ፡ ቀን ፡ ዝም ፡ ቢላት ÷ ስእለትዋ ፡ ይጸ
፰፤ ናል ። ባልዋ ፡ ግን ፡ በሰማበት ፡ ቀን ፡ ቢከለክ
ላት ÷ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስእለትዋን ፡
ራስዋንም ፡ በመሐላ ፡ ያሰረችበትን ፡ የአፍዋን ፡
ነገር ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ፤ እግዚአብሔርም ፡
ይቅር ፡ ይላታል ።
፱፤ ባልዋ ፡ የሞተባት ፡ ወይም ፡ የተፋታች ፡ ግን ፡
ስእለትዋ ፡ ራስዋንም ፡ ያሰረችበት ፡ መሐላ ፡
፲፤ ይጸኑባታል ። ሴትም ፡ በባልዋ ፡ ቤት ፡ ሳለች ፡
ብትሳል ÷ ወይም ፡ ራስዋን ፡ በመሐላ ፡ ብታስር ÷
ባልዋም ፡ ሰምቶ ፡ ዝም ፡ ቢላት ፡ ባይከለክላ
ትም ÷ ስእለትዋ ፡ ሁሉ ፡ ራስዋንም ፡ ያሰረች
፲፩፤ በት ፡ መሐላ ፡ ሁሉ ፡ ይጸናል ። ባልዋ ፡ ግን ፡
በሰማበት ፡ ቀን ፡ ከንቱ ፡ ቢያደርገው ÷ ስለ ፡ ስእ
ለትዋ ፡ ወይም ፡ ራስዋን ፡ ስላሰረችበት ፡ መሐላ ፡
ከአፍዋ ፡ የወጣው ፡ ነገር ፡ አይጸናም ፤ ባልዋ ፡
ከንቱ ፡ አድርጎታል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይቅር ፡
ይላታል ።
፲፪፤ ስእለትዋን ፡ ሁሉ ፡ ነፍስዋንም ፡ የሚያዋርደ
ውን ፡ መሐላ ፡ ሁሉ ፡ ባልዋ ፡ ያጸናዋል ÷ ባል
፲፫፤ ዋም ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ። ባልዋ ፡ ግን ፡ በየ
ዕለቱ ፡ ዝም ፡ ቢላት ÷ ስእለትዋን ፡ ሁሉ ፡ በእር
ስዋም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ መሐላ ፡ ሁሉ ፡ አጽን
ቶታል ፤ በሰማበት ፡ ቀን ፡ ዝም ፡ ብሎአታልና ፡
፲፬፤ አጽንቶታል ። ከሰማው ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከንቱ ፡
፲፭፤ ቢያደርገው ፡ ኃጢአትዋን ፡ ይሸከማል ። እር
ስዋ ፡ በብላቴንነትዋ ፡ ጊዜ ፡ በአባትዋ ፡ ቤት ፡
ሳለች ፡ በአባትና ፡ በልጂቱ ፡ መካከል ÷ ወይም ፡
በባልና ፡ በሚስት ፡ መካከል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ያዘዘው ፡ ሥርዓት ፡
ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፪፤ ተናገረው ፡— ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ በቀል ፡
፫፤ ምድያማውያንን ፡ ተበቀል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ወደ ፡ ወገኖችህ ፡ ትከማቻለህ ። ሙሴም ፡ ሕዝ
ቡን ፡— ከእናንተ ፡ መካከል ፡ ሰዎች ፡ ለጦርነት ፡
ይሰለፉ ፤ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ ምድያ
ምን ፡ ይበቀሉ ፡ ዘንድ ፡ በምድያም ፡ ላይ ፡
፬፤ ይዚዱ ፤ ከእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ ከየነገዱ ፡
አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ጦርነት ፡ ስደዱ ፡
፭፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ከእስራኤልም ፡ አእላ
ፋት ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ÷ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡
አንድ ፡ ሺህ ÷ ለጦርነት ፡ የተሰለፉ ፡ ሰዎች ፡
፮፤ ተሰጡ ። ሙሴም ፡ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡
ወደ ፡ ጦርነት ፡ ሰደደ ፤ እነርሱንና ፡ የክህኑን ፡
የአልዓዛርን ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስን ፡ ወደ ፡ ጦርነት ፡
ሰደዳቸው ፤ የመቅደሱንም ፡ ዕቃ ፡ የሚነፋ
ውንም ፡ መለከት ፡ በእጁ ፡ ሰጠው ። እግዚአብ
፯፤ ሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ ከምድያም ፡ ጋር ፡
ተዋጉ ÷ ወንዶችንም ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ። ከተገ
፰፤ ደሉትም ፡ ጋር ፡ የምድያምን ፡ ነገሥታት ፡ ገደ
ሉአቸው ፤ አምስቱም ፡ የምድያም ፡ ነገሥታት ፡
ኤዊ ÷ ሮቆም ÷ ሱር ÷ ሑር ÷ ሬባ ፡ ነበሩ ፤ የቢ
ዖርንም ፡ ልጅ ፡ በለዓምን ፡ ደግሞ ፡ በሰይፍ ፡
፱፤ ገደሉት ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የምድያ
ምን ፡ ሴቶችና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ማረኩ ፤ እንስ
ሶቻቸውንና ፡ መንጎቻቸውንም ፡ ዕቃቸውንም ፡
፲፤ ሁሉ ፡ በዘበዙ ። የተቀመጡባቸውን ፡ ከተሞ
ቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ሰፈሮቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡ በእ
፲፩፤ ሳት ፡ አቃጠሉ ። የሰውንና ፡ የእንስሳን ፡ ምር
፲፪፤ ኮና ፡ ብዝበዛ ፡ ሁሉ ፡ ወሰዱ ። የማረኩአቸው
ንም ፡ ሰዎች ፡ ምርኮውንና ፡ ብዝበዛውን ፡ ወደ ፡

ሙሴና ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ አልዓዛር ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ÷ በዮርዳኖስም ፡ አጠገብ ፡ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ወዳለው ፡ ሰፈር ፡ አመጡ ።

፲፫፡ ሙሴና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርም ፡ የማኅበሩም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ከሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ሊገና ፲፬፡ ኙአቸው ፡ ወጡ ። ሙሴም ፡ ከዘመቻ ፡ በተመለ ሱት ፡ በምድፍራ ፡ አለቆች ÷ በሻለቆችና ፡ በመቶ ፲፭፡ አለቆች ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ሙሴም ፡ አላቸው ፡ — በውኑ ፡ ሴቶችን ፡ ሁሉ ፡ አዳናችኋቸውን ? ፲፮፡ እነሆ ÷ እነዚህ ፡ በፌኖር ፡ ምክንያት ፡ በበለዓም ፡ ምክር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይበድሉ ፡ ዘንድ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዕንቅፋት ፡ ሆኑ ፤ ስለዚህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማኅበር ፡ ላይ ፡ መቅሠ ፲፯፡ ፍት ፡ ሆነ ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ከልጆቹ ፡ ወን ዱን ፡ ሁሉ ፡ ግደሉ ÷ ወንድንም ፡ በመኝታ ፲፰፡ የሚያውቁትን ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ግደሉ ። ወንድን ፡ የማያውቁትን ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፲፱፡ ለራሳችሁ ፡ አድኑአቸው ። ከሰፈሩም ፡ ውጭ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ስፈሩ ፤ ሰውን ፡ የገደለ ፡ ሁሉ ፡ የተገደለውንም ፡ የዳሰሰ ፡ ሁሉ ÷ እናንተ ፡ የማረካችኋቸውም ፡ በሦስተኛውና ፡ በሰባተኛው ፡ ፳፡ ቀን ፡ ሰውነታችሁን ፡ ንጹሕ ፡ አድርጉ ። ልብ ስንም ÷ ከቁርበትም ፡ የተዘጋጀውን ፡ ሁሉ ÷ ከፍየልም ፡ ጠጉር ፡ ከእንጨትም ፡ የተሠራ ፳፩፡ ውን ፡ ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ አድርጉ ።

ካህኑም ፡ አልዓዛር ፡ ከሰልፍ ፡ የመጡትን ፡ ሰዎች ፡ አላቸው ፡ — እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ፳፪፡ ያዘዘው ፡ የሕጉ ፡ ሥርዓት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወርቁ ንና ፡ ብሩን ÷ ናሱንም ÷ ብረቱንም ÷ ቆርቆሮው ፳፫፡ ንም ÷ አረሩንም ÷ በእሳት ፡ ለማለፍ ፡ የሚችለ ውን ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ታሳልፉታላችሁ ÷ ንጹሕም ፡ ይሆናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በማንጻት ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ ይጠራል ። በእሳትም ፡ ለማለፍ ፡ የማ ፳፬፡ ይችለውን ፡ በውኃ ፡ ታሳልፉታላችሁ ። በሰባ ተኛውም ፡ ቀን ፡ ልብሳችሁን ፡ እጠቡ ÷ ንጹሕም ፡ ትሆናላችሁ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ትቀርባላችሁ ።

፳፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፳፮፡ ተናገረው ፡ — አንተና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛር ፡ የማ ኅበሩም ፡ አባቶች ፡ አለቆች ፡ የተማረኩትን ፡ ፳፯፡ ሰውና ፡ እንስሳ ፡ ቍጠሩ ። ምርኮውንም ፡ በተ ዋጉትና ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በወጡት ÷ በማኅበ ሩም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ አስተካክለህ ፡ ክፈል ። ፳፰፡ ከእነዚያም ፡ ከተዋጉት ፡ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ከወ ጡት ፡ ሰልፈኞች ፡ ዘንድ ÷ ከሰዎችም ፡ ከበሬ ዎችም ፡ ከአህዮችም ፡ ከመንጎችም ፡ ከአም ስት ፡ መቶ ፡ አንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ግብር ፡ ፳፱፡ አውጣ ። ከድርሻቸው ፡ ወስደህ ፡ ለእግዚአብ ሔር ፡ ለማንሣት ፡ ቍርባን ፡ ለካህኑ ፡ ለአልዓ ፴፡ ዛር ፡ ስጠው ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ድርሻ ፡ ከሰዎች ፡ ከበሬዎችም ፡ ከአህዮችም ፡ ከመንጎ ችም ፡ ከከብቶችም ፡ ሁሉ ፡ ከአምሳ ፡ አንድ ፡ ትወስዳለህ ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡ አገልግሎት ፡ ለሚጠብቁ ፡ ለሌዋውያን ፡ ትሰጣ ለህ ። ሙሴና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርም ፡ እግዚአ ፴፩፡ ብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረጉ ።

ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የወጡ ፡ ሰዎችም ፡ ከወሰዱት ፡ ፴፪፡ ብዝበዛ ፡ ያስቀሩት ፡ ምርኮ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ በጎች ÷ ፴፫፡ ፴፬፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ በሬዎች ÷ ስድሳ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ አህዮች ÷ ወንድ ፡ ከማያውቁ ፡ ሴቶችም ፡ ፴፭፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ነፍስ ። በዘመቻም ፡ ለነበሩ ፡ ፴፮፡ ሰዎች ፡ ድርሻ ፡ የሆነ ፡ እኩሌታ ፡ ከበግ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ፴፯፡ በጎች ፡ ነበረ ÷ ከበጎችም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፴፰፡ ግብር ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ነበረ ። በሬ ፴፱፡ ዎችም ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ግብር ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ፵፡ ነበረ ። አህዮቹም ፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ ፵፩፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ግብር ፡ ስድሳ ፡ አንድ ፡ ነበረ ። ሰዎቹም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ፵፪፡ ሺህ ፡ ነበሩ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ግብር ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እን ፵፫፡ ዳዘዘው ፡ ሙሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለማንሣት ፡ ቍርባን ፡ የሆነውን ፡ ግብር ፡ ለካህኑ ፡ ለአል ዓዛር ፡ ሰጠው ።

ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እኩሌታም ÷ ወደ ፡ ፵፪፡ ሰልፍ ፡ ከወጡት ፡ ወንዶች ፡ ላይ ፡ ሙሴ ፡ የለ የው ÷ የማኅበሩ ፡ ድርሻ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ፵፫፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ በጎች ÷ ሠላሳ ፡ ፵፬፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ በሬዎች ÷ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ አም ፵፭፡ ስት ፡ መቶ ፡ አህዮች ÷ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ፵፮፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ድርሻ ፡ ፵፯፡ ሙሴ ፡ ከሰውና ፡ ከእንስሳ ፡ ከአምሳ ፡ አንድ ፡ ወሰደ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማደሪያ ፡ አገልግሎት ፡ ለሚ ጠብቁ ፡ ሌዋውያን ፡ ሰጠ ።

በሠራዊት ፡ አእላፋት ፡ ላይ ፡ የተሾሙት ፡ ፵፰፡ አለቆች ÷ ሻለቆችና ፡ የመቶ ፡ አለቆች ÷ ወደ ፡ ሙሴ ፡ ቀረቡ ÷ ሙሴንም ፡ — እኛ ፡ በሪያዎችህ ፡ ፵፱፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የወጡትን ፡ ከእጃችን ፡ በታች ፡ ያሉትን ፡ ቈጠርን ÷ ከእኛም ፡ አንድ ፡ አልጐ ደለም ። ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ካገኘው ፡ ከወርቅ ፡ ፶፡ ዕቃ ÷ ከእግር ፡ አልበም ÷ ከአምባርም ÷ ከቀለ በትም ÷ ከጕትቻም ÷ ከድሪውም ፡ ለነፍሳችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያስተሰርይልን ፡ ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መባ ፡ አምጥተናል ፡ አሉት ። ፶፩፡ ሙሴና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርም ፡ ወርቁንና ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ የተሠራውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ከእጃቸው ፡ ፶፪፡ ተቀበሉ ። ሻለቆችም ፡ የመቶ ፡ አለቆችም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለማንሣት ፡ ቍርበን ፡ ያቀረ ቡት ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ፶፫፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ። ወደ ፡ ፶፬፡ ሰልፍ ፡ የወጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከምርኮአቸው ፡ ለራሳቸው ፡ ወሰዱ ። ሙሴና ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርም ፡ ወርቁን ፡ ከሻለቆችና ፡ ከመቶ ፡ አለቆች ፡ ወስደው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለእስራኤል ፡

ልጆች ፡ መታሰቢያ ፡ ወደ ፡ መገናኛው ፡ ድን
ካን ፡ አገቡት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ የሮቤልና ፡ የጋድ ፡ ልጆችም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
እንስሶች ፡ ነበሩአቸው ። እነሆም ÷ የኢያዜር ፡
ምድርና ፡ የገለዓድ ፡ ምድር ፡ ለእንስሶች ፡ የተ
፪፡ መቸ ፡ስፍራ ፡ እንደ ፡ነበረ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ÷ የጋ
ድና ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ መጥተው ፡ ሙሴንና ፡
ካህኑን ፡ አልዓዛርን ፡ የማኅበሩንም ፡ አለቆች ፡
፫፡፬፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ በእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ፊት ፡ የመታው ፡
ምድር ÷ አጣሮት ÷ ዲቦን ÷ ኢያዜር ÷ ነምራ ÷
ሐሴበን ÷ ኤልያሊ ÷ ሴባማ ÷ ናባው ÷ ባያን ÷
ለእንስሶች ፡ የተመቸ ፡ ምድር ፡ ነው ፤ ለእኛም ፡
፭፡ ለባሪያዎችህ ፡ እንስሶች ፡ አሉን ። እኛስ ፡ በአ
ንተ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ አግኝተን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ይህን ፡ ምድር ፡ ለባሪያዎችህ ፡ ርስት ፡ አድር
ገህ ፡ስጠን ፤ ወደ ፡ዮርዳኖስም ፡ማዶ ፡ አታሻግ
ረን ።
፮፡ ሙሴም ፡ ለጋድና ፡ ለሮቤል ፡ ልጆች ፡ አላ
ቸው ፡— ወንድሞቻችሁ ፡ ወደ ፡ ጦርነት ፡ ሲሄዱ ፡
፯፡ እናንተ ፡ በዚህ ፡ ትቀመጣላችሁን ? እግዚአብ
ሔር ፡ ወደሚሰጣቸው ፡ ምድር ፡ እንዳይሻገሩ ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ ለምን ፡ ታደክማ
፰፡ ላችሁ ? ምድሪቱን ፡ይሰልሉ ፡ዘንድ ፡ ከቃዴስ ፡
በርኔ ፡ በሰደድኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አባቶቻችሁ ፡ እን
፱፡ ዲህ ፡ አደረጉ ። ወደ ፡ ኤሽኮልም ፡ ሸለቆ ፡
በሄዱ ፡ ጊዜ ÷ ምድሪቱንም ፡ በዩ ፡ ጊዜ ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ሰጣቸው ፡ ምድር ፡ እንዳይ
ገቡ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ አደከሙ ።
፲፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ÷
፲፩፡፲፪፡ እርሱም ፡— በእውነት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽ
መው ፡ ከተከተሉ ፡ ከእነዚህ ፡ ከቄኔዛዊው ፡ ከዮ
ፎኒ ፡ ልጅ ፡ ከካሌብና ፡ ከነዌ ፡ ልጅ ፡ ከኢያሱ ፡
በቀር ÷ ከግብፅ ፡ የወጡት ፡ ከሀያ ፡ ዓመት ፡
ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ እኔን ፡
ፈጽመው ፡ አልተከተሉምና ፡ ለአብርሃምና ፡
ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ እሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የማል
፲፫፡ ዠበትን ፡ ምድር ፡ አያዩም ፡ ብሎ ፡ ማለ ። የእግ
ዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ጸና ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ያደረገ ፡ ትው
ልድ ፡ ሁሉ ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
፲፬፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ አቅበዘበዛቸው ። እነ
ሆም ÷ የእግዚአብሔርን ፡ መዓት ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ አብዝታችሁ ፡ ትጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ እናንተ ፡
የኃጢአተኞች ፡ ትውልድ ፡ በአባቶቻችሁ ፡
፲፭፡ ፋንታ ፡ ቆማችኋል ። እርሱን ፡ ከመከተል ፡ ብት
መለሱ ፡ እርሱ ፡ ሕዝቡን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ደግሞ ፡
ይተዋል ፤ ይህንንም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ታጠፋላ
ችሁ ።
፲፮፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ ቀርበው ፡ አሉት ፡— በዚህ ፡
ለእንስሶቻችን ፡ በረቶች ፡ ለልጆቻችንም ፡ ከተ
፲፯፡ ሞች ፡ እንሠራለን ፤ እኛ ፡ ግን ፡ ለጦርነት ፡ ተዘ
ጋጅተን ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ እስክናገባቸው ፡
ድረስ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንሄዳለን ፡
በዚህም ፡ ምድር ፡ ስላሉ ፡ ሰዎች ፡ ልጆቻችን ፡
በተመሸጉ ፡ ከተሞች ፡ ይቀመጣሉ ። የእስራ ፲፰፡
ኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ርስታቸውን ፡ እስኪወርሱ ፡
ድረስ ፡ ወደ ፡ ቤቶቻችን ፡ እንመለስም ፤ ከዮር ፲፱፡
ዳኖስ ፡ ወዲህ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ርስታችን ፡
ደርሰናልና ፡ እኛ ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ወደዚያ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ርስት ፡ አንወርስም ።
ሙሴም ፡ አላቸው ፡— ይህንስ ፡ ነገር ፡ ብታደ ፳፡
ርጉ ÷ ተዘጋጅታችሁም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ብትሄዱ ÷ እርሱም ፡ ጠላቶቹን ፡ ፳፩፡
ከፊቱ ፡ እስኪያሳድድ ፡ ድረስ ፡ ምድሪቱም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ድል ፡ እስክትሆን ፡
ድረስ ፡ ከእናንተ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋሻ ፡ ጦሩን ፡
ይዞ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዮርዳኖስን ፡ ቢሻ
ገር ÷ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ትመለሳላችሁ ፤ በእግዚ ፳፪፡
አብሔርም ፡ ፊት ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ንጹ
ሐን ፡ ትሆናላችሁ ፤ ይህች ፡ ምድርም ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርስት ፡ ትሆንላችኋለች ።
እናንተ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ባታደርጉ ÷ እነሆ ÷ ፳፫፡
እግዚአብሔርን ፡ ትበድላላችሁ ፤ ኃጢአታች
ሁም ፡ እንዲያገኛችሁ ፡ እወቁ ። ለልጆቻችሁ ፡ ፳፬፡
ከተሞች ÷ ለበጎቻችሁም ፡ በረቶች ፡ ሥሩ ፡
ከአፋችሁም ፡ የወጣውን ፡ ነገር ፡ አድርጉ ።
የጋድና ፡ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ ሙሴን ፡ እን ፳፭፡
ዲህ ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ፡— እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡
ጌታችን ፡ እንዳዘዘ ፡ እናደርጋለን ። ልጆቻችን ÷ ፳፮፡
ሚስቶቻችንም ÷ መንጎቻችንም ÷ እንስሶቻች
ንም ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በገለዓድ ፡ ከተሞች ፡ ይሆ
ናሉ ፤ እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ግን ፡ ሁላችን ፡ ጋሻ ፡ ፳፯፡
ጦራችንን ፡ ይዘን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ጌታችን ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ወደ ፡ ጦርነት ፡ እንሄ
ዳለን ።
ሙሴም ፡ ካህኑን ፡ አልዓዛርን ፡ የነዌንም ፡ ፳፰፡
ልጅ ፡ ኢያሱን ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
አለቆች ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አዘዘ ። ሙሴም ፡— ፳፱፡
የጋድና ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ ሁላቸው ፡ ጋሻ ፡
ጦራቸውን ፡ ይዘው ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ዮርዳኖስን ፡ ቢሻገሩ ÷ ምድሪ
ቱንም ፡ ድል ፡ ብትነሡ ÷ የገለዓድን ፡ ምድር ፡
ርስት ፡ አድርጋችሁ ፡ ትሰጡአቸዋላችሁ ። ጋሻ ፡ ፴፡
ጦራቸውን ፡ ይዘው ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ባይሻ
ገሩ ፡ ግን ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ በእናንተ ፡ መካ
ከል ፡ ርስታቸውን ፡ ይወርሳሉ ፡ አላቸው ። የጋ ፴፩፡
ድና ፡ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ መልሰው ፡— እግዚ
አብሔር ፡ ለእኛ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
እንዲሁ ፡ እናደርጋለን ። ጋሻ ፡ ጦራችንን ፡ ፴፪፡
ይዘን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡
ምድር ፡ እንሻገራለን ÷ ከዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡
ከወዲሁ ፡ የወረስነው ፡ ርስት ፡ ይሆንልናል ፡
አሉት ።
ሙሴም ፡ ለጋድና ፡ ለሮቤል ፡ ልጆች ፡ ለዮሴ ፴፫፡
ፍም ፡ ልጅ ፡ ለምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ÷ የአ

ሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎንን ፡ ግዛት ፡ የባሳ
ንንም ፡ ንጉሥ ፡ የዐግን ፡ ግዛት ÷ ምድሪቱንና ፡
በዙሪያዋ ፡ ያሉትን ፡ ከተሞች ፡ ሰጣቸው ። ፴፬፡ የጋድም ፡ ልጆች ፡ ዲቦንን ÷ አጣሮትን ÷ አሮዔ
ር ን ÷ ዓጥሮትሾፋንን ÷ ኢያዜርን ÷ ዮግብሃን ÷ ፴፭፡
ቤትነምራን ÷ ቤትሃራንን ፡ የተመሸጉ ፡ ከተ ፴፮፡
ሞች ፡ አድርገው ፡ ሠሩ ፡ የበጎች ፡ በረቶችንም ፡ ፴፯፡
ሠሩ ። የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ ሐሴቦንን ÷ ኤልያ ፴፰፡
ሊ ን ÷ ቂርያታይምን ÷ ስማቸውም ፡ የተለወጠ
ውን ፡ ናባውን ÷ በኣልሜዎንን ÷ ሴባማን ፡
ሠሩ ፡ እነዚህንም ፡ የሠሩአቸውን ፡ ከተሞች ፡ ፴፱፡
በሴላ ፡ ስም ፡ ጠሩአቸው ። የሞናሴም ፡ ልጅ ፡
የማኪር ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ሄዱ ÷ ወሰ
ዱአትም ÷ በእርስዋም ፡ የነበሩትን ፡ አሞራው ፵፡
ያንን ፡ አሳደዱ ። ሙሴም ፡ ለምናሴ ፡ ልጅ ፡
ለማኪር ፡ ገለዓድን ፡ ሰጠ ፤ በእርስዋም ፡ ተቀ ፵፩፡
መጠ ። የምናሴም ፡ ልጅ ፡ ኢያዕር ፡ ሄዶ ፡ መን
ደሮችዋን ፡ ወሰደ ÷ የኢያዕርም ፡ መንደሮች ፡ ፵፪፡
ብሎ ፡ ጠራቸው ። ናባህም ፡ ሄደ ፡ ቄናትንም ፡
መንደሮችዋንም ፡ ወሰደ ÷ በስሙም ፡ ናባህ ፡
ብሎ ፡ ጠራቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ገዛ ፡ ከሙሴና ፡ ከአ
ሮን ፡ እጅ ፡ በታች ፡ በሎፍሮቻቸው ፡ ከግብፅ ፡
፪፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ። ሙሴም ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ እንደ ፡ ገዠአቸው ፡ አወ
ጣጣቸውን ፡ ጻፈ ፤ እንደ ፡ አወጣጣቸውም ፡
፫፡ ገዠአቸው ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ። በመጀመሪያው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡
ከራምሴ ፡ ተጓዙ ፤ ከፋሲካ ፡ በኋላ ፡ በነጋው ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ግብፃውያን ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ፡
፬፡ ከፍ ፡ ባለች ፡ እጅ ፡ ወጡ ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡
ግብፃውያን ፡ እግዚአብሔር ፡ የገደላቸውን ፡
በኵሮቻቸውን ፡ ይቀብሩ ፡ ነበር ፤ በአማልክቶ
ቻቸውም ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈረደባ
ቸው ።
፭፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከራምሴ ፡ ተጉዘው ፡
፮፡ በሱኮት ፡ ሰፈሩ ። ከሱኮትም ፡ ተጉዘው ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ ዳርቻ ፡ ባለች ፡ በኤታም ፡ ሰፈሩ ።
፯፡ ከኤታምም ፡ ተጉዘው ፡ በበአልዛፎን ፡ ፊት ፡
ወደ ፡ ነበረች ፡ ወደ ፡ ፊሀሒሮት ፡ ተመለሱ ፤
፰፡ በሚግዶልም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ሰፈሩ ። ከፊሀሒ
ሮትም ፡ ተጉዘው ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ አለፉ ፤ በኤታምም ፡ በረሀ ፡ የሦ
ስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ሄደው ፡ በማራ ፡ ሰፈሩ ።
፱፡ ከማራም ፡ ተጉዘው ፡ ወደ ፡ ኤሊም ፡ መጡ ፤
በኤሊምም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ የውኃ ፡ ምንጮች ፡
ሰባ ፡ ዘንባባችም ፡ ነበሩ ፤ በዚያም ፡ ሰፈሩ ።
፲፡ ከኤሊምም ፡ ተጉዘው ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡
፲፩፡ ዳር ፡ ሰፈሩ ። ከኤርትራም ፡ ባሕር ፡ ተጉዘው ፡
፲፪፡ በሲን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰፈሩ ። ከሲን ፡ ምድረ ፡
፲፫፡ በዳም ፡ ተጉዘው ፡ በራፋቃ ፡ ሰፈሩ ። ከራፋ
፲፬፡ ቃም ፡ ተጉዘው ፡ በኤሉስ ፡ ሰፈሩ ። ከኤሉስም ፡

ተጉዘው ፡ በራፊዲም ፡ ሰፈሩ ፡ በዚያም ፡ ሕዝቡ ፡
የሚጠጡት ፡ ውኃ ፡ አልነበረም ። ከራፊዲምም ፡ ፲፭፡
ተጉዘው ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰፈሩ ። ከሲ ፲፮፡
ናም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ተጉዘው ፡ በምኞት ፡ መቃ
ብር ፡ ሰፈሩ ። ከምኞት ፡ መቃብርም ፡ ተጉዘው ፡ ፲፯፡
በሐጼሮት ፡ ሰፈሩ ። ከሐጼሮትም ፡ ተጉዘው ፡ ፲፰፡
በሪትማ ፡ ሰፈሩ ። ከሪትማም ፡ ተጉዘው ፡ በሪ ፲፱፡
ሞን ፡ ዘፋሬስ ፡ ሰፈሩ ። ከሪሞን ፡ ዘፋሬስም ፡ ፳፡
ተጉዘው ፡ በልብና ፡ ሰፈሩ ። ከልብናም ፡ ተጉ ፳፩፡
ዘው ፡ በሪሳ ፡ ሰፈሩ ። ከሪሳም ፡ ተጉዘው ፡ በቀ ፳፪፡
ሄላታ ፡ ሰፈሩ ። ከቀሄላታም ፡ ተጉዘው ፡ በሻ ፳፫፡
ፍር ፡ ተራራ ፡ ሰፈሩ ። ከሻፍር ፡ ተራራም ፡ ተጉ ፳፬፡
ዘው ፡ በሐራዳ ፡ ሰፈሩ ። ከሐራዳም ፡ ተጉዘው ፡ ፳፭፡
በመቅሄሎት ፡ ሰፈሩ ። ከመቅሄሎትም ፡ ተጉ ፳፮፡
ዘው ፡ በታሐት ፡ ሰፈሩ ። ከታሐትም ፡ ተጉዘው ፡ ፳፯፡
በታራ ፡ ሰፈሩ ። ከታራም ፡ ተጉዘው ፡ በሚ ፳፰፡
ትቃ ፡ ሰፈሩ ። ከሚትቃም ፡ ተጉዘው ፡ በሐሽ ፳፱፡
ሞና ፡ ሰፈሩ ። ከሐሽሞናም ፡ ተጉዘው ፡ በሞሴ ፴፡
ሮት ፡ ሰፈሩ ። ከሞሴሮትም ፡ ተጉዘው ፡ በብኔ ፴፩፡
ያዕቃን ፡ ሰፈሩ ። ከብኔያዕቃንም ፡ ተጉዘው ፡ ፴፪፡
በሐርሃጊድጋድ ፡ ሰፈሩ ። ከሐርሃጊድጋድም ፡ ፴፫፡
ተጉዘው ፡ በዮጥባታ ፡ ሰፈሩ ። ከዮጥባታም ፡ ፴፬፡
ተጉዘው ፡ በዔብሮና ፡ ሰፈሩ ። ከዔብሮናም ፡ ፴፭፡
ተጉዘው ፡ በዔጽዮንጋብር ፡ ሰፈሩ ። ከዔጽዮ ፴፮፡
ንጋብርም ፡ ተጉዘው ፡ በጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ሰፈሩ ፤ ይህችም ፡ ቃደስ ፡ ናት ። ከቃደስም ፡ ፴፯፡
ተጉዘው ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ባለው ፡
በሖር ፡ ተራራ ፡ ሰፈሩ ።
ካህኑም ፡ አሮን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ፴፰፡
ወደ ፡ ሖር ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወጣ ÷ በዚያም ፡ የእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከወጡ ፡
በኋላ ፡ በአርባኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ሞተ ።
አሮንም ፡ በሖር ፡ ተራራ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ዕድ ፴፱፡
ሜው ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።
በከነዓን ፡ ምድርም ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ተቀ ፵፡
ምጦ ፡ የነበረው ፡ ከነዓናዊው ፡ የዓራድ ፡ ንጉሥ ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ ሰማ ።
እነርሱም ፡ ከሖር ፡ ተራራ ፡ ተጉዘው ፡ በሴል ፵፩፡
ሞና ፡ ሰፈሩ ። ከሴልሞናም ፡ ተጉዘው ፡ በፉ ፵፪፡
ኖን ፡ ሰፈሩ ። ከፉኖንም ፡ ተጉዘው ፡ በአቦት ፡ ፵፫፡
ሰፈሩ ። ከአቦትም ፡ ተጉዘው ፡ በሞዓብ ፡ ዳርቻ ፡ ፵፬፡
ባለው ፡ በጋይ ፡ ሰፈሩ ። ከጋይም ፡ ተጉዘው ፡ ፵፭፡
በዲቦንጋድ ፡ ሰፈሩ ። ከዲቦንጋድም ፡ ተጉዘው ፡ ፵፮፡
በዓልሞንዲብላታይም ፡ ሰፈሩ ። ከዓልሞንዲ ፵፯፡
ብላታይምም ፡ ተጉዘው ፡ በናባው ፡ ፊት ፡
በሉት ፡ በዓብሪም ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ሰፈሩ ።
ከዓብሪምም ፡ ተራሮች ፡ ተጉዘው ፡ በዮርዳኖስ ፡ ፵፰፡
አጠገብ ፡ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ በሞዓብ ፡
ሜዳ ፡ ላይ ፡ ሰፈሩ ። በዮርዳኖስም ፡ አጠገብ ፡ ፵፱፡
በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ላይ ፡ ከቤትየሺሞት ፡ እስከ ፡
አቤልሰጢም ፡ ድረስ ፡ ሰፈሩ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠ ፶፡
ገብ ፡ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡

፴፩፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡— ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ ዮርዳኖስን ፡ በተሻገራችሁ ፡ ፴፪፡ ጊዜ ÷ የአገሩን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከፊታችሁ ፡ ታሳድዳላችሁ ÷ የተቀረጹትንም ፡ ድንጋዮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ታጠፋላችሁ ÷ ቀልጠው ፡ የተሠሩትንም ፡ ምስሎቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ታጠፋላችሁ ÷ በከረጠታ ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎቻቸውንም ፡ ፴፫፡ ታፈርሳላችሁ ፤ ምድሪቱንም ፡ ለእናንተ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼአችኋለሁና ፡ ምድሪቱን ፡ ትወር ፴፬፡ ሱአታላችሁ ፡ ትቀመጡበታላችሁም ። ምድሪቱንም ፡ በየወገኖቻችሁ ፡ በዕጣ ፡ ትወርሳላችሁ ፤ ለብዙዎች ፡ እንደ ፡ ብዛታቸው ፡ ለጥቂቶቹም ፡ እንደ ፡ ጥቂትነታቸው ፡ መጠን ፡ ርስትን ፡ ትሰጣላችሁ ፤ እያንዳንዱ ፡ ሁሉ ፡ በዕጣ ፡ እንደ ፡ ወደቀለት ፡ በዚያ ፡ ርስቱ ፡ ይሆናል ፤ ፴፭፡ በየአባቶቻችሁ ፡ ነገዶች ፡ ትወርሳላችሁ ። የአገሩንም ፡ ሰዎች ፡ ከፊታችሁ ፡ በታሳድዱ ÷ ያስቀራችኋቸው ፡ ለዓይናችሁ ፡ እንደ ፡ እሾህ ፡ ለጎናችሁም ፡ እንደሚወጋ ፡ ነገር ፡ ይሆኑባችኋል ÷ በምትቀመጡበትም ፡ ምድር ፡ ያስጨንቁአች ፴፮፡ ኋል ። እኔም ፡ በእነርሱ ፡ አደርገው ፡ ዘንድ ፡ ያሰብሁትን ፡ በእናንተ ፡ አደርግባችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፪፡ ተናገረው ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ÷ ርስት ፡ ትሆናችሁ ፡ ዘንድ ፡ በዕጣ ፡ የምትደርሰችሁ ፡ ምድር ÷ በዳርቻዋ ፡ ፫፡ ያለች ፡ የከነዓን ፡ ምድር ÷ ይህች ፡ ናት ፡ የደቡቡ ፡ ወገን ፡ ከጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በኤዶምያስ ፡ በኩል ፡ ይሆናል ፤ የደቡቡም ፡ ዳርቻ ፡ ከጨው ፡ ባሕር ፡ ፬፡ ዳር ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ይጀምራል ፤ ዳርቻችሁም ፡ በአቅረቢም ፡ ወቀበት ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ይዘራል ፡ ወደ ፡ ጺንም ፡ ያልፋል ፤ መውጫውም ፡ በቃዴስ ፡ በርኔ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ይሆናል ፤ ወደ ፡ ሐጸርአዳር ፡ ይሄዳል ፡ ፭፡ ወደ ፡ ዓጽሞንም ፡ ያልፋል ፤ ዳርቻውም ፡ ከዓጽሞን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወንዝ ፡ ይዘራል ÷ መውጫውም ፡ በባሕሩ ፡ በኩል ፡ ይሆናል ። ፮፡ ለምዕራብም ፡ ዳርቻ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ዳርቻችሁ ፡ ይሆናል ፤ ይህ ፡ የምዕራብ ፡ ዳርቻችሁ ፡ ይሆናል ። ፯፡ የሰሜንም ፡ ዳርቻችሁ ፡ ይህ ፡ ይሆናል ፤ ከታላቁ ፡ ባሕር ፡ ወደ ፡ ሖር ፡ ተራራ ፡ ምልክት ፡ ፰፡ ታመለክታላችሁ ፤ ከሖርም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ፡ ምልክት ፡ ታመለክታላችሁ ፡ የዳርቻውም ፡ መውጫ ፡ በጽዳድ ፡ ይሆናል ፤ ፱፡ ዳርቻውም ፡ ወደ ፡ ዚፍሮን ፡ ያልፋል ፡ እስከ ፡ ሐጸርዔናንም ፡ ድረስ ፡ ይወጣል ፤ ይህ ፡ የሰሜን ፡ ዳርቻችሁ ፡ ይሆናል ። ፲፡ የምሥራቁንም ፡ ዳርቻችሁን ፡ ከሐጸርዔናን ፡ ወደ ፡ ሴፋማ ፡ ምልክት ፡ ታመለክታላችሁ ፤ ፲፩፡ ዳርቻውም ፡ ከሴፋማ ፡ በዓይን ፡ ምሥራቅ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ ይወርዳል ፤ እስከ ፡ ኪኔሬት ፡ የባሕር ፡ ወሽመጥ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ይደርሳል ፤ ዳርቻውም ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ይወ፲፪፡ ርዳል ÷ መውጫውም ፡ በጨው ፡ ባሕር ፡ ይሆናል ። ምድራችሁ ፡ እንደ ፡ ዳርቻዋ ፡ በዙሪያዋ ፡ ይህች ፡ ናት ።

፲፫፡ ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— እግዚአብሔር ፡ ለዘጠኝ ፡ ነገድ ፡ ተኩል ፡ ይሰጡአቸው ፡ ዘንድ ፡ ያዘዘ ፡ በዕጣ ፡ የምትወርሱአት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ፤ ፲፬፡ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤት ÷ የጋድም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤት ÷ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ርስታቸውን ፡ ወርሰዋል ። ፲፭፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ነገድና ፡ የአንዱ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ርስታቸውን ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በኢያሪኮ ፡ አንጻር ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወረሱ ።

፲፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፲፯፡ ተናገረው ፡— ምድሪቱን ፡ ርስት ፡ አድርገው ፡ የሚከፍሉላችሁ ፡ ሰዎች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርና ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ። ፲፰፡ ምድሪቱንም ፡ ርስት ፡ አድርገው ፡ ይከፍሉ ፡ ዘንድ ፡ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ ትወስዳላችሁ ። ፲፱፡ የሰዎቹም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ÷ ከስምዖን ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ፳፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ሰላሚኤል ÷ ከብንያም ፡ ፳፩፡ ነገድ ፡ የኪስሎን ፡ ልጅ ፡ ኤልዳድ ÷ ከዳን ፡ ፳፪፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ የዮግሊ ፡ ልጅ ፡ ቡቂ ÷ ከዮሴፍም ፡ ልጆች ፡ ከምናሴ ፡ ልጆች ፡ ፳፫፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ የሱፊድ ፡ ልጅ ፡ አኒኤል ÷ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ የሺ፳፬፡ ፍጣን ፡ ልጅ ፡ ቀሙኤል ÷ ከዛብሎን ፡ ልጆች ፡ ፳፭፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ የፈርናክ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፈን ÷ ከይሳኮር ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ ፳፮፡ የሐዛ ፡ ልጅ ፡ ፈልጢኤል ÷ ከአሴር ፡ ልጆች ፡ ፳፯፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ የሴሌሚ ፡ ልጅ ፡ አሑዱድ ÷ ከንፍታሌም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ አንድ ፡ ፳፰፡ አለቃ ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ፈዳሄል ። እግዚአብሔር ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርስታቸውን ፡ ይከፍሉ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዛቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ በኢያሪኮ ፡ አንጻር ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ሌዋውያን ፡ የሚቀመ፪፡ ጡባቸውን ፡ ከተሞች ፡ ከርስታቸው ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፡ በከተሞቹም ፡ ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ መሰምርያ ፡ ለሌዋውያን ፡ ስጡ ። እነርሱም ፡ በከተሞቹ ፡ ውስጥ ፡ ፫፡ ይቀመጣሉ ፤ መሰምርያቸውም ፡ ለከብቶቻቸው ፡ ለእንስሶቻቸውም ፡ ለእነርሱም ፡ ላለው ፡ ሁሉ ፡ ይሁን ። ፬፡ ለሌዋውያንም ፡ የምትሰጡት ፡ የከ

ተማ ፡ መሰምርያ ፡ በከተማው ፡ ዙሪያ ፡ ከቅጥሩ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ። ፭ ፤ ከከተማው ፡ ውጭ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ÷ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ÷ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ÷ በሰሜንም ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ትከ ነዳላችሁ ÷ ከተማውም ፡ በመካከል ፡ ይሆናል ፤ ይህም ፡ የከተሞቹ ፡ መሰምርያ ፡ ይሆንላቸዋል ። ፮ ፤ ለሌዋውያንም ፡ የምትሰጡአቸው ፡ ስድስቱ ፡ የመማፀኛ ፡ ከተሞች ፡ ናቸው ፤ እነርሱም ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ይሸሽባቸው ፡ ዘንድ ፡ የምትሰጡአቸው ፡ ናቸው ፤ ከእነዚህም ፡ ሌላ ፡ አርባ ፡ ሁለት ፡ ከተ ፯ ፤ ሞች ፡ ትሰጣላችሁ ። ለሌዋውያን ፡ የምትሰጡ አቸው ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ ስምንት ፡ ከተ ሞች ፡ ይሆናሉ ፤ ከመሰምርያቸው ፡ ጋር ፡ ትሰ ፰ ፤ ጡአቸዋላችሁ ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ለሌዋውያን ፡ የምትሰጡአቸውን ፡ ከተሞች ፡ እንዲሁ ፡ ስጡ ፤ ከብዙዎቹ ፡ ብዙ ÷ ከጥቂቶቹ ፡ ጥቂት ፡ ትወስዳላችሁ ፤ እያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ወረ ሱት ፡ እንደ ፡ ርስታቸው ፡ መጠን ፡ ከከተሞቻ ቸው ፡ ለሌዋውያን ፡ ይሰጣሉ ። ፱ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፲ ፤ ተናገረው ፡ ፦ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡ ፦ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ምድር ፡ ዮር ፲፩ ፤ ዳኖስን ፡ በተሻገራችሁ ፡ ጊዜ ÷ በስሕተት ፡ ነፍስ ፡ የገደለ ፡ ወደዚያ ፡ ይሸሽ ፡ ዘንድ ፡ የመማፀኛ ፡ ከተሞች ፡ እንዲሆኑላችሁ ፡ ከተሞችን ፡ ለእና ፲፪ ፤ ንተ ፡ ለዩ ። ነፍሰ ፡ ገዳዩ ፡ በማኅበሩ ፡ ፊት ፡ ለፍ ርድ ፡ እስኪቆም ፡ ድረስ ፡ እንዳይሞት ÷ ከተ ሞቹ ፡ ከደም ፡ ተበቃይ ፡ የመማፀኛ ፡ ከተሞች ፡ ፲፫ ፤ ይሁኑላችሁ ። የምትሰጡአቸውም ፡ ስድስቱ ፡ ከተሞች ፡ የመማፀኛ ፡ ከተሞች ፡ ይሁኑላችሁ ። ፲፬ ፤ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡ ትሰጣላ ችሁ ÷ በከነዓንም ፡ ምድር ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡ ትሰጣላችሁ ፤ የመማፀኛ ፡ ከተሞች ፡ ይሆናሉ ። ፲፭ ፤ በስሕተት ፡ ነፍስ ፡ የገደለ ፡ ይሸሽበት ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ስድስት ፡ ከተሞች ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በመካከላቸው ፡ ለሚቀመጡ ፡ እንግዶ ችና ፡ መጻተኞች ፡ መማፀኛ ፡ ይሆናሉ ። ፲፮ ፤ በብረት ፡ መሣርያ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ቢመ ታው ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ፤ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ፲፯ ፤ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ሰውም ፡ በሚሞትበት ፡ በእጁ ፡ ባለው ፡ ድንጋይ ፡ ቢመታው ፡ የተመ ታውም ፡ ቢሞት ÷ እርሱ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ፡ ፲፰ ፤ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ሰውም ፡ በሚሞትበት ፡ በእጁ ፡ ባለው ፡ በእንጨት ፡ መሣርያ ፡ ቢመታው ፡ የተመታውም ፡ ቢሞት ÷ እርሱ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ፤ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ፲፱ ፤ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ደም ፡ ተበቃዩ ፡ ራሱ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ ይግደል ፤ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ይግ ፳ ፤ ደለው ። እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በጥላቻ ፡ ቢደ ፋው ÷ ወይም ፡ ሸምቆ ፡ አንዳች ፡ ነገር ፡ ቢጥል ፳፩ ፤ በት ÷ ወይም ፡ በጥላቻ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በእጁ ፡ ቢመታው ÷ የመታው ፡ ፈጽሞ ፡ ይገ ደል ፤ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ፤ ደም ፡ ተበቃዩ ፡ ባገ ኘው ፡ ጊዜ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ ይግደለው ።

ነገር ፡ ግን ፡ ያለ ፡ ጥላቻ ፡ ድንገት ፡ ቢደፋው ÷ ፳፪ ፤ ሳይሸምቅም ፡ አንዳች ፡ ነገር ፡ ቢጥልበት ÷ ወይም ፡ ሳያየው ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ሰው ፡ የሚ ፳፫ ፤ ሞትበትን ፡ ድንጋይ ፡ ቢጥልበት ÷ ጠላቱም ፡ ባይሆን ÷ ክፉም ፡ ያደርግበት ፡ ዘንድ ፡ ባይሻ ÷ ፳፬ ፤ ማኅበሩ ፡ በመቺውና ፡ በደም ፡ ተበቃዩ ፡ መካ ከል ፡ ፍርድን ፡ እንደዚሁ ፡ ይፍረድ ፤ ፳፭ ፤ ሩም ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ ከደም ፡ ተበቃዩ ፡ እጅ ፡ ያድነዋል ÷ ማኅበሩም ፡ ወደ ፡ ሸሸበት ፡ ወደ ፡ መማፀኛው ፡ ከተማ ፡ ይመልሰዋል ፤ በቅዱስ ፡ ዘይትም ፡ የተቀባው ፡ ዋነኛው ፡ ካህን ፡ እስኪ ሞት ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ይቀመጣል ። ነፍሰ ፡ ፳፮ ፤ ገዳዩ ፡ ግን ፡ ከሸሸበት ፡ ከመማፀኛው ፡ ከተማ ፡ ዳርቻ ፡ ቢወጣ ÷ ደም ፡ ተበቃዩም ፡ ከመማፀ ፳፯ ፤ ኛው ፡ ከተማ ፡ ዳርቻ ፡ ውጭ ፡ ቢያገኘው ÷ ደም ፡ ተበቃዩም ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ ቢገድለው ÷ የደም ፡ ፳፰ ፤ ዕዳ ፡ አይሆንበትም ፤ ዋነኛው ፡ ካህን ፡ እስኪ ሞት ፡ ድረስ ፡ በመማፀኛው ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ መቀመጥ ፡ ይገባው ፡ ነበርና ። ዋነኛው ፡ ካህን ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩ ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ምድር ፡ ይመለሳል ።

እነዚህም ፡ ነገሮች ፡ ለልጅ ፡ ልጃችሁ ፡ በማደሪ ፳፱ ፤ ያችሁ ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ይሁኑላችሁ ። ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ሁሉ ፡ በምስክሮች ፡ አፍ ፡ ይገደ ፴ ፤ ላል ፤ በአንድ ፡ ምስክር ፡ ግን ፡ ማናቸውንም ፡ ሰው ፡ መግደል ፡ አይገባም ። ሞት ፡ የተፈረደ ፴፩ ፤ በትን ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩንም ፡ ለማዳን ፡ የነፍስ ፡ ዋጋ ፡ አትቀበሉ ፤ እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ። ዋነኛው ፡ ካህን ፡ ሳይሞት ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ይመ ፴፪ ፤ ለስ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መማፀኛው ፡ ከተማ ፡ ከሸ ሸው ፡ የነፍስ ፡ ዋጋ ፡ አትቀበሉ ። ደም ፡ ምድ ፴፫ ፤ ሪቱን ፡ ያረክሳታልና ፡ የምትኖሩበትን ፡ ምድር ፡ አታርክሱአት ፤ በደም ፡ አፍሰሽ ፡ ደም ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ ምድሪቱ ፡ ከፈሰሰባት ፡ ደም ፡ አትነጻም ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካ ፴፬ ፤ ከል ፡ አድራለሁና ፡ የምትኖሩበትን ፡ በመካከል ዋም ፡ የማድርበትን ፡ ምድር ፡ አታርክሱአት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

ከዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የምናሴ ፡ ልጅ ፡ ፩ ፤ የማኪር ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ አለ ቆች ፡ ቀረቡ ÷ በሙሴና ፡ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ አባቶች ፡ አለቆች ፡ ፊት ፡ ተናገሩ ፤ አሉም ፡ ፦ ፪ ፤ ምድሪቱን ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ አድ ርገህ ፡ በዕጣ ፡ ከፍለህ ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ አንተን ፡ ጌታችንን ፡ አዘዘህ ፡ እግ ዚአብሔርም ፡ የወንድማችንን ፡ የሰለጰዓድን ፡ ርስት ፡ ለሴቶች ፡ ልጆቹ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ አን ፫ ፤ ተን ፡ ጌታችንን ፡ አዘዘ ። ከሌላም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ባል ፡ ቢያገቡ ÷ ርስታቸው ፡ ከአ ባቶቻችን ፡ ርስት ፡ ይነቀላል ÷ እነርሱም ፡ ለሚ ሆኑበት ፡ ለሌላው ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ይጨመራል ፤

እንደዚህም ፡ የርስታችን ፡ ዕጣ ፡ ይገ◦ድላል ። ፬ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ርስታቸው ፡ ለሚሆኑበት ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ይጨመራል ፤ እንደዚህም ፡ ርስታቸው ፡ ከአባቶቻችን ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ይገ◦ድላል ። ፭ ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ በእውነት ፡ ተናገሩ ። ፮ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ሰለጳዓድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ያዘዘው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የወደዱትን ፡ ያግቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከአባታቸው ፡ ነገድ ፡ ብቻ ፡ ያግቡ ። ፯ እንደዚህም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ከነገድ ፡ ወደ ፡ ነገድ ፡ ምንም ፡ አይተላለፍ ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ይጠጋ ። ፰ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ የአባቶቹን ፡ ርስት ፡ ይወርስ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ርስት ፡ ያላት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከአባትዋ ፡ ነገድ ፡ ባል ፡ ታግባ ። ፱ እንደዚህም ፡ ከአንድ ፡ ነገድ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ነገድ ፡ ምንም ፡ ርስት ፡ አይተላለፍ ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ይጠጋ ። ፲ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ እንዲሁ ፡ የሰለጳዓድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ አደረጉ ። ፲፩ የሰለጳዓድ ፡ ልጆች ፡ ማህለህ ÷ ቲርጻ ÷ ዔግላ ÷ ሚልካ ÷ ኑዓ ፡ ከአባታቸው ፡ ወንድሞች ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ተጋቡ ። ፲፪ ከዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ከምናሴ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ባሎቻቸውን ፡ አገቡ ÷ ርስታቸውም ፡ በአባታቸው ፡ ነገድ ፡ ጸና ። ፲፫ እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ በኢያሪኮ ፡ አንጻር ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ያዘዛቸው ፡ ትእዛዝና ፡ ፍርድ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

አ ሪ ት ፡ ዘ ዳ ግ ም ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምድረ ፡ በዳ ÷ በዓረባ ፡ ውስጥ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ፊት ፡ ለፊት ÷ በፋራን ፡ በጦፌልም ፡ በላባንም ፡ በሐጼሮትም ፡ በዲዛሃብም ፡ መካከል ፡ ሳሉ ÷ ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ የነገራቸው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ፪ በሴይር ፡ ተራራ ፡ መንገድ ፡ ከኮሬብ ፡ እስከ ፡ ቃዴስ ፡ በርኔ ፡ ድረስ ፡ የአሥራ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ነው ። ፫ በአርባኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ÷ ሙሴ ÷ በሐሴቦን ፡ ተቀምጦ ፡ የነበረውን ፡ የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ÷ በአስታሮትና ፡ በኤድራይ ፡ ተቀምጦ ፡ የነበረውንም ፡ የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፡ ከመታ ፡ በኋላ ÷ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገራቸው ። ፭ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ሙሴ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይህችን ፡ ሕግ ፡ ይገልጥ ፡ ጀመር ፡— ፮ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በኮሬብ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረን ፡— በዚህ ፡ ተራራ ፡ የተቀመጣችሁት ፡ በቃ ፤ ተመልሳችሁ ፡ ተጓዙ ፤ ወደ ፡ ተራራማው ፡ ወደ ፡ አሞራውያን ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ድንበሮቹም ፡ ሁሉ ÷ በዓረባም ፡ በደጋውም ፡ በቁላውም ፡ በደቡብም ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ ወዳሉ ፡ ወደ ፡ ከነዓናውያን ፡ ምድር ÷ ወደ ፡ ሊባኖስም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ወንዝም ፡ እስከ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ድረስ ፡ ሂዱ ። ፰ እነሆ ÷ ምድሪቱን ፡ በፊታችሁ ፡ አድርጌአለሁ ፤ ግቡ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለእነርሱ ፡ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ ለዘራቸው ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ የማለላቸውንም ፡ ምድር ፡ ውረሱ ። ፱ በዚያም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ተናገርኋችሁ ፡— እኔ ፡ ብቻዬን ፡ ልሸከማችሁ ፡ አልችልም ፤ ፲ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብዝቶ አችኋል ÷ እነሆም ÷ እናንተ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ ብዛት ፡ ናችሁ ። ፲፩ የአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ቍጥር ፡ ላይ ፡ አልፍ ፡ አእላፋት ፡ ይጨምር ÷ እንደ ፡ ተናገራችሁም ፡ ይባርካችሁ ። ፲፪ እኔ ፡ ብቻዬን ፡ ድካማችሁን ፡ ሸክማችሁንም ፡ ክርክራችሁንም ፡ እሸከም ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እችላለሁ ? ፲፫ ከእናንተ ፡ ከየነገዳችሁ ፡ ጥበበኞች ፡ አስተዋዮችም ፡ አዋቂዎችም ፡ የሆኑትን ፡ ሰዎች ፡ ምረጡ ÷ እኔም ፡ በላያችሁ ፡ አለቆች ፡ አደርጋቸዋለሁ ። ፲፬ እናንተም ፡— እናደርገው ፡ ዘንድ ፡ የተናገርኸው ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ ነው ፡ ብላችሁ ፡ መለሳችሁልኝ ። ፲፭ ጥበበኞችና ፡ አዋቂዎች ፡ የሆኑትን ፡ የነገዶቻችሁን ፡ አለቆች ፡ መረጥሁ ÷ በእናንተም ፡ ላይ ፡ አለቆች ፡ የሻለቆችም ፡ የመቶ ፡ አለቆችም ፡ የአምሳ ፡ አለቆችም ፡ የአሥር ፡ አለቆችም ፡ ገገሮችም ፡ በየነገዶቻቸው ፡ አደረግኋቸው ። ፲፮ በዚያን ፡ ጊዜም ፡— የወንድሞቻችሁን ፡ ነገር ፡ ስሙ ፤ በሰውና ፡ በወንድሙ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ባለው ፡ መጻተኛ ፡ መካከል ፡ በጽድቅ ፡ ፍረዱ ። ፲፯ በፍርድም ፡ አድልዎ ፡ አታድርጉ ፤ ታላቁን ፡ እንደምትሰሙ ÷ ታናሹንም ፡ እንዲሁ ፡ ስሙ ፤ ፍርድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ፡ ከሰው ፡ ፊት ፡ አትፍሩ ፤ ከነገርም ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ቢከብዳችሁ ፡ እርሱን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አምጡት ÷ እኔም ፡ እሰማዋለሁ ፡ ብዬ ፡ ፈራጆቻችሁን ፡ አዘዝኋቸው ። ፲፰ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ልታደርጉት ፡ የሚገባችሁን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አዘዝኋችሁ ።

፲፱፡ ከኮሬብም ፡ ተጓዝን ፥ አምላካችን ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዳዘዘን ፡ በታላቁ ፡ እጅግም ፡ በሚ
ያስፈራ ፡ በዚያ ፡ ባያችሁት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሁሉ ፡
በኩል ፡ በተራራማው ፡ በአሞራውያን ፡ መን
ገድ ፡ ሄድን ፤ ወደ ፡ ቃዴስ ፡ በርኔም ፡ መጣን ።
፳፡ እኔም ፡— አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚ
ሰጠን ፡ ወደ ፡ ተራራማው ፡ ወደ ፡ አሞራውያን ፡
፳፩፡ አገር ፡ መጣችሁ ፤ እነሆ ፥ አምላክህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ምድሪቱን ፡ በፊትህ ፡ አድርጎአል ፤ የአ
ባቶችህ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለህ ፥
ውጣ ፥ ውረሳት ፤ አትፍራ ፥ አትደንግጥም ፡
፳፪፡ አልኋችሁ ። እናንተም ፡ ሁላችሁ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ቀርባችሁ ፡— ምድሪቱን ፡ እንዲጐበኙልንና ፡
እንወጣበት ፡ ዘንድ ፡ የሚገቡንን ፡ የመንገዱንና ፡
የምንገባባቸውን ፡ የአነዚያን ፡ ከተሞች ፡ ወሬ ፡
ተመልሰው ፡ እንዲነግሩን ፡ በፊታችን ፡ ሰዎች ፡
፳፫፡ እንስደድ ፡ አላችሁኝ ። ያም ፡ ነገር ፡ ደስ ፡ አሰ
ኘኝ ፤ ከእናንተም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰው ፡
መረጥሁ ፤ ከየነገዱ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡
፳፬፡ ነበረ ። ሄዱም ፥ ወደ ፡ ተራራማውም ፡ ወጡ ፥
ወደ ፡ ኤሽኮልም ፡ ሸለቆ ፡ መጥተው ፡ ጐበኙ
፳፭፡ አት ። ከምድሪቱም ፡ ፍሬ ፡ በእጃቸው ፡ ወሰዱ ፥
ወደ ፡ እኛም ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፡— አምላካችን ፡
እግዚአብሔር ፡ የሚሰጠን ፡ ምድር ፡ መልካም ፡
ናት ፡ ብለውም ፡ አወሩልን ።
፳፮፡ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
ላይ ፡ ዐመፃችሁ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ መው
፳፯፡ ጣትን ፡ እንቢ ፡ አላችሁ ፤ በድንኳናችሁም ፡
ውስጥ ፡ እንዲህ ፡ እያላችሁ ፡ አጕረመረማችሁ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ጠላን ፡ እንዲያጠፋን ፡ በአ
ሞራውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡
፳፰፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ አወጣን ። ወዴት ፡ እንወጣ
ለን ? ሕዝቡ ፡ ብዙ ፡ ነው ፥ ቁመቱም ፡ ከእኛ ፡
ይረዝማል ፥ ከተሞቹም ፡ ታላላቆች ፡ የተመሸ
ጉም ፡ እስከ ፡ ሰማይም ፡ የደረሱ ፡ ናቸው ፥ የዔ
ናቅንም ፡ ልጆች ፡ ደግሞ ፡ በዚያ ፡ አየናቸው ፡
ብለው ፡ ወንድሞቻችን ፡ ልበኾንን ፡ አስፈሩት ።
፳፱፡ እኔም ፡ አልኋችሁ ፡— አትደንግጡ ፥ ከእነር
፴፡ ሱም ፡ አትፍሩ ፤ በፊታችሁ ፡ የሚሄደው ፡
አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፥ እናንተ ፡ ስታዩ ፡
በግብፅና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳደረገላችሁ ፡
፴፩፡ ሁሉ ፥ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይዋጋል ፤ ወደዚህም ፡
ስፍራ ፡ እስክትመጡ ፡ ድረስ ፡ በሄዳችሁበት ፡
መንገድ ፡ ሁሉ ፥ ሰው ፡ ልጁን ፡ እንዲሸከም ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተሸከመህ ፡
፴፪፣፴፫፡ አንተ ፡ አይተሃል ። ዳሩ ፡ ግን ፡ ለሰፈራችሁ ፡
የሚገባውን ፡ ስፍራ ፡ እንዲፈልግላችሁ ፥ ትሄ
ዱበት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባውንም ፡ መንገድ ፡ እን
ዲያሳያችሁ ፡ ሌሊት ፡ በእሳት ፥ ቀን ፡ በደመና ፡
በፊታችሁ ፡ በመንገድ ፡ ሲሄድ ፡ የነበረውን ፡
አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡
አላመናችሁም ።
፴፬፡ እግዚአብሔርም ፡ የቃላችሁን ፡ ድምፅ ፡
፴፭፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፡— ለአባቶቻችሁ ፡ እሰጣት ፡
ዘንድ ፡ የማልሁላቸውን ፡ መልካሚቱን ፡ ምድር ፡
ከእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ከዚህ ፡ ክፉ ፡ ትውልድ ፡
፴፮፡ ማንም ፡ አያይም ፥ ከዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ከካሌብ ፡
በቀር ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ያያታል ፤ እግዚአብሔ
ርን ፡ ፈጽሞ ፡ ተከትሎአልና ፡ የረገጣትን ፡ ምድር ፡
ለእርሱ ፡ ለልጆቹም ፡ እሰጣለሁ ፡ ብሎ ፡ ማለ ።
፴፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ በእናንተ ፡ ምክንያት ፡
በእኔ ፡ ተቈጣ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— አንተ ፡ ደግሞ ፡
፴፰፡ ወደዚያ ፡ አትገባም ፤ በፊትህ ፡ የሚቆም ፡ የነዌ ፡
ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ እርሱ ፡ ወደዚያ ፡ ይገባል ፤ እርሱ ፡
ለእስራኤል ፡ ምድሪቱን ፡ ያወርሳልና ፡ አደፋፍ
ረው ። ደግሞ ፡— ለምርኮ ፡ ይሆናሉ ፡ ያላችኋ
፴፱፡ ቸው ፡ ሕፃናቶቻችሁ ፥ ዛሬም ፡ መልካሙን ፡
ከክፉ ፡ መለየት ፡ የማይችሉ ፡ ልጆቻችሁ ፥ እነ
ርሱ ፡ ወደዚያ ፡ ይገባሉ ፥ ምድሪቱንም ፡ ለእነ
ርሱ ፡ እሰጣለሁ ፡ ይወርሱአታልም ። እናንተ ፡
፵፡ ግን ፡ ተመልሳችሁ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ መን
ገድ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሂዱ ።
፵፩፡ እናንተም ፡— እግዚአብሔርን ፡ በድለናል ፤
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘን ፡ ሁሉ ፡
እንወጣለን ፥ እንዋጋለን ፡ ብላችሁ ፡ መለሳ
ችሁልኝ ። ከእናንተም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የጦር ፡
መሣሪያውን ፡ ያዘ ፥ ወደ ፡ ተራራማውም ፡ አገር ፡
መውጣትን ፡ አቀለላችሁት ። እግዚአብሔ
፵፪፡ ርም ፡— እኔ ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ አይደለሁ
ምና ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ ፊት ፡ እንዳትወድቁ ፡
አትውጡ ፥ አትዋጉም ፡ በላቸው ፡ አለኝ ።
፵፫፡ እኔም ፡ ተናገርኋችሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ላይ ፡ ዐመፃችሁ ፡ እንጂ ፡
አልሰማችሁም ፤ በትዕቢታችሁም ፡ ወደ ፡ ተራ
፵፬፡ ራማው ፡ አገር ፡ ወጣችሁ ። በዚያም ፡ በተራ
ራማው ፡ አገር ፡ ይኖሩ ፡ የነበር ፡ አሞራውያን ፡
ወጥተው ፡ ተጋጠሙአችሁ ፥ ንብ ፡ እንደምታ
ሳድድም ፡ አሳደዱአችሁ ፥ እስከ ፡ ሐርማም ፡
ድረስ ፡ በሴይር ፡ መቱአችሁ ። ተመልሳች
፵፭፡ ሁም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አለቀሳችሁ ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ድምፃችሁን ፡ አልሰማም ፥
ወደ ፡ እናንተም ፡ አላዳመጠም ። እንደ ፡ ተቀ
፵፮፡ መጣችሁበትም ፡ ዘመን ፡ መጠን ፡ በቃዴስ ፡
ብዙ ፡ ቀን ፡ ተቀመጣችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

እግዚአብሔርም ፡ እንዳለኝ ፡ ተመልሰን ፡ ፩፡
በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ሄድን ፤ የሴይርንም ፡ ተራራ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡
ዞርን ። እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተና ፪፡
ገረኝ ፡— ይህን ፡ ተራራ ፡ መዞር ፡ ይበቃችኋል ፤ ፫፡
ተመልሳችሁ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ሂዱ ። ሕዝቡንም ፡ ፬፡
እንዲህ ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— በሴይር ፡ ላይ ፡
በተቀመጡት ፡ በወንድሞቻችሁ ፡ በዔሳው ፡
ልጆች ፡ አገር ፡ ታልፋላችሁ ፥ እነርሱም ፡ ይፈ
ሩአችኋል ፤ እንግዲህ ፡ እጅግ ፡ ተጠንቀቁ ።
፭፡ የሴይርን ፡ ተራራ ፡ ለዔሳው ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡
ስለ ፡ ሰጠሁ ፡ እኔ ፡ ከምድራቸው ፡ የጫማ ፡

መርገጫ ፡ ታህል ፡ እንኳ ፡ አልሰጣችሁምና ፡
፮፡ አትጣሉአቸው ። ከእነርሱ ፡ በገንዘብ ፡ ምግብ ፡
ገዝታችሁ ፡ ትበላላችሁ ፡ ውኃም ፡ ደግሞ ፡ በገ
፯፡ ንዘብ ፡ ገዝታችሁ ፡ ትጠጣላችሁ ። አምላክህ ፡
እግዚአብሔር ፡ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ባርኮ
ልሃልና ፡ በዚህ ፡ በታላቅ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መሄ
ድህን ፡ አውቆአል ፤ በዚህ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
ውስጥ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡
፰፡ ጋር ፡ ነበረ ÷ አንዳችም ፡ አላጣህም ። በሴይ
ርም ፡ ከተቀመጡት ፡ ከወንድሞቻችን ፡ ከሜ
ሳው ፡ ልጆች ፡ በዓረባ ፡ መንገድ ፡ ከኤላትና ፡
ከዔጽዮንጋብር ፡ አለፍን ።
ተመልሰንም ፡ በሞዓብ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መን
፱፡ ገድ ፡ አለፍን ። እግዚአብሔርም ፡ አለኝ ፦—
እኔ ፡ ዔርን ፡ ለሎጥ ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡
ስለ ፡ ሰጠሁ ፡ ከምድሩ ፡ ርስት ፡ አልሰጣችሁ
ምና ፡ ሞዓብን ፡ አትጣላ ፡ በሰልፍም ፡ አትው
፲፡ ጋቸው ። አስቀድሞ ፡ ታላቅና ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡
እንደ ፡ ዔናቅም ፡ ልጆች ፡ በቁመት ፡ የረዘሙ ፡
፲፩፡ ኤሚማውያን ፡ በዚያ ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። እነ
ርሱም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ዔናቅ ፡ ልጆች ፡ ራፋ
ይም ፡ ይባሉ ፡ ነበር ፤ ሞዓባውያን ፡ ግን ፡
፲፪፡ ኤሚም ፡ ይሉአቸዋል ። ሖራውያንም ፡ ደግሞ ፡
አስቀድሞ ፡ በሴይር ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ÷
የዔሳው ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ አሳደዱአቸው ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ በሰጠው ፡ በርስቱ ፡ ምድር ፡
እስራኤል ፡ እንዳደረገ ÷ ከፊታቸው ፡ አጠፋአ
፲፫፡ ቸው ÷ በስፍራቸውም ፡ ተቀመጡ ። እግዚአ
ብሔርም ፦— ተነሡ ፡ የዘሬድንም ፡ ፈፋ ፡ ተሻ
፲፬፡ ገሩ ፡ አለ ። የዘሬድንም ፡ ፈፋ ፡ ተሻገርን ። የዘ
ሬድንም ፡ ፈፋ ፡ እስከ ፡ ተሻገርንበት ፡ ድረስ ÷
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለባቸው ፡ የሰልፈ
ኞች ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ ከሰፈሩ ፡ መካከል ፡
እስከ ፡ ጠፉ ፡ ድረስ ÷ ከታይስ ፡ በርኔ ፡ የተጓዝን
በት ፡ ዘመን ፡ ሠላሳ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ።
፲፭፡ ከሰፈርም ፡ መካከል ፡ ተቈርጠው ፡ እስኪጠፉ ፡
ድረስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በላያቸው ፡ ነበረ ።
፲፮፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሰልፈኞቹ ፡ ከጠፉ ፡ ከሕዝ
፲፯፡ ቡም ፡ መካከል ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ÷ እግዚአብሔር ፡
፲፰፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ፦— አንተ ፡ ዛሬ ፡ የሞ
፲፱፡ ዓብን ፡ ዳርቻ ፡ ዔርን ፡ ታልፋለህ ፤ ለሎጥም ፡
ልጆች ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ስለ ፡ ሰጠሁ ፡ ከአሞን ፡
ልጆች ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ አልሰጥህምና ፡ በአ
ሞን ፡ ልጆች ፡ አቅራቢያ ፡ ስትደርስ ፡ አትጣላ
፳ ፡ ቸው ፡ አትውጋቸውም ። ያም ፡ ደግሞ ፡ የራ
ፋይም ፡ ምድር ፡ ተብሎ ፡ ተቈጠረ ፤ ራፋይ
ምም ፡ አስቀድሞ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤
አሞናውያን ፡ ግን ፡ ዘምዙማውያን ፡ ብለው ፡
፳፩፡ ይጠሩአቸዋል ። ታላቅና ፡ ብዙም ፡ ሕዝብ ፡
እንደ ፡ ዔናቅም ፡ ልጆች ፡ ቁመታቸው ፡ የረ
ዘመ ፡ ነበሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከፊታቸው ፡ አጠ
ፋቸው ፤ እነርሱንም ፡ አሳድዶው ፡ በስፍራቸው ፡
፳፪፡ ተቀመጡ ። ሖራውያንን ፡ ከፊታቸው ፡ አጥ
ፍቶ ፡ በሴይር ፡ ለተቀመጡት ፡ ለዔሳው ፡ ልጆች ፡
እንዳደረገ ፡ እንዲሁ ፡ ለእነርሱ ፡ አደረገ ፤ እነር
ሱንም ፡ አሳድደው ፡ በስፍራቸው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ተቀመጡ ። እስከ ፡ ጋዛም ፡ ድረስ ፡ በመ ፳፫፡
ንደሮች ፡ ተቀምጠው ፡ የነበሩትን ፡ ኤዋውያ
ንን ፡ ከከፍቶር ፡ የወጡ ፡ ከፍቶራውያን ፡ አጠ
ፉአቸው ÷ በስፍራቸውም ፡ ተቀመጡ ። ደግ ፳፬፡
ሞም ፡ አለ ፦— ተነሥታችሁ ፡ ሂዱ ÷ የአርኖን
ንም ፡ ሸለቆ ፡ ተሻገሩ ፤ እነሆ ÷ አሞራዊውን ፡
የሐሴቦንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ፡ ምድሩንም ፡ በእ
ጅህ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ እርስዋን ፡ በመ
ውረስ ፡ ጀምር ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ። ከሰ ፳፭፡
ማይ ፡ በታች ፡ በሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ማስ
ደንገጥህንና ፡ ማሰፈራትህን ፡ እሰድድ ፡ ዘንድ ፡
ዛሬ ፡ እጀምራለሁ ፤ ወሬህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
በፊትህ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ÷ ድንጋጤም ፡ ይይዛ
ቸዋል ።
ከቅዴሞትም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የሰላምን ፡ ቃል ፡ ፳፮፡
ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡
ሴዎን ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ መልእክተኞችን ፡
ላክሁ ፦— በአገርህ ፡ ላይ ፡ ልለፍ ፤ በአውራ ፡ ፳፯፡
ጐዳና ፡ እሄዳለሁ ÷ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡
አልተላለፍም ። የምበላውን ፡ ምግብ ፡ በገን ፳፰፡፳፱፡
ዘብ ፡ ሸጥልኝ ÷ የምጠጣውንም ፡ ውኃ ፡ በገን
ዘብ ፡ ስጠኝ ፤ በሴይር ፡ የተቀመጡ ፡ የዔሳው ፡
ልጆች ፡ በዔርም ፡ የተቀመጡ ፡ ሞዓባውያን ፡
እንዳደረጉልኝ ÷ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡
ወደሚሰጠን ፡ ምድር ፡ ዮርዳኖስን ፡ እስክሻገር ፡
ድረስ ፡ ብቻ ፡ በእግሬ ፡ ልለፍ ። የሐሴቦን ፡ ፴፡
ንጉሥ ፡ ሴዎን ፡ ግን ፡ ያሳልፈን ፡ ዘንድ ፡ አልፈ
ቀደም ፤ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ አሳ
ልፎ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መንፈሱን ፡ አደንድኖታልና ÷ ልቡንም ፡
አጽንቶታልና ። እግዚአብሔርም ፦— ሴዎንንና ፴፩፡
ምድሩን ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ መስጠት ÷ እነሆ ÷
ጀመርሁ ፤ ምድሩን ፡ ትገዛት ፡ ዘንድ ፡ መውረስ ፡
ጀምር ፡ አለኝ ። ሴዎንም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ለጋ ፴፪፡
ጠሙን ፡ ወደ ፡ ያህጽ ፡ ወጡ ። ፴፫፡ አምላካችንም ፡
እግዚአብሔር ፡ እርሱን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠን ፤ እር
ሱንም ፡ ልጆቹንም ፡ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ መታን ።
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከተሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ወሰድን ፡ ፴፬፡
የተቀመጡባቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሴቶች
ንም ፡ ሕፃናቶችንም ፡ አጠፋን ፤ አንዳችም ፡ አላ
ስቀረንም ÷ ከብቶቻቸውንና ፡ ከከተሞቻቸው ፡ ፴፭፡
ያገኘነውን ፡ ብዝበዛ ፡ ለራሳችን ፡ ወሰድን ፡ እንጂ ።
በአርኖን ፡ ቈላ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከአሮዔር ፡ ፴፮፡
ከሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ ካለችው ፡ ከተማ ፡ ጀም
ረን ፡ እስከ ፡ ገለዓድ ፡ ድረስ ፡ ማናቸይቱም ፡
ከተማ ፡ አልጠነከረችብንም ፤ አምላካችን ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠን ። ዳሩ ፡ ፴፯፡
ግን ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ከለ
ከለን ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡
በያቦቅም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡ ስፍራ ፡
ሁሉ ፡ በተራራማውም ፡ አገር ፡ ወዳሉት ፡ ከተ
ሞች ፡ አልደረስንም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ተመልሰን ፡ በባሳን ፡ መንገድ ፡ ወጣን ÷ የባ
ሳን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በኤድ
፪፡ ራይ ፡ ሊዋጉን ፡ ወጡ ። እግዚአብሔርም ፡—
እርሱንና ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ምድሩንም ፡ በእጅህ ፡
አሳልፌ ፡ ሰጥቼአለሁና ፡ አትፍራው ፤ በሐሴ
በን ፡ ይኖር ፡ በነበረው ፡ በአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡
በሴዎን ፡ ላይ ፡ እንዳደረግህ ፡ በእርሱም ፡ ታደ
፫፡ ርግበታለህ ፡ አለኝ ። አምላካችን ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ ደግሞ ፡ የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፡ ሕዝ
ቡንም ፡ ሁሉ ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠን ፤
እኛም ፡ መታነው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አም
፬፡ ልጠ ፡ አልቀረለትም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከተ
ሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ወሰድን ፤ አንድም ፡ ያልወሰድ
ነው ፡ የለም ፤ በባሳን ፡ ያለውን ፡ የዐግን ፡ መን
ግሥት ÷ የአርጎብን ፡ አገር ፡ ሁሉ ÷ ስድሳ ፡ ከተ
፭፡ ሞችን ፡ ወሰድን ። በቅጥር ፡ ካልተመሸጉት ፡ ከአ
ጅግ ፡ ብዙ ፡ ከተሞች ፡ ሌላ ÷ እነዚህ ፡ ከተሞች ፡
ሁሉ ፡ ቁመቱ ፡ ረጅም ፡ በሆነ ፡ ቅጥር ፡ በመዝጊ
፮፡ ያና ፡ በመወርወሪያም ፡ የተመሸጉ ፡ ነበሩ ። በሐ
ሴቦንም ፡ ንጉሥ ፡ በሴዎን ፡ እንዳደረግን ፡
ፈጽሞ ፡ አጠፋናቸው ፤ ከተሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ከወ
ንዶችና ፡ ከሴቶች ፡ ከሕፃናቶችም ፡ ጋር ፡ አጠ
፯፡ ፋናቸው ። ከብቶቹን ፡ ሁሉ ፡ የከተሞቹንም ፡
ምርኮ ፡ ለእኛ ፡ በዘበዝን ።

፰፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ከአርኖን ፡ ሸለቆ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ አርሞንዔም ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ምድሪ
፱፡ ቱን ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ከነበሩ ፡ ከሁለቱ ፡ ከአ
፲፡ሞራውያን ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ ወሰድን ፤ ሲዶ
ናውያን ፡ አርሞንዔምን ፡ ሚርዮን ፡ ብለው ፡
ይጠሩታል ÷ አሞራውያንም ፡ ሳኔር ፡ ብለው ፡
፲፩፡ይጠሩታል ። በሚዳውም ፡ ያሉትን ፡ ከተሞች ፡
ሁሉ ÷ ገለዓድንም ፡ ሁሉ ÷ በባሳንም ፡ ያሉትን ፡
የዐግን ፡ መንግሥት ፡ ከተሞች ፡ እስከ ፡ ሰልካና ፡
እስከ ፡ ኤድራይ ፡ ድረስ ፡ ባሳንን ፡ ሁሉ ፡ ወሰ
፲፪፡ድን ። ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የባሳን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግ ፡
ብቻውን ፡ ቀርቶ ፡ ነበር ፤ እነሆ ÷ አልጋው ፡ የብ
ረት ፡ አልጋ ፡ ነበረ ፤ እርሱ ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡
አገር ፡ በረባት ፡ አለ ፤ ርዝመቱ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡
ወርዱም ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ በሰው ፡ ክንድ ፡ ልክ ፡
፲፫፡ነበረ ። ይህችንም ፡ ምድር ፡ በዚያን ፡ ዘመን ፡
ወረስን ፡ በአርኖንም ፡ ሸለቆ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡
ከአሮዔር ፡ ጀምሮ ፡ የገለዓድን ፡ ተራራማ ፡
አገር ፡ እኩሌታ ፡ ከተሞቹንም ፡ ለሮቤልና ፡
፲፬፡ለጋድ ፡ ነገድ ፡ ሰጠኋቸው ። ከገለዓድም ፡ የቀ
ረውን ፡ የዐግንም ፡ መንግሥት ፡ ባሳንን ፡ ሁሉ ÷
የአርጎብንም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ለምናሴ ፡ ነገድ ፡
እኩሌታ ፡ ሰጠሁ ፤ ያችም ፡ ባሳን ፡ ሁሉ ፡ የራ
፲፬፡ፋይም ፡ አገር ፡ ተብላ ፡ ተቈጠረች ። የምናሴ ፡
ልጅ ፡ ኢያዕር ፡ እስከ ፡ ጌሹራውያንና ፡ እስከ ፡
ማዕካታውያን ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ የአርጎብን ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፤ ይህችንም ፡ የባሳንን ፡
ምድር ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በስሙ ፡ የኢያዕር ፡
መንደሮች ፡ ብሎ ፡ ጠራ ። ለማኪርም ፡ ገለዓ ፲፮፡
ድን ፡ ሰጠሁት ። ለሮቤል ፡ ነገድና ፡ ለጋድም ፡ ፲፯፡
ነገድ ፡ ከገለዓድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አርኖን ፡
ሸለቆ ፡ ድረስ ፡ የሸለቆውን ፡ እኩሌታ ፡ ዳርቻ
ውንም ÷ እስከ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡
ያቦቅ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ÷ ከኪኔሬት ፡ እስከ ፡ ፲፰፡
ዓረባ ፡ ባሕር ፡ እርሱም ፡ የጨው ፡ ባሕር ፡
ድረስ ፡ ከፈስጋ ፡ ተራራ ፡ በታች ፡ ወደ ፡ ምሥ
ራቅ ፡ ያለውን ፡ ዓረባ ፡ ዮርዳኖስንም ፡ ዳሩንም ፡
ሰጠኋቸው ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ አዘዝኋ ፲፱፡
ችሁ ፡— አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህችን ፡
ምድር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሰጥቶአችኋል ፤ መሣ
ሪያችሁን ፡ ይዛችሁ ፡ እናንተ ፡ አርበኞች ፡ ሁሉ ፡
በወንድሞቻችሁ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡
ትሻገራላችሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ከብቶች ፡ ፳፡
እንዳሉአችሁ ፡ አውቃለሁና ፡ ሴቶቻችሁና ፡
ልጆቻችሁ ፡ ከብቶቻችሁም ፡ በሰጠኋችሁ ፡ ከተ
ሞች ፡ ይቀመጣሉ ፤ ይኸውም ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፩፡
እናንተን ፡ እንዳሳረፈ ÷ ወንድሞቻችሁን ፡ እስ
ኪያሳርፍ ፡ ድረስ ÷ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ በዮርዳ
ኖስ ፡ ማዶ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
ሰጣቸውን ፡ ምድር ፡ እስኪወርሱ ፡ ድረስ ፡ ነው ፤
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሰጠኋ
ችሁ ፡ ርስት ፡ ትመለሳላችሁ ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ፳፪፡
አ ፡ያሉን ፡— አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእነ
ዚህ ፡ በሁለቱ ፡ ነገሥት ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ዓይኖ
ችህ ፡ አይተዋል ፤ እንዲሁ ፡ በምትልፍበት ፡ መን
ግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያደ
ርጋል ። አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ ፳፬፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ ይዋጋልና ፡ አትፈሯቸውም ፡
ብዬ ፡ አዘዝሁት ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፫፡
እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ለመንሁ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብ ፳፬፡
ሔር ፡ ሆይ ÷ ታላቅነትህን ፡ የጸናችውንም ፡
እጅህን ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ማሳየት ፡ ጀምረሃል ፤
በሰማይና ፡ በምድርም ፡ እንደ ፡ ሥራህ ፡ እንደ ፡
ኃይልህም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡
ማን ፡ ነው ? እኔ ፡ ልሻገር ÷ በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ፳፭፡
ያለችውን ፡ መልካሚቱን ፡ ምድር ፡ ያንም ፡ መል
ካሙን ፡ ተራራማውን ፡ አገር ፡ ሊባኖስንም ፡
ልይ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእናንተ ፡ ምክን ፳፮፡
ያት ፡ ተቈጣኝ ፡ አልሰማኝምም ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ አለኝ ፡— ይበቃሃል ፤ በዚህ ፡ ነገር ፡ ደግ
መህ ፡ አትናገረኝ ። ይህን ፡ ዮርዳኖስን ፡ አትሻ ፳፯፡
ገርምና ፡ ወደ ፡ ፈስጋ ፡ ራስ ፡ ውጣ ፤ ዓይንህ
ንም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ወደ ፡
ደቡብም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ አንሥተህ ፡ በዓ
ይንህ ፡ ተመልከት ። ኢያሱ ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፳፰፡
ፊት ፡ ይሻገራልና ÷ አንተም ፡ የምታያትን ፡
ምድር ፡ እርሱ ፡ ያወርሳቸዋልና ፡ ኢያሱን ፡ እዘ
ዘው ÷ አደፋፍረውም ÷ አጽናውም ። በቤተ ፡ ፳፱፡
ፌጎርም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡
ተቀመጥን ።

ምዕራፍ ፥ ፩ ።

፩፥ አሁንም ÷ እስራኤል ፥ ሆይ ÷ እንድታደርጉ
አቸው ፥ በሕይወትም ፥ እንድትኖሩ ÷ የአባቶቻ
ችሁም ፥ አምላክ ፥ እግዚአብሔር ፥ ወደሚሰጣ
ችሁ ፥ ምድር ፥ ገብታችሁ ፥ እንድትወርሱ ÷ የማ
ስተምራችሁን ፥ ሥርዓትና ፥ ፍርድ ፥ ስሙ ። ፪፥ እኔ ፥ ያዘዝኋችሁን ፥ የአምላካችሁን ፥ የእግዚአ
ብሔርን ፥ ትእዛዝ ፥ ትጠብቃላችሁ ፥ እንጂ ፥
ባዘዝኋችሁ ፥ ቃል ፥ ላይ ፥ አትጨምሩም ÷ ከእ ፫፥ ርሱም ፥ አታጐድሉም ። ብኤልፌጎርን ፥ የተ
ከተሉትን ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ አምላክህ ፥ እግዚአ
ብሔር ፥ ከመካከላችሁ ፥ እንዳጠፋ ÷ እግዚአብ
ሔር ፥ በብኤልፌጎር ፥ ያደረገውን ፥ ዓይኖቻችሁ ፥ ፬፥ አይተዋል ። እናንተ ፥ ግን ፥ አምላካችሁን ፥ እግ
ዚአብሔርን ፥ የተከተላችሁ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ ፭፥ ሁላችሁ ፥ በሕይወት ፥ ትኖራላችሁ ። እነሆ ÷
እናንተ ፥ ገብታችሁ ፥ በምትወርሱአት ፥ ምድር ፥
ውስጥ ፥ እንዲህ ፥ ታደርጉ ፥ ዘንድ ፥ አምላኩ ፥
እግዚአብሔር ፥ እንዳዘዘኝ ፥ ሥርዓትንና ፥ ፍር ፮፥ ድን ፥ አስተማርኋችሁ ። ጠብቁአት ፥ አድርጉአ
ትም ፥ ይህችን ፥ ሥርዓት ፥ ሁሉ ፥ ሰምተው ፥ —
በእውነት ፥ ይህ ፥ ታላቅ ፥ ሕዝብ ፥ ጠቢብና ፥ አስ
ተዋይ ፥ ሕዝብ ፥ ነው ፥ በሚሉ ፥ በአሕዛብ ፥ ፊት ፥
ዋበባችሁና ፥ ማስተዋላችሁ ፥ ይህ ፥ ነውና ፤ ፯፥ አምላካችን ፥ እግዚአብሔር ፥ በምንጠራው ፥
ጊዜ ፥ ሁሉ ፥ እንደሚቀርበን ÷ አምላኩ ፥ ወደ ፥
እርሱ ፥ የቀረበው ፥ ታላቅ ፥ ሕዝብ ፥ ማን ፥ ነው ?
፰፥ በዓይናችሁ ፥ ፊት ፥ ዛሬ ፥ እንደማየራት ፥ እን
ደዚህች ፥ ሕግ ፥ ሁሉ ፥ ጽድቅ ፥ የሆነች ፥ ሥርዓ
ትና ፥ ፍርድ ፥ ያለው ፥ ታላቅ ፥ ሕዝብ ፥ ማን ፥
ነው ?
፱፥፲፥ እግዚአብሔር ፥— ሕዝቡን ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ ሰብ
ስብ ÷ በምድርም ፥ በሕይወት ፥ በሚኖሩበት ፥
ዘመን ፥ ሁሉ ፥ እኔን ፥ መፍራት ፥ ይማሩ ፥ ዘንድ ÷
ልጆቻቸውንም ፥ ያስተምሩ ፥ ዘንድ ፥ ቃሌን ፥
አሰማቸዋለሁ ፥ ብሎ ፥ በተናገረኝ ፥ ጊዜ ÷ በአ
ምላክህ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ በኮሬብ ፥ በቆ
ምህበት ፥ ቀን ፥ ዓይናችህ ፥ ያዩትን ፥ ነገር ፥ እን
ዳትረሳ ÷ በሕይወትህም ፥ ዘመን ፥ ሁሉ ፥ ከል
ብህ ፥ እንዳይወድቅ ፥ ተጠንቀቅ ÷ ነፍስህንም ፥
በትጋት ፥ ጠብቅ ፤ ለልጆችህም ፥ ለልጅ ፥ ልጆች ፲፩፥ ህም ፥ አስታውቀው ። እናንተም ፥ ቀርባችሁ ፥
ከተራራው ፥ በታች ፥ ቆማችሁ ፥ ነበር ፤ እስከ ፥
ሰማይም ፥ መካከል ፥ ድረስ ፥ እሳት ፥ በተራራው ፥
ላይ ፥ ይነድድ ፥ ነበር ፤ ጨለማና ፥ ደመና ፥ ድቅ ፲፪፥ ድቅ ፥ ጨለማም ፥ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፥
በእሳት ፥ ውስጥ ፥ ሆኖ ፥ ተናገራችሁ ፤ የቃልን ፥
ድምፅ ፥ ሰማችሁ ÷ መልክ ፥ ግን ፥ አላያችሁም ፤ ፲፫፥ ድምፅን ፥ ብቻ ፥ ሰማችሁ ። ታደርጉትም ፥
ዘንድ ፥ ያዘዛችሁን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አሥሩን ፥
ቃላት ፥ ነገራችሁ ፤ በሁለቱም ፥ በድንጋይ ፥ ጽላ ፲፬፥ ቶች ፥ ላይ ፥ ጻፋቸው ። ትወርሱአት ፥ ዘንድ ፥
ተሻግራችሁ ፥ በምትገቡበት ፥ ምድር ፥ የምታ
ደርጉአትን ፥ ሥርዓትና ፥ ፍርድ ፥ አስተምራችሁ ፥
ዘንድ ፥ እግዚአብሔር ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ አዘዘኝ ።

፲፭፥ እግዚአብሔር ፥ በኮሬብ ፥ በእሳት ፥ ውስጥ ፥
ሆኖ ፥ በተናገራችሁ ፥ ጊዜ ፥ መልክ ፥ ከቶ ፥ አላ
ያችሁምና ፥ እጅግ ፥ ተጠንቀቁ ፤ እንዳትረክሱ ÷ ፲፮፥ የተቀረጸውን ፥ ምስል ፥ የማናቸውንም ፥ ነገር ፥
ምሰሌ ÷ በወንድ ፥ ወይም ፥ በሴት ፥ መልክ ፥ የተ
ሠራውን ÷ በምድር ፥ ላይ ፥ ያለውን ፥ የእንስሳን ፥ ፲፯፥ ሁሉ ፥ ምሳሌ ÷ በሰማይም ፥ በታች ፥ የሚበርረ
ውን ፥ የወፍን ፥ ሁሉ ፥ ምሳሌ ÷ በምድርም ፥ ፲፰፥ ላይ ፥ የሚሽከረከረውን ፥ ሁሉ ፥ ምሳሌ ÷ ከምድ
ርም ፥ በታች ፥ በውኃ ፥ ውስጥ ፥ የሚኖረውን ፥
የዓሣን ፥ ሁሉ ፥ ምሳሌ ፥ እንዳታደርጉ ÷ ዓይኖ ፲፱፥ ችህን ፥ ወደ ፥ ሰማይ ፥ አንሥተህ ፥ አምላክህ ፥
እግዚአብሔር ፥ ከሰማይ ፥ ሁሉ ፥ በታች ፥ ላሉት ፥
አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ የሰጣቸውን ፥ ዐሐይንና ፥ ጨረ
ቃን ፥ ከዋክብትንና ፥ የሰማይን ፥ ሠራዊት ፥
ሁሉ ፥ ባየህ ፥ ጊዜ ÷ ሰግደህላቸው ፥ አምልከሃ
ቸውም ፥ እንዳትስት ፥ ተጠንቀቅ ። እናንተን ፥ ፳፥ ግን ፥ እንደ ፥ ዛሬው ፥ ሁሉ ፥ የርስቱ ፥ ሕዝብ ፥
ትሆኑለት ፥ ዘንድ ፥ እግዚአብሔር ፥ ወስዶ ፥ ከብ
ረት ፥ እቶን ፥ ከግብፅ ፥ አወጣችሁ ። ፳፩፥ እግዚአብ
ሔርም ፥ በእናንተ ፥ ምክንያት ፥ ተቈጣኝ ÷ ዮር
ዳኖስንም ፥ እንዳልሻገር ÷ አምላክህም ፥ እግዚ
አብሔር ፥ ርስት ፥ አድርጎ ፥ ወደሚሰጥህ ፥ ወደ ፥
መልካሚቱ ፥ ምድር ፥ እንዳልገባ ፥ ማለ ። እኔ ፥ ፳፪፥ ግን ፥ በዚህች ፥ ምድር ፥ እሞታለሁ ÷ ዮርዳኖስ
ንም ፥ አልሻገርም ፤ እናንተ ፥ ግን ፥ ትሻገራላ
ችሁ ÷ ያችንም ፥ መልካሚቱን ፥ ምድር ፥ ትወ
ርሳላችሁ ። አምላካችሁም ፥ እግዚአብሔር ፥ ፳፫፥ ከእናንተ ፥ ጋር ፥ የተማማለውን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥
እንዳትረሱ ÷ አምላክህም ፥ እግዚአብሔር ፥ የክ
ለከለውን ፥ በማናቸውም ፥ ቅርጽ ፥ የተቀረጸ
ውን ፥ ምስል ፥ እንዳታደርጉ ፥ ተጠንቀቁ ። ፳፬፥ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ የሚበላ ፥ እሳት ፥
ቀናተኛም ፥ አምላክ ፥ ነውና ።

፳፭፥ ልጆችን ፥ የልጅ ፥ ልጆችንም ፥ በወለዳችሁ ፥
ጊዜ ÷ በምድሪቱም ፥ ብዙ ፥ ዘመን ፥ በተቀመጣ
ችሁ ፥ ጊዜ ÷ በረከሳችሁም ፥ ጊዜ ÷ በማናቸ
ውም ፥ ቅርጽ ፥ የተቀረጸውን ፥ ምስል ፥ ባደረጋ
ችሁ ፥ ጊዜ ÷ ታስቈጡትም ፥ ዘንድ ፥ በአምላክ
ችሁ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ ክፉ ፥ የሆነውን ፥
ነገር ፥ በሠራችሁ ፥ ጊዜ ÷ ትወርሱአት ፥ ዘንድ ፥ ፳፮፥ ዮርዳኖስን ፥ ተሻግራችሁ ፥ ከምትገቡባት ፥
ምድር ፥ ፈጥናችሁ ፥ እንድትጠፉ ፥ እኔ ፥ ዛሬ ፥
ሰማይንና ፥ ምድርን ፥ በእናንተ ፥ አስመሰክራ
ለሁ ፥ ፈጽሞም ፥ ትጠፋላችሁ ፥ እንጂ ፥ ረጅም ፥
ዘመን ፥ አትቀመጡባትም ። እግዚአብሔርም ፥ ፳፯፥ በአሕዛብ ፥ መካከል ፥ ይበትናችኋል ÷ እግዚአ
ብሔር ፥ በውስጣቸው ፥ በሚያኖራችሁ ፥ በአሕ
ዛብ ፥ መካከልም ፥ ጥቂቶች ፥ ሆናችሁ ፥ ትቀራ
ላችሁ ። በዚያም ፥ የማያዩትን ፥ የማይሰሙት ፳፰፥ ንም ፥ የማይበሉትንም ፥ የሚያሽቱትንም ÷ በሰው
እጅ ፥ ከእንጨትና ፥ ከድንጋይ ፥ የተሠሩትን ፥ አማ

፭፱፡ ልክት ፡ ታመልካላችሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትሻላችሁ ፡ በልብህም ፡ ሁሉ ፡ በነፍስህም ፡ ሁሉ ፡ የፈለግ
፴፡ ኸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታገኝዋለህ ። ይህም ፡ ሁሉ ፡ በደረሰብህ ፡ ጊዜ ፡ ስትጨነቅ ፡ በዘመኑ ፡ ፍጻሜ ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትመለ
፴፩፡ ሳለህ ፡ ቃሉንም ፡ ትሰማለህ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሐሪ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ አይተውህም ፡ አያጠፋህምም ፡ ለአባቶችህም ፡ የማለላቸውን ፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ አይረሳም ።
፴፪፡ እግዚአብሔር ፡ ሰውን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከፈጠረው ፡ ጀምሮ ፡ ከሰማይ ፡ ዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፻ዋ ፡ ድረስ ፡ ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ወይም ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ተሰምቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከአንተ ፡ በፊት ፡ የነበረውን ፡ የቀ
፴፫፡ ደመውን ፡ ዘመን ፡ ጠይቅ ። አንተ ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ሲናገር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ሰማህ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ ሰምቶ ፡
፴፬፡ በሕይወት ፡ ይኖራልን ? አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዓይናችሁ ፡ ፊት ፡ በግብፅ ፡ ለእናንተ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡ ሁሉ ፡ በፈተናና ፡ በተአምራት ፡ በድንቅና ፡ በሰልፍ ፡ በጸናች ፡ እጅና ፡ በተዘረጋ ፡ ክንድ ፡ በታላቅም ፡ ማስፈራት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሌላ ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ ገብቶ ፡ ለእርሱ ፡ ሕዝብን ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ ሞክሮ ፡
፴፭፡ ነበርን ? እግዚአብሔርም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ለአንተ ፡ ተገለጠ ፤
፴፮፡ ከእርሱም ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ። ያስተምርህ ፡ ዘንድ ፡ ከሰማይ ፡ ድምፁን ፡ አሰማህ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ታላቁን ፡ እሳት ፡ አሳየህ ፡ ከእሳ
፴፯፣፴፰፡ ትም ፡ ውስጥ ፡ ቃሉን ፡ ሰማህ ። አባቶችህን ፡ ወድዶአልና ፡ ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ ዘራቸውን ፡ መረጠ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ የጸኑትን ፡ ታላላቆችን ፡ አሕዛብ ፡ በፊትህ ፡ እንዲያወጣ ፡ አንተንም ፡ እንዲያገባህ ፡ ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ እንዲሰጥህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ሆኖ ፡ በታላቅ ፡ ኃይሉ ፡ ከግብፅ ፡ አወጣህ ።
፴፱፡ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ በታችም ፡ በምድር ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሌላም ፡ እንደሌለ ፡ ዛሬ ፡ እወቅ ፡ በልብህም ፡
፵፡ ያዝ ። ለአንተ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ መልካም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ዕድሚህ ፡ ይረዝም ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የማዝዝህን ፡ ሥርዓቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ።
፵፩፣፵፪፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ ትናንት ፡ ከትናንት ፡ በስተያም ፡ ጠላቱ ፡ ያልሆነውን ፡ ባልንጀራውን ፡ ሳያውቅ ፡ የገደለ ፡ ገዳዩ ፡ ይሸሽባቸው ፡ ዘንድ ፡ ከእነዚህም ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ሸሽቶ ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡
፵፫፡ ለየ ። ከተሞቹም ፡ ለሮቤል ፡ ነገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በደልዳላ ፡ ስፍራ ፡ ያለ ፡ ቦሶር ፡ ለጋድም ፡ ነገድ ፡ በገለዓድ ፡ ያለ ፡ ራሞት ፡ ለምናሴም ፡ ነገድ ፡ በባሳን ፡ ያለ ፡ ጎላን ፡ ነበሩ ።
፵፬፡ ሙሴም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ያኖራት ፡ ፵፭፡ ሕግ ፡ ይህች ፡ ናት ፤ ሙሴና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፵፮፣፵፯፡ ከግብፅ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ በመቱት ፡ በሐሴቦን ፡ ተቀምጦ ፡ በነበረው ፡ በአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡ በሴዎን ፡ ምድር ፡ በቤተ ፡ ፌጎር ፡ አንጻር ፡ በለው ፡ ሸለቆ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ከግብፅ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተናገረው ፡ ምስክርና ፡ ሥርዓት ፡ ፍርድም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፵፰፡ የእርሱንና ፡ የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ የዐግን ፡ ምድር ፡ ፵፱፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ የነበሩትን ፡ የሁለቱን ፡ የአሞራውያንን ፡ ነገሥታት ፡ ምድር ፡ በአርኖን ፡ ወንዝ ፡ ዳር ፡ ካለችው ፡ ከአ ፶፡ ሮዔር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሲዖን ፡ ተራራ ፡ እስከ ፡ አርሞንዔም ፡ ድረስ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ፶፩፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ከፈስጋ ፡ ተራራ ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ዓረባ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዓረባ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ወሰዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ሙሴም ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ጠርቶ ፡ አላቸው ፡ — እስራኤል ፡ ሆይ ፡ እንድትማሩአት ፡ በማድረግም ፡ እንድትጠብቁአት ፡ ዛሬ ፡ በጆሮአችሁ ፡ የምናገራትን ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ስሙ ።
፪፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በኮሬብ ፡ ከእኛ ፡
፫፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ በዚህ ፡ በሕይወት ፡ ካለነው ፡ ከእኛ ፡ ከሁላችን ፡ ጋር ፡ እንጂ ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አላደረገም ። በተራራው ፡
፬፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተናገራችሁ ። እኔ ፡ የእግዚአ
፭፡ ብሔርን ፡ ቃል ፡ እንግራችሁ ፡ ዘንድ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ቆሜ ፡ ነበር ፤ እናንተ ፡ በእሳቱ ፡ ምክንያት ፡ ፈርታችኋልና ፡ ወደ ፡ ተራራውም ፡ አልወጣችሁምና ። እርሱም ፡ አለ ፡ —
፮፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ያወጣሁህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፯፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ሌሎች ፡ አማልክት ፡ አይሁኑልህ ።
፰፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ካለው ፡ በታችም ፡ በምድር ፡ ካለው ፡ ከምድርም ፡ በታች ፡ በውኃ ፡ ካለው ፡ ነገር ፡ የማናቸውንም ፡ ምሳሌ ፡ የተቀረጸውንም ፡ ምስል ፡ ለአንተ ፡ አታድርግ ፤ በሚጠሉኝ ፡ እስከ ፱፣፲፡ ሦስተኛና ፡ እስከ ፡ አራተኛ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ የአባቶችን ፡ ኃጢአት ፡ በልጆች ፡ ላይ ፡ የማመጣ ፤ ለሚወድዱኝ ፡ ትእዛዜንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ምሕረትን ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ ቀናተኛ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ፡ አትስገድላቸው ፡ አታምልካቸውም ።
፲፩፡ የእግዚአብሔርን ፡ የአምላክህን ፡ ስም ፡ በከንቱ ፡ አትጥራ ፤ እግዚአብሔር ፡ ስሙን ፡ በከንቱ ፡ የሚጠራውን ፡ ከበደል ፡ አያነጻውምና ።

፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ እንዳዘዘህ ፡ የሰን
፲፫፡ በትን ፡ ቀን ፡ ትቀድሰው ፡ ዘንድ ፡ ጠብቅ ። ስድ
ስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ተግባርህንም ፡ ሁሉ ፡ አድ
፲፬፡ ርግ ÷ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
አምላክህ ፡ ሰንበት ፡ ነው ፤ አንተ ፡ እንደምታ
ርፍ ፡ ሎሌህና ፡ ገረድህ ፡ ያርፉ ፡ ዘንድ ÷ አንተ ፡
ወንድ ፡ ልጅህም ፡ ሴት ፡ ልጅህም ፡ ሎሌህም ፡
ገረድህም ፡ በሬህም ፡ አህያህም ፡ ከብትህም ፡
ሁሉ ፡ በደጆችህም ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ እንግዳ ፡
፲፭፡ በእርሱ ፡ ምንም ፡ ሥራ ፡ አትሥሩ ። አንተም ፡
በግብፅ ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርህ ፡ አስብ ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ አምላክህ ፡ በጸናች ፡ እጅና ፡ በተዘረጋ ፡
ክንድ ፡ ከዚያ ፡ አወጣህ ፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አምላክህ ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ትጠብቅ ፡
፲፮፡ ዘንድ ፡ አዘዘህ ። እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡
እንዳዘዘህ ፡ አባትህንና ፡ እናትህን ፡ አክብር ፤
እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡
ላይ ፡ ዕድሜህ ፡ እንዲረዝም ÷ መልካምም ፡ እን
ዲሆንልህ ።
፲፯፡ አትግደል ።
፲፰፡ አታመንዝር ።
፲፱፡ አትስረቅ ።
፳፡ በባልንጀራህ ፡ ላይ ፡ በሐሰት ፡ አትመስክር ።
፳፩፡ የባልንጀራህን ፡ ሚስት ፡ አትመኝ ፤ የባልን
ጀራህንም ፡ ቤት ፡ እርሻውንም ፡ ሎሌውንም ፡
ገረዱንም ፡ በሬውንም ፡ አህያውንም ÷ ከባልን
ጀራህ ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ማናቸውንም ፡ አት
መኝ ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡
በደመናው ፡ በጨለማውም ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ በታ
ላቅ ፡ ድምፅ ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ ለጉባኤአችሁ ፡
ሁሉ ፡ ተናገረ ፤ ምንም ፡ ምን ፡ አልጨመረም ።
በሁለቱም ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ ላይ ፡ ጻፋቸው ÷
፳፫፡ ለእኔም ፡ ሰጣቸው ። ተራራው ፡ በእሳት ፡ ሲነ
ድድ ፡ ከጨለማው ፡ ውስጥ ፡ ድምፁን ፡ በሰማ
ችሁ ፡ ጊዜ ÷ እናንተ ÷ የነገዶቻችሁ ፡ አለቆች ፡
፳፬፡ ሽማግሌዎቻችሁም ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ቀረባችሁ ፤ አላ
ችሁም ፡— እነሆ ÷ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡
ክብሩንና ፡ ታላቅነቱን ፡ አሳይቶናል ÷ ከእሳ
ቱም ፡ ውስጥ ፡ ድምፁን ፡ ሰምተናል ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ሰውዮ
ውም ፡ በሕይወት ፡ ሲኖር ፡ ዛሬ ፡ አይተናል ።
፳፭፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ይህች ፡ ታላቂቱ ፡ እሳት ፡
ታቃጥለናለችና ፡ ለምን ፡ እንሞታለን ? እኛ ፡
የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡
፳፮፡ ደግሞ ፡ ብንሰማ ፡ እንሞታለን ። ከሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ እኛ ፡ እንደ ፡ ሰማን ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡
ሆኖ ፡ ሲናገር ፡ የሕያው ፡ አምላክን ፡ ድምፅ ፡
፳፯፡ ሰምቶ ፡ በሕይወቱ ፡ የኖረ ፡ ማን ፡ ነው ? አንተ ፡
ቅረብ ÷ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚለ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ስማ ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔ
ርም ፡ ለአንተ ፡ የሚናገረውን ፡ ሁሉ ፡ ለእኛ ፡
ንገረን ፤ እኛም ፡ ሰምተን ፡ እናደርገዋለን ።
፳፰፡ በተናገራችሁኝም ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡
የእናንተን ፡ ቃል ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ የተናገሩህን ፡
ቃል ፡ ድምፅ ፡ ሰምቼአለሁ ፤ የተናገሩህ ፡ ሁሉ ፡
መልካም ፡ ነገር ፡ ነው ። ለእነርሱ ፡ ለዘላለምም ፡ ፳፱፡
ለልጆቻቸው ፡ መልካም ፡ ይሆንላቸው ፡ ዘንድ ÷
እንዲፈሩኝ ፡ ሁልጊዜም ፡ ትእዛዜን ፡ ሁሉ ፡ እን
ዲጠብቁ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ልብ ፡ ምነው ፡ በሆነ
ላቸው ! ሄደህ ፡— ወደ ፡ ድንኳናችሁ ፡ ተመ ፴፡
ለሱ ፡ በላቸው ። አንተ ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ በእኔ ፡ ፴፩፡
ዘንድ ፡ ቁም ÷ ርስት ፡ አድርጌ ፡ በምሰጣቸውም ፡
ምድር ፡ ላይ ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ የምታስተ
ምራቸውን ፡ ትእዛዜንና ፡ ሥርዓቴን ፡ ፍርዴ
ንም ፡ ሁሉ ፡ እነግርሃለሁ ። እግዚአብሔር ፡ ፴፪፡
አምላካችሁ ፡ እንዳዘዛችሁ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡
ጠብቁ ፡ ከእርሱም ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡
ፈቀቅ ፡ አትበሉ ። በሕይወት ፡ እንድትኖሩ ÷ ፴፫፡
መልካምም ፡ እንዲሆንላችሁ ÷ በምትወርሱአ
ትም ፡ ምድር ፡ ዕድሜአችሁ ፡ እንዲረዝም ÷
እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ባዘዛችሁ ፡ መን
ገድ ፡ ሁሉ ፡ ሂዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

አንተ ፡ ልጅህም ፡ የልጅ ፡ ልጅህም ፡ በዕድ ፩፡፪፡
ሜአችሁ ፡ ሁሉ ፡ ልትወርሱአት ፡ በምትገቡ
ባት ፡ ምድር ፡ ታደርጉአት ፡ ዘንድ ÷ አምላክ
ህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈርተህ ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡
ያዘዝሁትን ፡ ሥርዓቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡
ትጠብቅ ፡ ዘንድ ÷ ዕድሜህም ፡ ይረዝም ፡ ዘንድ ÷
አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳስተማራ
ችሁ ፡ ያዘዛት ፡ ትእዛዝና ፡ ሥርዓት ፡ ፍርድም ፡
ይህች ፡ ናት ። እንግዲህ ÷ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ፫፡
ስማ ፤ መልካምም ፡ እንዲሆንልህ ÷ የአባቶች
ህም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
ወተትና ፡ ማር ፡ በምታፈስሰው ፡ ምድር ፡ እጅግ ፡
እንድትበዛ ÷ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ጠብቅ ።
እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ስማ ፤ አምላካችን ፡ እግ ፬፡
ዚአብሔር ፡ አንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ። አን ፭፡
ተም ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፍጹም ፡
ልብህ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍስህ ፡ በፍጹምም ፡ ኃይ
ልህ ፡ ውደድ ። እኔም ፡ ዛሬ ፡ አንተን ፡ የማዝ ፮፡
ዘውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በልብህ ፡ ያዝ ። ለልጆ ፯፡
ችህም ፡ አስተምረው ÷ በቤትህም ፡ ስትቀመጥ ÷
በመንገድም ፡ ስትሄድ ÷ ስትተኛም ÷ ስትነሣም ፡
ተጫወተው ። በእጅህም ፡ ምልክት ፡ አድር ፰፡
ገህ ፡ አሰረው ፤ በዓይኖችህም ፡ መከከል ፡ እንደ ፡
ክታብ ፡ ይሁንልህ ። በቤትህም ፡ መቃኖች ፡ ፱፡
በደጃፍህም ፡ በሮች ፡ ላይ ፡ ጻፈው ።
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአንተ ፡ ሊሰጣት ፡ ፲፡
ለአባቶችህ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕ
ቆብም ፡ ወደ ፡ ማለላቸው ፡ ምድር ፡ በገባህ ፡
ጊዜ ፤ ያልሠራሃቸውንም ፡ ታላቅና ፡ መልካም ፡
ከተሞች ÷ ያልሞላሃቸውንም ፡ ሀብትን ፡ የሞሉ ፡ ፲፩፡
ቤቶች ÷ ያልማስሃቸውንም ፡ የተማሱ ፡ ጕድጓ
ዶች ÷ ያልተከልሃቸውንም ፡ ወይንና ፡ ወይራ ፡

በሰጠህ ፡ ጊዜ ÷ በበላህና ፡ በጠገብህም ፡ ጊዜ ፤
፲፪፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከባርነት ፡
ቤት ፡ ያወጣህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳትረሳ ፡
፲፫፡ ተጠንቀቅ ። አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ፍራ ፡ እርሱንም ፡ አምልክ ፤ በስሙም ፡ ማል ።
፲፬፡፲፭፡ በመካከልህ ፡ ያለው ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቀናተኛ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ የአምላክህ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ እንዳይነድድብህ ፡ ከምድ
ርም ፡ ፊት ፡ እንዳያጠፋህ ÷ በዙሪያችሁ ፡ ያሉት ፡
አሕዛብ ፡ የሚያመልኩአቸውን ፡ ሌሎችን ፡ አማ
ልክት ፡ አትከተሉ ።
፲፮፡ በማሳህ ፡ እንደ ፡ ፈተናችሁት ፡ አምላካች
፲፯፡ ሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አትፈታተኑት ። ለእ
ናንተ ፡ ያዘዘውን ፡ የአምላካችሁን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ምስክሩንም ፡ ሥርዓቱንም ፡
፲፰፡፲፱፡ አጥብቃችሁ ፡ ጠብቁ ። መልካምም ፡ ይሆን
ልህ ፡ ዘንድ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለአባቶችህ ፡
ወደ ፡ ማለላቸው ፡ ወደ ፡ መልካሚቱ ፡ ምድር ፡
ገብተህ ፡ እርስዋን ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ÷ እግዚአ
ብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ጠላቶችህን ፡ ሁሉ ፡
ከፊትህ ፡ ያወጣልህ ፡ ዘንድ ÷ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ቅኑንና ፡ መልካሙን ፡ አድርግ ።
፳፡ በኋለኛው ፡ ዘመንም ፡ ልጅህ ፡— አምላካችን ፡
እግዚአብሔር ፡ ያዘዛችሁ ፡ ምስክርና ፡ ሥርዓት ፡
ፍርድስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ በጠየቀህ ፡
፳፩፡ ጊዜ ÷ አንተ ፡ ልጅህን ፡ በለው ፡— በግብፅ ፡ የፈ
ርዖን ፡ ባሪያዎች ፡ ነበርን ፤ እግዚአብሔርም ፡
፳፪፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ ከግብፅ ፡ አወጣን ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ በግብፅና ፡ በፈርዖን ፡ በቤቱም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ እኛ ፡ እያየን ፡ ታላቅና ፡ ክፉ ፡ ምልክት ፡ ተአ
፳፫፡ ምራትም ፡ አደረገ ። ለአባቶቻችን ፡ ወደ ፡ ማለ
ላቸው ፡ ምድር ፡ አግብቶ ፡ እርስዋን ፡ ይሰጠን ፡
፳፬፡ ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ አወጣን ። እንደ ፡ ዛሬም ፡ በሕ
ይወት ፡ እንዲያኖረን ÷ ሁልጊዜም ፡ መልካም ፡
እንዲሆንልን ÷ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡
እንፈራ ፡ ዘንድ ÷ ይህችንም ፡ ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡
እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አዘዘን ።
፳፭፡ እርሱም ፡ እንዳዘዘን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ እናደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ይህችን ፡
ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ብንጠብቅ ፡ ለእኛ ፡ ጽድቅ ፡
ይሆንልናል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልትወርሳት ፡
ወደምትገባበት ፡ ምድር ፡ ባመጣህ ፡ ጊዜ ÷ ከፊት
ህም ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ÷ ከአንተ ፡ የበለጡትን ፡
የበረቱትንም ፡ ሰባቱን ፡ አሕዛብ ÷ ኬጢያዊውን ፡
ገርጌሳዊውንም ፡ አሞራዊውንም ፡ ከነዓናዊው
ንም ፡ ፌርዛዊውንም ፡ ኤዊያዊውንም ፡ ኢያቡ
፪፡ ሳዊውንም ፡ ባወጣ ፡ ጊዜ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአ
ብሔርም ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ በሰጣቸው ፡ በመ
ታሃቸውም ፡ ጊዜ ÷ ፈጽመህ ፡ አጥፋቸው ፡ ከእ
ነርሱም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አታድርግ ÷ አት
፫፡ ማራቸውም ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ አትጋባ ፤
ሴት ፡ ልጅህን ፡ ለወንድ ፡ ልጁ ፡ አትስጥ ÷ ሴት ፡
ልጁንም ፡ ለወንድ ፡ ልጅህ ፡ አትውሰድ ። እን ፬፡
ዳይከተለኝ ፡ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ እንዲያ
መልክ ፡ ልጅህን ፡ ያስታልና ፤ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ቍጣ ፡ ይነድድባችኋል ÷ ፈጥኖም ፡ ያጠ
ፋችኋል ። ነገር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አድርጉባቸው ፡ ፭፡
መሠዊያቸውን ፡ አፍርሱ ÷ ሐውልቶቻቸው
ንም ፡ ሰባብሩ ÷ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶቻቸውንም ፡
ቍረጡ ÷ የተቀረጸውን ፡ ምስላቸውንም ፡ በእ
ሳት ፡ አቃጥሉ ።
ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ቅዱስ ፡ ፮፡
ሕዝብ ፡ ነህና ፤ በምድር ፡ ፊት ፡ ከሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ለእርሱ ፡ ለራሱ ፡ ሕዝብ ፡ ትሆን
ለት ፡ ዘንድ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ መረ
ጠህ ። እግዚአብሔርም ፡ የወደዳችሁና ፡ የመ ፯፡
ረጣችሁ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በቍጥር ፡ ስለ ፡ በዛ
ችሁ ፡ አይደለም ፤ እናንተ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
በቍጥር ፡ ጥቂቶች ፡ ነበራችሁና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፰፡
እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ወደዳችሁ ፡ ለአባቶቻች
ሁም ፡ የማለላቸውን ፡ መሐላ ፡ ስለ ፡ ጠበቀ ÷ ስለ
ዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ አወጣችሁ ÷
ከባርነትም ፡ ቤት ፡ ከግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ከፈርዖን ፡
እጅ ፡ አዳናችሁ ። አንተም ፡ አምላክህ ፡ እግዚ ፱፡
አብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ለሚ
ወድዱትም ፡ ትእዛዙንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ቃል ፡
ኪዳኑንና ፡ ምሕረቱን ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡
ድረስ ፡ የሚጠብቅ ፡ የታመነ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ እወቅ ፤ የሚጠሉትን ፡ ለማጥፋት ፡ በፊ ፲፡
ታቸው ፡ ብድራት ፡ ይመልስባቸዋል ፤ ለሚጠ
ላው ፡ አይዘገይም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በፊቱ ፡ ብድ
ራት ፡ ይመልስበታል ። እንግዲህ ፡ ታደርጋት ፡ ፲፩፡
ዘንድ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ለአንተ ፡ የማዝዛትን ፡ ትእዛ
ዝና ፡ ሥርዓት ፡ ፍርድንም ፡ ጠብቅ ።
እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ ይህችን ፡ ፍርድ ፡ ሰም ፲፪፡
ተህ ፡ ብትጠብቃት ፡ ብታደርጋትም ÷ አምላ
ክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአባቶችህ ፡ የማለውን ፡
ቃል ፡ ኪዳንና ፡ ምሕረት ፡ ለአንተ ፡ ይጠብቅ
ልሃል ፤ ይወድድህማል ÷ ይባርክህማል ÷ ያበ ፲፫፡
ዛህማል ፤ ይሰጥህም ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶችህ ፡ በማ
ለላቸው ፡ ምድር ፡ የሆድህን ፡ ፍሬ ፡ የመሬት
ህንም ፡ ፍሬ ÷ እህልህን ፡ ወይንህንም ፡ ዘይት
ህንም ÷ የከብትህንም ፡ ብዛት ፡ የበግህንም ፡
መንጋ ፡ ይባርክልሃል ። ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ፲፬፡
ይልቅ ፡ የተባረክህ ፡ ትሆናለህ ፤ በሰውህና ፡
በከብትህም ፡ ዘንድ ፡ ወንድ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡
ሴት ፡ ብትሆን ፡ መካን ፡ አይሆንብህም ። እግ ፲፭፡
ዚአብሔርም ፡ ሕማምን ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ያር
ቃል ፤ የምታውቀውንም ፡ ክፉውን ፡ የግብፅ ፡
በሽታ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አያደርስብህም ÷
በጠላቶችህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያመጣባቸዋል ።
አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ አሳ ፲፮፡
ልፎ ፡ የሚጥላቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ታጠ
ፋቸዋለህ ፤ ዓይንህም ፡ አታዝንላቸውም ፤ ያም ፡
ወጥመድ ፡ ይሆንብሃልና ፡ አማልክቶቻቸውን ፡

አታምልካቸው ።

፲፯፡ በልብህም ፡— እነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛሉና ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እች

፲፰፡ ላለሁ ? ብትል ÷ አትፍራቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈርዖንና ፡ በግ

፲፱፡ ብፅ ፡ ሁሉ ፡ ያደረገውን ÷ አምላክህ ፡ እግዚአ ብሔር ÷ ዓይንህ ፡ እያየች ÷ ታላቅን ፡ መቅሠ ፍት ፡ ምልክትንም ፡ ተአምራትንም ፡ የጸናች ውን ፡ እጅ ፡ የተዘረጋውንም ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ እንዳወጣህ ÷ አስብ ፤ እንዲሁ ፡ አምላክህ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ አንተ ፡ በምትፈራቸው ፡ በአሕዛብ ፡

፳፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ። ደግሞም ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀሩት ፡ ከፊትህም ፡ የተሸሸ ጉት ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ተርብ ፡ ይሰድድባቸ

፳፩፡ ዋል ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ÷ ታላቅና ፡ የሚያስፈራ ፡ አምላክ ÷ በመካከልህ ፡ ነውና ፡

፳፪፡ ከእነርሱ ፡ የተነሣ ፡ አትደንግጥ ። አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ በጥቂት ፡ በጥቂቱ ፡ ከፊትህ ፡ ያወጣቸዋል ፤ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ እንዳይበዙብህ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡

፳፫፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይገባህም ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እነርሱን ፡ በእጅህ ፡ አሳ ልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ÷ እስኪጠፉም ፡ ድረስ ፡ በታ

፳፬፡ ላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ ያስደነግጣቸዋል ። ነገሥታቶቻ ቸውንም ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ÷ ስማ ቸውንም ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ታጠፋለህ ፤ እስክ ታጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡ በፊትህ ፡ ይቆም ፡

፳፭፡ ዘንድ ፡ አይችልም ። የተቀረጸውንም ፡ የአም ላክቻቸውን ፡ ምስል ፡ በእሳት ፡ ታቃጥላለህ ፤ የተሠራባቸውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ አትመኝ ፤ በአ ምላክህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ ነውና ፡ እንዳትጠመድበት ፡ ከእርሱ ፡ ምንም ፡

፳፮፡ አትውሰድ ። እንደ ፡ እርሱም ፡ ርጉም ፡ እንዳ ትሆን ፡ ርኩስን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አታግባ ፤ ርጉም ፡ ነውና ፡ ተጸየፈው ÷ ጥላውም ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ በሕይወት ፡ እንድትኖሩ ÷ እንድትበዙም ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ ወደ ፡ ማለላ ቸው ፡ ምድር ፡ ገብታችሁ ፡ እንድትወርሱአት ÷

፪፡ ዛሬ ፡ ለአንተ ፡ የማዝዘውን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ። አምላክህ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ይፈትንህ ፡ ዘንድ ÷ በልብህም ፡ ያለ ውን ፡ ትእዛዙን ፡ ትጠብቅ ፡ ወይም ፡ አትጠ ብቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ÷ ሊያስጨን ቅህ ፡ በእነዚህ ፡ በአርባ ፡ ዓመታት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የመራህን ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ አስብ ።

፫፡ ሰውም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ በሚወጣ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡ እንዲኖር ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ በእንጀራ ፡ ብቻ ፡ በሕይወት ፡ እንዳይ ኖር ፡ ያስታውቅህ ፡ ዘንድ ፡ አስጨነቀህ ÷ አስ ራበህም ÷ አንተም ፡ ያላወቅኸውን ፡ አባቶች

፬፡ ህም ፡ ያላወቁትን ፡ መና ፡ አበላህ ። በእነዚህ ፡ አርባ ፡ ዓመታት ፡ የለበስኸው ፡ ልብስ ፡ አላረ ጀም ÷ እግርህም ፡ አላበጠም ። ሰውም ፡ ልጁን ፡

፭፡ እንደሚገሥጽ ፡ እንዲሁም ፡ አምላክህ ፡ እግዚ አብሔር ፡ አንተን ፡ እንዲገሥጽ ፡ በልብህ ፡ አስ ተውል ። በመንገዱም ፡ እንድትሄድ ፡ እርሱ

፮፡ ንም ፡ እንድትፈራ ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብ ሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ። አምላክህ ፡ እግዚአ

፯፡ ብሔር ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ምድር ÷ ከሸለቆና ፡ ከኮረብታ ፡ የሚመነጩ ፡ የውኃ ፡ ጅረቶችና ፡ ፈሳሾች ፡ ምንጮችም ፡ ወዳሉባት ፡ ምድር ÷

፰፡ ስንዴ ፡ ገብስም ፡ ወይንም ፡ በለስም ፡ ሮማንም ፡ ወይራም ፡ ማርም ፡ ወደ ፡ ሞሉባት ፡ ምድር ÷

፱፡ ሳይጐድልህ ፡ እንጀራን ፡ ወደምትበላባት ፡ አን ዳችም ፡ ወደማታጣባት ፡ ምድር ÷ ድንጋይዋ ፡ ብረት ፡ ወደ ፡ ሆነ ÷ ከተራራዋም ፡ መዳብ ፡ ወደሚማስባት ፡ ምድር ፡ ያገባሃል ። ትበላማ

፲፡ ለህ ÷ ትጠግብማለህ ÷ ስለ ፡ ሰጠህም ፡ ስለ ፡ መል ካሚቱ ፡ ምድር ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትባርካለህ ።

፲፩፡ ዛሬ ፡ እኔ ፡ አንተን ፡ የማዝዘውን ፡ ትእዛዙ ንና ፡ ፍርዱን ፡ ሥርዓቱንም ፡ ባለመጠበቅ ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳትረሳ ፡ ተጠ

፲፪፡ ንቀህ ፤ ከበላህና ፡ ከጠገብህ ፡ በኋላ ÷ መልካ ምም ፡ ቤት ፡ ሠርተህ ፡ ከተቀመጥህበት ፡ በኋላ ÷

፲፫፡ የላምና ፡ የበግ ፡ መንጋ ፡ ከበዛልህ ፡ በኋላ ÷ ብርህና ፡ ወርቅህም ፡ ያለህም ፡ ሁሉ ፡ ከበዛልህ ፡

፲፬፡ በኋላ ÷ ልብህ ፡ እንዳይጓደድ ፤ ከግብፅም ፡ ምድር ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ያወጣህን ÷ እባብና ፡

፲፭፡ ጊንጥ ፡ ጥማትም ፡ በለበት ÷ ውኃም ፡ በሌለባት ÷ በታላቂቱና ፡ በምታስፈራው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የመራህን ÷ ከጭንጫ ፡ ድንጋይም ፡ ውኃን ፡ ያወ

፲፮፡ ጣልህን ÷ በመጨረሻም ፡ ዘመን ፡ መልካም ፡ ያደርግልህ ፡ ዘንድ ፡ ሊፈትንህ ፡ ሊያዋርድህም ፡

፲፯፡ አባቶችህ ፡ ያላወቁትን ፡ መና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያበላህን ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳ ትረሳ ፤ በልብህም ፡— ጕልበቴ ፡ የእጄም ፡ ብር

፲፰፡ ታት ፡ ይህን ፡ ሀብት ፡ አመጣልኝ ፡ እንዳትል ። ነገር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለአባቶችህ ፡ የማ

፲፱፡ ለውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ÷ ሀብት ፡ ለማከማቸት ፡ እርሱ ፡ ጕልበት ፡ ሰጥቶሃልና ፡

፳፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስብ ። አምላ ክህንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ብትረሳ ÷ ሌሎች ንም ፡ አማልክት ፡ ብትከተል ፡ ብታመልካቸ ውም ፡ ብትሰግድላቸውም ÷ ፈጽሞ ፡ እንድት ጠፉ ፡ እኔ ፡ ዛሬውኑ ፡ እመሰክርባችኋለሁ ።

፳፩፡ የአምላካችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስላ ልሰማችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፊታችሁ ፡ እንደ ሚያጠፋቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ እንዲሁ ፡ እና ንተ ፡ ትጠፋላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ስማ ፤ ከአንተ ፡ የበለጡ ትንና ፡ የበረቱትን ፡ አሕዛብ ÷ እስከ ፡ ሰማይም ፡ ድረስ ፡ የተመሸጉትን ፡ ታላላቆች ፡ ከተሞች ፡ ለመውረስ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ ዮርዳኖስን ፡

፪፡ ትሻገረዋለህ ። አንተም ፡ የምታውቃቸው ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡— በኤናቅ ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ ማን ፡ ይችላል ? ሲባል ፡ የሰማኸው ፡ ታላቁና ፡ ረጅሙ ፡ ሕዝብ ፡ የኤናቅ ፡ ልጆች ፡
፫፡ ናቸው ። አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ሚበላ ፡ እሳት ፡ ሆኖ ፡ በፊትህ ፡ እንዲያልፍ ፡ ዛሬ ፡ እወቅ ፡ እርሱ ፡ ያጠፋቸዋል ÷ በፊትህም ፡ ያዋርዳቸዋል ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ነገረህ ፡ አንተ ፡ ታሳድዳቸዋለህ ÷ ፈጥነህም ፡ ታጠ
፬፡ ፋቸዋለህ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፊትህ ፡ ካወጣቸው ፡ በኋላ ፡— ስለ ፡ ጽድቄ ፡ እወርሰት ፡ ዘንድ ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ እግዚአብሔር ፡ አገባኝ ፡ ስትል ፡ በልብህ ፡ አትናገር ፤ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ እግዚአ
፭፡ ብሔር ፡ ከፊትህ ፡ ያወጣቸዋል ። ምድራቸውን ፡ ትወርሰት ፡ ዘንድ ፡ የምትገባው ፡ ስለ ፡ ጽድቅህና ፡ ስለ ፡ ልብህ ፡ ቅንነት ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፊትህ ፡ በሚ ያጠፋቸው ፡ በእነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ ኃጢአት ፡ ምክንያትና ፡ ለአባቶችህ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ የማለላቸውን ፡ ቃል ፡ ይፈጽም ፡
፮፡ ዘንድ ፡ ነው ። እንግዲህ ፡ አንተ ፡ አንገተ ፡ ደንዳና ፡ ሕዝብ ፡ ነህና ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህችን ፡ መልካም ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠህ ፡ ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ እንዳይደለ ፡ እወቅ ።
፯፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳስቈጣኸው ፤ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ከወጣህበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ እስክ ፡ መጣችሁ ፡ ድረስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ እንዳመ
፰፡ ፃችሁ ፡ አስብ ÷ አትርሳ ። በኮሬብ ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣችሁ ፤ እግዚአብሔ
፱፡ ርም ፡ ሊያጠፋችሁ ፡ ተቈጣባችሁ ። የድንጋዩን ፡ ጽላቶች ÷ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ የተ ማማለባቸውን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ጽላቶች ÷ እቀበል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ÷ በተራራው ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ ተቀምጬ ፡ ነበር ፤ እንጀራ ፡ አልበላሁም ÷ ውኃም ፡
፲፡ አልጠጣሁም ። እግዚአብሔርም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጣት ፡ የተጻፉትን ፡ ሁለት ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ ሰጠኝ ፤ ስብሰባ ፡ ተደርጎ ፡ በነበረበት ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ የነገራችሁ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
፲፩፡ ተጽፎባቸው ፡ ነበር ። ከአርባ ፡ ቀንና ፡ ከአርባ ፡ ሌሊትም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁለቱን ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ÷ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ጽላቶች ÷
፲፪፡ ሰጠኝ ። እግዚአብሔርም ፡— ተነሥተህ ፡ ከዚህ ፡ ፈጥነህ ፡ ውረድ ፤ ከግብፅ ፡ ያወጣሃቸው ፡ ሕዝብ ፡ ረክሰዋል ፤ ፈጥነው ፡ ከዘዝኋቸው ፡ መንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ÷ ቀልጠ ፡ የተሠራ ፡ ምስ
፲፫፡ ልም ፡ ለራሳቸው ፡ አድርገዋል ፡ አለኝ ። እግዚአብሔርም ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ አንገተ ፡ ደን
፲፬፡ ዳና ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይቼአለሁ ፤ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ÷ ስማቸውንም ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ እደመስስ ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ፤ አንተንም ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ለሚበረታና ፡ ለሚበዛ ፡ ሕዝብ ፡ አደርግ
፲፭፡ ሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ። እኔም ፡ ተመልሼ ፡ ከተራራው ፡ ወረድሁ ÷ ተራራውም ፡ በእሳት ፡ ይነድድ ፡ ነበር ፤ ሁለቱም ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡
፲፮፡ ጽላቶች ፡ በሁለቱ ፡ እጆቼ ፡ ነበሩ ። ተመለከትሁም ፤ እነሆ ÷ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በድላችሁ ፡ ነበር ÷ ለእናንተም ፡ ቀልጠ ፡ የተሠራ ፡ የጥጃ ፡ ምስል ፡ ሠርታችሁ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔር ፡ ካዘዛችሁ ፡ መንገድ ፡ ፈጥናችሁ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችሁ ፡ ነበር ።
፲፯፡ ሁለቱንም ፡ ጽላቶች ፡ ያዝሁ ÷ ከሁለቱም ፡ እጆቼ ፡ ጣልኋቸው ÷ እናንተም ፡ ስታዩ ፡ ሰበርኋቸው ።
፲፰፡፲፱፡ ስለ ፡ ሠራችሁት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ÷ እርሱንም ፡ ለማስቈጣት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ስላደረጋችሁ ÷ እግዚአብሔር ፡ ሊያጠፋችሁ ፡ ከተቈጣባችሁ ፡ ከቀጣውና ፡ ከመዓቱ ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ፈራሁ ÷ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ ወደቅሁ ፤ እንጀራ ፡ አልበላሁም ÷ ውኃም ፡ አልጠጣሁም ። እግዚአብሔርም ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ሰማኝ ።
፳፡ እግዚአብሔርም ፡ አሮንን ፡ ሊያጠፋው ፡ እጅግ ፡ ተቈጣው ፤ ስለ ፡ አሮንም ፡ ደግሞ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጸለይሁ ። ያደረጋችሁትንም ፡ ኃጢአት ፡ ጥጃውን ፡ ወሰድሁ ÷ በእሳትም ፡ አቃጠልሁት ÷ አደቀቅሁትም ÷ እንደ ፡ ትቢያም ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ፈጨሁት ፤ ትቢያውንም ፡ ከተራራ ፡ በሚወርድ ፡ ወንዝ ፡ ጣልሁት ።
፳፩፡ በተቤራም ፡ በማሳህም ፡ በምኞት ፡ መቃብርም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣችሁት ። እግ
፳፪፡ ዚአብሔርም ፡— ውጡ ፡ የሰጠኋችሁንም ፡ ምድር ፡ ውረሱ ፡ ብሎ ፡ ከቃዴስ ፡ በርኔ ፡ በላካችሁ ፡ ጊዜ ÷ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዐመፃችሁ ÷ በእርሱም ፡ አላመናችሁም ÷ ድምፁንም ፡ አልሰማችሁም ። እናንተን ፡ ካወቅሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዓመፀኞች ፡ ነበራችሁ ።
፳፫፡ እግዚአብሔርም ፡— አጠፋችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ተናገረ ፡ በወደቅሁበት ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደቅሁ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ጸለይሁ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ በታላቅነትህ ፡ የተቤዠኸውን ÷ በጠነከረች ውም ፡ እጅ ፡ ከግብፅ ፡ ያወጣኸውን ፡ ሕዝብህ ንና ፡ ርስትህን ፡ አታጥፋ ። ባሪያዎችህን ፡ አብርሃ
፳፯፡ ምንና ፡ ይስሐቅን ፡ ያዕቆብንም ፡ አስብ ፤ የዚህን ፡ ሕዝብ ፡ ደንዳንነት ፡ ክፋቱንም ፡ ኃጢአቱንም ፡ አትመልከት ፤ ከእርስዋ ፡ እኛን ፡ ያወጣህበት ፡ ምድር ፡ ሰዎች ፡— እግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ ወደ ፡ ሰጣቸው ፡ ምድር ፡ ያገባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለምና ÷ ጠልቶአቸውማልና ፡ ስለዚህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሊገድላቸው ፡ አወጣቸው ፡ እንዳይሉ ። እንርሱም ፡ በታላቅ ፡ ኃይልህ ፡ በተዘረጋውም ፡ ክንድህ ፡ ያወጣሃቸው ፡ ሕዝብህና ፡ ርስትህ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡— እንደ ፡ ፊተኞች ፡ ያሉትን ፡ ሁለት ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ ጠርበህ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ውጣ ÷ ለአንተም ፡ የእንጨት ፡ ታቦት ፡ ሥራ ፤ ፪ በሰበርሃቸውም ፡ በፊተኞቹ ፡ ጽላቶች ፡ የነበሩትን ፡ ቃሎች ፡ በእነዚህ ፡ ጽላቶች ፡ እጽፋለሁ ÷ በታቦቱም ፡ ውስጥ ፡ ታደርጋቸዋለህ ፡ አለኝ ። ፫ ከግራርም ፡ እንጨት ፡ ታቦትን ፡ ሠራሁ ÷ እንደ ፡ ፊተኞችም ፡ ሁለት ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ ጠረብሁ ፡ ሁለቱንም ፡ ጽላቶች ፡ በእጄ ፡ ይዤ ፡ ወደ ፡ ፬ ተራራው ፡ ወጣሁ ። ስብሰባ ፡ ተደርጎ ፡ በነበረበትም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ የተናገራችሁን ፡ አሥርቱን ፡ ቃላት ፡ ቀድሞ ፡ ተጽፈው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ በጽላቶቹ ፡ ላይ ፡ ጻፈ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እነ ፭ ሱን ፡ ለእኔ ፡ ሰጠኝ ። ተመልሼም ፡ ከተራራው ፡ ወረድሁ ÷ ጽላቶችንም ፡ በሠራሁት ፡ ታቦት ፡ ውስጥ ፡ አደረግኋቸው ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ በዚያ ፡ ኖሩ ።

፮ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከብኤሮት ፡ ብኔያዕቃን ፡ ወደ ፡ ሞሴራ ፡ ተጓዙ ፤ በዚያም ፡ አሮን ፡ ሞተ ፡ በዚያም ፡ ተቀበረ ፤ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ፯ ልጁ ፡ አልዓዛር ፡ ካህን ፡ ሆነ ። ከዚያም ፡ ወደ ፡ ጉድጎዳ ፡ ተጓዙ ፤ ከጉድጎዳም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ፰ ፈሰሾች ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ዮጥባታ ፡ ተጓዙ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ይሸከም ፡ ዘንድ ÷ እርሱንም ፡ ለማገልገል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይቆም ፡ ዘንድ ÷ በስሙም ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፱ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የሌዊን ፡ ነገድ ፡ ለየ ። ስለዚህ ፡ ለሌዊ ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ ክፍልና ፡ ርስት ፡ የለውም ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስቱ ፡ ነው ። ፲ እኔም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ጊዜ ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ተቀመጥሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ሰማኝ ፤ ፲፩ እግዚአብሔር ፡ ሊያጠፋህ ፡ አልወደደም ። እግዚአብሔርም ፡— ተነሥተህ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ተጓዝ ፤ ለአባቶቻቸውም ፡ ልሰጣቸው ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ ምድር ፡ ይግቡ ፡ ይውረሱአትም ፡ አለኝ ።

፲፪፡፲፫ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አሁንስ ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፈራ ፡ ዘንድ ÷ በመንገዱም ፡ ሁሉ ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ÷ አምላክህንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትወድድ ፡ ዘንድ ÷ በፍጹምም ፡ ልብህ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍስህ ፡ ታመልከው ፡ ዘንድ ÷ መልካምም ፡ እንዲሆንልህ ፡ ዛሬ ፡ ለአንተ ፡ የማገዛውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝና ፡ ሥርዓት ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ የሚፈልገው ፡ ምን ፲፬ ድር ፡ ነው ? እነሆ ÷ ሰማይ ፡ ሰማየ ፡ ሰማያትም ÷ ምድርም ፡ በእርስዋም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ የአምላክህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ። ፲፭፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አባቶችህ ፡ ደስ ፡ ብሎታል ÷ እነርሱንም ፡ ወድዶአል ፤ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ እናንተን ፡ ዘራቸውን ፡ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ሁሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ መረጠ ። ፲፮፡፲፯ እንግዲህ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ልባችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የአማልክት ፡ አምላክ ፡ የጌቶችም ፡ ጌታ ÷ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ኃያልም ፡ የሚያስፈራም ÷ በፍርድ ፡ የማያደላ ÷ መማለጃም ፡ የማይቀበል ፡ ነውና ፡ እናንተ ፡ የልባችሁን ፡ ሸለፈት ፡ ግረዙ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ አንገተ ፡ ደንዳና ፡ አትሁኑ ። ፲፰፡፲፱ ለድሀ ፡ አደጉና ፡ ለመበለቲቱ ፡ ይፈርዳል ÷ መብልና ፡ ልብስም ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ስደተኛውን ፡ ይወድዳል ። እናንተ ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ ስደተኞች ፡ ፳፩ ነበራችሁና ፡ ስለዚህ ፡ ስደተኛውን ፡ ውደዱ ። አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ÷ እርሱንም ፡ ፳፪ አምልክ ፡ ከእርሱም ፡ ተጣበቅ ÷ በስሙም ፡ ማል ። ዓይኖችህ ፡ ያዩትን ፡ እነዚህን ፡ ታላላቆች ፡ የሚያስፈሩትንም ፡ ነገሮች ፡ ያደረገልህ ፡ እርሱ ፡ ክብርህ ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ አምላክህ ፡ ነው ። ፳፫፡፳፬ አባቶችህ ፡ ሰባ ፡ ነፍስ ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረዱ ፤ አሁንም ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብዛትህን ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እንግዲህ ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደድ ÷ ሕጉንም ፡ ሥርዓቱንም ፡ ፍርዱንም ፡ ትእዛዙንም ፡ ሁልጊዜ ፡ ጠብቅ ። ፪ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ተግሣጽ ÷ ታላቅነቱንም ÷ የጸናችም ፡ እጁን ÷ የተዘረጋውንም ፡ ክንዱን ÷ በግብፅም ፡ መካከል ፡ በንጉሡ ፡ በፈርዖ ፫ ንና ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጋትን ፡ ተአምራቱንና ፡ ሥራውን ÷ በተከተሉአችሁም ፡ ጊዜ ፡ ፬ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ውኃ ፡ እንዳሰጠማቸው ÷ እግዚአብሔርም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንዳጠፋቸው ÷ በግብፅ ፡ ጭፍራ ፡ በፈረሶቻቸውም ፡ በሰረገሎቻቸውም ፡ ያደረገውን ÷ ወደዚህ ፡ ፭ ስፍራ ፡ እስክትመጡ ፡ ድረስ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያደረገላችሁን ÷ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ምድር ፡ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡ እነርሱንና ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻቸውን ፡ ድንኳኖቻቸውንም ፡ ለእነርሱም ፡ የነበራቸውን ፡ ሁሉ ፡ በዋጠችላቸው ፡ በሮቤል ፡ ልጅ ፡ በኤልያብ ፡ ልጆች ፡ በዳታንና ፡ በአቤሮን ፡ ያደረገውን ፡ ላላወቁትና ፡ ላላዩት ፡ ልጆቻችሁ ፡ አልነግራቸውምና ፡ እናንተ ፡ ዛሬ ፡ እወቁ ። ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያደረጋ ፯ ትን ፡ ታላቂቱን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ዓይኖቻችሁ ፡ አይተዋል ።

፰፡፲፩ እንግዲህ ፡ እንድትጠነክሩ ÷ ትወርሱአትም ፡ ዘንድ ፡ ወደምትሻገሩበት ፡ ምድር ፡ እንድትገቡ ፡ እንድትወርሱአትም ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለእነርሱና ፡ ለዘራቸው ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ በማለላቸው ፡ ወተትና ፡ ማርም ፡ በምታፈስሰው ፡ ምድር ፡

ዕድሜአችሁ ፡ እንዲረዝም ÷ ዛሬ ፡ ለእናንተ ፡
፲፤ የማዝዘውን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ። ትወር
ሳት ፡ ዘንድ ፡ የምትገባባት ፡ ምድር ÷ በአትክ
ልት ፡ ስፍራ ፡ እንደሚዘሩ ፡ ዘርህን ፡ እንደ ፡
ዘራህባት ÷ በእግርህም ፡ እንዳጠጣሃት ÷ እንደ ፡
ወጣህባት ፡ እንደ ፡ ግብፅ ፡ ምድር ፡ አይደለችም ።
፲፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ ትወርሱአት ፡ ዘንድ ፡ ተሻግራችሁ ፡
የምትገቡባት ፡ ምድር ፡ ኮረብታና ፡ ሸለቆ ፡
ያለባት ፡ አገር ፡ ናት ፤ በሰማይ ፡ ዝናብ ፡ ውኃ ፡
፲፪፤ ትረካለች ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
ጐበኛት ፡ አገር ፡ ናት ፤ ከዓመቱ ፡ መጀመሪያ ፡
እስከ ፡ ዓመቱ ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ የአምላክህ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ሁልጊዜ ፡ በእርስዋ ፡
ላይ ፡ ነው ።
፲፫፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡ አምላካች
ሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትወድዱ ፡ ዘንድ ÷ በፍ
ጹምም ፡ ልባችሁ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍሳችሁ ፡
ታመልኩት ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ ለእናንተ ፡ የማዝ
ዘውን ፡ ትእዛዜን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ብትሰሙ ÷
፲፬፤ እህልህን ፡ ወይንህንም ፡ ዘይትህንም ፡ ትሰበ
ስብ ፡ ዘንድ ፡ በየጊዜው ፡ የበልጉን ፡ ዝናብና ፡
የክረምቱን ፡ ዝናብ ፡ ለምድራችሁ ፡ አወርዳ
፲፭፤ ለሁ ። በሜዳ ፡ ለእንስሶችህ ፡ ሣርን ፡ እሰጣ
፲፮፤ ለሁ ÷ ትበላማለህ ÷ ትጠግብማለህ ። ልባችሁ ፡
እንዳይስት ÷ ፈቀቅ ፡ እንዳትሉ ÷ ሌሎችንም ፡
አማልክት ፡ እንዳታመልኩ ÷ እንዳትሰግዱላ
፲፯፤ ቸውም ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ እንዳይነ
ድድባችሁ ÷ ዝናብም ፡ እንዳይዘንብ ፡ ምድሪ
ቱም ፡ ፍሬዋን ፡ እንዳትሰጥ ፡ ሰማይን ፡ እንዳይ
ዘጋባችሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከሚሰጣችሁ ፡
ከመልካሚቱ ፡ ምድር ፡ ፈጥናችሁ ፡ እንዳት
ጠፉ ፡ ተጠንቀቁ ።
፲፰፤ እንግዲህ ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ በልባችሁና ፡
በነፍሳችሁ ፡ አኑሩ ፤ እነርሱንም ፡ ለምልክት ፡ በእ
ጃችሁ ፡ ላይ ፡ እሰሩአቸው ÷ በዓይኖቻችሁም ፡
፲፱፤ መካከል ፡ እንደ ፡ ክታብ ፡ ይሁኑ ። ልጆቻችሁንም ፡
አስተምሩአቸው ÷ በቤትህም ፡ ስትቀመጥ ÷
በመንገድም ፡ ስትሄድ ÷ ስትተኛም ፡ ስትነሣም ፡
፳፣፳፩፤ አጫውቱአቸው ። እርስዋንም ፡ እንዲሰጣቸው ፡
እግዚአብሔር ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ በማለላቸው ፡
ምድር ÷ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ በምድር ፡
ላይ ÷ ዘመናችሁ ፡ የልጆቻችሁም ፡ ዘመን ፡
ይረዝም ፡ ዘንድ ፡ በቤትህ ፡ መቃኖችና ፡ በደጃ
፳፪፤ ፍህም ፡ በሮች ፡ ላይ ፡ ጻፈው ። አምላካችሁን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ትወድዱ ፡ ዘንድ ÷ በመንገ
ዱም ፡ ሁሉ ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ትጣበቁ ፡ ዘንድ ÷ ዛሬ ፡ ለእናንተ ፡ የማዝዘውን ፡
ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ብትጠብቁ ፡ ብታደርጉአትም ÷
፳፫፤ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከፊ
ታችሁ ፡ ያወጣል ÷ ከእናንተም ፡ የሚበልጡ
ትን ፡ የሚበረቱትንም ፡ አሕዛብ ፡ ትወርሳላችሁ ።
፳፬፤ የእግራችሁ ፡ ጫማ ፡ የምትረግጣት ፡ ስፍራ ፡
ሁሉ ፡ ለእናንተ ፡ ትሆናለች ፤ ከምድረ ፡ በዳም ፡
ከሊባኖስም ፡ ከታላቁም ፡ ከኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ዳርቻ
ችሁ ፡ ይሆናል ። በእናንተም ፡ ፊት ፡ ማንም ፡ ፳፭፤
መቆም ፡ አይችልም ፤ አምላካችሁ ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ እርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁ ÷ ማስፈራታ
ችሁን ፡ ማስደንገጣችሁንም ፡ በምትረግጡአት ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያኖራል ።
እነሆ ÷ እኔ ፡ ዛሬ ፡ በፊታችሁ ፡ በረከትንና ፡ ፳፮፤
መርገምን ፡ አኖራለሁ ፤ በረከትም ÷ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ፳፯፤
ለእናንተ ፡ የማዝዘውን ፡ የአምላካችሁን ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ብትሰሙ ፤ መርገምም ÷ ፳፰፤
የአምላካችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡
ባትሰሙ ÷ ዛሬም ፡ ካዘዝኋችሁ ፡ መንገድ ፡
ፈቀቅ ፡ ብትሉ ÷ ሌሎችንም ፡ የማታውቋቸ
ውን ፡ አማልክት ፡ ብትከተሉ ፡ ነው ። አምላ ፳፱፤
ክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡
አንተን ፡ ወደምትሄድባት ፡ ምድር ፡ ባገባህ ፡
ጊዜ ÷ በረከቱን ፡ በገሪዛን ፡ ተራራ ፡ መርገሙ
ንም ፡ በጌባል ፡ ተራራ ፡ ታኖራለህ ። እነርሱም ፡ ፴፤
በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ÷ ከፀሐይ ፡ መግቢያ ፡ ካለችው ፡
መንገድ ፡ በኋላ ÷ በዓረባ ፡ በተቀመጡት ፡ በከ
ነዓናውያን ፡ ምድር ÷ በጌልገላ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
በሞሬ ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ አጠገብ ፡ ናቸው ።
አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚሰጣችሁን ፡ ፴፩፤
ምድር ፡ ትወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ትሻገራ
ላችሁ ÷ ትወርሱአታላችሁም ÷ ትቀመጡባ
ታላችሁም ። እኔም ፡ ዛሬ ፡ በፊታችሁ ፡ የማኖ ፴፪፤
ራትን ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ ታደርጉ ፡
ዘንድ ፡ ጠብቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ በምትኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ፩፤
የአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመ
ውረስ ፡ በሰጣችሁ ፡ አገር ÷ የምትጠብቁአትና ፡
የምታደርጉአት ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ። እናንተ ፡ የምትወርሱአቸው ፡ አሕ ፪፤
ዛብ ፡ አማልክቶቻቸውን ፡ ያመለኩባቸውን ፡
በረጅም ፡ ተራሮች ፡ በኮረብቶችም ፡ ላይ ፡ ከለም
ለምም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡
ፈጽማችሁ ፡ አጥፉአቸው ፤ መሠዊያቸውንም ፡ ፫፤
አፍርሱ ÷ ሐውልቶቻቸውንም ፡ ሰባብሩ ÷ የማ
ምለኪያ ፡ ዐፀዶቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ አቃጥሉ ÷
የአማልክቶቻቸውንም ፡ የተቀረጹ ፡ ምስሎች ፡
አንከታክቱ ፤ ከዚያም ፡ ስፍራ ፡ ስማቸውን ፡
አጥፉ ። ለአምላካችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እን ፬፤
ዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አትሥሩ ። ነገር ፡ ግን ፡ አም ፭፤
ላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከነገዶቻችሁ ፡ ሁሉ ፡
ስሙን ፡ በዚያ ፡ ያኖር ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ ወደ ፡
መረጠው ፡ ስፍራ ፡ ትመጣላችሁ ÷ ማደሪያው
ንም ፡ ትሻላችሁ ። ወደዚያም ፡ የሚቃጠለ ፮፤
ውን ፡ መሥዋዕታችሁን ÷ ሌላ ፡ መሥዋዕታች
ሁንም ÷ አሥራታችሁንም ÷ በእጃችሁም ፡ ያነ
ሣችሁትን ፡ ቍርባን ÷ ስእለታችሁንም ÷ በፈ
ቃዳችሁ ፡ የምታቀርቡትን ÷ የላማችሁንና ፡ የበ
ጋችሁንም ፡ በኩራት ፡ ውሰዱ ። በዚያም ፡ በአ ፯፤

ምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ብሉ ÷ እጃ
ችሁንም ፡ በምትዘረጉበት ÷ አምላክህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በባረከህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ እናንተና ፡
፰ ፡ ቤተ ፡ ሰባችሁ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ። ሰው ፡ ሁሉ ፡
በፊቱ ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ የታየውን ÷ እኛ ፡
በዚህ ፡ ዛሬ ፡ የምናደርገውን ፡ ሁሉ ፡ አታደር
፱ ፡ ጉም ። አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚ
ሰጣችሁ ፡ ዕረፍትና ፡ ርስት ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
፲ ፡ አልገባችሁምና ። ዮርዳኖስን ፡ ግን ፡ በተሻገራ
ችሁ ፡ ጊዜ ÷ አምላካችሁም ፡ እግዚአብሔር ፡
በሚያወርሳችሁ ፡ ምድር ፡ በጦቀመጣችሁ ፡
ጊዜ ÷ ያለ ፡ ፍርሃትም ፡ እንድትኖሩ ፡ ከከበቡ
አችሁ ፡ ጠላቶች ፡ ሁሉ ፡ ዕረፍት ፡ በሰጣችሁ ፡
፲፩ ፡ ጊዜ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡
ወደ ፡ መረጠው ፡ ስፍራ ÷ እኔ ፡ የማዝዛችሁን ፡
ሁሉ ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችሁን ÷
ሌላ ፡ መሥዋዕታችሁንም ÷ አሥራታችሁንም ÷
በእጃችሁ ፡ ያነሣችሁትንም ፡ ቍርባን ÷ ለእግዚ
አብሔርም ፡ ተስላችሁ ፡ የመረጣችሁትን ፡ ስእ
፲፪ ፡ ለታችሁን ፡ ሁሉ ፡ ውሰዱ ። እናንተም ÷ ወን
ዶች ፡ ልጆቻችሁና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁም ÷
ባሪያዎቻችሁም ÷ ገረዶቻችሁም ÷ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ ክፍልና ፡ ርስት ፡ ስለሌለው ፡ በደጆቻ
ችሁ ፡ ውስጥ ፡ የተቀመጠው ፡ ሌዋዊም ፡ በአም
ላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይበላ
፲፫ ፡ ችሁ ። የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትህን ፡ በሚ
ታይህ ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ እንዳታቀርብ ፡ ተጠን
፲፬ ፡ ቀቅ ። ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከነገዶችህ ፡
ከአንዱ ፡ ዘንድ ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትህን ፡ አቅርብ ÷ በዚ
ያም ፡ የማዝዝህን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ።
፲፭ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሰጠህ ፡ በረከት ÷ ሰውነትህ ፡ እንደ ፡ ፈቀደ ÷
በደጆችህ ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡ አርደህ ፡ ብላ ፤ ንጹሕ ፡
ሰው ፡ ንጹሕም ፡ ያልሆነ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሚዳ
፲፮ ፡ ቋና ፡ እንደ ፡ ዋላ ፡ ያለውን ፡ ይብላው ። ደሙን ፡
ግን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፍስሰው ፡
፲፯ ፡ እንጂ ፡ አትብላው ። የእህልህን ፡ የወይን ፡ ጠጅ
ህን ፡ የዘይትህንም ፡ አሥራት ÷ የላምህንና ፡
የበግህንም ፡ በኩራት ÷ የተሳልኸውንም ፡ ስእ
ለት ፡ ሁሉ ÷ በፈቃድህም ፡ ያቀረብኸውን ÷
በእጅህም ፡ ያነሣኸውን ፡ ቍርባን ፡ በደጆችህ
፲፰ ፡ ውስጥ ፡ መብላት ፡ አትችልም ። ነገር ፡ ግን ፡
አንተ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህም ÷ ባሪ
ያዎችህና ፡ ገረዶችህም ÷ በአገርህም ፡ ደጅ ፡
ያለው ፡ ሌዋዊ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ብሉት ፤ እጅህንም ፡ በምትዘረጋ
በት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡
፲፱ ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይበልህ ። በምድርህ ፡ ላይ ፡ በም
ትኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሌዋዊውን ፡ ችል ፡
እንዳትል ፡ ተጠንቀቅ ።
፳ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ነገረህ ፡
አገርህን ፡ ባሰፋ ፡ ጊዜ ÷ ሰውነትህም ፡ ሥጋ ፡
መብላት ፡ ስለ ፡ ወደደች ፡— ሥጋ ፡ ልብላ ፡
ስትል ÷ እንደ ፡ ሰውነትህ ፡ ፈቃድ ፡ ሥጋን ፡
ብላ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ስሙን ፡ ፳፩ ፡
ያኖር ፡ ዘንድ ፡ የመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ከአንተ ፡
ሩቅ ፡ ቢሆንም ÷ እግዚአብሔር ፡ ከሰጠህ ፡ ከላ
ምና ፡ ከበግ ፡ መንጋህ ፡ እንዳዘዝሁህ ፡ እረድ ÷
እንደ ፡ ሰውነትህም ፡ ፈቃድ ፡ ሁሉ ፡ በአገርህ ፡
ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ብላው ። ሚዳቋና ፡ ዋላ ፡ እንደሚ ፳፪ ፡
በሉ ፡ እንዲሁ ፡ ብላው ። ንጹሕ ፡ ሰው ፡ ንጹሕም ፡
ያልሆነ ፡ ይብላው ። ነገር ፡ ግን ፡ ደሙ ፡ ነፍሱ ፡ ፳፫ ፡
ነውና ÷ ነፍሱንም ፡ ከሥጋው ፡ ጋር ፡ መብላት ፡
አይገባህምና ፡ ደሙን ፡ እንዳትበላ ፡ ተጠንቀቅ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፍስሰው ፡ እንጂ ፡ ፳፬ ፡
አትብላው ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካም ፡ ፳፭ ፡
የሆነውን ፡ ነገር ፡ ስታደርግ ፡ ለአንተ ፡ ከአንተም ፡
በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ መልካም ፡ እንዲሆንላችሁ ÷
አትብላው ። ነገር ፡ ግን ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገር ፳፮ ፡
ህን ፡ ስእለትህንም ፡ ይዘህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡
መረጠው ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ። የሚቃጠለውንም ፡ ፳፯ ፡
መሥዋዕትህን ÷ ሥጋውንና ፡ ደሙን ÷ በአምላ
ክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አቅርብ ፡
የመሥዋዕትህም ፡ ደም ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይፍሰስ ÷ ሥጋው
ንም ፡ ብላው ። በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፳፰ ፡
ፊት ፡ መልካምና ፡ ቅን ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ስታ
ደርግ ፡ ለአንተ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡
ለዘላለም ፡ መልካም ፡ ይሆንላችሁ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡
የማዝዝህን ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ሰምተህ ፡
ጠብቅ ።
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሰቸው ፡ ፳፱ ፡
ዘንድ ፡ የምትሄድባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ በፊትህ ፡
ባጠፋ ፡ ጊዜ ÷ አንተም ፡ በወረስሃቸው ፡ ጊዜ ÷
በምድራቸውም ፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ÷ ከፊትህ ፡ ፴ ፡
ከጠፉ ፡ በኋላ ፡ እነርሱን ፡ ለመከተል ፡ እንዳት
ጠመድ ፡— እነዚህስ ፡ አሕዛብ ፡ አማልክቶቻቸ
ውን ፡ ያመለኩት ፡ እንዴት ፡ ነው ? እንዲሁ ፡
ደግሞ ፡ እኔ ፡ አደርጋለሁ ፡ ብለህ ፡ ስለ ፡ አማል
ክቶቻቸው ፡ እንዳትጠይቅ ፡ ተጠንቀቅ ። እግ ፴፩ ፡
ዚአብሔር ፡ የሚጠላውን ፡ ርኩሰት ፡ ሁሉ ፡ እነ
ርሱ ፡ ለአማልክቶቻቸው ፡ አድርገዋልና ÷ ወን
ዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ደግሞ ፡ ለአማ
ልክቶቻቸው ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአቸዋልና ፡
አንተ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡
አታድርግ ።
እኔ ፡ የማዝዝህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ታደርገው ፡ ፴፪ ፡
ዘንድ ፡ ጠብቅ ፡ ምንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አትጨ
ምር ÷ ከእርሱም ፡ ምንም ፡ አታጕድል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በመካከልህም ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡ ሕልም ፡ ፩ ፡
አላሚ ፡ ቢነሣ ÷ ምልክትም ፡ ተአምራትም ፡
ቢሰጥህ ÷ እንደ ፡ ነገረህም ፡ ምልክቱ ፡ ተአም ፪ ፡
ራቱም ፡ ቢፈጸም ÷ እርሱም ፡— ሄደን ፡ የማታ

ውቃቸውን ፡ ሌሎች ፡ አማልክት ፡ እንከተል ፡
፫፡ እናምልካቸውም ፡ ቢልህ ÷ አምላካችሁን ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ በፍጹም ፡ ልባችሁ ፡ በፍጹምም ፡
ነፍሳችሁ ፡ ትወድዱት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቅ ፡
ዘንድ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊፈትና
ችሁ ፡ ነውና ፡ የዚያን ፡ ነቢይ ፡ ቃል ፡ ወይም ፡
፬፡ ያን ፡ ሕልም ፡ አላሚ ፡ አትስማ ። አምላካች
ሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተሉ ÷ እርሱንም ፡
ፍሩ ÷ ትእዛዙንም ፡ ጠብቁ ÷ ቃሉንም ፡ ስሙ ÷
እርሱንም ፡ አምልኩ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተጣ
፭፡ በቁ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትሄድበት ፡
ዘንድ ፡ ካዘዘህ ፡ መንገድ ፡ ሊያወጣህ ÷ ከግብፅ ፡
ምድር ፡ ካወጣችሁ ፡ ከባርነትም ፡ ቤት ፡ ካዳና
ችሁ ፡ ከአምላካችሁ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሊያስ
ታችሁ ፡ ተናግሮአልና ፡ ያ ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡
ያ ፡ ሕልም ፡ አላሚ ፡ ይገደል ፤ እንዲሁም ፡ ክፉ
ውን ፡ ነገር ፡ ከመካከልህ ፡ አርቅ ።
፮፡፯፡ የእናትህ ፡ ልጅ ፡ ወንድምህ ፡ ወይም ፡ ወንድ ፡
ልጅህ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ልጅህ ፡ ወይም ፡ በብብ
ትህ ፡ ያለች ፡ ሚስትህ ፡ ወይም ፡ እንደ ፡ ነፍስህ ፡
ያለ ፡ ወዳጅህ ፡ በስውር ፡— ና ÷ ሄደን ፡ ከምድር ፡
ዳር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡
አንተ ፡ የቀረቡት ፡ ከአንተም ፡ የራቁት ፡ አንተን ፡
ከብበውህ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ከሚያመልኩአቸው ፡
አማልክት ÷ አንተም ፡ አባቶችህም ፡ የማታ
ውቃቸውን ፡ ሌሎች ፡ አማልክት ፡ እናምልክ ፡
፰፡ ብሎ ፡ ቢያስትህ ÷ እሺ ፡ አትበለው ÷ አትስማ
ውም ፤ ዓይንህም ፡ አይራራለት ÷ አትማረውም ÷
፱፡ አትሸሽገውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፈጽመህ ፡ ግደ
ለው ፤ እርሱን ፡ ለመግደል ፡ በፊት ፡ የአንተ ፡
እጅ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡
፲፡ በላዩ ፡ ትሁን ። ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከባርነት ፡
ቤት ፡ ከወጣህ ፡ ከአምላክህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ሊያርቅህ ፡ ወድዶአልና ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በድ
፲፩፡ ንጋይ ፡ ውገረው ። እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ሰም
ተው ፡ ይፈራሉ ÷ እንዲህም ፡ ያለ ፡ ክፋ ፡ ሥራ ፡
እንደ ፡ ገና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ አያደርጉም ።
፲፪፡፲፫፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልትኖርበት ፡ በሚ
ሰጥህ ፡ በአንዲቱ ፡ ከተማህ ፡— ክፋተኞች ፡
ሰዎች ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጥተው ፡— ሄደን ፡
የሚታውቋቸውን ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ እና
ምልክ ፡ ብለው ፡ የከተማቸውን ፡ ሰዎች ፡ አሳቱ ፡
፲፬፡ ሲሉ ፡ ወሬ ፡ ብትሰማ ÷ ትፈልጋለህ ÷ ትመረ
ምራለህም ÷ ትጠይቃለህም ፤ እነሆም ÷ እው
ነት ፡ ቢሆን ÷ ይህም ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ በመካከልህ ፡
፲፭፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ እርግጥ ፡ ሆኖ ፡ ቢገኝ ÷ የዚያ
ችን ፡ ከተማ ፡ ሰዎች ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ፈጽሞ ፡
ትመታቸዋለህ ፤ ከተማይቱን ÷ በእርስዋም ፡
ያለውን ፡ ሁሉ ÷ እንስሳውንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡
፲፮፡ ታጠፋቸዋለህ ። ዕቃዋንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አደ
ባባይዋ ፡ ትሰበስባለህ ÷ ከተማይቱንም ፡ ዕቃ
ዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በእሳት ፡ ፈጽመህ ፡ ታቃጥላለህ ፤ ለዘላለምም ፡
ወና ፡ ትሆናለች ÷ ደግሞም ፡ አትሠራም ።
፲፯፡፲፰፡ ዛሬም ፡ እኔ ፡ የማዝዝህን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ትጠ
ብቅ ፡ ዘንድ ÷ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡
የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስት
ሰማ ÷ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍት ፡ ቍጣ ፡
ይመለስ ፡ ዘንድ ÷ ለአባቶችህም ፡ እንደ ፡ ማለ
ላቸው ፡ ይምርህ ፡ ዘንድ ÷ ይራራልህም ፡ ዘንድ ÷
ያበዛህም ፡ ዘንድ ÷ እርም ፡ ከሆነው ፡ አንዳች ፡
ነገር ፡ በእጅህ ፡ አይንጠልጠልብህ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡፪፡ እናንተ ፡ የአምላካችሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ልጆች ፡ ናችሁ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
አንተ ፡ ቅዱስ ፡ ሕዝብ ፡ ነህና ÷ በምድርም ፡
ላይ ፡ ከሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ለእ
ርሱ ፡ ለራሱ ፡ ሕዝብ ፡ ትሆንለት ፡ ዘንድ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ አንተን ፡ መርጦአልና ፡ ስለ ፡ ሞተው ፡
ሰው ፡ አካላችሁን ፡ አትንጩ ÷ በግይኖቻችሁም ፡
መካከል ፡ ራሳችሁን ፡ አትላጩ ።
፫፡፬፡ ርኩስን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አትብላ ። የምትበሉ
አቸው ፡ እንስሶች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ በሬ ÷
በግ ÷ ፍየል ÷ ዋላ ÷ ሚዳቋ ÷ የበረሃ ፡ ፍየል ÷
፭፡ አጋዘን ÷ አጭ ÷ በራይሌ ÷ ድኩላ ። ከእንስ
፮፡ ሶች ፡ ሰኰናው ፡ የተሰነጠቀውን ÷ ጥፍሩም ፡
ከሁለት ፡ የተከፈለውን ÷ የሚያመሰኳውንም ፡
እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ ትበላለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከሚያ
፯፡ መሰኩ ፡ ወይም ፡ ሰኰናቸው ፡ ከተሰነጠቀ ፡ እነ
ዚህን ፡ አትበሉም ፤ ግመልን ÷ ጥንቸልን ÷
ሽኮኮን ፡ አትበሉም ። ያመሰኳሉና ÷ ነገር ፡
ግን ፡ ሰኰናቸው ፡ አልተሰነጠቀምና ፡ እነዚህ ፡
፰፡ ለእናንተ ፡ ርኩሶች ፡ ናቸው ። እርያም ÷ ሰኰ
ናው ፡ ስለ ፡ ተሰነጠቀ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስላላመሰኳ ÷
እርሱ ፡ ለእናንተ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ሥጋውን ፡
አትብሉ ÷ በድኑንም ፡ አትንኩ ።
፱፡ በውኖች ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ የም
ትበሉአቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ክንፍና ፡ ቅር
፲፡ ፊት ፡ ያላቸውን ፡ ትበላላችሁ ። ክንፍና ፡ ቅር
ፊትም ፡ የሌላቸውን ፡ አትበሉም ፤ ለእናንተ ፡
ርኩስ ፡ ናቸው ።
፲፩፡ ንጹሕ ፡ የሆኑትን ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ ብሉ ።
፲፪፡ ሊበሉ ፡ የማይገባቸው ፡ ግን ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
፲፫፡ ንስር ÷ ገዴ ÷ ዓሣ ፡ አውጭ ÷ ጭልፊት ÷ ጭላት ፡
፲፬፡፲፭፡ በየወገኑ ÷ ቍራም ፡ ሁሉ ፡ በየወገኑ ÷ ሰገሮን ÷
፲፮፡ ጠላቋ ÷ ዝዪ ÷ በቋል ፡ በየወገኑ ÷ ጕጕት ÷
፲፯፡ ጋጋኖ ÷ የውኃ ፡ ዶሮ ÷ ይብራ ÷ ጥምብ ፡ አንሣ ፡
፲፰፡ አሞራ ÷ እርኩም ÷ ሽመላ ÷ ሳቢሳ ፡ በየወገኑ ÷
፲፱፡ ጅንጅላቴ ፡ ወፍ ÷ የሌሊት ፡ ወፍ ። የሚበርርም ፡
ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ ለእናንተ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤
፳፡ አይበላም ። ንጹሕ ፡ የሆኑትን ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡
ብሉ ።
፳፩፡ አንተ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተ
ቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡ ነህና ፡ የበከተውን ፡ ሁሉ ፡ አት
ብላ ፤ ይበላው ፡ ዘንድ ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ለተቀ
መጠ ፡ መጻተኛ ፡ ትሰጠዋለህ ÷ ወይም ፡ ለእን

ግዳ ፡ ትሸጠዋለህ ። የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ በእናቱ ፡ ወተት ፡ አትቀቅል ።

፳፪ ፤ ፳፫ ፤ ከእርሻህ ፡ በየዓመቱ ፡ ከምታገኘው ፡ ከዘርህ ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ አሥራት ፡ ታወጣለህ ። ሁልጊዜ ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ትማር ፡ ዘንድ ÷ ስሙ ፡ እንዲጠራበት ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የእህልህን ፡ የወይን ፡ ጠጅህንም ፡ የዘይትህንም ፡ አሥራት ፡ የላምህንና ፡ የበግህንም ፡ በኩራት ፡

፳፬ ፤ ብላ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባረከህ ፡ ጊዜ ÷ መንገዱ ፡ ሩቅ ፡ ቢሆን ÷ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሙን ፡ ያኖርበት ፡ ዘንድ ፡ የመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ቢርቅብህ ÷ ይህን ፡ ወደዚያ ፡

፳፭ ፤ ለመሸከም ፡ ባትችል ÷ ትሸጠዋለህ ÷ የዋጋውንም ፡ ገንዘብ ፡ በእጅህ ፡ ይዘህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ መረጠው ፡ ስፍራ ፡ ትሄዳ

፳፮ ፤ ለህ ። በዚያም ፡ በገንዘቡ ፡ ሰውነትህ ፡ የፈለገውን ÷ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ወይም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ወይም ፡ ብርቱ ፡ መጠጥ ፡ ሰውነትህም ፡ የሚሻውን ፡ ሁሉ ፡ ትገዛለህ ፤ በዚያም ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትበላዋለህ ÷ አን

፳፯ ፤ ተና ፡ ቤተ ፡ ሰብህም ፡ ደስ ፡ ይላችኋል ። ድርሻና ፡ ርስት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ስለሌለው ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ሌዋዊ ፡ ቸል ፡ አትበል ።

፳፰ ፤ ፳፱ ፤ በየሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ መጨረሻ ፡ በዚያ ፡ ዓመት ፡ የፍሬህን ፡ አሥራት ፡ ሁሉ ፡ አምጥተህ ፡

፳፱ ፤ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ታኖረዋለህ ፤ ሌዋዊውም ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ክፍልና ፡ ርስት ፡ የለውምና ÷ በአገርህም ፡ ደጅ ፡ ያለ ፡ መጻተኛ ፡ ድህ ፡ አደግም ፡ መበለትም ፡ መጥተው ፡ ይበላሉ ፡ ይጠግባሉም ፤ ይኸውም ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በምታደርገው ፡ በእጅህ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክህ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ፤ በየሰባቱ ፡ ዓመት ፡ መጨረሻ ፡ የዕዳ ፡ ምሕረት ፡

፪ ፤ ታደርጋለህ ። ለምሕረቱም ፡ የሚገባ ፡ ወግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ አበዳሪ ፡ ሁሉ ፡ ለባልንጀራው ፡ ያበደረውን ፡ ይተዋል ፤ የእግዚአብሔር ፡ ይቅርታ ፡ ታውጇልና ፡ ያበደረውን ፡ ከባልንጀ

፫ ፤ ራው ፡ ወይም ፡ ከወንድሙ ፡ አይሻ ። ከእንግዳ ፡ ላይ ፡ ያበደርኸውን ፡ መፈለግ ፡ ትችላለህ ፤ በወንድምህ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡

፬ ፤ ፭ ፤ እጅህ ፡ ይተወዋል ። አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ በሰጠህ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ ይባርክሃልና ፡ አንተ ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ፈጽመህ ፡ ብትሰማ ÷ ታደርጋ

፮ ፤ ትም ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ የማዝዝህን ፡ ይህችን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ብትጠብቅ ÷ በመካከልህ ፡ ድህ ፡

፯ ፤ አይኖርም ። አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠህ ፡ ይባርክሃል ፤ ለብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ታበድራለህ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አትበ

ደርም ፤ ብዙ ፡ አሕዛብንም ፡ ትገዛለህ ÷ አንተን ፡ ግን ፡ አይገዙህም ።

፯ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠህ ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ ከወንድሞችህ ፡ አንዱ ፡ ቢደኸይ ÷ ልብህን ፡ አታጽና ÷ በድሀው ፡ ወንድምህ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አትጨብጥ ።

፰ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እጅህን ፡ ለእርሱ ፡ ክፈት ÷ የለመነህንም ፡ አስፈላጊውን ፡ ነገር ፡ አበድረው ። ሰባ

፱ ፤ ተኛው ፡ ዓመት ፡ የዕዳ ፡ ምሕረት ፡ ዓመት ፡ ቀርቦአል ፡ ብለህ ፡ ክፉ ፡ አሳብ ፡ በልብህ ፡ እንዳታስብ ÷ ለድሀውም ፡ ወንድምህ ፡ አንዳች ፡ የማትሰጥ ፡ እንዳትሆን ÷ ዓይንህም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ እንዳይሆን ÷ እርሱም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ እንዳይጮኽ ÷ ኃጢአትም ፡ እንዳይሆንብህ ፡ ተጠንቀቅ ። እጅህን ፡

፲ ፤ በምትጥልበት ፡ ሁሉ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለዚህ ፡ በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክሃልና ፡ ፈጽመህ ፡ስጠው ÷ በሰጠኸውም ፡ ጊዜ ፡ በልብህ ፡ አትጸጸት ። ድሆች ፡ ከምድሪቱ ፡ ላይ ፡

፲፩ ፤ አያልቁምና ፡ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ – በአገርህ ፡ ውስጥ ፡ ላለው ፡ ድህ ፡ ለተቸገረውም ፡ ወንድምህ ፡ እጅህን ፡ ትከፍታለህ ፡ ብዬ ፡ አዝዝሃለሁ ።

፲፪ ፤ አንተም ፡ ወንድምህን ፡ ዕብራዊውን ፡ ወይም ፡ ዕብራዊቱን ፡ ብትገዛ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ያገለግልህ ፤ በሰባተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ አርነት ፡ አውጣው ። ከአንተም ፡ ዘንድ ፡ አርነት ፡

፲፫ ፤ ባወጣኸው ፡ ጊዜ ፡ ባዶውን ፡ አትስደደው ፤ ነገር ፡

፲፬ ፤ ግን ፡ ከመንጋህ ÷ ከአውድማህም ÷ ከወይንህም ፡ መጥመቂያ ፡ ትለግስለታለህ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ባረከህ ፡ መጠን ፡ ትሰጠዋለህ ።

፲፭ ፤ አንተም ፡ በግብፅ ፡ ምድር ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርህ ፡ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዳነህ ፡ አስብ ፤ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አዝዝሃለሁ ። እርሱ ፡ ግን ፡ አንተንና ፡ ቤትህን ፡

፲፮ ፤ ስለ ፡ ወደደ ÷ ከአንተም ፡ ጋር ፡ መልካም ፡ ስለ ፡ ሆነለት ፡— ልወጣ ፡ አልወድድም ፡ ቢል ÷ አንተ ፡

፲፯ ፤ ወስፌ ፡ ወስደህ ፡ በጤትህ ፡ በር ፡ ላይ ፡ ጆሮውን ፡ ትበሳዋለህ ÷ ለዘላለምም ፡ ባሪያ ፡ ይሆንልሃል ። በሴት ፡ ባሪያህ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ ታደርጋለህ ።

፲፰ ፤ እርሱንም ፡ አርነት ፡ ባወጣኸው ፡ ጊዜ ፡ የምንደኛነቱን ፡ ሥራ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ አገልግሎሃልና ፡ አይክበድህ ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በምትሠራው ፡ ሁሉ ፡ ይባርክሃል ።

፲፱ ፤ ላምህና ፡ በግህ ፡ የወለዱትን ፡ ተባት ፡ የሆነውን ፡ በኩራት ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትቀድሰለህ ፤ በበሬህ ፡ በኩራት ፡ አትሥራበት ÷ የበግህንም ፡ በኩራት ፡ አትሸልት ። አምላክህ ፡

፳ ፤ እግዚአብሔር ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ አንተና ፡ ቤተ ፡ ሰብህ ፡ በየዓመቱ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ብሉአቸው ። ነውረኛ ፡ ወይም ፡ አንካሳ ፡ ወይም ፡ ዕውር ፡ ቢሆን ÷ ወይም ፡ አንዳች ፡ ክፉ ፡ ነውር ፡ ቢኖረው ÷ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አትሠዋው ። በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡

፳፩ ፤

ትበላዋለህ ፤ ንጹሕ ፡ ሰው ፡ ንጹሕም ፡ ያልሆነ ፡ ሚዳቋና ፡ ዋላ ፡ እንደሚበሉ ፡ ይበሉታል ። ፲፭ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ደሙን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፍስሰው ፡ እንጂ ፡ አትብላው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ ፤ በአቢብ ፡ ወር ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሌሊት ፡ ከግብፅ ፡ ስላወጣህ ፡ የአቢብን ፡ ወር ፡ ጠብቅ ÷ የአምላክህንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፪ ፤ ፋሲካ ፡ አድርግበት ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከበግና ፡ ፫ ፤ ከላም ፡ መንጋ ፡ ፋሲካ ፡ ሠዋ ። የበካውን ፡ እንጀራ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አትብላ ፤ ከግብፅ ፡ አገር ፡ በችኰላ ፡ ስለ ፡ ወጣህ ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ የወጣህበትን ፡ ቀን ፡ በዕድሜህ ፡ ሁሉ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ የመከራን ፡ እንጀራ ÷ ቂጣ ፡ እንጀራ ÷ ሰባት ፡ ፬ ፤ ቀን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ብላ ። ሰባት ፡ ቀንም ፡ በአገርህ ፡ ሁሉ ፡ እርሾ ፡ አይታይም ፤ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ከሠዋኸው ፡ ሥጋ ፡ እስከ ፡ ፭ ፤ ነገ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ አይደር ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰጠህ ፡ ከአገርህ ፡ ደጆች ፡ በማንኛይቱም ፡ ፋሲካን ፡ ትሠዋ ፡ ዘንድ ፡ አይገባህም ። ፮ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ በመረጠው ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ ከግብፅ ፡ በወጣህበት ፡ ወራት ÷ ዐሐይ ፡ ሲገባ ÷ ፯ ፤ ማታ ፡ ፋሲካን ፡ ሠዋ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ታበስለዋለህ ÷ ትበላውማለህ ፤ በነጋውም ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ድንኳንህ ፡ ትሄዳለህ ። ስድስት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ብላ ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ ይሁን ፤ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ አታድርግበት ።

፱ ፤ ሰባት ፡ ሳምንትም ፡ ትቈጥራለህ ፤ መከሩን ፡ ማጨድ ፡ ከምትጀምርበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ሰባት ፡ ፲ ፤ ሳምንት ፡ መቍጠር ፡ ትጀምራለህ ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባረከህ ፡ መጠን ፡ በፈቃድህ ፡ የምታቀርበውን ፡ አምጥተህ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሰባቱ ፡ ሰባኤ ፡ በዓል ፡ ታደርጋለህ ። ፲፩ ፤ አንተ ÷ ወንድ ፡ ልጅህና ፡ ሴት ፡ ልጅህ ÷ ወንድ ፡ ባሪያህና ፡ ሴት ፡ ባሪያህ ÷ በአገርህም ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ሌዋዊ ÷ በመካከልህም ፡ ያሉት ፡ መጻተኛና ፡ ድህ ፡ አደግ ፡ መበለትም ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ በሚመርጠው ፡ ስፍራ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ። ፲፪ ፤ አንተም ፡ በግብፅ ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርህ ፡ አስብ ፤ ይህንንም ፡ ሥርዓት ፡ ጠብቅ ÷ አድርገውም ። ፲፫ ፤ ከአውድማህና ፡ ከመጥመቂያህ ፡ ፍሬህን ፡ በሰበሰብህ ፡ ጊዜ ፡ የዳስ ፡ በዓል ፡ ሰባትን ፡ ቀን ፡ ፲፬ ፤ ትጠብቃለህ ። አንተም ÷ ወንድ ፡ ልጅህና ፡ ሴት ፡ ልጅህ ÷ ወንድ ፡ ባሪያህና ፡ ሴት ፡ ባሪያህ ÷ በአገርህም ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ሌዋዊና ፡ መጻተኛ ÷ ድህ ፡ አደግና ፡ መበለትም ፡ በበዓል ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ። ፲፭ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍሬህ ፡ ሁሉ ፡ በእጅህም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክሃልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ ታደርጋለህ ፤ አንተም ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ይልሃል ። ፲፮ ፤ በዓመት ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ÷ በቂጣ ፡ በዓል ÷ በሰባቱ ፡ ሰባኤም ፡ በዓል ÷ በዳስም ፡ በዓል ፡ ወንዶችህ ፡ ሁሉ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እርሱ ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ይታዩ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ባዶ ፡ እጃቸውን ፡ አይታዩ ። ፲፯ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ እንደ ፡ ሰጠህ ፡ መጠን ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ችሎታው ፡ ይስጥ ።

፲፰ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚሰጥህ ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ሁሉ ፡ በየነገዶችህ ፡ ፈራጆችንና ፡ አለቆችን ፡ ሹም ፤ ለሕዝቡም ፡ ቅን ፡ ፍርድ ፡ ይፍረዱ ። ፲፱ ፤ ፍርድን ፡ አታጣምም ፤ ፊት ፡ አይ ተህም ፡ አታድላ ፤ ጉቦ ፡ የጥበበኞችን ፡ ዓይን ፡ ያሳውራልና ÷ የጻድቃንንም ፡ ቃል ፡ ያጣምማልና ፡ ጉቦ ፡ አትቀበል ። ፳ ፤ በሕይወት ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የሚሰጥህን ፡ ምድር ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ተከተል ።

፳፩ ፤ ለአንተ ፡ በምትሠራው ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ከማናቸውም ፡ ዛፍ ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ አድርገህ ፡ አትትከል ። አምላክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የሚጠላውን ፡ ሐውልት ፡ ለአንተ ፡ አታቁም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ ፤ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተጠላ ፡ ነውና ፡ ነውር ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያለበትን ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አትሠዋ ።

፪ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰጠህ ፡ ከአገርህ ፡ ደጆች ፡ በማንኛይቱም ፡ ውስጥ ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ቢሆን ፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ በማፍረስ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፋት ፡ የሠራ ፡ ፫ ፤ ቢገኝ ÷ ሄዶም ፡ ሌሎች ፡ አማልክትን ፡ ያመለከ ÷ እኔ ፡ ላላዘዝኋቸው ፡ ለዐሐይና ፡ ለጨረቃ ፡ ለሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ የሰገደ ፡ ቢገኝ ÷ ፬ ፤ ይህም ፡ ተነግሮህ ፡ ቢያውሩልህም ፡ ብትሰማም ÷ ያንን ፡ ፈጽመህ ፡ መርምር ፤ እነሆም ÷ እውነት ፡ ቢሆን ÷ በእስራኤልም ፡ መካከል ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ርኵሰት ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡ እርግጥ ፡ ሆኖ ፡ ቢገኝ ÷ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሠሩትን ፡ ያን ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ያችን ፡ ሴት ፡ ወደ ፡ በርህ ፡ ታመጣቸዋለህ ÷ እስኪሞቱም ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡ ትወግራቸዋለህ ። ፭ ፤ በሁለት ፡ ወይም ፡ በሦስት ፡ ምስክሮች ፡ አፍ ፡ ሞት ፡ የሚገባው ፡ ይገደል ፤ በአንድ ፡ ምስክር ፡ አፍ ፡ አይገደል ። ፮ ፤ እርሱን ፡ ለመግደል ፡ በመጀመሪያ ፡ የምስክሮች ፡ እጅ ፡ በኋላም ፡ የሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ትሁንበት ፤ እንዲሁም ፡ ክፋቱን ፡ ከመካከልህ ፡ አስወግድ ።

፰ በደምና ፡ በደም ÷ በፍርድና ፡ በፍርድ ÷ በመቁሰልና ፡ በመቁሰል ፡ መካከል ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ሰዎች ፡ ስለሚከራከሩበት ፡ ክር ክር ፡ የሚሰንህ ፡ የፍርድ ፡ ነገር ፡ ቢነሣ ÷ አንተ ፡ ተነሥተህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ፱ መረጠው ፡ ስፍራ ፡ ትወጣለህ ፤ ወደ ፡ ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ተሾመው ፡ ፈራጅ ፡ መጥተህ ፡ ትጠይቃለህ ፤ እነርሱም ፡ የፍርዱን ፡ ነገር ፡ ይነግሩሃል ። ፲ እግዚአብሔር ፡ በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ የነገሩህን ፡ የፍርድ ፡ ነገር ፡ ታደርጋለህ ፤ እንዳስተማሩህም ፡ ታደ ፲፩ ርግ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቅ ። እንዳስተማሩህም ፡ ሕግ ÷ እንደ ፡ ነገሩህም ፡ ፍርድ ፡ አድርግ ፤ ከነገሩህ ፡ ፍርድ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፲፪ አትበል ። ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ቢኰራ ÷ በዚያም ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማገልገል ፡ የሚቆመውን ፡ ካህኑን ፡ ወይም ፡ ፈራጁን ፡ ለመስማት ፡ ባይወድድ ÷ ያ ፡ ሰው ፡ ይሙት ÷ ከእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ክፋትን ፡ አስወግድ ፤ ፲፫ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ሰምቶ ፡ ይፈራል ÷ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ አይኰራም ።

፲፬ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ በገባህ ÷ በወረስሃትም ፡ ጊዜ ÷ በተቀመጥህባትም ፡ ጊዜ ፡— በዙሪያዬ ፡ እንዳሉት ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ ንጉሥ ፡ አነግሣለሁ ፡ ፲፭ ስትል ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠውን ፡ በላይህ ፡ ታነግሣለህ ፤ ከወንድሞችህ ፡ መካከል ፡ የሆነውን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ታነግሣለህ ፤ ወንድምህ ፡ ያልሆነውን ፡ ከሌላ ፡ ወገን ፡ ሰው ፡ በላይህ ፡ ንጉሥ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፲፮ አይገባህም ። ነገር ፡ ግን ፡ ለእርሱ ፡ ፈረሶችን ፡ አያበዛም ፤ እግዚአብሔር ፡— በዚያ ፡ መንገድ ፡ ደግሞችሁ ፡ አትመለሱም ፡ ብሎአችኋልና ፡ ፈረሶችን ፡ ለማብዛት ፡ ሕዝቡን ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ፲፯ አይመልስም ። ልቡም ፡ እንዳይስት ፡ ሚስቶችን ፡ ለእርሱ ፡ አያበዛም ፤ ወርቅና ፡ ብርም ፡ ለእርሱ ፡ እጅግ ፡ አያበዛም ።

፲፰ በመንግሥቱም ፡ ዙፋን ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ ከሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ወስዶ ፡ ይህን ፡ ሕግ ፡ ፲፱፡፳ ለራሱ ፡ በመጽሐፍ ፡ ይጻፍ ። አምላኩን ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ይማር ፡ ዘንድ ÷ የዚህን ፡ ሕግ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ይህችንም ፡ ሥርዓት ፡ ጠብቆ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ÷ ልቡ ፡ በወንድሞቹ ፡ ላይ ፡ እንዳይኰራ ፡ ከትእዛዙም ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡ እንዳይል ÷ እርሱም ፡ ልጆቹም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ይነግሡ ፡ ዘንድ ፡ መጽሐፉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኑር ÷ ዕድሜውንም ፡ ሁሉ ፡ ያንብበው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ለሌዋውያን ፡ ካህናት ÷ ለሌዊም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ድርሻና ፡ ርስት ፡ አይሆንላቸውም ፤ በእሳት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቀርበውን ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ርስቱን ፡ ይበላሉ ። ፪ በወንድሞቻቸውም ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ አይሆንላቸውም ፤ እርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገራቸው ፡ ርስታቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ። ፫ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ለመሥዋዕት ፡ ከሚያቀርቡት ፡ ሕዝብ ፡ የካህናቱ ፡ ወግ ፡ ይህ ፡ ይሆናል ፤ ወርቹንና ፡ ሁለቱን ፡ ጕንጮቹን ፡ ጨጓራውንም ፡ ለካህኑ ፡ ይሰጣሉ ። ፬ የእህልህን ፡ የወይንን ፡ ጠጅህን ፡ የዘይትህንም ፡ በኩራት ÷ አስቀድሞም ፡ የተሸለተውን ፡ የበግህን ፡ ጠጕር ፡ ለእርሱ ፡ ትሰጣለህ ። ፭ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ተነሥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ለዘላለም ፡ ያገለግል ፡ ዘንድ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከነገዶችህ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መረጠው ፡ ነው ።

፮ አንድ ፡ ሌዋዊ ፡ ሰው ፡ ከሚቀመጥባቸው ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ካሉት ፡ ከአገር ፡ ደጆች ፡ ከአንዲቱ ፡ ቢወጣ ÷ በፍጹም ፡ ፈቃድም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ መረጠው ፡ ስፍራ ፡ ቢመጣ ÷ ፯ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደሚቆሙት ፡ እንደ ፡ ወንድሞቹ ፡ እንደ ፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ያገለግላል ። ፰ ከተሸጠው ፡ ከአባቶቹ ፡ ከብት ፡ ዋጋ ፡ ሌላ ፡ እንደ ፡ በልንጀሮቹ ፡ ከመብል ፡ ድርሻውን ፡ ይወስዳል ።

፱ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡ እነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ርኵሰት ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ አትማር ። ፲ ወንድ ፡ ልጁን ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ በእሳት ፡ የሚያሳልፍ ÷ ምዋርተኛም ÷ ሞራ ፡ ገላጭም ÷ አስማተኛም ÷ መተተኛም ÷ ፲፩ በድግምት ፡ የሚጠነቀኵልም ÷ መናፍስትንም ፡ የሚጠራ ÷ ጠንቋይም ÷ ሙታን ፡ ሰብሎ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አይገኝ ። ፲፪ ይህንም ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተጠላ ፡ ነው ፤ ስለዚህም ፡ ርኵሰት ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፊትህ ፡ ያሳድዳቸዋል ። ፲፫ አንተ ፡ ግን ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ ሁን ። ፲፬ የምትወርሳቸው ፡ እነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ሞራ ፡ ገላጮችንና ፡ ምዋርተኞችን ፡ ያዳምጣሉ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እንዲሁ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከልክሎሃል ።

፲፭፡፲፮ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በኮሬብ ፡ ስብሰባ ፡ ተደርጎ ፡ በነበረበት ፡ ቀን ፡— እንዳልሞት ፡ የአምላኬን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡ ደግሞ ፡ አልስማ ÷ ይህችን ፡ ታላቅ ፡ እሳት ፡ ደግሞ ፡ አልይ ፡ ብለህ ፡ እንደ ፡ ለመንኸው ፡ ሁሉ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእንተ ፡ መከከል ፡ ከወንድሞችህ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ ያስነሣልሃል ፤ እርሱንም ፡ ታደምጣለህ ። ፲፯ እግዚአብሔርም ፡ አለኝ ፡— የተናገሩት ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ፲፰ ከወንድሞቻቸው ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ አስነሣላቸዋለሁ ፤ ቃሌንም ፡ በአፉ ፡ አደርጋለሁ ÷ ያዘዝሁትንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ይነግራቸዋል ፤ ፲፱ በስሜም ፡ የሚናገረውን ፡ ቃሌን ፡ የማይሰማውን ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ እበቀልለታለሁ ።

፳፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ያላዘዝሁትን ፡ በስሜ ፡ በድፍረት ፡ የሚናገር ፡ ወይም ፡ በሌላ ፡ አማልክት ፡ ስም ፡ የሚናገር ፡ ነቢይ ÷ እርሱ ፡ ይገደል ። በልብህም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያልተናገውን ፡ ቃል ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻለናል ? ብትል ÷ ነቢዩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ባይ ሆን ፡ ባይመጣም ÷ ያ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ያልተናገረው ፡ ነው ፤ ነቢዩ ፡ በድፍረት ፡ ተና ግሮታል ፡ እርሱን ፡ አትፍራው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድራቸውን ፡ የሚሰጥህን ፡ አሕዛብ ፡ ባጠፋ ፡ ጊዜ ÷ በወረስህ ባትም ፡ ጊዜ ÷ በከተሞቻቸውና ፡ በቤቶቻቸውም ፡ ፪፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ በሚሰጥህ ፡ በምድርህ ፡ መካ ከል ፡ ሦስት ፡ ከተሞችን ፡ ለራስህ ፡ ትለያለህ ። ፫፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ይሸሸበቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እነ ርሱ ፡ የሚወስደውን ፡ መንገድ ፡ ታዘጋጃለህ ÷ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚያወርስህን ፡ ምድር ፡ ከሦስት ፡ አድርገህ ፡ ትከፍላለህ ። ፬፡ የፍኖሰ ፡ ገዳይ ፡ ወግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ አስቀድሞ ፡ ጠላቱ ፡ ሳይሆን ፡ ባልንጀራውን ፡ ሳያስብ ፡ የገ ደለ ፡ ወደዚያ ፡ ሸሽቶ ፡ በሕይወት ፡ ይኑር ። ፭፤፮፡ ሰው ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ እንጨት ፡ ሊቈ ርጥ ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ ቢሄድ ÷ ዛፉንም ፡ ሊቆርጥ ፡ ምሳሩን ፡ ሲያነሣ ፡ ብረቱ ፡ ከእጀታው ፡ ቢወ ልቅ ÷ ባልንጀራውንም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ቢመታው ÷ ደም ፡ ተበቃዩ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ በልቡ ፡ ተናድዶ ፡ እንዳያሳድደው ፡ መንገዱም ፡ ሩቅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ አግኝቶ ፡ እንዳይገድለው ÷ ከእ ነዚህ ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ሸሽቶ ፡ በሕ ይወት ፡ ይኖራል ፤ አስቀድሞ ፡ ጠላቱ ፤ አልነበ ፯፡ ረምና ፡ ሞት ፡ አይገባውም ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡— ለአንተ ፡ ሦስት ፡ ከተሞችን ፡ ለይ ፡ ብዬ ፡ አዝዤ ፰፡ ሃለሁ ። አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአባቶ ችህ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡ ዳርቻህን ፡ ቢያሰፋ ÷ ይሰጣቸውም ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶችህ ፡ የተናገረ ፱፤፲፡ ውን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ቢሰጥህ ÷ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትወድድ ፡ ዘንድ ÷ ሁልጊ ዜም ፡ በመንገዱ ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ÷ ዛሬ ፡ የማዝ ዝህን ፡ ይህችን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ብትጠብቅ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሰት ፡ ዘንድ ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ውስጥ ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ እንዳይፈስስ ፡ ደምም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ እንዳይሆን ÷ በእነዚህ ፡ በሦስት ፡ ከተሞች ፡ ላይ ፡ ሌሎች ፡ ሦስት ፡ ከተሞችን ፡ ትጨምራ ለህ ። ፲፩፡ ሰው ፡ ግን ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢጠላ ÷ ቢሸምቅ በትም ÷ ተነሥቶም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ቢመ ታው ÷ ከእነዚህም ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ፲፪፡ ቢሸሽ ÷ የከተማው ፡ ሽማግሌዎች ፡ ይልካሉ ÷ ከተማጠነበትም ፡ ከተማ ፡ ይነጥቁታል ÷ እንዲ ሞትም ፡ በደም ፡ ተበቃዩ ፡ እጅ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡታል ። ዓይንህ ፡ አትራራለት ፡ ነገር ፡ ፲፫፡ ግን ፡ መልካም ፡ ይሆንልህ ፡ ዘንድ ፡ ንጹሑን ፡ ደም ፡ ከእስራኤል ፡ ታስወግዳለህ ።

አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ ፲፬፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ በምትወርሳት ፡ ርስትህ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ የተከሉትን ፡ የባልንጀራ ህን ፡ የድንበር ፡ ምልክት ፡ አትንቀል ።

ስለ ፡ በደል ፡ ሁሉ ÷ ክፉ ፡ በማድረግም ፡ ስለ ፡ ፲፭፡ ሠራት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ በማንም ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ምስክር ፡ አይቁም ፤ በሁለት ፡ ምስክ ሮች ፡ ወይም ፡ በሦስት ፡ ምስክሮች ፡ አፍ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይጸናል ። በዓመፃ ፡ ይከሰሰው ፡ ፲፮፡ ዘንድ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሐሰተኛ ፡ ምስክር ፡ ቢቆም ÷ ሁለቱ ፡ ጠበኞች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፲፯፡ ፊት ፡ በካህናቱና ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ በሚፈርዱ ፡ ፈራጆች ፡ ፊት ፡ ይቆማሉ ፤ ፈራጆቹም ፡ አጥ ፲፰፡ ብቀው ፡ ይመረምራሉ ፤ ያም ፡ ምስክር ፡ ሐሰ ተኛ ፡ ምስክር ፡ ሆኖ ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ በሐ ሰት ፡ ተናግሮ ፡ ቢገኝ ÷ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ ያደ ፲፱፡ ርገው ፡ ዘንድ ፡ ያሰበውን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ትመ ልሱበታላችሁ ፤ እንዲሁም ፡ ከአንተ ፡ መካከል ፡ ክፋቱን ፡ ታስወግዳለህ ። የቀሩትም ፡ ሰምተው ፡ ፳፡ ይፈራሉ ÷ እንደዚህ ፡ ያለውንም ፡ ክፋት ፡ ከመ ካከልህ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደግሞ ፡ አያደር ጉም ። ዓይንህም ፡ አትራራለት ፤ ነፍስ ፡ በነ ፳፩፡ ፍስ ÷ ዓይን ፡ በዓይን ÷ ጥርስ ፡ በጥርስ ÷ እጅ ፡ በእጅ ÷ እግር ፡ በእግር ÷ ይመለሳል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ጠላቶችህን ፡ ለመውጋት ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ÷ ፩፡ ፈረሶችንና ፡ ሰረገሎችን ፡ ሕዝቡንም ፡ ከአንተ ፡ ይልቅ ፡ በዝተው ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ÷ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ያወጣህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ አትፍራቸው ። ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ፪፡ በቀረባችሁ ፡ ጊዜ ፡ ካህኑ ፡ ይቅረብ ፡ ለሕዝቡም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይንገራቸው ፡— እስራኤል ፡ ፫፡ ሆይ ÷ ስሙ ፤ ዛሬ ፡ ጠላቶቻችሁን ፡ ለመው ጋት ፡ ትቀርባላችሁ ፤ ልባችሁ ፡ አይታወክ ÷ አትፍሩ ÷ አትንቀጥቀጡ ÷ በፊታቸውም ፡ አት ደንግጡ ፤ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ የሚሄድ ÷ ያድና ፬፡ ችሁም ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻችሁን ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የሚወጋ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነውና ። አለቆችም ፡ ለሕዝቡ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ይና ፭፡ ገሩ ፡— አዲስ ፡ ቤት ፡ ሠርቶ ፡ ያላስመረቀ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በሰልፍ ፡ እንዳይሞት ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እንዳያስመርቀው ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመልሶ ፡ ይሂድ ። ወይንም ፡ ተክሎ ፡ ፍሬውንም ፡ ያልበላ ፡ ሰው ፡ ፮፡ ቢኖር ፡ በሰልፍ ፡ እንዳይሞት ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ ፍሬውን ፡ እንዳይበላ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመልሶ ፡ ይሂድ ። ሚስትም ፡ አጭቶ ፡ ያላገባትም ፡ ሰው ፡ ፯፡ ቢኖር ፡ በሰልፍ ፡ እንዳይሞት ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እንዳያገባት ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመልሶ ፡ ይሂድ ። አለቆቹም ፡ ደግሞ ፡ ጨምረው ፡— ማንም ፡ ፈሪና ፡ ፰፡

ድንጉጥ ፡ ሰው ፡ ቢሆን ፡ እርሱ ፡ ፈርቶ ፡ የወን
ድሞቹን ፡ ልብ ፡ ደግሞ ፡ እንዳያስፈራ ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ ተመልሶ ፡ ይሂድ ፡ ብለው ፡ ለሕዝቡ ፡ ይና
፱፤ ገሩ ። አለቆቹም ፡ ለሕዝቡ ፡ ነግረው ፡ በጨረሱ ፡
ጊዜ ፡ በየጭፍራው ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ የጦር ፡
አለቆችን ፡ ይሹሙ ።

፲፤ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ከተማ ፡ በደረ
ስህ ፡ ጊዜ ፡ አስቀድመህ ፡ በዕርቅ ፡ ቃል ፡ ጥራ
፲፩፤ ቸው ። የዕርቅ ፡ ቃልም ፡ ቢመልሱልህ ፡ ደጅም ፡
ቢከፍቱልህ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡
፲፪፤ ሁሉ ፡ ይገብሩልህ ፡ ያገልግሉህም ። የዕርቅ ፡
ቃልም ፡ ባይመልሱልህ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ መዋ
ጋት ፡ ቢወድዱ ፡ አንተ ፡ ከተማይቱን ፡ ትከብ
፲፫፤ ባለህ ፡ ታስጨንቃትማለህ ፤ አምላክህም ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ በሰጣት ፡ ጊዜ ፡
በእርስዋ ፡ ያሉትን ፡ ወንዶች ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡
፲፬፤ ስለት ፡ ትገድላቸዋለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሴቶቹንና ፡
ሕፃናትን ፡ እንስሶቹንም ፡ በከተማይቱም ፡ ያለ
ውን ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ በዝብዘህ ፡ ለአንተ ፡ ትወ
ስዳለህ ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
፲፭፤ ሰጥህን ፡ የጠላቶችህን ፡ ምርኮ ፡ ትበላለህ ። የእ
ነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ከተሞች ፡ ባይደሉት ፡ ከአንተ ፡
እጅግ ፡ በራቁት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡
፲፮፤ ታደርጋለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ከሚሰጥህ ፡ ከእነዚህ ፡
አሕዛብ ፡ ከተሞች ፡ ምንም ፡ ነፍስ ፡ አታድንም ።
፲፯፤፲፰፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለአማልክቶቻቸው ፡ ያደረጉትን ፡
ርኩሰት ፡ ሁሉ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እንዳያስተ
ምሩአችሁ ፡ በአምላካችሁም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ላይ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳትሠሩ ፡ አምላክህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንዳዘዘህ ፡ ኬጢያዊውን ፡ አሞራዊ
ውንም ፡ ከነዓናዊውንም ፡ ፌርዛዊውንም ፡ ኤዊ
ያዊውንም ፡ ኢያቡሳዊውንም ፡ ፈጽመህ ፡ ታጠ
ፋቸዋለህ ።
፲፱፤ ከተማይቱን ፡ ለመውሰድ ፡ በመውጋት ፡ ብዙ ፡
ቀን ፡ ከበበህ ፡ በስጨነቅሃት ፡ ጊዜ ፡ ምሳርህን ፡
አንሥተህ ፡ ዛፎችዋን ፡ አትቍረጥ ፤ ከእነርሱ ፡
ትበላለህና ፡ አትቍረጣቸው ፤ ከብበህ ፡ የምታ
ጠፋው ፡ የምድር ፡ ዛፍ ፡ ሰው ፡ መሆኑ ፡ ነውን ?
፳፤ ለመብል ፡ የማይሆኑትን ፡ የምታውቃቸውን ፡
ዛፎች ፡ ታጠፋቸዋለህ ፡ ትቈርጣቸውማለህ ፤
እስክታሸንፋትም ፡ ድረስ ፡ በምትዋጋህ ፡ ከተማ ፡
ላይ ፡ ምሽግ ፡ ትመሽጋለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡
በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ የተገደለ ፡ ሰው ፡ በሜዳ ፡
፪፤ ወድቆ ፡ ቢገኝ ፡ ገዳዩም ፡ ባይታወቅ ፡ ሽማግ
ሌዎችህና ፡ ፈራጆችህ ፡ ወጥተው ፡ በተገደለው ፡
ሰው ፡ ዙሪያ ፡ እስካሉት ፡ ከተሞች ፡ ድረስ ፡
፫፤ በስፍር ፡ ይለኩ ፤ ወደ ፡ ተገደለውም ፡ ሰው ፡ አቅ
ራቢያ ፡ የሆነችው ፡ የከተማይቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡
ለሥራ ፡ ያልደረሰችውን ፡ ቀንበርም ፡ ያልተጫነ
፬፤ ባትን ፡ ጊደር ፡ ይውሰዱ ፤ የዚያችም ፡ ከተማ ፡
ሽማግሌዎች ፡ ጊደሪቱን ፡ ይዘው ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡
ወዳለበት ፡ ወዳልታረሰና ፡ ዘርም ፡ ወዳልተዘራ
በት ፡ ሸለቆ ፡ ይዘዳሉ ፤ በዚያም ፡ በሸለቆው ፡
ውስጥ ፡ የጊደሪቱን ፡ አንገት ፡ ይሰብራሉ ።
፭፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ካህናትም ፡ ይቀርባሉ ፤ በፊቱ ፡
እንዲያገለግሉ ፡ በስሙም ፡ እንዲባርኩ ፡ አም
ላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ መርጦአቸዋልና ፡ በእ
ነርሱም ፡ ቃል ፡ ክርክር ፡ ሁሉ ፡ ጉዳትም ፡ ሁሉ ፡
፮፤ ይቈረጣልና ፤ ወደ ፡ ተገደለው ፡ ሰው ፡ አቅራ
ቢያ ፡ የሆነችው ፡ የከተማይቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡
ሁሉ ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ አንገትዋ ፡ በተሰበ
ረው ፡ ጊደር ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ሲታጠቡ ፡ —
፯፤ እጃችን ፡ ይህን ፡ ደም ፡ አላፈሰሰችም ፡ ዓይና
ችንም ፡ አላየችም ፤ አቤቱ ፡ የተቤዠኸውን ፡
ሕዝብህን ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ በል ፤ በሕዝ
ብህም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የንጹሑን ፡ ደም ፡
በደል ፡ አትቍጠር ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ። ስለ ፡
፰፤ ደሙም ፡ ይሰረይላቸዋል ። አንተም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ዓይን ፡ የቀናውን ፡ ባደረግህ ፡ ጊዜ ፡
የንጹሑን ፡ ደም ፡ በደል ፡ ከመካከልህ ፡ ታርቃ
ለህ ።

፲፤ ጠላቶችህን ፡ ልትወጋ ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ፡ አ
አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡
በሰጣቸው ፡ በማረክሃቸውም ፡ ጊዜ ፡ በተማረ
፲፩፤ ኩት ፡ መካከል ፡ የተዋበች ፡ ሴት ፡ ብታይ ፡ ብት
መኛትም ፡ ሚስትም ፡ ልታደርጋት ፡ ብትወ
ድድ ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ታመጣታለህ ፤ እርስዋም ፡
፲፪፤ ራስዋን ፡ ትላጫለች ፡ ጥፍርዋንም ፡ ትቈርጣ
ለች ፤ የተማረከችበትንም ፡ ልብስ ፡ ታወልቃ
፲፫፤ ለች ፡ በቤትህም ፡ ተቀምጣ ፡ ስለ ፡ አባትዋና ፡
ስለ ፡ እናትዋ ፡ አንድ ፡ ወር ፡ ሙሉ ፡ ታለቅሳ
ለች ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ትደርስባታለህ ፡ ባልም ፡
ትሆናታለህ ፡ እርስዋም ፡ ሚስት ፡ ትሆንልሃ
፲፬፤ ለች ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በእርስዋ ፡ ደስ ፡ ባይ
ልህ ፡ አርነት ፡ አውጥተህ ፡ ወደ ፡ ወደደችው ፡
ትሰድዳታለህ ፤ በዋጋ ፡ ግን ፡ አትሸጣትም ፤ እና
ረት ፡ አድርገህባታልና ፡ እንደ ፡ ባሪያ ፡ አትቈ
ጥራትም ።

፲፭፤ ለአንድ ፡ ሰው ፡ አንዲቱ ፡ የተወደደች ፡ አን
ዲቱም ፡ የተጠላች ፡ ሁለት ፡ ሚስቶች ፡ ቢኖ
ሩት ፡ ለእርሱም ፡ የተወደደችው ፡ ደግሞም ፡
የተጠላችው ፡ ልጆችን ፡ ቢወልዱ ፡ በኵሩም ፡
ከተጠላችው ፡ ሚስት ፡ የተወለደው ፡ ልጅ ፡
፲፮፤ ቢሆን ፡ ለልጆቹ ፡ ከብቱን ፡ በሚያወርስበት ፡
ቀን ፡ ከተጠላችው ፡ ሚስት ፡ በተወለደው ፡ በበ
ኵሩ ፡ ፊት ፡ ከተወደደችው ፡ ሚስት ፡ የተወለ
ደውን ፡ ልጅ ፡ በኵር ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ አይ
፲፯፤ ገባውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከከብቱ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡
ለእርሱ ፡ በመስጠት ፡ ከተጠላችው ፡ ሚስት ፡
የተወለደው ፡ ልጅ ፡ በኵር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያስ
ታውቅ ። የኃይሉ ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡ በኵር
ነቱ ፡ የእርሱ ፡ ነው ።

፲፰፤ ማንም ፡ ሰው ፡ ለአባቱ ፡ ቃልና ፡ ለእናቱ ፡
ቃል ፡ የማይታዘዝ ፡ ቢቀጡትም ፡ የማይሰማ

ቸው ፡ እልከኛና ፡ ዓመፀኛ ፡ ልጅ ፡ ቢኖረው ÷
፲፱፡ አባቱና ፡ እናቱ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ሽማ
ግሌዎች ፡ ወደሚኖርበትም ፡ ስፍራ ፡ በር ፡ ያም
፳፡ ጡት ፡ የከተማውንም ፡ ሽማግሌዎች ፡— ይህ ፡
ልጃችን ፡ እልከኛና ፡ ዓመፀኛ ፡ ነው ÷ ለቃላች
ንም ፡ አይታዘዝም ፡ ስስታምና ፡ ሰካራም ፡ ነው ፡
፳፩፡ ይበሉአቸው ። የከተማውም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡ ይውገሩት ፡ እን
ዲህም ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡ ከመካከልህ ፡ ታርቃ
ለህ ÷ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ይፈራሉ ።
፳፪፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ለሞት ፡ የሚያበቃውን ፡ ኃጢ
አት ፡ ቢሠራ ÷ እንዲሞትም ፡ ቢፈረድበት ÷
፳፫፡ በእንጨትም ፡ ላይ ፡ ብትሰቅለው ÷ በእንጨት ፡
ላይ ፡ የተሰቀለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተ
ረገመ ፡ ነውና ፡ ሬሳው ፡ በእንጨት ፡ ላይ ፡ አይ
ደር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠህን ፡ ምድር ፡ እንዳታረ
ክስ ፡ በእርግጥ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ቀብረው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ የወንድምህ ፡ በሬ ፡ ወይም ፡ በግ ፡ ጠፍቶ ፡
ብታይ ፡ ችል ፡ አትበል ፤ ወደ ፡ ወንድምህ ፡
፪፡ መልሰው ። ወንድምህም ፡ በአቅራቢያህ ፡ ባይ
ሆን ፡ ወይም ፡ ባታውቀው ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡
ትገባለህ ፤ ወንድምህ ፡ እስኪሻው ፡ ድረስ ፡ በአ
ንተ ፡ ዘንድ ፡ ይቀመጣል ÷ ለእርሱም ፡ ትመል
፫፡ ሰዋለህ ። እንዲህም ፡ በአህያው ፡ ወይም ፡ በል
ብሱ ፡ ታደርጋለህ ፤ እንዲህም ፡ በወንድምህ ፡
በጠፋበት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ባገኘኸው ፡ ጊዜ ፡ ታደ
፬፡ ርጋለህ ፤ ችል ፡ ልትለው ፡ አይገባህም ። የወ
ንድምህ ፡ አህያ ፡ ወይም ፡ በሬው ፡ በመንገድ ፡
ወድቆ ፡ ብታይ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሆነህ ፡ አነሣ
ሣው ፡ እንጂ ፡ ችል ፡ አትበለው ።
፭፡ ሴት ፡ የወንድ ፡ ልብስ ፡ አትልበስ ÷ ወንድም ፡
የሴት ፡ ልብስ ፡ አይልበስ ፤ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡
በእምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተጠላ ፡
ነውና ።
፮፡ በመንገድ ፡ ስትሄድ ፡ በዛፍ ፡ ወይም ፡ በመ
ሬት ፡ ላይ ፡ እናቲቱ ፡ በጫጩቶችዋ ፡ ወይም ፡
በእንቁላሎችዋ ፡ ላይ ፡ ተኝታ ፡ ሳለች ፡ የወፍ ፡
ጎጆ ፡ ብታገኝ ÷ እናቲቱን ፡ ከጫጩቶችዋ ፡
፯፡ ጋር ፡ አትውሰድ ። ነገር ፡ ግን ፡ መልካም ፡
ይሆንልህ ፡ ዘንድ ፡ ዕድሜህም ፡ ይረዝም ፡ ዘንድ ፡
እናቲቱን ፡ ስደድ ÷ ጫጩቶችንም ፡ ለአንተ ፡
ውሰድ ።
፰፡ አዲስ ፡ ቤት ፡ በሠራህ ፡ ጊዜ ፡ ማንም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ወድቆ ፡ ደሙን ፡ በቤትህ ፡ ላይ ፡ እንዳታ
መጣ ፡ በጣራው ፡ ዙሪያ ፡ መከታ ፡ አድርግለት ።
፱፡ የዘራኸው ፡ ዘርና ፡ ከወይኑ ፡ የወጣው ፡ አንድ ፡
ሆነው ፡ እንዳይጠፉብህ ፡ በወይንህ ፡ በታ ፡ ላይ ፡
፲፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ዘር ፡ አትዝራ ። በበሬና ፡ በአ
፲፩፡ ህያ ፡ በአንድነት ፡ አትረስ ። ከተልባ ፡ እግርና ፡
ከበግ ፡ ጠጕር ፡ በአንድነት ፡ የተሠራ ፡ ልብስ ፡
አትልበስ ።
፲፪፡ በምትለብሰው ፡ በልብስህ ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡
ዘርፍ ፡ አድርግ ።
፲፫፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሚስት ፡ ቢያገባ ÷ ከደረ
፲፬፡ ሰባትም ፡ በኋላ ፡ ቢጠላት ÷ የነውር ፡ ነገር ፡
አውርዶ ፡— እኔ ፡ ይህችን ፡ ሴት ፡ ሚስት ፡ አድ
ርጌ ፡ አገባኋት ÷ በደረስሁባትም ፡ ጊዜ ፡ ድንግ
ልናዋን ፡ አላገኘሁባትም ፡ ብሎ ፡ በክፉ ፡ ስም ፡
፲፭፡ ቢያሳጣት ÷ የብላቴናይቱ ፡ አባትና ፡ እናት ፡
የድንግልናዋን ፡ ምልክት ፡ ወስደው ፡ በበሩ ፡
አደባባይ ፡ ወደ ፡ ተቀመጡ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሽማ
፲፮፡ ግሌዎች ፡ ያምጡት ፡ የብላቴናይቱም ፡ አባት ፡
ሽማግሌዎቹን ፡— እኔ ፡ ለዚህ ፡ ሰው ፡ ልጇን ፡
፲፯፡ ዳርሁለት ፡ እርሱም ፡ ጠላት ፡ እነሆም ፡— በል
ጅህ ፡ ድንግልና ፡ አላገኘሁባትም ፡ ብሎ ፡ የነ
ውር ፡ ነገር ፡ አወራበት ፤ የልጇም ፡ ምልክት ፡
ይኸው ፡ ይላቸዋል ። በከተማም ፡ ሽማግሌ
፲፰፡ ዎች ፡ ፊት ፡ ልብሱን ፡ ይዘረጋሉ ። የዚያችም ፡
፲፱፡ ከተማ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ያንን ፡ ሰው ፡ ወስደው ፡
ይግረፉት ፤ በእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡
ስም ፡ አምጥቶአልና ፡ መቶ ፡ የብር ፡ ሰቅል ፡
ያስከፍሉት ÷ ለብላቴናይቱም ፡ አባት ፡ ይስጡት ፤
እርስዋም ፡ ሚስት ፡ ትሁነው ÷ በዕድሜውም ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሊፈታት ፡ አይገባውም ።
፳፡ ነገሩ ፡ ግን ፡ እውነት ፡ ቢሆን ÷ በብላቴናይ
፳፩፡ ቱም ፡ ድንግልናዋ ፡ ባይገኝ ÷ ብላቴናይቱን ፡
ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ያውጡአት ÷ በእ
ስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ የማይገባውን ፡ ነገር ፡ አድ
ርጋለችና ÷ በአባትዋም ፡ ቤት ፡ አመንዝራለ
ችና ፡ የከተማዋ ፡ ሰዎች ፡ እስክትሞት ፡ ድረስ ፡
በድንጋይ ፡ ይውገሩአት ፤ እንዲሁም ፡ ክፉውን ፡
ነገር ፡ ከመካከልህ ፡ ታስወግዳለህ ።
፳፪፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከሌላ ፡ ሰው ፡ ሚስት ፡
ጋር ፡ ተኝቶ ፡ ቢገኝ ÷ አመንዝራውና ፡ አመንዝ
ራይቱ ፡ ሁለታቸው ፡ ይሙቱ ፤ እንዲሁም ፡
ክፉውን ፡ ነገር ፡ ከእስራኤል ፡ ታስወግዳለህ ።
፳፫፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ድንግልና ፡ ያላትን ፡ ልጃ
ገረድ ፡ ቢያጭ ÷ ሌላ ፡ ሰውም ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡
፳፬፡ አግኝቶ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ቢተኛ ÷ ሁለቱን ፡ ወደ
ዚያች ፡ ከተማ ፡ በር ፡ አውጡአቸው ፤ ብላቴ
ናይቱ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ሰለች ፡ አልጮኸች
ምና ÷ ሰውዮውም ፡ የባልንጀራውን ፡ ሚስት ፡
አስነውሮአልና ፡ እስኪሞቱ ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡
ውገሩአቸው ፤ እንዲሁም ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡
ከመካከልህ ፡ ታስወግዳለህ ።
፳፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ የታጨችውን ፡ ልጃገረድ ፡
በሜዳ ፡ ቢያገኛት ÷ በግድ ፡ አሸንፎም ፡ ቢደር
ስባት ÷ ያ ፡ የደረሰባት ፡ ሰው ፡ ብቻውን ፡ ይገ
ደል ። በብላቴናይቱ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ምንም ፡ አታ
፳፮፡ ድርግ ፡ በብላቴናይቱ ፡ ላይ ፡ ለሞት ፡ የሚያ
በቃ ፡ ኃጢአት ፡ የለባትም ፤ ሰው ፡ በባልንጀ
ራው ፡ ላይ ፡ ተነሥቶ ፡ እንደሚገድለው ፡ ይህ ፡
ነገር ፡ ደግሞ ፡ እንደዚሁ ፡ ነውና ፤ በሜዳ ፡ ባገ
፳፯፡ ኘት ፡ ጊዜ ፡ የታጨችው ፡ ልጃገረድ ፡ ጮኻለ
ችና ÷ የሚታደጋትም ፡ አልነበረምና ።

፳፫፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ድንግልና ፡ ያላትን ፡ ያል
ታጨች ፡ ልጃገረድ ፡ ቢያገኝ ÷ ወስዶም ፡ ቢደር
፳፬፡ ስባት ÷ ቢያገኙትም ÷ ያ ፡ የደረሰባት ፡ ሰው ፡
አምሳ ፡ የብር ፡ ሰቅል ፡ ለብላቴናይቱ ፡ አባት ፡
ይስጥ ፤ አስነውሮአታልና ፡ ሚስት ፡ ትሁነው ፤
በዕድሜውም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሊፈታት ፡ አይገ
ባውም ።

፳፭፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የአባቱን ፡ ሚስት ፡ አይ
ውሰድ ÷ የአባቱንም ፡ ልብስ ፡ ጫፍ ፡ አይግለጥ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፡ ቀላው ፡ የተቀጠቀጠ ፡ ብልቴም ፡ የተቈ
ረጠ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ አይግባ ።

፪፡ ዲቃላ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ አይ
ግባ ፡ እስከ ፡ አሥር ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ አይግባ ።

፫፡፬፡ ከግብፅ ፡ በወጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ እንጀራና ፡ ውኃ ፡
ይዘው ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ አልተቀበሉአችሁ
ምና ÷ በመስጴጦምያ ፡ ካለው ፡ ከፋቱራ ፡ የቢ
ዖርን ፡ ልጅ ፡ በለዓምን ፡ ዋጋ ፡ ሰጥተው ፡ ይረግ
ምህ ፡ ዘንድ ፡ አምጥተው ፡ ብሃልና ፡ አሞናዊና ፡
ሞዓባዊ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ አይ
ግባ ፡ እስከ ፡ አሥር ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ለዘላ
ለም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ አይግባ ።

፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በለዓ
ምን ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ አምላክ
ህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወድዶሃልና ፡ እርግማ
፮፡ ኑን ፡ በረከት ፡ አደረገልህ ። በዘመንህ ፡ ሁሉ ፡
ለዘላለም ፡ ሰላምና ፡ ልማት ፡ ለእነርሱ ፡ አትሻ ።

፯፡ ኤዶማዊው ፡ ወንድምህ ፡ ነውና ፡ አትጸየ
ፈው ፡ ግብፃዊውንም ፡ በአገሩ ፡ ስደተኛ ፡ ነበር
፰፡ ህና ፡ አትጸየፈው ። ከእነርሱም ፡ በሦስተኛው ፡
ትውልድ ፡ የሚወለዱ ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ጉባኤ ፡ ይግቡ ።

፱፡ ጠላቶችህን ፡ ልትወጋ ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ፡
ከክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰውነትህን ፡ ጠብቅ ።

፲፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ሌሊት ፡ በሚሆነው ፡ ርኩ
ሰት ፡ የረከሰ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ÷ ከሰፈር ፡ ወደ ፡
ውጭ ፡ ይውጣ ÷ ወደ ፡ ሰፈርም ፡ አይግባ ።

፲፩፡ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ በውኃ ፡ ይታጠብ ፡ ፀሐይም ፡
፲፪፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ ይመለስ ። ወደ ፡
ሜዳም ፡ ትወጣበት ፡ ዘንድ ፡ ከሰፈር ፡ ውጭ ፡
፲፫፡ ቦታ ፡ ይሁንልህ ። ከመሣሪያህም ፡ ጋር ፡ መቄ
ፈሪያ ፡ ያዝ ፤ በሚዳም ፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ፡
ትምስበታለህ ÷ ዞረህም ፡ ከአንተ ፡ የወጣውን ፡
፲፬፡ በአፈር ፡ ትከድነዋለህ ። አምላክህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሊያድንህ ፡ ጠላቶችህንም ፡ በእጅህ ፡
አሳልፎ ፡ ሊሰጥ ፡ በሰፈርህ ፡ መካከል ፡ ይሄዳ
ልና ፡ ስለዚህ ፡ ነውረኛ ፡ ነገር ፡ እንዳያይብህ ÷
ፊቱንም ፡ ከአንተ ፡ እንዳይመልስ ፡ ሰፈርህ ፡
የተቀደሰ ፡ ይሁን ።

፲፭፡ ከጌታው ፡ ኰብልሎ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የመጣ
ውን ፡ ባሪያ ፡ ለጌታው ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጥ ።

፲፮፡ ከደጆችህ ፡ በሚመርጣት ፡ በአንዲቱ ፡ በሚወ
ድዳት ፡ ስፍራ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በመካከልህ ፡
ይቀመጥ ÷ አንተም ፡ አታስጨንቀው ።

፲፯፡ ከእስራኤል ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሴት ፡ ጋለ
ሞታ ፡ አትገኝ ÷ ከእስራኤልም ፡ ወንዶች ፡
፲፰፡ ልጆች ፡ ወንድ ፡ ጋለሞታ ፡ አይገኝ ። ስለ ፡
ተሳልኸው ፡ ስእለት ፡ ሁሉ ፡ የጋለሞታይቱን ፡
ዋጋና ፡ የውሻውን ፡ ዋጋ ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አታቅርብ ፤ ሁለ
ቱም ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የሚያጸይፉ ፡ ናቸውና ።

፲፱፡ ለወንድምህ ፡ በወለድ ፡ አታበድር ፤ የብር ፡
ወይም ፡ የእህል ፡ ወይም ፡ የማናቸውንም ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ወለድ ፡ አትውሰድ ። ለእንግዳው ፡ በወ
፳፡ ለድ ፡ አበድረው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አምላክህ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ልትወርሳት ፡ በምትገባባት ፡ ምድር ፡
በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክህ ፡ ዘንድ ፡ ለወንድምህ ፡
በወለድ ፡ አታበድር ።

፳፩፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ በተ
ሳልህ ፡ ጊዜ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአ
ንተ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሻዋልና ÷ ኃጢአትም ፡ ይሆ
ንብሃልና ፡ መክፈሉን ፡ አታዘግይ ። ባትሳል ፡ ፳፪፡
ግን ፡ ኃጢአት ፡ የለብህም ። በአፍህ ፡ የተናገር ፳፫፡
ኸውን ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃ
ድህ ፡ ተስለሃልና ፡ ከከንፈርህ ፡ የወጣውን ፡
ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቅ ።

፳፬፡ ወደ ፡ ባልንጀራህ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ በገባህ ፡
ጊዜ ፡ እስክትጠግብ ፡ ድረስ ፡ ከወይኑ ፡ ብላ ፤
ወደ ፡ ዕቃህ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ምንም ፡ አታግባ ።
፳፭፡ ወደ ፡ ባልንጀራህ ፡ እርሻ ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡ እሸ ፳፭፡
ቱን ፡ በእጅህ ፡ ቀጥፈህ ፡ ብላ ፤ ወዳልታጨ
ደው ፡ ወደ ፡ ባልንጀራህ ፡ እህል ፡ ግን ፡ ማጭድ ፡
አታግባ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ ሰው ፡ ሴትን ፡ ወስዶ ፡ ቢያገባ ÷ የእፍረት ፡
ነገር ፡ ስላገኘባት ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ ባታ
ገኝ ÷ የፍችዋን ፡ ጽሕፈት ፡ ጽፎ ፡ በእጅዋ ፡
ይስጣት ÷ ከቤቱም ፡ ይስደዳት ። ከቤቱም ፡ ፪፡
ከወጣች ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ወንድ ፡ ብታገባ ÷ ሁለ ፫፡
ተኛውም ፡ ባል ፡ ቢጠላት ÷ የፍችዋንም ፡ ጽሕ
ፈት ፡ ጽፎ ፡ በእጅዋ ፡ ቢሰጣት ÷ ከቤቱም ፡
ቢሰድዳት ÷ ወይም ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ ያገባት ፡
ሁለተኛው ፡ ባልዋ ፡ ቢሞት ÷ የሰደዳት ፡ የቀ ፬፡
ድሞ ፡ ባልዋ ፡ ከረከሰች ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ ያገ
ባት ፡ ዘንድ ፡ አይገባውም ፡ ያ ፡ በእግዚአብሔር ፡
የተጠላ ፡ ነው ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡
ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠህን ፡ ምድር ፡ አታርክስ ።

፭፡ አዲስ ፡ ሚስትም ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ጦር ፭፡
ነት ፡ አይሂድ ÷ ነገርም ፡ አይጫንበት ፤ ነገር ፡
ግን ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ በቤቱ ፡ በፈቃዱ ፡ ይቀ
መጥ ÷ የወሰዳትንም ፡ ሚስቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛት ።

፮፡ የሰውን ፡ ነፍስ ፡ እንደ ፡ መውሰድ ፡ ነውና ፡ ፮፡
ወፍጮ ፡ ወይም ፡ መጅ ፡ ስለ ፡ መያዣ ፡ ማንም ፡
አይውሰድ ።

፯፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከወን
ድሞቹ ፡ አንዱን ፡ ሰርቆ ፡ እንደ ፡ ባሪያ ፡ ሲያደ
ርግበት ፡ ወይም ፡ ሲሸጠው ፡ ቢገኝ ÷ ያ ፡ ሌባ ፡
ይሙት ፤ እንዲሁም ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡ ከመካከ
ልህ ፡ ታስወግዳለህ ።

፰፡ በለምጽ ፡ ደዌ ፡ ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ያስተ
ማሩህን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመህ ፡ እንድትጠብቅ ፡ እን
ድታደርግም ፡ ተጠንቀቅ ፤ እኔ ፡ ያዘዝኋቸውን ፡
፱፡ እንዲሁ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቅ ። አምላ
ክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከግብፅ ፡ በወጣችሁ ፡
ጊዜ ፡ በመንገድ ፡ ሳላችሁ ፡ በማርያም ፡ ላይ ፡
ያደረገውን ፡ አስብ ።

፲፡ ለባልንጀራህ ፡ ባበደርኸው ፡ ጊዜ ፡ መያዣ
፲፩፡ ውን ፡ ልትወስድ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አትግባ ። አንተ ፡
በውጭ ፡ ቁም ፡ ያበደርኸውም ፡ ሰው ፡ መያዣ
፲፪፡ ውን ፡ ያውጣልህ ። ያም ፡ ሰው ፡ ድሀ ፡ ቢሆን ፡
፲፫፡ መያዣውን ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አታሳድር ። ለብ
ሶት ፡ እንዲተኛ ፡ እንዲባርክህም ፡ ፀሐይ ፡ ሳይ
ገባ ፡ መያዣውን ፡ ፈጽመህ ፡ መልስለት ፤ በአ
ምላክህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጽድቅ ፡
ይሆንልሃል

፲፬፡ ድሀና ፡ ችግረኛ ፡ የሆነውን ፡ ምንደኛ ÷ ከወ
ንድሞችህ ፡ ወይም ፡ በምድርህ ፡ በአገርህ ፡ ደጅ ፡
ውስጥ ፡ ከሚቀመጡት ፡ መጻተኞች ፡ ቢሆን ÷
፲፭፡ አታስጨንቀው ። ድሀ ፡ ነውና ÷ ነፍሱም ፡ ጠን
ክራ ፡ ትፈልገዋለችና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዳይጮኽብህ ፡ ኃጢአትም ፡ እንዳይሆንብህ ፡
ደመወዙን ፡ ፀሐይ ፡ ሳይገባ ፡ በቀኑ ፡ ስጠው ።
፲፮፡ አባቶች ፡ ስለ ፡ ልጆች ፡ አይገደሉ ÷ ልጆችም ፡
ስለ ፡ አባቶች ፡ አይገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡
እያንዳንዱ ፡ በኃጢአቱ ፡ ይገደል ።
፲፯፡ የመጻተኛውንና ፡ የድሀ ፡ አደጉን ፡ ፍርድ ፡
አታጣምምባቸው ፤ የመበለቲቱን ፡ ልብስ ፡ ለመ
፲፰፡ ያዣ ፡ አትውሰድበት ። አንተም ፡ በግብፅ ፡ ባሪያ ፡
እንደ ፡ ነበርህ ÷ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡
ከዚያ ፡ እንዳዳነህ ፡ አስብ ፤ ስለዚህ ፡ ይህን ፡
ነገር ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ አዝዘሃለሁ ።
፲፱፡ የእርሻህን ፡ መከር ፡ ባጨዳህ ፡ ጊዜ ፡ ነዶም ፡
ረስተህ ፡ በእርሻህ ፡ ብታስቀር ÷ ትወስደው ፡
ዘንድ ፡ አትመለስ ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
በእጅህ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲባርክህ ÷ ለመጻተ
፳፡ ኛና ፡ ለድሀ ፡ አደግ ፡ ለመበለትም ፡ ተወው ። የወ
ይራህን ፡ ፍሬ ፡ ባረገፍህ ፡ ጊዜ ፡ ከቅርንጫፎቹ ፡
ላይ ፡ ማርገፉን ፡ ለማጣራት ፡ አትመለስ ፤ ለመ
፳፩፡ ጻተኛና ፡ ለድሀ ፡ አደግ ፡ ለመበለትም ፡ ይሁን ።
፳፪፡ የወይንህን ፡ ፍሬ ፡ በቈረጥህ ፡ ጊዜ ፡ ታርሚያ
ውን ፡ አትልቀመው ፤ ለመጻተኛና ፡ ለድሀ ፡
፳፫፡ አደግ ፡ ለመበለትም ፡ ይሁን ። አንተም ፡ በግ
ብፅ ፡ አገር ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርህ ፡ አስብ ፤ ስለ
ዚህ ፡ ይህን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ አዝዘሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፡ በሰዎች ፡ መካከል ፡ ጠብ ፡ ቢሆን ÷ ወደ ፡ ፍር
ድም ፡ ቢመጡ ÷ ፈራጆችም ፡ ቢፈርዱባቸው ÷
ጻድቁን ፡ — ደኅና ፡ ነህ ÷ የበደለውንም ፡ — በደ
ለኛ ፡ ነህ ፡ ይበሉአቸው ። በደለኛውም ፡ መግ ፪፡
ረፍ ፡ ቢገባው ፡ እንዲገረፍ ፡ ፈራጁ ፡ በፊቱ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ያጋድመው ፡ የግርፋቱም ፡
ቍጥር ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ መጠን ፡ ይሁን ።
ግርፋቱም ፡ አርባ ፡ ይሁን ፤ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ፫፡
ጨምሮ ፡ ብዙ ፡ ግርፋት ፡ ቢገርፈው ፡ ወንድ
ምህ ፡ በፊትህ ፡ ነውረኛ ፡ ይሆናልና ፡ ከዚህ ፡
በላይ ፡ አይጨመርበት ።
እህል ፡ የሚያበራየውን ፡ በሬ ፡ አፉን ፡ አትሰር ። ፬፡
ወንድማማቾች ፡ በአንድነት ፡ ቢቀመጡ ÷ ፭፡
አንዱም ፡ ልጅ ፡ ሳይኖረው ፡ ቢሞት ÷ የሞተው ፡
ሰው ፡ ሚስት ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ታገባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ውጭ ፡ አትሂድ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የባልዋ ፡ ወን
ድም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ገብቶ ፡ እርስዋን ፡ ያግባ ÷
ከእርስዋም ፡ ጋር ፡ ይኑር ። የምዋቸ ፡ ስም ፡ ፮፡
ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ እንዳይጠፋ ፡ ከእርስዋ ፡
የሚወለደው ፡ በሙር ፡ ልጅ ፡ በሞተው ፡ በወን
ድሙ ፡ ስም ፡ ይጠራ ። ያም ፡ ሰው ፡ የወንድ ፯፡
ሙን ፡ ሚስት ፡ ማግባት ፡ ባይወድድ ÷ ዋርሳይቱ ፡
በበሩ ፡ አደባባይ ፡ ወደሚቀመጡ ፡ ሽማግሌ
ዎች ፡ ሄዳ ፡ — ዋርሳዬ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
ለወንድሙ ፡ ስም ፡ ማቆም ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ ከእኔ ፡
ጋር ፡ ሊኖርም ፡ አልወደደም ፡ ትበላቸው ።
የከተማውም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጠርተው ፡ ይጠ ፰፡
ይቁት ፤ እርሱም ፡ በዚያ ፡ ቆሞ ፡ — አገባት ፡
ዘንድ ፡ አልወድድም ፡ ቢል ÷ ዋርሳይቱ ፡ በሽ ፱፡
ማግሌዎቹ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርባ ፡ — የወ
ንድሙን ፡ ቤት ፡ በማይሠራ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እን
ዲህ ፡ ይደረግበታል ፡ ስትል ፡ ጫማውን ፡ ከእ
ግሩ ፡ ታውጣ ÷ በፊቱም ፡ እንትፍ ፡ ትበልበት ።
በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ስሙ ፡ የጫማ ፡ ፈቱ ፡ ፲፡
ቤት ፡ ተብሎ ፡ ይጠራ ።
ሁለት ፡ ሰዎች ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ቢጣሉ ÷ ፲፩፡
የአንደኛውም ፡ ሚስት ፡ ባልዋን ፡ ከሚመታው ፡
ሰው ፡ እጅ ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ ብትቀርብ ÷ እጅ
ዋንም ፡ ዘርግታ ፡ ብልቱን ፡ ብትይዝ ÷ እጅዋን ፡ ፲፪፡
ቍረጥ ፤ ዓይንህም ፡ አትራራላት ።
በከረጢትህ ፡ ውስጥ ፡ ታላቅና ፡ ታናሽ ፡ ፲፫፡
የሆነ ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሚዛን ፡ አይኑርልህ ።
በቤትህ ፡ ውስጥ ፡ ታላቅና ፡ ታናሽ ፡ የሆነ ፡ ፲፬፡
ሁለት ፡ ዓይነት ፡ መስፈሪያ ፡ አይኑርልህ ።
ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ ክፉትንም ፡ የሚያ ፲፭፡፲፮፡
ደርግ ፡ ሁሉ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ የተጠላ ፡ ነውና ፡ አምላክህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ዕድሜህ ፡
ይረዝም ፡ ዘንድ ፡ እውነተኛና ፡ ፍጹም ፡ ሚዛን ፡
ይኑንልህ ፤ እውነተኛና ፡ ፍጹም ፡ መስፈሪያም ፡
ይኑንልህ ።
ከግብፅ ፡ በወጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ አማሌቅ ፡ በመን ፲፯፡
ገድ ፡ ላይ ፡ ያደረገብህን ፡ አስብ ፤ በመንገድ ፡ ፲፰፡
ላይ ፡ እንደ ፡ ተቃወመህ ÷ አንተም ፡ ተስኖህ ፡
ደክመህም ፡ ሳለህ ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ደክመው ፡
የነበሩትን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መታ ፡ እግዚአብ

፲፱፡ ሔርንም ፡ አልፈራም ። ስለዚህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ በሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ከሚከብቡህ ፡ ጠላቶችህ ፡ ሁሉ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሳረፈህ ፡ ጊዜ ÷ የአማሌቅን ፡ ዝክረ ፡ ስሙን ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ አጥፋው ፤ ይህንን ፡ አትርሳ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ወደሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ በገባህም ፡ ጊዜ ÷ በወረ
፪፡ ስሃትም ፡ በኖርህባትም ፡ ጊዜ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ከምትሰበስበው ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ በኩራት ፡ ውሰድ ፡ በዕንቅብም ፡ አድርገው ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መረጠውም ፡ ስፍራ ፡
፫፡ ይዘህ ፡ ሂድ ። በዚያም ፡ ወራት ፡ ወደሚሆነው ፡ ካህን ፡ መጥተህ ፡— እግዚአብሔር ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችን ፡ ወደ ፡ ማለላቸው ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ገባህ ፡ ዛሬ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብ
፬፡ ሔር ፡ ፊት ፡ አስታውቃለሁ ፡ በለው ። ካህኑም ፡ ዕንቅቡን ፡ ከእጅህ ፡ ወስዶ ፡ በአምላክህ ፡ በእ
፭፡ ግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ያኑረው ። በአምላክህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ተናገር ፡— አባቴ ፡ የተቅበዘበዘ ፡ ሶር ያዊ ፡ ነበረ ፤ በቀኖር ፡ ጥቂት ፡ ሰለ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረደ ፡ በዚያም ፡ ተቀመጠ ፤ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የበረታም ፡ ቁጥሩም ፡ የበዛ ፡ ሕዝብ ፡ ሆነ ።
፮፡ ግብፃውያንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረጉብን ÷ አስጨነቁንም ÷ በላያችንም ፡ ጽኑ ፡ ከባድ ፡ ሥራን ፡
፯፡ ጫኑብን ፡ ወደ ፡ አባቶቻችንም ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽን ፤ እግዚአብሔርም ፡ ድምፃችንን ፡ ሰማ ÷ ጭንቀታችንንም ፡ ድካማች
፰፡ ንንም ፡ ግፋችንንም ፡ አየ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጸናች ፡ እጅና ፡ በተዘረጋ ፡ ክንድ ÷ በታላቅም ፡ ድንጋጤ ÷ በተአምራትም ÷ በድንቅም ፡ ከግ
፱፡ ብፅ ፡ አወጣን ፤ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ አገባን ÷ ወተትና ፡ ማር ፡ የምታፈስሰውንም ፡ ይህችን ፡
፲፡ ምድር ፡ ሰጠን ። አሁንም ፡ እነሆ ÷ አቤቱ ÷ አንተ ፡ የሰጠኸኝን ፡ የምድሪቱን ፡ ፍሬ ፡ በኩራት ፡ አቅርቤአለሁ ። አንተም ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አኑረው ÷ በአምላክ
፲፩፡ ህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስገድ ። አንተም ፡ በመካከልህም ፡ ያለ ፡ ሌዋዊና ፡ መጻተኛ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአንተና ፡ ለቤትህ ፡ በሰጠው ፡ ቸርነት ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፲፪፡ አሥራት ፡ በምታወጣበት ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የፍሬህን ፡ ሁሉ ፡ አሥራት ፡ አውጥተህ ፡ በፈጸምህ ፡ ጊዜ ÷ በአገርህ ፡ ደጅ ፡ ውስጥ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ይጠግቡም ፡ ዘንድ ፡ ለሌዋዊው ፡ ለመጻተኛውም ፡ ለድህ ፡ አደጉም ፡ ለመበለቲ
፲፫፡ ቱም ፡ ስጣቸው ። በአምላክህ ፡ በእግዚአብ ሔር ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ በል ፡— የተቀደሰውን ፡ ነገር ፡ ከቤቴ ፡ ወስጄ ፡ ለሌዋዊው ፡ ለመጻተኛውም ፡ ለድህ ፡ አደጉም ፡ ለመበለቲቱም ፡ እንዳዘዝኸኝ ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ሰጥቼአለሁ ፤ ትእዛዝህን ፡ ምንም ፡ አላፈረስሁም ÷ አልረሳሁምም ፤
፲፬፡ በኀዘኔ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ከእርሱ ፡ አልበላሁም ÷ ለርኵስነቱም ፡ ከእርሱ ፡ አላወጣሁም ÷ ከእርሱም ፡ አንዳች ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡ አልሰጠሁም ፤ የአምላኬንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምቼአለሁ ÷ ያዘዝኸኝንም ፡ ሁሉ ፡ አድርጌአለሁ ። ከቅ
፲፭፡ ዱስ ፡ ማደሪያህ ፡ ከሰማይ ፡ ገብኝ ÷ ሕዝብህንም ፡ እስራኤልን ፡ ለአባቶቻችን ፡ እንደ ፡ ማልህላቸው ፡ የሰጠኸንንም ፡ ወተትና ፡ ማር ፡ የምታፈስሰውን ፡ አገር ፡ ባርክ ።

አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ አዝዘሃል ፤ አንተም ፡ በፍጹም ፡ ልብህና ፡ በፍጹም ፡ ነፍስህ ፡ ጠብቀው ÷ አድርገውም ። አንተ ፡ በመ
፲፯፡ ንገዱ ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ÷ ሥርዓቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ፍርዱንም ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ÷ ቃሉንም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክህ ፡ መሆኑን ፡ ዛሬ ፡ አስታውቀሃል ። እግዚአብሔርም ፡
፲፰፡ እንደ ፡ ሰጠህ ፡ ተስፋ ፡ ገንዘቡና ፡ ሕዝቡ ፡ መሆንህን ÷ ትእዛዙንም ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ÷ ከፈጠራቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በምስጋና ፡ በስም ፡ በክብር ፡ ከፍ ፡ ያደርግህ ፡ ዘንድ ÷ እርሱም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ አስታውቆአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፡ ሙሴና ፡ የእስራኤል ፡ ሽማግሌዎችም ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ሕዝቡን ፡ አዘዙ ፡— ዛሬ ፡ ያዘዝኋችሁን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ። አምላክህ ፡
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ዮርዳኖስን ፡ በተሻገርህ ፡ ጊዜ ፡ ታላላቅ ፡ ድንጋዮችን ፡
፫፡ ለአንተ ፡ አቁም ÷ በኖራም ፡ ምረጋቸው ። የአባቶችህ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠህ ÷ ወተትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስስ ፡ ምድር ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚሰጥህ ፡ ምድር ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ በተሻገርህ ፡ ጊዜ ÷ የዚህን ፡
፬፡ ሕግ ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ጻፍባቸው ። ዮርዳኖስንም ፡ በተሻገርህ ፡ ጊዜ ÷ ዛሬ ፡ እንዳዘዝሁህ ÷ እነዚህን ፡ ድንጋዮች ፡ በጌባል ፡ ተራራ ፡ አቁም ÷ በኖራም ፡ ምረጋቸው ። በዚያም ፡ ለአምላክህ ፡
፭፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሥራ ፤ መሠዊያውም ፡ ብረት ፡ ካልነካው ፡ ድንጋይ ፡ ይሁን ።
፮፡ ካልተጠረበም ፡ ድንጋይ ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሠዊያ ፡ ሥራ ፤ ለአምላክም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትህን ፡ አቅርብበት ፡ የደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡
፯፡ ሠዋበት ÷ በዚያም ፡ ብላ ፤ በአምላክህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይበልህ ። የዚህንም ፡
፰፡ ሕግ ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ የተገለጠ ፡ አድርገህ ፡ በድንጋዮቹ ፡ ላይ ፡ ጻፍ ።

ሙሴና ፡ ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ፡— እስራኤል ፡

ሆይ ÷ ዝም ፡ ብላችሁ ፡ አድምጡ ፡ ዛሬ ፡ የአ
ምላክህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ሆነሃል ።
፲ ለአምላክህም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታዘዝ ÷
ዛሬም ፡ የማዝዝህን ፡ ትእዛዙንና ፡ ሥርዓቱን ፡
አድርግ ።
፲፩ ሙሴም ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ሕዝ
፲፪ ቡን ፡ አዘዘ ፦— ዮርዳኖስን ፡ በተሻገራችሁ ፡
ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ ይባርኩ ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ÷ ስም
ዖንና ፡ ሌዊ ፡ ይሁዳና ፡ ይሳኮር ፡ ዮሴፍና ፡ ብን
፲፫ ያም ÷ በገሪዛን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይቁሙ ። ይረግ
ሙም ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ÷ ሮቤልና ፡ ጋድ ፡ አሴ
ርና ፡ ዛብሎን ፡ ዳንና ፡ ንፍታሌም ÷ በጌባል ፡
፲፬ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይቁሙ ። ሌዋውያንም ፡ ከፍ ፡
ባለች ፡ ድምፅ ፡ ለእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
እንዲህ ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ፡—
፲፭ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተጠላ ፡ የሠራተኛ ፡
እጅ ፡ ሥራን ፡ የተቀረጸ ፡ ወይም ፡ ቀልጠ ፡ የተ
ሠራ ፡ ምስልን ፡ የሚያደርግ ÷ በስውርም ፡ የሚ
ያቆመው ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ መልሰው ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፲፮ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚያቃልል ፡
ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡
ይላሉ ።
፲፯ የባልንጀራውን ፡ የድንበር ፡ ምልክት ፡ የሚ
ገፋ ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡
ይላሉ ።
፲፰ ሰውሩን ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ የሚያደርግ ፡
ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡
ይላሉ ።
፲፱ በመጻተኛ ፡ በድሀ ፡ አደጉም ፡ በመበለቲ
ቱም ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ የሚያጣምም ፡ ርጉም ፡
ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ ጋር ፡ የሚተኛ ፡ የአባቱን ፡
ልብስ ፡ ገልመኤልና ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፩ ከማናቸይቱም ፡ እንስሳ ፡ ጋር ፡ የሚተኛ ፡
ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፪ ከአባቱ ፡ ወይም ፡ ከእናቱ ፡ ልጅ ፡ ከእኅቱ ፡
ጋር ፡ የሚተኛ ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፫ ከአማቱ ፡ ጋር ፡ የሚተኛ ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፬ ባልንጀራውን ፡ በስውር ፡ የሚመታ ፡ ርጉም ፡
ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፭ የንጹሑን ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ ለመግደል ፡ ጉቦ ፡
የሚቀበል ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
አሜን ፡ ይላሉ ።
፳፮ የዚህን ፡ ሕግ ፡ ቃሎች ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ የማ
ያጸና ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡
ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ የአምላክህን ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቃል ፡ ብትሰማ ÷ ዛሬም ፡ ያዘዝሁ
ህን ፡ ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡ ብታደርግ ፡ ብትጠብ
ቅም ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከምድር ፡
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርግሃል ።
፪ የአምላክህንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ብት
ሰማ ፡ እነዚህ ፡ በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ ይመጡልሃል ፡
ያገኙህማል ። አንተ ፡ በከተማ ፡ ቡሩክ ፡ ትሆና
፫ ለህ ÷ በእርሻም ፡ ቡሩክ ፡ ትሆናለህ ። የሆድህ ፡
፬ ፍሬ ÷ የምድርህም ፡ ፍሬ ÷ የከብትህም ፡ ፍሬ ÷
የላምህም ፡ ርቢ ÷ የበግህም ፡ ርቢ ፡ ቡሩክ ፡
ይሆናል ። እንቅብህና ፡ ቡሃያህ ፡ ቡሩክ ፡ ይሆ
፭ ናል ። አንተም ፡ በመግባትህ ፡ ቡሩክ ፡ ትሆና
፮ ለህ ÷ በመውጣትህም ፡ ቡሩክ ፡ ትሆናለህ ።
፯ እግዚአብሔርም ፡ በላይህ ፡ የሚቆሙትን ፡
ጠላቶችህን ፡ በፊትህ ፡ የተመቱ ፡ ያደርጋቸ
ዋል ፤ በአንድ ፡ መንገድ ፡ ይመጡብሃል ÷ በሰባ
ትም ፡ መንገድ ፡ ከፊትህ ፡ ይሸሻሉ ። እግዚአ
፰ ብሔር ፡ በረከቱ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ በጐተራህ ፡
በእጅህም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲወርድ ፡ ያዝ
ዛል ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚሰጥህም ፡
ምድር ፡ ይባርክሃል ። የአምላክህን ፡ የእግዚ
፱ አብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ብትጠብቅ ÷ በመንገ
ዱም ፡ ብትሄድ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለ
ልህ ፡ ለእርሱ ፡ የተቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡ አድርጎ ፡
ያቆምሃል ። የምድር ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ የእግ
፲ ዚአብሔር ፡ ስም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተጠራ ፡
አይተው ፡ ይፈሩሃል ። እግዚአብሔርም ፡ እር
፲፩ ስዋን ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶችህ ፡ በማለላ
ቸው ፡ በምድርህ ፡ ላይ ÷ በሆድህ ፡ ፍሬ ÷ በከብ
ትህ ፡ ፍሬ ÷ በእርሻህም ፡ ፍሬ ÷ እግዚአብሔር ፡
በጎኑቱን ፡ በላይህ ፡ ያበዛል ። እግዚአብሔርም ፡
፲፪ ለምድርህ ፡ በወራቱ ፡ ዝናብ ፡ ይሰዋ ፡ ዘንድ ÷
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ፡
መልካሙን ፡ መዝገብ ፡ ሰማዩን ፡ ይከፍትልሃል ፤
ለብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ታበድራለህ ÷ አንተ ፡ ግን ፡
፲፫፡፲፬ ከማንም ፡ አትበደርም ። ዛሬም ፡ ያዘዝሁህን ፡
የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ሰም
ተህ ፡ ብትጠብቃት ፡ ብታደርጋትም ÷ ዛሬም ፡
ከዘዝሁህ ፡ ከእነዚህ ፡ ቃሎች ፡ ወደ ፡ ቀኝ ፡ ወደ ፡
ግራም ፡ ፈቀቅ ፡ በትል ÷ ታመልካቸውም ፡
ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ባትከተል ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ ራስ ፡ ያደርግሃል ፡ እንጂ ፡ ጅራት ፡
አያደርግህም ፤ ሁልጊዜም ፡ በላይ ፡ እንጂ ፡
በታች ፡ አትሆንም ።
፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ በትሰማ ÷ ዛሬም ፡ ያዘዝሁህን ፡ ሥርዓ
ቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡ በትጠብቅ ፡ በታደር
ግም ÷ እነዚህ ፡ መርገሞች ፡ ሁሉ ፡ ይመጡብ
ሃል ፡ ያገኙህማል ። በከተማ ፡ ርጉም ፡ ትሆና
፲፮ ለህ ÷ በእርሻም ፡ ርጉም ፡ ትሆናለህ ። እንቅብ
፲፯ ህና ፡ ቡሃያህ ፡ ርጉም ፡ ይሆናል ። የሆድህ ፡
፲፰ ፍሬ ÷ የምድርህም ፡ ፍሬ ÷ የላምህም ፡ ርቢ ÷
የበግህም ፡ ርቢ ፡ ርጉም ፡ ይሆናል ። አንተ ፡
፲፱ በመግባትህ ፡ ርጉም ፡ ትሆናለህ ÷ በመውጣት
ህም ፡ ርጉም ፡ ትሆናለህ ። እኔን ፡ ስለ ፡ ተው ፡ ፳፡

ኸኝ ÷ ስለ ፡ ሥራህ ፡ ክፋት ÷ እስክትጠፋ ፡ ፈጥነህም ፡ እስክታልቅ ፡ ድረስ ፡ በምትሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ መርገምን ÷ ሽሽትን ÷ ተግሣጽን ፡ ይሰድድብሃል ።
፳ እግዚአብሔር ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ ከምትገባባት ፡ ምድር ፡ እስኪያጠፋህ ፡ ድረስ ፡ ቸነፈ
፳፩ ርን ፡ ያጣብቅብሃል ። እግዚአብሔር ፡ በክሳት ÷ በንዳድም ÷ በጥብሳትም ÷ በትኩሳትም ÷ በድርቅም ÷ በዋግም ÷ በአረማሞም ፡ ይመታሃል ፤
፳፪ እስክትጠፋም ፡ ድረስ ፡ ያሳድዱሃል ። በራስህም ፡ ላይ ፡ ሰማይ ፡ ናስ ፡ ይሆንብሃል ÷ ከእግርህም ፡ በታች ፡ ምድሪቱ ፡ ብረት ፡ ትሆንብሃለች ።
፳፫ እግዚአብሔር ፡ የምድርህን ፡ ዝናብ ፡ ትቢያና ፡ አፈር ፡ ያደርጋል ፤ እስክትጠፋ ፡ ድረስ ፡ ከሰማይ ፡ ይወርድብሃል ።
፳፬ እግዚአብሔር ፡ ከጠላቶችህ ፡ ፊት ፡ የተመታህ ፡ ያደርግሃል ፤ በአንድ ፡ መንገድ ፡ ትወጣባቸዋለህ ÷ በሰባት ፡ መንገድ ፡ ከአንርሱ ፡ ትሸሻለህ ፤ ለምድርም ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ድንጋጤ ፡ ትሆናለህ ። ፌሳህ ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ ለምድርም ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይሆናል ÷
፳፭ የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ። እግዚአብሔር ፡ ፈውስ ፡ በሌለው ፡ በግብፅ ፡ ቍስል ፡ በእባጭም ፡
፳፮ በቋቁቻም ፡ በችፌም ፡ ይመታሃል ። እግዚአብሔር ፡ በዕብደት ÷ በዕውርነት ÷ በድንጋጤም ፡
፳፯ ይመታሃል ። በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ ዕውር ፡ በጨለማ ፡ እንደሚርመሰመስ ፡ ትርመሰመሳለህ ÷ መንገድህም ፡ የቀና ፡ አይሆንም ፤ በዘመንህም ፡ ሁሉ ፡ የተጨነቅህ ፡ የተዘረፍህም ፡ ትሆናለህ ÷
፴ የሚያድንህም ፡ የለም ። ሚስት ፡ ታጫለህ ÷ ሌላም ፡ ሰው ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ይተኛል ፤ ቤት ፡ ትሠራለህ ÷ አትቀመጥበትም ፤ ወይን ፡ ትተክ
፴፩ ላለህ ÷ ከእርሱም ፡ አትበላም ። በሬህ ፡ በፊትህ ፡ ይታረዳል ÷ ከእርሱም ፡ አትበላም ፤ አህያህ ፡ ከእጅህ ፡ በግድ ፡ ይወሰዳል ÷ ወደ ፡ አንተም ፡ አይመለስም ፤ በግህ ፡ ለጠላቶችህ ፡ ትሰ
፴፪ ጣለች ÷ የሚያድንህም ፡ አታገኝም ። ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ ለሌላ ፡ ሕዝብ ፡ ይሰጣሉ ÷ ዓይኖችህም ፡ ያያሉ ÷ ሁልጊዜም ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ሲባክኑ ፡ ያልቃሉ ፤ በእጅህም ፡
፴፫ ኃይል ፡ ምንም ፡ አይገኝም ። የምድርህን ፡ ፍሬ ፡ ድካምህንም ፡ ሁሉ ፡ የማታውቀው ፡ ሕዝብ ፡ ይበላዋል ፤ አንተም ፡ ሁልጊዜ ፡ የተጨነቅህ ፡
፴፬ የተገፋህም ፡ ትሆናለህ ። ዓይኖችህም ፡ ከሚያዩት ፡ የተነሣ ፡ ዕብድ ፡ ትሆናለህ ። እግዚአብሔር ፡ ፈውስ ፡ በሌለው ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ ጕል በትህንና ፡ ጭንህን ፡ ከእግርህ ፡ ጫማ ፡ እስከ ፡ አናትህ ፡ ድረስ ፡ ይመታሃል ።
፴፭ እግዚአብሔርም ፡ አንተን ፡ በአንተም ፡ ላይ ፡ የምታነግሠውን ፡ ንጉሥ ፡ አንተና ፡ አባቶችህ ፡ ወዳላወቃችኋቸው ፡ ሕዝብ ፡ ይወስድሃል ፤ በዚያም ፡ ሌሎችን ፡ የእንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ አማ
፴፮ ልክት ፡ ታመልካለህ ። እግዚአብሔርም ፡ በሚያገባህ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሁሉ ፡ ድንጋጤ ፡ ምሳሌም ፡ ተረትም ፡ ትሆናለህ ። እጅግ ፡ ዘር ፡ ወደ ፡ እርሻ ፡ ታወጣለህ ፤ አንበጣም ፡ ይበላዋልና ፡ ጥቂት ፡ ትሰበስባለህ ። ወይን ፡ ትተክላለህ ፡ ታበጀውማለህ ፡ ትልም ፡ ይበላዋልና ፡ ከእርሱ ፡ ምንም ፡ አትሰበስብም ÷ የወይን ፡ ጠጁንም ፡ አትጠጣም ። የወይራ ፡ ዛፍ ፡ በአገርህ ፡ ሁሉ ፡ ይሆንልሃል ፤ ወይራህም ፡ ይረግፋልና ፡ ዘይቱን ፡ አትቀባም ። ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይወለዱልሃል ፤ በምርኮም ፡ ይሄዳሉና ፡ ለአንተ ፡ አይሆኑልህም ። ዛፍህን ፡ ሁሉ ፡ የምድርህንም ፡ ፍሬ ፡ ኩብኩባ ፡ ይወርሰዋል ። በአንተ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ መጻተኛ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ÷ አንተም ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ ትላለህ ። እርሱ ፡ ያበድርሃል ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አታበድረውም ፤ እርሱ ፡ ራስ ፡ ይሆናል ÷ አንተም ፡ ጅራት ፡ ትሆናለህ ። የአምላክህንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስላልሰማህ ÷ ያዘዘህንም ፡ ትእዛዙንና ፡ ሥርዓቱን ፡ ስላልጠበቅህ ÷ እስክትጠፋ ፡ ድረስ ፡ እነዚህ ፡ መርገሞች ፡ ሁሉ ፡ ይወርዱብሃል ÷ ያሳድዱህማል ÷ ያገኙህማል ።
፵፭ በአንተም ፡ በልጅ ፡ ልጅህም ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ለምልክትና ፡ ለድንቅ ፡ ይሆናሉ ።
፵፮ ሁሉን ፡ አብዝቶ ፡ ስለ ፡ ሰጠህ ፡ አምላክህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፍሥሐና ፡ በሐሤት ፡ አላመለክህምና ፡ በራብና ፡ በጥማት ፡ በዕራቁትነትም ፡
፵፯ ሁሉንም ፡ በማጣት ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚልክብህ ፡ ለጠላቶችህ ፡ ትገዛለህ ፤ እስኪያጠፋህም ፡ ድረስ ፡ በአንገትህ ፡ ላይ ፡ የብረት ፡ ቀንበር ፡ ይጭናል ። እግዚአብሔር ፡ ቋንቋቸውን ፡ የማታውቀውን ÷ ፊታቸው ፡ የደነደነውን ÷ ሽማግሌውንም ፡ የማያፍሩትን ÷ ሕፃኑንም ፡ የማይምሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ንስር ፡ እንደሚበርር ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ ያመጣብሃል ። እስክትጠፋ ፡ ድረስ ፡ የከብትህን ፡ ፍሬ ፡ የምድርህንም ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉ ፤ እስኪያጠፋህም ፡ ድረስ ፡ እህልን ፡ የወይንም ፡ ጠጅ ፡ ዘይትንም ፡ የላምህንና ፡ የበግህን ፡ ርቢ ፡ አይተዉልህም ። በአገርህ ፡ ሁሉ ፡ ያሉ ÷ ትታመንባቸው ፡ የነበሩ ÷ የረዘሙ ፡ የጸኑም ፡ ቅጥሮች ፡ እስኪፈርሱ ፡ ድረስ ÷ በከተሞችህ ፡ ደጆች ፡ ሁሉ ፡ ከብበው ፡ ያስጨንቁሃል ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠህ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በደጆች ፡ ሁሉ ፡ ከብበው ፡ ያስጨንቁሃል ። ጠላቶችህም ፡ ከብበው ፡ ባስጨነቁህና ፡ መከራ ፡ ባሳዩህ ፡ ጊዜ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚሰጥህን ፡ የሆድህን ፡ ፍሬ ፡ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡ ልጆችህን ፡ ሥጋ ፡ ትበላለህ ። በአንተ ፡ ዘንድ ፡ የተለሳለሰና ፡ በቅምጥልነት ፡ ሁልጊዜ ፡ ይኖር ፡ የነበረ ፡ ሰው ፡ በወንድሙ ÷ አቅፋውም ፡ በምትተኛ ፡ በሚስቱ ÷ በቀሩትም ፡ ልጆች ፡ ይቀናል ፤ በደጆችህ ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡ ጠላቶችህ ፡ ከብበው ፡ ባስጨነቁህና ፡ መከራ ፡ ባሳዩህ ፡ ጊዜ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ የቀረው ፡ የለምና ፡ ከሚበላው ፡ ከልጆቹ ፡ ሥጋ ፡ ለአንዱ ፡ አይሰጥም ። በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለ

ችው ፡ የተለሳለሰችና ፡ በቅምጥልነት ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ትኖር ፡ የነበረችው ÷ ከልስላሴና ፡ ከቅም
ጥልነት ፡ የተነሣ ፡ የእግር ፡ ጫማዋን ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ያላደረገችው ፡ ሴት ÷ አቅፋ ፡ ባተኛችው ፡
፶፮፤ ባልዋ ÷ በወንድና ፡ በሴት ፡ ልጅዋም ÷ በእግ
ርዋ ፡ መካከል ፡ በሚወጣው ፡ በእንግዴ ፡ ልጅ ÷
በምትወልዳቸውም ፡ ልጆች ፡ ትቀናለች ፡ በደ
ጆችህም ፡ ውስጥ ፡ ጠላቶችህ ፡ ከብበው ፡ ባስ
ጨነቁህና ፡ መከራ ፡ ባሳዩህ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉን ፡
ስላጣች ፡ በስውር ፡ ትበላቸዋለች ።

፶፯፤ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፉትን ፡ የዚህን ፡
ሕግ ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ባትጠ
ብቅ ÷ ይህንንም ፡ «አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡»
የተባለውን ፡ የተመሰገነውንና ፡ የተፈራውን ፡
፶፰፤ ስም ፡ ባትፈራ ÷ እግዚአብሔር ፡ መቅሠፍት
ህን ÷ የዘርህንም ፡ መቅሠፍት ÷ ብዙ ፡ ዘመንም ፡
የሚኖረውን ፡ ታላቅ ፡ መቅሠፍት ÷ ብዙ ፡ ዘመን ፡
፶፱፤ የሚኖረውንም ፡ ክፉ ፡ ደዌ ፡ ያደርግብሃል ። የፈ
ራኸውንም ፡ የግብፅ ፡ ደዌ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ገና ፡
፷፩፤ ያመጣብሃል ÷ ይጣበቅብህማል ። ደግሞም ፡
ይህ ፡ ሕግ ፡ ባለበት ፡ መጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ ያልተ
ጻፈውን ፡ ደዌ ፡ ሁሉ ፡ መቅሠፍትም ፡ ሁሉ ፡
እስክትጠፋ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያመጣብ
፷፪፤ ሃል ። የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
አልሰማህምና ፡ ከብዛታችሁ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ የነበረው ፡ ቍጥራችሁ ፡
፷፫፤ ጥቂት ፡ ሆኖ ፡ ይቀራል ። እግዚአብሔርም ፡
በጎ ፡ ያደርግላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ያበዛችሁም ፡ ዘንድ ፡
ደስ ፡ ይለው ፡ እንደ ፡ ነበረ ÷ እንዲሁ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ሲያጠፋችሁ ፡ ሲያፈርሰችሁም ፡ ደስ ፡
ይለዋል ፤ ትወርሱአትም ፡ ዘንድ ፡ ከምትገቡ
፷፬፤ ባት ፡ ምድር ፡ ትነቀላላችሁ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ እስከ ፡ ዳርቻዋ ፡ ድረስ ፡
ወዳሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይበትንሃል ፤ በዚያም ፡
አንተና ፡ አባቶችህ ፡ ያላወቃችኋቸውን ፡ ሌሎ
ችን ፡ አማልክት ÷ እንጨትንና ፡ ድንጋይን ÷
፷፭፤ ታመልካለህ ። በእነዚያም ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡
ዕረፍት ፡ አታገኝም ÷ ለእግርህም ፡ ጫማ ፡ ማረ
ፊያ ፡ አይሆንም ፤ በዚያም ፡ እግዚአብሔር ፡
ተንቀጥቃጭ ፡ ልብ ÷ ፈዛዛ ፡ ዓይን ÷ ደከማም ፡
፷፮፤ ነፍስ ፡ ያመጣብሃል ። ነፍስህም ፡ ታመነታለች ፤
ሌሊትና ፡ ቀንም ፡ ትፈራለህ ÷ በሕይወትህም ፡
፷፯፤ አትታመንም ። አንተ ፡ ስለ ፡ ፈራህበት ፡ ስለ ፡
ልብህ ፡ ፍርሃት ÷ በዓይንህም ፡ ስለምታየው ፡
አስተያየት ÷ ማለዳ ፡ — መቼ ፡ ይመሸል ? ትላ
፷፰፤ ለህ ፤ ማታም ፡ — መቼ ፡ ይነጋል ? ትላለህ ። ከአ
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ተመልሰህ ፡ አታያትም ፡ በል
ሁህ ፡ መንገድም ፡ እግዚአብሔር ፡ በመርከብ ፡
ወደ ፡ ግብፅ ፡ ያመልስሃል ፤ በዚያም ፡ ወንዶ
ችና ፡ ሴቶች ፡ በፊያዎች ፡ ትሆኑአቸው ፡ ዘንድ ፡
ለጠላቶቻችሁ ፡ ራሳችሁን ፡ ትሸጣላችሁ ፤ የሚ
ገዛችሁም ፡ አይገኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፸፱ ።

እግዚአብሔር ፡ በኮሬብ ፡ ካደረገው ፡ ቃል ፡ ፩፤
ኪዳን ፡ ሌላ ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ጋር ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ ሙሴን ፡ ያዘ
ዘው ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ቃሎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
ሙሴም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጠርቶ ፡ ፪፤
አላቸው ፡ — እግዚአብሔር ፡ በፊታችሁ ፡ በግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ሁሉ ፡
በምድሩም ፡ ሁሉ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ÷ ዓይኖ ፫፤
ቻችሁ ፡ ያዩአቸውን ፡ ታላላቁች ፡ ፈተናዎች ÷
ታላላቆች ፡ ተአምራትና ፡ ድንቆች ÷ አይታች
ኋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አስተዋይ ፡ ልብ ÷ ፬፤
የሚያዩ ፡ ዓይኖች ÷ የሚሰሙ ፡ ጆሮች ፡ እስከ ፡
ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አልሰጣችሁም ። አርባ ፡ ዓመት ፡ ፭፤
በምድረ ፡ በዳ ፡ መራኋችሁ ፤ ልብሳችሁም ፡
አላረጀባችሁም ÷ ጫማችሁም ፡ በእግራችሁ ፡
ላይ ፡ አላረጀም ። እኔ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአ ፮፤
ብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እን
ጀራ ፡ አልበላችሁም ÷ የወይን ፡ ጠጅና ፡ የሚ
ያሰክረውን ፡ መጠጥ ፡ አልጠጣችሁም ። ወደ ፯፤
ዚህም ፡ ስፍራ ፡ በመጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ የሐሴቦን ፡
ንጉሥ ፡ ሴዎን ፡ የባሳንም ፡ ንጉሥ ፡ ዐግ ፡ ሊዋ
ጉን ፡ ወጡብን ÷ እኛም ፡ መታናቸው ፡ ምድ ፰፤
ራቸውንም ፡ ወስደን ፡ ለሮቤልና ፡ ለጋድ ፡ ለም
ናሴም ፡ ነገድ ፡ እዙሌታ ፡ ርስት ፡ አድርገን ፡ ሰጠ
ናቸው ። ስለዚህ ፡ በምታደርጉት ፡ ሁሉ ፡ ትክ ፱፤
ናወኑ ፡ ዘንድ ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃሎች ፡
ጠብቁ ፡ አድርጉም ። ሁላችሁ ÷ አለቆቻችሁም ፡ ፲፣፲፩፤
ነገዶቻችሁም ፡ ሽማግሌዎቻችሁም ፡ ሹማምቶ
ቻችሁም ÷ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ልጆች
ችሁም ፡ ሴቶቻችሁም ፡ በሰፈራችሁም ፡ ያለ ፡
እንጨትህን ፡ የሚቈርጥ ፡ ውኃህንም ፡ የሚቀዳ ፡
መጻተኛ ÷ ዛሬ ፡ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ቆማችኋል ፤ ይኸውም ፡ ዛሬ ፡ ለእርሱ ፡ ፲፪፣፲፫፤
ሕዝብ ፡ አድርጎ ፡ ያስነሣህ ፡ ዘንድ ÷ እርሱም ፡
ለአንተ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ለአባቶችህም ፡ ለአ
ብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ እንደ ፡ ማለ ፡
አምላክ ፡ ይሆንልህ ፡ ዘንድ ÷ አምላክህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ዛሬ ፡ በሚያደርገው ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ ትገባ ፡ ዘንድና ፡ የአምላክህን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ መሐላ ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
እኔም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ኪዳንና ፡ ይህን ፡ መሐላ ፡ ፲፭፤
የማደርገው ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብ ፲፮፤
ሔር ፡ ፊት ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡ ከሚቆም ፡
ሰው ፡ ጋር ÷ ዛሬም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡ ከሌለ ፡
ሰው ፡ ጋር ፡ ነው ፡ እንጂ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እኛ ፡ በግ ፲፯፤
ብፅ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተቀመጥን ፡ በመካከላቸ
ውም ፡ ባለፋችሁባቸው ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡
እንዳለፍን ፡ አውቃችኋልና ÷ ርኩስነታቸው ፲፰፤
ንም ፡ በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ የነበሩትን ፡ የእንጨ

ትና ፥ የድንጋይ ፥ የብርና ፥ የወርቅም ፥ ጣዖቶቻ
፲፯ ቸውን ፥ አይታችኋልና ÷ ሄዶ ፥ የእነዚያን ፥ አሕ
ዛብ ፥ አማልክት ፥ ያመልክ ፥ ዘንድ ፥ ከአምላኩ ፥
ከእግዚአብሔር ፥ ልቡን ፥ ዛሬ ፥ የሚያስት ፥ ወንድ ፥
ወይም ፥ ሴት ፥ ወይም ፥ ወገን ፥ ወይም ፥ ነገድ ፥
አይኑርባችሁ ፥ ሐሞትና ፥ እሬትም ፥ የሚያበቅል ፥
፲፰ ሥር ፥ አይሁንባችሁ ። የዚህንም ፥ እርግማን ፥
ቃሎች ፥ የሰማ ፥ ሰው ፥ — ምንም ፥ እንኳ ፥ በልቤ ፥
ደንዳንነት ፥ ብሄድ ÷ ለጥጣቱም ፥ ስካር ፥ ብጨ
ምር ÷ ሰላም ፥ ይሆንልኛል ፥ ብሎ ፥ ሰውነቱን ፥
፲፱ በልቡ ፥ የሚባርክ ፥ ቢኖር ÷ የእግዚአብሔር ፥
ቍጣ ፥ ቅንዓቱም ፥ በዚያ ፥ ሰው ፥ ላይ ፥ ይጤሳል ፥
እንጂ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይቅርታ ፥ አያደርግለ
ትም ፤ በዚህም ፥ መጽሐፍ ፥ የተጻፈው ፥ እርግ
ማን ፥ ሁሉ ፥ በላዩ ፥ ይኖራል ÷ እግዚአብሔርም ፥
፳ ስሙን ፥ ከሰማይ ፥ በታች ፥ ይደመስሰዋል ። እግ
ዚአብሔርም ፥ በዚህ ፥ ሕግ ፥ መጽሐፍ ፥ እንደ ፥
ተጻፈው ፥ እንደ ፥ ቃል ፥ ከዳኑ ፥ እርግማን ፥ ሁሉ ፥
ከእስራኤል ፥ ነገዶች ፥ ሁሉ ፥ ለጥፋት ፥ ይለየዋል ።
፳፩ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ የሚነሣ ፥ ትውልድ ፥ ከእና
ንተም ፥ በኋላ ፥ የሚሆኑ ፥ ልጆቻችሁ ፥ ከሩቅ ፥
አገርም ፥ የሚመጣ ፥ እንግዳ ÷ የዚህን ፥ አገር ፥
መቅሠፍት ÷ እግዚአብሔርም ፥ በእርስዋ ፥ ያደ
፳፪ ረገውን ፥ ሥቃይዋን ÷ ምድርም ፥ በሁለንተናዋ ፥
ዲንና ፥ ጨው ፥ መቃጠልም ፥ እንደ ፥ ሆነባት ÷
እንዳትዘራም ፥ እንዳታበቅልም ÷ ማናቸውም ፥
ሣርና ፥ ልምላሜም ፥ እንዳይወጣባት ÷ እግዚ
አብሔር ፥ በቍጣውና ፥ በመዓቱ ፥ እንደ ፥ ገለባ
በጣቸው ፥ እንደ ፥ ሰዶምና ፥ ገሞራ ፥ እንደ ፥
አዳማና ፥ እንደ ፥ ሲባዮ ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ ባዩ ፥
፳፫ ጊዜ ÷ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ — እግዚአብሔር ፥ በዚ
ህች ፥ ምድር ፥ ስለ ፥ ምን ፥ እንደዚህ ፥ አደ
ረገ ? ይህስ ፥ የቍጣው ፥ ታላቅ ፥ መቅሠፍት ፥
፳፬ ምንድር ፥ ነው ? ይላሉ ። ሰዎችም ፥ እንዲህ ፥
ይላሉ ፥ — የአባቶቻቸው ፥ አምላክ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ ከግብፅ ፥ ምድር ፥ ባወጣቸው ፥ ጊዜ ፥ ከእ
ናርሱ ፥ ጋር ፥ ያደረገውን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ስለ ፥
፳፭ ተዉ ÷ ሄደውም ፥ የማያውቋቸውንና ፥ ያልታ
ዘዙትን ፥ ሌሎችን ፥ አማልክት ፥ ስላመለኩና ፥
፳፮ ስለ ፥ ሰገዱላቸው ÷ ስለዚህ ፥ በዚህ ፥ መጽ
ሐፍ ፥ የተጻፈውን ፥ መርገም ፥ ሁሉ ፥ ያወርድ
ባት ፥ ዘንድ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቍጣ ፥ በዚህች ፥
፳፯ ምድር ፥ ነደደ ፤ ዛሬም ፥ እንዳሉ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ በቍጣና ፥ በመቅሠፍት ፥ በታላቅም ፥
መዓት ፥ ከምድራቸው ፥ ነቀላቸው ÷ ወደ ፥ ሌላም ፥
ምድር ፥ ጣላቸው ።
፳፰ ምሥጢራ ፥ ለአምላካችን ፥ ለእግዚአብሔር ፥
ነው ፤ የተገለጠው ፥ ግን ፥ የዚህን ፥ ሕግ ፥
ቃሎች ፥ ሁሉ ፥ እናደርግ ፥ ዘንድ ፥ ለእኛ ፥ ለዘላ
ለምም ፥ ለልጆቻችን ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፥ ፴ ።

፩ እንዲህም ፥ ይሆናል ፤ እኔ ፥ በፊትህ ፥ ያኖር
ሁት ፥ ይህ ፥ ነገር ፥ ሁሉ ÷ በረከቱና ፥ መርገሙ ÷
በወረደብህ ፥ ጊዜ ÷ አምላክህም ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ በሚበትንህ ፥ በአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ መካከል ፥
ሆነህ ፥ በልብህ ፥ ባሰብኸው ፥ ጊዜ ÷ ወደ ፥ አም ፪
ላክህም ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ተመልሰህ ፥ እኔ ፥
ዛሬ ፥ እንደማዝዝህ ፥ ሁሉ ፥ አንተና ፥ ልጆችህ ፥
በፍጹም ፥ ልብና ፥ በፍጹም ፥ ነፍስ ፥ ለቃሉ ፥ በታ
ዘዝህ ፥ ጊዜ ÷ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ምር ፫
ከህን ፥ ይመልሳል ፥ ይራራልህማል ፥ አምላክ
ህም ፥ እግዚአብሔር ፥ አንተን ፥ ከበተነበት ፥ ከአ
ሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ መካከል ፥ መልሶ ፥ ይሰበስብሃል ።
፬ ሰዎችህም ፥ እስከ ፥ ሰማይ ፥ ዳርቻ ፥ ድረስ ፥ ፈል
ሰው ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥
ከዚያ ፥ ይሰበስብሃል ÷ ከዚያም ፥ ያመጣሃል ።
፭ አባቶችህም ፥ ወደ ፥ ወረሱአት ፥ ምድር ፥ አም
ላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ያገባሃል ÷ ትወርሰትማ
ለህ ፤ መልካምም ፥ ያደርግልሃል ÷ ከአባቶች
ህም ፥ ይልቅ ፥ ያበዛሃል ። በሕይወትም ፥ እንድ ፮
ትኖር ÷ አምላክህን ፥ እግዚአብሔርን ፥ በፍጹም ፥
ልብህ ፥ በፍጹምም ፥ ነፍስህ ፥ እንድትወድድ ፥ አም
ላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ልብህን ፥ የዘርህንም ፥
ልብ ፥ ይገርዛል ። አምላክህም ፥ እግዚአብሔር ፥ ፯
ይህችን ፥ መርገም ፥ ሁሉ ፥ በጠላቶችህና ፥ በሚ
ጠሉህ ፥ በሚያሳድዱህም ፥ ላይ ፥ ያመጣታል ።
አንተም ፥ ተመልሰህ ፥ የአምላክህን ፥ የእግዚአ ፰
ብሔርን ፥ ቃል ፥ ትሰማለህ ÷ ዛሬም ፥ እኔ ፥ የማ
ዝዝህን ፥ ትእዛዙን ፥ ሁሉ ፥ ታደርጋለህ ። የአ ፱፣፲
ምላክህንም ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ቃል ፥ ብትሰማ ÷
በዚህም ፥ ሕግ ፥ መጽሐፍ ፥ የተጻፉትን ፥ ትእዛ
ዙንና ፥ ሥርዓቱን ፥ ብትጠብቅ ÷ በፍጹምም ፥
ልብህ ፥ በፍጹምም ፥ ነፍስህ ፥ ወደ ፥ አምላክህ ፥
ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ብትመለስ ÷ እግዚአብ
ሔር ፥ በአባቶችህ ፥ ደስ ፥ እንዳለው ፥ በመል
ካሙ ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ገና ፥ በአንተ ፥ ደስ ፥
ይለዋልና ፥ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ በእጅህ ፥
ሥራ ፥ ሁሉ ፥ በሆድህም ፥ ፍሬ ፥ በከብትህም ፥
ፍሬ ፥ በእርሻህም ፥ ፍሬ ፥ እጅግ ፥ ይባርክሃል ።
፲፩ እኔ ፥ ዛሬ ፥ የማዝዝህ ፥ ይህች ፥ ትእዛዝ ፥ ከባድ ፥
አይደለችም ÷ ከአንተም ፥ የራቀች ፥ አይደለ
ችም ። ፲፪ ሰምተን ፥ እናደርጋት ፥ ዘንድ ፥ ስለ ፥ እኛ ፥
ወደ ፥ ሰማይ ፥ ወጥቶ ፥ እርስዋን ፥ የሚያመጣ
ልን ፥ ማን ፥ ነው ? እንዳትል ፥ በሰማይ ፥ አይደ
ለችም ። ፲፫ ሰምተን ፥ እናደርጋት ፥ ዘንድ ፥ ስለ ፥
እኛ ፥ ባሕሩን ፥ ተሻግሮ ፥ እርስዋን ፥ የሚያመጣ
ልን ፥ ማን ፥ ነው ? እንዳትል ፥ ከባሕሩ ፥ ማዶ ፥
አይደለችም ። ፲፬ ነገር ፥ ግን ፥ ታደርገው ፥ ዘንድ ፥
ቃሉ ፥ በአፍህና ፥ በልብህ ፥ ውስጥ ፥ ለአንተ ፥
እጅግ ፥ ቅርብ ፥ ነው ።
፲፭ ተመልከት ፤ ዛሬ ፥ በፊትህ ፥ ሕይወትንና ፥
መልካምነትን ÷ ሞትንና ፥ ክፋትን ፥ አኑሬአ
ለሁ ። ፲፮ በሕይወትም ፥ እንድትኖር ፥ እንድትበ
ዛም ÷ አምላክህም ፥ እግዚአብሔር ፥ ልትወር
ሰት ፥ በምትገባባት ፥ ምድር ፥ እንዲባርክህ ÷
አምላክህን ፥ እግዚአብሔርን ፥ ትወድድ ፥ ዘንድ ÷
በመንገዱም ፥ ትሄድ ፥ ዘንድ ፥ ትእዛዙንና ፥ ሥር

ዓቱን ፡ ፍርዱንም ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ እኔ ፡
፲፯፤ አዝዝሃለሁ ። ልብህ ፡ ግን ፡ ቢስት ፡ አንተም ፡
ባትሰማ ÷ ብትታለልም ÷ ለሌሎችም ፡ አማል
፲፰፤ ክት ፡ ብትሰግድ ፡ ብታመልካቸውም ÷ ፈጽማ
ችሁ ፡ እንድትጠፉ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ እነግራችኋለሁ ፤
ዮርዳኖስን ፡ ተሻግረህ ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ፡ በም
ትገባባት ፡ ምድር ፡ ዘመናችሁን ፡ አታስረዝ
፲፱፤ ሙም ። በፊታችሁ ፡ ሕይወትንና ፡ ሞትን ፡ በረ
ከትንና ፡ መርገምን ፡ እንዳስቀመጥሁ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አስመሰክ
ራለሁ ፤ እንግዲህ ፡ አንተና ፡ ዘርህ ፡ በሕይወት ፡
፳፤ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ሕይወትን ፡ ምረጥ ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ለአባቶችህ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡
ለያዕቆብም ፡ እንዲሰጣቸው ፡ በማለላቸው ፡ በም
ድሪቱ ፡ ትቀመጥ ፡ ዘንድ ÷ እርሱ ፡ ሕይወትህ ፡
የዘመንህም ፡ ርዝመት ፡ ነውና ፡ አምላክህን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ትወድደው ፡ ትጠባበቀውም ፡
ቃሉንም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ምረጥ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፤ ሙሴም ፡ ሄዶ ፡ ይህንን ፡ ቃል ፡ ለእስራኤል ፡
፪፤ ሁሉ ፡ ነገረ ። አላቸውም ፦— እኔ ፡ ዛሬ ፡ መቶ ፡
ሀያ ፡ ዓመት ፡ ሆኖኛል ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እወጣና ፡
እገባ ፡ ዘንድ ፡ አልችልም ፤ እግዚአብሔርም ፦—
ይህን ፡ ዮርዳኖስን ፡ አትሻገርም ፡ ብሎኛል ።
፫፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ በፊትህ ፡
ያልፋል ፤ እርሱ ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ ከፊትህ ፡
ያጠፋቸዋል ፡ ትወርሳቸውማለህ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኢያሱ ፡ በፊትህ ፡ ይሻገ
፬፤ ራል ። እግዚአብሔርም ፡ ባጠፋቸው ፡ በአሞ
ራውያን ፡ ነገሥታት ፡ በሴዎንና ፡ በዐግ ፡ በም
፭፤ ድራቸውም ፡ እንዳደረገ ፡ ያደርግባቸዋል ። እግ
ዚአብሔርም ፡ በፊታችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ይጥላቸ
ዋል ÷ እንዳዘዝኋችሁም ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ታደ
፮፤ ርጉባቸዋላችሁ ። ጽኑ ÷ አይዞአችሁ ÷ አት
ፍሩ ÷ ከፊታቸውም ፡ አትደንግጡ ፤ አምላክህ ፡
እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሄ
፯፤ ዳል ፤ አይጥልህም ÷ አይተውህም ። ሙሴም ፡
ኢያሱን ፡ ጠርቶ ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፦—
አንተ ፡ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔር ፡
ለአባቶቻቸው ፡ እንዲሰጥ ፡ ወደ ፡ ማለላቸው ፡
ምድር ፡ ትገባለህና ÷ እርስዋንም ፡ ለእነርሱ ፡ ታወ
፰፤ ርሰለህና ፡ ጽና ÷ አይዞህ ። በፊትህም ፡ የሚሄድ ፡
እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ይሆናል ÷ አይጥልህም ÷ አይተውህም ፤ አት
ፍራ ÷ አትደንግጥ ፡ አለው ።
፱፤ ሙሴም ፡ ይህችን ፡ ሕግ ፡ ጻፈ ÷ የእግዚአብ
ሔርንም ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ይሸከሙ ፡
ለነበሩት ፡ ለሌዊ ፡ ልጆች ፡ ለካህናቱ ፡ ለእስራ
፲፤ ኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰጣት ። ሙሴም ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፦— በሰባተኛው ፡
ዓመት ፡ መጨረሻ ÷ በዕዳ ፡ ምሕረት ፡ ዘመን ÷
፲፩፤ በዳስ ፡ በዓል ÷ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ በአምላክህ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡
በመረጠው ፡ ስፍራ ፡ ሲከማች ÷ ይህን ፡ ሕግ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በጆሮው ፡ አንብበው ።
፲፪፤ ይሰሙና ፡ ይማሩ ፡ ዘንድ ÷ አምላካችሁንም ፡
እግዚአብሔርን ፡ ይፈሩ ፡ ዘንድ ÷ የዚህንም ፡
ሕግ ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ጠብቀው ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
ሕዝቡን ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ሕፃናቶች
ንም ፡ በአገራችሁ ፡ ደጅ ፡ ያለውንም ፡ መጻተኛ ፡
ሰብስብ ። የሕግን ፡ ቃላት ፡ የማያውቁ ፡ ልጆቻ
፲፫፤ ቸውም ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግራችሁ ፡ ልትወርሱ
አት ፡ በምትሄዱባት ፡ ምድር ፡ በምትኖሩበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይስሙ ÷ አምላካችሁን ፡ እግዚ
አብሔርንም ፡ መፍራት ፡ ይማሩ ።
፲፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፦— የምትሞትበት ፡
ቀን ÷ እነሆ ÷ ቀረበ ፡ ኢያሱን ፡ ጠርተህ ፡ እርሱን ፡
አገዘው ፡ ዘንድ ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ቁም ፡ አለው ። ሙሴና ፡ ኢያ
ሱም ፡ ሄደው ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡
ቆሙ ። እግዚአብሔርም ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡
፲፭፤ በደመና ፡ ዓምድ ፡ ተገለጠ ፤ የደመናውም ፡
ዓምድ ፡ በድንኳኑ ፡ ደጃፍ ፡ ላይ ፡ ቆመ ። እግ
፲፮፤ ዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ አለው ፦— እነሆ ÷ ከአ
ባቶችህ ፡ ጋር ፡ ትተኛለህ ፤ ይህም ፡ ሕዝብ ፡ ይነ
ሣል ÷ ይቀመጥበትም ፡ ዘንድ ፡ በሚሄድበት ፡
ምድር ፡ መካከል ፡ ያሉትን ፡ ሌሎችን ፡ አማል
ክት ፡ ተከትሎ ፡ ያመነዝራል ÷ እኔንም ፡ ይተው
ኛል ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ያደረግሁትን ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ያፈርሳሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ቍጣዬ ፡
፲፯፤ ይነድድባቸዋል ÷ እተዋቸውማለሁ ÷ ፊቴንም ፡
እሰውርባቸዋለሁ ÷ ለአሕዛብም ፡ መብል ፡ ይሆ
ናሉ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፦— በእውነት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በእኛ ፡ መካከል ፡ የለምና ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ አገኘን ፡ እስኪሉ ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡
፲፰፤ ክፉ ፡ ነገርና ፡ ጭንቀት ፡ ይደርስባቸዋል ። ሌሎ
ችን ፡ አማልክት ፡ ተከትለዋልና ፡ ስላደረጉት ፡
ክፋት ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ፊቴን ፡
እሰውራለሁ ። አሁንም ፡ ይህችን ፡ መዝሙር ፡
፲፱፤ ለእናንተ ፡ ጻፉ ÷ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ አስ
ተምሩአቸው ፤ ይህችም ፡ መዝሙር ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ ምስክር ፡ ትሆንልኝ ፡ ዘንድ ፡ በአፋ
ቸው ፡ አድርጉት ። ለአባቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ማል
፳፤ ሁላቸው ÷ ወተትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈስሰው ፡
ምድር ፡ ካገባኋቸው ፡ በኋላ ÷ ከበሉም ፡ ከጠገ
ቡም ፡ ከደነደኑም ፡ በኋላ ÷ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡
ተከትለው ፡ ያመልካሉ ÷ እኔንም ፡ ይንቃሉ ÷
ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ ያፈርሳሉ ። ዛሬ ፡ ወደ ፡ ማል
፳፩፤ ሁላቸው ፡ ምድር ፡ ገና ፡ ሳላገባቸው ፡ የማያስ
ቡትን ፡ አሳብ ፡ አውቃለሁና ÷ ከልጆቻቸውም ፡
አፍ ፡ አትረሳምና ፡ ብዙ ፡ ክፉ ፡ ነገርና ፡ ጭን
ቀት ፡ በደረሰባቸው ፡ ጊዜ ፡ ይህች ፡ መዝሙር ፡
ምስክር ፡ ሆና ፡ በፊታቸው ፡ ትመሰክራለች ።
፳፪፤ ሙሴም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ይህችን ፡ መዝሙር ፡
ጻፈ ÷ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ አስተማራት ።
፳፫፤ የነዌንም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱን ፦— የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ ምድር ፡ ታገባለ

ህና ፡ ጽና ÷ አይዘህ ፤ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ።

፳፬፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሙሴ ፡ የዚህን ፡ ሕግ ፡ ቃሎች ፡ በመጽሐፍ ፡ ከጻፈ ፡ ከፈጸመም ፡ በኋላ ÷

፳፭፤ ሙሴ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የሚሸከሙትን ፡ ሌዋውያንን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡

፳፮፤ አዘዘ ፦— ይህን ፡ የሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ውሰዱ ÷ በዚያም ፡ በአናንተ ፡ ላይ ፡ ምስክር ፡ እንዲሆን ፡ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡

፳፯፤ ታቦት ፡ አጠገብ ፡ አኑሩት ። እኔ ፡ ዓመፃችሁንና ፡ የአንገታችሁን ፡ ድንዳኔ ፡ አውቃለሁና ፤ እኔም ፡ ዛሬ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ገና ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ እናንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዐምፃችኋል ፤ ይልቁንስ ፡ ከሞትሁ ፡ በኋላ ፡ እንዴት ፡

፳፰፤ ይሆናል ? ይህን ፡ ቃል ፡ በጆሮአቸው ፡ እናገር ፡ ዘንድ ÷ ሰማይንና ፡ ምድርንም ፡ አስመሰክርባቸው ፡ ዘንድ ፡ የነገዶቻችሁን ፡ ሽማግሌዎች ፡

፳፱፤ ሁሉ ፡ አለቆቻችሁንም ፡ ሰብስቡልኝ ፤ ከሞትሁ ፡ በኋላ ፡ ፈጽማችሁ ፡ እንድትረክሱ ÷ ካዘዝኋችሁም ፡ መንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ እንድትሉ ፡ አውቃለሁና ። በእጃችሁም ፡ ሥራ ፡ ታስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ስላደረጋችሁ ፡ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያገኛችኋል ።

፴፤ ሙሴም ፡ በእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ የዚህች ፡ መዝሙር ፡ ቃሎች ፡ እስኪፈጸሙ ፡ ድረስ ፡ ተናገረ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ ሰማያት ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ÷ እኔም ፡ እናገራለሁ ፤
ምድርም ፡ የአፌን ፡ ቃሎች ፡ ትስማ ።

፪፤ ትምህርቴ ፡ እንደ ፡ ዝናብ ፡ ትፈስሳለች ÷
ነገሬ ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ትንጠባጠባለች ፤
በልምላሜ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጤዛ ÷
በሣርም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ካፊያ ።

፫፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ እጠራለሁና ፤
ለአምላካችን ፡ ታላቅነትን ፡ ስጡ ።

፬፤ እርሱ ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ ሥራውም ፡ ፍጹም ፡ ነው ፤
መንገዱም ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ፤
የታመነ ፡ አምላክ ÷ ክፋትም ፡ የሌለበት ÷
እርሱ ፡ እውነተኛና ፡ ቅን ፡ ነው ።

፭፤ እነርሱ ፡ ረከሱ ፤ ልጆቹም ፡ አይደሉም ፤
ነውርም ፡ አለባቸው ፤ ጠማማና ፡ ገልበጥባጣ ፡ ትውልድ ፡ ናቸው ።

፮፤ ደንቆሮ ፡ ብልሃተኛም ፡ ያልሆንህ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷
ለእግዚአብሔር ፡ ይህንን ፡ ትመልሳለህ ?
የገዛህ ፡ አባትህ ፡ አይደለምን ?
የፈጠረህና ፡ ያጸናህ ፡ እርሱ ፡ ነው ።

፯፤ የዱሮውን ፡ ዘመን ፡ አስብ ÷
የብዙ ፡ ትውልድንም ፡ ዓመታት ፡ አስተውል ፤
አባትህን ፡ ጠይቅ ÷ ያስታውቅህማል ፤
ሽማግሌዎችህን ፡ ጠይቅ ÷ ይነግሩህማል ።

፰፤ ልዑል ፡ ለአሕዛብ ፡ ርስታቸውን ፡ ባወረሰ ፡ ጊዜ ÷
የአዳምን ፡ ልጆች ፡ በለየ ፡ ጊዜ ÷
እንደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡
የአሕዛብን ፡ ድንበር ፡ አቆመ ።

፱፤ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ሕዝቡ ፡ ነው ፤
ያዕቆብም ፡ የርስቱ ፡ ገመድ ፡ ነው ።

፲፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ በጥማት ÷
የነፋስ ፡ ጩኸትም ፡ በሞላበት ፡ ውድማ ፡ አገኘው ፤
ከበበው ፡ ተጠነቀቀለትም ፤
እንደ ፡ ዓይን ፡ ብሌን ፡ ጠበቀው ።

፲፩፤ ንስር ፡ ጫጩቶቹን ፡ እንደሚያወጣ ÷
በእነርሱም ፡ ላይ ፡ እንደሚሰፍፍ ÷
ክንፎቹን ፡ ዘርግቶ ፡ ወሰዳቸው ÷
በክንፎቹም ፡ አዘላቸው ።

፲፪፤ እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ መራው ፤
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አልነበረም ።

፲፫፤ በምድር ፡ ከፍታ ፡ ላይ ፡ አወጣው ፤
የእርሻውን ፡ ፍሬ ፡ በላ ፤
ከዓለትም ፡ ድንጋይ ፡ በሚገኝ ፡ ማር ÷
ከጭንጫውም ፡ ድንጋይ ፡ በሚገኝ ፡ ዘይት ፡ አጠባው ፤

፲፬፤ የላሙንም ፡ ቅቤ ÷ የመንጋውንም ፡ ወተት ÷
ከጠቦት ፡ ስብ ፡ ጋር ÷
የባሳንንም ፡ አውራ ፡ በግ ÷ ፍየሉንም ÷
ከስንዴ ፡ እሸት ፡ ጋር ፡ በላህ ፤
ከወይኑም ፡ ደም ፡ ያለውን ፡ ጠጅ ፡ ጠጣህ ።

፲፭፤ ይሹሩን ፡ ወፈረ ÷ ረገጠ ፤
ወፈረ ÷ ደነደነ ÷ ሰባ ፤
የፈጠረውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተወ ፤
የመድኃኒቱንም ፡ አምላክ ፡ ናቀ ።

፲፮፤ በሌሎች ፡ አማልክት ፡ አስቀኑት ÷
በርኩሰታቸውም ፡ አስቈጡት ።

፲፯፤ እግዚአብሔር ፡ ላልሆኑ ፡ ኢጋንንት ÷
ለማያውቋቸውም ፡ አማልክት ÷
በቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ለተነሡ ፡ ለአዲሶች ፡
አባቶቻቸውም ፡ ላልፈሩአቸው ፡ አማልክት ፡ ሠዉ ።

፲፰፤ የወለደህን ፡ አምላክ ፡ ተውህ ÷
ያሳደገህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረሳህ ።

፲፱፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ስላስቈጡት ፡
እግዚአብሔር ፡ አይቶ ፡ ጣላቸው ።

፳፤ እርሱም ፡ አለ ፦— ፊቴን ፡ እሰውርባቸዋለሁ ፤
ፍጻሜያቸው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያለሁ ፤
ጠማማ ፡ ትውልድ ÷
ያልታመኑም ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

፳፩፤ አምላክ ፡ ባልሆነው ፡ አስቀኑኝ ፤

ፍ· ፲፯ ፤ በዕብራይስጥ ፡ ይሹሩን ፡ የሚለውን ፡ ግዕዙ ፡ ያዕቶብ ፡ ይለዋል ።

በምናምንቴዎቻቸውም ፡ አስቈጡኝ ፤
እኔም ፡ ሕዝብ ፡ ባልሆነው ፡ አስቀናቸዋለሁ ፤
በማያስተውል ፡ ሕዝብ ፡ አስቈጣቸዋለሁ ።
፳፪ እሳት ፡ ከቊጣዬ ፡ ትነድዳለችና ÷
እስከ ፡ ሲኦል ፡ ድረስ ፡ ታቃጥላለች ÷
ምድርንም ፡ ከፍሬዋ ፡ ጋር ፡ ትበላለች ÷
የተራሮችን ፡ መሠረት ፡ ታነድዳለች ።
፳፫ መከራን ፡ እጨምርባቸዋለሁ ፤
በፍላጾቼም ፡ እወጋቸዋለሁ ።
፳፬ በራብ ፡ በንዳድ ፡ ይጠፋሉ ፤
በንዳድና ፡ በመራራ ፡ ጥፋት ፡ ያልቃሉ ፤
የአራዊትን ፡ ጥርስ ÷
የምድርንም ፡ እባብ ፡ መርዝ ፡ እሰድድባቸዋለሁ ።
፳፭ ጕልማሳውን ፡ ከድንግል ÷ ሕፃኑንም ፡ ከሽማግሌ ፡ ጋር ÷
በሚዳ ፡ ሰይፍ ÷ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ድን ጋጤ ፡ ያጠፋቸዋል ።
፳፮ እበትናቸዋለሁ ፡ አልሁ ፤
ከሰዎችም ፡ መካከል ፡ መታሰቢያቸውን ፡ አጠፋለሁ ።
፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እንዳይታበዩ ፡—
እጃችን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ፡ እንጂ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አላደረገም ፡
እንዳይሉ ÷
ስለ ፡ ጠላቴ ፡ ቀኣ ፡ ፈራሁ ።
፳፰ ምክር ፡ ያጡ ፡ ሕዝብ ፡ ናቸው ÷
ማስተዋልም ፡ የላቸውም ።
፳፱ አእምሮ ፡ ቢኖራቸው ÷
ይህንን ፡ ያስተውሉ ፡ ነበር ÷
ፍጻሜያቸውንም ፡ ያስቡ ፡ ነበር ።
፴ እርሱ ፡ አምላካቸው ፡ ካልሸጣቸው ÷
እግዚአብሔርም ፡ አሳልፎ ፡ ካልሰጣቸው ÷
አንድ ፡ ሰው ፡ እንዴት ፡ ሺህን ፡ ያሳድድ ፡
ነበር ?
ሁለቱስ ፡ እንዴት ፡ አሥሩን ፡ ሺህ ፡ ያሸሹ ፡
ነበር ?
፴፩ አምላካችን ፡ እንደ ፡ አማልክቶቻቸው ፡
አይደለም ፤
ጠላቶቻችንም ፡ ሰነፎች ፡ ናቸው ።
፴፪ ወይናቸው ፡ ከሰዶም ፡ ወይን ÷
ከገሞራም ፡ እርሻ ፡ ነው ፤
ፍሬያቸው ፡ ሐሞት ፡ ነው ፤
ዘለላውም ፡ መራራ ፡ ነው ።
፴፫ የወይን ፡ ጠጃቸው ፡ የእባብ ፡ መርዝ ÷
የእፉኝትም ፡ ሥራይ ፡ ነው ።
፴፬ ይህ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ተጠብቆ ፡ የለምን ?
በመዝገቤስ ፡ የታተመ ፡ አይደለምን ?
፴፭ የጥፋታቸው ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ÷
የሚመጣባቸውም ፡ ነገር ፡ ይፈጥናልና ፡
እግራቸው ፡ ሲሰናከል ፡
በቀልና ፡ ፍርድ ፡ የእኔ ፡ ነው ።
፴፮ ኃይላቸውም ፡ እንደ ፡ ደከመ ÷
የተዘጋ ፡ የተለቀቀም ፡ እንደሌለ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ይፈርዳል ÷
ስለ ፡ ባሪያዎቹም ፡ ያዝናል ።
፴፯ እርሱም ፡ ይላል ፡— አማልክቶቻቸው ፡ የት ፡ ናቸው ? ፴፯፤
፴፰ ይታመኑባቸው ፡ የነበሩት ፡ አማልክት ?
የመሥዋዕታቸውን ፡ ስብ ፡ የበሉ ÷ ፴፰፤
የመጠጥ ፡ ቊርባናቸውንም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የጠጡ ?
እነርሱ ፡ ይነሡ ÷ ይርዱአችሁም ÷
መጠጊያም ፡ ይሁኑላችሁ ።
፴፱ አሁንም ፡ እኔ ፡ ብቻዬን ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ÷ ፴፱፤
ከእኔም ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ እንደሌለ ፡ እዩ ፤
እኔ ፡ እገድላለሁ ÷ አድንማለሁ ፤
እኔ ፡ እመታለሁ ÷ እፈውስማለሁ ፤
ከእጄም ፡ የሚያድን ፡ የለም ።
፵ እጄን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እዘረጋለሁና ÷ ፵፤
እንዲህም ፡ እላለሁ ፡— ለዘላለም ፡ እኔ ፡
ሕያው ፡ ነኝና ፡
፵፩ የሚንበገበግ ፡ ሰይፌን ፡ እስለዋለሁ ÷ ፵፩፤
እጄም ፡ ፍርድን ፡ ትይዛለች ÷
ጠላቶቼንም ፡ እበቀላለሁ ÷
ለሚጠሉኝም ፡ ፍዳቸውን ፡ እከፍላለሁ ።
፵፪ ከተወጉት ፡ ከተማረኩትም ፡ ደም ÷ ፵፪፤
ፍላጾቼን ፡ በደም ፡ አሰክራለሁ ፤
ከጠላት ፡ አለቆችም ፡ ራስ ፡
ሰይፌ ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ።
፵፫ የባሪያዎቹን ፡ ደም ፡ ይበቀላልና ÷ ፵፫፤
ጠላቶቹንም ፡ ይበቀላቸዋልና ÷
ምድሪቱንና ፡ ሕዝቡን ፡ ይክሳልና ፡
እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡
ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፵፬ ሙሴም ፡ የነዌም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ የዚህ ፵፬፤
ችን ፡ መዝሙር ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ በሕዝቡ ፡
ጆሮ ፡ ተናገሩ ። ፵፭ ሙሴም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ፵፭፤
ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ተናግሮ ፡ ፈጸመ ። ፵፮ እር ፵፮፤
ሱም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— የዚህን ፡ ሕግ ፡
ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁና ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
ልጆቻችሁን ፡ እንድታዝዙበት ፡ ዛሬ ፡ የምመ
ሰክርላችሁን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በልባችሁ ፡ አኑ
ሩት ። ፵፯ ይህ ፡ ነገር ፡ ሕይወታችሁ ፡ ነው ፡ ፵፯፤
እንጂ ፡ ለእናንተ ፡ ከንቱ ፡ አይደለምና ፡ በዚ
ህም ፡ ነገር ፡ ትወርሱአት ፡ ዘንድ ፡ ዮርዳኖስን ፡
ተሻግራችሁ ፡ በምትገቡባት ፡ ምድር ፡ ረጅም ፡
ዘመን ፡ ትቀመጣላችሁ ።
፵፰ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እን ፵፰፤
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ወደዚህ ፡ በኢያሪኮ ፡ ፵፱፤
አንጻር ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ በዓባሪም ፡ ተራራ ፡
ውስጥ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ናባው ፡ ተራራ ፡ ውጣ ÷
ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ የም
ሰጣቸውን ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ እይ ፤ ወንድ ፶፤
ምህም ፡ አሮን ፡ በሖር ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡
ወደ ፡ ወገኖቹም ፡ እንደ ፡ ተከማቸ ÷ በወጣህ
በት ፡ ተራራ ፡ ሙት ÷ ወደ ፡ ወገኖችህም ፡ ተከ
ማች ። ፶፩ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በጸን ፡ ፶፩፤

ምድረ ፡ በዳ ፡ በቃዴስ ፡ ባለው ፡ በመሪባ ፡ ውኃ ፡
ስለ ፡ በደላችሁኝ ÷ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
፶፪፤ መካከል ፡ ስላልቀደሳችሁኝ ÷ ምድሪቱን ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ታያለህ ፡ እንጂ ፡ ወደዚያች ፡ እኔ ፡ ለእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደምሰጣቸው ፡ ምድር ፡
አትገባም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፤ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሙሴ ፡ ሳይሞት ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ የባረከባት ፡ በረከት ፡
፪፤ ይህች ፡ ናት ። እንዲህም ፡ አለ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ከሲና ፡ መጣ ÷
በሴይርም ፡ ተገለጠ ፤
ከፋራን ፡ ተራራ ፡ አበራላቸው ÷
ከአእላፋትም ፡ ቅዱሳኑ ፡ መጣ ፤
በስተ ፡ ቀኙም ፡ የእሳት ፡ ሕግ ፡ ነበረላቸው ።
፫፤ ሕዝቡንም ፡ ወደዳቸው ፤
ቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ ናቸው ፤
በእግሮችህም ፡ አጠገብ ፡ ተቀመጡ ፤
ቃሎችህን ፡ ይቀበላሉ ።
፬፤ ሙሴ ፡ ለያዕቆብ ፡ ጉባኤ ፡ ርስት ፡ የሆነውን ፡
ሕግ ፡ አዘዘን ።
፭፤ የሕዝቡ ፡ አለቆች ፡ ከእስራኤል ፡ ነገዶች ፡
ሁሉ ፡ ጋር ፡ በተከማቹ ፡ ጊዜ ÷
ንጉሥ ፡ በይሹሩን ፡ ነበረ ።
፮፤ ሮቤል ፡ በሕይወት ፡ ይኑር ÷ አይሙት ፤
ሰዎቹም ፡ በቁጥር ፡ ብዙ ፡ ይሁኑ ።
፯፤ የይሁዳ ፡ በረከት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡—
አቤቱ ÷ የይሁዳን ፡ ድምፅ ፡ ስማ ÷
ወደ ፡ ወገኖቹም ፡ አግባው ፤
እጆቹ ፡ ይጠንክሩለት ፤
በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ ረዳት ፡ ትሆነዋለህ ።
፰፤ ስለ ፡ ሌዊም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ቱሚምህና ፡ ኡሪምህ ፡ ለቅዱስህ ፡ ሰው ፡
ነው ÷
በማሳህ ፡ ለፈተንኸው ÷
በመሪባ ፡ ውኃም ፡ ለተከራከርኸው ÷
፱፤ ስለ ፡ አባቱና ፡ ስለ ፡ እናቱ ፡— አላየሁም ፡
ላለ ÷
ወንድሞቹንም ፡ ላላስተዋለ ÷
ልጆቹንም ፡ ላላወቀ ፤
ቃልህን ፡ አደረጉ ÷
ቃል ፡ ኪዳንህንም ፡ ጠበቁ ።
፲፤ ፍርድህን ፡ ለያዕቆብ ÷
ሕግህንም ፡ ለእስራኤል ፡ ያስተምራሉ ፤
በፊትህ ፡ ዕጣንን ÷
በመሠዊያህም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
ይሠዋሉ ።
፲፩፤ አቤቱ ÷ ሀብቱን ፡ ባርክ ÷
የእጁንም ፡ ሥራ ፡ ተቀበል ፤
የሚነሣበትን ፡ ወገብ ፡ ውጋው ÷
የሚጠሉትም ፡ አይነሡ ።
፲፪፤ ስለ ፡ ብንያምም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
በእግዚአብሔር ፡ የተወደደ ፡ በእርሱ ፡
ዘንድ ፡ ተማምኖ ፡ ይኖራል ፤
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ይጋርደዋል ÷
በትከሻውም ፡ መካከል ፡ ያድራል ።
፲፫፤ ስለ ፡ ዮሴፍም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ምድሩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተባረከ ፡
ይሁን ፤
በሰማያት ፡ ገናንነት ፡ በጠል ÷
በታችኛውም ፡ ቀላይ ÷
፲፬፤ በፀሐዩ ፡ ፍሬያት ፡ ገናንነት ÷
በጨረቃውም ፡ መውጣት ፡ ገናንነት ÷
፲፭፤ በቀደሙትም ፡ ተራሮች ፡ ከፍተኛነት ÷
በዘላለሙም ፡ ኮረብቶች ፡ ገናንነት ÷
፲፮፤ በምድሪቱም ፡ ገናንነትና ፡ ሞላዋ ÷
በቁጥቋጦው ፡ ውስጥ ፡ ከነበረው ፡ በረከት ፡
በዮሴፍ ፡ ራስ ፡ ላይ ÷
ከወንድሞቹም ፡ በተለየው ፡ ራስ ፡ አናት ፡
ላይ ፡ ይውረድ ።
፲፯፤ ለላሞች ፡ በኩር ፡ ግርማ ፡ ይሆናል ፤
ቀንዶቹ ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ናቸው ፤
በእነርሱ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ያሉትን ፡
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይወጋል ፤
የኤፍሬም ፡ እልፍ ፡ አእላፋት ÷
የምናሴም ፡ አእላፋት ፡ እነርሱ ፡ ናቸው ።
፲፰፤ ስለ ፡ ዛብሎንም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ዛብሎን ፡ ሆይ ÷ በመውጣትህ ÷
ይሳኮር ፡ ሆይ ÷ በድንኳንህ ፡ ውስጥ ፡ ደስ ፡
ይበላችሁ ።
፲፱፤ የተሰወረውን ፡ የአሸዋውን ፡ መዝገብ ÷
የባሕሩንም ፡ ባለጠግነት ፡ ይጠባሉና ፡
አሕዛብን ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ይጠራሉ ፤
በዚያ ፡ የጽድቅ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋሉ ።
፳፤ ስለ ፡ ጋድም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ጋድን ፡ ሰፊ ፡ ያደረገ ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ፤
እንደ ፡ አንበሳይቱ ፡ ወርፎአል ፤
ክንድንና ፡ ራስን ፡ ይቀጠቅጣል ።
፳፩፤ በዚያ ፡ የአለቃ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ቀርቶአልና ፡
የመጀመሪያውን ፡ ክፍል ፡ ለራሱ ፡ መረጠ ፤
ወደ ፡ ሕዝብ ፡ አለቆችም ፡ መጣ ፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ጽድቅ ÷
ፍርዱንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ አደረገ ።
፳፪፤ ስለ ፡ ዳንም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ዳን ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ነው ፤
ከባሳን ፡ ዘልሎ ፡ ይወጣል ።
፳፫፤ ስለ ፡ ንፍታሌምም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ንፍታሌም ፡ በሞገስ ፡ ጠግቦአል ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ በረከት ፡ ተሞልቶ
አል ፤
ባሕሩንና ፡ ደቡቡን ፡ ይወርሰል ።
፳፬፤ ስለ ፡ አሴርም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
አሴር ፡ በልጆች ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፤
በወንድሞቹ ፡ የተወደደ ፡ ይሁን ፤
እግሩንም ፡ በዘይት ፡ ውስጥ ፡ ያጥልቅ ።
፳፭፤ ጫማህ ፡ ብረትና ፡ ናስ ፡ ይሆናል ፤
እንደ ፡ ዕድሜህ ፡ እንዲሁ ፡ ኃይልህ ፡ ይሆናል ።

፳፮፤ ይሹሩን ፡ ሆይ ÷ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ለረድኤትህ ÷
በደመናትም ፡ ላይ ፡ በታላቅነት ፡ እንደሚሄድ ፡
፳፯፤ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለ ፡ ማንም ፡ የለም ።
መኖሪያህ ፡ የዘላለም ፡ አምላክ ፡ ነው ÷
የዘላለምም ፡ ክንዶች ፡ ከአንተ ፡ በታች ፡ ናቸው ፤
ጠላትህን ፡ ከፊትህ ፡ አውጥቶ ፡ —
አጥፋው ፡ ይላል ።
፳፰፤ እስራኤልም ፡ ተማምኖ ÷
የያዕቆብም ፡ ምንጭ ፡ ብቻውን ÷
እህልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በለባት ፡ ምድር ፡ ይኖራል ፤
ሰማያቱም ፡ ጠልን ፡ ያንጠባጥባሉ ።
፳፱፤ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ምስጉን ፡ ነህ ፤
በእግዚአብሔር ፡ የዳነ ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ?
እርሱ ፡ የረድኤትህ ፡ ጋሻ ÷
የክብተኛነትህም ፡ ሰይፍ ፡ ነው ።
ጠላቶችህም ፡ ይገዙልሃል ፤
አንተም ፡ ከፍታቸውን ፡ ትረግጣለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ ሙሴም ፡ ከሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ናባው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ፈስጋ ፡ ራስ ፡ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡ የገለዓድን ፡ ምድር ÷
፪፤ የንፍታሌምንም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ÷ የኤፍሬምንና ፡ የምናሴንም ፡ ምድር ÷ እስከ ፡ ምዕራብም ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡ የይሁዳን ፡ ምድር ፡
፫፤ ሁሉ ÷ ደቡቡንም ÷ እስከ ፡ ዘዓር ፡ ድረስ ፡ ያለውንም ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡ ያሉባትን ፡ ከተማ ፡ የኢያሪኮን ፡ ሸለቆ ፡ ሜዳ ፡ አሳየው ። እግዚአብሔርም ፡ — ለዘርህ ፡ እሰጣታለሁ ፡ ብዬ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ የማልሁላቸው ፡ ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ፤ በዓይንህ ፡ እንድታያት ፡ አደረግሁህ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚያች ፡ አትሻገርም ፡ አለው ።
፬፤ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያም ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በዚያ ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ሞተ ።
፭፤ በቤት ፡ ፌንርም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ተቀበረ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ መቃብሩን ፡ ማንም ፡ አላወቀም ።
፮፤ ሙሴም ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፤ ዓይኑ ፡ አልፈዘዘም ÷ ጕልበቱም ፡ አልደነዘዘም ።
፯፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ለሙሴ ፡ አለቀሱለት ፤ ለሙሴም ፡ ያለቀሱለት ፡ የልቅሶው ፡ ወራት ፡ ተፈጸመ ።
፰፤ ሙሴም ፡ እጆቹን ፡ ስለ ፡ ጫነበት ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ የጥበብን ፡ መንፈስ ፡ ተሞላ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ታዘዙለት ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረጉ ።
፱፤ እግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እንዳወቀው ፡ እንደ ፡ ሙሴ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ ከዚያ ፡ ወዲህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አልተነሣም ።
፲፤ በግብፅ ፡ ምድር ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በምድሪቱም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ምልክትንና ፡ ድንቅን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ላከው ፡ ያለ ÷ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በጸናች ፡ እጅ ፡ ሁሉና ፡ በታላቅ ፡ ማስደንገጥ ፡ ሁሉ ፡ እንዳደረገው ፡ እንደ ፡ ሙሴ ፡ ያለ ፡ አልተነሣም ።

መጽሐፈ ፡ ኢያሱ ፡ ወልደ ፡ ነዌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሙሴን ፡ አገልጋይ ፡ የነዌን ፡ ልጅ ፡ ኢያሱን ፡ እንዲህ ፡
፪፤ ብሎ ፡ ተናገረው ፡ — ባሪያዬ ፡ ሙሴ ፡ ሞቶአል ፤ አሁንም ፡ አንተና ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ተነሥታችሁ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደምሰጣቸው ፡
፫፤ ምድር ፡ ይህን ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻገሩ ። ለሙሴ ፡ እንደ ፡ ነገርሁት ፡ የእግራችሁ ፡ ጫማ ፡ የሚረግጠውን ፡ ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ለእናንተ ፡ ሰጥቼአለሁ ።
፬፤ ከምድረ ፡ በዳው ፡ ከዚህም ፡ ከሊባኖስ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ድረስ ፡ የኬጢያውያን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዐሐይ ፡ መግቢያ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ዳርቻችሁ ፡ ይሆናል ።
፭፤ በሕይወትህ ፡ ዕድሜ ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ አይቋቋምህም ፤ ከሙሴ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እንዲሁ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ፤ አልጥልህም ÷ አልተውህም ።
፮፤ ለአባቶቻቸው ፡ — እሰጣችኋለሁ ፡ ብዬ ፡ የማልሁላቸውን ፡ ምድር ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ታወርሰለህና ፡ ጽና ÷ አይዞህ ።
፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጽና ÷ እጅግ ፡ በርታ ፤ ባሪያዬ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘህን ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ ጠብቅ ÷ አድርገውም ፤ በምትሄድበትም ፡ ሁሉ ፡ እንዲከናወንልህ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አትበል ።
፰፤ የዚህ ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ከአፍህ ፡ አይለይ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የተጻፈበትን ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቅና ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በቀንም ፡ በሌሊትም ፡ አስበው ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ መንገድህ ፡ ይቀናልሃል ፡ ይከናወንልሃልም ።
፱፤ በምትሄድበት ፡ ሁሉ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ ጽና ÷ አይዞህ ፤ አትፍራ ÷ አትደንግጥ ፡ ብዬ ፡ አላዘዝሁህምን ?
፲፤ ኢያሱም ፡ የሕዝቡን ፡ አለቆች ፡ — በሰፈሩ ፡ መካከል ፡ እለፉ ÷ ሕዝቡንም ፡ — አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ወደሚሰጣ

ችሁ ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ ዮር
ዳኖስን ፡ ተሻግራችሁ ፡ ልትወርሱአት ፡ ትገቡ
ባታላችሁና ፡ ስንቃችሁን ፡ አዘጋጁ ፡ ብላችሁ ፡
እዘዙአቸው ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።

፲፩፤ ኢያሱም ፡ የሮቤልን ፡ ልጆች ፡ የጋድንም ፡
ልጆች ፡ የምናሴንም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ እንዲህ ፡
፲፪፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡
ሙሴ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ያዘዛችሁን ፡ ቃል ፡ አስቡ ፡—
አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሳርፋችኋል ÷
፲፫፤ ይህችንም ፡ ምድር ፡ ይሰጣችኋል ። ሚስቶቻች
ሁና ፡ ልጆቻችሁ ፡ ከብቶቻችሁም ፡ ሙሴ ፡ በዮ
ርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በሰጣችሁ ፡ ምድር ፡ ይቀመጡ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሁሉ ÷
ተሰልፋችሁ ፡ በወንድሞቻችሁ ፡ ፊት ፡ ተሻገሩ ÷
፲፬፤ እርዱአቸውም ÷ እግዚአብሔር ፡ እናንተን ፡
እንዳሳረፋችሁ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ እስኪያሳ
ርፍ ፡ ድረስ ÷ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሚሰጣቸውን ፡ ምድር ፡ እስኪ
ወርሱ ፡ ድረስ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ በዐሐይ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡
ሰጣችሁ ፡ ወደ ፡ ርስታችሁ ፡ ምድር ፡ ትመለሳ
፲፭፤ ላችሁ ፡ ትወርሱአትማላችሁ ። እነርሱም ፡ ለኢ
ያሱ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ መለሱለት ፡— ያዘዝኸ
ንን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እናደርጋለን ፡ ወደምትልክ
፲፮፤ ንም ፡ ስፍራ ፡ እንሄዳለን ። በሁሉም ፡ ለሙሴ ፡
እንደ ፡ ታዘዝን ፡ እንዲሁ ፡ ለአንተ ፡ ደግሞ ፡
እንታዘዛለን ፤ ብቻ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከሙሴ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
፲፯፤ ይሁን ። በትእዛዝህ ፡ የሚያምፅ ፡ ሁሉ ፡ የም
ታዝዘውንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ የማይሰማ ÷ እርሱ ፡
ይገደል ፤ ብቻ ፡ ጽና ÷ አይዞህ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ የነዌም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡— ሄዳችሁ ፡ ምድ
ሪቱንና ፡ ኢያሪኮን ፡ እዩ ፡ ብሎ ፡ ከሰጢም ፡
ሁለት ፡ ሰላዮች ፡ በስውር ፡ ላከ ። ሄዱም ፤
ረዓብም ፡ ወደሚሉአት ፡ ጋለሞታ ፡ ቤት ፡ ገቡ ÷
፪፤ በዚያም ፡ አደሩ ። የኢያሪኮም ፡ ንጉሥ ፡—
እነሆ ÷ ሰዎች ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አገሩን ፡
ሊሰልሉ ፡ ወደዚህ ፡ በሌሊት ፡ ገቡ ፡ ሲባል ፡
፫፤ ወሬ ፡ ሰማ ። የኢያሪኮም ፡ ንጉሥ ፡— አገሩን ፡
ሁሉ ፡ ሊሰልሉ ፡ መጥተዋልና ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
የመጡትን ፡ ወደ ፡ ቤትሽም ፡ የገቡትን ፡ ሰዎች ፡
፬፤ አውጪ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ረዓብ ፡ ላከ ። ሴቲቱም ፡
ሁለቱን ፡ ሰዎች ፡ ወስዳ ፡ ሸሸገቻቸው ፤ እርስ
ዋም ፡— አዎን ÷ ሰዎቹ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጡ ÷
ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ግን ፡ አላወቅሁም ፤
፭፤ በሩም ፡ ሲዘጋ ፡ ሲጨልምም ፡ ሰዎቹ ፡ ወጡ ፤
ወዴት ፡ እንደ ፡ ሄዱ ፡ አላውቅም ፤ ፈጥናችሁ ፡
አሳድዱአቸው ÷ ታገኙአቸዋላችሁ ፡ አለች ።
፮፤ እርስዋ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሰገነቱ ፡ አውጥታቸው ፡
ነበር ፤ በዚያም ፡ በረበረበችው ፡ በተልባ ፡
፯፤ እግር ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጋቸው ፡ ነበር ። ሰዎቹም ፡
ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ መሻገሪያ ፡ በሚወስደው ፡ መን
ገድ ፡ አሳደዱአቸው ፤ አሳዳጆችም ፡ ከወጡ ፡
በኋላ ፡ በሩ ፡ ተቈለፈ ።

፰፤ እነዚህም ፡ ሳይተኙ ፡ ሴቲቱ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡
፱፤ ወደ ፡ ሰገነቱ ፡ ወጣች ። ሰዎቹንም ፡ እንዲህ ፡ አለ
ቻቸው ፡— እግዚአብሔር ፡ ምድሪቱን ፡ እንደ ፡
ሰጣችሁ ÷ እናንተንም ፡ መፍራት ፡ በላያችን ፡
እንደ ፡ ወደቀ ÷ በምድሪቱም ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡
፲፤ ከፊታችሁ ፡ እንደ ፡ ቀለጡ ፡ አወቅሁ ። ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ በወጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡
የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ በፊታችሁ ፡ እንዳደረቀ ÷
በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ በነበሩት ፡ እናንተም ፡
ፈጽማችሁ ፡ ባጠፋችኋቸው ፡ በሁለቱ ፡ በአሞ
ራውያን ፡ ነገሥታት ÷ በሴዎንና ፡ በዐግ ፡ ያደ
ረጋችሁትን ፡ ሰምተናል ። ይህንም ፡ ነገር ፡ ሰም
፲፩፤ ተን ፡ ልባችን ፡ ቀለጠ ፤ አምላካችሁም ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ በታችም ፡ በምድር ፡
እርሱ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ ከእናንተ ፡ የተነሣ ፡
ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ለማንም ፡ ነፍስ ፡ አልቀረለትም ።
፲፪፤ አሁንም ÷ እባካችሁ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ማሉ
ልኝ ÷ በእውነትም ፡ ምልክት ፡ ስጡኝ ÷ እኔ ፡
ለእናንተ ፡ ቸርነት ፡ እንደ ፡ ሠራሁ ፡ እናንተ ፡
ደግሞ ፡ ለአባቴ ፡ ቤት ፡ ቸርነት ፡ እንድትሠሩ ÷
፲፫፤ አባቴንና ፡ እናቴንም ፡ ወንድሞቼንና ፡ እኅቶቼ
ንም ፡ ያላቸውንም ፡ ሁሉ ፡ እንድታድኑ ÷ ሰው
፲፬፤ ነታችንንም ፡ ከሞት ፡ እንድታድኑ ። ሰዎቹም ፡—
ይህን ፡ ነገራችንን ፡ ባትገልጪ ፡ ነፍሳችን ፡ በነ
ፍሳችሁ ፡ ፋንታ ፡ ለሞት ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ ምድሪቱን ፡ በሰጠን ፡ ጊዜ ፡ ከአንቺ ፡
ጋር ፡ ቸርነትንና ፡ እውነትን ፡ እናደርጋለን ፡
አሉአት ።

፲፭፤ ቤትዋም ፡ በከተማ ፡ ቅጥር ፡ የተጠጋ ፡ ነበ
ረና ÷ እርስዋም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ተቀምጣ ፡ ነበ
ርና ፡ ከመስኮቱ ፡ በገመድ ፡ አወረደቻቸው ።
፲፮፤ እርስዋም ፡— አሳዳጆቹ ፡ እንዳያገኙአችሁ ፡
ወደ ፡ ተራራው ፡ ሂዱ ፤ አሳዳጆቹም ፡ እስኪ
መለሱ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ተሰውራ
ችሁ ፡ ተቀመጡ ፤ ኋላም ፡ መንገዳችሁን ፡ ትሄ
፲፯፤ ዳላችሁ ፡ አለቻቸው ። ሰዎቹም ፡ አሉአት ፡—
እኛ ፡ ከዚህ ፡ ካማልሽን ፡ መሐላ ፡ ንጹሐን ፡ እን
ሆናለን ። እነሆ ÷ እኛ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ በገባን ፡
፲፰፤ ጊዜ ፡ ይህን ፡ ቀይ ፡ ፈትል ፡ እኛን ፡ ባወረድሽ
በት ፡ መስኮት ፡ በኩል ፡ እሰሪው ፤ አባትሽንም ፡
እናትሽንም ፡ ወንድሞችሽንም ፡ የአባትሽንም ፡
ቤተ ፡ ሰብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ወደ ፡ ቤትሽ ፡
ሰብስቢ ። ከቤትሽም ፡ ደጅ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ የሚ
፲፱፤ ወጣ ፡ ደሙ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ÷ እኛም ፡
ንጹሐን ፡ እንሆናለን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእንቺ ፡
ጋር ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ አንድ ፡ እጅ ፡
ቢነካው ፡ ደሙ ፡ በእኛ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ።
፳፤ ይህንን ፡ ነገራችንን ፡ ግን ፡ ብትገልጪ ፡ ከዚህ ፡
ካማልሽን ፡ መሐላ ፡ ንጹሐን ፡ እንሆናለን ።
፳፩፤ እርስዋም ፡— እንደ ፡ ቃላችሁ ፡ ይሁን ፡ አለች ፤
ሰደደቻቸውም ፡ እነርሱም ፡ ሄዱ ፤ ቀዩንም ፡
ፈትል ፡ በመስኮቱ ፡ በኩል ፡ አንጠለጠለችው ።

፮፪፤ እነርሱም ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ደረሱ ÷ አሳዳጆቹም ፡ እስኪመለሱ ፡ ድረስ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ተቀመጡ ፤ አሳዳጆቹም ፡ በመን
፮፫፤ ገዱ ፡ ሁሉ ፡ ፈልገው ፡ አላገኙአቸውም ። ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡ ተመለሱ ÷ ከተራራውም ፡ ወረዱ ፡ ተሻገሩ ÷ ወደ ፡ ነዌም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢያሱ ፡ መጡ ፤ የደረሰባቸውንም ፡ ሁሉ ፡
፮፬፤ አወሩለት ። ኢያሱንም ፡— በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ አገሩን ፡ ሁሉ ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአል ፤ በአገሩም ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊታችን ፡ ይቀልጣሉ ፡ አሉት ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ኢያሱም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ እርሱና ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከሰጢም ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ መጡ ፤ ሳይሻገሩም ፡ በዚያ ፡
፪፤ አደሩ ። ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ አለቆች ፡
፫፤ በሰፈሩ ፡ መካከል ፡ አለፉ ። ሕዝቡን ፡— የአምላካችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦትና ፡ ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ተሸክመውት ፡ ባያችሁ ፡ ጊዜ ÷ ከሰፈራችሁ ፡ ተነሥታችሁ ፡
፬፤ ተከተሉት ። በእናንተና ፡ በታቦቱ ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ርቀት ፡ በስፍር ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ያህል ፡ ይሁን ፤ በዚህ ፡ መንገድ ፡ በፊት ፡ አልሄዳችሁበትምና ፡ የምትሄዱበትን ፡ መንገድ ፡ እንድታውቁ ፡ ወደ ፡ ታቦቱ ፡ አትቅረቡ ፡ ብለው ፡ አዘዙ ።
፭፤ ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡— ነገ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከላችሁ ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ያደርጋልና ፡ ተቀ
፮፤ ደሱ ፡ አለ ። ኢያሱም ፡ ካህናቱን ፡— የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ተሸክማችሁ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ እለፉ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፤ የቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ ታቦት ፡ ተሸክመው ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አለፉ ።
፯፤ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡— ከሙሴ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እንዲሁ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ መሆኔን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግህ ፡ ዘንድ ፡ እጀ
፰፤ ምራለሁ ። አንተም ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ የሚሸከሙትን ፡ ካህናት ፡— በዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ዳር ፡ ስትደርሱ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ውስጥ ፡ ቁሙ ፡ ብለህ ፡ እዘዝ ፡ አለው ።
፱፤ ኢያሱም ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡— ወደዚህ ፡ ቀርባችሁ ፡ የአምላካችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፲፤ ቃል ፡ ስሙ ፡ አለ ። ኢያሱም ፡ አለ ፡— ሕያው ፡ አምላክ ፡ በመካከላችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እርሱም ፡ ከፊታችሁ ፡ ከነዓናዊውን ፡ ኬጢያዊውንም ፡ ኤዊያዊውንም ፡ ፌርዛዊውንም ፡ ጌርጌሳዊውንም ፡ አሞራዊውንም ፡ ኢያቡሳዊውንም ፡ ፈጽሞ ፡ እንዲያወጣ ፡ በዚህ ፡ ታውቃላችሁ ።
፲፩፤ እነሆ ÷ የምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በፊታችሁ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ያልፋል ።
፲፪፤ አሁንም ፡ ከእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ምረጡ ፤ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡
፲፫፤ ይሁን ። እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ የምድርን ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ እግር ፡ ጫማ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ ሲቆም ÷ ከላይ ፡ የሚወርደው ፡ የዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ይቋረጣል ፤ እንደ ፡ ክምርም ፡ ሆኖ ፡ ይቆማል ።
፲፬፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሕዝቡ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ሊሻገሩ ፡ ከየድንኳናቸው ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ÷ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ። እንደ ፡ መከር ፡
፲፭፤ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ዮርዳኖስ ፡ እጅግ ፡ ሞልቶ ፡ ነበርና ፡ ታቦት ፡ ተሸካሚዎቹ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ሲደርሱ ÷ ታቦቱንም ፡ የተሸከሙት ፡ የካህናቱ ፡ እግሮች ፡ በውኃው ፡ ዳር ፡ ሲጠልቁ ÷ ከላይ ፡
፲፮፤ የሚወርደው ፡ ውኃ ፡ ቆመ ፤ በጻርታን ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ አዳም ፡ በምትባል ፡ ከተማ ፡ በሩቅ ፡ ቆሞ ፡ በአንድ ፡ ክምር ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ዓረባ ፡ ባሕር ፡ ወደ ፡ ጨው ፡ ባሕር ፡ የሚወርደው ፡ ውኃ ፡ ፈጽሞ ፡ ተቋረጠ ፡ ሕዝቡም ፡ በኢያሪኮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተሻገሩ ። የእግዚአ
፲፯፤ ብሔርንም ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ በዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ በደረቅ ፡ መሬት ፡ ጸንተው ፡ ቆመው ፡ ነበር ÷ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ፈጽመው ፡ እስኪሻገሩ ፡ ድረስ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ በደረቅ ፡ መሬት ፡ ተሻገሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ፈጽመው ፡ በተሻገሩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡— ከሕዝቡ ፡ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡
፪፤ ሰው ÷ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ምረጥና ፡— በዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ የካህናት ፡ እግር ፡ ከቆመበት ፡ ስፍራ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ድንጋዮች ፡
፫፤ አንሡ ፤ ተሸክማችሁም ፡ በዚህ ፡ ሌሊት ፡ በምታድሩበት ፡ ስፍራ ፡ አኑሩአቸው ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡ አለው ።
፬፤ ኢያሱም ፡ ከየነገዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ሰው ÷ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ያዘጋጃቸውን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ጠራ ። ኢያሱም ፡ አላቸው ፡— ፭፤
፭፤ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ እለፉ ፤ ከእናንተም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ቍጥር ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ከዚያ ፡ ይሸከም ። ይህም ፡ በመካከላ
፮፤ ችሁ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ፤ ልጆቻችሁም ፡ በሚመጣው ፡ ዘመን ፡— የእነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ ሲጠይቁአችሁ ÷
፯፤ እናንተ ፡— በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ የዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ስለ ፡ ተቋረጠ ፡ ነው ፤ ዮርዳኖስን ፡ በተሻገረ ፡ ጊዜ ፡ የዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ተቋረጠ ÷ እነዚህም ፡ ድንጋዮች ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለዘላለም ፡ መታሰቢያ ፡ ይሆናሉ ፡ ትሉአቸዋላችሁ ።
፰፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኢያሱ ፡ እንዳዘዘ ፡ አደረጉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ በእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ቍጥር ፡ ከዮር

ዳናስ ፡ መካከል ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ድንጋዮች ፡ አንሥተው ፡ ወደሚያድሩበት ፡ ስፍራ ፡ ወሰዱ ÷
፱ በዚያም ፡ አኖሩአቸው ። ኢያሱም ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ እግሮች ፡ በቆሙበት ፡ ስፍራ ፡ በዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ ሌሎችን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ድንጋዮች ፡ ተከለ ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ አሉ ።
፲ ሙሴም ፡ ኢያሱን ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔር ፡ ኢያሱን ፡ ለሕዝቡ ፡ እንዲነግር ፡ ያዘዘው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ታቦቱን ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ በዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ ቆመው ፡ ነበርና ፤ ሕዝቡም ፡ ፈጥነው ፡
፲፩ ተሻገሩ ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ በተሻገሩ ፡ ጊዜ ÷ ሕዝቡ ፡ እያዩ ፡ የእግዚአብሔር ፡
፲፪ ታቦትና ፡ ካህናቱ ፡ ተሻገሩ ። ሙሴም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ÷ የጋድም ፡ ልጆች ÷ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ተሰልፈው ፡ በእ
፲፫ ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ተሻገሩ ። አርባ ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ጋሻና ፡ ጦራቸውን ፡ ይዘው ፡ ለሰልፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡
፲፬ ኢያሪኮ ፡ ሜዳ ፡ ተሻገሩ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢያሱን ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፤ ሙሴንም ፡ እንደ ፡ ፈሩ ፡ በዕድሜው ፡ ሁሉ ፡ ፈሩት ።
፲፭፣፲፮ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡— የምስክሩን ፡ ታቦት ፡ የሚሸከሙትን ፡ ካህናት ፡ ከዮርዳኖስ ፡
፲፯ እንዲወጡ ፡ እዘዝ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ኢያሱም ፡ ካህናትን ፡— ከዮርዳኖስ ፡ ውጡ ፡ ብሎ ፡
፲፰ አዘዛቸው ። የእግዚአብሔርንም ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ካህናት ፡ ከዮርዳኖስ ፡ መካከል ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ÷ የካህናቱም ፡ እግር ፡ ጫማ ፡ ደረቅ ፡ መሬት ፡ መርገጥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ÷ የዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ተመለሰ ÷ ቀድሞም ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ በዳሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሄደ ።
፲፱ ሕዝቡም ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ወጡ ÷ በኢያሪኮም ፡ ዳርቻ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በጌልገላ ፡ ሰፈሩ ።
፳ ከዮርዳኖስም ፡ ውስጥ ፡ የወሰዱአቸውን ፡ እነዚያን ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ድንጋዮች ፡ ኢያሱ ፡
፳፩ በጌልገላ ፡ አቆማቸው ። ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— በሚመጣው ፡ ዘመን ፡ ልጆቻችሁ ፡ አባቶቻቸውን ፡— እነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? ብለው ፡ ሲጠ
፳፪ ይቁ ÷ ለልጆቻችሁ ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ታስታውቃላችሁ ፡— እስራኤል ፡ ይህን ፡ ዮርዳኖስን ፡
፳፫ በደረቅ ፡ ተሻገረ ፤ እስክንሻገር ፡ ድረስ ፡ አምላካችሁ ፡ የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ ከፊታችን ፡ እንዳደረቀ ፡ እንዲሁ ፡ እስክትሻገሩ ፡ ድረስ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዮርዳኖስን ፡ ውኃ ፡
፳፬ ከፊታችሁ ፡ አደረቀ ። ይኸውም ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ጠንካራ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያውቁ ÷ አምላካችሁንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለዘላለሙ ፡ እንድትፈሩ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምዕ ፭
ራብ ፡ በኩል ፡ የነበሩት ፡ የአሞራውያን ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ÷ በባሕሩም ፡ አጠገብ ፡ የነበሩ ፡ የከነዓናውያን ፡ ነገሥት ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የዮርዳኖስን ፡ ውኃ ፡ እስኪሻገሩት ፡ ድረስ ፡ እንዳደረቀ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ ልባቸው ፡ ቀለጠ ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የተነሣ ፡ ነፍስ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አልቀረላቸውም ።
፪ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢያሱን ፡— ፮
፫ የባልጩት ፡ መቀረጫ ፡ ሠርተህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ ግረዛቸው ፡ አለው ።
፬ ኢያሱም ፡ የባልጩት ፡ መቀረጫ ፡ ሠርቶ ፡ የግ ፫
፭ ርዛት ፡ ኮረብታ ፡ በተባለ ፡ ስፍራ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ገረዘ ። ኢያሱ ፡ የገረዘበትም ፡ ምክን ፬
፮ ያት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከግብፅ ፡ የወጡት ፡ ሕዝብ ፡ ወንዶች ፡ ሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ ከግብፅ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሞቱ ።
፯ የወጡት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ተገርዘው ፡ ነበር ፤ ፭
፰ ነገር ፡ ግን ፡ ከግብፅ ፡ በወጡበት ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የተወለዱት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አልተገረዙምና ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ ወተትና ፡ ፮
፱ ማር ፡ የምታፈስሰውን ፡ ምድር ፡ ለእኛ ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ የማለላቸውን ፡ ምድር ፡ እንዳያሳያቸው ፡ የማለላቸው ÷ ከግብፅ ፡ የወጡ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ያልሰሙ ÷ እነዚያ ፡ ሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ። ልጆቻቸውን ፡ በእነርሱ ፡ ፋንታ ፡ ፯
፲ አስነሣ ÷ እነዚህንም ፡ ኢያሱ ፡ ገረዛቸው ፤ በመንገድ ፡ ሳሉ ፡ ስላልገረዙአቸው ፡ ሸለፈታሞች ፡ ነበሩና ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ በተገ ፰
፲፩ ረዙ ፡ ጊዜ ፡ እስኪድኑ ፡ ድረስ ፡ በሰፈር ፡ ውስጥ ፡ በየስፍራቸው ፡ ተቀመጡ ። እግዚአብሔርም ፡ ፱
፲፪ ኢያሱን ፡— ዛሬ ፡ የግብፅን ፡ ነውር ፡ ከእናንተ ፡ ላይ ፡ አንከባልያለሁ ፡ አለው ፤ ስለዚህ ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ጌልገላ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።
፲፫ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በጌልገላ ፡ ሰፈሩ ፤ ፲
ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡
ጊዜ ፡ በኢያሪኮ ፡ ሜዳ ፡ ፋሲካ ፡ አደረጉ ። ከፋ ፲፩
፲፬ ሲካውም ፡ በኋላ ፡ በነጋው ፡ የምድሪቱን ፡ ፍሬ ፡ የቂጣ ፡ እንጎቻ ፡ ቆሎም ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ በሉ ።
፲፭ በነጋውም ፡ ከምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡ ከበሉ ፡ በኋላ ፡ ፲፪
መናው ፡ ቀረ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መና ፡ አልመጣላቸውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በዚያው ፡ ዓመት ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ ፍሬ ፡ በሉ ።
፲፮ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ኢያሱ ፡ በኢያሪኮ ፡ አጠ ፲፫
ገብ ፡ ሳለ ፡ ዓይኑን ፡ አንሥቶ ፡ ተመለከተ ÷ እነሆም ÷ የተመዘዘ ፡ ሰይፍ ፡ በእጁ ፡ የያዘ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ ኢያሱም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርቦ ፡— ከእኛ ፡ ወገን ፡ ወይስ ፡ ከጠላቶቻችን ፡

፲፬፡ ወገን ፡ ነህን? አለው ። እርሱም ፡— አይደለሁም ፤ እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ሆኜ ፡ አሁን ፡ መጥቼአለሁ ፡ አለ ። ኢያሱም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ሰገደና ፡— ጌታዬ ፡ ለባሪያው ፡ የሚነግረው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፭፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ኢያሱን ፡— አንተ ፡ የቆምህበት ፡ ስፍራ ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ፡ ጫማህን ፡ ከእግርህ ፡ አውልቅ ፡ አለው ። ኢያሱም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ኢያሪኮም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተነሣ ፡ ፈጽማ ፡ ተዘግታ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ እርስዋ ፡ የሚገባ ፡ ከእርስዋም ፡ የሚወጣ ፡ ማንም ፡ አልነበረም ። እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ አለው ፡— ፪፡ ተመልከት ፡ ኢያሪኮንና ፡ ንጉሥዋን ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላንዋንም ፡ በእጅህ ፡ ሰጥቼአለሁ ። ሰልፈኞችህ ፡ ሁሉ ፡ ከተማይቱን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይዙ ፡ ፫፡ ሩአት ፤ እንዲሁም ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ አድርጉ ። ሰባትም ፡ ካህናት ፡ ሰባት ፡ ቀንድ ፡ መለከት ፡ ፬፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ይሸከሙ ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ከተማይቱን ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ዙሩ ፡ ካህናቱም ፡ ፭፡ ቀንድ ፡ መለከቱን ፡ ይንፉ ። ቀንድ ፡ መለከቱም ፡ በለማቋረጥ ፡ ሲነፋ ፡ የመለከቱንም ፡ ድምፅ ፡ ስትሰሙ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ጩኸት ፡ ይጩኹ ፤ የከተማይቱም ፡ ቅጥር ፡ ይወድቃል ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ አቅጣጭ ፡ ይገባባ ፮፡ ታል ። የነዌም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ካህናቱን ፡ ጠርቶ ፡— የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ተሸከሙ ፡ ሰባትም ፡ ካህናት ፡ ሰባት ፡ ቀንድ ፡ መለከት ፡ ወስደው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ይሂዱ ፡ ፯፡ አላቸው ። ሕዝቡንም ፡— ሂዱ ፡ ከተማይቱንም ፡ ዙሩ ፡ ሰልፈኞችም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ይሂዱ ፡ አለ ።
፰፡ ኢያሱም ፡ ለሕዝቡ ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ሰባቱ ፡ ካህናት ፡ ሰባቱን ፡ ቀንድ ፡ መለከት ፡ ይዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሄዱ ፡ ቀንድ ፡ መለከቱንም ፡ ነፉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፱፡ ይከተላቸው ፡ ነበር ። ሰልፈኞቹም ፡ ቀንድ ፡ መለከቱን ፡ በሚነፉ ፡ በካህናቱ ፡ ፊት ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፡ የቀረውም ፡ ሕዝብ ፡ ከታቦቱ ፡ በኋላ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ፡ ካህናቱም ፡ እየሄዱ ፡ ቀንድ ፡ መለ ፲፡ ከቱን ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡— እኔ ፡— ጩኹ ፡ እስከምልበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አትጩኹ ፡ ድምፃችሁንም ፡ አታሰሙ ፡ ከአፋችሁም ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ አይውጣ ፤ በዚያን ፡ ፲፩፡ ጊዜ ፡ ትጮኻላችሁ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። እንዲሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ከተማይቱን ፡ አዙረው ፡ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ተመልሰው ፡ አደሩ ።
፲፪፡ ኢያሱም ፡ ማለዳ ፡ ተነሣ ፡ ካህናቱም ፡ የእግ ፲፫፡ ዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ተሸከሙ ። ሰባቱም ፡ ካህናት ፡ ሰባት ፡ ቀንድ ፡ መለከት ፡ ይዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፡ ቀንድ ፡ መለከቱንም ፡ ይነፉ ፡ ነበር ፤ ሰልፈኞቹም ፡ በፊታቸው ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፤ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ በኋላ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፡ ካህናቱም ፡ እየሄዱ ፡ ቀንድ ፡ መለከቱን ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ከተማይ ፲፬፡ ቱን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ዙረው ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ ተመለሱ ፤ ስድስት ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ።
በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ በነጋ ፡ ጊዜ ፡ ማልደው ፡ ፲፭፡ ተነሡ ፡ እንደዚህም ፡ ሥርዓት ፡ ከተማይቱን ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ዙሩ ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ብቻ ፡ ከተማይቱን ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ዙሩ ። በሰባተኛውም ፡ ፲፮፡ ጊዜ ፡ ካህናቱ ፡ ቀንድ ፡ መለከቱን ፡ ሲነፉ ፡ ኢያሱ ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፡— እግዚአብሔር ፡ ከተማይቱን ፡ ሰጥቶአችኋልና ፡ ጩኹ ። ከተማይ ፲፯፡ ቱም ፡ በእርስዋም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እርም ፡ ይሆናሉ ፤ የላክናቸውን ፡ መልክተኞች ፡ ስለ ፡ ሸሸገች ፡ ጋለሞታይቱ ፡ ረዓብ ፡ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡ በቤትዋ ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ብቻ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ፲፰፡ እርም ፡ ካደረጋችሁት ፡ በኋላ ፡ እርም ፡ ከሆነው ፡ ነገር ፡ ራሳችሁን ፡ ጠብቁ ፤ እርም ፡ ከሆነው ፡ አንዳች ፡ የወሰዳችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የእስራኤልን ፡ ሰፈር ፡ የተረገመ ፡ ታደርጉታላችሁ ፡ ታስጨንቁትማላችሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ ብርና ፡ ፲፱፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ የናስና ፡ የብረትም ፡ ዕቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይሁን ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ ይግባ ። ሕዝቡም ፡ ፳፡ ጮኹ ፡ ካህናቱም ፡ ቀንድ ፡ መለከቱን ፡ ነፉ ፤ ሕዝቡም ፡ የቀንድ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ታላቅ ፡ ጩኸት ፡ ጮኹ ፡ ቅጥሩም ፡ ወደቀ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ አቅጣጭ ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ወጣ ፡ ከተማይቱንም ፡ ወሰዱ ። በከተማይቱም ፡ የነበሩትን ፡ ሁሉ ፡ ፳፩፡ ወንዱንና ፡ ሴቲቱን ፡ ሕፃኑንና ፡ ሽማግሌውን ፡ በሬውንም ፡ በጉንም ፡ አህያውንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉ ።
ኢያሱም ፡ ምድሪቱን ፡ የሰለሉ ፡ ሁለቱን ፡ ፳፪፡ ሰዎች ፡— ወደ ፡ ጋለሞታይቱ ፡ ቤት ፡ ግቡ ፡ ከዚያም ፡ ሴቲቱንና ፡ ያላትን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ማላችሁላት ፡ አውጡ ፡ አላቸው ። ሰላዮቹም ፡ ብላ ፳፫፡ ቴናዎች ፡ ገብተው ፡ ረዓብን ፡ አባትዋንና ፡ እናትዋን ፡ ወንድሞችዋንም ፡ ያላትንም ፡ ሁሉ ፡ ቤተ ፡ ዘመዶችዋንም ፡ ሁሉ ፡ አወጡ ፤ ከእስራኤልም ፡ ሰፈር ፡ በውጭ ፡ አስቀመጡአቸው ።
ከተማይቱንም ፡ በእርስዋም ፡ የነበረውን ፡ ፳፬፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ የናሱንና ፡ የብረቱንም ፡ ዕቃ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ አደረጉት ። ኢያሪኮን ፡ ፳፭፡ ሊሰልሉ ፡ ኢያሱ ፡ የሰደዳቸውንም ፡ መልክተኞች ፡ ስለ ፡ ሸሸገች ፡ ጋለሞታይቱን ፡ ረዓብን ፡ የአባትዋንም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ያላትንም ፡ ሁሉ ፡ ኢያሱ ፡ አዳናቸው ፤ እርስዋም ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ተቀምጣለች ።
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢያሱ ፡— ይህችን ፡ ከተማ ፡ ፳፮፡

ኢያሪኮን ፡ ለመሥራት ፡ የሚነሣ ፡ ሰው ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ መሠረት
ዋን ፡ ሲጀምር ፡ በሱር ፡ ልጁ ፡ ይጥፋ ÷ በርዋ
ንም ፡ ሲያቆም ፡ ታናሹ ፡ ልጁ ፡ ይጥፋ ፡ ብሎ ፡
፳፯፡ ማለ ። እግዚአብሔርም ፡ ከኢያሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤
ዝናውም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ እርም ፡ በሆነው ፡
ነገር ፡ በደሉ ፤ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ የሆነ ፡ አካን ÷
እርሱም ፡ የከርሚ ፡ ልጅ ÷ የዘንበሪ ፡ ልጅ ÷
የዛራ ፡ ልጅ ÷ እርም ፡ ከሆነው ፡ ነገር ፡ ወሰደ ፤
የእግዚአብሔርም ፡ ቊጣ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ ነደደ ።

፪፡ ኢያሱም ፡ ከቤቴል ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡
በቤትአዌን ፡ አጠገብ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡
ሰዎችን ፡ ከኢያሪኮ ፡ ልከ ፡— ውጡ ፡ ምድሪቱ
ንም ፡ ሰልሉ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፤ ሰዎቹም ፡
፫፡ ወጡ ÷ ጋይንም ፡ ሰለሉ ። ወደ ፡ ኢያሱም ፡
ተመልሰው ፡ — ሁለት ፡ ወይም ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡
ያህል ፡ ሰው ፡ ወጥተው ፡ ጋይን ፡ ይምቱ ፡
እንጂ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አይውጣ ፤ ጥቂቶች ፡
ናቸውና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወደዚያ ፡ ለመሄድ ፡
፬፡ አይድከም ፡ አሉት ። ሦስት ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሰዎ
ችም ፡ ወደዚያ ፡ ወጡ ፤ ከጋይም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡
፭፡ ሸሹ ። የጋይም ፡ ሰዎች ፡ ከእነርሱ ፡ ሠላሳ ፡ ሰዶ
ስት ፡ ያህል ፡ ሰዎችን ፡ መቱ ፡ ከበሩ ፡ እስከ ፡
ሸባሪም ፡ ድረስ ፡ አባረሩአቸው ፡ በቁልቁለቱ
ም ፡ መቱአቸው ፤ የሕዝቡም ፡ ልብ ፡ ቀለጠ ÷
እንደ ፡ ውኃም ፡ ሆነ ።

፮፡ ኢያሱም ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ÷ እርሱና ፡ የእ
ስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡
ታቦት ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በግምባራ
ቸው ፡ ተደፉ ፤ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡
፯፡ ነሰነሱ ። ኢያሱም ፡ አለ ፡— ዋይ ! ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ በአሞራውያን ፡ እጅ ፡ አሳ
ልፈህ ፡ ትሰጠን ፡ ታጠፋንም ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡
ሕዝብ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ለምን ፡ አሻገርኸው ? በዮ
ርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ መቀመጥን ፡ በወደድን ፡ ነበር ፡
፰፡ እኮ ! ጌታ ፡ ሆይ ÷ እስራኤል ፡ በጠላቶቻቸው ፡
፱፡ ፊት ፡ ከሸሹ ፡ ምን ፡ እላለሁ ? ከነዓናውያንም ፡
በምድሪቱም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ይክ
በቡናል ÷ ስማችንንም ፡ ከምድር ፡ ያጠፉሉ ፤
ለታላቁ ፡ ስምህም ፡ የምታደርገው ፡ ምንድር ፡
ነው ?

፲፡ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ አለው ፡— ለምን ፡
፲፩፡ በግምባርህ ፡ ተደፍተሃል ? ቁም ፤ እስራኤል ፡
በድለዋል ፤ ያዘዝኋቸውንም ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡
አፍርሰዋል ፤ እርም ፡ የሆነውንም ፡ ነገር ፡ ወሰዱ ÷
ሰረቁም ÷ ዋሹም ÷ በሰቃቸውም ፡ ውስጥ ፡ ሸሸ
፲፪፡ ጉት ። ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በጠ
ላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ አይችሉም ፤ የተ
ረገሙ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ይሸ
ሻሉ ፤ እርም ፡ የሆነውንም ፡ ነገር ፡ ከመካከላ
ችሁ ፡ ካላጠፋችሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ አልሆንም ። ተነሣና ፡ ሕዝቡን ፡ ቀድስ ÷ ፲፫፡
እንዲህም ፡ በላቸው ፡— እስራኤል ፡ ሆይ ÷
እርም ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ በመካከልህ ፡ አለ ፤ እር
ምም ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ከመካከላችሁ ፡ እስክ
ታጠፉ ፡ ድረስ ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ ፊት ፡ መቆም ፡
አትችሉም ፡ ብሎ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ እስክ ፡ ነገ ፡ ተቀደሱ ።
ነገም ፡ በየነገዳችሁ ፡ ትቀርባላችሁ ፤ እግዚአ ፲፬፡
ብሔርም ፡ የሚለየው ፡ ነገድ ፡ በየወገኖቹ ፡ ይቀ
ርባል ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሚለየው ፡ ወገን ፡
በየቤተ ፡ ሰቦቹ ፡ ይቀርባል ፤ እግዚአብሔርም ፡
የሚለየው ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ በየሰዉ ፡ ይቀርባል ።
እርም ፡ የሆነውም ፡ ነገር ፡ የተገኘበት ፡ ሰው ፡ ፲፭፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርሶአልና ÷
በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ በደል ፡ አድርጎአልና ፡
እርሱና ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላሉ ።
ኢያሱም ፡ ማለዳ ፡ ተነሣ ÷ እስራኤልንም ፡ ፲፮፡
በየነገዶቻቸው ፡ አቀረበ ፤ የይሁዳም ፡ ነገድ ፡
ተለየ ፤ የይሁዳንም ፡ ወገን ፡ አቀረበ ፤ የዛራ ፲፯፡
ንም ፡ ወገን ፡ ለየ ፤ የዛራንም ፡ ወገን ፡ ሰዎች ፡
አቀረበ ፡ ዘንበሪም ፡ ተለየ ፤ የቤቱንም ፡ ሰዎች ፡ ፲፰፡
አቀረበ ፤ ከይሁዳም ፡ ነገድ ፡ የሆነ ፡ የከርሚ ፡
ልጅ ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ አካን ፡
ተለየ ። ኢያሱም ፡ አካንን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ፲፱፡
ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡
ስጥ ÷ ለእርሱም ፡ ተናዘዝ ፤ ያደረግኸውንም ፡
ንገረኝ ፤ አትሸሽገኝ ፡ አለው ። አካንም ፡ መልሶ ፡ ፳፡
ኢያሱን ፡— በእውነት ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔርን ፡ በድያለሁ ፡ እንዲህና ፡ እንዲ
ህም ፡ አድርጌአለሁ ። በዘረፋ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ ፳፩፡
ያማረ ፡ የሰናዖር ፡ ካባ ÷ ሁለት ፡ መቶም ፡ ሰቅል ፡
ብር ÷ ሚዛኑም ፡ አምሳ ፡ ሰቅል ፡ የሆነ ፡ ወርቅ ፡
አይቼ ፡ ተመኘኋቸው ÷ ወሰድኋቸውም ፤ እነ
ሆም ÷ በድንኳኔ ፡ ውስጥ ፡ በመሬት ፡ ተሸሽገ
ዋል ÷ ብሩም ፡ ከሁሉ ፡ በታች ፡ ነው ፡ አለው ።
ኢያሱም ፡ መልክተኞች ፡ ሰደደ ፡ ወደ ፡ ድን ፳፪፡
ኳኑም ፡ ሮጡ ፤ እነሆም ÷ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ተሸ
ሽጎ ፡ ነበር ÷ ብሩም ፡ በበታቹ ፡ ነበረ ። ከድን ፳፫፡
ኳኑም ፡ ውስጥ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ኢያሱና ፡ ወደ ፡
እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አመጡት ፤ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አኖሩት ። ኢያሱና ፡ እስ ፳፬፡
ራኤል ፡ ሁሉ ፡ የዛራን ፡ ልጅ ፡ አካንን ÷ ብሩ
ንም ÷ ካባውንም ÷ ወርቁንም ÷ ወንዶችና ፡
ሴቶች ፡ ልጆቹንም ÷ በሬዎቹንም ÷ አህያዎቹ
ንም ÷ በጎቹንም ÷ ድንኳኑንም ÷ ያለውንም ፡
ሁሉ ፡ ወሰዱው ፡ ወደ ፡ አኮር ፡ ሸለቆ ፡ አመጡ
አቸው ። ኢያሱም ፡— ለምን ፡ አስጨነቅኸን ? ፳፭፡
እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ያስጨንቅሃል ፡ አለው ፤
እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በድንጋይ ፡ ወገሩት ፤ በእ
ሳትም ፡ አቃጠሉአቸው ÷ በድንጋይም ፡ ወገሩ
አቸው ። በላዩም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያለ ፡ ፳፮፡
ታላቅ ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡ ከመሩ ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ከቊጣው ፡ ትኵሳት ፡ ተመለሰ ። ስለ

ዚህም ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የአካር ፡ ሸለቆ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡— አትፍራ ÷ አትደንግጥ ፡ ሰልፈኞችን ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ውሰድ ÷ ተነሥተህም ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡ ውጣ ፤ እይ ÷ የጋይን ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቡንም ፡ ከተማውንም ፡ ምድሩንም ፡ በእጅህ ፡ ሰጥቼሃ
፪ ለሁ ። በኢያሪኮና ፡ በንጉሥዋም ፡ እንዳደረ ግህ ፡ እንዲሁ ፡ በጋይና ፡ በንጉሥዋ ፡ ታደርጋ ለህ ፡ ምርኮዋንና ፡ ከብትዋን ፡ ግን ፡ ለራሳችሁ ፡ ትዘርፋላችሁ ፤ ከከተማይቱም ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ድብቅ ፡ ጦር ፡ አስቀምጥ ፡ አለው ።
፫ ኢያሱም ፡ ሰልፈኞቹም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡ ሊወጡ ፡ ተነሡ ፤ ኢያሱም ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ የሆኑትን ፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ መረጠ ፡ በሌ
፬ ሊትም ፡ ሰደዳቸው ። እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— እነሆ ÷ ከከተማይቱ ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ተደበቁ ፤ ከከተማይቱ ፡ አትራቁ ÷ ሁላችሁም ፡
፭ ተዘጋጁ ፤ እኔ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ እንቀርባለን ፤ እኛንም ፡ ሊገናኙ ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ከፊታ
፮ ቸው ፡ እንሸሻለን ፤ አስቀድመን ፡ እንደ ፡ ሸሸን ፡ የምንሸሽ ፡ ይመስላቸዋልና ፡ ከከተማይቱ ፡ እስ ክናርቃቸው ፡ ድረስ ፡ ወጥተው ፡ ይከተሉናል ፤
፯ እኛም ፡ ከፊታቸው ፡ እንሸሻለን ። እናንተም ፡ ከተደበቃችሁበት ፡ ስፍራ ፡ ተነሡ ፤ አምላካች ሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ እርስዋን ፡ በእጃችሁ ፡
፰ አሳልፎ ፡ ይሰጣልና ፡ ከተማይቱን ፡ ያዙ ። በያ ዛችኋትም ፡ ጊዜ ፡ ከተማይቱን ፡ በእሳት ፡ አቃ ጥሉአት ፤ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ አድ
፱ ርጉ ፤ እነሆ ÷ አዝዣችኋለሁ ። ኢያሱም ፡ ሰደዳቸው ፤ ወደሚደበቁበትም ፡ ስፍራ ፡ ሄዱ ÷ በጋይና ፡ በቤቴል ፡ መካከልም ፡ በጋይ ፡ በምዕ ራብ ፡ በኩል ፡ ተቀመጡ ፤ ኢያሱ ፡ ግን ፡ በዚ ያች ፡ ሌሊት ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ አደረ ።
፲ ኢያሱም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ ሕዝቡንም ፡ አሰ ለፈ ፤ እርሱም ፡ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡
፲፩ ከሕዝቡ ፡ በፊት ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡ ወጡ ። ከእር ሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ ወጥ ተው ፡ ቀረቡ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ፊት ፡ ደረሱ ÷ በጋይም ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ሰፈሩ ፤ በእነርሱና ፡ በጋይም ፡ መካከል ፡ ሸለቆ ፡ ነበረ ።
፲፪ አምስት ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሰዎችንም ፡ ወስዶ ፡ በቤቴልና ፡ በጋይ ፡ መካከል ፡ በከተማይቱም ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ደብቆ ፡ አስቀመጣቸው ።
፲፫ በከተማይቱ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ የነበሩትን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በከተማይቱም ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ የተደበቁትን ፡ ሕዝብ ፡ አኖሩ ፤ ኢያ ሱም ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ሸለቆው ፡ መካ
፲፬ ከል ፡ ሄደ ። የጋይም ፡ ንጉሥ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ የከተማይቱ ፡ ሰዎች ፡ ቸኩለው ፡ በማለዳ ፡ ተነሡ ፤ እርሱና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ በዓረባ ፡ ፊት ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ስፍራ ፡ እስራኤልን ፡ በሰልፍ ፡ ለመግናኘት ፡ ወጡ ፤ ከከተማይቱ ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ግን ፡ ድብቅ ፡ ጦር ፡ እንዳለ ፡ እያወቀም ፡ ነበር ። ኢያሱም ፡ ፲፭ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ የተነሡ ፡ መስሎው ፡ ከፊታቸው ፡ በምድረ ፡ በዳው ፡ መንገድ ፡ ሸሹ ።
፲፮ በከተማይቱም ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሊያሳ ድዱአቸው ፡ ተጠሩ ፤ ኢያሱንም ፡ አሳደዱት ÷ ከከተማይቱም ፡ እንዲርቁ ፡ አደረጓቸው ። ፲፯ ፡ በጋ ይና ፡ በቤቴልም ፡ ውስጥ ፡ እስራኤልን ፡ ለማሳ ደድ ፡ ያልወጣ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ከተማይቱ ንም ፡ ከፍተው ፡ ተዉ ÷ እስራኤልንም ፡ አሳደ ዱት ።
፲፰ እግዚአብሔር ፡ ኢያሱን ፡— ጋይን ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሃለሁና ፡ በእጅህ ፡ ያለውን ፡ ጦር ፡ በላይዋ ፡ ዘርጋ ፡ አለው ፡ ኢያሱም ፡ በእጁ ፡ ያለውን ፡ ጦር ፡ በከተማይቱ ፡ ላይ ፡ ዘረጋ ። ፲፱ የተደበቁትም ፡ ፈጥነው ፡ ከስፍራቸው ፡ ተነሡ ÷ ኢያሱም ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፡ ሮጡ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ገብተው ፡ ያዙአት ፡ ፈጥነውም ፡ ከተማይቱን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉአት ።
፳ የጋይም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ዘረው ፡ የከ ተማይቱ ፡ ጢስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ሲወጣ ፡ አዩ ÷ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡ መሸሽ ፡ አልቻሉም ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ የሸሹ ፡ ሕዝብ ፡ በሚያሳድዱ አቸው ፡ ላይ ፡ ተመለሱ ። ፳፩ ኢያሱም ፡ እስራ ኤልም ፡ ሁሉ ፡ ተደብቀው ፡ የነበሩት ፡ ከተማ ይቱን ፡ እንደ ፡ ያዙ ፡ የከተማይቱም ፡ ጢስ ፡ እንደ ፡ ተነሣ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመል ሰው ፡ የጋይን ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ። ፳፪ ሌሎቹም ፡ በላ ያቸው ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ፤ የጋይም ፡ ሰዎች ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ሆኑ ÷ እስራኤልም ፡ ከበ ቡአቸው ፡ አንድ ፡ እንኳ ፡ ሳይቀር ፡ ሳያመልጥም ፡ ገደሉአቸው ። ፳፫ የጋይንም ፡ ንጉሥ ፡ ሳይሞት ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ኢያሱ ፡ አመጡት ።
፳፬ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ እስራኤልን ፡ ሊያሳድዱ ፡ ፳፬ ሄደው ፡ የነበሩትን ፡ የጋይን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሜዳና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ከገደሉአቸው ፡ በኋላ ÷ እነርሱም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ እስኪያ ልቁ ፡ ድረስ ፡ ከወደቁ ፡ በኋላ ÷ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡ ተመለሱ ÷ በሰይፍም ፡ ስለት ፡ መቱአት ። ፳፭ በዚያም ፡ ቀን ፡ የወደቁት ፡ ሁሉ ፡ ወንድም ፡ ሴትም ፡ የጋይ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ነፍስ ፡ ነበሩ ። ፳፮ ኢያሱም ፡ በጋይ ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ እስኪያጠፋ ፡ ድረስ ፡ ጦር ፡ የዘረጋበትን ፡ እጁን ፡ አላጠፈም ።
፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢያሱን ፡ እንዳዘ ዘው ፡ ቃል ፡ የዚያችን ፡ ከተማ ፡ ከብትና ፡ ምርኮ ፡ እስራኤል ፡ ለራሳቸው ፡ ዘረፉ ። ፳፰ ኢያ ሱም ፡ ጋይን ፡ አቃጠላት ÷ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ድብድባና ፡ በረሃ ፡ ለዘላለም ፡ አደረጋት ። ፳፱ የጋ ይንም ፡ ንጉሥ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በዛፍ ፡ ላይ ፡ ሰቀለው ፤ ፀሐይም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ ኢያሱ ፡ አዘዘ ÷ ሬሳውንም ፡ ከዛፍ ፡ አወረዱት ÷ በከተ

ማይቱም ፡ በር ፡ አደባባይ ፡ ጣሉት ÷ በላዩም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡ ታላቅ ፡ የድን ጋይ ፡ ክምር ፡ ከመሩበት ።

፱ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢያሱ ፡ በጌባል ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፲ መሠዊያን ፡ ሠራ ። የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዘ ÷ በሙሴም ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ÷ መሠዊያው ፡ ካልተወቀረና ፡ ብረት ፡ ካልነካው ፡ ድንጋይ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ÷ የደኅ ፲፩ ንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሲያዩ ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ በድንጋዮቹ ፡ ላይ ፡ የሙሴን ፡ ሕግ ፡ ጻፈባቸው ። ፲፪ የእስራኤልንም ፡ ሕዝብ ፡ አስቀድሞ ፡ ይባርኩ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ እንዳዘዘ ÷ እስራኤል ፡ ሁሉ ÷ ሽማግሌዎቻቸውም ÷ አለቆቻቸውም ÷ ፈራጆቻቸውም ÷ የአገሩ ፡ ልጆችም ÷ መጻተኞችም ÷ እኩሌቶቹ ፡ በገሪዛን ፡ ተራራ ፡ ፊት ፡ እኩሌቶቹም ፡ በጌባል ፡ ተራራ ፡ ፊት ፡ ሆነው ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በተሸከሙት ፡ በሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ፊት ፡ ለፊት ÷ በታቦቱም ፡ ፊት ፡ በወዲህና ፡ ፲፫ በወዲያ ፡ ቆመው ፡ ነበር ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሕጉ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ሁሉ ÷ የሕጉን ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ በረከቱንና ፡ እርግማኑን ፡ ፲፬ አነበበ ። ኢያሱም ፡ በእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ በሴቶቹም ፡ በሕፃናቱም ፡ በመካከላቸውም ፡ በሚኖሩት ፡ መጻተኞች ፡ ፊት ፡ ሁሉን ፡ አነበበ ፡ እንጂ ፡ ሙሴ ፡ ካዘዘው ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ አላስቀረም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በተራራማው ፡ በቈላውም ፡ በታላቁ ፡ ባሕር ፡ ዳር ፡ በሊባኖስም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ የነበሩ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ÷ ኬጢያዊ ፡ አሞራዊም ፡ ከነዓናዊም ፡ ፌርዛዊም ፡ ኤዊያዊም ፡ ኢያቡሳዊም ÷ ይህን ፡ ፪ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ ኢያሱንና ፡ እስራኤልን ፡ ሊወጉ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ተሰበሰቡ ።

፫ የገባዖን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ኢያሱ ፡ በኢያሪኮና ፡ ፬ በጋይ ፡ ያደረገውን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ተንኰል ፡ አደረጉ ፤ ለራሳቸውም ፡ ስንቅ ፡ ያዙ ÷ በአህዮቻቸውም ፡ ላይ ፡ አሮጌ ፡ ዓይበትና ፡ ያረጀና ፡ የተቀደደ ፡ የተጠቀመም ፡ ፭ የጠጅ ፡ አቁማዳ ፡ ጫኑ ። ያረጀ ፡ የተጠቀመም ፡ ጫማ ፡ በእግራቸው ፡ አደረጉ ፡ አሮጌም ፡ ልብስ ፡ ለበሱ ፤ ለስንቅም ፡ የያዙት ፡ እንጀራ ፡ ሁሉ ፡ ፮ የደረቀና ፡ የሻገተ ፡ ነበረ ። ኢያሱም ፡ ወደ ፡ ሰፈረበት ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ሄደው ፡ ለእርሱና ፡ ለእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ — ከሩቅ ፡ አገር ፡ መጥተናል ፤ አሁንም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ኪዳን ፡ አድርጉ ፡ ፯ አሉ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ኤዊያውያንን ፡ — ምናልባት ፡ በመካከላችን ፡ የምትቀመጡ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዴትስ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እናደርጋለን? አሉአቸው ። ፰ ኢያሱንም ፡ — እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ነን ፡ አሉት ። ኢያሱም ፡ — እናንተ ፡ እነማን ፡ ናችሁ ? ከወዴትስ ፡ መጣችሁ ? አላቸው ። ፱ እነርሱም ፡ አሉት ፡ — ከአምላክህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ከራቀ ፡ አገር ፡ ባሪያዎችህ ፡ መጥተናል ፤ ዝናውንም ÷ በግብፅም ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ÷ ፲ በዮርዳኖስ ፡ ማዶም ፡ በነበሩት ፡ በሁለቱ ፡ በአሞራውያን ፡ ነገሥታት ፡ በሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ በሴዎን ፡ በአስታሮትም ፡ በነበረው ፡ በባሳን ፡ ንጉሥ ፡ በዐግ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ሰምተናል ። ፲፩ ሽማግሌዎቻችንም ፡ በምድራችንም ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ — ለመንገድ ፡ ስንቅ ፡ በእጃችሁ ፡ ያዙ ÷ ልትገናኙአቸውም ፡ ሂዱ ፡— እኛ ፡ ባሪያዎቻችሁ ፡ ነን ፤ አሁንም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጉ ፡ በሉአቸው ፡ አሉን ። ፲፪ ወደ ፡ እናንተ ፡ ለመምጣት ፡ በተነሣንበት ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ እንጀራ ፡ ትኩሱን ፡ ለስንቅ ፡ ከቤታችን ፡ ወሰድነው ፤ አሁንም ፡ እነሆ ÷ ደርቆአል ÷ ሻግቶአልም ። ፲፫ እነዚህም ፡ የጠጅ ፡ አቁማዳዎች ፡ አዲስ ፡ ሳሉ ፡ ሞላንባቸው ፤ እነሆም ÷ ተቀድደዋል ፤ መንገዳችንም ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ ራቀብን ፡ እነዚህ ፡ ልብሶቻችንና ፡ ጫማዎቻችን ፡ አርጅተዋል ። ፲፬ ሰዎቹም ፡ ከስንቃቸው ፡ ወሰዱ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ አልጠየቁም ። ፲፭ ኢያሱም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ አደረገ ÷ በሕይወት ፡ እንዲተዋቸውም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፤ የማኅበሩም ፡ አለቆች ፡ ማሉላቸው ።

፲፮ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ካደረጉ ፡ ከሦስት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ጎረቤቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በመካከላቸውም ፡ እንደ ፡ ኖሩ ፡ ሰሙ ። ፲፯ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተጕዘው ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ከተሞቻቸው ፡ መጡ ፤ የከተሞቻቸውም ፡ ስም ፡ ገባዖን ÷ ከፊራ ÷ ብኤሮት ÷ ቂርያትይዓሪም ፡ ነበረ ። የሕዝቡም ፡ አለቆች ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ማሉላቸው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አልመቱአቸውም ። ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ በአለቆቹ ፡ ላይ ፡ አጕረመረሙ ። ፲፰ አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ለማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ — በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምለንላቸዋል ፤ ስለዚህም ፡ እንነካቸው ፡ ዘንድ ፡ አይገባንም ። ፲፱ ስለ ፡ ማልንላቸው ፡ መሐላ ፡ ቍጣ ፡ እንዳይወርድብን ፡ ይህን ፡ እናድርግባቸው ÷ በሕይወትም ፡ እንተዋቸው ፡ አሉአቸው ። ፳ አለቆቹም ፡— በሕይወት ፡ ይኑሩ ፡ አሉአቸው ፤ አለቆቹም ፡ እንደ ፡ ተናገሩአቸው ፡ ለማኅበሩ ፡ ሁሉ ፡ እንጨት ፡ ቆራጮች ፡ ውኃም ፡ ቀጂዎች ፡ ሆኑ ።

፳፩ ኢያሱም ፡ ጠርቶ ፡— እናንተ ፡ በመካከላችን ፡ ስትኖሩ ፡ — ከእናንተ ፡ እጅግ ፡ የራቅን ፡ ነን ፡ ብላችሁ ፡ ለምን ፡ አታለላችሁን ? አሁንም ፡ የተረገማችሁ ፡ ናችሁ ፤ ለአምላኬም ፡ ቤት ፡ እንጨት ፡ ቈራጭ ፡ ውኃም ፡ ቀጂ ፡ የሆነ ፡ ባሪያ ፡ ከእናንተ ፡ ለዘላለም ፡ አይጠፋም ፡ አላቸው ።

፩፡ መልሰውም ፡ ኢያሱን ፡ — እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ምድሪቱን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ በእርስ
ዋም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ከፊታችሁ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያውን ፡
ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ በእውነት ፡ ሰምተናል ፡ ስለዚህም ፡ ከእናንተ ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ነፍሳችን ፡
እጅግ ፡ ፈራን ፡ ይህንንም ፡ ነገር ፡ አድርገናል ።
፪፡ አሁንም ፡ እነሆ ፡ በእጅህ ፡ ውስጥ ፡ ነን ፤ ለያይ
ንህም ፡ መልካምና ፡ ቅን ፡ የመሰለውን ፡ ነገር ፡
፫፡ አድርግብን ፡ አሉት ። እንዲሁም ፡ አደረገባ
ቸው ፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አዳና
፬፡ ቸው ፡ አልገደሉአቸውምም ። በዚያም ፡ ቀን ፡
ኢያሱ ፡ ለማኅበሩ ፡ በመረጠውም ፡ ስፍራ ፡
እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡
እንጨት ፡ ቄራጮች ፡ ውኃም ፡ ቀጂዎች ፡ አደ
ረጋቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ንጉሥ ፡ አዶ
ኒጼዴቅ ፡ ኢያሱ ፡ ጋይን ፡ እንደ ፡ ያዘ ፡ ፈጽ
ሞም ፡ እንዳጠፋት ፡ በኢያሪኮና ፡ በንጉሥ
ዋም ፡ ያደረገውን ፡ እንዲሁ ፡ በጋይና ፡ በንጉ
ሥዋ ፡ እንዳደረገ ፡ የገባዖንም ፡ ሰዎች ፡ ከእስ
ራኤል ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ እንዳደረጉ ፡ በመካከላ
፪፡ ቸውም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ገባዖን ፡ ከመ
ንግሥታት ፡ ከተሞች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ታላቅ ፡
ከተማ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ከጋይም ፡ ስለ ፡ በለጠች ፡
ሰዎችዋም ፡ ሁሉ ፡ ኃያላን ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡
፫፡ እጅግ ፡ ፈራ ። ስለዚህም ፡ የኢየሩሳሌም ፡
ንጉሥ ፡ አዶኒጼዴቅ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ንጉሥ ፡
ወደ ፡ ሆሃም ፡ ወደ ፡ የርሙት ፡ ንጉሥም ፡
ወደ ፡ ጲርአም ፡ ወደ ፡ ለኪስ ፡ ንጉሥም ፡ ወደ ፡
ያፊዓ ፡ ወደ ፡ አዶላም ፡ ንጉሥም ፡ ወደ ፡ ዳቤር ፡
፬፡ ልከ ፡ — ወደ ፡ እኔ ፡ ውጡ ፡ ከኢያሱና ፡ ከእ
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ አድርገዋ
ልና ፡ ገባዖንን ፡ ለመምታት ፡ አማዙኝ ፡ አለ ።
፭፡ አምስቱም ፡ የአሞራውያን ፡ ነገሥታት ፡ የኢየሩ
ሳሌም ፡ ንጉሥ ፡ የኬብሮን ፡ ንጉሥ ፡ የየርሙት ፡
ንጉሥ ፡ የለኪስ ፡ ንጉሥ ፡ የአዶላም ፡ ንጉሥ ፡
ከሠራዊቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ተሰብስበው ፡
ወጡ ፡ ከገባዖንም ፡ ጋር ፡ ሊጋጠሙ ፡ ከበቡአት ።
፮፡ የገባዖንም ፡ ሰዎች ፡ ኢያሱ ፡ ወደ ፡ ሰፈረበት ፡
ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ልከው ፡ — ባሪያዎችህን ፡ ለመ
ርዳት ፡ እጅህን ፡ አትመልስ ፤ በተራራማው ፡
አገር ፡ የሚኖሩ ፡ የአሞራውያን ፡ ነገሥታት ፡
ሁሉ ፡ ተሰብስበውብናልና ፡ ፈጥነህ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡
፯፡ ውጣ ፡ አድነንም ፡ እርዳንም ፡ አሉት ። ኢያ
ሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሰልፈኞች ፡
ሁሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላኑም ፡ ሁሉ ፡ ከጌልገላ ፡
፰፡ ወጡ ። እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ — በእጅህ ፡
አሳልፌ ፡ ሰጥቼአቸዋለሁና ፡ አትፍራቸው ፤ ከእነ
ርሱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ የሚቋቋምህ ፡ የለም ፡
፱፡ አለው ። ኢያሱም ፡ ከጌልገላ ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡
፲፡ ገሥግሦ ፡ በድንገት ፡ መጣባቸው ። እግዚአብሔ
ርም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ አስደነገጣቸው ፤ በገባዖ
ንም ፡ ታላቅ ፡ መምታት ፡ መታቸው ፡ በቤትሖሮ
ንም ፡ ወቀበት ፡ በመንገድ ፡ አሳደዳቸው ፡ እስከ ፡
ዓዜቃና ፡ እስከ ፡ መቄዳ ፡ ድረስ ፡ መታቸው ።
፲፩፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እየሸሹ ፡ በቤት
ሖሮን ፡ ቊልቊለት ፡ ሲወርዱ ፡ ወደ ፡ ዓዜቃ ፡
እስኪደርሱ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡
ታላላቅ ፡ የበረዶ ፡ ድንጋይ ፡ አወረደባቸውና ፡
ሞቱ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሰይፍ ፡ ከገደሉ
አቸው ፡ ይልቅ ፡ በበረዶ ፡ ድንጋይ ፡ የሞቱት ፡
በለጡ ።
፲፪፡ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡
እጅ ፡ አሞራውያንን ፡ አሳልፎ ፡ በሰጠ ፡ ቀን ፡
ኢያሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተናገረ ፤ በእስራኤ
ልም ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — በገባዖን ፡ ላይ ፡
ዐሐይ ፡ ትቁም ፡ በኤሎንም ፡ ሸለቆ ፡ ጨረቃ ፤
፲፫፡ ሕዝቡም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ እስኪበቀሉ ፡ ድረስ ፡
ዐሐይ ፡ ቆመ ፡ ጨረቃም ፡ ዘገየ ። ይህስ ፡ በያ
ሻር ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ዐሐ
ይም ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ ዘገየ ፡ አንድ ፡ ቀንም ፡
ሙሉ ፡ ያህል ፡ ለመግባት ፡ አልቸኰለም ። እግ
፲፬፡ ዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ይዋጋ ፡ ነበርና ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ የሰውን ፡ ቃል ፡ የሰማበት ፡ እንደ
ዚያ ፡ ያለ ፡ ቀን ፡ ከዚያም ፡ በፊት ፡ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ አልነበረም ።
፲፭፡ ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሰፈራቸው ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ተመለሱ ።
፲፮፡ እነዚህም ፡ አምስት ፡ ነገሥታት ፡ ሸሽተው ፡
በመቄዳ ፡ ዋሻ ፡ ተሸሸጉ ። ለኢያሱም ፡ — አም
፲፯፡ ስቱ ፡ ነገሥታት ፡ በመቄዳ ፡ ዋሻ ፡ ተሸሽገው ፡
ተገኙ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ኢያሱም ፡ እንዲህ ፡
፲፰፡ አለ ፡ — ወደ ፡ ዋሻው ፡ አፍ ፡ ታላላቅ ፡ ድንጋይ ፡
አንከባልላችሁ ፡ ይጠብቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰዎ
፲፱፡ ችን ፡ በዚያ ፡ አኑሩ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ አትዘግዩ ፡
ጠላቶቻችሁንም ፡ አባርሩአቸው ፡ በኋላም ፡ ያሉ
ትን ፡ ግደሉ ፡ አምላካችሁም ፡ እግዚአብሔር ፡
በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአቸዋልና ፡ ወደ ፡
ከተሞቻቸው ፡ እንዳይገቡ ፡ ከልክሉአቸው ፡
፳፡ አለ ። እስኪጠፉም ፡ ድረስ ፡ ኢያሱና ፡ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ በታላቅ ፡ መምታት ፡ መምታ
ቸውን ፡ በፈጸሙ ፡ ጊዜ ፡ ከእነርሱም ፡ ያመለ
ጡት ፡ ወደ ፡ ተመሸገ ፡ ከተማ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡
፳፩፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ኢያሱ ፡ ወደ ፡ ሰፈረበት ፡ ወደ ፡
መቄዳ ፡ በደኅና ፡ ተመለሱ ፤ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ላይ ፡ ምላሱን ፡ ማንቀሳቀስ ፡ የደፈረ ፡
ማንም ፡ ሰው ፡ የለም ።
፳፪፡ ኢያሱም ፡ — የዋሻውን ፡ አፍ ፡ ክፈቱ ፡ እነዚ
ያንም ፡ አምስት ፡ ነገሥታት ፡ ከዋሻው ፡ ወደ ፡
፳፫፡ እኔ ፡ አውጡአቸው ፡ አለ ። እንዲህም ፡ አደ
ረጉ ። አምስቱንም ፡ ነገሥታት ፡ የኢየሩሳሌ
ምን ፡ ንጉሥ ፡ የኬብሮንንም ፡ ንጉሥ ፡ የየርሙ
ትንም ፡ ንጉሥ ፡ የለኪስንም ፡ ንጉሥ ፡ የአዶላ
ምንም ፡ ንጉሥ ፡ ከዋሻው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አወ
ጡአቸው ። እነዚያንም ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡
፳፬፡

ኢያሱ ፡ ባወጡአቸው ፡ ጊዜ ፡ ኢያሱ ፡ የእስራኤልን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጠራ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የሄዱትን ፡ የሰልፈኞች ፡ አለቆች ፡— ቍረቡ ÷ በእነዚህም ፡ ነገሥታት ፡ አንገት ፡ ላይ ፡ እግራችሁን ፡ አኑሩ ፡ አላቸው ። ቀረቡም ፡ በአንገታቸውም ፡ ላይ ፡ እግራቸውን ፡ አኖሩ ። ኢያሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ በምትወጉአቸው ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋልና ፡ አትፍሩ ÷ አትደንግጡ ፤ ጽኑ ÷ አይዞአችሁ ፡ አላቸው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ መትተው ፡ ገደሉአቸው ÷ በአምስቱም ፡ ዛፎች ፡ ላይ ፡ ሰቀሉአቸው ፤ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ በዛፎቹ ፡ ተሰቅለው ፡ ቈዩ ። ፀሐይም ፡ ልትገባ ፡ በቀረበች ፡ ጊዜ ፡ ኢያሱ ፡ አዘዘ ÷ ከዛፎችም ፡ አወረዱአቸው ÷ ተሸሸጉበም ፡ በነበሩበት ፡ ዋሻ ፡ ጣሉአቸው ÷ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በዋሻው ፡ አፍ ፡ ታላላቅ ፡ ድንጋይ ፡ ተደርጎአል ።

በዚያም ፡ ቀን ፡ ኢያሱ ፡ መቄዳን ፡ ያዛት ÷ እርስዋንና ፡ ንጉሥዋንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መታ ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ÷ ከእነርሱም ፡ አንዱን ፡ ስንኳ ፡ አላስቀረም ፤ በኢያሪኮም ፡ ንጉሥ ፡ እንዳደረገ ፡ በመቄዳ ፡ ንጉሥ ፡ አደረገ ።

ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከመቄዳ ፡ ወደ ፡ ልብና ፡ አለፉ ÷ ልብናንም ፡ ወጉ ። እግዚአብሔርም ፡ እርስዋንና ፡ ንጉሥዋን ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ፤ እርስዋንም ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መታ ÷ በእርስዋም ፡ አንዱን ፡ ስንኳ ፡ አላስቀረም ፤ በኢያሪኮም ፡ ንጉሥ ፡ እንዳደረገው ፡ በልብና ፡ ንጉሥ ፡ አደረገ ።

ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከልብና ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ አለፉ ÷ ከበቡአትም ÷ ወጉአትም ። እግዚአብሔርም ፡ ለኪሶን ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣት ÷ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ያዙአት ፤ በልብናም ፡ እንዳደረጉት ፡ ሁሉ ÷ እርስዋን ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መቱአቸው ።

በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የጌዝር ፡ ንጉሥ ፡ ሆራም ፡ ለኪሶን ፡ ለመርዳት ፡ ወጣ ፤ ኢያሱም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሳይቀር ፡ እርሱንና ፡ ሕዝቡን ፡ መታ ።

ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ አዶላም ፡ አለፉ ÷ ከበቡአትም ÷ ወጉአትም ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ያዙአት ÷ በሰይፍም ፡ ስለት ፡ መቱአት ፤ በለኪሶም ፡ እንዳደረገው ፡ ሁሉ ÷ በእርስዋ ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋ ።

ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከአዶላም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ወጡ ÷ ወጉአትም ÷ ያዙአትም ፤ እርስዋንም ፡ ንጉሥዋንም ፡ ከተሞችዋንም ፡ ሁሉ ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መቱ ፤ በአዶላም ፡ እንዳደረገው ፡ ሁሉ ፡ ማንንም ፡ አላስቀረም ፤ እርስዋንም ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋ ።

ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዳቤር ፡ ተመለሱ ÷ ወጉአትም ÷ እርስዋንም ፡ ንጉሥዋንም ፡ ከተሞችዋንም ፡ ያዙ ፡ በሰይፍም ፡ ስለት ፡ መቱአቸው ÷ በእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉ ፤ ማንንም ፡ አላስቀረም ፤ በኬብሮን ÷ ደግሞ ፡ በልብናና ፡ በንጉሥዋ ፡ እንዳደረገው ፡ እንዲሁ ፡ በዳቤርና ፡ በንጉሥዋ ፡ አደረገ ።

እንዲሁም ፡ ኢያሱ ፡ ምድሪቱን ፡ ሁሉ ፡ ተራራማውን ፡ አገር ፡ ደቡቡንም ፡ ቈላውንም ፡ ቊልቊለቱንም ፡ ነገሥታቶቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡ መታ ፤ ማንንም ፡ አላስቀረም ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ነፍስ ፡ ያለበትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋ ። ኢያሱም ፡ ከቃደስ ፡ በርኔ ፡ እስከ ፡ ጋዛ ፡ ድረስ ፡ የጎሰምንም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ገባዖን ፡ ድረስ ፡ መታ ። የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ስለ ፡ ተዋጋላቸው ፡ ኢያሱ ፡ እነዚህን ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ምድራቸውንም ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ያዘ ። ኢያሱም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ኢያቢስ ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ማዶን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ዮባብ ÷ ወደ ፡ ሺምሮንም ፡ ንጉሥ ÷ ወደ ፡ አዚፍም ፡ ንጉሥ ÷ በሰሜንም ፡ በተራራማው ፡ አገር ÷ በኪኔሬትም ፡ ደቡብ ፡ በዓረባ ÷ በቈላውም ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ባለ ፡ በዶር ፡ ኮረብታ ፡ ወደ ፡ ነበሩ ፡ ነገሥታት ÷ በምሥራቅና ፡ በምዕራብም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ከነዓናዊው ÷ ወደ ፡ አሞራዊውም ÷ ወደ ፡ ኬጢያዊውም ÷ ወደ ፡ ፈርዛዊውም ÷ በተራራማውም ፡ አገር ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ኢያቡሳዊው ÷ ከአርሞንዔምም ፡ በታች ፡ በምጽጳ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ኤዊያዊው ፡ ላከ ። እነዚህም ፡ ከሠራዊቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ከእጅግም ፡ ብዙ ፡ ፈረሰኞችና ፡ ሰረገሎች ፡ ጋር ፡ ወጡ ፤ በባሕር ፡ ዳርም ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ እስራኤልን ፡ ለመውጋት ፡ መጥተው ፡ በማሮን ፡ ውኃ ፡ አጠገብ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ሰፈሩ ።

እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡— ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉን ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ አድርጌ ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁና ፡ አትፍራቸው ፡ የፈረሶቻቸውንም ፡ ቋንጃ ፡ ትቈርጣለህ ÷ ሰረገሎቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ ታቃጥላለህ ፡ አለው ። ኢያሱም ፡ ከሰልፈኞቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በድንገት ፡ ወደ ፡ ማሮን ፡ ውኃ ፡ መጣባቸው ÷ ወደቁባቸውም ። እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፤ መቱአቸውም ÷ ወደ ፡ ታላቂቱም ፡ ሲዶና ÷ ወደ ፡ ማሰሮንም ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ወዳለው ፡

ወደ ምጽጳ ሸለቆ አሳደዱአቸው ማንንም ፱ ሳያስቀሩ መቱአቸው ። ኢያሱም እግዚአብ
ሔር እንዳዘዘው አደረገባቸው የፈረሶቻቸ
ውንም ቋንጃ ቈረጠ ሰረገሎቻቸውንም
በእሳት አቃጠለ ።

፲ በዚያን ጊዜም ኢያሱ ተመልሶ አሶርን
ያዘ ንጉሥዋንም በሰይፍ ገደለ አሶርም አስ
ቀድሞ የእነዚህ መንግሥታት ዋና ከተማ
፲፩ ነበረች ። በእርስዋም ያሉትን ነፍሳት ሁሉ
በሰይፍ ስለት ገደሉ ፈጽመውም አጠፉ
አቸው እስትንፋስ ያለውንም አላስቀሩም
፲፪ አሶርንም በእሳት አቃጠላት ። የእግዚአብ
ሔርም ባሪያ ሙሴ እንዳዘዘው ኢያሱ
የእነዚህን ነገሥታት ከተሞች ሁሉ ነገ
ሥታቶቻቸውንም ሁሉ ያዘ በሰይፍም
ስለት መታቸው ፈጽሞም አጠፋቸው ።
፲፫ እስራኤልም በከረብቶቹ ላይ የነበሩትን
ከተሞች ሁሉ አላቃጠሉም ነገር ግን
፲፬ እስራኤል አሶርን ብቻ አቃጠሉአት ። የእ
ስራኤልም ልጆች የእነዚህን ከተሞች
ምርኮ ሁሉ ከብቶቹንም ለራሳቸው ዘረፉ
ሰዎቹን ሁሉ ግን እስኪጠፉ ድረስ በሰ
ይፍ ስለት መቱአቸው እስትንፋስ ያለው
፲፭ ንም ሁሉ አላስቀሩም ። እግዚአብሔርም
ባሪያውን ሙሴን እንዳዘዘው እንዲሁ ሙሴ
ኢያሱን አዘዘት ነበር ኢያሱም እንዲሁ
አደረገ እግዚአብሔር ሙሴን ካዘዘው ሁሉ
ምንም አላስቀረም ።

፲፮ ኢያሱም ያን ምድር ሁሉ ተራራማ
ውን ደቡቡንም ሁሉ የጎሰምንም ምድር
ሁሉ ቈላውንም ዓረባንም የእስራኤል
፲፯ ንም ተራራማውንና ቈላውን ያዘ እስከ
ሴይርም ከሚያወጣው ወና ከሆነው ተራራ
ጀምሮ ከአርሞንዔም ተራራ በታች በሊ
ባኖስም ሸለቆ ውስጥ እስካለው እስከ
በኣልጋድ ድረስ ነገሥታቶቻቸውንም
፲፰ ሁሉ ይዞ መታቸው ገደላቸውም ። ኢያ
ሱም ብዙ ዘመን ከእነዚህ ነገሥታት ሁሉ
፲፱ ጋር ይዋጋ ነበር ። በገባዖን ከሚኖሩ ከኤ
ዊያውያን በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር
ዕርቅ ያደረገች አንዲት ከተማ አልነበረ
፳ ችም ሁሉን በሰልፍ ያዙ ። እግዚአብሔር
ሙሴን እንዳዘዘ ያጠፉአቸው ዘንድ ሞገ
ስንም እንዳያገኙ ፈጽመውም እንዲያጠፉ
አቸው ከእስራኤል ጋር ይጋጠሙ ዘንድ
ልባቸውን እንዲያደነድኑ ከእግዚአብሔር
ዘንድ ሆነ ።

፳፩ በዚያን ጊዜም ኢያሱ መጣ ከተራራ
ማውም አገር ከኬብሮንም ከዳቤርም ከአ
ናብም ከእስራኤልም ተራራማ ሁሉ ከይ
ሁዳም ተራራማ ሁሉ የዔናቅን ልጆች
ገደለ ኢያሱም ከከተሞቻቸው ጋር ፈጽሞ
፳፪ አጠፋቸው ። በጋዛ በጌትም በአዛወንም
ጥቂቶች ቀሩ እንጂ በእስራኤል ልጆች

ምድር ከዔናቅ ልጆች ማንም አልቀረም ።
፳፫ እግዚአብሔርም ለሙሴ እንደ ነገረው ሁሉ
ኢያሱ ምድሪቱን ሁሉ ያዘ ኢያሱም ለእ
ስራኤል እንደ ክፍላቸውና እንደ ነገዳቸው
ርስት አድርጎ ምድሪቱን ሰጣቸው ምድ
ሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ የእስራኤልም ልጆች የመቱአቸው ከአ
ርኖንም ሸለቆ ጀምሮ እስከ አርሞንዔም
ተራራ ድረስ በምሥራቅ ያለውን ዓረባ
ሁሉ በዮርዳኖስም ማዶ በፀሐይ መውጫ
ያለውን አገራቸውን የወረሱአቸው ነገሥ
ታት እነዚህ ናቸው ። ፪ በሐሴቦን የተቀመ
ጠው በአሮዔርንም ሸለቆ አጠገብ ካለችው
ከአሮዔር ከሸለቆውም መካከል ጀምሮ የግ
ለዓድን እኩሌታ እስከ ያቦቅ ወንዝ እስከ
፫ አሞን ልጆች ዳር ድረስ በምሥራቅም
በኩል ያለውን ዓረባ እስከ ኪኔሬት ባሕር
ድረስ በቤትየሺሞት መንገድ አጠገብ እስከ
ለው እስከ ዓረባ ባሕር እስከ ጨው ባሕር
ድረስ በደቡብም በኩል ከፈስጋ ተራራ
፬ አፋፍ በታች ያለውን ምድር የገዛው
የአሞራውያን ንጉሥ ሴዎን ከራፋይምም
፭ ወገን የቀረ በአስታሮትና በኤድራይ የተ
ቀመጠው የአርሞንዔምንም ተራራ ሰል
፮ካን ባሳንንም ሁሉ እስከ ጌሹራውያንና
እስከ ማዕካታውያን ዳር ግለዓድንም
እኩሌታ እስከ ሐሴቦን ንጉሥ እስከ
ሴዎን ዳር ድረስ የገዛው የባሳን ንጉሥ
፯ ዐግ ። የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴና የእስ
ራኤል ልጆች መቱአቸው የእግዚአብሔ
ርም ባሪያ ሙሴ ርስት አድርጎ ለሮቤል
ልጆች ለጋድም ልጆች ለምናሴም ነገድ
እኩሌታ ምድሪቱን ሰጣቸው ።

፰ በዮርዳኖስም ማዶ በምዕራብ በኩል ፰፡፳፫
በሊባኖስ ሸለቆ ካለችው ከበኣልጋድ
ወደ ሴይር እስከሚያወጣው ወና እስከ
ሆነው ተራራ ድረስ ኢያሱ በየክፍላቸው
ርስት አድርጎ ለእስራኤል ነገድ በሰጣት
ምድር በተራራማው አገር በቈላውም
በዓረባም በቀልቀለቱም በምድረ በዳ
ውም በደቡቡም ያሉ ኬጢያውያን አሞ
ራውያንም ከነዓናውያንም ፌርዛውያንም
ኤዊያውያንም ኢያቡሳውያንም የሆኑ ኢያ
ሱና የእስራኤል ልጆች የመቱአቸው የም
፱ ድር ነገሥታት እነዚህ ናቸው ። የኢያሪኮ
ንጉሥ በቤቱል አጠገብ ያለችው የጋይ
፲ ንጉሥ የኢየሩሳሌም ንጉሥ የኬብሮን
፲፩ ንጉሥ የያርሙት ንጉሥ የለኪስ ንጉሥ
፲፪፡፲፫ የአዶላም ንጉሥ የጌዝር ንጉሥ የዳቤር
፲፬ ንጉሥ የጌድር ንጉሥ የሔርማ ንጉሥ
፲፭ የዓራድ ንጉሥ የልብና ንጉሥ የዓዶላም
፲፮ ንጉሥ የመቄዳ ንጉሥ የቤቱል ንጉሥ

፲፯፡፲፰፡ የታጴዋ ፡ ንጉሥ ÷ የአፌር ፡ ንጉሥ ÷ የአፌቅ ፡
፲፱፡ ንጉሥ ÷ የለሸሮን ፡ ንጉሥ ÷ የማዶን ፡ ንጉሥ ÷
፳፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ÷ የሺምሮን ፡ ሚሮን ፡ ንጉሥ ÷
፳፩፡ የአዚፍ ፡ ንጉሥ ÷ የታዕናክ ፡ ንጉሥ ÷ የመ
፳፪፡ ጊዶ ፡ ንጉሥ ÷ የቃዴስ ፡ ንጉሥ ÷ በቀርሜ
፳፫፡ ሎስ ፡ የነበረ ፡ የዮቅንዓም ፡ ንጉሥ ÷ በዶር ፡ ኮረ
ብታ ፡ የነበረ ፡ የዶር ፡ ንጉሥ ÷ የጌልገላ ፡ አሕ
፳፬፡ ዛብ ፡ ንጉሥ ÷ የቲርሳ ፡ ንጉሥ ÷ ነገሥታቱ ፡
ሁሉ ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ ኢያሱም ፡ ሸመገለ ፡ በዕድሜም ፡ አረጀ ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ አለው ፡— አንተ ፡ ሸመገልህ ÷
በዕድሜህም ፡ አረጀህ ፤ ያልተወረሰች ፡ እጅግ ፡
፪፡ ብዙ ፡ ምድር ፡ ገና ፡ ቀርታለች ፤ የቀረችውም ፡
ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ÷ የፍልስጥኤማውያንና ፡
፫፡ የጌሹራውያን ፡ አገር ፡ ሁሉ ÷ በግብፅ ፡ ፊት ፡
ከለው ፡ ከሺሖር ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ በሰሜን ፡
በኩል ፡ እስከለችው ፡ የከነዓናውያን ፡ ሆና ፡
እስከ ፡ ተቁጠረችው ፡ እስከ ፡ አቃሮን ፡ ዳርቻ ፡
ድረስ ÷ የጋዛ ÷ የአዛጦን ÷ የአስቀሎና ÷ የጌት ÷
የአቃሮን ÷ አምስቱ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ መኳ
፬፡ ንንት ÷ በደቡብም ፡ በኩል ፡ የኤዋውያን ÷ የከነ
ዓናውያንም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ÷ ለሲዶናውያንም ፡
የምትሆን ፡ መዓራ ፡ እስከ ፡ አሞራውያን ፡ ዳርቻ ፡
፭፡ እስከ ፡ አፌቅ ፡ ድረስ ÷ የጌባላውያውንም ፡
ምድር ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ከአርሞንዔም ፡
ተራራ ፡ በታች ፡ ካለችው ፡ በኣልጋድ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ያለችው ፡
፮፡ ሊባኖስ ፡ ሁሉ ÷ በተራራማውም ፡ አገር ፡ የሚኖ
ሩትን ፡ ሁሉ ፡ ከሊባኖስ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማሴ
ሮን ፡ ድረስ ፡ ሲዶናውያን ፡ ሁሉ ፤ እነዚህን ፡
ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ አባርራቸዋለሁ ፤
እንዳዘዝሁህም ፡ ምድራቸውን ፡ ለእስራኤል ፡
፯፡ ርስት ፡ አድርገህ ፡ አካፍላቸው ። አሁንም ፡
ይህን ፡ ምድር ፡ ለዘጠኙ ፡ ነገድ ፡ ለምናሴም ፡
ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ርስት ፡ አድርገህ ፡ ክፈለው ።
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ ሰጣ
ቸው ፡ ከእርሱ ፡ ከምናሴ ፡ ጋር ፡ የሮቤልና ፡
የጋድ ፡ ልጆች ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በዮርዳ
ኖስ ፡ ማዶ ፡ ሙሴ ፡ የሰጣቸውን ፡ ርስታቸውን ፡
፱፡ ተቀበሉ ። በአርኖን ፡ ሸለቆ ፡ ዳር ፡ ካለችው ፡
ከአሮዔር ÷ በሸለቆውም ፡ መካከል ፡ ካለች ፡
ከተማ ፡ ጀምሮ ፡ የሜድባን ፡ ሜዳ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
፲፡ ዲቦን ፡ ድረስ ÷ በሐሴቦንም ፡ የነገሠ ፡ የአሞራ
ውያን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
፲፩፡ እስከ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ÷ ገለዓ
ድንም ÷ የጌሹራውያንንና ፡ የማዕካታውያንን ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ÷ የአርሞንዔምንም ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ÷
፲፪፡ ባሳንንም ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ሰልካ ፡ ድረስ ÷ በባ
ሳን ፡ የነበረውን ፡ በአስታሮትና ፡ በኤድራይ ፡
የነገሠውን ፡ የዐግን ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፤ እር
ሱም ፡ ከራፋይም ፡ የቀረ ፡ ነበረ ፤ እነዚህንም ፡
፲፫፡ ሙሴ ፡ መታቸው ፡ አወጣቸውም ። የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ጌሹራውያንንና ፡ ማዕካታ
ውያንን ፡ አላወጡም ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ጌሹ
ርና ፡ ማዕካት ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ይኖራሉ ።
፲፬፡ ለሌዊ ፡ ነገድ ፡ ግን ፡ ርስት ፡ አልሰጠም ፤ ለእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የቀረበው ፡
በእሳት ፡ የተደረገ ፡ መሥዋዕት ፡ ርስታቸው ፡
ነው ÷ እርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገራቸው ።
፲፭፡ ሙሴም ፡ ለሮቤል ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ በየወገና
፲፮፡ ቸው ፡ ርስትን ፡ ሰጣቸው ። ድንበራቸውም ፡
በአርኖን ፡ ሸለቆ ፡ ዳር ፡ ካለችው ፡ ከአሮዔር ፡
ጀምሮ ፡ በሸለቆው ፡ መካከል ፡ ያለችው ፡ ከተማ ÷
የሚድባ ፡ ሜዳ ፡ ሁሉ ፡ ሐሴቦንም ÷ በሜዳውም ፡
፲፯፡ ያሉት ፡ ከተሞችዋ ፡ ሁሉ ÷ ዲቦን ÷ ባሞትበ
አል ÷ ቤትበአልምዖን ÷ ያህጽ ÷ ቅዴሞት ÷
፲፰፡ ሜፍዓት ÷ ቂርያታይም ÷ ሴባማ ÷ በሸለቆውም ፡
፲፱፡ ተራራ ፡ ያለችው ፡ ጼሬትሻሐር ÷ ቤት ፡ ፌጎር ÷
ከፈስጋ ፡ ተራራ ፡ በታች ፡ ያለው ፡ ምድር ÷
፳፡ ቤትየሺሞት ÷ የሚዳውም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷
በሐሴቦንም ፡ የነገሠው ፡ የአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡
የሴዎን ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፡ ነበረ ፤ ሙሴም ፡
እርሱንና ፡ በምድሪቱ ፡ የተቀመጡትን ፡ የሴ
ዎንን ፡ መሳፍንት ÷ የምድያምን ፡ አለቆች ፡
ኤዊን ÷ ሮቆምን ÷ ሱርን ÷ ሑርን ÷ ሬባን ፡ መታ
ቸው ። ከገደሉአቸውም ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ የእስ
፳፪፡ ራኤል ፡ ልጆች ፡ ምዋርተኛውን ፡ የቢዖርን ፡
ልጅ ፡ በለዓምን ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ። የሮቤ
፳፫፡ ልም ፡ ልጆች ፡ ድንበር ፡ የዮርዳኖስ ፡ ወንዝና ፡
ዳርቻው ፡ ነበረ ። የሮቤል ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡
ከተሞቻቸውም ፡ መንደሮቻቸውም ፡ በየወገና
ቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፳፬፡ ሙሴም ፡ ለጋድ ፡ ነገድ ፡ ለጋድም ፡ ልጆች ፡
፳፭፡ በየወገኖቻቸው ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሰጣቸው ።
ድንበራቸውም ፡ ኢያዜርና ፡ የገለዓድ ፡ ከተ
ሞች ፡ ሁሉ ÷ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ እኩ
ሌታ ፡ በረባት ፡ ፊት ፡ እስካለችው ፡ እስከ ፡ አሮ
፳፮፡ ዔር ፡ ድረስ ÷ ከሐሴቦን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ራማት
ምጽጴ ÷ እስከ ፡ ብጦኒም ፡ ድረስ ÷ ከመሃናይም ፡
፳፯፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዳቤር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ÷ በሸለ
ቆውም ፡ ቤትሃራም ÷ ቤትኒምራ ÷ ሱኮት ÷
ጻፎን ÷ የሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎን ፡ መንግ
ሥት ፡ ቅሬታ ፡ ነበረ ። ድንበሩም ፡ ዮርዳኖስና ፡
በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡
የኪኔሬት ፡ ባሕር ፡ ወዲያኛው ፡ ዳርቻ ፡ ነበረ ።
፳፰፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ከተሞቻቸውም ፡ መን
ደሮቻቸውም ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፳፱፡ ሙሴም ፡ ለምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ርስት ፡
ሰጣቸው ፤ ለምናሴም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ እኩ
ሌታ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ። ድንበራቸ
፴፡ ውም ፡ ከመሃናይም ፡ ጀምሮ ፡ የባሳን ፡ ንጉሥ ፡
የዐግ ፡ መንግሥት ÷ ባሳን ፡ ሁሉ ÷ በባሳንም ፡
ያሉት ፡ የኢያዕር ፡ መንደሮች ፡ ሁሉ ፡ ስድሳው ፡
ከተሞች ÷ የገለዓድም ፡ እኩሌታ ÷ በባሳንም ፡
፴፩፡ ያሉት ፡ የዐግ ፡ መንግሥት ፡ ከተሞች ÷ አስታ
ሮትና ፡ ኤድራይ ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ለምናሴ ፡

ልጅ ፡ ለማኪር ፡ ልጆች ፡ ሆኑ ፡ ለማኪር ፡ ልጆች ፡ እኩሌታ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

፴፪፡ ፴፫፡ ሙሴ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በኢያሪኮ ፡ አንጻር ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በሞዓብ ፡ ሜዳ ፡ ሰለ ፡ የከፈለው ፡ ርስት ፡ ይህ ፡ ነው ። ለሌዊ ፡ ነገድ ፡ ግን ፡ ሙሴ ፡ ርስት ፡ አልሰጠም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳላቸው ፡ ርስታቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ የወረሱት ፡ ካህኑ ፡ አልዓዛርና ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ የአባቶቻቸው ፡ አለቆች ፡ ያካፈሉአቸው ፡ ርስት ፡ ይህ ፡

፪፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንዳዘዘ ፡ ለዘጠኙ ፡ ነገድና ፡ ለእኩሌታው ፡ በየርስታቸው ፡

፫፡ በዕጣ ፡ አካፈሉአቸው ። ለሁለቱ ፡ ነገድና ፡ ለእኩሌታው ፡ ነገድ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ሙሴ ፡ ርስት ፡ ሰጥቶ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በመካከላቸው ፡ ለሌዋውያን ፡ ርስት ፡ አልሰጣቸውም ።

፬፡ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ምናሴና ፡ ኤፍሬም ፡ ሁለት ፡ ነገዶች ፡ ነበሩ ፤ ለሌዋውያንም ፡ ከሚቀመጡባቸው ፡ ከተሞች ፡ ለእንስሶቻቸውና ፡ ለከብቶቻቸውም ፡ ከሚሆን ፡ መሰምርያቸው ፡ በቀር ፡

፭፡ በምድሩ ፡ ውስጥ ፡ ድርሻ ፡ አልሰጡአቸውም ።

፮፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንዳዘዘ ፡ እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አደረጉ ፡ ምድሪቱንም ፡ ተካፈሉ ።

፯፡ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ በጌልገላ ፡ ወደ ፡ ኢያሱ ፡ ቀረቡ ፤ ቄኔዛዊውም ፡ የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ፡ አለው ፡ — ለእግዚአብሔር ፡ በቃዴስ ፡ በርኔ ፡

፰፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ ታውቃለህ ። የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ምድርን ፡ እሰልል ፡ ዘንድ ፡ ከቃዴስ ፡ በርኔ ፡ በላከኝ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ የአርባ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበርሁ ፡ እኔም ፡ በልቤ ፡ የነበረ

፱፡ ውን ፡ ቃል ፡ መለስሁለት ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ የወጡ ፡ ወንድሞቼ ፡ ግን ፡ የሕዝቡን ፡ ልብ ፡ አቀለጡ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አምላኬን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሜ ፡

፲፡ ተከተልሁ ። ሙሴም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ — አምላኬን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመህ ፡ ተከትለሃልና ፡ እግርህ ፡ የረገጠው ፡ ምድር ፡ ለአንተና ፡ ለልጆችህ ፡ ለዘላለም ፡ በእርግጥ ፡ ርስት ፡ ይሆ

፲፩፡ ናል ፡ ብሎ ፡ ማለ ። አሁንም ፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እስራኤል ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሲዞሩ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገረኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ በሕይወት ፡ አኖረኝ ፤ አሁንም ፡ እነሆ ፡ ለእኔ ፡ ዛሬ ፡ ሰማንያ ፡ አም

፲፪፡ ስት ፡ ዓመት ፡ ሆነኝ ። ሙሴም ፡ በላከኝ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ ዛሬ ፡ ጕልበታም ፡ ነኝ ፤ ጕልበቴም ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንዲሁ ፡ ዛሬ ፡ ለመዋጋት ፡ ለመውጣትም ፡ ለመግባትም ፡

፲፫፡ ጕልበቱ ፡ ያው ፡ ነው ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ ይህን ፡ ተራራማ ፡ አገር ፡ ስጠኝ ፡ አንተ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዔናቃውያን ፡ ታላላቆችና ፡ የተመሸጉ ፡ ከተሞች ፡ በዚያ ፡ እንዳሉ ፡ ሰምተህ ፡ ነበር ፤ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረኝ ፡ አሳድዳቸዋለሁ ።

፲፬፡ ኢያሱም ፡ ባረከው ፤ ለዮፎኒም ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ ኬብሮንን ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠው ።

፲፭፡ ስለዚህም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡ ስለ ፡ ተከተለ ፡ ኬብሮን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ለቄኔዛዊው ፡ ለዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ ርስት ፡ ሆነች ። የኬብሮንም ፡ ስም ፡ አስቀድሞ ፡

፲፮፡ ቂርያትአርባቅ ፡ ትባል ፡ ነበር ፤ ይህም ፡ አርባቅ ፡ በዔናቅ ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ ከሁሉ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነበረ ። ምድሪቱም ፡ ከውጊያ ፡ ዐረፈች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ ለይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ በየወገናቸው ፡ እስከ ፡ ጺን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እስከ ፡ ደቡብ ፡ መጨረሻ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ዕጣ ፡ ሆነላቸው ። በደቡብም ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ ድን

፪፡ በራቸው ፡ እስከ ፡ ጨው ፡ ባሕር ፡ መጨረሻ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ እስከሚያይ ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ልሳን ፡

፫፡ ነበረ ። ከዚያም ፡ በአቅረቢም ፡ ዐቀበት ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ጺንም ፡ አለፈ ፡ በቃዴስ ፡ በርኔ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ ወጣ ፡ በሐጽሮንም ፡ በኩል ፡ አለፈ ፡ ወደ ፡ አዳርም ፡

፬፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ቀርቃ ፡ ዞረ ፡ ወደ ፡ አጽሞንም ፡ አለፈ ፡ በግብፅም ፡ ወንዝ ፡ በኩል ፡ ወጣ ፡ የድንበሩም ፡ መውጫ ፡ በባሕሩ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። ይህ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ ድንበራቸው ፡ ይህ ፡

፭፡ ነው ። በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ ድን በር ፡ እስከ ፡ ጨው ፡ ባሕር ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስም ፡ መጨረሻ ፡ ነበረ ። በሰሜንም ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ ድንበር ፡ በዮርዳኖስ ፡ መጨረሻ ፡ እስካለው ፡

፮፡ እስከ ፡ ባሕሩ ፡ ልሳን ፡ ድረስ ፡ ነበረ ። ከዚያም ፡ ድንበሩ ፡ ወደ ፡ ቤትሖግላ ፡ ወጣ ፡ በቤትዓረባ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አለፈ ፡ ወደ ፡ ሮቤልም ፡

፯፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ቦሀን ፡ ድንጋይ ፡ ወጣ ፤ ድንበሩም ፡ ከአኮር ፡ ሸለቆ ፡ ወደ ፡ ዳቤር ፡ ወጣ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ በአዱሚም ፡ ዐቀበት ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በወንዙም ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ተመለከተ ፤ ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ውኃ ፡ አለፈ ፡ መውጫውም ፡ በዓይንሮጌል ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፤ ድንበሩም ፡ በሄኖም ፡

፰፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ አጠገብ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደምትባለው ፡ ወደ ፡ ኢያቡሳዊው ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ወገን ፡ ወጣ ፤ ድንበሩም ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ዳር ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በሄኖም ፡ ሸለቆ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በምዕራብ ፡ ወገን ፡ ወዳለው ፡

፱፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ድንበሩም ፡ ከተራራው ፡ ራስ ፡ ወደ ፡ ኔፍቶ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ደረሰ ፡ ወደ ፡ ዔፍሮንም ፡ ተራራ ፡ ከተሞች ፡ ወጣ ፤

፲፡ ቂርያትይዓሪም ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡ በኣላ ፡ ደረሰ ። ድንበሩም ፡ ከበኣላ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ሴይር ፡ ተራራ ፡ ዘረ ፤ ክሳሎን ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡ ይዓሪም ፡ ተራራ ፡ ወገን ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አለፈ ፤ ወደ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ወረደ ፡ በተምና ፡ በኩልም ፡ አለፈ ። ድንበሩም ፡ ወደ ፡ አቃሮን ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወገን ፡ ወጣ ፤ ወደ ፡ ሽክሮን ፡ ደረሰ ፤ ወደ ፡ በኣላ ፡ ተራራ ፡ አለፈ ፡ በየብኒኤል ፡ በኩልም ፡ ወጣ ፤ የድንበሩም ፡ መውጫ ፡ በባሕሩ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። በምዕራቡም ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ ድንበር ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕርና ፡ እስከ ፡ ዳርቻው ፡ ድረስ ፡ ነበረ ። ለይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ በዙሪያው ፡ ያለ ፡ ድንበራቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፫፡ እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ እንዳዘዘው ፡ ለዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ቂርያትአርባቅ ፡ የምትባለውን ፡ ከተማ ፡ ድርሻ ፡ አድርጎ ፡ ሰጠው ። እርስዋም ፡ ኬብሮን ፡ ናት ። ይህም ፡ አርባቅ ፡ የዔናቅ ፡ አባት ፡ ነበረ ።

፲፬፡ ካሌብም ፡ ሦስቱን ፡ የዔናቅን ፡ ልጆች ፡ ሴሴንና ፡ አኪመንን ፡ ተላሚንም ፡ ከዚያ ፡ አሳደደ ።

፲፭፡ ከዚያም ፡ በዳቤር ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ወጣ ። የዳቤርም ፡ ስም ፡ አስቀድሞ ፡ ቂርያትሤፍር ፡ ትባል ፡ ነበር ። ካሌብም ፡— ቂርያትሤፍርን ፡ ለሚመታ ፡ ለሚይዛትም ፡ ልጄን ፡ ዓክሳን ፡ አጋባዋለሁ ፡ አለ ። የካሌብ ፡ ወንድም ፡ የቄኔዝ ፡ ልጅ ፡ ጎቶንያል ፡ ያዛት ። ልጁንም ፡ ዓክሳን ፡ አጋባው ። እርስዋም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ ከአባትዋ ፡ እርሻ ፡ እንዲለምን ፡ መከረችው ። እርስዋም ፡ ከአህያዋ ፡ ወረደች ።

፲፱፡ ካሌብም ፡— ምን ፡ ፈለግሽ ? አላት ። እርስዋም ፡— በረከትን ፡ ስጠኝ ። በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያለውን ፡ ምድር ፡ ሰጥተኸኛልና ፡ አሁን ፡ ደግሞ ፡ የውኃውን ፡ ምንጭ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ። እርሱም ፡ የላይኛውንና ፡ የታችኛውን ፡ ምንጭ ፡ ሰጣት ።

፳፡ በየወገናቸውም ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፩፡ በደቡብም ፡ በኩል ፡ በምድራቸው ፡ ዳርቻ ፡ አጠገብ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ድንበር ፡ ያሉት ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ከተሞች ፡ እነዚህ ፡

፳፪፡ ነበሩ ፡ ቀብስኤል ፡ ዔዴር ፡ ያጉር ፡ ቂና ፡

፳፫፡ ዲሞና ፡ ዓድዓዳ ፡ ቃዴስ ፡ ሐጾር ፡ ዩትናን ፡ ዚፍ ፡ ጤሌም ፡ በዓሎት ፡ ሐጾር ሐዳታ ፡ ሐጾር ፡ የምትባለውም ፡ ቂርያትሐጾር ፡

፳፭፡ አማም ፡ ሽማዕ ፡ ሞላዳ ፡ ሐጾርጋዳ ፡ ሐሽሞን ፡

፳፯፡ ቤትጳሌጥ ፡ ሐጾርሹዓል ፡ ቤርሳቤህ ፡ ቢዝዮትያ ፡ በኣላ ፡ ዒዩም ፡ ዓጼም ፡ ኤልቶላድ ፡

፴፩፡ ኪሲል ፡ ሔርማ ፡ ጺቅላግ ፡ ማድማና ፡ ሳንሳና ፡ ልባዎት ፡ ሺልሂም ፡ ዓይን ፡ ሪሞን ፤ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፴፪፡ በቄላው ፡ ኤሽታኦል ፡ ጾርዓ ፡ አሽና ፡ ዛናዋ ፡

፴፮፡ ዓይንገኒም ፡ ታጹዋ ፡ ዓይናም ፡ የርሙት ፡

፴፯፡ ዓዶላም ፡ ሰኮት ፡ ዓዜቃ ፡ ሻዓራይም ፡ ዓዲታይም ፡ ግዴራ ፡ ግዴራታይም ፤ አሥራ ፡ አራት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፴፰፡ ጽናን ፡ ሐዳሻ ፡ ሚግዳልጋድ ፡ ዲልዓን ፡ ምጽጳ ፡ ዮቅትኤል ፡ ለኪሶ ፡ ቦጽቃት ፡

፴፱፡ አዶላም ፡ ከቦን ፡ ለሕማስ ፡ ኪትሊሽ ፡ ግዴሮት ፡ ቤትዳጎን ፡ ናዕማ ፡ መቄዳ ፤ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፵፡ ልብና ፡ ዔቴር ፡ ዓሻን ፡ ይፍታሕ ፡ አሽና ፡ ንጺብ ፡ ቅዒላ ፡ አክዚብ ፡ መሪሳ ፤ ዘጠኝ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፵፫፡ አቃሮን ፡ ከተመሸጉና ፡ ካልተመሸጉ ፡ መንደሮችዋ ፡ ጋር ፤ ከአቃሮንም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ በአዛጦን ፡ አጠገብ ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ ከመንደሮቻቸው ፡ ጋር ።

፵፮፡ አዛጦንና ፡ የተመሸጉና ፡ ያልተመሸጉ ፡ መንደሮችዋም ፡ ጋዛና ፡ የተመሸጉ ፡ ያልተመሸጉም ፡ መንደሮችዋ ፡ እስከ ፡ ግብፅ ፡ ወንዝና ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ።

፵፯፡ በተራራማውም ፡ አገር ፡ ሰምር ፡ የቲር ፡ ሶኮ ፡ ደና ፡ ዳቤር ፡ የምትባለው ፡ ቂርያትሰና ፡ ዓናብ ፡ ኤሽትሞዓ ፡ ዓኒም ፡ ጎሶም ፡ ሖሎን ፡ ጊሎ ፤ አሥራ ፡ አንድ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፶፡ አራብ ፡ ዱማ ፡ ኤሽዓን ፡ ያኒም ፡ ቤትታጹዋ ፡ አፌቃ ፡ ሑምጣ ፡ ኪብሮን ፡ የምትባል ፡ ቂርያትአርባቅ ፡ ጺዖር ፤ ዘጠኝ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፶፬፡ ማዖን ፡ ቀርሜሎስ ፡ ዚፍ ፡ ዩጣ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ዮቅድዓም ፡ ዛኖዋሕ ፡ ቃይን ፡ ጊብዓ ፡ ተምና ፤ አሥር ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፶፰፡ ሐልሑል ፡ ቤትጹር ፡ ጌዶር ፡ ማዕራት ፡ ቤትዓናት ፡ ኤልትቆን ፤ ስድስት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፷፡ ቂርያትይዓሪም ፡ የምትባለው ፡ ቂርያትበኣል ፡ ረባት ፤ ሁለት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፷፩፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ቤትዓረባ ፡ ሚዲን ፡ ስካካ ፡ ኒብሻን ፡ የጨው ፡ ከተማ ፡ ዓይንጋዲ ፤ ስድስት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ።

፷፫፡ በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡትን ፡ ኢያቡሳውያንን ፡ ግን ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ሊያሳድዱአቸው ፡ አልተቻላቸውም ፤ ኢያቡሳውያንም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ የዮሴፍም ፡ ልጆች ፡ ዕጣ ፡ በኢያሪኮ ፡ አጠገብ ፡ በምሥራቁ ፡ በኩል ፡ ካለው ፡ ከዮርዳኖስ ፡ አንሥቶ ፡ በምድረ ፡ በዳውና ፡ በተራራማው ፡ በኩል ፡ ከኢያሪኮ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወጣ ፤ ከቤቴል ፡ ወደ ፡ ሉዛ ፡ ወጣ ፡ በአርካውያንም ፡ ዳርቻ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ አጣሮት ፡ አለፈ ፡ ወደ ፡ ምዕራብም ፡ እስከ ፡ የፍሌጣውያን ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡ ታችኛው ፡ ቤትሖሮን ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡

ጌዝር ፡ ድረስ ፡ ወረደ ÷ መውጫውም ፡ በባሕሩ ፡
፱፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። የዮሴፍም ፡ ልጆች ፡ ምናሴና ፡
ኤፍሬም ፡ ርስታቸውን ፡ ወረሱ ።
፲፡ የኤፍሬምም ፡ ልጆች ፡ ድንበር ፡ በየወገኖቻ
ቸው ፡ እንደዚህ ፡ ነበረ ፤ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡
የርስታቸው ፡ ድንበር ፡ አጣሮትአዳር ፡ እስከ ፡
፲፩፡ ላይኛው ፡ ቤትሖሮን ፡ ድረስ ፡ ነበረ ፡ ድንበ
ሩም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወደ ፡ ሚክምታት ፡
በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወጣ ፤ ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ምሥ
ራቅ ፡ ወደ ፡ ተአናትሴሎ ፡ ዞረ ÷ ወደ ፡ ኢያናክ ፡
፲፪፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ አለፈ ÷ ከኢያናክም ፡
ወደ ፡ አጣሮትና ፡ ወደ ፡ ነዓራት ፡ ወረደ ፤ ወደ ፡
ኢያሪኮም ፡ ደረሰ ÷ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ ወጣ ።
፲፫፡ ድንበሩም ፡ ከታጱዋ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ እስከ ፡
ቃና ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ አለፈ ÷ መውጫውም ፡
በባሕሩ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡
ነገድ ፡ ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ።
፲፬፡ ይኸውም ፡ በምናሴ ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ መካከል ፡
ለኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ከተለዩ ፡ ከተሞች ፡ ጋር ÷
ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ከመንደሮቻቸው ፡ ጋር ÷ ነው ።
፲፭፡ በጌዝርም ፡ የተቀመጡትን ፡ ከነዓናውያንን ፡ አላ
ሳደዱአቸውም ÷ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ከነዓና
ውያን ፡ በኤፍሬም ፡ መካከል ፡ ተቀምጠዋል ፤
የጕልበት ፡ ግብርም ፡ ያስገብሩአቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ ለምናሴ ፡ ነገድ ፡ ዕጣ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የዮሴፍ ፡
በኵር ፡ እርሱ ፡ ነውና ። የምናሴም ፡ በኵር ፡
የገለዓድ ፡ አባት ፡ ማኪር ፡ ብርቱ ፡ ሰልፈኛ ፡
፪፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ገለዓድንና ፡ ባሳንን ፡ ወረሰ ። ዕጣ
ውም ፡ ለቀሩት ፡ ለምናሴ ፡ ልጆች ፡ በየወገኖቻ
ቸው ÷ ለአቢዔዝር ፡ ልጆች ÷ ለኬሌግ ፡ ልጆች ÷
ለአሥሪኤል ፡ ልጆች ÷ ለሴኬም ፡ ልጆች ÷ ለአ
ፌር ፡ ልጆች ÷ ለሸሚዳ ፡ ልጆች ፡ ሆነ ፤ የዮ
ሴፍ ፡ ልጅ ፡ የምናሴ ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ በየወ
፫፡ ገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ለምናሴ ፡ ልጅ ÷
ለማኪር ፡ ልጅ ÷ ለገለዓድ ፡ ልጅ ÷ ለአፌር ፡
ልጅ ÷ ለሰለጳዕድ ፡ ግን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እንጂ ፡
ወንዶች ፡ ልጆች ፡ አልነበሩትም ፡ የሴቶች ፡ ልጆ
ቹም ፡ ስም ፡ ማህለህ ÷ ኑዓ ÷ ሔግላ ÷ ሚልካ ÷
፬፡ ቲርጻ ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡
አልዓዛርና ፡ ወደ ፡ ነዌ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢያሱ ፡
ወደ ፡ አለቆችም ፡ ቀርበው ፡— እግዚአብሔር ፡
በወንድሞቻችን ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ እንዲሰጠን ፡
ሙሴን ፡ አዘዘ ፡ አሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዳ
ዘዘ ፡ በአባታቸው ፡ ወንድሞች ፡ መካከል ፡ ርስት ፡
፭፡ ሰጣቸው ። በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ካለው ፡ ከገለ
ዓድና ፡ ከባሳን ፡ አገር ፡ ሌላ ፡ ለምናሴ ፡ አሥር ፡
፮፡ ዕጣ ፡ ሆነ ፤ የምናሴ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በወን
ዶች ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ ተቀብለዋልና ፤
የገለዓድም ፡ ምድር ፡ ለቀሩት ፡ ለምናሴ ፡ ልጆች ፡
ሆኖአልና ።
፯፡ የምናሴም ፡ ድንበር ፡ ከአሴር ፡ ጀምሮ ፡ በሴ
ኬም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እስካለው ፡ እስከ ፡ ሚክም
ታት ፡ ድረስ ፡ ነበረ ፤ ድንበሩም ፡ በቀኝ ፡ በኩል ፡
ወደ ፡ ዓይንታጱዋ ፡ ሰዎች ፡ አለፈ ። የታጱዋ ፡
፰፡ ምድር ፡ ለምናሴ ፡ ነበረ ፤ በምናሴ ፡ ዳርቻ ፡ ያለው ፡
ታጱዋ ፡ ግን ፡ ለኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ሆነ ። ድን
፱፡ በሩም ፡ ወደ ፡ ቃና ፡ ወንዝ ፡ ከወንዙ ፡ በደቡብ ፡
ወገን ፡ ወረደ ፤ በምናሴም ፡ ከተሞች ፡ መካከል ፡
የነበሩት ፡ እነዚህ ፡ ከተሞች ፡ ለኤፍሬም ፡ ሆኑ ፤
የምናሴም ፡ ድንበር ፡ በወንዙ ፡ በኩል ፡ በሰ
ሜን ፡ ወገን ፡ ነበረ ÷ መውጫውም ፡ በባሕሩ ፡
አጠገብ ፡ ነበረ ። በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡
፲፡ ለኤፍሬም ፡ ነበረ ÷ በሰሜንም ፡ በኩል ፡ ያለው ፡
ለምናሴ ፡ ነበረ ÷ ድንበሩም ፡ ባሕሩ ፡ ነበረ ፤
በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ አሴር ÷ በምሥራቅም ፡
በኩል ፡ ወደ ፡ ይሳኮር ፡ ደረሰ ። በይሳኮርና ፡
፲፩፡ በአሴር ፡ መካከል ፡ ቤትሳንና ፡ መንደሮችዋ ÷
ይብልዓምና ፡ መንደሮችዋ ÷ ዶርና ፡ የመንደሮ
ችዋ ፡ ሰዎች ÷ ዓይንዶርና ፡ የመንደሮችዋ ፡
ሰዎች ÷ ታዕናክና ፡ የመንደሮችዋ ፡ ሰዎች ÷
መጊዶና ፡ የመንደሮችዋ ፡ ሰዎች ÷ ሦስቱ ፡ ከረ
፲፪፡ ብቶች ፡ ለምናሴ ፡ ነበሩ ። የምናሴ ፡ ልጆች ፡
ግን ፡ የእነዚህን ፡ ከተሞች ፡ ሰዎች ፡ ሊያሳድዱአ
ቸው ፡ አልቻሉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከነዓናውያን ፡
፲፫፡ በዚያ ፡ አገር ፡ በመቀመጥ ፡ ጸኑ ። የእስራኤ
ልም ፡ ልጆች ፡ በጸኑ ፡ ጊዜ ፡ ከነዓናውያንን ፡
የጕልበት ፡ ግብር ፡ አስገበሩአቸው ÷ ፈጽመ
ውም ፡ አላሳደዱአቸውም ።
፲፬፡ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ኢያሱን ፡— እኔ ፡ ብዙ ፡
ሕዝብ ፡ ስለ ፡ ሆንሁ ፡ እስከ ፡ አሁንም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ስለ ፡ ባረከኝ ፡ ለምን ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡
አንድም ፡ ዕጣ ፡ ብቻ ፡ ርስት ፡ አድርገህ ፡ ሰጠ
ኸኝ ? አሉት ። ኢያሱም ፡— ብዙ ፡ ሕዝብስ ፡
፲፭፡ ከሆንህ ፡ ተራራማውም ፡ የኤፍሬም ፡ አገር ፡
ጠብቦህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ ወጥተህ ፡
በፈርዛውያንና ፡ በራፋይም ፡ ምድር ፡ ለአ
ንተ ፡ ስፍራ ፡ መንጥር ፡ አላቸው ። የዮሴፍም ፡
፲፮፡ ልጆች ፡— ተራራማው ፡ አገር ፡ አይበቃንም ፤
በሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ ለሚኖሩት ÷ በቤትሳ
ንና ፡ በመንደሮችዋ ፡ በኢይዝራኤልም ፡ ሸለቆ ፡
ለሚኖሩት ፡ ከነዓናውያን ፡ የብረት ፡ ሰረገሎች ፡
አላቸው ፡ አሉት ። ኢያሱም ፡ የዮሴፍ ፡ ወገን ፡
፲፯፡ ለሚሆኑ ፡ ለኤፍሬምና ፡ ለምናሴ ፡— አንተ ፡
ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ነህ ÷ ጽኑም ፡ ኃይል ፡ አለህ ፤
አንድ ፡ ዕጣ ፡ ብቻ ፡ አይሆንልህም ፤ ነገር ፡
፲፰፡ ግን ፡ ተራራማው ፡ አገር ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ÷
ዱር ፡ እንኳ ፡ ቢሆንም ፡ ትመነጥረዋለህ ÷ ለአን
ተም ፡ ይሆናል ፤ ለከነዓናውያንም ፡ የብረት ፡
ሰረገሎች ፡ ቢሆኑላቸው ፡ የበረቱም ፡ ቢሆኑ ፡
ታሳድዳቸዋለህ ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ በሴሎ ፡
ተሰበሰቡ ÷ በዚያም ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡
ተከሉ ፤ ምድሩም ፡ ጸጥ ፡ ብሎ ፡ ተገዛላቸው ።
፪፡ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ያልተካፈሉ ፡

፫ ሰባት ፡ ነገድ ፡ ቀርተው ፡ ነበር ። ኢያሱም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አላቸው ፡ — የአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጣችሁን ፡ ምድር ፡ ትወርሱ ፡ ዘንድ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ለመግ
፬ ባት ፡ ቸል ፡ ትላላችሁ ? ከየነገዱ ፡ ሁሉ ፡ ሦስት ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ምረጡ ÷ እኔም ፡ እልካቸዋለሁ ፡ ተነሥተውም ፡ አገሩን ፡ ይዘራሉ ÷ እንደ ፡ ርስታቸውም ፡ መጠን ፡ ይጽፉታል ፤ ወደ ፡ እኔም ፡
፭ ይመለሳሉ ። በሰባትም ፡ ክፍል ፡ ይከፍሉታል ፤ ይሁዳ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ በዳርቻው ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጣል ፤ የዮሴፍ ፡ ወገኖች ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ በዳርቻው ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጣሉ ።
፮ እናንተም ፡ ምድሩን ፡ በሰባት ፡ ክፍል ፡ ጻፉት ÷ የጻፋችሁትንም ፡ ወዲህ ፡ አምጡልኝ ፤ በአምላካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዚህ ፡
፯ ዕጣ ፡ አጣጥላችኋለሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ክህነት ፡ ርስታቸው ፡ ነውና ፡ ለሌዋውያን ፡ በመካከላችሁ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ የላቸውም ፤ ጋድም ፡ ሮቤልም ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ የሰጣቸውን ፡ ርስታቸውን ፡ ተቀብለዋል ።
፰ ሰዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ሄዱ ፤ ኢያሱም ፡ ምድሩን ፡ ሊጽፉ ፡ የሄዱትን ፡ — ሂዱ ÷ ምድሩንም ፡ ዙራችሁ ፡ ጻፉት ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ ተመለሱ ፤ በዚህም ፡ በሴሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዕጣ ፡ አጣጥላችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።
፱ ሰዎቹም ፡ ሄደው ፡ ምድሩን ፡ ዙሩ ÷ እንደ ፡ ከተሞችም ፡ በሰባት ፡ ክፍል ፡ ከፈሉት ÷ በመጽሐፍም ፡ ጻፉት ፤ ኢያሱም ፡ ወደ ፡ ሰፈረበት ፡
፲ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ተመለሱ ። ኢያሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሴሎ ፡ ዕጣ ፡ አጣጣላቸው ፤ በዚያም ፡ ኢያሱ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ክፍሎቻቸው ፡ ምድሩን ፡ ከፈለ ።
፲፩ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ዕጣ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ወጣ ፤ የዕጣቸውም ፡ ዳርቻ ፡ በይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ በዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡
፲፪ ወጣ ። በሰሜን ፡ በኩል ፡ ድንበራቸው ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ጀመረ ፤ ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወገን ፡ ወጣ ÷ ከዚያም ፡ በተራራማው ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወጣ ÷ መውጫውም ፡ በቤትአዌን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፲፫ ነበረ ። ድንበሩም ፡ ከዚያ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ቤቴል ፡ ወደምትባል ወደ ፡ ሎዛ ፡ አለፈ ፡ ድንበሩም ፡ በታችኛው ፡ ቤትሖሮን ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ አጣሮትአዳር ፡
፲፬ ወረደ ። ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሄደ ÷ በቤትሖሮንም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ካለው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ዞረ ፤ መውጫውም ፡ ቂርያትይዓሪም ፡ በምትባል ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ በቂርያትበኣል ፡ ነበረ ፤ ይህ ፡ የምዕራቡ ፡
፲፭ ዳርቻ ፡ ነበረ ። የደቡብም ፡ ዳርቻ ፡ ከቂርያትይዓሪም ፡ መጨረሻ ፡ ነበረ ፤ ድንበሩም ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ነፍቶ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ወጣ ። ድንበሩም ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ፲፮
ፊት ፡ ለፊት ፡ ወዳለው ፡ ተራራ ፡ መጨረሻ ፡ ወረደ ÷ እርሱም ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ነው ፤ ወደ ፡ ሄኖም ፡ ሸለቆ ፡ ወደ ፡ ኢያቡስ ፡ ዳር ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ወረደ ÷ ወደ ፡ ዓይንሮጌልም ፡ ወረደ ። ወደ ፡ ሰሜንም ፡ አለፈ ፡ ፲፯
በቤትሳሚስ ፡ ምንጭ ፡ ላይ ፡ ወጣ ÷ በአዱሚም ፡ ዐቀበት ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ገሊሎት ፡ ደረሰ ፤ ወደ ፡ ሮቤልም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ቦሀን ፡ ድንጋይ ፡ ወረደ ፤ በሰሜንም ፡ ወገን ፡ ፲፰
ወደ ፡ ዓረባ ፡ አጠገብ ፡ አለፈ ÷ ወደ ፡ ዓረባም ፡ ወረደ ፤ ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ቤትሐግላ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወገን ፡ አለፈ ፤ መውጫውም ፡ በዮርዳኖስ ፡ መጨረሻ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በጨው ፡ ባሕር ፡ ልሳን ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፤ ይህ ፡ ፲፱
የደቡቡ ፡ ዳርቻ ፡ ነበረ ። በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ድንበሩ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ነበረ ። ይህ ፡ በዙሪያቸው ፡ ዳርቻ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ነበረ ።
፳ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ከተሞች ፡ በየ ፳፩
ወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤ ኢያሪኮ ÷ ቤትሐግላ ÷ ዓመቀጺጽ ÷ ቤትዓረባ ÷ ዘማራይም ÷ ፳፪
ቤቴል ÷ ዓዊም ÷ ፋራ ÷ ኤፍራታ ÷ ክፊርዓ ፳፫፣፳፬
ሞናይ ÷ ዖፍኒ ÷ ጋባ ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ። ገባዖን ÷ ራማ ÷ ፳፭
ብኤሮት ÷ ምጽጳ ÷ ክፊራ ÷ አሞቂ ÷ ፳፮
ሬቂም ÷ ይርጵኤል ÷ ተርአላ ÷ ጼላ ÷ ኤሌፍ ÷ ፳፰፣፳፱
ኢየሩሳሌም ፡ የምትባል ፡ የኢያቡስ ፡ ከተማ ÷ ቂርያትጌብዓት ፤ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ። የብንያም ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ሁለተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለስምዖን ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ፩
በየወገኖቻቸው ፡ ወጣ ፤ ርስታቸውም ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ መካከል ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ፪
ርስታቸው ፡ ሆኑላቸው ፤ ቤርሳቤህ ÷ ሼባ ÷ ሞላዳ ÷ ሐጻርሹዓል ÷ ባላ ÷ ዔጼም ÷ ኤልቶ ፫፣፬
ላድ ÷ በቱል ÷ ሔርማ ÷ ጺቅላግ ÷ ቤትማርካ ፭
ቦት ÷ ሐጻርሱሳ ÷ ቤት ፡ ለባኦት ÷ ሻሩሔን ፤ ፮
አሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ፤ ዓይን ÷ ሪሞን ÷ ዔቴር ÷ ዓሻን ፤ አራት ፡ ከተሞ ፯
ችና ፡ መንደሮቻቸው ፤ እስከ ፡ ባዕላትብኤርና ፡ ፰
እስከ ፡ ደቡቡ ፡ ራማት ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ከተሞች ፡ ዙሪያ ፡ ያሉ ፡ መንደሮች ፡ ሁሉ ። የስምዖን ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡
ይህ ፡ ነበረ ። ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ክፍል ፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ሆነ ፤ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ስለ ፡ በዛባቸው ፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ በርስታቸው ፡ መካከል ፡ ወረሱ ።
ሦስተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለዛብሎን ፡ ልጆች ፡ በየ ፲
ወገኖቻቸው ፡ ወጣ ፤ የርስታቸውም ፡ ድንበር ፡ ወደ ፡ ሣሪድ ፡ ደረሰ ፤ ድንበራቸውም ፡ በምዕ ፲፩
ራብ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ መርዓላ ፡ ወጣ ÷ እስከ ፡

ደባሽትም ፡ ደረሰ ፤ በዮቅንዓም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
፲፪፡ ወዳለው ፡ ወንዝ ፡ ደረሰ ፤ ከሣሪድም ፡ ወደ ፡
ፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ኪስ
፲፫፡ ሎትታቦር ፡ ዳርቻ ፡ ዘረ ፤ ወደ ፡ ዳብራትም ፡
ወጣ ÷ ወደ ፡ ያፈዓም ፡ ደረሰ ፤ ከዚያም ፡ በም
ሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ጋትሔፍርና ፡ ወደ ፡
ዒታቃጺን ፡ አለፈ ፤ ወደ ፡ ሪምንና ፡ ወደ ፡ ኒዓ ፡
፲፬፡ ወጣ ። ድንበሩም ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ሐና
ቶን ፡ ዘረ ÷ መውጫውም ፡ በይፍታሕኤል ፡
፲፭፡ ሸለቆ ፡ ነበረ ። ቀጣት ÷ ነህላል ÷ ሺምሮን ÷
ይዳላ ÷ ቤተ ፡ ልሔም ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከተ
፲፮፡ ሞችና ፡ መንደሮቻቸው ። የዛብሎን ፡ ልጆች ፡
ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ከተሞችና ፡
መንደሮቻቸው ፡ ናቸው ።
፲፯፡ አራተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለይሳኮር ፡ ልጆች ፡ በየወ
፲፰፡ ገኖቻቸው ፡ ወጣ ። ድንበራቸውም ፡ ወደ ፡ ኢይ
፲፱፡ ዝራኤል ÷ ወደ ፡ ከስሎት ÷ ወደ ፡ ሱነም ÷ ወደ ፡
ሐፍራይም ÷ ወደ ፡ ሺአን ÷ ወደ ፡ አናሐራት ÷
፳፡ ወደ ፡ ረቢት ÷ ወደ ፡ ቂሶን ÷ ወደ ፡ አቤጽ ÷
፳፩፡ ወደ ፡ ሬሜት ÷ ወደ ፡ ዓይንጋኒም ÷ ወደ ፡ ዓይ
፳፪፡ ንሐዳ ÷ ወደ ፡ ቤትጳጼጽ ፡ ደረሰ ፤ ድንበሩም ፡
ወደ ፡ ታቦርና ፡ ወደ ፡ ሻሕጸማ ÷ ወደ ፡ ቤትሳ
ሚስ ፡ ደረሰ ÷ የድንበራቸውም ፡ መውጫ ፡ ዮር
ዳኖስ ፡ ነበረ ፤ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ከተሞችና ፡
፳፫፡ መንደሮቻቸው ። የይሳኮር ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡
ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ከተሞችና ፡
መንደሮቻቸው ፡ ናቸው ።
፳፬፡ አምስተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለአሴር ፡ ልጆች ፡
፳፭፡ ነገድ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ወጣ ። ድንበራቸውም ፡
፳፮፡ ሔልቃት ÷ ሐሊ ÷ ቤጤን ÷ አዚፍ ÷ አላሚሌክ ÷
ዓምማድ ÷ ሚሽአል ፡ ነበረ ፤ በምዕራብ ፡ በኩል ፡
ወደ ፡ ቀርሜሎስና ፡ ወደ ፡ ሺሖርሊብናት ፡ ደረሰ ፡
፳፯፡ ወደ ፡ ፀሐይም ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ቤትዳጎን ፡
ዘረ ÷ ወደ ፡ ዛብሎንም ፡ ወደ ፡ ይፍታሕኤል ፡
ሸለቆ ÷ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ቤትዔሜቅና ፡
ወደ ፡ ንዒኤልም ፡ ደረሰ ፤ በስተ ፡ ግራ ፡ በኩልም ፡
፳፰፡ ወደ ፡ ካቡል ፡ ወጣ ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ዔብሮን ÷
ወደ ፡ ረአብ ÷ ወደ ፡ ሐሞን ÷ ወደ ፡ ቃና ፡ እስከ ፡
፳፱፡ ታላቁ ፡ ሲዶናም ፡ ደረሰ ። ድንበሩም ፡ ወደ ፡
ራማ ÷ ወደ ፡ ተመሸገውም ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡
ጢሮስ ፡ ዘረ ፤ ድንበሩም ፡ ወደ ፡ ሖሳ ፡ ዘረ ፤
መውጫውም ፡ በአክዚብ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡
፴፡ ነበረ ፤ ዑማ ÷ አፌቅ ÷ ረአብ ፡ ደግሞ ፡ ነበሩ ፡
ሀያ ፡ ሁለት ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ። ፡
፴፩፡ የአሴር ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ በየወገኖቻቸው ፡
እነዚህ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮቻቸው ፡ ናቸው ።
፴፪፡ ስድስተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለንፍታሌም ፡ ልጆች ፡
፴፫፡ በየወገኖቻቸው ፡ ወጣ ። ድንበራቸውም ፡ ከሔ
ሌፍ ÷ ከጸዕነኒም ፡ ዛፍ ÷ ከአዳሚኔቄብ ÷ ከየ
ብኒኤል ፡ እስከ ፡ ለቁም ፡ ድረስ ፡ ነበረ ፤ መው
፴፬፡ ጫውም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ነበረ ። ድንበሩም ፡ ወደ ፡
ምዕራብ ፡ ወደ ፡ አዝኖትታቦር ፡ ዘረ ÷ ከዚያም ፡
ወደ ፡ ሑቆቅ ፡ ወጣ ፡ ከዚያም ፡ በደቡብ ፡
በኩል ፡ ወደ ፡ ዛብሎን ÷ በምዕራብ ፡ በኩል ፡
ወደ ፡ አሴር ÷ በዮርዳኖስም ፡ በፀሐይ ፡ መውጫ ፡
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ደረሰ ። የተመሸጉትም ፡ ከተ ፴፭፡
ሞች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፡ ጺዲም ÷ ጼር ÷ ሐማት ÷
ረቃት ÷ ኬኔሬት ÷ አዳማ ÷ ራማ ÷ አሶር ÷ ፴፮፡
ቃዴስ ÷ ኤድራይ ÷ ዓይንሐጸር ÷ ይርአን ÷ ፴፯፡፴፰፡
ሚግዳልኤል ÷ ሖሬም ÷ ቤትዓናት ÷ ቤትሳ
ሚስ ፤ አሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮ
ቻቸው ። የንፍታሌም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ፴፱፡
በየወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ከተሞችና ፡ መንደ
ሮቻቸው ፡ ናቸው ።
ሰባተኛውም ፡ ዕጣ ፡ ለዳን ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ፵፡
በየወገኖቻቸው ፡ ወጣ ። የርስታቸውም ፡ ዳርቻ ፡ ፵፩፡
ይህ ፡ ነበረ ፤ ጾርዓ ÷ ኤሽታኦል ÷ ዒርሼሚሽ ÷
ሸዕለቢን ÷ አሎን ÷ ይትላ ÷ ኤሎን ÷ ተምና ÷ ፵፪፡፵፫፡
አቃሮን ÷ ኢልተቄ ÷ ገባቶን ÷ ባዕላት ÷ ፵፬፡
ይሁድ ÷ ብኔብረቅ ÷ ጋትሪሞን ÷ ሚያርቆን ÷ ፵፭፡፵፮፡
በኢዮጴ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ካለው ፡ ዳርቻ ፡ ጋር ፡
ራቆን ። የዳንም ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ አልበቃቸ ፵፯፡
ውም ፤ የዳንም ፡ ልጆች ፡ ከሌሼም ፡ ጋር ፡
ሊዋጉ ፡ ወጡ ÷ ያዙአትም ÷ በሰይፍም ፡ ስለት ፡
መቱአት ÷ ወረሱአትም ÷ ተቀመጡባትም ፤
ስምዋንም ፡ በአባታቸው ፡ በዳን ፡ ስም ፡ ዳን ፡
ብለው ፡ ጠሩአት ። የዳን ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ርስት ፡ ፵፰፡
በየወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ከተሞችና ፡ መንደ
ሮቻቸው ፡ ናቸው ።
ምድሩንም ፡ ሁሉ ፡ በየድንበሩ ፡ ርስት ፡ እን ፵፱፡
ዲሆን ፡ ከፍለው ፡ ከጨረሱ ፡ በኋላ ÷ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ለነዌ ፡ ልጅ ፡ ለኢያሱ ፡ በመካከ
ላቸው ፡ ርስት ፡ ሰጡት ። በኤፍሬም ፡ ተራራማ ፡ ፶፡
አገር ፡ ያለችውን ፡ ተምናሴራ ፡ የምትባለውን ፡
የፈለጋትን ፡ ከተማ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ትእዛዝ ፡ ሰጡት ፤ ከተማም ፡ ሠርቶ ፡ ተቀመ
ጠባት ።
ካህኑ ፡ አልዓዛር ÷ የነዌም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ÷ ፶፩፡
የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ነገዶች ፡ የአበቶች ፡
አለቆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሴሎ ፡ በመ
ገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጃፍ ፡ አጠገብ ፡ በዕጣ ፡
የተካፈሉት ፡ ርስት ፡ ይህ ፡ ነው ። ምድሪቱንም ፡
መካፈል ፡ ጨረሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

እግዚአብሔርም ፡ ኢያሱን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፩፡
ተናገረው ፡— ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፪፡፫፡
ብለህ ፡ ተናገራቸው ፡— ሳይወድድ ፡ ሳያውቅም ፡
ሰውን ፡ የገደለ ፡ ገዳይ ፡ እንዲሸሽባቸው ፡ በሙሴ ፡
እጅ ፡ የነገርኋችሁን ፡ መማፀኛ ፡ ከተሞችን ፡
ለዩ ፤ ከደም ፡ ተበቃዩ ፡ መማፀኛ ፡ ይሆኑላች
ኋል ። ከእነዚህም ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ፬፡
ይሸሻል ÷ በከተማይቱም ፡ በር ፡ አደባባይ ፡ ቆሞ ፡
በከተማይቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጆሮ ፡ ነገሩን ፡ ይና
ገራል ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ይቀበሉ
ታል ÷ የሚቀመጥበትም ፡ ስፍራ ፡ ይሰጡታል ።
ደም ፡ ተበቃዩ ፡ ቢያሳድደው ÷ አስቀድሞ ፡ ሳይ ፭፡
ጠላው ፡ ባልንጀራውን ፡ በስሕተት ፡ ስለ ፡ ገደ

ለው ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡ በእጁ ፡ አሳልፈው ፡ አይ
፮፡ ስጡት ። በማኅበሩ ፡ ፊት ፡ ለፍርድ ፡ እስኪ
ቆም ፡ ድረስ ፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ያለው ፡ ታላቁ ፡
ካህን ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ዘዚያች ፡ ከተማ ፡
ይቀመጥ ፡ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩ ፡ ይመ
ለሳል ፡ ወደ ፡ ከተማውም ፡ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ሸሽቶ ፡
ወደ ፡ ወጣባትም ፡ ከተማ ፡ ይገባል ።
፯፡ በንፍታሌም ፡ ባለው ፡ በተራራማው ፡ አገር ፡
በገሊላ ፡ ቃዴስን ፡ በኤፍሬምም ፡ ባለው ፡ በተ
ራራማው ፡ አገር ፡ ሴኬምን ፡ በይሁዳም ፡ ባለው ፡
በተራራማው ፡ አገር ፡ ኬብሮን ፡ የምትባለውን ፡
፰፡ ቂርያትአርባቅን ፡ ለዩ ። በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡
ከኢያሪኮ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ከሮቤል ፡ ነገድ ፡
በምድረ ፡ በዳው ፡ በደልዳላው ፡ ስፍራ ፡ ቦሶ
ርን ፡ ከጋድም ፡ ነገድ ፡ በገለዓድ ፡ ራሞትን ፡
፱፡ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ በባሳን ፡ ጎላንን ፡ ለዩ ። በማ
ኅበሩ ፡ ፊት ፡ እስኪቆም ፡ ድረስ ፡ በደም ፡ ተበ
ቃዩ ፡ እጅ ፡ እንዳይሞት ፡ ሳያውቅ ፡ ሰውን ፡ የገ
ደለ ፡ ወደዚያ ፡ እንዲሸሽ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ በመካከላቸውም ፡ ለሚቀመጥ ፡ መጻተኛ ፡
የተለዩ ፡ ከተሞች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ የሌዋውያን ፡ አባቶች ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡
ወደ ፡ አልዓዛር ፡ ወደ ፡ ነዌም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ኢያሱ ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ነገዶች ፡
፪፡ አለቆች ፡ ቀረቡ ፤ በከነዓን ፡ ምድር ፡ በለችው ፡
በሴሎ ፡— እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ የም
ንቀመጥባቸውን ፡ ከተሞች ፡ ለከብቶቻችንም ፡
መሰምርያዎች ፡ ትሰጡን ፡ ዘንድ ፡ አገዘአል ፡
፫፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ከርስታቸው ፡
እነዚህን ፡ ከተሞችና ፡ መሰምርያቸውን ፡ ለሌ
ዋውያን ፡ ሰጡ ።
፬፡ ለቀዓትም ፡ ወገኖች ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ ሌዋውያ
ንም ፡ ለነበሩ ፡ ለካህኑ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ከይ
ሁዳ ፡ ነገድ ፡ ከስምዖንም ፡ ነገድ ፡ ከብንያምም ፡
ነገድ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡ በዕጣ ፡ ሆኑ
ላቸው ።
፭፡ ለቀሩትም ፡ ለቀዓት ፡ ልጆች ፡ ከኤፍሬም ፡
ነገድ ፡ ከዳንም ፡ ነገድ ፡ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩ
ሌታ ፡ አሥር ፡ ከተሞች ፡ በዕጣ ፡ ሆኑላቸው ።
፮፡ ለጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ ከይሳኮር ፡ ነገድ ፡ ከአ
ሴርም ፡ ነገድ ፡ ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ፡ በባሳ
ንም ፡ ካለው ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ አሥራ ፡
ሦስት ፡ ከተሞች ፡ በዕጣ ፡ ሆኑላቸው ።
፯፡ ለሜራሪም ፡ ልጆች ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ከሮ
ቤል ፡ ነገድ ፡ ከጋድም ፡ ነገድ ፡ ከዝብሎንም ፡
ነገድ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከተሞች ፡ ሆኑላቸው ።
፰፡ እግዚአብሔርም ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንዳዘዘ ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እነዚህን ፡ ከተሞችና ፡
መሰምርያቸውን ፡ ለሌዋውያን ፡ በዕጣ ፡ ሰጡ ።
፱፡ ከይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፡ ከስምዖንም ፡ ልጆች ፡
ነገድ ፡ በስማቸው ፡ የተጠሩትን ፡ እነዚህን ፡ ከተ
ሞች ፡ ሰጡ ። የፊተኛው ፡ ዕጣ ፡ ለእነርሱ ፡ ስለ ፡ ፲፡
ወጣ ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ የቀዓት ፡ ወገን ፡ ለሆኑ ፡
ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ሆኑ ። በይሁዳ ፡ ተራራማ ፡ ፲፩፡
አገር ፡ ያለችውን ፡ ቂርያትአርባቅ ፡ የምትባለ
ውን ፡ ከተማ ፡ በዙሪያዋም ፡ ያለውን ፡ መሰም
ርያ ፡ ሰጡአቸው ፡ እርስዋም ፡ ኬብሮን ፡ ናት ፡
ይህም ፡ አርባቅ ፡ የዔናቅ ፡ አባት ፡ ነበረ ። የከ ፲፪፡
ተማይቱን ፡ እርሻ ፡ ግን ፡ መንደሮችዋንም ፡ ለዮ
ፎኒ ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ ርስት ፡ አድርገው ፡ ሰጡት ።
ለካህኑም ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ እነዚህን ፡ ሰጡ ፡ ፲፫፡
ለነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ መማፀኛ ፡ ከተማ ፡ የሆነችውን ፡
ኬብሮንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ልብናንና ፡ መሰ
ምርያዋን ፡ የቲርንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ኤሽት ፲፬፡
ሞዓንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ሖሎንንና ፡ መሰምር ፲፭፡
ያዋን ፡ ዳቤርንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ዓይንንና ፡ ፲፮፡
መሰምርያዋን ፡ ዩጣንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ቤት
ሳሚስንና ፡ መሰምርያዋን ፤ ከእነዚህ ፡ ከሁለቱ ፡
ነገዶች ፡ ዘጠኝ ፡ ከተሞችን ፡ ሰጡ ። ከብንያ ፲፯፡
ምም ፡ ነገድ ፡ ገባዖንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ናሲ
ብንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ዓናቶትንና ፡ መሰምር ፲፰፡
ያዋን ፡ አልሞንንና ፡ መሰምርያዋን ፤ አራት ፡
ከተሞችን ፡ ሰጡ ። የአሮን ፡ ልጆች ፡ የካህናት ፡ ፲፱፡
ከተሞች ፡ ከመሰምርያቸው ፡ ጋር ፡ አሥራ ፡
ሦስት ፡ ናቸው ።
ለቀሩትም ፡ ለቀዓት ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ሌዋው ፳፡
ያን ፡ የዕጣቸው ፡ ከተሞች ፡ ከኤፍሬም ፡ ነገድ ፡
ደረሱአቸው ። በኤፍሬም ፡ ተራራማ ፡ አገር ፡ ፳፩፡
ለነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ መማፀኛ ፡ ከተማ ፡ የሆነችውን ፡
ሴኬምንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ጌዝርንና ፡ መሰም
ርያዋን ፡ ቂብጻይምንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ቤት ፳፪፡
ሖሮንንና ፡ መሰምርያዋን ፤ አራቱን ፡ ከተሞች ፡
ሰጡአቸው ። ከዳንም ፡ ነገድ ፡ ኤልተቄንና ፡ ፳፫፡
መሰምርያዋን ፡ ገባቶንንና ፡ መሰምርያዋን ፡
ኤሎንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ጋትሪሞንንና ፡ መሰ ፳፬፡
ምርያዋን ፤ አራቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡአቸው ።
ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ታዕናክንና ፡ መሰ ፳፭፡
ምርያዋን ፡ ጋትሪሞንንና ፡ መሰምርያዋን ፤ ሁለ
ቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡአቸው ። የቀሩት ፡ የቀ ፳፮፡
ዓት ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ከመ
ሰምርያቸው ፡ ጋር ፡ አሥር ፡ ናቸው ።
ለሌዋውያንም ፡ ወገኖች ፡ ለጌድሶን ፡ ልጆች ፡ ፳፯፡
ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ለነፍሰ ፡ ገዳይ ፡
መማፀኛ ፡ ከተማ ፡ በባሳን ፡ ውስጥ ፡ የሆነች
ውን ፡ ጎላንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ በኤሽትራ
ንና ፡ መሰምርያዋን ፤ ሁለቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡ
አቸው ። ከይሳኮርም ፡ ነገድ ፡ ቂሶንንና ፡ መሰም ፳፰፡
ርያዋን ፡ ዳብራትንና ፡ መሰምርያዋን ፡ የርሙ ፳፱፡
ትንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ዓይንጋኒምንና ፡ መሰ
ምርያዋን ፤ አራቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡአቸው ።
ከአሴርም ፡ ነገድ ፡ ሚሽአልንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ፴፡
ዓብዶንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ሔልቃትንና ፡ መሰ ፴፩፡
ምርያዋን ፡ ረአብንና ፡ መሰምርያዋን ፤ አራቱን ፡
ከተሞች ፡ ሰጡአቸው ። ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ፡ ፴፪፡
ለነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ መማፀኛ ፡ ከተማ ፡ የሆነችውን ፡

በገሊላ ፡ ውስጥ ፡ ቃዴስንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ሐሞትዶርንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ቀርታንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ሦስቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡአቸው ።
፴፫ የጌድሶን ፡ ልጆች ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡ ከመሰምርያቸው ፡ ጋር ፡ ናቸው ።
፴፬ ከሌዋውያንም ፡ ለቀሩት ፡ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ከዛብሎን ፡ ነገድ ፡ ዮቅንዓምንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ቀርታንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ዲሞናንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ነህላልንና ፡ መሰምርያዋን ፡ አራቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡ ። ከሮቤልም ፡ ነገድ ፡ ቦሶርንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ያህጽንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ቅዴሞትንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ሜፍዓትንና ፡ መሰምርያዋን ፡ አራቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡ ። ከጋድም ፡ ነገድ ፡ ለነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ መማፀኛ ፡ ከተማ ፡ የሆነችውን ፡ በገለዓድ ፡ ውስጥ ፡ ራሞትንና ፡ መሰምርያዋን ÷ መሃናይምንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ሐሴቦንንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ኢያዜርንና ፡ መሰምርያዋን ፡ አራቱን ፡ ከተሞች ፡ ሰጡ ። ከሌዋውያን ፡ ወገኖች ፡ የቀሩት ፡ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ በየወገኖቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤ ዕጣቸውም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከተማ ፡ ነበረ ።
፴፮ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ መካከል ፡ የነበሩት ፡ የሌዋውያን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ ስምንት ፡ ከተሞችና ፡ መሰምርያቸው ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ ከተሞች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከመሰምርያቸው ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፤ እነዚህም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነበሩ ።
፵፩ እግዚአብሔርም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ የማለላቸውን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ሰጠ ፤ ወረሱአትም ÷ ተቀመጡባትም ። እግዚአብሔርም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡ በዙሪያቸው ፡ ካሉት ፡ አሳረፋቸው ፤ ከጠላቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይቋቋማቸው ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ አልቻለም ፤ እግዚአብሔርም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ከተናገረው ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ተፈጸመ ፡ እንጂ ፡ ምንም ፡ አልቀረም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢያሱ ፡ የሮቤልን ፡ ልጆችና ፡ የጋድን ፡ ልጆች ፡ የምናሴንም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡
፪ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዛችሁን ፡ ሁሉ ፡ ጠብቃችኋል ÷ እኔም ፡ ላዘዝኋችሁ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ታዝዛችኋል ፤
፫ ይህንም ፡ ያህል ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ አልተዋችሁም ÷ የአምላካችሁንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡
፬ ጠብቃችኋል ። አሁንም ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገራቸው ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ አሳርፎአቸዋል ፤ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ተመለሱ ÷ ወደ ፡ ቤታችሁና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡ ሰጣችሁ ፡ ወደ ፡ ርስታችሁ ፡ ምድር ፡ ሂዱ ። ፭ ብቻ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዛችሁን ፡ ትእዛዙንና ፡ ሕጉን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ÷ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትወድዱ ፡ ዘንድ ÷ መንገዱንም ፡ ሁሉ ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ÷ ትእዛዙንም ፡ ትጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ትጠጉ ፡ ዘንድ ÷ በፍጹምም ፡ ልባችሁ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍሳችሁ ፡ ታመልኩ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ተጠንቀቁ ። ፮ ኢያሱም ፡ መረቃቸው ÷ ሰደዳቸውም ፤ ወደ ፡ ቤታቸውም ፡ ሄዱ ።
፯ ለምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ሙሴ ፡ በባሳን ፡ ውስጥ ፡ ርስት ፡ ሰጥቶአቸው ፡ ነበር ፤ ለቀረው ፡ ለእኩሌታው ፡ ግን ፡ ኢያሱ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምዕራብ ፡ ወገን ፡ በወንድሞቻቸው ፡ መካከል ፡ ርስት ፡ ሰጣቸው ። ኢያሱም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ በሰደዳቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ፡ — ፰ በብዙ ፡ ብልጥግና ፡ በእጅግም ፡ ብዙ ፡ ከብት ÷ በብርም ÷ በወርቅም ÷ በናስም ÷ በብረትም ÷ በእጅግም ፡ ብዙ ፡ ልብስ ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ተመለሱ ፤ የጠላቶቻችሁንም ፡ ምርኮ ፡ ከወንድሞቻችሁ ፡ ጋር ፡ ተካፈሉ ።
፱ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ የጋድም ፡ ልጆች ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ሄዱ ፤ በሙሴም ፡ እጅ ፡ በተሰጠ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ወደ ፡ ተቀበሉአት ፡ ወደ ፡ ርስታቸው ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ምድር ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ካለችው ፡ ከሴሎ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ተመለሱ ። ፲ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ አቅራቢያም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የሮቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ በዚያ ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ ታላቅ ፡ መሠዊያ ፡ ሠሩ ። ፲፩ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ — እነሆ ÷ በከነዓን ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ በዮርዳኖስ ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ ግዛት ÷ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ባሉበት ፡ ወገን ÷ የሮቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ መሠዊያ ፡ ሠርተዋል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ደረሰላቸው ። ፲፪ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡ እነርሱን ፡ ሊዋጉ ፡ በሴሎ ፡ ተሰበሰቡ ።
፲፫ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ሮቤል ፡ ልጆችና ፡ ወደ ፡ ጋድ ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ የካህኑን ፡ የአልዓዛርን ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስን ፡ ላኩ ። ፲፬ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አሥር ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ÷ ከእስራኤል ፡ ከየነገዱ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ የአባቶች ፡ ቤት ፡ አለቃ ፤ እያንዳንዱም ፡ በእስራኤል ፡ አእላፋት ፡ መካከል ፡ የአየአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ፲፭ በገለዓድም ፡ ምድር ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ሮቤል ፡ ልጆችና ፡ ወደ ፡ ጋድ ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡

ምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ መጡ ÷ እንዲህም ፡
፲፭፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ፡ — የእግዚአብሔር ፡ ማኅ
በር ፡ ሁሉ ፡ የሚለው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ — ይህ ፡ በእ
ስራኤል ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ያደረጋችሁት ፡ ኃጢ
አት ፡ ምንድር ፡ ነው ? ዛሬ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ከመከተል ፡ ተመልሳችኋል ፤ ዛሬም ፡ መሠዊያ ፡
በመሥራታችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዐም
፲፮፡ ፃችኋል ። እኛ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከእርሱ ፡
ያልነጻንበት ፡ የፈጐር ፡ ኃጢአት ፡ ጥቂት ፡
ነውን ? በእግዚአብሔር ፡ ማኅበር ፡ ላይ ፡ መቅ
፲፯፡ ሠፍት ፡ ወረደ ። እናንተ ፡ ዛሬ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ከመከተል ፡ ተመለሳችሁን ? ዛሬ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ብታምፁ ፡ ነገ ፡ በእስራኤል ፡
፲፰፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ። ነገር ፡ ግን ፡
የርስታችሁ ፡ ምድር ፡ የረከሰ ፡ ቢመስላችሁ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ወደሚቀመጥበት ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ ምድር ፡ አልፋ
ችሁ ፡ በመካከላችን ፡ ውረሱ ፤ ከአምላካችንም ፡
ከእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሌላ ፡ ለእናንተ ፡
መሠዊያ ፡ በመሥራታችሁ ፡ በእግዚአብሔርና ፡
፲፱፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አታምፁ ። የዛራ ፡ ልጅ ፡ አካን ፡
እርም ፡ ነገር ፡ በመውሰድ ፡ ኃጢአትን ፡ ስለ ፡
ሠራ ፡ በእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡
አልወረደምን ? እርሱም ፡ በኃጢአቱ ፡ ብቻ
ውን ፡ አልሞተም ።
፳፩፡ የሮቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የምና
ሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ለእስራኤል ፡ አእላፋት ፡
አለቆች ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ መለሱላቸው ፡ ፡ —
፳፪፡ የአማልክት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ÷ የአማ
ልክት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አው
ቆታል ÷ እስራኤልም ፡ ያውቀዋል ፤ በእግዚ
አብሔር ፡ ላይ ፡ ዐምፀንና ፡ ተላልፈን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፳፫፡ ዛሬ ፡ አታድነን ፤ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡
እንድንመለስ ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡
የእህልን ፡ ቍርባን ፡ እንድናሳርግበት ÷ የደኅን
ነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ እንድናቀርብበት ፡ ብለን ፡
መሠዊያ ፡ ሠርተን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፬፡ እርሱ ፡ ራሱ ፡ ይበቀለን ፤ ይልቁንም ፡ ከልባ
ችን ፡ ፍርሃት ፡ የተነሣ ፡ — በሚመጣው ፡ ዘመን ፡
ልጆቻችሁ ፡ ልጆቻችንን ፡ — ከእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አላችሁ ?
፳፭፡ እናንተ ፡ የሮቤልና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ÷ እግዚአ
ብሔር ፡ በእኛና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ዮርዳኖ
ስን ፡ ድንበር ፡ አድርጎአልና ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ የላችሁም ፡ ይሉአቸ
ዋል ፡ ብለን ፡ ይህን ፡ አደረግን ። በዚህም ፡
ልጆቻችሁ ፡ ልጆቻችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡
፳፮፡ ከመፍራት ፡ ያስተዋቸዋል ። ስለዚህም ፡ ፡ —
መሠዊያ ፡ እንሥራ ፡ አልን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለሚ
ቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ወይም ፡ ለሌላ ፡ መሥዋ
፳፯፡ ዕት ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእኛና ፡ በእና
ንተ ፡ መካከል ፡ ከእኛም ፡ በኋላ ፡ በትውልዳች
ንና ፡ በትውልዳችሁ ፡ መካከል ፡ በሚቃጠል ፡
መሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ በደኅንነትም ፡ መሥ
ዋዕታችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልክ ፡ ዘንድ ÷
በሚመጣውም ፡ ዘመን ፡ ልጆቻችሁ ፡ ልጆቻች
ንን ፡ — በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡
የላችሁም ፡ እንዳይሉ ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ። ስለ ፳፯፡
ዚህም ፡ አልን ፡ — በሚመጣው ፡ ዘመን ፡ ለእኛ ፡
ወይም ፡ ለትውልዳችን ፡ ይህን ፡ ሲሉ ÷ እኛ ፡ —
እነሆ ÷ አባቶቻችን ፡ ያደረጉትን ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ መሠዊያ ፡ ምሳሌ ፡ እዩ ፤ በእኛና ፡ በእ
ናንተ ፡ መካከል ፡ ምስክር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ
ሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ መሥዋ
ዕት ፡ አይደለም ፡ እንላለን ። በማደሪያው ፡ ፳፱፡
ፊት ፡ ካለው ፡ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡
መሠዊያ ፡ ሌላ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡
ለእህል ፡ ቍርባን ፡ ለሌላ ፡ መሥዋዕትም ፡ የሚ
ሆን ፡ መሠዊያን ፡ የሠራነው ፡ በእግዚአብሔር ፡
ላይ ፡ በማመፅ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ዛሬ ፡ መከ
ተልን ፡ ለመተው ፡ በማለት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይህ ፡
ከእኛ ፡ ይራቅ ።
ካህኑ ፡ ፊንሐስና ፡ የማኅበሩ ፡ አለቆች ÷ ከእ ፴፡
ርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ የእስራኤል ፡ አእላፋት ፡
አለቆች ÷ የሮቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡
የምናሴም ፡ ልጆች ፡ የተናገሩትን ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ ነገሩ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ። የካህኑም ፡ ፴፩፡
የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ ለሮቤል ፡ ልጆችና ፡
ለጋድ ፡ ልጆች ፡ ለምናሴም ፡ ልጆች ፡ — ይህን ፡
መተላለፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ አላደረጋ
ችሁምና ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ እን
ዳለ ፡ ዛሬ ፡ እናውቃለን ፤ አሁን ፡ የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አድናችኋል ፡
አላቸው ። የካህኑም ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊን ፴፪፡
ሐስና ፡ አለቆቹ ፡ ከሮቤል ፡ ልጆችና ፡ ከጋድ ፡
ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ከገለዓድ ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡
አገር ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተመለሱ ÷
ወሬም ፡ አመጡላቸው ። ነገሩም ፡ የእስራኤ ፴፫፡
ልን ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ አሰኘ ፡ የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑ ÷ ከዚያም ፡
ወዲያ ፡ የሮቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የተ
ቀመጡበትን ፡ ምድር ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ወዋ
ተው ፡ እንዲወጉአቸው ፡ አልተናገሩም ። የሮ ፴፬፡
ቤል ፡ ልጆችና ፡ የጋድ ፡ ልጆችም ፡ — እግዚአብ
ሔር ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይህ ፡ በመካከላችን ፡
ምስክር ፡ ነው ፡ ሲሉ ፡ መሠዊያውን ፡ ምስክር ፡
ብለው ፡ ጠሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ከሆነ ፡ በኋላ ÷ ፩፡
እግዚአብሔርም ፡ እስራኤልን ፡ በዙሪያቸው ፡
ካሉት ፡ ጠላቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ካሳረፈ ፡ በኋላ ÷
ኢያሱም ፡ በሸመገለ ፡ በዕድሜውም ፡ ባረጀ ፡
ጊዜ ÷ ኢያሱ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ሽማግሌዎ ፪፡
ቻቸውንም ፡ አለቆቻቸውንም ፡ ፈራጆቻቸው
ንም ፡ ሹማምቶቻቸውንም ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡
አላቸው ፡ — እኔ ፡ ሸምግያለሁ ÷ በዕድሜም ፡
አርጅቻለሁ ፤ እናንተም ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚ ፫፡

አብሔር ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እና
ንተ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አይታችኋል ፤ ስለ ፡
እናንተ ፡ የተዋጋ ፡ እርሱ ፡ አምላካችሁ ፡ እግ
፱፡ ዚአብሔር ፡ ነው ። እነሆ ÷ እኔ ፡ ከጠፋኋቸው ፡
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ጀምሮ ፡ በፀ
ሐይ ፡ መግቢያ ፡ እስካለው ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡
ባሕር ፡ ድረስ ፡ ለነገዶቻችሁ ፡ ርስት ፡ እንዲ
ሆኑ ፡ የቀሩትን ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ በዕጣ ፡
፲፡ ከፈልሁላችሁ ። አምላካችሁም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እርሱ ፡ ከፊታችሁ ፡ በብርቱ ፡ ይበትናቸ
ዋል ÷ ከፊታችሁም ፡ ያሳድዳቸዋል ፤ አምላካ
ችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁም ፡
፲፩፡ ምድራቸውን ፡ ትወርሳላችሁ ። ስለዚህም ፡
በሙሴ ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡
ለመጠበቅና ፡ ለማድረግ ፡ በጣም ፡ በርቱ ÷ ከእ
ርሱም ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፈቀቅ ፡
፲፪፡ አትበሉ ። በእናንተ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ ቀሩት ፡
ወደ ፡ እነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ አትግቡ ፤ የአማልክ
ቶቻቸውንም ፡ ስም ፡ አትጥሩ ÷ አትማሉባ
ቸውም ÷ አታምልኩአቸውም ÷ አትስገዱላቸ
፲፫፡ ውም ፤ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንዳደረጋችሁት ፡
ወደ ፡ አምላካችሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፬፡ ተጠጉ ፡ እንጂ ። እግዚአብሔር ፡ ታላላቆች
ንና ፡ ኃይለኞችን ፡ አሕዛብ ፡ ከፊታችሁ ፡ አስወ
ጥቶአል ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡ ሊቋ
፲፭፡ ቋማችሁ ፡ አልቻለም ። አምላካችሁ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡
የሚዋጋ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ ከእናንተ ፡ አንዱ ፡
፲፮፡ ሰው ፡ ሺህ ፡ ሰውን ፡ ያሳድዳል ። አምላካችሁን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ትወድዱት ፡ ዘንድ ፡ ለራሳ
፲፱፡ ችሁ ፡ እጅግ ፡ ተጠንቀቁ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ተመ
ልሳችሁ ፡ በመካከላችሁ ፡ ወደ ፡ ቀሩት ፡ ወደ ፡
እነዚህ ፡ አሕዝብ ፡ ብትጠጉ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡
ብትጋቡ ÷ እናንተም ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ እነር
፳፫፡ ሱም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ብትደራረሱ ÷ አምላ
ካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰጣችሁ ፡ ከዚህች ፡
ከመልካሚቱ ፡ ምድር ፡ እስክትጠፉ ፡ ድረስ ፡
መውደቂያና ፡ ወጥመድ ÷ በጎናችሁም ፡ መግ
ረፊያ ÷ በዓይናችሁም ፡ እሾህ ፡ ይሆኑባችኋል ፡
እንጂ ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲያ ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ ከፊታችሁ ፡
እንዳያሳድዳቸው ፡ ፈጽማችሁ ፡ እወቁ ።
፳፬፡ እነሆም ÷ ዛሬ ፡ የምድርን ፡ ሁሉ ፡ መንገድ ፡
እሄዳለሁ ፤ እናንተም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡
እናንተ ፡ ከተናገረው ፡ ከመልካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ ነገር ፡ እንዳልቀረ ፡ በልባችሁ ፡ ሁሉ ፡
በነፍሳችሁም ፡ ሁሉ ፡ እወቁ ፡ ሁሉ ፡ ደርሶላች
ኋል ፤ ከእርሱም ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አልቀረም ።
፳፭፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡ መል
ካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ደረሰላችሁ ÷ አምላ
ካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰጣችሁ ፡ ከዚህች ፡
ከመልካሚቱ ፡ ምድር ፡ እናንተን ፡ እስኪያጠፋ
ችሁ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡ ክፉን ፡
፳፮፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያመጣባችኋል ። አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያዘዛችሁን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ስታ
ፈርሱ ÷ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ስታ
መልኩ ÷ ስትሰግዱላቸውም ÷ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ይነድድባችኋል ÷ ከሰጣች
ሁም ፡ ከመልካሚቱ ፡ ምድር ፡ ፈጥናችሁ ፡ ትጠ
ፋላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ ኢያሱም ፡ የእስራኤልን ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ሴኬም ፡ ሰበሰበ ÷ የእስራኤልንም ፡ ሽማግሌ
ዎች ፡ አለቆቻቸውንም ፡ ፈራጆቻቸውንም ፡
ሹማምቶቻቸውንም ፡ ጠራ ። እነርሱም ፡ በእ
፪፡ ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቆሙ ። ኢያሱም ፡ ለሕ
ዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— አባቶ
ቻችሁ ÷ የአብርሃምና ፡ የናኮር ፡ አባት ፡ ታራ ÷
አስቀድመው ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ተቀመጡ ፤ ሌሎ
፫፡ ችንም ፡ አማልክት ፡ አመለኩ ። አባታችሁንም ፡
አብርሃምን ፡ ከወንዝ ፡ ማዶ ፡ ወስጄ ፡ በከነዓን ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ መራሁት ፤ ዘሩንም ፡ አበዛሁ ÷
፬፡ ይስሐቅንም ፡ ሰጠሁት ። ለይስሐቅም ፡ ያዕቆ
ብንና ፡ ዔሳውን ፡ ሰጠሁት ፤ ለዔሳውም ፡ የሴ
ይርን ፡ ተራራ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ሰጠሁት ፤ ያዕ
፭፡ ቆብም ፡ ልጆቹም ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረዱ ። ሙሴ
፮፡ ንና ፡ አሮንንም ፡ ላክሁ ÷ በመካከላቸውም ፡
እንዳደረግሁ ፡ ግብፅን ፡ ቀሠፍሁ ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ አወጣኋቸው ። አባቶቻችሁንም ፡ ከግ
፯፡ ብፅ ፡ አወጣኋቸው ÷ ወደ ፡ ባሕሩም ፡ ደረሳችሁ ፤
ግብፃውያንም ፡ አባቶቻችሁን ፡ በሰረገሎችና ፡
በፈረሰኞች ፡ እስከ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ አባ
ረሩአቸው ። ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጮኹ ፡
፰፡ ጊዜ ፡ በእናንተና ፡ በግብፃውያን ፡ መካከል ፡
ጨለማ ፡ አደረገ ÷ ባሕሩንም ፡ መለሰባቸው ÷
አሰጠማቸውም ፤ ዓይኖቻችሁም ፡ በግብፅ ፡ ያደ
ረግሁትን ፡ አዩ ፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡
ተቀመጣችሁ ። እኔም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡
፱፡ ተቀመጡበት ፡ ወደ ፡ አሞራውያን ፡ ምድር ፡
አመጣኋችሁ ፤ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ÷
አሳልፌም ፡ በእጃችሁ ፡ ሰጠኋችሁ ÷ ምድራቸ
ውንም ፡ ወረሳችሁ ፤ ከፊታችሁም ፡ አጠፋኋ
ቸው ። የሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ፲፡
በላቅ ፡ ተነሥቶ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፤
እንዲረግማችሁም ፡ የቢያርን ፡ ልጅ ፡ በለዓምን ፡
ልኮ ፡ አስጠራው ። እኔ ፡ ግን ፡ በለዓምን ፡ መስ ፲፩፡
ማት ፡ አልወደድሁም ፤ እርሱም ፡ ፈጽሞ ፡ ባረ
ካችሁ ÷ እኔም ፡ ከእጁ ፡ አዳንኋችሁ ። የ፲፪፡
ኖስንም ፡ ተሻገራችሁ ÷ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ መጣ
ችሁ ፤ የኢያሪኮም ፡ ሰዎች ÷ አሞራዊው ÷ ፈሬ
ዛዊው ÷ ከነዓናዊው ÷ ኬጢያዊው ÷ ጌርጌሳ
ዊው ÷ ኤዊያዊው ÷ ኢያቡሳዊው ፡ ተዋጉአ
ችሁ ፤ አሳልፌም ፡ በእጃችሁ ፡ ሰጠኋቸው ።
፲፫፡ በፊታችሁም ፡ ተርብ ፡ ሰደድሁ ÷ በሰይፍህም ፡
በቀስትህም ፡ ሳይሆን ፡ ሁለቱን ፡ የአሞራውያ
ንን ፡ ነገሥታት ፡ ከፊታችሁ ፡ አሳደዳቸው ።

፲፫፡ ያልደከማችሁበትንም ፡ ምድር ÷ ያልሠራችኋቸውንም ፡ ከተሞች ፡ ሰጠኋችሁ ÷ ተቀመጣችሁባቸውም ፡ ካልተከላችኋቸውም ፡ ከወይንና ፡ ከወይራ ፡ በላችሁ ።

፲፬፡ አሁንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ÷ በፍጹምም ፡ በእውነተኛም ፡ ልብ ፡ አምልኩት ፤ አባቶቻችሁም ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ በግብፅም ፡ ውስጥ ፡ ያመለኩአቸውን ፡ አማልክት ፡ ከእናንተ ፡ አርቁ ÷

፲፭፡ እግዚአብሔርንም ፡ አምልኩ ። እግዚአብሔርንም ፡ ማምለክ ፡ ክፉ ፡ መስሎ ፡ ቢታያችሁ ÷ አባቶቻችሁ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ሳሉ ፡ ያመለኩአቸውን ፡ አማልክት ፡ ወይም ፡ በምድራቸው ፡ ያላችሁባቸውን ፡ የአሞራውያንን ፡ አማልክት ፡ ታመልኩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ የምታመልኩትን ፡ ዛሬ ፡ ምረጡ ። እኔና ፡ ቤቴ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልካለን ።

፲፮፡ ሕዝቡም ፡ መልሰው ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— እግዚአብሔርን ፡ ትተን ፡ ሌሎች ፡ አማልክትን ፡

፲፯፡ ማምለክ ፡ ከእኛ ፡ ይራቅ ፤ እኛንና ፡ አባቶቻችንን ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣን ÷ በዓይናችንም ፡ ፊት ፡ እነዚያን ፡ ታላላቅ ፡ ተአምራት ፡ ያደረገ ÷ በሄድንበትም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ በለፍንበቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ የጠበቀን ÷ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡

፲፰፡ ነውና ። እግዚአብሔር ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ÷ በምድሪቱም ፡ የተቀመጡትን ፡ አሞራውያን ፡ ከፊታችን ፡ አሳደደ ፤ ስለዚህ ፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልካለን ።

፲፱፡ ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡— እርሱ ፡ ቅዱስ ፡ አምላክ ፡ ነውና ÷ እርሱም ፡ ቀናተኛ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ አትችሉም ፤ መተላለፋችሁንና ፡ ኃጢአታችሁን ፡ ይቅር ፡

፳፡ አይልም ። እግዚአብሔርን ፡ ትታችሁ ፡ እንግዶችን ፡ አማልክት ፡ ብታመልኩ ÷ መልካም ፡ ካደረገላችሁ ፡ በኋላ ፡ ተመልሶ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያደርግባችኋል ÷ ያጠፋችሁማል ፡ አላቸው ።

፳፩፡ ሕዝቡም ፡ ኢያሱን ፡— እንዲህ ፡ አይሁን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልካለን ፡ አሉት ።

፳፪፡ ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡— እንድታመልኩት ፡ እና ንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ መረጣችሁ ፡ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡ ምስክሮች ፡ ናችሁ ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡— ምስክሮች ፡ ነን ፡ አሉ ። ፳፫፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ በመካከላችሁ ፡ ያሉትን ፡ እንግዶች ፡ አማልክት ፡ አርቁ ÷ ልባችሁንም ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አዘንብሉ ፡ አላቸው ። ፳፬፡ ሕዝቡም ፡ ኢያሱን ፡— አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልካለን ÷ ድምፁንም ፡ እንሰማለን ፡ አሉት ።

፳፭፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ኢያሱ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ÷ በሴኬምም ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ አደረገላቸው ። ፳፮፡ ኢያሱም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ጻፈ ፤ ታላቁንም ፡ ድንጋይ ፡ ወስዶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ አጠገብ ፡ ከነበረችው ፡ ከአድባሩ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ አቆመው ። ፳፯፡ ኢያሱም ፡ ለሕዝቡ ፡— እነሆ ÷ የተናገረንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ሰምቶአልና ፡ ይህ ፡ ድንጋይ ፡ ይመሰክርብናል ፤ እንግዲህ ፡ አምላካችሁን ፡ እንዳትክዱ ፡ ይህ ፡ ምስክር ፡ ይሆንባችኋል ፡ አላቸው ። ፳፰፡ ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡ በእያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ሰደደ ።

፳፱፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ዕድሜው ፡ መቶ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ሲሆነው ፡ ሞተ ። ፴፡ በተራራማውም ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ በገዓስ ፡ ተራራ ፡ በሰሜን ፡ ባለችው ፡ በርስቱ ፡ ዳርቻ ፡ በተምናሴራ ፡ ቀበሩት ። ፴፩፡ ኢያሱ ፡ በለበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ከኢያሱም ፡ በኋላ ፡ በነበሩት ፡ ለእስራኤልም ፡ ያደረገውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ባወቁት ፡ በሽማግሌዎች ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷ እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመለኩ ።

፴፪፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ ያወጡትን ፡ የዮሴፍን ፡ አጥንት ፡ ያዕቆብ ፡ ከሴኬም ፡ አባት ፡ ከኤሞር ፡ ልጆች ፡ በመቶ ፡ በግ ፡ በገዛው ፡ እርሻ ፡ በሴኬም ፡ ቀበሩት ፤ እርሻውም ፡ ለዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ርስት ፡ ሆነ ። ፴፫፡ የአሮንም ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ሞተ ፤ በተራራማውም ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ለልጁ ፡ ለፊንሐስ ፡ በተሰጠችው ፡ በጌባዓ ፡ መሬት ፡ ቀበሩት ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ መ ሳ ፍ ን ት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ኢያሱ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡— ከነዓናውያንን ፡ ለመውጋት ፡ ማን ፡ በፊት ፡ ይወጣልናል ? ብለው ፡

፪፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቁ ። እግዚአብሔርም ፡— ይሁዳ ፡ ይውጣ ፤ እነሆ ÷ ምድሪቱን ፡ በእጁ ፡

፫፡ አሳልፌ ፡ ሰጥቻለሁ ፡ አለ ። ይሁዳም ፡ ወንድሙን ፡ ስምዖንን ፡— ከነዓናውያንን ፡ እንወጋ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዕጣዬ ፡ ውጣ ÷ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዕጣህ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ። ስምዖንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ።

፬፡ ይሁዳም ፡ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከነዓናውያንንና ፡ ፌርዛውያንን ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ ከእነርሱም ፡ በቤዜቅ ፡ ውስጥ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ። ፭፡ አዶኒቤዜቅንም ፡ በቤዜቅ ፡ አገኙትና ፡ ተዋጉት ፤ ከነዓናውያንንና ፡ ፌርዛውያንንም ፡ መቱአቸው ። ፮፡ አዶኒቤዜቅም ፡ ሸሸ ፤ አሳድደውም ፡ ያዙት ÷ የእጁንና ፡ የእግሩንም ፡ አውራ ፡ ጣት ፡ ቈረጡ ።

፯፡ አዶኒቤዜቅም ፡— የእጃቸውና ፡ የእግራቸው ፡ አውራ ፡ ጣት ፡ የተቈረጡ ፡ ሰባ ፡ ነገሥታት ፡ ከገበታዬ ፡ በታች ፡ ፍርፋሪ ፡ ይለቅሙ ፡ ነበር ፤ እኔ ፡ እንዳደረግሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡ መለሰልኝ ፡ አለ ። ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ አመጡት ÷ በዚያም ፡ ሞተ ።

፰፡ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ተዋግተው ፡ ያዙአት ÷ በሰይፍ ፡ ስለትም ፡ መቱአት ÷ ከተማይቱንም ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉአት ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በተራራማው ፡ አገርና ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ በቈላውም ፡ ውስጥ ፡ የሚኖሩትን ፡ ከነዓናውያንን ፡ ሊወጉ ፡ ወረዱ ።

፱፡ ይሁዳም ፡ በኬብሮን ፡ የሚኖሩትን ፡ ከነዓናውያንን ፡ ሊወጋ ፡ ሄደ ። የኬብሮንም ፡ ስም ፡ አስቀድሞ ፡ ቂርያትአርባቅ ፡ ነበረ ። ሴሲንና ፡ አኪመንን ፡ ተላሚንም ፡ ገደሉ ።

፲፡ ከዚያም ፡ የዳቤርን ፡ ሰዎች ፡ ሊወጋ ፡ ሄደ ፤ አስቀድሞም ፡ የዳቤር ፡ ስም ፡ ቂርያትሤፍር ፡ ነበረ ። ካሌብም ፡— ቂርያትሤፍርን ፡ ለሚመታና ፡ ለሚይዝ ፡ ልጄን ፡ ዓክሳን ፡ አጋባዋለሁ ፡ አለ ። የካሌብም ፡ ትንሽ ፡ ወንድም ፡ የቄኔዝ ፡ ልጅ ፡ ጎቶንያል ፡ ያዛት ፤ ልጁንም ፡ ዓክሳን ፡ አጋባው ። እርስዋም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ ከአባትዋ ፡ እርሻ ፡ እንዲለምን ፡ መከረችው ። እርስዋም ፡ ከአህያዋ ፡ ወረደች ፤ ካሌብም ፡— ምን ፡ ፈለግሽ ? አላት ። እርስዋም ፡— በረከትን ፡ ስጠኝ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያለውን ፡ ምድር ፡ ሰጥተኸኛልና ፡ የውኃ ፡ ምንጭ ፡ ደግሞ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ። ካሌብም ፡ ላይኛውንና ፡ ታችኛውን ፡ ምንጭ ፡ ሰጣት ።

፲፩፡ የቄናዊው ፡ የሙሴ ፡ አማት ፡ ልጆችም ፡ ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ዘንባባ ፡ ካለባት ፡ ከተማ ፡ ተነሥተው ፡ ከዓራድ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጡ ፤ ሄደውም ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ ተቀመጡ ። ይሁዳም ፡ ከወንድሙ ፡ ከስምዖን ፡ ጋር ፡ ሄደ ÷ በጽፋት ፡ የተቀመጡትንም ፡ ከነዓናውያንን ፡ መቱ ÷ ፈጽመውም ፡ አጠፉአት ። የከተማይቱንም ፡ ስም ፡ ሐርማ ፡ ብለው ፡ ጠሩአት ። ይሁዳም ፡ ጋዛንና ፡ ዳርቻዋን ÷ አስቀሎናንና ፡ ዳርቻዋን ÷ አቃሮንንና ፡ ዳርቻዋን ፡ ያዘ ። እግዚአብሔርም ፡ ከይሁዳ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ ይሁዳም ፡ ተራራማውን ፡ አገር ፡ ወረሰ ፤ በሸለቆው ፡ የሚኖሩት ፡ ግን ፡ የብረት ፡ ሰረገሎች ፡ ነበሩአቸውና ፡ ሊያወጣቸው ፡ አልቻለም ። ሙሴም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ለካሌብ ፡ ኬብሮንን ፡ ሰጡት ፤ ከዚያም ፡ ሦስቱን ፡ የሚናቅ ፡ ልጆች ፡ አወጣ ። ነገር ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ ኢያቡሳውያንን ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ አላወጡአቸውም ፤ ኢያቡሳውያንም ፡ ከብንያም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀምጠዋል ።

፳፪፡ የዮሴፍም ፡ ወገን ፡ ደግሞ ፡ በቤቱል ፡ ላይ ፡ ወጡ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ።

፳፫፡ የዮሴፍም ፡ ወገን ፡ ቤቱልን ፡ የሚሰልሉ ፡ ላኩ ። አስቀድሞም ፡ የከተማይቱ ፡ ስም ፡ ሎዛ ፡ ይባል ፡ ነበር ። ጠባቂዎቹም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከከተማ ፡ ሲወጣ ፡ አይተው ፡— የከተማይቱን ፡ መግቢያ ፡ አሳየን ÷ እኛም ፡ ቸርነት ፡ እናደርግልሃለን ፡ አሉት ። የከተማይቱንም ፡ መግቢያ ፡ አሳያቸው ÷ ከተማይቱንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መቱ ፤ ያንን ፡ ሰውና ፡ ወገኖቹን ፡ ግን ፡ ለቀቁአቸው ።

፳፭፡ ሰውዮውም ፡ ወደ ፡ ኬጢያውያን ፡ ምድር ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ከተማን ፡ ሠራ ÷ ስምዋንም ፡ ሎዛ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ስምዋ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፮፡ ምናሴም ፡ የቤትሳንንና ፡ የመንደሮችዋን ÷ የታዕናክንና ፡ የመንደሮችዋን ÷ የዶርንና ፡ የመንደሮችዋን ÷ የይብለዓምንና ፡ የመንደሮችዋን ÷ የመጊዶንና ፡ የመንደሮችዋን ፡ ሰዎች ፡ አላወጣቸውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከነዓናውያን ፡ በዚያ ፡ አገር ፡ በመቀመጥ ፡ ጸኑ ። እስራኤልም ፡ በበረቱ ፡ ጊዜ ፡ ከነዓናውያንን ፡ አስገበሩአቸው ÷ ፈጽመውም ፡ አላወጡአቸውም ።

፳፱፡ ኤፍሬምም ፡ በጌዝር ፡ የተቀመጡትን ፡ ከነዓናውያንን ፡ አላወጣቸውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከነዓናውያን ፡ በመካከላቸው ፡ በጌዝር ፡ ተቀመጡ ።

፴፡ ዛብሎንም ፡ የቂድሮንንና ፡ የነህሎልን ፡ ሰዎች ፡ አላወጣቸውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከነዓናውያን ፡ በመካከላቸው ፡ ተቀመጡ ÷ ግብርም ፡ የሚገብሩለት ፡ ሆኑ ።

፴፩፡ አሴርም ፡ የዓኮንና ፡ የሲዶንን ፡ የአሕላብንም ፡ የአክዚብንም ፡ የሐልባንም ፡ የአፌቅንም ፡ የረአብንም ፡ ሰዎች ፡ አላወጣቸውም ። በዚያችም ፡ ምድር ፡ የተቀመጡትን ፡ ከነዓናውያን ፡ አላወጡአቸውምና ፡ በመካከላቸው ፡ የአሴር ፡ ልጆች ፡ ተቀመጡ ።

፴፪፡ ንፍታሌምም ፡ የቤትሳሚስንና ፡ የቤትዓናትን ፡ ሰዎች ፡ አላወጣቸውም ÷ በምድሩም ፡ በተቀመጡት ፡ በከነዓናውያን ፡ መካከል ፡ ተቀመጡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የቤትሳሚስና ፡ የቤትዓናት ፡ ሰዎች ፡ ግብር ፡ የሚገብሩለት ፡ ሆኑ ።

፴፫፡ አሞራውያንም ፡ የዳንን ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ተራራማው ፡ አገር ፡ እንዲያፈገፍጉ ፡ አስገደዱአቸው ÷ ወደ ፡ ሸለቆውም ፡ እንዳይወርዱ ፡ ከለከሉአቸው ። አሞራውያን ፡ በሔሬስ ፡ ተራራና ፡ በኤሎን ፡ በሸዓልቢምም ፡ በመቀመጥ ፡ ጸኑ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የዮሴፍ ፡ ቤት ፡ እጅ ፡ ከበዳች ÷ አስገበረቻቸውም ። የአሞራውያንም ፡ ድንበር ፡ ከአቅረቢም ፡ ዐቀበት ፡ ከጭንጫው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ ድረስ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ከጌልገላ ፡ ወደ ፡ ቦኪም ፡ ወጥቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እኔ ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቻችኋለሁ ÷ ለአባቶቻችሁም ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ ምድር ፡ አግብቻችኋለሁ ፤ እኔም ፡— ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ያደረግሁትን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለዘላለም ፡ አላፈርስም ፤ እናንተም ፡ መሠዊያ ፪፡

ቸውን ፡ አፍርሰ ፡ እንጂ ፡ በዚህች ፡ ምድር ፡ ከሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አታድርጉ ፡
አልሁ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ቃሌን ፡ አልሰማች
፫ ሁም ፡ ይህንስ ፡ ለምን ፡ አደረጋችሁ ? ስለዚ
ህም ፡ — ከፊታችሁ ፡ አላወጣቸውም ÷ ነገር ፡
ግን ፡ ያስጨንቋችኋል ÷ አማልክቶቻቸውም ፡
፬ ወጥመድ ፡ ይሆኑባችኋል ፡ አልሁ ። የእግዚአ
ብሔርም ፡ መልአክ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ድም
፭ ፃቸውን ፡ አንሥተው ፡ አለቀሱ ። የዚያንም ፡
ስፍራ ፡ ስም ፡ ቦኪም ፡ ብለው ፡ ጠሩት ፤ በዚ
ያም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሠዉ ።
፮ ኢያሱም ፡ ሕዝቡን ፡ በሰናበተ ፡ ጊዜ ፡ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ምድሪቱን ፡ ሊወርሱ ፡ ወደ ፡
፯ እየርስታቸው ፡ ሄዱ ። ኢያሱም ፡ በነበረበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ለእስራኤልም ፡ ያደረገውን ፡ ታላ
ቁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ባዩት ÷
ከኢያሱ ፡ በኋላ ፡ በነበሩ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ÷ ሕዝቡ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመለኩ ።
፰ የእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡
፻ዐ ድሚው ፡ መቶ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ሲሆነው ፡
፱ ሞተ ። በተራራማውም ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡
በገዓስ ፡ ተራራ ፡ በሰሜን ፡ ባለችው ፡ በርስቱ ፡
፲ ዳርቻ ፡ በተምናሔራስ ፡ ቀበሩት ። ትውልድ ፡
ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ተከማቹ ፤
ከእነዚያም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለእስራኤ
ልም ፡ ያደረገውን ፡ ሥራ ፡ ያላወቀ ፡ ሌላ ፡ ትው
ልድ ፡ ተነሣ ።
፲፩ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ አደረጉ ÷ በአሊ
፲፪ ምንም ፡ አመለኩ ። ከግብፅ ፡ ምድርም ፡ ያወ
ጣቸውን ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ተዉ ÷ በዙሪያቸውም ፡ ካሉት ፡
ከአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡
ተከተሉ ÷ሰገዱላቸውም ፤ እግዚአብሔርንም ፡
፲፫ አስቈጡ ። እግዚአብሔርንም ፡ ትተው ፡ በአ
፲፬ ልንና ፡ አስታሮትን ፡ አመለኩ ። የእግዚአብ
ሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ ወደ ፡
ማረኩአቸውም ፡ ማራኪዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡
ሰጣቸው ፤ በዙሪያቸውም ፡ ባሉት ፡ በጠላቶቻ
ቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ ጠላቶቻቸ
ውንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ሊቋቋሙ ፡ አልቻ
፲፭ ሉም ። እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷
እግዚአብሔርም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ማለ ÷
ወደ ፡ ወጡበት ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡
ትከፋባቸው ፡ ነበረች ፤ እጅግም ፡ ተጨነቁ ።
፲፮ እግዚአብሔርም ፡ መሳፍንትን ፡ አስነሣላ
ቸው ÷ ከሚማርኩአቸውም ፡ እጅ ፡ አዳኑአ
፲፯ ቸው ። ሌሎች ፡ አማልክትን ፡ ተከትለው ፡ አመን
ዘሩ ፡ ሰገዱላቸውም ፤ እንጂ ፡ መሳፍንቶቻቸ
ውን ፡ አልሰሙም ፤ አባቶቻቸውም ፡ ይሄዱበት ፡
ከነበረ ፡ መንገድ ፡ ፈጥነው ፡ ፈቀቅ ፡ አሉ ፤ አባ
ቶቻቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ እንደ ፡
፲፰ ታዘዙ ፡ እንዲሁ ፡ አላደረጉም ። እግዚአብሔ
ርም ፡ መሳፍንትን ፡ ባስነሣላቸው ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከመስፍኑ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ ስለሚጋፉአቸውና ፡ ስለሚያስጨን
ቋቸው ፡ በጩኸታቸው ፡ ያዝን ፡ ነበርና ፡ በመ
ስፍኑ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡
አዳናቸው ። መስፍኑ ፡ ግን ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ፲፱፡
ይመለሱ ፡ ነበር ÷ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡
በመከተላቸው ፡ እነርሱንም ፡ በማምለካቸውና ፡
ለእነርሱ ፡ በመስገዳቸው ፡ አባቶቻቸው ፡ አድ
ርገውት ፡ ከነበረው ፡ የክፋ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ፤
የእልከኝነታቸውን ፡ መንገድና ፡ ሥራቸውን ፡
አልተዉም ፡ ነበር ። የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ፳፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡ —
ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ያዘዝሁትን ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ስለ ፡ ተላለፉ ÷ ድምፄንም ፡ ስላልሰሙ ፡
አባቶቻቸውም ፡ እንደ ፡ ጠበቁ ÷ ይሄዱባት ፡ ፳፩፡፳፪፡
ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ይጠብቁ ፡
ወይም ፡ አይጠብቁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እስራኤልን ፡
እፈትንባቸው ፡ ዘንድ ÷ ኢያሱ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡
ከተዋቸው ፡ አሕዛብ ፡ አንዱን ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከፊታቸው ፡ አላወጣም ።
እግዚአብሔርም ፡ እነዚህን ፡ አሕዛብ ፡ አስቀረ ÷ ፳፫፡
ፈጥኖም ፡ አላወጣቸውም ÷ በኢያሱም ፡ እጅ ፡
አሳልፎ ፡ አልሰጣቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ከከነዓናውያንም ፡ ጋር ፡ መዋጋት ፡ ያላወቁ ፩፡፪፡
ትን ፡ እስራኤልን ፡ በእነርሱ ፡ ይፈትናቸው ፡
ዘንድ ÷ በፊትም ፡ ሰልፍን ፡ ያልለመዱ ፡ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ትውልድ ፡ መዋጋትን ፡ ያው
ቁና ፡ ይማሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስቀራ
ቸው ፡ አሕዛብ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ አምስቱ ፡ የፍ ፫፡
ልስጥኤማውያን ፡ መኳንንት ÷ ከነዓናውያንም ፡
ሁሉ ÷ ሲዶናውያንም ÷ ከበኣልአርሞንዔም ፡
ተራራ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡
በሊባኖስ ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩትም ፡ ኤዊያውያን ።
እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ፬፡
ያዘዘውን ፡ ትእዛዝ ፡ መስማታቸው ፡ እንዲታ
ወቅ ፡ እስራኤል ፡ ይፈተኑባቸው ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡
ቀሩ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በከነዓናውያን ፡ ፭፡
በኬጢያውያንም ፡ በአሞራውያንም ፡ በፈርዛ
ውያንም ፡ በኤዊያውያንም ፡ በኢያቡሳውያንም ፡
መካከል ፡ ተቀመጡ ። ሴት ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ፮፡
አገቡአቸው ÷ እነርሱም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸ
ውን ፡ ለወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፡ ሰጡ ÷ አማል
ክቶቻቸውንም ፡ አመለኩ ።
የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፯፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ አደረጉ ÷ አምላካ
ቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረስተው ፡ በአሊም
ንና ፡ አስታሮትን ፡ አመለኩ ። ስለዚህ ፡ የእግዚአ ፰፡
ብሔር ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ በመ
ስጴጦምያ ፡ ንጉሥ ፡ በኩሰርሰቴም ፡ እጅ ፡ አሳ
ልፎ ፡ ሰጣቸው ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ለኩሰ
ርሰቴም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ተገዙለት ። የእስራ ፱፡

ኤልም፡ልጆች፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ጮኹ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሚያድናቸውን ፡ አዳኝ ፡ የካሌብን ፡ የታናሽ ፡ ወንድሙን ፡ የቄኔዝን ፡ ፲፡ ልጅ ፡ ጎቶንያልን ፡ አስነሣላቸው ። የእግዚአ ብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ መጣ ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ፤ ለሰልፍ ፡ ወጣ ÷ እግዚአብሔርም ፡ የመስጴጦምያን ፡ ንጉሥ ፡ ኩሰርሰቴምን ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ እጁም ፡ በኩሰርሰቴም ፡ ላይ ፡ አሸነ ፲፩፡ ፈች ። ምድሪቱም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ዐረፈች ፤ የቄኔዝም ፡ ልጅ ፡ ጎቶንያል ፡ ሞተ ።

፲፪፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠሩ ፤ በእግዚ አብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ የሞዓብን ፡ ንጉሥ ፡ ዔግሎምን ፡ በእስራ ፲፫፡ ኤል ፡ ላይ ፡ አበረታባቸው ። የአሞንን ፡ ልጆ ችና ፡ አማሌቅን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሰበሰበ ፤ ሄዶም ፡ እስራኤልን ፡ መታ÷ዘንባባም ፡ ያለባትን ፡ ከተማ ፡ ፲፬፡ ያዙአት ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ለሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ለዔግሎም ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ተገዙለት ።

፲፭፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ብንያማዊውን ፡ የጌ ራን ፡ ልጅ ፡ ናዖድን ፡ ግራኙን ፡ ሰው ፡ አዳኝ ፡ አስነሣላቸው ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእ ርሱ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ዔግ ፲፮፡ ሎም ፡ ግብር ፡ ላኩ ። ናዖድም ፡ ሁለት ፡ አፍ ፡ ያለው ፡ ርዝመቱ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ሰይፍ ፡ አበጀ ÷ ከልብሱም ፡ በታች ፡ በቀኝ ፡ ጭኑ ፡ ፲፯፡ በኩል ፡ አደረገው ። ለሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ ለዔ ግሎም ፡ ግብሩን ፡ አቀረበ ፤ ዔግሎምም ፡ እጅግ ፡ ፲፰፡ ወፍራም ፡ ሰው ፡ ነበረ ። ግብሩንም ፡ ማቅረብ ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ÷ ግብር ፡ የተሸከሙትን ፡ ሰዎች ፡ ፲፱፡ ሰደደ ። ናዖድ ፡ ግን ፡ በጌልገላ ፡ ከነበሩት ፡ ትክል ፡ ድንጋዮች ፡ ዘንድ ፡ ተመልሶ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ የምሥጢር ፡ ነገር ፡ አለኝ ፡ አለ ፡ ንጉ ሡም ፡—ዝም፡በል፡አለ፡በዙሪያውም፡የቆሙት፡ ፳፡ ሁሉ ፡ ወጡ ። ናዖድም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበ ፤ እርሱም ፡ በሰገነት ፡ ቤት ፡ ለብቻው ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ናዖድም ፡— የእግዚአብሔር ፡ መልእክት ፡ ለአንተ ፡ አለኝ ፡ አለ ። ከዙፋኑም ፡ ተነሣ ። ፳፩፡ ናዖድም ፡ ግራ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ከቀኝ ፡ ጭኑ ፡ ፳፪፡ ሰይፉን ፡ ወሰደ ÷ ሆዱንም ፡ ወጋው ፤ የሰይፉም ፡ እጀታው ፡ ደግሞ ፡ ከስለቱ ፡ በኋላ ፡ ገባ ፤ ስቡም ፡ ስለቱን ፡ ከደነው ÷ ሰይፉንም ፡ ከሆዱ ፡ መልሶ ፡ ፳፫፡ አላወጣውም ፤ በኋላውም ፡ ወጣ ። ናዖድም ፡ ወደ ፡ ደርቡ ፡ ወጣ÷የሰገነቱንም ፡ ደጅ ፡ ዘግቶ ፡ ቁለፈው ።

፳፬፡ ናዖድም ፡ ከሄደ ፡ በኋላ ፡ ባሪያዎቹ ፡ መጡ ፤ የሰገነቱም ፡ ደጅ ፡ ተቈልፎ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡— ምናልባት ፡ በሰገነቱ ፡ ውስጥ ፡ ወገቡን ፡ ይሞ ፳፭፡ ክር ፡ ይሆናል ፡ አሉ ። እስኪያፍሩም ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ ዘገዩ ፤ የሰገነቱንም ፡ ደጅ ፡ እንዳልከ ፈተ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ መክፈቻውን ፡ ወስደው ፡ ክፈቱ÷እነሆም÷ጌታቸው ፡ በምድር ፡ ወድቆ ፡ ሞቶም ፡ አገኙት ።

፳፮፡ በዘገዩበትም ፡ ጊዜያት ፡ ናዖድ ፡ ሸሽ÷ትክል ፡ ድንጋዮቹንም ፡ አለፈ÷ወደ ፡ ሴይሮታም ፡ አመ ለጠ ። በመጣም ፡ ጊዜ ፡ በተራራማው ፡ በኤፍ ፳፯፡ ሬም ፡ አገር ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ፤ የእስራኤ ልም ፡ ልጆች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከተራራማው ፡ አገር ፡ ወረዱ÷እርሱም ፡ በፊታቸው ፡ ሄደ ። ፳፰፡ እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ጠላቶቻችሁን ፡ ሞዓባውያንን ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአ ልና ፡ ተከተሉኝ ፡ አላቸው ። ተከትለውትም ፡ ወረዱ÷ወደ ፡ ሞዓብም ፡ የሚያሻግረውን ፡ የዮ ርዳኖስን ፡ መሻገርያ ፡ ያዙ ÷ ማንንም ፡ አላሳለ ፳፱፡ ፉም ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከሞዓብ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ የሚያህሉትን ÷ ጕልማሶችና ፡ ጽኑዓን ፡ ሁሉ ÷ መቱ ፤ አንድ ፡ እንኳ ፡ አላመለጠም ። ፴፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሞዓብ ፡ ከእስራኤል ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ተዋረደ ፤ ምድሪቱም ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ዐረፈች ።

፴፩፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የዓናት ፡ ልጅ ፡ ሰሜጋር ፡ ተነሣ÷ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ በበሬ ፡ መውጊያ ፡ ገደለ ፤ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ እስራኤልን ፡ አዳነ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ናዖድም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠሩ ። ፪፡ እግዚአብሔርም ፡ በአሶር ፡ በነገሠው ፡ በከነዓን ፡ ንጉሥ ፡ በኢያቢስ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፤ የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ በአሕዛብ ፡ አረሶት ፡ የተቀመጠው ፡ ሲሣራ ፡ ነበረ ። ፫፡ የእስ ራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፤ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ የብረት ፡ ሰረገሎች ፡ ነበሩትና ÷ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ እጅግ ፡ ያስጨንቃቸው ፡ ነበር ።

፬፡ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ነቢይቱ ፡ የለፊዶት ፡ ሚስት ፡ ዲቦራ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትፈርድ ፡ ነበረች ። ፭፡ እርስዋም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ በራማና ፡ በቤቴል ፡ መካከል ፡ ኻለው ፡ የዲቦራ ፡ ዛፍ ፡ ከሚባለው ፡ ከዘንባባው ፡ በታች ፡ ተቀ ምጣ ፡ ነበር ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እር ስዋ ፡ ለፍርድ ፡ ይወጡ ፡ ነበር ። ፮፡ ልካም ፡ ከቃ ዴስ ፡ ንፍታሌም ፡ የአቢኤሜንን ፡ ልጅ ፡ ባር ቅን ፡ ጠርታ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአ ብሔር ፡— ሄደህ ፡ ወደ ፡ ታቦር ፡ ተራራ ፡ ውጣ ÷ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ከንፍታሌምና ፡ ከዛብሎን ፡ ልጆች ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ውሰድ ፤ እኔም ፡ ፯፡ የኢያቢስን ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ሲሣራን ፡ ሰረገ ሎቹንም ፡ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ ቂሶን ፡ ወንዝ ፡ እስባለሁ ÷ በእጅህም ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ፡ ብሎ ፡ አላዘዘህምን ? አለችው ። ፰፡ ባርቅም ፡— አንቺ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ብትሄጂ ፡ እኔ ፡ እሄዳለሁ ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ባትሄጂ ፡ እኔ ፡ አልሄድም ፡ አላት ። እርስዋም ፡— በእው ፱፡

ነት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሄዳለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲሣራን ፡ በሰት ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣልና ፡ በዚህ ፡ በምትሄድበት ፡ መንገድ ፡ ለአንተ ፡ ክብር ፡ አይሆንም ፡ አለችው ። ዲቦራም ፡ ተነሥታ ፡ ከባርቅ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቃዴስ ፡ ፲፡ ሄደች ። ባርቅም ፡ ዛብሎንንና ፡ ንፍታሌምን ፡ ወደ ፡ ቃዴስ ፡ ጠራቸው ÷ አሥር ፡ ሺህም ፡ ሰዎች ፡ ተከትለውት ፡ ወጡ ፤ ዲቦራም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወጣች ።

፲፩፡ ቄናዊውም ፡ ሔቤር ፡ ከሙሴ ፡ አማት ፡ ከአባብ ፡ ልጆች ፡ ከቄናውያን ፡ ተለይቶ ፡ ድንኳኑን ፡ በቃዴስ ፡ አጠገብ ፡ በጻዕናይም ፡ እስከ ፡ ነበረው ፡ እስከ ፡ ትልቁ ፡ ዛፍ ፡ ድረስ ፡ ተከለ ።

፲፪፡ የአቢኒኤምም ፡ ልጅ ፡ ባርቅ ፡ ወደ ፡ ታቦር ፡

፲፫፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ ለሲሣራ ፡ ነገሩት ። ሲሣራም ፡ ሰረገሎቹን ፡ ሁሉ ÷ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ የብረት ፡ ሰረገሎች ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ከአሪሶት ፡ ወደ ፡ ቂሶን ፡ ወንዝ ፡

፲፬፡ ሰበሰባቸው ። ዲቦራም ፡ ባርቅን ፡— እግዚአብሔር ፡ ሲሣራን ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥበት ፡ ቀን ፡ ዛሬ ፡ ነውና ፡ ተነሣ ፤ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በፊትህ ፡ ወጥቶአል ፡ አለችው ። ባርቅም ፡ ከሥር ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ተከትለውት ፡ ከታ

፲፭፡ ቦር ፡ ተራራ ፡ ወረደ ። እግዚአብሔርም ፡ ሲሣራን ፡ ሰረገሎቹንም ፡ ሁሉ ፡ ሠራዊቱንም ፡ ሁሉ ፡ ከባርቅ ፡ ፊት ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ አስደነገጣቸው ፤ ሲሣራም ፡ ከሰረገላው ፡ ወርዶ ፡ በእግሩ ፡ ሸሸ ።

፲፮፡ ባርቅም ፡ ሰረገሎችንና ፡ ሠራዊቱን ፡ እስከ ፡ አሪሶት ፡ ድረስ ፡ አባረረ ፤ የሲሣራም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ወደቀ ፤ አንድ ፡ እንኳ ፡ አልቀረም ።

፲፯፡ በአዶር ፡ ንጉሥም ፡ በኢያቢስና ፡ በቄናዊው ፡ በሔቤር ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ሰላም ፡ ነበረና ፡ ሲሣራ ፡ በእግሩ ፡ ሸሽቶ ፡ ወደ ፡ ቄናዊው ፡ ወደ ፡ ሔቤር ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ኢያዔል ፡ ድንኳን ፡ ደረሰ ።

፲፰፡ ኢያዔልም ፡ ሲሣራን ፡ ለመገናኘት ፡ ወጥታ ፡— ግባ ÷ ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ግባ ፤ አትፍራ ፡ አለችው ። ወደ ፡ እርስዋም ፡ ወደ ፡ ድንኳንዋ ፡

፲፱፡ ገባ ÷ በመጐናጸፊያዋም ፡ ሸፈነችው ። እርሱም ፡— ጠምቶኛልና ፡ እባክሽ ፡ የምጠጣው ፡ ጥቂት ፡ ውኃ ፡ ስጭኝ ፡ አላት ። እርስዋም ፡ የወተቱን ፡ አቁማዳ ፡ ፈትታ ፡ አጠጣችው ÷ ሸፈ

፳፡ ነችውም ። እርሱም ፡— ከድንኳኑ ፡ ደጃፍ ፡ ቁሚ ፤ ሰውም ፡ መጥቶ ፡— በዚህ ፡ ሰው ፡ አለን ? ብሎ ፡ ቢጠይቅሽ ፡ አንቺ ፡— የለም ፡ ትዪዋለሽ ፡

፳፩፡ አላት ። የሔቤርም ፡ ሚስት ፡ ኢያዔል ፡ የድንኳን ፡ ካስማ ፡ ወሰደች ÷ በእጅዋም ፡ መዶሻ ፡ ያዘች ÷ ቀስ ፡ ብላም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበች ፤ በጆሮግንዱ ፡ ካስማውን ፡ ቸነከረች ፡ እርሱም ፡ ደክሞ ፡ አንቀላፍቶ ፡ ነበርና ፡ ካስማው ፡ ወደ ፡

፳፪፡ መሬት ፡ ጠለቀ ÷ እርሱም ፡ ሞተ ። እነሆም ÷ ባርቅ ፡ ሲሣራን ፡ ሲያባርር ፡ ኢያዔል ፡ ልትገናኘው ፡ ወጥታ ፡— ና ፡ የምትሻውንም ፡ ሰው ፡ አሳይሃለሁ ፡ አለችው ። ወደ ፡ እርስዋም ፡ ገባ ÷ እነሆም ÷ ሲሣራን ፡ ወድቆ ፡ ሞቶም ፡ አገኘው ÷ ካስማውም ፡ ከጆሮግንዱ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።

፳፫፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ የከነዓንን ፡ ንጉሥ ፡ ኢያቢስን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡

፳፬፡ አዋረደ ። የከነዓንን ፡ ንጉሥ ፡ ኢያቢስንም ፡ እስኪያጠፉ ፡ ድረስ ፡ በከነዓን ፡ ንጉሥ ፡ በኢያቢስ ፡ ላይ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ እየበረታች ፡ ሄደች ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዲቦራና ፡ የአቢኒኤም ፡ ልጅ ፡ ባርቅ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ተቀኙ ፡—

፪፡ በእስራኤል ፡ ውስጥ ፡ መሪዎች ፡ ስለ ፡ መሩ ÷

ሕዝቡም ፡ ነፍሳቸውን ፡ በፈቃዳቸው ፡ ስለ ፡ ሰጡ ÷

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።

፫፡ ነገሥታት ፡ ሆይ ÷ ስሙ ፤

መኳንንት ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ፤

እኔ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ÷

ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እዘምራለሁ ።

፬፡ አቤቱ ÷ ከሴይር ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ÷

ከኤዶምያስም ፡ ሜዳ ፡ በተራመድህ ፡ ጊዜ ÷

ምድሪቱ ፡ ተናወጠች ÷ ሰማያቱም ፡ አንጠበጠቡ ፤

ደመናትም ፡ ደግሞ ፡ ውኃን ፡ አንጠበጠቡ ።

፭፡ ተራሮች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ቀለጡ ÷

ያም ፡ ሲና ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተነሣ ።

፮፡ በዓናት ፡ ልጅ ፡ በሰሜጋር ፡ ዘመን ÷

በኢያዔል ፡ ዘመን ፡ መንገዶች ፡ ተቋረጡ ፤

መንገደኞች ፡ በስርጥ ፡ መንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ።

፯፡ አንቺ ÷ ዲቦራ ÷ እስክትነሽ ፡ ድረስ ÷

ለእስራኤልም ፡ እናት ፡ ሆነሽ ፡ እስክትነሽ ፡ ድረስ ÷

ኃያላን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አኑሰ ÷ አለቁም ።

፰፡ አዲሶች ፡ አማልክትን ፡ መረጡ ፤

በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ሰልፍ ፡ በበሮች ፡ ሆነ ፤

በአርባ ፡ ሺህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ጦርና ፡ ጋሻ ፡ አልታየም ።

፱፡ ልቤ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አለቆች ፡ ነው ÷

በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ነፍሳቸውን ፡ በፈቃዳቸው ፡ ወደ ፡ ሰጡት ፤

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።

፲፡ በነጫጭ ፡ አህዮች ፡ ላይ ፡ የምትጫኑ ÷

በወላንሳ ፡ ላይ ፡ የምትቀመጡ ÷

በመንገድም ፡ የምትሄዱ ÷ ተናገሩ ።

፲፩፡ በማጠጫው ፡ መካከል ፡ ካሉት ፡ ከቀስተኞች ፡ ጩኸት ፡ ርቀው ÷

በዚያ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጽድቅ ÷

በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የግዛቱን ፡ ጽድቅ ፡ ይጫወታሉ ፤
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ በሮች ፡ ወረዱ ።
፲፱፡ ንቂ ÷ ንቂ ÷ ዳቦራ ፡ ሆይ ፤
ንቂ ÷ ንቂ ÷ ቅኔውን ፡ ተቀኚ ፤
ባርቅ ፡ ሆይ ÷ ተነሣ ፤
የአቢኒኤም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ምርከህን ፡ ማርክ ።
፲፩፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ የቀሩት ፡ ወደ ፡ ኃያላኑና ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወረዱ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ በኃያላን ፡ ላይ ፡ ወረደ ።
፲፬፡ በአማሌቅ ፡ ዘንድ ፡ ሥር ፡ የነበራቸው ፡ እነርሱ ፡ ከኤፍሬም ÷
ብንያም ፡ ሆይ ÷ በሕዝብህ ፡ መካከል ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ወረዱ ፤
አለቆች ፡ ከማኪር ÷ የንጉሥንም ፡ ዘንግ ፡ የሚይዙ ፡ ከዛብሎን ፡ ወረዱ ።
፲፭፡ የይሳኮርም ፡ አለቆች ፡ ከዳቦራ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፤
ይሳኮርም ፡ እንደ ፡ ባርቅ ፡ ነበረ ፤
ከእግሩ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሸለቆው ፡ ዮኩሉ ፤
በሮቤል ፡ ፈሳሾች ፡ አጠገብ ፡ ብዙ ፡ የልብ ፡ ማመንታት ፡ ነበረ ።
፲፮፡ መንጎች ፡ ሲያፍዋጩ ፡ ለመስማት ፡
በበጎች ፡ ጕረኖ ፡ መካከል ፡ ለምን ፡ ተቀመዋህ ?
በሮቤል ፡ ፈሳሾች ፡ አጠገብ ፡ ታላቅ ፡ የልብ ፡ ምርምር ፡ ነበረ ።
፲፯፡ ገለዓድ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ተቀመጠ ፤
ዳንም ፡ ለምን ፡ በመርከብ ፡ ውስጥ ፡ ቀረ ?
አሴርም ፡ በባሕሩ ፡ ዳር ፡ ተቀመጠ ÷
በወንዞቹም ፡ ዳርቻ ፡ ወረፈ ።
፲፰፡ ዛብሎን ፡ ነፍሱን ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ያሰለፈ ፡ ሕዝብ ፡ ነው ÷
ንፍታሌምም ፡ በአገሩ ፡ ከረብታ ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲፱፡ ነገሥታት ፡ መጡ ÷ ተዋጉም ፤
በዚያ ፡ ጊዜ ፡ በመጊዶ ፡ ውኆች ፡ አጠገብ ፡ በታዕናክ ፡
የከነዓን ፡ ነገሥታት ፡ ተዋጉ ፤
የብር ፡ ዘረፋም ፡ አልወሰዱም ።
፳፡ ከዋክብት ፡ ከሰማይ ፡ ተዋጉ ፤
በአካሄዳቸውም ፡ ከሲሣራ ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ።
፳፩፡ ከዱሮ ፡ ጀምሮ ፡ የታወቀ ፡ ያ ፡ የቂሶን ፡ ወንዝ ÷
የቂሶን ፡ ወንዝ ፡ ጠርጎ ፡ ወሰዳቸው ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ በኃይል ፡ እርገጪ ።
፳፪፡ ከኃያላን ፡ ግልቢያ ፡ ብርታት ፡ የተነሣ ፡
የፈረሶች ፡ ጥፍሮች ፡ ተቀጠቀጡ ።
፳፫፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ — ሜሮዝን ፡ እርገሙ ፤
እግዚአብሔርን ፡ በኃያላን ፡ መካከል ፡ ለመርዳት ÷
እግዚአብሔርን ፡ ለመርዳት ፡ አልመጡምና ፡
የተቀመጡባትን ፡ ሰዎች ፡ ፈጽማችሁ ፡ እርገሙ ፡ አለ ።
፳፬፡ የቄናዊው ፡ የሔቤር ፡ ሚስት ፡ ኢያዔል ፡ ከሴቶች ፡ ይልቅ ፡ የተባረከች ፡ ትሁን ፤
በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ ሴቶች ፡ ይልቅ ፡ የተባረከች ፡ ትሁን ።
፳፭፡ ውኃ ፡ ለመነ ÷ ወተትም ፡ ሰጠችው ፤
በተከበረ ፡ ዳካ ፡ እርጎ ፡ አቀረበችለት ።
፳፮፡ እጅዋን ፡ ወደ ፡ ካስማ ÷
ቀኝ ፡ እጅዋንም ፡ ወደ ፡ ሠራተኛ ፡ መዶሻ ፡ አደረገች ፤
በመዶሻውም ፡ ሲሣራን ፡ መታች ÷ ራሱንም ፡ ቸነከረች ፤
ጆሮግንዱንም ፡ በሳች ÷ ጎዳችውም ።
፳፯፡ በእግሮችዋ ፡ አጠገብ ፡ ተደፋ ÷ ወደቀ ÷ ተኛ ፤
በእግሮችዋ ፡ አጠገብ ፡ ተደፋ ÷ ወደቀ ፤
በተደፋበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ወድቆ ፡ ሞተ ።
፳፰፡ ከመስኮት ፡ ሆና ፡ ተመለከተች ፤
የሲሣራ ፡ እናት ፡ በሰቀሰቀ ፡ ዘልቃ ፡ —
ስለ ፡ ምን ፡ ለመምጣት ፡ ሰረገላው ፡ ዘገየ ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ የሰረገላው ፡ መንኰራኵር ፡ ቂየ ? ብላ ፡ ጮኸች ።
፳፱፡ ብልሃተኞች ፡ ሴቶችዋ ፡ መለሱላት ፤
እርስዋ ፡ ደግሞ ፡ ለራስዋ ፡ እንዲህ ፡ ብላ ፡ መለሰች ፡ —
፴፡ ምርኮ ፡ አግኝተው ፡ የለምን ? ተካፍለው ፡ ስ ፡ የለምን ?
ለእያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ምርኮ ፡ አንዲት ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ ቄነጃጅት ፤
ለሲሣራ ፡ ምርኮ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ያለው ፡ ልብስ ÷
በአንገትጌ ፡ ላይ ፡ በሁለት ፡ እጥፍ ፡ የተጠለፈ ፡ ዝንጕርጕር ፡ ልብስ ።
፴፩፡ አቤቱ ÷ ጠላቶችህ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ይጥፉ ፡
ወዳጆችህ ፡ ግን ፡ ዐሐይ ፡ በኃይሉ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚሆን ÷ እንዲሁ ፡ ይሁኑ ።
ምድሪቱም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ዐረፈች ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠሩ ፤ እግዚአብሔርም ፡
በምድያም ፡ እጅ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ አሳልፎ ፡
፪፡ ሰጣቸው ። የምድያምም ፡ እጅ ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ ጠነከረች ፤ ከምድያምም ፡ የተነሣ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ጕድጓድና ፡
፫፡ ዋሻ ፡ ምሽግም ፡ አበጁ ። እስራኤልም ፡ ዘር ፡
በዘሩ ፡ ጊዜ ፡ ምድያማውያን ፡ አማሌቃውያንም ፡ በምሥራቅም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይመጡባቸው ፡ ነበር ፤ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ይሰፍሩ ፡
፬፡ ነበር ÷ እስከ ፡ ጋዛም ፡ ድረስ ፡ የምድሩን ፡ ቡቃያ ፡ ያጠፉ ፡ ነበር ÷ ምግብንም ፡ ለእስራኤል ፡ አይ

ተወ.ም ፡ ነበር ፤ በግ ፡ ወይም ፡ በሬ ፡ ወይም ፡
፭፡ አህያ ፡ ቢሆን ፡ አይተወ.ም ። እንስሶቻቸውንና ፡
ድንኳኖቻቸውን ፡ ይዘው ፡ በብዛት ፡ እንደ ፡ አን
በጣ ፡ ሆነው ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፡ ለእነርሱና ፡ ለግ
መሎቻቸውም ፡ ቍጥር ፡ አልነበራቸውም ፤
ምድሪቱንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።
፮፡ ከምድያምም ፡ የተነሣ ፡ እስራኤል ፡ እጅግ ፡
ተጠቁ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ጮኹ ።
፯፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በምድ
ያም ፡ ምክንያት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጮኹ ፡
፰፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡
ነቢይ ፡ ላከ ፡ እርሱም ፡ አለ ፡— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ ከግ
ብፅ ፡ ምድር ፡ አወጣኋችሁ ፡ ከባርነትም ፡ ቤት ፡
፱፡ አስለቀቅኋችሁ ፤ ከግብፃውያንም ፡ እጅ ፡ ከሚ
ጋፉአችሁም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ አዳንኋችሁ ፡ ከፊ
ታችሁም ፡ አሳደድኋቸው ፡ አገራቸውንም ፡
፲፡ ሰጠኋችሁ ፤ እናንተንም ፡— እኔ ፡ አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ በምድራቸው ፡ የተቀመ
ጣችሁባቸውን ፡ የአሞራውያንን ፡ አማልክት ፡
አትፍሩ ፡ አልኋችሁ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ድም
ፄን ፡ አልሰማችሁም ።
፲፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ መጥቶ ፡ በዖ
ፍራ ፡ ባለችው ፡ ለአቢዔዝራዊው ፡ ለኢዮአስ ፡
በነበረችው ፡ በአድባሩ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ተቀ
መጠ ፤ ልጁም ፡ ጌዴዎን ፡ ከምድያማውያን ፡
ለመሸሸግ ፡ በወይን ፡ መጥመቂያው ፡ ውስጥ ፡
፲፪፡ ስንዴ ፡ ይወቃ ፡ ነበር ። የእግዚአብሔርም ፡
መልአክ ፡ ለእርሱ ፡ ተገለጠ ፡— አንተ ፡ ጽኑዕ ፡
ኃያል ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
፲፫፡ ነው ፡ አለው ። ጌዴዎንም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ከሆነ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ለምን ፡ ደረሰብን ? አባቶቻችንስ ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ ከግብፅ ፡ አውጥቶናል ፡ ብለው ፡
ይነግሩን ፡ የነበረ ፡ ተአምራቱ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
አሁን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ትቶናል ፡ በምድ
ያማውያንም ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶናል ፡ አለው ።
፲፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡—
በዚህ ፡ በጕልበትህ ፡ ሂድ ፡ እስራኤልንም ፡ ከም
ድያም ፡ እጅ ፡ አድን ፤ እነሆ ፡ ልኬሃለሁ ፡ አለው ።
፲፭፡ እርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ እስራኤልን ፡ በምን ፡
አድናለሁ ? ወገኔ ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ ከሁሉ ፡
ይልቅ ፡ የተጠቃ ፡ ነው ፤ እኔም ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡
፲፮፡ የሁሉ ፡ ታናሽ ፡ ነኝ ፡ አለው ። እግዚአብሔ
ርም ፡— በእርግጥ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እሆናለሁ ፡
ምድያምንም ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አድርገህ ፡
፲፯፡ ትመታለህ ፡ አለው ። እርሱም ፡— በአንተ ፡
ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ ካገኘሁ ፡ የምትናገረኝም ፡ አንተ ፡
፲፰፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ምልክት ፡ አሳየኝ ፤ ወደ ፡ አን
ተም ፡ እስክመለስ ፡ ድረስ ፡ ቍርባኔንም ፡ አም
ጥቼ ፡ እስካቀርብልህ ፡ ድረስ ፡ እባክህ ፡ ከዚህ ፡
አትላወስ ፡ አለው ። እርሱም ፡— እስክትመ
፲፱፡ ለስ ፡ ድረስ ፡ እቆያለሁ ፡ አለ ። ጌዴዎን ፡ ገባ ፡
የፍየሉንም ፡ ጠቦት ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያም ፡
ዱቄት ፡ የቂጣ ፡ እንጎቻ ፡ አዘጋጀ ፤ ሥጋውን ፡
በሌማት ፡ አኖረ ፡ መረቁንም ፡ በምንቸት ፡ ውስጥ ፡
አደረገ ፡ ሁሉንም ፡ ይዞ ፡ በአድባሩ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡
አቀረበለት ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡— ፳፡
ሥጋውንና ፡ የቂጣውን ፡ እንጎቻ ፡ ወስደህ ፡
በዚህ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አኑር ፡ መረቁንም ፡ አፍ
ስስ ፡ አለው ። እንዲሁም ፡ አደረገ ። የእግዚ ፳፩፡
አብሔርም ፡ መልአክ ፡ በእጁ ፡ ያለውን ፡ የበት
ሩን ፡ ጫፍ ፡ ዘርግቶ ፡ ሥጋውንና ፡ የቂጣውን ፡
እንጎቻ ፡ አስነካ ፤ እሳትም ፡ ከድንጋዩ ፡ ውስጥ ፡
ወጥቶ ፡ ሥጋውንና ፡ የቂጣውን ፡ እንጎቻ ፡ በላ ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ከዓይኑ ፡ ተሰወረ ።
፳፪፡ ጌዴዎንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አየ ፤ ጌዴዎንም ፡— አቤቱ ፡ አምላኬ ፡
ሆይ ፡ ወዮልኝ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡
ፊት ፡ ለፊት ፡ አይቻለሁና ፡ አለ ። እግዚአብሔ ፳፫፡
ርም ፡— ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፤ አትፍራ ፤
አትሞትም ፡ አለው ። ጌዴዎንም ፡ በዚያ ፡ ለእ ፳፬፡
ግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፡ ስሙንም ፡—
እግዚአብሔር ፡ ሰላም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እር
ሱም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ለአቢዔዝራውያን ፡
በምትሆነው ፡ በዖፍራ ፡ አለ ።
እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡— የአባት ፳፭፡
ህን ፡ በሬ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ የሆነውን ፡ ሁለተ
ኛውን ፡ በሬ ፡ ውሰድ ፡ የአባትህ ፡ የሆነው
ንም ፡ የበአል ፡ መሠዊያ ፡ አፍርስ ፡ በእርሱም ፡
ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ቍረጥ ፡
በዚያም ፡ ከረብታ ፡ አናት ፡ ላይ ፡ ለአምላክህ ፡ ፳፮፡
ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ አሰምረህ ፡ ሥራ ፡
ሁለተኛውንም ፡ በሬ ፡ ውሰድ ፡ በዚያም ፡ በቄ
ረጥኸው ፡ በማምለኪያ ፡ ዐፀዱ ፡ እንጨት ፡ ላይ ፡
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርብ ፡ አለው ።
ጌዴዎንም ፡ ከባሪያዎቹ ፡ አሥር ፡ ሰዎችን ፡ ወስዶ ፡ ፳፯፡
እግዚአብሔር ፡ እንዳለው ፡ አደረገ ፤ የአባቱን ፡
ቤተ ፡ ሰቦች ፡ የከተማውንም ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡
ይህን ፡ በቀን ፡ ለማድረግ ፡ አልቻለም ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በሌሊት ፡ አደረገው ።
የከተማውም ፡ ሰዎች ፡ ማልደው ፡ ተነሡ ፡ ፳፰፡
እነሆም ፡ የበአል ፡ መሠዊያ ፡ ፈርሶ ፡ በዙሪ
ያው ፡ ያለውም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ተቈ
ርጦ ፡ በተሠራውም ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ሁለተ
ኛው ፡ በሬ ፡ ተሠውቶ ፡ አገኙት ። እርስ ፡ በር ፳፱፡
ሳቸውም ፡— ይህን ፡ ነገር ፡ ያደረገ ፡ ማን ፡ ነው ?
ተባባሉ ። በጠየቁና ፡ በመረመሩም ፡ ጊዜ ፡—
ይህን ፡ ነገር ፡ ያደረገ ፡ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ ጌዴ
ዎን ፡ ነው ፡ አሉ ። የከተማውም ፡ ሰዎች ፡ ፴፡
ኢዮአስን ፡— የበአልን ፡ መሠዊያ ፡ አፍርሰአ
ልና ፡ በዙሪያውም ፡ ያለውን ፡ የማምለኪያ ፡
ዐፀድ ፡ ቈርጦአልና ፡ እንዲሞት ፡ ልጅህን ፡
አውጣ ፡ አሉት ። ኢዮአስም ፡ እርሱን ፡ የተ ፴፩፡
ቃወሙትን ፡ ሁሉ ፡— ለበአል ፡ ትምዋገቱለታ
ላችሁን ? ወይስ ፡ እርሱን ፡ ታድናላችሁን ?
የሚምዋገትለት ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ይሙት ፤

እርሱ ፡ አምላክ ፡ ከሆነ ፡ መሠዊያውን ፡ ካፈረሰው ፡ ጋር ፡ ለራሱ ፡ ይምዋገት ፡ አላቸው ።
፴፪፤ ስለዚህም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ — መሠዊያውን ፡ አፍርሶአልና ፡ በኣል ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይምዋገት ፡ ብሎ ፡ ጌዴዎንን ፡ — ይሩበኣል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
፴፫፤ ምድያማውያንም ፡ አማሌቃውያንም ፡ ሁሉ ፡ የምሥራቅም ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ተሰበሰቡ ÷ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ÷ በኢይዝራኤልም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፈሩ ። ፴፬፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በጌዴዎን ፡ ገባበት ÷ እርሱም ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ነፋ ፡ የአቢዔዝርም ፡ ሰዎች ፡ ተጠርተው ፡ በኋላው ፡ ተከተሉት ። ፴፭፤ ወደ ፡ ምናሴም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ መልክተኞችን ፡ ሰደደ ፡ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ተጠርተው ፡ በኋላው ፡ ተከተሉት ፤ መልክተኞችንም ፡ ወደ ፡ አሴርና ፡ ወደ ፡ ዛብሎን ፡ ወደ ፡ ንፍታሌምም ፡ ሰደደ ÷ እነርሱም ፡ ሊገናኙአቸው ፡ ወጡ ።
፴፮፤ ጌዴዎንም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እንደ ፡ ተናገርህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ ታድን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እነሆ ÷ በአውድማው ፡ ላይ ፡ የተባዘተ ፡ የበግ ፡ ጠጕር ፡ አኖራለሁ ፡ በጠጕሩ ፡ ብቻ ፡ ላይ ፡ ጠል ፡ ቢሆን ፡ በምድሩም ፡ ሁሉ ፡ ደረቅ ፡ ቢሆን ÷ እንደ ፡ ተናገርህ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ እንድታድናቸው ፡ አውቃለሁ ፡ አለ ። ፴፯፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ፤ በነጋውም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ ጠጕሩንም ፡ ጨመቀው ÷ ከጠጕሩም ፡ የተጨመቀው ፡ ጠል ፡ ቆሬ ፡ ሙሉ ፡ ውኃ ፡ ሆነ ። ፴፰፤ ጌዴዎንም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እኔ ፡ ይህን ፡ እንድ ፡ ጊዜ ፡ ስናገር ፡ አትቈጣኝ ፤ እኔ ፡ ይህን ፡ እንድ ፡ ጊዜ ፡ በጠጕሩ ÷ እባክህ ÷ ልፈትን ፤ አሁንም ፡ በጠጕሩ ፡ ብቻ ፡ ላይ ፡ ደረቅ ፡ ይሁን ÷ በምድሩም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጠል ፡ ይሁን ፡ አለው ። ፴፱፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ፤ በጠጕሩ ፡ ብቻ ፡ ላይ ፡ ደረቅ ፡ ነበረ ÷ በምድሩም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጠል ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ጌዴዎን ፡ የተባለውም ፡ ይሩበኣል ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ማልደው ፡ ተነሡ ÷ በሐሮድ ፡ ምንጭ ፡ አጠገብም ፡ ሰፈሩ ፤ የምድያምም ፡ ሰፈር ፡ ከእነርሱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ በኩል ፡ በሞሬ ፡ ኮረብታ ፡ አጠገብ ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።
፪፤ እግዚአብሔርም ፡ ጌዴዎንን ፡— ከአንተ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ በዝቶአል ፤ ስለዚህ ፡ እስራኤል ፡— እጄ ፡ አዳነኝ ፡ ብሎ ፡ እንዳይታበይብኝ ፡ እኔ ፡ ምድያምን ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጣቸውም ። ፫፤ አሁንም ፡ እንግዲህ ፡— የፈራ ፡ የደነገጠም ፡ ከገለዓድ ፡ ተራራ ፡ ተነሥቶ ፡ ይመለስ ፡ ብለህ ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ አውጅ ፡ አለው ። ከሕዝቡም ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ተመለሰ ÷ አሥርም ፡ ሺህ ፡ ቀሩ ።
፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ጌዴዎንን ፡— ሕዝቡ ፡ ገና ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ወደ ፡ ውኃ ፡ አውርዳቸው ÷ በዚያም ፡ እፈትናቸዋለሁ ፤ እኔም ፡— ይህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሂድ ፡ የምለው ፡ እርሱ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሄዳል ፤ እኔም ፡— ይህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አይሂድ ፡ የምለው ፡ እርሱ ፡ አይሄድም ፡ አለው ።
፭፤ ሕዝቡንም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ አወረደ ። እግዚአብሔርም ፡ ጌዴዎንን ፡— ውሻ ፡ እንደሚጣጣ ፡ ውኃ ፡ በምላሱ ፡ የሚጠጣውን ፡ ሁሉ ÷ እርሱን ፡ ለብቻው ፡ አድርገው ፤ እንዲሁም ፡ ሊጠጣ ፡ በጕልበቱ ፡ የሚንበረከከውን ፡ ሁሉ ፡ ለብቻው ፡ አድርገው ፡ አለው ። ፮፤ በእጃቸውም ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ አፋቸው ፡ አድርገው ፡ የጠጡት ፡ ቍጥር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ፤ የቀሩት ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ ውኃ ፡ ሊጠጡ ፡ በጕልበታቸው ፡ ተንበረከኩ ።
፯፤ እግዚአብሔርም ፡ ጌዴዎንን ፡— በእጃቸው ፡ ውኃ ፡ በጠጡት ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ አድናችኋለሁ ÷ ምድያማውያንንም ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ የቀሩት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ይመለሱ ፡ አለው ።
፰፤ የሕዝቡንም ፡ ስንቅና ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ በእጃቸው ፡ ወሰዱ ፤ የቀሩትንም ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ድንኳናቸው ፡ ሰደዳቸው ÷ ሦስቱን ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ጠበቃቸው ፤ የምድያምም ፡ ሰፈር ፡ ከእርሱ ፡ በታች ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።
፱፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡— በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጥቻቸዋለሁና ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ ውረድ ። ፲፤ አንተም ፡ ለመውረድ ፡ ብትፈራ ፡ አንተ ፡ ከሎሌህ ፡ ከፉራ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ውረድ ፤ የሚናገሩትንም ፡ ትሰማለህ ፤ ፲፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ትወርድ ፡ ዘንድ ፡ እጅህ ፡ ትበረታለች ፡ አለው ። እርሱና ፡ ሎሌው ፡ ፉራ ፡ በሰፈሩ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ነበሩት ፡ ሰልፈኞች ፡ ወረዱ ። ፲፪፤ ብዛታቸውም ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ የሆነ ፡ ምድያማውያንና ፡ አማሌቃውያን ፡ የምሥራቅም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ሰፍረው ፡ ነበር ፤ የግመሎቻቸውም ፡ ብዛት ፡ ቍጥር ፡ እንደሌለው ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ ነበረ ። ፲፫፤ ጌዴዎንም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሕልምን ፡ ለባልንጀራው ፡ ሲያጫውት ፡— እነሆ ÷ ሕልም ፡ አለምሁ ፤ እነሆም ÷ አንዲት ፡ የገብስ ፡ እንጎቻ ፡ ወደ ፡ ምድያም ፡ ሰፈር ፡ ተንከባልላ ፡ ወረደች ÷ ወደ ፡ ድንኳኑም ፡ ደርሳ ፡ እስኪወድቅ ፡ ድረስ ፡ መታችው ÷ ገለበጠችውም ÷ ድንኳኑም ፡ ተጋደመ ፡ ይል ፡ ነበር ። ፲፬፤ ባልንጀራውም ፡ መልሶ ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ ከእስራኤል ፡ ሰው ፡ ከኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ ከጌዴዎን ፡ ሰይፍ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አይደለም ፤ እግዚአብሔር ፡ ምድያምንና ፡ ሠራዊቱን ፡ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአል ፡ አለው ።
፲፭፤ ጌዴዎንም ፡ ሕልሙንና ፡ ትርጓሜውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሰገደ ፤ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ሰፈር ፡ ተመልሶ ፡— እግዚአብሔር ፡ የምድያምን ፡ ሠራዊት ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአልና ፡ ተነሡ ፡ አለ ።

፲፯፡ ሦስቱንም ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ በሦስት ፡ ወገን ፡ ከፈ
ላቸው ÷ በሁሉም ፡ እጅ ፡ ቀንደ ፡ መለከትና ፡
ባዶ ፡ ማሰሮ ÷ በማሰሮውም ፡ ውስጥ ፡ ችቦ ፡ ሰጠ ።
፲፰፡ እርሱም ፡— እኔን ፡ ተመልከቱ ÷ እንዲሁም ፡
አድርጉ ፤ እነሆም ÷ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ዳርቻ ፡ በደረ
ስሁ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እንደማደርግ ፡ እንዲሁ ፡ እና
፲፱፡ ንተ ፡ አድርጉ ፤ እኔ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡
ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ስንነፋ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡
በሰፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከታችሁን ፡
ንፉ ፡— ለእግዚአብሔርና ፡ ለጌዴዎን ፡ በሉ ፡
አላቸው ።
፳፡ ጌዴዎንም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ መቶ ፡
ሰዎች ፡ በመካከለኛው ፡ ትጋት ፡ ትጋቱም ፡ በተ
ጀመረ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ዳርቻ ፡ መጡ ፤
ቀንደ ፡ መለከቶችንም ፡ ነፉ ÷ በእጃቸውም ፡
፳፩፡ የነበሩትን ፡ ማሰሮች ፡ ሰባበሩ ። ሦስቱም ፡ ወገ
ኖች ፡ ቀንደ ፡ መለከቶችን ፡ ነፉ ÷ ማሰሮችንም ፡
ሰበሩ ÷ በግራ ፡ እጃቸውም ፡ ችቦችን ÷ በቀኝ ፡
እጃቸውም ፡ ቀንደ ፡ መለከቶችን ፡ ይዘው ፡ እየ
ነፉ ፡— የእግዚአብሔርና ፡ የጌዴዎን ፡ ሰይፍ ፡
፳፪፡ ብለው ፡ ጮኹ ። ሁሉም ፡ በየቦታው ፡ በሰ
ፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ ቆመ ፤ ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ ሮጠ ÷
፳፫፡ ጮኸ ÷ ሸሸም ። ሦስቱንም ፡ መቶ ፡ ቀንደ ፡
መለከቶች ፡ ነፉ ÷ እግዚአብሔርም ፡ የሰውን ፡
ሁሉ ፡ ሰይፍ ፡ በባልንጀራውና ፡ በሠራዊቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አደረገ ፤ ሠራዊቱም ፡ በጽሬራ ፡
በኩል ፡ እስከ ፡ ቤትሺጣ ፡ ድረስ ፡ በጠባት ፡
አጠገብ ፡ እስካለው ፡ እስከ ፡ አቤልምሖላ ፡
፳፬፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ሸሸ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡
ከንፍታሌምና ፡ ከአሴር ፡ ከምናሴም ፡ ሁሉ ፡
ተሰብስበው ፡ ምድያምን ፡ አሳደዱ ።
፳፭፡ ጌዴዎንም ፡— ምድያምን ፡ ለመገናኘት ፡
ውረዱ ÷ እስከ ፡ ቤትባራም ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡
ውኃ ÷ ዮርዳኖስን ÷ ያዙባቸው ፡ ብሎ ፡ መልክ
ተኞችን ፡ በኤፍሬም ፡ ወዳለው ፡ ተራራማ ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ። የኤፍሬም ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ እስከ ፡ ቤትባራ ፡ ድረስ ፡
፳፮፡ ውኃውን ÷ ዮርዳኖስን ÷ ያዙ ። የምድያምን ፡
ሁለቱን ፡ መኳንንት ፡ ሔሬብንና ፡ ዜብን ፡ ያዙ ፤
ሔሬብንም ፡ በሔሬብ ፡ ዓለት ፡ አጠገብ ፡ ገደ
ሉት ÷ ዜብንም ፡ በዜብ ፡ መጥመቂያ ፡ ላይ ፡ ገደ
ሉት ፤ ምድያምንም ፡ አሳደዱ ÷ የሔሬብንና ፡
የዜብንም ፡ ራስ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡
ማዶ ፡ ወደ ፡ ጌዴዎን ፡ መጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ የኤፍሬም ፡ ሰዎች ፡— ይህ ፡ ያደረግህብን ፡
ምንድር ፡ ነው ? ምድያምን ፡ ለመዋጋት ፡ በወ
ጣህ ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ አልጠራኸንም ? አሉት ።
፪፡ ጽኑ ፡ ጥልም ፡ ተጣሉት ። እርሱም ፡— እኔ ፡
ካደረግሁት ፡ እናንተ ፡ ያደረጋችሁት ፡ አይበል
ጥምን ? የኤፍሬም ፡ ወይን ፡ ቃርሚያ ፡ ከአቢ
፫፡ ዔዝር ፡ ወይን ፡ መከር ፡ አይሻልምን ? እግዚአ
ብሔር ፡ የምድያምን ፡ መኳንንት ፡ ሔሬብንና ፡
ዜብን ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአቸዋል ፤
እናንተ ፡ ያደረጋችሁትን ፡ የሚመስል ፡ እኔ ፡
ምን ፡ ማድረግ ፡ እችል ፡ ኖሮአል ? አላቸው ።
ይህን ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ቊጣቸው ፡ በረደ ።
፬፡ ጌዴዎንም ፡ ከሦስቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡
ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ደርሶ ፡ ተሻገረ ፤ ምንም ፡ እንኳ ፡
ቢደክሙ ፡ ያሳድዱ ፡ ነበር ። ፭፡ የሱኮትንም ፡
ሰዎች ፡— የምድያምን ፡ ነገሥታት ፡ ዛብሄል
ንና ፡ ስልማናን ፡ ሳሳድድ ÷ ደክመዋልና ፡ እኔን ፡
ለተከተሉ ፡ ሕዝብ ፡ እንጀራ ÷ እባካችሁ ÷ ስጡ ፡
አላቸው ። ፮፡ የሱኮትም ፡ አለቆች ፡— እኛ ፡ ለሠ
ራዊትህ ፡ እንጀራ ፡ እንድንሰጥ ፡ የዛብሄልና ፡
የስልማና ፡ እጅ ፡ አሁን ፡ በእጅህ ፡ ነውን ? አሉ ።
፯፡ ጌዴዎንም ፡— እግዚአብሔር ፡ ዛብሄልንና ፡ ስል
ማናን ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሲሰጠኝ ፡ እኔ ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ እሾህና ፡ በኵርንችት ፡ ሥጋችሁን ፡
እገርፋለሁ ፡ አለ ። ፰፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ጵኒኤል ፡
ወጣ ÷ ለጵኒኤልም ፡ ሰዎች ፡ እንዲሁ ፡ አላቸው ፤
የጵኒኤልም ፡ ሰዎች ፡ የሱኮት ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡
መለሱ ፡ መለሱለት ። እርሱም ፡ የጵኒኤልን ፡
፱፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡ – በደኅና ፡ በተመለስሁ ፡ ጊዜ ፡
ይህን ፡ ግንብ ፡ አፈርሰዋለሁ ፡ ብሎ ፡ ተናገራ
ቸው ።
፲፡ ዛብሄልና ፡ ስልማናም ፡ ከሠራዊቶቻቸው ፡
ጋር ፡ በቀርቀር ፡ ነበሩ ። ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡
መቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ወድቀው ፡ ነበርና ፡
ከምሥራቅ ፡ ሰዎች ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ የቀሩ ፡
አሥራ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።
፲፩፡ ጌዴዎንም ፡ የድንኳን ፡ ተቀማጮች ፡ በሉበት ፡
መንገድ ፡ በኖባህና ፡ በዮግብሃ ፡ በምሥራቅ ፡
በኩል ፡ ወጣ ፤ ሠራዊቱም ፡ ተዘልሎ ፡ ነበርና ፡
፲፪፡ ሠራዊቱን ፡ መታ ። ዛብሄልና ፡ ስልማናም ፡
ሸሹ ፤ እርሱም ፡ አሳደዳቸው ÷ ሁለቱንም ፡ የም
ድያም ፡ ነገሥታት ፡ ዛብሄልንና ፡ ስልማናን ፡
ያዘ ÷ ሠራዊቱንም ፡ ሁሉ ፡ አስደነገጠ ።
፲፫፡ የኢዮአስ ፡ ልጅም ፡ ጌዴዎን ፡ ከሔሬስ ፡ ዳገት ፡
ከሰልፍ ፡ ተመለሰ ። ፲፬፡ ከሱኮትም ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡
ብላቴና ፡ ይዞ ፡ ጠየቀው ፤ እርሱም ፡ የሱኮትን ፡
አለቆችና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ ሰዎች ፡
ጻፈለት ። ፲፭፡ ወደ ፡ ሱኮትም ፡ ሰዎች ፡ መጥቶ ፡—
ለደከሙት ፡ ሰዎችህ ፡ እንጀራ ፡ እንሰጥ ፡ ዘንድ ፡
የዛብሄልና ፡ የስልማና ፡ እጅ ፡ አሁን ፡ በእጅህ ፡
ነውን ? ብላችሁ ፡ የተላገዳችሁብኝ ÷ ዛብሄልና ፡
ስልማና ፡ እነሆ ÷ አለ ። ፲፮፡ የከተማይቱንም ፡ ሽማ
ግሌዎች ፡ ያዘ ÷ የምድረ ፡ በዳንም ፡ እሾህና ፡
ኵርንችት ፡ ወስዶ ፡ የሱኮትን ፡ ሰዎች ፡ ገረፋ
ቸው ። የጵኒኤልንም ፡ ግንብ ፡ አፈረሰ ÷ የከተ
ማይቱንም ፡ ሰዎች ፡ ገደላቸው ። ፲፯፡
ዛብሄልንና ፡ ስልማናን ፡— በታቦር ፡ የገደላ
ችኋቸው ፡ ሰዎች ፡ እንዴት ፡ ያሉ ፡ ነበሩ ? አላ
ቸው ። እነርሱም ፡— እንደ ፡ አንተ ፡ ያሉ ፡ ነበሩ ÷
አንተንም ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ፤ መልካቸውም ፡
እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ልጆች ፡ መልክ ፡ ነበረ ፡ ብለው ፡
መለሱለት ። እርሱም ፡— የእናቴ ፡ ልጆች ፡ ፲፰፡

ወንድሞቹ ፡ ነበሩ ፤ አድናችኋቸው ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ÷ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እኔ ፡ አልገድላ
፳፩ ፡ ችሁም ፡ ነበር ፡ አለ ። በሱራንም ፡ ዬቴርን ፡ — ተነሥተህ ፡ ግደላቸው ፡ አለው ። ብላቴናው ፡ ግን ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ነበረና ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ ሰይ
፳፪ ፡ ፋን ፡ አልመዘዘም ። ዛብሄልና ፡ ስልማናም ፡ — የሰው ፡ ኃይሉ ፡ እንደ ፡ ሰውነቱ ፡ ነውና ፡ አንተ ፡ ተነሥተህ ፡ ውደቅብን ፡ አሉት ። ጌዴዎንም ፡ ተነሥቶ ፡ ዛብሄልንና ፡ ስልማናን ፡ ገደለ ÷ በግ መሎቻቸውም ፡ አንገት ፡ የነበሩትን ፡ ሥሉሴ ዎች ፡ ማረከ ።
፳፫ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ጌዴዎንን ፡ — ከምድ ያም ፡ እጅ ፡ አድነኸናልና ፡ አንተ ፡ ልጅህም ፡
፳፬ ፡ የልጅ ፡ ልጅህም ፡ ደግሞ ፡ ግዙን ፡ አሉት ። ጌዴ ዎንም ፡ — እኔ ፡ አልገዛችሁም ÷ ልጄም ፡ አይገ ዛችሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይገዛችኋል ፡ አላ
፳፭ ፡ ቸው ። እስማኤላውያንም ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ የወ ርቅ ፡ ጕትቻ ፡ ነበራቸውና ፡ ጌዴዎን ፡ — ሁላ ችሁ ፡ ከምርኮአችሁ ፡ ጕትቻችሁን ፡ እንድትሰ
፳፮ ፡ ጡኝ ፡ እለምናችኋለሁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ — ፈቅደን ፡ እንሰጥሃለን ፡ ብለው ፡ መለሱለት ። መጐናጸፊያም ፡ አነጠፉ ÷ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ የም
፳፯ ፡ ርኮውን ፡ ጕትቻ ፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ ጣለ ። የለመነ ውም ፡ የወርቅ ፡ ጕትቻ ፡ ሚዛኑ ÷ ከአምበሩ ÷ ከድሪውም ÷ የምድያምም ፡ ነገሥታት ፡ ከለበ ሱት ፡ ከቀዩ ፡ ቀሚስ ÷ በግመሎቻቸውም ፡ አን ገት ፡ ከነበሩት ፡ ሥሉሴዎች ፡ ሌላ ÷ ሺህ ፡ ሰባት ፡
፳፰ ፡ መዶ ፡ ሰቅለ ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ። ጌዴዎንም ፡ ኤፉድ ፡ አድርጎ ፡ አሠራው ÷ በከተማውም ፡ በዖፍራ ፡ አኖረው ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ተከትሎ ፡ አመ ነዘረበት ፤ ለጌዴዎንና ፡ ለቤቱም ፡ ወጥመድ ፡
፳፱ ፡ ሆነ ። ምድያምም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተዋ ረደ ÷ ራሳቸውንም ፡ ዳግመኛ ፡ አላነሡም ፤ በጌ ዴዎንም ፡ ዕድሜ ፡ ምድሪቱ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
፴ ፡ ወረፈች ።
፴፩ ፡ የኢዮአስም ፡ ልጅ ፡ ይሩበኣል ፡ ሄዶ ፡ በቤቱ ፡ ተቀመጠ ። ለጌዴዎንም ፡ ብዙ ፡ ሚስቶች ፡ ነበ ሩትና ፡ ከወገቡ ፡ የወጡ ፡ ሰባ ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ።
፴፪ ፡ በሴኬምም ፡ የነበረችው ፡ ቁባቱ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ÷ ስሙንም ፡ አቤሜሌክ ፡ ብሎ ፡
፴፫ ፡ ጠራው ። የኢዮአስም ፡ ልጅ ፡ ጌዴዎን ፡ በመ ልካም ፡ ሽምግልና ፡ ሞተ ÷ በአቢዔዝራውያ ንም ፡ ከተማ ፡ በዖፍራ ፡ በነበረችው ፡ በአባቱ ፡ በኢዮአስ ፡ መቃብር ፡ ተቀበረ ።
፴፬ ፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ጌዴዎን ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተመለሱ ÷ በኣሊምንም ፡ ተከትለው ፡ አመነዘሩ ፤ በኣልብሪትንም ፡ አም
፴፭ ፡ ላካቸው ፡ አደረጉ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዙሪያቸው ፡ ከነበሩት ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያዳናቸውን ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብ
፴፮ ፡ ሔርን ፡ አላሰቡትም ፤ እርሱም ፡ ለእስራኤል ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ እንዳደረገ ፡ መጠን ÷ እነርሱ ፡ ለጌዴዎን ፡ ለይሩበኣል ፡ ቤት ፡ ወረታ ፡ አላደረ ጉም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

የይሩበኣል ፡ ልጅ ፡ አቤሜሌክም ፡ ወደ ፡ ፩ ፡
ሴኬም ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወንድሞች ፡ ሄደ ÷ ለእ
ነርሱም ፡ ለእናቱ ፡ አባት ፡ ቤተ ፡ ሰቦችም ፡
ሁሉ ፡ — በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ — ፪ ፡
ሰባ ፡ የሆኑት ፡ የይሩበኣል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ቢገ
ዙአችሁ ፡ ወይስ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ቢገዛችሁ ፡
ምን ፡ ይሻላችኋል ? ብላችሁ ፡ ንገሩአቸው ፡
ብዬ ፡ እለምናችኋለሁ ፡ ደግሞ ፡ እኔ ፡ የአጥን
ቻችሁ ፡ ፍላጭ ፡ የሥጋችሁ ፡ ቍራጭ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ አስቡ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። የእና ፫ ፡
ቱም ፡ ወንድሞች ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡
እርሱ ፡ በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ ተናገሩ ፤
እነርሱም ፡ — እርሱ ፡ ወንድማችን ፡ ነው ፡ ብለው ፡
አቤሜሌክን ፡ ለመከተል ፡ ልባቸውን ፡ አዘነበ
ሉት ። ከበኣልብሪትም ፡ ቤት ፡ ሰባ ፡ ብር ፡ ፬ ፡
ሰጡት ፤ በዚያም ፡ አቤሜሌክ ፡ ምናምንቴዎች
ንና ፡ ወሮበሎችን ፡ ቀጠረበት ÷ እነርሱም ፡ ተከ
ተሉት ። ወደ ፡ አባቱም ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ዖፍራ ፡ ፭ ፡
ሄደ ፤ ሰባ ፡ የሆኑትን ፡ የይሩበኣልን ፡ ልጆች ፡
ወንድሞቹን ፡ በአንድ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አረዳ
ቸው ፤ ትንሹ ፡ የይሩበኣል ፡ ልጅ ፡ ኢዮአታም ፡
ግን ፡ ተሸሽጎ ፡ ነበርና ፡ ተረፈ ። የሴኬምም ፡ ፮ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ቤትሚሎም ፡ ሁሉ ፡ ተሰበሰቡ ÷
ሄደውም ፡ በሴኬም ፡ በዓምዱ ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡
በአድባሩ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ አቤሜሌክን ፡ አነገሡ ።
ይህንም ፡ ነገር ፡ ለኢዮአታም ፡ በነገሩት ፡ ፯ ፡
ጊዜ ÷ ሄዶ ፡ በገሪዛን ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ቆመ ÷
ድምፁንም ፡ አንሥቶ ፡ ጮኸ ÷ እንዲህም ፡ አላ
ቸው ፡ — የሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡
እንዲሰማችሁ ፡ ስሙኝ ። አንድ ፡ ጊዜ ፡ ዛፎች ፡ ፰ ፡
በላያቸው ፡ ንጉሥ ፡ ሊያነግሡ ፡ ሄዱ ፤ ወይራ
ውንም ፡ — በእኛ ፡ ላይ ፡ ንገሥ ፡ አሉት ። ወይ ፱ ፡
ራው ፡ ግን ፡ — እግዚአብሔርና ፡ ሰዎች ፡ በእኔ ፡
የሚከበሩበትን ፡ ቅባቴን ፡ ትቼ ፡ በዛፎች ፡ ላይ ፡
እንድሰፍፍ ፡ ልሂድ ? አላቸው ። ዛፎችም ፡ በለ ፲ ፡
ሱን ፡ — መጥተህ ፡ በላያችን ፡ ንገሥ ፡ አሉት ።
በለሱ ፡ ግን ፡ — ጣፋጭነቴንና ፡ መልካሙን ፡ ፲፩ ፡
ፍሬዬን ፡ ትቼ ፡ በዛፎች ፡ ላይ ፡ እንድሰፍፍ ፡
ልሂድ ? አላቸው ። ዛፎችም ፡ ወይኑን ፡ — መጥ ፲፪ ፡
ተህ ፡ በላያችን ፡ ንገሥ ፡ አሉት ። ወይኑም ፡ — ፲፫ ፡
እግዚአብሔርንና ፡ ሰውን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡
የወይን ፡ ጠጄን ፡ ትቼ ፡ በዛፎች ፡ ላይ ፡ እንድ
ሰፍፍ ፡ ልሂድ ? አላቸው ። ዛፎችም ፡ ሁሉ ፡ እሾ ፲፬ ፡
ህን ፡ — መጥተህ ፡ በላያችን ፡ ንገሥ ፡ አሉት ።
እሾሁም ፡ ዛፎችን ፡ — በእውነት ፡ እኔን ፡ በእና ፲፭ ፡
ንተ ፡ ላይ ፡ ታነግሡኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ኑ ፡ ከጥላዬ ፡
በታች ፡ ተጠጉ ። እንዲሁም ፡ ባይሆን ፡ እሳት ፡
ከእሾህ ፡ ይውጣ ÷ የሊባኖስንም ፡ ዝግባ ፡ ያቃ
ጥል ፡ አላቸው ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ አቤሜሌ ፲፮ ፡
ክን ፡ በማንገሣችሁ ፡ እውነትንና ፡ ቅንነትን ፡
አድርጋችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ለይሩበኣልም ፡ ለቤ
ቱም ፡ በጎ ፡ አድርጋችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እንዳደ

ረገውም ፡ መጠን ፡ ለእርሱ ፡ የተገባውን ፡ አድ
፲፯፡ ርጋችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ አባቴ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡
ተጋድሎ ፡ ነበርና ÷ ከምድያምም ፡ እጅ ፡ ሊያ
ድናችሁ ፡ ነፍሱን ፡ ለሞት ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶ ፡
፲፰፡ ነበርና ÷ እናንተም ፡ ዛሬ ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ተነሥ
ታችኋልና ÷ ሰባ ፡ የሆኑትን ፡ ልጆቹንም ፡ በአ
ንድ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አርዳችኋልና ÷ ወንድማ
ችሁም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የባሪያይቱን ፡ ልጅ ፡ አቤሜ
ሌክን ፡ በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ አንግሣችኋ
፲፱፡ ልና ÷ እንግዲህ ፡ ለይሩበኣልና ፡ ለቤቱ ፡ እው
ነትንና ፡ ቅንነትን ፡ ዛሬ ፡ አድርጋችሁ ፡ እንደ ፡
ሆነ ÷ በአቤሜሌክ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷ እርሱ ፡
፳፡ ደግሞ ፡ በእናንተ ፡ ደስ ፡ ይበለው ። እንዲህ ፡
ባይሆን ፡ ግን ፡ ከአቤሜሌክ ፡ እሳት ፡ ይውጣ ÷
የሴኬምንም ፡ ሰዎች ፡ ቤትሚሎንም ፡ ይብላ ።
ከሴኬምም ፡ ሰዎች ፡ ከቤትሚሎም ፡ እሳት ፡
፳፩፡ ይውጣ ÷ አቤሜሌክንም ፡ ይብላ ። ኢዮአታ
ምም ፡ ሸሽቶ ፡ አመለጠ ÷ ወንድሙንም ፡ አቤ
ሜሌክን ፡ ፈርቶ ፡ ወደ ፡ ብኤር ፡ ሄደ ÷ በዚ
ያም ፡ ተቀመጠ ።
፳፪፡ አቤሜሌክም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሦስት ፡
፳፫፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እግዚአብሔር ፡ በአቤሜሌክና
በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ ክፉን ፡ መንፈስ ፡
ሰደደ ። የሴኬምም ፡ ሰዎች ፡ በአቤሜሌክ ፡
፳፬፡ ላይ ፡ ተንኰል ፡ አደረጉ ። ይህም ፡ የሆነው ÷
በሰባ ፡ የይሩበኣል ፡ ልጆቹ ፡ ላይ ፡ የተደረ
ገው ፡ ዓመፅ ፡ እንዲመጣ ÷ ደማቸውም ፡ በገደ
ላቸው ፡ በወንድማቸው ፡ በአቤሜሌክ ፡ ላይ ÷
ወንድሞቹንም ፡ እንዲገድል ፡ እጆቹን ፡ ባጸኑ
አቸው ፡ በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እንዲሆን ፡
፳፭፡ ነው ። የሴኬምም ፡ ሰዎች ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡
ላይ ፡ ድብቅ ፡ ሰው ፡ አደረጉ ÷ መንገድ ፡ ተላ
ላፊዎችንም ፡ ሁሉ ፡ ይዘርፉ ፡ ነበር ። አቤሜሌ
ክም ፡ ይህን ፡ ወሬ ፡ ሰማ ።
፳፮፡ የአቤድም ፡ ልጅ ፡ ገዓል ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡
መጥቶ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ገባ ። የሴኬምም ፡ ሰዎች ፡
፳፯፡ ታመኑበት ። ወደ ፡ እርሻውም ፡ ወጡ ፡ ወይና
ቸውንም ፡ ለቀሙ ÷ ጠመቁትም ÷ የደስታም ፡
በዓል ፡ አደረጉ ። ወደ ፡ አምላካቸውም ፡ ቤት ፡
ገቡ ÷ በሉም ፡ ጠጡም ÷ አቤሜሌክንም ፡
፳፰፡ ሰደቡ ። የአቤድም ፡ ልጅ ፡ ገዓል ፡ — የምንገ
ዛለት ፡ አቤሜሌክ ፡ ማን ፡ ነው ? ሴኬምስ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? እርሱ ፡ የይሩበኣል ፡ ልጅ ፡ አይደለ
ምን ? ዜቡልም ፡ የእርሱ ፡ ሹም ፡ አይደለምን ?
ለሴኬም ፡ አባት ፡ ለኤሞር ፡ ሰዎች ፡ ተገዙ ።
፳፱፡ ስለ ፡ ምንስ ፡ ለዚህ ፡ እንገዛለን ? ይህ ፡ ሕዝብ ፡
ከእጄ ፡ በታች ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ አቤሜሌክን ፡
አሳድደው ፡ ነበር ፡ አለ ። አቤሜሌክንም ፡ —
ሠራዊትህን ፡ አብዝተህ ፡ ና ÷ ውጣ ፡ አለው ።
፴፡ የከተማይቱ ፡ ገዥ ፡ ዜቡልም ፡ የአቤድን ፡
ልጅ ፡ የገዓልን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡
፴፩፡ ተቈጣ ። እንዲህም ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ አቤሜሌክ ፡
በተንኰል ፡ መልክተኞች ፡ ላከ ፡ — እነሆ ÷ የአ
ቤድ ፡ ልጅ ፡ ገዓልና ፡ ወንድሞቹ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡
መጥተዋል ÷ በእንተም ፡ ላይ ፡ ከተማይቱን ፡ አሸ
ፍተዋል ። አሁንም ፡ አንተና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፴፪፡
ያሉት ፡ ሕዝብ ፡ በሌሊት ፡ ተነሡ ÷ በሜዳም ፡
ሸምቁ ። ነገም ፡ ፀሐይ ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ ማል ፴፫፡
ደህ ፡ ተነሣ ÷ በከተማይቱም ፡ ላይ ፡ ውደቅ
ባት ። እነሆም ÷ እርሱና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡
ሕዝብ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እጅህ ፡
እንዳገኘች ፡ አድርግበት ።
አቤሚሌክና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያሉ ፡ ሕዝብ ፡ ፴፬፡
ሁሉ ፡ በሌሊት ፡ ተነሡ ÷ በሴኬምም ፡ አቅራ
ቢያ ፡ በአራት ፡ ወገን ፡ ሸመቁበት ። የአቤድም ፡ ፴፭፡
ልጅ ፡ ገዓል ፡ ወጥቶ ፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡ አደባ
ባይ ፡ ቆመ ፡ አቤሜሌክና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡
ሕዝብ ፡ ከሸመቁበት ፡ ስፍራ ፡ ተነሡ ። ገዓልም ፡ ፴፮፡
ሕዝቡን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ዜቡልን ፡ — እነሆ ÷ ከተ
ራሮች ፡ ራስ ፡ ሕዝብ ፡ ይወርዳል ፡ አለው ።
ዜቡልም ፡ — ሰዎች ፡ የሚመስለውን ፡ የተራሮ
ችን ፡ ጥላ ፡ ታያለህ ፡ አለው ። ገዓልም ፡ ደግሞ ፡ — ፴፯፡
እነሆ ÷ ሕዝብ ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ይወርዳል ፡
አንድም ፡ ወገን ፡ በምዖንኒም ፡ በአድባሩ ፡
ዛፍ ፡ መንገድ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።
ዜቡልም ፡ — እንገዛለት ፡ ዘንድ ፡ አቤሜሌክ ፡ ፴፰፡
ማን ፡ ነው ? ያልህበት ፡ አፍህ ፡ አሁን ፡ የት ፡
አለ ? ይህ ፡ የናቅኸው ፡ ሕዝብ ፡ አይደለምን ?
አሁንም ፡ ወጥተህ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፡
አለው ። ገዓልም ፡ በሴኬም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ፴፱፡
ወጣ ÷ ከአቤሜሌክም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ። አቤሜ ፵፡
ሌክም ፡ አሳደደው ፡ በፊቱም ፡ ሸሸ ÷ እስከ ፡
በሩም ፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ ብዙዎች ፡ ተገድ
ተው ፡ ወደቁ ።
አቤሜሌክም ፡ በአሩማ ፡ ተቀመጠ ፡ ዜቡ ፵፩፡
ልም ፡ ገዓልንና ፡ ወንድሞቹን ፡ በሴኬም ፡ እንዳ
ይኖሩ ፡ አሳደዳቸው ። በነጋውም ፡ ሕዝቡ ፡ ፵፪፡
ወደ ፡ እርሻ ፡ ወጡ ። አቤሜሌክም ፡ ሰማ ።
ሕዝቡንም ፡ ወስዶ ፡ በሦስት ፡ ወገን ፡ ከፈላ ፵፫፡
ቸው ÷ በሜዳም ፡ ሸመቀ ። ተመለከተም ÷
እነሆም ÷ ሕዝቡ ፡ ከከተማ ፡ ወጡ ÷ ተነሣባቸ
ውም ፡ መታቸውም ። አቤሜሌክም ፡ ከእር ፵፬፡
ሱም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ወገኖች ፡ ተጣደፉ ፡ በከተ
ማይቱም ፡ በር ፡ አደባባይ ፡ ቆሙ ። ሁለቱም ፡
ወገኖች ፡ በእርሻው ፡ ውስጥ ፡ በነበሩት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ሮጡባቸው ÷ መቱአቸውም ። አቤሜሌ ፵፭፡
ክም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ከከተማይቱ ፡ ጋር ፡
ተዋጋ ፡ ከተማይቱንም ፡ ይዞ ፡ በእርስዋ ፡ የነበሩ
ትን ፡ ሕዝብ ፡ ገደለ ። ከተማይቱንም ፡ አፈረሰ ÷
ጨውም ፡ ዘራበት ።
በሴኬምም ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ፵፮፡
ሁሉ ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኤልብሪት ፡
ቤት ፡ ወደ ፡ ምሽጉ ፡ ውስጥ ፡ ገቡ ። አቤሜሌ ፵፯፡
ክም ፡ በሴኬም ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ ሰማ ።
አቤሜሌክና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉትም ፡ ሕዝብ ፡ ፵፰፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሰልሞን ፡ ተራራ ፡ ወጡ ። አቤሜ
ሌክም ፡ በእጁ ፡ መጥረቢያ ፡ ወስዶ ፡ የዛፉን ፡ ቅር

ንጫፍ ፡ ቂረጠ ÷ አንሥቶም ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አደረገው ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ለነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ — ፶፱ እኔ ፡ ሳደርግ ፡ ያያችሁትን ÷ እናንተም ፡ ፈጥና ችሁ ፡ እኔ ፡ እንዳደረግሁ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ። ፶፱ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ የዛፉን ፡ ቅርንጫፎች ፡ ቂረጡ ÷ አቤሜሌክንም ፡ ተከትለው ፡ በምሽጉ ፡ ዙሪያ ፡ አኖሩአቸው ÷ ምሽጉንም ፡ በላያቸው ፡ አቃጠሉት ፤ የሴኬምም ፡ ግንብ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ የሚያህሉ ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ ሞቱ ።

፷ አቤሜሌክም ፡ ወደ ፡ ቴቤስ ፡ መጣ ÷ ቴቤስ ፷፩ ንም ፡ ከበበ ፡ ያዛት ። በከተማይቱም ፡ ውስጥ ፡ ብርቱ ፡ ግንብ ፡ ነበረ ÷ የከተማይቱም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ ወንዱና ፡ ሴቱ ፡ ሁሉ ÷ ወደዚያ ፡ ሸሹ ፤ ደጁንም ፡ በኋላቸው ፡ ዘጉ ÷ ወደ ፡ ግንቡም ፡ ፷፪ ሰገነት ፡ ላይ ፡ ወጡ ። አቤሜሌክም ፡ ወደ ፡ ግንቡ ፡ ቀርቦ ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ÷ በእሳትም ፡ ሊያ ፷፫ ቃጥለው ፡ ወደ ፡ ግንቡ ፡ ደጅ ፡ ደረሰ ። አንዲትም ፡ ሴት ፡ በአቤሜሌክ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ የወፍጮ ፡ መጅ ፡ ጣለችበት ÷ አናቱንም ፡ ሰበረችው ። ፷፬ እርሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ጋሻ ፡ ጭግሬውን ፡ ጠርቶ ፡ — እኔን ፡ — ሴት ፡ ገደለችው ፡ እንዳይሉ ፡ ሰይፍህን ፡ መዝዘህ ፡ ግደለኝ ፡ አለው ፤ ጕልማሳውም ፡ ፷፭ ወጋው ÷ ሞተም ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ አቤሜሌክ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ እያንዳ ፷፮ ንዱ ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ተመለሰ ። እንዲሁ ፡ ሰባ ፡ ወንድሞቹን ፡ በመግደል ፡ አቤሜሌክ ፡ በአባቱ ፡ ላይ ፡ ያደረገውን ፡ ክፋት ፡ እግዚአብ ፷፯ ሔር ፡ መለሰበት ። እግዚአብሔርም ፡ የሴኬምን ፡ ሰዎች ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ መለሰባቸው ፤ የዩሩበአልም ፡ ልጅ ፡ የኢዮአታም ፡ እርግማን ፡ ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ከአቤሜሌክም ፡ በኋላ ፡ ከይሳኮር ፡ ነገድ ፡ የሆነ ፡ የዱዳ ፡ ልጅ ፡ የፎሐ ፡ ልጅ ፡ ቶላ ፡ እስራኤልን ፡ ለማዳን ፡ ተነሣ ፡ በተራራማውም ፡ በኤ ፪ ፍሬም ፡ አገር ፡ ባለችው ፡ በሳምር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ፈረደ ፡ ሞተም ÷ በሳምርም ፡ ተቀበረ ። ፫ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ገለዓዳዊው ፡ ኢያዕር ፡ ተነሣ ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ፬ ፈረደ ። በሠላሳ ፡ የአህያ ፡ ግልገሎች ፡ ይቀመጡ ፡ የነበሩ ፡ ሠላሳ ፡ ልጆችም ፡ ነበሩት ፤ ለእነርሱም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የኢያዕር ፡ መንደሮች ፡ የተባሉ ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ያሉ ፡ ሠላሳ ፡ ከተ ፭ ሞች ፡ ነበሩአቸው ። ኢያዕርም ፡ ሞተ ÷ በቃ ሞንም ፡ ተቀበረ ።

፮ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠሩ ፡ በአሊ ምንና ፡ አስታሮትን ፡ የሶርያንም ፡ አማልክት ÷ የሲዶናንም ፡ አማልክት ÷ የሞዓብንም ፡ አማ ልክት ÷ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ አማልክት ÷ የፍልስጥኤማውያንንም ፡ አማልክት ፡ አመለኩ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ተዉ ÷ አላመለኩትምም ። ፯ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ በፍልስጥኤማውያንና ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። በዚያም ፡ ዓመት ፡ ፰ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሥቃይ ፡ አበዙባቸው ፤ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በአሞራውያን ፡ አገር ፡ በገ ለዓድ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ተጋፉአቸው ። ፱ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ከይሁዳ ፡ ከብንያምና ፡ ከኤ ፍሬም ፡ ቤት ፡ ጋር ፡ ደግሞ ፡ ሊዋጋ ፡ ዮርዳኖ ስን ፡ ተሻገሩ ፤ እስራኤልም ፡ እጅግ ፡ ተጨነቁ ።

፲ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ — አምላካችንን ፡ ትተን ፡ በኣሊምን ፡ አምልከናልና ፡ አንተን ፡ በድ ለናል ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ። ፲፩ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አላ ቸው ፡ — ግብፃውያን ÷ አሞራውያንም ÷ የአሞ ንም ፡ ልጆች ÷ ፍልስጥኤማውያንም ÷ ፲፪ ሲዶና ውያንም ÷ አማሌቃውያንም ÷ ማደናውያንም ፡ አላስጨነቋችሁምን ? ወደ ፡ እኔም ፡ ጮኻችሁ ÷ እኔም ፡ ከእጃቸው ፡ አዳንኋችሁ ። ፲፫ እናንተ ፡ ግን ፡ ተዋችሁኝ ፡ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ አመለካችሁ ፤ ስለዚህም ፡ ደግሞ ፡ አላድናች ፲፬ ሁም ። ሄዳችሁ ፡ የመረጣችኋቸውን ፡ አማል ክት ፡ ጩሩ ፤ እነርሱም ፡ በመከራችሁ ፡ ጊዜ ፡ ያድኑአችሁ ። ፲፭ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እግዚ አብሔርን ፡ — እኛ ፡ ኃጢአትን ፡ ሠርተናል ፤ አንተ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ አድርግብን ፡ ዛሬ ፡ ግን ÷ እባክህ ÷ አድነን ፡ አሉት ። ፲፮ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ ከመካከላቸው ፡ አስወገዱ ÷ እግዚ አብሔርንም ፡ አመለኩ ፤ ነፍሱም ፡ ስለ ፡ እስ ራኤል ፡ ጕስቍልና ፡ አዘነች ።

፲፯ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ተሰብስበው ፡ በገለዓድ ፡ ሰፈሩ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተሰብስበው ፡ ፲፰ በምጽጳ ፡ ሰፈሩ ። ሕዝቡም ÷ የገለዓድ ፡ አለቆች ÷ እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ — ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ መዋጋት ፡ የሚጀምር ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱ ፡ በገ ለዓድ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይሆናል ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ ገለዓዳዊውም ፡ ዮፍታሔ ፡ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ የጋለሞታ ፡ ሴትም ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ገለዓ ፪ ድም ፡ ዮፍታሔን ፡ ወለደ ። የገለዓድም ፡ ሚስት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችን ፡ ወለደችለት ፤ ልጆችዋም ፡ ባደጉ ፡ ጊዜ ፡ ዮፍታሔን ፡ — የልዩ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ነህና ፡ በአባታችን ፡ ቤት ፡ አትወርስም ፡ ብለው ፡ አሳደዱት ። ፫ ዮፍታሔም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ፊት ፡ ሸሽቶ ፡ በጦብ ፡ ምድር ፡ ተቀመጠ ፤ ምናምንቴ ዎችም ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፡ ዮፍታሔን ፡ ተከ ተሉት ።

፬ ከዚያም ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ፭ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ይዋጉ ፡ ነበር ። የአሞንም ፡ ፮ ልጆች ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ በተዋጉ ፡ ጊዜ ፡ የገ ለዓድ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዮፍታሔን ፡ ከጦብ ፡

፯፡ ምድር ፡ ለማምጣት ፡ ሄዱ ። ዮፍታሔንም ፡— ፰ ና ÷ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እንድንዋጋ ፡ አለ ፱፡ ቃችን ፡ ሁን ፡ አሉት ። ዮፍታሔም ፡ የገለዓ ድን ፡ ሽማግሌዎች ፡— የጠላችሁኝ ፡ ከአባቴም ፡ ቤት ፡ ያሳደዳችሁኝ ፡ እናንተ ፡ አይደላችሁምን ? አሁን ፡ በተጨነቃችሁ ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ ወደ ፡ ፲፡ እኔ ፡ መጣችሁ ? አላቸው ። የገለዓድም ፡ ሽማ ግሌዎች ፡ ዮፍታሔን ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ እንድት ወጣ ÷ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እንድትዋጋ ÷ ስለዚህ ፡ አሁን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ተመልሰን ፡ መጣን ፤ በገለዓድም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለ ፲፩፡ ቃችን ፡ ትሆናለህ ፡ አሉት ። ዮፍታሔም ፡ የገ ለዓድን ፡ ሽማግሌዎች ፡— ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ አገሬ ፡ ብትመልሱኝ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ቢሰጣቸው ÷ ፲፪፡ እኔ ፡ አለቃችሁ ፡ እሆናለሁን ? አላቸው ። የገ ለዓድም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዮፍታሔን ፡ — እግዚ አብሔር ፡ በመካከላችን ፡ ምስክር ፡ ይሁን ፤ በእ ርግጥ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ እናደርጋለን ፡ አሉት ። ፲፫፡ ዮፍታሔም ፡ ከገለዓድ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጋር ፡ ሄደ ÷ ሕዝቡም ፡ በላያቸው ፡ ራስና ፡ አለቃ ፡ አደ ረጉት ፤ ዮፍታሔም ፡ ቃሉን ፡ ሁሉ ፡ በእግዚ አብሔር ፡ ፊት ፡ በምጽጳ ፡ ተናገረ ። ፲፬፡ ዮፍታሔም ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡— አገሬን ፡ ለመውጋት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የምትመጣ ፡ አንተ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለህ ? ብሎ ፡ መል ፲፭፡ ክተኞችን ፡ ላከ ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ የዮፍታሔን ፡ መልክተኞች ፡— እስራኤል ፡ ከግ ብፅ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ከአርኖን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ያቦቅና ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ድረስ ፡ ምድሬን ፡ ስለ ፡ ወሰደ ፡ ነው ፡ አሁንም ፡ በሰላም ፡ መል ፲፮፡ ሱልኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ። ዮፍታሔም ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ መልክተኞችን ፡ ፲፯፡ እንደ ፡ ገና ፡ ላከ ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ዮፍ ታሔ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እስራኤል ፡ የሞዓብን ፡ ምድር ፡ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ አልወ ፲፰፡ ሰደም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከግብፅ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ÷ እስራኤልም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕር ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ ቃዴስም ፡ ፲፱፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷ እስራኤል ፡ ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ንጉሥ ፡— በምድርህ ፡ እንዳልፍ ÷ እባክህ ÷ ፍቀ ድልኝ ፡ ብሎ ፡ መልክተኞችን ፡ ላከ ፤ የኤዶም ያስም ፡ ንጉሥ ፡ አልሰማም ። እንዲሁም ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ላከ ÷ እርሱም ፡ አልፈቀደም ። ፳፡ እስራኤልም ፡ በቃዴስ ፡ ተቀመጠ ። በምድረ ፡ በዳም ፡ በኩል ፡ ሄዱ ÷ የኤዶምያስንና ፡ የሞዓ ብንም ፡ ምድር ፡ ዙሩ ፤ ከሞዓብ ፡ ምድርም ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ መጡ ፡ በአርኖንም ፡ ማዶ ፡ ሰፈሩ ፤ አርኖንም ፡ የሞዓብ ፡ ድንበር ፡ ነበረና ፡ ፳፩፡ የሞዓብን ፡ ድንበር ፡ አላለፉም ። እስራኤልም ፡ ወደ ፡ አሞራዊው ፡ ወደ ፡ ሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሴዎን ፡ መልክተኞችን ፡ ላከ ፤ እስራኤ ልም ፡— በምድርህ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ስፍራችን ÷ ፳፪፡ እባክህ ÷ አሳልፈን ፡ አለው ። ሴዎንም ፡ እስራ ኤል ፡ በድንበሩ ፡ እንዲያልፍ ፡ አላመነውም ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሴዎን ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰበ ሰበ ÷ በያሀጽም ፡ ሰፈረ ÷ ከእስራኤልም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ። ፳፫፡ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ሴዎንንና ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ÷ መቱአቸውም ፤ እስራኤ ልም ፡ በዚያ ፡ ምድር ፡ ተቀምጠው ፡ የነበሩ ትን ፡ የአሞራውያንን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወረሰ ። ፳፬፡ ከአርኖንም ፡ እስከ ፡ ያቦቅ ፡ ድረስ ፡ ከምድረ ፡ በዳውም ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ድረስ ፡ የአሞራ ውያንን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወረሱ ። የእስራኤ ልም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ከእ ስራኤል ፡ ፊት ፡ አሞራውያንን ፡ አስወገደ ፤ አን ተም ፡ ምድሩን ፡ ትወርሰለህን ? አምላክህ ፡ ካሞሽ ፡ የሚሰጥህን ፡ አትወርስምን ? እኛም ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፊታችን ፡ ያስ ወጣቸውን ፡ የእነርሱን ፡ ምድር ፡ እንወርሰለን ። ፳፭፡ ወይስ ፡ ከሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ከሴፎር ፡ ልጅ ፡ ከባ ላቅ ፡ አንተ ፡ ትሻላለህን ? በውኑ ፡ እርሱ ፡ እስ ራኤልን ፡ ከቶ ፡ ተጣላውን ? ወይስ ፡ ተዋጋውን ? እስራኤልም ፡ በሐሴቦንና ፡ በመንደሮችዋ ÷ በአ ሮዔርና ፡ በመንደሮችዋ ÷ በአርኖንም ፡ አቅራ ቢያ ፡ ባሉት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ ተቀምጠ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልወሰዳችኋቸውም ፡ ነበር ? እኔ ፡ አልበደልሁህም ÷ አንተ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እየተዋጋህ ፡ በድለኸኛል ፡ ፈራጁ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ በእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ዛሬ ፡ ይፍረድ ። ፳፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዮፍታሔ ፡ የላከበትን ፡ ቃል ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ አልሰማም ።

፳፰፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በዮፍታሔ ፡ ላይ ፡ መጣ ፤ እርሱም ፡ ገለዓድንና ፡ ምናሴን ፡ አለፈ ÷ በገለዓድም ፡ ያለውን ፡ ምጽጳን ፡ አለፈ ÷ ከምጽጳም ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ አለፈ ። ፳፱፡ ዮፍ ታሔም ፡— በእውነት ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ በእጄ ፡ አሳልፈህ ፡ ብትሰጠኝ ÷ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ በደኅና ፡ በተመለስሁ ፡ ጊዜ ÷ ሊገናኘኝ ፡ ከቤቱ ፡ ደጅ ፡ የሚወጣው ፡ ማንኛውም ፡ ለእግ ዚአብሔር ፡ ይሆናል ፤ ለሚቃጠልም ፡ መሥ ዋዕት ፡ አቀርበዋለሁ ፡ ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ። ፴፡ ዮፍታሔም ፡ ሊዋጋቸው ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ አለፈ ÷ እግዚአብሔ ርም ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። ፴፩፡ ከአሮዔ ርም ፡ እስከ ፡ ሚኒትና ፡ እስከ ፡ አቤልክራሚም ፡ ድረስ ፡ ሀያ ፡ ከተሞችን ፡ በታላቅ ፡ አገዳደል ፡ መታቸው ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ተዋረዱ ።

፴፪፡ ዮፍታሔም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጣ ÷ እነሆም ፡ ልጁ ፡ ከበሮ ፡ ይዛ ፡ እየዘፈነች ፡ ልትገናኘው ፡ ወጣች ፤ ለእርሱም ፡ አንዲት ፡ ብቻ ፡ ነበረች ፤ ከእርስዋም ፡ በቀር ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ሌላ ፡ ልጅ ፡ አልነበረውም ። ፴፫፡ እር ስዋንም ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡— አወይ ፡

ልጇ ፡ ሆይ ! ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አፌን ፡ ከፍቻለሁና ÷ ከዚያውም ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ አል
፴፯፤ ችልምና ፡ በጣም ፡ አዋረድኸኝ ፡ አስጨነቅኸ
ኝም ፡ አላት ። እርስዋም ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ አፍ
ህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከከፈትህ ÷ እግዚአብ
ሔር ፡ በጠላቶችህ ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡
ተበቅሎልሃልና ፡ በአፍህ ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ፡
፴፰፤ አድርግብኝ ፡ አለችው ። አባትዋንም ፡— ይህ ፡
ነገር ፡ ይደረግልኝ ፡ ከዚህ ፡ ሄጄ ፡ በተራሮች ፡
ላይ ፡ እንድወጣና ፡ እንድወርድ ÷ ከባልንጀሮ
ቼም ፡ ጋር ፡ ለድንግልናዬ ፡ እንዳለቅስ ፡ ሁለት ፡
፴፱፤ ወር ፡ አሰናብተኝ ፡ አለችው ። እርሱም ፡ —
ሂጂ ፡ አለ ። ሁለት ፡ ወርም ፡ አሰናበታት ፡ ከባ
ልንጀሮችዋም ፡ ጋር ፡ ሄደች ÷ በተራሮችም ፡
፵፬፤ ላይ ፡ ለድንግልናዋ ፡ አለቀሰች ። ሁለትም ፡
ወር ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ተመ
ለሰች ÷ እንደ ፡ ተሳለውም ፡ ስእለት ፡ አደረገ
በት ፡ እርስዋም ፡ ወንድ ፡ አላወቀችም ፡ ነበር ።
፵፩፤ የእስራኤልም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በዓመት ፡ በዓ
መቱ ፡ እየሄዱ ፡ የገለዓዳዊውን ፡ የዮፍታሔን ፡
ልጅ ፡ በዓመት ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ሙሾ ፡ እንዲያ
ወጡ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ልማድ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ የኤፍሬም ፡ ሰዎች ፡ ተሰበሰቡ ÷ ወደ ፡ ጻፎ
ንም ፡ ተሻግረው ፡ ዮፍታሔን ፡— ከአሞን ፡
ልጆች ፡ ጋር ፡ ለመዋጋት ፡ ስታልፍ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እንድንሄድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልጠራኸንም ?
ቤትህን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ እናቃጥለዋ
፪፤ ለን ፡ አሉት ። ዮፍታሔም ፡— ከአሞን ፡ ልጆች ፡
ጋር ፡ ለእኔና ፡ ለሕዝቤ ፡ ጽኑ ፡ ጠብ ፡ ነበረን ፡
በጠራኋችሁም ፡ ጊዜ ፡ ከእጃቸው ፡ አላዳናች
፫፤ ሁኝም ። እንዳላዳናችሁኝም ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡
ነፍሴን ፡ በእጄ ፡ አድርጌ ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ አለፍሁ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በእጄ ፡ አሳ
ልፎ ፡ ሰጣቸው ፡ ለምንስ ፡ ዛሬ ፡ ልትወጉኝ ፡
፬፤ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣችሁ ? አላቸው ። ዮፍታሔም ፡
የገለዓድን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ ከኤፍሬ
ምም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፤ ኤፍሬምም ፡— ገለዓዳው
ያን ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ በኤፍሬምና ፡ በምናሴ ፡
መካከል ፡ የተቀመጣችሁት ፡ ከኤፍሬም ፡ ሸሽ
ታችሁ ፡ ነው ፡ ስላሉ ፡ የገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ ኤፍሬ
፭፤ ምን ፡ መቱ ። ገለዓዳውያንም ፡ ኤፍሬም ፡ የሚ
ያልፍበትን ፡ የዮርዳኖስን ፡ መሻገሪያ ፡ ያዙባ
ቸው ፡ የሸሸም ፡ የኤፍሬም ፡ ሰው ፡— ልለፍ ፡
ባለ ፡ ጊዜ ÷ የገለዓድ ፡ ሰዎች ፡— አንተ ፡ ኤፍ
ሬማዊ ፡ ነህን ? አሉት ፡ እርሱም ፡ — አይደለ
፮፤ ሁም ፡ ቢል ÷ እነርሱ ፡— አሁን ፡ ሺቦሌት ፡ በል ፡
አሉት ፤ እርሱም ፡ አጥርቶ ፡ መናገር ፡ አልቻ
ለምና ፡— ሲቦሌት ፡ አለ ፤ ይዘውም ፡ በዮርዳ
ኖስ ፡ መሻገርያ ፡ አረዱት ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ከኤ
ፍሬም ፡ አርባ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ወደቁ ።
፯፤ ዮፍታሔም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ስድስት ፡
ዓመት ፡ ፈረደ ። ገለዓዳዊውም ፡ ዮፍታሔ ፡
ሞተ ÷ ከገለዓድም ፡ ከተሞች ፡ በአንዲቱ ፡ ተቀ
በረ ።
፰፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የቤተ ፡ ልሔም ፡ ኢብ
፱፤ ጻን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጅ ፡ ሆነ ። ሠላ
ሳም ፡ ወንዶች ፡ ልጆችና ፡ ሠላሳ ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ሠላሳ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹንም ፡
ወደ ፡ ውጭ ፡ አገር ፡ ዳረ ፤ ለወንዶች ፡ ልጆቹም ፡
ከውጭ ፡ አገር ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ አመጣ ።
በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ፈረደ ።
፲፤ ኢብጻንም ፡ ሞተ ÷ በቤተ ፡ ልሔምም ፡ ተቀ
በረ ።
፲፩፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ዛብሎናዊው ፡ ኤሎም ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጅ ፡ ሆነ ፤ እርሱም ፡ በእ
፲፪፤ ስራኤል ፡ ላይ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ፈረደ ። ዛብ
ሎናዊውም ፡ ኤሎም ፡ ሞተ ÷ በዛብሎንም ፡
ምድር ፡ ባለችው ፡ በኤሎም ፡ ተቀበረ ።
፲፫፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የጲርዓቶናዊው ፡ የሂሌል ፡
ልጅ ፡ ዓብዶን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጅ ፡ ሆነ ።
፲፬፤ አርባም ፡ ልጆች ፡ ሠላሳም ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡
ነበሩት ፤ በሰባም ፡ አህያ ፡ ግልገሎች ፡ ላይ ፡ ይቀ
መጡ ፡ ነበር ። በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ስምንት ፡
ዓመት ፡ ፈረደ ። የጲርዓቶናዊውም ፡ የሂሌል ፡
፲፭፤ ልጅ ፡ ዓብዶን ፡ ሞተ ÷ በተራራማውም ፡ በአማ
ሌቃውያን ፡ ምድር ፡ በኤፍሬም ፡ ባለችው ፡ በጲ
ርዓቶን ፡ ተቀበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፩፤
ፊት ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠሩ ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አርባ ፡
ዓመት ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።
ከዳን ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ማኑሄ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ፪፤
የጾርዓ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ሚስቱም ፡ መካን ፡ ነበ
ረች ÷ ልጅም ፡ አልወለደችም ። የእግዚአብ ፫፤
ሔርም ፡ መልአክ ፡ ለሴቲቱ ፡ ተገለጠ ፡ እንዲህ ፡
አላት ፡— እነሆ ÷ አንቺ ፡ መካን ፡ ነሽ ÷ ልጅም ፡
አልወለድሽም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ትፀንሻለሽ ÷ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ትወልጃለሽ ። አሁንም ፡ ተጠንቀቂ ፤ ፬፤
የወይን ፡ ጠጅን ፡ የሚያሰክርም ፡ ነገር ፡ አት
ጠጪ ÷ ርኩስም ፡ ነገር ፡ አትብዪ ። እነሆ ÷ ፭፤
ትፀንሻለሽ ÷ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ትወልጃለሽ ፤
ልጁም ፡ ከእናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ የተለየ ፡ ናዝራዊ ፡ ይሆናልና ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ ምላጭ ፡ አይድረስበት ፤ እርሱም ፡ እስ
ራኤልን ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ ማዳን ፡
ይጀምራል ። ሴቲቱም ፡ ወደ ፡ ባልዋ ፡ መጥታ ፡— ፮፤
አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ÷
መልኩም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡
እጅግ ፡ የሚያስደነግጥ ፡ ነበረ ፤ ከወዴትም ፡
እንደ ፡ መጣ ፡ አልጠየቅሁትም ÷ እርሱም ፡
ስሙን ፡ አልነገረኝም ። እርሱም ፡ — እነሆ ÷ ፯፤
ትፀንሻለሽ ÷ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ትወልጃለሽ ፤
ልጁም ፡ ከእናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ እስኪሞት ፡
ድረስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ናዝራዊ ፡

ይሆናልና ፡ አሁን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የሚያሰክ
ርም ፡ ነገር ፡ አትጠጪ ÷ ርኩስም ፡ ነገር ፡ አት
ብዪ ፡ አለኝ ፡ ብላ ፡ ተናገረች ።
፫ ፡ ማኑሄም ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ የላክኸው ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ሰው ÷ እባክህ ÷ እንደ ፡ ገና ፡ ወደ ፡
እኛ ፡ ይምጣ ፤ ለሚወለደውም ፡ ልጅ ፡ ምን ፡
እንድናደርግ ፡ ያስገንዝበን ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እግ
፬ ፡ ዚአብሔር ፡ ለመነ ። እግዚአብሔርም ፡ የማኑ
ሄን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መል
አክ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ለሴቲቱ ፡ በእርሻ ፡ ውስጥ ፡ ተቀ
ምጣ ፡ ሳለች ፡ ተገለጠላት ፤ ባልዋ ፡ ማኑሄ ፡ ግን ፡
፭ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ አልነበረም ። ሴቲቱም ፡ ፈጥና ፡
ሮጠች ፡ ለባልዋም ፡ — እነሆ ÷ በቀደም ፡ ዕለት ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ የመጣው ፡ ሰው ፡ ደግሞ ፡ ተገለጠልኝ ፡
፮ ፡ ብላ ፡ ነገረችው ። ማኑሄም ፡ ተነሥቶ ፡ ሚስቱን ፡
ተከተለ ÷ ወደ ፡ ሰውዮውም ፡ መጥቶ ፡ — ከዚህች ፡ ሴት ፡ ጋር ፡ የተነጋገርህ ፡ አንተ ፡
ነህን ? አለው ። እርሱም ፡ — እኔ ፡ ነኝ ፡ አለ ።
፯ ፡ ማኑሄም ፡ — ቃልህ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የልጁ ፡
ሥርዓት ፡ ምንድር ፡ ነው ? የምናደርግለትስ ፡
፰ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። የእግዚአብሔርም ፡
መልአክ ፡ ማኑሄን ፡ — ሴቲቱ ፡ ከነገርኋት ፡ ሁሉ ፡
፲፬ ፡ ትጠንቀቅ ። ከወይንም ፡ ከሚወጣው ፡ ሁሉ ፡
አትብላ ÷ የወይን ፡ ጠጅንም ፡ የሚያሰክርንም ፡
ነገር ፡ አትጠጣ ÷ ርኩስም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አት
ብላ ፤ ያዘዝኋትን ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቅ ፡ አለው ።
፲፩ ፡ ማኑሄም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ —
የፍየል ፡ ጠቦት ፡ እስክናዘጋጅልህ ፡ ድረስ ÷ እባ
፲፮ ፡ ክህ ÷ ቆይ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ መል
አክ ፡ ማኑሄን ፡ — አንተ ፡ የግድ ፡ ብትለኝ ፡
መብልህን ፡ አልበላም ፤ የሚቃጠለውንም ፡
መሥዋዕት ፡ ማዘጋጀት ፡ ብትወድድ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ አቅርበው ፡ አለው ። ማኑሄም ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ መልአክ ፡ መሆኑን ፡ አላወቀም ፡ ነበር ።
፲፯ ፡ ማኑሄም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ — ነገ
ርህ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ እንድናከብርህ ፡ ስምህ ፡
፲፰ ፡ ማን ፡ ነው ? አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ መል
አክ ፡ — ስሜ ፡ ድንቅ ፡ ነውና ፡ ለምን ፡ ትጠይ
፲፱ ፡ ቃለህ ? አለው ። ማኑሄም ፡ የፍየሉን ፡ ጠቦትና ፡
የእህሉን ፡ ቁርባን ፡ ወስዶ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ አቀረበው ። መልአኩም ፡
ተአምራት ፡ አደረገ ÷ ማኑሄና ፡ ሚስቱም ፡
፳ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ። ነበልባሉም ፡ ከመሠዊያው ፡
ላይ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ መልአክ ፡ በመሠዊያው ፡ ነበልባል ፡
ውስጥ ፡ ዐረገ ፤ ማኑሄና ፡ ሚስቱም ፡ ተመለከቱ ÷
በምድርም ፡ በግምባራቸው ፡ ተደፉ ።
፳፩ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ዳግመኛ ፡ ለማ
ኑሄና ፡ ለሚስቱ ፡ አልተገለጠም ፤ ያን ፡ ጊዜም ፡
ማኑሄ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ መሆኑን ፡
፳፪ ፡ አወቀ ። ማኑሄም ፡ ሚስቱን ፡ — እግዚአብሔ
ርን ፡ አይተናልና ፡ ሞት ፡ እንሞታለን ፡ አላት ።
፳፫ ፡ ሚስቱም ፡ — እግዚአብሔርስ ፡ ሊገድለን ፡ ቢወ
ድድ ፡ ኖሮ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡
የእህሉን ፡ ቁርባን ፡ ከእጃችን ፡ ባልተቀበለን ÷
ይህንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በላሳየን ÷ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገርም ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በላስታወቀን ፡ ነበር ፡ አለ
ችው ።
፳፬ ፡ ሴቲቱም ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ÷ ስሙ ፡ ፳፬
ንም ፡ ሶምሶን ፡ ብላ ፡ ጠራችው ፤ ልጁም ፡ አደገ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ባረከው ። የእግዚአብሔ ፡ ፳፭
ርም ፡ መንፈስ ፡ በጸርዓና ፡ በኤሽታኦል ፡ መካ
ከል ፡ ባለው ፡ በዳን ፡ ሰፈር ፡ ውስጥ ፡ ሊያነቃ
ቃው ፡ ጀመረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ሶምሶንም ፡ ወደ ፡ ተምና ፡ ወረደ ÷ በተም ፩ ፡
ናም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ልጆች ፡ አንዲት ፡
ሴት ፡ አየ ። ወጥቶም ፡ ለአባቱና ፡ ለእናቱ ፡ — ፪ ፡
በተምና ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ልጆች ፡ አን
ዲት ፡ ሴት ፡ አይቻለሁ ፤ አሁንም ፡ እርስዋን ፡
አጋቡኝ ፡ አላቸው ። አባቱና ፡ እናቱም ፡ — ፫ ፡
ካልተገረዙት ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ሚስት ፡
ለማግባት ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡ ከወንድሞችህ ፡
ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ከሕዝቤም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡
ሴት ፡ የለምን ? አሉት ። ሶምሶንም ፡ አባቱን ፡ —
ለዓይኔ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አሰኝታኛለችና ፡ እርስ
ዋን ፡ አጋባኝ ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ በፍ ፬ ፡
ልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ምክንያት ፡ ይፈልግ ፡
ነበርና ፡ ነገሩ ፡ ከእርሱ ፡ ሆነ ፡ አባቱና ፡ እናቱ ፡
ግን ፡ አላወቁም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፍልስጥኤ
ማውያን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ገዦች ፡ ነበሩ ።
ሶምሶንም ፡ አባቱና ፡ እናቱም ፡ ወደ ፡ ተምና ፡ ፭ ፡
ወረዱ ÷ በተምናም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ወይኑ ፡
ስፍራ ፡ መጡ ፤ እነሆም ÷ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡
እያገሣ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ። የእግዚአብሔ ፮ ፡
ርም ፡ መንፈስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በኃይል ፡ ወረደ ፤
ጠቦትን ፡ እንደሚቈራርጥ ፡ በእጁ ፡ ምንም ፡
ሳይኖር ፡ ቈራረጠው ፡ ያደረገውንም ፡ ለአባ
ቱና ፡ ለእናቱ ፡ አልነገረም ። ወርዶም ፡ ከሴ ፯ ፡
ቲቱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፤ እጅግም ፡ ደስ ፡ አሰኘ
ችው ። ከጥቂትም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ሊያገባት ፡ ፰ ፡
ተመለሰ ÷ የአንበሳውንም ፡ ሬሳ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡
ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ፤ እነሆም ÷ በአንበ
ሳው ፡ ሬሳ ፡ ውስጥ ፡ ንብ ፡ ሰፍሮበት ፡ ነበር ÷
ማርም ፡ ነበረበት ። በእጁም ፡ ወስዶ ፡ መንገድ ፡ ፱ ፡
ለመንገድ ፡ እየበላ ፡ ሄደ ፤ ወደ ፡ አባቱና ፡ ወደ ፡
እናቱ ፡ መጣ ÷ ሰጣቸው ÷ እነርሱም ፡
በሉ ፤ ማሩንም ፡ ከአንበሳው ፡ ሬሳ ፡ ውስጥ ፡
እንደ ፡ ወሰደ ፡ አልነገራቸውም ።
አባቱም ፡ ወደ ፡ ሴቲቱ ፡ ወረደ ፤ ጎበዙችም ፡ ፲ ፡
እንዲህ ፡ ያደርጉ ፡ ነበርና ፡ ሶምሶን ፡ በዚያ ፡
በዓል ፡ አደረገ ። ባዩትም ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፲፩ ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሌሎች ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ሰጡት ።
ሶምሶንም ፡ — እንቈቅልሽ ፡ ልስጣችሁ ፤ በሰባ ፲፪ ፡
ቱም ፡ በበዓሉ ፡ ቀኖች ፡ ውስጥ ፡ ፈትታችሁ ፡
ብትነግሩኝ ÷ ሠላሳ ፡ የበፍታ ፡ ቀሚስና ፡ ሠላሳ ፡
ልውጥ ፡ ልብስ ፡ እሰጣችኋለሁ ፤ መፍታትም ፡ ፲፫ ፡

ባትችሉ ፡ ሠላሳ ፡ የበፍታ ፡ ቀሚስና ፡ ሠላሳ ፡ ልውጥ ፡ ልብስ ፡ ትሰጡኛላችሁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— እንድንሰማው ፡ እንቄቅልሽህን ፡ ፲፬፡ ንገረን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ከበላተኛ ፡ ውስጥ ፡ መብል ፡ ወጣ ÷ ከብርቱም ፡ ውስጥ ፡ ጥፍጥ ፡ ወጣ ፡ አላቸው ። ሦስት ፡ ቀንም ፡ እንቄቅልሹን ፡ መተርጐም ፡ አልቻሉም ።

፲፭፡ በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ የሶምሶንን ፡ ሚስት ፡— እንቄቅልሹን ፡ እንዲነግረን ፡ ባልሽን ፡ ሽንግዪው ÷ አለዚያም ፡ አንቺንና ፡ የአባትሽን ፡ ቤት ፡ በእሳት ፡ እናቃጥላለን ፤ ወደዚህ ፡ ጠራችሁን ፡ ፲፮፡ ልትገፉን ፡ ነውን ? አሉአት ። የሶምሶንም ፡ ሚስት ፡ በፊቱ ፡ እያለቀሰች ፡— በእውነት ፡ ጠል ተኸኛል ÷ ከቶም ፡ አትወድደኝም ፤ ለሕዝቤ ፡ ልጆች ፡ እንቄቅልሽ ፡ ሰጥተሃቸዋልና ፡ ትርጓሜ ውንም ፡ አልነገርኸኝም ፡ አለችው ። እርሱም ፡— እነሆ ÷ ለአባቴና ፡ ለእናቴ ፡ አልነገርኋቸውም ÷ ፲፯፡ ለአንቺ ፡ እነግርሻለሁን ? አላት ። ሰባቱንም ፡ የበዓል ፡ ቀን ፡ በፊቱ ፡ አለቀሰች ፤ እርስዋም ፡ ነገ ንዛዋለችና ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ነገራት ። ትር ፲፰፡ ጓሚውንም ፡ ለሕዝብዋ ፡ ልጆች ፡ ነገረች ። በሰ ባተኛውም ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ ሳትገባ ፡ የከተማይቱ ፡ ሰዎች ፡— ከማር ፡ የሚጣፍጥ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ከአንበሳስ ፡ የሚበረታ ፡ ማን ፡ ነው ? አሉት ። እርሱም ፡— በጥጃዬ ፡ ባላረሳችሁ ፡ የእንቄቅልሹን ፡ ትርጓሜ ፡ ባላወቃችሁ ፡ ነበር ፡ አላቸው ። ፲፱፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በላዩ ፡ በኃይል ፡ ወረደ ፤ ወደ ፡ አስቀሎናም ፡ ወረደ ÷ ከዚያም ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎችን ፡ ገደለ ÷ ልብሳቸውንም ፡ ወስዶ ፡ እንቄቅልሹን ፡ ለፈቱት ፡ ሰዎች ፡ ሰጠ ። ቍጣ ውም ፡ ነደደ ÷ ወደ ፡ አባቱም ፡ ቤት ፡ ወጣ ። ፳፡ የሶምሶን ፡ ሚስት ፡ ግን ፡ ከተባበሩት ፡ ከሚዜ ዎቹ ፡ ለአንደኛው ፡ ሆነች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በስንዴ ፡ መከር ፡ ጊዜ ፡ ሶም ሶን ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ይዞ ፡ ሚስቱን ፡ ሊጠ ይቅ ፡ ሄደና ፡— ወደ ፡ ጫጕላ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ሚስቴ ፡ ልግባ ፡ አለ ፤ አባትዋ ፡ ግን ፡ እንዳይ ፪፡ ገባ ፡ ከለከለው ። አባትዋም ፡— ፈጽመህ ፡ የጠላሃት ፡ መስሎኝ ፡ ለሚዜህ ፡ አጋባኋት ፤ ታናሽ ፡ እኅትዋ ፡ ከርስዋ ፡ ይልቅ ፡ የተዋበች ፡ አይደለችምን ? እባክህ ÷ በእርስዋ ፡ ፋንታ ፡ አግባት ፡ ፫፡ አለው ። ሶምሶንም ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ባደርግ ፡ እኔ ፡ ፬፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ አላቸው ። ሶምሶንም ፡ ሄዶ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ቀበሮች ፡ ያዘ ፤ ችቦም ፡ ወስዶ ፡ ሁለት ፡ ሁለቱንም ፡ ቀበሮች ፡ በጅራታቸው ፡ አሰረ ÷ ፭፡ በሁለቱም ፡ ጅራቶች ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ ችቦ ፡ አደረገ ። ችቦውንም ፡ አንድዶ ፡ በቆመው ፡ ፮፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እህል ፡ መካከል ፡ ሰደዳቸው ፤ ነዶውንም ፡ የቆመውንም ፡ እህል ፡ ወይ ፯፡ ኑንም ፡ ወይራውንም ፡ አቃጠለ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡— ይህን ፡ ያደረገው ፡ ማን ፡ ነው ? አሉ ። እነርሱም ፡— ሚስቱን ፡ ወስዶ ፡ ለሚዜው ፡ አጋብቶበታልና ፡ የተምናዊው ፡ አማች ፡ ሶምሶን ፡ ነው ፡ አሉ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወጥተው ፡ ሴቲቱንና ፡ አባትዋን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ። ሶምሶንም ፡— እናንተ ፡ እንዲሁ ፡ ብታ ፰፡ ደርጉ ፡ እኔ ፡ እበቀላችኋለሁ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወርፋለሁ ፡ አላቸው ። እርሱም ፡ ጭን ፡ ጭና ፱፡ ቸውን ፡ ብሎ ፡ በታላቅ ፡ አገዳደል ፡ መታቸው ፡ ወርዶም ፡ በኤጣም ፡ ዓለት ፡ ባለው ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ።

፲፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወጡ ÷ በይሁዳም ፡ ሰፈሩ ÷ በሌሒ ፡ ላይም ፡ ተበታትነው ፡ ተቀመጡ ። ፲፩፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡— በእኛ ፡ ላይ ፡ የወጣችሁት ፡ ለምንድር ፡ ነው ? አሉ ። እነርሱም ፡— ሶምሶንን ፡ ልናስር ÷ እንዳደረገብንም ፡ ልናደርግበት ፡ መጥተናል ፡ አሉ ። ከይሁዳም ፡ ፲፪፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ የሚያህሉ ፡ በኤጣም ፡ ዓለት ፡ ወዳለው ፡ ዋሻ ፡ ወርደው ፡ ሶምሶንን ፡— ገገሮቻችን ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አታውቅምን ? ያደረግህብን ፡ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አሉት ። እርሱም ፡— እንዳደረጉብኝ ፡ እንዲሁ ፡ አደረግሁባቸው ፡ አላቸው ። ፲፫፡ እነርሱም ፡— አስረን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፈን ፡ ልንሰጥህ ፡ መጥተናል ፡ አሉት ። ሶምሶንም ፡— እናንተ ፡ እንዳትገድሉኝ ፡ ማሉልኝ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— አስረን ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፈን ፡ ፲፫፡ እንሰጥሃለን ፡ እንጂ ፡ እንገድልህም ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ። በሁለትም ፡ አዲስ ፡ ገመድ ፡ አስረው ፡ ከዓለቱ ፡ ውስጥ ፡ አወጡት ።

፲፬፡ ወደ ፡ ሌሒ ፡ በመጣ ፡ ጊዜም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ እልል ፡ እያሉ ፡ ተገናኙት ። የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በኃይል ፡ ወረደበት ፤ ክንዱም ፡ የታሰረበት ፡ ገመድ ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተበላ ፡ እንደ ፡ ተልባ ፡ እግር ፡ ፈትል ፡ ሆነ ÷ ማሰሪያዎቹም ፡ ከእጁ ፡ ወደቁ ። ፲፭፡ አዲስም ፡ የአህያ ፡ መንጋጋ ፡ አገኘ ÷ እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ወሰደው ÷ በእርሱም ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ገደለ ። ፲፮፡ ሶምሶንም ፡— በአህያ ፡ መንጋጋ ፡ ክምር ፡ በክምር ፡ ላይ ፡ አድርጌአቸዋለሁ ፤ በአህያ ፡ መንጋጋ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ገድያለሁ ፡ አለ ። ፲፯፡ መናገሩንም ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ መንጋጋውን ፡ ከእጁ ፡ ጣለ ፤ የዚያንም ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ ራማትሌሒ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ፲፰፡ እርሱም ፡ እጅግ ፡ ተጠምቶ ፡ ነበርና ፡— አንተ ፡ ይህችን ፡ ታላቅ ፡ ማዳን ፡ በባሪያህ ፡ እጅ ፡ ሰጥተሃል ፤ አሁንም ፡ በጥም ፡ እሞታለሁ ÷ ባልተገረዙትም ፡ እጅ ፡ እወድቃለሁ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ። እግዚአብ ፲፱፡ ሔርም ፡ በሌሒ ፡ ያለውን ፡ አዘቅት ፡ ሰነጠቀ ÷ ከእርሱም ፡ ውኃ ፡ ወጣ ፤ እርሱም ፡ ጠጣ ÷ ነፍሱም ፡ ተመለሰች ÷ ተጠናከረም ። ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ዓይንሀቆሬ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ ይህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በሌሒ ፡ አለ ። ፳፡ በፍልስጥኤማውያንም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ ፈረደ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ ሶምሶንም ፡ ወደ ፡ ጋዛ ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ጋለ
፪፤ ሞታ ፡ ሴት ፡ አይቶ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ገባ ። የጋዛ ፡ ሰዎችም ፡ ሶምሶን ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ ሰሙ ÷ ከበቡትም ÷ ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡ ሸመቁበት ፡— ማለዳ ፡ እንገድለዋለን ፡ ብለውም ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ በገ
፫፤ ምታ ፡ ተቀመጡ ። ሶምሶንም ፡ እስከ ፡ እኩለ ፡ ሌሊት ፡ ተኛ ፤ እኩለ ፡ ሌሊትም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ተነሥቶ ፡ የከተማይቱን ፡ በር ፡ መዝጊያ ፡ ያዘ ÷ ከሁለቱ ፡ መቃኖችና ፡ ከመወርወሪያውም ፡ ጋር ፡ ነቀለው ÷ በትከሻውም ፡ ላይ ፡ አደረገ ÷ በኬብሮንም ፡ ፊት ፡ ወዳለው ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ተሸክሞት ፡ ወጣ ፡ በዚያም ፡ ጣለው ።
፬፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሶሬቅ ፡ ሸለቆ ፡ የነበረች ፡ ደሊላ ፡ የተባለች ፡ አንዲት ፡ ሴትን ፡ ወደደ ።
፭፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ መኳንንት ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ወጥተው ፡— እርሱን ፡ ሸንግለሽ ፡ በእርሱ ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ ኃይል ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እኛስ ፡ እርሱን ፡ ለማዋረድ ፡ እናስረው ፡ ዘንድ ፡ የምናሸንፈው ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቂ ፤ እኛም ፡ እያንዳንዳችን ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ብር ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ብር ፡ እንሰጥሻለን ፡
፮፤ አሉአት ። ደሊላም ፡ ሶምሶንን ፡— ታላቅ ፡ ኃይል ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እንድትዋረድስ ፡ የምትታሰርበት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እባክህ ÷
፯፤ ንገረኝ ፡ አለችው ። ሶምሶንም ፡— በሰባት ፡ ባልደረቀ ፡ በእርጥብ ፡ ጠፍር ፡ ቢያስሩኝ ÷ እደክማለሁ ፡ እንደ ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፡
፰፤ አላት ። የፍልስጥኤማውያንም ፡ መኳንንት ፡ ሰባት ፡ ያልደረቀ ፡ እርጥብ ፡ ጠፍር ፡ አመጡ
፱፤ ላት ÷ በእርሱም ፡ አሰረችው ። በጓዳዋም ፡ ውስጥ ፡ ሰዎች ፡ ተደብቀው ፡ ነበር ። እርስዋም ፡— ሶምሶን ፡ ሆይ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ መጡብህ ፡ አለችው ። እርሱም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ፈትል ፡ እሳት ፡ በሸተተው ፡ ጊዜ ፡ እንዲበጠስ ፡ ጠፍሩን ፡ በጣጠሰው ፤ ኃይሉም ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አልታወቀም ።
፲፤ ደሊላም ፡ ሶምሶንን ፡— እነሆ ÷ አታለልሽኝ ÷ የነገርሽኝም ፡ ሐሰት ፡ ነው ፤ አሁንም ፡ የምትታሰርበት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እባክህ ÷ ንገረኝ ፡
፲፩፤ አለችው ። እርሱም ፡— ሥራ ፡ ባልተሠራበት ፡ በአዲስ ፡ ገመድ ፡ ቢያስሩኝ ÷ እደክማለሁ ÷
፲፪፤ እንደ ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፡ አላት ። ደሊላም ፡ አዲስ ፡ ገመድ ፡ ወስዳ ፡ በእርሱ ፡ አሰረችው ፤ በጓዳዋም ፡ የተደበቁ ፡ ሰዎች ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። እርስዋም ፡— ሶምሶን ፡ ሆይ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ መጡብህ ፡ አለችው ። ገመዱንም ፡ ከክንዱ ፡ እንደ ፡ ፈትል ፡ በጣጠሰው ።
፲፫፤ ደሊላም ፡ ሶምሶንን ፡— እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ አታለልሽኝ ÷ የነገርሽኝም ፡ ሐሰት ፡ ነው ፤ የምትታሰርበት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ንገረኝ ፡ አለችው ። እርሱም ፡— የራሴን ፡ ጠጕር ፡ ሰባቱን ፡ ጕንጕን ፡ ከድር ፡ ጋር ፡ ብትገመንኚው ÷ በችካልም ፡ ብትቸክዪው ÷ እደክማለሁ ÷ እንደ ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፡ አላት ። ሶምሶንም ፡ በተኛ ፡ ጊዜ ፡ ደሊላ ፡ የራሱን ፡ ጠጕር ፡ ሰባቱን ፡ ጕንጕን ፡ ከድሩ ፡ ጋር ፡ ጐነጐነችው ÷ በችካልም ፡ ቸከለችውና ፡— ሶምሶን ፡ ሆይ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ መጡብህ ፡ አለችው ። ከእንቅልፉም ፡ ነቃ ÷ ችካሉንም ፡ ከነቀንዳላው ፡ ድሩንም ፡ ነቀለ ።
፲፬፤ እርስዋም ፡— አንተ ፡— እወድድሻለሁ ፡ እንዴት ፡ ትለኛለህ ÷ ልብህ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አይደለም ? ስታታልለኝ ፡ ይህ ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜህ ፡ ነው ÷ ታላቅ ፡ ኃይልህም ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አልነገርሽኝም ፡ አለችው ። ዕለት ፡ ዕለትም ፡ በታልዋ ፡ ነዘነዝችው ፡ አስቸገረችውም ÷ ነፍሱም ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ ተጨነቀች ። እርሱም ፡—
፲፯፤ ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየሁ ፡ ነኝና ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ምላጭ ፡ አልደረሰም ፤ የራሴንም ፡ ጠጕር ፡ ብላጭ ፡ ኃይሌ ፡ ከእኔ ፡ ይሄዳል ÷ እደክማለሁም ÷ እንደ ፡ ሌላም ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፡ ብሎ ፡ የልቡን ፡ ሁሉ ፡ ገለጠላት ። ደሊላም ፡ የልቡን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ገለጠላት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡— የልቡን ፡ ሁሉ ፡ ገልጦልኛልና ፡ ይህን ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ኑ ፡ ብላ ፡ ላከችና ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ መኳንንት ፡ ጠራች ። የፍልስጥኤማውያን ፡ መኳንንትም ፡ ብሩን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ መጡ ። እርስዋም ፡ በጕልበትዋ ፡ ላይ ፡ አስተኛችው ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ ጠራች ÷ እርሱም ፡ ሰባቱን ፡ የራሱን ፡ ጕንጕን ፡ ላጨው ። ልታዋርደውም ፡ ጀመረች ÷ ኃይሉም ፡ ከእርሱ ፡ ሄደ ። እርስዋም ፡— ሶምሶን ፡ ሆይ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ መጡብህ ፡ አለችው ። ከእንቅልፉም ፡ ነቅቶ ፡— እወጣለሁ ፡ እንደ ፡ ወትሮውም ፡ ጊዜ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ። ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ እንደ ፡ ተለየው ፡ አላወቀም ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ይዘው ፡ ዓይኖቹን ፡ አወጡት ፤ ወደ ፡ ጋዛም ፡ አምጥተው ፡ በናስ ፡ ሰንሰለት ፡ አሰሩት ፤ በግዞትም ፡ ሆኖ ፡ እህል ፡ ይፈጭ ፡ ነበር ። የራሱም ፡ ጠጕር ፡ ከላጨት ፡ በኋላ ፡ ያድግ ፡ ጀመር ።
፳፫፤ የፍልስጥኤምም ፡ መኳንንት ፡— አምላካችን ፡ ጠላታችንን ፡ ሶምሶንን ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠን ፡ እያሉ ፡ ለአምላካቸው ፡ ለዳጎን ፡ ታላቅ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠው ፡ ዘንድ ፡ ደስም ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ተሰበሰቡ ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በዩት ፡
፳፬፤ ጊዜ ፡— ምድራችንን ፡ ያጠፋውን ÷ ከእኛም ፡ ብዙ ፡ ሰው ፡ የገደለውን ፡ ጠላታችንን ፡ አምላካችን ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠን ፡ እያሉ ፡ አምላካቸውን ፡ አመሰገኑ ። ልባቸውንም ፡
፳፭፤ ደስ ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፡— በፊታችን ፡ እንዲጫወት ፡ ሶምሶንን ፡ ጥሩት ፡ አሉ ። ሶምሶንንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡ ጠሩት ÷ በፊታቸውም ፡ ተጫወተ ፤ ተዘባበቱበትም ÷ በምሰሶና ፡ በምሰሶም ፡ መካከል ፡ አቆሙት ። ሶምሶንም ፡ እጁን ፡ የያዘውን ፡
፳፮፤ ብላቴና ፡— ቤቱን ፡ የደገፉትን ፡ ምሰሶች ፡ እጠጋ

ባቸው ፡ ዘንድ ÷ እባክህ ÷ አስይዘኝ ፡ አለው ።
፳፯ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ሞልተ
ውበት ፡ ነበር ÷ የፍልስጥኤምም ፡ መኳንንት ፡
ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ፤ በቤቱም ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡
ሶምሶን ፡ ሲጫወት ፡ የሚያዩ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ የሚ
ያህሉ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ነበሩ ።
፳፰ ሶምሶንም ፡— ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ዓይኖቼ ፡ ፍል
ስጥኤማውያንን ፡ አውን ፡ እንድበቀል ÷ እግዚ
አብሔር ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ እባክህ ÷ አስበኝ ፤
አምላክ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ÷ እባ
ክህ ÷ አበርታኝ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ጠራ ።
፳፱ ሶምሶንም ፡ ቤቱ ፡ ተደግፎባቸው ፡ የነበሩትን ፡
ሁለቱን ፡ መካከለኞች ፡ ምሰሶች ፡ ያዘ ፤ አንዱን ፡
በቀኝ ፡ እጁ ፡ አንዱንም ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ይዘ ፡
፴ ተጠጋባቸው ። ሶምሶንም ፡— ከፍልስጥኤማው
ያን ፡ ጋር ፡ ልሙት ፡ አለ ፤ ተጎንብሶም ፡ ምሰሶ
ቹን ፡ በሙሉ ፡ ኃይሉ ፡ ገፋ ÷ ቤቱም ፡ በውስጡ ፡
በነበሩት ፡ በመኳንንቱም ፡ በሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ወደቀ ፤ በሞቱም ፡ የገደላቸው ፡ ሙታን ፡
፴፩ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ከገደላቸው ፡ በዙ ። ወንድሞ
ቹም ፡ የአባቱ ፡ ቤተ ፡ ሰቦችም ፡ ሁሉ ፡ ወረዱ ÷
ይዘውም ፡ አመጡት ፤ በጾርዓና ፡ በኤሽታኦል ፡
መካከል ፡ ባለው ፡ በአባቱ ፡ በማኑሄ ፡ መቃብር ፡
ቀበሩት ። እርሱም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሀያ ፡
ዓመት ፡ ፈረደ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ በተራራማውም ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ሚካ ፡
፪ የተባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እናቱንም ፡—
ከአንቺ ፡ዘንድ ፡የተወሰደው ÷ የረገምሽበትም÷
በጆሮዬም ፡የተናገርሽበት ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡
መቶ ፡ ብር ÷ እነሆ ÷ በእኔ ፡ዘንድ ፡ አለ ፤ እኔም ፡
ወስጄዋለሁ ፡ አላት ። እናቱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷
፫ እግዚአብሔር ፡ ይባርክህ ፡ አለችው ። አንዱን ፡
ሺህ ፡ አንዱን ፡ መቶ ፡ ብርም ፡ መለሰላት ፤ እና
ቱም ፡— ይህን ፡ ብር ፡ የተቀረጸ ፡ ምስልና ፡
ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስል ፡ አድርጌ ፡ ከእጄ ፡ ስለ ፡
ልጄ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀድሰዋለሁ ፤ አሁ
፬ ንም ፡ ለአንተ ፡ እመልሰዋለሁ ፡ አለች ። ለእና
ቱም ፡ ገንዘቡን ፡ በመለሰላት ፡ ጊዜ ፡ እናቱ ፡
ሁለቱን ፡ መቶ ፡ ብር ፡ ወስዳ ፡ ለአንጥረኛ ፡ ሰጠ
ችው ÷ እርሱም ፡ የተቀረጸ ፡ ምስልና ፡ ቀልጦ ፡
የተሠራ ፡ ምስል ፡ አደረገው ። ያም ፡ በሚካ ፡
፭ ቤት ፡ ነበረ ። ሰውዮውም ፡ ሚካ ፡ የአምላክ ፡
ቤት ፡ ነበረው ፤ ኤፉድና ፡ ተራፊም ፡ አደረገ ÷
ከልጆቹም ፡ አንዱን ፡ ቀደሰው ÷ ካህንም ፡ ሆነ
፮ ለት ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
ንጉሥ ፡ አልነበረም ፤ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡
መልካም ፡ መስሎ ፡ የታየውን ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
፯ በቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳም ፡ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡
የሆነ ፡ አንድ ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ እርሱም ፡ ሌዋዊ ፡
፰ ነበረ ÷ በዚያም ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ። ይህም ፡
ሰው ፡ የሚቀመጥበትን ፡ ስፍራ ፡ ለመሻት ፡ ከከ
ተማው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳ ፡ ወጣ ፤ ሲሔ
ድም ፡ ወደ ፡ ተራራማው ፡ ወደ ፡ ኤፍሬም ፡ አገር ፡
፱ ወደ ፡ ሚካ ፡ ቤት ፡ መጣ ። ሚካም ፡— ከወዴት ፡
መጣህ ? አለው ። እርሱም ፡— ከቤተ ፡ ልሔም ፡
ይሁዳ ፡ የሆንሁ ፡ ሌዋዊ ፡ ነኝ ፤ የምቀመጥበት
ንም ፡ ስፍራ ፡ ለመሻት ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
፲ ሚካም ፡— ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥ ÷ አባትና ፡
ካህንም ፡ ሁነኝ ፤ እኔም ፡ ልብሶችንና ፡ ምግብ
ህን ÷ በእየዓመቱም ፡ አሥር ፡ ብር ፡ እሰጥሃለሁ ፡
አለው ። ሌዋዊውም ፡ ገባ ። ፲፩ ሌዋዊውም ፡ ከሰ
ውዮው ፡ ጋር ፡ መቀመጥን ፡ ፈቀደ ፤ ጕልማሳ
ውም ፡ ከልጆቹ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ሆነለት ።
፲፪ ሚካም ፡ ሌዋዊውን ፡ ቀደሰ ÷ ጕልማሳውም ፡
ካህኑ ፡ ሆነለት ÷ በሚካም ፡ ቤት ፡ ነበረ ።
፲፫ ሚካም ፡— ሌዋዊ ፡ ካህን ፡ ስለ ፡ ሆነልኝ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ መልካም ፡ እንዲሠራልኝ ፡ አውን ፡
አውቃለሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ በዚያም ፡ዘመን ፡ በእስራኤል ፡ዘንድ ፡ ንጉሥ ፡
አልነበረም ። እስከዚያም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለዳን ፡
ነገድ ፡ በእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ መካከል ፡ ርስት ፡
አልደረሳቸውም ፡ ነበርና ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ የሚ
፪ ቀመጡባት ፡ ርስት ፡ ይሹ ፡ ነበር ። የዳንም ፡
ልጆች ፡ ከወገናቸው ፡ አምስት ፡ ጽኑዓን ፡ ሰዎች ፡
ምድሪቱን ፡ እንዲሰልሉና ፡ እንዲመረምሩ ፡—
ሂዱ ፡ ምድሪቱንም ፡ ሰልሉ ፡ ብለው ፡ ከጾርዓና ፡
ከኤሽታኦል ፡ ሰደዱ ። እነዚያም ፡ ወደ ፡ ተራራ
ማው ፡ ወደ ፡ ኤፍሬም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ሚካ ፡
፫ ቤት ፡ መጥተው ፡ በዚያ ፡ አደሩ ። በሚካ ፡ ቤት ፡
አጠገብም ፡ በነበሩ ፡ ጊዜ ፡ የሌዋዊውን ፡ የጕ
ልማሳውን ፡ ድምፅ ፡ አወቁ ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡
ቀርበው ፡— ወደዚህ ፡ ማን ፡ አመጣህ ? በዚ
ህስ ፡ የምታደርገው ፡ ምንድር ፡ ነው ? በዚህስ ፡
፬ ምን ፡ አለህ ? አሉት ። እርሱም ፡— ሚካ ፡ እን
ዲህ ፡ እንዲህ ፡ አደረገልኝ ÷ ቀጠረኝም ÷ እኔም ፡
ካህን ፡ ሆንሁለት ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— የም
፭ ንጌድበት ፡ መንገድ ፡ የቀና ፡ መሆኑን ፡ እና
ውቅ ፡ ዘንድ ÷ እባክህ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ጠይ
ቅልን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— የምትሄዱበት ፡
፮ መንገድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ነውና ፡ በደ
ኅና ፡ ሂዱ ፡ አላቸው ።
፯ አምስቱም ፡ ሰዎች ፡ ሄዱ ፡ ወደ ፡ ሌሳም ፡
መጡ ÷ በውስጡም ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ተዘ
ልለው ፡ አዩአቸው ÷ እንደ ፡ ሲዶናውያንም ፡
ልማድ ፡ ጸጥ ፡ ብለው ፡ ተዘልለው ፡ ተቀምጠው ፡
ነበር ፤ የሚያስቸግራቸውም ፡ የሚገዛቸውም ፡
አልነበረም ÷ ከሲዶናውያንም ፡ ርቀው ፡ ከሰ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ተለይተው ፡ ለብቻቸው ፡ ይኖሩ ፡
፰ ነበር ። ወደ ፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ወደ ፡ ጾር
ዓና ፡ ወደ ፡ ኤሽታኦል ፡ ተመለሱ ፤ ወንድሞቻ
ቸውም ፡— ምን ፡ ወሬ ፡ ይዛችኋል ? አሉአ
፱ ቸው ። እነርሱም ፡— ምድሪቱ ፡ እጅግ ፡ መል
ካም ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አይተናልና ፡ ተነሡ ÷
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንውጣ ፤ እናንተ ፡ ግም ፡ ትላ

ላችሁን ? ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ምድሪቱንም ፡ ለመ
፲፡ ውረስ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡ ቸል ፡ አትበሉ ። በሄዳ
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ ተዘልለው ፡ ወደ ፡ ተቀመጡ ፡
ሕዝብ ፡ ትደርሳላችሁ ÷ ምድሪቱም ፡ ሰፊ ፡ ናት ፤
እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ካለው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
አንዳች ፡ የማይጐድልበትን ፡ ስፍራ ፡ በእጃችሁ ፡
ሰጥቶአል ፡ አሉ ።
፲፩፡ ከዳን ፡ ወገንም ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ የታጠቁ ፡ ስድ
ስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ከዚያ ፡ ከጾርዓና ፡ ከኤሽ
፲፪፡ ታአል ፡ ተነሥተው ፡ ሄዱ ። ወጥተውም ፡ በይ
ሁዳ ፡ ባለችው ፡ በቂርያትይዓሪም ፡ ሰፈሩ ፡ ስለ
ዚህም ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
የዳን ፡ ሰፈር ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ። እነሆም ÷ ከቂ
፲፫፡ ርያትይዓሪም ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ ነው ። ከዚያም ፡
ወደ ፡ ተራራማው ፡ ወደ ፡ ኤፍሬም ፡ አገር ፡
አለፉ ፡ ወደ ፡ ሚካም ፡ ቤት ፡ መጡ ።
፲፬፡ የሌሳን ፡ ምድር ፡ ሊሰልሉ ፡ ሄደው ፡ የነበሩት ፡
አምስቱ ፡ ሰዎችም ፡ ወንድሞቻቸውን ፡— በእነ
ዚህ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ኤፉድና ፡ ተራፊም ÷
የተቀረጸ ፡ ምስልና ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስ
ልም ፡ እንዳሉ ፡ ታውቃላችሁን ? አሁንም ፡ የም
፲፭፡ ታደርጉትን ፡ ምክሩ ፡ ብለው ፡ ተናገሩአቸው ።
ከመንገዱም ፡ ፈቀቅ ፡ ብለው ፡ ጕልማሳው ፡
ሌዋዊ ፡ ወደ ፡ ነበረበት ፡ ወደ ፡ ሚካ ፡ ቤት ፡
፲፮፡ መጡ ÷ ደኅንነቱንም ፡ ጠየቁት ። የጦር ፡ ዕቃ ፡
የታጠቁት ÷ ከዳን ፡ ልጆችም ፡ የሆኑት ፡ ስድ
ስቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ በደጃፉ ፡ አጠገብ ፡ ቆመው ፡
፲፯፡ ነበር ። ምድሪቱንም ፡ ሊሰልሉ ፡ ሄደው ፡ የነበ
ሩት ፡ አምስቱ ፡ ሰዎች ፡ ወጥተው ፡ ወደዚያ ፡
ገቡ ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ኤፉዱንም ፡ ተራ
ፊሙንም ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራውን ፡ ምስልም ፡
ወሰዱ ። ካህኑም ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ከታጠቁት ፡ ከስ
ድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ በደጃፉ ፡ አጠገብ ፡
፲፰፡ ቆሞ ፡ ነበር ። እነዚህም ፡ ወደ ፡ ሚካ ፡ ቤት ፡
ገብተው ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ኤፉዱንም ፡
ተራፊሙንም ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራውን ፡ ምስ
ልም ፡ በወሰዱ ፡ ጊዜ ÷ ካህኑ ፡— ምን ፡ ታደርጋ
፲፱፡ ላችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡— ዝም ፡ በል ÷
እጅህንም ፡ በአፍህ ፡ ላይ ፡ ጫን ÷ ከእኛም ፡
ጋር ፡ መጥተህ ፡ አባትና ፡ ካህን ፡ ሁንልን ፤ ለአ
ንድ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ ካህን ፡ መሆን ፡ ወይስ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ለነገድና ፡ ለወገን ፡ ካህን ፡
፳፡ መሆን ፡ ማናቸው ፡ ይሻልሃል ? አሉት ። ካህ
ኑም ፡ በልቡ ፡ ደስ ፡ አለው ÷ ኤፉዱንም ፡ ተራ
ፊሙንም ፡ የተቀረጸውንም ፡ ምስል ፡ ወሰደ ÷
በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ሄደ ።
፳፩፡ እነርሱም ፡ ዘረው ፡ ሄዱ ÷ ሕፃናቶችንና ፡ ከብ
ቶችን ፡ ዕቃዎችንም ፡ በፊታቸው ፡ አደረጉ ።
፳፪፡ ከሚካም ፡ ቤት ፡ በራቁ ፡ ጊዜ ፡ የሚካ ፡ ጐረቤ
ቶች ፡ ተሰበሰቡ ÷ የዳንንም ፡ ልጆች ፡ ተከት
፳፫፡ ለው ፡ ደረሱባቸው ። ወደ ፡ ዳንም ፡ ልጆች ፡
ጮኹ ÷ የዳንም ፡ ልጆች ፡ ፊታቸውን ፡ መል
ሰው ፡ ሚካን ፡— የምትጮኸው ፡ ምን ፡ ሆነህ ፡
፳፬፡ ነው ? አሉት ። እርሱም ፡— የሠራኋቸውን ፡
አማልክቴን ፡ ካህኑንም ፡ ይዛችሁ ፡ ሄዳችኋል ፤
ሌላ ፡ ምን ፡ አለኝ ? እናንተስ ፡— ምን ፡ ሆነ
ሃል ፡ እንደዪት ፡ ትሉኛላችሁ ? አለ ። የዳንም ፡ ፳፭፡
ልጆች ፡— የተቈጡ ፡ ሰዎች ፡ እንዳይወድቁብህ ፡
ነፍስህም ፡ የቤተ ፡ ሰቦችህም ፡ ነፍስ ፡ እንዳይ
ጠፋብህ ÷ ድምፅህን ፡ በእኛ ፡ መካከል ፡ አታ
ሰማ ፡ አሉት ። የዳንም ፡ ልጆች ፡ መንገዳቸውን ፡ ፳፮፡
ሄዱ ፤ ሚካም ፡ ከእርሱ ፡ እንደ ፡ በረቱ ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።
እነርሱም ፡ ሚካ ፡ የሠራውን ፡ ጣዖትና ፡ ለእ ፳፯፡
ርሱ ፡ የነበረውን ፡ ካህን ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ሌሳ ÷
ጸጥ ፡ ብሎ ፡ ተዘልሎም ፡ ወደ ፡ ተቀመጠው ፡
ሕዝብ ÷ መጡ ፤ በሰይፍም ፡ ስለት ፡ መቱአ
ቸው ÷ ከተማይቱንም ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ
አት ። ከተማይቱ ፡ ከሲዶና ፡ ራቅ ፡ ያለች ፡ ፳፰፡
ነበረችና ÷ እነርሱም ፡ ከሌሎች ፡ ሰዎች ፡ ተለ
ይተው ፡ ብቻቸውን ፡ ይኖሩ ፡ ነበርና ፡ የሚ
ታደግ ፡ አልነበራቸውም ። ሌሳም ፡ በቤትሮ
ዖብ ፡ አጠገብ ፡ ባለች ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ነበረች ።
ከተማይቱንም ፡ ሠርተው ፡ ተቀመጡባት ። ፳፱፡
ከተማይቱንም ፡ ከእስራኤል ፡ በተወለደው ፡
በአባታቸው ፡ በዳን ፡ ስም ፡ ዳን ፡ ብለው ፡ ጠሩ
አት ፤ የከተማይቱም ፡ ስም ፡ አስቀድሞ ፡ ሌሳ ፡
ነበረ ። የዳንም ፡ ልጆች ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ፴፡
ለራሳቸው ፡ አቆሙ ፤ የሙሴም ፡ ልጅ ፡ የጌር
ሳም ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ÷ እርሱና ፡ ልጆቹ ፡ የአ
ገሩ ፡ ሰዎች ፡ እስከሚማረኩበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
የዳን ፡ ነገድ ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ። ሚካም ፡ ያደ ፴፩፡
ረገውን ፡ የተቀረጸ ፡ ምስል ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ በሴሎ ፡ ባለበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አቆሙ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ፩፡
ንጉሥ ፡ በሌለበት ፡ ጊዜ ፡ በተራራማው ፡ በኤ
ፍሬም ፡ አገር ፡ ማደሪያ ፡ የተቀመጠ ፡ ሌዋዊ ፡ ነበረ ፤
ከቤተ ፡ ልሔምም ፡ ይሁዳ ፡ ቁባት ፡ አገባ ።
ቁባቱም ፡ አመነዘረችበት ÷ ትታውም ፡ ወደ ፡ ፪፡
አባትዋ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳ ፡
ሄደች ፤ በዚያም ፡ አራት ፡ ወር ፡ ተቀመጠች ።
ባልዋም ፡ ተነሣ ÷ ከእርስዋም ፡ ዕርቅ ፡ ሽቶ ፡ ፫፡
ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሊመልሳት ፡ ፍለጋዋን ፡ ተከትሎ ፡
ሄደ ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ አሽከር ፡ ሁለ
ትም ፡ አህዮች ፡ ነበሩ ። እርስዋም ፡ ወደ ፡ አባ
ትዋ ፡ ቤት ፡ አገባችው ፤ አባትዋም ፡ ባየው ፡
ጊዜ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ ተገናኘው ። የብላቴናይ ፬፡
ቱም ፡ አባት ፡ አማቱ ፡ የግድ ፡ አለ ÷ በቤቱም ፡
ሦስት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ፤ በሉም ÷ ጠጡም ÷
በዚያም ፡ አደሩ ። በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ ማል ፭፡
ደው ፡ ተነሡ ÷ እርሱም ፡ ለመሄድ ፡ ተነሣ ፤
የብላቴናይቱም ፡ አባት ፡ አማቹን ፡— ሰውነት
ህን ፡ በቀኑ ፡ ሽ ፡ እንጀራ ፡ አበርታ ÷ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ ትሄዳለህ ፡ አለው ። ተቀመጡም ፡ በአ
ንድ ፡ ላይም ፡ በሉ ፡ ጠጡም ፤ የብላቴናይቱም ፡
አባት ፡ ሰውዮውን ፡— ዛሬ ፡ ደግሞ ፡ ከዚህ ፡ ለማ

ደር ÷ እባክህ ÷ ፍቀድ ÷ ልብህንም ፡ ደስ ፡ ይበ
፮፡ ለው ፡ አለው ። ሰውየውም ፡ ሊሄድ ፡ ተነሣ ፡
አማቱ ፡ ግን ፡ የግድ ፡ አለው ÷ ዳግመኛም ፡
፯፡ በዚያ ፡ አደረ ። በአምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ለመ
ሄድ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፤ የብላቴናይቱም ፡ አባት ፡ —
እባክህ ÷ ሰውነትህን ፡ አበርታ ÷ ቀኑም ፡ እስኪ
ዋገድ ፡ ድረስ ፡ ቆይ ፡ አለው ። ሁለቱም ፡ በሉ ።
፰፡ ሰውየውም ፡ ከቁባቱና ፡ ከአሽከሩ ፡ ጋር ፡ ለመ
ሄድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ የብላቴናይቱ ፡ አባት ፡
አማቱ ፡ — እነሆ ÷ ቀኑ ፡ ተዋግዶአል ፤ በዚህ ፡
እደሩ ፤ እነሆ ÷ ቀኑ ፡ ለማለፍ ፡ ተዋግዶአል ፤
ልባችሁ ፡ ደስ ፡ እንዲለው ፡ በዚህ ፡ እደሩ ፤
፱፡ ነገም ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ እንድትደርሱ ፡ ማል
ዳችሁ ፡ መንገዳችሁን ፡ ትሄዳላችሁ ፡ አለው ።
፲፡ ሰውየው ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ ለማደር ፡
አልፈቀደም ÷ ተነሥቶም ፡ ሄደ ÷ ኢየሩሳሌ
ምም ፡ ወደ ፡ ተባለች ፡ ወደ ፡ ኢያቡስ ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ደረሰ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡ የተ
፲፩፡ ጫኑ ፡ አህዮች ፡ ነበሩ ÷ ቁባቱም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ነበረች ። ወደ ፡ ኢያቡስም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡
መሸባቸው ÷ አሽከሩም ፡ ጌታውን ፡ — ና ÷ ወደ
፲፪፡ ዚህ ፡ ወደ ፡ ኢያቡሳውያን ፡ ከተማ ÷ እባክህ ÷
እናቅና ÷ በእርስዋም ፡ እንደር ፡ አለው ። ጌታ
፲፫፡ ውም ፡ — ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ወዳልሆነች ፡
ወደ ፡ እንግዳ ፡ ከተማ ፡ አንገባም ፤ እኛ ፡ ወደ ፡
፲፬፡ ጊብዓ ፡ እንለፍ ፡ አለው ። አሽከሩንም ፡ — ና ÷
ከእነዚህ ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ እንቅረብ ፤
በጊብዓ ፡ ወይም ፡ በራማ ፡ እንደር ፡ አለው ።
፲፭፡ መንገዳቸውንም ፡ ይዘው ፡ ሄዱ ፤ የብንያምም ፡
ነገድ ፡ በምትሆነው ፡ በጊብዓ ፡ አጠገብ ፡ ሰለ ፡
፲፮፡ ፀሐይ ፡ ገባችባቸው ። በጊብዓም ፡ ገብተው ፡
ያድሩ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ አቀኑ ። በገባም ፡
ጊዜ ፡ ሊያሳድራቸው ፡ ማንም ፡ በቤቱ ፡ አልተ
ቀበላቸውምና ፡ በከተማው ፡ አደባባይ ፡ ተቀ
መጡ ።
፲፯፡ እነሆም ÷ አንድ ፡ ሽማግሌ ፡ ከእርሻው ፡ ሥራ ፡
ወደ ፡ ማታ ፡ መጣ ፤ ይህም ፡ ሰው ፡ ከተራራ
ማው ፡ ከኤፍሬም ፡ አገር ፡ ነበረ ፡ በጊብዓም ፡
በእንግድነት ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ የዚያ ፡ አገር ፡
፲፰፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ብንያማውያን ፡ ነበሩ ። ዓይኑ
ንም ፡ አንሥቶ ፡ መንገደኛውን ፡ በከተማው ፡
አደባባይ ፡ አየ ፤ ሽማግሌውም ፡ — ወዴት ፡ ትሄዳ
፲፱፡ ለህ ? ከወዴትስ ፡ መጣህ ? አለው ። እርሱም ፡ —
እኛ ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ተራራ
ማው ፡ ወደ ፡ ኤፍሬም ፡ አገር ፡ ማዶ ፡ እናልፋለን ፤
እኔ ፡ ከዚያ ፡ ነኝ ÷ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔምም ፡ ይሁዳ ፡
ሄጄ ፡ ነበር ÷ አሁንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ እሄዳለሁ ፤ በቤቱም ፡ የሚያሳድረኝ ፡
፳፡ አጣሁ ፤ ለአህዮቻችን ፡ ገለባና ፡ ገፈራ ፡ አለን ፤
ለእኔና ፡ ለገረድህ ፡ ከባሪያዎችህም ፡ ጋር ፡
ላለው ፡ አሽከር ፡ እንጀራና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡
፳፩፡ አለን ፤ አንዳችም ፡ አላጣንም ፡ አለው ። ሽማ
ግሌውም ፡ — ሰላም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤
የምትሻውንም ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ በአ
ደባባይ ፡ ግን ፡ አትደር ፡ አለው ። ወደ ፡ ቤቱም ፡ ፳፪፡
አስገባው ÷ ለአህዮቹም ፡ ገፈራ ፡ ጣለላቸው ፡
እግራቸውንም ፡ ታጠቡ ÷ በሉም ፡ ጠጡም ።
ሰውነታቸውንም ፡ ደስ ፡ ባሰኙ ፡ ጊዜ ፡ ወስ ፳፫፡
ላዮች ፡ የሆኑ ፡ የከተማው ፡ ሰዎች ፡ ቤቱን ፡
ከበቡ ፡ በሩንም ፡ ይደበድቡ ፡ ነበር ፤ ባለቤቱንም ፡
ሽማግሌውን ፡ — ወደ ፡ ቤትህ ፡ የገባውን ፡ ሰው ፡
እንድንደርስበት ፡ አውጣልን ፡ አሉት ። ባለ ፳፬፡
ቤቱም ፡ ሽማግሌው ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ወጥቶ ፡ —
ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ክፋ ፡ ነገር ÷ እባክ
ችሁ ÷ አታድርጉ ፤ ይህ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡
ገብቶአልና ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ አት
ሥሩ ። ድንግል ፡ ልጄና ፡ የእርሱም ፡ ቁባት ÷ ፳፭፡
እነሆ ÷ አሉ ÷ አሁንም ፡ አወጣቸዋለሁ ፤ አዋ
ርዱአቸው ፡ እንደ ፡ ወደዳችሁም ፡ አድርጉባ
ቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እንደ
ዚህ ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ አታድርጉ ፡ አላቸው ።
ሰዎቹ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ አልሰሙም ፤ ሰውዮ ፳፮፡
ውም ፡ ቁባቱን ፡ ይዞ ፡ አወጣላቸው ፤ ደረሰባ
ትም ÷ ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡
አመነዘሩባት ፤ ነህ ፡ በቀደደም ፡ ጊዜ ፡ ለቀቁ
አት ። ሴቲቱም ፡ ማለዳ ፡ መጣች ÷ ጌታዋም ፡ ፳፯፡
በለበት ፡ በሰውየው ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ወድቃ ፡ እስ
ኪነጋ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ቀረች ።
ጌታዋም ፡ ማለዳ ፡ ተነሣ ፡ የቤቱንም ፡ ደጅ ፡ ፳፰፡
ከፈተ ÷ መንገዱንም ፡ ለመሄድ ፡ ወጣ ፤ እነሆም ፡
ቁባቲቱ ፡ ሴት ፡ በቤቱ ፡ ደጃፍ ፡ ወድቃ ÷ እጅዋም ፡
በመድረክ ፡ ላይ ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ — ተነሺ ÷ ፳፱፡
እንሂድ ፡ አላት ፤ እርስዋ ፡ ግን ፡ ሞታ ፡ ነበርና ፡
አልመለሰችም ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በአህያው ፡ ላይ ፡
ጫናት ÷ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ሄደ ።
ወደ ፡ ቤቱም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ካራ ፡ አነሣ ÷ ቁባ ፴፱፡
ቱንም ፡ ይዞ ፡ ከአጥንቶችዋ ፡ መለያየ ፡ ላይ ፡
ለአሥራ ፡ ሁለት ፡ ቈራርጦ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ። ያየም ፡ ሁሉ ፡ — የእስራ ፴፩፡
ኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ከወጡ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡
አልተደረገም ÷ አልታየምም ፤ አስቡት ÷ በዚ
ህም ፡ ተመካከሩ ÷ ተነጋገሩም ፡ ይባባል ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ወጡ ÷ ማኅ ፩፡
በሩም ፡ ከዳን ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ድረስ ÷ ከገለ
ዓድም ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ጋር ÷ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሆነው ፡
ተሰበሰቡ ። ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ የሆኑ ፡ ፪፡
የሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አለቆች ፡ ሰይፍ ፡ በሚመዝዙ ፡
በቀላጥርም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ እግረኞች ፡
በሆኑ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ጉባኤ ፡ ቆሙ ።
የብንያምም ፡ ልጆች ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፫፡
ወደ ፡ ምጽጳ ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡ ሰሙ ። የእስራ
ኤልም ፡ ልጆች ፡ — ይህ ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡
ምን ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፤ ንገሩን ፡ አሉ ። የተገደ ፬፡
ለችውም ፡ ሴት ፡ ባል ፡ ሌዋዊው ፡ እንዲህ ፡

ብሎ ፡ መለሰላቸው ፡— እኔና ፡ ቁባቴ ፡ በዚያ ፡ ለማደር ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ፲፭ ፡ መጣን ። የጊብዓም ፡ ሰዎች ፡ ተነሡብኝ ÷ ቤቱ ንም ፡ በሌሊት ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ከበቡት ፤ ሊገድ ሉኝም ፡ ወደዱ ÷ በቁባቴም ፡ አጥብቀው ፡ አመ ፲፮ ፡ ነዘሩባት ÷ እርስዋም ፡ ሞተች ። እኔም ፡ ቁባ ቴን ፡ ይገር ፡ ቈራረጥኋት ÷ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ኃጢአትና ፡ ስንፍና ፡ ስለ ፡ ተሠራ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ርስት ፡ አገር ፡ ፲፯ ፡ ሁሉ ፡ ሰደድሁ ። እነሆ ÷ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ሁላችሁ ÷ ምክራችሁንና ፡ እዝናታች ሁን ፡ በዚህ ፡ ስጡ ። ፲፰ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ተነ ሥተው ፡ አሉ ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ አይሄድም ÷ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አይመለ ፲፱ ፡ ስም ። ነገር ፡ ግን ፡ በጊብዓ ፡ ላይ ፡ የምናደር ገው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በዕጣ ፡ እንወጣባታ ፳ ፡ ለን ። ወደ ፡ ብንያም ፡ ጊብዓ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ እርስዋ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዳደረገችው ፡ እንደ ፡ ስንፍናዋ ፡ እንዲያደርጉ ÷ ለሕዝብ ፡ ስንቅ ፡ የሚይዙ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ከመቶው ፡ አሥር ፡ ሰው ፡ ከሺሁም ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ ከአሥሩም ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ፳፩ ፡ እንወስዳለን ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሆነው ፡ በከተማይቱ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ።

፳፪ ፡ ፳፫ ፡ የእስራኤልም ፡ ነገዶች ፡— በእናንተ ፡ መካ ከል ፡ የተደረገ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? አሁንም ፡ እንድንገድላቸው ፡ ከእስራኤ ልም ፡ ክፋትን ፡ እንድናርቅ ፡ በጊብዓ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ ምናምንቴዎቹን ፡ ሰዎች ፡ አውጥታ ችሁ ፡ ስጡን ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ሰዎችን ፡ ላኩ ። የብንያም ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ የወንድሞቻቸውን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፳፬ ፡ ቃል ፡ ሊሰሙ ፡ አልወደዱም ። የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ፳፭ ፡ ከየከተማው ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ተሰበሰቡ ። በዚ ያም ፡ ቀን ፡ ከየከተማው ፡ የመጡ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ተቈጠሩ ፤ ሞኖራቸውም ፡ ከጊብዓ ፡ ሰዎች ፡ ሌላ ፡ ሀያ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ሰይፍ ፡ የሚ መዝዙ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ከጊብዓም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ፳፮ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ። ከእነዚያም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ የተመረጡ ፡ ግራኝ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ድንጋይ ፡ ይወ ነጭፉ ፡ ነበር ፤ አንዲት ፡ ጠጕርስ ፡ እንኳ ፡ አይ ስቱም ። ፳፯ ፡ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ ሌላ ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመ ዝዙ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ፤ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ሰል ፳፰ ፡ ፈኞች ፡ ነበሩ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተነ ሥተው ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወጡ ÷ እግዚአብሔ ርንም ፡— የብንያምን ፡ ልጆች ፡ ለመውጋት ፡ አስቀድሞ ፡ ማን ፡ ይውጣልን ? ብለው ፡ ጠየቁት ፤ እግዚአብሔርም ፡— ይሁዳ ፡ ይቅደም ፡ አለ ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በማለዳ ፡ ተነሥተው ፡ ፳፱ ፡ በጊብዓ ፡ ፊት ፡ ሰፈሩ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ፴ ፡ ከብንያም ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ወጡ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በጊብዓ ፡ አጠገብ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተሰ ለፈው ፡ ቆሙ ። ፴፩ ፡ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ከጊብዓ ፡ ወጡ ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከእስራኤላውያን ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ። ሕዝቡም ÷ የእ ስራኤል ፡ ሰዎች ÷ ተበራቱ ÷ በፊተኛውም ፡ ቀን ፡ በተሰለፉበት ፡ ስፍራ ፡ ደግመው ፡ ተሰ ለፉ ። ፴፪ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ አለ ቀሱ ፤ እግዚአብሔርንም ፡— ከወንድሞቻችን ፡ ከብንያም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ለመዋጋት ፡ ዳግ መኛ ፡ እንቀርባለን ? ብለው ፡ ጠየቁ ። እግዚአ ብሔርም ፡— በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ውጡ ፡ አለ ።

፴፫ ፡ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከብንያም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ቀረቡ ። ፴፬ ፡ በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ብንያም ፡ ከጊብዓ ፡ በእነ ርሱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ÷ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ደግሞ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ነበሩ ። ፴፭ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ መጡ ÷ አለቀሱም ÷ በዚያም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተቀመጡ ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ጾሙ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የሚቃጠልና ፡ የደኅን ነት ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ። ፴፮ ፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ታቦት ፡ በዚያ ፡ ነበረና ÷ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ የአ ልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ በፊቱ ፡ ይቆም ፡ ነበ ር ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡— ከወንድሞቻችን ፡ ከብንያም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ለመዋጋት ፡ ዳግመኛ ፡ እንውጣን ፡ ወይስ ፡ እን ቅር ? ብለው ፡ ጠየቁ ። እግዚአብሔርም ፡— ነገ ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁና ፡ ውጡ ፡ አለ ።

፴፯ ፡ እስራኤልም ፡ በጊብዓ ፡ ዙሪያ ፡ የተደበቁ ፡ ሰዎች ፡ አኖሩባት ። በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ የእ ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ልጆች ፡ ወጡ ÷ በጊብዓም ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉ ። ፴፰ ፡ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ወጡ ÷ ከከተማይቱም ፡ ተሰቡ ፤ እንደ ፡ ቀድሞውም ፡ ጊዜ ÷ በአውራዎቹ ፡ መንገዶች ÷ አንደኛው ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ሁለተኛውም ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ሚዳ ፡ በሚወስዱት ፡ መንገዶች ፡ ላይ ÷ ሕዝቡን ፡ ይመቱ ፡ ይገድሉም ፡ ጀመር ፤ ፴፱ ፡ ከእስራኤልም ፡ ሠላሳ ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። የብንያምም ፡ ልጆች ፡— እንደ ፡ ቀድ ሞው ፡ በፊታችን ፡ ተመቱ ፡ አሉ ። የእስራ ኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡— እንሸሽ ÷ ከከተማም ፡ ወደ ፡ መንገድ ፡ እንሳባቸው ፡ አሉ ። ፵ ፡ የእስራ ኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከስፍራቸው ፡ ተነሥተው ፡ በበአልታማር ፡ ተሰለፉ ። ከእስራኤልም ፡ ተደ ብቀው ፡ የነበሩት ፡ ከስፍራቸው ፡ ከጊብዓ ፡ ሚዳ ፡

ወጡ ። ከእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ የተመረጡ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ አንጻር ፡ መጡ ፤ ሰልፍም ፡ በርትቶ ፡ ነበር ፤ መከራም ፡ እንዲያገኛቸው ፡ አላወቁም ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ ብንያምን ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ መታ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከብንያም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ነበሩ ።

የብንያም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ተመቱ ፡ አዩ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በጊብዓ ፡ ላይ ፡ ባኖሩት ፡ ድብቅ ፡ ጦር ፡ ታምነዋልና ፡ ለብንያም ፡ ስፍራ ፡ ለቀቁላቸው ። ተደብቀውም ፡ የነበሩት ፡ ፈጥነው ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ሮጡ ፡ ተደብቀውም ፡ የነበሩት ፡ መጥተው ፡ ከተማውን ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መቱ ። የተደበቁትም ፡ ሰዎች ፡ ከከተማው ፡ ብዙ ፡ ጢስ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ እንዲያስነሡ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ በተደበቁት ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ ምልክት ፡ ተደርጎ ፡ ነበር ።

የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከሰልፉ ፡ አፈገፈጉ ፤ ብንያማውያንም ፡— እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ሰልፍ ፡ በፊታችን ፡ ተመትተዋል ፡ እያሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሠላሳ ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎች ፡ መምታትና ፡ መግደል ፡ ጀመሩ ። ምልክቱ ፡ በጢሱ ፡ ዓምድ ፡ ከከተማው ፡ ሊወጣ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ ብንያማውያን ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ተመለከቱ ፥ እነሆም ፥ የሞላ ፡ ከተማው ፡ ጥፋት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ተመለሱ ፥ የብንያምም ፡ ሰዎች ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ደረሰባቸው ፡ አይተዋልና ፡ ደነገጡ ። ከእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ጀርባቸውን ፡ መልሰው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ሸሹ ፤ ሰልፉም ፡ ተከታትሎ ፡ ደረሰባቸው ፤ ከየከተማውም ፡ የወጡት ፡ በመካከላቸው ፡ ገደሉአቸው ። ብንያማውያንንም ፡ ከበቡ ፥ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ እስካለው ፡ እስከ ፡ ጊብዓ ፡ አንጻር ፡ ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ፥ በመኑሔም ፡ አጠፉአቸው ። ከብንያምም ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ሞተ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ። ከእነርሱም ፡ የተረፉት ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሬሞን ፡ ዓለት ፡ ሸሹ ፥ ከእነርሱም ፡ በየመንገዱ ፡ ላይ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ለቀሙ ፤ ወደ ፡ ጊድአምም ፡ አሳደዱአቸው ፥ ከእነርሱም ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። እንዲሁም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከብንያም ፡ የሞቱት ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ። ስድስቱም ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሬሞን ፡ ዓለት ፡ ሸሹ ፥ በሬሞን ፡ ዓለት ፡ አራት ፡ ወር ፡ ተቀመጡ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በብንያም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ዳግመኛ ፡ ተመለሱ ፤ ሞላውን ፡ ከተማ ፡ ከብቱንም ፡ ያገኙትንም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መቱ ፤ ያገኙትንም ፡ ከተማ ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡— ከእኛ ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ልጁን ፡ ለብንያም ፡ ልጆች ፡ አያጋባ ፡ ብለው ፡ በምጽጳ ፡ ተማምለው ፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ መጥተው ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ተቀመጡ ፥ ድምፃቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶ ፡ አለቀሱ ። እነርሱም ፡— አቤቱ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ዛሬ ፡ ከእስራኤል ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ መታታ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይህ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሆነ ? አሉ ። በነጋውም ፡ ሕዝቡ ፡ ማልደው ፡ ተነሡ ፥ በዚያም ፡ መሠዊያ ፡ ሠሩ ፥ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕትንም ፡ አቀረቡ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ስላልወጣ ፡ ሰው ፡— እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደል ፡ ብለው ፡ ታላቅ ፡ መሐላ ፡ ምለው ፡ ነበርና ፡— ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጉባኤ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያልወጣ ፡ ማን ፡ ነው ? አሉ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ስለ ፡ ብንያም ፡ ልጆች ፡ ተጸጽተው ፡— ዛሬ ፡ ከእስራኤል ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ ጠፍቶአል ። እኛ ፡ ልጆቻችንን ፡ እንዳንድርላቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምለናልና ፡ የተረፉት ፡ ሚስቶችን ፡ እንዲያገኙ ፡ ምን ፡ እናድርግ ? አሉ ።

እነርሱም ፡— ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ያልወጣ ፡ ማን ፡ ነው ? አሉ ። እነሆም ፥ ከኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ወደ ፡ ጉባኤ ፡ ማንም ፡ አልወጣም ፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡ በተቈጠሩ ፡ ጊዜ ፥ እነሆ ፥ በኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ የሚኖር ፡ ሰው ፡ አልተገኘም ። ማኅበሩም ፡ ወደዚያ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ ሰድደው ፡— ሂዱ ፡ በኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ ከሴቶችና ፡ ከሕፃናት ፡ ጋር ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ግደሉ ። የምታደርጉትም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወንዱን ፡ ሁሉ ፥ ከወንድ ፡ ጋር ፡ የተኛችይቱንም ፡ ሴት ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማችሁ ፡ አጥፉ ፡ ብለው ፡ አዘዙአቸው ። ወንድ ፡ ያላወቁ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ቈነጃጅት ፡ ደናግሎች ፡ በኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ በሚኖሩ ፡ መካከል ፡ አገኙ ፤ በከነዓንም ፡ አገር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ አመጡአቸው ።

ማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ በሬሞን ፡ ዓለት ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ልጆች ፡ መልክተኞችን ፡ ላኩ ፥ በዕርቅ ፡ ቃልም ፡ ተናገሩአቸው ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ተመለሱ ፤ ከኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ሴቶች ፡ ያዳኑአቸውን ፡ ሴቶች ፡ አገቡአቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚበቁ ፡ ሴቶች ፡ አላገኙም ። እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ውስጥ ፡ ስብራት ፡ ስላደረገ ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ ብንያም ፡ ተጸጸቱ ።

የማኅበሩ ፡ ሽማግሌዎች ፡— ከብንያም ፡ ሴቶች ፡ ጠፍተዋልና ፡ የቀሩት ፡ ሰዎች ፡ ሚስት ፡ እንዲያገኙ ፡ ምን ፡ እናደርጋለን ? አሉ ። ደግ

ሞም ፡— ከእስራኤል ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ እንዳይደ
መሰስ ፡ ከብንያም ፡ ላመለጡት ፡ ርስት ፡ ይኑር ።
፲፯፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— ልጁን ፡ ለብንያም ፡
የሚድር ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፡ ብለው ፡ ምለዋልና ፡
እኛ ፡ ልጆቻችንን ፡ ለእነርሱ ፡ ማጋባት ፡ አይሆ
፲፱፡ ንልንም ፡ አሉ ። እነርሱም ፡— እነሆ ÷ በቤቴል ፡
በሰሜን ፡ በኩል ÷ ከቤቴልም ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡
በሚወስደው ፡ መንገድ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ÷
በለቦና ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ባለችው ፡ በሴሎ ፡
የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ በየዓመቱ ፡ አለ ፡ አሉ ።
፳፡ የብንያምንም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ አዘ
ዙአቸው ፡— ሂዱ ፡ በወይኑም ፡ ስፍራ ፡ ተደ
፳፩፡ በቁ ፡ ተመልከቱም ÷ እነሆም ÷ የሴሎ ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ አታሞ ፡ ይዘው ፡ ለዘፈን ፡ ሲወጡ ፡
ከወይኑ ፡ ስፍራ ፡ ውጡ ÷ ከሴሎም ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ ለየራሳችሁ ፡ ሚስት ፡ ንጠቁ ÷ ወደ ፡
፳፪፡ ብንያም ፡ ምድርም ፡ ሂዱ ። አባቶቻቸውና ፡
ወንድሞቻቸውም ፡ ሊጣሉአችሁ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡
በመጡ ፡ ጊዜ ፡— ስለ ፡ እኛ ፡ ማሩአቸው ፤ እኛ ፡
ሚስት ፡ ለያንዳንዳቸው ፡ በሰልፍ ፡ አልወሰድ
ንላቸውምና ÷ እናንተም ፡ በደል ፡ ይሆንባችሁ ፡
ስለ ፡ ነበረ ፡ አላጋባችኋቸውምና ÷ እንላችኋ
ለን ። የብንያምም ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ÷ ፳፫፡
በቁጥራቸውም ፡ መጠን ፡ ከተነጠቁት ፡ ዘፋ
ኞች ፡ ሚስት ፡ ወሰዱ ፤ ወደ ፡ ርስታቸውም ፡ ተመ
ልሰው ፡ ሄዱ ÷ ከተሞችንም ፡ ሠርተው ፡ ተቀ
መጡባቸው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የእስራኤል ፡ ፳፬፡
ልጆች ፡ ከዚያ ፡ ተነሡ ÷ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡
ነገዱና ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡ ሄደ ፤ ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ከዚያ ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ ተመለሰ ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ንጉሥ ፡ ፳፭፡
አልነበረም ፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ መልካም ፡
መስሎ ፡ የታየውን ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ሩ ት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ መሳፍንት ፡ ይፈርዱ ፡ በነ
በረ ፡ ጊዜ ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ሆነ ። አንድ ፡
ሰውም ፡ ከሚስቱና ፡ ከሁለቱ ፡ ልጆቹ ፡ ጋር ፡
በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ሊቀመጥ ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡
፪፡ ይሁዳ ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ። የሰውዮውም ፡ ስም ፡
አቤሜሌክ ÷ የሚስቱም ፡ ስም ፡ ኑኃሚን ÷ የሁ
ለቱም ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ መሐሎንና ፡ ኬሌዎን ፡
ነበረ ፤ የቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳም ፡ የኤፍራታ ፡
ሰዎች ፡ ነበሩ ። ወደ ፡ ሞዓብም ፡ ምድር ፡ መጡ ፡
፫፡ በዚያም ፡ ተቀመጡ ። የኑኃሚንም ፡ ባል ፡ አቤ
ሜሌክ ፡ ሞተ ፤ እርስዋና ፡ ሁለቱ ፡ ልጆችዋ ፡
፬፡ ቀሩ ። እነርሱም ፡ ከሞዓባውያን ፡ ሴቶች ፡
ሚስት ፡ አገቡ ፤ የአንዲቱ ፡ ስም ፡ ዖርፋ ፡ የሁ
ለተኛይቱም ፡ ስም ፡ ሩት ፡ ነበረ ። በዚያም ፡
፭፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ተቀመጡ ። መሐሎ
ንና ፡ ኬሌዎንም ፡ ሁለቱ ፡ ሞቱ ፤ ሴቲቱም ፡ ከሁ
ለቱ ፡ ልጆችዋና ፡ ከባልዋ ፡ ተለይታ ፡ ቀረች ።
፮፡ እርስዋም ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ሰለች ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ እንደ ፡ ጐበኘ ፡ እንጀራም ፡
እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ ስለ ፡ ሰማች ÷ ከሞዓብ ፡
ምድር ፡ ልትመለስ ፡ ከሁለቱ ፡ ምራቶችዋ ፡ ጋር ፡
፯፡ ተነሣች ። እርስዋም ፡ ከሁለቱ ፡ ምራቶችዋ ፡
ጋር ፡ ከተቀመጠችበት ፡ ስፍራ ፡ ወጣች ፤ ወደ ፡
ይሁዳም ፡ ምድር ፡ ሊመለሱ ፡ በመንገድ ፡ ሄዱ ።
፰፡ ኑኃሚንም ፡ ምራቶችዋን ፡— ሂዱ ÷ ወደ ፡
እናቶቻችሁም ፡ ቤት ፡ ተመለሱ ፤ በእኔና ፡ በሞ
ቱት ፡ እንዳደረጋችሁ ÷ እግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡
፱፡ ያድርግላችሁ ። እግዚአብሔር ፡ በየባላችሁ ፡
ቤት ፡ ዕረፍት ፡ ይስጣችሁ ፡ አለቻቸው ። ሳመ
ቻቸውም ፤ ድምፃቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡
፲፡ አለቀሱ ። እነርሱም ፡— ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
ሕዝብሽ ፡ እንመለሳለን ፡ አሉአት ። ኑኃሚንም ፡ ፲፩፡
አለች ፡— ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ተመለሱ ፤ ለምን ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትሄዳላችሁ ? ባሎቻችሁ ፡ የሚ
ሆኑ ፡ ልጆች ፡ በሆዴ ፡ አሉኝን ? ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ፲፪፡
ተመለሱ ፤ ባል ፡ ለማግባት ፡ አርጅቻለሁና ፡ ሂዱ ፡
ተስፋ ፡ አለኝ ፡ ብል ÷ ዛሬ ፡ ሌሊትስ ፡ እንኳ ፡
ባል ፡ ባገባ ÷ ወንዶች ፡ ልጆችም ፡ ብወልድ ÷
፲፫፡ እነርሱ ፡ እስኪያድጉ ፡ ድረስ ፡ ትቆያላችሁን ?
ስለ ፡ እነርሱስ ፡ ባል ፡ ማግባት ፡ ትተዋላችሁን ?
ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ የእግዚአ
ብሔር ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ወጥቶአልና ፡ ከእናንተ ፡
፲፬፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ተመርሬአለሁ ። ድምፃቸው
ንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አለቀሱ ፤
ዖርፋም ፡ አማትዋን ፡ ሳመች ፤ ሩት ፡ ግን ፡ ተጠ
ጋቻት ። ኑኃሚንም ፡— እነሆ ÷ ባልንጀራሽ ፡ ፲፭፡
ወደ ፡ ሕዝብዋና ፡ ወደ ፡ አማልክትዋ ፡ ተመልሳ
ለች ፤ አንቺም ፡ ደግሞ ፡ ከባልንጀራሽ ፡ ጋር ፡ ተመ
ለሽ ፡ አለቻት ። ሩትም ፡— ወደምትሄጅበት ፡ ፲፮፡
እሄዳለሁና ÷ በምታድሪበትም ፡ አድራለሁና ፡
እንድተውሽ ፡ ከአንቺም ፡ ዘንድ ፡ እንድመለስ ፡
አታስቸግሪኝ ፤ ሕዝብሽ ፡ ሕዝቤ ÷ አምላክሽም ፡
አምላኬ ፡ ይሆናል ፤ በምትሞችበትም ፡ ስፍራ ፡ ፲፯፡
እሞታለሁ ÷ በዚያም ፡ እቀበራለሁ ፤ ከሞት ፡
በቀር ፡ አንቺንና ፡ እኔን ፡ አንዳች ፡ ቢለየን ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ፡ እንዲሁም ፡
ይጨምርብኝ ፡ አለች ። ኑኃሚንም ፡ ከእርስዋ ፡ ፲፰፡
ጋር ፡ ለመሄድ ፡ እንደ ፡ ቈረጠች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡
እርስዋን ፡ ከመናገር ፡ ዝም ፡ አለች ።

ሁለቱም ፡ እስከ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ድረስ ፡ ፲፱፡
ሄዱ ። ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔምም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡
የከተማይቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡—

ይህች ፡ ኑኃሚን ፡ ናትን ? እያሉ ፡ ተንጫጩ ።
፳ እርስዋም ፡— ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ አስ
መርሮኛልና ፡ ማራ ፡ በሉኝ ፤ እንጂ ፡ ኑኃሚን ፡
፳፩ አትበሉኝ ። በሙላት ፡ ወጣሁ ÷ እግዚአብሔ
ርም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ በዶዬን ፡ መለሰኝ ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ አዋርዶኛልና ÷ ሁሉንም ፡ የሚችል ፡
አምላክ ፡ አስጨንቆኛልና ፡ ኑኃሚን ፡ ለምን ፡
፳፪ ፤ ትሉኛላችሁ ? አለቻቸው ። ኑኃሚንም ፡ ከእ
ርስዋም ፡ ጋር ፡ ከሞዓብ ፡ ምድር ፡ የተመለሰ
ችው ፡ ሞዓባዊቱ ፡ ምራትዋ ፡ ሩት ፡ ተመለሱ ።
የገብስም ፡ መከር ፡ በተጀመረ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
ቤተ ፡ ልሔም ፡ መጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ለኑኃሚንም ፡ ባል ፡ የሚዘመደው ፡ ከአቤሜ
ሌክ ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ ስሙ ፡ ቦዔዝ ፡
፪ የተባለ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። ሞዓባዊቱም ፡ ሩት ፡
ኑኃሚንን ፡— በፊቱ ፡ ሞገስ ፡ የማገኘውን ፡ ተከ
ትዬ ፡ እህል ፡ እንድቃርም ፡ ወደ ፡ እርሻ ፡ ልሂድ ፡
አለቻት ። እርስዋም ፡— ልጄ ፡ ሂዪ ÷ ሂጂ ፡
፫ አለቻት ። ሄደችም ÷ ከአጫጆችም ፡ በኋላ ፡
በእርሻ ፡ ውስጥ ፡ ቃረመች ፤ እንደ ፡ አጋጣሚ
ውም ፡ የአቤሜሌክ ፡ ወገን ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡
፬ ወደ ፡ ቦዔዝ ፡ እርሻ ፡ ደረሰች ። እነሆም ÷ ቦዔዝ ፡
ከቤተ ፡ ልሔም ፡ መጣ ÷ አጫጆችንም ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፡ አላቸው ።
እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ይባርክህ ፡ ብለው ፡
፭ መለሱለት ። ቦዔዝም ፡ በአጫጆች ፡ ላይ ፡
አዛዥ ፡ የነበረውን ፡ ሎሌውን ፡ — ይህች ፡
፮ ቆንጆ ፡ የማን ፡ ናት ? አለው ። የአጫጆቹም ፡
አዛዥ ፡— ይህችማ ፡ ከሞዓብ ፡ ምድር ፡ ከኑኃ
ሚን ፡ ጋር ፡ የመጣች ፡ ሞዓባዊቱ ፡ ቆንጆ ፡ ናት ፤
፯ እርስዋም ፡ — ከአጫጆቹ ፡ በኋላ ፡ በነዶው ፡
መካከል ፡ እንድቃርምና ፡ እንድለቅም ÷ እባ
ክህ ÷ ፍቀድልኝ ፡ አለች ፤ መጣችም ÷ ከማለ
ዳም ፡ ጀምራ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ቆይታ
ለች ፤ በቤትም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ እንኳ ፡ አላረፈ
ችም ፡ አለው ።
፰ ቦዔዝም ፡ ሩትን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ትሰሚያለ
ሽን ? ቃርሚያ ፡ ለመቃረም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ እርሻ ፡
አትሂጂ ÷ ከዚህም ፡ አትላወሺ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
፱ ገረዶቼን ፡ ተጠጊ ። ወደሚያጭዱበትም ፡
ስፍራ ፡ ተመልከቺ ÷ ተከተያቸውም ፤ እንዳያ
ስቸግሩሽም ፡ ጐበዛዝቱን ፡ አዝዣለሁ ፤ በተ
ጠማሽም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ማድጋው ፡ ሄደሽ ፡ ጐበ
፲ ዛዝቱ ፡ ከቀዱት ፡ ውኃ ፡ ጠጪ ፡ አላት ። በግም
ባርዋም ፡ ተደፍታ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሰገደች
ለት ፡— እኔን ፡ ለመቀበል ፡ በምን ፡ ነገር ፡ በፊ
ትህ ፡ ሞገስ ፡ አገኘሁ ? እኔ ፡ እንግዳ ፡ አይደለ
፲፩ ሁምን ? አለችው ። ቦዔዝም ፡— ባልሽ ፡ ከሞተ ፡
በኋላ ፡ አባትሽንና ፡ እናትሽን ፡ የተወለድሽባ
ትንም ፡ ምድር ፡ ትተሽ ፡ ቀድሞ ፡ ወደማታው
ቂው ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ መጣሽ ÷ ለአማትሽ ፡ ያደ
ረግሽውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ሰምቻለሁ ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሥራሽ ፡ ይስጥሽ ፡ ከክ
ንፉም ፡ በታች ፡ መጠጊያ ፡ እንድታገኚ ፡ በመ
ጣሽበት ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ዘንድ ፡ ደመወዝሽ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ፡
አላት ። እርስዋም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ከባሪያዎ
፲፫ ችህ ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ሳልሆን ፡ አጽናንተኸኛ
ልና ÷ የባሪያህንም ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ አሰኝተሃልና ፡
በዓይንህ ፡ ሞገስ ፡ ላግኝ ፡ አለችው ።
፲፬ በምሳም ፡ ጊዜ ፡ ቦዔዝ ፡— ወደዚህ ፡ ቅረቢ ፤
ምሳ ፡ ብዪ ÷ እንጀራሽንም ፡ በሆምጣጤው ፡ አጥ
ቅሽ ፡ አላት ። በአጫጆቹም ፡ አጠገብ ፡ ተቀመ
ጠች ፡ የተጠበሰም ፡ እሸት ፡ ሰጣት ÷ በልታም ፡
ጠገበች ÷ አተረፈችም ። ደግሞም ፡ ልትቃ
፲፭ ርም ፡ በተነሣች ፡ ጊዜ ፡ ቦዔዝ ፡ ጐበዛዝቱን ፡—
በነዶው ፡ መካከል ፡ ትቃርም ÷ እናንተም ፡ አታ
ሳፍሩአት ፤ ደግሞ ፡ ከነዶው ፡ አስቀርታችሁ ፡
፲፮ ተዉላት ፤ እርስዋም ፡ ትቃርም ÷ አትውቀሱ
አትም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።
፲፯ በእርሻውም ፡ ውስጥ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ቃረመች ፤ የቃረመችውንም ፡ ወቃችው ፤
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ያህልም ፡ ገብስ ፡
ሆነ ። ተሸክማውም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገባች ÷
፲፰ አማትዋም ፡ የቃረመችውን ፡ አየች ፤ ከጠገበ
ችም ፡ በኋላ ፡ የተረፋትን ፡ አውጥታ ፡ ሰጠቻት ።
አማትዋም ፡— ዛሬ ፡ ወዴት ፡ ቃረምሽ ? ወዴ
፲፱ ት ፡ ሠራሽ ? የተቀበለሽ ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡
አለቻት ። እርስዋም ፡ — ዛሬ ፡ የሠራሁበት ፡
ሰው ፡ ስም ፡ ቦዔዝ ፡ ይባላል ፡ ብላ ፡ በማን ፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሠራች ፡ ለአማትዋ ፡ ነገረቻት ።
፳ ኑኃሚንም ፡ ምራትዋን ፡— ቸርነቱን ፡ በሕያዋ
ንና ፡ በሙታን ፡ ላይ ፡ አልተወምና ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡ አለቻት ። ኑኃሚ
ንም ፡ ደግሞ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ የቅርብ ፡ ዘመዳ
ችን ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ ሊቤዠን ፡ ከሚችሉት ፡
አንዱ ፡ ነው ፡ አለቻት ። ሞዓባዊቱ ፡ ሩትም ፡—
፳፩ ደግሞ ፡— መከሬን ፡ እስኪጨርሱ ፡ ድረስ ፡ ጐበ
ዛዝቱን ፡ ተጠጊ ፡ አለኝ ፡ አለቻት ። ኑኃሚንም ፡
፳፪ ምራትዋን ፡ ሩትን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከገረዶቹ ፡
ጋር ፡ ብትወጪ ÷ በሌላም ፡ እርሻ ፡ ባያገኙሽ ፡
መልካም ፡ ነው ፡ አለቻት ። ሩትም ፡ የገብሱና ፡
፳፫ የስንዴው ፡ መከር ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ ልት
ቃርም ፡ የቦዔዝን ፡ ገረዶች ፡ ተጠጋች ፤ በአማ
ትዋም ፡ ዘንድ ፡ ትቀመጥ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ አማትዋም ፡ ኑኃሚን ፡ አለቻት ፡— ልጄ ፡
ሆይ ÷ መልካም ፡ እንዲሆንልሽ ፡ ዕረፍት ፡ አል
፪ ፈልግልሽምን ? አሁንም ፡ ከገረዶቹ ፡ ጋር ፡ የነበ
ርሽበት ፡ ቦዔዝ ፡ ዘመዳችን ፡ አይደለምን ?
እነሆ ÷ እርሱ ፡ በዛሬ ፡ ሌሊት ፡ በአውድማው ፡
፫ ላይ ፡ ገብሱን ፡ በመንሽ ፡ ይበትናል ። እንግ
ዲህ ፡ ታጠቢ ÷ ተቀቢ ÷ ልብስሽን ፡ ተላበሺ ÷
ወደ ፡ አውድማውም ፡ ውረጂ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
መብሉንና ፡ መጠጡን ፡ እስኪጨርስ ፡ ድረስ ፡

፬፡ ለሰውዮው ፡ አትታዩው ። በተኛም ፡ ጊዜ ፡ የሚተኛበትን ፡ ስፍራ ፡ ተመልከቺ ÷ ገብተ ሽም ፡ እግሩን ፡ ግለጪ ÷ ተጋደሚም ፡ የምታ
፭፡ ደርጊውንም ፡ እርሱ ፡ ይነግርሻል ። ሩትም ፡— የተናገርሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለቻት ።
፮፡ ወደ ፡ አውድማውም ፡ ወረደች ÷ አማት
፯፡ ዋም ፡ ያዘዘቻትን ፡ ሁሉ ፡ አደረገች ። ቦዔዝም ፡ ከበላና ፡ ከጠጣ ፡ ሰውነቱንም ፡ ደስ ፡ ካሰኘ ፡ በኋላ ÷ በእህሉ ፡ ክምር ፡ አጠገብ ፡ ሊተኛ ፡ ሄደ ፤ ሩትም ፡ በቀስታ ፡ መጣች ÷ እግሩንም ፡
፰፡ ገልጣ ፡ ተኛች ። መንፈቀ ፡ ሌሊትም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሰውዮው ፡ ደነገጠ ÷ ዘወርም ፡ አለ ፡ እነሆም ÷ አንዲት ፡ ሴት ፡ በእግርጌው ፡ ተኝታ ፡
፱፡ ነበረች ። እርሱም ፡— ማን ፡ ነሽ ? አለ ። እርስዋም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ሩት ፡ ነኝ ፡ ዋርሳዬ ፡ ነህና ፡ ልብስህን ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ፡ አለችው ።
፲፡ ቦዔዝም ፡ አላት ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ በእግዚአብሔር ፡ የተባረክሽ ፡ ሁኚ ፤ ባለጠጋም ፡ ድሀም ፡ ብለሽ ፡ ገበዛትን ፡ አልተከተልሽምና ፡ ከፊ ተኛው ፡ ይልቅ ፡ በመጨረሻው ፡ ጊዜ ፡ ቸርነት ፡
፲፩፡ አድርገሻል ። አሁንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ አትፍሪ ፤ በአገሬ ፡ ያሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ምግባረ ፡ መልካም ፡ ሴት ፡ እንደ ፡ ሆንሽ ፡ ያውቃሉና ፡ ያልሽ
፲፪፡ ውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አደርግልሻለሁ ። የቅርብ ፡ ዘመድ ፡ መሆኔ ፡ እውነት ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡
፲፫፡ ከእኔ ፡ የቀረበ ፡ ዘመድ ፡ አለ ። ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ እደሪ ፤ ነገም ፡ እርሱ ፡ ዋርሳ ፡ መሆን ፡ ቢወድድ ፡ መልካም ፡ ነው ÷ ዋርሳ ፡ ይሁን ፤ ዋርሳ ፡ ሊሆን ፡ ባይወድድ ፡ ግን ÷ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እኔ ፡ ዋርሳ ፡ እሆንሻለሁ ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ተኚ ።
፲፬፡ እስኪነጋም ፡ በእግርጌው ፡ ተኛች ፡ ቦዔዝም ፡— ሴት ፡ ወደ ፡ አውድማው ፡ እንደ ፡ መጣች ፡ ማንም ፡ እንዳያውቅ ፡ ብሎ ፡ ነበርና ፡ ገና ፡
፲፭፡ ሰውና ፡ ሰው ፡ ሳይተያይ ፡ ተነሣች ። እርሱም ፡— የለበስሽውን ፡ ኩታ ፡ አምጥተሽ ፡ ያዢው ፡ አላት ፤ በያዘችም ፡ ጊዜ ፡ ስድስት ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ሰፈረላት ፡ አሸክማትም ።
፲፮፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ሄደ ። ወደ ፡ አማትዋም ፡ መጣች ÷ አማትዋም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እንዴት ፡ ነሽ ? አለቻት ፤ እርስዋም ፡ ሰውዮው ፡
፲፯፡ ያደረገላትን ፡ ሁሉ ፡ ነገረቻት ። ወደ ፡ አማትሽ ፡ ባዶ ፡ እጅሽን ፡ አትሂጂ ፡ ብሎ ፡ ይህን ፡
፲፰፡ ስድስት ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ሰጠኝ ፡ አለቻት ። እርስዋም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ሰውዮው ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ዛሬ ፡ እስኪጨርስ ፡ ድረስ ፡ እያርፍምና ፡ ፍጻሜው ፡ እስኪታወቅ ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ ብዪ ፡ አለች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ቦዔዝም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ በር ፡ አደባባይ ፡ ወጥቶ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጠ ። እነሆም ÷ ቦዔዝ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይናገር የነበረው ፡ የቅርብ ፡ ዘመድ ፡ ሲያልፍ ፡ ቦዔዝ ፡— አንተ ፡ ቀርበህ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ቀረብ ፡ ብሎ ፡ ተቀ
፪፡ መጠ ። ቦዔዝም ፡ ከከተማይቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡ አሥር ፡ ሰዎች ፡ ጠርቶ ፡— በዚህ ፡ ተቀመጡ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ተቀመጡ ። ቦዔዝም ፡
፫፡ የቅርብ ፡ ዘመዱን ፡— ከሞዓብ ፡ ምድር ፡ የተመለሰችው ፡ ኑኃሚን ፡ የወንድማችንን ፡ የአቤሜሌክን ፡ ጢንሮ ፡ ትሸጣለች ። እኔም ፡ በዚህ ፡
፬፡ በተቀመጡት ፡ በሕዝቤ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ፊት ፡ እንድትገዛው ፡ አስታውቅህ ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ። መቤዠት ፡ ብትወድድ ፡ ተቤዠው ፡ መቤዠት ፡ ባትወድድ ፡ ግን ፡ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ወራሽ ፡ የለምና ÷ እኔም ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ነኝና ፡ እንዳውቀው ፡ ንገረኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡— እቤዠዋለሁ ፡ አለው ። ቦዔዝም ፡— እርሻውን ፡ ከኑ
፭፡ ኃሚን ፡ እጅ ፡ በምትገዛበት ፡ ቀን ÷ ለሞተው ፡ በርስቱ ፡ ስሙን ፡ እንድታስነሣለት ፡ ከምዋቹ ፡ ሚስት ፡ ከሞዓባዊቲቱ ፡ ከሩት ፡ ደግሞ ፡ ትገዛለህ ፡ አለ ። የቅርብ ፡ ዘመዱም ፡— የራሴን ፡ ርስት ፡
፮፡ እንዳላበላሽ ፡ መቤዠት ፡ አልችልም ፤ እኔ ፡ መቤዠቱን ፡ አልችልምና ፡ አንተ ፡ ከእኔ ፡ መቤዠቱን ፡ ውሰደው ፡ አለ ።
፯፡ በጥንት ፡ ጊዜም ÷ ማንም ፡ ቢሸጥ ፡ ቢለውጥም ÷ ነገሩን ፡ ለማጽናት ፡ ሰው ፡ ጫማውን ፡ እንዲያወልቅ ፡ ለባልንጀራውም ፡ እንዲሰጠው ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ልማድ ፡ ነበረ ። ይህም ፡ በእስራኤል ፡ ምስክር ፡ ነበረ ። የቅርብ ፡ ዘመዱም ፡
፰፡ ቦዔዝን ፡— አንተ ፡ ግዛው ፡ አለው ፤ ጫማውንም ፡ አወለቀ ። ቦዔዝም ፡ ሽማግሌዎችንና ፡
፱፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡— ለአቤሜሌክና ፡ ለኬሌዎን ፡ ለመሐሎንም ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ከኑኃሚን ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ገዛሁ ፡ እናንተ ፡ ዛሬ ፡ ምስክሮች ፡ ናችሁ ። ደግሞም ፡ የምዋቹ ፡ ስም ፡ ከወንድ
፲፡ ሞቹ ፡ መካከል ፡ ከአገሩም ፡ ደጅ ፡ እንዳይጠፋ ÷ የምዋቹን ፡ ስም ፡ በርስቱ ፡ ላይ ፡ እንዳስነሣ ፡ የመሐሎንን ፡ ሚስት ፡ ሞዓባዊቲቱን ፡ ሩትን ፡ ሚስት ፡ ትሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ ወሰድሁአት ፤ እናንተም ፡ ዛሬ ፡ ምስክሮች ፡ ናችሁ ፡ አላቸው ።
፲፩፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡ አደባባይም ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ሽማግሌዎቹም ፡— እኛ ፡ ምስክሮች ፡ ነን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህችን ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ የምትገባውን ፡ ሴት ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሠሩ ፡ እንደ ፡ ሁለቱ ፡ እንደ ፡ ራሔልና ፡ እንደ ፡ ልያ ፡ ያድርጋት ፤ አንተም ፡ በኤፍራታ ፡ ባለጠጋ ፡ ሁን ÷ ስምህም ፡ በቤት ፡ ልሔም ፡ ይጠራ ።
፲፪፡ ቤትህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዚህች ፡ ቈንጆ ፡ ከሚሰጥህ ፡ ዘር ፡ ትዕማር ፡ ለይሁዳ ፡ እንደ ፡ ወለደችው ፡ እንደ ፡ ፋሬስ ፡ ቤት ፡ ይሁን ፡ አሉት ።
፲፫፡ ቦዔዝም ፡ ሩትን ፡ ወሰደ ÷ ሚስትም ፡ ሆነችው ፤ ደረሰባትም ÷ እግዚአብሔርም ፡ ዕንስ ፡ ሰጣት ÷ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደች ። ሴቶችም ፡
፲፬፡ ኑኃሚንን ፡— ዛሬ ፡ ዋርሳ ፡ ያላሳጣሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ፤ ስሙም ፡ በእስራኤል ፡ ይጠራ ።
፲፭፡ ከሰባትም ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ለአንቺ ፡ ከምትሻል ፡ ከምትወድድሽ ፡ ምራት ፡ ተወልዶአልና ፡ ሰውነትሽን ፡ ያሳድሰዋል ÷ በእርጅናሽም ፡ ይመግብሻል ፡ አሉአት ። ኑኃሚንም ፡

ሕፃኑን ፡ ወሰደች ፡ አቀፈችውም ÷ ሞግዚትም ፡
፲፯፡ ሆነችው ። ሴቶችም ፡ ጎረቤቶችዋ ፡- ለኑኃሚን ፡
ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተወለደላት ፡ እያሉ ፡ ስም ፡ አወ
ጡለት ፤ ስሙንም ፡ ኢዮቤድ ፡ ብለው ፡ ጠሩት ።
እርሱም ፡ የዳዊት ፡ አባት ፡ የእሴይ ፡ አባት ፡ ነው ።
፲፰፡ የፋሬስም ፡ ትውልድ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ፋሬስ ፡
ኤስሮምን ፡ ወለደ ÷ ኤስሮምም ፡ አራምን ፡ ፲፱፡
ወለደ ÷ አራምም ፡ አሚናዳብን ፡ ወለደ ÷ አሚ ፳፡
ናዳብም ፡ ነአሶንን ፡ ወለደ ÷ ነአሶንም ፡ ሰል
ሞንን ፡ ወለደ ÷ ሰልሞንም ፡ ቦዔዝን ፡ ወለደ ÷ ፳፩፡
ቦዔዝም ፡ ኢዮቤድን ፡ ወለደ ÷ ኢዮቤድም ፡ ፳፪፡
እሴይን ፡ ወለደ ÷ እሴይም ፡ ዳዊትን ፡ ወለደ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ።

(እርሱም ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፡ ነው ።)

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ከአርማ
ቴም ፡ መሴፋ ፡ የሆነ ፡ ስሙ ፡ ሕልቃና ፡ የተባለ ፡
ኤፍሬማዊ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የኢያሬም
ኤል ፡ ልጅ ፡ የኢሊዮ ፡ ልጅ ፡ የቶሑ ፡ ልጅ ፡
፪፡ የናሲብ ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ሁለትም ፡ ሚስቶች ፡
ነበሩት ፡ የአንዲቱ ፡ ስም ፡ ሐና ፡ የሁለተኛይ
ቱም ፡ ስም ፡ ፍናና ፡ ነበረ ፤ ለፍናናም ፡ ልጆች ፡
ነበሩአት ÷ ለሐና ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ አልነበራትም ።
፫፡ ያም ፡ ሰው ፡ በሴሎ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ለሠራ
ዊት ፡ ጌታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡
ከከተማው ፡ በየዓመቱ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። የእግ
ዚአብሔርም ፡ ካህናት ፡ ሁለቱ ፡ የዔሊ ፡ ልጆች ፡
፬፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ። ሕልቃና ፡
የሚሠዋበት ፡ ቀን ፡ በደረሰ ፡ ጊዜም ፡ ለሚስቱ ፡
ለፍናና ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴቶች ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡
፭፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጣቸው ። ሐናንም ፡ ይወ
ድድ ፡ ነበርና ፡ ለሐና ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ እድል ፡
ፈንታ ፡ ሰጣት ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ማኅፀን
፮፡ ዋን ፡ ዘግቶ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ ማኅፀ
ንዋን ፡ ዘግቶ ፡ ነበርና ፡ ጣውንትዋ ፡ ታስቈጣት ፡
፯፡ ታበሳጫትም ፡ ነበር ። በየዓመቱም ፡ እንዲህ ፡
ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ እርስዋም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
በምትወጣበት ፡ ጊዜ ፡ ታበሳጫት ፡ ነበር ፤
ሐናም ፡ ታለቅስ ፡ ነበር ÷ አንዳችም ፡ አትቀም
፰፡ ስም ፡ ነበር ። ባልዋም ፡ ሕልቃና ፡— ሐና ፡
ሆይ ÷ ለምን ፡ ታለቅሻለሽ ? ለምንስ ፡ አትቀም
ሺም ? ለምንስ ፡ ልብሽ ፡ ያዝንብሻል ? እኔስ ፡
ከአሥር ፡ ልጆች ፡ አልሻልልሽምን ? አላት ።
፱፡ በሴሎ ፡ ከበሉና ፡ ከጠጡ ፡ በኋላም ፡ ሐና ፡
ተነሣች ። ካህኑም ፡ ዔሊ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መቅደስ ፡ መቃን ፡ አጠገብ ፡ በመንበሩ ፡ ላይ ፡
፲፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። እርስዋም ፡ በልብዋ ፡ ትመ
ረር ፡ ነበር ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ጸለየች ÷
፲፩፡ ጽኑ ፡ ልቅሶም ፡ አለቀሰች ። እርስዋም ፡—
አቤቱ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ የባሪያህን ፡
መዋረድ ፡ ተመልክተህ ፡ ብታስበኝ ÷ እኔንም ፡
ባትረሳ ÷ ለባሪያህም ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ብትሰጥ ÷
ዕድሜውን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰጠዋ
ለሁ ÷ ምላጭም ፡ ቢራሱ ፡ ላይ ፡ አይደርስም ፡
ብላ ፡ ስእለት ፡ ተሳለች ።

ጸሎትዋንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባበ ፲፪፡
ዛች ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡ አፍዋን ፡ ይመለከት ፡ ነበር ።
ሐናም ፡ በልብዋ ፡ ትናገር ፡ ነበር ፤ ድምፅዋም ፡ ፲፫፡
ሳይሰማ ፡ ከንፈርዋን ፡ ታንቀሳቅስ ፡ ነበር ፤
ዔሊም ፡ እንደ ፡ ሰከረች ፡ ቈጠራት ። ዔሊም ፡— ፲፬፡
ስካርሽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? የወይን ፡ ጠጅ
ሽን ፡ ከአንቺ ፡ አርቂው ፡ አላት ። ሐናም ፡— ፲፭፡
ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አይደለም ÷ እኔስ ፡ ልብዋ ፡ ያዘ
ነባት ፡ ሴት ፡ ነኝ ፤ ጠጅና ፡ ሌላ ፡ የሚያሰክር ፡
ነገር ፡ አልጠጣሁም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ነፍሴን ፡ አፈሰስሁ ፤ ኀዘኔና ፡ ጭን ፲፮፡
ቀቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ተናግሬ
አለሁና ፡ ባሪያህን ፡ እንደ ፡ ምናምንቴ ፡ ሴት ፡ አት
ቍጠረኝ ፡ ብላ ፡ መለሰችለት ። ዔሊም ፡— በደ ፲፯፡
ኅና ፡ ሂጂ ÷ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የለመን
ሽውን ፡ ልመና ፡ ይስጥሽ ፡ ብሎ ፡ መለሰላት ።
እርስዋም ፡— ባሪያህ ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ ፲፰፡
ላግኝ ፡ አለች ። ሴቲቱም ፡ መንገድዋን ፡ ሄደች ፡
በላችም ÷ ፊትዋም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አዘ
ንትኛ ፡ መስሎ ፡ አልታየም ።
ማልደው ፡ ተነሥተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፲፱፡
ፊት ፡ ሰገዱ ÷ ተመልሰውም ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡
ወደ ፡ ቤታቸው ፡ መጡ ። ሕልቃናም ፡ ሚስ
ቱን ፡ ሐናን ፡ አወቃት ፤ እግዚአብሔርም ፡
አሰባት ፡ የመዕንስዋም ፡ ወራት ፡ ከለፈ ፡ በኋላ ፡ ፳፡
ሐና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ፤ እርስዋም ፡— ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ለምኜዋለሁ ፡ ስትል ፡ ስሙን ፡
ሳሙኤል ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።
ሰውዮውም ፡ ሕልቃና ፡ ከቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ፳፩፡
ጋር ፡ የዓመቱን ፡ መሥዋዕትና ፡ ስእለቱን ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ። ሐና ፡ ፳፪፡
ግን ፡ አልወጣችም ÷ በልዋንም ፡ — ሕፃኑ ፡
ጡት ፡ እስኪተው ፡ ድረስ ፡ እቀመጣለሁ ፤ ከዚ
ያም ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይታይ ፡
ዘንድ ÷ በዚያም ፡ ለዘላለም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
አመጣዋለሁ ፡ አለችው ። ባልዋም ፡ ሕልቃና ፡— ፳፫፡
በዓይንሽ ፡ ደስ ፡ ያሰኘሽን ፡ አድርጊ ÷ ጡትም ፡
እስኪተው ፡ ድረስ ፡ ተቀመጪ ፤ ብቻ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ቃሉን ፡ ያጽና ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡
ልጅዋን ፡ እያጠባች ፡ ጡት ፡ እስኪተው ፡ ድረስ ፡
በቤትዋ ፡ ተቀመጠች ። ጡትም ፡ በተወ ፡ ጊዜ ፡ ፳፬፡
ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ እርሱንና ፡ አንድ ፡ የሦስት ፡

ዓመት ፡ ወይፈን ÷ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ዱቄት ÷ አንድ ፡ አቁማዳ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይዛ ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አመጣችው ፡ ሕፃኑም ፡ ገና ፡ ታናሽ ፡ ነበረ ።

፳፭፡ ወይፈኑንም ፡ አረዱ ÷ ሕፃኑንም ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡

፳፮፡ አመጡት ። እርስዋም ፡ አለች ፡ — ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ በሕያው ፡ ነፍስህ ፡ እምላለሁ ! ጌታ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመጸለይ ፡ በዚህ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ቆማ ፡ የነበረች ፡ ሴት ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

፳፯፡ ስለዚህ ፡ ሕፃን ፡ ጸለይሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡

፳፰፡ የለመንሁትን ፡ ልመናዬን ፡ ሰጥቶኛል ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰጥቼዋለሁ ፤ ዕድሜውን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሰጠ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ሐናም ፡ ስትጸልይ ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡ — ልቤ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጸና ÷ ቀንዴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፡ አፌ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ተከፈተ ፤ በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ብሎኛል ።

፪፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ የለምና ÷ እንደ ፡ አምላካችንም ፡ ጻድቅ ፡ የለምና ፤ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ቅዱስ ፡ የለም ።

፫፡ አትታበዩ ÷ በኩራትም ፡ አትናገሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ አዋቂ ፡ ነውና ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ የሚመዝን ፡ ነውና ፡ ከአፋችሁ ፡ የኩራት ፡ ነገር ፡ አይውጣ ።

፬፡ የኃያላንን ፡ ቀስት ፡ ሰብሮአል ÷ ደካሞችም ፡ በኃይል ፡ ታጥቀዋል ።

፭፡ ጠግበው ፡ የነበሩ ፡ እንጀራ ፡ አጡ ፤ ተርበው ፡ የነበሩ ፡ ከራብ ፡ ወርፈዋል ፤ መካኒቱ ፡ ሰባት ፡ ወልዳለችና ÷ ብዙም ፡ የወለደችው ፡ ደክማለች ።

፮፡ እግዚአብሔር ፡ ይገድላል ፡ ያድናልም ፤ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ያወርዳል ÷ ያወጣል ።

፯፡ — እግዚአብሔር ፡ ድሀ ፡ ያደርጋል ÷ ባለጠጋም ፡ ያደርጋል ፤ ያዋርዳል ÷ ደግሞም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።

፰፡ ከሕዝቡ ፡ መኳንንት ፡ ጋር ፡ ያስቀምጣቸው ፡ ዘንድ ÷ የክብርንም ፡ ዙፋን ፡ ያወርሳቸው ፡ ዘንድ ÷ ችግረኛውን ፡ ከመሬት ፡ ያስነሣል ÷ ምስኪኑንም ፡ ከጉድፍ ፡ ያስነሣል ፤ የምድር ፡ መሠረቶች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ÷ በእነርሱ ፡ ላይም ፡ ዓለምን ፡ አደረገ ።

፱፡ እርሱ ፡ የቅዱሳኑን ፡ እግር ፡ ይጠብቃል ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ በጨለማ ፡ ይቀመጣሉ ፤ ሰው ፡ በኃይሉ ፡ አይበረታምና ።

፲፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ የሚጣሉ ፡ ይደቅ ቃሉ ፤ በሰማይም ፡ ያንጐደጕድባቸዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይፈርዳል ፤ ለንጉሡም ፡ ኃይል ፡ ይሰጣል ፡ የመሲሑንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።

፲፩፡ ሕልቃናም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ሄደ ፤ ብላቴናውም ፡ በካህኑ ፡ በዔሊ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግል ፡ ነበር ።

፲፪፡ የዔሊም ፡ ልጆች ፡ ምናምንቴዎች ፡ ነበሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አያውቁም ፡ ነበር ።

፲፫፡ የካህናትም ፡ ልማድ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ መሥዋዕት ፡ ሲያቀርብ ፡ ሥጋው ፡ በተቀቀለ ፡ ጊዜ ፡ የካህኑ ፡ ሎሌ ፡ ይመጣ ፡ ነበር ÷ በእጁም ፡ ሦስት ፡ ጣት ፡ ያለው ፡

፲፬፡ ሚንጠ ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ድስቱም ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ምንቸቱ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ አፍላሉ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ቶፋው ፡ ይሰድደው ፡ ነበር ፤ ሚንጠውም ፡ ያወጣውን ፡ ሁሉ ፡ ካህኑ ፡ ለእርሱ ፡ ይወስደው ፡ ነበር ። ወደዚያም ፡ በመጡት ፡ በእስራኤላውያን ፡ ላይ ፡ በሴሎ ፡ እንዲህ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

፲፭፡ ደግሞም ፡ ስቡን ፡ ሳያቃጥሉ ፡ የካህኑ ፡ ሎሌ ፡ መጥቶ ፡ የሚሠዋውን ፡ ሰው ፡ — ጥሬውን ፡ እንጂ ፡ የተቀቀለውን ፡ ሥጋ ፡ ከእንቱ ፡ አይወስድምና ፡ እጠብስለት ፡ ዘንድ ፡ ለካህኑ ፡ ሥጋ ፡ ስጠኝ ፡ ይለው ፡ ነበር ።

፲፮፡ ሰውዮውም ፡ — አስቀድሞ ፡ ስቡን ፡ ያቃጥሉት ፡ ኋላም ፡ ሰውነትህ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኛትን ፡ ትወስዳለህ ፡ ቢለው ÷ እርሱ ፡ — አይሆንም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ ስጠኝ ፤ እንቢም ፡ ብትል ፡ በግድ ፡ እወስደዋለሁ ፡ ይለው ፡ ነበር ።

፲፯፡ ሰዎቹም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቍርባን ፡ ይንቁ ፡ ነበርና ፡ የጕበዛዝቱ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነበረች ።

፲፰፡ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያገለግል ፡ ነበር ።

፲፱፡ እናቱም ፡ ታናሽ ፡ መደረቢያ ፡ ሠራችለት ÷ በየዓመቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ለመሠዋት ፡ ከባልዋ ፡ ጋር ፡ ስትወጣ ፡ ታመጣለት ፡ ነበር ።

፳፡ ዔሊም ፡ ሕልቃናንና ፡ ሚስቱን ፡ — ለእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ተሰለችው ፡ ስጦታ ፡ ፋንታ ፡ ከዚህች ፡ ሴት ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘር ፡ ይስጥህ ፡ ብሎ ፡ ባረካቸው ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ሄዱ ።

፳፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ሐናን ፡ አሰበ ÷ ፀነሰችም ÷ ሦስት ፡ ወንዶችና ፡ ሁለትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ወለደች ። ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አደገ ።

፳፪፡ ዔሊም ፡ እጅግ ፡ አረጀ ፤ ልጆቹም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ ሁሉ ÷ በመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡ ከሚያገለግሉት ፡ ሴቶች ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተኙ ፡ ሰማ ።

፳፫፡ እርሱም ፡ አላቸው ፡ — ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራችሁ ፡ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ሰምቻለሁና ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ታደርጋላችሁ ? ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔ

ርን ፡ ሕገ-ዙ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በማድረጋችሁ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የደረሰኝ ፡ ወፌ ፡ መልካም ፡ አይደለ
፳፭፡ ምና ፡ ይህ ፡ አይሆንም ። ሰውስ ፡ ሰውን ፡ ቢበ ድል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድበታል ፤ ሰው ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ቢበድል ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የሚለምን ፡ ማን ፡ ነው ? እነርሱ ፡ ግን ፡ እግዚ
፳፮፡ አብሔር ፡ ሊገድላቸው ፡ ወድዶአልና ፡ የአባታ ቸውን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ። ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ እያደገ ፡ ሄደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ በሰውም ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ እያገኘ ፡ ሄደ ።

፳፯፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡ መጥቶ ፡ አለው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በግብጽ ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ በሪያ ፡ ሳለ ፡ ለአባ
፳፰፡ ትህ ፡ ቤት ፡ ተገለጥሁ ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ካህን ፡ ይሆነኝ ፡ ዘንድ ÷ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ÷ ዕጣንንም ፡ ያጥን ፡ ዘንድ ÷ ኤፉድንም ፡ በፊቴ ፡ ይለብስ ፡ ዘንድ ፡ ለአኔ ፡ መረጥሁት ፤ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ የእሳት ፡
፳፱፡ ቍርባን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ምግብ ፡ ለአባትህ ፡ ቤት ፡ ሰጠሁ ። በማደሪያዬ ፡ ያቀርቡት ፡ ዘንድ ፡ ያዘ ገሁትን ፡ መሥዋዕቴንና ፡ ቍርባኔን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ረገጣችሁ ? እንድትወፍሩም ፡ የሕገ-ዙን ፡ የእ ስራኤልን ፡ ቍርባን ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ በመ
፴፡ ብላታችሁ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ልጆችሀን ፡ ለምን ፡ አከበርህ ? ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — በእውነት ፡ ቤትህ ፡ የአባትህም ፡ ቤት ፡ ለዘላለም ፡ በፊቴ ፡ እንዲኖር ፡ ተናግሬአለሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ እግዚ
፴፩፡ አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ያከበሩኝን ፡ አክ ብራለሁና ÷ የናቁኝም ፡ ይናቃሉና ፡ ይህ ፡ አይ
፴፪፡ ሆንልኝም ። እነሆ ÷ ለቤትህ ፡ ሽማግሌ ፡ እንዳ ይገኝ ÷ ክንድህን ፡ የአባትህንም ፡ ቤት ፡ ክንድ ፡
፴፫፡ የምሰብርበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ። በእስራኤል ፡ በረከት ፡ ሁሉ ÷ በማደሪያዬ ፡ ጠላትህን ፡ ታያ ለህ ፤ በቤትህም ፡ ለዘላለም ፡ ሽማግሌ ፡ አይገ
፴፬፡ ኝም ። ከመሠዊያዬ ፡ ያልተቈረጠ ፡ ልጅህ ፡ ቢገኝ ፡ ዓይንህን ፡ ያፈዝዘዋል ÷ ነፍስህንም ፡ ያሳ ዝናል ፤ ከቤትህም ፡ የሚወለዱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
፴፭፡ በጉልማስነት ፡ ይሞታሉ ። ይህ ፡ በሁለቱ ፡ ልጆ ችህ ፡ በአፍኒንና ፡ በፌንሐስ ፡ ላይ ፡ የሚመጣ ፡ ለአንተ ፡ ምልክት ፡ ነው ፤ ሁለቱ ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡
፴፮፡ ይሞታሉ ። የታመነም ፡ ካህን ፡ ለእኔ ፡ አስነሣ ለሁ ÷ በልቤም ፡ በነፍሴም ፡ እንዳለ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ፤ እኔም ፡ የታመነ ፡ ቤት ፡ እሠራለታ ለሁ ÷ ዘመኑን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ በቀባሁት ፡ ሰው ፡
፴፯፡ ፊት ፡ ይሄዳል ። ከቤትህም ፡ የቀረው ፡ ሁሉ ፡ ይመጣል ÷ በፊቱም ፡ ሰግዶ ፡— ቍራሽ ፡ እን ጀራ ፡ እበላ ፡ ዘንድ ፡ ከካህናት ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ዕጣ ÷ እባክህ ÷ ስደደኝ ፡ ብሎ ፡ አንድ ፡ ብር ፡ አንድ ፡ እንጀራም ፡ ይለምናል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ በዔሊ ፡ ፊት ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ ያገለግል ፡ ነበር ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ብርቅ ፡ ነበረ ፤ ራእ
፪፡ ይም ፡ አይገለጥም ፡ ነበር ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የዔሊ ፡ ዓይኖች ፡ ማየት ፡ እስ
፫፡ ኪሰናቸው ፡ ድረስ ፡ መፍዘዝ ፡ ጀምረው ፡ ነበር ። ዔሊም ፡ በስፍራው ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ÷ የእግዚአብ
፬፡ ሔርም ፡ መብራት ፡ ገና ፡ ሳይጠፋ ÷ ሳሙኤልም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ባለበት ፡ በእግዚአ
፭፡ ብሔር ፡ መቅደስ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ÷ እግዚአብሔር ፡ ሳሙኤልን ፡ ጠራው ፤ እርሱም ፡ — እነሆኝ ፡
፮፡ አለ ። ወደ ፡ ዔሊም ፡ ሮጠ ፡— እነሆኝ ፡ የጠራ ኸኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡ — አልጠራሁህም ፤ ተመልሰህ ፡ ተኛ ፡ አለው ። ሄዶም ፡ ተኛ ።
፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡— ሳሙኤል ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ሳሙኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡ ሄደና ፡ — እነሆኝ ፡ የጠራኸኝ ፡ አለ ። እርሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ አልጠራሁህም ፤ ተመ
፰፡ ልሰህ ፡ ተኛ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ገና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላወቀም ፡ ነበር ÷ የእ ግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ገና ፡ አልተገለጠለትም ፡
፱፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡ ጠራው ። እርሱም ፡ ተነ ሥቶ ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡ ሄደና ፡ — እነሆኝ ፡ የጠራ ኸኝ ፡ አለ ። ዔሊም ፡ እግዚአብሔር ፡ ብላቴና ውን ፡ እንደ ፡ ጠራው ፡ አስተዋለ ። ዔሊም ፡
፲፡ ሳሙኤልን ፡— ሄደህ ፡ ተኛ ፤ ቢጠራህም ፡— አቤቱ ÷ ባሪያህ ፡ ይሰማልና ፡ ተናገር ፡ በለው ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ ሄዶ ፡ በስፍራው ፡ ተኛ ።
፲፩፡ እግዚአብሔርም ፡ መጥቶ ፡ ቆመ ÷ እንደ ፡ ቀድ ሞውም ፡— ሳሙኤል ፡ ሳሙኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ሳሙኤልም ፡ — ባሪያህ ፡ ይሰማልና ፡ ተናገር ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ አለው ፡—
፲፪፡ እነሆ ÷ የሰማውን ፡ ሁሉ ፡ ሁለቱ ፡ ጆሮቹ ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡ አንድ ፡ ነገርን ፡ በእስራኤል ፡ አደ ርጋለሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የተና
፲፫፡ ገርሁትን ፡ ሁሉ ፡ በዔሊ ፡ አወርዳለሁ ፤ እኔም ፡ ጀምሬ ፡ እፈጽምበታለሁ ። ልጆቹ ፡ የእርግ ማን ፡ ነገር ፡ እንዳደረጉ ፡ አውቆ ፡ አልከለከላቸ
፲፬፡ ውምና ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንድፈርድ ፡ አስታውቄዋለሁ ። ስለዚህም ፡ የዔሊ ፡ ቤት ፡ ኃጢአት ፡ በመሥዋዕትና ፡ በቍ ርባን ፡ ለዘላለም ፡ እንዳይሰረይለት ፡ ለዔሊ ፡ ቤት ፡ ምያለሁ ።

፲፭፡ ሳሙኤልም ፡ እስኪነጋ ፡ ተኛ ÷ ማልዶም ፡ ተነሥቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ከፈተ ። ሳሙኤልም ፡ ራእዩን ፡ ለዔሊ ፡ መንገር ፡ ፈራ ።
፲፮፡ ዔሊም ፡ ሳሙኤልን ፡ ጠርቶ ፡ — ልጄ ፡ ሳሙ ኤል ፡ ሆይ ÷ አለ ፤ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ አለ ።
፲፯፡ እርሱም ፡ — እግዚአብሔር ፡ የነገረህ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? ከእኔ ፡ አትሸሽግ ፤ ከነገረህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የሸሸግኸኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግብህ ÷ እንዲሁም ፡ ይጨምርብህ ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ ነገሩን ፡
፲፰፡ ሁሉ ፡ ነገረው ÷ አንዳችም ፡ አልሸሸገውም ። ዔሊም ፡— እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ደስ ፡

ያሰኘውን ፡ ያድርግ ፡ አለ ።

፲፱፡ ሳሙኤልም ፡ አደገ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ ከቃሉም ፡ አንዳች ፡ በም
፳፡ ድር ፡ ላይ ፡ አይወድቀም ፡ ነበር ። እስራኤልም ፡
ሁሉ ፡ ከዳን ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ድረስ ፡ ሳሙ
ኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
፳፩፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ደግሞ ፡ በሴሎ ፡ ተገለጠ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ለሳሙኤል ፡
በሴሎ ፡ ይገለጥ ፡ ነበር ። የሳሙኤልም ፡ ቃል ፡
ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ደረሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ እስራኤልም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡
ሊዋጉ ፡ ወጡ ÷ በአቤንኤዘር ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ፤
፪፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በአፌቅ ፡ ሰፈሩ ። ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ፤
ሰልፉም ፡ በተመደበ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ በፍል
ስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ተመቱ ፤ ጦርነት ፡ በተ
ደረገበትም ፡ ስፍራ ፡ ከእስራኤል ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
፫፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። ሕዝቡም ፡ ወደ ፡
ሰፈር ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ሽማግሌ
ዎች ፡— ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍልስጥኤማ
ውያን ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መታን ? በመካከላ
ችን ፡ እንዲሄድ ÷ ከጠላቶቻችንም ፡ እጅ ፡ እን
ዲያድነን ÷ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡
፬፡ ታቦት ፡ ከሴሎ ፡ እናምጣ ፡ አሉ ። ሕዝቡም ፡
ወደ ፡ ሴሎ ፡ ላኩ ÷ በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ የሚቀ
መጠውን ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ አመጡ ፤
ሁለቱም ፡ የዔሊ ፡ ልጆች ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ጋር ፡
በዚያ ፡ ነበሩ ።

፭፡ የእግዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡
ወደ ፡ ሰፈር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡
ታላቅ ፡ እልልታ ፡ አደረጉ ÷ ምድሪቱም ፡ አስተ
፮፡ ጋባች ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእልልታውን ፡
ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡— በዕብራውያን ፡ ሰፈር ፡
ያለው ፡ ይህ ፡ ታላቅ ፡ የእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? አሉ ። የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡
፯፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ አስተዋሉ ። ፍልስ
ጥኤማውያንም ፡ ፈርተው ፡— እግዚአብሔር ፡
ወደ ፡ ሰፈር ፡ መጥቶአል ፡ አሉ ። ደግሞም ፡
እንዲህ ፡ አሉ ፡— ወዮልን ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡
፰፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አልሆነም ። ወዮልን ፡ ከእነ
ዚህ ፡ ከኃያላን ፡ አማልክት ፡ እጅ ፡ ማን ፡ ያድን
ናል ? እነዚህ ፡ አማልክት ፡ ግብጻውያንን ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ በልዩ ፡ በልዩ ፡ መቅሠፍት ፡ የመቱ ፡
፱፡ ናቸው ። እናንተ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ሆይ ÷
አይዞአችሁ ÷ ጐበዞች ፡ እናንተ ፡ ባሪያዎች ፡ እን
ዳደረጋችኋቸው ፡ ዕብራውያን ፡ ባሪያዎች ፡ እን
፲፡ ዳያደርጉአችሁ ፡ ጐበዞች ÷ ተዋጉ ። ፍልስጥኤ
ማውያንም ፡ ተዋጉ ፤ እስራኤልም ፡ ተመቱ ÷
ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳናቸው ፡ ሸሹ ፤
እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ግድያ ፡ ሆነ ÷ ከእስራኤልም ፡
፲፩፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ እግረኞች ፡ ወደቁ ። የእግዚአብ
ሔርም ፡ ታቦት ፡ ተማረከች ÷ ሁለቱም ፡ የዔሊ ፡
ልጆች ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ ሞቱ ።

፲፪፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ አንድ ፡ የብንያም ፡ ሰው ፡ ከሰ
ልፍ ፡ እየበረረ ፡ ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡ በራሱም ፡
፲፫፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ መጣ ። በመ
ጣም ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡
ልቡ ፡ ተናውጦ ፡ ነበርና ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡ በወ
ንበሩ ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ይጠባበቅ ፡ ነበር ፤ ሰው
የውም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ገብቶ ፡ ባወራ ፡
ጊዜ ፡ ከተማይቱ ሁሉ ፡ ተጭዋጭዋኸች ።
፲፬፡ ዔሊም ፡ የጩኸቱን ፡ ድምፅ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ ጫጫታ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። ሰውዮ
ውም ፡ ፈጥኖ ፡ መጣና ፡ ለዔሊ ፡ ነገረው ።
፲፭፡ ዔሊም ፡ የዘጠና ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡
ነበረ ፤ ዓይኖቹም ፡ ማየት ፡ እስኪሳናቸው ፡
፲፮፡ ድረስ ፡ ፈዝዘው ፡ ነበር ። ሰውዮውም ፡ ዔሊን ፡—
ከሰልፍ ፡ የመጣሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ÷ ዛሬም ፡ ከሰልፍ ፡
ከበለልሁ ፡ አለ ። እርሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷
፲፯፡ ነገሩስ ፡ እንዴት ፡ ሆነ ? አለው ። ወሬኛውም ፡
መልሶ ፡— እስራኤል ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡
ፊት ፡ ሸሹ ፡ ደግሞ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ግድያ ፡ ሆኖአል ÷ ሁለቱም ፡ ልጆችህ ፡ አፍኒ
ንና ፡ ፊንሐስ ፡ ሞተዋል ፤ የእግዚአብሔርም ፡
፲፰፡ ታቦት ፡ ተማርኮለች ፡ አለ ። ሰውዮውም ፡ ስለ ፡
እግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡
በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ከለው ፡ ከወንበሩ ፡ ወደቀ ፤
እርሱ ፡ ሸምግሎ ፡ ደንግዝም ፡ ነበርና ፡ አንገቱ ፡
ተሰብሮ ፡ ሞተ ። እርሱም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
አርባ ፡ ዓመት ፡ ፈራጅ ፡ ነበረ ።

፲፱፡ ምራቱም ፡ የፊንሐስ ፡ ሚስት ፡ አርግዛ ፡ ልት
ወልድ ፡ ተቃርባ ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ታቦት ፡ እንደ ፡ ተማረከች ÷ አማትዋና ፡ ባል
ዋም ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ምጥ ፡
፳፡ ደርሶባት ፡ ነበርና ፡ ተንበርክካ ፡ ወለደች ። ወደ ፡
ሞትም ፡ በቀረበች ፡ ጊዜ ፡ በዙሪያዋ ፡ ያሉት ፡
ሴቶች ፡— ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወልደሻልና ፡ አትፍሪ ፡
አሉአት ። እርስዋ ፡ ግን ፡ አልመለሰችላቸውም ÷
፳፩፡ በልብዋም ፡ አላኖረችውም ። እርስዋም ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ስለ ፡ ተማረከች ፡ ስለ ፡
አማትዋና ፡ ስለ ፡ ባልዋም ፡— ክብር ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ለቀቀ ፡ ስትል ፡ የሕፃኑን ፡ ስም ፡— ኢካ
፳፪፡ ቦድ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ። እርስዋም ፡— የእግዚ
አብሔር ፡ ታቦት ፡ ተማርኮለችና ፡ ክብር ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ለቀቀ ፡ አለች ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ታቦት ፡ ወሰዱ ፡ ከአቤንኤዘርም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡
፪፡ ይዘውት ፡ መጡ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ዳጎን ፡
ቤት ፡ አገቡት ÷ በዳጎንም ፡ አጠገብ ፡ አኖሩት ።
፫፡ በነጋውም ፡ የአዛጦን ፡ ሰዎች ፡ ማለዱ ÷ እነ

ሆም ÷ ዳጎን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግምባሩ ፡ ወድቆ ፡ ነበር ፤ ዳጎን ንም ፡ አንሥተው ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ መለሱት ። ፬ በነጋውም ፡ ማለዱ ÷ እነሆም ÷ ዳጎን ፡ በእግ ዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግ ምባሩ ፡ ወድቆ ፡ ነበር ፤ የዳጎንም ፡ ራስ ፡ እጆ ቹም ፡ ተቈርጠው ፡ በመድረኩ ፡ ላይ ፡ ወድ ቀው ፡ ነበር ፤ የዳጎንም ፡ ደረት ፡ ብቻውን ፡ ፭ ቀርቶ ፡ ነበር ። ስለዚህም ፡ የዳጎን ፡ ካህናት ፡ ወደ ፡ ዳጎንም ፡ ቤት ፡ የሚገቡት ፡ ሁሉ ፡ በአዛ ጦን ፡ ያለውን ፡ የዳጎንን ፡ መድረክ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አይረግጡም ።

፮ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በአዛጦን ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ከበደች ÷ አጠፋቸውም ÷ አዛጦንንና ፡ ፯ ድንበራቸውንም ፡ በአባጭ ፡ መታቸው ። የአ ዛጦንም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡— እጁ ፡ በእኛና ፡ በአምላካችን ፡ በዳጎን ፡ ላይ ፡ ጠንክራለችና ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ፰ ታቦት ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አይቀመጥ ፡ አሉ ። ልከ ውም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ሰበሰቡና ፡— በእስራኤል ፡ አም ላክ ፡ ታቦት ፡ ምን ፡ እናድርግ ? አሉ ፤ እነር ሱም ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ይዙር ፡ ብለው ፡ መለሱ ። የእስራኤል ንም ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ወደዚያ ፡ ተሸከሙት ። ፱ ከተሸከሙትም ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ በከተማይቱ ፡ ላይ ፡ ሆነች ፤ ከታናሹም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ የከተማይ ቱን ፡ ሰዎች ፡ መታ ÷ እባጭም ፡ መጣባቸው ። ፲ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ አስቀሎና ፡ ሰደዱት ። የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ አስ ቀሎና ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አስቀሎናውያን ፡— እኛንና ፡ ሕዝባችንን ፡ ሊገድሉ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ አመጡብን ፡ ብለው ፡ ጮኹ ። ፲፩ በከተማይቱ ፡ ሁሉ ፡ የሞት ፡ ድንጋጤ ፡ ነበርና ÷ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚያ ፡ እጅግ ፡ ከብዳ ፡ ነበረችና ፡ ልከው ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለ ቆች ፡ ሁሉ ፡ ሰብስበው ፡—የእስራኤልን ፡ አም ላክ ፡ ታቦት ፡ ስደዱ ÷ እኛንና ፡ ሕዝባችንን ፡ እን ዳይገድል ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይመለስ ፡ አሉ ። ፲፪ ያልሞቱትም ፡ ሰዎች ፡ በእባጭ ፡ ተመቱ ፤ የከ ተማይቱም ፡ ዋይታ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ በፍልስጥኤማው ፪ ያን ፡ አገር ፡ ሰባት ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ። ፍልስጥኤማ ውያንም ፡ ካህናትንና ፡ ምዋርተኞችን ፡ ጠር ተው ፡— በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ላይ ፡ ምን ፡ እናድርግ ? ወደ ፡ ስፍራውስ ፡ በምን ፡ እንስ ፫ ደደው ? አስታውቁን ፡ አሉ ። እነርሱም ፡— የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ብትሰድዱ ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ መልሱለት ፤ እንኚ ፡ ባዶ ውን ፡ አትስደዱት ÷ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ትፈወ ሳላችሁ ፤ እጁም ፡ ከእናንተ ፡ አለመራቁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቃላችሁ ፡ አሉ ። እነር ፬ ሱም ፡— ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡ የምንመል ስለት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አሉ ። እነርሱም ፡ እን ዲህ ፡ አሉ ፡— እናንተንና ፡ አለቆቻችሁን ፡ ያገ ኘች ፡ መቅሠፍት ፡ አንዲት ፡ ናትና ፡ እንደ ፡ ፍል ስጥኤማውያን ፡ አለቆች ፡ ቍጥር ፡ አምስት ፡ የወርቅ ፡ እባጮች ፡ አምስትም ፡ የወርቅ ፡ አይ ጦች ፡ አቅርቡ ። የእባጫችሁንም ፡ ምሳሌ ÷ ፭ ምድራችሁንም ፡ የሚያጠፉአትን ፡ የአይጦችን ፡ ምሳሌ ፡ አድርጋችሁ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ክብርን ፡ ስጡ ፤ እጁን ፡ ከእናንተና ፡ ከአማል ክቶቻችሁ ፡ ከምድራችሁም ፡ ምናልባት ፡ ያቀ ልል ፡ ይሆናል ። ግብጻውያንና ፡ ፈርዖንም ፡ ፮ ልባቸውን ፡ እንዳጸኑ ፡ ልባችሁን ፡ ለምን ፡ ታጸ ናላችሁ ? እግዚአብሔር ፡ ኃይሉን ፡ ካደረገባ ቸው ፡ በኋላ ፡ ያወጡአቸው ፡ አይደሉምን ? እነርሱም ፡ አልሄዱምን ? አሁንም ፡ ወስዳችሁ ፡ ፯ አንዲት ፡ ሰረገላ ፡ ሥሩ ፤ የሚያጠቡም ÷ ቀን በር ፡ ያልተጫነባቸውን ፡ ሁለት ፡ ላሞች ፡ በሰ ረገላ ፡ ጥመዱአቸው ÷ እንበሶቻቸውንም ፡ ለይ ታችሁ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ መልሱአቸው ። ፰ የእግዚ አብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ወስዳችሁ ፡ በሰረገላው ፡ ላይ ፡ አኑሩት ፤ ስለ ፡ በደልም ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀረባችሁትን ፡ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ በሣጥን ፡ ውስጥ ፡ አድርጋችሁ ፡ በታቦቱ ፡ አጠገብ ፡ አኑ ሩት ፤ ይሄድም ፡ ዘንድ ፡ ስደዱት ። ፱ ተመልከ ቱም ፤ በድንበሩም ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ቤትሳ ሚስ ፡ ቢወጣ ፡ ይህን ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያደ ረገብን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ አለዚያም ፡ እን ዲያው ፡ መጥቶብናል ፡ እንኚ ፡ የመታን ፡ የእ ርሱ ፡ እጅ ፡ እንዳልሆነ ፡ እናውቃለን ።

፲ ሰዎቹም ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፡ የሚያጠቡትን ፡ ሁለቱን ፡ ላሞች ፡ ወሰዱ ÷ በሰረገላም ፡ ጠመዱ አቸው ÷ እንበሶቻቸውንም ፡ በቤት ፡ ዘጉባ ቸው ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ÷ የወርቁ ፡ ፲፩ አይጦችና ፡ የእባጮቻቸው ፡ ምሳሌ ፡ ያሉበት ንም ፡ ሣጥን ፡ በሰረገላው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ። ላሞ ፲፪ ችም ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ወደሚወስደው ፡ መንገድ ፡ አቅንተው ፡ እምቧ ፡ እያሉ ፡ በገዳ ናው ፡ ላይ ፡ ሄዱ ÷ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አላሉም ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቆች ፡ እስከ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ በኋላ ፡ በኋላቸው ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ። ፲፫ የቤትሳ ሚስ ፡ ሰዎችም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ስንዴ ፡ ያጭዱ ፡ ነበር ፤ ዓይናቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድር ገው ፡ ታቦቱን ፡ አዩ ÷ በማየታቸውም ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ፲፬ ሰረገላውም ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚሳዊው ፡ ወደ ፡ አያሱ ፡ እርሻ ፡ መጣ ÷ ታላቅም ፡ ድን ጋይ ፡ በነበረበት ፡ በዚያ ፡ ቆመ ። የሰረገላው ንም ፡ እንጨት ፡ ፈልጠው ፡ ላሞቹን ፡ ለእግዚ አብሔር ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ። ፲፭ ሌዋውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ÷ ከእ ርሱ ፡ ጋር ፡ የነበረውንም ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ያለ በትን ፡ ሣጥን ፡ አወረዱ ÷ በታላቁም ፡ ድንጋይ ፡

ላይ ፡ አኖሩት ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የቤትሳሚስ ፡ ሰዎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥ
፲፭፡ ዋዕት ፡ አቀረቡ ÷ መሥዋዕትንም ፡ ሠዉ ። ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ አምስቱ ፡ አለቆች ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ አስቀሎና ፡ ተመለሱ ።
፲፮፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀረቡአቸው ፡ የወርቅ ፡ እባጮች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ አንዲቱ ፡ ለአዛጦን ÷ አንዲቱም ፡ ለጋዛ ÷ አንዲቱም ፡ ለአስቀሎና ÷
፲፯፡ አንዲቱ ፡ ለጌት ÷ አንዲቱ ፡ ለአቃሮን ፡ የወርቁም ፡ አይጦች ፡ ቍጥር ፡ ለአምስቱ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቆች ፡ እንደ ፡ ነበሩት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ቍጥር ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድንጋይ ፡ የሚደርሱ ፡ ከተሞችና ፡ መንደሮች ፡ ናቸው ። በዚህም ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አስቀመጡ ÷ ድንጋዩም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በቤትሳሚሳዊው ፡ በኢያሱ ፡ እርሻ ፡ አለ ።
፲፱፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ውስጥ ፡ ተመ
ልክተዋልና ፡ የቤትሳሚስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ፤ በሕዝቡም ፡ ከአምስት ፡ ሺህ ፡ ሰው ፡ ሰባ ፡ ሰዎችን ፡ መታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቡን ፡ በታላቅ ፡ ግዳይ ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ሕዝቡ ፡ አለቀሰ ።
፳፡ የቤትሳሚስም ፡ ሰዎች ፡— በዚህ ፡ በቅዱስ ፡ አም
ላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ ማን ፡ ይችላል ? ከእኛስ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ማን ፡ ይሄ
፳፩፡ ዳል ? አሉ ። በቂርያትይዓሪምም ፡ ወደ ፡ ተቀ
መጡት ፡ ሰዎች ፡ መልክተኞች ፡ ልከው ፡ — ፍልስጥኤማውያን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ መልሰዋል ፤ ወርዳችሁም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አውጡት ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ የቂርያትይዓሪም ፡ ሰዎችም ፡ መጥተው ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አወጡ ÷ በኮረብታውም ፡ ላይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ አሚናዳብ ፡ ቤት ፡ አገቡት ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ እንዲጠ
፪፡ ብቅ ፡ ልጁን ፡ አልዓዛርን ፡ ቀደሱት ። ታቦቱም ፡ በቂርያትይዓሪም ፡ ከተቀመጠበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ወራቱ ፡ ረዘመ ÷ ሀያ ፡ ዓመትም ፡ ሆነ ፤ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ አዝኖ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተለ ።
፫፡ ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ —
በሙሉ ፡ ልባችሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከተመለሳችሁ ፡ እንግዶችን ፡ አማልክትና ፡ አስታሮትን ፡ ከመካከላችሁ ፡ አርቁ ÷ ልባችሁንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቅኑ ÷ እርሱንም ፡ ብቻ ፡ አምልኩ ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ያድ
፬፡ ናችኋል ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በኣሊምንና ፡ አስታሮትን ፡ አራቁ ÷ እግዚአብሔርንንም ፡ ብቻ ፡ አመለኩ ።
፭፡ ሳሙኤልም ፡— እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ሰብስቡ ÷ ስለ ፡ እናንተም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸልያለሁ ፡ አለ ። ወደ ፡ ምጽጳም ፡ ፮፡
ተሰበሰቡ ፤ ውኃንም ፡ ቀድተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አፈሰሱ ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጾሙ ÷ በዚያም ፡— እግዚአብሔርን ፡ በድለናል ፡ አሉ ። ሳሙኤልም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ በም
ጽጳ ፡ ፈረደ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእስራ ፯፡
ኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቆች ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ወጡ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሰምተው ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ፈሩ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሳሙኤልን ፡— ከፍል ፰፡
ስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ ያድነን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትጸልይልን ፡ ዘንድ ፡ አትታክት ፡ አሉት ። ሳሙኤልም ፡ ፱፡
አንድ ፡ የሚጠባ ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ ወስዶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ አቀረበው ፡ ሳሙኤልም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሰማው ። ሳሙኤልም ፡ የሚቃጠለ ፲፡
ውን ፡ መሥዋዕት ፡ ሲያሳርግ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ቀረቡ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ነጐድጓድ ፡ አንጐደጐደ ÷ አስደነገጣቸውም ፤ በእስራኤልም ፡ ፊት ፡ ድል ፡ ተመቱ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከምጽጳ ፡ ፲፩፡
ወጡ ÷ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ አሳደዱ ፤ በቤትካር ፡ ታችም ፡ እስኪደርሱ ፡ ድረስ ፡ መቱአቸው ።
ሳሙኤልም ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ወስዶ ፡ በም ፲፪፡
ጽጳና ፡ በሼን ፡ መካከል ፡ አኖረው ፤ ስሙንም ፡— እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድቶናል ፡ ሲል ፡ አቤንኤዘር ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
ፍልስጥኤማውያንም ፡ ተዋረዱ ÷ ዳግመኛም ፡ ፲፫፡
ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ድንበር ፡ አልወጡም ፤ በሳሙኤል ፡ ዕድሜ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ነበረች ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከአስቀሎና ፡ ፲፬፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጌት ፡ ድረስ ፡ ከእስራኤል ፡ የወሰዱአቸው ፡ ከተሞች ፡ ለእስራኤል ፡ ተመለሱ ፡ እስራኤልም ፡ ድንበሩን ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አዳነ ። በእስራኤልና ፡ በአሞራውያንም ፡ መካከል ፡ ዕርቅ ፡ ነበረ ።
ሳሙኤልም ፡ በዕድሜው ፡ ሁሉ ፡ በእስራ ፲፭፡
ኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ። በየዓመቱም ፡ ፲፮፡
ወደ ፡ ቤቱኤል ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ወደ ፡ ምጽጳም ፡ ይዞር ፡ ነበር ፤ በእነዚያም ፡ ስፍራዎች ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ። ቤቱም ፡ ፲፯፡
በዚያ ፡ ነበረና ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ይመለስ ፡ ነበር ፤ በዚያም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ÷ በዚያም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሳሙኤል ፡ በሸመገለ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ አደረ
፪ ጋቸው ። የበኵር ፡ ልጁም ፡ ስም ፡ ኢዮኤል ÷ የሁለተኛውም ፡ ስም ፡ አብያ ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ በቤርሳቤህ ፡ ይፈርዱ ፡ ነበር ። ልጆቹም ፡
፫ በመንገዱ ፡ አልሄዱም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ረብ ፡ ለማግኘት ፡ ፈቀቅ ፡ አሉ ÷ ጉቦም ፡ እየተቀበሉ ፡ ፍርድን ፡ ያጣምሙ ፡ ነበር ።
፬ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡
፭ መጡና ፡— እነሆ ÷ አንተ ፡ ሸምግለሃል ÷ ልጆችህም ፡ በመንገድህ ፡ አይሄዱም ፤ አሁንም ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የሚፈርድልን ፡ ንጉሥ ፡
፮ አድርግልን ፡ አሉት ። የሚፈርድልንም ፡ ንጉሥ ፡ ስጠን ፡ ባሉት ፡ ጊዜ ፡ ነገሩ ፡ ሳሙኤልን ፡ አስከፋው ፤ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
፯ ሔር ፡ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ አለው ፡— በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንዳልነግሥ ፡ እኔን ፡ እንጂ ፡ አንተን ፡ አልናቁምና ፡ በሚሉህ ፡ ነገር ፡
፰ ሁሉ ፡ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ስማ ። ከግብጽ ፡ ካወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኔን ፡ ትተው ፡ እንግዶች ፡ አማልክት ፡ በማምለካቸው ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡
፱ በአንተ ፡ ደግሞ ፡ ያደርጉብሃል ። አሁንም ፡ ቃላቸውን ፡ ስማ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጽኑ ፡ ምስክር ፡ መስክርባቸው ÷ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ የሚነግሠውን ፡ የንጉሡን ፡ ወግ ፡ ንገራቸው ።
፲ ሳሙኤልም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
፲፩ ንጉሥን ፡ ለፈለጉ ፡ ሕዝብ ፡ ነገራቸው ። እንዲህም ፡ አለ ፡— በእናንተ ፡ ላይ ፡ የሚነግሠው ፡ የንጉሡ ፡ ወግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወንዶች ፡ ልጆቻችሁን ፡ ወስዶ ፡ ሰረገለኞችና ፡ ፈረሰኞች ፡ ያደርጋቸዋል ÷ በሰረገሎቹም ፡ ፊት ፡ ይሮጣሉ ፤ ለራሱም ፡ የሻለቆችና ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፡ ያደርጋቸዋል ፤ እርሻውንም ፡ የሚያርሱ ፡ እህሉንም ፡ የሚያጭዱ ፡ የጦር ፡ መሣሪያውንና ፡ የሰረገሎቹንም ፡ ዕቃ ፡ የሚሠሩ ፡ ይሆናሉ ። ሴቶች ፡ ልጆቻችሁንም ፡ ወስዶ ፡ ሽቶ ፡ ቀማሚዎችና ፡ ወጥቤቶች ፡ አበዛዎችም ፡ ያደርጋቸዋል ። ከእርሻችሁና ፡ ከወይናችሁም ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ወስዶ ፡ ለሎሌዎቹ ፡ ይሰጣቸዋል ። ከዘራችሁና ፡ ከወይናችሁም ፡ አሥራት ፡ ወስዶ ፡ ለጃንደረቦቹና ፡ ለሎሌዎቹ ፡ ይሰጣቸዋል ። ሎሌዎቻችሁንና ፡ ገረዶቻችሁን ÷ ከከብቶቻችሁና ፡ ከአህዮቻችሁም ፡ መልካም ፡ መልካሞቹን ፡ ወስዶ ፡ ያሠራቸዋል ። ከበጎቻችሁና ፡ ከፍየሎቻችሁ ፡ አሥራት ፡ ይወስዳል ፤ እናንተም ፡ ባሪያዎች ፡ ትሆኑታላችሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ለእናንተ ፡ ከመረጣችሁት ፡ ከንጉሣችሁ ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችሁ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ አልሰማችሁም ።
፲፰ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ የሳሙኤልን ፡ ነገር ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ፡— እንዲህ ፡ አይሁን ÷ ነገር ፡
፲፱ ግን ፡ ንጉሥ ፡ ይሁንልን ÷ እኛም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንሆናለን ፤ ንጉሣችንም ፡ ይፈርድልናል ÷ በፊታችንም ፡ ወጥቶ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ይዋጋል ፡ አሉት ። ሳሙኤልም ፡
፳ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ሰማ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ተናገረ ። እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡—
፳፩ ቃላቸውን ፡ ስማ ÷ ንጉሥም ፡ አንግሥላቸው ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ሰዎች ፡— እያንዳንዳችሁ ፡ ወደ ፡ ከተማችሁ ፡ ሂዱ ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ስሙ ፡ ቂስ ፡ የተባለ ፡ አንድ ፡ ብንያማዊ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የአቢኤል ፡ ልጅ ÷ የጽሮር ፡ ልጅ ÷ የብኮራት ፡ ልጅ ÷ የብንያማዊው ፡ የአፌቅ ፡ ልጅ ÷ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ።
፪ ለእርሱም ፡ ሳኦል ፡ የሚባል ፡ የተመረጠ ፡ መልካም ፡ ልጅ ፡ ነበረው ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ መልካም ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ከሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ከትከሻውና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ቁመቱ ፡ ዘለግ ፡ ያለ ፡ ነበረ ።
፫ የሳኦልም ፡ አባት ፡ የቂስ ፡ አህዮች ፡ ጠፍተው ፡ ነበር ፤ ቂስም ፡ ልጁን ፡ ሳኦልን ፡— ከብላቴኖቹ ፡ አንዱን ፡ ወስደህ ፡ ተነሣ ÷ አህዮችንም ፡ ለመሻት ፡ ሂድ ፡ አለው ።
፬ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገርና ፡ በሻሊሻ ፡ አለፉ ÷ አላገኙአቸውምም ፤ በሻዕሊም ፡ ምድርም ፡ አለፉ ÷ በዚያም ፡ አልነበሩም ፤ በብንያም ፡ ምድርም ፡ አለፉ ÷ አላገኙአቸውምም ።
፭ ወደ ፡ ጹፍ ፡ ምድር ፡ በመጡ ፡ ጊዜም ፡ ሳኦል ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበረውን ፡ ብላቴና ፡— አባቴ ፡ ስለ ፡ አህዮች ፡ ማሰብ ፡ ትቶ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ እንዳይጨነቅ ÷ ና ÷ እንመለስ ፡ አለው ።
፮ እርሱም ፡— እነሆ ÷ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ አለ ፤ እርሱም ፡ የተከበረ ፡ ሰው ፡ ነው ÷ የሚናገረውም ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ይፈጸማል ፤ አሁን ፡ ወደዚያ ፡ እንሂድ ፤ ምናልባት ፡ የምንሄድበትን ፡ መንገድ ፡ ይነግረናል ፡ አለው ።
፯ ሳኦልም ፡ ብላቴናውን ፡— እነሆ ÷ እንሄዳለን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ምን ፡ እናመጣለታለን ? እንጀራ ፡ ከከረጢታችን ፡ አልቆ አልና ÷ እጅ ፡ መንሻም ፡ የለንምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ የምናመጣለት ፡ ምን ፡ አለን ? አለው ።
፰ ብላቴናውም ፡ ደግሞ ፡ ለሳኦል ፡ መልሶ ፡— እነሆ ÷ በእጄ ፡ የሰቅል ፡ ብር ፡ ሩቡ ፡ አለኝ ፤ እርሱንም ፡ መንገዳችንን ፡ እንዲነግረን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እሰጣለሁ ፡ አለ ።
፱ ዛሬ ፡ ነቢይ ፡ የሚባለው ፡ ቀድሞ ፡ ባለ ፡ ራእይ ፡ ይባል ፡ ነበርና ፡ አስቀድሞ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ሲሄድ ፡— ኑ ÷ ወደ ፡ ባለ ፡ ራእይ ፡ እንሂድ ፡ ይል ፡ ነበር ።
፲ ሳኦልም ፡ ብላቴናውን ፡— የተናገርኸው ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ና ÷ እንሂድ ፡ አለውና ፡ የእግ

ዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወዳለበት ፡ ከተማ ፡ ሄዱ ።
፲፩ በከተማይቱም ፡ ዳገት ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ቆነጃ
ጅት ፡ ውኃውን ፡ ሊቀዱ ፡ ሲወጡ ፡ አገኙና ፡— ባለ ፡ ራእይ ፡ በዚህ ፡ አለ ፡ ወይ ? አሉአቸው ።
፲፪ እነርሱም ፡— አዎን ፤ እነሆ ÷ በፊታችሁ ፡ ነው ፤ ዛሬ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ መጥቶአልና ÷ ዛሬም ፡ ሕዝቡ ፡ በኮረብታው ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ መስገጃ ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ አለባቸውና ፡ ፈጥናችሁ ፡
፲፫ ውጡ ። ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ፡ መሥዋዕቱን ፡ እርሱ ፡ የሚባርክ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ እርሱ ፡ ሳይወጣ ፡ ሕዝቡ ፡ ምንም ፡ አይቀምሱምና ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የተጠሩት ፡ ይበላሉና ፡ ለመብላት ፡ ወደ ፡ ኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ሳይ
ወጣ ፡ ታገኙታላችሁ ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ታገኙ
፲፬ ታላችሁና ፡ አሁን ፡ ውጡ ፡ አሉአቸው ። ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ወጡ ፤ በከተማይቱም ፡ ውስጥ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷ ሳሙኤል ፡ ወደ ፡ ኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ለመውጣት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጣ ።
፲፭ ገናም ፡ ሳኦል ፡ ሳይመጣ ፡ ከአንድ ፡ ቀን ፡ በፊት ፡
እግዚአብሔር ፡ ሳሙኤልን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፲፮ ገልጦለት ፡ ነበር ፡— ነገ ፡ በዚህች ፡ ሰዓት ፡ ከብንያም ፡ አገር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እሰድድልሃለሁ ፤ ልቅሰአቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የደረሰ ፡ ሕዝቤን ፡ ተመልክቻለሁና ፡ ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል ፡ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ትቀባዋለህ ÷ ከፍልስጥኤማው-
፲፯ ያንም ፡ እጅ ፡ ሕዝቤን ፡ ያድናል ። ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡— ያ ፡ የነገርሁህ ፡ ሰው ፡ እነሆ ፡ እርሱም ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡
፲፰ ይሠለጥናል ፡ አለው ። ሳኦልም ፡ በበሩ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀርቦ ፡— የባለ ፡ ራእዩ ፡ ቤት ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እባክህ ÷ ንገረኝ ፡ አለው ።
፲፱ ሳሙኤልም ፡ መልሶ ፡ ሳኦልን ፡— ባለ ፡ ራእዩ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ዛሬም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትበላላችሁና ፡ በፊቴ ፡ ወደ ፡ ኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ውጡ ፤ ነገም ፡ አሰናብትሃለሁ ÷ በልብህም ፡ ያለውን ፡
፳ ሁሉ ፡ እነግርሃለሁ ፤ ከሦስት ፡ ቀንም ፥ በፊት ፡ የጠፉ ፡ አህዮችህ ፡ ተገኝተዋልና ፡ ልብህን ፡ አትጣልባቸው ። የእስራኤል ፡ ምኞት ፡ ለማን ፡ ነው ? ለአንተና ፡ ለአባትህ ፡ ቤት ፡ አይደለምን ?
፳፩ አለው ። ሳኦልም ፡ መልሶ ፡— እኔ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ከሚያንስ ፡ ወገን ፡ የሆንሁ ፡ ብንያማዊ ፡ አይደለሁምን ? ወገኔስ ፡ ከብንያም ፡ ነገድ ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ የሚያንስ ፡ አይደለምን ? እንዲህስ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ነገርኸኝ ? አለ ።
፳፪ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልንና ፡ ብላቴናውን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ አዳራሽ ፡ አገባቸው ÷ በመርፈቂያውም ፡ ራስ ፡ አስቀመጣቸው ፤ የተጠሩትም ፡ ሠላሳ ፡
፳፫ ሰዎች ፡ ያህል ፡ ነበሩ ። ሳሙኤልም ፡ ወጥቤቱን ፡— በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አኑረው ፡ ብዬ ፡ የሰጠሁህን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ አምጣ ፡ አለው ።
፳፬ ወጥቤቱም ፡ ጭኑንና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ አምጥቶ ፡ በሳኦል ፡ ፊት ፡ አኖረው ። ሳሙኤልም ፡— ሕዝቡን ፡ ከጠራሁ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ለአንተ ፡ ተጠብቆአልና ፡ እነሆ ÷ የተቀመጠልህን ፡ በፊትህ ፡ አኑረህ ፡ ብላው ፡ አለ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ከሳሙኤል ፡ ጋር ፡ በላ ። ከኮረብታውም ፡ መስ
፳፭ ገጃ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ወረዱ ፤ ሳሙኤልም ፡ ለሳኦል ፡ በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ መኝታ ፡ አዘጋጀለት ÷ እርሱም ፡ ተኛ ። ማልዶም ፡ ተነሡ ፤ በነጋም ፡
፳፮ ጊዜ ፡ ሳሙኤል ፡ ሳኦልን ፡ ከሰገነቱ ፡ ላይ ፡ ጠርቶ ፡— ተነሣና ፡ ላሰናብትህ ፡ አለው ። ሳኦልም ፡ ተነሣ ÷ እርሱና ፡ ሳሙኤልም ፡ ሁለቱ ፡
፳፯ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጡ ። እነርሱም ፡ በከተማይቱ ፡ ዳር ፡ ሲወርዱ ፡ ሳሙኤል ፡ ሳኦልን ፡— ብላቴናውን ፡ ወደ ፡ ፊታችን ፡ እንዲያልፍ ፡ እዘዘው ፡ አንተ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አሰማህ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ቁም ፡ አለው ። ብላቴናውም ፡ አለፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ሳሙኤልም ፡ የዘይቱን ፡ ብርሌ ፡ ወስዶ ፡
፩ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰው ÷ ሳመውም ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— በርስቱ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀብቶሃል ፤ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ሕዝብ ፡ ትገዛለህ ÷ በዙሪያውም ፡ ካሉ ፡
፪ ጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ታድናቸዋለህ ። ዛሬ ፡ ከእኔ ፡ በተለየህ ፡ ጊዜ ፡ በብንያም ፡ ዳርቻ ፡ በጼልጻህ ፡ አገር ፡ ባለው ፡ በራሔል ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ታገኛለህ ፤ እነርሱም ፡— ልትሻቸው ፡ ሄደህ ፡ የነበርህላቸው ፡ አህዮች ፡ ተገኝተዋል ፤ እነሆም ÷ አባትህ ፡ ስለ ፡ አህዮች ፡ ማሰብ ፡ ትቶ ፡ — የልጄን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ አደርጋለሁ ? እያለ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይጨነቃል ፡
፫ ይሉሃል ። ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ትሄዳለህ ፤ ወደ ፡ ታቦር ፡ ወደ ፡ ትልቁ ፡ ዛፍ ፡ ትደርሳለህ ÷ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ÷ አንዱ ፡ ሦስት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶች ÷ ሁለተኛው ፡ ሦስት ፡ ዳቦ ÷ ሦስተኛውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አቁማዳ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ቤቱል ፡
፬ ሲወጡ ፡ ያገኙሃል ፤ ሰላምታም ፡ ይሰጡሃል ÷ ሁለትም ፡ ዳቦ ፡ ይሰጡሃል ÷ ከእጃቸውም ፡ ትቀበላለህ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡
፭ ጭፍራ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኮረብታ ፡ ትመጣለህ ፤ ወደዚያም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ በደረስህ ፡ ጊዜ ÷ በገናና ፡ ከበሮ ፡ እምቢልታና ፡ መሰንቆ ፡ ይዘው ፡ ትንቢት ፡ እየተናገሩ ፡ ከኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ የሚወርዱ ፡ የነቢያት ፡
፮ ጉባኤ ፡ ያገኙሃል ። የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በኃይል ፡ ይወርድብሃል ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ትንቢት ፡ ትናገራለህ ÷ እንደ ፡ ሌላ ፡ ሰውም ፡
፯ ሆነህ ፡ ትለወጣለህ ። እነዚህም ፡ ምልክቶች ፡ በደረሱህ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ እጅህ ፡ የምታገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ።
፰ በፊቴም ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ትወርዳለህ ፤ እኔም ÷ እነሆ ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርብ ፡ ዘንድ ÷ የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ እሠዋ ፡

ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እወርዳለሁ ፤ እኔ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እስክመጣና ፡ የምታደርገውን ፡ እስክነ ግርህ ፡ ድረስ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ትቆያለህ ።

፱፡ ከሳሙኤልም ፡ ዘንድ ፡ ለመሄድ ፡ ፊቱን ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሌላ ፡ ልብ ፡ ለወ ጠለት ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እነዚህ ፡ ምልክቶች ፡ ፲፡ ሁሉ ፡ ደረሱለት ። ወደዚያም ፡ ከረብታ ፡ በደ ረሰ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ የነቢያት ፡ ጉባኤ ፡ አገኙት ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በኃይል ፡ ወረደ በት ÷ በመካከላቸውም ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ። ፲፩፡ ቀድሞም ፡ የሚያውቁት ፡ ሁሉ ፡ ከነቢያት ፡ ጋር ፡ ትንቢት ፡ ሲናገር ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— የቂስን ፡ ልጅ ፡ ያገኘው ፡ ምንድር ፡ ነው ? በውኑ ፡ ሳኦል ፡ ከነቢያት ፡ ፲፪፡ ወገን ፡ ነውን ? ተባባሉ ። ከዚያም ፡ ስፍራ ፡ ያለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡— አባታቸውስ ፡ ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ መለሰ ። ስለዚህም ፡— ሳኦል ፡ ደግሞ ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ ነውን ? የሚል ፡ ምሳሌ ፡ ሆነ ። ፲፫፡ ትንቢት ፡ መናገሩንም ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ከረብታው ፡ መስገጃ ፡ መጣ ።

፲፬፡ አጎቱም ፡ ሳኦልንና ፡ ብላቴናውን ፡— ወዴት ፡ ሄዳችሁ ፡ ኖሮአል ? አላቸው ። እርሱም ፡— አህ ዮችን ፡ ልንሻ ፡ ሄደን ፡ ነበር ፤ ባጣናቸውም ፡ ፲፭፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣን ፡ አለ ። የሳኦ ልም ፡ አጎት ፡— ሳሙኤል ፡ የነገረህን ÷ እባክህ ÷ ንገረኝ ፡ አለው ። ሳኦልም ፡ አጎቱን ፡— አህ ዮች ፡ እንደ ፡ ተገኙ ፡ ገለጠልን ፡ አለው ፤ ነገር ፡ ፲፮፡ ግን ፡ ሳሙኤል ፡ የነገረውን ፡ የመንግሥትን ፡ ነገር ፡ አላወራለትም ።

፲፯፡ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፰፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ጠራ ። የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ አወጣሁ ÷ ከግብጻውያንም ፡ እጅ ፡ ከሚያስጨንቁአችሁም ፡ ፲፱፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ አዳንኋችሁ ። ዛሬ ፡ ግን ፡ ከመከራችሁና ፡ ከጭንቃችሁ ፡ ሁሉ ፡ ያዳ ናችሁን ፡ አምላካችሁን ፡ ንቃችሁ ፡— እንዲህ ፡ አይሁን ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ንጉሥ ፡ አንግሥልን ፡ አላችሁት ። አሁንም ፡ በየነገዳችሁና ፡ በየወገና ችሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅረቡ ፡ አላ ፳፡ ቸው ። ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ አቀረበ ÷ ዕጣውም ፡ በብንያም ፡ ነገድ ፡ ፳፩፡ ላይ ፡ ወደቀ ። የብንያምንም ፡ ነገድ ፡ በየወገና ቸው ፡ አቀረበ ÷ ዕጣውም ፡ በማጥሪ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ወደቀ ። የማጥሪንም ፡ ወገን ፡ በየሰዉ ፡ አቀረበ ÷ ዕጣውም ፡ በቂስ ፡ ልጅ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ፳፪፡ ወደቀ ፤ ፈለጉትም ÷ አላገኙትምም ። ከእግዚ አብሔርም ፡— ገና ፡ ወደዚህ ፡ የሚመጣ ፡ ሰው ፡ አለን ? ብለው ፡ ደግሞ ፡ ጠየቁት ፤ እግዚአብ ሔርም ፡— እነሆ ÷ በዕቃ ፡ መካከል ፡ ተሸሽጎአል ፡ ፳፫፡ ብሎ ፡ መለሰ ። እነርሱም ፡ ሮጠው ፡ ከዚያ ፡ አመጡት ፤ እርሱም ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ቆመ ÷ ከሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ከትከሻው ፡ ወደ ፡ ፳፬፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ቁመተ ፡ ረጅም ፡ ነበረ ። ሳሙ-

ኤልም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡— ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ የሚመስል ፡ እንደሌለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠውን ፡ ታያላችሁን ? አላቸው ፤ ሕዝ ቡም ፡ ሁሉ ፡— ንጉሥ ፡ ሕያው ፡ ይሁን ፡ እያሉ ፡ እልልታ ፡ አደረጉ ።

፳፭፡ ሳሙኤልም ፡ የመንግሥቱን ፡ ወግ ፡ ነገረ ÷ በመጽሐፍም ፡ ጻፈው ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አኖረው ። ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ፳፮፡ ወደ ፡ እየቤታቸው ፡ አሰናበታቸው ። ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ሄደ ፤ እግዚአብ ሔር ፡ ልባቸውን ፡ የነካ ፡ ኃያላንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሄዱ ። ምናምንቴዎች ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡— ፳፯፡ ይህ ፡ ሰው ፡ እንዴት ፡ ያድነናል ? ብለው ፡ ናቁት ÷ እጅ ፡ መንሻም ፡ አላመጡለትም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ከአንድ ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ አሞ ናዊው ፡ ናያስ ፡ ወጣ ÷ በኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ሰፈረ ፤ የኢያቢስም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡— ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርግልን ÷ እኛም ፡ እንገዛልሃለን ፡ ፪፡ አሉት ። አሞናዊውም ፡ ናያስ ፡— ቀኝ ፡ ዓይናች ሁን ፡ ሁሉ ፡ በማውጣት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደር ግላችኋለሁ ፤ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ስድብ ፡ አደርጋለሁ ፡ አላቸው ። የኢያቢስም ፡ ሽማግ ፫፡ ሌዎች ፡— ወደ ፡ እስራኤል ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ መል ክተኞችን ፡ እንድንልክ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆይልን ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሚያድነን ፡ ባይኖር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እንመጣለን ፡ አሉት ። መልክተኞቹም ፡ ፬፡ ሳኦል ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ መጥተው ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ ተናገሩ ፤ ሕዝ ቡም ፡ ሁሉ ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ አለቀሱ ። እነሆም ÷ ሳኦል ፡ በሬዎቹን ፡ ተከ ፭፡ ትሎ ፡ ከእርሻው ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፡— ሕዝቡ ፡ የሚያለቅስ ፡ ምን ፡ ሆኖ ፡ ነው ? አለ ። የኢያቢ ስንም ፡ ሰዎች ፡ ነገር ፡ ነገሩት ።

፮፡ ይህንም ፡ ነገር ፡ በሰማው ፡ ጊዜ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በኃይል ፡ ወረደ ÷ ቍጣውም ፡ እጅግ ፡ ነደደ ። ፯፡ ጥምዱንም ፡ በሬ ዎች ፡ ወስዶ ፡ ቈራረጣቸው ÷ ወደ ፡ እስራኤ ልም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ በመልክተኞቹ ፡ እጅ ፡ ሰደደና ፡— ሳኦልንና ፡ ሳሙኤልን ፡ ተከትሎ ፡ የማይወጣ ፡ ሁሉ ÷ በበሬዎቹ ፡ እንዲሁ ፡ ይደ ረግ ፡ አለ ። ድንጋጤም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ከእ ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደቀ ÷ እንደ ፡ አንድ ፡ ፰፡ ሰውም ፡ ሆነው ፡ ወጡ ። በቤዜቅም ፡ ቈጠራ ቸው ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ÷ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ። ፱፡ የመጡትንም ፡ መልክተኞች ፡— የኢያቢስ ፡ ገለዓድን ፡ ሰዎች ፡— ነገ ፡ ዐሐይ ፡ በተኰሰ ፡ ጊዜ ፡ ማዳን ፡ ይሆንላችኋል ፡ በሉአቸው ፡ አሉ አቸው ። መልክተኞችም ፡ መጥተው ፡ ለኢያ ፲፡ ቢስ ፡ ሰዎች ፡ ነገሩ ፤ ደስም ፡ አላቸው ። የኢ ያቢስም ፡ ሰዎች ፡— ነገ ፡ እንወጣላችኋለን ÷ ደስ ፡ የሚያሰኛችሁንም ፡ አድርጉብን ፡ አሉ ።

፲፩፡ በነጋውም ፡ ሳአል ፡ ሕዝቡን ፡ በሦስት ፡ ወገን ፡ አደረጋቸው ፤ ወገግም ፡ በለ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ መካከል ፡ ገቡ ÷ ቀትርም ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ አሞናውያንን ፡ መቱ ፤ የቀሩትም ፡ ተበ
ተኑ ÷ ሁለትም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ሆነው ፡ አልቀ
ሩላቸውም ።

፲፪፡ ሕዝቡም ፡ ሳሙኤልን ፡— ሳአል ፡ አይንገሥ
ብን ፡ ያሉ ፡ እነማናቸው ? አውጡአቸውና ፡

፲፫፡ እንግደላቸው ፡ አሉት ። ሳአልም ፡— ዛሬ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ማዳን ፡ አድርጎአልና ፡
ዛሬ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አይሞትም ፡ አለ ።

፲፬፡ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡— ኑ ÷ ወደ ፡ ጌልገላ ፡
እንሂድ ÷ በዚያም ፡ መንግሥቱን ፡ እናድስ ፡

፲፭፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ሄዱ ÷
በዚያም ፡ ሳአልን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በጌ
ልገላ ፡ አነገሡት ፤ በዚያም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፤ በዚ
ያም ፡ ሳአልና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ታላቅ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ ሳሙኤልም ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ አለ ፡—
የነገራችሁኝን ፡ ሁሉ ፡ ሰምቼ ፡ አንግሼላችኋ

፪፡ ለሁ ። አሁንም ÷ እነሆ ÷ ንጉሡ ፡ በፊታችሁ ፡
ይሄዳል ፤ እኔም ፡ አርጅቻለሁ ፡ ሸምግያለሁም ፤
እነሆም ÷ ልጆቼ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ናቸው ፤
እኔም ፡ ከሕፃንነቴ ፡ ጀምሬ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡

፫፡ በፊታችሁ ፡ ሄድሁ ። እነሆኝ ፤ በእግዚአብሔ
ርና ፡ እርሱ ፡ በቀባው ፡ ፊት ፡ መስክሩብኝ ፤
የማንን ፡ በሬ ፡ ወሰድሁ ? የማንንስ ፡ አህያ ፡
ወሰድሁ ? ማንንስ ፡ ሸነገልሁ ? በማንስ ፡ ላይ ፡
ግፍ ፡ አደረግሁ ? ዓይናቹንስ ፡ ለማሳወር ፡
ከማን ፡ እጅ ፡ ጉቦ ፡ ተቀበልሁ ? እኔም ፡ እመል

፬፡ ስላችኋለሁ ። እነርሱም ፡— አልሸነገልኸንም ÷
ግፍም ፡ አላደረግህብንም ÷ ከሰውም ፡ እጅ ፡

፭፡ ምንም ፡ አልወሰድህም ፡ አሉ ። እርሱም ፡—
በእጇ ፡ ምንም ፡ እንዳላገኛችሁ ፡ እግዚአብሔ
ርና ፡ እርሱ ፡ የቀባው ፡ ዛሬ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡
ምስክሮች ፡ ናቸው ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡—
ምስክር ፡ ነው ፡ አሉ ።

፮፡ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፡— ሙሴንና ፡
አሮንን ፡ ያላቀ ÷ አባቶቻችሁንም ፡ ከግብጽ ፡

፯፡ ምድር ፡ ያወጣ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ። አሁ
ንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻ
ችሁ ፡ ስላደረገው ፡ ጽድቅ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ እምዋገታችሁ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡

፰፡ ቁሙ ። ያዕቆብና ፡ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ግብጻውያን ፡ አስጨነቁአቸው ፤
አባቶቻችሁም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ላከ ÷
አባቶቻችሁንም ፡ ከግብጽ ፡ አውጥተው ፡ በዚህ ፡

፱፡ ቦታ ፡ አኖሩአቸው ። አምላካቸውንም ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ረሱ ÷ ለአሶር ፡ ሠራዊትም ፡ አለቃ ፡
ለሲሣራ ፡ እጅ ÷ ለፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ÷
ለሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷

፲፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ። እነርሱም ፡— እግ
ዚአብሔርን ፡ ትተን ፡ በኣሊምንና ፡ አስታሮ
ትን ፡ በማምለካችን ፡ በድለናል ፤ አሁንም ፡ ከጠ
ላቶቻችን ፡ እጅ ፡ አድነን ÷ እናመልክህማለን ፡
ብለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ። እግዚ

፲፩፡ አብሔርም ፡ ይሩበኣልን ÷ ባርቅንም ÷ ዮፍታ
ሔንም ÷ ሳሙኤልንም ፡ ላከ ÷ በዙሪያችሁም ፡
ካሉት ፡ ከጠላቶቻችሁ ፡ እጅ ፡ አዳናችሁ ፤ ተዘል

፲፪፡ ላችሁም ፡ ተቀመጣችሁ ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡
ንጉሥ ፡ ናያስ ፡ እንደ ፡ መጣባችሁ ፡ ባያችሁ ፡
ጊዜ ÷ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሣችሁ ፡
ሳለ ፡— እንዲህ ፡ አይሁን ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ንጉሥ ፡

፲፫፡ ይንገሥልን ፡ አላችሁኝ ። አሁንም ፡ የመረጣ
ችሁትንና ፡ የፈለጋችሁትን ፡ ንጉሥ ፡ እዩ ፤ እነ
ሆም ÷ እግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ አደረገላችሁ ።

፲፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ብትፈሩ ፡ ብታመልኩትም ÷
ቃሉንም ፡ ብትሰሙ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ላይ ፡ ባታምፁ ÷ እናንተና ፡ በእናንት ፡
ላይ ፡ የነገሠው ፡ ንጉሥ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ብትከተሉ ÷ መልካም ፡ ይሆንላች

፲፭፡ ኋል ። ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
በትሰሙ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ላይ ፡
ብታምፁ ÷ በእናንተና ፡ በንጉሣችሁ ፡ ላይ ፡

፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ትሆናለች ። አሁንም ፡
ቁሙ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በዓይናችሁ ፡ ፊት ፡
ወደሚያደርገው ፡ ወደዚህ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ተመ

፲፯፡ ልከዙ ። የስንዴ ፡ መከር ፡ ዛሬ ፡ አይደለምን ?
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ÷ እርሱም ፡
ነጐድጓድና ፡ ዝናብ ፡ ይልካል ፤ እናንተም ፡
ንጉሥ ፡ በመለመናችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ያደረጋችሁት ፡ ክፋት ፡ ታላቅ ፡ እንደ ፡

፲፰፡ ሆነ ፡ ታውቃላችሁ ፡ ታያላችሁም ። ሳሙኤ
ልም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ÷ እግዚአ
ብሔርም ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ ነጐድጓድና ፡ ዝናብ ፡
ላከ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርንና ፡
ሳሙኤልን ፤ እጅግ ፡ ፈሩአቸው ።

፲፱፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ሳሙኤልን ፡— ንጉሥ ፡ በመ
ለመናችን ፡ በኃጢአታችን ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡
ክፋት ፡ ጨምረናልና ፡ እንዳንሞት ፡ ስለ ፡ ባሪ
ያዎችህ ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ጸልይ ፡ አሉት ። ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፡—

፳፡ አትፍሩ ፤ በእውነት ፡ ይህን ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡
አደረጋችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፍ
ጹም ፡ ልባችሁ ፡ አምልኩት ፡ እንጂ ፡ እግዚአ

፳፩፡ ብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ አትበሉ ። ምና
ምንቴ ፡ ነውና ፡ የማይረባንና ፡ የማያድን ፡ ከን
ቱን ፡ ነገር ፡ ለመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ አትበሉ ። እግ

፳፪፡ ዚአብሔር ፡ ለእርሱ ፡ ሕዝብ ፡ ያደርጋችሁ ፡
ዘንድ ፡ ወድዶአልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡
ታላቅ ፡ ስሙ ፡ ሕዝቡን ፡ አይተውም ። ደግሞ ፡

፳፫፡ መልካሙንና ፡ ቅኑን ፡ መንገድ ፡ አስተምራች
ኋለሁ ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ መጸለይን ፡ በመ
ተው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እበድል ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡

፳፪ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ። ብቻ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ÷ ያደረገላችሁንም ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አይታችኋ
፳፫ ፡ ልና ፡ በፍጹም ፡ ልባችሁ ፡ በእውነት ፡ አምል ኩት ። ነገር ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ብትሠሩ ፡ እናንተም ፡ ንጉሣችሁም ፡ ትጠፋላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ ፡ ሳኦልም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡
፪ ፡ ከነገሠ ፡ በኋላ ÷ ሳኦል ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ከእስራኤል ፡ መረጠ ፤ ሁለቱም ፡ ሺህ ፡ በማክ ማስና ፡ በቤቱል ፡ ተራራ ፡ ከሳኦል ፡ ጋር ፡ ነበሩ ÷ አንዱም ፡ ሺህ ፡ በብንያም ፡ ገብዓ ፡ ከዮናታን ፡
፫ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፤ የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ አሰናበተ ። ዮናታንም ፡ በና
፬ ፡ ሲብ ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ የፍልስጥኤማውያ ንን ፡ ጭፍራ ፡ መታ ÷ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ያን ፡ ሰሙ ፤ ሳኦልም ፡— ዕብራውያን ፡ ይስሙ ፡ ብሎ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ።
፭ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ሳኦል ፡ የፍልስጥኤማው ያንን ፡ ጭፍራ ፡ እንደ ፡ መታ ÷ ደግሞም ፡ እስ ራኤል ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጸየፉ ፡ ሰሙ ፤ ሕዝቡም ፡ ሳኦልን ፡ ለመከ ተል ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ተሰበሰቡ ።
፮ ፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ጋር ፡ ለመ ዋጋት ፡ ተሰበሰቡ ፤ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ ሰረገሎች ፡ ስድ ስትም ፡ ሺህ ፡ ፈረሰኞች ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ እን ዳለ ፡ አሸዋ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ነበሩ ፤ ወጥተ ውም ፡ ከቤትአዌን ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በማ
፯ ፡ ክማስ ፡ ሰፈሩ ። ሕዝቡም ፡ ተጨንቀው ፡ ነበ ርና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ በጭንቀት ፡ እንዳሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ በዋሻና ፡ በእሾህ ፡ ቀጥቃጣ ፡ በገደልና ፡ በግንብ ፡ በጕድጓድም ፡ ውስጥ ፡
፰ ፡ ተሸሸጉ ። ከዕብራውያንም ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻ ግረው ፡ ወደ ፡ ጋድና ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ምድር ፡ ሄዱ ፤ ሳኦል ፡ ግን ፡ ገና ፡ በጌልገላ ፡ ነበረ ÷ ሕዝ ቡም ፡ ሁሉ ፡ ተንቀጥቅጠው ፡ ተከተሉት ።
፱ ፡ ሳኦልም ፡ ሳሙኤል ፡ እንደ ፡ ቀጠረው ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆየ ፤ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ጌል ገላ ፡ አልመጣም ÷ ሕዝቡም ፡ ከእርሱ ፡ ተለይ
፲ ፡ ተው ፡ ተበታተኑ ። ሳኦልም ፡— የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ አም ጡልኝ ፡ አለ ። የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡
፲፩ ፡ አሳረገ ። የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ማሳረግ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ሳሙኤል ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፡ እንዲመርቀው ፡ ሊገናኘው ፡
፲፪ ፡ ወጣ ። ሳሙኤልም ፡— ያደረግኸው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። ሳኦልም ፡— ሕዝቡ ፡ ከእኔ ፡ ተለይ ተው ፡ እንደ ፡ ተበታተኑ ÷ አንተም ፡ በቀጠሮው ፡ እንዳልመጣህ ÷ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወደ ፡
፲፫ ፡ ማክማስ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ አየሁ ፤ ስለዚህ ፡— ፍልስጥኤማውያን ፡ አሁን ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ይወ ርዱብኛል ÷ እኔም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሞገስ ፡ አልለመንሁም ፡ አልሁ ፤ ስለዚህም ፡ ሳልታ ገሥ ፡ የሚቃጠልን ፡ መሥዋዕት ፡ አሳረግሁ ፡
፲፬ ፡ አለ ። ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡— አላበጀህም ፤ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘህን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቅህም ፤ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግ ሥትህን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ አጽን ቶልህ ፡ ነበር ። አሁንም ፡ መንግሥትህ ፡ አይ
፲፭ ፡ ጸናም ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ልቡ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ መርጦአል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያዘዘ ህን ፡ አልጠበቅህምና ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አዝዞታል ፡ አለው ።
፲፮ ፡ ሳሙኤልም ፡ ከጌልገላ ፡ ተነሥቶ ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ፤ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ሳኦልን ፡ ተከትለው ፡ ሰልፈኞቹን ፡ ሊገናኙ ፡ ሄዱ ። ከጌልገላም ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ጊብዓ ፡ መጡ ፤ ሳኦልም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ቈጠረ ÷ ስድስት ፡ መቶም ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎች ፡
፲፯ ፡ ነበሩ ። ሳኦልና ፡ ልጁ ፡ ዮናታንም ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ በብንያም ፡ ጊብዓ ፡ ተቀ መጡ ፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በማክማስ ፡
፲፰ ፡ ሰፈሩ ። ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ሰፈር ፡ ማራ ኪዎች ፡ በሦስት ፡ ክፍል ፡ ሆነው ፡ ወጡ ፡ አን ዱም ፡ ክፍል ፡ በዖፍራ ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ሦጋል ፡
፲፱ ፡ ምድር ፡ ሄደ ። ሁለተኛው ፡ ክፍል ፡ ወደ ፡ ቤት ሖሮን ፡ መንገድ ፡ ዘረ ፤ ሦስተኛውም ፡ ክፍል ፡ በበረሀው ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ ወደ ፡ ስቦይም ፡ ሸለቆ ፡ በሚመለከተው ፡ በዳርቻ ፡ መንገድ ፡ ዘረ ።
፳ ፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡— ዕብራውያን ፡ ሰይ ፍና ፡ ጦር ፡ እንዳይሠሩ ፡ ብለው ፡ ነበርና ፡ በእ ስራኤል ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ብረተ ፡ ሠሪ ፡ አልተ ገኘም ። እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ የማረሻውን ፡
፳፩ ፡ ጫፍና ፡ ማጭዱን ፡ መጥረቢያውንና ፡ መቆፈ ሪያውን ፡ ይስል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማው ያን ፡ ይወርድ ፡ ነበር ። ለማረሻው ፡ ጫፍና ፡
፳፪ ፡ ለመቆፈሪያው ፡ ዋጋው ፡ የሰቅል ፡ ከ፫ ፡ እጅ ፡ ፪ቱ ፡ እጅ ፡ ነበረ ። መጥረቢያውንም ፡ ለማሳል ፡ መውጊያውንም ፡ ለማበጀት ፡ ዋጋው ፡ የሰቅል ፡
፳፫ ፡ ከ፫ ፡ እጅ ፡ ፩ዱ ፡ እጅ ፡ ነበረ ። ስለዚህም ፡ በሰ ልፍ ፡ ቀን ፡ ሰይፍና ፡ ጦር ፡ ከሳኦልና ፡ ከዮና ታን ፡ ጋር ፡ በነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ አል ተገኘም ፤ ብቻ ፡ በሳኦልና ፡ በልጁ ፡ በዮናታን ፡ ዘንድ ፡ ተገኘ ። የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡
፳፬ ፡ ወደ ፡ ማክማስ ፡ መተላለፊያ ፡ ወጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— ና ÷ በዚያ ፡ በኩል ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ እንለፍ ፡ አለው ፤ ለአባቱም ፡ አልነገረውም ።
፪ ፡ ሳኦልም ፡ በመጌዶን ፡ ባለው ፡ በሮማኑ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ በጊብዓ ፡ ዳርቻ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ከእር ሱም ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡
፫ ፡ የሚያህል ፡ ሰው ፡ ነበረ ። የኢካቦድ ፡ ወንድም ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ የዔሊ ፡ ልጅ ፡ በሴሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ካህን ፡ የሆነ ፡

ኤፉድም ፡ የለበሰ ፡ አኪያ ፡ አብሮ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡ ፡
፬ ፡ ዮናታን ፡ እንደ ፡ ሄደ ፡ አላወቁም ። ዮናታንም ፡
ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ ሊሻገርበት ፡
በወደደው ፡ መተላለፊያ ፡ መካከል ፡ በወዲህ ፡
አንድ ፡ ሾጣጣ ፡ በወዲህ ፡ አንድ ፡ ሾጣጣ ፡ ድን
ጋዮች ፡ ነበሩ ፤ የአንዱም ፡ ስም ፡ በጼጽ ፡ የሁ
፭ ፡ ለተኛውም ፡ ስም ፡ ሴኔ ፡ ነበረ ። አንዱም ፡
ሾጣጣ ፡ በማክማስ ፡ አንጻር ፡ በሰሜን ፡ በኩል ÷
ሁለተኛውም ፡ በጊብዓ ፡ አንጻር ፡ በደቡብ ፡
በኩል ፡ የቆሙ ፡ ነበሩ ።
፮ ፡ ዮናታንም ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— ና ÷ ወደ ፡ እነ
ዚህ ፡ ቈላፋን ፡ ጭፍራ ፡ እንለፍ ፤ በብዙ ፡ ወይም ፡
በጥቂት ፡ ማዳን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አያስቸግረ
ውምና ፡ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሠራልን ፡
፯ ፡ ይሆናል ፡ አለው ። ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡— ልብህ ፡
ያሰኘህን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ፡ እነሆ ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ነኝ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ልብ ፡ ሁሉ ፡ የእኔም ፡ ልብ ፡
፰ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፡ አለው ። ዮናታንም ፡ አለ ፡—
እነሆ ÷ ወደ ፡ ሰዎቹ ፡ እናልፋለን ፡ እንገለጥላቸ
፱ ፡ ውማለን ፤ እነርሱም ፡— ወደ ፡ እናንተ ፡ እስ
ክንመጣ ፡ ድረስ ፡ ቆዩ ፡ ቢሉን ፡ በስፍራችን ፡
እንቆማለን ÷ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አንወጣም ።
፲ ፡ ነገር ፡ ግን ፡— ወደ ፡ እኛ ፡ ውጡ ፡ ቢሉን ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአቸዋ
ልና ፡ እንወጣለን ፤ ምልክታችንም ፡ ይህ ፡ ይሆ
፲፩ ፡ ናል ። ሁለታቸውም ፡ ለፍልስጥኤማውያን ፡
ጭፍራ ፡ ተገለጡ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡—
እነሆ ÷ ዕብራውያን ፡ ከተሸሸጉበት ፡ ጕድጓድ ፡
፲፪ ፡ ይወጣሉ ፡ አሉ ። የጭፍራው ፡ ሰዎችም ፡ ዮና
ታንንና ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— ወደ ፡ እኛ ፡ ውጡ ÷
አንድ ፡ ነገርም ፡ እናሳያችኋለን ፡ አሉ ። ዮናታ
ንም ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— እግዚአብሔር ፡ በእ
ስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአቸዋልና ፡ ተከ
፲፫ ፡ ተለኝ ፡ አለው ። ዮናታንም ፡ በእጁና ፡ በእ
ግሩ ፡ ወጣ ÷ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ተከተለው ፤ ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ በዮናታን ፡ እጅ ፡ ወደቁ ÷
፲፬ ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ተከትሎ ፡ ገደላቸው ። የዮ
ናታንና ፡ የጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ የመጀመሪያ ፡
ግዳያቸው ፡ በእንድ ፡ ትልም ፡ እርሻ ፡ መካከል ፡
፲፭ ፡ ሀያ ፡ ያህል ፡ ሰው ፡ ነበረ ። በሰፈሩም ፡ በእርሻ
ውና ፡ በሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ሽብር ፡
ነበረ ፤ በሰፈሩ ፡ የተቀመጡና ፡ ለምርኮ ፡ የወ
ጡት ፡ ተሸበሩ ፤ ምድሪቱም ፡ ተናወጠች ፤ ከእ
ግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ ሆነ ።
፲፮ ፡ በብንያም ፡ ጊብዓ ፡ ያሉ ፡ የሳኦል ፡ ዘበኞችም ፡
ተመለከቱ ፤ እነሆም ÷ ሠራዊቱ ፡ ወዲህና ፡
፲፯ ፡ ወዲያ ፡ እየተራወጡ ፡ ተበታተኑ ። ሳኦልም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡— እስኪ ፡
ተቊጠሩ ÷ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ የሄደ ፡ ማን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ተመልከቱ ፡ አላቸው ። በተቊጠሩም ፡ ጊዜ ፡
እነሆ ÷ ዮናታንና ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬው ፡ በዚያ ፡ አል
፲፰ ፡ ነበሩም ። በዚያም ፡ ቀን ፡ አኪያ ፡ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ፊት ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ ነበርና ፡ ሳኦል ፡—
፲፱ ፡ ኤፉድን ፡ አምጣ ፡ አለው ። ሳኦል ፡ ከካህኑ ፡

ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ሰፈር ፡
ግርግርታ ፡ እየበዛና ፡ እየጠነከረ ፡ ሄደ ፤ ሳኦ
ልም ፡ ካህኑን ፡— እጅህን ፡ መልስ ፡ አለው ።
፳ ፡ ሳኦልና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ውጊያው ፡ መጡ ፡
እነሆም ÷ የእያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ሰይፍ ፡ በባልንጀ
ራው ፡ ላይ ፡ ነበረ ÷ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡
፳፩ ፡ ሆነ ። ቀድሞ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ የነ
በሩት ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ከሰፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ የወ
ጡት ፡ ዕብራውያን ፡ ደግሞ ፡ ከሳኦልና ፡ ከዮና
ታን ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ነበሩት ፡ እስራኤላውያን ፡ ለመ
፳፪ ፡ ሆን ፡ ዘሩ ። ከእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በተራራ
ማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ የተሸሸጉት ፡ ሁሉ ፡
ፍልስጥኤማውያን ፡ እንደ ፡ ኰበለሉ ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ሊዋጉአቸው ፡ ተከት
፳፫ ፡ ለው ፡ ገሠገሡ ። እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡
ቀን ፡ እስራኤልን ፡ አዳነ ፤ ውጊያውም ፡ በቤት
አዌን ፡ በኩል ፡ አለፈ ። ከሳኦልም ፡ ጋር ፡ የነ
በሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ የሚያህሉ ፡
ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ውጊያውም ፡ በተራራማው ፡
በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ተበታትኖ ፡ ነበር ።
፳፬ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ተጨነቁ ፡
ሳኦል ፡— ጠላቶቼን ፡ እስክበቀል ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
ድረስ ፡ መብል ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፡
ብሎ ፡ ሕዝቡን ፡ አምሎአቸው ፡ ነበርና ። ሕዝ
፳፭ ፡ ቡም ፡ ሁሉ ፡ መብል ፡ አልቀመሱም ። ሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ ገባ ፤ ማርም ፡ በም
፳፮ ፡ ድር ፡ ላይ ፡ ነበረ ። ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ በገባ ፡
ጊዜ ፡ እነሆ ÷ የሚፈስስ ፡ ማር ፡ ነበረ ፤ ሕዝቡ ፡
መሐላውን ፡ ፈርቶ ፡ ነበርና ፤ ማንም ፡ እጁን ፡
፳፯ ፡ ወደ ፡ አፉ ፡ አላደረገም ። ዮናታን ፡ ግን ፡ አባቱ ፡
ሕዝቡን ፡ ባማለ ፡ ጊዜ ፡ አልሰማም ፡ ነበር ፡ እር
ሱም ፡ በእጁ ፡ ያለችውን ፡ በትር ፡ ጫፍዋን ፡
ወደ ፡ ወለላው ፡ ነከረ ÷ እጁንም ፡ ወደ ፡ አፉ ፡
፳፰ ፡ አደረገ ፤ ዓይኑም ፡ በራ ። ከሕዝቡም ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ መልሶ ፡— አባትህ ፡— ዛሬ ፡ መብል ፡ የሚ
በላ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፡ ብሎ ፡ ሕዝቡን ፡
መሐላ ፡ አምሎአቸዋል ፡ አለው ፤ ሕዝቡም ፡
፳፱ ፡ ደከመ ። ዮናታንም ፡— አባቴ ፡ ምድሪቱን ፡
አስቸገረ ፤ ከዚህ ፡ ማር ፡ ጥቂት ፡ ብቀምስ ፡
ዓይኔ ፡ እንደ ፡ በራ ፡ እዩ ። ይልቅስ ፡ ሕዝቡ ፡
፴ ፡ ካገኙት ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ምርኮ ፡ በልተው ፡
ቢሆኑ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ መመታት ፡ ይበ
ልጥ ፡ አልነበረምን ? አለ ።
፴፩ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከማክ
ማስ ፡ እስከ ፡ ኤሎን ፡ ድረስ ፡ መቱአቸው ፤ ሕዝ
፴፪ ፡ ቡም ፡ እጅግ ፡ ደከመ ። ሕዝቡም ፡ ለምርኮ ፡
ሳቡ ፤ በጎችን ፡ በሬዎችንም ፡ ጥጆችንም ፡ ወስ
ደው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አረዱ ፤ ሕዝቡም ፡
፴፫ ፡ ከደሙ ፡ ጋር ፡ በሉ ። ለሳኦልም ፡— እነሆ ÷
ሕዝቡ ፡ ከደሙ ፡ ጋር ፡ በመብላታቸው ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በደሉ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ሳኦልም ፡—
እጅግ ፡ ተላለፋችሁ ፤ አሁንም ፡ ትልቅ ፡ ድን
ጋይ ፡ አንከባልላችሁ ፡ አቅርቡልኝ ፡ አላቸው ።

፴፬፤ ሳአልም ፦— በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ እየዘራችሁ ፡— እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ በሬውንና ፡ በጉን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያቅርብ ÷ በዚህም ፡ እረዱና ፡ ብሉ ፤ ከደ ሙም ፡ ጋር ፡ በመብላታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አትበድሉ ፡ በሉአቸው ፡ አለ ። እያንዳንዱም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ያለውን ፡ በሬውን ፡ በዚ ያች ፡ ሌሊት ፡ አቀረበ ÷ በዚያም ፡ አረደው ።

፴፭፤ ሳአልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ይኸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሠራው ፡ መጀ መሪያ ፡ መሠዊያ ፡ ነው ።

፴፮፤ ሳአልም ፦— ፍልስጥኤማውያንን ፡ በሌሊት ፡ ተከትለን ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ እንበዝብዛቸው ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አናስቀርላቸው ፡ አለ ። እነርሱም ፦— ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ ሁሉ ፡ አድ ርግ ፡ አሉት ። ካህኑም ፦— ወደ ፡ እግዚአብ

፴፯፤ ሔር ፡ እንቅረብ ፡ አለ ። ሳአልም ፦— ፍልስጥ ኤማውያንን ፡ ልከተል ? በእስራኤልስ ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ትሰጣቸዋለህን ? ብሎ ፡ እግዚአብ ሔርን ፡ ጠየቀው ። በዚያ ፡ ቀን ፡ ግን ፡ አልመ

፴፰፤ ለሰለትም ። ሳአልም ፦— እናንተ ፡ የሕዝቡ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ÷ ወደዚህ ፡ ቅረቡ ፤ ዛሬ ፡ ይህ ፡ ኃጢአት ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቁ ÷ ተመ

፴፱፤ ልከቱም ፤ እስራኤልን ፡ የሚያድን ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ኃጢአቱ ፡ በልጄ ፡ በዮናታን ፡ ቢሆን ፡ ፈጽሞ ፡ ይሞታል ፡ አለ ። ከሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ የመለሰለት ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።

፵፤ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፦— እናንተ ፡ በአንድ ፡ ወገን ፡ ሁኑ ÷ እኔና ፡ ልጄ ፡ ዮናታንም ፡ በሌላ ወገን ፡ እንሆናለን ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ ሳአልን ፦—

፵፩፤ ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ አድርግ ፡ አሉት ። ሳአልም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፦— እውነትን ፡ ግለጥ ፡ አለው ። ሳአልና ፡ ዮናታ

፵፪፤ ንም ፡ ተያዙ ፡ ሕዝቡም ፡ ነጻ ፡ ሆነ ። ሳአልም ፦— በእኔና ፡ በልጄ ፡ በዮናታን ፡ መካከል ፡ ዕጣ ፡ ጣሉ ፡ አለ ። ዮናታንም ፡ ተያዘ ።

፵፫፤ ሳአልም ፡ ዮናታንን ፦— ያደረግኸውን ፡ ንገ ረኝ ፡ አለው ፤ ዮናታንም ፦— በእጄ ፡ ባለው ፡ በበትሬ ፡ ጫፍ ፡ ጥቂት ፡ ማር ፡ በእርግጥ ፡ ቀም ሻለሁ ፤ እነሆኝ ÷ እሞታለሁ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

፵፬፤ ሳአልም ፦— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግ ብኝ ፡ እንዲህም ፡ ይጨምርብኝ ፤ ዮናታን ፡

፵፭፤ ሆይ ÷ ፈጽመህ ፡ ትሞታለህ ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ ሳአልን ፦— በውኑ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ መድኃኒት ፡ ያደረገ ፡ ዮናታን ፡ ይሞታልን ? ይህ ፡ አይሁን ፤ ዛሬ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አድርጎአልና ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ከራሱ ፡ ጠጕር ፡ አንዲት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድ

፵፮፤ ቅም ፡ አሉት ። ሕዝቡም ፡ እንዳይሞት ፡ ዮና ታንን ፡ አዳነው ። ሳአልም ፡ ፍልስጥኤማውያ ንን ፡ ከመከተል ፡ ተመለሰ ፤ ፍልስጥኤማውያ ንም ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ሄዱ ።

፵፯፤ ሳአልም ፡ መንግሥቱን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አጸና ፤ በዙሪያውም ፡ ካሉት ፡ ከጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ÷ ከሞዓብም ÷ ከአሞንም ፡ ልጆች ÷ ከኤዶምያስም ÷ ከሱባም ፡ ነገሥታት ÷ ከፍል ስጥኤማውያንም ፡ ጋር ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ፡ በየሄደ

፵፰፤ በትም ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ይነሣ ፡ ነበር ። እርሱም ፡ ጀግና ፡ ነበረ ÷ አማሌቃውያንንም ፡ መታ ÷ እስራኤልንም ፡ ከዘራፊዎቹ ፡ እጅ ፡ አዳነ ።

፵፱፤ የሳአልም ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ዮናታን ÷ የሱዊ ÷ ሜልኪሳ ፡ ነበሩ ፤ የሁለቱም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ የታላቂቱ ፡ ስም ፡ ሜሮብ ÷ የታናሺቱም ፡ ስም ፡ ሜልኮል ፡ ነበረ ።

፶፤ የሳአልም ፡ ሚስት ፡ ስም ፡ የአኪማአስ ፡ ልጅ ፡ አኪናሆም ፡ ነበረ ፤ የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ስም ፡ የሳአል ፡ አጎት ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡ ነበረ ።

፶፩፤ የሳአልም ፡ አባት ፡ ቂስ ፡ ነበረ ፤ የአበኔርም ፡ አባት ፡ ኔር ፡ የአቢኤል ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።

፶፪፤ በሳአልም ፡ ዕድሜ ፡ ሁሉ ፡ ከፍልስጥኤማው ያን ፡ ጋር ፡ ጽኑ ፡ ውጊያ ፡ ነበረ ፤ ሳአልም ፡ ጽኑ ፡ ወይም ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይሰበስብ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ ሳሙኤልም ፡ ሳአልን ፡ አለው ፦— በሕዝቡ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እንድትሆን ፡ እቀ ባህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላከኝ ÷ አሁንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡ ስማ ። የሠራዊት ፡

፪፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እስራ ኤል ፡ ከግብጽ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ አማሌቅ ፡ በመን ገድ ፡ እየተቃወመ ፡ ያደረገበትን ፡ እበቀላለሁ ።

፫፤ አሁንም ፡ ሄደህ ፡ አማሌቅን ፡ ምታ ÷ ያላቸው ንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመህ ፡ አጥፋ ÷ አትማራቸውም ፤ ወንዱንና ፡ ሴቱን ፡ ብላቴናውንና ፡ ሕፃኑን ፡ በሬ ውንና ፡ በጉን ፡ ግመሉንና ፡ አህያውን ፡ ግደል ።

፬፤ ሳአልም ፡ ሕዝቡን ፡ ጠርቶ ፡ በጌልገላ ፡ ቈጠ ራቸው ፤ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ እግረኞች ÷ ከይ ሁዳም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ሳአልም ፡

፭፤ ወደ ፡ አማሌቅ ፡ ከተማ ፡ ወጣ ÷ በሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ ተደበቀ ። ሳአል ፡ ቄናውያንን ፦— ተነ

፮፤ ሥታችሁ ፡ ሂዱ ፤ ከግብጽ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ለእ ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቸርነት ፡ አድርጋችኋልና ፡ ከአማሌቅ ፡ ጋር ፡ እንዳላጠፋችሁ ፡ ከመካከላ ቸው ፡ ውረዱ ፡ አላቸው ፤ ቄናውያንም ፡ ከአ

፯፤ ማሌቃውያን ፡ መካከል ፡ ሄዱ ። ሳአልም ፡ አማ ሌቃውያንን ፡ ከኤውላጥ ፡ ጀምሮ ፡ በግብጽ ፡ ፊት ፡ እስከለችው ፡ እስከ ፡ ሱር ፡ ድረስ ፡ መታ ቸው ። የአማሌቅንም ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ በሕ

፰፤ ይወቱ ፡ ማረከው ÷ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡

፱፤ ስለት ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሳአ ልና ፡ ሕዝቡ ፡ ለአጋግ ÷ ለተመረጡትም ፡ በጎ ችና ፡ በሬዎች ፡ ለሰቡትም ፡ ጥጆችና ፡ ጠቦቶች ÷ ለመልካሞቹም ፡ ሁሉ ፡ ራሩላቸው ÷ ፈጽሞ ፡ ሊያጠፉአቸውም ፡ አልወደዱም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ምናምንቴንና ፡ የተናቀውን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉት ።

፲፤፲፩፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፦— ሳአል ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ተመልሶአልና ÷ ትእዛዜንም ፡ አል

ፈጸመምና ፡ ስላነገሥኩት ፡ ተጸጸትሁ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣ ። ሳሙኤልም ፡ ተቈጣ ፤ ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፪ ፡ ጮኸ ። ሳሙኤልም ፡ በነጋው ፡ ሳኦልን ፡ ለመ ገናኘት ፡ ማለደ ፡— ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቀርሜ ሎስ ፡ መጣ ፤ እነሆም ÷ የመታሰቢያ ፡ ዓምድ ፡ ባቆመ ፡ ጊዜ ፡ ዞሮ ፡ አለፈ ÷ ወደ ፡ ጌልገላም ፡ ወረደ ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ለሳሙኤል ፡ ደረሰለት ።
፲፫ ፡ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፡— አንተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተባረክህ ፡ ሁን ፡ የእ ግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ፈጽሜአለሁ ፡ አለው ።
፲፬ ፡ ሳሙኤልም ፡— ይህ ፡ በጆሮዬ ፡ የምሰማው ፡ የበጎች ፡ ጩኸትና ፡ የበሬዎች ፡ ግሣት ፡ ምን
፲፭ ፡ ድር ፡ ነው ? አለ ። ሳኦልም ፡— ሕዝቡ ፡ ለአምላ ክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዉአቸው ፡ ዘንድ ፡ መልካሞቹን ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡ አድነዋቸዋ ልና ፡ ከአማሌቃውያን ፡ አምጥተዋቸዋል ፤ የቀ
፲፮ ፡ ሩትንም ፡ ፈጽመን ፡ አጠፋን ፡ አለው ። ሳሙ ኤልም ፡ ሳኦልን ፡— ቆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ የነገረኝን ፡ ልንገርህ ፡ አለው ፤ እር ሱም ፡— ተናገር ፡ አለው ።
፲፯ ፡ ሳሙኤልም ፡ አለ ፡— በዓይንህ ፡ ምንም ፡ ታናሽ ፡ ብትሆን ፡ ለእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ አለቃ ፡ አልሆንህምን ? እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡
፲፰ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ቀባህ ። እግዚአ ብሔርም ፡— ሂደህ ፡ ኃጢአተኞቹን ፡ አማሌቃ ውያንን ፡ ፈጽመህ ፡ አጥፋቸው ÷ እስኪጠፉም ፡ ድረስ ፡ ውጋቸው ፡ ብሎ ፡ በመንገድ ፡ ላከህ ።
፲፱ ፡ ለምርኮ ፡ ሳስተህ ፡ ለምን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማህም ? ለምንስ ፡ በእግዚአብ
፳ ፡ ሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረግህ ? ሳኦልም ፡ ሳሙ ኤልን ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምቻለሁ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በላከኝ ፡ መንገድ ፡ ሄጃለሁ ፤ የአማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ አምጥቻለሁ ÷ አማሌቃውያንንም ፡ ፈጽሜ ፡ አጥፍቻለሁ ።
፳፩ ፡ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ለአምላክህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጌ ልገላ ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ከእርሙ ፡ የተመረጡ ትን ፡ በጎችንና ፡ በሬዎችን ፡ ከምርኮው ፡ ወሰዱ ፡
፳፪ ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡— በውኑ ፡ የእግዚአብ ሔርን ፡ ቃል ፡ በመስማት ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚቃጠልና ፡ በሚታረድ ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ? እነሆ ÷ መታ ዘዝ ፡ ከመሥዋዕት ÷ ማዳመጥም ፡ የአውራ ፡
፳፫ ፡ በግ ፡ ስብ ፡ ከማቅረብ ፡ ይበልጣል ። ዓመፀኝ ነት ፡ እንደ ፡ ምዋርተኛ ፡ ኃጢአት ÷ እልከኝነ ትም ፡ ጣዖትንና ፡ ተራፊምን ፡ እንደ ፡ ማም ለክ ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ንቀሃልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ እንዳትሆን ፡ ናቀህ ፡ አለ ።
፳፬ ፡ ሳኦልም ፡ ሳሙኤልን ፡— ሕዝቡን ፡ ስለ ፡ ፈራሁ ÷ ቃላቸውንም ፡ ስለ ፡ ሰማሁ ፡ የእግዚአ ብሔርን ፡ ትእዛዝና ፡ የአንተን ፡ ቃል ፡ በመተላ
፳፭ ፡ ለፍ ፡ በድያለሁ ። አሁንም ÷ እባክህ ÷ ኃጢአ ቴን ፡ ይቅር ፡ በለኝ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ እሰ ግድ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ተመለስ ፡ አለው ። ሳሙ
፳፮ ፡ ኤልም ፡ ሳኦልን ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ንቀሃልና ÷ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እንዳትሆን ፡ ንቆሃልና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አልመለስም ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ ሊሄድ ፡
፳፯ ፡ ዘወር ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦል ፡ የልብሱን ፡ ጫፍ ፡ ያዘ ÷ ተቀደደም ። ሳሙኤልም ፡— እግዚአብ
፳፰ ፡ ሔር ፡ የእስራኤልን ፡ መንግሥት ፡ ዛሬ ፡ ከአ ንተ ፡ ቀደዳት ÷ ከአንተም ፡ ለሚሻል ፡ ለጎረ ቤትህ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣት ፤ የእስራኤል ፡ ኃይል ፡
፳፱ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ የሚጸጸት ፡ አይደለምና ፡ አይዋ ሽም ፡ አይጸጸትምም ፡ አለው ። እርሱም ፡— በድያለሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ በሕዝቤ ፡ ሽማግሌ ዎች ፡ ፊትና ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ÷ ተባክህ ÷ አክ ብረኝ ፤ ለአምላክህም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰ ግድ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ተመለስ ፡ አለው ።
፴ ፡ ሳሙኤልም ፡ ከሳኦል ፡ በኋላ ፡ ተመለሰ ፤ ሳኦ ልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገደ ።
፴፩ ፡ ሳሙኤልም ፡— የአማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ። አጋግም ፡ እየተንቀጠቀጠ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጣ ። አጋግም ፡ — በውኑ ፡ ሞት ፡ እንደዚህ ፡ መራራ ፡ ነውን ? አለ ። ሳሙኤ
፴፪ ፡ ልም ፡— ሰይፍህ ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ አልባ ፡ እን ዳደረገቻቸው ፡ እንዲሁ ፡ እናትህ ፡ በሴቶች ፡ መካከል ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ ትሆናለች ፡ አለ ፤ ሳሙ ኤልም ፡ አጋግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በጌ ልገላ ፡ ቈራረጠው ።
፴፫ ፡ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ሄደ ፤ ሳኦ ልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ወጣ ። ሳሙ ኤልም ፡ እስከ ፡ ሞተበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሳኦልን ፡ ለማየት ፡ ዳግመኛ ፡ አልሄደም ÷ ሳሙኤልም ፡ ለሳኦል ፡ አለቀሰ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእስራ ኤል ፡ ላይ ፡ ሳኦልን ፡ ስላነገሠ ፡ ተጸጸተ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡— በእስራ ኤል ፡ ላይ ፡ እንዳይነግሥ ፡ ለናቅሁት ፡ ለሳኦል ፡ የምታለቅስለት ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? በቀንድህ ፡ ዘይቱን ፡ ሞልተህ ፡ ሂድ ፤ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ ንጉሥ ፡ አዘጋጅቻለሁና ፡ ወደ ፡ እሴይ ፡ ወደ ፡
፪ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ እልክሃለሁ ፡ አለው ። ሳሙኤ ልም ፡— እንዴት ፡ እሄዳለሁ ? ሳኦል ፡ ቢሰማ ፡ ይገድለኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡— አን ዲት ፡ ጊደር ፡ ይዘህ ፡ ሂድና ፡— ለእግዚአብሔር ፡ እሠዋ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ፡ በል ። እሴይንም ፡
፫ ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ጥራው ÷ የምታደርገው ንም ፡ አስታውቅሃለሁ ፤ የምነግርህንም ፡ ቅባ ልኝ ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ እግዚአብሔር ፡
፬ ፡ የተናገረውን ፡ አደረገ ÷ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔ ምም ፡ መጣ ። የአገሩም ፡ ሽማግሌዎች ፡ እየ ተንቀጠቀጡ ፡ ሊገናኙት ፡ መጡና ፡— የመ ጣኽው ፡ ለደኅንነት ፡ ነውን ? አሉት ። እር
፭ ፡ ሱም ፡— ለደኅንነት ፡ ነው ፤ ለእግዚአብሔር ፡ እሠዋ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ፤ ቅዱሳን ፡ ሁኑ ÷ ከእ

ኔም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ኑ ፡ አለ ። እሴ
ይንና ፡ ልጆቹንም ፡ ቀደሰቸው ÷ ወደ ፡ መሥዋ
ዕቱም ፡ ጠራቸው ።

፮ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኤል
ያብ ፡ ተመልክቶ ፡ — በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡
፯ የሚቀባው ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ ሳሙኤልን ፡ — ፊቱን ፡ የቁመቱንም ፡ ዘለ
ግታ ፡ አትይ ፤ ሰው ፡ እንዲያይ ፡ እግዚአብሔር ፡
አያይምና ፡ ናቅሁት ፤ ሰው ፡ ፊትን ፡ ያያል ÷
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልብን ፡ ያያል ፡ አለው ።
፰ እሴይም ፡ አሚናዳብን ፡ ጠርቶ ፡ በሳሙኤል ፡
ፊት ፡ አሳለፈው ፤ እርሱም ፡ — ይህን ፡ ደግሞ ፡
፱ እግዚአብሔር ፡ አልመረጠውም ፡ አለ ። እሴ
ይም ፡ ሣማን ፡ አሳለፈው ፤ እርሱም ፡ — ይህን ፡
ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልመረጠውም ፡ አለ ።
፲ እሴይም ፡ ከልጆቹ ፡ ሰባቱን ፡ በሳሙኤል ፡ ፊት ፡
አሳለፋቸው ። ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፡ — እግዚ
አብሔር ፡ እነዚህን ፡ አልመረጠም ፡ አለው ።
፲፩ ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፡ — የቀረ ፡ ሌላ ፡ ልጅ ፡
አለህን ? አለው ። እርሱም ፡ — ታናሹ ፡ ገና ፡
ቀርቶአል ፤ እነሆም ÷ በጎችን ፡ ይጠብቃል ፡
አለ ። ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፡ — እርሱ ፡ እስኪ
መጣ ፡ ድረስ ፡ አንረፍቅምና ፡ ልከህ ፡ አስመጣው ፡
፲፪ አለው ። ልኮም ፡ አስመጣው ፤ እርሱም ፡ ቀይ ÷
ዓይኑም ፡ የተዋበ ÷ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነበረ ።
እግዚአብሔርም ፡ — ይህ ፡ ነውና ፡ ተነሥተህ ፡
፲፫ ቅባው ፡ አለ ። ሳሙኤልም ፡ የዘይቱን ፡ ቀንድ ፡
ወስዶ ፡ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ ቀባው ። የእ
ግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከዚያ ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡
በዳዊት ፡ ላይ ፡ በኃይል ፡ መጣ ። ሳሙኤልም ፡
ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ሄደ ።
፲፬ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከሳኦል ፡ ራቀ ÷
ክፉም ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
፲፭ አሠቃየው ። የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ — እነሆ ÷
ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
፲፮ ያሠቃይሃል ፤ በገና ፡ መልካም ፡ አድርጎ ፡ የሚ
መታ ፡ ሰው ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ ጌታችን ፡ በፊቱ ፡
የሚቆሙትን ፡ ባሪያዎቹን ፡ ይዘዝ ፤ ከእግዚ
አብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ በሆነብህ ፡
ጊዜ ፡ በእጁ ፡ ሲመታ ፡ አንተ ፡ ደኅና ፡ ትሆናለህ ፡
፲፯ አሉት ። ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፡ — መልካም ፡
አድርጎ ፡ በገና ፡ መምታት ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡
፲፰ ፈልጋችሁ ፡ አምጡልኝ ፡ አላቸው ። ከብላቴኖ
ቹም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፡ — እነሆ ÷ መልካም ፡
አድርጎ ፡ በገና ፡ የሚመታ ፡ የቤተ ፡ ልሔማዊ
ውን ፡ የእሴይን ፡ ልጅ ፡ አይቻለሁ ፤ እርሱም ፡
ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ ነው ÷ በነገርም ፡ ብልህ ÷ መል
ኩም ፡ ያማረ ፡ ነው ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእርሱ ፡
፲፱ ጋር ፡ ነው ፡ አለ ። ሳኦልም ፡ ወደ ፡ እሴይ ፡ መል
ክተኞች ፡ ልከ ፡ — ከበጎች ፡ ጋር ፡ ያለውን ፡
፳ ልጅህን ፡ ዳዊትን ፡ ላክልኝ ፡ አለ ። እሴይም ፡
እንጀራና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አቁማዳ ፡ የተጫነ ፡
አህያ ፡ የፍየልም ፡ ጠቦት ፡ ወስዶ ፡ በልጁ ፡ በዳ
፳፩ ዋት ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ላከ ። ዳዊትም ፡ ወደ ፡
ሳኦል ፡ መጣ ÷ በፊቱም ፡ ቆመ ፤ እጅግም ፡ ወደ
ደው ÷ ለእርሱም ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬው ፡ ሆነ ።
ሳኦልም ፡ ወደ ፡ እሴይ ፡ — በዓይኔ ፡ ሞገስ ፡ አግ ፳፪
ኝቶአልና ፡ ዳዊት ፡ በፊቴ ÷ እባክህ ÷ ይቁም ፡
ብሎ ፡ ላከ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፳፫
ዘንድ ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ በሆነ ፡
ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በገና ፡ ይዞ ፡ በእጁ ፡ ይመታ ፡
ነበር ፤ ሳኦልንም ፡ ደስ ፡ ያሰኘው ፡ ያሳርፈውም ፡
ነበር ÷ ክፉ ፡ መንፈስም ፡ ከእርሱ ፡ ይርቅ ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

ፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍሮቻቸውን ፡ በይ ፩
ሁዳ ፡ ባለው ፡ በሶኮት ፡ አከማቹ ፤ በሶኮትና ፡
በዓዜቃ ፡ መካከል ፡ በኤፌስደሚም ፡ ሰፈሩ ።
ሳኦልና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ተከማቹ ÷ በሜላ ፡ ፪
ሸለቆም ፡ ሰፈሩ ÷ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋር ፡
ሊዋጉ ፡ ተሰለፉ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ በአ ፫
ንድ ፡ ወገን ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ÷
እስራኤልም ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡
ቆመው ፡ ነበር ፤ በመካከላቸውም ፡ ሸለቆ ፡ ነበረ ።
ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ሰፈር ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ፬
ጎልያድ ÷ ቁመቱም ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ከስን
ዝር ፤ የሆነ ÷ ዋነኛ ፡ ጀግና ፡ መጣ ። በራሱም ፡ ፭
የናስ ፡ ቊር ፡ ደፍቶ ፡ ነበር ÷ ጥሩርም ፡ ለብሶ ፡
ነበር ፤ የጥሩሩም ፡ ሚዛን ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡
ሰቅል ፡ ናስ ፡ ነበረ ። በእግሮቹም ፡ ላይ ፡ የናስ ፡ ፮
ገምባሌ ፡ ነበረ ÷ የናስም ፡ ጭሬ ፡ በትከሻው ፡
ላይ ፡ ነበረ ። የጦሩም ፡ የቦ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ ፯
መጠቅለያ ፡ ነበረ ፤ የጦሩም ፡ ሚዛን ፡ ስድስት ፡
መቶ ፡ ሰቅል ፡ ብረት ፡ ነበረ ፤ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡
በፊቱ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። እርሱም ፡ ቆሞ ፡ ወደ ፡ ፰
እስራኤል ፡ ጭፍሮች ፡ ጮኸ ፡ — ለሰልፍ ፡
ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ ወጣችሁ ? እኔ ፡ ፍልስ
ጥኤማዊ ÷ እናንተም ፡ የሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ አይ
ደላችሁምን ? ለእናንተ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ምረጡ ÷
ወደ ፡ እኔም ፡ ይውረድ ፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ሊዋጋ ፡ ፱
ቢችል ፡ ቢገድለኝም ÷ ባሪያዎች ፡ እንሆናችኋ
ለን ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ባሸንፈው ፡ ብገድለውም ÷
እናንተ ፡ ባሪያዎች ፡ ትሆኑናላችሁ ÷ ለእኛም ፡
ትገዛላችሁ ፡ አለ ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ — ፲
ዛሬ ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍሮች ፡ ተገዳደርኋቸው ፡
እንዋጋ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስጠኝ ፡ አለ ።
ሳኦልና ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ የሚላ ፲፩
ቸውን ፡ የፍልስጥኤማዊውን ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ÷ ደነገጡም ።
ዳዊትም ፡ የዚያ ፡ የኤፍራታዊው ፡ ሰው ፡ ፲፪
ልጅ ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡
ይሁዳ ፡ ስሙም ፡ እሴይ ፡ ነበረ ፤ ስምንትም ፡
ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በሳኦልም ፡ ዘመን ፡ በዕድሜ ፡
አርጅቶ ፡ ሽምግሎም ፡ ነበር ። የእሴይም ፡ ሦስቱ ፡ ፲፫
ታላላቆች ፡ ልጆቹ ፡ ሳኦልን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡
ሰልፉ ፡ ሄደው ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ሰልፉም ፡ የሄዱት ፡
የሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ታላቁ ፡

ኤልያብ ፡ ሁለተኛውም ፡ አሚናዳብ ፡ ሦስተኛ
፲፬ ፤ ውም ፡ ሣማ ፡ ነበረ ። ዳዊት ፡ የሁሉ ፡ ታናሽ ፡
ነበረ ፤ ሦስቱም ፡ ታላላቆች ፡ ሳኦልን ፡ ተከት
፲፭ ፤ ለው ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ የአባቱን ፡ በጎች ፡ ለመ
ጠበቅ ፡ ከሳኦል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡
፲፮ ፤ ይመላለስ ፡ ነበር ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ ጥዋ
ትና ፡ ማታ ፡ ይቀርብ ÷ አርባ ፡ ቀንም ፡ ይታይ ፡
ነበር ።
፲፯ ፤ እሴይም ፡ ልጁን ፡ ዳዊትን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ ፦
ከዚህ ፡ ከተጠበሰው ፡ እሸት ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡
መስፈሪያ ፡ እነዚህንም ፡ አሥር ፡ እንጀራዎች ፡
ለወንድሞችህ ፡ ውሰድ ÷ ወደ ፡ ሰፈሩም ፡ ወደ ፡
፲፰ ፤ ወንድሞችህ ፡ ፈጥነህ ፡ አድርሳቸው ፤ ይህንም ፡
አሥሩን ፡ አይብ ፡ ወደ ፡ ሻለቃው ፡ ውሰደው ፤
የወንድሞችህንም ፡ ደኅንነት ፡ ጠይቅ ÷ ወሬአ
፲፱ ፤ ቸውንም ፡ አምጣልኝ ። ሳኦልና ፡ እነርሱ ፡ የእ
ስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከፍልስጥኤማው
ያን ፡ ጋር ፡ እየተዋጉ ፡ በዔላ ፡ ሸለቆ ፡ ነበሩ ።
፳ ፤ ዳዊትም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ በጎቹንም ፡ ለጠባቂ ፡
ተወ ÷ እሴይም ፡ ያዘዘውን ፡ ይዞ ፡ ሄደ ፤ ጭፍ
ራውም ፡ ተሰልፎ ፡ ሲወጣ ፡ ለሰልፍም ፡ ሲጮኽ ፡
በሰረገሎች ፡ ወደ ፡ ተከበበው ፡ ሰፈር ፡ መጣ ።
፳፩ ፤ እስራኤልና ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
፳፪ ፤ ተሰላልፈው ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ዕቃውን ፡
በዕቃ ፡ ጠባቂው ፡ እጅ ፡ አኖረው ÷ ወደ ፡ ሠራ
ዊቱም ፡ ሮጠ ÷ የወንድሞቹንም ፡ ደኅንነት ፡
፳፫ ፤ ጠየቀ ። እርሱም ፡ ሲነጋገራቸው ÷ እነሆ ÷ ጎል
ያድ ፡ የተባለው ፡ ያ ፡ ዋነኛ ፡ ጀግና ፡ ፍልስጥኤ
ማዊ ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡
ጭፍራ ፡ መካከል ፡ ወጣ ÷ የተናገረውንም ፡
፳፬ ፤ ቃል ፡ ተናገረ ፤ ዳዊትም ፡ ሰማ ። የእስራኤልም ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰውዮውን ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡
፳፭ ፤ ፈርተው ፡ ከእርሱ ፡ ሸሹ ። የእስራኤልም ፡
ሰዎች ፡— ይህን ፡ የወጣውን ፡ ሰው ፡ አያችሁ
ትን ? በእውነት ፡ እስራኤልን ፡ ሊገዳደር ፡ ወጣ ፤
የሚገድለውንም ፡ ሰው ፡ ንጉሡ ፡ እጅግ ፡ ባለ
ጠጋ ፡ ያደርገዋል ÷ ልጁንም ፡ ይድርለታል ፤
ያባቱንም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
፳፮ ፤ ከግብር ፡ ነጻ ፡ ያወጣቸዋል ፡ አሉ ። ዳዊትም ፡
በአጠገቡ ፡ ለቆሙት ፡ ሰዎች ፡— ይህን ፡ ፍልስ
ጥኤማዊ ፡ ለሚገድል ÷ ከእስራኤልም ፡ ተግዳ
ሮትን ፡ ለሚያርቅ ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ይደረግለታል ?
የሕያውን ፡ አምላክ ፡ ጭፍሮች ፡ የሚገዳደር ፡
ይህ ፡ ያልተገረዘ ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፯ ፤ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ሕዝቡም ፡— ለሚገድ
ለው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡ ብለው ፡
እንደ ፡ ቀድሞው ፡ መለሱለት ።
፳፰ ፤ ታላቅ ፡ ወንድሙም ፡ ኤልያብ ፡ ከሰዎች ፡
ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ሰማ ፤ የኤልያብም ፡ ቍጣ ፡ በዳ
ዊት ፡ ላይ ፡ ነድዶ ፡— ለምን ፡ ወደዚህ ፡ ወረ
ድህ ? እነዚያንስ ፡ ጥቂቶች ፡ በጎች ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ለማን ፡ ተውሃቸው ? እኔ ፡ ኵራትህንና ፡
የልብህን ፡ ክፋት ፡ አውቃለሁና ፡ ሰልፉን ፡ ለማ
፳፱ ፤ የት ፡ መጥተሃል ፡ አለው ። ዳዊትም ፡— እኔ ፡
ምን ፡ አደረግሁ ? ይህ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አይደለ
ምን ? አለ ። ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡
፴ ፤ ሰው ፡ ዘወር ፡ አለ ÷ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ተናገረ ፤ ሕዝቡም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ መለሱለት ።
፴፩ ፤ ዳዊትም ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ተሰማ ÷ ለሳኦ
ልም ፡ ነገሩት ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ አስጠራው ።
፴፪ ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡— ስለ ፡ እርሱ ፡ የማንም ፡
ልብ ፡ አይውደቅ ፤ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ሄጄ ፡ ያንን ፡
፴፫ ፤ ፍልስጥኤማዊ ፡ እወጋዋለሁ ፡ አለው ። ሳኦ
ልም ፡ ዳዊትን ፡— አንተ ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ነህና ÷
እርሱም ፡ ከብላቴንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ ጦረኛ ፡ ነውና ፡
ይህን ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ ለመውጋት ፡ ትሄድ ፡
፴፬ ፤ ዘንድ ፡ አትችልም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ሳኦ
ልን ፡ አለው ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ የአባቴን ፡ በጎች ፡
ስጠብቅ ፡ አንበሳና ፡ ድብ ፡ ይመጣ ፡ ነበር ÷ ከመ
፴፭ ፤ ንጋውም ፡ ጠቦት ፡ ይወስድ ፡ ነበር ። በኋላ
ውም ፡ እከተለውና ፡ እመታው ፡ ነበር ÷ ከአ
ፋም ፡ አስጥለው ፡ ነበር ፤ በተነሣብኝም ፡ ጊዜ ፡
ጕሮሮውን ፡ ይዤ ፡ እመታውና ፡ እገድለው ፡
፴፮ ፤ ነበር ። እኔ ፡ ባሪያህ ፡ አንበሳና ፡ ድብ ፡ መታሁ ፡
ይህም ፡ ያልተገረዘው ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ የሕያ
ውን ፡ አምላክ ፡ ጭፍሮች ፡ ተገዳድሮአልና ፡
፴፯ ፤ ከእነርሱ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ይሆናል ። ዳዊትም ፡—
ከአንበሳና ፡ ከድብ ፡ እጅ ፡ ያስጣለኝ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ከዚህ ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ እጅ ፡ ያስጥለ
ኛል ፡ አለ ። ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡— ሂድ ÷ እግዚ
አብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሁናል ፡ አለው ።
፴፰ ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ የገዛ ፡ ራሱን ፡ ልብስ ፡ አለ
በሰው ÷ በራሱም ፡ ላይ ፡ የናስ ፡ ቍር ፡ ደፋ
ለት ÷ ጥሩርም ፡ አለበሰው ። ዳዊትም ፡ ሰይፉን ፡
፴፱ ፤ በልብሱ ፡ ላይ ፡ ታጠቀ ÷ ገናም ፡ አልፈተነው
ምና ፡ መሄድ ፡ ሞከረ ። ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡—
አልፈተንሁትምና ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ መሄድ ፡
አልችልም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አወለቀ ። በት
፵ ፤ ሩንም ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ÷ ከወንዝም ፡ አምስት ፡
ድብልብል ፡ ድንጋዮችን ፡ መረጠ ÷ በእረኛ ፡
ከረጢቱም ፡ በኪሱ ፡ ከተታቸው ፤ ወንጭፍም ፡
በእጁ ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤማዊውም ፡
ቀረበ ።
፵፩ ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡
ቀረበ ፤ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ በፊቱ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።
፵፪ ፤ ጎልያድም ፡ ዳዊትን ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ አየው ፤
ቀይ ፡ ብላቴና ፡ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነበረና ፡
ናቀው ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ ዳዊትን ፡—
፵፫ ፤ በትር ፡ ይዘህ ፡ የምትመጣብኝ ፡ እኔ ፡ ውሻ ፡
ነኝን ? አለው ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ በአምላ
ኮቹ ፡ ስም ፡ ዳዊትን ፡ ረገመው ። ፍልስጥኤማዊ
፵፬ ፤ ውም ፡ ዳዊትን ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ና ÷ ሥጋህንም ፡
ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ እሰጣ
ለሁ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡
፵፭ ፤ አለው ፡— አንተ ፡ ሰይፍና ፡ ጦር ፡ ጭሬም ፡ ይዘህ ፡
ትመጣብኛለህ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ በተገዳደር
ኸው ፡ በእስራኤል ፡ ጭፍሮች ፡ አምላክ ፡ ስም ፡

በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እመ
፵፭፤ ጣብሃለሁ ። እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ አንተን ፡ በእጄ ፡
አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፤ እመታህማለሁ ÷ ራስህንም ፡
ከአንተ ፡ አነሣዋለሁ ፤ የፍልስጥኤማውያንንም ፡
ሠራዊት ፡ ሬሶች ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡
አራዊት ፡ ዛሬ ፡ እሰጣለሁ ። ይኸውም ፡ ምድር ፡
ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አምላክ ፡ እንዳለ ፡
፵፮፤ ታውቅ ፡ ዘንድ ፤ ይህም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በሰይፍና ፡ በጦር ፡ የሚያድን ፡ እን
ዳይደለ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ሰልፉ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ነውና ፤ እናንተንም ፡ በእጃችን ፡
፵፯፤ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ ተነ
ሥቶ ፡ ዳዊትን ፡ ሊገናኘው ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡
ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ሊገናኘው ፡ ወደ ፡
፵፰፤ ሰልፉ ፡ ሮጠ ። ዳዊትም ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ኮረ
ጆው ፡ አግብቶ ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ወሰደ ÷
ወነጨፈውም ÷ ፍልስጥኤማዊውንም ፡ ግምባ
ሩን ፡ መታ ፤ ድንጋዩም ፡ በግምባሩ ፡ ተቀረቀረ ÷
እርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋ ።

፵፱፤ ዳዊትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ በወንጭፍና ፡
በድንጋይ ፡ አሸነፈው ÷ ፍልስጥኤማዊውንም ፡
መትቶ ፡ ገደለ ፤ በዳዊትም ፡ እጅ ፡ ሰይፍ ፡ አል
፶፤ ነበረም ። ዳዊትም ፡ ሮጦ ፡ በፍልስጥኤማዊው ፡
ላይ ፡ ቆመ ፤ ሰይፉንም ፡ ይዞ ፡ ከሰገባው ፡ መዘ
ዘው ÷ ገደለውም ÷ ራሱንም ፡ ቈረጠው ። ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ ዋናቸው ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባዩ ፡
፶፩፤ ጊዜ ፡ ሸሹ ። የእስራኤልና ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡
ተነሥተው ፡ እልል ፡ አሉ ÷ ፍልስጥኤማውያ
ንንም ፡ እስከ ፡ ጌትና ፡ እስከ ፡ አስቀሎና ፡ በር
ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ። ፍልስጥኤማውያንም ፡
ከሸዓራይም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጌትና ፡ እስከ ፡
አቃሮን ፡ ድረስ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ የተመቱት ፡
፶፪፤ ወደቁ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፍልስጥኤማ
ውያንን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመልሰው ፡ ሰፈራቸ
፶፫፤ ውን ፡ በዘበዙ ። ዳዊትም ፡ የፍልስጥኤማዊ
ውን ፡ ራስ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመ
ጣው ፤ ጋሻ ፡ ጦሩን ፡ ግን ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡
አኖረው ።

፶፬፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማዊው ፡
ሲወጣ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ለሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ ለአ
በኔር ፡— አበኔር ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ብላቴና ፡ የማን ፡
ልጅ ፡ ነው ? አለው ። አበኔርም ፡— ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ በሕያው ፡ ነፍስህ ፡ እምላለሁ ! አላው
፶፭፤ ቅም ፡ አለ ። ንጉሡም ፡— ይህ ፡ ብላቴና ፡ የማን ፡
፶፮፤ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንተ ፡ ጠይቅ ፡ አለ ። ዳዊ
ትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ገድሎ ፡ በተመለሰ ፡
ጊዜ ፡ አበኔር ፡ ወሰደው ÷ ወደ ፡ ሳኦልም ፡ ፊት ፡
አመጣው ፤ የፍልስጥኤማዊውንም ፡ ራስ ፡ በእጁ ፡
፶፯፤ ይዞ ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡— አንተ ፡ ብላቴና ÷
የማን ፡ ልጅ ፡ ነህ ? አለው ። ዳዊትም ፡— እኔ ፡
የቤተ ፡ ልሔሙ ፡ የባሪያህ ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡
ነኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

ዳዊትም ፡ ለሳኦል ፡ መናገሩን ፡ በፈጸመ ፡ ፩፤
ጊዜ ፡ የዮናታን ፡ ነፍስ ፡ በዳዊት ፡ ነፍስ ፡ ታሰ
ረች ÷ ዮናታንም ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ወደደው ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ወሰደው ÷ ወደ ፡ አባ ፪፤
ቱም ፡ ቤት ፡ ይመልሰው ፡ ዘንድ ፡ አልተወውም ።
ዮናታንም ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ስለ ፡ ወደደው ፡ ከዳ ፫፤
ዊት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። ዮናታንም ፡ ፬፤
የለበሰውን ፡ ካባ ፡ አውልቆ ፡ እርሱንና ፡ ልብ
ሱን ፡ ሰይፉንም ፡ ቀስቱንም ፡ መታጠቂያው
ንም ፡ ለዳዊት ፡ ሸለመው ። ዳዊትም ፡ ሳኦል ፡ ፭፤
ወደ ፡ ሰደደው ፡ ሁሉ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ÷ አስተው
ሎም ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ ሳኦልም ፡ በጦረኞች ፡
ላይ ፡ ሾመው ፤ ይህም ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ዓይ
ንና ፡ በሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ ዓይን ፡ መልካም ፡
ነበረ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ፮፤
ገድሎ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ÷ እየዘመሩና ፡ እየዘ
ፈኑ ፡ እልልም ፡ እያሉ ፡ ከበሮና ፡ አታሞ ፡ ይዘው ፡
ንጉሡን ፡ ሳኦልን ፡ ሊቀበሉ ፡ ሴቶች ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወጡ ። ሴቶችም ፡— ፯፤
ሳኦል ፡ ሺህ ÷ ዳዊትም ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ እያሉ ፡
እየተቀባበሉ ፡ ይዘፍኑ ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡ እጅግ ፡ ፰፤
ተቈጣ ÷ ይህም ፡ ነገር ፡ አስከፋው ፤ እርሱም ፡—
ለዳዊት ፡ እልፍ ፡ ሰጡት ÷ ለእኔ ፡ ግን ፡ ሺህ ፡
ብቻ ፡ ሰጡኝ ፤ ከመንግሥት ፡ በቀር ፡ ምን ፡ ቀረ
በት ? አለ ። ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ሳኦል ፡ ፱፤
ዳዊትን ፡ ተመቅኝቶ ፡ ተመለከተው ።

በነጋውም ፡ ሳኦልን ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግ ፲፤
ዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያዘው ÷ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡
ትንቢት ፡ ተናገረ ። ዳዊትም ፡ በየቀኑ ፡ ያደርግ ፡
እንደ ፡ ነበረ ፡ በእጁ ፡ በገና ፡ ይመታ ፡ ነበር ። ሳኦ
ልም ፡ ጦሩን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡— ፲፩፤
ዳዊትን ፡ ከግንቡ ፡ ጋር ፡ አጣብቂ ፡ እመታዋ
ለሁ ፡ ብሎ ፡ ጦሩን ፡ ወረወረ ። ዳዊትም ፡ ሁለት ፡
ጊዜ ፡ ከፊቱ ፡ ዘወር ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ከእ ፲፪፤
ርሱ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ከሳኦልም ፡ ስለ ፡ ተለየ ፡
ሳኦል ፡ ዳዊትን ፡ ፈራው ። ስለዚህም ፡ ሳኦል ፡ ፲፫፤
ከእርሱ ፡ አራቀው ÷ የሺህ ፡ አለቃም ፡ አደረ
ገው ፤ በሕዝቡም ፡ ፊት ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ነበር ።
ዳዊትም ፡ በአካሄዱ ፡ ሁሉ ፡ አስተውሎ ፡ ያደ ፲፬፤
ርግ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ነበረ ። ሳኦልም ፡ እጅግ ፡ ብልህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፲፭፤
አይቶ ፡ እጅግ ፡ ፈራው ። ነገር ፡ ግን ፡ በፊታ ፲፮፤
ቸው ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ እስራኤ
ልና ፡ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ ወደዱ ።

ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡— ታላቂቱ ፡ ልጄ ፡ ሜሮብ ፡ ፲፯፤
እንኳት ፤ እርስዋን ፡ እድርልሃለሁ ፤ ብቻ ፡ ቀል
ጣፋ ፡ ልጅ ፡ ሁንልኝ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ጦርነት ፡ ተጋደል ፡ አለው ። ሳኦልም ፡— የፍል
ስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ትሁን ፡

እንጂ ፡ የእኔ ፡ እጅ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አትሁን ፡
፲፰፡ ይል ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡— ለንጉሥ ፡
አማች ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ? ሰው
ነቴስ ፡ ምንድር ፡ ናት ? የአባቴስ ፡ ወገን ፡ በእስ
ራኤል ፡ ዘንድ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ።
፲፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሜሮብ ፡ ዳዊትን ፡
የምታገባበት ፡ ጊዜ ፡ ሲደርስ ፡ ለመሐላታዊው ፡
፳፡ ለኤስድሪኤል ፡ ተዳረች ። የሳኦልም ፡ ልጅ ፡
ሜልኮል ፡ ዳዊትን ፡ ወደደች ፤ ይህም ፡ ወሬ ፡
ለሳኦል ፡ ደረሰለት ÷ ነገሩም ፡ ደስ ፡ አሰኘው ።
፳፩፡ ሳኦልም ፡— ወጥመድ ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ÷ የፍ
ልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ትሆን ፡
ዘንድ ፡ እርስዋን ፡ እድርለታለሁ ፡ አለ ፡ ሳኦልም ፡
ዳዊትን ፡— ዛሬ ፡ ሁለተኛ ፡ አማች ፡ ትሆነኛ
ለህ ፡ አለው ።
፳፪፡ ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፡— እነሆ ÷ ንጉሥ ፡
እጅግ ፡ ወድዶሃል ÷ ባሪያዎቹም ፡ ሁሉ ፡ ወድ
ደውሃል ÷ አሁንም ፡ ለንጉሥ ፡ አማች ፡ ሁን ፡
ብላችሁ ፡ በስውር ፡ ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ ብሎ ፡
፳፫፡ አዘዛቸው ። የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ ይህን ፡
ቃል ፡ በዳዊት ፡ ጆሮ ፡ ተናገሩ ፤ ዳዊትም ፡— እኔ ፡
ድሀ ፡ የተጠቃሁም ፡ ሰው ፡ ስሆን ፡ ለንጉሥ ፡
አማች ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ለእናንተ ፡ ትንሽ ፡ ነገር ፡
፳፬፡ ይመስላችኋልን ? አለ ። የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡—
ዳዊት ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
፳፭፡ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡
ይጥለው ፡ ዘንድ ፡ አስቦ ፡— የንጉሥን ፡ ጠላ
ቶች ፡ ይበቀል ፡ ዘንድ ፡ ከመቶ ፡ ፍልስጥኤማ
ውያን ፡ ሸለፈት ፡ በቀር ፡ ንጉሥ ፡ ማጫ ፡ አይ
ሻም ፡ ብላችሁ ፡ ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ አላቸው ።
፳፮፡ የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለዳዊት ፡
ነገሩት ÷ ለንጉሥም ፡ አማች ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
፳፯፡ ዳዊትን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ። ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡
ተነሥተው ፡ ሄዱ ÷ ከፍልስጥኤማውያንም ፡
መቶ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ ዳዊትም ፡ ለንጉሥ ፡
አማች ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሰለባቸውን ፡ አምጥቶ ፡
በቀኖጥራቸው ፡ ልክ ፡ ለንጉሡ ፡ ሰጠ ። ሳኦልም ፡
፳፰፡ ልጁን ፡ ሜልኮልን ፡ ዳረለት ። ሳኦልም ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አየ ፤
፳፱፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ወደዱት ። ሳኦልም ፡ ዳዊ
ትን ፡ አጥብቆ ፡ ፈራው ፤ ሳኦልም ፡ ዕድሜውን ፡
ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ጠላት ፡ ሆነ ።
፴፡ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቆች ፡ ይወጡ ፡
ነበር ፤ በወጡም ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ከሳኦል ፡ ባሪያ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ዳዊት ፡ አስተውሎ ፡ ያደ
ርግ ፡ ነበርና ፡ ስሙ ፡ እጅግ ፡ ተጠርቶ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ ሳኦልም ፡ ለልጁ ፡ ለዮናታንና ፡ ለባሪያዎቹ ፡
ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ነገራቸው ።
የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ግን ፡ ዳዊትን ፡ እጅግ ፡
፪፡ ይወድድ ፡ ነበር ። ዮናታንም ፡— አባቴ ፡ ሳኦል ፡
ሊገድልህ ፡ ፈልጎአል ፤ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ለነ
ገው ፡ ተጠንቅቀህ ፡ ተሸሸግ ÷ በስውርም ፡
ተቀመጥ ፤ እኔም ፡ እወጣለሁ ፡ አንተም ፡ ባለ
፫፡ ሀበት ፡ እርሻ ፡ በአባቴ ፡ አጠገብ ፡ እቆማለሁ ÷
ስለ ፡ አንተም ፡ ከአባቴ ፡ ጋር ፡ እነጋገራለሁ ፤
የሆነውንም ፡ አይቼ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ብሎ ፡
፬፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ። ዮናታንም ፡ ለአባቱ ፡ ለሳ
አል ፡— እርሱ ፡ አልበደለህምና ÷ ሥራውም ፡
ለአንተ ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ሆኖአልና ፡ ንጉሡ ፡
በሪያውን ፡ ዳዊትን ፡ አይበድለው ፤ ነፍሱንም ፡
፭፡ በእጁ ፡ ጥሎ ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ገደለ ÷ እግ
ዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አደረገ ፤ አንተም ፡ አይተህ ፡ ደስ ፡
አለህ ፤ በከንቱ ፡ ዳዊትን ፡ በመግደልህ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ላይ ፡ ትበድላለህ ? ብሎ ፡
ስለ ፡ ዳዊት ፡ መልካም ፡ ተናገረ ።
፮፡ ሳኦልም ፡ የዮናታንን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፤ ሳኦ
ልም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ዳዊት ፡ አይ
ገደልም ፡ ብሎ ፡ማለ ። ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡
፯፡ ጠርቶ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ነገረው ፤ ዮናታ
ንም ፡ ዳዊትን ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ አመጣው ÷ እንደ ፡
ቀድሞውም ፡ በፊቱ ፡ ነበረ ።
፰፡ ደግሞም ፡ ጦርነት ፡ ሆነ ፤ ዳዊትም ፡ ወጥቶ ፡
ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ÷ ታላቅ ፡
ግዳይም ፡ ገደላቸው ÷ ከፊቱም ፡ ሸሹ ። ሳኦ
፱፡ ልም ፡ ጦሩን ፡ ይዞ ፡ በቤቱ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡
ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያዘው ።
ዳዊትም ፡ በእጁ ፡ በገና ፡ ይመታ ፡ ነበር ። ሳኦ
፲፡ ልም ፡ ዳዊትን ፡ ከግንብ ፡ ጋር ፡ ያጣብቀው ፡
ዘንድ ፡ ጦሩን ፡ ወረወረ ፤ ዳዊትም ፡ ከሳኦል ፡
ፊት ፡ ዘወር ፡ አለ ÷ ጦሩም ፡ በግንቡ ፡ ውስጥ ፡
ተተከለ ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ዳዊት ፡ ሸሽቶ ፡
አመለጠ ። ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ጠብቀው ፡ በነ
፲፩፡ ጋው ፡ እንዲገድሉት ፡ መልእክተኞቹን ፡ ወደ ፡
ዳዊት ፡ ቤት ፡ ላከ ፤ ሚስቱም ፡ ሜልኮል ፡—
በዚህች ፡ ሌሊት ፡ ነፍስህን ፡ ካላዳንህ ፡ ነገ ፡ ትገ
ደላለህ ፡ ብላ ፡ ነገረችው ። ሜልኮልም ፡ ዳዊ
፲፪፡ ትን ፡ በመስኮት ፡ አወረደችው ፤ ሄደም ÷ ሸሽ
ቶም ፡ አመለጠ ። ሜልኮልም ፡ ተራፊምን ፡
፲፫፡ ወስዳ ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ አኖረችው ÷ በራስጌ
ውም ፡ ጕንጕን ፡ የፍየል ፡ ጠጉር ፡ አደረገች ÷
በልብስም ፡ ከደነችው ። ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡
፲፬፡ እንዲያመጡት ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ÷ እር
ስዋም ፡— ታምሞአል ፡ አለቻቸው ። ሳኦልም ፡—
፲፭፡ እገድለው ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ከኔ ፡ አልጋው ፡
አምጡልኝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኞቹን ፡ ወደ ፡
ዳዊት ፡ ሰደደ ። መልእክተኞቹም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡
፲፮፡ እነሆ ÷ ተራፊሙን ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ አገኙ ÷
በራስጌውም ፡ ጕንጕን ፡ የፍየል ፡ ጠጉር ፡ ነበረ ።
፲፯፡ ሳኦልም ፡ ሚልኮልን ፡— ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡
አደርገሽ ፡ አታለልሽኝ ? ጠላቴን ፡ አስኰበለል
ሽው ፡ አላት ። ሚልኮልም ፡ ለሳኦል ፡—
እርሱ ፡— አውጥተሽ ፡ስደጂኝ ÷ አለዚያም ፡
እገድልሻለሁ ፡ አለኝ ፡ ብላ ፡ መለሰችለት ።
፲፰፡ ዳዊትም ፡ ሸሽቶ ፡ አመለጠ ÷ ወደ ፡ አርማ
ቴምም ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣ ÷ ሳኦልም ፡ ያደ

ረገበትን ፡ ሁሉ ፡ ነገረው ፤ እርሱና ፡ ሳሙኤ
ልም ፡ ሄዱ ፡ በነዋትዘራማም ፡ ተቀመጡ ።
፲፱፤ ሳኦልም ፡— ዳዊት ÷እነሆ ÷ በአርማቴም ፡ አገር ፡
በነዋትዘራማ ፡ ተቀምጦአል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡
፳፤ ሰማ ። ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡
መልእክተኞችን ፡ ሰደደ ፤ የነቢያት ፡ ጉባኤ ፡
ትንቢት ፡ ሲናገሩ ÷ ሳሙኤልም ፡ አለቃቸው ፡
ሆኖ ፡ ሲቆም ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡
መንፈስ ፡ በሳኦል ፡ መልእክተኞች ፡ ላይ ፡ ወረደ ÷
፳፩፤ እነርሱም ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ጀመር ። ሳኦ
ልም ፡ ያንን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሌሎች ፡ መልእክተ
ኞችን ፡ ሰደደ ÷ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡
ተናገሩ ። ሳኦልም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡
መልእክተኞችን ፡ ሰደደ ÷ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡
፳፪፤ ትንቢት ፡ ተናገሩ ። የሳኦልም ፡ ቊጣ ፡ ነደደ ÷
እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ መጣ ÷
በሚኩም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ የውኃ ፡ ጕድ
ጓድ ፡ ደረሰ ። ሳሙኤልና ፡ ዳዊት ፡ የት ፡ ናቸው ?
ብሎ ፡ ጠየቀ ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡— እነሆ ÷ በአ
ርማቴም ፡ አገር ፡ በነዋትዘራማ ፡ ናቸው ፡ አለው ።
፳፫፤ ወደ ፡ አርማቴምም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ነዋትዘራማ ፡
ሄደ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በእርሱ ፡
ደግሞ ፡ ወረደ ÷ እርሱም ፡ ሄደ ÷ ወደ ፡ አርማ
ቴምም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ነዋትዘራማ ፡ እስኪመጣ ፡
፳፬፤ ድረስ ፡ ትንቢት ፡ ይናገር ፡ ነበር ። ልብሱንም ፡
አወለቀ ÷ በሳሙኤልም ፡ ፊት ፡ ትንቢት ፡ ተና
ገረ ÷ ራቁቱንም ፡ ወድቆ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡
በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ሁሉ ፡ ተጋደመ ። ስለዚህ ፡—
ሳኦል ፡ ደግሞ ፡ ከነቢያት ፡ መካከል ፡ ነውን ?
ይባባሉ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፤ ዳዊትም ፡ ከአርማቴም ፡ አገር ፡ ከነዋትዘራማ ፡
ሸሽ ÷ ወደ ፡ ዮናታንም ፡ መጥቶ ፡— ምን ፡ አደ
ረግሁ ? እኔንስ ፡ ለመግደል ፡ የሚፈልግ ፡ በአ
ባትህ ፡ ፊት ፡ ጠማምነቴና ፡ ኃጢአቴ ፡ ምን
፪፤ ድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ተናገረው ። ዮናታንም ፡—
ይህንስ ፡ ያርቀው ÷ አትሞትም ፤ እነሆ ÷ አባቴ ፡
አስቀድሞ ፡ ለእኔ ፡ ሳይገልጥ ፡ ትልቅም ፡ ትን
ሽም ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡ አያደርግም ፤ አባቴስ ፡
ይህን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ይሰውረኛል ? እንዲህ ፡
፫፤ አይደለም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡— እኔ ፡ በፊ
ትህ ፡ ሞገስ ፡ እንዳገኘሁ ፡ አባትህ ፡ በእውነት ፡
ያውቃል ፤ እርሱም ፡— ዮናታን ፡ እንዳይከፋው ፡
አይወቅ ፡ ይላል ! ነገር ፡ ግን ፡ ሕያው ፡ እግዚአ
ብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላለሁ ! በእ
ኔና ፡ በሞት ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ እርምጃ ፡ ያህል ፡
፬፤ ቀርቶአል ፡ ብሎ ፡ ማለ ። ዮናታንም ፡ ዳዊ
ትን ፡— ነፍስህ ፡ የወደደችውን ፡ ሁሉ ፡ አደር
፭፤ ግልሃለሁ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ዮናታንን ፡
አለው ፡— እነሆ ÷ ነገ ፡ መባቻ ፡ ነው ፤ በንጉ
ሥም ፡ አጠገብ ፡ ለምሳ ፡ አልቀመጥም ፤ እስከ ፡
ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በውጭ ፡
፮፤ በሜዳ ፡ እንድሸሸግ ፡ አሰናብተኝ ። አባትህም ፡
ቢፈልገኝ ፡— ለዘመዶቹ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በቤተ ፡
ልሔም ፡ የዓመት ፡ መሥዋዕት ፡ አላቸውና ፡
ዳዊት ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡
አጽንቶ ፡ ለምኖኛል ፡ በለው ። እርሱም ፡— መል
፯፤ ካም ፡ ነው ፡ ቢል ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ደኅንነት ፡
ይሆናል ፤ ቢቈጣ ፡ ግን ፡ ክፋት ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተቈረጠች ፡ እወቅ ። እን
፰፤ ግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከዳን ፡ ከባሪ
ያህ ፡ ጋር ፡ አድርገሃልና ፡ ለባሪያህ ፡ ቸርነት ፡
አድርግ ፤ በደል ፡ ግን ፡ ቢገኝብኝ ፡ አንተ ፡ ግደ
ለኝ ፤ ለምን ፡ ወደ ፡ አባትህ ፡ ታደርሰኛለህ ?
፱፤ ዮናታንም ፡— ይህ ፡ ከአንተ ፡ ይራቅ ፤ ከአባቴ ፡
ዘንድ ፡ ክፋት ፡ በላይህ ፡ እንደ ፡ ተቈረጠች ፡
ያወቅሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አልነግርህምን ? አለ ።
፲፤ ዳዊትም ፡ ዮናታንን ፡— አባትህ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ የነገረህ ፡ እንደ ፡ ሆን ፡ ማን ፡ ይነግረ
ኛል ? አለው ። ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡— ና ÷
፲፩፤ ወደ ፡ ሜዳ ፡ እንውጣ ፡ አለው ። ሁለቱም ፡ ወደ ፡
ሜዳ ፡ ወጡ ።

፲፪፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ አለው ፡— የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ ይሁን ፤ ነገ ፡
ወይም ፡ ከነገ ፡ ወዲያ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ አባቴን ፡
መርምሬ ÷ እነሆ ÷ በዳዊት ፡ ላይ ፡ መልካም ፡
፲፫፤ ቢያስብ ፡ ልኬ ፡ እገልጥልሃለሁ ፤ አባቴም ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ክፋት ፡ ማድረግ ፡ ቢወድድ ፡
እኔም ፡ ባላስታውቅህ ፡ በደህና ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡
ባላሰናብትህ ÷ እግዚአብሔር ፡ በዮናታን ፡
ይህን ፡ ያድርግ ፡ ይህንም ፡ ይጨምር ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ ከአባቴ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። እኔም ፡ እንዳልሞት ፡
፲፬፤ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡
አድርግልኝ ፤ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ የዳ
፲፭፤ ዊትን ፡ ጠላቶች ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ከምድር ፡
ባጠፋቸው ፡ ጊዜ ፡ ለዘላለም ፡ ቸርነትህን ፡ ከቤቴ ፡
አታርቀው ። ዮናታንም ፡— እግዚአብሔር ፡
፲፮፤ ከዳዊት ፡ ጠላቶች ፡ እጅ ፡ ይፈልገው ፡ ብሎ ፡
ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።
፲፯፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ይወድድ ፡
ነበርና ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ማለለት ።

፲፰፤ ዮናታንም ፡ አለው ፡— ነገ ፡ መባቻ ፡ ነው ÷ መቀ
መጫህም ፡ ባዶ ፡ ሆኖ ፡ ይገኛልና ፡ ትታሰበለህ ።
፲፱፤ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ያህል ፡ ቆይ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡
ፈጥነህ ፡ ውረድ ÷ ነገሩም ፡ በተደረገበት ፡ ቀን ፡
ወደ ፡ ተሸሸግህበት ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ÷ በኤዜል ፡
ድንጋይም ፡ አጠገብ ፡ ቆይ ። እኔም ፡ በዓላማ ፡
፳፤ ላይ ፡ እወረውራለሁ ፡ ብዬ ፡ ሦስት ፡ ፍላጻዎችን ፡
ወደ ፡ አጠገቡ ፡ እወረውራለሁ ። እነሆም ፡—
፳፩፤ ሂድ ፡ ፍላጻዎችን ፡ ፈልግ ፡ ብዬ ፡ ብላቴናውን ፡
እልክዋለሁ ፤ ብላቴናውንም ፡— እነሆ ÷ ፍላ
ጻው ፡ ከአንተ ፡ ወደዚህ ፡ ነው ፤ ይዘኸው ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ና ፡ ያልሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ሕያው ፡
እግዚአብሔርን ! ለአንተ ፡ ደኅንነት ፡ ነውና ፡
፳፪፤ ምንም ፡ የለብህም ። ብላቴናውን ፡ ግን ፡—
እነሆ ÷ ፍላጻው ፡ ከአንተ ፡ ወዲያ ፡ ነው ፡ ያል

ሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እግዚአብሔር ፡ አሰናብቶሃ
፳፰ ልና ፡ መንገድህን ፡ ሂድ ። እንተና ፡ እኔም ፡
ስለ ፡ ተነጋገርነው ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለዘ
ላለም ፡ በመካከላችን ፡ ምስክር ፡ ነው ።
፳፱ ዳዊትም ፡ በሚዳው ፡ ተሸሸገ ፤ መቢቻም ፡
በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ግብር ፡ ለመብላት ፡ ተቀ
፴ መጠ ። ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ በግ
ንቡ ፡ አጠገብ ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፤ ዮና
ታንም ፡ ቆሞ ፡ ነበር ÷ አበኔርም ፡ በሳኦል ፡ አጠ
ገብ ፡ ተቀመጠ ፤ የዳዊትም ፡ ስፍራ ፡ ባዶውን ፡
፴፩ ነበረ ። ሳኦልም ፡— አንድ ፡ ነገር ፡ ሆኖአል ÷
ንጹሕም ፡ አይደለም ፤ በእውነት ፡ ንጹሕ ፡
አይደለም ፡ ብሎ ፡ አስቦአልና ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡
፴፪ ምንም ፡ አልተናገረም ። ከመቢቻም ፡ በኋላ ፡
በማግሥቱ ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ የዳዊት ፡ ስፍራ ፡
ባዶውን ፡ ነበረ ፤ ሳኦልም ፡ ልጁን ፡ ዮናታንን ፡—
የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ትናንትና ፡ ወይም ፡ ዛሬ ፡ ግብር ፡
ሊበላ ፡ ያልመጣ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ? አለው ።
፴፫ ዮናታንም ፡ ለሳኦል ፡— ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቤት ፡
ልሔም ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ አጽንቶ ፡ ለመነኝ ፤
፴፬ እርሱም ፡— ዘመዶቼ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ መሥ
ዋዕት ፡ አላቸውና ÷ ወንድሜም ፡ ጠርቶኛልና ፡
እባክህ ÷ አሰናብተኝ ፤ አሁንም ፡ በዓይናችህ ፡
ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልሂድና ፡ ወን
ድሞቼን ፡ ልይ ፡ አለ ፤ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡
ሰደቃ ፡ አልመጣም ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።
፴፭ የሳኦልም ፡ ቍጣ ፡ በዮናታን ፡ ላይ ፡ ነደደና ፡—
አንተ ፡ የጠማማ ፡ ሴት ፡ ልጅ ÷ የእሴይን ፡
ልጅ ፡ ለአንተ ፡ ማፈርያ ፡ ለእናትህም ፡ ኀፍረተ ፡
ሥጋ ፡ ማፈርያ ፡ እንደ ፡ መረጥህ ፡ እኔ ፡ አላው
፴፮ ቅምን ? የእሴይም ፡ ልጅ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በሕ
ይወት ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አንተና ፡
መንግሥትህ ፡ አትጸኑም ፤ አሁንም ፡ የሞት ፡
ልጅ ፡ ነውና ፡ ልከህ ፡ አስመጣልኝ ፡ አለው ።
፴፯ ዮናታንም ፡ ለአባቱ ፡ ለሳኦል ፡— ስለ ፡ ምን ፡
ይሞታል ? ያደረገውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡
፴፰ መለሰለት ። ሳኦልም ፡ ሊወጋው ፡ ጦሩን ፡ ወረ
ወረበት ፤ ዮናታንም ፡ አባቱ ፡ ዳዊትን ፡ ፈጽሞ ፡
፴፱ ሊገድለው ፡ እንደ ፡ ፈቀደ ፡ አወቀ ። አባቱ ፡
ዳዊትን ፡ ስላሳፈረው ፡ ዮናታን ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡
አዝኖአልና ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ ከሰደቃው ፡
ተነሣ ÷ በመቢቻውም ፡ በሁለተኛ ፡ ቀን ፡ ግብር ፡
አልበላም ።
፵ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በነጋው ፡ ዮናታን ፡ ከዳዊት ፡
ጋር ፡ ወደ ፡ ተቃጠረበት ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡
ወጣ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ታናሽ ፡ ብላቴና ፡
፵፩ ነበረ ። ብላቴናውንም ፡— ሮጠህ ፡ የምወረው
ራቸውን ፡ ፍላጻዎች ፡ ፈልግልኝ ፡ አለው ።
ብላቴናውም ፡ በሮጠ ፡ ጊዜ ፡ ፍላጻውን ፡ ወደ ፡
፵፪ ማዶ ፡ ወረወረው ። ብላቴናውም ፡ ዮናታን ፡
ፍላጻውን ፡ ወደ ፡ ወረወረበት ፡ ስፍራ ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ፡ ዮናታን ፡— ፍላጻው ፡ ከአንተ ፡ ወዲያ ፡
፵፫ ነው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ብላቴናው ፡ ጮኸ ። ዮና
ታንም ፡ ደግሞ ፡— ቶሎ ፡ ፍጠን ÷ አትቆይ ፡
ብሎ ፡ ወደ ፡ ብላቴናው ፡ ጮኸ ፤ የዮናታንም ፡
ብላቴና ፡ ፍላጻዎቹን ፡ ሰብስቦ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡
መጣ ። ዮናታንና ፡ ዳዊት ፡ ብቻ ፡ ነገሩን ፡ ፵፬
ያውቁ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ ብላቴናው ፡ ምንም ፡
አያውቅም ፡ ነበር ። ዮናታንም ፡ መሣርያውን ፡ ፵፭
ለብላቴናው ፡ ሰጥቶ ፡— ወደ ፡ ከተማ ፡ ውሰድ ፡
አለው ። ብላቴናውም ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ፵፮
ከስፍራው ፡ በደቡብ ፡ አጠገብ ፡ ተነሣ ÷ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ በግምባሩ ፡ ተደፋ ÷ ሦስት ፡ ጊዜም ፡
ለሰላምታ ፡ ሰገደ ፤ እየተላቀሱም ፡ እርስ ፡ በእ
ርሳቸው ፡ ተሳሳሙ ÷ ይልቁንም ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡
አለቀሰ ። ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡— በደኅና ፡ ፵፯
ሂድ ፤ እነሆ ÷ እኛ ፡ ሁለታችን ፡ በእኔና ፡ በአ
ንተ ÷ በዘሬና ፡ በዘርህ ፡ መካከል ፡ ለዘላለም ፡
እግዚአብሔር ፡ ይሁን ፡ ብለን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ ተማምለናል ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ተነ
ሥቶ ፡ ሄደ ፤ ዮናታንም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ፩
ወደ ፡ ኖብ ፡ መጣ ፤ አቢሜሌክም ፡ እየተንቀጠ
ቀጠ ፡ ዳዊትን ፡ ሊገናኘው ፡ መጣና ፡— ስለ ፡
ምን ፡ አንተ ፡ ብቻህን ፡ ነህ ? ከአንተስ ፡ ጋር ፡
ስለ ፡ ምን ፡ ማንም ፡ የለም ? አለው ። ዳዊትም ፡ ፪
ካህኑን ፡ አቢሜሌክን ፡— የተላክህበትን ፡ ነገ
ርና ፡ የሰጠሁህን ፡ ትእዛዝ ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፡
ብሎ ፡ ንጉሡ ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አዝዞኛል ፤ ስለዚ
ህም ፡ ብላቴኖቹን ፡ እንዲህ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ተው
ኋቸው ። አሁንስ ፡ በእጅህ ፡ ምን ፡ አለ ? አም ፫
ስት ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡ የተገኘውን ፡ በእጄ ፡
ስጠኝ ፡ አለው ። ካህኑም ፡ ለዳዊት ፡ መልሶ ፡— ፬
ሁሉ ፡ የሚበላው ፡ እንጀራ ፡ የለኝም ÷ ነገር ፡
ግን ፡ የተቀደሰ ፡ እንጀራ ፡ አለ ፤ ብላቴኖቹ ፡ ከሴ
ቶቹ ፡ ንጹሐን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ መብላት ፡ ይቻ
ላል ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ለካህኑ ፡ መልሶ ፡— ፭
በእውነት ፡ ከወጣን ፡ ጀምረን ፡ እኛ ፡ ሰውነታ
ችንን ፡ ከሴቶች ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ጠብቀናል ፤
የብላቴኖችም ፡ ዕቃ ፡ የተቀደሰች ፡ ናት ፤ ስለ
ዚህ ፡ ዛሬ ፡ ዕቃቸው ፡ የተቀደሰች ፡ በመሆንዋ ፡
እንጀራው ፡ እንደሚበላ ፡ እንጀራ ፡ ይሆናል ፡
አለው ። ካህኑም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ትኩስ ፡ ፮
እንጀራ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ከተነሣው ፡ ከገጹ ፡ ኅብስት ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡
እንጀራ ፡ አልነበረምና ፡ የተቀደሰውን ፡ እን
ጀራ ፡ ሰጠው ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ከሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ አንድ ፡ ፯
ሰው ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተገኝቶ ፡
ነበር ፤ ስሙም ፡ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ ነበረ ÷
ለሳኦልም ፡ የእረኞቹ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡ ፰
አቢሜሌክን ፡— የንጉሥ ፡ ጉዳይ ፡ ስላስቸኮ
ለኝ ፡ ሰይፈኛና ፡ መሣርያዬን ፡ አላመጣሁምና ፡
በእንተ ፡ ዘንድ ፡ ጦር ፡ ወይም ፡ ሰይፍ ፡ አለ ፡
ወይ ? አለው ። ካህኑም ፡— በኤላ ፡ ሸለቆ ፡ የገደ ፱
ልኸው ፡ የፍልስጥኤማዊው ፡ የጎልያድ ፡ ሰይፍ ÷

እነሆ ÷ በመጐናጸፊያ ፡ ተጠቅልሎ ፡ ከዚህ ፡ ከኤፋዱ ፡ በኋላ ፡ አለ ፤ ትወድደውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ውሰደው ፤ ሌላ ፡ ከዚህ ፡ የለም ፡ አለ ። ዳዊትም ፡— እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ የለምና ፡ እርሱን ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።

፲፱ ዳዊትም ፡ ተነሣ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦልን ፡ ፈርዶ ፡ ሸሸ ÷ ወደ ፡ ጌትም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ ሄደ ። ፲፩ የአንኩስ ፡ ባሪያዎችም ፡— ይህ ፡ ዳዊት ፡ የአገሩ ፡ ንጉሥ ፡ አይደለምን ? ሳኦል ፡ ሺህ ÷ ዳዊትም ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ ብለው ፡ ሴቶች ፡ በዘፈን ፡ የዘመሩለት ፡ እርሱ ፡ አይደለምን ? ፲፪ አሉት ። ዳዊትም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በልቡ ፡ አኖረ ÷ የጌትንም ፡ ንጉሥ ፡ አንኩስን ፡ እጅግ ፡ ፈራ ። ፲፫ በፊታቸውም ፡ አእምሮውን ፡ ለወጠ ÷ በያዙትም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እብድ ፡ ሆነ ፤ በበሩም ፡ መድረክ ፡ ላይ ፡ ተንፈራፈረ ÷ ልጋጉም ፡ በጢሙ ፡ ላይ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ። ፲፬ አንኩስም ፡ ባሪያዎቹን ፡— እነሆ ÷ ይህ ፡ ሰው ፡ እብድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይታችኋል ፤ ለምን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አመጣችሁት ? ፲፭ በፊቴ ፡ ያብድ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ያመጣችሁት ፡ እብድ ፡ ጠፍቶብኝ ፡ ነውን ? እንዲህ ፡ ያለውስ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ይገባልን ? አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ ተነሣ ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡ ዋሻ ፡ ኰበለለ ፤ ወንድሞቹና ፡ የአባቱ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ሁሉ ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፪ ወደዚያ ፡ ወረዱ ። የተጨነቀም ፡ ሁሉ ÷ ብድር ም ፡ ያለበት ፡ ሁሉ ÷ የተከፋም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተከማቹ ፤ እርሱም ፡ በላያቸው ፡ አለቃ ፡ ሆነ ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አራት ፡ መቶ ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

፫ ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ በሞዓብ ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ሄደ ፤ የሞዓብንም ፡ ንጉሥ ፡— እግዚአብሔር ፡ የሚያደርግልኝን ፡ እስካውቅ ፡ ድረስ ፡ አባቴና ፡ እናቴ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። ፬ በሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ አመጣቸው ፤ ዳዊትም ፡ በአምባ ፡ ውስጥ ፡ በነበረበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጡ ። ፭ ነቢዩ ፡ ጋድም ፡ ዳዊትን ፡— ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ምድር ፡ ሂድ ፡ እንጂ ፡ በአምባው ፡ ውስጥ ፡ አትቀመጥ ፡ አለው ፤ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ሔሬት ፡ ዱር ፡ መጣ ።

፮ ሳኦልም ፡ ዳዊትና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ እንደ ፡ ተገለጡ ፡ ሰማ ። ሳኦልም ፡ በጌብዓ ፡ በአጣጥ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ በኩረብታው ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በእጁም ፡ ጦር ፡ ይዞ ፡ ነበር ፤ ባሪያዎቹም ፡ ሁሉ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆመው ፡ ነበር ። ፯ ሳኦልም ፡ በአጠገቡ ፡ የቆሙትን ፡ ባሪያዎቹን ፡— ብንያማውያን ፡ ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ስሙ ፡ በውኑ ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ እርሻና ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ለሁላችሁ ፡ ይሰጣችኋልን ? ሁላችሁንስ ፡ ሻለቆችና ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፡ ያደርጋችኋልን ? ፰ ሁላችሁ ፡ በላዬ ፡ ዶልታችሁ ፡ ተነሣችሁብኝ ፤ ልጄ ፡ ከእሴይ ፡ ልጅ ፡ ጋር ፡ ሲማማል ፡ ማንም ፡ አይገልጥልኝም ÷ ከእናንተም ፡ አንድ ፡ ለእኔ ፡ የሚያዝን ፡ የለም ÷ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ሁሉ ፡ ልጄ ፡ ባሪያዬን ፡ እንዲያደልት ፡ ሲያስነሣብኝ ፡ ማንም ፡ አላስታወቀኝም ፡ አላቸው ። ፱ በሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ አጠገብ ፡ የቆመው ፡ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ መልሶ ፡— የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኖብ ፡ ወደ ፡ አኪጦብ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ሲመጣ ፡ አይቼዋለሁ ። ፲ እግዚአብሔርንም ፡ ጠየቀለት ÷ ስንቅንም ፡ ሰጠው ÷ የፍልስጥኤማዊውንም ፡ የጎልያድን ፡ ሰይፍ ፡ ሰጠው ፡ አለ ።

፲፩ ንጉሡም ፡ የአኪጦብን ፡ ልጅ ፡ ካህኑን ፡ አቢሜሌክን ፡ በኖብም ፡ ያሉትን ፡ ካህናት ፡ የአባቱን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ልከ ፡ አስጠራቸው ፤ ሁላቸውም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጡ ። ፲፪ ሳኦልም ፡— የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ስማ ፤ አለ ፤ እርሱም ፡— እነሆኝ ÷ ጌታዬ ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ፲፫ ሳኦልም ፡— አንተና ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ለምን ፡ ዶለታችሁብኝ ? እንጀራና ፡ ሰይፍ ፡ ሰጠኸው ÷ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡ ጠላት ፡ ሆኖ ፡ ይነሣብኝ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ጠየቅህለት ፡ አለው ። ፲፬ አቢሜሌክም ፡ መልሶ ፡ ንጉሡን ፡— ከባሪያዎችህ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ÷ ለንጉሥም ፡ አማች ፡ የሆነ ÷ በትእዛዝህ ፡ የሚሄድ ÷ በቤትህም ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ? በውኑ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ ጀመርሁን ? ይህ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ወይም ፡ ጥቂት ፡ ቢሆን ፡ አላወቅምና ፡ ንጉሡ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ በእኔ ፡ በባሪያውና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አያኑር ፡ አለ ። ፲፭ ንጉሡም ፡— አቢሜሌክ ፡ ሆይ ÷ አንተና ፡ የአባትህ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማችሁ ፡ ትሞታላችሁ ፡ አለ ። ፲፮ ንጉሡም ፡ በዙሪያው ፡ የቆሙትን ፡ እግረኞች ፡— የእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ እጅ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ነውና ÷ ኩብለላውንም ፡ ሲያውቁ ፡ በጆሮዬ ፡ አልገለጡምና ፡ ዘራችሁ ፡ ግደሉአቸው ፡ አላቸው ። የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ ግን ፡ እጃቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ላይ ፡ ይዘረጉ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ። ፲፯ ንጉሡም ፡ ዶይቅን ፡— አንተ ፡ ዘረሀ ፡ በካህናቱ ፡ ላይ ፡ ውደቅባቸው ፡ አለው ። ኤዶማዊውም ፡ ዶይቅ ፡ ዘሮ ፡ በካህናቱ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ የለበሱትን ፡ ሰማንያ ፡ አምስት ፡ ሰዎች ፡ ገደለ ። ፲፰ የካህናቱንም ፡ ከተማ ፡ ኖብን ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መታ ፤ ወንዶችንና ፡ ሴቶችንም ÷ ብላቴኖችንና ፡ ጡት ፡ የሚጠቡትን ÷ በሬዎችንና ፡ አህዮችንም ፡ በጎችንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደለ ።

፳ ከአኪጦብም ፡ ልጅ ፡ ከአቢሜሌክ ፡ ልጆች ፡ ስሙ ፡ አብያታር ፡ የሚባል ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ አመለጠ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሸሸ ። ፳፩ አብያታርም ፡ ሳኦል ፡

የእግዚአብሔርን ፡ ካህናት ፡ እንደ ፡ ፈጀ ፡ ለዳ
፳፪፡ ዊት ፡ ነገረው ። ዳዊት ፡ አብያታርን ፡— ኤዶማ
ዊው ፡ ዶይቅ ፡ በዚያ ፡ መኖሩን ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡—
ለሳኦል ፡ በእርግጥ ፡ ይነግራል ፡ ብዬ ፡ በዚያው ፡
ቀን ፡ አውቄዋለሁ ፤ ለአባትህ ፡ ቤት ፡ ነፍስ ፡
ሁሉ ፡ የጥፋታቸው ፡ ምክንያት ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፳፫፡ ነፍሴን ፡ የሚፈልግ ፡ የአንተን ፡ ነፍስ ፡ ይፈል
ጋልና ÷ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ተጠብቀህ ፡ ትኖራለ
ህና ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥ ÷ አትፍራ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፡ ለዳዊትም ፡— እነሆ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡
ቅዒላን ፡ ይወጋሉ ÷ አውድማውንም ፡ ይዘር
፪፡ ፋሉ ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ደረሰው ። ዳዊትም ፡—
ልሂድን ? እነዚህንስ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልም
ታን ? ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ ዳዊትን ፡— ሂድ ÷ ፍልስጥኤማው
፫፡ ያንን ፡ ምታ ፡ ቅዒላንም ፡ አድን ፡ አለው ። የዳ
ዊትም ፡ ሰዎች ፡— እነሆ ÷ በዚህ ፡ በይሁዳ ፡
መቀመጥ ፡ እንፈራለን ÷ ይልቁንስ ፡ በፍልስጥ
ኤማውያን ፡ ጭፍሮች ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ብን
፬፡ ሄድ ፡ እንደ ፡ት ፡ ነው ? አሉት ። ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡
መልሶ ፡— ፍልስጥኤማውያንን ፡ በእጅህ ፡ አሳ
ልፌ ፡ እሰጣለሁና ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡
፭፡ ውረድ ፡ አለው ። ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡
ቅዒላ ፡ ሄዱ ÷ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋር ፡
ተዋጉ ፤ እንስሶቻቸውንም ፡ ማረኩ ÷ በታላ
ቅም ፡ አገዳደል ፡ ገደሉአቸው ። ዳዊትም ፡ በቅ
ዒላ ፡ የሚኖሩትን ፡ አዳነ ።
፮፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የአቢሜሌክ ፡ ልጅ ፡ አብ
ያታር ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ በኰበለለ ፡
፯፡ ጊዜ ፡ ኤፉዱን ፡ ይዞ ፡ ወርዶ ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡
ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ ሰማ ፤ ሳኦ
ልም ፡— መዝጊያና ፡ መወርወሪያ ፡ ወዳለበት ፡
ከተማ ፡ ገብቶ ፡ ተገኝቶአልና ፡ እግዚአብሔር ፡
፰፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፡ አለ ። ሳኦልም ፡
ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ወርደው ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ÷ ዳዊት
ንና ፡ ሰዎቹንም ፡ ይከብቡ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡
፱፡ ሁሉ ፡ አዘዘ ። ዳዊትም ፡ ሳኦል ፡ ክፉን ፡ እንዳ
ሰበበት ፡ አወቀ ፤ ካህኑን ፡ አብያታርንም ፡—
፲፡ ኤፉዱን ፡ ወደዚህ ፡ አምጣ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡—
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ በእኔ ፡ ምክን
ያት ፡ ከተማይቱን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡
ቅዒላ ፡ ሊመጣ ፡ እንደሚፈልግ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡
፲፩፡ ፈጽሜ ፡ ሰምቻለሁ ። የቅዒላ ፡ ሰዎች ፡ በእጁ ፡
አሳልፈው ፡ ይሰጡኛልን ? ባሪያህስ ፡ እንደ ፡
ሰማ ፡ ሳኦል ፡ በውኑ ፡ ይወርዳልን ? የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ አቤቱ ÷ እንድትነግረኝ ፡ እለምንሃ
ለሁ ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡— ይወርዳል ፡
፲፪፡ አለ ። ዳዊትም ፡— የቅዒላ ፡ ሰዎች ፡ እኔንና ፡
ሰዎቼን ፡ በሳኦል ፡ እጅ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡና
ልን ? አለ ። እግዚአብሔርም ፡— አሳልፈው ፡
፲፫፡ ይሰጡአችኋል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ዳዊትና ፡ ስድ
ስት ፡ መቶ ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎችም ፡ ተነሥተው ፡
ከቅዒላ ፡ ወጡ ÷ መሄድም ፡ ወደሚችሉበት ፡
ሄዱ ። ሳኦልም ፡ ዳዊት ፡ ከቅዒላ ፡ እንደ ፡ ሸሸ ፡
ሰማ ፤ ስለዚህም ፡ ከመውጣት ፡ ቀረ ።
፲፬፡ ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በአምባ ፡ ውስጥ ፡
ይኖር ፡ ነበር ÷ ከዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ ባለው ፡
በተራራማው ፡ አገር ፡ ተቀመጠ ፤ ሳኦልም ፡
ሁልጊዜ ፡ ይፈልገው ፡ ነበር ÷ እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ አልሰጠውም ። ዳዊ
፲፭፡ ትም ፡ ሳኦል ፡ ነፍሱን ፡ ሊፈልግ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡
አየ ፤ ዳዊትም ፡ በዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በዋሻው ፡
ውስጥ ፡ ይኖር ፡ ነበር ። የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡
፲፮፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ዋሻው ፡ ውስጥ ፡
ሄደ ፤ እጁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አጽንቶ ፡—
፲፯፡ የአባቴ ፡ የሳኦል ፡ እጅ ፡ አታገኘህምና ፡ አትፍራ ፡
አንተም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትሆና
ለህ ÷ እኔም ፡ ከአንተ ፡ በታች ፡ ሁለተኛ ፡ እሆ
ናለሁ ፤ ይህን ፡ ደግሞ ፡ አባቴ ፡ ሳኦል ፡ ያው
ቃል ፡ አለው ። ሁለቱም ፡ በእግዚአብሔር ፡
፲፰፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረጉ ፤ ዳዊትም ፡ በዋ
ሻው ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ÷ ዮናታንም ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ ሄደ ።
፲፱፡ የዚፍ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡
መጥተው ፡— እነሆ ÷ ዳዊት ፡ በየሴሞን ፡ ደቡብ ፡
በኩል ፡ በኤኬላ ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ በዋሻ ፡ ውስጥ ፡
ባሉት ፡ አምባዎች ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡
የለምን ? አውንም ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ትወርድ ፡
፳፡ ዘንድ ፡ ነፍስህ ፡ እንደ ፡ ወደደች ፡ ውረድ ፡ በን
ጉሡም ፡ እጅ ፡ እርሱን ፡ አሳልፎ ፡ ለመስጠት ፡
እኛ ፡ አለን ፡ አሉት ። ሳኦልም ፡ አለ ፡— እና
፳፩፡ ንተ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አዝናችኋልና ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ የተባረካችሁ ፡ ሁኑ ፤ አውንም ፡ ደግሞ ፡
፳፪፡ ሄዱ ፤ እርሱም ፡ እጅግ ፡ ተንኰለኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ሰምቻለሁና ፤ አጥብቃችሁ ፡ ፈልጉት ÷ እግ
ሩም ፡ የሚሄድበትን ፡ ስፍራ ፡ እዩና ፡ እወቁ ÷
በዚያ ፡ ያየውንም ፡ ሰው ፡ አግኙ ። እርሱ ፡
፳፫፡ የሚደበቅበትንና ፡ የሚሸሸግበትን ፡ ስፍራ ፡
እዩና ፡ እወቁ ÷ በእርግጥም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመ
ለሱ ÷ እኔም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እሄዳለሁ ፤ በም
ድርም ፡ ውስጥ ፡ ቢሸሸግ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡
ሁሉ ፡ መካከል ፡ እፈልገዋለሁ ።
፳፬፡ እነዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ከሳኦል ፡ በፊት ፡
ወደ ፡ ዚፍ ፡ ሄዱ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ ግን ፡ በየሴ
ሞን ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ በዓረባ ፡ በሜዳን ፡ ምድረ ፡
፳፭፡ በዳ ፡ ነበሩ ። ሳኦልና ፡ ሰዎቹም ፡ ሊፈልጉት ፡
ሄዱ ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ዓለት ፡
ወርዶ ፡ በማዖን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ተቀመጠ ፤ ሳኦ
ልም ፡ ያንን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊትን ፡ በማዖን ፡
፳፮፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አሳደደው ። ሳኦልም ፡ በተራ
ራው ፡ በአንድ ፡ ወገን ፡ ሄደ ÷ ዳዊትና ፡ ሰዎ
ቹም ፡ በተራራው ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ ሄዱ ።
ሳኦልና ፡ ሰዎቹም ፡ ዳዊትንና ፡ ሰዎቹን ፡ ለመ
ያዝ ፡ ከብበው ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ ከሳኦል ፡
፳፯፡ ፊት ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡ ፈጠነ ። ወደ ፡ ሳኦልም ፡

መልእክተኛ ፡ መጥቶ ፡— ፍልስጥኤማውያን ፡ አገሩን ፡ ወርረውታልና ፡ ፈጥነህ ፡ ና ፡ አለው ።
፳፫፡ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ማሳደድ ፡ ትቶ ፡ ተመለሰ ፡ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋር ፡ ሊዋጋ ፡ ሄደ ። ስለ ዚህ ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የማምለጥ ፡ ዓለት ፡
፳፬፡ ተባለ ። ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ ወጥቶ ፡ በዓይንጋዲ ፡ አምባዎች ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሳኦል ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከማሳደድ ፡ ከተመለሰ ፡ በኋላ ፡— እነሆ ፡ ዳዊት ፡ በዓይንጋዲ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አለ ፡ የሚል ፡
፪፡ ወሬ ፡ ደረሰለት ። ሳኦልም ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ የተመረጡትን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ፡ ዳዊትንና ፡ ሰዎቹንም ፡ ለመፈለግ ፡ የበረሀ ፡ ፍየ
፫፡ ሎች ፡ ወደ ፡ ነበሩበት ፡ ዓለቶች ፡ ሄደ ። በመንገድም ፡ አጠገብ ፡ ወዳሉት ፡ የበጎች ፡ ማደሪያዎች ፡ መጣ ፡ በዚያም ፡ ዋሻ ፡ ነበረ ፤ ሳኦልም ፡ ወገቡን ፡ ይሞክር ፡ ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ ገባ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ከዋሻው ፡ በውስጠኛው ፡ በታ ፡
፬፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። የዳዊትም ፡ ሰዎች ፡— እነሆ ፡ ጠላትህን ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ፡ በዓይንህም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ ታደርግበታለህ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ የነገርህ ፡ ቀን ፡ እነሆ ፡ ዛሬ ፡ ነው ፡ አሉት ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ የሳኦልን ፡ መጐናጸፊያ ፡ ዘርፍ ፡ በቀ
፭፡ ስታ ፡ ቈረጠ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የሳኦልን ፡ የልብሱን ፡ ዘርፍ ፡ ስለ ፡ ቈረጠ ፡ የዳ
፮፡ ዊት ፡ ልብ ፡ በጎዘነ ፡ ተመታ ። ሰዎቹንም ፡— እግዚአብሔር ፡ የቀባው ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ እጄንም ፡ እጥልበት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ያርቀው ፡
፯፡ አላቸው ። ዳዊትም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ሰዎቹን ፡ ከለከላቸው ፡ በሳኦልም ፡ ላይ ፡ ይነሡ ፡ ዘንድ ፡ አልተዋቸውም ፤ ሳኦልም ፡ ከዋሻው ፡ ተነሥቶ ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ።
፰፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ደግሞ ፡ ተነሣ ፡ ከዋሻውም ፡ ወጣ ፡ ከሳኦልም ፡ በኋላ ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ተመለከተ ፡ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
፱፡ ተጐንብሶ ፡ እጅ ፡ ነሣ ። ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡ አለው ፡— እነሆ ፡ ዳዊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይሻብሃል ፡ የሚሉህን ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ለምን ፡ ትሰማ
፲፡ ለህ ? እነሆ ፡ ዛሬ ፡ በዋሻው ፡ ውስጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ እንደ ፡ ሰጠህ ፡ ዓይንህ ፡ አይታለች ፤ አንተንም ፡ እንድገድልህ ፡ ሰዎች ፡ ተናገሩኝ ፤ እኔ ፡ ግን ፡— በእግዚአብሔር ፡ የተቀባ ፡ ነውና ፡ እጄን ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡
፲፩፡ አልዘረጋም ፡ ብዬ ፡ ራራሁልህ ። ደግሞም ፡ አባቴ ፡ ሆይ ፡ የልብስህ ፡ ዘርፍ ፡ በእጄ ፡ እንዳለ ፡ ተመልከተው ፡ እወቅ ፤ የልብስህንም ፡ ዘርፍ ፡ በቈረጥሁ ፡ ጊዜ ፡ አልገደልሁህም ፤ ስለዚህም ፡ በእጄ ፡ ክፋትና ፡ በደል ፡ እንደሌለ ፡ አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ልትወስድ ፡ ምንም ፡ ብታሳድደኝ ፡ እንዳልበደልሁህ ፡ ተመልከተው ፡ እወቅ ። እግዚ ፲፪፡
አብሔር ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ይፍረድ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አንተን ፡ ይበቀልልኝ ፤ እጄ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አትሆንም ። በጥንት ፡ ፲፫፡
ምሳሌ ፡— ክኃጢአተኞች ፡ ኃጢአት ፡ ይወጣል ፡ እንደ ፡ ተባለ ፤ እጄ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አትሆንም ። የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ማንን ፡ ለማ ፲፬፡
ሳደድ ፡ መጥቶአል ? አንተስ ፡ ማንን ፡ ታሳድዳለህ ? የሞተ ፡ ውሻን ፡ ወይስ ፡ ቁንጫን ፡ ታሳድ ፲፭፡
ዳለህን ? እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳኛ ፡ ይሁን ፡ በእኔና ፡ በአንተም ፡ መካከል ፡ ይፍ
ረድ ፡ አይቶም ፡ ይምዋገትልኝ ፡ ከእጅህም ፡ ያድነኝ ።
እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ዳዊት ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለሳ ፲፮፡
አል ፡ መናገር ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦል ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፡ ዳዊት ፡ ይህ ፡ ድምፅህ ፡ ነውን ? አለ ፤ ሳኦልም ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።
ዳዊትን ፡ አለው ፡— እኔ ፡ ክፉ ፡ በመለስሁልህ ፡ ፲፯፡
ፋንታ ፡ በጎ ፡ መልሰህልኛልና ፡ አንተ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቅ ፡ ነህ ። እግዚአብሔርም ፡ በእ ፲፰፡
ጅህ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶኝ ፡ ሳለ ፡ አልገደልኸኝምና ፡ ለእኔ ፡ መልካም ፡ እንዳደረግህልኝ ፡ አንተ ፡ ዛሬ ፡ አሳየኸኝ ። ጠላቱን ፡ አግኝቶ ፡ ፲፱፡
በመልካም ፡ መንገድ ፡ ሸኝቶ ፡ የሚሰድድ ፡ ማን ፡ ነው ? ስለዚህ ፡ ለእኔ ፡ ስላደረግኸው ፡ ቸርነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመልስልህ ። አሁ ፳፡
ንም ፡ እነሆ ፡ አንተ ፡ በእርግጥ ፡ ንጉሥ ፡ እንድትሆን ፡ የእስራኤልም ፡ መንግሥት ፡ በእጅህ ፡ እንድትጸና ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ። አሁን ፡ እንግ ፳፩፡
ዲህ ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ዘሬን ፡ እንዳትቈርጥ ፡ ከአባቴም ፡ ቤት ፡ ስሜን ፡ እንዳታጠፋው ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ማልልኝ ። ዳዊትም ፡ ለሳኦል ፡ ፳፪፡
ማለለት ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ፡ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡ አምባው ፡ ወጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፡ ሳሙኤልም ፡ ሞተ ፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ አለቀሱለት ፡ በአርማቴምም ፡ በቤቱ ፡ ቀበሩት ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ፋራን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወረደ ።
፪፡ በማያንም ፡ የተቀመጠ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ከብቱም ፡ በቀርሜሎስ ፡ ነበረ ፤ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ለእርሱም ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ በጎችና ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ፍየሎች ፡ ነበሩት ፤ በቀር
፫፡ ሜሎስም ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ነበር ። የሰውዮውም ፡ ስም ፡ ናባል ፡ የሚስቱም ፡ ስም ፡ አቢግያ ፡ ነበረ ፤ የሴቲቱም ፡ አእምሮ ፡ ታላቅ ፡ መልክዋም ፡ የተዋበ ፡ ነበረ ፤ ሰውዮው ፡ ግን ፡ በለጌ ፡ ነበረ ፡ ግብሩም ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ ከካሌብም ፡
ወገን ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳለ ፡— ፬፡
ናባል ፡ በጎቹን ፡ ይሸልታል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ሰማ ። ዳዊትም ፡ አሥር ፡ ጕልማሶች ፡ ላከ ፡ ለጕ ፭፡
ልማሶችም ፡ አለ ፡— ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ወጥታ

ችሁ ፡ ወደ ፡ ናባል ፡ ሂዱ ÷ በስሜም ፡ ስለ ፡
፭፡ ሰላም ፡ ጠይቁት ፡ እንዲህም ፡ በሉት ፡— በደ
ኅንነት ፡ ኑር ÷ ለአንተና ፡ ለቤትህም ፡ ለአንተም ፡
፮፡ ላሉት ፡ ሁሉ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ። አሁንም ፡ በጎ
ችህን ፡ እንድትሸልት ፡ ሰምቻለሁ ፤ እረኞች
ህም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ÷ ከዶ ፡ አልበደል
ናቸውም ፤ በቀርሜሎስም ፡ በተቀመጡበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ከመንጋው ፡ አንዳች ፡ አልጐደ
፯፡ ለባቸውም ። ጕልማሶችህን ፡ ጠይቃቸው ÷
እነርሱም ፡ ይነግሩሃል ፤ አሁንም ፡ እንግዲህ ፡
በመልካም ፡ ቀን ፡ መጥተንብሃልና ፡ ጕልማሶች ፡
በፊትህ ፡ ሞገስ ፡ ያግኙ ፤ በእጅህም ፡ ከተገ
ኘው ፡ ለባሪያዎችህና ፡ ለልጅህ ፡ ለዳዊት ÷ እባ
ክህ ÷ ስጥ ።
፰፡ የዳዊትም ፡ ጕልማሶች ፡ መጡ ÷ ይህንም ፡
ቃል ፡ ሁሉ ፡ በዳዊት ፡ ስም ፡ ለናባል ፡ ነግረው ፡
፱፡ ዝም ፡ አሉ ። ናባልም ፡ ለዳዊት ፡ ባሪያዎች ፡—
ዳዊት ፡ ማን ፡ ነው ? የእሴይስ ፡ ልጅ ፡ ማን ፡ ነው ?
እያንዳንዳቸው ፡ ከጌቶቻቸው ፡ የኰበለሉ ፡ ባሪያ
፲፡ ዎች ፡ ዛሬ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ። እንጀራዬንና ፡
የወይን ፡ ጠጄን ፡ ለሸላቾቼም ፡ ያረድሁትን ፡
ሥጋ ፡ ወስጄ ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ለማላ
ውቃቸው ፡ ሰዎች ፡ እሰጣለሁን ? ብሎ ፡ መለሰ
፲፩፡ ላቸው ። የዳዊትም ፡ ጕልማሶች ፡ ዘረው ፡ በመ
ጡበት ፡ መንገድ ፡ ተመለሱ ÷ መጥተውም ፡
፲፪፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ። ዳዊትም ፡
ሰዎቹን ፡— ሁላችሁ ፡ ሰይፋችሁን ፡ ታጠቁ ፡
አላቸው ። ሁሉም ፡ ሰይፋቸውን ፡ ታጠቁ ÷
ዳዊትም ፡ ሰይፉን ፡ ታጠቀ ፤ አራት ፡ መቶ ፡
ሰዎችም ፡ ዳዊትን ፡ ተከትለው ፡ ወጡ ÷ ሁለት ፡
መቶውም ፡ በዕቃው ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጡ ።
፲፫፡ ኩበላቴኖቹ ፡ አንዱ ፡ ለናባል ፡ ሚስት ፡ ለአ
ቢግያ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገራት ፡— እነሆ ÷
ዳዊት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳለ ፡ ጌታችንን ፡ ሊባ
ርክ ፡ መልእክተኞች ፡ ላከ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ሰደባ
፲፬፡ ቸው ። እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡
እጅግ ፡ መልካም ፡ ነበሩ ፤ አልበደሉንምም ÷
ከእነርሱም ፡ በሜድንበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ ሳለን ፡ አንዳች ፡ አልጠፋብንም ፤
፲፭፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሆነን ፡ መንጋውን ፡ በጠበቅን
በት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ አጥር ፡
፲፮፡ ሆነውን ፡ ነበር ። ስለዚህም ፡ በጌታችንና ፡ በቤቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዲመጣ ፡ ተቈርጦ
አልና ÷ እርሱ ፡ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡
ማንም ፡ ሊናገረው ፡ አይችልምና ፡ የምታደር
ጊውን ፡ ተመልከቺና ፡ እወቂ ።
፲፯፡ አቢግያም ፡ ፈጥና ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ እንጀራ ÷
ሁለት ፡ አቁማዳ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ አምስትም ፡
የተዘጋጀ ፡ በጎች ÷ አምስትም ፡ መስፈሪያ ፡
ጥብስ ፡ እሸት ÷ አንድ ፡ መቶ ፡ ዘለላ ፡ ዘቢብ ÷
ሁለት ፡ መቶም ፡ የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ ወሰደች ÷ በአ
፲፱፡ ህዮችም ፡ ላይ ፡ አስጫነች ። ለብላቴኖችዋም ፡—
አስቀድማችሁ ፡ በፊቴ ፡ ሂዱ ÷ እነሆም ÷ እከተ
ላችኋለሁ ፡ አለች ። ይህንም ፡ ለባልዋ ፡ ለናባል ፡
አልነገረችውም ። እርስዋም ፡ በአህያዋ ፡ ላይ ፡ ፳፡
ተቀምጣ ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በተሰወረ ፡ ስፍራ ፡
በወረደች ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ ወደ ፡
እርስዋ ፡ ወረዱ ፤ እርስዋም ፡ ተገናኝቻቸው ።
ዳዊትም ፡— ለዚህ ፡ ሰው ፡ ከሆነው ፡ ሁሉ ፡ ፳፩፡
አንድ ፡ ነገር ፡ እንዳይጠፋብት ፡ በእውነት ፡ ከብ
ቱን ፡ ሁሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በከንቱ ፡ ጠበቅሁ ÷
እርሱም ፡ ስለ ፡ በጎነቴ ፡ ክፉት ፡ መለሰልኝ ።
ለእርሱም ፡ ከሆነው ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ዋዋት ፡ ፳፪፡
ድረስ ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ ስንኳ ፡ ብተው ÷ እግዚ
አብሔር ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያድርግ ፡
እንዲህም ፡ ይጨምር ፡ ብሎ ፡ ነበር ።
አቢግያም ፡ ዳዊትን ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ከአህያዋ ፡ ፳፫፡
ላይ ፡ ፈጥና ፡ ወረደች ÷ በዳዊትም ፡ ፊት ፡ በግ
ምባርዋ ፡ ወደቀች ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ እጅ ፡
ነሣች ። በእግሩም ፡ ላይ ፡ ወደቀች ÷ እንዲህም ፡
አለች ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ኃጢአት ፡ በእኔ ፡
ላይ ፡ ይሁን ፤ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ በጆሮህ ፡ ልናገር ÷ ፳፬፡
የባሪያህንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ። በዚህ ፡ ምና
ምንቴ ፡ ሰው ፡ በናባል ፡ ላይ ፡ ጌታዬ ፡ ልቡን ፡
እንዳይጥል ፡ እለምናለሁ ፤ እንደ ፡ ስሙ ፡ እን
ዲሁ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ ስሙ ፡ ናባል ፡ ነው ÷ ስን
ፍናም ፡ አድሮበታል ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ግን ፡ ከአ
ንተ ፡ የተላኩትን ፡ የጌታዬን ፡ ጕልማሶች ፡
አላየሁም ። አሁንም ÷ ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ሕያው ፡ ፳፭፡
እግዚአብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላ
ለሁ ! ወደ ፡ ደም ፡ እንዳትገባ ÷ እጅህም ፡ ራስህን ፡
እንዳታድን ፡ የከለከለህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤
አሁንም ፡ ጠላቶችህና ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡
የሚሹ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ናባል ፡ ይሁኑ ። አሁንም ፡ ፳፮፡
ባሪያህ ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ ያመጣችው ፡ ይህ ፡ መተ
ያያ ፡ ጌታዬን ፡ ለሚከተሉ ፡ ጕልማሶች ፡ ይሰጥ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ጦርነት ፡ ስለምትዋጋ ፡ እግ ፳፯፡
ዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ ለጌታዬ ፡ የታመነ ፡
ቤት ፡ ይሠራልና ፡ የእኔን ፡ የባሪያህን ፡ ኃጢአት ÷
እባክህ ÷ ይቅር ፡ በል ፤ በዘመንህም ፡ ሁሉ ፡
ክፋት ፡ አይገኝብህም ። ያሳድድህ ፡ ዘንድ ፡ ፳፱፡
ነፍስህንም ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ቢነሣ ÷ የጌታዬ ፡
ነፍስ ፡ በሕያዋን ፡ ወገን ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታሰረች ፡ ትሆናለች ፤ የጠ
ላቶችህንም ፡ ነፍስ ፡ ከወንጭፍ ፡ እንደሚጣል ፡
እንዲሁ ፡ ይጥላታል ። እግዚአብሔርም ፡ ለጌ ፴፡
ታዬ ፡ የተናገረውን ፡ ቸርነት ፡ ሁሉ ፡ ባደረገልህ ፡
ጊዜ ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጎ ፡
ባስነሣህ ፡ ጊዜ ÷ አንተ ፡ በከንቱ ፡ ደም ፡ እንዳ ፴፩፡
ላፈሰስህ ÷ በገዛ ፡ እጅህም ፡ እንዳልተከለከለህ ፡
ይህ ፡ ሰንቅፋትና ፡ የሕሊና ፡ ጸጸት ፡ በጌታዬ ፡
አይሆንልህም ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለጌታዬ ፡
በጎ ፡ ባደረገልህ ፡ ጊዜ ÷ ባሪያህን ፡ አስብ ።
ዳዊትም ፡ አቢግያን ፡ አላት ፡— ዛሬ ፡ እኔን ፡ ፴፪፡
ለመገናኘት ፡ አንቺን ፡ የሰደደ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ። ወደ ፡ ፴፫፡
ደም ፡ እንዳልሄድ ÷ በእጄም ፡ በቀል ፡ እንዳላ
ደርግ ፡ ዛሬ ፡ የከለከለኝ ፡ አእምሮሽ ፡ የተመሰ

ገነ ፡ ይሁን ÷ እንቺም ፡ የተመሰገንሽ ፡ ሁኚ ።
፴፬ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ እንዳላደርግብሽ ፡ የከለከለኝ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እኔን ፡ ለመገናኘት ፡ ፈጥነሽ ፡ ባልመጣሽ ፡ ኖሮ ÷ እስከ፲ንጋ ፡ ድረስ ፡ ለናባል ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡
፴፭ ፡ ስንኳ ፡ ባልቀረውም ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ያመጣችውን ፡ ከእጅዋ ፡ ተቀብሎ ፡— በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ሂጂ ፤ እነሆ ÷ ቃልሽን ፡ ሰማሁ ÷ ፊትሽንም ፡ አክበርሁ ፡ አላት ።
፴፮ ፡ አቢግያም ፡ ወደ ፡ ናባል ፡ መጣች ፤ እነሆም ÷ በቤቱ ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ግብዣ ፡ ያለ ፡ ግብዣ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ ናባልም ፡ እጅግ ፡ ሰክሮ ፡ ነበርና ፡ ልቡ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ ነበር ፤ ስለዚህም ፡ እስከ፲ንጋ ፡ ድረስ ፡ ታናሽ ፡ ነገር ፡ ወይም ፡ ታላቅ ፡
፴፯ ፡ ነገር ፡ አልነገረችውም ፡ ነበር ። በነጋውም ፡ የጠጁ ፡ ስካር ፡ ከናባል ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ሚስቱ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ነገረችው ፤ ልቡም ፡ በውስጡ ፡
፴፰ ፡ ሞተ ÷ እንደ ፡ ድንጋይም ፡ ሆነ ፤ ከአሥር ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ናባልን ፡ ቀሠፈው ÷ እርሱም ፡ ሞተ ።
፴፱ ፡ ዳዊትም ፡ ናባል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— ከናባል ፡ እጅ ፡ የስድቤን ፡ ፍርድ ፡ የፈረደልኝ ÷ ባሪያውንም ፡ ከክፋት ፡ የጠበቀ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ እግዚአብሔርም ፡ የናባልን ፡ ክፋት ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መለሰ ፡ አለ ።
፵ ፡ ዳዊትም ፡ ልከ ፡ ያገባት ፡ ዘንድ ፡ አቢግያን ፡ ተነጋገራት ። የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ወደ ፡ አቢግያ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡— ዳዊት ፡ ያገባሽ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ልኮናል ፡
፵፩ ፡ ብለው ፡ ነገሩአት ። ተነሥታም ፡ በግምባርዋ ፡ ወድቃ ፡ እጅ ፡ ነሣችና ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ገረድህ ፡ የጌታዬን ፡ ሎሌዎች ፡ እግር ፡ አጥብ ፡ ዘንድ ፡
፵፪ ፡ አገልጋይ ፡ ነኝ ፡ አለች ። አቢግያም ፡ ፈጥና ፡ ተነሣች ፤ በአህያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠች ÷ አምስቱም ፡ ገረዶችዋ ፡ ተከተሉአት ፤ የዳዊትንም ፡ መልእክተኞች ፡ ተከትላ ፡ ሄደች ÷ ሚስትም ፡ ሆነችው ።
፵፫ ፡ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ኢይዝራኤላዊቲቱን ፡ አኪናሆምን ፡ ወሰደ ፤ ሁለቱም ፡ ሚስቶች ፡ ሆኑለት ።
፵፬ ፡ ሳኦል ፡ ግን ፡ የዳዊትን ፡ ሚስት ፡ ልጁን ፡ ሚልኮልን ፡ አገሩ ፡ ጋሊም ፡ ለነበረው ፡ ለሴሳ ፡ ልጅ ፡ ለፈልጢ ፡ ሰጥቶ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ ፡ የዚፍ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጥተው ፡— እነሆ ÷ ዳዊት ፡ በየሴሞን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ በኤኬላ ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ ተሸ
፪ ፡ ሸጎአል ፡ አሉት ። ሳኦልም ፡ ተነሥቶ ፡ ዳዊትን ፡ በዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ የተመረጠ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡
፫ ፡ ዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወረደ ። ሳኦልም ፡ በየሴሞን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ በኤኬላ ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ በመንገዱ ፡ አጠገብ ፡ ሰፈረ ። ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ÷ ሳኦልም ፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፬ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ አየ ። ዳዊትም ፡ ሰላዮች ፡ ሰደደ ÷ ሳኦልም ፡ ወደዚህ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በእርግጥ ፡
፭ ፡ አወቀ ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡ ሰፈረበት ፡ ቦታ ፡ መጣ ፤ ሳኦልና ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርም ፡ የተኙበትን ፡ ስፍራ ፡ አየ ፤ ሳኦልም ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ በዙሪያው ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ።
፮ ፡ ዳዊትም ፡ ኬጢያዊውን ፡ አቢሜሌክንና ፡ የጽሩያን ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብን ፡ ወንድም ፡ አቢሳን ፡— ወደ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የሚወርድ ፡ ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፡
፯ ፡ አቢሳም ፡— እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እወርዳለሁ ፡ አለ ። ዳዊትና ፡ አቢሳም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ በሌሊት ፡ መጡ ፤ እነሆም ÷ ሳኦል ፡ ጦሩ ፡ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ተተክሎ ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡
፰ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ አበኔርና ፡ ሕዝቡም ፡ በዙሪያው ፡ ተኝተው ፡ ነበር ። አቢሳም ፡ ዳዊትን ፡— ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠላትህን ፡ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ አሁንም ፡ እኔ ፡ በጦር ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ ጋር ፡ ላጣብቀው ÷ ሁለተኛም ፡ አያ
፱ ፡ ዳግምም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አቢሳን ፡— እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ የሚዘረጋ ፡ ንጹሕ ፡ አይሆንምና ፡ አትግደለው ፡ አለው ።
፲ ፡ ደግሞም ፡ ዳዊት ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እግዚአብሔር ፡ ይመታዋል ÷ ወይም ፡ ቀኑ ፡ ደርሶ ፡ ይሞታል ÷ ወይም ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ወርዶ ፡ ይገደላል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፩ ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ያርቀው ፤ አሁንም ፡ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ጦርና ፡ የውኃውን ፡ መንቀል ፡ ይዘህ ፡ እንሂድ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ በሳ
፲፪ ፡ አል ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡ የነበረውን ፡ ጦርና ፡ የውኃውን ፡ መንቀል ፡ ወሰደ ፤ ማንም ፡ ሳያይ ፡ ሳያውቅም ፡ ሄዱ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ከባድ ፡ እንቅልፍ ፡ ወድቆባቸው ፡ ነበርና ፡ ሁሉ ፡ ተኝተው ፡ ነበር ፤ እንጂ ፡ የነቃ ፡ አልነበረም ።
፲፫ ፡ ዳዊትም ፡ ወደዚያ ፡ ተሻገረ ፤ በተራራውም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ርቆ ፡ ቆመ ፤ በመካከላቸውም ፡ ሰፊ ፡
፲፬ ፡ ስፍራ ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡ ለሕዝቡና ፡ ለኔር ፡ ልጅ ፡ ለአበኔር ፡— አበኔር ፡ ሆይ ÷ አትመልስምን ? ብሎ ፡ ጮኸ ። አበኔርም ፡ መልሶ ፡— ለንጉሡ ፡ የምትጮኽው ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? አለ ።
፲፭ ፡ ዳዊትም ፡ አበኔርን ፡— አንተ ፡ ጕልማሳ ፡ አይደለህምን ? በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አንተን ፡ የሚመስል ፡ ማን ፡ ነው ? ጌታህን ፡ ንጉሡን ፡ ለመግደል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ገብቶ ፡ ነበርና ፡ ጌታህን ፡
፲፮ ፡ ንጉሡን ፡ የማትጠብቅ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ? ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እናንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ ጌታችሁን ፡ አልጠበቃችሁምና ፡ ሞት ፡ ይገባችኋል ፤ አሁንም ፡ የንጉሡ ፡ ጦርና ፡ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ የነበረው ፡ የውኃው ፡

መንቀል ፡ የት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተመልከት ፡ አለው ።

፲፯፡ ሳኦልም ፡ የዳዊት ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቆ ፡— ልጄ ፡ ዳዊት ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ድምፅህ ፡ ነውን ? አለው ። ዳዊትም ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡

፲፰፡ ሆይ ÷ ድምፂ ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ በሪያውን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያሳድዳል ? ምን ፡ አደረግሁ ? ምንስ ፡ ክፋት ፡ በእጄ ፡ ላይ ፡

፲፱፡ ተገኘብኝ ? አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ የእኔን ፡ የባሪያህን ፡ ቃል ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ እለ ምንሃለሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አስነሥ ቶህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ቁርባንን ፡ ይቀበል ፤ የሰው ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ቢሆኑ ፡— ሂድ ፡ ሌሎችን ፡ አማ ልክት ፡ አምልክ ፡ ብለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ ላይ ፡ እንዳልቀመጥ ፡ ዛሬ ፡ ጥለውኛልና ፡

፳፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርጉማን ፡ ይሁኑ ። አሁ ንም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ሰው ፡ ቆቅን ፡ እንደ ሚሻ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነፍሴን ፡ ለመሻት ፡ ወጥቶአልና ፡ ደሜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርቆ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይፍሰስ ።

፳፩፡ ሳኦልም ፡— በድያለሁ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ዳዊት ÷ ተመለስ ፤ ዛሬ ፡ ነፍሴ ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ከብራ ለችና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ክፉ ፡ አላደርግብህም ፤ እነሆ ÷ ስንፍና ፡ አድርጌአለሁ ÷ እጅግ ፡ ብዙም ፡

፳፪፡ ስቻለሁ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ መልሶ ፡ አለ ፡— የን ጉሥ ፡ ጦር ፡ እነሆ ÷ ከብላቴኖችም ፡ አንድ ፡

፳፫፡ ይምጣና ፡ ይውሰዳት ። ዛሬም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶህ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ አል ወደድሁምና ፡ ለሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቁና ፡ እንደ ፡ እምነቱ ፡ ፍዳ

፳፬፡ ውን ፡ ይክፈለው ። ነፍስህም ፡ ዛሬ ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ከበረች ፡ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ፊት ፡ ትክበር ÷ ከመከ

፳፭፡ ራም ፡ ሁሉ ፡ ያድነኝ ። ሳኦል ፡ ዳዊትን ፡— ልጄ ፡ ዳዊት ፡ ሆይ ÷ በሩክ ፡ ሁን ፤ ማድረግን ፡ ታደር ጋለህ ÷ መቻልንም ፡ ትችላለህ ፡ አለው ። ዳዊ ትም ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ÷ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ስፍ ራው ፡ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ ዳዊትም ፡ በልቡ ፡— አንድ ፡ ቀን ፡ በሳኦል ፡ እጅ ፡ እጠፋለሁ ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ምድር ፡ ከመሸሽ ፡ በቀር ፡ የሚሻለኝ ፡ የለም ፤ ሳኦልም ፡ በእስራኤል ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ መሻት ፡ ይተዋል ÷ እንዲሁም ፡ ከእጁ ፡ እድናለሁ ፡ አለ ።

፪፡ ዳዊትም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ስድስቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ንጉሥ ፡

፫፡ ወደ ፡ አሚህ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ አለፉ ። ዳዊ ትና ፡ ሰዎቹም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከነ ፡ ቤተ ፡ ሰቡ ፡ ከአንኩስ ፡ ጋር ፡ በጌት ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፤ ከዳ ዊትም ፡ ጋር ፡ ኢይዝራኤላዊቱ ፡ አኪናሆምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ አቢግያ ፡

፬፡ ሁለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ነበሩ ። ሳኦልም ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ እንደ ፡ ኰበለለ ፡ ሰማ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ አልፈለገውም ።

፭፡ ዳዊትም ፡ አንኩስን ፡— በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በዚህ ፡ አገር ፡ በአንዲቱ ፡ ከተማ ፡ የምቀመጥበት ፡ ስፍራ ፡ ስጠኝ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በንጉሥ ፡ ከተማ ፡ እቀመጣለሁ ? አለው ።

፮፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ አንኩስ ፡ ጺቅላግን ፡ ሰጠው ፤ ስለ ዚህም ፡ ጺቅላግ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ለይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ሆነች ። ዳዊትም ፡ በፍልስጥኤማው

፯፡ ያን ፡ አገር ፡ የተቀመጠበት ፡ የዘመን ፡ ቍጥር ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ከአራት ፡ ወር ፡ ነበረ ።

፰፡ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወጥተው ፡ በጌሹራውያ ንና ፡ በጌርዛውያን ፡ በአማሌቃውያንም ፡ ላይ ፡ ዘመቱ ፤ እነዚህም ፡ እስከ ፡ ሱር ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡ በለው ፡ አገር ፡ ድሮውኑ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ምድሪቱን ፡

፱፡ መታ ፤ ወንድ ፡ ሆነ ፡ ሴትም ፡ ሆነ ፡ ማንንም ፡ በሕይወት ፡ አልተወም ፤ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ አህያዎችንና ፡ ግመሎችን ፡ ልብስንም ፡ ማረከ ÷ ተመልሶም ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ መጣ ። አንኩ

፲፡ ስም ፡— ዛሬ ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ዘመታችሁ ? አለ ፡ ዳዊትም ፡— በይሁዳ ፡ ደቡብ ÷ በይረሕምኤ ላውያንም ፡ ደቡብ ÷ በቄናውያንም ፡ ደቡብ ፡ ላይ ፡ ዘመትን ፡ አለ ። ዳዊት ፡ እንዲህ ፡ አደ

፲፩፡ ረገ ፡ በፍልስጥኤማውያንም ፡ አገር ፡ በሚቀ መጥበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ልማዱ ፡ ይህ ፡ ነበረ ፡ ብለው ፡ እንዳይናገሩብን ፡ ብሎ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ያመጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ወንድም ፡ ሆነ ፡ ሴትም ፡ ሆነ ፡ ማንንም ፡ በሕይወት ፡ አልተወም ።

፲፪፡ አንኩስም ፡— በሕዝቡ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ የተጠላ ፡ ሆኖአል ፡ ስለዚህም ፡ ለዘላ ለም ፡ ባሪያ ፡ ይሆነኛል ፡ ብሎ ፡ ዳዊትን ፡ አመ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በዚያ ፡ ወራት ፡ ከእስራ ኤል ፡ ጋር ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍሮቻቸውን ፡ ለሰልፍ ፡ ሰበሰቡ ፤ አንኩ ስም ፡ ዳዊትን ፡— አንተና ፡ ሰዎችህ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እንድትወጡ ፡ በእርግጥ ፡

፪፡ እወቅ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አንኩስን ፡— አሁን ፡ ባሪያህ ፡ የሚያደርገውን ፡ ታያለህ ፡ አለው ። አንኩስም ፡ ዳዊትን ፡— እንግዲህ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ራሴን ፡ ጠባቂ ፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ።

፫፡ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ሞቶ ፡ ነበር ÷ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ አልቅሰውለት ፡ ነበር ÷ በከተማውም ፡ በአርማቴም ፡ ቀብረውት ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ከም

፬፡ ድር ፡ አጥፍቶ ፡ ነበር ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ተሰብስበው ፡ መጡ ፡ በሱነምም ፡ ሰፈሩ ፡ ሳኦ ልም ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ በጊልቦ

፭፡ ዓም ፡ ሰፈሩ ። ሳኦልም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ፈራ ÷ ልቡም ፡ እጅግ ፡

፮፡ ተንቀጠቀጠ ። ሳኦልም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሕልም ፡ ወይም ፡ በኡሪም ፡ ወይም ፡ በነቢያት ፡ አልመለሰለትም ።
፯፡ ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፡— ወደ ፡ እርስዋ ፡ ሄዷ ፡ እጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ መናፍስትን ፡ የምትጠራ ፡ ሴት ፡ ፈልጉልኝ ፡ አላቸው ፤ ባሪያዎቹም ፡— እነሆ ፡ መናፍስትን ፡ የምትጠራ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ በዓይንዶር ፡ አለች ፡ አሉት ።
፰፡ ሳኦልም ፡ መልኩን ፡ ለውጦ ፡ ሌላ ፡ ልብስም ፡ ለብሶ ፡ ሄደ ፡ ሁለትም ፡ ሰዎች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፡ በሌሊትም ፡ ወደ ፡ ሴቲቱ ፡ መጡ ። እርሱም ፡— እባክሽ ፡ በመናፍስት ፡ አምዋርቺ ልኝ ፡ የምልሽንም ፡ አስነሽልኝ ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡— እነሆ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ከምድር ፡ እንዳጠፋ ፡ ሳኦል ፡ ያደረገውን ፡ ታውቃለህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እኔን ፡ ለማስገደል ፡ ወጥመድ ፡ ለነፍሴ ፡ ታደርጋለህ ? አለችው ። ሳኦልም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በዚህ ፡ ነገር ፡ ቅጣት ፡ አያገኝሽም ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማለላት ። ሴቲቱም ፡— ማንን ፡ ላስነሣልህ ? አለች ፤ እርሱም ፡— ሳሙኤልን ፡ አስነሽልኝ ፡ አለ ።
፲፪፡ ሴቲቱም ፡ ሳሙኤልን ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸች ፤ ሴቲቱም ፡ ሳኦልን ፡— አንተ ፡ ሳኦል ፡ ስትሆን ፡ ለምን ፡ አታለልኸኝ ? ብላ ፡ ተናገረችው ። ንጉሡም ፡— አትፍሪ ፤ ያየሽው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አላት ። ሴቲቱም ፡ ሳኦልን ፡— አማልክት ፡ ከምድር ፡ ሲወጡ ፡ አየሁ ፡ አለችው ።
፲፫፡ እርሱም ፡— መልኩ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ነው ? አላት ። እርስዋም ፡— ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ ወጣ ፤ መጐናጸፊያም ፡ ተጐናጽፎአል ፡ አለች ። ሳኦልም ፡ ሳሙኤል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ፡ በፊቱም ፡ ተጐነበሰ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።
፲፬፡ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡— ለምን ፡ አወክሽኝ ? ለምንስ ፡ አስነሣሽኝ ? አለው ። ሳኦልም ፡ መልሶ ፡— ፍልስጥኤማውያን ፡ ይወጉኛልና ፡ እጅግ ፡ ተጨንቄአለሁ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከእኔ ፡ ርቆአል ፤ በነቢያት ፡ ወይም ፡ በሕልም ፡ አልመለሰልኝም ፤ ስለዚህም ፡ የማደርገውን ፡ ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠራሁህ ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ አለ ፡— እግዚአብሔር ፡ ከራቀህ ፡ ጠላትም ፡ ከሆነህ ፡ ለምን ፡ ትጠይቀኛለህ ? እግዚአብሔርም ፡ በቃሌ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አድርጎአል ፤ እግዚአብሔርም ፡ መንግሥትህን ፡ ከእጅህ ፡ ነጥቆ ፡ ለጎረቤትህ ፡ ለዳዊት ፡ ሰጥቶታል ።
፲፯፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማህምና ፡ በአማሌቅም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ ቍጣውን ፡ አላደረግህምና ፡ ስለዚህ ፡ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አድርጎብሃል ። እግዚአብሔርም ፡ እስራኤልን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፤ ነገም ፡ አንተና ፡ ልጆችህ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትሆናላችሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍራ ፡ ደግሞ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።
፳፡ ሳኦልም ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቁመቱ ፡ ሙሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ ከሳሙኤልም ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ፈራ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ሁሉ ፡ እንጀራ ፡ አልበላምና ፡ ኃይል ፡ አልቀረለትም ። ሴቲቱም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጣች ፥ እጅግም ፡ ደንግጦ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አይታ ፡— እነሆ ፥ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ቃልህን ፡ ሰማሁ ፥ ነፍሴንም ፡ በእጄ ፡ ጣልሁ ፥ የነገርኸኝንም ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ የባሪያህን ፡ ቃል ፡ እንድትሰማ ፡ እለምንሃለሁ ፥ በፊትህም ፡ ቍራሽ ፡ እንጀራ ፡ ላኑር ልህ ፡ በመንገድም ፡ ስትሄድ ፡ ትበረታ ፡ ዘንድ ፡ ብላ ፡ አለችው ። እርሱ ፡ ግን ፡— አልበላም ፡ ብሎ ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ባሪያዎቹና ፡ ሴቲቱ ፡ አስገደዱት ፥ ቃላቸውንም ፡ ሰማ ፤ ከምድርም ፡ ተነሥቶ ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።
፳፩፡ ሴቲቱም ፡ ማለፊያ ፡ እንበሳ ፡ ነበራት ፤ ፈጥና ፡ አረደችው ፤ ዱቄቱንም ፡ ወስዳ ፡ ለወሰችው ፥ ቂጣም ፡ እንጀራ ፡ አድርጋ ፡ ጋገረችው ። በሳኦልና ፡ በባሪያዎቹም ፡ ፊት ፡ አቀረበችው ፤ በልተውም ፡ ተነሡ ፥ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ሄዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍሮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ሰበሰቡ ፤ እስራኤላውያንም ፡ በኢይዝራኤል ፡ ባለው ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ። የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቆች ፡ በመቶ ፡ በመቶ ፡ በሺህ ፡ በሺህ ፡ እየሆኑ ፡ ያልፉ ፡ ነበር ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ከአንኩስ ፡ ጋር ፡ በኋለኛው ፡ ጭፍራ ፡ በኩል ፡ ያልፉ ፡ ነበር ።
፪፡ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቆች ፡— እነዚህ ፡ ዕብራውያን ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ ያደርጋሉ ? አሉ ፤ አንኩስም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለቆች ፡— ይህ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የሳኦል ፡ ባሪያ ፡ ዳዊት ፡ አይደለምን ? እርሱም ፡ በእነዚህ ፡ ቀኖች ፡ በእነዚህ ፡ ዓመታት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፥ ወደ ፡ እኔም ፡ ከተጠጋበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ አላገኘሁበትም ፡ አላቸው ።
፫፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቆች ፡ ግን ፡ ተቆጥተው ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ ባስቀመጥኸው ፡ ስፍራ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ይመለስ ፤ በሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ ጠላት ፡ እንዳይሆነን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ አይውረድ ፤ ከጌታው ፡ ጋር ፡ በምን ፡ ይታረቃል ? የእነዚህን ፡ ሰዎች ፡ ራስ ፡ በመቍረጥ ፡ አይደለምን ? ወይስ ፡ ሴቶች ፡— ሳኦል ፡ ሺህ ፡ ገደለ ፥ ዳዊት ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ ብለው ፡ በዘፈን ፡ የዘመሩለት ፡ ይህ ፡ ዳዊት ፡ አይደለምን ? አሉት ።
፬፡ አንኩስም ፡ ዳዊትን ፡ ጠርቶ ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! አንተ ፡ ቅን ፡ ነህ ፥ ከእኔም ፡ ጋር ፡ በጭፍራው ፡ በኩል ፡ መውጣትህና ፡ መግባትህ ፡ በፊቴ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ወደ ፡ እኔም ፡ ከመጣህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አንዳች ፡ ክፋት ፡ አላገኘሁብህም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአለቆች ፡ ዘንድ ፡ አልተወደድህም ። አሁንም ፡ ተመልሰህ ፡ በደኅና ፡ ሂድ ፥ በፍልስጥኤማውያንም ፡

አለቆች ፡ ዓይን ፡ ክፋት ፡ አታድርግ ፡ አለው ።
፰ ዳዊትም ፡ አንኩስን ፡— ምን ፡ አድርጌአለሁ ? ሄጀስ ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሥ ፡ ጠላቶች ፡ ጋር ፡ እንዳልዋጋ ÷ በፊትህ ፡ ከተቀመጥሁ ፡ ጀምሬ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእኔ ፡ በባሪያህ ፡ ምን ፡ አግ
፱ ኝተህብኛል ? አለው ። አንኩስም ፡ መልሶ ፡ ዳዊትን ፡— እንደ ፡ አምላክ ፡ መልእክተኛ ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውቃለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቆች ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ አይወጣም ፡
፲ አሉ ። አሁንም ፡ አንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡ የመጡ ፡ የጌታህ ፡ ባሪያዎች ፡ ማልዳችሁ ፡ ተነሡ ፡ ሲነጋም ፡ ተነሥታችሁ ፡ ሂዱ ፡ አለው ።
፲፩ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ማልደው ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ÷ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያንም ፡ አገር ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ጺቅላግ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ÷ አማሌቃውያን ፡ በደቡብ ፡ አገርና ፡ በጺቅላግ ፡ ላይ ፡ ዘምተው ፡ ነበር ÷ ጺቅላግንም ፡ መትተው ፡
፪ በእሳት ፡ አቃጥለዋት ፡ ነበር ፤ ሴቶቹንና ፡ በውስጥዋም ፡ የነበሩትን ፡ ሁሉ ፡ ከታናሽ ፡ እስከ ፡ ታላቅ ፡ ድረስ ፡ ማርከው ፡ ነበር ፤ ሁሉንም ፡ ወስደው ፡ መንገዳቸውን ፡ ሄዱ ፡ እንጂ ፡ አን
፫ ድስ ፡ እንኳ ፡ አልገደሉም ፡ ነበር ። ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ በእሳት ፡ ተቃጥላ ÷ ሚስቶቻቸውም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ ተማርከው ፡
፬ አገኙ ። ዳዊት ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ለማልቀስ ፡
፭ ኃይል ፡ እስኪያጡ ፡ ድረስ ፡ አለቀሱ ። የዳዊትም ፡ ሁለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ኢይዝራኤላዊቱ ፡ አኪናሆምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡
፮ የነበረችው ፡ አቢግያ ፡ ተማርከው ፡ ነበር ። ስለ ፡ ወንዶችና ፡ ስለ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸው ፡ የሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡ ተቈጥቶ ፡ ነበርና ፡ ሕዝቡ ፡ ሊወግሩት ፡ ስለ ፡ ተናገሩ ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡ ተጨነቀ ፡ ዳዊት ፡ ግን ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ልቡን ፡ አበረታ ።
፯ ዳዊትም ፡ የአቢሜሌክን ፡ ልጅ ፡ ካህኑን ፡ አብያታርን ፡— ኤፉዱን ፡ አቅርብልኝ ፡ አለው ፡ አብ
፰ ያታርም ፡ ኤፉዱን ፡ ለዳዊት ፡ አቀረበለት ። ዳዊትም ፡— የእነዚህን ፡ ሠራዊት ፡ ፍለጋ ፡ ልከተልን ? አገኛቸዋለሁን ? ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እርሱም ፡— ታገኛቸዋለህና ÷ ፈጽመህም ፡ ምርከውን ፡ ትመልሳለህና ፡ ፍለጋቸውን ፡
፱ ተከተል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ዳዊትም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ሄዱ ÷ እስከ ፡ ቦሶር ፡ ወንዝ ፡ ድረስም ፡ መጡ ፤
፲ ከእነርሱም ፡ የቀሩት ፡ በዚያ ፡ ተቀመጡ ። ዳዊትም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ አሳደዱ ፤ ሁለቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ የቦሶር ፡ ወንዝን ፡ መሻገር ፡ ደክመዋልና ፡ በኋላ ፡ ቀሩ ።
፲፩ በበረሀውም ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ግብጻዊ ፡ አግኝተው ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፤ እንጀራም ፡
፲፪ ሰጡትና ፡ በላ ÷ ውኃም ፡ አጠጡት ፤ ከበለሶም ፡ ጥፍጥፍ ፡ ቁራጭና ፡ ሁለት ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ሰጡት ፤ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ፡ ውኃም ፡ አልጠጣም ፡ ነበርና ፡ በበላ ፡
፲፫ ጊዜ ፡ ነፍሱ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለሰች ። ዳዊትም ፡— አንተ ፡ የማን ፡ ነህ ? ከወዴት ፡ መጣህ ? አለው ። እርሱም ፡— እኔ ፡ የአማሌቃዊ ፡ ባሪያ ፡ ግብጻዊ ፡ ብላቴና ፡ ነኝ ፤ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በፊት ፡
፲፬ ታምሜ ፡ ነበርና ፡ ጌታዬ ፡ ዋሉኝ ፡ ሄደ ። እኛም ፡ በከለታውያን ፡ ደቡብ ÷ በይሁዳም ፡ ምድር ÷ በካሌብም ፡ ደቡብ ፡ ላይ ፡ ዘመትን ፤ ጺቅላግንም ፡ በእሳት ፡ አቃጠልናት ፡ አለ ። ዳዊትም ፡—
፲፭ ወደ ፡ እነዚያ ፡ ሠራዊት ፡ ዘንድ ፡ ልትመራኝ ፡ ትወድዳለህን ? አለው ። እርሱም ፡— እንዳትገድለኝ ÷ ለጌታዬም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ እንዳትሰጠኝ ፡ በአምላክ ፡ ማልልኝ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እነዚያ ፡ ሠራዊት ፡ እመራሃለሁ ፡ አለ ።
፲፮ ወደ ፡ ታችም ፡ እንዲወርድ ፡ ባደረገው ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ከፍልስጥኤማውያንና ፡ ከይሁዳ ፡ ምድር ፡ ከወሰዱት ፡ ከብዙ ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ በልተው ፡ ጠጥተውም ፡ የበዓልም ፡ ቀን ፡ አድርገው ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተበትነው ፡ ነበር ።
፲፯ ዳዊትም ፡ ከማታ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማግሥቱ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ መታቸው ፤ ከእነርሱም ፡ በግመል ፡ ተቀምጠው ፡ ከሸሹ ፡ ከአራት ፡ መቶ ፡ ጕልማሶች ፡ በቀር ፡ አንድ ፡ ያመለጠ ፡ የለም ። ዳዊትም ፡ አማሌቃውያን ፡ የወሰዱትን ፡ ሁሉ ፡ አስጣላቸው ÷ ሁለቱንም ፡ ሚስቶቹን ፡ አዳነ ።
፲፱ ከወንዶችና ፡ ከሴቶች ፡ ልጆች ÷ ከወሰዱትም ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ÷ ታላቅም ፡ ሆነ ፡ ታናሽም ፡ ሆነ ÷ ምንም ፡ የጐደለባቸው ፡ የለም ፤ ዳዊትም ፡ ሁሉን ፡ አስመለሰ ።
፳ ዳዊትም ፡ የበጉንና ፡ የላሙን ፡ መንጋ ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ÷ ከራሱም ፡ ከብት ፡ ፊት ፡ እየነዳ ፡— ይህ ፡ የዳዊት ፡ ምርኮ ፡ ነው ፡ አለ ።
፳፩ ዳዊትም ፡ ደክመው ፡ ዳዊትን ፡ ይከተሉት ፡ ዘንድ ፡ ወዳልቻሉ ÷ በቦሶር ፡ ወንዝ ፡ ወዳስቀራቸው ፡ ወደ ፡ ሁለቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ መጣ ፤ እነርሱም ፡ ዳዊትን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ሊቀበሉ ፡ ወጡ ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ደኅንነታቸውን ፡ ጠየቀ ።
፳፪ ከዳዊትም ፡ ጋር ፡ ከሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ክፉዎቹና ፡ ምናምንቴዎቹ ፡ ሁሉ ፡— እነዚህ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ አልመጡምና ፡ እየራሳቸው ፡ ሚስቶቻቸውንና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይዘው ፡ ይሂዱ ፡ እንጂ ፡ ከስጣልነው ፡ ምርኮ ፡ ምንም ፡ አንሰጣቸውም ፡ አሉ ። ዳዊትም ፡— ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ የጠበቀን ፡ በእኛም ፡ ላይ ፡ የመጣውን ፡ ጭፍራ ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠን ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ፤ ይህንስ ፡ ነገር ፡

ማን ፡ ይሰማችኋል ? ነገር ፡ ግን ፡ የተዋጉትና ፡ ዕቃውን ፡ የጠበቁት ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እኩል ፡ ፳፭፤ ይሆናል ÷ አንድነት ፡ ይካፈላሉ ፡ አለ ። ከዚ ያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ለእስራኤል ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ አደረገው ። ፳፮፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ጺቅላግ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ለዘመዶቹ ፡ ለይሁዳ ፡ ሽማግሌዎች ፡— እነሆ ÷ ከእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ ምርኮ ፡ በረከትን ፡ ተቀበሉ ፡ ብሎ ፡ ከምርኮው ፡ ሰደደላቸው ። ፳፯፤ በቤቴል ፡ ለነበሩ ÷ በራሞት ፡ በደቡብ ፡ ለነ ፳፰፤ በሩ ÷ በየቲር ፡ ለነበሩ ÷ በአሮዔር ፡ ለነበሩ ÷ በሚፍሞት ፡ ለነበሩ ÷ በኤሽትሞዓ ፡ ለነበሩ ÷ ፳፱፤ በቀርሜሎስ ፡ ለነበሩ ÷ በይረሕምኤላውያንና ፡ ፴፤ በቂናውያን ፡ ከተሞችም ፡ ለነበሩ ÷ በሐርማ ፡ ለነበሩ ÷ በቦራሻን ፡ ለነበሩ ÷ በዓታክ ፡ ለነበሩ ÷ ፴፩፤ በኬብሮን ፡ ለነበሩ ÷ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ በተ መላለሱበት ፡ ስፍራ ፡ ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላክ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከፍልስጥኤ ማውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ÷ ተወግተውም ፡ በጊል ፪፤ ቦዓ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወደቁ ። ፍልስጥኤማውያ ንም ፡ ሳኦልንና ፡ ልጆቹን ፡ በእግር ፡ በእግራቸው ፡ ተከትለው ፡ አባረሩአቸው ፤ ፍልስጥኤማውያ ንም ፡ የሳኦልን ፡ ልጆች ፡ ዮናታንንና ፡ አሚና ፫፤ ዳብን ፡ ሚልኪሳንም ፡ ገደሉ ። ሰልፍም ፡ በሳ አል ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ÷ ቀስተኞችም ፡ አገኙት ፤ እርሱም ፡ ከቀስተኞቹ ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ተጨ ፬፤ ነቀ ። ሳኦልም ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— እነዚህ ፡ ቈላፋን ፡ መጥተው ፡ እንዳይወጉኝና ፡ እንዳይ

ሳለቁብኝ ፡ ሰይፍህን ፡ መዝዘህ ፡ ውጋኝ ፡ አለው ። ጋሻ ፡ ጃግሬው ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ፈርቶ ፡ ነበርና ፡ እንቢ ፡ አለ ። ሳኦልም ፡ ሰይፉን ፡ ወስዶ ፡ በላዩ ፡ ወደቀ ። ፭፤ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ሳኦል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ በሰይፉ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሞተ ። ፮፤ በዚ ያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ሰዎቹም ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ሞቱ ።

፯፤ በሸለቆውም ፡ ማዶና ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ የነበሩ ፡ እስራኤላውያን ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ሸሹ ÷ ሳኦልና ፡ ልጆቹም ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከተሞቹን ፡ ለቅቀው ፡ ሸሹ ፤ ፍልስ ጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ ተቀመጡባቸው ። ፰፤ በማግሥቱም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ የሞቱትን ፡ ለመግፈፍ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦልና ፡ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ በጊልቦዓ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ አገኙአቸው ። ፱፤ የሳኦልንም ፡ ራስ ፡ ቈርጠው ፡ የጦር ፡ ዕቃውን ፡ ገፍፈው ፡ ለጣዖታቱ ፡ መቅ ደስ ፡ ለሕዝቡም ፡ የምስራች ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰደዱ ። ፲፤ የጦር ፡ ዕቃውንም ፡ በአስታሮት ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፡ ሬሳውንም ፡ በቤትሳን ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ አንጠለጠሉት ። ፲፩፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በሳአል ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ የኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ ፲፪፤ ጀግኖች ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ÷ የሳኦል ንም ፡ ሬሳ ፡ የልጆቹንም ፡ ሬሳ ፡ ከቤትሳን ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ አወረዱ ፤ ወደ ፡ ኢያቢስም ፡ መጡ ÷ በዚያም ፡ አቃጠሉት ። ፲፫፤ አጥንታቸው ንም ፡ ወሰዱ ፡ በኢያቢስም ፡ ባለው ፡ በአጣጡ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ቀበሩት ÷ ሰባት ፡ ቀንም ፡ ጸሙ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልእ ።

(እርሱም ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልእ ፡ ነው ።)

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ÷ ሳኦል ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ አማሌቃውያንን ፡ ከመግደል ፡ ተመልሶ ፡ በጺቅላግ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ ተቀመጠ ። ፪፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ÷ እነሆ ÷ ከሳኦል ፡ ሰፈር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ መጣ ፤ ወደ ፡ ዳዊትም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ እጅ ፡ ነሣ ። ፫፤ ዳዊትም ፡— ከወዴት ፡ መጣህ ? አለው ፤ እር ሱም ፡— ከእስራኤል ፡ ሰፈር ፡ ከመብልዬ ፡ መጣሁ ፡ ፬፤ አለው ። ዳዊትም ፡— ነገሩ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ሆነ ? እስኪ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— ሕዝቡ ፡ ከሰልፉ ፡ ሸሽቶአል ÷ ከሕ ዝቡ ፡ ብዙው ፡ ወደቁ ፡ ሞቱም ፤ ሳኦልና ፡ ልጁም ፡ ዮናታን ፡ ደግሞ ፡ ሞተዋል ፡ አለ ። ፭፤ ዳዊትም ፡ ወሬኛውን ፡ ጉልማሳ ፡— ሳኦልና ፡ ልጁ ፡ ዮናታን ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ በምን ፡ ታው ቃለህ ? አለው ። ፮፤ ወሬኛውም ፡ ጉልማሳ ፡ አለ ፡— በድንገት ፡ ወደ ፡ ጊልቦዓ ፡ ተራራ ፡ መጣሁ ÷ እነሆም ÷ ሳኦል ፡ ጦሩን ፡ ተመርኩዞ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ ሰረገሎችና ፡ ፈረሰኞችም ፡ ተከ ተለው ፡ ደረሱበት ። ፯፤ ወደ ፡ ኋላውም ፡ ዘወር ፡ አለና ፡ እኔን ፡ አይቶ ፡ ጠራኝ ፤ እኔም ፡— እነ ሆኝ ፡ አልሁ ። ፰፤ እርሱም ፡— አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? አለኝ ፤ እኔም ፡— አማሌቃዊ ፡ ነኝ ፡ ብዬ ፡ መለ ሰሁለት ። ፱፤ እርሱም ፡— ሰውነቴ ፡ ዝሎአልና ÷ ደግሞ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ነፍሴ ፡ ገና ፡ ፈጽማ ፡ ሕያው ፡ ናትና ፡ በላዬ ፡ ቆመህ ፡ ግደ ለኝ ፡ አለኝ ። እኔም ፡ ከወደቀ ፡ በኋላ ፡ አለ ፡ መዳኑን ፡ አይቼ ፡ በላዩ ፡ ቆሜ ፡ ገደልሁት ፤ በራሱም ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ ዘውድ ፡ በክን ዱም ፡ የነበረውን ፡ ቢተዋ ፡ ወሰድሁ ÷ ወደዚ ህም ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ አመጣሁት ።

፩ ዳዊትና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡
፪ ሁሉ ፡ ልብሳቸውን ፡ ይዘው ፡ ቀደዱ ። በሰይ
ፍም ፡ ወድቀዋልና ፡ ለሳኦልና ፡ ለልጁ ፡ ለዮና
ታን ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ሕዝብ ፡ ለእስራኤ
ልም ፡ ወገን ፡ እንባ ፡ እያፈሰሱ ፡ አለቀሱ ÷ እስከ ፡
፫ ማታም ፡ ድረስ ፡ ጾሙ ። ዳዊትም ፡ ወሬኛውን ፡
ጕልማሳ ፡— አንተ ፡ ከወዴት ፡ ነህ ? አለው ፡
እርሱም ፡— እኔ ፡ የመጻተኛው ፡ የአማሌቃ
፬ ዊው ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ዳዊትም ፡—
እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ ለመግደል ፡ እጅህን ፡
፭ ስትዘረጋ ፡ ለምን ፡ አልፈራህም ? አለው ። ዳዊ
ትም ፡ ከጕልማሶቹ ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፡— ወደ ፡
እርሱ ፡ ቅረብና ፡ ውደቅበት ፡ አለው ። እር
፮ ሱም ፡ መታው ÷ ሞተም ። ዳዊትም ፡— እግዚ
አብሔር ፡ የቀባውን ፡ እኔ ፡ ገድያለሁ ፡ ብሎ ፡
አፍህ ፡ በላይህ ፡ መስክሮአልና ፡ ደምህ ፡ በራ
ስህ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
፯ ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ሳኦልና ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡
፰ ዮናታን ፡ ይህን ፡ የጎዘን ፡ ቅኔ ፡ ተቀኘ ÷ የይሁ
ዳንም ፡ ልጆች ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
እነሆ ÷ ይህ ፡ በያሻር ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ።
፱ የእስራኤል ፡ ክብር ፡ በከረብቶች ፡ ላይ ፡
ተወግዶ ፡ ሞተ ፤
ኃያላን ፡ እንዴት ፡ ወደቁ !
፳ የፍልስጥኤማውያን ፡ ቈነጃጅት ፡ ደስ ፡
እንዳይላቸው ÷
የቈላፋንም ፡ ቈነጃጅት ፡ እልል ፡ እንዳ
ይሉ ÷
በጌት ፡ ውስጥ ፡ አታውሩ ፤
በአስቀሎናም ፡ አደባባይ ፡ የምስራች ፡
አትበሉ ።
፳፩ እናንተ ፡ የጊልቦዓ ፡ ተራሮች ፡ ሆይ ÷
የሳኦል ፡ ጋሻ ፡ በዘይት ፡ እንዳልተቀባ ÷
የኃያላን ፡ ጋሻ ፡ በዚያ ፡ ወድቆአልና ፡
ዝናብና ፡ ጠል ፡ አይውረድባችሁ ÷
ቍርባንንም ፡ የሚያበቅል ፡ እርሻ ፡ አይሁ
ንባችሁ ።
፳፪ ከሞቱት ፡ ደምና ፡ ከኃያላን ፡ ስብ ፡
የዮናታን ፡ ቀስት ፡ አልተመለሰችም ÷
የሳኦልም ፡ ሰይፍ ፡ በከንቱ ፡ አልተመለ
ሰም ።
፳፫ ሳኦልና ፡ ዮናታን ፡ የተዋደዱና ፡ የተ
ማሙ ፡ ነበሩ ፤
በሕይወታቸውና ፡ በሞታቸው ፡ አልተለ
ያዩም ፤
ከንስር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ነበሩ ፤
ከአንበሳም ፡ ይልቅ ፡ ብርቱዎች ፡ ነበሩ ።
፳፬ የእስራኤል ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
ቀይ ፡ ሐርና ፡ ጥሩ ፡ ግምጃ ፡ ያለበሳችሁ ፡
ለነበረ ÷
በወርቁዘቦም ፡ ላስጌጣችሁ ፡ ለሳኦል ፡ አል
ቅሱለት ።
፳፭ ኃያላንም ፡ በሰልፍ ፡ ውስጥ ፡ እንዴት ፡
ወደቁ !
ዮናታንም ፡ በከረብቶችህ ፡ ላይ ፡ ወድቆ
አል ።
፳፮ ወንድሜ ፡ ዮናታን ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ስለ ፡
አንተ ፡ አጨነቃለሁ ፤
በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ውድህ ፡ እጅግ ፡ የተለየ ፡
ነበረ ፤
ከሴት ፡ ፍቅር ፡ ይልቅ ፡ ፍቅርህ ፡ ለእኔ ፡
ግሩም ፡ ነበረ ።
፳፯ ኃያላን ፡ እንዴት ፡ ወደቁ !
የሰልፍም ፡ ዕቃ ፡ እንዴት ፡ ጠፋ !

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡— ከይሁዳ ፡ ከተ
ሞች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ልውጣን ? ብሎ ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፡— ውጣ ፡
አለው ። ዳዊትም ፡— ወዴት ፡ ልውጣ ? አለ ።
እርሱም ፡— ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ውጣ ፡ አለው ።
፪ ዳዊትም ፡ ከሁለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ከኢይዝራኤላ
ዊቲ ፡ ከአኪናሆምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የና
ባል ፡ ሚስት ፡ ከነበረችው ፡ ከአቢግያ ፡ ጋር ፡
፫ ወደዚያ ፡ ወጣ ። ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነ
በሩትን ፡ ሰዎችና ፡ ቤተ ፡ ሰበካቸውን ፡ ሁሉ ፡
አመጣ ፤ በኬብሮንም ፡ ከተሞች ፡ ተቀመጡ ።
፬ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡
ይነግሥ ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ በዚያ ፡ ቀቡት ።
ሳኦልን ፡ የቀበሩት ፡ የኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡
ሰዎች ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ።
፭ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡
መልእክተኞችን ፡ ልከ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡—
እናንተ ፡ ለጌታችሁ ፡ ለሳኦል ፡ ይህን ፡ ቸርነት ፡
አድርጋችኋልና ÷ ቀብራችሁትማልና ፡ በእግዚ
፮ አብሔር ፡ የተባረካችሁ ፡ ሁኑ ። አሁንም ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ቸርነትንና ፡ እውነትን ፡ ያድርግላ
ችሁ ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ አድርጋችኋልና ፡ እኔ ፡
ደግሞ ፡ ይህን ፡ ቸርነት ፡ እመልስላችኋለሁ ።
፯ አሁንም ፡ ጌታችሁ ፡ ሳኦል ፡ ሞቶአልና ፡ እኛ
ችሁ ፡ ትጽና ÷ እናንተም ፡ ጨክኑ ፤ ዳግም ፡
የይሁዳ ፡ ቤት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እሆን ፡
ዘንድ ፡ ቀብተውኛል ።
፰ የሳኦልም ፡ ጭፍራ ፡ አለቃ ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡
አበኔር ፡ የሳኦልን ፡ ልጅ ፡ ኢያቡስቴን ፡ ወስዶ ፡
ወደ ፡ መሃናይም ፡ አሻገረው ፤ በገለዓድና ፡
፱ በአሹራውያን ፡ በኢይዝራኤልም ፡ በኤፍሬ
ምም ፡ በብንያምም ፡ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ አነገሠው ። የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ኢያቡስቴም ፡
፲ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡
የአርባ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ሁለት ፡ ዓመ
ትም ፡ ነገሠ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ዳዊ
ትን ፡ ተከተለ ። ዳዊትም ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡
፲፩ ነግሦ ፡ በኬብሮን ፡ የተቀመጠበት ፡ ዘመን ፡
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነበረ ።
፲፪ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርና ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ የኢ
፲፫ ያቡስቴ ፡ በሪያዎች ፡ ከመሃናይም ፡ ወደ ፡ ገባ
ዖን ፡ ወጡ ። የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብና ፡ የዳ

ዊት ፡ በሪያዎች ፡ ወጥተው ፡ በገባዖን ፡ ውኃ ፡ መቆሚያ ፡ አጠገብ ፡ ተገናኙአቸው ፡ በውኃ ውም ፡ መቆሚያ ፡ በአንዱ ፡ ወገን ፡ እነዚህ ፡ በሌላ ውም ፡ ወገን ፡ እነዚያ ፡ ሆነው ፡ ተቀመጡ ።
፲፬ አበኔርም ፡ ኢዮአብን ፡— ጕልማሶች ፡ ይነሡ ፡ በፊታችንም ፡ ይቂራቂሱ ፡ አለው ፡ ኢዮአ
፲፭ ብም ፡— ይነሡ ፡ አለ ። ለብንያም ፡ ወገንና ፡ ለሳኦል ፡ ልጅ ፡ ለኢያቡስቴ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ተቈጥ
፲፮ ረው ፡ ተነሡ ። ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ የወደረ ኛውን ፡ ራስ ፡ ያዘ ፡ ሰይፉንም ፡ በወደረኛው ፡ ጐን ፡ ሻጠ ፡ ተያይዘውም ፡ ወደቁ ። የዚያም ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የስለታም ፡ ሰይፍ ፡ እርሻ ፡ ተብሎ ፡
፲፯ ተጠራ ፡ እርሱም ፡ በገባዖን ፡ ነው ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ ሆነ ፤ በዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ፊት ፡ አበኔርና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ተሸነፉ ።
፲፰ በዚያም ፡ ሦስቱ ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ፡ ኢዮአ ብና ፡ አቢሳ ፡ አሣሄልም ፡ ነበሩ ፤ አሣሄልም ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ሚዳቋ ፡ በሩጫ ፡ ፈጣን ፡ ነበረ ።
፲፱ አሣሄልም ፡ የአበኔርን ፡ ፍለጋ ፡ ተከታተለ ፡ አበኔርንም ፡ ከማሳደድ ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡ አላለም ።
፳ አበኔርም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ተመለከተና ፡— አንተ ፡ አሣሄል ፡ ነህን ? አለ ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡
፳፩ አለ ። አበኔርም ፡— ወደ ፡ ቀኝ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ፈቀቅ ፡ በል ፤ አንድ ፡ ጕልማሳ ፡ ያዝ ፡ መሣርያውንም ፡ ውሰድ ፡ አለው ። አሣሄል ፡ ግን ፡ እርሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ፈቀቅ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡
፳፪ እንቢ ፡ አለ ። አበኔርም ፡ አሣሄልን ፡— ከም ድር ፡ ጋር ፡ እንዳላጣብቅህ ፡ እኔን ፡ ከማሳደድ ፡ ፈቀቅ ፡ በል ፤ ወደ ፡ ወንድምህ ፡ ወደ ፡ ኢዮ አብ ፡ ፊቴን ፡ አቅንቼ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻለ
፳፫ ኛል ? አለው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ፈቀቅ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ አበኔርም ፡ በጦሩ ፡ ጫፍ ፡ ሆዱን ፡ መጋው ፡ ጦሩም ፡ በኋላው ፡ ወጣ ፡ በዚያም ፡ ስፍራ ፡ ወድቆ ፡ ሞተ ። አሣሄልም ፡ ወድቆ ፡ በሞተበቱ ፡ ስፍራ ፡ የሚያልፍ ፡ ሁሉ ፡ ይቆም ፡ ነበር ።
፳፬ ኢዮአብና ፡ አቢሳም ፡ አበኔርን ፡ አሳደዱ ፤ በገባዖንም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ቢጋይ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እስካለው ፡ እስከ ፡ አማ ፡ ኮረብታ ፡
፳፭ ድረስ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ፀሐይ ፡ ጠለቀች ። የብንያ ምም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ አበኔር ፡ ተሰበሰቡ ፡ በአን ድነትም ፡ ሆኑ ፡ በኮረብታም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ቆሙ ።
፳፮ አበኔርም ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ጮኸ ፡— ሰይፍ ፡ በውኑ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ያጠፋልን ? ፍጻሜ ውሳ ፡ መራራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቅምን ? ሕዝቡ ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ከማሳደድ ፡ ይመ
፳፯ ለሱ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ የማትናገር ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? አለው ። ኢዮአብም ፡— ሕያው ፡ እግዚአ ብሔርን ! ባትናገር ፡ ኖሮ ፡ ሕዝቡ ፡ በጥዋት ፡ ወጥተው ፡ በሄዱ ፡ ነበር ፡ ወንድሞቻቸውንም ፡
፳፰ ማሳደድ ፡ በተዉ ፡ ነበር ፡ አለ ። ኢዮአብም ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ቆመ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እስራኤልን ፡ አላሳደደም ፡
፳፱ ሰልፍም ፡ አላደረገም ። አበኔርና ፡ ሰዎቹም ፡ ሌሊቱን ሁሉ ፡ ዓረባ ፡ እያለፉ ፡ ሄዱ ፤ ዮርዳ ኖስንም ፡ ተሻገሩ ፡ ቢትሮንንም ፡ ሁሉ ፡ ከለፉ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ መጡ ።
፴ ኢዮአብም ፡ አበኔርን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሰ ፤ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ፡ ከዳዊትም ፡ ባሪያ ዎች ፡ ከአሣሄል ፡ ሌላ ፡ አሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ሰዎች ፡ ጐደሉ ። የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ከብንያምና ፡
፴፩ ከአበኔር ፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ያህል ፡ ገደሉ ። አሣሄልንም ፡ አንሥተው ፡ በቤተ ፡
፴፪ ልሔም ፡ በአባቱ ፡ መቃብር ፡ ቀበሩት ፤ ኢዮአ ብና ፡ ሰዎቹም ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ፡ በኬብ ሮንም ፡ አነጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ በሳኦል ፡ ቤትና ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ጦርነት ፡ ሆነ ፤ የዳዊት ፡ ቤት ፡ እየበረታ ፡ የሳኦል ፡ ቤት ፡ ግን ፡ እየደከመ ፡ የሚሄድ ፡ ሆነ ።
፪ ለዳዊትም ፡ ወንድ ፡ ልጆች ፡ በኬብሮን ፡ ተወ ለዱለት ፤ በኵሩም ፡ ከኢይዝራኤላዊቱ ፡ ከአኪ
፫ ናሆም ፡ የተወለደው ፡ አምኖን ፡ ነበረ ። ሁለተ ኛውም ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ ከነበረች ፡ ከአቢግያ ፡ የተወለደው ፡ ዶሎሕያ ፡ ነበረ ። ሦስተኛውም ፡ ከጌሹር ፡ ንጉሥ ፡ ከተል ማይ ፡ ልጅ ፡ ከመዓካ ፡ የተወለደው ፡ አቤሴሎም ፡
፬ ነበረ ። አራተኛውም ፡ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶን ያስ ፡ አምስተኛውም ፡ የአቢጣል ፡ ልጅ ፡ ሰፋጥ
፭ ያስ ፡ ነበረ ። ስድስተኛውም ፡ የዳዊት ፡ ሚስት ፡ የሚግላ ፡ ልጅ ፡ ይትረኃም ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ለዳዊት ፡ በኬብሮን ፡ ተወለዱለት ።
፮ በሳኦል ፡ ቤትና ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ጦርነት ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ አበኔር ፡ በሳኦል ፡ ቤት ፡
፯ ይበረታ ፡ ነበር ። ለሳኦልም ፡ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ የተባለች ፡ ቁባት ፡ ነበረችው ፤ ኢያቡ ስቴም ፡ አበኔርን ፡— ወደ ፡ አባቴ ፡ ቁባት ፡ ለምን ፡ ገባህ ? አለው ። አበኔርም ፡ በኢያቡስቴ ፡ ቃል ፡
፰ እጅግ ፡ ተቈጣ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እኔ ፡ ለአባ ትህ ፡ ለሳኦል ፡ ቤት ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዘመዶ ቹም ፡ ቸርነት ፡ አድርጌአለሁ ፡ አንተንም ፡ ለዳ ዊት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጠሁም ፤ አንተም ፡ ዛሬ ፡ ከዚህች ፡ ሴት ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ሠራሁት ፡ ኃጢ
፱ አት ፡ ትከስሰኛለህ ፤ በውኑ ፡ እኔ ፡ የውሻ ፡ ራስ ፡
፲፣፲፩ ነኝን ? መንግሥትን ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ የዳዊትንም ፡ ዙፋን ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ከዳን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዳዊት ፡ እንደ ፡ ማለለት ፡ እንዲሁ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ባላደርግ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአበኔር ፡ ይህን ፡
፲፪ ያድርግበት ፡ ይህንም ፡ ይጨምርበት ። ኢያቡ ስቴም ፡ አበኔርን ፡ ይፈራው ፡ ነበርና ፡ አንዳች ፡ ይመልስለት ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።
፲፫ አበኔርም ፡ ለዳዊት ፡— ምድሪቱ ፡ ለማን ፡ ናት ? ከእኔ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርግ ፡

እጇም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ትሆናለች ÷ እስራኤል
ንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እመልሰዋለሁ ፡
ብለው ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኞች ፡ ሰደ
፲፫፡ ደለት ። ዳዊትም ፡— ይሁን ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርጋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንድ ፡
ነገር ፡ ከአንተ ፡ እሻለሁ ፤ ፊቴን ፡ ለማየት ፡ በመ
ጣህ ፡ ጊዜ ÷ የሳኦልን ፡ ልጅ ፡ ሚልኮልን ፡ ካላ
፲፬፡ መጣህልኝ ፡ ፊቴን ፡ አታይም ፡ አለ ። ዳዊትም ፡
ወደ ፡ ሳኦል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢያቡስቴ ፡— በመቶ ፡
ፍልስጥኤማውያን ፡ ሸለፈት ፡ ያጨኋትን ፡ ሚስ
ቴን ፡ ሚልኮልን ፡ ስጠኝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኞ
፲፭፡ ችን ፡ ሰደደ ። ኢያቡስቴም ፡ ልከ ፡ ከሌሳ ፡ ልጅ ፡
፲፮፡ ከባልዋ ፡ ከፈልጢኤል ፡ ወሰዳት ። ባልዋም ፡
እያለቀሰ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ሄደ ÷ እስከ ፡ ብራ
ቁም ፡ ድረስ ፡ ተከተላት ። አበኔርም ፡— ሂድ ÷
ተመለስ ፡ አለው ፤ እርሱም ፡ ተመለሰ ።
፲፯፡ አበኔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡— አስ
ቀድሞ ፡ ዳዊት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡
፲፰፡ ዘንድ ፡ ፈልጋችሁ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡
ስለ ፡ ዳዊት ፡— በባሪያዬ ፡ በዳዊት ፡ እጅ ፡ ሕዝ
ቤን ፡ እስራኤልን ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅና ፡
ከጠላቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ አድናለሁ ፡ ብሎ ፡
ተናግሮአልና ፡ እንግዲህ ፡ አሁን ፡ አድርጉ ፡
፲፱፡ ብሎ ፡ ነገራቸው ። አበኔርም ፡ ደግሞ ፡ በብንያም ፡
ወገን ፡ ጆሮ ፡ ተናገረ ፤ አበኔርም ፡ ደግሞ ፡ በእ
ስራኤልና ፡ በብንያም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ መልካም ፡
የነበረውን ፡ ለዳዊት ፡ ሊነግረው ፡ ወደ ፡ ኬብ
፳፡ ሮን ፡ ሄደ ። አበኔርም ፡ ከሀያ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡
ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጣ ። ዳዊትም ፡
ለአበኔርና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለነበሩት ፡ ሰዎች ፡
፳፩፡ ግብዣ ፡ አደረገላቸው ። አበኔርም ፡ ዳዊትን ፡—
ተነሥቼ ፡ ልሂድ ÷ ከአንተ ፡ ጋርም ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ እንዲያደርጉ ÷ ነፍስህም ፡ እንደ ፡ ወደ
ደች ፡ ሁሉን ፡ እንድትገዛ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡
ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ ልሰብስብ ፡ አለው ። ዳዊ
ትም ፡ አበኔርን ፡ አሰናበተው ÷ በደኅናም ፡ ሄደ ።
፳፪፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዳዊት ፡ ባሪያዎችና ፡ ኢዮ
አብ ፡ ከዘመቻ ፡ ታላቅ ፡ ምርኮ ፡ ይዘው ፡ መጡ ።
አበኔር ፡ ግን ፡ ዳዊት ፡ አሰናብቶት ፡ በደኅና ፡
ሄዶ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በኬብሮን ፡ አልነበረም ።
፳፫፡ ኢዮአብና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበረ ፡ ጭፍራ ፡
ሁሉ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡— የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡
ወደ ፡ ንጉሥ ፡ መጣ ÷ አሰናበተውም ፡ በደኅና
ውም ፡ ሄደ ፡ ብለው ፡ ሰዎች ፡ ለኢዮአብ ፡ ነገ
፳፬፡ ሩት ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ገብቶ ፡—
ምን ፡ አደረግህ ? እነሆ ÷ አበኔር ፡ መጥቶልህ ፡
ነበር ፤ በደኅና ፡ እንዲሄድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አሰና
፳፭፡ በትኸው ? የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡ ያታልልህ ፡
ዘንድ ÷ መውጫህንና ፡ መግቢያህንም ፡ ያውቅ ፡
ዘንድ ÷ የምታደርገውንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያስተ
ውል ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ አታውቅምን ?
፳፮፡ አለው ። ኢዮአብም ፡ ከዳዊት ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡
መልእክተኞችን ፡ ከአበኔር ፡ በኋላ ፡ ላከ ÷ ከሲ
ይርም ፡ ጕድጓድም ፡ መለሱት ። ዳዊት ፡ ግን ፡
ይህን ፡ አላወቀም ።
አበኔርም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ፳፯፡
ኢዮአብ ፡ በበር ፡ ውስጥ ፡ በቄይታ ፡ ይናገረው ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ አጠገቡ ፡ ወሰደው ፤ በዚያም ፡
ለወንድሙ ፡ ለአሣሄል ፡ ደም ፡ ተበቅሎ ፡ ሆዱን ፡
መታው ÷ ሞተም ። በኋላም ፡ ዳዊት ፡ ይህ ፡ ፳፰፡
ነገር ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— ከኔር ፡
ልጅ ፡ ከአበኔር ፡ ደም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ለዘላለም ፡ እኔ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ÷ መንግሥቴም ፡
ንጹሕ ፡ ነው ፤ በኢዮአብ ፡ ራስ ፡ ላይና ፡ በአ ፳፱፡
ባቱ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይምጣበት ፤ በኢዮአ
ብም ፡ ቤት ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ወይም ፡
ለምጻም ፡ ወይም ፡ እንካሳ ፡ ወይም ፡ በሰይፍ ፡
የሚወድቅ ፡ ወይም ፡ እንጀራ ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡
አይታጣ ፡ አለ ። ኢዮአብና ፡ ወንድሙ ፡ አቢ ፴፡
ሳም ፡ በሰልፍ ፡ በገባዖን ፡ ወንድማቸውን ፡ አሣ
ሄልን ፡ ገድሎ ፡ ነበርና ፡ አበኔርን ፡ ገደሉት ።
ዳዊትም ፡ ኢዮአብንና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበ ፴፩፡
ሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— ልብሳችሁን ፡ ቅደዱ ፡
ማቅም ፡ ልበሱ ÷ በአበኔርም ፡ ፊት ፡ አልቅሱ ፡
አላቸው ። ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ከቃሬዛው ፡ በኋላ ፡
ሄደ ። አበኔርንም ፡ በኬብሮን ፡ ቀበሩት ፤ ንጉ ፴፪፡
ሡም ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ በአበኔር ፡
መቃብር ፡ አጠገብ ፡ አለቀሰ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
አለቀሱ ። ንጉሡም ፡ ለአበኔር ፡— ፴፫፡
አበኔር ፡ ሰነፍ ፡ እንደሚሞት ፡ ይሞታልን ?
እጅህ ፡ አልታሰረም ÷ እግርህም ፡ በሰንሰ ፴፬፡
ለት ፡ አልተያዘም ፤
ሰው ፡ በዓመፀኞች ፡ ፊት ፡ እንደሚወድቅ ፡
አንተ ፡ እንዲሁ ፡ ወደቅህ ፡
ብሎ ፡ የልቅሶ ፡ ቅኔ ፡ ተቀኘለት ። ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ዋይታ ፡ አብዝተው ፡ አለቀሱ ። ሕዝ ፴፭፡
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ገና ፡ ሳይመሽ ፡ ዳዊትን ፡ እንጀራ ፡
ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ሊጋብዙት ፡ መጡ ፤ ዳዊት ፡
ግን ፡— ፀሐይ ፡ ሳትጠልቅ ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡
ሌላ ፡ ነገር ፡ ብቀምስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡
ያድርግብኝ ÷ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡ ብሎ ፤
ማለ ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ይህን ፡ ተመለከቱ ÷ ፴፮፡
ደስ ፡ አሰኛቸውም ፤ በሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
ንጉሥ ፡ ያደረገው ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እስራኤልም ፡ ፴፯፡
ሁሉ ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ የአበኔር ፡ ሞት ፡ ከንጉሡ ፡
ዘንድ ፡ እንዳልሆነ ፡ አወቁ ። ንጉሡም ፡ ባሪያ ፴፰፡
ዎቹን ፡— ዛሬ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መኰን
ንና ፡ ታላቅ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ወደቀ ፡ አታውቁ
ምን ? እኔም ፡ ዛሬ ፡ ምንም ፡ ለመንገሥ ፡ የተቀ ፴፱፡
ባሁ ፡ ብሆን ፡ ደካማ ፡ ነኝ ፤ እነዚህም ፡ ሰዎች ፡
የጽሩያ ፡ ልጆች ፡ በርትተውብኛል ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ክፋት ፡ በሠራ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ክፋቱ ፡
ይመልስበት ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥተው ፡— እነሆ ÷ እኛ ፡ የአ
፪ ጥንትህ ፡ ፍላጭ ፡ የሥጋህ ፡ ቀኖራጭ ፡ ነን ። አስ ቀድሞ ፡ ሳአል ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ እስራኤልን ፡ የምታወጣና ፡ የምታገባ ፡ አንተ ፡ ነበርህ ፤ እግዚአብሔርም ፡— አንተ ፡ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ትጠብቃለህ ÷ በእስራ
፫ ኤልም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትሆናለህ ፡ ብሎህ ፡ ነበር ፡ አሉት ። የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ በኬብሮን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አደረገ ፤ በእስራኤ
፬ ልም ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ቀቡት ። ዳዊትም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ አርባ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።
፭ በኬብሮን ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ በእ
፮ ስራኤል ፡ ሁሉና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

፮ ንጉሡና ፡ ሰዎቹም ፡ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ ከተቀ መጡት ፡ ከኢያቡሳውያን ፡ ጋር ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሄዱ ፤ እነርሱም ፡— ዳዊት ፡ ወደዚህ ፡ ሊገባ ፡ አይችልም ፡ ብለው ፡ አስበው ፡ ነበርና ፡ ዳዊትን ፡— ዕውሮችንና ፡ አንካሶችን ፡ ካላወጣህ ፡ በቀር ፡ ወደዚህ ፡ አትገባም ፡ አሉት ።
፯ ነገር ፡ ግን ፡ ዳዊት ፡ አምባይቱን ፡ ጽዮንን ፡ ያዘ ÷ እርስዋም ፡ የዳዊት ፡ ከተማ ፡ ናት ። በዚያም ፡
፰ ቀን ፡ ዳዊት ፡— ኢያቡሳውያንን ፡ የሚመታ ፡ በውኃ ፡ መሄጃው ፡ ይውጣ ፤ የዳዊትም ፡ ነፍስ ፡ የምትጠላቸውን ፡ ዕውሮችንና ፡ አንካሶችን ፡ ያውጣ ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ በምሳሌ ፡— ዕው
፱ ርና ፡ አንካሳ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አይግቡ ፡ ተባለ ። ዳዊትም ፡ በአምባይቱ ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ÷ የዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ። ዳዊትም ፡ ዙሪያዋን ፡ ከሚሎ ፡ ጀምሮ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ቀጠ
፲ ራት ። ዳዊትም ፡ እየበረታ ፡ ሄደ ፤ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ።

፲፩ የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መልእክተኞችን ፡ የዝግባ ፡ እንጨትንም ፡ አና ጢዎችንም ፡ ጠራቢዎችንም ፡ ላከ ፤ ለዳዊትም ፡
፲፪ ቤት ፡ ሠሩለት ። ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእ ስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡ እንዳጸናው ÷ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ መንግሥቱን ፡ ከፍ ፡ እንዳደረገ ፡ አወቀ ።

፲፫ ዳዊትም ፡ ከኬብሮን ፡ ከመጣ ፡ በኋላ ፡ ሌሎ ቹን ፡ ቁባቶቹንና ፡ ሚስቶቹን ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወሰደ ፤ ለዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
፲፬ ልጆች ፡ ተወለዱለት ። በኢየሩሳሌምም ፡ የተ

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ የሳአልም ፡ ልጅ ፡ ኢያቡስቴ ፡ አበኔር ፡ በኬ ብሮን ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እጁ ፡ ደከ መች ÷ እስራኤላውያንም ፡ ሁሉ ፡ ደነገጡ ።
፪ ለሳአልም ፡ ልጅ ፡ ለኢያቡስቴ ፡ የጭፍራ ፡ አለ ቆች ፡ የሆኑ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ነበሩት ፤ የአን ዱም ፡ ስም ፡ በዓና ÷ የሁለተኛውም ፡ ስም ፡ ሬካብ ፡ ነበረ ÷ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ የብኤሮ
፫ ታዊው ፡ የሬሞን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ ብኤሮትም ፡ ለብንያም ፡ ተቈጥሯ ፡ ነበር ። ብኤሮታውያንም ፡ ወደ ፡ ጌቲም ፡ ሸሽተው ፡ ነበር ÷ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ተጠግተው ፡ ነበር ።

፬ ለሳአልም ፡ ልጅ ፡ ለዮናታን ፡ አንድ ፡ ሽባ ፡ የሆነ ፡ ልጅ ፡ ነበረው ። የሳአልና ፡ የዮናታን ፡ ወሬ ፡ ከኢይዝራኤል ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ የአም ስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ ሞግዚቱም ፡ አዝ ላው ፡ ሸሸች ፤ ፈጥናም ፡ ስትሸሽ ፡ ወድቆ ፡ ሽባ ፡ ሆነ ። ስሙም ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ነበረ ።
፭ የብኤሮታዊውም ፡ የሬሞን ፡ ልጆች ፡ ሬካ ብና ፡ በዓና ፡ ቀኑ ፡ ሲሞቅ ፡ ወደ ፡ ኢያቡስቴ ፡ ቤት ፡ መጡ ፤ እርሱም ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በም
፮ ንጣፉ ፡ ላይ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ። በረኛይቱም ፡ ስንዴ ፡ ታበጥር ፡ ነበር ÷ አንቀላፍታም ፡ ተኝታ ፡ ነበር ፤ ሬካብና ፡ ወንድሙ ፡ በዓናም ፡ በቀስታ ፡
፯ ገቡ ። ወደ ፡ ቤትም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ በአልፍኙ ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ መቱት ÷ ገደሉትም ፤ ራሱንም ፡ ቈርጠው ፡ ወሰ
፰ ዱት ÷ በዓረባም ፡ መንገድ ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ። የኢያቡስቴንም ፡ ራስ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ÷ ንጉሡንም ፡— ነፍስህን ፡ ይሻ ፡ የነበረው ፡ የጠላትህ ፡ የሳአል ፡ ልጅ ፡ የኢያቡስቴ ፡ ራስ ፡ እነሆ ፤ እግዚአብሔ ርም ፡ ዛሬ ፡ ከሳአልና ፡ ከዘሩ ፡ ለጌታችን ፡ ለን
፱ ጉሥ ፡ ተበቀለለት ፡ አሉት ። ዳዊትም ፡ ለብኤ ሮታዊው ፡ ለሬሞን ፡ ልጆች ፡ ለሬካብና ፡ ለወን ድሙ ፡ ለበዓና ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ፡— ነፍሴን ፡ ከመከራ ፡ ሁሉ ፡ ያዳነ ፡ ሕያው ፡ እግዚ
፲ አብሔርን ! መልካም ፡ ወሬ ፡ የያዘ ፡ መስ ሎት ፡— እነሆ ÷ ሳአል ፡ ሞተ ፡ ብሎ ፡ የነገረኝን ፡ የምስራቹ ፡ ዋጋ ፡ እንዲሆን ፡ ይገር ፡ በጺቅ
፲፩ ላግ ፡ ገደልሁት ። ይልቁንስ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ንጹሑን ፡ ሰው ፡ የገደላችሁ ትን ፡ እናንተን ፡ ኃጢአተኞችንማ ፡ እንዴት ፡ ነዋ ? ደሙን ፡ ከእጃችሁ ፡ አልሻውምን ? ከም
፲፪ ድርም ፡ አላጠፋችሁምን ? ዳዊትም ፡ ጕልማ ሶቹን ፡ አዘዘ ÷ ገደሉአቸውም ፤ እጃቸውንና ፡ እግራቸውን ፡ ቈርጠው ፡ በኬብሮን ፡ በውኃ ፡ መቆሚያ ፡ አጠገብ ፡ አንጠለጠሉአቸው ። የኢ ያቡስቴንም ፡ ራስ ፡ ወስደው ፡ በአበኔር ፡ መቃ ብር ፡ በኬብሮን ፡ ቀበሩት ።

ወለዱለት ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሳሙስ ÷
፲፫፤ ሶባብ ÷ ናታን ÷ ሰሎሞን ÷ ኢያቤሐር ÷ ኤሊ
፲፬፤ ሱዔ ÷ ናፌቅ ÷ ያፍያ ÷ ኤሊሳማ ÷ ኤሊዳሄ ÷
ኤሊፋላት ።

፲፭፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ተቀባ ፡ ሰሙ ÷ ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ ሊፈልጉ ፡
ወጡ ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ምሽጉ ፡
፲፮፤ ወረደ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ በራ
፲፯፤ ፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ተበትነው ፡ ሰፈሩ ። ዳዊትም ፡—
ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልውጣን ? በእጃቸ ፡
አሳልፈህ ፡ ትሰጣቸዋለህን ? ብሎ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፡ ዳዊትን ፡—
ፍልስጥኤማውያንን ፡ በእርግጥ ፡ በእጅህ ፡ አሳ
፲፰፤ ልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁና ፡ ውጣ ፡ አለው ። ዳዊ
ትም ፡ ወደ ፡ በአልፐራሲም ፡ መጣ ÷ በዚያም ፡
መታቸውና ፡— ውኃ ፡ እንዲያፈርስ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ጠላቶቼን ፡ በፊቴ ፡ አፈረሳቸው ፡
አለ ። ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ በአል
፲፱፤ ፐራሲም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ጣዖቶቻቸውንም ፡
በዚያ ፡ ተዉ ÷ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወሰዱአ
ቸው ።

፳፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ደግሞ ፡ መጡ ÷ በራ
፳፩፤ ፋይምም ፡ ሸለቆ ፡ ተበትነው ፡ ሰፈሩ ። ዳዊትም ፡
እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እርሱም ፡— በኋላ
ቸው ፡ ዞረህ ፡ በሾላው ፡ ዛፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
፳፪፤ ግጠማቸው ፡ እንጂ ፡ አትውጣ ። በሾላውም ፡
ዛፍ ፡ ራስ ፡ ውስጥ ፡ የሽውሽውታ ፡ ድምፅ ፡ ስት
ሰማ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ የፍልስ
ጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ለመምታት ፡ በፊትህ ፡
ወጥቶ ፡ ይሆናልና ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ችኩል ፡
፳፫፤ አለው ። ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡
አደረገ ፤ ከገባዖንም ፡ እስከ ፡ ጌዝር ፡ ድረስ ፡
ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ ዳዊትም ፡ ዳግም ፡ ከእስራኤል ፡ የተመረጡ
ትን ፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሰው ፡ ሰበሰበ ።
፪፤ ዳዊትና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ከለች ፡ ከበኣል ፡ ተነሥተው ፡
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ በተቀመጠ ፡ በሠራዊት ፡
ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተጠራውን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ ያመጡ ፡
፫፤ ዘንድ ፡ ሄዱ ። የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡
በአዲስ ፡ ሰረገላ ፡ ላይ ፡ ጫኑ ÷ በኮረብታውም ፡
ላይ ፡ ከነበረው ፡ ከአሚናዳብ ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤
የአሚናዳብ ፡ ልጆችም ፡ ዖዛ ፡ እና ፡ አሒዮ ፡
፬፤ አዲሱን ፡ ሰረገላ ፡ ይነዱ ፡ ነበር ። በኮረብታ
ውም ፡ ላይ ፡ ከነበረው ፡ ከአሚናዳብ ፡ ቤት ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ባመጡ ፡ ጊዜ ፡
፭፤ አሒዮ ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። ዳዊ
ትና ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ በቅኔና ፡
በበገና ፡ በመሰንቆም ፡ በከበሮም ፡ በነጋሪትና ፡
በጸናጽል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሙሉ ፡
ኃይላቸው ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።

፮፤ ወደ ፡ ናኮንም ፡ አውድማ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡
በሬዎቹ ፡ ይፋንኑ ፡ ነበርና ፡ ዖዛ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡
፯፤ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያዘ ። የእግዚአብ
ሔርም ፡ ቊጣ ፡ በዖዛ ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ እግዚአብ
ሔርም ፡ ስለ ፡ ድፍረቱ ፡ በዚያው ፡ ቀሠፈው ፤
በእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ አጠገብ ፡ በዚያው ፡
፰፤ ሞተ ። እግዚአብሔርም ፡ ዖዛን ፡ ስለ ፡ ሰበረው ፡
ዳዊት ፡ አዘነ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የዚያ ፡
ስፍራ ፡ ስም ፡ የዖዛ ፡ ስብራት ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።
፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔርን ፡
ፈራና ፡— የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
እንዴት ፡ ይመጣል ? አለ ። ዳዊትም ፡ የእግዚ
፲፤ አብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡
ከተማ ፡ ያመጣው ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ ዳዊ
ትም ፡ በጌት ፡ ሰው ፡ በአቢዳራ ፡ ቤት ፡ አገባው ።
፲፩፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ በጌት ፡ ሰው ፡ በአ
ቢዳራ ፡ ቤት ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ያህል ፡ ተቀመጠ ፤
እግዚአብሔርም ፡ አቢዳራንና ፡ ቤቱን ፡ ሁሉ ፡
ባረከ ።

፲፪፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ የአቢዳ
ራን ፡ ቤትና ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ታቦት ፡ እንደ ፡ ባረከ ፡ ሰማ ። ዳዊትም ፡
ሄዶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከአቢዳራ ፡
ቤት ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ በደስታ ፡ አመጣው ።
፲፫፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ስድ
ስት ፡ እርምጃ ፡ በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ በሬና ፡
አንድ ፡ ፍሪዳ ፡ ሠዋ ። ዳዊትም ፡ በሙሉ ፡
፲፬፤ ኃይሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይዘፍን ፡ ነበር ፤
ዳዊትም ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ።
፲፭፤ ዳዊትና ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ሆ ፡
እያሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ እየነፉ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ታቦት ፡ አመጡ ።

፲፮፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡
ከተማ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሚልኮል ፡
በመስኮት ፡ ሆና ፡ ተመለከተች ÷ ንጉሡም ፡
ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሲዘልልና ፡ ሲዘ
፲፯፤ ፍን ፡ አየች ፤ በልብዋም ፡ ናቀችው ። የእግዚ
አብሔርንም ፡ ታቦት ፡ አገቡ ÷ ዳዊትም ፡ በተክ
ለለት ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በስፍራው ፡ አኖሩት ፤
ዳዊትም ፡ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋ
፲፰፤ ዕትን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አሳረገ ። ዳዊ
ትም ፡ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡
ማሳረግ ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ሕዝቡን ፡ በሠራዊት ፡
፲፱፤ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ መረቀ ። ለሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ወገን ፡ ለወንዱም ፡
ለሴቲቱም ፡ ለእያንዳንዱ ፡ አንዳንድ ፡ እንጀራ ፡
አንዳንድም ፡ የሥጋ ፡ ቍራጭ ፡ አንዳንድም ፡
የዘቢብ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አከፋፈለ ። ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።

፳፤ ዳዊትም ፡ ቤተ ፡ ሰቡን ፡ ሊመርቅ ፡ ተመለሰ ።
የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሚልኮል ፡ ዳዊትን ፡ ለመቀ
በል ፡ ወጣችና ፡— ምናምንቴዎች ፡ እርቃናቸ
ውን ፡ እንደሚገልጡ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡

በባሪያዎቹ ፡ ቁነጃጅት ፡ ፊት ፡ እርቃኑን ፡ በመ
ግለጡ ፡ ምንኛ ፡ የተከበረ ፡ ነው ! አለችው ።
፳፩ ዳዊትም ፡ ሚልኮልን ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ዘፍኖለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ከአባትሽና ፡
ከቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የመረጠኝ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡ ስለዚህም ፡ በእግዚ
፳፪ አብሔር ፡ ፊት ፡ እጫወታለሁ ። አሁንም ፡ ከሆ
ንሁት ፡ ይልቅ ፡ የተናቅሁ ፡ እሆናለሁ ÷ በዓይ
ንሽም ፡ እዋረዳለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በተናገርሽው ፡
፳፫ ቁነጃጅት ፡ ዘንድ ፡ እከብራለሁ ፡ አላት ። የሳአ
ልም ፡ ልጅ ፡ ሚልኮል ፡ እስከ ፡ ሞተችበት ፡
ቀን ፡ ድረስ ፡ ልጅ ፡ አልወለደችም ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ንጉሡ ፡ በቤቱ ፡ በተቀመጠ ፡
ጊዜ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያው ፡ ካሉት ፡
፪ ጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ባሳረፈው ፡ ጊዜ ÷ ንጉሡ ፡
ነቢዩን ፡ ናታንን ፡— እኔ ፡ ከዝግባ ፡ በተሠራ ፡
ቤት ፡ ተቀምጬአለሁ ÷ የእግዚአብሔር ፡
ታቦት ፡ ግን ፡ በመጋረጃች ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡
፫ ተቀመጠ ፡ እይ ፡ አለው ። ናታንም ፡ ንጉ
ሡን ፡— እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡
ሂድ ÷ በልብህም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ፡
፬ አለው ። በዚያም ፡ ሌሊት ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ወደ ፡ ናታን ፡ መጣ ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡—
፭፤፮ ሂድ ÷ ለባሪያዬ ፡ ለዳዊት ፡ ንገረው ፡— እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ካወጣሁበት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በድንኳንና ፡ በማ
ደሪያ ፡ እኄድ ፡ ነበር ። እንጂ ፡ በቤት ፡ አልተቀ
መጥሁምና ፡ አንተ ፡ የምኖርበትን ፡ ቤት ፡ አት
፯ ሠራልኝም ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ባለፍሁበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ቤትን ፡
ከዝግባ ፡ እንጨት ፡ አልሠራችሁልኝም ? ብዬ ፡
ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ነገድ ፡ ላዘዝሁት ፡ ለአንዱ ፡ በውኑ ፡
፰ ተናግሬአለሁን ? አሁንም ፡ ዳዊትን ፡ ባሪያዬን ፡
እንዲህ ፡ በለው ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አንተ ፡ መንጋውን ፡
ስትከተል ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡
፱ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ከበግ ፡ ጥበቃ ፡ ወሰድሁህ ፤ በሄ
ድህበትም ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነበርሁ ÷
ጠላቶችህንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊትህ ፡ አጠፋሁ ፤ በም
ድርም ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ታላላቆቹ ፡ ስም ፡
፲፤፲፩ ታላቅ ፡ ስም ፡ አደርግልሃለሁ ። ለሕዝቤም ፡ ለእ
ስራኤል ፡ ስፍራ ፡ አደርግለታለሁ ÷ እተክለው
ማለሁ ፤ በስፍራውም ፡ ይቀመጣል ÷ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ አይናወጥም ፤ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ዘመንና ፡
በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ እንዳ
ስነግሥበት ፡ ጊዜ ፡ ግፈኞች ፡ ተመልሰው ፡ አያ
ስጨንቁትም ፤ ከጠላቶችህም ፡ አሳርፍሃለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡— ቤት ፡ እሠራል
፲፪ ሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ይነግርሃል ። ዕድሜህም ፡ በተፈ
ጸመ ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶችህም ፡ ጋር ፡ በንቀላፋህ ፡
ጊዜ ÷ ከወገብህ ፡ የሚወጣውን ፡ ዘርህን ፡ ከአንተ ፡
በኋላ ፡ አስነሣለሁ ÷ መንግሥቱንም ፡ አጸናለሁ ።
፲፫ እርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፤ የመንግሥቱ
፲፬ ንም ፡ ዙፋን ፡ ለዘላለም ፡ አጸናለሁ ። እኔም ፡
አባት ፡ እሆንለታለሁ ÷ እርሱም ፡ ልጅ ፡ ይሆነኛል ፤
ክፋ ፡ ነገርም ፡ ቢያደርግ ÷ ሰው ፡ በሚቀጣበት ፡
በትርና ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ መቀጫ ፡ እገሥጸዋ
፲፭ ለሁ ፤ ከፊቴም ፡ ከጣልሁት ፡ ከሳኦል ፡ እንዳራ
፲፮ ቅሁ ፡ ምሕረቴን ፡ ከእርሱ ፡ አላርቅም ። ቤት
ህና ፡ መንግሥትህም ፡ በፊቴ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠ
ነክራል ÷ ዙፋንህም ፡ ለዘላለም ፡ ይጸናል ። እን
፲፯ ደዚህ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህም ፡ ራእይ ፡ ሁሉ ፡
ናታን ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

፲፰ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ገባ ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ፊት ፡ ተቀምጦ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሆይ ÷ እስከዚህ ፡ ያደረስኸኝ ፡ እኔ ፡
ማን ፡ ነኝ ? ቤቴስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ጌታዬ ፡ እግ
፲፱ ዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ በፊትህ ፡ ጥቂት ፡ ነበረ ፤
ስለ ፡ ባሪያህም ፡ ቤት ፡ ደግሞ ፡ ለሩቅ ፡ ዘመን ፡
ተናገርህ ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡
፳ የሰው ፡ ሕግ ፡ ነው ። ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷
አንተ ፡ ባሪያህን ፡ ታውቃለህና ፡ ዳዊትስ ፡ ይናገ
ርህ ፡ ዘንድ ፡ የሚጨምረው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፳፩ ለባሪያህም ፡ ታስታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ቃልህ ፡
ምክንያትና ፡ እንደ ፡ ልብህ ፡ አሳብ ፡ ይህን ፡ ታላቅ ፡
፳፪ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አደረግህ ። ስለዚህም ÷ አቤቱ ፡
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለምና ÷
በጆሮአችንም ፡ እንደ ፡ ሰማን ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡
በቀር ፡ አምላክ ፡ የለምና ፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነህ ።
፳፫ ለእርሱ ፡ ለራሱ ፡ እንዲሆን ፡ ሕዝብን ፡ ይቤዥ ፡
ዘንድ ፡ ለእርሱ ፡ ለራሱም ፡ ስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ÷
በአሕዛብና ፡ በአምላኮቻቸውም ፡ ፊት ፡ ከግብጽ ፡
በተቤዠው ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ ተአምራትንና ፡
ድንቅን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሄደለት ፡ እንደ ፡ ሕዝብህ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡
፳፬ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ሕዝብ ፡ አለ ? ሕዝብ
ህንም ፡ እስራኤልን ፡ ለዘላለም ፡ ሕዝብ ፡ አድ
ርገህ ፡ አጽንተኸዋል ፤ አንተም ÷ አቤቱ ÷ አም
፳፭ ላክ ፡ ሆነሃቸዋል ። አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ አሁ
ንም ፡ ለባሪያህና ፡ ለቤቱ ፡ የተናገርኸውን ፡ ለዘ
ላለም ፡ አጽናው ÷ እንደ ፡ ተናገርህም ፡ አድርግ ።
፳፮ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ ነው ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡ ስምህ ፡ ለዘላ
ለም ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ፤ የባሪያህም ፡ የዳዊት ፡
፳፯ ቤት ፡ በፊትህ ፡ የጸና ፡ ይሁን ። አቤቱ ፡ የእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷
አንተ ፡— እኔ ፡ ቤት ፡ እሠራልሃለሁ ፡ ብለህ ፡
ለባሪያህ ፡ ገልጠሃልና ፡ ስለዚህ ፡ ባሪያህ ፡ ይህ
ችን ፡ ጸሎት ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡
፳፰ በልቡ ፡ ደፈረ ። ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷
አሁንም ፡ አንተ ፡ አምላክ ፡ ነህ ÷ ቃልህም ፡
እውነት ፡ ነው ÷ ይህንም ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ለባ
፳፱ ሪያህ ፡ ተናግረሃል ። ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡

ሆይ ÷ አንተ ፡ ተናግረሃልና ፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ለዘላለም ፡ በፊትህ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የባሪያህን ፡ ቤት ÷ እባክህ ÷ ባርክ ፤ በበረከትህም ፡ የባሪያህ ፡ ቤት ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ÷ አዋረዳቸውም ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ሚቴግ ፡ አማ ፡ የተባለችውን ፡ ከተማ ፡ ወሰደ ።

፪ ሞዓብን ፡ መታ ÷ ሞዓባውያንንም ፡ በምድር ፡ ጥሎ ፡ በገመድ ፡ ሰፈራቸው ፡ በሁለትም ፡ ገመድ ፡ ለሞት ÷ በአንድም ፡ ገመድ ፡ ሙሉ ፡ ለሕይወት ፡ ሰፈራቸው ፤ ሞዓባውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ሆኑ ÷ ግብርም ፡ አመጡለት ።

፫ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የነበረውን ፡ ግዛት ፡ መልሶ ፡ ለመያዝ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ የረአብን ፡ ልጅ ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡

፬ አድርአዛርን ፡ መታ ። ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ፈረሰኞች ÷ ሀያ ፡ ሺህም ፡ እግረኞች ፡ ያዘ ፤ ዳዊትም ፡ የሰረገለኛውን ፡ ፈረስ ፡ ሁሉ ፡ ቋንጃ ፡ ቈረጠ ፤ ለመቶ ፡ ሰረገላ ፡ ብቻ ፡

፭ አስቀረ ። ከደማስቆም ፡ ሶርያውያን ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርአዛርን ፡ ሊረዱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከሶርያውያን ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡

፮ ገደለ ። ዳዊትም ፡ በደማስቆ ፡ ሶርያ ፡ ጭፍሮች ፡ አኖረ ÷ ሶርያውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ሆኑ ÷ ግብርም ፡ አመጡለት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡

፯ በሄደበት ፡ ሁሉ ፡ ድልን ፡ ሰጠው ። ዳዊትም ፡ ለአድርአዛር ፡ ባሪያዎች ፡ የነበሩትን ፡ የወርቅ ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይዘአቸው ፡ መጣ ።

፰ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ከአድርአዛር ፡ ከተሞች ፡ ከቤጣሕና ፡ ከቤሮታይ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናስ ፡ ወሰደ ።

፱ የሐማትም ፡ ንጉሥ ፡ ቶዑ ፡ ዳዊት ፡ የአድርአዛርን ፡ ጭፍራ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መታ ፡ ሰማ ።

፲ ቶዑም ፡ ከአድርአዛር ፡ ጋር ፡ ሁልጊዜ ፡ ይዋጋ ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ አድርአዛርን ፡ ድል ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ቶዑ ፡ ልጁን ፡ አዶራምን ፡ ደኅንነቱን ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ÷ ይመርቀውም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ ላከው ፤ እርሱም ፡ የብርና ፡ የወ

፲፩፡፲፪ ርቅ ፡ የናስም ፡ ዕቃ ፡ ይዞ ፡ መጣ ። ንጉሥ ፡ ዳዊትም ፡ ካሸነፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከሶርያ ፡ ከሞዓብም ፡ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ከአማሌቅም ፡ ከረአብም ፡ ልጅ ፡ ከሱባ ፡ ንጉሥ ፡ ከአድርአዛር ፡ ምርኮ ፡ ከቀደሰው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ጋር ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀደሰ ።

፲፫ ዳዊትም ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ከኤዶምያስ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ በመምታቱ ፡ ስሙ ፡ ተጠራ ።

፲፬ በኤዶምያስ ፡ ሁሉ ፡ ጭፍሮች ፡ አኖረ ÷ ኤዶማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ሆኑ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በሚሄድበት ፡ ሁሉ ፡ ድልን ፡ ሰጠው ።

፲፭ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ ዳዊትም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አደረገላቸው ።

፲፮ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብም ፡ የሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የአሒሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊ ፡ ነበረ ፤

፲፯ የአኪጦብም ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ÷ የአቢሜሌክም ፡ ልጅ ፡ አብያታር ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤ ሠራያም ፡ ጸሐፊ ፡ ነበረ ፤ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በክሊታውያንና ፡ በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ የዳዊትም ፡ ልጆች ፡ አማካሪዎች ፡ ነበሩ ።

፲፰

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ዳዊትም ፡— ስለ ፡ ዮናታን ፡ ቸርነት ፡ አደር ግለት ፡ ዘንድ ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡

፪ ቀርቶአልን ? አለ ። ከሳኦልም ፡ ቤት ፡ ሲባ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ባሪያ ፡ ነበረ ÷ ወደ ፡ ዳዊትም ፡ ጠሩት ፤ ንጉሡም ፡— አንተ ፡ ሲባ ፡ ነህን ? አለው ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ፡ አለ ።

፫ ንጉሡም ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አልቀረምን ? አለ ። ሲባም ፡ ንጉሡን ፡— እግሩ ፡ ሽባ ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ አለ ፡ አለው ። ንጉሡም ፡— ወዴት ፡ ነው ? አለው ፤

፬ ሲባም ፡ ንጉሡን ፡— እነሆ ÷ እርሱ ፡ በሎዶባር ፡ በዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ በማኪር ፡ ቤት ፡ አለ ፡ አለው ።

፭ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ልከ ፡ ከሎዶባር ፡ ከዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ ከማኪር ፡ ቤት ፡ አስመጣው ። የሳኦልም ፡

፮ ልጅ ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጣ ÷ በግምባሩም ፡ ወድቆ ፡ እጅ ፡ ነሣ ። ዳዊትም ፡— ሜምፊቦስቴ ፡ ሆይ ÷ አለ ፡ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ ባሪያህ ፡ አለ ።

፯ ዳዊትም ፡— ስለ ፡ አባትህ ፡ ስለ ፡ ዮናታን ፡ ቸርነት ፡ ፈጽሜ ፡ አደርግልሃለሁና ፡ አትፍራ ፤ የአባትህንም ፡ የሳኦልን ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እመልስልሃለሁ ÷ አንተም ፡ ሁልጊዜ ፡ ከገበታዬ ፡ እንጀራ ፡ ትበላለህ ፡ አለው ። እርሱም ፡— የሞተ ፡ ውሻ ፡

፰ ወይም መስል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የተመለከትህ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ምንድር ፡ ነኝ ? ብሎ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

፱ ንጉሡም ፡ የሳኦልን ፡ ባሪያ ፡ ሲባን ፡ ጠርቶ ፡— ለሳኦልና ፡ ለቤቱ ፡ ሁሉ ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ለጌታህ ፡ ልጅ ፡ ሰጥቻለሁ ።

፲ አንተና ፡ ልጆችህ ፡ ሎሌዎችህም ፡ ምድሩን ፡ እረሱለት ፤ ለጌታህም ፡ ልጅ ፡ እንጀራ ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ ፍሬውን ፡ አግባ ፤ የጌታህ ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ከገበታዬ ፡ ይበላል ፡ አለው ። ለሲባም ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ልጆችና ፡ ሀያ ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ።

፲፩ ሲባም ፡ ንጉሡን ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያውን ፡ እንዳዘዘ ፡ እንዲሁ ፡ ባሪያህ ፡ ያደርጋል ፡ አለው ። ሜምፊቦስቴም ፡ ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ከዳዊት ፡ ገበታ ፡ ይበላ ፡

፲፪ ነበር ። ለሜምፊቦስቴም ፡ ሚካ ፡ የተባለ ፡ ታናሽ ፡ ልጅ ፡ ነበረው ። በሲባም ፡ ቤት ፡ ያሉ ፡

፲፫ ሁሉ ፡ ለሜምፊቦስቴ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ። ሜም

ፊቦስቴም ፡ ከንጉሥ ፡ ገበታ ፡ ዑልጊዜ ፡ እየበላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ዑለት ፡ እግሩም ፡ ሽባ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ሞተ ÷ ልጁም ፡ ሐኖን ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
፪ ዳዊትም ፡— አባቱ ፡ ወረታ ፡ እንዳደረገልኝ ፡ እኔ ፡ ለናዖስ ፡ ልጅ ፡ ለሐኖን ፡ ቸርነት ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ አባቱ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሊያጽናናው ፡ ባሪያዎቹን ፡ ላከ ፤ የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ መጡ ።
፫ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ ጌታቸውን ፡ ሐኖንን ፡— ዳዊት ፡ አባትህን ፡ አክብሮ ፡ ሊያጽናናህ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የላከ ፡ ይመስልሃልን ? ዳዊትስ ፡ ከተማይቱን ፡ ለመመርመርና ፡ ለመሰለል ፡ ለማጥፋትም ፡ ባሪያዎቹን ፡ የላከ ፡ አይደለምን ? አሉት ። ሐኖንም ፡ የዳዊትን ፡ ባሪያዎች ፡ ወስዶ ፡ የጢማቸውን ፡ ገሚስ ፡ ላጨ ÷ ልብሳቸውንም ፡ እስከ ፡ ወገባቸው ፡ ድረስ ፡ ከሁለት ፡ ቀድዶ ፡ ሰደዳቸው ።
፭ ዳዊትም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎቹ ፡ እጅግ ፡ አፍረው ፡ ነበሩና ፡ ተቀበሉት ፡ ላከ ። ንጉሡም ፡— ጢማችሁ ፡ እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ በኢያሪኮ ፡ ተቀመጡ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ።
፮ የአሞን ፡ ልጆች ፡ በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጠሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ልከው ፡ ከሶርያውያን ፡ ከቤትሮዖብና ፡ ከሱባ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ እግረኞች ÷ ከመዓካ ፡ ንጉሥም ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ÷ ከጦብም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ቀጠሩ ።
፯ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብንና ፡ የኃያላኑን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ላከ ።
፰ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በበሩ ፡ መግቢያ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተሰለፉ ፤ የሱባና ፡ የረአብ ፡ ሶርያውያን ÷ የጦብና ፡ የመዓካም ፡ ሰዎች ፡ ለብቻቸው ፡ በሰፈ ፡ ሚዳ ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።
፱ ኢዮአብም ፡ በፊትና ፡ በኋላ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ ከበበው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ምርጥ ፡ ምርጡቹን ፡ ሁሉ ፡ መረጠ ÷ በሶርያውያንም ፡ ፊት ፡ ለሰልፍ ፡ አኖራቸው ። የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ በወንድሙ ፡ በአቢሳ ፡ እጅ ፡ አድርጎ ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ለሰልፍ ፡ አኖራቸው ።
፲ ሶርያውያን ፡ ቢበረቱብኝ ፡ ትረዳኛለህ ፤ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ቢበረቱብህ ፡ እኔ ፡ መጥቼ ፡ እረዳሃለሁ ። አይዞህ ፤ ስለ ፡ ሕዝባችንና ፡ ስለ ፡ አምላካችንም ፡ ከተሞች ፡ እንበርታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደስ ፡ ያሰኘውን ፡ ያድርግ ፡ አለ ።
፲፩ ኢዮአብና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ሶርያውያን ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ቀረቡ ÷ እነርሱም ፡ ከፊቱ ፡ ሸሹ ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ሶርያውያን ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከአቢሳ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ገቡ ፤ ኢዮአብም ፡ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።
፲፪ ሶርያውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ተሰበሰቡ ።
፲፫ አድርአዛርም ፡ ልከ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ የነበሩትን ፡ ሶርያውያን ፡ አመጣ ፤ ወደ ፡ ኤላምም ፡ መጡ ÷ የአድርአዛርም ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ሶባክ ፡ በፊታቸው ፡ ነበረ ።
፲፬ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻግሮ ፡ ወደ ፡ ኤላም ፡ መጣ ፤ ሶርያውያንም ፡ በዳዊት ፡ ፊት ፡ ተሰልፈው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ።
፲፭ ሶርያውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፤ ዳዊትም ፡ ከሶርያውያን ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰረገለኞች ፡ አርባ ፡ ሺህም ፡ ፈረሰኞች ፡ ገደለ ፤ የሠራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ሶባክን ፡ መታ ÷ እርሱም ፡ በዚያ ፡ ሞተ ።
፲፮ ለአድርአዛርም ፡ የሚገብሩ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ታረቁ ÷ ገበሩላቸውም ። ሶርያውያንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ ፈሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በዓመቱ ፡ መለወጫ ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ÷ ዳዊት ፡ ኢዮአብን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ባሪያዎቹን ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ። የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ አጠፉ ÷ ረባትንም ፡ ከበቡ ፡ ዳዊት ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀርቶ ፡ ነበር ።
፪ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ወደ ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከምንጣፉ ፡ ተነሣ ÷ በንጉሥም ፡ ቤት ፡ በሰገነት ፡ ላይ ፡ ተመላለሰ ፤ በሰገነቱ ፡ ሳለ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ስትታጠብ ፡ አየ ፤ ሴቲቱም ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ነበረች ።
፫ ዳዊትም ፡ ልከ ፡ ስለ ፡ ሴቲቱ ፡ ጠየቀ ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡— ይህች ፡ የኤልያብ ፡ ልጅ ፡ የኬጢያዊው ፡ የአርዮ ፡ ሚስት ፡ ቤርሳቤህ ፡ አይደለችምን ? አለ ።
፬ ዳዊትም ፡ መልእክተኞች ፡ ልኮ ፡ አስመጣት ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ ገባች ÷ ከርሱሰትዋም ፡ ነጽታ ፡ ነበርና ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኛ ፤ ወደ ፡ ቤትዋም ፡ ተመለሰች ።
፭ ሴቲቱም ፡ አረገዘች ÷ ወደ ፡ ዳዊትም ፡— አርግዣለሁ ፡ ብላ ፡ ላከችበት ።
፮ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡— ኬጢያዊውን ፡ አርዮን ፡ ስደድልኝ ፡ ብሎ ፡ ላከ ። ኢዮአብም ፡ አርዮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሰደደው ።
፯ አርዮም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ የኢዮአብንና ፡ የሕዝቡን ፡ ደኅንነት ÷ ሰልፉም ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጠየቀው ።
፰ ዳዊትም ፡ አርዮን ፡— ወደ ፡ ቤትህ ፡ ሂድ ÷ እግርህንም ፡ ታጠብ ፡ አለው ። አርዮም ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ ሲወጣ ፡ ማለፊያ ፡ የንጉሥ ፡ መብል ፡ ተከትሎት ፡ ሄደ ።
፱ አርዮ ፡ ግን ፡ ከጌታው ፡ ባሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ተኛ ÷ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አልወረደም ።
፲ አርዮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አልሄደም ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ፤ ዳዊትም ፡ አርዮን ፡— አንተ ፡ ከመንገድ ፡ የመጣህ ፡ አይደለምን ? ስለ ፡

ምን ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አልወረድህም ? አለው ።
፲፩ አርዮም ፡ ዳዊትን ፡— ታቦቱና ፡ እስራኤል ፡ ይሁዳም ፡ በጎጆ ፡ ተቀምጠዋል ፡ ጌታዬ ፡ ኢዮአብና ፡ የጌታዬም ፡ ባሪያዎች ፡ በሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ሰፍረዋል ፡ እኔ ፡ ልበላና ፡ ልጠጣ ፡ ወይስ ፡ ከሚስቴ ፡ ጋር ፡ ልተኛ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ እሄዳለሁን ? በሕይወትህና ፡ በሕያው ፡ ነፍስህ ፡ እምላለሁ ! ይህን ፡
፲፪ ነገር ፡ አላደርገውም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አርዮን ፡— ዛሬ ፡ ደግሞ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ÷ ነገም ፡ አሰናብትሃለሁ ፡ አለው ። አርዮም ፡ በዚያ ፡ ቀንና ፡ በነጋው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ።
፲፫ ዳዊትም ፡ ጠራው ÷ በፊቱም ፡ በላና ፡ ጠጣ ÷ አሰከረውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወጥቶ ፡ ከጌታው ፡ ባሪያዎች ፡ ጋር ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ተኛ ÷ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አልወረደም ።
፲፬ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ለኢዮአብ ፡ ደብዳቤ ፡
፲፭ ጻፈ ÷ በአርዮም ፡ እጅ ፡ ላከው ። በደብዳቤውም ፡— አርዮን ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ ባለበት ፡ በፊተኛው ፡ ስፍራ ፡ አቁመኁት ÷ ተመትቶም ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ ከኋላው ፡ ሽሹ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።
፲፮ ኢዮአብም ፡ ከተማይቱን ፡ በከበበ ፡ ጊዜ ፡ ጀግኖች ፡ እንዳሉበት ፡ በሚያውቀው ፡ ስፍራ ፡ አር
፲፯ ዮን ፡ አቆመው ። የከተማይቱም ፡ ሰዎች ፡ ወጥተው ፡ ከኢዮአብ ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ፤ ከዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ከሕዝቡ ፡ አንዳንዱ ፡ ወደቁ ፤ ኬጢ
፲፰ ያዊው ፡ አርዮም ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ። ኢዮአብም ፡ ልኮ ፡ በሰልፍ ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገ
፲፱ ረው ። ለመልእክተኛውም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ፡— የሰልፉን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሥ ፡ ነግ
፳ ረህ ፡ በፈጸምህ ፡ ጊዜ ፡— ስትዋጉ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ለምን ፡ ቀረባችሁ ? ከቅጥሩ ፡ በላይ ፡
፳፩ ፍላጻ ፡ እንዲወረወር ፡ አታውቁምን ? የሩቤሼትን ፡ ልጅ ፡ አቤሜሌክን ፡ ማን ፡ ገደለው ? ከቅጥር ፡ ላይ ፡ የወፍጮ ፡ መጅ ፡ ጥላ ፡ በቴቤስ ፡ ላይ ፡ የገደለችው ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ አይደለች ምን ? ስለ ፡ ምን ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ እንደዚህ ፡ ቀረባችሁ ? ብሎ ፡ ንጉሥ ፡ ሲቈጣ ፡ ብታይ ÷ አንተ ፡— ባሪያህ ፡ ኬጢያዊው ፡ አርዮ ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ፡ በለው ።
፳፪ መልእክተኛውም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ÷ ኢዮአ
፳፫ ብም ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ። መልእክተኛውም ፡ ዳዊትን ፡— ሰዎቹ ፡ በረቱብን ÷ ወደ ፡ ሜዳም ፡ ወጡብን ፤ እኛም ፡ ወደቅንባቸው ÷ እስከ ፡ ከተማይቱም ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ተከ
፳፬ ተልናቸው ። ፍላጻ ፡ የሚወረውሩም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ሆነው ፡ በባሪያዎችህ ፡ ላይ ፡ ወረወሩ ፤ ከንጉሡም ፡ ባሪያዎች ፡ አንዳንድ ፡ ሞቱ ÷ ባሪያህም ፡ ኬጢያዊው ፡ አርዮ ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ፡ አለው ።
፳፭ ዳዊትም ፡ መልእክተኛውን ፡— ሰይፍ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡ አንድ ፡ ጊዜም ፡ ያን ፡ ያጠፋልና ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በዓይንህ ፡ አይክፋ ፤ ከተማይቱን ፡ የሚወጉትን ፡ አበርታ ÷ አፍርሳትም ፡ ብለህ ፡ ለኢዮአብ ፡ ንገረው ፤ አንተም ፡ አጽናው ፡ አለው ።

የአርዮም ፡ ሚስት ፡ በልዋ ፡ አርዮ ፡ እንደ ፡
፳፮ ሞተ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ለባልዋ ፡ አለቀሰች ።
፳፯ የልቅሶዋም ፡ ወራት ፡ ሲፈጸም ፡ ዳዊት ፡ ልኮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አስመጣት ÷ ሚስትም ፡ ሆነችው ÷ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደችለት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ዳዊት ፡ ያደረገው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

እግዚአብሔርም ፡ ናታንን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከ ÷ ፩
ወደ ፡ እርሱም ፡ መጥቶ ፡ አለው ፡— በአንድ ፡ ከተማ ፡ አንዱ ፡ ባለጠጋ ፡ አንዱም ፡ ድሀ ፡ የሆኑ ፡
፪ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ባለጠጋውም ፡ እጅግ ፡
፫ ብዙ ፡ በግና ፡ ላም ፡ ነበረው ። ለድሀው ፡ ግን ፡ ከገዛት ፡ አንዲት ፡ ታናሽ ፡ በግ ፡ በቀር ፡ አንዳች ፡ አልነበረውም ፤ አሳደጋትም ÷ ከልጆቹም ፡ ጋር ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ አደገች ፤ እንጀራውንም ፡ ትበላ ÷ ከዋንጫውም ፡ ትጠጣ ÷ በብብቱም ፡ ትተኛ ፡ ነበር ÷ እንደ ፡ ልጁም ፡ ነበረች ። ወደ ፡
፬ ባለጠጋውም ፡ እንግዳ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከበጉና ፡ ከላሙ ፡ ወስዶ ፡ ለዚያ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለመጣው ፡ እንግዳ ፡ ያዘጋጅለት ፡ ዘንድ ፡ ሳሳ ፤ የዚያንም ፡ የድሀውን ፡ ሰው ፡ በግ ፡ ወስዶ ፡ ለዚያ ፡ ለመጣው ፡ ሰው ፡ አዘጋጀ ።
፭ ዳዊትም ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ ናታንን ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ይህን ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡ የሞት ፡
፮ ልጅ ፡ ነው ። ይህን ፡ እድርጎአልና ÷ አላዘነምና ፡
፯ ስለ ፡ አንዲቱ ፡ በግ ፡ አራት ፡ ይመልስ ፡ አለው ።
ናታንም ፡ ዳዊትን ፡ አለው ፡— ያ ፡ ሰው ፡
፰ አንተ ፡ ነህ ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ልትሆን ፡ ቀባሁህ ÷ ከሳኦልም ፡ እጅ ፡
፱ አዳንሁህ ፤ የጌታህንም ፡ ቤት ፡ ሰጠሁህ ÷ የጌታህንም ፡ ሚስቶች ፡ በብብትህ ፡ ጣልሁልህ ፤ የእስራኤልንና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ ሰጠሁህ ፡ ይህም ፡ አንሶ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡
፲ እጨምርልህ ፡ ነበር ። አሁንስ ፡ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ አቃለልህ ? ኬጢያዊውን ፡ አርዮን ፡ በሰይፍ ፡ መትተሃል ÷ ሚስቱንም ፡ ለአንተ ፡ ሚስት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ወስደሃል ፤ እርሱንም ፡ በአሞን ፡
፲፩ ልጆች ፡ ሰይፍ ፡ ገድለሃል ። ስለዚህም ፡ አቃልለኸኛልና ÷ የኬጢያዊውንም ፡ የአርዮን ፡ ሚስት ፡ ለአንተ ፡ ሚስት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ወስደሃልና ፡
፲፪ ለዘላለም ፡ ከቤትህ ፡ ሰይፍ ፡ አይርቅም ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ከቤትህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አስነሣብሃለሁ ፤ ሚስቶችህንም ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ እወስዳለሁ ÷ ለዘመድህም ፡ እሰጣቸዋለሁ ÷ በዚህችም ፡ ፀሐይ ፡ ዓይን ፡
፲፪ ፊት ፡ ከሚስቶችህ ፡ ጋር ፡ ይተኛል ። አንተ ፡ ይህን ፡ በስውር ፡ አድርገኸዋል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊትና ፡ በፀሐይ ፡
፲፫ ፊት ፡ አደርገዋለሁ ። ዳዊትም ፡ ናታንን ፡— እግዚአብሔርን ፡ በድያለሁ ፡ አለው ። ናታንም ፡

ዳዊትን ፡—እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ ኃጢአት
፲፬፡ ሀን ፡ አርቆልሃል ፤ አትሞትም ። ነገር ፡ ግን ፡
በዚህ ፡ ነገር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ ታላቅ ፡
የስድብ ፡ ምክንያት ፡ አድርገሃልና ፡ ስለዚህ ፡
ደግሞ ፡ የተወለደልህ ፡ ልጅ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሞ
፲፭፡ ታል ፡ አለው ። ናታንም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ።

እግዚአብሔርም ፡ የአርዮ ፡ ሚስት ፡ ለዳዊት ፡
የወለደችውን ፡ ሕፃን ፡ ቀሠፈ ÷ እጅግም ፡
፲፮፡ ታምሞ ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ሕፃኑ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ለመነ ፤ ዳዊትም ፡ ጾመ ÷ ገብቶም ፡ በመ
፲፯፡ ሬት ፡ ላይ ፡ ተኛ ። የቤቱም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተነ
ሥተው ፡ ከምድር ፡ ያነሡት ፡ ዘንድ ፡ በአጠገቡ ፡
ቆመ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ እንቢ ፡ አለ ÷ ከእነርሱም ፡
፲፰፡ ጋር ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ። በሰባተኛውም ፡
ቀን ፡ ሕፃኑ ፡ ሞተ ። የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡—
ሕፃኑ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ብንነግረው ፡ አልሰማ
ንም ፡ ይልቁንስ ፡ ሕፃኑ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ብንነግ
ረው ፡ እንዴት ፡ ይሆን ? በነፍሱ ፡ ክፉ ፡ ያደር
ጋል ፡ ብለው ፡ ሕፃኑ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ይነግሩት ፡
፲፱፡ ዘንድ ፡ ፈሩ ። ዳዊትም ፡ ባሪያዎቹ ፡ በሹክሹ
ክታ ፡ ሲነጋገሩ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ሕፃኑ ፡
እንደ ፡ ሞተ ፡ አወቀ ፤ ዳዊትም ፡ ባሪያዎቹን ፡—
ሕፃኑ ፡ ሞቶአል ? አላቸው ። እነርሱም ፡— ሞቶ
፳፡ አል ፡ አሉት ። ዳዊትም ፡ ከምድር ፡ ተነሥቶ ፡
ታጠበ ÷ ተቀባም ÷ ልብሱንም ፡ ለወጠ ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ ሰገደ ። ወደ ፡
ቤቱም ፡ መጣ ፡— እንጀራ ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤
፳፩፡ በፊቱም ፡ አቀረቡለት ÷ በላም ። ባሪያዎቹም ፡—
ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? በሕ
ይወት ፡ ሳለ ፡ ስለ ፡ ሕፃኑ ፡ ጾመህና ፡ አለቀስህ ፤
ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ተነሥተህ ፡ እንጀራ ፡ በላህ ፡
፳፪፡ አሉት ። እርሱም ፡— ሕፃኑ ፡ ሕያው ፡ ሳለ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ይምረኝ ÷ ሕፃኑም ፡ በሕይወት ፡
ይኖር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ? ብዬ ፡
፳፫፡ ጾምሁ ፡ አለቀስሁም ። አሁን ፡ ግን ፡ ሞቶአል ፤
የምጾመው ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በውኑ ፡ እን
ግዲህ ፡ እመልሰው ፡ ዘንድ ፡ ይቻለኛልን ? እኔ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ እሄዳለሁ ፡ እንጂ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ አይመለስም ፡ አለ ።

፳፬፡ ዳዊትም ፡ ሚስቱን ፡ ቤርሳቤህን ፡ አጽናናት ÷
ወደ ፡ እርስዋም ፡ ገባ ÷ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡ ተኛ ፤
ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደች ÷ ስሙንም ፡ ሰሎ
ሞን ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እግዚአብሔርም ፡ ወደ
፳፭፡ ደው ፤ ደግሞም ፡ በነቢዩ ፡ በናታን ፡ እጅ ፡ ልከ ፡
ስሙን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይዲድያ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ።

፳፮፡ ኢዮአብም ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ ረባ
፳፯፡ ትን ፡ ወጋ ÷ የውኃውንም ፡ ከተማ ፡ ያዘ ። ኢዮ
አብም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡— ረባትን ፡ ወግቻለሁ ÷
፳፰፡ የውኃውንም ፡ ከተማ ፡ ይገርአለሁ ። አሁንም ፡
ከተማይቱን ፡ እንዳልይዝ ÷ በስሜም ፡ እንዳት
ጠራ ÷ የቀረውን ፡ ሕዝብ ፡ ሰብስብ ÷ ከተማይ
፳፱፡ ቱንም ፡ ከብበህ ፡ ያዝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኞችን ፡
፴፡ ላከ ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡ ወደ ፡
ረባት ፡ ሄደ ÷ ወግቶም ፡ ያዛት ። የንጉሣቸው
፴፩፡ ንም ፡ ዘውድ ፡ ከራሱ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ። ክብደ
ቱም ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ያህል ፡ ነበር ÷
ክቡር ፡ ዕንቁም ፡ ነበረበት ፤ ዳዊትም ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ አደረገው ። ከከተማይቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
ምርኮ ፡ አወጣ ። በውስጥዋም ፡ የነበሩትን ፡ ፴፪፡
ሕዝብ ፡ አውጥቶ ፡ በመጋዝና ፡ በብረት ፡ መቁ
ፈሪያና ፡ በብረት ፡ መዋረቢያ ፡ እንዲሠሩ ፡ አደ
ረጋቸው ፤ የሸክላ ፡ ጡብም ፡ እንዲያቃጥሉ ፡
አደረጋቸው ፤ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ከተሞች ፡
ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ለዳዊት ፡ ፩፡
ልጅ ፡ ለአቤሴሎም ፡ አንዲት ፡ የተዋበች ፡ እኅት ፡
ነበረችው ÷ ስምዋም ፡ ትዕማር ፡ ነበረ ፤ የዳዊ
ትም ፡ ልጅ ፡ አምኖን ፡ ወደዳት ። አምኖንም ፡ ፪፡
ከእኅቱ ፡ ከትዕማር ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡
ተከዘ ፡ ታመመ ፤ ድንግልም ፡ ነበረችና ፡ አን
ዳች ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በዓይኑ ፡ ፈተ ፡ ጭንቅ ፡
ሆኖበት ፡ ነበር ። ለአምኖንም ፡ የዳዊት ፡ ወን ፫፡
ድም ፡ የሳምዓ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ የሚባል ፡
ወዳጅ ፡ ነበረው ፤ ኢዮናዳብም ፡ እጅግ ፡ ብልህ ፡
ሰው ፡ ነበረ ። እርሱም ፡— የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፬፡
ስለ ፡ ምን ፡ ቀን ፡ በቀን ፡ እንዲህ ፡ ከሳህ ? አት
ነግረኝምን ? አለው ። አምኖንም ፡— የወንድ
ሜን ፡ የአቤሴሎምን ፡ እኅት ፡ ትዕማርን ፡ እወድ
ዳታለሁ ፡ አለው ። ኢዮናዳብም ፡— ታምመኢአ ፭፡
ለሁ ፡ ብለህ ፡ በአልጋህ ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ አባትህም ፡
ሊያይህ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡— እኅቴ ፡ ትዕማር ፡
እንድትመጣና ፡ እኔ ፡ የምበላውን ፡ እንጀራ ፡
እንድትሰጠኝ ÷ መብሉንም ፡ እኔ ፡ እያየሁ ፡ እን
ድታዘጋጅልኝ ÷ ከእጅዋም ፡ እንድበላው ፡ እለ ፮፡
ምንሃለሁ ፡ በል ፡ አለው ። እንዲሁም ፡ አም
ኖን ፡—ታምመኢአለሁ ፡ ብሎ ፡ ተኛ ፤ ንጉሡም ፡
ሊያየው ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አምኖን ፡ ንጉሡን ፡—
እኅቴ ፡ ትዕማር ፡ እንድትመጣና ፡ እኔ ፡ እያየሁ ፡
ሁለት ፡ እንጎቻ ፡ እንድታደርግልኝ ÷ ከእጅ
ዋም ፡ እንድበላ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ።

ዳዊትም ፡— መብልን ፡ ታዘጋጂለት ፡ ዘንድ ፡ ፯፡
ወደ ፡ ወንድምሽ ፡ ወደ ፡ አምኖን ፡ ቤት ፡ ሂጂ ፡
ብሎ ፡ መልእክተኞችን ፡ ወደ ፡ ትዕማር ፡ ቤት ፡
ላከ ። ትዕማርም ፡ ወደ ፡ ወንድምዋ ፡ ወደ ፡ ፰፡
አምኖን ፡ ቤት ፡ ሄደች ÷ ተኝቶም ፡ ነበር ፤
ዱቄትም ፡ ወስዳ ፡ ለወሰች ÷ እያየም ፡ እንጎቻ ፡
አደረገች ÷ ጋገረችም ። ምጣዱንም ፡ ወስዳ ፡ ፱፡
በፊቱ ፡ ገለበጠች ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡
እንቢ ፡ አለ ። አምኖንም ፡— ሰውን ፡ ሁሉ ፡
ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አስወጡ ፡ አለ ፤ ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ። አምኖንም ፡ ትዕማ ፲፡
ርን ፡— ከእጅሽ ፡ እበላ ፡ ዘንድ ፡ መብሉን ፡
ወደ ፡ እልፍኙ ፡ አግቢው ፡ አላት ፤ ትዕማርም ፡
የሠራችውን ፡ እንጎቻ ፡ ወስዳ ፡ ወንድምዋ ፡

አምኖን ፥ ወዳለበት ፥ እልፍኝ ፥ አገባችው ።
፲፭ መብሉንም ፥ ባቀረበች ፥ ጊዜ ፥ ያዛትና ፥— እኅቴ ፥
፲፮ ሆይ ÷ ነዪ ፥ ከእኔም ፥ ጋር ፥ ተኚ ፥ አላት ። እር
ስዋ ፥ መልሳ ፥— ወንድሜ ፥ ሆይ ÷ አይሆንም ፤
እንዲህ ፥ ያለ ፥ ነገር ፥ በእስራኤል ፥ ዘንድ ፥ አይ
ገበምና ፥ አታሳፍረኝ ፤ ይህንም ፥ ነውረኛ ፥ ሥራ ፥
፲፯ አታድርግ ። እኔም ፥ ነውሬን ፥ ወዴት ፥ ልሸ
ከም ? አንተም ፥ በእስራኤል ፥ ዘንድ ፥ ከምና
ምንቱዎች ፥ እንደ ፥ አንዱ ፥ ትሆናለህ ፤ እንግዲ
ህስ ፥ ለንጉሡ ፥ ንገረው ÷ እኔንም ፥ አይነሣ
፲፰ ህም ፥ አለችው ። ቃልዋን ፥ ግን ፥ አልሰማም ፤
ከእርስዋም ፥ ይልቅ ፥ ብርቱ ፥ ነበረና ፥ በግድ ፥
አስነወራት ÷ ከእርስዋም ፥ ጋር ፥ ተኛ ።
፲፱ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ አምኖን ፥ ፈጽሞ ፥ ጠላት ፤
አስቀድሞም ፥ ከወደዳት ፥ ውድ ፥ ይልቅ ፥ በኋላ ፥
የጠላት ፥ ጥል ፥ በለጠ ። አምኖንም ፥— ተነሥ
፳ ተሽ ፥ ሂጂ ፥ አላት ። እርስዋም ፥— አይሆንም ፤
ቀድሞ ፥ ከሠራኸው ፥ ክፋት ፥ ይልቅ ፥ እኔን ፥
በማውጣትህ ፥ የበለጠ ፥ ክፋት ፥ ትሠራለህ ፥
፳፩ አለችው ፤ እርሱ ፥ ግን ፥ አልሰማትም ። የሚያ
ገለግለውንም ፥ ብላቴና ፥ ጠርቶ ፥— ይህችን ፥
ሴት ፥ ከፊቴ ፥ አስወጥተህ ፥ በሩን ፥ ዝጋባት ፥
፳፪ አለው ። ብዙ ፥ ጎብር ፥ ያለውንም ፥ ልብስ ፥
ለብሳ ፥ ነበር ÷ እንዲህ ፥ ያለውን ፥ ልብስ ፥ የን
ጉሡ ፥ ልጆች ፥ ደናግሉ ፥ ይለብሱ ፥ ነበርና ፤ አገ
፳፫ ልጋዩም ፥ አስወጥቶ ፥ በሩን ፥ ዘጋባት ። ትዕማ
ርም ፥ በራስዋ ፥ ላይ ፥ አመድ ፥ ነስንሳ ÷ ብዙ ፥
ጎብርም ፥ ያለውን ፥ ልብስዋን ፥ ተርትራ ÷ እጅ
ዋንም ፥ በራስዋ ፥ ላይ ፥ ጭና ፥ እየጮኸች ፥
ሄደች ።
፳፬ ወንድምዋም ፥ አቤሴሎም ፥— ወንድምሽ ፥
አምኖን ፥ ከእንቺ ፥ ጋር ፥ ነበረን? እኅቴ ፥ ሆይ ÷
አሁን ፥ ግን ፥ ዝም ፥ በዪ ፤ ወንድምሽ ፥ ነው ፤
ይህን ፥ ነገር ፥ በልብሽ ፥ አትያዢው ፥ አላት ።
ትዕማርም ፥ በወንድምዋ ፥ በአቤሴሎም ፥ ቤት ፥
፳፭ ብቻዋን ፥ ተቀመጠች ። ንጉሡም ፥ ዳዊት ፥
ይህን ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ በሰማ ፥ ጊዜ ፥ እጅግ ፥ ተቈጣ ፤
ነገር ፥ ግን ፥ የበኵር ፥ ልጁ ፥ ነበረና ፥ ስለ ፥ ወደ
ደው ፥ የልጁን ፥ የአምኖን ፥ ነፍስ ፥ አላሳዘነም ።
፳፮ አቤሴሎምም ፥ እኅቱን ፥ ትዕማርን ፥ ስላሳፈራት ፥
አምኖንን ፥ ጠልቶታልና ፥ አቤሴሎም ፥ አምኖ
ንን ፥ ክፉም ፥ ሆነ ፥ መልካምም ፥ አልተናገረ
ውም ።
፳፯ ከሁለት ፥ ዓመትም ፥ በኋላ ፥ አቤሴሎም ፥ በአ
ፍሬም ፥ አቅራቢያ ፥ ባለችው ፥ በቤላሶር ፥ በጎ
ቹን ፥ አሸለተ ፤ አቤሴሎምም ፥ የንጉሡን ፥
፳፰ ልጆች ፥ ሁሉ ፥ ጠራ ። አቤሴሎምም ፥ ወደ ፥
ንጉሡ ፥ መጥቶ ፥— እነሆ ÷ ባሪያህ ፥ በጎቹን ፥
ያሸልታል ፤ ንጉሡና ፥ ሎሌዎቹ ፥ ከባሪያህ ፥
፳፱ ጋር ፥ ይሂዱ ፥ አለው ። ንጉሡም ፥ አቤሴሎ
ምን ፥— ልጄ ፥ ሆይ ÷ እንከብድብሃለንና ፥ ሁላ
ችን ፥ እንመጣ ፥ ዘንድ ፥ አይሆንም ፥ አለው ።
የግድም ፥ አለው ÷ እርሱ ፥ ግን ፥ መረቀው ፥
፴ እንጂ ፥ ለመሄድ ፥ እንቢ ፥ አለ ። አቤሴሎምም ፥—
አንተ ፥ እንቢ ፥ ካልህ ፥ ወንድሜ ፥ አምኖን ፥
ከእኛ ፥ ጋር ፥ እንዲሄድ ፥ አለምንሃለሁ ፥ አለ ።
ንጉሡም ፥— ከአንተ ፥ ጋር ፥ ለምን ፥ ይሄዳል ?
፴፩ አለው ። አቤሴሎምም ፥ የግድ ፥ አለው ÷ አም
ኖንንና ፥ የንጉሡንም ፥ ልጆች ፥ ሁሉ ፥ ከእርሱ ፥
፴፪ ጋር ፥ ሰደደ ። አቤሴሎምም ፥ እንደ ፥ ንጉሥ ፥
ግብዣ ፥ ያለ ፥ ግብዣ ፥ አደረገ ፤ አቤሴሎምም ፥
አገልጋዮቹን ፥— አምኖን ፥ የወይን ፥ ጠጅ ፥
ጠጥቶ ፥ ልቡን ፥ ደስ ፥ ባለው ፥ ጊዜ ፥ እዩ ፥— አም
ኖንን ፥ ግደሉ ፥ ባልኋችሁም ፥ ጊዜ ፥ ግደሉት ÷
አትፍሩም ፤ ያዘዝኋችሁም ፥ እኔ ፥ ነኝና ፥ በርቱ ፥
፴፫ ጽኑም ፥ ብሎ ፥ አዘዛቸው ። የአቤሴሎምም ፥
አገልጋዮች ፥ አቤሴሎም ፥ እንዳዘዛቸው ፥ በአ
ምኖን ፥ ላይ ፥ አደረጉበት ። የንጉሡም ፥ ልጆች ፥
ሁሉ ፥ ተነሥተው ፥ በየበቅሎዎቻቸው ፥ ተቀም
ጠው ፥ ሸሹ ።
፴፬ ገናም ፥ በመንገድ ፥ ሲሄዱ ፥ ለዳዊት ፥— አቤ
ሴሎም ፥ የንጉሡን ፥ ልጆች ፥ ሁሉ ፥ ገድሎአል ÷
ከእነርሱም ፥ አንድ ፥ አልቀረም ፥ የሚል ፥ ወሬ ፥
፴፭ መጣለት ። ንጉሡም ፥ ተነሥቶ ፥ ልብሱን ፥
ቀደደ ÷ በምድር ፥ ላይም ፥ ወደቀ ፤ ባሪያዎ
ቹም ፥ ሁሉ ፥ ልብሳቸውን ፥ ቀድደው ፥ በአጠ
፴፮ ገቡ ፥ ቆሙ ። የዳዊትም ፥ ወንድም ፥ የሳምዓ ፥
ልጅ ፥ ኢዮናዳብ ፥— ጌታዬ ፥ ጕልማሶቹ ፥ የንጉሡ ፥
ልጆች ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ሞቱ ፥ አያስብ ፤ እኅቱን ፥
ትዕማርን ፥ በግድ ፥ ካስነወራት ፥ ጀምሮ ፥ በአቤ
ሴሎም ፥ ዘንድ ፥ የተቈረጠ ፥ ነገር ፥ ነበረና ፥
፴፯ የሞተ ፥ አምኖን ፥ ብቻ ፥ ነው ። አሁንም ፥ የሞተ ፥
አምኖን ፥ ብቻ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ የንጉሥ ፥ ልጆች ፥
ሁሉ ፥ ሞቱ ፥ ብሎ ፥ ጌታዬ ፥ ንጉሡ ፥ ይህን ፥
ነገር ፥ በልቡ ፥ አያኑር ፥ አለው ።
፴፰ አቤሴሎምም ፥ ኰበለለ ። ጕበኛውም ፥ ጕል
ማሳ ፥ ዓይኑን ፥ ከፍ ፥ አደረገ ÷ እነሆም ÷ ብዙ ፥
ሰዎች ፥ በኋላው ፥ በተራራው ፥ አጠገብ ፥ በመን
፴፱ ገድ ፥ ሲመጡ ፥ አየ ። ኢዮናዳብም ፥ ንጉ
ሡን ፥— እነሆ ÷ የንጉሡ ፥ ልጆች ፥ መጥተዋል ፤
ባሪያህ ፥ እንዳለው ፥ እንዲሁ ፥ ሆኖአል ፥ አለው ።
፵ ተናግሮም ፥ በጨረሰ ፥ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ወዲያው ፥
የንጉሥ ፥ ልጆች ፥ ገቡ ÷ ድምፃቸውንም ፥ ከፍ ፥
አድርገው ፥ አለቀሱ ፤ ደግሞ ፥ ንጉሡና ፥ ባሪያ
ዎቹ ፥ ሁሉ ፥ እጅግ ፥ ታላቅ ፥ ልቅሶ ፥ አለቀሱ ።
፵፩ አቤሴሎም ፥ ግን ፥ ኰብልሎ ፥ ወደ ፥ ጌሹር ፥
ንጉሥ ፥ ወደ ፥ ዓሚሁድ ፥ ልጅ ፥ ወደ ፥ ተልማይ ፥
ሄደ ። ዳዊትም ፥ ሁልጊዜ ፥ ለልጁ ፥ ያለቅስ ፥
፵፪ ነበር ። አቤሴሎም ፥ ኰብልሎ ፥ ወደ ፥ ጌሹር ፥
ሄደ ÷ በዚያም ፥ ሦስት ፥ ዓመት ፥ ያህል ፥ ተቀ
፵፫ መጠ ። ንጉሡም ፥ ዳዊት ፥ ስለ ፥ አምኖን ፥
ሞት ፥ ተጽናንቶ ፥ ወደ ፥ አቤሴሎም ፥ ይሄድ ፥
ዘንድ ፥ እጅግ ፥ ናፈቀ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፬ ።

፩ የጽሩያም ፥ ልጅ ፥ ኢዮአብ ፥ የንጉሡ ፥ ልብ ፥
፪ ወደ ፥ አቤሴሎም ፥ እንዳዘነበለ ፥ አወቀ ። ኢዮ
አብም ፥ ወደ ፥ ቴቁሔ ፥ ልከ ፥ ከዚያ ፥ ብልሃተኛ ፥

ሴት ፡ አስመጣና ፡— አልቅሺ ÷ የኀዘንም ፡ ልብስ ፡ ልበሺ ÷ ዘይትም ፡ አትቀቢ ÷ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሰውም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንደምታለቅሺ ፡ ሁኚ ፤
፫ ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገብተሽ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ንገሪው ፡ አላት ፤ ኢዮአብም ፡ ቃሉን ፡ በአርስዋ ፡ አፍ ፡ አደረገ ።
፬ ፤ እንዲሁም ፡ የቴቁሔያቲ ፡ ሴት ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ገብታ ፡ በግምባርዋ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቀች ÷ እጅ ፡ ነሥታም ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ አድነኝ ፡
፭ ፤ አለች ። ንጉሡም ፡— ምን ፡ ሆነሽል ? አላት ። እርስዋም ፡ መልሳ ፡ አለች ፡— በእውነት ፡ እኔ ፡
፮ ፤ ባሌ ፡ የሞተብኝ ፡ ባልቴት ፡ ሴት ፡ ነኝ ። ለእኔም ፡ ለባሪያህ ፡ ሁለት ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩኝ ÷ በሜዳም ፡ ተጣሉ ፤ የሚገላግላቸውም ፡ አልነበረም ÷ አንዱም ፡ ሌላውን ፡ መትቶ ፡ ገደለው ።
፯ ፤ እነሆም ÷ ዘመዶች ፡ ሁሉ ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ተነሥተው ፡— ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ ወንድሙ ፡ ነፍስ ፡ እንገድለው ፡ ዘንድ ፡ ወንድሙን ፡ የገደለውን ፡ አውጪ ፤ አሉኝ ፤ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ወራሹን ፡ የቀረውን ፡ መብራቴን ፡ ያጠፋሉ ÷ የባሌን ፡ ስምና ፡ ዘርም ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አያስቀሩም ።
፰ ፤ ንጉሡም ፡ ሴቲቱን ፡— ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ሂጂ ÷
፱ ፤ እኔም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ አገዛለሁ ፡ አላት ። የቴቁሔያቲም ፡ ሴት ፡ ንጉሡን ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአቱ ፡ በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ ንጉሡና ፡ ዙፋኑ ፡ ንጹሕ ፡ ይሁን ፡ አለችው ። ንጉሡም ፡— የሚናገርሽን ፡ አምጪልኝ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ አይነካሽም ፡
፲ ፤ አለ ። እርስዋም ፡— ደም ፡ ተበቃዮችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳያጠፉ ፡ ልጄንም ፡ እንዳይገድሉ ÷ ንጉሡ ፡ አምላኩን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያስብ ፡ አለች ። እርሱም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ከልጅሽ ፡ አንድ ፡ ጠጕር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይወድቅም ፡ አለ ።
፲፩ ፤ ሴቲቱም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ልናገር ፡ አለች ፤ እርሱም ፡—
፲፪ ፤ ተናገሪ ፡ አለ ። ሴቲቱም ፡ አለች ፡— በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አሰብህ ? ንጉሡ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግሮ አልና ፡ ያሳደደውን ፡ ስላላስመለሰ ፡ በደለኛ ፡
፲፫ ፤ ነው ። ሁላችን ፡ እንሞታለን ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰና ፡ እንደማይመለስ ፡ ውኃ ፡ ነን ፤ እግዚአብሔርም ፡ የነፍስን ፡ ጥፋት ፡ አይወድድም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የተጣለ ፡ ሰው ፡ ፈጽሞ ፡
፲፬ ፤ እንዳይጠፋ ፡ በምክሩ ፡ ያስባል ። አሁንም ፡ ሕዝቡ ፡ ስለሚያስፈራኝ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ እነግረው ፡ ዘንድ ፡ መጥቻለሁ ፤ እኔም ፡ ባሪያህ ፡— ምናልባት ፡ የእኔን ፡ የባሪያውን ፡ ልመና ፡ ንጉሡ ፡ ያደርግልኝ ፡ እንደ ፡
፲፭ ፤ ሆነ ፡ ለንጉሡ ፡ ልናገር ፤ እርስዋንና ፡ ልጅዋን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሚሻ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡
፲፮ ፤ ባሪያውን ፡ ይሰማል ፡ አልሁ ። እኔም ፡ ባሪያህ ፡— መልካሙንና ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡ ለመስማት ፡ ንጉሡ ፡ ጌታዬ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ነውና ፡ የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡ ቃል ፡ ያጽናናኛል ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፡ አልሁ ።
፲፯ ፤ ንጉሡም ፡ ለሴቲቱ ፡ መልሶ ፡— የምጠይቅሽን ፡ ነገር ፡ አትሰውሪኝ ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡—
፲፰ ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ይናገር ፡ አለች ። ንጉሡም ፡— በዚህ ፡ ሁሉ ፡ የኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ከእንቺ ፡ ጋር ፡ ነውን ? አላት ። ሴቲቱም ፡ መልሳ ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ በሕያው ፡ ነፍስህ ፡ እምላለሁ ! ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ከተናገረው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ሊል ፡ የሚችል ፡ የለም ፤ ባሪያህ ፡ ኢዮአብ ፡ አዝዞኛል ÷ ይህንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በባሪያህ ፡ አፍ ፡ አደረገው ። ባሪያህ ፡
፲፱ ፤ ኢዮአብ ፡ የዚህ ፡ ነገር ፡ መልክ ፡ እንዲለውጥ ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ጠቢብ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ አንተም ፡ ጌታዬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጠቢብ ፡ ነህ ፡ አለች ።
፳ ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአብን ፡— እነሆ ÷ ይህን ፡ ነገር ፡ አድርጌአለሁ ፤ እንግዲህ ፡ ሂድና ፡ ብላቴናውን ፡ አቤሴሎምን ፡ መልሰው ፡ አለው ።
፳፩ ፤ ኢዮአብም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግምባሩ ፡ ወድቆ ፡ እጅ ፡ ነሣ ÷ ንጉሡንም ፡ ባረከ ፤ ኢዮአብም ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ የባሪያህን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ እንዳገኘ ፡ ባሪያህ ፡ ዛሬ ፡ አወቀ ፡ አለ ።
፳፪ ፤ ኢዮአብም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌሹር ፡ ሄደ ÷ አቤሴሎምንም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይዘ ፡ መጣ ።
፳፫ ፤ ንጉሡም ፡— ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይሂድ ፡ እንጂ ፡ ፊቴን ፡ እንዳያይ ፡ አለ ፤ አቤሴሎምም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ÷ የንጉሡንም ፡ ፊት ፡ አላየም ።
፳፬ ፤ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ አቤሴሎም ፡ በውበቱ ፡ የተመሰገነ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ከእግሩ ፡ እስከ ፡ ራሱ ፡ ድረስ ፡ ነውር ፡ አልነበረበትም ።
፳፭ ፤ ጠጕሩም ፡ ይከብደው ፡ ነበርና ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቈርጠው ፡ ነበር ፤ ሲቈረጥም ፡ የራሱ ፡ ጠጕር ፡ በንጉሥ ፡ ሚዛን ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ያህል ፡ ይመዘን ፡ ነበር ።
፳፮ ፤ ለአቤሴሎምም ፡ ሦስት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችና ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ተወለዱለት ፤ የሴቲቱም ፡ ልጅ ፡ ስም ፡ ትዕማር ፡ ነበረ ÷ እርስዋም ፡ የተዋበች ፡ ሴት ፡ ነበረች ።
፳፯ ፤ አቤሴሎምም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ሙሉ ፡ የንጉሡን ፡ ፊት ፡ ሳያይ ፡ ተቀመጠ ።
፳፰ ፤ አቤሴሎምም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ይልክው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ላከ ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሊመጣ ፡ አልወደደም ፡ ሁለተኛም ፡ ላከበት ÷ ሊመጣ ፡ ግን ፡ አልወደደም ።
፳፱ ፤ ባሪያዎቹንም ፡— በእርሻዬ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ የኢዮአብን ፡ እርሻ ፡ እዩ ÷ በዚያም ፡ ገብስ ፡ አለው ፤ ሂዳችሁ ፡ በእሳት ፡ አቃጥሉት ፡ አላቸው ። የአቤሴሎምም ፡ ባሪያዎች ፡ እርሻውን ፡ አቃጠሉት ። ኢዮአ

ብም ፡ ተነሥዶ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ መጣና ፡— ባሪያዎችህ ፡ እርሻዬን ፡ ስለ ፡ ምን ፡
፴፪፤ አቃጠሉት ? አለው ። አቤሴሎምም ፡ ኢዮአ ብን ፡ መልሶ ፡— ከጌሹር ፡ ለምን ፡ መጣሁ ? በዚ ያም ፡ ተቀምጬ ፡ ብሆን ፡ ይሻለኝ ፡ ነበር ፡ ብለህ ፡ እንድትነግረው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እልክህ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ጠራሁህ ፡ አሁንም ፡ የንጉሡን ፡ ፊት ፡ ልይ ÷ ኃጢአት ፡ ቢሆንብኝ ፡ ይግደለኝ ፡
፴፫፤ አለው ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ መጥቶ ፡ ነገረው ፤ አቤሴሎምንም ፡ ጠራው ÷ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገብቶ ፡ በንጉሥ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ በግምባሩ ፡ ተደፋ ፤ ንጉሡም ፡ አቤሴሎምን ፡ ሳመው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አቤሴሎም ፡ ሰረገላና ፡ ፈረሶች ÷ በፊቱም ፡ የሚሮጡ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡
፪፤ አዘጋጀ ። አቤሴሎምም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በበሩ ፡ አደባባይ ፡ ይቆም ፡ ነበር ፤ አቤሴሎምም ፡ ከንጉሥ ፡ ለማስፈረድ ፡ ጉዳይ ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እየጠራ ፡— አንተ ፡ ከወዴት ፡ ከተማ ፡ ነህ ? ብሎ ፡ ይጠይቅ ፡ ነበር ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡
፫፤ ከአንዱ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ይመልስ ፡ ነበር ። አቤሴሎምም ፡— ነገርህ ፡ እውነትና ፡ ቅን ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከንጉሥ ፡ ታገዘ ፡ የሚሰማህ ፡ የለም ፡
፬፤ ይለው ፡ ነበር ። አቤሴሎምም ፡— ነገርና ፡ ክር ክር ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ቅንም ፡ ፍርድ ፡ እፈርድለት ፡ ዘንድ ፡ በአገር ፡ ላይ ፡ ፈራጅ ፡ አድርጎ ፡ ማን ፡ በሾመኝ ? ይል ፡
፭፤ ነበር ። ሰውም ፡ እጅ ፡ ሊነሣው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ይይዝና ፡ ይስ
፮፤ መው ፡ ነበር ። እንዲሁም ፡ አቤሴሎም ፡ ከንጉሥ ፡ ፍርድ ፡ ሊሰማ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በሚመጣ ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ አቤሴሎምም ፡ የእስራኤልን ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ሰረቀ ።
፯፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ከአራት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ አቤሴሎም ፡ ንጉሡን ፡— ለእግዚአብሔር ፡ የተሳልሁትን ፡ ስእለት ፡ ለመስጠት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ÷
፰፤ እባክህ ÷ ልሂድ ። እኔ ፡ ባሪያህ ፡ በሶርያ ፡ ጌሹር ፡ ሳለሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቢመልሰኝ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርባለሁ ፡ ብዬ ፡ ስእለት ፡ ተስዬ ፡ ነበር ፡ አለው ።
፱፤ ንጉሡም ፡— በደኅና ፡ ሂድ ፡ አለው ፤ ተነሥቶም ፡
፲፤ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ሄደ ። አቤሴሎምም ፡ በእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡— የቀንደ ፡ መለከት ፡ ድምፅ ፡ በሰማችሁ ፡ ጊዜ ፡— አቤሴሎም ፡ በኬብሮን ፡
፲፩፤ ነገሠ ፡ በሉ ፡ የሚሉ ፡ ጉበኞች ፡ ላከ ። የተጠሩትም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋር ፡ በየዋህነት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ሄዱ ፤ የሚሆነውንም ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ አያውቁም ፡ ነበር ።
፲፪፤ አቤሴሎምም ፡ የዳዊት ፡ መካር ፡ የነበረውን ፡ የጊሎ ፡ ሰው ፡ አኪጦፌልን ፡ ከከተማው ፡ ከጊሎ ፡ መሥዋዕት ፡ በሚያቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ አስጠራው ። ሴራውም ፡ ጽኑ ፡ ሆነ ፤ ከአቤሴሎምም ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ እየበዛ ፡ ሄደ ።

፲፫፤ ለዳዊትም ፡— የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋር ፡ ሆኖአል ፡ የሚል ፡ ወሬኛ ፡ መጣለት ። ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉትን ፡ ባሪያዎቹን ፡ ሁሉ ፡— ተነሡ ÷ እንሽሽ ፤ ያለዚያ ፡ ከአቤሴሎም ፡ እጅ ፡ የሚድን ፡ ከእኛ ፡ የለምና ፤ መጥቶም ፡ እንዳይዘን ÷ ክፋም ፡ እንዳያመጣብን ፡ ከተማይቱንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ እንዳይመታ ፡ ፈጥናችሁ ፡ እንሂድ ፡ አላቸው ።
፲፬፤ የንጉሡም ፡ ባሪያዎች ፡ ንጉሡን ፡— እነሆ ÷ ጌታችን ፡ ንጉሡ ፡ የመረጠውን ፡ ሁሉ ፡ እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ እሺ ፡ ብለን ፡ እናደርጋለን ፡ አሉት ።
፲፭፤ ንጉሡም ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ወጡ ፤ ንጉሡም ፡ አሥሩን ፡ ሴቶች ፡ ቁባቶቹን ፡ ቤቱን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ተወ ። ንጉሡም ፡
፲፮፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወጡ ÷ በቤትሜርሐቅም ፡ ቆሙ ። ባሪያዎቹም ፡ ሁሉ ፡
፲፯፤ በፊቱ ፡ አለፉ ፤ ከሊታውያንና ፡ ፈሊታውያንም ፡ ሁሉ ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ከጌት ፡ የመጡት ፡ ስድስት ፡ መቶው ፡ ጌታውያን ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ አለፉ ።
፲፰፤ ንጉሡም ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ኢታይን ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ ለምን ፡ መጣህ ? አንተ ፡ ከስፍራህ ፡ የመጣህ ፡ እንግዳና ፡ ስደተኛ ፡ ነህና ፡ ተመለስ ÷ ከንጉሡም ፡ ጋር ፡ ተቀመጥ ። የመጣኸው ፡ ትናንት ፡ ነው ፤ ዛሬ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ላዙርህን ? እኔ ፡ ወደምሄድበት ፡ እሄዳለሁ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ተመለስ ÷ ወንድሞችህንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ውሰድ ÷
፲፱፤ እግዚአብሔርም ፡ ምሕረቱንና ፡ እውነቱን ፡ ያድርግልህ ፡ አለው ። ኢታይም ፡ ለንጉሡ ፡ መልሶ ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በጌታዬም ፡ በንጉሡ ፡ ሕይወት ፡ እምላለሁ ! በእውነት ፡ ጌታዬ ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ÷ በሞትም ፡ ቢሆን ፡ በሕይወትም ÷ በዚያ ፡ ደግሞ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ እሆናለሁ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ኢታይን ፡—
፳፤ ሂድ ፡ ተሻገር ፡ አለው ፤ የጌት ፡ ሰው ፡ ኢታይና ፡ ሰዎቹም ፡ ሁሉ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሕፃናት ፡ ሁሉ ፡ ተሻገሩ ። በአገርም ፡ የነበሩት ፡ ሁሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ አለቀሱ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ተሻገሩ ÷ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ የቄድሮንን ፡ ፈፋ ፡ ተሻገረ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ተሻገሩ ።
፳፩፤ እነሆም ÷ ደግሞ ፡ ሳዶቅ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ተሸክመው ፡ መጡ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ አስቀመጡ ÷ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ከከተማይቱ ፡ ፈጽሞ ፡ እስኪያልፉ ፡ ድረስ ፡ አብያታር ፡ ወጣ ። ንጉሡም ፡ ሳዶቅን ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መልስ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ÷ መልሶ ፡ እርሱንና ፡ ማደሪያውን ፡ ያሳየኛል ፤
፳፪፤ ነገር ፡ ግን ፡— አልወድድህም ፡ ቢለኝ ÷ እነሆኝ ÷ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ያድርግብኝ ፡ አለው ።

ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ካህኑን ፡ ሳዶቅን ፡— እነሆ ÷ አንተና ፡ ልጅህ ፡ አኪማአስ ፡ የአብያታርም ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ሁለቱ ፡ ልጆቻችሁ ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሱ ። እኔም ÷ እነሆ ÷ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ እስክመጣልኝ ፡ ድረስ ፡ በምድረ ፡ በዳው ፡ መሻገርያ ፡ እቆያለሁ ፡ አለው ።

ሳዶቅም ፡ አብያታርም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መለሱት ÷ በዚያም ፡ ተቀመጡ ።

ዳዊትም ፡ ተከናንበ ፡ ያለ ፡ ጫማ ፡ እያለቀሰ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ዐቀበት ፡ ወጣ ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ተከናንበው ፡ እያለቀሱ ፡ ወጡ ። አኪጦፌል ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋር ፡ በሴራ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ፤ ዳዊትም ፡— አቤቱ ÷ የአኪጦፌልን ፡ ምክር ፡ ስንፍና ፡ አድርገህ ፡ እንድትለውጥ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ሰገደበት ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ አርካዊው ፡ ኩሲ ፡ ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ ሊገናኘው ፡ መጣ ።

ዳዊትም ፡ አለው ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ብትመጣ ፡ ትከብደኛለህ ፤ ወደ ፡ ከተማ ፡ ግን ፡ ተመልሰህ ፡ ለአቤሴሎም ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ባሪያ ፡ እሆንሃለሁ ፤ አስቀድሞ ፡ ለአባትህ ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ እንዲሁ ፡ አሁን ፡ ለአንተ ፡ ባሪያ ፡ እሆንሃለሁ ፡ ብትለው ፡ የአኪጦፌልን ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡ ታደርግልኛለህ ። ካህናቱ ፡ ሳዶቅና ፡ አብያታርም ፡ በዚያ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አይደሉምን ? ከንጉሡ ፡ ቤትም ፡ የምትሰማውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ለአብያታር ፡ ንገራቸው ። እነሆ ÷ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማአስና ፡ የአብያታር ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ልጆቻቸው ፡ በዚያ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አሉ ፤ የምትሰሙትን ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ላኩልኝ ። የዳዊትም ፡ ወዳጅ ፡ ኩሲ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መጣ ፤ አቤሴሎምም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ዳዊትም ፡ ከተራራው ፡ ራስ ፡ ጥቂት ፡ ፈቀቅ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ የሚምፊቦስቴ ፡ ባሪያ ፡ ሲባ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ እንጀራ ÷ አንድ ፡ መቶም ፡ ዘለላ ፡ ዘቢብ ÷ አንድ ፡ መቶም ፡ በለስ ÷ አንድ ፡ አቁማዳም ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ የተጫኑ ፡ ሁለት ፡ አህዮች ፡ እየነዳ ፡ ተገናኘው ። ንጉሡም ፡ ሲባን ፡— ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ሲባም ፡— አህዮቹ ፡ የንጉሥ ፡ ቤተ ፡ ሰቦች ፡ ይቀመጡባቸው ፡ ዘንድ ÷ እንጀራውና ፡ በለሱ ፡ ብላቴኖቹ ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ÷ የወይን ፡ ጠጁም ፡ በበረሀ ፡ የሚደክሙት ፡ ይጠጡት ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ። ንጉሡም ፡— የጌታህ ፡ ልጅ ፡ ወዴት ፡ ነው ? አለ ። ሲባም ፡ ንጉሡን ፡— እነሆ ፡— የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዛሬ ፡ የአባቴን ፡ መንግሥት ፡ ይመልስልኛል ፡ ብሎ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀምጦአል ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ሲባን ፡— እነሆ ÷ ለሚምፊቦስቴ ፡ የነበረው ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡ አለው ። ሲባም ፡— እጅ ፡ እነሣለሁ ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ በፊትህ ፡ ሞገስ ፡ ላግኝ ፡ አለ ።

ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ብራቂም ፡ መጣ ፤ እነሆም ÷ ሳሚ ፡ የሚባል ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ከሳኦል ፡ ቤተ ፡ ዘመድ ፡ የሆነ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከዚያ ፡ ወጣ ÷ እየሄደም ፡ ይረግመው ፡ ነበር ። ወደ ፡ ዳዊትና ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ባሪያዎችም ፡ ድንጋይ ፡ ይወረውር ፡ ነበር ፤ በንጉሡም ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉና ፡ ኃያላኑ ፡ ሁሉ ፡ ነበሩ ። ሳሚም ፡ ሲረግም ፡— ሂድ ÷ አንተ ፡ የደም ፡ ሰው ÷ ምናምንቴ ÷ ሂድ ። በሩንታው ፡ ነግሦ ፡ ሃልና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሳኦልን ፡ ቤት ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ መለሰብህ ፤ እግዚአብሔርም ፡ መንግሥትን ፡ ለልጅህ ፡ ለአቤሴሎም ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ እነሆም ÷ አንተ ፡ የደም ፡ ሰው ፡ ነህና ፡ በመከራ ፡ ተይዘሃል ፡ አለ ።

የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ንጉሡን ፡— ይህ ፡ የሞተ ፡ ውሻ ፡ ጌታዬን ፡ ንጉሡን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይረግማል ? ልሂድና ፡ ራሱን ፡ ልቀንረጠው ፡ አለው ። ንጉሡም ፡— እናንተ ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ÷ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ? እግዚአብሔር ፡— ዳዊትን ፡ ስደበው ፡ ብሎ ፡ አዝዘታልና ፡ ይርገመኝ ፤ ለምንስ ፡ እንዲህ ፡ ታደርጋለህ ? የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። ዳዊትም ፡ አቢሳንና ፡ ባሪያዎቹን ፡ ሁሉ ፡— እነሆ ÷ ከወገቤ ፡ የወጣው ፡ ልጄ ፡ ነፍሴን ፡ ይሻል ፤ ይልቁንስ ፡ ይህ ፡ የብንያም ፡ ልጅ ፡ እንዴት ፡ ነዋ ? እግዚአብሔር ፡ አዝዘታልና ፡ ተዉት ÷ ይርገመኝ ። ምናልበት ፡ በዚህ ፡ ቀን ፡ መከራዬን ፡ አይቶ ፡ ስለ ፡ እርግማኑ ፡ መልካም ፡ ይመልስልኛል ፡ አላቸው ። ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ በመንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፤ ሳሚም ፡ በተራራው ፡ አጠገብ ፡ በእርሱ ፡ ትይዩ ፡ እየሄደ ፡ ይራገም ÷ ድንጋይም ፡ ይወረውር ÷ ትቢያም ፡ ይበትን ፡ ነበር ።

ንጉሡና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ደክመው ፡ ነበር ÷ በዚያም ፡ ዐረፉ ።

አቤሴሎምና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ አኪጦፌልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። የዳዊትም ፡ ወዳጅ ፡ አርካዊው ፡ ኩሲ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ኩሲ ፡— ሺህ ፡ ዓመት ፡ ያንግሥህ ፡ አለው ። አቤሴሎምም ፡ ኩሲን ፡—ስለ ፡ ወዳጅህ ፡ ያደረግኸው ፡ ቸርነት ፡ ይህ ፡ ነውን ? ከወዳጅህ ፡ ጋር ፡ ያልሄድህ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ኩሲም ፡ አቤሴሎምን ፡—እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ከዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ከእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለተመረጠው ፡ ለእርሱ ፡ እሆናለሁ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እቀመጣለሁ ። ዳግመኛም ፡ የማገለግል ፡ ለማን ፡ ነው ? በንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ፊት ፡ አይደለምን ? በአባትህ ፡ ፊት ፡ እንዳገለገልሁ ፡ እንዲሁ ፡ በአንተ ፡ ፊት ፡ እሆናለሁ ፡ አለው ።

አቤሴሎምም ፡ አኪጦፌልን ፡— ምክሩ ÷ ምን ፡ እናድርግ ? አለው ። አኪጦፌልም ፡

አቤሴሎምን ፡— ቤት ፡ ሊጠብቁ ፡ ወደ ፡ ተዋ
ቸው ፡ ወደ ፡ አባትህ ፡ ቁባቶች ፡ ግባ ፤ እስራኤ
ልም ፡ ሁሉ ፡ አባትህን ፡ እንዳሳፈርኸው ፡ ይሰ
ማሉ ፤ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ እጆቸው ፡
፳፬፤ ይበረታል ፡ አለው ። ለአቤሴሎምም ፡ በሰገነት ፡
ላይ ፡ ድንኳን ፡ ተከሉለት ፤ አቤሴሎምም ፡ በእ
ስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ቁባቶች ፡
፳፫፤ ገባ ። በዚያም ፡ ወራት ፡ የመከራት ፡ የአኪጦ
ፌል ፡ ምክር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንደ ፡
መጠየቅ ፡ ነበረች ፤ የአኪጦፌልም ፡ ምክር ፡
ሁሉ ፡ ከዳዊትና ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋር ፡ እንዲህ ፡
ነበረች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፤ አኪጦፌልም ፡ አቤሴሎምን ፡— አሥራ ፡
ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ልምረጥና ፡ በዚህች ፡
፪፤ ሌሊት ፡ ተነሥቼ ፡ ዳዊትን ፡ ላሳድድ ። ደክሞና ፡
እጁ ፡ ዝሎ ፡ ሳለ ፡ እወድቅበታለሁ ÷ አስፈራ
ውማለሁ ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ ይሸሻል ÷ ንጉሡንም ፡ ብቻውን ፡ እመ
፫፤ ታዋለሁ ፡ ሙሽራ ፡ ወደ ፡ ባልዋ ፡ እንደምትመ
ለስ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እመልሰዋ
ለሁ ፤ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ደኅና ፡ ይሆናል ፤ የምት
፬፤ ፈልገው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ብቻ ፡ ነው ። ነገሩም ፡
አቤሴሎምንና ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎች ፡
ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኘ ።
፭፤ አቤሴሎምም ፡— አርካዊውን ፡ ኩሲን ፡ ጥሩ ÷
ደግሞም ፡ እርሱ ፡ የሚለውን ፡ እንስማ ፡ አለ ።
፮፤ ኩሲም ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አቤ
ሴሎም ፡— አኪጦፌል ፡ ያለው ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ነገሩን ፡ እናደርገው ፡ ዘንድ ፡ ይገባልን ? በይሆን ፡
፯፤ ግን ፡ አንተ ፡ ንገረን ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ኩሲም ፡
አቤሴሎምን ፡— አኪጦፌል ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡
የመከራት ፡ ምክር ፡ መልካም ፡ አይደለችም ፡
፰፤ አለው ። ኩሲ ፡ ደግሞ ፡ አለ ፡— ግልገሎችዋ ፡
በዱር ፡ በተነጠቁ ፡ ጊዜ ፡ ድብ ፡ መራራ ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡ በልባቸው ፡ መራሮች ፡ እጅግም ፡ ኃያ
ላን ፡ መሆናቸውን ፡ አባትህንና ፡ ሰዎቹን ፡ ታው
ቃለህ ፡ አባትህ ፡ አርበኛ ፡ ነው ÷ ከሕዝብም ፡
፱፤ ጋር ፡ አያድርም ። አሁንም ፡ ምናልባት ፡ በአ
ንድ ፡ ጕድጓድ ፡ ወይም ፡ በማናቸውም ፡ ስፍራ ፡
ተሸሽጎ ፡ ይሆናል ፤ በመጀመሪያም ፡ ከእነርሱ ፡
አያሌዎች ፡ ቢወድቁ ÷ የሚሰማው ፡ ሁሉ ፡—
አቤሴሎምን ፡ የተከተለው ፡ ሕዝብ ፡ ተመታ ፡
፲፤ ይላል ። እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ አባትህ ፡ ኃያል ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡
ሰዎች ፡ ጽኑዓን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ያውቃልና ፡
ጽኑዕ ፡ ልቡም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ልብ ፡ የሆነው ፡
፲፩፤ ፈጽሞ ፡ ይቀልጣል ። ነገር ፡ ግን ፡ የምመክርህ ፡
ይህ ፡ ነው ፤ ከዳን ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ያለ ፡ እስ
ራኤል ፡ ሁሉ ፡ በብዛቱ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡
ሆኖ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይሰብሰብ ÷ አንተም ፡ በመ
፲፪፤ ካከላቸው ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ውጣ ። እርሱንም ፡
ወደምናገኝበት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ስፍራ ፡ እንደር
ስበታለን ÷ ጠልም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደሚ
ወድቅ ፡ እንወርድበታለን ፤ እርሱና ፡ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አና
ስቀርም ። ወደ ፡ ከተማም ፡ ቢገባ ፡ እስራኤል ፡ ፲፫፤
ሁሉ ፡ ወደዚያች ፡ ከተማ ፡ ገመድ ፡ ይወስዳል ÷
እኛም ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ እንኳ ፡ እስከማይገኝ
በት ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ወንዙ ፡ ውስጥ ፡ እንስባታ
ለን ። አቤሴሎምና ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ፲፬፤
ሁሉ ፡— የአርካዊው ፡ የኩሲ ፡ ምክር ፡ ከአኪ
ጦፌል ፡ ምክር ፡ ይሻላል ፡ አሉ ። እግዚአብ
ሔርም ፡ በአቤሴሎም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ያመጣ ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልካሚቱን ፡ የአኪጦ
ፌልን ፡ ምክር ፡ እንዲበትን ፡ አዘዘ ።
ኩሲም ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ለአብያታር ፡— ፲፭፤
አኪጦፌል ፡ ለአቤሴሎምና ፡ ለእስራኤል ፡ ሽማ
ግሌዎች ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ መክሮአል ፤ እኔ ፡
ግን ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ መክሬአለሁ ። አሁን ፡ ፲፮፤
እንግዲህ ፡ ንጉሡና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ እንዳይዋጡ ÷ ፈጥናችሁ ፡—
ሳትዘገይ ፡ ተሻገር ፡ እንጂ ፡ በዚህች ፡ ሌሊት ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ መሻገሪያ ፡ አትደር ፡ ብላችሁ ፡
ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ አላቸው ። ዮናታንና ፡ አኪ ፲፯፤
ማአስ ፡ ተገልጠው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ይገቡ ፡
ዘንድ ፡ አልቻሉምና ፡ ነበርና ፡ በዓይንሮጌል ፡ ተቀ
ምጠው ፡ ነበር ፤ አንዲትም ፡ ባሪያ ፡ ሄዳ ፡ ትነግ
ራቸው ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡ ሄደው ፡ ለንጉሡ ፡
ለዳዊት ፡ ይነግሩት ፡ ነበር ። አንድ ፡ ብላቴናም ፡ ፲፰፤
አይቶ ፡ ለአቤሴሎም ፡ ነገረው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡
ፈጥነው ፡ ሄዱ ፤ ወደ ፡ ብራቂምም ፡ ወደ ፡
አንድ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ መጡ ፤ በግቢውም ፡
ውስጥ ፡ ጕድጓድ ፡ ነበረ ÷ ወደዚያም ፡ ውስጥ ፡
ወረዱ ። ሴቲቱም ፡ በጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ፲፱፤
ዳውኛ ፡ ዘረጋችበት ÷ የተከካ ፡ እህልም ፡ በላዩ ፡
አሰጣችበት ፤ ነገሩም ፡ እንዲህ ፡ ተሰወረ ።
የአቤሴሎም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ሴቲቱ ፡ ወደ ፡ ፳፤
ቤት ፡ መጥተው ፡— አኪማአስና ፡ ዮናታን ፡ የት ፡
አሉ ? አሉ ፤ ሴቲቱም ፡— ፈፋውን ፡ ተሻግረው ፡
ሄዱ ፡ አለቻቸው ። እነርሱም ፡ ፈልገው ፡ ባላገ
ኙአቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።
ከሄዱም ፡ በኋላ ፡ እነርሱ ፡ ከጕድጓዱ ፡ ወጥ ፳፩፤
ተው ፡ ሄዱ ÷ ለንጉሡም ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ÷
ዳዊትንም ፡— አኪጦፌል ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ እን
ዲህ ፡ መክሮአልና ፡ ተነሡ ፡ ÷ ፈጥናችሁም ፡ ውኃ
ውን ፡ ተሻገሩ ፡ አሉት ። ዳዊትና ፡ ከእርሱም ፡ ፳፪፤
ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ዮርዳኖ
ስን ፡ ተሻገሩ ፤ እስኪነጋም ፡ ድረስ ፡ ዮርዳኖ
ስን ፡ ሳይሻገር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አል
ቀረም ።
አኪጦፌልም ፡ ምክሩን ፡ እንዳልተከተሉ ፡ ፳፫፤
ባየ ፡ ጊዜ ፡ አህያውን ፡ ጫነ ÷ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ሄደ ፤ ቤቱንም ፡ አደራ
ጅቶ ፡ በገዛ ፡ እጁ ፡ ታንቆ ፡ ሞተ ÷ በአባቱም ፡
መቃብር ፡ ተቀበረ ።
ዳዊትም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ መጣ ፤ አቤሴ ፳፬፤

ሎምም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡
፳፭፡ ሁሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻገሩ ። አቢሴሎምም ፡
በጭፍራው ፡ ላይ ፡ በኢዮአብ ፡ ስፍራ ፡ አሜሳ
ያን ፡ ሾመ ፤ አሜሳያም ፡ የይስማኤላዊ ፡ ሰው ፡
የዬቴር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የኢዮአብን ፡
እናት ፡ የጽሩያን ፡ እኅት ፡ የናያስን ፡ ልጅ ፡ አቢ
፳፮፡ ግያን ፡ አግብቶ ፡ ነበር ። እስራኤልና ፡ አቤሴ
ሎምም ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ሰፈሩ ።
፳፯፡ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
በአሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ በረባት ፡ የነበረ ፡ የና
ያስ ፡ ልጅ ፡ ኡኤስቢ ፡ የሎዶባርም ፡ ሰው ፡ የማ
ሚኤል ፡ ልጅ ፡ ማኪር ፡ የሮግሊምም ፡ ሰው ፡
፳፰፡፳፱፡ ገለዓዳዊው ፡ ቤርዜሊ ፡— ሕዝቡ ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ተርቦአል ፡ ደክሞአል ፡ ተጠምቶአል ፡
ብለው ፡ ምንጣፍ ፡ ዳካ ፡ የሸክላም ፡ ዕቃ ፡ ይበ
ሉም ፡ ዘንድ ፡ ስንዴ ፡ ገብስ ፡ ዱቄት ፡ የተጠበሰ ፡
እሸት ፡ ባቄላ ፡ ምስር ፡ የተቈላ ፡ ሽንብራ ፡ ማር ፡
ቅቤ ፡ በጎች ፡ የላምም ፡ እርጎ ፡ ለዳዊትና ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ለነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ አመጡላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡
ቈጠረ ፡ ሻለቆችንና ፡ የመቶ ፡ አለቆችንም ፡
፪፡ ሾመላቸው ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡን ፡ ከኢዮአብ ፡
እጅ ፡ በታች ፡ ሚሶውን ፡ ከኢዮአብም ፡ ወን
ድም ፡ ከጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ከአቢሳ ፡ እጅ ፡ በታች ፡
ሚሶውን ፡ ከጌት ፡ ሰውም ፡ ከኢታይ ፡ እጅ ፡
በታች ፡ ሚሶውን ፡ ሰደደ ። ንጉሡም ፡ ሕዝ
ቡን ፡— እኔ ፡ ደግሞ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እወጣ
፫፡ ለሁ ፡ አላቸው ። ሕዝቡ ፡ ግን ፡— አትወጣም ፤
ብንሸሽ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ አያስቡም ፤ ከእኛም ፡ እኩ
ሌታው ፡ ቢሞት ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ አያስቡም ፤ አንተ ፡
ግን ፡ ለብቻህ ፡ ከእኛ ፡ ከአሥሩ ፡ ሺህ ፡ ይልቅ ፡
ትበልጣለህ ፤ አሁንም ፡ በከተማ ፡ ተቀምጠህ ፡
፬፡ ብትረዳን ፡ ይሻላል ፡ አሉ ። ንጉሡም ፡— መል
ካም ፡ የሚመስላችሁን ፡ አደርጋለሁ ፡ አላቸው ።
ንጉሡም ፡ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ፡ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ መቶ ፡ በመቶ ፡ ሺህ ፡ በሺህ ፡ እየሆኑ ፡
፭፡ ወጡ ። ንጉሡም ፡ ኢዮአብንና ፡ አቢሳን ፡ ኢታ
ይንም ፡— ለብላቴናው ፡ ለአቤሴሎም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡
ራሩለት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። ንጉሡም ፡ ስለ ፡
አቤሴሎም ፡ አለቆቹን ፡ ሁሉ ፡ ሲያዝዝ ፡ ሕዝቡ ፡
ሁሉ ፡ ሰማ ።
፮፡ ሕዝቡም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡
ወጣ ፤ ሰልፉም ፡ በኤፍሬም ፡ ዱር ፡ ውስጥ ፡ ሆነ ።
፯፡ በዚያም ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ በዳዊት ፡ ባሪ
ያዎች ፡ ፊት ፡ ተመቱ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡
ውጊያ ፡ በዚያ ፡ ሆነ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ሰውም ፡ ሞተ ።
፰፡ ከዚያም ፡ ሰልፉ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡
ተበተነ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰይፍ ፡ ከዋጠው ፡
ሕዝብ ፡ ይልቅ ፡ ዱር ፡ ብዙ ፡ ዋጠ ።
፱፡ አቤሴሎም ፡ ከዳዊት ፡ ባሪያዎች ፡ ጋር ፡ በድ
ንገት ፡ ተገናኘ ፤ አቤሴሎምም ፡ በበቅሎ ፡ ተቀ
ምጦ ፡ ነበር ፡ በቅሎውም ፡ ብዙ ፡ ቅርንጫፍ ፡
ባለው ፡ በታላቅ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ገባ ፡ ራሱም ፡
በዛፉ ፡ ተያዘ ፤ በሰማይና ፡ በምድር ፡ መካከል ፡
ተንጠለጠለ ፡ ተቀምጦበትም ፡ የነበረ ፡ በቅሎ ፡
አለፈ ። ፲፡ አንድ ፡ ሰውም ፡ አይቶ ፡— እነሆ ፡
አቤሴሎም ፡ በትልቅ ፡ ዛፍ ፡ ላይ ፡ ተንጠ
ልጥሎ ፡ አየሁ ፡ ብሎ ፡ ለኢዮአብ ፡ ነገረው ።
፲፩፡ ኢዮአብም ፡ ለነገረው ፡ ሰው ፡— እነሆ ፡ ካየ
ኸው ፡ ለምን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አልመታኸውም ?
አሥር ፡ ብርና ፡ አንድ ፡ ድግ ፡ እሰጥህ ፡ ነበር ፡
አለው ። ሰውዮውም ፡ ኢዮአብን ፡— እኛ ፡ ስን
፲፪፡ ሰማ ፡ ንጉሡ ፡ አንተንና ፡ አቢሳን ፡ ኢታይ
ንም ፡— ብላቴናውን ፡ አቤሴሎምን ፡ ማንም ፡
እንዳይነካው ፡ ተጠንቀቁ ፡ ብሎ ፡ አዝዞአልና ፡
ሺህ ፡ ብር ፡ በእጄ ፡ ላይ ፡ ብትመዝን ፡ እጄን ፡
በንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ባልዘረጋውም ፡ ነበር ።
እኔ ፡ ቅሉ ፡ በነፍሱ ፡ ላይ ፡ ብወነጅል ፡ ኖሮ ፡
፲፫፡ ይህ ፡ ከንጉሥ ፡ ባልተሰወረም ፡ አንተም ፡ በተ
ነሣህብኝ ፡ ነበር ፡ አለው ። ፲፬፡ ኢዮአብም ፡— እኔ ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንዲህ ፡ እዘገይ ፡ ዘንድ ፡ አልች
ልም ፡ ብሎ ፡ ሦስት ፡ ጦሮች ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ፡
አቤሴሎምም ፡ ገና ፡ በዛፍ ፡ ላይ ፡ ተንጠልጥሎ ፡
ሕያው ፡ ሳለ ፡ በልቡ ፡ ላይ ፡ ተከላቸው ። ፲፭፡ አሥ
ሩም ፡ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬዎች ፡ ከበቡት ፡
አቤሴሎምንም ፡ መትተው ፡ ገደሉት ።
፲፮፡ ኢዮአብም ፡ ሕዝቡን ፡ ከልክሎ ፡ ነበርና ፡
ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ፡ ሕዝቡም ፡ እስራኤልን ፡
ከማሳደድ ፡ ተመለሰ ። ፲፯፡ አቤሴሎምንም ፡ ወስ
ደው ፡ በዱር ፡ ባለ ፡ በታላቅ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡
ጣሉት ፡ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የድንጋይ ፡
ክምር ፡ ከመሩበት ፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ እያን
ዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ። ፲፰፡ አቤሴሎምም ፡
ሕያው ፡ ሳለ ፡— ለስሜ ፡ መታሰቢያ ፡ የሚሆን ፡
ልጅ ፡ የለኝም ፡ ብሎ ፡ ሐውልት ፡ ወስዶ ፡ በን
ጉሥ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ለራሱ ፡ አቁሞ ፡ ነበር ፤
ሐውልቱንም ፡ በስሙ ፡ ጠርቶት ፡ ነበር ፤ እስከ ፡
ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የአቤሴሎም ፡ መታሰቢያ ፡
ተብሎ ፡ ይጠራል ።
፲፱፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማአስ ፡ ግን ፡— እግዚአ
ብሔር ፡ ጠላቶቹን ፡ እንደ ፡ ተበቀለለት ፡ ሮጬ ፡
ለንጉሥ ፡ የምስራች ፡ ልንገር ፡ አለ ። ፳፡ ኢዮአ
ብም ፡— በሌላ ፡ ቀን ፡ እንጂ ፡ ዛሬ ፡ ወሬ ፡ አት
ናገርም ፤ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሞቶአልና ፡ ዛሬ ፡
ወሬ ፡ አትናገርም ፡ አለው ። ፳፩፡ ኢዮአብም ፡
ኩሲን ፡— ሂድ ፡ ያየኸውንም ፡ ለንጉሡ ፡ ንገር ፡
አለው ። ኩሲም ፡ ለኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ነሥቶ ፡
ሮጠ ። ፳፪፡ ዳግመኛም ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማአስ ፡
ኢዮአብን ፡— የሆነ ፡ ሆኖ ፡ ኩሲን ፡ ተከትዬ ፡
እባክህ ፡ ልሩጥ ፡ አለው ። ኢዮአብም ፡— ልጄ ፡
ሆይ ፡ መልካም ፡ ወሬ ፡ የምትወስድ ፡ አይደለ
ህምና ፡ ትሮጥ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ ትወድዳለህ ?
፳፫፡ አለ ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ብሮጥ ፡ ምን ፡ ይገድ
ዳል ? አለ ። እርሱም ፡— ሩጥ ፡ አለው ። አኪማ
አስም ፡ በሜዳው ፡ መንገድ ፡ በኩል ፡ ሮጠ ፡
ኩሲንም ፡ ቀደመው ።

፳፬ ዳዊትም ፡ በሁለት ፡ በር ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ዘበኛውም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ በሩ ፡ ሰገነት ፡ ወጣ ÷ ዓይኑንም ፡ አቅንቶ ፡ ፳፭ ብቻውን ፡ የሚሮጥ ፡ ሰው ፡ አየ ። ዘበኛውም ፡ ለንጉሡ ፡ ሊነግረው ፡ ጮኸ ። ንጉሡም ፡— ብቻውን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በአፉ ፡ ወሬ ፡ ይኖራል ፡ ፳፮ አለ ። እርሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ቀረበ ። ዘበኛውም ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ሲሮጥ ፡ አየ ፤ ዘበኛውም ፡ ለደጅ ፡ ጠባቂው ፡ ጮኸ ፡— እነሆ ÷ ብቻውን ፡ የሚሮጥ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ አየሁ ፡ አለ ። ንጉሡም ፡— እርሱ ፡ ፳፯ ደግሞ ፡ ወሬ ፡ ይዞ ፡ ይሆናል ፡ አለ ። ዘበኛውም ፡— የፊተኛው ፡ ሩጫ ፡ እንደ ፡ ሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ አኪማአስ ፡ ሩጫ ፡ ይመስላል ፡ አለ ፤ ንጉሡም ፡— እርሱ ፡ መልካም ፡ ሰው ፡ ነው ÷ መልካምም ፡ ወሬ ፡ ያመጣል ፡ አለ ። ፳፰ አኪማአስም ፡ ጮኸ ፡ ንጉሡን ፡— ሁሉ ፡ ደኅና ፡ ሆኖአል ፡ አለው ። በንጉሡም ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡— በንጉሡ ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ያነሡትን ፡ ሰዎች ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብ ፳፱ ሔር ፡ ይመስገን ፡ አለ ። ንጉሡም ፡— ብላቴናው ፡ አቤሴሎም ፡ ደኅና ፡ ነውን ? አለ ። አኪማአስም ፡— ኢዮአብ ፡ እኔን ፡ ባሪያህንና ፡ የንጉሡን ፡ ባሪያ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፡ ትልቅ ፡ ሽብር ፡ አይቻለሁ ÷ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ አላወቅ ፴ ሁም ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ንጉሡም ፡— ፈቀቅ ፡ ብለህ ፡ ቁም ፡ አለ ፤ እርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ቆመ ። ፴፩ እነሆም ÷ ኩሲ ፡ መጣ ፤ ኩሲም ፡— እግዚአብሔር ፡ በላይህ ፡ የተነሡትን ፡ ሁሉ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ተበቀለልህ ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሡ ፡ ወሬ ፡ ፴፪ አምጥቻለሁ ፡ አለ ። ንጉሡም ፡ ኩሲን ፡— ብላቴናው ፡ አቤሴሎም ፡ ደኅና ፡ ነውን ? አለው ። ኩሲም ፡— የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡ ጠላቶች ÷ በክፉም ፡ የተነሡብህ ፡ ሁሉ ፡ እንደዚያ ፡ ብላቴና ፡ ፴፫ ይሁኑ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ አዘነ ÷ በበሩም ፡ ላይ ፡ ወዳለችው ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ አለቀሰ ፤ ሲሄድም ፡— ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡ ሆይ ÷ ልጄ ÷ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡ ሆይ ÷ በአንተ ፡ ፋንታ ፡ ሞቼ ፡ ኖሮ ፡ ቢሆን ÷ ልጄ ፡ አቤሴሎም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ይል ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ኢዮአብም ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ አቤሴሎም ፡ እን ፪ ዳለቀሰና ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ። በዚያም ፡ ቀን ፡— ንጉሡ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ አዘነ ፡ ሲባል ፡ ሕዝቡ ፡ ሰምቶአልና ፡ የዚያ ፡ ቀን ፡ ድል ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኀዘን ፡ ተለወጠ ። ፫ ሕዝቡም ፡ ከሰልፍ ፡ የሸሸ ፡ ሕዝብ ፡ አፍሮ ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ እንዲል ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ፬ ተሰርቆ ፡ ገባ ። ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ሸፈነ ÷ ንጉሡም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡— ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡ ሆይ ÷ ልጄ ፡ አቤሴሎም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ፡ እያለ ፡ ፭ ይጮኽ ፡ ነበር ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ዛሬ ፡ ነፍስህንና ፡ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡ ልጆችህን ፡ ነፍስ ፡ የሚስቶችህንና ፡ የቁባቶችህን ፡ ነፍስ ፡ ያዳኑትን ፡ የባሪያዎችህን ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ዛሬ ፡ አሳፍረሃል ፤ ፮ አንተ ፡ የሚጠሉህን ፡ ትወድዳለህ ÷ የሚወድዱህንም ፡ ትጠላለህ ። መሳፍንትህንና ፡ ባሪያዎችህን ፡ እንዳታስብ ፡ ዛሬ ፡ ገልጠሃል ፤ ዛሬ ፡ ሁላችን ፡ ሞተን ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ አቤሴሎምም ፡ ድኖ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ ደስ ፡ ያሰኘህ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ዛሬ ፡ አያለሁ ። ፯ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ተነሥተህ ፡ ውጣ ÷ ለባሪያዎችህም ፡ የሚያጽናናቸውን ፡ ነገር ፡ ተናገራቸው ፤ ያልወጣህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በዚህች ፡ ሌሊት ፡ እንዳይቀር ፡ በእግዚአብሔር ፡ እምላለሁ ፤ ይህም ፡ ከብላቴናነትህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ካገኘህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ መከራ ፡ ይሆንብሃል ። ንጉሡም ፡ ተነሥቶ ፡ ፰ በበሩ ፡ ተቀመጠ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡ ፡ በበሩ ፡ እንደ ፡ ተቀመጠ ፡ ሰማ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ መጣ ።

እስራኤልም ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሽቶ ፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ፱ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡— ንጉሡ ፡ ከጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ ታድኖናል ÷ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ አድኖናል ፤ አሁንም ፡ ስለ ፡ አቤሴሎም ፡ ከአገር ፡ ሸሽቶአል ። ፲ በላያችን ፡ እንዲሆን ፡ የቀባነው ፡ አቤሴሎም ፡ በሰልፍ ፡ ሞቶአል ፤ አሁንም ፡ እንግዲህ ፡ ንጉሡን ፡ ለመመለስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዝም ፡ ትላላችሁ ? እያለ ፡ እርስ ፡ በርሱ ፡ ይከራከር ፡ ነበር ።

ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ፲፩ ለአብያታር ፡ ልክ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ለይሁዳ ፡ ሽማግሌዎች ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ተናገሩአቸው ፡— የእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ደርሶአልና ፡ ንጉሡን ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ከመመለስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዘገያችሁ ? እናንተ ፡ ፲፪ ወንድሞቼ ÷ የአጥንቴ ፡ ፍላጭና ፡ የሥጋዬ ፡ ቀራጭ ፡ ናችሁ ፤ እናንተ ፡ ንጉሡን ፡ ከመመለስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዘገያችሁ ? ለአሜሳይም ፡— ፲፫ አንተ ፡ የአጥንቴ ፡ ፍላጭና ፡ የሥጋዬ ፡ ቀራጭ ፡ አይደለህምን ? በዘመንህም ፡ ሁሉ ፡ በኢዮአብ ፡ ፋንታ ፡ በፊቴ ፡ የሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ሳትሆን ፡ ብትቀር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ፡ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡ በሉት ። ፲፬ የይሁዳንም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልብ ፡ አድርጎ ፡ አዘነበለ ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ልከው ፡— አንተ ፡ ከባሪያዎችህ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ተመለስ ፡ አሉት ።

ንጉሡም ፡ ተመልሶ ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ፲፭ ድረስ ፡ መጣ ። የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ንጉሡን ፡ ሊቀበሉ ፡ ንጉሡንም ፡ ዮርዳኖስን ፡ ሊያሻግሩ ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ መጡ ። ከብራቂምም ፡ አገር ፡ ፲፮ የነበረው ፡ ብንያማዊው ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፡

ከይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ዳዊትን ፡ ሊቀበል ፡ ፲፯፤ ፈጥኖ ፡ ወረደ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ብንያማው-
ያን ፡ የሆኑ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ÷ የሳኦልም ፡
ቤት ፡ ባሪያ ፡ ሲባ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አሥራ ፡
አምስቱ ፡ ልጆችና ፡ ሀያው ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩ ፤
በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ፈጥነው ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻ ፲፰፤
ገሩ ። ታንኳውም ፡ የንጉሥን ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡
ያሻገር ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡም ፡ ደስ ፡ ያሰኘውን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይሸጋገር ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡
ዮርዳኖስን ፡ ከተሻገረ ፡ በኋላ ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ፲፱፤
ሳሚ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋ ። ንጉሡንም ፡— ጌታዬ ፡
ሆይ ÷ ኃጢአቴን ፡ አትቍጠርብኝ ፤ ጌታዬ ፡
ንጉሥ ÷ ከኢየሩሳሌም ፡ በወጣህ ፡ ቀን ፡ ባሪ-
ያህ ፡ የበደልሁህን ፡ አታስብብኝ ÷ ንጉሡም ፡ ፳፤
በልቡ ፡ አያኑረው ። ባሪያህ ፡ በደለኛ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ አውቄአለሁና ፡ እነሆ ÷ ከዮሴፍ ፡ ቤት ፡
ሁሉ ፡ አስቀድሜ ፡ ዛሬ ፡ መጣሁ ÷ ጌታዬንም ፡ ፳፩፤
ንጉሡን ፡ ልቀበል ፡ ወረድሁ ፡ አለው ። የጽ-
ሩያ ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ግን ፡— ሳሚ ፡ እግዚአብ-
ሔር ፡ የቀባውን ፡ ሰድበአልና ፡ ሞት ፡ የተገባው ፡ ፳፪፤
አይደለምን ? አለ ። ዳዊትም ፡— እናንተ ፡ የጽ-
ሩያ ፡ ልጆች ÷ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ?
ዛሬ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠላቶች ፡ ትሆኑብኛላችሁ ?
ዛሬስ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ሊሞት ፡ ይገ-
ባልን ? ዛሬስ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ነገሥሁ ፡ ፳፫፤
አላወቅሁምን ? አለ ። ንጉሡም ፡ ሳሚን ፡—
አትሞትም ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ማለለት ። ፳፬፤
የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ንጉሡን ፡
ሊቀበል ፡ ወረደ ፤ ንጉሡም ፡ ከሄደ ፡ ጀምሮ ፡
በደኅና ፡ እስከ ፡ ተመለሰበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
እግሩን ፡ አልጠገነም ÷ ጢሙንም ፡ አልቈረ- ፳፭፤
ጠም ÷ ልብሱንም ፡ አላጠበም ፡ ነበር ። ንጉሡ-
ንም ፡ ሊቀበለው ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
ንጉሡ ፡— ሜምፊቦስቴ ፡ ሆይ ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ፳፮፤
ምን ፡ አልወጣህም ? አለው ። እርሱም ፡ መልሶ ፡
አለ ፡— ጌታዬ ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ባሪያዬ ፡ አታ-
ለኝ ፤ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ አንካሳ ፡ ነኝና ፡— ከንጉሥ ፡
ጋር ፡ እሄድ ፡ ዘንድ ፡ የምቀመጥበትን ፡ አህያ ፡ ፳፯፤
ልጫን ፡ አልሁት ። እርሱም ፡ እኔን ፡ ባሪያህን ፡
ለጌታዬ ፡ ለንጉሡ ፡ አማ ፤ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡
ግን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ነህ ፤ ፳፰፤
ደስም ፡ ያሰኘህን ፡ አድርግ ። የአባቴ ፡ ቤት ፡
ሁሉ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ የሚ-
ገባቸው ፡ ነበሩ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ባሪያህን ፡
በገበታህ ፡ በሚበሉ ፡ መካከል ፡ አስቀመጥኸኝ ፤
ለንጉሥ ፡ ደግሞ ፡ ለመናገር ፡ ምን ፡ መብት ፡ ፳፱፤
አለኝ ? ንጉሡም ፡— ነገርህን ፡ ለምን ፡ ታበዛ-
ለህ ? አንተና ፡ ሲባ ፡ እርሻውን ፡ ትካፈሉ ፡ ፴፤
ዘንድ ፡ ብያለሁ ፡ አለው ። ሜምፊቦስቴም ፡
ንጉሡን ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ ከተመለሰ ፡ እርሱ ፡ ሁሉን ፡ ይውሰደው ፡
አለው ።

ገለዓዳዊውም ፡ ቤርዜሊ ፡ ከሮግሊም ፡ ወረደ ፤ ፴፩፤
ሊሸኘውም ፡ ከንጉሡ ፡ ጋር ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻ-
ገረ ። ቤርዜሊም ፡ እጅግ ፡ ያረጀ ፡ የሰማንያ ፡ ፴፪፤
ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡ ነበረ ፤ እጅግም ፡ ትልቅ ፡
ሰው ፡ ነበረና ፡ ንጉሡ ፡ በመሃናይም ፡ ሳለ ፡ ይቀ-
ልበው ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡ ቤርዜሊን ፡— በኢየ- ፴፫፤
ሩሳሌም ፡ እቀልብህ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እለፍ ፡
አለው ። ቤርዜሊም ፡ ንጉሡን ፡ አለው ፡— ከን- ፴፬፤
ጉሡ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡
ከሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ቀረኝ ? ዛሬ ፡ ፴፭፤
የሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡ ነኝ ፤ መልካሙ-
ንና ፡ ክፉውን ፡ መለየት ፡ እችላለሁን ? እኔ ፡
ባሪያህ ፡ የምበላውንና ፡ የምጠጣውን ፡ ጣዕ-
ሙን ፡ መለየት ፡ እችላለሁን ? የወንዱንና ፡ የሴቲ-
ቱን ፡ ዘፈን ፡ ድምፅ ፡ መስማት ፡ እችላለሁን ? እኔ ፡
ባሪያህ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡ ላይ ፡ ለምን ፡ እክ- ፴፮፤
ብድብህለሁ ? እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻ- ፴፯፤
ግሬ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋር ፡ ጥቂት ፡ ልሄድ ፡ ነበር ፤
ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ወረታ ፡ ለምን ፡ ይመል-
ስልኛል ? እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ተመልሼ ፡ በከተማዬ ፡ ፴፰፤
በአባቴና ፡ በእናቴ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ÷ እባ-
ክህ ÷ ልሙት ። ነገር ፡ ግን ፡ ባሪያህን ፡ ከመሓ-
ምን ፡ እይ ፤ እርሱ ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋር ፡
ይለፍ ÷ ደስ ፡ የሚያሰኝህንም ፡ ለእርሱ ፡ አድ- ፴፱፤
ርግ ። ንጉሡም ፡— ከመሓም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
ይለፍ ÷ ደስ ፡ የሚያሰኝህንም ፡ አደርግለታለሁ ፤
አንተም ፡ ከእኔ ፡ የምትሻውን ፡ ሁሉ ፡ አደርግ-
ልሃለሁ ፡ አለው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ፵፤
ተሻገረ ÷ ንጉሡም ፡ ተሻገረ ። ንጉሡም ፡ ቤር-
ዜሊን ፡ ሳመው ÷ መረቀውም ። ወደ ፡ ስፍራ-
ውም ፡ ተመለሰ ።

ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ተሻገረ ÷ ከመሓ ፵፩፤
ምም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ። የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ ደግሞም ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ እኩ-
ሌታ ፡ ንጉሡን ፡ አሻገረው ። እነሆም ÷ የእስራ- ፵፪፤
ኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ መጡ ÷
ንጉሡንም ፡— ወንድሞቻችን ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡
ለምን ፡ ሰረቁህ ? ንጉሡንም ፡ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የዳዊትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ዮር-
ዳኖስን ፡ አሻገሩ ? አሉት ። የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ፵፫፤
ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ መልሰው ፡— ንጉሡ ፡
ለእኛ ፡ ቅርብችን ፡ ነው ፤ ስለ ፡ ምን ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡
ትቈጣላችሁ ? በውኑ ፡ ከንጉሡ ፡ አንዳች ፡ በል
ተናልን ? ወይስ ፡ እርሱ ፡ በረከት ፡ ሰጥቶናልን ?
አሉ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ፵፫፤
መልሰው ፡— በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ለእኛ ፡ አሥር ፡
ክፍል ፡ አለን ÷ በዳዊትም ፡ ዘንድ ፡ ደግሞ ፡
ከእናንተ ፡ ይልቅ ፡ መብት ፡ አለን ፤ ስለ ፡ ምን ፡
ናቃችሁን ? ስለ ፡ ምንስ ፡ ንጉሣችንን ፡ ለመመ-
ለስ ፡ ቀድሞ ፡ ምክር ፡ አልጠየቃችሁንም ? አሉ ።
የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ከእስራኤል ፡ ሰዎች ፡
ቃል ፡ ይልቅ ፡ ጠነከረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ አንድ ፡ ብንያማዊ ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ስሙ ፡ ሳቤኤ ፡ የሚባል ፡ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡— ከዳዊት ፡ ዘንድ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ የለንም ÷ ከእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ እያንዳንድህ ፡ ወደ ፡ ድንኳንህ ፡ ተመለስ ፡ ብሎ ፡ ቀንደ ፡
፪ መለከት ፡ ነፋ ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከዳዊት ፡ ተለይተው ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤን ፡ ተከተሉ ፤ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ጀምረው ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እስኪደርሱ ፡ ንጉሣቸውን ፡ ተከተሉ ።
፫ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ መጣ ፤ ንጉሡም ፡ ቤቱን ፡ ሊጠብቁ ፡ የተዋቸውን ፡ አሥሩን ፡ ቁባቶች ፡ ወስዶ ፡ ለጠባቂ ፡ ሰጣቸው ÷ ቀለብም ፡ ሰጣቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አልገባም ፤ በቤት ፡ ተዘግተው ፡ እስኪሞቱም ፡ ድረስ ፡ ባልቴቶች ፡ ሆነው ፡ ተቀመጡ ።
፬ ንጉሡም ፡ አሜሳይን ፡— የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ጥራልኝ ÷ አንተም ፡ አብረህ ፡ በዚህ ፡ ሁን ፡ አለው ። አሜሳይም ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይጠራ ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ የተቀጠረውን ፡ ቀን ፡
፭ አሳልፎ ፡ ዘገየ ። ዳዊትም ፡ አቢሳን ፡— አሁን ፡ ከአቤሴሎም ፡ ይልቅ ፡ የሚጐዳን ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤ ፡ ነውና ፤ እርሱ ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ አግኝቶ ፡ ከዓይናችን ፡ እንዳያመልጥ ÷ አንተ ፡ የጌታህን ፡ ባሪያዎች ፡ ወስደህ ፡
፮ አሳድደው ፡ አለው ። አቢሳንም ፡ ተከትለው ፡ የኢዮአብ ፡ ሰዎች ፡ ከሊታውያንም ፡ ፈሊታውያንም ፡ ኃያላንም ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ፤ የቢክሪንም ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤን ፡ ለማሳደድ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
፯ ወጡ ። በገባዖንም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ድንጋይ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ አሜሳይ ፡ ሊገናኛቸው ፡ መጣ ፤ ኢዮአብም ፡ የሰልፍ ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ÷ በላዩም ፡ መታጠቂያ ፡ ነበረ ÷ በወገቡም ፡ ላይ ፡ ሰገባ ፡ ያለው ፡ ሰይፍ ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡ ሲራመድ ፡ ሰይፉ ፡ ወደቀ ።
፰ ኢዮአብም ፡ አሜሳይን ፡— ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ ደኅና ፡ ነህን ? አለው ። ኢዮአብም ፡ አሜሳይን ፡ የሚስም ፡ መስሎ ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ጢሙን ፡
፱ ያዘው ። አሜሳይ ፡ ግን ፡ በኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ከነበረው ፡ ሰይፍ ፡ አልተጠነቀቀም ፡ ነበር ፤ ኢዮአብም ፡ ሆዱን ፡ ወጋው ÷ አንጀቱንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዘረገፈው ፤ ሁለተኛም ፡ አልወጋውም ÷ ሞተም ።
፲ ኢዮአብና ፡ ወንድሙ ፡ አቢሳ ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤን ፡ አሳደዱ ። ከኢዮአብም ፡ ብላቴኖች ፡ አንዱ ፡ በአሜሳይ ፡ ሬሳ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡— ለኢዮአብ ፡ ወዳጅ ፡ የሚሆን ፡ ለዳዊትም ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮአብን ፡ ይከተል ፡
፲፩ ይል ፡ ነበር ። አሜሳይም ፡ በመንገድ ፡ መካከል ፡ ወድቆ ፡ በደሙ ፡ ላይ ፡ ይንከባለል ፡ ነበር ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ የሚመጣ ፡ ሁሉ ፡ ሲቆም ፡ አይቶአልና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ቆመ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ አሜሳይን ፡ ከመንገድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ እርሻ ፡ ውስጥ ፡ ፈቀቅ ፡ አደረገው ÷ በልብስም ፡ ከደነው ። ከመንገድ ፡ ራቅ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡
፲፪ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤን ፡ ለማሳደድ ፡ ኢዮአብን ፡ ተከትሎ ፡ ያልፍ ፡ ነበር ።
፲፫ እርሱ ፡ ግን ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አቤል ÷ ወደ ፡ ቤትመዓካ ÷ ወደ ፡ ቤሪም ፡ ሁሉ ፡ አለፈ ፤ ሰዎችም ፡ ደግሞ ፡ ተሰብስበው ፡ ተከተሉት ። በቤትመዓካ ፡ ባለ ፡ በአቤልም ፡
፲፬ መጥተው ፡ ከበቡት ÷ በከተማይቱም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ቅጥርዋ ፡ ድረስ ፡ የአፈርን ፡ ድልድል ፡ ደለደሉ ፤ ቅጥሩንም ፡ ያፈርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከኢዮአብ ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ይደበደቡ ፡
፲፭ ነበር ። ከከተማይቱም ፡ አንዲት ፡ ብልሃተኛ ፡ ሴት ፡— ስሙ ÷ ስሙ ፡ ኢዮአብንም ፡— እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡ በሉት ፡ ስትል ፡
፲፮ ጮኸች ። ወደ ፡ እርስዋም ፡ ቀረበ ፤ ሴቲቱም ፡— ኢዮአብ ፡ አንተ ፡ ነህን ? አለች ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰላት ። እርስዋም ፡— የባሪያህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ አለችው ። እርሱም ፡—
፲፯ እሰማለሁ ፡ አላት ። እርስዋም ፡— ቀድሞ ፡— የሚጠይቅ ፡ በአቤል ፡ ዘንድ ፡ ይጠይቅ ፡ ይባል ፡ ነበር ፤ እንዲሁም ፡ ነገሩ ፡ ይፈጸም ፡ ነበር ።
፲፰ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰላምንና ፡ እውነትን ፡ ከሚወድዱ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አንተ ፡ በእስራኤል ፡ ያለችውን ፡ ከተማና ፡ እናት ፡ ለማፍረስ ፡ ትሻለህ ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ርስት ፡ ትውጣለህ ? ብላ ፡ ተናገረች ። ኢዮአብም ፡
፲፱ መልሶ ፡— ይህ ፡ መዋጥና ፡ ማጥፋት ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤ ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ከተራራማው ፡ ከኤፍሬም ፡ አገር ፡ የሚሆን ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ሳቤኤ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ አነሣ ፤ እርሱን ፡ ብቻውን ፡ስጡኝ ÷ እኔም ፡ ከከተማይቱ ፡ እርቃለሁ ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡ ኢዮአብን ፡— እነሆ ÷ ራሱ ፡ ከቅጥር ፡ ላይ ፡ ይጣልልሃል ፡ አለችው ። ሴቲቱም ፡ በብልሃትዋ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡
፳ ሁሉ ፡ ሄደች ፤ እነርሱም ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ የሳቤኤን ፡ ራስ ፡ ቈርጠው ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ጣሉት ። እርሱም ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ነፋ ÷ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ከከተማይቱ ፡ ርቆ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሄደ ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሰ ።
፳፩ ኢዮአብም ፡ በእስራኤል ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የዮዳሄም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በከሊታውያንና ፡ በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤
፳፪ አዶኒራምም ፡ ግብር ፡ አስገባሪ ፡ ነበረ ፤ የአሐሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊ ፡ ነበረ ፤ ሱሳም ፡ ጸሐፊ ፡ ነበረ ፤ ሳዶቅና ፡ አብያታርም ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤ የኢያዕር ፡ ሰውም ፡
፳፫ ዒራስ ፡ ለዳዊት ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ በዳዊትም ፡ ዘመን ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎ ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ ዳዊትም ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔ
ርም ፡— የገባዖንን ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ገደለ ፡ በሳአ
፪ ልና ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ደም ፡ አለበት ፡ አለ ። ንጉ
ሡም ፡ የገባዖንን ፡ ሰዎች ፡ ጠራ ፤ የገባዖን ፡
ሰዎችም ፡ ከአሞራውያን ፡ የተረፉ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡
ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ አልነበሩም ፤ የእ
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ምለውላቸው ፡ ነበር ፤
ሳአል ፡ ግን ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ ለይሁዳ ፡
፫ ስለ ፡ ቀና ፡ ሊገድላቸው ፡ ወድዶ ፡ ነበር ። ዳዊ
ትም ፡ የገባዖንን ፡ ሰዎች ፡— የእግዚአብሔርን ፡
ርስት ፡ ትባርኩ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ላድርግላችሁ ?
ማስተስረያውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ።
፬ የገባዖን ፡ ሰዎችም ፡— በእኛና ፡ በሳአል ፡ ወይም ፡
በእኛና ፡ በቤቱ ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ የብርና ፡
የወርቅ ፡ ነገር ፡ አይደለም ፤ ከእስራኤልም ፡
ወገን ፡ እኛ ፡ የምንገድለው ፡ የለም ፡ አሉት ።
እርሱም ፡— የምትናገሩትን ፡ አደርግላችኋለሁ ፡
፭ አለ ። ንጉሡንም ፡— እኛን ፡ ካጠፋ ፡ በእስራኤ
ልም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ እንዳንቀመጥ ፡ መፍረሳች
፮ ንን ፡ ካሰበው ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ ሰዎች ፡
አሳልፈህ ፡ ስጠንና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በተመረ
ጠው ፡ በሳአል ፡ አገር ፡ በጊብዓ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ እንሰቅላቸዋለን ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡—
አሰጣችኋለሁ ፡ አለ ።
፯ ንጉሡም ፡ በሳአል ፡ ልጅ ፡ በዮናታንና ፡ በዳ
ዊት ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ ነበረው ፡ ስለ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መሐላ ፡ የሳአልን ፡ ልጅ ፡ የዮናታንን ፡
፰ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴን ፡ አዳነ ። ንጉሡም ፡ ለሳ
አል ፡ የወለደቻቸውን ፡ የኢዮሄል ፡ ልጅ ፡ የሪ
ጽፋን ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ሄርሞንንና ፡ ሜምፊ
ቦስቴን ፡ ለመሐላታዊውም ፡ ለቤርዜሊ ፡ ልጅ ፡
ለኤስድሪኤል ፡ የወለደቻቸውን ፡ የሳአልን ፡
ልጅ ፡ የሜሮብን ፡ አምስቱን ፡ ልጆች ፡ ወሰደ ፡
፱ ለገባዖንም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡
ሰቀሉአቸው ፡ ሰባቱም ፡ በአንድነት ፡ ወደቁ ፤
እህል ፡ በሚታጨድበት ፡ ወራት ፡ በገብሱ ፡
መከር ፡ መጀመሪያ ፡ ተገደሉ ።
፲ የኢዮሄልም ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ ማቅ ፡ ወስዳ ፡
ከመከር ፡ ወራት ፡ ጀምሮ ፡ ዝናብ ፡ ከሰማይ ፡
እስኪዘንብ ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ዘረጋ
ችው ፡ በቀንም ፡ ወፎች ፡ በሌሊትም ፡ አራዊት ፡
፲፩ ያርፉባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልተውችም ። የሳአልም ፡
ቁባት ፡ የኢዮሄል ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ ያደረገች
፲፪ ውን ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ። ዳዊትም ፡ ሄደ ፡
ሳአልንም ፡ በጊልቦዓ ፡ በገደሉ ፡ ጊዜ ፡ ፍልስጥ
ኤማውያን ፡ ከሰቀሉአቸው ፡ ስፍራ ፡ ከቤትሳን ፡
አደባባይ ፡ ከሰረቁት ፡ ከኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡
ሰዎች ፡ የሳአልንና ፡ የልጁን ፡ የዮናታንን ፡ አጥ
፲፫ ንት ፡ ወሰደ ፤ ከዚያም ፡ የሳአልንና ፡ የልጁን ፡
የዮናታንን ፡ አጥንት ፡ ይዘ ፡ መጣ ፤ የተሰቀሉ
፲፬ ትንም ፡ ሰዎች ፡ አጥንት ፡ ሰበሰቡ ። የሳአልንና ፡
የልጁን ፡ የዮናታንን ፡ አጥንት ፡ በብንያም ፡
አገር ፡ በጼላ ፡ በአባቱ ፡ በቂስ ፡ መቃብር ፡ ቀበ
ሩት ፤ ንጉሡም ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረጉ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አገሩ ፡
የተለመነውን ፡ ሰማ ።
፲፭ በፍልስጥኤማውያንና ፡ በእስራኤልም ፡ መካ
ከል ፡ ደግሞ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ ዳዊትም ፡ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ ባሪያዎቹ ፡ ወረዱ ፡ ከፍልስጥኤማ
ውያንም ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ፤ ዳዊትም ፡ ደከመ ።
፲፮ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ ይሽቢብኖብ ፡ ዳዊ
ትን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ፤ የጦሩም ፡ ሚዛን ፡
ክብደት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ናስ ፡ ነበረ ፡
አዲስም ፡ የጦር ፡ መሣሪያ ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ። የጽ
፲፯ ሩያም ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ አዳነው ፡ ፍልስጥኤማ
ዊውንም ፡ መትቶ ፡ ገደለው ። ያንጊዜም ፡ የዳ
ዊት ፡ ሰዎች ፡— አንተ ፡ የእስራኤልን ፡ መብ
ራት ፡ እንዳታጠፋ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ለሰልፍ ፡ አትወጣም ፡ ብለው ፡ ማሉለት ።
፲፰ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በጎብ ፡ ላይ ፡
ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ ሆነ ፡ ኩሳ
ታዊውም ፡ ሴበኻይ ፡ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበ
ረውን ፡ ሳፍን ፡ ገደለ ። ደግሞም ፡ በጎብ ፡ ላይ ፡
፲፱ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤
የቤተ ፡ ልሔማዊውም ፡ የየዓሬኦርጊም ፡ ልጅ ፡
ኤልያናን ፡ የጦሩ ፡ የቦ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ መጠቅ
ለያ ፡ የነበረውን ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ጎልያድን ፡
ገደለ ። ደግሞም ፡ በጌት ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ ሆነ ፤
፳ በዚያም ፡ በእጁና ፡ በእግሩ ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡
ሁላሁሉ ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ጣቶች ፡ የነበሩት ፡ አንድ ፡
ረጅም ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከራፋ
ይም ፡ የተወለደ ፡ ነበረ ። እስራኤልንም ፡ በተ
፳፩ ገዳደረ ፡ ጊዜ ፡ የዳዊት ፡ ወንድም ፡ የሣማ ፡ ልጅ ፡
ዮናታን ፡ ገደለው ። እነዚያም ፡ አራቱ ፡ በጌት ፡
፳፪ ውስጥ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለዱ ፡ ነበሩ ፤ በዳዊ
ትም ፡ እጅ ፡ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡ ወደቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሳአል ፡ እጅና ፡
ከጠላቶቹ ፡ እጅ ፡ ሁሉ ፡ ባዳነው ፡ ቀን ፡ የዚህን ፡
፪ ቅኔ ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተናገረ ። እንዲ
ህም ፡ አለ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ዓለቴ ፡ አምባዬ ፡ መድኃ
ኒቴ ፡ ነው ፤
፫ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂዬ ፡ ነው ፡ በእርሱም ፡
እታመናለሁ ፤
ጋሻዬና ፡ የረድኤቴ ፡ ቀንድ ፡ መጠጊያዬና ፡
መሸሸጊያዬ ፡
መድኃኒቴ ፡ ሆይ ፡ ከግፍ ፡ ሥራ ፡ ታድነኛለህ ።
፬ ምስጋና ፡ የሚገባውን ፡ እግዚአብሔርን ፡
እጠራለሁ ፤
ከጠላቶቼም ፡ እድናለሁ ።

፩ የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ፤
የዓመፅ ፡ ፈሳሽም ፡ አስፈራኝ ፤
፭ የሲኦል ፡ ጣር ፡ ከበበኝ ፤
የሞት ፡ ወጥመድ ፡ ደረሰብኝ ።
፮ በጨነቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ÷
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ጮኽሁ ፤
ከመቅደሱም ፡ ቃሌን ፡ ሰማኝ ÷
ጩኸቴም ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ገባ ።
፰ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ÷ ተናወጠችም ÷
የሰማዮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቃነቁ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ተቈጥቶአልና ፡ ተንቀጠቀጡ ።
፱ ከቀኣው ፡ ጢስ ፡ ወጣ ÷
ከአፉም ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፤
ፍምም ፡ ከእርሱ ፡ በራ ።
፲ ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ÷ ወረደም ፤
ጨለማም ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ።
፲፩ በኪሩብም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በረረ ፤
በነፋስም ፡ ክንፍ ፡ ሆኖ ፡ ታየ ፤
፲፪ መሰወርያውን ፡ ጨለማ ÷
በዙሪያውም ፡ የነበረውን ፡ ድንኳን ÷
በደመና ፡ ውስጥ ፡ የነበረ ፡ የጨለማ ፡ ውኃ ፡ አደረገ ።
፲፫ በፊቱም ፡ ካለው ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ፍም ፡ ተቃጠለ ።
፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ከሰማያት ፡ አንጐደጐደ ÷
ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፤
፲፭ ፍላጻውን ፡ ላከ ÷ በተናቸውም ፤
መብረቆችን ፡ ላከ ÷ አወከቸውም ።
፲፮ ከእግዚአብሔር ፡ ዘለፋ ÷
ከመዓቱም ፡ መንፈስ ፡ እስትንፋስ ፡ የተነሣ ÷
የባሕር ፡ ፈሳሾች ፡ ታዩ ÷
የዓለም ፡ መሠረቶችም ፡ ተገለጡ ።
፲፯ ከላይ ፡ ሰደደ ÷ ወሰደኝም ፤
ከብዙ ፡ ውኖችም ፡ አወጣኝ ።
፲፰ ከብርቱዎች ፡ ጠላቶቼ ÷
ከሚጠሉኝም ፡ አዳነኝ ፤ በርትተውብኝ ፡ ነበርና ።
፲፱ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ደረሱብኝ ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደገፋዬ ፡ ሆነ ።
፳ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ፤
ወድዶኛልና ፡ አዳነኝ ።
፳፩ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍለኛል ፡
እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕና ፡ ይመልስልኛል ፤
፳፪ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ጠብቄአለሁና ÷
በአምላኬም ፡ አላመፅሁምና ።
፳፫ ፍርዱ ፡ ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ነበረና ፤
ከሥርዓቱም ፡ አልራቅሁምና ።
፳፬ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበርሁ ÷
ከኃጢአቴም ፡ ተጠበቅሁ ።
፳፭ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ÷
እንደ ፡ እጄም ፡ ንጽሕና ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ መለሰልኝ ።
፳፮ ከቸር ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤
ከቅን ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቅን ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤
፳፯ ከንጹሕ ፡ ጋር ፡ ንጹሕ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤
ከጠማማም ፡ ጋር ፡ ጠማማ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ።
፳፰ አንተ ፡ የተጠቃውን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለህና ፤
የትዕቢተኞችን ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ታዋርዳለህ ።
፳፱ አቤቱ ÷ አንተ ፡ መብራቴ ፡ ነህና ፤
እግዚአብሔርም ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።
፴ በአንተ ፡ ኃይል ፡ በሞፍራ ፡ ላይ ፡ እሮጣለሁና ፤
፴፩ በአምላኬም ፡ ቅጥሩን ፡ እዘልላለሁና ።
፴፪ የአምላክ ፡ መንገድ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የነጠረ ፡ ነው ፤
በእርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ጋሻ ፡ ነው ።
፴፫ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
ከአምላካችንስ ፡ በቀር ፡ አምባ ፡ ማን ፡ ነው ?
፴፬ ኃይልን ፡ የሚያስታጥቀኝ ÷ መንገዴንም ፡ የሚያቃና ÷
፴፭ እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ብሆር ፡ እግሮች ፡ የሚያረታ ÷
በከረብቶችም ፡ የሚያቆመኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
፴፮ እጆቼን ፡ ሰልፍ ፡ ያስተምራል ፤
በክንዴም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ እገትራለሁ ።
፴፯ የማዳንህንም ፡ ጋሻ ፡ ሰጠኸኝ ፤
ተግሣጽህም ፡ አሳደገኝ ።
፴፰ አረማመዴን ፡ በበታቼ ፡ አሰፋህ ÷
እግሮቼም ፡ አልተንሸራተቱም ።
፴፱ ጠላቶቼን ፡ አሳድዳቸዋለሁ ÷ አጠፋቸዋለሁ ፤
እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አልመለስም ።
፵ አስጨንቃቸዋለሁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ÷
ከእግሬም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።
፵፩ ለሰልፍም ፡ ኃይልን ፡ ታስታጥቀኛለህ ፤
በላዬ ፡ የቆሙትን ፡ በበታቼ ፡ ታስገዛቸዋለህ ።
፵፪ የጠላቶቼን ፡ ጀርባ ፡ ሰጠኸኝ ÷
የሚጠሉኝንም ፡ አጠፋሃቸው ።
፵፫ ጮኹ ÷ የሚረዳቸውም ፡ አልነበረም ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷ አልሰማቸውምም ።
፵፬ እንደ ፡ ምድር ፡ ትቢያ ፡ ፈጨኋቸው ፤
እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ ረገጥኋቸው ÷
ደቀደቅኋቸውም ።
፵፭ ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለህ ፤
የአሕዛብም ፡ ራስ ፡ አድርገህ ፡ ትሾመኛለህ ፤
የማላውቀው ፡ ሕዝብም ፡ ይገዛልኛል ።
፵፮ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ ደለሉኝ ፤
በጆሮ ፡ ሰምተው ፡ ተገዙልኝ ።

፴፯፤ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ እየጠፉ ፡ ይሄዳሉ ፤
ከተዘጉ ፡ ስፍሮች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ይወ
ጣሉ ።
፴፰፤ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፦ ጠባቂዬም ፤
ቡሩክ ፡ ነው ፤
የመድኃኒቴ ፡ ጠባቂ ፡ አምላኬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ይበል ፤
፴፱፤ በቀሴን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፦
አሕዛብን ፡ በበታቼ ፡ የሚያስገዛ ፦
፵፤ ከጠላቶቼ ፡ የሚያወጣኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤
በእኔም ፡ ላይ ፡ ከቆሙ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደ
ርገኛለህ ፤
ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ታድነኛለህ ።
፵፩፤ አቤቱ ፦ ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰ
ግንሃለሁ ፦
ለስምህም ፡ እዘምራለሁ ።
፵፪፤ የንጉሡን ፡ መድኃኒት ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ፤
ቸርነቱንም ፡ ለቀባው ፦ ለዳዊትና ፡ ለዘሩ ፦
ለዘላለም ፡ ይሰጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፤ የዳዊትም ፡ የመጨረሻ ፡ ቃሉ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ከፍ ፡ ከፍ ፡ የተደረገው ፦ በያዕቆብም ፡ አም
ላክ ፡ የተቀባው ፦
በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ባለ ፡ ቅኔ ፡
የሆነ ፦
የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የዳዊት ፡ ንግግር ፤
፪፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ተናገረ ፤
ቃሉም ፡ በአንደበቴ ፡ ላይ ፡ ነበረ ።
፫፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ተናገረኝ ፤
የእስራኤል ፡ ጠባቂ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
በሰው ፡ ላይ ፡ በጽድቅ ፡ የሚሠለጥን ፦
በእግዚአብሔርም ፡ ፍርሃት ፡ የሚነግሥ ፦
፬፤ እርሱ ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ አወጣጥ ፦
በጥዋትም ፡ ያለ ፡ ደመና ፡ እንደሚደምቅ ፦
ከዝናብ ፡ በኋላ ፡ ከምድር ፡ እንደሚበቅል ፡
ልምላሜ ፡ ይሆናል ።
፭፤ በውኑ ፡ ቤቴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
እንዲሁ ፡ አይደለምን ?
ከእኔም ፡ ጋር ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ ቅንና ፡ ጽኑ ፡
የሆነውን ፡
የዘላለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጎአል ፤
መድኃኒቴንና ፡ ፈቃዴን ፡ ሁሉ ፡ ያበቅላል ።
፮፤ ዓመፀኞች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በእጁ ፡ እን
ደማይዘው ፦
እንደ ፡ ተጣለ ፡ እሾህ ፡ ናቸው ።
፯፤ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ይነካው ፡ ዘንድ ፡ ቢወ
ድድ ፦
በእጁ ፡ ብረትና ፡ የጦሩን ፡ የቦ ፡ ይይዛል ፤
በሥራቸውም ፡ በእሳት ፡ ፈጽሞ ፡ ይቃጠ
ላሉ ።
፰፤ የዳዊት ፡ ኃያላን ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። የአለ
ቆች ፡ አለቃ ፡ የሆነ ፡ ከነዓናዊው ፡ ኢያቡስቴ ፡
ነበረ ፤ እርሱም ፡ ጦሩን ፡ አንሥቶ ፡ ስምንት ፡
መቶ ፡ ያህል ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ገደለ ።
፱፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የአሆሃዊው ፡ የዱዲ ፡
ልጅ ፡ ኤልያናን ፡ ነበረ ፤ ለሰልፍ ፡ የተሰበሰቡ
ትን ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ በተገዳደሩ ፡ ጊዜ ፡
ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ከሦስቱ ፡ ኃያላን ፡ አንዱ ፡ እርሱ ፡
ነበረ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ተመለሱ ። እርሱ ፡
፲፤ ግን ፡ ተነሥቶ ፡ እጁ ፡ እስኪደክምና ፡ ከሰይፉ ፡
ጋር ፡ እስኪጣበቅ ፡ ድረስ ፡ ፍልስጥኤማውያ
ንን ፡ መታ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡
ታላቅ ፡ መድኃኒት ፡ አደረገ ፤ ሕዝቡም ፡ ከእ
ርሱ ፡ በኋላ ፡ ምርኮ ፡ ለመግፈፍ ፡ ብቻ ፡ ተመ
ለሰ ።
፲፩፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የአሮዳዊው ፡ የአጌ ፡ ልጅ ፡
ሣማ ፡ ነበረ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ምስር ፡
በሞላበት ፡ እርሻ ፡ በአንድነት ፡ ሆነው ፡ ተከማ
ችተው ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ ከፍልስጥኤማው
ያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ። እርሱ ፡ ግን ፡ በእርሻው ፡
፲፪፤ መካከል ፡ ቆሞ ፡ ጠበቀ ፦ ፍልስጥኤማውያን
ንም ፡ ገደለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አደረገ ።
፲፫፤ ከሠላሳውም ፡ አለቆች ፡ ሦስቱ ፡ ወርደው ፡
በመከር ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡
ዋሻ ፡ መጡ ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡
በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ። በዚያ ፡
፲፬፤ ጊዜም ፡ ዳዊት ፡ በምሽጉ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ፦ የፍ
ልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡
፲፭፤ በቤተ ፡ ልሔም ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡— ያበሩ ፡
አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡
ውኃ ፡ ማን ፡ ባጠጣኝ ? ብሎ ፡ ተመኘ ። ሦስቱም ፡
፲፮፤ ኃያላን ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ሠራዊት ፡ ቀድ
ደው ፡ ሄዱ ፦ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡
ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውኃ ፡ ቀዱ ፦ ይዘ
ውም ፡ ለዳዊት ፡ አመጡለት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡
ሊጠጣ ፡ አልወደደም ፦ ነገር ፡ ግን ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ አፍስሶ ፡— አቤቱ ፦ ይህን ፡ አደርግ ፡
፲፯፤ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤ በነፍሳቸው ፡ ደፍረው ፡
የሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ደም ፡ አይደለምን ? ብሎ ፡
ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ። ሦስቱ ፡ ኃያላን ፡
ያደረጉት ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፰፤ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡
አቢሳ ፡ የሠላሳው ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። እርሱም ፡
ጦሩን ፡ በሦስቱ ፡ መቶ ፡ ላይ ፡ አንሥቶ ፡ ገደላ
ቸው ፤ ስሙም ፡ እንደ ፡ ሦስቱ ፡ ተጠርቶ ፡ ነበር ።
፲፱፤ እርሱ ፡ በሠላሳው ፡ መካከል ፡ የከበረ ፡ አልነበ
ረምን ? ስለዚህም ፡ አለቃቸው ፡ ሆኖ ፡ ነበር ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ።
፳፤ በቀብጽኤል ፡ የነበረው ፡ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ያደ
ረገው ፡ የጽኑዕ ፡ ሰው ፡ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡
የሞዓባዊውን ፡ የቀብስኤልን ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡
ገደለ ፤ በአመዳዩም ፡ ወራት ፡ ወርዶ ፡ በጉድ
ጓድ ፡ ውስጥ ፡ አንበሳ ፡ ገደለ ። ረጅሙንም ፡
፳፩፤ ግብጻዊ ፡ ሰው ፡ ገደለ ፤ ግብጻዊው ፡ በእጁ ፡
ጦር ፡ ነበረው ፤ በናያስ ፡ ግን ፡ በትር ፡ ይዞ ፡

ወደ ፡ እርሱ ፡ ወረደ ÷ ከግብጻዊውም ፡ እጅ ፡
፳፪፡ ጦሩን ፡ ነቅሎ ፡ በገዛ ፡ ጦሩ ፡ ገደለው ። የዮ
ዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ያደረገው ፡ ይህ ፡ ነው ፡
ስሙም ፡ እንደ ፡ ሦስቱ ፡ ኃያላን ፡ ተጠርቶ ፡
፳፫፡ ነበር ። ከሠላሳውም ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ። ዳዊ
ትም ፡ በክብር ፡ ዘበኞቹ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።
፳፬፡ የኢዮአብም ፡ ወንድም ፡ አሣሄል ፡ በሠላሳው ፡
መካከል ፡ ነበረ ÷ የቤተ ፡ ልሔም ፡ ሰው ፡ የዱዲ ፡
፳፭፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ÷ አሮዳዊው ፡ ሣማ ÷ ሐሮዳ
፳፮፡ ዊው ፡ ኤሊቃ ÷ ፈልጣዊው ፡ ሴሌስ ÷ የቴቁሐ
፳፯፡ ዊው ፡ የኢስካ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ÷ ዓናቶታዊው ፡
፳፰፡ አቢዔዜር ÷ ኩሳታዊው ፡ ምቡናይ ÷ አሆሃ
፳፱፡ ዊው ፡ ጸልሞን ÷ ነጦፋዊው ፡ ኖኤራ ÷ የነጦ
ፋዊው ፡ የበዓና ፡ ልጅ ፡ ሔሌብ ÷ ከብንያም ፡
፴ ፡ ወገን ፡ ከጊብዓ ፡ የሪባይ ፡ ልጅ ፡ ኢታይ ÷ ጹር
ዓቶናዊው ፡ በናያስ ÷ የገዓስ ፡ ወንዝ ፡ ሰው ፡
፴፩፡ ሂዳይ ÷ ዓረባዊው ፡ አቢዓልቦን ÷ በርሑማ
፴፪፡ ዊው ፡ ዓዝሞት ÷ ሸዓልቦናዊው ፡ ኤሊያሕባ ÷
፴፫፡ የአሳን ፡ ልጆች ÷ ዮናታን ÷ አሮዳዊው ፡ ሣማ ÷
፴፬፡ የአሮዳዊው ፡ የአራር ፡ ልጅ ፡ አምናን ÷ የማዕ
ካታዊው ፡ ልጅ ፡ የአሐስባይ ፡ ልጅ ፡ ኤሌፋላት ÷
የጊሎናዊው ፡ የአኪጦፌል ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ÷
፴፭፡ ቀርሜሎሳዊው ፡ ሐጽሮ ÷ አርባዊው ፡ ፈዓራይ ÷
፴፮፡ የሱባ ፡ ሰው ፡ የናታን ፡ ልጅ ፡ ይግኣል ÷ ጋዳ
፴፯፡ ዊው ፡ ባኒ ÷ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡
ጃግሬዎች ፡ አሞናዊው ፡ ጼሌቅ ÷ ብኤሮታዊው ፡
፴፰፡ ነሃራይ ÷ ይትራዊው ፡ ዒራስ ÷ ይትራዊው ፡
፴፱፡ ጋሬብ ÷ ኬጢያዊው ፡ አርዮ ፡ ሁሉ ፡ በሁሉ ፡
ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ ደግሞም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ ዳዊትንም ፡ — ሂድ ÷ እስራ
ኤልንና ፡ ይሁዳን ፡ ቍጠር ፡ ብሎ ፡ በላያቸው ፡
፪፡ አስነሣው ። ንጉሡም ፡ ኢዮአብንና ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ የነበሩትን ፡ የሠራዊት ፡ አለቆች ፡ — የሕ
ዝቡን ፡ ድምር ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከዳን ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ድረስ ፡ ተመላለሱ ÷ ሕዝቡ
፫፡ ንም ፡ ቍጠሩአቸው ፡ አላቸው ። ኢዮአብም ፡
ንጉሡን ፡ — የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡ ዓይን ፡ እያየ ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ካለው ፡ ሕዝብ ፡
መጠን ፡ በላይ ፡ መቶ ፡ እጥፍ ፡ ይጨምርበት ፡
ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ይወ
፬፡ ድዳል ? አለው ። ነገር ፡ ግን ፡ የንጉሡ ፡ ቃል ፡
በኢዮአብና ፡ በሠራዊቱ ፡ አለቆች ፡ ላይ ፡ አሸ
ነፈ ። ኢዮአብና ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቆችም ፡ የእስ
ራኤልን ፡ ሕዝብ ፡ ይቈጥሩ ፡ ዘንድ ፡ ከንጉሥ ፡
፭፡ ዘንድ ፡ ወጡ ። ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ፡ በጋድ ፡
ሸለቆ ፡ መካከል ፡ ባለችው ፡ በኢያዜር ፡ ከተማ ፡
፮፡ ቀኝ ፡ በኩል ፡ በአሮዔር ፡ ላይ ፡ ሰፈሩ ። ወደ ፡
ገለዓድም ፡ ወደ ፡ ተቡሶን ፡ አዳሰይ ፡ አገር ፡ መጡ ፡
ወደ ፡ ዳንየዓንም ፡ ደረሱ ÷ ወደ ፡ ሲዶናም ፡
፯፡ ዘሩ ÷ ወደ ፡ ጢሮስም ፡ ምሽግ ፡ ወደ ፡ ኤዊያው
ያንና ፡ ወደ ፡ ከነዓናውያንም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
መጡ ፡ በይሁዳም ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ በቤርሳ
ቤህ ፡ ወጡ ። በአገሪቱም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተመላ
፰፡ ለሰው ፡ ከዘጠኝ ፡ ወርና ፡ ከሀያ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡
፱፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። ኢዮአብም ፡ የሕ
ዝቡን ፡ ቍጥር ፡ ድምር ፡ ለንጉሡ ፡ ሰጠ ፡ በእ
ስራኤልም ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ስምንት ፡
መቶ ፡ ሺህ ፡ ጽኑዓን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፡ የይሁ
ዳም ፡ ሰዎች ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፲፡ ሕዝቡንም ፡ ከቈጠረ ፡ በኋላ ፡ ዳዊትን ፡ ልቡ ፡
መታው ፡ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፡ — በደረ
ግሁት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ በድያለሁ ፡ አሁን ፡ ግን ÷
አቤቱ ÷ ታላቅ ፡ ስንፍና ፡ አድርጌአለሁና ፡ የባ
ሪያህን ፡ ኃጢአት ፡ ታርቅ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃ
ለሁ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ማልዶ ፡ በተነሣ ፡
፲፩፡ ጊዜ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ባለ ፡
ራእይ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ጋድ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
መጣ ፡ — ሂድ ፡ ለዳዊት ፡ — እግዚአብሔር ፡ እን
፲፪፡ ዲህ ፡ ይላል ፡ — ሦስት ፡ ነገሮች ፡ በፊትህ ፡ አኖ
ራለሁ ፡ አደርግብህ ፡ ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ አንዱን ፡
፲፫፡ ምረጥ ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡ አለው ። ጋድም ፡
ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፡ — የሦስት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡
በአገርህ ፡ ላይ ፡ ይምጣብህን ? ወይስ ፡ ጠላቶ
ችህ ፡ እያሳደዱህ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ከእነርሱ ፡ ትሸ
ሽን ? ወይስ ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ ቸነፈር ፡ በአገርህ ፡
ላይ ፡ ይሁን ? አሁንም ፡ ለላከኝ ፡ ምን ፡ መልስ ፡
እንደምሰጥ ፡ አስብና ፡ መርምር ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።
፲፬፡ ዳዊትም ፡ ጋድን ፡ — እጅግ ፡ ተጨንቄአለሁ ፡
ምሕረቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡
እንውደቅ ፤ በሰው ፡ እጅ ፡ ግን ፡ አልውደቅ ፡
አለው ።
፲፭፡ ዳዊትም ፡ ቸነፈሩን ፡ መረጠ ፤ የስንዴም ፡
መከር ፡ ወራት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ቸነፈሩ ፡ በሕዝቡ ፡
መካከል ፡ ጀመረ ፤ ከሕዝቡም ፡ ሰባ ፡ ሺህ ፡
ሰው ፡ ሞተ ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡
፲፮፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ እጁን ፡ በዘ
ረጋ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ክፉው ፡ ነገር ፡
አዘነ ÷ ሕዝቡንም ፡ የሚያጠፋውን ፡ መልአክ ፡ —
እንግዲህ ፡ በቃህ ፤ እጅህን ፡ መልስ ፡ አለው ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በኢያቡሳዊው ፡
፲፯፡ በአርና ፡ አውድማ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡
ሕዝቡን ፡ የሚመታውን ፡ መልአክ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔርን ፡ — እነሆ ÷ እኔ ፡ በድያለሁ ፡
ጠማማም ፡ ሥራ ፡ እኔ ፡ አድርጌአለሁ ፤ እነዚህ ፡
በጎች ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ምን ፡ አደረጉ ? እጅህ ፡
በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እንድትሆን ፡ እለ
ምንሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።
፲፰፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጋድ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፡ —
ውጣ ÷ በኢያቡሳዊው ፡ በአርና ፡ አውድማ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሥራ ፡ አለው ።
፲፱፡ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደ ፡
፳ ፡ ጋድ ፡ ነገር ፡ ወጣ ። አርናም ፡ ሲመለከት ፡ ንጉ
ሡና ፡ ባሪያዎቹ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሲመጡ ፡ አየ ፡
አርናም ፡ ወጥቶ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ በምድር ፡

፳፭፡ ላይ ፡ በግምባሩ ፡ ተደፋ ። አርናም ፡— ጌታዬን ፡ ንጉሡን ፡ ወደ ፡ ባሪያው ፡ ያመጣው ፡ ምክንያት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። ዳዊትም ፡— መቅሠፍቱ ፡ ከሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ይከለከል ፡ ዘንድ ፡ አውድማውን ፡ ከአንተ ፡ ገዝቼ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፳፪፡ መሠዊያ ፡ ልሠራ ፡ ነው ፡ አለው ። አርናም ፡ ዳዊትን ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ወስዶ ፡ ያቅርብ ፤ እነሆ ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሬዎች ÷ ለሚቃጠልም ፡ እንጨት ፡ የአ፳፫፡ ውድማ ፡ ዕቃና ፡ የበሬ ፡ ቀንበር ፡ አለ ። ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አርና ፡ ለንጉሡ ፡ ይሰጣል ፡ አለው ፤ አርናም ፡ ንጉሡን ፡— አምላክህ ፡ እግ

ዚአብሔር ፡ ይቀበልህ ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ፳፬፡ አርናን ፡— እንዲህ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በዋጋ ፡ ከአንተ ፡ እገዛለሁ ፤ ለአምላኬም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ አላቀርብም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አውድማውንና ፡ በሬዎቹን ፡ በአምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ ገዛ ። በዚያም ፡ ዳዊት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠ፳፭፡ ዊያ ፡ ሠራ ÷ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ አገሪቱ ፡ የተለመነውን ፡ ሰማ ÷ መቅሠፍቱም ፡ ከእስራኤል ፡ ተከለከለ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ።

(እርሱም ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ሣልስ ፡ ነው ።)

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ሸመገለ ፡ ዕድሜውም ፡ በዛ ፤ ልብስም ፡ ደረቡለት ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አይሞ ፪፡ ቀውም ፡ ነበር ። ባሪያዎቹም ፡— ለጌታችን ፡ ለንጉሡ ፡ ድንግል ፡ ትፈለጋለች ፤ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆማ ፡ ታገልግለው ÷ በጌታችንም ፡ በንጉሡ ፡ ፫፡ ብብት ፡ ተኝታ ፡ ታሙቀው ፡ አሉት ። በእስራኤልም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የተዋበች ፡ ቈንጆ ፡ ፈለጉ ፤ ሱነማይቲን ፡ አቢሳንም ፡ አገኙ ÷ ወደ ፡ ንጉ፬፡ ሡም ፡ ይዘዋት ፡ መጡ ። ቈንጆይቱም ፡ እጅግ ፡ ውብ ፡ ነበረች ፤ ንጉሡንም ፡ ተረዳውና ፡ ታገለግለው ፡ ነበር ÷ ንጉሡ ፡ ግን ፡ አያውቃትም ፡ ነበር ።

፭፡ የአጊትም ፡ ልጅ ፡ አዶንያስ ፡— ንጉሥ ፡ እሆናለሁ ፡ ብሎ ፡ ተነሣ ፤ ሰረገሎችንና ፡ ፈረሰኞችን ፡ በፊቱም ፡ የሚሮጡ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ አዘጋጀ ። ፮፡ አባቱም ፡ ከዶ ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡— እንዲህ ፡ ለምን ፡ ታደርጋለህ ? ብሎ ፡ አልተቈጣውም ፡ ነበር ። እርሱ ፡ ደግሞ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ከአቤሴሎምም ፡ በኋላ ፡ ተወልዶ ፡ ነበር ። ፯፡ ሴራውም ፡ ከጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮአብና ፡ ከካህኑ ፡ ከአብያታር ፡ ጋር ፡ ነበረ ÷ እነርሱም ፡ አዶ፰፡ ንያስን ፡ ተከትለው ፡ ይረዱት ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ ካህኑ ፡ ሳዶቅና ፡ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ነቢዩም ፡ ናታን ፡ ሳሚም ፡ ሬሲም ፡ የዳዊትም ፡ ፱፡ ኃያላን ፡ ከአዶንያስ ፡ ጋር ፡ አልነበሩም ። አዶንያስም ፡ በጎችንና ፡ በሬዎችን ፡ ፍሪዳዎችንም ፡ በዓይንሮጌል ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ በዞሔሌት ፡ ድንጋይ ፡ ዘንድ ፡ ሠዋ ፤ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡ ወንድሞቹን ፡ ሁሉ ÷ የንጉሡንም ፡ ባሪያዎች ÷ ፲፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጠራ ። ነገር ፡ ግን ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ÷ በናያስንም ÷ ኃያላኑንም ÷ ወንድሙንም ፡ ሰሎሞንን ፡ አልጠራም ።

፲፩፡ ናታንም ፡ የሰሎሞንን ፡ እናት ፡ ቤርሳቤህን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራት ፡— ጌታችን ፡ ዳዊት ፡ ሳያውቅ ፡ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶንያስ ፡ እንደ ፡ ነገሠ ፡ አልሰማሽምን ? አሁንም ፡ ነፍ ÷ የል፲፪፡ ጅሽን ፡ የሰሎሞንን ፡ ነፍስና ፡ የአንቺን ፡ ነፍስ ፡ እንድታድኝ ፡ እመክርሻለሁ ። ፲፫፡ ሂደሽ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ግቢና ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡— ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይነግሣል ÷ በዙፋኔም ፡ ይቀመጣል ፡ ብለህ ፡ አልማልህልኝምን ? ስለ ፡ ምንስ ፡ አዶንያስ ፡ ይነግሣል ? በዪው ። እነሆ ÷ አንቺ ፲፬፡ በዚያ ፡ ለንጉሥ ፡ ስትነግሪ ፡ እኔ ፡ ከአንቺ ፡ በኋላ ፡ እገባለሁ ÷ ቃልሽንም ፡ አጸናለሁ ።

፲፭፡ ቤርሳቤህም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ እልፍኙ ፡ ገባች ፤ ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ ሸምግሎ ፡ ነበር ÷ ሱነማይቲም ፡ አቢሳ ፡ ታገለግለው ፡ ነበር ። ፲፮፡ ቤርሳቤህም ፡ አጐንብሳ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣች ፡ ንጉሡም ፡— ምን ፡ ትፈልጊያለሽ ? አለ ። ፲፯፡ እርስዋም ፡ አለችው ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ለባሪያህ ፡— ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይነግሣል ÷ በዙፋኔም ፡ ይቀመጣል ፡ ብለህ ፡ በአምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምለህልኛል ፤ አሁንም ÷ እነሆ ÷ አዶንያስ ፡ መንገሡ ፡ ነው ፤ አን፲፰፡ ተም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ይህን ፡ አታውቅም ፡ እርሱም ፡ ብዙ ፡ በሬዎችንና ፡ ፍሪዳዎችን ፡ በጎ፲፱፡ ችንም ፡ ሠውቶአል ÷ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ÷ ካህኑንም ፡ አብያታርን ÷ የሠራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብን ፡ ጠርቶአል ፤ ባሪያህን ፡ ሰሎ፳፡ ሞንን ፡ ግን ፡ አልጠራውም ። አሁንም ÷ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሥ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡ ትነግራቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ይመለከትሃል ። ፳፩፡ ይህ ፡ ባይሆን ÷ ጌታዬ ፡ ከአበቶችህ ፡ ጋር ፡ ባንቀላፋህ ፡ ጊዜ ፡ እኔና ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኞች ፡ እንቈጠራለን ።

፳፪፡ እነሆም ÷ ለንጉሡ ፡ ስትናገር ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ ገባ ። ፳፫፡ ለንጉሡም ፡— እነሆ ÷ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ መጥቶአል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። እርሱም ፡ ወደ ፡

ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በግምባሩ ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ተደፍቶ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።
፳፬፤ ናታንም ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷
አንተ ፡— ከእኔ ፡ በኋላ ፡ አዶንያስ ፡ ይነግሣል ÷
፳፭፤ በዙፋኔም ፡ ላይ ፡ ይቀመጣል ፡ ብለሃልን ? እርሱ ፡
ዛሬ ፡ ወርዶ ፡ ብዙ ፡ በሬዎችንና ፡ ፍሪዳዎችን ፡
በጎችንም ፡ ሠውቶአል ÷ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ÷ የሠራዊትንም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብን ÷
ካህኑንም ፡ አብያታርን ፡ ጠርቶአል ፤ እነሆም ÷
በፊቱ ፡ እየበሉና ፡ እየጠጡ ፡— አዶንያስ ፡ ሺህ ፡
፳፮፤ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ ይላሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ እኔን ፡
ባሪያህን ÷ ካህኑንም ፡ ሳዶቅን ÷ የዮዳሄንም ፡
ልጅ ፡ በናያስን ÷ ባሪያህንም ፡ ሰሎሞንን ፡ አል
፳፯፤ ጠራም ። በውኑ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ከጌታዬ ፡ ከን
ጉሡ ፡ የተደረገ ፡ ነውን ? ለባሪያህም ፡ ከአንተ ፡
በኋላ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚ
ቀመጠውን ፡ አልነገርህምን ?
፳፰፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡— ቤርሳቤህን ፡ ጥሩልኝ ፡
ብሎ ፡ መለሰ ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገባች ÷ በን
፳፱፤ ጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆመች ። ንጉሡም ፡— ነፍሴን ፡
ከመከራ ፡ ሁሉ ፡ ያዳነኝ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔ
፴፤ ርን ! በእውነት ፡— ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡
በኋላ ፡ ይነግሣል ÷ በእኔም ፡ ፋንታ ፡ በዙፋኔ ፡
ላይ ፡ ይቀመጣል ፡ ብዬ ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡
በእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማልሁልሽ ÷ እንዲሁ ፡
ዛሬ ፡ በእውነት ፡ አደርጋለሁ ፡ ብሎ ፡ ማለ ።
፴፩፤ ቤርሳቤህም ፡ በግምባርዋ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደ
ፍታ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣችና ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡
ዳዊት ፡ ለዘላለም ፡ በሕይወት ፡ ይኑር ፡ አለች ።
፴፪፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡— ካህኑን ፡ ሳዶቅንና ፡ ነቢ
ዩን ፡ ናታንን ፡ የዮዳሄንም ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡
ጥሩልኝ ፡ አለ ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ፊት ፡ ገቡ ።
፴፫፤ ንጉሡም ፡ አላቸው ፡— የጌታችሁን ፡ ባሪያዎች ፡
ይዛችሁ ፡ ሂዱ ÷ ልጄንም ፡ ሰሎሞንን ፡ በበቅ
ሎዬ ፡ ላይ ፡ አስቀምጡት ÷ ወደ ፡ ግዮንም ፡ አው
፴፬፤ ርዱት ፤ በዚያም ፡ ካህኑ ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርገው ፡ ይቅ
ቡት ፤ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ ነፍታችሁ ፡— ሰሎ
፴፭፤ ሞን ፡ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ በሉ ። በኋላ
ውም ፡ ተከትላችሁ ፡ ውጡ ፤ እርሱም ፡ መጥቶ ፡
በዙፋኔ ፡ ላይ ፡ ይቀመጥ ÷ በእኔም ፡ ፋንታ ፡
ይንገሥ ፤ በእስራኤልና ፡ በይሁዳም ፡ ላይ ፡
፴፮፤ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አዝዣለሁ ። የዮዳሄም ፡
ልጅ ፡ በናያስ ፡ መልሶ ፡ ለንጉሡ ፡ አለ ፡— ያበጅ ፡
ያድርግ ፤ የጌታዬም ፡ የንጉሥ ፡ አምላክ ፡ ይህን ፡
፴፯፤ ይናገር ። እግዚአብሔር ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሥ ፡
ጋር ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንዲሁ ፡ ከሰሎሞን ፡ ጋር ፡
ይሁን ÷ ዙፋኑንም ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሡ ፡ ዳዊት ፡
ዙፋን ፡ የበለጠ ፡ ያድርግ ።
፴፰፤ ካህኑም ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ የዮዳሄም ፡
ልጅ ፡ በናያስ ፡ ከሊታውያንና ፡ ፈሊታውያንም ፡
ወረዱ ÷ ሰሎሞንንም ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡
በቅሎ ፡ ላይ ፡ አስቀምጠው ፡ ወደ ፡ ግዮን ፡ አመ
ጡት ። ካህኑም ፡ ሳዶቅ ፡ ከድንኳኑ ፡ የቅብዓ ፴፱፤
ቱን ፡ ቀንድ ፡ ወስዶ ፡ ሰሎሞንን ፡ ቀባ ፤ ቀንደ ፡
መለከትም ፡ ነፉ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡— ሰሎሞን ፡
ሺህ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ አሉ ። ሕዝቡም ፡ ፵፡
ሁሉ ፡ እርሱን ፡ ተከትለው ፡ ወጡ ÷ ሕዝቡም ፡
ዘፈን ፡ ይዘፍኑ ፡ ነበር ÷ በታላቅም ፡ ደስታ ፡
ደስ ፡ አላቸው ፤ ከጩኸታቸውም ፡ የተነሣ ፡
ምድር ፡ ተናወጠች ።
፵፩፤ አዶንያስና ፡ እርሱም ፡ የጠራቸው ፡ ሁሉ ፡
መብሉና ፡ መጠጡ ፡ ተፈጽሞ ፡ ሳለ ፡ ሰሙ ፤
ኢዮአብም ፡ የቀንደ ፡ መለከት ፡ ድምፅ ፡ በሰማ ፡
ጊዜ ፡— ይህ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ የሽብር ፡
ድምፅ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። እርሱም ፡ ይህን ፡ ፵፪፤
ሲናገር ፡ የካህኑ ፡ የአብያታር ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡
መጣ ፤ አዶንያስም ፡— አንተ ፡ መልካም ፡ ሰው ፡
ነህና ÷ መልካም ፡ ታወራልናለህና ፡ ግባ ፡ አለ ።
፵፫፤ ዮናታንም ፡ ለአዶንያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፡—
በእውነት ፡ ጌታችን ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ ሰሎሞ
ንን ፡ አነገሠው ። ንጉሡም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፵፬፤
ካህኑን ፡ ሳዶቅንና ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፡ የዮዳሄ
ንም ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ ከሊታውያንንና ፡ ፈሊ
ታውያንንም ፡ ሰደደ ÷ በንጉሡም ፡ በቅሎ ፡ ላይ ፡
አስቀመጡት ። ካህኑም ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ ፵፭፤
በግዮን ፡ ንጉሥ ፡ አድርገው ፡ ቀቡት ፤ ከዚ
ያም ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ ወጡ ÷ ከተማይቱም ፡
አስተጋባች ፤ የሰማችሁትም ፡ ድምፅ ፡ ይህ ፡
ነው ። ደግሞም ፡ ሰሎሞን ፡ በመንግሥቱ ፡ ፵፮፤
ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦአል ። የንጉሡም ፡ ባሪ ፵፯፤
ያዎች ፡ ገብተው ፡— እግዚአብሔር ፡ የሰሎሞ
ንን ፡ ስም ፡ ከስምህ ፡ ዙፋኑንም ፡ ከዙፋንህ ፡ የበ
ለጠ ፡ ያድርግ ፡ ብለው ፡ ጌታችንን ፡ ንጉሡን ፡
ዳዊትን ፡ ባረኩ ፤ ንጉሡም ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡
ሆኖ ፡ ሰገደ ። ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡— ዓይኔ ፡ ፵፰፤
እያየ ፡ ዛሬ ፡ በዙፋኔ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡
የሰጠኝ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይመስገን ፡ አለ ።
፵፱፤ አዶንያስም ፡ የጠራቸው ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ÷ ተነ
ሥተውም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየመንገዳቸው ፡
ሄዱ ። አዶንያስም ፡ ሰሎሞንን ፡ ፈራ ÷ ተነሥ ፶፡
ቶም ፡ ሄደ ÷ የመሠዊያውንም ፡ ቀንድ ፡ ያዘ ።
፶፩፤ ለሰሎሞንም ፡— እነሆ ÷ አዶንያስ ፡ ንጉሡን ፡ ሰሎ
ሞንን ፡ ፈርቶ ፡— ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ በሪያውን ፡
በሰይፍ ፡ እንዳይገድለኝ ፡ ዛሬ ፡ ይማልልኝ ፡
ብሎ ፡ የመሠዊያውን ፡ ቀንድ ፡ ይዘአል ፡ አሉት ።
፶፪፤ ሰሎሞንም ፡— እርሱ ፡ አካሄዱን ፡ ያሳመረ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ከእርሱ ፡ አንዲት ፡ ጠጕር ፡ እንኳ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድቅም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ክፋት ፡
የተገኘበት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይሞታል ፡ አለ ። ፶፫፡
ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ላከ ÷ ከመሠዊያውም ፡ አወ
ረዱት ፤ መጥቶም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅ ፡
ነሣ ÷ ሰሎሞንም ፡— ወደ ፡ ቤትህ ፡ ሂድ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ዳዊትም ፡ የሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ቀረበ ፤ ልጁ
ንም ፡ ሰሎሞንን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘው ፡—
፪፡ እኔ ፡ የምድሩን ፡ ሁሉ ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ፤
፫፡ በርታ ፡ ሰውም ፡ ሁን ፤ የምታደርገውንና ፡ የም
ትሄድበትን ፡ ሁሉ ፡ ታከናውን ፡ ዘንድ ÷ በሙሴ ፡
ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ሥርዓቱንና ፡ ትእዛዛቱን ፡
ፍርዱንና ፡ ምስክሩንም ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ÷
በመንገዱም ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ÷ የአምላክህን ፡ የእ
፬፡ ግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ። ይኸውም ፡
ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡— ልጆችህ ፡
መንገዳቸውን ፡ ቢጠብቁ ÷ በፊቴም ፡ በፍጹም ፡
ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ በእውነት ፡
ቢሄዱ ፡ ከእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ሰው ፡ አይቈረጥ
ብህም ፡ ብሎ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡
፭፡ ዘንድ ፡ ነው ። አንተም ፡ ደግሞ ፡ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡
ኢዮአብ ÷ ሁለቱን ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍራ ፡
አለቆች ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርን ፡ የዬቴሩንም ፡
ልጅ ፡ አሜሳይን ፡ ገድሎ ÷ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያደረ
ገውን ፡ ታውቃለህ ፤ የሰልፉንም ፡ ደም ፡ በሰ
ላም ፡ አፈሰሰ ÷ በወገቡም ፡ ባለው ፡ ድግና ፡
በእግሩ ፡ ባለው ፡ ጫማ ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ አኖረ ።
፮፡ አንተም ፡ እንደ ፡ ጥበብህ ፡ አድርግ ÷ ሽበቱንም ፡
፯፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አታውርደው ። ከወ
ንድምህ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ፊት ፡ በሸሸሁ ፡ ጊዜ ፡
ቀርበውኛልና ፡ ለገለዓዳዊው ፡ ለቤርዜሊ ፡
ልጆች ፡ መልካም ፡ ቸርነት ፡ አድርግላቸው ÷
በማዕድህም ፡ ከሚበሉት ፡ መካከል ፡ ይሁኑ ።
፰፡ እኔም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፡
ብርቱ ፡ እርግማን ፡ የረገመኝ ፡ የብራቂም ፡ አገር ፡
ሰው ፡ የብንያማዊው ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ÷
እነሆ ÷ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ የ፡ር
ዳኖስን ፡ በተሻገርሁ ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበለኝ ፡ ወረደ ÷
እኔም ፡— በሰይፍ ፡ አልገድልህም ፡ ብዬ ፡ በእ
፱፡ ግዚአብሔር ፡ ምዬለታለሁ ። አንተ ፡ ግን ፡ ጥበ
በኛ ፡ ሰው ፡ ነህና ፡ ያለ ፡ ቅጣት ፡ አትተወው ፤
የምታደርግበትንም ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ÷ ሽበ
ቱንም ፡ ከደም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አው
ርድ ።
፲፡ ዳዊትም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በዳ
፲፩፡ ዊትም ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ። ዳዊትም ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ የነገሠው ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
ነበረ ። በኬብሮን ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፲፪፡ ሰሎሞንም ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ተቀ
መጠ ፤ መንግሥቱም ፡ እጅግ ፡ ጸና ።
፲፫፡ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶንያስም ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡
እናት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ መጣ ፤ እርስዋም ፡—
ወደ ፡ እኔ ፡ መምጣትህ ፡ በሰላም ፡ ነውን ? አለች ፤
፲፬፡ እርሱም ፡— በሰላም ፡ ነው ፡ አለ ። ደግሞም ፡—
ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ጉዳይ ፡ አለኝ ፡ አለ ፤ እርስዋም ፡—
፲፭፡ ተናገር ፡ አለች ። እርሱም ፡— መንግሥቱ ፡
ለእኔ ፡ እንደ ፡ ነበረ ÷ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡
ንጉሥ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ፊታቸውን ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ አድርገው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አንቺ ፡ ታውቂ
ያለሽ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ሆኖለታልና ፡ መንግሥቱ ፡ ከእኔ ፡ አልፎ ፡ ለወ
ንድሜ ፡ ሆኖአል ። አሁንም ፡ አንዲት ፡ ልመና ፡ ፲፮፡
አለምንሻለሁ ፡ አታሳፍረኝ ፡ አለ ። እርስዋም ፡—
ተናገር ፡ አለችው ። እርሱም ፡— አያሳፍርሽ ፲፯፡
ምና ፡ ሱነማይቲን ፡ አቢሳን ፡ ይድርልኝ ፡ ዘንድ ፡
ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እንድትነግሪው ፡ አለም
ንሻለሁ ፡ አለ ። ቤርሳቤህም ፡—መልካም ፡ ነው ÷ ፲፰፡
ስለ ፡ አንተ ፡ ለንጉሡ ፡ እነግረዋለሁ ፡ አለች ።
ቤርሳቤህም ፡ የአዶንያስን ፡ ነገር ፡ ትነግረው ፡ ፲፱፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ገባች ፤
ንጉሡም ፡ ሊቀበላት ፡ ተነሣ ፡ ሳማትም ÷ በዙ
ፋኑም ፡ ተቀመጠ ፤ ለንጉሡም ፡ እናት ፡ ወን
በር ፡ አስመጣላት ÷ በቀኙም ፡ ተቀመጠች ።
እርስዋም ፡— አንዲት ፡ ታናሽ ፡ ልመና ፡ እለም ፳፡
ንሃለሁ ፤ አታሳፍረኝ ፡ አለች ። ንጉሡም ፡—
እናቴ ፡ ሆይ ÷ አላሳፍርሽምና ፡ ለምኚ ፡ አላት ።
እርስዋም ፡— ሱነማይቴ ፡ አቢሳ ፡ ለወንድምህ ፡ ፳፩፡
ለአዶንያስ ፡ ትዳርለት ፡ አለች ። ንጉሡም ፡ ፳፪፡
ሰሎሞን ፡ ለእናቱ ፡ መልሶ ፡— ሱነማይቴን ፡
አቢሳን ፡ ለአዶንያስ ፡ ለምን ፡ ትለምኝለታለሽ ?
ታላቅ ፡ ወንድሜ ፡ ነውና ፡ መንግሥትን ፡ ደግሞ ፡
ለምኚለት ፤ ካህኑም ፡ አብያታርና ፡ የጽሩያ ፡
ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ናቸው ፡
አላት ። ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡—አዶንያስ ፡ ይህን ፡ ፳፫፡
ቃል ፡ በሕይወቱ ፡ ላይ ፡ አለመናገሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ÷ ይህንም ፡
ይጨምርብኝ ። አሁንም ፡ ያጸናኝ ÷ በአባቴም ፡ ፳፬፡
በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ያስቀመጠኝ ÷ እንደ ፡
ተናገረውም ፡ ቤትን ፡ የሠራልኝ ፡ ሕያው ፡ እግ
ዚአብሔርን ! ዛሬ ፡ አዶንያስ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደ
ላል ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማለ ። ንጉሡም ፡ ፳፭፡
ሰሎሞን ፡ የዮዳሄን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ ላከ ፤ እር
ሱም ፡ ወደቀበት ÷ ሞተም ።
ንጉሡም ፡ ካህኑን ፡ አብያታርን ፡— አንተ ፡ ፳፮፡
ዛሬ ፡ የሞት ፡ ሰው ፡ ነበርህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የአም
ላክን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ በአባቴ ፡ በዳ
ዊት ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ተሸከምህ ÷ አባቴም ፡ የተቀ
በለውን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ስለ ፡ ተቀበልህ ፡
አልገድልህምና ፡ በዓናቶት ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡
እርሻህ ፡ ሂድ ፡ አለው ። በሴሎም ፡ በኤሊ ፡ ፳፯፡
ቤት ፡ ላይ ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ሰሎሞን ፡ አብያታርን ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ ክህነት ፡ አወጣው ።
ለኢዮአብም ፡ ወሬ ፡ ደረሰለት ፤ ኢዮአብም ፡ ፳፰፡
አቤሴሎምን ፡ አልተከተለም ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ አዶ
ንያስን ፡ ተከትሎ ፡ ነበር ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ድንኳን ፡ ሸሽቶ ፡ የመሠዊያ
ውን ፡ ቀንድ ፡ ያዘ ። ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ኢዮ ፳፱፡
አብ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድንኳን ፡ ሸሽቶ ፡
መሠዊያውን ፡ እንደ ፡ ያዘ ፡ ሰማ ፤ ሰሎሞንም ፡
የዮዳሄን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡— ሂድ ፡ ውደቅበት ፡

፴፫ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ። በናያስም ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ድንኳን ፡ መጥቶ ፡— ንጉሡ ፡— ውጣ ፡
ይልሃል ፡ አለው ፤ እርሱም ፡— በዚህ ፡ እሞታ
ለሁ ፡ እንጂ ፡ አልወጣም ፡ አለ ። በናያስም ፡—
፴፬ ፡ ኢዮአብ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ የመለሰልኝም ፡
እንዲህ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወሬ ፡
፴፭ ፡ አመጣ ። ንጉሡም ፡ አለው ፡— እንደ ፡ ነገረህ ፡
አድርግ ፤ ኢዮአብም ፡ በከንቱ ፡ ያፈሰሰውን ፡
ደም ፡ ከእኔና ፡ ከአባቱ ፡ ቤት ፡ ታርቅ ፡ ዘንድ ፡
፴፮ ፡ ገድለህ ፡ ቀበረው ። አባቱ ፡ ዳዊት ፡ ሳያውቅ ፡
ከእርሱ ፡ የሚሻሉትን ፡ ሁለቱን ፡ ጻድቃን ፡
ሰዎች ÷ የእስራኤልን ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ የኔ
ር ፡ ልጅ ፡ አበኔርን ÷ የይሁዳንም ፡ ሠራዊት ፡
አለቃ ፡ የዬቴርን ፡ ልጅ ፡ አሜሳይን ÷ በሰይፍ ፡
ገድሎአልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ደሙን ፡ በራሱ ፡
፴፯ ፡ ላይ ፡ ይመልሰው ። ደማቸውም ፡ በኢዮአብ ፡
ራስና ፡ በዘሩ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ይመለስ ፡
ለዳዊት ፡ ግን ፡ ለዘሩና ፡ ለቤቱ ፡ ለዙፋኑም ፡
የእግዚአብሔር ፡ ሰላም ፡ ለዘላለም ፡ ይሁን ።
፴፰ ፡ የዮዳሄም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ወጥቶ ፡ ወደቀበት ፡
ገደለውም ፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ ባለው ፡ በቤቱ ፡
፴፱ ፡ ተቀበረ ። ንጉሡም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ የዮዳ
ሄን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡
አደረገ ፤ በአብያታርም ፡ ፋንታ ፡ ካህኑን ፡ ሳዶ
ቅን ፡ አደረገ ።
፵ ፡ ንጉሡም ፡ ልኮ ፡ ሳሚን ፡ አስጠራውና ፡—
በኢየሩሳሌም ፡ ቤት ፡ ሠርተህ ፡ ተቀመጥ ÷
፵፩ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡ አትውጣ ። በወጣህበትም ፡
ቀን ÷ የቄድሮንንም ፡ ፈፋ ፡ በተሻገርህበት ፡
ቀን ፡ ፈጽመህ ፡ እንድትሞት ፡ እወቅ ፤ ደምህ ፡
፵፪ ፡ በራስህ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፡ አለው ። ሳሚም ፡
ንጉሡን ፡— ነገሩ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ጌታዬ ፡
ንጉሥ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ባሪያህ ፡ እንዲሁ ፡
ያደርጋል ፡ አለው ፤ ሳሚም ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ብዙ ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።
፵፫ ፡ ከሦስት ፡ ዓመትም ፡ በኋላ ፡ ከሳሚ ፡ ባሪያዎች ፡
ሁለቱ ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ መዓካ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ ኰበለሉ ፤ ሳሚንም ፡—
እነሆ ÷ ባሪያዎችህ ፡ በጌት ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡
፵፬ ፡ ነገሩት ። ሳሚም ፡ ተነሣ ÷ አህያውንም ፡ ጭኖ ፡
ባሪያዎቹን ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ወደ ፡
አንኩስ ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ፤ ሳሚም ፡ ሄዶ ፡ ባሪያዎ
፵፭ ፡ ቹን ፡ ከጌት ፡ አመጣ ። ሰሎሞንም ፡ ሳሚ ፡ ከኢ
የሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ሄዶ ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡
፵፮ ፡ ሰማ ። ንጉሡም ፡ ልኮ ፡ ሳሚን ፡ አስጠራና ፡—
ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ለመሄድ ፡ በወጣህ ፡ ቀን ፡
ፈጽመህ ፡ እንድትሞት ፡ እወቅ ፡ ብዬ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ አላስማልሁህምን ? ወይስ ፡ አላስመ
ሰክርሁብህምን ? አንተም ፡— ቃሉ ፡ መልካም ፡
፵፯ ፡ ነው ÷ ሰምቻለሁ ፡ አልኸኝ ። የእግዚአብሔርን ፡
መሐላ ፡ እኔስ ፡ ያዘዝሁህን ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡
፵፰ ፡ ምን ፡ አልጠበቅህም ? አለው ። ንጉሡም ፡
ደግሞ ፡ ሳሚን ፡— አንተ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡
ላይ ፡ የሠራኸውን ፡ ልብህም ፡ ያሰበውን ፡ ክፉት ፡
ሁሉ ፡ ታውቃለህ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ክፋት
ህን ፡ በራስህ ፡ ላይ ፡ ይመልሳል ። ንጉሡ ፡ ፵፱ ፡
ሰሎሞን ፡ ግን ፡ የተባረከ ፡ ይሆናል ÷ የዳዊትም ፡
ዙፋን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ይጸ
ናል ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ የዮዳሄን ፡ ልጅ ፡ ፶ ፡
በናያስን ፡ አዘዘው ÷ ወጥቶም ፡ ወደቀበት ÷
ሞተም ። መንግሥትም ፡ በሰሎሞን ፡ እጅ ፡
ጸና ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ሰሎሞንም ፡ ለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ለፈርዖን ፡ ፩ ፡
አማች ፡ ሆነ ፤ የፈርዖንን ፡ ልጅ ፡ አገባ ÷ ቤቱ
ንና ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ ቅጥር ፡ ሠርቶ ፡ እስኪ
ፈጽም ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ አመ
ጣት ። እስከዚያም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለእግዚአብ ፪ ፡
ሔር ፡ ስም ፡ መቅደስ ፡ አልተሠራም ፡ ነበርና ፡
ሕዝቡ ፡ በኮረብታ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡
ይሠዋ ፡ ነበር ። ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፫ ፡
ይወድድ ፡ ነበር ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ሥር
ዓት ፡ ይሄድ ፡ ነበር ፤ ብቻ ፡ በኮረብታ ፡ መስገጃ ፡
ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።
ገባዖን ፡ ዋና ፡ የኮረብታ ፡ መስገጃ ፡ ነበረችና ፡ ፬ ፡
ንጉሡ ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ ሄደ ፤ ሰሎ
ሞንም ፡ በዚያ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እግዚአ ፭ ፡
ብሔርም ፡ በገባዖን ፡ ለሰሎሞን ፡ በሌሊት ፡ በሕ
ልም ፡ ተገለጠለት ፤ እግዚአብሔርም ፡— ምን ፡
እንድሰጥህ ፡ ለምን ፡ አለ ። ሰሎሞንም ፡ አለ ፡— ፮ ፡
እርሱ ፡ በፊትህ ፡ በእውነትና ፡ በጽድቅ ፡ በል
ብም ፡ ቅንነት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሄደ ÷
ከባሪያህ ፡ ከአባቱ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ታላቅ ፡ ቸር
ነት ፡ አድርገሃል ፤ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡ በዙ
ፋኑ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ ልጅ ፡ ሰጥተህ ፡ ታላ
ቁን ፡ ቸርነትህን ፡ አቆይተህለታል ። አሁንም ÷ ፯ ፡
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ እኔን ፡ ባሪያህን ፡ በአ
ባቱ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡ አንግሠኸኛል ፤ እኔም ፡
መውጫንና ፡ መግቢያን ፡ የማላውቅ ፡ ታናሽ ፡
ብላቴና ፡ ነኝ ። ባሪያህም ፡ ያለው ፡ አንተ ፡ በመ ፰ ፡
ረጥኸው ፡ ሕዝብህ ፡ ስለ ፡ ብዙቱም ፡ ይቁጠርና ፡
ይመጠን ፡ ዘንድ ፡ በማይቻል ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብ ፡
መካከል ፡ ነው ። ስለዚህም ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ፱ ፡
መፍረድ ፡ ይችል ፡ ዘንድ ÷ መልካሙንና ፡ ክፉ
ውንም ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፡ ለባሪያህ ፡ አስተዋይ ፡
ልቡና ፡ ስጠው ፤ አለዚያማ ፡ በዚህ ፡ በታላቅ ፡
ሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ?
ሰሎሞንም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ለመነ ÷ ነገሩ ፡ ፲ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ። እግዚአብ ፲፩ ፡
ሔርም ፡ አለው ፡— ፍርድን ፡ ትለይ ፡ ዘንድ ፡
ለራስህ ፡ ማስተዋልን ፡ ለመንህ ፡ እንጂ ፡ ለራ
ስህ ፡ ብዙ ፡ ዘመናትን ፡ ባለጠግነትንም ፡ የጠላቶ
ችህንም ፡ ነፍስ ፡ ሳትለምን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለም ፲፪ ፡
ነሃልና ፡ እነሆ ÷ እኔ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ አድርጌ
ልሃለሁ ፤ እነሆ ÷ ማንም ፡ የሚመስልህ ፡ ከአ

ንተ ፥ በፊት ፥ እንደሌለ ፥ ከአንተም ፥ በኋላ ፥ እንዳይነሣ ፥ አድርጌ ፥ ጥበበኛና ፥ አስተዋይ ፥ ፲፫ ፥ ልቡና ፥ ሰጥቼሃለሁ ። ደግሞም ፥ ከነገሥታት ፥ የሚመስልህ ፥ ማንም ፥ እንዳይኖር ፥ ያልለመንኸውን ፥ ባለጠግነትና ፥ ክብር ፥ ሰጥቼሃለሁ ። ፲፬ ፥ አባትህም ፥ ዳዊት ፥ እንደ ፥ ሄደ ÷ ሥርዓቴንና ፥ ትእዛዜን ፥ ትጠብቅ ፥ ዘንድ ፥ በመንገዴ ፥ የሄድህ ፥ እንደ ፥ ሆነ ÷ ዕድሜህን ፥ አረዝመዋለሁ ። ፲፭ ፥ ሰሎሞንም ፥ ነቃ ÷ እነሆም ÷ ሕልም ፥ ነበረ ፤ ወደ ፥ ኢየሩሳሌምም ፥ መጥቶ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ታቦት ፥ ፊት ፥ ቆመ ÷ የሚቃጠለውንም ፥ መሥዋዕት ፥ አሳረገ ÷ የደኅንነትንም ፥ መሥዋዕት ፥ አቀረበ ÷ ለባሪያዎቹም ፥ ሁሉ ፥ ግብዣ ፥ አደረገ ።

፲፮ ፥ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ሁለት ፥ ጋለሞቶች ፥ ሴቶች ፥ ፲፯ ፥ ወደ ፥ ንጉሡ ፥ መጥተው ፥ በፊቱ ፥ ቆሙ ። አንደኛይቱም ፥ ሴት ፥ አለች ፦ — ጌታዬ ፥ ሆይ ÷ እኔና ፥ ይህች ፥ ሴት ፥ በአንድ ፥ ቤት ፥ እንኖራለን ፤ እኔም ፥ ከእርስዋ ፥ ጋር ፥ በቤት ፥ ሳለሁ ፥ ወለ ፲፰ ፥ ድሁ ። እኔ ፥ ከወለድሁ ፥ ከሦስት ፥ ቀን ፥ በኋላ ፥ ይህች ፥ ሴት ፥ ደግሞ ፥ ወለደች ፤ እኛ ፥ በቤት ፥ ውስጥ ፥ አብረን ፥ ነበርን ÷ ከሁለታችንም ፥ በቀር ፥ ፲፱ ፥ ማንም ፥ በቤት ፥ ውስጥ ፥ አልነበረም ። እርስዋም ፥ በላዩ ፥ ስለ ፥ ተኛችበት ፥ የዚህች ፥ ሴት ፥ ፳ ፥ ልጅ ፥ በሌሊት ፥ ሞተ ። እርስዋም ፥ በእኩለ ፥ ሌሊት ፥ ተነሥታ ÷ እኔ ፥ ባሪያህ ፥ ተኝቼ ፥ ሳለሁ ÷ ልጄን ፥ ከአጠገቤ ፥ ወሰደች ÷ በብብትዋም ፥ አደረገችው ÷ የሞተውንም ፥ ልጅዋን ፥ በእኔ ፳፩ ፥ ብብት ፥ አደረገች ። ልጄንም ፥ አጠባ ፥ ዘንድ ፥ በማለዳ ፥ ብነሣ ÷ እነሆ ÷ ሞቶ ፥ ነበር ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ብርሃን ፥ በሆነ ፥ ጊዜ ፥ ተመለከትሁት ÷ ፳፪ ፥ እነሆም ÷ የወለድሁት ፥ ልጄ ፥ አልነበረም ። ሁለተኛይቱም ፥ ሴት ፦ — ደኅንኛው ፥ የእኔ ፥ ልጅ ፥ ነው ÷ የሞተውም ፥ የአንቺ ፥ ልጅ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ አንቺ ፥ እንደምትዪው ፥ አይደለም ፥ አለች ። ይህችም ፦ — የሞተው ፥ የአንቺ ፥ ልጅ ፥ ነው ÷ ደኅንኛውም ፥ የእኔ ፥ ልጅ ፥ ነው ፥ አለች ፤ እንዲሁም ፥ በንጉሡ ፥ ፊት ፥ ይነጋገሩ ፥ ነበር ።

፳፫ ፥ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ንጉሡ ፦ — ይህች ፦ — ደኅንኛው ፥ የእኔ ፥ ልጅ ፥ ነው ÷ የሞተውም ፥ የአንቺ ፥ ልጅ ፥ ነው ፥ ትላለች ፤ ያችኛይቱም ፦ — አይደለም ÷ የሞተው ፥ የአንቺ ፥ ልጅ ፥ ነው ፥ ደኅንኛውም ፥ የእኔ ፥ ልጅ ፥ ነው ፥ ትላለች ፥ አለ ። ፳፬ ፥ ንጉሡም ፦ — ሰይፍ ፥ አምጡልኝ ፥ አለ ፥ ሰይፍም ፥ ፳፭ ፥ ይዘው ፥ ወደ ፥ ንጉሡ ፥ ፊት ፥ መጡ ። ንጉሡም ፦ — ደኅንኛውን ፥ ሕፃን ፥ ለሁለት ፥ ከፍላችሁ ፥ ለአንዲቱ ፥ አንዱን ፥ ክፍል ÷ ለሁለተኛ ፳፮ ፥ ይቱም ፥ ሁለተኛውን ፥ ክፍል ፥ ስጡ ፥ አለ ። ደኅንኛውም ፥ የነበራት ፥ ሴት ፥ አንጀትዋ ፥ ስለ ፥ ልጅዋ ፥ ናፍቆአልና ፦ — ጌታዬ ፥ ሆይ ÷ ደኅንኛውን ፥ ለእርስዋ ፥ ስጣት ፥ እንጂ ፥ አትግደል ፥ ብላ ፥ ለንጉሡ ፥ ተናገረች ። ያችኛይቱ ፥ ግን ፦ — ይከፈል ፥ እንጂ ፥ ለእኔም ፥ ለአንቺም ፥ አይ ፳፯ ፥ ሁን ፥ አለች ። ንጉሡም ፥ መልሶ ፦ — ይህችኛ ይቱ ፥ እናቲቱ ፥ ናትና ፥ ደኅንኛውን ፥ ሕፃን ፥ ለእርስዋ ፥ ስጡአት ፥ እንጂ ፥ አትግደሉት ፥ አለ ። ፳፰ ፥ ንጉሡም ፥ የፈረደውን ፥ ፍርድ ፥ እስራኤል ፥ ፳፱ ፥ ሁሉ ፥ ሰሙ ፤ ፍርድን ፥ ለማድረግ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ጥበብ ፥ እንደ ፥ ነበረበት ፥ አይተዋልና ፥ ንጉሡን ፥ ፈሩ ።

ምዕራፍ ፥ ፬ ።

ንጉሡም ፥ ሰሎሞን ፥ በእስራኤል ፥ ሁሉ ፥ ፩ ፥ ላይ ፥ ነግሦ ፥ ነበር ። ፪ ፥ የነበሩትም ፥ አለቆች ፥ እነዚህ ፥ ናቸው ፥ የሳዶቅ ፥ ልጅ ፥ ካህኑ ፥ ዓዝርያስ ÷ ፫ ፥ ጸሐፊዎቹም ፥ የሴባ ፥ ልጆች ፥ ኤልያፍና ፥ አኪያ ÷ ታሪክ ፥ ጸሐፊም ፥ የአሒሉድ ፥ ልጅ ፥ ኢዮሣፍጥ ÷ ፬ ፥ የዮዳሄም ፥ ልጅ ፥ በናያስ ፥ የሠራዊት ፥ አለቃ ፥ ነበረ ፤ ሳዶቅና ፥ አብያታርም ፥ ካህናት ፥ ነበሩ ፤ ፭ ፥ የናታንም ፥ ልጅ ፥ ዓዝርያስ ፥ የሹሞች ፥ አለቃ ፥ ነበረ ፤ የናታንም ፥ ልጅ ፥ ዛቡድ ፥ የንጉሡ ፥ አማካሪና ፥ ወዳጅ ፥ ነበረ ፤ ፮ ፥ አሒሳርም ፥ የቤት ፥ አዛዥ ÷ የዓብዳም ፥ ልጅ ፥ አዶኒራም ፥ አስገባሪ ፥ ነበረ ።

፯ ፥ ለንጉሡና ፥ ለቤተ ፥ ሰቡም ፥ ቀለብ ፥ የሚሰጡ ፥ በእስራኤል ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ሹሞች ፥ ለሰሎሞን ፥ ነበሩት ። ፰ ፥ ከዓመቱ ፥ ውስጥ ፥ አንዱን ፥ ወር ፥ እያንዳንዳቸው ፥ ይቀልቡ ፥ ነበር ። ፱ ፥ ስማቸውም ፥ ይህ ፥ ነበረ ፤ በተራራማው ፥ አገር ፥ በኤፍሬም ፥ የሑር ፥ ልጅ ፤ ፲ ፥ በማቃጽና ፥ በሸዓልቢም ፥ በቤትሳሚስና ፥ በኤሎንቤትሐናን ፥ የዬቀር ፥ ልጅ ፤ ፲፩ ፥ በአሩቦት ፥ የሑሴድ ፥ ልጅ ÷ ለእርሱም ፥ ሶኮትና ፥ የአፌር ፥ አገር ፥ ሁሉ ፥ ፲፪ ፥ ነበረ ፤ ቢዶር ፥ አገር ፥ ዳርቻ ፥ ሁሉ ፥ የአሚናዳብ ፥ ልጅ ÷ እርሱም ፥ የሰሎሞንን ፥ ልጅ ፥ ፲፫ ፥ ጣፈትን ፥ አግብቶ ፥ ነበር ፤ ከቤትሳን ፥ ጅምሮ ፥ እስከ ፥ አቤልምሖላና ፥ እስከ ፥ ዮቅምዓም ፥ ማዶ ፥ ድረስ ፥ በታዕናክና ፥ በመጊዶ ፥ በጸርታንም ፥ አጠገብ ፥ በኢይዝራኤል ፥ በታች ፥ ባለው ፥ በቤትሳን ፥ ሁሉ ፥ የአሒሉድ ፥ ልጅ ፥ በዓና ፥ ነበረ ፤ ፲፬ ፥ በሬማት ፥ ዘገለዓድ ፥ የጌበር ፥ ልጅ ፥ ነበረ ÷ ለእርሱም ፥ በገለዓድ ፥ ያሉት ፥ የምናሴ ፥ ልጅ ፥ የኢያዕር ፥ መንደሮች ፥ ነበሩ ፤ ለእርሱም ፥ ደግሞ ፥ በባሳን ፥ በአርጎብ ፥ ዳርቻ ፥ ያሉት ፥ ቅጥርና ፥ የናስ ፥ መወርወሪያዎች ፥ የነበረባቸው ፥ ስድሳ ፥ ታላላቅ ፥ ከተሞች ፥ ነበሩበት ፤ ፲፮ ፥ በመሃናይም ፥ የሚኖር ፥ ልጅ ፥ አሒናዳብ ፤ በንፍታሌም ፥ አኪማአስ ፥ ነበረ ÷ እርሱም ፥ የሰሎሞንን ፥ ልጅ ፥ ፲፯ ፥ በአሴምት ፥ አግብቶ ፥ ነበር ፤ በአሴርና ፥ በበዓሎት ፥ የኩሲ ፥ ልጅ ፥ በዓና ፤ ፲፰ ፥ በይሳኮር ፥ የፋሩዋ ፥ ልጅ ፥ ኢዮሣፍጥ ፤ በብንያም ፥ የኤላ ፥ ልጅ ፥ ፲፱ ፥ ሳሚ ፤ በአሞራውያን ፥ ንጉሥ ፥ በሴዎንና ፥ በባሳን ፥ ንጉሥ ፥ በዐግ ፥ አገር ÷ በገለዓድ ፥ አገር ÷ የኡሪ ፥ ልጅ ፥ ጌበር ፥ ነበረ ፤ በዚያችም ፥ ምድር ፥ ላይ ፥ እርሱ ፥ ብቻውን ፥ ሹም ፥ ነበረ ።

፳ ፥ ይሁዳና ፥ እስራኤልም ፥ እንደ ፥ ባሕር ፥ አሸዋ ፥ ብዛት ፥ ብዙ ፥ ነበሩ ፤ በልተውም ፥ ጠጥተውም ፥ ደስ ፥ ብሎአቸው ፥ ነበር ። ፳፩ ፥ ሰሎሞንም ፥ ከወ

ንዙ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡ ፍል
ስጥኤም ፡ ድረስ ፡ በመንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ነግሦ ፡ ነበር ፤ ግብርም ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ÷
በዕድሜውም ፡ ሙሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ይገዙ ፡
፳፱፡ ነበር ። ለሰሎሞንም ፡ ለቀን ፡ ለቀኑ ፡ ቀለብ ፡
የሚሆን ፡ ሠላሳ ፡ ኮር ፡ መልካም ፡ ዱቄትና ፡
፴፡ ስድሳ ፡ ኮር ፡ መናኛ ፡ ዱቄት ÷ ከዋላና ፡ ከሚ
ዳቋ ፡ ከበረሀ ፡ ፍየልና ፡ ከሰቡ ፡ ወፎች ፡ በቀር ፡
አሥር ፡ ፍሪዳዎች ፡ ሀያም ፡ የተሰማሩ ፡ በሬ
፴፩፡ ዎች ፡ አንድ ፡ መቶም ፡ በጎች ፡ ነበረ ። ከወንዙ ፡
ወዲህ ፡ ባሉት ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ከወንዙም ፡
ወዲህ ፡ በለው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከጥፍሳ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጋዛ ፡ ድረስ ፡ ነግሦ ፡ ነበር ፤ በዙ
ሪያውም ፡ ባለው ፡ በሁሉ ፡ ወገን ፡ ሰላም ፡ ሆኖ
፴፪፡ ለት ፡ ነበር ። በሰሎሞንም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይሁ
ዳና ፡ እስራኤል ፡ ከዳን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳ
ቤህ ፡ ድረስ ፡ እያንዳንዱ ፡ ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡
፴፫፡ በታች ፡ ተዘልሎ ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ። ለሰሎሞ
ንም ፡ በአርባ ፡ ሺህ ፡ ጋጥ ፡ የሚገቡ ፡ የሰረገላ ፡
ፈረሶች ፡ አሥራ ፡ ሁለትም ፡ ሺህ ፡ ፈረሰኞች ፡
፴፬፡ ነበሩት ። እነዚያም ፡ ሹሞች ፡ እያንዳንዱ ፡
በየወሩ ፡ ንጉሡን ፡ ሰሎሞንንና ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ማዕድ ፡ የሚቀርቡትን ፡ ሁሉ ፡
ይቀልቡ ፡ ነበር ፤ ምንም ፡ አያጐድሉም ፡ ነበር ።
፴፭፡ እያንዳንዱም ፡ እንደ ፡ ደንቡ ፡ ለፈረሶቹና ፡ ለሰ
ጋር ፡ በቅሎች ፡ ገብስና ፡ ጭድ ፡ ወደ ፡ ስፍራ
ቸው ፡ ያመጡ ፡ ነበር ።
፴፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
ጥበብና ፡ ማስተዋል ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡
፴፩፡ አሸዋ ፡ የልብ ፡ ስፋት ፡ ሰጠው ። የሰሎሞንም ፡
ጥበብ ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጥበ
፴፪፡ ብና ፡ ከግብጽ ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ በለጠ ። ከሰውም ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ከኢይዝራኤላዊው ፡ ከኤታንና ፡
ከማሖል ፡ ልጆች ፡ ከሄማንና ፡ ከከልቀድ ፡ ከደ
ራልም ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኛ ፡ ነበረ ። በዙሪያውም ፡
፴፫፡ ባሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ዝናው ፡ ወጣ ። እርሱም ፡
ሦስት ፡ ሺህ ፡ ምሳሌዎች ፡ ተናገረ ፤ መኃልዬም ፡
፴፬፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ ነበረ ። ስለ ፡ ዛፍም ፡ ከሊባኖስ ፡
ገባባ ፡ ጀምሮ ፡ በቅጥር ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ እስከሚ
በቅለው ፡ እስከ ፡ ሂሶጵ ፡ ድረስ ፡ ይናገር ፡ ነበር ፤
ደግሞም ፡ ስለ ፡ አውሬዎችና ፡ ስለ ፡ ወፎች ፡
ስለ ፡ ተንቀሳቃሾችና ፡ ስለ ፡ ዓሣዎች ፡ ይናገር ፡
፴፭፡ ነበር ። ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ÷ ጥበቡንም ፡ ሰም
ተው ፡ ከነበሩ ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡
የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ለመስማት ፡ ሰዎች ፡
ይመጡ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ የጢሮስ ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ለዳዊት ፡ በዘመኑ ፡
ሁሉ ፡ ወዳጁ ፡ ስለ ፡ ነበረ ÷ ሰሎሞን ፡ በአባቱ ፡
ፋንታ ፡ ንጉሥ ፡ ለመሆን ፡ እንደ ፡ ተቀባ ፡
ሰምቶ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ሰደደ ።
፪፡ ሰሎሞንም ፡ ወደ ፡ ኪራም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
፫፡ ላከ ፡— እግዚአብሔር ፡ ከአባቴ ፡ በታች ፡ እስ
ከጥልለት ፡ ድረስ ፡ በዙሪያው ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡
ሰልፍ ፡ አባቴ ፡ ዳዊት ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ እንዳልቻለ ፡ አንተ ፡
፭፡ ታውቃለህ ። አሁንም ፡ አምላኬ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በዙሪያዬ ፡ ካሉት ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥቶኛል ፤
ጠላትም ፡ ክፉም ፡ ነገር ፡ የለብኝም ። እነሆም ÷
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡— በአንተ ፡
ፋንታ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ የማስቀምጠው ፡
ልጅህ ፡ እርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፡ ብሎ ፡
እንደ ፡ ነገረው ÷ ለአምላኬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ ቤት ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ አስባለሁ ። አሁንም ፡
፯፡ ከወገኔ ፡ እንደ ፡ ሲዶናውያን ፡ እንጨት ፡ መቁ
ረጥ ፡ የሚያውቅ ፡ እንደሌለ ፡ ታውቃለህና ፡
የገዝባ ፡ ዛፍ ፡ ከሊባኖስ ፡ ይቈርጡልኝ ፡ ዘንድ ፡
ባሪያዎችህን ፡ እዘዝ ፤ ባሪያዎቹም ፡ ከባሪያዎ
ችህ ፡ ጋር ፡ ይሁኑ ፤ የባሪያዎችህንም ፡ ዋጋ ፡
እንደ ፡ ተናገርኸው ፡ ሁሉ ፡ እሰጥሃለሁ ።
፰፡ ኪራምም ፡ የሰሎሞንን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡
እጅግ ፡ ደስ ፡ አለውና ፡— በዚህ ፡ በታላቅ ፡
ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ጥበበኛ ፡ ልጅ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠ ፡
እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ይመስገን ፡ አለ ። ኪራ
፱፡ ምም ፡— የላክህብኝን ፡ ሁሉ ፡ ሰማሁ ፤ ስለ ፡
ዝግባውና ፡ ስለ ፡ ጥዱ ፡ እንጨት ፡ ፈቃድህን ፡
ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ። ባሪያዎቼ ፡ ከሊባኖስ ፡
፲፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይጐትቱታል ፤ እኔም ፡ በታንኳ ፡
አድርጌ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ እያንሳፈፍሁ ፡ አንተ ፡
እስከ ፡ ወሰንኸው ፡ ስፍራ ፡ ድረስ ፡ አደርስልሃ
ለሁ ÷ በዚያም ፡ እፈታዋለሁ ÷ አንተም ፡ ከዚያ ፡
ታስወስደዋለህ ፤ አንተም ፡ ፈቃዴን ፡ ታደር
ጋለህ ÷ ለቤቴም ፡ ቀለብ ፡ የሚሆነውን ፡ ትሰጠ
ኛለህ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ላከ ። እንዲሁም ፡
፲፩፡ ኪራም ፡ የዝግባውንና ፡ የጥዱን ፡ እንጨት ፡
እንደሚሻው ፡ ያህል ፡ ሁሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ይሰ
ጠው ፡ ነበር ። ሰሎሞንም ፡ ለኪራም ፡ ስለ ፡
፲፪፡ ቤቱ ፡ ቀለብ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡
ስንዴ ፡ ሀያ ፡ ኮርም ፡ ጥሩ ፡ ዘይት ፡ ይሰጠው ፡
ነበር ፤ ሰሎሞንም ፡ ለኪራም ፡ በየዓመቱ ፡
ይህን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡
፲፫፡ ነገረው ፡ ለሰሎሞን ፡ ጥበብን ፡ ሰጠው ፤ በኪራ
ምና ፡ በሰሎሞንም ፡ መካከል ፡ ሰላም ፡ ነበረ ፤
ሁለቱም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ተጋቡ ።
፲፬፡ ሰሎሞንም ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ገባሮቹን ፡
መርጦ ፡ አወጣ ፤ የገባሮቹም ፡ ቍጥር ፡ ሠላሳ ፡
ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበረ ። በየወሩም ፡ እያከታተለ ፡
፲፭፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ አሥር ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ይሰድድ ፡
ነበር ፤ አንድ ፡ ወርም ፡ በሊባኖስ ፡ ሁለት ፡
ወርም ፡ በቤታቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። አዶ
፲፮፡ ኒራምም ፡ አስገባሪ ፡ ነበረ ። ሰሎሞንም ፡ ሰባ ፡
ሺህ ፡ ተሸካሚዎች ÷ ሰማንያ ፡ ሺህም ፡ በተራ
ራው ፡ ላይ ፡ የሚጠርቡ ፡ ጠራቢዎች ፡ ነበሩት ።
፲፯፡ ይሽውም ፡ በሠራተኛው ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ከተሾ
ሙት ፡ ከሦስት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡
፲፰፡ ሌላ ፡ ነው ። ንጉሡም ፡ ታላላቅ ፡ ምርጥ ፡
ምርጥ ፡ ድንጋዮችን ፡ ይቈፍሩና ፡ ይጠርቡ ፡

ዘንድ ፡ ለቤቱም ፡ መሠረት ፡ ይረበርቡት ፡
፲፰፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። የሰሎሞንና ፡ የኪራምም ፡ አና
ጢሶች ፡ ጌባላውያንም ፡ ወቀሩአቸው ÷ ቤቱ
ንም ፡ ለመሥራት ፡ እንጨቱንና ፡ ድንጋዮቹን ፡
አዘጋጁ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡
ከወጡ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ በሆነ ፡
ጊዜ ÷ ሰሎሞን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በነገሠ ፡
በአራተኛው ፡ ዓመት ÷ ዚፍ ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡
፪፡ ለተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥ
ራት ፡ ጀመረ ። ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ የሠራው ፡ ቤት ፡ ርዝመቱ ፡ ስድሳ ፡
ክንድ ÷ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡
፫፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በመቅደሱም ፡ ፊት ፡
ወለል ፡ ነበረ ፤ ርዝመቱም ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡
ወርድ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ ከቤቱ ፡ ወደ ፡
፬፡ ፊት ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። ለቤቱም ፡ በዓ
ይነ ፡ ርግብ ፡ የተዘጉ ፡ መስኮቶች ፡ አደረገ ።
፭፡ በቤቱም ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ÷ በመቅደሱና ፡ በቅድ
ስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ÷ ደርብ ፡ ሠራ ÷
፮፡ በዙሪያውም ፡ ጓዳዎች ፡ አደረገ ። የታችኛ
ውም ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ የመ
ካከለኛው ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ÷
የሦስተኛውም ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ ሰባት ፡ ክንድ ፡
ነበረ ። ሰረገሎቹ ፡ በቤቱ ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ እንዳ
ይገቡ ፡ ከቤቱ ፡ ግንብ ፡ ውጭ ፡ ዓረፍቶች ፡ አደ
፯፡ ረገ ። ቤቱም ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ በተ
ወቀሩ ፡ ድንጋዮች ፡ ተሠራ ፤ በተሠራም ፡ ጊዜ ፡
መራጃና ፡ መጥረቢያ ፡ የብረትም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
፰፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አልተሰማም ። የታችኛውም ፡
ደርብ ፡ ጓዳዎች ፡ በር ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ አጠገብ ፡
ነበረ ። ከዚያም ፡ ወደ ፡ መካከለኛው ፡ ደርብ ÷
ከመካከለኛውም ፡ ወደ ፡ ሦስተኛው ፡ ደርብ ፡
፱፡ በመውጫ ፡ ያስወጣ ፡ ነበር ። ቤቱንም ፡ ሠርቶ ፡
ፈጸመው ፤ በዝግባው ፡ ሰረገሎችና ፡ ሳንቃዎች ፡
፲፡ ከደነው ። በቤቱም ፡ ሁሉ ፡ ዙሪያ ፡ ቁመታ
ቸው ፡ አምስት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ደር
ቦች ፡ ሠራ ፤ ከቤቱም ፡ ጋር ፡ በዝግባ ፡ እን
ጨት ፡ አጋጠማቸው ።
፲፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡
፲፪፡ መጣ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡— ስለዚህ ፡ ስለምትሠ
ራው ፡ ቤት ፡ በሥርዓቴ ፡ ብትሄድ ÷ ፍርዴንም ፡
ብታደርግ ÷ ትመላለስበትም ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዜን ፡
ሁሉ ፡ ብትጠብቅ ÷ ለአባትህ ፡ ለዳዊት ፡ የነገር
፲፫፡ ሁትን ፡ ቃል ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ። በእ
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ እኖራለሁ ÷
ሕዝቤንም ፡ እስራኤልን ፡ አልጥልም ።
፲፬፡ ሰሎሞንም ፡ ቤቱን ፡ ሠራው ÷ ፈጸመውም ።
፲፭፡ የቤቱንም ፡ ግንብ ፡ ውስጡን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡
ለበጠ ፤ ከቤቱም ፡ መሠረት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ጣራው ፡ ድረስ ፡ ውስጡን ፡ በእንጨት ፡ ለበ
ጠው ፤ ደግሞም ፡ የቤቱን ፡ ወለል ፡ በጥድ ፡
እንጨት ፡ ከደነው ። በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቅድ
፲፮፡ ስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ኋለኛውን ፡ ሀያ
ውን ፡ ክንድ ፡ በዝግባ ፡ እንጨት ፡ ጋረደው ።
፲፯፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ፊት ፡ ያለውም ፡ መቅ
ደስ ፡ ርዝመቱ ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። የቤቱ
፲፰፡ ንም ፡ ውስጥ ፡ በተጐበጐበና ፡ በፈነዳ ፡ አበባ ፡
በተቀረጸ ፡ ዝግባ ፡ ለበጠው ፤ ሁሉም ፡ ዝግባ ፡
ነበረ ፤ ድንጋዩም ፡ አልታየም ፡ ነበር ። በዚያም ፡
፲፱፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡
ያኖር ፡ ዘንድ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱ
፳፡ ሳኑን ፡ አበጀ ። የቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ርዝ
መት ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ስፋቱም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷
ቁመቱም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በጥሩ ፡ ወር
ቅም ፡ ለበጠው ። በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ፊት ፡
፳፩፡ ከዝግባ ፡ የተሠራ ፡ መሠዊያ ፡ አደረገ ፤ በጥሩ ፡
ወርቅም ፡ ለበጠው ። ቤቱንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡
፳፪፡ በወርቅ ፡ ለበጠው ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡
ፊት ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ፡ ሁሉ ፡ በወርቅ ፡
ለበጠው ።

በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ውስጥ ፡ ቁመታቸው ፡ ፳፫፡
አሥር ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ከወይራ ፡ እንጨት ፡
ሁለት ፡ ኪሩቤል ፡ ሠራ ። የኪሩብም ፡ አንደ ፳፬፡
ኛው ፡ ክንፍ ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ የኪሩብም ፡
ሁለተኛው ፡ ክንፍ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤
ከአንደኛው ፡ ክንፍ ፡ ጫፍ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ሁለተኛው ፡ ክንፍ ፡ ጫፍ ፡ ድረስ ፡ አሥር ፡
፳፭፡ ክንድ ፡ ነበረ ። ሁለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ አሥር ፡
ክንድ ፡ ነበረ ፤ ሁለቱም ፡ ኪሩቤል ፡ አንድ ፡
፳፮፡ ልክና ፡ አንድ ፡ መልክ ፡ ነበረ ። የአንዱ ፡
ኪሩብ ፡ ቁመት ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የሁ
፳፯፡ ለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ። ኪሩ
ቤልንም ፡ በውስጠኛው ፡ ቤት ፡ አኖራቸው ፤
የኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸው ፡ ተዘርግተው ፡
ነበር ፡ የአንዱም ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ አንደኛውን ፡
ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበር ÷ የሁለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡
ክንፍ ፡ ሁለተኛውን ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበር ፤ የሁ
፳፰፡ ለቱም ፡ ክንፎች ፡ በቤቱ ፡ መካከል ፡ እርስ ፡ በር
ሳቸው ፡ ይነካኩ ፡ ነበር ። ኪሩቤልንም ፡ በወ ፳፱፡
ርቅ ፡ ለበጣቸው ።

በቤቱም ፡ ግንብ ፡ ሁሉ ፡ ዙሪያ ፡ በውስጥና ፡ ፴፡
በውጭ ፡ የኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈነ
ዳም ፡ አበባ ፡ ምስል ፡ ቀረጸ ። የቤቱንም ፡ ፴፩፡
ወለል ፡ በውስጥና ፡ በውጭ ፡ በወርቅ ፡ ለበጠ ።
ለቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ መግቢያ ፡ ከወይራ ፡ ፴፪፡
እንጨት ፡ ደጆች ፡ ሠራ ፤ መድረኩንና ፡ መቃ
ኖቹን ፡ ደፉንም ፡ አምስት ፡ ማዕዘን ፡ አደረገ ።
ሁለቱንም ፡ ደጆች ፡ ከወይራ ፡ እንጨት ፡ ሠራ ፤ ፴፫፡
የኪሩቤልንና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈነዳም ፡ አበባ ፡
ምስል ፡ ቀረጸባቸው ÷ በወርቅም ፡ ለበጣቸው ፤
ኪሩቤልንና ፡ የዘንባባውን ፡ ዛፍ ፡ በወርቅ ፡ ለበ
ጣቸው ። እንዲሁም ፡ ለመቅደሱ ፡ መግቢያ ፡ ፴፬፡
ከወይራ ፡ እንጨት ፡ አራት ፡ ማዕዘን ፡ መቃን ፡
አደረገ ። ሁለቱንም ፡ ደጆች ፡ ከጥድ ፡ እንጨት ፡ ፴፭፡
ሠራ ፤ አንዱ ፡ ደጅ ፡ በማጠፊያ ፡ ከተያያዘ ፡ ከሁ

ለት ፡ ሳንቃ ፡ ተደረገ ÷ ሁለተኛውም ፡ ደጅ ፡ በማጠፊያ ፡ ከተያያዘ ፡ ከሁለት ፡ ሳንቃ ፡ ተደ ፴፭፡ ረገ ። የኪሩቤልንና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈንዳም ፡ አበባ ፡ ምስል ፡ ቀረጸባቸው ፤ በተቀረጸውም ፡ ፴፮፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ በወርቅ ፡ ለበጣቸው ። የውስጠኛውንም ፡ አደባባይ ፡ ቅጥር ፡ ሦስቱን ፡ ተራ ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ÷ አንዱንም ፡ ተራ ፡ በገዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ሠራው ።

፴፯፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ዚፍ ፡ በሚባል ፡ ወር ፡ ፴፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተመሠረተ ። በአሥራ ፡ አንደኛውም ፡ ዓመት ፡ ቡል ፡ በሚባል ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ ቤቱ ፡ እንደ ፡ ክፍሎቹና ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሁሉ ፡ ተጨረሰ ። በሰባትም ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ሠራው ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ ሰሎሞንም ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ በአሥራ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሠራ ÷ የቤቱንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፪፡ ጨረሰ ። የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ ቤት ፡ የሚባል ፡ ቤትን ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱንም ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ስፋቱንም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ÷ ቁመቱንም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ አደረገ ፤ የገዝግባም ፡ እንጨት ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ በተሠሩ ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የገዝግባ ፡ እንጨት ፡ ፫፡ አግዳሚ ፡ ሰረገሎች ፡ ነበሩ ። በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ በነበሩ ፡ አግዳሚዎች ፡ ቤቱ ፡ በገዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ተሸፍኖ ፡ ነበር ፤ አዕማዱም ፡ በአንዱ ፡ ተራ ፡ አሥራ ፡ አምስት ÷ በአንዱ ፡ ተራ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ እየሆኑ ፡ አርባ ፡ አም ፬፡ ስት ፡ ነበሩ ። መስኮቶቹም ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ ነበሩ ÷ መስኮቶቹም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያዩ ፡ ፭፡ ነበር ። ደጆቹና ፡ መስኮቶቹም ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ ማዕዘን ፡ ነበሩ ፤ መስኮቶቹም ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ ፮፡ ሆነው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያዩ ፡ ነበር ። አዕማዱም ፡ ያሉበቱን ፡ ቤት ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ÷ ስፋቱም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ፊት ፡ ደግሞ ፡ አዕማድና ፡ ፯፡ መድረክ ፡ ያሉበት ፡ ወለል ፡ ነበረ ። ደግሞም ፡ የሚፈርድበት ፡ ዙፋን ፡ ያለበትን ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ አደረገ ። ከወለሉም ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ጣራው ፡ ድረስ ፡ በገዝግባ ፡ እንጨት ፡ ተሸፍኖ ፡ ነበር ። ፰፡ ከፍርድ ፡ ሰቀላ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ÷ በሌላውም ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ መኖሪያ ፡ ቤት ፡ እንዲሁ ፡ ሠራ ። እንደዚሁም ፡ ያለ ፡ ቤት ፡ ሰሎሞን ፡ ላገባት ፡ ለፈርዖን ፡ ልጅ ፡ ቤት ፡ ሠራ ።

፱፡ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ከመሠረቱ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጕልላቱ ፡ ድረስ ፡ በጥሩ ፡ በተጠረበና ፡ በውስጥና ፡ በውጭ ፡ በልክ ፡ በተከረከመ ፡ ድንጋይ ፡ ተሠርተው ፡ ነበር ፤ በውጭውም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ፲፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ። መሠረቱም ፡ አሥር ፡ ወይም ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ በሆነ ፡ በጥሩና ፡ በታላቅ ፡ ድንጋይ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ። ፲፩፡ በላዩም ፡ ልክ ፡ ሆኖ ፡ የተከረከመ ፡ ጥሩ ፡ ድንጋይና ፡ የገዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ነበረ ። በታላቁም ፡ ፲፪፡ አደባባይ ፡ ዙሪያ ፡ የነበረው ፡ ቅጥር ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ቅጥርና ፡ እንደ ፡ ቤቱ ፡ ወለል ፡ ሦስቱ ፡ ተራ ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ አንዱም ፡ ተራ ፡ በገዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ።

፲፫፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ልኮ ፡ ኪራምን ፡ ከጢ ፲፬፡ ሮስ ፡ አስመጣ ። እርሱም ፡ ከንፍታሌም ፡ ወገን ፲፭፡ የነበረች ፡ የባል ፡ አልባ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ አባቱም ፡ የጢሮስ ፡ ሰው ፡ ናስ ፡ ሠራተኛ ፡ ነበረ ፤ የናስንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በጥበብና ፡ በማስተዋል ፡ በብልሃትም ፡ ተሞልቶ ፡ ነበር ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ፲፮፡ መጥቶ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ። ሁለቱን ፡ የናስ ፡ አዕማድ ፡ አደረገ ፤ የአንዱም ፡ ዓምድ ፡ ቁመት ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የዙ ፲፯፡ ሪያውም ፡ መጠን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ የዓምዱም ፡ ውፍረት ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ ነበረ ÷ ውስጠ ፡ ክፍትም ፡ ነበረ ። ሁለተኛውም ፡ ዓምድ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ። በሁለቱም ፡ ፲፰፡ አዕማድ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንዲቀመጡ ፡ ከፈሰሰ ፡ ናስ ፡ ሁለት ፡ ጕልላት ፡ ሠራ ፤ የአንዱም ፡ ጕልላት ፡ ቁመት ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ የሁለተኛውም ፡ ጕልላት ፡ ቁመት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። ፲፱፡ በአዕማዱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ጕልላቶች ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ሁለት ፡ እንደ ፡ መርበብ ፡ ሥራ ፡ አደረገ ፤ አንዱም ፡ መርበብ ፡ ለአንዱ ፡ ጕልላት ፡ ሁለተኛውም ፡ መርበብ ፡ ለሁለተኛው ፡ ፳፡ ጕልላት ፡ ነበረ ። ሮማኖችንም ፡ ሠራ ፤ በአንድ ፡ ጕልላት ፡ ዙሪያ ፡ በተራ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ÷ በአንድም ፡ መርበብ ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ ተራ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ ለሁለተኛው ፡ ፳፩፡ ጕልላት ፡ አደረገ ። በወለሉም ፡ አዕማድ ፡ በነበሩት ፡ ጕልላቶች ፡ ላይ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ፡ የሚመስል ፡ ሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ቀረጸ ። ፳፪፡ በሁለቱም ፡ አዕማድ ፡ በነበሩት ፡ ጕልላቶች ፡ ላይ ፡ በመርበቡ ፡ ሥራ ፡ አጠገብ ፡ ሮማኖቹን ፡ አደረገ ። አዕማዱንም ፡ በመቅደሱ ፡ ወለል ፳፫፡ አጠገብ ፡ አቆማቸው ፤ የቀኙንም ፡ ዓምድ ፡ አቁሞ ፡ ያቁም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ የግራውንም ፡ ዓምድ ፡ አቁሞ ፡ በለዝ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። በአዕ ፳፬፡ ማዱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ፡ የሚመስል ፡ ሥራ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ የአዕማዱ ፡ ሥራ ፡ ተጨረሰ ።

፳፭፡ ከፈሰሰም ፡ ናስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ አሥር ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ በዙሪያ ፡ ውም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ክብ ፡ ሠራ ። ፳፮፡ ከከንፈሩም ፡ በታች ፡ ለአንድ ፡ ክንድ ፡ አሥር ፡ ለአንድ ፡ ክንድም ፡ አሥር ፡ ጉብጉቦች ፡ አዞረ ፡ በት ፤ እርሱም ፡ በቀለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጉብጉቦቹ ፡ በሁለት ፡ ተራ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ቀል ፳፯፡ ጠው ፡ ነበር ። ሠሪውም ፡ በአሥራ ፡ ሁለት ፡ በሬዎች ፡ ምስል ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ከእነርሱም ፡ ሦስቱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ÷ ሦስቱም ፡ ወደ ፡

ምዕራብ ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ። ኵሬውም ፡ በላያቸው ፡ ነበረ ፡ የሁሉም ፡ ጀርባቸው ፡ በስተ ፡ ፯፮ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ። ውፍረቱም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ ነበረ ፤ ከንፈሩም ፡ እንደ ፡ ጽዋ ፡ ከንፈር ፡ ተሠ ርቶ ፡ ነበር ፤ እንደ ፡ ሱፍ ፡ አበባዎች ፡ ሆኖ ፡ ተከርክሞ ፡ ነበር ። ሁለት ፡ ሺህም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ይይዝ ፡ ነበር ።

፯፯ ፤ አሥርም ፡ የናስ ፡ መቀመጫዎች ፡ ሠራ ፤ የአን ዱም ፡ መቀመጫ ፡ ርዝመት ፡ አራት ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ አራት ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡ ሦስት ፡ ፯፰ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። የመቀመጫውም ፡ ሥራ ፡ እን ዲህ ፡ ነበረ ፤ በክፈፎችም ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ፯፱ ፡ ሰንበር ፡ ይመስል ፡ ነበር ። በክፈፎቹም ፡ መካ ከል ፡ በነበሩ ፡ ሰንበሮች ፡ ላይ ፡ አንበሳዎችና ፡ በሬዎች ፡ ኪሩቤልም ፡ ነበሩ ፤ እንዲሁም ፡ በክ ፈፎቹ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ ከአንበሳዎቹና ፡ ከበሬዎቹ ፡ በታች ፡ ሻኩራ ፡ የሚመስል ፡ ተንጠልጥሎ ፡ ፰፡ ነበር ። በየመቀመጫዎቹም ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ የናስ ፡ መንኰራኵሮች ፡ ነበሩባቸው ፤ መንኰ ራኵሮቹም ፡ የሚዞሩበትን ፡ የናስ ፡ ወስከምት ፡ ሠራ ፤ ከመታጠቢያውም ፡ ሰን ፡ በታች ፡ በአ ራቱ ፡ ማዕዘን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ በምስል ፡ የፈ ፰፩ ፡ ሰሱ ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ። በክፈፉም ፡ ውስጥ ፡ የነ በረ ፡ አንገት ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ አንገቱም ፡ ድቡልቡል ፡ ነበረ ÷ ቁመቱም ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ነበረ ። በአንገቱም ፡ ላይ ፡ ቅርጽ ፡ ነበረበት ፤ ክፈፉ ፡ ግን ፡ አራት ፡ ማዕዘን ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡ ፰፪ ፡ ድቡልቡል ፡ አልነበረም ። አራቱም ፡ መንኰራ ኵሮች ፡ ከሰንበሮቹ ፡ በታች ፡ ነበሩ ፤ የመንኰራ ኵሮቹም ፡ ወስከምት ፡ በመቀመጫው ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ፤ የመንኰራኵሩም ፡ ቁመት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ፰፫ ፡ ነበረ ። የመንኰራኵሮቹም ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሰረገላ ፡ መንኰራኵር ፡ ነበረ ÷ ወስከምቶቹና ፡ የመንኰራኵሮቹ ፡ ክፈፍ ፡ ቅትርቶቹም ፡ ወስ ከምቱም ፡ የሚገባበት ፡ ባምባ ፡ ሁሉ ፡ በም ፰፬ ፡ ስል ፡ የፈሰሰ ፡ ነበር ። በእያንዳንዱም ፡ መቀ መጫ ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ደገ ፰፭ ፡ ፉዎች ፡ ነበሩ ፤ ደገፉዎቹም ፡ ከመቀመጫው ፡ ጋር ፡ ተገጥመው ፡ ነበር ። በመቀመጫውም ፡ ላይ ፡ ስንገር ፡ የሚሆን ፡ ድቡልቡል ፡ ነገር ፡ ነበረ ፤ በመቀመጫውም ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ መያ ፰፮ ፡ ዣዎችና ፡ ሰንበሮች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይጋጠሙ ፡ ነበር ። በመያዣዎቹና ፡ በሰንበሮቹ ፡ ላይ ፡ ኪሩ ቤልንና ፡ አንበሳዎችን ፡ የዘንባባውንም ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መጠናቸው ፡ ቀረጸ ÷ በዙሪያውም ፡ ፰፯ ፡ ሻኩራ ፡ አደረገ ። እንዲሁ ፡ አሥሩን ፡ መቀመ ጫዎች ፡ ሠራ ፤ ሁሉም ፡ በምስልና ፡ በመጠን ፡ በንድፍም ፡ ትክክሎች ፡ ነበሩ ።

፰፰ ፤ አሥሩንም ፡ የናስ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ ሠራ ፤ አንዱ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ አርባ ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ያኅሣ ፡ ነበር ፤ እያንዳንዱም ፡ መታ ጠቢያ ፡ ሰን ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በአሥ ራም ፡ መቀመጫዎች ፡ ላይ ፡ በእያንዳንዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ። አምስቱንም ፡ መቀመጫዎች ፡ በቤቱ ፡ ፰፱ ፡ ቀኝ ÷ አምስቱንም ፡ በቤቱ ፡ ግራ ፡ አኖራቸው ፤ ኵሬውንም ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ በአዜብ ፡ በኩል ፡ አኖረው ።

፱፡ ኪራምም ፡ ምንቸቶችንና ፡ መጫሪያዎችን ፡ ድስቶችንም ፡ ሠራ ። ኪራምም ፡ ለንጉሥ ፡ ለሰ ሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጨረሰ ። ፲፮ ፡ ሁለቱም ፡ አዕማድ ÷ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኩብ ፡ የሚመስ ሉትን ፡ ጕልላቶች ÷ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበ ሩትን ፡ ሁለቱን ፡ ጕልላቶች ፡ የሚሸፍኑትን ፡ ፲፩ ፡ ሁለቱን ፡ መርበቦች ÷ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበ ሩትን ፡ ሁለቱን ፡ ጕልላቶች ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ መርበብ ፡ በሁለት ፡ በሁለት ፡ ተራ ፡ አድርጎ ፡ ለሁለቱ ፡ መርበቦች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ አደረገ ። አሥሩንም ፡ መቀመጫ ፲፪ ፡ ዎች ÷ በመቀመጫዎችም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ትን ፡ አሥሩን ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ÷ አንዱንም ፡ ኵሬ ÷ ከኵሬውም ፡ በታች ፡ የሚሆኑትን ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ በፊዎች ÷ ምንቸቶቹንም ÷ ፲፫ ፡ መጫሪያዎቹንም ÷ ድስቶቹንም ፡ አደረገ ። ኪራምም ፡ ለንጉሥ ፡ ለሰሎሞን ፡ በእግዚአብ ሔር ፡ ቤት ፡ የሠራው ፡ ይህ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ የጋለ ፡ ናስ ፡ ነበረ ። ፲፬ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ሜዳ ፡ በሱኮ ትና ፡ በጸርታን ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በወፍራሙ ፡ መሬት ፡ ውስጥ ፡ አስፈሰሰው ። ፲፭ ፡ ሰሎሞንም ፡ ዕቃውን ፡ ሁሉ ፡ ሳያስመዝን ፡ አኖረ ፤ የናሱም ፡ ሚዛን ፡ ከብዛቱ ፡ የተነሣ ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

፲፮ ፤ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረ ውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አሠራ ፤ የወርቁን ፡ መሠ ዊያ ÷ የገጹም ፡ ኅብስት ፡ የነበረበትን ፡ የወርቅ ፡ ገበታ ÷ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ፊት ፡ አምስቱ ፡ ፲፯ ፡ በቀኝ ፡ አምስቱም ፡ በግራ ፡ የሚቀመጡትን ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ የተሠሩትንም ፡ መቅረዞች ÷ የወርቁንም ፡ አበባዎችና ፡ ቀንዲሎች ፡ መኰስ ተሪያዎችም ÷ ከጥሩ ፡ ወርቅም ፡ የተሠሩትን ፡ ፲፰ ፡ ጽዋዎችና ፡ ጕጠቶች ÷ ድስቶቹንና ፡ ጭልፋዎ ቹንም ÷ ማንደጃዎቹንም ÷ ለውስጠኛውም ፡ ቤት ፡ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ደጆች ፡ ለቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ደጆች ፡ የሚሆኑትን ፡ የወርቅ ፡ ማጠፊያዎች ፡ አሠራ ።

፲፱ ፤ እንዲሁ ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ተፈ ጸመ ። አባቱም ፡ ዳዊት ፡ የቀደሰውን ÷ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ዕቃም ÷ ሰሎሞን ፡ አገባ ÷ በእግዚአ ብሔርም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በነበሩ ፡ ግምጃ ፡ ቤቶች ፡ አኖረው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከጽዮን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎችና ፡ የነገድ ፡ አለቆችን ፡ ሁሉ ÷ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ የአ

ባቶቻቸውን ፡ ቤቶች ፡ መሳፍንት ÷ ንጉሡ ፡
ሰሎሞን ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበ
፪ ፡ ሰባቸው ። የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ኤታኒም ፡
በሚባል ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በበዓሉ ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ተከማቹ ።
፫ ፡ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ መጡ ፡
፬ ፡ ካህናቱም ፡ ታቦቱን ፡ አነሡ ። የእግዚአብሔ
ርንም ፡ ታቦት ÷ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ÷
በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አመጡ ፤ እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡
፭ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ አመጡ ። ንጉሡም ፡
ሰሎሞን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የተሰበሰቡ ፡ የእስ
ራኤል ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በታቦቱ ፡
ፊት ፡ ሆነው ÷ ከብዛታቸው ፡ የተነሣ ፡ የማይቈ
ጠሩትንና ፡ የማይመጠኑትን ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡
፮ ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ። ካህናቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በቤቱ ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱ
ሳን ፡ ውስጥ ፡ ከኪሩቤል ፡ ክንፍ ፡ በታች ፡ ወደ ፡
፯ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ አመጡት ። ኪሩቤ
ልም ፡ በታቦቱ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ክንፎቻቸውን ፡
ዘርግተው ፡ ነበር ፤ ኪሩቤልም ፡ ታቦቱንና ፡ መሎ
ጊያዎቹን ፡ በስተ ፡ ላይ ፡ በኩል ፡ ሸፍነው ፡
፰ ፡ ነበር ። መሎጊያዎቹም ፡ ረጃጅሞች ፡ ነበሩ ፤ በቅ
ድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ፊት ፡ ከመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡
ጫፎቻቸው ፡ ይታዩ ፡ ነበር ፤ በውጭ ፡ ያለ ፡
ግን ፡ አያያቸውም ፡ ነበር ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡
፱ ፡ በዚያ ፡ አሉ ። በታቦቱም ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ÷ እግ
ዚአብሔርም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
በደረገ ፡ ጊዜ ÷ ሙሴ ፡ በኮሬብ ፡ ካስቀመጣቸው ፡
ከሁለቱ ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ በቀር ፡ ምንም ፡
፲ ፡ አልነበረበትም ። ካህናቱም ፡ ከመቅደሱ ፡
በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ደመናው ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፲፩ ፡ ቤት ፡ ሞላው ። የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞልቶ ፡ ነበርና ፡ ካህናቱ ፡
ከደመናው ፡ የተነሣ ፡ ለማገልገል ፡ ይቆሙ ፡
ዘንድ ፡ አልቻሉም ።
፲፪ ፡ ሰሎሞንም ፡— እግዚአብሔር ፡— በጨለ
፲፫ ፡ ማው ፡ ውስጥ ፡ እኖራለሁ ፡ ብሎአል ፤ እኔም ፡ ለዘላ
ለም ፡ የምትኖርበት ፡ ማደሪያ ፡ ቤት ፡ በእውነት ፡
፲፬ ፡ ሠራሁልህ ፡ አለ ። ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ዘወር ፡
አድርጎ ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ መረቀ ፤
የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፲፭፣፲፮ ፡ እርሱም ፡ አለ ፡— ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ከግ
ብጽ ፡ ካወጣሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ስሜ ፡ በዚያ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ÷ በእርስዋም ፡ ቤት ፡ ይሠራ
ልኝ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡
ከተማ ፡ አልመረጥሁም ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ስሜ ፡
በዚያ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ መር
ጫለሁ ÷ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ መርጫለሁ ፡ ብሎ ፡
ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ በአፉ ፡ የተናገረ ÷ በእጁም ፡
የፈጸመ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፯ ፡ ይመስገን ። አባቴም ፡ ዳዊት ፡ ለእስራኤል ፡
አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡
፲፰ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ አሰበ ። እግዚአብሔርም ፡ አባ
ቴን ፡ ዳዊትን ፡— ለስሜ ፡ ቤት ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡
በልብህ ፡ አስበሃልና ፡ ይህን ፡ በልብህ ፡ ማሰብህ ፡
መልካም ፡ አደረግህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከወገብህ ፡
፲፱ ፡ የሚወጣው ፡ ልጅህ ፡ እርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡
ይሠራል ፡ እንጂ ፡ ቤት ፡ የምትሠራልኝ ፡ አንተ ፡
አይደለህም ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ የተ
፳ ፡ ናገረውን ፡ ቃል ፡ አጸና ፤ እግዚአብሔርም ፡
ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡
ተነሣሁ ÷ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀ
መጥሁ ÷ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአ
፳፩ ፡ ብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ሠራሁ ። ከግብጽም ፡
ምድር ፡ ባወጣቸው ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡
ያደረገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ላለ
በት ፡ ታቦት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ አደረግሁለት ።
፳፪ ፡ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ፡ ሰሎ
ሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡
፳፫ ፡ እጆቹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ። እንዲህም ፡
አለ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ በላይ ፡
በሰማይ ፡ በታችም ፡ በምድር ፡ አንተን ፡ የሚ
መስል ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፍጹም ፡ ልባቸው ፡
በፊትህ ፡ ለሚሄዱ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ቃል ፡ ኪዳን
፳፬ ፡ ንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ÷ ለባሪያህ ፡
ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠኸውን ፡ ተስፋ ፡ የጠ
በቅህ ፤ በአፍህ ፡ ተናገርህ ÷ እንደ ፡ ዛሬው ፡
፳፭ ፡ ቀንም ፡ በእጅህ ፡ ፈጸምኸው ። አሁንም ፡ የእ
ስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡— አንተ ፡ በፊቴ ፡
እንደ ፡ ሄድህ ፡ ልጆችህ ፡ መንገዳቸውን ፡ ቢጠ
በቁ ÷ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡
በፊቴ ፡ አታጣም ፡ ብለህ ፡ ተስፋ ፡ የሰጠኸውን ፡
ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ ጠብቅ ። አሁንም ÷ የእስራ
፳፮ ፡ ኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ለባሪያህ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳ
ዊት ፡ የተናገርኸው ፡ ቃል ÷ እባክህ ÷ ይጽና ።
፳፯ ፡ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ይኖራልን ? እነሆ ÷ ሰማይ ፡ ከሰማ
ያትም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ሰማይ ፡ ይይዝህ ፡ ዘንድ ፡
አይችልም ፤ ይልቁንስ ፡ እኔ ፡ የሠራሁት ፡ ቤት ፡
፳፰ ፡ እንዴት ፡ ያንስ ! ነገር ፡ ግን ÷ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡
ሆይ ÷ ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ተመ
ልከት ÷ ዛሬም ፡ ባሪያህ ፡ በፊትህ ፡ የሚጸልየ
ውን ፡ ጸሎትና ፡ ጥሪውን ፡ ስማ ፤ ባሪያህ ፡ ወደ
፳፱ ፡ ዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎት ፡ ትሰማ ፡
ዘንድ ፡— በዚያ ፡ ስሜ ፡ ይሆናል ፡ ወዳልኸው ፡
ስፍራ ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ዓይኖችህ ፡ ሌሊትና ፡
፴ ፡ ቀን ፡ የተገለጡ ፡ ይሁኑ ። ባሪያህና ፡ ሕዝብህ ፡
እስራኤል ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልዩትን ፡
ልመና ፡ ስማ ፤ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤
ሰምተህም ፡ ይቅር ፡ በል ።
፴፩ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢበድል ÷ በላዩም ፡
መሐላ ፡ ቢጫን ÷ እርሱም ፡ መጥቶ ፡ በዚህ ፡
፴፪ ፡ ቤት ፡ በመሠዊያህ ፡ ፊት ፡ ቢምል ÷ በሰማይ ፡
ስማ ፡ አድርግም ፤ በባሪያዎችህም ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡
ሁን ፤ በበደለኛውም ፡ ላይ ፡ ፍረድ ÷ መንገዱ ፡

ንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መልስበት ፤ ንጹሑን ፡ አጽ
ድቀው ÷ እንደ ፡ ጽድቁም ፡ ክፈለው ። ፡

፵፫ ፡ ሕዝብህ ፡ እስራኤል ፡ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡
በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ድል ፡ በተመቱ ፡ ጊዜ ÷
ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመለሱ ÷ ስምህንም ፡ ቢያከብሩ ÷
፵፬ ፡ በዚህም ፡ ቤት ፡ ቢጸልዩና ፡ ቢለምኑህ ÷ አንተ ፡
በሰማይ ፡ ስማ ፤ የሕዝብህንም ፡ የእስራኤልን ፡
ኃጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ÷ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደ ፡
ሰጠሃት ፡ ምድር ፡ መልሳቸው ። ፡

፵፭ ፡ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ ሰማይ ፡ በተዘጋ ፡ ጊዜ ፡
ዝናብም ፡ ባልዘነበ ፡ ጊዜ ÷ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡
ቢጸልዩ ÷ ስምህንም ፡ ቢያከብሩ ÷ ባስጨነቅሃ
ቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከኃጢአታቸው ፡ ቢመለሱ ÷
፵፮ ፡ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የሚሄዱበትንም ፡ መል
ካም ፡ መንገድ ፡ በማሳየት ፡ የባሪያዎችህንና ፡ የሕ
ዝብህን ፡ የእስራኤልን ፡ ኃጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ፤
ለሕዝብህም ፡ ርስት ፡ አድርገህ ፡ ለሰጠሃት ፡
ምድር ፡ ዝናብ ፡ ስጥ ። ፡

፵፯ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብ ÷ ወይም ፡ ቸነፈር ÷
ወይም ፡ ዋግ ÷ ወይም ፡ አረማሞ ÷ ወይም ፡ አን
በጣ ÷ ወይም ፡ ኩብኩባ ፡ ቢሆን ÷ የሕዝብህም ፡
ጠላት ፡ የአገሩን ፡ ቀበሌዎች ፡ ከበበ ፡ ቢያስጨ
ንቃቸው ÷ መቅሠፍትና ፡ ደዌ ፡ ሁሉ ፡ ቢሆን ÷
፵፰ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የልቡን ፡ ሕመም ፡ አውቆ ፡
ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ቢጸልይ ÷ እጆቹንም ፡ ወደ
፵፱፣፶ ፡ ዚህ ፡ ቤት ፡ ቢዘረጋ ÷ ለአባቶቻችን ፡ በሰጠሃት ፡
ምድር ፡ ላይ ፡ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይፈ
ራህ ፡ ዘንድ ፡ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ÷ ይቅ
ርም ፡ በል ፤ አንተ ፡ ብቻ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ልብ ፡ ታውቃለህና ፡ ልቡን ፡ ለምታው
ቀው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ሁሉ ፡
መጠን ፡ ክፈለውና ፡ ስጠው ። ፡

፶፩፣ ፶፪ ፡ ከሕዝብህም ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ያልሆነ ፡
እንግዳ ፡ ታላቁን ፡ ስምህን ÷ ብርቱይቱንም ፡
እጅህን ÷ የተዘረጋውንም ፡ ክንድህን ፡ ሰምቶ ፡
ስለ ፡ ስምህ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ መጥ
፶፫ ፡ ቶም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ÷ አንተ ፡
በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የምድርም ፡ አሕ
ዛብ ፡ ሁሉ ፡ ስምህን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
ሕዝብህም ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ይፈሩህ ፡ ዘንድ ÷
በዚህም ፡ በሠራሁት ፡ ቤት ፡ ስምህ ፡ እንደ ፡
ተጠራ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ÷ እንግዳው ፡ የሚለም
ንህን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ። ፡

፶፬ ፡ ሕዝብህም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ለመውጋት ፡
አንተ ፡ በምትልካቸው ፡ መንገድ ፡ ቢወጡ ÷
አንተም ፡ ወደ ፡ መረጥሃት ፡ ከተማ ፡ እኔም ፡ ለስ
ምህ ፡ ወደ ፡ ሠራሁት ፡ ቤት ፡ ለእግዚአብሔር ፡
፶፭ ፡ ቢጸልዩ ÷ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በሰ
ማይ ፡ ስማ ÷ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ። ፡

፶፮ ፡ የማይበድልም ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ አንተን ፡
ቢበድሉ ÷ ተቈጥተህም ፡ ለጠላቶቻቸው ፡ አሳ
ልፈህ ፡ ብትሰጣቸው ፡ ሩቅ ፡ ወይም ፡ ቅርብ ፡
ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ጠላቶች ፡ አገር ፡ ቢማረኩም ÷
፶፯ ፡ በተማረኩበትም ፡ አገር ፡ ሆነው ፡ በልባቸው ፡
ንስሐ ፡ ቢገቡ ÷ በማረኪዎቹም ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡
ተመልሰው ፡— ኃጢአት ፡ ሠርተናል ÷ በድለ
ንማል ÷ ክፉንም ፡ አድርገናል ፡ ብለው ፡ ቢለም
ኑህ ÷ በማረኩአቸው ፡ በጠላቶቻቸው ፡ አገር ፡ ፶፰ ፡
ሳሉ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍ
ሳቸው ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመለሱ ÷ ለአባቶቻ
ቸው ፡ ወደ ፡ ሰጠሃት ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡
ወደ ፡ መረጥሃትም ፡ ከተማ ፡ ለስምህም ፡ ወደ ፡
ሠራሁት ፡ ቤት ፡ ቢጸልዩ ÷ ጸሎታቸውንና ፡ ፶፱ ፡
ልመናቸውን ፡ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ÷
ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ÷ አንተንም ፡ የበደ ፷ ፡
ሉህን ፡ ሕዝብህን ÷ በአንተም ፡ ላይ ፡ ያደ
ረጉትን ፡ በደላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ በል ፤
ይራሩላቸውም ፡ ዘንድ ፡ በማረኩአቸው ፡ ፊት ፡
ምሕረት ፡ ስጣቸው ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ከብ ፷፩ ፡
ረት ፡ እቶን ፡ ውስጥ ፡ ያወጣሃቸው ፡ ሕዝብህና ፡
ርስትህ ፡ ናቸውና ። በጠሩህ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ፷፪ ፡
ትሰማቸው ፡ ዘንድ ፡ ለባሪያህና ፡ ለሕዝብህ ፡
ለእስራኤል ፡ ልመና ፡ ዓይኖችህ ፡ የተገለጡ ፡
ይሁኑ ። ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ አባቶ ፷፫ ፡
ቻችንን ፡ ከግብጽ ፡ ባወጣህ ፡ ጊዜ ፡ በባሪያህ ፡
በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ርስት ፡ ይሆ
ኑህ ፡ ዘንድ ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ለይተ
ሃቸዋልና ። ፡

ሰሎሞንም ፡ ይህችን ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ፷፬ ፡
ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸልዮ ፡ በፈጸመ ፡
ጊዜ ÷ በጉልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡ እጁንም ፡ ወደ ፡
ሰማይ ፡ ዘርግቶ ፡ ነበርና ፡ ከእግዚአብሔር ፡
መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ተነሣ ። ቆሞም ፡ የእስራኤ ፷፭ ፡
ልን ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ሲመ
ርቅ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እንደ ፡ ተናገረው ፡ ፷፮ ፡
ተስፋ ፡ ሁሉ ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ዕረፍትን ፡
የሰጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ በባሪያው ፡
በሙሴ ፡ ከሰጠው ፡ ከመልካም ፡ ተስፋ ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ ቃል ፡ አልወደቀም ። አምላካችን ፡ ፷፯ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ እንደ ፡
ነበረ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አይተውን ÷ አይጣ
ለንም ፤ በመንገዱም ፡ ሁሉ ፡ እንሄድ ፡ ዘንድ ÷ ፷፰ ፡
ለአባቶቻችንም ፡ ያዘዛትን ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡
ትእዛዙንም ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ÷ ልባችንን ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ያዘንብል ፡ ዘንድ ። ለባሪያውና ፡ ፷፱ ፡
ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ በየዕለቱ ፡ ፍርድን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይህች ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ የለመንኋት ፡ ቃል ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡
ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀረ
በች ፡ ትሁን ፤ የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እግዚ ፸ ፡
አብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከእር
ሱም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ።
እንደ ፡ ዛሬው ፡ ቀን ፡ በሥርዓት ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ÷ ፸፩ ፡
ትእዛዙንም ፡ ትጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከአምላካችን ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ልባችሁ ፡ ፍጹም ፡
ይሁን ። ፡

ንጉሡም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፸፪ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ። ፡

፰፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ በሬዎችና ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ በጎች ፡ አቀረበ ። ንጉሡና ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እን
፱፡ ዲሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ቀደሱ ። በእ ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያለው ፡ የናሱ ፡ መሠዊያ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቁር ባን ፡ የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ስለ ፡ ነበረ ÷ በዚያ ፡ የሚቃጠ ለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቁርባን ፡ የደ ኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ አሳርነአልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡ የነበረውን ፡ የአ ደባባዩ ፡ መካከል ፡ ንጉሡ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ቀደሰ ።
፲፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ሰሎሞን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ÷ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ÷ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
፲፩፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓሉን ፡ አደረጉ ። በስምንተኛ ውም ፡ ቀን ፡ ሕዝቡን ፡ አሰናበተ ፤ እነርሱም ፡ ንጉሡን ፡ መረቁ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለባሪ ያው ፡ ለዳዊትና ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ስላ ደረገው ፡ ቸርነት ፡ ሁሉ ፡ በልባቸው ፡ ተደስ ተው ፡ ሐሤትም ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ ስፍራ ቸው ፡ ሄዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ÷ የንጉ ሡን ፡ ቤትና ፡ ሰሎሞን ፡ የወደደውን ፡ የል ቡን ፡ አሳብ ፡ ሁሉ ፡ ሠርቶ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ÷
፪፡ እግዚአብሔር ፡ በገባዖን ፡ ለሰሎሞን ፡ እንደ ፡
፫፡ ተገለጠለት ፡ ዳግመኛ ፡ ተገለጠለት ። እግዚአ ብሔርም ፡ አለው ፡— በፊቴ ፡ የጸለይኸውን ፡ ጸሎትህንና ፡ ልመናህን ፡ ሰምቻለሁ ፤ ለዘላለ ምም ፡ ስሜ ፡ በዚያ ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ የሠ ራኸውን ፡ ቤት ፡ ቀድሻለሁ ፤ ዓይናቼና ፡ ልቤም ፡
፬፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ይሆናሉ ። ዳዊትም ፡ አባትህ ፡ በየዋህ ፡ ልብና ፡ በቅንነት ፡ እንደ ፡ ሄደ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ በፊቴ ፡ ብትሄድ ÷ ያዘዝ ሁህንም ፡ ሁሉ ፡ ብታደርግ ÷ ሥርዓቴንም ፡ ፍር
፭፡ ዴንም ፡ ብትጠብቅ ÷ እኔ ፡— ከእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ከዘርህ ፡ ሰው ፡ አታጣም ፡ ብዬ ፡ ለአባ ትህ ፡ ለዳዊት ፡ እንደ ፡ ተናገርሁ ÷ የመንግሥ ትህን ፡ ዙፋን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡
፮፡ አጸናለሁ ። እናንተና ፡ ልጆቻችሁ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ብትመለሱ ÷ የሰጠኋችሁንም ፡ ትእ ዛዜንና ፡ ሥርዓቴን ፡ ባትጠብቁ ÷ ሄዳችሁም ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ብታመልኩ ÷ ብትሰግዱ
፯፡ ላቸውም ÷ እስራኤልን ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ አጠፋቸዋለሁ ፤ ለስሜም ፡ የቀደስሁትን ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ከፊቴ ፡ እጥለዋለሁ ፤ እስራኤልም ፡ በአ ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ምሳሌና ፡ ተረት ፡ ይሆ
፰፡ ናሉ ። ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ የነበረውም ፡ ይህ ፡ ቤት ፡ ባድማ ፡ ይሆናል ፤ በዚያም ፡ የሚያልፍ ፡ ሁሉ ፡ እያፍዋጨ ፡— እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ አገርና ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አደ ረገ ? ብሎ ፡ ይደነቃል ። መልሰውም ፡— ከግ ፱፡ ብጽ ፡ ምድር ፡ አባቶቻቸውን ፡ ያወጣውን ፡ እም ላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ተከተሉ ÷ ስለ ፡ ሰገዱላቸ ውም ÷ ስለ ፡ አመለኩአቸውም ÷ ስለዚህ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አመጣባ ቸው ፡ ይላሉ ።
፲፡ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የን ጉሡን ፡ ቤት ፡ ሁለቱን ፡ ቤቶች ፡ የሠራበት ፡ ሀያ ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ ንጉሡ ፡ ሰሎ ፲፩፡ ሞን ፡ በገሊላ ፡ ምድር ፡ ያሉትን ፡ ሀያ ፡ ከተ ሞች ፡ ለኪራም ፡ ሰጠው ። የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ የሚሻውን ፡ ያህል ፡ የዝግባና ፡ የጥድ ፡ እንጨት ፡ የሚሻውንም ፡ ያህል ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ሰጥቶት ፡ ነበር ። ኪራምም ፡ ሰሎ ፲፪፡ ሞን ፡ የሰጠውን ፡ ከተሞች ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ከጢ ሮስ ፡ ወጣ ፤ ደስም ፡ አላሰኙትም ። እርሱም ፡— ፲፫፡ ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ የሰጠኸኝ ፡ እነዚህ ፡ ከተሞች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አለ ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የከቡል ፡ አገር ፡ ተብለው ፡ ተጠሩ ። ኪራምም ፡ ፲፬፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ለንጉሡ ፡ ላከ ።
፲፭፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የራሱን ፡ ቤት ÷ ሚሎንም ÷ የኢየሩሳ ሌምንም ፡ ቅጥር ÷ ሐጾርንም ÷ መጊዶንም ÷ ጌዝርንም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ገባሮችን ፡ መል ምሎ ፡ ነበር ። የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ፲፮፡ ወጥቶ ፡ ጌዝርን ፡ ይዞ ፡ ነበር ÷ በእሳትም ፡ አቃ ጥሎ ፡ ነበር ÷ በከተማም ፡ የኖሩትን ፡ ከነዓና ውያን ፡ ገድሎ ፡ ነበር ፤ ለልጁም ፡ ለሰሎሞን ፡ ሚስት ፡ ትሎት ፡ አድርጎ ፡ ሰጥቶአት ፡ ነበር ።
፲፯፡ ሰሎሞንም ፡ ጌዝርን ÷ የታችኛውንም ፡ ቤት ፲፰፡ ሖሮን ÷ ባዕላትንም ÷ በምድረ ፡ በዳም ፡ አገር ፡ ፲፱፡ ያለችውን ፡ ተድሞርን ÷ ለሰሎሞንም ፡ የነበሩ ፲፱፡ ትን ፡ የዕቃ ፡ ቤት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷ የሰረገላ ውንም ፡ ከተሞች ÷ የፈረሰኞችንም ፡ ከተሞች ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ በሊባኖስም ፡ በመንግሥ ፳፡ ቱም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሰሎሞን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ። ከእስራኤ ፳፩፡ ልም ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ያልነበሩትን ፡ ከአሞራ ውያንና ፡ ከኬጢያውያን ÷ ከፌርዛውያን ÷ ከኤ ዊያውያንና ፡ ከኢያቡሳውያን ፡ የቀሩትን ÷ ፳፪፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ያልቻሉትን ÷ በኋላቸው ፡ የቀሩትን ፡ ልጆቻቸ ውን ÷ ሰሎሞን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ገበሮች ፡ ፳፫፡ አድርጎ ፡ መለመላቸው ። ሰሎሞንም ፡ ከእስራ ኤል ፡ ልጆች ፡ ማንንም ፡ በሪያ ፡ አላደረገም ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ሰልፈኞች ÷ ሎሌዎችም ÷ መሳ ፍንትም ÷ አለቆችም ÷ የሰረገሎችና ፡ የፈረ ሶች ፡ ባልደራሶች ፡ ነበሩ ።
፳፬፡ ሰሎሞንም ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ሠራ ተኛውን ፡ ሕዝብ ፡ የሚያዝዙ ፡ አለቆች ፡ አም ስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ።
፳፭፡ የፈርዖንም ፡ ልጅ ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ሰሎ

ሞን ፡ ወደ ፡ ሠራላት ፡ ወደ ፡ ቤትዋ ፡ ወጣች ፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሚሎን ፡ ሠራ ።

፳፫ ፡ ሰሎሞንም ፡ በየዓመቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ የሚ ቃጠለውንና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግ ዚአብሔር ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያሳርግ ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ መሠ ዊያ ፡ ላይ ፡ ዕጣን ፡ ያሳርግ ፡ ነበር ። ቤቱንም ፡ ጨረሰ ።

፳፬ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ዳር ፡ በኤሎት ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ በዔጽዮንጋብር ፡ መርከቦችን ፡ ሠራ ።

፳፭ ፡ ኪራምም ፡ በእነዚያ ፡ መርከቦች ፡ ከሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ጋር ፡ የባሕሩን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁ ፡ መርከበኞች ፡ ባሪያዎቹን ፡ ሰደደ ። ወደ ፡ አፊ ርም ፡ መጡ ÷ ከዚያም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ወሰዱ ÷ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ይዘው ፡ መጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ፡ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የወጣለትን ፡ የሰሎሞንን ፡ ዝና ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ በእንቆቅልሽ ፡ ትፈትነው ፡ ዘንድ ፡ መጣች ።

፪ ፡ በግመሎችም ፡ ላይ ፡ ሽቱና ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ወርቅ ፡ የከበረም ፡ ዕንቁ ፡ አስጭና ፡ ከታላቅ ፡ ጓዝ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባች ። ወደ ፡ ሰሎሞንም ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ በልብዋ ፡ ያለ ፡ ውን ፡ ሁሉ ፡ አጫወተችው ። ሰሎሞንም ፡ የጠየቀችውን ፡ ሁሉ ፡ ፈታላት ። ለፈታላት ፡ ያልቻለውና ፡ ከንጉሡ ፡ የተሰወረ ፡ ነገር ፡ አልነበረም ። የሳባም ፡ ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ÷ ሠርቶትም ፡ የነበረውን ፡ ቤት ÷ የማዕዱንም ፡ መብል ÷ የብላቴኖቹንም ፡ አቀማመጥ ÷ የሎሌዎቹንም ፡ አሠራር ፡ አለባበሳቸውንም ÷ ጠጅ ፡ አሳላፊዎቹንም ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የሚያሳርገውን ፡ መሥዋዕት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ነፍስ ፡ አልቀረላትም ። ንጉሡንም ፡ አለችው ፡— ስለ ፡ ነገርህና ፡ ስለ ፡ ጥበብህ ፡ በአገሬ ፡ ሳለሁ ፡ የሰማሁት ፡ ዝና ፡ እውነት ፡ ነው ።

፮ ፡ እኔም ፡ መጥቼ ፡ በዓይኔ ፡ እስካይ ፡ ድረስ ፡ የነገሩኝን ፡ አላመንሁም ፡ ነበር ። እነሆም ÷ እኩሌታውን ፡ አልነገሩኝም ፡ ነበር ። ጥበብህና ፡ ሥራህ ፡ ከሰማሁት ፡ ዝና ፡ ይበልጣል ። በፊትህ ፡ ሁል ጊዜ ፡ የሚቆሙ ፡ ጥበብህንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሰዎችህና ፡ እነዚህ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።

፰ ፡ አንተን ፡ የወደደ ÷ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ያስቀመጠህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ። እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ለዘላለም ፡ ወድዶታልና ፡ ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡ አስነሣህ ።

፱ ፡ ለንጉሡም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ሽቱ ፡ የከበረም ፡ ዕንቁ ፡ ሰጠችው ። የሳባ ፡ ንግሥት ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ሰጠችው ፡ ያለ ፡ የሽቱ ፡ ብዛት ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አልመጣም ፡ ነበር ።

፲ ፡ ከአፊርም ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ የኪራም ፡ መርከቦች ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ የሰንደል ፡ እንጨትና ፡ የከበረ ፡ ዕንቁ ፡ ከአፊር ፡ አመጡ ።

፲፩ ፡ ንጉሡም ፡ ከሰንደሉ ፡ እንጨት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ ለንጉሡ ፡ ቤት ፡ መከታ ÷ ለመዘምራኑም ፡ መሰንቆና ፡ በገና ፡ አደረገ ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ እንደዚያ ፡ ያለ ፡ የሰንደል ፡ እንጨት ፡ ከቶ ፡ አልመጣም ፡ አልታየምም ።

፲፪ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ÷ በገዛ ፡ እጁ ፡ ከሰጣት ፡ ሌላ ÷ የወደደችውን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱም ፡ የለመነችውን ፡ ሁሉ ፡ ለሳባ ፡ ንግሥት ፡ ሰጣት ። እርስዋም ፡ ተመልሳ ፡ ከባሪያዎችዋ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ምድርዋ ፡ ሄደች ።

፲፫፡፲፭ ፡ ግብርም ፡ የሚያስገብሩ ፡ ሰዎች ፡ ነጋዴዎችም ፡ የዓረብም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ የምድርም ፡ ሸማምት ፡ ከሚያወጡት ፡ ሌላ ÷ በየዓመቱ ፡ ለሰሎሞን ፡ የሚመጣለት ፡ የወርቅ ፡ ሚዛን ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ።

፲፮ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከጥፍጥፍ ፡ ወርቅ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ ውስጥ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ።

፲፯ ፡ ከጥፍጥፍም ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ ጋሻ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ ምናን ፡ ነበረ ። ንጉሡም ፡ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተባለው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ።

፲፰ ፡ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ከዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ታላቅ ፡ ዙፋን ፡ አሠራ ÷ በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ።

፲፱ ፡ ወደ ፡ ዙፋንም ፡ የሚያስሄዱ ፡ ስድስት ፡ እርከኖች ፡ ነበሩ ፤ በስተ ፡ ኋላውም ፡ ያለው ፡ የዙፋኑ ፡ ራስ ፡ ክብ ፡ ነበረ ። በዚህና ፡ በዚያ ፡ በመቀመጫው ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡ የክንድ ፡ መደገፊያዎች ፡ ነበሩበት ÷ በመደገፊያዎቹም ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡ አንበሶች ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

፳ ፡ በስድስቱም ፡ እርከኖች ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ አንበሶች ፡ ቆመው ፡ ነበር ። በመንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተሠራም ።

፳፩ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የሚጠጣበት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ÷ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ የተባለውም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ እንጂ ፡ ብር ፡ አልነበረም ። በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ብር ፡ ከቶ ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

፳፪ ፡ ለንጉሡም ፡ ከኪራም ፡ መርከቦች ፡ ጋር ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ነበሩት ። በሦስት ፡ በሦስት ፡ ዓመትም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ወርቅና ፡ ብር ÷ የዝሆንም ፡ ጥርስ ÷ ዝንጀሮና ፡ ዝንጕርጉር ፡ ወፍ ፡ ይዘው ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

፳፫ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በባለጠግነትና ፡ በጥበብ ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በልጦ ፡ ነበር ።

፳፬ ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ያኖረለትን ፡ ጥበቡን ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ የሰሎሞንን ፡ ፊት ፡ ይመኝ ፡ ነበር ።

፳፭ ፡ ከእነርሱም ፡ እያንዳንዱ ፡ በዓመት ፡ በዓመቱ ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ÷ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ÷ ልብስና ፡ የጦር ፡ መሣሪያ ÷

ሽቱም ÷ ፈረሶችና ፡ በቅሎች ፡ እየያዘ ፡ ይመጣ ፡ ነበር ።

፳፭ ፡ ሰሎሞንም ፡ ሰረገሎችንና ፡ ፈረሰኞችን ፡ ሰበሰበ ፤ አንድ ፡ ሺህ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰረገሎች ÷ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህም ፡ ፈረሰኞች ፡ ነበሩት ÷ በሰረገሎችም ፡ ከተሞች ፡ ከንጉሡም ፡ ጋር ፡

፳፮ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራቸው ። ንጉሡም ፡ ብሩን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እንዲበዛ ፡ አደረገው ፤ የዝግባም ፡ እንጨት ፡ ብዛት ፡ በቄላ ፡

፳፯ ፡ እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ ሆነ ። ሰሎሞንም ፡ ፈረሶችን ፡ ከግብጽና ፡ ከቀዌ ፡ አገር ፡ አስመጣ ፤ የንጉሡም ፡ ነጋዴዎች ፡ በገንዘብ ፡ እየገዙ ፡ ከቀዌ ፡

፳፰ ፡ ያመጡአቸው ፡ ነበር ። አንዱም ፡ ሰረገላ ፡ በስድስት ፡ መቶ ÷ አንዱም ፡ ፈረስ ፡ በመቶ ፡ አምሳ ፡ ብር ፡ ከግብጽ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። እንዲሁም ፡ ለኬጢያውያንና ፡ ለሶርያ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በእጃቸው ፡ ያወጡላቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከፈርዖን ፡ ልጅ ፡ ሌላ ÷ በሞዓባውያንና ፡ በአሞናውያን ፡ በኤዶማውያንም ፡ በሲዶናውያንና ፡ በኬጢያውያን ፡ ሴቶች ÷ በብዙ ፡ እንግዶች ፡ ሴቶች ፡ ፍቅር ፡ ተነደፈ ።

፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡— አምላክቻቸውን ፡ ትከተሉ ፡ ዘንድ ፡ ልባችሁን ፡ በእውነት ፡ ያዘነበላሉና ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትግቡ ÷ እነርሱም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አይግቡ ፡ ካላቸው ፡ ከአሕዛብ ÷ ከእነዚህ ፡ ጋር ፡ ሰሎሞን ፡

፫ ፡ በፍቅር ፡ ተጣበቀ ። ለእርሱም ፡ ወይዛዝር ፡ የሆኑ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሚስቶች ፡ ሦስት ፡ መቶም ፡ ቁባቶች ፡ ነበሩት ፤ ሚስቶቹም ፡ ልቡን ፡ አዘነበሉት ።

፬ ፡ በሉት ። ሰሎሞንም ፡ ሲሸመግል ፡ ሚስቶቹ ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ይከተል ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ አዘነበሉት ፤ የአባቱ ፡ የዳዊት ፡ ልብ ፡ ከአምላኩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ፍጹም ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ የሰሎሞን ፡ ልቡ ፡ እንዲሁ ፡ አልነበረም ።

፭ ፡ ሰሎሞንም ፡ የሲዶናውያንን ፡ አምላክ ፡ አስታሮትን ÷ የአሞናውያንንም ፡ ርኵሰት ፡ ሚልኮምን ፡ ተከተለ ።

፮ ፡ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረገ ÷ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመከተል ፡

፯ ፡ ፍጹም ፡ አልሆነም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ ለሞዓብ ፡ ርኵሰት ፡ ለካሞሽ ÷ ለአሞንም ፡ ልጆች ፡ ርኵሰት ፡ ለሞሎክ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በለው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መስገጃ ፡

፰ ፡ ሠራ ። ለአማልክቶቻቸው ፡ ዕጣን ፡ ለሚያጥኑ ፡ መሥዋዕትም ፡ ለሚሠዉ ፡ ለእንግዶች ፡ ሚስቶቹ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

፱ ፡ ፲ ፡ ሁለት ፡ ጊዜም ፡ ከተገለጠለት ÷ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ እንዳይከተል ፡ ካዘዘው ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ልቡን ፡ አርቆአልና ÷ እግዚአብሔርም ፡ ያዘዘውን ፡ ነገር ፡ አልጠበቀምና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰሎሞንን ፡ ተቈጣ ።

፲፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞንን ፡ አለው ፡— ይህን ፡ ሠርተሃልና ÷ ያዘዝሁህንም ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንና ፡ ሥርዓቴን ፡ አልጠበቅህምና ፡ መንግሥትህን ፡ ከአንተ ፡ ቀዳድጄ ፡ ለባሪያህ ፡ እሰጠዋለሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከልጅህ ፡ እጅ ፡ እቀድደዋለሁ ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ አባትህ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህን ፡ በዘመንህ ፡ አላደርግም ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ዳዊትና ፡ ስለ ፡ መረጥኋት ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለልጅህ ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ እሰጣለሁ ፡ እንጂ ፡ መንግሥቱን ፡ ሁሉ ፡ አልቀድድም ።

፲፪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከኤዶምያስ ፡ ነገሥታት ፡ ዘር ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰው ፡ ሃዳድን ፡ ጠላት ፡ አድርጎ ፡ በሰሎሞን ፡ ላይ ፡ አስነሣው ። ኢዮ፲፫ ፡ ፲፭ አብና ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ የኤዶምያስን ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ እስኪገድሉ ፡ ድረስ ፡ ስድስት ፡ ወር ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ በኤዶምያስ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷ የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብ ፡ ተወግተው ፡ የሞቱትን ፡ ሊቀብር ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ÷ የኤዶምያስንም ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ÷ ሃዳድ ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ ሃዳ፲፯ ፡ ድና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ጥቂቶቹ ፡ ከኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ የሆኑ ፡ የአባቱ ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ኰበልለው ፡ ነበር ። ከምድያምም ፡ ተነሥተው ፡ ፲፰ ወደ ፡ ፋራን ፡ መጡ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ከፋራን ፡ ሰዎች ፡ ወሰዱ ÷ ወደ ፡ ግብጽም ፡ መጡ ÷ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ገቡ ፤ እርሱም ፡ ቤት ፡ ሰጥቶ ፡ ቀለብ ፡ ዳረገው ÷ ምድርም ፡ ሰጠው ። የሚስቱንም ፡ የእቱጌይ ፲፱ ቴን ፡ የቱቄምናስን ፡ እኅት ፡ እስኪያጋባው ፡ ድረስ ፡ ሃዳድ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ባለሞገስ ፡ ሆነ ። የቱቄምናስ ፡ እኅት ፡ ጌንባትን ፡ ፳ ወለደችለት ÷ ቱቄምናስም ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ አሳደገችው ፤ ጌንባትም ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ በፈርዖን ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ነበረ ። ሃዳድም ፡ በግብጽ ፡ ሳለ ፡ ዳዊት ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ እንዳንቀላፋ ÷ የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ ሃዳድ ፡ ፈርዖንን ፡— ወደ ፡ አገሬ ፡ እሄድ ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ። ፳፪ ፈርዖንም ፡— እነሆ ÷ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አገርህ ፡ መሄድ ፡ የፈለግህ ፡ ምን ፡ አጥተህ ፡ ነው ? አለው ። እርሱም ፡— አንዳች ፡ አላጣሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ልሂድ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ሃዳድም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ተመለሰ ÷ ሃዳድም ፡ ያደረገው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እስራኤልን ፡ አስፈራ፳፫ ፡ ነቀ ÷ በኤዶምያስም ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

፳፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ከጌታው ፡ ከሱባ ፡ ንጉሥ ፡ ከአድርአዛር ፡ የኰበለለውን ፡ የኤልያዳን ፡ ልጅ ፡ ሬዞንን ፡ ጠላት ፡ አድርጎ ፡ አስነሣበት ። ዳዊትም ፡ የሱባን ፡ ሰዎች ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ፡ ፳፬ ሬዞን ፡ ሰዎችን ፡ ሰብስቦ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃ ፡ ሆነ ፤ ወደ ፡ ደማስቆም ፡ ሄዱ ÷ በዚያም ፡ ተቀመጡ ፤ በደማስቆም ፡ ላይ ፡ አነገሡት ። ሃዳ፳፭ ድም ፡ ካደረገው ፡ ክፋት ፡ ሌላ ፡ በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የእስራኤል ፡ ጠላት ፡ ነበረ ።

ከሳሪራ ፡ አገር ፡ የሆነ ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያ ፡ ፳፮

የኤፍሬማዊው ፡ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ በንጉሡ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ፤ እናቱም ፡ ጽሩዓ ፡ የተ
፳፮፤ ባለች ፡ ባልቴት ፡ ሴት ፡ ነበረች ። በንጉሡም ፡ ያመፀበት ፡ ምክንያት ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ሰሎሞን ፡
ሚሎን ፡ ሠራ ÷ የአባቱንም ፡ የዳዊትን ፡ ከተማ ፡
፳፯፤ ሰባራውን ፡ ጠገነ ። ኢዮርብዓምም ፡ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ሰሎሞንም ፡ ጕልማሳው ፡
በሥራ ፡ የተመሰገነ ፡ መሆኑን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በዮ
ሴፍ ፡ ነገድ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።
፳፰፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢዮርብዓም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ሴሎናዊው ፡ ነቢዩ ፡ አኪያ ፡ በመ
ንገድ ፡ ላይ ፡ ተገናኘው ፤ አኪያም ፡ አዲስ ፡
ልብስ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ፡ ሁለቱም ፡ በሜዳው ፡
፴፡ ለብቻቸው ፡ ነበሩ ። አኪያም ፡ የለበሰውን ፡
አዲስ ፡ ልብስ ፡ ይዞ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ቁራረ
፴፩፤ ጠው ። ኢዮርብዓምንም ፡ አለው ፡— አሥር ፡
ቍራጭ ፡ ውሰድ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷ ከሰሎ
ሞን ፡ እጅ ፡ መንግሥቱን ፡ እቀድዳለሁ ÷ አሥ
፴፪፤ ሩንም ፡ ነገዶች ፡ እሰጥሃለሁ ፤ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡
ስለ ፡ ዳዊት ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ስለ ፡ መረ
ጥኋት ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ግን ፡ አንድ ፡
፴፫፤ ነገድ ፡ ይቀርለታል ፤ ጥለውኛልና ÷ ለሲዶና
ውያንም ፡ አምላክ ፡ ለአስታሮት ÷ ለሞዓብም ፡
አምላክ ፡ ለካሞሽ ÷ ለአሞንም ፡ ልጆች ፡ አም
ላክ ፡ ለሚልኮም ፡ ሰግደዋልና ÷ አባቱም ፡
ዳዊት ፡ እንዳደረገ ፡ በፊቴ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ያደ
ርጉ ፡ ዘንድ ÷ ሥርዓቴንና ፡ ፍርዴንም ፡ ይጠ
፴፬፤ ብቁ ፡ ዘንድ ፡ በመንገዴ ፡ አልሄዱምና ። መን
ግሥቱንም ፡ ሁሉ ፡ ከእጁ ፡ አልወስድም ፤ ትእ
ዛዜንና ፡ ሥርዓቴን ፡ ስለ ፡ ጠበቀው ፡ ስለ ፡ መረ
ጥሁት ፡ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ግን ፡ በዕድ
፴፭፤ ሜው ፡ ሁሉ ፡ አለቃ ፡ አደርገዋለሁ ። መንግ
ሥቱንም ፡ ከልጁ ፡ እጅ ፡ እወስዳለሁ ÷ ለአን
፴፮፤ ተም ፡ አሥሩን ፡ ነገድ ፡ እሰጥሃለሁ ። ስሜንም ፡
ባኖርሁባት ፡ በዚያች ፡ በመረጥኋት ፡ ከተማ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ለባሪያዬ ፡ ለዳዊት ፡ በፊቴ ፡
ሁልጊዜ ፡ መብራት ፡ ይሆንለት ፡ ዘንድ ፡ ለልጁ ፡
፴፯፤ አንድ ፡ ነገድ ፡ እሰጠዋለሁ ። አንተንም ፡ እወ
ስድሃለሁ ÷ ነፍስህም ፡ በወደደችው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ትነግሣለች ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡
፴፰፤ ትሆናለህ ። ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገ ÷
ያዘዝሁህን ፡ ሁሉ ፡ ብትሰማ ÷ በመንገዴም ፡
ብትሄድ ÷ በፊቴም ፡ የቀናውን ፡ ብታደርግ ÷
ሥርዓቴንና ፡ ትእዛዜን ፡ ብትጠብቅ ÷ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እሆናለሁ ÷ ለዳዊትም ፡ እንደ ፡ ሠራሁለት ፡
፴፱፤ ጽኑ ፡ ቤት ፡ እሠራልሃለሁ ÷ እስራኤልንም ፡
ለአንተ ፡ እሰጥሃለሁ ። ስለዚህም ፡ የዳዊትን ፡
ዘር ፡ አስጨንቃለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በዘመን ፡
፵፡ ሁሉ ፡ አይደለም ። ሰሎሞንም ፡ ኢዮርብዓምን ፡
ሊገድለው ፡ ወደደ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ተነሥቶ ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ ኩበለለ ÷ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ንጉሥ ፡
ወደ ፡ ሺሻቅ ፡ መጣ ÷ ሰሎሞንም ፡ እስኪ
ሞት ፡ ድረስ ፡ በግብጽ ፡ ተቀመጠ ።

የቀረውም ፡ የሰሎሞን ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡ ፵፩፤
ሁሉ ÷ ጥበቡም ÷ እነሆ ÷ በሰሎሞን ፡ ታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ሰሎሞንም ፡ በኢየሩ ፵፪፤
ሳሌም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡
ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ። ሰሎሞንም ፡ ፵፫፤
ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በአባቱም ፡ በዳ
ዊት ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ሮብዓም ፡
በፋንታው ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፩፡
ሴኬም ፡ መጥተው ፡ ነበርና ፡ ሮብዓም ፡ ወደ ፡
ሴኬም ፡ ሄደ ። እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የናባጥ ፡ ፪፡
ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ እር
ሱም ፡ ከንጉሡ ፡ ከሰሎሞን ፡ ፊት ፡ ኰብልሎ ፡
በግብጽ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበርና ÷ በግብጽም ፡ ሳለ ፡
ልከው ፡ ጠርተውት ፡ ነበርና ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ፫፡
የእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ መጥተው ፡ ለሮብ
ዓም ፡— አባትህ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፡ ፬፡
አሁንም ፡ አንተ ፡ ጽኑውን ፡ የአባትህን ፡ አገ
ዛዝ ÷ በላያችንም ፡ የጫነውን ፡ የከበደውን ፡
ቀንበር ፡ አቃልልልን ፤ እኛም ፡ እንገዛልሃለን ፡
ብለው ፡ ተናገሩት ። እርሱም ፡— ሂዱ ÷ በሦስ ፭፡
ተኛውም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ አላ
ቸው ። ሕዝቡም ፡ ሄዱ ።

ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡— ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እመ ፮፡
ልስለት ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡
ነው ? ብሎ ፡ አባቱ ፡ ሰሎሞን ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡
በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጋር ፡
ተማከረ ። እነርሱም ፡— ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አሁን ፡ ፯፡
ባሪያ ፡ ብትሆን ፡ ብትገዛላቸውም ÷ መልሰህም ፡
በገርነት ፡ ብትናገራቸው ÷ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ባሪ
ያዎች ፡ ይሆኑልሃል ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ። እርሱ ፡ ፰፡
ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ የመከሩትን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ካደጉትና ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነ
በሩት ፡ ብላቴኖች ፡ ጋር ፡ ተማከረ ። እርሱም ፡— ፱፡
አባትህ ፡ የጫነብንን ፡ ቀንበር ፡ አቃልልልን ፡
ለሚሉኝ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስላቸው ፡ ዘንድ ፡ የም
ትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ። ከእር ፲፡
ሱም ፡ ጋር ፡ ያደጉት ፡ ብላቴኖች ፡— አባትህ ፡
ቀንበር ፡ አክብዶብናል ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አቃል
ልልን ፡ ለሚሉህ ፡ ሕዝብ ፡— ታናሺቱ ፡ ጣቴ ፡
ከአባቴ ፡ ወገብ ፡ ትወፍራለች ። አሁንም ፡ ፲፩፡
አባቴ ፡ ከባድ ፡ ቀንበር ፡ ጭኖባችኋል ÷ እኔ ፡
ግን ፡ በቀንበራችሁ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ፤
አባቴ ፡ በአለንጋ ፡ ገርፎአችኋል ÷ እኔ ፡ ግን ፡
በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለሁ ፡ በላቸው ፡ ብለው ፡
ተናገሩት ።

ንጉሡም ፡— በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ፲፪፡
ተመለሱ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኢዮርብዓ
ምና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡
ሮብዓም ፡ መጡ ። ንጉሡም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ፲፫፡
የመከሩትን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፡ ለሕዝቡ ፡ ጽኑ ፡
ምላሽ ፡ መለሰላቸው ። እንደ ፡ ብላቴኖችም ፡ ፲፬ ፡

ምክር ፡— አባቱ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብኛል ፡ ነበር ÷ እኔ ፡ ግን ፡ በቀንበራችሁ ፡ ላይ ፡ እጨ ምራለሁ ፡ አባቱ ፡ በአለንጋ ፡ ገርፎአችሁ ፡ ነበር ÷ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለሁ ፡ ፲፩፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። እግዚአብሔርም ፡ በሴ ሎናዊው ፡ በአኪያ ፡ አድርጎ ፡ ለናባጥ ፡ ልጅ ፡ ለኢዮርብዓም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲያ ጸና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ተመድቦ ፡ ነበ ርና ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቡን ፡ አልሰማም ።

፲፪፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልሰማ ቸው ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ለንጉሡ ፡— በዳ ዊት ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ክፍል ፡ አለን ? በእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ። እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ድንኳኖቻችሁ ፡ ተመለሱ ፤ ዳዊት ፡ ሆይ ÷ አሁን ፡ ቤትህን ፡ ተመልከት ፡ ብለው ፡ መለሱለት ። እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ድንኳኖቻ ፲፫፡ ቸው ፡ ሄዱ ። በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ በተቀመ ጡት ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ሮብ ፲፬፡ ዓም ፡ ነገሠባቸው ። ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ አስ ገባሪውን ፡ አዶኒራምን ፡ ሰደደ ፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በድንጋይ ፡ ደበደቡት ÷ ሞተም ። ንጉ ሡም ፡ ሮብዓም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ሰረገላው ፡ ፲፭፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሸሸ ። እስራኤ ልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ፲፮፡ ሸፈተ ። እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ኢዮርብዓም ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልከው ፡ ወደ ፡ ሸንጎአቸው ፡ ጠሩት ÷ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አነገሡት ። ከብቻው ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ በቀር ፡ የዳዊትን ፡ ቤት ፡ የተከተለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ። ፲፯፡ ሮብዓምም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ÷ የእ ስራኤልንም ፡ ቤት ፡ ወግተው ፡ መንግሥቱን ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡ ሁሉና ፡ ከብንያም ፡ ነገድ ፡ የተመረጡትን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺህ ፡ ፲፰፡ ሰልፈኞች ፡ ሰዎች ፡ ሰበሰበ ። የእግዚአብሔ ርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ፲፱፡ ሳማያ ፡— ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ ለሮብዓምና ፡ ለይሁዳ ፡ ለብንያምም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ፳፡ ለቀረውም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ አትውጡ ÷ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ አትውጉ ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ፡ ሲል ፡ መጣ ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ሰሙ ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ተመልሰው ፡ ሄዱ ። ፳፩፡ ኢዮርብዓምም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ሴኬምን ፡ ሠርቶ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጠ ፤ ደግሞም ፡ ከዚያ ፡ ወጥቶ ፡ ጵኒኤልን ፡ ሠራ ። ፳፪፡ ኢዮርብዓምም ፡ በልቡ ፡— አሁን ፡ መንግሥቱ ፡ ፳፫፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ቤት ፡ ይመለሳል ። ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መሥዋዕትን ፡ ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቢወጣ ÷ የዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ልብ ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመለሳል ÷ እኔንም ፡ ይገድሉኛል ፡ አለ ። ፳፬፡ ንጉሡም ፡ ተማክረ ÷ ሁለ ትም ፡ የወርቅ ፡ ጥጆች ፡ አድርጎ ፡— እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ትወጡ ፡ ዘንድ ፡ ይበ ዛባችኋል ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጡህን ፡ አማል ክቶችህን ፡ እዩ ፡ አላቸው ። ፳፭፡ አንዱን ፡ በቤቴል ÷ ሁለተኛውንም ፡ በዳን ፡ አኖረ ። ፳፮፡ ለአንዱ ፡ ጥጃ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ይሄድ ፡ ነበርና ፡ ይህ ፡ ኃጢአት ፡ ሆነ ። ፳፯፡ ከረቶቹም ፡ ላይ ፡ መስገጃዎች ፡ ሠራ ÷ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ ካይደሉ ፡ ከሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ካህናትን ፡ አደረገ ። ፳፰፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አም ስተኛውም ፡ ቀን ፡ በይሁዳ ፡ እንደሚደረግ ፡ በዓል ፡ ያለ ፡ በዓል ፡ አደረገ ÷ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤ ለሠራቸውም ፡ ጥጆች ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁ ፡ በቤቴል ፡ አደረገ ፤ ለከረብታ ፡ መስገጃዎችም ፡ የመረጣቸውን ፡ ካህናት ፡ በቤ ቴል ፡ አኖራቸው ። ፳፱፡ በስምንተኛውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ በልቡ ፡ ባሰ በው ፡ ቀን ፡ በቤቴል ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዓል ፡ አደ ረገላቸው ፤ በመሠዊያውም ፡ ሠዋ ÷ ዕጣንም ፡ ዐጠነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

እነሆም ÷ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በእ ፩፡ ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከይሁዳ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ መጣ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ዕጣን ፡ እያጠነ ፡ በመ ሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። ፪፡ በመሠዊ ያውም ፡ ላይ ፡— መሠዊያ ፡ ሆይ ÷ መሠዊያ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ስሙ ፡ ኢዮስያስ ፡ የሚባል ፡ ልጅ ፡ ለዳዊት ፡ ቤት ፡ ይወለዳል ፤ ዕጣንም ፡ የሚያጥኑብህን ፡ የኮረብታ ፡ መስገጃዎቹን ፡ ካህናት ፡ ይሠዋብ ሃል ÷ የሰዎቹንም ፡ አጥንት ፡ ያቃጥልብሃል ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ጮኸ ። ፫፡ በዚያም ፡ ቀን ፡— እግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡ ምልክት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እነሆ ÷ መሠዊያው ፡ ይሰነጠቃል ÷ በላዩም ፡ ያለው ፡ አመድ ፡ ይፈስሳል ፡ ብሎ ፡ ምል ክት ፡ ሰጠ ። ፬፡ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በቤቴል ፡ ባለው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የጮኸውን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ ኢዮርብዓም ፡ እጁን ፡ ከመ ሠዊያው ፡ አንሥቶ ፡— ያዙት ፡ አለ ። በእር ሱም ፡ ላይ ፡ የዘረጋት ፡ እጅ ፡ ደረቀች ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ይመልሳት ፡ ዘንድ ፡ አልተቻለውም ። ፭፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ሰጠው ፡ ምልክት ፡ መሠዊያው ፡ ተሰነጠቀ ÷ አመዱም ፡ ከመሠዊያው ፡ ፈሰሰ ። ፮፡ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡— አሁን ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡ ለምን ÷ እጅም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ትመለስ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ጸልይ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ ለመነ ÷ የንጉሡም ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለሰች ÷ እንደ ፡ ቀድሞም ፡ ሆነች ።

፲፫፡ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ና ፡ እንጀራም ፡ ብላ ÷ በረከ
፲፬፡ ትም ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ። የእግዚአብሔ ርም ፡ ሰው ፡ ንጉሡን ፡— የቤትህን ፡ እኩሌታ ፡ እንኳ ፡ ብትሰጠኝ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አልገባም ÷ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ÷ ውኃም ፡
፲፭፡ አልጠጣም ፤ እንጀራ ፡ አትብላ ÷ ውኃም ፡ አት ጠጣ ÷ በመጣህበትም ፡ መንገድ ፡ አትመለስ ፡ በሚል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታዝዠአለሁና ፡
፲፮፡ አለው ። በሌላም ፡ መንገድ ፡ ሄደ ÷ ወደ ፡ ቤቱ ልም ፡ በመጣበት ፡ መንገድ ፡ አልተመለሰም ።
፲፯፡ በቤቴልም ፡ አንድ ፡ ሽማግሌ ፡ ነቢይ ፡ ይቀ መጥ ፡ ነበር ። ልጆቹም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥ ተው ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በቤቴል ፡ ያደረገውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ፤ ደግሞም ፡ ለንጉሡ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
፲፰፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ። አባታቸውም ፡— በማ ናቸው ፡ መንገድ ፡ ሄደ ? አላቸው ። ልጆቹም ፡ ከይሁዳ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡
፲፱፡ የሄደበትን ፡ መንገድ ፡ አመለከቱት ። ልጆቹ ንም ፡— አህያውን ፡ ጫኑልኝ ፡ አላቸው ፤ አህ ያውንም ፡ በጫኑለት ፡ ጊዜ ፡ ተቀመጠበት ።
፳፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ በኋላ ፡ ሄደ ፤ በአድ ባርም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ተቀምጦ ፡ አገኘውና ፡— ከይሁዳ ፡ የመጣህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነህን ? አለው ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡
፳፩፡ አለ ። እርሱም ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡
፳፪፡ ና ÷ እንጀራም ፡ ብላ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ከአንተ ፡ ጋር ፡ እመለስና ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ አይቻ ለኝም ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እን
፳፫፡ ጀራ ፡ አልበላም ÷ ውኃም ፡ አልጠጣም ፤ በዚያ ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ÷ ውኃም ፡ አትጠጣ ÷ በመጣ ህበትም ፡ መንገድ ፡ አትመለስ ፡ በሚል ፡ በእግ
፳፬፡ ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ተብሎልኛልና ፡ አለ ። እር ሱም ፡— እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነቢይ ፡ ነኝ ፤ መልአክም ፡— እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ውኃም ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ መልሰው ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ተናገረኝ ፡ አለው ። ዋሸቶም ፡ ተናገረው ።
፳፭፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተመለሰ ÷ በቤቱም ፡ እንጀራ ፡ በላ ÷ ውኃም ፡ ጠጣ ።
፳፮፡ በማዕድም ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፡ የእግዚአብ ሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ መለሰው ፡ ነቢይ ፡ መጣ ፤
፳፯፡ ከይሁዳም ፡ ወደ ፡ መጣው ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ሰው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ዐምፀ ሃልና ÷ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘህን ፡
፳፰፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቅህምና ÷ ተመልሰህም ፡— እንጀራ ፡ አትብላ ÷ ውኃም ፡ አትጠጣ ፡ ባለህ ፡ ስፍራ ፡ እንጀራ ፡ በልተሃልና ÷ ውኃም ፡ ጠጥተሃልና ፡ ሬሳህ ፡ ወደ ፡ አባቶችህ ፡ መቃ
፳፱፡ ብር ፡ አይደርስም ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። እንጀራም ፡ ከበላ ÷ ውኃም ፡ ከጠጣ ፡ በኋላ ፡ አህያውን ፡
፴፡ ጫነለት ። ተመልሶም ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ በመን ገዱ ፡ ላይ ፡ አንበሳ ፡ አግኝቶ ፡ ገደለው ፤ ሬሳ ውም ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ተጋድሞ ፡ ነበር ÷ አህ ያውም ፡ በእርሱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ አን በሳውም ፡ ደግሞ ፡ በሬሳው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡
፴፩፡ ነበር ። እነሆም ÷ መንገድ ፡ አላፊ ፡ ሰዎች ፡ ሬሳው ፡ በመንገዱ ፡ ወድቆ ፡ አንበሳውም ፡ በሬ ሳው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ አዩ ፡ መጥተውም ፡ ሽማግሌው ፡ ነቢይ ፡ ተቀምጦበት ፡ በነበረው ፡ ከተማ ፡ አወሩ ።
፴፪፡ ያም ፡ ከመንገድ ፡ የመለሰው ፡ ነቢይ ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— በእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ያመፀ ፡ ያ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ነው ፤ እግ ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ቃል ÷ እግዚ አብሔር ፡ ለአንበሳ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ ሰብሮም ፡ ገድሎታል ፡ አለ ። ልጆቹንም ፡—
፴፫፡ አህያ ፡ ጫኑልኝ ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡ ጫኑ ለት ። ሄደም ÷ ሬሳውም ፡ በመንገድ ፡ ወድቆ ÷
፴፬፡ በሬሳውም ፡ አጠገብ ፡ አህያውና ፡ አንበሳው ፡ ቆመው ÷ አንበሳው ፡ ሬሳውን ፡ ሳይበላው ÷ አህያውንም ፡ ሳይሰብረው ፡ አገኘ ። ነቢዩም ፡
፴፭፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡ ሬሳ ፡ አነሣ ÷ በአህ ያውም ፡ ላይ ፡ ጭኖ ፡ መለሰው ፤ ያለቅስለትና ፡ ይቀብረው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ከተማው ፡ ይዘት ፡
፴፮፡ መጣ ። ሬሳውንም ፡ በገዛ ፡ መቃብሩ ፡ አኖረው ፤ ዋይ ፡ ዋይ ፡ ወንድሜ ፡ ሆይ ፡ እያሉ ፡ አለቀ ሱለት ። ከቀበረውም ፡ በኋላ ፡ ልጆቹን ፡ እን
፴፯፡ ዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— በሞትሁ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በተቀበረበት ፡ መቃብር ፡ ቅበሩኝ ፤ አጥንቶቹንም ፡ በአጥንቶቹ ፡ አጠ
፴፰፡ ገብ ፡ አኑሩ ፤ በቤቴል ፡ ባለው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ÷ በሰማርያም ፡ ከተሞች ፡ ውስጥ ፡ ባሉ ፡ በክረብታ ዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የጮኸው ፡ ነገር ፡ በእውነት ፡ ይደርሳልና ።
፴፱፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ከክፉ ፡ መን ገድ ፡ አልተመለሰም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ለክረብታ ዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ አብልጦ ፡ ከሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ካህናትን ፡ አደረገ ፡ የሚወድደውንም ፡ ሁሉ ፡ ይቀ ድስ ፡ ነበር ÷ እርሱም ፡ ለክረብታዎቹ ፡ መስገጃ ዎች ፡ ካህን ፡ ይሆን ፡ ነበር ። እስኪፈርስም ፡
፵፡ ከምድርም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ለኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ ኃጢአት ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡
፪፡ አብያ ፡ ታመመ ። ኢዮርብዓምም ፡ ሚስቱን ፡— ተነሺ ÷ የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ እንደ ፡ ሆንሽ ፡ እንዳትታወቂ ፡ ልብስሽን ፡ ለውጪና ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ሂጂ ፤ እነሆ ÷ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እን
፫፡ ድነግሥ ፡ የነገረኝ ፡ ነቢዩ ፡ አኪያ ፡ በዚያ ፡ አለ ። በእጅሽም ፡ አሥር ፡ እንጀራና ፡ እንጐቻዎች ፡
፬፡ አንድም ፡ ምንቸት ፡ ማር ፡ ይዘሽ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሂጂ ፤ በልጁም ፡ የሚሆነውን ፡ ይነግርሻል ፡
፭፡ አላት ። የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ እንዲሁ ፡ አደ ረገች ÷ ተነሥታም ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ሄደች ፤ ወደ ፡

አኪያም፡ቤት፡መጣች ። አኪያም ፡ ስለ፡ መሸ
ምገሉ፡ዓይኖቹ፡ፈዝዘው፡ነበርና ፡ ማየት፡አል
፭፡ ቻለም ። እግዚአብሔርም ፡ አኪያን ፡— እነሆ ÷
ስለ ፡ ታመመው ፡ ልጅዋ ፡ ትጠይቅህ ፡ ዘንድ ፡
የኢዮርብዓም ፡ ሚስት ፡ ትመጣለች ፤ ሌላ ፡
ሴትም ፡ መስላ ፡ ተሰውራለችና ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡
እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ በላት ፡ አለው ።
፮፡ እርስዋም ፡ በደጅ ፡ ስትገባ ፡ አኪያ ፡ የእግር
ዋን ፡ ኩቴ ፡ ሰማ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡— የኢዮር
ብዓም ፡ ሚስት ፡ ሆይ ÷ ግቢ ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ ሌላ ፡
ሴት ፡ መሰልሽ ? እኔም ፡ ብርቱ ፡ ወሬ ፡ ይገር ፡
፯፡ ተልኬልሻለሁ ። ሂጂ ÷ ለኢዮርብዓምም ፡ እን
ዲህ ፡ በዪው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከሕዝብ ፡ መካከል ፡
ለይቼ ፡ ከፍ ፡ አድርጌህ ፡ ነበር ÷ በሕዝቤም ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጌህ ፡ ነበር ÷
፰፡ ከዳዊትም ፡ ቤት ፡ መንግሥቱን ፡ ቀድጄ ፡ ሰጥ
ቼህ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ እንደ ፡
ተከተለኝ ÷ በፊቴም ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ እንዳ
ደረገ ÷ ትእዛዜንም ፡ እንደ ፡ ጠበቀ ፡ እንደ ፡ ባሪ
፱፡ ያዬ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ አልሆንህም ። ከአንተም ፡
አስቀድመው ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡
ሠራህ ፤ ታስቈጣኝም ፡ ዘንድ ፡ ሄደህ ፡ ሌሎችን ፡
አማልክትና ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎች ፡
፲፡ አደረግህ ÷ ወደ ፡ ኋላህም ፡ ጣልኸኝ ። ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ በኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ መከራ ፡
አመጣለሁ ÷ ከኢዮርብዓምም ፡ በእስራኤል ፡
ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተለቀቀውን ፡ ወንድ ፡
ሁሉ ፡ እቈርጣለሁ ፤ ሰውም ፡ ፋንድያን ፡ እስኪ
ጠፋ ፡ ድረስ ፡ እንደሚጠርግ ፡ እኔ ፡ የኢዮርብ
፲፩፡ ዓምን ፡ ቤት ፡ ፈጽሜ ፡ እጠርጋለሁ ። ከኢዮ
ርብዓምም ፡ ወገን ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ የሞ
ተውን ፡ ውሾች ፡ ይበሉታል ፤ በሜዳውም ፡
የሞተውን ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይበሉታል ፤
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ። እንግዲህ ፡ ተነ
ሥተሽ ፡ ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ሂጂ ፤ እግርሽም ፡ ወደ ፡
፲፫፡ ከተማ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ልጁ ፡ ይሞታል ። እስራ
ኤልም ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሱለታል ÷ ይቀብሩትማል ፤
በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
በኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ በዚህ ፡ ልጅ ፡ መልካም ፡
ነገር ፡ ተገኝቶበታልና ፡ ከኢዮርብዓም ፡ እርሱ ፡
፲፬፡ ብቻ ፡ ይቀበራል ። እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ያስነሣል ፤ እርሱም ፡
በዚያ ፡ ዘመን ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ቤት ፡ ያጠፋል ።
፲፭፡ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ሸምበቆ ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ እን
ደሚንቀሳቀስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡ እስ
ራኤልን ፡ ይመታል ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ያስ
ቈጡ ፡ ዘንድ ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ተክለዋ
ልና ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ከሰጣቸው ፡ ከዚች ፡ ከመ
ልካሚቱ ፡ ምድር ፡ እስራኤልን ፡ ይነቅላል ÷
፲፮፡ በወንዙም ፡ ማዶ ፡ ይበትናቸዋል ። ስለ ፡ በደ
ለውና ፡ እስራኤልንም ፡ ስላሳተበት ፡ ስለ ፡ ኢዮ
ርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ እስራኤልን ፡ ይጥላል ።
፲፯፡ የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ ተነሥታ ፡ ሄደች ÷
ወደ ፡ ቴርሳ ፡ መጣች ። ወደ ፡ ቤቱም ፡ መድ
ረክ ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ ልጁ ፡ ሞተ ። በባሪያውም ፡ ፲፰፡
በነቢዩ ፡ በአኪያ ፡ እንደ ፡ ተነገረው ፡ እንደ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ቀበሩት ፡
አለቀሱለትም ።
የቀረውም ፡ የኢዮርብዓም ፡ ነገር ÷ እንዴት ፡ ፲፱፡
እንደ ፡ ተዋጋ ÷ እንዴትም ፡ እንደ ፡ ነገሠ ÷
እነሆ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ኢዮርብዓምም ፡ የነገሠ ፳፡
በት ፡ ዘመን ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፤ ከአባ
ቶቹም ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ ልጁም ፡ ናዳብ ፡ በፋ
ንታው ፡ ነገሠ ።
የሰሎሞንም ፡ ልጅ ፡ ሮብዓም ፡ በይሁዳ ፡ ነገሠ ፤ ፳፩፡
ሮብዓምም ፡ ንጉሥ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የአርባ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ገልማሳ ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ ስሙን ፡ ያኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡
ነገድ ፡ ሁሉ ፡ በመረጣት ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ የእና
ቱም ፡ ስም ፡ ናዕማ ፡ ነበረ ፤ እርስዋም ፡ አሞና
ዊት ፡ ነበረች ። ይሁዳም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፳፪፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ ሠራ ፤ አባቶቻቸውም ፡ ከሠሩት ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አብዝተው ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአት ፡
አስቈጡት ። እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ከፍ ፡ ባለው ፡ ፳፫፡
ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ ቅጠሉ ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍ ፡
ሁሉ ፡ በታች ፡ መስገጃዎችንና ፡ ሐውልቶችን ፡
የማምለኪያ ፡ ዐፀዶችንም ፡ ለራሳቸው ፡ ሠሩ ።
በምድርም ፡ ውስጥ ፡ ሰዶማውያን ፡ ነበሩ ፤ ከእ ፳፬፡
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሳ
ደዳቸውን ፡ የአሕዛብን ፡ ርኵሰት ፡ ሁሉ ፡ ያደ
ርጉ ፡ ነበር ።
ሮብዓምም ፡ በነገሠ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ፳፭፡
የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡
መጣ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፳፮፡
ንና ፡ የንጉሥ ፡ ቤት ፡ መዛግብትን ፡ ወሰደ ፤
ሁሉንም ፡ ወሰደ ፤ ሰሎሞንም ፡ የሠራውን ፡
የወርቁን ፡ ጋሻ ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ። ንጉሡም ፡ ሮብ ፳፯፡
ዓም ፡ በፋንታው ፡ የናስ ፡ ጋሻዎችን ፡ ሠራ ÷ የን
ጉሥንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ በሚጠብቁ ፡ በዘበኞች ፡
አለቆች ፡ እጅ ፡ አኖራቸው ። ንጉሡም ፡ ዘወ ፳፰፡
ትር ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሲገባ ፡ ዘበ
ኞች ፡ ይሸከሙአቸው ፡ ነበር ፤ መልሰውም ፡
በዘበኞች ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያኖሩአቸው ፡ ነበር ።
የቀረውም ፡ የሮብዓም ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡ ፳፱፡
ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ በሮ ፴፡
ብዓምና ፡ በኢዮርብዓም ፡ መካከል ፡ ሰልፍ ፡
ነበረ ። ሮብዓምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ ፴፩፡
በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ።
ልጁም ፡ አብያም ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ በነገሠ ፡ በአ ፩፡
ሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ አብያም ፡ በይ
ሁዳ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ሆነ ። በኢየሩሳሌምም ፡ ፪፡

ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ መዓካ ፡ የተ
፫ ፡ ባለች ፡ የአቤሴሎም ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ከእርሱ ፡
አስቀድሞ ፡ በደረገው ፡ በአባቱ ፡ ኃጢአት ፡
ሁሉ ፡ ሄደ ፤ ልቡም ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡
ዳዊት ፡ ልብ ፡ ከአምላኩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
፬ ፡ ጋር ፡ ፍጹም ፡ አልነበረም ። ነገር ፡ ግን ፡ ልጁን ፡
ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ያስነሣ ፡ ዘንድ ÷ ኢየሩሳሌ
ምንም ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ አምላኩ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መብራት ፡
፭ ፡ ሰጠው ፤ ዳዊት ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ÷
ካዘዘውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፡ ነበ
፮ ፡ ርና ። በኢዮርብዓምና ፡ በሮብዓም ፡ ልጅ ፡ በአ
፯ ፡ ብያም ፡ መካከል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ጠብ ፡ ነበረ ።
፰ ፡ የቀረውም ፡ የአብያም ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡
ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በአብያምና ፡ በኢዮር
፱ ፡ ብዓምም ፡ መካከል ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ። አብያምም ፡
ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡
ቀበሩት ። ልጁም ፡ አሳ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
፲ ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ በሀ
ያኛው ፡ ዓመት ፡ አሳ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።
፲፩ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤
እናቱም ፡ መዓካ ፡ የተባለች ፡ የአቤሴሎም ፡
፲፪ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። አሳ ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡
ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡
፲፫ ፡ አደረገ ። ከአገሩም ፡ ሰዶማውያንን ፡ አስወገደ ÷
አባቶቹም ፡ ያደረጉትን ፡ ጣዖታትን ፡ ሁሉ ፡
፲፬ ፡ አራቀ ። በማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ጣዖት ፡ ስላ
ሠራች ፡ እናቱን ፡ መዓካን ፡ እቴጌ ፡ እንዳት
ሆን ፡ ሻራት ፤ ጣዖትዋንም ፡ ሰበረው ÷ በቂድ
፲፭ ፡ ሮንም ፡ ፈፋ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠለው ። ነገር ፡
ግን ፡ በከረብቶች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎች ፡
አላራቀም ፡ የአሳ ፡ ልብ ፡ ግን ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
፲፮ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ፍጹም ፡ ነበረ ። አባቱ ፡
የቀደሰውንና ፡ እርሱም ፡ የቀደሰውን ፡ ወርቅና ፡
ብር ፡ ዕቃውንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
አገባው ።
፲፯ ፡ በአሳና ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በባአስ ፡
መካከል ፡ በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ።
፲፰ ፡ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባአስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ወጣ ፤ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከአሳ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡
እንዳይወጣ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ ማንም ፡ እንዳይ
፲፱ ፡ ገባ ፡ አድርጎ ፡ ራማን ፡ ሠራ ። አሳም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡
የቀረውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ በባ
ሪያዎቹ ፡ እጅ ፡ ሰጣቸው ፤ ንጉሡም ፡ አሳ ፡ በደ
ማስቆ ፡ ለተቀመጠው ፡ ለአዚን ፡ ልጅ ፡ ለጠ
ብረሞን ፡ ልጅ ፡ ለሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ለወልደ ፡
፳፩ ፡ አደር ፡— በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ በአባ
ቴና ፡ በአባትህም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ጸንቶአል ፤ እነሆ ÷ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ገጸ ፡ በረ
ከት ፡ ሰድጄልሃለሁ ፤ እርሱ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
እንዲርቅ ፡ ሄደህ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከባ
አስ ፡ ጋር ፡ ያለህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርስ ፡
ብሎ ፡ ሰደደ ። ወልደ ፡ አዴርም ፡ ለንጉሡ ፡ ፳፪
ለአሳ ፡ እሺ ፡ አለው ፤ የሠራዊቱንም ፡ አለቆች ፡
በእስራኤል ፡ ከተሞች ፡ ላይ ፡ ሰድዶ ፡ ዒዮን
ንና ፡ ዳንን ÷ አቤልቤትመዓካንና ፡ ኪኔሬትን ፡
ሁሉ ፡ የንፍታሌምንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ መታ ።
በአስም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ራማን ፡ መሥ ፳፫
ራት ፡ ትቶ ፡ በቴርሳ ፡ ተቀመጠ ። ንጉሡም ፡ ፳፬
አሳ ፡ በይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አዋጅ ፡ ነገረ ፤
ማንም ፡ ነጻ ፡ አልነበረም ፤ ባአስም ፡ የሠራበ
ትን ፡ የራማን ፡ ድንጋይና ፡ እንጨት ፡ ወሰዱ ÷
ንጉሡም ፡ አሳ ፡ የብንያምን ፡ ጌባንና ፡ ምጽጳን ፡
ሠራበት ።
የቀረውም ፡ የአሳ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ጭከናውም ፡ ፳፭
ሁሉ ÷ ያደረገውም ፡ ሁሉ ÷ የሠራቸውም ፡ ከተ
ሞች ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ነገር ፡ ግን ፡ በሸመገለ ፡
ጊዜ ፡ እግሮቹ ፡ ታመሙ ። አሳም ፡ ከአባቶቹ ፡ ፳፮
ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡
ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ። ልጁም ፡ ኢዮሣ
ፍጥ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ በሁለተኛው ፡ ፳፯
ዓመት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡ ናዳብ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ፳፰
አደረገ ÷ በአባቱም ፡ መንገድ ፡ እስራኤልንም ፡
ባሳተበት ፡ ኃጢአት ፡ ሄደ ። ከይሳኮርም ፡ ቤት ፡ ፳፱
የሆነ ፡ የአኪያ ፡ ልጅ ፡ ባአስ ፡ ተማማለበት ፤
ናዳብና ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ገባቶንን ፡ ከብ
በው ፡ ነበፍና ፡ ባአስ ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡
ባለው ፡ በገባቶን ፡ ገደለው ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ፴
በአሳ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ባአስ ፡ ናዳብን ፡
ገደለው ÷ በፋንታውም ፡ ነገሠ ። ንጉሥም ፡ ፴፩፣ ፴፪
በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡
መታ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢ
አት ÷ እስራኤልንም ፡ ስላሳተበት ÷ የእስራኤ
ልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላስቈጣ
በት ፡ ማስቈጫ ÷ በባሪያው ፡ በሴሎናዊው ፡ በአ
ኪያ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ቃል ÷ እስኪያጠፋው ፡ ድረስ ፡ ከኢዮ
ርብዓም ፡ አንድ ፡ ትንፋሽ ፡ ያለው ፡ አላስቀረም ።
የቀረውም ፡ የናዳብ ፡ ነገርና ፡ ያደረገው ፡ ፴፫
ሁሉ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ (፴፪)
ሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?
በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ በሦስተኛው ፡ ፴፫
ዓመት ፡ የአኪያ ፡ ልጅ ፡ ባአስ ፡ በእስራኤል ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ በቴርሳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ ሀያ ፡ አራት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ፴፬
አደረገ ÷ በኢዮርብዓምም ፡ መንገድ ፡ እስራኤ
ልንም ፡ ባሳተበት ፡ ኃጢአት ፡ ሄደ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በባአስ ፡ ላይ ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ አናኒ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡
፪ መጣ ። እኔ ፡ ከመሬት ፡ አስነሥቼ ፡ በሕዝቤ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጌሃለሁ ፡ አንተ ፡
ግን ፡ በኢዮርብዓም ፡ መንገድ ፡ ሄደሃል ÷ በኃ
ጢአታቸውም ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡
፫ እስራኤልን ፡ አስተሃቸዋል ። ስለዚህም ÷ እነሆ ÷
ባአስንና ፡ ቤቱን ፡ ፈጽሜ ፡ እጠርጋለሁ ፤ ቤት
ህንም ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡
፬ ቤት ፡ አደርጋለሁ ። ከባአስም ፡ ወገን ፡ በከተ
ማይቱ ፡ ውስጥ ፡ የሚሞተውን ፡ ውሾች ፡ ይበ
ሉታል ፤ በሜዳውም ፡ የሚሞተውን ፡ የሰማይ ፡
ወፎች ፡ ይበሉታል ።
፭ የቀረውም ፡ የባአስ ፡ ነገር ÷ ሥራውና ፡ ጭከ
ናውም ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ
፮ ሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ባአስም ፡ ከአባ
ቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በቴርሳም ፡ ተቀበረ ፤
፯ ልጁም ፡ ኤላ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ። በእጁም ፡
ሥራ ፡ ያስቈጣው ፡ ዘንድ ÷ እንደ ፡ ኢዮርብ
ዓም ፡ ቤት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስላደረ
ገው ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡ እርሱንም ፡ ስለ ፡ ገደለው ÷
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በባአስና ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡
ወደ ፡ አናኒ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡
መጣ ።
፰ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ በሀያ ፡ ስድስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ የባአስ ፡ ልጅ ፡ ኤላ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ በቴርሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፱ የእኩሌቶቹም ፡ ሰረገሎች ፡ አለቃ ፡ ዘምሪ ፡ ተማ
ማለበት ፤ ኤላም ፡ በቴርሳ ፡ ነበረ ÷ በቴርሳም ፡
በነበረው ፡ በቤት ፡ አሽከሮች ፡ አለቃ ፡ በአሳ ፡
፲ ቤት ፡ ይሰክር ፡ ነበር ። በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡
በአሳ ፡ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ዘምሪ ፡
ገብቶ ፡ መታው ፡ ገደለውም ÷ በፋንታውም ፡
፲፩ ነገሠ ። ንጉሥም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ በዙፋኑም ፡
በተቀመጠ ፡ ጊዜ ÷ የባአስን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡
መታ ፤ ከዘመዶችና ፡ ከወዳጆች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡
፲፪፣፲፫ ወንድ ፡ እንኳ ፡ አልቀረም ። ባአስና ፡ ልጁ ፡
ኤላ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ÷ በምናም
ንቴውም ፡ ሥራቸው ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ እስራኤ
ልን ፡ ስለ ፡ አሳቱበት ፡ ኃጢአት ÷ በነቢዩ ፡
በኢዩ ፡ እጅ ፡ በባአስ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዘምሪ ፡ የባአስን ፡
፲፬ ቤት ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አጠፋ ። የቀረውም ፡
የኤላ ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡ ሁሉ ÷ በእስራኤል ፡
ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይ
ደለምን ?
፲፭ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡
ዓመት ፡ ዘምሪ ፡ በቴርሳ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ነገሠ ።
ሕዝቡም ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ የነበረው ፡
፲፮ ገባቶንን ፡ ከብበው ፡ ነበር ። ከተማይቱንም ፡ ከብ
በው ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ዘምሪ ፡ እንደ ፡ ዐመፀ ÷
ንጉሡንም ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡ ሰሙ ፤ እስራኤልም ፡
ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ የሠራዊ
፲፯ ቱን ፡ አለቃ ፡ ዘንበሪን ፡ አነገሡ ። ዘንበሪም ፡ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከገባቶን ፡ ወጥ
፲፰ ተው ፡ ቴርሳን ፡ ከበቡ ። ዘምሪም ፡ ከተማይቱ ፡
እንደ ፡ ተያዘች ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡
ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ÷ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ በራሱ ፡
፲፱ ላይ ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ፤ ስላደረገውም ፡ ኃጢ
አት ÷ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አድርጎአልና ÷
በኢዮርብዓምም ፡ መንገድ ፡ ሄዶአልና ፡ ሞተ ።
፳ የቀረውም ፡ የዘምሪ ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡
ዐመፅ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?
፳፩ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ በሁ
ለት ፡ ተከፈለ ፤ የሕዝቡም ፡ እኩሌታ ፡ የጎናትን ፡
ልጅ ፡ ታምኒን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ተከተለው ፡
እኩሌታውም ፡ ዘንበሪን ፡ ተከተለ ። ዘንበሪንም ፡
፳፪ የተከተለ ፡ ሕዝብ ፡ የጎናትን ፡ ልጅ ፡ ታምኒን ፡
በተከተለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ በረታ ፤ ታምኒም ፡
ሞተ ÷ ዘንበሪም ፡ ነገሠ ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
፳፫ በአሳ ፡ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ዘንበሪ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ። በቴርሳም ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፳፬ ከሳምርም ፡ በሁለት ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ የሰማር
ያን ፡ ተራራ ፡ ገዛ ፤ በተራራውም ፡ ላይ ፡ ሠራ ÷
የሠራውንም ፡ ከተማ ፡ በተራራው ፡ ባለቤት ፡
በሳምር ፡ ስም ፡ ሰማርያ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ዘን
፳፭ በሪም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፋ ፡ አደረገ ÷
ከእርሱም ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ይልቅ ፡
እጅግ ፡ ክፋ ። በናባጥም ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብ
፳፮ ዓም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ በምናምንቴም ፡ ነገራ
ቸው ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ባሳት
በት ፡ ኃጢአት ፡ ሄደ ። የቀረውም ፡ ዘንበሪ ፡
፳፯ ያደረገው ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ጭከና ÷ በእስ
ራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተ
ጻፈ ፡ አይደለምን ? ዘንበሪም ፡ ከአባቶቹ ፡
፳፰ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በሰማርያም ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡
አክዓብ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
፳፱ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ በሠላሳ ፡ ስምን
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ አክዓብ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ የዘንበሪም ፡ ልጅ ፡ አክ
ዓብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡
፴ ዓመት ፡ ነገሠ ። የዘንበሪም ፡ ልጅ ፡ አክዓብ ፡
፴፩ ከእርሱ ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፋ ፡ አደረገ ። በናባ
ጥም ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ መሄድ ፡
ታናሽ ፡ ነገር ፡ መሰለው ÷ የሲዶናውያንንም ፡
ንጉሥ ፡ የኤትበኣልን ፡ ልጅ ፡ ኤልዛቤልን ፡
አገባ ÷ ሄዶም ፡ በኣልን ፡ አመለከ ፡ ሰገደለትም ።
፴፪ በሰማርያም ፡ በሠራው ፡ በበኣል ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
፴፫ ለበኣል ፡ መሠዊያ ፡ አቆመ ። አክዓብም ፡ የማ
ምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ተከለ ፤ አክዓብም ፡ ከእርሱ ፡

በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያስቈጣውን ፡ ፴፬ ፡ ነገር ፡ አበዛ ። በእርሱም ፡ ዘመን ፡ የቤቴል ፡ ሰው ፡ አኪኤል ፡ ኢያሪኮን ፡ ሠራ ፤ በኑዊም ፡ ልጅ ፡ በኢያሱ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተነገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ÷ በበኵር ፡ ልጁ ፡ በአቢሮን ፡ መሠረትዋን ፡ አደረገ ÷ በታናሹ ፡ ልጁም ፡ በሠገብ ፡ በሮችዋን ፡ አቆመ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ ፡ በገለዓድ ፡ ቴስቢ ፡ የነበረው ፡ ቴስብያዊው ፡ ኤልያስ ፡ አክዓብን ፡— በፊቱ ፡ የቆምሁት ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ከአፌ ፡ ቃል ፡ በቀር ፡ በእነዚህ ፡ ዓመታት ፡ ፪ ፡ ጠልና ፡ ዝናብ ፡ አይሆንም ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ለእርሱ ፡ ፫ ፡ መጣለት ፡— ከዚህ ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሂድ ÷ በዮርዳኖስም ፡ ትይዩ ፡ ባለው ፡ ፬ ፡ በከራት ፡ ፈፋ ፡ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ። ከወንዙም ፡ ትጠጣለህ ÷ ቍራዎችም ፡ በዚያ ፡ ይመግቡህ ፡ ፭ ፡ ዘንድ ፡ አዝዣለሁ ። ሄደም ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃልም ፡ አደረገ ። ሄዶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ትይዩ ፡ ባለው ፡ በከራት ፡ ፈፋ ፡ ውስጥ ፡ ተቀ ፮ ፡ መጠ ። ቍራዎቹም ፡ በየጥዋትና ፡ በየማታው ፡ እንጀራና ፡ ሥጋ ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ፤ ከወን ፯ ፡ ዙም ፡ ይጠጣ ፡ ነበር ። ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡ አልነበረምና ፡ ወንዙ ፡ ፰፤፱ ፡ ደረቀ ።

ተነሥተህም ፡ በሲዶና ፡ አጠገብ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሰራፕታ ፡ ሂድ ÷ በዚያም ፡ ተቀመጥ ፤ እነሆም ÷ ትመግብህ ፡ ዘንድ ፡ አንዲት ፡ ባል ፲ ፡ ቴት ፡ አዝዣለሁ ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፩ ፡ ቃል ፡ መጣለት ። ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ሰራፕታ ፡ ሄደ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ በር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ አንዲት ፡ ባልቴት ፡ በዚያ ፡ እንጨት ፡ ትለቅም ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡ ጠርቶ ፡— የምጠጣው ፡ ጥቂት ፡ ፲፪ ፡ ውኃ ፡ በጽዋ ፡ ታመጭልኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሻለሁ ፡ አላት ። ውኃም ፡ ልታመጣለት ፡ በሄደች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጠርቶ ፡— ቍራሽ ፡ እንጀራ ፡ በእጅሽ ፡ ይዘሽ ፡ ትመጭ ፡ ዘንድ ፡ እለ ፲፫ ፡ ምንሻለሁ ፡ አላት ። እርስዋም ፡— አምላክህ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በማድጋ ፡ ካለው ፡ ከእፍኝ ፡ ዱቄት ÷ በማሰሮም ፡ ካለው ፡ ከጥቂት ፡ ዘይት ፡ በቀር ፡ እንጀራ ፡ የለኝም ፤ እነሆም ÷ ገብቼ ፡ ለእኔና ፡ ለልጄ ፡ እጋግረው ፡ ዘንድ ፡ በልተ ፲፬ ፡ ነውም ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ እንጨት ፡ እሰ ፲፭ ፡ በስባለሁ ፡ አለች ። ኤልያስም ፡ አላት ፡— አትፍሪ ፡ ይልቅስ ፡ ሄደሽ ፡ እንዳልሽው ፡ አድርጊ ፤ አስቀድመሽ ፡ ግን ፡ ከዱቄቱ ፡ ለእኔ ፡ ታናሽ ፡ እንጐቻ ፡ አድርገሽ ፡ አምጭልኝ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ፲፮ ፡ ለአንቺና ፡ ለልጅሽ ፡ አድርጊ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— በምድር ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝናብ ፡ እስከ ሚሰጥበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ዱቄቱ ፡ ከማድጋ ፡ አይጨረስም ÷ ዘይቱም ፡ ከማሰሮው ፡ አይጐድልም ። እርስዋም ፡ ሄዳ ፡ እንደ ፡ ኤልያስ ፡ ፲፯ ፡ ቃል ፡ አደረገች ፤ እርስዋና ፡ እርሱ ፡ ቤትዋም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ በሉ ። በኤልያስም ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ፲፰ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዱቄቱ ፡ ከማድጋው ፡ አልተጨረሰም ÷ ዘይቱም ፡ ከማሰሮው ፡ አልጐደለም ።

ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የባለቤቲቱ ፡ ልጅ ፡ ታመመ ፤ ፲፱ ፡ ትንፋሹም ፡ እስኪታጣ ፡ ድረስ ፡ ደዌው ፡ እጅግ ፡ ከባድ ፡ ነበረ ። እርስዋም ፡ ኤልያስን ፡— የእግ ፳ ፡ ዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ ከእንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ? ኃጢአቴንስ ፡ ታሳስብ ፡ ዘንድ ÷ ልጄን ፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥተሃልን ? አለችው ። ኤልያስም ፡— ልጅሽን ፡ ፳፩ ፡ ስጪኝ ፡ አላት ። ከብብትዋም ፡ ወስዶ ፡ ተቀምጦበት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ሰገነት ፡ አወጣው ፡ በአልጋውም ፡ ላይ ፡ አጋደመው ። ወደ ፡ እግ ፳፪ ፡ ዚአብሔርም ፡— አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ልጅዋን ፡ በመግደልህ ፡ ይህችን ፡ ትቀልበኝ ፡ የነበረቺቱን ፡ ባልቴት ፡ እንዲህ ፡ ደግሞ ፡ አስጨነቅኻትን ? ብሎ ፡ ጮኸ ። በብላቴናውም ፡ ላይ ፡ ፳፫ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ተዘረጋበት ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡— አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ የዚህ ፡ ብላቴና ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ትመለስ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። እግዚአብሔርም ፡ ፳፬ ፡ የኤልያስን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፤ የብላቴናው ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለሰች ÷ እርሱም ፡ ዳነ ። ኤልያስም ፡ ብላቴናውን ፡ ይዞ ፡ ከሰገነቱ ፡ ወደ ፡ ፳፭ ፡ ቤት ፡ አወረደው ÷ ኤልያስም ፡— እነሆ ÷ ልጅሽ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ ብሎ ፡ ለእናቱ ፡ ሰጣት ። ሴቲቱም ፡ ኤልያስን ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ፳፮ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በአፍህ ፡ እውነት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሁን ፡ አወቅሁ ፡ አለችው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡— ፩ ፡ ሂድ ÷ ለአክዓብ ፡ ተገለጥ ÷ በምድር ፡ ላይም ፡ ዝናብ ፡ እሰጣለሁ ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መጣ ። ኤልያስም ፡ ለአ ፪ ፡ ክዓብ ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ፤ በሰማርያም ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ። አክዓብም ፡ የቤቱን ፡ ፫ ፡ አዛዥ ፡ አብድዩን ፡ ጠራ ፤ አብድዩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጅግ ፡ ይፈራ ፡ ነበር ። ፬ ፡ ኤልዛቤልም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነቢያት ፡ በስገደለች ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ መቶውን ፡ ነቢያት ፡ ወስዶ ፡ አምሳ ፡ አምሳውን ፡ በዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎ ፡ እንጀራና ፡ ውኃ ፡ ይመግባቸው ፡ ነበር ። አክዓብም ፡ አብ ፭ ፡ ድዩን ፡— በአገሩ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ ውኃው ፡ ምንጭ ፡ ሁሉና ፡ ወደ ፡ ወንዝ ፡ ሁሉ ፡ ሂድ ፤ እንስሶችም ፡ ሁሉ ፡ እንዳይጠፉ ፡ ፈረሶችንና ፡ በቅሎችን ፡ የምናድንበት ፡ ሣር ፡ ምናልበት ፡ እናገኛለን ፡ አለው ። ሁለቱም ፡ የሚመለሱበ ፮ ፡ ትን ፡ አገር ፡ ተካፈሉ ፤ አክዓብም ፡ ለብቻው ፡

በአንድ፡ መንገድ ÷ አብድዩም ፡ ለብቻው ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ ሄዱ ።

፭፡ አብድዩም ፡ በመንገድ ፡ ሲሄድ ÷ እነሆ ÷ ኤል
ያስ ፡ ተገናኘው ፤ አብድዩም ፡ አወቀው ÷ በግ
ምባሩም ፡ ተደፍቶ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ኤልያስ ፡
፮፡ አንተ ፡ ነህን ? አለ ። ኤልያስም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡
ሄደህ ፡ ለጌታህ ፡— ኤልያስ ፡ ተገኝቶአል ፡ በል ፡
፯፡ አለው ። አብድዩም ፡ አለ ፡— እኔን ፡ ባሪያህን ፡ እን
ዲገድል ፡ በአክዓብ ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ትሰጠኝ ፡
፰፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ኃጢአት ፡ አድርጌአለሁ ? አም
ላክህ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ጌታዬ ፡ ይፈ
ልግህ ፡ ዘንድ ፡ ያልላከበት ፡ ሕዝብ ፡ ወይም ፡
መንግሥት ፡ የለም ፡ ሁሉም ፡— በዚህ ፡ የለም ፡
ባሉ ፡ ጊዜ ፡ አንተን ፡ እንዳላገኙ ፡ መንግሥቱ
፱፡ ንና ፡ ሕዝቡን ፡ አምሎአቸው ፡ ነበር ። አሁ
ንም ÷ እነሆ ፡— ሂድ ÷ ኤልያስ ፡ ተገኘ ፡ ብለህ ፡
፲፡ ለጌታህ ፡ ንገር ፡ ትለኛለህ ። እኔም ፡ ከአንተ ፡
ጥቂት ፡ ራቅ ፡ ስል ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡
አንሥቶ ፡ ወደማላውቀው ፡ ስፍራ ፡ ይወስድ
ሃል ፤ እኔም ፡ ገብቼ ፡ ለአክዓብ ፡ ስናገር ÷ በያ
ገኘህ ፡ ይገድለኛል ፤ እኔም ፡ ባሪያህ ፡ ከትንሽ
ነቴ ፡ ጀምሬ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እፈራ ፡ ነበር ።
፲፩፡ ኤልዛቤል ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነቢያት ፡ በስን
ደሌች ፡ ጊዜ ÷ መቶውን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢ
ያት ፡ ወስዶ ÷ አምሳ ፡ አምሳውንም ፡ በዋሻ ፡
ውስጥ ፡ ሸሽጌ ÷ እንጀራና ፡ ውኃ ፡ የመገብኋ
ቸው ÷ ይህ ፡ ያደረግሁት ፡ ነገር ፡ በውኑ ፡ ለጌ
፲፪፡ ታዬ ፡ አልታወቀህምን ? አሁንም ፡— ሄደህ ፡
ኤልያስ ፡ ተገኘ ፤ ብለህ ፡ ለጌታህ ፡ ንገር ፡ ትላ
፲፫፡ ለህ ፤ እርሱም ፡ ይገድለኛል ። ኤልያስም ፡—
በፊቱ ፡ የቆምሁት ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሕያው ፡
እግዚአብሔርን ! እኔ ፡ ዛሬ ፡ ለእርሱ ፡ እገለጣ
ለሁ ፡ አለ ።
፲፬፡ አብድዩም ፡ አክዓብን ፡ ሊገናኘው ፡ ሄደ ÷ ነገ
ረውም ፤ አክዓብም ፡ ኤልያስን ፡ ሊገናኘው ፡
፲፭፡ መጣ ። አክዓብም ፡ ኤልያስን ፡ በየው ፡ ጊዜ ፡—
እስራኤልን ፡ የምትገለባብጥ ፡ አንተ ፡ ነህን ?
፲፮፡ አለው ። ኤልያስም ፡— እስራኤልን ፡ የምትገ
ለባብጡ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ትታ
ችሁ ፡ በአሊምን ፡ የተከተላችሁ ÷ አንተና ፡ የአ
ባትህ ፡ ቤት ፡ ናችሁ ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ።
፲፰፡ አሁንም ፡ ልከህ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ÷ በኤልዛ
ቤልም ፡ ማዕድ ፡ የሚበሉትን ፡ አራት ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ የበአልን ፡ ነቢያት ÷ አራት ፡ መቶም ፡
የማምለኪያ ፡ ዐፀድን ፡ ነቢያት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ ሰብስብ ፡ አለ ።
፲፱፡ አክዓብም ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ልከ ፡ ነቢያቱን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡
፳፩፡ ሰበሰበ ። ኤልያስም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡
ቀርቦ ፡— እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ በሁለት ፡ አሳብ ፡
ታነክሳላችሁ ? እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቢሆን ፡
እርሱን ፡ ተከተሉ ፤ በአል ፡ ግን ፡ አምላክ ፡
ቢሆን ፡ እርሱን ፡ ተከተሉ ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡
፳፪፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ አልመለሱለትም ። ኤልያስም ፡
ሕዝቡን ፡ አለ ፡— ከእግዚአብሔር ፡ ነቢያት ፡
እኔ ፡ ብቻ ፡ ቀርቻለሁ ፤ የበአል ፡ ነቢያት ፡ ግን ፡
አራት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ። ሁለት ፡ ፳፫፡
ወይፈኖች ፡ ይሰጡን ፤ እነርሱም ፡ አንድ ፡ ወይ
ፈን ፡ ይምረጡ ÷ እየብልቱም ፡ ይቁረጡት ÷
በእንጨትም ፡ ላይ ፡ ያኑሩት ÷ በበታቹም ፡
እሳት ፡ አይጨምሩ ፤ እኔም ፡ ሁለተኛውን ፡ ወይ
ፈን ፡ አዘጋጃለሁ ÷ በእንጨቱም ፡ ላይ ፡ አኖረ
ዋለሁ ÷ በበታቹም ፡ እሳት ፡ አልጨምርም ።
እናንተም ፡ የአምላካችሁን ፡ ስም ፡ ጥሩ ÷ እኔም ፡ ፳፬፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ፡ ሰምቶም ፡
በእሳት ፡ የሚመልስ ፡ አምላክ ÷ እርሱ ፡ አም
ላክ ፡ ይሁን ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡— ይህ ፡ ነገር ፡
መልካም ፡ ነው ፡ ብለው ፡ መለሱ ።

ኤልያስም ፡ የበአልን ፡ ነቢያት ፡— እናንተ ፡ ፳፭፡
ብዙዎች ፡ ናችሁና ፡ አስቀድማችሁ ፡ አንድ ፡
ወይፈን ፡ ምረጡና ፡ አዘጋጁ ፤ የአምላካችሁ
ንም ፡ ስም ፡ ጥሩ ÷ በበታቹም ፡ እሳት ፡ አትጨ
ምሩ ፡ አላቸው ። ወይፈኑንም ፡ ወስደው ፡ አዘ ፳፮፡
ጋጁ ÷ ከጥዋትም ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡—
በአል ፡ ሆይ ÷ ስማን ፡ እያሉ ፡ የበአልን ፡ ስም ፡
ጠሩ ። ድምፅም ፡ አልነበረም ÷ የሚመልስም ፡
አልነበረም ፤ በሠሩትም ፡ መሠዊያ ፡ ዙሪያ ፡ እያ
ነከሱ ፡ ያሸበሽቡ ፡ ነበር ። በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ ፳፯፡
ኤልያስ ፡— አምላክ ፡ ነውና ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡
ጩኹ ፤ ምናልባት ፡ አሳብ ፡ ይዘታል ÷ ወይም ፡
ፈቀቅ ፡ ብሎአል ÷ ወይም ፡ ወደ ፡ መንገድ ፡ ሄዶ
አል ÷ ወይም ፡ ተኝቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መቀስቀስ ፡
ያስፈልገዋል ፡ እያለ ፡ አላገጠባቸው ። በታላ ፳፰፡
ቅም ፡ ቃል ፡ ይጮኹ ÷ እንደ ፡ ልማዳቸውም ፡
ደማቸው ፡ እስኪፈስስ ፡ ድረስ ፡ ገላቸውን ፡ በካ
ራና ፡ በቀጭኔ ፡ ይብዋጭሩ ፡ ነበር ። ቀትርም ፡ ፳፱፡
ካለፈ ፡ በኋላ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠርክ ፡ እስኪደ
ርስ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፤ ድምፅም ፡ አል
ነበረም ÷ የሚመልስና ፡ የሚያደምጥም ፡ አልነ
በረም ።

ኤልያስም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ፴፡
ቅረቡ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ቀረቡ ። ፈርሶ ፡ የነበረውንም ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ መሠዊያ ፡ አበጀ ። ኤልያስም ፡— ስምህ ፡ ፴፩፡
እስራኤል ፡ ይሆናል ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ እንደ ፡ ደረሰለት ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ነገድ ፡ ቍጥር ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ድንጋዮች ፡
ወሰደ ። ከድንጋዮችም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ፴፪፡
መሠዊያ ፡ ሠራ ፤ በመሠዊያውም ፡ ዙሪያ ፡
ሁለት ፡ መስፈሪያ ፡ እህል ፡ የሚይዝ ፡ ጕድ
ጓድ ፡ ቈፈረ ። እንጨቱንም ፡ በተርታ ፡ አደ ፴፫፡
ረገ ÷ ወይፈኑንም ፡ በብልት ፡ በብልቱ ፡ ቈረጠ ÷
በእንጨቱም ፡ ላይ ፡ አኖረና ፡— አራት ፡ ጋን ፡ ፴፬፡
ውኃ ፡ ሙሉ ፡ በሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡
በእንጨቱ ፡ ላይ ፡ አፍስሱ ፡ አለ ። ደግሞም ፡—
ድገሙ ፡ አለ ፡ እነርሱም ፡ ደገሙ ። እርሱም ፡—
ሦስተኛ ፡ አድርጉ ፡ አለ ፡ ሦስትኛም ፡ አደረጉ ።
ውኃውም ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ፈሰሰ ፤ ደግ ፴፭፡

፲፮፥ ሞም ፡ ጕድጓዱን ፡ በውኃ ፡ ሞላው ። መሥ
ዋዕተ ፡ ሠርክ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ ነቢዩ ፡
ኤልያስ ፡ ቀርቦ ፡— አቤቱ ፡ የአብርሃምና ፡ የይስ
ሐቅ ፡ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
እኔም ፡ ባሪያህ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ይህንም ፡ ሁሉ ፡
፴፯፥ በቃልህ ፡ እንዳደረግሁ ፡ ዛሬ ፡ ይገለጥ ። አንተ ፡
አቤቱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ልባቸው
ንም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ መለስህ ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡
ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ስማኝ ፡ አቤቱ ፡ ስማኝ ፡ አለ ።
፴፰፥ የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ ወደቀች ፡ የሚቃ
ጠለውን ፡ መሥዋዕቱንም ፡ እንጨቱንም ፡ ድን
ጋዮቹንም ፡ አፈሩንም ፡ በላች ፡ በጕድጓዱም ፡
፴፱፥ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ውኃ ፡ ላሰች ። ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ያንን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በግምባራቸው ፡ ተደ
ፍተው ፡— እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡
ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡
፵፥ አሉ ። ኤልያስም ፡— ከበአል ፡ ነቢያት ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ እንዳያመልጥ ፡ ያዙ ፡ አላቸው ። ያዙአቸ
ውም ፡ ኤልያስም ፡ ወደ ፡ ቂሶን ፡ ወንዝ ፡ ወስዶ ፡
በዚያ ፡ አሳረዳቸው ።
፵፩፥ ኤልያስም ፡ አክዓብን ፡— የዝናቡ ፡ ውሽን
ፍር ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡ ተነሥተህ ፡ ውጣ ፡ ብላም ፡
፵፪፥ ጠጣም ፡ አለው ። አክዓብም ፡ ሊበላና ፡ ሊጠጣ ፡
ወጣ ፡ ኤልያስም ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ አናት ፡
ወጣ ፡ ፊቱንም ፡ በጕልበቱ ፡ መካከል ፡ አድ
፵፫፥ ርጎ ፡ በግምባሩ ፡ ተደፋ ። ብላቴናውንም ፡—
ወጥተህ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ተመልከት ፡ አለው ።
ወጥቶም ፡ ተመልክቶም ፡— ምንም ፡ የለም ፡
አለ ። እርሱም ፡— ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ተመላለስ ፡
አለው ። ብላቴናውም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ተመላ
፵፬፥ ለሰ ። በሰባተኛውም ፡ ጊዜ ፡— እነሆ ፡ የሰው ፡
እጅ ፡ የምታህል ፡ ታናሽ ፡ ደመና ፡ ከባሕር ፡
ወጣች ፡ አለ ። እርሱም ፡— ወጥተህ ፡ አክዓ
ብን ፡— ገናብ ፡ እንዳይከለክልህ ፡ ሰረገላን ፡
፵፭፥ ጭነህ ፡ ውረድ ፡ በለው ፡ አለ ። ከጥቂትም ፡
ጊዜ ፡ በኋላ ፡ ሰማዩ ፡ ከደመናውና ፡ ከነፋሱ ፡
የተነሣ ፡ ጨለመ ፡ ብዙም ፡ ገናብ ፡ ሆነ ፤ አክዓ
ብም ፡ በሰረገላው ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራ
፵፮፥ ኤል ፡ ሄደ ። የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በኤ
ልያስ ፡ ላይ ፡ ነበረች ፤ ወገቡንም ፡ አሸንፍጦ ፡
ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ በአክ
ዓብ ፡ ፊት ፡ ይሮጥ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፥ አክዓብም ፡ ኤልያስ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ እንዳደ
ረገ ፡ ነቢያትንም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ እንደ ፡
፪፥ ገደለ ፡ ለኤልዛቤል ፡ ነገራት ። ኤልዛቤልም ፡—
ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ነፍስህን ፡ ከእነዚህ ፡ እንደ ፡
አንዲቱ ፡ ነፍስ ፡ ባላደርጋት ፡ አማልክት ፡
ይህን ፡ ያድርጉብኝ ፡ ይህንም ፡ ይጨምሩብኝ ፡
ብላ ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መልእክተኛ ፡ ላከች ።
፫፥ ኤልያስም ፡ ፈርቶ ፡ ተነሣ ፡ ነፍሱንም ፡ ሊያ
ድን ፡ ሄደ ፡ በይሁዳም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ቤር
ሳቤህ ፡ መጥቶ ፡ ብላቴናውን ፡ በዚያ ፡ ተው ።
፬፥ እርሱም ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ የሚያህል ፡ መንገድ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደ ፤ መጥቶም ፡ ከክትክታ ፡
ዛፍ ፡ በታች ፡ ተቀመጠና ፡— ይበቃኛል ፤
አሁንም ፡ አቤቱ ፡ እኔ ፡ ከአባቶቼ ፡ አልበ
ልጥምና ፡ ነፍሴን ፡ ውሰድ ፡ ብሎ ፡ እንዲ
፭፥ ሞት ፡ ለመነ ። በክትክታውም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡
ተጋደመ ፡ እንቅልፍም ፡ አንቀላፋ ፤ እነሆም ፡
መልአክ ፡ ዳሰሰውና ፡— ተነሥተህ ፡ ብላ ፡
፮፥ አለው ። ሲመለከትም ፡ እነሆ ፡ በራሱ ፡ አጠ
ገብ ፡ የተጋገረ ፡ እንጎቻና ፡ በማሰሮ ፡ ውኃ ፡
አገኘ ። በላም ፡ ጠጣም ፡ ተመልሶም ፡ ተኛ ።
፯፥ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ደግሞ ፡ ሁለተኛ ፡
ጊዜ ፡ መጥቶ ፡ ዳሰሰውና ፡— የምትሄድበት ፡
መንገድ ፡ ሩቅ ፡ ነውና ፡ ተነሥተህ ፡ ብላ ፡ አለው ።
፰፥ ተነሥቶም ፡ በላ ፡ ጠጣም ፡ በዚያም ፡ ምግብ ፡
ኃይል ፡ እስከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ እስከ ፡
ኮሬብ ፡ ድረስ ፡ አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡
ሄደ ።
፱፥ እዚያም ፡ ወዳለ ፡ ዋሻ ፡ መጣ ፡ በዚያም ፡
አደረ ፤ እነሆም ፡— ኤልያስ ሆይ ፡ በዚህ ፡
ምን ፡ ታደርጋለህ ? የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡
፲፥ ቃል ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጣ ። እርሱም ፡— ለሠ
ራዊት ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡
ቀንቻለሁ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቃል ፡ ኪዳ
ንህን ፡ ትተዋልና ፡ መሠዊያዎችህንም ፡ አፍር
ሰዋልና ፡ ነቢያትህንም ፡ በሰይፍ ፡ ገድለዋልና ፤
እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ቀርቻለሁ ፤ ነፍሴንም ፡ ሊወ
፲፩፥ ስዱአት ፡ ይሻሉ ፡ አለ ። እርሱም ፡— ውጣ ፡
በተራራውም ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ቁም ፡ አለ ። እነሆም ፡ እግዚአብሔር ፡ አለፈ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ትልቅና ፡ ብርቱ ፡
ነፋስ ፡ ተራሮቹን ፡ ሰነጠቀ ፡ ዓለቶቹንም ፡
ሰባበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በነፋሱ ፡ ውስጥ ፡
አልነበረም ። ከነፋሱም ፡ በኋላ ፡ የምድር ፡ መና
ወጥ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በምድር ፡
መናወጥ ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ። ከምድር ፡ መና
፲፪፥ ወጥ ፡ በኋላ ፡ እሳት ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ በእሳቱ ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ። ከእሳ
ቱም ፡ በኋላ ፡ ትንሽ ፡ የዝምታ ፡ ድምፅ ፡
ሆነ ። ኤልያስም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡
በመጐናጸፊያው ፡ ሸፈነ ፡ ወጥቶም ፡ በዋሻው ፡
ደጃፍ ፡ ቆመ ። እነሆ ፡— ኤልያስ ፡ ሆይ ፡ በዚህ ፡
፲፫፥ ምን ፡ ታደርጋለህ ? የሚል ፡ ድምፅ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ መጣ ። እርሱም ፡— ለሠራዊት ፡ አም
፲፬፥ ላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡ ቀንቻለሁ ፤ የእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቃል ፡ ኪዳንህን ፡ ትተዋልና ፡
መሠዊያዎችህንም ፡ አፍርሰዋልና ፡ ነቢያትህ
ንም ፡ በሰይፍ ፡ ገድለዋልና ፤ እኔም ፡ ብቻዬን ፡
ቀርቻለሁ ፤ ነፍሴንም ፡ ሊወስዱአት ፡ ይሻሉ ፡
አለ ።
፲፭፥ እግዚአብሔርም ፡ አለው ፡— ሂድ ፡ በመጣ
ህበትም ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ደማ
ስቆ ፡ ተመለስ ፤ ከዚያም ፡ በደረስህ ፡ ጊዜ ፡ በሶ

ርያ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አዛሄልን ፡
፲፮፡ ቀባው ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ የናሚሲን ፡ ልጅ ፡ ኢዩን ፡ ቅባው ፤ በፋ-
ንታህም ፡ ነቢይ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የአቤልምሖ
ላን ፡ ሰው ፡ የሣፋጥን ፡ ልጅ ፡ ኤልሳዕን ፡ ቅባው ፡
፲፯፡ ከአዛሄልም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጠውን ፡ ሁሉ ።
ኢዩ ፡ ይገድለዋል ፤ ከኢዩም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለ
፲፰፡ ጠውን ፡ ሁሉ ፡ ኤልሳዕ ፡ ይገድለዋል ። እኔም ፡
ከእስራኤል ፡ ጕልበታቸውን ፡ ለበአል ፡ ያላንበ
ረከኩትን ፡ ሁሉ ÷ በአፋቸውም ፡ ያልሳሙትን ፡
ሁሉ ÷ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ለእኔ ፡ አስቀራለሁ ።
፲፱፡ ከዚያም ፡ ሄደ ÷ የሣፋጥንም ፡ ልጅ ፡ ኤልሳ
ዕን ፡ በአሥራ ፡ ሁለት ፡ ጥማድ ፡ በሬዎች ፡ ሲያ
ርስ ÷ እርሱም ፡ ከአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ጋር ፡
ሆኖ ፡ አገኘው ። ኤልያስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
፳፡ አልፎ ፡ መጐናጸፊያውን ፡ ጣለበት ። በሬዎቹ
ንም ፡ ተው ÷ ከኤልያስም ፡ በኋላ ፡ ሮጦ ፡— አባ
ቴንና ፡ እናቴን ፡ እስማቸው ፡ ዘንድ ÷ እባክህ ÷
ተወኝ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እከተልሃለሁ ፡ አለው ።
እርሱም ፡— ሂድና ፡ ተመለስ ፤ ምን ፡ አድርጌ
፳፩፡ ልሃለሁ ? አለው ። ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ተመ
ልሶ ፡ ሁለቱን ፡ በሬዎች ፡ ወስዶ ፡ አረዳቸው ÷
ሥጋቸውንም ፡ በበሬዎቹ ፡ ዕቃ ፡ ቀቀለው ÷
ለሕዝቡም ፡ ሰጣቸው ÷ በሉም ፤ እርሱም ፡ ተነ
ሥቶ ፡ ኤልያስን ፡ ተከትሎ ፡ ሄደ ÷ ያገለግለ
ውም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ ለኢይዝራኤላዊውም ፡ ለናቡቴ ፡ በሰማርያ ፡
ንጉሥ ፡ በአክዓብ ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ የወይን ፡
፪፡ ቦታ ፡ ነበረው ። አክዓብም ፡ ናቡቴን ፡— በቤቱ ፡
አቅራቢያ ፡ ነውና ፡ የአትክልት ፡ ቦታ ፡ አደር
ገው ፡ ዘንድ ፡ የወይን ፡ ቦታህን ፡ ስጠኝ ፤ ስለ ፡
እርሱም ፡ ከእርሱ ፡ የተሻለ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡
እሰጥሃለሁ ፤ ወይም ፡ ብትወድድ ፡ ግምቱን ፡ ገን
፫፡ ዘብ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ናቡቴም ፡
አክዓብን ፡— የአባቶቼን ፡ ርስት ፡ እሰጥህ ፡ ዘንድ ፡
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ያርቅልኝ ፡ አለው ። ኢይዝራ
ኤላዊውም ፡ ናቡቴ ፡— የአባቶቼን ፡ ርስት ፡ አል
ሰጥህም ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ተናገረው ፡ አክዓብ ፡ ተቆ
ጥቶና ፡ ተናድዶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ። በአልጋ
ውም ፡ ላይ ፡ ተጋድሞ ፡ ፊቱን ፡ ተሸፋፈነ ÷ እን
ጀራም ፡ አልበላም ።
፭፡ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥታ ፡—
ልብህ ፡ የሚያዝን ፡ እንጀራስ ፡ የማትበላ ፡ ስለ ፡
፮፡ ምንድር ፡ ነው ? አለችው ። እርሱም ፡—ኢይዝ
ራኤላዊውን ፡ ናቡቴን ፡— የወይንህን ፡ ቦታ ፡ በገ
ንዘብ ፡ ስጠኝ ፤ ወይም ፡ ብትወድድ ፡ በፋንታው ፡
ሌላ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብዬ ፡ ተናገ
ርሁት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡— የወይን ፡ ቦታዬን ፡ አል
ሰጥህም ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ መለሰልኝ ፡ ነው ፡ አላት ።
፯፡ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ፡— አንተ ፡ አሁን ፡ የእስ
ራኤልን ፡ መንግሥት ፡ ትገዛለህን ? ተነሣ ፡ እንጀ
ራም ፡ ብላ ÷ ልብህም ፡ ደስ ፡ ይበላት ፤ የኢይ
ዝራኤላዊውን ፡ የናቡቴን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ እሰ
፰፡ ጥሃለሁ ፡ አለችው ። በአክዓብም ፡ ስም ፡ ደብ
ዳቤ ፡ ጻፈች ÷ በማኅተሙም ፡ አተመችው ፡
በከተማው ፡ ወደ ፡ ነበሩትና ፡ ከናቡቴም ፡ ጋር ፡
ወደ ፡ ተቀመጡት ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከበርቴ
ዎች ፡ ደብዳቤውን ፡ ላከች ። በደብዳቤውም ፡— ፱፡
ስለ ፡ ጾም ፡ አዋጅ ፡ ንገሩ ÷ ናቡቴንም ፡ በሕ
ዝቡ ፡ ፊት ፡ አስቀምጡት ፤ ሁለትም ፡ ምናም ፲፡
ንቴ ፡ ሰዎች ፡ በፊቱ ፡ አስቀምጡና ፡— እግዚአ
ብሔርንና ፡ ንጉሡን ፡ ሰድበኣል ፡ ብለው ፡ ይመ
ስክሩበት ፤ አውጥታችሁም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡
ውገሩት ፡ ብላ ፡ ጻፈች ።
በከተማውም ፡ የተቀመጡት ፡ የከተማው ፡ ፲፩፡
ሰዎችና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከበርቴዎችም ፡ ኤልዛ
ቤል ፡ እንዳዘዘቻቸውና ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ በተላ
ከው ፡ ደብዳቤ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ።
የጾም ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ÷ ናቡቴንም ፡ በሕዝቡ ፡ ፲፪፡
ፊት ፡ አስቀመጡት ። ሁለቱም ፡ ምናምንቴ ፡ ፲፫፡
ሰዎች ፡ ገብተው ፡ በፊቱ ፡ ተቀመጡ ፤ ምናም
ንቴዎቹ ፡ ሰዎችም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡— ናቡቴ ፡
እግዚአብሔርንና ፡ ንጉሡን ፡ ሰድበኣል ፡ ብለው ፡
በናቡቴ ፡ ላይ ፡ መሰከሩ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከከ
ተማ ፡ አውጥተው ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ወገ
ሩት ። ወደ ፡ ኤልዛቤልም ፡— ናቡቴ ፡ ተወ ፲፬፡
ግሮ ፡ ሞተ ፡ ብለው ፡ ላኩ ። ኤልዛቤልም ፡ ፲፭፡
ናቡቴ ፡ ተወግሮ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡
ኤልዛቤል ፡ አክዓብን ፡— ናቡቴ ፡ ሞቶኣል ፡
እንኂ ፡ በሕይወት ፡ አይደለምና ፡ በገንዘብ ፡
ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ያለውን ፡ የኢይዝራ
ኤላዊውን ፡ የናቡቴን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ተነሥ
ተህ ፡ ውረስ ፡ አለችው ። አክዓብም ፡ ናቡቴ ፡ ፲፮፡
እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ይወርሰው ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኢይዝራኤላዊው ፡ ወደ ፡ ናቡቴ ፡ ወይን ፡
ቦታ ፡ ሊወርድ ፡ ተነሣ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ቴስብያ ፲፯፡
ዊው ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፲፰፡
ተነሥተህ ፡ በሰማርያ ፡ የሚኖረውን ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ንጉሥ ፡ አክዓብን ፡ ትገናኘው ፡ ዘንድ ፡
ውረድ ፤ እነሆ ÷ ይወርሰው ፡ ዘንድ ፡ በወረደ
በት ፡ በናቡቴ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ውስጥ ፡ አለ ።
፲፱፡ አንተም ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ገድለህ ፡ ወረስኸውን ? ብለህ ፡ ንገረው ። ደግ
ሞም ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ውሾች ፡ የናቡቴን ፡ ደም ፡ በላሱበት ፡ ስፍራ ፡
የአንተን ፡ ደም ፡ ደግሞ ፡ ውሾች ፡ ይልሱታል ፡
ብለህ ፡ ንገረው ። አክዓብም ፡ ኤልያስን ፡— ፳፡
ጠላቴ ፡ ሆይ ÷ አገኘኸኝን ? አለው ። እርሱም ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ፡— አግኝቼሃለሁ ፤
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡ ራስ
ህን ፡ ሸጠሃልና ። እነሆ ÷ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣ ፳፩፡
ብሃለሁ ÷ ፈጽሞም ፡ እጠርግሃለሁ ÷ ከአክዓ
ብም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተ
ለቀቀውን ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ አጠፋለሁ ፤ በሥራ ፳፪፡
ህም ፡ አስቈጥተኸኛልና ÷ እስራኤልንም ፡ አስ

ተሃልና ፡ ቤትህን ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ አኪያም ፡ ልጅ ፡ ፳፫ እንደ ፡ ባአስ ፡ ቤት ፡ አደርገዋለሁ ። ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኤልዛቤል ፡— በኢይዝራኤል ፡ ቅጥር ፡ አጠገብ ፡ ኤልዛቤልን ፡ ውሾች ፡ ፳፬ ይበሉአታል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ከአክዓብም ፡ ወገን ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ የሞተውን ፡ ውሾች ፡ ይበሉታል ፡ በሚዳውም ፡ የሞተውን ፡ ፳፭ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይበሉታል ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፋት ፡ ለመሥራት ፡ ራሱን ፡ እንደ ፡ ሸጠ ÷ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ፡ እንደ ፡ ነዳችው ÷ ፳፮ እንደ ፡ አክዓብ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ። እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ያጠፋቸው ፡ አሞራውያን ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ሁሉ ÷ ጣዖታትን ፡ በመከተል ፡ እጅግ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ሠራ ።

፳፯ አክዓብም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡ ገላውን ፡ ማቅ ፡ አለበሰ ÷ ጾመም ÷ በማቅ ፡ ላይም ፡ ተኛ ÷ ቅስስ ፡ ብሎም ፡ ሄደ ። ፳፰፡፳፱ ደግሞም ፡— አክዓብ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ተዋረደ ፡ አየህን ? በፊቴ ፡ የተዋረደ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በልጁ ፡ ዘመን ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ አመጣለሁ ፡ እንጂ ፡ በእርሱ ፡ ዘመን ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ አላመጣም ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ቴስብያዊው ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ጭፍራውን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ነገሥት ፡ ነበሩ ÷ ፈረሶችና ፡ ሰረገሎችም ፡ ነበሩ ፤ ወጥቶም ፡ ሰማርያን ፡ ከበበ ÷ ወጋትም ። ፪ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አክዓብ ፡— ፫ ወልደ ፡ አዴር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ብርሀናና ፡ ወርቅህ ፡ ለእኔ ፡ ነው ፤ ሴቶችህና ፡ መልካሞቹም ፡ ልጆችህ ፡ ለእኔ ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ፬ ከተማይቱ ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መልሶ ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ እንዳልህ ፡ ነው ፤ እኔ ፡ ለእኔም ፡ የሆ ፭ ነው ፡ ሁሉ ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ አለ ። ደግሞም ፡ መልእክተኞች ፡ ተመልሰው ፡— ወልደ ፡ አዴር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ቀድሞ ፡ ብርሀንና ፡ ወርቅህን ፡ ሴቶችህንና ፡ ልጆችህንም ፡ ትሰጠኛለህ ፡ ፮ ብዬ ፡ ልኬብህ ፡ ነበር ፤ ነገም ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ባሪያዎቼን ፡ እልክብሃለሁ ÷ ቤትህንም ፡ የባሪያዎችህንም ፡ ቤቶች ፡ ይበረብራሉ ፤ ደስ ፡ የሚያሰኛቸውንም ፡ ሁሉ ፡ በእጃቸው ፡ አድርገው ፡ ይወስዳሉ ፡ አሉ ።

፯ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የአገሩን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ጠርቶ ፡— ተመልከቱ ÷ ይህም ፡ ሰው ፡ ክፋ ፡ እንዲሻ ፡ እዩ ፤ ስለ ፡ ሴቶቼ ፡ ስለ ፡ ልጆቼ ፡ ስለ ፡ ብሬና ፡ ወርቄም ፡ ላከብኝ ÷ እንቢም ፡ አላልሁም ፡ አለ ። ፰ ሽማግሌዎችም ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡— አትስማው ÷ እሺም ፡ አትበለው ፡ አሉት ። ፱ ለወልደ ፡ አዴርም ፡ መልእክተኞች ፡— ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡— ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ በመጀመሪያ ፡ የላክህብኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፤ ይህን ፡ ግን ፡ አደርገው ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፡ በሉት ፡ አላቸው ። መልእክተኞችም ፡ ተመልሰው ፡ ይህን ፡ አወሩለት ። ፲ ወልደ ፡ አዴርም ፡— ለሚከተለኝ ፡ ሕዝብ ፡ የሰማርያ ፡ ትቢያ ፡ ጭብጥ ፡ ጭብጥ ፡ ይበቃው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ አማልክት ፡ ይህን ፡ ያድርጉብኝ ፡ ይህንም ፡ ይጨምሩብኝ ፡ ብሎ ፡ ላከበት ። ፲፩ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መልሶ ፡— በቃ ፤ ለሰልፍ ፡ የሚታጠቅ ፡ ጋሻ ፡ ጦሩን ፡ እንደሚያወልቅ ፡ አይመካ ፡ አለው ። ፲፪ ወልደ ፡ አዴርም ፡ ያን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋር ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ይጠጣ ፡ ነበር ፤ ባሪያዎቹንም ፡— ተሰለፉ ፡ አላቸው ፡ እነርሱም ፡ በከተማይቱ ፡ ትይዩ ፡ ተሰለፉ ።

፲፫ እነሆም ÷ ነቢይ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አክዓብ ፡ ቀርቦ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህን ፡ ብዙ ፡ ጭፍራ ፡ ሁሉ ፡ ታያለህን ? እነሆ ÷ ዛሬ ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ÷ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃለህ ፡ አለ ። ፲፬ አክዓብም ፡— በማን ? አለ ፤ እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በአውራጆቹ ፡ አለቆች ፡ ጉልማሶች ፡ አለ ፤ እርሱም ፡— ሰልፉን ፡ ማን ፡ ይጀምራል ? አለ ፤ እርሱም ፡— አንተ ፡ አለው ። ፲፭ የአውራጆቹንም ፡ አለቆች ፡ ጉልማሶች ፡ ቈጠረ ÷ ሁለት ፡ መቶም ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ፤ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ÷ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ÷ ቈጠረ ÷ ሰባትም ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።

፲፮ ቀትርም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ወጡ ፤ ወልደ ፡ አዴር ፡ ረዳቶቹም ፡ ሠላሳ ፡ ሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ እየጠጡ ፡ በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ይሰክሩ ፡ ነበር ። ፲፯ የአውራጆቹም ፡ አለቆች ፡ ጉልማሶች ፡ አስቀድመው ፡ ወጡ ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ÷ እነርሱም ፡— ሰዎች ፡ ከሰማርያ ፡ ወጥተዋል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ፲፰ እርሱም ፡— ለዕርቅ ፡ ወይም ፡ ለሰልፍ ፡ መጥተው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሕይወታቸው ፡ ያዙአቸው ፡ አለ ። ፲፱ እነዚህም ፡ የአውራጆች ፡ አለቆች ፡ ጉልማሶች ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ÷ ሠራዊትም ፡ ተከተላቸው ። ፳ ሁሉም ፡ በእያንዳንዱ ፡ በፊቱ ፡ የነበረውን ፡ ሰው ፡ ገደለ ÷ ሶርያውያንም ፡ ሸሹ ፤ እስራኤልም ፡ አሳደዱአቸው ÷ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ በፈረሰኛ ፡ አመለጠ ። ፳፩ የእስራኤል ፡ ንጉሥም ፡ ወጥቶ ፡ ፈረሶቹንና ፡ ሰረገሎቹን ፡ ያዘ ÷ ሶርያውያንንም ፡ በታላቅ ፡ ውጊት ፡ ገደላቸው ።

፳፪ ነቢዩም ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ቀርቦ ፡— የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ በሚመጣው ፡ ዓመት ፡ ይመጣብሃልና ፡ ሂድ ÷ በርታ ÷ የምታደርገውንም ፡ ተመልከትና ፡ እወቅ ፡ አለው ። የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— አምላካቸው ፡ የተራሮች ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡

በርትተው፡ብን ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሚዳ ፡ ላይ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ብንዋጋ ፡ በእርግጥ ፡ እን
፰፪፡ በረታባቸዋለን ። ይህንም ፡ አድርግ ፤ ከጭፍሮችህ ፡ ነገሥታቱን ፡ እርቅ ÷ በፋንታቸውም ፡
፰፫፡ አለቆችን ፡ ሹም ። አንተም ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ጠፋብህ ፡ ሠራዊት ÷ ፈረሱን ፡ በፈረስ ፡ ፋንታ ÷ ሰረገላውንም ፡ በሰረገላ ፡ ፋንታ ÷ ሠራዊትን ፡ ቍጠር ፤ በሚዳም ፡ ላይ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እን
ዋጋለን ÷ በእርግጥም ፡ እንበረታባቸዋለን ። ምክራቸውንም ፡ ሰማ ÷ እንዲሁም ፡ አደረገ ።
፰፬፡ በሚመጣውም ፡ ዓመት ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ሶርያውያንን ፡ አሰለፈ ÷ ከእስራኤልም ፡ ጋር ፡
፰፭፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ወጣ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተሰለፉ ÷ ሊገጥሙአቸውም ፡ ወጡ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ሁለት ፡ ትናንሽች ፡ የፍየል ፡ መንጋዎች ፡ ሆነው ፡ በፊ
ታቸው ፡ ሰፈሩ ፤ ሶርያውያን ፡ ግን ፡ ምድሩን ፡
፰፮፡ ሞልተው ፡ ነበር ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ቀርቦ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሶርያውያን ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ የተራሮች ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሸለቆ ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፡ ብለዋልና ፡ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ጭፍራ ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠ
ዋለሁ ÷ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
፰፯፡ ታውቃላችሁ ፡ አለው ። እነዚህም ፡ በእነዚያ ፡ ትይዩ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ ሰፈሩ ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ተጋጠሙ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከሶር
ያውያን ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ እግረኛ ፡
፰፰፡ ገደሉ ። የቀሩትም ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ ሸሹ ፡ ቅጥሩም ፡ በቀሩት ፡ በሀያ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።
ወልደ ፡ አዴርም ፡ ሸሽቶ ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ወደ ፡ እልፍኙ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።
፰፱፡ በሪያዎቹም ፡— እነሆ ÷ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነገሥታት ፡ መሐሪዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ሰምተ
ናል ፤ በወገባችን ፡ ማቅ ፡ እንታጠቅ ÷ በራሳች
ንም ፡ ገመድ ፡ እንጠምጥም ÷ ወደ ፡ እስራኤ
ልም ፡ ንጉሥ ፡ እንውጣ ፤ ምናልባት ፡ ነፍስህን ፡
፱፪፡ ይምራታል ፡ አሉት ። ወገባቸውንም ፡ በማቅ ፡ ታጠቁ ÷ በራሳቸውም ፡ ገመድ ፡ ጠመጠሙ ÷
ወደ ፡ እስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መጥተው ፡— በሪ
ያህ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡— ነፍሴን ፡ ትምራት ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ብሎአል ፡ አሉት ። እር
ሱም ፡— ገና ፡ በሕይወቱ ፡ አለን ? ወንድሜ ፡
፱፫፡ ነው ፡ አለ ። ሰዎቹም ፡ የደግ ፡ ምልክት ፡ አደረ
ጉትና ፡ ቃሉን ፡ ከአፉ ፡ ተቀብለው ፡— ወንድ
ምህ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ አለ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ሂዱ ÷ አምጡት ፡ አለ ። ወልደ ፡ አዴርም ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ወጣ ÷ በሰረገላውም ፡ ላይ ፡ አስ
፱፬፡ ቀመጠው ። ወልደ ፡ አዴርም ፡— አባቴ ፡ ከአ
ባትህ ፡ የወሰዳቸውን ፡ ከተሞች ፡ እመልስልሃ
ለሁ ፤ አባቴ ፡ በሰማርያ ፡ እንዳደረገ ፡ አንተ ፡
በደማስቆ ፡ ገበያ ፡ ታደርጋለህ ፡ አለው ። አክ
ዓብም ፡— እኔም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እሰድ
ድሃለሁ ፡ አለ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
አድርጎ ፡ ሰደደው ።
ከነቢያትም ፡ ወገን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በእግዚአ ፱፭፡
ብሔር ፡ ቃል ፡ ባልንጀራውን ፡— ምታኝ ፡
አለው ። ሰውዮውም ፡ ይመታው ፡ ዘንድ ፡
እንቢ ፡ አለ ። እርሱም ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ፱፮፡
ቃል ፡ አልሰማህምና ፡ እነሆ ÷ ከእኔ ፡ በራቅህ ፡
ጊዜ ፡ አንበሳ ፡ ይገድልሃል ፡ አለው ። ከእርሱም ፡
በራቀ ፡ ጊዜ ፡ አንበሳ ፡ አግኝቶ ፡ ገደለው ።
ደግሞም ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ አግኝቶ ፡— ምታኝ ፡ ፱፯፡
አለው ። ሰውዮውም ፡ መታው ÷ በመምታቱም ፡
አቈሰለው ። ነቢዩም ፡ ሄዶ ፡ በመንገድ ፡ አጠ
ገብ ፡ ንጉሡን ፡ ቆየው ፤ ዓይኖቹንም ፡ በቀጸላው ፡ ፱፰፡
ሸፍኖ ፡ ተሸሸገ ። ንጉሡም ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ጮኸ ፡— ባሪያህ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ መካ
ከል ፡ ወጣ ፤ እነሆም ÷ አንድ ፡ ሰው ፡ ፈቀቅ ፡
ብሎ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አመጣና ፡—
ይህን ፡ ሰው ፡ ጠብቅ ÷ ቢኸ፡በልልም ፡ ነፍስህ ፡
በነፍሱ ፡ ፋንታ ፡ ትሆናለች ÷ ወይም ፡ አንድ ፡ ፲፡
መክሊት ፡ ብር ፡ ትከፍላለህ ፡ አለኝ ። ባሪያ
ህም ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ሲመለከት ፡ ጠፋ ፡
አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡— ፍርድህ ፡
እንዲሁ ፡ ይሆናል ፤ አንተ ፡ ፈርደኽዋል ፡
አለው ። ፈጥኖም ፡ ቀጸላውን ፡ ከዓይኑ ፡ አነሣ ፤ ፲፩፡
የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አወቀው ። እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ፲፪፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ እርም ፡ ያልሁትን ፡
ሰው ፡ ከእጅህ ፡ አውጥተሃልና ፡ ነፍስህ ፡ በነ
ፍሱ ፡ ፋንታ ÷ ሕዝብህም ፡ በሕዝቡ ፡ ፋንታ ፡
ይሆናሉ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ እየ ፲፫፡
ተቈጣና ፡ እየተናደደ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ÷
ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

ሶርያና ፡ እስራኤልም ፡ ሳይዋጉ ፡ ሦስት ፡ ፩፡
ዓመት ፡ ተቀመጡ ። በሦስተኛውም ፡ ዓመት ፡ ፪፡
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡
ንጉሥ ፡ ወረደ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪ ፫፡
ያዎቹን ፡— ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ የእኛ ፡ እንደ ፡
ሆነች ÷ እኛም ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ሳንወ
ስዳት ፡ ገዛም ፡ እንዳልን ፡ ታውቃላችሁን ? አላ
ቸው ። ኢዮሣፍጥንም ፡— በሬማት ፡ ዘገለ ፬፡
ዓድ ፡ እንዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትመጣለ
ህን ? አለው ። ኢዮሣፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡
ንጉሥ ፡—እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ÷ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡
ሕዝብህ ÷ ፈረሶቹም ፡ እንደ ፡ ፈረሶችህ ፡ ናቸው ፡
አለው ።
ኢዮሣፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— የእ ፭፡
ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አስቀድመህ ፡ ትጠይቅ ፡
ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ፮፡
ንጉሥ ፡ ነቢያቶቹን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ የሚያህሉ
ትን ፡ ሰዎች ፡ ሰብስቦ ፡— ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡
ለሰልፍ ፡ ልሂድን ? ወይስ ፡ ልቅር ? አላቸው ።
እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሥ ፡ እጅ ፡

፲፪ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፡ ውጣ ፡ አሉት ። ኢዮ
ሣፍጥ ፡ ግን ፡— እንጠይቀው ፡ ዘንድ ፡ ሌላ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ በዚህ ፡ አይገኝምን ?
፲፫ አለ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡—
እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ የይምላ ፡
ልጅ ፡ ሚክያስ ፡ የሚበል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አለ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡
አይናገርልኝምና ፡ እጠላዋለሁ ፡ አለው ። ኢዮ
ሣፍጥም ፡— ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ አይበል ፡ አለ ።
፲፬ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አንዱን ፡ ጃንደረባ ፡
ጠርቶ ፡— የይምላን ፡ ልጅ ፡ ሚክያስን ፡ ፈጥ
፲፭ ነህ ፡ አምጣ ፡ አለው ። የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ልብሰ ፡ መንግ
ሥት ፡ ለብሰው ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡
አጠገብ ፡ በአደባባይ ፡ በዙፋኖቻቸው ፡ ላይ ፡
ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ነቢያቶቹም ፡ ሁሉ ፡ በፊ
፲፮ ታቸው ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ። የክን
ዓና ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስም ፡ የብረት ፡ ቀንዶች ፡
ሠርቶ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ሶርያውያንን ፡
፲፯ ትወጋለህ ፡ አለ ። ነቢያትም ፡ ሁሉ ፡— እግዚ
አብሔር ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታ
ልና ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሂድና ፡ ተከና
ወን ፡ እያሉ ፡ እንዲህ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ።
፲፰ ሚክያስንም ፡ ሊጠራ ፡ የሄደ ፡ መልእክ
ተኛ ፡— እነሆ ፡ ነቢያት ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አፍ ፡
ሆነው ፡ ለንጉሡ ፡ መልካምን ፡ ይናገራሉ ፤ ቃል
ህም ፡ እንደ ፡ ቃላቸው ፡ እንዲሆን ፡ መልካም ፡
፲፱ እንድትናገር ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። ሚክያ
ስም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! እግዚአብ
ሔር ፡ የሚነግረኝን ፡ እርሱን ፡ እናገራለሁ ፡
፳ አለ ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡—
ሚክያስ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰ
ልፍ ፡ እንሂድን ? ወይስ ፡ እንቅር ? አለው ፤ እር
ሱም ፡— ውጣና ፡ ተከናወን ፤ እግዚአብሔርም ፡
በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታል ፡ ብሎ ፡ መለ
፳፩ ሰለት ። ንጉሡም ፡— ከእውነት ፡ በቀር ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንዳትነግረኝ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡
፳፪ አምልሃለሁ ? አለው ። እርሱም ፡— እስራኤል ፡
ሁሉ ፡ ጠባቂ ፡ እንደሌላቸው ፡ በጎች ፡ በተራሮች ፡
ላይ ፡ ተበትነው ፡ አየሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡—
ለእነዚህ ፡ ጌታ ፡ የላቸውም ፡ እያንዳንዱም ፡
በሰላም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ አለ ፡ ብሎ ፡
፳፫ ተናገረ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍ
ጥን ፡— ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ እንደማይናገ
፳፬ ርልኝ ፡ አላልሁህምን ? አለው ። ሚክያስም ፡
አለ ፡— እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስማ ፤ እግዚአብሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ተቀምጦ ፡ የሰ
ማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በቀኙና ፡ በግራው ፡
፳፭ ቆመው ፡ አየሁ ። እግዚአብሔርም ፡— ወዋቶ ፡
በፈማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ይወድቅ ፡ ዘንድ ፡ አክዓ
ብን ፡ የሚያሳስት ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። አንዱም ፡
እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ሌላውም ፡ እንዲያ ፡ ያለ ፡
፳፮ ነገር ፡ ተናገረ ። መንፈስም ፡ ወጣ ፡ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡— እኔ ፡ አሳስተዋለሁ ፡
አለ ። እግዚአብሔርም ፡— በምን ? አለው ፤ ፳፯
እርሱም ፡— ወጥቼ ፡ በነቢያቶቹ ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡
ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡ እሆናለሁ ፡ አለ ። እግዚአ
ብሔርም ፡— ማሳሳትስ ፡ ታሳስተዋለህ ÷ ይሆን
ልሃልም ፤ ውጣ ÷ እንዲሁም ፡ አድርግ ፡ አለ ።
አሁንም ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በእነዚህ ፡ ፳፰
በነቢያትህ ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡
አድርጎአል ፤ እግዚአብሔርም ፡ በላይህ ፡ ክፉ ፡
ተናግሮብሃል ።
የክንዓናም ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ቀረበ ÷ ሚክያ ፳፱
ስንም ፡ ጕንጩን ፡ በጥፊ ፡ መታውና ፡— እንተን ፡
ሊናገር ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በምን ፡
መንገድ ፡ ከእኔ ፡ አለፈ ? አለ ። ሚክያስም ፡— ፴
እነሆ ÷ በዚያ ፡ ቀን ፡ ልትሸሸግ ፡ ወደ ፡ እልፍ
ኝህ ፡ በሄድህ ፡ ጊዜ ፡ ታያለህ ፡ አለ ። የእስራኤ ፴፩
ልም ፡ ንጉሥ ፡— ሚክያስን ፡ ውሰዱ ÷ ወደ ፡
ከተማይቱም ፡ ሹም ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ወደ ፡ ንጉ
ሡም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአስ ፡ መልሳችሁ ፡—
ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በደኅና ፡ እስክመ ፴፪
ለስ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ሰው ፡ በግዞት ፡ አኑሩት ÷
የመከራም ፡ እንጀራ ፡ መግቡት ÷ የመከራም ፡
ውኃ ፡ አጠጡት ፡ በሉ ፡ አለ ። ሚክያስም ፡— ፴፫
በደኅና ፡ ብትመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ የተ
ናገረ ፡ አይደለም ፡ አለ ። ደግሞም ፡— አሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ፡ አለ ።
የእስራኤልም ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ፴፬
ኢዮሣፍጥ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ወጡ ።
የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— ልብ ፴፭
ሴን ፡ ለውጬ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እገባለሁ ፤ አንተ ፡
ግን ፡ ልብስህን ፡ ልበስ ፡ አለው ። የእስራኤ
ልም ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ ለውጦ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡
ገባ ። የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለቱን ፡ የሰ ፴፮
ረገሎች ፡ አለቆች ፡— ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡
በቀር ÷ ታናሽ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ታላቅ ፡ ከማና
ቸውም ፡ ጋር ፡ አትግጠሙ ፡ ብሎ ፡ አዝዞ ፡ ነበር ።
የሰረገሎች ፡ አለቆችም ፡ ኢዮሣፍጥን ፡ ባዩ ፡ ፴፯
ጊዜ ፡— በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡
አሉ ፤ ይገዋሙትም ፡ ዘንድ ፡ ከበቡት ፤ ኢዮሣ
ፍጥም ፡ ጮኸ ። የሰረገሎች ፡ አለቆችም ፡ የእ ፴፰
ስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልሆነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እር
ሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሱ ። አንድ ፡ ሰውም ፡ ፴፱
ቀስቱን ፡ ድንገት ፡ ገትሮ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡
በጥሩሩ ፡ ልብስ ፡ መጋጠሚያ ፡ በኩል ፡ መጋው ፤
ሰረገለኛውንም ፡— መልሰህ ፡ ጉዳ ÷ ተወግቻለ
ሁና ፡ ከሰልፍ ፡ ውስጥ ፡ አውጣኝ ፡ አለው ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፍ ፡ በረታ ፤ ንጉሡም ፡ በሰ ፵
ርያውያን ፡ ፊት ፡ በሰረገላው ፡ ላይ ፡ ተደግፎ ፡
ነበር ÷ ማታም ፡ ሞተ ፤ የቁስሉም ፡ ደም ፡ በሰ
ረገላው ፡ ውስጥ ፡ ፈሰሰ ። በሠራዊቱም ፡ መካ ፵፩
ከል ፡ ፀሐይ ፡ ስትገባ ፡— ንጉሡ ፡ ሞቶአልና ፡
እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ከተማው ÷ እያንዳንዱም ፡
ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሂድ ፡ የሚል ፡ ጩኸት ፡ ሆነ ።
ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መጡ ÷ ንጉሡንም ፡ በሰ ፵፪

፴፯፡ ማርያ ፡ ቀበሩት ። አመንዝሮች ፡ በታጠቡባት ፡ በሰማርያ ፡ ሑሬ ፡ ሰረገላውን ፡ አጠቡት ÷ እግዚ
አብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ቃል ፡ ውሾች ፡
፴፰፡ ደሙን ፡ ላሱት ። የቀረውም ፡ የአክዓብ ፡ ነገር ÷
ያደረገውም ፡ ሁሉ ÷ ከገዘፈን ፡ ጥርስም ፡ የሠ
ራው ፡ ቤት ÷ የሠራቸውም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷
በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
፴፱፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? አክዓብም ፡ ከአባቶቹ ፡
ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ አካ
ዝያስ ፡ ነገሠ ።
፵፩፡ አክዓብም ፡ በነገሠ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡
የአሳ ፡ ልጅ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።
፵፪፡ ኢዮሣፍጥ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡
አምስት ፡ ዓመት ፡ ነበገ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡
ዓዙባ ፡ የተባለች ፡ የሺልሐ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።
፵፫፡ በአባቱም ፡ በአሳ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ሄደ ÷ ከእር
ሱም ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ፊት ፡ ቅን ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በኮረብቶች ፡
ላይ ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎች ፡ አላራቀም ፤ ሕዝቡ ፡
ገና ፡ በኮረብቶቹ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡
፵፬፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ኢዮሣፍጥም ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ታረቀ ።
፵፭፡ የቀረውም ፡ የኢዮሣፍጥ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡
ጭከና ÷ እንዴትም ፡ እንደ ፡ ተወጋ ÷ በይሁዳ ፡
ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደ
ለምን ? ከአባቱ ፡ ከአሳ ፡ ዘመን ፡ የተረፉትን ፡ ፵፮፡
ሰዶማውያን ፡ ከምድር ፡ አጠፋ ። በኤዶምያ ፵፯፡
ስም ፡ ንጉሥ ፡ አልነበረም ፤ ሹመም ፡ እንደ ፡
ንጉሥ ፡ ነበረ ። ኢዮሣፍጥም ፡ ወደ ፡ አፊር ፡ ፵፰፡
ሄደው ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ የተርሴስን ፡
መርከቦች ፡ ሠራ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መርከቦቹ ፡ በዔ
ጽዮንጋብር ፡ ተሰበሩ ፡ እንጂ ፡ አልሄዱም ።
፵፱፡ የአክዓብም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— ፶፱፡
ባሪያዎቼ ፡ ከባሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ በመርከብ ፡
ይሂዱ ፡ አለው ፤ ኢዮሣፍጥ ፡ ግን ፡ አልወደ
ደም ። ኢዮሣፍጥም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀ ፶፡
ላፋ ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡
ጋር ፡ ተቀበረ ፤ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ ኢዮ
ራም ፡ ነገሠ ።
፶፩፡ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሣፍጥ ፡ በአሥራ ፶፩፡
ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የአክዓብ ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ፡
በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፶፪፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ÷ በአባ ፶፪፡
ቱና ፡ በእናቱም ፡ መንገድ ÷ እስራኤልንም ፡
ባሳተው ፡ በናባጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ መን
ገድ ፡ ሄደ ። በአልንም ፡ አመለከ ፡ ሰገደለትም ፤ ፶፫፡
አባቱም ፡ እንዳደረገ ፡ ሁሉ ፡ የእስራኤልን ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ።

(እርሱም ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ራብዕ ፡ ነው ።)

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ አክዓብም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ሞዓብ ፡ በእስራ
፪፡ ኤል ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ። አካዝያስም ፡ በሰማርያ ፡
በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ ሳለ ፡ ከዓይነ ፡ ርግቡ ፡ ወድቆ ፡
ታመመ ፤ እርሱም ፡— ሂዱ ፡ ከዚህም ፡ ደዌ ፡
እድን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የአቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔ
ልዜቡልን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኞችን ፡
፫፡ ላከ ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ቴስብያ
ዊውን ፡ ኤልያስን ፡— ተነሣ ÷ የሰማርያን ፡
ንጉሥ ፡ መልእክተኞች ፡ ለመገናኘት ፡ ውጣና ፡—
የአቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ትጠ
ይቁ ፡ ዘንድ ፡ የምትሄዱት ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
፬፡ አምላክ ፡ ስለሌለ ፡ ነውን ? ስለዚህም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡
ከወጣህበት ፡ አልጋ ፡ አትወርድም ፡ በላቸው ፡
አለው ። ኤልያስም ፡ ሄደ ።
፭ መልእክተኞችም ፡ ወደ ፡ አካዝያስ ፡ ተመ
ለሱ ÷ እርሱም ፡— ለምን ፡ ተመለሳችሁ ? አላ
፮፡ ቸው ። እነርሱም ፡— አንድ ፡ ሰው ፡ ሊገናኘን ፡
መጣና ፡— ሂዱ ÷ ወደ ፡ ላካችሁም ፡ ንጉሥ ፡
ተመልሳችሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— የአቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡
ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ የላክህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
አምላክ ፡ ስለሌለ ፡ ነውን ? ስለዚህ ፡ ትሞታለህ ፡
እንጂ ፡ ከወጣህበት ፡ አልጋ ፡ አትወርድም ፡
በሉት ፡ አለን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ሊገናኛ ፯፡
ችሁ ፡ የወጣው ÷ ይህንስ ፡ ቃል ፡ የነገራችሁ ፡
ሰው ፡ መልኩ ፡ ምን ፡ ይመስላል ? አላቸው ።
እነርሱም ፡— ሰውዮው ፡ ጠጉራም ፡ ነው ÷ በወ ፰፡
ገቡም ፡ ጠፍር ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ፡ አሉት ። እር
ሱም ፡— ቴስብያዊው ፡ ኤልያስ ፡ ነው ፡ አለ ።
ንጉሡም ፡ የአምሳ ፡ አለቃውን ፡ ከአምሳ ፡ ፱፡
ሰዎች ፡ ጋር ፡ ሰደደ ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ወጣ ፤ እነ
ሆም ÷ በተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።
እርሱም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷
ንጉሡ ፡— ውረድ ፡ ይልሃል ፡ አለው ። ኤልያ ፲፡
ስም ፡ መልሶ ፡ የአምሳ ፡ አለቃውን ፡— እኔስ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እሳት ፡
ከሰማይ ፡ ትውረድ ÷ አንተንም ÷ አምሳውንም ፡
ሰዎችህን ፡ ትብላ ፡ አለው ። እሳትም ፡ ከሰማይ ፡
ወርዳ ፡ እርሱንና ፡ አምሳውን ፡ ሰዎቹን ፡ በላች ።
ደግሞም ፡ ሌላ ፡ የአምሳ ፡ አለቃ ፡ ከአምሳ ፡ ፲፩፡
ሰዎች ፡ ጋር ፡ ላከበት ፤ እርሱም ፡— የእግዚአብ
ሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ ንጉሡ ፡— ፈጥነህ ፡ ውረድ ፡
ይላል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ኤልያስም ፡— እኔስ ፡ ፲፪፡

የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ትውረድ ÷ አንተንም ፡ አምሳውንም ፡ ሰዎችህን ፡ ትብላ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዳ ፡ እርሱንና ፡ አምሳውን ፡ ፲፫ ፡ ሰዎቹን ፡ በላች ። ደግሞም ፡ ሦስተኛ ፡ የአምሳ ፡ አለቃ ፡ ከአምሳ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ሰደደ ፤ ሦስተኛውም ፡ የአምሳ ፡ አለቃ ፡ ወጥቶ ፡ በኤልያስ ፡ ፊት ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበረከከና ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ ነፍሴና ፡ የእነዚህ ፡ የአምሳው ፡ ባሪያዎችህ ፡ ነፍስ ፡ በፊትህ ፡ የከበረች ፡ ፲፬ ፡ ትሁን ። እነሆ ÷ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዳ ፡ የፊተኞቹን ፡ ሁለቱን ፡ የአምሳ ፡ አለቆችና ፡ አምሳ ፡ አምሳውን ፡ ሰዎቻቸውን ፡ በላች ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ነፍሴ ፡ በፊትህ ፡ የከበረች ፡ ትሁን ፡ ብሎ ፡ ለመ ፲፭ ፡ ነው ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ኤልያስን ፡— ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ውረድ ÷ አትፍራውም ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፲፮ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወረደ ። ኤልያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የአቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኞችን ፡ ልከሃልና ፡ ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡ ከወጣህበት ፡ አልጋ ፡ አትወርድም ፡ አለው ። ፲፯ ፡ ኤልያስም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሞተ ። ልጅም ፡ አልነበረውምና ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሣፍጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድሙ ፡ ፲፰ ፡ ኢዮራም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። አካዝያስ ፡ ያደረገው ፡ የቀረው ፡ ነገር ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ እግዚአብሔር ፡ ኤልያስን ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ሊያወጣው ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ ኤልያስ ፡ ከኤልሳዕ ፡ ጋር ፡ ከጌ ፪ ፡ ልገላ ፡ ተነሣ ። ኤልያስም ፡ ኤልሳዕን ፡— እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ልኮኛልና ፡ በዚህ ፡ ቆይ ፡ አለው ። ኤልሳዕም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላለሁ ÷ አልለይህም ፡ አለ ። ወደ ፡ ቤቴልም ፡ ወረዱ ። ፫ ፡ በቤቴልም ፡ የነበሩ ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ኤልሳዕ ፡ ወጥተው ፡— እግዚአብሔር ፡ ጌታህን ፡ ከራስህ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ እንዲወስደው ፡ አውቀሃልን ? አሉት ። እርሱም ፡— አዎን ÷ አውቄአለሁ ፤ ዝም ፡ በሉ ፡ ፬ ፡ አላቸው ። ኤልያስም ፡— ኤልሳዕ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ልኮኛልና ፡ እበክህ ÷ በዚህ ፡ ቆይ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላለሁ ÷ አልለይህም ፡ አለ ። ፭ ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ መጡ ። በኢያሪኮም ፡ የነበሩ ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ኤልሳዕ ፡ ቀርበው ፡— እግዚአብሔር ፡ ጌታህን ፡ ከራስህ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ እንዲወስደው ፡ አውቀሃልን ? አሉት ። እርሱም ፡— አዎን ÷ አውቄአለሁ ፤ ዝም ፡ በሉ ፡ ፮ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ኤልያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ልኮኛልና ፡ እባክህ ÷ በዚህ ፡ ቆይ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላለሁ ÷ አልለይህም ፡ አለ ። ሁለቱም ፡ ሄዱ ። ፯ ፡ ከነቢያትም ፡ ልጆች ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ሄዱ ÷ በፊታቸውም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ፤ እነዚህም ፡ ሁለቱ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዳር ፡ ቆመው ፡ ነበር ። ፰ ፡ ኤልያስም ፡ መጐናጸፊያውን ፡ ወስዶ ፡ ጠቀለለው ÷ ውኃውንም ፡ መታ ÷ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡ ተከፈለ ፤ ሁለቱም ፡ በደረቅ ፡ ተሻገሩ ። ፱ ፡ ከተሻገሩም ፡ በኋላ ፡ ኤልያስ ፡ ኤልሳዕን ፡— ከእንተ ፡ ሳልወሰድ ፡ አደርግልህ ፡ ዘንድ ፡ የምትሻውን ፡ ለምን ፡ አለው ፤ ኤልሳዕም ፡— መንፈስህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለ ። ፲ ፡ እርሱም ፡— አስቸጋሪ ፡ ነገር ፡ ለምነሃል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእንተ ፡ ዘንድ ፡ በተወሰድሁ ፡ ጊዜ ፡ ብታየኝ ፡ ይሆንልህ ፤ አለዚያ ፡ ግን ፡ አይሆንልህም ፡ አለ ። ፲፩ ፡ ሲሄዱም ÷ እያዘገሙም ፡ ሲጫወቱ ÷ እነሆ ÷ የእሳት ፡ ሰረገላና ፡ የእሳት ፡ ፈረሶች ፡ በመካከላቸው ፡ ገብተው ፡ ከፈሉአቸው ፤ ኤልያስም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

፲፪ ፡ ኤልሳዕም ፡ አይቶ ፡— አባቴ ፡ አባቴ ፡ ሆይ ÷ የእስራኤል ፡ ሰረገላና ፡ ፈረሰኞች ÷ ብሎ ፡ ጮኸ ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ አላየውም ፤ ልብሱንም ፡ ይዞ ፡ ከሁለት ፡ ተረተረው ። ፲፫ ፡ ከኤልያስም ፡ የወደቀውን ፡ መጐናጸፊያ ፡ አነሣ ÷ ተመልሶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዳር ፡ ቆመ ። ፲፬ ፡ ከኤልያስም ፡ የወደቀውን ፡ መጐናጸፊያ ፡ ወስዶ ፡ ውኃውን ፡ መታና ፡— የኤልያስ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ? አለ ፤ ውኃውንም ፡ በመታ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ተከፈለ ፤ ኤልሳዕም ፡ ተሻገረ ።

፲፭ ፡ ከኢያሪኮም ፡ መጥተው ፡ በአንጻሩ ፡ የነበሩት ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡— የኤልያስ ፡ መንፈስ ፡ በኤልሳዕ ፡ ላይ ፡ ወርፎአል ፡ አሉ ። ሊገናኙትም ፡ መጥተው ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተደፉ ። ፲፮ ፡ እነርሱም ፡— እነሆ ÷ ከባሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ አምሳ ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ እንሥዶ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ተራራ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ሸለቆ ፡ ጥሎት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ሄደው ፡ ጌታህን ፡ ይፈልጉት ፡ ዘንድ ፡ እንለምንሃለን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ፲፯ ፡ አትስደዱ ፡ አላቸው ። እስኪያፍርም ፡ ድረስ ፡ ግድ ፡ በሉት ፡ ጊዜ ፡— ስደዱ ፡ አለ ፤ አምሳም ፡ ሰዎች ፡ ሰደዱ ፤ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ፈልገው ፡ አላገኙትም ። በኢያሪኮም ፡ ተቀምጦ ፡ ፲፰ ፡ ሳለ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለሱ ፤ እርሱም ፡— አትሂዱ ፡ አላልኋችሁምን ? አላቸው ።

፲፱ ፡ የከተማይቱም ፡ ሰዎች ፡ ኤልሳዕን ፡— እነሆ ÷ ጌታችን ፡ እንደምታይ ፡ የዚች ፡ ከተማ ፡ ኑሮ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ውኃው ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ነው ÷ ምድሪቱም ፡ ፍሬዋን ፡ ትጨነግፋለች ፡ አሉት ።

፯፡ እርሱም ፡— አዲስ ፡ ማሰሮ ፡ አምጡልኝ ÷ ጨውም ፡ ጨምሩበት ፡ አለ ። ያንንም ፡ አመ
፳፩፡ ጡለት ። ውኃው ፡ ወዳለበቱም ፡ ምንጭ ፡ ወጥቶ ፡ ጨው ፡ ጣለበትና ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህን ፡ ውኃ ፡ ፈውሼዋለሁ ። ከዚ
ህም ፡ በኋላ ፡ ሞትና ፡ ጭንገፋ ፡ አይሆንበትም ፡
፳፪፡ አለ ። ኤልሳዕም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ነገር ፡ ውኃው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ተፈውሶአል ።
፳፫፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ቤቱል ፡ ወጣ ። በመንገድም ፡ ሲወጣ ፡ ብላቴኖች ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጥተው ፡— አንተ ፡ መላጣ ÷ ውጣ ። አንተ ፡ መላጣ ÷ ውጣ ፡
፳፬፡ ብለው ፡ አፌዙበት ። ዘወርም ፡ ብሎ ፡ አያቸው ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ ረገማቸው ፡ ከዱርም ፡ ሁለት ፡ ድቦች ፡ ወጥተው ፡ ከብላቴኖች ፡ አርባ ፡
፳፭፡ ሁለቱን ፡ ሰባበሩአቸው ። ከዚያም ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ ሄደ ÷ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሣፍጥ ፡ በአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የአክዓብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮራም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ÷ አሥራ ፡ ሁለትም ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፪፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፋ ፡ አደረገ ። ነገር ፡ ግን ፡ አባቱ ፡ ያሠራውን ፡ የበኣልን ፡ ሐውልት ፡ አርቆአልና ፡ እንደ ፡ አባቱና ፡ እንደ ፡ እናቱ ፡
፫፡ አልነበረም ። ነገር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ ባሳታቸው ፡ በናባጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ ተያዘ ። ከእርሱም ፡ አልራቀም ።
፬፡ የሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ ሞሳ ፡ በለ ፡ በጎች ፡ ነበረ ። ለእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የመቶ ፡ ሺህ ፡ ጠቦትና ፡ የመቶ ፡ ሺህ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ጠጕር ፡ ይገብ
፭፡ ርለት ፡ ነበር ። አክዓብም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡
፮፡ ዐመፀ ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮራም ፡ ከሰማርያ ፡ ወጥቶ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ አሰለፈ ።
፯፡ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡— የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡ ዐምፆብኛልና ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በሞዓብ ፡ ላይ ፡ ለሰልፍ ፡ ትሄዳለህን ? ብሎ ፡ ላከ ። እርሱም ፡— እወጣለሁ ። እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ÷ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡ ሕዝብህ ÷ ፈረሶቼም ፡
፰፡ እንደ ፡ ፈረሶችህ ፡ ናቸው ፡ አለ ። ደግሞም ፡— በምን ፡ መንገድ ፡ እንሄዳለን ? አለ ። እርሱም ፡— በኤዶምያስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ብሎ ፡
፱፡ መለሰ ። የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ሄዱ ። የሰባትም ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ዙሩ ። ለሠራዊቱና ፡ ለተከተሉአቸው
፲፡ ውሃም ፡ እንስሶች ፡ ውኃ ፡ አልተገኘም ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡— ወዮ ! እግዚአብሔር ፡ በሞዓብ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ነገሥታት ፡ ጠርቶአልና ፡ ወዮ ፡
፲፩፡ አለ ። ኢዮሣፍጥም ፡— በእርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ በዚህ ፡ አይገኝምን ? አለ ። ከእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ አንዱ ፡— በኤልያስ ፡ እጅ ፡ ላይ ፡ ውኃ ፡ ያፈስስ ፡ የነበረው ፡ የሣፋጥ ፡ ልጅ ፡ ኤልሳዕ ፡ እዚህ ፡ አለ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።
፲፪፡ ኢዮሣፍጥም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ይገኛል ፡ አለ ። የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ የኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወረዱ ።
፲፫፡ ኤልሳዕም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ? ወደ ፡ አባትህና ፡ ወደ ፡ እናትህ ፡ ነቢያት ፡ ሂድ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡— አይደለም ÷ በሞዓብ ፡ እጅ ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ ሦስት ፡ ነገሥታት ፡ ጠርቶአል ፡ አለው ።
፲፬፡ ኤልሳዕም ፡— በፊቱ ፡ የቆምሁት ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡ ያላፈርሁ ፡ ብሆን ፡ ኖሮ ፡ አንተን ፡ ባልተመለከትሁና ፡ ባላየሁ ፡ ነበር ።
፲፭፡ አሁንም ፡ ባለ ፡ በገና ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ። ባለ ፡ በገናውም ፡ በደረደረ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መጣችበት ። እንዲህም ፡ አለ ፡—
፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዚህ ፡ ሸለቆ ፡ ሁሉ ፡ ጕድጓድ ፡ ቆፈሩ ።
፲፯፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ነፋስ ፡ አታዩም ÷ ዝናብም ፡ አታዩም ÷ ይህ ፡ ሸለቆ ፡ ግን ፡ ውኃ ፡ ይሞላል ። እናንተም ፡ ከብቶቻችሁም ፡ እንስሶቻችሁም ፡ ትጠጣላችሁ ።
፲፰፡ ይህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነው ። ደግሞም ፡ ሞዓባውያንን ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።
፲፱፡ የተመሸጉትንና ፡ ያማሩትን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ትመታላችሁ ÷ የሚያፈሩትንም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ትቈርጣላችሁ ÷ የውኃውንም ፡ ምንጮች ፡ ሁሉ ፡ ትደፍናላችሁ ÷ መልካሞችንም ፡ እርሻዎች ፡ ሁሉ ፡ በድንጋይ ፡ ታበላሻላችሁ ።
፳፡ በነጋውም ፡ የቊርባን ፡ ጊዜ ፡ ሲደርስ ÷ እነሆ ÷ ውኃ ፡ በኤዶምያስ ፡ መንገድ ፡ መጣ ÷ ምድሪቱም ፡ ውኃ ፡ ሞላች ።
፳፩፡ ሞዓባውያንም ፡ ሁሉ ፡ ነገሥታት ፡ ሊወጉአቸው ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በወገባቸው ፡ ሰይፍ ፡ የሚታጠቁ ፡ ሁሉ ፡ ተሰበሰቡ ። ወጥተውም ፡ በአገሩ ፡ ድንበር ፡ ላይ ፡ ቆሙ ።
፳፪፡ ማልደውም ፡ ተነሡ ። ዐሐይም ፡ በውኃው ፡ ላይ ፡ አንጸባረቀ ÷ ሞዓባውያንም ፡ በፊታቸው ፡ ውኃው ፡ እንደ ፡ ደም ፡ ቀልቶ ፡ አዩና ፡—
፳፫፡ ይህ ፡ ደም ፡ ነው ። በእርግጥ ፡ ነገሥታት ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተዋጉ ÷ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ተጋደሉ ። ሞዓብ ፡ ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ ምርኮህ ፡ ሂድ ፡ አሉ ።
፳፬፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ሰፈር ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤላውያን ፡ ተነሥተው ፡ ሞዓባውያንን ፡ መቱ ÷ እነርሱም ፡ ከፊታቸው ፡ ሸሹ ። ሞዓባውያንንም ፡ እየመቱ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ውስጥ ፡ ገቡ ። ከተሞችንም ፡ አፈረሱ ። በመልካም
፳፭፡ ቹም ፡ እርሻዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እስኪሞሉ ፡ ድረስ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ይጥል ፡ ነበር ። የውኃውንም ፡ ምንጮች ፡

ሁሉ ፡ ደፈኑ ÷ የሚያፈሩትንም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ቈረጡ ፤ የቂርሐራሴትን ፡ ድንጋዮች ፡ ብቻ ፡ አስቀሩ ፤ ባለ ፡ ወንጭፎች ፡ ግን ፡ ከበቡአ ፡ ፳፭፡ መቱአት ። የሞዓብም ፡ ንጉሥ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ በረታበት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመገዘዙ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወሰደ ÷ ወደ ፡ ኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ያልፉ ፡ ዘንድ ፡ ፳፮፡ ሞከሩ ፤ አልቻሉምም ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡ በእርሱ ፡ ሩንታ ፡ ንጉሥ ፡ የሚሆነውን ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ወስዶ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ አቀረበው ። በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ቍጣ ፡ ሆነ ፤ ከዚያም ፡ ርቀው ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ከነቢያትም ፡ ወገን ፡ ሚስቶች ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡— ባሌ ፡ ባሪያህ ፡ ሞቶአል ፤ ባሪያህም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ ባለ ፡ ዕዳ ፡ ልጆቹን ፡ ባሪያዎች ፡ አድርጎ ፡ ሊወስዳቸው ፡ መጥቶአል ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ፪፡ ኤልሳዕ ፡ ጮኸች ። ኤልሳዕም ፡— አደርግልሽ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ትሻለሽ ? በቤትሽ ፡ ያለውን ፡ ንገሪኝ ፡ አላት ። እርስዋም ፡— ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ከዘይት ፡ ማሰሮ ፡ በቀር ፡ በቤቴ ፡ አንዳች ፡ የለኝም ፡ ፫፡ አለች ። እርሱም ፡— ሄደሽ ፡ ከጎረቤቶችሽ ፡ ሁሉ ፡ ከሚዳ ፡ ባዶ ፡ ማድጋዎችን ፡ ተዋሺ ፡ አታሳ ፬፡ ንሺቸውም ፡ አላት ። ገብተሽም ፡ ከአንቺና ፡ ከልጆችሽ ፡ በኋላ ፡ በሩን ፡ ዝጊ ÷ ወደ ፡ እነዚህም ፡ ማድጋዎች ፡ ሁሉ ፡ ዘይቱን ፡ ገልብጪ ፤ የሞላውንም ፡ ፭፡ ፈቀቅ ፡ አድርጊ ፡ አለ ። እንዲሁም ፡ ከእርሱ ፡ ሄዳ ፡ በሩን ፡ ከእርስዋና ፡ ከልጆችዋ ፡ በኋላ ፡ ዘጋች ፤ እነርሱም ፡ ማድጋዎቹን ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ያመጡ ፡ ነበር ÷ እርስዋም ፡ ትገለብጥ ፡ ፮፡ ነበር ። ማድጋዎቹም ፡ በሞሉ ፡ ጊዜ ፡ ልጅዋን ፡— ደግሞም ፡ ማድጋ ፡ አምጣልኝ ፡ አለችው ። እርሱም ፡— ሌላ ፡ ማድጋ ፡ የለም ፡ ፯፡ አላት ፡ ዘይቱም ፡ ቆመ ። መጥታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ነገረችው ። እርሱም ፡— ሄደሽ ፡ ዘይቱን ፡ ሽጪ ፡ ለባለ ፡ ዕዳውም ፡ ክፈዪ ፤ አንቺና ፡ ልጆችሽም ፡ ከተረፈው ፡ ተመገቡ ፡ አለ ። ፰፡ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ኤልሳዕ ፡ ወደ ፡ ሱነም ፡ አለፈ ÷ በዚያም ፡ ታላቅ ፡ ሴት ፡ ነበረች ፤ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የግድ ፡ አለችው ። በዚያም ፡ ባለፈ ፡ ቍጥር ፡ እንጀራ ፡ ሊበላ ፡ ወደዚያ ፡ ፱፡ ይገባ ፡ ነበር ። ለባልዋም ፡— ይህ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚያልፈው ፡ ቅዱስ ፡ የእግዚአብ ፲፡ ሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቃለሁ ። ትንሽ ፡ ቤት ፡ በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ እንሥራ ፡ በዚያም ፡ አልጋ ፡ ጠረጴዛ ፡ ወንበርና ፡ መቅረዝ ፡ እናኑርለት ፡ ወደ ፡ እኛም ፡ ሲመጣ ፡ ወደዚያ ፡ ይገባል ፡ አለችው ። ፲፩፡ አንድ ፡ ቀንም ፡ ወደዚያ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፲፪፡ ቤቱ ፡ ገብቶ ፡ በዚያ ፡ ዐረፈ ። ሎሌውንም ፡ ግያዝን ፡— ይህችን ፡ ሱነማዊት ፡ ጥራ ፡ አለው ። ፲፫፡ በጠራትም ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ቆመች ። እርሱም ፡— እነሆ ÷ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አሳብ ፡ አሰብሽልኝ ፤ አሁንስ ፡ ምን ፡ ላድርግልሽ ? ለንጉሥ ፡ ወይስ ፡ ለሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ልንገርልሽን ? በላት ፡ አለው ፤ እርስዋም ፡— እኔ ፡ በወገኔ ፡ መካከል ፡ ተቀምጫለሁ ፡ ብላ ፡ መለሰች ። እርሱም ፡— እንግ ፲፬፡ ዲህ ፡ ምን ፡ እናድርግላት ? አለ ። ግያዝም ፡— ልጅ ፡ የላትም ፤ ባልዋም ፡ ሽምግሎአል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። እርሱም ፡— ጥራት ፡ አለ ። በጠራ ፲፭፡ ትም ፡ ጊዜ ፡ በደጃፉ ፡ ቆመች ። እርሱም ፡— ፲፮፡ በሚመጣው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ትታቀፊአለሽ ፡ አለ ፡ እርስዋም ፡— አይ ደለም ፤ ጌታዬ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ በባሪያህን ፡ እንዳትዋሸት ፡ አለምንሃለሁ ፡ አለች ። ሴቲቱም ፡ ፀነሰች ÷ በዚያም ፡ ወራት ፡ በአዲሱ ፡ ፲፯፡ ዓመት ፡ ኤልሳዕ ፡ እንዳላት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ።

ሕፃኑም ፡ አደገ ÷ አንድ ፡ ቀንም ፡ እህል ፡ ፲፰፡ አጫጆች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወጣ ። አባቱንም ፡— ራሴን ፡ ራሴን ፡ አለው ፤ እርሱም ፡ ፲፱፡ ሎሌውን ፡— ተሸክመህ ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ውሰደው ፡ አለው ። አንሥቶም ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወሰ ፳፡ ደው ፤ በጕልበትዋም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡ ተቀመጠ ÷ ሞተም ። ወጥታም ፡ በእግዚ ፳፩፡ አብሔር ፡ ሰው ፡ አልጋ ፡ ላይ ፡ አጋደመችው ÷ በሩንም ፡ ዘግታበት ፡ ወጣች ። ባልዋንም ፡ ፳፪፡ ጠርታ ፡— ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በፍጥነት ፡ ደርሼ ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሎሌና ፡ አንድ ፡ አህያ ፡ ላክልኝ ፡ አለችው ። እርሱም ፡— ፳፫፡ መባቻ ፡ ወይም ፡ ሰንበት ፡ ያይደለ ፡ ዛሬ ፡ ለምን ፡ ትሄጂበታለሽ ? አለ ። እርስዋም ፡— ደኅና ፡ ነው ፡ ፳፬፡ አለች ። አህያውንም ፡ አስጭና ፡ ሎሌዋን ፡— ንዳ ÷ ሂድ ፤ እኔ ፡ ሳላዝዝህ ፡ አታዘግየኝ ፡ አለችው ።

እንዲሁም ፡ ሄዳች ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ፳፭፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ መጣች ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ከሩቅ ፡ በያት ፡ ጊዜ ፡ ሎሌውን ፡ ግያዝን ፡— እነኋት ፡ ሱነማዊቲቱ ፡ መጣች ፤ ትቀበላትም ፡ ዘንድ ፡ ሩጥና ፡— በደኅና ፳፮፡ ነው ? ባልሽ ፡ ደኅና ፡ ነው ? ልጅሽስ ፡ ደኅና ፡ ነው ? በላት ፡ አለው ። እርስዋም ፡— ደኅና ፡ ነው ፡ አለች ። ወደ ፡ ተራራው ፡ ወደ ፡ እግ ፳፯፡ ዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ እግሮቹን ፡ ጨበጠች ፤ ግያዝም ፡ ሊያርቃት ፡ ቀረበ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡— ነፍስዋ ፡ አዝናለችና ፡ ተዋት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያንን ፡ ከእኔ ፡ ሰውሮ ፳፰፡ ታል ፡ አልነገረኝምም ፡ አለ ። እርስዋም ፡— ፳፱፡ በውኑ ፡ ከጌታዬ ፡ ልጅን ፡ ለመንሁን ? እኔም ፡— አታታልለኝ ፡ አላልሁህምን ? አለች ። ግያዝ ፴፡ ንም ፡— ወገብህን ፡ ታጠቅ ÷ በትሬንም ፡ በእጅህ ፡ ይዘህ ፡ ሂድ ፤ ሰውም ፡ ብታገኝ ፡ ሰላም ፡ አትበል ÷ እርሱም ፡ ሰላም ፡ ቢልህ ፡ አትመልስለት ፤ በትሬንም ፡ በሕፃኑ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ አኑር ፡ አለው ። የሕፃኑም ፡ እናት ፡— ሕያው ፡ እግ ፴፩፡ ዚአብሔርን ! በሕያው ፡ ነፍስህም ፡ እምላለሁ ! አልተውህም ፡ አለች ፤ ተነሥቶም ፡ ተከተላት ። ግያዝም ፡ ቀደማቸው ÷ በትሩንም ፡ ፴፪፡

በሕፃኑ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ አኖረው ። ነገር ፡ ግን ፡ ድምፅ ፡ ወይም ፡ መስማት ፡ አልነበረም ፡ እር
ሱንም ፡ ሊገናኘው ፡ ተመልሶ ፡— ሕፃኑ ፡ አል
ነቃም ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።
፴፪፤ ኤልሳዕም ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷
ሕፃኑ ፡ ሞቶ ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ተጋድሞ ፡
፴፫፤ ነበር ። ገብቶም ፡ በሩን ፡ ከሁለቱ ፡ በኋላ ፡ ዘጋ ÷
፴፬፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለየ ። መጥቶም ፡
በሕፃኑ ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ አፉንም ፡ በአፉ ÷ ዓይኑንም ፡
በዓይኑ ÷ እጁንም ፡ በእጁ ፡ ላይ ፡ አድርጎ ፡ ተጋ
፴፭፤ ደመበት ፤ የሕፃኑም ፡ ገላ ፡ ሞቀ ። ተመልሶም ፡
በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡
ተመላለሰ ፤ ደግሞም ፡ ወጥቶ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡
በሕፃኑ ፡ ላይ ፡ ተጋደመ ፤ ሕፃኑም ፡ ዓይኖቹን ፡
፴፮፤ ከፈተ ። ግያዝንም ፡ ጠርቶ ፡— ይህችን ፡ ሱነ
ማዊት ፡ ጥራ ፡ አለው ። ጠራትም ÷ ወደ ፡ እር
ሱም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡— ልጅሽን ፡ አንሥተሽ ፡
፴፯፤ ውሰጂ ፡ አላት ። ገብታም ፡ በእግሩ ፡ አጠገብ ፡
ወደቀች ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደፋች ፤ ልጅ
ዋንም ፡ አንሥታ ፡ ወጣች ።
፴፰፤ ኤልሳዕም ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ መጣ ÷
በምድርም ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ነበረ ። የነቢያትም ፡
ልጆች ፡ በፊቱ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ÷ ሎሌው
ንም ፡— ታላቁን ፡ ምንቸት ፡ ጣድ ÷ ለነቢያት ፡
፴፱፤ ልጆችም ፡ ወጥ ፡ ሥራ ፡ አለው ። አንዱም ፡
ቅጠላቅጠል ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡
ወጣ ÷ የምድረ ፡ በዳውንም ፡ ሐረግ ፡ አገኘ ፡ ከዚ
ያም ፡ የበረሀ ፡ ቅል ፡ ሰበሰበ ÷ ልብሱንም ፡
ሞልቶ ፡ ተመለሰ ÷ መትሮም ፡ በወጡ ፡ ምን
ቸት ፡ ውስጥ ፡ ጨመረው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፵፤ ግን ፡ አላወቁም ። ሰዎቹም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡
ቀዱ ፤ ወጡንም ፡ በቀመሱ ፡ ጊዜ ፡— የእግዚ
አብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ በምንቸቱ ፡ ውስጥ ፡
ሞት ፡ አለ ፡ ብለው ፡ ጮኹ ፤ ይበሉም ፡ ዘንድ ፡
፵፩፤ አልቻሉም ። እርሱም ፡— ዱቄት ፡ አምጡልኝ ፡
አለ ፤ በምንቸቱም ፡ ውስጥ ፡ ጥሎ ፡— ይበሉ ፡
ዘንድ ፡ ለሕዝቡ ፡ ቅዱ ፡ አለ ። በምንቸቱም ፡
ውስጥ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አልተገኘም ።
፵፪፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ ከበኣልሻሊሻ ፡ የበኩራቱን ፡
እንጀራ ÷ ሀያ ፡ የገብስ ፡ እንጀራ ÷ የእህልም ፡
እሸት ፡ በአቁማዳ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሰው ፡ መጣ ፤ እርሱም ፡— ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሕ
፵፫፤ ዝቡ ፡ ስጣቸው ፡ አለ ። ሎሌውም ፡— ይህን ፡
እንዴት ፡ አድርጌ ፡ ለመቶ ፡ ሰው ፡ እሰጣለሁ ?
አለ ። እርሱም ፡— ይበላሉ ፡ ያተርፋሉም ፡ ብሎ ፡
እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡
፵፬፤ ለሕዝቡ ፡ ስጣቸው ፡ አለ ። እንዲሁም ፡ በፊታ
ቸው ፡ አኖረው ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡
በሉ ÷ አተረፉም ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ንዕማ
ንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእርሱ ፡ እጅ ፡ ለሶርያ ፡
ደኅንነትን ፡ ስለ ፡ ሰጠ ፡ በጌታው ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ክቡር ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ደግሞም ፡ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡
፪ ነበረ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ለምጻም ፡ ነበረ ። ከሶርያው
ያንም ፡ አገር ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ወጥተው ፡ ነበር ÷
ከእስራኤልም ፡ ምድር ፡ ታናሽ ፡ ብላቴና ፡ ሴት ፡
ማርከው ፡ ነበር ፤ የንዕማንንም ፡ ሚስት ፡ ታገለ
፫ ግል ፡ ነበር ። እመቤትዋንም ፡— ጌታዬ ፡ በሰማ
ርያ ፡ ካለው ፡ ከነቢዩ ፡ ፊት ፡ ቢደርስ ፡ ኖሮ ፡ ከለ
፬ ምጹ ፡ በፈወሰው ፡ ነበር ፡ አለቻት ። ንዕማንም ፡
ገብቶ ፡ ለጌታው ፡— ከእስራኤል ፡ አገር ፡ የሆ
ነች ፡ አንዲት ፡ ብላቴና ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡
ብላለች ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡
፭ ንዕማንን ፡— ሂድ ÷ ለእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ደብ
ዳቤ ፡ እልካለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ሄደ ÷ አሥ
ርም ፡ መክሊት ፡ ብር ÷ ስድስት ፡ ሺህም ፡ ወርቅ ÷
አሥርም ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ።
፮ ለእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡— ይህች ፡ ደብዳቤ ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ ስትደርስ ፡ ባሪያዬን ፡ ንዕማንን ፡
ከለምጹ ፡ ትፈውሰው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰደድሁ
፯ ልህ ፡ እወቅ ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ወሰደ ። የእስ
ራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ደብዳቤውን ፡ ባነበበ ፡ ጊዜ ፡
ልብሱን ፡ ቀድዶ ፡— ሰውን ፡ ከለምጹ ፡ እፈ
ውስ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መስደዱ ፡
እኔ ፡ በውኑ ፡ ለመግደልና ፡ ለማዳን ፡ የምችል ፡
አምላክ ፡ ሆኜ ፡ ነውን ? ተመልከቱ ÷ የጠብ ፡
ምክንያትም ፡ እንደሚፈልግብኝ ፡ እዩ ፡ አለ ።
፰ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ኤልሳዕ ፡ የእስራ
ኤል ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ እንደ ፡ ቀደደ ፡ በሰማ ፡
ጊዜ ፡— ልብስህን ፡ ለምን ፡ ቀደድህ ? ወደ ፡
እኔ ፡ ይምጣ ÷ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ነቢይ ፡
እንዳለ ፡ ያውቃል ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ላከ ።
፱ ንዕማንም ፡ በፈረሱና ፡ በሰረገላው ፡ መጣ ÷ በኤ
፲ ልሳዕም ፡ ቤት ፡ ደጃፍ ፡ ውጭ ፡ ቆመ ። ኤል
ሳዕም ፡— ሂድ ÷ በዮርዳኖስም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡
ታጠብ ፤ ሥጋህም ፡ ይፈወሳል ÷ አንተም ፡
ንጹሕ ፡ ትሆናለህ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መልእክ
፲፩ ተኛ ፡ ላከ ። ንዕማን ፡ ግን ፡ ተቈጥቶ ፡ ሄደ ÷ እን
ዲህም ፡ አለ ፡— እነሆ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ የሚመጣ ÷
ቆሞም ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡
የሚጠራ ÷ የለምጹንም ፡ ስፍራ ፡ በእጁ ፡ ዳስሶ ፡
፲፪ የሚፈውሰኝ ፡ መስሎኝ ፡ ነበር ። የደማስቆ ፡
ወንዞች ፡ አባናና ፡ ፋርፋ ፡ ከእስራኤል ፡ ውኖች ፡
ሁሉ ፡ አይሻሉምን ? በእነርሱስ ፡ ውስጥ ፡ መታ
ጠብና ፡ መንጻት ፡ አይቻለኝም ፡ ኖሮአልን ?
፲፫ ዘወርም ፡ ብሎ ፡ ተቈጥቶ ፡ ሄደ ። ባሪያዎቹም ፡
ቀርበው ፡— አባት ፡ ሆይ ÷ ነቢዩ ፡ ታላቅ ፡ ነገ
ርስ ፡ እንኳ ፡ ቢነግርህ ፡ ኖሮ ፡ ባደረግኸው ፡
ነበር ፤ ይልቁንስ ፡— ታጠብና ፡ ንጹሕ ፡ ሁን ፡
ቢልህ ፡ እንዴት ፡ ነዋ ! ብለው ፡ ተናገሩት ።
፲፬ ወረደም ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡
ተናገረው ፡ በዮርዳኖስ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ብቅ ፡
ጥልቅ ፡ አለ ፤ ሥጋውም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እንደ ፡
ትንሽ ፡ ብላቴና ፡ ሥጋ ፡ ሆኖ ፡ ተመለሰ ÷ ንጹ
ሕም ፡ ሆነ ።
፲፭ እርሱም ፡ ከሎሬፍራው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡

እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ተመለሰ ÷ መጥቶም ፡ በፊቱ ፡ ቆመና ፡— እነሆ ÷ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በቀር ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ እንደሌለ ፡ አወቅሁ ፡ አሁንም ፡ ከባሪያህ ፡ በረከት ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለ ። እርሱም ፡— በፊቱ ፡ የቆምሁት ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! አልቀበልም ፡ አለ ። ይቀበለውም ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ አለው ። እርሱ ፡ ግን ፡ እንቢ ፡ አለ ። ንዕማንም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ለሌሎች ፡ አማልክት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ አላቀርብምና ፡ ሁለት ፡ የበቅሎ ፡ ጭነት ፡ አፈር ፡ እንድወስድ ፡ እሺ ፡ ትለኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ ይቅር ፡ ይበለኝ ፤ ጌታዬ ፡ በዚያ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ እጁን ፡ ተደግፎ ፡ ወደ ፡ ሬሞን ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ÷ እኔም ፡ በሬሞን ፡ ቤት ፡ በሰገድሁ ፡ ጊዜ ÷ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ይቅር ፡ ይበለኝ ፡ አለ ። እርሱም ፡— በደኅና ፡ ሂድ ፡ አለው ። አንድ ፡ አማድመትም ፡ ያህል ፡ ከእርሱ ፡ ራቀ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ግያዝ ፡— ጌታዬ ፡ ሶርያዊውን ፡ ይህን ፡ ንዕማንን ፡ ማረው ÷ ካመጣለትም ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አልተቀበለም ፤ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! በስተ ፡ ኋላው ፡ እሮጣለሁ ÷ ከእርሱም ፡ አንዳች ፡ እወስዳለሁ ፡ አለ ። ግያዝም ፡ ንዕማንን ፡ ተከተለው ፤ ንዕማንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሲሮጥ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ሊገናኘው ፡ ከሰረገላው ፡ ወርዶ ፡— ሁሉ ፡ ደኅና ፡ ነውን ? አለው ። እርሱም ፡— ደኅና ፡ ነው ፡— አሁን ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ የሆኑት ፡ ሁለት ፡ ጕልማሶች ፡ ከተራራማው ፡ ከኤፍሬም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥተዋል ፤ አንድ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ ሁለት ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ጌታዬ ፡ ላከኝ ፡ አለ ። ንዕማንም ፡— ሁለት ፡ መክሊት ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፡ ይፈቅድልህ ፡ አለ ፤ ግድ ፡ አለውም ፡ ሁለቱንም ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ በሁለት ፡ ከረጢት ፡ ውስጥ ፡ አሰረና ፡ ከሁለት ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ ጋር ፡ ለሁለት ፡ ሎሌዎቹ ፡ አስያዘ ፤ እነርሱም ፡ ተሸክመው ፡ በፊቱ ፡ ሄዱ ። ወደ ፡ ኮረብታውም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከእጃቸው ፡ ወስዶ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ፤ ሰዎቹንም ፡ አሰናበተ ÷ እነርሱም ፡ ሄዱ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ገብቶ ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ ቆመ ፤ ኤልሳዕም ፡— ግያዝ ፡ ሆይ ÷ ከወዴት ፡ መጣህ ? አለው ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ወዴትም ፡ አልሄድሁም ፡ አለ ። እርሱም ፡— ያ ፡ ሰው ፡ ከሰረገላው ፡ ወርዶ ፡ ሊቀበልህ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ልቤ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አልሄደምን ? ብሩንና ፡ ልብሱን ÷ የወይራውንና ፡ የወይኑን ፡ ቦታ ÷ በጎችንና ፡ በሬዎችን ÷ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ባሪያዎች ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ጊዜው ፡ ነውን ? እንግዲህስ ፡ የንዕማን ፡ ለምጽ ፡ በአንተ ፡ ላይ ÷ ለዘላለምም ፡ በዘርህ ፡ ላይ ፡ ይጣበቃል ፡ አለው ። እንደ ፡ በረዶም ፡ ለምጻም ፡ ሆኖ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ የነቢያትም ፡ ልጆች ፡ ኤልሳዕን ፡— እነሆ ÷ በፊትህ ፡ የምንቀመጥበት ፡ ስፍራ ፡ ጠበበናል ።
፪ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ እንሂድ ÷ ከእኛም ፡ እያንዳንዱ ፡ ከዚያ ፡ ምሰሶ ፡ ያምጣ ÷ የምንቀመጥበትንም ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ እንሥራ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ሂዱ ፡ አለ ።
፫ ከእነርሱም ፡ አንዱ ፡— አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከእኛ ፡ ከባሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ ለመሄድ ፡ ፍቀድ ፡ አለ ። እርሱም ፡— እሄዳለሁ ፡ አለ ።
፬ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እንጨት ፡ ቁረጡ ።
፭ ከእነርሱም ፡ አንዱ ፡ ምሰሶውን ፡ ሲቈርጥ ፡ የምሳሩ ፡ ብረት ፡ ወደ ፡ ውኃው ፡ ውስጥ ፡ ወደቀ ። እርሱም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ወየው ! ወየው ! የተዋስሁት ፡ ነበረ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ።
፮ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡— የወደቀው ፡ ወዴት ፡ ነው ? አለ ። ስፍራውንም ፡ አሳየው ። እንጨትም ፡ ቈርጦ ፡ በዚያ ፡ ጣለው ÷ ብረቱም ፡ ተንሳፈፈ ።
፯ እርሱም ፡— ውሰደው ፡ አለ ። እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ወሰደው ።

፰ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ። ከባሪያዎቹም ፡ ጋር ፡ ተማክሮ ፡— በዚህ ፡ ተደብቄ ፡ እንሰፍራለን ፡ አለ ።
፱ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡— ሶርያውያን ፡ በዚያ ፡ ተደብቀዋልና ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ እንዳታልፍ ፡ ተጠንቀቅ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ላከ ።
፲ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ነገረው ፡ ስፍራ ፡ ሰደደ ፤ አንድ ፡ ጊዜም ፡ ሳይሆን ÷ ሁለት ፡ ጊዜም ፡ ሳይሆን ፡ በዚያ ፡ ራሱን ፡ አዳነ ።
፲፩ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ልብ ፡ ስለዚህ ፡ እጅግ ፡ ታወከ ፤ ባሪያዎቹንም ፡ ጠርቶ ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ የተወዳጀ ፡ እንዳለ ፡ አትነግሩኝምን ? አላቸው ።
፲፪ ከባሪያዎቹም ፡ አንዱ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ እንዲህ ፡ እከ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእልፍኝህ ፡ ውስጥ ፡ ሆነህ ፡ የምትናገረውን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ ኤልሳዕ ፡ ለእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ይነግረዋል ፡ አለ ።
፲፫ እርሱም ፡— ልኬ ፡ አስይዘው ፡ ዘንድ ፡ ሄዳችሁ ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እዩ ፡ አለ ። እነርሱም ፡— እነሆ ÷ በዶታይን ፡ አለ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
፲፬ ወደዚያም ፡ ፈረሶችንና ፡ ሰረገሎችን ፡ እጅግም ፡ ጭፍራ ፡ ሰደደ ፤ በሌሊትም ፡ መጥተው ፡ ከተማይቱን ፡ ከበቡ ።
፲፭ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ፡ በከተማይቱ ፡ ዙሪያ ፡ ጭፍራና ፡ ፈረሶች ፡ ሰረገሎችም ፡ ነበሩ ። ሎሌውም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ወዮ ! ምን ፡ እናደርጋለን ? አለው ።
፲፮ እርሱም ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ካሉት ፡ ይበልጣሉና ፡ አትፍራ ፡ አለው ። ኤልሳዕም ፡—

አቤቱ÷ ያይ፡ዘንድ፡ዓይኖቹን÷እባክህ÷ግለጥ፡ ብሎ፡ጸለየ ። እግዚአብሔርም፡የብላቴናውን፡ ዓይኖች ፡ ገለጠ÷ አየም ፤ እነሆም ÷ በኤልሳዕ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉት ፡ የእሳት ፡ ፈረሶችና ፡ ሰረገሎች ፡ ፲፰፤ ተራራውን ፡ ሞልተውት ፡ ነበር ። ወደ ፡ እር ሱም፡በወረዱ፡ጊዜ፡ኤልሳዕ፡— ይህን፡ሕዝብ፡ ዕውር፡ ታደርገው፡ዘንድ፡እለምንሃለሁ፡ብሎ፡ ወደ፡እግዚአብሔር፡ጸለየ ። ኤልሳዕም፡እንደ፡ ፲፱፤ ተናገረው ፡ ቃል ፡ ዕውር ፡ አደረጋቸው ። ኤል ሳዕም ፡— መንገዱ ፡ በዚህ ፡ አይደለም ÷ ከተማ ይቱም ፡ ይህች ፡ አይደለችም ፤ የምትሹትን ፡ ሰው ፡ አሳያችሁ ፡ ዘንድ ፡ ተከተሉኝ ፡ አላቸው ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መራቸው ። ፳፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ኤልሳዕ ፡— አቤቱ÷ ያዩ፡ዘንድ፡የእነዚህን፡ሰዎች፡ዓይኖች፡ ግለጥ ፡ አለ ፤ እግዚአብሔርም፡ዓይኖቻቸውን ፡ ፳፩፤ ገለጠ ÷ እነርሱም ፡ አዩ ። እነሆም ÷ በሰማርያ ፡ መካከል ፡ ነበሩ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባያ ቸው ፡ ጊዜ ፡ ኤልሳዕን ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ ልግደ ፳፪፤ ላቸውን ? ልግደላቸውን ? አለው ። እርሱም ፡— አትግደላቸው ፤ በሰይፍህና ፡ በቀስትህ ፡ የማረ ክኸውን ፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ይገባሃልን ? እንጀ ራና ፡ ውኃ ፡ በፊታቸው ፡ አኑርላቸው ÷ በልተ ውና ፡ ጠጥተውም ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ይሂዱ ፡ ፳፫፤ አለው ። ብዙም ፡ መብል ፡ አዘጋጀላቸው ፤ በበ ሉና ፡ በጠጡ ፡ ጊዜም ፡ አሰናበታቸው ÷ እነር ሱም ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ሄዱ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አገር ፡ አልመጡም ። ፳፬፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ሠራዊቱን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ ወጥቶም ፡ ፳፭፤ ሰማርያን ፡ ከበባት ። በሰማርያም ፡ ታላቅ ፡ ራብ ፡ ሆኖ ፡ ነበር ፤ እነሆም ÷ የአህያ ፡ ራስ ፡ በአምሳ ፡ ብር ÷ የርግብም ፡ ኩስ ፡ የጎሞር ፡ ስምንተኛ ፡ የሚሆን ፡ በአምስት ፡ ብር ፡ እስኪሸጥ ፡ ድረስ ፡ ፳፮፤ ከበቡአት ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ በተመላለሰ ፡ ጊዜ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እርዳኝ ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ፳፯፤ እርሱ ፡ ጮኸች ። እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያልረዳሽን ፡ እኔ ፡ እንዴት ፡ እረዳሻለሁ ? ከአ ውድማው ፡ ወይስ ፡ ከመጥመቂያው ፡ ነውን ? ፳፰፤ አለ ። ንጉሡም ፡— ምን ፡ ሆነሽል ? አላት ፤ እርስዋም ፡— ይህች ፡ ሴት ፡— ዛሬ ፡ እንድን በላው ፡ ልጅሽን ፡ አምጪ ፤ ነገም ፡ ልጄን ፡ ፳፱፤ እንበላለን ፡ አለችኝ ። ልጄንም ፡ ቀቅለን ፡ በላ ነው ፤ በማግሥቱም ፡— እንድንበላው ፡ ልጅ ሽን ፡ አምጪ ፡ አልኋት ፤ ልጅዋንም ፡ ሸሸገ ፴፤ ችው ፡ ብላ ፡ መለሰችለት ። ንጉሡም ፡ የሴቲ ቱን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፤ በቅጥ ርም ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ በስተ ፡ ውስጥ ፡ በሥጋው ፡ ላይ ፡ ለብሶት ፡ የነበረውን ፡ ፴፩፤ ማቅ ፡ አዩ ። ንጉሡም ፡— የሣፋጥ ፡ ልጅ ፡ የኤ ልሳዕ ፡ ራስ ፡ ዛሬ ፡ በላዩ ፡ ያደረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ÷ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡ አለ ።

ኤልሳዕ ፡ ግን ፡ በቤቱ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ÷ ሽማ ፴፪፤ ግሌዎችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ንጉሡ ፡ ሰው ፡ ላከ ፤ መልእክተኛውም ፡ ገና ፡ ሳይደርስ ፡ ለሽማግሌዎች ፡— ይህ ፡ የነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ልጅ ፡ ራሴን ፡ ይቁርጥ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ላከ ፡ እዩ ፤ መልእክተኛውም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ደጁን ፡ ዘግታችሁ ፡ ከልክሉት ፤ የጌታው ፡ የእ ግሩ ፡ኮቴ ፡ በኋላው ፡ ነው ፡ አላቸው ። ሲናገ ፴፫፤ ራቸውም ፡ መልእክተኛው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ፡ እርሱም ፡— እነሆ ÷ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ÷ እግዚአብሔ ርን ፡ ገና ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ምንድር ፡ ነኝ ? አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

ኤልሳዕም ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ፩፤ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ አንድ ፡ መስ ፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ÷ ሁለትም ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ፡ ይሸመታል ፡ አለ ። ንጉሡም ፡ በእጁ ፡ ተደግፎ ፡ ፪፤ የነበረ ፡ አለቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መልሶ ፡— እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ቢያደርግ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ይሆናልን ? አለው ። እርሱም ፡— እነሆ ÷ በዓይኖችህ ፡ ታየዋለህ ÷ ከዚያም ፡ አትቀምስም ፡ አለ ።

በበሩም ፡ መግቢያ ፡ አራት ፡ ለምጻም ፡ ሰዎች ፡ ፫፤ ነበሩ ፤ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡— እስክንሞት ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ለምን ፡ እንቀመጣለን ? ወደ ፡ ፬፤ ከተማ ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ብንወድድ ፡ ራብ ፡ በከ ተማ ፡ አለ ÷ በዚያም ፡ እንሞታለን ፤ በዚህም ፡ ብንቀመጥ ፡ እንሞታለን ። እንግዲህ ፡ ኑ ÷ ወደ ፡ ሶርያውያን ፡ ሰፈር ፡ እንሸሽ ፤ በሕይወት ፡ ቢያኖ ሩን ፡ እንኖራለን ፤ ቢገድሉንም ፡ እንሞታለን ፡ ፭፤ ተባባሉ ። ጨለምለም ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሶር ያውያን ፡ ሰፈር ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ፤ ወደ ፡ ሶርያውያንም ፡ ሰፈር ፡ መጀመሪያ ፡ ዳርቻ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ማንም ፡ አልነበረም ። ፮፤ እግዚአብሔር ፡ ለሶርያውያን ፡ የሰረገላና ፡ የፈ ረስ ፡ የብዙም ፡ ጭፍራ ፡ ድምፅ ፡ አሰምቶ ፡ ነበር ፤ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡— እነሆ ÷ የእስራ ኤል ፡ ንጉሥ ፡ የኬጢያውያንንና ፡ የግብጻውያ ንን ፡ ነገሥት ፡ ቀጥሮ ፡ አምጥቶብናል ፡ ይባባሉ ፡ ፯፤ ነበር ። ስለዚህም ፡ ተነሥተው ፡ በጨለማ ፡ ሸሹ ፤ ድንኳኖቻቸውንና ፡ ፈረሶቻቸውን ፡ አህ ዮቻቸውንና ፡ ሰፈሩን ፡ እንዳለ ፡ ትተው ፡ ነፍ ሳቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሸሹ ። እነዚህም ፡ ፰፤ ለምጻሞች ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ መጀመሪያ ፡ ዳርቻ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ድንኳን ፡ ገብተው ፡ በሉ ፡ ጠጡም ÷ ከዚያም ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ልብ ስም ፡ ወሰዱ ÷ ሄደውም ፡ ሸሽገ ፤ ተመልሰ ውም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ድንኳን ፡ ገቡ ÷ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ ወስደው ፡ ሸሸጉ ።

ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— መል ፱፤

ካም ፡ አላደረግንም ፤ ዛሬ ፡ የመልካም ፡ ምስራች ፡ ቀን ፡ ነው ÷ እኛም ፡ ዝም ፡ ብለናል ፤ እስኪ ጋም ፡ ድረስ ፡ ብንቆይ ፡ በደለኞች ፡ እንሆናለን ፤ ኑ ÷ እንሂድ ፤ ለንጉሥ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ እንናገር ፡ ፲፩ ፡ ተባባሉ ። መጥተውም ፡— ወደ ፡ ሶርያውያን ፡ ሰፈር ፡ መጣን ÷ እነሆም ÷ ፈረሰኞና ፡ አህዮች ፡ ታስረው ÷ ድንኳኖችም ፡ ተተክለው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ÷ የሰውም ፡ ድምፅ ፡ አልነበረም ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ደጅ ፡ ፲፪ ፡ ጠባቂ ፡ ጮኹ ። የደጁም ፡ ጠባቂዎች ፡ ጠሩ ÷ ፲፫ ፡ ለንጉሡም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አወሩ ። ንጉሡም ፡ በሌሊት ፡ ተነሥቶ ፡ ባሪያዎቹን ፡— ሶርያውያን ፡ ያደረጉብንን ፡ እነግራችኋለሁ ። እንደ ፡ ተራ ብን ፡ ያውቃሉ ፤ ስለዚህ ፡— ከከተማይቱ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ በሕይወታቸው ፡ እንይዛቸዋለን ÷ ወደ ፡ ከተማም ፡ እንገባለን ፡ ብለው ፡ በሚዳ ፡ ይሸሸጉ ፡ ዘንድ ፡ ከሰፈሩ ፡ ወጥተዋል ፡ አላ ፲፫ ፡ ቸው ። ከባሪያዎቹም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፡— በከ ተማ ፡ ከቀሩት ፡ ፈረሶች ፡ አምስት ፡ ይውሰዱ ፤ እነሆ ÷ እንደ ፡ ቀሩት ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ናቸው ፤ እነሆ ÷ እንዳለቁ ፡ እንደ ፡ እስራ ኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ናቸው ፤ እንስደድም ÷ ፲፬ ፡ እንይም ፡ አለ ። ሁለትም ፡ ሰረገሎች ፡ ከፈረ ሶች ፡ ጋር ፡ ወሰዱ ፤ ንጉሡም ፡— ሂዳችሁ ፡ እዩ ፡ ብሎ ፡ ከሶርያውያን ፡ ሠራዊት ፡ በኋላ ፡ ፲፭ ፡ ላከ ። በኋላቸው ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ድረስ ፡ ሄዱ ፤ እነሆም ÷ ሶርያውያን ፡ ሲሸሹ ፡ የጣሉት ፡ ልብስና ፡ ዕቃ ፡ መንገዱን ፡ ሁሉ ፡ ሞልቶ ፡ ነበር ። መልእክተኞችም ፡ ተመልሰው ፡ ለንጉሡ ፡ ነገሩት ።

፲፮ ፡ ሕዝቡም ፡ ወጥቶ ፡ የሶርያውያንን ፡ ሰፈር ፡ በዘበዘ ፤ እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ አንድ ፡ መስፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ÷ ሁለትም ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ፡ ፲፯ ፡ ተሸመተ ። ንጉሡም ፡ ያን ፡ እጁን ፡ ይደግፈው ፡ የነበረውን ፡ አለቃ ፡ በሩን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አቆመው ። ሕዝቡም ፡ በበሩ ፡ ረገጠው ÷ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ሞተ ። ፲፰ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ለንጉሡ ፡— ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ ሁለት ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ÷ አንድም ፡ መስፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ በአንድ ፡ ሰቅል ፡ ይሸመታል ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ነገር ፡ እንዲሁ ፡ ሆነ ። ፲፱ ፡ ያም ፡ አለቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መልሶ ፡— እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ቢያደርግ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ይሆናልን ? ብሎ ፡ ነበር ፡ እርሱም ፡— እነሆ ÷ በዓይኖችህ ፡ ታየዋለህ ÷ ፳ ፡ ከዚያም ፡ አትቀምስም ፡ ብሎት ፡ ነበር ። እን ዲሁም ፡ ደረሰበት ፤ ሕዝቡም ፡ በበሩ ፡ ረገጠ ውና ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ኤልሳዕም ፡ ልጅዋን ፡ ያስነሣላትን ፡ ሴት ፡— ፩ ፡ አንቺ ፡ ከቤተ ፡ ሰብሽ ፡ ጋር ፡ ተነሥተሽ ፡ ሂጂ ÷ በምታገኚውም ፡ ስፍራ ፡ ተቀመጪ ፤ እግዚአ ብሔር ፡ ራብ ፡ ጠርቶአል ፤ ሰባት ፡ ዓመትም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ ተናገራት ። ፪ ፡ ሴቲቱም ፡ ተነሥታ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ቃል ፡ አደረገች ፤ ከቤተ ፡ ሰብዋም ፡ ጋር ፡ ሄዳ ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠች ። ፫ ፡ ሰባቱም ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ሴቲቱ ፡ ከፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ተመለ ሰች ፡ ስለ ፡ ቤትዋና ፡ ስለ ፡ መሬትዋ ፡ ልት ጮኽ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወጣች ። ፬ ፡ ንጉሡም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ከግያዝ ፡ ጋር ፡— ኤልሳዕ ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራት ፡ ሁሉ ፡ ንገ ረኝ ፡ እያለ ፡ ይጫወት ፡ ነበር ። እርሱም ፡ ፭ ፡ የሞተውን ፡ እንደ ፡ አስነሣ ፡ ለንጉሡ ፡ ሲና ገር ÷ እነሆ ÷ ልጅዋን ፡ ያስነሣላት ፡ ሴት ፡ ስለ ፡ ቤትዋና ፡ ስለ ፡ መሬትዋ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ጮኸች ፤ ግያዝም ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ሴቲቱ ፡ ይህች ፡ ናት ÷ ኤልሳዕም ፡ ያስነሣው ፡ ልጅዋ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ። ንጉሡም ፡ ሴቲቱን ፡ ፮ ፡ ጠየቀ ÷ ነገረችውም ። ንጉሡም ፡— የነበረላ ትን ፡ ሁሉ ÷ መሬትዋንም ፡ ከተወች ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡ የእርሻዋን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ መልስላት ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡ ጃንደ ረባውን ፡ አዘዘ ።

፯ ፡ ኤልሳዕም ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ መጣ ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ታምሞ ፡ ነበር ፤ ወሬ ኞችም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደዚህ ፡ ፰ ፡ መጥቶአል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ንጉሡም ፡ አዛ ኤልን ፡— ገጸ ፡ በረከት ፡ በእጅህ ፡ ወስደህ ፡ የእ ግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡ ልትገናኝ ፡ ሂድ ፤ በእር ሱም ፡ አፍ ፡— ከዚህ ፡ በሽታ ፡ እድናለሁን ? ፱ ፡ ብለህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቅ ፡ አለው ። አዛ ኤልም ፡ ሊገናኘው ፡ ሄደ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ከደማስቆ ፡ መልካሙን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የአርባ ፡ ግመል ፡ ጭነት ፡ ገጸ ፡ በረከት ፡ ወሰደ ፤ መጥ ቶም ፡ በፊቱ ፡ ቆመና ፡— ልጅህ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡— ከዚህ ፡ በሽታ ፡ እድ ናለሁን ? ሲል ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ልኮኛል ፡ አለ ። ፲ ፡ ኤልሳዕም ፡— ሂድ ፡— መዳንስ ፡ ትድናለህ ፡ በለው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንዲሞት ፡ እግዚአብሔር ፡ አሳይቶኛል ፡ አለው ። ፲፩ ፡ እስኪያፍርም ፡ ድረስ ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ተመለከተው ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ አነባ ። ፲፪ ፡ አዛኤልም ፡— ጌታዬ ፡ ለምን ፡ ያንባል ? አለ ። እርሱም ፡— በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የምታደርገውን ፡ ክፋት ፡ ስለማውቅ ፡ ነው ፤ ምሽጎቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ታቃጥላለህ ÷ ጕልማሶቻቸውንም ፡ በሰይፍ ፡ ትገድላለህ ÷

ሕፃናቶቻቸውንም ፡ ትፈጠፍጣለህ ÷ እርጉዞቻ
፲፫፤ ቸውንም ፡ ትቀድዳለህ ፡ አለው ። አዛኤልም ፡— ይህን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ውሻ ፡ ባሪያህ ፡ ምንድር ፡ ነኝ ? አለ ። ኤልሳዕም ፡— አንተ ፡ በሶርያ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እንድ
ትሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ አሳይቶኛል ፡ አለው ።
፲፬፤ ከኤልሳዕም ፡ ርቆ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ መጣ ፤ እር
ሱም ፡— ኤልሳዕ ፡ ምን ፡ አለህ ? አለው ። እር
፲፭፤ ሱም ፡— እንድትፈወስ ፡ ነግረኝ ፡ አለው ። በነ
ጋውም ፡ ለሐፍ ፡ ወስዶ ፡ በውኃ ፡ ነከረው ፡ በፊ
ቱም ፡ ላይ ፡ ሸፈነው ÷ ሞተም ። አዛኤልም ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
፲፮፤ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በአክዓብ ፡ ልጅ ፡
በኢዮራም ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ የኢዮሣፍጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮራም ፡ ነገሠ ።
፲፯፤ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡
፲፰፤ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። የአክዓብንም ፡ ልጅ ፡
አግብቶ ፡ ነበርና ፡ የአክዓብ ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡
በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ሄደ ፤ በእ
፲፱፤ ግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ። ነገር ፡
ግን ፡ ለእርሱና ፡ ለልጆቹ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
መብራት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡
ሰጠ ÷ ስለ ፡ ባሪያው ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይሁዳን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።
፳፤ በእርሱም ፡ ዘመን ፡ ኤዶምያስ ፡ ለይሁዳ ፡
እንዳይገብር ፡ ሸፈተ ÷ በላያቸውም ፡ ንጉሥ ፡
፳፩፤ አነገሡ ። ኢዮራምም ፡ ከሰረገሎቹ ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ ወደ ፡ ጻኢር ፡ አለፈ ፤ በሌሊትም ፡ ተነ
ሥቶ ፡ እርሱንና ፡ የሰረገሎቹን ፡ አለቆች ፡ ከብ
በው ፡ የነበሩትን ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ፤
፳፪፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ። ኤዶም
ያስ ፡ ግን ፡ ለይሁዳ ፡ እንዳይገብር ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ሸፈተ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ደግሞ ፡
፳፫፤ ልብና ፡ ሸፈተ ። የተረፈውም ፡ የኢዮራም ፡
ነገር ÷ ያደረገውም ፡ ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥ
ታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለ
፳፬፤ ምን ? ኢዮራምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀ
ላፋ ÷ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡
ተቀበረ ፡ በፋንታውም ፡ ልጁ ፡ አካዝያስ ፡ ነገሠ ።
፳፭፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በአክዓብ ፡ ልጅ ፡
በኢዮራም ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ዓመት ፡
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡
፳፮፤ ነገሠ ። መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ አካዝያስ ፡
የሀያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢ
የሩሳሌምም ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡
ጎቶልያ ፡ የተባለች ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዘ
፳፯፤ ንበሪ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። በአክዓብም ፡ ቤት ፡ መን
ገድ ፡ ሄደ ÷ እንደ ፡ አክዓብም ፡ ቤት ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ ለአክዓብ ፡ ቤት ፡
፳፰፤ አማች ፡ ነበረና ። ከአክዓብም ፡ ልጅ ፡ ከኢዮ
ራም ፡ ጋር ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡ አዛኤልን ፡ በሬ
ማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሊጋጠም ፡ ሄደ ፤ ሶርያውያ
፳፱፤ ንም ፡ ኢዮራምን ፡ አቈሰሉት ። ንጉሡም ፡
ኢዮራም ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛኤል ፡ ጋር ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡ ሶርያውያን ፡ በሬማት ፡ ያቈሰ
ሉትን ፡ ቍስል ፡ ይታከም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይ
ዝራኤል ፡ ተመለሰ ። የአክዓብም ፡ ልጅ ፡ ኢዮ
ራም ፡ ታምሞ ፡ ነበርና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢ
የዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ሊያየው ፡ ወደ ፡ ኢይ
ዝራኤል ፡ ወረደ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ነቢዩም ፡ ኤልሳዕ ፡ ከነቢያት ፡ ልጆች ፡ አን
፩፤ ዱን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ወገብህን ፡ ታጥ
ቀህ ፡ ይህን ፡ የዘይት ፡ ማሰሮ ፡ በእጅህ ፡ ያዝ ÷
ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድም ፡ ሂድ ። በዚያም ፡
፪፤ በደረስህ ፡ ጊዜ ፡ የናሚሲን ፡ ልጅ ፡ የኢዮሣፍ
ጥን ፡ ልጅ ፡ ኢዩን ፡ ታገኘዋለህ ፤ ገብተህም ፡
ከወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ አስነሣው ÷ ወደ ፡
ጓዳም ፡ አግባው ። የዘይቱንም ፡ ማሰሮ ፡ ይዘህ ፡
፫፤ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፍስሰውና ፡— እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ቀባሁህ ፡ በለው ፤ በሩንም ፡ ከፍ
፬፤ ተህ ፡ ሸሽ ÷ አትዘግይም ። እንዲሁም ፡ ጕልማ
ሳው ፡ ነቢይ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሄደ ።
፭፤ በገባም ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ የሠራዊት ፡ አለቆች ፡
ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡— አለቃ ፡ ሆይ ÷
ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነገር ፡ አለኝ ፡ አለ ። ኢዩም ፡—
ከማንኛችን ፡ ጋር ፡ ነው ? አለ ። እርሱም ፡—
፮፤ አለቃ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ አለ ። ተነ
ሥቶም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ ዘይቱንም ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ አፍስሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፯፤ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
ንጉሥ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ቀባሁህ ። የባሪያዎቼን ፡
የነቢያትን ፡ ደም ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ባሪያ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ከኤልዛቤል ፡ እጅ ፡ እበቀል ፡
ዘንድ ፡ የጌታህን ፡ የአክዓብን ፡ ቤት ፡ ትመታ
ለህ ። የአክዓብም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ፤ በእ
፰፤ ስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተለቀቀ
ውን ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ከአክዓብ ፡ አጠፋለሁ ።
፱፤ የአክዓብንም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡
ኢዮርብዓም ፡ ቤት ÷ እንደ ፡ አኪያም ፡ ልጅ ፡
፲፤ እንደ ፡ ባአስ ፡ ቤት ፡ አደርገዋለሁ ። ኤልዛቤል
ንም ፡ በኢይዝራኤል ፡ እርሻ ፡ ውሾች ፡ ይበሉ
አታል ÷ የሚቀብራትም ፡ አታገኝም ። በሩንም ፡
ከፍቶ ፡ ሸሸ ።
፲፩፤ ኢዩም ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ በሪያዎች ፡ ወጣ ፤ እነ
ርሱም ፡— ደኅና ፡ ነውን ? ይህ ፡ እብድ ፡ ለምን ፡
መጣብህ ? አሉት ። እርሱም ፡— ሰውዮውንና ፡
ነገሩን ፡ ታውቃላችሁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡—
፲፪፤ ሐሰት ፡ ነው ፤ ንገረን ፡ አሉት ፤ እርሱም ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእስራኤል ፡
ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ቀባሁህ ፡ ብሎ ፡
እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ ነገረኝ ፡ አላቸው ። ሁሉም ፡
፲፫፤ ፈጥነው ፡ ልብሳቸውን ፡ ወሰዱ ÷ በሰገነቱ ፡ መሰ
ላል ፡ እርከን ፡ ላይ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ አነጠ

ፋት ÷ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ እየነፉ ፡— ኢዩ ፡ ነግ
ሦአል ፡ አሉ ።

፲፩ እንዲሁም ፡ የናሜሲ ፡ ልጅ ፡ የኢዮሣፍጥ ፡
ልጅ ፡ ኢዩ ፡ በኢዮራም ፡ ላይ ፡ ተማማለ ። ኢዮ
ራምና ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከሶርያ ፡
ንጉሥ ፡ ከአዛኤል ፡ የተነሣ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድን ፡
፲፪ ይጠብቁ ፡ ነበር ። ንጉሡ ፡ ኢዮራም ፡ ግን ፡ ከሶ
ርያ ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛኤል ፡ ጋር ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡
ሶርያውያን ፡ ያቈሰሉትን ፡ ቍስል ፡ ይታከም ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ተመልሶ ፡ ነበር ።
ኢዩም ፡— ልባችሁስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ከሆነ ፡
በኢይዝራኤል ፡ እንዳያወራ ፡ ማንም ፡ ከከተማ ፡
፲፫ ኰብልሎ ፡ አይውጣ ፡ አለ ። ኢዮራምም ፡ በዚያ ፡
ታምሞ ፡ ተኝቶ ፡ ነበርና ፡ ኢዩ ፡ በሰረገላው ፡
ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ሄደ ። የይ
ሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ ኢዮራምን ፡ ለማ
የት ፡ ወርዶ ፡ ነበር ።

፲፬ በኢይዝራኤልም ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ የቆመው ፡
ሰላይ ፡ የኢዩ ፡ ጭፍራ ፡ ሲመጣ ፡ አይቶ ፡—
ጭፍራ ፡ እያለሁ ፡ አለ ። ኢዮራምም ፡— የሚ
ገናኘው ፡ ፈረሰኛ ፡ ላክ ÷ እርሱም ፡— ሰላም ፡
፲፭ ነውን ? ይበለው ፡ አለ ። ፈረሰኛውም ፡ ሊገና
ኘው ፡ ሄዶ ፡— ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ሰላም ፡ ነውን ? አለ ። ኢዩም ፡— አንተ ፡ ከሰ
ላም ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለህ ? ወደ ፡ ኋላዬ ፡ አልፈህ ፡
ተከተለኝ ፡ አለ ። ሰላዩም ፡— መልእክተኛው ፡
ደረሰባቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልተመለሰም ፡ ብሎ ፡
፲፮ ነገረው ። ሁለተኛም ፡ ፈረሰኛ ፡ ሰደደ ÷ ወደ ፡
እነርሱም ፡ ደርሶ ፡— ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ሰላም ፡ ነውን ? አለ ። ኢዩም ፡— አንተ ፡ ከሰ
ላም ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለህ ? ወደ ፡ ኋላዬ ፡ አልፈህ ፡
፲፯ ተከተለኝ ፡ አለ ። ሰላዩም ፡— ደረሰባቸው ÷
ነገር ፡ ግን ፡ አልተመለሰም ፤ በችኰላ ፡ ይሄዳልና ፡
አካሄዱ ፡ እንደ ፡ ናሜሲ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኢዩ ፡
አካሄድ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

፲፰ ኢዮራምም ፡— ሰረገላ ፡ አዘጋጁ ፡ አለ ፤ ሰረገ
ላውንም ፡ አዘጋጁለት ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡
ኢዮራም ፡ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ በሰ
ረገሎቻቸው ፡ ተቀምጠው ፡ ወጡ ÷ ኢዩንም ፡
ሊገናኙት ፡ ሄዱ ፤ በኢይዝራኤላዊው ፡ በና
፲፱ ቡቴ ፡ እርሻ ፡ ውስጥ ፡ አገኙት ። ኢዮራምም ፡
ኢዩን ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡— ኢዩ ፡ ሆይ ÷ ሰላም ፡ ነውን ?
አለ ። እርሱም ፡— የእናትህ ፡ የኤልዛቤል ፡ ግል
ሙትናዋና ፡ መተትዋ ፡ ሲበዛ ፡ ምን ፡ ሰላም ፡
፳ አለ ? ብሎ ፡ መለሰ ። ኢዮራምም ፡ መልሶ ፡
ነዳና ፡ ሸሸ ÷ አካዝያስንም ፡— አካዝያስ ፡ ሆይ ÷
፳፩ ዓመፅ ፡ ነው ፡ አለው ። ኢዮም ፡ በእጁ ፡ ቀስ
ቱን ፡ ለጠጠ ÷ ኢዮራምንም ፡ በጫንቃው ፡ መካ
ከል ፡ ወጋው ፤ ፍላጻውም ፡ በልቡ ፡ አለፈ ÷ ወደ ፡
፳፪ ሰረገላውም ፡ ውስጥ ፡ ወደቀ ። ኢዮም ፡ አለቃ
ውን ፡ ቢድቃርን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— አንሥ
ተህ ፡ በኢይዝራኤላዊው ፡ በናቡቴ ፡ እርሻ ፡
ጣለው ÷ አንተና ፡ እኔ ፡ ጐን ፡ ለጐን ፡ በፈረስ ፡
ተቀምጠን ፡ አባቱን ፡ አክዓብን ፡ በተከተልን ፡
ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይህን ፡
መከረ ፡ እንደ ፡ ተናገረበት ፡ አስብ ፡— በእው ፳፭
ነት ፡ የናቡቴንና ፡ የልጆቹን ፡ ደም ፡ ትናንትና ፡
አይቻለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ በዚህም ፡
እርሻ ፡ እመልስብሃለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡
ቃል ፡ መሰደህ ፡ በእርሻው ፡ ውስጥ ፡ ጣለው ።

የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ ያንን ፡ በየ ፳፯
ጊዜ ፡ በአትክልት ፡ ቤት ፡ መንገድ ፡ ሸሸ ።
ኢዩም ፡— ይህን ፡ ደግሞ ፡ በሰረገላው ፡ ላይ ፡
ውጉት ፡ እያለ ፡ ተከተለው ፤ በይብለዓምም ፡ አቅ
ራቢያ ፡ ባለችው ፡ በጉር ፡ ወቀበት ፡ ላይ ፡ ወጉት ።
ወደ ፡ መጊዶም ፡ ሸሽ ÷ በዚያም ፡ ሞተ ። ባሪያ ፳፰
ዎቹም ፡ በሰረገላው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ወሰዱት ÷ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ በመቃ
ብሩ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ቀበሩት ።

በአክዓብም ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በአሥራ ፡ ፳፱
አንደኛው ፡ ዓመት ፡ አካዝያስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ነገሠ ።

ኢዩም ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ መጣ ፤ ኤልዛ ፴
ቤልም ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ዓይንዋን ፡ ተኳለች ÷
ራስዋንም ፡ አስጌጠች ÷ በመስኮትም ፡ ዘልቃ ፡
ትመለከት ፡ ነበር ። ኢዩም ፡ በበሩ ፡ ሲገባ ፡— ፴፩
ጌታውን ፡ የገደለ ፡ ዘምሪ ፡ ሆይ ÷ ሰላም ፡ ነውን ?
አለችው ። ፴፪ ፊቱንም ፡ ወደ ፡ መስኮቱ ፡ አን
ሥቶ ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። ሁለት ፡
ሦስትም ፡ ጃንደረቦች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመለከቱ ።
እርሱም ፡— ወደ ፡ ታች ፡ ወርወሩአት ፡ አለ ፤ ፴፫
ወረወሩአትም ÷ ደምዋም ፡ በግንቡና ፡ በፈረ
ሶቹ ፡ ላይ ፡ ተረጨ ÷ ረገጡአትም ። በገባም ፡ ፴፬
ጊዜ ፡ በላ ፡ ጠጣም ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡— ይህ
ችን ፡ የተረገመች ፡ እዩ ፤ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ናትና ፡
ቅበሩአት ፡ አለ ። ሊቀብሩአትም ፡ በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ ፴፭
ከእናትዋና ፡ ከእግርዋ ፡ ከመዳፍም ፡ በቀር ፡
ምንም ፡ አላገኙም ። ተመልሰውም ፡ ነገሩት ፤ ፴፮፤፴፯
እርሱም ፡— በባሪያው ፡ በቴስብያዊ ፡ ኤልያስ ፡—
በኢይዝራኤል ፡ እርሻ ፡ የኤልዛቤልን ፡ ሥጋ ፡
ውሾች ፡ ይበላሉ ፤ የኤልዛቤልም ፡ ሬሳ ፡ በኢ
ይዝራኤል ፡ እርሻ ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፍግ ፡
ይሆናልና ፡ ማንም ፡— ይህች ፡ ኤልዛቤል ፡ ናት ፡
ይል ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፡ ብሎ ፡ የተናገረው ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ለአክዓብም ፡ በሰማርያ ፡ ሰባ ፡ ልጆች ፡ ነበ ፩
ሩት ፤ ኢዩም ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፤ የአክዓብን ፡
ልጆች ፡ ለሚያሳድጉ ፡ ለሰማርያ ፡ ታላላቆችና ፡
ሽማግሌዎች ፡— ፪ ይህ ፡ ደብዳቤ ፡ አሁን ፡ በደረሳ
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ የጌታችሁ ፡ ልጆች ፡ ሰረገሎችና ፡
ፈረሶችም ፡ የተመሸጉችም ፡ ከተማ ፡ መሣሪያዎ
ችም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አሉና ÷ ከጌታችሁ ፡ ፫
ልጆች ፡ ደስ ፡ የሚያሰኛችሁንና ፡ የሚሻላች
ሁን ፡ ምረጡ ÷ በአባቱም ፡ ዙፋን ፡ አስቀም
ጡት ÷ ስለ ፡ ጌታችሁም ፡ ቤት ፡ ተዋጉ ፡ ብሎ ፡

፬ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ሰደደ ። እነርሱ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ፈርተው ፡— እነሆ ÷ ሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ እኛስ ፡ እንዴት ፡ ፭ እንቆማለን ? አሉ ። የቤቱ ፡ አለቃ ÷ የከተማይ ቱም ፡ አለቃ ÷ ሽማግሌዎችና ፡ ልጆቹን ፡ የሚ ያሳድጉ ፡— እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ነን ÷ ያዘዝኸን ንም ፡ ሁሉ ፡ እናደርጋለን ፤ ንጉሥም ፡ በላያ ችን ፡ አናነግሥም ፤ የምትወድደውን ፡ አድ ፮ ርግ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡ ላኩ ። ሁለተኛም ፡— ወገኖቼስ ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ÷ ነገሬንም ፡ ከሰማ ችሁ ÷ የጌታችሁን ፡ ልጆች ፡ ራስ ፡ ቀረጡ ÷ ነገም ፡ በዚህ ፡ ሰዓት ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይዛችሁ ፡ ኑ ፡ ብሎ ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ላቸው ። የንጉሡም ፡ ልጆች ፡ ሰባው ፡ ሰዎች ፡ በሚያሳድጓቸው ፡ በከተማይቱ ፡ ታላላቆች ፡ ፯ ዘንድ ፡ ነበሩ ። ደብዳቤውም ፡ በደረሳቸው ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡን ፡ ልጆች ፡ ሰባውን ፡ ሰዎች ፡ ይዘው ፡ ገደሉአቸው ፤ ራሶቻቸውንም ፡ በቅር ጫት ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ኢይዝ ፰ ራኤል ፡ ላኩ ። መልእክተኛም ፡ መጥቶ ፡— የን ጉሡን ፡ ልጆች ፡ ራስ ፡ ይዘው ፡ መጥተዋል ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። እርሱም ፡— እስከ ፡ ነገ ፡ ድረስ ፡ በበሩ ፡ አደባባይ ፡ ሁለት ፡ ክምር ፡ አድርጋ ፱ ችሁ ፡ አኑሩአቸው ፡ አለ ። በነጋውም ፡ ወጥቶ ፡ ቆመ ÷ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡— እናንተ ፡ ንጹሐን ፡ ናችሁ ፤ እነሆ ÷ ጌታዬን ፡ የወነጀልሁ ፡ የገደል ሁትም ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እነዚህንስ ፡ ሁሉ ፡ የገደለ ፲ ማን ፡ ነው ? እግዚአብሔር ፡ በአክዓብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ከተናገረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በም ድር ፡ ላይ ፡ አንዳች ፡ እንዳያወድቅ ፡ አውን ፡ እወቁ ፤ እግዚአብሔር ፡ በባሪያው ፡ በኤልያስ ፡ ፲፩ የተናገረውን ፡ አድርጎአል ፡ አላቸው ። ኢዩም ፡ ከአክዓብ ፡ ቤት ፡ የቀረውን ፡ ሁሉ ÷ ታላላቆቹ ንም ፡ ሁሉ ÷ ወዳጆቹንና ፡ ካህናቱን ፡ ማንም ፡ ሳይቀር ፡ በኢይዝራኤል ፡ ገደላቸው ።

፲፪ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ሄደ ፤ በመንገ ድም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ በግ ፡ ጠባቂዎች ፡ ቤት ፡ ፲፫ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷ ኢዩ ፡ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከአካዝ ያስ ፡ ወንድሞች ፡ ጋር ፡ ተገናኝቶ ፡— እናንተ ፡ እነማን ፡ ናችሁ ? አለ ። እነርሱም ፡— እኛ ፡ የአ ካዝያስ ፡ ወንድሞች ፡ ነን ፤ የንጉሡንና ፡ የእቴ ጌይቱን ፡ ልጆች ፡ ደኅንነት ፡ ለመጠየቅ ፡ እንወ ፲፬ ርዳለን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— በሕይወታቸው ፡ ያዙአቸው ፡ አለ ። ያዙአቸውም ÷ በበግ ፡ ጠባ ቂዎችም ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ ጕድጓድ ፡ አርባ ፡ ሁለቱን ፡ ሰዎች ፡ ገደሉአቸው ፤ ማን ንም ፡ አላስቀረም ።

፲፭ ከዚያም ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ የሬካብን ፡ ልጅ ፡ ኢዮ ናዳብን ፡ ተገናኘው ፤ ደኅንነቱንም ፡ ጠይቆ ፡— ልቤ ፡ ከልብህ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያህል ፡ ልብህ ፡ ከልቤ ፡ ጋር ፡ በቅንነት ፡ ነውን ? አለው ፤ ኢዮናዳብም ፡— እንዲሁ ፡ ነው ፡ አለው ። ኢዩም ፡— እንዲሁ ፡ እንደ ፡ ሆነስ ፡ እጅህን ፡ ስጠኝ ፡ አለ ። እጁንም ፡ ሰጠው ፤ ወደ ፡ ሰረገላ ውም ፡ አወጣው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አስቀመጠ ፲፮ ውና ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ና ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ መቅናቴን ፡ እይ ፡ አለው ። በሰረገላውም ፡ አስ ፲፯ ቀመጠው ። ወደ ፡ ሰማርያም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ለኤልያስ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ቃል ፡ እስኪያጠፋው ፡ ድረስ ፡ ከአክ ዓብ ፡ በሰማርያ ፡ የቀረውን ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ።

፲፰ ኢዩም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡— አክዓብ ፡ በኣልን ፡ በጥቂቱ ፡ አመለከው ፤ ኢዩ ፡ ግን ፡ ፲፱ በብዙ ፡ ያመልከዋል ። አሁንም ፡ የበኣልን ፡ ነቢያት ፡ ሁሉ ÷ አገልጋዮቹንም ፡ ሁሉ ÷ ካህና ቱንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ጥሩ ፤ ማንም ፡ አይ ቅር ፤ ለበኣል ፡ ታላቅ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርባ ለሁ ÷ የቀረውም ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡ አይኖ ርም ፡ አላቸው ። ኢዮም ፡ የበኣልን ፡ አገልጋ ዮች ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በተንኰል ፡ ይህን ፡ አደረገ ። ኢዩም ፡— ለበኣል ፡ ዋና ፡ ጉባኤ ፡ ፳ ቀድሱ ፡ አለ ። እነርሱም ፡ አወጁ ። ኢዩም ፡ ፳፩ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላከ ÷ የበኣልም ፡ አገ ልጋዮች ፡ ሁሉ ፡ መጡ ፤ ሳይመጣ ፡ የቀረ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልነበረም ። ወደ ፡ በኣልም ፡ ቤት ፡ ገቡ ÷ የበኣልም ፡ ቤት ፡ ከዳር ፡ እስከ ፳፪ ዳር ፡ ድረስ ፡ ሞልቶ ፡ ነበር ። ዕቃ ፡ ቤቱንም ፡— ለበኣል ፡ አገልጋዮች ፡ ሁሉ ፡ ልብስ ፡ አውጣ ፡ አለው ። ልብሱንም ፡ አወጣላቸው ። ኢዮም ፡ ፳፫ የሬካብም ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ ወደ ፡ በኣል ፡ ቤት ፡ ገቡ ። የበኣልንም ፡ አገልጋዮች ፡— መር ምሩ ÷ ከበኣል ፡ አገልጋዮች ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከሚያመልኩ ፡ ወገን ፡ በእና ንተ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ እንኳ ፡ እንዳይኖር ፡ ተመ ልከቱ ፡ አላቸው ። የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፳፬ ሌላ ፡ መሥዋዕትም ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ገቡ ፤ ኢዮም ፡— በእጃችሁ ፡ አሳልፌ ፡ ከምሰጣችሁ ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ያመለጠ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ነፍሱ ፡ በዚያ ፡ ነፍስ ፡ ፋንታ ፡ ትሆናለች ፡ ብሎ ፡ በውጪ ፡ ሰማንያ ፡ ሰዎችን ፡ አዘጋጅቶ ፡ ነበር ።

፳፭ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርበው ፡ በፈጸሙ ፡ ጊዜ ፡ ኢዩ ፡ ዘበኞቹንና ፡ አለቆቹን ፡— ግቡና ፡ ግደሉአቸው ፤ አንድም ፡ አይውጣ ፡ አላቸው ። በሰይፍም ፡ ስለት ፡ ገደሉአቸው ፤ ዘበኞችና ፡ አለቆችም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ጣሉአ ቸው ÷ ወደ ፡ በኣልም ፡ ቤት ፡ ከተማ ፡ ሄዱ ። ፳፮ ከበኣልም ፡ ቤት ፡ ሐውልቶቹን ፡ አወጡ ፡ አቃ ፳፯ ጠሉአቸውም ። የበኣልን ፡ ሐውልት ፡ ቀጠ ቀጡ ÷ የበኣልንም ፡ ቤት ፡ አፈረሱ ÷ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የውዳቂ ፡ መጣያ ፡ አደረጉት ።

፳፰ እንዲሁም ፡ ኢዩ ፡ በኣልን ፡ ከእስራኤል ፡ ፳፱ አጠፋ ። ነገር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ÷ በቤቴልና ፡ በዳን ፡ ከነበሩት ፡ ከወርቁ ፡ እምቦ ሶች ÷ ኢዩ ፡ አልራቀም ። ፴ እግዚአብሔርም ፡ ኢዩን ፡— በፊቴ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ÷ በልቤም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ በአክዓብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ አድርገሃልና ፡ ልጆችህ ፡ እስከ ፡ አራት ፡

ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፡ አለው ። ፲፮ ኢዩ ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ አልተጠነቀቀም ፤ እስራኤልንም ፡ ካሳተው ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ አልራቀም ።

፲፯ በዚያም ፡ ወራት ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ይከፋፍላቸው ፡ ዘንድ ፡ ጀመረ ፤ አዛሄልም ፡ በእስራኤል ፡ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ መታቸው ። ፲፰ በዮርዳኖስ ፡ ምሥራቅ ፡ ያለውን ፡ የገለዓድን ፡ አገር ፡ ሁሉ ÷ በአርኖን ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከአሮዔር ፡ ጀምሮ ፡ የጋድንና ፡ የሮቤልን ፡ የምናሴንም ፡ አገር ÷ ገለዓድንና ፡ ባሳንን ፡ መታ ። ፲፱ የቀረውም ፡ የኢዩ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ ጭከናውም ፡ ሁሉ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ፳ ኢዮም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በሰማርያም ፡ ቀበሩት ። በፋንታውም ፡ ልጁ ፡ ኢዮአካዝ ፡ ነገሠ ። ፳፩ ኢዩም ፡ በሰማርያ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ ሀያ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ የአካዝያስም ፡ እናት ፡ ጎቶልያ ፡ ልጅዋ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታ ፡ የመንግሥትን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ አጠፋች ። ፪ የንጉሡ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ የአካዝያስ ፡ እኅት ፡ ዮሳቤት ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአስን ፡ ወስዳ ፡ ከተገደሉት ፡ ከንጉሥ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ሰረቀችው ፤ እርሱንና ፡ ሞግዚቱንም ፡ ወደ ፡ እልፍኝ ፡ ወሰደች ÷ እንዳይገደልም ፡ ከጎቶልያ ፡ ሸሸጉት ። ፫ በእርስዋም ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ተቀመጠ ። ፬ ጎቶልያም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነገሠች ።

፬ በሰባተኛውም ፡ ዓመት ፡ ዮዳሄ ፡ ልከ ፡ በካራውያንና ፡ በዘበኞች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፡ ወሰደ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገባቸው ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አማላቸው ÷ የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አሳያቸው ። ፭ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፦— እንዲህ ፡ አድርጉ ፤ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ከምትገቡት ፡ ከእናንተ ፡ ከሦስት ፡ አንዱ ፡ እጅ ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ ዘብ ፡ ጠብቁ ፤ ፮ ከእናንተ ፡ ከሦስት ፡ አንዱ ፡ እጅ ፡ በሱር ፡ በር ፡ ሁኑ ፤ አንዱም ፡ እጅ ፡ ከዘበኞች ፡ ቤት ፡ በኋላ ፡ ባለው ፡ በር ፡ ሁኑ ፤ ቤቱንም ፡ ጠብቁ ÷ ከልክሉም ፤ ፯ ከእናንተም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምትወጡት ፡ ሁለቱ ፡ እጅ ፡ በንጉሥ ፡ ዙሪያ ፡ ሆናችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ጠብቁ ። ፰ ንጉሡንም ፡ በዙሪያው ፡ ክበቡት ÷ የጦር ፡ ዕቃችሁም ፡ በእጃችሁ ፡ ይሁን ፤ በሰልፋችሁም ፡ መካከል ፡ የሚገባ ፡ ይገደል ፤ ንጉሡም ፡ በወጣና ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሁኑ ። ፱ መቶ ፡ አለቆችም ፡ ካህኑ ፡ ዮዳሄ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረጉ ፤ ከእነርሱም ፡ እያንዳንዱ ፡ በሰንበት ፡ ይገቡ ፡ የነበሩትን ÷ በሰንበቱም ፡ ይወጡ ፡ የነበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ ዮዳሄ ፡ መጡ ። ፲ ካህኑም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የንጉሡን ፡ የዳዊትን ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ሁሉ ፡ ለመቶ ፡ አለቆች ፡ ሰጣቸው ። ፲፩ ዘበኞቹም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ የጦር ፡ ዕቃቸውን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ በንጉሡ ፡ ዙሪያ ፡ ከቤቱ ፡ ቀኝ ፡ እስከ ፡ ቤቱ ፡ ግራ ፡ ድረስ ፡ በመሠዊያውና ፡ በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ። ፲፪ የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አውጥቶ ፡ ዘውዱን ፡ ጫነበት ÷ ምስክሩንም ፡ ሰጠው ፤ ቀብተውም ፡ ንጉሥ ፡ አደረጉትና ፦— ንጉሡ ፡ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ እያሉ ፡ እጃቸውን ፡ አጨበጨቡ ።

፲፫ ጎቶልያም ፡ የሠራዊቱንና ፡ የሕዝቡን ፡ ድምፅ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መጣች ። ፲፬ እነሆም ÷ ንጉሡ ፡ እንደ ፡ ተለመደው ፡ በዓምዱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ÷ ከንጉሡም ፡ ጋር ፡ አለቆችና ፡ መለከተኞች ፡ ቆመው ፡ አየች ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ጎቶልያም ፡ ልብስዋን ፡ ቀድዳ ፦— ዓመፅ ፡ ነው ÷ ዓመፅ ፡ ነው ፡ ብላ ፡ ጮኸች ። ፲፭ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ በጭፍራው ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፦— ወደ ፡ ሰልፉ ፡ መካከል ፡ አውጡአት ፤ የሚከተላትንም ፡ በሰይፍ ፡ ግደሉት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፤ ካህኑ ፦— በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አትገደል ፡ ብሎአልና ። ፲፮ እጃቸውንም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ጫኑ ÷ በፈረሱም ፡ መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ወሰዱአት ÷ በዚያም ፡ ገደሉአት ።

፲፯ ዮዳሄም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በንጉሡ ፡ በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፤ ደግሞም ፡ በንጉሡና ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። ፲፰ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ በአል ፡ ቤት ፡ ሄደው ፡ አፈረሱት ፤ መሠዊያዎቹንና ፡ ምስሎቹን ፡ አደቀቁ ÷ የበአልንም ፡ ካህን ፡ ማታንን ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ገደሉት ። ካህኑም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አስተዳዳሪዎችን ፡ ሾመ ። ፲፱ መቶ ፡ አለቆቹንና ፡ ካራውያንንም ÷ ዘበኞችንና ፡ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፤ ንጉሡንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አወረዱት ÷ በዘበኞችም ፡ በር ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤ በነገሥታቱም ፡ ዙፋን ፡ ተቀመጠ ። ፳ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አላቸው ÷ ከተማይቱም ፡ ጸጥ ፡ አለች ። ጎቶልያንም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉአት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ ኢዮአስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። በኢዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ኢዮአስ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡

ሳብያ ፡ የተባለች ፡ የቤርሳቤህ ፡ ሴት ፡ ነበረች ።
፫ ካህኑ ፡ ዮዳሄም ፡ ያስተምረው ፡ በነበረ ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ ኢዮአስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡
፬ ነገር ፡ አደረገ ። ነገር ፡ ግን ፡ በኮረብቶቹ ፡ ላይ ፡
ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡
ገና ፡ በኮረብቶቹ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡
ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።
፭ ኢዮአስም ፡ ካህናቱን ፡— ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ የሚገባውን ፡ የተቀደሰውን ፡ ገን
ዘብ ፡ ሁሉ ÷ ስለ ፡ ነፍሱም ፡ ዋጋ ፡ የሚቀርበ
ውን ፡ ገንዘብ ÷ በልባቸውም ፡ ፈቃድ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚያመጡትን ፡ ገንዘብ ፡
፮ ሁሉ ÷ ካህናቱ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ከሚያ
መጣው ፡ ይውሰዱ ፡ በመቅደስም ፡ ውስጥ ፡
፯ የተናዱትን ፡ ይጠግኑበት ፡ አላቸው ። ነገር ፡
ግን ፡ እስከ ፡ ንጉሥ ፡ እስከ ፡ ኢዮአስ ፡ እስከ ፡
ሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ በመቅደሱ ፡
ውስጥ ፡ የተናዱትን ፡ ካህናቱ ፡ አልጠገኑትም ፡
፰ ነበር ። ኢዮአስም ፡ ካህኑን ፡ ዮዳሄንና ፡ ካህና
ቱን ፡ ጠርቶ ፡— በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ የተናዱ
ትን ፡ ስፍራዎች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትጠግኑአቸ
ውም ? ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ገንዘቡ ፡ ለቤቱ ፡
መጠገኛ ፡ ይሰጥ ፡ እንጂ ፡ ከሚያመጡት ፡ ሰዎች ፡
፱ አትቀበሉ ፡ አላቸው ። ካህናቱም ፡— ከሕዝቡ ፡
ገንዘቡን ፡ አንወስድም ÷ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ የተ
ናዱትን ፡ አንጠግንም ፡ ብለው ፡ እሺ ፡ አሉ ።
፲ ካህኑ ፡ ዮዳሄ ፡ ግን ፡ ሣጥን ፡ ወስዶ ፡ መክደ
ኛውን ፡ ነደለው ÷ በመሠዊያውም ፡ አጠገብ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚገቡበት ፡ መግ
ቢያ ፡ በስተ ፡ ቀኝ ፡ አኖረው ። ደጁንም ፡ የሚጠ
ብቁ ፡ ካህናት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚ
መጣውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ያኖሩበት ፡ ነበር ።
፲፩ በሣጥንም ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ መኖሩን ፡
ባዩ ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡ ፡ ጸሐፊና ፡ የካህናቱ ፡ አለቃ ፡
ይመጡ ፡ ነበር ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተ
ገኘውን ፡ ቁጥረው ፡ በከረጢት ፡ ውስጥ ፡ ያኖ
፲፪ ሩት ፡ ነበር ። የተመዘነውንም ፡ ገንዘብ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ በተሾሙት ፡
፲፫ እጅ ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ። የተናደውን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመጠገን ፡ መክፈል ፡ ለሚያ
ሻው ፡ ሁሉ ፡ ድንጋይና ፡ እንጨት ፡ ይገዙ ፡
ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለሚሠሩ ፡
አናጢዎችና ፡ ሠራተኞች ፡ ግንበኞችና ፡ ድን
፲፬ ጋይ ፡ ወቃሪዎች ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ። ነገር ፡
ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከሚመጣው ፡
ገንዘብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚሆኑ ፡
የብር ፡ ጽዋዎችና ፡ ጕጠቶች ፡ ድስቶችም ፡ መለ
ከቶችም ፡ የወርቅና ፡ የብር ፡ ዕቃዎችም ፡ አል
፲፭ ተሠሩም ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ ለሚሠሩት ፡ ይሰ
ጡት ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ጠገ
፲፮ ኑበት ። ለሠራተኞችም ፡ ይከፍሉ ፡ ዘንድ ፡
ገንዘቡን ፡ የሚወስዱትን ፡ ሰዎች ፡ አይቈጣጠሩ
አቸውም ፡ ነበር ፤ በታማኝነት ፡ ይሠሩ ፡ ነበርና ።
፲፯ ስለ ፡ በደልና ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡
የቀረበውም ፡ ገንዘብ ፡ ለካህናት ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አያገቡትም ፡ ነበር ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄል ፡ ፲፰
ወጥቶ ፡ ጌትን ፡ ወጋ ÷ ያዘውም ፤ አዛሄልም ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለመውጣት ፡ ፊቱን ፡ አቀና ።
የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአስ ፡ አባቶቹ ፡ የይ ፲፱
ሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ኢዮሣፍጥና ፡ ኢዮራም ፡ አካ
ዝያስም ፡ የቀደሱትን ፡ ቅዱስ ፡ ነገር ÷ እርሱም ፡
የቀደሰውን ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤትና ፡ በን
ጉሡ ፡ ቤት ፡ መዝግብት ፡ የተገኘውን ፡ ወርቅ ፡
ሁሉ ፡ ወሰደ ÷ ወደ ፡ ሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አዛ
ሄል ፡ ላከው ። እርሱም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተመ
ለሰ ።
የቀረውም ፡ የኢዮአስ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ፳
ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ባሪያዎቹም ፡ ተነ ፳፩
ሥተው ፡ ዐመፁበት ÷ ወደ ፡ ሲላ ፡ በሚወርደ
ውም ፡ መንገድ ፡ በሚሎ ፡ ቤት ፡ ገደሉት ። በሪ ፳፪
ያዎቹም ፡ የሰምዓት ፡ ልጅ ፡ ዮዘካርና ፡ የሾሜር ፡
ልጅ ፡ ዮዛባት ፡ መቱት ÷ ሞተም ፤ በዳዊትም ፡
ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡
አሜስያስ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአካዝያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮ ፩
አስ ፡ በሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዩ ፡ ልጅ ፡
ኢዮአካዝ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ነገሠ ፤
አሥራ ፡ ሰባትም ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። በእግዚአብ ፪
ሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ÷ እስራኤል
ንም ፡ ያሳተውን ፡ የናባጥን ፡ ልጅ ፡ የኢዮርብዓ
ምን ፡ ኃጢአት ፡ ተከተለ ፤ ከእርስዋም ፡ አልራ
ቀም ። የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ፫
ላይ ፡ ነደደ ÷ በዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ በሶርያው ፡
ንጉሥ ፡ በአዛሄል ፡ እጅ ÷ በአዛሄልም ፡ ልጅ ፡
በወልደ ፡ አዴር ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡
ነበር ። ኢዮአካዝም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነ ፤ ፬
እግዚአብሔርም ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እስራኤ
ልን ፡ ያስጨነቀበትን ፡ ጭንቀት ፡ አይቶአልና ፡
ሰማው ። እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ አዳኝ ፡ ፭
ሰጠ ÷ ከሶርያውያንም ፡ እጅ ፡ ዳኑ ፤ የእስራኤ
ልም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ጊዜ ፡ በድን
ኳናቸው ፡ ተቀመጡ ። ነገር ፡ ግን ፡ በእርስዋ ፡ ፮
ሄዱ ፡ እንጂ ፡ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከኢዮ
ርብዓም ፡ ቤት ፡ ኃጢአት ፡ አልራቁም ፤ ደግ
ሞም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ በሰማርያ ፡ ቆሞ ፡
ቀረ ። ለኢዮአካዝም ፡ ከአምሳ ፡ ፈረሰኞች ÷ ፯
ከአሥርም ፡ ሰረገሎች ÷ ከአሥር ፡ ሺህም ፡ እግ
ረኞች ፡ በቀር ፡ ሕዝብ ፡ አልቀረለትም ፤ የሶ
ርያ ፡ ንጉሥ ፡ አጥፍቶአቸዋልና ÷ በአውድ
ማም ፡ እንዳለ ፡ ዕብቅ ፡ አድቅቆአቸዋልና ። የቀ ፰
ረውም ፡ የኢዮአካዝ ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡
ሁሉ ÷ ጭከናውም ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡
ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ኢዮ ፱
አካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በሰማር

ያም ፣ ቀበሩት ፤ ልጁም ፣ ዮአስ ፣ በፋንታው ፣ ነገሠ ።

፲፫ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በኢዮአስ ፣ በሠላሳ ፣ ሰባ ተኛው ፣ ዓመት ፣ የኢዮአካዝ ፣ ልጅ ፣ ዮአስ ፣ በእስራኤል ፣ ላይ ፣ በሰማርያ ፣ ነገሠ ፤ አሥራ ፲፬ ስድስትም ፣ ዓመት ፣ ነገሠ ። በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ክፋ ፣ ነገር ፣ አደረገ ፤ እስራኤልን ፣ በሳ ተው ፣ በናባጥ ፣ ልጅ ፣ በኢዮርብዓም ፣ ኃጢ አት ፣ ሁሉ ፣ ሄደ ፣ እንጂ ፣ ከእርስዋ ፣ አልራቀም ። ፲፭ የቀረውም ፣ የዮአስ ፣ ነገር ፣ ያደረገውም ፣ ሁሉ ፣ ከይሁዳም ፣ ከአሜስያስ ፣ ጋር ፣ የተዋጋበት ፣ ጭከና ፣ በእስራኤል ፣ ነገሥታት ፣ ታሪክ ፣ መጽ ፲፮ ሐፍ ፣ የተጻፈ ፣ አይደለምን ? ዮአስም ፣ ከአባ ቶቹ ፣ ጋር ፣ አንቀላፋ ፣ ኢዮርብዓምም ፣ በዙ ፲፯ ፋኑ ፣ ላይ ፣ ተቀመጠ ፤ ዮአስም ፣ በሰማርያ ፣ ከእስራኤል ፣ ነገሥታት ፣ ጋር ፣ ተቀበረ ።

፲፰ ኤልሳዕም ፣ በሚሞትበት ፣ በሽታ ፣ ታመመ ፤ የእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ ዮአስ ፣ ወደ ፣ እርሱ ፣ ወርዶ ፣ በፊቱ ፣ አለቀሰና ፦— አባቴ ፣ ሆይ ፣ አባቴ ፣ ሆይ ፣ የእስራኤል ፣ ሰረገላና ፣ ፈረሰ ፲፱ ኞች ፣ አለ ። ኤልሳዕም ፦— ቀስትና ፣ ፍላጻዎች ፣ ውሰድ ፣ አለው ፤ ቀስቱንና ፣ ፍላጻዎችንም ፣ ፳ ወሰደ ። የእስራኤልንም ፣ ንጉሥ ፦— እጅህን ፣ በቀስቱ ፣ ላይ ፣ ጫን ፣ አለው ። እጁንም ፣ ጫነ በት ፤ ኤልሳዕም ፣ እጁን ፣ በንጉሡ ፣ እጅ ፣ ላይ ፣ ፳፩ ጭኖ ፦— የምሥራቁን ፣ መስኮት ፣ ክፈት ፣ አለ ፤ ከፈተውም ። ኤልሳዕም ፦— ወርውር ፣ አለ ፤ ወረወረውም ። እርሱም ፦— የእግዚአብሔር ፣ መድኃኒት ፣ ፍላጻ ፣ ነው ፤ በሶርያ ፣ ላይ ፣ የመድ ኃኒት ፣ ፍላጻ ፣ ነው ፤ እስክታጠፋቸው ፣ ድረስ ፣ ፳፪ ሶርያውያንን ፣ በአፌቅ ፣ ትመታለህ ፣ አለ ። ፳፫ ደግሞም ፦— ፍላጻዎቹን ፣ ውሰድ ፣ አለው ፤ ወሰ ዳቸውም ። የእስራኤልንም ፣ ንጉሥ ፦— ምድ ሩን ፣ ምታው ፣ አለው ። ሦስት ፣ ጊዜም ፣ መትቶ ፣ ፳፬ ቆመ ። የእግዚአብሔርም ፣ ሰው ፣ ተቆጥቶ ፦— አምስት ፣ ወይም ፣ ስድስት ፣ ጊዜ ፣ መትተኸው ፣ ኖሮ ፣ ሶርያን ፣ እስክታጠፋው ፣ ድረስ ፣ በመታ ኸው ፣ ነበር ፤ አሁን ፣ ግን ፣ ሦስት ፣ ጊዜ ፣ ብቻ ፣ ፳፭ ሶርያን ፣ ትመታለህ ፣ አለ ።

፲፬ ኤልሳዕም ፣ ሞተ ፥ ቀበሩትም ። ከሞዓብም ፣ አደጋ ፣ ጣዮች ፣ በየዓመቱ ፣ ወደ ፣ አገሩ ፣ ይገቡ ፣ ፪ ነበር ። ሰዎችም ፣ አንድ ፣ ሰው ፣ ሲቀብሩ ፣ አደጋ ፣ ጣዮችን ፣ አዩ ፥ ሬሳውንም ፣ በኤልሳዕ ፣ መቃብር ፣ ጣሉት ፤ የኤልሳዕንም ፣ አጥንት ፣ ፫ በነካ ፣ ጊዜ ፣ ሰውዮው ፣ ድኖ ፣ በእግሩ ፣ ቆመ ።

፬ የሶርያም ፣ ንጉሥ ፣ አዛሄል ፣ በኢዮአካዝ ፣ ፭ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ እስራኤልን ፣ አስጨነቀ ፤ እግዚ አብሔር ፣ ግን ፣ ራራላቸው ፥ ማራቸውም ፥ ከአ ብርሃምና ፣ ከይስሐቅ ፣ ከያዕቆብም ፣ ጋር ፣ ስላደ ፮ ረገውም ፣ ቃል ፣ ኪዳን ፣ እነርሱን ፣ ተመለከተ ፤ ሊያጠፋቸውም ፣ አልወደደም ፥ ፈጽሞም ፣ ፯ ከፊቱ ፣ አልጣላቸውም ። የሶርያም ፣ ንጉሥ ፣ አዛ ሄል ፣ ሞተ ፤ ልጁም ፣ ወልደ ፣ አዴር ፣ በፋንታው ፣ ፰ ነገሠ ። አዛሄልም ፣ ከአባቱ ፣ ከኢዮአካዝ ፣ እጅ ፣ በሰልፍ ፣ የወሰዳቸውን ፣ ከተሞች ፣ የኢዮአ ካዝ ፣ ልጅ ፣ ዮአስ ፣ ከአዛሄል ፣ ልጅ ፣ ከወልደ ፣ አዴር ፣ እጅ ፣ ወሰደ ። ዮአስም ፣ ሦስት ፣ ጊዜ ፣ ፱ መታው ፥ የእስራኤልንም ፣ ከተሞች ፣ መለሰ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ በእስራኤል ፣ ንጉሥ ፣ በኢዮአካዝ ፣ ልጅ ፣ በዮአስ ፣ በሁለተኛው ፣ ዓመት ፣ የይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ ፪ የኢዮአስ ፣ ልጅ ፣ አሜስያስ ፣ ነገሠ ። መንገሥ ፣ በጀመረ ፣ ጊዜ ፣ የሀያ ፣ አምስት ፣ ዓመት ፣ ጕል ማሳ ፣ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፣ ሀያ ፣ ዘጠኝ ፣ ዓመት ፣ ነገሠ ። እናቱም ፣ ዮዓዳን ፣ የተባለች ፣ ፫ የኢየሩሳሌም ፣ ሴት ፣ ነበረች ። በእግዚአብሔ ፬ ርም ፣ ፊት ፣ ቅን ፣ ነገር ፣ አደረገ ፤ ነገር ፣ ግን ፣ አባቱ ፣ ኢዮአስ ፣ እንዳደረገ ፣ ሁሉ ፣ እንጂ ፣ እንደ ፣ አባቱ ፣ እንደ ፣ ዳዊት ፣ አላደረገም ። ፭ ነገር ፣ ግን ፣ በኮረብቶቹ ፣ ላይ ፣ ያሉት ፣ መስገጃ ዎች ፣ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፣ ገና ፣ በኮረ ብቶች ፣ ላይ ፣ ባሉት ፣ መስገጃዎች ፣ ይሠዋና ፣ ፮ ያጥን ፣ ነበር ። መንግሥቱም ፣ በጸናለት ፣ ጊዜ ፣ አባቱን ፣ የገደሉትን ፣ ባሪያዎች ፣ ገደለ ። ፯ በሙሴ ፣ ሕግ ፣ መጽሐፍም ፣ እንደ ፣ ተጻፈ ፥ እግዚአብሔርም ፦— ሁሉ ፣ በኃጢአቱ ፣ ይሙት ፣ እንጂ ፣ አባቶች ፣ በልጆች ፣ አይሙቱ ፥ ልጆ ችም ፣ በአባቶች ፣ አይሙቱ ፣ ብሎ ፣ እንዳዘዘ ፣ የነፍሰ ገዳዮቹን ፣ ልጆች ፣ አልገደለም ። እር ፰ ሱም ፣ በጨው ፣ ሸለቆ ፣ ከኤዶምያስ ፣ አሥር ፣ ሺህ ፣ ሰው ፣ ገደለ ፤ ሴላን ፣ በሰልፍ ፣ ወስዶ ፣ ስምዋን ፣ እስከ ፣ ዛሬ ፣ ድረስ ፣ ዮቅትኤል ፣ ፱ ብሎ ፣ ጠራት ።

፲ በዚያን ፣ ጊዜም ፣ አሜስያስ ፦— ና ፣ እርስ ፣ በርሳችን ፣ ፊት ፣ ለፊት ፣ እንተያይ ፣ ብሎ ፣ ወደ ፣ እስራኤል ፣ ንጉሥ ፣ ወደ ፣ ኢዩ ፣ ልጅ ፣ ወደ ፣ ኢዮአካዝ ፣ ልጅ ፣ ወደ ፣ ዮአስ ፣ መልእክ ፲፩ ተኞችን ፣ ላከ ። የእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ ዮአስ ፦— የሊባኖስ ፣ ኩርንችት ፦— ልጅህን ፣ ለልጄ ፣ ሚስት ፣ አድርገህ ፣ ስጠው ፣ ብሎ ፣ ወደ ፣ ሊባኖስ ፣ ዝግባ ፣ ላከ ፤ የሊባኖስም ፣ አውሬ ፣ አልፎ ፣ ኩርንችቱን ፣ ረገጠ ። ፲፪ ኤዶምያስን ፣ በእውነት ፣ መታህ ÷ ልብህንም ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ አደረግህ ፤ በዚያ ፣ ተመካ ÷ በቤትህም ፣ ተቀ መጥ ፤ አንተ ፣ ከይሁዳ ፣ ጋር ፣ ትወድቅ ፣ ዘንድ ፣ ስለ ፣ ምን ፣ መከራ ፣ ትሻለህ ? ብሎ ፣ ወደ ፣ ይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ ወደ ፣ አሜስያስ ፣ ላከ ።

፲፫ አሜስያስ ፣ ግን ፣ አልሰማም ፤ የእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ ዮአስ ፣ ወጣ ÷ እርሱና ፣ የይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ አሜስያስም ፣ በይሁዳ ፣ ባለች ፣ በቤት ሳሚስ ፣ እርስ ፣ በርሳቸው ፣ ተያዩ ። ፲፬ ይሁዳም ፣ በእስራኤል ፣ ፊት ፣ ተመታ ፤ እያንዳንዱም ፣ ወደ ፣ ድንኳኑ ፣ ሸሸ ። ፲፫ የእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ ዮአስ ፣ የይሁዳን ፣ ንጉሥ ፣ የአካዝያስን ፣ ልጅ ፣ የኢዮአስን ፣ ልጅ ፣ አሜስያስን ፣ በቤትሳሚስ ፣ ይዘ ፣ ወደ ፣ ኢየሩሳሌም ፣ መጣ ፤ የኢየሩሳሌ ምንም ፣ ቅጥር ፣ ከኤፍሬም ፣ በር ፣ ጀምሮ ፣

እስከ ፡ ማዕዘኑ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ አራት ፡ መቶ ፡
፲፬፣ ክንድ ፡ አፈረሰ ። ወርቁንና ፡ ብሩን ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የነበሩትን ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ በመ
ያዣም ፡ የተያዙትን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።
፲፭፣ የቀረውም ፡ ያደረገው ፡ የዮአስ ፡ ነገር ፡ ጭከ
ናውም ፡ ከይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ከአሜስያስ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተዋጋ ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?
፲፮፣ ዮአስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፡ በሰማ
ርያም ፡ ከእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ጋር ፡ ተቀ
በረ ፤ ልጁም ፡ ኢዮርብዓም ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።
፲፯፣ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ አሜ
ስያስ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ከዮአስ ፡ ሞት ፡ በኋላ ፡ አሥራ ፡ አም
፲፰፣ ስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። የቀረውም ፡ የአሜስያስ ፡
ነገር ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
፲፱፣ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በኢየሩሳሌምም ፡ የዓ
መፅ ፡ መሐላ ፡ እደረገበት ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ ኰበለለ ፤ በኋላውም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡
፳፣ ላኩ ፡ በዚያም ፡ ገደሉት ። በፈረስም ፡ ጭነው ፡
አመጡት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡
፳፩፣ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ። የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ የአሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የነበረ
ውን ፡ ዓዝርያስን ፡ ወስዶ ፡ በአባቱ ፡ በአሜስያስ ፡
፳፪፣ ፋንታ ፡ አነገሠው ። ንጉሡም ፡ ከአባቶቹ ፡
ጋር ፡ ካንቀላፋ ፡ በኋላ ፡ ኤላትን ፡ ሠርቶ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ መለሳት ።
፳፫፣ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ በአሜ
ስያስ ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የእስ
ራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዮአስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡
በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ፤ አርባ ፡ አንድ ፡
፳፬፣ ዓመትም ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልንም ፡ ካሳተው ፡ ከና
ባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡
፳፭፣ አልራቀም ። የጋትሔፌር ፡ በነቢው ፡ በአ
ማቴ ፡ ልጅ ፡ በባሪያው ፡ በነቢዩ ፡ በዮናስ ፡ እጅ ፡
እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ አምላክ ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የእስራኤልን ፡
ድንበር ፡ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
፳፮፣ ዓረባ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ መለሰ ። የታሰረውና ፡
የተለቀቀውም ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ እስራኤልንም ፡
የሚረዳ ፡ እንዳልነበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡
የመረረውን ፡ የእስራኤልን ፡ ጭንቀት ፡ አየ ።
፳፯፣ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ስም ፡ ከሰማይ ፡
በታች ፡ ይደመስስ ፡ ዘንድ ፡ አልተናገረም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በዮአስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡
እጅ ፡ አዳናቸው ።
፳፰፣ የቀረውም ፡ የኢዮርብዓም ፡ ነገር ፡ ያደረገ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ጭከናውም ፡ እንደ ፡ ተዋጋም ፡
የይሁዳ ፡ የነበረውን ፡ ደማስቆንና ፡ ሐማትን ፡
ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ መለሰ ፡ በእስራኤል ፡ ነገ
ሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለ
ምን ? ኢዮርብዓምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ከእስራኤል ፡
፳፱፣ ነገሥታት ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ዘካርያ ፡
በፋንታው ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ በሀያ ፡
፩፣ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የአሜ
ስያስ ፡ ልጅ ፡ ዓዝርያስ ፡ ነገሠ ። መንገሥም ፡
፪፣ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ልጅ ፡ ነበረ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ይኮልያ ፡ የተባለች ፡
የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ። አባቱ ፡ አሜ
፫፣ ስያስ ፡ እንዳደረገው ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ። ነገር ፡ ግን ፡ በኮረ
፬፣ ብቶች ፡ ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወ
ገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኮረብቶች ፡ ላይ ፡
ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።
፭፣ እግዚአብሔርም ፡ ንጉሡን ፡ ቀሠፈው ፡ እስከ
ሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለምጻም ፡ ሆነ ፡
በተለየ ፡ ቤትም ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፤ የንጉሡም ፡
ልጅ ፡ ኢዮአታም ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ሠል
፮፣ ጥኖ ፡ ለአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ። የቀረ
ውም ፡ የዓዝርያስ ፡ ነገር ፡ የሠራውም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ዓዝርያስም ፡ ከአባቶቹ ፡
፯፣ ጋር ፡ አንቀላፋ ፡ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባ
ቶቹ ፡ ጋር ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡
በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።
፰፣ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዓዝርያስ ፡ በሠላሳ ፡ ስምን
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡ ዘካርያ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ስድስት ፡ ወር ፡
፱፣ ነገሠ ። አባቶቹም ፡ እንዳደረጉት ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤ
ልን ፡ ካሳታቸው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብ
ዓም ፡ ኃጢአት ፡ አልራቀም ። የኢያቤስም ፡
፲፣ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ተማማለበት ፡ በይብልዓም ፡
መትቶ ፡ ገደለው ፡ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።
፲፩፣ የቀረውም ፡ የዘካርያ ፡ ነገር ፡ እነሆ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎ
አል ። ለኢዩ ፡— ልጆችህ ፡ እስከ ፡ አራት ፡
፲፪፣ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
ይቀመጣሉ ፡ ተብሎ ፡ የተነገረው ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ ሆነ ።
፲፫፣ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠ
ኛው ፡ ዓመት ፡ የኢያቤስ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡
ነገሠ ፤ በሰማርያም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ ያህል ፡ ነገሠ ።
፲፬፣ የጋዲም ፡ ልጅ ፡ ምናሔም ፡ ከቲርሳ ፡ ወጥቶ ፡
ወደ ፡ ሰማርያ ፡ መጣ ፡ በሰማርያም ፡ የኢያቤ
ስን ፡ ልጅ ፡ ሰሎምን ፡ መታ ፡ ገደለውም ፤ በእ
፲፭፣ ርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። የቀረውም ፡ የሰሎም ፡
ነገር ፡ የተማማለውም ፡ ዓመፅ ፡ እነሆ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ።
፲፮፣ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ምናሔም ፡ ከቲርሳ ፡ ወጥቶ ፡
ጥፍሳን ፡ በእርስዋም ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻ

ዋንም ፡ መታ ፤ ይከፍቱለትም ፡ ዘንድ ፡ አልወ
ደዱምና ፡ መታት ፤ በእርስዋም ፡ የነበሩትን ፡
እርገዝች ፡ ሁሉ ፡ ቀደዳቸው ።

፲፭፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዓዛርያስ ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠ
ኝኛው ፡ ዓመት ፡ የጋዲ ፡ ልጅ ፡ ምናሔም ፡ በእስ
ራኤል ፡ ላይ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ፤ በሰማርያም ፡
፲፯፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡
ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢአት ፡ አል
፲፱፡ ራቀም ። በዘመኑም ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ፎሐ ፡
በምድሪቱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ምናሔምም ፡ መንግ
ሥቱን ፡ በእጁ ፡ ያጸናለት ፡ ዘንድ ፡ የፎሐ ፡
እጅ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዲሆን ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡
፳፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ሰጠው ። ምናሔምም ፡ ብሩን ፡
ለአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡
ባለ ፡ ጠጎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእያንዳንዱ ፡ ላይ ፡
አምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ አስገብሮ ፡ አወጣ ። የአሦ
ርም ፡ ንጉሥ ፡ ተመለሰ ÷ በአገሪቱም ፡ አልተ
፳፩፡ ቀመጠም ። የቀረውም ፡ የምናሔም ፡ ነገር ÷
የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥ
ታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?
፳፪፡ ምናሔም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡
ፋቁስያስ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

፳፫፡ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በዓዛርያስ ፡ በአምሳ
ኛው ፡ ዓመት ፡ የምናሔም ፡ ልጅ ፡ ፋቁስያስ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ፤
፳፬፡ ሁለት ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳ
ተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢ
፳፭፡ አት ፡ አልራቀም ። የሠራዊቱም ፡ አለቃ ፡ የሮ
ሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ተማማለበት ÷ በሰማ
ርያም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ከአር
ጎብና ፡ ከአርያ ፡ ጋር ፡ መታው ፤ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ አምሳ ፡ የገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ገደለ
፳፮፡ ውም ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። የቀረውም ፡
የፋቁስያስ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷
እነሆ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ተጽፎአል ።

፳፯፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዓዛርያስ ፡ በአምሳ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ፤
፳፰፡ ሀያ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡
ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳ
ተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኃጢ
፳፱፡ አት ፡ አልራቀም ።

በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በፋቁሔ ፡ ዘመን ፡
የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ መጥቶ ፡
ዒዮንና ፡ አቤልቤትመዓካን ÷ ያኖዋንም ÷ ቃዴ
ስንና ፡ አሶርንም ÷ ገለዓድንና ፡ ገሊላንም ÷ የንፍ
ታሌምን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ፤ ወደ ፡ አሦርም ፡
፴፡ አፈለሳቸው ። በያዝያንም ፡ ልጅ ፡ በኢዮአ
ታም ፡ በሀያኛው ፡ ዓመት ፡ የኤላ ፡ ልጅ ፡ ሆሴዕ ፡
በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋቁሔ ፡ ላይ ፡ ተማማለ ÷
መትቶም ፡ ገደለው ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

የቀረውም ፡ የፋቁሔ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ፴፩፡
ሁሉ ÷ እነሆ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ።

በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋ ፴፪፡
ቁሔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
የዖዝያን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአታም ፡ ነገሠ ። መንገሥ ፡ ፴፫፡
በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕል
ማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ኢየሩሳ ፡
ነበረች ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ፴፬፡
አደረገ ፤ አባቱ ፡ ዖዝያን ፡ እንዳደረገ ፡ ሁሉ ፡
እንዲሁ ፡ አደረገ ። ነገር ፡ ግን ፡ በኮረብቶች ፡ ፴፭፡
ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤
ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኮረብቶች ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡
መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ። እርሱም ፡
የላይኛውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በር ፡
ሠራ ። የቀረውም ፡ የኢዮአታም ፡ ነገር ÷ የሠ ፴፮፡
ራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡
ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በዚ ፴፯፡
ያም ፡ ወራት ፡ እግዚአብሔር ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡
ረአሶንንና ፡ የሮሜልዩን ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔን ፡ በይ
ሁዳ ፡ ላይ ፡ መስደድ ፡ ጀመረ ። ኢዮአታም ፡ ፴፰፡
ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በአባቱም ፡ በዳ
ዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡
አካዝ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋቁሔ ፡ በአሥራ ፡ ሰባ ፩፡
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአ
ታም ፡ ልጅ ፡ አካዝ ፡ ነገሠ ። አካዝ ፡ መንገሥ ፡ ፪፡
በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤
በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ፤ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ በአም
ላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አላ
ደረገም ። ነገር ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ፫፡
መንገድ ፡ ሄደ ፤ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳሳደዳቸው ፡
እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ርኩሰት ፡ ልጁን ፡ በእሳት ፡ አሳ
ለፈው ። በመስገጃዎችና ፡ በኮረብቶቹ ፡ ላይ ፡ ፬፡
በለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ይሠዋና ፡
ያጥን ፡ ነበር ።

የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶንና ፡ ፭፡
የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡
ሊዋጉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ፤ አካዝንም ፡
ከበቡት ÷ ሊያሸንፉት ፡ ግን ፡ አልቻሉም ።
በዚያም ፡ ዘመን ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶን ፡ ፮፡
ኤላትን ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ መለሰ ÷ አይሁድንም ፡
ከኤላት ፡ አሳደደ ፤ ኤዶማውያንም ፡ ወደ ፡
ኤላት ፡ መጥተው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእር
ስዋ ፡ ተቀምጠዋል ።

አካዝም ፡— እኔ ፡ ባሪያህና ፡ ልጅህ ፡ ነኝ ፤ ፯፡
መጥተህ ፡ ከተነሡብን ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥና ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነኝ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡
አሦር ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአካዝ ፡ በአሥራ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የኤላ ፡ ልጅ ፡ ሆሴዕ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ንጉሥ ፡ ሆነ ፤ ዘጠኝ ፡
፪ ዓመትም ፡ ነገሠ ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ክፋ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩት ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡
፫ ነገሥታት ፡ አይደለም ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡
ስልምናሶር ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ሆሴዕም ፡
ተገዛለት ÷ ግብርም ፡ አመጣለት ። የአሦርም ፡
፬ ንጉሥ ፡ በሆሴዕ ፡ ላይ ፡ ዓመፅ ፡ አገኘ ፤ መልእክ
ተኞችን ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሶኅር ፡
ልክ ፡ ነበርና ፤ እንደ ፡ ልማዱም ፡ በየዓመቱ ፡ ለአ
ሦር ፡ ንጉሥ ፡ ግብር ፡ አልሰጠምና ፤ ስለዚህ ፡
የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ይዞ ፡ በወህኒ ፡ ቤት ፡ አሰረው ።
፭ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ወጣ ÷ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ ወጥቶ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡
፮ ከበባት ። በሆሴዕ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ዓመት ፡ የአ
ሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰማርያን ፡ ወሰደ ÷ እስራኤል
ንም ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ አፈለሰ ÷ በአላሔና ፡ በአ
ቦር ፡ በጎዛንም ፡ ወንዝ ፡ በሜዶንም ፡ ከተሞች ፡
አኖራቸው ።

፯ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ንጉሥ ፡
ከፈርዖን ፡ እጅ ÷ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸ
ውን ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በድ
ለው ፡ ነበርና ÷ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ አም
፰ ልከው ፡ ነበርና ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ በሳደዳቸው ፡ በአሕዛብ ፡
ሥርዓት ÷ የእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ በደረ
ጓት ፡ ሥርዓት ፡ ሄደው ፡ ነበርና ፡ እንደዚህ ፡
፱ ሆነ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በአምላካቸው ፡
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ቅን ፡ ያልሆነን ፡ ነገር ፡
በስውር ፡ አደረጉ ፤ በከተሞቻቸውም ፡ ሁሉ ፡
ከዘበኞች ፡ ግንብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ተመሸገች ፡
ከተማ ፡ ድረስ ፡ በኮረብታማቹ ፡ ላይ ፡ መስገጃዎ
፲ ችን ፡ ሠሩ ። በረጃጅሙ ፡ ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
በለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ታች ፡ ሐውልቶ
፲፩ ችንና ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶችን ፡ ተከሉ ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ ከፊታቸው ፡ ያወጣቸው ፡ አሕ
ዛብ ፡ እንዳደረጉት ÷ በኮረብቶቹ ፡ መስገጃዎች ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያጥኑ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርንም ፡
፲፪ ያስቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ አደረጉ ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ የከለከላቸውን ፡ ጣዖቶች ፡ አመ
፲፫ ለኩ ። እግዚአብሔርም ፡— ከክፋ ፡ መንገዳ
ችሁ ፡ ተመለሱ ፤ ለአባቶቻቸሁም ፡ እንዳዘዝ
ሁት ÷ በባሪያዎቼ ፡ በነቢያት ፡ የላክሁላችሁን ፡
ትእዛዜንና ፡ ሥርዓቴን ፡ ሕጌንም ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ፡
ብሎ ፡ በነቢዩ ፡ ሁሉና ፡ በባለ ፡ ራእዩ ፡ አፍ ፡
ሁሉ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ መሰከረ ።
፲፬ ነገር ፡ ግን ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እን
ዳላመኑ ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ አንገት ፡ አን
ገታቸውን ፡ አደነደኑ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ።

፲፭ መልእክተኞችን ፡ ላከ ። አካዝም ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡
የተገኘውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡
አሦር ፡ ንጉሥ ፡ ገጸ ፡ በረከት ፡ አድርጎ ፡ ሰደ
፲፮ ደው ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰማው ፤ የአሦርም ፡
ንጉሥ ፡ በደማስቆ ፡ ላይ ፡ ወጣበት ፡ ወሰዳትም ÷
ሕዝብዋንም ፡ ወደ ፡ ቂር ፡ አፈለሳቸው ÷ ረአሶ
ንንም ፡ ገደለ ።

፲፯ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ ቴል
ጌልቴልፌልሶርን ፡ ሊገናኘው ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡
ሄደ ፤ በደማስቆ ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ፡ አየ ፤
ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የመሠዊያውን ፡ ምሳሌና ፡
የአሠራሩን ፡ መልክ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ አርያ ፡
፲፰ ላከው ። ካህኑም ፡ አርያ ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፤
ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ ከደማስቆ ፡ ልከ ፡ እንዳዘዘው ፡
ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ፡ አርያ ፡ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡
፲፱ ከደማስቆ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ሠራው ። ንጉ
ሡም ፡ ከደማስቆ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ መሠዊያውን ፡
አየ ፤ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ቀርቦ ፡ በእ
፳ ርሱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ። በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ የሚ
ቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቍርባን ፡
አሳረገ ÷ የመጠጡንም ፡ ቍርባን ፡ አፈሰሰ ÷
፳፩ የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ረጨ ። በእ
ግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የነበረውን ፡ የናሱን ፡
መሠዊያ ፡ ከመቅደሱ ፡ ፊት ፡ ከመሠዊያውና ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ፈቀቅ ፡ አድ
ርጎ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡
፳፪ አኖረው ። ንጉሡም ፡ አካዝ ፡— የሚቃጠለ
ውን ፡ የጥዋት ፡ መሥዋዕት ÷ የማታውንም ፡
የእህሉን ፡ ቍርባን ÷ የንጉሡንም ፡ የሚቃጠለ
ውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቍርባን ÷ ለአ
ገሩም ፡ ሕዝብ ፡ የሚሆን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥ
ዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ የመጠጡንም ፡ ቍርባን ፡
በታላቁ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አቅርብ ፤ የሚቃጠለ
ውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ የሌላ ፡ መሥዋ
ዕቱንም ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ ርጭበት ፤ የናሱ ፡ መሠ
ዊያ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ እጠይቅበት ፡ ዘንድ ፡ ይሁን ፡
፳፫ ብሎ ፡ ካህኑን ፡ አርያን ፡ አዘዘው ። ካህኑ ፡ አርያ ፡
ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡
አደረገ ።

፳፬ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የመቀመጫዎችን ፡ ክፈፍ ፡
ቈረጠ ÷ ከእነርሱም ፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰኖች ፡
ወሰደ ፤ ኩሬውንም ፡ ከበታቹ ፡ ከነበሩት ፡ ከናሱ ፡
በሬዎች ፡ አወረደው ÷ በጠጥጣፋውም ፡ ድን
፳፭ ጋይ ፡ ላይ ፡ አኖረው ። በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
የዙፋኑን ፡ መሠረት ፡ ሠራ ፤ ስለ ፡ አሦርም ፡
ንጉሥ ፡ በውጭ ፡ ያለውን ፡ የንጉሡን ፡ መን
ገድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አዘረው ።
፳፮ የቀረውም ፡ አካዝ ፡ ያደረገው ፡ ነገር ፡ በይሁዳ ፡
ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደ
፳፯ ለምን ? አካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷
በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ፤
ልጁም ፡ ሕዝቅያስ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

፲፭፤ ሥርዓቱንም ፡ ከአባቶቻቸውም ፡ ጋር ፡ ያደረገውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ÷ ያጸናላቸውንም ፡ ምስክሩን ፡ ናቁ ፤ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ተከተሉ ÷ ምናምንቴዎችም ፡ ሆኑ ÷ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ እንዳይሠሩ ፡ ያዘዛቸውን ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉትን ፡ አሕዛብን ፡ ተከተሉ ። የአምላካቸውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ተዉ ÷ ቀልጠው ፡ የተሠሩትንም ፡ የሁለቱን ፡ እምቦሶች ፡ ምስሎች ፡ አደረጉ ÷ የማምለኪያ ፡ ዐዐድንም ፡ ተከሉ ÷ ለሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ሰገዱ ÷ በኣልንም ፡ አመለኩ ። ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ አሳለፉ ፡ አቸው ÷ ምዋርተኞችና ፡ አስማተኞችም ፡ ሆኑ ÷ ያስቈጡትም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ለማድረግ ፡ ራሳቸውን ፡ ሸጡ ። ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ÷ ከፊቱም ፡ ጣላቸው ፤ ከይሁዳም ፡ ነገድ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አልቀረም ።

፲፱፤ ይሁዳም ፡ ደግሞ ፡ እስራኤል ፡ ባደረጋት ፡ ሥርዓት ፡ ሄደ ፡ እንጂ ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአ፳ ብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቀም ። እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ ጠላ ÷ አስጨነቃቸውም ÷ ከፊቱም ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡ በበዝባዦች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።

፳፩፤ እስራኤልንም ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ለየ ፤ የናባጥንም ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓምን ፡ አነገሡ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ እስራኤልን ፡ መለሰ ÷ ታላቅም ፡ ኃጢአት ፡ አሠራቸው ።

፳፪፤፳፫፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኢዮርብዓም ፡ በደረገው ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያቱ ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እስራኤልን ፡ ከፊቱ ፡ እስኪያወጣ ፡ ድረስ ፡ ከእርስዋ ፡ አልራቁም ። እስራኤልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከምድሩ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ፈለሰ ።

፳፬፤ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ከባቢሎንና ፡ ከኩታ ፡ ከአዋና ፡ ከሐማት ፡ ከሴፈርዋይም ፡ ሰዎችን ፡ አመጣ ÷ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፋንታ ፡ በሰማርያ ፡ ከተሞች ፡ አኖራቸው ፤ ሰማርያንም ፡ ወረሱአት ፤ በከተሞችዋም ፡ ተቀመጡ ። በዚያም ፡ መቀመጥ ፡ በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትም ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ አንበሶች ፡ ሰደደባቸው ÷ ይገድሉአቸውም ፡ ነበር ።

፳፮፤ ስለዚህም ፡ ለአሦር ፡ ንጉሥ ፡— ያፈለስኻቸው ÷ በሰማርያም ፡ ከተሞች ፡ ያኖርኻቸው ፡ የአገሩን ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ አላወቁም ፤ የአገሩን ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ አላወቁምና ፡ አንበሶችን ፡ ሰድዶባቸዋል ÷ እነሆም ÷ ገደሉአቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

፳፯፤ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡— ከዚያ ፡ ካመጣችኋቸው ፡ ከካህናት ፡ አንዱን ፡ ውሰዱ ፤ ሄዶም ፡ በዚያ ፡ ይቀመጥ ÷ የአገሩንም ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ ያስተምራቸው ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ። ከሰማርያም ፡ ከፈለሱአቸው ፡ ካህናት ፡ አንዱ ፡ መጥቶ ፡ በቤቴል ፡ ተቀመጠ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ እንደሚት ፡ እንዲፈሩት ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ። ፳፱፤ በየሕዝባቸውም ፡ አምላክቸውን ፡ አደረጉ ÷ ሰምራውያንም ፡ በሠሩት ፡ በኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በሚኖሩበት ፡ ከተሞቻቸው ፡ አኖሩአቸው ። ፴፤ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ ሱኮትበኖትን ፡ ሠሩ ፤ የኩታም ፡ ሰዎች ፡ ኤርጌልን ፡ ሠሩ ፤ የሐማትም ፡ ሰዎች ፡ አሲማትን ፡ ሠሩ ፤ ኣዋውያንም ፡ ኤልባዝርንና ፡ ተርታቅን ፡ ሠሩ ፤ የሴፈርዋይም ፡ ሰዎችም ፡ ለሴፈርዋይም ፡ አማልክት ፡ ለአድራሜሌክና ፡ ለአንሜሌክ ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ነበር ። ፴፩፤ እግዚአብሔርንም ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ÷ ከመካከላቸውም ፡ ለኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ አደረጉ ÷ በኮረብታውም ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ። ፴፪፤ እግዚአብሔርንም ፡ ሲፈሩ ፡ ከመካከላቸው ፡ እንደ ፡ ፈለሱት ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ልማድ ፡ አምላካቸውን ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ።

፴፫፤ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ልማድ ፡ ያደርጋሉ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ አይፈሩም ÷ እግዚአብሔርም ፡ እስራኤል ፡ ብሎ ፡ የጠራውን ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ሕግና ፡ ትእዛዝም ፡ አያደርጉም ። ፴፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ÷ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ÷ አትስገዱላቸው ÷ አታምልኩአቸው ÷ አትሠዉላቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በታላቅ ፡ ኃይል ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣችሁን ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱን ፡ ፍሩ ÷ ለእርሱም ፡ ስገዱ ÷ ለእርሱም ፡ ሠዉ ፤ የጻፈላችሁንም ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ሕግና ፡ ትእዛዝም ፡ ለዘላለም ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ፤ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ። ፴፭፤ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ ያደረግሁትን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አትርሱ ፤ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ። ፴፮፤ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ፤ እርሱም ፡ ከጠላቶቻችሁ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያድናችኋል ። ፴፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ልማዳቸው ፡ አደረጉ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ። ፴፰፤ እነዚህም ፡ አሕዛብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ፤ ደግሞም ፡ የተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸውን ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ፤ ልጆቻቸውም ፡ የልጅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ አባቶቻቸው ፡ እንዳደረጉ ፡ እንዲሁ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያደርጋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኤላ ፡ ልጅ ፡ በሆሴዕ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የአካዝ ፡ ልጅ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ነገሠ ። ፪፤ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጒልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ አቡ ፡ ነበረች ። ፫፤ እርሱም ፡ አባቱ ፡ ዳዊት ፡ እን

ዳደረገው ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡
፬ ፡ ነገርን ፡ አደረገ ። በኮረብታም ፡ ያሉትን ፡ መስ
ገጃዎች ፡ አስወገደ ÷ ሐውልቶችንም ፡ ቀለጣ
ጠመ ÷ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤ የእ
ስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እስከዚህ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
ያጥኑለት ፡ ነበርና ፡ ሙሴ ፡ የሠራውን ፡ የናሱን ፡
እባብ ፡ ሰባበረ ፤ ስሙንም ፡ ነሐሽታን ፡ ብሎ ፡
፭ ፡ ጠራው ። በእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ታመነ ፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ከእርሱም ፡
በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ከይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡
፮ ፡ እርሱን ፡ የሚመስል ፡ አልነበረም ። ከእግዚአ
ብሔርም ፡ ጋር ፡ ተጣበቀ ÷ እርሱንም ፡ ከመከ
ተል ፡ አልራቀም ÷ እግዚአብሔርም ፡ ለሙሴ ፡
፯ ፡ ያዘዘውን ፡ ትእዛዛቱን ፡ ጠበቀ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ÷ የሚሄድበትም ፡
መንገድ ፡ ተከናወነለት ፤ በአሦርም ፡ ንጉሥ ፡
፰ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ÷ አልገበረለትም ። ፍልስጥኤማ
ውያንንም ፡ እስከ ፡ ጋዛና ፡ እስከ ፡ ዳርቻዋ ፡
ድረስ ÷ ከዘበኞች ፡ ግንብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ምሽጉ ፡ ከተማ ፡ ድረስ ፡ መታ ።

፱ ፡ በንጉሡ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ÷
በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኤላ ፡ ልጅ ፡ በሆሴዕ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ÷ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ስል
ምናሶር ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ወጣ ÷ ከበባትም ።
፲ ፡ ከሦስት ፡ ዓመት ፡ በኋላም ፡ ወሰዳት ፤ በሕዝቅ
ያስ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ÷ በእስራኤል ፡
ንጉሥ ፡ በሆሴዕ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ዓመት ÷ ሰማ
፲፩ ፡ ርያ ፡ ተያዘች ። የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እስራኤልን ፡
ወደ ፡ አሦር ፡ አፈለሰ ÷ በአላሔና ፡ በአቦር ፡
በጎዛንም ፡ ወንዝ ፡ በሚዶንም ፡ ከተሞች ፡ አኖ
፲፪ ፡ ራቸው ፤ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ አልሰሙምና ÷ ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ አፍ
ርሰዋልና ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡
ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አልሰሙምና ÷ አላደረጉምና ።

፲፫ ፡ በንጉሡም ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአሥራ ፡ አራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ተመሸጉት ፡ ከተሞች ፡
፲፬ ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ÷ ወሰዳቸውም ። የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡
ሕዝቅያስ ፡ — በድያለሁ ÷ ከእኔ ፡ ተመለስ ፤ የም
ትጭንብኝን ፡ ሁሉ ፡ እሸከማለሁ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡
አሦር ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ለኪስ ፡ ላከ ። የአሦርም ፡
ንጉሥ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ላይ ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ ሠላሳ ፡ መክ
፲፭ ፡ ሊት ፡ ወርቅ ፡ ጫነበት ። ሕዝቅያስም ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግ
፲፮ ፡ ብት ፡ የተገኘውን ፡ ብር ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ። በዚ
ያን ፡ ጊዜም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መቅ
ደስ ፡ ደጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡
ከለበጣቸው ፡ መቃኖች ፡ ወርቁን ፡ ቈረጠ ÷ ለአ
ሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰጠው ።

፲፯ ፡ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ተርታንንና ፡ ራፋስን ፡
ራፋስቂስንም ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡ ጋር ፡ ከለኪስ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩ
ሳሌም ፡ ላከ ። ወጥተውም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
መጡ ፤ በመጡም ፡ ጊዜ ፡ በአጣቢው ፡ እርሻ ፡
መንገድ ፡ በላችው ፡ በላይኛይቱ ፡ ኩሬ ፡ መስኖ ፡
አጠገብ ፡ ቆሙ ። ንጉሡንም ፡ ጠሩ ፤ የቤቱም ፡ ፲፰ ፡
አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሐፊ
ውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊውም ፡ የአሳፍ ፡
ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ወጡ ።

ራፋስቂስም ፡ አላቸው ፡ — ለሕዝቅያስ ፡ እን ፲፱ ፡
ዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡ — ታላቁ ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — ይህ ፡ የምትታ
መንበት ፡ መተማመኛ ፡ ምንድር ፡ ነው ? የከን ፳ ፡
ፈር ፡ ቃል ፡ ለሰልፍ ፡ ምክርና ፡ ኃይል ፡ እንደ
ሚሆን ፡ ትናገራለህ ፤ አሁንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
ያመፅኸው ፡ በማን ፡ ተማምነህ ፡ ነው ? እነሆ ÷ ፳፩ ፡
በዚህ ፡ በተቀጠቀጠ ፡ በሸምበቆ ፡ በትር ፡ በግ
ብጽ ፡ ትታመናለህ ፤ ሰው ፡ ቢመረኰዘው ፡ ተሰ
ብሮ ፡ በእጁ ፡ ይገባል ፡ ያቄስለውማል ፤ የግብጽ ፡
ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ለሚታመኑበት ፡ ሁሉ ፡ እን
ዲሁ ፡ ነው ። እናንተም ፡ — በአምላካችን ፡ በእ ፳፪ ፡
ግዚአብሔር ፡ እንታመናለን ፡ ብትሉኝ ÷ ሕዝቅ
ያስ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ — በኢየሩሳ
ሌም ፡ ባለው ፡ በዚህ ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ፡
ብሎ ፡ የከረበታ ፡ መስገጃዎቹንና ፡ መሠዊያዎ
ቹን ፡ ያስፈረሰ ፡ ይህ ፡ አይደለምን ? አሁን ፡ እንግ ፳፫ ፡
ዲህ ፡ ከጌታዬ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ተወራ
ረድ ÷ የሚቀመጡባቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ማግ
ኘት ፡ ቢቻልህ ፡ እኔ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ፈረሶች ፡
እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ሰረገሎችና ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፳፬ ፡
ኞች ፡ በግብጽ ፡ ስትታመን ÷ ከጌታዬ ፡ ባሪያ
ዎች ፡ የሚያንሰውን ፡ የአንዱ ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡
ትታወም ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻልሃል ? አሁን ፡ ፳፭ ፡
በውኑ ፡ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡
ስፍራ ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቻለሁን ? እግዚአ
ብሔር ፡ — ወደዚች ፡ አገር ፡ ወጥተህ ፡ አጥፋት ፡
አለኝ ።

የኬልቅያስም ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ሳምናስም ፡ ፳፮ ፡
ዮአስም ፡ ራፋስቂስን ፡ — እኛ ፡ እንሰማለንና ፡
እባክህ ÷ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ ተና
ገር ፤ በቅጥርም ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ሕዝብ ፡ ጆሮ ፡
በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ አትናገረን ፡ አሉት ። ራፋ ፳፯ ፡
ስቂስ ፡ ግን ፡ — ጌታዬ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተና ፡ ወደ ፡ ጌታህ ፡ ልኮኛ
ልን ? ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ኩሳቸውን ፡ ይበሉ ፡
ዘንድ ፡ ሽንታቸውንም ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ በቅ
ጥር ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡ አይደ ፳፰ ፡
ለምን ? አላቸው ። ራፋስቂስም ፡ ቆሞ ፡ በታ
ላቅ ፡ ድምፅ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ጮኸ ፡ — የታላቁን ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ቃል ፡
ስሙ ፤ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — ከእኔ ፡ ፳፱ ፡
ያድናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ሕዝቅያስ ፡
አያታልላችሁ ፤ ሕዝቅያስም ፡ — እግዚአብ ፴ ፡
ሔር ፡ በእርግጥ ፡ ያድነናል ÷ ይህችም ፡ ከተማ ፡
በአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ እንድትታመኑ ፡ አያደርጋችሁ ።
ሕዝቅያስንም ፡ አትስሙ ፤ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ፴፩ ፡

እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታረቁ ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ ውጡ ÷ እያንዳንዳችሁም ፡ ከወይናች ሁና ፡ ከበለሳችሁ ፡ ብሉ ፡ ከጕድጓዳችሁም ፡ ፴፪፤ ውኃ ፡ ጠጡ ፤ ይህም ፡ መጥቼ ፡ ምድራችሁን ፡ ወደምትመስለው ፡ ምድር ÷ እህልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ እንጀራና ፡ ወይን ÷ ወይራና ፡ ማር ፡ ወዳለበት ፡ ምድር ፡ እስካፈልሳችሁ ፡ ድረስ ፡ በሕይወት ፡ እንድትኖሩ ፡ እንዳትሞቱም ፡ ነው ። ሕዝቅያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያድነናል ፡ ፴፫፤ ብሎ ፡ ቢያታልላችሁ ፡ አትስሙት ። በውኑ ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አገሮቻቸውን ፡ ከአሦር ፡ ፴፬፤ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነዋቸዋልን ? የሐማትና ፡ የአርፋድ ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ አሉ ? የሴፈር ዋይምና ፡ የሄና ፡ የዒዋም ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ ፴፭፤ አሉ ? ሰማርያን ፡ ከእጄ ፡ አድነዋታልን ? እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ከአገሮቹ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ አገሩን ፡ ከእጄ ፡ ያዳነ ፡ ማን ፡ ነው ? ፴፮፤ ሕዝቡም ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ አንዳችም ፡ አልመለሱለትም ፤ ንጉሡ ፡ እንዳይመልሱለት ፡ አዝዞ ፡ ፴፯፤ ነበርና ። የቤቱ ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሐፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የአሳፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀድደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጡ ÷ የራፋስቂስንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፩፤ ልብሱን ፡ ቀደደ ÷ ማቅም ፡ ለበሰ ÷ ወደ ፡ እግዚ ፪፤ አብሔርም ፡ ቤት ፡ ገባ ። የቤቱንም ፡ አዛዥ ፡ ኤልያቄምን ፡ ጸሐፊውንም ፡ ሳምናስን ፡ የካህናቱንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ አሞጽ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ፫፤ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ። እነርሱም ፡— ሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ቀን ፡ የመከራና ፡ የተግሣጽ ፡ የዘለፋም ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ልጆች ፡ የሚወለዱበት ፡ ጊዜ ፡ ደርሶአል ÷ ለመውለድም ፡ ኃይል ፡ የለም ። ምናልባት ፡ በሕያው ፡ ፬፤ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ የላከውን ፡ የራፋስቂስን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ አምላክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ሰማው ፡ ቃል ፡ ይገሥጸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ስለዚህ ፡ ለቀረው ፡ ቅሬታ ፡ ጸልይ ፡ አሉት ። እንዲሁ ፡ የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ መጡ ። ፮፤ ኢሳይያስም ፡— ለጌታችሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለ ፡ ሰማኸው ፡ ቃል ፡ አትፍራ ። እነሆ ÷ በላዩ ፡ መን ፯፤ ፈስን ፡ እሰድዳለሁ ÷ ወሬንም ፡ ይሰማል ÷ ወደ ፡ ምድሩም ፡ ይመለሳል ፤ በምድሩም ፡ በሰይፍ ፡ እንዲወድቅ ፡ አደርገዋለሁ ፡ በሉት ፡ አላቸው ። ፰፤ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ከለኪሶ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ራፋስቂስ ፡ ተመልሶ ፡ በልብና ፡ ሲዋጋ ፡ አገኘው ። ፱፤ እርሱም ፡— የኢትዮጵያ ፡ ንጉሥ ፡ ቲርሐቅ ፡ ሊወጋህ ፡ መጥቶአል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ÷ እንዲህ ፡ ሲል ፡— ለይ ፲፤ ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡— ኢየሩሳሌም ፡ በአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ የምትታመንበት ፡ አምላክህ ፡ አያታልልህ ። እነሆ ÷ የአሦር ፡ ነገሥታት ፡ በም ፲፩፤ ድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ÷ እንዴትስ ፡ እንዳጠፉአቸው ፡ ሰምተሃል ፤ አንተስ ፡ ትድና ለህን ? አባቶቼ ፡ ያጠፉአቸውን ÷ ጎዝንን ÷ ፲፪፤ ካራንን ÷ ራፌስን ÷ በተላሳር ፡ የነበሩትንም ፡ የዔድንን ፡ ልጆች ÷ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አዳኑአቸውን ? የሐማት ፡ ንጉሥ ÷ የአርፋድ ፡ ፲፫፤ ንጉሥ ÷ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ÷ የሄና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አሉ ?

ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተ ፲፬፤ ኞች ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፤ ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ። ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፲፭፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡— በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ብቻህን ፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፤ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረሃል ። አቤቱ ÷ ጆሮህን ፡ አዘንብ ፲፮፤ ልና ፡ ስማ ፤ አቤቱ ÷ ዓይንህን ፡ ክፈትና ፡ እይ ፤ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬምን ፡ ቃል ፡ ስማ ። አቤቱ ÷ ፲፯፤ በእውነት ፡ የአሦር ፡ ነገሥታት ፡ አሕዛብንና ፡ ምድራቸውን ፡ አፍርሰዋል ÷ አማልክቶቻቸ ፲፰፤ ውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጥለዋል ፤ የእንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ አማልክት ፡ አልነበሩምና ፤ ስለዚህ ፡ አጥፍተዋቸዋል ። ፲፱፤ እንግዲህም ፡ አምላካችን ፡ አቤቱ ÷ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ እንድታድነን ፡ እለምንሃለሁ ።

የአሞጽም ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፳፤ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ አሦር ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የለመንኸውን ፡ ሰምቻለሁ ። ፳፩፤ እግዚአብሔር ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡— ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ቀላል ፡ አድርጋሃለች ÷ በንቀትም ፡ ስቃብሃለች ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ በላይህ ፡ ራስዋን ፡ ነቅንቃብሃለች ። ፳፪፤ የተገዳደርኸው ÷ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ? ቃልህንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግኸው ፡ ዓይንህንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያነሣኸው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ? በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ። ፳፫፤ አንተስ ፡— በሰረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ከፍታ ÷ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለሁ ፤ ረጃጅሞቹንም ፡ ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈር

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ደረስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳ ይያስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡ በሕይ ወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትህን ፡ አስተካክል ፡ አለው ። ፪፡ ፊቱንም ፡ ወደ ፡ ግድግዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ፡— ፫፡ አቤቱ ፡ በፊትህ ፡ በእውነትና ፡ በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ሄድሁ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘህንም ፡ እን ዳደረግሁ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ። ሕዝ ቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ። ፬፡ ኢሳይያ ስም ፡ ወደ ፡ መካከለኛው ፡ ከተማ ፡ አደባባይ ፡ ሳይደርስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣለት ፡— ፭፡ ተመልሰህ ፡ የሕዝቤን ፡ አለቃ ፡ ሕዝቅያስን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፡— የአባ ትህ ፡ የዳዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን ዲህ ፡ ይላል ፡— ጸሎትህን ፡ ሰምቻለሁ ፡ እን ባህንም ፡ አይቻለሁ ፤ እነሆ ፡ እፈውስሃለሁ ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ትወጣለህ ። ፮፡ በዕድሜህም ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ እጨምራለሁ ፤ አንተንና ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ እታ ደጋለሁ ፤ ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለሁ ። ፯፡ ኢሳ ይያስም ፡— የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤ አምጥተውም ፡ በእባጩ ፡ ላይ ፡ አደረጉ ለት ፡ እርሱም ፡ ተፈወሰ ።

፰፡ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያስን ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲፈውሰኝ ፡ እኔስ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንድወጣ ፡ ምልክቱ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ፱፡ ኢሳይያስም ፡— እግ ዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽ መው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡ ይሆንልሃል ፤ ጥላው ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ወይም ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ ትወድዳ ለህን ? አለ ። ፲፡ ሕዝቅያስም ፡— ጥላው ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ቢጨምር ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነው ፤ እንዲህ ፡ አይሁን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጥላው ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ይመለስ ፡ አለው ። ፲፩፡ ነቢዩም ፡ ኢሳ ይያስ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፤ ጥላው ንም ፡ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍራ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ በወ ረደበት ፡ መንገድ ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መለሰው ።

፲፪፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የባል ዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ እንደ ፡ ታመመ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ደብዳቤና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ። ፲፫፡ ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ግምጃ ፡ ቤቱንም ፡ ሁሉ ፡ ብሩ ንና ፡ ወርቁንም ፡ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዕቃ ፡ ቤቱንም ፡ ሁሉ ፡ በመዝገቡም ፡ የተገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ። ፲፬፡ ነቢዩ ኢሳይያስም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ? ከወዴትስ ፡ መጡ ? አለው ። ሕዝቅያስም ፡— ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባቢሎን ፡ መጡ ። ፲፭፡ አለ ። ቤትህ ፡ በቤትህ ፡ ምን ፡ አዩ ? አለ ። ሕዝቅያስም ፡— በቤቴ ፡ የሚገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አዩ ፤ በመዝገቤ ፡ ከሰጠሁአቸው ፡ በቀር ፡ በመዝገቤ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አሳየኋቸው ። ፲፮፡ ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያስን ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ስማ ። ፲፯፡ እነሆ ፡ ቀኖች ፡ ይመጣሉ ፤ በቤትህ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ አባቶችህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ቀን ፡ ያከማቹት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ይወሰዳል ፡ እንጂ ፡ አንዳች ፡ አይቀርም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፲፰፡ ከወለድሃቸውም ፡ ከልጆችህ ፡ ከአንዱ ፡ ይወስዳሉ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤተ መንግሥት ፡ ጃንደረቦች ፡ ይሆናሉ ። ፲፱፡ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያስን ፡— የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። እንዲህም ፡ አለ ፡ በዘመኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ ቢኖር ፡ መልካም ፡ አይደለምን ? ፳፡ የቀረውም ፡ የሕዝቅያስ ፡ ሥራዎቹ ፡ ኃይሉም ፡ ኩሬውንና ፡ ቦዩንም ፡ ውኃውንም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ያመጣው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ ተጽፎ ፡ አይደለምን ? ፳፩፡ ሕዝቅያስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ምናሴ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ዘይት ÷ መሣሪያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ÷ በቤተ ፡ መዛግብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ፤ በቤቱና ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡ ፲፬፡ ያላሳያቸው ፡ የለም ። ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ? ከወዴትስ ፡ መጡልህ ? አለው ። ሕዝቅያስም ፡— ከሩቅ ፡ ፲፭፡ አገር ፡ ከባቢሎን ፡ መጡ ፡ አለው ። እርሱም ፡— በቤትህ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ፤ ሕዝ ቅያስም ፡— በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አይተዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋቸው ፡ የለም ፡ አለው ። ፲፮፡ ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያስን ፡— የእግዚአብሔ ፲፯፡ ርን ፡ ቃል ፡ ስማ ። እነሆ ÷ በቤትህ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ÷ አባቶችህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከ ማቹት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ÷ ይላል ፡ ፲፰፡ እግዚአብሔር ። ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከም ትወልዳቸው ፡ ልጆችህ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃንደረ ፲፱፡ ቦች ፡ ይሆናሉ ፡ አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያ ስን ፡— የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፡— በዘ መኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ የሆነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፳፡ መልካም ፡ አይደለምን ? አለ ። የቀረውም ፡ የሕዝቅያስ ፡ ነገር ÷ ጭከናውም ፡ ሁሉ ÷ ኵሬ ውንና ፡ መስኖውንም ፡ እንደ ፡ ሠራ ÷ ውኃው ንም ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ እንዳመጣ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደ ፳፩፡ ለምን ? ሕዝቅያስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀ ላፋ ፤ ልጁም ፡ ምናሴ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ ምናሴም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአ ሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳ ፪፡ ሌምም ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ የእ ናቱ ፡ ስም ፡ ሐፍሲባ ፡ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳወጣቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ በእግዚአብሔር ፫፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ። አባቱም ፡ ሕዝቅ ያስ ፡ ያፈረሳቸውን ፡ የኮረብታውን ፡ መስገጃ ዎች ፡ መልሶ ፡ ሠራ ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አክዓብ ፡ እንዳደረገው ፡ ለበኣል ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ÷ የማምለኪያ ፡ ዐፀድንም ፡ ተከለ ÷ ለሰ ማያም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ሰገደ ፡ አመለካቸ ፬፡ ውም ። እግዚአብሔርም ፡— ስሜን ፡ በኢየሩ ሳሌም ፡ አኖራለሁ ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፭፡ ቤት ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ። በእግዚአብሔ ርም ፡ ቤት ፡ በሁለቱ ፡ ወለሎች ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፮፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ። ልጁ ንም ፡ በእሳት ፡ አሳለፈ ÷ ሞራ ፡ ገላጭም ፡ ሆነ ÷ አስማትም ፡ አደረገ ÷ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችንም ፡ ሰበሰበ ፤ ያስቈጣውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደ ረገ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዳዊትና ፡ ለልጁ ፡ ለሰ ፯፡ ሎሞን ፡— በዚህ ፡ ቤት ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ በመረጥኋት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስሜን ፡ ለዘላለም ፡ አኖራለሁ ፤ ያዘዝኋቸውንም ፡ ሁሉ ÷ ፰፡ በሪያዩም ፡ ሙሴ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ ቢያደርጉ ፡ ቢጠብቁም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ከሰ ጠኋት ፡ ምድር ፡ የእስራኤልን ፡ እግር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አላቅበዘብዝም ፡ ባለው ፡ ቤት ፡ የሠራ ውን ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀድን ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ አቆመ ። ነገር ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፤ እግ ፱፡ ዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ካጠፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ምናሴ ፡ አሳታቸው ። ፲፡ እግዚአብሔርም ፡ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያት ፡ ፲፩፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገረ ፡— የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ምናሴ ፡ ይህን ፡ ርኵሰት ፡ አድርጎአልና ÷ ከፊ ቱም ፡ የነበሩ ፡ አሞራውያን ፡ ከሠሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠርቶአልና ÷ ይሁዳንም ፡ ፲፪፡ ደግሞ ፡ በጣዖታቱ ፡ አስቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ የእ ስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ የሚሰማውን ፡ ሁሉ ፡ ሁለቱ ፡ ጆሮቹ ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ በኢየ ፲፫፡ ሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ። የሰማር ያንም ፡ ገመድ ፡ የአክዓብንም ፡ ቤት ፡ ቱንቢ ፡ በኢ የሩሳሌም ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁ ፤ ሰውም ፡ ወጭ ቱን ፡ እንዲወለውል ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ወልውዬ ፡ እገለብጣታለሁ ። የርስቴንም ፡ ቅሬታ ፡ እጥላ ፲፬፡ ለሁ ÷ በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸ ዋለሁ ÷ ለጠላቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ምርኮና ፡ ብዝ በዛ ፡ ይሆናሉ ፤ አባቶቻቸው ፡ ከግብጽ ፡ ከወጡ ፡ ፲፭፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ሠር ተዋልና ÷ አስቈጥተውኛልና ።

፲፮፡ ደግሞም ፡ ምናሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዳን ፡ ካሳተበት ፡ ኃጢ አት ፡ ሌላ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እስኪሞላት ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ አፈሰሰ ። የምናሴም ፡ የቀረው ፡ ነገርና ፡ ፲፯፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ ያደረገውም ፡ ኃጢ አት ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ምናሴም ፡ ከአባቶቹ ፡ ፲፰፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በቤቱም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በዖዛ ፡ አትክልት ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ አሞጽ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

፲፱፡ አሞጽም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጉልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌ ፳፡ ም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዮ ጥባ ፡ ሰው ፡ የሐሩስ ፡ ልጅ ፡ ሚሶላም ፡ ነበረች ። ፳፩፡ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፳፪፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሠራ ። አባቱም ፡ በሄደበት ፡ መን ገድ ፡ ሁሉ ፡ ሄደ ÷ አባቱም ፡ ያመለካቸውን ፡ ጣዖታት ፡ አመለከ ፡ ሰገደላቸውም ። ፳፫፡ የአባቶ ቹንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተው ÷ በእ ግዚአብሔርም ፡ መንገድ ፡ አልሄደም ። የአሞ ፳፬፡ ጽም ፡ ባሪያዎች ፡ አሴሩበት ፡ ንጉሡንም ፡ በቤቱ ፡

፳፱፤ ውስጥ ፡ ገደሉት ÷ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በን
ጉሡ ፡ በአሞጽ ፡ ላይ ፡ ያሴሩበትን ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ፤
የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ልጁን ፡ ኢዮስያስን ፡ በእ
፴፤ ርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ። የአሞጽም ፡ የቀረው ፡
ነገርና ፡ የሠራው ፡ ሥራ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡
፴፩፤ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በያ
ዛም ፡ አትክልት ፡ ባለው ፡ በመቃብሩ ፡ ተቀበረ ፤
ልጁም ፡ ኢዮስያስ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፤ ኢዮስያስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የስ
ምንት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡
ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ከባ
ሱሮት ፡ የሆነ ፡ የአዳያ ፡ ልጅ ፡ ይዲዳ ፡ ነበረች ።
፪፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ አደ
ረገ ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡
ሄደ ÷ ቀኝም ፡ ግራም ፡ አላለም ።
፫፤ በንጉሡም ፡ በኢዮስያስ ፡ በአሥራ ፡ ስምን
ተኛው ፡ ዓመት ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ ንጉሡ ፡
ጸሐፊውን ፡ የሜሶላምን ፡ ልጅ ፡ የኤዚልያስን ፡
ልጅ ፡ ሳፋንን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
፬፤ ላከው ÷ እንዲህም ፡ አለው ፦— የመቅደሱ ፡
በረኞች ፡ ከሕዝቡ ፡ የሰበሰቡትን ፡ ወደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ቤት ፡ የገባውን ፡ ገንዘብ ፡ ይደምር ፡
፭፤ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ካህናቱ ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ኬልቅያስ ፡
ሂድ ። በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ላሉት ፡ ሠራ
ተኞች ፡ አለቆች ፡ ይስጡት ፤ እነርሱም ፡ የተ
ናደውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለሚጠግ
፮፤ ኑት ፡ ሠራተኞች ÷ ለአናጢዎችና ፡ ለጠራቢ
ዎች ÷ ለድንጋይም ፡ ወቃሪዎች ÷ መቅደሱ
ንም ፡ ለመጠገን ፡ እንጨትንና ፡ የተወቀረውን ፡
፯፤ ድንጋይ ፡ ለሚገዙ ፡ ይክፈሉት ። ነገር ፡ ግን ፡
እነርሱ ፡ የታመኑ ፡ ነበሩና ፡ በእጃቸው ፡ ስለ ፡
ተሰጠ ፡ አይቈጣጠሩአቸውም ፡ ነበር ።
፰፤ ካህኑም ፡ ኬልቅያስ ፡ ጸሐፊውን ፡ ሳፋንን ፦—
የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
አግኝቻለሁ ፡ አለው ፤ ኬልቅያስም ፡ መጽሐፉን ፡
ለሳፋን ፡ ሰጠው ÷ እርሱም ፡ አነበበው ።
፱፤ ጸሐፊውም ፡ ሳፋን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጣ ÷
ለንጉሡም ፦— በመቅደሱ ፡ የተገኘውን ፡ ገንዘብ ፡
ባሪያዎችህ ፡ አፈሰሱት ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ ሠራተኞች ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡ አለቆች ፡
፲፤ ሰጡት ፡ ብሎ ፡ አወራለት ። ጸሐፊውም ፡
ሳፋን ፡ ለንጉሡ ፦— ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ሰጥቶኛል ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ሳፋንም ፡
፲፩፤ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ አነበበው ። ንጉሡም ፡ የሕጉን ፡
መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ።
፲፪፤ ንጉሡም ፡ ካህኑን ፡ ኬልቅያስን ÷ የሳፋንንም ፡
ልጅ ፡ አኪቃምን ÷ የሚክያስንም ፡ ልጅ ፡ ዓክ
በርን ÷ ጸሐፊውንም ፡ ሳፋንን ÷ የንጉሡንም ፡
፲፫፤ ብላቴና ፡ ዓሳያን ፦— አባቶቻችን ፡ በእርስዋ ፡
የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የዚህችን ፡
መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ስላልሰሙ ፡ በላያችን ፡ የነ
ደደ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀኣጣ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡
ሄዳችሁ ፡ ስለ ፡ እኔና ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ ይሁ
ዳም ፡ ሁሉ ፡ የዚህችን ፡ የተገኘችውን ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ቃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡
አዘዛቸው ።
እንዲሁም ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስና ፡ አኪቃም ፡ ፲፬፤
ዓክቦርም ፡ ሳፋንና ፡ ዓሳያም ፡ ወደ ፡ ልብስ ፡
ጠባቂው ፡ ወደ ፡ ሐስራ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጥቁዋ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ሴሌም ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ነቢይቱ ፡
ወደ ፡ ሕልዳና ፡ ሄዱ ፤ እርስዋም ፡ በኢየሩሳሌም ፡
በሁለተኛው ፡ ክፍል ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ከእር
ስዋም ፡ ጋር ፡ ተነጋገሩ ። እርስዋም ፡ አለቻ ፲፭፤
ቸው ፦— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— ወደ ፡ እኔ ፡ ለላካችሁ ፡ ሰው ፡
እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፦— እግዚአብሔር ፡ ፲፮፤
እንዲህ ፡ ይላል ፦— እነሆ ÷ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
እንዳነበበው ፡ እንደ ፡ መጽሐፉ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ አመጣለሁ ። በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፲፯፤
ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ትተውኛልና ÷ ለሌሎችም ፡
አማልክት ፡ ዐጥነዋልና ፡ ቍጣዬ ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡
ላይ ፡ ይነድዳል ÷ አይጠፋምም ። እግዚአብ ፲፰፤
ሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ለላካችሁ ፡ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
ግን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ስለ ፡ ሰማ
ኸው ፡ ቃል ÷ ልብህ ፡ ገር ፡ ሆኖአልና ÷ አነር ፲፱፤
ሱም ፡ ለድንቅና ፡ ለመርገም ፡ እንዲሆኑ ፡ በዚህ ፡
ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ የተናገርሁትን ፡
ሰምተህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተዋርደሃልና ÷
ልብስህን ፡ ቀድደሃልና ÷ በፊቴም ፡ አልቅሰሃ
ልና ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ሰምቼሃለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ። ስለዚህም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አባቶችህ ፡ ፳፤
እሰበስብሃለሁ ÷ በሰላምም ፡ ወደ ፡ መቃብርህ ፡
ትሰበሰባለህ ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ የማመ
ጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ዓይኖችህ ፡ አያዩም ።
ይህንም ፡ ለንጉሡ ፡ አወሩለት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ንጉሡም ፡ ላከ ፤ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌም ፩፤
ንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰባቸው ። ንጉ ፪፤
ሡም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጣ ፤ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ በኢየሩ
ሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ÷ ካህናቱና ፡ ነቢያ
ቱም ÷ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ከታናሽ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ታላቅ ፡ ድረስ ፡ ወጡ ፤ በእግዚአብ
ሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡
መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በጆሮአቸው ፡ አነበበ ። ፫፤
ንጉሡም ፡ በዓምዱ ፡ ወርቁ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ተከትሎ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ÷
ትእዛዙንና ፡ ምስክሩንም ፡ ሥርዓቱንም ፡ በፍ
ጹም ፡ ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሱ ፡ ይጠብቅ ፡
ዘንድ ÷ በዚህም ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡
የቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፤ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገቡ ።

፩ ፡ ንጉሡም ፡ የካህናቱን ፡ አለቃ ፡ ኬልቅያስን ፡ በሁለተኛውም ፡ መዓርግ ፡ ያሉትን ፡ ካህናትን ፡ በረኞቹንም ፡ ለበኣልና ፡ ለማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ለሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ የተሠሩትን ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ። ፪ ከኢየሩሳሌምም ፡ ውጭ ፡ በቄድሮን ፡ ሜዳ ፡ አቃጠላቸው ፡ አመዱንም ፡ ፫ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወሰደው ። የይሁዳ ፡ ነገሥታትም ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ በነበሩት ፡ በኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ መስገጃዎች ፡ ያጥኑ ፡ ዘንድ ፡ ያኖሩአቸውን ፡ የጣዖቱን ፡ ካህናት ፡ ለበኣልና ፡ ለፀሐይ ፡ ለጨረቃና ፡ ለከዋክብት ፡ ለሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ፬ ሁሉ ፡ ያጥኑ ፡ የነበሩትንም ፡ አስወገደ ። የማምለኪያ ፡ ዐፀድንም ፡ ጣዖት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ውጭ ፡ ወደ ፡ ቂድሮን ፡ ፈፋ ፡ አወጣው ። በቂድሮንም ፡ ፈፋ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠለው ፡ አድቅቆም ፡ ትቢያ ፡ አደረገው ፡ ትቢያውንም ፡ በሕዝብ ፡ መቃብር ፡ ላይ ፡ ፭ ጣለው ። ሴቶቹም ፡ ለማምለኪያ ፡ ዐፀድ ፡ መጋረጃ ፡ ይፈትሉባቸው ፡ የነበሩትን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የሰዶማውያንን ፡ ፮ ቤቶች ፡ አፈረሰ ። ካህናቱንም ፡ ሁሉ ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ አወጣቸው ። ከጌባም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ድረስ ፡ ካህናት ፡ ያጥኑበት ፡ የነበረውን ፡ የኮረብታ ፡ መስገጃ ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ አደረገው ። በከተማይቱም ፡ በር ፡ በግራ ፡ በኩል ፡ በነበረው ፡ በከተማይቱ ፡ ሹም ፡ በኢያሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ የነበሩትን ፡ የበሮቹን ፡ መስገጃዎች ፡ አፈረሰ ። ፰ የኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ አይመጡም ፡ ነበር ፤ ብቻ ፡ በወንድሞቻቸው ፡ መካከል ፡ ቂጣ ፡ እን ፲ ጀራ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ። ማንም ፡ ሰው ፡ ወንድ ፡ ልጁን ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ ለሞሎክ ፡ በእሳት ፡ እንዳያሳልፍ ፡ በሄኖም ፡ ልጆች ፡ ሸለቆ ፡ ፲፩ የነበረውን ፡ ቶፌትን ፡ ርኩስ ፡ አደረገው ። የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ በከተማው ፡ አቅራቢያ ፡ በነበረው ፡ በኃንደረባው ፡ በናታንሜሌክ ፡ መኖሪያ ፡ አጠገብ ፡ ለፀሐይ ፡ የሰጡትን ፡ ፈረሶች ፡ አስወገደ ፤ የፀሐይንም ፡ ሰረገሎች ፡ በእሳት ፡ ፲፪ አቃጠለ ። የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ያሠሩትን ፡ በአካዝ ፡ ቤት ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎች ፡ ምናሴም ፡ ያሠራውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሁለቱ ፡ ወለሎች ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎች ፡ ንጉሡ ፡ አስፈረሳቸው ፡ አደቀቃቸውም ፡ ትቢያቸውንም ፡ በቂድሮን ፡ ፲፫ ፈፋ ፡ ጣለ ። በኢየሩሳሌምም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በርዙሳት ፡ ተራራ ፡ ቀኝ ፡ የነበሩትን ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ ለሲዶናውያን ፡ ርኩሰት ፡ ለአስታሮት ፡ ለሞዓብም ፡ ርኩሰት ፡ ለካሞሽ ፡ ለአሞንም ፡ ልጆች ፡ ርኩሰት ፡ ለሚልኮም ፡ ያሠራቸውን ፡ መስገጃዎች ፡ ንጉሡ ፡ ርኩስ ፡ አደረገ ። ሐውልቶቹንም ፡ ሁሉ ፡ አደቀቀ ÷ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶቹንም ፡ ቈረጠ ÷ በስፍራቸውም ፡ የሙታንን ፡ አጥንት ፡ ሞላበት ። ፲፬

፲፭ ደግሞም ፡ በቤቴል ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ÷ እስራኤልንም ፡ ያሳት ፡ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ያሠራውን ፡ የኮረብታውን ፡ መስገጃ ÷ ይህን ፡ መሠዊያና ፡ መስገጃ ፡ አፈረሰ ፤ ድንጋዮቹንም ፡ ሰባበረ ÷ አድቅቆም ፡ ትቢያ ፡ አደረገው ÷ የማምለኪያ ፡ ዐፀዱንም ፡ አቃጠለው ። ፲፮ ኢዮስያስም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ በተራራው ፡ የነበሩትን ፡ መቃብሮች ፡ አየ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ በበዓል ፡ ጊዜ ፡ በመሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ሲቆም ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ የተነባ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ÷ ልከ ፡ ከመቃብሮቹ ፡ አጥንቶቹን ፡ አስወጣ ÷ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ አቃጠላቸው ፡ አረከሰውም ። ፲፯ ዘወርም ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ተናገረው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መቃብር ፡ ዓይናቹን ፡ አቅንቶ ፡— ያ ፡ የማየው ፡ የመቃብያ ፡ ምልክት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ። የዚያችም ፡ ከተማ ፡ ሰዎች ፡— ከይሁዳ ፡ ወጥቶ ፡ በቤቴል ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ ያደረግኸውን ፡ ነገር ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መቃብር ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ፲፰ እርሱም ፡— ተዉት ÷ ማንም ፡ አጥንቱን ፡ አያንቀሳቅሰው ፡ አለ ፤ እነርሱም ፡ ከሰማርያ ፡ ከወጣው ፡ ከነቢዩ ፡ አጥንት ፡ ጋር ፡ አጥንቱን ፡ ተዉ ። ፲፱ በሰማርያም ፡ ከተሞች ፡ የነበሩትን ÷ እግዚአብሔርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ የሠሩትን ፡ የኮረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ኢዮስያስ ፡ አስወገዳቸው ÷ በቤቴልም ፡ እንዳደረገው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገባቸው ። ፳ በዚያም ፡ የነበሩትን ፡ የኮረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያዎቹ ፡ ላይ ፡ ገደላቸው ÷ የሰዎቹንም ፡ አጥንት ፡ በመሠዊያዎቹ ፡ ላይ ፡ አቃጠለ ። ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ተመለሰ ።

፳፩ ንጉሡም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡— በዚህ ፡ በቃል ፡ ኪዳን ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ለአምላካችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፋሲካ ፡ አድርጉ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። ፳፪ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርዱ ፡ ከነበሩ ፡ ከመሳፍንት ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አልተፈሰከም ። ፳፫ ነገር ፡ ግን ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ በአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ፋሲካ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተፈሰከ ።

፳፬ ደግሞም ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ባገኘው ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ÷ መናፍስት ፡ ጠሪዎቹንና ፡ ጠንቋዮቹን ፡ ተራፊምንና ፡ ጣዖታትንም ፡ በይሁዳ ፡ አገርና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የተገኘውን ፡ ርኩሰት ፡ ሁሉ ፡ ኢዮስያስ ፡ አስወገደ ። ፳፭ እንደ ፡ ሙሴም ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍሱ ፡ በፍጹምም ፡ ኃይሉ ፡ ወደ ፡

እግዚአብሔርም ፡ የተመለሰ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ ከእርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ አልነበረም ፤ እንደ ፡ እርሱም ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ አልተነሣም ።

፷፯ ነገር ፡ ግን ፡ ምናሴ ፡ ስላስቈጣው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ከነደደው ፡ ከታ

፷፰ ላቂ ፡ ቍጣው ፡ ትኵሳት ፡ አልተመለሰም ። እግዚአብሔርም ፡— እስራኤልን ፡ እንዳራቅሁት ፡ ይሁዳን ፡ ከፊቴ ፡ አርቀዋለሁ ፤ ይህችንም ፡ የመረጥኋትን ፡ ከተማ ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡— ስሜ ፡ በዚያ ፡ ይሆናል ፡ ያልሁትን ፡ ቤት ፡ እጥላለሁ ፡ አለ ።

፷፱ የቀረውም ፡ የኢዮስያስ ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽ

፸ ሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? በእርሱም ፡ ዘመን ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ኒካዑ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ሊጋጠም ፡ ወደ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ወጣ ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮስያስ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሊጋጠም ፡ ወጣ ፤ ፈርዖንም ፡ በተገ

፸፩ ናኘው ፡ ጊዜ ፡ በመጊዶ ፡ ገደለው ። ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ባሪያዎቹ ፡ በሰረገላው ፡ አድርገው ፡ ከመጊዶ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመጡት ÷ በመቃብሩም ፡ ቀበሩት ። የአገሩም ፡ ሰዎች ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክስን ፡ ወሰዱት ÷ ቀብተውም ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ።

፸፪ ኢዮአክስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ። እናቱም ፡ አሚጣል ፡ ትባል ፡ ነበር ÷ እርስዋም ፡ የልብና ፡ ሰው ፡

፸፫ የኤርምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። አባቶቹም ፡ እንዳደረጉ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡

፸፬ አደረገ ። በኢየሩሳሌምም ፡ እንዳይነግሥ ፡ ፈርዖን ፡ ኒካዑ ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ አሰረው ፤ በምድሩም ፡ ላይ ፡ መዶ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ፈሰሰ ፡

፸፭ ጣለበት ። ፈርዖን ፡ ኒካዑም ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄምን ፡ በአባቱ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፋንታ ፡ አነገሠ ÷ ስሙንም ፡ ኢዮአቄም ፡ ብሎ ፡ ለወጠው ። ኢዮአክስንም ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡

፸፮ ግብጽ ፡ አፈለሰው ፤ በዚያም ፡ ሞተ ። ኢዮአቄምም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ለፈርዖን ፡ ሰጠው ፤ እንደ ፡ ፈርዖንም ፡ ትእዛዝ ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ምድሩን ፡ አስገበረ ፤ ለፈርዖን ፡ ኒካዑም ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ግምጋሜው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ አስከፈለ ።

፸፯ ኢዮአቄምም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ዘቢዳ ፡ ትባል ፡ ነበር ፤ እርስዋም ፡

፸፰ የሩማ ፡ ሰው ፡ የፊዳያ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። አባቶቹም ፡ እንዳደረጉ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

በእርሱም ፡ ዘመን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡ ፩ ከደነፆር ፡ ወጣ ÷ ኢዮአቄምም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ተገዛለት ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዘወር ፡ አለና ፡ ዐመ ፪ ፀበት ። እግዚአብሔርም ፡ የከለዳውያንንና ፡ የሶርያውያንን ፡ የሞዓባውያንንም ፡ የአሞን ፫ ንም ፡ ልጆች ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ሰደደበት ፤ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያት ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ በይ ፬ ሁዳ ፡ ላይ ፡ ሰደዳቸው ። ምናሴ ፡ ስላደረገው ፡ ፭ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ስላፈሰሰውም ፡ ንጹሕ ፡ ደም ÷ ኢየሩሳሌምንም ፡ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ስለ ፡ ሞላ ÷ ከፊቱ ፡ ያስወግዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሆነ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይራራ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።

የቀረውም ፡ የኢዮአቄም ፡ ነገር ÷ የሠራውም ፡ ፮ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? ኢዮአቄ ፯ ምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ዮአኪን ፤ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። የባቢሎ ፰ ንም ፡ ንጉሥ ፡ ለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወስዶ ፡ ነበርና ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ከአገሩ ፡ አልወጣም ።

ዮአኪን ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአ ፰ሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ኔስታ ፡ ትባል ፡ ነበር ፤ እርስዋም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰው ፡ የኤልናታን ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ፱ አባቱም ፡ እንዳደረገ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የናቡ ፲ ከደነፆር ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ÷ ከተማይቱም ፡ ተከበበች ። ባሪያዎቹም ፡ በከበቡ ፲፩ አት ፡ ጊዜ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ፲፪ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ወጣ ። የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪንና ፡ እናቱ ÷ ባሪያዎቹም ÷ አለቆቹም ÷ ጃንደረቦቹም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወጡ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በነገሠ ፡ በስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዘው ። የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መዝ ፲፫ ግብትን ፡ ሁሉ ፡ የንጉሡም ፡ ቤት ፡ መዝግብትን ፡ ከዚያ ፡ አወጣ ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ የሠራውን ፡ የወር ፲፬ ቁን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ሰባበረ ። ኢየሩሳሌምንም ፡ ሁሉ ÷ አለቆቹንም ፡ ሁሉ ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያላኑንም ፡ ሁሉ ÷ ጠራቢዎቹንም ፡ ሁሉ ÷ ብረት ፡ ሠራተኞቹን ፡ ሁሉ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ምርኮኞች ፡ አፈለሰ ፤ ከድሆች ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ በቀር ፡ ፲፭ ማንም ፡ አልቀረም ። ዮአኪንንም ፡ ወደ ፡ ባቢ

ሎን ፡ አፈለሰ ፤ የንጉሡንም ፡ እናት ÷ የንጉሡ
ንም ፡ ሚስቶች ÷ ጃንደረቦቹንም ÷ የአገሩንም ፡
፲፮፤ ታላላቆች ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ማረከ ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ብርቱዎቹንና ፡
ሰልፍ ፡ የሚችሉትን ፡ ሁሉ ÷ ኃያላኑን ፡ ሁሉ ፡
ሰባት ፡ ሺህ ፡ ያህል ÷ ጠራቢዎችና ፡ ብረት ፡
ሠራተኞችም ፡ አንድ ፡ ሺህ ÷ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
፲፯፤ ማረከ ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የዮአኪንን ፡
አጎት ፡ ማታንያን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሠ ÷
ስሙንም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ብሎ ፡ ለወጠው ።
፲፰፤ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡
አሚጣል ፡ የተባለች ፡ የልብና ፡ ሰው ፡ የኤር
፲፱፤ ምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ኢዮአቂምም ፡ እንዳ
ደረገ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደ
፳፤ ረገ ። ከፊቱ ፡ አውጥቶ ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡
ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በኢየሩሳ
ሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሆኖአልና ፤ ሴዴቅያ
ስም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፤ ሴዴቅያስም ፡ በነገሠ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ዓመት ፡
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥረኛው ፡
ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርና ፡ ሠራ
ዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥተው ፡
ከበቡአት ፤ በዙሪያዋም ፡ ዐርድ ፡ ሠሩባት ።
፪፤ ከተማይቱም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅ
ያስ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡
፫፤ ድረስ ፡ ተከብባ ፡ ነበር ። በአራተኛውም ፡ ወር ፡
በዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡ በከተማይቱ ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡
ነበርና ፡ ለአገሩ ፡ ሰዎች ፡ እንጀራ ፡ ታጣ ።
፬፤ ከተማይቱም ፡ ተሰበረች ÷ ሰልፈኞችም ፡ ሁሉ ፡
በሁለት ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በር ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ አትክልት ፡ በሚወስደው ፡ መንገድ ፡
በሌሊት ፡ ሸሹ ፤ ከለዳውያንም ፡ በከተማይቱ ፡
ዙሪያ ፡ ነበሩ ፤ በዓረባም ፡ መንገድ ፡ ሄዱ ።
፭፤ የከለዳውያንም ፡ ሠራዊት ፡ ንጉሡን ፡ ተከታ
ተሉ ÷ በኢያሪኮም ፡ ሜዳ ፡ ያዙት ፤ ሠራዊ
ቱም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ተለይተው ፡ ተበትነው ፡
፮፤ ነበር ። ንጉሡንም ፡ ይዘው ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጡት ፤ ፍርድም ፡
፯፤ ፈረዱበት ። የሴዴቅያስንም ፡ ልጆች ፡ በፊቱ ፡
ገደሉአቸው ፤ የሴዴቅያስንም ፡ ዓይኖች ፡
አወጡ ÷ በሰንሰለትም ፡ አሰሩት ÷ ወደ ፡ ባቢሎ
ንም ፡ ወሰዱት ።
፰፤ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ በአ
ሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ ባሪያ ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡
፱፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ። የእግዚአብሔር
ንም ፡ ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፤
የኢየሩሳሌምንም ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ÷ ታላላቆቹን ፡
፲፤ ቤቶች ፡ ሁሉ ÷ በእሳት ፡ አቃጠለ ። ከዘበኞ
ቹም ፡ አለቃ ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ የከለዳውያን ፡
ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ ዙሪ
ያዋን ፡ አፈረሱ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘ ፲፩፤
ረዳን ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ሕዝብ ÷
ሸሽተውም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የተጠጉ
ትን ÷ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡ አፈለሰ ። የዘበኞ ፲፪፤
ቹም ፡ አለቃ ፡ ከአገሩ ፡ ድሆች ፡ ወይን ፡ ተካ
ዮችና ፡ አራሾች ፡ እንዲሆኑ ፡ አስቀረ ።
ከለዳውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፲፫፤
ውስጥ ፡ የነበሩትን ፡ የናስ ፡ ዓምዶች ÷ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ቤት ፡ የነበሩትን ፡ መቀመጫዎችና ፡
የናስ ፡ ኩሬ ፡ ሰባበሩ ÷ ናሱንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ወሰዱ ። ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎቹንም ፡ መኰ ፲፬፤
ስተሪያዎቹንና ፡ ጭልፋዎቹንም ፡ የሚያገለግ
ሉበትንም ፡ የናስ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ወሰዱ ። የዘበ ፲፭፤
ኞቹም ፡ አለቃ ፡ ማንደጃዎቹንና ፡ መቀመጫዎ
ቹን ÷ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ በወርቅ ÷ የብሩ
ንም ፡ በብር ፡ አድርጎ ፡ ወሰደ ። ሰሎሞንም ፡ ለእ ፲፮፤
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራቸውን ፡ ሁለቱን ፡ ዓም
ዶች ፡ አንዱንም ፡ ኩሬ ፡ መቀመጫዎቹንም ፡
ወሰደ ፤ ለእነዚህ ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ናስ ፡
ሚዛን ፡ አልነበረውም ። የአንዱም ፡ ዓምድ ፡ ፲፯፤
ቁመት ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የና
ስም ፡ ጕልላት ፡ ነበረበት ፤ የጕልላቱም ፡ ርዝ
መት ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ በጕልላቱም ፡
ላይ ፡ በዙሪያው ፡ የናስ ፡ መርበብና ፡ ሮማኖች ፡
ነበሩ ፤ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ በሁለተኛው ፡
ዓምድ ፡ ላይ ፡ መርበብ ፡ ነበረበት ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ሠራ ፲፰፤
ያን ፡ ሁለተኛውንም ፡ ካህን ፡ ሶፎንያስን ፡ ሦስ
ቱንም ፡ በረኞች ፡ ወሰደ ። ከከተማይቱም ፡ ፲፱፤
በሰልፈኞች ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ከነበሩት ፡ አን
ዱን ፡ ጃንደረባ ÷ በከተማይቱም ፡ የተገኙትን ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ የሚቆሙትን ፡ አምስቱን ፡
ሰዎች ÷ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ የሚያሰልፍ ፡
የሠራዊቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሐፊ ÷ በከተማይቱም ፡
ከተገኙት ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡
ወሰደ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ፳፡
ወስዶ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡
ሪብላ ፡ አመጣቸው ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ፳፩፤
መታቸው ÷ በሐማትም ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡
በሪብላ ፡ ገደላቸው ። እንዲሁ ፡ ይሁዳ ፡ ከአ
ገሩ ፡ ተማረከ ።
የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በይሁዳ ፡ ፳፪፤
ምድር ፡ በቀረው ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የሳፋንን ፡
ልጅ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ አለቃ ፡
አደረገው ። የጭፍሮቹም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ÷ ፳፫፤
የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ÷ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡
ዮሐናን ÷ የነጦፋዊውም ፡ የተንሐሜት ፡ ልጅ ፡
ሠራያ ÷ የማዕካታዊውም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ÷
ሰዎቻቸውም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ጎዶልያስን ፡
እንደ ፡ ሾመ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡
ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ። ጎዶልያስም ፡— ከከለዳ ፳፬፤
ውያን ፡ ሎሌዎች ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ÷ በአገሩ ፡

ተቀመጡ ÷ ለባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ÷ መልካምም ፡ ይሆንላችኋል ፡ ብሎ ፡ ለእነርሱና ፡
፳፭፤ ለሰዎቻቸው ፡ ማለላቸው ። በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ግን ፡ የመንግሥት ፡ ዘር ፡ የነበረ ፡ የኤሊሳማ ፡ ልጅ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አሥር ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡ ጎዶልያስንና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በምጽጳ ፡ የነበሩትን ፡ አይሁድንና ፡ ከለዳውያንን ፡ እስኪሞቱ ፡ ድረስ ፡ መቱ
፳፮፤ አቸው ። ከለዳውያንንም ፡ ፈርተው ፡ ነበርና ፡ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የጭፍሮቹም ፡ አለቆች ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ መጡ ።
፳፯፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪን ፡ በተማረከ ፡ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ዮርማሮዴቅ ፡ በነገሠ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪንን ፡ ከወህኒ ፡ አወጣው ፤ በፍ
፳፰፤ ቅርም ፡ ተናገረው ÷ ዙፋኑንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በባቢሎን ፡ ከነበሩት ፡ ነገሥታት ፡ ዙፋን ፡ በላይ ፡ አደረገለት ። በወህኒም ፡ ውስጥ ፡ ለብሶት ፡ የነ
፳፱፤ በረውን ፡ ልብስ ፡ ለወጠለት ፤ ዮአኪንም ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የዘወትር ፡ ቀለብ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።
፴፤

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤፪፤ አዳም ÷ ሴት ÷ ሄኖስ ÷ ቃይናን ÷ መላል
፫፤ ኤል ÷ ያሬድ ÷ ሄኖክ ÷ ማቱሳላ ÷ ላሜሕ ÷
፬፤ ኖኅ ÷ ሴም ÷ ካም ÷ ያፌት ።
፭፤ የያፌት ፡ ልጆች ፤ ጋሜር ÷ ማጎግ ÷ ማዴ ÷
፮፤ ያዋን ÷ ቶቤል ÷ ሞሳሕ ÷ ቴራስ ። የጋሜርም ፡
፯፤ ልጆች ፤ አስከናዝ ÷ ሪፋት ÷ ቴርጋማ ። የያዋንም ፡ ልጆች ፤ ኤሊሳ ÷ ተርሴስ ÷ ኪቲም ÷ ሮድኢ ።
፰፤ የካምም ፡ ልጆች ፤ ኩሽ ÷ ምጽራይም ÷ ፉጥ ÷
፱፤ ከነዓን ። የኩሽም ፡ ልጆች ፤ ሳባ ÷ ኤውላጥ ÷ ሰብታ ÷ ራዕማ ÷ ሰብቃታ ። የራዕማም ፡ ልጆች ፤
፲፤ ሳባ ÷ ድዳን ። ኩሽም ፡ ናምሩድን ፡ ወለደ ፤ እርሱም ፡ በምድር ፡ ኃያል ፡ መሆንን ፡ ጀመረ ።
፲፩፤ ምጽራይምም ፡ ሉዲምን ÷ ዐናሚምን ÷ ላህ
፲፪፤ ቢምን ÷ ነፍትሂምን ÷ ፈትሩሲምን ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ የወጡበትን ፡ ከስሉሂምን ÷ ከፍ
፲፫፤ ቶሪምን ፡ ወለደ ። ከነዓንም ፡ የበኩር ፡ ልጁን ፡
፲፬፤ ሲዶንን ÷ ኬጢን ÷ ኢያቡሳዊውን ÷ አሞራዊ
፲፭፤ ውን ÷ ጌርጌሳዊውን ÷ ኤዊያዊውን ÷ ዐርካዊ
፲፮፤ ውን ÷ ሲኒያዊውን ÷ አራዴዎንን ÷ ሰማሪዎንን ÷ አማቲን ፡ ወለደ ።
፲፯፤ የሴምም ፡ ልጆች ፤ ኤላም ÷ አሦር ÷ አርፋክስድ ÷ ሉድ ÷ አራም ÷ ዑፅ ÷ ሁል ÷ ጌቴር ÷
፲፰፤ ሞሳሕ ። አርፋክስድም ፡ ቃይንምን ፡ ወለደ ፤ ቃይንምም ፡ ሳላን ፡ ወለደ ፤ ሳላም ፡ ዔቦርን ፡
፲፱፤ ወለደ ። ለዔቦርም ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ በዘመኑ ፡ ምድር ፡ ተከፍላለችና ፡ የአንደኛው ፡ ስም ፡ ፋሌቅ ፡ ተባለ ፤ የወንድሙም ፡
፳፤ ስም ፡ ዮቅጣን ፡ ነበረ ። ዮቅጣንም ፡ አልሞዳ
፳፩፤ ድን ÷ ሣሌፍን ÷ ሐስረሞትን ÷ ያራሕን ÷ ሀዶራ
፳፪፤ ምን ÷ አውዛልን ÷ ደቅላን ÷ ዖባልን ÷ አቢማ
፳፫፤ ኤልን ÷ ሳባን ÷ አፌርን ÷ ኤውላጥን ÷ ዮባብን ፡ ወለደ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የዮቅጣን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።
፳፬፤ ሴም ÷ አርፋክስድ ÷ ሳላ ÷ ዔቦር ÷ ፋሌቅ ÷ ራግው ÷ ሴሮሕ ÷ ናኮር ÷ ታራ ÷ አብርሃም ፡ የተ
፳፮፤ ባለ ፡ አብራም ።
፳፯፤ የአብርሃምም ፡ ልጆች ፤ ይስሐቅ ÷ እስማኤል ። ትውልዳቸውም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ።
፳፰፤ የእስማኤል ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ነባዮት ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቄዳር ÷ ነብዳኤል ÷ መብሳም ÷ ማስ
፳፱፤ ማዕ ÷ ዱማ ÷ ማሣ ÷ ኩዳን ÷ ቴማን ÷ ኢጡር ÷ ናፌስ ÷ ቄድማ ፤ እነዚህ ፡ የእስማኤል ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
፴፤ የአብርሃምም ፡ ገረድ ፡ የኬጡራ ፡ ልጆች ፡
፴፩፤ ዘምራን ÷ ዮቅሳን ÷ ሜዳን ÷ ምድያም ÷ የስቦቅ ÷ ስዌሕ ። የዮቅሳንም ፡ ልጆች ፤ ሳባ ÷ ድዳን ። የምድያምም ፡ ልጆች ፤ ጌፌር ÷ ዔፌር ÷
፴፪፤ ሄኖኅ ÷ አቢዳዕ ÷ ኤልዳዓ ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የኬጡራ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።
፴፫፤ አብርሃምም ፡ ይስሐቅን ፡ ወለደ ። የይስሐቅም ፡ ልጆች ፡ ዔሳውና ፡ እስራኤል ፡ ነበሩ ።
፴፬፤ የዔሳው ፡ ልጆች ፤ ኤልፋዝ ÷ ራጉኤል ÷
፴፭፤ የዑስ ÷ የዕላም ÷ ቆሬ ። የኤልፋዝ ፡ ልጆች ፡ ቴማን ÷ አማር ÷ ስፎ ÷ ጎዖም ÷ ቄኔዝ ÷ ቲምናዕ ÷ አማሌቅ ። የራጉኤል ፡ ልጆች ፤ ናሖት ÷ ዛራ ÷ ሣማ ÷ ሚዛህ ።
፴፮፤ የሴይርም ፡ ልጆች ፤ ሎጣን ÷ ሶባል ÷ ጽብዖን ÷ ዓና ÷ ዲሶን ÷ ኤጽር ÷ ዲሳን ። የሎጣንም ፡ ልጆች ፤ ሖሪ ÷ ሄማም ፤ ቲሞናዕ ፡ የሎጣን ፡ እኅት ፡ ነበረች ። የሶባል ፡ ልጆች ፤ ዓልዋን ÷ ማኔሐት ÷ ዔባል ÷ ስፎ ÷ አውናም ። የጽብዖንም ፡ ልጆች ፤ አያ ÷ ዓና ። የዓና ፡ ልጅ ፤ ዲሶን ። የዲሶንም ፡ ልጆች ፤ ሐምዳን ÷ ኤስባን ÷ ይትራን ÷ ክራን ። የኤጽር ፡ ልጆች ፤ ቢልሐን ÷ ዛዕዋን ÷ ዓቃን ። የዲሳን ፡ ልጆች ፤ ዑዕ ÷ አራን ።
፴፯፤ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ገና ፡ ንጉሥ ፡ ሳይነግሥ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። የቢያር ፡ ልጅ ፡ በላቅ ፤ የከተማይቱም ፡ ስም ፡ ዲንሃባ ፡ ነበረ ።

፵፬ ፡ ባላቅም ፡ ሞተ ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ የባሶራ ፡
፵፭ ፡ ሰው ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ኢዮባብ ፡ ነገሠ ። ኢዮባ
ብም ፡ ሞተ ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ የቴማን ፡
፵፮ ፡ አገር ፡ ሰው ፡ ሐሳም ፡ ነገሠ ። ሐሳምም ፡ ሞተ ÷
በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ በሞዓብ ፡ ሚዳ ፡ ምድያ
ምን ፡ የመታው ፡ የበዳድ ፡ ልጅ ፡ ሃዳድ ፡ ነገሠ ፤
፵፯ ፡ የከተማይቱም ፡ ስም ፡ ዓዊት ፡ ነበረ ። ሃዳድም ፡
ሞተ ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ የመሥፌታ ፡ ሰው ፡
፵፰ ፡ ሠምላ ፡ ነገሠ ። ሠምላም ፡ ሞተ ÷ በእርሱም ፡
ፋንታ ፡ በወንዙ ፡ አጠገብ ፡ ያለችው ፡ የረሆቦት ፡
፵፱ ፡ ሰው ፡ ሳኡል ፡ ነገሠ ። ሳኡልም ፡ ሞተ ÷ በእ
ርሱም ፡ ፋንታ ፡ የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ በኣልሐናን ፡
፶ ፡ ነገሠ ። በኣልሐናንም ፡ ሞተ ÷ በእርሱም ፡
ፋንታ ፡ ሃዳድ ፡ ነገሠ ፤ የከተማይቱም ፡ ስም ፡
ፋው ፡ ነበረ ፤ ሚስቱም ፡ የሚዛሃብ ፡ ልጅ ፡ የመ
ጥሬድ ፡ ልጅ ፡ መሄጣብኤል ፡ ነበረች ፤ ሃዳድም ፡
ሞተ ።

፶፩ ፡ የኤዶምያስም ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤
ቲምናዕ ፡ አለቃ ÷ ዓልዋ ፡ አለቃ ÷ የቴት ፡ አለቃ ÷
፶፪ ፡ አህሊባማ ፡ አለቃ ÷ ኤላ ፡ አለቃ ÷ ፊኖን ፡
፶፫ ፡ አለቃ ÷ ቄኔዝ ፡ አለቃ ÷ ቴማን ፡ አለቃ ÷ ሚብ
፶፬ ፡ ሳር ፡ አለቃ ÷ መግዲኤል ፡ አለቃ ÷ ዒራም ፡
አለቃ ፤ እነዚህ ፡ የኤዶምያስ ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
ሮቤል ÷ ስምዖን ÷ ሌዊ ÷ ይሁዳ ÷ ይሳኮር ÷ ዛብ
፪ ፡ ሎን ÷ ዳን ÷ ዮሴፍ ÷ ብንያም ÷ ንፍታሌም ÷
ጋድ ÷ አሴር ።

፫ ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፤ ዔር ÷ አውናን ÷ ሴሎም ፤
እነዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ከከነዓናዊቱ ፡ ከሱዋ ፡ ልጅ ፡
ተወለዱለት ። የይሁዳም ፡ የበኩር ፡ ልጅ ፡ ዔር ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ ገደለውም ።
፬ ፡ ምራቱም ፡ ትዕማር ፡ ፋሬስንና ፡ ዛራን ፡ ወለደ
ችለት ፤ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አምስት ፡
ነበሩ ።

፭ ፡ የፋሬስ ፡ ልጆች ፤ ኤስሮም ÷ ሐሙል ።
፮ ፡ የዛራም ፡ ልጆች ፤ ዘምሪ ÷ ኤታን ÷ ሄማን ÷
፯ ፡ ከልኮል ÷ ዳራ ፤ ሁሉም ፡ አምስት ፡ ነበሩ ። የከ
ርሚም ፡ ልጅ ፡ እስራኤልን ፡ ያስጨነቀ ÷ እር
፰ ፡ ሙንም ፡ ሰርቆ ፡ የበደለ ፡ አካን ፡ ነበረ ። የኤታ
ንም ፡ ልጅ ፡ አዛርያ ፡ ነበረ ።

፱ ፡ ለኤስሮም ፡ የተወለዱለት ፡ ልጆች ፤ ይረሕም
፲ ፡ ኤል ÷ አራም ÷ ካልብ ፡ ነበሩ ። አራምም ፡ አሚ
ናዳብን ፡ ወለደ ፤ አሚናዳብም ፡ የይሁዳን ፡
፲፩ ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ነአሶንን ፡ ወለደ ፤ ነአሶንም ፡
ሰልሞንን ፡ ወለደ ፤ ሰልሞንም ፡ ቦዔዝን ፡ ወለደ ፤
፲፪ ፡ ቦዔዝም ፡ ኢዮቤድን ፡ ወለደ ፤ ኢዮቤድም ፡
፲፫ ፡ እሴይን ፡ ወለደ ፤ እሴይም ፡ የበኩር ፡ ልጁን ፡
ኤልያብን ÷ ሁለተኛውንም ፡ አሚናዳብን ÷ ሦስ
፲፬ ፡ ተኛውንም ፡ ሣማን ÷ አራተኛውንም ፡ ናትናኤ
፲፭ ፡ ልን ÷ አምስተኛውንም ፡ ራዳይን ÷ ስድስተኛ
ውንም ፡ አሳምን ÷ ሰባተኛውንም ፡ ዳዊትን ፡
፲፮ ፡ ወለደ ፤ እኅቶቻቸውም ፡ ጽሩያና ፡ አቢግያ ፡
ነበሩ ። የጽሩያም ፡ ልጆች ፡ አቢሳ ÷ ኢዮአብ ÷
አሣሄል ፡ ሦስቱ ፡ ነበሩ ። አቢግያም ፡ አሜሳ ፲፯ ፡
ይን ፡ ወለደች ፤ የአሜሳይም ፡ አባት ፡ እስማኤ
ላዊው ፡ ዬቴር ፡ ነበረ ።

የኤስሮምም ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ፡ ከሚስቱ ፡ ከዓ ፲፰ ፡
ዙባ ፡ ከይሪዖትም ፡ ልጆች ፡ ወለደ ፤ ልጆች
ዋም ፡ ያሳር ÷ ሶባብ ÷ አርዶን ፡ ነበሩ ። ዓዙ ፲፱ ፡
ባም ፡ ሞተች ÷ ካሌብም ፡ ኤፍራታን ፡ አገባ ፤
እርስዋም ፡ ሆርን ፡ ወለደችለት ። ሆርም ፡ ኡሪን ፡ ፳ ፡
ወለደ ÷ ኡሪም ፡ ባስልኤልን ፡ ወለደ ።

ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኤስሮም ፡ ስድሳ ፡ ዓመት ፡ ፳፩ ፡
በሆነው ፡ ጊዜ ፡ ወዳገባት ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ አባት ፡
ወደ ፡ ማኪር ፡ ልጅ ፡ ገባ ፤ ሠገብንም ፡ ወለደ
ችለት ። ሠገብም ፡ ኢያዕርን ፡ ወለደ ፤ ለእር ፳፪ ፡
ሱም ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ሀያ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡
ነበሩት ። ጌሹርና ፡ አራምም ፡ የኢያዕርን ፡ ከተ ፳፫ ፡
ሞች ፡ ከቄናትና ፡ ከመንደሮችዋ ፡ ጋር ፡ ስድሳ
ውን ፡ ከተሞች ፡ ወሰዱባቸው ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡
የገለዓድ ፡ አባት ፡ የማኪር ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።
ኤስሮምም ፡ በካሌብ ፡ ኤፍራታ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ፳፬ ፡
የኤስሮም ፡ ሚስት ፡ አቢያ ፡ የቴቁሔን ፡ አባት ፡
አሽሑርን ፡ ወለደችለት ።

የኤስሮምም ፡ የበኩር ፡ ልጁ ፡ የይረሕምኤል ፡ ፳፭ ፡
ልጆች ፡ በኩሩ ፡ ራም ÷ ቡናህ ÷ አሬን ÷ አጼም ÷
አኪያ ፡ ነበሩ ። ለይረሕምኤልም ፡ ዓጣራ ፡ የት ፳፮ ፡
ባለች ፡ ሌላ ፡ ሚስት ፡ ነበረችው ፤ እርስዋም ፡
የአናም ፡ እናት ፡ ነበረች ። የይረሕምኤል ፡ የበ ፳፯ ፡
ኩሩ ፡ የራም ፡ ልጆች ፡ መዓስ ÷ ያሚን ÷ ዔቂር ፡
ነበሩ ። የአናምም ፡ ልጆች ፡ ሸማይና ፡ ያዳ ፡ ፳፰ ፡
ነበሩ ። የሸማይ ፡ ልጆች ፡ ናዳብና ፡ አቢሱር ፡
ነበሩ ። የአቢሱርም ፡ ሚስት ፡ አቢካኢል ፡ ነበ ፳፱ ፡
ረች ፤ አሕባንንና ፡ ሞሊድን ፡ ወለደችለት ። የና ፴ ፡
ዳብም ፡ ልጆች ፡ ሴሌድና ፡ አፋይም ፡ ነበሩ ፤
ሴሌድም ፡ ያለ ፡ ልጆች ፡ ሞተ ። የአፋይምም ፡ ፴፩ ፡
ልጅ ፡ ይሽሢ ÷ የይሽሢም ፡ ልጅ ፡ ሶሳን ÷ የሶሳ
ንም ፡ ልጅ ፡ አሕላይ ፡ ነበረ ። የሸማይም ፡ ወን ፴፪ ፡
ድም ፡ የያዳ ፡ ልጆች ፡ ዬቴርና ፡ ዮናታን ፡ ነበሩ ፤
ዬቴርም ፡ ያለ ፡ ልጆች ፡ ሞተ ። የዮናታንም ፡ ፴፫ ፡
ልጆች ፡ ፈሌትና ፡ ዛዛ ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ የይረ
ሕምኤል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። ለሶሳንም ፡ ሴቶች ፡ ፴፬ ፡
ልጆች ፡ እንጂ ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ አልነበሩ
ትም ፤ ለሶሳንም ፡ ኢዮሄል ፡ የተባለ ፡ ግብጻዊ ፡
አገልጋይ ፡ ነበረው ። ሶሳንም ፡ ለአገልጋዩ ፡ ፴፭ ፡
ለኢዮሄል ፡ ልጁን ፡ አጋበት ÷ እርስዋም ፡ ዓታ
ይን ፡ ወለደችለት ። ዓታይም ፡ ናታንን ፡ ወለደ ፤ ፴፮ ፡
ናታንም ፡ ዛባድን ፡ ወለደ ፤ ዛባድም ፡ ኤፍላ ፴፯ ፡
ልን ፡ ወለደ ፤ ኤፍላልም ፡ ዖቤድን ፡ ወለደ ፤
ዖቤድም ፡ ኢዩን ፡ ወለደ ፤ ኢዩም ፡ ዓዛርያስን ፡ ፴፰ ፡
ወለደ ፤ ዓዛርያስም ፡ ኬሌስን ፡ ወለደ ፤ ኬሌስም ፡ ፴፱ ፡
ኤልዓሣን ፡ ወለደ ፤ ኤልዓሣም ፡ ሲስማይን ፡ ፵ ፡
ወለደ ፤ ሲስማይም ፡ ሰሎምን ፡ ወለደ ፤ ሰሎ ፵፩ ፡
ምም ፡ የቃምያን ፡ ወለደ ፤ የቃምያም ፡ ኤሊሳ
ማን ፡ ወለደ ።

የይረሕምኤልም ፡ ወንድም ፡ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ ፵፪ ፡

በኵሩ ፡ የዚፍ ፡ አባት ፡ ሞሳ ÷ የኬብሮንም ፡
፵፫፡ አባት ፡ የመሪሳ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። የኬብሮ
ንም ፡ ልጆች ፡ ቆሬ ÷ ተፋዋ ÷ ሬቂም ÷ ሽማዕ ፡
፵፬፡ ነበሩ ። ሽማዕም ፡ የዮርቅዓምን ፡ አባት ፡ ረሐ
ምን ፡ ወለደ ፤ ሬቂምም ፡ ሽማይን ፡ ወለደ ።
፵፭፡ የሽማይም ፡ ልጅ ፡ ማዖን ፡ ነበረ ፤ ማዖንም ፡
፵፮፡ የቤት ፡ ጹር ፡ አባት ፡ ነበረ ። የካሌብም ፡ ቁባት ፡
ዔፋ ፡ ሐራንን ÷ ሞዳን ÷ ጋዜዝን ፡ ወለደች ።
፵፯፡ ሐራንም ፡ ጋዜዝን ፡ ወለደ ። የያህዳይም ፡
ልጆች ፡ ሬጌም ÷ ኢዮታም ÷ ጌሻን ÷ ፋሌጥ ÷
፵፰፡ ዔፋ ÷ ሸዓፍ ፡ ነበሩ ። የካሌብም ፡ ቁባት ፡ ማዕካ ፡
፵፱፡ ሼቤርንና ፡ ቲርሐናን ፡ ወለደች ። ደግሞም ፡
የመድማናን ፡ አባት ፡ ሸዓፍንንና ፡ የመክቢናንና ፡
የጊብዓን ፡ አባት ፡ ሱሳን ፡ ወለደች ፤ የካሌብም ፡
ሴት ፡ ልጅ ፡ ዓክሳ ፡ ነበረች ።
፶፡ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የኤፍ
ራታ ፡ የበኵሩ ፡ የሆር ፡ ልጅ ፡ የቂርያትይዓሪም ፡
፶፩፡ አባት ፡ ሶባል ÷ የቤተ ፡ ልሔም ፡ አባት ፡ ሰል
፶፪፡ ሞን ÷ የቤት ፡ ጋደር ፡ አባት ፡ ሐሬፍ ። ለቂር
ያትይዓሪምም ፡ አባት ፡ ለሶባል ፡ ልጆች ፡ ነበ
፶፫፡ ሩት ፤ ሀሮኤ ፡ የመናሕታውያን ፡ እኩሴታ ። የቂ
ርያትይዓሪምም ፡ ወገኖች ፤ ይትራውያን ÷ ፉታ
ውያን ÷ ሹማታውያን ÷ ሚሽራውያን ፤ ከእነ
ዚህም ፡ ጾርዓውያንና ፡ ኤሽታኦላውያን ፡ ወጡ ።
፶፬፡ የሰልሞንም ፡ ልጆች ፡ ቤት ፡ ልሔም ÷ ነጦ
ፋውያን ÷ ዓጣሮትቤትዮአብ ÷ የመናሕታው
፶፭፡ ያን ፡ እኩሴታ ÷ ጾርዓውያን ፡ ነበሩ ። በያቤ
ጽም ፡ የተቀመጡ ፡ የጸሐፊዎች ፡ ወገኖች ፤ ቲር
ዓውያን ÷ ሺምዓታውያን ÷ ሡካታውያን ፡
ነበሩ ፡ እነዚህ ፡ ከሬካብ ፡ ቤት ፡ አባት ፡ ከሐማት ፡
የወጡ ፡ ቄናውያን ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ በኬብሮንም ፡ ለዳዊት ፡ የተወለዱለት ፡ ልጆች ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ። በኵሩ ፡ አምኖን ፡ ከኢይዝ
ራኤላዊቱ ፡ ከአኪኖሆም ÷ ሁለተኛውም ፡ ዳን
፪፡ ኤል ፡ ከቀርሜሎሳዊቱ ፡ ከአቢግያ ÷ ሦስተ
ኛው ፡ አቤሴሎም ፡ ከጌሹር ፡ ንጉሥ ፡ ከተል
ማይ ፡ ልጅ ፡ ከመዓካ ÷ አራተኛው ፡ አዶንያስ ፡
፫፡ ከአጊት ÷ አምስተኛው ፡ ሰፋጥያስ ፡ ከአቢጣል ÷
ስድስተኛው ፡ ይትረኃም ፡ ከሚስቱ ፡ ከዔግላ ።
፬፡ ስድስቱ ፡ በኬብሮን ፡ ተወለዱለት ፤ በዚያም ፡
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ በኢየ
፭፡ ሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እነ
ዚህ ፡ ደግሞ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተወለዱለት ፤ ከዓ
ሚኤል ፡ ልጅ ፡ ከቤርሳቤህ ÷ ሳሙስ ÷ ሶባብ ÷
፮፡ ናታን ÷ ሰሎሞን ÷ አራት ፤ ኢያቤሐር ÷ ኤሊ
፯፡ ሱዔ ÷ ኤሊፋላት ÷ ኖጋ ÷ ናፌቅ ÷ ያፍያ ÷
፰፡ ኤሊሳማ ÷ ኤሊዳሄ ÷ ኤሊፋላት ÷ ዘጠኝ ።
፱፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከቁባቶች ፡ ልጆች ፡ በቀር ፡ የዳ
ዊት ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ ትዕማርም ፡ እኅታቸው ፡
ነበረች ።
፲፡ የሰሎሞንም ፡ ልጅ ፡ ሮብዓም ፡ ነበረ ፤ ልጁ ፡
፲፩፡ አቢያ ÷ ልጁ ፡ አሳ ÷ ልጁ ፡ ኢዮሣፍጥ ÷ ልጁ ፡
ኢዮራም ÷ ልጁ ፡ አካዝያስ ÷ ልጁ ፡ ኢዮአስ ÷
፲፪፡ ልጁ ፡ አሜስያስ ÷ ልጁ ፡ ዓዝርያስ ÷ ልጁ ፡ ኢዮ
፲፫፡ አታም ÷ ልጁ ፡ አካዝ ÷ ልጁ ፡ ሕዝቅያስ ÷ ልጁ ፡
፲፬፡ ምናሴ ÷ ልጁ ፡ አሞጽ ÷ ልጁ ፡ ኢዮስያስ ።
፲፭፡ የኢዮስያስም ፡ ልጆች ፤ በኵሩ ፡ ዮሐናን ÷ ሁለ
ተኛውም ፡ ኢዮአቄም ÷ ሦስተኛውም ፡ ሴዴ
ቅያስ ÷ አራተኛውም ፡ ሰሎም ። የኢዮአቄ
፲፮፡ ምም ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ኢኮንያን ÷ ልጁ ፡ ሴዴ
ቅያስ ። የምርኮኛውም ፡ የኢኮንያን ፡ ልጆች ፡
፲፯፡ ሰላትያል ÷ መልኪራም ÷ ፈዳያ ÷ ሼናጻር ÷
፲፰፡ ይቃምያ ÷ ሆሻማ ÷ ነዳብያ ፡ ነበሩ ። የፈዳያ ፡
፲፱፡ ልጆች ፡ ዘሩባቤልና ፡ ሰሜኢ ፡ ነበሩ ፤ የዘ
ሩባቤልም ፡ ልጆች ፤ ሜሱላም ÷ ሐናንያ ÷
እኅታቸውም ፡ ሰሎሚት ። ሐሹባ ÷ ኦሄል ÷
፳፡ በራክያ ÷ ሐሳድያ ÷ ዩሻብሐሴድ ፡ አምስት ፡
ናቸው ። የሐናንያም ፡ ልጆች ፡ ፈላጥያና ፡
፳፩፡ የሻያ ፡ ነበሩ ። የረፋያ ፡ ልጆች ÷ የአርናን ፡
ልጆች ÷ የአብድዩ ፡ ልጆች ÷ የሴኬንያ ፡
፳፪፡ ልጆች ። የሰኬንያም ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፡ ነበረ ።
የሸማያም ፡ ልጆች ፡ ሐጡስ ÷ ይግአል ÷ ባር
፳፫፡ ያሕ ÷ ነዓርያ ÷ ሻፋጥ ፡ ስድስት ፡ ነበሩ ። የነዓር
፳፬፡ ያም ፡ ልጆች ፡ ኤልዮዔናይ ÷ ሕዝቅያስ ÷ ዓዝ
ሪቃም ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ። የኤልዮዔናይም ፡ ልጆች ፡
፳፭፡ ሆዳይዋ ÷ ኤልያሴብ ÷ ፌልያ ÷ ዓቁብ ÷ ዮሐ
ናን ÷ ደላያ ÷ ዓናኒ ፡ ሰባት ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ፋሬስ ÷ ኤስሮም ÷ ከርሚ ÷
፪፡ ሆር ÷ ሶባል ፡ ናቸው ። የሶባልም ፡ ልጅ ፡
ራያ ፡ ኢኤትን ፡ ወለደ ፤ ኢኤትም ፡ አሐማይ
፫፡ ናና ፡ ላሃድን ፡ ወለደ ። እነዚህ ፡ የጾርዓውያን ፡
ወገኖች ፡ ናቸው ። እነዚህም ፡ የኤጣም ፡ አባት ፡
፬፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤ ኢይዝራኤል ÷ ይሽማ ÷
ይድባሽ ÷ እኅታቸውም ፡ ሃጽሌልፎኒ ። የጌዶ
፭፡ ርም ፡ አባት ፡ ፋኑኤል ÷ የሑሻም ፡ አባት ፡
ኤጽር ፤ እነዚህ ፡ የቤተ ፡ ልሔም ፡ አባት ፡ የኤ
፮፡ ፍራታ ፡ የበኵሩ ፡ የሆር ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
ለቱቂሐም ፡ አባት ፡ ለአሽሑር ፡ ሔላና ፡ ነዕራ ፡
፯፡ የተባሉ ፡ ሁለት ፡ ሚስቶች ፡ ነበሩት ። ነዕራም ፡
አሑዛምን ÷ ኦፌርን ÷ ቴምኒን ÷ አሐሽታሪን ፡
ወለደችለት ። እነዚህ ፡ የነዕራ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
፰፡ የሔላም ፡ ልጆች ፡ ኄሬት ÷ ይጽሐር ÷ ኤትናን ፡
፱፡ ናቸው ። ቆጽ ፡ ዓኑብን ÷ ጾቤባን ÷ የሃሩም
ንም ፡ ልጅ ፡ የአሐርሔልን ፡ ወገኖች ፡ ወለደ ።
፲፡ ያቤጽም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ይልቅ ፡ የተከበረ ፡
ነበረ ፤ እናቱም ፡— በጣር ፡ ወልጄዋለሁና ፡
ብላ ፡ ስሙን ፡— ያቤጽ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።
፲፩፡ ያቤጽም ፡ — አባክህ ÷ መባረክን ፡ በርከኝ ÷ አገ
ሬንም ፡ አስፋው ፤ እጅህም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
ትሁን ፤ እንዳያሳዝነኝም ፡ ክፋት ፡ ጠብቀኝ ፡
ብሎ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ጠራ ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ የለመነውን ፡ ሰጠው ።
፲፪፡ የሹሐም ፡ ወንድም ፡ ክሉብ ፡ የኤሽቶንን ፡
፲፫፡ አባት ፡ ምሔርን ፡ ወለደ ። ኤሽቶንም ፡ ቤትራ

ፋንና ፡ ፋሴሐን ፡ የሚርናሐሽንም ፡ አበት ፡ ተሐናን ፡ ወለደ ፤ እነዚህ ፡ የሬካ ፡ ሰዎች ፡ ፲፫፤ ናቸው ። የቄኔዝም ፡ ልጆች ፡ ጎቶንያልና ፡ ሠራያ ፡ ነበሩ ። የጎቶንያልም ፡ ልጅ ፡ ሐታት ፡ ፲፬፤ ነበረ ። መይኖታይ ፡ ያፍራን ፡ ወለደ ። ሠራያም ፡ የጌሐራሺምን ፡ አባት ፡ ኢዮአብን ፡ ወለደ ፤ ፲፭፤ እነርሱም ፡ ጠራቢዎች ፡ ነበሩ ። የዮፍኒም ፡ ልጅ ፡ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ ሚሩ ፡ ኤላ ፡ ነዓም ፡ ፲፮፤ ነበሩ ። የኤላም ፡ ልጅ ፡ ቄኔዝ ፡ ነበረ ። የይሃሌልኤል ፡ ልጆች ፡ ዚፍ ፡ ዚፋ ፡ ጥርያ ፡ አሣ ፲፯፤ ርኤል ፡ ነበሩ ። የዕዝራም ፡ ልጆች ፡ ዬቱር ፡ ሜሬድ ፡ ዔፌር ፡ ያሎን ፡ ነበሩ ፤ ዬቱርም ፡ ማርያምን ፡ ሸማይን ፡ የኤሽትሞዓን ፡ አበት ፡ ፲፰፤ ይሸባን ፡ ወለደ ። አይሁዳዊቱም ፡ ሚስቱ ፡ የጌዶርን ፡ አበት ፡ ዬሬድን ፡ የሦኮንም ፡ አበት ፡ ሔቤርን ፡ የዛኖዋንም ፡ አበት ፡ ይቁቲኤልን ፡ ወለደች ። እነዚህም ፡ ሚሬድ ፡ ያገባት ፡ የፈር ፲፱፤ ዖን ፡ ልጅ ፡ የቢትያ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ። የሆዲያ ፡ ሚስት ፡ የነሐም ፡ እኅት ፡ ልጆች ፡ የገርሚው ፡ የቅዒላ ፡ አበትና ፡ ማዕካታዊው ፡ ኤሽ ፳፤ ትሞዓ ፡ ነበሩ ። የሺሞንም ፡ ልጆች ፡ አምኖን ፡ ሪና ፡ ቤንሐናን ፡ ጢሎን ፡ ነበሩ ። የይሽዒም ፡ ፳፩፤ ልጆች ፡ ዞሔትና ፡ ቤንዞሔት ፡ ነበሩ ። የይሁዳም ፡ ልጅ ፡ የሴሎም ፡ ልጆች ፡ የሌካ ፡ አበት ፡ ዔር ፡ የመሪሳ ፡ አበት ፡ ለዓዳ ፡ ከአሽቤዓ ፡ ቤት ፡ የሚሆኑ ፡ ጥሩ ፡ በፍታ ፡ የሚሠሩ ፡ ወገ ፳፪፤ ኖች ፡ ዮቂም ፡ የኮዜባ ፡ ሰዎች ፡ ኢዮአስ ፡ ሞዓብን ፡ የገዛ ፡ ሣራፍ ፡ ያሹቢሌሔም ፡ ነበሩ ። ፳፫፤ ይህ ፡ ዝና ፡ ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ነበረ ። እነዚህ ፡ በነጣዒምና ፡ በጋዴራ ፡ የሚቀመጡ ፡ ሸክላ ፡ ሠራተኞች ፡ ነበሩ ። በዚያ ፡ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ሥራው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። ፳፬፤ የስምዖንም ፡ ልጆች ፤ ነሙኤል ፡ ያሚን ፡ ያሪን ፡ ዛራ ፡ ሳኡል ፤ ልጁ ፡ ሰሎም ፡ ልጁ ፡ ፳፭፤ መብሳም ፡ ልጁ ፡ ማስማዕ ። የማስማዕም ፡ ፳፮፤ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ሃሙኤል ፡ ልጁ ፡ ዘኩር ፡ ልጁ ፡ ሰሚኢ ። ለሰሚኢም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ወን ፳፯፤ ዶችና ፡ ስድስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ለወንድሞቹ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡ አልነበሩአ ፳፰፤ ቸውም ፡ ወገናቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ይሁዳ ፡ ፳፱፤ ልጆች ፡ አልተባዙም ። በቤርሳቤህም ፡ በሞ ፴፤ ላዳ ፡ በሐጻርሹዓል ፡ በቢልሃ ፡ በዔጼም ፡ ፴፩፤ በቶላድ ፡ በቡቱኤል ፡ በሔርማ ፡ በጺቅላግ ፡ ፴፪፤ በቤትማርካቦት ፡ በሐጻርሱሲም ፡ በቤትቢሪ ፡ በሸዓራይም ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። እስከ ፡ ዳዊ ፴፫፤ ትም ፡ መንግሥት ፡ ድረስ ፡ ከተሞቻቸው ፡ እነ ፴፬፤ ዚህ ፡ ነበሩ ። መንደሮቻቸውም ፡ ኤጣም ፡ ዓይን ፡ ሬሞን ፡ ቶኬን ፡ ዓሸን ፡ አምስቱ ፡ ፴፭፤ ከተሞች ፤ እስከ ፡ በኣልም ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ከተሞች ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩ ፡ መንደሮቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ነበሩ ። መቀመጫቸውና ፡ የትውልዳ ፴፮፤ ቸው ፡ መዝገቦች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ምሾባብ ፡ ፴፯፤ የምሌክ ፡ የአሜስያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያ ፡ ኢዮኤል ፡ የዩሺብያ ፡ ልጅ ፡ የሠራያ ፡ ልጅ ፡ የዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ ኢዩ ፡ ኤልዮዔናይ ፡ ያዕቆባ ፡ ፴፯፤ የሾሐያ ፡ ዓሣያ ፡ ዓዲዔል ፡ ዩሲምኤል ፡ በና ያስ ፡ የሺፊ ፡ ልጅ ፡ ዚዛ ፡ የአሎን ፡ ልጅ ፡ ፴፰፤ የይዳያ ፡ ልጅ ፡ የሺምሪ ፡ ልጅ ፡ የሸማያ ፡ ልጅ ፤ እነዚህ ፡ በስማቸው ፡ የተጠሩ ፡ በወገኖቻቸው ፡ ፴፱፤ ላይ ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ በዝተው ፡ ነበር ። ለመንጎቻቸው ፡ መሰምርያ ፡ ፵፬፤ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌዶር ፡ መግቢያ ፡ እስከ ፡ ሸለቆው ፡ ምሥራቅ ፡ ድረስ ፡ ሄዱ ። የለመለመ ፵፤ ችም ፡ እጅግም ፡ ያማረች ፡ መሰምርያ ፡ አገኙ ፤ ምድሪቱም ፡ ሰፊና ፡ ጸጥተኛ ፡ ሰላም ፡ ያላትም ፡ ነበረች ፤ በቀድሞም ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ፵፩፤ የነበሩ ፡ ከካም ፡ ወገን ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ በስ ማቸው ፡ የተጻፉ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅ ያስ ፡ ዘመን ፡ መጥተው ፡ ድንኳኖቻቸውንና ፡ በዚያ ፡ የተገኙትን ፡ ምዑናውያንን ፡ መቱ ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉአቸው ፤ በዚያም ፡ ለመንጎቻቸው ፡ መሰምርያ ፡ ነበረና ፡ ፵፪፤ በስፍራቸው ፡ ተቀመጡ ። የስምዖንም ፡ ልጆች ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሴይር ፡ ተራራ ፡ ፵፫፤ ሄዱ ፤ አለቆቻቸውም ፡ የይሽዒ ፡ ልጆች ፡ ፈላጥያ ፡ ነዓርያ ፡ ረፋያ ፡ ዑዝኤል ፡ ነበሩ ። ፵፬፤ ያመለጡትንም ፡ የአማሌቃውያንን ፡ ቅሬታ ፡ መቱ ፡ በዚያም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ተቀምጠዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

የእስራኤልም ፡ በኵር ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ ፩፤ እነዚህ ፡ ናቸው ። እርሱ ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የአባቱን ፡ ምንጣፍ ፡ ስላረከሰ ፡ ብኵ ርናው ፡ ለእስራኤል ፡ ልጅ ፡ ለዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ተሰጠ ፤ ትውልዱ ፡ ግን ፡ ከብኵርና ፡ ጋር ፡ አል ፪፤ ተቈጠረም ። ይሁዳም ፡ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ በረታ ፡ አለቃም ፡ ከእርሱ ፡ ሆነ ፤ ብኵርናው ፡ ግን ፡ ለዮሴፍ ፡ ነበረ ። የእስራኤል ፡ በኵር ፡ ፫፤ የሮቤል ፡ ልጆች ፤ ሄኖኅ ፡ ፈሉሶ ፡ አስሮን ፡ ከርሚ ፡ ነበሩ ። የኢዮኤል ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ፬፤ ሸማያ ፡ ልጁ ፡ ጎግ ፡ ልጁ ፡ ሰሚኢ ፡ ልጁ ፡ ፭፤ ሚካ ፡ ልጁ ፡ ራያ ፡ ልጁ ፡ ቤኤል ፡ የአሦር ፡ ፮፤ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ የማረከው ፡ ልጁ ፡ ብኤራ ፤ እርሱ ፡ የሮቤል ፡ ነገድ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ወንድሞቹ ፡ በየወገናቸው ፡ የትውልዶቻቸው ፡ ፯፤ መዝገብ ፡ በተቈጠረ ፡ ጊዜ ፤ አንደኛው ፡ ኢዮ ኤል ፡ ዘካርያስ ፡ እስከ ፡ ናባውና ፡ እስከ ፡ በአ ፰፤ ልሜዎን ፡ ድረስ ፡ በአሮዔር ፡ የተቀመጠው ፡ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፡ የሸማዕ ፡ ልጅ ፡ የዖዝዝ ፡ ልጅ ፡ ቤላ ፤ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ እንስሶቻቸው ፡ ፱፤ በዝተው ፡ ነበርና ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ከኤ ፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምድረ ፡ በዳው ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ተቀመጠ ። በሳአ ፲፤ ልም ፡ ዘመን ፡ ከኢጋራውያን ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ፡ እነርሱም ፡ በእጃቸው ፡ ተመትተው ፡ ወደቁ ፤ በገለዓድ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በድንኳኖቻቸው ፡ ተቀመጡ ።

፲፩፤ የጋድም ፡ ልጆች ፡ በባሳን ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ሰልካ ፡ ድረስ ፡ በአፋዛገሮቸው ፡ ተቀመጡ ።
፲፪፤ አንደኛው ፡ ኢዮኤል ፡ ሁለተኛው ፡ ሳፋም ፡
፲፫፤ ያናይ ፡ ሳፋጥ ፡ በባሳን ፡ ተቀመጡ ። የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ወንድሞች ፡ ሚካኤል ፡ ሚሹላም ፡ ሳባ ፡ ዮራይ ፡ ያካን ፡ ዙኤ ፡ አቤድ ፡
፲፬፤ ሰባት ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ የቡዝ ፡ ልጅ ፡ የዬዳይ ፡ ልጅ ፡ የኢዬሳይ ፡ ልጅ ፡ የሚካኤል ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጅ ፡ የኢዳይ ፡ ልጅ ፡ የውሪ ፡
፲፭፤ ልጅ ፡ የአቢካኢል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃ ፡ የጉኒ ፡ ልጅ ፡ የአብዲኤል ፡ ልጅ ፡ ወንድም ፡ ነበረ ።
፲፮፤ በገለዓድም ፡ ምድር ፡ በባሳን ፡ በመንደሮቹም ፡ በሰሮንም ፡ መሰምርያዎች ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዳርቻቸው ፡
፲፯፤ ድረስ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በትውልዶቻቸው ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአታም ፡ ዘመንና ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፡ ተቈጠሩ ።
፲፰፤ የሮቤልና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ጽኑዓን ፡ ጋሻና ፡ ሰይፍ ፡ የሚይዙ ፡ ቀስተኞችም ፡ ሰልፍ ፡ የሚያውቁ ፡ ሰልፈኞችም ፡ አርባ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡
፲፱፤ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ። ከአጋራውያንና ፡ ከኢጡር ፡ ከናፌስና ፡ ከናዳብ ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ። በሚዋጉበትም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸዋልና ፡ በእርሱም ፡ ታምነዋልና ፡ ተለመናቸው ፡ በላያቸውም ፡ ረዳት ፡ ሆናቸው ፡ አጋራውያንና ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትም ፡ ሁሉ ፡ በእጃቸው ፡ ተሰጡ ። ከከብቶቻቸውም ፡ አምሳ ፡ ሺህ ፡ ግመሎች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሺህም ፡ በጎች ፡ ሁለት ፡ ሺህም ፡ አህዮች ፡ ከሰዎችም ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ማረኩ ። ሰልፉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነበረና ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተገድለው ፡ ወደቁ ፤ እስከ ፡ ምርኮም ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ በስፍራቸው ፡ ተቀመጡ ።
፳፩፤ የምናሴ ፡ የነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ልጆች ፡ በምድሪቱ ፡ ተቀመጡ ። ከባሳንም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ በአልአርሞንዔምና ፡ እስከ ፡ ሳኔር ፡ እስከ ፡ አርሞንዔም ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ በዙ ።
፳፪፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤ ዔፌር ፡ ይሽሚ ፡ ኤሊኤል ፡ ዓዝርኤል ፡ ኤርምያ ፡ ሆዳይዋ ፡ አያድኤል ፤ እነርሱ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ የታወቁ ፡ ሰዎች ፡ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ።
፳፫፤ የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ በደሉ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከፊታቸው ፡ ባጠፋቸው ፡ በምድሩ ፡ አሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አመነዘሩ ። የአሦር ፡ ኤልም ፡ አምላክ ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ የፎሐን ፡ መንፈስ ፡ የአሦርንም ፡ ንጉሥ ፡ የቴልጌልቴልፌልሶርን ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ የሮቤልንና ፡ የጋድን ፡ ልጆች ፡ የምናሴንም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ አፈለሰ ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ አላሔና ፡ ወደ ፡ አቦር ፡ ወደ ፡ ሃራና ፡ ወደ ፡ ጎዛን ፡ ወንዝ ፡ አመጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ጌድሶን ፡ ቀዓት ፡ ሜራሪ ።
፪፤ የቀዓትም ፡ ልጆች ፤ እንበረም ፡ ይስዓር ፡ ኬብ
፫፤ ሮን ፡ ዑዝኤል ። የእንበረምም ፡ ልጆች ፤ አሮን ፡ ሙሴ ፡ ማርያም ። የአሮን ፡ ልጆች ፤ ናዳብ ፡
፬፤ አብዮድ ፡ አልዓዛር ፡ ኢታምር ። አልዓዛር ፡
፭፤ ፊንሐስን ፡ ወለደ ፤ ፊንሐስ ፡ አቢሱን ፡ ወለደ ፤
፮፤ አቢሱም ፡ ቡቂን ፡ ወለደ ፤ ቡቂም ፡ ኦዚን ፡
፯፤ ወለደ ፤ ኦዚም ፡ ዘራእያን ፡ ወለደ ፤ ዘራእያም ፡
፰፤ መራዮትን ፡ ወለደ ፤ መራዮት ፡ አማርያን ፡
፱፤ ወለደ ፤ አማርያም ፡ አኪጦብን ፡ ወለደ ፤ አኪጦብም ፡ ሳዶቅን ፡ ወለደ ፤ ሳዶቅም ፡ አኪማአስን ፡ ወለደ ፤ አኪማአስም ፡ ዓዛርያስን ፡ ወለደ ፤
፲፤ ዓዛርያስም ፡ ዮሐናንን ፡ ወለደ ፤ ዮሐናንም ፡ ዓዛርያስን ፡ ወለደ ፤ እርሱም ፡ ሰሎሞን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሠራው ፡ ቤት ፡ ካህን ፡ ነበረ ፤
፲፩፤ ዓዛርያስም ፡ አማርያን ፡ ወለደ ፤ አማርያም ፡ አኪጦብን ፡ ወለደ ፤ አኪጦብም ፡ ሳዶቅን ፡ ወለደ ፤
፲፪፤ ሳዶቅም ፡ ሰሎምን ፡ ወለደ ፤ ሰሎምም ፡ ኬልቅያስን ፡ ወለደ ፤ ኬልቅያስም ፡ ዓዛርያስን ፡ ወለደ ፤ ዓዛርያስም ፡ ሠራያን ፡ ወለደ ፤ ሠራያም ፡ ኢዮሴዴቅን ፡ ወለደ ፤
፲፫፤ እግዚአብሔርም ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ ባስማረከ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮሴዴቅ ፡ ተማርኮ ፡ ሄደ ።
፲፬፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ጌድሶን ፡ ቀዓት ፡ ሜራሪ ።
፲፭፤ የጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሎቤኒ ፡ ሰሜኢ ። የቀዓትም ፡ ልጆች ፤ እንበረም ፡ ይስዓር ፡ ኬብሮን ፡ ዑዝኤል ፡ ነበሩ ። የሜራሪ ፡ ልጆች ፤ ሞሖሊ ፡ ሙሲ ። የሌዋውያን ፡ ወገኖች ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
፲፮፤ ከጌድሶን ፤ ልጁ ፡ ሎቤኒ ፡ ልጁ ፡ ኢኤት ፡ ልጁ ፡
፲፯፤ ዛማት ፡ ልጁ ፡ ዮአክ ፡ ልጁ ፡ አዶ ፡ ልጁ ፡ ዛራ ፡
፲፰፤ ልጁ ፡ ያትራይ ። የቀዓት ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ አሚናዳብ ፡ ልጁ ፡ ቆሬ ፡ ልጁ ፡ አሴር ፡ ልጁ ፡
፲፱፤ ሕልቃና ፡ ልጁ ፡ አቢሳፍ ፡ ልጁ ፡ አሴር ፡ ልጁ ፡ ኢኢት ፡ ልጁ ፡ ኡርኤል ፡ ልጁ ፡ ዖዝያ ፡ ልጁ ፡ ሳውል ። የሕልቃናም ፡ ልጆች ፤ አማሢ ፡ አኪሞት ።
፳፭፤ የሕልቃናም ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ሱፊ ፡ ልጁ ፡ ናሐት ፡ ልጁ ፡ ኤልያብ ፡ ልጁ ፡ ይሮሐም ፡ ልጁ ፡ ሕልቃና ። የሳሙኤልም ፡ ልጆች ፤ በኵሩ ፡ ኢዮኤል ፡ ሁለተኛውም ፡ አብያ ።
፳፮፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፤ ሞሖሊ ፡ ልጁ ፡ ሎቤኒ ፡ ልጁ ፡ ሰሜኢ ፡ ልጁ ፡ ዖዛ ፡ ልጁ ፡ ሳምዓ ፡ ልጁ ፡ ሐግያ ፡ ልጁ ፡ ዓሣያ ።
፳፯፤ ዳዊትም ፡ ታቦቱ ፡ ወርፎ ፡ ከተቀመጠ ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያቆማቸው ፡ የመዘምራን ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
፳፰፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ በመገናኛ ፡ ድንኳን ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ እያዘመሙ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ፤ በየተራቸውም ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።
፳፱፤ አገልጋዮቹና ፡ ልጆቹ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከቀዓት ፡ ልጆች ፡ ዘማሪው ፡ ኤማን ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፡

፴፩፤ የሳሙኤል ፡ ልጅ ÷ የሕልቃና ፡ ልጅ ÷ የይሮ
ሐም ፡ ልጅ ÷ የኤሊኤል ፡ ልጅ ÷ የቶዋ ፡ ልጅ ÷
፴፪፤ የሱፍ ፡ ልጅ ÷ የሕልቃና ፡ ልጅ ÷ የመሐት ፡
፴፫፤ ልጅ ÷ የአማሢ ፡ ልጅ ÷ የሕልቃና ፡ ልጅ ÷
የኢዮኤል ፡ ልጅ ÷ የዓዛርያስ ፡ ልጅ ÷ የሶፎን
፴፬፤ ያስ ፡ ልጅ ÷ የታሐት ፡ ልጅ ÷ የአሴር ፡ ልጅ ÷
፴፭፤ የአብያሳፍ ፡ ልጅ ÷ የቆሬ ፡ ልጅ ÷ የይስዓር ፡
ልጅ ÷ የቀዓት ፡ ልጅ ÷ የሌዊ ፡ ልጅ ÷ የእስራ
፴፮፤ ኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ። በቀኙም ፡ የቆመ ፡ ወን
ድሙ ፡ አሳፍ ፡ ነበረ ፤ አሳፍም ፡ የበራክያ ፡ ልጅ ÷
፴፯፤ የሳምዓ ፡ ልጅ ÷ የሚካኤል ፡ ልጅ ÷ የበዓሤያ ፡
፴፰፤ ልጅ ÷ የመልክያ ፡ ልጅ ÷ የኤትኒ ፡ ልጅ ÷ የዛራ ፡
፴፱፤ ልጅ ÷ የዓዳያ ፡ ልጅ ÷ የኤታን ፡ ልጅ ÷ የዛ
፵፤ ማት ፡ ልጅ ÷ የሰሚኢ ፡ ልጅ ÷ የኢኤት ፡ ልጅ ÷
፵፩፤ የጌድሶን ፡ ልጅ ÷ የሌዊ ፡ ልጅ ፡ ነው ። በግራ
ቸውም ፡ በኩል ፡ ወንድሞቻቸው ፡ የሚራሪ ፡
ልጆች ፡ ነበሩ ፤ ኤታን ፡ የቂሳ ፡ ልጅ ÷ የአብዲ ፡
፵፪፤ ልጅ ÷ የማሎክ ፡ ልጅ ÷ የሐሸብያ ፡ ልጅ ÷ የአ
፵፫፤ ሚስያስ ፡ ልጅ ÷ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ÷ የአማሲ ፡
፵፬፤ ልጅ ÷ የባኒ ፡ ልጅ ÷ የሴሜር ፡ ልጅ ÷ የሞ
ሐሊ ፡ ልጅ ÷ የሙሲ ፡ ልጅ ÷ የሚራሪ ፡ ልጅ ÷
፵፭፤ የሌዊ ፡ ልጅ ። ወንድሞቻቸውም ፡ ሌዋውያን ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማደሪያ ፡ አገልግሎት ፡
ሁሉ ፡ ተሰጡ ።

፵፮፤ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ ለቅድስተ ፡
ቅዱሳን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ያስ
ተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡
በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ÷
፵፯፤ በዕጣኑም ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያጥኑ ፡ ነበር ። የአ
ሮንም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ልጁ ፡ አል
፵፰፤ ዓዛር ÷ ልጁ ፡ ፊንሐስ ÷ ልጁ ፡ አቢሱ ÷ ልጁ ፡
፵፱፤ ቡቂ ÷ ልጁ ፡ አዚ ÷ ልጁ ፡ ዘራእያ ÷ ልጁ ፡ መራ
፶፤ ዮት ÷ ልጁ ፡ አማርያ ÷ ልጁ ፡ አኪጡብ ÷ ልጁ ፡
ሳዶቅ ÷ ልጁ ፡ አኪማአስ ።

፶፩፤ ማደሪያዎቻቸውም ፡ በየሰፈራቸው ፡ በየዳር
ቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ለአሮን ፡ ልጆች ፡
ለቀዓት ፡ ወገኖች ፡ አንደኛው ፡ ዕጣ ፡ ነበረ ።
፶፪፤ ለእነርሱ ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ያለችውን ፡ ኬብሮ
ንን ÷ በእርስዋም ፡ ዙሪያ ፡ የነበረውን ፡ መሰም
፶፫፤ ርያ ፡ ሰጡ ፤ የከተማይቱን ፡ እርሻ ፡ ግን ፡ መን
ደሮችዋንም ፡ ለዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ ሰጡ ።
፶፬፤ ለአሮንም ፡ ልጆች ፡ የመማፀኛውን ፡ ከተሞች ÷
ኬብሮንን ÷ ልብናንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ደግሞ ፡
፶፭፤ የቲርን ÷ ኤሽትሞዓንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ሖሎ
ንንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ዳቤርንና ፡ መሰምርያ
፶፮፤ ዋን ÷ ዓሳንንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ቤትሳሚስንና ፡
፶፯፤ መሰምርያዋን ፤ ከብንያምም ፡ ነገድ ፡ ጌባንና ፡
መሰምርያዋን ÷ ጋሌማትንና ፡ መሰምርያዋን ÷
ዓናቶትንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ሰጡ ። ከተሞቻ
ተው ፡ ሁሉ ፡ በየወገናቸው ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡
ነበሩ ።

፶፰፤ ለቀሩትም ፡ ለቀዓት ፡ ልጆች ፡ ከነገዱ ፡ ወገን ፡
ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ አሥር ፡ ከተሞች ፡
በዕጣ ፡ ተሰጡ ። ለጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ በየወ ፮፤ ፩፤
ገናቸው ፡ ከይሳኮር ፡ ነገድ ÷ ከአሴርም ፡ ነገድ ÷
ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ÷ በባሳንም ፡ ካለው ፡ ከም
ናሴ ፡ ነገድ ÷ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተሞች ፡ ተሰጡ ።
፶፱፤ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ከሮቤል ፡ ፮፤ ፪፤
ነገድ ÷ ከጋድም ፡ ነገድ ÷ ከዛብሎንም ፡ ነገድ ÷
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ከተሞች ፡ በዕጣ ፡ ተሰጡ ።
፷፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ለሌዋውያን ፡ ከተሞ ፮፤ ፫፤
ችን ፡ ከመሰምርያዎቻቸው ፡ ጋር ፡ ሰጡ ። ከይሁ
፷፩፤ ዳም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ÷ ከስምዖንም ፡ ልጆች ፡
ነገድ ÷ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ÷ እነዚህን ፡
በስማቸው ፡ የተጠሩትን ፡ ከተሞች ፡ በዕጣ ፡
ሰጡ ።

፷፪፤ ከቀዓትም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ለአንዳንዶቹ ፡ ፮፤ ፯፤
ከኤፍሬም ፡ ነገድ ፡ ከተሞች ፡ ድርሻ ፡ ነበራቸው ።
በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ያሉትን ፡ ፮፤ ፸፤
የመማፀኛውን ፡ ከተሞች ፡ ሴኬምንና ፡ መሰም
ርያዋን ÷ ደግሞም ፡ ጌዝርንና ፡ መሰምርያዋን ÷
፷፫፤ ዮቅምዓምንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ቤትሖሮንንና ፡ ፮፤ ፷፰፤
መሰምርያዋን ÷ ኤሎንንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ፮፤ ፷፱፤
ጋትሪሞንንና ፡ መሰምርያዋን ፡ ሰጡአቸው ።
፷፬፤ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ዓኔርንና ፡ መሰ ፩፡
ምርያዋን ÷ ቢልዓምንና ፡ መሰምርያዋን ÷ ከቀ
ዓት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለቀሩት ፡ ሰጡ ።

፷፭፤ ለጌድሶን ፡ ልጆች ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩ ፮፤ ፸፩፤
ሌታ ፡ ወገን ፡ በባሳን ፡ ያለችው ፡ ጎላንና ፡ መሰ
ምርያዋ ÷ አስታሮትና ፡ መሰምርያዋ ፤ ከይሳኮ ፮፤ ፸፪፤
ርም ፡ ነገድ ፡ ቃዴስና ፡ መሰምርያዋ ÷ ዳብራ
ትና ፡ መሰምርያዋ ÷ ራሞትና ፡ መሰምርያዋ ÷ ፮፤ ፸፫፤
፷፮፤ ዓኔምና ፡ መሰምርያዋ ፤ ከአሴርም ፡ ነገድ ፡ መሻ ፮፤ ፸፬፤
ሳልና ፡ መሰምርያዋ ÷ ዓብዶንና ፡ መሰምርያዋ ÷
ሑቆቅና ፡ መሰምርያዋ ÷ ረአብና ፡ መሰምር ፮፤ ፸፭፤
ያዋ ፤ ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ፡ በገሊላ ፡ ያለችው ፡ ፮፤ ፸፮፤
ቃዴስና ፡ መሰምርያዋ ÷ ሐሞንና ፡ መሰምር
ያዋ ÷ ቂርያታይምና ፡ መሰምርያዋ ፡ ተሰጡ ።
፷፯፤ ከሌዋውያን ፡ ለቀሩት ፡ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ፮፤ ፸፯፤
ከዛብሎን ፡ ነገድ ፡ ሬሞንና ፡ መሰምርያዋ ÷ ታቦ
ርና ፡ መሰምርያዋ ፤ ከሮቤልም ፡ ነገድ ፡ በኢ ፮፤ ፸፰፤
ያሬክ ፡ አንጻር ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምሥራቅ ፡
በኩል ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለችው ፡ ቦሶርና ፡
መሰምርያዋ ÷ ያሳና ፡ መሰምርያዋ ÷ ቅዴሞ ፮፤ ፸፱፤
ትና ፡ መሰምርያዋ ÷ ሜፍዓትና ፡ መሰምርያዋ ፤
፷፰፤ ከጋድም ፡ ነገድ ፡ በገለዓድ ፡ ያለችው ፡ ሬማ ፮፤ ፹፤
ትና ፡ መሰምርያዋ ÷ መሃናይምና ፡ መሰምር
፷፱፤ ያዋ ÷ ሐሴቦንና ፡ መሰምርያዋ ÷ ኢያዜርና ፡ ፮፤ ፹፩፤
መሰምርያዋ ፡ ተሰጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ የይሳኮርም ፡ ልጆች ÷ ቶላ ÷ ፉዋ ÷ ያሱብ ፡
ሺምሮን ÷ አራት ፡ ናቸው ። የቶላም ፡ ልጆች ÷ ፪፤
አዚ ÷ ረፋያ ÷ ይሪኤል ÷ የሕማይ ÷ ይብሣም ÷
ሸሙኤል ÷ የአባታቸው ፡ የቶላ ፡ ቤት ፡ አለ
ቆች ÷ በትውልዳቸው ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡
ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ በዳዊት ፡ ዘመን ፡ ቍጥራቸው ፡

ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ።
፫ የአዚም ፡ ልጆች ፡ ይዝረሕያ ፤ የይዝረሕያም ፡ ልጆች ፡ ሚካኤል ÷ አብድዩ ÷ ኢዩኤል ÷ ይሺያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፤ ሁሉም ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ።
፬ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በየትውልዳቸው ፡ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ለሰልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ የሠራዊት ፡ ጭፍሮች ፡ ነበሩ ፤ ብዙም ፡ ሴቶችና ፡ ልጆች ፡ ነበሩአቸውና ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፭ ወንድሞቻቸውም ፡ በይሳኮር ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ በትውልዳቸው ፡ ሁሉ ፡ የተቈጠሩ ፡ ሰማንያ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፮ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ቤላ ÷ ቤኬር ÷ ይዲኤል ፡
፯ ሦስት ፡ ነበሩ ። የቤላም ፡ ልጆች ÷ ኤሴቦን ÷ አዚ ÷ ዑዝኤል ÷ ኢያሪሙት ÷ ዒሪ ÷ አምስት ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ በትውልድ ፡ የተቈጠሩ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሠላሳ ፡ አራት ፡
፰ ነበሩ ። የቤኬርም ፡ ልጆች ፤ ዝሚራ ÷ ኢዮአስ ÷ አልዓዛር ÷ ኤልዮዔናይ ÷ ዖምሪ ÷ ኢያሬሙት ÷ አብያ ÷ ዓናቶት ÷ ዓሌሜት ፤ እነዚህ ፡
፱ ሁሉ ፡ የቤኬር ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። በየትውልዳቸው ፡ መዝገብ ፡ የተቈጠሩ ÷ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡
፲ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። የይዲኤልም ፡ ልጅ ፡ ቢልሐን ፡ ነበረ ፤ የቢልሐንም ፡ ልጆች ፡ የዑስ ÷ ብንያም ÷ ኤሁድ ÷ ክንዓና ÷
፲፩ ዜታን ÷ ተርሴስ ÷ አኪሳአር ፡ ነበሩ ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የይዲኤል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ በየአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ ጭፍራ ፡ እየሆኑ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
፲፪ ደግሞም ፡ ሳፊን ÷ ሑፋም ፡ የዒር ፡ ልጆች ÷ ሑሺም ፡ የአሔር ፡ ልጆችም ፡ ነበሩ ።
፲፫ የንፍታሌም ፡ ልጆች ÷ ያሕጽኤል ÷ ጉኒ ÷ ዬጽር ÷ ሺሌም ÷ የባላ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።
፲፬ የምናሴ ፡ ልጆች ፡ ሶርያይቱ ፡ ቁባቲ ፡ የወለደችለት ፡ እሥርኤልና ፡ የገለዓድ ፡ አባት ፡ ማኪር ፡
፲፭ ናቸው ። ማኪርም ፡ ከሑፋምና ፡ ከሳፊን ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ አገባ ፤ የእኅትዋም ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ ነበረ ፤ የሁለተኛውም ፡ ስም ፡ ሰለጰዓድ ፡ ነበረ ፤ ለሰለጰዓድም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ።
፲፮ የማኪርም ፡ ሚስት ፡ መዓካ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ÷ ስሙንም ፡ ፋሬስ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ፤ የወንድሙም ፡ ስም ፡ ሱሮስ ፡ ነበረ ፤ ልጆቹም ፡ ኡላም ÷ ራቁም ፡
፲፯ ነበሩ ። የኡላምም ፡ ልጅ ፡ ባዳን ፡ ነበረ ፤ እነዚህ ፡ የምናሴ ፡ ልጅ ፡ የማኪር ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጆች ፡
፲፰ ነበሩ ። እኅቱ ፡ መለኬት ፡ ኢሱድን ÷ አቢዔዝ
፲፱ ርን ÷ መሕላን ፡ ወለደች ። የሸሚዳም ፡ ልጆች ፡ አሒያን ÷ ሴኬም ÷ ሊቅሒ ÷ አኒዓም ፡ ነበሩ ።
፳ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፤ ሹቱላ ÷ ልጁ ፡ ባሬድ ÷ ልጁ ፡ ታሐት ÷ ልጁ ፡ ኤልዓዳ ÷ ልጁ ፡ ታሐት ÷
፳፩ ልጁ ፡ ዛባድ ÷ ልጁ ፡ ሹቱላ ÷ የአገሩም ፡ ተወላጆች ፡ የጌት ፡ ሰዎች ፡ ከብቶቻቸውን ፡ ሊወስዱ ፡ ወርደው ፡ ነበርና ፡ የገደሉአቸው ፡ ልጆቹ ፡ ኤድርና ፡ ኤልዓድ ፡ ነበሩ ። አባታቸውም ፡ ኤፍሬም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ አለቀሰ ÷ ወንድሞቹም ፡ ሊያጽናኑት ፡ መጡ ። ወደ ፡ ሚስቱም ፡ ገባ ÷ አረገዘችም ÷ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደች ፤ በቤቱም ፡ መከራ ፡ ሆኖአልና ፡ ስሙን ፡ በሪዓ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ሴት ፡ ልጁም ፡ ታችኛውንና ፡ ላይኛውን ፡ ቤትሖሮንንና ፡ ኡዜንሼራን ፡ የሠራች ፡ ሲአራ ፡ ነበረች ። ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡ ፋፊ ÷ ሬሴፍ ÷ ልጁ ፡ ቴላ ÷ ልጁ ፡ ታሐን ÷ ልጁ ፡ ለአዳን ÷ ልጁ ፡ ዓሚሁድ ÷ ልጁ ፡ ኤሊሳማ ÷ ልጁ ፡ ነዌ ÷ ልጁ ፡ ኢያሱ ።
፳፪ ግዛታቸውና ፡ ማደሪያቸው ፡ ቤቴልና ፡ መንደሮችዋ ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ነዓራን ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ጌዝርና ፡ መንደሮችዋ ÷ ደግሞ ፡ ሴኬምና ፡ መንደሮችዋ ፡ እስከ ፡ ጋዛና ፡ እስከ ፡ መንደሮችዋ ፡ ድረስ ÷ በምናሴም ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ ቤትሳንና ፡ መንደሮችዋ ÷ ታዕናክና ፡ መንደሮችዋ ÷ መጊዶና ፡ መንደሮችዋ ÷ ዶርና ፡ መንደሮችዋ ፡ ነበሩ ፤ በእነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጅ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ተቀመጡ ።
፳፫ የአሴር ፡ ልጆች ፤ ዩምና ÷ የሱዋ ÷ የሱዊ ÷
፳፬ በሪዓ ÷ እኅታቸውም ፡ ሴራሕ ። የበሪዓም ፡ ልጆች ፤ ሔቤር ÷ የቢርዛዊት ፡ አባት ፡ የነበረው ፡ መልኪኤል ። ሔቤርም ፡ ያፍሌጥን ÷
፳፭ ሳሜርን ÷ ከታምን ÷ እኅታቸውንም ፡ ሶላን ፡
፳፮ ወለደ ። የያፍሌጥም ፡ ልጆች ፡ ፋሴክ ÷ ቢምሃል ÷ ዓሲት ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ የያፍሌጥ ፡
፳፯ ልጆች ፡ ነበሩ ። የሳሜርም ፡ ልጆች ፡ አኪ ÷ ሮኢጋ ÷ ይሐባ ÷ አራም ፡ ነበሩ ። የወንድሙም ፡ የኤላም ፡ ልጆች ፡ ጸፋ ÷ ይምና ÷ ሰሌስ ÷ ዓማል ፡
፳፰ ነበሩ ። የጸፋም ፡ ልጆች ፡ ሱዋ ÷ ሐርኔፍር ÷ ሦጋል ÷ ቤሪ ÷ ይምራ ÷ ቤጼር ÷ ሆድ ÷ ሳማ ÷ ሰሊሳ ÷ ይትራን ÷ ብኤራ ፡ ነበሩ ። የዬቱር ፡
፳፱ ልጆች ፡ ዮሮኂ ÷ ፊስጳ ÷ አራ ፡ ነበሩ ። የዑላ ፡ ልጆች ፡ ኤራ ÷ ሐኒኤል ÷ ሪጽያ ፡ ነበሩ ።
፴ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የአሴር ፡ ልጆች ÷ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ የተመረጡ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ÷ የመኳንንቱ ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። በትውልዳቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ለመዋጋት ፡ የተቈጠሩ ፡ ሀያ ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ብንያምም ፡ በኵሩን ፡ ቤላን ÷ ሁለተኛውንም ፡
፪ አስቤልን ÷ ሦስተኛውንም ፡ አሐራን ÷ አራተኛውንም ፡ ኖሐን ÷ አምስተኛውንም ፡ ራፋን ፡
፫ ወለደ ። ለቤላም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ አዳር ÷ ጌራ ÷ አቢሁድ ÷ አቢሱ ÷ ናዕማን ÷ አሖዋ ÷
፬ ጌራ ÷ ሰፉፋም ÷ ሑራም ። እነዚህም ፡ የኤሁድ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ በጌባ ፡ የሚቀመጡ ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ናቸው ፤
፮ ወደ ፡ መናሐትም ፡ ተማረኩ ፤ ናዕማን ÷ አኪያ ÷ ጌራ ÷ እነርሱም ፡ ተማረኩ ። ዖዛንና ፡ አሒሁድን ፡ ወለደ ።
፰ ሸሐራይምም ፡ ሚስቶቹን ፡ ሑሺምንና ፡ በዕራን ፡ ከሰደደ ፡ በኋላ ፡ በሞዓብ ፡ ሚዳ ፡

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በየትውልዳቸው ፡ ተቈጠሩ ፤ እነሆም ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፈዋል ። ይሁዳም ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማረኩ ። ፪ በአውራጃ ዎቻቸውና ፡ በከተሞቻቸው ፡ መጀመሪያ ፡ የተቀመጡ ፡ እስራኤልና ፡ ካህናት ፡ ሌዋውያንም ፡ ናታኒምም ፡ ነበሩ ። ፫ ከይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ ከብን ያም ፡ ልጆች ፡ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴ ፡ ልጆች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ። ፬ ከይሁዳ ፡ ልጅ ፡ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡ የአምሪ ፡ ልጅ ፡ የያምሪ ፡ ልጅ ፡ የዓሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ዑታይ ፡ ደግሞ ፡ ተቀመጠ ። ፭ ከሴሎናውያንም ፡ በኩሩ ፡ ዓሣያና ፡ ልጆቹ ። ፮ ከዛራም ፡ ልጆች ፡ ይዑኤልና ፡ ወንድሞቻቸው ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ። ፯ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ የሐስኑአ ፡ ልጅ ፡ የሆዳይዋ ፡ ልጅ ፡ የሚሱላም ፡ ልጅ ፡ ሰሉ ፤ ፰ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ብኔያ ፤ የሚክሪ ፡ ልጅ ፡ የአዚ ፡ ልጅ ፡ ኤላ ፤ የይብንያ ፡ ልጅ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ የሰፋጥያስ ፡ ልጅ ፡ ሚሱላም ፤ ፱ በየትውልዳቸውም ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ስድስት ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ።

፲ ከካህናቱም ፡ ዮዳኤ ÷ ዮአሪብ ÷ ያኪን ፤ ፲፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ የመራዮት ፡ ልጅ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ የሚሱላም ፡ ልጅ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስ ፤ ፲፪ የመልክያ ፡ ልጅ ፡ የጳስኮር ፡ ልጅ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ዓዳያ ፤ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ የምሺላሚት ፡ ልጅ ፡ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡ የየሕዜራ ፡ ልጅ ፡ ፲፫ የዓዲኤል ፡ ልጅ ፡ መዕሣይ ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማገልገል ፡ ሥራ ፡ እጅግ ፡ ብልሃተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

፲፬ ከሌዋውያንም ፡ የሚራሪ ፡ ልጆች ፡ የአሳብያ ፡ ልጅ ፡ የዓዝሪቃም ፡ ልጅ ፡ የአሱብ ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፤ ፲፭ በቅበቃር ÷ ኤሬስ ÷ ጋላል ÷ የአሳፍ ፡ ልጅ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ መታንያ ፤ የኤዶታም ፡ ልጅ ፡ የጋላል ፡ ልጅ ፡ የሰሙስ ፡ ልጅ ፡ ፲፮ አብድያ ፤ በነጦፋውያንም ፡ መንደሮች ፡ የተቀመጠው ፡ የሕልቃና ፡ ልጅ ፡ የአሳ ፡ ልጅ ፡ በራክያ ።

፲፯ በረኞችም ፡ ሰሎም ÷ ዓቁብ ÷ ጤልሞን ÷ አሒማን ÷ ወንድሞቻቸውም ፡ ነበሩ ፤ ሰሎምም ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ፲፰ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ነበሩ ፤ ለሌዊ ፡ ልጆች ፡ ሰፈር ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ። ፲፱ የቆሬም ፡ ልጅ ፡ የአብያሳፍ ፡ ልጅ ፡ የቆሬ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ከአባቱም ፡ ቤት ፡ የነበሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ቆሬያው-

፩ ልጆች ፡ ወለደ ። ከሚስቱ ፡ ከሐዲሽ ፡ ዮባብን ÷ ፪ ዲብያን ÷ ማሴን ÷ ማልካምን ÷ ይዑድን ÷ ሻክያን ÷ ሚርማን ፡ ወለደ ። እነዚህም ፡ ልጆች ፡ ፫ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። ከሐሹምም ፡ አቢጠብንና ፡ ኤልፍዓልን ፡ ወለደ ። ፬ የኤልፍዓልም ፡ ልጆች ፤ ዔቤር ÷ ሚሻም ÷ አኖንና ፡ ሎድን ፡ መንደሮቻቸውንም ፡ የሠራ ፡ ፭ ሻሚድ ፤ በሪዓ ÷ ሽማዕ ፡ የጌትን ፡ ሰዎች ፡ ያሳደዱ ፡ የኤሎን ፡ ሰዎች ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ፮ አለቆች ፡ ነበሩ ፤ አሒዮ ÷ ሻሻቅ ÷ ይሬምት ÷ ፯፣፰ ዝባድያ ÷ ዓራድ ÷ ዔድር ÷ ሚካኤል ÷ ይሽጳ ÷ ፰ ዮሐ ÷ የበሪዓ ፡ ልጆች ፤ ዝባድያ ÷ ሚሱላም ÷ ፱ ሕዝቂ ÷ ሔቤር ÷ ይሽምራይ ÷ ይዝሊያ ÷ ዮባብ ÷ ፲ የኤልፍዓል ፡ ልጆች ፤ ያቂም ÷ ዝክሪ ÷ ዙብዲ ÷ ፲፩፣፲፪ ኤሊዔናይ ÷ ጺልታይ ÷ ኤሊኤል ÷ ዓዳያ ÷ ፲፫ ብራያ ÷ ሺምራት ÷ የሰሚኢ ፡ ልጆች ፤ ይሽ ፲፬ ጳን ÷ ዔቤር ÷ ኤሊኤል ÷ ዓብዶን ÷ ዝክሪ ÷ ፲፭፣፲፮ ሐናን ÷ ሐናንያ ÷ ኤላም ÷ ዓንቶትያ ÷ ይፍ ፲፯ ዴያ ÷ ፋኑኤል ÷ የሰሴቅ ፡ ልጆች ፤ ሽምሽራይ ÷ ፲፰ ሸሃሪያ ÷ ጎቶልያ ÷ ያዕሬሽያ ÷ ኤልያስ ÷ ዝክሪ ÷ ፲፱ የይሮሐም ፡ ልጆች ። እነዚህ ፡ በትውልዶቻቸው ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ።

፳ የሚስቱ ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ የነበረው ፡ የገባዖን ፡ ፴ አባት ፡ ይዒኤል ÷ የበኩር ፡ ልጁ ፡ ዓብዶን ÷ ፴፩ ዱር ÷ ቂስ ÷ በኣል ÷ ናዳብ ÷ ጌዶር ÷ አሒዮ ÷ ፴፪ ዛኩር ፡ በገባዖን ፡ ተቀመጡ ። ሚቅሎት ፡ ሰምአን ፡ ወለደ ፤ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በወንድሞቻቸው ፡ ፴፫ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተቀመጡ ። ኔር ፡ ቂስን ፡ ወለደ ፤ ቂስም ፡ ሳኦልን ፡ ወለደ ፤ ሳኦልም ፡ ዮናታንን ÷ ሜልኪሳን ÷ አሚናዳብን ÷ አስበኣልን ፴፬ ወለደ ። የዮናታንም ፡ ልጅ ፡ መሪበኣል ፡ ነበረ ፤ ፴፭ መሪበኣልም ፡ ሚካን ፡ ወለደ ። የሚካም ፡ ልጆች ፡ ፒቶን ÷ ሜሌክ ÷ ታሬዓ ÷ አካዝ ፡ ነበሩ ። ፴፮ አካዝም ፡ ይሆዓዳን ፡ ወለደ ፤ ይሆዓዳም ፡ ዓሌሜትን ÷ ዓዝሞትን ÷ ዘምሪን ፡ ወለደ ፤ ዘምሪም ፡ ሞጻን ፡ ወለደ ። ፴፯ ሞጻም ፡ ቢንዓን ፡ ወለደ ፤ ልጁም ፡ ረፋያ ፡ ነበረ ÷ ልጁ ፡ ኤልዓሣ ÷ ልጁ ፡ ፴፰ አሴል ። ለኤሴልም ፡ ስድስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ። ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ዓዝሪቃም ÷ ቦክሩ ÷ እስማኤል ÷ ሸዓርያ ÷ አብድዩ ÷ ሐናን ፤ ፴፱ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የኤሴል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። ፵ የወንድሙም ፡ የአሴል ፡ ልጆች ፤ በኩሩ ፡ ኡላም ÷ ሁለተኛውም ፡ ኢያስ ÷ ሦስተኛውም ፡ ኤሊፋላት ። ፵፩ የኡላም ፡ ልጆች ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላንና ፡ ቀስተኞች ፡ ነበሩ ፤ ለእነርሱም ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ የሚያህሉ ፡ ብዙ ፡ ልጆችና ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ነበሩአቸው ። ፵፪ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

ያን ፡ በማገልገል ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ነበሩ ÷ የድን
ኳኑንም ፡ መድረክ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ። አባቶቻ
ቸውም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰፈር ፡ መግቢያ ፡
፳፩፤ ጠብቀው ፡ ነበር ። አስቀድሞም ፡ የአልዓዛር ፡
ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ አለቃቸው ፡ ነበረ ፤ እግዚአብ
፳፪፤ ሔርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ። የሜሱላም ፡
ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡ የመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡
፳፫፤ በረኛ ፡ ነበረ ። የመድረኩ ፡ በረኞች ፡ ይሆኑ ፡
ዘንድ ፡ የተመረጡ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡
መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ዳዊትና ፡ ነቢዩ ፡
ሳሙኤል ፡ በሥራቸው ፡ ያቆሙአቸው ፡ እነ
ዚህ ፡ በመንደሮቻቸው ፡ በየትውልዳቸው ፡ ተቁ
፳፭፤ ጠሩ ። እነርሱና ፡ ልጆቻቸውም ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ በድንኳኑ ፡ ደጆች ፡ ላይ ፡ ዘበኞች ፡
፳፮፤ ነበሩ ። በአራቱ ፡ ማዕዘኖች ÷ በምሥራቅ ÷ በም
ዕራብ ÷ በሰሜን ÷ በደቡብ ÷ በረኞች ፡ ነበሩ ።
፳፯፤ ወንድሞቻቸውም ፡ በመንደሮቻቸው ፡ ሆነው ÷
በየሰባትም ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሊሆኑ ፡
፳፰፤ ከጊዜ ፡ ወደ ፡ ጊዜ ፡ ይገቡ ፡ ነበር ። ከሌዋውያ
ንም ፡ የነበሩ ፡ አራቱ ፡ የበረኞች ፡ አለቆች ፡
ዘወትር ፡ በሥራቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ፤ በእግዚ
አብሔርም ፡ ቤት ፡ ባሉ ፡ ጓዳዎችና ፡ ቤተ ፡ መዝ
፳፱፤ ግብት ፡ ላይ ፡ ነበሩ ። የእግዚአብሔርንም ፡
ቤት ፡ የሚጠብቁ ÷ ዋዋት ፡ ዋዋትም ፡ ደጆቹን ፡
የሚከፍቱ ፡ እነርሱ ፡ ነበሩና ፡ በዚያ ፡ ያድሩ ፡
ነበር ።
፴፤ ዕቃውም ፡ በቍጥር ፡ ይገባና ፡ ይወጣ ፡ ነበ
ርና ፡ ከእነዚህ ፡ አንዳንዱ ፡ በማገልገያው ፡
፴፩፤ ዕቃ ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ። ከእነርሱም ፡ አን
ዳንዶቹ ፡ በመቅደሱ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ በመልካ
ሙም ፡ ዱቄት ÷ በወይን ፡ ጠጁም ÷ በዘይቱም ÷
በዕጣኑም ÷ በሽቱውም ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።
፴፪፤ ከካህናቱም ፡ ልጆች ፡ አንዳንዶቹ ፡ የሽቱውን ፡
፴፫፤ ቅባት ፡ ያጣፍጡ ፡ ነበር ። የቆሬያዊውም ፡ የሰ
ሎም ፡ በኵር ፡ ሌዋዊው ፡ ማቲትያ ፡ በምጣድ ፡
፴፬፤ በሚጋገረው ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ሹም ፡ ነበረ ። በየሰ
ንበቱም ፡ ያዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡
ከቀዓታውያን ፡ አንዳንዱ ፡ በገጹ ፡ ኅብስት ፡ ላይ ፡
ሹሞች ፡ ነበሩ ።
፴፭፤ ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ የአባቶቻቸው ፡
ቤቶች ፡ አለቆች ፡ የነበሩ ፡ መዘምራን ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ፤ ሥራቸውም ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ነበረና ፡
ያለ ፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ በየጓዳቸው ፡ ይቀመጡ ፡
፴፮፤ ነበር ። እነዚህ ፡ ከሌዋውያን ፡ የአባቶቻቸው ፡
ቤቶች ፡ አለቆች ፡ በየትውልዳቸው ፡ አለቆች ፡
ነበሩ ። እነዚህም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይቀመጡ ፡
ነበር ።
፴፯፤ የሚስቱ ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ የነበረው ፡ የገባዖን ፡
፴፰፤ አባት ፡ ይዒኤል ÷ የበኵር ፡ ልጁም ፡ ዓብዶን ÷
፴፱፤ ዱር ÷ ቂስ ÷ በኣል ÷ ኔር ÷ ናዳብ ÷ ጌዶር ÷
አሒዮ ÷ ዛኩር ÷ ሚቅሎት ÷ በገባዖን ፡ ይቀ
፵፤ መጡ ፡ ነበር ። ሚቅሎትም ፡ ሳምአን ፡ ወለደ ፤
እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋር ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ በወንድሞቻቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
፵፩፤ ይቀመጡ ፡ ነበር ። ኔርም ፡ ቂስን ፡ ወለደ ፤
ቂስም ፡ ሳኦልን ፡ ወለደ ፤ ሳኦልም ፡ ዮናታንን ÷
ሜልኪሳን ÷ አሚናዳብን ÷ አስበኣልን ፡ ወለደ ።
፵፪፤ የዮናታንም ፡ ልጅ ፡ መሪበኣል ፡ ነበረ ፤ መሪበ
፵፫፤ ኣልም ፡ ሚካን ፡ ወለደ ። የሚካም ፡ ልጆች ፡
፵፬፤ ፒቶን ÷ ሜሌክ ÷ ታሬዓ ÷ አካዝ ፡ ነበሩ ። አካ
ዝም ፡ የዕራን ፡ ወለደ ፤ የዕራም ፡ ዓሌሜትን ÷
ዓዝሞትን ÷ ዘምሪን ፡ ወለደ ፤ ዘምሪም ፡ ሞጻን ፡
ወለደ ። ሞጻም ፡ ቢንዓን ፡ ወለደ ÷ ልጁም ፡
፵፭፤ ረፋያ ፡ ነበረ ÷ ልጁ ፡ ኤልዓሣ ÷ ልጁ ፡ ኤሴል ፤
፵፮፤ ለኤሴልም ፡ ስድስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ስማ
ቸውም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ዓዝሪቃም ÷ ቦክሩ ÷
እስማኤል ÷ ሸዓርያ ÷ አብድዩ ÷ ሐናን ፤ እነዚህ ፡
የኤሴል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋር ፡
ተዋጉ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከፍልስጥኤማ
ውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ÷ ተወግተውም ፡ በጊልቦዓ ፡
፪፤ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወደቁ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡
ሳኦልንና ፡ ልጆቹን ፡ በእግር ፡ በእግራቸው ፡
ተከትለው ፡ አባረሩአቸው ፤ ፍልስጥኤማውያ
ንም ፡ የሳኦልን ፡ ልጆች ፡ ዮናታንንና ፡ አሚና
ዳብን ፡ ሜልኪሳንም ፡ ገደሉ ። ሰልፍም ፡ በሳ
፫፤ ኦል ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ÷ ቀስተኞችም ፡ አገኙት ፤
፬፤ ከቀስተኞቹም ፡ የተነሣ ፡ ተጨነቀ ። ሳኦልም ፡
ጋሻ ፡ ጃግሬውን ፡— እነዚህ ፡ ቁላፋን ፡ መጥ
ተው ፡ እንዳይዘብቱብኝ ፡ ሰይፍህን ፡ መዝ
ዘህ ፡ ውጋኝ ፡ አለው ። ጋሻ ፡ ጃግሬው ፡ ግን ፡
እጅግ ፡ ፈርቶ ፡ ነበርና ፡ እንቢ ፡ አለ ። ሳኦልም ፡
፭፤ ሰይፉን ፡ ወስዶ ፡ በላዩ ፡ ወደቀ ። ጋሻ ፡ ጃግሬ
ውም ፡ ሳኦል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡
ደግሞ ፡ በሰይፉ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ሞተ ። ሳኦ
፮፤ ልና ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ የቤቱም ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ሞቱ ።
፯፤ በሸለቆውም ፡ የነበሩት ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሸሹ ÷ ሳኦልና ፡ ልጆቹም ፡ እንደ
ሞቱ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከተሞቻቸውን ፡ ለቅቀው ፡ ሸሹ ፤
ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ ተቀመጡባ
፰፤ ቸው ። በነጋውም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ የሞ
ቱትን ፡ ለመግፈፍ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦልንና ፡
ልጆቹን ፡ በጊልቦዓ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡
፱፤ አገኙአቸው ። ገፈፉትም ÷ ራሱንና ፡ መሣሪያ
ውንም ፡ አንሥተው ፡ ለጣዖቶቻቸውና ፡ ለሕ
ዝቡ ፡ የምስራች ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍልስ
፲፤ ጥኤማውያን ፡ አገር ፡ ዙሪያ ፡ ሰደዱ ። መሣሪያ
ውንም ፡ በአምላኪቶቻቸው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖሩ ፤
፲፩፤ ራሱንም ፡ በዳጎን ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ቸነከሩት ።
፲፪፤ የኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፍልስጥ
ኤማውያን ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ ሁሉ ፡
፲፫፤ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ ጽኑዓን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተነ
ሥተው ፡ የሳኦልን ፡ ሬሳ ፡ የልጆቹንም ፡ ሬሳ ፡
ወሰዱ ÷ ወደ ፡ ኢያቢስም ፡ አመጡአቸው ፤ በኢ
ያቢስም ፡ ከለው ፡ ከትልቁ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ አጥ

ንቶቻቸውን ፡ ቀበሩ ÷ ሰበት ፡ ቀንም ፡ ጸመ ።

፲፫ እንዲሁ ፡ ሳኦል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ስላ ደረገው ፡ ኃጢአት ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ስላልጠበቀ ፡ ሞተ ። ደግሞም ፡ መናፍስት ፡ ፲፬ ጠሪ ፡ ስለ ፡ ጠየቀ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ስላል ጠየቀ ÷ ስለዚህ ፡ ገደለው ÷ መንግሥቱንም ፡ ወደ ፡ እሴይ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ አሳለፈው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በኬብሮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ተሰብስበው ፡— እነሆ ÷ እኛ ፡ የአጥንትህ ፡ ፪ ፍላጭ ፡ የሥጋህ ፡ ቍራጭ ፡ ነን ፤ አስቀድሞ ፡ ሳኦል ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ እስራኤልን ፡ የም ታወጣና ፡ የምታገባ ፡ አንተ ፡ ነበርህ ፤ አምላ ክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡— ሕዝቤን ፡ እስራኤ ልን ፡ አንተ ፡ ትጠብቃለህ ፤ በሕዝቤም ፡ በእስ ራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትሆናለህ ፡ ብሎህ ፡ ነበር ፡ ፫ አሉት ። የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፤ ዳዊ ትም ፡ በኬብሮን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አደረገ ፤ በሳሙኤልም ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ቀቡት ።

፬ ዳዊትም ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ኢያቡስ ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሄዱ ፤ በአገ ሩም ፡ የተቀመጡ ፡ ኢያቡሳውያን ፡ በዚያ ፡ ፭ ነበሩ ። በኢያቡስም ፡ የተቀመጡ ፡ ዳዊትን ፡— ወደዚህ ፡ አትገባም ፡ አሉት ፤ ዳዊት ፡ ግን ፡ አምባይቱን ፡ ጽዮንን ፡ ያዘ ፤ እርስዋም ፡ የዳ ፮ ዊት ፡ ከተማ ፡ ናት ። ዳዊትም ፡— ኢያቡሳው ያንን ፡ አስቀድሞ ፡ የሚመታ ፡ ሰው ፡ አለቃና ፡ መኰንን ፡ ይሆናል ፡ አለ ። የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ አስቀድሞ ፡ ወጣ ÷ አለቃም ፡ ሆነ ። ፯ ዳዊትም ፡ በአምባይቱ ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ፤ ስለዚህም ፡ የዳዊት ፡ ከተማ ፡ ብለው ፡ ጠሩአት ። ፰ ከሚሎም ፡ ጀምሮ ፡ በዙሪያው ፡ ከተማ ፡ ሠራ ፤ ኢዮአብም ፡ የቀረውን ፡ ከተማ ፡ አበጀ ። ፱ ዳዊትም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረና ፡ እየበረታ ፡ ሄደ ።

፲ ለዳዊትም ፡ የነበሩት ፡ የኃያላን ፡ አለቆች ፡ እነ ዚህ ፡ ናቸው ፤ ስለ ፡ እስራኤል ፡ እንደ ፡ ተናገ ረው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በመንግሥቱ ፡ ፲፩ ላይ ፡ አጸኑት ። የዳዊትም ፡ ኃያላን ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ የሠላሳው ፡ አለቃ ፡ የሐክሞናዊው ፡ ልጅ ፡ ያሾብዓም ፡ ነበረ ፤ እርሱ ፡ ጦሩን ፡ አን ሥቶ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ፲፪ ገደለ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ በሦስቱ ፡ ኃያላን ፡ መካከል ፡ የነበረ ፡ የአሆሃዊው ፡ የዱዲ ፡ ልጅ ፡ ፲፫ አልዓዛር ፡ ነበረ ። እርሱ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ በፈ ስደሚም ፡ ነበረ ÷ በዚያም ፡ ገብስ ፡ በሞላበት ፡ እርሻ ፡ ውስጥ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ለሰልፍ ፡ ተሰብስበው ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ ከፍልስጥኤማ ውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ። በእርሻውም ፡ መካከል ፡ ፲፬ ቆመው ፡ ጠበቁት ÷ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ገደሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በታላቅ ፡ ማዳን ፡ አዳናቸው ።

፲፭ ከሠላሳውም ፡ አለቆች ፡ ሦስቱ ፡ ወርደው ፡ ዳዊት ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ዓለቱ ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡ ዋሻ ፡ መጡ ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ። በዚያም ፡ ፲፮ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በምሽጉ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ÷ የፍል ስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በቤት ፡ ልሔም ፡ ነበረ ። ዳዊትም ፡— በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ፲፯ ከቤት ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውኃ ፡ ማን ፡ ይሰጠ ኛል ? ብሎ ፡ ተመኘ ። እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ የፍ ፲፰ ልስጥኤማውያንን ፡ ሠራዊት ፡ ቀድደው ፡ ሄዱ ÷ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤት ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውኃ ፡ ቀዱ ፤ ይዘውም ፡ ለዳዊት ፡ አመጡለት ። እርሱ ፡ ግን ፡ ሊጠጣ ፡ አልወደ ደም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አፍስሶ ፡— ፲፱ ይህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ አምላኬ ፡ ይክልክለኝ ፤ በነፍሳቸው ፡ የደፈሩትን ፡ የእነዚህን ፡ ሰዎች ፡ ደም ፡ እጠጣለሁን ? በነፍሳቸው ፡ አምጥተው ፡ ታል ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ አል ወደደም ። ሦስቱም ፡ ኃያላን ፡ ያደረጉት ፡ ፳ ይህ ፡ ነው ።

የኢዮአብም ፡ ወንድም ፡ አቢሳ ፡ የሦስቱ ፡ ፳፩ አለቃ ፡ ነበረ ፤ ጦሩንም ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ላይ ፡ አንሥቶ ፡ ገደላቸው ÷ በሦስቱም ፡ መካከል ፡ ስሙ ፡ የተጠራ ፡ ነበረ ። በሁለተኛውም ፡ ተራ ፡ ፳፪ በሆኑት ፡ በሦስቱ ፡ መካከል ፡ የከበረ ፡ ነበረ ÷ አለ ቃቸውም ፡ ሆነ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ፊተኞቹ ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ።

በቀብስኤልም ፡ የነበረው ÷ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ፳፫ ያደረገው ፡ የጽኑዕ ፡ ሰው ፡ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በና ያስ ፡ የሞዓባዊን ፡ የአሪኤልን ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ገደለ ፤ በአመዳይም ፡ ወራት ፡ ወርዶ ፡ በጕድ ጓድ ፡ ውስጥ ፡ አንበሳ ፡ ገደለ ። ቁመቱም ፡ አም ፳፬ ስት ፡ ክንድ ፡ የነበረውን ፡ ረጅሙን ፡ ግብጻዊ ውን ፡ ሰው ፡ ገደለ ፤ በግብጻዊውም ፡ እጅ ፡ የሸ ማኔ ፡ መጠቅለያ ፡ የመሰለ ፡ ጦር ፡ ነበረ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ በትር ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወረደ ÷ ከግብ ጻዊውም ፡ እጅ ፡ ጦሩን ፡ ነቅሎ ፡ በገዛ ፡ ጦሩ ፡ ገደለው ። የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ያደረገው ፡ ፳፭ ይህ ፡ ነው ፤ ስሙም ፡ በሦስቱ ፡ ኃያላን ፡ መካከል ፡ የተጠራ ፡ ነበረ ። እነሆ ÷ ከሠላሳው ፡ ይልቅ ፡ ፳፮ የከበረ ፡ ነበረ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ፊተኞቹ ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ። ዳዊትም ፡ በዘበ ኞቹ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።

ደግሞም ፡ በጭፍሮች ፡ ዘንድ ፡ የነበሩት ፡ ፳፯ ኃያላን ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡ አሣሄል ÷ የቤተ ፡ ልሔሙ ፡ ሰው ፡ የዱዲ ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ÷ ሃሮራዊው ፡ ሳሞት ÷ ፈሎናዊው ፡ ፳፰ ሴሌስ ÷ የቴቁሔ ፡ ሰው ፡ የዒኪስ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ÷ ፳፱ ዓናቶታዊው ፡ አቢዔዜር ÷ ኩሳታዊው ፡ ሴቤ ፴ ካይ ÷ አሆሃዊው ፡ ዔላይ ÷ ነጦፋዊው ፡ ናኤሬ ÷ ፴፩

፴፭፤ የነጠፋዊው ፡ የበዓና ፡ ልጅ ፡ ሔሌድ ÷ ከብን
ያም ፡ ወገን ፡ ከጌብዓ ፡ የሪባይ ፡ ልጅ ፡ ኤታይ ÷
፴፮፤ ጲርዓቶናዊው ፡ በናያስ ÷ የገዓስ ፡ ወንዝ ፡ ሰው ፡
፴፯፤ ኡሪ ÷ ዓረባዊው ፡ አቢኤል ÷ ባሕሩማዊው ፡
፴፰፤ ዓዝሞት ÷ ሰዓልቦናዊው ፡ ኤሊያሕባ ÷ የጌዙና
ዊው ፡ የአሳን ፡ ልጆች ÷ የሃራራዊው ፡ የሻጌ ፡
፴፱፤ ልጅ ፡ ዮናታን ÷ የአሮዳዊው ፡ የአራር ፡ ልጅ ፡
፵፤ አምናን ÷ የኡር ፡ ልጅ ፡ ኤሊፋል ÷ ምኬራታ
፵፩፤ ዊው ፡ አፈር ÷ ፍሎናዊው ፡ አክያ ÷ ቀርሜ
ሎሳዊው ፡ ሐጽሮ ÷ የኤዝባይ ፡ ልጅ ፡ ነዕራይ ÷
፵፪፤ የናታንም ፡ ወንድም ፡ ኢዮኤል ÷ የሃግሪ ፡
፵፫፤ ልጅ ፡ ሚብሐር ÷ አሞናዊው ፡ ጼሌቅ ÷ የጽ
ሩያ ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬ ፡ ቤሮታ
፵፬፤ ዊው ፡ ነሃራይ ÷ ይትራዊው ፡ ዒራስ ÷ ይትራ
፵፭፤ ዊው ፡ ጋሬብ ÷ ኬጠያዊው ፡ ኦርዮ ÷ የአሕ
፵፮፤ ላይ ፡ ልጅ ፡ ዛባድ ÷ የሮቤላዊው ፡ የሺዛ ፡ ልጅ ፡
ዓዲና ÷ እርሱ ፡ የሮቤላውያን ፡ አለቃ ፡ ነበረ ÷
፵፯፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ÷ የማ
ዕካ ፡ ልጅ ፡ ሐናን ÷ ሚትናዊው ፡ ኢያሣፍጥ ÷
፵፰፤ አስታሮታዊው ፡ ዖዝያ ÷ የአሮዔራዊው ፡ የኮ
ታም ፡ ልጆች ፡ ሽማና ፡ ይዒኤል ÷ የሺምሪ ፡
ልጅ ፡ ይዳኤል ÷ ወንድሙም ፡ ተዳዊው ፡ ዮሐ ÷
፵፱፤ መሐዋዊው ፡ ኤሊኤል ÷ ይሪባይ ÷ ዮሻውያ ÷
የኤልነዓም ፡ ልጆች ÷ ሞዓባዊው ፡ ይትማ ÷
፶፤ ኤሊኤል ÷ ዖቤድ ÷ ምጾባዊው ፡ የዕሚኤል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ በጺቅላግም ፡ ከቂስ ፡ ልጅ ፡ ከሳኦል ፡ በተሸ
ሸገ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ የመጡ ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ፤ በሰልፍም ፡ ባገዙት ፡ ኃያላን ፡ መካ
፪፤ ከል ፡ ነበሩ ። ቀስተኞችም ፡ ነበሩ ÷ በቀኝና ፡
በግራም ፡ እጃቸው ፡ ድንጋይ ፡ ሊወነጭፉ ፡
ፍላጻም ፡ ሊወረውሩ ፡ ይችሉ ፡ ነበረ ፤ ከብን
፫፤ ያም ፡ ወገን ፡ የሳኦል ፡ ወንድሞች ፡ ነበሩ ። አለ
ቃቸው ፡ አሒዔዝር ፡ ነበረ ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡
አዩአስ ÷ የጌብዓዊው ፡ የሸማዓ ፡ ልጆች ፤ ይዝ
ኤል ÷ ፋሌጥ ÷ የዓዝሞት ፡ ልጆች ፤ በራኪያ ÷
፬፤ ዓናቶታዊው ፡ ኢዩ ÷ ገባዖናዊው ፡ ሰማያስ ÷
እርሱ ፡ በሠላሳው ፡ መካከልና ፡ በሠላሳው ፡ ላይ ፡
ኃያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ኤርምያስ ÷ የሕዚኤል ÷
፭፤ ዮሐናን ÷ ገድሮታዊ ፡ ዮዛባት ÷ ኤሉዛይ ÷ ኢያ
ሪሙት ÷ በዓልያ ÷ ሰማራያ ÷ ሐሩፋዊው ፡ ሰፋ
፮፤ ጥያስ ÷ ቆሬያውያን ፡ ሕልቃና ÷ ይሺያ ÷ ዓዝ
፯፤ ርኤል ÷ ዮዛር ÷ ያሾብዓም ፤ የጌዶር ፡ ሰው ፡
የይሮሐም ፡ ልጆች ፡ ዮዔላ ÷ ዝባድያ ።
፰፤ ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ ባለችው ፡
በአምባይቱ ፡ ሳለ ፡ ከጋድ ፡ ወገን ፡ የሆኑ ፡ እነ
ዚህ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ የሚይዙ ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያ
ላን ÷ ሰልፈኞች ÷ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተጠጉ ፤ ፊታ
ቸውም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ፊት ፡ ነበረ ÷ በተራ
ራም ፡ ላይ ፡ እንደሚዘልል ፡ ሚዳቋ ፡ ፈጣኖች ፡
፱፤ ነበሩ ። አለቃው ፡ ዔጼር ÷ ሁለተኛው ፡ አብ
፲፤ ድዩ ÷ ሦስተኛው ፡ ኤልያብ ÷ አራተኛው ፡ መስ
፲፩፤ መና ÷ አምስተኛው ፡ ኤርምያስ ÷ ስድስተኛው ፡
ዓታይ ÷ ሰባተኛው ፡ ኤሊኤል ÷ ስምንተኛው ፡ ፲፪፤
ዮሐናን ÷ ዘጠኝኛው ፡ ኤልዛባድ ÷ አሥረኛው ፡ ፲፫፤
ኤርምያስ ÷ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ መክበናይ ።
እነዚህ ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የጭፍራ ፡ አለቆች ፡ ፲፬፤
ነበሩ ፤ ከእነርሱም ፡ ታናሹ ፡ ከመቶ ÷ ታላቁ ፡
ከሺህ ፡ ይመዘዘኑ ፡ ነበር ። በመጀመሪያው ፡ ፲፭፤
ወር ፡ ዮርዳኖስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ሞልቶ ፡
በነበረ ፡ ጊዜ ፡ የተሻገሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤
በሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ በምሥራቅና ፡ በምዕ
ራብ ፡ በኩል ፡ የተቀመጡትን ፡ ሁሉ ፡ አባረሩ ።
ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ነበረባት ፡ ወደ ፡ አምባይቱ ፡ ፲፮፤
ከብንያምና ፡ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡ ሰዎች ፡ መጡ ።
ዳዊትም ፡ ሊገናኛቸው ፡ ወጥቶ ፡— ትረዱኝ ፡ ፲፯፤
ዘንድ ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥታችሁ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ልቤ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ይሆናል ፤
ለጠላቶቼ ፡ አሳልፋችሁ ፡ ልትሰጡኝ ፡ መጥታ
ችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ÷ በእጄ ፡ ዓመፅ ፡ የለብ
ኝምና ፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ይመልከተው ÷
ይፍረደውም ፡ አላቸው ። መንፈስም ፡ በሠላ ፲፰፤
ሳው ፡ አለቃ ፡ በዓማሣይ ፡ ላይ ፡ መጣ ÷ እር
ሱም ፡— ዳዊት ፡ ሆይ ÷ እኛ ፡ የአንተ ፡ ነን ፤
የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እኛ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነን ፤
አምላክህ ፡ ይረዳሃልና ፡ ሰላም ፡ ሰላም ፡ ለአንተ ፡
ይሁን ÷ ለሚረዱህም ፡ ሰላም ፡ ይሁን ፡ አለ ።
ዳዊትም ፡ ተቀበላቸው ÷ የጭፍራም ፡ አለቆች ፡
አደረጋቸው ።
ዳዊትም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ሳአ ፲፱፤
ልን ፡ ሊወጋ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከምናሴ ፡ ወገን ፡
ሰዎች ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከዱ ፤ የፍልስጥኤማው
ያን ፡ አለቆች ፡ ግን ፡— በራሳችን ፡ ላይ ፡ ጕዳት ፡
አድርጎ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ይመለ
ሳል ፡ ሲሉ ፡ ተማክረው ፡ ሰድደውታልና ፡ እነ
ርሱ ፡ አልረዱአቸውም ። ወደ ፡ ጺቅላግም ፡ ፳፤
ሲሄድ ፡ ከምናሴ ፡ ወገን ፡ የምናሴ ፡ ሻለቆች ፡
የነበሩ ፡ ዓድና ÷ ዮዛባት ÷ ይዲኤል ÷ ሚካኤል ÷
ዮዛባት ÷ ኤሊሁ ÷ ጺልታይ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ከዱ ።
ሁሉም ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላንና ፡ በሠራዊቱ ፡ ላይ ፡ ፳፩፤
አለቆች ፡ ነበሩና ፡ በአደጋ ፡ ጣዮቹ ፡ ላይ ፡ ዳዊ
ትን ፡ አገዙት ። እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሠራ ፳፪፤
ዊት ፡ ታላቅ ፡ ሠራዊት ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ዳዊ
ትን ፡ ለመርዳት ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።
እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ የሳኦልን ፡ ፳፫፤
መንግሥት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡
በኬብሮን ፡ ሳለ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ የመጡት ፡
የሠራዊቱ ፡ አለቆች ፡ ቁጥር ፡ ይህ ፡ ነው ።
ጋሻና ፡ ጦር ፡ ተሸክመው ፡ ለሰልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ ፳፬፤
የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ስምንት ፡
መቶ ፡ ነበሩ ። ለሰልፍ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ፳፭፤
ሰዎች ፡ የነበሩ ፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡
ሺህ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ፳፮፤
አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። የአሮ ፳፯፤
ንም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ ዮዳሄ ፡ ነበረ ÷ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ ጕልማሳ ፡ ሳዶቅ ፡

ነበረ ÷ ከአባቱም ፡ ቤት ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ አለቆች ፡
፳፱ ነበሩ ። የሳአልም ፡ ወንድሞች ፡ ከሆኑ ፡ ኩብን
ያም ፡ ልጆች ፡ የሚበልጠው ፡ ክፍል ፡ እስከ
ዚያ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የሳአልን ፡ ቤት ፡ ይከተል ፡
ነበርና ፡ ከእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ የመጡ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡
፴ ነበሩ ። ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ የሆኑ ፡ በአባቶቻ
ቸውም ፡ ቤት ፡ የታወቁ ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡
፴፩ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በየስማቸ
ውም ፡ የተጻፉ ፡ ዳዊትን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡
የመጡ ፡ የምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ አሥራ ፡
፴፪ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ። እስራኤልም ፡ የሚገ
ባውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ዘመኑን ፡ የሚያውቁ ፡
ጥበበኞች ፡ ሰዎች ፡ የያሳኮር ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ ሁሉ ፡
፴፫ ይታዘዙአቸው ፡ ነበር ። በጭፍራውም ፡ ውስጥ ፡
የወጡ ፡ ለሰልፍም ፡ የተዘጋጁ ÷ የማያመነቱ ÷
መሣሪያም ፡ ሁሉ ፡ የያዙ ፡ የዛብሎን ፡ ሰዎች ፡
፴፬ አምሳ ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ። የንፍታሌምም ፡ አለቆች ፡
አንድ ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ጋሻና ፡
ጦር ፡ የሚይዙ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፴፭ ለሰልፍም ፡ የተዘጋጁ ፡ የዳን ፡ ሰዎች ፡ ሀያ ፡
፴፮ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። በጭ
ፍራውም ፡ ውስጥ ፡ የሚወጡ ÷ ለሰልፍም ፡
የተዘጋጁ ፡ የአሴር ፡ ሰዎች ፡ አርባ ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ።
፴፯ በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ካሉ ፡ ከሮቤልና ፡ ከጋድ ፡
ሰዎች ፡ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ መሣሪ
ያን ፡ ሁሉ ፡ ይዘው ፡ የመጡ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡
ነበሩ ።

፴፰ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ አርበኞችና ፡ ሰልፈ
ኞች ፡ እየሆኑ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸው ፡ ወደ ፡
ኬብሮን ፡ መጡ ፡ ደግሞም ፡ ከእስራኤል ፡ የቀ
ሩት ፡ ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡
፴፱ ልብ ፡ ነበሩ ። ወንድሞቻቸውም ፡ አዘጋጅተ
ውላቸው ፡ ነበርና ፡ እየበሉና ፡ እየጠጡ ፡ በዚያ ፡
፵ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ። ደግ
ሞም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ደስታ ፡ ሆኖአልና ፡
እስከ ፡ ይሳኮርና ፡ እስከ ፡ ዛብሎን ፡ እስከ ፡ ንፍ
ታሌምም ፡ ድረስ ፡ ለእርሱ ፡ አቅራቢያ ፡ የነበሩ ፡
በአህያና ፡ በግመል ፡ በበቅሎና ፡ በበሬ ፡ ላይ ፡
እንጀራና ፡ ዱቄት ፡ የበለስ ፡ ጥፍጥፍና ፡ የዘ
ቢብ ፡ ዘለላ ፡ የወይንም ፡ ጠጅ ፡ ዘይትም ፡ በሬ
ዎችንና ፡ በጎችንም ፡ በብዙ ፡ አድርገው ፡ ያመጡ ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ ዳዊትም ፡ ከሻለቆችና ፡ ከመቶ ፡ አለቆች ፡
፪ ከአለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ተማከረ ። ዳዊትም ፡
የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡— መልካም ፡
መስሎ ፡ የታያችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከአምላካ
ችን ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ወጥቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
በእስራኤል ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለቀሩት ፡ ወንድሞ
ቻችን ፡ በከተሞቻቸውና ፡ በመሰምርያዎቻቸ
ውም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡
፫ ወደ ፡ እኛ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ዘንድ ፡ እንላክ ፤ በሳ
አልም ፡ ዘመን ፡ አልፈለግነውምና ፡ የአምላካ
ችንን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ እንመልስ ፡ አላ
፬ ቸውም ። ነገሩም ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ዘንድ ፡
ቅን ፡ ነበረና ፡ ጉባኤው ፡ ሁሉ ፡— እንዲሁ ፡
፭ እናደርጋለን ፡ አሉ ። የእግዚአብሔርንም ፡
ታቦት ፡ ከቂርያትይዓሪም ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡
ዳዊት ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡
ከሺሖር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ፡
፮ ድረስ ፡ ሰበሰበ ። ዳዊትም ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የተቀመጠውን ፡ ስሙም ፡
በእርሱ ፡ የተጠራውን ፡ የአምላክን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ወዳለችው ፡ ቂርያትይዓሪም ፡ ወደ ፡ ተቡ
፯ ለች ፡ ወደ ፡ በኣላ ፡ ሄዱ ። የእግዚአብሔርንም ፡
ታቦት ፡ በአዲስ ፡ ሰረገላ ፡ ላይ ፡ ጫኑት ÷ ከአሚ
ናዳብም ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤ ዖዛና ፡ አሒዮም ፡
ሰረገላውን ፡ ይነዱ ፡ ነበር ። ዳዊትና ፡ እስራ
፰ ኤል ፡ ሁሉ ፡ በቅኔና ፡ በበገና ፡ በመሰንቆና ፡ በከ
በሮ ፡ በጸናጽልና ፡ በመለከት ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በሙሉ ፡ ኃይላቸው ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።
፱ ወደ ፡ ኪዶንም ፡ አውድማ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡
በሬዎቹ ፡ ይፋንኑ ፡ ነበርና ፡ ታቦቱን ፡ ሊይዝ ፡
፲ ዖዛ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቊጣ ፡
በዖዛ ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷ እጁንም ፡ ወደ ፡ ታቦቱ ፡
ስለ ፡ ዘረጋ ፡ ቀሠፈው ፤ በዚያም ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ሞተ ። እግዚአብሔርም ፡ ዖዛን ፡
፲፩ ስለ ፡ ቀሠፈው ፡ ዳዊት ፡ አዘነ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡
ድረስ ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የዖዛ ፡ ስብራት ፡
ብሎ ፡ ጠራው ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፡— የእ
፲፪ ግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዴት ፡
አመጣለሁ ? ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈራ ።
፲፫ ዳዊትም ፡ ታቦቱን ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ሰው ፡ ወደ ፡
አቢዳራ ፡ ቤት ፡ አሳለፈው ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ አላመጣውም ። የእግዚ
፲፬ አብሔርም ፡ ታቦት ፡ በአቢዳራ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡
ዘንድ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ፤
እግዚአብሔርም ፡ የአቢዳራን ፡ ቤትና ፡ ያለ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ባረከ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ቤት ፡ ይሠሩ
ለት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኞችን ፡ የዝግባ ፡ እን
ጨትንም ፡ ጠራቢዎችንም ፡ አናጢዎችንም ፡
፪ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከ ። ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ስለ ፡ እስ
ራኤል ፡ መንግሥቱ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡
እንዳጸናው ፡ ዳዊት ፡ አወቀ ።
፫ ዳዊትም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሚስቶችን ፡
ጨምሮ ፡ ሌሎችን ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡
፬ ልጆች ፡ ወለደ ። በኢየሩሳሌምም ፡ የወለዳ
ቸው ፡ የልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሳሙስ ÷
፭ ሶባብ ÷ ናታን ÷ ሰሎሞን ÷ ኢያቤሐር ÷ ኤሊ
፮ ሱዔ ÷ ኤሊፋላት ÷ ኖጋ ÷ ናፌቅ ÷ ያፍያ ÷

፯፤ ኤሊሳማ ÷ ኤሊዳሄ ÷ ኤሊፋላት ።

፰፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ተቀባ ፡ ሰሙ ÷ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ዳዊትን ፡ ሊፈልጉ ፡ ወጡ ። ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሊጋጠማቸው ፡ ወጣ ። ፱፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ። ፲፤ ዳዊትም ፡— ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልውጣን ? በእጃቸ ፡ አሳልፈህ ፡ ትሰጣቸዋለህን ? ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፡— በእጅህ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁና ፡ ውጣ ፡ ፲፩፤ አለው ። ወደ ፡ በኣልፐራሲምም ፡ ወጡ ÷ በዚያም ፡ ዳዊት ፡ መታቸው ። ዳዊትም ፡— ውኃ ፡ እንዲያፈርስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠላቶቼን ፡ በእጄ ፡ አፈረሳቸው ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ፲፪፤ ስም ፡ በኣልፐራሲም ፡ ብለው ፡ ጠሩት ። አማልክቶቻቸውንም ፡ በዚያ ፡ ተዉ ፤ ዳዊትም ፡ አዘዘ ÷ በእሳትም ፡ አቃጠሉአቸው ።

፲፫፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ደግሞ ፡ በሸለቆው ፡ ፲፬፤ አደጋ ፡ ጣሉ ። ዳዊትም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡— ከእነርሱ ፡ ዘረሀ ፡ በሾላው ፡ ዛፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ግጠማቸው ፡ እንኺ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትውጣ ። ፲፭፤ በሾላውም ፡ ዛፍ ፡ ራስ ፡ ውስጥ ፡ የሽውሽውታ ፡ ድምፅ ፡ ስትሰማ ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ሊመታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፊትህ ፡ ይወጣልና ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ፲፮፤ ውጣ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፤ ከገባዖንም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጌዝር ፡ ድረስ ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ፲፯፤ መቱት ። የዳዊትም ፡ ዝና ፡ በየአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ፤ መፈራቱንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ አደረገው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ ዳዊትም ፡ በከተማው ፡ ላይ ፡ ለራሱ ፡ ቤቶችን ፡ ሠራ ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ፪፤ ስፍራ ፡ አዘጋጀ ÷ ድንኳንም ፡ ተከለለት ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳዊት ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ይሸከሙ ፡ ዘንድ ÷ ለዘላለሙም ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመረጣቸው ፡ ከሌዋውያን ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ይሸከም ፡ ዘንድ ፡ አይገባውም ፡ አለ ። ፫፤ ዳዊትም ፡ ወዳዘጋጀለት ፡ ስፍራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ፬፤ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ። ዳዊትም ፡ የአሮንን ፡ ልጆችና ፡ ሌዋውያንን ፡ ሰበሰበ ። ፭፤ ከቀዓት ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ኡርኤል ÷ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፤ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ዓሣያ ÷ ወንድሞቹም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፤ ፮፤ ከጌድሶን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ኢዮኤል ÷ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፤ ከኤሊጻፋን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ሸማያ ÷ ወንድሞቹም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፤ ፯፤ ከኬብሮን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ኤሊኤል ÷ ወንድሞቹም ፡ ሰማንያ ፤ ከዑዝኤል ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ አሚናዳብ ÷ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ። ፰፤ ዳዊትም ፡ ካህናቱን ፡ ሳዶቅንና ፡ አብያታርን ÷ ሌዋውያንንም ፡ ኡርኤልን ÷ ዓሣያን ÷ ኢዮኤልን ÷ ሸማያን ÷ ኤሊኤልን ÷ አሚናዳብንም ፡ ጠርቶ ፡— እናንተ ፡ የሌዋውያን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ናችሁ ፤ ወዳዘጋጀሁለት ፡ ስፍራ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ታመጡ ፡ ዘንድ ፡ እናንተና ፡ ወንድሞቻችሁ ፡ ተቀደሱ ። ፲፫፤ ቀድሞም ፡ አልተሸከማችሁምና ÷ እንደ ፡ ሥርዓቱም ፡ አልፈለግነውምና ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ ስብራት ፡ አደረገ ፡ አላቸው ። ፲፬፤ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ ተቀደሱ ። ፲፭፤ ሙሴም ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የሌዋውያን ፡ ልጆች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ በትከሻቸው ፡ ላይ ፡ በመሎጊያዎቹ ፡ ተሸከሙ ።

፲፮፤ ዳዊትም ፡ በዚማ ፡ ዕቃ ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡ በጸናጽልም ፡ እንዲያዜሙ ÷ ድምፃቸውንም ፡ በደስታ ፡ ከፍ ፡ እንዲያደርጉ ፡ መዘምራኑን ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ይሾሙ ፡ ዘንድ ፡ ለሌዋውያን ፡ አለቆች ፡ ተናገረ ። ፲፯፤ ሌዋውያኑም ፡ የኢዮኤልን ፡ ልጅ ፡ ኤማንን ÷ ከወንድሞቹም ፡ የበራክያን ፡ ልጅ ፡ አሳፍን ÷ ከወንድሞቻቸውም ፡ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡ የቂሳን ፡ ልጅ ፡ ኤታንን ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በሁለተኛው ፡ ተራ ፡ ፲፰፤ የሆኑትን ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ዘካርያስን ÷ ቤንን ÷ ያዝኤልን ÷ ሰሚራሞትን ÷ ይሒኤልን ÷ ዑኒን ÷ ኤልያብን ÷ በናያስን ÷ መዕሤያን ÷ መቲትያን ÷ ኤሊፍሌሁን ÷ ሚቅኔያን ÷ በረኞችንም ፡ ያቤድኤዶምንና ፡ ይዒኤልን ፡ አቆሙ ። ፲፱፤ መዘምራንም ፡ ኤማንና ፡ አሳፍ ፡ ኤታንም ፡ በናስ ፡ ጸናጽል ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ያሰሙ ፡ ነበር ። ፳፤ ዘካርያስ ÷ ዓዝኤል ÷ ሰሚራሞት ÷ ይሒኤል ÷ ዑኒ ÷ ኤልያብ ÷ መዕሤያ ÷ በናያስ ፡ በመሰንቆ ፡ ምሥጢር ፡ ነገር ፡ ያዜሙ ፡ ነበር ። ፳፩፤ መቲትያ ÷ ኤልፍሌሁ ÷ ሚቅኔያ ÷ ያቤድኤዶም ÷ ይዒኤል ÷ ዓዛዝያ ፡ ስምንት ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ ይዘምሩ ፡ ነበር ። ፳፪፤ የሌዋውያኑም ፡ አለቃ ፡ ክናንያ ፡ በዜማ ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ። ብልሃተኛ ፡ ነበረና ፡ ዜማ ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ። ፳፫፤ በራክያና ፡ ሕልቃናም ፡ ለታቦቱ ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ። ፳፬፤ ካህናቱም ፡ ሰበንያ ÷ ኢዮሣፍጥ ÷ ናትናኤል ÷ ዓማሣይ ÷ ዘካርያስ ÷ በናያስ ÷ አልዓዛር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ያቤድኤዶምና ፡ ይሒያም ፡ ለታቦቱ ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ።

፳፭፤ ዳዊትም ÷ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ÷ የሻለቆችም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ከአቢዳራ ፡ ቤት ፡ በደስታ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ። ፳፮፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙትን ፡ ሌዋው

ያንን ፡ እግዚአብሔር ፡ በረዳቸው ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ በፊዎችና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ሠዉ ።
፵፯፤ ዳዊትም ÷ ታቦቱንም ፡ የተሸከሙ ፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ÷ መዘምራኑም ÷ የመዘምራኑም ፡ አለቃ ፡ ከናንያ ፡ የጥሩ ፡ በፍታ ፡ ቀሚስ ፡ ለብሰው ፡ ነበር ፤ ዳዊትም ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ነበረው ። ፵፰፤ እንዲሁ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ሆ ፡ እያሉ ÷ ቀንደ ፡ መለከትና ፡ እምቢልታ ፡ እየነፉ ÷ ጸናጽልና ፡ መሰንቆም ፡ በገናም ፡ እየመቱ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ አመጡ ።
፵፱፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሚልኮል ፡ በመስኮት ፡ ሆና ፡ ተመለከተች ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ሲዘፍንና ፡ ሲጫወት ፡ አይታ ፡ በልብዋ ፡ ናቀችው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ይዘው ፡ ገቡ ÷ ዳዊትም ፡ በተከለለት ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፤ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
፪፤ አቀረቡ ። ዳዊትም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ሕዝቡን ፡ ባረከ ። ፫፤ ለእስራኤልም ፡ ለወንዱም ፡ ለሴቲም ፡ ለእያንዳንዱ ፡ አንዳንድ ፡ እንጀራ ÷ አንዳንድም ፡ ቍራጭ ፡ ሥጋ ÷ አንዳንድም ፡ የዘቢብ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አካፈለ ።
፬፤ በእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይወድሱት ፡ ዘንድ ÷ ያመሰግኑትና ፡ ያከብሩትም ፡ ዘንድ ፡ ከሌዋውያን ፡ ወገን ፡
፭፤ አቆመ ። አለቃው ፡ አሳፍ ፡ ነበረ ፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ዘካርያስ ÷ ይዒኤል ÷ ሰሚራሞት ÷ ይሒኤል ÷ መዢትያ ÷ ኤልያብ ÷ በናያስ ÷ ዖቤድኤዶም ÷ ይዒኤል ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡
፮፤ አሳፍም ፡ በጸናጽል ፡ ይዘምሩ ፡ ነበር ። ካህናቱም ፡ በናያስና ፡ የሕዚኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ።
፯፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፡ በአሳፍና ፡ በወንድሞቹ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲያመሰግኑ ፡ አስቀድሞ ፡ ትእዛዝን ፡ ሰጠ ።
፰፤ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ስሙን ፡ ጥሩ ፤
ለአሕዛብ ፡ ሥራውን ፡ አውሩ ።
፱፤ ተቀኙለት ÷ ዘምሩለት ፤
ተአምራቱንም ፡ ሁሉ ፡ ተናገሩ ።
፲፤ በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልግ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉት ÷ ትጸናላችሁም ፤
ሁልጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ፈልጉ ።
፲፪፤ ባሪያዎቹ ፡ የእስራኤል ፡ ዘር ÷
ለእርሱም ፡ የተመረጣችሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷
፲፫፤ የሠራትን ፡ ድንቅ ፡ አስቡ ÷
ተአምራቱንም ፡ የአፉንም ፡ ፍርድ ።
፲፬፤ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ፤
ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
፲፭፤ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ለዘላለም ÷
እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ያዘዘውን ፡ ቃሉን ፡ አሰበ ÷
፲፮፤ ለአብርሃም ፡ ያደረገውን ÷
ለይስሐቅም ፡ የማለውን ፤
፲፯፤ ለያዕቆብ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲሆን ፡
ለእስራኤልም ፡ የዘላለምን ፡ ኪዳን ፡ እንዲሆን ፡ አጸና ፤
፲፰፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ ለአንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡
የርስታችሁን ፡ ገመድ ፡ እሰጣለሁ ፤
፲፱፤ ይህም ፡ የሆነው ፡ እነርሱ ፡ በቍጥር ፡ ጥቂቶች ፡ ሰዎች ÷
እጅግ ፡ ጥቂቶችና ፡ ስደተኞች ፡ ሲሆኑ ፡ ነው ።
፳፤ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ÷ ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለፉ ።
፳፩፤ የቀባኋቸውን ፡ አትንኩ ÷ በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ፡ ብሎ ÷
፳፪፤ ሰው ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀደም ፤
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ነገሥታትን ፡ ገሠጸ ።
፳፫፤ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ማዳኑን ፡ አውሩ ።
፳፬፤ ክብሩን ፡ ለአሕዛብ ÷
ተአምራቱንም ፡ ለወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ንገሩ ።
፳፭፤ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ÷ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፤
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ነው ።
፳፮፤ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ ጣዖታት ፡ ናቸውና ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰማያትን ፡ ሠራ ።
፳፯፤ ክብርና ፡ ግርማ ፡ በፊቱ ÷
ኃይልና ፡ ደስታ ፡ በስፍራው ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ።
፳፰፤ የአሕዛብ ፡ ወገኖች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ÷
ክብርንና ፡ ኃይልን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ።
፳፱፤ ለስሙ ፡ የሚገባ ፡ ክብርን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፤
ቍርባንን ፡ ይዛችሁ ፡ በፊቱ ፡ ግቡ ፤
በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ።
፴፤ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ትነዋወጥ ፤
ዓለሙም ፡ እንዳይናወጥ ፡ ጸንቶአል ።
፴፩፤ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷ ምድርም ፡

ሐሜትን ፡ ታድርግ ፤
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡— እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ በሉ ።
፴፪፤ ባሕርና ፡ ሞላዋ ፡ ትናወጥ ፤
በረሀ ፡ በእርስዋም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ሐሜትን ፡ ያድርጉ ።
፴፫፤ በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ÷
የዱር ፡ ዛፎች ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፴፬፤ ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
፴፭፤ የመዳናችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ አድነን ፤
ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ÷
በምስጋናህም ፡ እንመካ ፡ ዘንድ ÷
ከአሕዛብ ፡ ሰብስበህ ፡ ታደገን ፡ በሉ ።
፴፮፤ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ÷
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይበሉ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ያመስግኑ ።
፴፯፤ እንዲሁም ፡ በየቀኑ ፡ እንደሚገባቸው ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ዘወትር ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ አሳፍንና ፡ ወንድሞቹን ÷ ዖቤድኤዶምንም ÷ ስድሳ ፡ ስምንቱንም ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ተዋቸው ።
፴፰፤ የኤዶታምም ፡ ልጅ ፡ ዖቤድኤዶምና ፡ ሐሳ ፡
፴፱፤ በረኞች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ተዋቸው ። ካህኑን ፡ ሳዶቅንና ፡ ካህናቱን ፡ ወንድሞቹን ፡ በገባዖን ፡ በኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ አቆማቸው ÷ ለእስራኤልም ፡ በዘዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ሁሉ ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ሁልጊዜ ፡ ጥዋትና ፡ ማታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ። ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ኤማንንና ፡ ኤዶታምን ÷ በስማቸውም ፡ የተጻራትን ፡ ተመርጠው ፡ የቀሩትን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አቆመ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ካህናቱ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ለማሰማት ፡ መለከትና ፡ ጸናጽል ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ መዝሙራት ፡ የዜማ ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ፡ ነበር ። የኤዶታምም ፡ ልጆች ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ። ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ። ዳዊትም ፡ ቤቱን ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ። ዳዊት ፡ በቤቱ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ከዝግባ ፡ በተሠራ ፡ ቤት ፡ ተቀምጫለሁ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በመጋረጃዎች ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጦአል ፡ አለው ። ናታንም ፡ ዳዊትን ፡— እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ በልብህ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ፡ አለው ። በዚያም ፡ ሌሊት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፫፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ናታን ፡ መጣ ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡— ፬፡፭፡ ሂድ ÷ ለባሪያዬ ፡ ለዳዊት ፡ ንገረው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እስራኤልን ፡ ካወጣሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከድንኳን ፡ ወደ ፡ ድንኳን ÷ ከማደሪያም ፡ ወደ ፡ ማደሪያ ፡ እሄድ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በቤት ፡ ውስጥ ፡ አልኖርሁምና ፡ የምኖርበትን ፡ ቤት ፡ አትሠራልኝም ። ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ባለፍሁበት ፡ ፮፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ቤትን ፡ ከዝግባ ፡ እንጨት ፡ አልሠራችሁልኝም ? ብዬ ፡ ሕዝቤን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ፈራጆች ፡ ላዘዝሁት ፡ ለአንዱ ፡ በውኑ ፡ ተናግሬአለሁን ? አሁንም ፡ ባሪያዬን ፡ ዳዊትን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፡— ፯፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አንተ ፡ መንጋውን ፡ ስትከተል ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ከበግ ፡ ጥበቃ ፡ ወሰድሁህ ። በሄድህበትም ፡ ፰፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነበርሁ ÷ ጠላቶችህንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊትህ ፡ አጠፋሁ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ታላላቆች ፡ ስም ፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ አደርጋለሁ ። ለሕዝቤም ፡ ለእስራኤል ፡ ስፍራ ፡ ፱፡፲፡ አደርግለታለሁ ÷ እተክለውማለሁ ÷ በስፍራውም ፡ ይቀመጣል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አይናወጥም ፤ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ዘመንና ፡ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ እንዳስነሣሁበት ፡ ጊዜ ፡ ግፈኞች ፡ ተመልሰው ፡ አያስጨንቁትም ፤ ጠላቶችህንም ፡ ሁሉ ፡ አዋርዳቸዋለሁ ። እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ ቤት ፡ እንዲ ፲፩፡ ሠራልህ ፡ እነግርሃለሁ ። ወደ ፡ አባቶችህም ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡ ዕድሜህ ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ከልጆችህ ፡ የሚሆነውን ፡ ዘርህን ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ አስነሣለሁ ፡ መንግሥቱንም ፡ አጸናለሁ ። ፲፪፡ እርሱ ፡ ቤት ፡ ይሠራልኛል ፤ ዙፋኑንም ፡ ለዘላ ፲፫፡ ለም ፡ አጸናለሁ ። እኔም ፡ አባት ፡ እሆነዋለሁ ÷ እርሱም ፡ ልጅ ፡ ይሆነኛል ፤ ከአንተ ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበረው ፡ እንዳራቅሁ ÷ ምሕረቴን ፡ ከእርሱ ፡ አላርቅም ። በቤቴና ፡ በመንግሥቴም ፡ ፲፬፡ ለዘላለም ፡ አቆመዋለሁ ፤ ዙፋኑም ፡ ለዘላለም ፡ ይጸናል ። እንደዚህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህም ፡ ራእይ ፡ ሁሉ ፡ ናታን ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ። ፲፭፡

ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ገባ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ተቀምጦ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ እስከዚህ ፡ ያደረስኸኝ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ? ቤቴስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አምላክ ፡ ሆይ ÷ ፲፯፡ ይህ ፡ በፊትህ ፡ ጥቂት ፡ ነበረ ፤ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ባሪያህ ፡ ቤት ፡ ደግሞ ፡ ለሩቅ ፡ ዘመን ፡ ተናገርህ ፤ እንደ ፡ አንድ ፡ ባለ ፡ ማዕርግ ፡ ሰው ፡ ተመለከትኸኝ ። አንተ ፡ በሪያህን ፲፰፡ ታውቀዋለህና ፡ ለባሪያህ ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ ክብር ፡ ዳዊት ፡ ጨምሮ ፡ የሚለው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አቤቱ ÷ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፲፱፡

ታስታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ባሪያህ ፡ እንደ ፡ ልብህም ፡ ይህን ፡ ተአምራት ፡ ሁሉ ፡ አድርገ
፲፱ ሃል ። አቤቱ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለም ÷ በጆሮአችንም ፡ እንደ ፡ ሰማን ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡
፳ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ። አንተ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ከግብጽ ፡ ካወጣኸው ፡ ከሕዝብህ ፡ ፊት ፡ አሕዛብን ፡ በማሳደድ ፡ በታላቅና ፡ በሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ÷ ለአን
፳፩ ተም ፡ ሕዝብ ፡ ትቤኸር ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሄድህ ለት ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡
፳፪ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለን ? ሕዝ ብህንም ፡ እስራኤልን ፡ ለዘላለም ፡ ሕዝብህ ፡ አደረግኸው ፤ አንተም ÷ አቤቱ ÷ አምላክ ፡ ሆነ
፳፫ ኸዋል ። አሁንም ÷ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ባሪያህና ፡ ስለ ፡ ቤቱ ፡ የተናገርኸው ፡ ለዘላለም ፡ የጸና ፡
፳፬ ይሁን ፤ እንደ ፡ ተናገርህም ፡ አድርግ ። የሠራ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ነው ÷ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ አም ላክ ፡ ነው ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡ ስምህ ፡ ለዘላለም ፡
፳፭ ጽኑና ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ፤ የባሪያህም ፡ የዳዊት ፡
፳፮ ቤት ፡ በፊትህ ፡ ጸንቶአል ። አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ቤት ፡ እንድትሠራለት ፡ ለባሪያህ ፡ ገልጠሃልና ፡ ስለዚህ ፡ ባሪያህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡
፳፯ በልቡ ፡ ደፈረ ። አሁንም ÷ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አምላክ ፡ ነህ ÷ ይህንም ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ለባ
፳፰ ሪያህ ፡ ተናግረሃል ። አሁንም ፡ በፊትህ ፡ ለዘላ ለም ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ የባሪያህን ፡ ቤት ፡ እንድ ትባርክ ፡ ፈቅደሃል ፤ አንተም ÷ አቤቱ ÷ ባርከ ኸዋል ÷ ለዘላለምም ፡ ቡሩክ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማውያ ንን ፡ መታ ÷ አዋረዳቸውም ÷ ከፍልስጥኤማው ያንም ፡ እጅ ፡ ጌትንና ፡ መንደሮችዋን ፡ ወሰደ ።
፪ ሞዓብን ፡ መታ ፤ ሞዓባውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባ ሮች ፡ ሆኑ ÷ ግብርም ፡ አመጡለት ።
፫ ዳዊትም ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የነ በረውን ፡ ግዛት ፡ ለመያዝ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ የሱ
፬ ባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርአዛርን ፡ እስከ ፡ ሐማት ፡ ድረስ ፡ መታ ። ዳዊትም ፡ ከእርሱ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ሰረገሎች ÷ ሰባት ፡ ሺህም ፡ ፈረሰኞች ÷ ሀያ ፡ ሺህም ፡ እግረኞች ፡ ወሰደ ፤ ዳዊትም ፡ ለመቶ ፡ ሰረገሎች ፡ የሚሆኑትን ፡ ብቻ ፡ አስቀ ርቶ ፡ የሰረገሎቹን ፡ ፈረሶች ፡ ቋንጃ ፡ ቆረጠ ።
፭ ከደማስቆም ፡ ሶርያውያን ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርአዛርን ፡ ሊረዱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከሶርያውያን ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሰዎችን ፡
፮ ገደለ ። ዳዊትም ፡ በደማስቆ ፡ ሶርያ ፡ ጭፍ ሮች ፡ አኖረ ፤ ሶርያውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባ ሮች ፡ ሆኑ ÷ ግብርም ፡ አመጡለት ። እግዚአ ብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በሄደበት ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ይሰ
፯ ጠው ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ለአድርአዛር ፡ ባሪያ ዎች ፡ የነበሩትን ፡ የወርቅ ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ÷
፰ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይዘአቸው ፡ መጣ ። ከአ ድርአዛርም ፡ ከተሞች ፡ ከጣብሐትና ፡ ከኩን ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናስ ፡ ወሰደ ፤ ከዚህም ፡ ሰሎሞን ፡ የናሱን ፡ ሙሬና ፡ ዓምዶች ፡ የናሱ ንም ፡ ዕቃ ፡ ሠራ ።
፱ የሐማትም ፡ ንጉሥ ፡ ቶዑ ፡ ዳዊት ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ የአድርአዛርን ፡ ጭፍራ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
፲ መታ ፡ ሰማ ። ቶዑም ፡ ከአድርአዛር ፡ ጋር ፡ ሁል ጊዜ ፡ ይዋጋ ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ አድርአዛርን ፡ ወግቶ ፡ ስለ ፡ መታው ፡ ደኅንነቱን ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ይመርቀውም ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ አዶራ
፲፩ ምን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከው ፤ እርሱም ፡ የወር ቅና ፡ የብር ፡ የናስም ፡ ዕቃ ፡ ይዞ ፡ መጣ ። ንጉ
፲፪ ሡም ፡ ዳዊት ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከኤዶምና ፡ ከሞዓብ ፡ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡ ከፍልስጥኤማ ውያንም ፡ ከአማሌቅም ፡ ከማረከው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ጋር ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብ ሔር ፡ ቀደሰ ።
፲፫ ደግሞ ፡ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ከኤዶማው ያን ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ አሥራ ፡ ስም
፲፬ ንት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ገደለ ። በኤዶምያስም ፡ ጭፍሮች ፡ አኖረ ÷ ኤዶማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ሆኑ ። እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በሄደበት ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።
፲፭ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ ለሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አደረ
፲፮ ገላቸው ። የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብም ፡ የሠራ ዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የአሒሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮ
፲፯ ሣፍጥ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊ ፡ ነበረ ። የአኪጦ ብም ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ÷ የአቤሜሌክም ፡ ልጅ ፡ አብያታር ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤ ሱሳ ፡ ጸሐፊ ፡
፲፰ ነበረ ። የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በክሊታውያ ንና ፡ በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ የዳዊትም ፡ ልጆች ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ናዖስ ፡ ሞተ ÷ ልጁም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።
፪ ዳዊትም ፡— አባቱ ፡ ስላደረገልኝ ፡ ወረታ ፡ እኔ ፡ ለናዖስ ፡ ልጅ ፡ ለሐኖን ፡ ቸርነት ፡ አደርጋ ለሁ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ አባቱ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሊያ ጽናናው ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ፤ የዳዊትም ፡
፫ ባሪያዎች ፡ ሊያጽናኑት ፡ ወደ ፡ ሐኖን ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ መጡ ። የአሞን ፡
፬ ልጆች ፡ አለቆች ፡ ግን ፡ ሐኖንን ፡— ዳዊት ፡ አባትህን ፡ አክብሮ ፡ የሚያጽናኑህን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የላከ ፡ ይመስልሃልን ? ባሪያዎቹስ ፡ አገ ሪቱን ፡ ለመመርመር ÷ ለማጥፋት ÷ ለመሰለ ልም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የመጡ ፡ አይደሉምን ? አሉት ። ሐኖንም ፡ የዳዊትን ፡ ባሪያዎች ፡
፭ ወስዶ ፡ አስላጫቸው ÷ ልብሳቸውንም ፡ እስከ ፡ ወገባቸው ፡ ድረስ ፡ ከሁለት ፡ ቀድዶ ፡ ሰደዳ ቸው ። ወሬኞችም ፡ ሄደው ፡ በሰዎቹ ፡ ላይ ፡
፮ የተደረገውን ፡ ለዳዊት ፡ አስታወቁት ። ሰዎ

ቹም ፡ በብዙ ፡ አፍረዋልና ፡ ተቀባዮች ፡ ላከ ፤ ንጉሡም ፡— ጢማችሁ ፡ እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ በኢያሪኮ ፡ ተቀመጡ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተመለሱ ፡ አለ ።

፮ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጠሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሐኖንና ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ከመስጴጦምያ ÷ ከአራምመዓካ ÷ ከሱባ ፡ ሰረገሎችንና ፡ ፈረሰኞችን ፡ ይቀጥሩ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ላኩ ።

፯ ሠላሳ ፡ ሁለትም ፡ ሺህ ፡ ሰረገሎች ፡ የመዓካንም ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቡንም ፡ ቀጠሩ ፤ መጥተውም ፡ በሜድባ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ሰፈሩ ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ከየከተሞቻቸው ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ መጡ ። ዳዊትም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብንና ፡ የኃያላኑን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ላከ ። የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ተሰለፉ ፤ የመጡትም ፡ ነገሥታት ፡ ለብቻቸው ፡ በሜዳው ፡ ላይ ፡ በሩ ።

፲ ኢዮአብም ፡ በፊትና ፡ በኋላ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ ከበበው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ምርጥ ፡ ምርጦችን ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ በሶርያውያን ፡ ላይ ፡ አሰለፋቸው ። ፲፩ የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ ለወንድሙ ፡ ለአቢሳ ፡ ሰጠው ÷ በአሞንም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ። ፲፪ እርሱም ፡— ሶርያውያን ፡ ቢበረቱብኝ ፡ እርዳኝ ፤ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ቢበረቱብህ ፡ እረዳሃለሁ ። ፲፫ አይዞህ ÷ ስለ ፡ ሕዝባችንና ፡ ስለ ፡ አምላካችንም ፡ ከተሞች ፡ እንበርታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደስ ፡ ያሰኘውን ፡ ያድርግ ፡ አለ ። ፲፬ ኢዮአብና ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ለሰልፍ ፡ ወደ ፡ ሶርያውያን ፡ ፊት ፡ ቀረቡ ÷ እነርሱም ፡ ከፊቱ ፡ ሸሹ ። ፲፭ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ ሶርያውያን ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሙ ፡ ከአቢሳ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ገቡ ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።

፲፮ ሶርያውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ መልእክተኞች ፡ ልከው ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ የነበሩትን ፡ ሶርያውያን ፡ አስመጡ ፤ የአድርአዛርም ፡ ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ሾፋክ ፡ በፊታቸው ፡ ነበረ ። ፲፯ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ÷ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻግሮ ፡ መጣባቸው ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፤ ዳዊትም ፡ በሶርያውያን ፡ ላይ ፡ በተሰለፈ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተዋጉ ። ፲፰ ሶርያውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፤ ዳዊትም ፡ ከሶርያውያን ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሰረገለኞች ÷ አርባ ፡ ሺህም ፡ እግረኞች ፡ ገደለ ÷ የሠራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ሾፋክን ፡ ገደለ ። ፲፱ የአድርአዛርም ፡ ባሪያዎች ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ታረቁ ÷ ገበሩለትም ፤ ሶርያውያንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በዓመት ፡ መለወጫ ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብ ፡ ሠራዊቱን ፡ አወጣ ÷ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ አጠፋ ፤ መጥቶም ፡ ረቦትን ፡ ከበበ ። ዳዊትም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቄይዶ ፡ ነበር ። ኢዮአብም ፡ ረቦትን ፡ መትቶ ፡ አፈረሳት ። ፪ ዳዊትም ፡ የንጉሣቸውን ፡ ዘውድ ፡ ከራሱ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ÷ ክብደቱም ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ያህል ፡ ነበረ ÷ ክቡርም ፡ ዕንቁ ፡ ነበረበት ÷ በዳዊትም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አስቀመጡት ፤ ከከተማይቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ አወጣ ። ፫ በውስጥዋም ፡ የነበረውን ፡ ሕዝብ ፡ አውጥቶ ፡ በመጋዝና ፡ በብረት ፡ መቄፈሪያ ፡ በመጥረቢያም ፡ እንዲሠሩ ፡ አደረጋቸው ። እንዲሁም ፡ ዳዊት ፡ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

፬ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በጌዝር ፡ ላይ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ ሆነ ፤ ኩሳታዊውም ፡ ሴቦካይ ፡ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበረውን ፡ ሲፋይን ፡ ገደለ ። ፭ ደግሞም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ የያኢርም ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ፡ የጦሩ ፡ የቡ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ መጠቅለያ ፡ የነበረውን ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ የጎልያድን ፡ ወንድም ፡ ለሕሚን ፡ ገደለ ። ፮ ደግሞ ፡ በጌት ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ ከዚያም ፡ በእጁና ፡ በእግሩ ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡ ሁላሁሉ ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ጣቶች ፡ ያሉት ፡ አንድ ፡ ረጅም ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለደ ፡ ነበረ ። ፯ እስራኤልንም ፡ በተገዳደረ ፡ ጊዜ ፡ የዳዊት ፡ ወንድም ፡ የሳምዓ ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ገደለው ። ፰ እነዚያም ፡ በጌት ፡ ውስጥ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለዱ ፡ ነበሩ ፤ በዳዊትም ፡ እጅ ፡ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡ ወደቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ ሰይጣንም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተነሣ ÷ እስራኤልንም ፡ ይቈጥር ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ አንቀሳቀሰው ። ፪ ዳዊትም ፡ ኢዮአብንና ፡ የሕዝቡን ፡ አለቆች ፡— ሂዱ ÷ ከቤርሳቤህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ እስራኤልን ፡ ቍጠሩ ÷ ድምራቸውንም ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ አስታውቁኝ ፡ አላቸው ። ፫ ኢዮአብም ፡— እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በአሁኑ ፡ ላይ ፡ መጶ ፡ እጥፍ ፡ ይጨምር ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ሁሉ ፡ የጌታዬ ፡ ባሪያዎች ፡ አይደሉምን ? ይህን ፡ ነገር ፡ ጌታዬ ፡ ለምን ፡ ይሻል ? በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በደል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያመጣል ? አለ ። ፬ ነገር ፡ ግን ፡ የንጉሡ ፡ ቃል ፡ በኢዮአብ ፡ ላይ ፡ አሸነፈ ፤ ኢዮአብም ፡ ወጥቶ ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተዘዋወረ ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጣ ። ፭ ኢዮአብም ፡ የቈጠራቸውን ፡ የሕዝቡን ፡ ድምር ፡ ለዳ

ዊት ፡ ሰጠ ፤ ከእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሚሊዮን ፡ ከመቶ ፡ ሺህ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ፤ ከይሁዳም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ፮ ፡ ሺህ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዝዙ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ። የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ግን ፡ በኢዮአብ ፡ ዘንድ ፡ የተጠላ ፡ ነበረና ፡ ሌዊና ፡ ብንያም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አልተቈጠሩም ። ፯ ፡ ከዚህም ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፰ ፡ ተቈጣ ÷ እስራኤልንም ፡ ቀሠፈ ። ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፦ — ይህን ፡ በማድረግ ፡ እጅግ ፡ በድያለሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ታላቅ ፡ ስንፍና ፡ አድርጌአለሁና ፡ የባሪያህን ፡ ኃጢአት ፡ ታስወግድ ፡ ፱ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። እግዚአብሔ ፲ ፡ ርም ፡ ለዳዊት ፡ ባለ ፡ ራእይ ፡ ለጋድ ፦ — ሂድ ÷ ለዳዊት ፦ — እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — ሦስቱን ፡ ነገሮች ፡ በፊትህ ፡ አኖራለሁ ፤ አደርግብህ ፡ ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ አንዱን ፡ ምረጥ ፡ ፲፩ ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ጋድም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፦ — እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — የምትወድደውን ፡ ምረጥ ፤ ፲፪ ፡ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ራብ ÷ ወይም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ የጠላቶችህ ፡ ሰይፍ ፡ እንዲያገኝህ ፡ ከጠላቶችህ ፡ መሰደድን ÷ ወይም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ቸነፈርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መሆንን ÷ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ማጥፋትን ፡ ምረጥ ፤ አሁንም ፡ ለላከኝ ፡ ምን ፡ እንድመልስ ፡ ተመ ፲፫ ፡ ልከት ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ጋድን ፦ — እጅግ ፡ ተጨንቄአለሁ ፤ ምሕረቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ልወድቅ ፤ በሰው ፡ እጅ ፡ ግን ፡ አልውደቅ ፡ አለው ። ፲፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቸነፈርን ፡ ሰደደ ፤ ከእስራኤልም ፡ ሰባ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ፲፭ ፡ ወደቁ ። እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መልአክን ፡ ሰደደ ፤ ሊያጠፋትም ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይቶ ፡ ስለ ፡ ክፉው ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ÷ የሚያጠፋውንም ፡ መልአክ ፦ — በቃህ ፤ አሁን ፡ እጅህን ፡ መልስ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በአርና ፡ አውድማ ፡ አጠገብ ፡ ፲፮ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። ዳዊትም ፡ ዓይኖቹን ፡ አነሣ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ ቆሞ ÷ የተመዘዘም ፡ ሰይፍ ፡ በእጁ ፡ ሆኖ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተዘርግቶ ፡ አየ ። ዳዊትም ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ፲፯ ፡ በግምባራቸው ፡ ተደፉ ። ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፦ — ሕዝቡ ፡ ይቈጠር ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝሁ ፡ እኔ ፡ አይደለሁምን ? የበደልሁና ፡ ክፉ ፡ የሠራሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እነዚህ ፡ በጎች ፡ ግን ፡ ምን ፡ አድርገዋል ? አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ እጅህ ፡ በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ትሁን ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይቀሠፍ ፡ ዘንድ ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ አትሁን ፡ አለው ። ፲፰ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ዳዊት ፡ ወጥቶ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በአርና ፡ አውድማ ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለዳዊት ፡ እንዲነግረው ፡ ጋድን ፡ አዘዘው ። ፲፱ ፡ ዳዊትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እንደ ፡ ጋድ ፡ ነገር ፡ ወጣ ። ፳ ፡ አርናም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ መልአኩን ፡ አየ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ አራቱ ፡ ልጆቹ ፡ ተሸሸጉ ፤ አርናም ፡ ስንዴ ፡ ያበራይ ፡ ነበር ። ፳፩ ፡ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ አርና ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አርና ፡ ተመልክቶ ፡ ዳዊትን ፡ አየ ፤ ከአውድማውም ፡ ወጥቶ ፡ ዳዊትን ፡ እጅ ፡ ፳፪ ፡ ሊነሣ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፋ ። ዳዊትም ፡ አርናን ፦ — በላዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ የአውድማ ፡ ስፍራ ፡ ስጠኝ ፤ በሙሉ ፡ ዋጋ ፡ ስጠኝ ፤ መቅሠፍቱም ፡ ከሕዝቡ ፡ ይከለከላል ፡ አለው ። ፳፫ ፡ አርናም ፡ ዳዊትን ፦ — ለአንተ ፡ ውሰደው ÷ ጌታዬ ፡ ንጉሡም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ያድርግ ፤ እነሆ ÷ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሬዎቹን ÷ ለእንጨትም ፡ የአውድማውን ፡ ዕቃ ÷ ለእህልም ፡ ቍርባን ፡ ስንዴውን ፡ እሰጥሃለሁ ፤ ሁሉን ፡ እሰጣለሁ ፡ አለው ። ፳፬ ፡ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ አርናን ፦ — አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ለአንተ ፡ ያለውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጥቼ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በከንቱ ፡ አላቀርብምና ፡ በሙሉ ፡ ዋጋ ፡ እገዛዋለሁ ፡ አለው ። ፳፭ ፡ ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ስፍራው ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ወርቅ ፡ በሚዛን ፡ ለአርና ፡ ሰጠው ። ፳፮ ፡ ዳዊትም ፡ በዚያ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ጠራ ፤ ከሰማይም ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ መለሰለት ። ፳፯ ፡ እግዚአብሔርም ፡ መልአኩን ፡ አዘዘው ÷ ሰይፉንም ፡ በአፎቱ ፡ ከተተው ።

፳፰ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በአርና ፡ አውድማ ፡ እንደ ፡ መለሰለት ፡ ዳዊት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ በዚያ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ። ፳፱ ፡ ሙሴም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሠራት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያና ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በገባዖን ፡ ባለው ፡ በኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ነበሩ ። ፴ ፡ ዳዊት ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ ሰይፍ ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ወደዚያ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ ፡ ዳዊትም ፦ — ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ነው ÷ ይህም ፡ ለእስራኤል ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነው ፡ መሠዊያ ፡ ነው ፡ አለ ። ፪ ፡ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ የነበሩትን ፡ መጻተኞች ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ የሚወቀሩትን ፡ ድንጋዮች ፡ ይወቅሩ ፡ ዘንድ ፡ ጠራቢዎችን ፡ አኖረ ። ፫ ፡ ዳዊትም ፡ ለበሮቹ ፡ ሰንቃ ፡ ለሚሆኑ ፡

ለምስማርና ፡ ለመጠረቂያ ፡ ብዙ ፡ ብረት ÷ ከብ
ዛቱም ፡ የተኑሣ ፡ የማይመዘን ፡ ናስ ፡ አዘጋጀ ።
፬ ሲዶናውያውንና ፡ የጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ የዝ
ግባ ፡ እንጨት ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ያመጡ ፡ ነበርና ፡
ቀኖር ፡ የሌላቸውን ፡ የዝግባ ፡ እንጨቶች ፡ አዘ
፭ ጋጀ ። ዳዊትም ፡— ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ታናሽና ፡
ለጋ ፡ ብላቴና ፡ ነው ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ የሚ
ሠራው ፡ ቤት ፡ እጅግ ፡ ማለፊያና ፡ በአገሩ ፡
ሁሉ ፡ ስሙና ፡ ክብሩ ፡ እንዲጠራ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ ይገባል ፤ ስለዚህ ፡ አዘጋጅለታለሁ ፡
አለ ። ዳዊትም ፡ ሳይሞት ፡ አስቀድሞ ፡ ብዙ ፡
አዘጋጀ ።
፮ ልጁንም ፡ ሰሎሞንን ፡ ጠርቶ ፡ ለእስራኤል ፡
አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡
፯ ዘንድ ፡ አዘዘው ። ዳዊትም ፡ ሰሎሞንን ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ለአምላኬ ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ ቤት ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ አስቤ ፡
፰ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እን
ዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፡— እጅግ ፡ ደም ፡
አፍስሰሃል ÷ ታላቅም ፡ ሰልፍ ፡ አድርገሃል ፤
በፊቴ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ደም ፡ አፍስሰሃ
፱ ልና ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ አትሠራም ። እነሆ ÷ የዕረ
ፍት ፡ ሰው ፡ የሚሆን ፡ ልጅ ፡ ይወለድልሃል ፤
በዙሪያው ፡ ካሉ ፡ ከጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ አሳርፈዋ
ለሁ ፤ ስሙ ፡ ሰሎሞን ፡ ይባላልና ÷ በዘመኑም ፡
ሰላምንና ፡ ጸጥታን ፡ ለእስራኤል ፡ እሰጣለሁ ።
፲ እርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ÷ ልጅም ፡
ይሆነኛል ÷ እኔም ፡ አባት ፡ እሆነዋለሁ ፤ የመን
ግሥቱንም ፡ ዙፋን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘላ
፲፩ ለም ፡ አጸናለሁ ። አሁንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ ስለ ፡ አን
ተም ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ያከናውንልህ ÷ የአ
ምላክህንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሥራ ።
፲፪ ብም ፡ የአምላክህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብንና ፡
ማስተዋልን ፡ ይስጥህ ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡
፲፫ ያሠልጥንህ ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡
ሙሴን ፡ ያዘዘውን ፡ ሥርዓትና ፡ ፍርድ ፡ ታደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ ብትጠነቀቅ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይከ
ናወንልሃል ፤ አይዞህ ÷ በርታ ፤ አትፍራ ÷ አት
፲፬ ደንግጥም ። አሁንም ÷ እነሆ ÷ በድህነቴ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ መክሊት ፡ ወር
ቅና ፡ አንድ ፡ ሚሊዮን ፡ መክሊት ፡ ብር ÷ ሚዛ
ንም ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ናስና ፡ ብረት ፡ አዘጋ
ጀሁ ፤ ደግሞም ፡ እንጨትና ፡ ድንጋዮች ፡ አዘ
ጋጀሁ ÷ አንተም ፡ ከዚያ ፡ በላይ ፡ ጨምር ።
፲፭ በአንተም ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ሠራተኞች ÷ ድንጋ
ይና ፡ እንጨት ፡ ወቃሪዎችና ፡ ጠራቢዎች ÷
ሥራውንም ፡ ሁሉ ፡ ለማድረግ ፡ ጠቢባን ፡ ሰዎች ፡
፲፮ ሁሉ ፡ አሉ ። የሚሠሩበት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡
ናስና ፡ ብረት ፡ ቁጥር ፡ የለውም ፤ ተነሥተህ ፡
ሥራ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።
፲፯ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፡ ያግዙ ፡
ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ሲል ፡ አዘዛቸው ፡— አምላካችሁ ፡ እግዚአብ ፲፯
ሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይደለምን ? በምድ
ርም ፡ የሚቀመጡትን ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥ
ቶአልና ÷ ምድርም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሕ
ዝቡ ፡ ፊት ፡ ተገዝታለችና ፡ በዙሪያችሁ ፡ ሁሉ ፡
ዕረፍትን ፡ ሰጥቶአችኋል ። አሁንም ፡ አምላካ ፲፰
ችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፈልጉ ፡ ዘንድ ፡
ልባችሁንና ፡ ነፍሳችሁን ፡ ስጡ ፤ ለእግዚአብ
ሔርም ፡ ስም ፡ ወደሚሠራው ፡ ቤት ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦትና ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ታመጡ ፡ ዘንድ ፡
ተነሥታችሁ ፡ የአምላክን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
መቅደስ ፡ ሥሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ዳዊትም ፡ በሸመገለ ፡ ጊዜ ÷ ዕድሜንም ፡ በጠ ፩
ገበ ፡ ጊዜ ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ አነገሠው ። የእስራኤልንም ፡ አለቆች ፡ ፪
ሁሉ ÷ ካህናቱንም ÷ ሌዋውያኑንም ፡ ሰበሰበ ።
ሌዋውያንም ፡ ከሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ጀምሮ ፡ ፫
ወደ ፡ ላይ ፡ ተቈጠሩ ፤ ቍጥራቸው ፡ በእያንዳ
ንዱ ፡ ነፍስ ፡ ወከፍ ፡ ሠላሳ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡
ነበረ ። ከእነዚህም ፡ ውስጥ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፬
ቤት ፡ ሥራ ፡ የሚያሠሩት ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
ነበሩ ፤ ስድስቱ ፡ ሺህም ፡ አለቆችና ፡ ፈራጆች ፡
ነበሩ ። አራቱ ፡ ሺህም ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ፤ ፭
አራቱ ፡ ሺህም ፡ ለምስጋና ፡ በተሠሩት ፡ በዜማ ፡
ዕቃዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።
ዳዊትም ፡ እንደ ፡ ሌዊ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ጌድ ፮
ሶንና ፡ እንደ ፡ ቀዓት ፡ እንደ ፡ ሜራሪም ፡ በየሰ
ሞናቸው ፡ ከፈላቸው ። ከጌድሶናውያን ፡ ለአ ፯
ዳንና ፡ ሰሜኢ ፡ ነበሩ ። የለአዳን ፡ ልጆች ፡ ፰
አለቃው ፡ ይሒኤል ÷ ዜቶም ÷ ኢዮኤል ፡ ሦስት ፡
ነበሩ ። የሰሜኢ ፡ ልጆች ፡ ሰሎሚት ÷ ሐዝ ፱
ኤል ÷ ሐራን ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ። እነዚህ ፡ የለአ
ዳን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። የሰ ፲
ሜኢ ፡ ልጆች ፡ ኢኢት ÷ ዚዛ ÷ የዑስ ÷ በሪዓ ፡
ነበሩ ። እነዚህ ፡ አራቱ ፡ የሰሜኢ ፡ ልጆች ፡
ነበሩ ። አለቃው ፡ ኢኢት ፡ ነበረ ፤ ሁለተኛው ፡ ፲፩
ዚዛ ፡ ነበረ ፤ የዑስና ፡ በሪዓ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡
ልጆች ፡ አልነበሩአቸውም ፤ ስለዚህ ፡ እንደ ፡
አንድ ፡ አባት ፡ ቤት ፡ ሆነው ፡ ተቈጠሩ ።
የቀዓት ፡ ልጆች ፡ እንበረም ÷ ይስዓር ÷ ኬብ ፲፪
ሮን ÷ ዑዝኤል ፡ አራት ፡ ነበሩ ። የእንበረም ፡ ፲፫
ልጆች ፡ አሮንና ፡ ሙሴ ፡ ነበሩ ፤ አሮንም ፡
ከሁሉ ፡ በላይ ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ተለየ ÷
እርሱና ፡ ልጆቹ ÷ ለዘላለም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ያጥንና ፡ ያገለግል ፡ ዘንድ ÷ በስሙም ፡
ለዘላለም ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ። የእግዚአብሔ ፲፬
ርም ፡ ሰው ፡ የሙሴ ፡ ልጆች ፡ በሌዊ ፡ ነገድ ፡
ተቈጠሩ ። የሙሴ ፡ ልጆች ፡ ጌርሳምና ፡ አልዓ ፲፭
ዛር ፡ ነበሩ ። የጌርሳም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ሱባ ፲፮
ኤል ፡ ነበረ ። የአልዓዛርም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ፲፯
ረዓብያ ፡ ነበረ ፤ አልዓዛርም ፡ ሌሎች ፡ ልጆች ፡

አልነበሩትም ፤ የረዓብያ ፡ ልጆች ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
፲፯፡ ነበሩ ። የይስዓር ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ሰሎሚት ፡
፲፱፡ ነበረ ። የኬብሮን ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሪያ ÷
ሁለተኛው ፡ አማርያ ÷ ሦስተኛው ፡ የሕዚኤል ÷
፳፡ አራተኛው ፡ ይቅምዓም ፡ ነበሩ ። የዑዝኤል ፡
ልጆች ፡ አለቃው ፡ ሚካ ÷ ሁለተኛው ፡ ይሺያ ፡
ነበሩ ።

፳፩፡ የሚራሪ ፡ ልጆች ፡ ሞሐሊና ፡ ሙሲ ፡ ነበሩ ።
የሞሐሊ ፡ ልጆች ፡ አልዓዛርና ፡ ቂስ ፡ ነበሩ ።
፳፪፡ አልዓዛርም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ብቻ ፡ እንጂ ፡ ወን
ዶች ፡ ልጆች ፡ ሳይወልድ ፡ ሞተ ፤ ወንድሞቻ
፳፫፡ ቸውም ፡ የቂስ ፡ ልጆች ፡ አገቡአቸው ። የሙሲ ፡
ልጆች ፡ ሞሐሊ ÷ ዔደር ÷ ኢያሪሙት ፡ ሦስት ፡
ነበሩ ።

፳፬፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ በሠሩ ፡
ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ጀምሮ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ በነ
በሩ ፡ በእያንዳንዳቸው ፡ በስማቸው ፡ በተቆጠ
ሩት ፡ ላይ ፡ የአባቶች ፡ ቤት ፡ አለቆች ፡ የሆኑት ፡
በየአባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ እነ
፳፭፡ ዚህ ፡ ነበሩ ። ዳዊትም ፡— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥ
ቶአል ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ለዘላለም ፡ ይቀመ
፳፮፡ ጣል ። ሌዋውያንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ማደሪያውንና ፡ የማገልገያውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
፳፯፡ አይሸከሙም ፡ አለ ። በመጨረሻውም ፡ በዳ
ዊት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ጀምሮ ፡
ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ተቈ
፳፰፡ ጠሩ ። ሥራቸውም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
በየአደባባዩና ፡ በየጓዳው ፡ ውስጥ ፡ ለማገል
ገል ÷ ቅዱሱንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ለማንጻት ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ለመ
ሥራት ፡ ከአሮን ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበረ ።
፳፱፡ ደግሞም ፡ ገጸ ፡ ኅብስት ÷ ስስ ፡ ቂጣም ፡ ቢሆን ÷
በምጣድም ፡ ቢጋገር ÷ ቢለወስም ÷ ለእህል ፡
ቍርባን ፡ በሆነው ፡ በመልካሙ ፡ ዱቄት ፡ በመ
ስፈሪያና ፡ በልክ ፡ ሁሉ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።
፴፡ ሥራቸውም ፡ በየጥዋቱና ፡ በየማታው ፡
ቆመው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማመስገንና ፡ ለማ
፴፩፡ ከበር ÷ በየሰንበታቱም ፡ በየመባቻዎቹም ፡ በየ
በዓላቱም ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ቍጥር ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ዘወትር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃ
፴፪፡ ጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ ለማቅረብ ÷ ለእ
ግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ የመገናኛ
ውን ፡ ድንኳን ፡ ሥርዓት ፡ የመቅደሱንም ፡
ሥርዓት ፡ የወንድሞቻቸውንም ፡ የአሮንን ፡
ልጆች ፡ ሥርዓት ፡ ለመጠበቅ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ሰሞን ፡ ይህ ፡ ነው ። የአ
ሮን ፡ ልጆች ፡ ናዳብ ÷ አብዩድ ÷ አልዓዛር ÷ ኢታ
፪፡ ምር ፡ ነበሩ ። ናዳብና ፡ አብዩድ ፡ ግን ፡ ልጆች ፡
ሳይወልዱ ፡ ከአባታቸው ፡ በፊት ፡ ሞቱ ፤ አል
፫፡ ዓዛርና ፡ ኢታምርም ፡ ካህናት ፡ ሆኑ ። ዳዊትም ፡
ከአልዓዛር ፡ ልጆች ፡ ከሳዶቅ ፡ ጋር ÷ ከኢታም

ርም ፡ ልጆች ፡ ከአቢሜሌክ ፡ ጋር ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡
አገልግሎታቸው ፡ ሥርዓት ፡ ከፍሎ ፡ መደባ
፬፡ ቸው ። የአልዓዛርም ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ ከኢ
ታምር ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ በልጠው ፡ ተገኙ ፤
እንዲህም ፡ ተመደቡ ፤ ከአልዓዛር ፡ ልጆች ፡
እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አሥራ ፡ ስድ
ስት ÷ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አባቶቻ
፭፡ ቸው ፡ ቤቶች ፡ ስምንት ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። ከአ
ልዓዛርና ፡ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡
የመቅደሱና ፡ የእግዚአብሔር ፡ አለቆች ፡ ነበ
ሩና ፡ እነዚህና ፡ እነዚያ ፡ እንዲህ ፡ በዕጣ ፡ ተመ
ደቡ ። ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ የና
፮፡ ትናኤል ፡ ልጅ ፡ ጸሐፊው ፡ ሸማያ ፡ በንጉሡና ፡
በአለቆቹ ፡ ፊት ÷ በካህኑ ፡ በሳዶቅና ፡ በአብያታ
ርም ፡ ልጅ ፡ በአቢሜሌክ ፡ ፊት ÷ በካህናቱና ፡
በሌዋውያኑ ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ፊት ፡
ጻፋቸው ፤ አንዱንም ፡ የአባት ፡ ቤት ፡ ለአልዓ
ዛር ÷ አንዱንም ፡ ለኢታምር ፡ ጻፈ ።

መጀመሪያውም ፡ ዕጣ ፡ ለዮአሪብ ፡ ወጣ ÷ ፯፡
ሁለተኛው ፡ ለዮዳኤ ÷ ሦስተኛው ፡ ለካሪም ÷ ፰፡
አራተኛው ፡ ለሥዖሪም ÷ አምስተኛው ፡ ለመ ፱፡
ልክያ ÷ ስድስተኛው ፡ ለሚያሚን ÷ ሰባተኛው ፡ ፲፡
ለአቆስ ÷ ስምንተኛው ፡ ለአብያ ÷ ዘጠኝኛው ፡ ፲፩፡
ለኢያሱ ÷ አሥረኛው ፡ ለሴኬንያ ÷ አሥራ ፡ ፲፪፡
አንደኛው ፡ ለኤልያሴብ ÷ አሥራ ፡ ሁለተኛው ፡
ለያቂም ÷ አሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ለኦፓ ÷ አሥራ ፡ ፲፫፡
አራተኛው ፡ ለየሼብአብ ÷ አሥራ ፡ አምስተ ፲፬፡
ኛው ፡ ለቢልጋ ÷ አሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ለኢ
ሜር ÷ አሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ለኤዚር ÷ አሥራ ፡ ፲፭፡
ስምንተኛው ፡ ለሃፊጼጽ ÷ አሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ፲፮፡
ለፈታያ ÷ ሀያኛው ፡ ለኤዜቂል ÷ ሀያ ፡ አንደ ፲፯፡
ኛው ፡ ለያኪን ÷ ሀያ ፡ ሁለተኛው ፡ ለጋሙል ÷
ሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ለድላያ ÷ ሀያ ፡ አራተኛው ፡ ፲፰፡
ለመዓዝያ ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ ፲፱፡
ሔር ፡ እንዳዘዘ ÷ አባታቸው ፡ አሮን ፡ እንደ ፡
ሰጣቸው ፡ ሥርዓት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ የሚገቡበት ፡ የአገልግሎታቸው ፡ ሥር
ዓት ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

ከቀሩትም ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ከእንበረም ፡ ፳፡
ልጆች ፡ ሱባኤል ፤ ከሱባኤል ፡ ልጆች ፡ ዬሕድያ ፤
ከረዓብያ ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሺያ ፤ ከይስ ፳፩፡፳፪፡
ዓራውያን ፡ ሰሎሚት ፤ ከሰሎሚት ፡ ልጆች ፡
ያሐት ፤ ከኬብሮንም ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሪያ ÷ ፳፫፡
ሁለተኛው ፡ አማርያ ÷ ሦስተኛው ፡ የሕዚኤል ÷
አራተኛው ፡ ይቀምዓም ፤ የዑዝኤል ፡ ልጅ ፡ ፳፬፡
ሚካ ፤ የሚካ ፡ ልጅ ፡ ሻሚር ፤ የሚካ ፡ ወንድም ፡ ፳፭፡
ይሺያ ፤ ከይሺያ ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስ ፤ የሚራሪ ፡ ፳፮፡
ልጆች ፡ ሞሐሊ ÷ ሙሲ ፤ የያዝያ ፡ ልጅ ፡ በኖ ፡
የሚራሪ ፡ ልጆች ፤ ከያዝያ ፡ በኖ ÷ ሾሃም ÷ ፳፯፡
ዘኩር ÷ ዒብሪ ፤ ከሞሐሊ ፡ አልዓዛር ÷ እርሱም ፡ ፳፰፡
ልጆች ፡ አልነበሩትም ፤ ከቂስ ፤ የቂስ ፡ ልጅ ፡ ፳፱፡
ይረሕምኤል ፤ የሙሲም ፡ ልጆች ፤ ሞሐሊ ÷ ፴፡
ዔዳር ÷ ኢያሪሙት ። እነዚህ ፡ እንደ ፡ አባቶቻ
ቸው ፡ ቤቶች ፡ የሌዋውያን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። እነ ፴፩፡

ዚህም ፡ ደግሞ ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊትና ፡ በሳዶቅ ፡ በአቢሜሌክም ፡ በሌዋውያንና ፡ በካህናት ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ፊት ፡ ታላቁም ፡ እንደ ፡ ታናሹ ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ እንደ ፡ አሮን ፡ ልጆች ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩ ዳዊትና ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቆችም ፡ ከአሳፍና ፡ ከኤማን ፡ ከኤዶታም ፡ ልጆች ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡ በጸናጽልም ፡ ትንቢት ፡ የሚናገሩትን ፡ ሰዎች ፡ ለማገልገል ፡ ለዩ ፤ በአገልግሎታቸውም ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነበረ ። ከአሳፍ ፡ ልጆች ፤ ዘኩር ፥ ዮሴፍ ፥ ነታንያ ፥ አሸርኤላ ፤ እነዚህ ፡ የአሳፍ ፡ ልጆች ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ትንቢት ፡ ከተናገረው ፡ ከአ ፫ ሳፍ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ። ከኤዶታም ፡ የኤዶታም ፡ ልጆች ፤ ጎዶልያስ ፥ ጽሪ ፥ የሻያ ፥ ሰሜኢ ፥ ሐሸብያ ፥ መቲትያ ፥ እነዚህ ፡ ስድስቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋናና ፡ ክብር ፡ በመሰንቆ ፡ ትንቢት ፡ ከተናገረው ፡ ከአባታቸው ፡ ፬ ከኤዶታም ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ። ከኤማን ፡ የኤማን ፡ ልጆች ፤ ቡቅያ ፥ መታንያ ፥ ዑዝኤል ፥ ሱባኤል ፥ ኤያሪሙት ፥ ሐናንያ ፥ ሐናኒ ፥ ኤልያታ ፥ ጊዶልቲ ፥ ሮማንቲኤዘር ፥ ዮሽብቃሻ ፥ ፭ መሎቲ ፥ ሆቲር ፥ መሐዝዮት ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ከፍ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የንጉሡ ፡ ባለ ፡ ራእይ ፡ የሆነው ፡ የኤማን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። እግዚአብሔርም ፡ ለኤማን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችንና ፡ ሦስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ ሰጠው ። ፮ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በጸናጽልና ፡ በበገና ፡ በመሰንቆም ፡ ይዘምሩ ፡ ዘንድ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ከአባታቸው ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ፤ አሳፍም ፡ ኤዶታምም ፡ ኤማንም ፡ ከንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ፯ በታች ፡ ነበሩ ። የብልሃተኞቹም ፡ ቍጥር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ ከሚያውቁ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ፰ ስምንት ፡ ነበረ ። ሁሉም ፡ ተካክለው ፥ ታናሹ ፡ እንደ ፡ ታላቁ ፥ አስተማሪውም ፡ እንደ ፡ ተማሪው ፥ ለሰሞናቸው ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

፱ የፊተኛው ፡ ዕጣ ፡ ከአሳፍ ፡ ወገን ፡ ለነበረው ፡ ለዮሴፍ ፡ ወጣ ፤ ሁለተኛው ፡ ለጎዶልያስ ፡ ወጣ ፤ እርሱ ፡ ወንድሞቹም ፡ ልጆቹም ፡ አሥራ ፡ ፲ ሁለት ፡ ነበሩ ፤ ሦስተኛው ፡ ለዘኩር ፡ ለልጆ ፲፩ ቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አራተኛው ፡ ለይጽሪ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ፲፪ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አምስተኛው ፡ ለነታንያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፲፫ ስድስተኛው ፡ ለቡቅያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ፲፬ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ሰባተኛው ፡ ለይሽርኤል ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ፲፭ ሁለቱ ፤ ስምንተኛው ፡ ለየሻያ ፡ ለልጆቹም ፡ ፲፮ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ዘጠኝኛው ፡ ለመቲትያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፲፯ አሥረኛው ፡ ለሰሚኢ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፲፰ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ለዓዛርኤል ፡ ለልጆቹም ፡ ፲፱ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ ፳ ሁለተኛው ፡ ለሐሸብያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፳፩ አሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ለኢያሬሙት ፡ ለልጆቹ ፳፪ ም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ አራተኛው ፡ ለመቲትያ ፡ ለልጆቹም ፡ ፳፫ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ለኢያሪሙት ፡ ፳፬ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ለሐናንያ ፡ ለልጆቹም ፡ ፳፭ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ለዮሽብቃሻ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ፳፮ ሁለቱ ፤ አሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ለሐናኒ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፳፯ አሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ለመሎቲ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፳፰ ሀያኛው ፡ ለኤልያታ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፳፱ ሀያ ፡ አንደኛው ፡ ለሆቲር ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፴ ሀያ ፡ ሁለተኛው ፡ ለጊዶልቲ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፴፩ ሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ለመሐዝዮት ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ፴፪ ሀያ ፡ አራተኛው ፡ ለሮማንቲኤዘር ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ በረኞችም ፡ እንደዚህ ፡ ተመደቡ ፤ ከቆሬያውያን ፡ ከአሳፍ ፡ ልጆች ፡ የቆሬ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ። ሜሱላም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በኵሩ ፡ ፪ ዘካርያስ ፥ ሁለተኛው ፡ ይዲኤል ፥ ሦስተኛው ፡ ዮዛባት ፥ አራተኛው ፡ የትኒኤል ፥ አምስተኛው ፡ ኤላም ፥ ስድስተኛው ፡ ዮሐናን ፥ ፫ ሰባተኛው ፡ ኤሊሆዔናይ ። እግዚአብሔርም ፡ ፬ ባርከታልና ፡ ዖቤድኤዶም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በኵሩ ፡ ሸማያ ፥ ሁለተኛው ፡ ዮዛባት ፥ ሦስተኛው ፡ ኢዮአስ ፥ አራተኛው ፡ ሣካር ፥ አምስተኛው ፡ ናትናኤል ፥ ፭ ስድስተኛው ፡ ዓሚኤል ፥ ሰባተኛው ፡ ይሳኮር ፥ ስምንተኛው ፡ ፒላቲ ። ፮ ለልጁም ፡ ለሸማያ ፡ ደግሞ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ ጽኑዓንም ፡ ኃያላን ፡ ነበሩና ፡ በአባታቸው ፡ ቤት ፡ ሠለጠኑ ። ፯ የሸማያ ፡ ልጆች ፤ ዖትኒ ፥ ራፋኤል ፥ ዖቤድ ፥ ወንድሞቹም ፡ ኃያላን ፡ የነበሩ ፡ ኤልዛባድ ፥ ኤሊሁ ፥ ሰማክያ ። ፰ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የዖቤድኤዶም ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ እነርሱም ፡ ልጆቻቸውም ፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ለማገልገል ፡ ኃያላን ፡ የነበሩ ፡ የዖቤድኤዶም ፡ ፱ ልጆች ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ለሜሱላም ፡ ኃያላን ፡ የነበሩ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ልጆችና ፡ ፲ ወንድሞች ፡ ነበሩት ። ከሜራሪም ፡ ልጆች ፡ ለነበረው ፡ ለሖሳ ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ አለቃውም ፡

ሽምሪ ፡ ነበረ ፤ በኵር ፡ አልነበረም ÷ አባቱ ፡
፲፩፤ ግን ፡ አለቃ ፡ አደረገው ፤ ሁለተኛውም ፡ ኬል
ቅያስ ÷ ሦስተኛው ፡ ጥበልያ ÷ አራተኛው ፡
ዘካርያስ ፡ ነበረ ፤ የሐሳ ፡ ልጆችና ፡ ወንድሞች ፡
ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።
፲፪፤ እንደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሆነው ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ የበረኞች ፡
፲፫፤ የአለቆች ፡ ሰሞነኞች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ። በበ
ሩም ፡ ሁሉ ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ በየአባቶቻቸው ፡
ቤቶች ፡ ታናሹና ፡ ታላቁ ፡ ተካክለው ፡ ዕጣ ፡
፲፬፤ ተጣጣሉ ። በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ዕጣ ፡ ለሰ
ሌምያ ፡ ወደቀ ። ለልጁም ፡ ብልህ ፡ መካር ፡
ለሆነው ፡ ለዘካርያስ ፡ ዕጣ ፡ ጣሉ ፤ ዕጣውም ፡
፲፭፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወጣ ። ለያቤድኤዶም ፡ በደ
ቡብ ፡ በኩል ÷ ለልጆቹም ፡ ለዕቃ ፡ ቤቱ ፡ ዕጣ ፡
፲፮፤ ወጣ ። ለሰፊንና ፡ ለሐሳ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ÷
በወቀበቱም ፡ መንገድ ፡ ባለው ፡ በሸሌኬት ፡
በር ፡ በኩል ፡ ጥበቃ ፡ ከጥበቃ ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡
፲፯፤ ወጣ ። በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ሌዋው
ያን ፡ ነበሩ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ለየዕለቱ ፡ አራት ÷
በደቡብ ፡ በኩል ፡ ለየዕለቱ ፡ አራት ÷ ለዕቃ ፡
፲፰፤ ቤቱም ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። በምዕራብ ፡
በኩል ፡ በፈርባር ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ አራት ÷
፲፱፤ በፈርባርም ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ከቆሬና ፡
ከሚራሪ ፡ ልጆች ፡ የነበሩ ፡ የበረኞች ፡ ሰሞን ፡
ይህ ፡ ነበረ ።
፳፤ ከሌዋውያን ፡ አኪያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
በሚሆኑ ፡ ቤት ፡ መዛግብትና ፡ በንዋየ ፡ ቅድሳቱ ፡
፳፩፤ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ። የለአዳን ፡
ልጆች ፤ ለለአዳን ፡ የሆኑ ፡ የጌድሶናውያን ፡
ልጆች ÷ ለጌድሶናዊ ፡ ለለአዳን ፡ የሆኑ ፡ የአባ
፳፪፤ ቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ይሒኤሊ ፤ የይሒኤሊ ፡
ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚሆኑ ፡ ቤተ ፡
መዛግብት ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ ዜቶም ÷ ወንድሙም ፡
፳፫፤ ኢዩኤል ። ከእንበረማውያን ÷ ከይስዓራው
ያን ÷ ከኬብሮናውያን ÷ ከዑዝኤላውያን ፤
፳፬፤ የሙሴ ፡ ልጅ ፡ የጌርሶም ፡ ልጅ ፡ ሱባኤል ፡
፳፭፤ በቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ። ወን
ድሞቹም ፤ ከአልዓዛር ፡ ልጁ ፡ ረዓብያ ÷ ልጁም ፡
የሻያ ÷ ልጁም ፡ ኢዮራም ÷ ልጁም ፡ ዝክሪ ÷
፳፮፤ ልጁም ፡ ሰሎሚት ፡ መጡ ። ይህ ፡ ሰሎሚትና ፡ ወን
ድሞቹ ፡ ንጉሡ ፡ ዳዊትና ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡
አለቆች ÷ ሻለቆችና ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፡ የሠራዊ
ቱም ፡ አለቆች ÷ በቀደሱት ፡ በንዋየ ፡ ቅድሳቱ ፡
ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ።
፳፯፤ በሰልፍም ፡ ከተገኘው ፡ ምርኮ ፡ የእግዚአብሔ
፳፰፤ ርን ፡ ቤት ፡ ለማበጀት ፡ ቀደሱ ። በለ ፡ ራእዩም ፡
ሳሙኤል ÷ የቂስም ፡ ልጅ ፡ ሳኦል ÷ የኔርም ፡
ልጅ ፡ አበኔር ÷ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡
የቀደሱት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ሁሉ ፡ ከሰሎሚ
ትና ፡ ከወንድሞቹ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበረ ።
፳፱፤ ከይስዓራውያን ፡ ከናንያና ፡ ልጆቹ ፡ ሹማም
ትና ፡ ፈራጆች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በውጭው ፡
ሥራ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ።
ከኬብሮናውያን ፡ ሐሸብያና ፡ ወንድሞቹ ÷ ጽኑ ፴፡
ዓን ፡ የነበሩት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ÷
ለእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሡም ፡
አገልግሎት ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምዕራብ
በኩል ፡ ባለው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡
ነበር ። ከኬብሮናውያንም ፡ እንደ ፡ አባቶች ፡ ፴፩፡
ቤቶች ፡ ትውልዶች ፡ የኬብሮናውያን ፡ አለቃ ፡
ይሪያ ፡ ነበረ ። ዳዊት ፡ በነገሠ ፡ በአርባኛው ፡
ዓመት ፡ ይፈልጉአቸው ፡ ነበር ፤ በእነርሱም ፡
መካከል ፡ በገለዓድ ፡ ኢያዜር ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡
ሰዎች ፡ ተገኙ ፤ ወንድሞቹም ፡ ጽኑዓን ፡ የነበ ፴፪፡
ሩት ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ሁለት ፡
ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ጉዳይ ፡ ሁሉና ፡ ለንጉሡ ፡
ጉዳይ ፡ በሮቤላውያንና ፡ በጋዳውያን ፡ በምና
ሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ አደረጋ
ቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ ፩፡
አለቆችና ፡ የሺህ ፡ አለቆች ፡ የመቶ ፡ አለቆ
ችም ፡ በክፍሎች ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡን ፡ ያገ
ለግሉትም ፡ ሹማምት ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡
እነዚህ ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ ክፍሎች ፡ እያንዳ
ንዳቸው ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሆነው ፡ በዓመት
ወራት ፡ ሁሉ ፡ በየወሩ ፡ ይገቡና ፡ ይወጡ ፡
ነበር ። ለመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በአንደኛው ፡ ፪፡
ክፍል ፡ ላይ ፡ የዘብድኤል ፡ ልጅ ፡ ያሾብዓም ፡
ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
ሞዑራ ፡ ነበረ ። እርሱ ፡ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ ነበረ ፤ ፫
ለመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በሞዑራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ። በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ ፬፡
ክፍል ፡ ላይ ፡ አሆሃዊው ፡ ዱዲ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡
ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሞዑራ ፡ ነበረ ። ለሦ ፭፡
ስተኛው ፡ ወር ፡ ሦስተኛው ፡ የሞዑራ ፡ አለቃ
የካህኑ ፡ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ነበረ ፤ በእር
ሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሞዑራ ፡ ነበረ ።
ይህ ፡ በናያስ ፡ በሠላሳው ፡ መካከል ፡ ኃያል ፡ ፮፡
ሆኖ ፡ በሠላሳው ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡
ልጁ ፡ ዓሚዛባድ ፡ ነበረ ። ለአራተኛው ፡ ወር ፡ ፯፡
አራተኛው ፡ አለቃ ፡ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡ አሣ
ሄል ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ልጁ ፡ ዝባድያ ፡ ነበረ ፤
በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሞዑራ ፡
ነበረ ። ለአምስተኛው ፡ ወር ፡ አምስተኛው ፡ ፰፡
አለቃ ፡ ይዝራዊው ፡ ሸምሁት ፡ ነበረ ፤ በእር
ሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሞዑራ ፡
ነበረ ። ለስድስተኛው ፡ ወር ፡ ስድስተኛው ፡ ፱፡
አለቃ ፡ የቴቁሐዊው ፡ የዒራስ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ፡
ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
ሞዑራ ፡ ነበረ ። ለሰባተኛው ፡ ወር ፡ ሰባተ ፲፡
ኛው ፡ አለቃ ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ የሆነ ፡
ፍሎናዊው ፡ ሰሌስ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡
ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሞዑራ ፡ ነበረ ። ለስምንት ፲፩፡
ኛው ፡ ወር ፡ ስምንተኛው ፡ አለቃ ፡ ከዛራው

ያን ፡ የነበረው ፡ ኩሳታዊው ፡ ሲቦካይ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ጭፍራ ፡
፲፱፡ ነበረ ። ለዘጠኝኛው ፡ ወር ፡ ዘጠኝኛው ፡ አለቃ ፡ ከብንያማውያን ፡ የነበረው ፡ ዓናቶታዊው ፡ አቢ
ዔዜር ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡
፳፫፡ ሺህ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ። ለአሥረኛው ፡ ወር ፡ አሥረኛው ፡ አለቃ ፡ ከዛራውያን ፡ የነበረው ፡
ነጦፋዊው ፡ ናኤሬ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡
፳፬፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ። ለአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ አለቃ ፡
ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ የነበረው ፡ ጲርዓቶናዊው ፡
በናያስ ፡ ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡
፳፭፡ ሺህ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ። ለአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ አለቃ ፡ ከጎቶን
ያል ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ ነጦፋዊው ፡ ሔልዳይ ፡
ነበረ ፤ በእርሱም ፡ ክፍል ፡ ሀያ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡
ጭፍራ ፡ ነበረ ።

፳፮፡ በእስራኤልም ፡ ነገዶች ፡ ላይ ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፡ በሮቤላውያን ፡ ላይ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡
አለቃ ፡ ነበረ ፤ በስምዖናውያን ፡ ላይ ፡ የመዓካ ፡
፳፯፡ ልጅ ፡ ሰፋጥያስ ፤ በሌዊ ፡ ላይ ፡ የቀሙኤል ፡
፳፰፡ ልጅ ፡ ሐሸብያ ፤ በአሮን ፡ ላይ ፡ ሳዶቅ ፤ በይ
ሁዳ ፡ ላይ ፡ ከዳዊት ፡ ወንድሞች ፡ ኤሊሁ ፤ በይ
፳፱፡ ሳኮር ፡ ላይ ፡ የሚካኤል ፡ ልጅ ፡ ዖምሪ ፤ በዛ
ብሎን ፡ ላይ ፡ የአብድዩ ፡ ልጅ ፡ ይሽማያ ፤ በን
ፍታሌም ፡ ላይ ፡ የዓዝሪኤል ፡ ልጅ ፡ ኢያሪ
፴፡ ሙት ፤ በኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የዓዛዝያ ፡
ልጅ ፡ ሆሴዕ ፤ በምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡
፴፩፡ የፈዳያ ፡ ልጅ ፡ ኢዩኤል ፤ በገለዓድ ፡ ባለው ፡
በምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡ የዘካርያስ ፡
ልጅ ፡ አዶ ፤ በብንያም ፡ ላይ ፡ የአበኔር ፡ ልጅ ፡
፴፪፡ የዕሚኤል ፤ በዳን ፡ ላይ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡
ዓዛርኤል ፤ እነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ አለ
፴፫፡ ቆች ፡ ነበሩ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤ
ልን ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡
ተናግሮ ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ ከሀያ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡
፴፬፡ የነበሩትን ፡ አልቈጠረም ። የጽሩያ ፡ ልጅ ፡
ኢዮአብ ፡ መቍጠር ፡ ጀመረ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አል
ፈጸመም ፤ ስለዚህም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡
ሆነ ፥ ቍጥራቸውም ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ መዝ
ገብ ፡ አልተጻፈም ።

፴፭፡ በንጉሡም ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ የዓዲ
ኤል ፡ ልጅ ፡ ዓዝሞት ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በሜዳ
ውም ፡ በከተሞችም ፡ በመንደሮችም ፡ በግንቦ
ችም ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ የዖዝያ ፡ ልጅ ፡
፴፮፡ ዮናታን ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ መሬቱን ፡ በሚያበ
ጃጁትና ፡ እርሻውን ፡ በሚያርሱት ፡ ላይ ፡ የክ
፴፯፡ ሉብ ፡ ልጅ ፡ ዔዝሪ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በወይንም ፡
ቦታዎች ፡ ላይ ፡ ራማታዊው ፡ ሰሜኢ ፡ ሹም ፡
ነበረ ፤ ለወይንም ፡ ጠጅ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ በሚሆ
ነው ፡ በወይኑ ፡ ሰብል ፡ ላይ ፡ ሽፋጣዊው ፡
፴፰፡ ዘብዲ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በቁላውም ፡ ውስጥ ፡
በሉት ፡ በወይራውና ፡ በሾላው ፡ ዛፎች ፡ ላይ ፡
ጌድራዊው ፡ በአልሐናን ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በዘይ
ቱም ፡ ቤቶች ፡ ላይ ፡ ኢዮአስ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤
በሳሮንም ፡ በሚሰማሩ ፡ ከብቶች ፡ ላይ ፡ ሳሮና ፳፱፡
ዊው ፡ ሰጥራይ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በሸለቆቹም ፡
ውስጥ ፡ በነበሩት ፡ ከብቶች ፡ ላይ ፡ የዓድላይ ፡
ልጅ ፡ ሻፋጥ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በግመሎችም ፡ ፴፡
ላይ ፡ እስማኤላዊው ፡ ኡቢያስ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤
በአህዮቹም ፡ ላይ ፡ ሜሮኖታዊው ፡ ዩሕድያ ፡
ሹም ፡ ነበረ ፤ በመንጎቹም ፡ ላይ ፡ አጋራዊው ፡ ፴፩፡
ያዚዝ ፡ ሹም ፡ ነበረ ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡
በዳዊት ፡ ሀብት ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።

አስተዋይና ፡ ጸሐፊ ፡ የነበረው ፡ የዳዊት ፡ ፴፪፡
አጎት ፡ ዮናታን ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ፤ የሐክሞ
ኒም ፡ ልጅ ፡ ይሔኤል ፡ ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡
ነበረ ፤ አኪጦፌልም ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ፡ ፴፫፡
አርካዊውም ፡ ኩሲ ፡ የንጉሡ ፡ ወዳጅ ፡ ነበረ ፤
ከአኪጦፌልም ፡ ቀጥሎ ፡ የበናያስ ፡ ልጅ ፡ ዮዳ ፴፬፡
ሄና ፡ አብያታር ፡ ነበሩ ፤ ኢዮአብም ፡ የንጉሡ ፡
ሠራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

ዳዊትም ፡ የእስራኤልን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ÷ ፩፡
የነገዶቹንም ፡ አለቆች ÷ ንጉሡንም ፡ በክፍል ፡
የሚያገለግሉትን ፡ የጭፍሮች ፡ አለቆች ÷ ሻለ
ቆቹንም ÷ የመቶ ፡ አለቆችንም ÷ በንጉሥና ፡
በልጆች ፡ ሀብትና ፡ ግዛት ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ÷
ጃንደረቦችንም ÷ ጽኑዓን ፡ ኃያላኑንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ። ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ፪፡
በእግሩ ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ወንድሞቼና ፡
ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ለቃል ፡
ኪዳኑ ፡ ታቦትና ፡ ለአምላካችን ፡ እግር ፡ ማረ
ፊያ ፡ የዕረፍት ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ እኔ ፡ በልቤ ፡
አስቤአለሁ ፤ ለሥራም ፡ የሚያስፈልገውን ፡
አዘጋጅቻለሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡— የሰ ፫፡
ልፍ ፡ ሰው ፡ ነህና ÷ ደምም ፡ አፍስሰሃልና ፡
ለስሜ ፡ ቤት ፡ አትሠራም ፡ ብሎኛል ። ነገር ፡ ፬፡
ግን ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ እሆን ፡
ዘንድ ፡ ከአባቴ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ መርጦኛል ፤ ይሁ
ዳንም ፡ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ መርጦታል ፤
ከይሁዳም ፡ ቤት ፡ የአባቴን ፡ ቤት ፡ መርጦአል ፤
ከአባቴም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በእስራኤል ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያነግሠኝ ፡ ዘንድ ፡ ሊመርጠኝ ፡
ወደደ ። እግዚአብሔርም ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡ ሰጥ ፫፡
ቶኛልና ፡ ከልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መንግሥት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ላይ ፡ ይነግሥ ፡ ዘንድ ፡ ልጄን ፡ ሰሎሞንን ፡
መርጦታል ። እርሱም ፡— ልጅ ፡ ይሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፮፡
መርጬዋለሁና ÷ እኔም ፡ አባት ፡ እሆነዋለሁና ፡
ልጅህ ፡ ሰሎሞን ፡ ቤቴንና ፡ አደባባዮቼን ፡ ይሠ
ራል ። ትእዛዜንና ፡ ፍርዴንም ፡ በማድረግ ፡ ፯፡
እንደ ፡ ዛሬው ፡ ቢጸና ፡ መንግሥቱን ፡ ለዘላለም ፡
አጸናዋለሁ ፡ አለኝ ። አሁንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፰፡
ጉባኤ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ÷ አምላካች
ንም ፡ እየሰማ ÷ ይህችን ፡ መልካሚቱን ፡ ምድር ፡

ትወርሱ ፡ ዘንድ ÷ ለልጆቻችሁም ፡ ለዘላለም ፡ ታወርሱአት ፡ ዘንድ ፡ የአምላካችሁን ፡ የእግዚ አብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ጠብቁ ÷ ፈልጉም ።

፱፤ አንተም ÷ ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ሆይ ÷ እግዚአብ ሔር ፡ ልብን ፡ ሁሉ ፡ ይመረምራልና ÷ የነፍስ ንም ፡ አሳብ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃልና ፡ የአባትህን ፡ አምላክ ፡ እወቅ ፤ በፍጹም ፡ ልብና ፡ በነፍስህ ፡ ፈቃድም ፡ አምልከው ፤ ብትፈልገው ፡ ታገኘዋ ለህ ፤ ብትተወው ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይጥልሃል ።

፲፤ አሁንም ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለመቅደስ ፡ የሚሆን ፡ ቤትን ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ መርጦሃልና ፡ ጠንክረህ ፡ ፈጽመው ።

፲፩፤ ዳዊትም ፡ ለመቅደሱ ፡ ወለል ÷ ለቤቱም ÷ ለቤተ ፡ መዛግብቱም ÷ ለደርቡና ፡ ለውስጡም ፡ ጓዳዎች ÷ ለስርየቱም ፡ መክደኛ ፡ መቀመጫ ፡

፲፪፤ ምሳሌውን ፡ ለልጁ ፡ ለሰሎሞን ፡ ሰጠው ። ደግ ሞም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባዮችና ፡ በዙሪያው ፡ ለሚሆኑ ፡ ጓዳዎች ÷ ለእግዚአብሔ ርም ፡ ቤት ፡ ለሚሆኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ÷ ለን ዋየ ፡ ቅድሳቱም ፡ ለሚሆኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ በመንፈሱ ፡ ላሰበው ፡ ሁሉ ፡ ምሳሌን ፡ ሰጠው ።

፲፫፣፲፬፡ የካህናቱንና ፡ የሌዋውያኑንም ፡ ክፍላቸውን ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለሚያገለግሉበት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አስታወቀው ። በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለሚያገለግሉበት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ ለአገል ግሎት ፡ ሁሉ ፡ ለሚሆነውም ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወርቁን ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለአገልግሎት ፡ ሁሉ ፡ ለሚሆነውም ፡ ለብር ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ብሩን ፡

፲፭፤ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለወርቁም ፡ መቅረዞችና ፡ ለቀ ንዲሎችም ፡ ወርቁን ፡ በየመቅረዙና ፡ በየቀን ዲሉ ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለብሩም ፡ መቅረዞች ፡ እንደ ፡ መቅረዙ ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ብሩን ፡ በየመ

፲፮፤ ቅረዙና ፡ በየቀንዲሉ ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለገጹ ፡ ጎብስት ፡ ገበታዎች ፡ ወርቁን ፡ በሚዛን ፡ ለገበ ታዎቹ ፡ ሁሉ ÷ ብሩንም ፡ ለብሩ ፡ ገበታዎች ፡

፲፯፤ ሰጠው ፤ ለሚንጦቹና ፡ ለድስቶቹ ፡ ለመቅጃዎ ቹም ፡ ጥሩውን ፡ ወርቅ ÷ ለወርቁም ፡ ጽዋዎች ፡ ወርቁን ፡ በየጽዋው ፡ ሁሉ ፡ በሚዛን ÷ ለብሩም ፡ ጽዋዎች ፡ ብሩን ፡ በየጽዋው ፡ ሁሉ ፡ በሚዛን ፡

፲፰፤ ሰጠው ፤ ለሰጣኑም ፡ መሠዊያ ፡ ጥሩውን ፡ ወርቅ ፡ በሚዛን ÷ ክንፎቻቸውንም ፡ ዘርግተው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የሸ ፈኑትን ፡ የኪሩቤልን ፡ የወርቅ ፡ ሰረገላ ፡ ምሳሌ ፡

፲፱፤ ሰጠው ። ዳዊትም ፡—የሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ምሳሌ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ተጽፎ ፡ መጣልኝ ፡ አለ ።

፳፤ ዳዊትም ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፡— ጠንክር ÷ አይዞህ ÷ አድርገው ም ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ አምላክ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ አት ፍራ ÷ አትደንግጥም ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ የሚሆነው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እስኪ ፈጸም ፡ ድረስ ፡ እርሱ ፡ አይተውህም ÷ አይጥ

፳፩፤ ልህምም ። እነሆም ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ሁሉ ፡ የሚሆኑ ፡ የካህናትና ፡ የሌ ዋውያን ፡ ክፍሎች ፡ በዚህ ፡ አሉ ፤ ለሁሉም ፡ ዓይነት ፡ አገልግሎትና ፡ ሥራ ፡ በብልሃትና ፡ በነፍሱ ፡ ፈቃድ ፡ የሚሠራ ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፤ አለቆችና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይታዘዙሃል ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ለጉባኤው ፡ ሁሉ ፡ እን ዲህ ፡ አለ ፡— እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ የመረ ጠው ፡ ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ለጋ ፡ ነው ፤ ሕንጻው ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለአ ምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለሰው ፡ አይደለምና ፡ ሥራው ፡ ታላቅ ፡ ነው ። እኔም ፡ እንደ ፡ ጕል

፪፤ በቴ ፡ ሁሉ ፡ ለአምላኬ ፡ ቤት ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወርቁን ÷ ለብሩም ፡ ዕቃ ፡ ብሩን ÷ ለናሱም ፡ ዕቃ ፡ ናሱን ÷ ለብረቱም ፡ ዕቃ ፡ ብረቱን ÷ ለእንጨ ቱም ፡ ዕቃ ፡ እንጨቱን ÷ ደግሞም ፡ መረግድ ንና ፡ በፈርጥ ፡ የሚገባ ፡ ድንጋይን ÷ የሚለጠፍ ፡ ድንጋይን ÷ ልዩ ፡ ልዩ ፡ መልክ ፡ ያለውንም ፡ ድንጋይ ÷ የከበረውንም ፡ ድንጋይ ፡ ከየዓይነቱ ÷

፫፤ ብዙም ፡ እብነ ፡ በረድ ፡ አዘጋጅቻለሁ ። ከዚ ህም ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ የአምላኬን ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ወደድሁ ÷ ለመቅደሱ ፡ ካዘጋጀሁት ፡ ሁሉ ፡ ሌላ ፡ የግል ፡ ገንዘቤ ፡ የሚሆን ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ አለ ኝና ፡ ለአምላኬ ፡ ቤት ፡ ሰጥቼዋለሁ ። የቤቶቹ ፡

፬፤ ግንብ ፡ ይለበጡበት ፡ ዘንድ ፡ ከኦፊር ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ÷ ሰባት ፡ ሺህም ፡ መክሊት ፡ ጥሩ ፡ ብር ÷ በሠራተኞች ፡ እጅ ፡

፭፤ ለሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወር ቁን ÷ ለብሩም ፡ ዕቃ ፡ ብሩን ፡ ሰጥቻለሁ ። ዛሬ ፡ በፈቃዱ ፡ ራሱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቀድስ ፡ ማን ፡ ነው ?

፮፤ የአባቶችም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ የእስራኤ ልም ፡ ነገዶች ፡ አለቆች ÷ ሻለቆችም ÷ የመቶ ፡ አለቆችም ÷ በንጉሡም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የተሾ ሙት ፡ በፈቃዳቸው ፡ አቀረቡ ። ለእግዚአብ

፯፤ ሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ መክሊት ፡ ወርቅና ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ዳሪክ ÷ አሥር ፡ ሺህም ፡ መክሊት ፡ ብር ÷ አሥራ ፡ ስም ንት ፡ ሺህም ፡ መክሊት ፡ ናስ ÷ መቶ ፡ ሺህም ፡ መክሊት ፡ ብረት ፡ ሰጡ ። ዕንቁም ፡ ያለው ፡

፰፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ለሆነው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ በጌድሶናዊው ፡ በይሒኤል ፡ እጅ ፡ ሰጠ ። ሕዝቡም ፡ ፈቅደው ፡ ሰጥተዋ

፱፤ ልና ÷ በፍጹም ፡ ልባቸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃዳቸው ፡ አቅርበዋልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ደግሞ ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አለው ።

፲፤ ዳዊትም ፡ በጉባኤው ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ እግዚአ ብሔርን ፡ ባረከ ፤ ዳዊትም ፡ አለ ፡— አቤቱ ÷ የአ ባታችን ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከዘላ ለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ተባረክ ። አቤቱ ÷ በሰማ

፲፩፤ ይና ፡ በምድር ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ የአንተ ፡ ነውና ፡ ታላቅነትና ፡ ኃይል ÷ ክብርም ÷ ድልና ፡ ግርማ ፡

ለአንተ ፡ ነው ፡ አቤቱ ፡ መንግሥት ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ አንተም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያልህ ፡ ፲፪፡ ራስ ፡ ነህ ። ባለጠግነትና ፡ ክብር ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አንተም ፡ ሁሉን ፡ ትገዛለህ ፤ ኃይልና ፡ ብርታት ፡ በእጅህ ፡ ነው ፤ ታላቅ ፡ ለማድረግ ፡ ለሁሉም ፡ ኃይልን ፡ ለመስጠት ፡ ፲፫፡ በእጅህ ፡ ነው ። አሁንም ፡ እንግዲህ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፡ እንገዛልሃለን ፡ ለክቡር ፡ ስምህም ፡ ፲፬፡ ምስጋና ፡ እናቀርባለን ። ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ ከእጅህም ፡ የተቀበልነውን ፡ ሰጥተን ሃልና ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ችለን ፡ ልናቀርብልህ ፡ ፲፭፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ? ሕዝቤስ ፡ ማን ፡ ነው ? አባቶቻችንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እኛ ፡ በፊትህ ፡ ስደተኞችና ፡ መጻተኞች ፡ ነን ፤ ዘመናችንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ናት ፡ አት ፲፮፡ ጸናም ። አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፡ ለቅዱስ ፡ ስምህ ፡ ቤት ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ያዘጋጀኽው ፡ ባለጠግነት ፡ ሁሉ ፡ ከእጅህ ፡ የመጣ ፡ ፲፯፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ የአንተ ፡ ነው ። አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ልብን ፡ እንድትመረምር ፡ ቅንነትንም ፡ እንድትወድድ ፡ አውቃለሁ ፤ እኔም ፡ በልቤ ፡ ቅንነትና ፡ በፈቃዴ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አቅርቤአለሁ ፤ አሁንም ፡ በዚህ ፡ ያለው ፡ ሕዝብህ ፡ በፈቃዱ ፡ ፲፰፡ እንዳቀረበልህ ፡ በደስታ ፡ አይቻለሁ ። አቤቱ ፡ የአባቶቻችን ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ አሳብ ፡ በሕዝብህ ፡ ልብ ፡ ለዘላለም ፡ ጠብቅ ፡ ልባቸውንም ፡ ፲፱፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አቅና ። ትእዛዝህንም ፡ ምስክርህንም ፡ ሥርዓትህንም ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ያዘጋጀሁለትንም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለልጄ ፡ ለሰሎሞን ፡ ፍጹም ፡ ልብ ፡ ስጠው ። ፳፡ ዳዊትም ፡ ጉባኤውን ፡ ሁሉ ፡— አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ፡ አላቸው ። ጉባኤውም ፡ ሁሉ ፡ የአባታቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረኩ ፡ ራሳቸውንም ፡ አዘንብለው ፡ ለእግዚአብሔርና ፡ ለንጉሡ ፡ ሰገዱ ። ፳፩፡ በነጋውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ፤ አንድ ፡ ሺህ ፡ ወይፈን ፡ አንድ ፡ ሺህም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ አንድ ፡ ሺህም ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባናቸውንም ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ። ፳፪፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሉ ፡ ጠጡም ። የዳዊትንም ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞንን ፡ ሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ አነገሡት ፤ እርሱንም ፡ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀቡት ፡ ሳዶቅንም ፡ ካህን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ቀቡት ። ፳፫፡ ሰሎሞንም ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ ተከናወነለትም ፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ታዘዙለት ። ፳፬፡ አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ኃያላኑም ፡ ደግሞም ፡ የንጉሡ ፡ የዳዊት ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅ ፡ ሰጡት ። ፳፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞንን ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ አገነነው ፡ ከእርሱ ፡ በፊትም ፡ ለነበሩት ፡ ለእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ያልሆነውን ፡ የመንግሥት ፡ ክብር ፡ ሰጠው ። ፳፮፡ የእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ። ፳፯፡ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ በኬብሮን ፡ ነገሠ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስትም ፡ ዓመት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገሠ ። ፳፰፡ ዕድሜም ፡ ባለጠግነትም ፡ ክብርም ፡ ጠግቦ ፡ በመልካም ፡ ሽምግልና ፡ ሞተ ፤ ልጁም ፡ ሰሎሞን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። ፳፱፡ የንጉሡም ፡ የዳዊት ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ፡ እነሆ ፡ በባለ ፡ ራእዩ ፡ በሳሙኤል ፡ ታሪክ ፡ በነቢዩም ፡ በናታን ፡ ታሪክ ፡ በባለ ፡ ራእዩም ፡ በጋድ ፡ ታሪክ ፡ ተጽፎአል ። ፴፡ እንደዚሁም ፡ የመንግሥቱ ፡ ነገርና ፡ ኃይሉ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱም ፡ በእስራኤልም ፡ በአገሮችም ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያለፉት ፡ ዘመናት ፡ ተጽፈዋል ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞንም ፡ በመንግሥቱ ፡ በረታ ፤ አምላኩም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ፪፡ ጋር ፡ ነበረ ፡ እጅግም ፡ አገነነው ። ሰሎሞንም ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ለሻለቆች ፡ ለመቶ ፡ አለቆችም ፡ ለፈራጆችም ፡ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ለነበሩ ፡ መሳፍንት ፡ ሁሉ ፡ ለአባቶች ፡ ፫፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ተናገረ ። ሰሎሞንም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ጉባኤው ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሠራው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መገናኛ ፡ ድንኳን ፡ በዚያ ፡ ነበረና ፡ በገባዖን ፡ ወዳለው ፡ የከረብታው ፡ መስገጃ ፡ ሄዱ ። ፬፡ ለእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ግን ፡ ዳዊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ድንኳን ፡ ተክሎለት ፡ ነበርና ፡ ዳዊት ፡ ከቂርያትይዓሪም ፡ ወዳዘጋጀለት ፡ ስፍራ ፡ አምጥቶት ፡ ነበር ። ፭፡ የሆርም ፡ ልጅ ፡ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ ባስልኤል ፡ የሠራው ፡ የናስ ፡ መሠዊያ ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፤ ሰሎሞንም ፡ ጉባኤውም ፡ ይህን ፡ ይፈልጉት ፡ ነበር ። ፮፡ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ናሱ ፡ መሠዊያ ፡ ወጣ ፡ በዚያም ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። ፯፡ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡— ምን ፡ እንድሰጥህ ፡ ለምነኝ ፡ ሲል ፡ ለሰሎሞን ፡ ተገ

፫ ለጠ ። ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አለው ፡— ከአባቴ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ታላቅ ፡ ምሕረት ፡ አድርገሃል ÷ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ አንግሠኸኛል ። ፬ አሁንም ÷ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ቍጥሩ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ትቢያ ፡ በሆነው ፡ በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ አንግሠኸኛልና ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰ ፭ ጠኸው ፡ ተስፋ ፡ ይጽና ። አሁንም ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ እወጣና ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ ጥበብ ንና ፡ እውቀትን ፡ ስጠኝ ፤ ይህን ፡ በሚያህል ፡ በዚህ ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ፮ የሚችል ፡ የለምና ። እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞ ንን ፡— ይህ ፡ በልብህ ፡ ነበረና ÷ ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ ክብርንና ፡ የጠላቶችህን ፡ ነፍስ ፡ ረጅ ምም ፡ ዕድሜን ፡ አልለመንህምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ባነገሥሁህ ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ለመፍረድ ፡ ትችል ፡ ዘንድ ፡ ጥበብንና ፡ እውቀትን ፡ ለራስህ ፡ ለም ፯ ነሃልና ፡ ጥበብንና ፡ እውቀትን ፡ ሰጥቼሃለሁ ፤ ከአንተ ፡ በፊትም ፡ ከነበሩት ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ከሚነሡት ፡ ነገሥታት ፡ እንድ ፡ ስንኳ ፡ የሚመ ስልህ ፡ እንዳይኖር ፡ ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ ፰ ክብርንም ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ። ሰሎሞንም ፡ በገባዖን ፡ ካለው ፡ ከከረብታው ፡ መስገጃ ፡ ከመ ገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

፱ ሰሎሞንም ፡ ሰረገሎችንና ፡ ፈረሰኞችን ፡ ሰበ ሰበ ÷ አንድ ፡ ሺህም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰረገሎች ÷ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህም ፡ ፈረሰኞች ፡ ነበሩት ፤ በሰረገሎች ፡ ከተሞችና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በኢ ፲ የሩሳሌም ፡ አኖራቸው ። ንጉሡም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እን ዲበዛ ፡ አደረገው ፤ የዝግባም ፡ እንጨት ፡ ብዛት ፡ ፲፩ በቂላ ፡ እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ ሆነ ። ሰሎሞንም ፡ ፈረሶችን ፡ ከግብጽና ፡ ከቀዌ ፡ አስመጣ ፤ የንጉ ሡም ፡ ነጋዴዎች ፡ በገንዘብ ፡ እየገዙ ፡ ከቀዌ ፡ ፲፪ ያመጡአቸው ፡ ነበር ። አንዱም ፡ ሰረገላ ፡ በስ ድስት ፡ መቶ ÷ አንዱም ፡ ፈረስ ፡ በመቶ ፡ አምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ ከግብጽ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ፤ እንዲሁም ፡ ለኬጢያውያንና ፡ ለሶርያ ፡ ነገሥ ታት ፡ ሁሉ ፡ በእጃቸው ፡ ያመጡላቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ÷ ለመንግሥቱም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ። ፪ ሰሎሞንም ፡ የሚሸከሙትን ፡ ሰባ ፡ ሺህ ÷ ከተ ራሮችም ፡ የሚጠርቡትን ፡ ሰማንያ ፡ ሺህ ÷ በእ ነርሱም ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ስድ ፫ ስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ቈጠረ ። ሰሎሞንም ፡ እን ዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ ጢሮስ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኪራም ፡ ላከ ፡— ከአባቴ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ እንዳደረግህ ÷ የሚቀመጥበትንም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የዝ ግባ ፡ እንጨት ፡ እንደ ፡ ሰደድህለት ÷ እንዲሁ ፡ ፬ ለእኔ ፡ አድርግ ። እነሆ ÷ ለአስራኤል ፡ ለዘላ ለም ፡ እንደ ፡ ታዘዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የጣፋጩን ፡ ዕጣን ፡ ለማጠን ÷ የገጹንም ፡ ኅብስት ፡ ለማኖር ÷ የሚቃጠለውንም ፡ መሥ ዋዕት ፡ በጥዋትና ፡ በማታ ፡ በሰንበታቱም ፡ በመ ባቻዎቹም ፡ በአምላካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ በዓላት ፡ ለማቅረብ ፡ ለአምላኬ ፡ ለእግዚአብ ሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ እሠራና ፡ እቀድስ ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ። ፭ አምላካችንም ፡ ከአማልክት ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፡ የምሠራው ፡ ቤት ፡ ታላቅ ፡ ፮ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሰማይና ፡ ከሰማያት ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማይ ፡ ይይዘው ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ለእርሱ ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ? በፊቱ ፡ ዕጣን ፡ ከማጠን ፡ በቀር ፡ ቤት ፡ እሠራ ለት ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ? አሁንም ፡ አባቴ ፡ ፯ ዳዊት ፡ ካዘጋጃቸው ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉት ፡ ብልሃተኞች ፡ ጋር ፡ የሚሆን ÷ ወርቁንና ፡ ብሩን ÷ ናሱንና ፡ ብረቱን ÷ ሐምራዊውንና ፡ ቀዩን ፡ ሰማያዊውንም ፡ ግምጃ ፡ የሚሠራ ÷ ቅርጽንም ፡ የሚያውቅ ፡ ብልሃተኛ ፡ ሰው ፡ ላክልኝ ። ፰ ደግሞም ፡ በሪያ ዎችህ ፡ ከሊባኖስ ፡ እንጨት ፡ መቁረጥ ፡ እን ዲያውቁ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ፡ ከሊባኖስ ፡ የዝ ግባና ፡ የጥድ ፡ የሰንደልም ፡ እንጨት ፡ ስደድ ልኝ ። የምሠራውም ፡ ቤት ፡ እጅግ ፡ ታላቅና ፡ ፱ ድንቅ ፡ ይሆናልና ፡ ብዙ ፡ እንጨት ፡ ያዘጋጁ ልኝ ፡ ዘንድ ÷ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ከባሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ ይሆናሉ ። እነሆም ÷ እንጨቱን ፡ ለሚ ፲ ቈርጡ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ የተበጠረ ፡ ስንዴ ÷ ሀያ ፡ ሺህም ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ÷ ሀያ ፡ ሺህም ፡ የባ ዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ ሀያ ፡ ሺህም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ እሰጣለሁ ።

፲፩ የጢሮስ ፡ ንጉሥም ፡ ኪራም ፡— እግዚአብ ሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ወድዶአልና ፡ በላያቸው ፡ አነገ ሠህ ፡ ብሎ ፡ ለሰሎሞን ፡ መልእክት ፡ ላከ ። ኪራ ፲፪ ምም ፡ ደግሞ ፡ አለ ፡— ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የፈጠረ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለመንግሥ ቱም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ጥበበኛና ፡ ብልሃ ተኛ ፡ አስተዋይም ፡ ልጅ ፡ ለንጉሡ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ። አሁንም ፡ ከብልሃተኞችህ ፡ ጋር ፲፫ ከጌታዬም ፡ ከአባትህ ፡ ከዳዊት ፡ ብልሃተኞች ፡ ጋር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ኪራምአቢ ፡ የሚባል ፡ ብልሃተኛና ፡ አስተዋይ ፡ ሰው ፡ ሰድጄልሃለሁ ። ፲፬ እናቱ ፡ ከዳን ፡ ልጆች ፡ ናት ÷ አባቱም ፡ የጢ ሮስ ፡ ሰው ፡ ነው ፤ ወርቁንና ፡ ብሩንም ÷ ናሱ ንና ፡ ብረቱን ÷ ድንጋይንና ፡ እንጨቱን ÷ ሐም ራዊውንና ፡ ሰማያዊውን ፡ ቀዩንም ፡ ግምጃ ÷ ጥሩውንም ፡ በፍታ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ ቅርጽም ፡ ሌላም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ያውቃል ። አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ የተናገረውን ፡ ስንዴውንና ፲፭ ገብሱን ፡ ዘይቱንና ፡ የወይን ፡ ጠጁን ፡ ወደ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ይስደድ ፤ እኛም ፡ ከሊባኖስ ፡ የምት ፲፮ ሻውን ፡ ያህል ፡ እንጨት ፡ እንቈርጣለን ÷ በታ ንኳም ፡ አድርገን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ እንሰድዳለን ፤ አንተም ፡ ወደ ፡

ኢየሩሳሌም ፡ ታስወስደዋለህ ።

፲፯፡ ሰሎሞንም ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ የነበሩ
ትን ፡ መጻተኞች ፡ ሁሉ ፡ አባቱ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡
ቈጠራቸው ፡ ቈጠረ ፤ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሦስት ፡
፲፰፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ተገኙ ። ከእነርሱም ፡
የሚሸከሙትን ፡ ሰባ ፡ ሺህ ÷ በተራሮችም ፡
ላይ ፡ የሚጠርቡትን ፡ ሰማንያ ፡ ሺህ ÷ በሕዝ
ቡም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡
ስድስት ፡ መቶ ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአባቱ ፡ ለዳ
ዊት ፡ በተገለጠበት ፡ በሞሪያ ፡ ተራራ ፡ ዳዊት ፡
በዘጋጀው ፡ ስፍራ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በአርና ፡
አውድማ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፪፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ጀመረ ። በነገሠም ፡ በአራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ መሥራት ፡
፫፡ ጀመረ ። ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የጣለው ፡ መሠረት ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ርዝመቱም ፡ በዱሮው ፡ ስፍር ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ÷
፬፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በቤቱም ፡ ፊት ፡
የነበረው ፡ ወለል ፡ ርዝመቱ ፡ እንደ ፡ ቤቱ ፡
ወርድ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡
ክንድ ፡ ነበረ ፤ ውስጡንም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለበ
፭፡ ጠው ። ታላቁንም ፡ ቤት ፡ በጥድ ፡ እንጨት ፡
ከደነው ÷ በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ፤ የዘንባ
፮፡ ባና ፡ የሰንሰለት ፡ አምሳል ፡ ቀረጸበት ። ቤቱ
ንም ፡ በዕንቁ ፡ አስጌጠው ፤ ወርቁም ፡ የፈርዋ
፯፡ ይም ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ። ቤቱንም ፡ ሰረገሎቹንም ፡
መድረክቹንም ፡ ግንቦቹንም ፡ ደጆቹንም ፡ በወ
ርቅ ፡ ለበጠ ፤ በግንቦቹም ፡ ላይ ፡ ኪሩቤልን ፡
ቀረጸ ።

፰፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳኑንም ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱም ፡
እንደ ፡ ቤቱ ፡ ወርድ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡
ሀያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡
፱፡ በሚያህል ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ። የምስ
ማሮቹም ፡ ሚዛን ፡ አምሳ ፡ ሰቅል ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ።
የደርቡንም ፡ ጓዳዎች ፡ በወርቅ ፡ ለበጠ ።

፲፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ውስጥ ፡ ከእንጨት ፡
ሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ኪሩቤልን ፡ ሠራ ÷ በወርቅም ፡
፲፩፡ ለበጣቸው ። የኪሩቤልም ፡ ክንፎች ፡ ሀያ ፡
ክንድ ፡ ሙሉ ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ የአንዱ ፡
ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የቤ
ቱንም ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበረ ፤ ሁለተኛው ፡ ክንፍ ፡
አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የሁለተኛውንም ፡
፲፪፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ይነካ ፡ ነበር ። የሁለተኛውም ፡
ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የቤ
ቱንም ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበር ፤ ሁለተኛውም ፡
ክንፍ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የሌላውንም ፡
፲፫፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ይነካ ፡ ነበር ። የእነዚህም ፡
ኪሩቤል ፡ ክንፎች ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ሙሉ ፡ ተዘ
ርግተው ፡ ነበር ፤ በእግራቸውም ፡ ቆመው ፡
ነበር ÷ ፊቶቻቸውም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለከቱ ፡
ነበር ።

ከሰማያዊውም ፡ ከሐምራዊውም ፡ ከቀዩም ፡ ፲፬፡
ሐር ፡ ከጥሩም ፡ በፍታ ፡ መጋረጃውን ፡ ሠራ ÷
ኪሩቤልንም ፡ ጠለፈበት ።

በቤቱም ፡ ፊት ፡ ቁመታቸው ፡ ሠላሳ ፡ አም ፲፭፡
ስት ፡ ክንድ ፡ የነበረውን ፡ ሁለቱን ፡ ዓምዶች ፡
ሠራ ÷ በእያንዳንዳቸውም ፡ ላይ ፡ የነበረው ፡
ጕልላት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

እንደ ፡ ድሪ ፡ ያሉ ፡ ሰንሰለቶችንም ፡ ሠርቶ ፡ ፲፮፡
በአዕማዱ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አደረጋቸው ፤ መቶም ፡
ሮማኖች ፡ ሠርቶ ፡ በሰንሰለቱ ፡ ላይ ፡ አደረጋ
ቸው ። አዕማዱቹንም ፡ አንደኛውን ፡ በቀኝ ÷ ፲፯፡
ሁለተኛውን ፡ በግራ ፡ በመቅደሱ ፡ ፊት ፡ አቆ
ማቸው ፤ በቀኝም ፡ የነበረውን ፡ ስም ፡ ያቂም ÷
በግራም ፡ የነበረውን ፡ ስም ፡ በለዝ ፡ ብሎ ፡ ጠራ
ቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ደግሞም ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ÷ ወርዱም ፡ ፩፡
ሀያ ፡ ክንድ ÷ ቁመቱም ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ የነበ
ረውን ፡ የናሱን ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ። ከፈሰሰም ፡ ፪፡
ናስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ አሥር ፡ ክንድ ÷ ቁመ
ቱም ፡ አምስት ፡ ክንድ ÷ በዙሪያውም ፡ ሠላሳ ፡
ክንድ ፡ የሆነ ፡ ክብ ፡ ኩሬ ፡ ሠራ ። በበታቹም ፡ ፫፡
ለአንድ ፡ ክንድ ፡ አሥር ÷ ለአንድም ፡ ክንድ ፡
አሥር ÷ ጕብጕቦች ፡ አዞረበት ፤ ኩሬውም ፡ በቀ
ለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጕብጕቦቹ ፡ በሁለት ፡ ተራ ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ አብረው ፡ ቀልጠው ፡ ነበር ። በአሥራ ፡ ፬፡
ሁለትም ፡ በሬዎች ፡ ምስል ፡ ላይ ፡ ተቀምጠ ፡
ነበር ፤ ከእነርሱም ፡ ሦስቱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ሦስ
ቱም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡
ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤
ኩሬውም ፡ በላያቸው ፡ ነበረ ÷ የሁሉም ፡ ጀር
ባቸው ፡ በስተ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ። ውፍረቱም ፡ ፭፡
አንድ ፡ ጋት ፡ ያህል ፡ ነበረ ፤ ከንፈሩም ፡
እንደ ፡ ጽዋ ፡ ከንፈር ÷ እንደ ፡ ሱፍ ፡ አበባ ፡
ሆኖ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ ሦስት ፡ ሺህም ፡ የባዶስ ፡
መስፈሪያ ፡ ይይዝ ፡ ነበር ። ደግሞም ፡ አሥር ፡ ፮፡
የመታጠቢያ ፡ ሰናኮች ፡ ሠራ ÷ ለሚታጠለውም ፡
መሥዋዕት ፡ የሚቀርበው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይታ
ጠብባቸው ፡ ዘንድ ፡ አምስቱን ፡ በቀኝ ÷ አምስ
ቱንም ፡ በግራ ፡ አኖራቸው ፤ ኩሬው ፡ ግን ፡
ካህናት ፡ ይታጠቡበት ፡ ነበር ።

አሥሩንም ፡ መቅረዘች ፡ እንደ ፡ ሥርዓታ ፯፡
ቸው ፡ ከወርቅ ፡ ሠርቶ ፡ አምስቱን ፡ በቀኝ ÷
አምስቱንም ፡ በግራ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ አኖ
ራቸው ። አሥሩንም ፡ ገበታዎች ፡ ሠርቶ ፡ አም ፰፡
ስቱን ፡ በቀኝ ÷ አምስቱንም ፡ በግራ ፡ በመቅ
ደሱ ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ። አንድ ፡ መቶም ፡
የወርቅ ፡ ድስቶች ፡ ሠራ ። ደግሞም ፡ የካህና ፱፡
ቱን ፡ አደባባይ ÷ ታላቁንም ፡ አደባባይ ÷ የአ
ደባባዩንም ፡ ደጆች ፡ ሠራ ÷ ደጆቻቸውንም ፡
በናስ ፡ ለበጠ ። ኩሬውንም ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ ፲፡
በአዜብ ፡ በኩል ፡ አኖረው ።

ኪራምም ፡ ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎቹን ፡ ፲፩፡

ድስቶቹንም ፡ ሠራ ። ኪራምም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራውን ፡
፲፪፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጨረሰ ። ሁለቱን ፡ አዕማድ ÷ ጽዋዎቹንም ÷ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡
ሁለት ፡ ጕልላቶች ÷ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ የጕልላቶች ፡ ሁለቱን ፡ ጽዋዎች ፡ የሚ
፲፫፡ ሸፍኑትን ፡ ሁለቱን ፡ መርበቦች ፡ ሠራ ። በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ሁለቱን ፡ ጕልላቶች ፡
ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ÷ ለእያንዳንዱ ፡ መርበብ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ተራ ፡ ሮማኖች ÷ ለሁለቱ ፡ መር
፲፬፡ በቦች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ አደረገ ። መቀመጫዎቹንና ፡ በመቀመጫዎቹ ፡ ላይ ፡ የሚ
፲፭፡ ቀመጡትን ፡ የመታጠቢያ ፡ ሰኖች ÷ አንዱንም ፡ ኵሬ ÷ በበታቹም ፡ የሚሆኑትን ፡ አሥራ ፡
፲፮፡ ሁለት ፡ በሬዎች ፡ ሠራ ። ምንቸቶቹንም ፡ መጫሪያዎቹንም ፡ ሜንጦቹንም ፡ ዕቃቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ኪራም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ ስለ ፡ እግዚአብ
፲፯፡ ሔር ፡ ቤት ፡ ከለስላሳ ፡ ናስ ፡ ሠራ ። ንጉሡም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ሜዳ ፡ በሱኮትና ፡ በጽሬዳ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በወፍራሙ ፡ መሬት ፡ ውስጥ ፡ አስፈሰ
፲፰፡ ሰው ። ሰሎሞንም ፡ እነዚህን ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ አብዝቶ ፡ ሠራ ፤ የናሱም ፡ ሚዛን ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።
፲፱፡ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ የወርቁንም ፡ መሠዊያ ÷ የገጹም ፡ ኅብስት ፡ የነበረባቸውን ፡ ገበታዎች ÷
፳፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ መቅረዘችንና ፡ ቀንዲሎቻቸውን ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ። አበባዎቹንና ፡
፳፩፡ ቀንዲሎቹን ፡ መኰስተሪያዎቹንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ። ጕጠቶቹንም ፡ ድስቶቹንም ፡ ጭልፋዎቹንም ፡ ማንደጃዎቹንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ። የውስጠኛውም ፡ ቤት ፡ የቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ደጆች ፡ የቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ደጆች ፡ የወርቅ ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ እንዲሁም ፡ ሰሎሞን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ተጨረሰ ። አባቱም ፡ ዳዊት ፡ የቀደሰውን ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ሰሎሞን ፡ አምጥቶ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በነበረው ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡
፪፡ አኖረው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከጽዮን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎችና ፡ የነገድ ፡ አለቆችን ፡ ሁሉ ፡ የእስራ
ኤልንም ፡ ልጆች ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ መሳፍ
፫፡ ንት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ። የእስራኤ
ልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በበ
፬፡ ዓሉ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተከማቹ ። የእስራ
ኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ መጡ ÷ ሌዋው
፭፡ ያንም ፡ ታቦቱን ፡ አነሡ ። ታቦቱንም ፡ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ፡ በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ የነ
በረውን ፡ የተቀደሰውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አመጡ ፤
እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡
፮፡ አመጡ ። ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የተሰበሰቡ ፡ የእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡
በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ሆነው ፡ ከብዛት ፡ የተነሣ ፡ የማ
ይቈጠሩትንና ፡ የማይመጠኑትን ፡ በጎችና ፡ በሬ
፯፡ ዎች ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ። ካህናቱም ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አም
ጥተው ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ውስጥ ፡ ከኪሩ
ቤል ፡ ክንፍ ፡ በታች ፡ በነበረው ፡ በስፍራው ፡
፰፡ አኖሩት ። ኪሩቤልም ፡ በታቦቱ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡
ክንፎቻቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ነበር ÷ ኪሩቤልም ፡
ታቦቱንና ፡ መሎጊያዎቹን ፡ በስተ ፡ ላዩ ፡ በኩል ፡
፱፡ ይሸፍኑ ፡ ነበር ። መሎጊያዎቹም ፡ ረጃጅሞች ፡
ነበሩና ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ፊት ፡ ከመቅ
ደሱ ፡ ውስጥ ፡ ጫፎቻቸው ፡ ይታዩ ፡ ነበር ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ከውጪ ፡ አይታዩም ፡ ነበር ፤ እስከ
፲፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ እዚያ ፡ አሉ ። በታቦቱም ፡
ውስጥ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡
በወጡ ፡ ጊዜ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ በኮ
ሬብ ፡ ካስቀመጣቸው ፡ ከሁለቱ ፡ ጽላቶች ፡
በቀር ፡ ምንም ፡ አልነበረበትም ።
፲፩፡ በዚያም ፡ የነበሩት ፡ ካህናት ፡ ሁሉ ፡ ተቀድ
ሰው ፡ ነበር ÷ በሰሞናቸውም ፡ አልተከፈሉም ፡
፲፪፡ ነበር ፤ መዘምራንም ፡ የነበሩት ፡ ሌዋውያን ፡
ሁሉ ÷ አሳፍና ፡ ኤማን ፡ ኤዶታምም ፡ ልጆቻቸውም ፡ ወንድሞቻቸውም ÷ ጥሩ ፡ በፍታ ፡ ለብ
ሰው ፡ ጸናጽልና ፡ በገና ፡ መሰንቆም ፡ እየመቱ ፡
በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡
ቆመው ፡ ነበር ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡
ካህናት ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ካህናቱም ፡
፲፫፡ ከመቅደሱ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ÷ መለከቱንም ፡ የሚ
ነፉ ፡ መዘምራኑም ፡ በአንድነት ፡ ሆነው ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ እያመሰገኑና ፡ እያከበሩ ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላ
ለም ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡
እያሉ ፡ በአንድ ፡ ቃል ፡ ድምፃቸውን ፡ ወደ ፡
ላይ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ በመለከትና ፡ በጸናጽል ፡
በዚማም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባመሰ
ገኑ ፡ ጊዜ ÷ ደመናው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
፲፬፡ ሞላው ። የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞልቶት ፡ ነበርና ፡ ካህናቱ ፡
ከደመናው ፡ የተነሣ ፡ መቆምና ፡ ማገልገል ፡
አልተቻላቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ሰሎሞንም ፡— እግዚአብሔር ፡— በጨለማ ፡
፪፡ ውስጥ ፡ እኖራለሁ ፡ ብሎአል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ለዘ
ላለም ፡ ትኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ማደሪያ ፡ ቤትን ፡
ሠራሁልህ ፡ አለ ። ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ዘወር ፡
፫፡ አድርጎ ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ መረቀ ፤
የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፬፡ እርሱም ፡ አለ ፡— ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ በአፉ ፡

የተናገረ ፡ በእጁም ፡ የፈጸመ ፡ የእስራኤል ፡
፭ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ፤ እርሱ ፡— ሕዝቤን ፡ ከግብጽ ፡ ካወጣሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ስሜ ፡ የሚጠራበት ፡ ቤት ፡ በዚያ ፡ ይሠራልኝ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ማንኛውንም ፡ ከተማ ፡ አልመረጥሁም ፤ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ማን
፮ ንም ፡ አልመረጥሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ስሜ ፡ በዚያ ፡ እንዲጠራበት ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ መርጫለሁ ፡ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዲሆን ፡ ዳዊትን ፡ መርጫለሁ ፡ ብሎአልና ።
፯ አባቴም ፡ ዳዊት ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡
፰ አስቦ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ አባቴን ፡ ዳዊትን ፡— ለስሜ ፡ ቤት ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልብህ ፡ አስበሃልና ፡ ይህን ፡ በልብህ ፡ መል
፱ ካም ፡ አደረግህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከወገብህ ፡ የሚወጣው ፡ ልጅህ ፡ እርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤትን ፡ ይሠራል ፡ እንጂ ፡ ቤት ፡ የምትሠራልኝ ፡ አንተ ፡
፲ አይደለህም ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ፈጸመ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡ ተነሣሁ ፡ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀመጥሁ ፡ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአ
፲፩ ብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ሠራሁ ። ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ያደረገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያለበትን ፡ ታቦት ፡ በዚያው ፡ ውስጥ ፡ አኖርሁ ።
፲፪፣፲፫ ሰሎሞንም ፡ ርዝመቱ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ቁመቱም ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ የናስ ፡ መደገፊያ ፡ ሠርቶ ፡ በአደባባዩ ፡ መካከል ፡ ተክሎት ፡ ነበር ፡ በላዩም ፡ ቆመ ፡ በእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበርከከ ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ፤ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ እጆቹንም ፡ ዘርግቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ በሰማይ ፡ ወይም ፡ በምድር ፡ አንተን ፡ የሚመስል ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፍጹም ፡ ልባቸው ፡ በፊትህ ፡ ለሚሄዱ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፡ ለባሪያህ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠኸውን ፡ ተስፋ ፡ የጠበቅህ ፤ በአፍህ ፡ ተናገርህ ፡ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ በእጅህ ፡ ፈጸምኸው ። አሁንም ፡ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡— አንተ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ሄድህ ፡ ልጆችህ ፡ በሕጌ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ መንገዳቸውን ፡ ቢጠብቁ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ በፊቴ ፡ አታጣም ፡ ብለህ ፡ ተስፋ ፡ የሰጠኸውን ፡ ለባሪያህ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ ጠብቅ ። አሁንም ፡ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ለባሪያህ ፡ ለዳዊት ፡ የተናገርኸው ፡ ቃል ፡ ይጽና ።
፲፰ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይኖራልን ? እነሆ ፡ ሰማይ ፡ ከሰማያትም ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማይ ፡ ይይዝህ ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ይልቁንስ ፡ እኔ ፡ የሠራሁት ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ያንስ ፡ ይሆን ? ነገር ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ፲፱ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ተመልከት ፡ ባሪያህም ፡ በፊትህ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎትና ፡ ጥሪውን ፡ ስማ ። ባሪያህ ፡ ፳ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎት ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡— በዚያ ፡ ስሜ ፡ ይሆናል ፡ ወዳልኸው ፡ ስፍራ ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ዓይኖችህ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ የተገለጡ ፡ ይሁኑ ። ባሪያህና ፡ ፳፩ ሕዝብህ ፡ እስራኤል ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልዩትን ፡ ልመና ፡ ስማ ፤ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ ሰምተህም ፡ ይቅር ፡ በል ።

ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢበድል ፡ በላዩም ፡ ፳፪ መሐላ ፡ ቢጫን ፡ እርሱም ፡ መጥቶ ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ በመሠዊያህ ፡ ፊት ፡ ቢምል ፡ በሰማይ ፡ ፳፫ ስማ ፡ አድርግም ፡ በባሪያዎችህም ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡ ሁን ፡ በበደለኛውም ፡ ላይ ፡ ፍረድ ፡ መንገዱንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መልስበት ፤ ንጹሑንም ፡ አጽድቀው ፡ እንደ ፡ ጽድቁም ፡ ክፈለው ።

ሕዝብህም ፡ እስራኤል ፡ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ ፳፬ በጠላት ፡ ፊት ፡ ድል ፡ ተመትተው ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመለሱ ፡ ስምህንም ፡ ቢያከብሩ ፡ በዚህም ፡ ቤት ፡ በፊትህ ፡ ቢጸልዩና ፡ ቢለምኑህ ፡ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፡ የሕዝብህንም ፡ የእስራኤልን ፡ ኃጢአት ፡ ፳፭ ይቅር ፡ በል ፡ የሚሄዱበትንም ፡ መልካም ፡ መንገድ ፡ አሳያቸው ፤ ለሕዝብህም ፡ ርስት ፡ አድርገህ ፡ ለሰጠሃት ፡ ምድር ፡ ገናብን ፡ ስጥ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ወይም ፡ ቸነፈር ፡ ፳፮ ወይም ፡ ዋግ ፡ ወይም ፡ አረማሞ ፡ ወይም ፡ አንበጣ ፡ ወይም ፡ ኩብኩባ ፡ ቢሆን ፡ ጠላቶቻቸው ፡ የአገሩን ፡ ከተሞች ፡ ከበበው ፡ ቢያስጨንቁአቸው ፡ ማናቸውም ፡ መቅሠፍትና ፡ ደዌ ፡ ቢሆን ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ወይም ፡ ሕዝብህ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሕመሙንና ፡ ኀዘኑን ፡ አውቆ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ቢያደርግ ፡ እጆቹንም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ቢዘረጋ ፡ ለአባቶቻችን ፡ በሰጠኸው ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ፳፯፣፳፰ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩህ ፡ ዘንድ ፡ በመንገዶችህም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፡ ይቅርም ፡ በል ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ ታውቃለህና ፡ ልቡን ፡ ለምታውቀው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ሁሉ ፡ መጠን ፡ ክፈለው ።

፴፪፤ ከሕዝብህም ፡ ከእስራኤል ፡ ያልሆነ ፡ እንግዳ ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ስምህ ፡ ስለ ፡ ብርቱውም ፡ እጅህ ፡ ስለ ፡ ተዘረጋውም ፡ ክንድህ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ መጥቶም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ በጸ
፴፫፤ ለየ ፡ ጊዜ ÷ አንተ ፡ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ስምህን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ÷ እንደ ፡ ሕዝብህም ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ይፈሩህ ፡ ዘንድ ÷ በዚህም ፡ በሠራሁት ፡ ቤት ፡ ስምህ ፡ እንደ ፡ ተጠራ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ÷ አንግ
ዳው ፡ የሚለምንህን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ።
፴፬፤ ሕዝብህም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ለመውጋት ፡ አንተ ፡ በምትልካቸው ፡ መንገድ ፡ ቢወጡ ÷ አንተም ፡ ወደ ፡ መረጥሃት ፡ ወደዚህች ፡ ከተማ ፡ እኔም ፡ ለስምህ ፡ ወደ ፡ ሠራሁት ፡ ቤት ፡ ለአ
፴፭፤ ንተ ፡ ቢጸልዩ ÷ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በሰማይ ፡ ስማ ÷ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ።
፴፮፤ የማይበድል ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ አንተን ፡ ቢበ ድሉ ÷ ተቈጥተህም ፡ ለጠላት ፡ አሳልፈህ ፡ ብት ሰጣቸው ÷ ሩቅም ፡ ወይም ፡ ቅርብ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
፴፯፤ አገር ፡ ቢማርኩአቸው ÷ በተማረኩበትም ፡ አገር ፡ ሆነው ፡ በልባቸው ፡ ንስሐ ፡ ቢገቡ ÷ በምርኮአቸውም ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ ተመልሰው ፡— ኃጢአት ፡ ሠርተናል ÷ በድለንማል ÷ ክፉም ፡
፴፰፤ አድርገናል ፡ ብለው ፡ ቢለምኑህ ÷ በተማረኩ በትም ፡ በምርኮአቸው ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመለሱ ÷ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሰጠሃት ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ ወደ ፡ መረጥሃትም ፡ ከተማ ፡ ለስምህም ፡ ወደ ፡ ሠራሁት ፡ ቤት ፡ ቢጸልዩ ÷
፴፱፤ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በማደሪያህ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ÷ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ፤ አንተንም ፡ የበደሉህን ፡ ሕዝብህን ፡ ይቅር ፡ በል ።
፵፤ አሁንም ÷ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ወደሚሆነው ፡ ጸሎት ፡ ዓይኖችህ ፡ የተገለጡ ÷ ጆሮችህም ፡ የሚያደምጡ ፡ እንዲሆኑ ፡ እለም
፵፩፤ ንሃለሁ ። አሁንም ÷ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከኃ ይልህ ፡ ታቦት ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዕረፍትህ ፡ ተነሣ ፤ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ካህናትህ ፡ ደኅንነትን ፡ ይልበሱ ፤ ቅዱሳንህም ፡ በደስታ ፡ ደስ ፡ ይበላ
፵፪፤ ቸው ። አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ የቀባኸውን ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ አትመልስ ፤ ለባሪያህም ፡ ለዳዊት ፡ ያደረግህለትን ፡ ምሕረት ፡ አስብ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ሰሎሞንም ፡ ጸሎቱን ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕ ትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ በላ ፤ የእግዚአብሔ
፪፤ ርም ፡ ክብር ፡ ቤቱን ፡ ሞላ ። የእግዚአብሔ ርም ፡ ክብር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞል ቶት ፡ ነበርና ፡ ካህናቱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፫፤ ቤት ፡ መግባት ፡ አልቻሉም ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እሳቱ ፡ ሲወርድ ፡ የእግዚአብሔ ርም ፡ ክብር ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ሲሆን ፡ ያዩ ፡ ነበር ፤ በወለሉም ፡ ላይ ፡ በግምባራቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተደፍተው ፡ ሰገዱ ፡— እርሱ ፡ መል ካም ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ ብለውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑ ።
፬፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብ ፭፤ ሔር ፡ ፊት ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ነበር ። ንጉ ፮፤ ሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ በሬዎ ችና ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ በጎች ፡ ሠዋ ። እንዲሁ ፡ ንጉሡና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ ቀደሱ ። ካህናቱም ፡ በየሥርዓታቸው ÷ ፯፤ ሌዋውያኑም ፡ ደግሞ ፡— ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ የሚለ ውን ፡ የዳዊትን ፡ መዝሙር ፡ እየዘመሩ ÷ ንጉሡ ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ የሠራ ውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የዜማ ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ ካህናቱም ፡ በፊታቸው ፡ መለ
ከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ቆመው ፡
ነበር ። ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፰፤ ፊት ፡ የነበረውን ፡ የአደባባዩን ፡ ውስጥ ፡ ቀደሰ ፤ ሰሎሞንም ፡ የሠራው ፡ የናስ ፡ መሠዊያ ፡ የሚ ቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ የኅብሉን ፡ ቅባ ቶችን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋ ዕት ፡ ስብ ፡ በዚያ ፡ አቀረበ ።
ሰሎሞንም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ፱፤ ጉባኤ ፡ የሆኑ ÷ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ያሉ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደ
ረጉ ። ሰባት ፡ ቀንም ፡ መሠዊያውን ፡ ቀድሰው ÷ ፲፤ ሰባት ፡ ቀንም ፡ በዓል ፡ አድርገው ፡ ነበርና ፡ በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ የተቀደሰውን ፡ ጉባኤ ፡ አደረጉ ። በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ ሦስ ፲፩፤ ኛውም ፡ ቀን ፡ ሕዝቡን ፡ ወደ ፡ ድንኳናቸው ፡ አሰናበተ ፤ እግዚአብሔር ፡ ለዳዊትና ፡ ለሰሎ ሞን ፡ ለሕዝቡም ፡ ለእስራኤል ፡ ስላደረገው ፡ ቸርነት ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ ሐሤትን ፡ እያደ
ረጉ ፡ ሄዱ ።
ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የን ፲፪፤ ጉሡን ፡ ቤት ፡ ጨረሰ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በራሱ ፡ ቤት ፡ ይሠራው ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ ያሰ
በውን ፡ ሁሉ ፡ አከናወነ ። እግዚአብሔርም ፡ ፲፪፤ ለሰሎሞን ፡ በሌሊት ፡ ተገልጦ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ጸሎትህን ፡ ሰምቻለሁ ÷ ይህንም ፡ ስፍራ ፡ ለራሴ ፡ ለመሥዋዕት ፡ ቤት ፡ መርጫ
ለሁ ። ዝናብ ፡ እንዳይወርድ ፡ ሰማያቱን ፡ ብዘጋ ÷ ፲፫፤ ወይም ፡ ምድሪቱን ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ አንበጣን ፡ ባዝዘው ÷ ወይም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ቸነፈር ፡ ብሰድድ ÷ በስሜ ፡ የተጠሩት ፡ ሕዝቤ ፡ ሰውነ ፲፬፤ ታቸውን ፡ አዋርደው ፡ ቢጸልዩ ÷ ፊቴንም ፡ ቢፈልጉ ÷ ከክፉ ፡ መንገዳቸውም ፡ ቢመለሱ ÷ በሰማይ ፡ ሆኜ ፡ እሰማለሁ ÷ ኃጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ እላለሁ ÷ ምድራቸውንም ፡ እፈውሳ
ለሁ ። አሁንም ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ለሚጸለይ ፡ ፲፭፤ ጸሎት ፡ ዓይኖቼ ፡ ይገለጣሉ ÷ ጆሮቼም ፡ ያደም

፲፯፡ ጣሉ ። አሁንም ፡ ስሜ ፡ ለዘላለም ፡ በዚያ ፡
ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ መርጫለሁ ፡ ቀድ
ሻለሁም ፤ ዓይናቸውና ፡ ልቤም ፡ ዘወትር ፡ በዚያ ፡
፲፯፡ ይሆናሉ ። አንተም ፡ ደግሞ ፡ አባትህ ፡ ዳዊት ፡
እንደ ፡ ሄደ ፡ በፊቴ ፡ ብትሄድ ÷ እንዳዘዝሁ
ህም ፡ ሁሉ ፡ ብታደርግ ÷ ሥርዓቴንና ፡ ፍርዴ
፲፰፡ ንም ፡ ብትጠብቅ ÷ ከአባትህ ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡—
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ የሚሆን ፡ ከ ዘርህ
አይታጣም ፡ ብዬ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳ ደረግሁ ፡
የመንግሥትህን ፡ ዙፋን ፡ አጸናለሁ ።
፲፱፡ እናንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ብትመ
ለሱ ÷ የሰጠኋችሁንም ፡ ሥርዓቴንና ፡ ትእዛዜን ፡
ብትተዉ ÷ ሄዳችሁም ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡
፳፡ ብታመልኩ ፡ ብትሰግዱላቸውም ÷ ለአባቶቻ
ችሁ ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ እነቅላችኋለሁ ፤
ለስሜም ፡ የቀደስሁትን ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ከፊቴ ፡
እጥለዋለሁ ÷ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡
፳፩፡ ምሳሌና ፡ ተረት ፡ አደርገዋለሁ ። ከፍ ፡ ከፍ ፡
ብሎ ፡ የነበረውንም ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ እያዩ ፡ በዚያ ፡
የሚያልፉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡— እግዚአብሔር ፡
በዚህ ፡ አገርና ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እን
፳፪፡ ዲህ ፡ አደረገ ? ብለው ፡ ይደነቃሉ ። መልሰ
ውም ፡— ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸውን ፡ የአባ
ቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡
ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ተከተሉ ÷ ስለ ፡ ሰገ
ዱላቸውም ÷ ስለ ፡ አመለኩአቸውም ÷ ስለዚህ ፡
ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አመጣባቸው ፡
ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቤትና ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ የሠራበት ፡ ሀያ ፡
፪፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ ኪራም ፡ ለሰሎሞን ፡
የሰጠውን ፡ ከተሞች ፡ ሰሎሞን ፡ ሠራቸው ÷
የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ አኖረባቸው ።
፫፡ ሰሎሞንም ፡ ወደ ፡ ሐማትሱባ ፡ ሄደ ፡ አሸ
፬፡ ነፋትም ። በምድረ ፡ በዳም ፡ ያለውን ፡ ተድ
ሞርን ÷ በሐማትም ፡ የሠራቸውን ፡ የዕቃ ፡
፭፡ ቤቱን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ። ደግሞም ፡
ቅጥርና ፡ መዝጊያ ፡ መወርወሪያም ፡ የነበራቸ
ውን ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ ላይኛውን ፡
ቤትሖሮን ፡ ታችኛውንም ፡ ቤትሖሮን ፡ ሠራ ።
፮፡ ባዕላትንም ÷ ለሰሎሞንም ፡ የነበሩትን ፡ የዕቃ ፡
ቤት ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷ የሰረገላውንም ፡ ከተ
ሞች ፡ ሁሉ ÷ የፈረሰኞችንም ፡ ከተሞች ÷ በኢ
የሩሳሌምም ፡ በሊባኖስም ፡ በመንግሥቱም ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሰሎሞን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወ
ደደውን ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ።
፯፡ ከኬጢያውያንም ፡ ከአሞራውያንም ፡ ከፌ
ርዜያውያንም ፡ ከኤዊያውያንም ፡ ከኢያቡሳው
ያንም ፡ የቀሩትን ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ያልሆ
፰፡ ኑትን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ያላጠፉአቸውን ÷ በኋላቸው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የቀሩትን ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሰሎሞን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
፱፡ ድረስ ፡ ገባሮች ፡ አድርጎ ፡ መለመላቸው ። ሰሎ
ሞንም ፡ ለሥራው ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማን
ንም ፡ ባሪያ ፡ አላደረገም ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ሰልፈ
ኞች ÷ የሹማምቶችም ፡ አለቆች ÷ የሰረገሎ
፲፡ ችና ፡ የፈረሰኞች ፡ ባልደራሶች ፡ ነበሩ ። እነ
ዚህም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሠልጥነው ፡ የነበሩ ፡
የንጉሥ ፡ የሰሎሞን ፡ ዓይነተኞች ፡ አለቆች ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ነበሩ ።
፲፩፡ ሰሎሞንም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ የገ
ባበት ፡ ስፍራ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ሚስቴ ፡ በእስ
ራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ አትቀመጥም ፡
ሲል ፡ የፈርዖንን ፡ ልጅ ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡
ሠራላት ፡ ቤት ፡ አወጣት ።
፲፪፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ በወለሉ ፡ ፊት ፡
በሠራው ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡
አቀረበ ። ሙሴም ፡ እንዳዘዘ ፡ እንደ ፡ ሥርዓታ
፲፫፡ ቸው ፡ በየቀኑ ፡ ሁሉ ÷ በየሰንበታቱም ÷ በየመ
ባቻዎቹም ÷ በየተወሰኑትም ፡ በዓላት ÷ በየዓ
መቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በየቂጣው ፡ በዓልና ፡ በየ
ሰባቱ ፡ ሱባዔ ፡ በዓል ፡ በየዳሱም ፡ በዓል ፡ ቍር
ባን ፡ ያቀርቡ ፡ ነበር ።
፲፬፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ዳዊት ፡ እንዲህ ፡
አዝዞ ፡ ነበርና ፡ ካህናቱን ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡
ዳዊት ፡ ሥርዓት ፡ በየአገልግሎታቸው ፡ ሰሞን ፡
ከፈላቸው ፤ ሌዋውያንም ፡ እንደ ፡ ሥርዓታ
ቸው ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ÷ በካህናቱም ፡ ፊት ፡
ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ በየሰሞናቸው ፡ ከፈላቸው ፤
በረኞቹንም ፡ ደግሞ ፡ በየበሩ ፡ ሁሉ ፡ በየሰሞና
፲፭፡ ቸው ፡ ከፈላቸው ። እነርሱም ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡
ነገሩ ፡ ሁሉና ፡ ስለ ፡ መዝገቡ ፡ ካህናቱንና ፡ ሌዋ
ውያኑን ፡ ያዘዘውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አልተላለፉም ።
፲፮፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መሠረት ፡ ከተጣለ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ተጨረሰ ፡ ድረስ ፡ የሰሎሞን ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነበረ ። የእግዚአብ
ሔርም ፡ ቤት ፡ ተፈጸመ ።
፲፯፡ ሰሎሞንም ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ በኤዶምያስ ፡
ምድር ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ወዳሉ ፡ ወደ ፡ ዔጽዮን
፲፰፡ ጋብርና ፡ ወደ ፡ ኤሎት ፡ ሄደ ። ኪራምም ፡
መርከቦችንና ፡ የባሕርን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁ
ትን ፡ መርከበኞች ፡ በባሪያዎቹ ፡ እጅ ፡ ሰደደ
ለት ፤ እነርሱም ፡ ከሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ጋር ፡
ወደ ፡ አፌር ፡ መጡ ÷ ከዚያም ፡ አራት ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ አመጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ገና ፡ በሰ
ማች ፡ ጊዜ ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡ ሽቱና ፡ ብዙ ፡
ወርቅ ፡ የከበረም ፡ ዕንቁ ፡ አስጭና ፡ ከታላቅ ፡
ጓዝ ፡ ጋር ፡ ሰሎሞንን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእንቆቅ
ልሽ ፡ ትፈትነው ፡ ዘንድ ፡ መጣች ፤ ወደ ፡ ሰሎ
ሞንም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በልብዋ ፡ ያለውን ፡
፪፡ ሁሉ ፡ አጫወተችው ። ሰሎሞንም ፡ የጠየቀች

ውን ፡ ሁሉ ፡ ፈታላት ፤ ሰሎሞንም ፡ ያልፈ
፫ ፡ ታው ፡ ስውር ፡ ነገር ፡ አልነበረም ። የሳባም ፡
ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ÷ ሠርቶትም ፡
፬ ፡ የነበረውን ፡ ቤት ÷ የማዕዱንም ፡ መብል ÷ የብ
ላቴኖቹንም ፡ አቀማመጥ ÷ የሎሌዎቹንም ፡ አሠ
ራር ፡ አለባበሳቸውንም ÷ ጠጅ ፡ አሳላፊዎቹ
ንም ፡ አለባበሳቸውንም ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ የሚያሳርገውን ፡ መሥዋዕት ፡ ባየች ፡
፭ ፡ ጊዜ ፡ መንፈስ ፡ አልቀረላትም ። ንጉሡንም ፡
አለችው ፡ ፦ ስለ ፡ ነገርህና ፡ ስለ ፡ ጥበብህ ፡ በአ
ገሬ ፡ ሳለሁ ፡ የሰማሁት ፡ ዝና ፡ እውነት ፡ ነው ።
፮ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ መጥቼ ፡ በዓይኔ ፡ እስካየሁ ፡ ድረስ ፡
የነገሩኝን ፡ አላመንሁም ፤ እነሆ ÷ የጥበብህን ፡
ታላቅነት ፡ እኩሌታ ፡ አልነገሩኝም ፤ ከሰማሁት ፡
፯ ፡ ዝና ፡ ትበልጣለህ ። በፊትህ ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚ
ቆሙ ፡ ጥበብህንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሰዎችህና ፡ እነ
፰ ፡ ዚህ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ። በአ
ምላክህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ንጉሥ ፡ እን
ድትሆን ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ያስቀምጥህ ፡ ዘንድ ፡
የወደደህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብሩክ ፡
ይሁን ፤ አምላክህ ፡ እስራኤልን ፡ ለዘላለም ፡
ያጸናቸው ፡ ዘንድ ፡ ወድዶአቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡
ፍርድና ፡ ጽድቅ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በላያቸው ፡
አነገሠህ ።
፱ ፡ ለንጉሡም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ÷
እጅግም ፡ ብዙ ፡ ሽቱ ÷ የከበረም ፡ ዕንቁ ፡ ሰጠ
ችው ። የሳባም ፡ ንግሥት ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎ
ሞን ፡ እንደ ፡ ሰጠችው ፡ ያለ ፡ ሽቱ ፡ ከቶ ፡ አል
፲ ፡ ነበረም ። ከኦፊርም ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ የኪ
ራም ፡ ባሪያዎችና ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ የሰ
ንደል ፡ እንጨትና ፡ የከበረ ፡ ዕንቁ ፡ ደግሞ ፡
፲፩ ፡ አመጡ ። ንጉሡም ፡ ከሰንደሉ ፡ እንጨት ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ ለንጉሡ ፡ ቤት ፡ ደርብ ÷
ለመዘምራኑም ፡ መሰንቆና ፡ በገና ፡ አደረገ ፤
እንደዚህም ፡ ያለ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ከቶ ፡ አል
፲፪ ፡ ታየም ፡ ነበር ። የሳባም ፡ ንግሥት ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ካመጣችው ፡ የሚበልጥ ÷ ንጉሡ ፡ ሰሎ
ሞን ፡ የወደደችውን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱም ፡ የለ
መነችውን ፡ ሁሉ ፡ ሰጣት ፤ እርስዋም ፡ ተመልሳ ፡
ከባሪያዎችዋ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ምድርዋ ፡ ሄደች ።
፲፫ ፡ ነጋድራሶችና ፡ ነጋዴዎች ፡ ካመጡለት ፡ ሌላ ፡
በየዓመቱ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ የሚመጣ ፡ የወርቅ ፡
ሚዛን ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ መክ
፲፬ ፡ ሊት ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ። የዓረብም ፡ ነገሥታት ፡
ሁሉ ፡ የምድሩም ፡ ሹማምት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡
፲፭ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ያመጡ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡
ሰሎሞን ፡ በጥፍጥፍ ፡ ወርቅ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡
አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ አላ
ባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ ውስጥ ፡ የገባው ፡ ጥፍጥፍ ፡
፲፮ ፡ ወርቅ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ። ከጥፍ
ጥፍም ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤
በአንዱም ፡ ጋሻ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡
ሰቅል ፡ ነበረ ፤ ንጉሡም ፡ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተ
ባለው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ። ንጉሡም ፡
፲፯ ፡ ደግሞ ፡ ከዘሆን ፡ ጥርስ ፡ ታላቅ ፡ ዙፋን ፡ አሠራ ÷
በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ለበጠው ። ከዙፋኑም ፡ ጋር ፡
፲፰ ፡ ተጋጥመው ፡ ወደ ፡ ዙፋኑም ፡ የሚያስሄዱ ፡
ስድስት ፡ እርከኖች ፡ ነበሩ ፤ የወርቅ ፡ ብርኩ
ማም ፡ ነበረ ፤ በዚህና ፡ በዚያም ፡ በመቀመጫው ፡
አጠገብ ፡ ሁለት ፡ የክንድ ፡ መደገፊያዎች ፡ ነበ
ሩበት ÷ በመደገፊያዎችም ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡
፲፱ ፡ አንበሶች ፡ ቆመው ፡ ነበር ። በስድስቱም ፡ እር
ከኖች ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
አንበሶች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ በመንግሥታት ፡
ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተሠራም ።
፳ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የሚጠጣበት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
የወርቅ ፡ ነበረ ÷ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተባለውም ፡
ቤቱ ፡ የነበረው ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፡
ነበረ ፤ በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ብር ፡ ከቶ ፡ አይቈ
፳፩ ፡ ጠርም ፡ ነበር ። ለንጉሡም ፡ ከኪራም ፡ ባሪያ
ዎች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ የሚሄዱ ፡ መርከ
ቦች ፡ ነበሩት ፤ በሦስት ፡ በሦስት ፡ ዓመትም ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ወርቅና ፡
ብር ፡ የዘሆንም ፡ ጥርስ ፡ ዝንጀሮና ፡ ዝጉርጉር ፡
ወፍም ፡ ይዘው ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።
፳፪ ፡ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡
፳፫ ፡ ሁሉ ፡ በባለጠግነትና ፡ በጥበብ ፡ በለጠ ። የም
ድርም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡
በልቡ ፡ ያኖረውን ፡ ጥበቡን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
የሰሎሞንን ፡ ፊት ፡ ሊያዩ ፡ ይመኙ ፡ ነበር ።
፳፬ ፡ እያንዳንዱም ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ÷ የወርቅንና ፡
የብርን ፡ ዕቃ ÷ ልብስንና ፡ የጦር ፡ መሣሪያን ÷
ሽቱውንም ÷ ፈረሶችንና ፡ በቅሎችን ፡ እየያዘ ፡
፳፭ ፡ በየዓመቱ ፡ ያመጣ ፡ ነበር ። ሰሎሞንም ፡ ለፈረ
ሶችና ፡ ለሰረገሎች ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ጋጥ ÷
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህም ፡ ፈረሰኞች ፡ ነበሩት ÷
በሰረገሎችም ፡ ከተሞች ÷ ከንጉሡም ፡ ጋር ፡
፳፮ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራቸው ። ከኤፍራጥስም ፡
ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ምድርና ፡
እስከ ፡ ግብጽ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ባሉ ፡ ነገሥታት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ። ንጉሡም ፡ ብሩን ፡ በኢየ
፳፯ ፡ ሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እንዲበዛ ፡ አደረ
ገው ፤ የዝግባውንም ፡ እንጨት ፡ ብዛት ፡ በቁላ ፡
እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ አደረገው ። ለሰሎሞንም ፡
፳፰ ፡ ፈረሶች ፡ ከግብጽና ፡ ከየአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ያመጡ
ለት ፡ ነበር ።
፳፱ ፡ የቀረውም ፡ ፈተኛውና ፡ ኋለኛው ፡ የሰሎ
ሞን ፡ ነገር ፡ በነቢዩ ፡ በናታን ፡ ታሪክ ÷ በሴ
ሎናዊውም ፡ በአሒያ ፡ ትንቢት ÷ ስለ ፡ ናባ
ጥም ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ባየው ፡ በባለ ፡
ራእዩ ፡ በአዶ ፡ ራእይ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ?
፴ ፡ ሰሎሞንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡
፴፩ ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። ሰሎሞንም ፡ ከአ
ባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡
ከተማ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ሮብዓም ፡ በእርሱ ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ መጥተው ፡ ነበርና ፡ ሮብዓም ፡ ወደ ፡
፪፡ ሴኬም ፡ ሄደ ። የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓምም ፡ ከንጉሥ ፡ ከሰሎሞን ፡ ፊት ፡ ሸሽቶ ፡ በግብጽ ፡
ይኖር ፡ ነበርና ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮርብ
፫፡ ዓም ፡ ከግብጽ ፡ ተመለሰ ። ልከውም ፡ ጠሩት ፤ ኢዮርብዓምና ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ መጥተው ፡
፬፡ ሮብዓምን ፡— አባትህ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፤ አሁንም ፡ አንተ ፡ ጽኑውን ፡ የአባትህን ፡ አገዛዝ ፡ በላያችንም ፡ የጫነውን ፡ የከበደውን ፡
ቀንበር ፡ አቅልልልን ፡ እኛም ፡ እንገዛልሃለን ፡
፭፡ ብለው ፡ ተናገሩት ። እርሱም ፡— ከሦስት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ሄዱ ።
፮፡ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡— ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እመ ልስለት ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ አባቱ ፡ ሰሎሞን ፡ በሕይወት ፡
ሳለ ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡ ሽማግሌዎች ፡
፯፡ ጋር ፡ ተማከረ ። እነርሱም ፡— ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ቸርነት ፡ ብታደርግላቸው ፡ ደስም ፡ ብታሰኛቸው ፡ በገርነትም ፡ ብትናገራቸው ፡ ለዘላለም ፡
ባሪያዎች ፡ ይሆኑልሃል ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።
፰፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ የመከሩትን ፡ ነገር ፡ ትቶ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ካደጉትና ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡
፱፡ ከነበሩት ፡ ብላቴኖች ፡ ጋር ፡ ተማከረ ። እርሱም ፡— አባትህ ፡ የጫነብንን ፡ ቀንበር ፡ አቅልልልን ፡ ለሚሉኝ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስላቸው ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አላ
፲፡ ቸው ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ያደጉት ፡ ብላቴኖች ፡— አባትህ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አቅልልልን ፡ ለሚሉህ ፡ ሕዝብ ፡— ታናሽቱ ፡ ጣቴ ፡ ከአባቴ ፡ ወገብ ፡ ትወፍራለች ፤
፲፩፡ አሁንም ፡ አባቴ ፡ ከባድ ፡ ቀንበር ፡ ጭኖባችሁ ፡ ነበር ፡ እኔ ፡ ግን ፡ በቀንበራችሁ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ፤ አባቴ ፡ በአለንጋ ፡ ገርፎአችሁ ፡ ነበር ፡ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለሁ ፡ በላቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።
፲፪፡ ንጉሡም ፡— በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡
፲፫፡ ሮብዓም ፡ መጡ ። ንጉሡም ፡ ጽኑ ፡ ምላሽ ፡ መለሰላቸው ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ የሽማግሌ
፲፬፡ ዎቹን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፡— አባቴ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶባችሁ ፡ ነበር ፡ እኔ ፡ ግን ፡ እጨምርበታለሁ ፤ አባቴ ፡ በአለንጋ ፡ ገርፎአችሁ ፡ ነበር ፡
እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለሁ ፡ ብሎ ፡
፲፭፡ እንደ ፡ ብላቴኖቹ ፡ ምክር ፡ ተናገራቸው ። እግዚአብሔርም ፡ በሴሎናዊው ፡ በአሒያ ፡ አድርጎ ፡ ለናባጥ ፡ ልጅ ፡ ለኢዮርብዓም ፡ የተናገረውን ፡
ቃል ፡ እንዲያጸና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ተወስኖ ፡ ነበርና ፡ ንጉሡ ፡ ሕዝቡን ፡ አልሰማም ።
፲፮፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡ ፡ እንዳልሰማቸው ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡— በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ክፍል ፡ አለን ? በእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ እየ
ድንኳኖቻችሁ ፡ ተመለሱ ፤ ዳዊት ፡ ሆይ ፡ አሁን ፡ ቤትህን ፡ ተመልከት ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ መለሱ
ለት ። እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እየድንኳኖ
፲፯፡ ቻቸው ፡ ሄዱ ። በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ በተቀመጡት ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ሮብዓም ፡ ነገሠባቸው ። ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ አስ
፲፰፡ ገሪውን ፡ አዶራምን ፡ ሰደደ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በድንጋይ ፡ ወገሩት ፡ ሞተም ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ሰረገላው ፡
ወጣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሸሸ ። እስራኤ
፲፱፡ ልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ሸፈተ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ሮብዓምም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ወግተው ፡ መንግሥቱን ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ ከይሁዳና ፡
ከብንያም ፡ ቤት ፡ የተመረጡትን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺህ ፡ ሰልፈኞች ፡ ሰዎች ፡ ሰበሰበ ።
፪፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ሸማያ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—
፫፡ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ ለሮብዓም ፡ በይሁዳና ፡ በብንያምም ፡ ላሉት ፡ ለእስራኤል ፡
፬፡ ሁሉ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ አትውጡ ፡ ወንድሞቻችሁንም ፡ አትውጉ ፤ እያንዳንዱም ፡
ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ ብለህ ፡ ንገራቸው ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ሰሙ ፡ በኢዮርብዓ
፭፡ ምም ፡ ላይ ፡ ከመሄድ ፡ ተመለሱ ።
፮፡ ሮብዓምም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ፡ በይ
፯፡ ሁዳም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ ሠራ ። በይሁዳና ፡ በብንያም ፡ ያሉትንም ፡ የተመሸጉትን ፡
ከተሞች ፡ ቤት ፡ ልሔምን ፡ ኤጣምን ፡ ቴቁ
፰፡ ሔን ፡ ቤትጹርን ፡ ሶኮን ፡ ዓዶላምን ፡ ጌትን ፡
፱፡ መሪሳን ፡ ዚፍን ፡ አዶራይምን ፡ ለኪሶን ፡ ዓዜ
፲፡ ቃን ፡ ጾርዓን ፡ ኤሎንን ፡ ኬብሮንን ፡ ሠራ ። ምሽጎቹንም ፡ አጠነከረ ፡ አለቆችንም ፡ አኖረባቸው ፡ ምግቡንም ፡ ዘይቱንም ፡ የወይን ፡ ጠጁንም ፡ አከማቸባቸው ። በከተሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋሻና
፲፪፡ ጦርን ፡ አኖረ ፡ ከተሞቹንም ፡ እጅግ ፡ አጠነከራቸው ። ይሁዳና ፡ ብንያምም ፡ የእርሱ ፡ ወገን ፡ ነበሩ ።
፲፫፡ በእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ የነበሩ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ ከየአገራቸው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
፲፬፡ እርሱ ፡ መጡ ። የእግዚአብሔርም ፡ ካህናት ፡ እንዳይሆኑ ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ልጆቹ ፡ አስለቅቀዋቸው ፡ ነበርና ፡ ሌዋውያን ፡ መሰምርያቸውንና ፡ በታቸውን ፡ ትተው ፡ ወደ ፡ ይሁዳና ፡
፲፭፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ለከረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ለአጋንንቱም ፡ ለሠራቸውም ፡ እምቦሶች ፡ ካህናትን ፡ አቆመ ። ደግ
፲፮፡

ሞም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡
ሁሉ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ለመፈለግ ፡ ልባቸውን ፡ የሰጡ ፡ ሁሉ ፡ እነር
ሱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። ፲፭
ሦስት ፡ ዓመትም ፡ በዳዊትና ፡ በሰሎሞን ፡ መን
ገድ ፡ ይሄዱ ፡ ነበርና ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ የይሁ
ዳን ፡ መንግሥት ፡ አበረቱ ፡ የሰሎሞንንም ፡
ልጅ ፡ ሮብዓምን ፡ አጸኑ ።

ሮብዓምም ፡ መሐላትን ፡ አገባ ፤ አባትዋ ፡
የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ኢያሪሙት ፡ ነበረ ፤ እናትዋም ፡
የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የኤልያብ ፡ ልጅ ፡ አቢካኢል ፡
ነበረች ። እርስዋም ፡ የዑስን ፡ ሰማራያን ፡ ዘሃ
ምን ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ወለደችለት ። ከእርስ
ዋም ፡ በኋላ ፡ የአቤሴሎምን ፡ ልጅ ፡ መዓካን ፡
አገባ ፤ እርስዋም ፡ አብያን ፡ ዓታይን ፡ ዚዛን ፡
ሰሎሚትን ፡ ወለደችለት ። ሮብዓምም ፡ ከሚ
ስቶቹና ፡ ከቁባቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የአቤሴሎ
ምን ፡ ልጅ ፡ መዓካን ፡ ወደደ ፤ አሥራ ፡ ስምን
ትም ፡ ሚስቶችና ፡ ስድሳ ፡ ቁባቶች ፡ ነበሩት ፡
ሀያ ፡ ስምንት ፡ ወንዶችና ፡ ስድሳ ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ ወለደ ። ሮብዓምም ፡ ንጉሥ ፡ ያደር
ገው ፡ ዘንድ ፡ አስቦአልና ፡ የመዓካን ፡ ልጅ ፡
አብያን ፡ በወንድሞቹ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጎ ፡
ሾመው ። ተጠበበም ፡ ልጆቹንም ፡ ሁሉ ፡ በይ
ሁዳና ፡ በብንያም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በምሽጉ ፡ ከተ
ሞች ፡ ሁሉ ፡ ከፋፈላቸው ፡ ብዙም ፡ ምግብ ፡
ሰጣቸው ፤ ብዙም ፡ ሚስቶች ፡ ፈለገላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የሮብዓም ፡ መንግሥት ፡
በጸናች ፡ ጊዜ ፡ እርሱም ፡ በበረታ ፡ ጊዜ ፡ እር
ሱና ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ ተዉ ። እግዚአብሔርን ፡ በድለዋልና ፡
ሮብዓም ፡ በነገሠ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የግ
ብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅ ፡ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰረ
ገሎችና ፡ ስድሳ ፡ ሺህ ፡ ፈረሰኞች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ከግ
ብጽ ፡ ለመጣው ፡ ሕዝብ ፡ ቍጥር ፡ አልነበረ
ውም ፤ እነርሱም ፡ የልብያ ፡ ሰዎች ፡ ሱካው
ያን ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሰዎችም ፡ ነበሩ ። ለይሁ
ዳም ፡ የነበሩትን ፡ ምሽጎች ፡ ከተሞች ፡ ወሰደ ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጣ ። ነቢዩም ፡ ሸማያ ፡
ወደ ፡ ሮብዓምና ፡ ከሺሻቅ ፡ ሸሽተው ፡ በኢየሩ
ሳሌም ፡ ወደ ፡ ተሰበሰቡባት ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ መሳ
ፍንት ፡ መጥቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — እንናተ ፡ ተዋች
ኋኝ ፤ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በሺሻቅ ፡ እጅ ፡
ተውኋችሁ ። የእስራኤልም ፡ መሳፍንትና ፡
ንጉሡ ፡ — እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ብለው ፡
ሰውነታቸውን ፡ አዋረዱ ። እግዚአብሔርም ፡
ሰውነታቸውን ፡ እንዳዋረዱ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ — ሰውነታቸውን ፡ አዋርደ
ዋል ፤ አላጠፋቸውም ፤ ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡
አድናቸዋለሁ ፡ ቍጣዬም ፡ በሺሻቅ ፡ እጅ ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አይፈስስም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፰
ለእኔ ፡ መገዛትንና ፡ ለምድር ፡ ነገሥታት ፡ መገ
ዛትን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይገዙለታል ፡ ሲል ፡ ወደ ፡
ሸማያ ፡ መጣ ።

የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ ፱
ሌም ፡ መጣ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ መዛ
ግብትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ ወሰደ ፤
ሁሉንም ፡ ወሰደ ፤ ደግሞም ፡ ሰሎሞን ፡ የሠራ
ቸውን ፡ የወርቁን ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ። ንጉ ፲
ሡም ፡ ሮብዓም ፡ በእነርሱ ፡ ፋንታ ፡ የናስ ፡ ጋሻ
ዎችን ፡ ሠራ ፡ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ በሚ
ጠብቁ ፡ በዘበኞች ፡ አለቃ ፡ እጅ ፡ አኖራቸው ።
ንጉሡም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ፲፩
ቍጥር ፡ ዘበኞች ፡ መጥተው ፡ ይሸከሙአቸው ፡
ነበር ፡ መልሰውም ፡ በዘበኞች ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
ያኖሩአቸው ፡ ነበር ። ሰውነቱንም ፡ ባዋረደ ፡ ፲፪
ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ፈጽሞ ፡ እንዳያ
ጠፋው ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሰ ፤ በይሁዳም ፡
ደግሞ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ተገኘ ።

ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በረታ ፡ ፲፫
ንጉሥም ፡ ሆነ ፤ ሮብዓምም ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ የአ
ርባ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጉልማሳ ፡ ነበረ ፤ እግዚ
አብሔርም ፡ ስሙን ፡ ያኖርባት ፡ ዘንድ ፡ ከእስ
ራኤል ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በመረጣት ፡ ከተማ ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እና
ቱም ፡ የአሞን ፡ ሴት ፡ ናዕማ ፡ ነበረች ። እግዚ ፲፬
አብሔርንም ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ አላዘጋ
ጀም ፡ ነበርና ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

የሮብዓምም ፡ የፈተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ፡ ፲፭
በነቢዩ ፡ ሸማያና ፡ በባለ ፡ ራእዩ ፡ በአዶ ፡ የት
ውልድ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለ
ምን ? በሮብዓምና ፡ በኢዮርብዓም ፡ መካከልም ፡
በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ። ሮብዓምም ፡ ፲፮
ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ፡ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡
ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ አብያ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡
ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ንጉሡም ፡ ኢዮርብዓም ፡ በነገሠ ፡ በአሥራ ፡ ፩
ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ አብያ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ንጉሥ ፡ ሆነ ። ሦስት ፡ ዓመት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፪
ነገሠ ፤ የእናቱም ፡ ስም ፡ ሚካያ ፡ ነበረ ፡ የገብዓ ፡
ሰው ፡ የኡርኤል ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። በአብያና ፡ በኢ ፫
ዮርብዓም ፡ መካከልም ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ። አብያም ፡
የተመረጡትን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ኃያላን ፡
ሰልፈኞች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ወጣ ፤ ኢዮርብ
ዓምም ፡ የተመረጡትን ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡
ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ተሰለፈ ። አብያም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ ፬
አገር ፡ ባለው ፡ በጽማራይም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡
ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — ኢዮርብዓምና ፡ እስራ
ኤል ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ፡ ስሙኝ ፤ የእስራኤል ፡ አም ፭
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መን

ግሥትን ፡ ለዳዊትና ፡ ለልጆቹ ፡ በጨው ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በውኑ ፡ አታ
፭ ውቁምን ? የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያ ፡
የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ግን ፡ ተነሥቶ ፡
፮ በጌታው ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ። ክፋዎች ፡ ሰዎችና ፡
ምናምንቴዎችም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ሮብ
ዓም ፡ ሕፃንና ፡ ለጋ ፡ በነበረበት ፡ ጊዜ ÷ ሊቋቋማ
ቸውም ፡ ባልቻለበት ፡ ጊዜ ÷ በሰሎሞን ፡ ልጅ ፡
፯ በሮብዓም ፡ ላይ ፡ በረቱበት ። አሁንም ፡ በዳ
ዊት ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ የሚሆነውን ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ መንግሥት ፡ ልትቋቋሙ ፡ ታስባላችሁ ።
እናንተም ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ናችሁ ÷
ኢዮርብዓምም ፡ አማልክት ፡ አድርጎ ፡ የሠራ
ላችሁ ፡ የወርቅ ፡ እምቦሶች ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
፱ ናቸው ። የአሮንን ፡ ልጆች ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ አላሰደዳችሁምን ? እንደ ፡
ሌሎችም ፡ አሕዛብ ፡ ልማድ ፡ ካህናትን ፡ አላደ
ረጋችሁምን ? አንድ ፡ ወይፈንና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡
በጎች ፡ ይዘ ፡ ይቀድስ ፡ ዘንድ ፡ የሚመጣ ፡ ሁሉ ፡
አማልክት ፡ ላልሆኑት ፡ ለእነዚያ ፡ ካህን ፡ ይሆ
፲ ናል ። ለእኛ ፡ ግን ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ÷ አልተውነውም ፤ የእግዚአብሔርም ፡
አገልጋዮች ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋ
ውያኑም ፡ በሥራቸው ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ናቸው ።
፲፩ በየጥዋቱና ፡ በየማታውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ጣፋጩን ፡
ዕጣን ፡ ያሳርጋሉ ፤ የገጹንም ፡ ኅብስት ፡ በን
ጹሕ ፡ ገበታ ፡ ላይ ÷ የወርቁን ፡ መቅረዝና ፡ ቀን
ዲሎቹንም ፡ ማታ ፡ ማታ ፡ እንዲያበሩ ፡ ያዘጋ
ጃሉ ፤ እኛም ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ትእዛዝ ፡ እንጠብቃለን ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ትታ
፲፪ ችሁታል ። እነሆም ÷ እግዚአብሔር ፡ በእኛ ፡
ላይ ፡ አለቃ ፡ ነው ÷ መለከቱንም ፡ የሚነፉ ፡
ካህናቱ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ናቸው ÷ በእናንተም ፡
ላይ ፡ ይጮኻሉ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷
አይበጃችሁምና ፡ ከአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አትዋጉ ።
፲፫ ኢዮርብዓም ፡ ግን ፡ ድብቅ ፡ ጦር ፡ በስተ ፡
ኋላቸው ፡ አዘረ ፤ እነርሱ ፡ በይሁዳ ፡ ፊት ፡
ሆነው ፡ ድብቅ ፡ ጦሩ ፡ በስተ ፡ ኋላቸው ፡ ነበረ ።
፲፬ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ በተመለከተ ፡ ጊዜ ÷
እነሆ ÷ ሰልፉ ፡ በፊቱና ፡ በኋላው ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ÷ ካህናቱም ፡ መለከ
፲፭ ቱን ፡ ነፉ ። የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ጮኹ ፤ የይሁ
ዳም ፡ ሰዎች ፡ በጮኹ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኢዮርብዓምንና ፡ እስራኤልን ፡ ሁሉ ፡ በአብያና ፡
፲፮ በይሁዳ ፡ ፊት ፡ መታቸው ። የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ ከይሁዳ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ÷ እግዚአብሔ
፲፯ ርም ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። አብ
ያና ፡ ሕዝቡ ፡ ታላቅ ፡ አመታት ፡ መቱአቸው ፤
ከእስራኤልም ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ የተመ
፲፰ ረጡ ፡ ሰዎች ፡ ተገድለው ፡ ወደቁ ። በዚያም ፡
ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተዋረዱ ÷ የይሁ
ዳም ፡ ልጆች ፡ በአባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ታምነው ፡ ነበርና ፡ አሸነፉ ።
፲፱ አብያም ፡ ኢዮርብዓምን ፡ አሳደደው ÷ ከእር
ሱም ፡ ከተሞቹን ÷ ቤቴልንና ፡ መንደሮችዋን ÷
ይሻናንና ፡ መንደሮችዋን ÷ ዔፍሮንንና ፡ መን
ደሮችዋን ፡ ወሰደ ። ኢዮርብዓምም ፡ ከዚያ ፡
፳ በኋላ ፡ በአብያ ፡ ዘመን ፡ አልበረታም ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ ቀሠፈው ÷ ሞተም ። አብያም ፡ ጸና ÷
፳፩ አሥራ ፡ አራትም ፡ ሚስቶች ፡ አገባ ÷ ሀያ ፡ ሁለ
ትም ፡ ወንዶች ፡ ልጆችንና ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡
፳፪ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ ወለደ ። የአብያም ፡ የቀረው ፡
ነገርና ፡ አካሄዱ ፡ የተናገራቸውም ፡ ቃሎች ፡
በነቢዩ ፡ በአዶ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፈዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ አብያም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በዳ
ዊትም ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ አሳ ፡ በእ
ርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። በእርሱም ፡ ዘመን ፡ ምድ
ሪቱ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ዐረፈች ።
፪ አሳም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
መልካምና ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ የእንግዶቹ
፫ ንም ፡ አማልክት ፡ መሠዊያ ፡ የኮረብታውንም ፡
መስገጃዎች ፡ አፈረሰ ÷ ሐውልቶቹንም ፡ ሰበረ ÷
የማምለኪያ ፡ ዐፀዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤ የአባቶ
፬ ቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሹ ፡
ዘንድ ÷ ሕጉንና ፡ ትእዛዙንም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
፭ ይሁዳን ፡ አዘዘ ። ከይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
የኮረብታውን ፡ መስገጃዎችና ፡ የዐሐይ ፡ ምስ
ሎችን ፡ አስወገደ ፤ መንግሥቱም ፡ በእርሱ ፡
፮ ሥር ፡ በሰላም ፡ ተቀመጠች ። በይሁዳም ፡
ምሽጎች ፡ ከተሞችን ፡ ሠራ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ዕረፍት ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ ምድሪቱ ፡ ጸጥ ፡ ብላ ፡
ነበር ÷ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ሰልፍ ፡ አልነበረም ።
፯ ይሁዳንም ፡— እነዚህን ፡ ከተሞች ፡ እንሥራ ÷
ቅጥርም ፡ ግንብም ፡ መዝጊያም ፡ መወርወሪ
ያም ፡ እናድርግባቸው ፤ አምላካችንን ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ስለ ፡ ፈለግነው ፡ ምድሪቱ ፡ ገና ፡ በፊ
ታችን ፡ ናት ፤ እኛ ፡ ፈልገነዋል ÷ እርሱም ፡ በዙ
ሪያችን ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥቶናል ፡ አለ ። እነርሱም ፡
ሠሩ ፡ አከናወኑም ። ለአሳም ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡
፰ ጋሻና ፡ ጦር ፡ የሚሸከሙ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡
የይሁዳ ፡ ሠራዊት ÷ ጋሻም ፡ የሚሸከሙ ፡ ቀስ
ትም ፡ የሚገትሩ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡
ሺህ ፡ የብንያም ፡ ሰዎች ፡ ነበሩት ፤ እነዚህም ፡
ሁሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።
፱ ኢትዮጵያዊውም ፡ ዝሪ ፡ አንድ ፡ ሚሊዮን ፡
ሰዎችና ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰረገሎች ፡ ይዞ ፡ ወጣ
፲ ባቸው ፤ ወደ ፡ መሪሳም ፡ መጣ ። አሳም ፡ ሊጋ
ጠመው ፡ ወጣ ÷ በመሪሳም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡
፲፩ በጽፋታ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ተሰለፉ ። አሳም ፡—
አቤቱ ÷ በብዙም ፡ ሆነ ፡ በጥቂቱ ፡ ማዳን ፡ አይ
ሳንህም ፤ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ በአንተ ፡
ታምነናልና ÷ በስምህም ፡ በዚህ ፡ ታላቅ ፡
ወገን ፡ ላይ ፡ መጥተናልና ፡ እርዳን ፤ አቤቱ ÷
አምላካችን ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ ሰውም ፡ አያሸንፍህ ፡

ብሎ ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፲፪፡ ጮኸ ። እግዚአብሔርም ፡ በአሳና ፡ በይሁዳ ፡
ፊት ፡ ኢትዮጵያውያንን ፡ መታ ፤ ኢትዮጵያ
፲፫፡ ውያንም ፡ ሸሹ ። አሳም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ያለው ፡ ሕዝብ ፡ እስከ ፡ ጌራራ ፡ ድረስ ፡ አሳደ
ዱአቸው ፤ ኢትዮጵያውያንንም ፡ ፈጽመው ፡
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ወደቁ ÷ በእግዚአብሔርና ፡
በሠራዊቱ ፡ ፊት ፡ ተሰባብረዋልና ፤ እጅግም ፡
፲፬፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ ወሰዱ ። ከእግዚአብሔርም ፡
ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ ስለ ፡ ወደቀባቸው ፡
በጌራራ ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩትን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
መቱ ፤ በከተሞቹም ፡ ውስጥ ፡ እጅግ ፡ ብዝበዛ ፡
፲፭፡ ነበረና ፡ ከተሞቹን ፡ ሁሉ ፡ በዘበዙ ። የከብቶቹ
ንም ፡ በረት ፡ አፈረሱ ፤ እጅግ ፡ ብዙ ፡ በጎችንና ፡
ግመሎችንም ፡ ማረኩ ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡
ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በዖዴድ ፡ ልጅ ፡
፪፡ በዓዛርያስ ፡ ላይ ፡ ሆነ ፤ አሳንም ፡ ሊገናኘው ፡
ወጣ ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡ ፦ አሳ ፡ ይሁዳና ፡
ብንያም ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ፤ እናንተ ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ስትሆኑ ፡ እርሱ ፡ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ ነው ፤ ብትፈልጉትም ፡ ይገኝላችኋል ፤
፫፡ ብትተዉት ፡ ግን ፡ ይተዋችኋል ። እስራኤልም ፡
ብዙ ፡ ዘመን ፡ ያለ ፡ እውነተኛ ፡ አምላክ ÷ ያለ ፡
አስተማሪም ፡ ካህን ÷ ያለ ፡ ሕግም ፡ ይኖሩ ፡ ነበር ።
፬፡ በመከራቸውም ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አምላክ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመልሰው ፡ በፈለጉት ፡
፭፡ ጊዜ ፡ አገኙት ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ለሚወጣ
ውና ፡ ለሚገባው ፡ ሰላም ፡ አልነበረም ÷ በምድ
ርም ፡ በሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ድን
፮፡ ጋጤ ፡ ነበረ ። እግዚአብሔር ፡ በመከራው ፡
ሁሉ ፡ ያስጨንቃቸው ፡ ነበርና ፡ ወገን ፡ ከወገን ፡
፯፡ ጋር ÷ ከተማም ፡ ከከተማ ፡ ጋር ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ለሥራችሁ ፡ ብድራት ፡ ይሆንላ
ችኋልና ፡ በርቱ ÷ እጃችሁም ፡ አይላላ ።
፰፡ አሳም ፡ ይህን ፡ ቃልና ፡ የነቢዩን ፡ የዖዴድን ፡
ትንቢት ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልቡ ፡ ጸና ÷ ከይሁዳና ፡
ከብንያምም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በተራራማውም ፡
በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ከያዛቸው ፡ ከተሞች ፡ ጸያ
ፉን ፡ ነገር ፡ አስወገደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
ፊት ፡ የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሠ
፱፡ ዊያ ፡ አደሰ ። አምላኩም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተጠ
ግተው ፡ ነበርና ፡ እርሱ ፡ ይሁዳንና ፡ ብንያምን ፡
ሁሉ ÷ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴም ፡ ከስምዖንም ፡
መጥተው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ የተቀመጡትን ፡
፲፡ ሰበሰበ ። አሳም ፡ በነገሠ ፡ በአሥራ ፡ አምስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በኢየሩሳ
፲፩፡ ሌም ፡ ተሰበሰቡ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ከመጡት ፡
ምርኮ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ በሬዎችና ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡
፲፪፡ በጎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሠዉ ። በፍጹም ፡
ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ የአባቶቻቸ
ውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡
፲፫፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረጉ ፤ የእስራኤልንም ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማይፈልግ ÷ ታናሽ ፡
ወይም ፡ ታላቅ ÷ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ቢሆን ÷
፲፬፡ ይገደል ፡ ዘንድ ፡ ማሉ ። ለእግዚአብሔርም ፡
በታላቅ ፡ ድምፅና ፡ በእልልታ ÷ በእምቢልታና ፡
፲፭፡ በቀንደ ፡ መለከት ፡ ማሉ ። በፍጹምም ፡ ልባ
ቸው ፡ ምለዋልና ÷ በፍጹምም ፡ ሕሊናቸው ፡
ፈልገውታልና ÷ እርሱም ፡ ተገኝቶላቸዋልና ፡
ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ በመሐላው ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤ እግ
ዚአብሔርም ፡ በዙሪያቸው ፡ ዕረፍት ፡ ሰጣቸው ።
ንጉሡም ፡ አሳ ፡ እናቱን ፡ መዓካን ፡ በማምለ
፲፮፡ ኪያ ፡ ዐፀድ ፡ ጣዖት ፡ ስላደረገች ፡ ከእቴጌነትዋ ፡
አዋረዳት ፤ አሳም ፡ ምስልዋን ፡ ቈርጦ ፡ ቀጠቀ
ጠው ÷ በቂድሮንም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠ
፲፯፡ ለው ። በኮረብታ ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መስገጃ
ዎች ፡ ግን ፡ ከእስራኤል ፡ አላራቀም ፤ ይሁን ፡
እንጂ ፡ የአሳ ፡ ልብ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹም ፡
፲፰፡ ነበረ ። አባቱም ፡ የቀደሰውን ÷ እርሱም ፡ የቀ
፲፱፡ ደሰውን ፡ ወርቁንና ፡ ብሩን ÷ ልዩ ፡ ልዩውንም ፡
ዕቃ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገባ ።
፲፱፡ አሳም ፡ እስከ ፡ ነገሠበት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ አም
ስተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ሰልፍ ፡ አልነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ አሳ ፡ በነገሠ ፡ በሠላሳ ፡ ስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ባአስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ወጣ ÷ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሳ ፡
ማንም ፡ መውጣትና ፡ መግባት ፡ እንዳይችል ፡
ራማን ፡ ሠራ ። አሳም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡
፪፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዝገብ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡
ወስዶ ፡ — በአባቴና ፡ በአባትህ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡
፫፡ ነበረው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካ
ከል ፡ ይሆናል ፤ እነሆ ÷ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ሰድጄ
ልሃለሁ ፤ እርሱ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንዲርቅ ፡
ሄደህ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከባአስ ፡ ጋር ፡
ያለህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርስ ፡ ብሎ ፡ በደማ
ስቆ ፡ ወደ ፡ ተቀመጠው ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ንጉሥ ፡
፬፡ ወደ ፡ ወልደ ፡ አደር ፡ ሰደደ ። ወልደ ፡ አዴ
ርም ፡ ንጉሡን ፡ አሳን ፡ እሺ ፡ አለው ÷ የሠራ
ዊቱንም ፡ አለቆች ፡ በእስራኤል ፡ ከተሞች ፡
ላይ ፡ ሰደደ ፤ እነርሱም ፡ ዒዮንንና ፡ ዳንን ፡ አቤ
ልማይምንና ፡ የንፍታሌምን ፡ የዕቃ ፡ ቤት ፡
፭፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ መቱ ። በአስም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡
ራማን ፡ መሥራት ፡ ተው ÷ ሥራውንም ፡ አቋ
፮፡ ረጠ ። ንጉሡም ፡ አሳ ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ሰበሰበ ፤ ባአስ ፡ ይሠራበት ፡ የነበረውን ፡ የራ
ማን ፡ ድንጋይና ፡ እንጨት ፡ አስወገዱ ÷ እር
ሱም ፡ ጌባንና ፡ ምጽጳን ፡ ሠራበት ።
፯፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ባለ ፡ ራእዩ ፡ አናኒ ፡ ወደ ፡
ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሳ ፡ መጥቶ ፡ እንዲህ ፡
አለው ፡ — በሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ታምነሃልና ÷ በአ
ምላክህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አልታመንህምና ፡

ስለዚህ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ጭፍራ ፡ ከእጅህ ፡
፳፫ አምልጦአል ። ኢትዮጵያውያንና ፡ የልብያ ፡
ሰዎች ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ሰረገሎችና ፡ ፈረሰኞች ፡
የነበሩአቸው ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጭፍራ ፡ አልነ
በሩምን ? በእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ታመንህ ፡
፳፬ በእጅህ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። እግዚአብሔር ፡
ልቡ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ የሆነውን ፡
ያጸና ፡ ዘንድ ፡ ዓይኖቹ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
ይመለከታሉና ። አሁንም ፡ ስንፍና ፡ አድርገ
ሃል ፡ ስለዚህም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ሰልፍ ፡ ይሆን
፲ ብሃል ። አሳም ፡ በባለ ፡ ራእዩ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ፤
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ተቈጥቶአልና ፡ በግዞት ፡ አኖ
ረው ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አሳ ፡ ከሕዝቡ ፡ አያሌ ፡
ሰዎችን ፡ አስጨነቀ ።
፲፩ የአሳም ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ÷
እነሆ ÷ በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽ
፲፪ ሐፍ ፡ ተጽፎአል ። በነገሠም ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠኝ
ኛው ፡ ዓመት ፡ አሳ ፡ እግሩን ፡ ታመመ ፤ ደዌ
ውም ፡ ጸናበት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በታመመ ፡ ጊዜ ፡
በለ ፡ መድኃኒቶችን ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡
፲፫ አልፈለገም ። አሳም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀ
ላፋ ÷ በነገሠም ፡ በአርባ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡
፲፬ ሞተ ። ለእርሱም ፡ ለራሱ ፡ በሠራው ፡ መቃ
ብር ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ በቀማሚ ፡
ብልሃት ፡ የተሰናዳ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ መልካም ፡
ሽቱ ፡ በተሞላ ፡ አልጋ ፡ ላይም ፡ አኖሩት ፤ እጅ
ግም ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የመቃብር ፡ ወግ ፡ አደ
ረጉለት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ በእርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ነገሠ ÷
፪ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ። በተመሸጉትም ፡
በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወታደሮችን ፡ አኖረ ÷
በይሁዳም ፡ አገር ፡ አባቱም ፡ አሳ ፡ በወሰዳቸው ፡
በኤፍሬም ፡ ከተሞች ፡ ዘበኞችን ፡ አስቀመጠ ።
፫ እግዚአብሔርም ፡ ከኢዮሣፍጥ ፡ ጋር ፡ ነበረ ÷
በፊተኛይቱ ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ሄዶ
፬ አልና ÷ በኣሊምንም ፡ አልፈለገምና ፤ ነገር ፡
ግን ፡ የአባቱን ፡ አምላክ ፡ ፈለገ ÷ በትእዛዙም ፡
ሄደ ÷ የእስራኤልንም ፡ ሥራ ፡ አልሠራም ።
፭ እግዚአብሔርም ፡ መንግሥቱን ፡ በእጁ ፡ አጸና ፤
ይሁዳም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ለኢዮሣፍጥ ፡
አመጣ ፤ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ብልጥግናና ፡ ክብር ፡
፮ ሆነለት ። ልቡም ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ የኮረብታውን ፡ መስገጃዎ
ችና ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀዱንም ፡ ከይሁዳ ፡ አስ
ወገደ ።
፯ በነገሠም ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ በይሁዳ ፡
ከተሞች ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ መሳፍንቱን ÷ ቤን
ኃይልን ÷ አብድያስን ÷ ዘካርያስን ÷ ናትናኤ
፰ ልን ÷ ሚክያስን ÷ ሰደደ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡
ሌዋውያንን ፡ ሸማያን ÷ ነታንያን ÷ ዝባድያን ÷
አሣሄልን ÷ ሰሚራሞትን ÷ ዮናትንን ÷ አዶንያ
ስን ÷ ጦብያን ÷ ጦባዶንያን ፡ ሰደደ ፤ ከእነር
ሱም ፡ ጋር ፡ ካህናቱን ፡ ኤሊሳማንና ፡ ኢዮራ
ምን ፡ ሰደደ ። እነርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፱ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ ይዘው ፡ በይሁዳ ፡ ያስተ
ምሩ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡
ሄደው ፡ ሕዝቡን ፡ ያስተምሩ ፡ ነበር ።
፲ በይሁዳም ፡ ዙሪያ ፡ በነበሩ ፡ መንግሥታት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ድንጋጤ ፡
ሆነ ÷ ከኢዮሣፍጥም ፡ ጋር ፡ አልተዋጉም ።
፲፩ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ለኢዮሣፍጥ ፡ እጅ ፡
መንሻና ፡ የብር ፡ ግብር ፡ ያመጡ ፡ ነበሩ ፤ ዓረባ
ውያንም ፡ ደግሞ ፡ ከመንጎቻቸው ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡
ሰባት ፡ መቶ ፡ አውራ ፡ በጎችና ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡
ሰባት ፡ መቶ ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ያመጡለት ፡
ነበር ። ኢዮሣፍጥም ፡ እየበረታና ፡ እጅግም ፡
፲፪ እየከበረ ፡ ሄደ ፤ በይሁዳም ፡ ግንቦችንና ፡ የጎ
ተራ ፡ ከተሞችን ፡ ሠራ ። በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡
፲፫ ብዙ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ጽኑዓን ፡
ኃያላን ፡ ሰልፈኞች ፡ ነበሩት ። ቍጥራቸውም ፡
፲፬ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ከይ
ሁዳ ፡ ሻለቆች ፡ አለቃው ፡ ዓድና ÷ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡
፲፭ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ አለቃው ፡
ይሆሐናን ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡
ሰማንያ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ከእርሱም ፡
፲፮ በኋላ ፡ በፈቃዱ ፡ ራሱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የቀ
ደሰ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ ዓማስያ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡
ነበሩ ። ከብንያምም ፡ ጽኑዕ ፡ ኃያል ፡ የነበረው ፡
፲፯ ኤሊዳሄ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ቀስትና ፡ ጋሻ ፡ የሚ
ይዙ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ከእ
፲፰ ርሱም ፡ በኋላ ፡ ዮዛባት ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ለሰ
ልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡
፲፱ ነበሩ ። ንጉሡ ፡ በተመሸጉ ፡ በይሁዳ ፡ ከተ
ሞች ፡ ሁሉ ፡ ካኖራቸውም ፡ ሌላ ፡ እነዚህ ፡ ንጉ
ሡን ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ለኢዮሣፍጥም ፡ ብዙ ፡ ብልጥግናና ፡ ክብር ፡
ነበረው ፤ ለአክዓብም ፡ ጋብቻ ፡ ሆነ ። ከጥቂት ፡
፪ ዓመት ፡ በኋላም ፡ ወደ ፡ አክዓብ ፡ ወደ ፡ ሰማ
ርያ ፡ ወረደ ። አክዓብም ፡ ለእርሱና ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ለነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ብዙ ፡ በጎችንና ፡ በሬ
ዎችን ፡ አረደ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡
፫ ዘገለዓድ ፡ ይዘሬድ ፡ ዘንድ ፡ አባበለው ። የእስራ
ኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አክዓብ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡
ኢዮሣፍጥን ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡
ዘገለዓድ ፡ ትሄዳለህን ? አለው ። እርሱም ፡—
እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነኝ ÷ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡
ሕዝብህ ፡ ናቸው ፤ በሰልፍም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
እንሆናለን ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።
፬ ኢዮሣፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— ዛሬ
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አስቀድመህ ፡ ትጠ
፭ ይቅ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። የእ
ስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ነቢያቱን ፡ አራት ፡ መቶ ፡

ሰዎች ፡ ሰብስቦ ፡— ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡ ልሂድን ? ወይስ ፡ ልቅር ? አላቸው ። እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሥ ፡ እጅ ፡ ፮ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፡ ውጣ ፡ አሉት ። ኢዮሣፍጥ ፡ ግን ፡— እንጠይቀው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ የሆነ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ አይ ፯ ገኝምን ? አለ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አለ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ክፉ ፡ እንጂ ፡ ከቶ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡ አይናገርልኝምና ፡ እጠላዋለሁ ፤ እርሱም ፡ የይምላ ፡ ልጅ ፡ ሚክያስ ፡ ነው ፡ አለው ። ኢዮሣፍጥም ፡— ፰ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ አይበል ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አንድ ፡ ጃንደረባ ፡ ጠርቶ ፡— የይምላን ፡ ልጅ ፡ ሚክያስን ፡ ፈጥነህ ፡ አምጣው ፡ አለው ። የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ልብሰ ፡ መንግሥት ፡ ለብሰው ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ በአደባባይ ፡ በዙፋኖቻቸው ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ነቢያትም ፡ ሁሉ ፡ በፊታቸው ፡ ትንቢት ፡ ፱ ይናገሩ ፡ ነበር ። የክንዓና ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስም ፡ የብረት ፡ ቀንዶች ፡ ሠርቶ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሶርያውያንን ፡ እስኪጠፉ ፡ ፲፩ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ትወጋለህ ፡ አለ ። ነቢያትም ፡ ሁሉ ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሂድና ፡ ተከናወን ፡ እያሉ ፡ እንዲሁ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ።

፲፪ ሚክያስንም ፡ ሊጠራ ፡ የሄደ ፡ መልእክተኛ ፡— እነሆ ፡ ነቢያት ፡ በአንድ ፡ አፍ ፡ ሆነው ፡ ለንጉሡ ፡ መልካም ፡ ይናገራሉ ፤ ቃልህም ፡ እንደ ፡ ቃላቸው ፡ እንዲሆን ፡ መልካም ፡ እንድትናገር ፡ ፲፫ እለምንሃለሁ ፡ አለው ። ሚክያስም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! አምላኬ ፡ የሚለውን ፡ እር ፲፬ ሱን ፡ እናገራለሁ ፡ አለ ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡— ሚክያስ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡ እንሂድን ? ወይስ ፡ እንቅር ? አለው ። እርሱም ፡— ውጣ ፡ ተከናወን ፤ በእጅህም ፡ አልፈው ፡ ይሰጣሉ ፡ ፲፭ አለ ። ንጉሡም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከእውነት ፡ በቀር ፡ እንዳትነግረኝ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ ፲፮ አምልሃለሁ ? አለው ። እርሱም ፡— እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ጠባቂ ፡ እንደሌላቸው ፡ በጎች ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ ተበትነው ፡ አየሁ ፤ እግዚአብሔርም ፡— ለእነዚህ ፡ ጌታ ፡ የላቸውም ፡ እያንዳንዱም ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ አለ ፡ ፲፯ ብሎ ፡ ተናገረ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡ አይ ፲፰ ናገርልኝም ፡ አላልሁህምን ? አለው ። ሚክያስም ፡ አለ ፡— እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ተቀምጦ ፡ የሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በቀኙና ፡ ፲፱ በግራው ፡ ቆመው ፡ አየሁ ። እግዚአብሔርም ፡— ወጥቶ ፡ በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ይወድቅ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ አክዓብን ፡ የሚያታልል ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። አንዱም ፡ እንደዚህ ፡ ሌላውም ፡ እንደዚያ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ። ፳ መንፈስም ፡ መጣ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡— እኔ ፡ አታልልዋለሁ ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡— በምን ? አለው ። ፳፩ እርሱም ፡— ወጥቼ ፡ በነቢያቱ ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡ እሆናለሁ ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡— ታታልለዋለህ ፤ ይቀናሃል ፤ ውጣ ፡ እንዲህም ፡ አድርግ ፡ አለ ። ፳፪ አሁንም ፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእነዚህ ፡ በነቢያትህ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስን ፡ አድርጎአል ፤ እግዚአብሔርም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ተናግሮብሃል ።

፳፫ የክንዓናም ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ቀረበ ፡ ሚክያስንም ፡ በጥፊ ፡ መታውና ፡— የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ከእንተ ፡ ጋር ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ አለፈ ? አለ ። ፳፬ ሚክያስም ፡— እነሆ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ልትሸሸግ ፡ ወደ ፡ እልፍኝህ ፡ ስትሄድ ፡ ታያለህ ፡ አለ ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡— ሚክያስን ፡ ውሰዱ ፡ ወደ ፡ ከተማ ይቱም ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአስ ፡ መልሳችሁ ፡— ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በደኅና ፡ እስክመለስ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ሰው ፡ በግዞት ፡ አኑሩት ፡ የመከራም ፡ እንጀራ ፡ መግቡት ፡ የመከራም ፡ ውኃ ፡ አጠጡት ፡ በሉ ፡ አለ ። ፳፮ ሚክያስም ፡— በደኅና ፡ ብትመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ የተናገረ ፡ አይደለም ፡ አለ ። ደግሞም ፡— እናንተ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ስሙኝ ፡ አለ ።

፳፯ የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ወጡ ። ፳፰ የእስራኤል ፡ ንጉሥም ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— ልብሴን ፡ ለውጬ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እገባለሁ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ልብስህን ፡ ልበስ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ ለወጠ ፡ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ገቡ ። ፳፱ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ የሰረገሎቹን ፡ አለቆች ፡— ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በቀር ፡ ትንሽ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ትልቅ ፡ ከማናቸውም ፡ ጋር ፡ አትጋጠሙ ፡ ብሎ ፡ አዝዞ ፡ ነበር ። ፴ የሰረገሎችም ፡ አለቆች ፡ ኢዮሣፍጥን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡— የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡ አሉ ፡ ለጋጠሙትም ፡ ከበቡት ፤ ኢዮሣፍጥ ፡ ግን ፡ ጮኸ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ረዳው ፡ አምላኩም ፡ ከእርሱ ፡ መለሳቸው ። ፴፩ የሰረገሎቹም ፡ አለቆች ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልሆነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እርሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሱ ። ፴፪ አንድ ፡ ሰውም ፡ ቀስቱን ፡ በድንገት ፡ ገትሮ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ በጥሩሩ ፡ መጋጠሚያ ፡ በኩል ፡ ሳምባውን ፡ ወጋው ። ሰረገለኛውንም ፡— ተወግቻለሁና ፡ እጅህን ፡ ግታ ፡ ከሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ አውጣኝ ፡ አለው ። ፴፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፍ ፡ በረታ ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በሶርያውያን ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በሰረገላው ፡ ላይ ፡ ራሱን ፡ ይደግፍ ፡ ነበር ፤ ፀሐይም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡
፪ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደኅና ፡ ተመለሰ ። ባለ ፡ ራእዩ ፡ የአናኒ ፡ ልጅ ፡ ኢዩ ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ፡ ንጉሡንም ፡ ኢዮሣፍጥን ፡— ከሐዲውን ፡ ታግዛ ለህን ? ወይስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚጠሉትን ፡ ትወድዳለህን ? ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብ
፫ ሔር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣ ፡ ሆኖብሃል ። ነገር ፡ ግን ፡ የማምለክያ ፡ ዐፀዶቹን ፡ ከምድር ፡ አስወግደሃ ልና ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ትፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ልብህን ፡ አዘጋጅተሃልና ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ተገኝቶብሃል ፡ አለው ።
፬ ኢዮሣፍጥም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ፤ ደግሞም ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ተራራማው ፡ እስከ ፡ ኤፍሬም ፡ አገር ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ አባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡
፭ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መለሳቸው ። በምድር ፡ ላይ ፡ በተመሸጉት ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ በእያንዳንዱ ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ ፈራጆች ፡ አኖረ ።
፮ ፈራጆቹንም ፡— ለእግዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ ለሰው ፡ አትፈርዱምና ÷ እርሱም ፡ በፍርድ ፡ ነገር ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ የምታደርጉትን ፡
፯ ተመልከቱ ። አሁንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ በአምላካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በደልና ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ማድላት ፡ መማለጃም ፡ መውሰድ ፡ የለምና ፡ ሁሉን ፡ ተጠንቅቃችሁ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።
፰ ኢዮሣፍጥም ፡ ከሌዋውያንና ፡ ከካህናት ፡ ከእስራኤልም ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ÷ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ፍርድን ፡ እንዲፈርዱ ፡ ክርክርንም ፡ እንዲቋርጡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሾመ ። እነርሱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ።
፱ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡— እንዲሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ በቅንነትም ፡ በፍጹ
፲ ም ፡ ልብ ፡ አድርጉ ። በከተሞቻቸውም ፡ ከተቀመጡት ፡ ከወንድሞቻችሁ ፡ በደምና ፡ በደም ፡ መካከል ፡ በሕግና ፡ በትእዛዝ ፡ በሥርዓትና ፡ በፍርድም ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ማናቸውም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ቢመጣ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳይበድሉ ÷ ቍጣም ፡ በእናንተና ፡ በወንድሞቻችሁ ፡ ላይ ፡ እንዳይመጣ ፡ አስጠንቅቁአቸው ፤ እንዲህም ፡ ብታደርጉ ፡ በደለኞች ፡ አትሆኑም ።
፲፩ እነሆም ÷ ለእግዚአብሔር ፡ በሚሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የካህናቱ ፡ አለቃ ፡ አማርያ ÷ በንጉሡም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የይስማኤል ፡ ልጅ ፡ ዝባድያ ፡ በላያችሁ ፡ ተሾመዋል ፤ ሌዋውያኑም ፡ ደግሞ ፡ በፊታችሁ ፡ አለቆች ፡ ይሆናሉ ፤ በርትታችሁም ፡ አድርጉ ÷ እግዚአብሔርም ፡ መልካም ፡ ከሚያደርግ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሞዓብና ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ምዑናውያን ፡ ኢዮሣፍጥን ፡ ሊወጉ ፡ መጡ ። ወሬኛ ፪ ችም ፡ መጥተው ፡— ከባሕሩ ፡ ማዶ ፡ ከሶርያ ፡ ታላቅ ፡ ሠራዊት ፡ መጥቶብሃል ፤ እነሆም ÷ ዓይንጋዲ ፡ በተባለች ፡ በሐሴሶን ፡ ታማር ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ለኢዮሣፍጥ ፡ ነገሩት ። ኢዮሣፍጥም ፡ ፫ ፈራ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ሊፈልግ ፡ ፊቱን ፡ አቀና ፤ በይሁዳም ፡ ሁሉ ፡ ጾም ፡ አወጀ ። ፬ ይሁዳም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ተከማቹ ፤ ከይሁዳ ፡ ከተሞችም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ።
፭ ኢዮሣፍጥም ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ጉባኤ ፡ መካከል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በአዲሱ ፡ አደባባይ ፡ ፊት ፡ ቆመ ፤ ፮ እንዲህም ፡ አለ ፡— አቤቱ ፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በሰማይ ፡ ያለህ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? የአሕዛብንስ ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ የምትገዛ ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? ኃይልና ፡ ችሎታ ፡ በእጅህ ፡ ነው ÷ ሊቋቋምህም ፡ የሚችል ፡ የለም ።
፯ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ምድር ፡ የነበሩትን ፡ አሕዛብ ፡ ከሕዝብህ ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ያሳደድህ ÷ ለወዳጅህም ፡ ለአብርሃም ፡ ዘር ፡ ለዘላለም ፡ የሰጠሃት ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? ፰ እነርሱም ፡ ተቀመጡበት ÷ ለስምህም ፡ መቅደስን ፡ ሠርተውበት ፡— ክፉ ፡ ነገር ÷ የፍርድ ፡ ሰይፍ ፡ ወይም ፡ ቸነፈር ፡ ወይም ፡ ራብ ÷ ቢመጣብን ፡ ስምህ ፡ በለበት ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ፊትና ፡ በፊትህ ፡ ቆመን ፡ በመከራችን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እንጮኻለን ÷ አንተም ፡ ሰምተህ ፡ ታድነናለህ ፡ አሉ ።
፱ አሁንም ÷ እነሆ ÷ እስራኤል ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ያልፋብኞው ፡ ዘንድ ፡ ያልፈቀድህላቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ ብለው ፡ ያላጠፉአቸው ÷ የአሞንና ፡ የሞዓብ ፡ ልጆች ፡ የሴይርም ፡ ተራራ ፡ ሰዎች ÷ እነሆ ÷ ለወረታችን ፡ ፲፩ ክፋት ፡ ይመልሱልናል ፤ ከሰጠኸንም ፡ ርስት ፡ ያወጡን ፡ ዘንድ ፡ መጥተዋል ። ፲፪ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ አትፈርድባቸውምን ? ይህን ፡ የመጣብንን ፡ ታላቅ ፡ ወገን ፡ እንቃወም ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፤ የምናደርገውንም ፡ አናውቅም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ዓይኖቻችን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ናቸው ።
፲፫ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከሕፃናቶቻቸውና ፡ ከሚስቶቻቸው ፡ ከልጆቻቸውም ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፲፬ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከአሳፍ ፡ ወገን ፡ በነበረው ፡ በሌዋዊው ፡ በማታንያ ፡ ልጅ ፡ በይዒኤል ፡ ልጅ ፡ በበናያስ ፡ ልጅ ፡ በዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ በየሕዚኤል ፡ ላይ ፡ በጉባኤው ፡ መካከል ፡ መጣ ፤ ፲፭ እንዲህም ፡ አለ ፡— ይሁዳ ፡ ሁሉ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ÷ አንተም ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮሣፍጥ ÷ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላችኋል ፡— ሰልፉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የእናንተ ፡ አይደለምና ፡ ከዚህ ፡ ታላቅ ፡ ወገን ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ÷ አትደንግጡም ። ፲፮ ነገ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ውረዱ ፤ እነሆ ÷ በጺጽ ፡ ዓቀበት ፡ ይወጣሉ ፤ በሸለቆውም ፡ መጨረሻ ፡ በይ

ሩኤል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ታገኙአቸ
፲፯፡ ዋላችሁ ። እናንተ ፡ በዚህ ፡ ሰልፍ ፡ የምት
ዋጉ ፡ አይደላችሁም ፤ ይሁዳና ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ሆይ ÷ ተሰለፉ ÷ ዝም ፡ ብላችሁ ፡ ቁሙ ÷ የሚሆ
ነውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መድኃኒት ፡ እዩ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ አት
ፍሩ ÷ አትደንግጡም ÷ ነገም ፡ ውጡባቸው ።
፲፰፡ ኢዮሣፍጥም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፋ ፤ ይሁ
ዳም ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደቁ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡
፲፱፡ ሰገዱ ። ሌዋውያንም ÷ የቀዓት ፡ ልጆችና ፡
የቆሬ ፡ ልጆች ÷ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ በእጅግ ፡ ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ያመሰ
ግኑ ፡ ዘንድ ፡ ቆሙ ።
፳፡ ማልደውም ፡ ተነሡ ÷ ወደ ፡ ቴቁሔም ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ወጡ ፤ ሲወጡም ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ቆመና ፡ —
ይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷
ስሙኝ ፤ በአምላካችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡
እመኑ ÷ ትጸኑማላችሁ ፤ በነቢያቱም ፡ እመኑ ÷
፳፩፡ ነገሩም ፡ ይሰላላችኋል ፡ አለ ። ከሕዝቡም ፡
ጋር ፡ ተማክሮ ፡ በሠራዊቱ ፡ ፊት ፡ የሚሄዱ
ትን ፡ — ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ የሚሉትንም ÷ [1]ጌጠኛ ፡
ልብስም ፡ ለብሰው ፡ የሚያመሰግኑትን ÷ ለእግ
ዚአብሔርም ፡ የሚዘምሩትን ፡ መዘምራን ፡
፳፪፡ አቆመ ። ዝማሬውንና ፡ ምስጋናውንም ፡ በጀ
መሩ ፡ ጊዜ ፡ ይሁዳን ፡ ሊወጉ ፡ በመጡት ፡ በአ
ሞንና ፡ በሞዓብ ፡ ልጆች ፡ በሴይርም ፡ ተራራ ፡
ሰዎች ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድብቅ ፡ ወርን ፡
፳፫፡ አመጣባቸው ፤ እነርሱም ፡ ተመቱ ። የአሞንና ፡
የሞዓብ ፡ ልጆችም ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ በሚኖ
ሩት ፡ ላይ ፡ ፈጽመው ፡ ይገድሉአቸው ፡ ዘንድ ÷
ያጠፉአቸውም ፡ ዘንድ ፡ ተነሥተው ፡ ባቸው ፡
ነበር ፤ በሴይርም ፡ የሚኖሩትን ፡ ካጠፉ ፡ በኋላ ፡
እያንዳንዱ ፡ ባልንጀራውን ፡ ለማጥፋት ፡ ተረ
ዳዱ ።
፳፬፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ግንብ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ አዩ ፤ እነ
ሆም ÷ በምድሩ ፡ ሁሉ ፡ ሬሳ ፡ ሞልቶ ፡ ነበር ÷
፳፭፡ ያመለጠም ፡ ሰው ፡ አልነበረም ። ኢዮሣፍጥና ፡
ሕዝቡም ፡ ምርኮ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ፤
ብዙ ፡ ከብትና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ዕቃም ÷ ልብስም ÷
እጅግም ፡ ያማረ ፡ ዕቃ ፡ አገኙ ÷ በዘበዙትም ÷
ሁሉንም ፡ ይሸከሙ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ ከም
ርኮውም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡
፳፮፡ ድረስ ፡ ይበዘብዙ ፡ ነበር ። በአራተኛውም ፡
ቀን ፡ በበረከት ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ተሰበሰቡ ÷
በዚያም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረኩ ፤ ስለዚህም ፡
ያ ፡ ስፍራ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የበረከት ፡
፳፯፡ ሸለቆ ፡ ተባለ ። የይሁዳና ፡ የኢየሩሳሌም ፡
ሰዎች ÷ በፊታቸውም ፡ ኢዮሣፍጥ ÷ እግዚአ
ብሔር ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ አሰኝቶአ
ቸዋልና ፡ በደስታ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይሄዱ ፡
፳፰፡ ዘንድ ፡ ተመለሱ ። በበገናና ፡ በመሰንቆ ፡ በመ

ለከትም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ ገቡ ። እግዚአብሔር ፡ የእስራኤ
፳፱፡ ልን ፡ ጠላቶች ፡ እንደ ፡ ወጋ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ሆነ ። የኢዮሣፍጥም ፡
፴፡ መንግሥት ፡ ጸጥ ፡ አለች ÷ አምላኩም ፡ በዙሪ
ያው ፡ ከሉ ፡ አሳረፈው ።
፴፩፡ ኢዮሣፍጥም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ መን
ገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜም ፡ የሠላሳ ፡ አምስት ፡
ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ሀያ ፡
አምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የሺልሒ ፡
ልጅ ፡ ዓዙባ ፡ ነበረች ። በአባቱም ፡ በአሳ ፡
፴፪፡ መንገድ ፡ ሄደ ÷ ከእርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፤
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ አደረገ ። ነገር ፡
፴፫፡ ግን ፡ የኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገ
ዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ ልባቸውን ፡ ወደ ፡ አባ
ቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ አላዘጋጁም ፡ ነበር ። የቀ
፴፬፡ ረውም ፡ የፈተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ የኢዮሣ
ፍጥ ፡ ነገር ÷ እነሆ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡
መጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ በሚገኘው ፡ በአናኒ ፡ ልጅ ፡
በኢዩ ፡ ታሪክ ፡ ተጽፎአል ።
፴፭፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሣ
ፍጥ ፡ ሥራው ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ከሆነ ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከአካዝያስ ፡ ጋር ፡ ተባበረ ።
፴፮፡ ወደ ፡ ተርሴስም ፡ የሚሄዱትን ፡ መርከቦች ፡
፴፯፡ ያሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፤ መርከቦቹንም ፡
በሜጽዮንጋብር ፡ አሠሩ ። የመሪሳም ፡ ሰው ፡
፴፯፡ የዶዳያ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ — ከአካዝያስ ፡ ጋር ፡
ተባብረሃልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራህን ፡ አፍ
ርሶታል ፡ ብሎ ፡ በኢዮሣፍጥ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡
ተናገረ ። መርከቦቹም ፡ ተሰበሩ ÷ ወደ ፡ ተርሴ
ስም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

ኢዮሣፍጥም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷
፩፡ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ተቀበረ ፤
ልጁም ፡ ኢዮራም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። ለእ
፪፡ ርሱም ፡ የኢዮሣፍጥ ፡ ልጆች ፡ ዓዛርያስ ÷ ይሒ
ኤል ÷ ዘካርያስ ÷ ዓዛርያስ ÷ ሚካኤል ÷ ሰፋ
ያስ ፡ የሚባሉ ፡ ወንድሞች ፡ ነበሩት ፤ እነዚህ ፡
ሁሉ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮሣፍጥ ፡ ልጆች ፡
፫፡ ነበሩ ። አባታቸውም ፡ ብዙ ፡ ስጦታ ÷ ብርና ፡
ወርቅ ÷ የከበረም ፡ ዕቃ ÷ በይሁዳም ፡ የተመሸ
ጉትን ፡ ከተሞች ፡ ሰጣቸው ፤ መንግሥቱን ፡ ግን ፡
የበኵር ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለኢዮራም ፡ ሰጠ ። ኢዮ
፬፡ ራምም ፡ በአባቱ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ተነሥቶ ፡
በጸና ፡ ጊዜ ፡ ወንድሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ሌሎችንም ፡
የእስራኤልን ፡ መሳፍንት ፡ በሰይፍ ፡ ገደለ ።
፭፡ ኢዮራምም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠ
ላሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየ
ሩሳሌምም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። የአክዓ
፮፡ ብንም ፡ ልጅ ፡ አግብቶ ፡ ነበርና ፡ የአክዓብ ፡
ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡
መንገድ ፡ ሄደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡

ፍ፡ አደረገ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከዳዊት ፡ ጋር ፡ ስላደረገው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ÷ ለእርሱና ፡ ለልጆቹም ፡ በዘመናት ፡ ሁሉ ፡ መብራት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ ተስፋ ÷ እግዚአብሔር ፡ የዳዊትን ፡ ቤት ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።

፳፫፡ በእርሱም ፡ ዘመን ፡ ኤዶምያስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ÷ ለራሱም ፡ ንጉሥ ፡ አነገሠ ። ኢዮራምም ፡ ከአለቆቹና ፡ ከሰረገሎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ተሻገረ ፤ በሌሊትም ፡ ተነሥቶ ፡ እርሱንና ፡ የሰረገሎቹን ፡ አለቆች ፡ ከብበው ፡ የነበሩትን ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ። ኤዶምያስ ፡ ግን ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ዐመፀ ÷ በዚያንም ፡ ዘመን ፡ ልብና ፡ ደግሞ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ÷ የአባቶቹን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትቶ ፡ ነበርና ።

፲፩፡ ዳግምም ፡ በይሁዳ ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ መስገጃዎችን ፡ ሠራ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡትን ፡ እንዲያመነዝሩ ፡ አደረጋቸው ÷ ይሁዳንም ፡ አሳተው ። ከነቢዩም ፡ ከኤልያስ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ጽሕፈት ፡ መጣበት ፦— የአባትህ ፡ የዳዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— በአባትህ ፡ በኢዮሣፍጥ ፡ መንገድ ፡ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሳ ፡ መንገድ ፡ አልሄድህምና ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ሄደሃልና ÷ የአክዓብም ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ ይሁዳንና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ እንዲያመነዝሩ ፡ አድርገሃልና ÷ ከአንተም ፡ የሚሻሉትን ፡ የአባትህን ፡ ቤት ፡ ወንድሞችህን ፡ ገድለሃልና ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ሕዝብህንና ፡ ልጆችህን ፡ ሚስቶችህንም ፡ ያለህንም ፡ ሁሉ ፡ በታላቅ ፡ መቅሠፍት ፡ ይቀሥፋል ። አንተም ፡ ከደዌው ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አንጀትህ ፡ በየዕለቱ ፡ እስኪ ወጣ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡ የአንጀት ፡ ደዌ ፡ ትታመማለህ ።

፲፭፡ እግዚአብሔርም ፡ የፍልስጥኤማውያንና ፡ በኢትዮጵያውያን ፡ አጠገብ ፡ የሚኖሩትን ፡ የዓረባውያንን ፡ መንፈስ ፡ በኢዮራም ፡ ላይ ፡ አስነሣ ።

፲፯፡ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ወጡ ÷ አፈረሱአትም ÷ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ÷ ወንዶች ፡ ልጆቹንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹንም ፡ ማረኩ ፤ ከታናሹም ፡ ልጅ ፡ ከአካዝያስ ፡ በቀር ፡ ልጅ ፡ አልቀረለትም ።

፲፰፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ በማይፈወስ ፡ ደዌ ፡ አንጀቱን ፡ ቀሠፈው ። ከቀንም ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከሁለት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ከደዌው ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አንጀቱ ፡ ወጣ ÷ በክፉም ፡ ደዌ ፡ ሞተ ። ሕዝቡም ፡ ለአባቶቹ ፡ ያደርገው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ለእርሱ ፡ የመቃብር ፡ ወግ ፡ አላደረገም ። መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ ማንም ፡ ሳያዝንለት ፡ ሄደ ፤ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ እንጂ ፡ በነገሥታት ፡ መቃብር ፡ አልቀበሩትም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩትም ፡ ታናሹን ፡ ልጁን ፡ አካዝያስን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ። የመጣባቸው ፡ የዓረብና ፡ የአሊማዘን ፡ የሽፍቶች ፡ ጭፍራ ፡ የእርሱን ፡ ታላቆች ፡ ገድለዋቸው ፡ ነበርና ። የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ነገሠ ።

፪፡ አካዝያስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ አርባ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ጎቶልያ ፡ የተባለች ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

፫፡ እናቱም ፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡ ትመክረው ፡ ነበርና ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ በአክዓብ ፡ ቤት ፡ መንገድ ፡ ሄደ ። አባቱም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የአክዓብ ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ መካሪዎች ፡ ነበሩትና ።

፬፡ በምክራቸውም ፡ ሄደ ÷ ከእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ከአክዓብ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮራም ፡ ጋር ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄልን ፡ በራማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሊዋጋ ፡ ሄደ ፤ ሶርያውያንም ፡ ኢዮራምን ፡ አቈሰሉት ።

፭፡ ከሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛሄል ፡ ጋር ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡ ሶርያውያን ፡ በራማት ፡ ያቈሰሉትን ፡ ቊስል ፡ ይታከም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ተመለሰ ፤ ታምሞም ፡ ነበርና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ የአክዓብን ፡ ልጅ ፡ ኢዮራምን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወረደ ።

፮፡ አካዝያስም ፡ ወደ ፡ ኢዮራም ፡ በመምጣቱ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ነበረ ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ ከኢዮራም ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔር ፡ የአክዓብን ፡ ቤት ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቀባው ፡ ወደ ፡ ናሚሲ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡ ወጣ ።

፯፡ ኢዩም ፡ በአክዓብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ሲፈጽም ፡ የይሁዳን ፡ መሳፍንትና ፡ አካዝያስን ፡ ያገለግሉ ፡ የነበሩትን ፡ የአካዝያስን ፡ ወንድሞች ፡ ልጆች ፡ አግኝቶ ፡ ገደላቸው ።

፰፡ አካዝያስንም ፡ ፈለገው ÷ በሰማርያም ፡ ተሸሽጎ ፡ ሳለ ፡ አገኙት ፡ ወደ ፡ ኢዩም ፡ አምጥተው ፡ ገደሉትና ፦— በፍጹም ፡ ልብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የፈለገው ፡ የኢዮሣፍጥ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ቀበሩት ። ከአካዝያስም ፡ ቤት ፡ ማንም ፡ መንግሥትን ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ።

፱፡ የአካዝያስም ፡ እናት ፡ ጎቶልያ ፡ ልጅዋ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታ ፡ የይሁዳን ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ አጠፋች ። የንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ዮሳቤት ፡ ግን ፡ ከተገደሉት ፡ ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአስን ፡ ሰርቃ ፡ ወሰደች ፤ እርሱንና ፡ ሞግዚቱን ፡ በእልፍኝ ፡ ውስጥ ፡ አኖረቻቸው ። ጎቶልያ ፡ እንዳታስገድለው ፡ የንጉሡ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ የአካዝያስ ፡ እኅት ፡ የካህኑ ፡ የዮዳሄ ፡ ሚስት ፡ ዮሳቤት ፡ እንዲሁ ፡ ሸሽጋችው ። በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስድ

ስት ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ተቀመጠ ፤ ጎቶልያም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነገሠች ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩ በሰባተኛውም ፡ ዓመት ፡ ዮዳሄ ፡ በረታ ÷ የመቶ ፡ አለቆቹንም ÷ የይሮሐምን ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስን ÷ የይሆሐናንንም ፡ ልጅ ፡ ይስማኤልን ÷ የዖቤድንም ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስን ÷ የዓዳያንም ፡ ልጅ ፡ መዕሤያን ÷ የዝክሪንም ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፋጥን ፡ ወስዶ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ፪ አደረገ ። ይሁዳንም ፡ ዞሩ ÷ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ሌዋውያንንና ፡ የእስራኤልን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ሰብስበው ፡ ወደ ፡ ፫ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። ጉባኤውም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ከንጉሥ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። ዮዳሄም ፡ አላቸው ፡— እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ይነግሣል ። ፬ የምታደርጉት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ከምትገቡት ፡ ከእናንተ ፡ ከካህናትና ፡ ከሌዋውያን ፡ ከሦስት ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ በመግቢያ ፡ በሮች ፡ ፭ በረኞች ፡ ሁኑ ፤ ከሦስት ፡ አንድ ፡ እጅም ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሁኑ ፤ አንድ ፡ እጅም ፡ በመካከለኛው ፡ በር ፡ ሁኑ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚ ፮ አብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ይሁኑ ። ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ከካህናትና ፡ ከአገልጋዮቹ ፡ ሌዋውያን ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አይግባ ፤ እነርሱ ፡ ቅዱሳን ፡ ናቸውና ፡ ይግቡ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቅ ። ፯ ሌዋውያንም ፡ የጦር ፡ መሣሪያቸውን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ንጉሡን ፡ በዙሪያው ፡ ይክበቡት ፤ ወደ ፡ ቤቱም ፡ የሚገባ ፡ ይገደል ፤ ንጉሡም ፡ ሲገባና ፡ ሲወጣ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሁኑ ። ፰ ሌዋውያንና ፡ ይሁዳም ፡ ሁሉ ፡ ካህኑ ፡ ዮዳሄ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረጉ ፤ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ ሰሞነኞቹን ፡ አላሰናበተም ፡ ነበርና ፡ እያንዳንዱ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ይገቡ ፡ የነበሩትን ፡ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ይወጡ ፡ የነበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ። ፱ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የንጉሡን ፡ የዳዊትን ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ አላባሽ ፡ አግሬውንም ፡ ጋሻ ፡ ለመቶ ፡ አለቆች ፡ ፲ ሰጣቸው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ የጦር ፡ መሣሪያውን ፡ በእጁ ፡ እየያዘ ፡ በንጉሡ ፡ ዙሪያ ፡ ከቤቱ ፡ ቀኝ ፡ እስከ ፡ ቤቱ ፡ ግራ ፡ ድረስ ፡ በመሠዊያውና ፡ በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ እንዲቆም ፡ አደ ፲፩ ረገ ። የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አውጥተው ፡ ዘውዱን ፡ ጫኑበት ÷ ምስክሩንም ፡ ሰጡት ÷ አነገሡትም ፤ ዮዳሄና ፡ ልጆቹም ፡— ንጉሡ ፡ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ እያሉ ፡ቀቡት ።

፲፪ ጎቶልያም ፡ የሚሮጡትንና ፡ ንጉሡን ፡ የሚያመሰግኑትን ፡ የሕዝቡን ፡ ድምፅ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፲፫ መጣች ። እነሆም ÷ ንጉሡ ፡ በመግቢያው ፡ በዓምዱ ፡ አጠገብ ፡ ሆኖ ፡ ከንጉሡም ፡ ጋር ፡ አለቆችና ፡ መለከተኞች ፡ ቆመው ፡ አየች ። የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ መለከቱን ፡ ይነፉ ፡ ነበር ፤ መዘምራንም ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ እያዜሙ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ፡ ይዘምሩ ፡ ነበር ። ጎቶልያም ፡ ልብስዋን ፡ ቀድዳ ፡— ዓመፅ ፡ ነው ÷ ዓመፅ ፡ ነው ፡ ብላ ፡ ጮኸች ። ፲፬ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ በጭፍራው ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ የመቶ ፡ አለቆች ፡— ወደ ፡ ሰልፉ ፡ መካከል ፡ አውጡአት ፡ የሚከተላትም ፡ በሰይፍ ፡ ይገደል ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። ካህኑም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አትግደሉአት ፡ አለ ። ፲፭ ገለልም ፡ ብለው ፡ አሳለፉአት ፤ እርስዋም ፡ ወደ ፡ ፈረሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ሄደች ÷ በዚያም ፡ ገደሉአት ።

፲፮ ዮዳሄም ፡ በእርሱና ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡም ፡ መካከል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። ፲፯ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ በኣል ፡ ቤት ፡ ሄደው ፡ አፈረሱት ÷ መሠዊያዎቹንና ፡ ምስሎቹንም ፡ አደቀቁ ÷ የበኣልንም ፡ ካህን ፡ ማታንን ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ገደሉት ። ፲፰ ዮዳሄም ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ÷ እንደ ፡ ዳዊትም ፡ ትእዛዝ ÷ በደስታና ፡ በመዝሙር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የከፈላቸውን ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ላይ ፡ ሾመ ። ፲፱ በማናቸውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ርኩስ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ እንዳይገባ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ በረኞችን ፡ አኖረ ። ፳ የመቶ ፡ አለቆችንም ÷ ከበርቴዎቹንም ÷ የሕዝቡንም ፡ አለቆች ÷ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ÷ ንጉሡንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አወረደ ፤ በላይኛውም ፡ በር ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ መጡ ÷ ንጉሡንም ፡ በመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ አኖሩት ። ፳፩ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አላቸው ÷ ከተማይቱም ፡ ጸጥ ፡ አለች ፤ ጎቶልያንም ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉአት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩ ኢዮአስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱ ፡ ሳብያ ፡ የተባለች ፡ የቤርሳቤህ ፡ ሴት ፡ ነበረች ። ፪ በካህኑም ፡ በዮዳሄ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ኢዮአስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ። ፫ ዮዳሄም ፡ ሁለት ፡ ሚስቶች ፡ አጋባው ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለደ ።

፬ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮአስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይጠግን ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ። ፭ ካህናትንና ፡ ሌዋውያንንም ፡ ሰብስቦ ፡— ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ውጡ ÷ የአምላካችሁንም ፡ ቤት ፡ በየዓመቱ ፡ ለማደስ ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ገንዘብን ፡ ሰብስቡ ፤ ነገሩንም ፡ ፈጥናችሁ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ። ሌዋውያን ፡ ግን ፡ ቸል ፡ አሉ ።

፯፡ ንጉሡም ፡ አለቃውን ፡ ዮዳሄን ፡ ጠርቶ ፡— የእ
ግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ስለ ፡ ምስክሩ ፡
ድንኳን ፡ የእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ እንዲያዋጣ ፡
ያዘዘውን ፡ ግብር ፡ ከይሁዳና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ሌዋውያንን ፡ አላ
፰፡ ተጋሃቸውም ? አለው ። ጎቶልያ ፡ ከሐዲት ፡
ነበረችና ፡ ልጆችዋም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
አፍርሰዋልና ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ተቀ
ድሶ ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ለበኣሊም ፡ ሰዋተዋ
ልና ።
፱፡ ንጉሡም ፡ አዘዘ ÷ ሣጥንም ፡ ሠርተው ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ በስተ ፡
፲፡ ውጭ ፡ አኖሩት ። የእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡
ሙሴ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ያዘዘ
ውን ፡ ግብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡
፲፩፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ። አለ
ቆቹና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ አቀ
ረቡት ÷ እስኪሞላም ፡ ድረስ ፡ በሣጥኑ ፡ ውስጥ ፡
፲፪፡ ጣሉት ። ሣጥኑም ፡ በሌዋውያን ፡ እጅ ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ሹማምት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷ ብዙ ፡ ገንዘ
ብም ፡ እንዳለበት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ የንጉሡ ፡ ጸሐ
ፊና ፡ የዋኝኛው ፡ ካህን ፡ ሹም ፡ እየመጡ ፡ ብሩን ፡
ከሣጥን ፡ ያወጡ ፡ ነበር ÷ ሣጥኑንም ፡ ደግሞ ፡
ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይመልሱት ፡ ነበር ። እንዲሁም ፡
በየቀኑ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ÷ ብዙም ፡ ገንዘብ ፡ አከ
፲፫፡ ማቹ ። ንጉሡና ፡ ዮዳሄም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡ ሰጡአቸው ፤
እነርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የሚጠ
ግኑትን ፡ ጠራቢዎችንና ፡ አናጢዎችን ÷ የእግ
ዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ የሚያድሱትን ፡ የብረ
ትና ፡ የናስ ፡ ሠራተኞችን ፡ ይገዙበት ፡ ነበር ።
፲፬፡ ሠራተኞችም ፡ ሠሩ ÷ የፈረሰውም ፡ በእጃቸው ፡
ተጠገነ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡
ቀድሞው ፡ ሥራ ፡ መለሱ ÷ አጸንተውም ፡
፲፭፡ አቆሙት ። በጨረሱም ፡ ጊዜ ፡ የተረፈውን ፡
ገንዘብ ፡ በንጉሡና ፡ በዮዳሄ ፡ ፊት ፡ አመጡ ፤
እነርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ÷ ለአገ
ልግሎትና ፡ ለቍርባን ፡ ዕቃ ÷ ለጭልፋዎችም ÷
ለወርቅና ፡ ለብርም ፡ ዕቃ ፡ አደረጉት ። በዮዳ
ሄም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ሁልጊዜ ፡ ያቀርቡ ፡
ነበር ።
፲፮፡ ዮዳሄም ፡ ሸመገለ ÷ ዕድሜም ፡ ጠግቦ ፡ ሞተ ፤
በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡
፲፯፡ ነበረ ። ከእስራኤልም ፡ ጋር ÷ ከእግዚአብሔ
ርና ፡ ከቤቱም ፡ ጋር ፡ ቸርነት ፡ ሠርቶአልና ፡
በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋር ፡ ቀበሩት ።
፲፰፡ ዮዳሄም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ አለቆች ፡
ገብተው ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሡ ፤ ንጉሡም ፡
፲፱፡ እሺ ፡ አላቸው ። የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ የማምለኪያ ፡ ዐፀ
ዶችንና ፡ ጣዖታትን ፡ አመለኩ ፡ በዚህ ፡ በደላ
ቸውም ፡ ምክንያት ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
፳፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ወረደ ። ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ይመልሱአቸው ፡ ዘንድ ፡ ነቢያትን ፡ ይሰድድላ
ቸው ፡ ነበር ፤ መስክሩባቸውም ÷ እነርሱ ፡ ግን ፡
አላደመጡም ።
የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በካህኑ ፡ በዮ ፳፩፡
ዳሄ ፡ ልጅ ፡ በዘካርያስ ፡ ላይ ፡ መጣ ፤ እርሱም ፡
በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ቆመና ፡— እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡
ለምን ፡ ትተላለፋላችሁ ? መልካምም ፡ አይሆ
ንላችሁም ፤ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ተዋችሁ ፡
እርሱ ፡ ትቶአችኋል ፡ አላቸው ። ተማማሉበ ፳፪፡
ትም ፡ በንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ በድንጋይ ፡ ወገሩት ።
እንዲሁም ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮአስ ፡ ዮዳሄ ፡ ያደረገ ፳፫፡
ለትን ፡ ቸርነት ፡ አላሰበም ÷ ልጁንም ፡ ዘካርያ
ስን ፡ አስገደለው ፤ እርሱም ፡ ሲሞት ፡— እግዚ
አብሔር ፡ ይየው ÷ ይፈልገውም ፡ አለ ።
ዓመቱም ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ የሶርያውያን ፡ ሠራ ፳፬፡
ዊት ፡ መጡበት ፤ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡ ኢየሩ
ሳሌምም ፡ መጥተው ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ የሕዝ
ቡን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ÷ ምርኮአቸውንም ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ላኩ ።
የሶርያውያንም ፡ ሠራዊት ፡ ቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ፳፭፡
ሆኖ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቁን ፡ ሠራዊት ፡
አሳልፎ ፡ በእጃቸው ፡ ሰጣቸው ፤ ይህም ፡ የሆ
ነው ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ትተው ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ነው ። እነርሱም ፡
በኢዮአስ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ ፈረዱበት ።
ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ አልፈው ፡ ከሄዱ ፡ በኋላ ፡ ፳፮፡
እጅግ ፡ ታምሞ ፡ ነበር ፤ የገዛ ፡ ባሪያዎቹም ፡ ስለ ፡
ካህኑ ፡ ስለ ፡ ዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ ተበቅለው ፡ ተማማ
ሉበት ÷ በአልጋውም ፡ ላይ ፡ ገደሉት ÷ ሞተም ፤
በዳዊት ፡ ከተማ ፡ እንጂ ፡ በነገሥታት ፡ መቃ
በር ፡ አልቀበሩትም ። የተማማሉበትም ፡ የአ ፳፯፡
ሞናዊቲ ፡ የሰምዓት ፡ ልጅ ፡ ዛባድ ÷ የሞዓባዊ
ቲም ፡ የሰማሪት ፡ ልጅ ፡ ዮዛባት ፡ ነበሩ ። የልጆ ፳፰፡
ቹና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ የተደረገው ፡ ነገር ፡ የእግ
ዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ማደሱ ÷ እነሆ ÷ በነገሥ
ታቱ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ልጁም ፡ አሜስ
ያስ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

አሜስያስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐያ ፡ ፩፡
አምስት ፡ ዓመት ፡ ጉልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳ
ሌምም ፡ ዐያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱ ፡
ዮዓዳን ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበ
ረች ። በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ፪፡
አደረገ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልብ ፡ አይ
ደለም ። መንግሥትም ፡ በጸናለት ፡ ጊዜ ፡ ፫፡
አባቱን ፡ የገደሉትን ፡ ባሪያዎች ፡ ገደለ ።
በሙሴም ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ ፬፡
እግዚአብሔርም ፡— ሰው ፡ ሁሉ ፡ በገዛ ፡ ኃጢ
አቱ ፡ ያሙት ፡ እንጂ ፡ አባቶች ፡ በልጆች ፡
ፋንታ ፡ አይሙቱ ÷ ልጆችም ፡ በአባቶች ፡
ፋንታ ፡ አይሙቱ ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘ ፡ የነፍሰ ፡

ገዳዮችን ፡ ልጆች ፡ አልገደለም ።

፭ አሚስያስም ፡ ይሁዳን ፡ ሰበሰበ ÷ በአየአባቶ
ቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ከሺህ ፡ አለቆችና ፡ ከመቶ ፡
አለቆች ፡ እጅ ፡ በታች ፡ አቆማቸው ፤ ከሀያ ፡
ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉትን ፡ ይሁ
ዳንና ፡ ብንያምን ፡ ሁሉ ፡ ቈጠረ ÷ ለሰልፍም ፡
የሚወጡ ÷ ጋሻና ፡ ጦርም ፡ የሚይዙ ፡ ሦስት ፡
፮ መቶ ፡ ሺህ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ አገኘ ። ደግ
ሞም ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ጽኑ
ዓን ፡ ኃያላን ፡ በመቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ቀጠረ ።
፯ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ መጥቶ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብ
ሔር ፡ ከእስራኤልና ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡
አይደለምና ፡ የእስራኤል ፡ ጭፍራ ፡ ከአንተ ፡
፰ ጋር ፡ አይውጣ ። ብትሄድ ፡ ግን ÷ በእነርሱም ፡
ማሸነፍን ፡ ብታስብ ÷ የመርዳትና ፡ የመጣል ፡
ኃይል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በጠላቶችህ ፡ ፊት ፡ ይጥልሃል ፡ አለው ።
፱ አሚስያስም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡— ለእስ
ራኤል ፡ ጭፍራ ፡ የሰጠሁት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡
ምን ፡ ይሁን ? አለው ። የእግዚአብሔርም ፡
ሰው ፡— ከዚህ ፡ አብልጦ ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ እግ
፲ ዚአብሔር ፡ ይችላል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። አሚ
ስያስም ፡ ከኤፍሬም ፡ የመጡት ፡ ጭፍሮች ፡
ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ለይቶ ፡
አሰናበታቸው ፤ ስለዚህም ፡ ቊጣቸው ፡ በይ
ሁዳ ፡ ላይ ፡ ጸና ÷ ወደ ፡ አገራቸውም ፡ በጽኑ ፡
፲፩ ቊጣ ፡ ተመለሱ ። አሚስያስም ፡ በረታ ÷ ሕዝ
ቡንም ፡ አውጥቶ ፡ ወደ ፡ ጨው ፡ ሸለቆ ፡ ሄደ ÷
ከሴይርም ፡ ልጆች ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ገደለ ።
፲፪ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ደግሞ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡
ሰዎችን ፡ በሕይወታቸው ፡ ማረኩ ÷ ወደ ፡ ዓለ
ቱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አመጡአቸው ፤ ከዓለቱም ፡
ራስ ፡ ላይ ፡ ጣሉአቸው ÷ ሁሉም ፡ ተፈጠፈጡ ።
፲፫ አሚስያስ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡
እንዳይሄዱ ፡ ያሰናበታቸው ፡ ጭፍሮች ፡ ከሰማ
ርያ ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ቤትሖሮን ፡ ድረስ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ላይ ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ÷ ከእነርሱም ፡
ሦስት ፡ ሺህ ፡ ገደሉ ÷ ብዙ ፡ ምርኮም ፡ ማረኩ ።
፲፬ አሚስያስም ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ ከገደለ ፡
በኋላ ፡ የሴይርን ፡ ልጆች ፡ አማልክት ፡ አመጣ ÷
የእርሱም ፡ አማልክት ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አቆማ
ቸው ÷ ይሰግድላቸውም ፡ ያጥንላቸውም ፡ ነበር ።
፲፭ ስለዚህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቊጣ ፡ በአሚስያስ ፡
ላይ ፡ ነደደና ፡— ሕዝባቸውን ፡ ከእንተ ፡ እጅ ፡
ያላዳኑትን ፡ የአሕዛብን ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ፈለግሃቸው ? የሚል ፡ ነቢይ ፡ ሰደደበት ።
፲፮ እርሱም ፡ ሲናገር ፡ ንጉሡ ፡— በውኑ ፡ አንተ ፡
የንጉሡ ፡ አማካሪ ፡ ልትሆን ፡ ሾመነሃልን ?
ተው ፤ ቅጣትን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትሻለህ ? አለው ።
ነቢዩም ፡— ይህን ፡ አድርገሃልና ÷ ምክሬንም ፡
አልሰማህምና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊያጠፋህ ፡
እንዳሰበ ፡ አወቅሁ ፡ ብሎ ፡ ተወ ።
፲፯ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አሚስያስ ፡ ምክር ፡ አደረ
ገና ፡— ና ÷ እርስ ፡ በርሳችን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እንተ
ያይ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአስ ፡
ላከ ። ፲፰ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአስ ፡— የሊባኖስ ፡ ዅርንችት ፡— ልጅህን ፡ ለልጄ ፡
ሚስት ፡ አድርገህ ፡ ስጠው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሊባ
ኖስ ፡ ዝግባ ፡ ላከ ፤ የሊባኖስም ፡ አውሬ ፡ አልፎ ፡
ዅርንችቱን ፡ ረገጠ ። ፲፱ አንተም ፡— እነሆ ÷ ኤዶ
ምያስን ፡ መትቻለሁ ፡ ብለህ ፡ ኰርተሃል ፤ በቤ
ትህ ፡ ተቀመጥ ፤ አንተ ፡ ከይሁዳ ፡ ጋር ፡ ትወ
ድቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መከራ ፡ ትሻለህ ?
ብሎ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሚስያስ ፡ ላከ ።

የኤዶምያስንም ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ፈለጉ ፡ ፳
በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ነበረና ፡ አሚ
ስያስ ፡ አልሰማም ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ፳፩
ኢዮአስ ፡ ወጣ ፤ እርሱና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
አሚስያስም ፡ በይሁዳ ፡ ባለች ፡ በቤትሳሚስ ፡
ላይ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተያዩ ። ፳፪ ይሁዳም ፡ በእ
ስራኤል ፡ ፊት ፡ ተመታ ÷ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡
ድንኳኑ ፡ ሸሸ ። ፳፫ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮ
አስ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡
የኢዮአስን ፡ ልጅ ፡ አሚስያስን ፡ በቤትሳሚስ ፡
ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመጣው ÷ የኢየሩ
ሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ ከኤፍሬም ፡ በር ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ማዕዘኑ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ አራት ፡ መቶ ፡
ክንድ ፡ አፈረሰ ። ፳፬ ወርቁንና ፡ ብሩን ፡ ሁሉ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ከዖቤድኤዶም ፡
ጋር ፡ የነበሩትን ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ÷ የንጉሡም ፡
ቤት ፡ መዝግብት ÷ በመያዣ ፡ የተያዙትንም ፡
ወስዶ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።

የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ አሚስ ፳፭
ያስ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡
ከኢዮአስ ፡ ሞት ፡ በኋላ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡
ዓመት ፡ ኖረ ። የቀረውም ፡ የፈተኛውና ፡ የኋ ፳፮
ለኛው ፡ የአሚስያስ ፡ ነገር ÷ እነሆ ÷ በይሁዳና ፡
በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ? አሚስያስም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፯
ከመከተል ፡ ከራቀ ፡ በኋላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የዓ
መፅ ፡ መሐላ ፡ አደረገበት ÷ ወደ ፡ ለኪሶም ፡
ኰበለለ ፤ በስተ ፡ ኋላውም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ ላኩ ÷
በዚያም ፡ ገደሉት ። በፈረስም ፡ ጭነው ፡ አመ ፳፰
ጡት ÷ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡
ቀበሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፷፯ ።

የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የአሥራ ፡ ስድ ፩
ስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ የነበረውን ፡ ዖዝያንን ፡
ወስደው ፡ በአባቱ ፡ በአሚስያስ ፡ ፋንታ ፡ አነገ
ሡት ። ንጉሡም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ ከአንቀ ፪
ላፋ ፡ በኋላ ፡ ዖዝያን ፡ ኤላትን ፡ ሠራ ÷ ወደ ፡
ይሁዳም ፡ መለሳት ። ዖዝያንም ፡ መንገሥ ፡ ፫
በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አምሳ ፡

ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ይኮልያ ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ።
፪ አባቱም ፡ አሜስያስ ፡ እንዳደረገው ፡ ሁሉ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።
፫ እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ ባስተማረ ፡ በዘ
ካርያስ ፡ ዘመን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ልብ ፡ አደረገ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ በፊ
ለገ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሩን ፡ አከናወነለት ።
፮ ወጥቶም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ÷
የጌትንና ፡ የየብናን ፡ የአዛጦንንም ፡ ቅጥር ፡ አፈረሰ ፤ በአዛጦንና ፡ በፍልስጥኤማውያንም ፡
፯ አገር ፡ ከተሞችን ፡ ሠራ ። እግዚአብሔርም ፡ በፍልስጥኤማውያንና ፡ በጉርበአል ፡ በሚኖሩ ፡ ዓረባውያን ፡ በምዑናውያንም ፡ ላይ ፡ ረዳው ።
፰ አሞናውያንም ፡ ለዖዝያን ፡ ገበሩ ፤ እጅግም ፡ በርትቶ ፡ ነበርና ፡ ዝናው ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ መግ
፱ ቢያ ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ። ዖዝያንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በማዕዘኑ ፡ በርና ፡ በሸለቆው ፡ በር ፡ ቅጥሩም ፡ በዘረበት ፡ ማዕዘን ፡ አጠገብ ፡ ግንቦችን ፡ ሠርቶ ፡
፲ መሸጋቸው ። ብዙም ፡ እንስሶች ፡ ነበሩትና ፡ በምድረ ፡ በዳውና ፡ በቈላው ፡ በደጋውም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ÷ ብዙ ፡ ጕድጓድም ፡ ማሰ ፤ ደግሞም ፡ እርሻ ፡ ይወድድ ፡ ነበርና ፡ በተራራማውና ፡ በፍሬያማው ፡ ስፍራ ፡ አራሾችና ፡ አት
፲፩ ክልተኞች ፡ ነበሩት ። ደግሞም ፡ ለዖዝያን ፡ በሠራዊት ፡ ውስጥ ፡ ሰልፈኞች ፡ ነበሩት ፤ በን
ጉሡ ፡ አለቃ ፡ በሐናንያ ፡ ትእዛዝ ፡ በአለቃው ፡ በመዕሤያና ፡ በጸሐፊው ፡ በይዒኤል ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በየቍጥራቸው ፡
፲፪ ይወጡ ፡ ነበር ። የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ የጽኑዓን ፡ ኃያላኑ ፡ ቍጥር ፡ ሁሉ ፡
፲፫ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ። ንጉሡ
ንም ፡ በጠላቱ ፡ ላይ ፡ ያግዝ ፡ ዘንድ ÷ በታላቅ ፡ ኃይል ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣ ÷ ከእጃቸው ፡ በታች ፡ የነበረ ፡ ሠራዊት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባት ፡
፲፬ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ። ዖዝያንም ፡ ለጭፍራው ፡ ሁሉ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ÷ ራስ ፡ ቍርና ፡ ጥሩር ÷ ቀስትና ፡ የሚወነጭፉትን ፡ ድንጋይ ፡ አዘ
፲፭ ጋጀላቸው ። በኢየሩሳሌምም ፡ በብልሃተኞች ፡ እጅ ፡ የተሠሩትን ÷ በግንብና ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ የሚኖሩትን ÷ ፍላጻና ፡ መርግ ፡ የሚወረወርባቸውን ፡ መሣሪያዎች ፡ አደረገ ፤ እስኪበረታም ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በድንቅ ፡ ረድቶታልና ፡ ዝናው ፡ እስከ ፡ ሩቅ ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ።
፲፮ ነገር ፡ ግን ፡ በበረታ ፡ ጊዜ ፡ ለጥፋት ፡ ልቡ ፡ ታበየ ÷ አምላኩንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ በደለ ፤ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገብቶ ፡ በዕጣን ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡
፲፯ ዐጠነ ። ካህኑም ፡ ዓዝርያስ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ጽኑዓን ፡ የነበሩ ፡ ሰማንያ ፡ የእግዚአብሔር ፡
፲፰ ካህናት ፡ ተከትለው ፡ ገቡ ። ንጉሡንም ፡ ዖዝያንን ፡ እየተቃወሙ ፡— ዖዝያን ፡ ሆይ ÷ ዕጣን ፡ ማጠን ፡ የተቀደሱት ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ የካህናቱ ፡ ሹመት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ታጥን ፡ ዘንድ ፡ ለአንተ ፡ አይገባህም ፤ በድለ
ልና ፡ ከመቅደሱ ፡ ውጣ ፤ ከአምላክም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ክብር ፡ አይሆንልህም ፡
፲፱ አሉት ። ዖዝያንም ፡ ተቈጣ ፤ የሚያጥንበትም ፡ ጥና ፡ በእጁ ፡ ነበረ ፤ ካህናቱንም ፡ በተቈጣ ፡ ጊዜ ፡ በካህናቱ ፡ ፊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በዕጣኑ ፡ መሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ሳለ ፡ በግምባሩ ፡ ላይ ፡ ለምጽ ፡ ታየ ። ፳ ታላቁም ፡ ካህን ፡ ዓዝርያስ ፡ ካህናቱም ፡ ሁሉ ፡ ተመለከቱት ÷ እነሆም ÷ በግምባሩ ፡ ላይ ፡ ለምጽ ፡ ነበረ ፤ ፈጥነውም ፡ አባረሩት ÷ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀሥፎት ፡ ነበርና ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡
፳፩ ቸኰለ ። ንጉሡም ፡ ዖዝያን ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ለምጻም ፡ ነበረ ፤ ለምጻምም ፡ ሆኖ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተቈርጦአልና ፡ በተለየ ፡ ቤት ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ሆኖ ፡ በምድሩ ፡ ሕዝብ ፡
፳፪ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ። የቀረውንም ፡ የፊተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ የዖዝያንን ፡ ነገር ፡ ነቢዩ ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ጽፎታል ። ፳፫ ዖዝያንም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ ለምጻም ፡ ነው ፡ ብለውም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ በነገሥታቱ ፡ መቃብር ፡ እርሻ ፡ ውስጥ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩ ኢዮአታምም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ኢየሩሳ ፡ ትባል ፡ ነበር ። ፪ አባቱም ፡ ዖዝያን ፡ እንዳደረገ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ አልገባም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ ይበድል ፡ ነበር ። ፫ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የላይኛውን ፡ በር ፡ ሠራ ÷ በዖፌልም ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ሠራ ። ፬ በተራራማውም ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ከተሞችን ፡ ሠራ ÷ በዱር ፡ ስፍራዎችም ፡ አምባዎችንና ፡ ግንቦችን ፡ ሠራ ። ፭ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ፡ አሸነፋቸውም ። በዚያም ፡ ዓመት ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ÷ አሥር ፡ ሺህም ፡ የቆሬስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ÷ አሥር ፡ ሺህም ፡ የቆሬስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ሰጡት ። እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ በሁለተኛውና ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሰጡት ።
፮ ኢዮአታምም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መንገዱን ፡ አቅንቶአልና ፡ በረታ ። ፯ የቀረውም ፡ የኢዮአታም ፡ ነገር ÷ ሰልፉም ፡ ሁሉ ÷ ሥራውም ÷ እነሆ ÷ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ፰ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። ፱ ኢዮአታምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ አካዝ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ አካዝ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ አሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ፪ አላደረገም ። ነገር ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥ ታት ፡ መንገድ ፡ ሄደ ÷ ደግሞም ፡ ለበኣሊም ፡ ቀል ፫ ጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎችን ፡ ሠራ ። ደግ ሞም ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዐስጥ ፡ ዐጠነ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ፬ እንዳሳደዳቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብም ፡ ክፉ ፡ ልማድ ፡ ልጆቹን ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ። በኮረብታው ፡ መስገጃዎችና ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ በለመለመ ፭ ውም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

፭ ስለዚህ ፡ አምላኩ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ ሶርያውያ ንም ፡ መቱት ÷ ከእርሱም ፡ ብዙ ፡ ምርኮኞች ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አመጡ ። ደግሞም ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ ፮ እርሱም ፡ በታላቅ ፡ አመታት ፡ መታው ። የአ ባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ ነበርና ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡ ከይሁዳ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ፯ ኀይለ ፤ ሁሉም ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ። ከኤፍሬም ፡ ወግን ፡ የነበረው ፡ ኃያል ፡ ሰው ፡ ዝክሪ ፡ የንጉሡን ፡ ልጅ ፡ መዕሤያንና ፡ የቤቱን ፡ አዛዥ ፡ ዓዝ ሪቃምን ÷ ለንጉሡም ፡ በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ የሆነውን ፡ ሕልቃናን ፡ ገደለ ። ፰ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሺህ ፡ ሴቶችን ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡ ማረኩ ÷ እጅግም ፡ ምርኮ ፱ ከእነርሱ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ አገቡ ። በዚ ያም ፡ ዖዴድ ፡ የተባለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ የሚመጣውን ፡ ጭፍራ ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ÷ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— እነሆ ÷ የአባቶቻችሁ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሁዳን ፡ ስለ ፡ ተቈጣ ፡ በእጃችሁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ እናንተም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በሚደ ፲ ርስ ፡ ቍጣ ፡ ገደላችኋቸው ። አሁንም ፡ የይ ሁዳና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጆች ፡ ባሪያዎች ፡ ሆነው ፡ ይገዙላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ታስባላችሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የበደላ ችሁት ፡ በደል ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የለምን ? ፲፩ አሁንም ፡ ስሙኝ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በላያችሁ ፡ ነድዶአልና ፡ ከወንድሞቻችሁ ፡ የወ ፲፪ ሰዳችኋቸውን ፡ ምርኮኞች ፡ መልሱ ። ደግ ሞም ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ አለቆች ፡ የዮሐ ናን ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስ ÷ የምሺሌሞትም ፡ ልጅ ፡ በራክያ ÷ የሰሎምም ፡ ልጅ ፡ ይሒዝቅያ ÷ የሐ ድላይም ፡ ልጅ ፡ ዓሜሳይ ፡ ከሰልፍ ፡ በተመ ፲፫ ለሱት ፡ ላይ ፡ ተቃወሙአቸው ። ደግሞም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በደል ፡ ታመጡብናላችሁና ÷ ኃጢአታችንንና ፡ በደላ ችንን ፡ ታበዙብናላችሁና ፡ የተማረኩትን ፡ ወደዚህ ፡ አታግቡ ፤ በደላችን ፡ ታላቅ ፡ ነውና ÷ የመቅሠፍቱም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ አሉአቸው ። ፲፬ ሰልፈኞቹም ፡ ምርኮ ቹንና ፡ ምርኮውን ፡ በአለቆችና ፡ በጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ፲፭ ፊት ፡ ተዉ ። በስማቸውም ፡ የተጻፉ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ምርኮኞቹን ፡ ወሰዱ ÷ በመካከላ ቸውም ፡ ራቁታቸውን ፡ ለነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ከም ርኮው ፡ አለበሱአቸው ÷ አጐናጸፉአቸውም ÷ ጫማም ፡ በእግራቸው ፡ አደረጉላቸው ÷ መገቡ አቸውም ÷ አጠጡአቸውም ÷ ቀቡአቸውም ፤ ደካሞቹንም ፡ ሁሉ ፡ በአህዮች ፡ ላይ ፡ አስቀመ ጡአቸው ÷ ዘንባባም ፡ ወዳለበት ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ወደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ አመጡአ ቸው ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ ተመለሱ ። ፲፮ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝ ፡ እርዳታ ፡ ፲፯ ፈልጎ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ንጉሥ ፡ ላከ ፤ የኤዶም ፲፰ ያስ ፡ ሰዎች ፡ ዳግመኛ ፡ መጥተው ÷ ይሁዳንም ፡ መትተው ፡ ብዙ ፡ ምርኮኛ ፡ ወስደው ፡ ነበርና ። ፲፱ ደግሞም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ በቈላውና ፡ በደ ቡብ ፡ በኩል ፡ ባሉት ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ አደጋ ፡ ጥለው ፡ ነበር ፤ ቤትሳሚስንና ፡ ኤሎንን ÷ ግዴሮትንም ÷ ሦኮንና ፡ መንደሮችዋን ÷ ተም ናንና ፡ መንደሮችዋን ÷ ጊምዞንና ፡ መንደሮች ዋን ፡ ወስደው ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። ፳ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ክዶአልና ÷ ከእርሱም ፡ እጅግ ፡ ርቆአልና ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይሁዳን ፡ አዋረደው ። ፳፩ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ መጥቶ ፡ አስጨነቀው ፡ እንጂ ፡ አልረዳውም ። አካዝም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከንጉሡና ፡ ፳፪ ከአለቆቹም ፡ ቤት ፡ እጅ ፤ ለአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰጠ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ አልተጠቀመበትም ።

፳፫ ይህም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝ ፡ በተጨነቀ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መበደል ፡ አበዛ ። ለመቱ ፳፬ ትም ፡ ለደማስቆ ፡ አማልክት ፡— የሶርያን ፡ ነገ ሥታት ፡ አማልክት ፡ ረድተዋቸዋልና ፡ እኔን ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ እሠዋላቸዋለሁ ፡ ብሎ ፡ ሠዋላ ቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ለእርሱና ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ፳፭ ዕንቅፋት ፡ ሆኑ ። አካዝም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ ሰባበራቸው ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ቈለፈ ፤ በኢ የሩሳሌምም ፡ ማዕዘን ፡ ሁሉ ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ። ፳፮ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ለሌሎች ፡ አማል ክት ፡ ያጥን ፡ ዘንድ ፡ የኮርብታ ፡ መስገጃዎች ፡ አሠራ ፤ የአባቶቹንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔ ርን ፡ አስቈጣ ። ፳፯ የቀረውም ፡ ነገርና ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ÷ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ÷ እነሆ ÷ በይ ሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። አካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀ ፳፰ ላፋ ÷ በከተማይቱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀበሩት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መቃ

ብር ፡ አላገቡትም ፤ ልጁም ፡ ሕዝቅያስ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ሕዝቅያስም ፡ የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕል ማሳ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ መንገሥ ፡ ጀመረ ÷ በኢየ ፪ ሩሳሌም ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ አቡ ፡ ትባል ፡ ነበር ። አባ ፫ ቱም ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብ ፬ ሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ። በነገሠም ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ደጆች ፡ ከፈተ ÷ አደ ፭ ሳቸውም ። ካህናቱንና ፡ ሌዋውያኑንም ፡ አስ መጣ ÷ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ አደባባ ፮ ይም ፡ ሰበሰባቸው ÷ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ሌዋውያን ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ፤ ተቀደሱ ÷ የአባቶ ቻችሁንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ቀድሱ ፤ ርኩስን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ከመቅደሱ ፡ አስ ፯ ወግዱ ። አባቶቻችን ፡ ተላልፈዋል ÷ በአምላ ካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አድር ገዋል ፤ እርሱንም ፡ ትተዋል ÷ ፊታቸውንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መኖሪያ ፡ መልሰዋል ÷ ወደ ፰ እርስዋም ፡ ጀርባቸውን ፡ አዙረዋል ፤ ደግሞም ፡ የወለሉን ፡ ደጆች ፡ ቄልፈዋል ÷ መብራቶቹ ንም ፡ አጥፍተዋል ÷ በመቅደሱም ፡ ውስጥ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አላጠኑም ÷ የሚቃጠለ ፱ ውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አላቀረቡም ። ስለዚህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩ ሳሌም ፡ ላይ ፡ ሆነ ÷ በዓይናችሁም ፡ እንደም ታዩ ፡ ለድንጋጤና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመዘበቻም ፡ ፲ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። እነሆም ÷ ስለዚህ ፡ አባ ቶቻችን ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ፲፩ ልጆቻችንም ፡ ሚስቶቻችንም ፡ ተማረኩ ። አሁ ንም ፡ የቀኣጣው ፡ ጽናት ፡ ከእኛ ፡ እንዲመለስ ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ አስቤአ ፲፪ ለሁ ። ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ በፊቴ ፡ ትቆሙና ፡ ታገለ ግሉት ፡ ዘንድ ÷ አገልጋዮቹም ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ÷ ታጥኑለትም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ መርጦ አችኋልና ፡ ቸል ፡ አትበሉ ። ፲፫ ሌዋውያኑም ÷ ከቀዓት ፡ ልጆች ፡ የአማሣ ፡ ልጅ ፡ መሐትና ፡ የዓዝርያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮኤል ÷ ከሜራሪም ፡ ልጆች ፡ የአብዲ ፡ ልጅ ፡ ቂስና ፡ የይሃሌልኤል ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስ ÷ ከጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ የዛማት ፡ ልጅ ፡ ዮአክና ፡ የዮአክ ፡ ልጅ ፡ ፲፬፤፲፭ ዔድን ÷ ከኤሊጸፋንም ፡ ልጆች ፡ ሽምሪና ፡ ይዒ ኤል ÷ ከአሳፍም ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስና ፡ መታንያ ÷ ፲፮ ከኤማንም ፡ ልጆች ፡ ይሒኤልና ፡ ሰሜኢ ÷ ከኤ ዶታምም ፡ ልጆች ፡ ሸማያና ፡ ዑዝኤል ፡ ተነሡ ። ፲፯ ወንድሞቻቸውንም ፡ ሰብስበው ፡ ተቀደሱ ፤ በእ ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ መጣው ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ያነጹ ፡ ፲፰ ዘንድ ፡ ገቡ ። ካህናቱም ፡ ያነጹት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ውስጡ ፡ ገቡ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ መቅደስ ፡ ያገኙትን ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደ ባባይ ፡ አወጡት ። ሌዋውያንም ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወደ ፡ ቂድሮን ፡ ወንዝ ፡ ጣሉት ። በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ፲፯ ይቀድሱ ፡ ጀመር ÷ በዚያውም ፡ ወር ፡ በስምን ተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወለል ፡ ደረሱ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ በስምንት ፡ ቀን ፡ ቀደሱ ÷ በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፈጸሙ ። ፲፰ ወደ ፡ ውስጡም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅ ያስ ፡ ገብተው ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ÷ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ መሠዊያና ፡ ዕቃውንም ፡ ሁሉ ÷ የገጹንም ፡ ኅብስት ፡ ገበታና ፡ ዕቃውን ፡ ሁሉ ፡ አንጽተናል ፤ ፲፱ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ ነግሦ ፡ ሳለ ፡ በመተላለፍ ፡ ያረከሰውን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አዘጋጅተናል ፡ ቀድ ሰናልም ፤ እነሆም ÷ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፳ ፊት ፡ ሆነዋል ፡ አሉት ።

ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፡ የከተ ማይቱንም ፡ አለቆች ፡ ሰበሰበ ÷ ወደ ፡ እግዚአ ብሔርም ፡ ቤት ፡ ወጣ ። ስለ ፡ መንግሥቱና ፡ ስለ ፡ ፳፩ መቅደሱም ፡ ስለ ፡ ይሁዳም ፡ ሰባት ፡ ወይፈኖች ÷ ሰባትም ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ሰባትም ፡ የበግ ፡ ጠቦ ቶች ÷ ሰባትም ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ለኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ። የአሮንንም ፡ ልጆች ፡ ካህ ናቱን ፡— በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አሳ ፳፪ ርጉአቸው ፡ አላቸው ። ወይፈኖቹንም ፡ አረዱ ÷ ካህናቱም ፡ ደሙን ፡ ተቀብለው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ረጩት ፤ አውራ ፡ በጎቹንም ፡ አረዱ ÷ ደሙ ንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ረጩት ፤ ጠቦቶቹ ንም ፡ አረዱ ፡ ደሙንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ፳፫ ረጩት ። የኃጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆ ትን ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ በንጉሡና ፡ በጉባኤው ፡ ፊት ፡ አቀረቡ ÷ እጃቸውንም ፡ ጫኑባቸው ÷ ፳፬ ካህናቱም ፡ አረዱአቸው ፤ ንጉሡም ፡ የሚቃ ጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ የኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እንዲደረግ ፡ አዝዘ ፡ ነበ ርና ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ማስተስረያ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የኃጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ በመ ሠዊያው ፡ ላይ ፡ አቀረቡ ።

፳፭ ይህንም ፡ ትእዛዝ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢ ያቱ ፡ እጅ ፡ አዝዘአልና ፡ እንደ ፡ ዳዊትና ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ባለ ፡ ራእይ ፡ እንደ ፡ ጋድ ÷ እንደ ፡ ነቢዩም ፡ እንደ ፡ ናታን ፡ ትእዛዝ ÷ ጸናጽልና ፡ በገና ፡ መሰንቆም ፡ አስይዘ ፡ ሌዋውያንን ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አቆመ ። ሌዋውያንም ፡ ፳፮ የዳዊትን ፡ የዜማ ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ÷ ካህናቱም ፡ ፳፯ መለከቱን ፡ ይዘው ፡ ቆመው ፡ ነበር ። ሕዝቅያ ስም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ በመሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያሳርጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ማረግ ፡ በተጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚ አብሔር ፡ መዝሙር ፡ ደግሞ ፡ ተጀመረ ÷ መለከ ቱም ፡ ተነፉ ÷ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡

፷፰፤ ዜማ ፡ ዕቃ ፡ ተመታ ። ጉባኤውም ፡ ሁሉ ፡ ሰገዱ ÷ መዘምራኑም ፡ ዘመሩ ÷ መለከተኞችም ፡ ነፉ ፤ የሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ እስኪፈጸም ፡ ፷፱፤ ድረስ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሆነ ። ማቅረቡንም ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩ ፡ ፸፤ ሁሉ ፡ አጐነበሱ ፡ ሰገዱም ። ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስና ፡ አለቆቹ ፡ ሌዋውያንን ፡ በዳዊትና ፡ በባለ ፡ ራእዩ ፡ በአሳፍ ፡ ቃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ አዘዙ ። በደስታም ፡ አመሰገኑ ÷ አጐነበሱም ፡ ሰገዱም ።

፸፩፤ ሕዝቅያስም ፡— አሁን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀድሳችኋል ፤ ቅረቡ ÷ መሥዋዕቱንና ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አምጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ጉባኤውም ፡ መሥዋዕቱንና ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ፤ ልባቸውም ፡ የፈቀደ ፡ ሁሉ ፡ የሚ፸፪፤ ቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ። ጉባኤውም ፡ ያመጡት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ቍጥር ፡ ሰባ ፡ ወይፈን ÷ መቶም ፡ አውራ ፡ በጎች ÷ ሁለት ፡ መቶም ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ ፸፫፤ መሥዋዕት ፡ ነበረ ። የተቀደሱትም ፡ ቍጥር ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በሬዎች ፡ ሦስት ፡ ሺህም ፡ ፸፬፤ በጎች ፡ ነበረ ። ነገር ፡ ግን ፡ ካህናቱ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለመግፈፍ ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩ ፤ ስለዚህም ፡ ሌዋውያን ፡ በቅን ፡ ልብ ፡ ከካህናት ፡ ይልቅ ፡ ይቀደሱ ፡ ነበርና ፡ ሥራው ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ÷ ካህናቱም ፡ እስኪቀደሱ ፡ ድረስ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሌዋውያን ፡ ያግዙአ፸፭፤ ቸው ፡ ነበር ። የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ የደኅንነቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ÷ ከሚቃጠ ውም ፡ መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ የሚቀርበው ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ÷ ብዙ ፡ ነበረ ። እንዲሁም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ተዘጋጀ ። ፸፮፤ ሕዝቅያስና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ስላዘጋጀው ፡ ነገር ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ይህም ፡ ነገር ፡ በድንገት ፡ ተደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፋሲካ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲመጡ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወደ ፡ እስራኤልና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ላከ ÷ ደግሞም ፡ ወደ ፡ ኤፍሬምና ፡ ወደ ፡ ምናሴ ፡ ፪፤፫፤ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ። ካህናቱም ፡ በሚበቃ ፡ ቍጥር ፡ ስላልተቀደሱ ÷ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስላልተሰበሰቡ ፡ በጊዜው ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉምና ፡ ንጉሡና ፡ አለቆቹ ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ ፋሲካውን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተመካክረው ፡ ነበር ። ፬፤ ነገሩም ፡ ለንጉሡና ፡ ለጉባኤው ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ፭፤ መልካም ፡ ነበረ ። እንደ ፡ ተጻፈም ፡ በብዙ ፡ ቍጥር ፡ አላደረጉም ፡ ነበርና ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፋሲካ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እንዲመጡ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ አዋጅ ፡ እንዲነገር ፡ ወሰኑ ። ፮፤ እንደ ፡ ንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ መልእክተኞቹ ፡ እንዲህ ፡ የሚሉትን ፡ የንጉሡንና ፡ የአለቆቹን ፡ ደብዳቤ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ እስራኤልና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ሄዱ ፡— የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከአሦር ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ ወዳመለጠ ፡ ቀሪታችሁ ፡ እንዲመለስ ፡ ወደ ፡ አብርሃምና ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ተመለሱ ። እናንተም ፡ እንደምታዩ ፡ የተፈቱ ፡ ፯፤ እስኪያደርጋቸው ፡ ድረስ ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ በደሉ ፡ እንደ ፡ አባቶቻችሁና ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻችሁ ፡ አትሁኑ ። አባቶቻችሁም ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አንገተ ፡ ፰፤ ደንዳና ፡ አትሁኑ ፤ እጃችሁንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስጡ ÷ ለዘላለም ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ግቡ ÷ ጽኑ ፡ ቍጣውም ፡ ከእናንተ ፡ እንዲመለስ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልኩ ። አምላካችሁም ፡ እግዚአ ፱፤ ብሔር ፡ ቸርና ፡ መሐሪ ፡ ነውና ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ብትመለሱ ፡ ፊቱን ፡ ከእናንተ ፡ አያዘርምና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብትመለሱ ፡ ወንድሞቻችሁና ፡ ልጆቻችሁ ፡ በማረኩአቸው ፡ ፊት ፡ ምሕረትን ፡ ያገኛሉ ÷ ደግሞም ፡ ወደዚህች ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ።

፲፤ መልእክተኞቹም ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ በኤፍሬምና ፡ በምናሴ ፡ አገር ፡ እስከ ፡ ዛብሎን ፡ ዘልዱን ፤ እነዚያ ፡ ግን ፡ በንቀት ፡ ሳቁባቸው ÷ ፲፩፤ አፌዙባቸውም ። ነገር ፡ ግን ፡ ከአሴርና ፡ ከምናሴ ፡ ከዛብሎንም ፡ አያሌ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነታቸውን ፡ አዋረዱ ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጡ ። ፲፪፤ ደግሞም ፡ አንድ ፡ ልብ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ የሆነውን ፡ የንጉሡንና ፡ የአለቆቹን ፡ ትእዛዝ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሆነ ።

፲፫፤ በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ የቂጣውን ፡ በዓል ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ የሆነ ፡ ሕዝብ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተከማቹ ። ፲፬፤ ተነሥተውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎችና ፡ ለጣዖታት ፡ የሚያጥኑበትን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አስወገዱ ÷ በቂድሮንም ፡ ወንዝ ፡ ጣሉት ። ፲፭፤ በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፡ አረዱ ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ አፈሩ ÷ ተቀደሱም ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ። ፲፮፤ እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሙሴ ፡ ሕግ ፡ በሥርዓታቸው ፡ ቆሙ ፤ ካህናቱም ፡ ከሌዋውያን ፡ እጅ ፡ የተቀበሉትን ፡ ደም ፡ ይረጩ ፡ ነበር ። ፲፯፤ በጉባኤውም ፡ ያልተቀደሱ ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ስለዚህም ፡ ሌዋውያን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይቀድሱአቸው ፡ ዘንድ ፡ ንጹሐን ፡ ላልሆኑት ፡ ሁሉ ፡ ፋሲካውን ፡ ያርዱላቸው ፡ ነበር ። እንደ ፡ ትእዛዙም ፡ ሳይ ፲፰፤

ሆን ፡ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴ ፡ ከይሳኮርና ፡ ከዛ
ብሎንም ፡ ወገን ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡ ሳይነጹ ፡
፲፱፡ ፋሲካውን ፡ በሉ ። ሕዝቅያስም ፡— ምንም ፡
እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ማንጻት ፡ ባይነጻ ፡ የአባ
ቶቹን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመፈለግ ፡
ልቡን ፡ የሚያቀናውን ፡ ሁሉ ፡ ቸሩ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ይቅር ፡ ይበለው ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡
፳፡ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቅያስን ፡ ሰማው ፡
፳፩፡ ሕዝቡንም ፡ ፈወሰ ። በኢየሩሳሌምም ፡ ተገኘ
ተው ፡ የነበሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የቂጣውን ፡
በዓል ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ አደረጉ ፤
ሌዋውያኑና ፡ ካህናቱም ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ እየዘመሩ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እግዚአ
፳፪፡ ብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ። ሕዝቅያስም ፡
በእግዚአብሔር ፡ አገልግሎት ፡ አስተዋዮች ፡
የነበሩትን ፡ ሌዋውያንን ፡ ሁሉ ፡ ያጽናና ፡ ነበር ።
የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ እያቀረቡ ፡ የአባ
ቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ እያመሰገኑ ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።
፳፫፡፳፬፡ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ስለ ፡ ቍር
ባን ፡ ሺህ ፡ ወይፈኖችና ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ በጎች ፡
ለገባኤው ፡ ሰጥቶ ፡ ነበርና ፡ አለቆቹም ፡ ሺህ ፡
ወይፈኖችና ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ በጎች ፡ ለገባኤው ፡
ሰጥተው ፡ ነበርና ፡ ከካህናቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
ተቀድሰው ፡ ነበርና ፡ ገባኤው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ገና ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተማ
ከሩ ፤ በደስታም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
፳፭፡ በዓል ፡ አደረጉ ። የይሁዳም ፡ ገባኤ ፡ ሁሉ ፡
ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ ከእስራኤልም ፡ የመጡ ፡
ገባኤ ፡ ሁሉ ፡ ከእስራኤልም ፡ አገር ፡ የመጡ
ትና ፡ በይሁዳ ፡ የኖሩት ፡ እንግዶች ፡ ደስ ፡ አላ
፳፮፡ ቸው ። በኢየሩሳሌምም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሆነ ፤
ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከዳዊት ፡ ልጅ ፡ ከሰሎሞን ፡
ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ በዓል ፡ በኢየ
፳፯፡ ሩሳሌም ፡ አልተደረገም ፡ ነበር ። ካህናቱና ፡
ሌዋውያኑም ፡ ተነሥተው ፡ ሕዝቡን ፡ ባረኩ ፤
ድምፃቸውም ፡ ተሰማ ፡ ጸሎታቸውም ፡ ወደ ፡
ቅዱስ ፡ መኖሪያው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዐረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፡ ይህም ፡ ሁሉ ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ የተ
ገኙ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ከተሞች ፡
ወጥተው ፡ ሁሉን ፡ ፈጽመው ፡ እስካጠፉአ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ሐውልቶቹን ፡ ሰባበሩ ፡ የማም
ለኪያ ፡ ወፀዶቹንም ፡ ቈረጡ ፡ በይሁዳና ፡ በብ
ንያምም ፡ ሁሉ ፡ ደግሞም ፡ በኤፍሬምና ፡ በም
ናሴ ፡ የነበሩትን ፡ የከረከታው ፡ መስገጃዎችና ፡
መሠዊያዎች ፡ አፈረሱ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ርስታቸውና ፡ ወደ ፡ ከተሞቻቸው ፡
ተመለሱ ።
፪፡ ሕዝቅያስም ፡ የካህናትንና ፡ የሌዋውያንን ፡
ሰሞን ፡ በየክፍላቸውና ፡ በየአገልግሎታቸው ፡
አቆመ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡
በሮች ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅን
ቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ያገለግሉም ፡
ዘንድ ፡ ያመሰግኑም ፡ ያከብሩም ፡ ዘንድ ፡ ካህ
ናቱንና ፡ ሌዋውያኑን ፡ አቆመ ። በእግዚአሔ ፫፡
ርም ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በጥዋትና ፡ በማታ ፡
በሰንበታቱም ፡ በመባቻዎቹም ፡ በበዓላትም ፡
ለሚቀርበው ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡
ንጉሡ ፡ ከገንዘቡ ፡ የሚከፍለውን ፡ ወሰነ ።
፬፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለአገልግሎት ፡ እን
ዲጸኑ ፡ ለካህናቱና ፡ ለሌዋውያን ፡ ክፍላቸ
፭፡ ውን ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚ
ኖሩትን ፡ ሕዝብ ፡ አዘዘ ። ይህንም ፡ ነገር ፡ እን ፮፡
ዳዘዘ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የእህሉንና ፡ የወ
ይኑን ፡ ጠጅ ፡ የዘይቱንና ፡ የማሩንም ፡ የእር
ሻውንም ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ በኩራት ፡ ሰጡ ፤ የሁ
ሉንም ፡ አሥራት ፡ አብዝተው ፡ አቀረቡ ። በይ ፯፡
ሁዳም ፡ ከተሞች ፡ የሚኖሩ ፡ የእስራኤልና ፡
የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ የበሬውንና ፡ የበጉን ፡ አሥ
ራት ፡ ለአምላካቸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተ
ቀደሰውን ፡ አሥራት ፡ አመጡ ፡ ከምረውም ፡
አኖሩት ። በሦስተኛው ፡ ወር ፡ መከመር ፡ ጀመሩ ፤ ፰፡
በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ጨረሱ ። ሕዝቅያስና ፡ ፱፡
አለቆቹም ፡ መጥተው ፡ ክምሩን ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔርንና ፡ ሕዝቡን ፡ እስራኤልን ፡
ባረኩ ። ሕዝቅያስም ፡ ካህናቱንና ፡ ሌዋው ፲፡
ያንን ፡ ስለ ፡ ክምሩ ፡ ጠየቀ ። ከሳዶቅም ፡ ወገን ፡ ፲፩፡
የሆነ ፡ ዋነኛው ፡ ካህን ፡ ዓዛርያስ ፡— ሕዝቡ ፡
ቍርባኑን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማቅ
ረብ ፡ ከጀመረ ፡ ወዲህ ፡ በልተናል ፡ ጠግበ
ናልም ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቡን ፡ በርክአ
ልና ፡ ብዙ ፡ ተርፎአል ፤ የተረፈውም ፡ ይህ ፡
ክምር ፡ ትልቅ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።
ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ጎተራ ፡ ፲፪፡
ያዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ እነርሱም ፡ አዘጋጁ ።
ቍርባኑንና ፡ አሥራቱን ፡ የተቀደሱትንም ፡ በእ ፲፫፡
ምነት ፡ ወደዚያ ፡ አገቡት ። ሌዋዊውም ፡ ኮና
ንያ ፡ ተሾመባቸው ፡ ወንድሙም ፡ ሰሚኢ ፡
በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ፤ በንጉሡም ፡ በሕ ፲፬፡
ዝቅያስና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ በዓ
ዛርያስ ፡ ትእዛዝ ፡ ይሔኤል ፡ ዓዛዝያ ፡ ናሐት ፡
አሣሄል ፡ ይሬሞት ፡ ዮዛባት ፡ ኤሊኤል ፡ ሰማ
ኪያ ፡ መሐት ፡ በናያስ ፡ ከኮናንያና ፡ ከወን
ድሙ ፡ ከሰሚኢ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ተቈጣጣሪ ፲፭፡
ዎች ፡ ነበሩ ። የሌዋዊውም ፡ የይምና ፡ ልጅ ፡
የምሥራቁ ፡ ደጅ ፡ በረኛ ፡ ቆሬ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ መባና ፡ የተቀደሱትን ፡ ነገሮች ፡ እንዲያካ
ፍል ፡ ሕዝቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃድ ፡ ባቀ
ረቡት ፡ ላይ ፡ ተሾመ ። በካህናቱም ፡ ከተሞች ፡ ፲፮፡
ለታላላቆችና ፡ ለታናናሾች ፡ ወንድሞቻቸው ፡
በየሰሞናቸው ፡ ክፍላቸውን ፡ በእምነት ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ ዔድን ፡ ሚንያሚን ፡ ኢያሱ ፡ ሸማያ ፡
አማርያ ፡ ሴኬንያ ፡ ከእጁ ፡ በታች ፡ ነበሩ ።
ከሦስትም ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ በየሰሞና ፲፯፡
ቸውም ፡ ለሥራቸውና ፡ ለአገልግሎታቸው ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ለሚ

፲፯፡ ገቡ ፡ ወንዶች ፡ ሁሉ ፤ በየአባቶቻቸውም ፡ ቤት ፡ ለተቈጠሩ ፡ ካህናት ÷ ከሀያ ፡ ዓመትም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ በየሥርዓታቸውና ፡ በየሰሞ
፲፰፡ ናቸው ፡ ለተቈጠሩ ፡ ሌዋውያን ÷ በማኅበሩም ፡ ሁሉ ፡ በየትውልዳቸው ፡ ለተቈጠሩ ፡ ለሕፃና ቶቻቸውና ፡ ለሚስቶቻቸው ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴ
፲፱፡ ቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ፤ በእም ነት ፡ ተቀድሰዋልና ። በየክተማይቱም ፡ ሁሉ ፡ በክተማቸው ፡ መሰምርያዎቹ ፡ ላሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ለካህናቱ ÷ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡ ላሉ ፡ ወንዶች ፡ ሁሉ ÷ በትውልዳቸውም ፡ ለተቈ ጠሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ ክፍላቸውን ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ በስማቸው ፡ የተጻፉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

፳፡ ሕዝቅያስም ፡ በይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አደ ረገ ፤ በአምላኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካምንና ፡ ቅንን ፡ ነገር ፡ እውነትንም ፡ አደ
፳፩፡ ረገ ። ስለ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግ ሎት ፡ በጀመረው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ÷ በሕጉና ፡ በት እዛዙም ÷ አምላኩን ፡ ለመፈለግ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ አደረገው ÷ ተከናወነለትም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ከዚህም ፡ ነገርና ፡ ከዚህ ፡ እምነት ፡ በኋላ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ገባ ÷ በተመሸጉትም ፡ ከተሞች ፡ ፊት ፡
፪፡ ሰፈረ ÷ ሊወስዳቸውም ፡ አሰበ ። ሕዝቅያስም ፡ ሰናክሬም ፡ እንደ ፡ መጣ ÷ ኢየሩሳሌምንም ፡
፫፡ ሊወጋ ፡ ፊቱን ፡ እንዳቀና ፡ በየ ፡ ጊዜ ÷ ከከተ ማይቱ ፡ በስተ ፡ ውጭ ፡ ያለውን ፡ የውኃውን ፡ ምንጭ ፡ ይደፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ከአለቆቹና ፡ ከኃያ
፬፡ ላኑ ፡ ጋር ፡ ተማከረ ፤ እነርሱም ፡ ረዱት ። እጅ ግም ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፡— የአሦር ፡ ነገሥ ታት ፡ መጥተው ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያገ ኛሉ ? ብለው ፡ ምንጩን ፡ ሁሉ ÷ በምድርም ፡ መካከል ፡ ይንዶለዶል ፡ የነበረውን ፡ ወንዝ ፡
፭፡ ደፈኑ ። ሰውነቱንም ፡ አጸናና ÷ የፈረሰውንም ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ጠገነ ÷ በላዩም ፡ ግንብ ፡ ሠራ በት ÷ ከእርሱም ፡ በስተ ፡ ውጭ ፡ ሌላ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ፤ በዳሚትም ፡ ከተማ ፡ ያለችውን ፡ ሚሎን ፡ አጠነከረ ፤ ብዙም ፡ መሣሪያና ፡ ጋሻ ፡ ሠራ ።
፮፡ የጦር ፡ አለቆቹንም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሾሞ ÷ ሁሉንም ፡ በከተማይቱ ፡ በር ፡ ወዳለው ፡ አደባ
፯፡ ባይ ፡ ሰብስቦ ፡— ጽኑ ÷ አይዘአችሁ ፤ ከእኛም ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ካለው ፡ ይበልጣ ልና ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ካለው ፡ ሞፍራ ፡ ሁሉ ፡ አትፍሩ ÷ አትደንግጡም ።
፰፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የሥጋ ፡ ክንድ ፡ ነው ፤ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ግን ፡ የሚረዳንና ፡ የሚዋጋልን ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ አጸ ናናቸው ። ሕዝቡም ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕ ዝቅያስ ፡ ቃል ፡ ተጽናና ።
፱፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ከሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በለኪሶ ፡ ፊት ፡ ሳለ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ነበሩ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
፲፡ ሲል ፡ ላከ ፡— የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እናንተ ፡ በማን ፡ ተማምና ችሁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ምሽግ ፡ ትቀመጣላችሁ ?
፲፩፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ያድነናል ፡ እያለ ፡ በራብና ፡ በጥም ፡ እን ድትሞቱ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ የሚ
፲፪፡ ያባብላችሁ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አይደለምን ? በአንድ ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ÷ በእርሱም ፡ ላይ ፡ ዕጠኑ ፡ እያለ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አዝዘ ÷ የኩ ረብታው ፡ መስገጃዎቹና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ያፈ ረሰ ፡ ይህ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አይደለምን ? እኔና ፡
፲፫፡ አባቶቼ ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያደረግነ ውን ፡ አላወቃችሁምን ? የምድርስ ፡ ሁሉ ፡ አሕ ዛብ ፡ አማልክት ፡ አገራቸውን ፡ ከእጄ ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ በውኑ ፡ ተቻላቸውን ? አምላካችሁስ ፡
፲፬፡ ከእጄ ፡ እናንተን ፡ ለማዳን ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ አባ ቶቼ ፡ ካጠፉአቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ የቻለ ፡ ማን ፡ ነው ? አሁንም ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያስታችሁ ÷
፲፭፡ እንዲህም ፡ አያባብላችሁ ÷ አትመኑትም ፤ ከአ ሕዛብና ፡ ከመንግሥታት ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡን ፡ ከእጄና ፡ ከአባቶቼ ፡ እጅ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ አልቻለም ፤ ይልቁንስ ፡ አምላ ካችሁ ፡ ከእጄ ፡ ያድናችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ?
፲፮፡ ባሪያዎቹም ፡ ደግሞ ፡ በአምላክ ፡ በእግዚአ ብሔርና ፡ በባሪያው ፡ በሕዝቅያስ ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ተናገሩ ። ደግሞም ፡ የእስራኤልን ፡
፲፯፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመስደብ ÷ በእር ሱም ፡ ላይ ፡ ለመናገር ፡— የምድር ፡ አሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሕዝባቸውን ፡ ከእጄ ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ እንዳልቻሉ ÷ እንዲሁ ፡ የሕዝቅያስ ፡ አምላክ ፡ ሕዝቡን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፡
፲፰፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ። ከተማይቱንም ፡ እን ዲወስዱ ÷ በቅጥር ፡ ላይ ፡ የተቀመጡትን ፡ የኢ የሩሳሌም ፡ ሕዝብ ፡ ያስፈሩና ፡ ያስደነግጡ ፡ ዘንድ ÷ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡
፲፱፡ ይጮኹባቸው ፡ ነበር ። በሰውም ፡ እጅ ፡ በተ ሠሩ ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ላይ ፡ እን ደሚናገሩ ፡ መጠን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ተናገሩ ።
፳፡ ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስና ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ነቢዩ ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለዚህ ፡ ጸለዩ ÷ ወደ ፡ ሰማ ይም ፡ ጮኹ ። እግዚአብሔርም ፡ ጽኑዓን ፡
፳፩፡ ኃያላኑንና ፡ መሳፍንቱን ፡ አለቆቹንም ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሰፈር ፡ እንዲያጠፋ ፡ መልአኩን ፡ ሰደደ ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ አፍሮ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ተመለሰ ። ወደ ፡ አምላኩም ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ከወገቡ ፡ የወጡት ፡ ልጆቹ ፡ በዚያ ፡
፳፪፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ። እንዲሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቅያስንና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ከሰናክሬም ፡ እጅ ፡ ከሁሉም ፡

እጅ ፡ አዳናቸው ፤ በዙሪያቸውም ፡ ካለው ፡
፴፫ ሁሉ ፡ አሳረፋቸው ። ብዙዎቹም ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ መባ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ይመጡ ፡ ነበር ÷ ለይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅ
ያስ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡
ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፴፬ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ እስኪሞት ፡
ድረስ ፡ ታመመ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ጸለየ ፤ እርሱም ፡ ተናገረው ÷ ምልክትም ፡
፴፭ ሰጠው ። ሕዝቅያስ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተቀበለው ፡
ቸርነት ፡ መጠን ፡ አላደረገም ÷ ልቡም ፡ ኰራ ፤
ስለዚህም ፡ በእርሱና ፡ በይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌ
፴፮ ምም ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ሆነ ። ሕዝቅያስም ፡ ከኢየ
ሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ልቡ ፡ ዙራት ፡
ሰውነቱን ፡ አዋረደ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡
በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ አልመጣባቸውም ።
፴፯ ለሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ሀብትና ፡
ክብር ፡ ነበረው ፤ ለብርና ፡ ለወርቅም ÷ ለከበ
ረው ፡ ዕንቁና ፡ ለሽቱው ÷ ለጋሻውና ፡ ለከበ
ረው ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ግምጃ ፡ ቤቶች ፡ ሠራ ።
፴፰ ለእህልና ፡ ለወይን ፡ ጠጅም ፡ ለዘይትም ፡ ዕቃ ፡
ቤቶች ÷ ለልዩ ፡ ልዩም ፡ እንስሳ ፡ ጋጥ ÷ ለመ
፴፱ ንጎችም ፡ በረት ፡ ሠራ ። እግዚአብሔርም ፡
እጅግ ፡ ብዙ ፡ ጥሪት ፡ ሰጥቶት ፡ ነበርና ፡ ከተ
ሞችን ፡ ሠራ ÷ ብዙም ፡ የበግና ፡ የላም ፡ መንጋ ፡
፵ ሰበሰበ ። ይህም ፡ ሕዝቅያስ ፡ የላይኛውን ፡ የግ
ዮንን ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ደፈነ ÷ በዳዊትም ፡
ከተማ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ አቅንቶ ፡ አወረ
ደው ። የሕዝቅያስም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ተከናወነ ።
፵፩ ነገር ፡ ግን ፡ የባቢሎን ፡ መሳፍንት ፡ መልእክተ
ኞች ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ ተአም
ራት ፡ ይጠይቁት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በተ
ላኩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈትነውና ፡ በልቡ ፡
ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ተወው ።
፵፪ የሕዝቅያስም ፡ የቀረው ፡ ነገር ÷ ቸርነቱም ÷
እነሆ ÷ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡
ራእይ ፡ በይሁዳና ፡ በእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡
፵፫ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ሕዝቅያስም ፡ ከአባ
ቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በዳዊትም ፡ ልጆች ፡
መቃብር ፡ በላይኛው ፡ ክፍል ፡ ቀበሩት ፤ በይ
ሁዳና ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
በሞቱ ፡ አከበሩት ። ልጁም ፡ ምናሴ ፡ በእርሱ ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ምናሴም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአ
ሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩ
ሳሌምም ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።
፪ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡
እንዳወጣቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ያለ ፡ ርኩ
ሰት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
፫ አደረገ ። አባቱም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ያፈረሳቸውን ፡
የከረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ መልሶ ፡ ሠራ ፤
ለበኣሊምም ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ÷ የማምለኪያ ፡
ዐፀዶችንም ፡ ተከለ ÷ ለሰማይም ፡ ሠራዊት ፡
ሁሉ ፡ ሰገደ ÷ አመለካቸውም ። ፬ እግዚአብሔ
ርም ፡— ስሜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖ
ራል ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መሠዊ
ያዎችን ፡ ሠራ ። ፭ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
በሁለቱ ፡ አደባባዮች ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሠራዊት ፡
ሁሉ ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ። ፮ በሄኖምም ፡
ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ልጆቹን ፡ በእሳት ፡ አሳ
ለፈ ፤ ሞራ ፡ ገላጭም ፡ ሆነ ÷ አስማትም ፡ አደ
ረገ ÷ መተተኛም ፡ ነበረ ÷ መናፍስት ፡ ጠሪዎ
ችንና ፡ ጠንቋዮችንም ፡ ሰበሰበ ፤ ያስቈጣውም ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡
፯፣፲ ነገር ፡ አደረገ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዳዊትና ፡
ለልጁ ፡ ለሰሎሞን ፡— በዚህ ፡ ቤት ፡ ከእስራኤ
ልም ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ በመረጥኋት ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ስሜን ፡ ለዘላለም ፡ አኖራለሁ ፤ ያዘዝኋቸ
ውንም ፡ ሁሉ ÷ በሙሴ ፡ የተሰጠውን ፡ ሕግና ፡
ሥርዓት ፡ ፍርድንም ፡ ሁሉ ፡ ቢያደርጉ ፡ ቢጠ
ብቁም ÷ ለአባቶቻቸው ፡ ከሰጠኋት ፡ ምድር ፡
የእስራኤልን ፡ እግር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አላርቅም ፡
፰ ባለበት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ የሠ
ራውን ፡ የጣዖት ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ አቆመ ።
፱ ምናሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ፊት ፡ ካጠፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡
ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚ
ኖሩትን ፡ አሳተ ።
፲፩ እግዚአብሔርም ፡ ምናሴንና ፡ ሕዝቡን ፡ ተና
፲፪ ገራቸው ፤ ግን ፡ አልሰሙትም ። ስለዚህም ፡
እግዚአብሔር ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡
አለቆች ፡ አመጣባቸው ፤ ምናሴንም ፡ በዛንጅር ፡
ያዙት ÷ በሰንሰለትም ፡ አስረው ፡ ወደ ፡ ባቢ
፲፫ ሎን ፡ ወሰዱት ። በተጨነቀም ፡ ጊዜ ፡ አምላ
ኩን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈለገ ÷ በአባቶቹም ፡
አምላክ ፡ ፊት ፡ ሰውነቱን ፡ እጅግ ፡ አዋረደ ።
የንጉሥ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴም ፡ ጸለየ ፡
እንዲህም ፡ አለ ፡—
ዓለምን ፡ ሁሉ ፡ የምትገዛ ÷ (፩)
የአባቶቻችን ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡
የያዕቆብም ፡ የጻድቃን ፡ ልጆቻቸውም ፡
አምላክ ፡ ሆይ ÷
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ከዓለሞቻቸው ፡ ጋር ፡
የፈጠርህ ÷
በቃልህ ፡ ትእዛዝ ፡ ባሕርን ፡ የገሠጽህ ÷ (፪)
ቀላዮችን ፡ የዘጋህ ÷ የሚያስፈራውንም ፡
የወሰንህ ÷
ይኸውም ፡ በተመሰገነ ፡ ስምህ ፡ ነው ÷ (፫)
ኃይልህ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ርድ ፡ የሚንቀጠቀጥ ፤
ለክብርህ ፡ ከፍተኛነት ፡ ፍጻሜ ፡ የለውምና ÷ (፬)
የቍጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡
ግሩም ፡ ነው ።
በትእዛዝህ ፡ ለሚሆነው ፡ ይቅርታ ፡ ስፍር ፡ (፭)
ቍጥር ፡ የለውም ፤

ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ነህና ÷ ይቅር ፡ ባይ ÷ ከቍጣ ፡ የራቅህ ÷ ይቅርታህ ፡ የበዛ ÷

የሰውንም ፡ ኃጢአት ፡ የምታስተሰርይ ፡ አንተ ፡ ነህ ።

(፯) አሁንም ÷ አቤቱ ÷ የጻድቃን ፡ አምላካቸው ፡ አንተ ፡ ነህ ።

ንስሓን ፡ የፈጠርህ ፡ ለጻድቅ ፡ ሰው ፡ አይደ ለምና ÷

አንተን ፡ ላልበደሉ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ አይደለምና ÷

የእኔን ፡ የኃጥኡን ፡ ንስሓ ፡ ወደ ፡ ማየት ፡ ተመለስ ፡ እንጂ ።

(፯) ቍጥሩ ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ የሚበልጥ ፡ በደ ልን ፡ በድያለሁና ፤ ኃጢአቴም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፤

ከበደሌም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ቀና ፡ ብዬ ፡ የሰ ማይን ፡ ርዝመት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ አገባቤ ፡ አይደለም ።

ሰውነቴን ፡ ከኃጢአቴ ፡ አሳርፋት ፡ ዘንድ ፡ በብ ረት ፡ ቀፎ ፡ ደክሞሁ ÷

በዚህም ፡ ደግሞ ፡ አላረፍሁም ፤

(፰) መዓትህን ፡ አነሣሥቻለሁና ÷

ከንቱውን ፡ ስመለከት ፡ የማይጠቅመኝንም ፡ ነገር ፡ ሳበዛ ፡ በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠር ቻለሁና ።

(፱) አሁንም ፡ ቸርነትህን ፡ እየለመንሁ ፡ በልቤ ፡ ጉልበት ፡ እሰግዳለሁ ።

(፲) አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ ፈጽሜ ፡ በደልሁ ÷

ኃጢአቴንም ፡ አዎን ፡ እላለሁ ።

(፲፩) አንተን ፡ እማልዳለሁ ፡ እለምንህማለሁ ፤

ይቅር ፡ በለኝ ÷ አቤቱ ÷ ይቅር ፡ በለኝ ፤

ለኃጢአቴም ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።

(፲፪) ለዘላለም ፡ ክፉቴን ፡ አትመልከትብኝ ፤

በምድር ፡ ጥልቀት ፡ አትበቀለኝ ፤

በንስሓ ፡ ለሚመለሱ ፡ ሰዎች ÷ አቤቱ ÷ አምላካቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡

ቸርነትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይገለጥ ፤ መዳን ፡ የማ ይገባኝ ፡ ሲሆን ፡ በይቅርታህ ፡ ብዛት ፡ አዳንኸኝ ።

(፲፫) በየጊዜውና ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አመ ሰግንሃለሁ ።

የሰማያት ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ያመሰግ ናሉና ፤

ለዘላለምም ፡ ምስጋና ፡ ለአንተ ፡ ይገባል ፤

፲፫፤ አሜን ። ወደ ፡ እርሱም ፡ ጸለየ ፤ እርሱም ፡ ተለ መነው ÷ ጸሎቱንም ፡ ሰማው ÷ ወደ ፡ መንግሥ ቱም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መለሰው ፤ ምናሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ።

፲፬፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ በስተ ፡ ውጭው ፡ ከግዮን ፡ ምዕራብ ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ እስከ ፡ ዓሣ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ። በያፌልም ፡ አዞረበት ÷ እጅግም ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፤ በተመሸጉትም ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ የጭፍራ ፡ አለቆችን ፡ አኖረ ።

፲፭፤ እንግዶችንም ፡ አማልክትና ፡ ጣዖቱንም ፡ ከእ ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አራቀ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ባለበት ፡ ተራራ ፡ ላይና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሠራቸውን ፡ መሠዊያዎች ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ ከከተማይቱ ፡ በስተ ፡ ውጭ ፡ ጣላቸው ። ፲፮፤ የእግዚ አብሔርንም ፡ መሠዊያ ፡ ደግሞ ፡ አደሰ ÷ የደ ኅንነትንና ፡ የምስጋናንም ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ በት ፤ ይሁዳም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ እንዲያመልኩ ፡ አዘዘ ። ፲፯፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ገና ፡ በኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ፤ ቢሆንም ፡ ለአምላኩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ነበረ ።

፲፰፤ የምናሴም ፡ የቀረው ፡ ነገር ÷ ወደ ፡ አምላኩም ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ÷ በእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የነገሩት ፡ የነቢያት ፡ ቃል ÷ እነሆ ÷ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽ ሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ፲፱፤ ደግሞም ፡ ጸሎቱ ÷ እግዚ አብሔርም ፡ እንደ ፡ ተለመነው ÷ ኃጢአቱና ፡ መተላለፉ ፡ ሁሉ ÷ ራሱንም ፡ ሳያዋርድ ፡ የኮረ ብታው ፡ መስገጃዎችን ፡ የሠራበት ፡ የማምለ ኪያ ፡ ዐፀዱንና ፡ የተቀረጹትንም ፡ ምስሎች ፡ የተከለበት ፡ ስፍራ ÷ እነሆ ÷ በባለ ፡ ራእዩ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎአል ። ፳፤ ምናሴም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋር ፡ አንቀላፋ ÷ በቤቱም ፡ ቀበ ሩት ፤ ልጁም ፡ አሞጽ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

፳፩፤ አሞጽ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌ ም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። ፳፪፤ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደ ረገ ፤ አሞጽም ፡ አባቱ ፡ ምናሴ ፡ ለሠራቸው ፡ ለተቀረጹት ፡ ምስሎች ፡ ሁሉ ፡ ሠዋ ÷ አመለካቸ ውም ። ፳፫፤ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሰውነቱን ፡ እንዳዋረደ ፡ አላዋረደም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አሞጽ ፡ መተላለፉን ፡ እጅግ ፡ አበዛ ። ፳፬፤ ባሪያዎቹም ፡ ተማምለው ፡ በቤቱ ፡ ገደ ሉት ። ፳፭፤ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በአ ሞጽ ፡ ላይ ፡ የተማማሉትን ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ፤ የአ ገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ልጁን ፡ ኢዮስያስን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ ኢዮስያስም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የስ ምንት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። ፪፤ በእግዚአብሔ ርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ÷ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ሄደ ፤ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አላለም ። ፫፤ በነገሠም ፡ በስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ የአባቱን ፡ የዳዊ ትን ፡ አምላክ ፡ ይፈልግ ፡ ጀመር ፤ በአሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌ ምን ፡ ከኮረብታው ፡ መስገጃዎችና ፡ ከማምለ ኪያ ፡ ዐፀዶቹ ÷ ከተቀረጹትና ፡ ቀልጠው ፡ ከተ

፬ ሠሩት ፡ ምስሎች ፡ ያነጻ ፡ ጀመር ። የበኣሊም
ንም ፡ መሠዊያዎች ፡ በፊቱ ፡ አፈረሱ ፤ በላዩም ፡
የነበሩትን ፡ የፀሐዩን ፡ ምስሎች ፡ የማምለኪያ ፡
ዐዐዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤ የተቀረጹትንና ፡ ቀል
ጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎች ፡ ሰባበረ ÷ እደቀ
ቻቸውም ÷ ይሠዉላቸው ፡ በነበሩት ፡ ሰዎች ፡
፭ መቃብርም ፡ ላይ ፡ በተናቸው ። የካህናቶቻቸው
ንም ፡ አጥንት ፡ በመሠዊያቸው ፡ ላይ ፡ አቃጠለ ፤
፮ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አነጻ ። የምናሴንና ፡
የኤፍሬምንም ፡ የስምዖንና ፡ የንፍታሌምንም ፡
ከተሞች ÷ በዙሪያቸውም ፡ ያለውን ፡ ቦታ ፡ እን
፯ ዲሁ ፡ አነጻ ። መሠዊያዎቹንም ፡ አፈረሰ ÷ የማ
ምለኪያ ፡ ዐዐዶቹንና ፡ የተቀረጹትን ፡ ምስሎች ፡
አደቀቀ ÷ በእስራኤልም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የፀሐ
ይን ፡ ምስሎች ፡ ሁሉ ፡ ቈራረጠ ÷ ወደ ፡ ኢየ
ሩሳሌምም ፡ ተመለሰ ።
፰ በነገሠም ፡ በአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡
ምድሪቱንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ካነጻ ፡
በኋላ ÷ የኤዜልያስ ፡ ልጅ ፡ ሳፋን ÷ የከተማይ
ቱም ፡ አለቃ ፡ መዕሤያ ÷ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የኢዮ
አካዝ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የአ
ምላኩን ፡ ቤት ፡ ይጠግኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰደዳቸው ።
፱ ወደ ፡ ታላቁም ፡ ካህን ፡ ወደ ፡ ኬልቅያስ ፡ መጡ ፤
ሌዋውያኑም ፡ በረኞች ፡ ከምናሴና ፡ ከኤፍሬም ፡
ከቀረውም ፡ ከእስራኤል ፡ ሁሉ ÷ ከይሁዳና ፡ ከብ
ንያም ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ከሚኖሩት ፡
የሰበሰቡትን ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የቀ
፲ ረበውን ፡ ገንዘብ ፡ ሰጡት ። የእግዚአብሔር
ንም ፡ ቤት ፡ በሚሠሩት ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡
ሰጡ ፤ እነርሱም ፡ ይጠግኑና ፡ ያድሱ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለሚሠሩ ፡ ሠራተ
፲፩ ኞች ፡ ሰጡ ። የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ላፈረሱት ፡
ቤት ፡ ሰረገሎች ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ ለማጋጠሚ
ያም ፡ እንጨት ፡ የተጠረበውንም ፡ ድንጋይ ፡
ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ ለአናጢዎችና ፡ ለጠራቢዎች ፡
ሰጡ ።
፲፪ ሰዎቹም ፡ ሥራውን ፡ በመታመን ፡ አደረጉ ፤
በእነርሱም ፡ ላይ ፡ የተሾሙት ÷ ሥራውንም ፡
የሚያሠሩት ፡ ሌዋውያን ፡ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡
ኢኤትና ፡ አብድዩ ÷ ከቀዓትም ፡ ልጆች ፡ ዘካ
ርያስና ፡ ሚሱላም ፡ ነበሩ ። ከሌዋውያንም ፡
ወገን ፡ በዚማ ፡ ዕቃ ፡ አዋቂዎች ፡ የነበሩ ፡ ሁሉ ፡
፲፫ በተሸካሚዎችና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሥራ ፡ በሚሠሩ ፡
ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ፤ ጸሐፊዎቹና ፡ አለቆ
ቹም ፡ በረኞቹም ፡ ከሌዋውያን ፡ ወገን ፡ ነበሩ ።
፲፬ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የቀረበውን ፡
ገንዘብ ፡ ቢመጡ ፡ ጊዜ ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡
በሙሴ ፡ እጅ ፡ የተሰጠውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፲፭ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ አገኘ ። ኬልቅያስም ፡ ጸሐፊ
ውን ፡ ሳፋንን ፡— የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ቤት ፡ አግኝቼአለሁ ፡ ብሎ ፡ ተናገ
ረው ። ኬልቅያስም ፡ መጽሐፉን ፡ ለሳፋን ፡
፲፮ ሰጠው ። ሳፋንም ፡ መጽሐፉን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
አመጣ ፤ ለንጉሡም ፡— በሪያዎችህ ፡ የተሰጣቸ
ውን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋሉ ፤ በእግዚአ ፲፯
ብሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ ገንዘብ ፡ አፈ
ሰሱ ÷ በሥራውም ፡ ላይ ፡ ለተሾሙትና ፡ ለሠ
ራተኞቹ ፡ ሰጡ ፡ ብሎ ፡ አወራለት ። ጸሐፊ ፲፰
ውም ፡ ሳፋን ፡ ለንጉሡ ፡— ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡
መጽሐፍ ፡ ሰጠኝ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ሳፋንም ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ አነበበው ። ንጉሡም ፡ የሕ ፲፱
ጉን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ።
ንጉሡም ፡ ኬልቅያስን ÷ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡ ፳
አኪቃምን ÷ የሚክያስንም ፡ ልጅ ፡ ዓብዶንን ÷
ጸሐፊውንም ፡ ሳፋንን ÷ የንጉሡንም ፡ ብላቴና ፡
ዓሳያን ፡— በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ ፳፩
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አባቶቻችን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቃል ፡ ስላልጠበቁ ÷ በላያችን ፡ የነደደ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቁጣ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡ ሂዳ
ችሁ ፡ ስለ ፡ ተገኘው ፡ የመጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ለእኔ ፡
በእስራኤልና ፡ በይሁዳም ፡ ለቀሩት ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።
ኬልቅያስና ፡ እነዚያ ፡ ንጉሡ ፡ ያዘዛቸው ፡ ፳፪
ወደ ፡ ልብስ ፡ ጠባቂው ፡ ወደ ፡ ሐስራ ፡ ልጅ ፡
ወደ ፡ ቲቁዋ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሴሌም ፡ ሚስት ፡
ወደ ፡ ነቢይቱ ፡ ወደ ፡ ሕልዳና ፡ ሄዱ ፤ እርስ
ዋም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በከተማይቱ ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ክፍል ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡
ነገሩአት ። እርስዋም ፡ አለቻቸው ፡— የእስራ ፳፫
ኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ለላካችሁ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡
ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፳፬
ይላል ፡— እነሆ ÷ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ በተ
ነበበው ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፉትን ፡ ቃላት ፡ ሁሉ ÷
ማለት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ÷ በዚህ ፡ ስፍራና ፡ በሚኖ
ሩበት ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ። በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ፳፭
ሁሉ ፡ ሊያስቈጡኝ ፡ ትተውኛልና ÷ ለሌሎ
ችም ፡ አማልክት ፡ ዐጥነዋልና ፡ ቍጣዬ ፡ በዚህ ፡
ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይነድዳል ÷ አይጠፋምም ። እግ ፳፮
ዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ለላካችሁ ፡ ለይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፡— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡
ሰማኸው ፡ ቃል ÷ ልብህ ፡ ገር ፡ ሆኖአልና ፡ ፳፯
በፊቴም ፡ ራስህን ፡ አዋርደሃልና ÷ በዚህም ፡ ስፍ
ራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ ቃሌን ፡ በሰማህ ፡
ጊዜ ፡ ራስህን ፡ አዋርደሃልና ÷ ልብስህንም ፡
ቀድደህ ፡ በፊቴ ፡ አልቅሰሃልና ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡
ሰምቼሃለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እነሆ ÷ ፳፰
ወደ ፡ አባቶችህ ፡ እሰበስብሃለሁ ÷ በሰላምም ፡
ወደ ፡ መቃብርህ ፡ ትሰበሰባለህ ፤ በዚህም ፡ ስፍ
ራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ የማመጣውን ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ ዓይኖችህ ፡ አያዩም ። ይህንም ፡
ለንጉሡ ፡ አወሩለት ።
ንጉሡም ፡ ላከ ÷ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌም ፳፱
ንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰበ ። ንጉሡም ÷ ፴
የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡
የሚኖሩና ፡ ካህናቱ ÷ ሌዋውያኑም ÷ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡

ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጡ ፤ በእግዚአብ
ሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡
መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በጆሮአቸው ፡ አነበበ ።
፴፩ ንጉሡም ፡ በስፍራው ፡ ቆሞ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ተከትሎ ፡ እንዲሄድ ፡ ትእዛዙንና ፡ ምስክሩን ፡
ሥርዓቱንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሱ ፡
እንዲጠብቅ ፡ በዚህም ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ
ውን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ እንዲያደርግ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።
፴፪ በኢየሩሳሌምና ፡ በብንያምም ፡ የተገኙትን ፡
ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አማለ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡
የሚኖሩት ፡ የአበቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳዘዘ ፡ አደረጉ ።
፴፫ ኢዮስያስም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡
ሁሉ ፡ ርኩሱን ፡ ሁሉ ፡ አስወገደ ፡ በእስራኤ
ልም ፡ የተገኙትን ፡ ሁሉ ፡ አምላካቸውን ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ እንዲያመልኩ ፡ አደረገ ። በዘ
መኑ ፡ ሁሉ ፡ የአበቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ከመከተል ፡ አልራቁም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩ ኢዮስያስም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ ፋሲካ ፡ አደረገ ፤ በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡
በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፡ አረዱ ።
፪ ካህናቱንም ፡ በየሥርዓታቸው ፡ አቆመ ፡ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ አጸ
፫ ናናቸው ። እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተምሩ ፡
ለነበሩት ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ለተቀደሱት ፡
ሌዋውያን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ቅዱሱን ፡ ታቦት ፡
የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞን ፡
በሠራው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኑሩት ፤ ከዚህም ፡
በኋላ ፡ በትከሻችሁ ፡ ላይ ፡ ሸክም ፡ አይሆንባች
ሁም ፤ አሁንም ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔ
፬ ርንና ፡ ሕዝቡን ፡ እስራኤልን ፡ አገልግሉ ፤ የእ
ስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ጻፈው ፡
ልጁም ፡ ሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ጻፈው ፡ በየሰሞና
ችሁና ፡ በየአበቶቻችሁ ፡ ቤቶች ፡ ተዘጋጁ ፤
፭ እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻ
ችሁ ፡ በየአበቶች ፡ ቤቶች ፡ ሆናችሁ ፡ በመቅ
ደሱ ፡ ቁሙ ፤ የሌዋውያንም ፡ ነገድ ፡ በየወገና
ቸው ፡ እንደ ፡ ተከፈሉ ፡ እናንተ ፡ ተከፈሉ ፤
፮ ፋሲካውንም ፡ እረዱ ፡ እናንተም ፡ ተቀደሱ ፡
እግዚአብሔርም ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ የተናገረ
ውን ፡ ቃል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለወንድሞቻችሁ ፡
አዘጋጁ ።
፯ ኢዮስያስም ፡ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡ እን
ዲሆን ፡ በዚያ ፡ ለነበሩት ፡ ለሕዝቡ ፡ ልጆች ፡
ከመንጋው ፡ ሠላሳ ፡ ሺህ ፡ የበግና ፡ የፍየል ፡
ጠቦቶች ፡ ሦስት ፡ ሺህም ፡ ወይፈኖች ፡ ሰጣ
ቸው ፤ እነዚህም ፡ ከንጉሡ ፡ ሀብት ፡ ነበሩ ።
፰ መሳፍንቱም ፡ ለሕዝቡና ፡ ለካህናቱ ፡ ለሌዋው
ያኑም ፡ በፈቃዳቸው ፡ ሰጡ ፤ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ቤት ፡ አለቆች ፡ ኬልቅያስ ፡ ዘካርያስ ፡
ይሒኤል ፡ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲሆን ፡
፱ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በጎችና ፡ ፍየ
ሎች ፡ ሦስት ፡ መቶም ፡ በሬዎች ፡ ለካህናቱ ፡
ሰጡ ። የሌዋውያኑም ፡ አለቆች ፡ ኮናንያ ፡ ፱፡
ወንድሞቹም ፡ ሸማያና ፡ ናትናኤል ፡ ሐሸቢያ ፡
ይዒኤል ፡ ዮዛባት ፡ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡
እንዲሆን ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ በጎችና ፡ ፍየሎች ፡
አምስት ፡ መቶም ፡ በሬዎች ፡ ለሌዋውያን ፡ ሰጡ ።
፲ አገልግሎቱም ፡ ተዘጋጀ ፡ ካህናቱም ፡ በስፍ ፲፡
ራቸው ፡ ሌዋውያኑም ፡ በየክፍላቸው ፡ እንደ ፡
ንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ቆሙ ። ፋሲካውንም ፡ አረዱ ፡ ፲፩፡
ሌዋውያኑም ፡ ቁርበቱን ፡ ገፈፉ ፡ ካህናቱም ፡
ከእጃቸው ፡ የተቀበሉትን ፡ ደም ፡ ረጩ ። በሙ ፲፪፡
ሴም ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ በየአበቶቻቸው ፡
ቤቶች ፡ ለሕዝቡ ፡ ልጆች ፡ እንዲሰጡ ፡ የሚቃጠ
ለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለዩ ። እንዲሁም ፡ በበሬዎቹ ፡
አደረጉ ። ፋሲካውንም ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ በእ ፲፫፡
ሳት ፡ ጠበሱ ፤ የተቀደሰውንም ፡ ቍርባን ፡ በም
ንቸቶችና ፡ በሰታቴ ፡ በድስትም ፡ ቀቀሉ ፡ ለሕ
ዝቡም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በፍጥነት ፡ አደረሱ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለራሳቸውና ፡ ለካህናቱ ፡ አዘ ፲፬፡
ጋጁ ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ የሚቃ
ጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ስቡን ፡ ለማቅረብ ፡
እስከ ፡ ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ይሠሩ ፡ ነበርና ፡ ስለ
ዚህ ፡ ሌዋውያን ፡ ለራሳቸውና ፡ ለአሮን ፡
ልጆች ፡ ለካህናቱ ፡ አዘጋጁ ። የአሳፍም ፡ ፲፭፡
ልጆች ፡ መዘምራን ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡
አሳፍም ፡ እንደ ፡ ኤማንም ፡ የንጉሡም ፡ ባለ ፡
ራእይ ፡ እንደ ፡ ኑቢረው ፡ እንደ ፡ ኤዶታም ፡
ትእዛዝ ፡ በየስፍራቸው ፡ ነበሩ ፤ በረኞቹም ፡
በሮቹን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፤ ወንድሞቻቸ
ውም ፡ ሌዋውያን ፡ ያዘጋጁላቸው ፡ ነበርና ፡ ከአ
ገልግሎታቸው ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ አያስፈልጋቸ
ውም ፡ ነበር ።
እንደ ፡ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ኢዮስያስ ፡ ትእ ፲፮፡
ዛዝ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የሚቃ
ጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ፋሲ
ካውንም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገ
ልግሎት ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ተዘጋጀ ። የተ ፲፯፡
ገኙትም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
ፋሲካውን ፡ ሰበት ፡ ቀንም ፡ የቂጣ ፡ በዓልን ፡
አደረጉ ። ከነቢዩም ፡ ከሳሙኤል ፡ ዘመን ፡ ፲፰፡
ጀምሮ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ በእስራኤል ፡
ዘንድ ፡ ከቶ ፡ አልተደረገም ፤ ከእስራኤልም ፡
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ኢዮስያስና ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋ
ውያኑም ፡ በዚያም ፡ የተገኙ ፡ የይሁዳና ፡ የእ
ስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡
የሚኖሩት ፡ እንዳደረጉት ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ ያደረገ ፡
የለም ። ይህም ፡ ፋሲካ ፡ ኢዮስያስ ፡ በነገሠ ፡ ፲፱፡
በአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ተደረገ ።
ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡ ኢዮስያስም ፡ ቤተ ፡ ፳፡
መቅደሱን ፡ ካሰናዳ ፡ በኋላ ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡
ኒካው ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡
በከርከሚሽ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ ኢዮ-

፳፭ ስያስም ፡ ሊጋጠመው ፡ ወጣ ። እርሱም ፡— የይ
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ?
በምዋጋበት ፡ በሌላ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ አልመጣሁም ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ እንድቸኩል ፡ አዝዞኛል ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡
ያለው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳያጠፋህ ፡ ይህን ፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ከማድረግ ፡ ተመለስ ፡ ብሎ ፡ መል
፳፮ እክተኞችን ፡ ላከበት ። ኢዮስያስ ፡ ግን ፡ ይዋ
ጋው ፡ ዘንድ ፡ ተጸናና ፡ እንጂ ፡ ፊቱን ፡ ከእርሱ ፡
አልመለሰም ፤ በእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ የተነገ
ረውን ፡ የኒካዑን ፡ ቃል ፡ አልሰማም ÷ በመጊ
፳፯ ዶም ፡ ሸለቆ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ መጣ ። ቀስተኞ
ችም ፡ ንጉሡን ፡ ኢዮስያስን ፡ ወጉት ፤ ንጉ
ሡም ፡ ብላቴኖቹን ፡— አጥብቁ ፡ ቁስያለሁና ፡
፳፰ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አውጡኝ ፡ አላቸው ። ብላ
ቴኖቹም ፡ ከሰረገላው ፡ አውርደው ፡ ለእርሱ ፡
በነበረው ፡ በሁለተኛው ፡ ሰረገላ ፡ ውስጥ ፡ አስ
ቀመጡት ÷ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ አመጡት ፤
እርሱም ፡ ሞተ ÷ በአባቶቹም ፡ መቃብር ፡ ተቀ
በረ ፤ ይሁዳና ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሁሉ ፡ ለኢዮ
፳፱ ስያስ ፡ አለቀሱ ። ኤርምያስም ፡ ለኢዮስያስ ፡
የልቅሶ ፡ ግጥም ፡ ገጠመለት ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡
ድረስ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ መዘምራን ፡ ሁሉ ፡
በልቅሶ ፡ ግጥማቸው ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ይናገሩ ፡
ነበር ፤ ይህም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ወግ ፡ ሆኖ ፡
፴ በልቅሶ ፡ ግጥም ፡ ተጽፎአል ። የቀረውም ፡
የኢዮስያስ ፡ ነገር ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡
፴፩ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ያደረገው ፡ ቸርነት ÷ የፊተኛ
ውና ፡ የኋለኛውም ፡ ነገሩ ÷ እነሆ ÷ በእስራኤ
ልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፎ
አል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ የአገሩም ፡ ሰዎች ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮ
አክስን ፡ ወስደው ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ በኢየሩሳ
፪ ሌም ፡ አነገሡት ። ኢዮአክስም ፡ መንገሥ ፡ በጀ
መረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡
ነበረ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ።
፫ የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከመንግ
ሥቱ ፡ አወጣው ÷ መቶም ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡
፬ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ዕዳ ፡ ጣለበት ። የግ
ብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ወንድሙን ፡ ኤልያቄምን ፡
በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አነገሠ ÷ ስሙ
ንም ፡ ኢዮአቄም ፡ ብሎ ፡ ለወጠ ፤ ኒካዑም ፡
ወንድሙን ፡ ኢዮአክስን ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ወሰደው ።
፭ ኢዮአቄምም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡
የሀያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢ
የሩሳልምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤
በአምላኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
፮ አደረገ ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ይወ
፯ ስደው ፡ ዘንድ ፡ በሰንሰለት ፡ አሰረው ። ናቡ
ከደነፆርም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡
አያሌውን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አፈለሰ ÷ በባቢ
፰ ሎንም ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ አኖረው ። የቀረ
ውም ፡ የኢዮአቄም ፡ ነገር ÷ ያደረገውም ፡ ርኵ
ሰት ÷ በእርሱም ፡ የተገኘው ፡ ሁሉ ÷ እነሆ ÷ በእ
ስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡
ተጽፎአል ፤ ልጁም ፡ ዮአኪን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡
ነገሠ ።
፱ ዮአኪንም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአ
ሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወርና ፡ አሥር ፡ ቀን ፡
ነገሠ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።
፲ ዓመቱ ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ልኮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰደው ÷ የከበረውንም ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
አስወሰደ ፤ ወንድሙንም ፡ ሴዴቅያስን ፡ በይሁ
ዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አነገሠ ።
፲፩ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። በአምላ
፲፪ ኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤
በእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ በተናገረው ፡ በነቢዩ ፡
፲፫ በኤርምያስ ፡ ፊት ፡ ራሱን ፡ አላዋረደም ። ደግ
ሞም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምሎት ፡ በነበረው ፡
በንጉሡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ፤ ወደ ፡
እስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዳይመለስ ፡ አንገቱን ፡ አደነደነ ፡ ልቡንም ፡
አጠነከረ ። ደግሞም ፡ የካህናቱ ፡ አለቆች ፡
፲፬ ሁሉ ፡ ሕዝቡም ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ያለ ፡ ርኵ
ሰት ፡ ሁሉ ፡ መተላለፍን ፡ አበዙ ፤ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ የቀደሰውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
፲፭ አረከሱ ። የአባቶቻቸውም ፡ አምላክ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለሕዝቡና ፡ ለማደሪያው ፡ ስላዘነ ፡
ማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በመልእክተኞቹ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡
፲፮ እነርሱ ፡ ይልክ ፡ ነበር ። እነርሱ ፡ ግን ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ እስኪወጣ ፡
ድረስ ÷ ፈውስም ፡ እስከማይገኝላቸው ፡ ድረስ ÷
በእግዚአብሔር ፡ መልእክተኞች ፡ ይሳለቁ ÷
ቃሉንም ፡ ያቃልሉ ÷ በነቢያቱም ፡ ላይ ፡ ያፌዙ ፡
ነበር ።
፲፯ ስለዚህም ፡ የከለዳውያንን ፡ ንጉሥ ፡ አመጣ
በላቸው ፤ እርሱም ፡ ጕልማሶቻቸውን ፡ በቤተ ፡
መቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ በሰይፍ ፡ ገደላቸው ፤ ጕል
ማሳውንና ፡ ቈንጆይቱን ፡ ሽማግሌውንና ፡ አሮ
ጌውን ፡ አልማረም ፤ ሁሉንም ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡
፲፰ ሰጠው ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡
ሁሉ ÷ ታላቁንና ፡ ታናሹን ÷ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ቤት ፡ መዝገብ ÷ የንጉሡንና ፡ የአለቆ
ቹን ፡ መዝገብ ÷ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢ
፲፱ ሎን ፡ ወሰደ ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡
አቃጠሉ ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ አፈ
ረሱ ÷ አዳራሾችዋንም ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ÷
፳ መልካሙንም ፡ ዕቃዋን ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ። ከሰይ
ፍም ፡ ያመለጡትን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረካ
ቸው ፤ የፋርስ ፡ ንጉሥም ፡ እስኪነግሥ ፡ ድረስ ፡

፳፫፤ ለንጉሡና ፡ ለልጆቹ ፡ ባሪያዎች ፡ ሆኑ ፤ በኤር ምያስ ፡ አፍ ፡ የተነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲፈጸም ÷ ምድሪቱ ፡ ሰንበትን ፡ በማ ድረግዋ ፡ እስክታርፍ ፡ ድረስ ፤ በተፈታችበ ትም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ሰባ ፡ ዓመት ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ÷ ሰንበትን ፡ አገኘች ።

፳፪፤ በኤርምያስም ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ የእግዚ አብሔር ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ እግ ዚአብሔር ፡ የፋርስን ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡ መን ፈስ ፡ አስነሣ ፤ እርሱም ፦ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ የምድርን ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ሰጥቶኛል ፤ በይሁዳም ፡ ባለችው ፡ በኢ የሩሳሌም ፡ ቤት ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ አዝዘ ኖል ፤ ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ቢሆን ፡ አምላኩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእ ርሱ ፡ ጋር ፡ ይሁን ÷ እርሱም ፡ ይውጣ ፡ ብሎ ፡ በመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ አዋጅ ፡ አስነገረ ÷ ደግ ሞም ፡ በጽሕፈት ፡ አደረገው ። ፳፫፤

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ኩ ፋ ሌ ።

በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሱት ፡ ዘመኖች ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ተብለው ፡ የሚቆጠሩ ፡ የዘመኖችን ፡ ሥራ ፡ ለማወቅ ፡ አምልኮቱና ፡ ሕጉ ፡ የሚነገርባቸውን ፡ የዘመኖችን ፡ አከ ፋፈል ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ። ሕጉ ፡ ትእዛዙ ፡ የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕ ንቁኑ ፡ ጽላት ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፦ ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ውጣ ፡ እንዳ ለው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ለሙሴ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የዘመኑን ፡ አከፋፈል ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ በወጡበት ፡ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በሦስ ተኛው ፡ ወር ÷ ያ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ስድ ስተኛው ፡ ቀን ÷ እግዚአብሔር ፦ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ውጣ ÷ በጻፍኸውም ፡ መጠን ፡ ልብ ፡ ታስደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ሕጉና ፡ ሥርዓቱ ፡ የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕንቁኑ ፡ ጽላት ፡ እሰ ጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ለሙሴ ፡ ተናገረ ።

፪፤ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚገለጥበት ፡ ተራራ ፡ ወጣ ። የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ተገለጠ ። ስድስት ፡ ቀንም ፡ ደመና ፡ ጋረደው ።

፫፤ በሰባተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡ ሙሴን ፡ ጠራው ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡ በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ሲነድድ ፡ አየ ።

፬፤ ሙሴም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ ተቀመጠ ። እግዚአብሔርም ፡ ያለፈው ንም ፡ የሚመጣውንም ፡ ሕጉ ፡ የሚጠበቅበትን ÷ አምልኮቱ ፡ የሚነገርበትን ÷ የዘመኑንም ፡ ሁሉ ፡ አከፋፈል ፡ ነገር ፡ አመለከተው ።

፭፤ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ በምነግርህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ልብህን ፡ አኑር ። በእንተና ፡ በእኔ ፡ መካ ከል ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ዛሬ ፡ ብልጆቻቸው ፡ የሚ ደረገውን ፤ እኔ ፡ የምሠራውን ፡ ሥርዓት ፡ ለማ ስፈረስ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተለየኋቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፈው ፡ አለው ።

፮፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ በመጣባ ቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ይናገራል ። በፈረድሁባ ቸው ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡ ይልቅ ፡ እኔ ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው ቃሉ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ያለሁ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

፯፤ አንተም ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የነገርሁህን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጻፍ ። እኔ ፡ ቍጣቸውን ፡ አውቃለሁና ÷ ግርና ፡ ወተትን ፡ የምታስገኝ ፡ አገርን ፡ ለልጆ ቻችሁ ፡ እሰጣለሁ ፡ ብዬ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ አገር ፡ ሳላገባቸው ፡ ክሣደ ፡ ልቡናቸው ፡ ጽኑ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቃለሁና ፡ በልተው ፡ ጠግበው ፡ ከመ ከራቸው ፡ ሁሉ ፡ ወደማያድናቸው ፡ ወደ ፡ ልዩ ፡ ጣዖት ፡ ይመለሳሉና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፡ አለው ።

፰፤ ይህች ፡ መጽሐፍ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ሥርዓት ፡ ትሁንባቸው ። እኔ ፡ የማዝዛቸውን ፡ ትእዛዜን ፡ ሁሉ ፡ ይዠነጋሉና ÷ አሕዛብንም ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ይሄዳሉና ÷ ለጣዖቶቻቸ ውም ፡ ይገዛሉና ፡ በእነርሱ ፡ መከራንና ፡ ጭን ቅን ፡ ጦርን ፡ ለማምጣትም ፡ መሰናክል ፡ ይሆ ንባቸዋል ።

፱፤ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በመከራ ፡ ተይዘው ፡ ይጠፋሉ ፡ በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ይወድቃሉ ። ትእዛዞ ንና ፡ ሥርዓቴን ÷ የመሐላዬንም ፡ በዓላት ፡ ሰን በታትንም ÷ በመካከላቸውም ፡ የለየሁትን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቴን ፤ ስሜ ፡ በእርሱ ፡ ይጠራ ፡ ዘንድ ፡ ያድርበትም ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ መካ ከል ፡ ያከበርሁትን ፡ ቤተ ፡ መቅደሴንና ፡ ድንኳ ኔን ፡ ትተዋልና ፡ ይጠፋሉ ።

፲፤ ከረብታን ፡ መስጊድን ፡ ጣዖትን ፡ ሠርተው ፡ ለመ ሳት ፡ እየራሳቸው ፡ ይሰግዳሉ ። ልጆቻቸው ንም ፡ ለአጋንንት ÷ በልቡናቸው ፡ ስተው ፡ ለሠ ሩትም ፡ ጣዖት ፡ ሁሉ ፡ ይሠዋሉ ፤ አዳኝባቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ነቢያትን ፡ እሰድዳለሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ አይሰሙም ፤ ነቢያትንም ፡ ይገድ ላሉ ።

፲፩፤ ሕግን ፡ የሚሹ ፡ ሰዎችንም ፡ ይገድሉአቸዋል ፤ ከአገርም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰድዱአቸዋል ፤ ሁሉን ፡ ያበገዛሉ ፤ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ መሥራት ፡ ይጀምራሉ ።

፲፪፤ ከእነርሱም ፡ ፊቴን ፡ እመልሳለሁ ፤ ለመበገዘ ዝና ፡ ለመማረክ ፡ ለመዘረፍ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለሁ ፤ ከኢየሩሳሌምም ፡ መካከል ፡ አርቃቸዋለሁ ፤ በአሕዛብም ፡ አገር ፡ እበትናቸዋለሁ ።

፲፫፤ ሕጌን ፡ ሁሉ ÷ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ÷ ፍርዴንም ፡ ሁሉ ÷ ሥርዓቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይዘነጋሉ ። የወሩን ፡ መባቻና ፡ ሰንበትን ÷ በዓሉንና ፡ ኢዮቤልዩን ፡ ሥርዓቱንም ፡ ይዘነጋሉ ።

፲፬፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፍጹም ፡ እውቀታቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሳሉ ። እኔም ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ እሰበስባቸዋለሁ ።

፲፭፤ እገለጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጉኛል ። በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፈለጉኝም ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ በእውነት ፡ ብዙ ፡ ፍቅርን ፡ እገልጥላቸዋለሁ ÷ በፍጹም ፡ ሰውነቴና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናዬም ፡ ወደ ፡ ቀና ፡ ሕግ ፡ እመልሳቸዋለሁ ።

፲፮፤ ለመርገም ፡ ያይደለ ፡ ለበረከት ፡ ይሆናሉ ፤ ተገዥ ፡ ያይደሉ ፡ ገዥ ፡ ይሆናሉ ፤ በመካከላቸውም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እሠራለሁ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖራለሁ ፤ አባታቸው ፡ እሆናቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፡ በሚገባ ፡ በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ፤ ፈጣሪያቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ፈጽሜ ፡ አልለያቸውም ፡ አለው ።

፲፯፤ ሙሴም ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ጸለየ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦— አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ÷ በልቡናቸው ፡ ስሕተት ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ ማደሪያዎችህ ፡ የሆኑ ፡ ወገኖችህን ፡ አትተው ። ይገዙአቸው ፡ ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንዲበድሉ ፡ ያደርጓቸው ፡ ዘንድ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ አትጣላቸው ።

፲፰፤ አቤቱ ÷ ይቅርታህ ፡ በወገኖችህ ፡ ላይ ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ ይበል ÷ የቀና ፡ ልቡናንም ፡ ፍጠርላቸው ። በፊትህ ፡ ለማጣላት ÷ ከበለምዋልነትህም ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ከእውነተኛው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ለማሰነካከል ፡ የሰይጣን ፡ መንፈስ ፡ አይሠልጥ ንባቸው ።

፲፱፤ እነርሱስ ፡ በታላቅ ፡ ኃይልህ ፡ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ያዳንኻቸው ፡ ወገኖችህና ፡ ማደሪያዎችህ ፡ ናቸው ። ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ ፍጠርላቸው ። የተቀደሰ ፡ መንፈስንም ፡ አሳድርባቸው ÷ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ፡ ድረስ ፡ በኃጢአታቸው ፡ አይሰነካከሉ ።

፳፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— እኔ ፡ ክርክራቸውንም ፡ አሳባቸውንም ፡ አውቃለሁ ፤ ክሣደ ፡ ልቡናቸውም ፡ ጽኑ ፡ ነው ። የአባቶቻቸውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳና ፡ የራሳቸውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ እስኪያውቁ ፡ ድረስ ፡ አይሰሙም ።

፳፩፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ቅንነትና ፡ በፍጹም ፡ ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ሰውነትም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሳሉ ። የልጆቻቸውን ፡ ልቡና ፡ ቂላፍነትና ፡ የልቡናቸውን ፡ ቂላፍነት ፡ እቈርጣለሁ ። ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ እፈጥርላቸዋለሁ ።

፳፪፤ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዳይመለሱ ፡ አነጻቸዋለሁ ፤ ልቡናቸውም ፡ እኔን ፡ ትከተላለች ፤ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽማሉ ።

፳፫፤ አባት ፡ እሆናቸዋለሁ ÷ እነርሱም ፡ ልጆች ፡ ይሆኑኛል ፤ ሁሉም ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡ ልጆች ፡ ይባላሉ ። አለቃ ፡ ሁሉ ፡ ሰውም ፡ ያውቃቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ እኔም ፡ በሚገባና ፡ በእውነት ፡ አባታቸው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እንድወድዳቸውም ፡ ያውቃቸዋል ።

፳፬፤ አንተም ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ የምነግርህን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ የፊቴንና ፡ የኋላውን ÷ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለውንም ÷ ሕጉ ፡ አምልኩ ፡ በሚነገርበት ፡ በዓመት ፡ ቍጥር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ የዘመኑን ፡ አከፋፈል ፡ ሁሉ ÷ እኔ ፡ ወርጄ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እስክኖር ፡ ድረስ ፡ የሚደረገውንም ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።

፳፭፤ መልአክ ፡ ገጹንም ፡— ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በመካከላቸው ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሁሉ ፡ ተገልጦ ፡ እስኪታይ ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ ለሙሴ ፡ ጻፍለት ፡ አለው ።

፳፮፤ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ÷ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ÷ በደብረ ፡ ጽዮንም ፡ ለዘላለም ፡ ገዥ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፤ ጽዮን ፡ የምትባል ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ የከበረች ፡ ትሆናለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ በእስራኤል ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ የሚሄድ ፡ መልአክ ፡ ገጹም ፡ የዘመኖች ፡ አከፋፈል ፡ የተጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዘ ።

፪፤ ይኸውም ፡ ለሕግና ፡ ለምስክርነት ፡ በሱባዔ ፡ የሚቈጠረው ፡ የዘመኑ ፡ አከፋፈል ፡ ከዓለም ፡ ፍጥረትና ፡ አዲስ ፡ ፍጥረት ፡ ከተፈጠረበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ÷ ሰማያትና ፡ ምድር ÷ ፍጥረታቸውም ፡ ሁሉ ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ እንደ ፡ መሆናቸው ፡ እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ የተጻፈበትን ፤

፫፤ የምድር ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መሆናቸውም ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በደብረ ፡ ጽዮን ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ÷ ከእስራኤል ፡ ለተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለደኅንነት ፡ ለሰላምና ፡ ለበረከት ፡ ሊሆኑ ፡ ብርሃናትም ፡

እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፤ ከዚህች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የሚደረገው ፡ ሁሉ ፡ የተጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዘ ።

፬፤ መልአክ ፡ ገጹም ፡ ሙሴን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታገዘ ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ እንደ ፡ ጨረሰ ፤

፭፤ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እንዳረፈ ፤ ከዕለታቱም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ለያት ፤ ለሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ አድርጎ ፡ እንዳኖራት ፡ ጻፍ ፡ አለው ። በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ሰማዮችን ፡ ፈጥሮአልና ፤ ምድርንም ፡ ውኃዎችንም ፡ በፊቱ ፡ የሚያገለግል ፡ ፍጥረትንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮአልና ።

፮፤ መላእክተ ፡ ገጹንም ፡ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክትንም ፤ በእሳት ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በውርጭና ፡ በበረድ ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤

፯፤ በውኃ ፡ ላይ ፡ በመብረቅና ፡ በነጐድጓድ ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በነፋሳት ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በቀዩና ፡ በውርጭ ፡ በመጸውና ፡ በክረምት ፡ በበጋና ፡ በጸደይ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ባሉ ፡ ነፋሳት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በወንዙ ፡ ሁሉ ፡ በብርሃንና ፡ በጨለማ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕርይ ፡ እውቀቱ ፡ ባዘጋጃቸው ፡ በምሽትና ፡ በመንጋት ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፡ ፈጥሮአልና ። የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

፰፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ፍጥረቱን ፡ አይተን ፡ ስለ ፡ ፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽመን ፡ አመሰገንነው ፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ታላላቆች ፡ ፍጥረቶችን ፡ ፈጥሮአልና ።

፱፤ በሁለተኛይቱም ቀን ፡ በሐናስና ፡ በውቅያኖስ ፡ መካከል ፡ ጠፈርን ፡ ፈጥሮአልና ፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ውኃዎች ፡ ተከፍለው ፡ እኩሌቶቹ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ወጥተዋልና ፤ እኩሌቶቹ ፡ ከጠፈር ፡ በታች ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡ ወርደዋልና ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ።

፲፤ በሦስተኛይቱም ፡ ቀን ፡— ውኃዎች ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ በታ ፡ ሄደው ፡ ይወሰኑ ፡ ምድርም ፡ ትገለጥ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ አደረገ ።

፲፩፤ ውኃዎችም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንደዚሁ ፡ አደረጉ ። ከምድር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ በታ ፡ ሄደው ፡ ከዚህ ፡ ከጠፈር ፡ በታች ፡ በውቅያኖስ ፡ ተወሰኑ ፤ ምድርም ፡ ተገለጠች ።

፲፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ በየመወሰኛቸው ፡ የባሕር ፡ ዋልቆችን ፡ ፈጠረላት ፤ ፈሳሾችንም ፡ ሁሉ ፡ የውኃዎችንም ፡ መወሰኛዎች ፡ በተራራዎች ፡ ሥር ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ምንጮች ፡ ሁሉና ፡ በተራራዎች ፡ ሥር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎችን ፡ መወሰኛዎች ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎችንም ፡ ጉድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረላት ። በየዘሩ ፡ የሚዘራውንም ፡ ዘር ፤ የሚበላውንም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፤ የሚያፈሩ ፡ እንጨቶችንም ፡ ዘሮችንም ፡ በገነት ፡ ለተድላ ፡ ደስታ ፡ የተፈጠሩ ፡ ተክሎችንም ፤ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡ ታላላቆች ፡ ፍጥረቶች ፡ ፈጠረ ።

፲፫፤ በአራተኛይቱም ፡ ቀን ፡ ጨረቃንና ፡ ዐሐይን ፡ ከዋክብትን ፡ ፈጥሮ ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ በጠፈር ፡ አኖራቸው ። ሌሊትንና ፡ ቀንንም ፡ አስገዛቸው ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡ ለመለየት ፡ ድምበር ፡ አደረጋቸው ።

፲፬፤ እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ምልክት ፡ እንዲሆን ፡ ለሰብዓዎችና ፡ ለቀኖች ፡ ለበዓሎችና ፡ ለወሮች ፡ ለኢዮቤላትና ፡ ለዘመኖች ፡ በዓመት ፡ ለሚመላለሱ ፡ ሰዓቶች ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ እንዲሆን ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡ ድምበርን ፡ እንዲለይ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚበቅለውና ፡ የሚያድገው ፡ ሁሉ ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡ ለማዳን ፡ ዐሐይን ፡ ፈጠረ ፤ በአራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረቶች ፡ ፈጠረ ።

፲፭፤ በአምስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በጥልቅ ፡ ውኃዎች ፡ መካከል ፡ ያሉትን ፡ ታላላቆች ፡ አንበሪዎችን ፡ ፈጠረ ። ይህ ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ በሥልጣኑ ፡ ተፈጥሮአልና ፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሁሉ ፡ በውኃዎችም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉና ፡ ዓሣዎችም ፡ ወገኖቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተፈጥረዋልና ፤

፲፮፤ ዐሐይም ፡ ሕይወት ፡ ሊሆናቸው ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖር ፡ ፍጥረትም ፡ በምድር ፡ በሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሚያፈራውም ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሥጋዊ ፡ በደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፤ በአምስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረቶች ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።

፲፯፤ በስድስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ እንስሳትንና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚመላለሰውንም ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፍጥረት ፡ ከፈጠረ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ ፈጠረ ፤ ሴትና ፡ ወንድን ፡ አድርጎ ፡ ፈጠራቸው ፤ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ ፍጥረትና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ። በአራዊትና ፡ በአዕዋፍም ፡ ላይ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሰው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ በእንስሳት ፡ ላይ ፤ በዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ አሠለጠነው ፤ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡ ፍጥረቶች ፡ ፈጠረ ።

፬፤ የተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሆነ ፤ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድርና ፡
በሰማይ ፡ በጥልቁና ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ በጨ
ለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡ በዓለምም ፡ ላይ ፡ ያለ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ ጨረሰ ።

፭፤ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ሠርተን ፡ በሰባተኛይቱ ፡
ቀን ፡ ከሥራችን ፡ ሁሉ ፡ ዕረፍት ፡ የምናደርግ ፡
እንሆን ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ በዓል ፡ የምትሆን ፡
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ምልክት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠን ።

፮፤ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክት ፡ ሁሉና ፡ መላእክተ ፡
ገጽ ፡ ሁሉ ፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ብዙ ፡ ወገኖች ፡
ናቸው ። በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ይሀንን ፡ እናከብር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ።

፯፤ እንዲህም ፡ አለን ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ከአሕዛብ ፡
መካከል ፡ ወገኖቼን ፡ እለያቸዋለሁ ፤ ቀዳሚት
ንም ፡ እንዳከበርኋት ፡ አከብራቸዋለሁ ። ለእኔ ፡
እለያቸዋለሁ ፤ እንደዚህ ፡ አከብራቸዋለሁ ።

፰፤ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ÷ እኔም ፡ አባትን ፡ እሆናቸ
ዋለሁ ፤ ካየሁት ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡
ልጅ ፡ መረጥሁት ፤ ለእኔ ፡ የበኩር ፡ ልጅ ፡ አድ
ርጌ ፡ ጻፍሁት ፤ ለዘላለሙም ፡ አከበርሁት ።

፱፤ ከሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያርፉባት ፡ ዘንድ ፡ በሱባዔ ፡ የም
ትቈጠር ፡ ቀዳሚትን ፡ አመለክታቸዋለሁ ።
በዓል ፡ በሚያከብሩባት ፡ ገንዘብ ፡ እንደዚሁ ፡
ምልክት ፡ አደረግሁባት ።

፲፤ እነርሱም ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ለመብላት ፡ ለመጠጣት ፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ በአን
ድነት ፡ በዓልን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ የሚታይ ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ለይቶ ፡ እንዳከበረው ፡ ምልክት ፡ አደረገ ።

፲፩፤ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድ
ርጎ ፡ የሚቀበለው ፡ መሥዋዕት ፡ ያርግ ፡ ዘንድ ፡
በፊቱ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ፤ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ያዕቆብ ፡ ድረስ ፡ ያሉ ፡ አበው ፡ ሀያ ፡
ሁለት ፡ ናቸው ። እስከ ፡ ሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጠረ ። ይህም ፡
የከበረና ፡ የተለየ ፡ ሰንበቱ ፡ ነው ። ያም ፡ የክ
በረና ፡ የተለየ ፡ ነው ።

፲፤ ይህ ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ ለምስጋና ፡ በረከት ፡ ሆነ ።
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ቀድሞ ፡ ለይቶ ፡ እንዳከበ
ራት ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የከበሩና ፡ የተለዩ ፡ ሕጉ
ንና ፡ አምልኮቱን ፡ የሚጠብቁ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ለዚህ ፡ ተሰጠው ።

፲፪፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡
በስድስት ፡ ቀን ፡ የተፈጠረውንም ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ፈጠረ ። እግዚአብሔር ፡ ለፍጥረቱ ፡
ሁሉ ፡ የከበረች ፡ በዓል ፡ የምትደረግባት ፡ ቀንን ፡
ሰጠ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ የሚሠ
ራባት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ÷ የሚሸ
ራትም ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፫፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
እነርሱ ፡ ያችን ፡ ዕለት ፡ ይጠብቁ ፡ ያከብሩአ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ እንዳይሠሩባት ፡
እንዳይሸሩአትም ፡ ከዕለታት ፡ ሁሉ ፡ እርስዋ ፡
የከበረች ፡ ናትና ።

፲፬፤ የሚሸራትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፤
የተባረከችና ፡ የተቀደሰች ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ በትውልዳቸው ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
እንዲጠብቁ ፡ ከምድርም ፡ እንዳይጠፉ ፡ ሥራን ፡
የሚሠራባት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ።

፲፭፤ የሚጠብቃት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሥራም ፡ ሁሉ ፡
የሚያርፍባት ፡ ሰው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
እኛ ፡ የተቀደሰና ፡ የተባረከ ፡ ይሆናል ።

፲፮፤ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— የዚህችን ፡ ቀን ፡ ፍር
ድዋን ፡ ፈጽመህ ፡ ንገር ፤ በዓልን ፡ ያድርጉባት ፤
የማይገባ ፡ ሥራን ፡ ለመሥራትም ፡ የተዘጋጁ ፡
እንዳይሆኑ ፡ በልቡናቸው ፡ ስሕተት ፡ አይተ
ዋት ፤ የሚታየውን ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ለእርስዋ ፡
ለማድረግ ፡ የሚበላውን ፡ የሚጠጣውን ፡ ሁሉ ፡
ያዘጋጁባት ፡ ዘንድ ፡ ንገራቸው ።

፲፯፤ ውኃን ፡ ለመቅዳት ፡ በአደባባያቸው ፡ ሽክሙን ፡
ሁሉ ፡ ለማግባት ፡ ለማውጣት ፡ የተዘጋጁ ፡ ሁነው ፡
አይታዩ ፤ እነርሱም ፡ በስድስት ፡ ቀን ፡ በቤታ
ቸው ፡ ያላዘጋጁትን ፡ ሥራ ፡ አይሥሩ ።

፲፰፤ በኢዮቤልዩ ፡ ከሚቈጠር ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይታ ፡ የከበረች ፡ ናትና ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ ከአ
ንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቤት ፡ አያውጡባት ፡
አያግቡባት ። በምድር ፡ ዕረፍት ፡ ያደርጉባት ፡
ዘንድ ፡ ለሥጋዊ ፡ ለደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ሳይታወቅ ፡
እኛ ፡ በሰማይ ፡ ዕረፍት ፡ አደረግንባት ።

፲፱፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አከበራት ፤
ከእስራኤል ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ዕረፍት ፡ ሊያደርግ
ባት ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አልመረጠም ፤ በልቶ ፡
ጠጥቶ ፡ በምድር ፡ ዕረፍትን ፡ ሊያደርግባት ፡
ለእርሱ ፡ ብቻ ፡ ሰጠው ።

፳፤ ከቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ተለይታ ፡ ለበረከትና ፡ ለመከበር ፡
ለማመስገኛም ፡ ልትሆን ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡ የፈ
ጠረ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አከበ
ራት ። ይህ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ሥርዓት ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆችና ፡ ለትውልዳቸው ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ሆኖ ፡ ተሰጠ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩፤ ከሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታዘን ፡ እንስሳትን ፡
ሁሉና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚ
መላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ አዕዋፍን ፡
ሁሉ ÷ በውኃውም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰውን ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በየወገናቸው ፡ በየመልካቸው ፡
ወደ ፡ አዳም ፡ አመጣን ።

፪፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ አራዊትን ÷ በሁለተኛ
ይቱ ፡ ቀን ፡ እንስሳትን ÷ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡
አዕዋፍን ÷ በአራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የሚመላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በአምስተ
ኛይቱም ፡ ቀን ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ አመጣን ። አዳምም ፡ በየስማ

ቸው ፡ ጠራቸው ፤ ስማቸውም ፡ አዳም ፡ እን
ዳወጣላቸው ፡ እንደዚያው ፡ ሆነ ።
፫ በእነዚህ ፡ በአምስቱ ፡ ቀኖች ፡ አዳም ፡ ይህን ፡
ሁሉ ፡ ፍጥረት ÷ በምድር ፡ ያለውንም ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ÷ ሴትና ፡ ወንድ ፡ ሆነው ፡ ያይ ፡ ነበር ።
በምድር ፡ ያለውን ፡ ወገንንም ፡ ሁሉ ፡ ያይ ፡
ነበር ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ብቻውን ፡ ነበረ ። እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትንም ፡ ለእርሱ ፡ ያገኘው ፡ ማግ
ኘት ፡ የለም ።
፬ እግዚአብሔርም ፡ ለኛ ፡ እንዲህ ፡ አለን ፡ — እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትን ፡ እንፍጠርለት ፡ እንጂ ፡
አዳም ፡ ብቻውን ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ አይ
ደለም ፡ አለ ፤ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በአ
ዳም ፡ እንቅልፍን ፡ አመጣበት ፤ እርሱም ፡ ተኛ ።
፭ ከአጥንቶቹ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ አጥንት ፡ አን
ሥቶ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጠራት ። የዚህችም ፡ የሔ
ዋን ፡ መፈጠርዋ ፡ ከአጥንቶች ፡ መካከል ፡ ነው ፤
ስለ ፡ እርስዋም ፡ ፋንታ ፡ ሥጋን ፡ ሞላ ። ሰው ፡
አደረጋት ። አዳምንም ፡ ከእንቅልፉ ፡ አነቃው ፤
፮ አዳምም ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእንቅልፉ ፡
ነቅቶ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጣት ÷
አወቃትም ። እርሱም ፡ — ከእኔ ፡ ከባልዋ ፡ ተገ
ኝታለችና ፡ ይህች ፡ የአጥንቴ ፡ ፍላጭ ፡ የሥ
ጋዬ ፡ ቀራጭ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ትሁንኝ ፡ አለ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልና ፡ ሚስት ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፯ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ እናትና ፡ አባቱን ፡
ትቶ ፡ ሚስቱን ፡ ይከተላል ፤ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡
አንድ ፡ ይሆናል ፤ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፰ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ አዳም ፡ ተፈጠረ ፤
ሁለተኛይቱም ፡ ሱባዔ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጥሮ ፡ አሳ
የው ፤ ስለዚህም ፡ በአደፍነት ፡ ጊዜ ፡ ወንድ ፡
ልጅ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እንዲጠበቅ ፡ ሴት ፡ ልጅም ፡
ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ እንድትጠበቅ ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ።
፱ በተፈጠረባት ፡ ምድር ፡ ለአዳም ፡ አርባ ፡ ቀን ፡
ከተፈጸመለት ፡ በኋላ ፡ ይገዝትም ፡ ይጠብቃ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አስገባነው ። ሚስቱ
ንም ፡ በሰማንያ ፡ ቀን ፡ አሰገባናት ።
፲ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኤዶም ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡
ገነት ፡ ገባች ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ብት
ወልድ ፡ ቀድሞ ፡ አዳም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆይቶ ፡
እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡
በሚሻ ፡ ደምዋ ፡ ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ በጽላተ ፡ ሰማይ ፡ ሥርዓት ፡
ተጻፈ ።
፲፩ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ አትንካ ፤ ለወንድ ፡ ልጅ ፡
የታዘዘውን ፡ ይህንን ፡ ቀን ፡ እስክትፈጽም ፡
ድረስ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ እንዳትገባ ፡
ሥርዓት ፡ ተጻፈ ። ሴት ፡ ልጅ ፡ ብትወልድ ፡
ቀድሞ ፡ ሔዋን ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ቆይታ ፡ እንደ ፡
ተፈጠረች ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፤ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡ በሚሻ ፡
ደምዋ ፡ ትቆይ ፤ ሁሉም ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ይሆ
ናሉ ።
፲፪ እነዚህን ፡ ሰማንያ ፡ ቀኖች ፡ ከጨርሰች ፡ በኋላ ፡
ገነት ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረች ፡ ናትና ÷ በው
ስጥዋም ፡ የበቀለው ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡
ነውና ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አገባናት ።
፲፫ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሴት ፡ ልጅና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ የእነዚህ ፡ ቀኖች ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ፤ ለሴት ፡ ልጅና ፡ ለወንድ ፡ ልጅ ፡ የታ
ዘዙ ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እስኪፈጸሙ ፡ ድረስ ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳትን ፡ ሁሉ ፡ አትንካ ፡ ወደ ፡ መቅ
ደስም ፡ አትግባ ። እስራኤል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ይጠብቁው ፡ ዘንድ ፡ የተጻፈው ፡ ሕግና ፡ ሥር
ዓት ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፬ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ኢዮ
ቤልዩ ፡ አዳምና ፡ ሚስቱ ፡ በገነት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ሲገዙ ÷ ሕጉንም ፡ ሲጠብቁ ፡ ኖሩ ። ሥራንም ፡
አስተማርነው ፤ ለማገልገል ፡ ተገልጠ ፡ የሚታ
የውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ስናስተምረው ፡ ኖርን ፤
እርሱም ፡ ሲያገለግል ፡ ኖረ ።
፲፭ እርሱ ፡ ግን ፡ ዕራቁቱን ፡ ነበረ ፤ ዕራቁቱንም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አያውቅም ፡ ነበር ÷ አያፍርም ፡
ነበር ። ተክልንም ፡ ከአራዊትና ፡ ከወፎች ፡ ከእ
ንስሳትም ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፤
፲፮ ፊፍውን ፡ ለቅሞ ፡ ይበላ ፡ ነበር ፤ በልቶም ፡ የተ
ረፈውን ፡ ለእርሱም ፡ ለሚስቱም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤
የሚጠብቀውንም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤ ጠንቅቆ ፡
ቈጥሮ ፡ በዚያ ፡ የፈጸማቸው ፡ ሰባቱ ፡ ዘመን ፡
ባለቀ ፡ ጊዜ ።
፲፯ ሁለተኛውም ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሰባተ
ኛው ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብ ፡
መጥቶ ፡ ወደ ፡ ሔዋን ፡ ቀረበ ። በምድር ፡ ላይ ፡
የሚሄድ ፡ እባብ ፡ ሔዋንን ፡ — በገነት ፡ ካሉ ፡
እንጨቶች ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ —
ከእርሱ ፡ አትብሉ ፡ ብሎ ፡ ያዘዛችሁ ፡ ምንድር ፡
ነው ? አላት ።
፲፰ እርስዋም ፡ እንዲህ ፡ አለችው ፡ — እግዚአብ
ሔር ፡ — በገነት ፡ ካለ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
ብሉ ÷ በገነት ፡ መካከል ፡ ካለ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
ፍሬ ፡ ግን ፡ አትብሉ ÷ እንዳትሞቱ ፡ በእኛች
ሁም ፡ አትንኩ ፡ አለን ።
፲፱ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብም ፡ ሔዋንን ፡ —
ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ዓይነ ፡ ልቡና
ችሁ ፡ እንዲበራ ፡ አምላክም ፡ እንድትሆኑ ፡
ክፉውንና ፡ በጎውንም ፡ እንድታውቁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ያውቃልና ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሞትን ፡
የምትሞቱ ፡ አይደለም ፡ አላት ።
፳ ሔዋንም ፡ እንጨቱ ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ለማየ
ትም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ÷ ፍሬውንም ፡ ለመብላት ፡
ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡
ከእርሱ ፡ ቈርጣ ፡ በላች ። ሰውነትዋንም ፡ በቀደ
መው ፡ በበለሱ ፡ ቅጠል ፡ ሸፈነች ። ለአዳምም ፡
ሰጠችው ፡ እርሱም ፡ በላ ። ዓይኖቹም ፡ አዩ ፤

ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ የበለስ ፡ ቅጠል ፡ አምጥቶ ፡ ሰፍቶ ፡ ደከ ፡ አድርጎ ፡ ሰውነቱን ፡ ሸፈነ ።

፳፭፤ እግዚአብሔርም ፡ የምድርን ፡ እባብ ፡ ረገመው ፤ ለዘላለሙም ፡ ፈረደበት ።

፳፮፤ ሔዋንንም ፡ የምድር ፡ እባብ ፡ የነገራትን ፡ ነገር ፡ ሰምታ ፡ ዕፀ ፡ በለስን ፡ በልታለችና ፡ ፈረደባት ፤ ኀዘንሽን ፡ ፃር ፡ ጋርሽንም ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋለሁ ፤ አገዛኝሽ ፡ ተክዘሽ ፡ ልጅን ፡ ውለጂ ፤ ከወለድሽም ፡ በኋላ ፡ መመለሻሽ ፡ ወደ ፡ ባልሽ ፡ ይሁን ፤ እርሱም ፡ ይግዛሽ ፡ አላት ።

፳፯፤ አዳምንም ፡— የሚስትህን ፡ ነገር ፡ ሰምተህ ፡ ከእርሱ ፡ እንዳትበላ ፡ ካዘዝሁህ ፡ ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ በልተሃልና ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ምድር ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፤ እሾህና ፡ አሜከላ ፡ ይብቀልብህ ፤ አንተ ፡ ከምድር ፡ ተገኝተሃልና ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ ትመለሳለህና ፡ ከእርስዋ ፡ ወደ ፡ ተገኘህባት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ ጥረህ ፡ ግረህ ፡ እንጀራህን ፡ ብላ ፡ አለው ።

፳፰፤ የቁርበት ፡ ልብስን ፡ አልብሶ ፡ ከገነት ፡ አሰናበታቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ አዳም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ከገነት ፡ ሲወጣ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ እንዲቀበለው ፡ ዕጣን ÷ ቀንዓት ÷ ልባንጃ ÷ ስንቡል ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ዐሐይ ፡ ሲወጣ ፡ ሰውነቱን ፡ በሰመረበት ፡ ቀን ፡ በጥዋት ፡ ዓጠነ ።

፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ የእንስሳትና ፡ የአራዊት ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚመላለሰው ፡ ፍጥረትና ፡ የወፎች ፡ የሚንቀሳቀሰውም ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ በአንድ ፡ አንደበት ፡ ከመናገር ፡ ተከለከለ ። ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ አንደበትና ፡ በአንድ ፡ ቋንቋ ፡ ይናገሩ ፡ ነበርና ።

፫፤ በኤዶም ፡ ገነት ፡ የሚኖረውን ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ፍጥረትን ፡ ሁሉ ፡ ከገነት ፡ አስወጥቶ ፡ አሰናበተ ።

፬፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በየተፈጥሮ አቸውና ፡ በየወገናቸው ፡ ወደ ፡ ተፈጠሩላቸው ፡ ቦታ ፡ ተበተኑ ።

፭፤ ለአዳም ፡ ብቻ ÷ ከእንስሳትና ፡ ከአራዊት ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ÷ ሰውነቱን ፡ ይሸፍን ፡ ዘንድ ፡ ልብስን ፡ ሰጠው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሥርዓቱን ፡ ፍርድ ፡ የሚያውቁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸውን ፡ እንዲሰውሩ ፡ እንጂ ፡ አሕዛብ ፡ እንደሚገለጡ ፡ እንዳይገልጡ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።

፮፤ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሔዋንና ፡ አዳም ፡ ከኤዶም ፡ ገነት ፡ መጥተው ፡ በተፈጠሩበት ፡ አልዳ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ኖሩ ። አዳምም ፡ የሚስቱን ፡ ስም ፡ ሔዋን ፡ አላት ፤ እስከ ፡ መጀመሪያው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ድረስ ፡ ልጅ ፡ አልነበራቸውም ።

፯፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በግብር ፡ አወቃት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ በኤዶም ፡ ገነት ፡ እንደ ፡ ተማረ ፡ ምድርን ፡ ያርሳት ፡ ይቈፍራት ፡ ነበር ።

፰፤ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ቃየንን ፡ ወለደችው ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ አቤልን ፡ ወለደችው ፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ልጅዋን ፡ አዋንን ፡ ወለደች ።

፱፤ እግዚአብሔር ፡ ከአቤል ፡ እጅ ፡ መሥዋዕትን ፡ ተቀብሎአልና ÷ በቃየን ፡ እጅ ፡ ግን ፡ መሥዋዕትን ፡ አልተቀበለምና ፡ በሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጀመሪያ ፡ ቃየን ፡ አቤልን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ገደለው ፤ በግፍ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ እየተካሰሰ ፡ ደሙ ፡ ከምድር ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ጮኸ ።

፲፤ በግፍ ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃየንን ፡ ዘለፈው ፤ የወንድሙ ፡ የአቤልን ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ስላፈሰሰ ፡ ዘመኑን ፡ አረዘመበት ፤ በምድርም ፡ ረገመው ።

፲፩፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድሙን ፡ በተንኰል ፡ የሚገድል ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ። ያዩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡— ይሁን ፡ ይደረግ ፡ አሉ ። አይቶም ፡ ያልተናገረ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ።

፲፪፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኛ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በሁሉም ፡ የሚደረገውን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንናገር ፡ ዘንድ ፡ መጣን ፡ አሉ ፤ ሔዋንና ፡ አዳምም ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ አራት ፡ የዘመን ፡ ሱባዔ ፡ ሲያለቅሱ ፡ ኖሩ ።

፲፫፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ደስ ፡ አለው ። ዳግመኛም ፡ አዳም ፡ ሔዋንን ፡ በግብር ፡ አወቃት ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ። ቃየን ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁለተኛ ፡ ልጅ ፡ ተካልን ፡ ብሎአልና ፡ ስሙን ፡ ሴት ፡ አለው ፤ የአቤልም ፡ ምትክ ፡ ማለት ፡ ነው ።

፲፬፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ልጁን ፡ አዙራን ፡ ወለዳት ፤ ቃየንም ፡ እኅቱ ፡ አዋን ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ፤ በአራተኛውም ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ኢኖንን ፡ ወለደችለት ።

፲፭፤ በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቤቶች ፡ ተሠሩ ። ቃየንም ፡ ከተማ ፡ ሠራ ፡ ስምዋንም ፡ በልጁ ፡ በሄኖሕ ፡ ስም ፡ ጠራት ።

፲፮፤ አዳምም ፡ ሚስቱ ፡ ሔዋንን ፡ በግብር ፡ አወቃት ። ዳግመኛም ፡ ዘጠኝ ፡ ልጆችን ፡ ወለደችለት ።

፲፯፤ ሴት ፡ በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ እኅቱን ፡ አዙራን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አገባት ።

፲፰፤ በአራተኛውም ፡ ዓመት ፡ ሄኖስን ፡ ወለደችለት ። በዚህ ፡ ዓለም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በመሐላ ፡ ጊዜ ፡ መጥራት ፡ የጀመረ ፡ እርሱ ፡ ነው ።

፲፱፤ በሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሄኖስ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ እኅቱ ፡ ናአምን ፡ አገባ ፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡

ቃይናን ፡ አለው ።

፳፫ ፤ በስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ቃይናን ፡ እኅቱን ፡ ሙአሊሲትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አገባ ። በዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ። ስሙንም ፡ መላልኤል ፡ አለው ።

፳፬ ፤ በአሥረኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ መላልኤል ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ የአባቱን ፡ ወንድም ፡ የበራኪኤልን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡ አገባ ። በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ። ስሙንም ፡ ያሮድ ፡ አለው ። በዘመኑ ፡ ትጉሃን ፡ የተባሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ የሚሆኑ ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራንና ፡ ፍርድን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሊያስተምሩአቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ወርደዋልና ።

፳፭ ፤ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ያሮድ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ ባረካ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ የራሱየል ፡ ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ስሙን ፡ ሄኖክ ፡ አለው ። እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ መጽሐፍንና ፡ ትምህርትን ፡ ጥበብንም ፡ ተማረ ።

፳፫ ፤ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በየወራቸው ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ የዘመኑን ፡ ጊዜ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ወራቸው ፡ ሥርዓት ፡ የሰማይን ፡ ምልክት ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፈ ።

፳፬ ፤ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ምስክርን ፡ ጻፈ ። ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ አሰማባቸው ። በሱባዔ ፡ የሚቈጠሩ ፡ ቀኖቸን ፡ እርሱ ፡ ተናገረ ። የዘመኖችንም ፡ ቀን ፡ እርሱ ፡ ተናገረ ። ወሮችንም ፡ ሠራ ። እኛ ፡ እንደ ፡ ነገርነው ፡ ዘመኖችን ፡ የሚቈጥሩባቸው ፡ ሱባዔዎችንም ፡ ተናገረ ። የተደረገውን ፡ ገና ፡ የሚደረገውንም ፡ ቀኖርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዘመናቸው ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የሚደረገውን ፡ ሌሊት ፡ በሕልሙ ፡ ራእይን ፡ አየ ። አወቀም

፳፭ ፤ ለምስክርነት ፡ ጻፈው ። በሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በየትውልዳቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ አኖረው ።

፳፮ ፤ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ አድኒ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የዳንኤል ፡ ልጅ ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ ልጅ ፡ ናት ። ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ልትሆነው ፡ አገባት ።

፳፯ ፤ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ። ስሙንም ፡ ማቱሳላ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

፳፰ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈጣሪያቸውን ፡ ከሚያገለግሉ ፡ መላእክት ፡ ጋር ፡ ስድስት ፡ የኢዮቤላት ፡ ዘመኖችን ፡ ኖረ ። በምድር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ በሰማይም ፡ ያለውን ፡ የፀሐይንም ፡ ሥልጣን ፡ አሳዩት ።

፳፱ ፤ ሁሉንም ፡ ጻፈ ። ከሰው ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በኃጢአት ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በደል ፡ ለሠሩት ፡ ለትጉሃን ፡ አዳኝባቸው ። እነዚህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ሊረክሱ ፡ በግብር ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ጀምረዋልና ፡ ሄኖክ ፡ በሁሉም ፡ አዳኝባቸው ፡ አሰማባቸው ።

፴ ፤ ከሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ። ለጌትነት ፡ ለክብር ፡ ወደ ፡ ኤዶም ፡ ገነት ፡ ወሰድነው ። እነሆ ፡ በዚያ ፡ የዘላለም ፡ ቅጣትንና ፡ ቀኖርጥ ፡ ፍርድን ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ ይጽፋል ።

፴፩ ፤ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ልጅ ፡ ያሰማ ፡ ዘንድ ፡ ቀኖርጥ ፡ ፍርድም ፡ እስከሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ለምልክት ፡ ተሰጥቶአልና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በኤዶም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡ አመጣ ።

፴፪ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አራት ፡ በታዎች ፡ አሉትና ፡ እርሱም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚቀበለው ፡ ዕጣን ፡ በሠርክ ፡ አስቀድሞ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ መቅደስን ፡ ዐጠነ ። እርሱ ፡ እነዚህም ፡ የኤዶም ፡ ገነትና ፡ የምሥራቁ ፡ ደብር ፡ ይህ ፡ ዛሬ ፡ አንተ ፡ ያለህበትም ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ናቸው ። ይህን ፡ ዓለም ፡ ለማንጻት ፡ በሚደረግ ፡ በአዲስ ፡ ሕግ ፡ ይነጻል ።

፴፫ ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ምድር ፡ ከኃጢአትና ፡ ከበደል ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ትነጻለች ።

፴፬ ፤ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ማቱሳላ ፡ ሚስቱን ፡ አድናን ፡ አገባ ። ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ ልጅ ፡ የአዝራኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ።

፴፭ ፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደኛው ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ወለደ ። ስሙንም ፡ ላሜህ ፡ አለው ።

፴፮ ፤ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ላሜህ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ ቤቱናስ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእኅት ፡ ልጅ ፡ የበራኪኤም ፡ ልጅ ፡ ናት ። ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ፤ በዚህም ፡ ሱባዔ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ። ከነዘኔ ፡ ሁሉና ፡ ከሥራዬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከረገማት ፡ ምድር ፡ የሚያረጋጋኝ ፡ ነው ፡ ሲል ፡ ስሙን ፡ ኖኅ ፡ አለው ።

፪ ፤ በአሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ አዳም ፡ ሞተ ። ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ በተፈጠረበት ፡ ምድር ፡ ቀበሩት ።

፫ ፤ እርሱም ፡ አስቀድሞ ፡ በምድር ፡ ተቀበረ ። ከሸህ ፡ ዓመትም ፡ ሰባ ፡ ዓመትን ፡ አጐደለ ፤

ይህችውም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ ነበረች ።

፬ ፤ ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ትሞታላችሁ ፡ ተብሎአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ እውቀትን ፡ የሚያሳውቅ ፡ ዕፅን ፡ ስለ ፡ በላ ፡ ተጻፈ ፤ በእርስዋ ፡ ሞቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የአንዲቱን ፡ ቀን ፡ ዓመቶች ፡ አልጨረሰም ።

፭ ፤ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ቃየን ፡ ሞተ ፤ ቤቱ ፡ በላዩ ፡ ተናደ ፤ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ በድንጋዮቹ ፡ ሞተ ። አቤልን ፡ በድንጋይ ፡ ገድሎታልና ፡ በእውነት ፡ ፍርድ ፡ በድንጋይ ፡ ሞተ ።

፮ ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልንጀራውን ፡ በገደለበት ፡ መሣሪያ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።

፯ ፤ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ኖኅ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ አምዛራ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የራዚኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ ሚስት ፡ ልትሆነው ፡ አገባት ። በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሰባኤ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሴምን ፡ ወለደችለት ።

፰ ፤ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ሰባዔ ፡ ያፌትን ፡ ወለደችለት ።

፱ ፤ የአዳም ፡ ልጆች ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡ በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወለዱላቸው ። የእግዚአብሔር ፡ መላእክትም ፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአንዲቱ ፡ ዓመት ፡ እነዚህን ፡ አዩአቸው ። እነዚያ ፡ ላዩአቸው ፡ መልክ ፡ መልካሞች ፡ ናቸውና ፡ ከመረጡአቸው ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ ሊሆኑአቸው ፡ አገቡአቸው ፤ ወንዶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱላቸው ፡ እነዚህም ፡ ረዓይት ፡ ናቸው ።

፲ ፤ ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ፤ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወፎችም ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እስከሚኖረውም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ የሥጋ ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሥራውን ፡ አከፋ ። ሁሉም ፡ ሥርዓታቸውንና ፡ ሥራቸውን ፡ አጠፉ ። እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይበላሉ ፡ ጀመር ። ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ። ለሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የክፉ ፡ አሳብ ፡ ተሰጣቸው ፤ በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ነገር ፡ ተደረገ ።

፲፩ ፤ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ እነሆ ፡ ጠፍታ ፡ አያት ፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓትን ፡ አጠፋት ፡ ሁሉም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዚሁ ፡ ዓለም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አከፉት ፤ ሰውንና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የፈጠረውን ፡ የሥጋ ፡ ወገንን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋዋለሁ ፡ አለ ።

፲፪ ፤ ኖኅ ፡ ብቻ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባለምዋልን ትን ፡ አገኘ ። ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰደዳቸውን ፡ መላእክቱን ፡ ግን ፡ ከሥልጣናቸው ፡ ለይቶ ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተቆጣ ። በምድርም ፡ ውስጥ ፡ አስረን ፡ እንገዛቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ።

፲፫ ፤ እነርሱም ፡ እነሆ ፥ በመካከላቸው ፡ ብቻቸውን ፡ ተግዘዋል ፤ ከፊቱ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰማይ ፡ በታችም ፡ ያርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በልጆቻቸው ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ወጣ ።

፲፬ ፤ እነርሱ ፡ ሥጋውያን ፡ ናቸውና ፡ ረድኤቱ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ አያድርም ። ዘመናቸውም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ዘመን ፡ ይሁን ፡ አለ ።

፲፭ ፤ እያንዳንዳቸው ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ በመካከላቸው ፡ ሰይፍን ፡ ሰጣቸው ። ሁሉም ፡ በሰይፍ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ይህን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፤ ከምድርም ፡ ጠፉ ፤ አባቶቻቸው ፡ ግን ፡ ጥፋታቸውን ፡ ያዩ ፡ ነበር ።

፲፮ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ባፈረሱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ ሊደረግ ፡ የጸናች ፡ ቀኖጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ይገዛሉ ። ሥራቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፤ ከበታቸውም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፤ በኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ ያልተፈረደበት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ አልቀረም ።

፲፯ ፤ በሰውነታቸው ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ እንዳይበድሉ ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ደግና ፡ እውነተኛ ፡ ኖኅን ፡ ፈጠረላቸው ፤ ሁሉም ፡ በየወገኑ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደግ ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ። የሁሉም ፡ ቅጣት ፡ ተዘጋጀ ፡ በሰማይም ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ። የሚሰወር ፡ በደልም ፡ የለም ፤ ሁሉም ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩበት ፡ ዘንድ ፡ ከተሠራችላቸው ፡ ሥራቸው ፡ የተለወጡ ፡ ናቸው ።

፲፱ ፤ ጸንተው ፡ ባይኖሩበት ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ለየወገኑም ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ተጻፈ ። በምድርና ፡ በሰማይ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በሲኦልም ፡ በጥልቅም ፡ በጨለማም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የተሰወረ ፡ የለም ።

፳ ፤ መቻያቸው ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ፈጽሞም ፡ የተጻፈ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ገናናውን ፡ እንደ ፡ ገናንነቱ ፡ ታናሹንም ፡ እንደ ፡ ታናሽነቱ ፡ አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ ይፈርድበታል ።

፳፩ ፤ እርሱ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ የሚያደላ ፡ አይደለም ። ለአንዱም ፡ ለአንዱም ፡ ፍርድ ፡ እፈርዳለሁ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ መማለጃን ፡ የሚቀበል ፡ አይደለም ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ መማለጃ ፡ ቢሰጥ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ አያደላም ፤ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ ከእርሱ ፡ መማለጃ ፡ አይቀበልም ።

፳፪ ፤ ይህ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ተጻፈ ። በእውነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ከተመለሱ ፡ በደላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ። ኃጢአታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተሰርይላቸዋል ።

፳፫ ፤ ከኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ የተመለሱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ ይባሉ ፡ ዘንድ ፡ ተጻፈ ÷ ተዘጋጀ ። ከጥፋት ፡ አስቀድሞ ፡ ምክራቸውንና ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ባጠፉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተጻፈ ።

፩ በእርሱ ፡ ደግነት ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ስላዳናቸው ፡ ልጆቹ ፡ እርሱ ፡ በለምዋልነትን ፡ አግኝቶአልና ። ከኖኅ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ እነርሱ ፡ ባለምዋልነትን ፡ አላገኙም ። በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡ ፡ እውነተኛ ፡ ናትና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ ከተ ሠራለት ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ አልወጣም ።

፪ እግዚአብሔርም ፡— በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ እስከሚኖረውና ፡ እስከ ፡ ወፎችም ፡ ድረስ ፡ ይጥፋ ፡ አለ ።

፫ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ ኖኅንም ፡ ለእርሱ ፡ መርከብን ፡ እንዲሠራ ፡ አዘዘው ።

፬ ኖኅም ፡ ዓመታት ፡ በሚቈጠሩበት ፡ በሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡ መርከብን ፡ ሠራ ።

፭ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እርሱ ፡ ገባ ። ያገባንለትም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ገባ ።

፮ እግዚአብሔርም ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ መርከቡን ፡ በውጪ ፡ ዘጋው ። እግዚአብሔር ፡ ሰባቱን ፡ የሰማይ ፡ ሻሻቱ ፡ ከፈተ ። ሰፊ ፡ የሆነ ፡ ጥልቁንም ፡ ውኃ ፡ በሰባ ፡ ስቊረት ፡ አወጣው ።

፯ ሻሻቱዎችም ፡ ከሰማይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ ዝናብን ፡ ያወርዱ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ።

፰ የጥልቁም ፡ ምንጮች ፡ ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ውኃን ፡ እስኪሞላ ፡ ድረስ ፡ ውኃዎችን ፡ ያወጡ ፡ ነበር ። ውኃዎችም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዙ ። ውኃው ፡ በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

፱ ውኃዎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ። መርከቢቱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ። በውኃውም ፡ ላይ ፡ ትመላለስ ፡ ነበር ። ውኃዎችም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አምስት ፡ ወር ፡ ማለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ቀን ፡ ጸንተው ፡ ነበር ። መርከቢቱም ፡ ሄደች ። ከአራራት ፡ ተራራዎችም ፡ በአንዱ ፡ ሉባር ፡ በሚባል ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ዐረፈች ።

፲ በአራተኛውም ፡ ወር ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ የጥልቁ ፡ ምንጮች ፡ ተገቱ ። የሰማዩም ፡ ሻሻቱ ፡ ተገታ ።

፲፩ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የምድሩ ፡ ጥልቅ ፡ አፍ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ። ውኃዎችም ፡ ወደ ፡ ታችኛይቱ ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡ የተራሮች ፡ ራሶች ፡ ታዩ ። በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡ ምድር ፡ ታየች ። ውኃዎችም ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ደረቁ ። በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ ምድር ፡ ደረቀች ።

፪ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ መርከቢቱን ፡ ከፈታት ። ከውስጥዋም ፡ ወፎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ተሐ ውሶ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰናበተ ። በሦስተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ኖኅ ፡ ከመርከብ ፡ ወጣ ። በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ። በምድርም ፡ ላይ ፡ ታየ ። ከኖኅ ፡ ጋር ፡ በመርከብ ፡ ካሉ ፡ በቀር ፡ በእርስዋ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ጠፍቶአልና ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ሠውቶ ፡ በደሙ ፡ የዓለሙን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አስተሰረየ ።

፫ ስቡንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ አጤሰ ። ላምን ፡ ፍየልንና ፡ የበግ ፡ አውራን ፡ ርግብንና ፡ ዋኖስንም ፡ ሠውቶ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ አሻተተ ። በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕትንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ጨመረ ።

፬ ደሙንም ፡ አምጥቶ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ቁንዶ ፡ በር በሬ ፡ ጨመረበት ። እግዚአብሔር ፡ የሚወደውን ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አቀረበ ።

፭ እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ተቀበለው ። ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡ ምድርን ፡ እንዳያጠፋ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ። አዝመራና ፡ ዘር ፡ እንዳይለወጥ ÷ ክረምትና ፡ በጋ ፡ ሌሊትና ፡ ቀንም ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽመው ፡ እንዳይለውጡ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ።

፮ እናንተም ፡ ብዙ ÷ በምድርም ፡ የበዙ ፡ ብዙ ፡ ሁኑ ። በላይዋም ፡ ብዙ ÷ ለበረከትም ፡ ሁኑ ። በመንቀጥቀጣችሁና ፡ በመፍራታችሁ ፡ መካከል ፡ በባሕርና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ባሉ ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርሃትን ፡ አመጣለሁ ።

፯ ከብቶችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡ በክንፍ ፡ የሚበሩትን ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ዓሣዎችንም ÷ እነሆ ÷ ሰጠኋችሁ ። ሁሉን ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ እህል ፡ ምግብ ፡ ሊሆናችሁ ፡ ሰጠኋችሁ ፡

፰ ነገር ፡ ግን ፡ ደም ፡ የነፍስ ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ፡ ከሰውነታችሁ ፡ መካከል ፡ ደማችሁን ፡ እንዳልፈልግ ፡ ከደም ፡ ጋር ፡ ብርንዶ ፡ አትብሉ ። ከሰው ፡ እጅ ፡ የአውሬዎችን ፡ ደም ፡ እመረምራለሁ ። የሰውንም ፡ ደም ፡ ከሰዎች ፡ እጅ ፡ እመረምራለሁ ። የሰውን ፡ ደም ፡ ያፈሰሰ ፡ ደሙ ፡ ይፈሳል ። እግዚአብሔር ፡ አዳምና ፡ ሔዋንን ፡ በእርሱ ፡ መልክ ፡ ፈጥሮአቸዋልና ፡ በሰው ፡ እጅ ፡ የፈሰሰ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ እመረምራለሁ ። እናንተም ፡ ብዙ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ሁኑ ፡ አላቸው ።

፱ ልጆቹና ፡ ኖኅም ፡ በሥጋው ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ብርንዶውን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ፡ ማሉ ። ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ።

፲ ስለዚህ ፡ ነገር ÷ ሙሴ ÷ አንተም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ በተራራ ፡ በመሐላ ፡ ላይ ፡ መሐላን ፡ ትማማል ፡ ዘንድ ፡ ተናገረህ ። እግዚአብሔር ፡ ለዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡

ጋር ፡ ስለ ፡ ተማማለበት ፡ መሐላ ፡ ነገር ፡ በላያ
ቸው ፡ ደምን ፡ ትረጫለህ ።
፲፩፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የወፎችንና ፡ የአውሬዎችን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ እን
ዳትበሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቁአት ፡ ዘንድ ፡
ይህች ፡ ምስክር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተጻፈች ፡
ናት ።
፲፪፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የአውሬን ፡ የወፎችንና ፡ የከብቶችን ፡ ሥጋ ፡
ብርንዶውን ፡ የበላ ፡ ሰው ፡ እርሱ ፡ ይጠፋል ፤
ልጆቹም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉ ።
፲፫፡ ስማቸው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻቸውም ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ብርንዶውን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ÷ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
፲፬፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ አንጻር ፡ በደም ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ እየለመኑ ፡ እንዲኖሩ ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ የዘላለም ፡ ሕግ ፡ ነውና ፡
ለዚህ ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። ይጠ
ብቁት ፡ ዘንድ ፡ እንዳይጠፋም ፡ ማታና ፡ ጥዋት ፡
ስለ ፡ እነርሱ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሰርያሉ ።
፲፭፡ ዳግመኛ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡ እንዳይደረግ ፡
ለልጆቹና ፡ ለኖኅ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ምልክት ፡
ሰጣቸው ። ምድርን ፡ ለማጥፋት ፡ ዳግመኛ ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጥፋት ፡ እንዳ
ይደረግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ምልክት ፡
ሊሆን ፡ ብርሃኑን ፡ በደመና ፡ ውስጥ ፡ ሥሎ ፡
አሳየ ።
፲፮፡ ፊጽሞ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ መሐላ ፡ በዓመት ፡
በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ የቀ
ጥር ፡ በዓልን ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተሠራ ። በሰማይ ፡ ጽላትም ፡
ተጻፈ ።
፲፯፡ ይህችም ፡ በዓል ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠረ
በት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኖኅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
በሰማይ ፡ ስትሠራ ፡ ኖረች ። ይኸውም ፡ ሀያ ፡
ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አምስት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ፡
ነው ። ልጆቹና ፡ ኖኅም ÷ ኖኅ ፡ እስከሚሞት
በት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አንድ ፡
የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ ጠበቁት ።
፲፰፡ ኖኅ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ አብርሃም ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ልጆቹ ፡ ሕግን ፡ አፈረሱ ÷ ብር
ንዶውንም ፡ በሉ ። አብርሃም ፡ ብቻ ፡ ሕግን ፡
ጠበቀ ÷ ያዕቆብና ፡ ይስሐቅም ፡ እስከ ፡ አንተ ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጠበቁት ። በዚህ ፡ ተራራ ፡ እስ
ካድሳቸው ፡ ድረስ ፡ በዘመንህም ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሕግን ፡ ዘነጉ ።
፲፱፡ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፤
ይህችንም ፡ በዓል ፡ ትእዛዝ ፡ ለመፈጸም ፡ በዘ
መናቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁአት ። በሱባዔ ፡ የም
ትደረግ ፡ በዓል ፡ ናትና ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ወር ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ፡
የመጀመሪያውም ፡ አገመራ ፡ የሚሰበሰብባት ፡ ፳፡
በዓል ፡ ናትና ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ። ይህችውም ፡
ሁለት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉባት ፡ ቀን ፡
ናት ። በየጊዜዋ ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በጻፍሁ
ልህ ፡ በዚህ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡
ጽፌልሃለሁና ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡ ሥራዋ ፡ እንደ ፡
ተጻፈ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
የሚያደርጉአት ፡ ይህች ፡ በዓል ፡ ለሰውና ፡ ለመ
ላእክት ፡ ናት ።
የታሰቡ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፳፩፡
በየወገናቸው ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡
ወር ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ያደርጉአት ፡ ዘንድ ፡ ቀኖቦ
ኑንም ፡ ነገርሁህ ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ÷ በአራተኛው ፡ ፳፪፡
ወር ፡ መባቻ ÷ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ÷
በአሥረኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እነዚህ ፡ የመታ
ሰቢያ ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ። ለአራተኛውም ፡ ክፍለ
ዓመት ፡ ጊዜ ፡ ያላቸውም ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ፤
እነዚህም ፡ ለስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የተጻፉ ፡
የተዘጋጁ ፡ ናቸው ።
እነርሱም ፡ ለእርሱ ፡ መታሰቢያ ፡ እስኪሆኑ ፡ ፳፫፡
ድረስ ፡ ኖኅ ፡ በዓላትን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ለዘላለም ፡
ሠራቸው ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ለራሱ ፡ መርከ ፳፬፡
ብን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ታዘዘ ። በእርስዋም ፡
ምድር ፡ ደረቀች ፡ መስከቱንም ፡ ከፍቶ ፡ ምድ
ርን ፡ አየ ።
በአራተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሰፈ ፡ የሆነ ፡ ፳፭፡
የጥልቁ ፡ ምንጭ ፡ ደረቀ ። የሰማዩም ፡ ሻሻቱ ፡
ተገታ ።
በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በምድር ፡ ያለ ፡ ፳፮፡
የምንጭ ፡ ጕድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ። ውኃዎ
ችም ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡
ጀመር ።
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የተራሮች ፡ ራሶች ፡ ፳፯፡
ታዩ ÷ ኖኅም ፡ ደስ ፡ አለው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡
እነርሱን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መታሰቢያ ፡
ሊሆኑ ፡ በዓላት ፡ አደረጋቸው ። እነዚህ ፡ እን
ዲህ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ ጽላ
ትም ፡ ያወጡአቸዋል ።
ከእነርሱ ፡ አንዲቱም ፡ አንዲቱም ፡ አሥራ ፡ ፳፰፡
ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ። ከመጀመሪያይቱ ፡
እስከ ፡ ሁለተኛይቱ ፡ እስከ ፡ ሦስተኛይቱ ፡ እስከ ፡
አራተኛይቱ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ።
ትእዛዝ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ቀን ፡ ፳፱፡
የሚቈጠርባቸው ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ይሆ
ናሉ ። ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ዓመቱ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ተቈጥሮ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ። ከዓመት ፡
እስከ ፡ ዓመት ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡
ሦስት ፡ ዓመት ፡ መተላለፍ ፡ የለውም ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዓመቱ ፡ ፴፡
በዚህ ፡ ቍጥር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አራት ፡
ቀንን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ፡ የተቈጠረ ፡
ዓመትንም ፡ ይሁን ። ጊዜውንም ፡ ከቀኑ ፡ ከበ

ዓሉ ፡ አሳልፈው ፡ አጠፉት ። ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምስ
ክርነታቸው ፡ ይደርስባቸዋልና ፡ ቀኑን ፡ እያስ
ቀሩ ፡ በዓሉንም ፡ አያጥፉ ።

፴፭ ፡ ቢተላለፉአቸው ÷ እንደ ፡ እርሱ ፡ ትእዛዝም ፡
ባያደርጉአቸው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ ጊዜ
ዎቻቸውን ፡ ያጠፋሉ ።

፴፮ ፡ ዓመታትም ፡ ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ ይለዋወጣሉ ÷
ጊዜዎችም ፡ ይጠፋሉ ÷ ዓመታቱም ፡ ይለዋወ
ጣሉ ÷ ሥርዓታቸውንም ፡ ያፈርሳሉ ፤ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ይዘነጋሉ ። የዓመ
ቶችንም ፡ ቍጥር ፡ አያገኙም ፤ ጊዜውንና ፡
የወሩን ፡ መባቻ ፡ ሱባዔውንም ፡ የዘመኑን ፡
ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ያፈርሳሉ ።

፴፯ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ÷ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እኔ ፡
እነግርሃለሁ ÷ መጽሐፉ ፡ በፊቴ ፡ እንዲህ ፡ ተጽ
ፎአልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የምነግርህ ፡ ከልቤ ፡ አው
ጥቼ ፡ አይደለም ፤ በዓሉን ፡ እንዳይረሱ ፡ ከሳቱ ፡
በኋላ ፡ አእምሮአቸውንም ፡ ካጡ ፡ በኋላ ፡ የቀኑ ፡
ቍጥር ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።

፴፰ ፡ እርስዋ ፡ ጊዜዎችን ፡ ትለውጣለችና ፤ ከዓመታ
ቱም ፡ ለዓመት ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ትቀድማለችና ፤
በጨረቃ ፡ አንዳደል ፡ ጨረቃን ፡ የሚመለከቱ ፡
ይሆናሉ ።

፴፱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥርዓትን ፡ ከለወጡ ፡ በኋላ ፡
ዓመታት ፡ ይመጡላቸዋል ፤ ምስክር ፡ የምት
ሆን ፡ ቀንንም ፡ የተናቀች ፡ ያደርጋሉ ። ንጹሑን ፡
ቀን ፡ ሁሉ ፡ ከረከሰው ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደ
ርጋሉ ፤ ሱባዔዎችንና ፡ ወራቶችን ፡ ቍጥሩንና ፡
በዓሉንም ፡ ይስታሉና ፤ የረከሰውንም ፡ ቀን ፡
ከንጹሑ ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደርጋሉ ።

፵ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አገዝሃለሁ ፤ ልጆችህ ፡
አንተ ፡ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ ሥርዓትን ፡ ይለውጣ
ሉና ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አራቱን ፡ ቀን ፡ ብቻ ፡
ዓመትን ፡ እንዳያደርጉ ፡ ታሰማቸው ፡ ዘንድ ፡
አሰማሃለሁ ።

፵፩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሱባዔውንና ፡ የወሩን ፡ መባቻ ፡
በዓሉንና ፡ ጊዜውንም ፡ ይስታሉ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ ብርንዶውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ ፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ መርከብ ፡ ባረፈችበት ፡
ስመ ፡ ሉባር ፡ በሚባል ፡ ከአራራት ፡ ተራሮች ፡
በአንዱ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ኖኅ ፡ ወይንን ፡ ተከለ ።

፪ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ወር ፡ ፍሬውን ፡ ለቀመ ። ከእርሱ ፡ ጠጅ ፡
ጥሎ ፡ በዕቃ ፡ አኖረው ÷ እስከ ፡ አምስተኛው ፡
ዓመት ፡ እስከ ፡ መጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ጠበቀው ።

፫ ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
በደስታ ፡ በዓል ፡ አደረገ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡
መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ። የራሱን ፡ ኃጢአት ፡ ያስ
ተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ከላሞች ፡ አንድ ፡ ወይፈንን ÷
አንድ ፡ የበግ ፡ አውራን ÷ ዓመት ፡ የሆናቸው ፡
ሰባት ፡ በጎችን ÷ አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦትንም ፡
ሠዋ ።

፬ ፡ ስለ ፡ ልጆቹም ፡ አስቀድሞ ፡ ጠቦትን ፡ ሠዋ ፤
ከደሙም ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡
በሥጋው ፡ ላይ ፡ አኖረ ። መሥዋዕት ፡ በሠዋ
በት ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ ሁሉ ፡ አጠሰ ።
የበግ ፡ አውራንና ፡ ላሙን ፡ በጎቹንም ፡ ሠውዶ ፡
ሥጋቸውን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ።
በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ሁሉ ፡ በላ
ያቸው ፡ አኖረ ።

፭ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ በእ
ሳቱ ፡ ላይ ፡ ወይኑን ፡ ረጨ ። አስቀድሞ ፡ ሰጣ
ኑን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ የሚወደውንም ፡ በጎ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ።
መሥዋዕቱም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ዐረገ ፤ ከዚህ ፡ ወይን ፡ ጠጥቶ ፡ እርሱን ፡
ደስ ፡ አለው ። ልጆቹንም ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

፮ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ገብቶ ፡ ሰክሮ ፡
ተኛ ፤ በድንኳኑም ፡ ተኝቶ ፡ ዕርቃኑን ፡ ጣለ ።

፯ ፡ ካምም ፡ አባቱ ፡ ኖኅን ፡ ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
አይቶ ፡ ወጥቶ ፡ በውጪ ፡ ላሉ ፡ ለሁለቱ ፡ ወን
ድሞቹ ፡ ነገራቸው ።

፰ ፡ ሴም ፡ ልብሱን ፡ ይዘ ፡ ተነሣ ፤ ያፌትና ፡ እር
ሱም ፡ ልብሳቸውን ፡ ከጫንቃቸው ፡ አውርደው ፡
አለበሱት ÷ ፊታቸውንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መል
ሰው ፡ የአባታቸውን ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈኑ ።

፱ ፡ ኖኅ ፡ ከእንቅልፉ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ታናሹ ፡ ልጁ ፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያደረገበትን ፡ ሁሉ ፡ አወቀ ÷
ልጁንም ፡ ረገመው ፤ የተረገመ ፡ ከንዓን ፡ ለወ
ንድሞቹ ፡ ተገዢ ፡ ባሪያን ፡ ይሁን ፡ አለ ።

፲ ፡ ሴምን ፡ መረቀው ፤ የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ ይመስገን ፡
አለ ÷ ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ የያፌትን ፡ አገር ፡ ያስፋለት ፡ አለ ፤
እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ድንኳን ፡ ይደር ፡
ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፡ አለ ።

፲፩ ፡ ካምም ፡ ታናሹን ፡ ልጁን ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ረገ
መው ፡ አወቀ ። ልጁን ፡ ረግሞታልና ፡ ለእርሱ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ሆነበት ፤ እርሱ ፡ ከአባቱ ፡ ተለየ ፤
ልጆቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡
ሚስዋሮምና ፡ ኩሽ ፡ ከነዓንና ፡ ፉድ ፡ ናቸው ።
ኖኅ ፡ አገርን ፡ አቀና ፡ የአገሪቱንም ፡ ስም ፡ በሚ
ስቱ ፡ ስም ፡ አኤልታማክ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።

፲፪ ፡ ያፌትም ፡ አይቶ ፡ በወንድሙ ፡ ቀና ፤ እርሱም ፡
አገርን ፡ አቀና ፡ ስምዋንም ፡ በሚስቱ ፡ ስም ፡
አዶታኔሊስ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።

፲፫ ፡ ሴም ፡ ግን ፡ ከአባቱ ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ፤
በአባቱም ፡ ቃል ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አገርን ፡
አቀና ÷ እርሱም ፡ በሚስቱ ፡ በሴዶቁተልባብ ፡
ስም ፡ ስምዋን ፡ ጠራ ።

፲፬ ፡ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ አገሮች ÷ እነሆ ÷ በሉባር ፡
ተራራ ፡ አቀራቢያ ፡ ናቸው ። ሴዶቁተልባብ ፡
በተራራው ፡ አንጻር ፡ በምሥራቅ ፡ ናት ÷
አኤልታማክም ፡ በሰሜን ፡ አንጻር ፡ ናት ÷ አዶ
ታኔሊስም ፡ በምዕራብ ፡ ናት ።

፲፫፡ እነዚህ ፡ የሴም ፡ ልጆችም ፡ ኤላምና ፡ አቡር ፡ አርፋክስድ ፡ ናቸው ። እነዚህም ፡ ጥፋት ፡ ከተደረገበት ፡ ከአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ የተወለዱ ፡ ናቸው ። የሉድ ፡ ልጅ ፡ አራምም ፡ ኢያፌትን ፡ ወለደ ÷ ኢያፌትም ፡ ማጎግንና ፡ ጎሜርን ፡ ወለደ ። ኢዮአያም ፡ ቶቤልንና ፡ ሞስክፍን ፡ ቴሬስን ፡ ወለደ ። የኖኅ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

፲፬፡ ኖኅም ፡ በሀያ ፡ ስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የልጆቹን ፡ ልጆች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ÷ የሰውነታቸውንም ፡ ኃፍረት ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ÷ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ÷ እናትና ፡ አባታቸውን ፡ ያክብሩ ፡ ዘንድ ÷ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይወድ ፡ ዘንድ ÷ ሰውነታቸውንም ፡ ከኃጢአትና ፡ ከዝሙት ፡ ከበደል ፡ ይጠበቁ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዛቸው ፡ ጀመር ።

፲፭፡ ትጉሃኑ ፡ ከታዘዘላቸው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ኃላ ፡ ስላደረጉት ፡ ዝሙት ፡ በእነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ኃጢአቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡ ተደርጎአልና ፡ ያዝዛቸው ፡ ጀመር ።

፲፮፡ ከመረጡአቸው ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ሚስትን ፡ አገቡ ። አስቀድመው ፡ ኃጢአትን ፡ ሠሩ ። ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱ ፡ ሁሉም ፡ በመልክ ፡ አይመሳሰሉም ።

፲፱፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይበላው ፡ ነበር ። አርበኛው ፡ አርበኛውን ፡ ገደለው ፤ ናፊልም ፡ ኢልዮንን ፡ ገደለው ፤ ኢልዮንም ፡ የሰውን ፡ ልጅ ፡ ገደለው ። ሰውም ፡ ባልንጀራውን ፡ ገደለው ፤ ሁሉም ፡ በደልን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በደል ፡ ወደ ፡ ማድረግ ÷ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ያፈስ ፡ ዘንድ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ ወደ ፡ ማፍሰስ ፡ ተመለሰ ። ምድርም ፡ በደልን ፡ ሞላች ፤ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ከበሉ ፡ በኋላ ፡ ወፎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡ የሚመላለሰውን ፡ ሁሉ ፡ ይበሉ ፡ ጀመር ።

፳፫፡ ብዙ ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፈሰሰ ፤ የሰው ፡ ልቡናው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ከንቱን ፡ ያስብ ፡ ጀመር ።

፳፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ። በምድርም ፡ ስላፈሰሰት ፡ ደም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፤ ልጆቹ ፡ እናንተና ፡ እኔ ፡ ቀረን ፡ ከእኛም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ የገባው ፡ ሁሉ ፡ ቀረ ።

፳፱፡ በጥፋት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ጀምራችኋልና ፡ እናንተ ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ የምትኖሩ ፡ እንዳልሆናችሁ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ የቀደመ ፡ ሥራችሁን ፡ አየሁ ። አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከባልንጀራችሁ ፡ ትለያላችሁ ፤ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ ትቀናናላችሁ ።

፴፫፡ ልጆቹ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ እንዳትኖሩ ፡ እኔ ፡ አያለሁና ፡ ትለያያላችሁ ፤ አጋንንትም ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ እነሆ ፡ ማሳት ፡ ጀመሩ ።

አሁንም ፡ እኔ ፡ ከሞትሁ ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ ታፈሳላችሁ ፡ ብዬ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እፈራለሁ ። የሰውን ፡ ደም ፡ የሚያፈስስ ፡ ሁሉ ፡ ብርንዶንም ፡ የሚበላ ፡ ሁሉ ÷ ሁሉም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉና ፤ ብርንዶን ፡ የሚበላ ፡ ደምንም ፡ የሚያፈስስ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አይቀርምና ፡ እናንተም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ትጠፋላችሁ ።

፴፬፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይወርዳሉና ÷ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ፤ በጸና ፡ ሞተ ፡ ነፍስም ፡ ተይዘው ፡ ዋልቅ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዳሉና ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ከሕይወት ፡ አይቀርለትም ።

፴፭፡ በደሙ ፡ ሁሉ ፡ በዘመናችሁ ፡ ያረዳችሁት ፡ ደም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚወረወር ፡ የከብትና ፡ የአውሬም ፡ ደም ፡ በእናንተ ፡ አይገኝ ።

፴፮፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈሰውን ፡ ደም ፡ በመቅበር ፡ ስለ ፡ ሰውነታችሁ ፡ ምጽዋት ፡ መጽውቱ ÷ ብርንዶም ፡ ከሚበላ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ አትሁኑ ። ብርንዶ ፡ እንዳትበሉ ፡ በፊታችሁ ፡ ሕጋችሁን ፡ አጽኑ ። እኔ ፡ እንደዚህ ፡ ታዝዣለሁና ፡ ደሙን ፡ ቅበሩ ።

፴፯፡ በእናንተ ፡ አሰማባችኋለሁ ፡ በልጆቻችሁም ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አሰማባቸዋለሁ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ደምን ፡ ከሚያፈስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በሰውነታችሁ ፡ ደማችሁን ፡ የሚመራመሩአችሁ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ነፍስን ፡ ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አትብሉአት ፤ ምድር ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደምን ፡ ባፈሰሰ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ የምትነጻ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ምድር ፡ በላይዋ ፡ ከፈሰሰ ፡ ደም ፡ አትነጻምና ፡ ነፍስን ፡ ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አትብሉአት ።

፴፱፡ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ÷ ክብራችሁም ፡ ከጥፋት ፡ ባዳነኝ ፡ በፈጣሪዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ እውነተኛ ፡ ፍርድን ፡ ፍረዱ ።

፵፡ እናንተም ፡ ሄዳችሁ ÷ እነሆ ÷ አገሮችን ፡ ታቀናላችሁ ÷ በውስጣቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ትተክላላችሁ ። ተክሉም ፡ ሁሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የሚያፈራውን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ለመብላት ፡ የማይለቀም ፡ ይሆናል ።

፵፩፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ፍሬው ፡ ይለያል ፤ የፍሬውን ፡ መጀመሪያ ፡ የሚቀበለውን ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ በፈጠረ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይሠዋሉ ፤ ሁሉንም ፡ የዘይቱንና ፡ የወይኑን ፡ መጀመሪያ ÷ የእገመራውንም ፡ መጀመሪያ ፡ በሚቀበል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አሰተካክለው ፡ ይሠዋሉ ፤ የቀረውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ የሚያገለግሉ ፡ ካህናት ፡ መሥዋዕቱን ፡ በሚቀበልበት ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ይብሉት ።

፵፪፡ ሄኖክ ፡ የአባታችሁን ፡ አባት ፡ ልጁን ፡ ማቱሳላን ፡ እንዲሁ ፡ አገዘታልና ፤ ማቱሳላም ፡ ልጁን ፡

ላሚሀን ፡ አገዘታልና ፤ ላሚሀም ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡ አባቶቹ ፡ ያዘዙትን ፡ ሁሉ ፡ እገዘኛልና ፡ እና ንተ ፡ በእውነት ፡ በሚገባ ፡ ተክላችሁን ፡ ሁሉ ፡ ትተዉ ፡ ዘንድ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ዕረ ፍትን ፡ አድርገ ፤ እናንተም ፡ ትክብራላችሁ ፡ ተክላችሁም ፡ ሁሉ ፡ የበጀ ፡ ይሆናል ።

፴፫፤ እኔም ÷ ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ሄኖክ ፡ ልጁን ፡ እንዳዘ ዘው ፡ አዛችኋለሁ ፤ በመጀመሪያው ፡ ኢዮቤ ልዩ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በሰባተኛው ፡ ትውልድ ፡ ማቱሳላ ፡ እስከሚሞትባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልጆ ቹን ፡ የልጆቹንም ፡ ልጆች ፡ አሰምቶ ፡ አዘዘ ።

፴፬፤ በሀያ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ ያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ አርፋ ክስድ ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ራሱኢያ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የኤላም ፡ ልጅ ፡ የሱ ስን ፡ ልጅ ፡ ናት ። በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ÷ ስሙንም ፡ ቃይናም ፡ አለው ፤ ልጁም ፡ አደገ ÷ አባ ቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ።

፴፭፤ አምባን ፡ የሚያዝዝበት ፡ ቦታንም ፡ ይፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ሄዶ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ በድንጋይ ፡ የቀ ረጹትን ፡ መጽሐፍ ፡ አገኘ ። በእርስዋም ፡ የተ ጻፈውን ፡ አንብቦ ፡ ተረገመት ። ጥንቆላን ፡ ጨረ ቃንና ፡ ዐሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ምልክትን ፡ ሁሉ ፡ በሚመለከቱ ፡ ገንዘብ ፡ ትጉ ሃኑ ፡ ያስተማሩትን ፡ ትምህርትን ፡ ሁሉ ፡ በእር ስዋ ፡ እንዳለ ፡ በእርስዋ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ ዘነጋ ።

፴፮፤ ጻፋት ÷ የእርስዋንም ፡ ነገር ፡ አልተናገረም ። ስለ ፡ እርስዋ ፡ በእርሱ ፡ እንዳይቆጣ ፡ የእርስዋን ፡ ነገር ፡ ለመናገር ፡ ኖኅን ፡ ይፈራዋልና ።

፴፯፤ በሠላሳው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም ዋም ፡ ሚልካ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የያፌት ፡ ልጅ ፡ የአበዓይ ፡ ልጅ ፡ ናት ።

፴፰፤ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ለት ፡— መልክትን ፡ ተልኬአለሁ ፡ ብሎአልና ፡ ስሙንም ፡ ሳላ ፡ አለው ፤ ሳላም ፡ አደገ ፡ ሚስ ትንም ፡ አገባ ፡ ስምዋም ፡ ሙአክ ፡ ይበላል ፤ ይህ ችውም ፡ የአበቱ ፡ እኅት ፡ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።

፴፱፤ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስ ትን ፡ አገባ ። በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ÷ ስሙን ፡ ኤበር ፡ አለው ። እርሱም ፡ ሚስትን ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ አዙራድ ፡ ይባ ላል ፤ ይህችውም ፡ የአብሮድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።

፵፤ በሠላሳ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዘመን ÷ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በተወ ለደበት ፡ ዘመን ፡ የኖኅ ፡ ልጆች ፡ ምድርን ፡ ሊካ ፈሉ ፡ ጀምረዋልና ፡ ስሙን ፡ ፋሌክ ፡ አለው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙ ፡ ፋሌክ ፡ ተባለ ። እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ አስተካክለው ፡ ተካፈሉ ÷ ለኖ ኅም ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ በሠላሳ ፡ ሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በፊቱ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ለካምና ፡ ለሴም ፡ ለያፌት ፡ ርስት ፡ ልትሆናቸው ፡ ከአንደኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመ ሪያው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ከተላክን ፡ ከእኛ ፡ አንዱ ፡ ባለበት ፡ ምድርን ፡ ሦስት ፡ አድ ርገው ፡ ከፈሉአት ፡ ልጆቹን ፡ ጠራ ፡ ልጆቻቸ ውና ፡ እነርሱም ፡ ቀረቡ ÷ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ በያ ዙት ፡ ዕጣ ፡ ምድርን ፡ ከፈሉ ።

፪፤ እጃቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ከአባታቸው ፡ ከኖኅ ፡ እጅ ፡ መጽሐፉን ፡ ተቀበሉ ። ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሚይዘው ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ለልጆቹ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ለዘላለሙ ፡ በመጽሐፍ ፡ የአገሩ ፡ መካከል ፡ ወጣ ። አርበኞች ፡ ካሉበት ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡ ከውኃውም ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወጣ ።

፫፤ እድሉም ፡ በዚህ ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ፤ ይህ ፡ ፈሳሽ ፡ ከእር ስዋ ፡ እስከሚወጣበት ፡ እስከ ፡ ጥልቁ ፡ ውኃ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደዚያ ፡ ይሄዳል ። ውኃ ውም ፡ ወደ ፡ ሚአት ፡ ባሕር ፡ ይፈሳል ፤ ይህም ፡ ፈሳሽ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ፤ በግራ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለያፌት ፡ ደረሰ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ያለውም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለሴም ፡ ደረሰ ።

፬፤ ወደ ፡ ከራሱ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ። ይኸውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ የሚደርስ ፡ ሕዕ ፡ ልሳን ፡ ነው ። ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ይደርሳል ። ይህች ፡ ባሕር ፡ ልሳነ ፡ ባሕረ ፡ ግብጽ ፡ ትባላለችና ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወደምታሳይ ፡ ወደ ፡ ልሳን ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀ ርብ ፡ ድረስ ፡ አቅንቶ ፡ ይሄዳል ።

፭፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ትዘነበላለች ÷ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ውኃውም ፡ ዳርቻ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ አፈራም ፡ ግራ ፡ ትደርሳለች ፤ ግዮን ፡ ወደሚባል ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ እስክትቀርብ ፡ ድረስ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ ግዮ ንም ፡ ውኃ ፡ ቀርባ ፡ ወደዚህም ፡ ፈሳሽ ፡ ዳርቻ ፡ ትደርሳለች ።

፮፤ ወደ ፡ ገነት ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ቀኝ ፡ እስክትቀ ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ትሄዳለች ፡ ከኤዶም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ምሥራቅ ÷ ከአገሩም ፡ ሁሉ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ÷ ይመለሳል ። ስሙ ፡ ራፋ ፡ ወደሚባል ፡ ተራራ ፡ ምሥራቅ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይመጣል ፡ ወደ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽ ፡ መውጫ ፡ ዳርም ፡ ይወርዳል ።

፯፤ ይህችም ፡ እድል ፡ ለዘላለም ፡ ሊይዙአት ፡ በዕ ጣው ፡ ለሴም ÷ ለልጆቹ ÷ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ወጣች ። ይህ ፡ እድል ፡ የልጆቹና ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ነውና ፡ ኖኅም ፡ ደስ ፡ አለው ።

፰፤ የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ማደሪያ ፡ በረድኤት ፡

ይደር ፡ ብሎአልና ፡ በአፉ ፡ በትንቢት ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ። ገነትም ፡ ከከበሩ ፡ የከበረች ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አውቆአልና ፡ ይመስገን ፡ አለ ፤ ደብረ ፡ ሲና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መካከል ፡ ናት ፤ ደብረ ፡ ጽዮንም ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ናት ። እነዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ሁሉ ፡ አንዱ ፡ በአንዱ ፡ አንጻር ፡ ለም ስጋና ፡ ተፈጠሩ ።

፱ በአፉ ፡ ትንቢት ፡ እንዲናገር ፡ ያደረገውን ፡ የመ ላእክት ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አመሰገነው ፤ የምርቃትና ፡ የበረ ከት ፡ እድል ፡ ለሴም ፡ እንደ ፡ ደረሰው ÷ ለል ጆቹ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ እንዳደረሳቸው ፡ አወቀ ።

፲ የኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አገርና ፡ ኤዶም ፡ ሁሉ ፡ ሀንደኬና ፡ ቀራንዮም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ደረሱት ፡ አወቀ ። ኤርትራ ፡ አውራጃውም ፡ የደጋውና ፡ የበሳንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፤ የሳኔር ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡ የካፍቱር ፡ ደሴቶች ፡ ሁሉ ፤ በግራ ፡ ያለ ፡ የአ ሱር ፡ ተራራና ፡ አማና ፡ የአሱርና ፡ የኤላም ፡ አገር ፡ ሁሉ ÷ ሱሳና ፡ ባቢልም ፡ የአራራት ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡ መእዳይም ፤ በግራ ፡ የአሱር ፡ ተራራ ፡ አውራጃና ፡ የባሕሩ ፡ ማዶ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የሴም ፡ ዕጣዎች ፡ ናቸው ። ይህችም ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተባረከች ፡ ሰፊ ፡ አገር ፡ ናት ። በውስጥዋም ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።

፲፩ የካም ፡ ዕጣና ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ግዮን ፡ ማዶ ፡ በገነት ፡ ቀኝ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወጣ ÷ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ይደርሳል ። ዋዕይ ፡ ወደ ፡ ጸና በት ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ በአጤል ፡ አን ጻር ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡ ማዕከክ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ መግቢያ ፡ ይደርሳል ። ይህች ውም ፡ የሚጠፋው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ የሚወርድባት ፡ አገር ፡ ናት ። ወደ ፡ ግራ ፡ ወደ ፡ ጋያት ፡ ዳርቻ ፡ ይወጣል ። ወደ ፡ ግዮን ፡ ፈሳሽ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ፈሳሽ ፡ ይመጣል ።

፲፪ ፈሳሽ ፡ ግዮንም ፡ በገነት ፡ ቀኝ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ። ለዘላለሙ ፡ የሚይዛት ፡ ለካም ፡ ለልጆቹም ፡ ለወገኖቹም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በዕጣ ፡ የወጣች ፡ ይህች ፡ አገር ፡ ናት ።

፲፫ ለያፌትም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። ጤና ፡ ወደሚ ባል ፡ ወንዝ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡ ፈሳሾች ፡ መውጫ ፡ ግራ ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ግራው ፡ ምሥራቅ ÷ ወደ ፡ ጎግ ፡ አውራጃም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምሥራቃቸው ም ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ ከግራውም ፡ ወደ ፡ ግራው ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡ ቁልጥ ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ማኡት ፡ ባሕርና ፡ ወደ ፡ ግራውም ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መውጫ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ጋያት ፡ ምሥራቅም ፡ ይመጣል ። ወደ ፡ ፋራ ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ። ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ማኡታ ፡ ባሕር ፡ ወደ ሚሄድ ፡ ወደ ፡ አፈራግ ፡ ይመለሳል ፤ ወደ ፡ ውኃው ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ራፋ ፡ ተራራ ፡ እስኪቀ ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ወዕዳ ፡ ፈለግ ፡ ወደ ፡ ምሥ ራቁ ፡ ግራ ፡ ይሄዳል ። ግራውንም ፡ ይዘረዋል ።

፲፬ ለዘላለሙ ፡ በርስትነት ፡ ዕጣ ፡ የሚይዛት ÷ ለያ ፌት ፡ ለልጆቹም ፡ የወጣለት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ። ሰፊ ፡ የሚሆኑ ፡ አውራጃዎቹ ፡ አምስት ፡ ናቸው ። በግራ ፡ በኩል ፡ ያለች ፡ አገርም ፡ ሰፊ ፡ ናት ። ነገር ፡ ግን ፡ የያፌት ፡ አገር ፡ ቀዝቃዛ ፡ ናት ፤ የካምም ፡ አገር ፡ በረሀ ፡ ናት ÷ ከዋዕይና ፡ ከውርጭ ፡ ጋር ፡ የተቀላቀለች ፡ ናትና ፤ የሴም ፡ አገር ፡ ግን ፡ ቆላም ፡ ደጋም ፡ አይደለችም ።

፲፭ ካም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመሪያ ፡ ዕጣ ፡ ለኩሳ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡ ፡ ለምጽራይም ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡም ፡ ለፋጥ ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡም ፡ ለከነዓን ፡ ወጣ ፤ የባሕሩም ፡ መግ ቢያ ፡ አንጻር ፡ የከነዓን ፡ ዕጣ ፡ ነው ።

፲፮ ሴምም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመ ሪያ ፡ ዕጣ ፡ ለኤላምና ፡ ለልጆቹ ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ የፈሳሹ ፡ የጤ ግሮስ ፡ ምሥራቅ ፡ የሀንደኬ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ከኤ ርትራ ፡ ጋር ፡ በእጁ ፡ ነው ። የዲዳን ፡ ውኃ ፡ የሞ ብሪ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ የሱሳ ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡ ኤላም ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽና ፡ እስከ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ዘበውእደ ፡ ፈርናክም ፡ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ነው ።

፲፯ ለአሶርም ፡ ሁለተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ÷ ነነዊና ፡ የአ ሱር ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሳድና ፡ ሰናዖርም ፡ እስከ ፡ ሀንደኬ ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ ለእርሱ ፡ ሆኑ ። ወደ ፡ ወድፋ ፡ ፈሳሽም ፡ ይደርሳል ።

፲፰ ለአርፋክስድም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። የከላ ውዴዎን ፡ አውራጃ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለኤርትራ ፡ ባሕር ፡ የቀረበ ÷ የኤፍራጥስ ፡ ምሥራቅም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከምታሳይ ፡ እስከ ፡ ልሳነ ፡ ባሕር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የምድረ ፡ በዳው ፡ ውኃ ፡ ሁሉ ፡ የሳኔርና ፡ የደጋው ፡ አገር ፡ አማ ናም ፡ እስከ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ።

፲፱ ለአራምም ፡ አራተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ በኤፍራ ጥስና ፡ በጤግሮስ ፡ መካከል ፡ የመስጴጦምያ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በከላውዴዎን ፡ ግራ ፡ ወዳለ ፡ እስከ ፡ አሱር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የአራራትም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የአራም ፡ ዕጣ ፡ ሆነ ።

፳ ለሉድም ፡ አምስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ የአሱር ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ። ወደ ፡ ወንድሙ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ዕጣ ፡ ወደ ፡ ምሥራቁም ፡ ይደርሳል ።

፳፩ ያፌትም ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ ከፈለ ። መጀመሪያ ፡ ዕጣ ፡ ከግራው ፡ አንጻር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽ ፡ ድረስ ፡ ምሥራቅ ፡ ለሴሚር ፡ ወጣ ። በግራ ፡ በኩል ፡ የግራው ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ለሜአት ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ለማጎግ ፡ ወጣ ።

፳፪ ከምዕራብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ደሴቶች ፡ ድረስ ፡

እስከ ፡ ደሴቶቹም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ለሁሉቱ ፡ ወንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ይይገ ፡ ዘንድ ፡ ለማዳይም ፡ ደረሰ ።

፲፩ ለኢያኦያንም ፡ አራተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ ደሴቱ ፡ ሁሉ ፡ በሉድም ፡ አንጻር ፡ ያሉ ፡ ደሴቶችም ፡ የእርሱ ፡ ዕጣዎች ፡ ናቸው ።

፲፪ ለቶቤልም ፡ እስከ ፡ ሁለተኛይቱ ፡ ልሳን ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ዕጣ ፡ በምትቀርብ ፡ በልሳን ፡ መካከል ፡ አምስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። የሁለተኛይቱም ፡ ልሳን ፡ አውራጃ ፡ እስከ ፡ ሦስተኛይቱ ፡ ልሳን ፡ ድረስ ፡ ነው ።

፲፫ ለሞሳኮም ፡ ስድስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። እስከ ፡ ጋዲር ፡ ምሥራቅ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ የሦስተኛይቱም ፡ ልሳን ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ።

፲፬ ለቲራስም ፡ ሰባተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። በባሕር ፡ መካከል ፡ ያሉ ፡ ለካም ፡ ዕጣ ፡ የሚቀርቡ ፡ ታላላቅ ፡ የሚሆኑ ፡ አራቱ ፡ ደሴቶች ፡ የክማቱሪ ፡ ደሴቶችም ፡ በርስትነት ፡ ዕጣ ፡ ለአርፋክስድ ፡ ልጆች ፡ ወጣ ፥ የኖኅም ፡ ልጆች ፡ ለልጆቻቸው ፡ በአባታቸው ፡ በኖኅ ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ አድርገው ፡ ከፈሉ ። በዕጣው ፡ ያልወጣለትን ፡ እድል ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፡ የወደደውን ፡ አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ አምሎ ፡ ረገመ ።

፲፭ ሁሉም ፡ በራሳቸው ፡ በልጆቻቸውም ፡ ይደረግ ፡ ይደረግ ፡ አሉ ። የሚያጸይፍ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፤ ምድርን ፡ የሚያጸይፍ ፡ ሥራንና ፡ በደልን ፡ ኃጢአትንና ፡ ዝሙትንም ፡ ስለ ፡ ሞሉአት ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእሳትና ፡ በሰይፍ ፡ በሚፈረድባቸው ፡ ገንዘብ ፡ ቍጥጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በየወገናቸው ፡ ይደረግ ፡ ይደረግ ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ በዚህ ፡ ኢዮብልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ የረከሱ ፡ አጋንንት ፡ የኖኅን ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ያስቱአቸው ፡ ጀመሩ ፤ አእምሮአቸውን ፡ እያሳጡ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ጀመሩ ።

፪ የኖኅም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ኖኅ ፡ መጥተው ፡ የሚያስቱና ፡ የሚያደነቁሩ ፡ የልጅ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ የሚገድሉ ፡ የአጋንንትን ፡ ነገር ፡ ነገሩት ።

፫ ኖኅም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመነ ፡— ይቅርታህን ፡ አድርገህ ፡ ያዳንኸኝ ÷ ልጆቼንም ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ያዳንካቸው ፤ የጥፋትን ፡ ልጅ ፡ እንዳጠፋኸው ÷ እንድጠፋም ፡ ያላደረግኸኝ ፤ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ይቅርታህ ፡ ብዙ ፡ ነውና ÷ ቸርነትህም ፡ በሰውነቴ ፡ ተገልጣለችና ፤ በሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ያሉ ፡ የነፍሳት ፡ ፈጣሪ ፡ ይቅርታህ ፡ በልጆቼ ፡ ላይ ፡ ይገለጥ ÷ የክፉ ፡ አጋንንትም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዳያጠፉአቸው ፡ በላያቸው ፡ አይሠልጥኑ ፡ አለ ።

፬ አንተም ፡ እኔን ፡ አክብረኝ ። የብዙ ፡ ብዙ ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ ምድርንም ፡ እንሞላት ፡ ዘንድ ÷ ልጆቼንም ፡ አብዛቸው ። አንተም ፡ የእነዚህ ፡ ፍጥረቶች ፡ አባቶቻቸው ፡ ትጉሃኖች ፡ ያደረጉትን ፡ ታውቃለህ ። በሕይወት ፡ ያሉትን ፡ እነዚህን ፡ ረቂቃን ፡ አጋንንት ፡ ይህ ፡ መቻያ ፡ በሚደረግበት ፡ በገሃነም ፡ አግዛቸው ፤ እነርሱ ፡ ክፉዎች ፡ ናቸውና ÷ ለማጥፋትም ፡ ተፈጥረዋልና ፡ ፈጣሪዬ ፡ የእኔን ፡ የባሪያህን ፡ ልጆች ፡ አያጥፉ ፤ በሕይወት ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ነፍስም ፡ አይሠልጥኑ ፤ አንተ ፡ ብቻ ፡ መቻያቸውን ፡ ታውቃለህና ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በጻድቃን ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ አይሠልጥኑ ፡ አለ ።

፭ ፈጣሪያችንም ፡ ሁሉን ፡ አስረን ፡ እናግዝ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ። የአጋንንት ፡ አለቃ ፡ ሰይጣን ፡ መጥቶ ፡— አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ÷ ከእነርሱ ፡ አጋንንትን ፡ ከጥፋት ፡ አስቀርልኝ ÷ ቃሌን ፡ ይስሙ ፤ ከእነርሱ ፡ ካልቀሩልኝ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ የፈቃዴን ፡ ሥልጣን ፡ ማድረግ ፡ አልችልምና ። እኔ ፡ የማዛቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያድርጉ ። የሰው ፡ ልጆች ፡ ኃጢአታቸው ፡ ብዙ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከመቻያዬ ፡ አስቀድሞ ፡ እነርሱ ፡ ለማጥፋትና ፡ ለማሰት ፡ ተፈጠሩ ።

፮ በፊቱ ፡ አሥረኛው ፡ ነገድ ፡ ይቅሩ ፤ ዘጠኝኛው ፡ ነገድ ፡ ግን ፡ መቻያ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ያውርዱአቸው ፡ አለ ። በቀና ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ እንዳይደሉ ፡ በእውነት ፡ ሥራም ፡ የሚጣሉ ፡ እንዳያደሉ ፡ ያውቃልና ፡ ለኖኅ ፡ ፈውስ ፡ የሚደረግባቸውን ፡ ሁሉ ፡ እናስተምረው ፡ ዘንድ ፡ ከእኛ ፡ አንዱን ፡ አዘዘው ።

፯ እኛም ፡ እንደ ፡ ቃሉ ፡ አደረግን ፤ ፈጽመው ፡ የከፉ ፡ አጋንንትን ፡ መቻያ ፡ ባለበት ፡ በገሃነም ፡ አስረን ፡ አጋገዝን ። አሥረኛውን ፡ ነገድ ፡ ግን ፡ በሰይጣን ፡ ትእዛዝ ፡ በምድር ፡ መቻያ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አስቀረን ። በምድር ፡ እንጨቶችም ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ አጋንንት ፡ ከሚያመጡት ፡ ደዌ ፡ የሚድንበትን ፡ ሁሉ ፡ ከሚያስቱበት ፡ ጋር ፡ ለኖኅ ፡ ነገረው ።

፰ ኖኅም ፡ ፈውስ ፡ በሚደረግበት ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ በመጽሐፍ ፡ እንዳስተማርነው ፡ ሁሉን ፡ ጻፈ ። የኖኅን ፡ ልጆች ፡ እየተከተሉ ፡ የሚያስቱ ፡ ክፉዎች ፡ አጋንንትም ፡ ተጋዙ ።

፱ ከልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ እርሱን ፡ ይወደው ፡ ነበርና ፡ የጻፋቸውን ፡ መጻሕፍት ፡ ሁሉ ፡ ለታላቅ ፡ ልጁ ፡ ለሴም ፡ ሰጠው ። ኖኅም ፡ እንደ ፡ አባቶቹ ፡ ሞተ ፤ አራራት ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ በሉባር ፡ ተቀበረ ፤ በሕይወት ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ጨረሰ ። ይህም ፡ አሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ሁለት ፡ ሱባዔና ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ነው ። በእውነተኛ ፡ ሥራውና ፡ በእውነት ፡ ፍጹም ፡ ስለሚሆንበት ፡ ሥራው ፡ ከሄኖክ ፡ በቀር ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመንን ፡ ያበዛ ፡ የለም ። ቍጥጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያስተምር ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ የሄኖክ ፡

ፍጥረቱ ፡ ደግ ፡ ነውና ።

፲፣ በሠላሳ ፡ ሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ከሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፋሌክ ፡ ስምዋ ፡ ሎምና ፡ የሚባል ፡ ሚስትን ፡ አገባ ፡ ይህችውም ፡ የሲናዖር ፡ ልጅ ፡ ናት ። በዚሁ ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ሰናዖር ፡ አገር ፡ ስለ ፡ ተሰደዱ ፡ በሰናዖር ፡ አገር ፡ ግምብንና ፡ አምባን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ በጽኑ ፡ ምክር ፡ እነሆ ፡ ክፋዎችን ፡ ሆኑ ፡ ብሎ አልና ፡ ስሙን ፡ ራግው ፡ አለው ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንወጣበታለን ፡ ሲሉ ፡ በዘመኑ ፡ ግምብና ፡ አምባን ፡ እንሥራ ፡ ብለው ፡ አስበዋልና ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ።

፲፩፣ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ጡቡን ፡ ሠርተው ፡ በእሳት ፡ ተኩሱ ። ጡቡም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ሆነላቸው ፤ የሚመርጉበት ፡ ጭቃውም ፡ ከባሕር ፡ በሰናዖር ፡ አገርም ፡ ከውኃዎች ፡ ምንጭ ፡ የሚወጣ ፡ የባሕር ፡ አረፋን ፡ ሆነላቸው ።

፲፪፣ በአርባ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሠሩት ። ፍጹም ፡ ጡብ ፡ አድርገው ፡ ሲሠሩት ፡ ኖሩ ። ወርዱ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ÷ ቁመቱ ፡ አሥር ፡ ክንድ ፤ አንድ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ አቄልቂዩ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነው ። ቁመቱ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ከአራት ፡ መዶ ፡ ከሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ከሁለት ፡ ስንዝር ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ። አቄልቂዩ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ምዕራፍ ፡ ነው ።

፲፫፣ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ እኛን ፡ እንዲህ ፡ አለን ፡— አንድ ፡ ቋንቋ ፡ የሆነ ፡ ወገን ፡ ግምብ ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፤ ኑ ፡ አሁን ፡ ከእነርሱ ፡ ፈጽመን ፡ እንዳናጠፋ ፡ አንዱም ፡ የአንዱን ፡ ቋንቋ ፡ እንዳይሰማ ÷ ኑ ፡ ወርደን ፡ በቋንቋ ፡ እንለያቸው ፡ በአሕዛብም ፡ አገር ፡ ይበተኑ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ አንዲት ፡ ምክር ፡ ጸንታ ፡ በላያቸው ፡ አትኑር ፡ አለን ።

፲፬፣ እግዚአብሔር ፡ ወርዶ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ የሠሩትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለወጠ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንዱ ፡ የአንዱን ፡ ነገር ፡ አልሰማም ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ግምብንና ፡ መንደርን ፡ መሥራት ፡ ተዉ ።

፲፭፣ በዚያ ፡ ፈጣሪ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ቋንቋ ፡ ለውጦአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሰናዖር ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የተበተኑባት ፡ አገር ፡ ተባለች ፤ ከዚያም ፡ በየአገሩ ፡ ቋንቋቸው ፡ በየወገናቸው ፡ ተበተኑ ።

፲፮፣ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ ነፋስን ፡ አምጥቶ ፡ ግምባቸውን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ገለበጠ ፤ እነሆ ÷ እርሱም ፡ በሰናዖር ፡ አገር ፡ በባቢሎንና ፡ በአሦር ፡ አገር ፡ መካከል ፡ ነው ። ስምዋንም ፡ ድቀት ፡ አላት ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በሠላሳ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በእርሱ ፡ ትእዛዝ ፡ ከሰናዖር ፡ አገር ፡ ተበተኑ ።

፲፯፣ ካምና ፡ ልጆቹ ፡ ለእርሱ ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀች ፡ በደቡብ ፡ አገር ፡ በዕጣ ፡ ወዳገኛት ፡ አገር ፡ ሄዱ ። ከነዓንም ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ውኃ ፡ መፍሰሻ ፡ ድረስ ፡ ያለችውን ፡ የደጋውን ፡ አገር ፡ እጅግ ፡ ያማረች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አየ ። ወደ ፡ ርስቱ ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መግቢያ ፡ አገር ፡ አልሄደም ÷ በደጋው ፡ አገር ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ በባሕሩና ፡ በደጋው ፡ ዙሪያ ፡ ኖረ ።

፲፰፣ አባቱ ፡ ካም ፡ እና ፡ ወንድሞቹ ፡ ኩሳ ፡ ሚጽሬ ፡ ምም ፡—የአንተ ፡ ዕጣ ፡ ባልሆነች ፡ አገር ፡ ኖረሃልና ፡ በዕጣም ፡ አልወጣችልንምና ፡ እንዲህ ፡ አታድርግ ፡ አሉት ። እንደዚህ ፡ ብታደርግ ፡ ልጆችህና ፡ አንተ ፡ በዚህ ፡ ምድር ፡ ትጠፋላችሁና ፤ በጠብ ፡ በክርክር ፡ የተረገማችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፤ ልጆችህም ፡ በጠብ ፡ ይጠፋሉ ÷ አንተም ፡ ፈጽመህ ፡ ትጠፋለህ ።

፲፱፣ ለሴምና ፡ ለልጆቹ ፡ በዕጣቸው ፡ ወጥቶአልና ፡ በሴም ፡ አገር ፡ አትኑር ፤ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ነህ ። በአባታችን ፡ በኖኅና ፡ በከበረው ፡ ፈራጅ ፡ ፊት ፡ ለመረገም ፡ በመሐላ ፡ ከተዘጋጀን ፡ ከኖኅ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተለይተህ ፡ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ትሆናለህ ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ አልሰማቸውም ፤ እርሱ ፡ ከኤማት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ በደጋው ፡ አገር ፡ ኖረ ፤ ልጆቹም ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ኖሩ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህች ፡ አገር ፡ የከነዓን ፡ አገር ፡ ተባለች ።

፳፣ ያፌትና ፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ሄዱ ፡ እድላቸው ፡ በሆነ ፡ አገርም ፡ ኖሩ ።

፳፩፣ ማዳይም ፡ ውኃ ፡ ያለባትን ፡ አገር ፡ አየ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ አላሰኘችውም ። ከኤላምና ፡ ከአሱር ÷ የሚስቱ ፡ ወንድም ፡ ከሆነ ፡ ከአርፋክስድም ፡ ለምኖ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሚስቱ ፡ ወንድሞች ፡ አቅራቢያ ፡ በሚሆን ፡ በመቄዶን ፡ አገር ፡ ኖረ ። የልጆቹን ፡ ቦታና ፡ የእርሱን ፡ ቦታ ፡ ሚቄዶኒን ፡ በአባታቸው ፡ በማዳይ ፡ ስም ፡ ጠራው ።

፳፪፣ በሠላሳ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ራግው ፡ ስምዋ ፡ ዑራ ፡ የምትባል ፡ ሚስትን ፡ አገባ ፤ ይህችውም ፡ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ የዑር ፡ ልጅ ፡ ናት ። ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፡ ስሙንም ፡ ሴሮሕ ፡ አለው ።

፳፫፣ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ የኖኅ ፡ ልጆች ፡ ሰውን ፡ ለመግደልና ፡ ለመማረክ ÷ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ወንድሙን ፡ ለመግደል ፡ የሰውንም ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ለማፍሰስ ÷ ጽኑ ፡ አምባዎችን ፡ ግምብና ፡ ቅጥርንም ፡ ሠርተው ÷ መዋጋት ፡ ጀመሩ ። አንዱ ፡ ወገን ፡ በአንዱ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ለማለት ፡ በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ አስቀድሞ ፡ ለመሾም ÷ ሕዝቡ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አሕዛቡም ፡ በአሕዛቡ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ለመሄድ ፡ አገርም ፡ ከአገር ፡ ጋር ፡ ለመጣላት ÷ ሁሉም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ለመሥራት ፡ መሣሪያንም ፡ ለመግዛት ፡ ለልጆቻቸውም ፡ ሰልፍን ፡ ለማስተማር ፡ ይዋጉ ፡ ጀመር ። አንዱ ፡ አገር ፡ ከአንዱ ፡ አገር ፡ ጋር ፡ ይመራረኩ ፡ ጀመር ።

ሴት ፡ ባሪያንና ፡ ወንድ ፡ ባሪያንም ፡ ይገዙ ፡ ጀመር ።

፭፬፤ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ውርም ፡ በከላውዲዎን ፡ ያለች ፡ ዑር ፡ የምትባል ፡ አምባን ፡ ሠራ ÷ ስምዋንም ፡ በአባቱ ፡ ስምና ፡ በእርሱ ፡ ስም ፡ ጠራ ። ጣዖቶችን ፡ ሠሩ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ መጥቶ ፡ ለራሱ ፡ ለሠራው ፡ ጣዖት ፡ ይሰግዳል ÷ ምስልንና ፡ ጣዖትን ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፤ የከፉ ፡ አጋንንትም ፡ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ክህደትንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይረዱ ፡ ያስቱ ፡ ነበር ።

፭፭፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ለማሠራት ፡ ይበረታ ፡ ነበር ፤ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞም ፡ ለማጥፋት ፡ ክህደትን ፡ ሁሉ ፡ ለማሠራት ፡ በምድርም ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ከእጁ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የአጋንንትን ፡ እጅ ፡ ይልክ ፡ ነበር ።

፭፮፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በደልንና ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መሥራት ፡ ተመልሶአልና ÷ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሴሮሕ ፡ ስም ፡ ሴሮክ ፡ ተባለ ። አደገ ፤ ለሚስቱ ፡ እናት ፡ አባት ፡ አቅራቢያ ፡ በሆነ ፡ በከላውዲዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑር ፡ ኖረ ። ጣዖትንም ፡ ያመልክ ፡ ጀመር ፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ሚልካ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእኅት ፡ ልጅ ፡ የካቤር ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ናኮርን ፡ ወለደችለት ።

፭፯፤ አደገ ፡ በከላውዲዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑርም ፡ ኖረ ። አባቱም ፡ ለማምዋረት ፡ በሰማይ ፡ ምልክትም ፡ ለመጠንቆል ፡ የክዋክብትን ፡ ቍጥርም ፡ አስተማረው ።

፭፰፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ኢዮስካ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የከለዳውያን ፡ ወገን ፡ የኔስቴግ ፡ ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ታራ ፡ የሚባል ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ።

፭፱፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ወፎችንና ፡ ቁራዎችን ፡ ምድርን ፡ ለማጥፋት ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ የተዘራውንም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሰደደ ። የሰውን ፡ ልጆች ፡ አገዛመራቸውን ፡ ይቀሙ ፡ ዘንድ ፡ ሳያርሱ ፡ ቁራዎች ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ዘሩን ፡ ይለቅሙ ፡ ጀመር ። ወፎችና ፡ አሞራዎች ፡ ያስቸግሩአቸው ፡ ነበርና ÷ ዘራቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡ ነበርና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙን ፡ ታራ ፡ አለው ።

፷፤ ከወፎችም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ዓመቶች ፡ ድርቅ ፡ ይሆኑ ፡ ጀመር ፤ የእንጨቱንም ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ከዛፎች ፡ ላይ ፡ እየለቀሙ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፤ በዘመናቸው ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂትም ፡ ማዳን ፡ ቢችሉ ፡ በጽኑ ፡ ኃይል ፡ ነበር ። በሠላሳ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ታራ ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ኤድና ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የምትሆን ፡ የአብራም ፡ ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። የልጁ ፡ ልጅ ፡ ሳይፀነስ ፡ ሙቶአልና ፡ ስሙን ፡ በእናቱ ፡ አባት ፡ ስም ፡ አብራም ፡ አለው ።

፷፩፤ ያም ፡ ልጅ ፡ ጣዖታቱን ፡ በመከተል ፡ ኃጢአትንም ፡ በመሥራት ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰት ፡ የምድርን ፡ ስሕተት ፡ ያውቅ ፡ ጀመር ።

፷፪፤ አባቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ፤ የሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በጣዖት ፡ እንዳይሰግድ ፡ አባቱን ፡ ከመከተል ፡ ተለየ ።

፷፫፤ የሰዎች ፡ ልጆች ፡ ከሚበድሉት ፡ በደል ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ የተናቀ ፡ ጣዖቱን ፡ በመከተል ፡ ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ስሕተት ፡ እንዳይሆን ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምን ፡ ጀመር ።

፷፬፤ በምድር ፡ ዘርን ፡ ለመዝራት ፡ የሚዘሩበት ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ፤ ዘራቸውን ፡ ከአሞራዎች ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ወጡ ።

፷፭፤ አብራምም ፡ ከወጡ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ወጣ ። እርሱም ፡ የአሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ ብዙዎች ፡ ቁራዎችም ፡ ዘርን ፡ ይለቅሙ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ። አብራምም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሳያርፉ ፡ በፊታቸው ፡ ይሮጥ ፡ ነበር ÷ ዘርን ፡ ለመልቀም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሳያርፉ ፡— ወደ ፡ መጣችሁበት ፡ ቦታ ፡ ተመለሱ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አትውረዱ ፡ እያለ ፡ ይጮህ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡ ተመለሱ ።

፷፮፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቁራዎችን ፡ ለመከልከል ፡ ሰውን ፡ አስቀመጠ ። አብራም ፡ ባለበት ፡ በዚያ ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ከቁራዎቹ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ቁራ ፡ አላረፈም ። [illegible]

፷፯፤ በእርሻዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሲጮኽና ፡ አሞራዎቹን ፡ ሁሉ ፡— ተመለሱ ፡ ሲላቸው ፡ ይሰሙት ፡ ነበር ፤ በከላውዲዎን ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ስሙ ፡ ገነነ ፡ ከበረ ።

፷፰፤ የሚዘሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ። የዘሩ ፡ ወራት ፡ እስኪ ፈጸም ፡ ድረስም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። ምድራቸውን ፡ ዘሩ ÷ በዚያም ፡ ዓመት ፡ የሚበቃ ፡ እህልን ፡ አገቡ ፤ በልተውም ፡ ጠገቡ ።

፷፱፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ የበረ ፡ ዕቃ ፡ ለሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡ እንጨት ፡ መጥረብን ፡ አስተማራቸው ።

፸፤ በምድር ፡ ላይ ፡ የበረ ፡ ዕቃን ፡ ሠሩ ፤ በላዩ ፡ ዘርን ፡ ያኖር ፡ ዘንድ ፡ በድግሩ ፡ አንጻር ፡ እርፍን ፡ ሠራ ÷ ዘሩም ፡ በእርሱ ፡ ጫፍ ፡ ወርዶ ፡ በምድር ፡ ይሰወር ፡ ነበር ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከአሞራዎች ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ፡ ነበር ፤ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ድግሩንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አኖሩ ።

፸፩፤ ዘርንም ፡ ዘሩ ፤ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ አብራም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ሁሉን ፡ አደረጉ ። ከዚያ ፡

በኋላ ፡ ከአሞራዎቹ ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ።

፵፪፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ አባቱ ፡ ታራን ፡— አባቴ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እርሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ አለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ምንም ፡ ምን ፡ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የላቸውምና ፡ አንተ ፡ ከም ታመልካቸውና ፡ በፊታቸው ፡ ከምትሰግድላ ቸው ፡ ከእነዚህ ፡ ከጣዖታቱ ፡ ለእኛ ፡ የምናገ ኘው ፡ ምን ፡ ረድኤት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አለን ? ድዳዎች ፡ ናቸውና ÷ ልቡናንም ፡ የሚያስቱ ፡ ናቸውና ፡ አታምልኩአቸው ።

፵፫፤ ሰማይን ፡ የፈጠረ ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡ ለዘር ፡ ጠል ፡ ለመከር ፡ የሚሰጥ ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉን ፡ የሚያደርግ ÷ ሁሉን ፡ በቃሉ ፡ የፈጠረ ÷ ከፊቱ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ደኅንነት ፡ የሚገኝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልኩ ።

፵፬፤ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ እና ንተ ፡ ለምን ፡ ታመልካላችሁ ? እነርሱ ፡ የሰው ፡ ሥራ ፡ ናቸውና ÷ እናንተ ፡ በጫንቃችሁ ፡ ትሸ ከሙ ፡ አቸዋላችሁና ÷ ለሚሠሩአቸው ፡ ሰዎች ፡ ጽኑ ፡ ተዋርዶ ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ ከእነርሱ ፡ ረድኤት ፡ አይገኝምና ፤ ለሚያመልኩአቸውም ፡ ሰዎች ፡ የልቡና ፡ ስሕተት ፡ ናቸውና ፡ አታም ልኩአቸው ፡ አለ ።

፵፭፤ አባቱ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔም ፡ አውቃለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በፊታቸው ፡ አገለግል ፡ ዘንድ ፡ ካህን ፡ ጣዖት ፡ ላደረገኝ ፡ ለሕዝቡ ፡ ምን ፡ አደ ርጋለሁ ? እውነት ፡ ነገርንም ፡ ብነግራቸው ÷ ያመልኩአቸው ፡ ያመሰግኑአቸው ፡ ዘንድ ፡ ልቡናቸው ፡ እነርሱን ፡ ተከትላለችና ፡ ይገድሉ ኛል ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ እንዳይገድሉህ ፡ ዝም ፡ በል ፡ አለው ።

፵፮፤ ለሁለቱ ፡ ወንድሞቹም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ነገራ ቸው ÷ እርሱንም ፡ ተቆጡት ፡ ዝም ፡ አለ ።

፵፯፤ በአርባው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ሶራ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ሆነችው ።

፵፰፤ በሦስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በሚቆጠር ፡ በሦስተ ኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድሙ ፡ አራን ፡ ሚስት ፡ አገባ ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተ ኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ÷ ስሙንም ፡ ሎጥ ፡ አለው ። ወንድሙ ፡ ናኮርም ፡ ሚስት ፡ አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ አብራም ፡ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ በስሳው ፡ ዘመን ÷ ይኸውም ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ ራተኛው ፡ ዓመት ÷ አብራም ፡ ሌሊት ፡ ተነሥቶ ፡ የጣዖታቱን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ÷ በቤት ፡ ያለው ንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አቃጠለ ።

፪፤ ያወቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የለም ፤ ሌሊት ፡ ተነሥ ተው ፡ ጣዖታቸውን ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ ወደዱ ።

፫፤ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ አራን ፡ ተወረወረ ÷ በላ ዩም ፡ እሳት ፡ ነደደበት ፤ በእሳት ፡ ተቃጥሎ ፡ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኢኑር ፡ በአባቱ ፡ በታራ ፡ ፊት ፡ ሞተ ። የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኢኑር ፡ ቀበሩት ።

፬፤ ታራም ፡ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ከዑር ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ከነዓንና ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ካራንም ፡ ምድር ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ወጣ ÷ ልጆቹም ፡ መጡ ።

፭፤ አብራምም ፡ ከአባቱ ፡ ጋር ፡ በካራን ፡ ሁለት ፡ የዓመቶች ፡ ሱባዔ ፡ ተቀመጠ ።

፮፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ተነሣ ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ከማታ ፡ እስከ ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ ከዋክብትን ፡ ይቆጥር ፡ ዘንድ ÷ የዓመቱ ፡ ሥራ ፡ ምን ፡ እን ዲሆን ÷ ዝናብ ፡ ያዘንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያዘ ንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊት ፡ ወጥቶ ፡ ተቀመጠ ።

፯፤ ብቻውን ፡ ተቀምጦ ፡ ይቆጥር ፡ ነበር ፤ በልቡ ናው ፡ ነገር ፡ ታሰበ ፤ የከዋክብት ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ÷ የፀሐይና ፡ የጨረቃ ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነው ። እኔ ፡ ለምን ፡ እመራ መራለሁ ? ጥዋትም ፡ ማታም ፡ ያዘንብ ፡ ዘንድ ፡ ቢወድ ፡ ያዝንብ ፤ እንዳያዘንብም ፡ ቢወድ ፡ አያዝንብ ፤ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ነው ፡ አለ ።

፰፤ በዚህችም ፡ ሌሊት ፡ ለመነ ፡— ፈጣሪዬ ÷ ፈጣ ሪዬ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ብቻ ፡ ለእኔ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ነህ ፤ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ፈጠርህ ፤ የቃልህ ፡ ፍጥ ረት ፡ ሁሉ ፡ ጸንቶ ፡ ኖረ ። እኔ ፡ አንተን ፡ ማም ለክ ፡ ወደድሁ ፤ ክፉዎች ፡ ከሆኑ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ ከሚሠለጥኑ ፡ ከመናፍስት ፡ እጅ ፡ አድነኝ ፤ ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ÷ በአምልክ ፡ አንተን ፡ ከመከተል ፡ አያስቱኝ ፤ እኔንም ፡ ልጁንም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ለዘላ ለም ፡ እንዳንስት ፡ አድርገን ፡ አለ ።

፱፤ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ዑርም ፡ ብመለስ ÷ ወደ ፡ እነርሱ ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ እነ ርሱ ፡ ሰውነቴን ፡ በፊቴ ፡ ይፈልጋሉ ፤ ወይም ፡ በዚህ ፡ በታ ፡ እቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡ በዚህ ፡ በታ ፡ ያችን ፡ የቀናች ፡ ጎዳና ፡ በፊትህ ፡ አቅናልኝ ፤ በእኔ ፡ በባሪያህ ፡ እጅ ፡ አድርግ ፤ ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ÷ በልቡናዬ ፡ ስሕተት ፡ ጸንቼ ፡ አልኑር ፡ አለ ።

፲፤ እርሱም ፡ ይህን ፡ ተናግሮ ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተላከ ፡— አንተ ፡ ከሀገርህ ÷ ከአ ባትህ ፡ ወገንና ፡ ከዘመዶችህ ፡ ተለይተህ ፡ ወጥ ተህ ፡ እኔ ፡ ወደማሳይህ ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡ አደርግሃለሁ ÷ አክብርሃለሁ ÷ ስም ህንም ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ÷ በሀገሩም ፡ ሁሉ ፡ የከበርህ ፡ ትሆናለህ ፤

፲፩፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአ ንተ ፡ ይባረካሉ ፤ የሚመርቁህን ፡ እመርቃቸ ዋለሁ ÷ የሚረግሙህንም ፡ እረግማቸዋለሁ ፤

ለአንተም ፡ አምላክን ፡ እሆንልሃለሁ ፡ ለልጅ ፡ ልጆችህም ፡ ለወገኖችህም ፡ ሁሉ ፡ እሆናቸዋለሁ ፤ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለሚነሡ ፡ ሰዎች ፡ አምላካቸው ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አትፍራ ፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አምላክህ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ሲል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተላከ ።

፲፪፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፡— ምሥጢርን ፡ ግለጥለት ÷ ዕዝነ ፡ ልቡናውም ፡ እንዲሰማ ፡ ይሁን ÷ ጥቅመ ፡ ሰናያር ፡ ከፈረሰበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከሚናገርበት ፡ ቋንቋ ፡ ተለይቶአልና ፡ የተረዳች ፡ ቋንቋን ፡ በአንደበቱ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ግለጥለት ፡ አለኝ ።

፲፫፤ ምሥጢርን ፡ ገለጥሁለት ÷ ዕዝነ ፡ ልቡናውም ፡ እንዲሰማ ÷ አንደበቱም ፡ እንዲናገር ፡ አደረግሁ ፤ ፍጥረቱ ፡ በተፈጠረበት ፡ በዕብራይስጥም ፡ ቋንቋ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ፤ የአባቶችን ፡ መጽሐፎች ፡ ወሰደ ÷ እነዚያም ፡ የዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ናቸው ። ተናገራቸው ÷ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ይማራቸው ፡ ጀመር ። የጸነነውን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እነግረው ፡ ነበር ፤ ዝናብ ፡ በሚዘንብባቸው ፡ በሰድስቱ ፡ ወሮች ፡ ተማራቸው ።

፲፬፤ በስድስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከአባቱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፤ ከካራን ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ሄዶ ፡ አይቶአት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሄድ ፡ ነገረው ።

፲፭፤ አባቱ ፡ ታራም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ በሰላም ፡ ሂድ ÷ የፍቅር ፡ አምላክ ፡ ጐዳናህን ፡ ያቅናልህ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ይኑር ፤ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅህ ፤ በሚያዩህ ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ቸርነትንና ፡ ይቅርታን ፡ መወደድን ፡ ይስጥህ ፤ በአንተ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አይሠልጥኑብህ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ።

፲፮፤ በእርስዋ ፡ ለመኖር ፡ ለዓይኖችህ ፡ ያማረች ፡ አገር ፡ ብታይ ፡ መጥተህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ውሰደኝ ፤ ለአንተ ፡ ልጅ ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ የወንድምህን ፡ የአራን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ውሰደው ፤ እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይኑር ፤ በደኅና ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ ወንድምህ ፡ ናኮርን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ትተኸው ፡ ሂድ ፤ ሁላችንም ፡ በአንድነት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አለው ።

፲፯፤ አብራምም ፡ ሚስቱን ፡ ሶራን ፡ የወንድሙን ፡ የአራን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ይዞ ፡ ከካራን ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ሱርም ፡ መጣ ÷ እስከ ፡ ሰቂሞንም ፡ ድረስ ፡ ተመላለሰ ፤ ረጅም ፡ ግራር ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ አደረ ፤ ከኢማት ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ ረጅም ፡ ግራር ፡ እስካለበት ፡ ድረስ ፡ አገሪቱ ፡ እጅግ ፡ ያማረች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እነሆ ፡ አየ ።

፲፰፤ እግዚአብሔርም ፡— ለልጆችህና ፡ ለአንተ ፡ ይህችን ፡ አገር ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ አለው ። በዚያም ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ለታየው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።

፲፱፤ ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ በምሥራቅ ፡ አንጻር ፡ ወዳ ፡ ለች ፡ ወደ ፡ ዓጌ ÷ በምዕራብ ፡ አንጻርም ፡ ወዳ ፡ ለች ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ተራራ ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ድንኳን ፡ ተከለ ፤ ባያትም ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ አገሪቱ ፡ ሰፊ ፡ ናት ÷ እጅግም ፡ ያማረች ፡ ናት ÷ ሁሉም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይበቅላል ፤ ወይን ÷ በለስ ÷ ሮማን ÷ ወይራ ÷ ግራር ÷ ቡጥን ÷ ዘይት ÷ ዋንዛ ÷ ሰናበር ÷ የደጋውም ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ የሚበቅልባት ፡ ናት ፤ ውኃውም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ይሄዳል ።

፳፤ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ከዑር ፡ አውጥቶ ፡ ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ያመጣውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ።

፳፩፤ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ተራራ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፡— አንተ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ የዘላለም ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ÷ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይለየው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።

፳፪፤ ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ሄደ ÷ እስከ ፡ ኬብሮንም ፡ ደረሰ ። ኬብሮንም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ተሠራች ። በዚያም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ። ሎጥ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ አገር ፡ ሄደ ።

፳፫፤ በሀገርም ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባኤ ፡ በሚቆጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ሄደ ፤ ሚስቱ ፡ ከእርሱ ፡ ሳትለይ ፡ በግብጽ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። የግብጽ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ጣይናስም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከኬብሮን ፡ በኋላ ፡ በሰባት ፡ ዓመት ፡ ተሠራች ።

፳፬፤ ፈርያን ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሶራን ፡ በቀማው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ስለ ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡ ስለ ፡ ሶራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈርያንን ፡ በደዌ ፡ ገረፈ ÷ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ መቅሠፍት ፡ ገረፈ ።

፳፭፤ አብራምም ፡ በገንዘብ ÷ በላሞችና ፡ በበጎች ÷ በፈረሶችና ፡ በአህዮች ፡ በግመሎችም ÷ በሴቶች ፡ ባሪያዎችና ፡ በወንዶች ፡ ባሪያዎች ÷ በወርቅና ፡ በብርም ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ። የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ሎጥም ፡ በገንዘብ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።

፳፮፤ ፈርያንም ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሶራን ፡ መለሰ ። ከግብጽም ፡ ተነሥቶ ፡ በምዕራብና ፡ በቤቴል ፡ ምሥራቅ ፡ መካከል ፡ በዓጌ ፡ ባለ ፡ መሠዊያ ፡ ቦታ ፡ ቀድሞ ፡ ድንኳኑን ፡ ተክሎበት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ።

፳፯፤ በደኅና ፡ የመለሰው ፡ ፈጣሪውን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰገነው ።

፰፰፤ በአርባ ፥ አንድ ፥ ኢዮቤልዩ ÷ በመጀመሪያው ፥ ሱባዔ ፥ በሚቄጠር ፥ በሦስተኛው ፥ ዓመት ፥ እንዲህ ፥ ሆነ ፤ ወደዚህ ፥ ቦታ ፥ ተመለሰ ፤ በመ ሠዊያውም ፥ ላይ ፥ መሥዋዕትን ፥ አቀረበ ÷ የእግዚአብሔርንም ፥ ስም ፥ ጠራ ፥— ገናና ፥ አምላክ ፥ የምትሆን ፥ አንተ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሆይ ÷ የዘላለም ፥ አምላኬ ፥ ነህ ፥ አለ ።

፰፱፤ ከዚህ ፥ ሱባዔ ፥ በሚቄጠር ፥ በአራተኛው ፥ ዘመን ፥ ሎጥ ፥ ከእርሱ ፥ ተለየ ÷ ሎጥም ፥ በሰ ዶም ፥ ኖረ ። የሰዶም ፥ ሰዎች ፥ ግን ፥ እጅግ ፥ ኃጢአተኞች ፥ ነበሩ ። የወንድሙ ፥ ልጅ ፥ ከእ ርሱ ፥ ስለ ፥ ተለየ ፥ በልቡ ፥ አዘነ ። ሎጥ ፥ በተማ ረከበት ፥ በዚያ ፥ ዓመት ፥ ልጅ ፥ አልነበረውምና ።

፱፤ ሎጥ ፥ ከእርሱ ፥ ከተለየ ፥ በኋላ ፥ ከዚህ ፥ ሱባዔ ፥ በሚቄጠር ፥ በአራተኛው ፥ ዓመት ፥ እግዚአብ ሔር ፥ አብራምን ፥ ተናገረው ፥— በዚያ ፥ ትኖር ፥ ዘንድ ፥ ባለህበት ፥ በዚያ ፥ ቦታ ፥ አንገትህን ፥ አቅንተህ ፥ አራቱን ፥ ማዕዘን ፥ ተመልከት ፤ ይህችን ፥ የምታያትን ፥ አገር ፥ ሁሉ ፥ ለአንተ ፥ እሰጥሃለሁና ÷ ለልጆችህም ፥ እስከ ፥ ዘላለም ፥ ድረስ ፥ እሰጣቸዋለሁና ።

፱፩፤ ልጆችህን ፥ እንደ ፥ ባሕር ፥ አሸዋ ፥ አደርጋለሁ ፤ ሰው ፥ የባሕር ፥ አሸዋን ፥ መቍጠር ፥ ይችል ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ልጆችህም ፥ ይቈጠራሉ ፤ ተነሥ ተህ ፥ ቁመትዋን ፥ ወርድዋን ፥ ዙራት ፥ ለልጆ ችህ ፥ እሰጣታለሁና ፥ ሁሉን ፥ ተመልከት ፥ አለው ።

፱፪፤ አብራምም ፥ ወደ ፥ ኬብሮን ፥ ሄዶ ፥ በዚያ ፥ ተቀመጠ ።

፱፫፤ በዚያም ፥ ዓመት ፥ የኤላም ፥ ንጉሥ ፥ ኀሎዶጎ ሞር ፥ መጣ ÷ የሰናዖርም ፥ ንጉሥ ፥ አማልፋል ÷ የሲላር ፥ ንጉሥም ፥ አሪአክ ÷ የአሕዛብ ፥ ንጉ ሥም ፥ ጥርጋል ፥ መጡ ÷ የሰዶምንም ፥ ንጉሥ ፥ ወጉት ።

፱፬፤ የሰዶም ፥ ንጉሥ ፥ ሸሸ ፤ የጨው ፥ አገር ፥ በሚ ሆን ፥ በሲላስ ፥ ዳማው ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ በጦር ፥ ተወግተው ፥ ወደቁ ፤ አደማንና ፥ ሰዶምን ፥ ሶቤኤንንም ፥ ማረኩ ፤ የአብራምን ፥ የወንድ ሙን ፥ ልጅ ፥ ሎጥንም ፥ ማረኩ ÷ ገንዘቡ ንም ፥ ሁሉ ፥ ዘረፉ ÷ እስከ ፥ ዳንም ፥ ድረስ ፥ ሄደ ።

፱፭፤ ከጦር ፥ የዳነ ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ መጥቶ ፥ የወን ድሙ ፥ ልጅ ፥ ሎጥ ፥ እንደ ፥ ተማረከ ፥ ለአብ ራም ፥ ነገረው ። አሽከሮቹን ፥ አስጊጦ ፥ ለእግ ዚአብሔር ፥ አሥራት ፥ ቀዳምያትን ፥ ይሰጡ ፥ ዘንድ ፥ አብራም ፥ በእርሱም ፥ በልጆቹም ፥ ሥር ዓትን ፥ ሠራ ። እግዚአብሔርም ፥ ለዘላለም ፥ ይይዙት ፥ ዘንድ ፥ በፊቱ ፥ ለሚያገለግሉ ፥ ለካህ ናቱ ፥ ሊሰጡት ፥ የዘላለም ፥ ሥርዓትን ፥ ሠራ ።

፱፮፤ ከሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ አሥራት ፥ ይሰጡ ፥ ዘንድ ፥ ለልጅ ፥ ልጅ ፥ ዘመን ፥ ሠርቶታልና ፥ ለዚህ ፥ ሕግ ፥ የተወሰነ ፥ ዘመን ፥ የለውም ። ከእ ህሉም ÷ ከወይኑም ÷ ከዘይቱም ÷ ከላሞችም ÷ ከበጎችም ÷ ከፍየሎችም ፥ አሥራት ፥ ይሰጡ ፥ ዘንድ ፥ ሥርዓት ፥ አድርጎ ፥ ሠራ ።

እርሱም ፥ በፊቱ ፥ ደስ ፥ ብሎአቸው ፥ ሊበሉት ፥ ሊጠጡት ፥ ለካህናት ፥ ሰጠ ። ፱፯፤

የሰዶምም ፥ ንጉሥ ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ደረስ ÷ በፊ ቱም ፥ ሰገደ ፥— ጌታችን ፥ አብራም ፥ ሆይ ÷ ያዳንኸውን ፥ ሰው ፥ ስጠን ÷ ምርኮው ፥ ግን ፥ ላንተ ፥ ይሁንህ ፥ አለው ። ፱፰፤

አብራምም ፥— እኔ ፥ አብራምን ፥ አከበርሁት ፥ የምትል ፥ እንዳትሆን ÷ ከእኔ ፥ ጋር ፥ የሄዱ ፥ ጐልማሶች ፥ እድል ፥ ፈንታቸውን ፥ ይውሰዱ ፥ እንጂ ፥ ከበሉት ፥ በቀር ፥ ከአንተ ፥ ገንዘብ ፥ ሁሉ ፥ የክር ፥ ፈትል ፥ የጫማ ፥ ጠፍር ፥ እንዳልወስድ ፥ ገናና ፥ ወደ ፥ ሆነ ፥ አምላክ ፥ እኔ ፥ እጆቼን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አደርጋለሁ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ የሄዱ ፥ ሰዎች ፥ ኤሴኬልና ፥ አውናን ፥ መምሬ ፥ እነርሱ ፥ እድል ፥ ፈንታቸውን ፥ ይውሰዱ ፥ አለው ። ፱፱፤

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

ከዚህ ፥ ነገር ፥ በኋላ ፥ በዚህ ፥ ሱባዔ ፥ በሚቄ ጠር ፥ በአራተኛው ፥ ዓመት ፥ በሦስተኛው ፥ ወር ፥ መባቻ ፥— አብራም ፤ አትፍራ ÷ ጠበቃህ ፥ እኔ ፥ ነኝ ÷ ዋጋህም ፥ እጅግ ፥ ይበዛል ፥ ሲል ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ በሕልም ፥ ወደ ፥ አብ ራም ፥ መጣ ። ፩፤

አቤቱ ÷ ምን ፥ ትሰጠኛለህ ? እኔ ፥ ልጅ ፥ ሳል ወልድ ፥ በሞት ፥ እሄዳለሁ ፤ የደማስቆ ፥ ሰው ፥ የሚሆን ፥ የአማቲየል ፥ ልጅ ፥ የማሴት ፥ ልጅ ፥ ኤልኤዘር ፥ እርሱ ፥ ይወርሰኛል ፤ ለእኔ ፥ ግን ፥ ልጅ ፥ አልሰጠኸኝም ፤ ልጅ ፥ ስጠኝ ፥ አለ ። ፪፤

ከባሕርይህ ፥ የሚወለድ ፥ ልጅ ፥ እርሱ ፥ ይወር ስሃል ፥ እንጂ ፥ ይህ ፥ አይወርስህም ፥ አለው ። ፫፤

ወደ ፥ ውጪ ፥ አውጥቶ ፥— ወደ ፥ ሰማይ ፥ ተመ ልከቶ ÷ መቍጠር ፥ ይቻልህ ፥ እንደ ፥ ሆነም ፥ ከዋክብትን ፥ ቍጠር ፥ አለው ። ሰማይን ፥ አየ ፤ ከዋክብትንም ፥ ተመለከተ ፥— ልጅህ ፥ እንደዚህ ፥ ይሆናል ፥ አለው ። እግዚአብሔርንም ፥ አመ ነው ፤ ማመኑም ፥ ጽድቅ ፥ ሆኖ ፥ ተቈጠረለት ። ለዘላለም ፥ ይዘሃት ፥ ልትኖር ፥ ለአንተም ፥ ከአን ተም ፥ በኋላ ፥ ለልጆችህ ፥ ልትሆን ፥ የከነዓናው ያንን ፥ አገር ፥ እሰጥህ ፥ ዘንድ ፥ የከላውዴዎን ፥ ዕጣ ፥ የምትሆን ፥ ከዑር ፥ ያወጣሁህ ፥ እኔ ፥ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ነኝ ፥ አለው ። ፬፤

አቤቱ ÷ አቤቱ ÷ እንድወርሳት ፥ በምን ፥ አው ቃለሁ ? አለ ። ፭፤

ሦስት ፥ ዓመት ፥ የሆነውን ፥ ወይፈን ÷ ሦስት ፥ ዓመት ፥ የሆነውን ፥ ፍየል ÷ ሦስት ፥ ዓመት ፥ የሆ ነውን ፥ በግ ÷ ዋኖስና ፥ ርግብንም ፥ አምጣልኝ ፥ አለው ። ፮፤

ይህን ፥ ሁሉ ፥ በወር ፥ እዙሌታ ፥ አመጣ ። እርሱ ፥ ግን ፥ የኬብሮን ፥ አቅራቢያ ፥ በምትሆን ፥ በማ ምሬ ፥ ባለ ፥ ግራር ፥ ሥር ፥ ተቀምጦ ፥ ነበር ። ፯፤

በዚያም ፥ መሠዊያን ፥ ሠራ ፤ ይህን ፥ ሁሉ ፥ አረደ ÷ በመሠዊያውም ፥ ላይ ፥ ደማቸውን ፥ አፈሰሰ ፤ ከሁለት ፥ ከሁለት ፥ አደረጋቸው ÷ በየመልካቸ

ውም ፡ በአንጻራቸው ፡ አኖራቸው ÷ አዕዋፍን ፡ ግን ፡ ጨርሶ ፡ አልቆረጣቸውም ። ወፎችም ፡ ወደ ፡ መሥዋዕት ፡ ያወርዱ ፡ ነበር ።

፲ ፡ አብራም ፡ ግን ፡ ይከለክላቸው ፡ ነበር ፤ ወፎች ፡ ይበሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ አላሰናበተም ፡ ነበር ።

፲፩ ፡ ዐሐይ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ በአብራም ፡ እንቅልፍ ፡ መጣበት ፤ እነሆ ÷ የሚያስፈራ ፡ ጽኑ ፡ ጨለማ ፡ በላዩ ፡ ወደቀበት ።

፲፪ ፡ ልጅህ ፡ በአሕዛብ ፡ አገር ፡ ስደተኛ ፡ እንዲሆን ፤ አራት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ እንዲገዙአቸውና ፡ መከራ ፡ እንዲያጸኑባቸው ፡ ፈጽመህ ፡ እወቅ ፡ ተብሎ ፡ ለአብራም ፡ ተነገረ ። ለሚገዙላቸው ፡ ወገኖችም ፡ እኔ ፡ እፈርድላቸዋለሁ ።

፲፫ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ጋር ፡ ከዚያ ፡ ይወጣሉ ። አንተም ፡ አባቶችህ ፡ ወደ ፡ ሄዱበት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በሰላም ፡ ትሄዳለህ ፤ በበጎ ፡ እድሜም ፡ ትቀበራለህ ።

፲፬ ፡ በአራተኛው ፡ ትውልድ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ አለመመለሳቸው ፡ የአሞራውያን ፡ ኃጢአት ፡ አልተፈጸመምና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ።

፲፭ ፡ ከእንቅልፉ ፡ ነቅቶ ፡ ተነሣ ፤ ዐሐይም ፡ ገባ ፤ እሳትም ፡ ይነድ ፡ ጀመር ፤ እነሆ ÷ ምድጃው ፡ እየጤሰ ፡ እሳቱ ፡ እየነደደ ፡ በመሠዊያው ፡ መካከል ፡ አለፈ ።

፲፮ ፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአብራም ፡ ጋር ፡ ተማማለ ፡— ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ÷ ይኸውም ፡ ኤፍራጥስ ፡ የሚባል ፡ ወንዝ ፡ ነው ÷ ይህችን ፡ አገር ፡ ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ የቄኔውስንና ፡ የዜቄኔዊውስን ÷ የቀድሞኔውስን ÷ የፌራዚውስንና ፡ የራፌኢያን ÷ የፌኮሬውስን ÷ የኤዊውስንና ፡ የአሞሬዎስን ÷ የከናኔዎስንና ፡ የጌርጌሴዎስን ፡ የኢያሴውስንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተማማለ ።

፲፯ ፡ አብራምም ፡ ሄዶ ፡ መሠዊያውን ፡ አዘጋጀ ፤ አዕዋፍን ÷ መሥዋዕታቸውን ÷ ወይናቸውንም ፡ አቀረበ ፤ እሳት ፡ በላው ።

፲፰ ፡ በዚያች ፡ ወር ፡ ከአብራም ፡ ጋር ፡ ተማማልን ፤ ይኸውም ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተማማልነው ፡ መሐላ ፡ ነው ።

፲፱ ፡ አብራምም ፡ በዓልንና ፡ ሥርዓትን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አጸናለት ፤ አብራምን ፡ ደስ ፡ አለው ፤ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ለሚስቱ ፡ ለሶራ ፡ ነገራት ፤ ልጅ ፡ እንዲወለድለት ፡ አመነ ። እርስዋ ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ አትወልድም ፡ ነበር ፤ ሶራ ፡ ባልዋ ፡ አብራምን ፡ መከረችው ፡— ከእርስዋ ፡ የተወለደ ፡ ልጅን ፡ አሳድግልሃለሁና ፡ ከግብጽ ፡ ባመጣኋት ፡ በአገልጋዬ ፡ በአጋር ፡ ድረስባት ፡ አለችው ።

፳ ፡ አብራምም ፡ የሚስቱ ፡ የሶራን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፡— እንዳልሽ ፡ አድርጊ ። ሶራም ፡ ከግብጽ ፡ ያመጣቻትን ፡ አገልጋይዋን ፡ አጋርን ፡ አምጥታ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ለባልዋ ፡ ለአብራም ፡ ሰጠቻት ።

፳፩ ፡ ደረሰባት ÷ ፀነሰች ÷ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ስሙን ፡ እስማኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። በዚያም ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ በሕይወት ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሰማንያ ፡ ስድስት ፡ ዘመን ፡ ነው ።

፳፪ ፡ በዚህ ፡ በአራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በወሩ ፡ እዙሌታ ፡ የዘራው ፡ የስንዴ ፡ አዝመራ ፡ ከሚደርስበት ፡ አስቀድሞ ፡ አብራም ፡ በዓል ፡ አደረገ ።

፳፫ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ የእህሉን ፡ መጀመሪያውን ፡ እህል ፡ አዲስ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረበ ፤ ወይፈኑንና ፡ የበጉን ፡ ሙክት ፡ በጉንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤ ስቡንና ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ወይናቸውንም ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ከነጭው ፡ ዕጣን ፡ ጋር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረበ ።

፳፬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብራምን ፡ ተነጋገረው ፡— ያማረ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። በፊቴ ፡ ተገዘር ፤ ፍጹም ፡ ሁን ፤ በአንተና ፡ በእኔ ፡ መካከል ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ እጅግ ፡ አከብርሃለሁ ።

፳፭ ፡ አብራምም ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ተናገረው ፡— እነሆ ÷ ሥርዓቴ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ÷ ለብዙ ፡ አሕዛብም ፡ አባት ፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ።

፳፮ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምህ ፡ አብራም ፡ አይባል ፤ የብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አባት ፡ አድርጌሃለሁና ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ስምህ ፡ አብርሃም ፡ ይባል ። አንተን ፡ ፈጽሜ ፡ አከብርሃለሁ ፡ የአሕዛብንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ÷ ነገሥታቱ ፡ ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ።

፳፯ ፡ በአንተና ፡ በእኔ ፡ መካከል ፡ በዘመናቸው ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ልትሆን ÷ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ በልጆችህ ፡ መካከል ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ አምላክ ፡ እሆንህ ፡ ዘንድ ÷ ለዘላለሙ ፡ ልትገዛት ፡ ተሰደህ ፡ በኔድህበት ፡ በከነዓን ÷ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ አምላክ ፡ እሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ አምላካቸውም ፡ እሆናቸዋለሁ ።

፳፰ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— አንተ ፡ መሐላዬን ፡ ጠብቅ ፤ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡ ፡ ልጆችህ ፡ ይጠብቁ ፤ ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ግዘሩ ÷ የሰውነታችሁንም ፡ ሰንከፍ ፡ ሁሉ ፡ ተገዘሩ ፤ በእናንተና ፡ በእኔ ፡ መካከል ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ለዘላለም ፡ የሥርዓቱ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ።

፳፱ ፡ በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ በየወገናችሁ ፡ ግዘሩት ። እቤት ፡ የተወለዱትን ÷ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በወርቅ ፡ የገዛችሁትን ፡ ከልጆችህ ፡ ወገን ፡ ያይደለም ፡ ቢሆን ፡ ይገዘሩ ፤ እቤትህ ፡ የተወለደም ፡ በወር ቅህም ፡ የገዛኸው ፡ ቢሆን ፡ ይገዘሩ ።

፴ ፡ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ መሐላዬ ፡ በሰውነታችሁ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ። ግዙር ፡ ያልሆነ ፡

ወንድ ፡ ልኃችሁ ፡ ሁሉ ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡ የሰውነቱን ፡ ሰንኮፍ ፡ ያልተገዘረውም ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓቴን ፡ አፍርሶአልና ፡ ያች ፡ ሰውነት ፡ ከወገንዋ ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ፡ አለው ።

፴፭፤ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— ሚስትህ ፡ ሶራ ፡ ስምዋ ፡ ሳራ ፡ ነውና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምዋ ፡ ሶራ ፡ አይባል ፤ አከብራታለሁ ÷ ከእርስዋም ፡ ልጅ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ እርሱንም ፡ አከብረዋለሁ ÷ ታላቅ ፡ ወገንም ፡ ይሆናል ÷ የአሕዛብም ፡ ነገሥታት ፡ ከእርሱ ፡ ይወለዳሉ ፡ አለው ።

፴፮፤ አብርሃም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ። በልቡ ፡— በመቶ ፡ ዘመኔ ፡ ልጅ ፡ እወልድ ፡ ነበርን ? ሳራስ ፡ በዘጠና ፡ ዘመንዋ ፡ ልጅ ፡ ትወልድ ፡ ነበርን ? በቸርነትህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ብሎ ፡ ደስ ፡ አለው ።

፴፯፤ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እስማኤል ፡ በፊትህ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፡ አለው ።

፴፰፤ እግዚአብሔርም ፡— እንዳልህ ፡ ይሁን ፡ አለው ÷ ሳራም ፡ ልጅ ፡ ትወልድልሃለች ÷ ስሙንም ፡ ይስሐቅ ፡ ትለዋለህ ፤ መሐላዬንም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ÷ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ለሚነሡ ፡ ለልጆቹም ፡ አጸናለሁ ።

፴፱፤ ስለ ፡ እስማኤልም ፡ የለመንኸውን ፡ ሰማሁህ ፤ እነሆ ÷ አከብረዋለሁ ÷ አገነዋለሁ ÷ ፈጽሜ ፡ አበዛዋለሁ ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሳፍንትንም ፡ ይወልዳል ÷ በብዙ ፡ ወገን ፡ ላይም ፡ እሾመዋለሁ ።

፵፤ መሐላዬን ፡ ግን ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ወራት ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ ከምትወልድልህ ፡ ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይህንን ፡ ተናግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብርሃም ፡ ካለበት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

፵፩፤ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለው ፡ አደረገ ፤ ልጁን ፡ እስማኤልን ÷ በቤት ፡ የተወለደ ፡ ባሪያውን ፡ ሁሉ ÷ በወርቁ ፡ የገዛውንም ፡ በቤቱ ፡ ያለ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ የሰውነታቸውን ፡ ሰንኮፍ ፡ ገዘረ ።

፵፪፤ በዚህችም ፡ ቀን ፡ አብርሃም ፡ ተገረዘ ፤ ቤተ ፡ ሰቦቹም ÷ በወርቅ ፡ የገዛቸው ፡ ባሪያዎቹም ፡ ሁሉ ÷ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የተወለዱ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተገረዙ ። ይህችም ፡ ሕግ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሆነች ።

፵፫፤ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ÷ በሰማይ ፡ ጽላትም ፡ ተጽፎአልና ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤ ከስምንቱ ፡ ቀንም ፡ አንዲት ፡ ቀንም ፡ መተላለፍ ፡ የለም ።

፵፬፤ እስከ ፡ ስምንት ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ የሰውነቱን ፡ ሰንኮፍ ፡ ያለተገረዘ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከጥፋት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ ከማለለት ፡ ሥርዓት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ አይደለም ።

፵፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ምልክት ፡ የለውም ፤ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሐላ ፡ ስላፈረሰ ፡ ፈጽሞ ፡ ከምድር ፡ ተነቃቅሎ ፡ ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ፡ ምልክት ፡ የለውም ። የሚያመሰግኑ ፡ መላእክትና ፡ መላእክት ፡ ገጽ ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠሩበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ተፈጥሮአቸው ፡ እንዲህ ፡ ነውና ። ፵፮፤ በሚያመሰግኑ ፡ መላእክትና ፡ በመላእክት ፡ ገጽ ፡ አንጻር ፡ ንጹሐን ፡ ከሆኑ ፡ ከመላእክትና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ መረጠው ።

፵፯፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ፤ የዚህን ፡ መሐላ ፡ ምልክት ፡ ይጠብቁ ÷ ለልጆቻቸውም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ፤ ለዘላለም ፡ ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ለመሐላ ፡ ሥርዓት ፡ ሠርቶአልና ፡ ከምድር ፡ እንዳይጠፉ ፡ ይሁኑ ። እስማኤልን ፡ ወንድሞቹንና ፡ ልጆቹን ፡ ዔሳውንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በባለምዋልነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አላቀረባቸውም ፤ ምንም ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ቢሆኑ ፡ አልመረጣቸውና ፡ እነርሱን ፡ አልመረጠም ።

፵፰፤ ወገን ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ለይቶ ፡ መረጠ ። ሕዝቡ ፡ አሕዛቡ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ወገኖች ፡ ናቸውና ÷ ሁሉም ፡ ለእርሱ ፡ ይገባልና ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ሰበሰበው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ያስቱአቸው ፡ ዘንድ ፡ አጋንንትን ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነ ።

፵፱፤ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ገዢአቸው ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ፡ መልአክም ፡ ቢሆን ፡ ሰይጣንም ፡ ቢሆን ፡ ማንንም ፡ አላሠለጠነም ። እርሱ ፡ ይጠብቃቸዋል ። ከአጋንንትና ፡ ከመላእክት ፡ እጅ ፡ ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ከሁሉም ፡ እጅ ፡ ይመራመራቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቹ ፡ ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ እርሱም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አምላክ ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ ያከብራቸዋል ።

፶፤ አሁንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይህችን ፡ ሥርዓት ፡ ሐሰት ፡ እንዳያደርጉ ፡ እኔ ፡ እነግርሃለሁ ። በሰውነታቸው ፡ ከመገረዛቸው ፡ የተነሣ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሳይገርዙ ፡ ይቀራሉና ÷ የቤልሆርም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፡ ሳይገረዙ ፡ ይተዋሉና ፡ እንደዚህች ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸውን ፡ አይገርዙም ።

፶፩፤ መሐላውን ፡ አፍርሰዋልና ÷ ከሕጉም ፡ ወጥተዋልና ፡ ያች ፡ ጽኑ ፡ መዓት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትደረጋለች ። የዚህን ፡ ምልክት ፡ ሥርዓቱን ፡ እንዳልፈጸሙ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡ ለመጥፋት ፡ ሰውነታቸውን ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ አድርገዋልና ፡ ተበሳጭተው ፡ ተሰደቡ ።

፶፪፤ በዚህች ፡ ዓለም ፡ ለሚሠራው ፡ ስሕተት ÷ ኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሰረይ ፡ ዘንድ ፡ እንግዲህ ፡ የኃጢአት ፡ ስርየት ፡ የላቸውም ።

፶፫፤ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባዕ ፡ በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ባለ ፡ በወይራው ፡ ሥር ፡ ለአብርሃም ፡ ታየነው ÷

ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገርን ። ከሚስቱ ፡ ከሳራ ፡ ልጅ ፡ እንዲሰጠው ፡ እኛ ፡ ነገርነው ። ሳራም ፡ ይሀንን ፡ ነገር ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተነጋገርን ፡ ሰምታለችና ፡ ሳቀች ። እኛም ፡ ዘለፍናት ። ፈርታ ፡ ስለ ፡ ተነገረው ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሳቀች ፡ መሰቅዋን ፡ አሌ ፡ አለች ።

፱፡ የልጅዋንም ፡ ስም ፡ ስሙ ፡ ይስሐቅ ፡ ተብሎ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነገርናት ። ያን ጊዜም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ በተመለስን ፡ ጊዜ ፡ እር ስዋ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀነሰች ።

፲፩፡ በዚህም ፡ ወር ፡ እግዚአብሔር ፡ በገሞራና ፡ በሰ ዶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉና ፡ በሳቦኤ ምም ፡ ፍርዱን ፡ ፈረደ ። በድኃና ፡ በእሳት ፡ አቃጠላቸው ። እጅግ ፡ ኃጢአተኞችና ፡ ክፉ ዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በሰውነታቸውም ፡ እንዲሴ ሰኑ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ኃጢአት ፡ እንዲሠሩ ፡ እነሆ ፡ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ነገርሁህ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አጠፋቸው ።

፲፪፡ እንደዚሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ኃጢአት ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ በሠሩባቸው ፡ ቦታ ዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ፍርድ ፡ ያለ ፡ ፍር ድን ፡ ያደርጋል ።

፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ አብርሃምን ፡ በቸርነት ፡ አስቦታ ልና ፡ ሎጥን ፡ አዳነው ። ከጥፋትም ፡ መከከል ፡ አወጣው ። ከአዳም ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተሠርቶ ፡ የማይታወቅ ፡ ኃጢአትን ፡ እርሱም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ በምድር ፡ ሠራ ፡ አባት ፡ በልጁ ፡ ደርሶአ ልና ።

፲፬፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በሰዶምም ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡ ፍርድ ፡ ፍርዳቸውንም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ። ቍጥጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰውን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ እንዳያስ ቀርለት ። እነሆ ። ታዘዘ ። በልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ዕዳ ፡ መሆኑ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ታወቀ ።

፲፭፡ በዚህም ፡ ወር ፡ አብርሃም ፡ ከኬብሮን ፡ ተጕዞ ፡ ሄዶ ፡ በጌራሮን ፡ ተራሮች ፡ ባሉ ፡ በሱርና ፡ በቃ ደስ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ።

፲፮፡ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ እሑሌታም ፡ ከዚያ ፡ ተጕዞ ፡ በተማማለበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠገብ ፡ አደረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ እሑሌታ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ሳራን ፡ በረድኤት ፡ ጎበኛት ። እንዳለ ውም ፡ አደረገላት ። ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለ ደች ። በሦስተኛው ፡ ወር ። በወሩም ፡ እሑሌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ በነገረው ፡ ቀን ፡ ከአዝመራው ፡ አስቀድሞ ፡ በሚደረገው ፡ በዓል ፡ ይስሐቅ ፡ ተወለደ ።

፪፡ አብርሃምም ፡ ልጁን ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ገረዘው ። ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡ በማለው ፡ መሐላ ፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ተገረዘ ።

በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በስድስተ ኛው ፡ ዓመት ፡ አብርሃም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤርሳ ቤህ ፡ መጥተን ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ እንመለስ ፡ ዘንድ ፡ ለሳራ ፡ እንደ ፡ ነገርናት ፡ አሳየነው ። እር ስዋም ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀነሰች ። ፫፡

በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ተመለስን ÷ ሳራንም ፡ በፊታችን ፡ ፀንሳ ፡ አገኘናት ÷ ሳራንም ፡ መረቅ ናት ። ዳግመኛም ፡ ሰባት ፡ ልጅ ፡ እስኪወልድና ፡ ሳይሞት ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ እንዳይሞት ፡ የታ ዘዘለትን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ነገርናት ። ፬፡

በይስሐቅም ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ ይጠራለት ። የልጅ ፡ ልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ይሆናሉ ÷ ከአሕዛብም ፡ ጋር ፡ ይቈጠራሉ ። ፭፡

ከይስሐቅም ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ይሆናል ÷ የልዑል ፡ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይሆናልና ። ከአሕዛብ ፡ ጋር ፡ አይቈጠርም ። ፮፡

ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጌዋ ፡ ያለው ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ ለክህነትና ፡ ለመንግሥትም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ ክቡር ፡ ወገንም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ልጁ ፡ ሁሉ ፡ ይስሐቅ ፡ ወደሚያመልከው ፡ አምላክ ፡ እድልነት ፡ ወረደ ። ፯፡

ጎዳናችንን ፡ ሄደን ፡ የነገርነውን ፡ ሁሉ ፡ ለሳራ ፡ ነገርናት ። ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ፈጽሞ ፡ ብዙ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ፰፡

ላዳነውና ፡ ተሰዶ ፡ በሄደበት ፡ አገር ፡ ደስ ፡ ላሰኘው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ። ፱፡

በዚህም ፡ ወር ፡ በቤርሳቤህ ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ አቅራቢያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደስታ ፡ በዓል ፡ አደረገ ። ፲፡

በዚህችም ፡ በዓል ፡ ለባሪያዎቹና ፡ ለእርሱ ፡ ድንኳን ፡ ተከለ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አስቀድሞ ፡ በጥላ ፡ የሚደረግ ፡ በዓልን ፡ እርሱ ፡ አደረገ ። ፲፩፡

በዚህም ፡ በሰባቱ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ ሁሉ ፡ በየቀኑ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሲያቀርብ ፡ ነበር ÷ ሁለት ፡ ጠቦቶች ÷ ሁለት ፡ የበግ ፡ ሙክት ÷ ሰባት ፡ በግ ። ስለ ፡ ልጆቹና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያስተሰርይለት ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠዋ ፡ አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ አቀረበ ። ፲፪፡

ድኅነት ፡ ለሚደረግበት ፡ መሥዋዕትም ፡ ሰባት ፡ የበግ ፡ ሙክት ÷ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ÷ ሰባት ፡ በግ ÷ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ሙክት ፡ ሠዋ ። መሥዋዕታቸውንና ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ አፍስሰው ፡ የሚጠጡት ፡ ወይናቸውን ፡ በስባቸው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አቀረበ ። በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ የተመረጠ ፡ ዕጣንንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ፲፫፡

ማታ ፡ ማታም ፡ ሽቱን ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ነጭ ፡ ዕጣን ÷ ሚን ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ÷ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡ ሽቱና ፡ ቀንዓትን ÷ ከርቤና ፡ ናርዶስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ÷ ስልቡል ፡ ቀበርቾም ፡ እነዚህን ፡ ሰባቱን ፡ ሁሉ ፡ ያጥን ፡ ነበር ። የተከለሰውንና ፡ የተለቀ ፲፬፡

መውን ÷ በሚዘን ፣ የተካከለውንና ፣ አንድ ፣ የሆነውን÷ንጹሕ፣የሆነውንም ፣ ያቀርብ ፣ ነበር ።

፲፫፡ በፍጹም ፣ ሰውነቱና ፣ በፍጹም ፣ ልቡናው ፣ ደስ ፣ ብሎት ፣ እርሱ ፣ ከቤቱ ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ጋር ፣ ሰበት ፣ ቀን ፣ ይህን ፣ በዓል ፣ አደረገ ። ከእርሱም ፣ ጋር ፣ ባዕድ ፣ ያልተገረዘ ፣ ሰው ፣ ማንም ፣ አልነበረም ።

፲፬፡ ለዘላለም ፣ የሚኖር ፣ እውነተኛ ፣ ልጅ ፣ ይስሐቅ ፣ ከእርሱ ፣ እንዲወለድ ፣ ስላወቀና ፣ ስለ ፣ ተረዳ ፣ ፈቃዱን ፣ ለመፈጸም ፣ ፈጥሮታልና ፣ አዳምን ፣ የፈጠረ ፣ አምላኩን ፣ አመሰገነው ። ሁሉን ፣ እንዳደረገ ፣ እንደ ፣ እርሱ ፣ ይሆን ፣ ዘንድ ፣ ከእርሱም ፣ የከበረ ፣ ልጅ ፣ ይወለዳል ።

፲፭፡ ደስ ፣ ብሎት ፣ አከበራት ። የዚህችንም ፣ በዓል ፣ ስምዋን ፣ የእግዚአብሔር ፣ በዓል ፣ አላት ። ይህችንም ፣ በዓል ፣ ልዑል ፣ አምላክ ፣ ደስ ፣ ብሎት ፣ የሚቀበላት ፣ የእግዚአብሔር ፣ በዓል ፣ አላት ።

፲፮፡ ለዘላለም ፣ አከበርነው ። ከእርሱ ፣ በኋላ ፣ የሚነግ ፣ ልጁንም ፣ ሁሉ ፣ ምስክር ፣ ሊሆን ፣ በሰማይ ፣ ጽላት ፣ እንደ ፣ ተጻፈ ፣ በጊዜዋ ፣ ጊዜ ፣ ያቺን ፣ በዓል ፣ አድርጎአልና ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ጸንቶ ፣ በሚኖርበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ አከበርነው ።

፲፱፡ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ ለእስራኤል ፣ ሕግ ፣ ሊሆን ፣ በሰማይ ፣ ጽላት ፣ ተጻፈ ። እስከ ፣ ዕለተ ፣ ምጽአት ፣ ድረስ ፣ ባለ ፣ ዘመኑ ፣ ሁሉ ፣ ለልጆቻቸው ፣ የዘላለም ፣ ሕግ ፣ ሊሆን ፣ እግዚአብሔር ፣ ወዶ ፣ ሊቀበለው ÷ በሰባተኛው ፣ ወር ፣ ደስ ፣ ብሎአቸው ፣ ሰበት ፣ ቀን ፣ በጥላ ፣ የሚደረግ ፣ በዓልን ፣ የሚያከብሩ ፣ ይሆኑ ፣ ዘንድ ፣ ተጻፈ ።

፳፫፡ በዓሉን ፣ ያደርጉት ፣ ዘንድ ÷ በጥላም ፣ ይቀመጡ ፣ ዘንድ ÷ በራሳቸውም ፣ አክሊል ፣ ይደፉ ፣ ዘንድ ÷ ከፈሳቹም ፣ የአኻያውን ፣ ቅጠል ፣ ጫፍ ፣ ይይዙ ፣ ዘንድ ÷ በእስራኤል ፣ የዘላለም ፣ ሥርዓት ፣ ሆኖ ፣ ተጽፎአልና ፣ ለዚህ ፣ ሥርዓት ፣ የተወሰነ ፣ ዘመን ፣ የለውም ።

፳፬፡ አብርሃምም ፣ የሰሌኑን ፣ ጫፍ ፣ ለጋውን ÷ ያማረ ፣ የእንጨቱንም ፣ ፍሬ ፣ ይዞ ፣ በየቀኑ ፣ ዘንባባውን ፣ ይዞ ፣ ሰበት ፣ ቀን ፣ የመሠዊያውን ፣ ዙሪያ ፣ ይዘር ፣ ነበር ።

፳፭፡ ጥዋት ፣ ጥዋትም ፣ ሁሉን ፣ ለፈጠረ ፣ ለአምላኩ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ እየተገዛ ፣ ያመሰግን ፣ ነበር ።

፳፮፡ በዚህ ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በአምስተኛው ፣ ሱባዔ ፣ በሚቄጠር ፣ በአንድ ፣ ዓመት ፣ ይስሐቅ ፣ ጡት ፣ ጣለ ።

፳፯፡ ልጁ ፣ ይስሐቅ ፣ ጡት ፣ በጣለባት ፣ ቀን ፣ በሦስተኛው ፣ ወር ፣ አብርሃም ፣ ታላቅ ፣ በዓል ፣ አደረገ ። የግብጽ ፣ ሴት ፣ የምትሆን ፣ የአጋር ፣ ልጅ ፣ እስማኤልም ፣ በአባቱ ፣ በአብርሃም ፣ ፊት ፣ በቦታው ፣ ተቀምጦ ፣ ነበር ።

፳፰፡ ልጆቹን ፣ አይቶአልና ÷ ልጅንም ፣ ሳይወልድ ፣ አልሞተምና ፣ አብርሃም ፣ ደስ ፣ አለው ። እግዚአብሔርንም ፣ አመሰገነው ።

፳፱፡ ሎጥ ፣ ከእርሱ ፣ በተለየባት ፣ ቀን ፣ የተናገረውን ፣ ነገር ፣ አሰበ ። ምድርን ፣ ይወርሰት ፣ ዘንድ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ እግዚአብሔር ፣ ልጅን ፣ ሰጥቶ ታልና ፣ ደስ ፣ አለው ÷ ሁሉን ፣ የፈጠረ ፣ እግዚአብሔርንም ፣ በአፉ ፣ አመሰገነው ።

፴፡ ሳራም ፣ እስማኤልን ፣ ሲጫወትና ፣ ሲዘፍን ፣ አየችው ÷ አብርሃምንም ፣ እጅግ ደስ ፣ ብሎት ፣ አየች ። እስማኤልንም ፣ በየችው ፣ ጊዜ ፣ ቀንታ ፣ አብርሃምን ፣— የዚህች ፣ የባሪያ ፣ ልጅ ፣ ከልጄ ፣ ከይስሐቅ ፣ ጋር ፣ ርስት ፣ አይወርስምና ፣ ይህችን ፣ ባሪያ ፣ ከልጅዋ ፣ ጋር ፣ አስወጥተህ ፣ ስደዳት ፣ አለችው ።

፴፩፡ ከእርሱ ፣ ለይቶ ፣ ይሰዳቸው ፣ ዘንድ ፣ ስለ ፣ ልጁና ፣ ስለ ፣ ባሪያው ፣ በአብርሃም ፣ ፊት ፣ ጎዘን ፣ ሆነ ።

፴፪፡ እግዚአብሔርም ፣ አብርሃምን ፣— ስለ ፣ ባሪያህና ፣ ስለ ፣ ልጅህ ፣ በፊትህ ፣ ጎዘን ፣ አይደረግ ÷ በይስሐቅ ፣ ስምህ ፣ ይጠራልሃልና ፣ ልጅም ፣ ይጠራልና ፣ ሳራ ፣ የነገረችህን ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ስማና ፣ አድርግ ። ስለዚያች ፣ ባሪያ ፣ ልጅ ፣ ግን ፣ አትዘን ፣ ከልጆችህ ፣ ወገን ፣ ነውና ፣ ብዙ ፣ ወገን ፣ አደርገዋለሁ ፣ አለው ።

፴፫፡ አብርሃምም ፣ በጥዋት ፣ ገሥግሦ ፣ ሄዶ ፣ ውኃ ፣ ያለበትን ፣ ረዋትና ፣ ዳቦውን ፣ አምጥቶ ፣ ለአጋር ፣ አሸክማት ÷ ልጁንም ፣ አሳዝሎ ፣ ሸኛት ፣ በቤርሳቤ ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ እየተቅበዘበዘች ፣ ሄደች ።

፴፬፡ ውኃው ፣ ከረዋትዋ ፣ አለቀ ÷ ልጁም ፣ ተጠማ ÷ መሄድም ፣ ተሳነው ÷ ሕፃኑም ፣ ወደቀ ፤ እናቱ ፣ አነሣችው ፣ ሄዳ ፣ በአንዲት ፣ የዘይት ፣ እንጨት ፣ ሥር ፣ አኖረችው ፣— የልጁን ፣ ሞት ፣ አላይም ፣ ብላለችና ፣ ጦር ፣ ወርውሮ ፣ የሚያደርሱበት ፣ አንዲት ፣ ምዕራፍ ፣ ያህል ፣ ርቃ ፣ ሄዳ ፣ ፊት ፣ ለፊት ፣ ተቀመጠች ፤ በዚያም ፣ ተቀምጣ ፣ አለቀሰች ።

፴፭፡ ከከበሩ ፣ መላእክት ፣ አንዱ ፣ መልአክ ፣— አንቺ ፣ አጋር ÷ ለምን ፣ ታለቅሻለሽ ÷ እግዚአብሔር ፣ ቃልሽን ፣ ሰምቶአልና ÷ ሕፃኑንም ፣ በዓይን ፣ ምሕረት ፣ አይቶታልና ፣ ተነሥተሽ ፣ ሕፃኑን ፣ አንሥተሽ ፣ በእጅሽ ፣ ያዢው ፣ አላት ።

፴፮፡ ዓይኖቿዋንም ፣ ገልጣ ፣ ውኃ ፣ ያለበትን ፣ ጉድጓድ ፣ አየች ፤ ሄዳም ፣ ረዋትዋን ፣ ውኃ ፣ ሞላች ፤ ልጅዋንም ፣ አጠጣች ፤ ተነሥታም ፣ ወደ ፣ ፋሪም ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ ሄደች ።

፴፯፡ ሕፃኑም ፣ አድጎ ፣ አዳኝ ፣ ሆነ ÷ እግዚአብሔርም ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ በረድኤት ፣ ኖረ ። እናቱም ፣ ከግብጽ ፣ ሴቶች ፣ ሚስት ፣ አጋባችው ÷ ወንድ ፣ ልጅን ፣ ወለደችለት ። በለመንሁት ፣ ጊዜ ፣ እግዚአብሔር ፣ ለእኔ ፣ ቅርቤ ፣ ነው ፣ ብላለችና ፣ ስሙንም ፣ ናቢአት ፣ አለችው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩፡ በዚህ ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በሰባተኛው ፣ ሱባኤ ፣ በመጀመሪያው ፣ ዓመት ፣ በመጀመሪያው ፣ ወር ፣ እንዲህ ፣ ሆነ ። በዚህ ፣ ወር ፣ በአሥራ ፣ ሁለተኛው ፣ ቀን ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲወደው ፣ ስለ ፣

አብርሃም ፡ በሰማይ ፡ ታሎች ፡ ተሰሙ ፤ በሚና ገረው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ሆኖአልና ።

፪፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ መጥቶ ፡ በአምላክ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እነሆ ÷ አብርሃም ፡ ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይወደዋል ÷ ከሁሉም ፡ ይልቅ ፡ እርሱ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ፤ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ያቀርበው ፡ ዘንድ ፡ ንገረው ።

፫፤ ይህን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ አንተ ፡ ታያለህ ፤ በም ትፈትነው ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አብርሃም ፡ በነገረው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ÷ በአገሩ ፡ በድርቅ ፡ ፈትኖታልና ፤ በነገሥታቱም ፡ ገንዘብ ፡ ፈትኖ ታልና ፤ ዳግመኛም ፡ በሚስቱ ፡ መቀማት ፡ ፈት ኖታልና ፤ በመገረዝም ፡ ፈትኖታልና ፤ በሰደዳ ቸው ፡ ጊዜ ፡ በእጋርና ፡ በልጁ ፡ በእስማኤል ፡ ፈትኖታልና ፤ በፈተነው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታ መነ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፤ ሰውነቱም ፡ ቸል ፡ አላለችምና ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ።

፬፤ የታመነ ፡ ነውና ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ይወዳ ልና ÷ ሥራውን ፡ አላቆየም ።

፭፤ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— አብርሃም ÷ አብርሃም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ አብርሃምም ፡— አቤት ÷ አለሁ ፡ አለ ። የምትወደውን ፡ ልጅህን ፡ ይስሐቅን ፡ ይዘህ ፡ ከፍ ፡ ወዳለች ፡ ተራራ ፡ ሂድ ፤ እኔ ፡ ከምነግርህ ፡ ከተራሮች ፡ ወደ ፡ አን ዲቱ ፡ ተራራ ፡ አውጣው ፡ አለው ።

፮፤ ከዚያም ፡ በነግህ ፡ ገሠገሠ ፤ በቅሎውን ፡ ጭኖ ፡ ሁለቱንም ፡ ብላቴኖቹን ፡ ልጁ ፡ ይስሐቅንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይዞ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡ እንጨትንም ፡ ፈልጦ ፡ አሸክሞ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳዘዘው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ።

፯፤ ቦታውንም ፡ በሩቅ ፡ ሆኖ ፡ አየ ÷ ውኃ ፡ ወዳለ በት ፡ ጕድጓድም ፡ ደረሰ ፤ ብላቴኖቹን ፡— በቅሎ ውን ፡ ይዛችሁ ፡ ከዚህ ፡ ቆዩኝ ፤ ልጄና ፡ እኔ ፡ ሄደን ፡ ሰግደን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንመለሳለን ፡ አላቸው ።

፰፤ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋበትን ፡ እንጨት ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ አሸክሞ ÷ ወቅለምቱንና ፡ እሳቱን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ÷ እስከዚያ ፡ ቦታ ፡ ድረስ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ሄዱ ።

፱፤ ይስሐቅም ፡ አባቱን ፡— አባቴ ፡ አለው ፤ እር ሱም ፡— ልጄ ÷ እነሆ ÷ አለሁ ፡ አለው ። እነሆ ÷ እሳቱና ፡ ወቅለምቱ ፡ እንጨቱም ፡ አለ ፤ አባቴ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነው ፡ በግ ፡ ወዴት ፡ ነው ? አለው ።

፲፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ በግ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፡ አለው ። እግዚአብ ሔር ፡ ወዳለበት ፡ ተራራ ፡ ቦታ ፡ ቀረበ ፤ መሠ ዊያ ፡ ሠራ ÷ እንጨቱንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ከመረ ፤ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አስሮ ፡ በመሠዊ ያው ፡ ላይ ፡ በላ ፡ እንጨት ፡ ላይ ፡ አስተኛው ።

፲፩፤ ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይሠዋው ፡ ዘንድ ፡ ወቅለም ቱን ፡ ለማንሣት ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ። እኔም ፡ በፊቱ ፡ ቆምሁ ፡ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በሰይጣንም ፡ ፊት ፡ ቆምሁ ።

፲፪፤ እግዚአብሔርም ፡— እርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁና ፡ በይስ ሐቅ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ እንዳያወርድ ፡ በእርሱም ፡ ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳያደርግ ፡ ንገረው ፡ አለ ።

፲፫፤ በሰማይ ፡ ሆኜ ፡— አብርሃም ÷ አብርሃም ፡ ብዬ ፡ ጠራሁት ። እርሱም ፡ ደንግጦ ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ አለሁ ፡ አለኝ ። በይስሐቅ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አታ ውርድ ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ዛሬ ፡ አውቄአለሁና ፤ ከእኔም ፡ ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ አልራራህምና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አልሁት ፤ የሰውን ፡ ልቡና ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣንም ፡ አፈረ ።

፲፬፤ አብርሃምም ፡ ዓይኖቹን ፡ አቅንቶ ፡ አየ ። እነሆ ÷ ቀንዱን ፡ በሳቤቅ ፡ እንጨት ፡ የተያዘ ፡ አንድ ፡ በግ ፡ ሲወርድለት ፡ አየ ። አብርሃምም ፡ ሄዶ ፡ ያንን ፡ የበግ ፡ አውራ ፡ አምጥቶ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ፋንታ ፡ ለመሥዋዕት ፡ አቀረበው ።

፲፭፤ አብርሃምም ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡— እግዚአብሔር ፡ የታየበት ፡ ቦታ ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡— እግዚአብ ሔርን ፡ ያየሁበት ፡ አለው ፤ ተራራውም ፡ ደብረ ፡ ጽዮን ፡ ነው ።

፲፮፤ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ዳግመኛ ፡ በስሙ ፡ ጠራው ፤ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንነግረው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ታየነው ፤ እግዚአብሔርም ፡— በራሴ ፡ ማልሁ ፡ አለ ፡ አል ነው ።

፲፯፤ ይህን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ÷ ለምትወደው ፡ ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ ከእኔ ፡ አልራራህለትምና ፡ ፈጽሜ ፡ እንዳከብርህ ፤ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋና ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከከብ ፡ ልጅህን ፡ ፈጽሜ ፡ እንዳበዛው ÷

፲፰፤ ልጆችህም ፡ የጠላቶቻቸውን ፡ አገር ፡ እንዲወ ርሱ ÷ ቃሌን ፡ ስለ ፡ ሰማህ ፡ ፈንታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲመርሱ ÷ እኔ ፡ ባዘዝሁህ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ለእኔ ፡ የታመንህ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ለሁሉ ፡ ነገርሁ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ፡ አለው ።

፲፱፤ አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ብላቴኖቹ ፡ ሄደ ። ከዚያም ፡ ተነሥተው ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ሄዱ ። አብርሃምም ፡ በመሐላ ፡ የውኃ ፡ ጕድጓድ ፡ አደረ ። ያችን ፡ በዓል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደ ስታ ፡ በዓል ፡ አደረጋት ። በሄደባቸው ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ መጠን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አላት ። በሰላም ፡ ተመለሰ ።

፳፤ ሰባት ፡ ቀን ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ለማድረግ ፡ በልጆቹና ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡ ታው ቆአል ፤ ተጽፎአል ።

፳፩፤ በአርባ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ ያው ፡ ሰባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡

አብርሃም ፡ ተመልሶ ፡ በኬብሮን ፡ አንጻር ፡ ሁለት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ ኖረ ። ይህችውም ፡ ቃርያታርባት ፡ ናት ።

፲፪፤ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚ ቋጠር ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ በሕይ ወት ፡ የኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ÷ በኬብ ሮን ፡ ሞተች ።

፲፫፤ አብርሃምም ፡ አልቅሶ ፡ ይቀብራት ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ። ልቡናው ፡ ይታገሥ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዲ ሁም ፡ በአፉ ፡ በተናገረው ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ አይልም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፈተንነው ። በዚህም ፡ የታገሠ ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ። በውስጡ ፡ ሬሳውን ፡ ሊቀብር ፡ የመቃብር ፡ ቦታ ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በልቡና ፡ ትዕግሥት ፡ ተነግሮአ ልና ፡ አልተበሳጨም ።

፲፬፤ እግዚአብሔርም ፡ በሚያዩት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ባለምዋልነትን ፡ ሰጠው ። ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ በየዋሃት ፡ ለመነ ። በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ያለች ፡ እጥፍነት ፡ ያላት ፡ ዋሻ ፡ ሰጠት ። ይህችውም ፡ ኬብሮን ፡ ናት ። አርባ ፡ ብር ፡ ሸጡለት ።

፲፭፤ እነርሱ ፡— ያለ ፡ ዋጋ ፡ እንስጥህ ፡ ብለው ፡ ለመ ኑት ። እርሱ ፡ ግን ፡ የበታውን ፡ ዋጋ ፡ ብሩን ፡ ፈጽሞ ፡ ሰጥቶአልና ፡ ከእነርሱ ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ አልወሰደም ። ዳግመኛም ፡ ሰገደላቸው ።

፲፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ ሬሳዋን ፡ ቀበረ ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችበት ፡ ሞላ ፡ ዘመንዋ ፡ መዶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ሆነ ። እነዚህም ፡ ሁለት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ አራት ፡ ሱባዔና ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ናቸው ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችባቸው ፡ የዘመኖችዋ ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፯፤ አብርሃም ፡ በተፈተነበት ፡ ገንዘብ ፡ የታመነ ፡ ልቡናው ፡ የታገሠ ፡ ሆኖ ፡ የተገኘበት ፡ ይህ ፡ መከራ ፡ አሥር ፡ ነው ። ለእርሱ ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጁ ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ የነገረውን ፡ ነገር ፡ እንቢ ፡ አላለም ፡ በዚያ ፡ ሬሳውን ፡ ይቀብር ፡ ዘንድ ፡ ቦታንም ፡ ለመነ ። የታመነ ፡ የሚታገሥ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ።

፲፰፤ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሚስትን ፡ አጋባው ÷ ስምዋም ፡ ርብቃ ፡ ይባላል ። ይህችውም ፡ የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡ የባቱኤል ፡ ልጅና ፡ የላባ ፡ እኅት ፡ ናት ። የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡ ሚስት ፡ የሚልካ ፡ ልጅ ፡ ባቱኤልም ፡ ርብቃንና ፡ ላባን ፡ ወለዳቸው ።

፲፱፤ አብርሃምም ፡ ከሳራ ፡ አስቀድሞ ፡ ኢጋር ፡ በሞ ተች ፡ ጊዜ ፡ በቤቱ ፡ ከተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ ሦስተኛ ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም ዋም ፡ ኬጡራ ፡ ይባላል ። እርስዋም ፡ ዮክሳንንና ፡ ዘንበሬን ፡ ማዳንንና ፡ ሚድያን ፡ ሰሂያንና ፡ ኢያ ዝበትን ፡ እነዚህን ፡ ስድስቱን ፡ ወለደችለት ።

፳፤ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ዘመን ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡ ለይስ ሐቅ ፡ ሁለት ፡ ልጆች ÷ ዔሳውንና ፡ ያዕቆብን ፡ ወለደችለት ።

፳፩፤ ያዕቆብ ፡ ፍጹም ፡ ቅን ፡ ነበረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ ጨካኝ ፡ ቀማኛ ፡ ጠጒራም ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ጒልማሶች ፡ አደጉ ።

፳፪፤ ያዕቆብ ፡ መጻፍን ፡ ተማረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ አርበኛና ፡ አዳኝ ፡ ነበረና ፡ አልተማረም ። ሰልፍን ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ተማረ ። አብሃርምም ፡ ያዕቆብን ፡ ይወድ ፡ ነበር ። ይስሐቅ ፡ ግን ፡ ዔሳውን ፡ ይወድ ፡ ነበር ።

፳፫፤ አብርሃም ፡ የዔሳውን ፡ ሥራ ፡ አየ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ እንዲጠራለት ፡ አወቀ ። ርብቃን ፡ ጠርቶ ፡ እርስዋ ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ ፈጽማ ፡ እንድትወደው ፡ አይቶአልና ፡ የያዕቆብን ፡ ነገር ፡ አዘዛት ።

፳፬፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ያዕቆብን ፡ ልጄን ፡ ጠብቂ ። እርሱ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ፋንታ ፡ በሰዎች ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ለበረከት ፡ ይሆናልና ። ለሴምም ፡ ልጆች ፡ መመኪያ ፡ ይሆናልና ። በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለሕገቡ ፡ ጠበቃ ፡ ሊሆንለት ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱን ፡ እንዲመርጥ ፡ አውቃለሁና ።

፳፭፤ እነሆ ÷ ልጄ ፡ ይስሐቅ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡ ዔሳውን ፡ ይወዳል ። አንቺ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ያዕቆብን ፡ ስትወጂው ፡ እኔ ፡ አይቻለሁ ። ዳግመኛም ፡ ለእርሱ ፡ ደግ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ ጨምሪለት ።

፳፮፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ እስከሚነሣ ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እርሱ ፡ ለበረከት ፡ ይሆነኛልና ፡ ዓይኖችሽ ፡ ወዳጅሽን ፡ ያዕቆብን ፡ ይመልከቱ ። ከልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እርሱን ፡ ፈጽሚ ፡ ወድጃለሁና ። ለዘላለም ፡ ይክብራልና ። ልጁም ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚሞላ ፡ ይሆናልና ፡ እጆችሽ ፡ ይጽኑ ። ልብሽም ፡ በልጅሽ ፡ በያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ። ሰው ፡ የባሕር ፡ አሸዋ ፡ መቍጠር ፡ ይችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደዚሁም ፡ የእርሱን ፡ ዘር ፡ ይቈጠራል ።

፳፯፤ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡ የመረቀበቸው ፡ በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጁና ፡ ለያዕቆብ ፡ ይሁኑ ። በልጁም ፡ ስሚ ፡ ይከበራል ፡ የአባቶቹ ፡ የኖኅና ፡ የሴም ፡ የመላልኤልና ፡ የኔኖክ ፡ የሴትና ፡ የሄኖስ ፡ የአዳምም ፡ ስም ፡ ይከበራል ። እነርሱም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ ለማጽናት ÷ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ብርሃናትንም ፡ ለማደስ ፡ ይሆናሉ ፡ አላት ።

፳፰፤ ያዕቆብንም ፡ ጠርቶ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ ፊት ፡ ሳመው ÷ መረቀውም ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ልቡናዬ ፡ የወደደችህ ፡ ልጄ ፡ ወዳጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ ከጠፈር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ አምላክ ፡ ያክብርህ ።

፳፱፤ አዳምን ፡ ያከበረባቸው ÷ ሄኖክን ÷ ኖኅን ÷ ሴምን ፡ ያከበረባቸውን ፡ በረከቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ይስጥህ ፡ ብሎ ፡ መረቀው ። የነገረኝን ፡ ሁሉ ፡ አሰጥሃለሁ ፡ ያለኝንም ፡ ሁሉ ። ጠፈር ፡ በአድማስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ በልጅህና ፡ በአ

ንተ ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ ያጽናልህ ።
፵፭፣ እግዚአብሔርን ፣ ከመከተል ፣ ያርቁህ ፣ ዘንድ ፣ የሰይጣን ፣ መናፍስት ፣ በአንተ ፣ ላይ ፣ አይሠል ጥኑብህ ። በልጆችህም ፣ ላይ ፣ አይሠልጥኑ ። ይኸውም ፣ ከዛሬ ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ የምታመልከው ፣ አምላክህ ፣ ነው ።
፵፮፣ እግዚአብሔር ፣ ለአንተ ፣ አባት ፣ ይሁንህ ÷ አንተም ፣ ልጅ ፣ ሁነው ። ለሕዝቡም ፣ ባለ ፣ ዘመኑ ፣ ሁሉ ፣ አለቃ ፣ ሁን ፤ ልጆ ፣ በተድላ ፣ በደስታ ፣ ኑር ፣ አለው ።
፵፫፣ ከአብርሃም ፣ ዘንድ ፣ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ አንድነት ፣ ወጡ ÷ ርብቃም ፣ ያዕቆብን ፣ በፍጹም ፣ ልቡ ናዋ ፣ በፍጹም ፣ ሰውነትዋ ፣ ከሚሳው ፣ ይልቅ ፣ እጅግ ፣ ፈጽማ ፣ ወደደችው ፤ ይስሐቅም ፣ ከያዕቆብ ፣ አብልጦ ፣ ዔሳውን ፣ ይወደው ፣ ነበር ።
፵፬፣ በአርባ ፣ ሁለት ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በሰባተኛው ፣ ሱባዔ ፣ በሚቁጠር ፣ በመጀመሪያው ፣ ዓመት ፣ አብርሃም ፣ እስማኤልንና ፣ አሥራ ፣ ሁለቱን ፣ ልጆቹን ፥ ይስሐቅንና ፣ ሁለቱን ፣ ልጆቹን ÷ ስድስቱን ፣ የኬጡራንን ፣ ልጆችና ፣ ልጆቻቸውንም ፣ ጠርቶ ÷
፵፭፣ የእግዚአብሔርን ፣ ሕግ ፣ ይጠብቁ ፣ ዘንድ ÷ እውነት ፣ ሥራንም ፣ ይሠሩ ፣ ዘንድ ÷ በሰልፉ ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ እርሱ ፣ ሊሆኑ ፣ አንዱም ፣ አንዱም ፣ ባልንጀራውን ፣ ይወድ ፣ ዘንድ ÷ አንዱም ፣ አንዱም ፣ በአንዱም ፣ በአንዱም ፣ ላይ ፣ ጸንተው ፣ ይኖሩ ፣ ዘንድ ፣ አዘዛቸው ።
፵፮፣ እውነት ፣ ለመፍረድ ÷ በዚህ ፣ ዓለምም ፣ እውነት ፣ ለመናገር ÷ ከእነርሱ ፣ ጋር ፣ በተማማል ነው ፣ መሐላ ፣ ልጆቻቸውን ፣ ይገርዙ ፣ ዘንድ ÷ እግዚአብሔር ፣ ካዘዘን ፣ ሥርዓት ፣ ሁሉ ፣ ወደ ፣ ቀኝም ፣ ወደ ፣ ግራም ፣ እንዳይተላለፉ ÷ ከገሙት ፣ ሁሉ ፣ ከኃጢአትም ፣ እንጠበቅ ፣ ዘንድ ፣ ገሙትንና ፣ ኃጢአትን ፣ ከመካከላችን ፣ እናርቅ ፣ ዘንድ ፣ ካዘዘን ፣ ሕግ ፣ ሁሉ ፣ እንዳይወጡ ፣ አዘዛቸው ።
፵፯፣ ሴት ፣ ሁሉ ፣ ብትሴስንባችሁ ÷ ልጅም ፣ ብትሆን ፣ በእሳት ፣ አቃጥሉአት ፣ ዓይናቸው ፣ ባየው ፣ ልባቸው ፣ ባሰበው ፣ አይሰስኑ ። የከነዓን ፣ ልጆች ፣ ከምድር ፣ ይጠፋሉና ፣ ከከንዓን ፣ ልጆች ፣ ሚስት ፣ ልትሆናቸው ፣ በእጃቸው ፣ አይጨብጡ ።
፵፰፣ በረሃይት ፣ የተፈረደባቸውን ፣ ፍርድ ÷ በሰዶም ፣ ሰዎች ፣ የተፈረደባቸውን ፣ ፍርድና ፣ ስለ ፣ ክፋታቸው ÷ ስለ ፣ ኃጢአትና ፣ ስለ ፣ ገሙት ፣ እንደ ፣ ተፈረደባቸው ÷ እርስ ፣ በርሳቸውም ፣ በሠሩት ፣ ገሙት ፣ እንደ ፣ ሞቱ ፣ ነገራቸው ።
፵፱፣ እናንተም ፣ ከኃጢአትና ፣ ከገሙት ፣ ሁሉ ÷ የማይገባውንም ፣ ኃጢአት ፣ ሁሉ ፣ ከመሥራት ፣ ተጠበቁ ። ስማችንን ፣ እንዳታሰድቡት ÷ ኑሮአችሁንም ፣ ሁሉ ፣ ለትምክህት ፣ እንዳታደርጉ ÷ ልጆቻችሁንም ፣ ሁሉ ፣ በሰይፍ ፣ ይጠፉ ፣ ዘንድ ፣ ለጥፋት ፣ እንዳታደርጉ ፣ ተጠበቁ ። እንደ ፣ ሰዶም ፣ የተረገማችሁ ፣ ትሆናላችሁ ፣ ልጆቻችሁም ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ ገሞራ ፣ ልጆች ፣ ይሆናሉ ።

ልጆቼ ÷ እኔ እዳኝባችኋለሁ ÷ ሰማይን ፣ የፈጠረ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ውደዱት ÷ ትእዛዙንም ፣ ሁሉ ፣ ጠብቁ ÷ ጣዖታቸውን ፣ ኃጢአታቸውን ፣ ተከትላችሁ ፣ አትሂዱ ። ተመትተው ፣ የተሠሩ ፣ ጣዖታትንም ፣ ለእናንተ ፣ አትሥሩ ÷ ከንቱ ፣ ነውና ፤ አፍ ፣ አፍንጫ ፣ የተቀረጸላቸውን ፣ ጣዖቶች ፣ አትሥሩ ፤ እነርሱ ፣ የእጅ ፣ ሥራ ፣ ናቸውና ፣ ምንምን ፣ ቃል ፣ እስትንፋስ ፣ የላቸውም ፤ ያመኑባቸው ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ ከንቱ ፣ ናቸውና ፣ አታምልኩአቸው ፣ አትስገዱላቸው ።
፶፣ እናንተ ፣ ግን ፣ ልዑል ፣ አምላክን ፣ አምልኩ ፤ ሁልጊዜም ፣ ስገዱለት ፤ በየጊዜው ፣ የገጸ ፣ ረድኤቱን ፣ አለኝታ ፣ ተስፋ ፣ አድርጉ ፤ ፍርድን ፣ ፍረዱ ፤ ለእናንተ ፣ እውነት ፣ ይፈረድላችሁ ፣ ዘንድ ÷ ቸርነቱንም ፣ ይሰጣችሁ ፣ ዘንድ ÷ በፊቱ ፣ የቀና ፣ ሥራንና ፣ እውነት ፣ ሥራን ፣ ሥሩ ። የማታውንና ፣ የጥዋቱን ፣ ገናብ ፣ ያዘንብላችሁ ፣ ዘንድ ÷ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የደከማችሁበትን ፣ ሁሉና ፣ እርሻችሁን ፣ ሁሉ ፣ ይባርክላችሁ ፣ ዘንድ ፣ እውነት ፣ ፍርድን ፣ ፍረዱ ።
፶፩፣ እህልንና ፣ ውኃን ፣ ይባርክልሃል ፤ ከባሕርይ ፣ የተከፈለ ፣ ልጅህን ÷ የምድርህንም ፣ ዘር ÷ የበጎችህን ፣ መንጋና ፣ የላሞችህን ፣ መንጋ ፣ ይባርክልሃል ። በዚህም ፣ ዓለም ፣ ለበረከት ፣ ትሆናለህ ።
፶፪፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ያሉ ፣ አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ይወዱአችኋል ። እኔ ፣ እንደ ፣ ተናገርሁት ፣ የተባረኩ ፣ ይሆኑ ፣ ዘንድ ፣ ልጆቻችሁ ፣ በስሜ ፣ ይባረካሉ ። ለልጁ ፣ ለእስማኤልና ፣ ለኬጡራ ፣ ልጆች ፣ እድል ፣ ፈንታቸውን ፣ ሰጥቶ ፣ ከልጁ ፣ ከይስሐቅ ፣ ለይቶ ፣ አሰናበታቸው ። የቀረ ፣ ገንዘቡን ፣ ሁሉ ፣ ለልጁ ፣ ለይስሐቅ ፣ ሰጠው ።
፶፫፣ ልጁ ፣ እስማኤል ፣ ሄደ ፤ የኬጡራም ፣ ልጆች ፣ የልጅ ፣ ልጆቻቸውም ፣ በአንድነት ፣ ሄዱ ። ከፋርሞን ፣ ጀምሮ ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣ አንጻር ፣ በምሥራቅ ፣ በኩል ፣ እስከ ፣ ባቢሎን ፣ መግቢያ ፣ ድረስ ፣ በአገሩ ፣ ሁሉ ፣ ኖሩ ፤ እነዚህ ፣ ከእነዚህ ፣ ጋር ፣ አንድ ፣ ሆኑ ። ስማቸውም ፣ ዓረብ ፣ ኑጋዴ ፣ እስማኤላውያን ፣ ተብሎ ፣ ተጠራ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፮ ።

በዚህ ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በሰባተኛው ፣ ሱባዔ ፣ በሚቁጠር ፣ በስድስተኛው ፣ ዓመት ፣ አብርሃም ፣ ልጁን ፣ ይስሐቅን ፣ ጠርቶ ፣ እንዲህ ፣ ብሎ ፣ አዘዘው ፣ — እኔ ፣ አረጀሁ ፤ ዘመኔን ፣ ጠግቤአለሁ ፣ የምሞትበትን ፣ ቀን ፣ አላውቅም ።
፪፣ እነሆ ÷ እኔ ፣ የመቶ ፣ ሰባ ፣ አምስት ፣ ዓመት ፣ ዘመን ፣ ልጅ ፣ ነኝ ፤ በሕይወት ፣ በኖርሁበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ሰስበው ፣ ኖርሁ ። በፍጹም ፣ ልቡናዬ ፣ የአምላኬን ፣ ፈቃድ ፣ እፈጽም ፣ ዘንድ ÷ በቀና ፣ ሕጉም ፣ ጸንቼ ፣ እኖር ፣ ዘንድ ፣ ስፈልግ ፣ ኖርሁ ። በሕያውነት ፣ የሚኖር ፣ ንጹሕ ፣ የሚሆን ፣ የታመነ ፣ ከሁሉ ፣ ይልቅ ፣ ጻድቅ ፣ የሚሆን ፣ አምላክ ፣ እርሱ ፣ ነውና ፣ የፈ

ጠረኝን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ፈቃድ ፣ ለማድ
ረግ ፣ እጠብቅ ፣ ዘንድ ፣ ሰውነቴ ፣ ጣዖትን ፣
ጠላች ።

፫፤ እውነተኛ ፣ አምላክ ፣ ነው ÷ ሕጉን ፣ በሚያፈ
ርሱ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ÷ መሐላውንም ፣ በሚያ
ፈርሱ ፣ ሰዎች ፣ ይፈርድባቸዋልና ፣ በእርሱ ፣
ዘንድ ፣ ሐሰት ፣ ነገር ÷ ለሰው ፣ ፊት ፣ ማድላ
ትና ፣ መማለጃ ፣ መቀበል ፣ የለም ።

፬፤ ልጄ ፣ ሆይ ÷ አንተም ፣ ትእዛዙን ÷ ሥርዓቱን ÷
ሕጉን ፣ ጠብቅ ። ርኩሳን ፣ የሚሆኑ ፣ ጣዖታትን ፣
ተከትለህ ፣ አትሂድ ። የተቀረጹ ፣ ጣዖታቱንም ÷
ተቀርጸው ፣ የተሠሩትንም ፣ አታምልክ ።

፭፤ ብታርድም ፣ ወዶ ፣ ሊቀበልህ ፣ ከእግዚአብሔር ፣
ጋር ፣ አንድ ፣ የሚያደርግ ፣ መሥዋዕትን ፣ ሠዋ ÷
ደማቸውንም ፣ በመሠዊያው ፣ ላይ ፣ አፍስስ ፣
የሚጤሰውንም ፣ ስብ ፣ ከስንዴው ፣ ጋር ፣ ወደ ፣
መሠዊያው ፣ አቅርብ ፣ በዘይት ፣ የታሸውንም ፣
መሥዋዕት ፣ ፍልቅ ፣ አድርገው ፣ ከሚጠጡት ፣
ወይን ፣ ጋር ፣ ሁሉንም ፣ በአንድነት ፣ ወደ ፣ መሠ
ዊያው ፣ አውጣው ። ድኅነት ፣ እንደሚደረግ
በት ፣ መሥዋዕት ፣ ስብ ፣ እግዚአብሔር ፣ በፊቱ ፣
በኅ ፣ መዓዛ ፣ አድርጎ ፣ ሊቀበለው ፣ የሚጤሰውን ፣
ስብ ፣ በሆዱ ፣ ውስጥ ፣ እንዳለው ፣ ስብ ፣ በመሠ
ዊያው ፣ ላይ ፣ ባለ ፣ በእሳቱ ፣ ላይ ፣ አኑር ።

፮፤ በሆድ ፣ ዕቃው ፣ ውስጥ ፣ ያለውን ፣ ስብ ፣ ሁሉ ÷
ሁለቱን ፣ ኵላሊቱንም ፣ በእነርሱ ፣ ላይ ፣ ያለ ፣
ስብንም ፣ ሁሉ ÷ በእሳቱ ፣ ላይ ፣ ያለውን ፣ ስብ ÷
ግልገል ፣ ጉልበቱንም ÷ ከኵላሊቱ ፣ ጋር ፣ እንደ ፣
ተጠቀለለ ።

፯፤ እግዚአብሔር ፣ በኅ ፣ መዓዛ ፣ አድርጎ ፣ ሊቀበ
ለው ፣ ይህን ፣ ሁሉ ፣ አቅርብ ፣ እግዚአብሔር ፣
በፊቱ ፣ ወዶ ፣ ሊቀበለው ÷ ከመሥዋዕቱ ፣ ጋር ፣
ፍልቅ ፣ አድርገው ፣ ከሚጠጡት ፣ ከወይኑም ፣
ጋር ፣ በኅ ፣ መዓዛ ፣ ሊሆን ÷ የሚሠዋውን ፣ መሥ
ዋዕት ፣ ለእግዚአብሔር ፣ አቅርብ ። ሥጋው
ንም ፣ በዚያች ፣ ሌሊት ÷ በማግሥቱም ፣ ብላ ።

፰፤ በማግሥቱ ፣ ይህ ፣ ሥጋው ፣ እስኪበላ ፣ ድረስ ፣
ፀሐይ ፣ አይግባ ። እግዚአብሔር ፣ ወዶ ፣ አይቀ
በለውምና ፣ ለሦስተኛው ፣ ቀን ፣ አይቅር ። የተ
መረጠ ፣ አይደለምና ፣ ከዚያ ፣ በኋላ ፣ አይበላ ።
የበሉት ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ የኃጢአታቸውን ፣
ፍዳ ፣ ይቀበላሉ ።

፱፤ በቀደሙ ፣ አበቶቹ ፣ በኖኅና ፣ በሄኖክ ፣ መጽ
ሐፍ ፣ እንዲህ ፣ የሚል ፣ ጽሕፈት ፣ አግኝቻለ
ሁና ፣ በመሥዋዕትህ ፣ ሁሉ ፣ ጨው ፣ ጨምር
በት ። በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ በሚሠዋው ፣
መሥዋዕት ፣ ሁሉ ፣ የጨው ፣ ሥርዓት ፣ አይ
ቅር ።

፲፤ ወደ ፣ መሠዊያው ፣ እነዚህን ፣ እንጨቶች ፣ ብቻ ፣
ታገባ ፣ ዘንድ ፣ መሥዋዕት ፣ ስለሚሠዋላቸው ፣
እንጨቶች ፣ ተጠበቅ ። እነዚህም ፣ ሰኖባር ÷
ቀረጥ ÷ ሰገድ ÷ ሽነት ÷ ወይራ ÷ ዋንዛ ÷ ዶቅማ ÷
ጠዶ ÷ ዘይት ÷ ብርስነት ÷ ጥድ ÷ ሰሙ ፣ አር
ቦት ፣ የሚበል ፣ ቀጋ ÷ ሾላ ፣ ናቸው ።

፲፩፤ ከእነዚህም ፣ እንጨቶች ፣ ወገን ፣ ከስቡ ፣ በታች ፣
በመሠዊያው ፣ ላይ ፣ አኑር ። መጥነህም ፣ አኑ
ራቸው ፤ የነቀዘውን ፣ የበሰበሰውን ፣ እንጨት ፣
ሁሉ ፣ አታኑር ። ምንምን ፣ ፈጽሞ ፣ ነውር ፣
ነቀፋ ፣ የሌለባቸውን ፣ ያማሩትንና ፣ የጸኑትን ፣
እንጨቶች ÷ የአዲሱንም ፣ ተክል ፣ እንጨት ፣
አኑር ።

፲፪፤ መዓዛ ፣ ተለይቶታልና ÷ እንደ ፣ ቀደመውም ፣
በእርሱ ፣ መዓዛ ፣ የለምና ፣ አሮጌውን ፣ እንጨት ፣
አታኑር ። መዓዛው ፣ ልዩ ፣ ነውና ÷ መዓዛውም ፣
ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ይደርሳልና ፣ ከእ
ነዚህ ፣ እንጨቶች ፣ በቀር ፣ ሌላ ፣ እንጨት ፣ አታ
ቅርብ ።

፲፫፤ ይህን ፣ ትእዛዝ ፣ ጠብቅ ፣ ልጄ ፣ ሆይ ÷ ሥራህን ፣
ሁሉ ፣ ታቃና ፣ ዘንድ ፣ ያዘዝሁህን ፣ አድርግ ።
በየጊዜው ፣ ሰውነትህን ፣ ንጹሕ ፣ አድርግ ፤ መሥ
ዋዕት ፣ ለመሠዋት ፣ ወደ ፣ መሠዊያው ፣ ሳት
ሄድ ፣ ሰውነትህን ፣ በውኃ ፣ ታጠብ ÷ ወደ ፣
መሥዋዕቱ ፣ ሳትቀርብ ፣ እጅህንና ፣ እግርህን ፣
ታጠብ ።

፲፬፤ መሥዋዕቱንም ፣ አቅርበህ ፣ በጨረስህ ፣ ጊዜ ፣
እጅህንና ፣ እግርህን ፣ ታጠብ ። በሰውነታችሁ ፣
ላይ ፣ በልብሳችሁም ፣ ላይ ፣ ደም ፣ ሁሉ ፣ አይ
ታይ ።

፲፭፤ ልጄ ፣ ሆይ ÷ በደረው ፣ ደም ፣ እንዳትሠዋ ፣ ፈጽ
መህ ፣ ተጠበቅ ። አፈር ፣ አልብሰው ፣ ደም ፣ ነፍስ ፣
ናትና ፣ እንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ ደም ፣ አትብሉ ።
ምንምን ፣ ደም ፣ አትብላ ፤ ያለ ፣ ፍርድ ፣ በክ
ንቱ ፣ እንዳይፈስ ፣ በሐሰት ፣ ፈርደህ ፣ የሰውን ፣
ሁሉ ፣ ደም ፣ ለማፍሰስ ፣ መማለጃ ፣ አትቀበል ።
በማይገባ ፣ የሚፈስ ፣ ደም ፣ ምድርን ፣ ያጠፋታ
ልና ፤ የገደለውን ፣ ሰው ፣ ቢገድሉት ፣ ነው ፣
እንጂ ፣ ደም ፣ ያለ ፣ ሰው ፣ ደም ፣ አትነጻም ።

፲፮፤ በሰው ፣ ደም ፣ መማለጃንና ፣ እጅ ፣ መንሻን ፣
አትቀበል ። በፈሰሰ ፣ በሰው ፣ ደም ፣ ፍዳ ፣ በል
ውል ፣ እግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ደም ፣ በደም ፣
ይመለሳል ። መልአክ ፣ ዑቃቤውም ፣ ለበጎ ፣
ነገር ፣ ይጠብቀዋል ፤ ከክፉ ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ትጠ
በቅ ፣ ዘንድ ፣ ከሞት ፣ ሁሉ ፣ ያድንህ ፣ ዘንድ ፣
መማለጃና ፣ እጅ ፣ መንሻ ፣ አትቀበል ።

፲፯፤ ልጄ ፣ ሆይ ÷ የሰው ፣ ሁሉ ፣ ሥራ ÷ ኃጢአት ÷
ክፋት ÷ ሥራቸው ፣ ሁሉ ፣ የሚያስጸይፍ ፣ የተ
ናቀ ፣ የተጠላ ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷ ከእነርሱ ፣ ጋር ፣
እውነት ፣ ነገር ፣ እንደሌለ ፣ እኔ ፣ የሰውን ፣ ሁሉ ፣
ሥራ ፣ አያለሁ ።

፲፰፤ በሥራቸው ፣ ጸንተህ ፣ እንዳትኖር ÷ ፍለጋቸ
ውንም ፣ እንዳትከተል ÷ በልዑል ፣ አምላክ ፣
ፊት ፣ ለሞት ፣ የሚያደርስ ፣ ስሕተታቸውን ፣
እንዳትስት ፣ ተጠበቅ ። ይህን ፣ ያደረግህ ፣ እንደ ፣
ሆነ ፣ ከአንተ ፣ ገጸ ፣ ረድኤቱን ፣ ይሰውራል ÷
ወደ ፣ ኃጢአትህም ፣ ፍዳ ፣ ይመልስሃል ። ከም
ድር ፣ ነቃቅሎ ፣ ያጠፋሃል ። ልጅህንም ፣ ከሰ
ማይ ፣ በታች ፣ ካለ ፣ ከዚህ ፣ ዓለም ፣ ነቃቅሎ ፣
ያጠፋል ፤ ስምህና ፣ ልጅህ ፣ ከዓለሙ ፣ ሁሉ ፣

ይጠፋል ።

፲፱፣ ከሥራቸው ፣ ሁሉ ፣ ከኃጢአታቸውም ፣ ሁሉ ፣ ራቅ ፤ የልዑል ፣ አምላክን ፣ ሕግ ፣ ጠብቅ ፤ ፈቃዱንም ፣ ፈጽም ። ሥራህን ፣ ሁሉ ፣ አቅና ፣ በሥራህ ፣ ሁሉ ፣ ያከብርሃል ። በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ ለልጅ ፣ ልጅ ፣ ጸንቶ ፣ የሚኖር ፣ እውነተኛ ፣ ልጅን ፣ ከአንተ ፣ ያስነሣል ። ከሰማይ ፣ በታች ፣ ባለ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የእኔ ፣ ስም ፣ የአንተም ፣ ስም ፣ ይታወቃል ።

፳፣ ልጇ ፣ ሆይ ÷ ባለ ፣ በዘመኑ ፣ ሁሉ ፣ በተድላ ፣ በደስታ ፣ ጸንተህ ፣ ኑር ፤ ልዑል ፣ አምላክ ፣ የሚሆን ፣ የእኔም ፣ የአንተም ፣ አምላክ ፣ ፈቃዱን ፣ ለመፈጸም ፣ ያጽናህ ። ልጅህን ፣ ሁሉ ÷ የልጅ ፣ ልጅህንም ÷ ይህ ፣ ዓለም ፣ ጸንቶ ፣ በሚኖርበት ፣ ዘመን ፣ በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ ለበረከት ፣ ትሆን ፣ ዘንድ ፣ በፍጹም ፣ በረከት ፣ ያክብር ፣ አለው ፤ ከአርሱም ፣ ዘንድ ፣ ደስ ፣ እያለው ፣ ወጣ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፮ ።

፩፣ በአርባ ፣ አራተኛው ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በመጀመሪያው ፣ ሰባዔ ፣ አብርሃም ፣ በሞተበት ፣ በሁለተኛው ፣ ዓመት ፣ እንዲህ ፣ ሆነ ። በመጀመሪያው ፣ አዝመራ ፣ ወራት ፣ የዚህችን ፣ በዓል ፣ ሰባዔ ፣ በዓል ፣ ያደርጉ ፣ ዘንድ ፣ እስማኤልና ፣ ይስሐቅ ፣ ከቤርሳቤህ ፣ ወደ ፣ አባታቸው ፣ ወደ ፣ አብርሃም ፣ መጡ ።

፪፣ አብርሃምም ፣ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ ልጆቹ ፣ መጥተዋልና ፣ ደስ ፣ አለው ። በቤርሳቤህ ፣ ያለ ፣ የይስሐቅ ፣ ገንዘቡ ፣ ብዙ ፣ ነበረና ፣ ይስሐቅ ፣ ሄዶ ፣ ገንዘቡን ፣ ጐብኝቶ ፣ ወደ ፣ አባቱ ፣ ይመለስ ፣ ነበር ።

፫፣ በዚህም ፣ ወራት ፣ እስማኤል ፣ አባቱን ፣ ያይ ፣ ዘንድ ፣ መጣ ። ሁሉም ፣ በአንድነት ፣ መጡ ።

፬፣ ይስሐቅም ፣ ስቡን ፣ ለማጤስ ፣ መሥዋዕት ፣ ሠዋ ፤ አባቱ ፣ በኩብሮን ፣ በሠራው ፣ መሠዊያ ፣ ላይ ፣ መሥዋዕትን ፣ አቀረበ ። በወንድሙ ፣ በእስማኤል ፣ ፊት ፣ ደስ ፣ የሚያሰኝ ፣ ፍሬዳን ፣ አረደ ።

፭፣ ርብቃም ፣ ከአዲሱ ፣ ስንዴ ፣ ትኩስ ፣ ዳቦ ፣ ጋገረች ÷ ያነን ፣ ብልቶ ፣ ሳይሞት ፣ ሁሉን ፣ የፈጠረ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ሊያመሰግን ፣ ከመጀመሪያው ፣ አዝመራ ፣ ፍሬ ፣ ለአባቱ ፣ ለአብርሃም ፣ ያገባ ፣ ዘንድ ፣ ለልጅዋ ፣ ለያዕቆብ ፣ ሰጠችው ።

፮፣ ይስሐቅም ፣ አብርሃም ፣ ይበላና ፣ ይጠጣ ፣ ዘንድ ፣ ድኅነት ፣ የሚደረግበትን ፣ ያማረውን ፣ መሥዋዕት ፣ በያዕቆብ ፣ እጅ ፣ ሰደደለት ። በልቶ ፣ ጠጥቶ ፣ ምድርንና ፣ ሰማይን ÷ የምድርን ፣ ስፋት ፣ ሁሉ ፣ የፈጠረ ፣ ልዑል ፣ አምላክን ፣ አመሰገነው ። ይበሉ ፣ ይጠጡ ፣ ዘንድ ፣ ፈጣሪያቸውንም ፣ ያመሰግኑ ፣ ዘንድ ፣ ለሰው ፣ ልጆች ፣ ሰጣቸው ።

፯፣ አሁንም ፣ አብርሃም ፦ ይህችን ፣ ቀን ፣ አሳይ ተኸኛልና ፣ እኔ ፣ ለአንተ ፣ እገዛለሁ ፤ እነሆ ÷ እኔ ፣ የመቶ ፣ ሰባ ፣ አምስት ፣ ዓመት ፣ ልጅ ፣ ነኝ ፣ አርጅቻለሁ ÷ ዘመኔም ፣ ተፈጽሞአል ፤ ዘመኖቼም ፣ ሁሉ ፣ ተድላ ፣ ደስታ ፣ ሆኑልኝ ÷ የጠላት ፣ ሰይፍም ፣ ድል ፣ አልነሣኝም ፣ አለ ።

፰፣ በሰጠኸኝ ፣ ሁሉ ÷ በልጆቼም ÷ በሕይወት ፣ በኖርሁበትም ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ እስከዚህች ፣ ቀን ፣ ድረስ ÷ አምላኬ ÷ ይቅርታህ ፣ ለእኔ ፣ ለባሪያህ ፣ ይደረግልኝ ፤ የተመረጠ ፣ ወገን ፣ ይሆንህ ፣ ዘንድ ÷ በዚህም ፣ ዓለም ፣ ከአሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ተለይቶ ፣ ከዘሬ ፣ ጀምሮ ፣ በየጊዜው ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ እስክሚነሣው ፣ ትውልድ ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ ድረስ ፣ ርስት ፣ ይሆንህ ፣ ዘንድ ÷ ለልጅ ፣ ልጆቹም ፣ ይደረግላቸው ፣ አለው ።

፱፣ ያዕቆብንም ፣ ጠርቶ ፦ ልጇ ፣ ያዕቆብ ፣ ሆይ ÷ ሁሉን ፣ የፈጠረ ፣ አምላክ ፣ ያክብርህ ፣ በፊቱ ፣ ፈቃዱን ፣ ለመፈጸምና ፣ በጎ ፣ ሥራን ፣ ለመሥራት ፣ ያበርታህ ። እንደ ፣ ፈቃዱ ፣ ባለ ፣ ዘመኑ ፣ ሁሉ ፣ በማደሪያው ፣ ወገን ፣ ትሆኑት ፣ ዘንድ ፣ በአንተም ፣ በልጆችህም ፣ በረድኤት ፣ ማደርን ፣ ይውደድ ።

፲፣ አንተም ፣ ልጇ ፣ ያዕቆብ ÷ ቀርበህ ፣ ሳመኝ ፣ አለው ፤ ቀርቦም ፣ ሳመው ።

፲፩፣ አንተ ፣ ልጇ ፣ ያዕቆብ ፣ የከበርህ ፣ ነህ ። የልዑል ፣ የእግዚአብሔርም ፣ ልጆች ፣ ሁሉ ፣ በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ የከበሩ ፣ ናቸው ። በሰው ፣ ሁሉ ፣ መካከል ፣ ይከብር ፣ ዘንድ ፣ ከልጆችህ ፣ እግዚአብሔር ፣ እውነተኛ ፣ ልጅን ፣ ይስጥህ ። አሕዛብ ፣ ይገዙልህ ፤ አሕዛብም ፣ ሁሉ ፣ በልጅህ ፣ ፊት ፣ ይስገዱ ፤ በሰው ፣ ፊት ፣ አርበኛ ፣ ሁን ፣ በሴት ፣ ልጆች ፣ ሁሉ ፣ መካከል ፣ ሠልጥነህ ፣ ኑር ።

፲፪፣ ያንጊዜ ፣ የተለየ ፣ ወገን ፣ ለመሆን ፣ ሥራዎችህ ፣ እውነተኛ ፣ ይሆናሉ ፤ የልጆችህም ፣ ሥራዎች ፣ እውነተኛ ፣ ይሆናሉ ። ልዑል ፣ አምላክ ፣ እኔን ፣ የመረቀባቸው ÷ ኖኅንና ፣ አዳምንም ፣ የመረቀባቸው ፣ ምርቃኖችንም ፣ ሁሉ ፣ ይስጥህ ። በልጅ ፣ ልጅ ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ ልጆችህን ፣ ለማክበር ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ በአንተ ፣ ይደሩ ።

፲፫፣ ከኃጢአት ፣ ሁሉ ፣ ባለማወቅ ፣ የሠራኸውን ፣ ኃጢአትህን ፣ ሁሉ ፣ ታስተሰርይ ፣ ዘንድ ፣ ከኃጢአትህ ፣ ሁሉ ፣ ያንጻህ ፣ ያበርታህ ። አገሩንም ፣ ሁሉ ፣ ትወርስ ፣ ዘንድ ፣ ያክብርህ ። በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ ማደሪያው ፣ ልትሆን ፣ ወገን ፣ ያደርግህ ፣ ዘንድ ፣ መሐላውን ፣ ከአንተ ፣ ጋር ፣ ያጽና ።

፲፬፣ ምድር ፣ ጸንታ ፣ በኖረችበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ ለአንተም ፣ ለልጅህም ፣ እርሱ ፣ በህልውና ፣ በእውነት ፣ ጸንቶ ፣ የሚኖር ፣ ፈጣሪ ፣ ይሁንህ ።

፲፭፣ አንተም ፣ ልጇ ፣ ያዕቆብ ! ነግሬን ፣ አስብ ÷ የአባትህን ፣ የአብርሃምንም ፣ ትእዛዝ ፣ ጠብቅ ። ከአሕዛብም ፣ ተለይ ÷ ከእነርሱም ፣ ጋር ፣ አትብላ ÷ ሥራቸውንም ፣ አትሥራ ። ሥራቸው ፣ የረከሰ ፣ ነውና ÷ አካሄዳቸውም ፣ ሁሉ ፣ የረከሰ ፣ ነውና ÷ የተናቀም ፣ ነውና ÷ መሥዋዕታቸውም ፣ የሚያጸይፍ ፣ ነውና ፣ ባልንጀራ ፣ አትሁናቸው ።

፲፮፣ ለሬሳዎች ፣ ፍሪዳ ፣ ያርዳሉ ÷ ለአጋንንትም ፣ ይሰ

ግዳሉ ÷ በመቃብርም ፡ ይበላሉ ÷ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ብላሽ ፡ ነው ። ለማሰብ ፡ ልብ ፡ የላቸውም ። ዓይናቸውም ፡ የሚያይ ፡ አይደለም ። ሥራቸውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ?

፲፯፤ እንጨቱን ፡— ፈጣሪዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ÷ ድንጋዩንም ፡— ጌታዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ÷ የምታድነኝ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ እያሉ ፡ እነርሱ ፡ እንዴት ፡ ይስታሉ ? እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ልብ ፡ የለውም ።

፲፰፤ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! አንተን ፡ ግን ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይርዳህ ፤ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡ ያክብርህ ፤ ከስሕተታቸው ፡ ሁሉና ፡ ከኃጢአታቸውም ፡ ያርቅህ ።

፲፱፤ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! ከከንዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡ እንዳታገባ ፡ ተጠበቅ ። ከነዓን ፡ በካም ፡ በደል ፡ ስለ ፡ ሳት ፡ ዘራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ÷ ዘራም ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ይደመሰሳልና ÷ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበትም ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ የሚድን ፡ የለምና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡ አታግባ ።

፳፤ ጣዖት ፡ ለሚያመልኩ ፡ ለተጠሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በጻድቃን ፡ አገር ፡ ምንምን ፡ አለኝታ ፡ የላቸውምና ÷ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ÷ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ወዳለበትም ፡ በታ ፡ ይሄዳሉና ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ ምንምን ፡ ስም ፡ አጠራር ፡ የላቸውምና ፡ የሰዶም ፡ ልጆች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ጠፉ ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ይጠፋሉ ።

፳፩፤ ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ! አትፍራ ፤ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ! አትደንግጥ ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ከጥፋት ፡ ይጠብቅህ ÷ ከስሕተትም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ያድንህ ።

፳፪፤ ይህንም ፡ ቤት ፡ ስሜን ፡ በእርሱ ፡ አስጠራ ፡ ዘንድ ፡ ሠራሁልህ ። በረከትን ፡ አጸናሁልህ ፡ ለአንተም ፡ ለልጆችህም ፡ ለዘላለም ፡ ተሰጠች ።

፳፫፤ ቤቴን ፡ አንተ ፡ ትሠራለህና ፡ የአብርሃም ፡ ቤት ፡ ትባላለች ። ስሜንም ፡ በአምላክ ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ታጸናለህ ፡ ልጅህና ፡ ስምህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ አለው ። ይህንንም ፡ አዝዘ ፡ መርቆ ፡ ጨረሰ ።

፳፬፤ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አልጋ ፡ አንድነት ፡ ተኙ ። ያዕቆብም ፡ በአባቱ ፡ አባት ፡ በአብርሃም ፡ አጠገብ ፡ ተኛ ። ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሰመው ፡ እርሱም ፡ ልቡናውን ፡ ደስ ፡ አለው ። ልቡናውም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነው ። በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ መረቀው ።

፳፭፤ ለዘላለም ፡ ልትወርሰትና ፡ ለዘላለም ፡ ይከብር ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ልጅን ፡ ልወልድ ፡ ያችን ፡ አገር ፡ ትሰጠኝ ፡ ዘንድ ፡ የከለዳውያን ፡ ዕጣ ፡ ከምት ሆን ፡ ከዑር ፡ ያወጣኸኝ ፡ የሁሉ ፡ አምላክና ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷

፳፮፤ በእርሱ ፡ ደስ ፡ በሚላቸው ፡ በይቅርታዬ ፡ ሁሉና ፡ በልቡናዬ ፡ ሁሉ ፡ የምወደውን ፡ ልጄን ፡ ያዕቆብን ፡ ባርከው ። ይቅርታህና ፡ ብዙ ፡ ቸርነትህ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለእርሱና ፡ ለልጆቹም ፡ ይደረግ ። ከዘሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ እስከሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አትለየው ፡ ቸል ፡ አትበለው ።

፳፯፤ እነርሱ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ÷ አንተም ፡ ማደሪያህ ፡ የሚሆን ፡ ወገንህን ፡ ፈጽመህ ፡ ታከብረው ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹንና ፡ እርሱን ፡ ለማየት ፡ ዓይኖችህ ፡ የተገለጡ ፡ ይሁኑ ። ከዘሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ እስከሚኖርባቸው ፡ ዘመናት ፡ ድረስ ፡ በበረከትህ ፡ ሁሉ ፡ አክብረው ።

፳፰፤ መሐላህንና ፡ ይቅርታህን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ÷ ከልጆቹም ፡ ጋር ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ከልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ጋር ፡ በፍጹም ፡ ፈቃድህ ፡ አጽና ፡ አለ ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡ ጣቶች ፡ በዓይኖቹ ፡ ላይ ፡ አኖረ ÷ ከአማልክት ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡ አምላክን ፡ አመሰገነው ፡ ፈቱንም ፡ ሸፈነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፤ እግሩን ፡ ዘርግቶ ፡ የዘላለም ፡ እንቅልፍ ፡ አንቀላፋ ፤ ሞተ ፤ በሞት ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ሄደ ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብ ፡ በአጠገቡ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ÷ የአባቱ ፡ አባት ፡ አብርሃምም ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ አላወቀም ።

፪፤ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ተቀሰቀሰ ። እነሆ ÷ አብርሃም ፡ ቀዝቅዘ ፡ እንደ ፡ በረድ ፡ ሆኖ ፡ አገኘው ። አባቴ ፡ አባቴ ፡ አለ ። የመለሰለት ፡ ቃል ፡ የለም ፤ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ አወቀ ።

፫፤ ከአጠገቡም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈጥኖ ፡ ሄደ ። ለእናቱ ፡ ለርብቃ ፡ ነገራት ። ርብቃም ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ሄዳ ፡ ነገረችው ፤ አንድነት ፡ ሄዱ ። ያዕቆብም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ። በእጁም ፡ መብራት ፡ ይዘ ፡ ነበር ። በሄዱም ፡ ጊዜ ፡ አብርሃምን ፡ ሞቶ ፡ ሬሳውን ፡ ተጋድሞ ፡ አገኙት ። ይስሐቅም ፡ በአባቱ ፡ ፊት ፡ ወድቆ ፡ አለቀሰ ፡ ሳመውም ።

፬፤ በአብርሃም ፡ ቤት ፡ ልቅሶ ፡ ተሰማ ። ልጁ ፡ እስማኤል ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ሄደ ፡ ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ አለቀሰለት ። እርሱና ፡ የአብርሃም ፡ ቤት ፡ ሰብ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶን ፡ አለቀሱ ። ልጆቹ ፡ ይስሐቅና ፡ እስማኤልም ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በሚስቱ ፡ በሳራ ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩት ። ቤተ ፡ ሰቦቹም ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አለቀሱለት ።

፭፤ እስማኤልና ፡ ይስሐቅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ የኬጡራም ፡ ልጆች ፡ በቦታቸው ፡ አለቀሱለት ። የአብርሃም ፡ ልቅሶ ፡ ኀዘን ፡ ተፈጸመ ።

፮፤ እርሱም ፡ ሦስት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አራት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ÷ ይኸውም ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ በሕይወት ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ። አረጀ ፡ ዘመኑንም ፡ ፈጸመ ። የቀደመ ፡ ሰዎች ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ዘመናቸው ፡ አሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮች ፡ ነበረ ።

፯፤ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከአሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮች ፡ ይገድሉ ፡ ጀመር ፡ ከኢዮቤልዮች ፡ በማጉደል ፡ ከአብርሃም ፡ በቀር ፡ ፈጥኖ ፡

ለማርጀት ÷ በሥራቸው ፡ ክፋት ፡ ከብዙ ፡ መከራ ፡ የተነሣ ፡ ዘመናቸውን ፡ በመሰልቸት ፡ ዘመናቸውን ፡ ያጐድሉ ፡ ጀመር ።

፳፡ አብርሃም ፡ ግን ፡ ከፈጣሪው ፡ ጋር ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ፍጹም ፡ ነበረና ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ደስ ፡ ሲያሰኘው ፡ ነበረ ።

፳፩፡ ከመከራ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ፈጥኖ ፡ እስኪያረጅ ፡ ድረስ ÷ እነሆ ÷ አራቱን ፡ ኢዮቤልዮች ፡ በሕይወት ፡ አልጨረሰም ። ዘመኑንም ፡ ሰለቸ ፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ጽኑ ፡ ቁርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግ ባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሚኖሙ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሁለቱን ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ሳይጨርሱ ፡ ፈጥነው ፡ ያረጃሉ ።

፲፡ ከእርጅናቸውም ፡ የተነሣ ፡ እውቀታቸው ፡ የምትለያቸው ፡ ትሆናለች ፤ ፍጹም ፡ እውቀታቸውም ፡ ትለያቸዋለች ።

፲፩፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ ኢዮቤልዩና ፡ የኢዮቤልዩ ፡ እኩሌታ ፡ ቢኖር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ — ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኖረ ፡ ይላሉ ።

፲፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዘመኑ ፡ በሽታ ፡ ጣር ፡ ገሚር ፡ መከራ ፡ ነው ፤ ፍቅርም ፡ አልነበረም ፤ በመቅሠፍት ፡ ላይ ፡ መቅሠፍት ÷ በቀኑል ፡ ላይ ፡ ቀኑል ÷ በመከራ ፡ ላይ ፡ መከራ ÷ ሐሰት ፡ በመመስከር ፡ ላይ ፡ ሐሰት ፡ መመስከር ÷ በበሽታ ፡ ላይ ፡ በሽታ ፡ ይመጣላቸዋልና ፡ ፍቅር ፡ አልነበረም ።

፲፫፡ እንደዚሁም ፡ ክፉ ፡ መቻያ ፡ ሁሉ ÷ ይህ ፡ መከራው ፡ ከዚህ ፡ ከደዌው ፡ ጋር ፡ ጓኛ ÷ ውርጭ ÷ በረድ ÷ ዋግ ÷ እንቅልፍ ÷ ግዳጅ ÷ የሆድ ፡ በሽታ ÷ ድርቅ ፡ ሞት ÷ ሾተል ÷ መማረክ ÷ መቅሠፍት ፡ ሁሉ ÷ መከራውም ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በረከሰ ፡ ዝሙታ ፡ በሚያስጸይፍ ፡ ሥራቸውና ፡ በኃጢአት ፡ ምድርን ፡ በምታረክስ ፡ በዚህች ፡ በክፉ ፡ ትውልድ ፡ ላይ ፡ ይመጣል ።

፲፬፡ ያንጊዜም ፡ የቀደሙ ፡ አባቶቻችን ፡ ዘመናቸው ፡ ብዙ ፡ ነበረ ÷ እስከ ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ይኖሩ ፡ ነበር ÷ ይሸውም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይፈጸም ፡ ነበር ፡ ይላሉ ።

፲፭፡ እነሆ ÷ እኛ ፡ በሕይወት ፡ የምንኖርበት ፡ ዘመናችን ፡ ግን ፡ ይህ ፡ ነው ። ሰው ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኖረ ፡ ቢባል ፡ ሰባ ፡ ዘመን ፡ ነው ፤ እጅግም ፡ ቢበዛ ፡ ሰማንያ ፡ ዘመን ፡ ነው ። ይሸውም ፡ ክፉ ፡ ነው ፤ በዚያችም ፡ በክፉ ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ምንምን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለም ።

፲፮፡ በዚያችም ፡ ትውልድ ፡ ልጆች ፡ አባቶቻቸውን ÷ ሽማግሌዎቻቸውንም ፡ የሚሳደቡ ፡ ይሆናሉ ። በኃጢአት ፡ በበደል ፡ ምክንያት ፡ በአንደበታቸው ፡ ያልሆነ ፡ ነገር ፡ በመናገራቸው ፡ እነዚያ ፡ በሚሠሩት ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ በእርሱና ፡ በእነርሱ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔር ፡ የተማማለበትን ፡ ሥርዓት ፡ ስለ ፡ ተዉ ።

፲፯፡ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙንም ፡ ሁሉ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ ሥርዓቱንም ፡ ሕጉንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ÷ የተማማለበትን ፡ ሥርዓት ፡ ስላፈረሱ ፡ አባቶቻቸውን ፡ ይሰድባሉ ። ሁሉም ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ እስከ ፡ መሥራት ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ ኃጢአት ፡ ከመሥራት ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ማለት ፡ የላቸውም ። የሰው ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ በደልን ፡ ይናገራል ። ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያጸይፍ ፡ ነው ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ÷ የረከሰም ፡ ነው ÷ ጥፋትም ፡ ነው ።

፲፰፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ እነሆ ÷ ምድር ፡ ትጠፋለች ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ክህደት ፡ ነውና ፡ የወይን ፡ ዘር ፡ የላቸውም ÷ ዘይትም ፡ የላቸውም ÷ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ።

፲፱፡ እንስሳትና ፡ አራዊት ÷ በባሕር ፡ ያሉ ፡ ዓሣዎችና ፡ ወፎችም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ አስቀድመው ፡ ይጠፋሉ ። እነዚህ ፡ ከእነዚህ ፡ ጋር ፡ ይጣላሉ ። ሕፃናቱ ፡ ከሽማግሌዎች ፡ ጋር ÷ ሽማግሌዎች ፡ ከሕፃናቱ ፡ ጋር ÷ ድሀ ፡ ከባለጸጋ ፡ ጋር ÷ ታናሹ ፡ ከታላቁ ፡ ጋር ÷ ጦም ፡ አዳሪው ፡ ከዳኛው ፡ ጋር ÷ ሕጉ ፡ መሐላው ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡ ይጣላሉ ።

፳፡ መሐላውንና ፡ ሥርዓቱን ÷ በዓሉን ÷ የወርኑን ፡ መባቻ ÷ ሱባዔውን ÷ ኢዮቤልዩን ÷ ፍርዱን ፡ ሁሉ ፡ ዘንግተዋልና ፡ ሕጉ ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡ ይጣላሉ ። ክፉ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ሥራቸው ፡ ይመልሱአቸው ፡ ዘንድ ፡ ለሰልፍ ፡ ሰይፍ ፡ ይዘው ፡ ይነሣሉ ። ሕግን ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ደም ፡ እስኪፈስ ፡ ድረስ ፡ አይመለሱም ። እነዚህ ፡ በእነዚህ ፡ ላይ ፡ ይነሣሉ ። በእውነተኛ ፡ ሥራ ፡ ያልጸኑ ፡ ሰዎችም ፡ ከክፋታቸው ፡ አይመለሱም ።

፳፩፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የባልንጀራውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ለመቀማት ፡ ይነሣሉና ፡ በታላቅ ፡ ስም ፡ ይጠራሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ በመኖር ፡ አይደለም ፤ በእውነትም ፡ አይደለም ። በማይገባ ፡ በሠሩት ፡ በሚያጠፋ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ከከበሩ ፡ የከበረ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ያረክሳሉ ።

፳፪፡ በዚያችም ፡ ትውልድ ፡ ሥራ ፡ ምክንያት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዘ ፡ ጽኑ ፡ መቅሠፍት ፡ ይደረጋል ። ለቅጣትና ፡ ለሰይፍ ÷ ለመቀማትና ፡ ለመማረክ ÷ ለጥፋትም ፡ ይሰጣቸዋል ፤ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይቅርታና ፡ ቸርነት ፡ የሌላቸው ፡ የአሕዛብ ፡ ወገኖች ፡ ያስነሣባቸዋል ።

፳፫፡ ለማንም ፡ ፊት ፡ አያደሉም ። ከሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ይከፉ ፡ ዘንድ ÷ በእስራኤልም ፡ ክርክርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ በያዕቆብም ፡ በደልን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ ብዙ ፡ ደምም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያፈስሱ ፡ ዘንድ ÷ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ይከፉ ፡ ዘንድ ÷ ክፉዎች ፡ ኃይለኞች ፡ ናቸውና ፡ ለሽማግሌም ፡ ቢሆን ፡ ለሕፃንም ፡ ቢሆን ፡ ለማንም ፡ ለማን ፡ ፊት ፡ አያደሉም ። የሚሰበስብ ፡ የለም ፤ የሚቀብርም ፡ የለም ።

፳፬፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ጮኸው ፡ ይጣራሉ ፤ ከኃጢአተኞች ፡ ከአሕዛብ ፡ እጅ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ይጸልያሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚያድን ፡ የለም ። የሕፃ

ናቱም ፡ ራስ ፡ በሽበት ፡ ይነጣል ። የሦስቱ ፡ ሱባኤ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ሽማግሌ ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ። ቁመታቸውም ፡ በመከራ ፡ በጭንት ፡ ይጐብጣል ።

፲፯፡ በእነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ልጆች ፡ ሕጉን ፡ ይመረምሩ ፡ ዘንድ ፡ ይጀምራሉ ። ሥርዓቱን ፡ ለመፈለግ ፡ ወደ ፡ እውነት ፡ ሥራም ፡ ለመመለስ ፡ ይፈልጋሉ ። ዘመናቸውም ፡ ፈጽመው ፡ ይበዙ ፡ ጀመር ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ ከልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ይበዛ ፡ ጀመር ። ዘመናቸው ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ መሆን ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ከቀንም ፡ ከቀን ፡ ይበዛ ፡ ጀመር ።

፲፰፡ ከብዙ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ ዘመኖች ፡ ይደርሱ ፡ ዘንድ ፡ ሽማግሌ ፡ የለም ። ሁሉም ፡ የወር ÷ የሁለት ፡ ወር ÷ የዓመት ÷ የሁለት ፡ ዓመት ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉና ፡ ዘመንን ፡ የሚጠግብ ፡ የለም ። ሁሉም ፡ ዘመናቸውን ፡ በፍቅር ÷ በተድላና ፡ በደስታ ፡ ይፈጽማሉ ። በሕይወትም ፡ ይኖራሉ ።

፲፱፡ ባላጋራ ፡ የለም ፤ ዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ የሕይወትና ፡ የበረከት ፡ ዘመኖች ፡ ይሆናሉና ፡ የሚያጠፋ ፡ ክፉ ፡ ጠላትም ፡ የለም ።

፳፡ ያንጊዜም ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያዎቹን ፡ እስራኤልን ፡ ያድናል ÷ በረድኤትም ፡ ይነሣሉ ÷ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያያሉ ÷ ጠላቶቻቸውንም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰዳሉ ። ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ይህን ፡ አይተው ፡ ያመሰግናሉ ። እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ። በጠላቶቻቸው ፡ የተደረገ ፡ መቻያን ፡ ሁሉ ፡ ስድባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያያሉ ። ወገናቸው ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ጻንቶ ፡ ይኖራል ፤ ልቡናቸው ፡ ደስታን ፡ ያበዛል ።

፳፩፡ ፍርድን ፡ የሚፈርድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለ ፡ ያውቃሉ ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለጥቂት ፡ ዘመን ÷ ለብዙም ፡ ዘመን ፡ ይቅርታን ፡ ያደርጋሉ ።

፳፪፡ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈ ፡ ነውና ፤ ሙሴ ! አንተም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፤ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ እግዚአብሔር ፡ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አከበረው ። ከኬብሮንም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄዶ ÷ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሚቈጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ ራእይ ፡ ባየበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠገብ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ።

፪፡ በአራተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በአብርሃም ፡ ዘመን ፡ ከተደረገው ፡ ከቀደመው ፡ ራብ ፡ ሌላ ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ሆነ ። ያዕቆብ ፡ የምስር ፡ ንፍሮ ፡ ቀቅለ ፡ ዔሳውም ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ርቦት ፡ መጣ ።

፫፡ ወንድሙ ፡ ያዕቆብን ፡ — ከዚህ ፡ ከዳቦው ፡ ሹሮና ፡ ከምስር ፡ ንፍሮው ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።

፬፡ ከመወለድ ፡ የሚቀድም ፡ ብኵርናህን ፡ መልስልኝ ፤ እኔም ፡ ዳቦውን ፡ ከዚህም ፡ ንፍሮ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ።

፭፡ ዔሳውም ፡ በልቡ ፡ — እኔ ፡ በራብ ፡ እሞታለሁ ፤ በመወለድ ፡ የቀደመ ፡ ይህ ፡ ብኵርና ፡ ምን ፡ ያደርግልኛል ? አለ ፤ ለያዕቆብ ፡ — ብኵርናውን ፡ ሰጠሁህ ፡ አለው ።

፮፡ ያዕቆብም ፡ — አሁን ፡ ማልልኝ ፡ አለው ። ማለለት ። ያዕቆብም ፡ ለወንድሙ ፡ ለዔሳው ፡ ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ሰጠው ፤ እስኪጠግብ ፡ ድረስ ፡ በላ ፤ ዔሳውም ፡ ቀድሞ ፡ መወለድን ፡ ናቀ ።

፯፡ ስለዚህም ፡ መጀመሪያ ፡ ለመወለዱ ፡ ያዕቆብ ፡ ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ የዔሳው ፡ ስሙ ፡ ኤዶም ፡ ተባለ ። ፈታዊ ፡ ማለት ፡ ነው ።

፰፡ ያዕቆብ ፡ ከበረ ፤ ዔሳው ፡ ግን ፡ ከጌትነቱ ፡ ተዋረደ ።

፱፡ በሀገር ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ያስሐቅ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይወርድ ፡ ዘንድ ፡ መጣ ፤ ከፍልስጥኤሙ ፡ ንጉሥ ፡ ከአቤሜሌክ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌራሮ ፡ ሄደ ።

፲፡ እግዚአብሔር ፡ ታየው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡ — ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትውረድ ÷ እኔ ፡ በልሁህ ፡ አገር ፡ ኑር ፤ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖራለሁ ፤ ለልጆችህና ፡ ለአንተ ፡ ይህችን ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁና ፡ አከብርሃለሁ ፤ ለአባትህ ፡ ለአብርሃም ፡ የማልሁለትን ፡ መሐላ ፡ አጸናለሁ ÷ ልጆችህንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከከብ ፡ አበዛልሃለሁ ፤ ይህችን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ።

፲፩፡ አባትህ ፡ የእኔን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ሰማ ፡ ትእዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ ሥርዓቴንና ፡ ሕጌን ፡ መሐላዬንም ፡ ጠበቀ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይከብራሉ ።

፲፪፡ አሁንም ፡ ቃሌንና ፡ ትእዛዜን ፡ ስማ ፤ በዚህች ፡ አገር ፡ ኑር ፡ አለው ። ሦስት ፡ የሱባዔ ፡ ዘመን ፡ በጌራሮ ፡ ኖረ ። አቤሜሌክም ፡ ስለ ፡ እርሱና ፡ ስለ ፡ ገንዘቡ ፡ ሁሉ ፡ አዘዘ ፡ — እርሱን ፡ የነካ ፡ ሁሉ ፡ ገንዘቡንም ፡ የነካ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።

፲፫፡ ይስሐቅ ፡ በፍልስጥኤም ፡ ከበረ ÷ ብዙ ፡ ገንዘብም ፡ በዛለት ፤ በጎችና ፡ ላሞች ፡ አህዮችና ፡ ግመሎችም ፡ በዙለት ። ብዙ ፡ ገንዘብም ፡ በዛለት ። በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ዘር ፡ ዘራ ።

፲፬፡ መቶ ፡ ዳውላ ፡ እህልም ፡ አገባ ። ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ከበረ ፡ ገነነ ። የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ቀኑበት ። አብርሃም ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከሮች ፡ የቈፈሩትን ፡ ጕድጓድ ÷ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ መሬት ፡ ሞልተው ፡ ደፍነውት ፡ ነበር ።

፲፭፡ አቤሜሌክም ፡ ይስሐቅን ፡ — ከእኛ ፡ ፈጽመህ ፡ ከብረሃልና ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ሂድ ፡ አለው ።

፲፮፡ ይስሐቅም ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ ከዚያ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌራሮን ፡ ቈላ ፡

ሄደ ።

፲፯፤ የአባቱ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከሮች ፡ የቄፈሩአቸውን ÷ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ደፍነዋቸው ፡ የነበሩትን ፡ የውኃ ፡ ምንጮች ፡ ተመልሰው ፡ ቄፈሩ ። ስማቸውንም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ በወጣላቸው ፡ ስም ፡ ጠራቸው ። የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ በፋጋ ፡ ጕድጓዳቸውን ፡ ቄፈሩ ÷ በዚያም ፡ የጠራ ፡ ውኃን ፡ አገኙ ።

፲፰፤ የጌራሮን ፡ ዘላኖች ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘላኖች ፡ ጋር ፡ — ይህ ፡ ውኃ ፡ የእኛ ፡ ውኃ ፡ ነው ፡ እየተባባሉ ፡ ተጣሉ ። ይስሐቅም ፡ — ከእኛ ፡ ጋር ፡ ተጣልተዋልና ፡ ሲል ፡ የዚያን ፡ ጕድጓድ ፡ ስም ፡ ዕፀብ ፡ አለው ። ሌላም ፡ ጕድጓድ ፡ ቄፈሩ ፡ በእርሱም ፡ ተጣሉ ፤ ስሙን ፡ ጠብ ፡ የተደረገበት ፡ አለው ።

፲፱፤ ከዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ሄደው ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡ ቄፈሩ ÷ በእርሱ ፡ ግን ፡ አልተጣሉም ፤ ስሙን ፡ ሰፊ ፡ አለው ።

፳፤ ይስሐቅም ፡ — ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አገር ፡ አሰፋልኝ ፡ በምድርም ፡ ከበርን ፡ አለ ። ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ወጣ ።

፳፩፤ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተነጋገረው ። የአባትህ ፡ የአብርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ አለሁና ፡ አትፍራ ÷ አከብርሃለሁ ፤ ልጅህንም ፡ ስለ ፡ ወዳጄ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋለሁ ፡ አለው ።

፳፪፤ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ቀድሞ ፡ መሠዊያ ፡ በሠራበት ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ መሠዊያ ፡ ሠርቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ጠራ ። ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ፡ ጕድጓድንም ፡ ቄፈረ ፡ ጥሩ ፡ ውኃንም ፡ አገኘ ።

፳፫፤ የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡ ቄፈሩ ፡ ውኃ ፡ ግን ፡ አላገኙም ። ሄደውም ፡ ውኃ ፡ እንዳላገኙ ፡ ለይስሐቅ ፡ ነገሩት ።

፳፬፤ ይስሐቅም ፡ — በዚህች ፡ ቀን ፡ ለፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ማልሁ ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ ለእኛ ፡ ሆነ ፡ አለ ። ለአቤሜሌክ ፡ ለጠባቂው ፡ ለፋክልና ፡ ለሁለተኛው ፡ ለአኩዘት ፡ በዚያ ፡ ምሎአልና ፡ የዚያን ፡ በታ ፡ ስም ፡ የመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብሎ ፡ ስሙን ፡ ጠራው ።

፳፭፤ ይስሐቅም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድረግ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በግፍ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡ አወቀ ፤ ይስሐቅም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ የፍልስጥኤምን ፡ ሰዎች ፡ ረገማቸው ። መቅሠፍትና ፡ ቀኣ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀንም ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ለይቶ ፡ ለመርገምና ፡ ለሽሙጥ ፡ ለቀኣና ፡ ለመቅሠፍት ፡ ይሰጣቸው ÷ ያጠፋቸውም ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአተኞች ፡ አሕዛብና ፡ በኬጢኤም ፡ እጅ ፡ ይጣላቸው ።

፳፮፤ ከጠላትና ፡ ከኬጢኤም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጡትን ፡ በዘመናቸው ፡ ለልጆቹ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የለት ፡ ጠላት ፡ የቆየ ፡ ጠላት ፡ ይሆንባቸዋልና ፡ ደጋግ ፡ የሆኑ ፡ ወገኖች ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በፍርድ ፡ ያጥፋአቸው ።

፳፯፤ የፍልስጥኤም ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተነቃቅሎ ፡ ለመጥፋትና ፡ ለመራቅ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነውና ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ አይቀርላቸውም ። የቀኣ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግባትም ፡ ቀን ፡ የሚድን ፡ የለም ።

፳፰፤ ሳይገረዝ ፡ ለቀረ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንግዲህ ፡ ምንም ፡ ስምና ፡ ልጅ ፡ የለውም ፡ በምድርም ፡ ዘር ፡ የለውም ፤ እስከ ፡ ሰማይም ፡ ቢወጣ ፡ ከዚያ ፡ ይወርዳልና ፤ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ቢጸና ፡ ከዚያ ፡ ይጠፋልና ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ቢሰወር ፡ ከዚያ ፡ ይጠፋልና ፤

፳፱፤ ወደ ፡ ሲአልም ፡ ቢወርድ ፡ ከዚያ ፡ ቅጣቱ ፡ ይበዛልና ፤ ከዚያ ፡ ምንም ፡ ተድላና ፡ ደስታ ፡ የለውምና ።

፴፤ ሰውነቱን ፡ ለጥፋት ፡ በሚፈልጉአት ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ተማርኮም ፡ ቢሄድ ፡ በጎዳና ፡ መካከል ፡ ይገድሉታልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚቀርለት ፡ ስምና ፡ ልጅ ፡ የለም ። ወደ ፡ ዘላለም ፡ መርገም ፡ ይሄዳልና ።

፴፩፤ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ለማድረግ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎአል ፡ ታውቆአል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፤ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ÷ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ውስጥ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡ ልጅዋ ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡ — ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከከነዓን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ ሚስቶችን ፡ እንዳገባ ፡ እንደ ፡ ወንድምህ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አታግባ ፡ ብላ ፡ ነገረችው ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ዝሙት ፡ መዳራት ፡ ነውና ፡ በሚያስጸይፍ ፡ ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰውነቱን ፡ አሳዘናት ፡ ሥራቸው ፡ ክፋ ፡ ነውና ፡ በእነርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ እውነት ፡ የለም ።

፪፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ እጅግ ፡ እወድሃለሁ ። ልቡናዬም ፡ ይወድሃል ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊትም ፡ የሚጠብቅህ ፡ ቸርነቱና ፡ ማኅፀኔ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይመርቅሃል ።

፫፤ አሁንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ቃሌን ፡ ስማ ÷ የእኔን ፡ የእናትህንም ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ። ከአባትህ ፡ ወገን ፡ በቀር ፡ ከዚህ ፡ አገር ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አታግባ ። የምታገባትን ፡ ከአባቴ ፡ ወገን ፡ አግባ ፡ አለችው ። ልዑል ፡ አምላክም ፡ ያከብርሃል ፡ ልጆችህም ፡ የእውነት ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ የልጅ ፡ ልጅህም ፡ የከበረ ፡ ይሆናል ።

፬፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ያዕቆብ ፡ ከእናቱ ፡ ከርብቃ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፡ — እናቴ ÷ እህ ÷ እኔ ፡ የዘጠኝ ፡ ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ ምንምን ፡ ሴት ፡ አላውቅም ፡ የሴት ፡ እጅ ፡ ጨብጬም ፡ አላፈርሁም ። ከአባታችን ፡ ከአብርሃም ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ አስባለሁና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡

ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡ አላስብም ። ከአባቱ ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ ከዘመዶቹም ፡ ሚስት ፡ አገባለ
ሁና ፡ ከከነዓን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ አዘዘኝ ።
፭ ለወንድምሽ ፡ ለላባ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ተወለዱ
ለት ፡ ሰማሁ ። ከእነርሱም ፡ ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡
ልቡናዬን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አሳረፍኩ ።
፮ እንዳልበድል ፡ በሥራዬም ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡
የምኖርበትን ፡ ዘመን ፡ እንዳላጠፋ ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ በሰውነቴ ፡ ተጠበቅሁ ፤ ስለ ፡ መዳራትና ፡
ስለ ፡ ዝሙት ፡ አባቴ ፡ አብርሃም ፡ አብዝቶ ፡ አዝ
ዘኛልና ፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይህንን ፡ አዝ
ዘኛልና ፡ ተጠበቅሁ ። ወንድሜ ፡ የሁለቱን ፡
ሚስቶቹን ፡ እኅት ፡ አንዲቱን ፡ ሴት ፡ አግባ ፡
እያለ ፡ ሲከራከረኝና ፡ ሲናገረኝ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡
ዓመቴ ፡ ነው ።
፯ እኔም ፡ ወንድሜ ፡ እንዳደረገው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
አልወድም ፤ ባለ ፡ ዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ከከነዓን ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ ወን
ድሜ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ እኔም ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ እንዳልሠራ ፡ በፊትሽ ፡ እምላለሁ ።
እናቴ ፡ አትፍሪ ፤ ፈቃድሽን ፡ እንዳደርግ ፡ በቀ
ናም ፡ ሥራ ፡ ጸንቼ ፡ እንድኖር ፡ ሥራዬንም ፡
ለዘላለም ፡ እንዳላጠፋ ፡ እመኚ ፡ አላት ።
፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንገትዋን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቀ
ናች ፡ እጆችዋንም ፡ ዘረጋች ፤ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡
ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ ልዑል ፡ አም
ላክን ፡ አመሰገነችው ፡ ፍጹም ፡ ምስጋናንም ፡
አቀረበችለት ።
፱ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብን ፡ የሰ
ጠኝ ፡ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመ
ስገን ፡ ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።
የአንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ ልጁ ፡ ለአንተ ፡ የሚገዛ ፡ ይሁን ።
፲ አቤቱ ፡ ባርከው ። አመሰግንህም ፡ ዘንድ ፡ በአ
ንደበቴ ፡ የእውነት ፡ በረከትን ፡ አኑር ። መንፈስ ፡
ቅዱስን ፡ አሳድርብኝ ፡ አለች ።
፲፩ ያንጊዜም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወርዶ ፡ በአንደበ
ትዋ ፡ አናገራት ፡ ሁለቱን ፡ እጆችዋንም ፡ በያ
ዕቆብ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አኖረች ። የእውነት ፡ ጌታ ፡
ዓለማትን ፡ የፈጠርህ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡
ነህ ።
፲፪ ከሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ አንተን ፡ ይባርክ ።
ልጁ ፡ ሀያ ፡ እውነትኛውን ፡ ሥራ ፡ ይስጥህ ፤
ለልጅህም ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ ይግለጥለት ፤ በሕ
ይወት ፡ ሳለህ ፡ ልጆችህን ፡ ያብዛልህ ፡ በዓመቱ ፡
ወር ፡ ቀኑ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ይሁኑ ። ልጆቻ
ቸውም ፡ ይብዙ ፡ ከሰማይም ፡ ከዋክብት ፡ ይልቅ ፡
ይብዙ ፡ ቍጥራቸውም ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡
ይብዛ ። ለአብርሃም ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ከእር
ሱም ፡ በኋላ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹ ፡
ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያችን ፡
የተወደደች ፡ አገር ፡ ይሰጣቸው ።

ለዘላለም ፡ እጅ ፡ አድርገው ፡ ይዘዋት ፡ ይኑሩ ። ፲፫
ልጁ ፡ ሀይ ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡
ተወልዶልህ ፡ ልይ ፡ ልጅህ ፡ ሁሉ ፡ የተባረከ ፡
የከበረ ፡ ልጅ ፡ ይሁን ፤ በሕይወትዋ ፡ ሳለች ፡
የእናትህን ፡ ልቡና ፡ እንዳሳረፍህ ፤ የእናትህ ፡
ማኅፀን ፡ እንዲህ ፡ ትመርቅህ ፡ ማኅፀኔ ፡ ጡቴ ፡
አንተን ፡ ይመርቁ ፤ አንደበቴና ፡ አፈም ፡ ፈጽ
መው ፡ አንተን ፡ ያመስግኑ ፡ ፈጽመህ ፡ ብዛ ፡
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ምላ ።
ልጅህም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ስፋት ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ፡ ልጅህንም ፡ ደስ ፡
ይበለው ።
፲፬ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይደረግለት ። ስምህና ፡ ልጅህ ፡
እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ፡
ልዑል ፡ አምላክም ፡ አምላኮቹው ፡ ይሁን ፡
የእውነት ፡ አምላክም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በረድ
ኤት ፡ ይኑር ። ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ ይሠራ ። የሚመ
ርቅህ ፡ የተመረቀ ፡ ይሁን ፡ በሐሰት ፡ የምትረግ
ምህ ፡ ሰውነት ፡ ሁሉ ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፡
አለች ።
፲፭ የእናትህ ፡ ልቡና ፡ እንደሚወድህ ፡ ማኅፀንዋም ፡
በአንተ ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ፡ እንዲመርቅህ ፡
የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ አንተን ፡ ይውደድህ ፡
ብላ ፡ ሳመችው ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከመመረቅ ፡
ዝም ፡ አለች ።
፲፮ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡
ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ታላቁን ፡ ልጁን ፡ ዔሳውን ፡
ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ሀይ ፡ እኔ ፡ አረጀሁ ፤ እነሆ ፡
ዓይኖቼም ፡ ለማየት ፡ ፈዝዘዋል ፡ የምሞትባ
ትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
፲፯ አሁንም ፡ የምታድንበትን ፡ ጦርህን ፡ ጕራጕሬ
ህን ፡ ቀስትህን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ውጣ ።
ልጄ ፡ ሀይ ፡ አደን ፡ አድነህ ፡ አምጣልኝ ፡ ሰው
ነቴ ፡ የምትወደው ፡ መብልን ፡ አዘጋጅተህ ፡
እበላ ፡ ዘንድ ፡ አምጣልኝ ፤ ሳልሞት ፡ ሰውነ
ቴም ፡ ትመርቅህ ፡ አለው ። ርብቃ ፡ ግን ፡ ይስ
ሐቅ ፡ ለዔሳው ፡ ሲነግረው ፡ ነገሩን ፡ ትሰማ ፡
ነበር ።
፲፰ ዔሳው ፡ አጥምዶ ፡ ይዞ ፡ ለአባቱ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄደ ።
፲፱ ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡— አባትህ ፡
ይስሐቅ ፡— አደን ፡ አድነህ ፡ አምጥተህ ፡ የምበላ
ውን ፡ አዘጋጅልኝ ፡ በልቼ ፡ ሳልሞት ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ልመርቅህ ፡ ብሎ ፡ ከወንድምህ ፡
ከዔሳው ፡ ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ሰማሁት ።
፳ አሁንም ፡ ልጄ ፡ ሀይ ፡ እኔ ፡ የማዝዝህን ፡ ነገር ፡
ስማ ፤ ወደ ፡ መንጋህ ፡ ሄደህ ፡ ያማሩ ፡ ሁለት ፡
የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ አምጣልኝ ፤ እንደሚወ
ደው ፡ አድርጌ ፡ ለአባትህ ፡ ምግብ ፡ ላድርጋቸው ፤
ሳይሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይመርቅህ ፡
ዘንድ ፡ ለአባትህም ፡ አቅርበህለት ፡ ይብላ ፡
የተመረቅህ ፡ ትሆናለህ ፡ አለችው ።

፳፩፤ ያዕቆብም ፡ እናቱ ፡ ርብቃን ፡— አባቴ ፡ ስለሚበላው ፡ ደስ ፡ ስለሚያሰኘው ፡ ሁሉ ፡ አልሸል ግም ። ነገር ፡ ግን ፡ እናቴ ፡ ቃሌን ፡ ልብ ፡ እንዳያደርገው ፡ እፈራለሁ ። ይዳስሰኝም ፡ ዘንድ ፡ ይወድ ፡ ይሆናል ። እኔ ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሌለኝ ፡ ወንድሜ ፡ ዔሳው ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንቺ ፡ ታውቂያለሽ ÷ በፊቱ ፡ የምንቀውና ፡ ያላዘዘኝን ፡ የምሠራ ፡ ይመስለዋል ÷ ይቆጣኛል ፤ ምርቃት ፡ ያይደለ ፡ እርግማን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ፡ አላት ።

፳፪፤ እናቱ ፡ ርብቃም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ነገሬን ፡ ስማ ፡ እንጂ ፡ መርገምህ ፡ በእኔ ፡ ይሁን ፡ አለችው ÷ ያዕቆብም ፡ የእናቱን ፡ የርብቃን ፡ ቃል ፡ ሰምዶ ፡ ሄደ ፡ ያማሩና ፡ የሰቡ ፡ ሁለት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ አመጣ ÷ ወደ ፡ እናቱም ፡ አቀረባቸው ÷ እናቱም ፡ ይስሐቅ ፡ እንደሚወደው ፡ አድርጋ ፡ አዘጋጀቻቸው ።

፳፫፤ ርብቃም ፡ የሚወደድ ፡ ከእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ በቤት ፡ ያለ ፡ የታላቁን ፡ ልጅዋን ፡ የዔሳውን ፡ ልብስ ፡ አምጥታ ፡ ለታናሹ ፡ ልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለበሰችው ÷ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ቁርበቶች ንም ፡ በእጁ ፡ ላይ ፡ አኖረች ፡ በአንገቱና ፡ በሰውነቱ ፡ ላይ ፡ አለበሰችው ። ያዘጋጀቻቸውን ፡ ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ለልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠችው ።

፳፬፤ ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ገብቶ ፡— እኔ ፡ ልጅህ ፡ እንዳልኸኝ ፡ አደረግሁልህ ፤ ተነሥተህ ፡ ተቀመጥ ፤ አባቴ ፡ ሆይ ÷ ሰውነትህ ፡ ትመርቀኝ ፡ ዘንድ ፡ አጥምጄ ፡ ከመጣሁልህ ፡ ብላ ፡ አለው ።

፳፭፤ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡— ልጄ ÷ እንዲህ ፡ ፈጥነህ ፡ ያመጣህበት ፡ ምክንያት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ያዕቆብም ፡— ፈጣሪህ ፡ በፊቴ ፡ ያስገኘልኝን ፡ አመጣሁ ፡ አለው ።

፳፮፤ ይስሐቅም ፡— አንተ ፡ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ እንዳይደለህም ፡ ቅረበኝ ፡ ልዳስህ ፡ አለው ።

፳፯፤ ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ቀረበ ÷ ዳሰሰውም ። ቃልህስ ፡ የያዕቆብን ፡ ቃል ፡ ይመስላል ፡ እጆችህ ፡ ግን ፡ የዔሳውን ፡ እጆች ፡ ይመስላሉ ፡ አለ ።

፳፰፤ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ ልቡናው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ የሚመለስበት ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ አላወቀውም ።

፳፱፤ ይመርቀው ፡ ዘንድ ፡ እጆቹ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡ እጆች ፡ ጠጕራም ፡ ናቸውና ፡ ይስሐቅም ፡ አላወቀም ።

፴፤ አንተ ፡ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ ነህን ? አለው ፤ አዎ ፡ እኔ ፡ ልጅህ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፡ አለው ። ሰውነቴ ፡ ትመርቅህ ፡ ዘንድ ፡ ልጄ ፡ አድነህ ፡ ከመጣኸው ፡ አቅርብልኝ ፡ ብላ ፡ አለው ።

፴፩፤ መብልን ፡ አቀረበለት ፤ በላ ። ወይንንም ፡ አቀረበለት ÷ ጠጣ ።

፴፪፤ አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡— ልጄ ÷ ቀርበህ ፡ ሳመኝ ፡ አለው ።

፴፫፤ ቀርቦ ፡ ሳመው ። ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ የልብሱን ፡ መዓዛ ፡ አሸተተ ። መረቀውም ። እነሆ ÷ የልጄ ፡ የልብሱ ፡ መዓዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳከበረው ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መዓዛ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ ይስጥህ ፡ ከሰማይ ፡ በወረደ ፡ ጠል ፡ ከምድር ፡ በወጣ ፡ መስኖ ፡ ያብዛህ ፡ ስንዴውን ፡ ዘይቱን ፡ ያብዛልህ ።

፴፬፤ አሕዛብ ፡ ይገዙልህ ፤ ሕዝቡም ፡ ይስገዱልህ ፡ ለወንድምህ ፡ ጌታ ፡ ሁነው ፡ የእናትህም ፡ ልጆች ፡ ይስገዱልህ ። እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ያከበረባቸው ፡ አባቴ ፡ አብርሃምንም ፡ ያከበረባቸው ፡ በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሁኑህ ፤ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ለልጆችህም ፡ ይሁኑ ። የሚረግምህ ፡ የተረገመ ፡ ነው ። የሚመርቅህም ፡ የተመረቀ ፡ ነው ፡ አለው ።

፴፭፤ ይስሐቅ ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡ መርቆት ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ።

፴፮፤ ከወጣም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ያዕቆብ ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘንድ ፡ መጥቶ ፡ ተሸሸገ ። ወንድሙ ፡ ዔሳው ፡ ግን ፡ ከአደኑ ፡ ደረሰ ፤ እርሱም ፡ መብልን ፡ አዘጋጅቶ ፡ ለአባቱ ፡ አቀረበ ፤ አባቱንም ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ ሰውነትህ ፡ ትመርቀኝ ፡ ዘንድ ፡ አደን ፡ አድኜ ፡ ከመጣሁልህ ፡ ተነሥ ፡ ብላ ፡ አለው ።

፴፯፤ አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡— አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? አለው ። እኔ ፡ የበኵር ፡ ልጅህ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፤ እንዳዘዝኸኝ ፡ አደረግሁ ፡ አለው ።

፴፰፤ ይስሐቅም ፡ እጅግ ፡ ፈጽሞ ፡ ተደነቀ ፡— አደን ፡ አድኖ ፡ አምጥቶልኝ ፡ አንተ ፡ ሳትመጣ ፡ ከሁሉ ፡ በልቼ ፡ የመረቅሁት ፡ ይህ ፡ ማን ፡ ነው ? የተመረቀ ፡ ይሁን ፡ ዘሩም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የተመረቀ ፡ ይሁን ፡ አለው ።

፴፱፤ ዔሳው ፡ የአባቱን ፡ የይስሐቅን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በታላቅ ፡ ቃል ፡ እጅግ ፡ ምር ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፡ አባቱን ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ እኔንም ፡ መርቀኝ ፡ አለው ።

፵፤ ወንድምህ ፡ በተንኰል ፡ መጥቶ ፡ በረከትህን ፡ ወሰደብህ ፡ አለው ።

፵፩፤ ያዕቆብ ፡ ተብሎ ፡ በተጠራበት ፡ ስሙ ፡ እንዳሰነካከለኝ ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ። እነሆ ÷ ይህ ፡ ሁለተኛው ፡ ነው ። ቀድሞ ፡ ብኵርናዬን ፡ ወሰደብኝ ፡ ዛሬም ፡ በረከቴን ፡ ወሰደብኝ ፡ አለ ፤ አባቴ ÷ ምርቃትን ፡ አላስቀረህልኝምን ? አለ ።

፵፪፤ ይስሐቅም ፡ ዔሳውን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ፡— እነሆ ÷ ለአንተ ፡ ጌታ ፡ አድርጌ ፡ ሾምሁት ፡ ወንድሞቹንም ፡ ሁሉ ፡ ተገዥ ፡ ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ ሰጠሁት ። ወይኑንና ፡ ስንዴውን ፡ ዘይቱን ፡ በማብዛት ፡ አከበርሁት ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ ዛሬ ፡ ለአንተ ፡ ምን ፡ ላድርግልህ ? አለው ።

፵፫፤ ዔሳውም ፡ አባቱ ፡ ይስሐቅን ፡— አባቴ ÷ የአንተ ፡ ምርቃት ፡ አንዲት ፡ ብቻ ፡ ናትን ? አባቴ ፡ ሆይ ÷ እኔንም ፡ መርቀኝ ፡ አለው ። ዔሳውም ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ አለቀሰ ።

፳፩፡ ይስሐቅም ፡ መለሰለት ፡— እነሆ ÷ ኑሮህ ፡ ከም
ድር ፡ በተገኘ ፡ መስኖ ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ካለ ፡
ከሰማይ ፡ በወረደ ፡ ጠል ፡ ይሁን ፤ ገድለህ ፡ ሰል
በህ ፡ ኑር ፤ ለወንድምህ ፡ ተገዛ ።

፳፪፡ አልገዛም ፡ ብትል ፡ ለእርሱም ፡ መገዛትን ፡ ከሰ
ውነትህ ፡ ብታርቃት ፡ ያንጊዜ ፡ ለሞት ፡ የሚያ
በቃ ፡ በደልን ፡ ሁሉ ፡ ትበድላለህ ። ልጆች
ህም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከምድር ፡
ተነቃቅለው ፡ ይጠፋሉ ። ዔሳውም ፡ አባቱ ፡
ስለ ፡ መረቀው ፡ ምርቃት ፡ ያዕቆብን ፡ ይጣላው ፡
ነበር ።

፳፫፡ በልቡም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አባቴ ፡ ሞቶ ፡ የሚ
ለቀስበት ፡ ቀን ፡ አሁን ፡ ይደርሳል ፤ ወንድሜን ፡
ያዕቆብን ፡ አሁን ፡ እገድለዋለሁ ፡ አለ ። የታ
ላቁን ፡ ልጅዋን ፡ የዒሳውን ፡ ነገር ፡ ለርብቃ ፡
በሕልም ፡ መልእክ ፡ ነገራት ።

፳፬፡ ርብቃም ፡ ልካ ፡ ታናሹን ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡
ጠራችው ፤ እነሆ ÷ ወንድምህ ፡ ዔሳው ፡ ይገድ
ልህ ፡ ዘንድ ፡ ተቀይሞሃል ፡ አሁንም ÷ ልጄ ፡
ሆይ ÷ ቃሌን ፡ ስማ ፤ ተነሥተህ ፡ ከወንድሜ ፡
ከላባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ሸሽ ፤ የወንድምህ ፡
ቍጣ ፡ እስኪበርድ ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጥ ። ከአንተ ፡ ቍጣውን ፡
ይተዋል ፤ ያደረግኸውንም ፡ ይረሳዋል ፤ እኔም ፡
ልኬ ፡ ከዚያ ፡ እቀበልሃለሁ ፡ አለችው ።

፳፭፡ ያዕቆብም ፡— አልፈራም ፤ ይገድለኝ ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ እገድለዋለሁ ፡ አለ ።

፳፮፡ ሁለታችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ልጆቼን ፡ በአንዲት ፡
ቀን ፡ አጥቼ ፡ የወላድ ፡ መካን ፡ እንዳልሆን ፡
ሂድ ፡ አለችው ።

፯፡ ያዕቆብም ፡ እናቱን ፡ ርብቃን ፡ እንዲህ ፡ አላት ፡—
አባቴ ፡ እንዳረጀ ፡ እነሆ ፡ አንቺ ፡ ታውቂያለሽ ፤
ዓይኖቹ ፡ ፈዝዘዋልና ፡ አያይም ።

፪፡ ትቼው ፡ ከእናንተ ፡ ተለይቼ ፡ ስለ ፡ ሄድሁ ፡
አባቴ ፡ ተቈጥቶ ፡ ይረግመኛል ፤ አልሄድም ÷
ቢያሰናብተኝ ፡ ግን ፡ ያንጊዜ ፡ እሄዳለሁ ፡ አላት ።

፫፡ ርብቃም ፡ ያዕቆብን ፡— እኔ ፡ ገብቼ ፡ እነግረዋ
ለሁ ፡ ያሰናብትሃል ፡ አለችው ።

፬፡ ርብቃም ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ገብታ ፡ ይስሐቅን ፡
እንዲህ ፡ አለችው ፡— ዔሳው ፡ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡
አድርጎ ፡ ካገባቸው ፡ ከሁለቱ ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡
የተነሣ ፡ ኑሮዬን ፡ ጠላሁ ፤ እንደነዚህ ፡ ለእርሱ ፡
ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ካገባ ፡ የከ
ነዓን ፡ ልጆች ፡ ክፋዎች ፡ ናቸውና ፡ እንደ ፡
ምን ፡ እኖራለሁ ?

፭፡ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርቶ ፡ መረ
ቀው ፤ መክረውም ፡— ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ሚስት ፡ አታግባ ፤ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ መስጴጦ
ምያ ፡ ወደ ፡ እናትህ ፡ አባት ፡ ወደ ፡ ባቱኤል ፡
ቤት ፡ ሂድ ፡ አለው ።

፮፡ ከዚያ ፡ ከእናትህ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ልጆች ፡
ሚስት ፡ አግባ ። ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡
ያክብርህ ። ፈጽሞ ፡ ያብዛህ ። የአሕዛብ ፡ ጌታ ፡
ሁን ። የአባቴን ፡ የአብርሃምን ፡ በረከት ፡ ለአ
ንተ ፡ ይስጥህ ። ተሰደህ ፡ ትኖርበት ፡ የነበረች ፡
አገርን ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለአ
ብርሃም ፡ የሰጣትንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ትወርሳት ፡
ዘንድ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ ይስጣ
ቸው ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ በፍቅር ፡ ሂድ ፡ ብሎ ÷
ይስሐቅ ፡ ያዕቆብን ፡ አሰናበተው ። ከያዕቆብ ፡ ፯፡
እናት ፡ ከርብቃ ፡ ወንድም ፡ ከሶርያው ፡ ሰው ፡
ከባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ከላባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡
ሄደ ።

ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ለመሄድ ፡ ከተነሣ ፡ በኋላ ፡ ፰፡
እንዲህ ፡ ሆነ ። ልጅዋ ፡ ከሄደ ፡ በኋላ ፡ የርብቃ ፡
ልብዋ ፡ አዝኖ ፡ ታለቅስ ፡ ነበር ።

ይስሐቅም ፡ ርብቃን ፡— እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ፱፡
ልጄ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ አታልቅሽ ። በደኅና ፡ ሄዶ ፡
በደኅና ፡ ይመለሳልና ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ከክፉ ፡
ሁሉ ፡ ይጠብቀዋልና ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በረድ
ኤት ፡ ይኖራልና ፤ በለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ አይለ
የውምና ፤ ወደ ፡ እኛ ፡ በደኅና ፡ እስኪመለስ ፡
ድረስ ፡ በሄደበት ፡ ጐዳናው ፡ እንዲቀናለት ፡
አውቃለሁና ፡ እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ እርሱ ፡ አት
ፍሪ ።

በደኅና ፡ መጥቶ ፡ እናየዋለን ። እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ፲፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ አትፍሪ ። እርሱ ፡ በሥራው ፡ የቀና ፡
ነውና ፤ ፍጹም ፡ ነውና ፤ የታመነ ፡ ሰው ፡ ነውና ፤
በመከራ ፡ አይወድቅምና ፡ አታልቅሺ ፡ አላት ።
ስለ ፡ ልጅዋ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ይስሐቅ ፡ ርብቃን ፡
ያረጋጋት ፡ ነበር ። እርሱንም ፡ መረቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ያዕቆብ ፡ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ፩፡
በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ወደ ፡ ካራን ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ወጣ ።
በተራራ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሎዛም ፡ ደረሰ ። ይህ
ችውም ፡ ቤቱኤል ፡ ናት ።

በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መበቻ ፡ ፪፡
ወደሚያድርበት ፡ በታ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ።
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ከመንገዱ ፡ ወደ ፡ ጋራ ፡
እልፍ ፡ አለ ። ዐሐይ ፡ ገብቶአልና ፡ በዚያ ፡ ተኛ ።
ከዚያ ፡ በታ ፡ ድንጋዮች ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ አም
ጥቶ ፡ በዚያ ፡ እንጨት ፡ ሥር ፡ አኖረው ። እር
ሱም ፡ ብቻውን ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።

በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ ሕልምን ፡ አየ ። ፫፡
እነሆ ÷ መሰላል ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተተክላ ፡
ጫፍዋ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደርሶ ÷ እነሆ ÷ የእግ
ዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ ሲወጡባት ፡ ሲወርዱ
ባት ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በውስጥዋ ፡
ተቀምጦ ፡ አየ ።

ከያዕቆብም ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። የአባትህ ፡ የአብ ፬፡
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ የይስሐቅም ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
ይህችን ፡ አንተ ፡ የተኛህባትን ፡ ምድር ፡ ለአ
ንተ ፡ እሰጣታለሁ ÷ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለዘርህ ፡
እሰጣታለሁ ። ዘርህ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይሆ
ናል ። በምሥራቅና ፡ በምዕራብ ፡ በደቡብና ፡
በሰሜን ፡ ትበዛለህ ። የአሕዛብ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡

በአንተ ፡ ይባረካሉ ÷ በዘርህም ፡ ይባረካሉ ።
፩፡ እነሆ ÷ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እኖራለሁ ÷ ሁል ጊዜም ፡ እጠብቅሃለሁ ። ያልሁህን ፡ ሁሉ ፡ እስካ ደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በረድኤት ፡ አልለይህምና ፡ ከሄድህበት ፡ ወደዚች ፡ አገር ፡ በደኅና ፡ እመል ስሃለሁ ፡ አለው ።
፪፡ ይህን ፡ ሲነግረው ፡ ያዕቆብ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ። ይህ ፡ በታ ፡ በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደ ሪያ ፡ ነው ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አላወቅሁም ፡ ነበር ፡ አለ ።
፫፡ ይህ ፡ በታ ፡ ግሩም ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔር ፡ ማደ ሪያ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ተርታ ፡ በታ ፡ አይደለም ፡ ብሎ ፡ ፈራ ። ይህችም ፡ የሰማይ ፡ ደጃፍ ፡ ናት ፡ አለ ።
፬፡ ያዕቆብም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ÷ በራስጌው ፡ ትራሰ ፡ አድርጎ ፡ ያኖረውን ፡ ድንጋይ ፡ አመጣ ÷ ለምልክትም ፡ አቆመው ÷ በራሱም ፡ ላይ ፡ ዘይ ትን ፡ አፈሰሰበት ።
፭፡ የዚያንም ፡ በታ ፡ ስሙን ፡ ቤቴል ፡ አለው ። የእ ግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ማለት ፡ ነው ። ቀድሞ ፡ ግን ፡ የአገሩ ፡ ስሙ ፡ ሎዛ ፡ ነበረ ።
፮፡ ያዕቆብም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ቢኖር ÷ እኔ ፡ በምሄድባትም ፡ በዚህች ፡ ጐዳና ፡ ቢጠብ ቀኝ ÷ እበላ ፡ ዘንድ ፡ እንጀራን ፡ ቢሰጠኝ ÷ እለ ብስም ፡ ዘንድ ፡ ልብስ ፡ ቢሰጠኝ ፡ ወደ ፡ አባቴም ፡ ቤት ፡ በደኅና ፡ ብመለስ ÷ እግዚአብሔር ፡ አም ላኬ ፡ ይሆነኛል ፤ አምልከዋለሁ ።
፯፡ ይህም ፡ በዚህ ፡ በታ ፡ ለምልክት ፡ ሐውልት ፡ አድርጌ ፡ ያቆምሁት ፡ ድንጋይ ፡ የእግዚአብ ሔር ፡ ማደሪያ ፡ ይሆናል ÷ ከዚህም ፡ ከሰጠኸኝ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ አሥራት ፡ እሰ ጣለሁ ፡ አለ ።
፰፡ ከርብታ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ዘንድ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ተንሥዶ ፡ ሄደ ።
፱፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ኖረ ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡ አንድ ፡ ሰባት ፡ ተገዛለት ፤ በሦስተኛው ፡ ሰባት ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡— ለአ ንተ ፡ ስባት ፡ ዓመት ፡ የተገዛሁላትን ፡ ሚስቴን ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።
፲፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— እኔ ፡ ሚስትህን ፡ እሰጥሃ ለሁ ፡ አለው ። ላባ ፡ ሠርግ ፡ አደረገ ÷ ታላቂቱን ፡ ልጁን ፡ ልያን ፡ ወስዶ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ልት ሆነው ፡ ሰጠው ÷ የምታገለግል ፡ ባሪያ ፡ ዘለፋ ንም ፡ ሰጣት ።
፲፩፡ ራሔልን ፡ መስላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ግን ፡ አላ ወቀም ፡ ነበር ። ደረሰባት ፡ እርስዋስ ፡ እነሆ ፡ ልያ ፡ ናት ።
፲፪፡ ያዕቆብም ፡ በላባ ፡ ተቈጣ ። የተገዛሁልህ ፡ ስለ ፡ ልያ ፡ ያይደለ ፤ ስለ ፡ ራሔል ፡ አይደለምን ? ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግኸኝ ? ለምን ፡ በደል ኸኝ ? ልጅህን ፡ ውሰድ ፤ በእኔ ፡ ክፉ ፡ አድርገ ሃልና ፡ እኔ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
፲፫፡ የልያ ፡ ዓይንዋ ፡ ልም ፡ ነበረና ፡ ያዕቆብ ፡ ከልያ ፡ ይልቅ ፡ ራሔልን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መልክዋ ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ነበረ ። ራሔል ፡ ግን ፡ ዓይነ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ መልክዋም ፡ ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ።
፲፬፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— እንዲህ ፡ አይደለም ፤ በሀ ገራችን ፡ ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ መስጠት ፡ የለም ። ይህንንም ፡ ማድረግ ፡ አገባብ ፡ አይደ ለም ። ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡ የሚሰጥ ፡ እንደሌለ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡ ታውቆአል ፡ ተጽፎአልና ፡ ታላቂቱን ፡ ልጅ ፡ አስቀድሞ ፡ ይሰጣል ።
፲፭፡ ከእርስዋም ፡ በኋላ ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡ ይሰጣ ልና ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በደልን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉበታል ።
፲፮፡ ይህ ፡ ሥራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ የሚጸ ድቅ ፡ አይደለም ።
፲፯፡ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ። እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እንዳያደርጉ ፤ አስ ቀድመው ፡ ታላቂቱን ፡ ሳይሰጡ ፡ ታናሽቱን ፡ አስቀድመው ፡ እንዳይሰጡ ፡ እዘዝ ።
፲፰፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— የዚህች ፡ የሠርግዋ ፡ በዓል ፡ የሚደረግበት ፡ ሰባቱ ፡ ቀን ፡ ይለፍ ። ዳግመ ኛም ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ትገዛልኝ ፡ ዘንድ ÷ በመ ጀመሪያው ፡ ሰባት ፡ እንዳደረግህ ፡ በጎቼን ፡ ትጠ ብቅልኝ ፡ ዘንድ ፡ ራሔልን ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ።
፲፱፡ የልያ ፡ ሠርግ ፡ በዓል ፡ የተደረገበት ፡ ሰባቱ ፡ ቀን ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ሁለተኛ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ይገዛለት ፡ ዘንድ ፡ ላባ ፡ ለያዕቆብ ፡ ራሔልን ፡ ሰጠው ። ለራሔልም ፡ የዘለፋን ፡ እኅት ፡ ባላን ፡ አገልጋይ ፡ ልትሆናት ፡ ሰጣት ። ልያ ፡ በብላሽ ፡ ተሰዋታለችና ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተገዛ ።
፳፡ እግዚአብሔር ፡ የልያን ፡ ማኅፀን ፡ ከፈተ ፤ ዐነ ሰች ÷ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፡ ስሙ ንም ፡ ሮቤል ፡ አለው ።
፳፩፡ በሦስተኛው ፡ ሰባቱ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ዘጠኝኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ሮቤል ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡ ልያ ፡ እንድትጠላ ፡ አይቶአልና ፡ የራሔል ፡ ማኅ ፀን ፡ ተዘጋ ። ራሔል ፡ ግን ፡ ትወድ ፡ ነበር ።
፳፪፡ ያዕቆብ ፡ በልያ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰባት ፤ ዐነሰች ፡ ሁለተኛ ፡ ልጅንም ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡ አሥረኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ስምዖን ፡ አለው ።
፳፫፡ በዚህ ፡ ሰባቱ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ዐነሰች ፡ ሦስተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡ ሌዊ ፡ አለው ።
፳፬፡ በዚህ ፡ ሰባቱ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕ ቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ዐነሰች ፤ አራ ተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተ ኛው ፡ ሰባቱ ፡ ሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአ ሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ስሙን ፡ ይሁዳ ፡ አለው ።

፳፱፡ እርስዋ ፡ አትወልድም ፡ ነበርና ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ራሔል ፡ በልያ ፡ ትቀና ፡ ነበር ። ያዕቆብን ፡— ልጅ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ።

፴፡ ያዕቆብም ፡ — የማኅፀንሽን ፡ ፍሬ ፡ የከለከል ሁሽ ፡ እኔ ፡ ነኝን ? መውለድን ፡ እኔ ፡ አስተውሁሽን ? አላት ።

፴፩፡ ራሔልም ፡ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ አራት ፡ ልጆች ፡ ስምዖንና ፡ ሮቤልን ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡ እንደ ፡ ወለደች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡— በባሪያዬ ፡ በባላን ፡ ድረስበት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ትወልድልኛለች ፡ አለችው ።

፴፪፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ስድስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ዳን ፡ አለው ።

፴፫፡ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በባላን ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ዳግመኛ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአምስተኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ስሙን ፡ ንፍታሌም ፡ አለችው ።

፴፬፡ ልያም ፡ እንደ ፡ መከነች ፡ ልጅ ፡ እንዳልወለደች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ እርስዋም ፡ በራሔል ፡ ቀንታ ፡ አገልጋይዋ ፡ ዘለፋን ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠችው ። እርስዋም ፡ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ጋድ ፡ አለችው ።

፴፭፡ ዳግመኛም ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ሁለተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ልያ ፡ ስሙን ፡ አሴር ፡ አለችው ።

፴፮፡ ያዕቆብም ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ አምስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአራተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ይሳኮር ፡ አለችው ÷ ለሞግዚትም ፡ ሰጠችው ።

፴፯፡ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ሴትና ፡ ወንድ ፡ ሁለት ፡ ልጆችን ፡ ወለደችለት ። በአርባ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ የወንዱን ፡ ስም ፡ ዛብሎን ፡ አለችው ፡ የሴቲቱን ፡ ስም ፡ ዲና ፡ አለቻት ።

፴፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ራሔልን ፡ ይቅር ፡ አላት ÷ ማኅፀንዋም ፡ ተከፈተ ÷ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡ ዮሴፍ ፡ አለችው ።

፴፱፡ ዮሴፍም ፡ በተወለደ ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ላባን ፡— ልጆቼንና ፡ ሚስቶቼን ፡ ስጠኝ ÷ ወደ ፡ አባቴ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ልሂድ ÷ ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆችህ ፡ ፋንታ ፡ ለአንተ ፡ የተገዛሁላቸውን ፡ ዘመኖች ፡ ፈጽሜአለሁና ፡ ቤት ፡ እሠራለሁ ÷ ወደ ፡ አባቴም ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።

፵፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— በደመወዝ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ተቀመጥ ፤ ዳግመኛ ፡ መንጋዎቼን ፡ ጠብቅልኝ ፡ ደመወዝህን ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

፵፩፡ አመድማ ÷ ዝንጉርጉር ÷ ነጭ ፡ ሆኖ ፡ የተወለደው ፡ ደመወዝ ፡ ሊሆነው ፡ ከፍየሉ ፡ ጠቦትና ፡ ከበጉ ፡ ጠቦት ፡ በጉን ፡ ሁሉ ፡ ደመወዝ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተዋዋሉ ።

፵፪፡ በጎቹም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አመድማውን ፡ ዝንጉርጉሩን ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ። ዳግመኛም ፡ በጎቹ ፡ በእነዚያ ፡ አምሳል ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ። ምልክት ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ለያዕቆብ ፤ ምልክት ፡ የሌለው ፡ ለላባ ፡ ሆነ ።

፵፫፡ የያዕቆብ ፡ ገንዘቡ ፡ እጅግ ፡ በዛ ፤ ላሙንና ፡ በጉን ፡ አህያውንና ፡ ግመሉን ፡ ገዛ ። ወንድ ፡ ልጅንና ፡ ሴት ፡ ልጅን ፡ ወለደ ።

፵፬፡ ላባ ፡ ልጆቹም ፡ በያዕቆብ ፡ ቀኑበት ። በጎቹንም ፡ ከእርሱ ፡ ሰበሰበ ÷ በክፉ ፡ አስተያየትም ፡ ይመለከተው ፡ ጀመር ።

፵፭፡ ራሔል ፡ ዮሴፍን ፡ ከወለደች ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የሦስት ፡ ቀን ፡ ጎዳና ፡ ያህል ፡ ከእርሱ ፡ ርቀው ፡ ነበሩና ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ።

፵፮፡ ያዕቆብም ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡ እንዲሄድ ፡ አይቶ ፡ ራሔልንና ፡ ልያን ፡ ጠርቶ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ከልባቸው ፡ የሚገባ ፡ ነገር ፡ ነገራቸው ። በሕልም ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፤ ወደ ፡ አባቴ ፡ ቤት ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ የነገረውንም ፡ ሁሉ ፡ ነግሮአቸዋልና ።

፵፯፡ ወደምትሄድበት ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ እኛም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አሉት ።

፵፰፡ ያዕቆብም ፡ የአባቴን ፡ የይስሐቅን ፡ አምላክ ፡ የአባቴን ፡ የአብርሃምን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነው ። ተነሥቶ ፡ ልጆቹንና ፡ ሚስቶቹን ፡ በበቅሎ ፡ አስቀመጠ ። ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ያዘ ። ወንዙን ፡ ተሻግሮ ፡ ገለዓድ ፡ ወደሚባል ፡ አገር ፡ ደረሰ ።

፵፱፡ ያዕቆብም ፡ ለላባ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ መሄዱን ፡ ሰወረው ÷ አልነገረውም ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ተመለሰ ። ላባም ፡ በኋላው ፡ ተከተለው ።

፶፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብን ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ አገኘው ። በሕልም ፡ ሌሊት ፡ ተናግሮታልና ፡ ላባ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አላሰናበተውም ።

፶፩፡ ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ነገረው ። በዚያም ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ለላባ ፡ ፍሪዳ ፡ አረደ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለመጡ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ አረደ ።

፶፪፡ አንዱ ፡ አንዱን ፡ በተንኰል ፡ እንዳይፈልገው ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ ያዕቆብ ፡ ለላባ ፡ ማለለት ÷ ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ማለለት ።

ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በዚያ ፡ ኮረብታን ፡ ሠራ ። ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የዚያ ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ምስክር ፡ የተደረገበት ፡ ኮረብታ ፡ ተባለ ፤

፱፩፤ ቀድሞ ፡ ግን ፡ ገለዓድ ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡ ይሉአት ፡ ነበር ፤ ገለዓድን ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡ ነበረችና ። ቁመታቸው ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ የሚሆኑ ፡ አርበኞች ፡ ልጆች ፡ ተወለዱ ። መኖሪያቸውም ፡ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኤርሞን ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

፱፪፤ የመንግሥታቸውም ፡ ከተማ ፡ አስጣሮስና ፡ ቆራናኤም ÷ ሚሱርና ፡ አድራአ ÷ ቢያር ፡ ናቸው ። እነርሱ ፡ እጅግ ፡ ክፉዎች ፡ ናቸውና ፡ ከክፉ ፡ ሥራቸው ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔር ፡ አጠፋቸው ።

፱፫፤ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ የሚሆን ፡ አሞሬዎን ፡ በሀገራቸው ፡ ኖረ ። ዛሬ ፡ የእነርሱን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ የፈጸመ ፡ ሰው ፡ የለም ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የዘመን ፡ ብዛትም ፡ የላቸውም ።

፱፬፤ ያዕቆብም ፡ ላባን ፡ አሰናብቶ ፡ ሰደደው ፤ በም ሥራቅ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ሄደ ። ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ተመለሰ ። በዘጠኝኛው ፡ ወር ÷ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ ያቦክን ፡ ተሻገረ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ወንድሙ ፡ ዔሳው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ፡ ተወቃቀሱ ።

፱፭፤ ከእርሱ ፡ ተለይቶ ፡ ወደ ፡ ሰዒር ፡ ሄደ ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡ በድንኳን ፡ አደረ ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግሮ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ አደረ ።

፱፱፤ በኮረብታው ፡ አጠገብ ፡ ካለ ፡ ባሕር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዶታአምና ፡ እስከ ፡ ቤተ ፡ ስን ፡ ድረስ ÷ እስከ ፡ አም ፡ አቅራቢትም ፡ ድረስ ፡ በጎቹን ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ። ለአባቱ ፡ ለይስሐቅም ፡ ከገንዘቡ ፡ ልብሱንም ፡ ምግቡንም ፡ ሥጋውንም ፡ መጠጡንም ፡ ወተቱንም ፡ ቅቤውንም ፡ ዳቦውንም ÷ በቁላም ፡ ካለው ፡ ከተምራም ፡ ሁሉ ፡ ይሰድ ፡ ነበር ።

፩፡ ለእናቱ ፡ ለርብቃም ፡ በአሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ወር ፡ ጊዜዎች ፡ መካከል ፡ በአገመራና ፡ በዘር ፡ መካከል ÷ በበልግና ፡ በመከር ÷ በበጋና ፡ በክረምት ፡ መካከል ፡ በዓመት ፡ አራት ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ድንኳን ፡ ይሰድላት ፡ ነበር ።

፪፤ ይስሐቅ ፡ ከሴርሰቤህ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ድንኳን ፡ ወጥቶ ፡ ነበርና ፤ ከልጁ ፡ ከዔሳው ፡ ተለይቶ ፡ በዚያ ፡ ኖረ ።

፫፤ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ዔሳው ፡ ማአሊትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አገባ ። ይህችውም ፡ የእስማኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ። የአባቱን ፡ መንጋዎች ፡ ሁሉ ፡ ሚስቶቹንም ፡ ሰበሰበ ።

፬፤ ወጥቶም ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ ኖረ ። አባቱን ፡ ይስሐቅንም ፡ በመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብቻውን ፡ ተወው ።

፭፤ ይስሐቅም ፡ ከመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ወጥቶ ፡ በኬብሮን ፡ ተራራ ፡ ባለ ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ ግምብ ፡ ኖረ ።

፮፤ ከዚያም ፡ ያዕቆብ ፡ ለእናቱና ፡ ለአባቱ ፡ ሁሉን ፡ ይሰድ ፡ ነበር ። ከጊዜው ፡ በየጊዜው ፡ የፈለጉትን ፡ ሁሉ ፡ ይልክ ፡ ነበር ።

፯፤ ያዕቆብንም ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ ይመርቁት ፡ ነበር ። በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ የሰቂማ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ሳሌም ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩፤ በዚያም ፡ የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ገዥ ፡ ወደ ፡ ኤዋዊን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ኤሞር ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ቤት ፡ ነጥቀው ፡ ወሰዱአት ። ደረሰባት ፡ አንሳቂላትም ። እርስዋም ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ትንሽ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ሚስት ፡ ሆና ፡ ትሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ከአባትዋ ፡ ለመነ ÷ ከወንድሞችዋም ፡ ለመነ ።

፪፤ ያዕቆብም ፡ ተቈጣ ። እኅታቸውን ፡ ዲናን ፡ አንስቀላዋታልና ፡ ልጆቹም ፡ በሰቂማ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጡ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በተንኰል ፡ ተናገሩ ÷ አታለውም ፡ በዘበዙአቸው ።

፫፤ ሌዊና ፡ ስምዖን ፡ ድንገት ፡ ወደ ፡ ሰቂማ ፡ ገብተው ፡ በሰቂማ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መቅያን ፡ አደረጉ ።

፬፤ በውስጥዋም ፡ ያገኙትን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ። አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳን ፡ በውስጥዋ ፡ አላስቀሩም ። እኅታቸው ፡ ዲናን ፡ አንስቀላዋልና ፡ ቈስለው ፡ ሳሉ ፡ ሁሉን ፡ ገደሉ ።

፭፤ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጅ ፡ ለማገልበጫ ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ። በእስራኤል ፡ ኃፍረትን ፡ ስላደረጉ ፡ የሰቂማን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ በእነርሱ ፡ ቅጣት ፡ ተጽፎአልና ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ።

፮፤ በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ÷ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤል ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ ድንግልን ፡ ማገልበጫ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዲህ ፡ እንዳይደረግ ፡ እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።

፯፤ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ልጁንም ፡ ቢሆን ÷ እኅቱንም ፡ ቢሆን ፡ ከአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለተወለደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ÷ ሞትን ፡ ይመት ። ኃጢአትን ፡ የሠራ ፡ አልና ÷ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ኃፍረትን ፡ አድርጎአልና ፡ በድንጋይ ፡ ወግረው ፡ ይግደሉት ።

፰፤ ሴቲቱንም ፡ የአባትዋን ፡ ወገን ፡ ስም ፡ አስነቅፋለችና ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፡ ከእስራኤል ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ። እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ብለው ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሴሰኛ ፡ ኃጢአተኛ ፡ አይገኝ ።

፱ የማይገባ ፡ ሥራ ፡ የሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፤ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ። ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡ ተሠርቶአል ፡ ተጽፎአልና ፡ የእስራኤልን ፡ ልጅ ፡ የሚያሳሳቅ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ÷ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ።

፲ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ፤ የሚተውበትም ፡ የለም ። ልጁን ፡ ለጣዖት ፡ ሰጥቶአልና ÷ ራሱን ፡ ለማሳደፍ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በድሎአልና ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ ያሳሰቁለ ፡ ሰው ፡ ይጠፋል ፡ እንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚባልበት ፡ የለም ።

፲፩ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ። ከልጆቻቸው ፡ ለአሕዛብ ፡ እንዳያጋቡ ፡ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ እንዳያጋቡ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አዳኝባቸው ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተናቀ ፡ ነውና ፡ እዘዛቸው ።

፲፪ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሕጉን ፡ ነገር ፡ ጻፍሁልህ ። በዳና ፡ ላይ ፡ ያደረጉትንም ፡ የሰቂማን ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ሁሉም ፤ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡— ለእኛ ፡ ስድባችን ፡ ነውና ፡ እኅታችንን ፡ ላልተገረዘ ፡ ሰው ፡ አንሰጥም ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ ጻፍሁልህ ።

፲፫ ልጃቸውን ፡ ለአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለሚሰጡ ÷ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ ለሚያገቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ስድብ ፡ ነውና ÷ ርኩስ ፡ ነውና ÷ ለእስራኤልም ፡ የተናቀ ፡ ነውና ።

፲፬ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያለው ÷ ከልጆቹም ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ለተወለደ ፡ ሰው ፡ የሰጠ ፡ እስራኤል ፡ ከዚህ ፡ ኃጢአት ፡ አይነጻም ። በመቅሠፍት ፡ ላይ ፡ መቅሠፍት ÷ በመርገም ፡ ላይ ፡ መርገም ÷ ቅጣትም ፡ መቅሠፍትም ፡ መርገምም ፡ ሁሉ ፡ ይመጣበታልና ፡ አይነጻም ።

፲፭ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ ኃጢአት ፡ ከሚሠሩ ፡ ከእነዚህ ፡ ወገኖች ፡ በዓይኖቹ ፡ አይቶ ፡ ቸል ፡ ቢል ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡ ከሚያሳሳቁሉ ÷ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ከሚያሳድፉ ፡ ወገን ፡ አይቶ ፡ ቸል ፡ ቢል ÷ ስለዚች ፡ ኃጢአትና ፡ ስለዚች ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ይጠፋሉ ።

፲፮ ፊት ፡ መመለስ ፡ የለም ። ፊት ፡ አይቶ ፡ ማድላት ፡ የለም ። በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ይቀበለው ፡ ዘንድ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ቀዳማይቱን ÷ ስቡንና ፡ የሚሰጠውን ፡ ከእጁ ፡ መቀበል ፡ የለም ።

፲፯ ወንድም ፡ ቢሆን ÷ ሴትም ፡ ብትሆን ÷ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቱን ፡ በኃጢአት ፡ የሚያሳድፍ ፡ አይሁን ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህችን ፡ ምስክር ፡ በእስራኤል ፡ አሰማባቸው ፡ ብዬ ፡ አዘዝሁህ ።

፲፰ በሰቂማና ፡ በልጆችዋ ፡ የተደረገውን ፡ እይ ። በሁለቱ ፡ በያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ ለጥፋት ፡ እንደ ፡ ተሰጠች ÷ ታመው ፡ ሳሉ ፡ እንዳጠፉአቸው ÷ ጽድቅ ፡ ሆና ፡ እንደ ፡ ተቁጠረችላቸው ፡ እይ ።

፲፱ እነርሱም ፡ በእውነተኛነት ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ የሌዊም ፡ ልጅ ፡ ለክህነት ፡ እንደ ፡ ተመረጠ ÷ እኛ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንዳገለገልን ÷ ሌዋውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተመረጡ ፡ እይ ። እውነት ፡ ነገርን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድንም ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ ከሚነሡ ፡ ብድራትን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ቀንቶአልና ፡ ሌዊ ፡ ይከበር ፡ ልጆቹም ፡ ለዘላለም ፡ ይክበሩ ።

፳ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅና ፡ በረከትን ፡ እንዲህ ፡ ያቀርቡለታል ። ሰው ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ የሠራውን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ እናስባለን ። በዓመት ፡ በዓመት ፡ በሚመላለሱ ፡ ጊዜዎች ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ያቀርባሉ ። በረከት ፡ ይመጣለታል ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጆቹ ፡ ይመጣላቸዋል ።

፳፩ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ደግ ፡ ሰውም ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ። ይህን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጻፍሁልህ ። ኃጢአት ፡ እንዳይሠሩ ፡ ከሥርዓትም ፡ እንዳይተላለፉ ፡ ይሠሩአት ፡ ዘንድ ፡ ይጽፉአትም ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆችን ፡ ሁነው ፡ ይጻፉ ። የተሠራላቸውንም ፡ መሐላ ፡ እንዳያፈርሱ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትነግር ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁህ ።

፳፪ መሐላውን ፡ ቢያፈርሱ ÷ ከኃጢአት ፡ ሥራ ፡ ወገንም ፡ ሁሉ ፡ ቢሠሩ ፡ ግን ፡ ጠላቶች ፡ ሆነው ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጻፋሉ ፤ ከሕያዋንም ፡ መጽሐፍ ፡ ይጠፋሉ ÷ የሚጠፉ ፡ ሰዎች ፡ በሚጻፉበትም ፡ መጽሐፍ ፡ ይጻፋሉ ። ከምድር ፡ ላይ ፡ ከሚጠፉ ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ይቈጠራሉ ።

፳፫ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ሰቂማን ፡ በጠፉበት ፡ ቀን ፡ የቀና ፡ ነገርንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ እንደ ፡ ሠሩ ÷ በሰቂማ ፡ ሰዎችም ፡ ብድርን ፡ እንደ ፡ መለሱ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈላቸው ። በረከትንም ፡ ለመቀበል ፡ ተጻፉ ።

፳፬ እኅታቸውን ፡ ዲናንም ፡ ከሴኬም ፡ ቤት ፡ አወጡ ። በሰቂማ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ በጎቻቸውንም ፡ ላሞቻቸውንም ፡ አህያዎቻቸውንም ፡ ገንዘባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ መንጋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ማረኩ ። ሁሉንም ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ አመጡ ።

፳፭ በዚያ ፡ ከሚኖሩ ፡ ከፈሪሳውያንና ፡ ከከነናውያን ፡ የተነሣ ፡ ፈርቶአልና ፡ አገሩን ፡ ስላጠፉ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ።

፳፮ በሰቂማ ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መፈራት ፡ ተደረገ ። በእነርሱ ፡ ድንጋጤ ፡ መጥቶአልና ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ለማሳደድ ፡ አልተነሡም ።

፳፯ በወሩም ፡ መባቻ ፡ ያዕቆብ ፡ ለቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡— ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ ሁኑ ፡ ልብሳችሁንም ፡ ለውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

፳፰ ከወንድሜ ፡ ከዔሳው ፡ ፊት ፡ በሸሸሁ ፡ ጊዜ ፡

ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ላለ ÷ ወደዚህችም ፡ አገር ፡ በደኅና ፡ ለመለሰኝ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ጸለይሁበት ፡ ወደ ፡ ቤቱል ፡ ተነሥተን ፡ እንውጣ ።

፳፱፤ በመካከላችሁ ፡ ያሉትን ፡ እንግዶች ፡ አማልክትን ፡ አርቁ ። ልዩ ፡ የሆኑ ፡ አማልክትንም ፡ አጥፉአቸው ፤ በጆሮአችሁ ፡ ያለውንም ፡ በእንገታችሁ ፡ ያለውንም ፡ ጌጥ ፡ አጥፉ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

፴፤ ራሔል ፡ ከአባትዋ ፡ ከላባ ፡ የሠረቀችውን ፡ ጣዖት ÷ ገንዘብዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠች ። አቃጠለው ÷ ሰበረው ÷ አጠፋው ÷ በሰቂሞን ፡ አገር ፡ ባለ ፡ በዮርዳኖስም ፡ በታች ፡ ቀበረው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ በሰበተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወደ ፡ ቤቱል ፡ ወጣ ። በዚያ ፡ በተኛበትም ፡ ቦታ ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ። በዚያም ፡ ሐውልት ፡ አቆመ ።

፪፤ መሥዋዕት ፡ ወደሚሠዋበት ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ላከ ። ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃም ፡ ላከ ።

፫፤ ይስሐቅም ፡— ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይምጣ ÷ ሳልሞት ፡ ልየው ፡ አለ ።

፬፤ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከእናቱ ፡ ከርብቃ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ቤት ፡ ሄደ ።

፭፤ ከልጆቹም ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅና ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃ ፡ መጣ ።

፮፤ ርብቃም ፡— እነሆ ÷ ልጅሽ ፡ ያዕቆብ ፡ ደረሰ ፡ እንዳሉአት ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ልቡናዋን ፡ ደስ ፡ ብሎታልና ፡ ያዕቆብን ፡ አቅፋ ፡ ትስመው ፡ ዘንድ ፡ ከአንዱ ፡ ግምብ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ግምብ ፡ በር ፡ መጣች ።

፯፤ ሳመችው ÷ ሁለቱን ፡ ልጆቹንም ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡ አወቀቻቸው ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ እነዚህስ ፡ ልጆችህ ፡ ናቸውን ? አለችው ፤ አቅፋ ፡ ሳመቻቸው ። የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ በእናንተ ፡ ይክበር ፡ እናንተም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለበረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡ ብላ ፡ መረቀቻቸው ።

፰፤ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ዚያ ፡ እተኛበት ፡ እልፍኝ ፡ ገባ ። ሁለቱም ፡ ልጆቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ገቡ ።

፱፤ የአባቱን ፡ እጅ ፡ ይዘ ፡ ዘንበል ፡ ብሎ ፡ ሳመው ። ይስሐቅም ፡ በልጁ ፡ በያዕቆብ ፡ አንገት ፡ ላይ ፡ ተጠምጥሞ ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ። የይስሐቅንም ፡ ዓይኖች ፡ ሸፍኑአቸው ፡ የነበረው ፡ ተገፈፈ ።

፲፤ የያዕቆብን ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡ አይቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ይመስሉሃልና ፡ እነዚህ ፡ ልጆችህ ፡ ናቸውን ? አለው ። እርሱም ፡ በእውነት ፡ ልጆቹ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ነገረው ፤ በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በእውነት ፡ አየሁ ፡ አለው ።

፲፩፤ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡ ፤ መለሰ ፡ ብሎ ፡ ሁሉንም ፡ አንድነት ፡ አቅፎ ፡ ሳማቸው ፤ ትንቢት ፡ የሚያናግር ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአፉ ፡ አናገረው ። ሌዊን ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ያዘው ፤ ይሁዳንም ፡ በግራ ፡ እጁ ፡ ያዘ ።

፲፪፤ መጀመሪያ ፡ ወደ ፡ ሌዊ ፡ ተመልሶ ፡ ከይሁዳ ፡ አስቀድሞ ፡ ይመርቀው ፡ ጀመር ። እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያክብርህ ፤ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ ፈጣሪ ፡ ልጆችህንና ፡ አንተን ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያክብር ፤ ክብር ፡ ሊሆንህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአንተ ፡ ገናንነትን ፡ ይስጥህ ፤ ለልጆችህም ፡ ይስጣቸው ።

፲፫፤ አንተን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርብህ ፤ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ልጆችህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርባቸው ፤ በለምዋልነት ፡ እንዳላቸው ፡ እንደ ፡ ከበሩ ፡ እንደ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክትም ÷ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ልጆችህም ፡ ለክብር ፡ ለጌትነት ፡ ለምስጋና ፡ ይሁኑ ፤ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጋቸው ፤ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ መሰፍንትና ፡ መኳንንት ፡ አለቆችም ፡ ይሆናሉ ።

፲፬፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ነገር ፡ በእውነት ፡ ይናገራሉ ፤ ፍርዱንም ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ይፈርዳሉ ፤ ለያዕቆብ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ለእስራኤልም ፡ አምልከቱን ፡ ይናገራሉ ፤ የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ይመርቁ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ በአፋቸው ፡ ይነገራል ።

፲፭፤ አንተንም ፡ እናትህ ፡ ስምህን ፡ ሌዊ ፡ ብላ ፡ ጠራች ። ስምህንም ፡ በእውነት ፡ ጠራች ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፡ ከያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፤ ማዕዱ ፡ ለአንተ ፡ ትሁን ። መሥዋዕቱ ።

፲፮፤ ልጆችህና ፡ አንተ ፡ ብሉአት ፤ ማዕድህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የመላች ፡ ትሁን ፤ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ እህልህ ፡ አይጐደል ፡ አይታጣ ፤ የሚጠሉህም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ይውደቁ ÷ ጠላቶችህም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይጥፉ ፤ ሁሉም ፡ የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ አለው ።

፲፯፤ ይሁዳንም ፡— የሚጠሉህን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ጽናትን ፡ ይስጥህ ፤ አንተ ፡ ገሸር ፡ ሁን ፤ ከልጆችህም ፡ አንዱ ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ገሸር ፡ ይሁን ፤ ስምህ ፡ ከልጆችህ ፡ ስም ፡ ጋር ፡ በከተማውና ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ሲጠራ ፡ የሚኖር ፡ ይሁን ።

፲፰፤ ያንጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ከፊትህ ፡ የተነሣ ፡ ይፈራሉ ÷ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይታወክሉ ÷ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ይሸበራሉ ፤ የያዕቆብ ፡ ረድኤት ፡ በአንተ ፡ ይደር ÷ የእስራኤልም ፡ ድኅንት ፡ በአንተ ፡ ትገኛለች ።

፲፱፤ እውነተኛ ፡ ክብር ፡ ባለው ፡ ዙፋን ፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ፡ ገናና ፡ ትሆናለህ ፤ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ትደረግላቸዋለች ፤ የሚመርቅህ ፡ ሰው ፡ የተመረቀ ፡ ነው ፤ የሚጠሉህ ፡ መከራንም ፡ የሚያጸኑብህ ፡ የሚረግሙህም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽመው ፡

ይጥፋ ፤ የተረገሙም ፣ ይሁኑ ፣ አለው ።

፳፤ ተመልሰ ፣ ዳግመኛ ፣ እቅፍ ፣ አድርጎ ፣ ሳመው ፤ በእውነት ፣ የወለዳቸውን ፣ የልጁ ፣ የያዕቆብን ፣ ልጆች ፣ አይቶአልና ፣ ፈጽሞ ፣ ደስ ፣ አለው ።

፳፩፤ ከእግሮቹ ፣ መካከል ፣ ወጥቶ ፣ በግምባሩ ፣ ወድቆ ፣ ሰገደለት ÷ መረቃቸው ፤ በዚያችም ፣ ሌሊት ፣ በአባቱ ፣ በይስሐቅ ፣ አጠገብ ፣ በዚያ ፣ ተኛ ። ደስ ፣ ብሎአቸው ፣ በሉ ፣ ጠጡ ።

፳፪፤ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ የያዕቆብን ፣ ልጆች ፣ አንዱን ፣ በቀኙ ፣ አንዱን ፣ በግራው ፣ አቆመ ፤ ይህም ፣ ጽድቅ ፣ ሆኖ ፣ ተቈጠረለት ።

፳፫፤ ያዕቆብም ፣ እግዚአብሔር ፣ ለእርሱ ፣ ብዙ ፣ ይቅርታ ፣ እንዳደረገ ፣ ነገረው ፤ ገዳናውን ፣ ሁሉ ፣ እንዳቀናለት ፣ ከክፉም ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ ጠበቀው ፣ ሌሊት ፣ ለአባቱ ፣ ሁሉን ፣ ነገረው ።

፳፬፤ ይስሐቅም ፣ ከባሪያው ፣ ከይስሐቅ ፣ ልጅ ፣ ቸር ነቱንና ፣ ይቅርታውን ፣ ያላረቀ ፣ የአባቱን ፣ የአብርሃምን ፣ ፈጣሪ ፣ አመሰገነው ።

፳፭፤ ያዕቆብም ፣ ለአባቱ ፣ ለይስሐቅ ÷ ለእግዚአብሔር ፣ የተሳለውን ፣ ስእለት ÷ ያየውንም ፣ ራእይ ÷ መሠዊያውንም ፣ እንደ ፣ ሠራ ÷ ሲነጋ ፣ ለአባቱ ፣ ለይስሐቅ ፣ ነገረው ፤ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ እንደ ፣ ለመነ ÷ ለማድረግ ፣ ለመሥዋዕት ፣ የሚሆነው ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ ተዘጋጀ ÷ በበቅሎው ፣ አስቀምጦ ፣ ይወስደው ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ መጣ ፣ ነገረው ።

፳፮፤ ይስሐቅም ፣ ልጁን ፣ ያዕቆብን ፦— አርጅቻለሁና ፣ ከአንተ ፣ ጋር ፣ መምጣት ፣ አልችልም ፣ ገዳናውንም ፣ መታገሥ ፣ አልችልም ፤ ልጄ ፣ ሆይ ÷ በደኅና ፣ ሂድ ፤ እኔ ፣ አሁን ፣ የመቶ ፣ ስድሳ ፣ አምስት ፣ ዘመን ፣ ልጅ ፣ ነኝና ፣ እንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ መሄድ ፣ አልችልም ።

፳፯፤ እናትህን ፣ በበቅሎ ፣ አስቀምጠህ ፣ ከአንተ ፣ ጋር ፣ ይዘሃት ፣ ሂድ ፤ ልጄ ፣ ሆይ ፣ ስለ ፣ እኔ ፣ እንደ ፣ መጣህ ፣ አውቃለሁ ፤ በሕይወት ፣ ሳለህ ፣ እኔን ፣ ያየህበት ፣ እኔም ፣ በሕይወት ፣ ሳለሁ ፣ አንተን ፣ ያየሁበት ፣ ይህች ፣ ቀን ፣ የተባረከች ፣ ትሁን ።

፳፰፤ ልጄ ፣ ሆይ ÷ ተዘጋጅተህ ፣ የተሳልኸውን ፣ ስእለትህን ፣ ስጥ ፤ ስእለት ፣ ቢያስቀሩት ፣ በፍዳ ፣ ይመረመራልና ፣ ስእለትህን ፣ አታቆይ ÷ አታስቀር ።

፳፱፤ አሁንም ፣ ታደርጋት ፣ ዘንድ ፣ ቸኩል ፤ ሁሉን ፣ የፈጠረ ፣ እግዚአብሔር ፣ የተሳልኸውን ፣ ስእለት ፣ ወዶ ፣ ይቀበልህ ፣ አለው ።

፴፤ ርብቃንም ፦— ከልጅሽ ፣ ከያዕቆብ ፣ ጋር ፣ ሂጂ ፣ አላት ። ርብቃም ፣ ከልጅዋ ፣ ከያዕቆብ ፣ ጋር ፣ ሄደች ፤ ዳቦራም ፣ ከእርስዋ ፣ ጋር ፣ ሄደች ÷ ወደ ፣ ቤቴልም ፣ ደረሱ ።

፴፩፤ ያዕቆብም ፣ ስእለቱን ፣ አባቱ ፣ ይስሐቅም ፣ ከሁለቱ ፣ ልጆቹ ፣ ከይሁዳና ፣ ከሌዊ ፣ ጋር ፣ የመረቀውን ፣ ምርቃት ፣ አስቦ ፣ ደስ ፣ ብሎት ፣ የአባቶቹን ፣ የይስሐቅንና ፣ የአብርሃምን ፣ ፈጣሪ ፣ አመሰገነው ።

፴፪፤ አሁንም ፣ ለዘላለም ፣ ተስፋ ፣ እንዳለኝ ÷ ሁሉን ፣ በፈጠረ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ለልጆቼም ፣ ተሰፋ ፣ እንዳላቸው ፣ አወቅሁ ፣ እለ ።

፴፫፤ ስለ ፣ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ እንደዚህ ፣ ሠርቶአል ። ይስሐቅ ፣ እንደ ፣ መረቃቸው ፣ ለዘላለም ፣ ምስክር ፣ ሊሆን ፣ በሰማይ ፣ ጽላት ፣ ይጽፉላቸዋል ፣ በዚያችም ፣ ሌሊት ፣ በቤቴል ፣ አደረ ።

፴፬፤ ሌዊም ፣ እንደ ፣ ሾመት ÷ ለልዑል ፣ አምላክም ፣ እርሱን ፣ አገልጋይ ፣ እንዳደረጉት ÷ ልጆቹንም ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ አገልጋይ ፣ እንዳደረጉ አቸው ፣ ሕልም ፣ አየ ።

፴፭፤ ከእንቅልፉም ፣ ተነሥቶ ፣ እግዚአብሔርን ፣ አመሰገነ ። ይህ ፣ ወር ፣ በባተ ፣ በአሥራ ፣ አራት ፣ ቀን ፣ ያዕቆብ ፣ በጥዋት ፣ ገሠገሠ ።

፴፮፤ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ ከመጣው ፣ ሁሉ ÷ ከሰው ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ከብት ፣ ድረስ ÷ ከወርቅም ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ሌላው ፣ ገንዘብ ፣ ሁሉ ፣ እስከ ፣ ልብስም ፣ ድረስ ÷ ከሁሉ ፣ ከሁሉም ፣ አሥራት ፣ አወጣ ።

፴፯፤ በዚያም ፣ ወራት ፣ ራሔል ፣ ልጅዋን ፣ ብንያምን ፣ ዐነሰች ፤ ያዕቆብም ፣ ከሮቤል ፣ ጀምሮ ፣ ልጆቹን ፣ ቈጠረ ።

፴፰፤ ዕጣ ፣ ጣለ ፤ የእግዚአብሔር ፣ ዕጣ ፣ በሌዊ ፣ ወጣ ፤ አባቱም ፣ የክህነት ፣ ልብስን ፣ አለበሰው ÷ እጁንም ፣ ቀባው ።

ምዕራፍ ፣ ፳፫ ።

ይህ ፣ ወር ፣ በባተ ፣ በአሥራ ፣ አምስተኛው ፣ ቀን ፣ ከላሞች ፣ ወገን ፣ አሥራ ፣ አራት ፣ ገች ÷ ሀያ ፣ ስምንት ፣ የበግ ፣ ሙክት ÷ አርባ ፣ ዘጠኝ ፣ በግ ÷ ዘጠና ፣ ስድስት ፣ የበግ ፣ ጠቦት ÷ ሀያ ፣ ዘጠኝ ፣ የፍየል ፣ ጠቦት ፣ አቀረበ ። በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ በጎ ፣ መሳዛ ፣ አድርጎ ፣ ሊቀበለው ፣ የሚያሸቱትን ፣ የተወደደ ፣ ቍርባንም ፣ ወደ ፣ መሠዊያው ፣ አገባ ።

፪፤ አሥራት ፣ ያወጣ ፣ ዘንድ ፣ ከተሳለው ፣ ስእለት ፣ ከመሥዋዕታቸው ፣ ጋር ፣ ያቀረበው ፣ መባ ፣ ይህ ፣ ነው ። ፍልቅ ፣ አድርገው ፣ የሚያፈሱትም ፣ ከዚህ ፣ ጋር ፣ አንድ ፣ ነው ።

፫፤ እሳት ፣ በበላው ፣ ጊዜ ፣ በእሳቱ ፣ ላይ ፣ ነጭ ፣ ዕጣንን ፣ ያጥን ፣ ነበር ። ደኅንነት ፣ ለሚደረግበት ፣ መሥዋዕትም ፣ አራት ፣ ገች ÷ አራት ፣ የበግ ፣ ሙክት ÷ አራት ፣ በግ ÷ አራት ፣ የፍየል ፣ ሙክት ÷ ዓመት ፣ የሆናቸውን ፣ ሁለት ፣ የበግ ፣ ጠቦቶች ÷ ሁለት ፣ የፍየል ፣ ጠቦቶችን ፣ ያቀርብ ፣ ነበር ። በነጋ ፣ ቀኑ ፣ ሰባት ፣ ቀን ፣ እንዲህ ፣ ያደርግ ፣ ነበር ።

፬፤ ከቤተ ፣ ሰቦቹና ፣ ከልጆቹ ፣ ሁሉ ፣ ጋር ፣ ደስ ፣ ብሎት ፣ ሰባት ፣ ቀን ፣ በዚያ ፣ ይበላ ፣ ነበር ። ከጽኑ ፣ መከራ ፣ ሁሉ ፣ ያዳነውን ÷ የለመነውንም ፣ የሰጠውን ፣ እግዚአብሔርን ፣ ፈጽሞ ፣ ያመሰግነው ፣ ነበር ። ንጹሕ ፣ የሆነውን ፣ ከብት ፣ ሁሉ ፣ ንጹሕ ፣ ያልሆነውንም ፣ አሥራት ፣ አወጣ ።

፭ ስቡንም ፡ አሸተተ ፡ መሥዋዕት ፡ የማይገባውን ፡ ከብት ፡ ለልጁ ፡ ለሌዊ ፡ ሰጠው ። የሰውንም ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ።

፮ ሌዊም ፡ ከአሥሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ተለይቶ ፡ በአባቱ ፡ በያዕቆብ ፡ ፊት ፡ በቤቴል ፡ አገለገለ ።

፯ በዚያ ፡ አገልጋይ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ፤ ያዕቆብም ፡ ስእለቱን ፡ ሰጠው ፤ ዳግመኛ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንደዚሁ ፡ አሥራትን ፡ ሰጠ ። ይህንንም ፡ ለየው ፤ የተለየ ፡ ሆነ ።

፰ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አሥራት ፡ ለማውጣት ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡ በተመረጠ ፡ በከበረ ፡ ቦታ ፡ ዳግመኛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመብላት ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአል ።

፱ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ፤ ይኸውም ፡ ሥርዓት ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ሊያደርጉት ÷ ዳግመኛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በተመረጠ ፡ ቦታ ፡ ሊበሉት ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።

፲ የዓመቱ ፡ አዝመራ ፡ እስከሚደርስበት ፡ ወራት ፡ ድረስ ፡ ዘሩ ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ይበላልና ፡ ከዚህ ፡ ዓመት ፡ ለሚመጣው ፡ ዓመት ፡ ከእርሱ ፡ ማትረፍ ፡ የለም ፤ ወይንም ፡ ወይን ፡ እስከሚደርስበት ፡ ወራት ÷ ዘይትም ፡ ዘይት ፡ እስከሚደርስበት ፡ ወራት ፡ ይበላልና ፡ ማትረፍ ፡ የለም ።

፲፩ ከእርሱም ፡ የሚተርፈው ፡ ሁሉ ፡ የደለበው ፡ የረከሰ ፡ ይሁን ፤ የረከሰ ፡ ሆኖአልና ፡ በእሳት ፡ ይቃጠል ። እንደዚሁ ፡ በከበረበት ፡ ሆነው ፡ አንድነት ፡ ይብሉት ፤ አያድልቡት ።

፲፪ የበጉና ፡ የላሙ ፡ አሥራት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ነው ። ስለ ፡ አሥራቱ ፡ የሚሆነው ፡ እንደዚሁ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአልና ፡ ተጽፎአልምና ፡ ካህናቱ ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ በፊቱ ፡ የሚበሉት ፡ ይሁን ።

፲፫ በሁለተኛይቱ ፡ ሌሊት ፡ ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ ቅጥሩንም ፡ ሠርቶ ፡ ይለየው ፡ ዘንድ ÷ ለእርሱ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ የከበረ ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጆቹ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የከበረ ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ መከረ ።

፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ሌሊት ፡ ተነጋገረው ፡ አከበረው ፡— ስምህ ፡ እስራኤል ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡ ያዕቆብ ፡ ብቻ ፡ አይባል ፡ አለው ።

፲፭ ዳግመኛም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠርሁ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አከብርሃለሁ ፡ ፈጽሜ ፡ እጅግ ፡ አበዛሃለሁ ።

፲፮ ነገሥታቱ ፡ ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ፤ አራቱንም ፡ ማዕዘን ፡ ይገዛሉ ፤ የአዳም ፡ ልጅ ፡ የረገጠውን ፡ ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ፤ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለ ፡ አገርን ፡ ሁሉ ፡ ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ እንደ ፡ ወደዱ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ።

፲፯ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገሪቱን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያደርጋሉ ÷ ለዘላለምም ፡ ይወርሱአታል ፡ አለው ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ እስኪ ፡ ወጣ ፡ ድረስ ፡ ያዕቆብም ፡ ያይ ፡ ነበር ።

፲፰ ሌሊት ፡ በራእይ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ መልአክ ፡ ከሰማይ ፡ ሲወርድ ፡ አየ ፤ ሰባት ፡ ብራናዎች ፡ በእጁ ፡ አሉ ።

፲፱ ለያዕቆብ ፡ ሰጠው ፤ ያዕቆብም ፡ አነበባቸው ፤ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለእርሱ ፡ የሚሆን ፡ በውስጣቸው ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አነበበ ። በብራና ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አሳየው ።

፳ ይህን ፡ ቦታ ፡ አትሥራ ÷ የዘላለም ፡ መቅደስንም ፡ አታድርገው ፤ ይህ ፡ ቦታ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚሠራበት ፡ አይደለምና ፡ በዚህ ፡ ቦታ ፡ አትደር ። ወደ ፡ አባትህ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ቤት ፡ ሂድ ፤ አባትህ ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ በአባትህ ፡ በይስሐቅ ፡ ቤት ፡ ኑር ፤ በግብጽ ፡ ሳለህ ፡ በደስታ ፡ ትሞታለህና ።

፳፩ በዚህች ፡ አገር ፡ ከአባቶችህ ፡ ከአብርሃምና ፡ ከይስሐቅም ፡ ጋር ፡ በአባቶችህ ፡ መቃብር ፡ በክብር ፡ ትቀበራለህና ፡ አይዘህ ÷ አትፍራ ፤ እንዳየኸው ፡ እንዳነበብኸው ፡ እንደዚሁ ፡ ይደረጋልና ።

፳፪ አንተም ፡ ያየኸውን ፡ ያነበብኸውን ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ አለው ። ያዕቆብም ፡— አቤቱ ÷ ሁሉን ፡ እንዳነበብሁ ፡ እንዳየሁ ፡ እንዴት ፡ አስባለሁ ? አለ ። ጌታም ፡— እኔ ፡ ሁሉን ፡ አሳስብሃለሁ ፡ አለው ።

፳፫ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ተቀሰቀሰ ፤ ያነበበውንና ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ። ያየውንና ፡ ያነበበውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፈ ።

፳፬ ዳግመኛ ፡ በዚያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረገ ፤ በቀደሙት ፡ ዕለታት ፡ እንደሚሠዋው ፡ ሁሉ ፡ አድርጎ ፡ ሠዋበት ። ያች ፡ ቀን ፡ ተጨምራለችና ፡ ስምዋን ፡ ተውሳክ ፡ አላት ።

፳፭ የቀደሙትንም ፡ ቀኖች ፡ በዓል ፡ ከእነርሱ ፡ በዓል ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ይታይ ፡ ነበር ፤ ይህም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ።

፳፮ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በዓል ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ÷ በዓል ፡ በሚደረግባቸው ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ ላይ ፡ እርስዋን ፡ ይጨምር ፡ ዘንድ ÷ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተግለጠለት ። በዓመት ፡ እንደሚመላለሱ ፡ ቀኖች ፡ ቍጥር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋበት ÷ በዓል ፡ የሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ ስምዋ ፡ ተውሳክ ፡ ተባለ ።

፳፯ ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ የርብቃም ፡ ሞግዚትዋ ፡ ዲቦራ ፡ ሞተች ። ከመንደሩ ፡ በታች ፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ ግራር ፡ ሥር ፡ ቀብሩአት ።

፳፰ የዚያንም ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ዲቦራ ፡ የተቀበረች ፡ በት ፡ ወንዝ ፡ አለው ። ግራሩንም ፡ የዲቦራ ፡ ልቅሶ ፡ የተለቀሰበት ፡ ግራር ፡ አለው ።

፳፱ ርብቃም ፡ ተመልሳ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ቤት ፡ ሄደች ። ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ እንደሚወደው ፡ አድርጎ ፡ ለአባቱ ፡ ምግብ ፡ ታዘ

ጋጅ ፡ ዘንድ ፡ የጥየሎችን ፡ ሙክቶችና ፡ የበጎ
ችንም ፡ ሙክቶች ፡ በጎችንም ፡ በእጅዋ ፡ ላከ ።
፴፣ ክብራታን ፡ ወደምትባል ፡ አገር ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ከእናቱ ፡ በኋላ ፡ ሄደ ። በዚያም ፡ አደረ ።
፴፩፣ ራሔልም ፡ ሌሊት ፡ ወለደች ። በወለደችው ፡
ጊዜ ፡ ተጨንቃ ፡ ነበርና ፡ ስሙን ፡ መከራ ፡ የተ
ቀበልሁበት ፡ ልጅ ፡ አለችው ።
፴፪፣ አባቱ ፡ ግን ፡ ስሙን ፡ ብንያም ፡ አለው ። በዚህ ፡
ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡
በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ሞተች ። ኤፍ
ራታ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ተቀበረች ፡ ይህች
ውም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ናት ።
፴፫፣ ያዕቆብም ፡ በጎዳና ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ በራሔል ፡ መቃ
ብር ፡ ላይ ፡ ሐውልትን ፡ አቆመ ።
፴፬፣ ያዕቆብም ፡ ሄዶ ፡ በመግደላ ፡ ድራኤፍ ፡ ግራ ፡
ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ሄደ ።
፴፭፣ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሮቤል ፡ የአባቱ ፡
ዕቁባት ፡ የምትሆን ፡ የራሔልን ፡ አገልጋይ ፡
ባላንን ፡ ተሰውራ ፡ በውኃ ፡ ስትታጠብ ፡ አየ ፡
ወደዳትም ።
፴፮፣ በሌሊት ፡ ተሰውሮ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ባላን ፡ ቤት ፡
ገባ ፤ በቤትዋ ፡ ብቻዋን ፡ በአልጋዋ ፡ ላይ ፡
ተኝታ ፡ አገኛት ። ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኛ ፤ በነታ
ችም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷ ሮቤል ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡
በመኝታዋ ፡ ተኝቶ ፡ አየች ።
፴፯፣ እጅዋን ፡ ዘርግታ ፡ ያዘችው ፤ ጮኸች ፤ ሮቤል ፡
እንደ ፡ ሆነም ፡ አወቀች ። ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡
አፈረች ። እርሱም ፡ ሸሸ ። በዚህ ፡ ነገር ፡ ፈጽማ ፡
ታዝን ፡ ነበር ፤ ለማንም ፡ ለማን ፡ ሰው ፡ አልተ
ናገረችም ።
፴፰፣ ያዕቆብም ፡ መጥቶ ፡ በፈለጋት ፡ ጊዜ ፡— ሮቤል ፡
ስላሳደፈኝ ፡ ሌሊትም ፡ ስለ ፡ ደረሰብኝ ፡ ከአ
ንተ ፡ ተለይቻለሁና ፡ ለአንተ ፡ የምገባ ፡ አይደ
ለሁም ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ተኝቼ ፡ ነበር ፤ እጅን ፡ እስክ
ዘረጋ ፡ ድረስ ፡ አላወቅሁትም ፤ እርሱ ፡ ደርሶብ
ኛል ፡ አለችው ።
፴፱፣ ባባላን ፡ ደርሶአልና ÷ የአባቱንም ፡ ኃፍረት ፡
ገልጦአልና ፡ ያዕቆብ ፡ በሮቤል ፡ ፈጽሞ ፡ ተቆጣ ።
፵፣ ሮቤል ፡ አሳድፎአታልና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ያዕ
ቆብ ፡ አልደረሰባትም ። የአባቱን ፡ ኃፍረት ፡
የገለጠ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ነገሩ ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡
ነውና ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የተናቀ ፡
ነውና ።
፵፩፣ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ እንዳ
ይደርስ ÷ የአባቱንም ፡ ኃፍረት ፡ እንዳይገልጥ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ፤ የማይገባ ፡ ሥራ ፡
ሠርቶአልና ፡ ሞትን ፡ ይሙት ።
፵፪፣ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ጐስቋላ ፡
ነው ። ሴትም ፡ ብትሆን ፡ ጐስቋላ ፡ ናት ። በዚህ ፡
ዓለም ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡ እርሱም ፡ እር
ስዋም ፡ ይሙቱ ። በእምላካችን ፡ ፊት ፡ ለአገ
ዛዝ ፡ በመረጠው ፡ ወገን ፡ መካከል ፡ የተጠላ ፡
አይሁን ።
ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ የአባቱን ፡ ፵፫፣
ኃፍረት ፡ ገልጦአልና ፡ የተረገመ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ተጽፎአል ።
የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆች ፡ ሁሉ ፡— የተረገመ ፡ ፵፬፣
ይሁን ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ፡ አሉ ።
ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘ ፵፭፣
ዛቸው ፤ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ ፍርድ ፡ ነውና ÷
የማይገባ ፡ ነውና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ይጠብቁ ።
ይህን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ለሠራ ፡ ሰው ፡ ለኃጢአቱ ፡ ፵፮፣
ለዘላለም ፡ ስርየት ፡ የለውም ። በእስራኤል ፡
መካከል ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
የተናቀ ፡ የተጠላ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
አንድ ፡ ቀን ፡ ስንኳ ፡ መዋል ፡ አይገባውምና ፡
በአምላካችን ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ በድንጋይ ፡
ተወግሮ ፡ ይሙት ፡ እንጂ ፡ ለኃጢአቱ ፡ ስርየት ፡
የለውም ።
በአባቱ ፡ ሚስት ፡ ደርሶአልና ፡ ለሮቤል ፡ ድኅ ፵፯፣
ነት ፡ ስርየት ፡ ይገባዋል ፡ አይበሉ ።
እርስዋም ፡ ባልዋ ፡ አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ በሕይወት ፡ ፵፰፣
ሳለ ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሥርዓቱ ፡ ቅጣቱ ፡
ሕጉ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ እንደሚደረገው ፡ ሕግ ፡
አልተፈጸመምና ፡ ስርየት ፡ ይገባታል ፡ አይ
በሉ ። በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመንም ፡ ለዘላለም ፡
ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። ፵፱፣
በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡
ይጠፉ ፡ ዘንድ ÷ ይህችን ፡ ኃጢአት ፡ በሠሩባት ፡
ቀን ፡ ይገድሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
ለኃጢአታቸው ፡ ምንም ፡ ስርየት ፡ የለውም ።
ሙሴ ÷ አንተም ፡ ለእስራኤል ፡ ጻፍላቸው ÷ ፶፣
ይጠብቁአትም ፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራም ፡ አይ
ሥሩ ፤ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ በደልንም ፡ አይበ
ድሉ ። ፊት ፡ አይቶ ፡ የማያዳላ ÷ መማለጃን ፡
የማይቀበል ፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ዳኛ ፡ ነውና ።
ይሰሙ ፡ ዘንድ ÷ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከእነርሱም ፡ ፶፩፣
ይለዩ ፡ ዘንድ ÷ የተጠላ ÷ የሚያስጸይፍ ÷ የተ
ናቀ ÷ የተነቀፈ ፡ ነውና ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽ
መው ፡ እንዳይጠፉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በፈጣሪያ
ችን ፡ ፊት ፡ ይህችን ፡ ኃጢአት ፡ ለሚሠሩአት ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይህንን ፡ የሥርዓቱን ፡ ነገር ፡
ንገራቸው ።
እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ፶፪፣
ነውና ÷ ለፈጣሪው ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ÷ ለክህ
ነት ፡ ለመንግሥት ፡ የሚገባ ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ከሚሠሩት ፡ ከገሙት ፡ የሚበልጥ ፡
ኃጢአት ፡ የለም ። በንጹሕ ፡ ወገን ፡ መካከል ፡
እንዲህ ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ሊሠራ ፡ አይገባም ።
በዚህ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ፶፫፣
ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። ልጆቹም ፡
ይሄዱ ፡ ነበር ። በአባቱ ፡ በይስሐቅና ፡ በእናቱ ፡
በርብቃ ፡ አቅራቢያ ፡ በአብርሃም ፡ ቤት ፡ አደሩ ።
የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ፶፬፣
መጀመሪያው ፡ ሮቤል ፡ ይባላል ፤ ሁለተኛው ፡

ስምዖን ፡ ይባላል ፤ ሦስተኛው ፡ ሌዊ ፡ ይባላል ፤ አራተኛው ፡ ይሁዳ ፡ ይባላል ፡ አምስተኛው ፡ ይሳኮር ፡ ይባላል ፤ ስድስተኛው ፡ ዛብሎን ፡ ይባላል ፤ እነዚህ ፡ የልያ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ። ፱፭፤ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ብንያምና ፡ ዮሴፍ ፡ ናቸው ። ፱፮፤ የባላንም ፡ ልጆች ፡ ንፍታሌምና ፡ ዳን ፡ ናቸው ። ፱፯፤ የዘለፋም ፡ ልጆች ፡ አሴርና ፡ ጋድ ፡ ናቸው ። ፱፰፤ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደቻት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዲና ፡ ብቻ ፡ ናት ። ሄደውም ፡ ለያዕቆብና ፡ ለርብቃ ፡ ሰገዱ ።

፱፱፤ ባዩአቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡ ሁሉና ፡ ያዕቆብን ፡ መረቁአቸው ። የትንሹ ፡ ልጁን ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ አይቶአልና ፡ ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ መረቃቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ ከዚህ ፡ ከአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ከዚህ ፡ ሰባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በጎችን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ልጆቹን ፡ ላካቸው ። ባሪያዎቹንም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ላካቸው ።

፪፤ በእንጨት ፡ ሥር ፡ ተሰውረው ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ÷ ሚስቶቻቸውንና ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ ይማርኩ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱ ፡ ሁሉ ፡ የአሞሬዎን ፡ ነገሥታት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ።

፫፤ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ይሁዳና ፡ ሌዊ ፡ ዮሴፍ ፡ ከአባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ በቤት ፡ ነበሩ ። ልቡናው ፡ ያዝንበት ፡ ነበርና ÷ እርሱንም ፡ መተው ፡ አልተቻላቸውምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ታናሹ ፡ ልጁ ፡ ብንያም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ።

፬፤ የአሬሳና ፡ የታፋ ፡ ነገሥታት ÷ የሴሎን ፡ ነገሥታትና ፡ የሰራጋን ፡ ነገሥታት ÷ የቤቴሮን ፡ ንጉሥና ፡ የጋሚዝ ፡ ንጉሥ ÷ የማኢሲኪሮስ ፡ ንጉሥ ፡ በተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ÷

፭፤ በከነዓን ፡ ባለ ፡ ዛፍ ፡ በር ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ መጡ ። ለያዕቆብም ፡— እነሆ ÷ የአሞሬዎን ፡ ነገሥታት ፡ ልጆችህን ፡ ከበቡአቸው ÷ መንጋቸውንም ፡ ተነጠቁ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

፮፤ እርሱ ፡ ከቤቱ ፡ ተነሣ ÷ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ የአባቱም ፡ ብላቴኖች ፡ ሁሉ ፡ የእርሱም ፡ ብላቴኖች ፡ ተነሡ ።

፯፤ መሣሪያ ፡ የያዙ ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ይዘ ፡ ሄዶ ፡ በሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ወጉአቸው ።

፰፤ የሸሹትንም ፡ ተከትለው ፡ በሰይፍ ፡ አጠፉአቸው ። ታፋና ፡ አሬሳን ፡ ሴሎንና ፡ ሰራጋን ፡ አማኢሲኪሮስን ፡ ጋጋአስንም ፡ አጠፉቸው ÷ መንጋውንም ፡ ሰበሰበ ።

፱፤ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ። እነዚህ ፡ አምስቱ ፡ የምድራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ግብር ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ሠራ ።

፲፤ ታምና ፡ ታሬስንና ፡ ሮቤልን ፡ ቀጸረ ፤ በደኅናም ፡ ተመለሰ ።

፲፩፤ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ አደረገ ። ልጆቹና ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስኪወርዱ ፡ ድረስ ፡ አገልጋይ ፡ ሆኑት ።

፲፪፤ ይህ ፡ ሰባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የወንድሞቹን ፡ ደኅንነት ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ዮሴፍን ፡ ከቤቱ ፡ ወደ ፡ ሰቂሞን ፡ ላከው ።

፲፫፤ በዶታኤም ፡ አውራጃ ፡ አገኛቸው ። በዘበዙት ÷ ይገድሉትም ፡ ዘንድ ፡— እንግደለው ፡ ብለው ፡ መከሩ ።

፲፬፤ ተመልሰው ፡ ለእስማኤላውያን ፡ ነጋዶች ፡ ሸጡት ። እነርሱም ፡ ግብጽ ፡ አውርደው ፡ የኤሊው ፡ አገር ፡ ካህን ፡ ለሚሆን ፡ ለእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ለፊርያን ፡ ባለምዋል ፡ ለፋጢፋራን ፡ ሸጡት ።

፲፭፤ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አርደው ፡ የዮሴፍን ፡ ልብስ ፡ በደሙ ፡ ነከሩ ።

፲፮፤ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ላኩ ። በዚያች ፡ ቀን ፡ ከጥዋት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ አለቀሰ ።

፲፯፤ ልብሱንም ፡ አመጡለት ፤ በሞቱ ፡ ጎዘን ፡ ተንቀጠቀጠ ። ዮሴፍን ፡ ክፉ ፡ አውሬ ፡ እንደ ፡ በላው ፡ ነገሩት ፤ የቤቱም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ አለቀሱ ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያዝኑ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ።

፲፰፤ ሴቲቱ ፡ ልጁና ፡ ወንዶቹ ፡ ልጆቹ ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ አልተረጋጋም ።

፲፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ባላን ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰማች ። ለእርሱም ፡ ስታለቅስ ፡ ሞተች ። እርስዋም ፡ በቅፍራቲፋ ፡ ትኖር ፡ ነበር ።

፳፤ ልጁም ፡ ዲና ፡ ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ሞተች ።

፳፩፤ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ በአንድ ፡ ወር ፡ ይህ ፡ ሦስቱ ፡ ኃዘን ፡ ደረሰበት ። ባላንም ፡ በራሔል ፡ መቃብር ፡ አንጻር ፡ ቀበሩአት ፤ ልጁን ፡ ዲናንም ፡ በዚያ ፡ ቀበሩ ።

፳፪፤ ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሲያልቅስ ፡ ኖረ ። ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ እያለቀሰ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እወርዳለሁ ፡ ብሎአልና ፡ ልቅሶውን ፡ አልተወም ።

፳፫፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ያዝኑ ፡ ዘንድ ÷ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ሥርዓት ፡ ተሠራ ። የዮሴፍን ፡ መርዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ባደረሱበት ፡ ቀን ፡ በፍየል ፡ ጠቦት ፡ ለእርሱ ፡ ያስተሰርይለት ፡ ዘንድ ።

፳፬፤ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ተሠራች ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ የአባታቸውን ፡ ልቡና ፡ አሳዝነዋልና ።

፳፭፤ ይህችም ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ስለ ፡ በደላቸው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ስሕተታቸው ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ራሳቸውን ፡ ሊያነጹ ፡ ያዝኑበት ፡ ዘንድ ፡ ተሠራች ።

፳፮፤ ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ለራሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ። የአንዱ ፡ የሮቤል

ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አዳ ፡ ይባላል ።

፲፯ የሁለተኛው ፡ የስምዖን ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አንዲአስ ፡ ትባላለች ፤ ይህችውም ፡ የከነዓን ፡ ሴት ፡ ናት ። የሦስተኛውም ፡ የሌዊ ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ ሜልካ ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ ከቃራ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከአራም ፡ ልጆች ፡ የተወለደች ፡ ናት ።

፲፰ የአራተኛው ፡ የይሁዳም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ ቤተ ፡ ሱኤል ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ የከነዓን ፡ ሴት ፡ ናት ። የአምስተኛው ፡ የይሳኮር ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ሒዛቃ ፡ ይባላል ።

፲፱ የስድስተኛው ፡ የዛብሎን ፡ ምስትም ፡ ስምዋ ፡ አኤሚን ፡ ይባላል ። የሰባተኛው ፡ የዳን ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ኤግላ ፡ ይባላል ። የስምንተኛው ፡ የንፍታሌም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ የመስጴጦምያ ፡ ሴት ፡ የምትሆን ፡ ራሱኤ ፡ ናት ።

፳፩ የዘጠኝኛው ፡ የጋድ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ሚካ ፡ ይባላል ። የአሥረኛው ፡ የአሴር ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ኢዮና ፡ ይባላል ። የአሥራ ፡ አንደኛው ፡ የዮሴፍ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ አስኔት ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የግብጽ ፡ ሴት ፡ ናት ።

፳፪ የአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ የብንያምም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ ኢዮሳክ ፡ ይባላል ። ስምዖንም ፡ ተመልሶ ፡ ከሶርያ ፡ እንደ ፡ ወንድሞቹ ፡ ሁለተኛ ፡ ሚስት ፡ አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡ በያዕቆብ ፡ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ያከብራቸው ፡ ዘንድ ÷ ስለ ፡ ወንድሙና ፡ ስለ ፡ አባቱ ፡ አዘዘችው ።

፪ ያዕቆብም ፦ ይህ ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ክብር ፡ ጌትነት ፡ ነውና ÷ አከብራቸውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ነውና ፡ እኔ ፡ ያዘዝሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።

፫ እናቱ ! ከአንቺም ፡ ከተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ለሁሉ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ እንዳስብ ፡ ሥራዬን ፡ ሁሉ ÷ በልቤ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ታውቂያለሽ ።

፬ ወንድሜንና ፡ አባቴን ፡ አክብር ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝሽኝን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ አላደርግም ? በእኔ ፡ ምን ፡ ጥመት ፡ አየሽብኝ ? እናቱ ÷ እስኪ ፡ ንገሪኝ ÷ እኔም ፡ ከእርሱ ፡ ፈጽሜ ፡ እርቃለሁ ፤ ይቅርታ ፡ ይደረግልኛል ፡ አላት ።

፭ ልጄ ! ባለ ፡ በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በአንተ ፡ ያየሁት ፡ ምንምን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የለም ።

፮ ነገር ፡ ግን ፡ ልጄ ! እውነት ፡ ነገርን ፡ እነግርሃለሁ ። እኔ ፡ በዚህች ፡ ዓመት ፡ እሞታለሁ ። ከመዶ ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ እንዳልኖር ፡ የምሞትበትን ፡ ቀን ፡ በሕልሜ ፡ አይቻለሁና ፡ ይህችን ፡ ዓመት ፡ በሕይወት ፡ አላልፋትም ።

እኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ያለኝን ፡ ዘመኔን ፡ ሁሉ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ ፈጽሜአለሁ ፡ አለችው ። እናቱ ፡— እሞታለሁ ፡ ብላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ስለ ፡ እናቱ ፡ ነገር ፡ ሰቀ ።

፰ እርስዋ ፡ ግን ፡ በአንጻሩ ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ኃይልም ፡ ነበራት ፤ እየወጣች ፡ እየገባች ፡ ታይ ፡ ነበርና ። ጕልበትዋም ፡ አልደከመም ፡ ነበር ÷ ጥርስዋም ፡ ጽኑ ፡ ነበረ ፤ በሕይወት ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ምንምን ፡ መከራ ፡ አላገኛትም ፡ ነበር ።

፱ ያዕቆብ ፡— ዘመኔ ፡ በሕይወት ፡ ወደ ፡ ኖርሽበት ፡ ዘመን ፡ ከቀረበ ፡ እናቴ ፡ እኔ ፡ ደግ ፡ ነኝ ፤ ኃይሌም ፡ እንደ ፡ አንቺ ፡ ኃይል ፡ እንዲህ ፡ በእኔ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ ስለ ፡ ሞትሽ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በዋዛ ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ትናገሪያለሽና ፡ አትሞቺም ፡ አላት ።

፲ ወደ ፡ ይስሐቅም ፡ ገብታ ፡— አንድ ፡ ልመናን ፡ እለምንሃለሁ ፤ የዔሳው ፡ ልቡ ፡ ከሕግንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቃለህና ÷ በእርሱም ፡ ዋርነት ፡ የለምና ÷ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ እርሱ ፡ ይገድለው ፡ ዘንድ ፡ ይወዳልና ÷ በያዕቆብ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ÷ በጠብም ፡ አስወጥቶ ፡ እንዳይሰደው ፡ ዔሳውን ፡ አምለው ፡ አለችው ።

፲፩ ወንድሙ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ከሄደ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ያደረገውን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ በፍጹም ፡ እንደ ፡ ተወን ፡ በእኛም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳደረገ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ መንጋህን ፡ ሰበሰበ ÷ ገንዘብህንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊትህ ፡ ቀምቶ ፡ ሄደ ።

፲፪ ገንዘባችንን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ስንለምነው ፡ እርሱ ፡ እንደሚመጸውተን ፡ ሰው ፡ ያደርገዋል ፤ ፍጹም ፡ ቅን ፡ የሚሆን ፡ ልጅህ ፡ ያዕቆብን ፡ ስለ ፡ መረቅኸው ፡ አንተን ፡ ይጠላሃል ።

፲፫ ከደግነት ፡ በቀር ፡ ክፋት ፡ የለውምና ፡ ከካራን ፡ ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ምንምን ፡ የጐደለብን ፡ የለም ፤ ሁሉን ፡ በየጊዜው ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ያመጣልን ፡ ነበርና ÷ ያመጣልንን ፡ ከእጁ ፡ በተቀበልን ፡ ጊዜ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ÷ ያከብረንም ፡ ነበር ፤ ከካራንም ፡ ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከእኛ ፡ አልተለየም ።

፲፬ እርሱም ፡ እየረዳን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ሁልጊዜ ፡ በቤት ፡ ይኖር ፡ ነበር ፡ አለችው ።

፲፭ ይስሐቅም ፦ እኔም ፡ አውቃለሁ ÷ እርሱ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ እንዲያከብረን ÷ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ያለ ፡ የያዕቆብን ፡ ሥራ ፡ አያለሁ ። ቀድሞ ፡ ከተወለደበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡ ዔሳውን ፡ እወደው ፡ ነበር ፤

፲፮ ዛሬ ፡ ግን ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ እወዳለሁ ። ክፉ ፡ ሥራውን ፡ አብዝቶአልና ÷ ለእርሱም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የለውምና ÷ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ ነውና ÷ በልቡናውም ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ የለውምና ።

፲፯፤ አሁንም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡናዬ ፡ ያዝናል ። የአብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡ ትዶ ፡ ሚስቶቹን ፡ ስለ ፡ ተከተለ ፡ ጣዖታቸውንም ፡ ስላመለከ ፡ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ስሕተታቸውን ፡ ስለ ፡ ተከተለ፡ እነርሱ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚጠፉ ፡ ናቸውና ፡ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ለመዳን ፡ የሚገባ ፡ አይደለም ።

፲፰፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ወንድሙን ፡ ያዕቆብን ፡ እንዳይገድል ፡ አምለው ፡ ዘንድ ፡ አምለው ፡ ትያለሽ ፤ ቢምልም ፡ በመሐላው ፡ ጸንቶ ፡ አይኖርም ፤ ከክፉ ፡ ነገር ፡ በቀር ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አይሠራም ።

፲፱፤ ወንድሙን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ቢወድ ፡ በያዕቆብ ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ። በእጁ ፡ ይወድቃልና ፡ በእጁ ፡ አያመልጥም ።

፳፤ ዔሳውን ፡ ከሚጠብቀው ፡ ጣዖት ፡ ያዕቆብን ፡ የሚጠብቀው ፡ እግዚአብሔር ፡ ገናና ፡ ኃይለኛ ፡ የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ነውና ፡ አንቺም ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ አትፍሪ ፡ አላት ።

፳፩፤ ርብቃም ፡ ልካ ፡ ዔሳውን ፡ ጠራችው ፡ ወደ ፡ እርስዋም ፡ መጣ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ የምለምነው ፡ ልመና ፡ አለኝ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ የምለምንህን ፡ ታደርግልኝ ፡ ዘንድ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡ አለችው ።

፳፪፤ እርሱም ፡— ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ÷ ልመናሽንም ፡ እንቢ ፡ አልልም ፡ አላት ። በሞትሁ ፡ ጊዜ ፡ በአባትህ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃብር ፡ አቅራቢያ ፡ ትቀብረኝ ፡ ዘንድ ÷ ወንድምህ ፡ ያዕቆብና ፡ አንተም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ትፋቀሩ ፡ ዘንድ ÷

፳፫፤ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ÷ ልጆቼ ፡ በሥራችሁ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ÷ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ትከብሩ ፡ ዘንድ ÷ ጠላትም ፡ በእናንተ ፡ ደስ ፡ እንዳይለው ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ እለምናለሁ ፤

፳፬፤ በሚወዱአችሁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለይቅር ታና ፡ በረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡ አለችው ።

፳፭፤ እኔም ፡ ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ በሞትሽም ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶችሽ ፡ በአጥንቶችዋ ፡ አቅራቢያ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አጥንቶችዋን ፡ እንደ ፡ ወደድሽ ፡ በአባቴ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ አቅራቢያ ፡ እቀብርሻለሁ ፤ ወንድሜ ፡ ያዕቆብንም ፡ ከሥጋዊ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እኔ ፡ እወደዋለሁ ።

፳፮፤ ከእርሱ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለእኔ ፡ ሌላ ፡ ወንድም ፡ የለኝም ፤ ወንድሜ ፡ ነውና ፡ በማኅፀንሽም ፡ መካከል ፡ አንድነት ፡ ተዘርተናል ፤

፳፯፤ ከማኅፀንሽም ፡ አንድነት ፡ ወጥተናልና ፡ ብወደው ፡ ይህ ፡ የሚደነቅልኝ ፡ አይደለም ፤ ወንድሜን ፡ ያልወደድሁ ፡ ግን ፡ እወዳለሁ ?

፳፰፤ ስለ ፡ ልጆቹና ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ያዕቆብን ፡ ትመክሪው ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ እለምንሻለሁ ፤ አባቴ ፡ ከመረቀው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እርሱን ፡ ገሸር ፡ እኔን ፡ ተገሸር ፡ አድርጎአልና ፡ በልጆቹ ፡ ላይና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እንዲነግሥ ፡ አውቃለሁ ። እኔ ፡ እንድወደው ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከበጎ ፡ ነገር ፡ በቀር ፡ በእርሱ ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ እንዳልፈልግ ፡ እኔ ፡ እምልልሻለሁ ፡ አላት ።

፳፱፤ ስለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ማለላት ፤ ያዕቆብንም ፡ በዔሳው ፡ ፊት ፡ ጠርታ ፡ ከዔሳው ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተናገረችው ፡ ነገር ፡ አዘዘችው ።

፴፤ እኔ ፡ ፈቃድሽን ፡ እፈጽማለሁ ፤ በወንድሜ ፡ በዔሳው ፡ ከእኔም ፡ ከልጆቹም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳይወጣ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አስቀድሜ ፡ እንዳልጣላ ፡ ተዋሽኝ ፡ አላት ። እርስዋም ፡ ልጆችዋም ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።

፴፩፤ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ የሦስት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የአንድ ፡ ሱባዔ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የምትሆን ፡ ርብቃ ፡ ሞተች ። በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ሁለቱ ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳው ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በአባታቸው ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩአት ።

፴፪፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹን ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳውን ፡ ጠራቸው ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጡ ።

፴፫፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! እኔ ፡ አባቶቼ ፡ በጌዱበት ፡ ጐዳና ፡ አባቶቼ ፡ በዚያ ፡ ለዘላለም ፡ ወደምኖርበት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እሄዳለሁ ፤ አብርሃም ፡ ለመቃብር ፡ በገዛው ፡ እኔ ፡ ለራሴ ፡ በስቆፈርሁት ፡ በኬጡ ፡ ሰው ፡ በኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ባለች ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በአባቴ ፡ በአብርሃም ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩኝ ፡ አላቸው ።

፴፬፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ የነገረውን ÷ ለልጆቹም ፡ የነገራቸውን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእናንተ ፡ ሁሉን ፡ እንዲያደርግላችሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ አዝዣችኋለሁ ።

፴፭፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! ሰው ፡ ራሱን ፡ እንዲወድ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ እየወደዳችሁ ፡ ኑሩ ።

፴፮፤ ሰው ፡ ለወንድሙ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ በሚያደርግለት ፡ ገንዘብ ፡ ሲፈልግ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በልቡናው ፡ አንድ ፡ ለመሆን ፡ ሲሻ ÷ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ እንደ ፡ ራሳቸው ፡ እንዲፋቀሩ ÷ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ የምትፋቀሩ ፡ ሁኑ ።

፴፯፤ ስለ ፡ ጣዖቱም ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አዝዣችኋለሁ ፤ ለሚያመልኩአቸው ፡ በሚሰግዱላቸውም ፡ ሰዎች ፡ እነርሱ ፡ ስሕተትን ፡ የተመሉ ፡ ናቸውና ፡ ትንቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ ትጠሉአቸውም ፡ ዘንድ ፡ እንዳትወዱአቸውም ፡ እኔ ፡ አዝዣችኋለሁ ።

፴፰፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! የአባታችሁን ፡ የአብርሃምን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቡት ።

፴፱፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ አመለክሁት ። በእውነት ፡ በእውቀት ፡ በሰፋ ፡ ልቡናም ፡ ተገዛሁለት ። ያበዛችሁ ፡ ዘንድ ÷ ልጆቻችሁንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከከብ ፡ ለማብዛት ፡ ያሳድግላችሁ ፡ ዘንድ ÷ ለዘላለም ፡ ለሚኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡

የማይነቀል ፡ የእውነተኛ ፡ ተክል ፡ አድርጎ ፡ በምድር ፡ ይተክላችሁ ፡ ያጸናችሁ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቡት ።

፳፭፤ አሁንም ፡ እኔ ፡ በጽኑ ፡ መሐላ ፡ አምላችኋለሁ ። ከእርሱ ፡ የሚበልጥ ፡ በሌላ ÷ በተመሰገነ ÷ በከበረ ÷ ገናና ፡ በሆነ ÷ በተመሰገነ ፡ ድንቅ ፡ በሆነ ÷ ኃያል ፡ በሆነ ÷ ጽኑ ፡ በሆነ ÷ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ በፈጠረ ÷ ሁሉን ፡ አንድ ፡ አድርጎ ፡ በያዘ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከመማል ፡ የሚበልጥ ፡ መሐላ ፡ የለምና ፡ የምትፈሩት ፡ የምታመልኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ።

፳፮፤ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በይቅርታና ፡ በቸርነት ፡ ወንድሙን ፡ እየወደደ ፡ የምትፈሩት ፡ የምታመልኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በሕይወት ፡ በኖራችሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በሥራችሁ ፡ ሁሉ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ÷ እንዳትጠፉም ፡ ሰው ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ አይውደድ ።

፳፯፤ ከእናንተ ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ የሚፈልግ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በእጁ ፡ እንዲወድቅ ÷ ከደኅነኞች ፡ ሰዎች ፡ አገርም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እንዲጠፋ ፡ እወቁ ።

፳፰፤ ልጅም ፡ ጠብ ፡ ክርክር ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ፤ እግዚአብሔር ፡ በሚነድ ፡ በሚበላ ፡ እሳት ፡ ሰዶምን ፡ እንዳቃጠለ ፡ እንደዚሁ ፡ አገሩንና ፡ መንደሩን ፡ ያቃጥላል ። የእርሱ ፡ ገንዘብ ፡ የሆነውንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ተግሣጽ ፡ ከተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይጠፋል ።

፳፱፤ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ÷ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ለሚኖር ፡ ለእርግማንም ፡ የሚያልፍ ፡ ነውና ፡ በሕይወት ፡ መጽሐፍም ፡ አይጻፍም ። በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ቀሪዋ ፡ ፍርዳቸው ፡ በመርገምና ፡ በስድብ ፡ በሳኮንቅና ፡ በቀጣ ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ ደዌና ፡ መቅሠፍት ፡ የታደሰ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ፡ በሕይወት ፡ መጽሐፍ ፡ አይጻፍም ።

፴፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በሚወድ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቅጣት ፡ እንዲመጣ ÷ እንዲጠፋም ፡ እነግራችኋለሁ ፤ አዳኝ‌ባችኋለሁ ፡ አለ ።

፴፩፤ ያለውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ለሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አደለ ፤ ጌትነትን ፡ አስቀድሞ ፡ ለተወለደው ፡ ልጁ ፡ ሰጠ ። ግንቡንም ፡ በዙሪያው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠ ።

፴፪፤ አብርሃም ፡ በቤርሳቤህ ፡ ያጠራቀመውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ። ይህንን ፡ ጌትነት ፡ አስቀድሞ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ ሰጠሁ ፡ አለ ።

፴፫፤ ዔሳውም ፡— ለያዕቆብ ፡ ብኵርናዬን ፡ ሸጥሁለት ÷ ጌትነት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ብኵርናዬን ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠሁ ፤ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ አለችና ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡ ምንምን ፡ የምናገረው ፡ ነገር ፡ የለኝም ፡ አለ ።

ይስሐቅም ፡ አሳርፋችሁኛልና ÷ ስለ ፡ ማርጀቴም ፡ ልቡናዬ ፡ አላዘነችምና ፡ ልጆቹ ፡ ሆይ ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ በረከት ፡ ትደር ። ስለ ፡ እርስዋ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ እንዳትሠሩ ÷ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰውን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ያክብረው ፤ ልጁም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፤ ይህን ፡ አገዘአቸውና ፡ መርቆአቸው ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ በፊቱ ፡ አንድነት ፡ በሉ ፡ ጠጡ ። በመካከላቸው ፡ መተካከል ፡ ሆኖአልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ÷ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ወርፈው ፡ ተኙ ።

፪፤ ይስሐቅም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ የዘላለም ፡ እንቅልፍንም ፡ አንቀላፋ ፤ ሞተ ።

፫፤ የመቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ሆኖ ፡ ሞተ ። ሀያ ፡ አምስት ፡ ሱባዔና ፡ አምስት ፡ ዓመትን ፡ ጨረሰ ። ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳው ፡ ቀበሩት ።

፬፤ ዔሳውም ፡ በኤዶምያስ ፡ አውራጃ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሴይር ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ኖረ ።

፭፤ ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ተሰዶ ፡ ይኖር ፡ በት ፡ በነበረ ፡ በኬብሮን ፡ አውራጃ ፡ ባለ ፡ ግምብ ፡ ኖረ ።

፮፤ እንደ ፡ ተወለደበት ፡ ወራት ፡ እንደሚታየው ፡ ትእዛዝ ፡ አድርጎ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ።

፯፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሚስቱ ፡ ልያ ፡ ሞተች ። በአባቱ ፡ እናት ፡ በማራ ፡ መቃብር ፡ ግራ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ሁለት ፡ ወገን ፡ በሆነች ፡ ዋሻ ፡ ቀበራት ።

፰፤ ልጆቹና ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያለቅሱላት ፡ ዘንድ ፡ ያለቅስላት ፡ ነበርና ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡ መጡ ። በሥራዋ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማ ፡ ቅን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ እኅትዋ ፡ ራሔል ፡ ከሞተች ፡ ጀምሮ ፡ ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡ መጡ ።

፱፤ ያዕቆብንም ፡ ታከብረው ፡ ነበርና ÷ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከአፍዋ ፡ አልሰማምና ÷ የዋህ ፡ ነበረችና ÷ ፍቅር ፡ ያላት ፡ ቅንነት ፡ ያላት ፡ ክብር ፡ ያላት ፡ ነበረችና ።

፲፤ በሕይወት ፡ ሳለች ፡ የሠራችውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያስብ ፡ ነበር ። በፍጹም ፡ ሰውነቱና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያለቅስላት ፡ ነበር ።

፲፩፤ የዔሳውና ፡ የያዕቆብ ፡ አባት ፡ ይስሐቅ ፡ በሞተበት ፡ ቀን ፡ የዔሳው ፡ ልጆች ፡ ይስሐቅ ፡ ለታናሹ ፡ ልጁ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነቱን ፡ እንደ ፡ ሰጠው ፡ ሰሙ ።

፲፫፤ ፈጽመውም ፡ ተቈጡ ፤ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ሳለህ ፡ ያዕቆብ ፡ የአንተ ፡ ታናሽ ፡ ሲሆን ÷ አባትህ ፡ አንተን ፡ ትዶ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነትን ፡ ለምን ፡ ሰጠው ? ብለው ፡ ከአባታቸው ፡ ጋር ፡ ተከራከሩ ።

፲፬፤ እኔ ፡ ብኵርናዬን ፡ በትንሽ ፡ ምስር ፡ ንፎሮ ፡ ሸጫለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ አላቸው ።

፲፭፤ በልቶ ፡ ሊመርቀኝ ፡ አድኅ ፡ አመጣለት ፡ ዘንድ ፡ አባቴ ፡ በላከኝ ፡ ቀን ፡ በተንኰል ፡ መጥቶ ፡ የሚበላውንና ፡ የሚጠጣውን ፡ ለአባቴ ፡ አቀረበ ። አባቴም ፡ መረቀው ÷ እኔን ፡ ለእርሱ ፡ ተገዥ ፡ አደረገኝ ።

፲፮፤ አሁንም ፡ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡ ጋር ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳንፈላለግ ÷ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡ ጋር ፡ በፍቅር ፡ ጸንተን ፡ እንድንኖር ÷ ሥራችንንም ፡ እንዳናጠፋ ÷ አባታችን ፡ እኔና ፡ እርሱን ፡ አማለን ፡ አላቸው ።

፲፯፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድረግ ፡ አንሰማህም ፤ ከእርሱ ፡ ኃይል ፡ የእኛ ፡ ኃይል ፡ ይጸናልና ÷ እኛም ፡ ከእርሱ ፡ እንበረታለንና ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄደን ፡ እንገድለዋለን ÷ ልጆቹንም ፡ እንገድላለን ፡ አሉት ። ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄድህ ፡ በአንተም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እናደርግብሃለን ።

፲፰፤ አሁንም ፡ ስማን ፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤምና ፡ ወደ ፡ አራም ፡ ወደ ፡ አሞንና ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ልከን ፡ በሰልፍ ፡ የሚመክቱ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎችን ፡ ለራሳችን ፡ እንምረጥ ፤

፲፱፤ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄደን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዋጋ ፤ ኃይል ፡ ሳያደርግ ፡ እናጥፋው ፡ አሉት ።

፳፤ አባታቸውም ፡— አትሂዱ ÷ በፊቱ ፡ እንዳትጠፉ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ጠብን ፡ አታድርጉ ፡ አላቸው ።

፳፩፤ ከልጅነትህ ፡ ጀምሮ ፡ ሥራህ ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነውን ? አንተ ፡ አንገትህን ፡ ወደ ፡ ቀንበሩ ፡ አገዛዙ ፡ ታገባለህ ፤ እኛስ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አንሰማም ፡ አሉት ።

፳፪፤ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወዳጅ ፡ ወደ ፡ አዱራምና ፡ ወደ ፡ አራም ፡ ልከው ፡ የተመረጡ ፡ አርበኞችንና ፡ ጠበኞች ፡ የሚሆኑ ፡ ሺህ ፡ ሰዎችን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተወዳጁ ።

፳፫፤ ከተወዳጁአቸው ፡ ከአሞን ፡ ልጆችና ፡ ከሞዓብ ፡ ልጆች ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤

፳፬፤ ከፍልስጥኤም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤

፳፭፤ ከኰራውስና ፡ ከኤዶምም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤

፳፮፤ ከኬጠዎንም ፡ ጽኑዓን ፡ የሆኑ ፡ አርበኞች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ።

፳፯፤ አባታቸውንም ፡— መጥተህ ፡ ምራቸው ፤ ይህ ፡ ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ አሉት ። ወደ ፡ ወንድሙ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሊመራቸው ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹ ፡ እንደ ፡ ተበራቱበት ፡ ልጆቹን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ ቀኖጣን ፡ ተመላ ።

፳፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በልቡ ፡ የተሰወረ ፡ ክፉትን ፡ ሁሉ ፡ በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ አሰበ ። ነገር ፡ ግን ፡ በለዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳይፈልግ ፡ ለእናቱና ፡ ለአባቱ ፡ የማለውን ፡ መሐላ ፡ አላሰበም ።

፳፱፤ ያዕቆብ ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንዲመጡ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አላወቀም ። እርሱ ፡ ግን ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡ ያገዝን ፡ ነበር ፤ ከተመረጡ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፡ ጠበኞች ፡ ጋር ፡ በግምቡ ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እስኪቀርቡ ፡ ድረስ ፡ አላወቀም ።

፴፤ የኬብሮን ፡ ሰዎች ፡— እነሆ ÷ ወንድምህ ፡ ይዋጋህ ፡ ዘንድ ፡ ሰይፍ ፡ ከታጠቁ ÷ ጋሻቸውንና ፡ ጦራቸውን ፡ ከያዙ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ መጣ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ላኩ ።

፴፩፤ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ ይወዱት ፡ ነበርና ÷ ያዕቆብ ፡ ለጋስ ፡ ነበረና ÷ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ቸር ፡ ነበረና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ግምቡ ፡ አጠገብ ፡ እስኪቀርቡ ፡ ድረስ ፡ የነገሩትን ፡ አላመነም ። የግምቡን ፡ በር ፡ ዘጋ ።

፴፪፤ በግምቡም ፡ ላይ ፡ ቆመ ÷ ከወንድሙም ፡ ከዔሳው ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፡— ሚስቴ ፡ ስለ ፡ ሞተች ፡ በበጎ ፡ ማረጋጋት ፡ ታረጋጋኝ ፡ ዘንድ ፡ መጣህን ? እናትህና ፡ አባትህ ፡ ሳይሞቱ ፡ ዳግመኛ ፡ ፈጥነህ ፡ የማልኸው ፡ መሐላ ፡ ይህ ፡ ነውን ?

፴፫፤ ከማልኸው ፡ መሐላ ፡ ወጥተህ ፡ በደልህ ÷ ለአባትህ ፡ በማልህበት ፡ ጊዜ ፡ ተፈረደብህ ፡ አለው ። ዔሳውም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ መለሰ ።

፴፬፤ ልምድር ፡ አራዊትና ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ እንዳይጣሉ ፡ በእውነት ፡ የተማማሉት ፡ መሐላ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የላቸውም ።

፴፭፤ እየነጋ ፡ ይህ ፡ ለዚህ ፡ ክፋት ፡ ይፈልጋል ። አንዱም ፡ አንዱም ፡ የጊዜውን ፡ የዘገየውን ፡ ጠላቱን ፡ ይፈልጋል ።

፴፮፤ አንተም ፡ እኔን ፡ ከልጆቼ ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ትጠላኛለህ ፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወንድማማችነት ፡ የለንም ። እኔ ፡ የምነግርህን ፡ ይህንን ፡ ነገሬን ፡ ስማ ። እሪያ ፡ ጠጉሩንና ፡ ቁርበቱን ፡ እንደ ፡ ብዝት ፡ ቢለውጥ ÷

፴፯፤ እንደ ፡ በግና ፡ እንደ ፡ ዋልያም ፡ ቀንድ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ቀንድ ፡ ቢወጣ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወንድማማች ፡ እንሆናለን ።

፴፰፤ ጡቶች ፡ ከእናታቸው ፡ ቢለዩ ፡ ወንድም ፡ በሆንኸኝ ፡ ነበር ። ተሰላፃችም ፡ እንዳይበሉአቸው ፡ እንዳይነጣጠቁአቸውም ፡ ከበጎች ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ቢያደርጉ ፡ ልቡናቸውም ፡ ለእነርሱ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ቢያስብ ÷

፴፱፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ለአንተ ፡ ፍቅር ፡ ይደረጋል ። አንበሳ ፡ ለላም ፡ ወዳጅ ፡ ቢሆን ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ቀንበር ፡ ቢጠመድ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ቢያርስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ቢያደርግ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ አደርጋለሁ ።

፵፤ ቀኖጦችም ፡ እንደ ፡ ሳቢሳ ፡ ቢነጡ ÷ እንደ ፡ ወደድሁህ ÷ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ እንዳደረግሁ ÷ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እውነት ፡ አንተ ፡

ትጠፋለህ ÷ ልጆችህም ፡ ይጠፋሉ ። ለአንተ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግልህም ።

፴፪፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ያዕቆብ ፡ በእርሱ ፡ ልቡናውን ፡ እን ዳስጨከነ ÷ ይገድለውም ፡ ዘንድ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ እንዳሰበ ፡ አየ ።

፴፫፤ በጦር ፡ ወግቶ ፡ ወደሚገድለው ፡ ሰው ፡ እሪያ ፡ ፈጥኖ ፡ እንዲወጣ ÷ ከእርሱም ፡ እንዳይሸሽ ÷ ዔሳው ፡ ፈጥኖ ፡ ወጣ ።

፴፬፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ወገኖቹን ፡ ወዳጆ ቹንም ፡ ሁሉ ፡ ይከቡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፴፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይሁዳ ፡ አባቱን ፡ ያዕቆብን ፡ ተና ገረው ፡— አቡቴ ፡ ሆይ ÷ ቀስትህን ፡ ሳብ ÷ ፍላጻ ህንም ፡ ወርውረህ ፡ ጠላትህን ፡ ውጋ ፤ ጠላት ህን ፡ ግደል ።

፴፮፤ እኛ ፡ ወንድምህን ፡ አንገድልምና ÷ እርሱም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አለና ፡ ይመስልሃልና ÷ በእ ኛም ፡ ዘንድ ፡ ለመከበር ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነውና ፡ ኃይል ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡ አለው ።

፴፯፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ቀስቱን ፡ ስቦ ፡ ፍላጻውን ፡ ወርውሮ ፡ ወንድሙን ፡ ዔሳውን ፡ ወግቶ ፡ ገደ ለው ።

፴፰፤ ዳግመኛም ፡ ፍላጻውን ፡ ወርውሮ ፡ የአሕዛብ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ አዱራንን ፡ የግራ ፡ ጡት ፡ ሥሩን ፡ ወጋው ፤ አሳደ ፡ ገደለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ባሪያዎቻቸውም ፡ ተከፍለው ፡ በግምቡ ፡ ዙሪያ ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ወጡ ።

፪፤ ይሁዳ ፡ በፊት ፡ ወጣ ፤ ጋድና ፡ ንፍታሌምም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። በግምቡ ፡ ግራ ፡ አንጻር ፡ ወጥተው ፡ በፊታቸው ፡ ያገኙትን ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ። ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ያመለጠ ፡ የለም ።

፫፤ ዳንና ፡ ሌዊ ፡ አሴርም ፡ በግምቡ ፡ ምሥራቅ ፡ አንጻር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፤ የአሞንና ፡ የሞዓብን ፡ አርበኞች ፡ ወጉ ።

፬፤ ይሳኮርና ፡ ሮቤል ፡ ዛብሎንም ፡ በግምቡ ፡ ቀኝ ፡ አንጻር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ፤ የፍልስጥኤምን ፡ አርበኞች ፡ ወጉ ።

፭፤ ብንያምና ፡ ስምዖን ፡ የሮቤል ፡ ልጅ ፡ ኤናክ ፡ በግምቡ ፡ ምዕራብ ፡ አንጻር ፡ ወጡ ። አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ከከሬዎ ንና ፡ ከኤዶም ፡ ጽኑዓን ፡ አርበኞች ፡ የሚሆኑ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ሸሹ ፤ አራቱ ፡ የዔሳው ፡ ልጆችም ፡ ከእ ነርሱ ፡ ጋር ፡ ሸሹ ።

፮፤ አባታቸው ፡ በከረብታው ፡ ላይ ፡ ሞቶ ፡ እንደ ፡ ወደቀ ፡ ትተውት ፡ ሸሹ ። ይህችውም ፡ በአዱ ራም ፡ ያለች ፡ ከረብታ ፡ ናት ፤ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ በኋላቸው ፡ ተከትለው ፡ እስከ ፡ ሴይር ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ።

፯፤ ያዕቆብ ፡ ግን ፡ በአዱራም ፡ ባለች ፡ ከረብታ ፡ ወንድሙን ፡ ቀብሮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ። የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ የዔሳውን ፡ ልጆች ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ አስጨነቁአቸው ።

፰፤ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይወጉአቸውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ላኩ ።

፱፤ ከእነርሱ ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ልጆቹ ፡ ላከ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ አደረጉ ።

፲፤ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለያዕቆብ ፡ ይገብሩ ፡ ዘንድ ፡ የመገዛት ፡ ቀንበርን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አኖሩ ፤ አገዛዝ ፡ አጸኑባቸው ።

፲፩፤ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከሚወርድበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሲገብሩ ፡ ኖሩ ፤ የኤዶም ፡ ልጆች ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሠሩት ፡ ከመገዛት ፡ ግብር ፡ እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አላጐደሉም ።

፲፪፤ እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ሳይነግሥ ፡ በኤዶምያስ ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

፲፫፤ በኤዶምያስ ፡ የቢያር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ ነገሠ ፤ የአገሩም ፡ ስም ፡ ዲናባ ፡ ይባላል ፤ ባላቅም ፡ ሞተ ።

፲፬፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከባሶር ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ዮባብ ፡ ነገሠ ። የዛራ ፡ ልጅ ፡ ዮባብም ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከቴማን ፡ አገር ፡ የተወለደ ፡ አሳም ፡ ነገሠ ። አሳምም ፡ ሞተ ።

፲፭፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ በሞዓብ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የምድያምን ፡ ሰዎች ፡ የወጋ ፡ የበረደ ፡ ልጅ ፡ አዶታ ፡ ነገሠ ፤ የአገሩ ፡ ስም ፡ አውኢት ፡ ይባላል ። አዶታም ፡ ሞተ ።

፲፮፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከአሚሴት ፡ የተወለደ ፡ ሰልማን ፡ ነገሠ ። ሰልማን ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ሮብአት ፡ ከሚባል ፡ ወንዝ ፡ የመጣ ፡ ሳኡል ፡ ነገሠ ፤ ሳኡል ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ የእክበር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡ ነገሠ ፤ የእክበር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡ ሞተ ።

፲፯፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ አዶታ ፡ ነገሠ ፤ የሚስቱ ፡ ስም ፡ ማየ ፡ ጠቢት ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የመጥሬት ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ይኸውም ፡ የዘአብ ፡ ሰው ፡ የሚሆን ፡ የመትቤድ ፡ ልጅ ፡ ነው ፤ በኤዶምያስ ፡ አገር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

፲፰፤ ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ ተሰዶ ፡ በኖረበት ፡ በያዕቆብ ፡ ዘመዶች ፡ አገር ፡ በከነዓን ፡ ኖረ ።

፲፱፤ ዮሴፍ ፡ ግን ፡ የአሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ወንድሞቹ ፡ ከሸጡት ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አወረዱት ። የፈርዖን ፡ ባለምዋል ፡ የአዛገሮች ፡ አለቃ ፡ ፋጠፋራን ፡ ገዛው ። ዮሴፍን ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።

፳፤ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ በግብጽ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ አደረች ። እግዚአብሔርም ፡ የሠራውን ፡ ሁሉ ፡ ያቀናለት ፡ ነበር ።

፷፩ የግብጹም ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዮሴፍ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እንዳለ ÷ የሠራውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀናለት ፡ አይቶ አልና ፡ ሁሉን ፡ በፊቱ ፡ ተወ ።

፷፪ ዮሴፍ ፡ ግን ፡ መልኩ ፡ ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረ ።

፷፫ የጌታውም ፡ ሚስት ፡ ዓይኖችዋን ፡ አቅንታ ፡ ዮሴፍን ፡ አየችው ። ወደደችው ፤ ይደርስባትም ፡ ዘንድ ፡ ለመነችው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ሰውነቱን ፡ አልሰጣትም ።

፷፬ እግዚአብሔርንም ፡ አሰበው ፤ ባል ፡ ባላት ፡ ሴት ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ሰው ፡ እንዳይሴስን ፡ ከአብርሃም ፡ ቃል ፡ አግኝቶ ፡ አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ የተናገራቸውን ፡ ነገሮች ፡ አሰበ ። በሰማይ ፡ ልዑል ፡ በሆነ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የሞት ፡ ቅጣትም ፡ እንዳለበት ፡ አሰበ ። ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ በመጽሐፍ ፡ እንድ ፡ ትጻፍ ፡ የነገረውን ፡ አሰበ ።

፷፭ ዮሴፍም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አስቦ ፡ በእርስዋ ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ አባበለችው ፤ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አላት ።

፷፮ እርስዋ ፡ ግን ፡ ይደርስባት ፡ ዘንድ ፡ ልትጣላው ፡ በቤት ፡ አስጨንቃ ፡ ያዘችው ፤ የቤትዋንም ፡ ደጃፍ ፡ ዘጋች ፤ በገሃድ ፡ ያዘችው ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ከእጅዋ ፡ አመለጠ ፤ ልብሱን ፡ በእጅዋ ፡ ተወላት ÷ ሳንቃውንም ፡ ሰብሮ ፡ ከፊትዋ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ሸሸ ።

፷፯ ያቺም ፡ ሴት ፡ በእርስዋ ፡ እንዳይደርስባት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡— የምትወደው ፡ ይህ ፡ ዕብራዊ ፡ ባሪያህ ፡ ይደርስብኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ፡ ብላ ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ አጣላችው ።

፷፰ ቃሌን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ በሙኸው ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ በእጄ ፡ ትቶልኝ ፡ ሸሸ ፤ በያዝሁትም ፡ ጊዜ ፡ ሳንቃውን ፡ ሰብሮ ፡ ሄደ ፡ አለችው ።

፷፱ የግብጹም ፡ ሰው ፡ የዮሴፍን ፡ ልብስ ÷ የተሰበረውንም ፡ መዝጊያ ፡ አየ ፤

፸ የሚስቱንም ፡ ነገር ፡ ሰምቶ ፡ ዮሴፍን ፡ ንጉሥ ፡ ያሰራቸው ፡ እስረኞች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ እስር ፡ ቤት ፡ አገባው ።

፸፩ በዚያም ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ኖረ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዮሴፍ ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ጠባቂዎች ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡ መወደድንና ፡ ይቅርታን ፡ ሰጠው ። እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳለ ÷ የሠራውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀናለት ፡ አይቶአልና ፡ በፊቱ ፡ ሁሉን ፡ ተወለት ።

፸፪ ዮሴፍ ፡ ሁሉን ፡ ያደርግ ፡ ነበርና ÷ እግዚአብሔርም ፡ ይፈጽምለት ፡ ነበርና ፡ የእስር ፡ ቤት ፡ ጠባቂዎች ፡ አለቃ ፡ ያለ ፡ እርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚያውቀው ፡ አልነበረም ። በዚያም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።

፸፫ በዚያም ፡ ወራት ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ በሁለቱ ፡ ባለምዋሎቹ ፡ በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃና ፡ በጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ዮሴፍ ፡ ተይዞ ፡ በዚያ ፡ በታሰረበት ፡ በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ቤት ፡ በእስራት ፡ አኖራቸው ።

፸፬ በፊታቸው ፡ ይላላካቸው ፡ ዘንድ ÷ በፊቱም ፡ ይላላክ ፡ ዘንድ ፡ የእስረኞች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍን ፡ ሾመው ።

፸፭ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃና ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ሕልም ፡ አዩ ። ለዮሴፍ ፡ ነገሩት ፤ እንደ ፡ ተረጐመላቸው ፡ እንደዚሁ ፡ ሆነላቸው ።

፸፮ የጠጅ ፡ አሳላፊዎችን ፡ አለቃ ፡ ፈርዖን ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ መለሰው ፤ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎችን ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ገደለው ፤ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ተረጐመላቸው ።

፸፯ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚሆነውን ፡ ነግሮታልና ፡ ዮሴፍን ፡ በእስራቱ ፡ ቤት ፡ ረሳው ። ዘንግቶአልና ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ለፈርዖን ፡ ይነግረው ፡ ዘንድ ፡ አላሰበም ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

፩ በዚያም ፡ ወራት ፡ ፈርዖን ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ስለሚደረገው ፡ ራብ ፡ ነገርና ፡ ስለ ፡ ጥጋብ ፡ ነገር ፡ በአንዲት ፡ ሌሊት ፡ ሁለት ፡ ሕልም ፡ አየ ።

፪ ከእንቅልፉ ፡ ነቃ ፤ በግብጽ ፡ ያሉ ፡ ሕልም ፡ የሚተረጕሙትን ፡ ሁሉ ÷ ጠበል ፡ የሚረጩትንም ፡ ጠርቶ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕልሙን ፡ ነገራቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መተርጕም ፡ አልተቻላቸውም ።

፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍን ፡ አሰበው ÷ የእርሱንም ፡ ነገር ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ተናገረ ።

፬ ከእስር ፡ ቤት ፡ አወጡት ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕልሙን ፡ በፊቱ ፡ ተናገረ ።

፭ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ሕልሞቹ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ተናገረ ።

፮ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ጥጋብ ፡ የሚደረግበት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ይመጣል ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የሆነ ፡ የሌለ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ይመጣል ፡ አለው ።

፯ አሁንም ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለፈርዖን ፡ ጎተራ ፡ ይሥሩ ፤ ጥጋብ ፡ በሆነበት ፡ ዘመን ፡ ወራት ፡ በአገር ፡ የተገኘውን ፡ እህል ፡ ለአገር ፡ ምግብ ፡ ሊሆን ፡ ያኑሩት ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ለሚሆንበት ፡ ዘመን ፡ ምግብ ፡ ይሆናል ፤ ራቡ ፡ እጅግ ፡ የጸና ፡ ይሆናልና ፡ ከራብ ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አገር ፡ አትጠፋም ፡ አለው ።

፰ እግዚአብሔርም ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ለዮሴፍ ፡ በለምዋልነትንና ፡ ቸርነትን ፡ ሰጠው ።

፱ ፈርዖንም ፡ ሹማምቶቹን ፡— መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አድሮበታልና ፡ እንደዚህ ፡ ሰው ፡ ያለ ፡ ብልህ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ አናገኝም ፡ አላቸው ።

፲ ዳግመኛም ፡ በግዛቱ ፡ ላይ ፡ ሾመው ፡ የግብጽ ፡ ንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ አስገዛው ÷ ዳግመኛም ፡

በሰረገላው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አስቀመጠው ። የነጭ ፡ ሐር ፡ ቀሚስ ፡ አለበሰው ፡ በአንገቱም ፡ የወርቅ ፡ ዝርግፍ ፡ አሰረለት ።

፲፩ ፡ ኤል ፡ ኤል ፡ አብሪር ፡ ብሎ ፡ በፊቱ ፡ አዋጅ ፡ ነገ ረለት ። ባሪያ ፡ ጌታ ፡ ሆነ ፡ ማለት ፡ ነው ። በእ ጁም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ አደረገለት ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ። ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረ ገው ። ከዙፋኔ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ከአንተ ፡ የምበ ልጥህ ፡ የለም ፡ አለው ።

፲፪ ፡ ዮሴፍም ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሠለጠነ ። የፈ ርዖን ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ፡ ሹማምንቱም ፡ የንጉ ሡን ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ በቅንነት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራልና ፡ ትዕቢትም ፡ የለውምና ፡ ልቡን ፡ ማዙራት ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ መማለኝንም ፡ መቀ በል ፡ የለውም ፡ ነበርና ፡ ወደዱት ። በግብጽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በሚገባ ፡ ይፈርድላ ቸው ፡ ነበርና ።

፲፫ ፡ የግብጽ ፡ አገር ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ተስማምታ ፡ ኖረች ። እግዚአብሔር ፡ ከእ ርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ አለና ፡ በፈርዖን ፡ ዘመ ዶች ፡ ሁሉ ፡ በሚያውቁት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በሚቈጣጠሩት ፡ ሰዎ ችም ፡ ፊት ፡ ባለምዋልነትንና ፡ ይቅርታን ፡ ሰጠው ። የፈርዖንም ፡ መንግሥት ፡ ቀናች ። በለ ጋራ ፡ አልነበረም ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ አልነበረም ።

፲፬ ፡ ንጉሥም ፡ የዮሴፍን ፡ ስም ፡ ሰፋንጠፋንስ ፡ አለው ። ለዮሴፍ ፡ ሚስት ፡ አጋባው ፡ ይህች ውም ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ የሚ ሆን ፡ የኤሌዮጲስ ፡ ካህን ፡ የፋጠፋራን ፡ ልጅ ፡ ናት ።

፲፭ ፡ ዮሴፍ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።

፲፮ ፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይስሐቅ ፡ ሞተ ። ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ሕልሙ ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የነገረው ፡ ነገር ፡ ደረሰ ።

፲፯ ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ጥጋብ ፡ ሆነ ። የግብጽ ፡ አገር ፡ ብዙ ፡ ፍሬን ፡ አፈራች ። አንዲቱ ፡ መስፈሪያ ፡ ሺህ ፡ ከስምንት ፡ መስፈ ሪያ ፡ ሆነች ።

፲፰ ፡ ዮሴፍም ፡ ስንዴው ፡ እስኪመላ ፡ ድረስ ፡ ከብዛ ቱም ፡ የተነሣ ፡ መቀኘጠር ፡ መስፈር ፡ እስኪሰና ቸው ፡ ድረስ ፡ ለአገር ፡ ምግብ ፡ የሚሆን ፡ እህ ልን ፡ ከአገሩ ፡ ሰበሰበ ።

፲፱ ፡ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተ ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡ ለበዙር ፡ ልጁ ፡ ለኤር ፡ ከአራም ፡ ሶርያ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሚስትን ፡ አጋባው ፤ ስምዋም ፡ ትእማር ፡ ይባላል ።

፳ ፡ እናቱ ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ከእናቱ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ወዶአ ልና ፡ ጠላት ፤ በእርስዋም ፡ አልደረሰበትም ፤ አባቱ ፡ ይሁዳ ፡ ግን ፡ አላሰናበተውም ።

፳፩ ፡ ያም ፡ የይሁዳ ፡ የበዙር ፡ ልጁ ፡ ኤር ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔር ፡ ቀሠፈው ።

ይሁዳም ፡ ልጁን ፡ አውናን ፡— ከወንድምህ ፡ ሚስት ፡ ድረስበት ፤ ወርሰህ ፡ ለወንድምህ ፡ ልጅ ፡ ውለድ ፡ አለው ።

፳፪ ፡ አውናንም ፡ የእርሱ ፡ ልጅ ፡ እንዳልሆነ ፡ የወን ድሙ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቆ ፡ በወንድሙ ፡ ሚስት ፡ ደረሰበት ። ዘሩን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያፈስ ፡ ነበር ። ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሆነ ፡ ቀሠፈው ።

፳፫ ፡ ይሁዳም ፡ ምራቱን ፡ ትእማርን ፡— ልጄ ፡ ሴሎም ፡ እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ መበለት ፡ ሆነሽ ፡ በአባትሽ ፡ ቤት ፡ ተቀመጭ ፤ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ትሆኚው ፡ ዘንድ ፡ እሰጥሻለሁ ፡ አላት ።

፳፬ ፡ አደገ ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤል ፡ ግን ፡ ትእ ማርን ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ልጅዋን ፡ ሴሎምን ፡ አላ ሰናበተችውም ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤ ልም ፡ በዚህ ፡ ሱባኤ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሞተች ።

፳፭ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡ በጎቹን ፡ ይሸ ልት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ወጣ ፡ ለትእማር ፡— እነሆ ፡ አማትሽ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ይወጣል ፡ ብለው ፡ ነገሩአት ።

፳፮ ፡ የመበለትነትዋን ፡ ልብስ ፡ ትታ ፡ መጐናጸፊያ ዋን ፡ ለበሰች ። ተሰላ ፡ ተቀብታ ፡ በቴምናታ ፡ ጐዳና ፡ አንጻር ፡ ባለ ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠች ። ይሁዳም ፡ ሲሄድ ፡ አገኛት ፤ ጋለሞታ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ተጠራጠራት ፤ ልድረስብሽ ፡ አላት ፤ እሺ ፡ አለችው ፤ ደረሰባት ፤ የዝሙቱን ፡ ዋጋ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ። በጣቴ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ቀለ በቴ ፡ ከኩፍየቴና ፡ በእጄ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ዘንጌ ፡ በቀር ፡ በእጄ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የለኝም ፡ አላት ።

፳፯ ፡ የዝሙቱን ፡ ዋጋ ፡ እስክትሰድልኝ ፡ ድረስ ፡ እነ ርሱን ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ፤ አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ እልክልሻለሁ ፡ አላት ። ለእርስዋም ፡ እነርሱን ፡ ሰጣት ።

፳፰ ፡ ፀነሰችለት ። ይሁዳም ፡ ወደ ፡ በጎቹ ፡ ሄደ ፡ እር ስዋም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደች ።

፳፱ ፡ ይሁዳም ፡ በበግ ፡ ጠባቂው ፡ በአዶላማዊው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ሰደደላት ፤ አላት ፡— በዚህ ፡ አገር ፡ ያለች ፡ ጋለሞታ ፡ ወዴት ፡ ናት ? ብሎ ፡ በአገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ጠየቃቸው ፤ በዚህ ፡ አገር ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጋለ ሞታ ፡ የለችም ፡ አሉት ።

፴ ፡ ተመልሰም ፡— አጣኋት ፡ ብሎ ፡ ነገረው ፤ በአ ገሩም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ጠየቅኋቸው ፡— በዚ ህስ ፡ አገር ፡ ጋለሞታ ፡ የለችም ፡ አሉኝ ፡ አለው ።

፴፩ ፡ መዘባበቻ ፡ እንዳንሆን ፡ ተነሥ ፡ እንሂድ ፡ አለው ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ በሆናት ፡ ጊዜ ፡ እር ስዋ ፡ እንደ ፡ ፀነሰች ፡ ታወቀች ፡ ለይሁዳም ፡— እነሆ ፡ ምራትህ ፡ ትእማር ፡ በዝሙት ፡ ፀነሰች ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

፴፪ ፡ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደ ፤ እናትዋ ንና ፡ አባትዋን ፡ ወንድሞችዋንም ፡— በእስራ ኤል ፡ ዘንድ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታለችና ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ አውጡአት ፡

አላቸው ።

፴፫፤ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ ባወጡአት ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ለእርሱ ፡ ፀንሻለሁና ፡ ይህ ፡ የማንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቅ ፡ ብላ ፡ ኩፍየቱንና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ የወርቅ ፡ ዘንጉን ፡ ለአማትዋ ፡ ላከች ።

፴፬፤ ይሁዳም ፡ የእርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ፡— ትእማር ፡ ከእኔ ፡ ተሻለች ÷ እንግዲህ ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ አይግደሉአት ፡ አለ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለሴሎም ፡ አልተሰጠችም ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ አልደረሰባትም ።

፴፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፀንሳ ፡ በዚህ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ዛራንና ፡ ፋሬስን ፡ ወለደች ።

፴፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ ለፈርዖን ፡ የነገረው ፡ ሰባቱ ፡ የጥጋብ ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፱ ።

፩፤ በምራቱ ፡ ደርሶአልና ፡ ይሁዳ ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ክፋ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ። በፊቱ ፡ ክፋ ፡ ሥራን ፡ ሠራ ። የልጁን ፡ እፍረት ፡ ገልጦ አልና ፡ እንደ ፡ በደለና ፡ እንደ ፡ ሳተ ፡ አወቀ ።

፪፤ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያዝን ፡ ይለምን ፡ ጀመር ።

፫፤ ፈጽሞ ፡ ለምኖአልና ፡ አዝኖአልምና ፡ ኃጢአቱ ፡ እንዲሰረይለት ፡ በሕልም ፡ ነገርነው ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ኃጢአት ፡ አልሠራም ። ከኃጢአቱና ፡ ከስሕተቱ ፡ ተመልሶአልና ፡ ኃጢአቱ ፡ ተሰረየለት ።

፬፤ በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡ በደል ፡ ነውና ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርግን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በምራቱም ፡ የሚደርስን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ። በእነርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ ሆኖአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአቸው ።

፭፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፡ በመካከላቸው ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ አይሁን ፤ በምራቱና ፡ በአማቱ ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በደልን ፡ አድርጎአልና ፡ በእርስዋ ፡ የደረሰውን ፡ ሰው ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ፡ ሴቲቱንም ፡ ይግደሉአት ።

፮፤ ቀጣውም ፡ መቅሠፍቱም ፡ ከእስራኤል ፡ ይርቃል ።

፯፤ ለይሁዳም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ እንዳልደረሱበት ፡ ነገርነው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ልጁ ፡ ለሴላ ፡ ነገድ ፡ ሆነ ።

፰፤ በየዋህነት ፡ ሄዶአልና ÷ ፍርድንም ፡ መርምሮ አልና ፡ ልጆቹ ፡ አልጠፉም ። አብርሃም ፡ ለልጆቹ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ፍርድ ፡ ወዶአልና ፡ ይሁዳ ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።

፱፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ድርቅ ፡ ይመጣ ፡ ጀመር ።

፲፤ ዝናብም ፡ በምድር ፡ መዝነቡን ፡ ተወ ። ምንምን ፡ የሚዘንብ ፡ ዝናብ ፡ አልነበረምና ፡ በምድር ፡ ድርቅ ፡ ሆነ ። በግብጽ ፡ አገር ፡ ግን ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ዮሴፍ ፡ የሰበሰበው ፡ እህል ፡ ነበረ ፤ አዝመራ ፡ በሆነበት ፡ በሰባቱ ፡ ዓመት ፡ ዮሴፍ ፡ የግብጽን ፡ እህል ፡ ሰብስቦ ፡ አኑሮ ፡ ነበርና ።

፲፩፤ ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ መጡ ። የመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ስንዴ ፡ ያለበትን ፡ ጎተራ ፡ ከፍቶ ፡ በግብጽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ በወርቅ ፡ ሸመተላቸው ።

፲፪፤ ያዕቆብም ፡ በግብጽ ፡ እህል ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ። ከግብጽ ፡ እህል ፡ ሸምተው ፡ ያመጡለት ፡ ዘንድ ፡ አሥሩን ፡ ልጆቹን ፡ ላከ ፤

፲፫፤ ብንያምን ፡ ግን ፡ አልሰደደውም ። ወደ ፡ ግብጽ ፡ ከሚሄድ ፡ ነጋዴ ፡ ጋር ፡ ደረሱ ። ዮሴፍ ፡ አወቃቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። እናንተ ፡ ጉበኞች ፡ አይደላችሁምን ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፤ የአገሩንም ፡ መግቢያ ፡ ትሰልሉ ፡ ዘንድ ፡ መጣችሁ ፡ ብሎ ፡ አሰራቸው ።

፲፬፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈታቸው ÷ ስምዖንን ፡ ብቻ ፡ አስቀረ ። ዘጠኙን ፡ ወንድሞቹን ፡ በአቅማዳቸው ፡ ስንዴውን ፡ ሞልቶ ፡ ሰደዳቸው ። ወርቃቸውንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁም ።

፲፭፤ አባታቸው ፡ በሕይወት ፡ እንዳለ ፡ ታናሽ ፡ ወንድማቸውም ፡ እንዳለ ፡ ነግረው ፡ ታልና ፡ ታናሽ ፡ ወንድማቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።

፲፮፤ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ ደረሱ ፤ ያገኛቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ የአገሩ ፡ ገዥ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሞጉጥ ፡ ነገርን ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ። ብንያምን ፡ እስኪያመጡ ፡ ድረስ ፡ ስምዖንንም ፡ መያዣ ፡ አድርጎ ፡ እንዳስቀረው ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ።

፲፯፤ ያዕቆብም ፡— የወላድ ፡ መካን ፡ አደረጋችሁኝ ÷ የሱፍ ፡ የለ ÷ ስምዖን ፡ የለ ÷ ብንያምንም ፡ ትወስዱብኝ ፡ ነውን ? ክፋታችሁ ፡ በእኔ ፡ ደረሰ ፤ ልጄ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፡

፲፰፤ በመንገድ ፡ ቢታመም ፡ ይሞትብኛል ፤ እናታቸው ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ወልዳ ፡ ነበርና ፡ አንዱ ፡ ሞተ ፤ ይህንንም ፡ ትወስዱብኝ ፡ ነውን ? በመንገድ ፡ ታሞ ፡ ቢሞት ፡ ያረጀ ፡ ሰውነቴን ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወርዳላችሁ ፡ አላቸው ። ወርቃቸው ፡ ሁሉ ፡ ተቋጥሮ ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡ አይቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እርሱን ፡ መስደድ ፡ ፈራ ።

፲፱፤ ራቡም ፡ በከነዓን ፡ ፈጽሞ ፡ ጸና ፤ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ዮሴፍ ፡ ብዙ ፡ እህልን ፡ እንዲሰበስብ ፡ ዮሴፍን ፡ ከዩት ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ምግብ ፡ ሊሆን ፡ እህላቸውን ፡ ሰብስበዋልና ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ በቀር ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ጸና ።

፳፤ በጎተራ ፡ አኑሮ ፡ ራብ ፡ ለሚሆንበት ፡ ዓመት ፡ ይጠብቀው ፡ ነበር ፤ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ራብ ፡ በሆነበት ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ተመገቡት ።

፳፩፤ ያዕቆብም ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡

ጸና ፡ ከራቡም ፡ መዳን ፡ እንደሌለ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡— በራብ ፡ እንዳንሞት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ሄዳችሁ ፡ እህል ፡ ሽምታችሁ ፡ አምጡልን ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— ታናሽ ፡ ወንድማችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ እንሄድም ፡ አሉት ።

፹፪፤ ያዕቆብም ፡ ብንያምን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ካልሰደደው ፡ በራቡ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉም ፡ እንዲሞቱ ፡ አሰበ ፤ ሮቤልም ፡— በእጄ ፡ ስጠኝ ÷ መልሼ ፡ ባላመጣልህ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ፋንታ ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቼን ፡ ግደላቸው ፡ አለው ።

፹፫፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፡ አለው ። ይሁዳም ፡ ቀርበ ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስደደው ፤ መልሼ ፡ ባላመጣልህ ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ በደለኛ ፡ ልሁን ፡ አለ ።

፹፬፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሰደደው ። ወደ ፡ ግብጽ ፡ ከሚሄዱ ፡ ነጋዴዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ። እጅ ፡ መንሻቸውንም ፡ በእጃቸው ፡ ያዙ ፤ ይኸውም ፡ የያዙት ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ለውዝ ፡ ገውዝ ፡ ጠርቤንቶስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ነው ።

፹፭፤ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ፡ በዮሴፍም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ÷ ወንድሙን ፡ ብንያምንም ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ አወቀው ።

፹፮፤ ትንሽ ፡ ወንድማችሁ ፡ ይህ ፡ ነውን ? አላቸው ። አዎን ÷ ይህ ፡ ነው ፡ አሉት ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቅህ ፡ አለው ፤ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሰደዳቸው ÷ ስምዖንንም ፡ አወጣላቸው ።

፹፯፤ ግብር ፡ አገባላቸው ፤ በእጃቸው ፡ ያመጡትንም ፡ እጅ ፡ መንሻቸውን ፡ አቀረቡለት ። በፊቱ ፡ በሉ ፤ ለሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጣቸው ። ከሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ይልቅ ፡ የብንያም ፡ ፈንታ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ በለጠ ። በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ሄደው ፡ አህዮቻቸው ፡ ባሉበት ፡ አደሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ ዮሴፍም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የደኅንነትና ፡ የፍቅር ፡ አሳብ ፡ እንዳላቸው ÷ የጠብም ፡ አሳብ ፡ እንዳላቸው ÷ አሳባቸውን ፡ በሚያውቅ ፡ ገንዘብ ፡ አሳብን ፡ አሰበ ።

፪፤ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— በአቅማዳቸው ፡ ሁሉ ፡ እህልን ፡ ምላላቸው ፤ ወርቃቸውንም ፡ በዳውላው ፡ አድርግላቸው ፤ የምጣጣበትንም ፡ የብሩን ፡ ጽዋ ፡ በታናሽ ፡ ልጅ ፡ አቅማዳ ፡ አድርገህ ፡ ስደዳቸው ፡ አለው ።

፫፤ ሹመ ፡ ዮሴፍ ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ። በአቅማዳውም ፡ እህልን ፡ ሁሉ ፡ መላ ÷ ወርቃቸውንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ። የብሩንም ፡ ጽዋ ፡ በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ጨመረ ፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነው ፡ ሄዱ ።

፬፤ ከዚያም ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ዮሴፍ ፡ በቤቱ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— ፈጥነህ ፡ ተከተላቸው ፡— በኅ ፡ ነገር ፡ ስላደረግህላችሁ ፡ ፈንታ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ከፈላችሁኝ ፤ ጌታዬ ፡ የሚጠጣበትን ፡ የብር ፡ ጽዋ ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ ብለህ ፡ ተከራከረህ ፡ ታናሽ ፡ ወንድማቸውን ፡ መልስልኝ ፤ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ሳልወጣ ፡ ፈጥነህ ፡ አምጣው ፡ አለው ።

፭፤ ፈጥኖ ፡ ተከትሎ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገራቸው ። ለእኛ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አገባባችን ፡ አይደለም ። ይህንንስ ፡ ሥራ ፡ አንሠራም ፤ ከጌታህ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ገንዘብ ፡ አንሰርቅም ።

፮፤ እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ቀድሞ ፡ በአቅማዳችን ፡ ያገኘነውን ፡ ወርቃችንን ፡ ስንኳ ፡ ከከንዓን ፡ መልሰን ፡ አመጣን ፤ እንዴት ፡ ገንዘብ ፡ እንሰርቃለን ? እነሆ ÷ እኛም ፡ አለን ፤ አቅማዳችንም ፡ አለ ፤ በርብረን ።

፯፤ ከእኛ ፡ ጽዋውን ፡ ያገኘህበት ፡ አንዱ ፡ ሰው ፡ ይሙት ፤ እኛም ፡ አህዮቻችንም ፡ ለጌታህ ፡ እንገዛ ፡ አሉት ።

፰፤ ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ጽዋውን ፡ ያገኘህበትን ፡ ሰው ፡ እርሱን ፡ ብቻ ፡ ይገር ፡ ባሪያ ፡ አደርገዋለህ ፤

፱፤ እናንተ ፡ ግን ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ። ገንዘባቸውንም ፡ ሲበረብር ፡ ከታላቁ ፡ ጀምሮ ፡ በታናሹ ፡ ጨረሰ ፤ በታናሹ ፡ በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ተገኘ ።

፲፤ ደንግጠው ፡ ልብሶቻቸውን ፡ ቀደዱ ። እህላቸውን ፡ በአህዮቻቸው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሱ ። ወደ ፡ ዮሴፍም ፡ ቤት ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርገው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሰገዱለት ።

፲፩፤ ዮሴፍም ፡— ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራችሁ ፡ አላቸው ። ምን ፡ እንናገራለን ? አንተ ፡ ጌታችን ፡ የእኛን ፡ የባሪያዎችህን ፡ በደል ፡ አገኘህብን ፤ ምን ፡ እንመልሰለን ?

፲፪፤ እነሆ ÷ እኛ ፡ ለጌታችን ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፡ አህዮቻችንም ፡ የአንተ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ፡ አሉት ።

፲፫፤ ዮሴፍም ፡— እኔስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እፈራለሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አገራችሁ ፡ ሂዱ ፤ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠርታችኋልና ፡ ወንድማችሁ ፡ ብቻ ፡ ተገኝ ፡ ይሁን ፤ ሰው ፡ ጽዋውን ፡ እንዲወድ ÷ እኔስ ፡ በዚህ ፡ ጽዋ ፡ እንድጠጣ ፡ አታውቁምን ? እርሱን ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ አላቸው ።

፲፬፤ ይሁዳም ፡— አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ አንተ ፡ በጆሮህ ፡ ስትሰማ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ልናገር ፡ አለ ። የዚህ ፡ የባሪያህ ፡ እናት ፡ ለአባታችን ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ወለደች ፤ አንዱ ፡ ወጥቶ ፡ ጠፋ ፤ ያገኘው ፡ የለም ፤ ይህ ፡ ግን ፡ ለእናቱ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ቀርቶአል ።

፲፭፤ ባሪያህ ፡ አባታችን ፡ ይወደዋል ። ልቡናውም ፡ ከዚህ ፡ ከልጁ ፡ ልቡና ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ናት ። ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ወደ ፡ አባታችን ፡ ብንሄድ ፡ ይህ ፡ ሕፃን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ ይሞታል ።

፲፮፤ ለሞት ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ እስኪያዝን ፡ ድረስ ፡ አባታችንን ፡ በኀዘን ፡ እንገድላ

ለን ። ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ስለዚህ ፡ ልጅ ፡ ፋንታ ፡ ለጌታዬ ፡ ተገዥ ፡ ሆኜ ፡ ልኑር ÷ ልጁ ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ ይሂድ ። ከባሪያህ ፡ ከአባታችን ፡ እጅ ፡ ዋስ ፡ ሆኔ ፡ አምጥቼዋለሁና ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ መልሼ ፡ ባልወስደው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ አባታችንን ፡ እበድላለሁ ፡ አለው ።

፲፯፤ ዮሴፍም ፡ የሁሉም ፡ ልቡና ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ መታገሥ ፡ ተሳነው ።

፲፰፤ እርሱ ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ነገራቸው ፤ በዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። አንገታቸውን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ ይዞ ፡ አለቀሰ ። እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፡ እነርሱም ፡ ያለቅሱ ፡ ጀመር ።

፲፱፤ በእኔ ፡ አታልቅሱ ፡ አላቸው ፤ አባቴን ፡ ፈጥናችሁ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አምጡት ፡ ሳልሞት ፡ አባቴን ፡ ልየው ፤ የወንድሜ ፡ የብንያምን ፡ ዓይኖች ፡ ሲያዩ ፡ ልየው ። ይህ ፡ የራቡ ፡ ዘመን ፡ እነሆ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነው ። ዳግመኛ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ አለ ፤ አዝመራ ፡ የለም ፤ የእንጨት ፡ ፍሬ ፡ የለም ፤ እርሻም ፡ የለም ። እናንተ ፡ ከጓዛችሁ ፡ ጋር ፡ ፈጥናችሁ ፡ ኑ ፡ በራብ ፡ አትሙቱ ።

፳፤ ብዙ ፡ ወገኖች ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ አስቀድሞ ፡ ለማዘጋጀት ፡ ሰዶኛልና ÷ ስለ ፡ ጓዛችሁም ፡ አትዘኑ ፡ እኔ ፡ ገና ፡ በደኅንነት ፡ እንዳለሁ ፡ ለአባቴ ፡ ንገሩት ።

፳፩፤ ለፈርዖን ፡ እንደ ፡ አባቴ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ÷ በቤቱ ፡ በግብጽ ፡ አገርም ፡ ሁሉ ፡ እሠለጥን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሾመኝ ፡ እነሆ ፡ እናንተ ፡ አያችሁ ።

፳፪፤ ለአባቴም ፡ ጌትነቴን ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔር ፡ የሰጠኝን ፡ ብልጥግና ፡ ክብርም ፡ ሁሉ ÷ ንገሩት ። በፈርዖንም ፡ ትእዛዝ ፡ ለጕዳና ፡ ስንቅና ፡ ሰረገላዎችን ፡ ሰጣቸው ።

፳፫፤ ለሁሉም ፡ አራት ፡ ጓበር ፡ ያለው ፡ ልብስ ፡ ብር ንም ፡ ሰጣቸው ። ለአባታቸውም ፡ ብርና ፡ ልብስን ፡ ስንዴ ÷ የሚወስዱባቸው ፡ አሥር ፡ አህዮችንም ፡ ሰደደ ።

፳፬፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሰጥቶ ፡ አሰናበታቸው ። ወጥተውም ፡ ለአባታቸው ፡ ዮሴፍ ፡ እንዳለ ÷ በግብጽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ስንዴን ፡ እንዲሰፍር ÷ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሠለጠነ ፡ ነገሩት ።

፳፭፤ ልቡናው ፡ ደንግጦአልና ፡ አባታቸው ፡ አላመናቸውም ።

፳፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ የላከለትን ፡ ሰረገላዎች ፡ አይቶ ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡ አላት ።

፳፯፤ ይህ ፡ ለእኔ ፡ ደግ ፡ ነው ። ዮሴፍ ፡ ደኅና ፡ ነውና ፡ ሳልሞት ፡ ወርጄ ፡ ልየው ፡ አለ ።

፳፰፤ ያዕቆብም ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በካራን ፡ ካለ ፡ ቤቱ ፡ ተነሥቶ ፡ በቤርሳቤህ ፡ ጕዳና ፡ ሄደ ። ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፡ አምላክ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ።

ያዕቆብ ፡ በቤቴል ፡ ያየውን ፡ ሕልም ፡ አሰበ ÷ ወደ ፡ ግብጽ ፡ መውረድንም ፡ ፈራ ። ወደ ፡ እርሱ ፡ ሲመጣ ፡ ይልክ ፡ ዘንድ ፡ ሲያስብ ÷ እርሱ ፡ ገና ፡ ሳይወርድ ፡ ሲያስብ ፡ ሰነበተ ። ፳፱፤

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

ይቀርም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይወርድም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ራእይ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ። ከከረመው ፡ ስንዱ ፡ የስንዱው ፡ አዝመራ ፡ መጀመሪያ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ አደረገ ። ፩፤

በከብቶችና ፡ በአውሬዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰዎችና ፡ በወፎችም ፡ ድርቅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ የሚዘሩት ፡ ምንምን ፡ እፍኝ ፡ ሙሉ ፡ ዘር ፡ አልነበረምና ፡ በዓል ፡ አደረገ ። ፪፤

በአሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ተነጋገረው ፡— ያዕቆብ ÷ ያዕቆብ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ያዕቆብም ፡— እነሆ ÷ አለሁ ፡ አለ ። የአባቶችህ ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። በዚያ ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡ አደርግሃለሁና ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ መውረድን ፡ አትፍራ ። እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እወርዳለሁ ። እኔ ፡ እወስድሃለሁ ፡ በዚያችም ፡ አገር ፡ ትቀበራለህ ። ፫፤

ዮሴፍም ፡ እጁን ፡ በዓይኖችህ ፡ ላይ ፡ ያኖራል ፤ አማውቶ ፡ ይቀብርሃል ፤ አትፍራ ÷ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ውረድ ፡ አለው ። ፬፤

ያዕቆብም ፡ ተነሣ ፡ ልጆቹም ፡ የልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ተነሡ ፤ አባታቸውንም ፡ ገንዘባቸውንም ፡ በሰረገላ ፡ ጫኑ ። ፭፤

ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ሄደ ። ፮፤

ያዕቆብም ፡ ከእርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ወደ ፡ ልጁ ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ ይሁዳን ፡ ላከ ። ለእርሱ ፡ አቅራቢያ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ በዚያ ፡ ሊኖሩ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቹን ፡ ጠርቶአቸዋልና ፡ የጌሴምን ፡ አገር ፡ ይጐበኝ ፡ ዘንድ ፡ ላከው ። ፯፤

በግብጽ ፡ አገር ፡ ያለች ፡ ያችውም ፡ ምድር ፡ መልካም ፡ አገር ፡ ነበረች ። ለእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ቅርብ ፡ ነበረች ፤ ለከብትም ፡ የተመቸች ፡ ናት ። ፰፤

ከአባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ። የያዕቆብ ፡ የበኩር ፡ ልጁ ፡ ሮቤል ፡ ነው ፤ የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ መጀመሪያው ፡ ሄኖክ ÷ ሁለተኛው ፡ ፋሉስ ÷ ሦስተኛው ፡ ኤስሮም ÷ አራተኛው ፡ ከራሚ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ። ፱፤

ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ሁለተኛው ፡ ስምዖን ፡ ነው ። የስምዖንም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ኢያሚንና ፡ ኤሙኤል ÷ ኢያኪምና ፡ አአዎት ÷ የሰናንስዋት ፡ ልጅ ፡ ሳውልና ፡ ሳአር ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ ሰባቱ ፡ ናቸው ። ፲፤

ሦስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ሌዊ ፡ ነው ። ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ÷ ጌድሶር ÷ ቀዓት ÷ ፲፩፤

ሚራሪ ፤ እሊህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ። አራተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ይሁዳ ፡ ነው ። ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ። ሴሎም ÷ ፋሬስ ÷ ዛራ ፤ እሊህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ። ፲፪፤ አምስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ይሳኮር ፡ ነው ። የልጆቹም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ። ፋኢና ፡ ቶላ ÷ ሳምሮምና ፡ ኢያስብ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እሊህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ። ፲፫፤ ስድስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ዛብሎን ፡ ነው ። የልጆቹም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ኤሎንና ፡ ሳአር ÷ ኢያሌኤል ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ። ፲፬፤ የያዕቆብ ፡ ልጆች ÷ ልጆቻቸውም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ በሶርያ ፡ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደችለት ፡ ስድስት ፡ ናቸው ። ፲፭፤ አንዲቱ ፡ እኅታቸው ፡ ዲና ፡ ናት ። ከልያ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከአባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ። አባታቸው ፡ ያዕቆብም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተቁጥሮ ፡ ሠላሳ ፡ ሆኑ ። ፲፮፤ የያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ የልያ ፡ አገልጋይ ፡ ዘለፋ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደችለት ፡ ልጆች ፡ አሴርና ፡ ጋድ ፡ ናቸው ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ የልጆቻቸውም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። ፲፯፤ የጋድ ፡ ልጆች ፡ አሐዲና ፡ ሰፍዮን ÷ ሱኒና ፡ አጋቲ ÷ አረሌና ፡ አሶን ÷ አረዲና ፡ ኤረሴ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ ዘጠኙ ፡ ናቸው ። ፲፰፤ የአሴርም ፡ ልጆች ፡ ይሱአ ÷ አያምና ÷ በርያ ፡ ናቸው ። እኅታቸው ፡ ሣራ ፡ ናት ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ። ፲፱፤ የዘለፋ ፡ ልጆች ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ናቸው ። ከልያ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ አራት ፡ ሆኑ ። ፳፤ የያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ብንያምና ፡ ዮሴፍ ፡ ናቸው ። አባቱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ሳይወርድ ፡ ለዮሴፍ ፡ በግብጽ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ። የኤሊዮጲስ ፡ ካህን ፡ የሚሆን ፡ የፋጢፋራ ፡ ልጅ ፡ አሰኒት ፡ የወለደችለት ፡ ኤፍሬምና ፡ ምናሴ ፡ ናቸው ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ናቸው ። ፳፩፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ አስቤልና ፡ ላውባኤል ÷ ንእማንና ፡ ጉአው ÷ ራኤፍስና ፡ አብሮድዮ ÷ አፈምና ፡ ያኒማ ÷ ጋዕሞና ፡ የአም ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ናቸው ። ፳፪፤ ንፍታሌምንና ፡ ዳንን ፡ የወለደችለት ፡ የያዕቆብ ፡ የሚስቱ ፡ የራሔል ፡ አገልጋይ ፡ የባላ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ የልጆቻቸውም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። ፳፫፤ የዳንም ፡ ልጆች ፡ ሰሞንና ፡ ኩሲም ÷ ኢያሳክና ፡ አሱድ ÷ ሰሎሞን ፡ ናቸው ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እሊህ ፡ ስድስቱ ፡ ናቸው ። ፳፬፤ የንፍታሌምም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ። ገሃንና ፡ ኢያስኢል ÷ ያኩምና ፡ አስዓር ÷ አው ፡ ናቸው ። ከራብ ፡ በኋላ ፡ የተወለደ ፡ አው ፡ በግብጽ ፡ ሞተ ። ከራሔል ፡ የተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ሆኑ ፤ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ። ፳፭፤ እነዚህ ፡ ልጆቹና ፡ የልጅ ፡ ልጆቹ ፡ ሁሉም ፡ ሰባ ፡ ናቸው ። ሚስት ፡ ሳያገቡ ፡ በግብጽ ፡ የሞቱት ፡ አምስት ፡ ናቸው ፤ ልጅም ፡ አልነበራቸውም ። ፳፮፤ የይሁዳ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆቹ ፡ አውናንና ፡ ኤር ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡ ሞቱበት ፤ ልጅ ፡ አልነበራቸውም ፤ የሞቱትንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቀበሩአቸው ። እነዚህም ፡ ወገኖች ፡ ከሰባው ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ተቆጠሩ ። ፳፯፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሰባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ያዕቆብ ፡ በግብጽ ፡ ወዳለች ፡ ጌሴም ፡ ወደምትባል ፡ አገር ፡ ገባ ። ፳፰፤ ዮሴፍ ፡ አባቱን ፡ ያዕቆብን ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌሴም ፡ መጣ ። የአባቱን ፡ አንገት ፡ አቅፎ ፡ አለቀሰ ። ያዕቆብም ፡ ዮሴፍን ፡ — አይቼሃለሁና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ልሙት ፡ አለው ። ፳፱፤ አሁንም ፡ ከባሪያው ፡ ከያዕቆብ ፡ ይቅርታውንና ፡ ቸርነቱን ፡ ያላራቀ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የይስሐቅና ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ ይመስገን ፤ በቤቴል ፡ ያየሁት ፡ ራእይ ፡ እውነተኛ ፡ ሕልም ፡ ነውና ፡ እኔ ፡ በሕይወት ፡ ፈትህን ፡ ማየቴ ፡ ለእኔ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለሙ ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ ስሙም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ አለ ። ፴፤ ወንድሞቹና ፡ ዮሴፍም ፡ በአባታቸው ፡ ፊት ፡ እንጀራን ፡ በሉ ፡ ወይንንም ፡ ጠጡ ፤ ያዕቆብም ፡ ዮሴፍን ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ በፊቱ ፡ ሲበላ ፡ ሲጠጣ ፡ አይቶታልና ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ አለው ። እርሱን ፡ የጠበቀው ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹንም ፡ የጠበቀለት ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ። ፴፩፤ ዮሴፍም ፡ በራሚስቲኖን ፡ ጌሴም ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ በፈርያን ፡ ፊት ፡ እነርሱ ፡ በሚገዙት ፡ በአውራጃዋም ፡ ሁሉ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቱ ፡ ገንዘብ ፡ ሰጠው ÷ ለወንድሞቹም ፡ ሰጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ ያዕቆብ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ በምትበልጥ ፡ ጌሴም ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ኖረ ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የመቶ ፡ ሠላሳ ፡ ንፈት ፡ ነጠን ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ፪፤ ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹንና ፡ አባቱን ፡ ከጓዛቸው ፡ ጋር ፡ ለሰባቱ ፡ ለራብ ፡ ዓመት ፡ የሚበቃ ፡ ምግብን ፡ መገበቸው ። ከራቡ ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ የግብጽ ፡ አገርም ፡ ተጨነቀች ። ፫፤ ዮሴፍም ፡ የግብጽ ፡ አገርን ፡ ሁሉ ፡ በእህል ፡ ምክንያት ፡ ለፈርያን ፡ ርስት ፡ አደረጋት ። ፈርያን ፡ ሰውንም ፡ ከብቱንም ፡ ሁሉንም ፡ ገንዘብ ፡ አደረገ ። የራቡም ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።

፩ ዮሴፍም ፣ በስምንተኛው ፣ ዓመት ፣ ዘር ፣ ይዘሩ ፣ ዘንድ ፣ በግብጽ ፣ ላሉ ፣ ሰዎች ፣ ዘርን ፣ እህልን ፣ ሰጠ ። ፈሳሹ ፣ በግብጽ ፣ አገር ፣ ሁሉ ፣ መልቶ አልና ÷ በሰባቱ ፣ ራብ ፣ ዘመን ፣ ወንዝ ፣ አጠገብ ፣ ካሉ ፣ ከጥቂቶች ፣ አገሮች ፣ በቀር ፣ አያጠጣም ፣ ነበርና ።

፪ ዛሬ ፣ ግን ፣ መልቶአልና ፣ ሰጣቸው ። የግብጽ ፣ ሰዎችም ፣ በምድር ፣ ዘርን ፣ ዘሩ ፤ ምድርም ፣ በዚያ ፣ ዓመት ፣ ብዙ ፣ ስንዴን ፣ አፈራች ። ያም ፣ ዘመን ፣ በአርባ ፣ አምስተኛው ፣ ኢዮቤልዩ ፣ የአራተኛው ፣ ሱባኤ ፣ መጀመሪያ ፣ ነው ።

፫ ዮሴፍም ፣ ከዘሩት ፣ እህል ፣ አምስተኛውን ፣ እጅ ፣ ወስዶ ፣ ለንጉሥ ፣ አገባ ። አራቱን ፣ እጅ ፣ ለዘርና ፣ ለምግብ ፣ ሊሆናቸው ፣ ተወላቸው ። ዮሴፍ ፣ እስከዚህ ፣ ቀን ፣ ድረስ ፣ ለግብጽ ፣ አገር ፣ ሰዎች ፣ ሥርዓት ፣ አደረገላቸው ።

፬ ያዕቆብም ፣ በግብጽ ፣ አገር ፣ አሥራ ፣ ሰባት ፣ ዓመት ፣ ኖረ ። የኖራቸውም ፣ ዘመኖች ፣ ሁሉ ፣ ሦስት ፣ ኢዮቤልዩ ፣ ሆኑ ፤ ሦስት ፣ ኢዮቤልዩስ ፣ መቶ ፣ አርባ ፣ ሰባት ፣ ዘመን ፣ ነው ። በአርባ ፣ አምስተኛው ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በአምስተኛው ፣ ሱባዔ ፣ በአራተኛው ፣ ዓመት ፣ ሞተ ።

፭ ያዕቆብም ፣ ሳይሞት ፣ ልጆቹን ፣ መረቃቸው ። በግብጽ ፣ አገር ፣ የሚያገኛቸውን ፣ ሁሉ ÷ በኋ ለኛውም ፣ ዘመን ፣ በእነርሱ ፣ ላይ ፣ የሚመጣባ ቸውንም ፣ ሁሉንም ፣ ነገራቸው ፤ መረቃቸ ውም ።

፮ ለዮሴፍም ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ ሁለት ፣ ዕጣ ፣ ሰጠው ። እንደ ፣ አባቶቹም ፣ ሞተ ። በከነዓን ፣ አገር ፣ እጥ ፍንት ፣ ባላት ፣ ዋሻ ፣ በአባቱ ፣ በአብርሃም ፣ አጠ ገብ ፣ ተቀበረ ። ይኸውም ፣ በከነዓን ፣ አገር ፣ እጥፍንት ፣ ባላት ፣ ዋሻ ፣ ለራሱ ፣ በቆፈራት ፣ መቃብር ፣ ነው ። የአባቶቹን ፣ መጽሐፎችና ፣ የእርሱን ፣ መጽሐፎች ፣ ሁሉ ፣ እስከዚህ ፣ ቀን ፣ ድረስ ፣ ይጠብቃቸው ፣ ዘንድ ÷ ለልጆቹም ፣ ያድ ሳቸው ፣ ዘንድ ÷ ለልጁ ፣ ለሌዊ ፣ ሰጠው ።

፯ ያዕቆብ ፣ ከሞተ ፣ በኋላ ፣ እንዲህ ፣ ሆነ ፤ የእስራ ኤል ፣ ልጆች ፣ በግብጽ ፣ አገር ፣ በዙ ÷ ብዙ ፣ ወገንም ፣ ሆኑ ። ወንድም ፣ ወንድሙን ፣ ይወድ ፣ ዘንድ ÷ ባልንጀራም ፣ ከባልንጀራው ፣ ጋር ፣ ይረዳዳ ፣ ዘንድ ፣ ሁሉም ፣ በልቡናቸው ፣ የተካ ከሉ ፣ ሆኑ ።

፲፩ ዮሴፍ ፣ በኖረበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ በአሥሩ ፣ በዘመነ ፣ ሱባዔ ፣ ፈጽመው ፣ በዙ ። ዮሴፍ ፣ በኖ ረበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣ የግ ብጽ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ ያከብሩአቸው ፣ ነበርና ፣ አባቱ ፣ ያዕቆብ ፣ ከሞተ ፣ በኋላ ፣ ዮሴፍ ፣ በኖረ በት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ በለጋራ ፣ አልነበረም ፤ ምን ምን ፣ ክፉ ፣ ነገር ፣ አልነበረም ።

፲፪ ዮሴፍም ፣ የመቶ ፣ አሥር ፣ ዓመት ፣ ልጅ ፣ ሲሆን ፣ ሞተ ፣ በከነዓን ፣ አሥራ ፣ ሰባት ፣ ዓመት ፣ ኖረ ፤ አሥር ፣ ዓመት ፣ ሲያገለግል ፣ ኖረ ፤ ሦስት ፣ ዘመን ፣ በግዘት ፣ ቤት ፣ ኖረ ፤ ሰማንያ ፣ ዘመን ፣ ከንጉሥ ፣ በታች ፣ ሆኖ ፣ የግብጽን ፣ አገር ፣ ሁሉ ፣ ሲገዛ ፣ ኖረ ። እርሱ ፣ ሞተ ፤ ወንድሞቹም ፣ ሁሉ ፣ ሞቱ ፣ ወደ ፣ ግብጽ ፣ የወረደች ፣ ያችም ፣ ትው ልድ ፣ ሁሉ ፣ ሞተች ።

፲፫ ከግብጽ ፣ በሚወጡበት ፣ ወራት ፣ ዓፅሙን ፣ ይወስዱ ፣ ዘንድ ፣ ሳይሞት ፣ የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣ አዘዛቸው ። የግብጽ ፣ ሰዎች ፣ ዕለቱን ፣ አውጥተው ፣ ዳግመኛ ፣ በከነዓን ፣ አገር ፣ እንዳ ይቀብሩት ፣ አውቆአልና ፣ ስለ ፣ ዓፅሙ ፣ አማ ላቸው ። የከነዓን ፣ ንጉሥ ፣ መምከሮን ፣ አሱር ፣ በሚባል ፣ አገር ፣ ሲኖር ፣ ከግብጽ ፣ ንጉሥ ፣ ጋር ፣ በቆላ ፣ ተዋግቶአልና ÷ በዚያም ፣ ገድሉታልና ።

፲፬ እስከ ፣ ኤርሞን ፣ በር ፣ ድረስ ፣ ግብጻውያንን ፣ ተከተለ ፤ በግብጽ ፣ ሁለተኛ ፣ ሌላ ፣ ንጉሥ ፣ ነግ ሦሰአልና ፣ መግባት ፣ ተሳነው ÷ ወደ ፣ ከነዓ ንም ፣ አገር ፣ ተመለሰ ፤ የግብጽ ፣ በርም ፣ ተዘጋ ፣ ወደ ፣ ግብጽም ፣ የሚወጣና ፣ የሚገባ ፣ አልነበ ረም ።

፲፭ ዮሴፍ ፣ በአርባ ፣ ሰባት ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በሦስተ ኛው ፣ ሱባዔ ፣ በሁለተኛው ፣ ዓመት ፣ ሞተ ። በግብጽ ፣ አገር ፣ ቀበሩት ፣ ከእርሱም ፣ በኋላ ፣ ወንድሞቹ ፣ ሁሉ ፣ ሞቱ ።

፲፮ የግብጽም ፣ ንጉሥ ፣ ከከነዓን ፣ ንጉሥ ፣ ጋር ፣ ይዋጋ ፣ ዘንድ ፣ ወጣ ፣ በአርባ ፣ ሰባተኛው ፣ ኢዮቤልዩ ፣ በሁለተኛው ፣ ሱባዔ ፣ በሁለተኛ ፣ ዓመቱ ።

፲፯ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ከዮሴፍ ፣ ዓዕም ፣ በቀር ፣ የያዕቆብን ፣ ልጆች ፣ ዓዕም ፣ ሁሉ ፣ አውጥተው ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣ በተራራ ፣ ላይ ፣ ባለች ፣ እጥፍ ነት ፣ ባላት ፣ ዋሻ ፣ ቀበሩ ።

፲፰ ብዙ ፣ ሰዎች ፣ ወደ ፣ ግብጽ ፣ ተመለሱ ፣ ከእነርሱ ፣ ጥቂት ፣ ሰዎች ፣ በኬብሮን ፣ ቀሩ ፤ አባትህ ፣ እብ ራንም ፣ ከእነርሱ ፣ ጋር ፣ ቀረ ።

፲፱ የከነዓን ፣ ንጉሥ ፣ የግብጽን ፣ ንጉሥ ፣ ድል ፣ ነሣው ። የግብጽንም ፣ በር ፣ ዘጋ ። መከራ ፣ ያጸ ናባቸው ፣ ዘንድ ፣ በእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ላይ ፣ ክፉ ፣ አሳብን ፣ አሰበ ።

፳ የግብጽንም ፣ ሰዎች ፣ እንዲህ ፣ አላቸው ፥— የእ ስራኤል ፣ ልጆች ፣ ከእኛ ፣ እነሆ ፣ ፈጽመው ፣ በዙ ÷ ሳይበዙ ፣ እንተንከልባቸው ፤ ሰልፍ ፣ ሳይ መጣብን ፣ እነርሱም ፣ ሳይወጉን ፣ በአገዛዝ ፣ መከራ ፣ እናጽናባቸው ፤ ይህስ ፣ ካልሆነ ፣ እነ ርሱ ፣ ከጠላቶቻችን ፣ ጋር ፣ አንድ ፣ ሆነው ፣ ይወጉናል ፤ ልቡናቸውም ፣ ፈታቸውም ፣ ወደ ፣ ከነዓን ፣ ነውና ።

፳፩ በሥራ ፣ መከራ ፣ ያጸኑባቸው ፣ ዘንድ ÷ ሥራ ፣ የሚያሠሩ ፣ አለቆችን ፣ ሾመባቸው ÷ አዘዙአቸ ውም ። ለፈርዖን ፣ ጲጦት ፣ ራሚስ ፣ የሚባሉ ፣ ጽኑ ፣ ጽኑ ፣ አምባዎችን ፣ ሠሩ ። ቅጥሩን ፣ ሁሉ ÷ በግብጽ ፣ አገር ፣ የፈረሰውንም ፣ ግምብ ፣ ሁሉ ፣ ሠሩ ። በግፍ ፣ ይገዙአቸው ፣ ነበር ። ነገር ፣ ግን ፣ ክፉ ፣ ነገር ፣ የሚያደርጉባቸውን ፣ ያህል ፣ እን ደዚሁ ፣ ፈጽመው ፣ ይበዙ ፣ ነበር ። የግብጽም ፣ ሰዎች ፣ የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣ ይጸየፉአቸው ፣ ነበር ።

፳፪፤ በአርባ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አባትህ ፡ ከከነዓን ፡ መጣ ÷ በአርባ ፡ ስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ተወለድህ ፤ ይኸውም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ መከራ ፡ የጸናበት ፡ ወራት ፡ ነው ።

፳፫፤ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡ የተወለደውን ፡ ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ትእዛዝን ፡ አዘዘ ።

፳፬፤ አንተ ፡ እስክትወለድ ፡ ድረስ ፡ ሰባት ፡ ወር ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሲጥሉ ፡ ኖሩ ። እናትህም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ሸሸገችህ ። ለእርስዋም ፡ ነገሩአት ። ሣጥን ፡ አሠራችልህ ፤ አደሮ ፡ ማር ፡ የባሕር ፡ አረፋ ፡ ለበጠጮት ፤ በወንዙ ፡ ዳር ፡ በሣር ፡ ፊላ ፡ ቅጠል ፡ ውስጥ ፡ አኖረቻት ። በውስጥዋ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ አኖረችህ ፤ እናትህም ፡ ሌሊት ፡ ሌሊት ፡ እየመጣች ፡ ታጠባህ ፡ ነበር ÷ እኅትህ ፡ ማርያምም ፡ ቀን ፡ ቀን ፡ ከአሞራዎች ፡ ትጠብቅህ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፤ በዚያ ፡ ወራት ፡ የፈርዖን ፡ ልጅ ፡ ተርሙት ፡ በፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ትታጠብ ፡ ዘንድ ፡ ወጣች ። ስታለቅስ ፡ ቃልህን ፡ ሰምታ ፡ ያመጡህ ፡ ዘንድ ፡ ደንገጡሮችዋን ፡ አዘዘች ። ወደ ፡ እርስዋም ፡ አመጡህ ፤ ከሣጥንም ፡ አወጣችህ ፤ ራራችልህ ።

፪፤ እኅትህም ፡ — ከዕብራውያን ፡ ወገን ፡ ይህን ፡ ሕፃን ፡ አጥብታ ፡ የምታሳድገው ፡ ሞግዚት ፡ ሄጄ ፡ ልጥራልሽን ? አለቻት ። ሄዳ ፡ እናትህን ፡ ጠራቻት ፤ ደመወዝዋን ፡ ሰጠቻት ÷ አሳደገችህም ።

፫፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባደግህ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ቤት ፡ ወሰዱህ ። ልጁ ፡ ሆንኸው ። አባትህም ፡ ዕብራን ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረህ ።

፬፤ ሦስቱን ፡ ሱባዔ ፡ ከፈጸምህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ አገባህ ፤ ከቤተ ፡ መንግሥት ፡ እስከምትወጣበት ፡ ወራት ፡ ድረስ ፡ ሦስት ፡ የዘመን ፡ ሱባዔ ፡ በቤተ ፡ መንግሥት ፡ ኖርህ ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ዕብራዊን ፡ ሲደበድበው ፡ ግብጻዊን ፡ አየኸው ፤ ገድለህ ፡ በአሸዋ ፡ መካከል ፡ ቀበርኸው ።

፭፤ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ሲጣሉ ፡ አገኘህ ። በደለኛውን ፡ አይተህ ፡— ወንድምህን ፡ ለምን ፡ ትመታዋለህ ? አልኸው ። ፈጽሞ ፡ ተቆጣ ፡— በእኛ ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡ አለቃ ፡ አድርጎ ፡ የሾመህ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ትላንትና ፡ ግብጻዊን ፡ እንደ ፡ ገደልኸው ፡ ትገድለኝ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህን ? አለህ ።

፮፤ ከዚህ ፡ ነገር ፡ መገለጥ ፡ የተነሣ ፡ ፈርተህ ፡ ሸሸህ ።

፯፤ በአርባ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ወደዚያ ፡ ሄደህ ፡ ስድስት ፡ ሱባዔ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ተቀመጥህ ። በዳግመኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ተመለስህ ፤ ይኸውም ፡ ሃምሳ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ነው ።

፰፤ በደብረ ፡ ሲና ፡ የተናገረህን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ። ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡ ዲያብሎስ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ? ወደ ፡ ግብጽ ፡ በተመለስህ ፡ ጊዜ ፡ በጕዳና ፡ በጥላ ፡ በሚያደርጉት ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በፍጹም ፡ ኃይሉ ፡ ይገድልህ ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡ አይደለምን ?

፱፤ በግብጻውያን ፡ በቀልንና ፡ ፍርድን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተላክህ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ግብጻውያንን ፡ ከእጅህ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡ አይደለምን ? ከእጁ ፡ አዳንሁህ ፤ በግብጽ ፡ በፈርዖንና ፡ በቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በሕዝቡ ፡ ላይና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ላይ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በተላክህ ፡ ጊንዘብ ፡ ድንቅ ፡ ተአምራትን ፡ አደረግህ ።

፲፤ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ በእነርሱ ፡ ጽኑ ፡ በቀልን ፡ አደረገ ። በጓጕንቸርና ፡ በደም ÷ በውሻ ፡ ዝንብና ፡ በትንኝ ÷ ክፉ ፡ ቍስል ፡ በሆነ ፡ በሚፈላ ፡ ደዌ ፡ ሥጋ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ።

፲፩፤ ከብቶቻቸውን ፡ በዕብነ ፡ በረድና ፡ በሞት ፡ አጠፋ ÷ አገመራቸውንም ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ። ከበረድ ፡ የቀረውን ፡ በሚበላ ፡ በአንበጣ ÷ በጨለማ ÷ በአብቴና ፡ በሰውም ፡ የበኵር ፡ ልጅ ÷ በጣዖቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀልን ፡ አደረገ ። በእሳትም ፡ አቃጠላቸው ፤ ሳይደረግ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ሥልጣን ፡ ተላከ ።

፲፪፤ የግብጽንም ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊትና ፡ በአገልጋዮቹ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስትናገረው ፡ ኖርህ ። ሁሉም ፡ በቃልህ ፡ ተደረገ ። ታላላቆችና ፡ ከፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ አሥሩ ፡ መቅሠፍቶች ፡ ለእስራኤል ፡ በቀልን ፡ ትመልስበት ፡ ዘንድ ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ መጡ ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉን ፡ አደረገ ። በግፍ ፡ እንደ ፡ ገዙአቸው ፡ በእነዚያ ፡ ላይ ፡ በቀልን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ እንደ ፡ ተማማለበት ፡ ፈቃዱ ፡ አደረገ ።

፲፫፤ ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሁሉን ፡ አስቶ ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ በፈትህ ፡ ይከራከርህ ፡ ነበር ÷ በፈርዖንም ፡ እጅ ፡ ይጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ይወድ ፡ ነበር ÷ የግብጽንም ፡ ሰዎች ፡ በምዋርታቸው ፡ ይረዳቸው ፡ ነበር ። እስራኤልን ፡ ግን ፡ ይጠላቸው ፡ ነበር ። በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ። በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ተውናቸው ÷ ድኅነት ፡ ግን ፡ በእጃቸው ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰናበትናቸውም ። እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ አጠፋቸው ፤ አንድ ፡ ተአምራትን ፡ ስንኳ ፡ ከማድረግ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ አሳጥተናቸዋልና ፡ መከልከል ፡ ተሳናቸው ።

፲፬፤ ግብጻውያን ፡ በሠራዊቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ በፈረሶቻቸውና ፡ በሰረገላዎቻቸው ፡ በግብጽ ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ይከለክሉ

አቸው ፡ ዘንድ ፡ እስኪ ፡ በረታ ÷ ለግብጻውያንም ፡ እስኪ ፡ ያሰማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ÷ በኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ በተአምራቱ ፡ ሁሉ ፡ አልፈራም ።

፲፫፤ በግብጻውያንና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ በእስራኤልም ፡ መካከል ፡ ቆምሁ ። እስራኤልን ፡ ከሠራዊቱና ፡ ከእነርሱ ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ።

፲፬፤ እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ በደረቅ ፡ እንደ ፡ መሄድ ፡ አሻገራቸው ። እስራኤልን ፡ ይከተሉ ፡ ዘንድ ፡ ያወጣቸውን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በባሕር ፡ እንደ ፡ ጣሉ ÷ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኋላ ፡ በወንዙ ፡ ጥልቅ ፡ ጣላቸው ። ብዙ ፡ በቀልን ፡ ተበቀላቸው ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ በፈሳሽ ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ ጣሉት ፡ ስለሚጠበ ፡ ስለ ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ ፋንታ ፡ ሺህ ፡ የሚሆኑ ፡ አርበኞች ፡ በሦስት ፡ ወገንም ፡ የሚመካከቱ ፡ ሰዎች ፡ ጠፉ ።

፲፭፤ በአሥራ ፡ አራተኛውና ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ÷ በአሥራ ፡ ስድስተኛውና ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ÷ በአሥራ ፡ ስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ በኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሰውን ፡ አስቶ ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ እንዳይጣላቸው ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኋላ ፡ ታስሮ ፡ ተግዞ ፡ ነበር ።

፲፮፤ በአሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ የግብጽን ፡ ሰዎች ፡ ይረዱአቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ይከተሉ ፡ ዘንድ ፡ አሰናበታቸው ። ልቡናቸውንም ፡ አጸና ፤ አበረታቸው ፤ ግብጻውያንን ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ÷ በባሕርም ፡ መካከል ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዘው ፡ ተበረታቱ ።

፲፱፤ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ልብስንና ፡ ገንዘብን ÷ የወርቁን ፡ መሣሪያና ፡ የብሩን ፡ መሣሪያ ÷ የእነርሱንም ፡ መሣሪያ ፡ በሚዋሱበት ፡ ቀን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዳይጣላቸው ÷ በግፍ ፡ ስለ ፡ ገዙአቸው ፡ ፋንታ ፡ ይማርኩአቸው ፡ ዘንድ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ አሰርነው ። የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ በዶአቸውን ፡ አላወጣናቸውም ።

፳፤ መጀመሪያው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ገና ፡ ሰይመሽ ፡ ትሠዋው ፡ ዘንድ ÷ በአሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ዐሐይ ፡ ከሚገባበት ፡ ጊዜ ፡ ጀምሮ ፡ ሌሊት ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ፋሲካው ፡ ያዘዘን ፡ ትእዛዝ ፡ አስብ ፤ ይህች ፡ ሌሊት ፡ የበዓል ፡ መጀመሪያ ፡ ናትና ÷ የመሥዋዕትዋም ፡ መጀመሪያ ፡ ናትና ፡ አስብ ።

፳፩፤ እናንተም ፡ በግብጽ ፡ የፋሲካ ፡ በዓል ፡ አድርጋችሁ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ትቀመጣላችሁ ፡ የዲያብሎስ ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ከፈርዖን ፡ በኩር ፡ ልጅ ፡ ጀምሮ ፡ ተማርከ ፡ ጌዳ ፡ በወፍጮ ፡ ሥር ፡ ሆና ፡ እስከምታገለግል ፡ ባሪያ ፡ ድረስ ፡ የበኩር ፡ ልጁን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ከብቱንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተላከ ።

፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ የሰጣቸው ፡ ምልክት ፡ ይህች ፡ ናት ፤ በበሩ ፡ የደም ፡ ምልክት ፡ አለና ፡ በቤት ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሠራዊቱ ፡ አልፈው ፡ ይሄዳሉ ፡ እንጂ ፡ ዓመት ፡ የሆነውን ፡ የበግ ፡ ደም ፡ በቤቱ ፡ በር ፡ ወዳዩበት ፡ ቤት ፡ ለመግደል ፡ እንዳይገቡ ፡ የሰጣቸው ፡ ምልክት ፡ ይህች ፡ ናት ።

፳፫፤ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ መጠን ፡ ሁሉን ፡ አደረጉ ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አልፈው ፡ ጌዱ ። ከከብት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሰው ፡ ድረስ ፡ እስከ ፡ ውሻም ፡ ድረስ ፡ ከእነርሱ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ለማጥፋት ፡ መቅሠፍት ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አልገባም ።

፳፬፤ መቅሠፍቱ ፡ በግብጽ ፡ እጅግ ፡ ጽኑ ፡ ሆነ ፤ በግብጽ ፡ በውስጥዋ ፡ በድን ፡ የሌለበት ፡ ቤት ፡ አልነበረም ፤ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ለፋሲካው ፡ የታረደውን ፡ ሥጋ ፡ እየበላ ፡ ወይኑንም ፡ እየጠጣ ፡ የአባቶቹን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡ ያመሰግን ፡ ነበር ። ከጽኑ ፡ እገዛዝ ÷ ክፉ ፡ ከምትሆን ፡ ከግብጽም ፡ ለመውጣት ፡ የተዘጋጀ ፡ ይሆን ፡ ነበር ።

፳፭፤ አንተም ፡ ባለ ፡ በዘመንህ ፡ ሁሉ ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡ አስብ ፤ ከአንዱ ፡ ዘመን ፡ እስከ ፡ አንዱ ፡ ዘመን ፡ በሕይወት ፡ በኖርህበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ዓመት ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ አድርጋት ።

፳፮፤ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡ ከቀን ፡ ቀን ፡ ከወር ፡ ወር ፡ አታስተላልፍ ። በየዓመቱ ፡ ሁሉ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በየትውልዳቸው ፡ ሁሉ ፡ ዕለቱን ፡ በዓል ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ሥርዓት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ታውቆአል ። የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ።

፳፯፤ ሰው ፡ ንጹሕ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ዕለቱን ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ በዓሉ ፡ በሚከበርባት ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ የሚቀበለውን ፡ ቍርባን ፡ ለማቅረብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመብላትና ፡ ለመጠጣት ፡ ባይመጣ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቍርባን ፡ በየጊዜው ፡ ጊዜ ፡ አላቀረበምና ፡ ንጹሕ ፡ የሆነው ÷ አገሩም ፡ ቅርብ ፡ የሆነው ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ይጥፋ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መጥተው ፡ በቀኑ ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ይህኑ ፡ ዘንድ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ የኃጢአቱን ፡ ፍዳ ፡ ይቀበላል ። ቀኑ ፡ ሁለቱ ፡ እጅ ፡ ለብርሃን ÷ ሦስተኛው ፡ እጅ ፡ ለጨለማ ፡ ተሰጥቶአልና ፡ መጀመሪያው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በምሽቱ ፡ መካከል ፡ ከቀኑ ፡ መጨረሻ ፡ ከሦስተኛው ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌሊቱ ፡ ሦስተኛ ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ከቀኑ ፡ በሁለቱ ፡ እጅ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ።

፳፰፤ በምሽቱ ፡ መካከል ፡ በዓል ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ሥርዓት ፡ ይህ ፡ ነው ።

የሚሠዋበትም ፡ በምሽቱ ፡ ፍጻሜ ፡ ጊዜ ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ በብርሃኑ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ አይሁን ። እስከ ፡ ሌሊቱ ፡ ማግሥት ፡ ድረስ ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ ይብሉት ። ከሌሊቱ ፡ ማግሥት ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የተረፈውን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉት ።

፳፱፤ በእሳት ፡ አብስለው ፡ ጠብሰው ፡ ይብሉት ፡ እንጂ ፡ ቅቅሉን ፡ ብርንዶውን ፡ አይብሉት ። ከእግሩና ፡ ከሆድ ፡ ዕቃው ፡ ጋር ፡ ራሱን ፡ በማስተንተን ፡ ይጥበሱት ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ምንምን ፡ የሚጠፋ ፡ ሰውነት ፡ የለምና ፡ ከእርሱ ፡ ምንምን ፡ የሚሰበር ፡ አጥንት ፡ አይኑር ።

፴፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ፋሲካን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አዘዛቸው ። ከእርሱም ፡ ምንምን ፡ አጥንትን ፡ መስበር ፡ አይኑር ። በዓል ፡ የሚያደርግባት ፡ ቀን ፡ ናትና ÷ በዓል ፡ ሊያደርግባት ፡ የታዘዘችም ፡ ቀን ፡ ናትና ÷ በዓል ፡ የሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ከእርሱ ፡ ከቀን ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ ከወር ፡ ወደ ፡ ወር ፡ መተላለፍ ፡ የለምና ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዘመናቸውና ፡ በየዓመቱም ፡ ሁሉ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በጊዜው ፡ ፋሲካን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ።

፪፤ የሚወደው ፡ መታሰቢያ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይመጣል ። በሁሉ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በየጊዜው ፡ በዓልን ፡ ባደረጉ ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ፈጽሞ ፡ ለመጥፋት ፡ መቅሠፍት ፡ አይመጣባቸውም ።

፫፤ እግዚአብሔር ፡ ቦሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ አደባባይ ÷ በደብተራ ፡ አሪት ፡ አንጻርም ፡ ቢሆን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሊበሉት ፡ አይገባም ። በእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ያድርጉት ። የመጣ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪያቸሁ ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዕለቱን ፡ ይብላው ። በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎአል ፡ ተሠርቶአልና ፡ ከሀያ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ያለው ÷ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ ዕለቱን ፡ ይብላው ።

፬፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይዘዋት ፡ ወደሚኖሩ ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ከገቡ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ ሠራዊቶቻቸው ፡ ከያዙአቸው ፡ አገሮች ፡ አንዱ ፡ አገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንበትን ፡ ደብተራ ፡ አሪትን ፡ ይተክላሉ ።

፭፤ መጥተው ፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ መከከል ፡ የፋሲካን ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሁኑ ።

፮፤ በወረሱአት ፡ አገር ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በተሠራባት ፡ ቀን ፡ ወደ ዚያ ፡ ሄደው ፡ ዐሐይ ፡ ሲገባ ፡ ከቀኑ ፡ በሦስተኛው ፡ ሰዓት ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ በገሩ ፡ የፋሲካውን ፡ በግ ፡ ይረዱ ፤ ደሙን ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ይርጩት ። ስቡንም ፡ በመሠዊያው ፡ ባለ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ያኑሩት ። ሥጋውንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በእሳት ፡ ጠብሰው ፡ ይብሉት ።

፯፤ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ ነው ፡ እንጂ ÷ ያም ፡ ባይሆን ፡ ስሙ ፡ በሚጠራበት ፡ በሀገረ ፡ ምስካይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በአገራቸው ፡ በየአገሩም ፡ ሁሉ ፡ በዓል ፡ ማድረግ ፡ አይችሉም ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ አይሳቱ ።

፰፤ ሙሴ ! አንተም ፡ ዓመቱን ፡ በዓመት ፡ ቀኑን ፡ በቀን ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ታዘዘልህ ፡ የፋሲካውን ፡ ሥርዓት ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ። በዓሉን ፡ ሊያደርጉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በቂጣ ፡ የሚከበረውንም ፡ እዘዛቸው ። ከግብጽ ፡ በወጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ ኤርትራን ፡ ተሻግራችሁ ፡ ወደ ፡ ሱር ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እስክትደርሱ ፡ ድረስ ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ በመቸኮል ፡ አድርጋችኋታልና ፡ በባሕርም ፡ ዳርቻ ፡ ላይ ፡ ፈጽማችኋታልና ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሠዋባቸው ፡ በእነዚህ ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ በአምላካችሁ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ቀርበኑን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ።

፱፤ ከዚህም ፡ ሥርዓት ፡ በኋላ ፡ በሰባዔ ፡ የሚቈጠረውን ፡ ቀን ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ነገርሁህ ። ይህችውም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሲናና ፡ በኤሎም ፡ መካከል ፡ ያለች ፡ ናት ። የምድር ፡ ሰንበታትንም ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ነገርሁህ ። በዓመቶች ፡ ሱባዔ ፡ ውስጥ ፡ በኢዮቤልዩ ፡ የሚቈጠሩ ፡ ዓመቶችንም ፡ ነገርሁህ ። ዓመቱን ፡ ግን ፡ ይዛችሁት ፡ ወደምትኖሩበት ፡ አገር ፡ እስክትገቡ ፡ ድረስ ፡ አልነገርንህም ። በእርስዋ ፡ ላይ ፡ በመኖራቸው ፡ ምድር ፡ ዕረፍትን ፡ ታድርግ ። በኢዮቤልዩ ፡ የሚቈጠረውንም ፡ ዘመን ፡ ያውቃሉ ።

፲፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በዓመቶች ፡ የሚቈጠረውን ፡ ሱባዔ ፡ ሠራሁልህ ። አዳም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮታትና ፡ አንድ ፡ ሱባዔ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነው ። በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግረው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ ርስት ፡ ማዶ ፡ እስኪገቡ ፡ ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ለማወቅ ፡ ገና ፡ አርባ ፡ ዘመን ፡ ቀርቶአል ። እስራኤል ፡ ከገሙት ፡ ሁሉ ÷ ከበደል ÷ ከጣዖት ÷ ከማይገባ ፡ ሥራ ÷ ከኃጢአት ÷ ከስሕተት ፡ እስኪነጻ ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ኢዮቤልዮታት ፡ ያልፋሉ ።

፲፩፤ በዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ ተዘልሎ ፡ ይኖራል ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ባለ ፡ ጋራ ፡ የለም ። ምንም ፡ ምን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የለበትም ። ምድርም ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡

ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘመኑ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ከኃጢአት ፡ ትነጻለች ። በሰባዔ ፡ የሰንበታትንም ፡ ሥርዓት ፡ እነሆ ÷ ጻፍሁልህ ። የሥርዓቱንም ፡ ፍርድ ፡ ጻፍሁልህ ። በስድስቱ ፡ ቀኖች ፡ ሥራህን ፡ ሥራ ።

፲፪፤ ሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ግን ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመፍጠር ፡ ያረፈባት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ እናንተ ÷ ልጆቻችሁም ÷ ሴቶች ፡ ባሪያዎቻችሁና ፡ ወንዶች ፡ ባሪያዎቻችሁም ÷ ከብቶቻችሁም ፡ ሁሉ ÷ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሚኖር ፡ መጻተኛም ፡ ቢሆን ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩባት ። በዚያች ፡ ቀን ፡ ምንምን ፡ ሥራን ፡ የሚሠራባት ፡ ሰው ፡ ይሙት ። ይህችን ፡ ቀን ፡ የሚሽራት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሚስቱም ፡ ጋር ፡ የሚገናኝባትም ፡ ሰው ÷ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፡ ሥራን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ነገርን ፡ የሚነጋገርባት ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይሙት ።

፲፫፤ የሚሸጥባት ፡ የሚለውጥባትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ ውኃንም ፡ የሚቀዳ ፡ ሰው ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ያላዘጋጀ ፤ ከድንኳኑ ÷ ከቤቱም ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ የሚሸከመውን ፡ ሸክም ፡ ሁሉ ፡ የሚያነሣ ፡ ሰው ፡ ይሙት ።

፲፬፤ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዘጋጃችሁትን ፡ በልታችሁ ፡ ጠጥታችሁ ፡ ለማክበር ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ ከሥራው ፡ ሁሉ ፡ ዕረፉባት ፡ እንጂ ÷ በዓል ፡ የምታደርጉባትን ፡ ቀን ፡ የሰጣችሁ ፡ አምላካችሁን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመስግኑበት ፡ እንጂ ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሥራን ፡ አትሥሩ ። የከበረች ፡ ቀን ፡ ናት ÷ የመንግሥትም ፡ ቀን ፡ ናት ፤ በዘመናቸው ፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ቀን ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ የተቀደሰች ፡ ቀን ፡ ናት ።

፲፭፤ በዚህች ፡ የበዓል ፡ ቀን ፡ በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ለጣዖቱባት ÷ በየቀኑ ፡ በየሰባዔው ፡ ዕጣንን ፡ ከማጠን ÷ ቍርባንን ፡ ከማቅረብ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሥዋዕትን ፡ ከመሠዋት ፡ በቀር ፡ ሰው ፡ ከሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሊያርፉባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ የሰጠው ፡ ታላቅ ፡ ክብር ፡ ናትና ፡ አክብሩአት ።

፲፮፤ አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንባት ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ ቅዳሜ ፡ ቅዳሜ ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡ ብቻ ፡ ይሠራ ። የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአት ፡ ያስተሰርዩ ፡ ዘንድ ÷ እግዚአብሔር ፡ ወድዶ ፡ ሊቀበለው ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ መባን ፡ ያቅርቡ ። እንደ ፡ ታዘዘው ፡ ለዘላለሙ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይቀበላቸዋል ።

፲፯፤ ሥራን ፡ የሚሠራባት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ መንገድንም ፡ የሚሄድባት ፡ ሰው ÷ የሚያርስባት ፡ የሚቆፍርባትም ፡ ሰው ÷ በቤቱም ፡ ቢሆን ፡ በቦታውም ፡ ሁሉ ፡ ቢሆን ፡ መንጠር ፡ የሚያቃጥልባትም ፡ ሰው ÷ አህያና ፡ በቅሎ ፡ የሚጭንባት ፡ ሰው ÷ በፈረስና ፡ በበቆሎ ፡ ተቀምጦ ፡ የሚሄድም ፡ ሰው ÷ በመርከብም ፡ ተጭኖ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ÷

፲፰፤ ማናቸውንም ፡ መትቶ ፡ የሚገድል ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ ወፍንና ፡ እንስሳንም ፡ አድኖ ፡ የሚያርድባት ፡ ሰው ÷ እውሬም ፡ ቢሆን ፡ ወፍም ፡ ቢሆን ፡ ዓሣም ፡ ቢሆን ፡ አጥምዶ ፡ የያዘባት ፡ ሰው ÷ የሚጸምባትም ፡ ሰው ÷ ቅዳሜ ፡ ቀን ፡ ጠብን ፡ የሚያነሣ ፡ ሰው ÷ ቅዳሜ ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ ሥርዓት ፡ ወጥቶ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ ይሙት ።

፲፱፤ የበዓሉን ፡ የቀኑን ፡ ሥርዓት ፡ በየዘመኑ ፡ አክፋፈል ፡ እጽፍልህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጁ ፡ በሰጠኝ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ ምድር ፡ ዕረፍት ፡ እንደምታደርግባት ፡ ሥርዓት ÷ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በዓልን ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሥራን ፡ የሚሠራባት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሙት ።

በኩፋሌ ፡ የተጻፈው ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ተፈጸመ ። ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ይግባው ፡ ለዘላለሙ ፡ አሜን ።

መጽሐፈ ሄኖክ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችንና ፡ ክፋዎችን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለማራቅ ፡ መከራ ፡ በታዘዘባት ፡ ቀን ፡ ደጋግ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ያላቸው ፡ ጻድቃንና ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎችን ፡ እንዳመሰገነ ፡ ሄኖክ ፡ ያመነበት ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፤ ሄኖክ ፡ ተናገረ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናየ ፡ ተገልጦ ፡ ሳለ ፡ እውነተኛ ፡ ሰው ፡ የምሆን ፡ ጽድቁ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተገኘልኝ ፡ እኔ ፡ ተናገርኩ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ መላእክት ፡ ያሳዩኝ ፡ ዕጉዕ ፡ ራዕይን ፡ ከነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የሰማሁትንም ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡ እኔ ፡ ያየሁትም ፡ ራዕይ ፡ እንዳይቀር ፡ አወቅሁ ፡ አለ ።

፫፤ ይህም ፡ የሚደረገው ፡ ባሥረኛው ፡ ትውልድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በሰባተኛው ፡ ትውልድ ፡ አይደለም ።

፬፤ የደናግልን ፡ ነገር ፡ የሕጋውያንንም ፡ ነገር ፡ ከማደሪያው ፡ ከወጣ ፡ ገናናና ፡ ዕኩ ፡ ከሆነ ፡ ከፈጣሪ ፡ ጋራ ፡ ተናገርኩ ።

፭፤ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ ዓለም ፡ ከፈጠረ ፡ ከማደሪያውም ፡ ወጥቶ ፡ ሕግ ፡ ለመሥራት ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ከሚቆም ፡ ከሰማይም ፡ ወርዶ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ በከሃሊነቱ ፡ ከሚገለጥ ፡ ሁሉ ፡ ከሚፈራው ፡ ለምስጋና ፡ የሚተጉ ፡ መላእክትም ፡ ከሚነዋወጡለት ፡ ከጽንፍ ፡ እስከ ፡ ጽንፍ ፡

ያሉ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ከሚፈሩት ፥ ዕኑ ፥ መንቀጥ
ቀጥም ፥ ከሚንቀጠቀጡለት ፥ ረኃድሞች ፥ ተራ
ሮች ፥ ከሚደነግጡለት ÷ የሙሴ ፥ አሮንን ፥ ረኃ
ድሞች ፥ ከረብታዎችም ፥ ከሚዋረዱለት ፥ (ሰባ ፥
ሊቃናት ፥) ሰምም ፥ ከእሳት ፥ የተነሣ ፥ እንዲቀ
ልጥ ÷ እንደዚያ ፥ ከሚቀልጡለት ፥ ምድርም ፥
በማየ ፥ አይኑ ፥ ከምትሰጥምለት ፥ በምድርም ፥
ያለ ፥ ሁሉ ፥ ከሚጠፉለት ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥ ተነጋገ
ሩ ።

፮፥ ፍርዱም ፥ በኃጥአን ፥ ሁሉ ፥ በጻድቃንም ፥ ላይ ፥
ሁሉ ፥ ይደረጋል ።

፯፥ ለወዳጆቹ ፥ ግን ፥ ፍቅር ፥ አንድነትን ፥ ያደርግላ
ቸዋል ፥ (ሕጋውያን ፥) የተመረጡ ፥ ሰዎችንም ፥
ይጠብቃቸዋል ፥ (ደናግል ፥) ለነሱም ፥ ይቅ
ርታ ፥ ይደረግላቸዋል ።

፰፥ ሁሉም ፥ የአምላክ ፥ ገንዘቦች ፥ ይሆናሉ ፥ በክብ
ርም ፥ ይከናወናሉ ፥ ይከብራሉ ፥ የአምላክ ፥ ብር
ሃንም ፥ ያበራላቸዋል ።

፱፥ ለወዳጆቹ ፥ ይፈርድላቸው ፥ ዘንድ ፥ እነሆ ፥
ከብዙ ፥ መላእክት ፥ ጋራ ፥ ይመጣል ፥ ሕገ ፥ እግ
ዚአብሔርንም ፥ የዘነጉ ፥ ሰዎች ፥ ያጠፋቸዋል ፤
ሕገ ፥ እግዚአብሔርን ፥ የዘነጉ ፥ ሰዎችና ፥ ኃጥ
አን ፥ በሱ ፥ ፈጸመው ፥ ስለ ፥ አደረጉት ፥ ነገር ፥
ሁሉ ፥ ሥጋዊ ፥ ደማዊን ፥ ሁሉ ፥ ይወቅሳል ።

፲፥ በሰማይ ፥ የሚኖሩ ፥ ፀሐይ ፥ ጨረቃ ፥ ሥራቸ
ውን ፥ እንዳይለወጡ ፥ ሁሉም ፥ እንዲወጣ ፥
እንዲገባ ፥ በየዘመኑ ፥ ሁሉም ፥ እንደ ፥ ተሠራ ፥
ካዘዛቸውም ፥ ትእዛዛቸው ፥ እንዳይተላለፉ ፥
በሰማይ ፥ ያለውን ፥ ሥራ ፥ ሁሉ ፥ አወቅሁ ፥
ተረዳሁ ።

፲፩፥ ምድርን ፥ እይዋት ፥ ከመጀመሪያው ፥ ጀምሮ ፥
እስከ ፥ መጨረሻው ፥ ድረስ ፥ በሷ ፥ ላይ ፥ ከሚሠ
ራው ፥ ሥራ ፥ የተነሣ ፥ የሚታይ ፥ የእምላክ ፥
ሥራው ፥ ሁሉ ፥ እንዳይለወጥ ፥ ልብ ፥ አድርገ ።

፲፪፥ በጋውን ፥ ክረምቱን ፥ እዩት ፥ ምድር ፥ ሁሉ ፥
ውሀን ፥ እንደ ፥ ተመላች ፥ ደመናውም ፥ ጤዛ
ውም ፥ ዝናቡም ፥ በሷ ፥ ላይ ፥ አርፈውባት ፥
እንዳኖሩ ፥ እዩ ።

፲፫፥ ከብሉይ ፥ ክረምት ፥ ጀምሮ ፥ ከሦስት ፥ ወር ፥
ክረምት ፥ በኋላ ፥ እስከሚመጣ ፥ እስከ ፥ አዲስ ፥
በጋ ፥ ድረስ ፥ ከሚቆዩ ፥ ቅጠላቸው ፥ ከማይረ
ግፍ ፥ ካሥራ ፥ አራት ፥ እንጨቶች ፥ በቀር ፥ እን
ጨቶች ፥ ሁሉ ፥ ምጥጥ ፥ ድርቅ ፥ ብለው ፥ እን
ዳታዩ ፥ ቅጠላቸውም ፥ ሁሉ ፥ እንዳረግፍ ፥
አወቅሁ ፥ ተረዳሁ ።

፲፬፥ አስቀድሞ ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ፀሐይ ፥ እንዳጸና ፥
ዳግመኛም ፥ የበጋውን ፥ ወራት ፥ ተረዳሁ ።

፲፭፥ እናንተ ፥ ግን ፥ የፀሐይ ፥ ዋዕይ ፥ ስለ ፥ ጸና ፥ የድ
ንኳን ፥ ጥላና ፥ የዛፍ ፥ ጥላን ፥ ትፈልጋላችሁ ፥
ምድርም ፥ ከዋዕዩ ፥ ጽናት ፥ የተነሣ ፥ ትቃጠላ
ለች ።

፲፮፥ እናንተ ፥ ግን ፥ ስለ ፥ ተቃጠለች ፥ ምድርን ፥ ድን
ጋይዋንም ፥ መርገጥ ፥ አትችሉም ።

፲፯፥ እንጨቶች ፥ ሁሉ ፥ በቅጠል ፥ ልምላሜ ፥ እንዲ
ሸፈኑ ፥ ኋላም ፥ እንዲያፈሩ ፥ አወቅሁ ።

፲፰፥ ለዘላለሙ ፥ ሕያው ፥ ሆኖ ፥ የሚኖር ፥ እሱ ፥ እነ
ዚህን ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ፈጠረላችሁ ፥ የነዚህን ፥
ሁሉ ፥ ነገር ፥ ፈጽማችሁ ፥ እወቁ ።

፲፱፥ በያመቱ ፥ የሚሆነው ፥ ሥራውም ፥ በፊቱ ፥ ነው ፥
ፍጥረቱም ፥ ሁሉ ፥ ለሱ ፥ ይገዛሉ ፥ ፈጣሪ ፥ እንደ ፥
ሠራው ፥ ሁሉ ፥ እንዲህ ፥ ሲደረግ ፥ ይኖራል ፥
እንጂ ፥ ከወሰነላቸው ፥ አይነዋወጡም ።

፳፥ ፈሳሾችና ፥ ባሕሮችም ፥ እንድ ፥ ሆነው ፥ ሥራ
ቸውን ፥ እንዳጨርሱ ፥ እወቁ ።

፳፩፥ እናንተ ፥ ልበ ፥ ድንጋዮች ፥ ከሥራው ፥ ወጣ
ችሁ ፥ እንጂ ፥ በገናንነት ፥ ላይ ፥ በረከሰች ፥ በና
ንተ ፥ አፍ ፥ ታላላቅ ፥ ጽኑ ፥ ሐሜትንም ፥ አማች
ሁት ፥ እንጂ ፥ እናንተ ፥ በሕጉ ፥ አልጸናችሁም ፥
የጌታችሁንም ፥ ትእዛዝ ፥ አላደረጋችሁም ።

፳፪፥ ፍቅር ፥ አንድነት ፥ አትደረግላችሁም ፥ ስለዚህ ፥
ነገር ፥ እናንተም ፥ ዘመናችሁን ፥ ትረግማላችሁ ፥
በሕይወት ፥ የምትኖሩባቸውንም ፥ ዘመኖች ፥
ታጣላችሁ ፤ በናንተም ፥ የዘላለም ፥ መርገም ፥
ይበዛባችኋል ፥ ይቅርታም ፥ አይደረግላችሁም ።

፳፫፥ በዘላለም ፥ መርገም ፥ ተይዛችሁ ፥ በዚያም ፥
ወራት ፥ የናንተን ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ ለጻድቃን ፥
ሁሉ ፥ ትሰጣላችሁ ፥ ኃጥአን ፥ ደቀ ፥ መዛሙር
ዶቻችሁ ፥ ዘወትር ፥ እናንተን ፥ ይረግማሉ ፥
ከኃጥአን ፥ ደቀ ፥ መዛሙርዶቻችሁም ፥ ጋራ ፥
እናንተን ፥ መከራው ፥ አንድነት ፥ ያገኛችኋል ።

፳፬፥ ለተመረጡ ፥ ሰዎች ፥ ግን ፥ ጸጋ ፥ ክብር ፥ ፍቅር ፥
አንድነትና ፥ ተድላ ፥ ደስታው ፥ ይደረግላቸ
ዋል ፥ (ደናግል) ።

፳፭፥ እነሱ ፥ ግን ፥ መንግሥተ ፥ ሰማያትን ፥ ይወርሷ
ታል ፥ ሕገ ፥ እግዚአብሔርን ፥ ለዘነጋችሁ ፥ በና
ንተስ ፥ መርገም ፥ ይሆንባችኋል ።

፳፮፥ ለተመረጡም ፥ ሰዎች ፥ ጥበብ ፥ ቢሰጣቸው ፥
እነዚህ ፥ ሁሉ ፥ ይድናሉ ፥ ጥበብ ፥ ያላቸው ፥
እነሱም ፥ ለሱ ፥ ይገዛሉ ፥ እንጂ ፥ በመዘንጋ
ትም ፥ ሆኖ ፥ በትቢትም ፥ ሆኖ ፥ ዳግመኛም ፥
አይበድሉም ።

፳፯፥ ዳግመኛም ፥ አይበድሉም ፥ በሕይወት ፥ በሚኖ
ሩበት ፥ ዘመን ፥ ሁሉ ፥ ኃጢአት ፥ ሠርተው ፥
አይፈረድባቸውም ፥ በሕይወት ፥ የኖሩበትን ፥
ቁጥር ፥ ይጨርሳሉ ፥ እንጂ ፥ በመቅሠፍትና ፥
በመዓትም ፥ አይቀሠፉም ።

፳፰፥ በሕይወት ፥ የሚኖሩበት ፥ ወራት ፥ በፍቅር ፥
አንድነት ፥ ይበዛል ፥ በተድላ ፥ በደስታ ፥ የሚኖ
ሩባቸውም ፥ ዘመኖች ፥ በሕይወታቸው ፥ በሚኖ
ሩበት ፥ ዘመን ፥ ሁሉ ፥ በተድላ ፥ በደስታ ፥ ለዘላ
ለም ፥ በሚሆን ፥ ፍቅር ፥ አንድነትም ፥ ይበዛሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩፥ የሰው ፥ ልጆች ፥ ከበዙ ፥ በኋላ ፥ እንዲህ ፥ ሆነ ።

፪፥ በዚያ ፥ ወራትም ፥ መልከ ፥ መልካሞች ፥ ደመ
ግቡዎች ፥ ልጆች ፥ ተወለዱላቸው ፥ በደብር ፥
ቅዱስ ፥ ያሉ ፥ ደቂቀ ፥ ሴትም ፥ እነሱን ፥ አይ
ተው ፥ ወደዷቸው ።

፫፤ እስበሳቸውም ፣ ኑ ፣ ለኛ ፣ ከቃየል ፣ ልጆች ፣ ሴቶችን ፣ እንምረጥ ፣ ለኛ ፣ ልጆችን ፣ እንውለድ ፣ አሉ ።

፬፤ አለቃቸው ፣ የሆነ ፣ ስማዝያ ፣ እኔስ ፣ ይህ ፣ ሥራ ፣ ይሠራ ፣ ዘንድ ፣ አትወዱም ፣ ብዬ ፣ እነሆ ፣ እፈራለሁ ፣ የዚችም ፣ የፀናች ፣ ኃጢአት ፣ ፍዳ ፣ እምቀበል ፣ እኔ ፣ ብቻ ፣ እሆናለሁ ፣ አላቸው ።

፭፤ ይችን ፣ ምክር ፣ እንዳንለውጣት ፣ ይችንም ፣ ምክር ፣ ቁም ፣ ነገር ፣ እንድናደርጋት ፣ ሁላችን ፣ ተለያይተን ፣ እርስ ፣ በርሳችን ፣ ማላን ፣ እንማማል ፣ ብለው ፣ ሁሉም ፣ መለሱለት ።

፮፤ ያን ፣ ጊዜ ፣ ሁሉም ፣ አንድ ፣ ሆነው ፣ ሁሉም ፣ እርስ ፣ በርሳቸው ፣ ተለያይተው ፣ ማሉበት ፣ ሁሉም ፣ ሁለት ፣ መቶ ፣ ሆኑ ።

፯፤ አርዲስ ፣ ወደሚባል ፣ በታም ፣ ወረዱ ፣ ይኸውም ፣ የአርሞንኤም ፣ ተራራ ፣ ራስ ፣ ነው ፣ እርስበርሳቸው ፣ ተለያይተው ፣ ምለውበታልና ፣ የአርሞንኤምንም ፣ ተራራ ፣ በማላ ፣ ተራራ ፣ ብለው ፣ ጠሩት ።

፰፤ አለቆቻቸውም ፣ ስማቸው ፣ ይህ ፣ ነው ፣ መጀመሪያው ፣ አለቃቸው ፣ ስማዝያ ፣ ነው ፣ ሁለተኛው ፣ ዑራኪባራምኤል ፣ ሦስተኛው ፣ አኪቢኤል ፣ አራተኛው ፣ ጣምኤል ፣ አምስተኛው ፣ ራሙኤል ፣ ስድስተኛው ፣ ዳንኤል ፣ ሰባተኛው ፣ ኤዜቃኤል ፣ ስምንተኛው ፣ ሱሩቃያል ፣ ዘጠኝኛው ፣ አስኤል ፣ አሥረኛው ፣ አርሞርስ ፣ አሥራ ፣ አንደኛው ፣ በጥርኤል ፣ አሥራ ፣ ሁለተኛው ፣ አናንኤል ፣ አሥራ ፣ ሦስተኛው ፣ ዘቂቢ ፣ አሥራ ፣ አራተኛው ፣ ሳምሳፒኤል ፣ አሥራ ፣ አምስተኛው ፣ ስርትኤል ፣ አሥራ ፣ ስድስተኛው ፣ ጡሩኤልዮም ፣ አሥራ ፣ ሰባተኛው ፣ ያኤል ፣ አሥራ ፣ ስምንተኛው ፣ አራዝያል ፣ ነው ፣ የሁለቱ ፣ መቶ ፣ አለቆች ፣ አለቆቻቸው ፣ እኒህ ፣ ናቸው ፣ ሌሎችም ፣ ሁሉ ፣ ከነሱ ፣ ጋራ ፣ አሉ ።

፱፤ ከነሳቸው ፣ ሚስት ፣ አገቡ ፣ ሁሉም ፣ ለየራሱ ፣ አንዳንዲቱን ፣ መረጠ ።

፲፤ ወደነሱም ፣ ይገቡ ፣ ዘንድ ፣ ጀመሩ ፣ ከነሱም ፣ ጋራ ፣ አንድ ፣ ሆኑ ፣ (ደረሱባቸው) ።

፲፩፤ ሚርትን ፣ ምታት ፣ ማሳየትን ፣ አስተማሩዋቸው ፣ ሥር ፣ መማስን ፣ ቅጠል ፣ መበጠስንም ፣ አመለከታቸው ።

፲፪፤ እነሱም ፣ ዐንሰው ፣ ረጃጅሞች ፣ አርበኞች ፣ ልጆችን ፣ ወለዱ ፣ ቁመታቸውም ፣ ሦስት ፣ ሦስት ፣ ሺህ ፣ ክንድ ፣ ነው ።

፲፫፤ አባት ፣ እናቶቻቸው ፣ እነሱን ፣ መመገብ ፣ እስቲሳናቸው ፣ ድረስ ፣ ደርሰው ፣ እነዚህ ፣ ሰው ፣ የደከመበትን ፣ ገንዘብ ፣ ሁሉ ፣ በሉ ።

፲፬፤ ረጃጅሞቹም ፣ ልጆች ፣ አባት ፣ እናቶቻቸውን ፣ ይበሏቸው ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ መብላት ፣ ተመለሱ ።

፲፭፤ አውሬዎችንና ፣ ወፎችን ፣ ዓሣዎችንና ፣ ተሐዋስያንንም ፣ እያመለኩ ፣ ይበድሉ ፣ ጀመር ።

፲፮፤ እርስ ፣ በርሳቸውም ፣ ሥጋቸውን ፣ ተበላ ፣ ከሷም ፣ ደምን ፣ ጠጡ ።

፲፯፤ ያን ፣ ጊዜም ፣ ምድር ፣ በደለኞችን ፣ ከሰሰቻቸው ፣ (ትሑታኑን ፣ ልዑላኑን) ።

፲፰፤ አዛዝኤልም ፣ ለሰዎች ፣ ሾተልና ፣ ሰይፍ ፣ መሥራትን ፣ ጋሻ ፣ መሰጐድንም ፣ ጥሩር ፣ መሥራትንም ፣ አስተማራቸው ።

፲፱፤ ከነሱ ፣ በታች ፣ የሚሆኑ ፣ ሥራቸውንም ፣ ሌላ ፣ ጌጽና ፣ አምባሮችን ፣ ቅንድብ ፣ መሸለልንና ፣ ዓይን ፣ መኳልን ፣ ከተመረጠና ፣ ከከበረ ፣ ዕንቁ ፣ ሁሉ ፣ የሚበልጥ ፣ ዕንቁንም ፣ እንሰስላ ፣ መጭቅን ፣ ሁሉ ፣ የዓለምንም ፣ ለውጥ ፣ አሳይዋቸው ፣ (ፈረሱን ፣ በቅሎውን ፣ ሰው ፣ ማድረግ) ።

፳፤ ዕኩ ፣ በደል ፣ ብዙ ፣ ሰሰንም ፣ ተደረገ ፣ ሳቱ ፣ ሰሰኑ ፣ ሥራቸውም ፣ ሁሉ ፣ ጠፋ ።

፳፩፤ አሚዛራክ ፣ ጋኔን ፣ መሳብን ፣ ምታት ፣ ማሳየትን ፣ ሥር ፣ መማስን ፣ ቅጠል ፣ መበጠስንም ፣ ሁሉ ፣ አስተማረ ፣ አርማሮስም ፣ ጋኔን ፣ መሳብን ፣ አስተማረ ።

፳፪፤ በረቅእልም ፣ ኮከብ ፣ መቍጠርን ፣ አስተማረ ።

፳፫፤ ኮከብኤልም ፣ ምልክት ፣ ማሳየትን ፣ አስተማረ ።

፳፬፤ ጥሞኤልም ፣ ከከብ ፣ መቍጠርን ፣ አስተማረ ።

፳፭፤ አስራድኤልም ፣ የጨረቃን ፣ አካሄድ ፣ አስተማረ ።

፳፮፤ በሰዎችም ፣ ጥፋት ፣ ሰዎች ፣ ጮሁ ፣ ቃላቸውም ፣ ወደ ፣ ሰማይ ፣ ደረሰ ።

፳፯፤ ያን ፣ ጊዜ ፣ ሚካኤልና ፣ ገብርኤል ፣ ሱርኤልና ፣ ሩርያል ፣ በሰማይ ፣ ሆነው ፣ ገመጉ ።

፳፰፤ በዚህ ፣ ዓለም ፣ በግፍ ፣ የፈሰሰ ፣ የብዙ ፣ ሰው ፣ ደምን ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የሚሠራ ፣ ግፉን ፣ ሁሉ ፣ አዩ ።

፳፱፤ እስበሳቸውም ፣ የሰዎችን ፣ የጩኸታቸውን ፣ ቃል ፣ ተናገሩ ። ምድርም ፣ ብቻዋን ፣ ቀርታ ፣ (ትሑታኑ ፣) ጩኸቷ ፣ ከሰማይ ፣ በር ፣ እስቲደርስ ፣ ድረስ ፣ ጮኸች ።

፴፤ አሁንም ፣ በሰማይ ፣ ያላችሁ ፣ መላእክት ፣ የሞቱ ፣ ሰዎችን ፣ ነፍሳት ፣ ልመናችንን ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ አግቡልን ፣ እናንተን ፣ ይከሳሉ ፣ አሉ ።

፴፩፤ ለንጉሥ ፣ ንጉሣቸውን ፣ እንዲህ ፣ አሉት ፣ የጌቶች ፣ ጌታ ፣ አንተ ፣ ነህና ፣ ካምላኮች ፣ በላይ ፣ ያለህ ፣ አምላክም ፣ አንተ ፣ ነህና ፣ ከነገሥታትም ፣ በላይ ፣ ያለህ ፣ ንጉሥ ፣ አንተ ፣ ነህና ።

፴፪፤ የጌትነትህም ፣ ዙፋን ፣ ለልጅ ፣ ልጅ ፣ ዘመን ፣ ጸንቶ ፣ ይኖራል ፣ ስምህም ፣ ለልጅ ፣ ልጅ ፣ ዘመን ፣ ለዘላለሙ ፣ የከበረ ፣ የተመሰገነ ፣ ነውና ፣ የከበርህ ፣ የተመሰገንህ ፣ ነህና ።

፴፫፤ ሁሉንም ፣ የፈጠርህ ፣ አንተ ፣ ፈጥረህ ፣ የሁሉም ፣ ሥልጣን ፣ ካንተ ፣ ጋራ ፣ ነውና ፣ (በጅህ) በፊትህም ፣ ሁሉ ፣ የተገለጠ ፣ ነውና ።

፴፬፤ አንተም ፣ ሁሉን ፣ መርምረህ ፣ ታውቃለህና ፣ ካንተም ፣ ሊሰወር ፣ የሚቻለው ፣ የለምና ።

፴፭፤ አዛዝኤል ፣ ያደረገውን ፣ እይ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ግፉን ፣ ሁሉ ፣ እንዳስተማረ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የተሰወሩትን ፣ ሁሉ ፣ በሰማያት ፣ የሚሠሩትን ፣ እንዳስተማረ ፣ እያ ፣ አሉት ።

፴፮፤ ከሱ ፣ ጋራ ፣ አንድነት ፣ ያሉትን ፣ ይገዛ ፣ ዘንድ ፣ አንተ ፣ ሥልጣንን ፣ የሰጠኸው ፣ ስማዝያም ፣

ምታት ፡ ማሳየትን ፡ እንዳስተማረ ፡ እይ ።
፴፯፤ አንድ ፡ ሁነውም ፡ ወደ ፡ ቃየል ፡ ልጆች ፡ ሄዱ ፡ በለዚህም ፡ ሴቶች ፡ ጋራ ፡ ደረሱባቸው ፡ ረከሱ ፡ እለ ፡ ሀንም ፡ ኃጢአቶች ፡ ገለጡላቸው ።
፴፰፤ ሴቶችም ፡ ረኃጅም ፡ ልጆችን ፡ ወለዱ ፡ በዚህም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ግፍንና ፡ ደምን ፡ ተመላች ።
፴፱፤ አሁንም ፡ ከሥጋቸው ፡ የተለዩ ፡ ነፍሳት ፡ እነሆ ፡ ይጮሃሉ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ እስኪደርስ ፡ ድርስ ፡ ይከሳሉ ።
፵፤ ጩኸታቸውም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚሠራው ፡ ግፍ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ መዳን ፡ አይችሉም ።
፵፩፤ ይህንንም ፡ ሳይደረግ ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ፡ ይህንንም ፡ የበለጸጎችንና ፡ የድኖችንም ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ።
፵፪፤ የምትነግረንም ፡ ነገር ፡ የለም ፡ በዚህስ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እናደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ልዑል ፡ ገናና ፡ የከበረ ፡ ፈጣሪ ፡ ተናገረ ፡ ወደ ፡ ላሜክ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኖኅም ፡ ሱርያልን ፡ ላከው ።
፪፤ በኔ ፡ ስም ፡ አምነህ ፡ ራስህን ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡ ሰውር ፡ በለው ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ትጠፋለችና ፡ የሚመጣ ፡ የመከራውን ፡ መጨረሻ ፡ ግለጽለት ፡ አለው ።
፫፤ በዚችም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የጥፋት ፡ ውሀ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ በውስጧም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
፬፤ አሁንም ፡ እሱ ፡ ይሸሽ ፡ ዘንድ ፡ ልጁም ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አስተምረው ፡ አለው ።
፭፤ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሩፋኤልን ፡ አዛዝኤልን ፡ እጁን ፡ እግሩን ፡ አስረህ ፡ በጨለማ ፡ ውስጥ ፡ አግዘው ።
፮፤ በዱዳኤል ፡ ያለች ፡ ምድረ ፡ በዳዋንም ፡ ክፈታት ፡ እሱንም ፡ በዚያ ፡ በጨለማው ፡ ውስጥ ፡ ጣለው ፡ በላዩም ፡ እንክብል ፡ እንክብል ፡ ሻፎ ፡ ሻፎ ፡ ድንጋዮችን ፡ ግጠምበት ።
፯፤ ጨለማንም ፡ አልብሰው ፡ በዚያ ፡ ለዘላለሙ ፡ ይኑር ፡ ብርሃንን ፡ እንዳያይ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንዳሄድ ፡ ፊቱን ፡ በጨለማ ፡ ሸፍነው ፡ አለው ።
፰፤ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ያጠፉት ፡ ምድርንም ፡ እንዳድናት ፡ ምድርን ፡ እንዳነፃት ፡ የምድርንም ፡ ንጽሕና ፡ ተናገር ።
፱፤ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በገደሉበት ፡ ለልጆታቸውም ፡ ባስተማሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ምሥጢር ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አይጠፉም ።
፲፤ በአዛዝኤል ፡ ሥራ ፡ ትምህርትም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ጠፋች ፡ የሰውንም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ በሱ ፡ ጻፍበት ፡ አለው ።
፲፩፤ ገብርኤልንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ተናቂ ፡ ሰዎችና ፡ ወዳመንዝራዎች ፡ ወደ ፡ ዘማም ፡ ልጆች ፡ ሂድ ፡ ያመንዝራይቱንም ፡ ልጆች ፡ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ የሴትንም ፡ ልጆች ፡ ከሰው ፡ ለይተህ ፡ አጥፋቸው ፡ አለው ።
፲፪፤ እስበሳቸው ፡ ተቀራደው ፡ ወደሚጠፉበት ፡ በታ ፡ አስወጥተህ ፡ ስደዳቸው ፡ የዘመን ፡ ርዝመት ፡ የላቸውምና ፡ እነሱ ፡ ራሳቸው ፡ በሰይፍ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ።
፲፫፤ የዘላለም ፡ ሕይወትን ፡ ሊኖሩ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉና ፡ ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ዘመንን ፡ ሊኖር ፡ ይመስለኛልና ፡ ሁሉም ፡ ይለምንሃል ፡ ላባቶቻቸው ፡ ለነሱም ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግላቸውም ። (አስታርቀን ፡ ብለው ፡)
፲፬፤ ሚካኤልንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሂደህ ፡ ለስም ያዛ ፡ ንገረው ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ በኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ ከለሳቸው ፡ ጋራ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ ለተባበሩ ፡ ሰዎች ፡ ንገራቸው ፡ አለው ።
፲፭፤ ልጆቻቸውም ፡ ተቀራደው ፡ ካለቁ ፡ በኋላ ፡ እነሱም ፡ የሚወዷቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ጥፋት ፡ ካዩ ፡ በኋላ ፡ የጥፋታቸው ፡ መጨረሻና ፡ ፍርዳቸው ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የዘላለምም ፡ ፍርድ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ሰባውን ፡ ትውልድ ፡ በምድር ፡ ከረብታ ፡ በታች ፡ አሥረህ ፡ አግዛቸው ፡ አለው ።
፲፮፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ በጭንቅ ፡ ሊኖሩ ፡ በእሳቱ ፡ በታች ፡ ወዳለው ፡ በታ ፡ ይወስዷቸዋል ፡ በግዞት ፡ ቤትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ተዘግቶባቸው ፡ ይኖራሉ ።
፲፯፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መላካቸው ፡ አንድነት ፡ ይቃጠላል ፡ ይጠፋል ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ መጨረሻ ፡ ድረስም ፡ ይጋዛሉ ።
፲፰፤ ሰዎችን ፡ በድለዋቸዋልና ፡ ዋዛ ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ የደቂቀ ፡ ሴት ፡ ልጆችንም ፡ አጠፋቸው ፡ ግፉንም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጥፋ ፡ ክፉ ፡ ሥራም ፡ ሁሉ ፡ ይጥፋ ፡ የቀና ፡ ሕግንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ የሚሠራ ፡ ኖኅም ፡ ለዘላለሙ ፡ ይገለጥ ።
፲፱፤ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ለበረከት ፡ ይሆናል ፡ ሕገ ፡ ቱም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይፀናሉ ።
፳፤ አሁንም ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገዛሉ ፡ ሺህ ፡ ልጆችንም ፡ እስኪወልዱ ፡ ድረስ ፡ ደኅንኞችን ፡ ይሆናሉ ። (ፍጹም ፡ ልጅ ፡)
፳፩፤ የሕግንነታቸውን ፡ የሽምግልናቸውንም ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይጨርሳሉ ።
፳፪፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ ትታረሳለች ፡ በሁለመናዋም ፡ እንጨቶችን ፡ ትተክላለች ፡ በረከትንም ፡ ትመላለች ።
፳፫፤ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያለባቸው ፡ እንጨቶችም ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ ይተክላሉ ፡ ወይኖችም ፡ በሷ ፡

ይተከላሉ ፡ በሷም ፡ ላይ ፡ የሚተከለው ፡ ወይን ፡ ለያጠግብ ፡ ያፈራል ፡ በሷም ፡ የሚዘራው ፡ ዘር ፡ ለያጠግብ ፡ ያፈራል ።

፰ አንዲቱም ፡ መስፈሪያ ፡ ብዙ ፡ ፍሬ ፡ ታፈራለች ፡ አንዲቱም ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ አሥር ፡ የዘይት ፡ ዓውድማን ፡ ትመላለች ።

፱ አንተ ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ከግፉ ፡ ሁሉ ፡ ከበደሉም ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአቱም ፡ ሁሉ ፡ ከመበድልም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚሠራው ፡ ሁሉ ፡ ከሚያጓድፈው ፡ ጣዖትም ፡ ሁሉ ፡ አነፃት ።

፲ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አጠፋቸው ፡ ከሰው ፡ የተወለዱ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ ይሁኑ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ የሚያመልኩ ፡ እኔን ፡ የሚያመሰግኑ ፡ ይሁኑ ።

፲፩ ሁሉም ፡ ለኔ ፡ ይሰግዳሉ ፡ ምድርም ፡ ከጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ከሚሠራውም ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ከተደረገባትም ፡ መቅሠፍት ፡ ሁሉ ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ትነፃለች ።

፲፪ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በሷ ፡ ጥፋት ፡ አመጣባት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ አላመጣባትም ።

፲፫ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በሰዎች ፡ ልጆች ፡ አዝመራቸው ፡ ላይና ፡ በትክልታቸው ፡ ላይ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ዝናሞችን ፡ አወርድላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሰማዮች ፡ ያሉ ፡ በረከት ፡ የሚገኝባቸው ፡ ዳመናዎችን ፡ እከፍታለሁ ። (አዛለሁ ፡)

፲፬ የቀና ፡ ነገርና ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ በልጅ ፡ ልጅም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ይኖራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ከነገር ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ሄኖክ ፡ ተሠወረ ።

፪ ከሰውም ፡ ልጆች ፡ በተሠወረበት ፡ በታ ፡ ሳለ ፡ የሚያውቀው ፡ አልነበረም ፡ ይሞት ፡ ይድንም ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ።

፫ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ በተሠወረበት ፡ ወራት ፡ በቅዳሴያቸው ፡ ከሚተጉ ፡ መላእክት ፡ ጋራና ፡ ከቅዱሳን ፡ ጋራ ፡ ነበር ።

፬ እኔም ፡ ሄኖክ ፡ ገናና ፡ ጌታን ፡ ባራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ዓለም ፡ የነገሠ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግነው ፡ ጀመር ።

፭ ሕግን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የምጽፍ ፡ እኔን ፡ ሄኖክንም ፡ ለቅዳሴያቸው ፡ የሚተጉ ፡ መላእክት ፡ እነሆ ፡ ይጠሩኛል ።

፮ ሕግን ፡ በልቡናህ ፡ የምትጽፍ ፡ ሄኖክ ፡ ለኃጢአት ፡ ለሚተጉ ፡ ሰማያዊ ፡ ማዕርጋቸውን ፡ የከበረ ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ መንግሥት ፡ ሰማይንም ፡ አተው ።

፯ ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ ለጠፉ ፡ የቃየል ፡ ልጆችም ፡ እንደሚያደርጉ ፡ ላደረጉ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ሂደህ ፡ ንገር ፡ አሉኝ ።

፰ ራሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ታላቅ ፡ ጥፋትን ፡ ጠፉ ።

፱ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የኃጢአትም ፡ መሠረይ ፡ አይሆንላቸውም ።

፲ በልጆቻቸው ፡ ደስ ፡ አይላቸውምና ፡ የሚወዷቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ሞት ፡ ያያሉ ፡ በልጆቻቸውም ፡ ጥፋት ፡ ጩኸው ፡ ያለቅሳሉ ።

፲፩ ለዘላለም ፡ ይለምናሉ ፡ ይቅርታም ፡ ፍቅርም ፡ አንድነትም ፡ አይደረግላቸው ።

፲፪ እኔ ፡ ሄኖክም ፡ ሂጂ ፡ አዛገኤልን ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግልህም ።

፲፫ ሊያጠፋህ ፡ ዕኑዕ ፡ መቻያ ፡ ባንተ ፡ ታዘዘብህ ።

፲፬ ግፍን ፡ ስላስተማርህ ፡ የስድብንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ስላስተማርህ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ የኃጢአትንና ፡ የግፍን ፡ ነገር ፡ ስላስተማርህ ፡ ዕረፍት ፡ ልመና ፡ ይቅርታ ፡ አይደረግልህም ፡ አልሁት ።

፲፭ ያን ፡ ጊዜ ፡ ሂጂ ፡ ለሁሉም ፡ አንድነት ፡ ነገርኋቸው ።

፲፮ እነሱም ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ፡ ፍራት ፡ መንቀጥቀጥም ፡ ያዛቸው ።

፲፯ ልጽፍላቸው ፡ ለነሱም ፡ የኃጢአታቸው ፡ መስተሥረያ ፡ ሊሆናቸው ፡ በሰማይ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ እኔ ፡ እንዳሳርግላቸው ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ጻፍልን ፡ ብለው ፡ ለመኑኝ ።

፲፰ እነሱ ፡ ከዘፈ ፡ ጀምረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ መነጋገር ፡ አይችሉምና ፡ ከተፈረደባቸው ፡ በደል ፡ ኃፍረት ፡ የተነሣ ፡ ዓይናቸውን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ቀና ፡ አድርገው ፡ ለማየት ፡ አይችሉምና ።

፲፱ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሰውነታቸው ፡ የፍጹም ፡ ልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ጻፍሁ ፡ የኃጢአታቸው ፡ መስተሥረያ ፡ የዘመንም ፡ ርዝመት ፡ ይሆንላቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ለመኑኝ ፡ ያንዱንም ፡ ያንዱንም ፡ ሥራቸውን ፡ ጻፍኩ ።

፳ ሂጂም ፡ በውሀዎች ፡ ዳር ፡ ተቀመጥሁ ፡ ይቺውም ፡ በአርሞንኤም ፡ ግራ ፡ ቀኝ ፡ ያለች ፡ አገር ፡ ናት ።

፳፩ እስካንጎላች ፡ ድረስ ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ተናገርሁ ።

፳፪ እነሆ ፡ ሕልም ፡ መጣብኝ ፡ ራዕዮችም ፡ ተገለጡልኝ ።

፳፫ በሰማያዊ ፡ ማዕርግ ፡ ለነበሩ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ነግሬ ፡ እሰድባቸው ፡ ዘንድ ፡ መቅሠፍት ፡ ያለበት ፡ ራዕይን ፡ አየሁ ።

፳፬ ነቅቼም ፡ ወደነሱ ፡ መጣሁ ፤ በሲኒሊርና ፡ በሊባኖስ ፡ መካከል ፡ ባለች ፡ በዑበልስያኢል ፡ ፊታቸውን ፡ ተከናንበው ፡ ሁሉም ፡ እያለቀሱ ፡ ተሰብስበው ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

፳፭ እኔም ፡ ተኝቼ ፡ ያየሁትን ፡ ራእይ ፡ ሁሉ ፡ በፊታቸው ፡ ተናገርኩ ።

፳፮ እውነት ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ይህንን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ በደብር ፡ ቅዱስም ፡ ለነበሩ ፡ ለኃጢአታቸው ፡ ለሚተጉ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴትም ፡ አስተምር ፡ ዘንድ ፡ ጀመርሁ ።

፳፯ የከበረ ፡ የገነነ ፡ ፈጣሪ ፡ በዚያች ፡ ራዕይ ፡ ንገራቸው ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘ ፡ ከዮንት ፡ ጀምሮ ፡

የነበሩ ፡ ለኃጢአታቸው ፡ የሚተጉ ፡ የደቂቀ ፡ ሴት ፡ ዘለፋና ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ የተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፫ በሕሊና ፡ በሥጋዊ ፡ አንደበት ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የም ናገረውን ፡ ነገር ፡ ተኝቼ ፡ አየሁ ፡ ይናገሩበት ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ አፍን ፡ የሰጠ ፡ የውቀትንም ፡ ነገር ፡ በልብ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፈጥሮ ፡ ለሰው ፡ ልቡናን ፡ ሰጠ ።

፬ ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ያሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ አስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለእኛም ፡ ፈጥሮ ፡ ልቡናን ፡ ሰጥቶናልና ፡ የምናገረውን ፡ ነገር ፡ ተኝቼ ፡ አየሁ ።

፭ እኔ ፡ ልመናችሁን ፡ ጻፍኩላችሁ ።

፮ በሕልሜ ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ እን ዲህ ፡ በንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ልመ ናችሁ ፡ አትደረግላችሁምና ።

፯ የመከራም ፡ መጨረሻም ፡ በናንተ ፡ ታዘዘችበ ችሁ ፡ የለመናችሁትም ፡ ልመና ፡ አይደረግላ ችሁም ።

፰ ከዛሬም ፡ ጀምራችሁ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ እስ ኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ወዳለ ፡ ማዕርጋችሁ ፡ አትወጡም ።

፱ ይህ ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሊያ ጠፋችሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተናገረ ።

፲ ከዚህም ፡ አስቀድሞ ፡ የምትወዷቸው ፡ የልጆ ቻችሁን ፡ ጥፋት ፡ አያችሁ ።

፲፩ በፈታችሁ ፡ በሰይፍ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ፡ እንጂ ፡ ጥሪትነታቸው ፡ የላችሁም ።

፲፪ ስለናንተ ፡ የለመናችሁት ፡ ስለነሳቸውም ፡ የለ መናችሁት ፡ ልመና ፡ አይደረግላችሁም ።

፲፫ ይህም ፡ ሁሉ ፡ የተደረገባችሁ ፡ እናንተ ፡ የብስ ጭት ፡ ኃዘን ፡ እያዘናችሁ ፡ ነው ፡ ከጻፍሁላች ሁም ፡ መጽሐፍ ፡ ምንም ፡ ምንም ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ አትናገሩም ።

፲፬ ለእኛም ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ራዕይ ፡ ታየኝ ።

፲፭ እነሆ ፡ ደመናዎች ፡ በራዕይ ፡ ይጠሩኛል ፡ ጉምም ፡ ይጠራኛል ።

፲፮ መብረቆችና ፡ ከከቦችም ፡ በሩጫ ፡ ያስቸኩሉ ኛል ፡ ያስጨንቁኛል ።

፲፯ ነፋሶችም ፡ በሕልም ፡ ብር ፡ ብር ፡ ያደረጉኛል ፡ ያስቸኩሉኛል ፡ (መላእክት ፡) ከምድር ፡ በላይ ፡ ወዳለ ፡ ሰማይም ፡ ይዘው ፡ አወጡኝ ።

፲፰ በበረድ ፡ ደንጊያ ፡ ወደ ፡ ተሠራች ፡ ግምብ ፡ እስ ትቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ገባሁ ።

፲፱ የእሳትም ፡ ቅጥር ፡ ይከባታል ፡ እኔንም ፡ ያስፈ ራኝ ፡ ጀመር ።

፳ ወደ ፡ እሳትም ፡ ቅጥር ፡ ገብቼ ፡ በበረድ ፡ ደን ጊያ ፡ ወደ ፡ ተሠራ ፡ ታላቅ ፡ ቤት ፡ ቀረብሁ ።

፳፩ በበረድ ፡ ደንጊያዎች ፡ የተሠራ ፡ የዚያም ፡ ቤት ፡ ግድግዳ ፡ እንደ ፡ ሳንቃ ፡ ልዝብ ፡ ነው ።

፳፪ ምድሩም ፡ በረድ ፡ ነው ፡ ጠፈሩም ፡ እንደ ፡ መብረቅና ፡ እንደ ፡ ከከብ ፡ ነው ። (ቀለም ፡ ሳጋ ፡)

፳፫ በቅጥሩና ፡ በቤቱም ፡ መካከል ፡ ከእሳት ፡ የተፈ ጠሩ ፡ ኪሩቤል ፡ አሉ ፡ ሰማያቸውም ፡ ውሀ ፡ ነው ።

፳፬ በቅጽሩም ፡ ዙሪያ ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ አለ ፡ ደጃ ፋም ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ።

፳፭ ወደዚያም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ገባሁ ፡ እሳት ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ይሞቃል ፡ በረድ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ይቀ ዘቅዛል ።

፳፮ ምንም ፡ ምንም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሕይወት ፡ በውስጡ ፡ የለም ፡ ፍራት ፡ ሽፈኝ ፡ እንቅጥቅ ጥም ፡ ያዘኝ ፡ ታውኬ ፡ እየተንቀጠቀጥሁ ፡ በግ ምባሬ ፡ ወደቅሁ ፡ በሕልሜም ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ።

፳፯ ከዚህ ፡ ቤትም ፡ የሚበልጥ ፡ ሌላ ፡ ቤት ፡ እነሆ ፡ አለ ።

፳፰ በፊቴም ፡ ደጃፉ ፡ ሁሉ ፡ የተከፈተ ፡ ነው ፡ በእ ሳት ፡ ቅጽርም ፡ የተሠራ ፡ ነው ።

፳፱ በሁሉም ፡ ይበልጣል ፡ በስብሐት ፡ በብርሃን ፡ በክብርም ፡ በወርድም ፡ በቁመትም ፡ የብርሃ ኑም ፡ ነገር ፡ የወርዱም ፡ የቁመቱም ፡ ነገር ፡ ለናንተ ፡ መናገር ፡ የማይቻለኝ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ በሁሉ ፡ ይበልጣል ።

፴ ወልወሉም ፡ እሳት ፡ ነው ፡ በላዩም ፡ መብረቅ ፡ የከከቦች ፡ መሮጫ ፡ አለበት ፡ ጠፈሩም ፡ የሚ ነድ ፡ እሳት ፡ ነው ። (እንደ ፡ ቀለም ፡ ሳጋ ፡)

፴፩ በውስጡም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ዙፋን ፡ ፈጽሜ ፡ አየሁ ።

፴፪ መልኩም ፡ እንደ ፡ ውርጭ ፡ ነው ፡ አጎበሩም ፡ እንደሚያበራ ፡ ፀሐይ ፡ ነው ፡ የኪሩቤልም ፡ ቃል ፡ ይሰማል ።

፴፫ ከታላቁ ፡ ዙፋንም ፡ በታች ፡ የሚነድ ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾች ፡ ይወጣሉ ፡ ፈቱንም ፡ ማየት ፡ አይቻ ላቸውም ።

፴፬ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታም ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ተቀም ጧል ፡ መጐናጸፊያውም ፡ ከፀሐይ ፡ ይልቅ ፡ ያበራል ፡ ከበረድም ፡ ሁሉ ፡ ይነጣል ።

፴፭ ከመላእክትም ፡ ማንም ፡ ማን ፡ እሱ ፡ ወዳለበት ፡ መግባት ፡ አይችልም ፡ የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ፈቱንም ፡ ማየት ፡ አይችልም ፡ ከሥጋዊ ፡ ከደ ማዊ ፡ ሰው ፡ ያንን ፡ እሳት ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ማየት ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ።

፴፮ በዙሪያውም ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ አለ ፡ በፊቱም ፡ ታላቅ ፡ እሳት ፡ ቆሟል ። (ደጀ ፡ ጠኒ ፡ መልአክ ፡ ነው ፡)

፴፯ በዙሪያው ፡ ካሉ ፡ መላእክትም ፡ ወደሱ ፡ የሚ ቀርብ ፡ የለም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ መላእክትም ፡ በፊቱ ፡ አሉ ።

፴፰ እሱ ፡ ግን ፡ ከባሕርዩ ፡ የተለዩች ፡ ምክርን ፡ አይ ወድም ።

፴፱ ወደሱ ፡ የሚቀርቡ ፡ መላእክትም ፡ በቀንም ፡ በሌሊትም ፡ ከሱ ፡ ፈጽመው ፡ አይርቁም ።

፵ እኔም ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ እየተንቀጠቀጥሁ ፡ ፊቴን ፡ ተከናንቤ ፡ ነበርኩ ።

፵፩ ጌታም ፡ በንደበቱ ፡ ጠርቶ ፡ ሄኖክ ፡ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡ ለከበረ ፡ ቃሌም ፡ ታዘዝ ፡ አለኝ ።

፵፪ አንሥቶም ፡ እስከ ፡ ደጃፉ ፡ ድረስ ፡ አቀረበኝ ፡

እኔ ፡ ግን ፡ ፊቴን ፡ ደፍቼ ፡ ወደታች ፡ እመለከት ፡ ነበር ።

፮፫ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ የምትሆን ፡ ሕግንም ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የምትጽፍ ፡ ሄኖክ ፡ በቃሉ ፡ ስማ ፡ አት ፍራም ፡ አለኝ ።

፮፬ ፡ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡ ቃሌንም ፡ ስማ ፡ ለነሱ ፡ ልት ለምንላቸው ፡ ለላኩህ ፡ ለኃጢአት ፡ ለሚተጉ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ሂደህ ፡ ንገራቸው ፡ አለኝ ።

፮፭ ፡ እናንተ ፡ ለሰው ፡ ልትለምኑ ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለናንተ ፡ ሊለምንላችሁ ፡ አይገባውም ፡ ነበር ።

፮፮ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ደብር ፡ ቅዱስን ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ስለምን ፡ ተዋችሁት ፡ በላቸው ።

፮፯ ፡ ከሴቶችም ፡ ደረሳችሁ ፡ ከቃየልም ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ረከሳችሁ ።

፮፰ ፡ ለናንተ ፡ ሚስት ፡ አገባችሁ ፡ የቃየልም ፡ ልጆች ፡ እንደሚያደርጉት ፡ አደረጋችሁ ፡ ረኃጅም ፡ ልጆችንም ፡ ወለዳችሁ ።

፮፱ ፡ ረቂቃን ፡ የምትሆኑ ፡ የከበራችሁ ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ ሕይወት ፡ (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡) ደኅነኞች ፡ የምትሆኑ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በሴቶች ፡ ረከሳችሁ ።

፯፩ ፡ በደማዊ ፡ በሥጋዊ ፡ ሥራም ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡ አደረጋችኋቸው ፡ እናንተም ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሥራን ፡ ወደዳችሁ ፡ እነሱ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሥራን ፡ እንዲሠሩ ፡ እናንተም ፡ እንደነሱ ፡ ሠራችሁ ።

፯፪ ፡ እነዚህም ፡ የሚሞቱ ፡ የሚጠፉ ፡ ናቸው ፡ የሚሞቱ ፡ ስለሆነ ፡ ዘራቸውን ፡ በነሱ ፡ ይዘሩ ፡ ዘንድ ፡ ልጆችም ፡ ከነሱ ፡ ይወልዱ ፡ ዘንድ ፡ ሴቶችን ፡ ሰጠኋቸው ።

፯፫ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደዚህ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ ሲሠራ ፡ ይኖራል ።

፯፬ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ረቂቃንን ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመንም ፡ በማያልፍ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ሕያዋን ፡ ሁናችሁ ፡ ነበር ።

፯፭ ፡ የረቂቃን ፡ መላእክት ፡ ማደሪያቸው ፡ በሰማይ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሴቶችን ፡ ለናንተ ፡ ሚስቶች ፡ አላደረግኋቸውም ።

፯፮ ፡ አሁንም ፡ ወገኖቻቸው ፡ ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ የተወለዱ ፡ ረኃጅሞች ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ክፉ ፡ ልጆችን ፡ ይበላሉ ።

፯፯ ፡ ማዳሪያቸውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይሆናል ።

፯፰ ፡ አባቶቻቸው ፡ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡ ከወረዱ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ ተወልደው ፡ ነበርና ፡ ወገኖቻቸው ፡ ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ ክፉ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱ ።

፯፱ ፡ ቀድሞ ፡ የንጽሕና ፡ መሠረት ፡ የነበሩ ፡ እነዚህም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ክፉ ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ ክፉ ፡ ልጆችም ፡ ይበላሉ ።

፰፩ ፡ በሰማይ ፡ የሚኖሩ ፡ ረቂቃን ፡ መላእክት ፡ ማደሪያቸው ፡ በሰማይ ፡ ይሆናል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የተወለዱ ፡ በምድር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ማደሪያቸው ፡ በምድር ፡ ይሆናል ።

፰፪ ፡ ከደመና ፡ የሚደርሱ ፡ ረኃጅሞች ፡ ሰዎችም ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ፡ እስበሳቸውም ፡ ይጣላሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰውን ፡ ያጠፋሉ ።

፰፫ ፡ በሰውም ፡ ኃዘንን ፡ ያደርጋሉ ፡ እነሳቸውም ፡ የሚበሉትን ፡ እህል ፡ ምንምን ፡ አያገኙም ።

፰፬ ፡ ማየ ፡ አይህን ፡ ይጨልጣሉ ፡ እንጂ ፡ አይጠሙም ፡ በመኖርም ፡ አይታወቁም ።

፰፭ ፡ ጥፋትና ፡ ሰልፍ ፡ በታዘዘበት ፡ ወራት ፡ ተወልደዋልና ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ኑረው ፡ በሴቶችና ፡ በወንዶች ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ አይነሱም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ፡ ወገኖቻቸው ፡ ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ የተወለዱ ፡ የረዓይት ፡ ሞታቸው ፡ በወጡበት ፡ በታ ፡ ነው ።

፪ ፡ ሞታቸውም ፡ ሙሉን ፡ ሞት ፡ ይሁን ።

፫ ፡ ፍርድ ፡ ሳይደረግ ፡ የመከራ ፡ ፍጻሜ ፡ እስከሚደረግባት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ እንደዚሁ ፡ ይጠፋሉ ፡ የከበረ ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ከመሰጠቱ ፡ አስቀድሞ ፡ ሕግን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ በደቂቀ ፡ ሴት ፡ ፍርድ ፡ ይጀመራል ።

፬ ፡ አሁንም ፡ ለነሱ ፡ ልትለምንላቸው ፡ የላኩህን ፡ ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ የነበሩ ፡ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ።

፭ ፡ ዛሬም ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ነበራችሁ ፡ የተሠወሩም ፡ ኃጢአቶች ፡ ገና ፡ አልተገለጡላችሁም ፡ ነበር ።

፮ ፡ የተናቀ ፡ ምሥጢርንም ፡ አወቃችሁ ፡ በልቡናችሁም ፡ ዕናት ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ ለሴቶች ፡ ነገራችሁ ።

፯ ፡ ከዚህም ፡ ምሥጢር ፡ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ክፋትን ፡ ያበዛሉ ፡ እንግዲህስ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የላችሁም ፡ በላቸው ፡ አለኝ ።

፰ ፡ እንደ ፡ ቋያ ፡ የሚቃጠሉ ፡ ሰዎች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደዚያ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ቦታ ፡ መላእክት ፡ ወሰዱኝ ፡ ሊታዩም ፡ በወደዱ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ ሆነው ፡ ይታያሉ ።

፱ ፡ ዋቅል ፡ ነፋስ ፡ ወዳለበት ፡ ቦታ ፡ ራሱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወደሚደርስ ፡ ተራራ ፡ ወሰዱኝ ። (ስነ ፡ ፍጥረት ፡)

፲ ፡ የሚያበሩ ፡ አራት ፡ ቦታዎችን ፡ አየሁ ፡ በጥልቁም ፡ ዳርቻ ፡ ነገሮድንድ ፡ አለ ፡ የእሳት ፡ ቀስት ፡ የእሳት ፡ ፍላፃ ፡ ጕረጕሪያቸውም ፡ የእሳት ፡ ሰይፍ ፡ መብረቆችም ፡ ሁሉ ፡ አሉ ።

፲፩ ፡ የሚናገር ፡ የመጣያ ፡ ወሀ ፡ እስከ ፡ አለበት ፡ ድረስ ፡ የምዕራብም ፡ እሳት ፡ እስካለበት ፡ ድረስ ፡ ወሰዱኝ ፡ ይኸውም ፡ የፀሐይን ፡ መግቢያ ፡ ሁሉ ፡ የሚይዝ ፡ ነው ።

፲፪ ፡ እሳቱ ፡ እንደ ፡ ወሀ ፡ እስከሚፈስ ፡ እስከ ፡ እሳት ፡ ፈሳሽ ፡ ድረስ ፡ መጣሁ ፡ በምዕራብ ፡ ወዳለ ፡

ወደ ፣ ታላቁም ፣ ባሕር ፣ ያፈሳል ።

፲፫፣ ታላላቅ ፣ ወንዞችንም ፣ ሁሉ ፣ አየሁ ፣ እስከ ፣ ታላቁ ፣ (በርባሮስ ፣) ጨለማም ፣ ድረስ ፣ ደረስኩ ፣ ሥጋዊ ፣ ደማዊ ፣ ሁሉም ፣ ወደሚመላለስበት ፣ ሄድኩ ።

፲፬፣ የክረምት ፣ ጭጋጎች ፣ ያሉባቸው ፣ ተራሮች ንም ፣ የወንዙንም ፣ ሁሉ ፣ ውሀ ፣ የሚፈስበትን ፣ አየሁ ፣ (ውቅያኖስንም ፣) ።

፲፭፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የሚፈሱ ፣ የወንዞችንም ፣ ሁሉ ፣ አፋቸውን ፣ የውቅያኖስንም ፣ አፍ ፣ አየሁ ።

፲፮፣ የነፋሶችን ፣ ሁሉ ፣ በታዎችንም ፣ ሁሉ ፣ አየሁ ፣ ፍጥረቱን ፣ የምድሩንም ፣ ሁሉ ፣ መሠረቶች ፣ በነሳቸው ፣ እንዳስጌጠ ፣ አየሁ ፣ (አጸና) ።

፲፯፣ ባራቱ ፣ ማዕዘን ፣ ያለ ፣ አድማስንም ፣ አየሁ ፣ ምድርን ፣ ያጸኗት ፣ የጸናች ፣ ሰማይንም ፣ የሚሸከሟት ፣ አራቱን ፣ ነፋሶች ፣ አየሁ ።

፲፰፣ የከበረች ፣ ሰማይንም ፣ ነፋሶች ፣ እንደ ፣ ዘረጓት ፣ አየሁ ።

፲፱፣ እነሳቸውም ፣ በምድርና ፣ በሰማይ ፣ መካከል ፣ ቁመው ፣ ይኖራሉ ፣ እነሳቸውም ፣ የሰማይ ፣ ምሰሶዎች ፣ ናቸው ።

፳፣ ሰማይን ፣ ዘርግተው ፣ የያዙ ፣ የዐሐይንም ፣ ክበብ ፣ የሚያገቡ ፣ ከዋክብትንም ፣ ሁሉ ፣ የሚያገቡ ፣ ነፋሶችንም ፣ አየሁ ።

፳፩፣ ደመናዎችን ፣ የሚሸከሙ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ያሉ ፣ ነፋሶችንም ፣ አየሁ ።

፳፪፣ የመላእክትንም ፣ ቍጥር ፣ አየሁ ፣ በላይ ፣ ያለ ፣ ጠፈርን ፣ የሚያፀና ፣ በምድር ፣ ዳርቻ ፣ ያለ ፣ አድማሱን ፣ አየሁ ።

፳፫፣ ወደ ፣ አዜብም ፣ ሄድኩ ፣ በቀንም ፣ በሌሊትም ፣ ወደሚያበሩ ፣ ከከበረ ፣ ደንጊያ ፣ ወደሚበልጡ ፣ ወደ ፣ ሰባት ፣ ተራሮችም ፣ ሄድኩ ። (ዕንቁ ፣)

፳፬፣ ሦስቱ ፣ በምሥራቅ ፣ ሦስቱም ፣ በዓዜብ ፣ ናቸው ፣ በምሥራቅ ፣ ያለ ፣ ዕንቁ ፣ ግን ፣ አንዱ ፣ ቅጥልጣል ፣ የሚባል ፣ ዕንቁ ፣ አንዱም ፣ ባሕር ፣ የሚባል ፣ ዕንቁ ፣ ነው ። አንዱ ፣ ደምርዕ ፣ የሚባል ፣ ዕንቁ ፣ ነው ፣ በዓዜብ ፣ ያለ ፣ ቀይ ፣ ዕንቁ ፣ ነው ።

፳፭፣ መካከለኛው ፣ ግን ፣ ጢስ ፣ ከሚባል ፣ ዕንቁ ፣ እንደ ፣ ተሠራ ፣ እንደ ፣ እግዚአብሔር ፣ መቀመጫ ፣ እስከ ፣ ሰማይ ፣ ይደርሳል ።

፳፮፣ የመቀመጫው ፣ አንበሩ ፣ በሰንፔር ፣ ከሚባል ፣ ዕንቁ ፣ የተሠራ ፣ ነው ፣ በተራራው ፣ ሁሉ ፣ ያለ ፣ የሚቃጠል ፣ እሳትንም ፣ አየሁ ።

፳፯፣ በታላቅ ፣ ምድር ፣ መጨረሻ ፣ የሚሆን ፣ በታን ፣ በዚያ ፣ አየሁ ፣ ውሀዎች ፣ በዚያ ፣ ይሰበሰባሉ ።

፳፰፣ በሰማይ ፣ እሳት ፣ የሚቃጠሉ ፣ ደቂቀ ፣ ሴት ፣ የተጋዙበት ፣ ጥልቅ ፣ የሚሆን ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ያለ ፣ ገሃነምንም ፣ አየሁ ።

፳፱፣ በእሳት ፣ የሚቃጠሉ ፣ ወደ ፣ ጥልቅም ፣ የሚወርዱ ፣ ስፍር ፣ ቍጥር ፣ የሌላቸው ፣ የሰማይ ፣ ደቂቀ ፣ ሴትን ፣ በውስጣቸው ፣ አየሁ ፣ በዚያም ፣ በታ ፣ ወደ ፣ ላይ ፣ ርቀት ፣ ወደ ፣ ታችም ፣ ጥልቅ ነት ፣ የለውም ።

በዚያም ፣ በገሃነም ፣ ላይ ፣ በታ ፣ አየሁ ፣ ለዚያም ፣ በታ ፣ በላይ ፣ ጠፈር ፣ በታችም ፣ መሠረት ፣ የለውም ። ፴፣

የምድረ ፣ በዳ ፣ በታ ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ በላዩ ፣ ውሀ ፣ የለም ፣ ወፎችም ፣ የሉም ። ፴፩፣

በዚያም ፣ የሚያስፈራ ፣ በታን ፣ አየሁ ፣ እንደ ሚቃጠሉ ፣ እንደ ፣ ታላላቅ ፣ ተራሮች ፣ የሚቃጠሉ ፣ ሰባት ፣ ከከበቸችንም ፣ አየሁ ። ፴፪፣

የሚጠይቀኝ ፣ ረቂቅ ፣ ባልደረባዬም ፣ እንደመ ሆኑ ፣ መልአኩ ፣ ይህ ፣ በታ ፣ የምድርና ፣ የሰማይ ፣ መጨረሻ ፣ በታ ፣ ነው ። ፴፫፣

ለሰማይ ፣ ከከበች ፣ ለደቂቀ ፣ ሴት ፣ ለሰማይም ፣ ሠራዊት ፣ በእሳት ፣ ላይ ፣ ለሚገለባበጡ ፣ ከከበችም ፣ ይህ ፣ የግዘት ፣ ቤት ፣ ሆናቸው ፣ አለኝ ። ፴፬፣

በጊዜያቸው ፣ አልመጡምና ፣ በአእምሮ ፣ ፍጹም ፣ ከመሆናቸው ፣ አስቀድሞ ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ትእዛዝ ፣ ያፈረሱ ፣ እነሀ ፣ ናቸው ። ፴፭፣

የተሠወረ ፣ ፍዳቸውን ፣ በሚቀበሉበት ፣ ዘመን ፣ እስከ ፣ ኃጢአታቸው ፣ መጨረሻ ፣ ጊዜ ፣ ድረስ ፣ ተቈጥቶ ፣ አጋዛቸው ። ፴፮፣

ዑርኤልም ፣ በዚህ ፣ በነገሩ ፣ ደቂቀ ፣ ሴት ፣ ከሰዶች ፣ ጋራ ፣ አንድ ፣ ሆነው ፣ ሰውነቶቻቸው ፣ በፍዳ ፣ ተይዘው ፣ ይኖራሉ ። ፴፯፣

በብዙ ፣ ወገንም ፣ አብነት ፣ ሁነዋቸው ፣ ሰዎችን ፣ አረከሷቸው ፣ ታላቅ ፣ በሆነ ፣ ጨርሰው ፣ እስከ ያጠፉቸው ፣ ድረስ ፣ በሚፈረድባቸው ፣ ገንዘብ ፣ ጽኑ ፣ ፍርድ ፣ በሚፈረድባት ፣ በዕለተ ፣ ምጽአት ፣ ይፈረድባቸዋልና ፣ ምዕመናን ፣ ለሥላሴ ፣ እንዲሠዉ ፣ እነሱም ፣ ለአጋንንት ፣ ይሠዉ ፣ ዘንድ ፣ ሰዎችን ፣ ያስታቸዋል ። ፴፰፣

ሚስቶቻቸውም ፣ ከፍ ፣ ባለ ፣ ማዕርግ ፣ የነበሩ ፣ የሴትን ፣ ልጆች ፣ አስተው ፣ ደኅና ፣ ሴቶችን ፣ ይሆናሉ ። (ይመስላሉ ፣ ሊ ፣ ን ፣) ፴፱፣

እኔ ፣ ሄኖክ ፣ በሁሉ ፣ ዳርቻ ፣ በአድማስ ፣ ሁኜ ፣ የኔን ፣ ብቻ ፣ ሥራ ፣ አየሁ ፣ ከሰዎችም ፣ እኔ ፣ እንዳየሁ ፣ ያየ ፣ የለም ። ፵፣

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

ለምስጋና ፣ የሚተጉ ፣ የከበሩ ፣ የመላእክት ፣ ስማቸው ፣ ይህ ፣ ነው ። ፩፣

ከከበሩ ፣ ከመላእክት ፣ አንዱ ፣ ዑርኤል ፣ በመ ብረቅ ፣ በነጐድጓድ ፣ የተሾመ ፣ ነው ። ፪፣

በሰው ፣ ቀኑስል ፣ የተሾመ ፣ ከከበሩ ፣ ከመላእክት ፣ አንዱ ፣ ሩፋኤል ፣ ነው ። ፫፣

ዳያብሎስን ፣ የሚበቀለው ፣ አጋንንትንም ፣ የሚበቀላቸው ፣ ከከበሩ ፣ ከመላእክት ፣ አንዱ ፣ ራጉኤል ፣ ነው ። ፬፣

ለሰው ፣ በደረገው ፣ በጎነት ፣ ላይ ፣ ለሕዝቡ ፣ ታዛኝ ፣ ነውና ፣ ከከበሩ ፣ ከመላእክት ፣ አንዱ ፣ ሚካኤል ፣ ነው ። ፭፣

አእምሯቸውን ፣ ባጡ ፣ ሰዎችም ፣ ላይ ፣ የተሾመ ፣ ከከበሩ ፣ ከመላእክት ፣ አንዱ ፣ ሠረቃኤል ፣ ነው ። ፮፣

በባቦች ፣ ላይ ፣ በገነትም ፣ ባሉ ፣ ጻድቃን ፣ ላይ ፣ ፯፣

በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላ እክት ፡ አንዱ ፡ ገብርኤል ፡ ነው ። ፫ የሚሠራበት ፡ ሥራ ፡ እስከሌለበት ፡ ቦታ ፡ ድረስ ፡ ዘርኩ ፡ በዚያም ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡ አየሁ ። የተዘጋጀ ፡ የሚያስፈራ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ ቦታ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በላይ ፡ ጠፈር ፡ በታችም ፡ መሠረት ፡ የለውም ። ፬ በዚያም ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተላላቅ ፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ቋያም ፡ ሲቃጠሉ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በሱ ፡ የተጋዙ ፡ ሰባት ፡ የሰማይ ፡ ኮከቦች ፡ አየሁ ። (ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ናቸው ፡ ።) ፭ ያን ፡ ጊዜም ፡ በምን ፡ ኃጢአታቸው ፡ ታስረው ፡ ተግዘዋል ፡ በምንስ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በዚህ ፡ ወድቀዋል ፡ አልሁ ። ፮ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ወደደውም ፡ ሥራ ፡ የሚመራኝ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ዑርኤልም ፡ ሄኖክ ፡ ስለምን ፡ ትጠይቃለህ ፡ የማንንስ ፡ ነገር ፡ ልትረዳ ፡ ተፈልጋለህ ፡ አለኝ ፡ አለ ። ፯ እኒህ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ያፈረሱ ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመን ፡ ቀኖጥር ፡ ኃጢአታቸውም ፡ የሚሠራበት ፡ ወራት ፡ ቀኖጥር ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ተግዘዋል ፡ አለኝ ። ፰ ከዚያም ፡ ከዚህ ፡ ቦታ ፡ ወደሚያስፈራ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄድኩ ። ፱ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡ አየሁ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቃጠል ፡ ታላቅ ፡ ቋያ ፡ አለ ፡ መጋዛም ፡ አለበት ፡ ድምበሩም ፡ በመምላት ፡ ፍጹም ፡ እስከ ፡ ሆነ ፡ እስከ ፡ ውቅያኖስ ፡ ደርሷል ። ፲ ወደዚያው ፡ የሚያወርዷቸው ፡ ታላላቅ ፡ የእሳት ፡ ምሰሶችም ፡ አሉ ፡ ። (ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ና ፡) ቁመቱን ፡ ወርዱን ፡ ማየት ፡ አልቻልሁም ፡ መልኩንም ፡ ማየት ፡ ተሳነኝ ። ፲፩ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ ቦታ ፡ እንዴት ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ፡ ለያውትም ፡ ደዌ ፡ ነው ፡ አልኩ ። ፲፪ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ዑርኤል ፡ መለሰልኝ ። ፲፫ ሄኖክ ፡ እንደዚህ ፡ አድርገህ ፡ መፍራትህ ፡ ምንድን ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ ስለሚያስፈራ ፡ ቦታ ፡ መደንገጥህ ፡ በዚህስ ፡ መከራ ፡ ገጸ ፡ መዓት ፡ መፍራትህ ፡ ስለምነው ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ። ፲፬ ይህም ፡ ቦታ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ የግዘት ፡ ቤታቸው ፡ ነው ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ይጋዛሉ ። ፲፭ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄድሁ ፡ በምዕራብም ፡ ረጅምና ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ ተራራን ፡ የጸና ፡ አለትንም ፡ አሳየኝ ። (አሕዛብን ፡) ፲፮ ባጠገቡም ፡ ያማሩ ፡ አራት ፡ ቦታዎች ፡ አሉ ፡ በውስጡም ፡ ጥልቅነት ፡ ሰፊነት ፡ አለት ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያድጥ ፡ አለት ፡ ነው ፡ ሊያዩትም ፡ ጥልቅ ፡ ነው ፡ ጨለማም ፡ ነው ። ፲፯ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከከበሩ ፡ መላእክት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ አንዱ ፡ ሩፋኤል ፡ መለሰልኝ ።

እኒህ ፡ መልካም ፡ መልካም ፡ ቦታዎች ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶች ፡ በነሱ ፡ ሊሰበሰቡባቸው ፡ እነዚህ ፡ ለነሱ ፡ ተፈጠሩላቸው ፡ መላእክትም ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ነፍሶችን ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ይሰበስባሉ ። ፲፰ ፍጹም ፡ መቻያቸውን ፡ እስተሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እስከ ፡ ጊዜያቸውም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እነሱን ፡ የሚያኖሩባቸው ፡ እነዚህን ፡ ቦታዎች ፡ ሥላሴ ፡ ፈጠሩ ። ፲፱ ይኸውም ፡ በነሱ ፡ ታላቅ ፡ መከራ ፡ እስኪደረግ ባቸው ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ነው ። ፳ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ነፍሶችንም ፡ አየሁ ፡ እነሱ ፡ መ·ተው ፡ ሳሉ ፡ ቃላቸው ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ይደርሳል ፡ ወንድሞቻቸውንም ፡ ይከሳሉ ፡ ይጣላሉ ። ፳፩ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ሩፋኤል ፡ ቃሉ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ የሚደርስ ፡ የሚከስ ፡ ይኸ ፡ ነፍስ ፡ የማነው ፡ ነፍስ ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ። ፳፪ ይህ ፡ ነፍስ ፡ ወንድሙ ፡ ቃየል ፡ በግፍ ፡ ከገደለው ፡ ከአቤል ፡ የተለየ ፡ ነፍስ ፡ ነው ፡ ልጁ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ የልጅ ፡ ልጁም ፡ ከሰው ፡ ልጅ ፡ ተለይቶ ፡ እስኪጠፋ ፡ ቃየልን ፡ ይከሳል ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ። ፳፫ ያን ፡ ጊዜም ፡ የጻድቃንን ፡ ነገር ፡ የኃጥአንንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጠየቅሁ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ስለምን ፡ ተለየ ፡ አልኩ ። ፳፬ የሞቱ ፡ ሰዎችን ፡ ነፍስ ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ሦስት ፡ ቦታዎች ፡ ተፈጠሩ ፡ የጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡ እንደዚህ ፡ ተለየ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ ይህ ፡ ቦታ ፡ ብርሃን ፡ ያለበት ፡ የውሀ ፡ ምንጭ ፡ ነው ። ፳፭ አሁን ፡ እንደ ፡ ተገናርሁት ፡ ለጻድቃን ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሞተው ፡ በተቀበሩ ፡ ጊዜ ፡ ሊኖሩበት ፡ ለኃጥአን ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተፈጠረላቸው ። ፳፮ በሕይወት ፡ ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ በነሱ ፡ መከራ ፡ አልተደረገባቸውም ። ፳፯ መቻያ ፡ እስከሚቀበሉባት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽዓት ፡ ድረስ ፡ በዚች ፡ ታላቅ ፡ ጭንቅ ፡ ተይዘው ፡ ሊኖሩ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ ነፍሶቻቸው ፡ ከጻድቃን ፡ ነፍሳት ፡ ይለያሉ ፡ ለሚሳደቡም ፡ ሰዎች ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መከራና ፡ መቅሠፍት ፡ ይደረጉባቸዋል ፡ በሰውነታቸውም ፡ በቀል ፡ ትደረግባቸዋለች ። ፳፰ በዚያ ፡ ቦታ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ዓሥሮ ፡ ያግዛቸዋል ፡ ምንም ፡ ከዕለተ ፡ ምጽዓት ፡ አስቀድሞ ፡ ቢሆን ፡ በዚያ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ዓሥሮ ፡ ያግዛቸዋል ። ፳፱ የኃጥአን ፡ ነፍስ ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተለየ ፡ ወንድሞቻውን ፡ ለሚከሰሱ ፡ በኃጥአንም ፡ ወራት ፡ በሞቱ ፡ ጊዜ ፡ የጥፋታቸውን ፡ ነገር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለሚያሳዩ ፡ ለጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡ በታ ፡ ተለየ ። ፴ ለጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ በደልን ፡ የጨረሱ ፡ ኃጥአንን ፡ ሆኑ ፡ እንጂ ፡

ጻድቃንን ፡ ላልሆኑ ፡ ለክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍስም ፡ በታ ፡ ተፈጠረ ፡ ከበደለኞችም ፡ ጋራ ፡ እንደነሱ ፡ በደለኞች ፡ ይሆናሉ ።

፴፭፤ መከራ ፡ በሚቀበሉባት ፡ በዕለተ ፡ ምጽአትም ፡ ነፍሳቸው ፡ አትሞትም ፡ ከፍዳም ፡ አይድኑም።

፴፮፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ የክብር ፡ በለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የቸርነትና ፡ የጌትነት ፡ በለቤት ፡ ጌታዬም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ አልሁ ።

፴፯፤ ከዚያም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ በምዕራብ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ በታ ፡ ሄድሁ ።

፴፰፤ ሳያርፍ ፡ እየሮጠ ፡ የሚነድን ፡ እሳትንም ፡ አየሁ ፡ (ዐሐይ ፡ ነው) እኔ ፡ እንዳየሁት ፡ ፈጽሞ ፡ ሲሮጥ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ ከሩጫው ፡ አይገታም ፡ (አያርፍም ፡ ሲል ፡ ነው ፡)

፴፱፤ ይህ ፡ ዕረፍት ፡ የሌለው ፡ ምንድነው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁ ።

፵፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ራጉኤል ፡ መለሰልኝ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሊሮጥ ፡ ሩጫውን ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ ነው ፡ ይኸውም ፡ በሰማይ ፡ የሚያበራ ፡ ዐሐይ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ ከዚያም ፡ በታ ፡ በምድር ፡ ወዳለ ፡ ወደሌላ ፡ በታ ፡ ሄድሁ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ የሚቃጠል ፡ ቋያ ፡ ያለበት ፡ ተራራንም ፡ አሳየኝ ።

፪፤ ወደሱም ፡ ደጅ ፡ የከበሩ ፡ ሰባት ፡ ተራሮችን ፡ አየሁ ።

፫፤ ያየሁትም ፡ ሁሉ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ልውጥ ፡ ነው ፡ ያማሩና ፡ የከበሩ ፡ ድንጋዮችንም ፡ አየሁ ፡ ሁሉም ፡ የከበረ ፡ ነው ።

፬፤ መልካቸው ፡ የበራ ፡ ነው ፡ ፊታቸውም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡ በንዱ ፡ ላይ ፡ የጸኑ ፡ ናቸው ።

፭፤ ሦስቱም ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡ በንዱ ፡ ላይ ፡ የጸኑ ፡ ናቸው ። ጥልቆች ፡ ቆላዎች ፡ አሉ ፡ ጠማሞችም ፡ ናቸው ፡ አንዲቱ ፡ አንዲቱን ፡ አትቀርበትም ።

፮፤ ሰባተኛውም ፡ ተራራ ፡ በነዚህ ፡ መካከል ፡ ነው ፡ ቁመታቸው ፡ እንደ ፡ አፍርንጊ ፡ ወምበር ፡ ሁሉም ፡ ይመሳሰላሉ ።

፯፤ መዓዛ ፡ ያላቸውም ፡ እንጨቶች ፡ ይከቡታል ፡ በመካከላቸውም ፡ አንድ ፡ እንጨት ፡ አለ ፡ በሸተተኝም ፡ ጊዜ ፡ ከነሳቸው ፡ አንዱ ፡ ስንኳ ፡ እንደነሱ ፡ የሸተተኝ ፡ የለም ።

፰፤ ሌሎችም ፡ እንጨቶች ፡ ከሸቱው ፡ ሁሉ ፡ የሚሸት ፡ እንደሱ ፡ የሚሸት ፡ አልሆነም ።

፱፤ ቅጠሉ ፡ አበባው ፡ እንጨቱም ፡ ለዘላለም ፡ አይጠወልግም ።

፲፤ ፍሬውም ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እንደዘምባባም ፡ ፍሬ ፡ ንብብር ፡ ነው ።

፲፩፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ እንጨት ፡ እነሆ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ ሊያውትም ፡ ፈጽሞ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡ ቅጠሉ ፡ ጽፍቅ ፡ ነው ፡ ፍሬው ፡ ንብብር ፡ ሊያውትም ፡ ፈጽሞ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡ አልሁ ።

፲፪፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ በላያቸው ፡ የተሾመ ፡ ፈጽመው ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ሚካኤል ፡ መለሰልኝ ።

፲፫፤ ሄኖክ ፡ የዚህን ፡ እንጨት ፡ ሽታ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ ትጠይቃለህ ፡ ልታውቅስ ፡ ምን ፡ ትመረምራለህ ፡ አለኝ ።

፲፬፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ እኔ ፡ ሄኖክ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ፡ የእንጨቶችን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ላውቅ ፡ እወዳለሁ ፡ ይልቁንም ፡ የዚህን ፡ እንጨት ፡ ነገር ፡ ላውቅ ፡ እወዳለሁ ፡ አልሁት ።

፲፭፤ እሱም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ ረጅም ፡ ሆኖ ፡ የምታየው ፡ ራሱ ፡ የጌታን ፡ መቀመጫ ፡ መስሎ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ተራራ ፡ የተመሰገነ ፡ የጎነነ ፡ የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡ የሚሆን ፡ የክብር ፡ በለቤት ፡ ይህችን ፡ ዓለም ፡ በበጎ ፡ ሊጎበኛት ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀመጥበት ፡ ዙፋኑ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ነው ።

፲፮፤ ይህም ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ የተወደደ ፡ እንጨት ፡ ጌታ ፡ ሁሉን ፡ በተቀበለ ፡ ጊዜ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ የሚሆን ፡ መከራም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ጽኑ ፡ መከራ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከሥጋዊ ፡ ከደማዊ ፡ አንዱስ ፡ ስንኳ ፡ ሊነካው ፡ ሥልጣን ፡ የለውም ።

፲፯፤ ለደጋጎች ፡ ለተዋረዱም ፡ ሰዎች ፡ ከዚህ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ለተመረጡም ፡ ሰዎች ፡ ደኅንነት ፡ ይሰጣል ።

፲፰፤ የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡ ወደሚሆን ፡ በደጊቱ ፡ ማደሪያ ፡ አንጻር ፡ በመስዕ ፡ በኩል ፡ በከበረ ፡ በታ ፡ ይተከላል ።

፲፱፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፳፤ በየወገናቸው ፡ ወደ ፡ ከበረ ፡ በታ ፡ ሽቱን ፡ ያቀርቡለታል ፡ አባቶችህ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንደኖሩ ፡ እነሱም ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይኖራሉ ።

፳፩፤ በዘመናቸውም ፡ መከራና ፡ አዘን ፡ መቅሠፍትና ፡ ድካምም ፡ አይዳስሳቸውም ፡ (አያገኛቸውም) ።

፳፪፤ እንደዚህ ፡ አድርጎ ፡ ወዳጆቹ ፡ ለሆኑት ፡ ሰዎች ፡ አዘጋጅቷልና ፡ እንደዚህም ፡ አድርጎ ፡ ፈጥሮ ፡ ይስጣቸው ፡ ብሏልና ፡ የዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ የሚሆን ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡ አለ ።

፳፫፤ ከዚያ ፡ ተነሥቼ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ መከከል ፡ ሄድሁ ፡ የከበረ ፡ የለመለመም ፡ እንጨት ፡ የተቈረጠ ፡ ለምለሞ ፡ የሚናር ፡ ጫፍ ፡ ያለበት ፡ በታንም ፡ አየሁ ። (ከነቢያት ፡ የተወለዱ ፡ ሐዋርያት ፡ ናቸው ።)

፳፬፤ በዚያም ፡ በታ ፡ የከበረ ፡ ተራራን ፡ አየሁ ፡ በተራራውም ፡ በታች ፡ በምሥራቁ ፡ አንጻር ፡ ውሀ ፡ አለ ፡ የሚፈሰውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ነው ። (ትእምርት ፡ ነው ።)

፳፭፤ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ከዚህ ፡ የሚበልጥ ፡

ሌላ ፡ ተራራንም ፡ አየሁ ።

፯ በመካከላቸውም ፡ ጥልቅ ፡ ቄላ ፡ አለ ። (አሕዛብ ፡ ናቸው ፡) ስፋት ፡ የለውም ፡ (ስፋሕ ፡ አእምሮ ፡ የላቸውም ፡) ውሀውም ፡ ለሷ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ይፈሳል ። (ትእምርቱ ፡ ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ ተነገረ ፡ ለአሕዛብም ፡ ይነገራል ።)

፰ በዚህም ፡ በሁለተኛው ፡ ተራራ ፡ ምዕራብ ፡ አጠገብ ፡ ከሰ ፡ የሚያንስ ፡ ተራራ ፡ አለ ። (አርሞንዔም ፡ ነው ፡) ርዝመት ፡ የለውም ፡ በመካከላቸውም ፡ በበታቹ ፡ ቆላ ፡ አለ ።

፱ በሦስቱ ፡ ተራሮች ፡ ዳርቻ ፡ አጠገብ ፡ ጥልቅ ፡ የሆኑ ፡ የደረቁ ፡ ሌሎች ፡ ቄላዎች ፡ አሉ ።

፲ ቄላዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጥልቆች ፡ ናቸው ፡ ስፋት ፡ የለውም ፡ ከጽኑ ፡ ደንጊያ ፡ የተገኘ ፡ ጽኑ ፡ አለት ፡ ደንጊያ ፡ አለ ። (ከአሕዛብ ፡ የተወለዱ ፡ አሕዛብ ፡)

፲፩ በነሱ ፡ ላይ ፡ እንጨት ፡ ይተከላል ፡ (ሕግ ፡ ነው ፡) የአሕዛብን ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ፡ የሌላውንም ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ፡ (እስራኤል ፡) ይልቁንም ፡ የአሕዛብን ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ።

፲፪ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይች ፡ የተባረከች ፡ ሁለመናዋ ፡ እንጨቶችን ፡ የተመላች ፡ ይቺ ፡ ምድር ፡ ለምን ፡ ተፈጠረች ። (መንግሥት ፡)

፲፫ ይችስ ፡ የተረገመች ፡ ቄላ ፡ በመካከላቸው ፡ ለምን ፡ ተፈጠረች ።

፲፬ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ኡራኤል ፡ መለሰልኝ ፡ ይች ፡ የተረገመች ፡ ቄላ ፡ እስክ ፡ ዘላለሙ ፡ ሊኖሩባት ፡ ለተረገሙ ፡ ሰዎች ፡ ተፈጠረች ፡ አለኝ ።

፲፭ (ገሃነም ፡) በቃላቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የማይገባ ፡ ነገርን ፡ የሚናገሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ ይሰበሰባሉ ።

፲፮ በጌትነቱ ፡ ጭንቅ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ተናገሩ ፡ በዚያ ፡ መላእክት ፡ ይሰበስቧቸዋል ፡ በታቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፯ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ለዘላለሙ ፡ በጻድቃን ፡ ፊት ፡ በውነት ፡ የሚቀበሉት ፡ የመከራቸው ፡ ምሳሌ ፡ በነሱ ፡ ይሆንባቸዋል ።

፲፰ ለሰው ፡ የሚያገኙ ፡ የሚራሩ ፡ ጻድቃንም ፡ ለዘላለም ፡ የሚነግሥ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ አመሰገንሁት ።

፲፱ በተፈረደባቸውም ፡ ወራት ፡ እንዳደላቸው ፡ በቸርነቱ ፡ ያመሰግኑታል ።

፳ እኔም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡ ጌትነቱንም ፡ ተናገርሁለት ፡ ለነ ናናነቱም ፡ እንደሚገባ ፡ መጠን ፡ ስሙን ፡ ጠራሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ከዚያ ፡ በመድበራ ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሄድሁ ።

፪ ምድረ ፡ በዳውንም ፡ ብቻ ፡ አየሁ ። (እንደ ፡ አብረንታንት ፡) ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ የተገኙ ፡ እንጨቶችን ፡ ተመልከል ።

፫ ውሀም ፡ ከወደላይ ፡ ይመነጫል ፡ ሻሻቱውም ፡ በገዙ ፡ ይታያል ።

፬ በመስዕ ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ፡ ወደ ፡ ምዕራብም ፡ ይፈሳል ፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ አራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ይሄዳል ፡ ከዚያም ፡ ውሀና ፡ ጠል ፡ ይገኛል ። (ትእምርት ፡ ነው ፡)

፭ ከመድበራ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ በታ ፡ ሄጄ ፡ ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ምሥራቅ ፡ ቀረብሁ ።

፮ በዚያም ፡ ሕግ ፡ የሚጠበቅባቸው ፡ እንጨቶችን ፡ አየሁ ፡ ይልቁንም ፡ የከርቤና ፡ የነጭ ፡ ዕጣን ፡ መዓዛ ፡ ያለባቸው ፡ የቀመም ፡ እንጨቶችን ፡ አየሁ ፡ እንጨቶችም ፡ አይመሳሰሉም ።

፯ እነሱንም ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ተራራ ፡ ሄድሁ ፡ ፊጽሚም ፡ የራቅሁ ፡ አይደለሁም ።

፰ የማይገታ ፡ ውሀ ፡ ያለባቸው ፡ ሌላ ፡ የቄላዎች ፡ በታን ፡ አየሁ ።

፱ ያማረ ፡ እንጨትንም ፡ አየሁ ፡ ሽታውም ፡ እንደ ፡ ለውዝ ፡ ሽታ ፡ ነው ።

፲ በነዚህ ፡ ቄላዎች ፡ አጠገብም ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ ሽታ ፡ አየሁ ።

፲፩ እኒህን ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ቀረብሁ ፡ በውስጡ ፡ እንጨቶች ፡ ያሉበት ፡ ሌላ ፡ ተራራንም ፡ አየሁ ።

፲፪ ጣሪራ ፡ ከልበኔም ፡ እንደሚባል ፡ እንደ ፡ ነቂጥሮ ፡ ያለ ፡ ውሀ ፡ ይፈሳል ።

፲፫ በዚያው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ ሌላ ፡ ተራራ ፡ አየሁ ፡ በውስጡም ፡ ዋግራ ፡ የሚባሉ ፡ እንጨቶች ፡ አሉበት ።

፲፬ እኛም ፡ እንጨቶች ፡ ከርክዕ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ የተመሉ ፡ ጽናትንም ፡ ያገኙ ፡ ናቸው ፡ ይህንንም ፡ ሽቱ ፡ በቄረጡት ፡ ጊዜ ፡ ከሽቱ ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣል ።

፲፭ እነዚህን ፡ ሽቶች ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ እየተመለከትሁ ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ሄድሁ ።

፲፮ ያማረ ፡ ሽቱን ፡ መዓዛ ፡ ያላቸው ፡ እንጨቶችንም ፡ ቀናንሞስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱን ፡ ጉጥፈ ፡ የሚባል ፡ ሽቱን ፡ የተመሉ ፡ ሰባቱን ፡ ተራራዎች ፡ ሄድሁ ።

፲፯ ከዚያም ፡ በነዚያ ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ርቄ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሄድሁ ።

፲፱ ወደ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕርም ፡ ሄድሁ ፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ የራቅሁ ፡ ሆንሁ ።

፳ ዙጡኤል ፡ በሚባል ፡ መልአክ ፡ (ዓቃቤ ፡ ገነት ፡ ነው ፡) በላይ ፡ አልፌ ፡ ሄድሁ ፡ በቸርነቱም ፡ ወደምትወረስ ፡ ገነት ፡ መጣሁ ።

፳፩ ከሂህ ፡ እንጨቶች ፡ ወዲያ ፡ ብዙዎች ፡ ታላላቆች ፡ እንጨቶችን ፡ በዚያ ፡ በቅለው ፡ አየሁ ።

፳፪ ሽታቸውም ፡ ያማረ ፡ ሲሆን ፡ ታላላቆች ፡ ናቸው ፡ ብርሃናቸውም ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እነሱም ፡ ያበራሉ ።

፳፫ ከሰ ፡ በልተው ፡ ታላቅ ፡ ጥበብን ፡ የሚያውቁ ፡ ባት ፡ የጥበብ ፡ እንጨትን ፡ አየሁ ፡ ተረርቃ

ሞም ፡ ይመስላል ።

፲፩፡ ፍሬውም ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ዘለላ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የዚያም ፡ እንጨት ፡ ሽታው ፡ ሄዶ ፡ ከሩቅ ፡ ይደርሳል ።

፲፪፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሊያውትም ፡ ደስ ፡ እንደ ማሰኘቱ ፡ ይህ ፡ እንጨት ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ አልሁ ።

፲፫፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ መልአኩ ፡ ሩፋኤል ፡ መለሰልኝ ።

፲፬፡ ካንተ ፡ አስቀድመው ፡ የተፈጠሩ ፡ በልቴት ፡ እናትህና ፡ ሸማግሌ ፡ አባትህ ፡ (አዳምና ፡ ሔዋን ፡) ከሱ ፡ የበሉለት ፡ ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ ዕፀ ፡ በለስ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፭፡ ከሱም ፡ በልተው ፡ ክፉን ፡ ጥበብን ፡ አወቋት ፡ ዓይኖቻቸውም ፡ ተገለጡ ፡ ዕራቁታቸውንም ፡ እንዳለ ፡ አወቁ ፡ ከገነትም ፡ ተሰደዱ ፡ አለኝ ።

፲፮፡ ከዚያ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ሄድሁ ፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ታላላቅ ፡ አውሬዎችን ፡ አየሁ ።

፲፯፡ አንዱ ፡ ካንዱም ፡ ልውጥ ፡ ነው ፡ የወሮችም ፡ ፊታቸው ፡ ይለዋወጣል ፡ ጠጉራቸው ፡ ቃላቸውም ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ይለዋወጣል ።

፲፰፡ በኢህ ፡ አውሬዎችም ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰማይ ፡ በላዩ ፡ ያረፈበት ፡ አድማስን ፡ የተከፈቱ ፡ ደጃፎችንም ፡ አየሁ ።

፲፱፡ የሰማይ ፡ ከከበቸንም ፡ እንዲወጡ ፡ አየሁ ፡ ከዋክብት ፡ የሚወጡባቸው ፡ ደጃፎችንም ፡ ቁጠርሁ ።

፳፡ የየአንድ ፡ አንዳንዱን ፡ መውጫ ፡ ሁሉ ፡ በየቀኑ ጥራቸው ፡ ጻፍሁ ፡ ስማቸውን ፡ አናኗራቸውን ፡ ጊዜያቸውን ፡ ወራታቸውን ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ መልአኩ ፡ ዑራኤል ፡ እንዳሳየኝ ፡ ባንድነት ፡ ጻፍኩ ።

፳፩፡ ሁሉንም ፡ ለኔ ፡ አሳየኝ ፡ ጻፈው ፡ ዳግመኛ ፡ ስማቸውን ፡ ሥራታቸውንም ፡ ጻፈልኝ ።

፳፪፡ ከዚያ ፡ ተነሥቼ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ሄድኩ ፡ በዚያም ፡ ሳለሁ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻ ፡ የሚያበራና ፡ ታላቅ ፡ ተአምራትን ፡ አየሁ ።

፳፫፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ ሳለሁ ፡ የተከፈቱ ፡ የሰማይ ፡ ደጃፎችን ፡ አየሁ ፡ ሦስቱም ፡ ገጹ ፡ በሰማይ ፡ ናቸው ፡ ከነዚያም ፡ ነበያ ፡ አንዳንዱ ፡ ነፍሶች ፡ ይወጣሉ ።

፳፬፡ በመስዕ ፡ በኩል ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ጊዜ ፡ ቀቅ ፡ በረዶ ፡ ውርጭም ፡ ዋግም ፡ ጤዛም ፡ ዝናምም ፡ ይፈሳል ፡ ከሦስቱ ፡ ባንዲቱ ፡ መስኩት ፡ በበጎ ፡ ይነፍሳል ።

፳፭፡ በሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ መስኩቶች ፡ ግን ፡ በነፈሱ ፡ ጊዜ ፡ በኃይል ፡ ይነፍሳሉ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ ይሆናል ፡ እነሱም ፡ በኃይል ፡ ይነፍሳሉ ።

፳፮፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ መግቢያ ፡ ሄድሁ ፡ በመስኩቶቹ ፡ ልክ ፡ በመውጫውም ፡ ልክ ፡ በምሥራቅ ፡ እንዳየሁ ፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ መስኩቶችን ፡ አየሁ ።

ከዚያም ፡ በታ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ዓዜብ ፡ ሄድሁ ።

፳፯፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ የሰማይ ፡ መስኩቶችን ፡ አየሁ ፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ ዋዕይ ፡ ጤዛ ፡ ዝናም ፡ ነፋስም ፡ ይነፍሳል ።

፳፰፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ ተነሥቼ ፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ መውጫ ፡ ሄድሁ ።

፳፱፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ሳለሁ ፡ በዐሐይ ፡ መውጫ ፡ በኩል ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ የሰማይ ፡ ደጃፎችን ፡ አየሁ ።

፴፡ በተናናሽ ፡ ደጃፎችም ፡ ላይ ፡ ከነዚህ ፡ ደጃፎች ፡ በያንዳንዱ ፡ ተናናሾች ፡ የሰማይ ፡ ከከቦች ፡ ይገቡበታል ።

፴፩፡ በታየችላቸውም ፡ ጎዳና ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ መግቢያ ፡ ይሄዳሉ ።

፴፪፡ ይህንንም ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጣሪን ፡ አመሰገንሁ ፡ የፍጥረቱን ፡ ገናንነት ፡ ለሰዎች ፡ ሰውነቶችና ፡ ለመላእክት ፡ ሲገልጥ ፡ የሚያበራና ፡ ታላላቅ ፡ ተአምራቶችን ፡ ያደረገ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታንም ፡ በየጊዜው ፡ አመሰግነዋለሁ ።

፴፫፡ ፍጥረቱን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ የኃይሉን ፡ ሥራ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የቃሉንም ፡ ሥራ ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ እሱንም ፡ ለዘላለሙ ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ አደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ የያሬድ ፡ ልጅ ፡ ሄኖክ ፡ በሌላ ፡ ጊዜ ፡ ያየው ፡ ጥበብ ፡ ያለበት ፡ ራዕይ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ያሬድን ፡ የመላልኤል ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ መላልኤልን ፡ የቃይናን ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ቃይናንን ፡ የሄኖስ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሄኖስን ፡ የሴት ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሴትን ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ አለው ።

፪፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ እናገረው ፡ ዘንድ ፡ የጀመርሁት ፡ የዘጠኙ ፡ ሕገጋት ፡ አበጋዝ ፡ ይህ ፡ ኢታምልክ ፡ ነው ።

፫፡ የቀድሞ ፡ ሰዎች ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ ሰሙ ፡ በኋላም ፡ የተነሣችሁ ፡ ሰዎች ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ የምናገረው ፡ የከበረ ፡ የኢታምልክን ፡ ነገር ፡ አስተውሉ ።

፬፡ የለዚህ ፡ የአበው ፡ ነገራቸው ፡ ከዘጠኙ ፡ ሕገጋት ፡ ኢታምልክ ፡ ይበልጣል ፡ ማለት ፡ ነው ፡ እኛም ፡ በኋላ ፡ የተነሣን ፡ ሰዎች ፡ ከዘጠኙ ፡ ሕገጋት ፡ ኢታምልክ ፡ ትበልጣለች ፡ ማለትን ፡ አንከለክልም ።

፭፡ እኔ ፡ እንዳሰብሁት ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ የሕይወት ፡ እድል ፡ ከሱ ፡ የተሰጠኝ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ዛሬ ፡ የያዝሁት ፡ ጥበብ ፡ ከመላእክት ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አልተሰጠኝም ፡ ነበር ።

፮፡ ሦስት ፡ ነገሮችም ፡ ተገለጡልኝ ።

፯፡ እኔም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እነግራቸው ፡ ጀመር ።

፰፡ መጀመሪያው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የደጋጎቹ ፡

ማደሪያ ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ኃጥአንም ፡ በኃጢ
አታቸው ፡ በተፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ይጠፋሉ ።

፱፡ ከመላእክት ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸው ፡ በጸናላ
ቸው ፡ በተመረጡ ፡ ጻድቃን ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡
ባሕርይ ፡ ክርስቶስ ፡ በተገለጠም ፡ ጊዜ ።

፲፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለደናግልና ፡ ለሕ
ጋውያን ፡ ብርሃነ ፡ መለኮቱ ፡ በተገለጠበት ፡
ጊዜ ።

፲፩፡ የኃጢአተኞች ፡ ማደሪያ ፡ ወይኑስ ፡ ነው ፡ የነ
ፍሳት ፡ ጌታን ፡ የክዱት ፡ ሰዎችስ ፡ በታቸው ፡
የት ፡ ነው ፡ አለ ።

፲፪፡ ጥንቱን ፡ ባልተወለዱ ፡ በተሻላቸው ፡ ነበር ።
(ባይፈጠሩ ፡) የጻድቃን ፡ የተሠወሩ ፡ ክብሮቻ
ቸውም ፡ በተገለጡ ፡ ጊዜ ፡ በኃጢአተኞች ፡
ይፈረድባቸዋል ፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንን ፡ ከመ
በደላቸው ፡ የተነሣ ፡ ሕግን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡
ይታወክሉ ።

፲፫፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡ ሰዎች ፡ እንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ የሚይዙ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ አይሆኑም ።

፲፬፡ ለደናግልና ፡ ለከበሩ ፡ ሕጋውያን ፡ የመላእክት ፡
ጌታ ፡ የባሕርይ ፡ ክብሩ ፡ ተገልጧልና ፡ የቅዱ
ሳንን ፡ ፊት ፡ ማየት ፡ አይችሉም ።

፲፭፡ የጸኑ ፡ ነገሥታቱም ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ፡
በከበሩና ፡ በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ እጅም ፡ ይወድ
ቃሉ ።

፲፮፡ የነሱ ፡ የሚሆን ፡ ደኅንነታቸው ፡ ጨርሶ ፡ ጠፍ
ቷልና ፡ ከዚያ ፡ ከመከራው ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡
ዘንድ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ለነሱ ፡ የሚያማ
ልድ ፡ የለም ።

፲፯፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፡ የከበሩና ፡
የተመረጡ ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡
ይወርዳሉ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ከቃየል ፡ ልጆች ፦
ጋር ፡ አንድ ፡ ይሆናሉ ።

፲፰፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ሄኖክ ፡ ቀኳሳና ፡ ቅናት ፡ የተጻፈ
ባቸው ፡ መጻፎችን ፡ ሁከትና ፡ ችከላም ፡ የተጻ
ፈበቸው ፡ መጽሐፎችን ፡ ያዘ ።

፲፱፡ የመላእክትም ፡ ጌታ ፡ ይቅርታ ፡ አይደረግላቸ
ውም ፡ አለ ።

፳፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ጥቅል ፡ ነፋስና ፡ ደመና ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ወስዶ ፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ በአድማስ ፡
አኖረኝ ።

፳፩፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ሌላ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ፡ የጻድቃንን ፡
ማደሪያቸውን ፡ የቅዱሳንን ፡ በታቸውን ፡
አየሁ ።

፳፪፡ ከዚያም ፡ በታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡
የሚኖሩበት ፡ ማደሪያቸውን ፡ ከቅዱሳንም ፡
ጋራ ፡ የሚኖሩበት ፡ በታቸውን ፡ አዩ ።

፳፫፡ ስለ ፡ ሰውም ፡ ልጆች ፡ ፈጽመው ፡ ይለምናሉ ፡
ይጸልያሉ ።

፳፬፡ ቸርነት ፡ በፊታቸው ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ በገፀ ፡
ይፈሳል ፡ (ይሰጣል ፡) ይቅርታም ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ይሆናል ። (በገፀ ፡ ይሰ
ጣል ፡) በመካከላቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ እንዲህ ፡
ይሆናል ።

፳፭፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሃይማኖትንና ፡ ምግባርን ፡
የያዙ ፡ የደናግልን ፡ በታ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።

፳፮፡ በዘመናቸውም ፡ ቸርነቱ ፡ ይደረግላቸዋል ፡ ለደ
ናግልና ፡ ለሕጋውያንም ፡ ለዘላለሙ ፡ በሱ ፡
ፊት ፡ ስፍር ፡ ቁጥር ፡ የላቸውም ።

፳፯፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሥልጣን ፡ የተያዘ ፡ ማደሪ
ያቸውን ፡ አየሁ ።

፳፰፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እንደ ፡
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ብርሃን ፡ ያበራሉ ።

፳፱፡ አፋቸውም ፡ ምስጋናን ፡ ይመላል ፡ ከንፈሮቻቸ
ውም ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምን ፡ ያመሰግናሉ ።

፴፡ በፊቱ ፡ የሚሰጥ ፡ ቸርነት ፡ አያልቅም ፡ በፊ
ቱም ፡ የሚሠራ ፡ ቅንነት ፡ አይፈጸምም ።

፴፩፡ በዚያም ፡ በታ ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ ያን
ንም ፡ በታ ፡ ልቡናየ ፡ ወደደችው ።

፴፪፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፈቃድ ፡ ስለኔ ፡ ጸንቶአልና ፡
ጥንቱንም ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡ በዚያ ፡ ሆነ ።

፴፫፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ስም ፡
አክብሬ ፡ አመሰገንሁ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እን
ደወደደ ፡ በፍጹም ፡ ምስጋና ፡ እሱ ፡ አጽንቶኛ
ልና ፡ ፍጹም ፡ ምስጋና ፡ አቀረብሁ ።

፴፬፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ትገ ፡ ብለው ፡ አዩ ።

፴፭፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለሙ ፡ ይከበር ፡ ይመስገን ፡ እያልሁ ፡ ፈጽሜ ፡
አመሰገንሁት ።

፴፮፡ በፊቱም ፡ በሚደረገው ፡ ቸርነት ፡ ፍጻሜ ፡ የለ
ውም ።

፴፯፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ምንም ፡ እን
ደሆነ ፡ እሱ ፡ ያውቃል ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡
የሚሆነውንም ፡ ነገር ፡ ያውቃል ።

፴፰፡ የማያርፉ ፡ በጌትነትህም ፡ ፊት ፡ የሚቆሙ ፡
መላእክት ፡ ያመሰግኑሃል ።

፴፱፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡
ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ልዩ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የፈጠርኸ
ውም ፡ ፍጥረት ፡ ምድርን ፡ ይመላል ፡ እያሉ ፡
እሱን ፡ ያከብራሉ ።

፵፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የማያርፉ ፡ መላእክትን ፡ ሁሉ ፡
በፊቱ ፡ ቁመው ፡ ሲያመሰግኑ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።

፵፩፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡
ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ይላሉ ።

፵፪፡ ቀና ፡ ብሎ ፡ ማየት ፡ እስኪሳንኝም ፡ ድረስ ፡ ፊቱ ፡
ተለወጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ፈጽመው ፡ የበዙ ፡ የብዙ ፡
ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክትን ፡ አየሁ ፡ በመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ ጌትነት ፡ ፊት ፡ የሚቆሙ ፡ መላ
እክትም ፡ ቁጥር ፡ ስፍር ፡ የላቸውም ።

፪፡ በነፋሳት ፡ ጌታ ፡ ሥልጣን ፡ በተጠበቁ ፡ በራቱ ፡
ማዕዘን ፡ በፊቱ ፡ ለሚቆሙ ፡ መላእክት ፡ ተለ
ይተው ፡ ሌሎች ፡ አራቱ ፡ መላእክትን ፡ አየሁ ።

፫፡ ስማቸውንም ፡ አወቅሁ ፡ ስማቸውንም ፡ የነገ
ረኝ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የመጣ ፡ መልአኩ ፡ ነው ።

፬፡ የተሠወረውንም ፡ ሁሉ ፡ ገለጠልኝ ፡ በክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታም ፡ ፊት ፡ ሲያመሰግኑ ፡ የነዚያን ፡ የአራቱን ፡ መላእክት ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ፡ አለ ።

፭፡ መጀመሪያውም ፡ ቃል ፡ የነፍሳት ፡ ጌታን ፡ ለዘላለሙ ፡ ያመሰግነዋል ። (ሚካኤል ፡ ነው ፡)

፮፡ ክርስቶስን ፡ ሲያመሰግነው ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ያመኑ ፡ ደናግልንም ፡ ሲያመሰግናቸው ፡ ሁለተኛውን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። (ሩፋኤል ፡ ነው ፡)

፯፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚኖሩ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምም ፡ አምነው ፡ ስለሚለምኑ ፡ ሰዎች ፡ ፈጽመው ፡ ሲለምኑ ፡ ሦስተኛውን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። (ገብርኤል ፡ ነው ፡)

፰፡ ሰይጣናትን ፡ አስወጥቶ ፡ ሲሰዳቸው ፡ አራተኛውንም ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። (ፋኑኤል ፡ ነው ፡)

፱፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ያጣሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መላእክት ፡ ጌታ ፡ እንዲገቡ ፡ አይተዋቸውም ።

፲፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ያለው ፡ መላኩን ፡ ጠየቅሁት ፡ የተሠወረውንም ፡ ሁሉ ፡ የገለጠልኝ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፲፩፡ ፊታቸውን ፡ ያየሁት ፡ ቃላቸውንም ፡ የሰማኋቸው ፡ እኔም ፡ የቁጠርኋቸው ፡ እነሀ ፡ አራቱ ፡ እነማናቸው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፲፪፡ እሱም ፡ መጀመርያው ፡ ቃል ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡ ከመዓትም ፡ የራቀ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲፫፡ ሁለተኛውም ፡ በበሽታው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሰው ፡ ልጆችም ፡ ቁስል ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ቅዱስ ፡ ሩፋኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲፬፡ ሦስተኛውም ፡ በመላእክት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ቅዱስ ፡ ገብርኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲፭፡ አራተኛውም ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ የሚወርሱ ፡ ሰዎች ፡ ተስፋ ፡ ሊሆን ፡ ንስሐ ፡ በሚገቡ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ሩኑኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲፮፡ ክፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አራቱ ፡ መላክተኞች ፡ እኒህ ፡ ናቸው ፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ አራቱን ፡ ቃሎች ፡ ሰማሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሰማይ ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥጢሮችን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።

፪፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ እየተከፈለች ፡ እንድትሰጥ ፡ ጻድቃንም ፡ በሠሩት ፡ ሥራቸው ፡ ዋጋቸው ፡ እየተመጠነ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ አየሁ ።

፫፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የደናግልን ፡ ማደሪያቸውን ፡ የሕጋውያንንም ፡ ማደሪያቸውን ፡ አየሁ ።

፬፡ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ስም ፡ የካዱ ፡ ኃጥአንም ፡ ሁሉ ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ወጥተው ፡ ሲሰደዱ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።

፭፡ መላእክት ፡ ስበው ፡ ያወጧቸዋል ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በወጣች ፡ መቅሠፍትም ፡ ተይዘው ፡ ቁመው ፡ መቅረት ፡ የላቸውም ።

፮፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የነጐድጓድንና ፡ የመብረቆችን ፡ በታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሊነፍሱ ፡ ተመጥነው ፡ እንዲወጡ ፡ የነፋሶችንም ፡ በታ ፡ የጠልና ፡ የደመናዎችንም ፡ በታ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።

፯፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የሚወጡበትን ፡ አየሁ ፡ ከደመናውም ፡ የምድር ፡ ትቢያዎች ፡ ገናሙን ፡ ይጠግባሉ ።

፰፡ በዚያ ፡ በታ ፡ የተዘጉ ፡ በታዎችን ፡ አየሁ ፡ ከነዚያም ፡ ነፋሳት ፡ እየተመጠኑ ፡ ይወጣሉ ።

፱፡ የበረድን ፡ በታ ፡ የጉምንም ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ የደመናዎችንም ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ ደመናውም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

፲፡ ከየትም ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡ ወዴትም ፡ እንዲገቡ ፡ የጨረቃንና ፡ የዐሐይን ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ መመለሻቸውም ፡ የበራ ፡ ነው ።

፲፩፡ አንዱም ፡ ከንዱ ፡ እንዲከብር ፡ አወቅሁ ፡ አካሄዳቸውም ፡ በብርሃን ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ቀን ፡ አያተርፉ ፡ አይጨምሩም ፡ ከመሄዳቸውም ፡ አያጐሉም ።

፲፪፡ ጸንተው ፡ በሚኖሩበትም ፡ ሥርዓት ፡ አንዱ ፡ ከንዱ ፡ ጋራ ፡ ሃይማኖታቸውን ፡ ይጠብቃሉ ።

፲፫፡ ፀሐይ ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ይወጣል ፡ በነፋሳት ፡ ጌታ ፡ ትእዛዝም ፡ ጐዳናውን ፡ ያደርጋል ፡ (ይፈጽማል ፡) ስሙም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

፲፬፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የተሠወረ ፡ የተገለጠ ፡ የጨረቃን ፡ ጎዳና ፡ አየሁ ፡ የጎዳናውንም ፡ መሄጃ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ ይጨርሳል ።

፲፭፡ በነፋሳት ፡ ጌታም ፡ ትእዛዝ ፡ አንዱ ፡ ሁለተኛውን ፡ ያየዋል ። (ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡)

፲፮፡ ለነሱ ፡ ዕረፍታቸው ፡ ምስጋናቸው ፡ ነውና ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ ከምስጋናውም ፡ አያርፉም ፡ ለሚያበራ ፡ ፀሐይም ፡ ብዙ ፡ መለዋወጥ ፡ አለውና ፡ ለበጎዎች ፡ በረከት ፡ ነው ፡ ለክፉዎችም ፡ መርገም ፡ ነው ።

፲፯፡ የጻድቃን ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ የጨረቃም ፡ ጎዳና ፡ መመላለሻ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መከከል ፡ ድንበር ፡ በጠፈር ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ላላመኑ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ጨለማ ፡ ነው ፡ አለ ።

፲፰፡ ለሰውም ፡ ዕውቀትን ፡ አደለ ፡ በቸርነቱ ፡ ስም ፡ ያመኑ ፡ የጻድቃንን ፡ ዕውቀትንም ፡ አጠና ።

፲፱፡ ሁሉን ፡ መርምሮ ፡ የሚያውቅ ፡ ገገር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ አለቃው ፡ አይከለክልምና ፡ ንጉሡም ፡ መከልከል ፡ አይችልምና ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ በፊቃዱ ፡ ይገዛል ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ ጥበብ ፡ የምታድርበት ፡ በታን ፡ አላገኘችም ፡ (ሕግ ፡) ማደሪያዋም ፡ በሰማይ ፡ አለ ። (መላእክት ፡)

፪፡ ሕግም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ቀጥላ ፡ ቀጥላ ፡ ልታድር ፡ ወጣች ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ማደሪያ ፡ አላገኘችም ፡ ሕግ ፡ ወደ ፡ ማደሪያዋ ፡ ወደ ፡ መላእክት ፡ ልቡና ፡ ተመለሰች ፡ በመላእክትም ፡ መከከል ፡ አደረች ።

፫፡ ኃጢአት ፡ ከማደሪያዎቿ ፡ ከአጋንንት ፡ ተገኘች ፡

ያልወደደችው ፡ የሔዋንና ፡ የአዳምን ፡ ልቡ
ናን ፡ አገኘች ፡ ዝናም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጠል ፡ በተ
ጠማች ፡ ምድር ፡ እንዲያድር ፡ እሳም ፡ በነሱ ፡
አደረች ።

፬ ፡ ሌሎች ፡ መብረቆችን ፡ የሰማይ ፡ ክዘቦችንም ፡
አየሁ ። (መምህራንን ፡ ደቀ ፡ መዝሙሮችን ፡)

፭ ፡ ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ሲጠራቸው ፡ እነሱም ፡
ሲሰሙት ፡ አየሁ ።

፮ ፡ በአእምሮ ፡ በሰፋ ፡ ልቡናቸው ፡ በሠሩትም ፡
ምግባር ፡ ትሩፋታቸው ፡ የሥራቸው ፡ ዋጋ ፡
እየተመጠነ ፡ ሲሰጣቸው ፡ አየሁ ።

፯ ፡ መምህራን ፡ የሆኑባትን ፡ ከጨዋነት ፡ ወደ ፡ ነቢ
ይነት ፡ የተመለሱባትንም ፡ ቀን ፡ አየሁ ፡ መብ
ረቅ ፡ መብረቅን ፡ ይወልዳል ። (መምህር ፡ መም
ህርን ፡ ያስገኛል ፡) ከጨዋነት ፡ ወደ ፡ ነቢይነት ፡
መመለሳቸው ፡ በመላከ ፡ ው ቃቢያቸው ፡ ቀኖር ፡
ነው ፡ ሃይማኖታቸውንም ፡ እስበሳቸው ፡ ይጠ
ብቃሉ ።

፰ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖረውን ፡ የተሠወረውንም ፡
የገለጠልኝ ፡ መላኩን ፡ እኒህ ፡ ምንድናቸው ፡
ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፱ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ የመምራን ፡ ምሳሌ ፡ የሚ
ሆኑ ፡ ደቀ ፡ መዘሙርትን ፡ አሳየህ ፡ አለኝ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ በመላእክትም ፡ ጌታም ፡ ስም ፡
ለዘላለሙ ፡ የሚያምኑ ፡ የጻድቃንም ፡ ስማቸው ፡
ይህ ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲ ፡ ስለ ፡ መብረቅ ፡ ሌሎች ፡ ራዕዮችን ፡ አየሁ ፡ ክዘ
ቦችም ፡ መብረቅን ፡ እንዲሆኑ ፡ አየሁ ፡ (ከደቀ ፡
መዘሙርቱ ፡ መምህራን ፡ እንዲሆኑ ፡) ከነሱ ፡
ጋራ ፡ መኖር ፡ መተውን ፡ አይችሉም ።

፲፩ ፡ ከቅዱሳን ፡ ማደሪያ ፡ የመላእክትንም ፡ ጌታ ፡
ስም ፡ በሚክዱ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተነገረ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፪ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አይወጡም ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡
አይወርዱም ፡ የመላእክትን ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ የሚ
ክዱ ፡ ፍጹም ፡ መከራ ፡ ለሚደረግባት ፡ ቀን ፡
እንደዚህ ፡ የሚጠብቁ ፡ የኃጢአተኞች ፡ እድል ፡
እንዲህ ፡ ይሆናል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ክርስቶስ ፡
በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ይቀመጣል ።

፲፫ ፡ ሥራቸውን ፡ በታቸውንም ፡ ይመረምራል ፡
ቀኖር ፡ የላቸውም ።

፲፬ ፡ ልጄ ፡ ክርስቶስን ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ የከበረ ፡ የተ
መሰገነ ፡ ስሙን ፡ የሚለምኑ ፡ ወዳጆቹንም ፡
ባይዋቸው ፡ ጊዜ ፡ በልቡናቸው ፡ መካከል ፡
ያለች ፡ እውቀታቸው ፡ ትጸናለች ።

፲፭ ፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ የመረጥሁት ፡ ክርስቶስን ፡
በመካከላቸው ፡ አኖረዋለሁ ፡ አለ ።

፲፮ ፡ ሰማይን ፡ አሳልፋታለሁ ፡ የምትመጣ ፡ መንግ
ሥት ፡ ሰማይን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አደርጋታለሁ ፡ ዘላ
ለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ዕውቀት ፡ ይሰጣቸዋል ፡
ይችን ፡ ዓለም ፡ አሳልፋታለሁ ፡ የምትመጣይ
ቱን ፡ ዓለም ፡ ግን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አደርጋታለሁ ።

፲፯ ፡ ወዳጆቼን ፡ በውስጧ ፡ አኖራቸዋለሁ ። በደል
ንና ፡ ኃጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡
ወደሷ ፡ አይገቡም ፡ እኔ ፡ ባይነ ፡ ምሕረት ፡ አይ
ቻቸዋለሁና ፡ ለወዳጆቼ ፡ ተድላውን ፡ ደስታ
ውን ፡ አጥግቤያቸዋለሁና ፡ በፊቱም ፡ በባለሟ
ልነት ፡ አኖርኋቸው ።

፲፰ ፡ ሁሉንም ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ አርቃቸው ፡
ዘንድ ፡ በኃጥአን ፡ የምፈርድበት ፡ ፍርድ ፡
ወደኔ ፡ ቀረበች ።

፲፱ ፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡
የሚሆን ፡ ጌታን ፡ አየሁ ፡ ራሱም ፡ ብዝት ፡
ነጭ ፡ ነው ።

፳ ፡ መልኩ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ መልክ ፡ የሆነ ፡ ሌላ ፡
ከሱ ፡ ጋራ ፡ አለ ። (ክርስቶስ ፡ ነው) ፡ የባሕ
ርይ ፡ ክብር ፡ የተመላ ፡ ነው ፡ ፊቱም ፡ ከከ
በሩ ፡ ከመላእክት ፡ እንዳንዱ ፡ ነው ።

፳፩ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ የተሠወረንም ፡ ሁሉ ፡ የገ
ለጠልኝ ፡ ከክበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱን ፡ ከሰው ፡
የተወለደ ፡ የዚህን ፡ የክርስቶስን ፡ ነገር ፡ ጠየ
ቅሁት ።

፳፪ ፡ ይህ ፡ ማነው ፡ ከወዴትስ ፡ ተገኘ ፡ ከብሉየ ፡ መዋ
ዕል ፡ ከአብስ ፡ ጋራ ፡ ስለምን ፡ ተቀመጠ ፡ ብዬ ፡
ጠየቅሁት ።

፳፫ ፡ ይህ ፡ ትንቢት ፡ የተነገረለት ፡ ትንቢት ፡ የተፈጸ
መለት ፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ፡
ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡
እርሱን ፡ መርጧልና ፡ እሱ ፡ የተሠወረውን ፡ ይገ
ልጣል ።

፳፬ ፡ እድሉ ፡ ሥጋ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በአብ ፡ ፊት ፡
ሁሉን ፡ ድል ፡ የነሣ ፡ ለዘላለሙ ፡ በሚገባ ፡ ነው ።

፳፭ ፡ ይህ ፡ ያየኸው ፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡
ነገሥታቱን ፡ ኃያላኑን ፡ ከመቃብር ፡ ያነሣቸ
ዋል ፡ ዕኑሳኑንም ፡ ከዙፋናቸው ፡ እየገለበጠ ፡
ይጥላቸዋል ።

፳፮ ፡ የዕኑሳኑንም ፡ ሥልጣን ፡ ያጠፋል ፡ የኃጥአን
ንም ፡ ጥርሶች ፡ ይሰብራል ፡ (ሥልጣን ፡) አክ
ብረው ፡ አላመሰገኑትምና ፡ ለሱም ፡ አልተገዙ
ለትምና ፡ ነገሥታቱንም ፡ ከዙፋናቸው ፡ እየገ
ለበጠ ፡ ይጥላቸዋል ፡ ከመንግሥታቸውም ፡
ይለያቸዋል ፡ እሱን ፡ አለማመስገናቸው ፡ መን
ግሥት ፡ ከወዴት ፡ ተሰጠችን ፡ ብለው ፡ ነው ።

፳፯ ፡ የፀኑ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነትን ፡ ያጠፋል ፡ ኃፍረት
ንም ፡ ይመላቸዋል ፡ ማደሪያቸውም ፡ ፈጹለ
ማን ፡ ይሆንባቸዋል ።

፳፰ ፡ ትሎችም ፡ ምንጣፍ ፡ ይሆኗቸዋል ፡ የመላእክ
ትን ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አላደረጉምና ፡
ከመቃብርም ፡ ይነሡ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አላደረ
ጉም ።

፳፱ ፡ እነሱም ፡ የሰማይ ፡ ክክቦችን ፡ (ጻድቃን ፡)
የሚገዙ ፡ ሆነዋልና ፡ ቃላቸውንም ፡ ወደ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ያደርሳሉና ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ይገ
ዛሉና ፡ በዚችም ፡ ዓለም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡
ጸንተው ፡ ይኖራሉና ።

፴ ፡ በደል ፡ የሆነ ፡ ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይገልጣ
ሉና ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ነውና ፡
ኃይላቸውም ፡ በባለጸግነታቸው ፡ ላይ ፡ ነውና ።

፴፭፤ ሃይማኖታቸውም ፡ በኃጥአቸው ፡ ለሠሯቸው ፡ ለጣ
ዖታቱ ፡ ሆኗልና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስሙ
ንም ፡ ክደዋልና ።
፴፮፤ ከሱ ፡ ማደሪያ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ካመኑ ፡
ከጻድቃንም ፡ ማደሪያ ፡ ከመንግሥት ፡ ሰማ
ያት ፡ ተሰደው ፡ ይጌዳሉ ።
፴፯፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የወዳጆቹ ፡ የጻድቃን ፡ ልመ
ናቸው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
በግፍ ፡ የፈሰሰ ፡ የጻድቁም ፡ ደም ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ ተወደደ ።
፴፰፤ በነዚህ ፡ ወራቶች ፡ በሰማይ ፡ የሚኖሩ ፡ ጻድ
ቃን ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ ሁነው ፡ ተባብረው ፡ ያመ
ሰግናሉ ፡ ለሰው ፡ ፈጽመው ፡ ይለምናሉ ፡ ፈጣሪ
ያቸውንም ፡ ያመሰግናሉ ።
፴፱፤ በግፍ ፡ የፈሰሰ ፡ የጻድቃን ፡ ደም ፡ ዋጋ ፡ ስለ
ሰጠ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ አምነው ፡ ፈጽ
መው ፡ ያመሰግናሉ ።
፵፤ የጻድቃንም ፡ ልመናቸው ፡ ለዘላለም ፡ ፍርድ ፡
ይደረግላቸው ፡ ዘንድ ፡ ትዕግሥትም ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ይደረግላቸው ፡ ዘንድ ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ ዋጋ ፡ ከማሰጠት ፡ የተከለከለች ፡
እንዳትሆን ፡ ነው ።
፵፩፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡
ገንዘቡ ፡ የሆነ ፡ ጌታን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀ
ምጦ ፡ አየሁት ፡ የጻድቃን ፡ ደብዳቤዎቻቸውም ፡
በፊቱ ፡ ተገለጡ ።
፵፪፤ በሰማይ ፡ ላይ ፡ የሚኖሩ ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡
በዙሪያው ፡ ሁነው ፡ በፊቱ ፡ ይቆማሉ ።
፵፫፤ የኢታምልክ ፡ ቀኖጥሮ ፡ ደርሷልና ፡ የጻድቃንም ፡
ልመናቸው ፡ ተሰምቷል ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡
ትመላለች ።
፵፬፤ የጻድቅ ፡ ባሕርይ ፡ ክርስቶስም ፡ ደም ፡ በመላ
እክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ተወደደ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፤ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የማይቁጠር ፡ እውነተኛ ፡
ምንጭን ፡ አየሁ ። (አሪት ፡ ወንጌል ፡ ናቸው ፡)
፪፤ በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ የጥበብ ፡ ምንጮች ፡ ይከ
ቡታል ። (መጻሕፍት ፡) የተጠሙ ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ይጠጣሉ ፡ (ይማራሉ ፡) ጥበብንም ፡
ይመላሉ ።
፫፤ ማደሪያቸውም ፡ ከደናግልና ፡ ከሕጋውያን ፡
ከቅዱሳንም ፡ ጋር ፡ ነው ።
፬፤ በዚያችም ፡ ሰዓት ፡ በነፋሳቱ ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡
ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ይህ ፡ ክርስቶስ ፡ ሰው ፡
ተባለ ።
፭፤ ስሙም ፡ ከስድስቱ ፡ ዕለታት ፡ ከምትበልጥ ፡
ከዕለተ ፡ እሑድ ፡ የቀደመ ፡ ተባለ ።
፮፤ ዐሐይ ፡ ሳይፈጠር ፡ ጨረቃም ፡ ሳይፈጠር ፡
በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከዋክብትም ፡ ሳይፈጠሩ ፡ በመ
ላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ስሙ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕል ፡
ተባለ ።
፯፤ እንዳይወድቁ ፡ እሱን ፡ ይመረኩዙ ፡ ዘንድ ፡ ለቅ
ዱሳንና ፡ ለጻድቃን ፡ በትር ፡ ይሆናቸዋል ፡
(ጽንዕ ፡) እሱም ፡ የአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡
(መምር ፡) በልቡናቸው ፡ ላዘኑ ፡ ሰዎችም ፡ እሱ ፡
አለኝታቸው ፡ ይሆናል ።
፰፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡
ወድቀው ፡ ይሰግዳሉ ፡ ፈጽመውም ፡ ያመሰግኑ
ታል ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ምስጋናን ፡ ያቀ
ርቡለታል ።
፱፤ ለዚህም ፡ ነገር ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ከዋ
ንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ አስታ
ራቂ ፡ ሆነን ፡ የተሠወርንም ፡ ሆነ ።
፲፤ የጻድቃንን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ አጽንቶላቸዋልና ፡
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡ የባሕርይ ፡ ጥበቡ ፡
ለደናግልና ፡ ለሕጋውያን ፡ በሥጋ ፡ ገለጠው ።
፲፩፤ ግፍ ፡ የሚሠራበት ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ ንቀው ፡
ጠልተውታልና ፡ ሹመቱ ፡ ሽልማቱን ፡ ሁሉ ፡
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ስም ፡ አምነው ፡ ሥራ
ውንም ፡ ጠልተውታልና ።
፲፪፤ በስሙ ፡ አምነው ፡ ይድናሉና ፡ ድኅነታቸውንም ፡
ወደደ ።
፲፫፤ ፈጽመው ፡ በተጨነቁበት ፡ ቀን ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ አላዳኑምና ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡
አርበኞች ፡ ሰዎችና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ነገሥታት ፡
በኃጥው ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡
በዚያ ፡ ወራት ፡ አንገታቸውን ፡ የደፉ ፡ ሆኑ ።
፲፬፤ በመረጥኋቸው ፡ በጻድቃንም ፡ እጅ ፡ ሥላሴ ፡
ይጥሏቸዋል ።
፲፭፤ ሣር ፡ በእሳት ፡ እንዲቃጠል ፡ እርሳስም ፡
በውሀ ፡ ውስጥ ፡ እንዲሠዋም ፡ አውን ፡ እንደተ
ናገርሁት ፡ ጻድቃንን ፡ ከመበደላቸው ፡ የተነሣ ፡
በገሃነም ፡ ይቃጠላሉ ፡ ቅዱሳንንም ፡ ከመበደላ
ቸው ፡ የተነሣ ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ይሠጠማሉ ።
፲፮፤ በተጨነቁበትም ፡ ቀን ፡ ፍለጋቸው ፡ አይገኝም ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሥሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍር
ሃት ፡ ትደረጋለች ።
፲፯፤ በፊቱም ፡ ይወድቃሉ ፡ አይነሡም ፡ የመላእክት ፡
ጌታን ፡ አብ ፡ ክደውታልና ፡ የባሕርይ ፡ ልጁ
ንም ፡ ክደዋልና ፡ የመላእክት ፡ ጌታም ፡ ስሙ ፡
ይመሰገናልና ፡ ከወደቁበት ፡ ቦታ ፡ እጁን ፡ ሰጥቶ ፡
የሚያነሣቸው ፡ የለም ።
፲፰፤ የተሠወረውን ፡ እውነተኛ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በመ
ግለጥ ፡ አዋቂ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ዕውቀት ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡
በገቶ ፡ ተሰጥቷልና ፡ በፊቱም ፡ የምትሠዋ ፡
ክብር ፡ ለዘላለም ፡ አትፈጸምምና ፡ የመላእክት ፡
ጌታ ፡ ስም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።
፲፱፤ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡
ቁሟልና ፡ አሰት ፡ ነገርም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያል
ፋል ፡ ቆሞ ፡ የሚሠወሩበት ፡ ቦታ ፡ የለም ።
፳፤ ጌትነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡ ኃይሉም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ ነው ።
፳፩፤ ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ለሰው ፡
ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ ትምርትንም ፡ የሚገልጥ ፡
ኃይልንም ፡ የሚያደርግ ፡ የሞቱትንም ፡ ሰዎች ፡
በውነት ፡ የሚያስነሣቸው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡
በሱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ። (ሕልውና ፡ ነው ፡)

፲፪ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡ ፈት ፡ እሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ነውና ፡ የተሰወሩትን ፡ ነገሮች ፡ ገልጦ ፡ የሚፈርድ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ በሱም ፡ ፈት ፡ ዋዛ ፡ ነገርን ፡ ተናግሮ ፡ መዳን ፡ የሚችል ፡ የለም ።

፲፫ በዚያ ፡ ወራት ፡ ለደናግልና ፡ ለሕጋውያን ፡ መመለስ ፡ (ግዛት ፡) ትደረግላቸዋለች ፡ ዘበናይ ፡ ብርሃንም ፡ በነሱ ፡ ያድራል ፡ ፍጹም ፡ ጌትነትም ፡ ለቅዱሳን ፡ ይመለስላቸዋል ።

፲፬ ጭንቅ ፡ መከራም ፡ የምትደረግባት ፡ ቀን ፡ ለኃጥአን ፡ መከራ ፡ ትደልብላቸዋለች ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመኑ ፡ ጻድቃንም ፡ ድል ፡ ይነሣሉ ።

፲፭ ንስሐ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ የኃጥአውንም ፡ ሥራ ፡ ይተዉ ፡ ዘንድ ፡ ለሌሎች ፡ ነስሐ ፡ ብሎ ፡ ያስተምራል ።

፲፮ በነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ፊትም ፡ ክብር ፡ ይደረግላቸዋል ፡ በስሙም ፡ አምነው ፡ ይድናሉ ።

፲፯ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ በፍርዱም ፡ በጌትነቱም ፡ እውነተኛ ፡ ነውና ፡ የነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ፡ አለ ።

፲፰ አሰት ፡ ነገርም ፡ በፍርዱ ፡ ጊዜ ፡ አትጸናም ፡ ንስሐም ፡ ያልገባ ፡ ሰው ፡ በሱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይጠፋሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታም ፡ ንስሐ ፡ ያልገቡትን ፡ ሰዎች ፡ እንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ይቅር ፡ አልላቸውም ፡ አለ ።

፲፱ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ምድር ፡ አደራዋን ፡ ትመልሳለች ፡ መቃብርም ፡ የተቀበለችውን ፡ አደራ ፡ ትመልሳለች ።

፳ ሞትም ፡ የሚከፍለውን ፡ ይመልሳል ፡ (አይገልም ፡) እነሱ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ የሚድኑበት ፡ ቀን ፡ ቀርባለችና ፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንን ፡ ከኃጥአን ፡ ይመርጣል ።

፳፩ አስታራቂ ፡ ክርስቶስም ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ በዙፋኑ ፡ ይቀመጣል ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሰጥቶ ፡ አክብሮታልና ፡ የተሠወረ ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አስቦ ፡ ከሚናገርበት ፡ ከአንደበቱ ፡ ያወጣል ።

፳፪ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ጊደሮች ፡ ይዘፍናሉ ፡ ኮረብቶችም ፡ ወተት ፡ እንደ ፡ ጠገቡ ፡ ጠቦቶች ፡ ይዘላሉ ።

፳፫ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ ተነሥቷልና ፡ ሁሉም ፡ በሰማይ ፡ መላእክትን ፡ ይሆናሉ ። (የግብር ፡ ነው ፡) ፊታቸውም ፡ በደስታ ፡ ያበራል ።

፳፬ መንግሥት ፡ ሰማያትም ፡ ደስ ፡ ይላታል ፡ ጻድቃንም ፡ በሷ ፡ ይኖራሉ ፡ ደናግልም ፡ በሷ ፡ እየተመላለሱ ፡ ይኖራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ከነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በኋላ ፡ በነፋስ ፡ ሠረገላ ፡ ተነጥቄ ፡ ነበርና ፡ መላእክትም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወሰደውኝ ፡ ነበርና ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ የተሠወሩትን ፡ ራዕዮች ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።

፪ በዚያም ፡ ቦታ ፡ በሰማይ ፡ የተሠወሩትን ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ዓይናቹ ፡ አዩ ።

፫ የብረት ፡ ተራራን ፡ የናስ ፡ ተራራን ፡ የብር ፡ ተራራን ፡ የወርቅ ፡ ተራራን ፡ የዕይር ፡ ተራራን ፡ የርሳስ ፡ ተራራን ፡ አዩ ።

፬ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ባልደረባዬ ፡ መላኩንም ፡ ተሠውረው ፡ የማያቸው ፡ እኒህ ፡ ምንድናቸው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፭ እኒህ ፡ ያየሃቸው ፡ ሁሉ ፡ ያዝዝ ፡ ዘንድ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ይበረታባቸው ፡ ዘንድ ፡ ልጁ ፡ በሥልጣኑ ፡ የሚፈርድባቸው ፡ ይሆናሉ ፡ አለኝ ።

፮ ፍቅር ፡ ያለው ፡ ያም ፡ መልእኩ ፡ ጥቂት ፡ ቆይ ፡ ታያለህ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ያጸናው ፡ የተሠወረው ፡ ሁሉ ፡ ይገለጥልሃል ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

፯ ያየሃቸው ፡ እነዚህም ፡ ተራሮች ፡ የብረቱ ፡ ተራራ ፡ የናሱም ፡ ተራራ ፡ የብሩም ፡ ተራራ ፡ የወርቁም ፡ ተራራ ፡ የዕይሩም ፡ ተራራ ፡ የርሳሱም ፡ ተራራ ፡ እኒህ ፡ ሁሉ ፡ በአስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ ፊት ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ አደሮማር ፡ ይሆናሉ ፡ አለ ።

፰ ከላይ ፡ የወረደ ፡ ውሀ ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎ ፡ እንዲወርድ ፡ በነዚያ ፡ ነገሥታትም ፡ ላይ ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎ ፡ መከራው ፡ መጥቶባቸው ፡ በእግሩ ፡ በታች ፡ የወደቁ ፡ ይሆናሉ ።

፱ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ፡ በወርቅም ፡ ቢሆን ፡ በብርም ፡ ቢሆን ፡ አይድኑም ፡ ሸሽቶ ፡ መዳንም ፡ አይቻላቸውም ።

፲ ብረትም ፡ ለጠብ ፡ አይሆንም ፡ ልብስም ፡ ለደረት ፡ ጥሩር ፡ አይሆንም ፡ ብርትም ፡ አይረባም ፡ ቅልቅሉም ፡ አይጠቅምም ፡ ከለ ፡ ከሉለ ፡ አይቁጠርም ፡ ሁሉም ፡ ይክዳሉ ፡ እንጂ ፡ እርሳስም ፡ አይወደድም ።

፲፩ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በአብ ፡ ፈት ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቹ ፡ ኃጥአን ፡ ከመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።

፲፪ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ጥልቅ ፡ ቂላን ፡ አዩ ፡ አፉም ፡ የተከፈተ ፡ ነው ። (መቃብር ፡)

፲፫ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በደሴትና ፡ በባሕርም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ፡ ግብሩን ፡ ያመጡለታል ፡ ይህም ፡ ጥልቅ ፡ ቂላ ፡ አይመላም ።

፲፬ እጆቻቸው ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ይሠራሉ ፡ ዕዳ ፡ ሊሆንባቸው ፡ ኃጥአን ፡ የደከሙበትን ፡ ጻድቃን ፡ ይበላሉታል ።

፲፭ ከነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ገጸ ፡ መዓትም ፡ የተነሣ ፡ ኃጥአን ፡ ይጠፉ ፡ ከመንግሥት ፡ ሰማያትም ፡ ይከለከላሉ ።

፲፮ መቅሠፍት ፡ የሚያመጡ ፡ መላእክትን ፡ ሄደው ፡ ለሰይጣን ፡ ዙህውን ፡ ሁሉ ፡ (መቅሠፍት ፡) ሲያዘጋጁ ፡ አይቻቸዋለሁና ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈርስው ፡ በስብሰው ፡ አይቀሩም ።

፲፯ ፍቅር ፡ ያለው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ መላኩን ፡ እነዚህን ፡ ዙህወች ፡ ለማን ፡ ያዘጋጃቸዋል ፡

ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፲፭፡ በሱ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ለዚህ ፡ ዓለም ፡ አርበኞች ፡ ናና ፡ ለነገሥታቱ ፡ ያዘጋጃሉ ፡ አለኝ ።

፲፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እውነተኛ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ ጻድቃንን ፡ በሚሰበስብበት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ይገለጣል ።

፳፫፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመኑ ፡ ጻድቃን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይከለከሉም ።

፳፭፡ እኒህ ፡ ነገሥታት ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሆናሉ ፡ መኳንንቱም ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ ምንጭ ፡ ይሆናሉ ፡ ጻድቃንም ፡ ኃጥአን ፡ ከሚያመጡባቸው ፡ መከራ ፡ ያርፋሉ ።

፳፱፡ ተመልሼም ፡ ሌላ ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ በዚያም ፡ እሳት ፡ ሲነድ ፡ ጥልቅ ፡ በታን ፡ አየሁ ። (ገሃነም ፡ ነው ፡)

፴፫፡ አርበኞቹንና ፡ ነገሥታቱን ፡ አምጥተው ፡ በዚያ ፡ በጥልቅ ፡ በታ ፡ ጣሏቸው ።

፴፬፡ በዚያ ፡ በታ ፡ ዓይናቹ ፡ ዙሀምችን ፡ ቀጥር ፡ የሌላቸው ፡ የብረት ፡ ማሠሪያዎችን ፡ አድርገው ፡ ሲያሥሯቸው ፡ አዩ ።

፴፰፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩም ፡ እነዚህ ፡ የዙሀምች ፡ ማሠሪያዎችን ፡ ለማን ፡ ያዘጋጃሉ ፡ ብየ ፡ ጠየቅሁት ።

፴፯፡ ተቀብለዋቸው ፡ በገሃነም ፡ በታች ፡ ይጥሏቸው ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ለአዛዝኤል ፡ ሠራዊት ፡ ይዘጋጃሉ ፡ አለኝ ።

፵፯፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እንዳዘዘ ፡ በፊታቸውም ፡ እንክብል ፡ እንክብል ፡ ደንጊያዎችን ፡ ይገጥሙበቸዋል ።

፵፰፡ ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤልና ፡ ሩፋኤልም ፡ እነሱ ፡ ታላቅ ፡ በሆነች ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ አጽንተው ፡ ይጥሏቸዋል ።

፵፱፡ የሰይጣን ፡ መልክተኛ ፡ ስለሆኑ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሰዎች ፡ ስላሳቷቸው ፡ በኃጢአታቸው ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ከነሱ ፡ በቀልን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ መላእክት ፡ እሳት ፡ ወደሚነድበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይጥሏቸዋል ።

፶፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ብዙ ፡ የሚያወርደው ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣል ። (ማየ ፡ አይህ ፡ ነው ፡)

፶፩፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ የውሀዎች ፡ በታዎች ፡ ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ከምድር ፡ በላይም ፡ ያሉ ፡ የምንጮች ፡ በታዎችም ፡ ሁሉ ፡ ይከፈታሉ ።

፶፪፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ውሆችም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ካሉ ፡ ውሀዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናሉ ።

፶፫፡ በሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ውሀ ፡ ግን ፡ ራስ ፡ የሚቀጠቀጥ ፡ ነው ፡ በምድር ፡ በታች ፡ ያለች ፡ ውሀም ፡ ሩጫ ፡ የምትል ፡ ናት ።

፶፬፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ በሰማይም ፡ ዳርቻ ፡ በታች ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ።

፶፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠሯት ፡ ኃጢአታቸው ፡ በገቢር ፡ ስላወቋት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሰዎች ፡ በከንቱ ፡ ኃጢአታቸው ፡ አጠፋቷቸው ፡ ብሎ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሆን ፡ ጌታ ፡ አዘነ ።

፪፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዲህ ፡ እንዳያደርግ ፡ በከበረ ፡ ስሙ ፡ ማለ ።

፫፡ በሰማይ ፡ ቀስተ ፡ ደመናውንም ፡ ምልክት ፡ አደርጋለሁ ፡ ይህም ፡ በነሱና ፡ በኔ ፡ መካከል ፡ ጠፈር ፡ በአድማስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ የኖረውን ፡ ያህል ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መተማመኛ ፡ ይሆናል ።

፬፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በመላእክት ፡ እጅ ፡ አጽንቼ ፡ እጣላቸው ፡ ዘንድ ፡ ብወደ ፡ በትእዛዜ ፡ ነው ። ፍጹም ፡ መከራ ፡ በሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ መጓቱ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ይመጣባቸዋል ።

፭፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ ኃይለኞች ፡ ነገሥታት ፡ የመረጥሁት ፡ ልጄን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ ታዩት ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ አለ ።

፮፡ በአዛዝኤል ፡ ይፈርድበታል ፡ በወገኖቹም ፡ ሁሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ባላመኑ ፡ በሠራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ይፈርድባቸዋል ።

፯፡ በዚያም ፡ በታ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ የመላእክትን ፡ ሠራዊት ፡ ታዘው ፡ ሲሄዱ ፡ የብርትና ፡ የብረት ፡ ማሠሪያንም ፡ ይዘው ፡ አየሁ ፡ አለ ።

፰፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩን ፡ እግር ፡ ብረቱን ፡ ሰንሰለቱን ፡ የያዙ ፡ እነዚህ ፡ ማንን ፡ ሊያሥሩ ፡ ይሄዳሉ ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፱፡ በቄላው ፡ ጥልቅ ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ (ገሃነም ፡) ይወድቁ ፡ ዘንድ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ አጋንንት ፡ የወደዷቸውንና ፡ የመረጧቸውን ፡ ኃጥአንን ፡ ሊያሥሯቸው ፡ ይሄዳሉ ፡ አለኝ ።

፲፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አጋንንት ፡ ከመረጧቸው ፡ ከወደዷቸው ፡ ከኃጥአን ፡ የተነሣ ፡ ያ ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ ይመላል ።

፲፩፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ቀን ፡ ያልቃል ፡ የሚያስቡበትም ፡ ቀን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይቁጠርም ።

፲፫፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አለቆች ፡ ተሰብስበው ፡ የሚድንና ፡ የጻርቱን ፡ ሰዎች ፡ ለመዋራት ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመልሳሉ ። (ፊታቸውን ፡)

፲፬፡ ነገሥታቱንም ፡ ያነቃቁቸዋል ፡ ሁከት ፡ ያደረበት ፡ ልቡናም ፡ ያድርባቸዋል ፡ ከዙፋናቸውም ፡ እየገለበጡ ፡ ይጥሏቸዋል ።

፲፭፡ ከከተማቸውም ፡ እንዳንበሶች ፡ በማስፈራራት ፡ ይወጣሉ ፡ እንደ ፡ ተራቡ ፡ በመንጋዎቻቸው ፡ መካከል ፡ እንዳሉ ፡ ጅቦች ፡ ይበሳጫሉ ።

፲፮፡ ይዘምታሉ ፡ ለጥፋት ፡ የመረጧቸው ፡ የእስራኤልንም ፡ አገር ፡ ያጠፉታል ፡ ለጥፋት ፡ የመረጣ

ቸው ፡ የእስራኤልም ፡ አገር ፡ በፈታቸው ፡ መመ
ላለሻ ፡ መገሥገሻ ፡ ትሆናለች ። (፲፩ ፡ ነገድ ፡)
፲፪፡ የወዳጆቼ ፡ የሁለቱ ፡ ነገድ ፡ አገር ፡ ግን ፡ ለፈረ
ሰቻቸው ፡ መሰናክል ፡ ትሆናለች ።
፲፫፡ እስበሳቸው ፡ ጠብን ፡ ያነሣሉ ፡ ሥልጣናቸውም ፡
በወንድሞቻቸው ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ፡ ባልንጀራ ፡
ባልንጀራውን ፡ ወንድም ፡ ወንድሙንም ፡ አያ
ውቀውም ።
፲፬፡ ከመቅሠፍታቸውና ፡ ከሞታቸው ፡ የተነሣ ፡
የራሳቸው ፡ ቀኖር ፡ ብላሽ ፡ የማይሆን ፡ እስከ
ሆን ፡ ድረስ ፡ ልጅም ፡ እናቱንና ፡ አባቱን ፡ አያ
ውቅም ።
፲፭፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ መቃብር ፡ አፍን ፡ ትከ
ፍታለች ።
፲፮፡ በውስጧም ፡ ይቀበራሉ ፡ ሁለቱን ፡ ነገድ ፡ ከመ
በደላቸው ፡ የተነሣ ፡ አሥፋን ፡ ነገድ ፡ የምታጠ
ፋቸው ፡ መቃብር ፡ ትውጣቸዋለች ።
፲፯፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ሰዎች ፡ ተቀምጠ
ውባቸው ፡ ሌሎች ፡ ብዙዎች ፡ ሠረገላዎችን ፡
አየሁ ።
፲፰፡ በነሩሶችም ፡ ላይ ፡ ሁነው ፡ ከምዕራብና ፡ ከም
ሥራቅ ፡ እስተ ፡ ቀን ፡ እኩል ፡ ይመጣሉ ። (ፈጥ
ነው ፡ ሲል ፡ ነው ፡ ።)
፲፱፡ የሠረገሎቻቸው ፡ ድምፅ ፡ ቃልም ፡ ከሩቅ ፡
ተሰማ ፡ ይህም ፡ ሁከት ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡ መላ
እክት ፡ በሰማይ ፡ ሁነው ፡ አወቁ ።
፳፰፡ የምድር ፡ ምሰሶም ፡ ከበታው ፡ ተናወጠ ። (ሰና
ክሬም ፡)
፳፯፡ ጥፋቱም ፡ ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ባንዲት ፡ ቀን ፡ ተሰማ ።
፳፯፡ ሁሉም ፡ ወድቀው ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ይሰግ
ዳሉ ።
፳፰፡ የሁለተኛውም ፡ ነገር ፡ መጨረሻ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፱፡ ስለ ፡ ደናግልና ፡ ስለ ፡ ሕጋውያንም ፡ ሦስተኛ
ውን ፡ ነገር ፡ እናገር ፡ ጀመርኩ ።
፴፡ እድላችሁ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ የበራ ፡ ነውና ፡
ደናግልና ፡ ሕጋውያን ፡ እናንተ ፡ የተደነቃችሁ ፡
ናችሁ ።
፴፩፡ ጻድቃን ፡ እንደ ፡ ዐሐይ ፡ ያበራሉ ፡ (ሕጋውያን ፡)
ደናግልም ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በመን
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ብርሃን ፡ ያበራሉ ።
፴፪፡ በሕይወት ፡ ለሚኖሩትም ፡ ዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለ
ውም ፡ በቅዱሳንም ፡ የተቁጠረ ፡ ዘመን ፡ የላቸ
ውም ።
፴፫፡ ክብርንም ፡ ይፈልጉታል ፡ በመላእክት ፡ ጌታም ፡
ዘንድ ፡ ቸርነቱን ፡ ያገኛሉ ።
፴፬፡ በመላእክት ፡ ጌታም ፡ ዘንድ ፡ ለጻድቃን ፡ ፍቅር ፡
አንድነት ፡ ይደረጋል ።
፴፭፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሃይማኖት ፡ እድል ፡ የሚሆን ፡
የተሠወረው ፡ እውነተኛውን ፡ ነገር ፡ በሰማይ ፡
ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ለጻድቃን ፡ ክብር ፡ ይሰጣል ፡
ይበላል ።
፴፮፡ ዐሐይ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲያበራ ፡ ብርሃን ፡
መለከቱ ፡ ያበራልና ፡ ድንቀጕርናም ፡ ጠፍቷልና ፡
የማይቈጠር ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ ይሰጣል ።
፴፯፡ አስቀድሞ ፡ ድንቀጕርና ፡ ጠፍቷልና ፡ ጻድቃን ፡
በዘመን ፡ ቀጕጥር ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡
አይገቡም ።
፴፰፡ ዕውቀትም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ይጸናል ፡
በቅንነት ፡ የሠሩት ፡ ሥራቸውም ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ ለዘላለሙ ፡ ትጸናለች ።
፴፱፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ዓይኖቼ ፡ የብርሃኖችንና ፡
የመብረቆችን ፡ ቦታዎች ፡ አዩ ፡ መቻያነታቸው
ንም ፡ አዩ ።
፵፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ለጥፋትና ፡
ለበረከት ፡ ያበራሉ ።
፵፩፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የነጐድጓድን ፡ ቦታዎችን ፡
አየሁ ፡ በሰማይ ፡ ላይም ፡ ብልጭ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡
የመብረቅና ፡ የነጐድጓድ ፡ ቃል ፡ ይሰማል ።
፵፪፡ የየብሱንም ፡ ቦታዎች ፡ አሳየኝ ።
፵፫፡ የነጐድጓድም ፡ ቃል ፡ ለበረከትና ፡ ለፍቅር ፡
ለጥፋትም ፡ ቢሆን ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቃል ፡
ይሰማል ።
፵፬፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የመብረቆችና ፡ የብርሃኖች ፡
ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ተገለጠልኝ ።
፵፭፡ ለጥጋብና ፡ ለበረከት ፡ ሊሆኑ ፡ ያበራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ ሄኖክ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ አነዋወር ፡ ትዶ ፡
ከተሠወረ ፡ በኋላ ፡ በምስት ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ በሰባ
ተኛው ፡ ወር ፡ ባሥራ ፡ አራተኛ ፡ ቀን ፡ ከሰማ
ዮች ፡ በላይ ፡ ያለች ፡ ሰማይ ፡ ታላቅ ፡ ንውጥው
ጥታ ፡ ስትነዋወጥ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሠራ
ዊት ፡ መላእክት ፡ ሲነዋወጡ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡
አየሁ ።
፪፡ ብዙ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክትም ፡
በሰው ፡ ጥፋት ፡ ብዙ ፡ ሁከትን ፡ ታወኩ ።
፫፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ዕለተ ፡ እጉድ ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነች ፡
ጌታን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ አየሁ ።
፬፡ ጻድቃንና ፡ መላእክትም ፡ በዙሪያው ፡ ቁመው ፡
አየሁ ፡ እኔንም ፡ ጽኑ ፡ እንቅጥቅጥታ ፡ ያዘኝ ።
፭፡ ፍራትም ፡ ያዘኝ ፡ ወገቤም ፡ ጐበጠ ፡ ተለያየ ፡
ሁለመናየም ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠ ፡ በግምባ
ሬም ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ።
፮፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልም ፡ ከከበሩ ፡ መላእክት ፡ አን
ዱን ፡ ሌላ ፡ መልአክ ፡ ልኮ ፡ አነሣኝ ።
፯፡ ያንን ፡ ተአምራት ፡ ያንንም ፡ ሁከት ፡ የሰማይ
ንም ፡ መነዋወጥ ፡ ከማየቱ ፡ የተነሣ ፡ መታገ
ሥን ፡ አልቻልሁምና ፡ ባነሣኝ ፡ ጊዜ ፡ አእም
ሮዬ ፡ ተመለሰች ፡ አለ ።
፰፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልም ፡ ምን ፡ ራዕይ ፡ ስላየህ ፡
እንደዚህ ፡ ታወክህ ፡ አለኝ ።
፱፡ ይህች ፡ ዓለም ፡ አለፈች ፡ መስሎህ ፡ ቸርነቱ ፡
የሚደረግባት ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ አለች ፡ ይቅር ፡
ባይ ፡ ከመዓትም ፡ የራቀ ፡ ጌታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ በመታገሥ ፡ አለ ።
፲፡ መፍራትስ ፡ መቅሠፍትና ፡ ኃይል ፡ የሚደረግ
ባት ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ለእውነተኛ ፡ ሕጉ ፡

ለሚሰግዱ ፡ ለጻድቃን ፡ እውነተኛ ፡ ሕጉንም ፡ በካዱ ፡ ስሙንም ፡ በከንቱ ፡ ለሚጠሩ ፡ በኃጥ
አን ፡ ፍርድን ፡ የሚገልጥበት ፡ ቀን ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ ፍራ ።

፲፩፡ ያችም ፡ ቀን ፡ ለደናግል ፡ ክብር ፡ ለኃጥአንም ፡ ምርመራ ፡ ሁና ፡ ተዘጋጀች ።

፲፪፡ በዚች ፡ ቀን ፡ ሁለቱ ፡ አውሬዎች ፡ ከደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ይለያሉ ፡ ስጋ ፡ ሌዋታን ፡ የሚባል ፡ ሴቲቱ ፡ አውሬ ፡ በውሀዎች ፡ ምንጮች ፡ ላይ ፡ በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ተፈጠረች ።

፲፫፡ የማይታየውን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በደረቱ ፡ የሚ ይገዛ ፡ ስሙ ፡ ብሔሞት ፡ የሚባል ፡ የወንዱም ፡ አውሬ ፡ ቦታው ፡ በየብስ ፡ ነው ።

፲፬፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያን ፡ በሚኖሩበት ፡ የመላእ ክት ፡ ጌታ ፡ ለፈጠራቸው ፡ ሰዎች ፡ መጀመሪያ ቸው ፡ ከሚሆን ፡ ከአዳም ፡ ሰባተኛ ፡ የሚሆን ፡ አያቱ ፡ ሄኖክ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ በተቀበለበት ፡ በገነት ፡ ምሥራቅ ፡ ያለ ፡ የቦታውም ፡ ስም ፡ ዴንዳይን ፡ ይባላል ።

፲፭፡ በንዲት ፡ ቀን ፡ ተፈጥረው ፡ አንዱ ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ አንዱ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ቦታ ፡ ሊኖሩ ፡ እንደ ፡ ተለያዩ ፡ የነዚያን ፡ አውሬዎችንም ፡ ሥራ ቸውን ፡ ይገልጥልኝ ፡ ዘንድ ፡ ያንን ፡ ሁለተኛ ውን ፡ መልአክ ፡ ጠየቅሁት ።

፲፮፡ አንተ ፡ የባለአእምሮ ፡ ልጅ ፡ የተሠወረን ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ልታውቅ ፡ ትወዳለህ ፡ አለኝ ።

፲፯፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ የተሠወረውን ፡ የፊቱንም ፡ የኋላውንም ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በሰማይ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ባለ ፡ በየብስ ፡ በጥልቁ ፡ በሰ ማይም ፡ ዳርቻ ፡ በሰማይም ፡ መሠረት ፡ በነፋ ሶችም ፡ ቦታ ፡ ያለውን ፡ የገለጠልኝ ፡ ሁለተ ኛው ፡ መልአክ ፡ ነገረኝ ።

፲፰፡ ነፋሳት ፡ ተመዋነው ፡ ተመዋነው ፡ እንደ ፡ ነፈሱ ፡ ምንጮችም ፡ ተመዋነው ፡ ተመዋነው ፡ እንዲ ፈሱ ፡ ነፋሶችም ፡ በረቂቅነቱ ፡ ኃይል ፡ እንዲከ ፈሉ ፡ የዐሐይ ፡ የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ ሥራ ፡ የውኃት ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከዋክብትም ፡ በየ ስማቸው ፡ እንዲከፈሉ ፡ ነገረኝ ።

፲፱፡ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ይከፈላል ፡ መብረቅና ፡ ነጐ ድጓድም ፡ በቦታዎቻቸው ፡ ይሰማሉ ፡ ለሚሠ ራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መመጠን ፡ አለው ።

፳፡ መብረቁ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ የመብረቅና ፡ የነጐ ድጓድ ፡ ሠራዊትም ፡ ፈጥነው ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ለነጐድጓድ ፡ ማረፊያ ፡ አለውና ፡ ታግሦ ፡ ታግሦ ፡ ሊያመጣው ፡ ለቃሉ ፡ ጊዜ ፡ ተሰጠው ።

፳፩፡ መብረቅና ፡ ነጐድጓድም ፡ አይለያዩም ፡ አን ዱም ፡ አንዱም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በነፋስ ፡ ይሄ ዳሉ ።

፳፪፡ መብረቅ ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፡ ነጐድጓድ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣልና ፡ አይለያዩም ፡ ነፋሱም ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ያርፋል ።

፳፫፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ፡ ቦታቸው ፡ ባሸዋና ፡ በድኝ ፡ መካከል ፡ ነውና ፡ መልአኩ ፡ በመካከላ ቸው ፡ አስተካክሎ ፡ ይከፍላል ፡ አለ ።

ከነሳቸው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ በልጓም ፡ ይገታሉ ። (በሥልጣን ፡)

፳፬፡ በነፋስም ፡ ኃይል ፡ ይመላለሳሉ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ አውራጃ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ እንዲህ ፡ ይነዳል ።

፳፭፡ ባሕርን ፡ የሚጠብቀው ፡ መልአክ ፡ ብርቱ ፡ ነው ፡ እንደ ፡ ዕናቷም ፡ ኃይል ፡ መጠን ፡ በልጓም ፡ ይገታታል ። (ሥልጣን ፡)

፳፮፡ እንዲህ ፡ ትነዳለች ፡ በምድር ፡ ተራሮችም ፡ ሁሉ ፡ ትበተናለች ።

፳፯፡ ለውርጭም ፡ ጠባቂ ፡ አለው ፡ ይኸውም ፡ መል አኩ ፡ ነው ፡ በረዱንም ፡ የሚጠብቀው ፡ መል አክ ፡ ደግ ፡ መልአክ ፡ ነው ።

፳፱፡ ዋግንም ፡ የሚጠብቅ ፡ መልአክ ፡ ክፉ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለብቻው ፡ ጠባቂ ፡ አለው ።

፴፡ ክሱም ፡ የሚወጣ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ያለ ፡ ነው ፡ ስሙም ፡ ደደክ ፡ ይባላል ።

፴፩፡ አካሄዱ ፡ በጌትነት ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በበ ጋና ፡ በክረምት ፡ ነውና ፡ ለብቻው ፡ ቦታ ፡ አለው ፡ እንጂ ፡ የገሙ ፡ ጠባቂ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡ በቦታቸው ፡ አንድ ፡ አይሆንም ።

፴፪፡ የሷም ፡ ቦታ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ ጠባቂዋም ፡ መል አክ ፡ ነው ፡ የጠልም ፡ ጠባቂ ፡ ቦታው ፡ በሰ ማይ ፡ ዳርቻ ፡ ነው ።

፴፫፡ ከዝናም ፡ ቦታዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ሹመ ቱም ፡ በበጋና ፡ በክረምት ፡ ነው ።

፴፬፡ የጉም ፡ ደመና ፡ የዝናም ፡ ደመና ፡ አንድ ፡ ነው ፡ አንዱ ፡ መግቦ ፡ ሹመቱን ፡ ላንዱ ፡ ይሰጣል ።

፴፭፡ ዝናሙን ፡ የሚያመጣውም ፡ ነፋስ ፡ ከቦታው ፡ በተናወጠ ፡ ጊዜ ፡ መላእክት ፡ ይመጣሉ ፡ ቦታ ውንም ፡ ከፍተው ፡ ያወጡታል ።

፴፮፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ዝናሙ ፡ በተበተነ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ሁሉ ፡ ውሀ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናል ።

፴፯፡ በየጊዜው ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ውሀ ፡ ጋር ፡ በሚተባበርበት ፡ ጊዜ ፡ ውሀዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ምግብ ፡ ሁነ ዋልና ፡ በሰማይ ፡ ካለ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዘ ፡ ለየብስም ፡ ምግቢ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለዝናሙ ፡ መመጠን ፡ አለውና ፡ መላእክት ፡ ይቀበሉታል ።

፴፰፡ ጻድቃን ፡ እስከሚወርሷት ፡ ገነት ፡ ድረስም ፡ ሄኖ ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።

፴፱፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩም ፡ እኒህ ፡ ሁለቱ ፡ አውሬዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ገናንነት ፡ ተጠ ብቀው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍቱ ፡ በክ ፡ እንዳታደርጋቸው ፡ ይመገቡ ፡ ዘንድ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

፵፡ ቢያዩዋቸውስ ፡ ልጆች ፡ ከናቶቻቸው ፡ ከባቶ ቻቸውም ፡ ጋራ ፡ በሞቱ ፡ ነበር ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ የሚያዛት ፡ መቅሠፍቱ ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ ለነሳቸው ፡ ትመጣባቸዋለች ።

፵፩፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ብላሽ ፡ ልታ ደርጋቸው ፡ እንዳትመጣ ፡ በቸርነቱ ፡ ታግሦ ፡

ታግሦ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ኃላ ፡ ትመጣበቸዋለች ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ለነዚያ ፡ መላእክት ፡ ረጃጅሞች ፡ ገመዶች ፡ ተሰጡ ። (ሥልጣን ፡)

፪፡ ገመዱን ፡ ተቀብለው ፡ ፈጥነው ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ሄዱ ። (ሥልጣን ፡)

፫፡ እነዚህን ፡ ረጃጅሞች ፡ ገመዶችን ፡ ይዘው ፡ ለምን ፡ ሄዱ ፡ ብዬ ፡ መልአኩን ፡ ጠየቅሁት ።

፬፡ እሱም ፡ ይለኩ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ፡ አለኝ ።

፭፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ባልደረባዬ ፡ መልአኩም ፡ እኒህ ፡ ሥልጣናት ፡ ለዘላለሙ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ይጸኑ ፡ ዘንድ ፡ የጻድቃንን ፡ አንድነት ፡ ያመጣሉ ።

፮፡ የፈጣሪያቸውን ፡ ፍቅር ፡ ይጀምራል ፡ ደናግልም ፡ ከደናግል ፡ ጋራ ፡ ይኖራሉ ።

፯፡ እኒህም ፡ በታዎች ፡ በሃይማኖታቸው ፡ ጸንተው ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይሰጣሉ ፡ እውነተኛውንም ፡ ቃል ፡ ያጸናሉ ።

፰፡ እሊህም ፡ ሥልጣኖች ፡ በመቃብር ፡ ጥልቅነት ፡ የተሠወሩ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ።

፱፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሙተው ፡ ያልተቀበሩትን ፡ ዓሣዎች ፡ አውሬዎች ፡ የበሷቸውንም ፡ ያስነሣሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ የሚጠፋ ፡ የለምና ፡ ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ የሚቀር ፡ የለምና ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በሚመጣበት ፡ ቀን ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ሕይወታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ያስነሣሉ ።

፲፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ጻድቃን ፡ ሁሉ ፡ በመላእክትም ፡ ትእዛዝን ፡ ተቀበሉ ፡ ቃላቸው ፡ እንደ ፡ ነው ፡ ዕውቀታቸውም ፡ እንደ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ነው ።

፲፩፡ ያንን ፡ ቀዳማዊ ፡ ቃልን ፡ ያመሰግኑታል ፡ ያከብሩታል ፡ በዕውቀት ፡ ጸንተው ።

፲፪፡ በነገር ፡ እየተራቀቁ ፡ ሕይወት ፡ በሚሆን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እየተቃኙ ፡ ያመሰግኑታል ፡ የመላእክት ፡ አብ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ አስቀመጠው ።

፲፫፡ ከጠፈር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ የቅዱሳንን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይመረምራል ፡ ሥራቸውም ፡ በፍርዱ ፡ ይመረመራል ።

፲፬፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ አምነው ፡ በተናገርዋት ፡ በተሠወረች ፡ ሥራቸው ፡ ልውል ፡ እግዚአብሔር ፡ በሠራት ፡ በእውነተኛ ፡ ሕጉ ፡ አምነው ፡ የሠሯት ፡ ሥራቸውንም ፡ አውቆ ፡ ይፈርድላቸው ፡ ዘንድ ፡ ፊቱን ፡ ቀና ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ።

፲፭፡ ሁሉም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ ይናገራሉ ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምንም ፡ ያከብራሉ ፡ ያመሰግናሉ ።

፲፮፡ እሱም ፡ በሰማያት ፡ ያሉ ፡ መላእክትን ፡ ሁሉ ፡ በልዕልና ፡ ያሉ ፡ ቅዱሳንንም ፡ ሁሉ ፡ ይጠራል ። (አመስግኙኝ ፡ ይላል ፡)

፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ኪሩቤል ፡ ሱራፌል ፡ አፍኒን ፡ ዕውቀት ፡ ያላቸው ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ ሥላሴ ፡ የፈጠራቸው ፡ መላእክት ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግናሉ ፡ ሌላ ፡ ዕውቀትም ፡ ይሰጣል ።

፲፰፡ በደሴትና ፡ በየብስ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ለዚያች ፡ ቀን ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ተቀብለው ፡ ያመሰግናሉ ፡ ሃይማኖትን ፡ እንዲያጸኑ ፡ በሚያደርግ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጥበብንም ፡ በሚገልጥ ፡ እንዲታገሡም ፡ በሚያደርግ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ።

፲፱፡ ለሰው ፡ እንዲራሩ ፡ በሚያደርግ ፡ እውነት ፡ እንዲፈርዱ ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡ እንዲያደርጉ ፡ ለሰውም ፡ ቸርነት ፡ እንዲያደርጉ ፡ በሚያደርግ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እየተቃኙ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግናሉ ፡ ያከብራሉ ።

፳፡ ሁሉም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምም ፡ ለዘላለም ፡ ይከበር ፡ ይመስገን ፡ ይላሉ ።

፳፩፡ የማያርፉ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ያመሰግኑታል ፡ በልዕልና ፡ ያሉ ፡ ሕጋውያን ፡ ሁሉ ፡ ድኅነት ፡ በሚገኝባት ፡ በገነት ፡ የሚኖሩ ፡ ደናግልም ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑታል ፡ አለ ።

፳፪፡ ፈጽማ ፡ ማመስገን ፡ የከበረ ፡ ስምህንም ፡ ፈጽማ ፡ ማክበርን ፡ የሚችል ፡ ዕውቀት ፡ ያላት ፡ ሰውነት ፡ ሁሉ ፡ ናት ።

፳፫፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ ከቀጣም ፡ የራቀ ፡ ነውና ፡ ሥጋዊት ፡ ደማዊት ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከዕውቀት ፡ የወጣ ፡ ምስጋናን ፡ ለስምህ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽማ ፡ ታቀርብለች ።

፳፬፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያደረገውንም ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ላመኑ ፡ ለደናግልና ፡ ለሕጋውያን ፡ ገለጠ ።

፳፭፡ ገዢ ፡ የሚሆን ፡ ጌታም ፡ ነገሥታቱን ፡ ጽኑዓን ፡ የከበሩ ፡ ሰዎችም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ አዘዘ ።

፳፮፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስንም ፡ ማወቅ ፡ ትችሉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ ግለጡ ፡ ሥልጣናችሁንም ፡ አንሡ ፡ አለ ።

፳፯፡ የሀብታት ፡ ጌታ ፡ ክርስቶስም ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀመጠ ፡ እውነተኛ ፡ የባሕርይ ፡ ክብሩም ፡ በሱ ፡ ተገለጠ ።

፳፰፡ ከፋ ፡ የወጣውም ፡ ነገር ፡ ኃጥአንን ፡ ሁሉ ፡ በደለኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ይገድላል ። (ሐሩ ፡ ይላል ፡) እነሱም ፡ ከፊቱ ፡ ይጠፋሉ ።

፳፱፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ንጉሦቹ ፡ ሁሉ ፡ የከበሩ ፡ ሰዎችና ፡ የጸኑ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይቆማሉ ።

፴፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ ያዩታል ፡ ያውቁታል ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ በፊቱ ፡ ይገዛሉ ።

፴፩፡ በፊቱም ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ የሚናገር ፡ የለም ።

፴፪፡ በምጥ ፡ እንደ ፡ ተያዘች ፡ ሴት ፡ ልጅዋ ፡ በማኅፀኗ ፡ ለወጣ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ መውለዱ ፡ እንዲያስጨንቃት ፡ ለመውለድም ፡ እንድትጨነቅ ፡

መከራውም ፡ እነሱን ፡ ያስጨንቃቸዋል ።
፴፫፡ እኩሌቶቹ ፡ ኃጥአን ፡ እኩሌቶቹ ፡ ኃጥአንን ፡ አይተው ፡ ይደነግጣሉ ፡ አንገታቸውን ፡ ይደፋሉ ።
፴፬፡ ከድንግል ፡ የተወለደ ፡ ያንንም ፡ ክርስቶስን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ መከራው ፡ አስጨንቆ ፡ ይይዛቸዋል ።
፴፭፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ በሥጋ ፡ አልተገለጠም ፡ ነበርና ፡ የጸኑ ፡ ነገሥታቱ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡ መኳንንትም ፡ ሁሉ ፡ የተሠወረውን ፡ የሚገዛ ፡ ክርስቶስን ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግኑታል ፡ ያከብሩታል ።
፴፮፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተሠወረ ፡ ሆኖ ፡ ነበርና ፡ አብ ፡ በሥራዊቱ ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡ ለልብሰተ ፡ ሥጋ ፡ አዘጋጀው ፡ ለወዳጆቹም ፡ ገለጠው ፡ የደናግልና ፡ የሕጋውያን ፡ ጉባኤያቸው ፡ ይሰፋል ።
፴፯፡ ወዳጆቹ ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በፊቱ ፡ ይቆማሉ ።
፴፰፡ የጸኑ ፡ ነገሥታቱም ፡ የከበሩ ፡ ሹማምትም ፡ ያችን ፡ ዓለም ፡ የሚገዝዋትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ በግምበራቸው ፡ ወድቀው ፡ በፊቱ ፡ ይሰግዳሉ ።
፴፱፡ ያን ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስንም ፡ ተስፋ ፡ ያደርጉታል ፡ ይማለዱታል ፡ ከሱም ፡ ዘንድ ፡ ይቅርታውን ፡ ይለምናሉ ።
፵፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ያ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ከፊቱ ፡ ፈጥነው ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ያስቸኩላቸዋል ።
፵፩፡ ፊታቸውም ፡ ኃፍረትን ፡ ይመላል ፡ ፊታቸውም ፡ በጥቁረት ፡ ላይ ፡ ጥቁረት ፡ ይጨምራል ።
፵፪፡ ልጆቹ ፡ ሕጋውያንን ፡ የመረጣቸው ፡ ደናግልንም ፡ በበደሏቸው ፡ ሰዎች ፡ ፍዳ ፡ ያመጣባቸው ፡ ዘንድ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ መላእክት ፡ ይቀበሏቸዋል ።
፵፫፡ ለወደዳቸው ፡ አርአያ ፡ ይሆናሉ ።
፵፬፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቀጣው ፡ በነሱ ፡ ትጸናለችና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሾተሉም ፡ ከደማቸው ፡ የተነሣ ፡ ትሰክራለችና ፡ (ትገለጻለች ፡) ወዳጆቹ ፡ በነሱ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ አለ ።
፵፭፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ይደናሉ ።
፵፮፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የበደለኞችና ፡ የኃጥአንን ፡ ፊት ፡ አያይም ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ በጻድቃን ፡ ላይ ፡ ያድርባቸዋል ።
፵፯፡ ከዚያ ፡ ከአዳም ፡ ልጅ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋራ ፡ ይኖራሉ ፡ ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ከመከራውም ፡ ያርፋሉ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይከብራሉ ።
፵፰፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ ከመቃብር ፡ ተነሡ ፡ አንገታቸውንም ፡ መድፋት ፡ ተዉ ።
፵፱፡ ሕይወት ፡ ልብስንም ፡ ለበሱ ፡ (ሕይወትን ፡ አገኙ ፡) እሱም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡ ሕይወትነት ፡ ያለው ፡ ልብስ ፡ ይሆናቸዋል ።
፶፡ ልብሶቻችሁም ፡ አላረጁም ፡ (ክብራቸውን ፡ መናገር ፡ ነው ፡) ክብራችሁም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ አይፈጸምም ።
፶፩፡ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ የጸኑ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡ ነገሥታቱ ፡ ተይዘው ፡ ባሉበት ፡ በታ ፡ ጥቂት ፡ ዕረፍት ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እነሱም ፡ ወድቀው ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ ለመቅሠፍት ፡ ከታዘዙ ፡ መላእክት ፡ ይለምናሉ ።
፶፪፡ ኃጢአታቸውንም ፡ በፊቱ ፡ አምነው ፡ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግኑታል ።
፶፫፡ ገኖር ፡ የሚሆን ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ ይላሉ ፡ የነገሥታት ፡ ጌታ ፡ የጸኑ ፡ ሰዎችም ፡ ጌታ ፡ የባለጸጋውም ፡ ጌታ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ የዕውቀትም ፡ ባለቤት ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ይላሉ ፡ የተሠወረውም ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ይገለጣል ።
፶፬፡ ኃይልህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ነው ፡ ጌትነትህም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
፶፭፡ ምሥጢርህም ፡ ሁሉ ፡ የረቀቀ ፡ ነው ፡ ቁጥርም ፡ የለው ፡ ለቸርነትህም ፡ ቁጥር ፡ የለውም ። (አይመረመርም ፡)
፶፮፡ አሁንም ፡ ነገሥታቱን ፡ የሚገዝ ፡ በነገሥታቱም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚነግሥ ፡ ጌታን ፡ ፈጽመን ፡ እና መሰግን ፡ ዘንድ ፡ ወደድን ፡ አሉ ።
፶፯፡ ፈጽመን ፡ እናመሰግነው ፡ ዘንድ ፡ እናከብረውም ፡ ዘንድ ፡ ጌትነቱንም ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡ ዕረፍትን ፡ ማን ፡ በሰጠን ፡ አሉ ።
፶፰፡ አሁንም ፡ ጥቂት ፡ ዕረፍት ፡ እንመኛለን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አናገኝም ፡ ከመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ወጥተን ፡ እንሄዳለን ፡ ጥግ ፡ ይዘን ፡ አንቀርም ።
፶፱፡ በፊቱ ፡ አላመንምና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስሙንም ፡ አላመሰገንምና ፡ ብርሃን ፡ ከኛ ፡ ጠፋ ፡ ለዘላለሙም ፡ መኖሪያችን ፡ ጨለማ ፡ ነው ።
፷፡ ጌታችን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በሠራው ፡ ሁሉ ፡ አላመሰገነውም ፡ አለኝታችንም ፡ በመንግሥታችን ፡ ዙፋን ፡ ሥልጣን ፡ ሆነ ።
፷፩፡ ጌትነታችንም ፡ በደከምንበት ፡ መከራም ፡ በተቀበልንበት ፡ ቀን ፡ አላዳነንም ።
፷፪፡ ጌታችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ በቸርነቱና ፡ በፍርዱም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነውና ፡ የበደልነውን ፡ ኃጢአት ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡ ዕረፍትን ፡ እናገኝም ፡ ይላሉ ።
፷፫፡ እንዲህ ፡ ይላሉ ፡ ገጸ ፡ ፍትሑን ፡ እያገኙም ፡ ስለ ፡ ክፉም ፡ ሥራችን ፡ ከፊቱም ፡ ተፈርዶብን ፡ እንሄዳለን ፡ ኃጢአታችንም ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ ተቈጠረ ፡ ይላሉ ፡ አለ ።
፷፬፡ አለመብላታችን ፡ አለመጠጣታችን ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ከመውረድ ፡ አትከለክልምና ፡ አሁንም ፡ ሠርቀን ፡ ቀምተን ፡ ካጠራቀምነው ፡ ገንዘብ ፡ ሰውነታችን ፡ ትጥገብ ፡ ይሏቸዋል ።
፷፭፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዚያ ፡ በአዳም ፡ ልጅ ፡ በክርስቶስ ፡ ፊት ፡ ፊታቸው ፡ ኃፍረትንና ፡ ጨለማን ፡ ይመላል ።
፷፮፡ ከፊቱም ፡ ተሰደው ፡ ይሄዳሉ ፡ በነሱና ፡ በመካ

ከላቸውም ፡ ሰይፍ ፡ ያድራል ። (ሥልጣን ፡ ያጸናል ፡)

፲፯፤ የመላእክትም ፡ ጌታ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የነገሥታቱና ፡ የጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ለሚገዙ ፡ ሰዎችና ፡ ለከበሩ ፡ ሹማምት ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በአብ ፡ ፊት ፡ ሥራቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

፲፰፤ በዚያ ፡ ቦታ ፡ የትሠወሩ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ አየሁ ።

፲፱፤ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የወረዱ ፡ በመሠወር ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ የገለጡ ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የቃየልን ፡ ልጆች ፡ ያሳቷቸው ፡ መላእክት ፡ እኒህ ፡ ናቸው ፡ ሲል ፡ የመልአኩን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ፡ አለ ። (ደቂቀ ፡ ሴት ፡)

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ኖኅ ፡ ለጥፋት ፡ እንደ ፡ ቀረበች ፡ ጥፋቷም ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡ ምድርን ፡ አየ ።

፪፤ ከዚያ ፡ እግሩን ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ሄደ ።

፫፤ ሄዶ ፡ ላያቱ ፡ ለሄኖክ ፡ ጮኸ ፡ ኖኅም ፡ በሚያሳዝን ፡ ቃል ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ስማኝ ፡ ስማኝ ፡ ስማኝ ፡ አለ ።

፬፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ።

፭፤ እንዲህ ፡ ለጥፋት ፡ ቀርባለችና ፡ ተነዋውላለችና ፡ ወይስ ፡ እነሆ ፡ ከሷ ፡ ጋር ፡ እኔ ፡ እጠፋ ፡ ይሆን ፡ አለው ።

፮፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ታላቅ ፡ ሁከት ፡ ሆነ ፡ ከሰማይም ፡ ቃል ፡ ተሰማ ።

፯፤ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክም ፡ ወደኔ ፡ መጥቶ ፡ በጠገበ ፡ ቆመ ፡ እንዲህ ፡ የሚያሳዝን ፡ ፍጹም ፡ ልቅሰን ፡ ታለቅሳለህ ፡ አለኝ ።

፰፤ እሱ ፡ ጥፋታቸው ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ከመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ትእዛዝ ፡ ወጣ ፡ አለኝ ።

፱፤ የመላእክትን ፡ ምሥጢር ፡ ሁሉ ፡ ሰይጣናት ፡ የሚሠሩትንም ፡ ግፍ ፡ ሁሉ ፡ የተሠወረ ፡ ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ሚርት ፡ የሚያሚርቱ ፡ የሰዎችን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የቀለማትንም ፡ ምሥጢር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጣዖት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ሥራን ፡ አስተምረዋልና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትእዛዝ ፡ ወጣ ፡ አለኝ ።

፲፤ እነሱ ፡ በያስተምሩ ፡ ከመሬቱ ፡ ትቢያ ፡ ብር ፡ እስኪ ፡ እንዴት ፡ ይገኝ ፡ ነበር ።

፲፩፤ እነሱን ፡ የሚያስገኛቸው ፡ መሬት ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ተገኘ ፡ በሷም ፡ የተሾመው ፡ ስማገያ ፡ ከመሬት ፡ እንደ ፡ ተገኘ ፡ እነሳቸው ፡ ባያስተምሩ ፡ እርሳስ ፡ ቅልቅልም ፡ ከመሬት ፡ አይገኝም ፡ ነበርና ፡ እይርስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እስኪ ፡ እንዴት ፡ ይገኝ ፡ ነበር ።

፲፪፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክ ፡ በጁ ፡ ይዞ ፡ አነሣኝ ።

ስለዚህ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ታዘዘው ፡ ሁከት ፡ የመላእክትን ፡ ጌታ ፡ ጠይቄዋለሁና ፡ ሂድ ፡ አለኝ ።

፲፫፤ ስለ ፡ ሠሩት ፡ በደላቸው ፡ መቻያቸው ፡ ተፈጸመችባቸው ፡ ስለ ፡ ፈለጓቸውም ፡ ወራቶች ፡ በፊቴ ፡ አይቄጠርላቸውም ፡ አለኝ ።

፲፬፤ ምድር ፡ እንድትጠፋ ፡ በሷም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እንዲጠፉ ፡ እወቁ ፡ የተሠወረውን ፡ ኃጢአት ፡ ለሰዎች ፡ አስተምረዋልና ፡ እነሱም ፡ የተፈረደባቸው ፡ ናቸውና ፡ እነሱ ፡ ለዘላለም ፡ መመለስ ፡ የላቸውም ።

፲፭፤ ከተሠወረው ፡ ከዚህ ፡ ነቀፋ ፡ አንተ ፡ ንጹሕ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ ቸርም ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ አውቋልና ፡ አንተ ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ ላንተ ፡ አይደለም ።

፲፮፤ በቅዱሳን ፡ መካከልም ፡ ስምህን ፡ አጽናው ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ለይተው ፡ መላእክት ፡ ይጠብቁሃል ።

፲፯፤ ለመንግሥት ፡ ለብዙ ፡ ምስጋናም ፡ ሊሆን ፡ ልጅህን ፡ በውነት ፡ አጽናው ፡ ከልጅህም ፡ የቅዱሳንና ፡ የጻድቃን ፡ መገኛ ፡ አብርሃም ፡ ይወለዳል ፡ ለዘላለሙም ፡ ቀኍር ፡ የላቸውም ።

፲፱፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲመጡ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መቻያ ፡ ጥፋት ፡ ሊሆን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የውሀውንም ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ ይከፍቱ ፡ ዘንድ ፡ የተዘጋጀ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ መላእክትን ፡ አሳየኝ ።

፳፤ የመላእክት ፡ ጌታም ፡ እነዚያ ፡ መላእክት ፡ በውሀው ፡ ሥራ ፡ ተሾመው ፡ አሉና ፡ ለትእዛዝ ፡ የወጡ ፡ መላእክትን ፡ እኛቸውን ፡ እንዳያነሱ ፡ ያዘዛቸውን ፡ እንዲጠብቁ ፡ አዘዘ ።

፳፩፤ ከሄኖክም ፡ ፊት ፡ ወጣሁ ።

፳፪፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃሉ ፡ ወደኔ ፡ ወጣ ።

፳፫፤ ኖኅ ፡ እድል ፡ ፋንታህ ፡ እነሆ ፡ ወደኔ ፡ ደረሰ ፡ ይኸውም ፡ ነውር ፡ ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ እድል ፡ የቀና ፡ ነገርና ፡ ፍቅር ፡ ያለበት ፡ እድል ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፳፬፤ አሁንም ፡ መላእክት ፡ እንጨቶችን ፡ ያምጡልህ ፡ መላእክት ፡ ለዚያ ፡ ሥራ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እጄን ፡ ጭኜ ፡ መርከብን ፡ እጠብቃታለሁ ።

፳፭፤ ከመርከብ ፡ ወጥተህ ፡ ሕይወት ፡ ያለው ፡ ዘር ፡ ትሆናለህ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ባዶውን ፡ እንዳይቀር ፡ በሞተው ፡ ለውጥ ፡ ይግባ ።

፳፮፤ ልጅህንም ፡ ለዘላለም ፡ በፊቴ ፡ አጸናዋለሁ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ የሚኖሩ ፡ ልጆችህንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አበዛቸዋለሁ ።

፳፯፤ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመነ ፡ ሰውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይበዛል ፡ ይከብራል ።

፳፰፤ ግፍን ፡ ያስተማሩት ፡ እነዚያን ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ንም ፡ መላእክት ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የይርና ፡ የብረት ፡ የናስም ፡ ተራሮች ፡ ባሉበት ፡ በምዕራብ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክ ፡ ቀድሞ ፡ ባሳየኝ ፡ በምት

ነድ ፡ በዚያች ፡ በገሃነም ፡ ያግዟቸዋል ።

፲፰፡ ታላቅ ፡ መከራ ፡ ያለባት ፡ የውሀዎችም ፡ መታ ወክ ፡ ያለባት ፡ ያችን ፡ ገሃነም ፡ አየኋት ።

፲፱፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ከተደረገ ፡ በኋላ ፡ ከዚህ ፡ ከእሳቱ ፡ ነጠብጣብ ፡ የተነሣ ፡ ከሚያውካቸውም ፡ ሁከት ፡ የተነሣ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ የድኻ ፡ ሽታ ፡ ተወለደ ፡ (ተገኘ ፡) ከነዚያም ፡ ውሀዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነ ፡ አለኝ ፡ አለ ።

፳፡ ሰውን ፡ ያሳቱ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ያሉባት ፡ ያችም ፡ ገሃነም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ በታች ፡ ትነዳለች ።

፳፩፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ያሳቷቸው ፡ እነዚያ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በሚኰነኑበት ፡ በታ ፡ ወደ ፡ ቁላዎች ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾች ፡ ይፈሳሉ ።

፳፪፡ እነዚያም ፡ ውሀዎች ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ ለነገሥ ታቱ ፡ ለፀኑም ፡ ሰዎች ፡ ለከበሩም ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩም ፡ ሰዎች ፡ ለሥጋና ፡ ለነፍስ ፡ ድኅነት ፡ ለሰውነታቸውም ፡ መጮያ ፡ ይሆናሉ ።

፳፫፡ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ክደውታልና ፡ በሥጋቸው ፡ ይፈርድባቸው ፡ ዘንድ ፡ ልቡናቸው ፡ ዋዛ ፡ ነገርን ፡ ይመላል ።

፳፬፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ የሚደረግባቸው ፡ መከራቸውን ፡ ያያሉ ፡ በስሙም ፡ አያምኑም ።

፳፭፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ የሚናገር ፡ የለምና ፡ ሥጋቸው ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ መጠን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በነፍሳቸው ፡ እንደዚህ ፡ ይለወጡባቸዋል ።

፳፮፡ በነሱ ፡ መጮያ ፡ ትመጣለችና ፡ በሥጋቸው ፡ በሚሠሩት ፡ ዋዛ ፡ ነገር ፡ ያምናሉና ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ባሕርይ ፡ ሕይወቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ይክዳሉና ፡ በነፍሳቸው ፡ ይለወጥባቸዋል ።

፳፯፡ እሊያ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በተፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ የኒህ ፡ ውሀዎች ፡ ማቃጠል ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ይለወጣልና ፡ እነዚያ ፡ ውሀዎች ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ መለወጥ ፡ አላቸው ።

፳፱፡ መላእክት ፡ ማየ ፡ አይህን ፡ አውርደው ፡ ካወጡ ፡ በኋላ ፡ የምንጮች ፡ ውሀ ፡ ተለውጦ ፡ ይቀዘቅዛል ።

፴፡ እነዚያ ፡ መጮያ ፡ የሚሆኑ ፡ ውሀዎች ፡ ቢመለሱ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ሰውነት ፡ ድኅነት ፡ ባይመለሱ ፡ ለሥጋቸው ፡ ሞት ፡ ናቸውና ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ የሚኰነኑበት ፡ ይች ፡ መከራ ፡ ለነገሥ ታቱ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ለሚገዟትም ፡ ዕኑዓን ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአታቸው ፡ ምስክር ፡ ናት ፡ ብሎ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ ሲናገር ፡ ሰማሁት ።

፴፩፡ እኒያ ፡ ውሀዎች ፡ ተለውጠው ፡ ለዘላለሙ ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ እንዲሆኑባቸው ፡ አይተው ፡ አያምኑም ።

፴፪፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አያቱ ፡ ሄኖክ ፡ የተሰጡትን ፡ ነገሮች ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ በመጽሐፍ ፡ ጽፎ ፡ ሰጠኝ ፡ ለሱም ፡ የተሰጡትን ፡ ነገሮች ፡ የኔ ፡ ነገር ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ጽፎ ፡ አንድ ፡ አድርጎ ፡ ሰጠኝ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ የመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዕውቀቱ ፡ ወደ ፡ ኃዘን ፡ ይወስደኛል ፡ ያበሳጨኛል ፡ ብሎ ፡ ለቅዱስ ፡ ሩፋኤል ፡ መለሰለት ።

፪፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ስለሚቀበሏት ፡ ስለ ፡ ተሠወረችውም ፡ መከራ ፡ ስለ ፡ መጨነቅስ ።

፫፡ ስትሠራ ፡ የኖረች ፡ እነሱም ፡ በፊቷ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ የሚቀልጡባት ፡ የመከራይቱን ፡ ጭንቅ ፡ መታገሥ ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

፬፡ ዳግመኛ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ሩፋኤልን ፡ በዚች ፡ ነገር ፡ ልቡናውን ፡ የሚያራራ ፡ ከዚችም ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ ዙላሊቱ ፡ የማይተዋወክበት ፡ ማነው ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

፭፡ መከራም ፡ መጣባቸው ፡ መከራዎችንም ፡ እንደዚህ ፡ ያመጧቸው ፡ በኃጢአታቸው ፡ ነው ።

፮፡ ለመማለድም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ሩፋኤልን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ተቄጥቷቸዋልና ፡ በጌታ ፡ ፊት ፡ ይቅርታ ፡ አይደረግላቸውም ፡ አለው ።

፯፡ በጌታ ፡ አምሳል ፡ ጣዖቱን ፡ ይሠራሉና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለዘላለሙ ፡ የተሠወረ ፡ መከራ ፡ ይመጣባቸዋል ።

፰፡ እነሱ ፡ ብቻ ፡ መጮያቸውን ፡ ለዘላለሙ ፡ ተቀበሉት ፡ እንጂ ፡ አለቃም ፡ ቢሆን ፡ ጭፍራም ፡ ቢሆን ፡ ያንዱን ፡ መከራ ፡ አንዱ ፡ አይቀበለውምና ፡ ስለዚህ ፡ መከራ ፡ ትመጣባቸዋለች ።

፱፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይችን ፡ ኃጢአት ፡ ገልጠው ፡ አስተምረዋልና ፡ ከዚህ ፡ መከራቸው ፡ በኋላ ፡ አጋንንት ፡ ያስደነግጧቸዋል ፡ ያሳዝኗቸዋል ።

፲፡ የነዚያም ፡ የአጋንንት ፡ ስማቸው ፡ እነሆ ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ የደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፩፡ አለቃቸው ፡ ስማዝያ ፡ ነው ፡ ሁለተኛውም ፡ አርስጠኪፋ ፡ ነው ፡ ሦስተኛውም ፡ አርሚን ፡ ነው ፡ አራተኛውም ፡ ኮከብኤል ፡ ነው ።

፲፪፡ አምስተኛውም ፡ ጡርኤል ፡ ነው ፡ ስድስተኛውም ፡ ሩምያል ፡ ነው ፡ ሰባተኛውም ፡ ዳንኤል ፡ ስምንተኛውም ፡ ምቃኤል ፡ ነው ፡ ዘጠኝኛውም ፡ በራቃኤል ፡ ነው ፡ አሥረኛው ፡ አዛዝኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ አንደኛውም ፡ አርማሮስ ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ በጠርያል ፡ ነው ።

፲፫፡ አሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ በስላኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ አራተኛውም ፡ አናንያል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ጡርያል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ስድስተኛውም ፡ ሲምሳጵኤል ፡ ነው ።

፲፬፡ አሥራ ፡ ሰባተኛውም ፡ ይታርኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ቱማኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ዘጠኝኛውም ፡ ዋራኤል ፡ ነው ፡ ሀያኛውም ፡

ራሙኤል ፡ ነው ፡ ሀያ ፡ አንደኛውም ፡ አዛዝኤል ፡ ነው ።

፲፮፡ ያለቆቻቸው ፡ አለቆች ፡ እሊህ ፡ ናቸው ።

፲፯፡ የመቶው ፡ አጋንንት ፡ አዝማች ፡ ያምሳ ፡ አለቃ ፡ ያሥር ፡ አለቃ ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የመጀመሪያው ፡ ስሙ ፡ ይቆን ፡ ነው ።

፲፯፡ ደቂቀ ፡ ሴትንም ፡ ሁሉ ፡ ያሳተ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ያወረዳቸው ፡ በቃየልም ፡ ልጆች ፡ ያሳታቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፰፡ ሁለተኛውም ፡ ስሙ ፡ አስብኤል ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ንጹሐን ፡ ለሆኑ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ክፉ ፡ ምክርን ፡ አስተማራቸው ፡ ሰውነታቸውንም ፡ በቃየል ፡ ልጆች ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አሳታቸው ።

፲፱፡ ሦስተኛውም ፡ ስሙ ፡ ጋድርኤል ፡ ነው ፡ መትቶ ፡ መግደልን ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ያስተማረ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፡ ሐዋንንም ፡ ያሳታት ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ለሰው ፡ ልጆችም ፡ የሞት ፡ መሣርያን ፡ ጋሻን ፡ ጥሩርን ፡ ለሰልፍም ፡ ሰይፍን ፡ ያስተማረ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፳፩፡ ለሰውም ፡ ልጆች ፡ የሚጋደሉበት ፡ የሚዳ ፡ ዕብቱን ፡ ሁሉ ፡ አስተማረ ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ክሱ ፡ ቃል ፡ ወጣባቸው ፡ አለ ።

፳፪፡ አራተኛውም ፡ ስሙ ፡ ፔንሙዕ ፡ ይባላል ፡ ለሰው ፡ ልጆችም ፡ የጣፈጠውንና ፡ የመረረውን ፡ ያስተማረ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፫፡ የተሠወረ ፡ ጥበባቸውን ፡ ሁሉ ፡ አስተማራቸው ፡ ለሰዎችም ፡ በጥቁር ፡ ቀለም ፡ በወረቀት ፡ ቀይ ፡ መጽሐፍ ፡ መጻፍን ፡ አስተማራቸው ።

፳፬፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ ንጹሐን ፡ ጻድቃን ፡ ሁነው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ በእንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተፈጠረም ፡ በጥቁር ፡ ቀለምና ፡ በቀይ ፡ ቀለም ፡ ጽፈው ፡ ሃይማኖታቸውን ፡ ሊያጸኑ ፡ ሰው ፡ ለእንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተፈጠረም ፡ ነበርና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ እስከዚያችም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ይስታሉ ፡ አለ ።

፳፭፡ ይህን ፡ በማወቃቸው ፡ ይጠፋሉ ፡ እንጂ ፡ ሁሉን ፡ የሚያጠፋ ፡ በላገኛቸውም ፡ ነበር ።

፳፮፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እውቀት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይበላኛል ።

፳፯፡ ያምስተኛውም ፡ ስሙ ፡ ክዕድያዕ ፡ ይባላል ፡ ግዙፋኑና ፡ ረቂቃኑን ፡ አጋንንት ፡ ያመጡትን ፡ ክፉ ፡ መቀራደድን ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ያስተማረ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፳፰፡ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ያለ ፡ ዕንስ ፡ ወጥቶ ፡ ይወድቅ ፡ ዘንድ ፡ ዕንስ ፡ ማስወረድን ፡ ነፍስ ፡ መግደልንም ፡ አስተማረ ።

፳፱፡ ያውሬ ፡ መንከስን ፡ ስሙ ፡ ጨካኝ ፡ የሚባል ፡ ያውሬ ፡ ልጅ ፡ እሱ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ የሚደረጉ ፡ ሥራዎችን ፡ ሁሉ ፡ አስተማረ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጌትነት ፡ በኖረ ፡ ጊዜ ፡ ለቅዱሳን ፡ የገለጠው ፡ የመሐላ ፡ ፍጻሜ ፡ የክስብኤል ፡ የስሙ ፡ ቀኖር ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፡ ሁለተኛውም ፡ ስሙ ፡ ቤቃ ፡ ይባላል ፡ ይኸውም ፡ አጋንንት ፡ ያንን ፡ የተሠወረ ፡ ስሙን ፡ ይሰሙት ፡ ዘንድ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ የተሠወረ ፡ ስሙን ፡ ግለጥላቸው ፡ አለው ።

፫፡ የተሠወረውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ያስተማሩ ፡ አጋንንት ፡ ከዚያ ፡ መሐላና ፡ ከዚያ ፡ ስም ፡ የተነሣ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ዘንድ ፡ በመሐላም ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩት ፡ ዘንድ ፡ ያንን ፡ የተሠወረ ፡ ስሙን ፡ ግለጥላቸው ፡ አለው ።

፬፡ ኃይለኛ ፡ ነውና ፡ የጸናም ፡ ነውና ፡ የዚህ ፡ የመሐላ ፡ ምሥጢሩ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፭፡ ይኸንንም ፡ ስም ፡ ከሃሊ ፡ የሚሆን ፡ አምላክ ፡ በቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ እጅ ፡ አኖረው ፡ የዚህም ፡ ስም ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥጢሮቹ ፡ እነህ ፡ ናቸው ፡ ፍጥረታቱም ፡ ሁሉ ፡ በመሐላው ፡ ጸና ።

፮፡ በዚህም ፡ ስም ፡ ሰማይ ፡ ዐና ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ነበር ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ፡ ይኖራል ፡ ምድርም ፡ በሱ ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ተፈጠረች ።

፯፡ ከተራሮችም ፡ ውስጥ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ የጣፈጡ ፡ ውሀዎች ፡ ይመነጫሉ ።

፰፡ በዚያም ፡ ስም ፡ ባሕር ፡ ተፈጠረች ፡ መሠረቷም ፡ ተፈጠረ ፡ በተቈጣችም ፡ ጊዜ ፡ እንዳትወጣ ፡ በሸዋ ፡ ገደባት ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ከድምበሯ ፡ አታልፍም ።

፱፡ በዚያም ፡ ስም ፡ ጥልቅ ፡ ውሀዎች ፡ ሁሉ ፡ ጸንተው ፡ ኖሩ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ከቦታቸው ፡ አይወጡም ።

፲፡ በዚያም ፡ ስም ፡ ጨረቃና ፡ ዐሐይ ፡ ጎዳናቸውን ፡ ይጨርሳሉ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ካዘዛቸው ፡ ትእዛዝ ፡ አልወጡም ።

፲፩፡ በዚያም ፡ ስም ፡ ክዋክብት ፡ ጎዳናቸውን ፡ ይጨርሳሉ ፡ ስማቸውንም ፡ ይጠራል ፡ እነሱም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ይሰሙታል ።

፲፪፡ እንደዚሁ ፡ ነፍሳት ፡ ሕይወት ፡ የሚሆኗቸው ፡ የውሀዎች ፡ አካሎች ፡ የነፋሶችም ፡ ሁሉ ፡ አካሎች ፡ ከነፋሶች ፡ ቅመምነት ፡ ሁሉ ፡ የተገኙ ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ ተፈጠሩ ።

፲፫፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የነጐድጓድ ፡ የቃሉ ፡ በታዎች ፡ ይጠበቃሉ ፡ የመብረቅም ፡ ብርሃን ፡ ይጠበቃል ።

፲፬፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የውርጭና ፡ የበረድ ፡ በታዎች ፡ የጉምም ፡ በታዎች ፡ የጠዛና ፡ የዝናም ፡ በታዎች ፡ ይጠበቃሉ ።

፲፭፡ በነዚያም ፡ ሁሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡

አምነው ፡ ያመሰግናሉ ፡ በፍጹም ፡ አእምሮዋ
ቸው ፡ ያመሰግናሉ ።
፲፯፡ በሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ምግባቸው ፡ ምስጋና ፡
ናት ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ ለዘላለሙ ፡
የሚኖር ፡ የነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ስሙንም ፡ ያከብ
ራሉ ።
፲፯፡ ይህም ፡ ስም ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ጸና ፡ በሱም ፡ ይጠ
በቃሉ ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ ይጠበቃሉ ፡ ጎዳና
ቸውም ፡ አይጠፋም ።
፲፰፡ ይኸውም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሆነላቸው ፡ ፈጽመ
ውም ፡ አመሰገኑ ፡ ከአዳም ፡ የተወለደ ፡ የክር
ስቶስ ፡ ስሙ ፡ ስለ ፡ ተገለጠላቸውም ፡ እሱን ፡
አከበሩ ።
፲፱፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይም ፡ ተቀመጠ ፡ ለአዳም ፡
ልጅ ፡ ለክርስቶስም ፡ የፍርድ ፡ ፍጻሜ ፡ ተሰ
ጠው ።
፳፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ በታ ፡ ኃጥአንን ፡
ፈጽሞ ፡ ያጠፋል ፡ ሰውን ፡ ያሳቱ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትም ፡
በሰንሰለት ፡ ይታሠራሉ ፡ አለ ። (በፍዳ ፡ ነው ፡)
፳፩፡ ጥፋተኛ ፡ ወገናቸውም ፡ በሲኦል ፡ ይጋዛል ፡
ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ።
፳፪፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ ተገልጦ ፡ በጌት
ነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጧልና ፡ ክፋ ፡ ነገርም ፡
ሁሉ ፡ ከፊቱ ፡ ይጠፋልና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ የሚቀር ፡ የለም ።
፳፫፡ ጌደውም ፡ ከሰው ፡ ለተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ በደ
ላቸውን ፡ ይነግሩታል ፡ በነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ፊትም ፡
ፍርዱ ፡ ይጸናል ፡ የሄኖክ ፡ ሦስተኛ ፡ ነገሩ ፡
ይህ ፡ ነው ።
፳፬፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡
በአብ ፡ ዘንድ ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡
ሕያው ፡ የሚሆን ፡ ስሙ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ ከበረ ፡ ገነነ ።
፳፭፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ባደረባቸው ፡ በሐዋርያትም ፡
ልዕልናውን ፡ ገለጠ ፡ በመካከላቸውም ፡ ስም ፡
ወጣለት ፡ አለ ፡ ቀዳማዊ ፡ አምላክ ፡ ተባለ ።
፳፮፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በመካከላቸው ፡ አልኖር
ኩም ፡ አለ ። (ሄኖክ ፡)
፳፯፡ ለሕጋውያንና ፡ ለደናግል ፡ በታን ፡ ይሰፍሩልኝ ፡
ዘንድ ፡ መላእክት ፡ ገመዶችን ፡ በተቀበሉበት ፡
በሁለቱ ፡ ማዕዘን ፡ በምዕራብና ፡ በሰሜን ፡ መካ
ከል ፡ አኖረኝ ።
፳፰፡ ከዚያም ፡ የቀድሞ ፡ አባቶችን ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡
በዚያ ፡ በታ ፡ የሚኖሩ ፡ ሕጋውያንንም ፡ አየሁ ።
፳፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ልቡናዬ ፡ ትራ
ቀቅ ፡ ጀመር ፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ወዳለች ፡
ወደ ፡ ጽርሐ ፡ አርያምም ፡ ትወጣ ፡ ጀመር ።
፴፡ ከቅዱሳን ፡ መላእክት ፡ በግብር ፡ የተወለዱ ፡
ጻድቃንንም ፡ በእሳት ፡ ዋዕይ ፡ ላይ ፡ ቁመው ፡
አየኋቸው ። (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡) ቀሚሳቸው ፡
መጐናጸፊያቸውም ፡ ነጭ ፡ ነው ፡ (ጸጋ ፡ ክብር ፡)
የፊታቸውም ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡ ነው ፡
አለ ።
፴፩፡ ሁለት ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾችንም ፡ አየሁ ፡ የዚያም ፡
የእሳት ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ ዕንቁ ፡ ያበራል ፡ በሀ
ብታት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ በፊቱ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደ
ቅሁ ።
፴፪፡ የመላእክት ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡ መልአክ ፡ ሚካ
ኤል ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ይዘ ፡ አነሣኝ ይቅርታው ፡
ወደ ፡ ተሠወረበት ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ ቸርነቱም ፡
ወደ ፡ ተሠወረበት ፡ በታ ፡ አወጣኝ ።
፴፫፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ የተሠወሩትንም ፡ ሁሉ ፡ የክ
ዋክብትንም ፡ በታዎች ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ሊያበሩ ፡
የሚወጡ ፡ የብርሃኖችንም ፡ ሁሉ ፡ በታ ፡ አሳየኝ ።
፴፬፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ሄኖክን ፡ በሰማዮች ፡ በላይ ፡
ባለ ፡ ሰማይ ፡ ሠወረው ። (አራቀቀው ፡)
፴፭፡ በዚያም ፡ ብርሃን ፡ መካከል ፡ በዕንቁ ፡ የተሠራ ፡
ቤትን ፡ አየሁ ።
፴፮፡ በነዚያም ፡ ድንጋዮች ፡ መካከል ፡ ደኅንኛ ፡ የሚ
ሆን ፡ የእሳት ፡ (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡) አንደበቶች ፡
(መምህራን ፡) አሉ ፡ አለ ።
፴፯፡ ሰውነቱም ፡ እሳት ፡ የሚከበው ፡ የዚያን ፡ ቤት ፡
ዙሪያ ፡ አየች ፡ በዚያም ፡ ወንዝ ፡ ባራቱ ፡ ማዕ
ዘን ፡ ሕያው ፡ የሚሆን ፡ የጌታን ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡
የተመሉ ፡ መምራን ፡ አሉበት ።
፴፰፡ ኪሩቤልና ፡ ሱራፌል ፡ አፍኒንም ፡ የዚህን ፡
ቤት ፡ ዙሪያውን ፡ ከበውታል ፡ እነዚህም ፡ የማ
ያርፉ ፡ ናቸው ፡ የጌትነቱንም ፡ ዙፋን ፡ ይጠብ
ቃሉ ።
፴፱፡ የማይቈጠሩ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእ
ክትን ፡ አየሁ ።
፵፡ ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤል ፡ ሩፋኤል ፡
ያንን ፡ ቤት ፡ ይከቡታል ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ የክ
በሩ ፡ መላእክትም ፡ በዚያ ፡ ቤት ፡ ይወጡ ፡
ይገቡ ፡ ነበር ።
፵፩፡ ከዚያም ፡ ቤት ፡ ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤ
ልና ፡ ሩፋኤልም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ ቍጥር ፡ የሌላ
ቸው ፡ ሌሎች ፡ መላእክት ፡ የከበሩ ፡ ወጡ ።
፵፪፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሆን ፡ ጌታም ፡
ከነሱ ፡ ጋራ ፡ አለ ፡ ራሱም ፡ እንደ ፡ ብዝት ፡
ነጭ ፡ ነው ፡ ንጹሕም ፡ ነው ፡ ልብሱም ፡ የማይ
ተረጐም ፡ ነው ።
፵፫፡ እኔም ፡ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡
ሥጋዬም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠ ፡ አእም
ሮዬም ፡ ተለወጠ ።
፵፬፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ እውቀት ፡ ባለበት ፡ ልቡና ፡
አሰምቼ ፡ ጮኩ ፡ ፈጽሜም ፡ እሱን ፡ አመሰገ
ንሁ ፡ ስሙንም ፡ አከበርኩ ።
፵፭፡ ከፊ ፡ የወጡ ፡ እኒህ ፡ ምስጋናዎች ፡ ዕለተ ፡
እሑድ ፡ ገንዘቡ ፡ በሆነችለት ፡ በዚያ ፡ በጌታ ፡
ፊት ፡ የተወደዱ ፡ ሆኑ ፡ አለ ።
፵፮፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሆን ፡ ያም ፡
ጌታ ፡ ከገብርኤልና ፡ ከሚካኤል ፡ ከፋኑኤልና ፡
ከሩፋኤልም ፡ ቍጥር ፡ ከሌላቸው ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ከሚሆኑ ፡ መላእክትም ፡ ጋራ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ።
፵፯፡ ያም ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ፡ በቃሉም ፡ ተና
ገረኝ ፡ አለ ።
፵፰፡ ለበጎ ፡ ሥራ ፡ የተወለደ ፡ የባለ ፡ አእምሮ ፡ ልጅ ፡

አንተ ፡ ነህ ፡ ረድኤቱም ፡ ባንተ ፡ አደረ ፡ ዕለተ ፡ እጉድ ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነች ፡ የጌታ ፡ ቸርነቱም ፡ አይለይህም ፡ አለኝ ።

፯፱፤ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ከሱ ፡ ተገኝቷልና ፡ ለዘላለሙ ፡ የሚሆን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በስሙ ፡ ይደረግልሃል ፡ አለኝ ።

፱፤ እንደዚሁም ፡ ለዘላለሙ ፡ ሁሉም ፡ ይደረግልሃል ፡ ለዘላለሙ ፡ ረድኤቱ ፡ ሳይለይህ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ በሥራህ ፡ ፀንተው ፡ ይኖራሉ ።

፹፩፤ ማደሪያቸው ፡ እድል ፡ ፈንታቸውም ፡ ካንተ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፡ ለዘላለሙም ፡ ካንተ ፡ አይለዩም ።

፹፪፤ ከዚያም ፡ ልጅ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋራ ፡ እንዲህ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይሰጣቸዋል ።

፹፫፤ ለወዳጆቹም ፡ ለጻድቃን ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ይደረግላቸዋል ፡ ሕጉም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ላመኑ ፡ ለሕጋውያን ፡ ለዘላለሙ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ አለኝ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፩ ።

፩፤ በሰማይ ፡ የሚመላለሱ ፡ የብርሃናት ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፤ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየወገናቸው ፡ እንዳሉ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በየዘመናቸውና ፡ በየሥልጣናቸው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየመውጫቸውና ፡ በየስማቸው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ መሪያቸው ፡ የሚሆን ፡ የከበረ ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ ባሳየኝ ፡ በየወራታቸውም ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፫፤ ሰሌዳቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይህም ፡ ዓለም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖርበት ፡ ዘመን ንም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሐዲስ ፡ ሥራ ፡ እስኪሠራም ፡ ድረስ ፡ እሱ ፡ እንዳሳየኝ ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፬፤ የብርሃኖችን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጀመሪያው ፡ ሥራት ፡ ይህ ፡ ነው ።

፭፤ የበራ ፡ የፀሐይ ፡ መውጫ ፡ በምሥራቅ ፡ ባሉ ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ነው ፡ መግቢያውም ፡ በምዕራብ ፡ ባሉ ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ነው ።

፮፤ ፀሐይ ፡ የሚወጣባቸው ፡ ስድስት ፡ መስኮቶችን ፡ አየሁ ፡ ፀሐይም ፡ የሚገባባቸው ፡ በታዎች ፡ ስድስት ፡ መስኮቶችንም ፡ አየሁ ።

፯፤ ጨረቃም ፡ በነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።

፰፤ ከሰማይ ፡ ከከበቸን ፡ የሚመሩ ፡ ከከበቸም ፡ ከሚመሯቸው ፡ ከከበች ፡ ጋራ ፡ በነዚያ ፡ ደጃፎች ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ፡ እኒህም ፡ መስኮቶች ፡ ስድስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ስድስቱ ፡ ፀሐይ ፡ በሚገባበት ፡ በምዕራብ ፡ ናቸው ።

፱፤ አንዱም ፡ አንዱን ፡ ካየሁት ፡ በኋላ ፡ ያየሁት ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የቀና ፡ ነው ፡ በዚያም ፡ መስኮት ፡ በግራ ፡ በቀኝ ፡ ብዙ ፡ መስኮቶች ፡ አሉ ። (ሚያዝያ ፡ ነው ፡)

፲፤ መጀመሪያ ፡ ስሙ ፡ ፀሐይ ፡ የሚባል ፡ ታላቁ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ፡ ዙሪያውም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ፡ ሁለመናው ፡ የሚያቃጥልና ፡ የሚያበራ ፡ እሳትን ፡ የተመላ ፡ ነው ።

፲፩፤ ወደሚሄድበትም ፡ ሠረገላዎች ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ሠረገላዎችን ፡ የሚነዳ ፡ ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።

፲፪፤ ፀሐይም ፡ ከምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ለመሄድ ፡ ከምዕራብ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ይመለሳል ፡ ወደዚህም ፡ መስኮት ፡ ሊገባ ፡ ይመራል ፡ በሰማይም ፡ ሁኖ ፡ ያበራል ።

፲፫፤ አሁን ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በታላቁ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በአራተኛ ይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይወጣል ፡ ይችውም ፡ አራተኛ ይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ፀሐይ ፡ በምሥራቅ ፡ ከሚወጣባቸው ፡ ስለዚህ ፡ ከስድስቱ ፡ ደጃፎች ፡ አንዲቱ ፡ ናት ።

፲፬፤ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ ከሚወጣባት ፡ በዚያችም ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ በዘመናቸው ፡ በሚከፈቱበት ፡ ጊዜ ፡ ከነሱ ፡ ዋዕይ ፡ የሚወጣባቸው ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ደጃፎች ፡ አሉባት ።

፲፭፤ ፀሐይ ፡ ከምሥራቅ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በዚች ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ።

፲፮፤ በሰማይ ፡ ካለው ፡ መግቢያ ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ አቅንቶ ፡ ይወርዳል ።

፲፯፤ በነዚያም ፡ ወራት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ቀኒቱ ፡ ከቀን ፡ ትረዝማለች ፡ ሌሊቱም ፡ ከሌሊት ፡ ታጥራለች ።

፲፰፤ በዚችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ከሌሊቱ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ትበልጣለች ።

፲፱፤ ጠንቅቀው ፡ ቢቈጥሯት ፡ ቀኒቱ ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡ ሌሊቱም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።

፳፤ ፀሐይም ፡ ከዚች ፡ ከአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ይወጣል ፡ በአራተኛይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ።

፳፩፤ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ በምሥራቅ ፡ ወዳለችው ፡ ወዳም ስተኛይቱ ፡ ይመለሳል ፡ ከሷም ፡ ወጥቶ ፡ በምስተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ።

፳፪፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኒቱ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ትበልጣለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ፡ ሌቲቱም ፡ ታጥራለች ፡ ሰባት ፡ ክፍል ንም ፡ ትሆናለች ።

፳፫፤ ፀሐይም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ፡ ወደ ፡ ስድስተኛይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ፡ የጸጋሜ ፡ ቀን ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ኖረች ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።

፳፬፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ከሌሊቱ ፡ ትረዝማለች ፡ ቀኒቱም ፡ የሌሊቱ ፡ እጥፍ ፡ ትሆናለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ። ሌቲቱም ፡ አጥራ ፡ ስድስት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ። (ሰኔ ፡)

፳፭፤ ቀኒቱ ፡ ታጥር ፡ ዘንድ ፡ ሌቲቱም ፡ ትረዝም ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዳርቻም ፡ ይመለሳል ።

፳፮፤ ፀሐይም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ስድስተኛው ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡ ከሷ ፡ ይወ

ጣል ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ በምዕራብ ፡ ይገባል ።

፷፯፤ ሠላሳውም ፡ ቀን ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩ ፡ ቀኒቱ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ትጐድላለች ፡ ቀኒቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡ ሌሊቱም ፡ ሰባት ፡ ክፍል ።

፷፰፤ ፀሐይም ፡ ከስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ከምዕራብ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይሄዳል ፡ ሠላሳም ፡ ቀን ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በሚገባበት ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ዳግመኛ ፡ በመግቢያው ፡ ይገባል ።

፷፱፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ሁለት ፡ ክፍል ፡ ታንሳለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡ ሌሊቱም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።

፸፤ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ካምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በሚገባባት ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይገባል ።

፸፩፤ የጳጉሜ ፡ ቀኗ ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠረች ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ በመግቢያዋም ፡ ይገባል ።

፸፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኑ ፡ ከሌሊቱ ፡ ጋራ ፡ ይተካከላል ፡ የተካከለም ፡ ይሆናል ፡ ሌሊቱ ፡ ዘጠኝ ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።

፸፫፤ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ካራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በመግቢያውም ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ።

፸፬፤ በሦስተኛውም ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ በሦስተኛውም ፡ መስኮት ፡ በምዕራብ ፡ ይገባል ።

፸፭፤ በዚችም ፡ ቀን ፡ አንዲቱ ፡ ሌሊት ፡ ካንዲቱ ፡ ሌሊት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ትበልጣለች ፡ አንዲቱም ፡ ቀን ፡ ካንዲቱ ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ታጥራለች ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ሌሊቱም ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ፡ ቀኑም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ።

፸፮፤ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ከሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ወጥቶ ፡ በምዕራብ ፡ ባለ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ይመለሳል ።

፸፯፤ ፀሐይም ፡ በሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ከምሥራቅ ፡ ይወጣል ።

፸፰፤ እንደዚህም ፡ በሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ በሰማይ ፡ ባለ ፡ መግቢያው ፡ ይገባል ፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍልን ፡ ቀኒቱም ፡ ሰባት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ።

፸፱፤ ፀሐይም ፡ በዚች ፡ ቀን ፡ ከዚች ፡ ከሁለተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ወጥቶ ፡ በሁለተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ መግቢያ ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ።

፹፤ የጳጉሜ ፡ ቀኗ ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠረች ፡ ፀሐይም ፡ በንዲቱ ፡ በዚች ፡ (ጥር ፡) ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ወጥቶ ፡ በዚች ፡ ባንዲቱ ፡ መስኮት ፡ መግቢያ ፡ ይገባል ።

፹፩፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱ ፡ ከቀኒቱ ፡ ትረዝማለች ፡ ቀኒቱም ፡ ሁለት ፡ እጥፍን ፡ ትሆናለች ፡ ጠንቅቀው ፡ ቢቈጥሩ ፡ ሌሊቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክፍል ፡ ቀኒቱም ፡ ስድስት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ።

ፀሐይም ፡ መስኮቶችን ፡ ጨረሰ ፡ ዳግመኛም ፡ በኢህ ፡ መስኮቶች ፡ ላይ ፡ ዙሮ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡ በመግቢያውም ፡ በትክክል ፡ ይገባል ። ፹፪፤

በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቲቱ ፡ ከርዝመቷ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ ታጥራለች ፡ ይኸውም ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ነው ፡ ሌሊቲቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ቀኒቱም ፡ ሰባት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ። ፹፫፤

ፀሐይም ፡ ተመልሶ ፡ በምሥራቅ ፡ ወደሚወጣበት ፡ ወደ ፡ ሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ ገባ ፡ በዚህም ፡ መስኮት ፡ ተመልሶ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ። ፹፬፤

በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቲቱ ፡ ከርዝመቷ ፡ ታጥራለች ፡ ሌሊቲቱ ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ቀኒቱም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ። ፹፭፤

በዚያችም ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ ከዚያች ፡ ከሁለተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በመግቢያውም ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ። ፹፮፤

ፀሐይም ፡ የጳጉሜ ፡ ቀን ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠረች ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ወጥቶ ፡ በሰማይ ፡ በለ ፡ መግቢያው ፡ ይገባል ። ፹፯፤

በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቲቱም ፡ ታንሳለች ፡ ሌሊቲቱም ፡ ዘጠኝ ፡ ቀኒቱም ፡ ዘጠኝ ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ። ፹፰፤

ሌሊቲቱም ፡ ከቀኑ ፡ ጋራ ፡ ይተካከላል ፡ ዓመቱም ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ። ፹፱፤

የሌሊትና ፡ የቀን ፡ ርዝመቷ ፡ የሌሊትና ፡ የቀንም ፡ ማጠሯ ፡ በፀሐይ ፡ መንገድ ፡ ይለያል ። ፺፤

ስለዚህም ፡ ጎዳናው ፡ ይረዝማል ፡ አንዱ ፡ ቀን ፡ ካንዱ ፡ ቀን ፡ አንዱም ፡ ሌሊት ፡ ካንዱ ፡ ሌሊት ፡ ያጥራል ። ፺፩፤

የፀሐይ ፡ ሥራት ፡ መንገዱም ፡ መመለሱም ፡ ይህ ፡ ነው ። ፺፪፤

በተመለሰም ፡ ጊዜ ፡ ስሳውን ፡ ከንትሮስ ፡ ሊፈጽም ፡ ይመለሳል ፡ ተመልሶም ፡ በምሥራቅ ፡ ይወጣል ፡ ለዘለዓለም ፡ የሚኖር ፡ ታላቅ ፡ ብርሃንም ፡ ይህ ፡ ነው ። ፺፫፤

ጌታ ፡ እንዳዘዘ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡ የሚጠራ ፡ ከምሥራቅ ፡ የሚወጣ ፡ ደኀኛ ፡ ብርሃን ፡ ይህ ፡ ነው ። ፺፬፤

እንዲህ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ፡ መጕደልም ፡ የለበት ፡ በሠረገላ ፡ ሆኖ ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊትም ፡ ይሮጣል ፡ እንጂ ፡ አያርፍም ። ፺፭፤

ብርሃኑም ፡ ከጨረቃ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ በልጦ ፡ ያበራል ። ፺፮፤

የሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ የፀሐይና ፡ የጨረቃ ፡ መጠናቸው ፡ የተካከለ ፡ ነው ። ፺፯፤

ምዕራፍ ፡ ፷፪ ።

የዚህን ፡ የፀሐይ ፡ ሥራት ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ስሙ ፡ ጨረቃ ፡ የሚባል ፡ የታናሹን ፡ ብርሃን ፡ ሌላ ፡ ሥራት ፡ አየሁ ። ፩፤

ክብነቱም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ክብ ፡ ነው ፡ በሚቀ ፪፤

መጥበት ፡ በሠረገላውም ፡ ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።
፫ ፡ ብርሃንም ፡ በመጠን ፡ ይሰጠዋል ።
፬ ፡ በወሩም ፡ ሁሉ ፡ ጨረቃ ፡ መውጫው ፡ መግቢያው ፡ ይለወጣል ፡ ቀኑም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ቀን ፡ ነው ።
፭ ፡ ነገ ፡ ከሚቀበለው ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ጋራ ፡ ዛሬ ፡ የሚቀበለው ፡ ብርሃን ፡ በተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ከፀሐይ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ የሚያበራ ፡ ይሆናል ።
፮ ፡ እንዲህ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ፡ በሠላሰኛው ፡ ቀን ፡ ማጭድነቱ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ።
፯ ፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ይታያል ፡ ለናንተም ፡ ወሠርቀ ፡ ወርኅ ፡ ይባላል ።
፰ ፡ በሠላሰኛው ፡ ቀን ፡ ሠርቅ ፡ ሊያደርግ ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝኛ ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ በሚወጣበት ፡ ደጃፍ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ።
፱ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ የሚሣልበት ፡ እኩሌታው ፡ አንዱ ፡ ወገን ፡ ከብርሃን ፡ የራቀ ፡ ነው ፡ ከአሥራ ፡ አራት ፡ እጅ ፡ ብርሃን ፡ ተለይታ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ከተሣለበት ፡ ከሰባተኛ ይቱ ፡ እጅ ፡ በቀር ፡ ሰሌዳው ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ የሌለበት ፡ ብላሽ ፡ ነው ።
፲ ፡ ነገ ፡ በሚቀበለው ፡ መጠን ፡ ዛሬ ፡ ፯ት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ በተቀበለበት ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ የሚበራ ፡ ይሆናል ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ከተሣለበት ፡ ከኩሌታው ፡ በቀር ፡ ስድስቱ ፡ እጅ ፡ አንድ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ሰባቱም ፡ እጅ ፡ ከብርሃን ፡ የራቀ ፡ ነው ።
፲፩ ፡ ነገ ፡ ሠርቅ ፡ ሊያደርግ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ፡ ፀሐይም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ጨረቃ ፡ ከሰ ፡ ጋራ ፡ አብሮ ፡ ይወጣል ፡ ነገ ፡ በሚቀበለው ፡ ብርሃን ፡ እኩሌታ ፡ ዛሬም ፡ ይቀበላል ።
፲፪ ፡ ጨረቃ ፡ ሠርቅ ፡ ከሚያደርግበት ፡ ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ።
፲፫ ፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ሰባቱ ፡ ስድስቱ ፡ እጅ ፡ እኩሌታይቱ ፡ አሥራ ፡ አራተኛይቱም ፡ እጅ ፡ ጨለማ ፡ ይሆናል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ፊጽሞ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ ይወጣል ።
፲፬ ፡ ወጥቶም ፡ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ከምሥራቅ ፡ ይርቃል ፡ በቀረው ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተቀበለ ፡ ያበራል ።

ምዕራፍ ፡ ፹፫ ።

፩ ፡ በወሮቹ ፡ መንገድ ፡ በሚያደርግበት ፡ በዚያ ፡ ትእዛዝ ፡ ሁለተኛ ፡ መሐጃውን ፡ ሁለተኛ ፡ ትእዛዙን ፡ አየሁለት ።
፪ ፡ የከበረ ፡ መልአክ ፡ ዑርኤል ፡ ሁሉን ፡ አሳየኝ ፡ ይኸውም ፡ ሁሉንም ፡ የሚመራቸው ፡ ነው ።
፫ ፡ እንዳሳየኝ ፡ ቦታቸውንም ፡ ጻፍኩ ።
፬ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ፡ መጠን ፡ ወራታቸውን ፡ ጻፍኩ ፡ የብርሃናቸውን ፡ መልክ ፡ ጻፍኩ ።
፭ ፡ አሥራ ፡ አምስቱ ፡ ቀን ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ባንዱ ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ብርሃን ፡ ባንዱ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተቀበለ ፡ ብርሃኑን ፡ ሁሉ ፡ በምሥራቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃንም ፡ እየተነሣው ፡ ጨለማውን ፡ ሁሉ ፡ በምዕራብ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ።
፮ ፡ በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ መግቢያዎቹን ፡ ይለውጣል ፡ በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተሰጠው ፡ መንገዱን ፡ ይጨዳል ።
፯ ፡ በሕፀፀ ፡ ባምስቱም ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ይገባል ፡ በመካከል ፡ ባሉ ፡ በነዚህ ፡ በሁለቱ ፡ መስኮቶች ፡ ባራተኛይቱና ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ።
፰ ፡ ዳግመኛም ፡ ዙሮ ፡ ተመልሶ ፡ ፀሐይ ፡ በሚወጣበት ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በዚያም ፡ መስኮት ፡ ብርሃኑን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ።
፱ ፡ ከፀሐይ ፡ ይርቃል ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ በሚወጣበት ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ ይገባል ።
፲ ፡ ፀሐይም ፡ ካራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ካምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ።
፲፩ ፡ ዳግመኛም ፡ ተመልሶ ፡ በራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ብርሃኑንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ።
፲፪ ፡ ይርቃል ፡ በመጀመሪያይቱም ፡ መስኮት ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ ይገባል ፡ ዳግመኛም ፡ ተመልሶ ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ በሚወጣባት ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ።
፲፫ ፡ በየወራታቸው ፡ ሥራት ፡ ፀሐይ ፡ አስቀድሞ ፡ እንዲወጣ ፡ እንዲገባ ፡ አናኗራቸውን ፡ እንደ ዚህ ፡ አየሁ ፡ አለ ።
፲፬ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አምስቱ ፡ ዓመት ፡ ይጨመራል ፡ ለፀሐይም ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይደርሰዋል ።
፲፭ ፡ ላንዱ ፡ ዓመት ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ይደርሱታል ፡ ከነዚህም ፡ ካምስቱ ፡ ዘመኖች ፡ ተወጣጥተው ፡ ቀኖቹ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይሆናሉ ።
፲፮ ፡ ለአከበችና ፡ ለፀሐይ ፡ ሰድስት ፡ ቀን ፡ ይደርሳቸዋል ፡ ካምስቱ ፡ ዓመት ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሆኖ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይደርሳቸዋል ።
፲፯ ፡ ጨረቃም ፡ ከአከበችና ፡ ከፀሐይ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይገሰላል ።
፲፰ ፡ ጨረቃም ፡ ዘመኖችን ፡ ጠንቅቆ ፡ ያስቈጥራቸዋል ።
፲፱ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ እየሆነ ፡ ጠንቅቀው ፡ በውነት ፡ ዓመቱን ፡ ይለውጣሉ ፡ እንጂ ፡ ሁሉም ፡ ለዘላለሙ ፡ እንደሚኖሩት ፡ መጠን ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ አያተርፉም ፡ አንዲትም ፡ ቀን ፡ አያጐሉም ፡ አለ ።
፳ ፡ የሦስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀን ፡ ሺህ ፡ ዘጠና ፡ ሁለት ፡ ነው ፡ የስምንቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሁለት ፡ ሺ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ያምስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ቀን ፡ ነው ።

፸፬፡ ለጨረቃም ፡ ለብቻው ፡ ይደርሰዋል ፡ የሦስቱም ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡ ስሳ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ነው ።

፸፬፡ በስሳ ፡ ሁለቱ ፡ ቀን ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ በመውጣቱ ፡ ለፀሐይ ፡ ቀን ፡ ይጨመርለታልና ፡ ጨረቃ ፡ ላምስቱ ፡ ዓመት ፡ አምሳ ፡ ቀን ፡ ይገ◦ላል ።

፸፫፡ ለጨረቃ ፡ የስምንቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሁለት ፡ ሽህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ያምስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።

፸፬፡ በስምንቱ ፡ ዓመት ፡ የሚያንሰው ፡ ቀኑ ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ነውና ፡ ከስምንቱም ፡ ዓመት ፡ የገ◦ደለባቸው ፡ ቀኖች ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ናቸው ።

፸፭፡ እነሱ ፡ እንደሚኖሩበት ፡ ዐሐይም ፡ እንደሚኖርበት ፡ መጠን ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ በውነት ፡ ይጨረሳል ።

፸፮፡ ከከቦች ፡ ከሚወጡባቸው ፡ መስኮቶች ፡ ዐሐይ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፬ ።

፩፡ በፍጥረቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በከከቦችም ፡ ሁሉ ፡ የተሾመ ፡ የሸለቆች ፡ የሚመሯቸው ፡ የወር ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚመሩ ፡ የ፯፩ ፡ መጋቢዎች ፡ በዚያ ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ።

፪፡ ከሚጨመሩባቸው ፡ የዘመኑ ፡ ቀኖጥር ፡ ሁሉ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ ከመኖሪያቸውም ፡ ከማይለዩ ፡ ከ፬ ፡ ከከቦች ፡ ጋራ ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ።

፫፡ በዘመኑ ፡ ቀኖጥር ፡ የማይቈጠሩ ፡ እነዚህ ፡ ከከቦች ፡ አራቱን ፡ ጓጉሚን ፡ ይመግባሉ ።

፬፡ እነዚያ ፡ ከከቦች ፡ ዓለሙ ፡ ጸንቶበት ፡ በሚኖረው ፡ ዘመን ፡ በውነት ፡ ይገዛሉና ፡ በነሳቸው ፡ ሰዎች ፡ ይበድሉባቸዋል ።

፭፡ አንዱ ፡ በመጀመሪያው ፡ መስኮት ፡ (ጥር ፡) አንዱ ፡ በሦስተኛው ፡ መስኮት ፡ (መጋቢት ፡) አንዱ ፡ ባራተኛው ፡ መስኮት ፡ (ሚያዝያ ፡) አንዱ ፡ በስድስተኛው ፡ መስኮት ፡ (ሰኔ ፡) ይወጣል ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶበት ፡ የሚኖርበትን ፡ ቀን ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶበት ፡ በሚኖረው ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይጨረሳል ።

፮፡ ባራቱ ፡ ጓጉሚ ፡ ላራቱ ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ ላመቱም ፡ ለሰባቱም ፡ ቀን ፡ ተሾሚልና ፡ የዘለዓለም ፡ ምስጋና ፡ ያለው ፡ ጌታ ፡ በሰማይ ፡ ብርሃናት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሾመው ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አሳየኝ ።

፯፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሰማይ ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህም ፡ ዓለም ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ።

፰፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ከዋክብትም ፡ በሰማይ ፡ ሠረገላዎች ፡ ሁሉ ፡ የሚዘሩ ፡ ቅንየታት ፡ የሚባሉ ፡ ከከቦችም ፡ ሁሉ ፡ ለሌሊትና ፡ ለቀንም ፡ መሪዎች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾሞታልና ፡ አሳየኝ ።

፱፡ ዑርኤል ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ዐሐይ ፡ በሚመላለስባቸው ፡ በሠረገላዎች ፡ ዙሪያ ፡ የዐሐይ ፡ እግሮች ፡ ከነሱ ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከፈቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስኮቶችን ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ።

፲፡ በታወቁባቸው ፡ ዘመኖች ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ ከነሳቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ድርቅ ፡ ይወጣል ።

፲፩፡ ለነፋሶች ፡ ጠልንም ፡ ለሚያመጣ ፡ ነፋስ ፡ በዘመኖች ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሆኜ ፡ ጨረቃና ፡ ዐሐይ ፡ ከከቦችም ፡ የሰማይ ፡ ፍጥረቶችም ፡ ሁሉ ፡ በምዕራብና ፡ በምሥራቅ ፡ ከነሳቸው ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከፈቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስኮቶችን ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ባለ ፡ በሰማይ ፡ አየሁ ።

፲፪፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ የተከፈቱ ፡ መስኮቶችም ፡ በግራና ፡ በቀኙ ፡ አሉ ።

፲፫፡ ጌታ ፡ እንዳዘዘቸው ፡ ከከቦቹ ፡ ከነሳቸው ፡ እንደሚወጡባቸው ፡ እንደ ፡ ቀኖጥራቸውም ፡ መጠን ፡ እንደሚገቡባቸው ፡ እንደነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ አንዲቱ ፡ መስኮት ፡ በዘመኗ ፡ መቀትን ፡ ታስገኛለች ።

፲፬፡ የሚይገቡ ፡ ከከቦች ፡ በሚመላለሱባቸው ፡ በነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ በበታቻቸውና ፡ በበላያቸው ፡ ሠረገላዎችን ፡ ለዘላለሙ ፡ በሰማይ ፡ ሲሮጡ ፡ አየሁ ።

፲፭፡ ሁሉንም ፡ አንዱ ፡ ዐሐይ ፡ ይበልጣቸዋል ፡ እሱም ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ይዘራል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፭ ።

፩፡ ለነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ መውጫ ፡ መግቢያ ፡ የሚሆኑ ፡ ነፋሶች ፡ ከነሱ ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከፈቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስኮቶችንም ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ አየሁ ።

፪፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ይነፍሳሉ ፡ ተከፍተው ፡ ካየኋቸው ፡ በነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ሦስቱ ፡ በምዕራብ ፡ ሦስቱ ፡ በሰሜን ፡ ሦስቱ ፡ በደቡብ ፡ ናቸው ።

፫፡ መጀመሪያ ፡ ያየኋቸው ፡ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ሦስቱም ፡ በመስዕ ፡ በኋላ ፡ ያየኋቸው ፡ ሦስቱ ፡ በአዜብ ፡ ሦስቱ ፡ በምዕራብ ፡ ናቸው ።

፬፡ ከነዚያም ፡ መስኮቶች ፡ ባራቱ ፡ የፍቅርና ፡ የበረከት ፡ ነፋሶች ፡ ይወጣሉ ፡ ከነዚያም ፡ ከስምንቱ ፡ መስኮቶች ፡ መቅሠፍት ፡ የሚያወጡ ፡ ነፋሶች ፡ ይወጣሉ ።

፭፡ ወደዚህም ፡ ዓለም ፡ በተላኩ ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፉታል ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ ውኃንም ፡ ያጠፉታል ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሁሉ ፡ በየብስና ፡ በውኃው ፡ ላይ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፉቸዋል ።

፮፡ ለአዜብ ፡ በምትቀርብ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለች ፡ ስሙ ፡ ዕባሕይ ፡ የሚባል ፡ መጀመሪያው ፡ ነፋስ ፡ ይወጣል ፡ ለአዜብ ፡ በምትቀርብ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለች ፡ በመጀመሪያይቱ ፡ መስኮት ፡ ከሷ ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የሚያጠፋ ፡ ድርቅ ፡ ጥፋትም ፡ ይወጣል ።

፯፡ በመካከል ፡ ባለች ፡ በሁለተኛይቱም ፡ መስኮት ፡ ቅንነት ፡ ይወጣል ፡ ከሷም ፡ በጎ ፡ ገና ፡

በን ፡ ፍሬ ፡ በን ፡ ፍቅር ፡ በን ፡ ጠል ፡ ይወጣል ።
፸፡ በመስዕ ፡ በሑል ፡ ባለች ፡ በሦስተኛይቱም ፡ መስ
ኮት ፡ ውርጭ ፡ ድርቅ ፡ በአዜብ ፡ በሑል ፡ ያሉ ፡
እነዚህን ፡ ነፋሶች ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ በመጀመ
ሪያ ፡ ባየኋቸው ፡ በሦስቱ ፡ መስኮቶች ፡ ነፋሶች ፡
ይወጣሉ ።
፸፩፡ እነሱም ፡ ለምሥራቅ ፡ በምትቀርብ ፡ በመጀመ
ሪያይቱ ፡ መስኮት ፡ የድርቅ ፡ ነፋስ ፡ ይወጣል ።
፸፪፡ በሷ ፡ አጠገብ ፡ ባለች ፡ በመካከለኛይቱ ፡ መስ
ኮት ፡ ከሷ ፡ በን ፡ ሽቱ ፡ በን ፡ ጠል ፡ በን ፡ ዝናም ፡
ፍቅር ፡ ድኅነት ፡ ይወጣል ።
፸፫፡ በምዕራብ ፡ በሑል ፡ ባለች ፡ በሦስተኛይቱ ፡
መስኮት ፡ ከሷ ፡ ክፉ ፡ ጠል ፡ ይወጣል ፡ ክፉ ፡
ዝናብ ፡ ኩብሩባ ፡ ጥፋት ፡ ይወጣል ።
፸፬፡ ስሙ ፡ ባሕር ፡ በሚባል ፡ በመስዕ ፡ በሑል ፡ ያሉ ፡
እኒህን ፡ ነፋሶች ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ካየኋቸው ፡ ከሦ
ስቱ ፡ መስኮቶች ፡ ለአዜብ ፡ በምትቀርብ ፡ በምሥ
ራቅ ፡ በሑል ፡ ባለች ፡ በሰባተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
ከሷ ፡ ክፉ ፡ ጠል ፡ ክፉ ፡ ዝናብ ፡ ኩብሩባና ፡
ጥፋትም ፡ ይወጣል ።
፸፭፡ በቀኖች ፡ በመካከለኛይቱም ፡ መስኮት ፡ ከሷ ፡
በን ፡ ዝናም ፡ በን ፡ ጠል ፡ ድኅነት ፡ ፍቅርም ፡
ይወጣል ።
፸፮፡ ለመስዕ ፡ በምትቀርብ ፡ በምዕራብ ፡ በሑል ፡
ባለች ፡ በሦስተኛይቱም ፡ መስኮት ፡ ከሷ ፡ ጉም ፡
ውርጭ ፡ ዋግ ፡ ክፉ ፡ ጠል ፡ ክፉ ፡ ዝናም ፡ ኩብ
ኩብም ፡ ይወጣል ።
፸፯፡ በምዕራብ ፡ በሑል ፡ ያሉ ፡ የነዚህን ፡ አራቱን ፡
ነፋሶች ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ለመስዕ ፡ በቀረበች ፡
በመጀመሪያይቱ ፡ መስኮት ፡ ከሷ ፡ ክፉ ፡ ጠል ፡
ክፉ ፡ ዝናም ፡ የረጋው ፡ የተበተነው ፡ ውርጭ ፡
ዋግ ፡ ቀጭ ፡ ይወጣል ።
፸፰፡ ከመካከለኛይቱም ፡ መስኮት ፡ በን ፡ ጠል ፡ በን ፡
ዝናም ፡ ፍቅር ፡ በረከትም ፡ ይወጣል ።
፸፱፡ በአዜብ ፡ በሑል ፡ ባለች ፡ በኋለኛይቱም ፡ መስ
ኮት ፡ ከሷ ፡ ድርቅ ፡ ጥፋት ፡ ዋዕይ ፡ ጥፋት ፡ ይወ
ጣል ።
፹፡ ባራቱ ፡ በሰማይ ፡ ማዕዘን ፡ ያሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡
መስኮቶች ፡ ተጨረሱ ፡ ልጇ ፡ ማቱሳላ ፡ ትእዛዛ
ቸውን ፡ ሁሉ ፡ መቅሠፍታቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ተድላ ፡ ደስታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አሳየሁህ ፡ አለ ።
፹፩፡ መጀመሪያ ፡ የወጣ ፡ ነውና ፡ መጀመሪያ ፡ የወ
ጣውን ፡ ነፋስ ፡ ስሙን ፡ ጽባሕዊ ፡ ይሉታል ።
፹፪፡ ገናና ፡ ፀሐይ ፡ በዚያ ፡ ይወርዳልና ፡ ይልቁንም ፡
ለዘላለሙ ፡ የከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ይወ
ርዳልና ፡ ሁለተኛውንም ፡ ነፋስ ፡ ስሙን ፡ አዜብ ፡
ይሉታል ። (ውዑይ ፡)
፹፫፡ የሰማይ ፡ ብርሃኖች ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ይጎድላሉና ፡
ወደዚያም ፡ ይገባሉና ፡ ከምዕራብ ፡ የሚነፍሰ
ውንም ፡ ነፋስ ፡ ስሙን ፡ የጎደለ ፡ ይሉታል ።
፹፬፡ ስሙ ፡ መስዕ ፡ የሚባል ፡ አራተኛውም ፡ ነፍስ ፡
ከሦስት ፡ ይከፈላል ፡ ከሦስቱ ፡ አንዱ ፡ ለሰው ፡
ማደሪያ ፡ የሚያዐና ፡ ነው ፡ ሁለተኛውም ፡ በውሀ ፡
ባሉ ፡ ባሕሮች ፡ በጥልቀቶችም ፡ በዛፍም ፡ በወን
ዞችም ፡ በጨለማም ፡ በጉምም ፡ የተሾመ ፡ ነው ፡
ሦስተኛውም ፡ ክፍል ፡ በቸርነቱ ፡ በምትወረስ ፡
ከገነት ፡ የተሾመ ፡ ነው ።
፹፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ተራሮች ፡ ሁሉ ፡ የሚበ
ልጡ ፡ ሰባት ፡ ተራሮች ፡ ረኃጅሞች ፡ አየሁ ።
፹፮፡ ከነሱም ፡ ውርጭ ፡ ይወጣል ፡ ቀኑም ፡ ዘመኑም ፡
ዓመቱም ፡ እንዲህ ፡ እያለ ፡ ያልፋል ፡ ይሄዳል ።
፹፯፡ ከፈሳሾች ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጡ ፡ ሰባት ፡ ፈሳሾችን ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ አየሁ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ከምዕ
ራብ ፡ መጥቶ ፡ ሰፊ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ውቅያ
ኖስ ፡ ውሀውን ፡ ያፈሳል ።
፹፰፡ እነዚያ ፡ ሁለቱ ፡ ከመስዕ ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡
መጥተው ፡ ውሀቸውን ፡ ከወደምሥራቅ ፡ በኤ
ርትራ ፡ ባሕር ፡ ያፈሳሉ ።
፹፱፡ የቀሩቱም ፡ አራቱ ፡ የነሳቸው ፡ ባሕር ፡ እስከ
ሚሆን ፡ እስከ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ደር
ሰው ፡ በመስዕ ፡ አጠገብ ፡ ይፈሳሉ ።
፺፡ ሁለቱ ፡ ፈሳሾች ፡ ግን ፡ ሰፊ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡
ውቅያኖስ ፡ ይመለሳሉ ፡ በዚያም ፡ ጉባኤ ፡ ያደ
ርጋሉ ።
፺፩፡ በየብስና ፡ በባሕር ፡ ታላላቆች ፡ ሰባት ፡ ደሴቶ
ችን ፡ አየሁ ፡ ከነዚህም ፡ ሁለቱ ፡ በየብስ ፡ አም
ስቱ ፡ በሰፊ ፡ ባሕር ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፸፮ ።

፩፡ የፀሐይ ፡ ስም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ አንዱ ፡ አር
ያራስ ፡ ይባላል ፡ ሁለተኛውም ፡ ቶማስስ ፡ ይባ
ላል ።
፪፡ ለጨረቃም ፡ አራት ፡ ስሞች ፡ አሉት ፡ አንዱ ፡
ስሙ ፡ አሰንያ ፡ ይባላል ፡ ሁለተኛውም ፡ ሰብ
ላሰ ፡ ይባላል ፡ ሦስተኛው ፡ ብናሴ ፡ ይባላል ፡ አራ
ተኛው ፡ ኢራሰ ፡ ይባላል ።
፫፡ ታላላቆች ፡ ብርሃኖች ፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ናቸው ፡
ክበባቸውም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ክበብ ፡ ነው ፡
የሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ መጠናቸው ፡ የተካከሉ ፡
ናቸው ።
፬፡ በፀሐይም ፡ ሰሌዳ ፡ ከጨረቃ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡
ብርሃን ፡ ይጨመርበታል ፡ የፀሐይ ፡ ሰባተኛው ፡
ክፍል ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ በልክ ፡ ይቀበላል ።
፭፡ በምዕራብ ፡ መስኮት ፡ ይገባሉ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡
ይዘራሉ ፡ በሰማይ ፡ ሁነው ፡ እያበሩ ፡ በምሥ
ራቅ ፡ መስኮት ፡ ይወጣሉ ።
፮፡ ጨረቃም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በሰማይ ፡ ይታያል ፡
ነገ ፡ በሚቀበለው ፡ ሰባት ፡ በሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብር
ሃን ፡ ልክ ፡ ዛሬ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ይቀ
በላል ።
፯፡ ባሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ብርሃኑን ፡ ፈጽሞ ፡
ያገኛል ፡ ሦስት ፡ አምስት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃንም ፡
ይጨመርለታል ።
፰፡ ለዘመን ፡ ምልክት ፡ ሊሆን ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡
አምስት ፡ ቀን ፡ ብርሃኑን ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ፡
ሦስት ፡ አምስት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃንም ፡ ይሰጠዋል ፡
ጨረቃም ፡ በዐሐይ ፡ ሰባተኛ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡
ያበራል ።

፱፡ ሕፀፅ ፡ በሚያደርግበትም ፡ ጊዜ ፡ በመጀመሪያ ይቱ ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ አራተኛውን ፡ እጅ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ያጣል ፡ በሁለተኛይቱም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ ሦስተኛይቱን ፡ ያጣል ።

፲፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ፡ በራተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ አንደኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ።

፲፩፡ በምስተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥረኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ፡ በስድስተኛውም ፡ ዘጠኝኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ።

፲፪፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ስምንተኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ፡ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሰባተኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ።

፲፫፡ በዘጠኝኛውም ፡ ቀን ፡ ስድስተኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ፡ በሥረኛውም ፡ ቀን ፡ አምስተኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ።

፲፬፡ በሥራ ፡ አንደኛውም ፡ ቀን ፡ አራተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ፡ በሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ሦስተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ።

፲፭፡ በሥራ ፡ ሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ሁለተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ፡ በሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ቀን ፡ ሰባተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ።

፲፮፡ በሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ከብርሃን ፡ የቀረ ፡ ብርሃኑ ፡ ሁሉ ፡ ይጨረሳል ።

፲፯፡ በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ቀን ፡ ለጨረቃ ፡ ምላት ፡ ይሆንላታል ፡ በሀያ ፡ ስምንት ፡ በሀያ ፡ ስምንት ፡ ቀንም ፡ ምላት ፡ የሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ።

፲፰፡ ብርሃን ፡ በጨረቃ ፡ በተሣለ ፡ ጊዜ ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤልም ፡ ሌላ ፡ ሥራቱን ፡ አሳየኝ ።

፲፱፡ ከፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ {ከሚጨመርላት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ጨረቃ ፡ በምትሄድበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ብርሃኗን ፡ በፀሐይ ፡ ፊት ፡ ታገኛለች ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ብርሃኗ ፡ በሰማይ ፡ ይጨረሳል ።

፳፡ ሰሌዳውም ፡ ሁሉ ፡ በተቃጠለ ፡ ጊዜ ፡ ብርሃኗ ፡ በሰማይ ፡ ይፈጸማል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በሷ ፡ ብርሃን ፡ ይሰልባታልና ፡ መጀመሪያይቱም ፡ ጨረቃ ፡ የተወለደችበት ፡ ቀን ፡ ትባላለች ፡

፳፩፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ በሚገባበትም ፡ ብርሃኑ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጨረሳል ፡ በሌሊትም ፡ ከምሥራቅ ፡ ይወጣል ።

፳፪፡ ፀሐይ ፡ በፊቱ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ጨረቃ ፡ መላ ፡ ሌሊቱን ፡ ያበራል ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያያል ።

፳፫፡ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡ ከወጣበት ፡ ጀምሮ ፡ ብርሃኑ ፡ ሁሉ ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ ከዚያ ፡ ዳግመኛ ፡ ብርሃኑ ፡ ያንሳል ።

፳፬፡ ጨረቃም ፡ የሚያበራበት ፡ ወራት ፡ ያልፋል ፡ ሰሌዳው ፡ ብርሃን ፡ የሌለው ፡ ብላሽ ፡ ይሆናል ።

፳፭፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ምላት ፡ በሚደረግበት ፡ ዘመን ፡ በሠላሳኛው ፡ ቀን ፡ ሕፀፅ ፡ ያደርጋል ፡ ሦስቱንም ፡ ወር ፡ ሕፀፅ ፡ በሚደረግባቸው ፡ ወራቶች ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝኛውም ፡ ቀን ፡ ሕፀፅ ፡ ያደርጋል ።

በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያው ፡ መስ ፸፮፡
ኩት ፡ በመቶ ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በመወለጃ ውም ፡ ዘመን ፡ ሦስቱን ፡ ወር ፡ በሠላሳ ፡ በሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይታያል ፡ ሦስቱንም ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ቀን ፡ ይታያል ። (ይወለዳል ፡)

ያለ ፡ ዐሐይ ፡ ብርሃን ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ብርሃን ፸፯፡
ምንም ፡ ምን ፡ የላትምና ፡ በሀያ ፡ በሀያ ፡ ቀን ፡ ሌሊት ፡ ሰው ፡ መስሎ ፡ ቀን ፡ ሰማይ ፡ መስሎ ፡ ይታያል ።

አሁንም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ ፸፰፡
በሰማይ ፡ ያሉ ፡ የከበቦችም ፡ ሥራት ፡ ሁሉ ፡ ተጨረሰ ።

በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በየዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ በየሹመታ ፸፱፡
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ በያመቱም ፡ ሁሉ ፡ በመግቢያ ውም ፡ በታዘዘበትም ፡ ሁሉ ፡ በወሩም ፡ ሁሉ ፡ በሰባዔውም ፡ ሁሉ ፡ የሚሆነውን ፡ የነዚህን ፡ ሥራት ፡ አሳየኝ ።

በዚች ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስከት ፡ ብርሃኑ ፡ ፹፡
ጨርሶ ፡ ይጠፋልና ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስከት ፡ የሚደረግ ፡ የጨረቃንም ፡ ሕፀፅ ፡ አሳየኝ ፡ አለ ።

ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የወር ፡ መባቻ ፡ ይሆናል ፡ ፹፩፡
ሕፀፅ ፡ በሚያደርግበት ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያ ይቱ ፡ መስከት ፡ የሚደረገውን ፡ ሕፀፀንም ፡ አሳየኝ ።

መቶ ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ ፹፪፡
በሰባዔው ፡ ቀኖቸር ፡ ቢቄጠሩት ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሰባዔ ፡ ከሁለት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።

ጨረቃ ፡ በንዱ ፡ ዘመን ፡ ከከበቦች ፡ ሥራትና ፡ ፹፫፡
ከፀሐይ ፡ የሚያንሰው ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቄጥሩት ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።

የምታየው ፡ ይህም ፡ አንቀጽ ፡ በተጨረሰ ፡ ፹፬፡
ጊዜ ፡ መሪያቸው ፡ የሚሆን ፡ ገናና ፡ መልአክ ፡ ዑርኤል ፡ ካሳየኝ ፡ ከብርሃን ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ ታያለህ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ ሄኖክ ፡ ፹፭፡
ሆይ ፡ እነሆ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

ይኸንን ፡ ዐሐይ ፡ ይህንን ፡ ጨረቃ ፡ ታየው ፡ ፹፮፡
ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከከበችን ፡ የሚመራቸው ፡ ከዋክብትንም ።

ሥራቸውን ፡ ዘመናቸውንም ፡ መውጫቸው ፹፯፡
ንም ፡ የሚለውጡ ፡ ከዋክብትንም ፡ ሁሉ ፡ ታያቸው ፡ ዘንድ ፡ ገለጥሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፯ ።

በኃጥአንም ፡ ወራት ፡ ዘመናች ፡ ያጥራሉ ፡ ፩፡
በመሠምሪያቸውና ፡ በርሻቸው ፡ ያለ ፡ ካዝመራቸው ፡ በኋላ ፡ ይደርሳል ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይለወጣል ፡ ፪፡
በዘመኑም ፡ አፍርቶ ፡ አይታይም ፡ ዝናምም ፡ ይከለከላል ፡ ሰማይም ፡ ዝናምን ፡ አታዘንምም ።

በነዚያም ፡ ዘመናች ፡ ፊት ፡ የሚደርሰው ፡ የም ፫፡

ድሩ ፡ ፍሬ ፡ በኋላ ፡ የሚደርስ ፡ ይሆናል ፡ በዘ
መኑም ፡ አይበቅልም ፡ የንጨቱም ፡ ፍሬ ፡ ከማ
ፍራት ፡ ይከለከላል ።
፬፡ ጨረቃም ፡ ሥራቱን ፡ ይለውጣል ፡ በዘመኑም ፡
ሲያበራ ፡ አይታይም ።
፭፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ሰማይ ፡ ጠርቶ ፡ ይታያል ፡
በምዕራብ ፡ በሁል ፡ በታላቅ ፡ ሠረገላ ፡ ዳርቻ ፡
ሁኖ ፡ ድርቅ ፡ ይደርሰል ፡ ሰማይም ፡ ከብርሃን ፡
ሥራት ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ያበራል ።
፮፡ ብዙዎችም ፡ ሰዎች ፡ የታዘዙ ፡ የከዋክብትን ፡
አለቆች ፡ ይስታሉ ፡ እሊህም ፡ ግብራቸውንና ፡
ሥራቸውን ፡ ይለውጣሉ ፡ በታዘዙላቸው ፡ ዘመ
ናቻቸውም ፡ አይታዩም ።
፯፡ የከበቦችም ፡ ሥራት ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡
ይለወጥባቸዋል ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ በነሳቸው ፡ አእምሮዋቸውን ፡ ይለው
ጣሉ ።
፰፡ ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይለውጣሉ ፡ ይስታሉ ፡
አምላኮችንም ፡ ያስመስላቸዋል ።
፱፡ መከራ ፡ ይበዛባቸዋል ፡ ሁሉንም ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣባቸዋል ፡ ሄኖክ ፡
በሰማይ ፡ ሰሌዳ ፡ የተጻፈውን ፡ መጽሐፍ ፡ እይ ፡
ተመልከት ፡ በነሱ ፡ የተጻፈውንም ፡ አንብበው ፡
አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ ሁሉ ፡ መርምረህ ፡ እወቅ ፡
አለኝ ፡ አለ ።
፲፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ የተጻፈውን ፡ አይቼ ፡ የተጻፈ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አነበብኩት ፡ ሁሉንም ፡ መርምሬ ፡
አወቅሁ ።
፲፩፡ መጽሐፈቱን ፡ አነበብኋት ፡ በሷም ፡ የተጻፈው
ንም ፡ ሁሉ ፡ አነበብሁ ፡ የሰዎችንም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ ተመለከትሁት ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመን ፡
እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ ከሥ
ጋዊ ፡ ከደማዊ ፡ የተወለደውን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።
፲፪፡ የሚለመን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አከናውኖ ፡ እንደ ፡
ፈጠረ ፡ መጠን ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ገናና ፡ የሆነ ፡
የዘላለም ፡ ክብር ፡ ያለው ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ አመሰገንሁት ።
፲፫፡ ስለ ፡ መታገሡም ፡ ጌታን ፡ ፈጽሜ ፡ አመሰገን
ሁት ፡ ይህንንም ፡ ሁሉ ፡ አይቼ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ አለቀስሁ ።
፲፬፡ ደግ ፡ ቸር ፡ ሆኖ ፡ የሚሞት ፡ ሰው ፡ በደልም ፡
ከሱ ፡ ያልተጻፈበት ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበትም ፡
ቀን ፡ በሱ ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ያልተገኘበት ፡
ሰው ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ደግ ፡ ነው ።
፲፭፡ የከበሩ ፡ እነዚያም ፡ ሦስቱ ፡ መላእክት ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ አቀረቡኝ ፡ በቤቱ ፡ ደጃፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
ባለውም ፡ ምድር ፡ አኖሩኝ ።
፲፮፡ ለልጅህ ፡ ለማቱሳላ ፡ ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ ንገር ፡ እሱ ፡
በደካማ ፡ ባሕርይ ፡ ፈጥሯቸዋልና ፡ በጌታ ፡
ፊት ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንዳይከ
ብር ፡ ለልጆችህም ፡ ሁሉ ፡ ይህንን ፡ ገልጠህ ፡
አስተምር ፡ አሉኝ ።
፲፯፡ ልጆችህን ፡ ታስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ትጽፍላ
ቸውም ፡ ዘንድ ፡ ለልጆችህም ፡ ሁሉ ፡ ታዳኝ
ባቸው ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ እስክታዝላቸው ፡
ድረስ ፡ በልጆችህም ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡
እንተውልሃለን ፡ አሉኝ ።
፲፰፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ግን ፡ ከነሱ ፡ መካከል ፡
ይወስዱሃል ፡ ደጎች ፡ ሰዎች ፡ ለደጎች ፡ ሰዎች ፡
እውነት ፡ ነገርን ፡ ያስተምራሉና ፡ ለማስተማር ፡
ልቡናህ ፡ ይጽና ።
፲፱፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ከደግ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
እስበሳቸውም ፡ ይዋደዳሉ ፡ ኃጥአም ፡ ሰው ፡
ከኃጥአ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ይሞታል ፡ ወደ ፡ ኃጢአ
ትም ፡ የተመለሰ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ከተ
መለሰው ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ይሰጥ
ማል ።
፳፡ በጎ ፡ ሥራም ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ የክፉ ፡ ሰዎ
ችን ፡ ሥራ ፡ አንሠራም ፡ ስላሉ ፡ ይሞታሉ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ የክፉ ፡ ሰዎችንም ፡ ሥራ ፡
ስለ ፡ ሠሩ ፡ በሚጠፉበት ፡ ቦታ ፡ ይሰበሰባሉ ።
፳፩፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ መላእክት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡
ተነጋግረው ፡ ጨረሱ ፡ አራቱን ፡ ማዕዘነ ፡ ዓለም ፡
የፈጠረ ፡ ጌታን ፡ እያመሰገንሁት ፡ ወደ ፡ ዘመ
ዶቹ ፡ ገባሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፰ ።

፩፡ አሁንም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡
ላንተ ፡ እነግራለሁ ፡ ላንተም ፡ እጽፍልሃለሁ ፡
ሁሉንም ፡ ገለጥሁልህ ፡ አለው ።
፪፡ የነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ መጣፎቻቸውን ፡ ሰጠሁህ ፡
(አስተማርኩህ ፡) ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ በኔ ፡ በባትህ ፡
እጅ ፡ የተጻፈውን ፡ መጻፍ ፡ ተመልከት ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ አስተምር ።
፫፡ ላንተ ፡ ጥበብን ፡ አስተማርኩህ ፡ ካንተም ፡ በኋላ ፡
ለልጆችህ ፡ አስተማርኩ ፡ በልቡናቸው ፡ ጸንታ ፡
ልትኖር ፡ ይችንም ፡ ጥበብ ፡ ለዘላለሙ ፡ እስከ ፡
ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ለልጆቻቸው ፡
ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ ልጆች ፡ ለሚሆኑ
ህም ፡ ሰዎች ፡ አስተማርሁ ።
፬፡ ይችን ፡ ጥበብ ፡ ይማሯት ፡ ዘንድ ፡ የሚያው
ቋት ፡ በጆሯቸውም ፡ የሚሰሟት ፡ ሰዎች ፡ በኃ
ጢአት ፡ አይያዙም ፡ ከማሩ ፡ ከተወደዱ ፡ ምግ
ቦች ፡ ይልቅ ፡ ለሚማሯት ፡ ሰዎች ፡ ትስማማቸ
ዋለች ።
፭፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ፡
በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ባለ ፡ ዘመናቸውም ፡ ሁሉ ፡ ቀኖር ፡ እንደ ፡
ኃጥአን ፡ ኃጢአት ፡ የሌለባቸውም ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ።
፮፡ በሰማይ ፡ በሚሔድ ፡ ዐሐይ ፡ በመስክቱ ፡ ከሸ ፡
አለቆች ፡ ጋራ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይገባል ፡ ይወጣል ።
፯፡ ከሚጨመሩላቸው ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡
ከሚለዩ ፡ ከሚመሯቸው ፡ ካራቱ ፡ ከዋክብት ፡
ጋራ ፡ የከዋክብት ፡ ሥራታቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።
፰፡ ከነሱም ፡ ጋራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይገባሉ ፡ እነሱን ፡
ሰዎች ፡ ይስቷቸዋል ፡ ይስቷቸዋልና ፡ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ በቀኖር ፡ አይቈጥሯቸውም ።

፱፡ በዘመኑ ፡ ቍጥር ፡ አሉና ፡ ምንም ፡ ቢኖሩ ፡ እነሱ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በውነት ፡ የተጻፉ ፡ ናቸውና ፡ ምንም ፡ በጻፉ ፡ ሰዎች ፡ ጠንቅቀው ፡ አያውቋቸውም ።

፲፡ አንዱ ፡ በመጀመሪያይቱ ፡ መስኩት ፡ ይገባል ፡ አንዱ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኩት ፡ አንዱ ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኩት ፡ አንዱ ፡ በስድስተኛው ፡ መስኩት ፡ ይገባል ።

፲፩፡ ዓመቱም ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ስልሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይጨረሳል ፡ ነገሩ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ የተጻፈውም ፡ ቍጥሩ ፡ የተጠነቀቀ ፡ ነው ።

፲፪፡ ለብርሃናት ፡ ለወሮችም ፡ ላራቱም ፡ ክፍለ ፡ ዘመኖች ፡ ለሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ለሰባቱም ፡ ቀን ፡ የተሾመ ፡ ነውና ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ አሳየኝ ።

፲፫፡ የፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ገሸር ፡ ጌታ ፡ በሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ የሾመው ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤልም ፡ በኔ ፡ እውቀትን ፡ አሳደረብኝ ።

፲፬፡ በሰዎች ፡ ላይ ፡ በሰማይ ፡ የፀሐይን ፡ የጨረቃን ፡ የከዋክብትን ፡ በሠረገላ ፡ ሁነው ፡ የሚመላለሱ ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ በመዓልትና ፡ በሌሊት ፡ ሥልጣን ፡ ያለው ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ አሳየኝ ።

፲፭፡ በቦታቸው ፡ በዘመኖቻቸውም ፡ በሰባዔያቸውም ፡ በወሮቻቸውም ፡ የሚወጡ ፡ የሚገቡ ፡ የከበቦች ፡ ሥራትም ፡ ይቺ ፡ ናት ።

፲፮፡ ምግብናቸውን ፡ የሚጠብቁ ፡ ከዋክብትን ፡ የሚመሩ ፡ የከዋክብት ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ በዘመናቸውም ፡ በሥራታቸውም ፡ በየጊዜያታቸውም ፡ በወሮቻቸውም ፡ በሹመታቸው ፡ በመቋሚያቸውም ፡ ሁነው ፡ ይገባሉ ።

፲፯፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡ አራቱ ፡ መሪዎቻቸው ፡ አስቀድመው ፡ ይገባሉ ።

፲፰፡ ከነሱም ፡ ቀጥሎ ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስልሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ የሚሆን ፡ ዓመቱንም ፡ የሚለዩ ፡ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ ከከቦችን ፡ የሚመሩ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ የወር ፡ መጋቦች ፡ ሰባቱን ፡ ዕለታት ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ በሚለዩ ፡ በዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡ ላይ ፡ በሚጨመሩ ፡ አራቱንም ፡ ጓጉሜን ፡ ከሚለዩ ፡ ከሸ ፡ አለቆች ፡ ጋራ ፡ ይገባሉ ።

፲፱፡ እነዚያም ፡ የሸ ፡ አለቆቹ ፡ በመሪና ፡ በተመሪ ፡ መካከል ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡ ባንዱ ፡ መቋሚያ ፡ በኋላ ፡ ይጨመራል ፡ መሪዎቻቸውም ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ ይለያሉ ።

፳፡ የተሠሩ ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡ የነዚህ ፡ የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡ ስማቸው ፡

፳፩፡ ሕልመልመሌክና ፡ ምልክኤል ፡ ናሬልና ፡ ሚልኤል ፡ ናቸው ።

፳፪፡ የሸ ፡ አለቆችን ፡ የሚመረቸው ፡ የወር ፡ መጋቦች ፡ ስማቸው ፡ አንድርናኤል ፡ ኢየሱሳኤል ፡ ኢይሉማኤል ፡ ናቸው ።

፳፫፡ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ የሻለቆችን ፡ የሚመሩ ፡ የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚከተሉ ፡ እኒህ ፡ ሦስቱ ፡ ናቸው ።

፳፬፡ አንዱ ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡ ምቅዋማት ፡ የሚባሉ ፡ የወር ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚመሩ ፡ እነዚያን ፡ የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡ የሚከተሉ ፡ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ የሻለቆችን ፡ የሚመሩ ፡ ሦስቱን ፡ የወር ፡ መጋቢዎች ፡ የሚከተል ፡ ነው ።

፳፭፡ ስሙ ፡ ተመሳኒ ፡ (ውዑይ) ፀሐይንም ፡ የሚባል ፡ ምልክኤል ፡ የሚባል ፡ ከከብ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ ወጥቶ ፡ ይመግባል ።

፳፮፡ በሹመቱ ፡ የሚመግባቸው ፡ ቀኖችም ፡ ሁሉ ፡ ዘጠና ፡ አንድ ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ።

፳፯፡ በሱ ፡ ሹመት ፡ ወራት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይታዩ ፡ ዘንድ ፡ ያላቸው ፡ እኒህ ፡ የቀኖቹ ፡ ምልክቶች ፡ ወዝዋዕይ ፡ ኃዘንም ፡ ናቸው ።

፳፰፡ እንጨቶችም ፡ ሁሉ ፡ ያፈራሉ ፡ በእንጨቶችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ቅጠል ፡ ይወጣል ፡ የስንዴውም ፡ መከር ፡ ጽጌ ፡ ረዳውም ፡ ሌሎች ፡ አበባዎችም ፡ ሁሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያብባሉ ፡ በክረምት ፡ የሚለመልሙ ፡ እንጨቶችም ፡ ይደርቃሉ ።

፳፱፡ በበታቾቻቸው ፡ ያሉ ፡ የሸ ፡ አለቆችና ፡ የሚመሩ ፡ የነዚህ ፡ የወር ፡ መጋቦች ፡ ስማቸው ፡ ብርክኤል ፡ ዘልብሳኤል ፡ ናቸው ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ የሚጨመር ፡ ስሙ ፡ ሄሉያሲፍ ፡ የሚባል ፡ የሸ ፡ አለቆች ፡ አለቃ ፡ ሴላ ፡ ከከብ ፡ አለ ።

፴፡ ይህ ፡ ምልክኤል ፡ የሚመግብበት ፡ ወራት ፡ አለቀ ፡ ከከቦችን ፡ የሚመራ ፡ ሁለተኛው ፡ መጋቢ ፡ ስሙን ፡ የበረ ፡ ፀሐይ ፡ ብለው ፡ የሚጠሩት ፡ ሕልመልመሌክ ፡ ነው ።

፴፩፡ የሚያበራበትም ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠና ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ነው ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሚመግብባቸው ፡ የነዚህ ፡ ወራቶች ፡ ምልክቶች ፡ ድርቅና ፡ ዋዕይ ፡ ናቸው ።

፴፪፡ እንጨቶችም ፡ ፈጽሞ ፡ የበሰለ ፡ ፍሬያቸውን ፡ ያወጣሉ ፡ የደረቀ ፡ ፍሬያቸውንም ፡ ያሰጣሉ ፡ በጎችም ፡ ይንጠላጠላሉ ፡ ይወንሳሉ ።

፴፫፡ ሰዎችም ፡ በዱር ፡ ያለ ፡ የንጨቱን ፡ ፍሬ ፡ በር ሻውም ፡ ያለ ፡ ፍሬውን ፡ ሁሉ ፡ በወይኑ ፡ አውድማ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰበስባሉ ፡ በተሾመበትም ፡ ወራት ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ይደረጋል ።

፴፬፡ ስማቸውም ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ እሊህ ፡ ናቸው ፡ በበታቾቻቸው ፡ ያሉ ፡ የለት ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚመሩ ፡ የሻለቆች ፡ ስማቸው ፡ ጊዳኤል ፡ ኪኤልም ፡ ሂኤል ፡ ናቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ የሚጨመር ፡ የሸ ፡ አለቆች ፡ አለቃ ፡ ስሙ ፡ ለስሩኤል ፡ ነው ፡ የተሾመበትም ፡ ወራት ፡ ተጨረሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፱ ።

፩፡ ዛሬም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ያየሁትን ፡ ራዕይ ፡ ሁሉ ፡ ገለጥሁልህ ፡ ይህንንም ፡ በፊትህ ፡ እናገራለሁ ።

፪፡ ሚስት ፡ ሳላገባ ፡ ሁለት ፡ ራዕዮችን ፡ አየሁ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋራ ፡ አይመሳሰልም ።

፩ መጀመሪያውን ፡ ራዕይ ፡ መጽሐፈ ፡ አበውን ፡ በምማርበት ፡ ጊዜ ፡ አየሁ ፡ ሁለተኛውን ፡ ራዕይ ፡ ግን ፡ እናትህን ፡ ሳላገባ ፡ አየሁ ፡ የጸና ፡ ራዕይን ፡ አየሁ ።

፪ ስለነዚህም ፡ ነገሮች ፡ ጌታን ፡ ለመንሁት ፡ ባያቴ ፡ በመላልኤልም ፡ ቤት ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ በራዕይ ፡ ሰማይ ፡ ሲወድቅ ፡ አየሁ ፡ አውታሩ ፡ ነፋስን ፡ ሲቀማ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ሲወድቅ ፡ አየሁ ።

፫ ወደ ፡ ምድርም ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ በታላቅ ፡ ጥልቅ ፡ ውሀ ፡ ሰጥማ ፡ አየኋት ።

፬ ተራሮች ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ ሲሰቀሉ ፡ ኮረብታዎችም ፡ በኮረብታዎች ፡ ላይ ፡ ሲሰጥሙ ፡ ረጃጅሞች ፡ እንጨቶችም ፡ ከግንዳቸው ፡ እየተነቀሉ ፡ ሲወድቁ ፡ በጥልቅ ፡ ወንዝም ፡ ሲሰጥሙ ፡ አየኋቸው ፡ አለ ።

፭ ከሱም ፡ የተነሣ ፡ በንደበቴ ፡ ነገር ፡ ተነገረ ፡ ምድርም ፡ ጠፋች ፡ ብዬ ፡ እጮህ ፡ ጀመር ።

፮ አያቴ ፡ መላልኤልም ፡ እኔ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ አነሣኝ ፡ ልጄ ፡ እንደዚህ ፡ አድርገህ ፡ ለምን ፡ ትጮሀለህ ፡ እንደዚህስ ፡ አድርገህ ፡ ለምን ፡ ታለቅሳለህ ፡ አለኝ ፡ አለ ።

፯ እኔም ፡ ያየሁትን ፡ ራዕይ ፡ ሁሉ ፡ ነገርሁት ።

፰ ልጄ ፡ በአእምሮ ፡ የጸና ፡ እንደ ፡ መሆንህ ፡ አየህ ፡ በምድር ፡ የተሠወረውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ በሕልም ፡ ማየትህ ፡ በረታ ፡ ምድርም ፡ በጥልቅ ፡ ውሀ ፡ ትሰጥም ፡ ዘንድ ፡ አላት ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትንም ፡ ትጠፋለች ፡ አለኝ ።

፱ አሁንም ፡ ልጄ ፡ አንተ ፡ የታመንህ ፡ ነህና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰው ፡ ዘር ፡ እንዲቀር ፡ የክብር ፡ ባለ ቤት ፡ ጌታን ፡ ለምነው ።

፲ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋታል ፡ ልጄ ፡ ከሰማይም ፡ ወርዶ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይኖራል ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ያደርጋል ።

፲፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ ፈጽሜ ፡ ለመንኩ ፡ ልመናዬንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሊሆን ፡ ጻፍኩት ፡ አለ ።

፲፪ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ አንገቴን ፡ ደፍቼ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ሰማይን ፡ አየሁት ፡ ፀሐይንም ፡ ከምሥራቅ ፡ ሲወጣ ፡ አየሁት ።

፲፫ ጨረቃም ፡ በምዕራብ ፡ ሲገባ ፡ አየሁ ፡ ጥቂቶች ፡ ከዋክብቶችም ፡ ነበሩ ፡ ቀድሞ ፡ በመፍጠር ፡ ያወቀውን ፡ ሁሉ ፡ አይቼ ፡ የፍርድ ፡ በለቤት ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገንሁት ።

፲፬ ፀሐይን ፡ ከምሥራቅ ፡ መስኮት ፡ አውጥቷልና ፡ ምስጋናን ፡ አቀረብሁለት ፡ ፀሐይም ፡ ወጥቶ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ አበራ ፡ ተነሥቶም ፡ እኔ ፡ ባየሁለት ፡ ጎዳና ፡ ይሄዳል ።

፲፭ በውነትም ፡ ቃሎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ ልዩ ፡ ገናና ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገንሁት ።

፲፮ ፈጣሪ ፡ ለሰዎች ፡ ልጆች ፡ ሊናገሩበት ፡ አንደበትን ፡ ሊያውቁበት ፡ ልቡናን ፡ ፈጥሮ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ ለእኛም ፡ ልናገርበት ፡ እንደበት ፡ ላውቅበት ፡ ልቡናን ፡ ፈጥሮ ፡ ሰጥቶኛልና ፡ በሥጋዊ ፡ በደማዊ ፡ አንደበቴ ፡ ገናንነቱን ፡ ተናገርኩ ።

፲፯ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ ንጉሥ ፡ ገናና ፡ ኃይለኛ ፡ በገናንነትህም ፡ ኃይለኛ ፡ ነህ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ከነገሥታቱ ፡ በላይ ፡ ያለህ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አራቱ ፡ ማዕዝነ ፡ ዓለምንም ፡ የፈጠርህ ፡ አንተ ፡ ነህ ።

፲፰ አገዛዝህ ፡ መንግሥትህም ፡ ገናንነትህም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሥልጣንህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ነው ።

፲፱ ሰማዎችም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ መኖሪያህ ፡ ናቸው ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ የግሮችህ ፡ መዘርጊያ ፡ ናት ።

፳ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ፈጥረሃልና ፡ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ትገዛለህ ፡ አንዱ ፡ ስንኳ ፡ ሥራ ፡ አይሳንህም ፡ አንዲትም ፡ ጥበብ ፡ አትሠወርህም ፡ ዙፋንህም ፡ ካናኗሪ ፡ አትለወጥም ፡ አንተም ፡ ከባሕርይህ ፡ አትለወጥም ።

፳፩ አንተም ፡ ሁሉን ፡ መርምረህ ፡ ፈጽመህ ፡ ታውቃለህ ፡ ሁሉንም ፡ ትሰማለህ ፡ ሁሉን ፡ መርምረህ ፡ ታውቃለህና ፡ ካንተ ፡ የሚሠወር ፡ ነገር ፡ የለም ።

፳፪ አሁንም ፡ በልሁል ፡ ማዕርግ ፡ ያሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ አንተን ፡ ይበድላሉና ፡ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በሥጋዊ ፡ በደማዊ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቍጣህ ፡ ትታዘዘለች ።

፳፫ አሁንም ፡ ፈጣሪ ፡ ጌታ ፡ ገናና ፡ ንጉሥ ፡ የምትሆን ፡ አቤቱ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ታስቀርልኝ ፡ ዘንድ ፡ ልመናዬን ፡ እንድትሰማኝ ፡ ፈጽሜ ፡ እለምናለሁ ።

፳፬ አቤቱ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ አጥፍተህ ፡ ምድርን ፡ በዶዋን ፡ እታስቀራት ፡ ለዘላለሙም ፡ ጥፋት ፡ አይሁን ።

፳፭ አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ አንተን ፡ ያሳዘነችህ ፡ ሰውነትን ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጥፋ ።

፳፮ እውነትን ፡ የቀና ፡ ሥራንም ፡ የሚሠሩ ፡ የኖኅን ፡ ወገኖች ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ ሕግ ፡ ሊጠብቁ ፡ አታጥፋ ፡ ከእ ፡ ከበፊያህም ፡ ልመና ፡ አቤቱ ፡ ፈትህን ፡ አትመልስ ፡ አልኩት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ሕልምን ፡ አየሁ ፡ ልጄ ፡ ሁሉንም ፡ አሳየሁህ ።

፪ ሄኖክ ፡ መለሰለት ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ልጄ ፡ ነገሬን ፡ ስማኝ ፡ እልሃለሁ ፡ አለው ።

፫ የኔን ፡ ያባትህን ፡ ሕልም ፡ ለመስማት ፡ ጀሮህን ፡ አቅርብ ፡ እናትህ ፡ አድናንም ፡ ሳላገባት ፡ መጥቼ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ።

፬ እነሆ ፡ አዳም ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ያም ፡ አዳም ፡ በለ ፡ አእምሮ ፡ ሆነ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ አንዲት ፡ ሔዋን ፡ ተፈጠረች ።

፭ ከሷም ፡ ሁለት ፡ ጥጆች ፡ ተወለዱ ፡ ከሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ጥቁር ፡ ሆነ ፡ (ቃየል ፡) አንዱም ፡ ቀይ ፡ ሆነ ፡ (አቤል ፡) ይህ ፡ ጥቁሩ ፡ ጥጃ ፡ ይህን ፡ ቀይ ፡ ጥጃ ፡ ወጋው ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ተከትሎ ፡ ገደ

ለው ።

፮፤ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ቀዩን ፡ ጥጃ ፡ ማየት ፡ አልተቻለኝም ፡ ያም ፡ ጥቁሩ ፡ ጥጃ ፡ አደገ ።

፯፤ ከሱም ፡ ጋር ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ጥጃ ፡ መጣች ። (ሉድ ፡) እሱን ፡ መስለው ፡ ከሱ ፡ የሚወጡ ፡ ብዙ ፡ ላሞችንም ፡ አየሁ ፡ እሱንም ፡ ይከተላሉ ።

፰፤ መጀመሪያ ፡ የወጣችው ፡ ሴቲቱ ፡ ያቺ ፡ ጊደርም ፡ (ሔዋን ፡) መጀመሪያ ፡ ከወጣው ፡ ከዚያ ፡ ላም ፡ (አዳም ፡) ፊት ፡ ወጣች ።

፱፤ ያንንም ፡ ቀይ ፡ ጥጃ ፡ ፈለገችው ፡ አላገኘች ውም ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ታላቅ ፡ ጩኸትን ፡ ጮኸች ፡ ፈለገችው ።

፲፤ ያ ፡ መጀመሪያ ፡ የወጣው ፡ በሬ ፡ ወደሷ ፡ እስቲ መጣ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ገመም ፡ አሰኛት ፡ ከዚያችም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ አላለቀሰችም ።

፲፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ነጭ ፡ ላምን ፡ ወለደች ፡ (ሴት ፡) ከሱም ፡ ቀጥሎ ፡ ብዙ ፡ ላሞችን ፡ ጥቋቁሮች ፡ ጊደሮችን ፡ ወለደች ።

፲፪፤ በተኛሁበትም ፡ ይህ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆነ ፡ ሴትን ፡ የከበረ ፡ የገነነ ፡ ሁኖ ፡ አየሁት ፡ አሁንም ፡ እንደዚህም ፡ አደገ ፡ በዕውቀትም ፡ የከበረ ፡ የገነነ ፡ ሆነ ፡ ከሱም ፡ ብዙ ፡ ነጫጮች ፡ ላሞች ፡ ተወለዱ ፡ በመልክም ፡ ይመስሉታል ።

፲፫፤ ብዙ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆኑ ፡ በመልክም ፡ የሚመስሏቸው ፡ ልጆችን ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ፡ አንዱም ፡ አንዱን ፡ በግብር ፡ ተከተለው ።

፲፬፤ ተኝቼ ፡ ዳግመኛም ፡ ባይኖቼ ፡ አየሁ ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማይንም ፡ አየሁ ።

፲፭፤ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ አንድ ፡ ከከብ ፡ ወደቀ ፡ (ስማዝያ ፡) ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ፡ በነዚያም ፡ ላሞች ፡ መካከል ፡ (ደቂቀ ፡ ሴት ፡) ይሰመራል ፡ አለ ።

፲፮፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥቋቁሮችንና ፡ ታላላቆችን ፡ ላሞች ፡ አየሁ ፡ እነሆ ፡ ሁሉም ፡ ምስጋናቸውን ፡ መሰምረያቸውንም ፡ (ግብራቸው ፡) ለወጡ ፡ ጥጃም ፡ አስወለዱዋቸው ።

፲፯፤ አንዱ ፡ ከአንዱም ፡ ጋር ፡ ይጮሁ ፡ ጀመር ፡ ዳግመኛም ፡ በራዕይ ፡ ሰማይን ፡ አየሁት ።

፲፰፤ ብዙ ፡ ከከቦችንም ፡ እነሆ ፡ አየሁ ፡ ከሰማይም ፡ (ደቂቀ ፡ ሴት ፡) ወደዚያ ፡ ወደ ፡ መጀመሪያው ፡ ከከብ ፡ ወረዱ ፡ ወደነዚያም ፡ ጥጆች ፡ መካከል ፡ ወደቁ ።

፲፱፤ ላሞችም ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ በመካከላቸው ፡ የሚሠማሩ ፡ ሆኑ ፡ እነሱንም ፡ ፊጽሜ ፡ አየኋቸው ።

፳፤ እነሆ ፡ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ፈረሶች ፡ ኃፍረታቸውን ፡ አውጥተው ፡ በላሞች ፡ ጊደሮች ፡ ላይ ፡ ይንጠላጠሉ ፡ ጀመር ።

፳፩፤ ሁሉም ፡ ጸንሰው ፡ ግመሎችንና ፡ ዝሆኖችን ፡ አህዮችንም ፡ ወለዱ ፡ ላሞችም ፡ ሁሉ ፡ እነሱን ፡ ፈሩዋቸው ፡ ከነሱም ፡ የተነሣ ፡ ደነገጡ ።

፳፪፤ በጥርሳቸውም ፡ እየበታተኑ ፡ ይጥሏቸው ፡ ይውጧቸው ፡ ጀመር ፡ በቀንዶቻቸውም ፡ እየወጓቸው ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እነዚያን ፡ ላሞች ፡ ይበሏቸው ፡ ጀመር ። (እኩሉ ፡ እኩሉን ።)

ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የተወለዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ እነሆ ፡ ከነሱ ፡ የተነሣ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ይነዋወጡ ፡ ጀመር ፡ ከነሱም ፡ ይሸሹ ፡ ጀመር ፡ አለ ። ፳፫፤

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

ዳግመኛም ፡ አየኋቸው ፡ አንዱን ፡ አንዱ ፡ ይወጋው ፡ ጀመር ፡ አንዱንም ፡ አንዱ ፡ ይውጠው ፡ ጀመር ፡ ያጠፋው ፡ ጀመር ። ፩፤

ምድርም ፡ (ትሑታኑ ፡) ትጮህ ፡ ጀመር ፡ ዳግመኛም ፡ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንቼ ፡ በራዕይ ፡ አየሁ ። ፪፤

የሸበቱ ፡ ሰዎችን ፡ የመሰሉ ፡ መላእክት ፡ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ ወጡ ፡ አንዱ ፡ ከዚያ ፡ ቦታ ፡ ወጣ ፡ ሦስቱም ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ። ፫፤

ኋላ ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ የወጡ ፡ እኒህም ፡ ሦስቱ ፡ እጁን ፡ ያዙኝ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ለይተው ፡ ወሰዱኝ ። ፬፤

በረጅምም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የምትበልጥ ፡ ገነትን ፡ አሳዩኝ ፡ ኮረብታውም ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ያነሰ ፡ ሆነ ። ፭፤

በነዚያ ፡ ግመሎችና ፡ ዝሆኖች ፡ ላይ ፡ ባህዮችም ፡ ላይ ፡ በከበቡትም ፡ ላይ ፡ በላሞቹም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ እስክታይ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ፡ አሉኝ ፡ (ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ናቸው ፡) ። ፮፤

ቀድመው ፡ ከወጡ ፡ ከነዚያ ፡ ካራቱ ፡ አንዱን ፡ አየሁት ፡ (ሩፋኤል ፡) ከሰማይ ፡ የወደቀ ፡ ያንን ፡ መጀመሪያውን ፡ ከከብ ፡ ያዘው ። ፯፤

እጁን ፡ እግሩን ፡ አሥሮ ፡ በጥልቅ ፡ ጉድጓድ ፡ ጣለው ፡ ያም ፡ ጉድጓድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ ጥልቅ ፡ ነው ፡ ጭንቅ ፡ ነው ፡ ጨለማም ፡ ነው ። ፰፤

ከነዚያም ፡ አንዱ ፡ (ገብርኤል ፡) ሰይፉን ፡ መዘ ፡ ለነዚያ ፡ ዝሆኖች ፡ ለነዚያም ፡ ግመሎችና ፡ አህዮች ፡ ሰጣቸው ። ፱፤

አንዱ ፡ አንዱን ፡ ይወጋው ፡ ጀመር ፡ ትሑታኑም ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ተነዋወጡ ። ፲፤

በሕልሜም ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ ከነዚያ ፡ ከወጡት ፡ ካራቱ ፡ አንዱ ፡ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ መረቡን ፡ ጣለ ። (ሚካኤል ፡ ነው ፡) ። ፲፩፤

ኃፍረታቸው ፡ እንዳስሊ ፡ ፈረስ ፡ ኃፍረት ፡ የሆነ ፡ ታላላቅ ፡ ከከቦችንም ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡ ያዘ ። ፲፪፤

እግራቸውንና ፡ እጃቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አሥሮ ፡ በምድር ፡ ጉድጓድ ፡ ጣላቸው ። ፲፫፤

ከነዚህም ፡ ካራቱ ፡ መላእክት ፡ አንዱ ፡ ሱርያል ፡ አእምሮ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ኖኅ ፡ ሄደ ፡ ኖኅም ፡ እየራደ ፡ እየተንቀጠቀጠ ፡ የማየ ፡ አይህን ፡ ምሥጢር ፡ አስተማረ ። ፲፬፤

ታደሰ ፡ ባለ ፡ አእምሮም ፡ ሆነ ፡ ታላቃ ፡ መርከብንም ፡ ሠርቶ ፡ በሷ ፡ ተቀመጠ ። ፲፭፤

ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ በዚያች ፡ መርከብ ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጡ ፡ በነሱም ፡ ላይ ፡ የሱርያል ፡ ክንፉ ፡ ተጋረደ ። ፲፮፤

ዳግመኛም ፡ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንቼ ፡ ፲፯፤

ከፍ ፡ ያለ ፡ ጠፈርን ፡ አየሁ ፡ በሱም ፡ ሰባት ፡ የውሀ ፡ ሻሻቴዎች ፡ አሉ ፡ እነዚህ ፡ ሻሻቴዎች ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ውሀን ፡ ያፈሳሉ ።

፲፯፤ ዳግመኛም ፡ አየሁ ፡ እነሆ ፡ ደግሞ ፡ በሚሆን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከምድር ፡ ምንጮች ፡ ተከፈቱ ።

፲፱፤ ይህም ፡ ውሀ ፡ ከምድር ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይፈላ ፡ ይነሣም ፡ ጀመር ፡ ምድሩ ፡ ሁሉ ፡ በውሀ ፡ እስ ኪሸፈን ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ አያሳየ ውም ፡ ነበር ።

፳፤ ሁሉም ፡ ላይ ፡ ውሀው ፡ በዛ ፡ ጨለማ ፡ ጉም ፡ ሆነ ፡ የዚህንም ፡ ውሀ ፡ ላውን ፡ አየሁ ፡ በዚ ህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ውሀው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

፳፩፤ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ውሀውን ፡ አፍሶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጸና ።

፳፪፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስ በው ፡ እስኪሰጥሙ ፡ ተሰጥመውም ፡ በዚያ ፡ ውሀ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፳፫፤ ያም ፡ መርከብ ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ይዋኝ ፡ ነበር ፡ ገዘሆኖችና ፡ ላሞች ፡ አህዮችና ፡ ግመሎች ፡ ከብ ቶችም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተሰጠሙ ።

፳፬፤ እኔም ፡ እነሱን ፡ ማየት ፡ አልተቻለኝም ፡ እነ ሱም ፡ መውጣት ፡ ተሳናቸው ፡ በጥልቅም ፡ ባሕር ፡ ተሰጥመው ፡ ጠፉ ።

፳፭፤ ዳግመኛም ፡ ከዚህ ፡ ከታላቁ ፡ ጠፈር ፡ እረህ ፡ ሻሻቴዎች ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ በራዕይ ፡ አየሁ ፡ ከምድርም ፡ የወጣው ፡ ምንጩ ፡ ተደ ፈነ ።

፳፮፤ ሌሎች ፡ ጕድጓዶችም ፡ ተከፈቱ ፡ ምድር ፡ እስ ኪገለጥ ፡ ድረስ ፡ ውሀው ፡ ወደነሱ ፡ ይወርድ ፡ ጀመር ።

፳፯፤ መርከብም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። (አራ ራት ፡) ጨለማይቱ ፡ ረቀች ፡ ብርሃን ፡ ሆነ ።

፳፰፤ ባለ ፡ አእምሮ ፡ የሆነ ፡ ያም ፡ ኖኅ ፡ ከዚያ ፡ ከመ ርከቡ ፡ ወጣ ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ።

፳፱፤ ከኒህም ፡ ከሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆነ ፡ የአንዱ ፡ ሴም ፡ በመልክም ፡ በግብርም ፡ ኖኅን ፡ ይመስለዋል ፡ ከነሳቸው ፡ አንዱ ፡ ያፌትም ፡ እንደ ፡ ደም ፡ ቀይ ፡ ነው ፡ ከሦስቱ ፡ አንዱ ፡ ካም ፡ ግን ፡ ጥቁር ፡ ነው ፡ ባለአእምሮ ፡ የነበረ ፡ ኖኅም ፡ ከነሱ ፡ ተለይቶ ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችን ፡ ወፎችንም ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ፡ ከነሱም ፡ የአሕዛብ ፡ ቅመም ነት ፡ ተገኘ ።

፪፤ አናብስት ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ አናምርት ፡ የፋ ርስ ፡ ሰዎች ፡ አዝዕብት ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ አክ ልብት ፡ የኢሎፍሊ ፡ ሰዎች ፡ አዕዕብት ፡ የሶርያ ፡ ሰዎች ፡ ሐራውያ ፡ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ ቄና ጽል ፡ አማሌቃውያን ፡ ሽኮኮዎች ።

፫፤ አነር ፡ ጥምብ ፡ አሞራ ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ሞዓብ ፡ አሞን ፡ ተገኙ ፡ ዘማች ፡ አሞራ ፡ አን ጭት ፡ አሞራ ፡ ጕሬዛ ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ተገኙ ፡ (ሮማውያን ፡ ናቸው) ።

፬፤ በነሱም ፡ መካከል ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ አብርሃም ፡ ተወለደ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋር ፡ እስበሳቸው ፡ ይጣሉ ፡ ጀመር ።

፭፤ በመካከላቸውም ፡ የተወለደ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ የሚሆን ፡ ይህም ፡ አብርሃም ፡ ይስማኤልን ፡ ወለደ ፡ እንደሱም ፡ ያለ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ይስ ሐቅን ፡ ወለደ ።

፮፤ የይስማኤል ፡ ልጆች ፡ በዙ ፡ ከአብርሃምም ፡ የተ ወለደ ፡ ይስሐቅ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ያዕቆብንና ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ዔሳውን ፡ ወለደ ።

፯፤ ያም ፡ ዔሳው ፡ ብዙ ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ ወለደ ፡ አእምሮ ፡ ያለው ፡ ያዕቆብ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ነገደ ፡ እስራኤልን ፡ ወለደ ።

፰፤ እነዚህ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራኤልም ፡ ካደጉ ፡ በኋላ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ዮሴፍን ፡ ለይስ ማኤላውያን ፡ ሸጡት ።

፱፤ እነዚህም ፡ ይስማኤላውያን ፡ ዳግመኛ ፡ ዮሴፉን ፡ ለግብፃውያን ፡ ሸጡት ፡ ያም ፡ ዮሴፍ ፡ ከግብፃ ውያን ፡ መካከል ፡ አደገ ።

፲፤ ከሱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ በግብፃ ውያንም ፡ መካከል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ አብረው ፡ ይሰ መሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ አመጣቸው ።

፲፩፤ እነዚህም ፡ የያዕቆብ ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ብዙ ፡ ሆኑ ፡ ግብፃውያንም ፡ ልጆቻቸውን ፡ እስኪገሉ ባቸው ፡ ድረስ ፡ ያስፈሯቸው ፡ ያስጨንቋቸው ፡ ጀመር ።

፲፪፤ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ በብዙ ፡ ውሀ ፡ ፈሳሽ ፡ ጣሏቸው ፡ እረህ ፡ እስራኤልም ፡ በልጆቻቸው ፡ ጥፋት ፡ ይጮሁ ፡ ወደ ፡ ጌታቸውም ፡ ይከሱ ፡ ያጣሉ ፡ ጀመር ።

፲፫፤ ከግብፃውያን ፡ የዳኑ ፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ ምድያም ፡ ሰዎች ፡ ሸሽቶ ፡ ሄደ ።

፲፬፤ ያ ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ የእስራኤልን ፡ ልመና ፡ ሰምቶ ፡ ከፍ ፡ ከለ ፡ ከጽርሐ ፡ አርያም ፡ እስኪወ ርድ ፡ ድረስ ፡ እስራኤል ፡ ፈጽመው ፡ ወደሱ ፡ ሲጮሁ ፡ በፍጹምም ፡ አእምሯቸው ፡ ጌታቸውን ፡ ሲለምኑት ፡ አየኋቸው ።

፲፭፤ ወደነሱ ፡ መጥቶ ፡ አያቸው ፡ ከግብፃውያን ፡ ከመለሎ ፡ የሄደ ፡ ያንን ፡ ሙሴን ፡ ጠርቶ ፡ እስራ ኤልን ፡ እንዳይነካቸው ፡ ያዳኝባቸው ፡ ዘንድ ፡ የግብፃውያንን ፡ ነገር ፡ ነገረው ።

፲፮፤ ያም ፡ ሙሴ ፡ በጌታ ፡ ቃል ፡ ታዝ ፡ ወደ ፡ ግብፃ ውያን ፡ ሄደ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ አሮንም ፡ ያንን ፡ ሙሴን ፡ ተገናኘው ፡ አብሮት ፡ ሄደ ።

፲፯፤ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ወደነዚህ ፡ ግብፃውያን ፡ አደባባይ ፡ ገቡ ፡ ተናገሯቸው ።

፲፰፤ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እስራኤልን ፡ እንዳይነካ ቸው ፡ አዳኙበቸው ።

፲፱፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ግብፃውያን ፡ በነይላቸው ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈጽመው ፡ እንደ ፡ ጸኑባቸው ፡ አየኋቸው ።

፳፤ እስራኤልም ፡ ረሙ ፡ ጌታቸውም ፡ ወደ ፡ እስራ

ኤል ፡ መጥቶ ፡ እነዚህ ፡ ግብፃውያንን ፡ ያጠፋቸው ፡ ጀመር ።

፳፭ ፡ ግብፃውያንም ፡ ይጮሁ ፡ ጀመር ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ ዝም ፡ አሉ ፡ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ አል ጮሁም ፡ ከግብፃውያንም ፡ ተለይተው ፡ እስቲ ወጡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ እስራኤልን ፡ አየኋቸው ።

፳፮ ፡ የግብፃውያንም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸው ፡ በድንቁርና ፡ ተሸፈነ ፡ እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ ከሠራዊቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ እስራኤልን ፡ ተከተሏቸው ።

፳፯ ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ እየመራቸው ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ ተከተሉት ፡ ፊቱም ፡ የበራ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ መልኩም ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።

፳፰ ፡ ግብፃውያን ፡ ግን ፡ በተጠራቀመች ፡ አንዲት ፡ ውኃ ፡ እስኪገናኟቸው ፡ ድረስ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ ይከተሏቸው ፡ ጀመር ። (ኤርትራ ፡)

፳፱ ፡ ያም ፡ የተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡ ከሦስት ፡ ካራት ፡ ተከፈለ ፡ ውኃውም ፡ ግራና ፡ ቀኝ ፡ ተከፍሎ ፡ በፊታቸው ፡ ጸና ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ ይመራቸው ፡ ነበር ፡ በግብፃውያንና ፡ በእስራኤልም ፡ መካከል ፡ ቁሞ ፡ ነበር ።

፴ ፡ እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ እስራኤልን ፡ ገና ፡ አላ ይዋቸውም ፡ ነበር ፡ በዚህ ፡ በተጠራቀመውም ፡ ውኃ ፡ መካከል ፡ ሄዱ ።

፴፩ ፡ ግብፃውያንም ፡ እስራኤልን ፡ ተከተሏቸው ፡ እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ በተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡ ላይ ፡ እነሱን ፡ ተከትለው ፡ ሮጡ ።

፴፪ ፡ የእስራኤልንም ፡ ጌታ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ከፊቱ ፡ ይሸሹ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሰ ።

፴፫ ፡ ያም ፡ የተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡ ተሰበሰበ ፡ ፈጥኖም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሆነ ፡ እኒህ ፡ ግብፃውያንን ፡ እስኪ ፡ አሰጥማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሰ ፡ መልቶ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

፴፬ ፡ እስራኤልን ፡ የተከተሏቸው ፡ ግብፃውያን ፡ ሁሉ ፡ እስቲጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ እስቲሰጥሙም ፡ ድረስ ፡ አየሁ ።

፴፭ ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ከውኃው ፡ ወጥተው ፡ ሣርና ፡ ውኃ ፡ ወደሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ ሄዱ ።

፴፮ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸውም ፡ ፈጽሞ ፡ ምሥጢርን ፡ ይመረምር ፡ ጀመር ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታቸው ፡ ሲጠብቃቸው ፡ እህል ፡ ውኃ ፡ ሲሰጣቸው ፡ አየሁ ።

፴፯ ፡ ያም ፡ ሙሴ ፡ በፊት ፡ በፊት ፡ እየሄደ ፡ ይመራቸው ፡ ነበር ፡ ያም ፡ ሙሴ ፡ ረጅም ፡ ወደሆነ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ራስ ፡ ወጣ ።

፴፰ ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ ወደነሱ ፡ ላከው ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በፊታቸው ፡ የቆመ ፡ የእስራኤልን ፡ ጌታ ፡ አየሁት ።

፴፱ ፡ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የሚአስፈራም ፡ ነው ፡ ኃይለኛም ፡ ነው ፡ እኒህም ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ አይተው ፡ ፊቱ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ ፈሩ ።

እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፈርተው ፡ ይርዱ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ነበር ፡ በመካከላቸው ፡ ከነበረ ፡ ሁለተኛ ፡ ከሆነ ፡ ከአሮን ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ያንን ፡ ሙሴን ፡ ተከትለው ፡ ጮሁ ።

፵ ፡ በጌታችን ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ ፊትንም ፡ ማየት ፡ አይቻለንምና ፡ አይናገረን ፡ አሉ ፡ የሚመራቸውም ፡ ይህ ፡ ሙሴ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ራስ ፡ ወጣ ።

፵፩ ፡ የእስራኤልም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ በድንቁርና ፡ ይያዙ ፡ ከአስተማራቸውም ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ይስቱ ፡ ጀመር ።

፵፪ ፡ ይህም ፡ ሙሴ ፡ በደላቸውን ፡ አላወቀም ፡ ነበር ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በነርሱ ፡ ታላቅ ፡ ቀኣን ፡ ተቈጣባቸው ።

፵፫ ፡ ይህም ፡ ሙሴ ፡ በደላቸውን ፡ አውቆ ፡ ከደብረ ፡ ሲና ፡ ራስ ፡ ወረደ ።

፵፬ ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ መጣ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ በድንቁርና ፡ የተያዙ ፡ ከሕጉም ፡ ወጥተው ፡ የበደሉ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ።

፵፭ ፡ እስራኤልም ፡ ሙሴን ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ፈሩ ፡ ከፊቱ ፡ መገለጥ ፡ የተነሣ ፡ ተንቀጠቀጡ ፡ ወደ ፡ ሕጋቸውም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ወደዱ ።

፵፮ ፡ ይህም ፡ ሙሴ ፡ ከነሱ ፡ የተለዩ ፡ ሌዋውያንን ፡ ይዘ ፡ ወደ ፡ በደሉ ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ገባ ።

፵፯ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይገሏቸው ፡ ጀመር ፡ እስራኤልም ፡ ከፊቱ ፡ መገለጥ ፡ የተነሣ ፡ ፈሩ ፡ ይህም ፡ ሙሴ ፡ የበደሉ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ ወደ ፡ አምልኮት ፡ መለሳቸው ፡ ወደ ፡ ሕጎቻቸውም ፡ ተመለሱ ።

፵፰ ፡ ያም ፡ ሙሴ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ እስቲሆን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ ደብተራ ፡ አሪትን ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ ሥራት ፡ እስኪያቆማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ።

፵፱ ፡ እስራኤልን ፡ የመራቸው ፡ ይኸን ፡ ሙሴን ፡ የተገናኘው ፡ ያ ፡ አሮን ፡ እስቲሞት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፶ ፡ ስልሳው ፡ እልፍ ፡ ኢጋር ፡ ሁሉ ፡ እስቲጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ስለነሳቸውም ፡ ፈንታ ፡ ውሉድ ፡ ተነሡ ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡ ወደሚሆንም ፡ ገቡ ።

፶፩ ፡ ወደ ፡ ውሀው ፡ ፈሳሽ ፡ (ዮርዳ ፡) ቀረቡ ፡ የሚመሯቸው ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ የሆነው ፡ ይህ ፡ ሙሴ ፡ ከነሱ ፡ ተለይቶ ፡ ሞተ ።

፶፪ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ፈልገው ፡ አጡት ፡ በሱም ፡ ሞት ፡ ታላቅ ፡ ጩኸትን ፡ ጮሁ ፡ ለዚህም ፡ ለሙሴ ፡ በሚጮሁት ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ እስቲሉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፶፫ ፡ የዚያንም ፡ ውሀ ፡ ፈሳሽነት ፡ አልፈውት ፡ ሄዱ ፡ ስለ ፡ ሞቱት ፡ ሰዎች ፡ ምትክ ፡ እስራኤልን ፡ የሚመሯቸው ፡ ሹማምንት ፡ ሁሉ ፡ ተሾሙ ፡ ተሾመውም ፡ መሪዎቻቸው ።

፬፩፥ እስራኤልም ፡ ወዳማረ ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ተወደ ደች ፡ ወደ ፡ ከበረች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ እስኪገቡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፬፪፥ እነዚህም ፡ እስራኤል ፡ እስኪጠግቡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ያም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ በማረች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በመካከላቸው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ነበር ።

፬፫፥ ዓይን ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ የሚገለጡበት ፡ ወራት ፡ አለ ፡ ከአሮን ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሳሙኤል ፡ ተነሥቶ ፡ እስኪሾምላቸው ፡ ድረስ ፡ በድንቁርና ፡ የተያዙበት ፡ ወራት ፡ አለ ።

፬፬፥ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ አምልኩ ፡ መለሳቸው ፡ የልቡናቸውም ፡ ዓይኖች ፡ በሩላቸው ።

፬፭፥ ከሳሙኤል ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ሳአል ፡ ተነሥቶ ፡ እስኪነግሥላቸው ፡ ድረስ ፡ እነዚህ ፡ እስራኤልን ፡ ኢሎፍላውያን ፡ አማሌቃውያን ፡ የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ያጠፉቸው ፡ ጀመር ።

፬፮፥ ይህም ፡ ሳአል ፡ ከወዲያና ፡ ከወዲህ ፡ እያለ ፡ ሁሉንም ፡ ጨርሶ ፡ እስኪያጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ እነዚህን ፡ ኢሎፍላውያንን ፡ አማሌቃውያንንም ፡ የኤዶምያስንም ፡ ሰዎች ፡ ይወጋ ፡ ጀመር ።

፬፯፥ የዚያ ፡ የሳሙኤልም ፡ ዓይን ፡ ልቡናዎቹ ፡ በሩ ለት ፡ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጌትነቱን ፡ የተወ ፡ የዚያን ፡ የሳአልን ፡ ዕዳውን ፡ አወቀበት ።

፬፰፥ እነዚህ ፡ እስራኤልንም ፡ ይጦዳቸው ፡ ይረግጣቸውም ፡ ጀመር ፡ እሱም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሳያገኝ ፡ ኖረ ።

፬፱፥ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ ከሳአል ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከው ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ጌትነቱን ፡ ስለ ፡ ተወ ፡ ስለ ፡ ሳአል ፡ ፈንታ ፡ እስራኤልን ፡ ይገዛቸው ፡ ዘንድ ፡ ቀብቶ ፡ አነገሠው ።

፭፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሄዶ ፡ ለብቻው ፡ ተናገረው ፡ ያንን ፡ ዳዊትንም ፡ ቀብቶ ፡ አነገሠው ፡ ለእስራኤልም ፡ ገዥ ፡ አደረገው ።

፭፩፥ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ እነዚህ ፡ ኢሎፍላውያን ፡ እስራኤልን ፡ እየመጡ ፡ ያስፈሌንቋቸው ፡ ነበር ።

፭፪፥ መጀመሪያ ፡ የነገሠ ፡ ሳአልም ፡ በኋላ ፡ የሚነግሥ ፡ ዳዊትን ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደደው ፡ በኋላ ፡ የሚነግሥ ፡ ዳዊትም ፡ ከፊቱ ፡ ተነሥቶ ፡ ሸሸ ።

፭፫፥ መጀመሪያ ፡ የነገሠ ፡ ሳአልን ፡ ኢሎፍላውያን ፡ እስኪያጠፉት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፭፬፥ ከሱ ፡ በኋላ ፡ የነገሠ ፡ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ በአእምሮ ፡ ያነሰ ፡ እስራኤልን ፡ ጠበቃቸው ።

፭፭፥ ከሱም ፡ በኋላ ፡ የነገሠ ፡ ዳዊት ፡ ብዙ ፡ ልጆችን ፡ ወልዶ ፡ ሞተ ።

፭፮፥ ሰሎሞንም ፡ ስለሱ ፡ ፈንታ ፡ ነገሠ ፡ ለእሀም ፡ ለእስራኤል ፡ ፍጹም ፡ ገዥ ፡ ሆነ ፡ በሱም ፡ ዘመን ፡ እስራኤል ፡ በውቀት ፡ ገመለሱ ።

፭፯፥ እኒህም ፡ እስራኤል ፡ በሱ ፡ ዘመን ፡ በዙ ፡ እኒህም ፡ ሁሉ ፡ ኢሎፍላውያን ፡ አማሌቃውያን ፡ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፈርተው ፡ ሸሹ ።

፭፰፥ ያም ፡ ሰሎሞን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ወጋ ፡ እነዚያም ፡ አሕዛብ ፡ ዳግመኛ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ አልገቡም ፡ ከነሳቸው ፡ ፈጽመው ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ገንዘብ ፡ አልነጠቁም ።

፭፱፥ ይህም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ታላቅ ፡ ሰፊም ፡ ሆነ ፡ ለእስራኤል ፡ ገዥ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ላይ ፡ ለኢህ ፡ ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ታላቅ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተሠራ ።

፮፡ ይህም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ተዋረደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ግን ፡ ከበረ ፡ ታላቅ ፡ ሆነ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ላይ ፡ በረድኤት ፡ አደረበት ፡ ብዙ ፡ የሆነች ፡ መሥዋዕትንም ፡ በፊቱ ፡ አቀረቡ ።

፮፩፥ ዳግመኛም ፡ እኒህን ፡ እስራኤልን ፡ እንደ ፡ በደሉ ፡ በብዙ ፡ ሥራዎችም ፡ ጸንተው ፡ እንደ ፡ ኖሩ ፡ አየኋቸው ፡ ያንም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ተወ ።

፮፪፥ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እስራኤል ፡ ዓበይት ፡ ነቢያትን ፡ ጠርቶ ፡ አስተምሩ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ላካቸው ፡ እስራኤልም ፡ ይገሷቸው ፡ ጀመር ።

፮፫፥ ከነቢያትም ፡ አንዱ ፡ ኤልያስ ፡ ከሞት ፡ ዳነ ፡ አልሞተም ፡ ፈጥኖ ፡ ሄዶ ፡ በእስራኤል ፡ ከተማ ፡ አስተማረ ።

፮፬፥ እስራኤልም ፡ ሊገሉት ፡ ወደዱ ፡ የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ እጅ ፡ አዳነው ፡ ወደኔም ፡ አውጥቶ ፡ አኖረው ።

፮፭፥ ያዳኑበትው ፡ ዘንድ ፡ በነሱም ፡ ዘንድ ፡ ፊጽሽው ፡ ያስተምሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከዓበይት ፡ ነቢያት ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ደቂቀ ፡ ነቢያትን ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አስተምሩ ፡ ብሎ ፡ ሰደዳቸው ።

፮፮፥ የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በተወ ፡ ጊዜ ፡ ከነሱ ፡ የተነሣ ፡ የመጣባቸውን ፡ መከራ ፡ አየሁ ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሥራት ፡ ወጥተው ፡ ዓይን ፡ ልቡናቸውም ፡ በድንቁርና ፡ ተያዘ ።

፮፯፥ የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ብዙ ፡ ሰልፍን ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ እንዳደረገ ፡ በየወገናቸውም ፡ እነዚህ ፡ እስራኤል ፡ ያንን ፡ ሰልፍ ፡ እስኪጠሩት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፮፰፥ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለአሕዛብ ፡ ሰጡ ፡ እሱም ፡ በፋርስና ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ በሶርያና ፡ በግብፅ ፡ ሰዎች ፡ በሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ እጅና ፡ ባማሌቅ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።

፮፱፥ እኒህም ፡ አሕዛብ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ በሞት ፡ ይነጥቋቸው ፡ ጀመር ፡ እነሱም ፡ ይህንን ፡ ቤተ ፡ መቅደሳቸውን ፡ ማደሪያቸውንም ፡ እንደ ፡ ተዉ ፡ አየሁ ።

፯፡ በሞት ፡ ይነጥቋቸውም ፡ ዘንድ ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ከብታቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡ ዘንድ ፡ በሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።

፯፩፥ ከአሕዛብ ፡ የተነሣ ፡ ከብታቸው ፡ ተበልቶባቸው ፡ ዋልና ፡ እኔም ፡ በፍጹም ፡ ኃይሌ ፡ እሙህ ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምነው ፡

የእስራኤልንም ፡ ግፍ ፡ አሳየው ፡ ጀመርኩ ።
፲፪ እሱም ፡ እያየ ፡ ዝም ፡ አለ ፡ ክብታቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ተበልቶባቸዋልና ፡ አገራቸውንም ፡ ተቀምተዋልና ፡ እሱም ፡ ገንዘባቸውን ፡ ሊያጠፉባቸው ፡ በሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ እጅ ፡ ጥሏቸዋልና ፡ ደስ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ሰባውን ፡ ነገሥታት ፡ ጠራ ፡ ይጠብቋቸውም ፡ ዘንድ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ ጠብቁ ፡ ብሎ ፡ በነዚህ ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።
፪ ነገሥታቱን ፡ ሠራዊቶቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ከናንተ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቋቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ፡ አለ ፡ እኔም ፡ የማዛችሁን ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።
፫ እኔም ፡ በቀኖር ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ ከነሱም ፡ የሚጠፋውን ፡ እኔ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ እነሱንም ፡ አጥፉ ፡ እነዚህ ፡ እስራኤልንም ፡ ጠብቁ ፡ ብሎ ፡ ሰጣቸው ።
፬ ከሰው ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሚካኤልንም ፡ ጠራው ፡ ከዘገዝኋቸው ፡ ፈጽመው ፡ ወጥተው ፡ ከነሱ ፡ ያጠፉሉና ፡ በእነዚህ ፡ እስራኤል ፡ ላይ ፡ መምራት ፡ የሚያደርጉትን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ አይተህ ፡ ልብ ፡ አድርገው ፡ አለው ።
፭ በኔ ፡ ትእዛዝ ፡ የሚያጠፉቸው ፡ ምን ፡ ያህልም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በነሱም ፡ ፈቃድ ፡ የሚያጠፉት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጥጋባቸውን ፡ በነገሥታቱም ፡ የሚደረገውን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
፮ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ንጉሥ ፡ የሚያጠፉትን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ጣፈው ፡ በፊቴም ፡ በቀኖር ፡ አንብብ ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ ያጠፉቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ ለጥፋት ፡ ያሰጧቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፯ የነገሥታቱን ፡ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ መርምሬ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ምስክር ፡ ሊሆንኝ ፡ ጻፍ ።
፰ ባዘገዝኋቸው ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይኖሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሚያደርጉትንም ፡ አይቼ ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
፱ በየጊዜው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የሚያጠፉትን ፡ የነገሥታቱን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ጽፈሕ ፡ ሁሉንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አምጣው ፡ እንጂ ፡ እነሱ ፡ ግን ፡ አይወቁ ፡ አንተም ፡ አታሳያቸው ፡ ዳግመኛም ፡ አታስተምራቸው ፡ አለው ።
፲ እኒህም ፡ ነገሥታቱ ፡ በየሹመታቸው ፡ እስኪ ጠብቋቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ይገሉ ፡ ጀመር ፡ ከዘገዝኋቸውም ፡ ትእዛዝ ፡ ወጥተው ፡ ብዙ ፡ ያጠፉ ፡ ጀመር ።
፲፩ ነገሥታቱም ፡ እኒህን ፡ እስራኤልን ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ጣሏቸው ፡ የፋርስና ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎችም ፡ ከእስራኤል ፡ ብዙዎችን ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉቸው ።
፲፪ የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ከነሱም ፡ ጋር ፡ የእስራኤልን ፡ ከብት ፡ አጠፉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ አቃጠሉት ፡ እስራኤል ፡ የሚጠበቁበት ፡ ይህንንም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ቄፈሩት ።
፲፫ እስራኤል ፡ የሚጠበቁበት ፡ ያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተቄፍሯልና ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡ ፈጽሜ ፡ እጅግ ፡ አዘንኩ ።
፲፬ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እኒህ ፡ እስራኤል ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይገቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይገቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እነሱን ፡ ማየት ፡ አልተቻለኝም ።
፲፭ መምራኑ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እኒህን ፡ እስራኤልን ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአት ፡ ለሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አሳልፈው ፡ ሰጧቸው ።
፲፮ ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ሁሉ ፡ በየሹመቱ ፡ በቁጥር ፡ ይቀበላል ፡ ከነሱ ፡ የሚያጠፋው ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንዱ ፡ ለሁለተኛው ፡ በመጽሐፍ ፡ ይጽፍለታል ፡ ይልቁንም ፡ ከሥራታቸው ፡ ወጥተው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ይገላል ፡ ዳግመኛም ፡ ያጠፋል ።
፲፯ እኔም ፡ ስለነዚህ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሜ ፡ አለቅስ ፡ ጀመር ።
፲፰ እንደዚህም ፡ በራዕይ ፡ ይኸን ፡ ነገር ፡ የሚጽፍ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ከእነዚህ ፡ ከመምራኑ ፡ ለሚጠፋው ፡ ላንዱም ፡ ላንዱ ፡ እንዲጥፍለት ፡ አየሁ ።
፲፱ አውጥቶም ፡ እንዲያኖረው ፡ አየሁ ፡ ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ያንን ፡ መጽሐፍ ፡ ሁሉ ፡ የሚሠሩትንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በሞት ፡ ያራቀንም ፡ ሁሉ ፡ ለጥፋት ፡ አሳልፈው ፡ የሰጡትንም ፡ ሁሉ ፡ ያሳያል ።
፳ መጽሐፉም ፡ በእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ተነበበ ፡ ጌታም ፡ መጽሐፉቱን ፡ በጁ ፡ አንሥቶ ፡ አንብቦ ፡ አጥፎ ፡ አኖራት ።
፳፩ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ነገሥታቱ ፡ እስራኤልን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ሲጠብቋቸው ፡ አየሁ ፡ ከነዚህም ፡ ከእስራኤል ፡ ሦስቱ ፡ ተመልሰው ፡ መጡ ፡ ወዳገራቸውም ፡ ገቡ ።
፳፪ ከዚያም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የፈረሰውን ፡ ሁሉ ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፡ የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ከለከሏቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከልክለው ፡ ማስቀረት ፡ አልተቻላቸውም ።
፳፫ ዳግመኛም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አደሱት ፡ ታላቅ ፡ ግንብም ፡ ሆነ ።
፳፬ ዳግመኛም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ፊት ፡ ማዕድን ፡ ሲያኖሩ ፡ ንጹሕ ፡ ያይደለውን ፡ ርኩሱን ፡ ዳቦ ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ሲሠሩ ፡ አየሁ ።
፳፭ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የእስራኤል ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸው ፡ (ዕውቀት ፡) በድንቁርና ፡ ተይዘዋል ፡ ምሥጢርም ፡ አያዩም ፡ መምሮቻቸውም ፡ እንደዚሁ ፡ ናቸው ።
፳፮ ለጥፋትም ፡ ፈጽመው ፡ ይሰጧቸዋል ፡ እስራኤልንም ፡ በእግራቸው ፡ ይረግጧቸዋል ፡ (ይሠለጥኑባቸዋል ፡) ገንዘባቸውንም ፡ ይበሉባቸዋል ።
፳፯ የእስራኤልንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራ

ኤል ፡ ሁሉ ፡ ዳግመኛ ፡ እስኪበተኑ ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ አለ ፡ ከአሕዛብም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ ከአሕዛብም ፡ እጅ ፡ አላዳኗቸውም ።

፩ መጽሐፉን ፡ የሚጽፍ ፡ ይህም ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ አውጥቶ ፡ ለጌታ ፡ አሳየው ፡ በእስራኤል ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ አነበበው ፡ ስለነሱም ፡ ይለምንላቸዋል ።

፪ የመምራኑንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እያሳየው ፡ ይለምንላቸዋል ፡ በመምራኑም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በፊቱ ፡ ያዳኛል ፡ ይህንንም ፡ መጽሐፍ ፡ አንሥቶ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ አኑሮ ፡ ወጣ ።

፫ ነገሥታቱም ፡ እስከ ፡ ንግሡበት ፡ ዘመን ፡ ድርሽ ፡ አየሁ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ነገሥታትም ፡ እንደዚህ ፡ አድርገው ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ።

፬ ሁሉም ፡ በየሹመታቸው ፡ እንደ ፡ ቀድሞዎቹ ፡ ነገሥታት ፡ ጠብቀው ፡ ጨረሱ ።

፭ ሌሎች ፡ ነገሥታትም ፡ በየሹመታቸው ፡ ይጠብቋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከጃቸው ፡ ተቀበሏቸው ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ንጉሥ ፡ ሁሉ ፡ በየሹመቱ ፡ ይጠብቃል ።

፮ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በክፍታ ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ በራዕይ ፡ አየሁ ፡ መጡ ፡ የሞዓብና ፡ የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ሮማውያንም ፡ የሞዓብና ፡ የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ እየመሩ ፡ ሲያመጧቸው ፡ አየሁ ።

፯ እነዚህንም ፡ እስራኤልን ፡ ያጠፏቸው ፡ ጀመር ፡ ዓይናቸውንም ፡ ያጠፉቸው ፡ ጀመር ፡ ከብታቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡ ጀመር ።

፰ እስራኤልም ፡ ከአሕዛብ ፡ የተነሣ ፡ ከብታቸው ፡ ተበልቶባቸዋልና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጩኸው ፡ ለመነ ።

፱ እኔም ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ ጮኩ ፡ እስራኤልንም ፡ በሚጠብቃቸው ፡ በንጉሡም ፡ ጮኩ ።

፲ እስራኤልም ፡ ከኢሎፍላውያን ፡ የተነሣ ፡ ከሞዓብ ፡ ከአሞንም ፡ የተነሣ ፡ ከልታወቁም ፡ አሕዛብ ፡ የተነሣ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ።

፲፩ ገንዘባቸውን ፡ ልብሳቸውን ፡ ልጃቸውንም ፡ ወገኖቻቸው ፡ ብቻቸውን ፡ እስኪቀሩ ፡ ድረስ ፡ ፈጽመው ፡ አልተዉላቸውም ፡ ወገኖቻቸውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጠፉ ፡ እስራኤልም ፡ ከብዛታቸው ፡ አነሱ ።

፲፪ ሀያ ፡ ሦስትም ፡ ነገሥታት ፡ እስከ ፡ ተሾሙበት ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ፡ አምሳ ፡ ስምንት ፡ ሱባኤን ፡ በየሹመቻቸው ፡ ተሾመው ፡ ጨረሱ ።

፲፫ አእምሮ ፡ ካለቸው ፡ ከኒህ ፡ ከዓበይት ፡ ነቢያት ፡ ንዑሳን ፡ ሐዋርያት ፡ ከእስራኤል ፡ ተወለዱ ፡ የእስራኤል ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ይገልጡ ፡ ጀመር ፡ ይጠብቃሉ ፡ እስራኤልንም ፡ ጨኸው ፡ ያስተምሩ ፡ ጀመር ።

፲፬ ፈጽመው ፡ ቸል ፡ አሉ ፡ እንደ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸውም ፡ ፈጽመው ፡ በድንቁርና ፡ ተያዙ ፡ እንጂ ፡ ድንቁርናውም ፡ በነሱ ፡ የበረታ ፡ ሆነ ፡ እንጂ ፡ እስራኤል ፡ አልሰሟቸውም ፡ የነገሯቸውንም ፡ ነገር ፡ አላዳመጧቸውም ።

፲፭ በራዕይም ፡ ሮማውያን ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡ ሐዋርያት ፡ ፈጥነው ፡ ሲሄዱባቸው ፡ አየሁ ፡ ከኒህም ፡ ከሐዋርያት ፡ ለይተው ፡ አንዱን ፡ ዮሐንስን ፡ ይዘው ፡ ገደሉት ።

፲፮ ሐዋርያትንም ፡ ፈጽመው ፡ ገደሏቸው ፡ ለኒህም ፡ ለሐዋርያት ፡ ሥልጣን ፡ እስኪሰጣቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ፡ ሮማውያንም ፡ ሥልጣናቸውን ፡ እናጠፋለን ፡ አሉ ።

፲፯ ከኒህም ፡ ከእስራኤል ፡ አንዱ ፡ ገናና ፡ ክርስቶስ ፡ እስኪወለድ ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸውም ፡ ተገለጠላቸው ።

፲፰ በነሱም ፡ ምሥጢር ፡ አየባቸው ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸውም ፡ ተገለጠላቸው ፡ ሐዋርያትንም ፡ ተከተሉኝ ፡ አላቸው ፡ ሐዋርያትም ፡ ሁሉ ፡ አይተውት ፡ ወደሱ ፡ ሄዱ ።

፲፱ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ እኒህ ፡ የሞዓብ ፡ የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ሮማውያን ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ሐዋርያትን ፡ እስክ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያጠፏቸው ፡ ነበር ፡ ፈጥነው ፡ ወደሳቸው ፡ ሄደው ፡ ያጠፏቸው ፡ ነበር ።

፳ ሐዋርያት ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ ነበር ፡ ኋላ ፡ ግን ፡ ለእስራኤል ፡ ጩኸው ፡ አስተማሩ ፡ እነዚህም ፡ ሮማውያን ፡ ከጌታ ፡ ጋራ ፡ ይጋደሉ ፡ ይጣሉም ፡ ነበር ።

፳፩ የጌታንም ፡ ሥልጣን ፡ ሊያጠፉ ፡ ወደዱ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አልቻሉትም ፡ (አንስርት ፡) ሌሎቹ ፡ ነገሥታት ፡ የሞዓብ ፡ የአሞንም ፡ ሰዎች ፡ እነዚህ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ እስኪመጡ ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ።

፳፪ የዚህን ፡ የጌታን ፡ ሥልጣን ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ለሮማውያን ፡ እርዱን ፡ ብለው ፡ ጮሁ ።

፳፫ ሮማውያንም ፡ ከጌታ ፡ ጋር ፡ ተጣልተው ፡ ተጋደሉ ፡ እሱም ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ ተጣላ ፡ ረዳኤ ፡ አምላክነቱን ፡ የሚመሰክርለት ፡ መላክ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ጮኸ ።

፳፬ የነገሥታቱን ፡ ስም ፡ የጻፈ ፡ ይህ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ።

፳፭ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ይዘ ፡ ይወጣል ፡ እሱም ፡ ረዳኤ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፡ አለው ፡ ሁሉንም ፡ ገልጦ ፡ አሳየው ፡ ይህንንም ፡ ክርስቶስን ፡ ረዳኤ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፡ የሚለው ፡ መልአክ ፡ ወረደ ፡ ይህም ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደነሱ ፡ በመዓት ፡ እስኪመጣበቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሽ ፡ አየሁ ።

፳፮ ያዩትም ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሸሹ ፡ ሁሉም ፡ ከገጻ ፡ መዓቱ ፡ የተነሣ ፡ በሥልጣኑ ፡ ጠፉ ፡ የሞዓብ ፡ የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ሮማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ ተሰበሰቡ ።

፳፯ እስራኤልንም ፡ ለማጥፋት ፡ የሮምን ፡ ሰዎች ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ አመጧቸው ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ መጡ ፡ የዚህን ፡ የክርስቶስን ፡ ሥል

ጣን ፡ ሊያጠፋ ፡ ተራዱ ።

፶፫፡ በጌታ ፡ ቃል ፡ መጽሐፉን ፡ የሚጽፍ ፡ ይህንን ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልንም ፡ በኋላ ፡ የተነሡ ፡ እረህ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ ሰውን ፡ ያጠፉበት ፡ ይህንን ፡ መጽሐፍ ፡ እስኪገልጠው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፶፬፡ ከነሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ይልቅ ፡ እነሱ ፡ አብልጠው ፡ ሰውን ፡ እንዳጠፉ ፡ በእስራኤል ፡ ገሸር ፡ ፊት ፡ አሳየ ፡ የእስራኤልም ፡ ገሸር ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደነሱ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።

፶፭፡ ቀኣጣውን ፡ የሚጨርስበት ፡ በትሩን ፡ በጁ ፡ አን ሥዶ ፡ ምድርን ፡ መታት ፡ ምድርም ፡ ተሰነጠቀች ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ከእሀም ፡ ከእይሁድ ፡ ወገኖች ፡ ከዚያ ፡ ወድቀው ፡ በምድር ፡ ሰጠሙ ፡ ምድርም ፡ ተጫነቻቸው ።

፶፮፡ ለሐዋርያትም ፡ ታላቅ ፡ ሥልጣን ፡ እስኪሰጣቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ሐዋርያትም ፡ ከውቀት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ሊያጠፉቸው ፡ ወጡ ።

፶፯፡ በክፍታ ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ከፊታቸው ፡ ሸሹ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፬ ።

፩፡ ባማረች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ በሱ ፡ በረድኤት ፡ አደረበት ።

፪፡ የተጣፉትንም ፡ መጣፎች ፡ አንሥቶ ፡ በእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እነዚህን ፡ የተጣፉ ፡ መጣፎች ፡ ገለጣቸው ።

፫፡ የቀደመ ፡ አእምሮ ፡ ያደረባቸው ፡ እረህን ፡ ሰባቱን ፡ መላእክት ፡ ጠሯቸው ፡ አፍረታቸው ፡ እንደ ፡ ፈረስ ፡ አፍረት ፡ የሆነ ፡ ከኒህ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ የሚቀድም ፡ መጀመሪያ ፡ የተሾመ ፡ ስማዝያ ፡ ወደሱ ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።

፬፡ አስቀድሞ ፡ የወደቀ ፡ መጀመሪያ ፡ የተሾመ ፡ ዲያብሎስን ፡ አመጡት ፡ ሌሎችንም ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ አመጧቸው ።

፭፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ከሆኑ ፡ ከሰባቱ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ አንድ ፡ የሚሆን ፡ በሱ ፡ ፊት ፡ የነገሥታቱን ፡ ግፍ ፡ የሚጽፍ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ።

፮፡ እስራኤልን ፡ ጠብቁ ፡ ብዬ ፡ የሰጠኋቸውን ፡ ተቀብለውም ፡ ከዘገፉኋቸው ፡ ወጥተው ፡ ብዙዎችን ፡ ያጠፉ ፡ እነዚህን ፡ ሰባውን ፡ ነገሥታት ፡ ወስደህ ፡ አግዛቸው ፡ አለው ።

፯፡ ሁሉንም ፡ እነሆ ፡ ታስረው ፡ አየኋቸው ፡ ሁሉም ፡ በፊቱ ፡ ቆሙ ፡ አስቀድሞ ፡ ፍርድ ፡ በደቂቀ ፡ ሴት ፡ ተጀመረ ፡ ተወቀሱ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁነው ፡ ተገኙ ፡ ፍጹም ፡ መቻያም ፡ ወደሚደረ ግበት ፡ በታ ፡ ተፈርዶበቸው ፡ ሄዱ ።

፰፡ መላእክትም ፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ ጣሏቸው ፡ ያም ፡ በታ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያላልብ ፡ እሳትን ፡ ምሰሶ ፡ የተመላ ፡ ነው ።

፱፡ እነዚያም ፡ ሰባው ፡ ነገሥታት ፡ መምራኑ ፡ ተወ ቀሱ ፡ ኃጢአተኞችም ፡ ሆኑ ፡ እነሱም ፡ ወደዚህ ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ ወደቁ ።

፲፡ እንደዚሁ ፡ እሳትን ፡ በተመላ ፡ ምድር ፡ መከ ከል ፡ አንድ ፡ ገሃነምን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተከፍቶ ፡ አየሁት ።

፲፩፡ በድንቁርና ፡ የተያዙ ፡ እነዚህም ፡ አይሁድን ፡ ወደዚያ ፡ በታ ፡ አመጧቸው ፡ ሁሉም ፡ ተወ ቀሱ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁነው ፡ ተገኙ ፡ እሳት ፡ ባለበት ፡ በዚህ ፡ በገሃነም ፡ ወድቀው ፡ ተቃጠሉ ።

፲፪፡ ይህም ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ (መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡) በቀኙ ፡ ሆነ ፡ እነዚህንም ፡ አይሁድን ፡ በገሃነም ፡ ሲቃጠሉ ፡ ወገናቸውም ፡ ሲቃጠል ፡ አየሁ ።

፲፫፡ ይህንን ፡ ያረጀውን ፡ ቤት ፡ (ሕገ ፡ አሪት ፡) እስኪያፈርሰው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ ለማየት ፡ ቆምኩ ፡ ምሰሶዎችንም ፡ ሁሉ ፡ አወጧቸው ። (ነቢያት ፡ ካህናት ፡)

፲፬፡ የዚያም ፡ ቤት ፡ ጌጡና ፡ ተክሉ ፡ ሁሉ ፡ (ሥርዓት ፡ አሪት ፡) ከሱ ፡ ጋር ፡ ፈረሰ ፡ መላእክትም ፡ አውጥተውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቀኝ ፡ ባለ ፡ ባንድ ፡ በታ ፡ (ፅ ፡ ያዕቆብ ፡) ጣሉት ።

፲፭፡ የእስራኤል ፡ ገሸር ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከዚህም ፡ ከቀደመው ፡ ቤት ፡ ፈጽሞ ፡ (ወንጌል ፡) የሚበልጥ ፡ አዲስ ፡ የሆነ ፡ ቤትን ፡ አምጥቶ ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ያንንም ፡ ቤት ፡ አምጥቶ ፡ አስቀድማ ፡ በፈረሰችው ፡ ቤት ፡ በታ ፡ አጸናው ።

፲፮፡ ምሰሶዎቹም ፡ ሁሉ ፡ አዲሶች ፡ ናቸው ፡ ጌጣጌጡም ፡ ሁሉ ፡ አዲስ ፡ ነው ፡ ቀድሞ ፡ አርጅታ ፡ ካፈረሳትም ፡ ቤት ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ሐዋርያትም ፡ ሁሉ ፡ በመካከሏ ፡ ናቸው ።

፲፯፡ ከሞት ፡ የቀሩ ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ አየኋቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀሩም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ።

፲፰፡ እረህ ፡ ለሐዋርያት ፡ ወድቀው ፡ ይሰግዳሉ ፡ ይለምኗቸዋል ፡ የነገሯቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ቃል ፡ ይሰሙዋቸዋል ።

፲፱፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ነጭ ፡ ልብስ ፡ የለበሱ ፡ አስቀድመውም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ያወጡኝ ፡ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ መላእክት ፡ እጄን ፡ ያዙኝ ።

፳፡ የዚያም ፡ የክርስቶስ ፡ ሥልጣኑ ፡ ይዛኝ ፡ ሰለች ፡ ፍርድ ፡ ሳትደረግ ፡ አውጥተው ፡ በረህ ፡ በሐዋርያት ፡ መካከል ፡ አኖሩኝ ።

፳፩፡ እነዚያም ፡ ሐዋርያት ፡ ሁሉ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ሆኑ ፡ ጸጋ ፡ ክብራቸውም ፡ ታላቅ ፡ ሆነ ፡ ከነቀፋም ፡ የነፃ ፡ ሆነ ።

፳፪፡ የጠፉ ፡ የተበተኑ ፡ ሁሉ ፡ በሩቅ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተሰበሰቡ ።

፳፫፡ ሁሉም ፡ ደጋግ ፡ ሁነዋልና ፡ ወደ ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ተመልሰዋልና ፡ የእስራኤል ፡ ገሸር ፡ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አለው ።

፳፬፡ ለሐዋርያት ፡ የተሰጣቸው ፡ ይህንንም ፡ ሥልጣን ፡

እስከ፡ያጠፉት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ወደ ፡ ቤቱም ፡ መለሱት ፡ በጌታም ፡ ፊት ፡ ጠቅሎ ፡ አኖራት ፡ (ጠበቃት ።)

፴፭፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በዝተው ፡ በዚያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራት ፡ ጸኑ ፡ አልቻላቸውም ፡ የሁሉም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ ተገልጠው ፡ በጎ ፡ በጎ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፡ ከነሱ ፡ አንዱም ፡ በመ ከከላቸው ፡ ምሥጢር ፡ የሚያይ ፡ አልነበረም ።

፴፮፤ ያም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ታላቅ ፡ ሰፊም ፡ ምስጋ ናውንም ፡ ፈጽሞ ፡ የተመላ ፡ ሆኖ ፡ አየሁት ፡ አንድ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ክርስቶስን ፡ ተወልዶ ፡ አየሁት ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቶቹ ፡ ሐዋርያትም ፡ ታላላቆች ፡ ናቸው ።

፴፯፤ እስራኤልና ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ፈርተው ፡ በየ ጊዜው ፡ ይለምኑታል ።

፴፰፤ ዘመዶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአእምሮ ፡ እስኪለ ወጡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ወገኖቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ሆኑ ።

፴፱፤ መጀመሪያ ፡ የተናገርኩት ፡ ሐሳዊ ፡ መሲሕም ፡ በመካከላቸው ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ሆነ ፡ ይኸውም ፡ ሐሳዊ ፡ መሲሕ ፡ ታላቅ ፡ አጥፊን ፡ ሆነ ፡ በሱም ፡ ዘንድ ፡ ታላላቅ ፡ በድንቁርናም ፡ የተያዙ ፡ ሐሳዊ ፡ ሄኖክ ፡ ሐሳዊ ፡ ኤልያስ ፡ አሉት ።

፵፤ የእስራኤል ፡ ገሻር ፡ እግዚአብሔርም ፡ በነሱ ፡ በወገኖቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አለው ።

፵፩፤ እኔም ፡ በመካከላቸው ፡ ተኛቼ ፡ ተነሥቼ ፡ ሁሉን ፡ አየሁ ፡ ተኛቼም ፡ ያየሁት ፡ ራዕይ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ተመኝታዬም ፡ ተነሥቼ ፡ የቮርነት ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡ ለሱም ፡ ምስጋናን ፡ አቀ ረብሁለት ።

፵፪፤ ከሱም ፡ የተነሣ ፡ ታላቅ ፡ ልቅሶን ፡ አለቀስኩ ፡ ወዳየሁት ፡ ወደዚህ ፡ ገሃነም ፡ ሲወርዱ ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ መታገሡን ፡ አልቻልኩምና ፡ እንባዬ ፡ አልተገታም ።

፵፫፤ ሁሉ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ መጥቶ ፡ ይጨርሳልና ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ በየወገን ፡ በየወገኑ ፡ ተገ ለጠልኝ ።

፵፬፤ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ የቀደመውን ፡ ሕልሜን ፡ አሰብኩት ፡ ይህንን ፡ ራዕይ ፡ አይቻለሁና ፡ ስለዚ ህም ፡ ነገር ፡ አለቀስኩ ፡ ታወክሁ ።

፵፭፤ አውንም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ አስተምራቸው ፡ የሚል ፡ ቃል ፡ ጠርቶኛል ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የሚያርስባችሁን ፡ ሁሉ ፡ ገልጬ ፡ አስ ተምራችሁ ፡ ዘንድ ፡ ዕውቀትም ፡ ተሰጥቶኛ ልና ፡ ወንድሞችህን ፡ ሁሉ ፡ ጥራልኝ ፡ የናትህ ንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሰብስብልኝ ።

፵፮፤ ገልጬ ፡ አስተምራችሁ ፡ ዘንድ ፡ ዕውቀቱ ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ በገዶ ፡ ተሰጠኝ ።

፵፯፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ከኔ ፡ ተለይቶ ፡ ሄደ ፡ ወንድሞቹን ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ ጠራቸው ፡ ዘመዶቹንም ፡ ሰበሰባቸው ፡ ለልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ነገ ርን ፡ ነገራቸው ።

፵፰፤ ልጆቹ ፡ የኔ ፡ ያባታችሁን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስሙ ፡ በናንተ ፡ አዳኝበትኋለሁና ፡ ወዳጆቹ ፡ የሚያገ ኛችሁንም ፡ መከራ ፡ እነግራችኋለሁና ፡ ካንደ በቱ ፡ የወጣውንም ፡ ነገር ፡ በሚገባ ፡ ስሙ ፡ አላቸው ።

፵፱፤ የቀናች ፡ ሕግንም ፡ ውደዷት ፡ በሷም ፡ ጸንታ ችሁ ፡ ኑሩ ፡ ሁለት ፡ ልብም ፡ ሁናችሁ ፡ ወደ ፡ ቀናች ፡ ሕግ ፡ አትቅረቡ ፡ ልጆቼ ፡ በውነት ፡ ሥራ ፡ ዘንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ እንጂ ፡ ሁለት ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ አት ሁኑ ።

፶፤ ያችም ፡ ወደ ፡ በጎ ፡ ሥራዎች ፡ ትመራችኋለች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የግፍ ፡ አካል ፡ እንዳጸና ፡ አው ቃለሁና ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ከፈጣሪያችሁ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደርጋችኋል ።

፶፩፤ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ጽኑ ፡ መቅሠፍት ፡ ይጨረ ሳል ፡ ግፍም ፡ ሁሉ ፡ ትጨረሳለች ፡ (ታልፋ ለች ፡) ሠሪዎቿም ፡ ይጠፋሉ ።

፶፪፤ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ያልፋል ፡ ዳግመኛም ፡ (ጥቅመ ፡ ሰናያር ፡) ግፍ ፡ ሁሉ ፡ ተሠርታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ትጨረሳለች ፡ የግፍ ፡ ሥራና ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ትጀመራለች ፡ በደልም ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ሆና ፡ ትሠራለች ።

፶፫፤ ኃጢአትና ፡ ሐሰት ፡ በደልና ፡ ስድብ ፡ ክፋውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እየበዛ ፡ ወንጀልና ፡ በደልም ፡ እየበዛ ፡ ጣዖትም እየተመለከ ፡ ጽኑ ፡ መቅሠ ፍት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡ በነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይደረጋል ።

፶፬፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፍርድን ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ የከ በረ ፡ ጌታ ፡ በመቅሠፍትና ፡ በመዓት ፡ ይመ ጣል ።

፶፭፤ በነዚያ ፡ ወራቶ ፡ ግፍ ፡ ከሠሪዎቿ ፡ ጋራ ፡ ትጠ ፋለች ፡ ከክዳትም ፡ ጋራ ፡ በሐሠት ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ይጠፋሉ ፡ ይኸም ፡ ሁሉ ፡ ለአሕዛብ ፡ ይሰጣል ።

፶፮፤ አዳራሽ ፡ በእሳት ፡ ትጠፋለች ፡ (ሰዶም ፡ ገሞራ ፡) ከዚህም ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያወጧቸዋል ፡ በተ ፈረደባቸው ፡ በእሳት ፡ ይጠፋሉ ፡ በቀኣ ፡ ዘለ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ለሚኖር ፡ በጽኑም ፡ ፍርድ ፡ ይጠፋሉ ።

፶፯፤ ደግ ፡ ሰው ፡ አብርሃም ፡ ከንዋመ ፡ ሐኬት ፡ ይለ ያል ፡ ኢታምልክ ፡ ይሠራል ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ከዚያም ፡ ቀጥሎ ፡ የበደል ፡ ሥራዎች ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ።

፶፰፤ የከነዓንም ፡ ሰዎች ፡ በኢያሱ ፡ ሰይፍ ፡ ይጠፋሉ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚሳደቡ ፡ ወገኖች ፡ በቦ ታው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ።

፶፱፤ ግፍን ፡ የሚያስፋት ፡ ስድብንም ፡ የሚሠሯት ፡ ሰዎች ፡ በጦር ፡ ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሁለተኛ ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ የሚደረግባት ፡ ስምንተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ትደረ ጋለች ፡ ሰውን ፡ ከሚበድሉ ፡ ሰዎች ፡ የተነሣ ፡ እውነተኛ ፡ ፍርድ ፡ ይደረግባት ፡ ዘንድ ፡ ለሷ ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጣል ፡ ኃጥአንም ፡ በጻድቃን ፡

እጅ፡ ይወድቃሉ ።
፪፤ በመጨረሻዋም ፡ ከበጎ ፡ ሥራቸው ፡ የተነሣ ፡ ቤት ፡ ንብረት ፡ ያደርጋሉ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ሊመሰገንበት ፡ ለገናና ፡ ንጉሥ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ይሠራል ።
፫፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በዘጠኝኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ እውነተኛይቱ ፡ ሕግ ፡ ትገለጣለች ።
፬፤ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ፡ ሰውም ፡ ለጥፋት ፡ ይቄጠራል ፡ ይህንንም ፡ አይተው ፡ ሌሎች ፡ ሰዎች ፡ የቀናች ፡ ሥራን ፡ ይመለከታሉ ።
፭፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሥረኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ የሚሆን ፡ የዘላለም ፡ ፍርድ ፡ ይደረግባታል ።
፮፤ በደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ፍርድ ፡ ትደረጋለች ፡ በመላእክት ፡ መካከል ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ደገኛ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሰጣል ፡ ይበላል ።
፯፤ የቀድሞ ፡ ሰማይ ፡ ፈጽሞ ፡ ያልፋል ፡ ይባላል ፡ አዲስ ፡ (ጠፈር ፡) መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ይሰጣል ፡ ይበላል ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ብርሃንን ፡ ለዘላለሙ ፡ ያበራሉ ።
፰፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ስፍር ፡ ቁጥር ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ሱባዔዎች ፡ በቸርነቱና ፡ በይቅርታ ፡ ለዘላለሙ ፡ ይደረጋሉ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኃጢአት ፡ እስተዘላለሙ ፡ ትሠራለች ፡ አትሠራም ።
፱፤ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ የግፍ ፡ ሥራዎችንና ፡ የበጎ ፡ ሥራዎችን ፡ ገልጬ ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፲፤ ዳግመኛ ፡ የሚመጣባችሁን ፡ መከራ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ ገልጬ ፡ አስተምራችኋለሁ ፡ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ስሙኝ ፡ በበጎ ፡ ሥራዎች ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ።
፲፩፤ በግፍ ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ይጠፋሉ ፡ ልጄ ፡ በግፍ ፡ ሥራዎች ፡ ጸንታችሁ ፡ አትኑሩ ፡ እላችኋለሁ ።
፲፪፤ ሕግን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ ከምጽፍ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ክቡር ፡ የዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ መምህር ፡ ከምሆን ፡ ከኔ ፡ ከሄኖክ ፡ የተጻፈ ።
፲፫፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የጥበብ ፡ ትምህርት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ ፍቅርንና ፡ የቀና ፡ ነገርን ፡ ለሚሠሩ ፡ ኋላ ፡ ለሚወለዱ ፡ ልጆችም ፡ ትድረስ ።
፲፬፤ ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ገናናም ፡ የሚሆን ፡ ጌታ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ መዋዕለ ፡ ንስሐን ፡ ሰጥቷልና ፡ ሰውነታችሁ ፡ በአዝማነ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ እንዳታገኝ ፡ ትሁን ።
፲፭፤ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ከንዋመ ፡ ሐኬት ፡ ይለያል ፡ ወደ ፡ እውነት ፡ ሥራዎችም ፡ ይሔዳል ።
፲፮፤ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ አኗኗሩም ፡ በይቅርታና ፡ በቸርነት ፡ ነው ፡ ደጉንም ፡ ሰው ፡ ለዘላለሙ ፡ ይቅር ፡ ይለዋል ፡ በሱም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ ይሰጠዋል ፡ ሥልጣንንም ፡ ይሰጠዋል ።
፲፯፤ ቸርነቱ ፡ በእውነትም ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ዕውቀትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ በለማወቅ ፡ የተሠራች ፡ ኃጢአትም ፡ እስተዘላለሙ ፡ ትጠፋለች ፡ ከዚያችም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስተዘላለሙ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ትወራለች ፡ አትባልም ።
፲፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሄኖክ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ከመጻሕፍት ፡ እየተጠቀሰ ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ።
፲፱፤ ሄኖክ ፡ የሕጋውያንን ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ የደናግልንም ፡ ነገር ፡ ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ የቀና ፡ ሥራንም ፡ የሚሠራ ፡ የአብርሃምንም ፡ ነገር ፡ ተናገረ ፡ ልጆቼ ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ ፈጽሜ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ አለ ።
፳፤ በሰማይ ፡ የታየኝን ፡ ራዕይ ፡ የከበሩ ፡ ከሆኑ ፡ ከመላእክት ፡ ቃል ፡ ሰምቼ ፡ ያወቅሁትን ፡ በሰማይ ፡ ሰሌዳነትም ፡ አይቼ ፡ ልብ ፡ ያደረግሁትን ፡ እኔ ፡ ሄኖክ ፡ እነግራችኋለሁ ።
፳፩፤ ሄኖክም ፡ ከመጻሕፍት ፡ እየጠቀሰ ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ፡ በለአእምሮ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ሄኖክ ፡ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ተወለድሁ ።
፳፪፤ እውነተኛ ፡ ፍርድ ፡ እስከ ፡ ደረግ ፡ ድረስ ፡ ጌታ ፡ የሰውን ፡ ኃጢአት ፡ ታገሠ ፡ ከኔም ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛይቱ ፡ ሰባዔ ፡ ጽኑ ፡ ኃጢአት ፡ ትሠራለች ።
፳፫፤ ተንኰልም ፡ ጸናች ፡ በሳም ፡ የመጀመሪያይቱ ፡ መከራ ፡ መጨረሻ ፡ ትደረጋለች ። (ማየ ፡ አይኅ ፡ ነው ፡)
፳፬፤ ኖኅም ፡ በሳ ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡ ይድናል ፡ ዘመኑም ፡ ከተጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ግፍ ፡ ትሠራለች ፡ እሱንም ፡ ለበደሉ ፡ ሰዎች ፡ የልሳን ፡ መለያየትን ፡ ያደርጋል ። (በቋንቋ ፡)
፳፭፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመጨረሻዋ ፡ እውነተኛ ፡ ሕግን ፡ ለመጠበቅ ፡ አብርሃም ፡ ይመረጣል ፡ ከሱም ፡ ለዘላለሙ ፡ ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ ይሰሐቅ ፡ ይወለዳል ።
፳፮፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ባራተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመጨረሻዋ ፡ ነቢያትና ፡ ካህናት ፡ ራዕይ ፡ ያያሉ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ጸንታ ፡ የምትኖር ፡ ሕገ ፡ አሪትም ፡ ትሠራለች ፡ ደብተራ ፡ አሪትም ፡ ትሠራላቸዋለች ።
፳፯፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በምስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመጨረሻዋ ፡ መንግሥትና ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እስተዘላለሙ ፡ ሊኖር ፡ ይሠራል ።
፳፰፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በሳ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ደንቆሮዎች ፡ ናቸው ፡ የሁሉም ፡ ልቡናቸው ፡ ከጥበብ ፡ ይለያል ፡ በሳም ፡ ኤልያስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ያርጋል ።
፳፱፤ በመጨረሻዋም ፡ የመንግሥቱ ፡ ቤት ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ፡ የተመረጡ ፡ የመንግሥትም ፡ ዘመዶች ፡ ሁሉ ፡ በሳ ፡ ይበተናሉ ።
፴፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ወንጀለኛ ፡ ኃጢአቷ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሥራዋም ፡ ሁሉ ፡ ወንጀል ፡ የሚሆን ፡ ልጅ ፡ ትነሣለች ።
፴፩፤ በመጨረሻዋ ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግን ፡ ከጠበቀ ፡ ከአብርሃም ፡ የተወለዱ ፡ የትምርታ

ቸው ፡ ዋጋ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ሆኖ ፡ የሚሰጣ
ቸው ፡ ነቢያት ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ለማስተማር ፡
ይመረጣሉ ።

፴፪ ከሰው ፡ ከተወለደ ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡ የጌታ ፡
ቃሉን ፡ ሰምቶ ፡ የማይተዋወክ ፡ ማነው ፡ አሳቡ
ንስ ፡ ያስብ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ማነው ።

፴፫ ሰማይን ፡ ሥራዋንም ፡ ሁሉ ፡ ቀና ፡ ብሎ ፡
ማየት ፡ የሚችል ፡ ማነው ።

፴፬ የሰማይን ፡ ሥራ ፡ መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚቻ
ለው ፡ ከሥጋውም ፡ ለይቶ ፡ ነፍሱን ፡ ከነፍ
ሱም ፡ ለይቶ ፡ ሥጋውን ፡ ማየት ፡ የሚቻለው ፡
ይህ ፡ ነፍሴ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ሥጋዬ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡
መናገር ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ፡ ይህም ፡ ባይ
ሆን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ መውጣት ፡ የመላእክትን ፡
ክንፍ ፡ አይቶ ፡ የሚያስባቸው ፡ ይህም ፡ ባይ
ሆን ፡ እንደነሳቸው ፡ ማድረግ ፡ የሚቻለው ፡
ማነው ።

፴፭ የምድርን ፡ አቈልቋይዋን ፡ ወርዷን ፡ ምንም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ማወቅ ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
ማነው ።

፴፮ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ልካቸው ፡ ለማን ፡ ተገለጠ ፡ የሰ
ማይን ፡ ምዋቀቷን ፡ ርዝመቷን ፡ ምንም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ የፀናችበትም ፡ በምንም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚችል ፡ የከበበችም ፡
ቁጥራቸው ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዐሐይ ፡
ጨረቃም ፡ ሁሉ ፡ በየትም ፡ እንዲያርፉ ፡ ማወቅ ፡
የሚቻለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ቢኖር ፡ በሱ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ እውነተኛይቱን ፡ ሕግ ፡
ውደዷት ፡ የውነት ፡ ሥራዎችን ፡ ይቀበሏቸው ፡
ዘንድ ፡ ይገባልና ፡ በሷም ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ፡
እላችኋለሁ ።

፪ የግፍ ፡ ሥራዎች ፡ ግን ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉ ፡
ያንሳሉ ፡ በደግነት ፡ ለታወቁ ፡ ሰዎችም ፡ ከልጅ ፡
ልጅ ፡ ጀምሮ ፡ የሞትና ፡ የግፍ ፡ ሥራዎች ፡ ይገ
ለጣሉ ፡ ሰዎችም ፡ ከነሳቸው ፡ ይርቃሉ ፡ እነ
ሱንም ፡ አይከተሏቸውም ።

፫ አሁንም ፡ ለናንተ ፡ ለወዳጆቼ ፡ በግፍና ፡ በክፉ ፡
ሥራዎች ፡ ሞትን ፡ በሚያመጡ ፡ ሥራዎች ፡
ጸንታችሁ ፡ አትኑሩ ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ የተመ
ረጠች ፡ ድኅነታችሁንም ፡ ለናንተ ፡ ፈጽማችሁ ፡
ውደዱ ፡ እንጂ ፡ እንዳትጠፉ ፡ ወደነሱ ፡ አትቅ
ረቡ ፡ እላችኋለሁ ።

፬ በፍቅር ፡ ሥራዎችም ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ ትድ
ናላችሁ ፡ በተድላ ፡ ደስታውም ፡ ትዘጋጃላችሁ ፡
በልቡናችሁም ፡ አሳብ ፡ ሕጉን ፡ ትይዛላችሁ ።

፭ ክፉ ፡ ጥበብን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎ
ችን ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ እንዲፈትኗቸው ፡ አው
ቃለሁና ፡ ነገሬ ፡ ከልቡናችሁ ፡ አይጥፋ ፡ ለኃ
ጢአትም ፡ ልቡና ፡ ሁሉ ፡ አይገኝላት ፡ ሕግ ፡
በያፈርሱ ፡ የሚመጣው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አያን
ስም ።

፮ እነሱ ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉና ፡ ፍቅር ፡ አንድነ
ትም ፡ የላቸውምና ፡ ሐሰት ፡ ነገርን ፡ ግፍንም ፡
ተንኰልንም ፡ አጥንተው ፡ ለሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡
ወዮላቸው ።

፯ ከሥር ፡ ከመሠረታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉና ፡
በሰይፍም ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉና ፡ ወርቅን ፡
ብርንም ፡ የሚሰበስቧት ፡ ሰዎች ፡ ፍርዱ ፡ ፈጥ
ነው ፡ ይጠፋሉና ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ ቀምተው ፡
ቤታቸውን ፡ ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።

፰ በባለጠግነታችሁ ፡ ላይ ፡ ታምናችኋልና ፡ ከባ
ለጠግነታችሁም ፡ ትለያላችሁና ፡ እናንተ ፡ በለ
ጠጎች ፡ ወዮላችሁ ።

፱ እግዚአብሔርን ፡ በባለጠግነታችሁ ፡ ወራት ፡
አላሰባችሁትምና ፡ እናንተስ ፡ ስድብን ፡ በደል
ንም ፡ ሠራችኋት ፡ ደም ፡ ለሚፈስበት ፡ ጨለ
ማም ፡ ለሚደረግባት ፡ ጽኑ ፡ ፍርድም ፡ ለሚፈ
ረድባት ፡ ዕለት ፡ ምጽአትም ፡ የተዘጋጃችሁ ፡
ሆናችሁ ።

፲ የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያጠፋችሁ ፡
በናንተም ፡ ጥፋት ፡ ላይ ፡ ይቅርታው ፡ እንዳይ
ደረግላችሁ ፡ እኔም ፡ እንደዚህ ፡ ብዬ ፡ እነግራ
ችኋለሁ ።

፲፩ እናንተንም ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በናንተ ፡
ጥፋት ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ የናንተም ፡ መምሮቻ
ችሁም ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ለዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ ለኃጥአን ፡ ስድብ ፡ ይሆ
ናሉ ።

፲፪ ዓይኖቼ ፡ ውሀን ፡ የቋጠሩ ፡ ደመናዎችን ፡ ይሆኑ ፡
ዘንድ ፡ በናንተም ፡ ላይ ፡ አለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ውሀ
ንም ፡ እንደ ፡ ቋጠረ ፡ ደመና ፡ እንባዬን ፡ አፈስ ፡
ዘንድ ፡ ከልቡናዬም ፡ ኀዘን ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ላይ
ኖቼ ፡ ማን ፡ በሰጠኝ ፡ ነበር ።

፲፫ ክፋትንና ፡ ስድብን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አድርጉ ፡
ብሎ ፡ ማን ፡ አስተማራችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ኃጥአን ፡ እናንተን ፡ ቀኖጥ ፡ ፍርድ ፡ ያገኛች
ኋል ።

፲፬ እንደ ፡ ወደዳችሁ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ታደ
ርጉባቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳግመኛ ፡
በጃችሁ ፡ ይጥሏቸዋልና ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡
ከኃጥአን ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ።

፲፭ እንዳትፈቱ ፡ ሁናችሁ ፡ የማይገባ ፡ ግዝትን ፡
ለምትገዝቱ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ስለ ፡ ኃጢ
አታችሁም ፡ ድኅነት ፡ ከናንተ ፡ ራቀ ።

፲፮ እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ መጠን ፡ ፍዳውን ፡ ትቀበላላ
ችሁና ፡ ለባልንጀራችሁ ፡ ክፉ ፡ ምላሽ ፡ ለምት
መልሱ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፲፯ በሠራችሁት ፡ ሥራ ፡ ፈጥናችሁ ፡ ትጠፋላች
ሁና ፡ ሐሰት ፡ ለምትመሰክሩ ፡ ለበደልም ፡ ለም
ትገቧት ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፲፰ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ አስወጥታችሁ ፡ ትሰዷቸዋላ
ችሁና ፡ እናንተም ፡ በነሱ ፡ እጅ ፡ ትወድቃላች
ሁና ፡ ከሠራችሁትም ፡ ግፍ ፡ የተነሣ ፡ ትሰደዳ
ላችሁና ፡ የነሱም ፡ ፍዳ ፡ በናንተ ፡ ይጸናልና ፡
ለናንተ ፡ ለኃጥአን ፡ ወዮላችሁ ።

፲፱ ጠላቶቻችሁ ፡ ኃጥአን ፡ ከፊታችሁ ፡ ፈጥነው ፡

እንዲጠፉ ፡ እንደ ፡ ወደዳችሁ ፡ ሥልጣንም ፡ በነሳቸው ፡ እንዲደረግ ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡ ይህንን ፡ ተስፋ ፡ አደረጉ ።

፫ ፡ ኃጥአን ፡ መከራ ፡ በሚቀበሉበትም ፡ ቀን ፡ የናንተ ፡ ልጆች ፡ እንዳሞሮች ፡ ተነሥተው ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ ይላሉ ።

፬ ፡ በታችሁም ፡ ከጥንብ ፡ አሞራ ፡ በታ ፡ ይልቅ ፡ ይርቃል ፡ ወጥታችሁም ፡ ወደ ፡ ቀበሮ ፡ ጕድጓድ ፡ ከመዐኞችም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ሽክክ ፡ ለዘላለሙም ፡ ወደ ፡ ገደል ፡ ጥግ ፡ ትገባለች ።

፭ ፡ በናንተም ፡ ላይ ፡ ክፋ ፡ ሥራቸውን ፡ ይሠራሉ ፡ ይህ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ በናንተ ፡ ምስክር ፡ ይሆንባችኋል ፡ እንጂ ፡ እናንተ ፡ እንደነሱ ፡ አትሆኑም ፡ ለወንድሞቻችሁም ፡ ከኃጥአንም ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆናችሁ ፡ እንደ ፡ ሄለይም ፡ ቃላቸውን ፡ አቅዋነው ፡ ያለቅሳሉ ።

፮ ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ ለናንተ ፡ ድኅነት ፡ ይሆንላችኋልና ፡ የበራም ፡ ብርሃን ፡ ለናንተ ፡ ያበራላችኋልና ፡ ከሰማይም ፡ ዕረፍት ፡ የሚደረግበትን ፡ ቃል ፡ ትሰማላችሁና ፡ መከራ ፡ የምትቀበሉ ፡ ጻድቃን ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ አትፍሩ ።

፯ ፡ ባለጸግነታችሁ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ ያስመስላችኋልና ፡ እናንተ ፡ ክፉዎች ፡ ኃጥአን ፡ ወዮላችሁ ፡ ልቡናችሁ ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ በደለኞች ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ ይዘልፋችኋል ። (ያውቅባችኋል ፡)

፰ ፡ ይህም ፡ ነገር ፡ በናንተ ፡ ለክፋታችሁ ፡ መታሰቢያ ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ፡ አለ ።

፱ ፡ ያፈራውን ፡ ስንዴ ፡ የምትበሉ ፡ ከላምም ፡ ጡት ፡ የተገኘ ፡ ወተቱንም ፡ የምትጠጡ ፡ የተዋረዱትንም ፡ ሰዎች ፡ በኃይላችሁ ፡ የምትረጋግጧቸው ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፲ ፡ የኃጢአታችሁን ፡ ፍዳ ፡ ፈጥናችሁ ፡ ትቀበላላችሁና ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ውኃን ፡ ለምትጠጡ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ፡ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ ሕጉን ፡ ትታችኋልና ፡ ፈጽማችሁ ፡ ትጠፋላችሁ ።

፲፩ ፡ በደልን ፡ ተንኰልን ፡ ስድብን ፡ ለምትሠሩ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ይህም ፡ በናንተ ፡ የክፋታችሁ ፡ መታሰቢያ ፡ ይሆናል ።

፲፪ ፡ የምትጠፉበት ፡ ቀን ፡ ትመጣለችና ፡ ደጉን ፡ ሰው ፡ በኃይላችሁ ፡ ራስ ፡ ራሱን ፡ ለምትቀጠቅጡት ፡ ለናንተ ፡ ለኃይለኞች ፡ ወዮላችሁ ።

፲፫ ፡ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ በናንተ ፡ በተፈረደባችሁ ፡ ቀን ፡ ደጋጎችና ፡ ብዙዎች ፡ ወራቶች ፡ ይመጣሉ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ ፡ ኃጥአን ፡ ለስድብ ፡ እንዲሆኑ ፡ ግፍም ፡ በሥሩበት ፡ ቀን ፡ እንዲጠፉ ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡ አመኑ ።

፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ የናንተን ፡ ጥፋት ፡ ያስባልና ፡ በሰማይም ፡ ያሉ ፡ መላእክት ፡ በናንተ ፡ ጥፋት ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋልና ፡ ይህ ፡ በደግነታችሁ ፡ የታወቀ ፡ ይሆንላችኋል ።

፫ ፡ ኃጥአን ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ የጻድቃን ፡ ጸሎታቸው ፡ ዋጋ ፡ ሊያሰጥ ፡ በሰማችሁ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድባት ፡ በዚያች ፡ ቀንስ ፡ ወዴት ፡ ትሸሻላችሁ ።

፬ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የቅዱሳን ፡ ልመናቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትደርሳለች ፡ በናንተ ፡ ግን ፡ የሚፈረድባችሁ ፡ ወራት ፡ ይደርስባችኋል ።

፭ ፡ በግፋችሁ ፡ የሠራችሁትም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በክበረና ፡ በገነነ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይነበባል ፡ ፊታችሁም ፡ በመከራው ፡ ያፍራል ፡ በግፍ ፡ የጸና ፡ ሥራችሁም ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።

፮ ፡ በየብስና ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ያላችሁ ፡ የክፋዎች ፡ ሰዎችም ፡ ስም ፡ አጠራራቸው ፡ በናንተ ፡ የተጠራባችሁ ፡ ኃጥአን ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፯ ፡ በውነት ፡ ያይደለ ፡ ወርቅና ፡ ብርን ፡ የምትሰበስቡ ፡ ባለጸግነትን ፡ አገኘን ፡ ገንዘቡም ፡ በዛልን ፡ የወደድነውንም ፡ ሁሉ ፡ ገዛን ፡ የምትሉ ፡ ሰዎች ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፰ ፡ ብሩን ፡ ሰብስበናልና ፡ በሳጥኖቻችንም ፡ መልተናልና ፡ በቤታችንም ፡ ያሉ ፡ አራሾች ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ በገዛተውልናልና ፡ አሁንም ፡ ያሰብነውን ፡ ሁሉ ፡ እናድርግ ፡ ለምትሉ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፱ ፡ ከናንተ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ፡ እንጂ ፡ በለጠግነት ፡ አይኖርላችሁምና ፡ አሰታችሁ ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ ይበዛል ።

፲ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በግፍ ፡ ሰብስባችሁታልና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ለጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ትሰጣላችሁ ።

፲፩ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ታያላችሁና ፡ ዛሬም ፡ ሰነፎችና ፡ ብልሆች ፡ ለምትሆኑ ፡ ለናንተ ፡ እነግራችኋለሁ ።

፲፪ ፡ እናንተ ፡ ወንዶቹ ፡ ከሴቶች ፡ ይልቅ ፡ እናንተ ፡ ጌጡን ፡ ታጌጣላችሁና ፡ ይልቁን ፡ ከድንግሊቱ ፡ ይልቅ ፡ ብዙ ፡ መልክ ፡ ያለው ፡ ጌጥን ፡ ታደርጋላችሁና ።

፲፫ ፡ በመንግሥት ፡ በገናንነት ፡ በሥልጣን ፡ ያለን ፡ ይመስላችኋል ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ በነጭ ፡ ሐርም ፡ የከበርን ፡ ይመስላችኋል ።

፲፬ ፡ መብሎችም ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ በገዛተው ፡ በፊታቸው ፡ ይቀርባሉ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ጥበብና ፡ ትምህርት ፡ የላቸውም ።

፲፭ ፡ በዚህም ፡ በመብሉና ፡ በመጠጡ ፡ ገንዘቦቻቸው ፡ ከክብራቸውና ፡ ከጌትነታቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ይጠፋሉ ።

፲፮ ፡ በስድብ ፡ በችጋር ፡ በጽኑ ፡ በቀልም ፡ ሁነው ፡ ሊኖሩ ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ ጕድጓድ ፡ ትወድቃለች ፡ (ገሃነም ፡ ነው) ።

፲፯ ፡ ኃጥአን ፡ ተራራው ፡ በባሕርዩ ፡ ተገዥ ፡ እንዳል ፡ ነበረ ፡ እንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ እንዳይሆን ፡ ኮረብታይቱም ፡ ለሰት ፡ ሰት ፡ በሪያ ፡ እንዳይደሉ ፡ ለናንተ ፡ ነገርኋችሁ ።

፲፰ ፡ አዳምና ፡ ሔዋን ፡ ከራሳቸው ፡ አንቅተው ፡ ሠሯት ፡ እንጂ ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ ኃጢአትም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የባሕርይ ፡ ሁና ፡

አልተላከችም ፡ እሷንም ፡ የሠረት ፡ ሰዎች ፡ ለጽኑ ፡ መርገም ፡ ይሆናሉ ፡ (ሐሩ ፡ ይበላሉ) ።
፲፱፤ በጅዋ ፡ በሠራችው ፡ ሥራ ፡ ልጅ ፡ ሳትወልድ ፡ ትሞታለች ፡ እንጂ ፡ ለሴትም ፡ መምከን ፡ አልተሰጣትም ፡ ነበር ።
፳፤ ኃጥአን ፡ ክፉ ፡ ሠራችሁ ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ ፈጽሞም ፡ የተሠወረ ፡ የግፍ ፡ ሥራም ፡ እንደሌላችሁ ፡ በገናናና ፡ በከበረ ፡ ስሙ ፡ ምዬ ፡ ነገርኋችሁ ።
፳፩፤ በሰውነታችሁ ፡ በልቡናችሁም ፡ የሚሠወርላችሁ ፡ አታስመስሉት ፡ በሰማይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይጸፍ ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ በየቀኑ ፡ የሠራችሁትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማችሁ ፡ አታውቁምና ፡ በልቡናችሁ ፡ ይሠወርልናል ፡ አትበሉ ።
፳፪፤ ፍርድ ፡ እስከሚፈረድባት ፡ እስክ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ የበደላችሁት ፡ በደል ፡ በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ እንዲጸፍባችሁ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ታውቃላችሁ ።
፳፫፤ በስንፍናችሁ ፡ ትጠፋላችሁና ፡ መምራንንም ፡ አትሰሚቸውምና ፡ በጎ ፡ ነገርም ፡ አታገኛችሁምና ፡ እናንት ፡ ሰነፎች ፡ ወዮላችሁ ።
፳፬፤ አሁንም ፡ ጥፋት ፡ ለታዘዘባት ፡ ቀን ፡ እናንተ ፡ የተዘጋጃችሁ ፡ እንደሆናችሁ ፡ እወቁ ፡ ተፈርዶባችሁ ፡ ወደገሃነም ፡ ትጌዳላችሁ ፡ እንጂ ፡ ኃጥአን ፡ እንድናለን ፡ ብላችሁ ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉ ።
፳፭፤ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ ለሚፈረድባት ፡ ቀን ፡ መከራም ፡ በታዘዘበት ፡ በሰውነታችሁም ፡ ታላቅ ፡ ጉስቁልና ፡ በታዘዘበት ፡ ቀን ፡ ለጥፋት ፡ ተዘጋጅታችኋልና ፡ ምግባርን ፡ ስላላወቃችሁ ፡ በነፍስ ፡ ትሞታላች ።
፳፮፤ ክፉ ፡ ሥራን ፡ የምትሠሩ ፡ ብርንዶንም ፡ የምትበሉት ፡ እናንት ፡ ልበ ፡ ድንጋዮች ፡ ወዮላችሁ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አብዝቶ ፡ የፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ያመረ ፡ ነው ፡ እያላችሁ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ትበላላችሁ ፡ ትጠጣላችሁ ፡ ትጠግባላችሁ ፡ እናንተ ፡ ከወዴት ፡ አግኝታችሁት ፡ ነው ፡ እንድነትም ፡ የላችሁም ።
፳፯፤ የበደልን ፡ ሥራ ፡ ለምትወዱት ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ በጎይቱንስ ፡ ለምን ፡ ትመኟታላችሁ ።
፳፰፤ በጻድቃንም ፡ እጆች ፡ አልፋችሁ ፡ ትያዙ ፡ ዘንድ ፡ አደላችሁ ፡ እወቁ ፡ አንገቶቻችሁንም ፡ ቆርጠው ፡ ይገሏችኋል ፡ ከዚያም ፡ አስቀድመው ፡ አይራሩላችሁም ።
፳፱፤ ለናንተ ፡ መቃብር ፡ አይቆፍሩላችሁምና ፡ በጻድቃን ፡ መከራ ፡ ደስ ፡ ለሚላችሁ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
፴፤ የድኅነት ፡ አለኝታ ፡ አይደረግላችሁምና ፡ የመምህራንን ፡ ነገር ፡ ለምትንቁ ፡ ለናንት ፡ ወዮላችሁ ።
፴፩፤ ሐሰት ፡ ነገራቸውን ፡ ይሰሚት ፡ ዘንድ ፡ ስንፍናቸውንም ፡ እንዳይዘነጉት ፡ እነሱ ፡ አሰታቸውን ፡ ይጽፉሉና ፡ ሕጉን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ነገርንና ፡ የአሰትን ፡ ነገር ፡ ለምትጽፉ ፡ ለናንት ፡ ወዮላችሁ ።
፴፪፤ አይዘገዩም ፡ ፈጥነው ፡ ይሞታሉ ፡ እንጂ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግላቸውም ።
፴፫፤ ክፉ ፡ እርሷና ፡ ለምታረጁ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ፡ የሐሰቱንም ፡ ነገር ፡ ፈጽመው ፡ ያከብራሉ ፡ በዚህም ፡ ሥራችሁ ፡ ጠፋችሁ ፡ ድኅነት ፡ በጎም ፡ ነገር ፡ የላችሁም ።
፴፬፤ የቀኑ ፡ ነገሮችንም ፡ ለምትለዋውጧቸው ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖረውንም ፡ ሥርዓት ፡ ይለውጣሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ኃጢአተኞች ፡ ያስደረጉ ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ጻድቃን ፡ ለበጐነታችሁ ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ የለመናችሁትን ፡ ዋጋ ፡ ትቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጁ ።
፪፤ በልዑል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለክፉታቸው ፡ መታሰቢያ ፡ አድርገው ፡ ኃጥአን ፡ ኃጢአታቸውን ፡ እንዲያኖሩት ፡ እናንተም ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡ ለበጐነታቸው ፡ ምስክር ፡ አድርጋችሁ ፡ ክብሮቻችሁን ፡ አኖራችኋቸው ።
፫፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አሕዛብ ፡ ይተዋወካሉ ፡ ጥፋትም ፡ በታዘዘባት ፡ ቀን ፡ የአሕዛብ ፡ ዘመዶች ፡ ይነሣሉ ።
፬፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የተቸገሩ ፡ ሰዎች ፡ ተሰደው ፡ ይወጣሉ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ አሕዛብ ፡ ይነጥቋቸዋል ፡ ልጆቻቸውንም ፡ እየወጉ ፡ ይጥሏቸዋል ።
፭፤ ከነሱም ፡ የተነሣ ፡ ልጆቻቸው ፡ ውራጅ ፡ ይሆናሉ ፡ የናታቸውንም ፡ ጡት ፡ ሲጠቡ ፡ ልጆቻቸውን ፡ እየወጉ ፡ ይጥሏቸዋል ።
፮፤ ወደነሱም ፡ በፍቅር ፡ አይመለሱም ፡ ለሚወዷቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ አይራሩላቸውም ።
፯፤ የማይገታ ፡ ደም ፡ ለሚፈስበት ፡ ቀን ፡ ኃጢአት ፡ ተዘጋጅታለችና ፡ ለኃጥአን ፡ እኔ ፡ ዳግመኛ ፡ እነግራችኋለሁ ።
፰፤ ለድንጋይም ፡ ይሰግዳሉ ፡ የብሩና ፡ የወርቁን ፡ የሸክላውንና ፡ የንጨቱንም ፡ ምስል ፡ የሚሠሩ ፡ ናቸው ።
፱፤ ለረከሱ ፡ ለረቂቃን ፡ ለክፉዎችም ፡ ለግዙፋን ፡ አጋንንት ፡ ለጣዖቱም ፡ ሁሉ ፡ ለመስጊድም ፡ ሁሉ ፡ ይሰግዳሉ ።
፲፤ ከነሳቸውም ፡ ረድኤት ፡ ሁሉ ፡ አይገኝም ፡ ስለ ፡ ልቡናቸውም ፡ ድንቁርና ፡ ከሥላሴ ፡ ልቡና ፡ ይዘነጋሉ ፡ በልቡናቸው ፡ ፍርሃት ፡ የልቡና ፡ ቸው ፡ ዓይኖች ፡ በድንቁርና ፡ ይያዛሉ ።
፲፩፤ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ በሰት ፡ ሠርተዋልና ፡ ለድንጋዩም ፡ ሰግደዋልና ፡ ፈጥነውም ፡ ይጠፋሉና ፡ ሕልማቸውን ፡ አየን ፡ በማለታቸው ፡ ሕጉን ፡ ይዘነጋሉ ፡ መከራውንም ፡ ይፈራሉ ።
፲፪፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ የሚቀበሉ ፡ የሚወዷትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የተደነቁ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

፲፫፡ የልዑል ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራዎች ፡ ይሠ
ሯቸዋል ፡ በውነተኛም ፡ ሥራዎች ፡ ጸንተው ፡
ይኖራሉ ፡ እነሱ ፡ ይድናሉና ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡
ዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ሕጉን ፡ አይዘነጉም ።

፲፬፡ በሰአል ፡ ትጠፋላችሁና ፡ ለወንድማችሁ ፡ ክፋ
ውን ፡ ነገር ፡ አብዝታችሁ ፡ የምትሠሩ ፡ ለእና
ንተ ፡ ወዮላችሁ ።

፲፭፡ በሰ ፡ ትጠፋላችሁና ፡ ተገኩልንና ፡ ኃጢአትን ፡
መሠረት ፡ ንፍገትን ፡ የምትሠሩ ፡ በዚህም ፡
ዓለም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትአሳዝኑ ፡ ሰዎች ፡
ወዮላችሁ ።

፲፮፡ በድኃ ፡ ገንዘብ ፡ ቤታችሁን ፡ የምትሠሩ ፡ እናንተ ፡
ወዮላችሁ ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ውብ ፡ ነው ፡
የኃጢአትም ፡ የሚሠራበት ፡ ደንጋይ ፡ ነው ፡
አንድነትም ፡ እንደሌላችሁ ፡ እኔ ፡ እነግራችኋ
ለሁ ።

፲፯፡ ለዘለዓለሙ ፡ የሚኖር ፡ የአባቶቻቸው ፡ ርስትና ፡
ድንበርን ፡ ለሚያፈርሱ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡
ለነሱ ፡ ዕረፍተ ፡ ነፍስ ፡ አይደረግምና ፡ ልቡና
ቸውንም ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ ይወስዱታል ።

፲፰፡ በደልን ፡ የምትሠሯት ፡ ግፍንም ፡ ለምትራ
ዱት ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ጌትነታችሁን ፡ ያጠ
ፋቀልና ፡ በልቡናችሁም ፡ ክፋትን ፡ ያሳድርባ
ችኋልና ፡ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚፈረድባት ፡ እስከ ፡
ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ ባልንጀሮቻችሁን ፡
ለምትገሉ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።

፲፱፡ ሁላችሁንም ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፋችሁ ፡ ዘንድ ፡
ረቂቅ ፡ ቁጣን ፡ አመጣባችሁ ፡ ደናግልና ፡ ሕጋ
ውያንም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአታችሁን ፡ ያስባሉ ።

፳፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አባቶች ፡ ከልጆቻቸው ፡
ጋር ፡ ባንድ ፡ በታ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ።

፳፩፡ ሰው ፡ ልጁን ፡ ከመግደል ፡ የልጅ ፡ ልጁንም ፡
ከመግደል ፡ በመራራት ፡ እጁን ፡ አይከለክል
ምና ፡ ከነሱ ፡ ደም ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ እስከ
ፈስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ ወንድሞች ፡ ከወንድሞቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ በሞት ፡ ይጠፋሉ ።

፳፪፡ ኃጢአተኛው ፡ የከበረ ፡ ታላቅ ፡ ወንድሙን ፡
ከመግደል ፡ እጁን ፡ አይከለክልም ፡ ጎሕም ፡
ከቀደደ ፡ ጀምሮ ፡ ዕሐይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ
ይዋጋሉ ።

፳፫፡ ፈረስ ፡ የኃጥአን ፡ ደም ፡ እስከ ፡ እቢያጉሱ ፡
ድረስ ፡ እያማታው ፡ ይሄዳል ፡ ሠረገላ ፡ ግን ፡
እስከ ፡ ራሷ ፡ ድረስ ፡ ትሰጥማለች ።

፳፬፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አለቆች ፡ ወደሚሠሩት ፡
በታ ፡ ይወርዳሉ ።

፳፭፡ ኃጢአትን ፡ የሚረዷት ፡ ሰዎችንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ አንዱ ፡ በታ ፡ ይመልሷቸዋል ።(ገሃነም፡)

፳፮፡ በኃጥአን ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ይፈረድ ፡ ዘንድ ፡ በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በመዓት ፡ ይነሣል ።

፳፯፡ ከከበሩ ፡ መላእክትም ፡ በደናግልና ፡ በሕጋው
ያን ፡ ላይ ፡ ጠባቂዎችን ፡ ይሰጣል ፡ እነሱም ፡
ክፋት ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ ጨርሰ ፡ እስ
ኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ብለኔ ፡ ይጠብቋ
ቸዋል ።

፳፰፡ በተኙም ፡ ብዙ ፡ እንቅልፍን ፡ ይተኛሉ ፡ የሚ
ፈሩትም ፡ ነገር ፡ የላቸውም ።

፳፱፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ብልሆች ፡ ሰዎች ፡ እውነተኛ ፡
ነገርን ፡ ያያሉ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
በዚች ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ልብ ፡ ያደርጋሉ ፡ በለጸግነታቸውም ፡ ኃጢአት ፡
ሠርተው ፡ በሚጠፉበት ፡ ጊዜ ፡ ማዳናቸውን ፡
እንዳይችል ፡ ያውቃል ።

፴፡ ጽኑ ፡ መከራ ፡ በምታደርጉባት ፡ ቀን ፡ ጻድቃ
ንን ፡ በስጨነቃችኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ኃጥአን ፡ ወዮ
ላችሁ ፡ በእሳትም ፡ ታቃጥሏቸዋላችሁ ፡ እናን
ተም ፡ እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ ፍዳውን ፡ ትቀበላላ
ችሁ ።

፴፩፡ ክፋውን ፡ ነገር ፡ ልብ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የም
ትተጉ ፡ ልባችሁ ፡ ግልብጥብጥ ፡ ላለ ፡ ለናንተ ፡
ወዮላችሁ ፡ ፍሬት ፡ ያገኛችሁ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡
የሚፈዳችሁም ፡ ወዳጅ ፡ የለም ።

፴፪፡ ባፋችሁ ፡ በተናገራችሁ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ሕግንም ፡
በዘነጋችሁበት ፡ በጃችሁም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ በገሃ
ነም ፡ ትቃጠላላችሁና ፡ ኃጥአን ፡ ለናንተ ፡ ወዮ
ላችሁ ።

፴፫፡ ጨረቃንና ፡ ዕሐይን ፡ ከከበችንም ፡ ከማምለክ
ቸው ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ መላእክት ፡
በሰማይ ፡ ሥራችሁን ፡ እንዲመረምሩ ፡ አሁ
ንም ፡ እወቁ ።

፴፬፡ በወዳጆቹ ፡ በጻድቃን ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ጽኑ ፡ መቅደያን ፡ ታደርጉባቸዋላችሁና ፡ ጉሙ
ንና ፡ ደመናውን ፡ ሁሉ ፡ ዝናቡንና ፡ ጠሉንም ፡
በናንተ ፡ ያዳንባችኋል ፡ ወደናንተ ፡ እንዳይወ
ርዱ ፡ ከናንተ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ ይከለከላሉና ፡
በኃጢአታችሁም ፡ መውረድን ፡ አያስቡምና ።

፴፭፡ አሁንም ፡ ዝናብ ፡ ወደናንተ ፡ መውረድን ፡ እን
ዳይከለክል ፡ ጠልም ፡ ከናንተ ፡ ብርንና ፡ ወር
ቅን ፡ ተቀብሎ ፡ ይወርድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እጅ ፡
መንሻ ፡ ስጡ ።

፴፮፡ ውርጭ ፡ ዋግም ፡ በናንተ ፡ ቢወድቅባችሁ ፡ የነ
ሱም ፡ ቅዝቃዜ ፡ ቢደረግባችሁ ፡ ዋጉን ፡ የሚ
ያመጡ ፡ ነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ ቢታዘዙባችሁ ፡ የነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጭንቅነትም ፡ ያገኛችሁ ፡ በነዚያ ፡
ወራት ፡ በነሱ ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ አይቻላችሁም ።

ምዕራፍ ፡ ፹፱ ።

፩፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ የነበራችሁ ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡
ሰማያዊ ፡ ሕግን ፡ ተረዷት ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መርምሩ ፡ በፊቱ ፡ ክፋ ፡
ነገርን ፡ እንዳትሠሩ ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፍሩ ።

፪፡ የሰማይ ፡ ደጃፍን ፡ ቢዘጋ ፡ ዝናቡን ፡ ጠሉንም ፡
ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዳይወርድ ፡ በናንተ ፡ ምክ
ንያት ፡ ቢከለክለው ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡
አላችሁ ።

፫፡ መዓቱን ፡ በናንተ ፡ በሥራችሁም ፡ ሁሉ ፡ ቢያ
መጣባችሁ ፡ እናንተ ፡ እሱን ፡ የምትለምኑት ፡
አይደለምን ፡ አለ ።

፬፡ በቸርነቱ ፡ ላይ ፡ ታላላቅ ፡ የጸኑ ፡ ነገሮችንም ፡

ትናገራላችሁና ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የላችሁም ።

፩ ከማዕበል ፡ ከሞገዱ ፡ የተነሣ ፡ እንዲተዋወኩ ፡ መርከበኞቹም ፡ ከነፋሶች ፡ የተነሣ ፡ እንዲነዋወጡ ፡ እንዲጨነቁ ፡ በመርከብ ፡ ተጭነው ፡ የሚሄዱ ፡ ነገሥታትን ፡ አታዋቸውምን ፡ አለ ። (ነጋድያን ።)

፪ ያማረ ፡ ገንዘባቸው ፡ ሁሉ ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ አብሯቸው ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይወጣልና ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ይፈራሉ ።

፫ ባሕር ፡ የምትውጣቸው ፡ በሷም ፡ የሚጠፉ ፡ መስሏቸዋልና ፡ በልቡናቸው ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አያስቡም ፡ ባሕር ፡ ሁሉ ፡ ውሀዎቿም ፡ ሁሉ ፡ መነዋወጧም ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ነውና ።

፬ እሱ ፡ ሥራዋን ፡ ሁሉ ፡ ውሀዎቿንም ፡ ሁለመናዋን ፡ ሁሉ ፡ በሻዋ ፡ ወስኗልና ።

፭ ቍጣውን ፡ ፈርታ ፡ ትደርቃለች ፡ ዓሣዎቿም ፡ ሁሉ ፡ ይሞታሉ ፡ በሷም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ይሞታሉ ።

፮ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያላችሁ ፡ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ አትፈሩም ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ በነሱ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ እሱ ፡ አይደለምን ፡ ለምን ፡ አትፈሩ ።

፯ በባሕርና ፡ በየብስ ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጥበብንና ፡ ትምህርትን ፡ የሰጠ ፡ ማነው ፡ በመርከብ ፡ ተጭነው ፡ የሚሄዱ ፡ እነዚያ ፡ ነጋድያን ፡ ባሕርን ፡ የሚፈሩ ፡ አይደለምን ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትም ።

፰ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ በናንተ ፡ ቢያመጣባችሁ ፡ ወዴት ፡ ትሸሻላችሁ ፡ ከየትስ ፡ ትድናላችሁ ።

፱ የተናገረውንም ፡ ነገር ፡ በናንተ ፡ ቢያመጣባችሁ ፡ የምትፈሩ ፡ የምትደነግጡ ፡ አይደለምን ፡ ብርሃኖችስ ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ ፍራት ፡ ተይዘው ፡ የሚፈሩ ፡ የሚደነግጡ ፡ አይደለምን ።

፲ ምድርስ ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ ፍራት ፡ ተይዛ ፡ የምትንቀጠቀጥ ፡ ለኅልፈትስ ፡ የምትቸኩል ፡ አይደለምን ።

፲፩ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ የተያዙትን ፡ ይጨርሳሉ ፡ ከክብር ፡ ባለቤት ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሊሠወሩ ፡ ይወዳሉ ።

፲፪ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ ይርዳሉ ፡ ይተዋወከሉ ፡ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ የተረገማችሁ ፡ ናችሁ ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡ የላችሁም ።

፲፫ እናንተ ፡ የጻድቃን ፡ ሰውነቶች ፡ አትፍሩ ፡ በውነት ፡ ነገርም ፡ የሞታችሁ ፡ ሰዎች ፡ ዋጋችሁን ፡ እንድታገኙ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ።

፲፬ ሰውነታችሁ ፡ በጽኑ ፡ መከራ ፡ በልቅሶ ፡ በትልቅ ፡ መከራ ፡ ተይዛ ፡ በጎዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወርዳለችና ፡ አትዘኑ ።

፲፭ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ውሾ ፡ ውሾ ፡ በተበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ጽኑ ፡ መከራና ፡ ስድብንም ፡ በተቀበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ሞታችሁ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ በጎነታችሁ ፡ መጠን ፡ በሕይወት ፡ ሥጋ ፡ በላችሁ ፡ ሰውነታችሁ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አላገኘምና ፡ አትዘኑ ።

፲፮ በሞታችሁም ፡ ጊዜ ፡ ኃጥአን ፡ ጻድቃን ፡ እኛ ፡ እንደሞትን ፡ ሞቱ ፡ በሥራቸውስ ፡ ጥቅማቸው ፡ ምንድነው ፡ ይላሉ ።

፲፯ በመከራና ፡ በጎዘን ፡ ሳሉ ፡ እነሆ ፡ እንደኛ ፡ ሞቱ ፡ ከኛ ፡ ብልጫቸው ፡ ምንድነው ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ በሞት ፡ ተካክልን ፡ ምንን ፡ ያገኛሉ ፡ እነሱ ፡ እንደኛ ፡ እነሆ ፡ ሙተዋልና ፡ ከዛሬም ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለሙም ፡ ብርሃንን ፡ አያውምና ፡ ለዘላለሙ ፡ ምን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያያሉ ።

፲፰ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ መብል ፡ መጠጥ ፡ ኃጢአትና ፡ ቅሚያ ፡ ገንዘብ ፡ ማጠራቀምና ፡ ሰውን ፡ መማረክ ፡ በማረ ፡ ዘመንም ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ ማየት ፡ በቃችሁ ፡ እላችኋለሁ ።

፲፱ ሞተው ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ግፉ ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ አልተገኘምና ፡ መጨረሻቸው ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ እንደሆነ ፡ ጻድቃንን ፡ አያችኋቸውን ።

፳ ተፈጥረውም ፡ እንዳልተፈጠሩ ፡ የሆኑ ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ በመከራ ፡ ተይዘው ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወረዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ በክብሩና ፡ በገናና ፡ ጌትነቱ ፡ በገናንነቱና ፡ በከበረ ፡ መንግሥቱም ፡ ጻድቃን ፡ ለናንተ ፡ ዛሬ ፡ እነግራችኋለሁ ።

፪ ይህንንም ፡ ምሥጢር ፡ እኔ ፡ አውቄአለሁና ፡ በሰማይ ፡ ሰሌዳነትም ፡ ያለውን ፡ አንብቤአለሁና ፡ ቅዱሳን ፡ የጻፉትንም ፡ አይቻለሁና ፡ እነግራችኋለሁ ።

፫ በጎው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታውም ፡ ክብሩም ፡ ተዘጋጅቶላቸዋልና ፡ የነሱ ፡ ነገር ፡ በውስጣቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ተጽፎላቸው ፡ አገኘሁ ።

፬ በቀናና ፡ በውነት ፡ ነገር ፡ በብዙም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ለሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነት ፡ ተጻፈላቸው ፡ የድካማችሁም ፡ ዋጋ ፡ ይሰጣችኋል ፡ የናንተም ፡ እድላችሁም ፡ ከልሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እድል ፡ ይበልጣል ።

፭ በሃይማኖት ፡ የሞታችሁ ፡ የናንተ ፡ ሰውነት ፡ አርፋ ፡ ትኖራለች ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፮ መታሰቢያቸውም ፡ በገናና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ አሁንም ፡ መከራቸውን ፡ አትፍሩት ።

፯ የሞታችሁ ፡ ኃጥአን ፡ በኃጢአታችሁ ፡ በሞታችሁ ፡ ጊዜ ፡ ወዮላችሁ ።

፰ እንደናንተ ፡ ያሉ ፡ ኃጥአንም ፡ ስለናንተ ፡ ኃጥአን ፡ እናንተ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናችሁ ፡ በለ ፡ ዘመናቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ አዩ ።

፱ ዛሬም ፡ በባለጠግነትና ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሳሉ ፡ ሞቱ ፡ ሰልፉንና ፡ መከራውንም ፡ በሕይወት ፡ ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ አላዩም ፡ በጌትነትም ፡ ሳሉ ፡ ሞቱ ፡ በሕይወት ፡ ሥጋም ፡ ሳሉም ፡ መቻያም ፡ አል

ተደረገባቸውም ።

፲ ። ነፍሶቻቸውን ፡ መላእክት ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ እንዲ ያወርዷቸው ፡ ጽኑ ፡ መከራቸውስ ፡ ክፉ ፡ ነገሮች ን ፡ እንዲሆኑባቸው ፡ አታውቁቸውምን ።

፲፩ ። ሰውነታችሁ ፡ በጽኑ ፡ መከራና ፡ በጨለማ ፡ በሚ ነድ ፡ በሚያላልብ ፡ መከራም ፡ ወደ ፡ ጽኑ ፡ መቻያ ፡ ትገባለች ፡ ጽኑ ፡ መቻያም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ትደረጋለች ።

፲፪ ። ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የላችሁምና ፡ ወሮላችሁ ፡ በሕይወት ፡ ነፍስ ፡ ያሉ ፡ ደናግልና ፡ ለሕጋው ያን ፡ በደከምንበት ፡ ወራት ፡ ለናንተ ፡ ድካምን ፡ ደከምን ፡ አትበሏቸው ።

፲፫ ። መከራውን ፡ ሁሉ ፡ አየን ፡ ብዙ ፡ መከራዎች ንም ፡ ተቀበልን ፡ ጨርሰን ፡ ጠፋን ፡ ከዚያ ፡ አስ ቀድሞም ፡ አነስን ፡ ሰውነታችንም ፡ አነሰች ፡ በዚሁም ፡ ጠፋን ።

፲፬ ። በነገር ፡ የሚረዳን ፡ የለም ፡ በነሱ ፡ ሥራ ፡ ደከ ምን ፡ በነሱ ፡ ሥራ ፡ ስንደክም ፡ ምንምን ፡ ተስፋ ፡ አላገኘንም ፡ በመከራውም ፡ ተጨንቀን ፡ ጠፋን ፡ አትበሏቸው ።

፲፭ ። ከዛሬ ፡ ነገ ፡ ድኅነትን ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አደረግን ፡ ገሸር ፡ ልንሆን ፡ ተስፋ ፡ አደረግን ፡ ተገሸር ፡ ሆን ፡ ሥራውን ፡ ስንሠራ ፡ ደከምን ።

፲፮ ። በደከምንበትም ፡ ድካም ፡ ላይ ፡ ግዳጃችንን ፡ አልጨረስንም ፡ ለኃጥአንም ፡ መብሎችን ፡ ሆን ፡ በደለኞች ፡ ሰዎችም ፡ አገዛዛቸውን ፡ አጸኑብን ።

፲፯ ። እኛን ፡ የሚጠሉን ፡ እኛንም ፡ የሚወጉን ፡ ሰዎች ፡ በኛ ፡ ሠለጠኑብን ፡ ለሚጠሉንም ፡ ለጠ ላቶቻችን ፡ አንገታችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረግን ፡ እነሱ ፡ ግን ፡ አልራሩልንም ።

፲፰ ። ከነሱ ፡ ሸሽተን ፡ ከመከራው ፡ ልናርፍ ፡ ወደ ድን ፡ ከነሱም ፡ ሸሽተን ፡ የምንድንበት ፡ ቦታ ፡ አላገኘንም ።

፲፱ ። በመከራውም ፡ ተይዘን ፡ በመላእክት ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ከሠሥናቸው ፡ በሚጠሉን ፡ ጠላ ቶቻችንም ፡ ላይ ፡ ጮህን ፡ ጩኸታችንን ፡ ግን ፡ አልሰሙንም ፡ ቃላችንንም ፡ ሊሰሙን ፡ አይወዱም ።

፳ ። ለሚቀሙን ፡ ገንዘባችንንም ፡ የሚበሉብን ፡ ያሳነሱንን ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ይረዷቸዋል ፡ ግፋ ቸውንም ፡ ይሠውሩላቸዋል ፡ እንጂ ፡ ገንዘባች ንን ፡ የሚበሉብን ፡ ሰዎች ፡ አገዛዛቸውን ፡ ከኛ ፡ አያጠፉልንም ።

፳፩ ። በየሀገሩ ፡ ይበትኑናል ፡ ይገሉናል ፡ ሞታቸው ንም ፡ ይሠውሩብናል ፡ እንጂ ፡ እጃቸውን ፡ እን ዲያነሡ ፡ አላሰቡም ፡ አትበሏቸው ።

፳፪ ። ጻድቃን ፡ የእናንተን ፡ ነገር ፡ በገናና ፡ ፈጣሪ ፡ በጌትነቱ ፡ ፊት ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ መላእክት ፡ በሰ ማይ ፡ እንዲያስቡት ፡ እነግራችኋለሁ ።

፳፫ ። በገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ጌትነቱ ፡ ፊት ፡ ስማችሁ ፡ ይጻ ፋል ፡ በቀድሞው ፡ ዘመን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ በድ ካሙም ፡ ሁሉ ፡ ጐስቁላችኋልና ፡ ዋጋችሁን ፡ እንድታገኙ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ።

፳፬ ። አሁንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ብርሃን ፡ አብርታችሁ ፡ ትታያላችሁ ፡ የሰማይም ፡ ደጃፍ ፡ ይከፈትላች ኋል ።

፳፭ ። ምስጋናችሁንም ፡ በሚገባ ፡ አመስግኑ ፡ መላእ ክት ፡ መከራችሁን ፡ ሁሉ ፡ ገንዘባችሁን ፡ የሚ ቀሟቸውን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይመራሉና ፡ ተድ ላችሁ ፡ ደስታችሁ ፡ ይገለጣል ።

፳፮ ። እንደ ፡ መላእክት ፡ በሰማይ ፡ ታደርጓት ፡ ዘንድ ፡ ያላችሁ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እንድታደርጉ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ፡ አለኝታችሁንም ፡ አትተው ፡ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ትሠወሩ ፡ ዘንድ ፡ ያላችሁ ፡ አይደለም ።

፳፯ ። እንደ ፡ ኃጥአንም ፡ ሁናችሁ ፡ አትገኙ ፡ ከናን ተም ፡ የተነሣ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የዘላለም ፡ መቻያ ፡ ትደረጋለች ።

፳፰ ። አሁንም ፡ ጻድቃን ፡ ኃጥአንን ፡ ጸንተው ፡ በፊ ቃዳቸው ፡ ተዘጋጅተው ፡ በያችኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አትፍሩ ።

፳፱ ። ከሰማይ ፡ መላእክት ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁና ፡ እነሱ ፡ ከሚሠሩት ፡ ግፍ ፡ እራቁ ፡ እንጂ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡ የተባበራችሁን ፡ አትሁኑ ።

፴ ። እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ መላእክት ፡ አይመረምሩ ንም ፡ ኃጢአታችንም ፡ ሁሉ ፡ አይጻፍብንም ፡ ትላላችሁና ፡ በየቀኑ ፡ የሠራችሁትንና ፡ ኃጢ አታችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይጽፉ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።

፴፩ ። ጨለማና ፡ ብርሃን ፡ ሌትና ፡ ቀን ፡ ኃጢአታ ችሁን ፡ ሁሉ ፡ እንዲገልጡባችሁ ፡ አሁንም ፡ እኔ ፡ ገልጬ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ ይህንንም ፡ በልቡናችሁ ፡ አትዘንጉ ፡ ሐሰትም ፡ አታድርጉ ።

፴፪ ። የቀናውን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ጥመት ፡ አትመልሱት ፡ የገነነ ፡ የከበረ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ነገር ፡ ሐሰት ፡ አታድርጉት ፡ ለጽኑ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሐሰታችሁም ፡ ሁሉ ፡ ዝንጋታችሁም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ አይደለችምና ፡ ጣዖታችሁን ፡ አታመስግኑት ።

፴፫ ። ብዙዎች ፡ ኃጥአን ፡ የቀናውን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ጥመት ፡ ፈጽመው ፡ እንዲመልሱት ፡ ዛሬም ፡ እኔ ፡ ይህንን ፡ ምሥጢር ፡ መርምሬ ፡ አውቀዋለሁ ።

፴፬ ። ክፉዎችንም ፡ ነገሮችን ፡ ይናገራሉ ፡ ጽኑ ፡ ጽኑ ፡ ነገሮችንም ፡ ልብ ፡ ወለድ ፡ በሐሰት ፡ ይናገራሉ ፡ በነገራቸውም ፡ ላይ ፡ የሐሰት ፡ መጻፎችን ፡ ይጽፋሉ ።

፴፭ ። ነገር ፡ ግን ፡ ነገሮቼን ፡ ሁሉ ፡ በቀና ፡ ነገር ፡ በንደ በቶቻቸው ፡ ሊጽፉ ፡ ላይለውጡ ፡ አስቀድሜ ፡ ስለነሳቸው ፡ ያዳኘሁባቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በቀና ፡ ነገር ፡ ይጽፉት ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፡ ነገሮቼንም ፡ ባያሳንሱ ፡ በተገባ ፡ ነበር ።

፴፮ ። ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ላዋቆችም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ብዙ ፡ ጥበብና ፡ የቀና ፡ ነገርም ፡ ሊሆኗቸው ፡ መጻሕፍት ፡ ይሰጧቸዋልና ፡ ለኃጥአንም ፡ ይገለ ጠላቸዋልና ፡ ሌላ ፡ ምሥጢርንም ፡ አውቃለሁ ።

፴፯ ። እነሱ ፡ ያምኑባቸዋል ፡ በነሱም ፡ ደስ ፡ ይላቸ ዋል ፡ ከነሱ ፡ ይልቅ ፡ የቀና ፡ ነገር ፡ ያለባቸው ፡

ሕጎችን ፡ ሁሉ ፡ ያወቁ ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ ዋጋቸውን ፡ ያገኛሉ ።

፴፰፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ጥበባቸውን ፡ ያስተምሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ አሰሚቸው ፡ አለ ።

፴፱፡ እናንተ ፡ መምሮታቸው ፡ ናችሁና ፡ የመምርነታችሁንም ፡ ዋጋ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ታገኛላችሁና ፡ አስተምሯቸው ፡ አለ ።

፶፡ በሕይወት ፡ ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ በቀና ፡ ሥራዎች ፡ ልጄና ፡ እኔ ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ ለዘላለሙ ፡ አንድ ፡ እንሆናለንና ፡ አስተምሯቸው ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡ ይደረግላችኋልና ፡ በውነት ፡ የቀና ፡ ሕጉንም ፡ የምትጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩፡ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ልጁ ፡ ላሜህን ፡ ሚስት ፡ አጋባው ፡ ከሱም ፡ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ።

፪፡ ሰውነቱም ፡ እንደ ፡ ዕንቁ ፡ ነጭ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ቀይ ፡ ነው ። የራሱም ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ነጭ ፡ ብጊት ፡ ነው ፡ የተሸራሸ ፡ ነው ፡ ዓይኖቹም ፡ ያማሩ ፡ ናቸው ።

፫፡ ዓይኖቹንም ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ቤቱን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ አበራ ፡ ቤቱም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ በራ ፡ ካዋላጂቱም ፡ እጅ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፡ ጀመረ ፡ የቸርነት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስጋናን ፡ ተናገረ ።

፬፡ ከሱም ፡ የተነሣ ፡ አባቱ ፡ ላሜህ ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፡ ወዳባቱ ፡ ወደ ፡ ማቱሳላም ፡ መጣ ፡ እኔ ፡ ልውጥ ፡ ልጅ ፡ ወለድሁ ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ አይደለም ።

፭፡ የሰማይ ፡ መላእክት ፡ ልጆቹንም ፡ ይመስላል ፡ ፍጥረቱም ፡ ልዩ ፡ ናት ፡ እንደኛም ፡ አይደለም ፡ ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ እግሮች ፡ ናቸው ፡ ፊቱም ፡ የበራ ፡ ነው ፡ አለ ።

፮፡ ከመላእክት ፡ የተወለደ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከኔስ ፡ ያልተወለደ ፡ ይመስለኛል ፡ እኔስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሱ ፡ ዘመን ፡ ድንቅ ፡ ሥራ ፡ እንዳይሠራ ፡ ብሬ ፡ እፈራለሁ ።

፯፡ መኖሪያው ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ ነውና ፡ ወዳባታችን ፡ ወደ ፡ ሄኖክ ፡ ትሔድ ፡ ዘንድ ፡ ከሱም ፡ እውነቱን ፡ ነገር ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ አሁንም ፡ አባቱ ፡ ፈጽሜ ፡ አለምንህ ፡ ዘንድ ፡ አለሁ ፡

፰፡ ማቱሳላም ፡ የልጁን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ እንዳለሁ ፡ ሰምቷልና ፡ ፌኸ ፡ እኔም ፡ ቃሉን ፡ ሰማሁት ፡ አለ ።

፱፡ ወደሱም ፡ መጣሁ ፡ ወደኔ ፡ መጥተሃልና ፡ ልጄ ፡ እነሆ ፡ አለሁ ፡ አልኩት ።

፲፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ቀረብሁበት ፡ ስለ ፡ ጭንቅ ፡ ራእይም ፡ ወዳንተ ፡ መጣሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

፲፩፡ መልኩ ፡ ፍጥረቱም ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ፍጥረት ፡ ያልሆነ ፡ መልኩም ፡ ከዕንቁ ፡ ይልቅ ፡ የሚነጣ ፡ ከጽጌ ፡ ረዳም ፡ የሚቀላ ፡ የራሱም ፡ ጠጕር ፡ ከብጊት ፡ ይልቅ ፡ የሚነጣ ፡ ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ እግር ፡ የሚያበሩ ፡ ልጅ ፡ ለልጄ ፡ ለላሜህ ፡ ተወልዷልና ፡ አባቱ ፡ አሁንም ፡ ስማኝ ።

፲፪፡ ዓይኖቹንም ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ቤቱን ፡ ሁሉ ፡ አበራ ፡ ከዋላጅቱም ፡ እጅ ፡ ተነሥቶ ፡ አፉንም ፡ ከፍቶ ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ።

፲፫፡ አባቱ ፡ ልጄ ፡ ላሜህም ፡ ፈርቶ ፡ ወደኔ ፡ ሸሸ ፡ ከሰማይ ፡ መላእክት ፡ የተወለደ ፡ አስመሰለው ፡ እንጂ ፡ እሱ ፡ ከሱ ፡ እንደተወለደ ፡ አላመነም ።

፲፬፡ እውነቱን ፡ ትነግረኝ ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ ወዳንተ ፡ መጣሁ ።

፲፭፡ እኔም ፡ ሄኖክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ይሠራል ፡ ብዬ ፡ የሱን ፡ ነገር ፡ ተናገርሁ ፡ ያባቱ ፡ የያሬድ ፡ የልጁ ፡ ወገኖች ፡ ከሰማይ ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ አፍርሰዋልና ፡ ይህንን ፡ በራዕይ ፡ ፈጽሜ ፡ አይቼ ፡ ነገርሁህ ፡ አለው ።

፲፮፡ እነሆ ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠራሉ ፡ ሥራቱንም ፡ ያፈርሳሉ ፡ ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ ከነሱም ፡ ጋር ፡ ኃጢአትን ፡ ይሠራሉ ፡ ከነሱም ፡ ሚስቶችን ፡ አግብተው ፡ ከነሱ ፡ ልጆችን ፡ ወለዱ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ይደረጋል ።

፲፯፡ ጥፋት ፡ ያለበት ፡ ውሀ ፡ ይወርዳል ፡ ታላቁም ፡ ጥፋት ፡ በንዱ ፡ ዓመት ፡ ይደረጋል ፡ ለናንተ ፡ የተወለደ ፡ ልጅ ፡ ይኸ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ ይቀራል ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡ ይድናሉ ።

፲፰፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ እሱ ፡ ይድናል ፡ ልጆቹም ፡ አርበኞች ፡ ሰዎችን ፡ ይወልዳሉ ፡ እነዚህም ፡ ሥጋው ያን ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ መንፈሳው ያን ፡ አይደሉም ።

፲፱፡ ጽኑ ፡ መቅሠፍትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይደረጋል ፡ ምድርም ፡ ከኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ትነጻለች ።

፳፡ አሁንም ፡ ይህ ፡ የተወለደ ፡ ልጅ ፡ በእውነት ፡ የሱ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለልጅህ ፡ ለላሜህ ፡ ንገረው ፡ እሱ ፡ ከጥፋት ፡ የቀረ ፡ ይሆንላችኋልና ፡ ስሙንም ፡ ኖኅ ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፡ በሱ ፡ ዘመን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ትጨረስ ፡ ዘንድ ፡ ካላት ፡ በደል ፡ ሁሉና ፡ ከኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ከምትመጣ ፡ ጥፋት ፡ ልጆቹና ፡ እሱ ፡ ይድናሉ ፡ መላእክት ፡ ያወቋቸውን ፡ ምሥጢሮች ፡ አውቃለሁና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አስቀድማ ፡ ከተጨረሰችው ፡ ኃጢአት ፡ ይልቅ ፡ ፈጽማ ፡ የምትበልጥ ፡ ግፍ ፡ ትደረጋለች ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገልጦልኛልና ፡ ነግሮኛልና ፡ በሰማይ ፡ ሰሌዳነት ፡ የተጻፈውን ፡ አወቅሁ ፡ አነበብሁ ።

፳፩፡ ሕጉን ፡ የምትጠብቅ ፡ ልጅ ፡ (አብርሃም ፡) እስክ ትነሣ ፡ ድረስ ፡ አንዲቱ ፡ ልጅ ፡ ካንዲቱ ፡ ልጅ ፡ ይልቅ ፡ አብልጣ ፡ ትበድላለችና ፡ በነሱ ፡ የተጻፈውን ፡ አየሁ ፡ በደል ፡ ትጠፋለች ፡ ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሰው ፡ ትርቃለች ፡ በጎውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ይመጣል ፡ ይህ ፡ የተ

ወለደ ፡ ልጅ ፡ በውነት ፡ የሱ ፡ ልጅ ፡ ነውና ፡ ሐሰትም ፡ አይደለምና ፡ አሁንም ፡ ልጄ ፡ ሂደህ ፡ ለልጅህ ፡ ለላሜህ ፡ ንገረው ፡ ማቱሳላም ፡ ያበቱ ፡ የሄኖክን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ በስውር ፡ ገልጦለታልና ፡ ነገሩን ፡ ሰምቶ ፡ ተመለሰ ።

፰ ከጥፋቷ ፡ ሁሉ ፡ አድኖ ፡ ምድርን ፡ ደስ ፡ ያሰኛታልና ፡ የዚያን ፡ የልጅ ፡ ስሙን ፡ ኖኅ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፸፪ ።

፩ ለልጁ ፡ ለማቱሳላ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ ለሚመጡ ፡ ሰዎች ፡ በኋላ ፡ ዘመንም ፡ ሥራቱን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ሄኖክ ፡ የጻፈው ፡ ሁለተኛ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪ ክፉውን ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ እስኪጨረሱ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የበደሉ ፡ ሰዎችም ፡ ሠራዊት ፡ እስኪጨረስ ፡ ይህንን ፡ የሥራችሁ ፡ እናንተ ፡ በነዚህ ፡ ወራቶች ፡ ትቆያላችሁ ።

፫ ስማቸው ፡ ከጻድቃን ፡ ቁጥር ፡ ይፋቅ ፡ ዘንድ ፡ አለውና ፡ ልጃቸውም ፡ ለዘላለሙ ፡ ይጠፋልና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በኃጢአት ፡ የመጣው ፡ መከራ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ደጅ ፡ ጥኑ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ይሞታሉ ፡ በማይታይም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በታ ፡ ሁነው ፡ ጩኸው ፡ ያለቅሳሉ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ምድር ፡ የለምና ፡ በገሃነም ፡ ይቃጠላሉ ። ከጥልቅነቱ ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ማየትን ፡ አልቻልሁምና ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ እንደማይታይ ፡ ደመና ፡ ያለ ፡ አየሁ ።

፬ የእሳቱንም ፡ ዋዕይ ፡ ሲነድ ፡ አየሁት ፡ ይኸውም ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ፡ እንደሚያስፈሩ ፡ ተራሮችም ፡ በእሳት ፡ ተከበዋል ፡ ወዲያ ፡ ወዲህ ፡ እያሉ ፡ ይተዋወከሉ ።

፭ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ከሰባቱ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ አንዱን ፡ መልአክ ፡ ብቻውን ፡ የሚነድ ፡ የእሳት ፡ ዋዕይ ፡ የልቅሶም ፡ ቃል ፡ የፍዳም ፡ ጩኸት ፡ የጽኑ ፡ መከራ ፡ ቃል ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰማይ ፡ አይ ደለምና ፡ ይህ ፡ የሚያስፈራ ፡ በታ ፡ ምንድነው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፮ ይህ ፡ የምታየው ፡ በታ ፡ የተነቀፉ ፡ ሰዎችና ፡ የኃጥአን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአትንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ።

፯ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ያላቸው ፡ በነቢያት ፡ አንደበት ፡ እግዚአብሔር ፡ ያናገረውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወዳለመሆን ፡ የሚመልሱ ፡ ሰዎችም ፡ በዚያ ፡ ይወድቃሉ ፡ አለኝ ።

፰ መላእክት ፡ ያነቧቸው ፡ ዘንድ ፡ ለተዋረዱ ፡ ልጆችና ፡ ለኃጥአን ፡ ይደርስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ያለውንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከነሳቸው ፡ ወገን ፡ በሰማይ ፡ የተጻፉ ፡ አሉና ፡ በዚያ ፡ ይወድቃሉ ፡ አለኝ ።

፱ ሥጋቸውን ፡ መከራ ፡ ያስቻሉ ፡ በፈጣሪያቸው ፡ አምነው ፡ መከራ ፡ የተቀበሉ ፡ በክፉ ፡ ሰዎችም ፡ የተነሣ ፡ የጐሰቈሉ ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ የወደዱ ፡ ሰዎች ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ አይወዱም ። ሥጋቸውን ፡ ለመከራ ፡ የሰጡ ፡ ራሳቸውን ፡ እንደ ፡ ሞተች ፡ ሰውነት ፡ አደረጉ ፡ እንጂ ፡ ከተፈጠሩ ፡ ጀምሮ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ መብሎችንም ፡ ያልወደዱ ፡ ሰዎች ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ሽመት ፡ ሽልማት ፡ አልወደዱም ። ይህንንም ፡ አስተዋሉ ፡ ጌታም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ስሙን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ፈተናቸው ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ በንጽሕና ፡ ተገኙ ።

፲ የቀረውንም ፡ ሥጋቸውን ፡ ሁሉ ፡ በመጻፎች ፡ ተናገርኩ ፡ እሊህ ፡ ከሕፃንነታቸው ፡ ጀምሮ ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሰማያዊ ፡ ሕጉን ፡ ሲወዱት ።

፲፩ ለክፋ ፡ ሰዎችም ፡ መከራ ፡ ሲቀበሉ ፡ ከነሳቸውም ፡ ተግዳሮትን ፡ ስድብንም ፡ ሲሰሙ ፡ እኔንም ፡ ሊያመሰግኑኝ ፡ ጐስቁለዋልና ፡ ለየራሳቸው ፡ ዋጋቸውን ፡ ስጣቸው ።

፲፪ አሁንም ፡ እውቀት ፡ ካላቸው ፡ ሰዎች ፡ የተወለዱ ፡ ደጎች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳቸውን ፡ እጠራለሁ ፡ ለሃይማኖታቸው ፡ እንደሚገባቸው ፡ መጠን ፡ በሥጋቸው ፡ ክብርን ፡ ያላገኙ ፡ በመከራ ፡ ከክርስቶስ ፡ ለተወለዱ ፡ ለጻድቃን ፡ መከራቸውን ፡ እለውጥላቸዋለሁ ።

፲፫ የከበረ ፡ ስሜን ፡ የወደዱትን ፡ ሰዎችንም ፡ በበራ ፡ ብርሃን ፡ ከገሃነም ፡ አወጣቸዋለሁ ። አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ በከበረ ፡ በክብር ፡ ዙፋን ፡ አኖረዋለሁ ፡ የፈጣሪ ፡ ፍርዱ ፡ እውነት ፡ ነውና ፡ ቀኖጥር ፡ በሌላቸው ፡ ዘመኖችም ፡ ያበራሉ ።

፲፬ በቀኑ ፡ ሥራዎች ፡ በሚገኝ ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ለታመኑ ፡ ሰዎች ፡ የሃይማኖታቸውን ፡ ዋጋ ፡ ይሰጣቸዋልና ።

፲፭ በብርሃን ፡ ሲያበሩ ፡ ሲያመሰግኑም ፡ ጻድቃን ፡ በድንቁርና ፡ ከዳያብሎስ ፡ የተወለዱ ፡ ኃጥአንን ፡ በገሃነም ፡ ሲወድቁ ፡ ያይዋቸዋል ፡ ኃጥአንም ፡ ጻድቃንን ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ሲያበሩ ፡ ያይዋቸዋል ።

፲፮ እነሱም ፡ በተጻፈላቸው ፡ ዘመኖችና ፡ ቀኖች ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በውነት ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ሄኖክ ፡ ተሠውሮ ፡ ያየው ፡ በዚህ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ዕዝራ

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ከማረካቸው ፡ ምርኮኞች ፡ ወደ ፡ ኢየ
ሩሳሌምና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ እየከተማቸው ፡
የተመለሱት ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
፪ ከዘሩባቤል ፡ ከኢያሱ ፡ ከነህምያ ፡ ከሠራያ ፡
ከረዕላያ ፡ ከመርዶክዮስ ፡ ከበላሳን ፡ ከመሴ
ፋር ፡ ከበጉዋይ ፡ ከሬሁም ፡ ከበዓና ፡ ጋር ፡
መጡ ።
የእስራኤልም ፡ ሕዝብ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡
፫ ነው ፤ የፋሮስ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ ሺህ ፡ መቶ ፡
፬ ሰባ ፡ ሁለት ። የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡
፭ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ። የኤራ ፡ ልጆች ÷ ሰባት ፡
፮ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ። ከኢያሱና ፡ ከኢዮአብ ፡
ልጆች ፡ የሆኑ ፡ የፈሐት ፡ ሞዓብ ፡ ልጆች ÷
ሁለት ፡ ሺህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ።
፯ የኤላም ፡ ልጆች ÷ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡
፰ አራት ። የዛቱዕ ፡ ልጆች ÷ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
፱ አምስት ። የዘካይ ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ።
፲ የባኒ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሁለት ።
፲፩ የቤባይ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ።
፲፪ የዓዝጋድ ፡ ልጆች ÷ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡
፲፫ ሁለት ። የአዶኒቃም ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡
፲፬ ስድሳ ፡ ስድስት ። የበጉዋይ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡
፲፭ ሺህ ፡ አምሳ ፡ ስድስት ። የዓዲን ፡ ልጆች ÷
፲፮ አራት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አራት ። ከሕዝቅያስ ፡
፲፯ ወገን ፡ የአጤር ፡ ልጆች ÷ ዘጠና ፡ ስምንት ።
፲፰ የቤሳይ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ።
፲፱ የዮራ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ።
፳ የሐሱም ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ።
፳፩ የጋቤር ፡ ልጆች ÷ ዘጠና ፡ አምስት ። የቤተ ፡ ፳፪፡፳፫፡
ልሔም ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ። የነጦፋ ፡ ፳፬፡
ሰዎች ÷ አምሳ ፡ ስድስት ። የዓናቶት ፡ ሰዎች ÷ ፳፭፡
መቶ ፡ ሀያ ፡ ስምንት ። የዓዝሞት ፡ ልጆች ÷ ፳፮፡
አርባ ፡ ሁለት ። የቂርያትይዓሪምና ፡ የከፊራ ፡ ፳፯፡
የብኤሮትም ፡ ልጆች ÷ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
ሦስት ። የራማና ፡ የጌባ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ ፳፱፡
መቶ ፡ ሀያ ፡ አንድ ። የማክማስ ፡ ሰዎች ÷ መቶ ፡ ፴፡
ሀያ ፡ ሁለት ። የቤቴልና ፡ የጋይ ፡ ሰዎች ÷ ሁለት ፡ ፴፩፡
መቶ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ። የናባው ፡ ልጆች ÷ አምሳ ፡ ፴፪፡
ሁለት ። የመጌብስ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ አምሳ ፡ ፴፫፡
ስድስት ። የሁለተኛውም ፡ ኤላም ፡ ልጆች ÷ ፴፬፡
ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አራት ። የካሪም ፡ ፴፭፡
ልጆች ÷ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ። የሎድና ፡ የሐ ፴፮፡
ዲድ ፡ የአኖም ፡ ልጆች ÷ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡
አምስት ። የኢያሪኮ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ መቶ ፡ ፴፯፡
አርባ ፡ አምስት ። የሴናዓ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ ፴፰፡

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ በኤርምያስም ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡
ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ የፋርስን ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡ መን
ፈስ ፡ አስነሣ ፤ እርሱም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡
አዋጅ ፡ አስነገረ ÷ ደግሞም ፡ በጽሕፈት ፡ አድ
፪ ርጎ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— የሰማይ ፡ አምላክ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ የምድርን ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡
ሰጥቶኛል ፤ በይሁዳም ፡ በለችው ፡ በኢየሩ
ሳሌም ፡ ቤት ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ አዝዞኛል ፤
፫ ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡
ቢሆን ፡ አምላኩ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይሁን ÷ እር
ሱም ፡ በይሁዳ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ይውጣ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖረው ፡
አምላክ ÷ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብ
፬ ሔር ፡ ቤት ፡ ይሥራ ፤ በሚኖርበትም ፡ ስፍራ ፡
ሁሉ ፡ ለቀረው ፡ ሰው ፡ የአገሩ ፡ ሰዎች ፡ በብ
ርና ፡ በወርቅ ፡ በዕቃም ፡ በእንስሳም ፡ ይርዱት ፡
ይህም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላለው ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ በፈቃዳቸው ፡ ከሚያቀርቡት ፡
ሌላ ፡ ይሁን ።
፭ የይሁዳና ፡ የብንያም ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡
አለቆችም ÷ ካህናቱም ÷ ሌዋውያኑም ÷ በኢ
የሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
ለመሥራት ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
መንፈሳቸውን ፡ ያነሣሣው ፡ ሁሉ ፡ ተነሡ ።
፮ በዙሪያቸውም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ በፈቃዳቸው ፡
ካቀረቡት ፡ ሁሉ ፡ ሌላ ፡ በብር ፡ ዕቃና ፡ በወርቅ ፡
በገንዘቦችና ፡ በእንስሶች ፡ በሌላም ፡ ስጦታ ፡
፯ አዘዙአቸው ። ንጉሡ ፡ ቂሮስም ፡ ናቡከደነ
ፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወስዶ ፡ በአማልክቱ ፡
ቤት ፡ ያኖራቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
፰ ዕቃዎች ፡ አወጣ ። የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስም ፡
በመዝገቡ ፡ ላይ ፡ በነበረው ፡ በሚትሪዳጡ ፡
እጅ ፡ አወጣቸው ÷ ለይሁዳም ፡ መስፍን ፡ ለሰሳ
፱ ብሳር ፡ ቈጠራቸው ። ቍጥራቸውም ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ሠላሳ ፡ የወርቅ ፡ አንድ ፡ ሺህም ፡
የብር ፡ ሰሐኖች ÷ ሀያ ፡ ዘጠኝም ፡ ቢላዎች ÷
፲ ሠላሳ ፡ የወርቅ ፡ ደካዎች ÷ አራት ፡ መቶ ፡
አሥርም ፡ ሌላ ፡ ዓይነት ፡ የብር ፡ ደካዎች ÷
፲፩ አንድ ፡ ሺህም ፡ ሌላ ፡ ዕቃ ፡ ነበረ ። የወር
ቁና ፡ የብሩ ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡
አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡
ሰሳብሳር ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከተ
መለሱ ፡ ምርኮኞቹ ፡ ጋር ፡ ወሰደ ።

ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ።

፴፮ ካህናቱ ፡ ከኢያሱ ፡ ወገን ፡ የዮዳኤ ፡ ልጆች ÷ ፱፸፫ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ። የኢሜር ፡ ልጆች ÷ ፲፻፳፭ ሺህ ፡ አምሳ ፡ ሁለት ። የፋስኮር ፡ ልጆች ÷ ፲፻፳፯ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ። የካሪም ፡ ልጆች ÷ ፲፯ ሺህ ፡ አሥራ ፡ ሰባት ።

፵ ሌዋውያኑ ፤ ከሆዳይዋ ፡ ወገን ፡ የኢያሱና ፡ የቀድምኤል ፡ ልጆች ÷ ሰባ ፡ አራት ።

፵፩ መዘምራኑ ፤ የአሳፍ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ ሀያ ፡ ስምንት ።

፵፪ የበረኞች ፡ ልጆች ፡ የሰሎም ፡ ልጆች ÷ የአጤር ፡ ልጆች ÷ የጤልሞን ፡ ልጆች ÷ የዓቁብ ፡ ልጆች ÷ የሐጢጣ ፡ ልጆች ÷ የሰባይ ፡ ልጆች ÷ ሁሉ ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዘጠኝ ።

፵፫ ናታኒም ፡ የሲሐ ፡ ልጆች ÷ የሐሡፋ ፡ ልጆች ÷ ፵፬ የጠብዖት ፡ ልጆች ÷ የኬራስ ፡ ልጆች ÷ የሲዓ ፡ ፵፭ ልጆች ÷ የፋዶን ፡ ልጆች ÷ የልባና ፡ ልጆች ÷ ፵፮ የአጋባ ፡ ልጆች ÷ የዓቁብ ፡ ልጆች ÷ የአጋብ ፡ ልጆች ÷ የሰምላይ ፡ ልጆች ÷ የሐናን ፡ ልጆች ÷ ፵፯ የጌዴል ፡ ልጆች ÷ የጋሐር ፡ ልጆች ÷ የራያ ፡ ፵፰ ልጆች ÷ የረአሶን ፡ ልጆች ÷ የኔቆዳ ፡ ልጆች ÷ ፵፱ የጋሴም ፡ ልጆች ÷ የዖዛ ፡ ልጆች ÷ የፋሴሐ ፡ ፶ ልጆች ÷ የቤሳይ ፡ ልጆች ÷ የአስና ፡ ልጆች ÷ የምዑናውያን ፡ ልጆች ÷ የንፉሰሲም ፡ ልጆች ÷ ፶፩ የበቅቡቅ ፡ ልጆች ÷ የሐቁፋ ፡ ልጆች ÷ የሐር ፶፪ ሑር ፡ ልጆች ÷ የበስሎት ፡ ልጆች ÷ የምሒዳ ፡ ፶፫ ልጆች ÷ የሐርሳ ፡ ልጆች ÷ የበርቆስ ፡ ልጆች ÷ ፶፬ የሲሣራ ፡ ልጆች ÷ የቴማ ፡ ልጆች ÷ የንስያ ፡ ልጆች ÷ የሐጢፋ ፡ ልጆች ።

፶፭ የሰሎሞንም ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፤ የሶጣይ ፡ ልጆች ÷ የሶፌሬት ፡ ልጆች ÷ የፍሩዳ ፡ ልጆች ÷ ፶፮ የየዕላ ፡ ልጆች ÷ የደርቆን ፡ ልጆች ÷ የጌዴል ፡ ፶፯ ልጆች ÷ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ÷ የሐጢል ፡ ልጆች ÷ የፈክራት ፡ ልጆች ÷ የሐጊቢይም ፡ ፶፰ ልጆች ÷ የአሚ ፡ ልጆች ። እነዚህ ፡ ናታኒም ፡ ሁሉና ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ።

፶፱ ከቴልሜላ ÷ ከቴላሬሳ ÷ ከክሩብ ÷ ከአዳን ÷ ከኢሜር ፡ የወጡ ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ቤቶችና ፡ ዘራቸውን ፡ ወይም ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ መሆናቸውን ፡ ያስታውቁ ፡ ፷ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ የዳላያ ፡ ልጆች ÷ የጦብያ ፡ ልጆች ÷ የኔቆዳ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ ፷፩ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ከካህናቱም ፡ ልጆች ፡ የኤብያ ፡ ልጆች ÷ የአቆስ ፡ ልጆች ÷ ከገለዓዳዊው ፡ ከቤርዜሊ ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገባ ÷ በስሙም ፡ የተጠራ ፡ የቤርዜሊ ፡ ልጆች ። ፷፪ እነዚህ ፡ በትውልድ ፡ መጽሐፍ ፡ ትውልዳቸውን ፡ ፈለጉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አልተገኘም ÷ ከክህንትም ፡ ተከለከሉ ። ፷፫ ሐቴርሰታም ፦ — በኡሪምና ፡ በቱሚም ፡ የሚፈርድ ፡ ካህን ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡ ከቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ አትበሉም ፡ አላቸው ።

፷፬፤፷፭ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ከነበሩ ፡ ከሎሌዎቻቸውና ፡ ከገረዶቻቸው ፡ ሌላ ፡ ገባኤው ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ። ፷፮ ሁለት ፡ መቶም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ መዘምራን ፡ ነበሩአቸው ። ፷፯ ፈረሶቻቸውም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ÷ በቅሎቻቸውም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ÷ ግመሎቻቸውም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ፷፰ አምስት ÷ አህዮቻቸውም ፡ ስድስት ፡ ሺህ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ነበሩ ።

፷፱ በኢየሩሳሌምም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ አያሌዎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በስፍራው ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በፈቃዳቸው ፡ ሰጡ ። ፸ ስድሳ ፡ አንድ ፡ ሺህም ፡ የወርቅ ፡ ዳሪክ ÷ አምስት ፡ ሺህም ፡ ምናን ፡ ብር ÷ አንድ ፡ መቶም ፡ የካህናት ፡ ልብስ ፡ እንደ ፡ ችሎታቸው ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ አቀረቡ ።

፸፩ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ÷ ከሕዝቡም ፡ አያሌዎች ÷ መዘምራኑና ፡ በረኞቹም ÷ ናታኒምም ፡ በከተሞቻቸው ÷ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በከተሞቻቸው ፡ ተቀመጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በከተሞቻቸው ፡ ሳሉ ÷ ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ። ፪ የኢዮሴዴቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ÷ ወንድሞቹም ፡ ካህናቱ ÷ የሰላትያልም ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ ወንድሞቹም ፡ ተነሥተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡበት ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ መሠዊያ ፡ ሠሩ ። ፫ በአገሩም ፡ ካሉት ፡ አሕዛብ ፡ ፈርተው ፡ ነበርና ፡ መሠዊያውን ፡ በስፍራው ፡ ላይ ፡ አስቀመጡት ÷ በጥዋትና ፡ በማታም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡበት ። ፬ እንደ ፡ ተጻፈውም ፡ የዳስ ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፤ እንደ ፡ ሥርዓቱም ፡ ለየዕለቱ ፡ የተገባውን ፡ የየዕለቱን ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በቁጥር ፡ አቀረቡ ። ፭ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዘወትር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ÷ የመባቻውንም ፡ መሥዋዕት ÷ የተቀደሱትንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓላት ፡ ሁሉ ፡ መሥዋዕት ÷ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃድ ፡ የሰጠውን ፡ ቍርባን ፡ አቀረቡ ። ፮ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ ጀመሩ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ገና ፡ አልተመሠረተም ፡ ነበር ። ፯ ለጠራቢዎችና ፡ ለአናጢዎችም ፡ ገንዘብ ፡ ሰጡ ፤ የፋርስም ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንደ ፡ ፈቀደላቸው ፡ የዝግባ ፡ ዛፍ ፡ ከሊባኖስ ፡ በባሕር ፡ ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ለሲዶናና ፡ ለጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ መብልና ፡ መጠጥ ፡ ዘይትም ፡ ሰጡ ።

፰ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብ

ሐር ፡ ቤት ፡ በመጡ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛውም ፡ ወር ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩ
ባቤል ÷ የኢዮሴዴቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ÷ የቀሩ
ትም ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ÷
ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ የተመለሱት ፡ ምርኮ
ኞች ፡ ሁሉ ፡ ጀመሩ ፤ ሌዋውያንንም ፡ ከሀያ ፡
ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ እንዲያሠሩት ፡ ሾመ።አ
፱፤ ቸው።ኢያሱም ፡ ልጆቹም ፡ ወንድሞቹም ÷ የይ
ሁዳም ፡ ልጆች ፡ ቀድምኤልና ፡ ልጆቹ ÷ የኤ
ንሐዳድም ፡ ልጆች ÷ ልጆቻቸውና ፡ ወንድሞ
ቻቸው ፡ ሌዋውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
የሚሠሩትን ፡ ያሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በእንድነት ፡
፲፤ ቆሙ ። አናጢዎቹም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅ
ደስ ፡ በመሠረቱ ፡ ጊዜ ፡ ካህናቱ ፡ ልብሳቸውን ፡
ለብሰው ፡ መለከቱን ፡ ይዘው ÷ የአሳፍም ፡
ልጆች ፡ ሌዋውያን ፡ ጸናጽል ፡ ይዘው ፡ እንደ ፡
እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ሥርዓት ፡
እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ቆሙ ።
፲፩፤ ደግሞ ፡— ቸር ፡ ነውና ÷ ለእስራኤልም ፡ ምሕ
ረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ እያሉ ፡ እግዚአብሔ
ንም ፡ እያመሰገኑና ፡ እያከበሩ ፡ እርስ ፡ በእርሳ
ቸው ፡ ያስተዛዝሉ ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ ስለ ፡ ተመሠረተ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ እያመሰገኑ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ እልል ፡
፲፪፤ አሉ ። የፊተኛውን ፡ ቤት ፡ ያዩ ፡ ሽማግሌዎች ፡
የሆኑ ፡ ብዙ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ የአባቶችም ፡
ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መቅደስ ፡ በፊታ
ቸው ፡ በተመሠረተ ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡
ያለቅሱ ፡ ነበር ፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በደስታ ፡
፲፫፤ ይጮኹ ፡ ነበር ፤ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ የሚጮ
ኹትን ፡ ድምፅ ፡ ከሕዝቡ ፡ ልቅሶ ፡ ድምፅ ፡
መለየት ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ፤ ሕዝቡም ፡
በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ÷ ድምፁም ፡
ከሩቅ ፡ ይሰማ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ የይሁዳና ፡ የብንያምም ፡ ጠላቶች ፡ ምርኮ
ኞቹ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
፪፤ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ሠሩ ፡ ሰሙ ። ወደ ፡ ዘሩባቤ
ልና ፡ ወደ ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ቀር
በው ፡— የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ አስራዶን ፡ ወደዚህ ፡
ካመጣን ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ለአምላካችሁ ፡ እንሠ
ዋለንና ÷ እንደ ፡ እናንተም ፡ እንፈልገዋለንና ፡
፫፤ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እንሥራ ፡ አሉአቸው ። ዘሩባ
ቤልና ፡ ኢያሱም ፡ የቀሩትም ፡ የእስራኤል ፡
አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡— የአምላካችንን ፡
ቤት ፡ መሥራት ፡ ለእኛና ፡ ለእናንተ ፡ አይደ
ለም ፤ እኛ ፡ ለብቻችን ፡ ግን ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡
ቂሮስ ፡ እንዳዘዘን ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንሠራለን ፡ አሉአቸው።
፬፤ የምድሩም ፡ ሕዝብ ፡ የይሁዳን ፡ ሕዝብ ፡ እጅ ፡
ያደክሙ ፡ ነበር ÷ እንዳይሠሩም ፡ አስፈራሩአ
፭፤ ቸው ÷ ምክራቸውንም ፡ ያፈርሱ ፡ ዘንድ ፡ በፋ
ርሱ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
ፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ እስከ ፡ ዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡
ድረስ ፡ መካሪዎችን ፡ ገዙባቸው ። በአርጤክ
፮፤ ስስም ፡ መንግሥት ÷ በመንግሥቱም ፡ በመጀ
መሪያ ፡ ዘመን ÷ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ የክስ ፡ ነገር ፡ ጻፉ ።
በአርጤክስስም ፡ ዘመን ፡ ቢሽላም ÷ ሚትሪ
፯፤ ዳጡ ÷ ጣብኤል ፡ ተባባሪዎቹም ፡ ለፋርስ ፡
ንጉሥ ፡ ለአርጤክስስ ፡ ጻፉ ፤ ደብዳቤውም ፡
በሶርያ ፡ ፊደልና ፡ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ተጽፎ ፡
ነበር ። አዛዡ ፡ ሬሁም ፡ ጸሐፊውም ፡ ሲምሳይ ፡
፰፤ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡
እንዲህ ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፉ ። አዛዡ ፡
፱፤ ሬሁም ፡ ጸሐፊውም ፡ ሲምሳይ ፡ የቀሩትም ፡
ተባባሪዎቻቸው ÷ ዲናውያን ÷ አፈርሳትካው
ያን ÷ ጠርፈላውያን ÷ አፈርሳውያን ÷ አርካው
ያን ÷ ባቢሎናውያን ÷ ሱስናካውያን ÷ ዴሐው
ያን ÷ ኤላማውያን ÷ ታላቁና ፡ ኃይለኛው ፡ አስ
፲፤ ናፈር ፡ ያፈለሳቸው ፡ በሰማርያና ፡ በወንዝ ፡
ማዶ ፡ ያኖራቸው ፡ የቀሩትም ፡ አሕዛብ ፡ ደብዳ
ቤውን ፡ ጻፉ ።
ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ የላኩት ፡ የደብዳቤ ፡
፲፩፤ ግልባጭ ፡ ይህ ፡ ነው ፡— በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ያሉት ፡
ሰዎች ፡ ባሪያዎችህ ፤ አሁንም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡
፲፪፤ የወጡ ፡ አይሁድ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ ንጉሡ ፡ ይወቅ ፤ ዓመፀኛ
ይቱንና ፡ እጅግም ፡ የከፋችቱን ፡ ከተማ ፡ ይሠ
ራሉ ÷ ቅጥርዋንም ፡ ያድሳሉ ÷ መሠረትዋንም ፡
ጠገኑ ። አሁንም ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ የተሠራች ፡
፲፫፤ እንደ ፡ ሆነ ÷ ቅጥርዋም ፡ የታደሰ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ግብርና ፡ ቀረጥ ፡ መጥንም ፡ እንዳይሰጡ ÷ የን
ጉሡም ፡ ግቢው ፡ እንዲጐድል ፡ ንጉሡ ፡ ይወቅ ።
፲፬፤ የንጉሡንም ፡ ጨው ፡ እንበላለንና ÷ ንጉሡ
ንም ፡ ሲያቃልሉት ፡ ማየት ፡ አይገባንምና ፡ ስለ
፲፭፤ ዚህ ፡ ልከን ፡ ለንጉሡ ፡ አስታውቀናል ፤ በአባ
ቶችህ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ምርመራ ፡ ይደረግ ፤
በዚያም ፡ በታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡
ዓመፀኛ ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷ ነገሥታትንና ፡ አው
ራጃዎችንም ፡ እንደ ፡ ጐዳች ÷ ከዋንቱም ፡ ሽፍ
ትነት ፡ በእርስዋ ፡ እንደ ፡ ተጀመረ ፡ ታገኛለህ ÷
ታውቃለህም ፤ ስለዚህም ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡
፲፮፤ ፈርሳ ፡ ነበር ። ይህችም ፡ ከተማ ፡ የተሠራች ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ ቅጥርዋም ፡ የታደሰ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ክፍል ፡ እንደሌለህ ፡ ለንጉሡ ፡
እናስታውቃለን ።
፲፯፤ ንጉሡም ፡ ለአዛዡ ፡ ለሬሁም ÷ ለጸሐፊ
ውም ፡ ለሲምሳይ ÷ በሰማርያና ፡ በወንዝ ፡
ማዶም ፡ ለተቀመጡ ፡ ለቀሩት ፡ ተባባሪዎቻ
ቸው ፡ እንዲህ ፡ የሚለውን ፡ መልስ ፡ ላከ ፡—
፲፰፤ ሰላም ፤ አሁንም ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ የላካችሁት ፡
፲፱፤ ደብዳቤ ፡ በፊቴ ፡ ተተርጕሞ ፡ ተነበበ ። እኔም ፡
አዝዣለሁ ÷ ተመረመረም ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡
ከጥንት ፡ ጀምራ ፡ በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ዓመፀኛ ፡
እንደ ፡ ነበረች ÷ በእርስዋም ፡ ዓመፅና ፡ ሽፍ

፯ ትነት ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ ተገኘ ። በኢየሩሳሌ
ምም ፡ እጅግ ፡ ኃያላን ፡ ነገሥታት ፡ ነበሩ ÷ በወ
ንዝም ፡ ማዶ ፡ ያለውን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ይገዙ ፡
ነበር ። ግብርንና ፡ ቀረጥን ፡ መጥንንም ፡ ይቀ
፰ በሉ ፡ ነበር ። አሁንም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ሥራ
ውን ፡ እንዲተዉ ÷ እኔም ፡ እስካዝዝ ፡ ድረስ ፡
ይህች ፡ ከተማ ፡ እንዳትሠራ ፡ ትእዛዝ ፡ ስጡ ።
፱ ቸልም ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ። ለነገሥታቱ ፡
ጉዳትና ፡ ጥፋት ፡ እየበዛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይሄዳል ?
፲ የንጉሡም ፡ የአርጤክስስ ፡ ደብዳቤ ፡ ግል
ባጭ ፡ በሬሁምና ፡ በጸሐፊው ፡ በሲምሳይ ፡
በተባባሪዎቻቸውም ፡ ፊት ፡ በተነበበ ፡ ጊዜ ፡
ፈጥነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ አይሁድ ፡
ሄዱ ። በግድና ፡ በኃይልም ፡ አስተዉአቸው ።
፲፩ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለው ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ቀረ ። እስከ ፡ ፋር
ስም ፡ ንጉሥ ፡ እስከ ፡ ዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡
እስከ ፡ ሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተጓጐለ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ነቢያቱም ፡ ሐጌና ፡ የአዶ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡
በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለነበሩ ፡ አይሁድ ፡
በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ ተና
፪ ገሩላቸው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሰላትያል ፡
ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ የኢዮሴዲቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡
ተነሥተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ጀመሩ ፤ የሚያ
ግዙአቸውም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢያት ፡ ከእ
፫ ነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ በወ
ንዝ ፡ ማዶ ፡ የነበረው ፡ ገኘር ፡ ተንትናይ ÷ ደግሞ ፡
ሰተርቡዝናይ ÷ ተባባሪዎቻቸውም ፡ ወደ ፡
እነርሱ ፡ መጥተው ፡ — ይህን ፡ ቤት ፡ ትሠሩ ፡
ዘንድ ÷ ይህንኑም ፡ ቅጥር ፡ ታድሱ ፡ ዘንድ ፡
፬ ያዘዛችሁ ፡ ማን ፡ ነው ? አሉአቸው ። ደግሞም ፡ —
ይህንስ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡
፭ ማን ፡ ነው ? ብለው ፡ ጠየቁአቸው ። የአምላካ
ቸው ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ በአይሁድ ፡ ሽማግሌዎች ፡
ላይ ፡ ነበረ ÷ ይህም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ዳርዮስ ፡
እስኪደርስ ፡ ድረስ ÷ መልሱም ፡ በደብዳቤ ፡
እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አልከለከሉአቸውም ።
፮ በወንዙ ፡ ማዶ ፡ የነበረው ፡ ገኘር ፡ ተንትናይ ፡
ደግሞ ፡ ሰተርቡዝናይ ፡ ተባባሪዎቹም ፡ በወ
ንዙ ፡ ማዶ ፡ የነበሩት ፡ አፈርስካውያን ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዳርዮስ ፡ የላኩት ፡ የደብዳቤው ፡
፯ ግልባጭ ፡ ይህ ፡ ነበረ ። እንዲህም ፡ የሚል ፡
ደብዳቤ ፡ ላኩለት ፡ — ለንጉሥ ፡ ለዳርዮስ ፡
፰ ሙሉ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ። ወደ ፡ ይሁዳ ፡ አገር ፡
ወደ ፡ ታላቁም ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሄድን ፡
ንጉሡ ፡ ይወቅ ። እርሱም ፡ በትልቅ ፡ ድን
ጋይ ፡ ተሠራ ÷ በቅጥሩም ፡ ውስጥ ፡ እንጨት ፡
ተደረገ ÷ ያም ፡ ሥራ ፡ በትጋት ፡ ይሠራል ÷
፱ በእጃቸውም ፡ ይከናወናል ። እነዚያንም ፡ ሽማ
ግሌዎች ፡ — ይህን ፡ ቤት ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ÷ ይህ
ንስ ፡ ቅጥር ፡ ታድሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዛችሁ ፡ ማን ፡
፲ ነው ? ብለን ፡ ጠየቅናቸው ። ደግሞም ፡ እናስ
ታውቅህ ፡ ዘንድ ÷ በእነርሱም ፡ ያሉትን ፡
ሹሞች ፡ ስም ፡ እንጽፍልህ ፡ ዘንድ ፡ ስማቸውን ፡
፲፩ ጠየቅን ። እንደዚህም ፡ ብለው ፡ መለሱልን ፡ —
እኛ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ፡
ነን ÷ ከብዙም ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ተሠርቶ ፡ የነ
በረውን ÷ ታላቁም ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡
ሠርቶ ፡ የፈጸመውን ፡ ቤት ፡ እንሠራለን ። አበቶ
፲፪ ቻችንም ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ ካስቈጡ ፡ በኋላ ፡
በከለዳዊው ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነ
ጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ እርሱም ፡
ይህን ፡ ቤት ፡ አፈረሰ ÷ ሕዝቡንም ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ አፈለሰ ። ነገር ፡ ግን ፡ በባቢሎን ፡
፲፫ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ ይህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ናቡከደነጾርም ፡ በኢየ
፲፬ ሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ መቅደስ ፡ የወሰደውን ÷
ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ መቅደስ ፡ ያፈለሰውን ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የወርቅንና ፡ የብርን ፡
ዕቃ ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ ከባቢሎን ፡ መቅደስ ፡
አውጥቶ ፡ ሰሳብሳር ፡ ለተባለው ፡ ለሹሙ ፡
፲፭ ሰጠውና ፡ — ይህን ፡ ዕቃ ፡ ይዘህ ፡ ሂድ ÷ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ባለው ፡ መቅደስ ፡ አኑረው ። የእ
ግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በስፍራው ፡ ይሠራ ፡
፲፮ አለው ። በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ ሰሳብሳር ፡
መጣ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ቤት ፡ መሠረተ ። ከዚያም ፡ ጊዜ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እየተሠራ ፡ አል
፲፯ ተጨረሰም ። አሁንም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በን
ጉሡ ፡ ዓይን ፡ መልካም ፡ ቢሆን ፡ ይህ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፡ ከንጉሡ ፡ ከቂሮስ ፡ ታገዘ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በባቢሎን ፡ ባለው ፡ በንጉሡ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡
ይመርመር ። ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ንጉሡ ፡ ፈቃ
ዱን ፡ ይላክልን ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ መዛግ
ብት ፡ ባሉበት ፡ በባቢሎን ፡ ቤተ ፡ መጻሕፍት ፡
እንዲመረመር ፡ አዘዘ ። በሚዶን ፡ አውራጃ ፡
፪ ባለው ፡ አሕምታ ፡ በሚባል ፡ ከተማ ፡ በንጉሡ ፡
ቤት ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ጥቅልል ፡ ተገኘ ÷ በው
ስጡም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ለመታሰቢያ ፡ ተጽፎ ፡
ነበር ። በንጉሡ ፡ በቂሮስ ፡ በመጀመሪያው ፡
፫ ዓመት ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ፤
በኢየሩሳሌም ፡ ያለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ÷
መሥዋዕት ፡ የሚቀርብበት ፡ ቦታ ÷ ይህ ፡ ቤት ፡
ይሠራ ÷ በጽኑም ፡ ይመሠረት ፤ ቁመቱ ፡ ስድሳ ፡
ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ይሁን ።
፬ በሦስት ፡ ተራ ፡ ታላላቅ ፡ ድንጋይ ÷ በአንድ ፡
ተራ ፡ እንጨት ፡ ይደረግ ፤ ወጪውም ፡ ከን
፭ ጉሡ ፡ ቤት ፡ ይሰጥ ። ናቡከደነጾርም ፡ በኢየ
ሩሳሌም ፡ ካለው ፡ መቅደስ ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ያመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የወ

ርቅና ፣ የብር ፣ ዕቃ ፣ ይመለስ ፤ በኢየሩሳሌምም ፣ ወዳለው ፣ መቅደስ ፣ ወደ ፣ ስፍራው ፣ ይወሰድ ÷ በእግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ይኑር ።

፯ አሁንም ፣ አንተ ፣ በወንዝ ፣ ማዶ ፣ ያለኸው ፣ የአገሩ ፣ ገዥ ፣ ተንትናይ ፣ ደግሞ ፣ ሰተርቡዝናይ ፣ በወንዝ ፣ ማዶም ፣ ያሉ ፣ ተባባሪዎቻችሁ ፣ ፯ አፈርስካውያን ÷ ከዚያ ፣ ራቁ ፤ ይህም ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ይሠራ ፣ ዘንድ ፣ ተዉ ፤ የአይሁድም ፣ አለቃና ፣ የአይሁድም ፣ ሽማግሌዎች ፣ ይህን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቤት ፣ በስፍራው ፣ ይሠሩ ፣ ዘንድ ፣ ተዉአቸው ። ፰ ይህን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቤት ፣ ይሠሩ ፣ ዘንድ ፣ ለአይሁድ ፣ ሽማግሌዎች ፣ የምታደርጉትን ÷ በወንዝ ፣ ማዶ ፣ ካለው ፣ አገር ፣ ከሚመጣው ፣ ግብር ፣ ከንጉሡ ፣ ገንዘብ ፣ ለእነዚህ ፣ ሰዎች ፣ ወጪውን ፣ በትጋት ፣ እንድትሰጡአቸው ፣ ሥራም ፣ እንዳ ፱ ታስፈቱአቸው ፣ አዝዣለሁ ። ለሰማይ ፣ አምላክ ፣ ለሚቃጠል ፣ መሥዋዕት ፣ የሚያስፈልገውን ÷ ወይፈኖችና ፣ አውራ ፣ በጎች ፣ ጠቦቶችም ÷ በኢየሩሳሌምም ፣ እንዳሉ ፣ እንደ ፣ ካህናቱ ፣ ቃል ፣ ስንዴና ፣ ጨው ፣ የወይን ፣ ጠጅና ፣ ዘይት ፣ ዕለት ፣ ዕለት ፣ ያለማቋረጥ ፣ ስጡአቸው ። ፲ ይኸውም ፣ ለሰማይ ፣ አምላክ ፣ ጣፋጭ ፣ ሽቱ ፣ የሆነውን ፣ መሥዋዕት ፣ ያቀርቡ ፣ ዘንድ ፣ ለንጉሡና ፣ ለልጆቹም ፣ ዕድሜ ፣ ይጸልዩ ፣ ፲፩ ዘንድ ፣ ነው ። ይህንም ፣ ትእዛዝ ፣ የሚለውጥ ፣ ሁሉ ÷ ምሰሶው ፣ ከቤቱ ፣ ተነቅሎ ፣ እርሱ ፣ ይሰቀልበት ፤ ቤቱም ፣ የጉድፍ ፣ መጣያ ፣ ፲፪ ይደረግ ፣ ብዬ ፣ አዝዣለሁ ። ስሙንም ፣ በዚያ ፣ ያኖረው ፣ አምላክ ፣ ይህን ፣ ይለውጡ ፣ ዘንድ ፣ በኢየሩሳሌም ፣ ያለውንም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቤት ፣ ያፈርሱት ፣ ዘንድ ፣ እጃቸውን ፣ የሚዘረጉትን ፣ ነገሥታትና ፣ አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ያጥፋ ። እኔ ፣ ዳርዮስ ፣ ይህን ፣ አዝዣለሁ ፤ በትጋት ፣ ይፈጸም ።

፲፫ ንጉሡም ፣ ዳርዮስ ፣ እንደ ፣ ላከው ፣ ቃል ÷ በዚያን ፣ ጊዜ ፣ በወንዝ ፣ ማዶ ፣ ያለ ፣ ገዥ ፣ ተንትናይ ፣ ደግሞ ፣ ሰተርቡዝናይ ፣ ተባባሪዎቻቸው ፲፬ ም ፣ እንዲሁ ፣ ተግተው ፣ አደረጉ ። የአይሁድም ፣ ሽማግሌዎች ፣ በነቢዩ ፣ በሐጌና ፣ በአዶ ፣ ልጅ ፣ በዘካርያስ ፣ ትንቢት ፣ ሠሩ ፣ ተከናወነላቸውም ። እንደ ፣ እስራኤልም ፣ አምላክ ፣ ትእዛዝ ÷ እንደ ፣ ፋርስም ፣ ነገሥታት ፣ እንደ ፣ ቂሮስና ፣ እንደ ፣ ዳርዮስ ፣ እንደ ፣ አርጤክስስም ፣ ፲፭ ትእዛዝ ፣ ሠርተው ፣ ፈጸሙ ። ይህም ፣ ቤት ፣ በንጉሡ ፣ በዳርዮስ ፣ መንግሥት ፣ በስድስተኛው ፣ ዓመት ፣ አዳር ፣ በሚባል ፣ ወር ፣ በሦስተኛው ፣ ቀን ፣ ተፈጸመ ።

፲፮ የእስራኤልም ፣ ልጆች ÷ ካህናትና ፣ ሌዋውያን ፣ የቀሩትም ፣ ምርኮኞች ÷ የዚህን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቤት ፣ ቅዳሴ ፣ በደስታ ፣ አደረጉ ።

፲፯ በዚህም ፣ በእግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ቅዳሴ ፣ መቶ ፣ ወይፈኖችና ፣ ሁለት ፣ መቶ ፣ አውራ ፣ በጎች ፣ አራት ፣ መቶም ፣ ጠቦቶች ፣ አቀረቡ ፤ ስለ ፣ ኃጢአትም ፣ መሥዋዕት ፣ እንደ ፣ እስራኤል ፣ ነገዶች ፣ ቁጥር ፣ ለእስራኤል ፣ ሁሉ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ አውራ ፣ ፍየሎች ፣ አቀረቡ ። ፲፰ በሙሴም ፣ መጽሐፍ ፣ እንደ ፣ ተጻፈው ፣ በኢየሩሳሌም ፣ ባለው ፣ በእግዚአብሔር ፣ አገልግሎት ፣ ላይ ፣ ካህናቱን ፣ በየማዕረጋቸው ፣ ሌዋውያኑም ፣ በየክፍላቸው ፣ አቆሙ ።

፲፱ ምርኮኞቹም ፣ በመጀመሪያው ፣ ወር ፣ በአንደኛው ፣ ቀን ፣ ፋሲካውን ፣ አደረጉ ። ፳ ካህናቱና ፣ ሌዋውያኑም ፣ አንድ ፣ ሆነው ፣ ንጹ ተው ፣ ነበር ፤ ሁሉም ፣ ንጹሐን ፣ ነበሩ ፤ ለም ፳፩ ርኮኞቹም ፣ ሁሉ ÷ ለወንድሞቻቸውም ፣ ለካህናቱ ÷ ለራሳቸውም ፣ ፋሲካውን ፣ አረዱ ። ከም ፳፪ ርኮም ፣ ተመልሰው ፣ የመጡት ፣ የእስራኤል ፣ ልጆች ÷ የእስራኤልንም ፣ አምላክ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ይፈልጉ ፣ ዘንድ ፣ ራሳቸውን ፣ ከምድር ፣ አሕዛብ ፣ ርኩሰት ፣ ለይተው ፣ ወደ ፣ እነርሱ ፣ መጥተው ፣ የነበሩት ፣ ሁሉ ፣ በሉ ፤ እግ ፳፫ ዚአብሔር ፣ ደስ ፣ አሰኝቶአቸዋልና ÷ የእስራኤልንም ፣ አምላክ ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቤት ፣ ለመሥራት ፣ እጃቸውን ፣ ያጸና ፣ ዘንድ ፣ የአሦርን ፣ ንጉሥ ፣ ልብ ፣ ወደ ፣ እነርሱ ፣ መልሶአልና ፣ የቂጣውን ፣ በዓል ፣ ሰባት ፣ ቀን ፣ በደስታ ፣ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

ከዚህም ፣ ነገር ፣ በኋላ ፣ በፋርስ ፣ ንጉሥ ፣ በአ ፩ ርጤክስስ ፣ መንግሥት ፣ ዕዝራ ፣ የሠራያ ፣ ልጅ ÷ የዓዛርያስ ፣ ልጅ ÷ የኬልቅያስ ፣ ልጅ ÷ የሰሎም ፣ ፪ ልጅ ÷ የሳዶቅ ፣ ልጅ ÷ የአኪጠብ ፣ ልጅ ÷ የአማርያ ፣ ልጅ ÷ የዓዛርያስ ፣ ልጅ ÷ የመራዮት ፣ ፫ ልጅ ÷ የዘራእያ ፣ ልጅ ÷ የአዚ ፣ ልጅ ÷ የቡቂ ፣ ፬ ልጅ ÷ የአቢሱ ፣ ልጅ ÷ የፊንሐስ ፣ ልጅ ÷ የአል ፭ ዓዛር ፣ ልጅ ÷ የታላቁ ፣ ካህን ፣ የአሮን ፣ ልጅ ÷ ይህ ፣ ዕዝራ ፣ ከባቢሎን ፣ ወጣ ፤ የእስራኤልም ፣ ፮ አምላክ ፣ እግዚአብሔር ፣ በሰጠው ፣ በሙሴ ፣ ሕግ ፣ ፈጣን ፣ ጸሐፊ ፣ ነበረ ፤ የአምላኩም ፣ የእግዚአብሔር ፣ እጅ ፣ በእርሱ ፣ ላይ ፣ ነበረችና ፣ ንጉሡ ፣ የሻውን ፣ ሁሉ ፣ ሰጠው ። ፯ ከእስራኤልም ፣ ልጆች ፣ ከካህናቱም ፣ ከሌዋውያኑም ፣ ከመዘምራኑም ፣ ከበረኞቹም ፣ ከናታኒምም ፣ በንጉሡ ፣ በአርጤክስስ ፣ በሰባተኛው ፣ ዓመት ፣ አያሌዎች ፣ ወደ ፣ ኢየሩሳሌም ፣ ወጡ ። ፰ በንጉሡም ፣ በሰባተኛው ፣ ዓመት ፣ በአምስተኛው ፣ ወር ፣ ወደ ፣ ኢየሩሳሌም ፣ ደረሰ ። ፱ በመጀመሪያውም ፣ ወር ፣ በአንደኛው ፣ ቀን ፣ ከባቢሎን ፣ ሊወጣ ፣ ጀመረ ÷ መልካሚቱም ፣ የአምላኩ ፣ እጅ ፣ በእርሱ ፣ ላይ ፣ ነበረችና ፣ በአምስተኛ ፣ ወር ፣ በመጀመሪያው ፣ ቀን ፣ ወደ ፣ ኢየሩሳሌም ፣ ደረሰ ። ፲ ዕዝራም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ሕግ ፣ ይፈልግና ፣ ያደርግ ፣ ዘንድ ÷ ለእስራኤልም ፣ ሥርዓትንና ፣ ፍርድን ፣ ያስተምር ፣ ዘንድ ፣ ልቡን ፣ አዘጋጅቶ ፣ ነበር ።

፲፩ ንጉሡም ፣ አርጤክስስ ፣ የእግዚአብሔርን ፣

ትእዛዝ ፡ ቃልና ፡ ለእስራኤል ፡ የሆነውን ፡ ሥር
ዓት ፡ ይጽፍ ፡ ለነበረው ፡ ለጸሐፊው ፡ ለካህኑ ፡
ለዕዝራ ፡ የሰጠው ፡ የደብዳቤው ፡ ግልባጭ ፡
፲፪፡ ይህ ፡ ነው ፡— ከንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ከአርጤክስስ ፡
ለሰማይ ፡ አምላክ ፡ ሕግ ፡ ጸሐፊ ፡ ለካህኑ ፡ ለዕ
፲፫፡ ዝራ ÷ ሙሉ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ፤ በመንግሥቴ ፡
ውስጥ ፡ ካሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ከካህናቱና ፡
ከሌዋውያኑም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይሄድ ፡
ዘንድ ፡ የሚወድድ ፡ ሁሉ ፡ ከእንተ ፡ ጋር ፡ እን
፲፬፡ ዲሄድ ፡ አዝዣለሁ ። በእጅህ ፡ እንዳለችው ፡
እንደ ፡ አምላክህ ፡ ሕግ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌ
፲፭፡ ምን ፡ ትገሰግኝ ፡ ዘንድ ÷ ንጉሡና ፡ አማካሪዎ
ቹም ፡ መኖሪያው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሆነው ፡
ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በፈቃዳቸው ፡ ያቀረቡ
፲፮፡ ትን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ÷ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡
ሁሉ ፡ የምታገኘውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ÷
ሕዝቡና ፡ ካህናቱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላለው ፡
ለአምላካቸው ፡ ቤት ፡ በፈቃዳቸው ፡ የሚያቀር
ቡትን ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፡ በንጉሡና ፡ በሰባቱ ፡
፲፯፡ አማካሪዎች ፡ ተልከሃልና ፡ ስለዚህ ፡ በዚህ ፡
ገንዘብ ፡ ወይፈኖችንና ፡ አውራ ፡ በጎችን ፡ ጠቦ
ቶችንም ፡ የእህላቸውንና ፡ የመጠጣቸውን ፡
ቍርባን ፡ ተግተህ ፡ ግዛ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡
ባለው ፡ በአምላካችሁ ፡ ቤት ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡
፲፰፡ አቅርባቸው ። ከቀረውም ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ አን
ተና ፡ ወንድሞችህ ፡ ለማድረግ ፡ ደስ ፡ የሚያሰ
ኛችሁን ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ አምላካችሁ ፡ ፈቃድ ፡
፲፱፡ አድርጉ ። ስለ ፡ አምላክህም ፡ ቤት ፡ አገልግ
ሎት ፡ የተሰጠህን ፡ ዕቃ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አም
፳፡ ላክ ፡ ፊት ፡ አሳልፈህ ፡ስጥ ። ከዚህም ፡ በላይ ፡
ለማውጣት ፡ የሚያስፈልግህን ፡ ለአምላክህ ፡
ቤት ፡ የሚያሻውን ፡ ነገር ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛ
፳፩፡ ግብት ፡ አውጣ ። እኔም ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡
በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ላሉት ፡ በጅሮንዶች ፡ ሁሉ ፡
ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጥቻለሁ ፡— የሰማይ ፡ አም
፳፪፡ ላክ ፡ ሕግ ፡ ጸሐፊ ፡ ካህኑ ፡ ዕዝራ ፡ ከእናንተ ፡
የሚፈልገውን ፡ ሁሉ ፡ አዘጋጂለት ፤ እስከ ፡
መቶ ፡ መክሊት ፡ ብርም ፡ ቢሆን ÷ እስከ ፡
መቶም ፡ የቆራስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ÷ እስከ ፡
መቶም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷
እስከ ፡ መቶም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡
ቢሆን ÷ ጨውም ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ቢሆን ፡ ስጡ ።
፳፫፡ በንጉሡና ፡ በልጆቹ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡
እንዳይሆን ÷ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ያዘዘው ፡ ሁሉ ፡
ለሰማይ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ በሙሉ ፡ ይደረግ ።
፳፬፡ ደግሞም ፡ በካህናቱና ፡ በሌዋውያን ፡ በመዘም
ራኑም ፡ በበረኞቹም ፡ በናታኒምም ፡ በዚህም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚሠሩ ፡ አገልጋዮች ፡
ላይ ፡ ግብርና ፡ ቀረጥ ፡ መዋጋም ፡ እንዳይጣል ፡
፳፭፡ ብለን ፡ እናስታውቃችኋለን ። አንተም ፡ ዕዝራ ÷
በእጅህ ፡ እንዳለው ፡ እንደ ፡ አምላክህ ፡ ጥበብ ፡
መጠን ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ባሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
የአምላክህን ፡ ሕግ ፡ በሚያውቁ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ይፈርዱ ፡ ዘንድ ፡ ዳኞችንና ፡ ፈራጆች ፡ አስ
፳፮፡ ነሣ ፤ የሚያውቁትንም ፡ አስተምሩአቸው ። የአ
ምላክህንም ፡ ሕግ ÷ የንጉሡንም ፡ ሕግ ፡ በማያ
ደርግ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሞት ፡ ወይም ፡ ስደት ፡
ወይም ፡ ገንዘብን ፡ መወረስ ፡ ወይም ፡ ግዞት ፡
በፍጥነት ፡ ይፈረድበት ።
፳፯፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔ
፳፰፡ ርን ፡ ቤት ፡ ያሳምር ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡
ነገር ፡ በንጉሡ ፡ ልብ ፡ ያኖረ ÷ በንጉሡም ፡ በአ
ማካሪዎቹም ፡ በንጉሡም ፡ ኃያላን ፡ አለቆች ፡
ሁሉ ፡ ፊት ፡ ምሕረቱን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የላከ ፡ የአ
ባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
እኔም ፡ በላዬ ፡ ባለችው ፡ በአምላኬ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ እጅ ፡ በረታሁ ፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ እን
ዲወጡ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አለቆችን ፡ ሰበ
ሰብሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ ከባቢሎን ፡ የወጡ ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡
አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ትውልዳቸውም ፡
፪፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከፈንሐስ ፡ ልጆች ፡ ጌርሶን ÷ ከኢ
ታምር ፡ ልጆች ፡ ዳንኤል ÷ ከዳዊት ፡ ልጆች ፡
፫፡ ሐጡስ ÷ ከሴኬንያ ፡ ልጆች ÷ ከፋሮስ ፡ ልጆች ፡
ዘካርያስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ወን
፬፡ ዶች ፡ በትውልድ ፡ ተቈጠሩ ። ከፋሐት ፡ ሞዓብ ፡
ልጆች ፡ የዘራእያ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሆዔናይ ÷ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ወንዶች ። ከሴኬንያ ፡
፭፡ ልጆች ፡ የየሕዚኤል ፡ ልጅ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ወንዶች ። ከዓዲን ፡ ልጆች ፡
፮፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ ዔቤድ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
አምሳ ፡ ወንዶች ። ከኤላም ፡ ልጆች ፡ የጎዶ
፯፡ ልያ ፡ ልጅ ፡ የሻያ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሰባ ፡
ወንዶች ። ከሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፡ የሚካኤል ፡
፰፡ ልጅ ፡ ዝባድያ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሰማንያ ፡
ወንዶች ። ከኢዮአብ ፡ ልጆች ፡ የይሔኤል ፡
፱፡ ልጅ ፡ አብድዩ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡
መቶ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ወንዶች ። ከሰሎሚት ፡
፲፡ ልጆች ፡ የዮሲፍያ ፡ ልጅ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
መቶ ፡ ስድሳ ፡ ወንዶች ። ከቤባይ ፡ ልጆች ፡
፲፩፡ የቤባይ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ሀያ ፡ ስምንት ፡ ወንዶች ። ከዓዝጋድ ፡ ልጆች ፡
፲፪፡ የሃቃጣን ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
መቶ ፡ አሥር ፡ ወንዶች ። ከኋለኞቹ ፡ ከአዶኒ
፲፫፡ ቃም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ኤሊፋ
ላት ÷ ይዑኤል ÷ ሸማያ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡
ስድሳ ፡ ወንዶች ። ከበጎዋይ ፡ ልጆች ፡ ዑታ
፲፬፡ ይና ፡ ዘቡድ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ሰባ ፡ ወንዶች ።
፲፭፡ ወደ ፡ አዣዋም ፡ ወደሚፈስስ ፡ ወንዝ ፡ ሰበሰ
ብኋቸው ÷ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሰፈርን ፤
ሕዝቡንና ፡ ካህናቱን ፡ ስቈጥራቸው ፡ በዚያ ፡
፲፮፡ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ ማንንም ፡ አላገኘሁም ። ወደ ፡
አለቆቹም ፡ ወደ ፡ አልዓዛር ÷ ወደ ፡ አርኤል ÷
ወደ ፡ ሸማያ ÷ ወደ ፡ ኤልናታን ÷ ወደ ፡ ያሪብ ÷
ወደ ፡ ኤልናታን ÷ ወደ ፡ ናታን ÷ ወደ ፡ ዘካር

ያስ ÷ ወደ ፥ ሚሱላም ÷ ደግሞም ፥ ወደ ፥ አዋ
ቂዎቹ ፥ ወደ ፥ ዮያሪብና ፥ ወደ ፥ ኤልናታን ፥
፲፯፥ ላክሁ ። በካሲፍያ ፥ ስፍራ ፥ ወደ ፥ ነበረው ፥
ወደ ፥ አለቃው ፥ ወደ ፥ አዶ ፥ ላክኋቸው ፥ ለአ
ምላካችን ፥ ቤት ፥ አገልጋዮችን ፥ ያመጡልን ፥
ዘንድ ፥ በካሲፍያ ፥ ስፍራ ፥ ለሚኖሩት ፥ ለአዶና ፥
ለወንድሞቹ ፥ ለናታኒም ፥ የሚነግሩአቸውን ፥
፲፰፥ በአፋቸው ፥ አደረግሁ ። በላያችንም ፥ መል
ካም ፥ በሆነው ፥ በአምላካችን ፥ እጅ ፥ ከእስራ
ኤል ፥ ልጅ ፥ ከሌዊ ፥ ልጅ ፥ ከሞሖሊ ፥ ልጆች ፥
ወገን ፥ የነበረውን ፥ አስተዋይ ፥ ሰው ፥ ሰራብ
ያን ÷ ከእርሱም ፥ ጋር ፥ አሥራ ፥ ስምንቱን ፥
፲፱፥ ልጆቹንና ፥ ወንድሞቹን ፥ አመጡልን ። ደግ
ሞም ፥ ሐሸብያን ፥ ከእርሱም ፥ ጋር ፥ ከሜራሪ ፥
ልጆች ፥ ወገን ፥ የነበረውን ፥ የሻያንና ፥ ሀያውን ፥
፳፥ ወንድሞቹንና ፥ ልጆቻቸውን ። ሌዋውያንንም ፥
እንዲያገለግሉ ፥ ዳዊትና ፥ አለቆቹ ፥ ከሰጡአ
ቸው ፥ ናታኒም ፥ ውስጥ ፥ ሁለት ፥ መቶ ፥ ሀያ ፥
ናታኒም ፥ አመጡ ። እነዚህም ፥ ሁሉ ፥ በስም ፥
በስማቸው ፥ ተጠሩ ።
፳፩፥ በአምላካችን ፥ ፊት ፥ ራሳችንን ፥ እናዋርድ ፥
ዘንድ ÷ ከእርሱም ፥ የቀናውን ፥ መንገድ ፥ ለእ
ኛና ፥ ለልጆቻችን ፥ ለንብረታችንም ፥ ሁሉ ፥
እንለምን ፥ ዘንድ ፥ በዚያ ፥ በአሳዋ ፥ ወንዝ ፥ አጠ
፳፪፥ ገብ ፥ ጾም ፥ አወጅሁ ። ንጉሡንም ፦— የአም
ላካችን ፥ እጅ ፥ በሚሹት ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ለመ
ልካም ፥ ነው ፥ ኃይሉና ፥ ቍጣው ፥ ግን ፥ እር
ሱን ፥ በሚተዉ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ነው ፥ ብለን ፥
ተናግረን ፥ ነበርና ፥ በመንገድ ፥ ካለው ፥ ጠላት ፥
ያድኑን ፥ ዘንድ ፥ ጭፍራና ፥ ፈረሰኞች ፥ ከን
፳፫፥ ጉሡ ፥ እለምን ፥ ዘንድ ፥ አፍሬ ፥ ነበርና ። ስለዚ
ህም ፥ ነገር ፥ ጾምን ÷ ወደ ፥ እግዚአብሔርም ፥
ለመንን ፤ እርሱም ፥ ተለመነን ።
፳፬፥ ከካህናቱም ፥ አለቆች ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ሰዎ
ችን ÷ ሰራብያንና ፥ ሐሸቢያን ፥ ከእነርሱም ፥
፳፭፥ ጋር ፥ አሥር ፥ ወንድሞቻቸውን ፥ ለየሁ ፥ ንጉ
ሡና ፥ አማካሪዎቹ ፥ አለቆቹም ፥ በዚያም ፥ የተ
ገኙት ፥ እስራኤል ፥ ሁሉ ፥ ያቀረቡትን ፥ ለአም
ላካችን ፥ ቤት ፥ የቀረበውን ፥ ብሩንና ፥ ወርቁን ፥
፳፮፥ ዕቃውንም ፥ መዝኜ ፥ ሰጠኋቸው ። ስድስት ፥
መቶ ፥ አምሳ ፥ መክሊት ፥ ብር ÷ አንድ ፥ መቶም ፥
መክሊት ፥ የብር ፥ ዕቃዎች ÷ አንድ ፥ መቶም ፥
፳፯፥ መክሊት ፥ ወርቅ ÷ ሀያም ፥ ባለሸህ ፥ ዳሪክ ፥
የወርቅ ፥ ጽዋዎች ÷ ሁለትም ፥ እንደ ፥ ወርቅ ፥
የከበሩ ፥ ከጥሩ ፥ ከሚያንጸበርቅ ፥ ናስ ፥ የተ
ሠሩ ፥ ዕቃዎች ፥ መዝኜ ፥ በእጃቸው ፥ ሰጠሁ ።
፳፰፥ እኔም ፦— እናንተ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ተቀድሳ
ችኋል ÷ ዕቃዎቹም ፥ ቅዱስ ፥ ናቸው ፤ ብሩና ፥
ወርቁም ፥ ለአበቶቻችን ፥ አምላክ ፥ ለእግዚአብ
፳፱፥ ሔር ፥ በፈቃድ ፥ የቀረበ ፥ ነው ፤ በካህናትና ፥
በሌዋውያን ፥ አለቆች ፥ በእስራኤልም ፥ አባቶች ፥
ቤቶች ፥ አለቆች ፥ ፊት ፥ በኢየሩሳሌም ፥ በእግ
ዚአብሔር ፥ ቤት ፥ ጓዳዎች ፥ ውስጥ ፥ እስክት
መዝኑ ፥ ድረስ ፥ ተግታችሁ ፥ ጠብቁ ፥ አልኋ
ቸው ። ካህናቱና ፥ ሌዋውያኑም ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳ
ሌም ፥ ወደ ፥ አምላካችን ፥ ቤት ፥ ይወስዱት ፥
ዘንድ ፥ ብሩንና ፥ ወርቁን ፥ ዕቃዎቹንም ፥ በሚ
ዛን ፥ ተቀበሉ ።
፴፩፥ በመጀመሪያውም ፥ ወር ፥ በአሥራ ፥ ሁለተ
ኛው ፥ ቀን ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ እንሄድ ፥ ዘንድ ፥
ከአሳዋ ፥ ወንዝ ፥ ተነሣን ፥ የአምላካችንም ፥ እጅ ፥
በላያችን ፥ ነበረ ÷ በመንገድም ፥ ከጠላትና ፥ ከሚ
ሸምቅ ፥ ሰው ፥ እጅ ፥ አዳነን ። ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥
፴፪፥ ደረስን ÷ በዚያም ፥ ሦስት ፥ ቀን ፥ ተቀመጥን ።
፴፫፥ በአራተኛውም ፥ ቀን ፥ ብሩና ፥ ወርቁ ፥ ዕቃዎ
ቹም ፥ በአምላካችን ፥ ቤት ፥ በካህኑ ፥ በአርዮ ፥
ልጅ ፥ በሚሬሞት ፥ እጅ ፥ ተመዘኑ ፥ ከእርሱም ፥
ጋር ፥ የፊንሐስ ፥ ልጅ ፥ አልዓዛር ፥ ነበረ ፥ ከእነ
ርሱም ፥ ጋር ፥ ሌዋውያን ፥ የኢያሱ ፥ ልጅ ፥ ዮዛ
፴፬፥ ባትና ፥ የቢንዊ ፥ ልጅ ፥ ኖዓድያ ፥ ነበሩ ። ሁሉም ፥
በቍጥርና ፥ በሚዛን ፥ ተመዘነ ፥ ሚዛኑም ፥ ሁሉ ፥
በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ተጻፈ ።
፴፭፥ ከምርኮም ፥ የወጡት ፥ ምርኮኞች ፥ ለእስራ
ኤል ፥ አምላክ ፥ ለሚቃጠል ፥ መሥዋዕት ፥ ስለ ፥
እስራኤል ፥ ሁሉ ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ወይፈኖች ÷
ዘጠና ፥ ስድስትም ፥ አውራ ፥ በጎች ÷ ሰባ ፥ ሰባ
ትም ፥ ጠቦቶች ÷ ለኃጢአት ፥ መሥዋዕት ፥
አሥራ ፥ ሁለት ፥ አውራ ፥ ፍየሎች ፥ አቀረቡ ።
ይህ ፥ ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ የሚቃጠል ፥
፴፮፥ መሥዋዕት ፥ ነበረ ። የንጉሡንም ፥ ትእዛዝ ፥
በወንዙ ፥ ማዶ ፥ ላሉት ፥ ለንጉሡ ፥ ሹማምቶ
ችና ፥ ገዦች ፥ ሰጡ ፥ እነርሱም ፥ ሕዝቡንና ፥
የእግዚአብሔርን ፥ ቤት ፥ አገዙ ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩፥ ይህም ፥ ከተፈጸመ ፥ በኋላ ፥ አለቆቹ ፥ ወደ ፥
እኔ ፥ ቀርበው ፦— የእስራኤል ፥ ሕዝብ ፥ ካህና
ቱም ፥ ሌዋውያኑም ፥ እንደ ፥ ከነዓናውያን ፥
እንደ ፥ ኬጢያውያን ፥ እንደ ፥ ፌርዛውያን ፥
እንደ ፥ ኢያቡሳውያን ፥ እንደ ፥ አሞናውያን ፥
እንደ ፥ ሞዓባውያን ፥ እንደ ፥ ግብጻውያንና ፥
እንደ ፥ አሞራውያን ፥ ርኩሰት ፥ ያደርጋሉ ፥
፪፥ እንጂ ፥ ከምድር ፥ አሕዛብ ፥ አልተለዩም ፤ ለራ
ሳቸውና ፥ ለልጆቻቸውም ፥ ሴቶች ፥ ልጆቻቸ
ውን ፥ ወስደዋል ÷ የተቀደሰውንም ፥ ዘር ፥ ከም
ድር ፥ አሕዛብ ፥ ጋር ፥ ደባልቀዋል ፥ አስቀድ
ሞም ፥ አለቆቹና ፥ ሹማምቶቹ ፥ በዚህ ፥ መተላ
፫፥ ለፍ ፥ መጀመሪያ ፥ ሆነዋል ፥ አሉኝ ። ይህንም ፥
ነገር ፥ በሰማሁ ፥ ጊዜ ፥ ልብሴንና ፥ መጐናጸፊያ
ዬን ፥ ቀደድሁ ÷ የራሴንና ፥ የጢሜንም ፥ ጠጉር ፥
ነጨሁ ÷ ደንግጬም ፥ ተቀመጥሁ ። ስለ ፥ ምር
፬፥ ኮኖቹም ፥ መተላለፍ ፥ የእስራኤልን ፥ አምላክ ፥
ቃል ፥ የሚፈሩ ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ ተሰበሰቡ ፥
እኔም ፥ እስከ ፥ ሠርክ ፥ መሥዋዕት ፥ ድረስ ፥
ደንግጬ ፥ ተቀመጥሁ ።
፭፥ በሠርክም ፥ መሥዋዕት ፥ ጊዜ ፥ ልብሴና ፥ መጐ
ናጸፊያዬ ፥ እንደ ፥ ተቀደደ ፥ ሆኖ ፥ ከመዋረዴ ፥
ተነሣሁ ፥ በጕልበቴም ፥ ተንበርክኬ ፥ ወደ ፥ አም

ላኬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጀን ፡ ዘረጋሁ ።
፭ እንዲህም ፡ አልሁ ፡— አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአ
ታችን ፡ በራሳችን ፡ ላይ ፡ በዝቶአልና ÷ በደላች
ንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ አም
ላኬ ፡ ሆይ ÷ ፊቴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አነሣ ፡ ዘንድ ፡
፮ አፍራለሁ ÷ እፈራማለሁ ። ከአባቶቻችን ፡
ዘመን ፡ ጀምረን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡
በድለናል ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ስለ ፡ ኃጢአ
ታችን ፡ እኛና ፡ ንጉሦቻችን ፡ ካህናቶቻችንም ፡
ለሰይፍና ፡ ለምርኮ ፡ ለብዝበዛና ፡ ለእፍረት ፡
፯ በምድር ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ ተጣልን ። አሁ
ንም ፡ ቅሬታ ፡ ይተውልን ፡ ዘንድ ÷ በተቀደሰ
ውም ፡ ስፍራው ፡ ችንካርን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ÷
አምላካችንም ፡ ዓይናችንን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ÷
በባርነትም ፡ ሳለን ፡ ጥቂት ፡ የሕይወት ፡ መታ
ደስን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከአም
ላካችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሞገስ ፡ ተሰጥቶናል ።
፰ ባሪያዎች ፡ ነንና ÷ አምላካችን ፡ ግን ፡ በባርነታ
ችን ፡ አልተወንም ፤ የሕይወት ፡ መታደስን ፡
ይሰጠን ፡ ዘንድ ÷ የአምላካችንንም ፡ ቤት ፡ እን
ሠራ ፡ ዘንድ ÷ የተፈታውንም ፡ እንጠግን ፡
ዘንድ ÷ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቅጥር ፡
ይደረግልን ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ፊት ፡
፱፤፲፩፤፲፪ ምሕረቱን ፡ ሰጠን ። አሁንስ ፡ አምላካችን ፡
ሆይ ፡— ትወርሱአት ፡ ዘንድ ፡ የምትገቡባት ፡
ምድር ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ ረክሳ
ለች ÷ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳርም ፡ ድረስ ፡ ከርኵሰታ
ቸው ፡ ከጸያፍ ፡ ሥራቸውም ፡ ተሞልታለች ፤
አሁንም ፡ ትበረቱ ፡ ዘንድ ÷ የምድሩንም ፡ ፍሬ ፡
ትበሉ ፡ ዘንድ ÷ ለዘላለምም ፡ ለልጆቻችሁ ፡
ታወርሱአት ፡ ዘንድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁን ፡
ለልጆቻቸው ፡ አትስጡ ÷ ሴቶች ፡ ልጆቻቸው
ንም ፡ ለልጆቻችሁ ፡ አትውሰዱ ÷ ሰላማቸው
ንና ፡ ደኅንነታቸውንም ፡ ለዘላለም ፡ አትሹ ፡
ብለህ ፡ በባሪያዎችህ ፡ በነቢያት ፡ ያዘዝኸውን ፡
ትእዛዝ ፡ ትተናልና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ እንላ
፲፫ ለን ? ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራችንና ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ በደላ
ችን ፡ ካገኘን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ÷ አንተ ፡ አም
ላካችን ፡ እንደ ፡ ኃጢአታችን ፡ ብዛት ፡ አልቀ
ሠፍኸንም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቅሬታን ፡ ሰጠኸን ።
፲፬ በውኑ ፡ ተመልሰን ፡ ትእዛዝህን ፡ እናፈርስ ፡
ዘንድ ÷ ርኩስ ፡ ሥራን ፡ ከሚሠሩ ፡ ከእነዚህም ፡
አሕዛብ ፡ ጋር ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ይገባናልን ? አን
ተስ ፡ ቀሬታ ፡ የሌለንና ፡ የማናመልጥ ፡ እስክንሆን ፡
፲፭ ድረስ ፡ እንድታጠፋን ፡ አትቈጣንም ? አቤቱ ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ጻድቅ ፡
ነህ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ እኛ ፡ አምልጠን ፡
ቀርተናል ፤ እነሆ ፡ በፊትህ ፡ በበደላችን ፡ አለን ፤
ስለዚህ ፡ በፊትህ ፡ ሊቆም ፡ የሚችል ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ዕዝራም ፡ እያለቀሰና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ፊት ፡ እየወደቀ ፡ በጸለየና ፡ በተናዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ዘንድ ፡ የወንድና ፡ የሴት ፡ የሕፃና
ትም ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
፪ ተሰበሰበ ፤ ሕዝቡም ፡ እጅግ ፡ አለቀሱ ። ከኤ
ላም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የነበረም ፡ የይሔኤል ፡
ልጅ ፡ ሴኬንያ ፡ ዕዝራን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገ
ረው ፡— አምላካችንን ፡ በድለናል ፤ የምድርን ፡
አሕዛብ ፡ እንግዶች ፡ ሴቶችን ፡ አግብተናል ፤
አሁን ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ገና ፡ ለእስራኤል ፡
፫ ተስፋ ፡ አለ ። አሁንም ፡ እንደ ፡ ጌታዬና ፡ የአ
ምላካችንን ፡ ትእዛዝ ፡ እንደሚፈሩት ፡ ምክር ÷
ሴቶችን ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱም ፡ የተወለዱትን ፡
እንሰድድ ፡ ዘንድ ፡ ከአምላካችን ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ እናድርግ ፤ እንደ ፡ ሕጉም ፡ ይደረግ ።
፬ ይህም ፡ ነገር ፡ ለአንተ ፡ ይገባልና ÷ እኛም ፡ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ ነንና ፡ ተነሣ ÷ አይዞህ ፡ አድርገው ።
፭ ዕዝራም ፡ ተነሣ ፤ አለቆቹንና ፡ ካህናቱን ፡ ሌዋ
ውያኑንም ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህ ፡
ቃል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አማለ ፤ እነርሱም ፡
፮ ማሉ ። ዕዝራም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡
ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ኤልያሴብ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮሐ
ናን ፡ ጓዳ ፡ ገባ ፤ ስለ ፡ ምርኮኞቹም ፡ ኃጢአት ፡
ያለቅስ ፡ ነበርና ፡ ጉበቶ ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ÷
ውኃም ፡ አልጠጣም ። ምርኮኞቹም ፡ ሁሉ ፡ ፯፤፰
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲሰበሰቡ ÷ እንደ ፡ አለ
ቆቹና ፡ እንደ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ምክር ፡ በሦ
ስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ያልመጣ ፡ ሁሉ ፡ ንብረቱ ፡
ሁሉ ፡ እንዲወረስ ÷ እርሱም ፡ ከምርኮው ፡
ጉባኤ ፡ እንዲለይ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ላይ ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ።
፱ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ሳያልፍ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ወር ፡
ከወሩም ፡ በሀያኛው ፡ ቀን ፡ የይሁዳና ፡ የብንያም ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ። ሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ስለዚህ ፡ ነገርና ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ዝናብ ፡
እየተንቀጠቀጡ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡
ባለው ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጡ ። ካህኑም ፡ ዕዝራ ፡
፲ ተነሥቶ ፡— ተላልፋችኋል ፤ የእስራኤልን ፡
በደል ፡ ታበዙ ፡ ዘንድ ፡ እንግዶችን ፡ ሴቶች ፡
አግብታችኋል ። አሁንም ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ አም
፲፩ ላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተናዘዙ ÷ ደስ ፡ የሚያ
ሰኘውንም ፡ አድርጉ ፤ ከምድርም ፡ አሕዛብና ፡
፲፪ ከእንግዶች ፡ ሴቶች ፡ ተለዩ ፡ አላቸው ። ጉባኤ
ውም ፡ ሁሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ መልሰው ፡ እን
ዲህ ፡ አሉ ፡— እንደ ፡ ተናገርኸን ፡ እናደርግ ፡
፲፫ ዘንድ ፡ ይገባናል ። ነገር ፡ ግን ፡ የሕዝቡ ፡ ቍጥር ፡
ብዙ ፡ ነው ÷ ጊዜውም ፡ የትልቅ ፡ ዝናብ ፡ ጊዜ ፡
ነው ÷ በሚዳም ፡ ልንቆም ፡ አንችልም ፤ በዚ
ህም ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ በድለናልና ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡
የአንድ ፡ ወይም ፡ የሁለት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ አይደ
፲፬ ለም ። አለቆቻችንም ፡ በጉባኤው ፡ ሁሉ ፡
ፋንታ ፡ ይቁሙ ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የአምላካ
ችን ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ከእኛ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡
እንግዶቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡት ፡ በከተሞቻችን ፡
ያሉት ፡ ሁሉ ፡ በተቀጠረው ፡ ጊዜ ፡ ይምጡ ÷
ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ የከተማ ፡ ሁሉ ፡ ሽማግሌዎ
፲፭ ችና ፡ ፈራጆች ፡ ይምጡ ። ነገር ፡ ግን ፡ የአሣ

ሄል ፡ ልጅ ፡ ዮናታንና ፡ የቴቁዋ ፡ ልጅ ፡ የሕዝያ ፡ ይሀን ፡ ነገር ፡ ተቃወሙ ። ሚሱላምና ፡ ሌዋዊ ውም ፡ ሰባታይ ፡ ረዱአቸው ።

፲፯፡ ምርኮኞቹም ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ። ካህኑ ፡ ዕዝራም ፡ የአባቶችም ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ በየ አባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ተለዩ ፡ ሁሉም ፡ በየስ ማቸው ፡ ተጻፉ ። በአሥረኛውም ፡ ወር ፡ በመ ጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ነገሩን ፡ ይመረምሩ ፡ ዘንድ ፡ ፲፯፡ ተቀመጡ ። እስከ ፡ መጀመሪያውም ፡ ወር ፡ እስከ ፡ መጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሠርተው ፡ እንግዶቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መርምረው ፡ ጨረሱ ።

፲፰፡ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ እንግዶቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተገኙ ፤ ከኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ከኢያሱ ፡ ልጆችና ፡ ከወንድሞቹ ፡ መዕ ፲፱፡ ሚያ ፡ አልዓዛር ፡ ያሪብ ፡ ጎዶልያስ ። ሚስቶቻ ቸውን ፡ ይፈቱ ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ ሰጡ ፤ ስለ ፡ በደላቸውም ፡ ከመንጋው ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፳፡ በግ ፡ ለበደል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ። ከኢ ፳፩፡ ሚር ፡ ልጆችም ፤ አናኒና ፡ ዝባድያ ። ከካሪም ፡ ልጆችም ፤ መዕሚያ ፡ ኤልያስ ፡ ሸማያ ፡ ይሒ ፳፪፡ ኤል ፡ ዖዝያ ። ከፋስኩር ፡ ልጆችም ፤ ኤልዮ ዔናይ ፡ መዕሚያ ፡ ይስማኤል ፡ ናትናኤል ፡ ዮዛባት ፡ ኤልዓሣ ።

፳፫፡ ከሌዋውያንም ፤ ዮዛባት ፡ ሰሚኢ ፡ ቆሊጣስ ፡ የሚባል ፡ ቆልያ ፡ ፈታያ ፡ ይሁዳ ፡ አልዓዛር ።

፳፬፡ ከመዘምራንም ፤ ኤልያሴብ ፤ ከበረኞችም ፤ ሰሎም ፡ ጤሌም ፡ ኡሪ ።

ከእስራኤልም ፤ ከፋሮስ ፡ ልጆች ፤ ራምያ ፡ ፳፭፡ ይዝያ ፡ መልክያ ፡ ሚያሚን ፡ አልዓዛር ፡ መልክያ ፡ በናያስ ። ከኤላም ፡ ልጆችም ፤ ፳፮፡ መታንያ ፡ ዘካርያስ ፡ ይሒኤል ፡ አብዲ ፡ ይሬ ሞት ፡ ኤልያ ። ከዛቱዕ ፡ ልጆችም ፤ ዔሊዮ ፳፯፡ ዔናይ ፡ ኢልያሴብ ፡ መታንያ ፡ ይሬሞት ፡ ዛባድ ፡ ዓዚዛ ። ከቤባይ ፡ ልጆችም ፤ ይሆሐ ፳፰፡ ናን ፡ ሐናንያ ፡ ዘባይ ፡ አጥላይ ። ከባኒ ፡ ልጆ ፳፱፡ ችም ፤ ሚሱላም ፡ መሉክ ፡ ዓዳያ ፡ ያሱብ ፡ ሸዓል ፡ ራሞት ። ከፈሐት ፡ ሞዓብ ፡ ልጆችም ፤ ፴፡ ዓድና ፡ ክላል ፡ በናያስ ፡ መዕሚያ ፡ መታ ንያ ፡ ባስልኤል ፡ ቢንዊ ፡ ምናሴ ። ከካሪም ፡ ፴፩፡ ልጆችም ፤ አልዓዛር ፡ ይሺያ ፡ መልክያ ፡ ሸማያ ፡ ስምዖን ፡ ብንያም ፡ መሉክ ፡ ሰማ ፴፪፡ ራያ ። ከሐሱም ፡ ልጆችም ፤ መትናይ ፡ ፴፫፡ መቲታ ፡ ዛባድ ፡ ኤሊፋላት ፡ ይሬማይ ፡ ምናሴ ፡ ሰሚኢ ። ከባኒ ፡ ልጆችም ፤ መዕዳይ ፡ ዓም ፴፬፡ ራም ፡ ኡኤል ፡ በናያስ ፡ ቤድያ ፡ ኬልቅያ ፡ ፴፭፡ ወንያ ፡ ሜሬሞት ፡ ኤልያሴብ ፡ መታንያ ፡ ፴፮፣፴፯፡ መትናይ ፡ የዕሡ ፡ ባኒ ፡ ቢንዊ ፡ ሰሚኢ ፡ ፴፰፡ ሰሌምያ ፡ ናታን ፡ ዓዳያ ፡ መክነድባይ ፡ ፴፱፣፵፡ ሴሴይ ፡ ሸራይ ፡ ኤዝርኤል ፡ ሰሌምያ ፡ ሰማ ፵፩፡ ራያ ፡ ሰሎም ፡ አማርያ ፡ ዮሴፍ ። ከናባው ፡ ፵፪፣ ፵፫፡ ልጆችም ፤ ይዔኤል ፡ መቲትያ ፡ ዛባድ ፡ ዘቢና ፡ ያዳይ ፡ ኢዮኤል ፡ በናያስ ። እነዚህ ፡ ፵፬፡ ሁሉ ፡ እንግዶቹን ፡ ሚስቶች ፡ አግብተው ፡ ነበር ፤ ከእነዚህም ፡ ሚስቶች ፡ አያሌዎቹ ፡ ልጆችን ፡ ወልደው ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ነህምያ ።

(እርሱም ፡ በግዕዝ ፡ የመጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፡ ክፍል ፡ ነው ።)

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ የሐካልያ ፡ ልጅ ፡ የነህምያ ፡ ቃል ።

በሀያኛው ፡ ዓመት ፡ በካሲሉ ፡ ወር ፡ እንዲህ ፡ ፪፡ ሆነ ፤ እኔ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ሳለሁ ፡ ከወንድሞቼ ፡ አንዱ ፡ አናኒ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሌሎች ፡ ሰዎች ፡ ከይሁዳ ፡ መጡ ፤ እኔም ፡ የዳኑትን ፡ ከምርኮ ፡ የተረፉትን ፡ የአይሁድን ፡ ነገር ፡ የኢየሩሳሌም ፫፡ ንም ፡ ነገር ፡ ጠየቅኋቸው ። እነርሱም ፡— በዚያ ፡ ስፍራ ፡ ያሉት ፡ ከምርኮ ፡ የተረፉት ፡ ቅሬታ ዎች ፡ በታላቅ ፡ መከራና ፡ ስድብ ፡ አሉ ፤ የኢየ ሩሳሌምም ፡ ቅጥር ፡ ፈርሶአል ፡ በሮችዋም ፡ በእሳት ፡ ተቃጥለዋል ፡ አሉኝ ።

፬፡ ይህንም ፡ ቃል ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ ተቀምጬ ፡ አለቀስሁ ፡ አያሌ ፡ ቀንም ፡ አዝን ፤ ነበር ፤ በሰማ ይም ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ እጸምና ፡ እጸልይ ፡ ነበር ፡ ፭፡ እንዲህም ፡ አልሁ ፡— አቤቱ ፡ የሰማይ ፡ አም ላክ ፡ ሆይ ፡ ለሚወድዱህና ፡ ትእዛዝህን ፡ ለሚ ያደርጉ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠ ፮፡ ብቅ ፡ ታላቅና ፡ የተፈራህ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ዛሬ ፡ በፊትህ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ የምጸልየ ውን ፡ ጸሎት ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ጆሮህ ፡ ያድምጥ ፡ ዓይኖችህም ፡ ይከፈቱ ፡ በአንተ ፡ ላይም ፡ ያደ ረግነውን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአት ፡ እናዘዝልሃለሁ ፤ እኔና ፡ የአባቴም ፡ ቤት ፡ በድ ለናል ። እኛም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ፯፡ ሠርተናል ፤ ለባሪያህም ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዝኸውን ፡ ትእዛዝና ፡ ሥርዓት ፡ ሕግም ፡ አልጠበቅንም ። አሁንም ፡— ብትተላለፉ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ፰፣፱፡ እበትናችኋለሁ ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ብትመለሱ ፡ ግን ፡ ትእዛዜንም ፡ ብትጠብቁ ፡ ብታደርጓትም ፡ ከእ ናንተ ፡ ሰዎች ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ ቢበተኑ ፡ ከዚያ ፡ እሰበስባቸዋለሁ ፡ ስሜም ፡ ይኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መረጥሁት ፡ ስፍራ ፡ አመጣቸዋለሁ ፡ ብለህ ፡ ለባሪያህ ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዝኸውን ፡ ቃል ፡ እባክህ ፡ አስብ ። ፲፡ እነዚህም ፡ በታላቅ ፡ ኃይልህና ፡ በብርቱ ፡ እጅህ ፡ የተቤዠሃቸው ፡ ባሪያዎችህና ፡ ሕዝብህ ፡ ናቸው ። ጌታ ፡ ሆይ ፡ ጆሮህ ፡ የባሪያህን ፡ ፲፩፡

ጸሎት÷ስምህንም ፥ ይፈሩ ፥ ዘንድ ፥ የሚወድዱትን ፥ የባሪያዎችህን ፥ ጸሎት ፥ ያድምጥ ፥ ዛሬም ፥ ለባሪያህ ፥ አከናውንለት ÷ በዚህም ፥ ሰው ፥ ፊት ፥ ምሕረትን ፥ ስጠው ። እኔም ፥ ለንጉሥ ፥ ጠጅ ፥ አሳላፊው ፥ ነበርሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ በንጉሥ ፥ በአርጤክስስ ፥ በሀያኛው ፥ ዓመት ፥ በኒሳን ፥ ወር ፥ የወይን ፥ ጠጅ ፥ በፊቱ ፥ በነበረ ፥ ጊዜ ፥ ጠጁን ፥ አንሥቼ ፥ ለንጉሥ ፥ ሰጠሁት ። ቀድሞ ፥ ግን ፥ በፊቱ ፥ ያለ ፥ ኀዘን ፥ እኖር ፥ ነበር ።

፪ ንጉሡም ፥— ሳትታመም ፥ ፊትህ ፥ ለምን ፥ አዘነ ? ይህ ፥ የልብ ፥ ኀዘን ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ሌላ ፥ ነገር ፥ አይደለም ፥ አለኝ ። እጅግም ፥ ብዙ ፥

፫ አድርጌ ፥ ፈራሁ ። ንጉሡንም ፥— ንጉሥ ፥ ሺህ ፥ ዓመት ፥ ይንገሥ ፥ የአባቶቼ ፥ መቃብር ፥ ያለበት ፥ ከተማ ፥ ተፈትታለችና ÷ በሮችዋም ፥ በእሳት ፥ ተቃጥለዋልና ፥ ፊቴ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አይ

፬ ዘን ? አልሁት ። ንጉሡም ፥— ምን ፥ ትለምነኛለህ ? አለኝ ። እኔም ፥ ወደ ፥ ሰማይ ፥ አምላክ ፥

፭ ጸለይሁ ። ንጉሡንም ፥— ንጉሥን ፥ ደስ ፥ ቢያሰኝህ ÷ ባሪያህም ፥ በፊትህ ፥ ሞገስ ፥ ቢያገኝ ÷ እሠራው ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ ይሁዳ ፥ ወደ ፥ አባቶቼ ፥

፮ መቃብር ፥ ከተማ ፥ ስደድኝ ፥ አልሁት ። ንግሥቲቱም ፥ በአጠገቡ ፥ ተቀምጣ ፥ ሳለች ፥ ንጉሡ ፥— መንገድህ ፥ እስከ ፥ መቼ ፥ ድረስ ፥ ይሆናል ? መቼስ ፥ ትመለሳለህ ? አለኝ ። ንጉሡም ፥ ይሰድደኝ ፥ ዘንድ ፥ ደስ ፥ አለው ፤ እኔም ፥ ዘመ

፯ ኑን ፥ ቀጠርሁለት ። ንጉሡንም ፥— ንጉሥ ፥ ደስ ፥ ቢለው ÷ እስከ ፥ ይሁዳ ፥ አገር ፥ እንዲያደርሱኝ ፥ በወንዝ ፥ ማዶ ፥ ላሉት ፥ ገገቦች ፥ ደብ

፰ ዳቤ ፥ ይሰጠኝ ፤ በቤቱም ፥ አጠገብ ፥ ላለው ፥ ለግንብ ፥ በሮች ÷ ለከተማውም ፥ ቅጥር ÷ ለምገባበትም ፥ ቤት ፥ እንጨት ፥ እንዲሰጠኝ ፥ ለንጉሥ ፥ ዱር ፥ ጠባቂ ፥ ለአሳፍ ፥ ደብዳቤ ፥ ይሰጠኝ ፥ አልሁት ። ንጉሡም ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ መልካም ፥ እንደ ፥ ሆነችው ፥ እንደ ፥ አምላኬ ፥ እጅ ፥ ሰጠኝ ።

፱ በወንዙም ፥ ማዶ ፥ ወዳሉት ፥ አለቆች ፥ መጥቼ ፥ የንጉሡን ፥ ደብዳቤ ፥ ሰጠኋቸው ። ንጉሡም ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ የሠራዊቱን ፥ አለቆችና ፥

፲ ፈረሰኞች ፥ ሰደደ ። ሖሮናዊውም ፥ ሰንባላጥና ፥ ባሪያው ፥ አሞናዊ ፥ ጦብያ ፥ ለእስራኤል ፥ ልጆች ፥ መልካምን ፥ ነገር ፥ የሚሻ ፥ ሰው ፥ እንደ ፥ መጣ ፥

፲፩ በሰሙ ፥ ጊዜ ፥ እጅግ ፥ ተበሳጩ ። ወደ ፥ ኢየሩሳሌምም ፥ ደረስሁ ÷ በዚያም ፥ ሦስት ፥ ቀን ፥

፲፪ ያህል ፥ ተቀመጥሁ ። በሌሊትም ፥ ተነሣሁ ÷ ከእኔም ፥ ጋር ፥ አያሌ ፥ ሰዎች ፥ ነበሩ ፤ እግዚአብሔርም ፥ ለኢየሩሳሌም ፥ አደርገው ፥ ዘንድ ፥ በልቤ ፥ ያኖረውን ፥ ለማንም ፥ አላስታወቅሁም ፤ ተቀምጬበት ፥ ከነበረው ፥ እንስሳ ፥ በቀር ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ምንም ፥ እንስሳ ፥ አልነበረም ።

፲፫ በሸለቆውም ፥ በር ፥ ወጣሁ ÷ ወደ ፥ ዘንዶውም ፥ ምንጭና ፥ ወደ ፥ ጕድፍ ፥ መጣያው ፥ በር ፥ ሄድሁ ፥ የፈረሰውንም ፥ የኢየሩሳሌምን ፥ ቅጥር ÷ በእሳትም ፥ የተቃጠሉትን ፥ በሮችዋን ፥ ተመለከትሁ ። ወደ ፥ ምንጩም ፥ በርና ፥ ወደ ፥

፲፬ ንጉሡ ፥ መዋኛ ፥ አለፍሁ ፥ ተቀምጬበትም ፥ የነበረው ፥ እንስሳ ፥ የሚያልፍበት ፥ ስፍራ ፥ አልነበረም ። በሌሊትም ፥ በፈፋው ፥ በኩል ፥

፲፭ ወጥቼ ፥ ቅጥሩን ፥ ተመለከትሁ ፤ ዘወርም ፥ ብዬ ፥ በሸለቆው ፥ በር ፥ ገባሁ ÷ እንዲሁም ፥ ተመለስሁ ። ሹማምቱ ፥ ግን ፥ ወዴት ፥ እንደ ፥ ሄድሁ ÷

፲፮ ምን ፥ እንዳደረግሁም ፥ አላወቁም ፥ ነበር ፤ ለአይሁድና ፥ ለካህናቱ ÷ ለታላላቆችና ፥ ለሹማምቱም ÷ ሥራም ፥ ይሠሩ ፥ ለነበሩት ፥ ለሌሎች ፥ ገና ፥ አልተናገርሁም ፥ ነበር ።

፲፯ እኔም ፥— እኛ ፥ ያለንበትን ፥ ጕስቁልና ÷ ኢየሩሳሌም ፥ እንደ ፥ ፈረሰች ÷ በሮችዋም ፥ በእሳት ፥ እንደ ፥ ተቃጠሉ ፥ ታያላችሁ ፤ አሁንም ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ መሳለቂያ ፥ እንዳንሆን ፥ ኑና ፥ የኢየሩሳሌምን ፥ ቅጥር ፥ እንሥራ ፥ አልኋቸው ። የአምላኬም ፥ እጅ ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥

፲፰ መልካም ፥ እንደ ፥ ሆነች ÷ ንጉሡም ፥ የነገረኝን ፥ ቃል ፥ ነገርኋቸው ። እነርሱም ፥— እንነሣና ፥ እንሥራ ፥ አሉ ። እጃቸውንም ፥ ለበጎ ፥ ሥራ ፥ አበረቱ ። ሖሮናዊውም ፥ ሰንባላጥ ÷ ባሪያውም ፥

፲፱ አሞናዊው ፥ ጦቢያ ÷ ዓረባዊውም ፥ ጌሳም ፥ በሰሙ ፥ ጊዜ ፥ በንቀት ፥ ሳቁብን ÷ ቀላል ፥ አድርገውንም ፥— ይህ ፥ የምታደርጉት ፥ ነገር ፥ ምንድር ፥ ነው ? በውኑ ፥ በንጉሡ ፥ ላይ ፥ ትሸፍቱ ፥ ዘንድ ፥ ትወድዳላችሁን ? አሉ ። እኔም ፥

፳ መልሼ ፥— የሰማይ ፥ አምላክ ፥ ያከናውንልናል ÷ እኛም ፥ ባሪያዎቹ ፥ ተነሥተን ፥ እንሠራለን ፤ እናንተ ፥ ግን ፥ በኢየሩሳሌም ፥ እድል ፥ ፈንታና ፥ መብት ፥ መታሰቢያም ፥ የላችሁም ፥ አልኋቸው ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

፩ ታላቁም ፥ ካህን ፥ ኤልያሴብ ፥ ወንድሞቹም ፥ ካህናት ፥ ተነሥተው ፥ የበግ ፥ በር ፥ ሠሩ ፤ ቀደሱትም ÷ ሳንቃዎቹንም ፥ አቆሙ ፤ እስከ ፥ ሃሚአ ፥ ግንብና ፥ እስከ ፥ ሐናንኤል ፥ ግንብ ፥ ድረስ ፥ ቀደሱት ። በአጠገቡ ፥ የኢያሪኮ ፥ ሰዎች ፥ ሠሩ ፤

፪ በአጠገባቸውም ፥ የአምሪ ፥ ልጅ ፥ ዘኩር ፥ ሠራ ።

፫ የሃስናአ ፥ ልጆችም ፥ የዓሣ ፥ በር ፥ ሠሩ ፤ ሰረገሎቹን ፥ አኖሩ ÷ ሳንቃዎቹንም ፥ አቆሙ ÷ ቀ-ልፎቹንና ፥ መወርወሪያዎቹንም ፥ አደረጉ ።

፬ በአጠገባቸውም ፥ የአቆስ ፥ ልጅ ፥ የኦርዮ ፥ ልጅ ፥ ሜሪሞት ፥ አደሰ ። በአጠገባቸውም ፥ የሜሴዜቤል ፥ ልጅ ፥ የበራክያ ፥ ልጅ ፥ ሜሱላም ፥ አደሰ ። በአጠገባቸውም ፥ የበዓና ፥ ልጅ ፥ ሳዶቅ ፥ አደሰ ።

፭ በአጠገባቸውም ፥ ቴቁሐውያን ፥ አደሱ ፤ ታላላቆቻቸው ፥ ግን ፥ ለጌታቸው ፥ ሥራ ፥ አንገታቸውን ፥ አላዋረዱም ።

፮ የፋሴሐ ፥ ልጅ ፥ ዮዳሄና ፥ የበሶድያ ፥ ልጅ ፥ ሜሱላም ፥ አሮጌውን ፥ በር ፥ አደሱ ፤ ሰረገሎቹን ፥ አኖሩ ÷ ሳንቃዎቹንም ፥ አቆሙ ÷ ቀ-ልፎ

፯፡ ቸንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረጉ ። በአጠ
ገባቸውም ፡ ገባዖናዊው ፡ መልጥያና ፡ ሜሮኖ
ታዊው ፡ ያዶን ÷ የወንዙም ፡ ማዶ ፡ አለቃ ፡
ግዛት ፡ የሆኑ ፡ የገባዖንና ፡ የምጽጳ ፡ ሰዎች ፡
፰፡ አደሱ ። በአጠገባቸውም ፡ ወርቅ ፡ አንጥረ
ኛው ፡ የሐርሃያ ፡ ልጅ ፡ ዑዝኤል ፡ አደሰ ። በአ
ጠገቡም ፡ ከሸቱ ፡ ቀማሚዎች ፡ የነበረ ፡ ሐና
ንያ ፡ አደሰ ፡ እስከ ፡ ሰፊው ፡ ቅጥር ፡ ድረስ ፡
፱፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ጠገኑ ። በአጠገባቸውም ፡ የኢ
የሩሳሌም ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የሆር ፡
፲፡ ልጅ ፡ ረፋያ ፡ አደሰ ። በአጠገባቸውም ፡ የኤ
ርማፍ ፡ ልጅ ፡ ይዳያ ፡ በቤቱ ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡
አደሰ ። በአጠገቡም ፡ የአሰበንያ ፡ ልጅ ፡ ሐጡስ ፡
፲፩፡ አደሰ ። የካሪም ፡ ልጅ ፡ መልክያ ÷ የፈሐት ፡
ሞዓብ ፡ ልጅም ፡ አሱብ ፡ ሌላውን ፡ ክፍልና ፡
፲፪፡ የእቶኑን ፡ ግንብ ፡ አደሱ ። በአጠገባቸውም ፡
የኢየሩሳሌም ፡ ግዛት ፡ እኩሌታና ፡ የመንደሮ
ችዋ ፡ አለቃ ፡ የአሎኤስ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ አደሰ ።
፲፫፡ ሐኖንና ፡ የዛኖዋ ፡ ሰዎችም ፡ የሸለቆውን ፡
በር ፡ አደሱ ፤ ሠሩት ÷ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆሙ ÷
ቀ ኰልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረጉ ፡
ደግሞም ፡ እስከ ፡ ጕድፍ ፡ መጣያው ፡ በር ፡
ድረስ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ የሚሆን ፡ ቅጥር ፡
ሠሩ ።
፲፬፡ የቤትሐካሪምም ፡ ግዛት ፡ አለቃ ፡ የሬካብ ፡
ልጅ ፡ መልክያ ፡ የጕድፍ ፡ መጣያውን ፡ በር ፡
አደሰ ፤ ሠራው ÷ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆመ ÷ ቀ ኰል
ፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረገ ።
፲፭፡ የምጽጳም ፡ ግዛት ፡ አለቃ ፡ የኮልሖዜ ፡ ልጅ ፡
ሰሎም ፡ የምንጩን ፡ በር ፡ አደሰ ፡ ሠራው ÷
ከደነውም ÷ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆመ ÷ ቀ ኰልፎ
ቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረገ ፤ ከዳዊ
ትም ፡ ከተማ ፡ እስከሚወርደው ፡ ደረጃ ፡ ድረስ ፡
በንጉሡ ፡ አትክልት ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ የሸ
ላን ፡ መዋኛ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡
፲፮፡ የቤትጹር ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የዓዝ
ቡቅ ፡ ልጅ ፡ ነህምያ ፡ በዳዊት ፡ መቃብር ፡ አን
ጻር ፡ እስካለው ፡ ስፍራ ÷ እስከ ፡ ተሠራውም ፡
መዋኛ ÷ እስከ ፡ ኃያላኑም ፡ ቤት ፡ ድረስ ፡ አደሰ ።
፲፯፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ሌዋውያንና ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡
ሬሁም ፡ አደሱ ። በአጠገባቸውም ፡ የቅዒላ ፡
ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ ሐሸብያ ፡ ስለ ፡ ግዛቱ ፡
፲፰፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የቅዒላ ፡ ግዛት ፡
እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የኤንሐዳድ ፡ ልጅ ፡ በዋይ ፡
፲፱፡ ወንድሞቹም ፡ አደሱ ። በአጠገቡም ፡ የምጽጳ ፡
አለቃ ፡ የኢያሱ ፡ ልጅ ፡ ኤጽር ፡ በማዕዘኑ ፡ አጠ
ገብ ፡ በጦር ፡ መሣሪያ ፡ ቤት ፡ አንጻር ፡ ሌላውን ፡
፳፡ ክፍል ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የዘባይ ፡
ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ከማዕዘኑ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡
ካህን ፡ እስከ ፡ ኤልያሴብ ፡ ቤት ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡
፳፩፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ተግቶ ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡
በኋላ ፡ የአቆስ ፡ ልጅ ፡ የአርዮ ፡ ልጅ ፡ ሜሪ
ሞት ፡ ከኤልያሴብ ፡ ቤት ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ኤልያሴብ ፡ ቤት ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡
ሌላውን ፡ ክፍል ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ፳፪፡
የቈላው ፡ ሰዎች ፡ ካህናቱ ፡ አደሱ ። ከእነር ፳፫፡
ሱም ፡ በኋላ ፡ ብንያምና ፡ አሱብ ፡ በቤታቸው ፡
አንጻር ፡ ያለውን ፡ አደሱ ። ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡
የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ የመዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ዓዛርያስ ፡
በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ ፳፬፡
በኋላ ፡ የኤንሐደድ ፡ ልጅ ፡ ቢንዊ ፡ ከዓዛርያስ ፡
ቤት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማዕዘኑ ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡
ክፍል ፡ አደሰ ። የኤዛይ ፡ ልጅ ፡ ፋላል ፡ በማ ፳፭፡
ዕዘኑ ፡ አንጻር ፡ ያለውንና ፡ በዘበኞች ፡ አደባ
ባይ ፡ አጠገብ ፡ ከላይኛው ፡ የንጉሡ ፡ ቤት ፡
ወጥቶ ፡ የቆመውን ፡ ግንብ ፡ ሠራ ። ከእርሱም ፡
በኋላ ፡ የፋሮስ ፡ ልጅ ፡ ፈዳያ ፡ ሠራ ። ናታኒ ፳፮፡
ምም ፡ በዖፌል ፡ በውኃው ፡ በር ፡ አንጻር ፡ በም
ሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወጥቶ ፡ በቆመው ፡ ግንብ ፡
አጠገብ ፡ እስካለው ፡ ስፍራ ፡ ድረስ ፡ ተቀመጡ ።
ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ቴቁሐውያን ፡ ወጥቶ ፡ በቆ ፳፯፡
መው ፡ በታላቁ ፡ ግንብ ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡
እስከ ፡ ዖፌል ፡ ቅጥር ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡
አደሱ ።
ከፈረሱ ፡ በር ፡ በላይ ፡ ካህናቱ ፡ እያንዳንዳ ፳፰፡
ቸው ፡ በየቤታቸው ፡ አንጻር ፡ አደሱ ። ከዚያ ፡ ፳፱፡
በኋላ ፡ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ፡ በቤቱ ፡ አን
ጻር ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ የምሥራ
ቁን ፡ በር ፡ ጠባቂ ፡ የሴኬንያ ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፡
አደሰ ። ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ የሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ ሐና ፴፡
ንያና ፡ የሱሌፍ ፡ ስድስተኛው ፡ ልጁ ፡ ሐኖን ፡
ሌላውን ፡ ክፍል ፡ አደሱ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡
የበራክያ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፡ በጓዳው ፡ አንጻር ፡
ያለውን ፡ አደሰ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ከወርቅ ፡ ፴፩፡
አንጥረኞቹ ፡ የነበረ ፡ መልክያ ፡ እስከ ፡ ናታኒ
ምና ፡ እስከ ፡ ነጋዴዎቹ ፡ ቤት ፡ ድረስ ፡ በሐሚ
ፍቃድ ፡ በር ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ እስከ ፡ ማዕ
ዘኑ ፡ መውጫ ፡ ድረስ ፡ አደሰ ። ከማዕዘኑም ፡ ፴፪፡
መውጫ ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ በጎ ፡ በር ፡ ድረስ ፡
ወርቅ ፡ አንጥረኞችና ፡ ነጋዴዎች ፡ አደሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ሰንባላጥም ፡ ቅጥሩን ፡ እንደ ፡ ሠራን ፡ በሰማ ፡ ፩፡
ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ÷ ተበሳጨም ÷ በአይሁ
ድም ፡ አላገጠ ። በወንድሞቹና ፡ በሰማርያ ፡ ሠራ ፪፡
ዊትም ፡ ፊት ፡— እነዚህ ፡ ደካሞች ፡ አይሁድ ፡
የሚሠሩት ፡ ምንድር ፡ ነው ? ይተዉላቸዋልን ?
ይሠዋሉን ? በአንድ ፡ ቀንስ ፡ ይጨርሳሉን ?
የተቃጠለውንስ ፡ ድንጋይ ፡ ከፍርስራሹ ፡ መል
ሰው ፡ ያድኑታልን ? ብሎ ፡ ተናገረ ። አሞናዊ ፫፡
ውም ፡ ጦብያ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆሞ ፡— በድንጋይ ፡
በሚሠሩት ፡ ቅጥራቸው ፡ ላይ ፡ ቀበሮ ፡ ቢመ
ጣበት ፡ ያፈርሰዋል ፡ አለ ። አምላካችን ፡ ሆይ ÷ ፬፡
ተንቀናልና ፡ ስማ ፤ ስድባቸውን ፡ በራሳቸው ፡
ላይ ፡ መልስባቸው ፤ በምርኮ ፡ አገር ፡ ለብዝበዛ ፡
አሳልፈህ ፡ ስጣቸው ። በደላቸውንም ፡ አትክ ፭፡
ደን ÷ ኃጢአታቸውም ፡ ከፊትህ ፡ አይደምሰስ ፡
በሠራተኞች ፡ ፊት ፡ አስቆጥተውሃልና ። ቀጥ ፮፡

ሩንም ፡ ሠራን ፤ ቅጥሩም ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ እኩሌታው ፡ ድረስ ፡ ተጋጠመ ፤ የሕዝቡም ፡ ልብ ፡ ለሥራው ፡ ጨከነ ።

፯ ፤ ሰንባላጥና ፡ ጦብያም ፡ ዓረባውያንም ፡ አሞናውያንም ፡ አሽዶዳውያንም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቅጥር ፡ እየታደሰ ፡ እንደ ፡ ሄደ ÷ የፈረሰውም ፡ ሊጠገን ፡ እንደ ፡ ተጀመረ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡

፰ ፤ እጅግ ፡ ተቈጡ ። መጥተውም ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይወጉና ፡ ያሸብሩ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ተማማሉ ። ወደ ፡ አምላካችንም ፡ ጸለይን ÷ ከእነርሱም ፡ የተነሣ ፡ በአንጻራቸው ፡ ተጠባቂዎች ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ አደረግን ።

፱ ፤ ይሁዳም ፡— የተሸካሚዎች ፡ ኃይል ፡ ደከመ ÷ ፍርስራሹም ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ቅጥሩንም ፡ እንሠራ ፡

፲ ፤ ዘንድ ፡ አንችልም ፡ አሉ ። ጠላቶቻችንም ፡— ወደ ፡ መካከላቸው ፡ እስክንመጣና ፡ እስክንገድላቸው ፡ ድረስ ፡ ሥራቸውንም ፡ እስክናስተጓጕል ፡ ድረስ ፡ አያውቁምና ፡ አያዩም ፡ አሉ ።

፲፩ ፤ በአጠገባቸውም ፡ የተቀመጡት ፡ አይሁድ ፡ መጥተው ፡— ከስፍራው ፡ ሁሉ ፡ ይመጡብናል ፡

፲፪ ፤ ብለው ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ነገሩን ። ከቅጥሩም ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በታችኛው ፡ ስፍራ ፡ ሰይፋቸውን ፡ ጦራቸውንም ፡ ቀስታቸውንም ፡ አስይገር ፡ ሕዝቡን ፡ በየወገናቸው ፡

፲፫ ፤ አቆምኋቸው ። አይቼም ፡ ተነሣሁ ÷ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱንም ፡ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡— አትፍሩአቸው ፤ ታላቁንና ፡ የተፈራውን ፡ ጌታ ፡ አስቡ ÷ ስለ ፡ ወንድሞቻችሁም ፡ ስለ ፡ ወንዶችና ፡ ስለ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁም ፡ ስለ ፡ ሚስቶቻችሁም ፡ ስለ ፡ ቤቶቻችሁም ፡ ተዋጉ ፡ አልኋቸው ።

፲፬ ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ደረሰልን ÷ እግዚአብሔርም ፡ ምክራቸውን ፡ ከንቱ ፡ እንዳደረገው ፡ ሰሙ ፤ እኛም ፡ ሁላችን ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወደ ፡ ሥራችን ፡ ተመለስን ። ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እኩሌቶቹ ፡

፲፭ ፤ ብላቴኖቼ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ÷ እኩሌቶቹም ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ቀስትና ፡ ጥሩርም ፡ ይዘው ፡ ነበር ፤ አለቆቹም ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡

፲፮ ፤ ይቆሙ ፡ ነበር ። ቅጥሩንም ፡ የሚሠሩትና ፡ ተሸካሚዎቹ ፡ በአንድ ፡ እጃቸው ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ÷ በአንድ ፡ እጃቸውም ፡ የጦር ፡ መሣሪያቸውን ፡

፲፯ ፤ ይይዙ ፡ ነበር ። አናጢዎቹም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰይፉን ፡ በወገቡ ፡ ታጥቆ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ፤ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ የሚነፋ ፡ በአጠገቤ ፡ ነበረ ።

፲፰ ፤ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱን ፡ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡— ሥራው ፡ ታላቅና ፡ ሰፊ ፡ ነው ÷ እኛም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ተበታትነናል ÷ አንዱም ፡ ከሁለተኛው ፡ ርቆአል ፤ የቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ ወደምትሰሙበት ፡ ስፍራ ፡ ወደዚያ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ተሰብሰቡ ፤ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ይዋጋል ፡ አልኋቸው ።

፲፱ ፤ ሥራውንም ፡ ሠራን ፡ ከማለዳ ፡ ወገግታም ፡ ጀምሮ ፡ ከዋክብት ፡ እስኪወጡ ፡ ድረስ ፡ እኩሌቶቹ ፡ ጦር ፡ ይይዙ ፡ ነበር ። ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡— ሁላችሁ ፡ ከብላቴኖቻችሁ ፡ ጋር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ እደሩ ፤ በሌሊትም ፡ ጠበቂዎች ፡ ሁኑልን ÷ በቀንም ፡ ሥሩ ፡ አልኋቸው ። እኔና ፡ ወንድሞቼም ፡ ብላቴኖቼም ፡ በኋላዬም ፡ የነበሩት ፡ ጠበቂዎች ፡ ልብሳችንን ፡ አናወልቅም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፤ በወንድሞቻቸውም ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ ትልቅ ፡ የሕዝቡና ፡ የሚስቶቻቸው ፡ ጩኸት ፡ ሆነ ። አያሌዎቹም ፡— ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡

፪ ፤ ልጆቻችን ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፤ በልተንም ፡ በሕይወት ፡ እንድንኖር ፡ እህልን ፡ እንሸምት ፡ ይሉ ፡ ነበር ። አያሌዎቹም ፡— ከራብ ፡ የተነሣ ፡

፫ ፤ እህልን ፡ እንሸምት ፡ ዘንድ ፡ እርሻችንና ፡ ወይናችንን ፡ ቤታችንንም ፡ አስይዘናል ፡ ይሉ ፡ ነበር ። ሌሎቹም ፡— ለንጉሥ ፡ ግብር ፡ እርሻችንንና ፡ ወይናችንን ፡ አስይዘን ፡ ገንዘብ ፡ ተበድረናል ፤ አሁንም ፡ ሥጋችን ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻችን ፡ ሥጋ ÷ ልጆቻችንም ፡ እንደ ፡ ልጆቻቸው ፡ ናቸው ፤ እነሆም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችን ፡ ባሪያዎች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰጥተናል ÷ ከሴቶችም ፡ ልጆቻችን ፡ ባሪያዎች ፡ ሆነው ፡ የሚኖሩ ፡ አሉ ፤ ታላላቆችም ፡ እርሻችንና ፡ ወይናችንን ፡ ይዘዋልና ፡ ልናድናቸው ፡ አንችልም ፡ ይሉ ፡ ነበር ።

፮ ፤ እኔም ፡ ጩኸታቸውንና ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣሁ ። በልቤም ፡ አሰብሁ ÷ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱንም ፡— ሁላችሁ ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ ወለድ ፡ ትወስዳላችሁ ፡ ብዬ ፡ ተጣላኋቸው ፤ ትልቅም ፡ ጉባኤ ፡ ሰበሰብሁባቸው ። እኔም ፡— ለአሕዛብ ፡ የተሸጡትን ፡ ወንድሞቻችንን ፡ አይሁድን ፡ በፈቃዳችን ፡ ተቤገሯን ፡ እናንተስ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ ትሸጣላችሁን ? እነርሱስ ፡ ለእኛ ፡ የተሸጡ ፡ ይሆናሉን ? አልኋቸው ። እነርሱም ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ መልስም ፡ አላገኙም ። ደግሞም ፡ አልሁ ፡— የምታደርጉት ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤ ጠላቶቻችን ፡ አሕዛብ ፡ እንዳይሰድቡን ፡ አምላካችንን ፡ በመፍራት ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ አይገባችሁምን ? እኔም ፡ ደግሞ ፡ ወንድሞቼም ፡ ብላቴኖቼም ፡ ገንዘብና ፡ እህል ፡ ለእነርሱ ፡ አበድረናል ፤ እባካችሁ ÷ ይህን ፡ ወለድ ፡ እንተውላቸው ። እርሻቸውንና ፡ ወይናቸውን ፡ ወይራቸውንና ፡ ቤታቸውንም ፡ ከእነርሱም ፡ የወሰዳችሁትን ፡ ገንዘቡንና ፡ እህሉን ÷ ወይን ፡ ጠጁንና ፡ ዘይቱን ፡ ከመቶ ፡ እጅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ እባካችሁ ፡ ዛሬ ፡ መልሱላቸው ። እነርሱም ፡— እንመልስላቸዋለን ÷ ከእነርሱም ፡ ምንም ፡ አንሻም ፤ እንደ ፡ ተናገርህ ፡ እንዲሁ ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ። ካህናቱንም ፡ ጠርቼ ፡ እንደዚህ ፡ ነገር ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አማልኋቸው ። ደግሞም ፡ ልብሴን ፡ አራገፍሁና ፡— ይህን ፡ ነገር ፡ የማያደርገውን ፡ ሰው ፡

ከቤቱና ፤ ከሥራው ፤ እንዲሁ ፤ እግዚአብሔር ፤ ያራግፈው ፤ እንዲሁም ፤ የተራገፈና ፤ ባዶ ፤ ይሁን ፤ አልሁ ። ጉባኤውም ፤ ሁሉ ፤— አሜን ፤ አሉ ÷ እግዚአብሔርንም ፤ አመሰገኑ ፤ ሕዝቡም ፤ እንደዚህ ፤ ነገር ፤ አደረጉ ።

፲፬ ፤ ንጉሡም ፤ በይሁዳ ፤ ምድር ፤ ላይ ፤ አለቃ ፤ እሆን ፤ ዘንድ ፤ ካዘዘኝ ፤ ጊዜ ፤ ጀምሮ ፤ ከንጉሡ ፤ ከአርጤክስስ ፤ ከሀያኛው ፤ ዓመት ፤ እስከ ፤ ሠላሳ ፤ ሁለተኛው ፤ ዓመት ፤ ድረስ ፤ አሥራ ፤ ሁለት ፤ ዓመት ፤ ያህል ፤ እኔና ፤ ወንድሞቼ ፤ ለአ

፲፭ ፤ ለቃ ፤ የሚገባውን ፤ ስንቅ ፤ አልበላንም ። ከእኔ ፤ አስቀድመው ፤ የነበሩት ፤ አለቆች ፤ ግን ፤ በሕዝቡ ፤ ላይ ፤ አክብደው ፤ ነበር ፤ ስለ ፤ እንጀራውና ፤ ስለ ፤ ወይኑ ፤ አርባ ፤ ሰቅል ፤ ብር ፤ ይወስዱ ፤ ነበር ፤ ሎሌዎቻቸውም ፤ ደግሞ ፤ በሕዝቡ ፤ ላይ ፤ ይሠለጥኑ ፤ ነበር ፤ እኔ ፤ ግን ፤ እግዚአብሔርን ፤ ስለ ፤ ፈራሁ ፤ እንዲህ ፤ አላደረግሁም ።

፲፮ ፤ ደግሞም ፤ አጥብቄ ፤ የቅጥሩን ፤ ሥራ ፤ ሠራሁ ÷ እርሻም ፤ አልገዛንም ፤ ብላቴኖቼም ፤ ሁሉ ፤

፲፯ ፤ ወደዚያው ፤ ወደ ፤ ሥራው ፤ ተሰበሰቡ ። ደግሞም ፤ በዙሪያችን ፤ ካሉት ፤ አሕዛብ ፤ ወደ ፤ እኛ ፤ ከመጡት ፤ ሌላ ፤ ከአይሁድና ፤ ከሹማምቱ ፤ መቶ ፤ አምሳ ፤ ሰዎች ፤ በገበታዬ ፤ ነበሩ ።

፲፰ ፤ ከወፎችም ፤ በቀር ፤ ለአንድ ፤ ቀን ፤ አንድ ፤ በሬና ፤ ስድስት ፤ የሰቡ ፤ በጎች ÷ በአሥር ፤ በአሥር ፤ ቀንም ፤ ብዙ ፤ ልዩ ፤ ልዩ ፤ ዓይነት ፤ ወይን ፤ ጠጅ ፤ ይዘጋጅልኝ ፤ ነበር ፤ ነገር ፤ ግን ፤ አገዛዝ ፤ በሕዝቡ ፤ ላይ ፤ ከብዶ ፤ ነበርና ፤ ለአለቃ ፤ የሚገባውን ፤ ስንቅ ፤ አልሻም ፤ ነበር ።

፲፱ ፤ አምላኬ ፤ ሆይ ÷ ለዚህ ፤ ሕዝብ ፤ ያደረግሁትን ፤ ሁሉ ፤ ለበጎነት ፤ አስብልኝ ።

ምዕራፍ ፤ ፮ ።

፩ ፤ እንዲህም ፤ ሆነ ፤ ቅጥሩን ፤ እንደ ፤ ሠራሁ ÷ ከፍራሹም ፤ አንዳች ፤ እንዳልቀረበት ፤ ሰንበላጥና ፤ ጦብያ ፤ ዓረባዊውም ፤ ጌሳም ፤ የቀሩትም ፤ ጠላቶቻችን ፤ ሰሙ ፤ ነገር ፤ ግን ፤ እስከዚያ ፤ ጊዜ ፤ ድረስ ፤ በበሮቹ ፤ ውስጥ ፤ ሳንቃዎቹን ፤

፪ ፤ አላቆምሁም ፤ ነበር ። ሰንበላጥና ፤ ጌሳም ፤— መጥተህ ፤ በአኖ ፤ ቄላ ፤ ውስጥ ፤ ባሉት ፤ መንደሮች ፤ እንገናኝ ፤ ብለው ፤ ላኩብኝ ፤ ነገር ፤ ግን ፤ ክፉ ፤ ያደርጉብኝ ፤ ዘንድ ፤ ያስቡ ፤ ነበር ።

፫ ፤ እኔም ፤— ትልቅ ፤ ሥራ ፤ እሠራለሁ ÷ እወርድም ፤ ዘንድ ፤ አይቻለኝም ፤ ሥራውን ፤ ትቼ ፤ ወደ ፤ እናንተ ፤ በመውረዴ ፤ ስለ ፤ ምን ፤ ሥራው ፤ ይታጐላል ? ብዬ ፤ መልእክተኞችን ፤ ላክሁባቸው ። እንዲህም ፤ ቃል ፤ አራት ፤ ጊዜ ፤ ላኩብኝ ፤ እኔም ፤ እንደ ፤ ፊተኛው ፤ ቃል ፤ መለስ

፬ ፤ ሁላቸው ። ሰንበላጥም ፤ እንደ ፤ ፊተኛው ፤ ጊዜ ፤ ብላቴናውን ፤ አምስተኛ ፤ ጊዜ ፤ ላክ

፭ ፤ ብኝ ፤ በእጁም ፤ ውስጥ ፤— አንተና ፤ አይሁድ ፤ ዓመፅ ፤ እንድታስቡ ÷ ስለዚህም ፤ ቅጥሩን ፤ እንድትሠራ ÷ ንጉሣቸውም ፤ ትሆን ፤ ዘንድ ፤ እንድትወድድ ፤ በአሕዛብ ፤ ዘንድ ፤ ተሰምቶ አል ። ደግሞም ፤— ንጉሥ ፤ በይሁዳ ፤ አለ ፤ ብለው ፤ ስለ ፤ አንተ ፤ በኢየሩሳሌም ፤ ይናገሩ ፤ ዘንድ ፤ ነቢያትን ፤ አቁመሃል ፤ አሁንም ፤ ለንጉሡ ፤ ይህን ፤ ቃል ፤ ያወሩለታል ፤ እንግዲህ ፤ መጥተህ ፤ በአንድነት ፤ እንማከር ፤ የሚል ፤

፮ ፤ ክፍት ፤ ደብዳቤ ፤ ነበረ ። እኔም ፤— አንተ ፤ ከልብህ ፤ ፈጥረኽዋል ፤ እንጂ ፤ እንደ ፤ ተናገርኸው ፤ ነገር ፤ ምንም ፤ የለም ፤ ብዬ ፤ ላክሁበት ።

፯ ፤ እነርሱም ፤ ሁሉ ፤ ሥራው ፤ እንዳይፈጸም ፤— እጃቸው ፤ ይደክማል ፤ ብለው ፤ ያስፈራሩን ፤ ዘንድ ፤ ወደዱ ፤ አሁንም ÷ አምላክ ፤ ሆይ ÷ እጁን ፤ አበርታ ።

፰ ፤ እኔም ፤ ወደ ፤ መሐጣብኤል ፤ ልጅ ፤ ወደ ፤ ድላያ ፤ ልጅ ፤ ወደ ፤ ሸማያ ፤ ቤት ፤ ገባሁ ፤ እርሱም ፤ ተዘግቶ ፤ ነበርና ፤— በእግዚአብሔር ፤ ቤት ፤ በመቅደሱ ፤ ውስጥ ፤ እንገናኝ ፤ የመቅደሱንም ፤ ደጆች ፤ እንዝጋ ፤ እነርሱ ፤ መጥተው ፤ ይገድሉሃልና ÷ በሌሊትም ፤ ይገድሉህ ፤ ዘንድ ፤

፱ ፤ ይመጣሉና ፤ አለ ። እኔም ፤— እንደ ፤ እኔ ፤ ያለ ፤ ሰው ፤ የሸሸና ÷ ነፍሱንስ ፤ ያድን ፤ ዘንድ ፤ ወደ ፤ መቅደስ ፤ የገባ ፤ ማን ፤ ነው ? እኔስ ፤ አልገባም ፤ አልሁት ። እግዚአብሔርም ፤ ልኮት ፤ እንዳልነበረ ÷ በእኔ ፤ ላይ ፤ ግን ፤ ትንቢት ፤ እንደ ፤ ተናገረ ÷ እነሆ ÷ አወቅሁ ፤ ጦብያና ፤ ሰንበላጥም ፤

፲፪ ፤ ገዝተውት ፤ ነበር ። ይህንም ፤ ነገር ፤ አደርግና ፤ እበድል ፤ ዘንድ ÷ በእኔም ፤ ላይ ፤ ክፋት ፤ እንዲናገሩና ፤ እንዲያላግጡ ፤ ያስፈራራኝ ፤ ዘንድ ፤ ተገዝቶ ፤ ነበር ። አምላኬ ፤ ሆይ ÷ ስለዚህ ፤

፲፫ ፤ ሥራቸው ፤ ጦብያንና ፤ ሰንበላጥን ፤ ያስፈራሩኝም ፤ ዘንድ ፤ የወደዱትን ፤ ነቢይቱን ፤ ኖዓድያን ፤ የቀሩትንም ፤ ነቢያት ፤ አስብ ።

፲፬ ፤ ቅጥሩም ፤ በኤሉል ፤ ወር ፤ በሀያ ፤ አምስተኛው ፤ ቀን ፤ በአምሳ ፤ ሁለት ፤ ቀን ፤ ውስጥ ፤

፲፭ ፤ ተጨረሰ ። ጠላቶቻችንም ፤ ሁሉ ፤ ይህን ፤ በሰሙ ፤ ጊዜ ፤ በዙሪያችን ፤ የነበሩ ፤ አሕዛብ ፤ ሁሉ ፤ ፈሩ ÷ በራሳቸውም ፤ አሳብ ፤ እጅግ ፤ ተዋረዱ ÷ ይህም ፤ ሥራ ፤ በእግዚአብሔር ፤

፲፮ ፤ ፲፯ ፤ እንደ ፤ ተደረገ ፤ አወቁ ። ጦብያም ፤ የኤራ ፤ ልጅ ፤ የሴኬንያ ፤ አማች ፤ ስለ ፤ ነበረ ÷ ልጁም ፤ ይሆሐናን ፤ የቤራክያን ፤ ልጅ ፤ የሚሱላምን ፤ ሴት ፤ ልጅ ፤ ስላገባ ÷ በይሁዳ ፤ ብዙ ፤ ሰዎች ፤ ከእርሱ ፤ ጋር ፤ ተማምለው ፤ ነበርና ፤ በዚያ ፤ ወራት ፤ ብዙ ፤ የይሁዳ ፤ አለቆች ፤ ወደ ፤ ጦብያ ፤ ደብዳቤዎች ፤ ይልኩ ፤ ነበር ÷ የጦብያም ፤ ደብዳቤዎች ፤ ወደ ፤ እነርሱ ፤ ይመጡ ፤ ነበር ።

፲፱ ፤ ደግሞም ፤ በፊቴ ፤ ስለ ፤ እርሱ ፤ መልካም ፤ ይናገሩ ፤ ነበር ÷ ቃሌንም ፤ ያወሩለት ፤ ነበር ፤ ጦብያም ፤ ሊያስፈራራኝ ፤ ደብዳቤዎችን ፤ ይልክ ፤ ነበር ።

ምዕራፍ ፤ ፯ ።

፩ ፤ እንዲህም ፤ ሆነ ፤ ቅጥሩ ፤ ከተሠራ ፤ በኋላ ÷ ሳንቃዎቹንም ፤ ካቆምሁ ፤ በኋላ ÷ በረኞቹና ፤ መዘምራኑ ፤ ሌዋውያኑም ፤ ከተሾሙ ፤ በኋላ ÷

፪ ፤ ወንድሜን ፤ አናኒንና ፤ የግንቡን ፤ አለቃ ፤ ሐና

ንያን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ሾምኋቸው ። እር
ሱም ፡ እውነተኛ ፡ ከሌሎቹም ፡ ይልቅ ፡ እግዚ
፫ አብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እኔም ፡— ፫
ወሐይ ፡ እስኪሞቅ ፡ ድረስ ፡ የኢየሩሳሌም ፡
በሮች ፡ አይከፈቱ ፤ እነርሱም ፡ ቆመው ፡ ሳሉ ፡
ደጆቹን ፡ ይገጉ ÷ ይቈልፉም ፤ ከኢየሩሳሌ
ምም ፡ ሰዎች ፡ አንዳንዱን ፡ በየተራው ፡ አንዳ
ንዱንም ፡ በየቤቱ ፡ አንጻር ፡ ጠባቆችን ፡ አስቀ
፬ ምጡ ፡ አልኋቸው ። ከተማይቱም ፡ ሰፊና ፡ ፬
ታላቅ ፡ ነበረች ፤ በውስጥዋ ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡
ግን ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩ ÷ ቤቶቹም ፡ አልተሠ
ሩም ፡ ነበር ።
፭ አምላኬም ፡ ታላቆቹንና ፡ ሹማምቱን ፡ ሕዝ ፭
ቡንም ፡ ሰብስቤ ፡ እቈጥራቸው ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡
አደረገ ፤ አስቀድመው ፡ የመጡትን ፡ ሰዎች ፡
የትውልድ ፡ መጽሐፋቸውን ፡ አገኘሁ ÷ በእር
፮ ሱም ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎ ፡ አገኘሁ ። የባቢሎን ፡ ፮
ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከማረካቸው ፡ ምርኮኞች ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ እየ
ከተማቸው ፡ የተመለሱት ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡
፯ እነዚህ ፡ ናቸው ። ከዘሩባቤል ÷ ከኢያሱ ÷ ከነ ፯
ሀምያ ÷ ከአዛርያስ ÷ ከረዓምያ ÷ ከነሐማኒ ÷ ከመ
ርዶክዮስ ÷ ከበላሳን ÷ ከሚስፌራት ÷ ከበጉ
ዋይ ÷ ከነሑም ÷ ከበዓና ፡ ጋር ፡ መጡ ።
፰ የእስራኤልም ፡ ሕዝብ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ፰
ነው ፤ የፋሮስ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ ሺህ ፡ መቶ ፡
፱ ሰባ ፡ ሁለት ። የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ መቶ ፡ ፱
፲ ሰባ ፡ ሁለት ። የኤራ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ ፲
፲፩ አምሳ ፡ ሁለት ። ከኢያሱና ፡ ከኢዮአብ ፡ ልጆች ፡ ፲፩
የሆኑ ፡ የፈሐት ፡ ሞዓብ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ ሺህ ፡
፲፪ ስምንት ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ። የኤላም ፡ ፲፪
ልጆች ÷ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አራት ።
፲፫ የዛቱዕ ፡ ልጆች ÷ ስምንት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አም ፲፫
፲፬ ስት ። የዘካይ ፡ ልጆች ÷ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ። ፲፬
፲፭ የቢንዊ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስም ፲፭
፲፮ ንት ። የቤባይ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ፲፮
፲፯ ስምንት ። የዓዝጋድ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ፲፯
፲፰ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ። የአዶኒቃም ፡ ፲፰
፲፱ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ሰባት ። የበጉ ፲፱
ዋይ ፡ ልጆች ÷ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ስድሳ ፡ ሰባት ።
፳ የዓዲን ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አም ፳
፳፩ ስት ። የሕዝቅያስ ፡ ወገን ፡ የአጤር ፡ ልጆች ÷ ፳፩
፳፪ ዘጠና ፡ ስምንት ። የሐሱም ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ ፳፪
፳፫ መቶ ፡ ሀያ ፡ ስምንት ። የቤሳይ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ ፳፫
፳፬ መቶ ፡ ሀያ ፡ አራት ። የሐሪፍ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ ፳፬
፳፭ አሥራ ፡ ሁለት ። የገባዖን ፡ ልጆች ÷ ዘጠና ፡ ፳፭
፳፮ አምስት ። የቤተ ፡ ልሔምና ፡ የነጦፋ ፡ ሰዎች ÷ ፳፮
፳፯ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ስምንት ። የዓናቶት ፡ ሰዎች ÷ ፳፯
፳፰ መቶ ፡ ሀያ ፡ ስምንት ። የቤትዓዝሞት ፡ ሰዎች ÷ ፳፰
፳፱ አርባ ፡ ሁለት ። የቂርያትይዓሪምና ፡ የከፊራ ፡ ፳፱
የብኤሮትም ፡ ሰዎች ÷ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
፴ ሦስት ። የራማና ፡ የጌባ ፡ ሰዎች ÷ ስድስት ፡ ፴
፴፩ መቶ ፡ ሀያ ፡ አንድ ። የማክማስ ፡ ሰዎች ÷ መቶ ፡ ፴፩
፴፪ ሀያ ፡ ሁለት ። የቤቴልና ፡ የጋይ ፡ ሰዎች ÷ መቶ ፡ ፴፪
ሀያ ፡ ሦስት ። የሁለተኛው ፡ ናባው ፡ ሰዎች ÷ ፴፫
፴፫ አምሳ ፡ ሁለት ። የሁለተኛው ፡ ኤላም ፡ ልጆች ÷ ፴፬
፴፬ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ አራት ። የካሪም ፡ ፴፭
፴፭ ልጆች ÷ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሀያ ። የኢያሪኮ ፡ ልጆች ÷ ፴፮
፴፮ ሦስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ። የሎድና ፡ የሐ ፴፯
ዲድ ፡ የአኖም ፡ ልጆች ÷ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡
፴፰ አንድ ። የሴናዓ ፡ ልጆች ÷ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ዘጠኝ ፡ ፴፰
መቶ ፡ ሠላሳ ።
፴፱ ካህናቱ ፡ ከኢያሱ ፡ ወገን ፡ የዮዳኤ ፡ ልጆች ÷ ፴፱
ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ። የኢሜር ፡ ልጆች ÷ ፵
፵ ሺህ ፡ አምሳ ፡ ሁለት ። የፋስኮር ፡ ልጆች ÷ ፵፩
፵፩ ሺህ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ። የካሪም ፡ ፵፪
፵፪ ልጆች ÷ ሺህ ፡ አሥራ ፡ ሰባት ።
፵፫ ሌዋውያኑ ፤ ከሆዳይዋ ፡ ወገን ፡ የኢያሱና ፡ ፵፫
የቀድምኤል ፡ ልጆች ÷ ሰባ ፡ አራት ።
፵፬ መዘምራኑ ፤ የአሳፍ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡ አርባ ፡ ፵፬
ስምንት ።
፵፭ በረኞቹ ፡ የሰሎም ፡ ልጆች ÷ የአጤር ፡ ፵፭
ልጆች ÷ የጤልሞን ፡ ልጆች ÷ የዓቁብ ፡ ልጆች ÷
የሐጢጣ ፡ ልጆች ÷ የሰባይ ፡ ልጆች ÷ መቶ ፡
ሠላሳ ፡ ስምንት ።
፵፮ ናታኒም ፡ የሲሐ ፡ ልጆች ÷ የሐሡፋ ፡ ልጆች ÷ ፵፮
የጠብዖት ፡ ልጆች ÷ የኬራስ ፡ ልጆች ÷ የሲዓ ፡ ፵፯
ልጆች ÷ የፋዶን ፡ ልጆች ÷ የልባና ፡ ልጆች ÷ ፵፰
የአጋባ ፡ ልጆች ÷ የሰምላይ ፡ ልጆች ÷ የሐናን ፡ ፵፱
ልጆች ÷ የጌደል ፡ ልጆች ÷ የጋሐር ፡ ልጆች ÷
የራያ ፡ ልጆች ÷ የረአሰን ፡ ልጆች ÷ የኔቆዳ ፡ ፶
ልጆች ÷ የጋሴም ፡ ልጆች ÷ የዖዛ ፡ ልጆች ÷ የፋ ፶፩
ሴሐ ፡ ልጆች ÷ የቤሳይ ፡ ልጆች ÷ የምዑናው ፶፪
ያን ፡ ልጆች ÷ የንፋሰሲም ፡ ልጆች ÷ የበቅቡቅ ፡ ፶፫
ልጆች ÷ የሐቁፋ ፡ ልጆች ÷ የሐርሐር ፡ ልጆች ÷
የበስሉት ፡ ልጆች ÷ የምሒዳ ፡ ልጆች ÷ የሐ ፶፬
ርሻ ፡ ልጆች ÷ የበርቆስ ፡ ልጆች ÷ የሲሣራ ፡ ፶፭
ልጆች ÷ የቴማ ፡ ልጆች ÷ የንስያ ፡ ልጆች ÷ ፶፮
የሐጢፋ ፡ ልጆች ።
፶፯ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ የሰጣይ ፡ ፶፯
ልጆች ÷ የሶፌሬት ፡ ልጆች ÷ የፍሩዳ ፡ ልጆች ÷
የየዕላ ፡ ልጆች ÷ የደርቆን ፡ ልጆች ÷ የጌደል ፡ ፶፰
ልጆች ÷ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ÷ የሐጢል ፡ ፶፱
ልጆች ÷ የፈከራት ፡ ልጆች ÷ የሐፂባይም ፡
ልጆች ÷ የአሞን ፡ ልጆች ። ናታኒም ፡ ሁሉና ፡ ፷
የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡
ዘጠና ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ።
፷፩ ከቴልሜላ ÷ ከቴላሬሳ ÷ ከክሩብ ÷ ከአዳን ÷ ፷፩
ከኢሜር ፡ የወጡ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡
የአባቶቻቸውን ፡ ቤቶችና ፡ ዘራቸውን ፡ ወይም ፡
ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ መሆናቸውን ፡ ያስታውቁ ፡
፷፪ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ የዳላያ ፡ ልጆች ÷ የጦ ፷፪
ብያ ፡ ልጆች ÷ የኔቆዳ ፡ ልጆች ÷ ስድስት ፡
፷፫ መቶ ፡ አርባ ፡ ሁለት ። ከካህናቱም ፡ የኤብያ ፡ ፷፫
ልጆች ÷ የአቆስ ፡ ልጆች ÷ ከገለዓዳዊው ፡ ከቤ
ርዜሊ ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፡ በስሙም ፡ የተ
ጠራ ፡ የቤርዜሊ ፡ ልጆች ። እነዚህ ፡ በትው ፷፬
ልድ ፡ መጽሐፍ ፡ ትውልዳቸውን ፡ ፈለጉ ÷

ነገር ፣ ግን ፣ አልተገኘም ፤ ከክህነትም ፣ ተከለ
፷፩፣ ከሉ ። ሐቴርሰታም ፡— በኡሪምና ፣ በቱሚም ፣
የሚፈርድ ፣ ካህን ፣ እስኪነሣ ፣ ድረስ ፣ ከተቀደ
ሰው ፣ ነገር ፣ አትበሉም ፣ አላቸው ።
፷፪፣፷፫፣ ሰባት ፣ ሺህ ፣ ሦስት ፣ መቶ ፣ ሠላሳ ፣ ሰባት ፣ ከነ
በሩ ፣ ከሎሌዎቻቸውና ፣ ከገረዶቻቸው ፣ ሌላ ፣
ጉባኤው ፣ ሁሉ ፣ አርባ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ፣ ሦስት ፣
መቶ ፣ ስድሳ ፣ ነበሩ ፤ ሁለቱ ፣ መቶም ፣ አርባ ፣
አምስት ፣ ወንዶችና ፣ ሴቶች ፣ መዘምራን ፣
፷፬፣ ነበሩአቸው ። ፈረሶቻቸውም ፣ ሰባት ፣ መቶ ፣
ሠላሳ ፣ ስድስት ÷ በቅሎቻቸውም ፣ ሁለት ፣
፷፭፣ መቶ ፣ አርባ ፣ አምስት ÷ ግመሎቻቸውም ፣
አራት ፣ መቶ ፣ ሠላሳ ፣ አምስት ÷ አህዮቻቸ
ውም ፣ ስድስት ፣ ሺህ ፣ ሰባት ፣ መቶ ፣ ሀያ ፣
ነበሩ ።
፷፮፣ ከአባቶች ፣ ቤቶች ፣ አለቆችም ፣ አያሌዎቹ ፣
ሰዎች ፣ ስለ ፣ ሥራው ፣ ስጦታ ፣ ሰጡ ። ሐቴር
ሰታም ፣ አንድ ፣ ሺህ ፣ የወርቅ ፣ ዳሪክ ÷ አምሳም ፣
ድስቶች ÷ አምስት ፣ መቶ ፣ ሠላሳም ፣ የካህናት ፣
ልብስ ፣ በቤተ ፣ መዛግብት ፣ ውስጥ ፣ ሰጠ ።
፷፱፣ ከአባቶች ፣ ቤቶች ፣ አለቆችም ፣ አያሌዎቹ ፣
በሥራው ፣ ቤተ ፣ መዛግብት ፣ ውስጥ ፣ ሀያ ፣
ሺህ ፣ የወርቅ ፣ ዳሪክ ÷ ሁለት ፣ ሺህ ፣ ሁለት ፣
፸፣ መቶም ፣ ምናን ፣ ብር ፣ ሰጡ ። የቀሩትም ፣
ሕዝብ ፣ የሰጡት ፣ ሀያ ፣ ሺህ ፣ የወርቅ ፣ ዳሪክና ፣
ሁለት ፣ ሺህ ፣ ምናን ፣ ብር ÷ ስድሳ ፣ ሰባትም ፣
የካህናት ፣ ልብስ ፣ ነበረ ።
፸፩፣ ካህናቱና ፣ ሌዋውያኑም ÷ በረኞቹና ፣ መዘም
ራኑም ፣ ከሕዝቡም ፣ አያሌዎቹ ÷ ናታኒምም ÷
እስራኤልም ፣ ሁሉ ፣ በከተሞቻቸው ፣ ተቀ
መጡ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩፣ ሰባተኛውም ፣ ወር ፣ በደረሰ ፣ ጊዜ ፣ የእስራ
ኤል ፣ ልጆች ፣ በከተሞቻቸው ፣ ነበሩ ። ሕዝ
ቡም ፣ ሁሉ ፣ በውኃው ፣ በር ፣ ፊት ፣ ወዳለው ፣
አደባባይ ፣ እንደ ፣ አንድ ፣ ሰው ፣ ሆነው ፣ ተሰበ
ሰቡ ፤ እግዚአብሔርም ፣ ለእስራኤል ፣ ያዘዘ
ውን ፣ የሙሴን ፣ ሕግ ፣ መጽሐፍ ፣ ያመጣ ፣ ዘንድ ፣
፪፣ ጸሐፊውን ፣ ዕዝራን ፣ ተናገሩት ። ካህኑም ፣
ዕዝራ ፣ በሰባተኛው ፣ ወር ፣ በመጀመሪያው ፣
ቀን ፣ ሕጉን ፣ በማኅበሩ ፣ በወንዶችና ፣ በሴቶች ፣
አስተውለውም ፣ በሚሰሙት ፣ ሁሉ ፣ ፊት ፣
፫፣ አመጣው ። በውኃውም ፣ በር ፣ ፊት ፣ ባለው ፣
አደባባይ ፣ ላይ ፣ ቆሞ ÷ ወንዶችና ፣ ሴቶች ፣
የሚያስተውሉም ፣ ሲሰሙ ÷ ከማለዳ ፣ ጀምሮ ፣
እስከ ፣ ቀትር ፣ ድረስ ፣ አነበበው ፤ የሕዝቡም ፣
ሁሉ ፣ ጆሮ ፣ የሕጉን ፣ መጽሐፍ ፣ ለመስማት ፣
፬፣ ያደምጥ ፣ ነበር ። ጸሐፊውም ፣ ዕዝራ ፣ ስለዚህ ፣
ነገር ፣ በተሠራ ፣ በእንጨት ፣ መረባርብ ፣ ላይ ፣
ቆሞ ፣ ነበር ፤ በአጠገቡ ፣ መቲትያ ÷ ሽማዕ ÷
ዓናያ ÷ አርዮ ÷ ኬልቅያስ ÷ መዕሤያ ፣ በቀኙ ፣
በኩል ÷ ፈዳያ ÷ ሚሳኤል ÷ መልክያ ÷ ሐሹም ÷
ሐሽበዳና ÷ ዘካርያስ ÷ ሜሱላም ፣ በግራው ፣
በኩል ፣ ቆመው ፣ ነበር ። ዕዝራም ፣ በሕዝቡ ፣
፭፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ ከፍ ፣ ብሎ ፣ ሕዝቡ ፣ ሁሉ ፣ እያዩ ፣
መጽሐፉን ፣ ገለጠ ፤ በገለጠውም ፣ ጊዜ ፣ ሕዝቡ ፣
ሁሉ ፣ ቆሙ ። ዕዝራም ፣ ታላቁን ፣ አምላክ ፣
፮፣ እግዚአብሔርን ፣ ባረከ ፤ ሕዝቡም ፣ ሁሉ ፣ እጃ
ቸውን ፣ እየዘረጉ ፡— አሜን ÷ አሜን ፣ ብለው ፣
መለሱ ። ራሳቸውንም ፣ አዘንበሉ ÷ በግምባራ
ቸውም ፣ ተደፍተው ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ሰገዱ ።
፯፣ ደግሞ ፣ ኢያሱና ፣ ባኒ ÷ ሰራብያ ÷ ያሚን ÷
ዓቁብ ÷ ሳባታይ ÷ ሆዳያ ÷ መዕሤያ ÷ ቆሊጣስ ÷
ዓዛርያስ ÷ ዮዛባት ÷ ሐናን ÷ ፈልያ ÷ ሌዋውያ
ኑም ፣ ሕጉን ፣ ያስተውሉ ፣ ዘንድ ፣ ሕዝቡን ፣
ያስተምሩ ፣ ነበር ፤ ሕዝቡም ፣ በየስፍራቸው ፣
ቆመው ፣ ነበር ። የእግዚአብሔርንም ፣ ሕግ ፣
፰፣ መጽሐፍ ፣ አነበቡ ፤ ዕዝራም ፣ እግዚአብሔ
ርን ፣ ማወቅ ፣ ያስተምርና ፣ ያስታውቅ ፣ ነበር ÷
ሕዝቡም ፣ የሚነበበውን ፣ ያስተውሉ ፣ ነበር ።
፱፣ ሐቴርሰታ ፣ ነህምያም ፣ ጸሐፊውም ፣ ካህኑ ፣
ዕዝራ ፣ ሕዝቡንም ፣ የሚያስተምሩ ፣ ሌዋው
ያን ፣ ሕዝቡን ፣ ሁሉ ፡— ዛሬ ፣ ለአምላካችን ፣
ለእግዚአብሔር ፣ የተቀደሰ ፣ ቀን ፣ ነው ፤ አታ
ልቅሱ ፣ እንባም ፣ አታፍስሱ ፣ አሉአቸው ፤
ሕዝቡ ፣ ሁሉ ፣ የሕጉን ፣ ቃል ፣ በሰሙ ፣ ጊዜ ፣
ያለቅሱ ፣ ነበርና ። እርሱም ፡— ሂዱ ÷ የሰባው
፲፣ ንም ፣ ብሉ ÷ ጣፋጩንም ፣ ጠጡ ÷ ለእነዚያም ፣
ላልተዘጋጀላቸው ፣ እድል ፣ ፈንታቸውን ፣
ስደዱ ፤ ዛሬ ፣ ለጌታችን ፣ የተቀደሰ ፣ ቀን ፣ ነው ፤
የእግዚአብሔርም ፣ ደስታ ፣ ኃይላችሁ ፣ ነውና ፣
አትዘኑ ፣ አላቸው ። ሌዋውያንም ፡— ቀኑ ፣ የተ
፲፩፣ ቀደሰ ፣ ነውና ፣ ዝም ፣ በሉ ÷ አትዘኑም ፣ ብለው ፣
፲፪፣ ሕዝቡን ፣ ሁሉ ፣ ጸጥ ፣ ያደርጉ ፣ ነበር ። ሕዝ
ቡም ፣ ሁሉ ፣ የተነገረላቸውን ፣ ቃል ፣ አስተው
ለዋልና ፣ ሊበሉና ፣ ሊጠጡ ፣ እድል ፣ ፈንታም ፣
ሊሰድዱ ፣ ደስታም ፣ ሊያደርጉ ፣ ሄዱ ።
፲፫፣ በሁለተኛውም ፣ ቀን ፣ ከሕዝቡ ፣ ሁሉ ፣ የአባ
ቶች ፣ ቤቶች ፣ አለቆች ፣ ካህናቱም ፣ ሌዋውያ
ኑም ፣ የሕጉን ፣ ቃል ፣ ይተረጕምላቸው ፣ ዘንድ ፣
ወደ ፣ ጸሐፊው ፣ ወደ ፣ ዕዝራ ፣ ተሰበሰቡ ።
፲፬፣፲፭፣ በሰባተኛውም ፣ ወር ፣ ባለው ፣ በዓል ፣ የእስራ
ኤል ፣ ልጆች ፣ በዳስ ፣ ይቀመጡ ፣ ዘንድ ፣ በከተሞ
ቻቸውና ፣ በኢየሩሳሌምም ፡— ወደ ፣ ተራራ ፣
ሂዱ ፤ የዘይትና ፣ የበረሀ ፣ ወይራ ፣ የባርሰነትም ፣
የዘንባባም ፣ የለመለመውን ፣ ዛፍ ፣ ቅርንጫፍ ፣
አምጡ ÷ እንደ ፣ ተጻፈውም ፣ ዳሶችን ፣ ሥሩ ፣
ብለው ፣ ይናገሩ ፣ ያውጁም ፣ ዘንድ ፣ እግዚአብ
ሔር ፣ በሙሴ ፣ እጅ ፣ እንዳዘዘ ፣ በሕጉ ፣ ውስጥ ፣
፲፮፣ ተጽፎ ፣ አገኙ ። ሕዝቡም ፣ ወጥተው ፣ አመጡ ፣
እያንዳንዱም ፣ በቤቱ ፣ ሰገነት ፣ ላይ ÷ በአደባ
ባዩም ፣ ላይ ÷ በእግዚአብሔርም ፣ ቤት ፣ አደባ
ባዩ ፣ ላይ ÷ በውኃውም ፣ በር ፣ አደባባይና ፣ በኤ
ፍሬም ፣ በር ፣ አደባባይ ፣ ላይ ፣ ዳስ ፣ ሠራ ።
፲፯፣ ከምርኮም ፣ የተመለሱት ፣ ማኅበር ፣ ሁሉ ፣ ዳስ ፣
ሠሩ ÷ በዳሱም ፣ ውስጥ ፣ ተቀመጡ ። ከነዌም ፣
ልጅ ፣ ከኢያሱ ፣ ዘመን ፣ ጀምሮ ፣ እስከዚያ ፣

ቀን ፡ ድረስ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ አላደረጉም ፡ ነበር ። እጅግም ፡ ታላቅ ፡
፲፯፡ ደስታ ፡ ሆነ ። ከመጀመሪያውም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መጨረሻው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ያነብብ ፡ ነበር ። በዓሉን ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ አደረጉ ፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ በዚህም ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጾመው ÷ ማቅም ፡ ለብሰው ÷
፪፡ በላያቸውም ፡ ትቢያ ፡ ነስንሰው ፡ ተከማቹ ። የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ከእንግዶች ፡ ሁሉ ፡ ራሳቸውን ፡ ለዩ ÷ ቆመውም ፡ ኃጢአታቸውንና ፡
፫፡ የአባቶቻቸውን ፡ ኃጢአት ፡ ተናዘዙ ። በየስፍራቸውም ፡ ቆመው ፡ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ የቀን ፡ ሩብ ፡ ያህል ፡ አነበቡ ፤ ሦስት ፡ የቀን ፡ ሩብም ፡ ያህል ፡ ተናዘዙ ÷ ለአምላካቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡
፬፡ ሰገዱ ። ሌዋውያኑም ፡ ኢያሱና ፡ ባኒ ÷ ቀድምኤል ÷ ሰበንያ ÷ ቡኒ ÷ ሰራብያ ÷ ባኒ ÷ ክናኒ ፡ በደረጃዎች ፡ ላይ ፡ ቆመው ፡ ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኹ ።
፭፡ ሌዋውያኑም ፡ ኢያሱ ÷ ቀድምኤል ÷ ባኒ ÷ አሰበንያ ÷ ሰራብያ ÷ ሆዲያ ÷ ሰበንያ ÷ ፈታያ ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፦— ቆማችሁ ፡ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ። እንዲህም ፡ በሉ ፦— በበረከትና ፡ በምስጋና ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለው ፡ ክቡር ፡
፮፡ ስምህ ፡ ይባረክ ። አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነህ ፤ ሰማዩንና ፡ የሰማያት ፡ ሰማይን ፡ ሠራዊታቸውንም ፡ ሁሉ ÷ ምድሩንና ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ÷ ባሕሮቹንና ፡ በእነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ፈጥረሃል ÷ ሁሉንም ፡ ሕያው ፡ አድርገኸዋል ፤ የሰማዩም ፡
፯፡ ሠራዊት ፡ ለአንተ ፡ ይሰግዳሉ ። አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነህ ፤ አብራምን ፡ መረጥህ ÷ ከዑር ፡ ከላውዴዎንም ፡ አወጣኸው ÷
፰፡ ስሙንም ፡ አብርሃም ፡ አልኸው ፤ ልቡም ፡ በፊትህ ፡ የታመነ ፡ ሆኖ ፡ አገኘኸው ፡ የከነዓናዊውንና ፡ የኬጢያዊውን ፡ የአሞራዊውንም ፡ የፌርዛዊውንም ፡ የኢያቡሳዊውንም ፡ የጌርጌሳዊውንም ፡ ምድር ፡ ለእርሱና ፡ ለዘሩ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረግህ ፤ አንተም ፡ ጻድቅ ፡ ነህና ፡ ቃልህን ፡ ፈጸምህ ።
፱፡ በግብጽም ፡ ሳሉ ፡ የአባታችንን ፡ መከራ ፡ አየህ ÷ በኤርትራ ፡ ባሕርም ፡ ሳሉ ፡ ጩኸታቸው ፡
፲፡ ሰማህ ፤ እንደ ፡ ታበዩባቸውም ፡ አውቀህ ፡ ነበርና ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ሁሉ ፡ በምድሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ምልክትና ፡ ተአምራት ፡ አሳየህ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡
፲፩፡ ስምህን ፡ አስጠራህ ። ከፊታቸውም ፡ ባሕሩን ፡ ከፈልህ ÷ በባሕሩም ፡ መካከል ፡ በደረቅ ፡ አለፉ ፤ ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡ ድንጋይ ፡ ለጥልቅ ፡ ውኃ ፡ እንዲጣል ፡ በቀላይ ፡ ውስጥ ፡ ጣልሃቸው ።
፲፪፡ የሚሄዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ታበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ በቀን ፡ በደመና ፡ ዓምድ ÷ በሌሊትም ፡
፲፫፡ በእሳት ፡ ዓምድ ፡ መራሃቸው ። ወደ ፡ ሲናም ፡ ተራራ ፡ ወረድህ ÷ ከሰማይም ፡ ተናገርሃቸው ፡ ቅኑን ፡ ፍርድና ፡ እውነቱን ፡ ሕግ ፡ መልካሙንም ፡ ሥርዓትና ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጠሃቸው ፤ የተቀደሰውንም ፡ ሰንበትህን ፡ አስታወቅሃቸው ÷
፲፬፡ ትእዛዝንና ፡ ሥርዓትን ፡ ሕግንም ፡ በባሪያህ ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ አዘዝሃቸው ። ለራበቸውም ፡ ከሰማይ ፡ እንጀራ ፡ ሰጠሃቸው ÷ ለጥማታቸውም ፡ ከዓለቱ ፡ ውኃ ፡ አመጣህላቸው ፤ ወደ ፡ ማልህላቸውም ፡ ምድር ፡ ገብተው ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሃቸው ።
፲፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ እነርሱና ፡ አባቶቻችን ፡ ታበዩ ÷ አንገታቸውንም ፡ አደነደኑ ÷ ትእዛዝህንም ፡
፲፮፡ አልሰሙም ÷ ለመስማትም ፡ እንቢ ፡ አሉ ÷ ያደረግህላቸውንም ፡ ተአምራት ፡ አላሰቡም ፤ አንገታቸውንም ፡ አደነደኑ ÷ በዓመፃቸውም ፡ ወደ ፡ ባርነታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ አለቃ ፡ አደረጉ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡ ባይ ÷ ቸርና ፡ መሐሪ ፡ አምላክ ÷ ለቁጣም ፡ የምትዘገይ ÷ ምሕረትንም ፡ የምታበዛ ፡ ነህ ÷ አልተውሃቸውም ።
፲፯፡ ቀልጦ ፡ የተሠራውንም ፡ እምቦሳ ፡ አድርገው ፡— ከግብጽ ፡ ያወጣህ ፡ አምላክህ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ በሉ ፡
፲፰፡ ጊዜ ÷ እጅግም ፡ ባስቈጡህ ፡ ጊዜ ÷ አንተ ፡ በምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አልተውሃቸውም ፤ በመንገድም ፡ ይመራቸው ፡ ዘንድ ፡ የደመና ፡ ዓምድ ፡ በቀን ÷ የሚሄዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሳት ፡ ዓምድ ፡
፲፱፡ በሌሊት ፡ ከእነርሱ ፡ አልራቀም ። ያስተምራቸውም ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ መንፈስህን ፡ ሰጠሃቸው ÷ መናህንም ፡ ከአፋቸው ፡ አልከለከልህም ÷ ለጥማታቸውም ፡ ውኃ ፡ ሰጠሃቸው ።
፳፡ አርባ ፡ ዓመትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መገብሃቸው ÷ ምንም ፡ አላጡም ፤ ልብሳቸውም ፡ አላረጀም ÷ እግራቸውም ፡ አላበጠም ።
፳፩፡ መንግሥታትንና ፡ አሕዛብን ፡ ከፍለህ ፡ ሰጠሃቸው ፤ የሐሴቦንን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎንን ፡ ምድር ÷ የባሳንንም ፡ ንጉሥ ፡ የዐግን ፡ ምድር ፡ ወረሱ ።
፳፪፡ ልጆቻቸውንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ አበዛህ ፤ ይገቡና ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ተናገርህላቸውም ፡ ምድር ፡ አገባሃቸው ። ልጆቹም ፡ ገብተው ፡ ምድሩን ፡ ወረሱ ÷
፳፫፡ የምድሩን ፡ ሰዎች ፡ ከነዓናውያንን ፡ በፊታቸው ፡ አዋረድህ ፤ የሚወድዱትንም ፡ ነገር ፡ ያደርጉባቸው ፡ ዘንድ ፡ እነርሱንና ፡ ነገሥታቶቻቸውን ፡ የምድሩንም ፡ አሕዛብ ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፈህ ፡
፳፬፡ ሰጠሃቸው ። ምሽጎቹንም ፡ ከተሞች ፡ የሰባውንም ፡ ምድር ፡ ወሰዱ ፤ መልካምን ፡ ነገር ፡ የሞሉትን ፡ ቤቶች ÷ የተማሱትንም ፡ ጕድጓዶች ÷ ወይኖቹንና ፡ ወይራዎቹን ፡ ብዙዎቹንም ፡ የፍሬ ፡

ዛፎች ፥ ወረሱ ፤ በሉም ÷ ጠገቡም ÷ ወፈሩም ÷ በታላቅ ፥ በጎነትህም ፥ ደስ ፥ አላቸው ።

፳፭ ነገር ፥ ግን ፥ እንቢተኞች ፥ ነበሩ ÷ ወመዐብ ፳፮ ህም ÷ ሕግህንም ፥ ወደ ፥ ኋላቸው ፥ ጣሉት ፤ ወደ ፥ አንተም ፥ ይመለሱ ፥ ዘንድ ፥ የመሰከሩባ ቸውን ፥ ነቢያትህን ፥ ገደሉ ÷ እጅግም ፥ አስቈ ፳፯ ጡህ ። ስለዚህ ፥ ለጠላቶቻቸው ፥ እጅ ፥ አሳል ፈህ ፥ ሰጠሃቸው ÷ አስጨነቁአቸውም ፤ በመከ ራቸውም ፥ ጊዜ ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ጮኹ ÷ ከሰማ ይም ፥ ሰማሃቸው ፤ እንደ ፥ ምሕረትህም ፥ ብዛት ፥ ከጠላቶቻቸው ፥ እጅ ፥ ያዳኑአቸውን ፥ ታዳጊዎ ፳፰ ችን ፥ ሰጠሃቸው ። በረፉም ፥ ጊዜ ፥ ተመል ሰው ፥ በፊትህ ፥ ክፉ ፥ አደረጉ ፤ በጠላቶቻቸው ፥ እጅ ፥ ተውሃቸው ÷ ገዙአቸውም ፤ ተመልሰ ውም ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ በጮኹ ፥ ጊዜ ፥ ከሰማይ ፥ ሰማሃቸው ÷ እንደ ፥ ምሕረትህም ፥ ብዛት ፥ ታደ ፳፱ ግሃቸው ፤ ወደ ፥ ሕግህም ፥ ትመልሳቸው ፥ ዘንድ ፥ አስመሰከርህባቸው ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ታበዩ ÷ ትእዛዝህንም ፥ አልሰሙም ÷ ሰውም ፥ ባደረ ገው ፥ ጊዜ ፥ በሕይወት ፥ የሚኖርበትን ፥ ፍር ድህን ፥ ተላለፉ ፤ ትከሻቸውንም ፥ ሰጡ ÷ አንገታቸውን ፥ አደነደኑ ÷ አልሰሙምም ። ፴ ነገር ፥ ግን ፥ ብዙ ፥ ዓመታት ፥ ታገሥሃቸው ÷ በነቢያትህም ፥ እጅ ፥ በመንፈስህ ፥ መሰከርህባ ቸው ፤ አላደመጡም ÷ ስለዚህም ፥ በምድር ፴፩ አሕዛብ ፥ እጅ ፥ አሳልፈህ ፥ ሰጠሃቸው ። ነገር ፥ ግን ፥ አንተ ፥ ቸርና ፥ መሐሪ ፥ አምላክ ፥ ነህና ፥ በምሕረትህ ፥ ብዛት ፥ ፈጽመህ ፥ አላጠፋሃቸ ውም ÷ አልተውሃቸውምም ።

፴፪ አሁንም ፥ አምላካችን ፥ ሆይ ÷ ታል ፥ ኪዳን ንና ፥ ምሕረትን ፥ የምትጠብቅ ፥ ታላቅና ፥ ኃያል ፥ የተፈራኸውም ፥ አምላክ ፥ ሆይ ÷ ከአሦር ፥ ነገ ሥታት ፥ ዘመን ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ በእኛና ፥ በነገሥታቶቻችን ፥ በአለቆቻችንም ፥ በካህናቶቻችንም ፥ በነቢያቶቻችንም ፥ በአባቶ ቻችንም ፥ በሕዝብህ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ የደረሰው ፥ መከራ ፥ ሁሉ ፥ በፊትህ ፥ ጥቂት ፥ መስሎ ፥ አይ ፴፫ ታይህ ። በደረሰብንም ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ አንተ ፥ ጻድቅ ፥ ነህ ÷ አንተ ፥ እውነት ፥ አድርገሃልና ÷ ፴፬ እኛም ፥ ኃጢአት ፥ አድርገናል ። ነገሥታቶቻ ችንም ፥ አለቆቻችንም ፥ ካህናቶቻችንም ፥ አባ ቶቻችንም ፥ ሕግህን ፥ አልጠበቁም ÷ የመሰከ ርህባቸውንም ፥ ትእዛዝህንና ፥ ምስክርህን ፥ አል ፴፭ ሰሙህም ። በመንግሥታቸውም ፥ በሰጠሃቸ ውም ፥ ታላቅ ፥ በጎነትህ ÷ በፈታቸውም ፥ በሰ ጠኸው ፥ በሰፊው ፥ ምድር ፥ አላመለኩህም ÷ ፴፮ ከክፋም ፥ ሥራቸው ፥ አልተመለሱም ። እነሆ ÷ ዛሬ ፥ ባሪያዎች ፥ ነን ፤ ፍሬዋንና ፥ በረከትዋን ፥ ይበሉ ፥ ዘንድ ፥ ለአባቶቻችን ፥ በሰጠሃት ፥ ምድር ÷ እነሆ ÷ በእርስዋ ፥ ባሪያዎች ፥ ነን ÷ ፴፯ ስለ ፥ ኃጢአታችንም ፥ ለሾምህብን ፥ ነገሥታት ፥ በረከትዋን ፥ ታበዛለች ፥ ሰውነታችንንም ፥ ይገ ዛሉ ÷ በእንስሶቻችንም ፥ የሚወድዱትን ፥ ያደ ርጋሉ ÷ እኛም ፥ በጽኑ ፥ መከራ ፥ ላይ ፥ ነን ። ስለዚህም ፥ ሁሉ ፥ የታመነውን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ፴፰ አድርገን ፥ እንጽፋለን ፤ አለቆቻችንም ፥ ሌዋውያኖቻችንም ፥ ካህናቶቻችንም ፥ ያትሙበታል ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

፩ ያተሙትም ፥ እነዚህ ፥ ናቸው ፤ የሐካልያ ፥ ፪ ልጅ ፥ ሐቴርሰታ ፥ ነህምያ ÷ ሴዴቅያስ ÷ ሠራያ ÷ ፫ ዓዛርያስ ÷ ኤርምያስ ÷ ፋስኮር ÷ አማርያ ÷ መል ፬ ኪያ ÷ ሐጡስ ÷ ሰበንያ ÷ መሉክ ÷ ካሪም ÷ ፭ ሜሪሞት ÷ አብድዩ ÷ ዳንኤል ÷ ጌንቶን ÷ ባሮክ ÷ ፮ ሜሱላም ÷ አብያ ÷ ሚያሚን ÷ መዓዝያ ÷ ቤል ፯ ጋይ ÷ ሸማያ ፤ እነዚህ ፥ ካህናት ፥ ነበሩ ።

፰ ሌዋውያኑም ፤ የአዛንያ ፥ ልጅ ፥ ኢያሱ ÷ ከኤ ፱ ንሐዳድ ፥ ልጆች ፥ ቢንዊ ÷ ቀድምኤል ፤ ወን ፲ ድሞቻቸውም ፥ ሰባንያ ÷ ሆዲያ ÷ ቆሊጣስ ÷ ፲፩ ፈልያ ÷ ሐናን ÷ ሚካ ÷ ረአብ ÷ ሐሸብያ ÷ ፲፪፣፲፫ ዘኩር ÷ ሰራብያ ÷ ሰበንያ ÷ ሆዲያ ÷ ባኒ ÷ ብኒኑ ።

፲፬ የሕዝቡ ፥ አለቆች ፤ ፋሮስ ÷ ፈሐት ፥ ሞዓብ ÷ ፲፭ ኤላም ÷ ዛቱዕ ÷ ባኒ ÷ ቡኒ ÷ ዓዝጋድ ÷ ቤባይ ÷ ፲፮፣፲፯ አዶንያስ ÷ በጉዋይ ÷ ዓዲን ÷ አጤር ÷ ሕዝቅ ፲፰፣፲፱ ያስ ÷ ዓዙር ÷ ሆዲያ ÷ ሐሱም ÷ ቤሳይ ÷ ፳፣፳፩ ሐሪፍ ÷ ዓናቶት ÷ ኖባይ ÷ መግጲዓስ ÷ ሜሱ ፳፪፣፳፫ ላም ÷ ኤዚር ÷ ሜሴዜቤል ÷ ሳዶቅ ÷ ያዱአ ÷ ፈላ ፳፬፣፳፭ ጥያ ÷ ሐናን ÷ ዓናያ ÷ ሆሴዕ ÷ ሐናንያ ÷ አሱብ ÷ ፳፮ አሎኤስ ÷ ፈልሃ ÷ ሶቤቅ ÷ ሬሁም ÷ ሐሰብና ÷ ፳፯፣፳፰ መዕሤያ ÷ አኪያ ÷ ሐናን ÷ ዓናን ÷ መሉክ ÷ ፳፱፣፴ ካሪም ÷ በዓና ።

፴፩ የቀሩትም ፥ ሕዝብ ÷ ካህናቱም ÷ ሌዋውያ ኑም ÷ በረኞቹም ÷ መዘምራንም ÷ ናታኒምም ÷ ከምድርም ፥ አሕዛብ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሕግ ፥ ራሳቸውን ፥ የለዩ ፥ ሁሉ ÷ ሚስቶቻቸ ውም ÷ ወንዶችና ፥ ሴቶች ፥ ልጆቻቸውም ÷ የሚያውቁትና ፥ የሚያስተውሉትም ፥ ሁሉ ፥ ፴፪ ወደ ፥ ወንድሞቻቸው ፥ ወደ ፥ ታላላቆቻቸው ፥ ተጠጉ ፤ በእግዚአብሔርም ፥ ባሪያ ፥ በሙሴ ፥ እጅ ፥ በተሰጠው ፥ በእግዚአብሔር ፥ ሕግ ፥ ይሄዱ ፥ ዘንድ ÷ የጌታችንንም ፥ የእግዚአብሔ ርን ፥ ትእዛዝ ፥ ሁሉ ፥ ፍርዱንም ፥ ሥርዓቱንም ፥ ይጠብቁና ፥ ያደርጉ ፥ ዘንድ ፥ እርግማንና ፥ መሐ ላውን ፥ አደረጉ ። ፴፫ ሴቶች ፥ ልጆቻችንንም ፥ ለም ድር ፥ አሕዛብ ፥ አንሰጥም ÷ ሴቶች ፥ ልጆቻቸው ንም ፥ ለልጆቻችን ፥ አንወስድም ፤ የምድርን ፥ ፴፬ አሕዛብ ፥ ሽቀጥና ፥ ልዩ ፥ ልዩ ፥ እህል ፥ ሊገበዩ ፥ በሰንበት ፥ ቀን ፥ ቢያመጡ ÷ በሰንበት ፥ ወይም ፥ በተቀደሰው ፥ ቀን ፥ ከእነርሱ ፥ አንገዛም ፤ የሰባ ተኛውንም ፥ ዓመት ፥ ፍሬና ፥ ዕዳን ፥ ማስከፈል ፥ እንተዋለን ፥ ብለው ፥ ማሉ ።

፴፭፣፴፮ ስለ ፥ አምላካችንም ፥ ቤት ፥ አገልግሎት ÷ ስለ ፥ ገጸ ፥ ኅብስትም ÷ ዘወትርም ፥ በሰንበትና ፥ በመባቻ ፥ ስለ ፥ ማቅረብ ፥ ስለ ፥ እህሉ ፥ ቀሩባ ንና ፥ ስለሚቃጠል ፥ መሥዋዕት ÷ ስለ ፥ በዓላ ትም ÷ ስለ ፥ ተቀደሱትም ፥ ነገሮች ÷ ለእስራኤ ልም ፥ ስለሚያስተሰርየው ፥ ስለ ፥ ኃጢአት ፥ መሥ ዋዕት ÷ ስለ ፥ አምላካችንም ፥ ቤት ፥ ሥራ ፥

ሁሉ ፡ በየዓመቱ ፡ የሰቅል ፡ ሚሶ ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝ ፡ በራሳችን ፡ ላይ ፡ አደረግን ።
፴፬ እኛም ÷ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ ሕዝቡም ÷ እንደ ፡ አባቶቻችን ፡ ቤቶች ፡ በተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ በየዓመቱ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ቤት ፡ አምጥተን ፡ በሕጉ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይቃጠል ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እንጨት ፡ ቍርበን ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣ
፴፭ ልን ፤ በየዓመቱም ፡ የመሬታችንን ፡ በኵራት ÷ የሁሉ ፡ ዓይነት ፡ ዛፍ ፡ የፍሬ ፡ ሁሉ ፡ በኵራት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እናመጣ ፡
፴፮ ዘንድ ÷ በሕጉም ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ የልጆቻችንንና ፡ የእንስሶቻችንን ፡ በኵራት ÷ የበሬዎቻችንንና ፡ የበጎቻችንን ፡ በኵራት ፡ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ ወደሚያገለግሉት ፡ ካህናት ፡ ወደ ፡
፴፯ አምላካችን ፡ ቤት ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ÷ የእህላችንንም ፡ በኵራት ÷ የእጅ ፡ ማንሣታችንን ፡ ቍርበን ÷ የዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ፍሬ ÷ ወይኑንና ፡ ዘይቱንም ፡ ወደ ፡ ካህናቱ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ቤት ፡ ጓዳዎች ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ÷ ሌዋውያኑም ፡ ከከተሞቻችን ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ አሥራት ፡ ይቀበላሉና ፡ የመሬታችንን ፡ አሥራት ፡ ወደ ፡
፴፰ ሌዋውያን ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፡ ማልን ። ሌዋውያኑም ፡ አሥራቱን ፡ በተቀበሉ ፡ ጊዜ ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ ካህኑ ፡ ከሌዋውያን ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ ሌዋውያኑም ፡ የአሥራቱን ፡ አሥራት ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ጓዳዎች ፡ ወደ ፡ ዕቃ ፡
፴፱ ቤት ፡ ያምጡት ። የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የሌዊ ፡ ልጆችም ፡ የእህሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱንም ፡ የማንጣትን ፡ ቍርበን ፡ የመቅደሱ ፡ ዕቃዎችና ፡ የሚያገለግሉት ፡ ካህናት ፡ በረኞቹና ፡ መዘምራኑ ፡ ወዳሉበት ፡ ጓዳዎች ፡ ያግቡት ፤ እንዲሁም ፡ የአምላካችንን ፡ ቤት ፡ ከቶ ፡ አንተውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ የሕዝቡም ፡ አለቆች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ፤ ከቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ከአሥሩ ፡ ክፍል ፡ አንዱ ፡ በቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳሌም ÷ ዘጠኙም ፡ በሌሎች ፡ ከተሞች ፡ ይቀመጡ ፡
፪ ዘንድ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ። ሕዝቡም ፡ በፈቃዳቸው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለመቀመጥ ፡ የወደዱትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ባረኩ ።
፫ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡት ፡ የአገሩ ፡ አለቆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያኑም ፡ ናታኒምም ፡ የሰሎሞንም ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየርስታቸውና ፡ በየከተማቸው ፡ በይሁዳ ፡ ከተ
፬ ሞች ፡ ተቀመጡ ። ከይሁዳና ፡ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ። ከይሁዳ ፡ ልጆች ፤ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ የመላልኤል ፡ ልጅ ፡ የሰፋጥያስ ፡ ልጅ ፡ የአማርያ ፡ ልጅ ፡
፭ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የዖዝያ ፡ ልጅ ፡ አታያ ፤ የሴሎናዊውም ፡ ልጅ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የዮያሪብ ፡ ልጅ ፡ የዓዳያ ፡ ልጅ ፡ የዖዛያ ፡ ልጅ ፡ የከልሖዜ ፡ ልጅ ፡ የባሮክ ፡ ልጅ ፡ መዕሤያ ። በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡት ፡ የፋሬስ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስምንት ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ።
፯ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የየሻያ ፡ ልጅ ፡ የኢቲኤል ፡ ልጅ ፡ የመዕሤያ ፡ ልጅ ፡ የቆላያ ፡ ልጅ ፡ የፈዳያ ፡ ልጅ ፡ የዮእድ ፡ ልጅ ፡ የሚሹላም ፡ ልጅ ፡ ሰሉ ። ከእርሱም ፡ በኋላ ፡
፰ ጌቤና ፡ ሳላይ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶም ፡ ሀያ ፡ ስምንት ። አለቃቸውም ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ ኢዮኤል ፡ ነበረ ፡
፱ የሐስኑአም ፡ ልጅ ፡ ይሁዳ ፡ በከተማው ፡ ላይ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ።
፲ ከካህናቱ ፤ የዮያሪብ ፡ ልጅ ፡ ዮዳኤ ÷ ያኪን ÷
፲፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ የመራዮት ፡ ልጅ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ የሚሹላም ፡ ልጅ ፡ የኪልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ሠራያ ÷ የቤቱ
፲፪ ንም ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፤ የመልክያ ፡ ልጅ ፡ የፋስኮር ፡ ልጅ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የአማሲ ፡ ልጅ ፡ የፈላልያ ፡ ልጅ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ዓዳያ ÷ ወንድሞቹም ፡
፲፫ የአባቶቹ ፡ ቤቶች ፡ አለቆች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሁለት ፤ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ የምሺሌሞት ፡ ልጅ ፡ የአሕዛይ ፡ ልጅ ፡ የኤዝርኤል ፡ ልጅ ፡ አማስያ ÷ ወንድሞቻቸውም ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ስምንት ፡ ጽኑዓን ፡ ኃያላን ፡ አለቃቸውም ፡ የሐግዶሊም ፡
፲፬ ልጅ ፡ ዘብድኤል ፡ ነበረ ።
፲፭ ከሌዋውያንም ፤ የቡኒ ፡ ልጅ ፡ የአሳብያ ፡ ልጅ ፡ የዓዝሪቃም ፡ ልጅ ፡ የአሱብ ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፤
፲፮ ከእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በሚዳ ፡ በነበረው ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ የሌዋውያን ፡ አለቆች ፡ ሳባታይና ፡ ዮዛባት ፤ በጸሎትም ፡ ጊዜ ፡ ምስጋናን ፡
፲፯ የሚቀነቅኑ ፡ አለቃው ፡ የአሳፍ ፡ ልጅ ፡ የዘብዲ ፡ ልጅ ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ መታንያ ÷ በወንድሞቹም ፡ መካከል ፡ ሁለተኛ ፡ የነበረ ፡ በቅበቃር ÷ የኤዶታምም ፡ ልጅ ፡ የጋላል ፡ ልጅ ፡ የሳሙስ ፡ ልጅ ፡
፲፰ አብድያ ። በቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ የነበሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ አራት ፡ ነበሩ ።
፲፱ በሮቹንም ፡ የሚጠብቁ ፡ በረኞቹ ÷ ዓቁብና ፡ ጤልሞን ፡ ወንድሞቻቸውም ÷ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ነበሩ ። ከእስራኤልም ፡ የቀሩት ፡ ከካህናትና ፡ ከሌዋውያንም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየርስታቸው ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡
፳ ነበሩ ። ናታኒምም ፡ በዖፌል ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ሲሐና ፡ ጊሽጳ ፡ በናታኒም ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።
፳፩ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ከነበሩ ፡ መዘምራን ፡ ከአሳፍ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ የመታንያ ፡ ልጅ ፡ የሐሸብያ ፡ ልጅ ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡ አዚ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሌዋውያን ፡ አለቃ ፡
፳፪ ነበረ ። ስለ ፡ እነርሱም ፡ የንጉሥ ፡ ትእዛዝ ፡ ነበረ ፤ የመዘምራኑም ፡ ሥርዓት ፡ ለየዕለቱ ፡ የተሠራ ፡ ነበረ ። ከይሁዳም ፡ ልጅ ፡ ከዛራ ፡ ወገን ፡ የሜሴዜቤል ፡ ልጅ ፡ ፈታያ ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ።

ስለ ፥ መንደሮቹና ፥ ስለ ፥ እርሾቻቸው ፤ ከይሁዳ ፥ ልጆች ፥ አያሌዎች ፥ በቂርያትአር ባቅና ፥ በመንደሮችዋ ÷ በዳይቦንና ፥ በመንደሮችዋም ÷ በይቀብጽኤልና ፥ በመንደሮችዋም ÷ በኢያሱ ÷ በሞላዳ ÷ በቤትጳሌጥ ÷ በሐጸርሹዓል ÷ በቤርሳብህና ፥ በመንደሮችዋ ÷ በጺቅላግ ÷ በምኮናና ፥ በመንደሮችዋ ÷ በዓይንሪሞን ÷ በጾርዓ ÷ በየርሙት ÷ በዛኖዋ ፥ በዓዶላም ፥ በመንደሮቻቸውም ÷ በለኪሶና ፥ በአርሻዎችዋ ÷ በዓዜቃና ፥ በመንደሮችዋ ፥ ተቀመጡ ። እንዲሁ ፥ ከቤርሳቤህ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ሄናም ፥ ሸለቆ ፥ ድረስ ፥ ሰፈሩ ። የብንያምም ፥ ልጆች ፥ ከጌባ ፥ ጀምሮ ፥ በማክማስ ÷ በጋያ ÷ በቤቴልና ፥ በመንደሮችዋ ÷ በዓናቶት ÷ በኖብ ÷ በሐናንያ ÷ በሐጾር ÷ በራማ ÷ በጊቴም ÷ በሐዲድ ÷ በስቦይም ÷ በንበላት ÷ በሎድ ÷ በኦኖ ÷ በጌሐራሺም ፥ ተቀመጡ ። በይሁዳም ፥ ከነበሩ ፥ ሌዋውያን ፥ አያሌ ፥ ክፍሎች ፥ ወደ ፥ ብንያም ፥ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

ከሰላትያል ፥ ልጅ ፥ ከዘሩባቤልና ፥ ከኢያሱ ፥ ጋር ፥ የወጡት ፥ ካህናትና ፥ ሌዋውያን ፥ እነዚህ ፤ ነበሩ ፤ ሠራያ ÷ ኤርምያስ ÷ ዕዝራ ÷ አማርያ ÷ መሉክ ÷ ሐጡስ ÷ ሴኬንያ ÷ ሬሁም ÷ ሜሬሞት ÷ አዶ ÷ ጌንቶን ÷ አብያ ÷ ሚያሚን ÷ መዓድያ ÷ ቢልጋ ÷ ሸማያ ÷ ዮያሪብ ÷ ዮዳኤ ÷ ሰሉ ÷ ዓሞቅ ÷ ኬልቅያስ ÷ ዮዳኤ ፤ እነዚህ ፥ በኢያሱ ፥ ዘመን ፥ የካህናቱና ፥ የወንድሞቻቸው ፥ አለቆች ፥ ነበሩ ።

ሌዋውያኑም ፤ ኢያሱ ÷ ቢንዊ ÷ ቀድምኤል ÷ ሰራብያ ÷ ይሁዳ ÷ ከወንድሞቹም ፥ ጋር ፥ በመዘምራን ፥ ላይ ፥ የነበረ ፥ መታንያ ። ወንድሞቻቸውም ፥ በቅቡቅያና ፥ ዑኒ ፥ በየሰሞናቸው ፥ በአንጻራቸው ፥ ነበሩ ። ኢያሱም ፥ ዮአቂምን ፥ ወለደ ÷ ዮአቂምም ፥ ኤልያሴብን ፥ ወለደ ÷ ኤልያሴብም ፥ ዮአዳን ፥ ወለደ ÷ ዮአዳም ፥ ዮናታንን ፥ ወለደ ÷ ዮናታንም ፥ ያዱአን ፥ ወለደ ። በዮአቂምም ፥ ዘመን ፥ የአባቶች ፥ ቤቶች ፥ አለቆች ፥ እነዚህ ፥ ካህናቱ ፥ ነበሩ ፤ ከሠራያ ፥ ምራያ ÷ ከኤርምያስ ፥ ሐናንያ ÷ ከዕዝራ ፥ ሜሱላም ÷ ከአማርያ ፥ ይሆሐናን ÷ ከመሉኪ ፥ ዮናታን ÷ ከሰበንያ ፥ ዮሴፍ ÷ ከካሪም ፥ ዓድና ÷ ከመራዮት ፥ ሔልቃይ ÷ ከአዶ ፥ ዘካርያስ ÷ ከጌንቶን ፥ ሜሱላም ÷ ከአብያ ፥ ዝክሪ ÷ ከሚያሚን ፥ ሞዓድያ ÷ ፈልጣይ ÷ ከቢልጋ ፥ ሰሙስ ÷ ከሸማያ ፥ ዮናታን ÷ ከዮያሪብ ፥ መትናይ ÷ ከዮዳኤ ፥ አዚ ÷ ከሳላይ ፥ ቃላይ ÷ ከዓሞቅ ፥ ዔቤር ÷ ከኬልቅያስ ፥ ሐሸብያ ÷ ከዮዳኤ ፥ ናትናኤል ።

ከሌዋውያኑም ፥ በኤልያሴብና ፥ በዮአዳ ÷ በዮሐናንና ፥ በያዱአ ፥ ዘመን ፥ የአባቶች ፥ ቤቶች ፥ አለቆች ፥ ተጻፉ ፤ ካህናቱም ፥ በፋርሳዊው ፥ በዳርዮስ ፥ መንግሥት ፥ ዘመን ፥ ተጻፉ ። የሌዊ ፥ ልጆች ፥ የአባቶች ፥ ቤቶች ፥ አለቆች ፥ እስከ ፥ ኤልያሴብ ፥ ልጅ ፥ እስከ ፥ ዮሐናን ፥ ዘመን ፥ ድረስ ፥ በታሪክ ፥ መጽሐፍ ፥ ተጻፉ ። የሌዋውያኑም ፥ አለቆች ፥ ሐሸብያ ÷ ሰራብያ ÷ የቀድምኤልም ፥ ልጅ ፥ ኢያሱ ፥ እንደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሰው ፥ እንደ ፥ ዳዊት ፥ ትእዛዝ ፥ በየሰሞናቸው ፥ በወንድሞቻቸው ፥ ፊት ፥ ለፊት ፥ ያከብሩና ፥ ያመሰግኑ ፥ ነበር ። መታንያ ÷ በቅቡቅያ ÷ አብድዩ ÷ ሜሱላም ÷ ጤልሞን ÷ ዓቁብ ፥ በበሮች ፥ አጠገብ ፥ የሚገኙትን ፥ ዕቃ ፥ ቤቶች ፥ ለመጠበቅ ፥ በረኞች ፥ ነበሩ ። እነዚህ ፥ በኢዮሴዴቅ ፥ ልጅ ፥ በኢያሱ ፥ ልጅ ፥ በዮአቂም ፥ በአለቃውም ፥ በነህምያ ፥ በጸሐፊውም ፥ በካህኑ ፥ በዕዝራ ፥ ዘመን ፥ ነበሩ ።

የኢየሩሳሌምንም ፥ ቅጥር ፥ በቀደሱ ፥ ጊዜ ፥ ቅዳሴውን ፥ በደስታና ፥ በምስጋና ፥ በመዝሙርም ፥ በጸናጽልም ፥ በበገናም ፥ በመሰንቆም ፥ ለማድረግ ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ያመጡአቸው ፥ ዘንድ ፥ ሌዋውያኑን ፥ በየስፍራቸው ፥ ሁሉ ፥ ፈለጉ ። መዘምራኑም ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ዙሪያ ፥ መንደሮች ፥ ሠርተው ፥ ነበርና ፥ የመዘምራኑ ፥ ልጆች ፥ ከኢየሩሳሌም ፥ ዙሪያና ፥ ከነጦፋውያን ፥ መንደሮች ÷ ከቤትጌልገላም ÷ ከጌባና ፥ ከዓዝሞት ፥ እርሻዎች ፥ ተሰበሰቡ ። ካህናቱና ፥ ሌዋውያኑም ፥ ራሳቸውን ፥ አነጹ ፤ ሕዝቡንም ፥ በሮቹንም ፥ ቅጥሩንም ፥ አነጹ ።

የይሁዳንም ፥ አለቆች ፥ ወደ ፥ ቅጥሩ ፥ ላይ ፥ አወጣኋቸው ፤ አመስጋኞቹንም ፥ በሁለት ፥ ታላላቅ ፥ ተርታ ፥ አቆምኋቸው ፤ አንዱም ፥ ወደ ፥ ቀኝ ፥ በቅጥሩ ፥ ላይ ፥ ወደ ፥ ጕድፍ ፥ መጣያው ፥ በር ፥ ሄደ ። ከእነርሱም ፥ በኋላ ፥ ሆሻያ ÷ የይሁዳም ፥ አለቆች ፥ እዙሌታ ÷ ዓዛርያስ ÷ ዕዝራ ÷ ሜሱላም ÷ ይሁዳ ÷ ብንያም ÷ ሸማያ ÷ ኤርምያስ ÷ መለከትም ፥ ይዘው ፥ ከካህናቱ ፥ ልጆች ፥ አያሌዎች ÷ የአሳፍም ፥ ልጅ ፥ የዘኩር ፥ ልጅ ፥ የሚካያ ፥ ልጅ ፥ የመታንያ ፥ ልጅ ፥ የሸማያ ፥ ልጅ ፥ የዮናታን ፥ ልጅ ፥ ዘካርያስ ÷ ወንድሞቹም ፥ ሸማያ ÷ ኤዝርኤል ÷ ሚላላይ ÷ ጊላላይ ÷ መዓይ ÷ ናትናኤል ÷ ይሁዳ ÷ አናኒ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሰው ፥ የዳዊትን ፥ የዜማውን ፥ ዕቃ ፥ ይዘው ፥ ሄዱ ፤ ጸሐፊውም ፥ ዕዝራ ፥ በፈታቸው ፥ ነበረ ። በምንጭም ፥ በር ፥ አቅንተው ፥ ሄዱ ፤ በዳዊትም ፥ ከተማ ፥ ደረጃ ÷ በቅጥሩም ፥ መውጫ ÷ ከዳዊትም ፥ ቤት ፥ በላይ ፥ እስከ ፥ ውኃው ፥ በር ፥ ድረስ ፥ በምሥራቅ ፥ በኩል ፥ ሄዱ ።

ሁለተኛውም ፥ የአመስጋኞቹ ፥ ተርታ ፥ ወደ ፥ ግራ ፥ ሄደ ፤ እኔና ፥ የሕዝቡም ፥ እዙሌታ ፥ በስተ ፥ ኋላቸው ፥ ነበርን ፥ በቅጥሩም ፥ ላይ ÷ በእቶኑ ፥ ግንብ ፥ በላይ ፥ እስከ ፥ ሰፊው ፥ ቅጥር ፥ ድረስ ÷ ከኤፍሬምም ፥ በር ፥ በላይ ÷ በአሮጌው ፥ በር ፥ በዓሣ ፥ በር ፥ በሐናንኤልም ፥ ግንብ ÷ በሃሜአ ፥ ግንብ ፥ እስከ ፥ በጎች ፥ በር ፥ ድረስ ፥ ሄዱ ፤ በዘበኞችም ፥ በር ፥ አጠገብ ፥ ቆሙ ። እንዲሁ ፥ ሁለቱ ፥ የአመስጋኞች ፥ ተርታዎች ፥ በእግዚአ

ብሔር ፡ ቤት ፡ ቆሙ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ እኔና ፡
፵፩ የአለቆች ፡ እኩሌታ ÷ ካህናቱም ፡ ኤልያቄም ÷
መዕሤያ ÷ ሚንያሚን ÷ ሚካያ ÷ ኤልዮዔናይ ÷
፵፪ ዘካርያስ ÷ ሐናንያ ፡ መለክት ፡ ይዘው ÷ መዕ
ሤያ ÷ ሸማያ ÷ አልዓዛር ÷ አዚ ÷ ይሆሐናን ÷
መልክያ ÷ ኤላም ÷ ኤጽር ፡ ቆምን ። መዘምራ
ኑም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ዘመሩ ÷ አለቃቸውም ፡
፵፫ ይዝረሕያ ፡ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፡ በታላቅ ፡
ደስታ ፡ ደስ ፡ አሰኝቶአቸዋልና ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
ትልቅ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ÷ ደስም ፡ አላ
ቸው ፤ ሴቶቹና ፡ ልጆቹም ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ አላ
ቸው ፤ የኢየሩሳሌምም ፡ ደስታ ፡ ከሩቅ ፡ ተሰማ ።
፵፬ ይሁዳም ፡ በእገልጋዮቹ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋ
ውያን ፡ ደስ ፡ ስላላቸው ÷ የካህናቱንና ፡ የሌ
ዋውያኑን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ ከከ
ተሞች ፡ እርሻዎች ፡ ያከማቹ ፡ ዘንድ ፡ ለእነ ፡
ማንሣት ፡ ቍርባንና ፡ ለበኵራት ፡ ለአሥራ
ትም ፡ በየዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ ላይ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
፵፭ ሰዎች ፡ ተሾሙ ። እነርሱም ፡ መዘምራኑና ፡
በረኞቹም ፡ የአምላካቸውን ፡ ሥርዓት ፡ የመን
ጻታቸውንም ፡ ሥርዓት ፡ እንደ ፡ ዳዊትና ፡
እንደ ፡ ልጁ ፡ እንደ ፡ ሰሎሞን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠበቁ ።
፵፮ አስቀድሞም ፡ በዳዊትና ፡ በአሳፍ ፡ ዘመን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በዜማ ፡ ለማመስገንና ፡ ለማክበር ፡
፵፯ የመዘምራን ፡ አለቆች ፡ ነበሩ ። እስራኤልም ፡
ሁሉ ፡ በዘሩባቤልና ፡ በነህምያ ፡ ዘመን ፡ ለመ
ዘምራኑና ፡ ለበረኞቹ ፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡
በየዕለቱ ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ፤ የተቀደሰውንም ፡
ነገር ፡ ለሌዋውያን ፡ ሰጡ ÷ ሌዋውያኑም ፡ ከተ
ቀደሰው ፡ ነገር ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ሰጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሙሴን ፡ መጽሐፍ ፡ በሕ
ዝቡ ፡ ጆሮ ፡ አነበቡ ፤ አሞናውያንና ፡ ሞዓባ
ውያንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ ለዘላ
፪ ለም ፡ እንዳይገቡ ፡ የሚል ፡ በዚያ ፡ ተገኘ ። የእ
ስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በእንጀራና ፡ በውኃ ፡ ስላ
ልተቀበሉአቸውና ፡ ይረግማቸው ፡ ዘንድ ፡ በለ
ዓምን ፡ ስለ ፡ ገዙባቸው ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡
አምላካችን ፡ እርግማኑን ፡ ወደ ፡ በረከት ፡ መለ
፫ ሰው ። ሕጉንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ድብልቁን ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ለዩ ።
፬ ከዚህም ፡ አስቀድሞ ፡ በአምላካችን ፡ ቤት ፡
ጓዳዎች ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ የነበረው ፡ ካህኑ ፡ ኤል
፭ ያሴብ ፡ ከጦቢያ ፡ ጋር ፡ ተወዳጅቶ ÷ ለሌዋው
ያን ÷ ለመዘምራን ÷ ለበረኞቹ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡
የተሰጣቸውን ፡ የእህሉን ፡ ቍርባንና ፡ ዕጣኑን ÷
ዕቃዎቹንም ÷ የእህሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱ
ንም ፡ አሥራት ÷ ለካህናቱም ፡ የሆነውን ፡ የማ
ንሣት ፡ ቍርባን ፡ አስቀድሞ ፡ ያስቀመጠበትን ፡
፮ ታላቁን ፡ ጓዳ ፡ አዘጋጅቶለት ፡ ነበር ። እኔ ፡ ግን ፡
በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በአርጤክስስ ፡ በሠላሳ ፡
ሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ሄጄ ፡ ነበ
ርና ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አልነበር
ሁም ። ከጥቂት ፡ ዘመንም ፡ በኋላ ፡ የንጉሡን ፡
፯ ፈቃድ ፡ ለመንሁ ፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡
መጣሁ ፤ ኤልያሴብም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
አደባባይ ፡ ለጦብያ ፡ ጓዳውን ፡ በማዘጋጀት ፡
ያደረገውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አስተዋልሁ ። እጅ
፰ ግም ፡ አስከፋኝ ፤ የጦብያንም ፡ የቤቱን ፡ ዕቃ ፡
ሁሉ ፡ ከጓዳ ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ጣልሁ ። ጓዳዎቹ
፱ ንም ፡ እንዲያነጹ ፡ አዘዝሁ ፤ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ቤት ፡ ዕቃዎች ፡ የእህሉንም ፡ ቍርበን ፡
ዕጣኑንም ፡ መልሼ ፡ በዚያ ፡ አገባሁ ።

፲ ለሌዋውያንም ፡ እድል ፡ ፈንታቸው ፡ እንዳ
ልተሰጠ ÷ የሚያገለግሉትም ፡ ሌዋውያንና ፡
መዘምራን ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ እርሻው ፡ እንደ ፡
፲፩ ሄዱ ፡ ተመለከትሁ ። እኔም ፡— የእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተተወ ? ብዬ ፡ ከአለቆቹ ፡
ጋር ፡ ተከራከርሁ ። ሰበሰብኋቸውም ÷ በየስፍ
፲፪ ራቸውም ፡ አቆምኋቸው ። ይሁዳም ፡ ሁሉ ፡
የእህሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱንም ፡ አሥራት ፡
ወደ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ አመጡ ። በዕቃ ፡ ቤቶችም ፡
፲፫ ላይ ፡ ካህኑን ፡ ሰሌምያን ÷ ጸሐፊውንም ፡ ሳዶ
ቅን ÷ ከሌዋውያኑም ፡ ፈዳያን ፡ ሾምሁ ፤ ከእነ
ርሱም ፡ ጋር ፡ የመታንያ ፡ ልጅ ፡ የዘኩር ፡ ልጅ ፡
ሐናን ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ የታመኑ ፡ ሆነው ፡
ተግኙ ÷ ሥራቸውም ፡ ለወንድሞቻቸው ፡ ማከ
፲፬ ፋፈል ፡ ነበረ ። አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ አስ
በኝ ፤ ለአምላኬም ፡ ቤት ፡ ያደረግሁትን ፡ ወረ
ታዬን ፡ አታጥፋ ።

፲፭ በዚያም ፡ ወራት ፡ በይሁዳ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡
የወይን ፡ መጥመቂያን ፡ የሚረግጡትን ÷ ነዶም ፡
የሚከመሩትን ÷ የወይኑን ፡ ጠጅና ፡ የወይኑን ፡
ዘለላ ፡ በለሱንም ፡ ልዩ ፡ ልዩም ፡ ዓይነት ፡ ሸክም ፡
በአህዮች ፡ ላይ ፡ የሚጭኑትን ÷ በሰንበትም ፡
ቀን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የሚያስገቡትን ፡
አየሁ ። ገበያ ፡ ባደረጉበትም ፡ ቀን ፡ አስመሰከ
ርሁባቸው ። ደግሞም ፡ በእርስዋ ፡ የተቀመጡ ፡
፲፮ የጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ እነርሱም ፡ ዓሣዎችን ፡
ልዩ ፡ ልዩም ፡ ዓይነት ፡ ሸቀጥ ፡ አምጥተው ፡
በሰንበት ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለይሁዳ ፡
ልጆች ፡ ይሸጡ ፡ ነበር ። ከይሁዳም ፡ ታላላቆች ፡
፲፯ ጋር ፡ ተከራከርሁና ፡— ይህ ፡ የምታደርጉት ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? የሰንበትንስ ፡ ቀን ፡
፲፰ ታረክሳላችሁን ? አባቶቻችሁ ፡ እንደዚህ ፡ አድ
ርገው ፡ አልነበረምን ? አምላካችንስ ፡ ይህን ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በእኛና ፡ በዚህ ፡ ከተማ ፡
ላይ ፡ አምጥቶ ፡ አልነበረምን ? እናንተም ፡ ሰን
በትን ፡ በማርከሳችሁ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጣ
፲፱ ትን ፡ ትጨምራላችሁ ፡ አልኋቸው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሰንበት ፡ በፊት ፡ በኢየሩሳ
፳ ሌም ፡ በሮች ፡ ድንግዝግዝታ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡
በሮችዋ ፡ እንዲዘጉ ÷ ሰንበትም ፡ እስኪያልፍ ፡
ድረስ ፡ እንዳይከፈቱ ፡ አዘዝሁ ። በሰንበትም ፡
ቀን ፡ ሸክም ፡ እንዳይገባ ፡ ከብላቴኖቼ ፡ በአያሌ
፳፩ ዎቹ ፡ በሮችዋን ፡ አስጠበቅሁ ። ሁሉም ፡ አንድ ፡
ወይም ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውጭ ፡

፳፭ አድረው ፡ ገበያ ፡ አድርገው ፡ ነበር ። እኔም ፡ አስመሰከርሁባቸውና ፡— በቅጥሩ ፡ ውጭ ፡ ለምን ፡ ታድራላችሁ ? እንደ ፡ ገና ፡ ብታደር ጉት ፡ እጅቼን ፡ አነሣባችኋለሁ ፡ አልኋቸው ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ፳፮ አልመጡም ። ሌዋውያኑንም ፡ ራሳቸውን ፡ እን ዲያነጹ ÷ መጥተውም ፡ በሮቹን ፡ እንዲጠብቁ ÷ የሰንበትንም ፡ ቀን ፡ እንዲቀድሱ ፡ ነገርኋቸው ። አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ አስበኝ ÷ እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ ብዛት ፡ ራራልኝ ።

፳፯ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ የአዛጦንና ፡ የአ ሞንን ፡ የሞዓብንም ፡ ሴቶች ፡ ያገቡትን ፡ አይ ፳፰ ሁድ ፡ አየሁ ። ከልጆቻቸውም ፡ እኩሌቶቹ ፡ በአዛጦን ፡ ቋንቋ ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ÷ በአይሁድም ፡ ፳፱ ቋንቋ ፡ መናገር ፡ አያውቁም ፡ ነበር ። ከእነር ሱም ፡ ጋር ፡ ተከራከርሁ ÷ ረገምኋቸውም ፡ ከእነርሱም ፡ አያሌዎቹን ፡ መታሁ ÷ ጠጉራቸ ውንም ፡ ነጨሁ ÷ እንዲህም ፡ ብዬ ፡ በእግዚአ ብሔር ፡ አማልኋቸው ፡— ሴቶች ፡ ልጆቻች ሁን ፡ ለወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፡ አትስጡ ÷ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ለእናንተና ፡ ለልጆ ፴ ችሁ ፡ አትውሰዱ ። የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎ ሞን ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ኃጢአት ፡ አድርጎ ፡ የለ ምን ? በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ አልነበረም ÷ በአምላ ኩም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ነበረ ÷ እግዚአብ ሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አንግሦት ፡ ነበር ፤ እርሱንም ፡ እንኳ ፡ እንግዶች ፡ ሴቶች ፡ አሳቱት ። በውኑ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ክፋት ፡ ፴፩ እንሠራ ÷ እንግዶችንም ፡ ሴቶች ፡ በማግባት ፡ አምላካችን ፡ እንበድል ፡ ዘንድ ፡ እናንተን ፡ እን ሰማ ?

ከዋነኛውም ፡ ካህን ፡ ከኤልያሴብ ፡ ልጅ ፡ ከዮ ፴፪ አዳ ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ ለሖሮናዊው ፡ ለሰንባላጥ ፡ አማች ፡ ነበረ ፤ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አባረርሁት ። አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ክህነትን ፡ የክህነትንና ፡ የሌዋ ፴፫ ውያንንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ስላፈረሱ ፡ አስባቸው ።

ከእንግዳ ፡ ነገርም ፡ ሁሉ ፡ አነጻኋቸው ፤ ለካ ፴፬ ህናቱና ፡ ለሌዋውያኑም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየ ሰሞናቸው ÷ በየጊዜውም ፡ ለእንጨት ፡ ቁር ፴፭ ባን ፡ ለበኩራቱም ፡ ሥርዓት ፡ አደረግሁ ። አም ላኬ ፡ ሆይ ÷ በመልካም ፡ አስበኝ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፡ ሱቱኤል ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ አገራችን ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በጠፋች ፡ በሠላሳ ፡ ዘመን ፡ ዕዝራ ፡ እባል ፡ የነበርኩ ፡ እኔ ፡ ሱቱ ኤል ፡ በባቢሎን ፡ ነበርኩ ፡ በምኝታዬም ፡ እኔ ፡ ተኝቼ ፡ ነበር ፡ ፊቴ ፡ ግን ፡ ተገልጦ ፡ ነበር ፡ በል ቡናዬም ፡ አሳብ ፡ ይወጣ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ። ፪ የኢየሩሳሌምን ፡ ጥፋቷን ፡ አይቻለሁና ፡ በባቢ ሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ተድላ ፡ ደስታንም ፡ አይቻለሁና ።

፫ ፈጽማ ፡ ሰውነቴ ፡ ታወከች ፡ የሚያስፈራ ፡ ነገር ንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ እናገር ፡ ጀመርኩ ። ፬ አቤቱ ፡ ስናገር ፡ እንዲህ ፡ አልኩ ፡ አስቀድሞ ፡ ምድርን ፡ በፈጠርከት ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ እንዲህ ፡ ያልክ ፡ አይደለምን ፡ አዳምን ፡ በፈራሽ ፡ ሥጋ ፡ ታስገኘው ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ ብቻህን ፡ መሬ ትን ፡ ያዘዝክት ፡ አይደለምን ።

፭ አዳምም ፡ የሥልጣንህ ፡ ፍጥረት ፡ ነው ፡ ነባ ቢት ፡ ነፍስን ፡ አዋህደህ ፡ ፈጠርከው ፡ በነባ ቢት ፡ ነፍስም ፡ በፊትህ ፡ ደህንኛ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ።

፮ ምድር ፡ ተፈጥራ ፡ ሳትጸና ፡ ሥልጣንህ ፡ ወደ ፈጠረቻት ፡ ወደ ፡ ገንትም ፡ አገባኸው ።

፯ ዕፀ ፡ በለስን ፡ አትብላ ፡ ብለህ ፡ አዘዝከው ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ትእዛዝክን ፡ አፈረሰ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሱ ፡ በልጆቹ ፡ በልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ላይ ፡ ሞትን ፡ አመ ጣህ ፡ አሕዛቡም ፡ ሕዝቡም ፡ ነገደ ፡ ያፌት ፡ ነገደ ፡ ሴምም ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ መንደር ፡ መንድ ረው ፡ የሚኖሩትም ፡ ከሱ ፡ ተወለዱ ። ፰ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸው ፡ ፀንተው ፡ ኖሩ ። በፊትህ ፡ በደሉ ፡ አንተንም ፡ ካዱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አልከለከልካቸውም ።

፱ ዳግመኛም ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የጥ ፋት ፡ ውሀን ፡ አመጣህ ፡ አጠፋሃቸው ።

፲ ቅጣታቸውም ፡ የተካከለ ፡ ሆነ ፡ በአዳም ፡ ላይ ፡ ሞትን ፡ እንዳመጣህ ፡ እንደዚሁ ፡ በእሊህም ፡ ላይ ፡ የጥፋት ፡ ውሀን ፡ አመጣህ ።

፲፩ ከነሳቸውም ፡ ስሙ ፡ ኖኅ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ ከቤተ ፡ ሰቡ ፡ ጋራ ፡ አስቀረህ ፡ ከሱም ፡ ኃጥአንና ፡ ጻድቃን ፡ ሁሉ ፡ ተወለዱ ።

፲፪ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትም ፡ ምድርንም ፡ ይመሏት ፡ ዘንድ ፡ በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቻቸውም ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡ ከነሳቸው ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ ሕዝቡም ፡ አሕዛ ቡም ፡ በተወለዱ ፡ ጊዜ ፡ ከቀደመው ፡ በደል ፡ ይልቅ ፡ ዳግመኛ ፡ እጅግ ፡ ይበድሉ ፡ ጀመሩ ።

፲፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በፊትህም ፡ በበደሉ ፡ ጊዜ ፡ ከነ ሳቸው ፡ ስሙ ፡ አብርሃም ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ መረጥህ ።

፲፬ ወደድኸው ፡ የዘመኑንም ፡ መጨረሻ ፡ ለብቻው ፡ በሌሊት ፡ አሳየኸው ።

፲፭ ልጆቹን ፡ ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ፈጽ መህ ፡ እንዳታጠፋቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ መሐላ ውን ፡ አጸናህለት ።

፲፮ ከግብፅ ፡ የወጡ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲናም ፡ የወሰ ድካቸውን ።

፲፯፡ ሰማያትን ፡ ገቅ ፡ ያደረግህላቸውን ፡ ምድርንም ፡ ያነዋወጥህላቸውን ፡ ግብፅንም ፡ ያጠፋህላቸውን ፡ ጥልቅ ፡ ውሀውንም ፡ ያነዋወጥህላቸውን ፡ ባሕሩንም ፡ ያነዋወጥህላቸውን ፡ ልጆችን ፡ ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ፈጽመህ ፡ እንዳታጠፋቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ መሐላውን ፡ አጸናህላቸው ።

፲፰፡ ለእስራኤል ፡ ወገንና ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ አታምልክንና ፡ ዘጠኙን ፡ ሕገጋት ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ንውጽውጽታና ፡ እሳት ፡ በረድና ፡ ነፋስ ፡ የሚሆኑ ፡ አራቱ ፡ የጌትነትህ ፡ ታምራቶችህ ፡ ተደረጉ ።

፲፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ የቀደመ ፡ ሰው ፡ አዳም ፡ ፈታዊ ፡ ልቡናን ፡ ገንዘብ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ በነሱ ፡ የሕግህ ፡ ሥራ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከነሱ ፡ ክፉ ፡ አሳብን ፡ አላራቅህም ።

፳፡ ድል ፡ ተነሣ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሱ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ተነሡ ፡ እንጂ ፡ ድል ፡ የተነሣ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ።

፳፩፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሕግህ ፡ ጋራ ፡ ያቺ ፡ ኃጢአት ፡ ከዕኑ ፡ ክህደት ፡ ጋራ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ልቡና ፡ ፀንታ ፡ ኖረች ፡ እውነት ፡ ነገርም ፡ ጠፋች ፡ ሐሰት ፡ ግን ፡ ፀንታ ፡ ኖረች ።

፳፪፡ ዘመነ ፡ አበው ፡ አለፈ ፡ ዘመነ ፡ መሳፍንትም ፡ ተጨረሰ ፡ ስሙ ፡ ዳዊት ፡ የሚባል ፡ አገልጋይህን ፡ ለመንግሥት ፡ አስነሣህ ።

፳፫፡ ስምህ ፡ ሊመሰገንበት ፡ መሥዋዕትህን ፡ ሊሠዋበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሥራ ፡ አልከው ።

፳፬፡ ዘመነ ፡ ነገሥት ፡ ብዙ ፡ ሆነ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚሠሩት ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ባይኖር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በደሉ ።

፳፭፡ ፈታዊ ፡ ልቡናን ፡ ገንዘብ ፡ አድርገውታልና ፡ አዳም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ በደሉ ።

፳፮፡ አገርህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ በጠላቶችህ ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ሰጠህ ።

፳፯፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ጽዮን ፡ የምትባል ፡ ሀገርን ፡ እጅ ፡ ያደርጓት ፡ ዘንድ ፡ በባቢሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ በመሥራት ፡ በውኑ ፡ ይበልጡናልን ፡ አልኩ ።

፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባቢሎን ፡ በደረስህ ፡ ጊዜ ፡ ቀኑጥር ፡ የሌለው ፡ ብዙ ፡ ኃጢአት ፡ ሲሠራ ፡ አየህ ፡ ሰውነቱም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ ከዳተኞችን ፡ አየች ፡ እነሆ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡ ሠላሳ ፡ ዘመን ፡ ነው ፡ ኃጢአቱም ፡ በመሠራቱ ፡ ልቡናዬ ፡ አደነቀ ።

፳፱፡ የባቢሎንን ፡ ሰዎች ፡ እንድትታገሳቸው ፡ አይቼ ፡ ሕግንም ፡ የዘነጉትን ፡ ሰዎች ፡ እንድትራራላቸው ፡ ወገኖችህን ፡ ትተህ ፡ ጠላቶችህን ፡ እንድትጠብቅ ፡ አይቼ ፡ ልቡናዬ ፡ አደነቀ ።

፴፡ የማንንም ፡ ኃጢአት ፡ አልተመለከትህም ፡ የዚች ፡ ሥራ ፡ ፍጻሜዋ ፡ እንዴት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ሥራ ፡ በመሥራት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ባቢሎን ፡ የምትበልጠው ፡ መብለጥ ፡ አለን ።

፴፩፡ ከእስራኤል ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ ያወቀህ ፡ አለን ፡ ወይስ ፡ በሕግህ ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ የታመነ ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ።

፴፪፡ ዋጋው ፡ ያልተገለጸ ፡ ድካሙ ፡ ዋጋውን ፡ ያላጠው ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በሄድህ ፡ ጊዜ ፡ ሕግህን ፡ ትእዛዝህን ፡ ሳይሠሩ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ አገኘኋቸው ።

፴፫፡ አውንም ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ ዘንድ ፡ የኛ ፡ ኃጢአት ፡ የሚዛን ፡ ውልብልቢትን ፡ የምትመስል ፡ የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ያህል ፡ በልጠ ፡ ይገኝ ፡ እንደሁ ፡ በባቢሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአትና ፡ የኛን ፡ ኃጢአት ፡ በሚዛን ፡ መዝነህ ።

፴፬፡ ወዲያው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በፊትህ ፡ ያልበደሉ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ ሕግህን ፡ እንደዚህ ፡ የጠበቀ ፡ ወገን ፡ ማነው ።

፴፭፡ ሕግህን ፡ ፈጽሞ ፡ የጠበቀ ፡ ወገንስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አይገኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ስሙ ፡ ዑርኤል ፡ የሚባል ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ የተላከ ፡ ይህ ፡ መልአክ ፡ መለሰልኝ ።

፪፡ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ መርምረህ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናህ ፡ አደነቀን ።

፫፡ አዎን ፡ ጌታዬ ፡ አልሁት ፡ ሥስቱን ፡ ሥራዎች ፡ እገልጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ሥስቱንም ፡ ምሳሌዎች ፡ በፊትህ ፡ አኖር ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ፡ አለኝ ።

፬፡ ከሥስቱ ፡ ምሳሌ ፡ አንዲቱ ፡ የነገሮችኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እኔም ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ የምትወዳትን ፡ ይህችን ፡ ሥራ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ይህ ፡ ፈታዊ ፡ ልቡና ፡ ስለምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስተምርሃለሁ ።

፭፡ አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ፡ እሳቱን ፡ በሚዛን ፡ መዝነህ ፡ ነፋሱንም ፡ በላዳን ፡ ሰፍረህ ፡ አሳየኝ ፡ (በባሕርያቸው ፡ አይሰፈሩምና ፡) ትላንት ፡ ያለፈችውንም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ዛሬ ፡ አድርገህ ፡ አሳየኝ ፡ አለኝ ።

፮፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ እንደ ፡ ጠየቅኸኝ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ማድረግ ፡ የሚችለው ፡ ከሴቶች ፡ የተወለደ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ አልሁት ።

፯፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ቤቶች ፡ አሉ ፡ ብዬ ፡ ጠይቄህስ ፡ ቢሆን ፡ በጥልቅ ፡ ባሕርስ ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ፈሳሾች ፡ አሉ ፡ በሰማይስ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ጎዳና ፡ አለ ፡ የሲኦልስ ፡ ጎዳና ፡ በየት ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ የገነት ፡ ጎዳና ፡ በየት ፡ ነው ፡ ብዬ ፡ ጠይቄህስ ፡ ቢሆን ።

፰፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ፈጽሜ ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ሰማይም ፡ አልመጣሁም ፡ ብትለኝ ፡ የተገባ ፡ ነበር ።

፱፡ የእሳትና ፡ የነፋስን ፡ ያለፈችውን ፡ ቀን ፡ ነገር ፡ ጠየቅሁህ ፡ እንጂ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ አልጠየቅሁህም ፡ እነሆ ፡ ማወቅን ፡ አትችልም ፡ የነዚህን ፡ ነገር ፡ የመለስክልኝ ፡ የለም ፡ አለኝ ፡

አለ ።
፲ በባሕርይህ ፥ ያለውን ፥ ማወቅ ፥ አልተቻለህ ።
፲፩ የልዑል ፥ እግዚአብሔር ፥ ፍርዱ ፥ ባለመመር
መር ፥ ተወስኗልና ፥ የእግዚአብሔር ፥ የፍርዱን ፥
ምሥጢር ፥ ማወቅ ፥ እንደ ፥ ምን ፥ ይቻልሃል ፥
የምትፈርስ ፥ የምትበሰብስ ፥ አንተ ፥ የማይፈ
ርስ ፥ የማይበሰብስ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ፍርዱን ፥
ማወቅ ፥ አትችልም ።
፲፪ ይህን ፥ በሰማሁም ፥ ጊዜ ፥ በግምባሬ ፥ ፍግም ፥
ብዬ ፥ ወደቅሁ ፥ ስንፈጠር ፥ ተፈጥረን ፥ በኃጢ
አት ፥ ስንኖር ፥ መከራ ፥ ስንቀበል ፥ ባልተፈጠ
ርን ፥ ባልተሻለን ፥ ነበር ፥ መከራ ፥ እንድንቀበል ፥
አናውቅም ፥ አልሁ ።
፲፫ ታላላቁ ፥ ታናናሹም ፥ ዛፍ ፥ ሄደው ፥ ምክርን ፥
ተማከሩ ።
፲፬ ከፊታችን ፥ እናርቃት ፥ ዘንድ ፥ ኑ ፥ ሂደን ፥ ባሕ
ርን ፥ እንውጋት ፥ ባሕርን ፥ ወግተን ፥ ለዛፍነታ
ችን ፥ ሌላ ፥ አገር ፥ እናቅና ፥ አሉ ።
፲፭ እንደ ፥ ዕፀው ፥ የባሕር ፥ ማዕበላትም ፥ ምክርን ፥
መከሩ ፥ ለማዕበልነታችን ፥ ሌላ ፥ ሀገር ፥ እና
ቀና ፥ ዘንድ ፥ በምድረ ፥ በዳ ፥ ያለ ፥ ዛፍን ፥ እን
ወጋው ፥ ዘንድ ፥ ኑ ፥ እንዝመት ፥ አሉ ።
፲፮ እሳት ፥ ወጥታ ፥ በልታቸዋለችና ፥ የዛፍ ፥ ምክሩ ፥
ከንቱ ፥ ሆነ ።
፲፯ አሸዋው ፥ ገድቦ ፥ ይዘጋልና ፥ የባሕር ፥ ማዕበ
ልም ፥ ምክሩ ፥ እንደ ፥ ዛፍ ፥ ምክር ፥ ከንቱ ፥ ሆነ ።
፲፰ ፍርድ ፥ የምታውቅ ፥ ከሆነ ፥ ከነዚህ ፥ ማንን ፥
እውነተኛ ፥ ማንን ፥ ሐሰተኛ ፥ ታደርጋለህ ፥
አለኝ ።
፲፱ የብስ ፥ ለዛፍ ፥ ባሕር ፥ ለማዕበል ፥ ተሰጥታለችና ፥
ሁለቱም ፥ ፈራሽ ፥ ነገር ፥ አሰቡ ፥ አልሁት ።
፳ እውነት ፥ ነገር ፥ ፈርደህ ፥ እንደዚህ ፥ ለራስህ ፥
ለምን ፥ አትፈርድ ፥ ብሎ ፥ መለሰልኝ ።
፳፩ የብስ ፥ ለዛፍ ፥ ባሕር ፥ ለማዕበል ፥ እንደ ፥ ተሰ
ጠች ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ የሚኖሩ ፥ ሰዎችም ፥
በዚህ ፥ ዓለም ፥ የሚደረገውን ፥ ምሥጢር ፥
ማወቅ ፥ ይችላሉ ፥ እንጂ ፥ የመላእክትን ፥ ምሥ
ጢር ፥ የእግዚአብሔር ፥ የጌትነቱን ፥ ፍርድ ፥
ማወቅ ፥ አይችሉም ፥ አለኝ ።
፳፪ አቤቱ ፥ እጠይቅሃለሁ ፥ ማወቅ ፥ የማይገባን ፥
ከሆነ ፥ በምናውቀው ፥ ገንዘብ ፥ እንግዲያ ፥ ልብ ፥
ለምን ፥ ተሰጠን ፥ ብዬ ፥ መለስኩለት ።
፳፫ እስራኤል ፥ ለአሕዛብ ፥ ተሰጥቷልና ፥ የወደድ
ከውም ፥ ወገን ፥ ለኃጢአተኞች ፥ ወገን ፥ ተሰ
ጥቷልና ፥ ያበቶቻችንም ፥ አሪት ፥ ጠፍታለ
ችና ፥ በውስጧ ፥ የተጻፈ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥
የለምና ፥ ሁልጊዜ ፥ በኛ ፥ ላይ ፥ የሚመጣውን ፥
መከራ ፥ እመረምር ፥ ዘንድ ፥ ወደድሁ ፥ እንጂ ፥
እኔ ፥ ግን ፥ የእግዚአብሔር ፥ ፍርድ ፥ እመረ
ምር ፥ ዘንድ ፥ አልወደድሁም ።
፳፬ ከዚህ ፥ ዓለም ፥ እንደ ፥ አንበጣ ፥ ፈጥነን ፥ እን
ሄዳለንና ፥ አነዋወራችንም ፥ እንደ ፥ ጢስ ፥
ነውና ፥ ሁልጊዜ ፥ በኛ ፥ ላይ ፥ የሚመጣውን ፥
መከራ ፥ እመረምር ፥ ዘንድ ፥ ወደድሁ ፥ እንጂ ፥
የእግዚአብሔርን ፥ ፍርድ ፥ እመረምር ፥ ዘንድ ፥
አልወደድሁም ፥ እንዳናውቅ ፥ እናውቃለንና ፥
ባሕሪውን ፥ አትመርምሩ ፥ ብለው ፥ ሊያስተም
ሩን ፥ አይገባም ።
፳፭ ነገር ፥ ግን ፥ በኛ ፥ ስለ ፥ ተጠራ ፥ ስለ ፥ ክቡር ፥
ስሙ ፥ ምን ፥ እናደርጋለን ፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ጠየ
ቅሁህ ፥ አልሁት ።
፳፮ መለሰልኝ ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፥ በትሞት ፥ ታየዋ
ለህ ፥ በሕይወት ፥ ብትኖር ፥ በጊዜው ፥ ጊዜ ፥
ታውቀዋለህ ።
፳፯ ጭንቅን ፥ ደዌን ፥ የተመላ ፥ ይህ ፥ ዓለም ፥ የጻ
ድቃንን ፥ ዋጋ ፥ ማስቀረት ፥ የማይቻለው ፥ ስለ
ሆነ ፥ ይህ ፥ ዓለም ፥ ያልፍ ፥ ዘንድ ፥ ይቸኩላልና ።
፳፰ ስለሷ ፥ የጠየቅኸኝ ፥ ኃጢአት ፥ በዓለም ፥ ተዘር
ታለችና ፥ መከራዋ ፥ ምጽዓትም ፥ አልደረሰምና ።
፳፱ በርሻው ፥ ውስጥ ፥ የተዘራው ፥ መከር ፥ ካልታ
ጨደ ፥ አዝመራው ፥ ካልተነሣ ፥ የተዘራበት ፥
ቦታው ፥ ርቆ ፥ እንዳይታይ ፥ ኃጢአት ፥ የተሠ
ራችበት ፥ ይህ ፥ ዓለምም ፥ ካላለፈ ፥ ኃጢአት ፥
ከሰው ፥ ርቆ ፥ አይታይም ።
፴ ጥንቱን ፥ ኃጢአት ፥ በአዳም ፥ ልቡና ፥ ተሠርቶ ፥
ነበርና ፥ የኃጢአት ፥ ፍሬ ፥ ፍዳም ፥ በዝቷልና ፥
ይህ ፥ ኃጢአቱም ፥ ሲሠራ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥
ደርሷልና ፥ መከራም ፥ ምጽዓትም ፥ እስኪደረስ ፥
ድረስ ፥ ሰውም ፥ ሲወለድ ፥ ኃጢአቱም ፥ ሲሠራ ፥
ይኖራልና ፥ አንተ ፥ ራስህ ፥ እስኪ ፥ አስበው ።
፴፩ ቀድሞ ፥ ጥቂት ፥ ኃጢአት ፥ ቢሠራ ፥ ይህን ፥
ያህል ፥ የኃጢአት ፥ ፍዳ ፥ የበዛች ።
፴፪ ጥቂት ፥ በጎ ፥ ሥራስ ፥ ቢሠራ ፥ ፍጻሜ ፥ የሌ
ለው ፥ ብዙ ፥ ዋጋ ፥ እንደ ፥ በተገኘ ፥ ነበር ።
፴፫ የዚህ ፥ ዓለም ፥ ዘመኑ ፥ ክፉ ፥ ነውና ፥ ጥቂት ፥
ነውና ፥ ይህ ፥ ደኅና ፥ ዓለም ፥ መንግሥተ ፥ ሰማይ ፥
አለመሰጠቱ ፥ እስከ ፥ መቼ ፥ ድረስ ፥ ነው ፥ ብዬ ፥
መለስሁለት ።
፴፬ ከእግዚአብሔር ፥ ይልቅ ፥ አንተ ፥ እጅግ ፥ የምት
ቸኩል ፥ አይደለም ፥ አንተስ ፥ ስለ ፥ ራስህ ፥ ትቸ
ኩላለህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ ስለ ፥ ብዙዎች ፥
ጻድቃን ፥ ይቸኩላል ።
፴፭ የመንግሥተ ፥ ሰማይን ፥ ነገር ፥ የጻድቃን ፥ ነፍ
ሳት ፥ በማደሪያቸው ፥ ሁነው ፥ ጠየቁ ፥ በዚህ ፥
እስከ ፥ መቼ ፥ ድረስ ፥ እንኖራለን ፥ የምግባራች
ንስ ፥ ዋጋ ፥ መንግሥተ ፥ ሰማያት ፥ የሚሰጠን ፥
እስከ ፥ መቼ ፥ ድረስ ፥ ነው ።
፴፮ መልአኩ ፥ ኢያሩማኤል ፥ እንደናንተ ፥ ያሉ ፥
ጻድቃን ፥ ቍጥራቸው ፥ በተፈጸመ ፥ ጊዜ ፥ ነው ፥
ብሎ ፥ መለሰላቸው ።
፴፯ ይህ ፥ ዓለም ፥ በሚዛን ፥ ተመዝኗልና ፥ ባሕር
ንም ፥ በላዳን ፥ ሰፍሮታልና ፥ (ዘመኑን ፥ በጅ ፥
ሽህ ፥ ወስኖታልና ፥) የተሰጠው ፥ ዘመኑም ፥ እስ
ኪፈጸም ፥ ድረስ ፥ ገም ፥ ይላል ፥ አያልፍም ።
፴፰ አቤቱ ፥ ጌታዬ ፥ እነሆ ፥ እኛ ፥ ሁላችን ፥ ኃጢአ
ትን ፥ የተመላን ፥ ነንና ።
፴፱ የወዳጆቹን ፥ የጻድቃን ፥ የምግባራቸው ፥ ዋጋ ፥
መንግሥተ ፥ ሰማይ ፥ የሚከለከል ፥ ስለ ፥ ኃጢ

አት ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአትን ፡ ነው ፡ አልሁት ።
፵፣ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ከተ
ፈጸመ ፡ በኋላ ፡ በሆዲ ፡ ያለውን ፡ ልጅዋን ፡
ማስቀረት ፡ ይቻላት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የፀነሰች ፡
ሴትን ፡ ሂደህ ፡ ጠይቃት ፡ አለኝ ።
፵፩፣ አቤቱ ፡ አልችልም ፡ አልሁት ፡ ሲአል ፡ መቃ
ብር ፡ አብያተ ፡ ብርሃን ፡ ገነትም ፡ እንደ ፡ ማኅ
ፀን ፡ ናቸው ።
፵፪፣ ማኅፀን ፡ ምጥ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፡ ለመውለድ ፡
እንድትቸኩል ፡ መቃብርም ፡ ዓለም ፡ ከተፈ
ጠረ ፡ ጀምሮ ፡ የተቀበሩባትን ፡ ሰዎች ፡ ትሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ትቸኩላለች ።
፵፫፣ ያን ፡ ጊዜ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ የምትወደውን ፡
ነገር ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
፵፬፣ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ በፊትህ ፡ ባለ
ሚልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ ልጠይቅስ ፡ እንዲቻለኝ ፡
ካደረግኸኝ ፡ ይኸንን ፡ ንገረኝ ።
፵፭፣ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ዘመን ፡
ባለፈው ፡ ዘመን ፡ ልክ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ያለ
ፈው ፡ ዘመን ፡ ይበዛልን ።
፵፮፣ ያለፈውን ፡ ዘመን ፡ አውቀዋለሁና ፡ የሚመጣ
ውን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ አላውቀውምና ፡ ይህን ፡
ንገረኝ ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።
፵፯፣ የምሰሌውን ፡ ትርጓሚ ፡ አሳይህ ፡ ዘንድ ፡ በቀኝ ፡
እኩል ፡ ባንድ ፡ ወገን ፡ ሁነህ ፡ ቁም ፡ አለኝ ።
፵፰፣ ምድጃ ፡ በፊቴ ፡ እየነደደ ፡ ሲጌድ ፡ እነሆ ፡ ቆሜ ፡
አየሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እሳቱ ፡ በጌደ ፡ ጊዜ ፡
እነሆ ፡ ጢሱ ፡ ቆየ ።
፵፱፣ ከጢሱ ፡ በኋላ ፡ ውሀን ፡ የተመላች ፡ ደመና ፡
በፊት ፡ ሄደች ፡ ታላቅ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ዝናምም ፡
ታዘንማለች ፡ ይህ ፡ ታላቁ ፡ ዝናምም ፡ ከዘነመ ፡
በኋላ ፡ ካፊያው ፡ ቀረ ፡ አልሁት ።
፶፣ እንግዲህ ፡ እስኪ ፡ አንተ ፡ አስበው ፡ ከካፊያው ፡
ደኀኛው ፡ ዝናም ፡ እንዲበዛ ፡ ከጢሱም ፡ እሳቱ ፡
እንዲበዛ ፡ እንደዚሁ ፡ ያለፈው ፡ ዘመን ፡ ይበ
ዛል ፡ ከዝናም ፡ ካፊያው ፡ ከእሳት ፡ ጢሱ ፡ እን
ዲያንስ ፡ ካለፈውም ፡ ዘመን ፡ የሚመጣው ፡
ዘመን ፡ ያንሳል ፡ አለኝ ።
፶፩፣ እስከነዚያ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እኖራለሁን ፡ እንኛ ፡
በነዚያስ ፡ ወራቶች ፡ ምን ፡ ይደረጋል ፡ ብዬ ፡
ማለድሁት ።
፶፪፣ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ስለ ፡ ጠየቅኸኝ ፡
ነገር ፡ ምልክት ፡ ከብዙ ፡ በጥቂቱ ፡ መንገር ፡
ይቻለኛል ፡ የዘመንህን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እነግርህ ፡
ዘንድ ፡ አልተላኩም ፡ እኔም ፡ አላውቀውም ፡
አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፣ ምልክቱስ ፡ እነሆ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ወራት ፡
ይመጣል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትንም ፡
ሰዎች ፡ ታላቅ ፡ ድንጋፄ ፡ ይይዛቸዋል ፡ ምግባር ፡
ትሩፋትም ፡ የሚሠራበት ፡ አገር ፡ ትሠወራለች ፡
ሃይማኖት ፡ የሚፀናበት ፡ አገርም ፡ ትጠፋለች ።
፪፣ አንተ ፡ ካየኸው ፡ ከሰማኸውም ፡ በደል ፡ የባዛ ፡
በደል ፡ ይሠራል ።
፫፣ በአገርዕት ፡ በአትክልት ፡ አምሮ ፡ የምታየው ፡
ይህም ፡ ዓለም ፡ የጠፋ ፡ የፈረሰ ፡ ሆኖ ፡ ያል
ፋል ፡ ምድርም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለች ።
፬፣ እግዚአብሔር ፡ ሕይወትን ፡ ከሰጠህ ፡ ከሦስት ፡
ዓመት ፡ በኋላ ፡ ምድርን ፡ በመከራ ፡ ስትታ
ወክ ፡ ታያታለህ ፡ ፀሐይም ፡ ድንገት ፡ በሌሊት ፡
ያበራል ፡ ጨረቃም ፡ ድንገት ፡ በቀን ፡ ያበራል ።
፭፣ ከእንጨቶችም ፡ (በተአምራት ፡) ደም ፡ ይፈ
ሳል ፡ ደንጊያም ፡ (በተአምራት ፡) ትጮኃለች ፡
ሕዝቡም ፡ ይታወካሉ ፡ ከዋክብትም ፡ ይረግ
ፋሉ ።
፮፣ ይነግሣል ፡ ብለው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያልጠረጠ
ሩት ፡ ሐሣዊ ፡ መሲሕ ፡ ይነግሣል ።
፯፣ ከሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ወረድሁ ፡ ከድንግል ፡ ማር
ያም ፡ ተወለድሁ ፡ ሲል ፡ ሁሉ ፡ ቃሉን ፡ ይሰ
ማል ።
፰፣ በየሀገሩ ፡ ሽብር ፡ ይሆናል ፡ እሳትም ፡ ከሰማይ ፡
ተጠቅሎ ፡ ይወርዳል ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬ
ዎችም ፡ በታቸውን ፡ ትተው ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡
ይገባሉ ፡ ከሴቶችም ፡ ሽብቶ ፡ ጥርስ ፡ አውጥቶ ፡
ይወለዳል ።
፱፣ የሚጣፍጠውም ፡ ውሀ ፡ ይመራል ፡ ወዳጆችም ፡
እንደ ፡ ጠላት ፡ ድንገት ፡ እርስበርሳቸው ፡ ይጋደ
ላሉ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ፡ ትሠወራለች ፡ ምክርም ፡
ወደ ፡ ማደሪያዋ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትመ
ለሰለች ።
፲፣ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጓታል ፡ ነገር ፡
ግን ፡ አያገኟትም ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ኃጢአት ፡
ስንፍና ፡ ትበዛለች ።
፲፩፣ ከንዲቱ ፡ አገር ፡ አቅራቢያዋን ፡ አንዲቱን ፡
ሀገር ፡ በውኑ ፡ አንቺ ፡ ያለፈ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ አለን ፡
ወይስ ፡ እውነት ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ አለን ፡ ብላ ፡
ትጠይቃታለች ፡ ያችም ፡ የለም ፡ ትላታለች ።
፲፪፣ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይመኛል ፡
አያገኝም ፡ ሚስት ፡ ያገባል ፡ ፈቃዱ ፡ ተፈጽሞ
ለት ፡ ደስ ፡ አይለውም ፡ በሥራው ፡ ይደክማል ፡
ሥራውንም ፡ ይሠራል ፡ ሥራው ፡ ግን ፡ አይከ
ናወንለትም ።
፲፫፣ ይኸን ፡ ምልክት ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ፡
ዛሬ ፡ እንደ ፡ ጸምህ ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
አልቅሰህ ፡ ብትጸልይ ፡ የሚበልጥ ፡ ዳግመኛ ፡
ከዚህ ፡ የሚበልጥ ፡ ትሰማለህ ።
፲፬፣ ከንቅልፌ ፡ ተቀሰቀስሁ ፡ ሰውነቱ ፡ እጅግ ፡ ስቅ
ጥጥ ፡ ስቅጥጥ ፡ አለብኝ ፡ ሰውነቱም ፡ እስከት
ዝል ፡ ድረስ ፡ ደክመች ።
፲፭፣ ወደኔ ፡ የመጣ ፡ የተናገረኝ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ እጇን ፡
ያዘኝ ፡ በእግሬም አቁሞ ፡ አፀናኝ ።
፲፮፣ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛይቱ ፡ ሌሊት ፡ የሕዝቡ ፡
ያለቅቻቸው ፡ አለቃ ፡ ፍልስጥያል ፡ ወደኔ ፡
መጣ ፡ አንተ ፡ ወዴት ፡ ነህ ፡ ፈትህስ ፡ ስለምን ፡
አዝኗል ።
፲፯፣ እስራኤልን ፡ በስማረካቸው ፡ ሀገር ፡ በባቢሎን ፡

በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በመምርነት ፡ እንደ ፡ ታመ
ንክ ፡ አታውቅምን ፡ አለኝ ።
፲፰ ተነሥተህ ፡ እንግዲህስ ፡ እህል ፡ ቅመስ ፡ እስራ
ኤልን ፡ እንዳትጥላቸው ፡ መንጋዎችን ፡ በክፉ
ዎች ፡ ተኵላት ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ጣለ ፡ እንደ ፡ እረ
ኛም ፡ እንዳትሆን ፡ ወይም ፡ የሆነውን ፡ ተነሥ
ተህ ፡ ቅመስ ፡ አለኝ ።
፲፱ ከኔ ፡ ተለይተህ ፡ ሂድ ፡ ዳግመኛም ፡ እስከ ፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ወደኔ ፡ አትምጣ ፡ ከሰባት ፡
ቀን ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ወደኔ ፡ ና ፡ እኔም ፡ ነገርን ፡
እነግርሃለሁ ፡ አለው ፡ ከኔ ፡ ተለይቶ ፡ ሄደ ።
፳ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ እንዳዘዘኝ ፡ እኔም ፡ አዝዤ ፡
እያለቀስሁ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ጸምሁ ።
፳፩ ከሰባት ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ የልቡናየ ፡ አሳብ ፡
እጅግ ፡ አደከመኝ ።
፳፪ ጥበብን ፡ የምትገልጽ ፡ ሥልጣንም ፡ ሰውነቴን ፡
አራቀቀቻት ፡ ዳግመኛም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊትም ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ።
፳፫ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ከታላላቁ ፡
ከተናናሾቹም ፡ እንጨቶች ፡ አንድ ፡ የወይን ፡
ሐረግን ፡ መረጥህ ።
፳፬ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፈሳሾች ፡ ይልቅ ፡ ፩ ፡ ዮርዳኖ
ስን ፡ መረጥህ ።
፳፭ ከሀገሮችም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ የእስራኤል ፡ አገ
ርን ፡ መረጥህ ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ከታነጹ ፡ ምኵ
ራባትም ፡ አንድ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ መረጥህ ።
፳፮ ከተፈጠሩ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ርግብን ፡
መረጥህ ፡ ከተፈጠሩት ፡ ከመንጋዎቹም ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ በግን ፡ መረጥህ ።
፳፯ ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ሕግህን ፡ ያስተማርከው ፡
አንድ ፡ እስራኤልን ፡ መረጥህ ፡ ከሁሉ ፡ የወደ
ድከው ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡ ግን ፡ ለአሕዛብ ፡
አሳልፈህ ፡ ሰጠኸው ።
፳፰ አሁንም ፡ አቤቱ ፡ ይህንን ፡ አንድ ፡ እስራኤልን ፡
ለብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አሳልፈህ ፡ ለምን ፡ ሰጠኸው ፡
ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ለይተህ ፡ አንድ ፡
ወገን ፡ እስራኤልን ፡ አጐሳቁልከው ፡ ወልድየ ፡
ዘበኵርየ ፡ ያልከው ፡ እስራኤልንም ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ ለይተህ ፡ በአሕዛብ ፡ አገር ፡ በተንከው ።
፳፱ የሕግህ ፡ ባለጋራዎቿ ፡ በሕግህ ፡ የታመኑ ፡ እስ
ራኤልን ፡ አጠፉቸው ።
፴ ወገኖችህ ፡ እስራኤልንስ ፡ ከጠላሃቸው ፡ በአሕ
ዛብ ፡ እጅ ፡ ስትጥላቸው ፡ አንተ ፡ በሥልጣንህ ፡
ብታጠፋቸው ፡ ይሻላል ።
፴፩ ይኸንንም ፡ ቃል ፡ ታናግሬ ፡ ባለፈችው ፡ በዚ
ያች ፡ ሌሊት ፡ አስቀድሞ ፡ የመጣው ፡ ያ ፡ መል
አክ ፡ ወደኔ ፡ ተላከ ።
፴፪ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ አድምጠኝ ፡ ዳግመኛም ፡
በፊትህ ፡ ልናገር ፡ አለኝ ።
፴፫ አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ፡ ይህ ፡ መከራ ፡
ለእስራኤል ፡ ድንቅ ፡ ነውን ፡ በኃጢአታቸው ፡
የመጣባቸው ፡ አይደለምን ፡ ከፈጣሪው ፡ ይልቅ ፡
ወይስ ፡ እስራኤልን ፡ አንተ ፡ ወደድኸውን ፡
አለኝ ።
አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ መከራ ፡ ስላተጋኝ ፡ ሁል ፴፬
ጊዜም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ መርምሬ ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ የፍርዱንም ፡ ምሥጢር ፡ መር
ምሬ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ኵላሊቴን ፡ ስላተጋኝ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ከፈጣሪያቸው ፡ ይልቅ ፡ እስራኤ
ልን ፡ የምወዳቸው ፡ አይደለሁም ፡ አልሁት ።
የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ ማወቅ ፡ አትችልም ፡ አለኝ ፡ ፴፭
አቤቱ ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ አለማወቄ ፡ ስለም
ንድን ፡ ነው ፡ ስለ ፡ ምንስ ፡ ተወለድሁ ፡ የሁለ
ቱን ፡ ነገር ፡ መከራ ፡ ያሥሩንም ፡ ነገር ፡ መከራ ፡
እንዳላይ ፡ የናቱ ፡ ማኅፀንስ ፡ ስለምን ፡ መቃ
ብር ፡ አልሆነኝም ፡ አልሁት ።
ገና ፡ ያልመጣ ፡ ቀንን ፡ ቀኑጠር ፡ የተበተነውንም ፡ ፴፮
አበባ ፡ ሰብስብልኝ ፡ የደረቀውንም ፡ ጣር ፡ አለ
ምልምልኝ ።
የተዘጉትን ፡ ቤቶች ፡ ክፈቱልኝ ፡ በዚያም ፡ የተ ፴፯
ዘጉት ፡ ነፍሳትን ፡ አምጥተህ ፡ ከሞቱ ፡ ጀምሮ ፡
ፈታቸውን ፡ ያላየሁትን ፡ ነፍሳትን ፡ ከሥጋ
ቸው ፡ አዋሕደህ ፡ አሳየኝ ፡ ቃላቸውንም ፡ አሰ
ማኝ ፡ በሚገባ ፡ ያገኛቸውን ፡ መከራ ፡ የዚያን ፡
ጊዜ ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ አነዋወሩ ፡ ከሰው ፡ ልዩ ፡ ከሆነ ፡ ፴፰
መልአክ ፡ በቀር ፡ ይህን ፡ ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡
የሚችል ፡ ማነው ፡ አልሁት ።
እኔ ፡ ያላዋቂ ፡ የተዋረድሁ ፡ ነኝ ፡ ይህን ፡ የም ፴፱
ትጠይቀኝን ፡ ነገር ፡ መናገር ፡ እንደ ፡ እችላ
ለሁ ።
እኔ ፡ ከምነግርህ ፡ ከሊህ ፡ አንዱን ፡ መናገር ፡ እን ፵
ዳትችል ፡ እንደዚሁ ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡
ማወቅ ፡ አትችልም ፡ ስለ ፡ ወገኖቼ ፡ ስለ ፡ እስራ
ኤል ፡ የምታገሠው ፡ የፍቅሬንም ፡ መጨረሻ ፡
መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ መመርመር ፡ አይቻል
ህም ፡ አለኝ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ አንተ ፡ ስለሳቸው ፡ መን ፵፩
ግሥት ፡ ሰማያትን ፡ ከመስጠት ፡ ታገሥህ ፡ ከኛ ፡
አስቀድሞ ፡ የተነሡ ፡ ከኛም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡ ፡
ሰዎች ፡ ምን ፡ ያደርጋሉ ፡ አልሁት ።
በዘመን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ያሉት ፡ እንዳይዘገዩ ፡ የቀ ፵፪
ደሙትም ፡ ፈጥነው ፡ እንዳይነሡ ፡ ፍርዴን ፡
እንደ ፡ ቀለበት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ አደረግኋት ፡
አለኝ ።
ፍርድህን ፡ ፈጥነህ ፡ ታሳይ ፡ ዘንድ ፡ በዘመን ፡ ፵፫
የቀደሙትን ፡ በዘመን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ያሉትን ፡
አውንም ፡ ያሉትን ፡ በንድ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ አድ
ርገህ ፡ መፍጠር ፡ በውኑ ፡ ባልተቻለህም ፡ ነበ
ርን ፡ አልሁት ።
ሥራ ፡ ከሠረው ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቸኩል ፡ አይደ ፵፬
ለም ፡ ዓለምም ፡ በውስጧ ፡ የተፈጠሩትን ፡ ፍጥ
ረታት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ቢፈጠሩ ፡ ባልቻለቻቸ
ውም ፡ ነበር ፡ አለኝ ።
በየጊዜው ፡ የፈጠርሃቸውን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ እን ፵፭
ድታስነሣቸው ፡ አቤቱ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ለምን ፡
ነገርኸኝ ፡ አልሁት ፡ በየጊዜው ፡ የፈጠርካቸው
ንስ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነህ ፡ የምታስነሣቸው ፡

ከሆነ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ይጨነቃል ፡ ይህም ፡ ባይ
ሆን ፡ ዛሬ ፡ ካሉት ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ የሚነሡትን ፡
ሰዎች ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ማስገኘት ፡ ባልተቻለ
ውም ፡ ነበር ።

፯ የምትወልድ ፡ ሴት ፡ ማኅፀንን ፡ እስኪ ፡ እሺ ፡
አሰኛት ፡ ዓሥር ፡ ልጆች ፡ ስትወልጂ ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ አትወልጂምን ፡ ባመት ፡ ባመት ፡ ለምን ፡
ትወልጃለሽ ፡ በላት ።

፰ ባመት ፡ ባመቱ ፡ ትወልዳለች ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ መውለድ ፡ አትችልምና ፡ ዓሥሩን ፡ ልጆ
ቿን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ትሰጥ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንግ
ዲህ ፡ ጠይቃት ።

፱ የወላድ ፡ ማኅፀንም ፡ ዓሥሩን ፡ ልጆቿን ፡ ፈጽማ ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ማስገኘት ፡ እንዳትችል ፡ ያረጀች ፡
የሆነች ፡ ይህችም ፡ ዓለም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ማስ
ገኘት ፡ አይቻላትም ፡ እኔም ፡ እንደዚሁ ፡ የፈጠ
ርሁትን ፡ ይህንን ፡ ዓለም ፡ በየጊዜው ፡ አዘጋ
ጀሁት ፡ አለኝ ።

፲ በፊትህ ፡ በምናገር ፡ ገንዘብ ፡ ምክንያት ፡ ሰዋ
ተኸናልና ፡ እነሆ ፡ በውነት ፡ አንተ ፡ ቆንጆ ፡
የነበረች ፡ እናታችሁ ፡ ይህች ፡ ዓለም ፡ ዛሬ ፡
ፈጽማ ፡ አረጀች ፡ አልከኝ ፡ ኃይላችን ፡ እንደ ፡
ቀደሙት ፡ ሰዎች ፡ ያልሆነልን ፡ ለምንድን ፡
ነው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፲፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ልጅ ፡ የወለደች ፡
ሴትን ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ።

፲፪ በኃይል ፡ ይደክማሉ ፡ እንጂ ፡ ዛሬ ፡ የወለድሻ
ቸው ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ወለድሻቸው ፡ ለምን ፡
አልሆኑም ፡ በላት ።

፲፫ በቆንጆና ፡ የተወለደ ፡ ልጅ ፡ ልዩ ፡ ኃያል ፡ ነው ፡
በርጅና ፡ የተወለደው ፡ ልዩ ፡ ደካማ ፡ ነው ፡
ትልሃለች ።

፲፬ እንዲህ ፡ ትለኛለህ ፡ እንጂ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከቀደ
ሙት ፡ ሰዎች ፡ እናንተ ፡ በኃይል ፡ እንድታንሱ ፡
አንተም ፡ ታውቀዋለህ ።

፲፭ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ የሚወለዱ ፡ ሰዎች ፡ በኃ
ይል ፡ እንዲያንሱ ፡ ታውቀዋለህ ፡ እንደዚሁ ፡
ቀድሞ ፡ ተፈጥሮ ፡ የነበረ ፡ የሚኖር ፡ ይህም ፡
ዓለም ፡ የሕግንነቱ ፡ ዘመን ፡ ካለፈ ፡ ወዲያ ፡ እን
ዲደክም ፡ ኋላም ፡ የተፈጠረው ፡ ኃይሉ ፡ ይደ
ክማል ፡ አለኝ ።

፲፮ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡ በፊትህ ፡ ባለሚ
ልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ ለኔ ፡ ለባርያህ ፡ ንገረኝ ፡ ይህን ፡
ዓለም ፡ በማን ፡ አድረህ ፡ ትጐበኘዋለህ ፡ አል
ሁት ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ መጀመሪያ ፡ በነቢያት ፡ አድሬ ፡ ኋላ ፡ እኔ ፡ ሰው ፡
ሁኜ ፡ ሥጋ ፡ ለብሼ ፡ አስተምራለሁ ፡ አለኝ ፡
ምድርና ፡ ሰማይ ፡ ሳይፈጠሩ ፡ መንደር ፡ መንድ
ረው ፡ የሚኖሩትም ፡ ሳይፈጠሩ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡
ሥራም ፡ ሳይፀና ፡ የነፋሳት ፡ አካልም ፡ ሳይፈ
ጠሩ ።

፪ የነጐድጓድ ፡ ድምፅም ፡ ሳይሰማ ፡ የፀሐይ ፡ ብር
ሃንም ፡ ሳይፈጠር ፡ የገነትም ፡ ምድር ፡ ሳይፈ
ጠር ።

፫ ያበባውም ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ሳይታይ ፡ የጠፈር ፡
ኃይልም ፡ ሳይፀና ፡ ነገደ ፡ መላእክትም ፡ ሳይ
ቈጠሩ ።

፬ የሰማይም ፡ ምጥቀቱ ፡ ሳይታይ ፡ ሰባቱ ፡ ሰማያ
ትም ፡ ሳይቈጠሩ ።

፭ የሚመጣው ፡ ዓለም ፡ የመንግሥት ፡ ሰማይ ፡
ምሥጢር ፡ ሳይታወቅ ፡ ሃይማኖትን ፡ የሚያፀ
ናት ፡ ሰዎች ፡ በልበ ፡ ሥላሴ ፡ ሳይቈጠሩ ።

፮ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፍጡር ፡ ያይደለሁ ፡ እኔ ፡ ይህን ፡
ዓለም ፡ እጐበኝ ፡ ዘንድ ፡ አስቤአለሁና ፡ ቀድሞ ፡
በነቢያት ፡ አድሬ ፡ ኋላ ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ ሁኜ ፡ ሥጋ ፡
ለብሼ ፡ አስተምራለሁ ፡ አለኝ ።

፯ ምልክቱም ፡ ምንድነው ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ጊዜው ፡
መጨረሻው ፡ መቼ ፡ ነው ፡ የሁለተኛው ፡ ዓለም ፡
መንግሥት ፡ ሰማይስ ፡ የሚሰጥበት ፡ ጊዜው ፡
መቼ ፡ ነው ፡ ብየ ፡ ጠየቅሁት ።

፰ አብርሃም ፡ ይስሐቅን ፡ ወለደ ፡ ኤሳውና ፡ ያዕ
ቆብ ፡ ከሱ ፡ ተወልደዋልና ።

፱ ያዕቆብ ፡ የሁለተኛው ፡ ዓለም ፡ የመንግሥት ፡
ሰማይ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፲ የሰው ፡ መጨረሻው ፡ አካሉ ፡ ወደታች ፡ እግሩ ፡
ነውና ፡ ወደ ፡ ላይም ፡ ራሱ ፡ ነውና ፡ ያዕቆብ ፡
የኤሳውን ፡ እግር ፡ ይዘ ፡ ሲወለድ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡
እንደሆነ ፡ በመካከሉ ፡ ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ መንግ
ሥት ፡ ሰማያት ፡ ስትሰጥ ፡ ይህች ፡ ዓለም ፡
ስታልፍ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ነው ።

፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ ፅዝራ ፡ እትመርምር ፡ አለኝ ፡ መለ
ስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡
በፊትህ ፡ ባለሟልነትንስ ፡ ካገኘሁ ።

፲፪ በቀኝ ፡ እሩል ፡ በንድ ፡ ወገን ፡ ሁኜ ፡ ሳለሁ ፡ በለ
ፈው ፡ ሌሊት ፡ አስቀድሞ ፡ የነገርኸኝን ፡ የዚህ ፡
የምልክቱን ፡ መጨረሻ ፡ ለኔ ፡ ለባርያህ ፡ ንገ
ረኝ ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።

፲፫ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ተነሥተህ ፡ በእግ
ርህ ፡ ቁም ፡ ጩኸት ፡ የተመላበትን ፡ ቃል ፡
እነግርሃለሁ ።

፲፬ መነዋወጥ ፡ አንተ ፡ የቆምህበት ፡ ቦታ ፡ ቢነዋ
ወፅ ፡ መነዋወፀ ፡ የኅልፈት ፡ ምልክት ፡ ነውና ፡
በነገርሁህ ፡ ጊዜ ፡ አትደንግጥ ።

፲፭ ያን ፡ ጊዜ ፡ የምድር ፡ መሠረቶች ፡ የኅልፈትን ፡
ምልክት ፡ ያስረዳሉ ።

፲፮ መነዋወጡ ፡ ስለነሳቸው ፡ ነውና ፡ ይንቀጠቀ
ጣሉ ፡ ይነዋወጣሉ ፡ በመጨረሻቸው ፡ ያልፉ ፡
ዘንድ ፡ አላቸውና ፡ ይነዋወፃሉ ፡ አለኝ ።

፲፯ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህን ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ ተነሥቼ ፡
በእግሮቼ ፡ ቆምኩ ፡ የሚናገረውን ፡ ቃል ፡ እነሆ ፡
ሰማሁ ፡ ድምፁም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውሀ ፡ ድምፅ ፡
ነው ።

፲፰ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይጎ
በኛቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡
የሚጎበኝበት ፡ ዘመን ፡ እነሆ ፡ ይመጣል ፡ ይላል ።

፲፱ ኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ በምትታነፅበት ፡ ጊዜ ፡

የበደሉኝን፣ ሰዎች፣ ኃጢአታቸውን፣ እመረምራቸው፣ ዘንድ፣ ያን፣ ጊዜ፣ አለኝ ።

፳፫ ይመጣ፣ ዘንድ፣ ያለው፣ መንግሥት፣ ሰማይ፣ በተሰጠ፣ ጊዜ፣ የማደርገው፣ ምልክት፣ ይህ፣ ነው፣ በሰማይ፣ ብሉያት፣ ሐዲሳት፣ ይነበባሉ፣ መልኬንም፣ ሁሉ፣ ያየኛል ።

፳፬ ተወልደው፣ ዓመት፣ የሆናቸው፣ ሕፃናት፣ ፈጽመው፣ ይናገራሉ፣ ከፀነሱ፣ ሦስት፣ ወር፣ አንድ፣ ወር፣ ሲሆናቸው፣ የሞቱ፣ ሴቶች፣ ከልጆቻቸው፣ ጋራ፣ አብረው፣ ይነሣሉ ።

፳፭ የማትታይ፣ መንግሥት፣ ሰማይ፣ ጻድቃን፣ ወርሰዋት፣ ተዘርተውባት፣ ትታያለች፣ ባዋንት፣ በኽርማት፣ የተመሉ፣ መቃብራት፣ ባደ ቸውን፣ ይቀራሉ ።

፳፮ ረቂቅ፣ ነጋሪት፣ ይሰማል፣ የሰማውም፣ ሁሉ፣ ይደነግጣል ።

፳፯ በነዚያም፣ ወራቶች፣ ወዳጆች፣ ከወዳጆቻቸው፣ ጋራ፣ እስበሳቸው፣ እንደ፣ ጠላት፣ ይጣላሉ ። ምድርም፣ በውስጧ፣ የሚኖሩባትን፣ ሰዎች፣ ታስደነግጣቸዋለች፣ የውሀው፣ ፈሰሾችም፣ ይገታሉ፣ እስከ፣ ሦስት፣ ሰዓት፣ ድረስ፣ አይፈሱም ።

፳፰ ከዚህ፣ ከነገርሁህ፣ ሁሉ፣ የቀረ፣ ሰው፣ ሁሉ፣ የሚድን፣ እሱ፣ ነው፣ ትድግናየን፣ የዘመኔንም፣ ፍጻሜ፣ የሚያይ፣ እሱ፣ ነው ።

፳፱ ወደ፣ ገነት፣ የወጡ፣ ከተወለዱም፣ ጅምሮ፣ ሞትን፣ ያልቀመሱ፣ እነዚህን፣ ሄኖክንና፣ ኤልያስን፣ ያን፣ ጊዜ፣ ያይዋቸዋል፣ በዚህ፣ ዓለም፣ የሚኖሩ፣ ሰዎችም፣ ልቡና፣ በውቀት፣ ይለወጣል፣ አዋቂ፣ ልቡናም፣ ይሰጣቸዋል ።

፴፣ ክፋት፣ ትጠፋለችና፣ ተንኰልም፣ ትጠፋለችና ።

፴፩ ሃይማኖት፣ ትጸናለች፣ ሞት፣ ድል፣ ይነሣል፣ ዋጋ፣ ሳታሰጥ፣ ብዙ፣ ዘመን፣ የነበረች፣ ሃይማኖት፣ ያን፣ ጊዜ፣ ዋጋ፣ በማሰጠት፣ ትገለጣለች ።

፴፪ በተናገረኝም፣ ጊዜ፣ ጥቂት፣ ጥቂት፣ እያለ፣ እኔ፣ የቆምሁበት፣ ቦታ፣ ይነዋወጣል ።

፴፫ ባለፈችው፣ ሌሊት፣ እነግርህ፣ ዘንድ፣ እንደ፣ መጣሁ፣ ይህን፣ ምልክት፣ እነግርህ፣ ዘንድ፣ መጣሁ፣ አለኝ ።

፴፬ ዳግመኛ፣ ሰባት፣ ቀን፣ የጾምህ፣ የጸለይክ፣ እንደ፣ ሆነ፣ በእግዚአብሔር፣ ዘንድ፣ ልመናህ፣ ተሰምቷልና ።

፴፭ ከሕፃንነትህ፣ ጀምሮ፣ የሠራኸው፣ የውነተኛ ነትህ፣ ሥራ፣ ተገልጧልና፣ ከዚህ፣ ከነገርኩህ፣ ነገር፣ የሚበልጥ፣ ዳግመኛ፣ እነግርሃለሁ ።

፴፮ ስለዚህ፣ ነገር፣ ይህን፣ ሁሉ፣ እነግርህ፣ ዘንድ፣ እግዚአብሔር፣ ላከኝ ።

፴፯ እመን፣ አትፍራ፣ በኋላ፣ ዘመን፣ እንዳትጠራጠር፣ ስለቀደመው፣ ስለክፉውም፣ አሳብህ፣ አትቸኩል፣ አለኝ ።

፴፰ ከዚህ፣ በኋላ፣ የነገረኝ፣ ሦስቱን፣ ሰባዔ፣ እጨርስ፣ ዘንድ፣ ዳግመኛ፣ ሰባት፣ ቀን፣ እያለቀስኩ፣ ጾምኩ ።

ሰውነቱ፣ ፈጽማ፣ ትናደዳለችና፣ ልቡናየም፣ ትነዋወጣለችና ።

፴፱ በእግዚአብሔር፣ ፊት፣ እናገር፣ ጀመርሁ ።

፵ አቤቱ፣ ጌታዬ፣ በመጀመሪያው፣ መፍጠርህ፣ በመጀመሪያይቱ፣ ቀን፣ ምድርና፣ ሰማይ፣ ይፈጠር፣ አልክ፣ እንዳልክ፣ ተፈጥሬአለሁ፣ ቃልህም፣ ፍጥረትን፣ ይፈጥር፣ ነበር ።

፵፩ የአራዊት፣ የእንስሳ፣ ድምፅ፣ የለም፣ ነበርና፣ ዳግመኛ፣ የሰው፣ ድምፅ፣ አልነበረምና፣ ነፋሱ፣ በውሀው፣ ላይ፣ ይዋኝ፣ ነበር፣ ጨለማም፣ በዓለሙ፣ የተመላ፣ ነበር፣ ጸጥ፣ ብሎ፣ ነበር ።

፵፪ ያን፣ ጊዜ፣ ብርሃን፣ ከባሕርይህ፣ ይገኝ፣ አልህ፣ ፍጥረትህም፣ ይገለጥ፣ አልህ ።

፵፫ ዳግመኛም፣ በሁለተኛው፣ ቀን፣ በሰማይ፣ ያለ፣ ነፋስን፣ ፈጠርክ፣ እኩሌታው፣ ወደላይ፣ ይወጣ፣ ዘንድ፣ እኩሌታውም፣ በታች፣ ይኖር፣ ዘንድ፣ በውሀው፣ መካከል፣ ወሰን፣ ይለይ፣ ዘንድ፣ አዘዝከው ።

፵፬ በሦስተኛይቱ፣ ቀን፣ ውሀውን፣ በሰባተኛይቱ፣ ዕጣ፣ በምድር፣ ይወሰን፣ ዘንድ፣ አዘዝከው፣ ያርሱ፣ ዘንድ፣ ዘርም፣ ይዘሩ፣ ዘንድ፣ በፊትህም፣ ፀንተው፣ ይኖሩ፣ ዘንድ፣ የምድር፣ ስድስተኛይቱ፣ ዕጣ፣ ደረቅ፣ ሁኖ፣ ይቅር፣ አልህ ።

፵፭ ቃልህም፣ በወጣ፣ ጊዜ፣ ፍጥረት፣ ይፈጠር፣ ነበር ።

፵፮ የዚያን፣ ጊዜ፣ ስፍር፣ ቍጥር፣ የሌለው፣ መዓዛው፣ ልዩ፣ ልዩ፣ የሆነ፣ ሁሉ፣ ያበባውም፣ መልኩ፣ ልዩ፣ ልዩ፣ የሆነው፣ ሁሉ፣ የእንጨቱ፣ መልኩ፣ ልዩ፣ ልዩ፣ የሆነ፣ ሁሉ፣ መዓዛውም፣ ልዩ፣ ልዩ፣ የሆነ፣ ሁሉ፣ ተፈጠረ ።

፵፯ ባራተኛይቱ፣ ቀን፣ ሊያበሩ፣ የጨረቃና፣ የፀሐይ፣ ብርሃን፣ ይፈጠር፣ ዘንድ፣ የከዋክብትም፣ ብርሃን፣ ይፈጠር፣ ዘንድ፣ አዘዝህ ።

፵፰ ይፈጠር፣ ዘንድ፣ ነቢይ፣ አዳምን፣ ያገለግሉ፣ ዘንድ፣ አዘዝሃቸው ።

፵፱ ባምስተኛይቱም፣ ቀን፣ የናጌብ፣ ውሃ፣ ያለበትን፣ ይኸን፣ ሰባተኛውን፣ እጅ፣ ደመ፣ ነፍስ፣ ደኅንኛ፣ የሚሆኑ፣ ዓሣዎቹንና፣ ወፎችን፣ ያስገኝ፣ ዘንድ፣ አዘዝከው ።

፶ ስለዚህ፣ ነገር፣ ፍጥረቱ፣ ሁሉ፣ ጌትነትህን፣ ይናገሩ፣ ዘንድ፣ የማይናገር፣ ደመ፣ ነፍስ፣ የሌለው፣ ያ፣ ውሀ፣ ደመ፣ ነፍስ፣ ያለውን፣ አስገኘ ።

፶፩ ያን፣ ጊዜ፣ የፈጠርሃቸው፣ ሁለቱን፣ እንስሳት፣ አኖርክ፣ ያንዱን፣ ስሙን፣ ብሔሞት፣ አልከው፣ የሁለተኛውንም፣ ስሙን፣ ሌዋታን፣ አልከው ።

፶፪ የናጌብ፣ ውሀ፣ ያለበት፣ ይህ፣ ሰባተኛው፣ እጅ፣ ብሔሞትና፣ ሌዋታንን፣ መወሰን፣ አይችል ምና፣ ብሔሞትና፣ ሌዋታንን፣ ለየብቻቸው፣ ለየሃቸው ።

፶፫ አራቱ፣ ተራሮች፣ ባሉበት፣ በዚያ፣ ቦታ፣ እሱ፣ በውስጡ፣ ይኖር፣ ዘንድ፣ ለብሔሞት፣ ከስድስተኛው፣ እጅ፣ አንዱን፣ እጅ፣ የብስን፣ ሰጠኸው ።

፶፬ ሰባተኛዋንም፣ እጅ፣ ባሕሩን፣ ለሌዋታን፣ ሰጠ

ኸው ፡ ለምትወዳቸው ፡ ለጻድቃን ፡ ምግብ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሌዋታንና ፡ ብሔሞትን ፡ ጠበቅ ሃቸው ።

፶፫ በስድስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በፊትህ ፡ እንስሳን ፡ የሰማይ ፡ ወፎችንና ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎ ችን ፡ ታስገኝ ፡ ዘንድ ፡ ምድርን ፡ አዘዝክት ።

፶፬ በዚህም ፡ በፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አዳምን ፡ ሾምከው ፡ አስቀድመህ ፡ በፈጠርከው ፡ ፍጥ ረት ፡ ሁሉ ፡ ሹም ፡ ሆኖ ፡ ገዛ ፡ ስለሱ ፡ የመረጥ ከን ፡ እኛ ፡ ወገኖችህ ፡ በመከራ ፡ ባሕር ፡ እንሰ ጥማለን ።

፶፭ ይህን ፡ ዓለም ፡ ለናንተ ፡ ፈጠርኩት ፡ ብለሃልና ፡ አቤቱ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ተናገርሀ ።

፶፮ ከአዳም ፡ የተወለዱ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ፡ ምራቅም ፡ እንዲ ናቅ ፡ እንደዚያ ፡ የተናቁ ፡ ናቸው ፡ በእፍሳት ፡ ላይ ፡ የወደቀ ፡ ጠብታ ፡ እንዲናቅ ፡ የተናቁ ፡ ናቸው ፡ ተድላ ፡ ደስታቸውም ፡ እንደ ፡ ኢም ንት ፡ ነው ፡ አለህ ።

፶፯ አሁንም ፡ እነሆ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ፡ ያል ካቸው ፡ እነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ እነሆ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ ሠለጠኑ ፡ አጠፉን ።

፶፰ የምወደው ፡ መጀመሪያ ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡ የሞተ ልን ፡ እኛ ፡ ወገኖችህ ፡ ግን ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ ተማረክን ።

፶፱ ነገር ፡ ግን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ስለኛ ፡ ከፈ ጠርኸው ፡ ዓለማችን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ለምን ፡ አንወርስም ፡ ይህስ ፡ አለመውረሳችን ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግሬ ፡ በጨረ ስሁ ፡ ጊዜ ፡ ባለፈችው ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ አስ ቀድሞ ፡ ወደኔ ፡ የመጣ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ ተላከ ።

፪ ዕዝራ ፡ ተነሥተህ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ወዳንተ ፡ የመጣሁ ፡ የኔን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ አለኝ ።

፫ ጌታዬ ፡ በል ፡ ንገረኝ ፡ አልሁት ፡ ውስጢ ፡ እጅግ ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ አገር ፡ አለች ፡ አለኝ ፡ ያችም ፡ አገር ፡ ፈጽማ ፡ ሰፊ ፡ ናት ።

፬ የመግቢያዋም ፡ መንገድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ እንደ ፡ መስኖ ፡ ውሀ ፡ በይም ፡ ነው ።

፭ ያያት ፡ ያገኛት ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ሊገባ ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ይህንን ፡ ጠባቡን ፡ መግ ቢያዋን ፡ ካላለፈ ፡ ወደ ፡ አደባባይዋ ፡ መግባት ፡ እንደምን ፡ ይችላል ።

፮ በምድረ ፡ በዳ ፡ የተሠራች ፡ ከበረከቱ ፡ ሁሉ ፡ የተመላች ፡ ሌላም ፡ አገር ፡ አለች ።

፯ የመግቢያዋም ፡ መንገድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ ያችም ፡ ወደ ፡ ገደል ፡ የምትወስድ ፡ ናት ፡ በቀኟ ፡ እሳት ፡ በግራዋ ፡ ጥልቅ ፡ ውሀ ፡ አለ ።

፰ አንዲት ፡ መንገዷ ፡ በውሀና ፡ በእሳት ፡ መካከል ፡ ናት ፡ ጎዳናዋም ፡ ካንድ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ ጫማ ፡ በቀር ፡ አትችልም ።

፱ ይህችን ፡ አገር ፡ ይወርሰት ፡ ዘንድ ፡ የተሰጠ ችው ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ጠባቡን ፡ መንገድ ፡ ካላ ለፈ ፡ ርስቱን ፡ እንደምን ፡ ይወርሰል ፡ አለኝ ።

፲ አቤቱ ፡ አሁን ፡ እንደተናገርከው ፡ ነው ፡ አል ሁት ።

፲፩ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ ስለነሳቸው ፡ ፈጥሬዋለ ሁና ፡ የእስራኤል ፡ አገራቸው ፡ እድል ፡ ፈንታ ቸውም ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፲፪ አዳም ፡ ትእዛዜን ፡ በፈረሰ ፡ ጊዜ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ጎዳናው ፡ ጉድጓድ ፡ ነው ፡ ጠባብ ፡ ያነሰ ፡ የከፋ ፡ መከራው ፡ የበዛ ፡ ፃር ፡ ጋር ፡ የተመላ ፡ ሆነ ።

፲፫ የዚያ ፡ የመንግሥተ ፡ ሰማይስ ፡ ጎዳናው ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ሰፊ ፡ ነው ፡ የበራ ፡ ነው ፡ ሞት ፡ የሌለበት ፡ የሕይወት ፡ ፍሬንም ፡ ያፈራል ።

፲፬ ደኅንኛች ፡ የምትሆኑ ፡ እናንተ ፡ ያን ፡ ጉድጓድ ፡ ያን ፡ ኃጢአት ፡ ካላለፋችሁት ፡ የተዘጋጀላችሁ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ መውረስ ፡ አትችሉም ።

፲፭ አሁንስ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ ለምን ፡ ትታወካለህ ፡ ሟች ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ ለምን ፡ እንደ ፡ ተልባ ፡ ትፈናጠራለህ ።

፲፮ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለውን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሚመ ጣውን ፡ ዓለም ፡ በልቡናህ ፡ ለምን ፡ አታስብም ፡ አለኝ ።

፲፯ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ ጻድቃን ፡ ይህን ፡ መን ግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ እንዲወርሱት ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ እንዲጠፉ ፡ አንተ ፡ በሕግህ ፡ ለአሪት ፡ ተና ገርህ ፡ አልሁት ።

፲፰ ያማሩ ፡ የተወደዱ ፡ ጻድቃን ፡ መንግሥተ ፡ ሰማ ይን ፡ ተስፋ ፡ እያደረጉ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ መከራ ፡ ይታገሡታልና ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ይወ ርሳሉ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይታመኑታልና ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያ ትን ፡ አይወርሱም ፡ አልሁት ።

፲፱ ካንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ በፍርድ ፡ የም ትሻል ፡ አይደለም ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ አንተ ፡ የምትራቀቅ ፡ አይደለህም ።

፳ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሕጉን ፡ ሠርተው ፡ በሕይወት ፡ እንዲድኑ ።

፳፩ እግዚአብሔር ፡ አዘዞቸዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሠራው ፡ ሕጉን ፡ የናቁ ፡ እኒህ ፡ ኃጥአን ፡ ይጥፉ ፡ ሕጉን ፡ ግን ፡ ቢጠብቁ ፡ ባልተፈረደባቸውም ፡ ነበር ።

፳፪ እግዚአብሔርንም ፡ ካዱት ፡ በአምልኮትም ፡ ተዉት ፡ ክፉ ፡ አሳብንም ፡ አሰቡ ።

፳፫ ክደትን ፡ በደልንም ፡ ገንዘብ ፡ አደረጉ ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡ የለም ፡ አሉ ፡ ሕጉንም ፡ ተዉ ።

፳፬ ሕጉንም ፡ ካዱ ፡ መሐላውንም ፡ ቸል ፡ አሉ ፡ በሕጉም ፡ አልታመኑም ፡ ሥራውንም ፡ ናቁ ፡ አምልኮቱንም ፡ አላሰቡ ።

፳፭ አምልኮቱን ፡ ስለ ፡ አላሰቡ ፡ ከተደላ ፡ ከደስታ ፡ በዶ ፡ የሆነ ፡ ገሃነም ፡ ከምግባር ፡ ከሃይማኖት ፡ በዶ ፡ ለሆኑ ፡ ኃጥአን ፡ ነው ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ የተመላ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ግን ፡ ምግባር ፡ ትሩ

ፋት ፡ ለተመሉ ፡ ለጻድቃን ፡ ነው ።

፮፯፡ እኔ ፡ የነገርኩህ ፡ ምልክት ፡ በሚገለጽ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ወራት ፡ ይመጣልና ፡ ዛሬ ፡ የምትታይ ፡ ዓለም ፡ ታልፋለችና ፡ ዛሬ ፡ የተሠወረች ፡ መንግሥት ፡ ሰማያትም ፡ ትገለጻለችና ።

፮፯፡ እኔ ፡ ከነገርኩህ ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡ የዳነ ፡ ሁሉ ፡ ክብሬን ፡ የሚያይ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፮፰፡ ልጄ ፡ ክርስቶስ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ከጻድቃን ፡ ጋራ ፡ ይገለጣልና ፡ የተነሡ ፡ ጻድቃንን ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፮፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልጄ ፡ ክርስቶስ ፡ በዕለተ ፡ ዓርብ ፡ የጀመረውን ፡ አገልግሎት ፡ ይፈጽማል ፡ አእምሮ ፡ ያለው ፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ ይፈጽማል ።

፸፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ዝም ፡ ያለውን ፡ ያህል ፡ ወደ ፡ ቀድሞ ፡ አነዋወሩ ፡ ይመለሳል ፡ ያልፋል ፡ የሚቀር ፡ የለም ።

፸፩፡ ከሰባት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ተነሥቶ ፡ የማያውቅ ፡ ምውት ፡ ይነሣል ፡ ሟች ፡ ሰው ፡ ወርሶት ፡ የነበረ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ያልፋል ።

፸፪፡ ምድርም ፡ የተቀበሩባትን ፡ ሰዎች ፡ ታስገኛለች ፡ መሬትም ፡ በውስጡ ፡ የተቀበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ያስገኛል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አብያተ ፡ ነፍስም ፡ በውስጣቸው ፡ ያሉ ፡ ነፍሳትን ፡ ይመልሳሉ ።

፸፫፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በዙፋኑ ፡ ይገለጣል ፡ ቸርነቱ ፡ ትደረጋለች ፡ ይቅር ፡ አይልም ፡ አይታገሥም ።

፸፬፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ብቻ ፡ ይቀራል ፡ የሰው ፡ ምግባሩ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ዋጋ ፡ በማሰጠት ፡ ትጸናለች ።

፸፭፡ ሰውን ፡ ሥራው ፡ ይከተለዋል ፡ ዋጋውም ፡ ይገለጣል ፡ ቅንነትም ፡ ትገለጻለች ፡ ኃጥኡን ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱ ፡ እሳት ፡ ሁና ፡ ስትፈጀው ፡ አታንቀላፋም ።

፸፮፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያለበት ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ ዕረፍት ፡ ባለበት ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ አንባር ፡ ይገለጣል ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ባለበት ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ አንባር ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ይገለጣል ።

፸፯፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተነሡ ፡ አሕዛብን ፡ እነሆ ፡ እዩ ፡ የክዳችሁትም ፡ ማንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቁ ፡ ያልተገዛችሁለትስ ፡ ለማነው ፡ የናቃችሁትስ ፡ የማንን ፡ ትእዛዝ ፡ ነው ።

፸፰፡ በቀኝ ፡ ያለውን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ በግራ ፡ ያለውን ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ እነሆ ፡ በፊታችሁ ፡ እዩ ፡ አላቸው ።

፸፱፡ እግዚአብሔር ፡ በቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ቀን ፡ አሕዛብን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ የቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ቀንስ ፡ እንዲህ ፡ ናት ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ የሰማይ ፡ ከዋክብትም ፡ የሉም ።

፹፡ ደመናም ፡ ነጐድጓድና ፡ መብረቅም ፡ ውሀና ፡ ነፋስም ፡ ሰማይም ፡ ጨለማም ፡ መዓልትና ፡ ሌሊት ፡ የለበትም ።

፹፩፡ ክረምት ፡ በጋ ፡ መከርና ፡ ውርጭ ፡ ቀትር ፡ ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ በረድ ፡ ውርጭ ፡ ፍም ፡ ዝናም ፡ ጠል ፡ የለባትም ።

፹፪፡ ጢትና ፡ ማታ ፡ ብልጭልጭታና ፡ ብርሃን ፡ ፋናና ፡ ብርሃን ፡ እሱን ፡ ደጅ ፡ የሚጠና ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ብርሃንን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከጌትነቱ ፡ ብርሃን ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የለም ።

፹፫፡ የዚያች ፡ ሰዓት ፡ ብዛቷ ፡ እንደ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ትሆናለች ።

፹፬፡ በኃጥኡ ፡ የሚፈረድበት ፡ ለጻድቁ ፡ የሚፈረድለት ፡ ፍርድ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ላንተ ፡ ብቻ ፡ ይህን ፡ ነገርኩ ።

፹፭፡ አሁንም ፡ አቤቱ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ትእዛዝህንም ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።

፹፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለጠየቅሁህ ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ የማይበድል ፡ ማነው ፡ ከሴቶች ፡ ከተወለደስ ፡ ወገን ፡ ሕግህን ፡ ያላፈረሰ ፡ ማነው ።

፹፯፡ አሁንም ፡ በሚመጣው ፡ ዓለም ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ያለህ ፡ ጻድቃን ፡ ጥቂት ፡ እንደሆኑ ፡ የሚፈረድባቸው ፡ ኃጥአንም ፡ ሁሉ ፡ ብዙዎች ፡ እንደሆኑ ፡ አያለሁ ።

፹፰፡ ከዚህ ፡ ከመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ያሳትን ፡ ለመቃብር ፡ ወደሚያበቃ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ የመራን ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ጕዳና ፡ የወሰደን ፡ ከዛፊ ፡ ጀምሮ ፡ ከኛ ፡ ሕይወትን ፡ ያራቃት ፡ ፈታዊ ፡ ልቡና ፡ በኛ ፡ ወንጀልና ፡ የሚፈረድባቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ይህ ፡ ሞት ፡ ከአዳም ፡ በተወለደ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በጻድቃን ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ አልሁት ።

፹፱፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ ዳግመኛ ፡ ላስተምርህ ።

፺፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁለት ፡ ዓለምን ፡ ፈጠረ ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ ዓለምን ፡ ብቻ ፡ አልፈጠረም ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

፺፩፡ አንተ ፡ ግን ፡ የጻድቃን ፡ ቍጥራቸው ፡ ጥቂት ፡ ነው ፡ ብለሃልና ፡ ቍጥራቸውም ፡ ብዙ ፡ አይደለም ፡ ብለሃልና ።

፺፪፡ እርሳሱን ፡ ከሸክላ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ አድርገህ ፡ ሥራ ።

፺፫፡ አቤቱ ፡ ይህ ፡ እንዴት ፡ ይቻለኛል ፡ አልሁት ።

፺፬፡ የምትጠይቀኝ ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ምድርን ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡ ተናገራት ፡ ትመልስልሃለች ።

፺፭፡ እነሆ ፡ ወርቅን ፡ ብርንና ፡ ስንን ፡ ብረትንና ፡ እርሳስን ፡ ሸክላን ፡ አንቺ ፡ ታስገኛለሽ ፡ በላት ።

፺፮፡ ከወርቅ ፡ ብር ፡ ከብር ፡ ናስ ፡ ከናስ ፡ ብረት ፡ ከብረት ፡ እርሳስ ፡ ከርሳስ ፡ ሸክላ ፡ ይበዛል ፡ ትልሃለች ።

፺፯፡ እንግዲህ ፡ አንተው ፡ ራስህ ፡ እውቅ ፡ ማን ፡ ይከብራል ፡ ማን ፡ ይወደዳል ፡ የሚበዛው ፡ ይከብራልን ፡ ይወደዳል ፡ ወይስ ፡ የሚያንሰው ፡ ይከብራል ፡ ይወደዳል ፡ አለኝ ።

፻፷፣ መለስሁለት ፣ እንዲህ ፣ አልሁት ፣ ጌታዬ ፣ የሚ
ያንሰው ፣ ይከብራል ፣ የሚበዛው ፣ ይዋረዳል ፣
አልሁት ።
፻፷፩፣ መለሰልኝ ፣ እንዲህ ፣ አለኝ ፣ ያሰብካትን ፣ አንተ ፣
ራስህ ፣ መርምራት ፣ ብዙ ፣ ናስ ፣ ብዙ ፣ ብረት ፣
ከለው ፣ ጥቂት ፣ ወርቅ ፣ ብር ፣ ያለው ፣ ደስ ፣ እን
ዲለው ፣ ከኔ ፣ የሚገኝ ፣ የጻድቃን ፣ ደስታቸው ፣
እንደዚህ ፣ ነው ።
፻፷፪፣ ስሚ ፣ በነሳቸው ፣ ስለ ፣ ተመሰገነ ፣ እነሳቸው ፣
ክብሬን ፣ ይወርሳሉና ፣ ስለሚድኑ ፣ ስለ ፣ ጥቂ
ቶች ፣ ጻድቃን ፣ ደስ ፣ ይለኛል ።
፻፷፫፣ እነሳቸው ፣ ዛሬ ፣ በእሳት ፣ ተመስለዋልና ፣ እንደ ፣
እሳትም ፣ ሆነዋልና ፣ እንደ ፣ ጢስም ፣ ታይተው ፣
ጠፍተዋልና ፣ ስለሚጠፉ ፣ ስለ ፣ ብዙዎች ፣ ኃጥ
አን ፣ ልቡናዬን ፣ አላሳዝንም ፣ አለኝ ።
፻፷፬፣ መለስሁለት ፣ እንዲህ ፣ አልሁት ፣ ምድር ፣ ሆይ ፣
እንዳንች ፣ ያለ ፣ ቦዝ ፣ ፍጥረት ፣ አዳም ፣ ከመ
ሬትነትሽ ፣ ለምን ፣ ተገኘ ።
፻፷፭፣ ነገር ፣ ግን ፣ ፈታዊ ፣ ልቡና ፣ ተፈጥሮ ፣ ከኛ ፣
ጋራ ፣ ሲኖር ፣ ዋንቱን ፣ ፈታዊ ፣ ልቡና ፣ ባይፈ
ጠርልን ፣ በተሻለን ፣ ነበር ።
፻፷፮፣ ሳናውቅ ፣ እንጐዳለንና ፣ ስለሱ ፣ ይፈረድብናል ።
፻፷፯፣ የአዳም ፣ ልጆች ፣ ያልቅሱ ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣
ያሉ ፣ አውሬዎች ፣ ግን ፣ ደስ ፣ ይበላቸው ፣ ከአ
ዳም ፣ የተወለዱ ፣ ሁሉ ፣ ያልቅሱ ።
፻፷፰፣ የሚጠብቃቸው ፣ ቁርጥ ፣ ፍርድ ፣ ስላልኖረ ፣ ገሃ
ነምንም ፣ የማያውቁት ፣ ስለ ፣ ሆነ ፣ ከሞቱ ፣
በኋላ ፣ መነሣትን ፣ ተስፋ ፣ የማያደርጉ ፣ ስለ ፣
ሆነ ፣ እነሳቸው ፣ ከኛ ፣ ፈጽመው ፣ ይሻላሉና ፣
የእንስሳ ፣ ወገኖች ፣ ደስ ፣ ይበላቸው ።
፻፷፱፣ የምንነግው ፣ ትንግሌ ፣ ምን ፣ ይጠቅመናል ፣
ምን ፣ ይረባናል ።
፻፸፣ ከአዳም ፣ የተወለድን ፣ ሁሉ ፣ በባሕረ ፣ ኃጢአት ፣
ተሰጠምን ፣ በደልንም ፣ ተመላነ ፣ ኃጢአታች
ንም ፣ ዐና ።
፻፸፩፣ ከሞትን ፣ በኋላ ፣ ወደ ፣ ገሃነም ፣ ባንዜድ ፣ በተ
ሻለን ፣ ነበር ፣ አልኩት ።

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

፩፣ መለሰልኝ ፣ እንዲህ ፣ አለኝ ፣ እግዚአብሔር ፣
ይህን ፣ ዓለም ፣ በፈጠረው ፣ ጊዜ ፣ አዳምንም ፣
በፈጠረው ፣ ጊዜ ፣ ከሱ ፣ የተወለዱትንም ፣ ሁሉ ፣
በፈጠራቸው ፣ ጊዜ ፣ ቀኖጥ ፣ ፍርድ ፣ ገና ፣ ገሃ
ነምን ፣ አስቀድሞ ፣ አዘጋጀ ።
፪፣ አሁንም ፣ ፈታዊ ፣ ልቡና ፣ ከኛ ፣ ጋራ ፣ ፀንቶ ፣
ይኖራል ፣ ብለሃልና ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የሚኖሩ ፣
ሰዎችም ፣ ሁሉ ፣ ስለሱ ፣ ይፈረድባቸዋል ፣ ብለ
ሃልና ፣ ከጠየቅኸኝ ፣ ቃል ፣ የተነሣ ፣ የምመል
ስልህን ፣ ልብ ፣ አድርግ ።
፫፣ አእምሮ ፣ ሳላቸው ፣ ይበድላሉና ፣ ሕጉን ፣ በል
ቡናቸው ፣ አውቀው ፣ ሥራቱን ፣ አልጠበቁ
ምና ፣ ሕጉንም ፣ ተምረው ፣ የተቀበሉት ፣ ሕጉን ፣
ትእዛዙን ፣ አልጠበቁምና ።
፬፣ እንግዲህ ፣ ቀኖጽ ፣ ፍርድ ፣ በሚደረግባት ፣
ቀን ፣ ምን ፣ ይመልሱ ፣ ዘንድ ፣ አላቸው ፣ በፍ
ጻሜ ፣ ዘመንስ ፣ ምን ፣ ይናገራሉ ።
፭፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ የሚኖሩ ፣ ሰዎችን ፣ ልዑል ፣ እግ
ዚአብሔር ፣ ምን ፣ ያህል ፣ ታገሣቸው ፣ ነገር ፣
ግን ፣ ይህ ፣ ዓለም ፣ ስምንት ፣ ሺህ ፣ ይኑር ፣ ብሎ ፣
ስለወሰነው ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ ስለነሳቸው ፣ አይደ
ለም ፣ አለኝ ።
፮፣ መለስሁለት ፣ እንዲህ ፣ አልሁት ፣ በፊትህ ፣ ባለ
ሚልነትን ፣ ካገኘሁ ፣ ለኔ ፣ ለባርያህ ፣ ይህንን ፣ ንገ
ረኝ ፣ በሞትን ፣ ጊዜ ፣ እኛ ፣ ያንዱም ፣ ያንዱም ፣
ነፍሳችን ፣ ከሥጋችን ፣ በምትለይበት ፣ ጊዜ ፣
ቀኖጽ ፣ ፍርድንም ፣ ባደረገ ፣ ጊዜ ፣ ምጽዓት ፣
እስኪደርስ ፣ ድረስ ፣ መላእክት ፣ በተድላ ፣ ይከ
ባከቡናልን ፣ ወይስ ፣ ከዚህ ፣ ቀን ፣ ጀምሮ ፣ ይፈ
ረድብናል ፣ ብዬ ፣ ጠየቅሁት ።
፯፣ መለሰልኝ ፣ እንዲህ ፣ አለኝ ፣ ይህንን ፣ እነግርሃ
ለሁ ፣ አንተ ፣ ግን ፣ በዕለተ ፣ ምጽዓት ፣ እስክገለ
ጽልህ ፣ ድረስ ፣ በሥራኸው ፣ ሥራ ፣ በልዑል ፣
በእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ።
፰፣ የተዘጋጀ ፣ ዋጋ ፣ መንግሥተ ፣ ሰማያት ፣ አለሀና ፣
ከተፈረደባቸው ፣ ከመናፍቃን ፣ ጋራ ፣ አንድ ፣
አትሆንም ፣ ከሚፈረድባቸው ፣ ሰዎች ፣ ጋራ ፣
አትቈጠርም ።
፱፣ የሞትስ ፣ ነገር ፣ እንዲህ ፣ ነው ፣ ከልዑል ፣ ከአ
ግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ የትእዛዝ ፣ ቃል ፣ ከመጣ ፣
በኋላ ፣ እገሌ ፣ ይሙት ፣ ባለ ፣ ጊዜ ፣ ነፍሱ ፣ ከሥ
ጋው ፣ ትለያለች ፣ ለሥጋ ፣ ሰጪት ፣ ወደነበረ ፣
ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ትመለሳለች ፣ ለልዑል ፣
ጌትነትም ፣ አስቀድማ ፣ ትሰግዳለች ።
፲፣ የልዑል ፣ እግዚአብሔርን ፣ ሕግ ፣ ካልጠበቁ ፣
የእግዚአብሔርን ፣ ካቃለሉ ፣ አምልኮቱን ፣ ካላ
ሰቡ ፣ ከመናፍቃን ፣ ወገን ፣ ቢሆን ፣ ግን ።
፲፩፣ እነዚያ ፣ የኃጥአን ፣ ነፍሳት ፣ በአንባር ፣ ይዘራሉ ፣
እንጂ ፣ ወደ ፣ ጻድቃን ፣ ማደሪያ ፣ ወደ ፣ ገነት ፣
አይገቡም ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ መከራ ፣ ይቀበላሉ ፣
ይጨነቃሉ ፣ ያዝናሉ ፣ ሰባቱንም ፣ ሥርዓታት ፣
ያሰያቸዋል ።
፲፪፣ መጀመሪያይቱ ፣ ሥራት ፣ ይህች ፣ ናት ፣ የል
ዑል ፣ እግዚአብሔርን ፣ ሕግ ፣ ክደዋልና ፣ ሕጉን ፣
ካዳችሁ ፣ ይሏቸዋል ።
፲፫፣ ሁለተኛይቱም ፣ ሥራት ፣ እንዲህ ፣ ናት ፣ ከሥጋ ፣
ጋራ ፣ ተዋህደው ፣ ምግባር ፣ ትሩፋት ፣ ሠር
ተው ፣ ይድኑ ፣ ዘንድ ፣ ወደዚህ ፣ ዓለም ፣ መመ
ለስ ፣ አይቻላቸውምና ፣ መመለስ ፣ አትችሉም ፣
ይሏቸዋል ።
፲፬፣ ሦስተኛይቱም ፣ ሥራት ፣ እንዲህ ፣ ናት ፣ በእግ
ዚአብሔር ፣ ሥራት ፣ ላመኑ ፣ ጻድቃን ፣ የተዘ
ጋጀላቸው ፣ መንግሥት ፣ ሰማያትን ፣ ያያሉና ፣
እናንተም ፣ ምግባር ፣ ብትሠሩ ፣ ይህን ፣ ትወ
ርሱ ፣ ነበር ፣ ይሏቸዋል ።
፲፭፣ ዓራተኛይቱም ፣ ሥራት ፣ እንዲህ ፣ ናት ፣ በኋላ ፣
ዘመን ፣ የሚጠብቃቸው ፣ ገሃነምን ፣ ያያሉና ፣
ዛሬም ፣ በሲኦል ፣ መከራ ፣ ትቀበላላችሁ ፣
ኋላም ፣ ገሃነም ፣ ትወርዳላችሁ ፣ ይሏቸዋል ።

፲፮፤ አምስተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ መላ እክት ፥ የጻድቃንን ፥ ነፍስ ፥ በገነት ፥ በብዙ ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ ሲከባከቧቸው ፥ ያያሉና ፥ እና ንተም ፥ ሥራ ፥ ሠርታችሁ ፥ ቢሆን ፥ እንዲህ ፥ ይከባከቧችሁ ፥ ነበር ፥ ይሏቸዋል ።

፲፯፤ ስድስተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ ከዛሬ ፥ ጀምሮ ፥ የሚያገኛቸውን ፥ መከራ ፥ እያዘሩ ፥ ያሳዩዋቸዋልና ፥ ዛሬም ፥ መከራ ፥ ትቀበላላችሁ ፥ ኋላም ፥ ገሃነመ ፥ እሳት ፥ ትወርዳላችሁ ፥ ይሏቸዋል ።

፲፰፤ ከነገርሁህ ፥ ሁሉ ፥ ከስድስቱ ፥ ሥርዓታት ፥ የም ትበልጥ ፥ ሰባተኛይቱ ፥ ሥርዓት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ በፊቱ ፥ ይፈረድባቸው ፥ ዘንድ ፥ ያላቸው ፥ ዛሬ ፥ በሕይወታቸው ፥ ሳሉ ፥ እሱን ፥ የበደሉ ፥ ኃጥ አን ፥ በፊታቸው ፥ የልዑልን ፥ ጌትነት ፥ ባዩ ፥ ጊዜ ፥ በኃጣረ ፥ ነፍስና ፥ በኃፍረተ ፥ ነፍስ ፥ ተይ ዘው ፥ እንደ ፥ ሰም ፥ ይቀልጣሉ ፥ እንደ ፥ ቅጠል ፥ ይጠወልጋሉ ፥ እንደ ፥ ቅጠል ፥ ጠወለጋችሁ ፥ ይሏቸዋል ።

፲፱፤ የልዑል ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሕግ ፥ የጠበቁ ፥ የጻ ድቃን ፥ ሥራታቸው ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ ፈራሽ ፥ ከሚሆን ፥ ሥጋቸው ፥ ይለዩ ፥ ዘንድ ፥ በላቸው ፥ ጊዜ ።

፳፤ በዚህ ፥ ዓለም ፥ በኖረበት ፥ ዘመን ፥ ሁሉ ፥ ያስተ ማራቸው ፥ የልዑልን ፥ ሕግ ፥ ይፈጽሙ ፥ ዘንድ ፥ መከራቸውን ፥ ታግሠው ፥ ሁልጊዜ ፥ በድካም ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ተገዝተውለታልና ።

፳፩፤ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ የጻድቃን ፥ ነገራቸው ፥ እንዲህ ፥ ነው ።

፳፪፤ መጀመሪያው ፥ የሚቀበላቸው ፥ የእግዚአብ ሔር ፥ ጌትነቱን ፥ በብዙ ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ ያያሉ ፥ ሰባቱን ፥ ሥርዓታት ፥ ወደ ፥ ማሰየት ፥ ይወስዷ ቸዋል ።

፳፫፤ መጀመሪያይቱ ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ ዛሬ ፥ በሕይወታቸው ፥ ሳሉ ፥ በኃጢአታቸው ፥ እንዳ ያስታቸው ፥ በነሳቸው ፥ ያለ ፥ ፈታዊ ፥ ልቡናን ፥ ድል ፥ ይነሱ ፥ ዘንድ ፥ በብዙ ፥ ድካም ፥ ተጋድለ ዋልና ፥ በብዙ ፥ ድካም ፥ ተጋደላችሁ ፥ ይሏቸ ዋል ።

፳፬፤ ሁለተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ የሚ ዘሩ ፥ የኃጥአንን ፥ ነፍሳት ፥ በሲኦል ፥ ያይዋቸዋ ልና ፥ የሚጠብቃቸው ፥ ገሃነምንም ፥ ያያሉና ፥ እናንተም ፥ ምግባር ፥ በትሠሩ ፥ ዛሬም ፥ በሲኦል ፥ ኋላም ፥ በገሃነም ፥ መከራ ፥ ትቀበሉ ፥ ነበር ፥ ይሏ ቸዋል ።

፳፭፤ ሦስተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ በሕይ ወት ፥ ሳሉ ፥ አምነው ፥ የተቀበሉት ፥ ሕጉን ፥ እንደ ፥ ጠበቁ ፥ የፈጠራቸው ፥ እግዚአብሔር ፥ ምስክር ፥ ይሆናቸዋልና ፥ ምስክር ፥ ይሆናች ኋል ፥ ይሏቸዋል ።

፳፮፤ አራተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ መላ እክት ፥ በብዙ ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ እየተከባከቧ ቸው ፥ በአብያተ ፥ ነፍስ ፥ በገነት ፥ ከዛሬ ፥ ጀምሮ ፥ የሚያገኙትን ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ ያያሉና ፥ ኋላም ፥ የሚቆያቸውን ፥ ክብር ፥ ያያሉና ፥ ዛሬም ፥ በገ ነት ፥ ትኖራላችሁ ፥ ኋላም ፥ መንግሥት ፥ ሰማያ ትን ፥ ትወርሳላችሁ ፥ ይሏቸዋል ።

፳፯፤ አምስተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ ዛሬ ፥ ያለ ፥ ሞትን ፥ ድል ፥ እንደነሱት ፥ ኋላ ፥ ያገኙት ፥ ዘንድ ፥ ያላቸው ፥ መንግሥት ፥ ሰማይንም ፥ እንደ ፥ ወረሱ ፥ አይተው ፥ ደስ ፥ ይላቸዋልና ፥ ዳግመ ኛም ፥ ድካም ፥ የተመላ ፥ ይህን ፥ ዓለም ፥ እንደ ፥ ናቁት ፥ ያንን ፥ መንግሥት ፥ ሰማይንም ፥ እንዲ ያገኙት ፥ ሞት ፥ በሌለባት ፥ መንግሥት ፥ ሰማያ ትም ፥ ደስ ፥ እንዲላቸው ፥ ያያሉና ፥ ሞትን ፥ ድል ፥ ነሳችሁት ፥ ይሏቸዋል ።

፳፰፤ ስድስተኛይቱም ፥ ሥርዓት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ ፊታ ቸው ፥ እንደ ፥ ፀሐይ ፥ እንዲያበራ ፥ ክብራቸ ውም ፥ እንደ ፥ ከዋክብት ፥ እንዲያበራ ፥ ያሳይዋ ቸው ፥ ዘንድ ፥ አላቸውና ፥ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ አይ ሞትምና ፥ እንደ ፥ ፀሐይ ፥ አበራችሁ ፥ ይሏቸ ዋል ።

፳፱፤ ከሁሉ ፥ የምትበልጥ ፥ ሰባተኛይቱም ፥ ሥራት ፥ እንዲህ ፥ ናት ፥ በሱ ፥ ዘንድ ፥ ዋጋ ፥ ያገኙ ፥ ይከ ብሩ ፥ ዘንድ ፥ ያላቸው ፥ ጻድቃን ፥ በሕይወት ፥ ሳሉ ፥ የተገዙለት ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ፊት ፥ ያዩ ፥ ዘንድ ፥ የሚቸኩሉ ፥ ስለ ፥ ሆነ ፥ ሳይፈሩ ፥ በብዙ ፥ ተደላ ፥ ደስታ ፥ አምነው ፥ ፊት ፥ ለፊት ፥ ይመካሉና ፥ ፊቱን ፥ ለማየት ፥ ትቸኩላላችሁ ፥ ይሏቸዋል ።

፴፤ ከዛሬ ፥ ጀምሮ ፥ ያገኙ ፥ ዘንድ ፥ ያላቸው ፥ የጻድ ቃን ፥ ክብራቸው ፥ ሥራታቸው ፥ ይህ ፥ ነው ፥ ከሀ ድያን ፥ መከራ ፥ በሚቀበሉ ፥ ገንዘብ ፥ የነገር ኩህ ፥ የኃጥአን ፥ ሥራታቸው ፥ ቀኖጥ ፥ ፍርዳ ቸው ፥ ይህ ፥ ነው ፥ አለኝ ።

፴፩፤ መለስኩለት ፥ እንዲህ ፥ አልሁት ፥ ከሥጋዋ ፥ ከተለየች ፥ በኋላ ፥ ይህን ፥ የነገርኸኝን ፥ ታይ ፥ ዘንድ ፥ ለነፍስ ፥ ቀን ፥ ይሰጣታልን ፥ አልኩት ።

፴፪፤ በነዚያም ፥ በሰባቱ ፥ ቀኖች ፥ የነገርሁህን ፥ ይህን ፥ ሁሉ ፥ ሥራታቸውን ፥ ያዩ ፥ ዘንድ ፥ ሰባት ፥ ቀን ፥ ነፃ ፥ ናቸው ፥ ከዚያ ፥ በኋላ ፥ ወደ ፥ ቦታቸው ፥ ይመለሳሉ ፥ አለኝ ።

፴፫፤ መለስኩለት ፥ እንዲህ ፥ አልሁት ፥ አቤቱ ፥ ጌታዬ ፥ በፊትህ ፥ ባለሟልነትን ፥ ካገኘሁ ፥ ለኔ ፥ ለባሪያህ ፥ ዳግመኛ ፥ ይህንንም ፥ ንገረኝ ፥ ቀኖጥ ፥ ፍርድ ፥ በሚደረግባት ፥ ቀን ፥ በልዑል ፥ ዘንድ ፥ ጻድ ቃን ፥ ለኃጥአን ፥ ማማለድ ፥ ይችላሉን ።

፴፬፤ አባቶች ፥ ለልጆቻቸው ፥ ልጆች ፥ ላባቶቻቸው ፥ ወንድሞች ፥ ለወንድሞቻቸው ፥ ዘመዶች ፥ ለዘ መዶቻቸው ፥ ወዳጆች ፥ ለወዳጆቻቸው ፥ ማማ ለድ ፥ ይችላሉን ፥ ብዬ ፥ ጠየቅሁት ።

፴፭፤ መለሰልኝ ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፥ በፊቱ ፥ ባለሟልነ ትን ፥ አግኝተሃልና ፥ ይህንንም ፥ እነግርሃለሁ ፥ ቀኖጥ ፥ ፍርድ ፥ የሚደረግባት ፥ ቀንስ ፥ አንድ ፥ ጊዜ ፥ ናት ፥ በፍጹም ፥ ትእዛዝ ፥ የውነተኛ ፥ ማኅተሙን ፥ አብሮ ፥ ያሳያቸዋል ።

፴፮፤ ዛሬ ፥ አባት ፥ ልጁን ፥ ስለሱ ፥ ይታመም ፥ ዘንድ እንዳይልከው ፥ ልጅም ፥ አባቱን ፥ ስለሱ ፥ ይታ

መም ፡ ዘንድ ፡ እንዳይልከው ፡ ጌታም ፡ በሪያ
ውን ፡ ስለሱ ፡ ይታመም ፡ ዘንድ ፡ እንዳይል
ከው ፡ ወዳጅም ፡ ወዳጁን ፡ ስለሱ ፡ ታሞ ፡ ይተኛ ፡
ዘንድ ፡ እንዳይልከው ፡ ስለሱ ፡ በልቶ ፡ ጠጥቶ ፡
ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ከደዌውም ፡ ይፈወስ ፡
ዘንድ ፡ እንዳይልከው ።

፴፯፤ እንደዚሁ ፡ አንዱ ፡ ላንዱ ፡ መለመን ፡ ፈጽሞ ፡
የሚችል ፡ የለም ፡ ሁሉ ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላ
ልና ፡ ሥራውም ፡ እየራሱ ፡ ነውና ፡ ማንም ፡
ማን ፡ የራሱን ፡ ጭንቅ ፡ ወደ ፡ ባልንጀራው ፡
የሚመልስ ፡ የለም ፡ አለኝ ።

፴፰፤ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ ቀድሞ ፡ አብ
ርሃም ፡ ስለ ፡ ሰዶምና ፡ ስለ ፡ ገሞራ ፡ ሰዎች ፡
እንደ ፡ ለመነ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ተጽፎ ፡ አገኘን ፡
ሙሴም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በበደሉ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡
አበቶቻችን ፡ እንደለመነ ።

፴፱፤ ኢያሱም ፡ በአካን ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡
እንደ ፡ ለመነ ፡ ሳሙኤልም ፡ ሳአል ፡ በነገሠበት ፡
ወራት ፡ እንደ ፡ ለመነ ።

፵፤ ዳዊትም ፡ ስለቸነፈር ፡ እንደለመነ ፡ ሰሎሞንም ፡
ስለ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደለመነ ፡ ኤልያስም ፡
ስለዝናምና ፡ ስለሞቱ ፡ ሰዎችም ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
እንደለመነ ።

፵፩፤ ሕዝቅያስም ፡ በሰናክሬም ፡ ዘመን ፡ ለሕዝቡ ፡
እንደለመነ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ስለብዙ ፡ እንደለ
መኑ ፡ እንደምን ፡ ተጽፎ ፡ አገኘን ፡ አልሁት ።

፵፪፤ ይህ ፡ አላፊው ፡ ዘመን ፡ ፀንቶ ፡ ስለ ፡ ኃጢአ
ትም ፡ በዝቶ ፡ ስለጻድቃን ፡ ስለ ፡ ኃጥአን ፡ ከለ
መኑ ፡ ጻድቃንስ ፡ ለኃጥአን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ
ምን ፡ አይለምኑም ፡ አልሁት ።

፵፫፤ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ዛሬ ፡ የሚታይ ፡
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ፍጻሜው ፡ ገና ፡ ነውና ፡ ለዘለ
ዓለም ፡ ፀንቶ ፡ የሚኖር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጌት
ነቱ ፡ ገና ፡ አልተገለጸምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዕኑ
ኃን ፡ እእምሮ ፡ ጻድቃን ፡ ለድኩማን ፡ አእምሮ ፡
ኃጥአን ፡ ለመኑ ።

፵፬፤ ቀኖተ ፡ ፍርድ ፡ የሚደረግባት ፡ ዕለተ ፡ ምጽአ
ትስ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በሚያልፍ ፡ የማያልፍ ፡ መን
ግሥተ ፡ ሰማይ ፡ በሚተካ ፡ ገንዘብ ፡ የዚህ ፡
ዓለም ፡ መጨረሻ ፡ የሚመጣ ፡ የዚያ ፡ ዓለም ፡
መጀመሪያ ፡ ናት ።

፵፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ድካመ ፡ ሥጋ ፡ ይጠፋል ፡ ዐብ ፡
ክርክርም ፡ ይጠፋል ፡ ሕግ ፡ ዋጋ ፡ ትሰጣለች ፡
በቅንነት ፡ የተሠራች ፡ ሥራ ፡ ትፀናለች ።

፵፮፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ ቀኖተ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግባት ፡
ቀን ፡ በኃጢአት ፡ ድል ፡ የተነካ ፡ ሰውን ፡ ይቅር ፡
ማለት ፡ የሚቻለው ፡ የለም ፡ ኃጢአትን ፡ ድል ፡
የነካ ፡ ሰውንም ፡ መከራ ፡ የሚያዐናበት ፡ የለም ።

፵፯፤ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ነገሬ ፡ እንደ
ቀደመው ፡ ነገሬ ፡ ነው ፡ አሁንም ፡ እንዲህ ፡
እላለሁ ፡ በሚበድል ፡ ገንዘብ ፡ ክታስገኘው ፡
ክታስተምረው ፡ ምድር ፡ አዳምን ፡ ባታስገኘው ፡
በተሻለ ፡ ነበር ።

፵፰፤ በኃዘን ፡ እንኖራለንና ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ ዳግ
መኛ ፡ ቀኖተ ፡ ፍርድ ፡ ይቆየናልና ፡ ሁላችን ፡
የምንነሣው ፡ ትንሣኤ ፡ ምን ፡ ይረባናል ፡ አል
ሁት ።

፵፱፤ አዳም ፡ ሆይ ፡ ምን ፡ በደልንህ ፡ አንተ ፡ የበደ
ልህ ፡ ባይሆን ፡ ይህች ፡ መከራ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡
ባልመጣችብንም ፡ ነበር ።

፶፤ ሞት ፡ የሌለበት ፡ የሚመጣው ፡ ዓለም ፡ መንግ
ሥተ ፡ ሰማይን ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ ብለህ ፡ የሰጠ
ኸን ፡ ተስፋ ፡ ምን ፡ ይረባናል ፡ እኛ ፡ ግን ፡ የእ
ንስሳን ፡ ሥራን ፡ ሠራን ።

፶፩፤ የነገሩንን ፡ በጎውን ፡ አለኝታ ፡ አልሠራንም ፡
እኛ ፡ ግን ፡ ክፋ ፡ ሥራን ፡ ሠራን ፡ ክፋትን ፡ ተን
ከልን ።

፶፪፤ ኃዘን ፡ ደዌ ፡ የሌለበት ፡ ለኛ ፡ የተዘጋጀ ፡ መን
ግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ የምንወርስባት ፡ በጎ ፡
ሥራን ፡ አልተከተልንም ፡ እኛ ፡ ግን ፡ ኃጢአ
ትን ፡ ሠራን ።

፶፫፤ ያጸናቸው ፡ መከራ ፡ የተቀበሉ ፡ ጻድቃን ፡ የል
ዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጌትነቱን ፡ ይወርሱ ፡
ዘንድ ፡ አላቸውና ፡ እነሱቸው ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡
እኛ ፡ ግን ፡ በኃጢአታችን ፡ ፀንተን ፡ ኖርን ።

፶፬፤ የማያልፍ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ይሰጣልና ፡
በገነትም ፡ የሚገኝ ፡ ፍሬው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ሕይወት ፡ ነውና ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።

፶፭፤ በማንመሰገንበት ፡ ገንዘብ ፡ የማንመሰገንበትን ፡
ሥራ ፡ ስለ ፡ ሠራን ፡ እኛ ፡ ግን ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ፡ አንገባም ።

፶፮፤ ትዕግሥትን ፡ አዕንተው ፡ የያዟት ፡ የጻድቃን ፡
ፊታቸው ፡ ይበራልና ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ የኛ ፡
ግን ፡ ፊታችን ፡ ከጨለማ ፡ ይልቅ ፡ ይጠቍራል ።

፶፯፤ እነሆ ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡
ምን ፡ እንዳለ ፡ ሳናውቅ ፡ እንኖራለን ፡ አልሁት ።

፶፰፤ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ተወልዶ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ለሚኖር ፡ በምግባር ፡ በሃይማኖት ፡ ለሚ
ጋደል ፡ ሰው ፡ የታሰበለት ፡ ይህ ፡ ነው ።

፶፱፤ ኃጢአትን ፡ ድል ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ ያልሁ
ትን ፡ ያገኛል ፡ ብዬ ፡ ተናገርሁ ፡ የታሰበለትን ፡
በኃጢአት ፡ ድል ፡ የተነካ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ አንተ ፡
ያልከውን ፡ ያገኛል ።

፷፤ ትድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሕይወትን ፡ ምረጡ ፡ ብሎ ፡
ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ የነገራቸው ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡
የተነሡ ፡ ነቢያት ፡ የተናገሩት ።

፷፩፤ ለኔም ፡ ተገለጠልኝ ፡ የተናገርኋቸው ፡ ይህች ፡
ሥራ ፡ ናትና ፡ አንተ ፡ ያልከውን ፡ ያገኛል ፡ በጻ
ድቃን ፡ ድኅነት ፡ ደስ ፡ እንዲለኝ ፡ የኃጥአንም ፡
ጥፋት ፡ አያሳዝነኝም ፡ አለኝ ።

፷፪፤ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ አቤቱ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ የሆኑ ፡ ኃጥአንን ፡ በላ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡
ይቅር ፡ ባይ ፡ እንዲባል ፡ ፈጽሜ ፡ አውቃለሁ ።

፷፫፤ በድለው ፡ ወደ ፡ ሕጉ ፡ የተመለሱ ፡ ኃጥአንም ፡
ይቅር ፡ በላቸው ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ እንዲባል ።

፷፬፤ እንደ ፡ ጥቂቶችና ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ ጻድቃን ፡
የበደሉትን ፡ ሰዎች ፡ ይታገሣቸዋልና ፡ ታጋሚ ፡

እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።

፷፭፡ ስለ ፡ ሥራቸው ፡ እንደሚገባቸው ፡ መጠን ፡ ለነገርሁህ ፡ ለኃጥአን ፡ ዋጋቸውን ፡ ይሰጣቸዋ ልና ፡ ለጋስ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።

፷፮፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ኃጥአን ፡ በሕጉም ፡ ለማይ ታዘዙ ፡ ይመሰገኑ ፡ ዘንድ ፡ ላላቸው ፡ ቸርነቱን ፡ ፈጽሞ ፡ ያበዛልና ፡ ቸርነቱ ፡ የበዛ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።

፷፯፡ ቸርነቱ ፡ ፈጽሞ ፡ ካልበዛ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ፀንቶ ፡ ባልኖረ ፡ ነበረና ፡ በሱም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ፀንተው ፡ ባልኖሩ ፡ ነበርና ፡ ቸርነቱ ፡ የበዛ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።

፷፰፡ ኃጥአን ፡ ከኃጢአታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ከቸርነቱ ፡ ካልሰጣቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ሁሉም ፡ ባልዳነ ፡ ነበርና ፡ ለጋሥ ፡ እንዲ ባል ፡ አውቃለሁ ።

፷፱፡ ፈራጅ ፡ የሚሆን ፡ እሱ ፡ የፈጠረውን ፡ ፍጥረት ፡ ካልጠበቀ ፡ የኃጥአን ፡ ብዛታቸው ፡ ከብዙ ፡ ቁጥራቸውም ፡ ይጠፉ ፡ ነበርና ፡ አይቀርም ፡ ነበርና ፡ ያም ፡ ባይሆን ፡ ጥቂት ፡ ስንኳን ፡ ባል ቀረም ፡ ነበርና ፡ ለጋስ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ፡ አልሁት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ይህንስ ፡ ዓለም ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለብዙዎች ፡ ኃጥአን ፡ ፈጠረው ፡ የሚመጣውን ፡ ዓለም ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጥቂቶች ፡ ጻድቃን ፡ ፈጠረው ።

፪፡ ዕገራ ፡ እነሆ ፡ በፊትህ ፡ ምሳሌን ፡ እተረጉም ልሃለሁ ፡ ምድርን ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡ ሸክላ ፡ ከሱ ፡ የሚገኝ ፡ መሬትን ፡ ታስገኛለ ችና ፡ ወርቅ ፡ ከሱ ፡ የሚገኝበት ፡ መሬትንም ፡ ታስገኛለችና ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡ ወርቅ ፡ ከሚሆነው ፡ ሸክላ ፡ የሚሆነው ፡ ይበልጣል ፡ ትልሃለች ።

፫፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የተፈጠሩ ፡ ኃጥአን ፡ ብዙ ፡ ናቸ ውና ፡ የሚድኑ ፡ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ጥቂት ፡ ናቸ ውና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ሥራው ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፬፡ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ከጥበብ ፡ የተ ነሣ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበላት ፡ ጾሮም ፡ ነገርን ፡ ከመ ስማት ፡ የተነሣ ፡ ደስ ፡ ይበላት ።

፭፡ ጾሮ ፡ ለመስማት ፡ ልብም ፡ ለማወቅ ፡ ተፈጥሯ ልና ፡ ሰው ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ እንጂ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ሳይሰጠው ፡ ባልወደደው ፡ ኃጢአት ፡ ይኖራል ።

፮፡ አቤቱ ፡ ለኔ ፡ ለበፊያህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ለመነጋ ገር ፡ መብት ፡ ካለኝ ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቅ ሃለሁ ፡ የጅህ ፡ ፍጥረት ፡ የምንሆን ፡ እኛ ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ።

፯፡ ሁላችን ፡ የተካከልን ፡ ነንና ፡ ሰው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በሚሸከመው ፡ ገንዘብ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ መኖርን ፡ ይቻላቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዲያፈራልን ፡ በምንዘራ ፡ በምናርስ ፡ ገንዘብ ፡ የእንስሳ ፡ እውቀትን ፡ ብትሰጠን ፡ በተሻለን ፡ ነበር ።

፰፡ ዛሬ ፡ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ትፈጥረዋለህና ፡ ሥጋ ንም ፡ ታዋሕደዋለህና ፡ ሕዋሳትንም ፡ ትቀርጽ ለታለህና ፡ ዕውቀትንም ፡ ትሰጠዋለህና ፡ በው ሀነት ፡ በእሳትነት ፡ ሳለ ፡ ትጠብቀዋለህና ፡ ያን ፡ የፈጠርከውን ፡ ሕፃኑንም ፡ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ትሸከመዋለህና ፡ በንተ ፡ ትእዛዝ ፡ ተጠብቆ ፡ ይኖራልና ።

፱፡ ዳግመኛ ፡ ተወልዶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሊኖር ፡ ከተፈጠረ ፡ በኋላ ።

፲፡ የሚጠባበትን ፡ ወራት ፡ እስኪጨርስ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ባሪያህ ፡ ሕፃኑ ፡ ያድግ ፡ ዘንድ ።

፲፩፡ ከሰውነቷ ፡ በላይ ፡ ካለ ፡ ከጡቷ ፡ የጡት ፡ ፍሬ ፡ ወተት ፡ ይፈስለት ፡ ዘንድ ፡ ታገለግለታለህና ፡ በቸ ርነትህም ፡ ታሳድገዋለህና ።

፲፪፡ በቸርነትህም ፡ ትመግበዋለህና ፡ ሕግህንም ፡ ታስ ተምረዋለህ ፡ በጥበብህም ፡ ትገሥፀዋለህና ።

፲፫፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ ፈጥረህ ፡ ያሳደግኸውን ፡ ባሪያህን ፡ ትገለዋለህና ።

፲፬፡ ፈጥረህ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ ያኖርከውን ፡ ያንን ፡ ባሪያህን ፡ የምትገለው ፡ ከሆነ ፡ ጥንቱን ፡ ለምን ፡ ፈጠርከው ።

፲፭፡ አውንም ፡ ነገርህ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ አዘን ፡ የማዝን ፡ ስለ ፡ ርስትህ ።

፲፮፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ስለ ፡ ወገኖችህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ያተጋኝ ፡ ለኔ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ።

፲፯፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሚመጣውን ፡ የመንግሥተ ሰማያትን ፡ ሕጉን ፡ እየሰማን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የምንኖር ፡ የእኛን ፡ መሰነካከል ፡ አያለሁ ፡ ይህ ንን ፡ በፊትህ ፡ እማልድህ ፡ የጀመርሁ ፡ ስለኔም ፡ ስለነዚያም ፡ ነው ።

፲፰፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ነገሬን ፡ ስማ ፡ በፊትህ ፡ የምናገ ረው ፡ ልመናዬንም ፡ ስማ ፡ አድምጠኝም ፡ አልኩ ።

፲፱፡ መላእክት ፡ ወደ ፡ ብሔረ ፡ ሕያዋን ፡ ሳይወስ ዱት ፡ ዕገዛ ፡ ኋላ ፡ ከሚጸልየው ፡ ጸሎት ፡ አስ ቀድሞ ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ፡ ይህ ፡ ነው ።

፳፡ ለዘላለሙ ፡ የምትኖር ፡ አቤቱ ፡ በልዑል ፡ አር ያም ፡ ሁነህ ፡ ሁሉን ፡ የምታይ ፡ በሰማይ ፡ ያለህ ።

፳፩፡ ሥልጣንህ ፡ የማይሸነፍ ፡ መንግሥትህ ፡ የማ ያልፍ ፡ አገልጋዮችህ ፡ መላእክት ፡ ፈርተው ፡ የሚቆሙልህ ።

፳፪፡ ነፋስ ፡ እሳት ፡ በትእዛዝህ ፡ የተፈጠሩ ፡ አቤቱ ፡ ታልህ ፡ ዕኑ ፡ የሆነ ፡ የተናገርከው ፡ ፀንቶ ፡ የሚ ኖር ።

፳፫፡ ሥራትህ ፡ ዕኑ ፡ የሆነ ፡ ትእዛዝህም ፡ የሚያስ ፈራ ፡ ትእዛዝህም ፡ ጥልቆችን ፡ የሚያደርቅ ፡ ቁጣህም ፡ ተራራዎችን ፡ የሚያሳልፍ ፡ አምል ከትህ ፡ እውነት ፡ የሆነ ።

፳፬፡ እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ የምታደርግ ፡ አቤቱ ፡ የኔን ፡ የባርያህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ የምነግርህን ፡ ነገሬንም ፡ አድምጥ ።

፳፩ እኔ ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ልቡና
የም ፡ እንዳሰበ ፡ መጠን ፡ እመልስልሃለሁ ። ፳፪ ላንተ ፡ የተገዙልህን ፡ የጻድቃንን ፡ በጎ ፡ ሥራ
ቸውን ፡ ተመልከት ፡ እንጂ ፡ የወገኖችህን ፡ ኃጢ
አት ፡ አትመልከት ። ፳፫ ሕግህን ፡ የጠበቁ ፡ የጻድቃንን ፡ መከራቸውን ፡
ተመልከት ፡ እንጂ ፡ የኃጥአንን ፡ ክፋ ፡ ሥራቸ
ውን ፡ አትመልከት ። ፳፬ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ አምነው ፡ በሕግህ ፡ የፀ
ኑትን ፡ አስብ ፡ እንጂ ፡ በፊትህ ፡ ክፋ ፡ ሥራን ፡
ስለሠሩ ፡ አትቈጣ ። ፳፭ ሕግህን ፡ ባዋቂ ፡ ልቡና ፡ የፀኗት ፡ ጻድቃንን ፡
አስባቸው ፡ ተመልከታቸው ። እንጂ ፡ በሥራ
ቸው ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ ጥፋት ፡
አትፈልግ ። ፳፮ ሁልጊዜ ፡ በጌትነትህ ፡ የታመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ውደ
ዳቸው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ አራዊት ፡ የከፉ ፡ ሰዎ
ችን ፡ አትቈጣቸው ። ፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ እኛም ፡ ከኛ ፡ አስቀድሞ ፡ የነበሩ ፡
ሰዎችም ፡ የእንስሳ ፡ ሥራን ፡ ሠራን ። ፳፰ አንተ ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሌለን ፡ እኛን ፡ ይቅር ፡
ብትለን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ትባላለህና ፡
ስለበደሉ ፡ ሰዎችና ፡ ስለኛ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ሁን ። ፳፱ ባንተ ፡ የተዘጋጀ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ያላቸው ፡ ጻድ
ቃንን ፡ ግን ፡ በሥራቸው ፡ ይቅር ፡ ትላቸዋለህ ። ፴ ትቆጣው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነው ፡
ስለሰው ፡ ታገዝን ፡ ዘንድ ፡ የእንስሳ ፡ ወገን ፡ ምን
ድነው ። ፴፩ አሁንም ፡ ከሴት ፡ ከተወለደ ፡ ወገን ፡ የማይበ
ድል ፡ እንደሌለ ፡ እውነት ፡ እናገራለሁ ። ፴፪ ነገር ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሌላቸው ፡ ኃጥአንን ፡
ይቅር ፡ ብትላቸው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ቸርነትህ ፡
ፈጽሞ ፡ ይታወቃል ፡ አልኩ ። ፴፫ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እው
ነት ፡ ነገርን ፡ ተናገርህ ፡ እንደዚሁ ፡ አንተ ፡ እን
ደተናገርከው ፡ ነው ። ፴፬ ለሚበድሉ ፡ ሰዎች ፡ ሞተ ፡ ነፍስንና ፡ ገሃነምን ፡
ጉስቍልናንም ፡ እውነት ፡ አልወደላቸውም ። ፴፭ የሚድኑ ፡ ዋጋቸውንም ፡ የሚያገኙ ፡ እነሳቸው ፡
ናቸውና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጻድቃን ፡ ደስ ፡ ይለ
ኛል ። ፴፮ እንደዚሁ ፡ እንደተናገርከው ፡ ነው ። ፴፯ ገበሬ ፡ ብዙ ፡ ዘር ፡ እንዲዘራ ፡ ብዙ ፡ ተክልንም ፡
እንዲተክል ፡ ጊዜውም ፡ ቢሆን ፡ የተዘራው ፡
ዘር ፡ ሁሉ ፡ የሚበቅል ፡ አይደለም ፡ የተተከለ
ውም ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ሥር ፡ የሚሰድ ፡ አይደ
ለም ፡ እንደዚሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ሁሉ ፡ የሚድኑ ፡ አይደለም ፡ አለኝ ። ፴፰ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ በፊትህ ፡ ባለ
ሟልነትንስ ፡ ካገኘሁ ፡ እነግርሃለሁ ። ፴፱ የገበሬ ፡ ዘርስ ፡ ባይበቅል ፡ ወይ ፡ እነሆ ፡ ዝናም ፡
ባይገኝ ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጠፋ ፡ ይሉታል ። ፵ ነገር ፡ ግን ፡ በሥልጣንህ ፡ የፈጠርኸው ፡ ባምሳ
ልህም ፡ የመሰልከው ፡ ሰው ፡ እምሳልህ ፡ ነውና ፡
ስለሱም ፡ ሁሉን ፡ ፈጥረህልና ፡ እንግዲህ ፡
ከሆነ ፡ ሰውን ፡ በተክል ፡ ለምን ፡ ትመስለዋለህ ፡
እንደ ፡ ገበሬ ፡ ዘርስ ፡ ለምን ፡ ታደርገዋለህ ። ፵፩ ፍጥረትህን ፡ ይቅር ፡ ትለዋለህና ፡ ለወገኖችህ ፡
ራራ ፡ ርስትህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ ይቅር ፡ በል ፡
እንጂ ፡ አቤቱ ፡ በገበሬ ፡ ዘር ፡ ትመስላቸው ፡
ዘንድ ፡ እንኳ ፡ አገባብህም ፡ አይደለም ፡ አል
ኩት ። ፵፪ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ያለው ፡ ዘር ፡ ተክል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ኃጥ
አን ፡ ምሳሌያቸው ፡ ነው ፡ የወዲያው ፡ ዓለም ፡
ግን ፡ በወዲያው ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ጻድቃን ፡
ምሳሌያቸው ፡ ነው ። ፵፫ ነገር ፡ ግን ፡ ከኔ ፡ ይልቅ ፡ ፍጥረቴን ፡ ፈጽመህ ፡
ትወደው ፡ ዘንድ ፡ ዕውቀት ፡ ያነሥህ ፡ ይልቁ
ንም ፡ አንተ ፡ ኃጥእ ፡ ሳትሆን ፡ በብዙ ፡ ወገን ፡
ኃጥእ ፡ ትመስላለህ ። ፵፬ ነገር ፡ ግን ፡ ራስህን ፡ አዋርደሃልና ፡ እንደ ፡ ጻድ
ቃን ፡ ፈጽመህ ፡ ትመሰገን ፡ ዘንድ ። ፵፭ እንደሚገባህም ፡ ራስህን ፡ አላከበርህምና ፡ በል
ውል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ትመሰገናለህ ። ፵፮ አሁንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ የጐሰቈሉ ፡
ሰዎች ፡ በብዙ ፡ ትዕቢት ፡ ፀንተው ፡ ኖረዋልና ፡
በኋላ ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ ይቀበላሉ ። ፵፯ አንተ ፡ ግን ፡ ለራስህ ፡ ዕወቅ ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡
ሰዎች ፡ የከበሩትንም ፡ ክብር ፡ መርምር ፡ ገነት ፡
ለናንተ ፡ ትከፈታለችና ፡ ዕፀ ፡ ሕይወትም ፡ ተተ
ክላልና ። ፵፰ የሚመጣውም ፡ ዓለም ፡ ተዘጋጅቷልና ፡ ተድላ ፡
ደስታም ፡ ተዘጋጅቷልና ፡ ጸጋ ፡ ክብርም ፡ ተዘ
ጋጅቷልና ፡ በጎ ፡ በረከትም ፡ ፀንታለችና ፡ የሕግ ፡
ዋጋዋ ፡ ተሰዋቷልና ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
የከበሩትን ፡ ክብር ፡ መርምር ። ፵፱ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደዌ ፡ ነፍስ ፡ ደዌ ፡ ሥጋም ፡
ጠፋ ፡ ሞተ ፡ ሥጋ ፡ ሞተ ፡ ነፍስም ፡ ጠፋ ፡ መቃ
ብር ፡ መቀበሉን ፡ ሞት ፡ መግደሉን ፡ ተወ ። ፶ መከራ ፡ ተዘነጋ ፡ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ መንግ
ሥተ ፡ ሰማያት ፡ ተገለጠ ። ፶፩ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ዳግመኛ ፡ ስለሚጠፋ ፡ ስለ ፡
ኃጥአን ፡ ብዛት ፡ አትመራመር ። ፶፪ እነሳቸው ፡ ዕውቀት ፡ አግኝተው ፡ ልዑል ፡
እግዚአብሔርን ፡ ንቀውታልና ፡ ሕጉንም ፡ ቸል ፡
ብለዋልና ፡ ሥራቱንም ፡ አፍርሰዋልና ። ፶፫ ወዳጆቹ ፡ ጻድቃንንም ፡ መከራ ፡ አፅንተውባቸ
ዋልና ። ፶፬ እያወቁ ፡ በልቡናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አንፈ
ልገውም ፡ ብለዋልና ። ፶፭ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ላንተ ፡
እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ እንደዚሁ ፡ ለነሳቸውም ፡ ይህ ፡
ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ተዘጋጅቶላቸዋል ፡ እነሳቸው ፡
በሕጉ ፡ ሊኖሩ ፡ ከተፈጠሩ ፡ በኋላ ፡ የፈጣሪያቸ
ውን ፡ ስም ፡ አሳድፈውታልና ። ፶፮ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ያዘጋጀላቸው ፡ እግዚአ ፶፯

ብሔርን ፡ አላመሰገኑትምና ፡ በክፉ ፡ ሥራ ፡ ስለ
፴፭ ፡ ገሃነም ፡ ተዘጋጅቶላቸዋል ።
፴፮ አሁንም ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡ እንዳንተም ፡ ካሉ ፡
ከጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ በቀር ።
፴፯ ለብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያልነገርሃቸው ፡ ገሃነም ፡ ይደር
ስበቸዋል ፡ አለኝ ።
፴፰ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ አቤቱ ፡ እነሆ ፡
እስካሁን ፡ ድረስ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ ታደርገው ፡
ዘንድ ፡ ያለህ ፡ ብዙ ፡ ምልክትን ፡ ነገርኸኝ ፡ ነገር ፡
ግን ፡ የሚደረገበት ፡ ጊዜው ፡ መቸም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አልነገርኸኝም ፡ አልሁት ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ አንተ ፡ ራስህ ፡ ገም
ግመው ፡ እኔ ፡ ከነገርሁህ ፡ ምልክት ፡ የተደረገ ፡
ብታይ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠረውን ፡
ይህን ፡ ዓለም ።
፪ ይጎበኝበት ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ጊዜው ፡ እንደ ፡
ደረሰ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በሱ ፡ እወቅ ።
፫ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በየሀገሩ ፡ ሽብር ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡
አሕዛብም ፡ በታወከ ፡ ጊዜ ፡ ሕገሙም ፡ በተጋ
ፈራ ፡ ጊዜ ፡ አለቆችም ፡ በተዋጉ ፡ ጊዜ ፡ መሳ
ፍንቱም ፡ በደነገጡ ፡ ጊዜ ።
፬ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጊ
ዜው ፡ አስቀድሞ ፡ እንደተናገረ ፡ ጊዜ ፡ እወቅ ።
፭ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደሆነው ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡
በነቢያት ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኋላ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡
ሥጋ ፡ ለብሶ ፡ እንደ ፡ ታየ ።
፮ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠረው ፡ ዓለምም ፡
እንደዚሁ ፡ ነው ፡ መጀመሪያ ፡ በሄኖክ ፡ በኤል
ያስ ፡ አድሮ ፡ ድውይ ፡ በመፈወስ ፡ ሙት ፡ በማ
ንሣት ፡ ያስተምራል ፡ ኋላ ፡ ግን ፡ በሥራ ፡ በግ
ርማ ፡ መለኮት ፡ ይገለጻል ።
፯ ባመነባት ፡ በሃይማኖቱ ፡ በምግባሩ ፡ ከኃጢአት ፡
አምልጦ ፡ መዳን ፡ የተቻለው ፡ ሰው ፡ ከነገር
ሁህ ፡ መከራ ፡ የሚድን ፡ እሱ ፡ ነው ።
፰ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ከለየኋት ፡ በርስቱ ፡ በጉልቱ ፡
በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ሕይወትን ፡ ያያል ።
፱ ዛሬ ፡ ትእዛዜን ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡
መከራ ፡ ይቀበላሉ ፡ እኔን ፡ መፍራት ፡ የተዉ ፡
የናቁኝ ።
፲ እኔ ፡ እየረዳኋቸው ፡ በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ በአም
ልኮት ፡ የማያውቁኝም ፡ ሁሉ ፡ በገሃነም ፡ ይፃ
ፃራሉ ።
፲፩ እነሱ ፡ ከሞት ፡ ነጻ ፡ ሆነው ፡ ሳሉ ።
፲፪ የልቡናየም ፡ ትእግሥት ፡ ብዙ ፡ ሆኖላቸው ፡
ሳለ ፡ በሕጉ ፡ የታበዩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡
ያላደረጉኝ ፡ ናቁኝ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ከሞቱ ፡
በኋላ ፡ በገሃነም ፡ ያውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።
፲፫ አንተ ፡ ግን ፡ የሚመጣው ፡ ዓለም ፡ መንግሥት ፡
ሰማያት ፡ ስለነሳቸው ፡ ነውና ፡ ጻድቃን ፡ በዓለ
ማቸው ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ እንዲድኑ ፡
መርምር ፡ እንጂ ፡ ኃጥአን ፡ እንዲፈረድላቸው ፡
አትመርምር ፡ አለኝ ።

መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ። ፲፬ ፡
ከካፊያ ፡ ዝናም ፡ እንዲበዛ ፡ ኋላ ፡ ከሚድኑ ፡ ፲፭ ፡
ጻድቃን ፡ የሚጠፉ ፡ ኃጥአን ፡ እንዲበዙ ።
ቀድሞም ፡ ተናገርሁ ፡ ዛሬም ፡ እናገራለሁ ፡ አል ፲፮ ፡
ሁት ፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ።
ዘሩ ፡ በርሻው ፡ ልክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሰውም ፡ ፲፯ ፡
ፍርዱ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ነው ፡ ጻድቃን ፡ በው
ስጡ ፡ የሚኖሩበት ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ለጻድ
ቃን ፡ ሳይሰጥ ።
ዛሬ ፡ በዘር ፡ በተክል ፡ ያዘጋጀሁት ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ፲፰ ፡
በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ያልፋልና ፡ አጫጁም ፡ አራሹ ፡
እንደ ፡ ገመተው ፡ ነው ፡ አለኝ ፡ ዓለምን ፡ ስፈ
ጥር ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አልነበረምና ፡ ኃጥአን ፡
ይውጡ ፡ ጻድቃን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ይግቡ ፡
ባልኩ ፡ ጊዜ ፡ የሚከራከረኝ ፡ የለም ።
አሁንም ፡ የሞት ፡ ፍለጋ ፡ በሌለበት ፡ በሕግ ፡ ፲፱ ፡
ለዘለዓለም ፡ ፀንተው ፡ ሊኖሩ ፡ በአትክልት ፡
በአገርእት ፡ በተዘጋጀ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከተፈ
ጠሩ ፡ በኋላ ።
በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሲታወክ ፡ በየ ፳ ፡
ሁት ፡ ጊዜ ፡ እነሱም ፡ እነሆ ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡
ሲጠፉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በተሠራው ፡ ሥራቸው ፡
እነሆ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሲፃፃር ፡ ባየሁት ፡ ጊዜ ።
ሄጄ ፡ ጥቂት ፡ እሸትን ፡ አሸሁ ፡ ከብዙም ፡ ዘለላ ፡ ፳፩ ፡
እኔ ፡ ጥቂት ፡ ዘለላን ፡ አዳንኩ ፡ (ጥቂቶች ፡ ጻድ
ቃን ፡) ከብዙም ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ ተክል ፡ መረ
ጥሁ ፡ (ከአበው ፡ አብርሃምን ፡) ።
ከንቱ ፡ ሊሆን ፡ የተፈጠሩ ፡ የኃጥአን ፡ ብዛታ ፳፪ ፡
ቸው ፡ ይጠፋል ፡ በብዙ ፡ ሥራ ፡ የፀናች ፡ ዘለ
ላዬ ፡ ተክሌ ፡ ትጠበቃለች ፡ (በምግባር ፡ በሃይ
ማኖት ፡ የፀናች ፡ አብርሃም ።)
አንተ ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብትጾም ፡ ፳፫ ፡
ብትጸልይ ።
ግምብ ፡ ባልተሠራበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የሄድህ ፡ ፳፬ ፡
የእንጨት ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ ብትበላ ፡ ሥጋም ፡ ያል
በላህ ፡ ወይንም ፡ ያልጠጣህ ፡ ከእንጨቱ ፡ ፍሬ ፡
ብቻ ፡ በቀር ፡ ሥጋ ፡ ባትበላ ፡ ወይን ፡ ባትጠጣ ።
ወደ ፡ ልዑል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁልጊዜ ፡ ፳፭ ፡
ብትጸልይ ፡ መጥቼ ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ስሙ ፡ ፳፮ ፡
አርፋድ ፡ ወደሚባል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄድሁ ።
በሣር ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጥሁ ፡ የምድረ ፡ በዳንም ፡ ፳፯ ፡
ፍሬ ፡ ተመገብሁ ፡ የበላሁትም ፡ ፍሬ ፡ ያጠግ
በኝ ፡ ነበር ።
ከዚህ ፡ ከሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በሣር ፡ መካ ፳፰ ፡
ከል ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ እንደቀድሞው ፡ ልቡናዬ ፡
ታወከብኝ ።
አንደበቴን ፡ አቅንቼ ፡ በልዑል ፡ በእግዚአብ ፳፱ ፡
ሔር ፡ ፊት ፡ እናገር ፡ ጀመርኩ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ተክል ፡ እህል ፡ በሌለበት ፡ ፴ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ፈጽመህ ፡ ታየህ ፡ አልኩ ።
አንተ ፡ እስራኤል ፡ ስማኝ ፡ በመካከላችሁ ፡ ፴፩ ፡
እነሆ ፡ እኔ ፡ ሕጌን ፡ እሠራለሁና ፡ ሕጌንም ፡
ብትጠብቁት ፡ ዋጋ ፡ ያሰጣችኋልና ።

፵፪ ለዘለዓለሙም ፥ ትከብሩበታላችሁና ፥ ቃሌን ፥ አድምጠኝ ፥ አልክ ።
፵፫ አባቶቻችንም ፥ ሕግህን ፥ ተቀብለው ፥ አልጠበቁም ፥ በሥራትህም ፥ አልፀኑም ፥ ያንተ ፥ ገን ዘብ ፥ ስለሆነ ፥ ይጠፋ ፥ ዘንድ ፥ አይቻልምና ፥ ከሕግህ ፥ ወገን ፥ ግን ፥ አልጠፋም ።
፵፬ ሕግ ፥ ያንተ ፥ ገንዘብ ፥ ስለሆነች ፥ የሠራላቸውን ፥ ሕግ ፥ አልጠበቁምና ፥ ሕግህን ፥ ተቀብለው ፥ ያል ጠበቁ ፥ ሰዎች ፥ ጠፉ ።
፵፭ ምድርም ፥ ዘርተውበት ፥ ባታበቅል ፥ ባሕርም ፥ መርከቡን ፥ ከጫኑበት ፥ በኋላ ፥ ብታሰጥም ።
፵፮ ያን ፥ ጊዜ ፥ የዚያ ፥ የዘሩ ፥ ጊዜው ፥ ቢሆን ፥ የዚ ያም ፥ የመርከቡ ፥ ጊዜው ፥ ቢሆን ፥ የዚያም ፥ የመ ብሉ ፥ የመጠጡ ፥ ጊዜው ፥ ቢሆን ፥ ምድርን ፥ ዳግመኛ ፥ እንዳይዘሩበት ፥ ባሕርንም ፥ ዳግመኛ ፥ መርከብን ፥ እንዳይጭኑበት ፥ በዕቃውም ፥ ዳግ መኛ ፥ መብል ፥ መጠጥ ፥ እንዳይዘጋጅበት ፥ ሕግን ፥ ተቀብለው ፥ ያፈረሱ ፥ ሰዎች ፥ እንደ ዚሁ ፥ ይጠፋሉ ።
፵፯ አቅንቼ ፥ ባየሁ ፥ ጊዜ ፥ በቀኝ ፥ በኩል ፥ የምታለ ቅስ ፥ ሴትን ፥ አየሁ ፥ ቃሏን ፥ አሰምታ ፥ ትጮ ሃለች ፥ ሰውነቷም ፥ ፈጽማ ፥ ታዝናለች ፥ ልብሷ ንም ፥ ቀዳለች ፥ በራሷም ፥ አመድ ፥ ነስንሳለች ።
፵፰ ያ ፥ ቀድሞ ፥ የማስበው ፥ አሳቤም ፥ ተለየኝ ፥ ወደሷ ፥ ተመልሼ ፥ ምን ፥ ያስለቅስሻል ፥ ልቡና ሽን ፥ ለምን ፥ ታሳዝኛለሽ ፥ አልኋት ።
፵፱ ጌታዬ ፥ በራሴ ፥ በመጣብኝ ፥ መከራ ፥ አለቅስ ፥ ዘንድ ፥ ተወኝ ፥ ፈጽሜ ፥ እኔ ፥ አዝናለሁና ፥ ልቡናየም ፥ አዝናለችና ፥ በመከራዬ ፥ ላይ ፥ መከራ ፥ እጨምራለሁ ፥ አለችኝ ።
፶ ምን ፥ ሆንሽ ፥ ንገሪን ፥ አልኋት ።
፶፩ እኔ ፥ ባሪያህ ፥ ከጥንት ፥ ጀምሮ ፥ መካን ፥ ነኝ ፥ ሠላሳ ፥ ዘመን ፥ ከባሌ ፥ ጋራ ፥ ስኖር ፥ ልጅ ፥ አል ወለድሁም ።
፶፪ እኔ ፥ ግን ፥ በዚህ ፥ በሠላሳው ፥ ዘመን ፥ በየጊ ዜው ፥ በየሰዓቱ ፥ በመዓልትም ፥ በሌሊትም ፥ ወደ ፥ ልዑል ፥ እግዚአብሔር ፥ እጸልይ ፥ ነበር ።
፶፫ ከዚህ ፥ ከሠላሳ ፥ ዘመን ፥ በኋላ ፥ የባሪያውን ፥ ልመና ፥ እግዚአብሔር ፥ ሰማ ፥ ጎዝኔንም ፥ ሰማኝ ፥ መከራዬንና ፥ ድካሜንም ፥ አይቶ ፥ አንድ ፥ ልጅ ፥ ሰጠኝ ፥ በሱም ፥ እኔን ፥ ፈጽሞ ፥ ደስ ፥ አለኝ ፥ ባሌንም ፥ ደስ ፥ አለው ፥ ያገሬንም ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ደስ ፥ አላቸው ፥ እግዚአብሔርንም ፥ አመሰገ ነው ።
፶፬ በብዙ ፥ ድካምም ፥ አሳደግሁት ።
፶፭ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ አካለ ፥ መጠን ፥ በደረሰ ፥ ጊዜ ፥ ሚስት ፥ አጋባሁት ፥ ሠርግን ፥ ሠረግሁለት ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ወደ ፥ ጫጉላው ፥ በገባ ፥ ጊዜ ፥ ወድቆ ፥ ሞተ ።
፪ ከዚህ ፥ በኋላም ፥ ፋናችንን ፥ መብራታችንን ፥ አጥፍተን ፥ እናለቅስ ፥ ዘንድ ፥ ተቀመጥን ፥ ያገ ሮቹ ፥ ሰዎችም ፥ ሁሉ ፥ ተነሥተው ፥ ይመክሩኝ ፥ ያረጋጉኝ ፥ ጀመሩ ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ በማግሥቷ ፥ ቀን ፥ እስካስከተለችው ፥ ሌሊት ፥ ድረስ ፥ ዝም ፥ አልኩ ።
፫ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ሁሉም ፥ ዝም ፥ ባሉ ፥ ጊዜ ፥ እኔን ፥ ማረጋጋት ፥ እኔን ፥ መምከር ፥ በተዉ ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ ሌሊት ፥ ተነሥቼ ፥ ሸሸሁ ፥ ወደዚህም ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ መጣሁ ።
፬ ለዘላለሙ ፥ በዚህ ፥ እኖራለሁ ፥ እንጂ ፥ እንግ ዲህ ፥ ወዲህ ፥ ወደ ፥ አገሬ ፥ እንዳልመለስ ፥ ቈረ ጥሁ ፥ ሁል ፥ ጊዜ ፥ እጸግለሁ ፥ እስክሞት ፥ ድረስ ፥ አለቅሳለሁ ፥ እንጂ ፥ እህል ፥ አልበላም ፥ ወሀም ፥ አልጠጣም ፥ አልሁ ።
፭ ያ ፥ የማስበው ፥ አሳብም ፥ ተወኝ ፥ መለስኩላት ፥ እንዲህ ፥ አልኋት ፥ ከሴቶች ፥ ሁሉ ፥ ይልቅ ፥ አንቺ ።
፮ አላዋቂ ፥ ነሽ ፥ ሰለ ፥ ጽዮን ፥ ያገኘችንን ፥ የኛን ፥ ልቅሶ ።
፯ አታይምን ፥ ሁላችን ፥ በጎዘን ፥ እንዳለን ፥ መከ ራንም ፥ ፈጽመን ፥ እንደተቀበልን ፥ አታይምን ።
፰ እኛ ፥ ሁላችንም ፥ ያዘን ፥ ያለቀስን ፥ ነንና ፥ አሁ ንም ፥ በውነት ፥ ታገኚ ፥ ታለቀሽ ፥ ዘንድ ፥ ይገ ባሻል ፥ እኛ ፥ ስለ ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ እናዝናለን ፥ አንቺ ፥ ግን ፥ ስለ ፥ አንድ ፥ ልጅሽ ፥ ታዝኛለሽ ፥ ታለቅሻለሽ ።
፱ ምድርን ፥ ጠይቂያት ፥ ትነግርሻለች ፥ ሁላቸው ፥ ከጥንት ፥ ጀምሮ ፥ በሷ ፥ የተፈጠሩ ፥ ብዙ ፥ ልጆ ቿን ፥ እነሆ ፥ አሕዛብ ፥ መጥተው ።
፲ ፈጽሞ ፥ ለማጥፋት ፥ ማርከው ፥ ወስደዋቸዋልና ፥ ይልቁንም ፥ ይህን ፥ ያህል ፥ ያጠፉበት ፥ ምድር ፥ ልታለቅስ ፥ ይገባታል ።
፲፩ እንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ ፈጽሞ ፥ ያለቅስ ፥ ዘንድ ፥ የሚገባው ፥ ማነው ፥ ይህን ፥ ያህል ፥ ብዙ ፥ የጠ ፋበት ፥ ያለቅስ ፥ ዘንድ ፥ ይገባልን ፥ ወይስ ፥ አንቺ ፥ ስለ ፥ አንድ ፥ ልጅሽ ፥ ታለቅሽ ፥ ዘንድ ፥ ይገባል ።
፲፪ ወይስ ፥ የኔ ፥ ልቅሶ ፥ እንደ ፥ ምድር ፥ ልቅሶ ፥ አይ ደለም ፥ ትያለሽን ፥ በዓዕር ፥ በገዓር ፥ አምጬ ፥ የወለድኩት ፥ ልጄን ፥ አጥቻለሁና ።
፲፫ ምድር ፥ ግን ፥ ብዙ ፥ አሕዛብ ፥ ወደሷ ፥ እንደ መጡ ፥ ልጆቿ ፥ እንደዚሁ ፥ ተማርከው ፥ ሂደዋ ልና ፥ የኔ ፥ ልቅሶ ፥ እንደ ፥ ምድር ፥ ልቅሶ ፥ አይ ደለም ፥ ትያለሽን ።
፲፬ ነገር ፥ ግን ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ እልሻለሁ ፥ አንቺ ፥ አምጠሽ ፥ ወልደሽ ፥ እንዳሳደግሽው ፥ ምድርም ፥ እንደዚሁ ፥ ከጥንት ፥ ጀምሮ ፥ በሷ ፥ ለተፈጠሩ ፥ ሰዎች ፥ ፈጣሪዋ ፥ የሰጣት ፥ ፍሬዋን ፥ ሰጠቻ ቸው ።
፲፭ አሁንም ፥ ይህንን ፥ ጎዘንሽን ፥ ካንቺ ፥ አርቂ ፥ ያገኘችሽንም ፥ ቅጣትና ፥ መከራ ፥ የታገሽ ፥ ሁኚ ።
፲፮ እግዚአብሔርን ፥ ብታመሰግኝው ፥ ይረዳሻልና ፥ ልጅሽንም ፥ በጊዜው ፥ ጊዜ ፥ ታገኝዋለሽና ፥ በት ንሣኤ ፥ ዘጉባኤ ፥ በሴቶችም ፥ ዘንድ ፥ መከራን ፥ የታገሽ ፥ ትባያለሽና ፥ ይህንን ፥ ጎዘንሽን ፥ አርቂ ።
፲፯ አሁንም ፥ ወደሀገርሽ ፥ ግቢ ፥ ወደባልሽም ፥ ሒጂ ፥

አልኋት ።

፲፰ እንዲህ ፡ አላደርግም ፡ በዚህ ፡ እሞታለሁ ፡ እንጂ ፡ ወዳገርም ፡ አልገባም ፡ አለችኝ ።

፲፱ ዳግመኛም ፡ ጠየቅኋት ፡ ተናገርኋት ።

፳ ይህንን ፡ ነገር ፡ አታድርጊ ፡ እሺ ፡ በይኝ ፡ ራስሽንም ፡ እንደ ፡ ጽዮን ፡ መክራ ፡ አድርጊ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ መክራ ፡ አይተሽ ፡ ተረጋጊ ፡ አልኋት ።

፳፩ ቤተ ፡ መቅደሳችን ፡ እንደ ፡ ፈረሰ ፡ አታይምን ።

፳፪ ግናይቱ ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ ምስጋናችን ፡ እንደ ፡ ቀረ ፡ ዘመራ ፡ ዘውዳችን ፡ እንደወደቀ ፡ ተድላ ፡ ደስታችን ፡ እንደጠፋ ፡ የሕጋችን ፡ ማደሪያ ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡ እንደ ፡ ተማረከች ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ እንዳደፈ ፡ ምልከታችን ፡ እንደ ፡ ቀረ ፡ ጌቶቻችን ፡ እንደገሰቈሉ ፡ ካህናቱ ፡ እንደ ፡ ተቃጠሉ ፡ ሴዋውያን ፡ እንደ ፡ ተማረኩ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችን ፡ እንደሞቱ ፡ ሚስቶቻችንን ፡ እንደቀሙን ፡ መምሮቻችን ፡ እንደ ፡ ተገሎቱ ፡ ጉልማሶቻችን ፡ እንደተገዙ ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻችን ፡ እንደ ፡ ተቀሙ ፡ አርበኞቻችን ፡ እንደ ፡ ደከሙ ፡ አታይምን ።

፳፫ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡ እንደ ፡ ጠፋች ፡ ቀረች ፡ ከሷም ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቷ ፡ ተማርከ ፡ ሄደ ፡ በጠላቶቻችን ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ወደቀን ።

፳፬ አንቺም ፡ ብዙ ፡ ጎዘንሽን ፡ ተይ ፡ ኃያል ፡ የሚሆን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ይልሽ ፡ ዘንድ ፡ ከድካምሽም ፡ ፈጽሞ ፡ ያሳርፍሽ ፡ ዘንድ ፡ ይህንን ፡ ብዙ ፡ ጎዘንሽን ፡ አርቂ ፡ አልኋት ።

፳፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይሽን ፡ ስናነራት ፡ ድንገት ፡ ፊቷ ፡ ከዐሐይ ፡ ይልቅ ፡ በራ ፡ መልኳም ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ መልክ ፡ ሆነ ፡ ወደሷ ፡ መቅረብን ፡ ፈራሁ ፡ ልቡናዬም ፡ ደነገጠብኝ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይህ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳስብ ፡ አስደነገጠችኝ ።

፳፮ አሰምታ ፡ ተናገረች ፡ ካነጋገረ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ እስክትነዋወጥ ፡ ድረስ ፡ ድምጿ ፡ እጅግ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሆነ ።

፳፯ ባየኋትም ፡ ጊዜ ፡ የከበረች ፡ የታነጸች ፡ አገር ፡ ናት ፡ እንጂ ፡ እነሆ ፡ ሴት ፡ አይደለችም ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የመሠረቶቿን ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ ፈርቼም ፡ ታሌን ፡ አሰምቼ ፡ ጮኩ ።

፳፰ አስቀድሞ ፡ ወደኔ ፡ የመጣህ ፡ መልአኩ ፡ አንተ ፡ ዑርኤል ፡ ወዴት ፡ ነህ ፡ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግኸኝ ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ ምርምር ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡ ፍጻሜዬም ፡ ለጕስቍልና ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ልመናዬም ፡ ለተግዳሮት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ ለምን ፡ አደረግኸኝ ፡ አልሁ ።

፳፱ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ስናገር ፡ እነሆ ፡ ቀድሞ ፡ ወደኔ ፡ የመጣ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ።

፴ እንደ ፡ ሬሳ ፡ ተኝቼ ፡ አገኘኝ ፡ አእምሮዬም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ አልነበረም ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ አነሣኝ ፡ በአግሮቼም ፡ አቅንዶ ፡ አቆመኝ ።

፴፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ምን ፡ ሆነህ ፡ ምን ፡ ያስደነግጥሃል ፡ አእምሮህስ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ የለም ፡ አለኝ ።

ጥለኸኛልና ፡ ተለይተኸኛልና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ ፴፪ እኔም ፡ እንደ ፡ ነገርኸኝ ፡ ወደዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መጣሁ ፡ ወደዚህም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በመጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ማወቅ ፡ የማይቻለኝን ፡ አየሁ ፡ አልሁት ።

እንግዲህስ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ባለ ፡ እናምሮ ፡ ሰው ፡ ቁም ፡ አለኝ ። ፴፫

ያላየሁትን ፡ አይቻለሁና ፡ የማላውቀውንም ፡ ሰምቻለሁና ፡ ድንገት ። ፴፬

እንዳልሞት ፡ እንግዲህ ፡ አትለየኝ ፡ እንጂ ፡ አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ። ፴፭

ነገር ፡ ግን ፡ ተለይተኸኝ ፡ ልቡናዬ ፡ ይዘነጋ ፡ ይሆንን ፡ ሰውነቴስ ፡ ትጨነቅ ፡ ይሆንን ። ፴፮

አሁንም ፡ አቤቱ ፡ በጅ ፡ በለኝ ፡ የዚህን ፡ ነገር ፡ ትርጓሜ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ንገረኝ ፡ አልሁት ።

መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ይህ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥጢር ፡ ስለሆነ ፡ ለወገኖችህ ፡ ብዙ ፡ ታገናለህና ፡ ስለ ፡ ጽዮንም ፡ ፈጽመህ ፡ ትቈረቈራለህና ፡ ምግባር ፡ ሃይማኖትህን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ። ፴፯

ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ገልጦልሃልና ፡ ስለም ፡ ተፈራው ፡ ነገር ፡ አስተምርህ ፡ ዘንድ ፡ ስማኝ ፡ አለኝ ። ፴፰

ነገሩ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ቀድሞ ፡ ስታለቅስ ፡ ያየሀት ። ፴፱

ታረጋጋትም ፡ ዘንድ ፡ የጀመርህ ፡ ይች ፡ ሴት ። ፵

አሁን ፡ ግን ፡ የታነጸች ፡ ሀገር ፡ ትሆንብሃለች ፡ እንጂ ፡ አንተ ፡ እንዳየሃት ፡ ሴት ፡ ያልሆነች ። ፵፩

የልጅዋን ፡ መከራ ፡ ነግራሃለችና ፡ ልታረጋጋት ፡ የጀመርክ ።

ይች ፡ ያየሀት ፡ ሴት ፡ ዛሬ ፡ የታነጸች ፡ አገር ፡ ሁና ፡ የምታያት ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ። ፵፪

ይህ ፡ ሠላሳ ፡ ዘመን ፡ መካን ፡ ሆንኩ ፡ ያለችህም ፡ መሥዋዕት ፡ ሳይሰዉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ዘመን ፡ ኑረዋልና ፡ መሥዋዕት ፡ ባይሠዉ ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ዘመን ፡ ኑረዋልና ፡ ይህ ፡ ነው ። ፵፫

ከሦስት ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ሰሎሞን ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠራ ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ፡ ያች ፡ መካን ፡ ሴት ፡ የወለደችውም ፡ ልጅ ። ፵፬

ይህም ፡ በብዙ ፡ ድካም ፡ አሳደግሁት ፡ ያለችህ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መሥዋዕት ፡ ሳይሠዋበት ፡ የኖረችው ፡ ዘመን ፡ ነው ። ፵፭

ይህም ፡ ልጅዋ ፡ ወደ ፡ ጫጕላው ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ወድቆ ፡ ሞት ፡ ይችም ፡ መከራዋ ፡ አገኘችኝ ፡ ያለችህ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ጥፋቷ ፡ ነው ። ፵፮

እነሆ ፡ ለልጆቿ ፡ ታለቅስላቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳለች ፡ ያየሃት ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ከመከራዋ ፡ ታረጋጋት ፡ ዘንድ ፡ የጀመርህ ፡ ያች ፡ ሴት ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ። ፵፯

አሁንም ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ በጥዱም ፡ ሰውነትህ ፡ እንድታገኝ ፡ በጥዱም ፡ ልቡናህም ፡ እንድትቈረቈር ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥጢር ፡ ነው ፡ የተድላ ፡ የደስታዋን ፡ ጌጥ ፡ የጌትነትዋንም ፡ መገለጽ ፡ ስለሷ ፡ አሳየህ ። ፵፰

፱ እግዚአብሔር ፣ ያሳይህ ፣ ዘንድ ፣ ያለውን ፣ ሁሉ ፣ አውቄያለሁና ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ።
፲ ቤት ፣ ባልተሠራበት ፣ በዚህ ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ ትኖር ፣ ዘንድ ፣ እነግርሃለሁ ።
፲፩ ልዑል ፣ እግዚአብሔር ፣ ምሥጢር ፣ ይገልጽ በት ፣ ዘንድ ፣ ባለው ፣ ቦታ ።
፲፪ የሰው ፣ ሥራ ፣ ሊኖር ፣ አይቻልምና ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ የግምብ ፣ መሠረት ፣ ወደሌለበት ፣ ወደ ዚህ ፣ ትመጣ ፣ ዘንድ ፣ እነግርሃለሁ ።
፲፫ አንተ ፣ ግን ፣ እንግዲህ ፣ አትፍራ ፣ ገብተህ ፣ ተድላዋን ፣ ደስታዋን ፣ የሥራዋንም ፣ ጽናት ፣ እይ ፣ እንጂ ፣ ልብህም ፣ አይደንግጥ ።
፲፬ ከብዙ ፣ ሰዎች ፣ ይልቅ ፣ አንተ ፣ ራስህን ፣ አስደ ንቀሃልና ።
፲፭ በልዑልም ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ ጥቂቶች ፣ ጻድቃን ፣ ጻድቅ ፣ ተብለሃልና ፣ በጆሮህም ፣ የተቻለህን ፣ ያህል ፣ ሰማ ።
፲፮ ዛሬ ፣ በዚህ ፣ እደር ።
፲፯ ልዑል ፣ እግዚአብሔር ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ በሚ ኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ላይ ፣ በጊዜው ፣ ጊዜ ፣ የሚያደር ገውን ፣ ራዕይ ፣ ነገ ፣ በሕልም ፣ ያሳይሃል ፣ አለኝ ።
፲፰ በዚያች ፣ ሌሊት ፣ አደርኩ ፣ እንዳዘዘኝ ፣ በማግ ሥቱም ፣ አደርኩ ።

ምዕራፍ ፣ ፲ ።

፩ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በሌሊቱ ፣ ማግስት ፣ ንስር ፣ ከባ ሕር ፣ ሲወጣ ፣ በሕልም ፣ አየሁ ፣ (መንግሥት ፣ ባቢሎን ፣) ክንፎችም ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ናቸው ፣ ራሶቹም ፣ ሦስት ፣ ናቸው ።
፪ በክንፉም ፣ በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ ይበራል ፣ (በሥል ጣኑ ፣ ዓለሙን ፣ ሁሉ ፣ ይገዛል ፣) የሰማይ ፣ ነፋሳ ትም ፣ ሁሉ ፣ ይነፍሱበታል ፣ (መኳንንት ፣) ደመ ናትም ፣ በሱ ፣ ይሰበሰባሉ ።
፫ ከነዚያም ፣ ክንፎቹ ፣ ራሶች ፣ ይበቅላሉ ፣ (ልጆች ፣ ይወልዳሉ ፣) እነዚያም ፣ ራሶች ፣ ታናናሽ ፣ ክንፍ ፣ ይሆናሉ ፣ ደካሞች ፣ ይሆናሉ ።
፬ ራሶቹም ፣ ዝም ፣ ይላሉ ፣ ከነዚያም ፣ ራሶቹ ፣ የመካከለኛው ፣ ራሱ ፣ ይበልጣል ፣ ነገር ፣ ግን ፣ እሱም ፣ ከነሳቸው ፣ ጋራ ፣ ዝም ፣ ይላል ።
፭ ያም ፣ ንሥር ፣ ምድርን ፣ ይገዛት ፣ ዘንድ ፣ በም ድር ፣ ያሉ ፣ ሰዎችንም ፣ ይገዛቸው ፣ ዘንድ ።
፮ ከሰማይ ፣ በታች ፣ ያሉ ፣ ሁሉ ፣ ይገዙለት ፣ ዘንድ ፣ በክንፉ ፣ ይበራል ፣ ያንንም ፣ ንስር ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ከተፈጠረው ፣ ፍጥረት ፣ የሚከራከረው ፣ የለም ።
፯ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ያ ፣ ንሥር ፣ ተነሥቶ ፣ በጥፍሮቹ ፣ ቆሞ ፣ ቃሉንም ፣ አሰምቶ ፣ ጮኸ ።
፰ ክንፎቹንም ፣ ሁላችሁ ፣ ከናንተ ፣ አንዱም ፣ አን ዱም ፣ በየበታችሁ ፣ ተኙ ፣ እንጂ ፣ ሁላችሁ ፣ አን ድነት ፣ አትነሡ ፣ በየጊዜው ፣ ትነሣላችሁ ።
፱ የኋለኛይቱ ፣ ራስ ፣ ከሁሉ ፣ ትበልጣለች ፣ አለኝ ፣ (ከፋርስ ፣ በኋላ ፣ የተነሣች ፣ መንግሥት ፣ ጽርዕ ፣ ከሁሉ ፣ ትበልጣለች) ።
፲ ባየሁ ፣ ጊዜ ፣ የሚገዙ ፣ ከዘመዶቹ ፣ የሚወለ ደው ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ ከሱ ፣ የሚወለደው ፣ አይ ደለም ።
፲፩ የነዚያ ፣ የራሶች ፣ ቍጥርም ፣ ስምንት ፣ ናቸው ፣ (የሊህ ፣ የነገሥታት ፣ ቍጥርም ፣ ስምንት ፣ ናቸው) ።
፲፪ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በቀኝ ፣ በኩል ፣ ወጣ ፣ ዓለሙ ንም ፣ ሁሉ ፣ ገዛ ፣ አለ ። (ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በባ ቢሎን ፣ ቀኝ ፣ ያለ ፣ መንግሥት ፣ ሚዶን ፣ ተነሣ ፣ ዓለሙንም ፣ ሁሉ ፣ ገዛ ፣)
፲፫ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ጥፋቱ ፣ በደረሰ ፣ ጊዜ ፣ በታው ፣ የማይታይ ፣ እስኪሆን ፣ ድረስ ፣ እሱም ፣ ጠፋ ፣ አለ ፣ ሁለተኛውም ፣ ወጣ ፣ እሱም ፣ ብዙ ፣ ዘመን ፣ አጽንቶ ፣ ገዛ ፣ አለ ፣ (ባልንጀራው ፣ ፋርስ ፣ ተነሣ ፣ ብዙ ፣ ቀንም ፣ አጽንቶ ፣ ገዛ ፣)
፲፬ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ የሚጠፋበት ፣ ቀን ፣ በደረሰ ፣ ጊዜ ፣ እሱም ፣ እንደ ፣ ፈተኖው ፣ ጠፋ ።
፲፭ ቃል ፣ መጣለት ።
፲፮ ምድርን ፣ ይኸን ፣ ያህል ፣ ዘመን ፣ አጽንተህ ፣ የገዛሃት ፣ አንተ ፣ አሞራ ፣ ሳትጠፋ ፣ ይኸን ፣ የምነግርህን ፣ ስማ ፣ አለ ፣ (ዓቢይ ፣ አንዋያከስ ፣)
፲፯ ካንተ ፣ በኋላ ፣ እንዳንተ ፣ የሚጸና ፣ የኩሌታህ ንም ፣ እኩሌታ ፣ እንዳንተ ፣ የሚገዛ ፣ የለም ፣ (አፊፋኖስ ፣)
፲፰ ሦስተኛውም ፣ ወጣ ፣ እሱም ፣ ከሱ ፣ አስቀድሞ ፣ እንደ ፣ ነበረው ፣ አጽንቶ ፣ ገዛ ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ እሱም ፣ ጠፋ ።
፲፱ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ዳግመኛ ፣ ክንፎቹ ፣ (ነገሥታቱ ፣) ሁሉ ፣ ወጡ ፣ እያንዳንዳቸውም ፣ ገዙ ፣ ዳግ መኛ ፣ ሁሉም ፣ ጠፉ ።
፳ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ አጽንተው ፣ ይገዙ ፣ ዘንድ ፣ በግራ ፣ በኩል ፣ በየጊዜያቸው ፣ ክንፎቹ ፣ (ነገሥታቱ ፣) ተነሡ ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ፈጥነው ፣ ጠፉ ።
፳፩ ከሰቸውም ፣ የተነሡ ፣ አሉ ፣ ነገር ፣ እነሱ ፣ አል ገዙም ። .
፳፪ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ እሊህ ፣ አሥራ ፣ ሁለቱ ፣ ክንፎቹ ፣ (ነገሥታቱ ፣) ጠፉ ፣ እሊህም ፣ ሁለቱ ፣ ራሶቹ ፣ (ነገሥታቱ ፣) ጠፉ ።
፳፫ ዝም ፣ ከሚሉ ፣ ከሦስቱ ፣ ራሶቹ ፣ (ነገሥታቱ ፣) በቀር ፣ ከዚህ ፣ አሞራ ፣ ወገን ፣ የቀረ ፣ የለም ፣ ከስድስቱ ፣ (ነገሥታቱ ፣) ራሶቹም ፣ በቀር ፣ የቀረ ፣ የለም ።
፳፬ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ከሊህ ፣ ከስድስቱ ፣ ራሶቹ ፣ ሁለቱ ፣ ተለይተው ፣ ሄዱ ፣ በቀኝ ፣ በኩል ፣ ባለ ፣ ራሱ ፣ ውስጥ ፣ የተቀመጡ ፣ አራቱ ፣ ግን ፣ በበታቸው ፣ ቀሩ ።
፳፭ እሊህ ፣ አራቱ ፣ ራሶች ፣ (ነገሥታቱ ፣) ግን ፣ ይቆሙ ፣ ዘንድ ፣ አለሱም ፣ ይገዙ ፣ ዘንድ ፣ ተማ ከሩ ።
፳፮ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ አንዱ ፣ ተነሥቶ ፣ ቆመ ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ፈጥኖ ፣ ጠፋ ።
፳፯ ሁለተኛውም ፣ እንደሱ ፣ ከፈተኛው ፣ ይልቅ ፣ እሱ ፣ ፈጥኖ ፣ ጠፋ ።
፳፰ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ከሞት ፣ የቀሩት ፣ እሊህ ፣ ሁለቱ ፣ ነግሠው ፣ ይገዙ ፣ ዘንድ ፣ እንደሱ ፣ ተማከሩ ።
፳፱ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ እሊህም ፣ ሲማከሩ ፣ ዝም ፣ የሚሉ ፣

ከሦስቱ ፥ ራሶች ፥ መካከለኛ ፥ የሚሆን ፥ አንዱ ፥ ተነሣ ፥ ከነሳቸው ፥ የሚበልጥ ፥ እሱ ፥ ነው ።

፴፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ እሊህን ፥ ሁለቱን ፥ ራሶች ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥ ወሰዳቸው ።

፴፩፥ ያም ፥ ራስ ፥ አብረውት ፥ ካሉ ፥ ጋራ ፥ ተመለሰ ፥ ይገዙ ፥ ዘንድ ፥ የተማከሩ ፥ እሊህን ፥ ሁለቱን ፥ ራሶች ፥ ዋጣቸው ፥ ድል ፥ ነሣቸው ።

፴፪፥ ያም ፥ ራስ ፥ (አፊፋኖስ ፥ አንጥያኮስ ፥) አጽንቶ ፥ ገዛ ፥ በሷም ፥ የሚኖሩ ፥ ሰዎችን ፥ በብዙ ፥ ድካም ፥ መከራ ፥ አጸናባቸው ፥ ከቆሙት ፥ ከሊህ ፥ ክንፎች ፥ ሁሉ ፥ ይልቅ ፥ ፈጽሞ ፥ ዓለምን ፥ ቀማ ።

፴፫፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ መካከለኛው ፥ ራስ ፥ እንደ ፥ እለ ዚያ ፥ ጠፋ ፥ (አፊፋኖስ ።)

፴፬፥ ሁለቱ ፥ ራሶች ፥ ቀሩ ፥ (አጀም ፥ ሮም ፥) እነሱም ፥ እንደነሱ ፥ ምድርን ፥ ገዢት ፥ በውስጧ ፥ ያሉት ንም ፥ ገዢቸው ።

፴፭፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ይህ ፥ በቀኝ ፥ እኩል ፥ ያለው ፥ ራስ ፥ (በጥሊሞስ ፥) በግራ ፥ እኩል ፥ ያለውን ፥ ዋጠው ፥ (አንጥያኮስ ፥)

፴፮፥ በፊትህ ፥ ተመልከት ፥ የምታየውንም ፥ እወቅ ፥ ያለኝን ፥ ቃል ፥ ሰማሁ ።

፴፯፥ ባየሁም ፥ ጊዜ ፥ እየጮኸ ፥ እነሆ ፥ ከምድረ ፥ በዳ ፥ አንበሳ ፥ ተነሣ ፥ እንደ ፥ ሰውም ፥ ሲናገር ፥ ሰማሁት ፥ ያንም ፥ አሞራ ።

፴፰፥ የምነግርህን ፥ እግዚአብሔርም ፥ ያለህን ፥ አንተ ፥ ስማ ።

፴፱፥ ምድርን ፥ ይገዢት ፥ ዘንድ ፥ ከፈጠርኋቸው የዘ መንም ፥ ፍጻሜ ፥ ከሚደርስባቸው ፥ ከሊህ ፥ ካራት ፥ እንስሳ ፥ (ነገሥታት ፥) የቀረህ ፥ አንተ ፥ አይደለህምን ፥ ያለህን ፥ ስማ ።

፵፥ አራተኛውም ፥ መጥቶ ፥ ያለፉትን ፥ በብዙ ፥ ድካም ፥ በብዙ ፥ ሕማም ፥ ይህ ፥ ዓለም ፥ የቀሙትን ፥ እለዚያን ፥ እንስሳ ፥ ሁሉ ፥ ድል ፥ ያደረጋቸዋል ፥ ያለህ ፥ አንተ ፥ ስማ ፥ ይህን ፥ ያህል ፥ ዘመን ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ በተንኰል ፥ ኖሮ ።

፵፩፥ ይችን ፥ ዓለም ፥ በጽኑ ፥ አገዛዝ ፥ ገዝት ፥ ያለህ ፥ አንተ ፥ ስማ ።

፵፪፥ ጻድቃንን ፥ ቀምተሃቸዋልና ፥ ደጋጎቹ ፥ ሰዎችንም ፥ በድለሃቸዋልና ፥ ቅኖቹንም ፥ ጠልተህ ፥ አሰተኞቹን ፥ ወደሃቸዋልና ፥ የጻድቃንን ፥ አምባቸውን ፥ አፍርሰሃልና ፥ ያልበደሉትን ፥ ሰዎች ፥ ቅጽራቸውን ፥ አፍርሰሃልና ።

፵፫፥ ኃጢአትህም ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ደርሳለችና ፥ ትቢትህም ፥ ወደ ፥ ኃያል ፥ እግዚአብሔር ፥ ደርሷልና ።

፵፬፥ እግዚአብሔርም ፥ ወገኖቹ ፥ መቃብያንን ፥ በቸርነቱ ፥ ተመልክታችኋልና ፥ መቃብያን ፥ መከራ ፥ የሚቀበሉበት ፥ ዘመን ፥ እነሆ ፥ ተፈጽሟልና ።

፵፭፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ አንተ ፥ አፊፋኖስ ፥ አንጥያኮስ ፥ ትጠፋለህ ፥ ኃጢአተኞች ፥ ወገኖችህ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሕግ ፥ የዘነጉ ፥ ጥቃቅን ፥ ነገሥታቶችህም ፥ ክፋዎች ፥ የሆኑ ፥ ሠራዊቶችህም ፥ ይጠፋሉ ።

፵፮፥ ምድርም ፥ ከመከራዋ ፥ ሁሉ ፥ እፎይ ፥ ብላ ፥ ከንተ ፥ ታርፍ ፥ ዘንድ ፥ የፈጣሪዋን ፥ ቸርነቱንና ፥ ፍርዱን ፥ ተስፋ ፥ ያደርግ ፥ ዘንድ ፥ በደለኞች ፥ ዘመዶችህም ፥ ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፩ ።

፩፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ፈጣሪ ፥ እግዚአብሔር ፥ ለዚያ ፥ ላሞራ ፥ ይህን ፥ ቃል ፥ በነገረው ።

፪፥ የቀረው ፥ ይህ ፥ ራስ ፥ ጠፋ ፥ (አፊፋኖስ ፥ ጠፋ ፥) ወደሱ ፥ የመጡ ፥ እነዚያም ፥ ክንፎች ፥ (ነገሥታት) ተነሡ ፥ እሊህም ፥ ይገዙ ፥ ዘንድ ፥ ተነሡ ፥ በጥፍራቸውም ፥ (ሠራዊት ፥) ይታወክሉ ።

፫፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ እነሱም ፥ ጠፉ ፥ ሥጋቸውም ፥ ሁሉ ፥ ተቃጠለ ፥ ምድርም ፥ ፈጽማ ፥ ደነገጠች ፥ እኔም ፥ ከብዙ ፥ ምርምር ፥ የተነሣ ፥ ደነገጥሁ ፥ በጽኑ ፥ ፍርሃትም ፥ ነቃሁ ።

፬፥ ልቡናዬን ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሥራ ፥ ስትመረምሪ ፥ አንቺ ፥ ይኸን ፥ ሁሉ ፥ አደረግሽኝ ፥ አልኋት ።

፭፥ ሰውነቱ ፥ ደከመች ፥ ልቡናዬም ፥ እጅግ ፥ ተጨነቀች ፥ በብዙ ፥ ፍራት ፥ ተይዤ ፥ ምንምን ፥ ኃይል ፥ የለኝ ፥ በዚችም ፥ ሌሊት ፥ ደነገጥሁ ።

፮፥ ለዘላለሙ ፥ ያጸናኝ ፥ ዘንድ ፥ አሁንም ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ እለምናለሁ ።

፯፥ አቤቱ ፥ ጌታዬ ፥ በፊትህ ፥ ባለሚልነትን ፥ ካገኘሁ ፥ በንተ ፥ ዘንድ ፥ ራሴንም ፥ ካስደነቅሁ ፥ ልመናዬም ፥ በፊትህ ፥ ከደረሰች ።

፰፥ ከመፍራት ፥ አድነህ ፥ አጽናኝ ፥ አልሁት ፥ ልቡናዬ ፥ ፈጽማ ፥ ደስ ፥ ይላት ፥ ዘንድ ፥ የሚያስፈራ ፥ የዚህን ፥ የሕልም ፥ ትርጓሜ ፥ ለኔ ፥ ለባሪያህ ፥ ንገረኝ ፥ አልሁ ።

፱፥ በኋላ ፥ ዘመን ፥ የሚደረገውን ፥ ስለ ፥ ዓለሙ ፥ ወራት ፥ ጎልፈትም ፥ ያሰየኸኝ ፥ አንተ ፥ ደግ ፥ ሰው ፥ አድርገሃልና ፥ ና ፥ የሕልምህን ፥ ትርጓሜ ፥ ንገረኝ ፥ አልሁ ።

፲፥ ያየኸው ፥ የዚህ ፥ የሕልምህ ፥ ትርጓሜ ፥ እንዲህ ፥ ነው ፥ አለኝ ።

፲፩፥ ከባሕር ፥ ሲወጣ ፥ ያየኸው ፥ ይህ ፥ አሞራ ፥ ለወንድምህ ፥ ለዳንኤል ፥ በሕልም ፥ የታየችው ፥ አራተኛዋ ፥ መንግሥት ፥ (እስክንድር ፥) ናት ።

፲፪፥ ዛሬ ፥ ላንተ ፥ እኔ ፥ እንደተረጐምኩልህ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ለሱ ፥ አልተረጐምሁለትም ።

፲፫፥ እነሆ ፥ ዘመን ፥ ይመጣል ፥ በዚህ ፥ ዓለምም ፥ ከሷ ፥ አስቀድሞ ፥ ከነበሩት ፥ መንግሥታት ፥ ይልቅ ፥ የምታስፈራ ፥ መንግሥት ፥ ትነሣለች ።

፲፬፥ በሷም ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ነገሥታት ፥ ይነሣሉ ።

፲፭፥ ዳግመኛ ፥ የሚነግሠውም ፥ ከሥራ ፥ ሁለት ፥ ነገሥታት ፥ በዘመኑ ፥ ፈጽሞ ፥ የሚጸና ፥ ነው ።

፲፮፥ ያየሃቸው ፥ የሊህ ፥ ያሥራ ፥ ሁለቱ ፥ ክንፎች ፥ ትርጓሜ ፥ ይህ ፥ ነው ።

፲፯፥ ቃልን ፥ ሲናገር ፥ ያየው ፥ ይህም ፥ ከዘመዱ ፥ የተወለደ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ በመንግሥት ፥ ሁለተኛው ፥ የሚሆን ፥ ከሱ ፥ የተወለደ ፥ አይደለም ።

፲፰፥ ትርጓሜው ፥ እንዲህ ፥ ነው ፥ ከዚያም ፥ መንግሥት ፥ አፊፋኖስ ፥ አንጥያኮስ ፥ ይወለዳል ፥ መን

ግሥት ፡ እጠፋ ፡ እጠፋ ፡ ትላለች ፡ በግዛቷ ፡ እጅግ ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፡ እንጂ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ አትጠፋም ።

፲፱፡ ከክንፎቹ ፡ ራሶች ፡ ሲወጡ ፡ ያየኸውም ፡ ይህ ።

፳፡ ትርጓሜው ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ዘመናቸው ፡ የከፋ ፡ ወራታቸው ፡ ያጠረ ፡ ጅ ፡ ነገሥታት ፡ በሷ ፡ ይነግሣሉ ፡ ሁለቱ ፡ ግን ፡ ከነሳቸው ፡ በዘ መናቸው ፡ መካከል ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉ ።

፳፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዓራቱ ፡ መንግሥታት ፡ የሚጠፉ በት ፡ ጊዜ ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ይጠበቃል ፡ ሁለቱ ፡ ነገሥታትም ፡ (አጀም ፡ ሮም ፡) ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ይጠበቃሉ ።

፳፪፡ ገም ፡ ብለው ፡ ያየሀቸው ፡ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ ራሶች ።

፳፫፡ ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ ሦስቱን ፡ ነገሥታት ፡ ያስነሣል ፡ በውስጧ ም ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ይሠራሉ ፡ ምድር ንም ፡ መከራ ፡ ነገር ፡ ያጸኑባታል ።

፳፬፡ ከሳቸው ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ከነገሥታቱ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ በውስጧ ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሰዎች ፡ በብዙ ፡ ፍራት ፡ መከራ ፡ ያጸኑባቸዋል ።

፳፭፡ የመንግሥት ፡ መገኛ ፡ ናቸውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከነገሥታት ፡ በላይ ፡ ተባሉ ።

፳፮፡ በመኻታው ፡ የሚሞት ፡ ከለሳቸው ፡ አንዱ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ፡ ታላቅ ፡ ራሱ ፡ ሲጠፋ ፡ ያየ ኸው ፡ ይህ ፡ አንዱ ፡ አንጥያኮስ ፡ ነው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ተጨንቆ ፡ ይሞታል ።

፳፯፡ የቀሩት ፡ እሊህ ፡ ሁለቱ ፡ ግን ፡ በጦር ፡ ይሞታሉ ።

፳፰፡ አንዱ ፡ በጥሊሞስ ፡ ኋላ ፡ በጦር ፡ ይሞታል ።

፳፱፡ በየማናዊ ፡ ሥልጣን ፡ ወደጸና ፡ ወደ ፡ በጥሊ ሞስ ፡ ሲሔዱ ፡ ያየሀቸው ፡ እሊህ ፡ ሁለቱ ፡ (አጀም ፡ ሮም ፡) ናቸው ።

፴፡ ትርጓሜው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኋላ ፡ ዘመን ፡ የጠበቃቸው ፡ የጥፋት ፡ መጀመሪያ ፡ የሚደረግባቸው ፡ አጀም ፡ ሮም ፡ ናቸው ፡ አንተ ፡ እንዳየኸውም ፡ ብዙ ፡ ጸብ ፡ ክርክር ፡ ይደረጋል ።

፴፩፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ እያናፋ ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ አንበሳ ፡ ያን ፡ አሞራ ፡ የተናገረው ፡ በኃጢአ ቱም ፡ የሰደበው ፡ የሰማህ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ።

፴፪፡ እግዚአብሔር ፡ ለኋላ ፡ ዘመን ፡ የጠበቀው ፡ ከዳ ዊትም ፡ ወገን ፡ የሚወለድ ፡ ይህ ፡ አንበሳ ፡ (ከደቂቀ ፡ ከስሙናይን ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ነው ፡) መጥቶም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይነግራቸ ዋል ፡ ስለበደላቸውም ፡ ይሰድባቸዋል ፡ በፊታ ቸውም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይገልጥባቸዋል ።

፴፫፡ በደኅንነቸው ፡ አስቀድሞ ፡ ያቆማቸዋል ፡ ከሰ ደባቸውም ፡ በኋላ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያጠፋቸዋል ።

፴፬፡ ከክህደት ፡ የቀሩ ፡ መቃብያንን ፡ ግን ፡ በቸርነቱ ፡ በከበረ ፡ አውራጃየ ፡ (ኢየሩሳሌም ፡) ያድናቸ ዋል ፡ አስቀድሜ ፡ የነገርኩህ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአ ትም ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።

፴፭፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ሕልምህ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ትርጓሜውም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ።

ይህን ፡ ምሥጢር ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ላንተ ፡ ብቻ ፡ እንድታውቀው ፡ አደረ ገህ ።

፴፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ያየኸውን ፡ ሁሉ ፡ በብራና ፡ ጻፈው ፡ በተሠወረ ፡ ቦታም ፡ አኑረው ።

፴፰፡ ይህን ፡ ምሥጢር ፡ በልቡናቸው ፡ ለመጠበቅ ፡ እንዲቻላቸው ፡ አንተ ፡ ለምታውቃቸው ፡ ላዋ ቆች ፡ ሰዎች ፡ አስተምራቸው ።

፴፱፡ አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊገልጽልህ ፡ የወ ደደውን ፡ ታይ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ።

፵፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተለይቶ ፡ ሄደ ፡ እሊህ ፡ ሰባት ፡ ቀኖች ፡ እንዳለፉ ፡ እኔም ፡ ወዳገር ፡ እንዳልገ ባው ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ትንሹም ፡ ትልቁም ፡ ወገኖቼ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደኔ ፡ መጡ ።

፵፩፡ አንተን ፡ ምን ፡ በደልንህ ፡ እኛን ፡ ትተኸን ፡ በዚህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ምንስ ፡ አሳዘንህ ።

፵፪፡ ከሚለቅሙት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ፍሬ ፡ እን ዲቀር ፡ በጨለማ ፡ ቦታ ፡ ውስጥም ፡ ፋና ፡ እን ዲያበራ ፡ በጥልቅ ፡ ባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ወደብ ፡ መርከቡን ፡ ጸጥ ፡ እንዲያደርግ ፡ ከነቢያት ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ቀርተኸናልና ፡ አንተን ፡ ምን ፡ በደልንህ ፡ አሉኝ ።

፵፫፡ ወይስ ፡ ያገኘችን ፡ መከራ ፡ አልበቃችንምን ። በዚያ ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ እኛ ፡ የምናሻላቸው ፡ አይደለንምና ፡ አንተስ ፡ የምትለየን ፡ ከሆነ ፡ ጽዮን ፡ በተቃጠለች ፡ ጊዜ ፡ በተሻለን ፡ ነበር ፡ አሉት ።

፵፬፡ ይኸንን ፡ ተናግረው ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ አለቀሱ ።

፵፭፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስም ፡ አጠራራችን ፡ አለና ፡ የማይዘነጋን ፡ እሱም ፡ ጽኑ ፡ ነውና ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ እመኑ ።

፵፮፡ የእስራኤልም ፡ ወገኖች ፡ አትዘኑ ፡ ብዙ ፡ መለ ስሁላቸው ።

፵፯፡ እኔስ ፡ አልተዋችሁም ፡ ከናንተም ፡ አልርቅም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የመጣሁ ፡ ስለ ፡ ጽዮን ፡ ጥፋት ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታችንን ፡ ተከትሎ ፡ ስለ ፡ መጣብ ንም ፡ መከራ ፡ ይቅርታን ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ።

፵፰፡ አሁንም ፡ ሁላችሁም ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ግቡ ፡ እኔም ፡ ወደናንተ ፡ እመጣለሁ ።

፵፱፡ ከነዚህም ፡ ወራቶች ፡ በኋላ ፡ በገራችሁ ፡ ወዳለ ፡ ቦታችሁ ፡ ግቡ ፡ እንዳልኋቸው ፡ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ገቡ ።

፶፡ እኔ ፡ ግን ፡ እንዳዘዘኝ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ በምድረ ፡ በዳው ፡ ውስጥ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥሁ ፡ ከም ድረ ፡ በዳ ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ ተመገብሁ ፡ በነዚያም ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ ከምድረ ፡ በዳው ፡ ቅጠል ፡ በላሁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ከዚህም ፡ ከሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡ ሕልምን ፡ አየሁ ።

፪ እነሆ ፡ ጽኑ ፡ ነፋስ ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ አየሁ ፡ የባሕርም ፡ ማዕበል ፡ ሞገዱ ፡ ሁሉ ፡ ታወከ ።

፫ ያ ፡ ነፋስ ፡ በሰው ፡ አምሳል ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ አያለሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሰማይ ፡ ደመናዎች ፡ ጋራ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ፡ ፊቱን ፡ መልሶ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ወደሱ ፡ ይመጣል ።

፬ ቃሉ ፡ እየወጣ ፡ ሁሉ ፡ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ይቀልጣል ፡ ሰም ፡ እደሮ ፡ ማር ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እንዲቀልጥ ፡ ቃሉን ፡ የሰሙ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይቀልጣሉ ።

፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ስፍር ፡ ቁጥር ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ከባሕር ፡ የወጣ ፡ ይኸን ፡ ሰው ፡ ይጣሉት ፡ ዘንድ ፡ ከራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ሲሰበሰቡ ፡ አየሁ ።

፮ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሠራ ፡ በላዩም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ (መስቀል ።)

፯ ከመስቀል ፡ ያደረሰውን ፡ መርምሬ ፡ ላውቅ ፡ ወደድሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ማወቅ ፡ ተሳነኝ ።

፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሊይዙት ፡ የተሰበሰቡ ፡ (አይሁድ ፡) ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ፈሩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይይዙት ፡ ዘንድ ፡ ደፋፈሩ ።

፱ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በከበቡት ፡ ጊዜ ፡ ወደሱም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በነሱ ፡ ሥልጣኑን ፡ አላጸናባቸውም ፡ ጦሩንም ፡ አላነሣባቸውም ፡ የባዳ ፡ ፀብቱንም ፡ ምንምን ፡ አላነሣባቸውም ።

፲ ከአፉ ፡ የእሳት ፡ ማዕበልን ፡ ከከንፈሩ ፡ የእሳት ፡ ነበልባልን ፡ ከንደበቱም ፡ የእሳት ፡ ፍምን ፡ እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ አወጣ ፡ እንጂ ፡ ሥልጣኑን ፡ አልገለጸባቸውም ፡ ያ ፡ የእሳት ፡ ማዕበል ፡ ያ ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ፡ ያ ፡ የእሳት ፡ ፍሙም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሆነ ፡ በከበቡት ፡ ሊገድሉትም ፡ ዘንድ ፡ በመጡ ፡ በነዚያ ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ ሆኖ ፡ ወረደባቸው ።

፲፩ ከአቃጠሏቸው ፡ ጢስ ፡ ከመዳቸው ፡ ትቢያ ፡ በቀር ፡ ከለሳቸው ፡ የሚድን ፡ እስኪታጣ ፡ ድረስ ፡ ሁሉንም ፡ አቃጠላቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተነሣሁ ።

፲፪ ከተነሣሁም ፡ በኋላ ፡ ያንን ፡ ሰው ፡ ከዚህ ፡ ሲወርድ ፡ አየሁት ፡ (ክርስቶስን ፡) ስምሞች ፡ የሚሆኑ ፡ ብዙ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ወደሱ ፡ ጠራ ።

፲፫ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ወደሱ ፡ መጡ ፡ (ሐዋርያት ፡) ከነሳቸውም ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ አሉ ፡ ከለሳቸው ፡ ያዘኑም ፡ አሉ ፡ ከለሳቸው ፡ የታሰሩ ፡ አሉ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ደንግጬ ፡ ተነሣሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመንኩ ።

፲፬ ቀድሞ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡ ጌትነትህን ፡ ለኔ ፡ ለባርያህ ፡ አሳየኸኝ ፡ ልመናዬን ፡ እንድትሰማልኝ ፡ አደረግህልኝ ።

፲፭ አሁንም ፡ የዚህ ፡ የሕልሜን ፡ ትርጓሜ ፡ ዳግመኛ ፡ ንገረኝ ።

፲፮ ነገር ፡ ግን ፡ እኔስ ፡ እንደምጠራጠረው ፡ በነዚያ ፡ ወራዶች ፡ ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ይልቁንም ፡ ላልነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።

፲፯ በኋላ ፡ ዘመን ፡ የሚቆያቸውን ፡ ገና ፡ ያልደረሰላቸውን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ባለማወቅ ፡ ክደው ፡ ያዝናሉ ፡ ወዮላቸው ።

፲፰ በሐሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ መከራውን ፡ ፈጽመው ፡ አውቀውታልና ፡ በዘመኑ ፡ ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁላቸው ።

፲፱ በዚህ ፡ ሕልም ፡ እንዳየህ ፡ ጽኑ ፡ ጭንቅ ፡ ብዙ ፡ ድካምን ፡ ያያሉና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወዮላቸው ፡

፳ ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ ሳይደርስ ፡ መሞት ፡ ይሻላል ፡ ደመና ፡ ታይቶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዳጠፋ ፡ ቢሞቱ ፡ ይሻላቸዋል ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ የምታገኛቸውን ፡ መከራ ፡ አያውቁም ።

፳፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህን ፡ የሕልምህን ፡ ትርጓሜ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ይህን ፡ የምትጠይቀኝንም ፡ ነገር ፡ እተረጕምልሃለሁ ።

፳፪ ስለሚቀሩት ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚኖሩበትም ፡ ሰዎች ፡ ተናግረሃልና ፡ ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ።

፳፫ በነዚያ ፡ ወራዶች ፡ ያን ፡ መከራ ፡ የሚቀበሉትን ፡ ሰዎች ፡ ያም ፡ መከራ ፡ የሚያገኛቸውን ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ሃይማኖትና ፡ በጎ ፡ ምግባር ፡ ጽናትም ፡ ያላቸውን ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቃቸዋል ።

፳፬ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድመው ፡ ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሐሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ሕያዋን ፡ ሁነው ፡ የተገኙ ፡ ሰዎች ፡ ፈጽመው ፡ ክቡራን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ዕወቅ ።

፳፭ የዚህስ ፡ የሕልምህ ፡ ትርጓሜ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ሰው ።

፳፮ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ለኋላ ፡ ዘመን ፡ አብ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይህ ፡ ወልድ ፡ ነው ፡ ከመከራም ፡ የተረፉትን ፡ ሰዎች ፡ እሱ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ያኖራቸዋል ።

፳፯ እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ ሆኖ ፡ ካፉ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ የሳት ፡ ፍሕም ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ።

፳፰ ጦሩን ፡ ሳያነሣ ፡ የባዳ ፡ ፀብቱን ፡ ሳያነሣ ፡ የከበቡትን ፡ እሊህን ፡ ብዙዎችን ፡ ያጠፋቸው ፡ ሊገድሉት ፡ የመጡትንም ፡ ሲያጠፋቸው ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ።

፳፱ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚያድንበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ።

፴ ያን ፡ ጊዜ ፡ እስበሳቸው ፡ ይወነጀላሉ ።

፴፩ በከተማ ፡ ያሉቱ ፡ ሰዎች ፡ በከተማ ፡ ካሉት ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ፡ በገጠርም ፡ ያሉቱ ፡ ሰዎች ፡ በገጠር ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ፡ ሠራዊት ፡ ከሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ።

፴፪ ይህም ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ ያሳየሁህ ፡ ምልክቱም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ይገለጣል ።

፴፫ ቃሉንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አገ

ሮቻቸውን፥ እርስበርሳቸውም፥ የሚጣሉበትን፥ ጠባቸውንም ፥ ይተዋሉ ።

፴፬፤ ቀሩዋር ፥ የሌላቸው ፥ ሰዎች ፥ አንድነት ፥ ተሰብ ስበው ፥ ይበዛሉ ፥ መጥተው ፥ ይገድሉት ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥ ወደዱ ፥ ያየኸው ።

፴፭፤ እሱ ፥ ግን ፥ በመስቀል ፥ ይሰቀላል ።

፴፮፤ መስቀል ፥ ይዘጋጃል ፥ ለሁሉም ፥ ፈጽሞ ፥ ተዘ ጋጅቶ ፥ ይታያል ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፈቃድ ፥ ወደ ፥ ተደረገ ፥ በሰው ፥ ፈቃድ ፥ ወዳልተደረገ ፥ ወደ ፥ መስቀል ፥ ሲወጣ ፥ ያየኸው ።

፴፯፤ ኃጢአት ፥ ለመሥራት ፥ እንደ ፥ ዓውሎ ፥ ነፋስ ፥ ፈጣን ፥ የሆኑ ፥ አሕዛብን ፥ በኃጢአታቸው ፥ የሚሰድባቸው ፥ ተቀዳሚ ፥ ተከታይ ፥ የሌለው ፥ ይህ ፥ ወልድ ፥ ነው ፥ የኃጢአታቸውንም ፥ ፍዳ ፥ በፊታቸው ፥ ይገልጥባቸዋል ፥ ኃጢአትም ፥ ለመሥራት ፥ እንደ ፥ እሳት ፥ ነበልባል ፥ የሆኑ ትም ፥ ሰዎች ፥ ጽኑ ፥ ፍዳ ፥ ያመጣባቸዋል ።

፴፰፤ ኃጢአት ፥ ለመሥራት ፥ እንደ ፥ እሳት ፥ ፍም ፥ የሆኑትን ፥ ሰዎች ፥ ድካም ፥ ሳይኖርበት ፥ ከኃጢ አታቸው ፥ ጋራ ፥ ያጠፋቸዋል ።

፴፱፤ ስምሞቹ ፥ የሆኑ ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ ያየሃቸውም ፥ እነዚህ ።

፵፤ እኒህ ፥ በፋርስ ፥ ንጉሥ ፥ በስልምናሶር ፥ ዘመን ፥ ከገራቸው ፥ የተማረኩ ፥ ስልምናሶር ፥ በንጦ ፥ ጊዜ ፥ የማረካቸው ፥ በፈሳሹ ፥ ውሃ ፥ ማዶ ፥ ያኖ ራቸው ፥ ዘጠኙ ፥ ነገድ ፥ ተኩል ፥ ናቸው ፥ ወደ ፥ ዕውቀት ፥ ተመለሱ ፥ ለዕውቀትም ፥ ሌላ ፥ ሆኑ ።

፵፩፤ የወገናቸውን ፥ ነገድ ፥ ይተዉ ፥ ዘንድ ፥ የሰው ፥ ወገን ፥ ወደማይኖርበት ፥ ሀገርም ፥ ይሄዱ ፥ ዘንድ ።

፵፪፤ በሀገራቸው ፥ ሳሉ ፥ ያልጠበቁት ፥ ሕጉን ፥ ይጠ ብቁ ፥ ዘንድ ፥ እነማቸው ፥ ይህችን ፥ ምክር ፥ ከል ቡናቸው ፥ አወጧት ።

፵፫፤ መግቢያቸው ፥ ጠበብ ፥ ወደ ፥ ሆነ ፥ ወደ ፥ ኤፍ ራጥስም ፥ ገቡ ።

፵፬፤ ያን ፥ ጊዜ ፥ እግዚአብሔር ፥ ምልክት ፥ አደረገላ ቸው ፥ የፈሳሹም ፥ ምንጭ ፥ እስኪያልፉ ፥ ድረስ ፥ አቆመላቸው ።

፵፭፤ አገሩ ፥ ግን ፥ ዓመት ፥ ከመንፈቅ ፥ ያስሄዳል ፥ የሀ ገሩም ፥ ስም ፥ አዘፍ ፥ ይባላል ።

፵፮፤ እስከ ፥ ኋላ ፥ ዘመን ፥ ድረስ ፥ በዚያ ፥ ኖሩ ፥ ከዚ ህም ፥ ዳግመኛ ፥ ወደየሀገራቸው ፥ ይመለሱ ፥ ዘንድ ፥ ባላ ።

፵፯፤ ይሻገሩ ፥ ዘንድ ፥ የፈሳሹም ፥ ምንጭ ፥ እግዚአ ብሔር ፥ ዳግመኛ ፥ ያቆምላቸዋል ።

፵፰፤ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ሥላሴ ፥ ብዙዎችን ፥ ወሰኗቸው ፥ የአየኸው ፥ ይህ ፥ ነው ፥ እነሱም ፥ በከበረ ፥ መን ግሥት ፥ ሰማያት ፥ ይገኛሉ ።

፵፱፤ በሱ ፥ የተሰበሰቡ ፥ እነዚያን ፥ ብዙዎች ፥ ሰዎች ፥ በጠፋቸው ፥ ጊዜ ፥ ያን ፥ ጊዜ ፥ የቀሩትን ፥ ወገ ኖች ፥ ያጸናቸዋል ።

፶፤ ያን ፥ ጊዜ ፥ ምልክቱን ፥ ያሳያቸዋል ።

፶፩፤ እኔም ፥ አቤቱ ፥ ጌታዬ ፥ ይህንን ፥ ንገረኝ ፥ ከባ ሕር ፥ መካከል ፥ ሰው ፥ ሲወጣ ፥ እኔ ፥ ያየሁት ፥ ስለ ፥ ምንድነው ፥ አልሁት ።

፶፪፤ ማንም ፥ ማን ፥ በጥልቅ ፥ ባሕር ፥ ውስጥ ፥ ያለ ውን ፥ ማወቅ ፥ እንዳይችል ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ ካሉ ፥ ሰዎችም ፥ ክርስቶስን ፥ እንደዚሁ ፥ ማንም ፥ ማን ፥ ማወቅ ፥ የሚችል ፥ የለም ፥ ሰዓቱ ፥ ቀኑ ፥ በደረሰ ፥ ጊዜ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ከሱም ፥ ጋራ ፥ ያሉት ፥ ሰዎችም ፥ ማወቅ ፥ አይችሉም ።

፶፫፤ ያየኸው ፥ የሕልምህም ፥ ትርጓሜው ፥ ይህ ፥ ነው ፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ላንተ ፥ ብቻ ፥ አሳየሁህ ።

፶፬፤ ግዳጅህን ፥ ትተህ ፥ የኔን ፥ ግዳጅ ፥ ተከትለሃልና ፥ ሕጌንም ፥ ፈልገሃልና ።

፶፭፤ አነዋወርህን ፥ ለውጠሃል ፥ ተዘጋጅተሃልና ፥ ጥበ ብንም ፥ እናት ፥ አድርገሃልና ።

፶፮፤ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ እንደዚህ ፥ ገለጥሁልህ ፥ ዋጋህ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አለና ፥ እንግዲህስ ፥ ወዲህ ፥ ከጥቂት ፥ ቀን ፥ በኋላ ፥ ወደኔ ፥ ና ፥ የምነ ግርህ ፥ ሌላ ፥ ነገር ፥ አለና ፥ ድንቅ ፥ ነገርም ፥ እተ ረጕምልሃለሁ ፥ ወደኔ ፥ ና ።

፶፯፤ እግዚአብሔርን ፥ ፈጽሜ ፥ እያመሰገንሁት ፥ በየ ቀኑ ፥ ስለሚያደርገው ፥ ስለ ፥ ታምራቱ ።

፶፰፤ ዘመኖቹንም ፥ እንደሚሠራው ፥ አድርጌ ፥ በየዘ መኑም ፥ እንደሚሠራው ፥ አድርጌ ፥ እግዚአብ ሔርን ፥ ፈጽሜ ፥ እያመሰገንሁት ፥ ወደ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ሄድኩ ፥ በዚያም ፥ ሦስት ፥ ቀን ፥ አደርሁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩፤ በሦስተኛው ፥ ቀን ፥ ከእንጨት ፥ ሥር ፥ ተቀ ምጬ ፥ ሳለሁ ።

፪፤ ከዚያች ፥ እንጨት ፥ አፍዛዣ ፥ ቃል ፥ መጣ ፥ ዕገዛ ፥ ዕገዛ ፥ ብሎ ፥ ጠራኝ ፥ እነሆ ፥ እኔ ፥ አለሁ ፥ አልሁት ፥ ተነሥቼም ፥ ቆምሁ ።

፫፤ ሙሴን ፥ ፈጽሜ ፥ ታየሁት ፥ ወገኖቼ ፥ እስራ ኤል ፥ ለግብፅ ፥ ሰዎች ፥ በተገዙ ፥ ጊዜ ፥ ጳውስ ፥ በሚባል ፥ እንጨት ፥ ሥር ፥ ተናገርሁት ።

፬፤ ወደ ፥ ግብፅ ፥ ላክሁት ፥ ወገኖቼንም ፥ ከግብፅ ፥ አወጣኋቸው ፥ ሙሴንም ፥ ወደ ፥ ደብረ ፥ ሲና ፥ ወሰድሁት ፥ ብዙ ፥ ዘመንም ፥ በኔ ፥ ዘንድ ፥ አኖ ርሁት ።

፭፤ ብዙ ፥ ድንቅ ፥ ነገርን ፥ ነገርሁት ፥ የዘመኑንም ፥ ምሥጢር ፥ አሳየሁት ፥ የኋላውንም ፥ ዘመን ፥ ፈጽሜ ፥ ነገርሁት ።

፮፤ ይህን ፥ ነገር ፥ ተናገር ፥ ይህን ፥ ሠውር ፥ ብየ ፥ አዘዝሁት ።

፯፤ አውንም ፥ ላንተ ፥ የነገርሁህን ፥ ያን ፥ ነገር ፥ ታውቅ ፥ ዘንድ ፥ እነግርሃለሁ ።

፰፤ ያየኸው ፥ ሕልምህን ፥ የሰማኸውን ፥ ትርጓሜ ውንም ፥ በልቡናህ ፥ ጠብቀው ።

፱፤ መላእክት ፥ ከሰው ፥ ለይተው ፥ ይወስዱሃልና ፥ ከዚህም ፥ በኋላ ፥ ዓለም ፥ እስኪያልፍ ፥ ድረስ ፥ እንዳንተ ፥ ያሉ ፥ ሰዎች ፥ በሉበት ፥ በታ ፥ ከል ጆች ፥ ጋራ ፥ ትኖራለህና ፥ የሰማኸውን ፥ በልቡ ናህ ፥ አስተውለው ።

፲፤ ይህ ፥ ዓለም ፥ የሕፃንነቱ ፥ ወራት ፥ አልጎልና ፥ ዘመኑም ፥ አርጅቷልና ።

፲፩፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ የሚያልፍበት ፡ ዘመኑ ፡ ከዓሥር ፡ ተከፍሏልና ፡ እስከ ፡ ዓሥርም ፡ ድረስ ፡ ደርሷልና ።

፲፪፡ የዓሥረኛው ፡ እኩሌታው ፡ ቀርቷልና ።

፲፫፡ አሁን ፡ ቤትህን ፡ አዘጋጅ ፡ ያዘኑትንም ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ፡ አዋቆቻቸውንም ፡ ልብ ፡ አስደርጋቸው ፡ የምታልፍ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡ ተዋት ።

፲፬፡ የኀዘንን ፡ አሳብ ፡ እንግዲህ ፡ ተው ፡ የፈራሽ ፡ የበስባሽ ፡ ሰው ፡ አሳብን ፡ ተው ፡ የሚሞት ፡ ሰው ፡ አሳብን ፡ ተው ፡ አለመሞትን ፡ ገንዘብ ፡ አድርግ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጥነህ ፡ ትሔድ ፡ ዘንድ ፡ ምግባር ፡ ትሩፋት ፡ ሥራ ።

፲፭፡ ይች ፡ ያየሃት ፡ መከራ ፡ ዛሬ ፡ ደርሳለችና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ዳግመኛ ፡ ከሷ ፡ የምትከፋ ፡ መከራ ፡ ትደረጋለች ።

፲፮፡ ዓለም ፡ እያረጀ ፡ እየደከመ ፡ ይሔዳልና ፡ እንደ ዚህ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ክፋታቸው ፡ ትበዛለች ።

፲፯፡ ይህ ፡ ያየኸው ፡ ሐሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ቸኮለ ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ ትጠፋለችና ፡ አሰትም ፡ ነገር ፡ ትጸናለች ።

፲፰፡ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ እንግዲህስ ፡ ወዲህ ፡ በፊትህ ፡ እናገራለሁ ።

፲፱፡ አቤቱ ፡ እኔ ፡ እንዳዘዝከኝ ፡ እሔዳለሁና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ አስተምራቸዋለሁ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ዳግመኛ ፡ የሚወለዱትን ፡ ሰዎች ፡ ማን ፡ ያስተምራቸዋል ።

፳፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በድንቁርና ፡ አለና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ዕውቀት ፡ የላቸውም ።

፳፩፡ አሪትህ ፡ ጠፍታለችና ፡ የሠራሃውን ፡ ሥራ ፡ ትሠራው ፡ ዘንድ ፡ ያለህንም ፡ የሚያውቀው ፡ የለም ።

፳፪፡ በፊትህስ ፡ ባለሚልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ላክልኝና ፡ ከጥንቱ ፡ ጀምሮ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ልጻፍ ፡ ሊድኑ ፡ የወደዱ ፡ ሰዎች ፡ የደኅንነት ፡ መንገድ ፡ ማግኘት ፡ ሰው ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ በአሪትህ ፡ እንዳለ ፡ አድርጌ ፡ እጽፍ ፡ ዘንድ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ላክልኝ ።

፳፫፡ መለሰለኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ሔደህ ፡ ወገኖችህን ፡ ሰብስባቸው ፡ እስከ ፡ አርባ ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ እንዳይፈልጉህ ፡ አትፈልጉኝ ፡ በላቸው ።

፳፬፡ አንተ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ብራና ፡ ሰብስብ ፡ እነሳቸው ፡ ለጽፈት ፡ ብልሆች ፡ ናቸውና ፡ ሶርያ ፡ ደርብያን ፡ ሰላምያን ፡ ኢቁናን ፡ አሳሄል ፡ እሊህ ፡ አምስቱን ፡ ሰዎች ፡ ካንት ፡ ጋራ ፡ አምጣቸው ።

፳፭፡ ወደዚህ ፡ ና ፡ በልቡናህ ፡ የጥበብ ፡ ዕውቀትን ፡ አሳድርብሃለሁ ፡ ትጽፍ ፡ ዘንድ ፡ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ እስክትጨርስ ፡ ድረስ ፡ እንግዲህ ፡ ያቺ ፡ ዕውቀት ፡ አትለይህም ።

፳፮፡ በጨረስህም ፡ ጊዜ ፡ ገልጠህ ፡ የምታደርገው ፡ አለ ፡ የምትሠውርም ፡ ነገር ፡ አለ ፡ ለአዋቂዎችም ፡ ታስተምራቸዋለህ ፡ ነገ ፡ በዚህ ፡ ሰዓት ፡ ትጽፍ ፡ ዘንድ ፡ ትጀምራለህ ፡ አለኝ ።

፳፯፡ እንደ ፡ አዘዘኝ ፡ ሔጄ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰብሁ ።

፳፰፡ እስራኤል ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሰሙ ።

፳፱፡ አባቶቻችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ግብፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ኖሩ ፡ ከግብፅም ፡ አወጣቸው ።

፴፡ የደኅንነት ፡ ሕግን ፡ ተቀብለው ፡ አልጠበቁም ፡ ከነሱቸውም ፡ በኋላ ፡ ያላችሁት ፡ እናንተም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ካዳችሁት ።

፴፩፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ ሰጠን ፡ ጽዮን ፡ የምትባል ፡ ሀገርንም ፡ አወረሰን ፡ እላንተም ፡ አበቶቻችሁም ፡ ካዳችሁት ፡ እርሱንም ፡ መበደል ፡ አልተዋችሁም ፡ የአዘዛችሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕጉን ፡ አልጠበቃችሁም ።

፴፪፡ እውነተኛ ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ የሰጣችሁን ፡ ቀማችሁ ።

፴፫፡ አሁንም ፡ እናንተ ፡ በዚህ ፡ በባቢሎን ፡ አላችሁ ፡ ወንድሞቻችሁ ፡ ግን ፡ ከናንተ ፡ ተለይተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አሉ ።

፴፬፡ ልቡናችሁን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያስገዛችሁት ፡ እንደዚሁ ፡ ልቡናችሁን ፡ የገሠጣችሁት ፡ እንደሆነ ፡ ሕጉንም ፡ የጠበቃችሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አትሞቱም ።

፴፭፡ ከሞት ፡ በኋላ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያመጣልና ፡ እኛንም ፡ በሕይወት ፡ አያኖረንምና ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ የጻድቃን ፡ ስማቸው ፡ ይገለጣል ፡ የኃጢአተኞችም ፡ ሥራቸው ፡ ይገለጣል ።

፴፮፡ እናንተ ፡ ወደኔ ፡ የሚመጣ ፡ አይኑር ፡ እስከ ፡ አርባ ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ አትፈልጉኝ ።

፴፯፡ እንዳዘዘኝ ፡ እሊህን ፡ አምስቱን ፡ ሰዎች ፡ ይዤ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳው ፡ ሔደን ፡ በዚያም ፡ ተቀመጥን ።

፴፰፡ በማግሥቱ ፡ ቃል ፡ ዕዝራ ፡ ዕዝራ ፡ ብሎ ፡ ጠርቶ ፡ አፍህን ፡ ክፈት ፡ እኔም ፡ የማጠጣህን ፡ ጠጣ ፡ አለኝ ።

፴፱፡ አፌንም ፡ በከፈትሁ ፡ ጊዜ ፡ ውሀ ፡ የተመላ ፡ መልኩ ፡ እሳት ፡ የሚመስል ፡ መጠጥን ፡ አጠጣኝ ።

፵፡ አንሥቼ ፡ ጠጣሁት ፡ ልቡናየም ፡ ፈጽሞ ፡ ዕውቀትን ፡ ተናገረ ፡ በልቡናየ ፡ ዕውቀት ፡ በዛ ፡ ልቡናየም ፡ ትጠብቀዋለች ፡ ታስበዋለች ።

፵፩፡ አፌ ፡ ተከፈተ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ዕውቀት ፡ አልተወሰነብኝም ።

፵፪፡ ለነዚያ ፡ ላምስቱ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ዕውቀትን ፡ ገለጸላቸው ፡ የማያውቁት ፡ ምልክት ፡ የሆነ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ቀጥለው ፡ ቀጥለው ፡ ጻፉ ፡ በዚያም ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ፡ እነሱስ ፡ ቀን ፡ ቀን ፡ ይጽፋሉ ።

፵፫፡ ማታ ፡ ማታ ፡ ይመገባሉ ፡ እኅል ፡ ይበላሉ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ቀን ፡ እጽፋለሁ ፡ ሌሊትም ፡ ዝም ፡ አልልም ።

፵፬፡ በነዚያ ፡ በአርባው ፡ ቀኖች ፡ ሐያ ፡ አራት ፡ መጻሕፍት ፡ ተጻፉ ።

፵፭፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ አርባ ፡ ቀኖች ፡ በተፈ

ጸሙ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገረኝ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ የጻፍኩትን ፡ ያንን ፡ ገልጠህ ፡ አድር
ገው ፡ ያነበው ፡ ዘንድ ፡ የሚገባው ፡ የማይገባ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ያንብበው ።
፵፮ የውቀት ፡ ምሥጢር ፡ የጥበብም ፡ ምሥጢር ፡
እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሀም ፡ ያለ ፡ ዕውቀት ፡ ላላ
ቸው ፡ አለቆች ፡ ለሆኑ ።
፵፯ ሰዎች ፡ ታስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ተመ
ልከት ።
፵፰ እንዳዘዘኝም ፡ አደረግሁ ፡ በአራተኛውም ፡
ዘመን ፡ ከሚቈጠሩ ፡ ከብዙ ፡ ሱባዔ ፡ ባምስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በተፈጠረ ፡ ካምስት ፡
ሺህ ፡ ዘመን ፡ ኋላ ፡ ጨረቃ ፡ ሠርቅ ፡ ባደረገች ፡
ጨለማዋን ፡ በአጣች ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ በሦ
ስተኛው ፡ ወር ።
፵፱ በዘጠና ፡ አንደኛው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ጽፎ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ መላእክት ፡ ዕዝራን ፡ ይዘው ፡ እንደሱ ፡
ያሉ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ ብሔረ ፡
ሕያዋን ፡ ወሰዱት ፡ እሱም ፡ ዕዝራ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጥበብ ፡ የጻፈ ፡ ተባለ ።

* * *

አነቃቅቶ ፡ ላስጀመረን ፡ አስጀምሮ ፡ ላስፈጸ
መን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ ለዘላለሙ ፡
ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ዕዝራ ፡ የተናገ
ረው ፡ ነገር ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።
እውነት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ይሁን ፡ ይሁን ፡
ይደረግልን ።

መጽሐፈ ዕዝራ ካልዕ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ አኢዮስያስ ፡ ለፈጣሪው ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡ በጉን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ አመጣ ፡ በመጀመሪያ ፡ በሚያዝያ ፡ አሥ
ራራት ፡ ቀን ፡ በጉን ፡ ሠዉ ።
፪ ካህናቱን ፡ በየማዕርጋቸው ፡ አቆማቸው ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡
በየሰሞናቸው ፡ ሠራቸው ።
፫ ሌዋውያንንም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለተሾሙ ፡
ለካህናቱ ፡ ተገዙ ፡ የንጉሡ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡
ሰሎሞን ፡ በሠራው ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ የሕጉ ፡ ማደሪያ ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡ በም
ትመሰገንበት ፡ ሥርዓት ፡ አክብሯቸው ፡ አላ
ቸው ።
፬ ታቦተ ፡ ጽዮንን ፡ በጫንቃችሁ ፡ መሸከም ፡ አይ
ገባችሁም ። አሁንም ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አምልኩት ፡ የእስራኤልንም ፡ ወገኖች ፡
ደስ ፡ አሰኟቸው ።
፭ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ታሪክ ፡ በተጻ
ፈበት ፡ የልጁ ፡ የሰሎሞንም ፡ ገናንነት ፡ በተጻ
ፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ በሕዐማን ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡
በየበታችሁ ፡ በየሀገራችሁ ፡ በየነገዳችሁ ፡ ተዘ
ጋጁ ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ በወንድሞቻችሁ ፡ በእስ
ራኤል ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡
በቤተ ፡ መቅደስ ፡ በየበታችሁ ፡ በየሹመታ
ችሁ ፡ ቁሙ ።
፮ በዓልንም ፡ አድርጉ ፡ ለወንድሞቻችሁም ፡ መሥ
ዋዕቱን ፡ አዘጋጁ ፡ ለሙሴ ፡ በተሰጠው ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።
፯ አኢዮስያስም ፡ በዚያ ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡
እልፍ ፡ ፍየሎችንና ፡ በጎችን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡
ላሞችን ፡ ሰጣቸው ፡ ለካህናትና ፡ ለወገኖቹ ፡
ለሌዊም ፡ ልጆች ፡ ከንጉሥ ፡ ቤት ፡ እንዳህ ፡
ሰጠ ።
፰ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለተሾሙ ፡ ካህናት ፡ ለዘኪያ
ስና ፡ ለኬልቅያስ ፡ ለሰሉያስም ፡ በዓል ፡ ሊያደ
ርጉበት ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ከስድስት ፡ መቶ ፡ በጎ
ችን ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ በሮችን ፡ አዘ ፡ ሰጠ ።
፱ ሳሚያስና ፡ ኢኮንያስ ፡ ሰብያስና ፡ ወንድሙ ፡
ናትናኤል ፡ ኢየራምና ፡ ኪያሎስ ፡ ሹማምት ፡
ነበሩ ። ሌዋውያንም ፡ በዓል ፡ ሊያደርጉበት ፡
ሺ ፡ በጎች ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በሮችን ፡ ሰጣቸው ።
፲ በሥርዓቱም ፡ የጸኑ ፡ ሌዋውያንና ፡ ካህናትም ፡
እንዲህ ፡ መልካም ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፡ ቂጣንም ፡
በየነገዳቸው ፡ ተመገቡ ።
፲፩ በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ በአሪት ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡ በሕ
ዝቡ ፡ ፊት ፡ በያበቶቻቸው ፡ ሹመት ፡ መሥዋ
ዕቱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ።
፲፪ በነጋውም ፡ እንደዚሁ ፡ አደረጉ ፡ እንደ ፡ ሥር
ዓታቸው ፡ በጉን ፡ በእሳት ፡ አጨሱ ፡ መሥዋዕ
ቱንም ፡ በጋን ፡ ቀቀሉ ፡ በብረት ፡ ምጣድም ፡
ጠበሱ ።
፲፫ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ያለውን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ሰደዱላቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገልጋ
ዮች ፡ ለሚሆኑ ፡ ለወንድሞቻቸው ፡ ለአሮን ፡
ልጆች ፡ ሠዉላቸው ።
፲፬ ካህናቱ ፡ ግን ፡ ከብዛቱ ፡ የተነሣ ፡ ከጊዜው ፡
እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ የሰባውን ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዉ ፡ ሌዋውያንም ፡ ለራሳቸው ፡ ለወንድሞቻ
ቸው ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡
አቀረቡ ።
፲፭ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ የካህናቱ ፡ የአሳፍ ፡
ልጆች ፡ ዳዊት ፡ በሠራው ፡ ሥርዓት ፡ በሹመ
ታቸው ፡ ጠንተው ፡ መሥዋዕቱን ፡ ሠዉ ፡ ከን
ጉሡ ፡ የተሾሙ ፡ ዘካርያስና ፡ አሳፍ ፡ ዑዱን
ስም ፡ ሠዉ ።
፲፮ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ደጃፍ ፡ የሚዘጉ ፡ በረኞ
ችም ፡ ሠዉ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሌዋውያን ፡
ያዘጋጁላቸው ፡ ነበርና ፡ ከሰሞኑ ፡ የሚያጓድል ፡

አልነበረም ።

፲፯ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርበው ፡ ጨረሱ ።

፲፰ ንጉሡ ፡ ኢዮስያስ ፡ እንዳዘዘ ፡ ያንጊዜ ፡ በዓል ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ አቀረቡ ።

፲፱ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ ያሉ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቂጣ ፡ እየበሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የሚያከብሩት ፡ በዓለ ፡ ፋሲካን ፡ አደረጉ ።

፳ ከነቢዩ ፡ ከሳሙኤል ፡ ወዲህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ በዓል ፡ አልተደረገም ።

፳፩ የእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ኢዮስያስ ፡ እንዳደረገው ፡ ሌዋውያንና ፡ ካህናቱም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተማርከው ፡ የነበሩ ፡ ተመልሰው ፡ በዚያ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉና ፡ አይሁድም ፡ እንዳደረጉት ፡ በዓል ፡ አላደረጉም ።

፳፪ ኢዮስያስ ፡ በነገሠ ፡ በአሥራ ፡ ስምንት ፡ ዘመን ፡ ያንን ፡ በዓል ፡ አደረገ ።

፳፫ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በተመላበት ፡ ልቡና ፡ ኢዮስያስ ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ኖረ ።

፳፬ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ እንደተጻፈ ፡ ከነገሥታቱና ፡ ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመው ፡ ስለበደሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቃሉን ፡ አጸና ፡ ላሳዘኑት ።

፳፭ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ኢዮስያስ ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡ የኤፍራጥስ ፡ ሰዎችን ፡ ለመውጋት ፡ በአዋጅ ፡ አርበኞችን ፡ ይዞ ፡ በዘመተ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮስያስ ፡ ወጥቶ ፡ በጠብ ፡ ተቀበለው ።

፳፮ የግብፅ ፡ ንጉሥም ፡ እኔ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ ጠብ ፡ አለኝ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ይሁዳው ፡ ንጉሥ ፡ ላከበት ።

፳፯ የኤፍራጥስን ፡ ወንዝ ፡ ሰዎች ፡ እዋጋለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ ገሸር ፡ ከሚሆን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታገዝር ፡ የመጣሁ ፡ አንተን ፡ ልወጋ ፡ አይደለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡ አለ ፡ አሉም ፡ ይረዳኛል ፡ መንገዴን ፡ ልቀቅልኝ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ አለው ።

፳፰ ኢዮስያስም ፡ ከሠረገላዎቹ ፡ ጋራ ፡ ሆኖ ፡ መንገዱን ፡ አለቅም ፡ አለ ፡ አኔኡስ ፡ በሚባል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይዋጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ጸና ፡ እንጂ ፡ ሲዋጋ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሉ ፡ የነገረውን ፡ ነገር ፡ መስማት ፡ እምቢ ፡ አለ ።

፳፱ አለቆችም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኢዮስያስ ፡ ወረዱ ።

፴ ኢዮስያስም ፡ ብላቴኖቹን ፡ ተዋግቼ ፡ ደክሚያለሁና ፡ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አውጡኝ ፡ አላቸው ፡ ብላቴኖቹም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አወጡት ።

፴፩ በሴላ ፡ ሠረገላ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባ ፡ ከዚያው ፡ ሞቶ ፡ በባቱ ፡ መቃብር ፡ ተቀበረ ።

፴፪ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለኢዮስያስ ፡ አለቀሱለት ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስም ፡ ለንጉሡ ፡ ለኢዮስያስ ፡ አለቀሰለት ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስም ፡ ወንዶች ፡ ከሴቶች ፡ ጋር ፡ አለቀሱለት ፡ ሥርዓት ፡ አድርገው ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ለእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡ ተሰጠ ።

፴፫ ይህም ፡ ሥርዓት ፡ የይሁዳ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ በተጣፈበት ፡ መጣፍ ፡ ተጣፈ ፡ ኢዮስያስም ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በለጠግኑቱም ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ማወቁን ፡ ፈትም ፡ ኋላም ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያሥሩ ፡ ነገድ ፡ የሁለቱ ፡ ነገድ ፡ የእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ በተጻፈበት ፡ መጣፍ ፡ ተጻፈ ።

፴፬ ሕዝቡም ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክን ፡ ከተወለደ ፡ ሐያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ሳለ ፡ ስለ ፡ አባቱ ፡ ፈንታ ፡ አምጥተው ፡ አነገሡት ።

፴፭ ኢኮንያስም ፡ ለእስራኤል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፡ የግብፅ ፡ ፈርዖንም ፡ የሚያነግሠው ፡ መስሎ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባ ።

ሕዝቡንም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ አስገበራቸው ።

፴፮ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡ የይሁዳውንም ፡ ንጉሥ ፡ ወንድም ፡ ኢዮአቄምን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አነገሠው ።

፴፯ ኢዮአቄምም ፡ ሹማምንቱን ፡ አሠራቸው ፡ ወንድሙ ፡ ዘርዮንንም ፡ አሥሮ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሰደደው ።

፴፰ ለይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአቄም ፡ ከተወለደ ፡ ሐያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

፴፱ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዘመተ ፡ በሰንሰለት ፡ አሥሮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሰደደው ።

፵ ናቡከደነፆርም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ማርከ ፡ ወስዶ ፡ በባቢሎን ፡ ባለ ፡ ቤቱ ፡ አኖረው ።

፵፩ ይህም ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ወግ ፡ ታሪካቸው ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽኗል ።

፵፪ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኤልያቄም ፡ ልጁ ፡ በነገሠ ፡ በስምንት ፡ ዘመን ።

፵፫ ለሦስት ፡ ወር ፡ ካሥር ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገሠ ፡ እርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ።

፵፬ በዚያችም ፡ ዓመት ፡ ናቡከደነፆር ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሚመሰገንበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አገባው ።

፵፭ ሴዴቅያስንም ፡ በተወለደ ፡ በሸፏ ፡ ዘመኑ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ አነገሠው ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዘመንም ፡ ነገሠ ።

፲፯፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ ከተናገረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ አልፈራም ።

፲፯፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ ሴዴቅያስና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አስጠርቶ ፡ አማለው ፡ ክሣደ ፡ ልቡናውንም ፡ አጸና ፡ ልቡናውንም ፡ አስታበየ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕጉንም ፡ ካደው ።

፲፱፡ ካህናቱና ፡ በሕዝቡ ፡ የተሾሙ ፡ ሹማምንቱ ፡ ከአሕዛብ ፡ በደል ፡ ይልቅ ፡ ፈጽመው ፡ ብዙ ፡ በደልን ፡ በደሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከበራ ፡ ያለች ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንባት ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ በኃጢአት ፡ አሳደፉ ።

፳፡ ይራራላቸዋልና ፡ ለማደሪያው ፡ ለቤተ ፡ መቅደስም ፡ ይራራልና ፡ መክሮ ፡ ይመልሳቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩን ፡ ከመልእኩ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ላከ ።

፳፩፡ እነዚያ ፡ ግን ፡ በላከው ፡ መልክት ፡ ዘበቱባቸው ፡ እግዚአብሔርም ፡ በነቢያት ፡ አድሮ ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ በሕዝቡ ፡ እስኪፈረድባቸው ፡ ድረስ ፡ በነቢያት ፡ ይዘብቱባቸው ፡ ነበር ።

፳፪፡ ጣዖቱን ፡ አንድ ፡ አድርገው ፡ ያመልኩ ፡ ነበርና ፡ የከላውዴዎን ፡ አውራጃ ፡ የምትሆን ፡ የፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ይዘምቱባቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፳፫፡ ዘምተው ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ በጦር ፡ ጉልማሶችን ፡ ገደሉ ፡ ለጉልማሳም ፡ ለቆንጆም ፡ ለትልቁም ፡ ለትንሹም ፡ ቢሆን ፡ አልራሩም ፡ ሁሉን ፡ ገደሉ ።

፳፬፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያገለግሉበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ጥቃቅኑንምና ፡ ታላላቁንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ታቦትንም ፡ ከቤተ ፡ መንግሥት ፡ ዕቃ ፡ ቤትም ፡ ያለውን ፡ ሣጥኑን ፡ ሁሉ ፡ ማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዱ ።

፳፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ አቃጠሉ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጽሯን ፡ አፈረሱ ፡ ግምቧን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ።

፳፮፡ በውጭ ፡ ያለውን ፡ ያማረውንም ፡ ዕቃዋን ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ።

፳፯፡ ከጦር ፡ የቀሩ ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሰዎቻቸውን ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ማርከ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዳቸው ።

፳፰፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዕረፍት ፡ በምታደርግበት ፡ ደስ ፡ ይላት ፡ ዘንድ ፡ ሰብዓ ፡ ዘመን ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ በጠፋችበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ከመታረስ ፡ ከመቆፈር ፡ ታርፋለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ከመጀመሪያይቱ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እስከ ፡ ነገሠበት ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ተጨረሰ ።

፪፡ እግዚአብሔርም ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡ ልቡና ፡ አነሣሣ ፡ በሚገዛው ፡ አገርም ፡ ሁሉ ፡ አዋጅ ፡ ነገረ ።

፫፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ አነገሠኝ ።

፬፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ አውራጃ ፡ በምትሆን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ አስነሣኝ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።

፭፡ እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይኑርና ፡ የይሁዳ ፡ ክፍል ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጥቼ ፡ ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከወገኖቹ ፡ የመረጠው ፡ ማነው ።

፮፡ በያገራችሁ ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የሚሠሩበት ፡ ወርቁን ፡ ብሩን ፡ በየአውራጃችሁ ፡ ዕቦዱ ።

፯፡ እናንተም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የሚሠሩበት ፡ ከብቱንና ፡ ፈረሱን ፡ ስለት ፡ ካለው ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ጨምራችሁ ፡ ሠዉ ፡ አለ ።

፰፡ በነገደ ፡ ብንያምና ፡ በነገደ ፡ ይሁዳ ፡ አገሮች ፡ የተሾመ ፡ ሹማምንት ፡ በየነገዳቸው ፡ ያውጡ ፡ ሕዝቡም ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ ያውጡ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልቡናውን ፡ ያነሣሣለት ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይውጣ ።

፱፡ ባውራጃቸው ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ በከብትና ፡ በፈረስ ፡ ስለት ፡ ያለባቸውም ፡ ሰዎች ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለመሥራት ፡ ልቡናቸው ፡ የወደደ ፡ ሁሉ ፡ ይርዱ ፡ አለ ።

፲፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርኮ ፡ ወስዶ ፡ በጣዖቶቹ ፡ ቤት ፡ ያኖረውን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ አወጣ ።

፲፩፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስም ፡ በወጣው ፡ ጊዜ ፡ ለጠባቂው ፡ ለሚትረደጢ ፡ ሰጠው ፡ በይሁዳ ፡ የተሾመ ፡ ሰልምናስም ፡ ከእርሱ ፡ እጅ ፡ ተቀበለ ፡ የወጭቱም ፡ ቁጥር ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ የወርቁ ፡ ወጭት ፡ ሠላሳ ፡ ነው ፡ የብሩም ፡ ወጭት ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ነው ።

፲፪፡ የብሩ ፡ ወጭት ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ነው ፡ የወርቁም ፡ ጣሰ ፡ ሠላሳ ፡ ነው ።

፲፫፡ የብሩም ፡ ጣሰ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ካራት ፡ መቶ ፡ አሥር ፡ ነው ።

፲፬፡ ተመቶ ፡ የተሠራ ፡ ሌላ ፡ የጥቃቅኑ ፡ ዕቃ ፡ ሺ ፡ ነው ።

፲፭፡ ስልምናሶር ፡ ከወሰደው ፡ ምርኮ ፡ ጋራ ፡ በባቢሎን ፡ የተቀበለው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያገባው ፡ የብሩም ፡ የወርቁም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ካራት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ ዘጠኝ ፡ ነው ።

፲፮፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ አውራጃ ፡ ከነዚያ ፡ ወገን ፡ ያስቆጠራቸውም ፡ አሉ ፡ ሚጥራዳጢና ፡ ቢልሞስ ፡ ራቲ

ሞስና ፣ ጠቢልዮስ ፣ ጸሐፌ ፣ የሚሆን ፣ ሲሳዮ
ስና ፣ ብሔል ፣ ቢጤልሞስ ፣ ከነዚህ ፣ በታች ፣
የተሾሙ ፣ እሊህ ፣ በሰማርያ ፣ የሚኖሩ ፣ ሁሉ ፣
በሌላም ፣ አገር ፣ ያሉ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ።

፲፯፣ ከባሮችህ ፣ ጸሐፌ ፣ ከሚሆን ፣ ከሰሜልዮስና ፣
ከሚሰግድልህ ፣ ከራቲምስ ፣ በፈንቂና ፣ የሶርያ ፣
ክፍል ፣ በምትሆን ፣ በቂሌ ፣ ያሉና ፣ ከነርሳቸው ፣
በታች ፣ ከተሾሙ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ የተላክች ፣
መልእክት ፣ ለጌታችን ፣ ለንጉሡ ፣ ለአርጤክ
ስስ ፣ ትድረስ ፣ ብለው ፣ ክታብን ፣ ጻፉ ።

፲፰፣ አሁንም ፣ ጌታችን ፣ ንጉሥ ፣ ሆይ ፣ ይህን ፣
ታውቅ ፣ ዘንድ ፣ መቅደሷንና ፣ ቤተ ፣ መንግሥ
ቱን ፣ ቅጽሯንና ፣ አደባባዩን ፣ አድሰው ፣ ይሠሩ ፣
ዘንድ ፣ እነሆ ፣ ካንተ ፣ ወደኛ ፣ የመጡ ፣ አይ
ሁድ ፣ ተንከለኛ ፣ ከዳተኛ ፣ አገር ፣ ወደምትሆን ፣
ወደ ፡ኢየሩሳሌም ፣ ሔዱ ።

፲፱፣ ያች ፣ አገር ፣ ከተሠራች ፣ ቅጽሯም ፣ ካለቀ ፣
ከዚያ ፣ በኋላ ፣ ግብር ፣ አይገብሩም ፣ ዳግመኛም ፣
መንግሥታችንን ፣ ቀምተው ፣ ቤተ ፣ መቅደስን ፣
አሳምረው ፣ ይሠራሉ ።

፳፣ አሁንም ፣ ቸል ፣ አትበል ፣ ስለዚህም ፣ ነገር ።

፳፩፣ ያባቶቻችሁ ፣ ወግ ፣ ታሪክ ፣ ከተጻፈበት ፣ መጽ
ሐፍ ፣ ይፈልጉ ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ ንጉሡ ፣ ወደ ፣
ቂሮስ ፣ ላክ ።

፳፪፣ ያቺ ፣ ሀገር ፣ ባገሩ ፣ ሁሉ ፣ ያሉ ፣ ነገሥታትን ፣
እንድታስከዳ ፣ ስለዚህ ፣ የተጻፈ ፣ ወግ ፣ ታሪክ ፣
ታገኛለህ ።

፳፫፣ አይሁድም ፣ ከአያቶቻቸው ፣ ጀምሮ ፣ ከዳተ
ኞች ፣ እንደሆኑ ፣ ተጽፎ ፣ ታገኛለህ ፣ ስለዚህ ፣
ነገር ፣ ያች ፣ አገር ፣ ትጥፋ ።

፳፬፣ አሁንም ፣ ጌታችን ፣ ንጉሥ ፣ ሆይ ፣ ነገር ፣ እንን
ገርህ ፣ ያች ፣ አገር ፣ ከተሠራች ፣ ቅጽሯም ፣ ከተ
ፈጸመ ፣ በኋላ ፣ ከዚያ ፣ ወደፈንቂና ፣ የሶርያ ፣
ክፍል ፣ ወደምትሆን ፣ ወደቂሌ ፣ አያሳልፍች
ሁም ፣ አሉት ።

፳፭፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ንጉሡ ፣ ለቤሔልማቴምና ፣ በጻ
ፈለት ፣ ለራቲምስ ፣ ለጻፈው ፣ በሰሜልያስም ፣
በፈንቂስና ፣ በሰማርያ ፣ ለሚኖሩ ፣ ከነሳቸው ፣
በታች ፣ ለሚሆኑ ፣ ለቀሩትም ፣ እንዲህ ፣ የም
ትል ፣ ደብዳቤ ፣ እንደጻፉለት ፣ ጻፈባቸው ።

፳፮፣ እኔም ፣ የላካችሁትን ፣ ደብዳቤ ፣ አንብቤ ፣ ይፈ
ልጉ ፣ ዘንድ ፣ አዘዝሁ ፣ ያቺም ፣ ሀገር ፡ ከያታ ፣
ከቀደመ ፣ አያታ ፣ ጀምሮ ፣ ነገሥታቱን ፣ የም
ትከዳ ፣ እንደ ፡ሆነች ።

፳፯፣ ሰዎችም ፡ከዳተኞች ፡እንደሆኑ ፡ሥራቸውም ፣
ሰልፍ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ የኢየሩሳሌምም ፣ ነገሥ
ታት ፣ አርበኞችም ፣ ክፉዎች ፣ የፈንቂስምና ፣
የሶርያ ፣ ክፍል ፣ የምትሆን ፣ ቂሌንም ፣ እንደተ
ገዙላቸው ፣ አገኙ ።

፳፰፣ አሁንም ፣ እነዚያ ፣ ሰዎች ፣ ያቺን ፣ አገር ፣ መሥ
ራትን ፣ ይከለክሏቸው ፣ ዘንድ ፣ እነሆ ፡ አዘ
ዝሁ ።

፳፱፣ ነገሥታት ፡በሚደክሙ ፡ግንዘብ ፡ክፋትን ፡እን
ዳታበዛ ፡በውስጧ ፡ምንምን ፡የሚሠራ ፡ሰው ፡
አይኑር ።

፴፣ ከዚህ ፡በኋላ ፡ጸሐፌ ፡የሚሆን ፡ስልምዮስና ፡
ራቲሞስ ፡ከነዚያም ፡በታች ፡የተሾሙ ፡ሹማ
ምት ፡ንጉሡ ፡አርጤክስስ ፡የጻፋትን ፡ያቺን ፡
ክታብ ፡ባነበቢት ፡ጊዜ ፡ከብዙ ፡ሠራዊት ፡
ጋራ ፡ወደ ፡ኢየሩሳሌም ፡በብዙ ፡ችኮላ ፡ፈረሰ
ቻቸውን ፡አስነሡ ፡የሚሠሩትን ፡ይከለክሉ ፡
ጀመሩ ።

፴፩፣ ኢየሩሳሌም ፡ቤተ ፡መቅደስም ፡ሥራ ፡የፋ
ርስ ፡ንጉሥ ፡ዳርዮስ ፡እስከ ፡ነገሠበት ፡እስከ ፡
ሁለተኛይቱ ፡ዘመን ፡ድረስ ፡መሠራቱ ፡ቀረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፣ ንጉሡ ፡ዳርዮስም ፡በሚገዛው ፡ቤተ ፡ሰዎ
ችና ፡በግዛቱ ፡ላሉ ፡በፋርስ ፡በሜዶን ፡ላሉ ፡
መኳንንት ፡ሁሉ ።

፪፣ ዕራቅ ፡ማሠሮችና ፡ለደጃዝማቾች ፡ሁሉ ፡
መቶ ፡ኻያ ፡ሰባት ፡ምስፍና ፡ላሉበት ፡ለሕን
ደኬ ፡ሰዎች ፡ሁሉና ፡ለሹማምንቱ ፡ሁሉ ፡እስከ ፡
ኢትዮጵያ ፡ድረስ ፡ላሉ ፡ሰዎች ፡ደግ ፡በዓል ፡
አደረገ ።

፫፣ በልተው ፡ጠጥተው ፡ጠገቡ ፡ከዚህም ፡በኋላ ፡
ወደ ፡ቤታቸው ፡ገቡ ፡ንጉሡ ፡ዳርዮስ ፡ግን ፡
ወደ ፡እልፍኙ ፡ገብቶ ፡ተኛ ።

፬፣ ንጉሡን ፡የሚጠብቁት ፡ሦስት ፡ራስ ፡ጠባ
ቂዎች ፡ባለሟሎች ፡ነበሩ ።

፭፣ ኑ ፡ሁላችን ፡መርጠን ፡አንድ ፡አንድ ፡ቃል ፡
እንናገር ፡የሚወደድ ፡ነገር ፡መርጠን ፡አሸሽ
ለን ፡እንናገር ፡ከባልንጀራው ፡ነገሩ ፡በዕው
ቀት ፡ለበለጠለት ፡ሰው ፡ንጉሡ ፡ዳርዮስ ፡ብዙ ፡
ገንዘብ ፡ይስጠው ፡ነገሩ ፡በመወደድ ፡ይል ፡
ስለ ፡ነሣ ፡ዋጋ ፡ድርጎ ፡ይዳርገው ።

፮፣ ነጭ ፡ሐር ፡ያልብሰው ፡በወርቅ ፡ዋንጫም ፡
ይጠጣ ፡በወርቅ ፡አልጋም ፡ይተኛ ፡የወርቅ ፡
ሠረገላም ፡ይቀመጥ ፡ነጭ ፡ሐርም ፡ይልበስ ፡
ባንገቱም ፡ዝርግፍ ፡ወርቅ ፡ይሠር ።

፯፣ ነገሩ ፡ስለ ፡ተወደደለት ፡ከንጉሥ ፡ቀጥሎ ፡ይቀ
መጥ ፡የንጉሥ ፡ባለሟል ፡ይሁን ።

፰፣ ከዚህም ፡በኋላ ፡ሁሉም ፡ቃላቸውን ፡ጽፈው ፡
አትመው ፡ከንጉሡ ፡ከዳርዮስ ፡መክዳ ፡በታች ፡
አኖሩት ።

፱፣ ከዕንቅልፉም ፡በተነሣ ፡ጊዜ ፡ያቺን ፡ደብዳቤ ፡
እንሰጣታለን ፡ነገሩ ፡ለተወደደለት ፡ንጉሥ ፡
በፋርስ ፡ያሉ ፡ሦስቱ ፡ባለሟሎቹ ፡በዚሁ ፡
እንደ ፡ተጻፈ ፡ይፍረዱለት ፡አሉ ።

፲፣ አንዱ ፡ወይን ፡ያሸንፋል ፡ብሎ ፡ጻፈ ።

፲፩፣ ሁለተኛውም ፡ንጉሥ ፡ያሸንፋል ፡ብሎ ፡ጻፈ ።

፲፪፣ ሦስተኛውም ፡ሴቶች ፡ያሸንፋሉ ፡ከነዚህ ፡
ሁሉ ፡እውነት ፡ነገር ፡ታሸንፋለች ፡ብሎ ፡ጻፈ ።

፲፫፣ ከዚህ ፡በኋላ ፡ንጉሡ ፡በነቃ ፡ጊዜ ፡ያቺን ፡
መጽሐፍ ፡አንሥተው ፡ሰጥተው ፡አነበበት ።

፲፬፣ በሜዶንና ፡በፋርስ ፡ያሉ ፡ዕራቅ ፡ማሠሮችን ።

፲፭፣ ሹማምንቱንና ፡ደጃዝማቾችን ፡አለቆችንና ፡
መኳንንቶችን ፡ይመጡ ፡ዘንድ ፡ላከ ፡ያችንም ፡

መጽሐፍ ፣ ተቀምጠው ፣ በፊታቸው ፣ አነበ
ቢት ።
፲፯፣ ንጉሡ ፣ እሊያን ፣ ሦስቱን ፣ ሰዎች ፣ ዋሯቸው ፣
ራሳቸው ፣ መጥተው ፣ ነገራቸውን ፣ ይናገሩ ፣
አለ ፣ ጠርተዋቸው ፣ ወዳዳራሹ ፣ ገቡ ።
፲፰፣ በሉ ፣ ነገራችሁን ፣ ተናገሩ ፣ አላቸው ፣ ወይን ፣
ያሸንፋል ፣ ብሎ ፣ መጀመሪያ ፣ የተናገረው ፣ ይና
ገር ፣ ጀመረ ።
፲፱፣ እንዲህ ፣ አለ ፣ እናንተ ፣ ሰዎች ፣ ወይን ፣ የሚ
ጠጣውን ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ እንዲያሸንፈው ፣ አእ
ምሮውንም ፣ እንዲያሳጣ ፣ አስተውሉ ፣ ብሎ ፣
ተነናገረ ።
፳፬፣ የድኃውንና ፣ የንጉሡን ፣ የጌታውንና ፣ የባሪያ
ውን ፣ የባለጸጋውንና ፣ የድኃውንም ፣ ልቡና ፣
አንድ ፣ ያደርገዋል ።
፳፭፣ የሰውን ፣ ሁሉ ፣ ልቡና ፣ ወደተድላ ፣ ደስታ ፣
መልሶ ፣ ደስ ፣ ያሰኛቸዋል ፣ ኃዘኑን ፣ ሁሉ ፣ አያ
ስቡትም ፣ ግዳጁንም ፣ ሁሉ ፣ አያስቡትም ።
፳፮፣ የሰውን ፣ ሁሉ ፣ ልቡና ፣ ደርሶ ፣ ባለጸጋ ፣ ያደ
ርገዋል ፣ ንጉሡንም ፣ አያከብረውም ፣ ፈጣሪያ
ቸውንም ፣ አያስቡትም ፣ ሰውን ፣ ሁሉ ፣ ጽኑ ፣
ጽኑ ፣ ነገር ፣ ያናግረዋል ።
፳፯፣ በጠጡትም ፣ ጊዜ ፣ ወዳጅ ፣ ወዳጁን ፣ ወንድም ፣
ወንድሙን ፣ ይረሳዋል ፣ አምባገሮ ፣ አስነሥቶ ፣
ሾተላቸውን ፣ ያማዝዛቸዋል ።
፳፰፣ ከሥካራቸውም ፣ በነቁ ፣ ጊዜ ፣ ያደረጉትን ፣ አያ
ስቡትም ።
፳፱፣ እናንተ ፣ ሰዎች ፣ ያለውድ ፣ በግድ ፣ እንዲህ ፣
የሚያደርግ ፣ ወይን ፣ አያሸንፍም ፣ ትላላችሁን ፣
አላቸው ፣ እርሱም ፣ እንዲህ ፣ ብሎ ፣ ተናግሮ ፣
ከዚያ ፣ በኋላ ፣ ዝም ፣ አለ ።

ምዕራፍ ፣ ፬ ።

፩፣ ንጉሥ ፣ ያሸንፋል ፣ ብሎ ፣ የተናገረው ፣ ሁለ
ተኛውም ፣ ይናገር ፣ ጀመረ ።
፪፣ እናንተ ፣ ሰዎች ፣ ምድርን ፣ ሰዎች ፣ የሚያሸን
ፍት ፣ አይደለምን ፣ ባሕርንም ፣ በሚገዢት ፣ በው
ስጧ ፣ ያለውንም ፣ ሁሉ ፣ የሚገዙ ፣ አይደለምን ።
፫፣ የነዚህ ፣ ሁሉ ፣ ጌታቸው ፣ ነው ፣ ፊጽሞ ፣ ይገ
ዛቸዋል ፣ እርሱ ፣ ያዘዛቸውንም ፣ ሁሉ ፣ ይሠ
ራሉ ።
፬፣ ባልንጀራችሁንም ፣ ግደሉ ፣ ቢላቸው ፣ ይገድ
ላሉ ፣ ወደ ፣ ሰልፍም ፣ ሂዱ ፣ ቢላቸው ፣ ይሄ
ዳሉ ፣ ተራሮችንም ፣ ንዳችሁ ፣ ሚዳ ፣ አድር
ጉት ፣ ቢላቸው ፣ ይንዳሉ ፣ አጥሩን ፣ ግንቡን ፣
አፍርሱ ፣ ቢላቸው ፣ ያፈርሳሉ ።
፭፣ የንጉሡን ፣ ትእዛዝ ፣ እምቢ ፣ እንዳይሉ ፣ ያላቸ
ውን ፣ ይገድላሉ ፣ እነርሳቸውንም ፣ ይገድሏቸ
ዋል ፣ ንጉሥም ፣ ድል ፣ ቢነሣ ፣ የማረኩትን ፣
ምርኮ ፣ ሁሉ ፣ ለንጉሥ ፣ ይመልሳሉ ።
፮፣ ያልዘመቱ ፣ ያልተዋጉ ፣ ምድርንም ፣ የሚያርሱ ፣
ሰዎችንም ፣ ዘርተው ፣ አዝመራቸውን ፣ በገቡ ፣
ጊዜ ፣ ግብሩን ፣ ለንጉሥ ፣ ይሰጣሉ ።
፯፣ እርሱ ፣ ግን ፣ አንድ ፣ ብቻ ፣ ነው ፣ ግረፉ ፣ ቢላ
ቸውም ፣ በግድ ፣ ባልንጀራቸውን ፣ ይምቱ ፣
ቢላቸው ፣ ይመታሉ ፣ ተዉ ፣ ቢላቸው ፣ ይተ
ዋሉ ።
፰፣ ግረፉ ፣ ቢላቸውም ፣ ይገርፋሉ ፣ ሥሩ ፣ ቢላቸ
ውም ፣ ይሠራሉ ፣ አፍርሱ ፣ ቢላቸው ፣ ያፈር
ሳሉ ።
፱፣ ቀሩጡ ፣ ቢላቸው ፣ ይቆርጣሉ ፣ ትከሉ ፣ ቢላ
ቸው ፣ ይተክላሉ ።
፲፣ ሕዝቡ ፣ ሁሉ ፣ ሠራዊቱ ፣ ሁሉ ፣ ላንድ ፣ ንጉሥ ፣
ይገዙታል ፣ ይህም ፣ ይህ ፣ ነው ፣ ከዚህም ፣
ጋራ ፣ እሱ ፣ ተቀምጦ ፣ በልቶ ፣ ጠጥቶ ፣ ይተ
ኛል ።
፲፩፣ ሌላው ፣ ዙሪያውን ፣ ከበ ፣ ይጠብቃል ፣ ከተኛ ፣
በኋላ ፣ ከነርሱ ፣ አንዱ ፣ ሄዶ ፣ ጕዳዩን ፣ ማድ
ረግ ፣ የሚችል ፣ የለም ፣ ሌት ፣ ከዘብ ፣ እደሩ ፣
ቀን ፣ ካጀብ ፣ ዋሉ ፣ ቢላቸው ፣ እምቢ ፣ ይሉት ፣
ዘንድ ፣ አይችሉም ።
፲፪፣ እናንተ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ እንዲህ ፣ ሆኖ ፣ የሚታ
ዘዝለት ፣ ንጉሥ ፣ አያሸንፍም ፣ ትላላችሁን ፣
አለ ፣ ይህንን ፣ ተናግሮ ፣ ከዚያ ፣ በኋላ ፣ ዝም ፣
አለ ።
፲፫፣ ጽድቅና ፣ ሴት ፣ ያሸንፋሉ ፣ ያለ ፣ ሦስተኛውም ፣
ይናገር ፣ ጀመረ ፣ ይኸውም ፣ ዘሩባቤል ፣ ነው ።
፲፬፣ እናንተ ፣ ሰዎች ፣ ንጉሡ ፣ ከሁሉ ፣ የሚበልጥ ፣
አይደለምን ፣ ለንጉሡስ ፣ የሚገዙ ፣ ሰዎች ፣ ብዙ ፣
አይደሉምን ፣ ወይንስ ፣ ብርቱ ፣ አይደለምን ፣
እኒህንስ ፣ የሚገዝቸው ፣ የሚያዛቸው ፣ ማነው ።
፲፭፣ ንጉሡን ፣ የወለዱት ፣ ሴቶች ፣ አይደሉምን ፣
ምድርና ፣ በሕርን ፣ የሚገዙ ፣ ሰዎችንስ ፣ ሁሉ ፣
የወለዱ ፣ ሴቶች ፣ አይደሉምን ።
፲፮፣ ከነርሳቸው ፣ ተወለዱ ፣ ወይን ፣ ከርሱ ፣ የሚገኝ
በት ፣ የወይን ፣ ሐረግን ፣ የሚተክሉ ፣ ሰዎችን ፣
ወልደው ፣ የሚያሳድጉ ፣ ሴቶች ፣ አይደሉምን ።
፲፯፣ ፈትለው ፣ ሰፍተው ፣ ወንዶችን ፣ የሚያከብሩ
ዋቸው ፣ እነርሳቸው ፣ አይደሉምን ፣ ወንዶችም ፣
ያለ ፣ ሴት ፣ መኖር ፣ አይቻላቸውም ።
፲፰፣ ምንም ፣ ብሩን ፣ ወርቁን ፣ መልካሙን ፣ ገንዘብ ፣
ሁሉ ፣ ቢሰበስቡ ፣ መልኳ ፣ ያማረ ፣ ደም ፣ ግባቷ ፣
የተወደደ ፣ አንዲት ፣ ሴትን ፣ በዩ ፣ ጊዜ ።
፲፱፣ ያን ፣ ሁሉ ፣ ትተው ፣ እርሷን ፣ እርሷን ፣ ያያሉ ፣
ነገሯንም ፣ ይሰማሉ ፣ ሁሉም ፣ ምን ፣ ታምር ፣
እያሉ ፣ ያደንቃሉ ፣ ከወርቅና ፣ ከብር ፣ ካማረ
ውም ፣ ገንዘብ ፣ ሁሉ ፣ እርሷን ፣ ይመርጧታል ።
፳፣ ልጅም ፣ ያሳደገውን ፣ አባቱን ፣ ትቶ ፣ አገሩንም ፣
ትቶ ፣ ሚስቱን ፣ ተከትሎ ፣ ይሄዳል ።
፳፩፣ ስለ ፣ ሚስቱ ፣ ሰውነቱን ፣ ለመከራ ፣ አሳልፎ ፣
ይሰጣል ፣ አባት ፣ እናቱን ፣ አገሩንም ፣ አያስባ
ቸውም ።
፳፪፣ ሴቶች ፣ እንዲያሸንፉችሁ ፣ በዚህ ፣ ታውቃላ
ችሁ ፣ ጥራችሁ ፣ ግራችሁ ፣ ያመጣችሁትን ፣
ገንዘብ ፣ ሁሉ ፣ ለሴቶች ፣ የምትሰጧቸው ፣ አይ
ደላችሁምን ።
፳፫፣ ሰው ፣ ጦሩን ፣ ይዘ ፣ በሕሩን ፣ ዋኝቶ ፣ ወንዙን ፣
ተሻግሮ ፣ ሄዶ ፣ ይሰርቃል ።

፲፬ በጨለማም ፡ ይሄዳል ፡ አንበሳም ፡ ቢያይ ፡ ፈርቶ ፡ አይመለስም ፡ በሰረቀም ፡ ጊዜ ፡ ሰርቆ ፡ ያመጣውን ፡ ይሰጣታል ።

፲፭ ሰው ፡ ከወለዱት ፡ ከናቱና ፡ ካባቱ ፡ ሚስቱን ፡ ያወዳታል ።

፲፮ በሴቶች ፡ ምክንያት ፡ አእምሮአቸውን ፡ አጥተው ፡ ተገኘ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ስለነርሳቸውም ፡ በሮች ፡ የሆኑ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።

፲፯ በሴቶችም ፡ ምክንያት ፡ ፈጽመው ፡ በድለው ፡ የሞቱ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ።

፲፰ አውንም ፡ የምናገረውን ፡ ነገር ፡ ካልተቀበላች ሁኝ ፡ ንጉሥ ፡ በሚገዛው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የሚፈራ ፡ አይደለምን ? አሕዛብስ ፡ ሁሉ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ወደርሱ ፡ መቅረብን ፡ የሚፈሩ ፡ አይደለምን ?

፲፱ እነሆ ፡ የንጉሡ ፡ ቁባት ፡ የከበረ ፡ የበርጠቁ ፡ ልጅ ፡ ኤጴሚን ፡ በንጉሡ ፡ ቀኝ ፡ ትቀመጣለች ።

፳ የንጉሡን ፡ ዘውድ ፡ ካራሱ ፡ ላይ ፡ አውርዳ ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡ ትደፋለች ፡ የንጉሡንም ፡ ፈት ፡ ትመታዋለች ።

፳፩ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጋራ ፡ ንጉሥ ፡ አኁን ፡ ያያል ፡ ብትስቅ ፡ ይስቃል ፡ ብትቆጣም ፡ ትናገር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣዋም ፡ ይበርድ ፡ ዘንድ ፡ ያቆላምጣታል ።

፳፪ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሴቶች ፡ አያሸንፉምን ፡ አለ ።

፳፫ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡና ፡ ሹማምንቱ ፡ ዓይን ፡ ለዓይን ፡ ተያዩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የጽድቅን ፡ ነገር ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ።

፳፬ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ጽድቅ ፡ ሁሉን ፡ ድል ፡ የሚነሣ ፡ አይደለምን ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለች ፡ ምድር ፡ ደግ ፡ ናት ፡ በቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማዩም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ በቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ፀሐይም ፡ ከምሥራቅ ፡ ተነሥቶ ፡ በምዕራብ ፡ ገብቶ ፡ ዙሮ ፡ በምሥራቅ ፡ ፈጥኖ ፡ ይመጣል ፡ በመስዕ ፡ በኩል ፡ ዙሮ ፡ ባንዲት ፡ ቀን ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ይወጣል ።

፳፭ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ፀሐይ ፡ ታላቅ ፡ አይደለምን ፡ ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ በልጣ ፡ ታሸንፋለች ።

፳፮ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅን ፡ ይፈልጋታል ፡ ሰማይም ፡ በርሷ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ በርሷ ፡ ፈጽሞ ፡ ያልፋል ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ በያዘ ፡ ሰው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይገኝም ።

፳፯ ወይን ፡ በደለኛ ፡ ነው ፡ ንጉሥ ፡ በደለኛ ፡ ነው ፡ ሴቶችም ፡ በደለኞች ፡ ናቸው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በደለኛ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በጽድቅ ፡ የለም ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በበደላቸው ፡ ይሞታሉ ።

፳፰ ጽድቅ ፡ ግን ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ታሸንፋለች ፡ ሕይወት ፡ ናት ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ፈጽማ ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ።

፳፱ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መለየት ፡ የሰውን ፡ ፈት ፡ አይቶ ፡ ማድላት ፡ የለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ጽድቅ ፡ በሐሰት ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ በክፉ ፡ ሰውም ፡ አታድርበትም ፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ሥራዋን ፡ ይወዳል ።

፴ ጽድቅ ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ አሰት ፡ አይፈርድም ፡ እርሷም ፡ ድል ፡ ትነሣለች ፡ መንግሥት ፡ ገናንነት ፡ ያለሙ ፡ ሁሉ ፡ አገዛገም ፡ በርሷ ፡ ይገኛል ፡ ጌትነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፡ ብሎ ፡ ገመ ፡ አለ ።

፴፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ደግ ፡ ናት ፡ ከሁሉ ፡ ትበልጣለች ፡ ፈጽማ ፡ ድል ፡ ትነሣለች ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ።

፴፪ ንጉሡም ፡ ዘሩባቤልን ፡ የምትወደውን ፡ ፈጽመህ ፡ ከተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ለምን ፡ አደርግልሃለሁ ፡ አንተ ፡ አዋቂ ፡ ሆነሃልና ፡ በቆይታ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ትቀመጣለህ ፡ የኔ ፡ ባለሟሌም ፡ ትሆናለህ ፡ አለው ።

፴፫ እርሱም ፡ ንጉሡን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ትሠራት ፡ ዘንድ ።

፴፬ ባቢሎንን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ በዚያም ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ በተሰለ ፡ ጊዜ ፡ ቂሮስ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የወሰደውን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱንም ፡ ሁሉ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ በነገሥህ ፡ ጊዜ ፡ የተሳልከውን ፡ ስእለት ፡ አስብ ፡ አለው ።

፴፭ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ይሁዳን ፡ ባጠፉት ፡ ጊዜ ፡ አይሁድ ፡ ያቃጠሏት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ እንደ ፡ ተሳልክ ፡ አስተውል ።

፴፮ አውንም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ የምማልድህ ፡ የምለምንህ ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ካንተ ፡ የምፈልጋት ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ይቺ ፡ ናት ፡ ሰማይን ፡ ለፈጠረ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሳልከውን ፡ ስእለትክን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ጌታዬ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡ ካንደበትህ ፡ የወጣውንም ፡ ነገር ፡ ጨርስ ፡ አለው ።

፴፯ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ዘሩባቤልን ፡ አቅፎ ፡ ሳመው ፡ እርሱን ፡ ይሸኙት ፡ ዘንድ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ይሸኙት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ የወጡ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ያሰናብታቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አለቆችና ፡ ወደ ፡ ራቅ ፡ ማሠሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መኳንንትና ፡ ወደ ፡ ሹማምንቱም ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ጻፈለት ።

፴፰ ከርሱ ፡ ጋር ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የዋንዛውን ፡ የዝግባውን ፡ እንጨት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲያመጡ ፡ በደጋ ፡ ላሉ ፡ ሰዎችና ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ ለሹማምንትም ፡ ሁሉ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደላቸው ።

፴፱ አርበኞቻቸው ፡ የሚሆኑ ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ከመገዛታቸው ፡ ነፃ ፡ ያወጧቸው ፡ ዘንድ ፡ በሚገዛው ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ለሚወጡ ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጽፎ ፡ ደብዳቤ ፡ ሰደደላቸው ።

፵ ከሹማምንቶቻቸውና ፡ ሠራዊት ፡ ማሠሪያዎቻቸው ፡ ከመኳንንቶቻቸውም ፡ ሆኖ ፡ ወደ ፡ አደባባያቸው ፡ ግብር ፡ እንዳያመጡ ፡ ባውራጃቸው ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ግብሩን ፡ ይፍቁላቸው ፡ ዘንድ ፡

አይሁድም ፡ አጽንተው ፡ የያዙትን ፡ በታቸውን ፡ ይተዉ ፡ ዘንድ ።

፯፭፡ ሥራው ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ በመት ፡ በመት ፡ ኻያ ፡ መክለት ፡ ወርቅ ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ።

፯፮፡ እንደ ፡ ሥራቱ ፡ እንደ ፡ ልማዳቸው ፡ በመሠዊያው ፡ ዘወትር ፡ ለሚሠዉት ፡ መሥዋዕት ፡ በመት ፡ በመት ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ መክለት ፡ ዳግመኛም ፡ አሥር ፡ መክለት ፡ ወርቅን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ።

፯፯፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ለመሥራት ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የሚመጡትን ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ከመገዛት ፡ ነፃ ፡ ያወጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ።

፯፰፡ ለሚወጡ ፡ ካህናት ፡ ሁሉ ፡ በሚሠሩ ፡ ገንዘብ ፡ የሥራ ፡ ልብሳቸውንና ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፈላቸው ።

፯፱፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለሌዋውያንም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ላከላቸው ።

፰፡ ለሚገዙ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፈላቸው ።

፰፩፡ ቂሮስም ፡ ከባቢሎን ፡ ያወጣውን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከላቸው ፡ ቂሮስ ፡ ሁሉን ፡ ያደርጉላቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳዘዘላቸው ፡ ዳርዮስም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ልብሳቸውንና ፡ ቀለባቸውንም ፡ እንዳሰጧቸው ፡ አዘዘላቸው ።

፰፪፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዘሩባቤል ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አንባር ፡ አንገቱን ፡ አንቅቶ ፡ ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነ ።

፰፫፡ ድል ፡ መንሣት ፡ ካንተ ፡ ይገኛል ፡ ዕውቀትም ፡ ካንተ ፡ ይገኛል ፡ ጌትነትም ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነው ፡ እኔም ፡ ያንተ ፡ ባሪያ ፡ ነኝ ።

፰፬፡ ዕውቀትን ፡ የሰጠኸኝ ፡ አንተም ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አቤቱ ፡ ጌታችን ፡ አባቶቻችንም ፡ በንተ ፡ አመኑ ።

፰፭፡ ደብዳቤውን ፡ ተቀብሎ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄደ ፡ ለወንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ይኸንን ፡ ነገራቸው ።

፰፮፡ ወጥተው ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይሠሩዋት ፡ ዘንድ ።

፰፯፡ ስመ ፡ የተጠራበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሯት ፡ ዘንድ ፡ ይቅር ፡ ብሎ ፡ ዕረፍትን ፡ የሰጣቸው ፡ ያበቶቻቸውን ፡ ፈጣሪ ፡ አመሰገኑ ፡ መሰንቆውን ፡ በገናውን ፡ እየመቱ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የሚወጡ ፡ ያበቶቻቸውን ፡ ወገኖች ፡ አለቆች ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ለዩ ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሴቶች ፡ ባሮቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ባሮቻቸውን ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ ለዩ ።

፪፡ ዳርዮስም ፡ መሰንቆውን ፡ በገናውን ፡ ከበሮውን ፡ እየመቱ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያደርሷቸው ፡ ዘንድ ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ሺ ፡ ፈረሰኛ ፡ ሰደደ ።

፫፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ እየዘፈኑም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ።

፬፡ በየሀገራቸው ፡ በየወገናቸው ፡ በየሹመታቸው ፡ አውራጃ ፡ የወጡ ፡ ያለቆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።

፭፡ የአሮን ፡ ልጆችና ፡ የፊንሐስ ፡ ልጆች ፡ የወጡ ፡ የሆኑ ፡ ካህናት ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አንዱ ፡ የሰራህዩ ፡ ልጅ ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያስ ፡ ነው ፡ ሁለተኛውም ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ የዛሩባቤል ፡ ልጅ ፡ ኢዮአቄም ፡ ነው ፡ ለሰላትያል ፡ የይሁዳ ፡ ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከፋሬስ ፡ ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከዳዊት ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ ብሎ ፡ ቀጸለለት ።

፮፡ በነገሠ ፡ በሁለተኛው ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያ ፡ ወር ፡ በሚያዝያ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በዳርዮስ ፡ ፊት ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ የተናገረ ፡ ዘሩባቤል ፡ ነው ።

፯፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከማረካቸው ፡ ከፋርስ ፡ ምርኮ ፡ ተለይተው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የወጡ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ያገቧቸው ፡ ከነገደ ፡ ይሁዳ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ሰዎች ፡ እሊህ ፡ ናቸው ።

፰፡ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ የገቡ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፡ ሁሉንም ፡ በያገሮቻቸው ፡ ሰደዷቸው ፡ ከኢዮስያስና ፡ ከዘሩባቤል ፡ ጋራ ፡ ሄዱ ፡ ኢዮስያስ ፡ የነሂምዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ነሂምዩ ፡ የዛሬዳ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ዛሬዳ ፡ የሬስዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሬስዩ ፡ የሔኔዩስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሔኔዩስ ፡ የመርዶክዮስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ መርዶክዮስ ፡ የብኤልሶር ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብኤልሶር ፡ የአስፈራስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አስፈራስ ፡ የቤሮልዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ቤሮልዩ ፡ የራሂሙ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ራሂሙ ፡ የባኖና ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ እሊህ ፡ ሁሉ ፡ አስቀድመው ፡ የተሾሙላቸው ፡ የሽማግሌነት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

፱፡ ከሕዝቡ ፡ የተቈጠሩ ፡ የፋሬስ ፡ ልጆች ፡ በቀኖ ራቸው ፡ ሰባት ፡ እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡ ካንድ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የሰፋንም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፲፡ የሐሬስ ፡ ልጆችም ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ።

፲፩፡ የአትሊ ፡ ሞዓብ ፡ ልጆችም ፡ ከዘሩከብኒና ፡ ከኢዮስያስ ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ በቀኖራቸው ፡ ሁለት ፡ ሺ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፲፪፡ የዮሳም ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ናቸው ፡ የዘጠንም ፡ ልጆች ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ከስልሳ ፡ ናቸው ፡ የኮሮባን ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ናቸው ፡ የባኒን ፡ ሰደቅ ፡ ልጆችም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስምንት ፡ ናቸው ።

፲፫፡ የበቤ ፡ ልጆችም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አራት ፡

ናቸው ፡ የሐርጌ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡ ካራት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ናቸው ።

፷፱፤ የአዶኒቂም ፡ ልጆችም ፡ ሠላሳ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ፡ የባሊን ፡ ልጆችም ፡ ሁለት ፡ ሺ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሦስት ፡ ናቸው ፡ የአዲስድም ፡ ልጆች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡ አራት ፡ ናቸው ።]

፸፤ የአዝራቂዩ ፡ የቄሳን ፡ የአዛጠን ፡ ልጆች ፡ ስሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ፡ የአዘሩ ፡ ልጆችም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፸፩፤ የሐናንያም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ አራት ፡ ናቸው ፡ የአሮምና ፡ የባሕሲም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ፡ ናቸው ።

፸፪፤ የአርስፋስት ፡ የበጢሩስ ፡ ልጆችም ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ካምስት ፡ ናቸው ፡ የኤናውም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡ ስምንት ፡ ናቸው ፡ የዓቃቢሃ ፡ ተሎሞንም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ፡ ናቸው ።

፸፫፤ የኒጠቤንም ፡ ልጆች ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።

፸፬፤ የሞተው ፡ የቢጠርሞንና ፡ የቀታሮቲ ፡ ሐርዮስ ፡ ልጆችም ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡ የጾሬስ ፡ ፎርግም ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ናቸው ።

፸፭፤ የብድያስ ፡ የአውሚዳውያንም ፡ ልጆች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የአቀሩ ፡ መስቃቢስም ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አንድ ፡ ናቸው ።

፸፮፤ የመቃሎንም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የቤጠቢዎንም ፡ ልጆች ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የኔፉስም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ስድስት ፡ ናቸው ።

፸፯፤ የሁነሰና ፡ የቀላምሉም ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።

፸፰፤ የሰናሐስም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ከሦስት ፡ መቶ ፡ አንድ ፡ ናቸው ።

፸፱፤ የኢዮስያስ ፡ ልጆች ፡ ካህናቱም ፡ ከሰናብ ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።
የኤምሩት ፡ ልጆችም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፹፤ የፋሰሩ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ።

፹፩፤ የኢዮስያስ ፡ የዛቆዲሄሉ ፡ የባኑና ፡ የሱድይ ፡ ልጆች ፡ ሌዋውያን ፡ ግን ፡ ሰባ ፡ አራት ፡ ናቸው ።

፹፪፤ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ የአሳፍ ፡ ልጆች ፡ ካህናቱም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ናቸው ።

፹፫፤ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ በር ፡ የሚዘጉ ፡ እስማኤላውያን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ናቸው ፡ የኔሮወጣማን ፡ ልጆች ፡ የደቀባውና ፡ የማዕ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡ ናቸው ፡ የጢክስ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ።

፹፬፤ የኤሳው ፡ ልጆችና ፡ የካህናቱ ፡ ልጆች ፡ የጠቢሎት ፡ የጋፍ ፡ ልጆች ፡ የሱህ ፡ ልጆች ፡ የቀራስ ፡ ልጆች ፡ የፋሌደ ፡ ልጆች ፡ የሊባና ፡ ልጆች ።

፹፭፤ የሐቁድ ፡ ልጆች ፡ የአቢጋ ፡ ልጆች ፡ የቴግብ ፡ ልጆች ፡ የሐጡ ፡ ልጆች ፡ የዓቀብ ፡ ልጆች ፡ የሰባዊ ፡ ልጆች ፡ የቂን ፡ ልጆች ፡ የሐና ፡ ልጆች ።

፹፮፤ የሐዳር ፡ ልጆች ፡ የያሳሩ ፡ ልጆች ፡ የናሐቦ ፡ ልጆች ፡ የዳሳን ፡ ልጆች ፡ የካሊባ ፡ ልጆች ፡ የቀዚራ ፡ ልጆች ፡ የአዚሩ ፡ ልጆች ፡ የፋኑሕ ፡ ልጆች ፡ የቤሴቲ ፡ ልጆች ፡ የአባሬን ፡ ልጆች ፡ የቤሐቲ ፡ ልጆች ፡ የሐሰና ፡ ልጆች ፡ የማኢ ፡ ልጆች ፡ የፋናሲ ፡ ልጆች ፡ የአቁፋ ፡ ልጆች ፡ የአኬብ ፡ ልጆች ፡ የአሶር ፡ ልጆች ፡ የፋርቂም ፡ የባስሊም ፡ ልጆች ።

፹፯፤ የይዳ ፡ ልጆች ፡ የባኩስ ፡ ልጆች ፡ የሲሬር ፡ ልጆች ፡ የቶብሔ ፡ ልጆች ፡ የናሲ ፡ ልጆች ፡ የአጣፍ ፡ ልጆች ።

፹፰፤ የሰሎሞን ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ የአሳፍያት ፡ ልጆች ፡ የፋሬዳ ፡ ልጆች ፡ የሐሊና ፡ ልጆች ፡ የሎገዝ ፡ ልጆች ፡ የያሴዳሔል ፡ ልጆች ፡ የሳሴ ፡ ልጆች ።

፹፱፤ የሐጋያ ፡ ልጆች ፡ የፈቀሬ ፡ ተሰባይ ፡ ልጆች ፡ የጠርፎትዮ ፡ ልጆች ፡ የመሲጣስ ፡ ልጆች ፡ የጋሊ ፡ ልጆች ፡ የአዲስ ፡ ልጆች ፡ የሰቢስ ፡ ልጆች ፡ የአፈራ ፡ ልጆች ፡ የደሩዲስ ፡ ልጆች ፡ የሰፈማ ፡ ልጆች ።

፺፤ ካህናቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ የሌሎች ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ የሰሎሞንም ፡ የልጅ ፡ ልጆቹ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፺፩፤ ከፋርስና ፡ ከሕንድም ፡ የወጡት ፡ ሁሉ ፡ እነህ ፡ ናቸው ፡ አለቆቻቸውም ፡ ካራኃታንና ፡ ሀለር ፡ ናቸው ።

፺፪፤ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ እሊህ ፡ አገራቸውን ፡ ዘመዳቸውን ፡ መናገር ፡ አልተቻላቸውም ፡ የውበን ፡ ልጅ ፡ የዱዳን ፡ የነቆዲንም ፡ ልጆች ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሐምሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።

፺፫፤ ከካህናቱ ፡ የተወለዱ ፡ የክህነታቸውን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ የትውልዳቸው ፡ ቍጥር ፡ አልተገኘም ፡ የሐብያ ፡ ልጆች ፡ የኢያዕቅበስ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በቍጥራቸው ፡ አልተገኙም ።
ከፈርዘሌው ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ አውግያን ፡ ያገባ ፡ የይሆድሰም ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ አልተገኘም ፡ በስሙም ፡ ተጠራች ።

፺፬፤ የዘመዶቹም ፡ ትውልድ ፡ ቍጥር ፡ ከተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ትውልዱን ፡ ፈልገው ፡ ቢያጡ ፡ ከሹመቱ ፡ ሻሩት ።

፺፭፤ እውነት ፡ ነገር ፡ የማለማበት ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖ ፡ የሚለብስ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ እስኪሾመ ፡ ድረስ ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ እንዳይሰጡት ፡ ኢታጋር ያና ፡ ነሐምያ ፡ አዘዙዋቸው ።

፺፮፤ ከሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ያሉት ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ከሴቶች ፡ በሮቻቸውና ፡ ከወንዶች ፡ በሮቻቸው ፡ በቀር ፡ አራት ፡ እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ናቸው ።

፺፯፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ በሮቻቸውም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ከሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶች ፡ አመስጋኞችም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።

፺፰፤ ግመሎቹም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስድስት ፡ ናቸው ፡ ፈረሶቹም ፡ ሰባት ፡ ሺ ፡ ከሦስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስድስት ፡ ናቸው ፡ በቅሎችም ፡ ሁለት ፡

መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡ አህዮችም ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ካምስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።

፸፬፤ ከያዶቻቸው ፡ አለቆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ተጨምረው ፡ ተቈጥረው ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ናቸው ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚመሰገንበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚቻላቸው ፡ መጠን ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በጥንቱ ፡ በታ ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ።

፸፭፤ ለቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሊሠሩበት ፡ ጥቃቅን ፡ ዕቃ ፡ የተሳሉትን ፡ ሺ ፡ ወቄት ፡ ወርቅ ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ወቄትም ፡ ብር ፡ መቶ ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖም ፡ ወደ ፡ ምጽዋቱ ፡ ዕቃ ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አመለከቱ ።

፸፮፤ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉ ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎችም ፡ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ በሩንም ፡ የሚዘጉ ፡ ሰዎች ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በየበታቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

፸፯፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በያገራቸው ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በምሥራቁ ፡ በር ፡ ዳርቻ ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ተሰበሰቡ ።

፸፰፤ የዮሴዲቅ ፡ ልጆች ፡ ኢዮስያስ ፡ አገልጋዮች ፡ የሚሆኑ ፡ ወንድሞቹ ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤልም ፡ ተቀመጡ ።

፸፱፤ ወንድሞቹ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ በሚሆን ፡ በሙሴ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደተጻፉ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ለእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያውን ፡ አዘጋጁለት ።

፹፤ ልዩ ፡ የሚሆኑ ፡ ባላገሮችም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ተሰብስበው ፡ በያባታቸው ፡ በምሥዋዉ ፡ አጠገብ ፡ ተዘጋጁ ፡ ተሰልፈው ፡ ነበርና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባላገሮችን ፡ አጠፉቸው ፡ በየጊዜው ፡ የሚደረገውን ፡ የንግሡንና ፡ የሠርኩን ፡ መሥዋዕቱን ፡ ቍርባኑን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ።

፹፩፤ በኦሪት ፡ እንደተጻፈ ፡ ዘለሳ ፡ ዋለው ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፡ ሁለጊዜም ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ መሥዋዕቱን ፡ ሠዉ ።

፹፪፤ ዳግመኛም ፡ የዘወትሩን ፡ ቍርባን ፡ አቀረቡ ፡ ቅዳሜ ፡ ቅዳሜ ፡ የሚሠዉትን ፡ የመባቸውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፡ ሁለጊዜ ፡ የሚደረጉ ፡ በዓላትንም ፡ ለዩ ።

፹፫፤ ለእግዚአብሔር ፡ ስለት ፡ የተሳሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በኋላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ጀመሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ግን ፡ ገና ፡ አልተሠራም ፡ ነበር ።

፹፬፤ ደንጊያ ፡ ለሚያለዝቡ ፡ እንጨትም ፡ ለሚጠርቡ ፡ ሰዎች ፡ ቀለባቸውን ፡ ብሩን ፡ ወርቁን ፡ መብሉንም ፡ መጠጡንም ፡ ሰጧቸው ።

፹፭፤ የሲዶናን ፡ ሰዎች ፡ የጢሮስንም ፡ ሰዎች ፡ የዋንዛውን ፡ የዝግባውን ፡ እንጨቶች ፡ ከደጋ ፡ ኢዮጴ ፡ በሚባል ፡ ባሕር ፡ መርከብ ፡ ያገቡላቸው ፡ ዘንድ ፡ አዛዚቸው ፡ ክፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ከቂሮስ ፡ ዘንድም ፡ የትእዛዝ ፡ ደብዳቤን ፡ ጻፉላቸው ።

፹፮፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያስ ፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ ተማርከው ፡ ከሄዱበት ፡ አገር ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የገቡትም ፡ ሁሉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ።

፹፯፤ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በገቡ ፡ በሁለተኛው ፡ ዘመን ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሠሩ ።

፹፰፤ ሌዋውያንንም ፡ በቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ሾሟቸው ፡ ልጆቹና ፡ ኢዮስያስ ፡ ወንድሞቹም ፡ ወንድሙም ፡ የሚሆን ፡ አድያምያል ፡ ሂም ፡ ተሾመ ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ሄሚዳቢን ፡ የኤልያደን ፡ ልጅ ፡ የይሁዳ ፡ ልጅ ፡ ከልጆቹ ፡ ከወንድሞቹም ፡ ጋራ ፡ ተሾመ ፡ ሌዋውያንም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የሥራ ፡ አለቆች ፡ ሆነው ፡ አንድነት ፡ ተሾሙ ።

፹፱፤ ካህናቱም ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖውን ፡ ለብሰው ፡ መሰንቆውንና ፡ መለከቱን ፡ ይዘው ፡ ቆሙ ፡ የአሳፍ ፡ ልጆች ፡ ሌዋውያንም ፡ ጸናጽል ፡ እየመቱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

፺፤ የዕሤይ ፡ ልጅ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊትን ፡ በገና ፡ እየደረደሩ ፡ ያመሰግኑት ፡ ነበር ።

፺፩፤ ምስጋናውንም ፡ አየጮኹ ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ፡ ምስጋናው ፡ ለዘላለሙ ፡ ነውና ፡ ቸርነቱም ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

፺፪፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ እየነፉ ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በታደሰች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።

፺፫፤ ቀድሞ ፡ በዚያ ፡ በያገራቸው ፡ ይኖሩ ፡ የነበሩ ፡ ከካህናት ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሌዋውያንም ፡ መጡ ፡ የዚያን ፡ ቤት ፡ ሥራውን ፡ ቀድሞ ፡ ያውቁት ፡ የነበሩ ፡ አለቆችም ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ፈጽመው ፡ እያለቀሱ ፡ መጡ ።

፺፬፤ ሕዝቡም ፡ እስኪሰሙ ፡ ድረስ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ እየነፉ ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ።

፺፭፤ ከሩቅ ፡ እስኪሰማ ፡ ድረስ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ የሚነፉ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩና ፡ ምንም ፡ ቢበዙ ፡ ከሕዝቡም ፡ ልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ አልሰሙም ።

፺፮፤ የብንያምና ፡ የይሁዳ ፡ ወገኖች ፡ ጠላቶች ፡ የቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ያ ፡ የቀንደ ፡ መለከቱ ፡ ድምፅ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ።

፺፯፤ ከተማረኩበት ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡

ተመለሱ ፡ እስራኤል ፡ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንዲሠሩ ፡ ባወቁ ፡
ጊዜ ።

፮ ፡ ወደ ፡ ዘሩባቤል ፡ ወደ ፡ ኢዮስያስ ፡ አገራቸው
ንም ፡ ወደሚገዙ ፡ ሹማምንት ፡ ሄደው ፡ እኛም ፡
እንደ ፡ እናንተ ፡ ለፈጣሪያችሁ ፡ እንገዛለንና ።

፯ ፡ ስልምናሶር ፡ ማርክ ፡ ወደዚህ ፡ ካመጣን ፡ ጀምሮ ፡
መሥዋዕቱን ፡ ለርሱ ፡ እንሠዋለንና ፡ ከናንተ ፡
ጋራ ፡ እንሥራ ፡ አሏቸው ።

፰ ፡ ዘሩባቤል ፡ ኢዮስያስም ፡ በገራቸው ፡ የተሾሙ ፡
ሹማምትም ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ መሥራት ፡
ለእኛ ፡ ለእናንተም ፡ አይገባንም ፡ አሏቸው ።

፱ ፡ ነቢዩ ፡ ሐጌ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡
ቂሮስም ፡ እንዳዘዘን ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እኛ ፡ ለብቻ
ችን ፡ እንሠራለን ፡ እንጂ ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ ልን
ሠራ ፡ አይገባንም ፡ አሏቸው ።

፲ ፡ የሚወረውሩ ፡ የሚመክቱ ፡ በገሩ ፡ ያሉ ፡ እኛም ፡
ከንቃ ፡ ግን ፡ በይሁዳ ፡ ያሉ ፡ እስራኤልን ፡ ፈጽ
መው ፡ ተሰብስበው ፡ ተዋጓቸው ።

፲፩ ፡ አወኳቸው ፡ ሥራቸውንም ፡ አስቀሩ ፡ በንጉሥ ፡
በቂሮስ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይሠሩ ፡ ከለከሏ
ቸው ፡ ዳርዮስም ፡ እስከ ፡ ነገሠበት ፡ እስከ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ እንዳይሠሩ ፡ ሥራ
ውን ፡ ከለከሏቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ ዳርዮስ ፡ በነገሠ ፡ በሁለተኛው ፡ ዘመን ፡ የሐዶ ፡
ልጅ ፡ ዘካርያስና ፡ ሐጌ ፡ ነቢያት ፡ በይሁዳና ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ባሉ ፡ አይሁድ ፡ ላይ ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ፈጣሪ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ጠር
ተው ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩባቸው ።

፪ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡
የዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያስ ፡ ተነሡ ፡ ይረዷ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሾማቸው ፡ ነቢ
ያት ፡ አብረዋቸው ፡ ሳሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
ይሠሩ ፡ ጀመር ።

፫ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ፊንቂስና ፡ የሶርያ ፡ አለቃ ፡
ሲሳኒስ ፡ ሳሬታርዚኒስም ፡ አብረዋቸው ፡ ከባል
ንጀሮቻቸው ፡ ጋራ ፡ ወደነርሱ ፡ መጥተው ።

፬ ፡ ይህንን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይህ
ንንስ ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ደፍና
ችሁ ፡ ትሠሩት ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ አዘዛችሁ ፡ የሚ
ሠሩትስ ፡ ሠራተኞች ፡ እነማናቸው ።

፭ ፡ ይቅር ፡ ብሏቸዋልና ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ለአይሁድ ፡
ሽማግሌች ፡ እግዚአብሔር ፡ ባለሚልነትን ፡
ሰጣቸው ።

፮ ፡ ወደ ፡ ዳርዮስ ፡ እስኪልኩ ፡ ደብዳቤንም ፡ እስ
ኪያመጡላቸው ፡ ድረስ ፡ ሥራውን ፡ አልከለከ
ሏቸውም ።

፯ ፡ የፊንቂስና ፡ የሶርያ ፡ አለቃ ፡ ሲሳኒስ ፡ አስተረ
በዛንስ ፡ በሶርያ ፡ በፊንቂስ ፡ ከነርሰቶቻው ፡ ጋራ ፡
አሉ ፡ ከሹማምንቱ ፡ ከባልንጀሮቻቸውም ፡ ጋራ ፡
ለንጉሡ ፡ ለዳርዮስ ፡ ትድረስ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡
ዳርዮስ ፡ ጽፈው ፡ ላኩ ።

፰ ፡ ጌታችን ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ሁሉን ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ፫
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ በመጣን ፡
ጊዜ ፡ የአይሁድን ፡ ምርኮኞች ፡ አለቆቻቸው
ንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አገኘናቸው ።

፱ ፡ በተቀረፀ ፡ ዋጋው ፡ ብዙ ፡ በሆነ ፡ ደንጊያ ፡ በየ ፱
ወገናቸው ፡ ማዕዘን ፡ ባላቸው ፡ እንጨቶችም ፡
የገነነ ፡ የታደሰ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡
ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሲሠሩ ፡ አገኘናቸው ።

፲ ፡ ሲሠሩም ፡ ሥራውን ፡ ችኩለው ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡ ፲
በኃላቸው ፡ እያፋጠኑ ፡ ተግተው ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ።

፲፩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይህንን ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ፲፩
ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ አዘዛችሁ ፡ ብለን ፡ ጠየቀ
ናቸው ።

፲፪ ፡ ሰዎቻቸውን ፡ በሥራቸው ፡ የትሾሙ ፡ አለቆች ፡ ፲፪
ንም ፡ በየስማቸው ፡ ወዳንተ ፡ ጽፈን ፡ እንሰድ ፡
ዘንድ ፡ መረመርናቸው ፡ አለቆቻቸውንም ፡ ጠየ
ቅናቸው ።

፲፫ ፡ እኛስ ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ የእግዚ ፲፫
አብሔር ፡ ባሮች ፡ ነን ፡ ብለው ፡ መለሱልን ።

፲፬ ፡ ከብዙ ፡ ዘመን ፡ አስቀድሞ ፡ የእስራኤልን ፡ ፲፬
ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ አጽንቶ ፡ ደግ ፡ አድርጎ ፡
ፈጽሞ ፡ የሠራውን ፡ ይህን ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
ሠሩት ።

፲፭ ፡ አባቶቻችን ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተው ፡ የእስራኤ ፲፭
ልን ፡ ፈጣሪ ፡ አሳዝነውታልና ፡ በባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ በፋርስም ፡ ንጉሥ ፡
በስልምናሶር ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።

፲፮ ፡ ይኸንንም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አፈረሰ ፡ በእሳትም ፡ ፲፮
አቃጠለ ፡ ሕዝቡንም ፡ ማርክ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ወሰዳቸው ።

፲፯ ፡ ቂሮስ ፡ በባቢሎን ፡ በነገሠ ፡ በመጀመሪያው ፡ ፲፯
ዘመን ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ ይህን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፰ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካለው ፡ ቤተ ፡ ፲፰
መቅደስ ፡ ያወጣውን ፡ በዳራሹም ፡ ያኖረውን ፡
ብርና ፡ ወርቅ ፡ የሆነ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ዳግ
መኛ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ በባቢሎን ፡ ካለ ፡
ካዳራሹ ፡ አውጥቶ ፡ ለአለቃው ፡ ለአንበሮስና ፡
ለዘሩባቤል ፡ ሰጣቸው ።

፲፱ ፡ ይኸንንም ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ወስደው ፡ በኢየ ፲፱
ሩሳሌም ፡ ባለ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ያኖሩት ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ
ንም ፡ በቦታው ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።

፳ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አንባብሮስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ ፳
ሳሌም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይሠሩ ፡
ጀመረ ፡ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አልጨረ
ሱም ።

፳፩ ፡ አሁንም ፡ አቤቱ ፡ ንጉሥ ፡ በባቢሎን ፡ ያለ ፡ ፳፩
የንጉሡ ፡ የቂሮስ ፡ መንግሥት ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡

የተጻፈባቸው ፡ መጻሕፍቶችን ፡ ገልጠህ ፡ መር ምር ።

፰ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ እንደ ፡ ወደደላቸው ፡ ብታገኝ ፡ አቤቱ ፡ ንጉሥ ፡ አንተም ፡ ወደሀላቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ላክልን ።

፱ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ የተጻፈባቸው ፡ መጽሐፍ ችን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ የሚዶን ፡ አው ራጃ ፡ የሆነ ፡ የባሪ ፡ ክፍል ፡ በሚሆን ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ ጽፈው ፡ በኖሩበት ፡ ባንድ ፡ ቦታ ፡ በጠ ኒስ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ተገኘ ፡ የተገኘውም ፡ ደብዳቤ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ነው ።

፲ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ በነገሠ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በእሳት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዉበትን ፡ የእግዚ አብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፩ አቆልቋዩ ፡ ስሳ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ሥራውም ፡ በሦስት ፡ ወገን ፡ ማዕዘን ፡ ባለው ፡ ደንጊያ ፡ የሆነ ፡ በንዲት ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ማገሩም ፡ ጽኑ ፡ በሚሆን ፡ ዋንዛ ፡ ዝግባ ፡ እንጨት ፡ የሆ ነበት ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ለዋ ጋቅን ፡ ሥራ ፡ የሚሆነውንም ፡ ገንዘብ ፡ ከን ጉሡ ፡ ከቂሮስ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ።

፲፪ ናቡከደነፆር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካለ ፡ ከቤተ ፡ መቅ ደስ ፡ አውጥቶ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የወሰደውን ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ በኢ የሩሳሌም ፡ ወዳለ ፡ ቀድሞ ፡ ወደነበረበት ፡ ወደ ዚያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይመልሱት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፫ የፊንቂስና ፡ የሶርያ ፡ አለቃ ፡ ሲሶኒስ ፡ እስጥበር ፡ ዘንስም ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ባልንጀሮቻ ቸውም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በፊንቂስና ፡ በሶርያ ፡ የተሾሙ ፡ እነዚያም ፡ በታቸውን ፡ ይተዉላ ቸው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በቦታው ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ በይ ሁዳ ፡ ላሉ ፡ ሽማግሎችና ፡ የይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ዘሩባቤልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያሰናብቷቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፬ እኔም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅ ደስን ፡ ሠርተው ፡ እስኪፈጽሙ ፡ ድረስ ፡ ከተ ማረኩበት ፡ ከፋርስ ፡ ከባቢሎን ፡ የተመለሱ ፡ የአይሁድ ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ተሰማርተው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ሥሩ ፡ ብዬ ፡ አዘዝ ኋቸው ።

፲፭ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ ከምትሆን ፡ ከቂሌክሩንቂስ ፡ የሚገባውን ፡ ግብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥ ዋዕት ፡ የሚሆኑትን ፡ ፍየሎችን ፡ ላሞችን ፡ በጎችንም ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሰጥታችሁ ፡ እነ ዚህን ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ አሰኟቸው ፡ ንጉሡ ፡ ዘሩ ባቤልንም ፡ ደስ ፡ አሰኙት ።

፲፮ የሚያነዱት ፡ እንጨት ፡ ወይኑንና ፡ ጨዉን ፡ ዘይቱንም ፡ የሚገዙበትን ፡ ጥቃቅኑን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ካንድ ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ዓመት ፡ የሚያደርሳቸውን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡ ካህ ናቱ ፡ ያሏችሁን ፡ ያህል ፡ ዘወትር ፡ ስጧቸው ፡ ግብሩንም ፡ ስትከራከሩ ፡ እነርሱ ፡ አምጡ ፡ እንዳይላችሁ ፡ የሚበቃቸውን ፡ ስጧቸው ።

፲፯ ስለ ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ ልጆቹም ፡ ገናና ፡ ለሆነ ፡ ለእ ግዚአብሔር ፡ ቍርባኑን ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ በሕ ይወትም ፡ አኑሯቸው ፡ ብለው ፡ ይለምኑላቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰጧቸው ።

፲፰ በዚች ፡ ደብዳቤ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ አልሠራም ፡ ያለ ፡ አልሰጥምም ፡ ብሎ ፡ የተከራከራቸው ፡ ሰውም ፡ ቢኖር ፡ የራሱን ፡ እንጨት ፡ አምጥ ተው ፡ በዚያ ፡ ይስቀሉት ፡ ገንዘቡንም ፡ ወር ሰው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ያግቡት ።

፲፱ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ስሙ ፡ የተ ጠራ ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ያጥፋቸው ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሥራ ፡ ይከለክ ሏቸው ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርጉ ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጥፋቸው ።

፳ እንዲህ ፡ አድርገው ፡ ተግተው ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ዳርዮስ ፡ አዘዝሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ የቂሌ ፡ የፊንቂስም ፡ አለቃ ፡ ሲሶኒስ ፡ አስተረቡ ዘኒስ ፡ ባልንጀሮቻቸውም ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ እን ዳዘዘ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ጀመሩ ።

፪ እነርሱም ፡ ተግተው ፡ እያዘዙ ፡ ከአይሁድ ፡ ሽማ ግሎች ፡ ጋራ ፡ ተቀመጡ ።

፫ ቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ተሠራ ፡ መምህራን ፡ የሚሆኑ ፡ ሐጌና ፡ ዘካርያስ ፡ ትንቢት ፡ እየተና ገሩላቸው ፡ የተለየ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠሩ ።

፬ ዳርዮስና ፡ ቂሮስ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክ ስስ ፡ ባወቁ ፡ ገንዘብ ፡ በእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠር ተው ፡ ጨረሱ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ በነ ገሠ ፡ በስድስተኛው ፡ ዘመን ፡ ተጨረሰ ።

፭ ጨረቃ ፡ ሕፀፅ ፡ ባደረገበት ፡ በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ በመጋቢት ፡ ወር ፡ ዳርዮስ ፡ በነገሠ ፡ በስ ድስተኛው ፡ ዘመን ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡ አለቀ ።

፮ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ ከተማረኩበት ፡ የተመለሱት ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡ ሥርዓቱን ፡ አደረጉ ።

፯ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ መታ ደሻውን ፡ አደረጉ ፡ መቶ ፡ ላሞችን ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ፍየሎችን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ በጎችን ፡ አረዱ ።

፰፡ በሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እሥራኤል ፡ ሹማምንት ፡ ቀኙጥር ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሙክቶችን ፡ ሠዉ ።

፱፡ በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ በአሪቱ ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ የቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ለመሥራት ፡ በየወገናቸውም ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖውን ፡ ለብሰው ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያን ፡ ቆሙ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ደጃፍ ፡ የሚዘጉ ፡ በረኞችም ፡ በየደጃፋቸው ፡ ቆሙ ።

፲፡ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ሰውነታቸውን ፡ ንጹሕ ፡ አድርገዋልና ፡ ከተማረኩበት ፡ የተመለሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መጀመሪያ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

፲፩፡ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸውን ፡ አንጽተው ፡ ነበርና ፡ ከተማረኩት ፡ የተመለሱት ፡ ልጆቻቸው ፡ ግን ፡ ሰውነታቸውን ፡ ከኃጢአት ፡ አላነጹም ።

፲፪፡ ለተማረኩ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለወንድሞቻቸው ፡ ለካህናት ፡ በጋቸውን ፡ ሠዉ ።

፲፫፡ ተማርከው ፡ የነበሩ ፡ በሕግ ፡ በአምልኮት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሹት ፡ ዘንድ ፡ በገር ፡ ካሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ በኃጢአታቸው ፡ የተለዩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ በሉ ።

፲፬፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ብሷቸው ፡ ቂጣውን ፡ እየበሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

፲፭፡ የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ የዳርዮስን ፡ ልቡና ፡ ወደ ፡ በጎነት ፡ መልሶ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለመሥራት ፡ እጃቸውን ፡ አጽንቶላቸዋልና ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ የአዛርያስ ፡ ልጅ ፡ ዕዝራ ፡ መጣ ፡ አዛርያስን ፡ የኤካርዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ኤካርዩንም ፡ የኬልቅዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ኬልቅዩንም ፡ የሴሎም ፡ ልጅ ፡ አለው ።

፪፡ ሴሎምን ፡ የሴድሎቱ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሴድሎቱን ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አኪጦብን ፡ የእመርትዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ እመርትዩን ፡ የአዝያን ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አዝያንን ፡ የባቃ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ባቃን ፡ የአቤሲ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አቤሲን ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ፊንሐስን ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አልዓዛር ፡ የመጀመሪያው ፡ ካህን ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ ነው ።

፫፡ ይህም ፡ ዕዝራ ፡ ከባቢሎን ፡ መጣ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለሙሴ ፡ ጽፎ ፡ የሰጠውን ፡ አሪትንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቅ ፡ ነበረ ፡ መጽሐፉንም ፡ እርሱ ፡ ጻፈ ።

፬፡ በፊቱ ፡ ባለሟልነትን ፡ አግኝቷልና ፡ በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሾሙታልና ፡ ንጉሡም ፡ ሹመት ፡ ሰጠው ።

፭፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ፡ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ ካህናት ፡ የካህናቱም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ።

፮፡ አርጤክስስ ፡ በነገሠ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በምስተኛው ፡ ወር ፡ በወሩ ፡ መባቻ ፡ ከባቢሎን ፡ ወጡ ።

፯፡ እግዚአብሔር ፡ መንገዳቸውን ፡ እንዳቀናላቸው ፡ መጠን ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።

፰፡ ዕዝራ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ትምህርት ፡ የተማረ ፡ ነበረ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ በእስራኤል ፡ ከታዘዘው ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ከተሠራውም ፡ ሥርዓት ፡ ከሚፈርዱትም ፡ ፍርድ ፡ ወጥቶ ፡ በኃጢአት ፡ አይስትም ፡ ነበር ።

፱፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስም ፡ አገልጋይ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ወደሚጽፍ ፡ ወደ ፡ ዕዝራ ፡ ላከ ።

፲፡ ከንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ አገልጋይ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ወደሚጽፍ ፡ ወደ ፡ ዕዝራ ፡ የተላከ ፡ ደብዳቤም ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ነው ።

፲፩፡ እኔ ፡ ሰውን ፡ በመውደድ ፡ አስቤ ፡ ከአይሁድ ፡ ወገን ፡ ከካህናት ፡ በምገዛው ፡ አገር ፡ ካሉ ፡ ከሌዋውያንም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ከወደዱ ፡ የሚወዱትን ፡ ሁሉ ፡ ይሂዱ ፡ ብዬ ፡ አዝዣለሁና ፡ አንተን ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ የምትል ፡ ናት ።

፲፪፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ የሚወዱ ፡ ሁሉ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አይተው ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ በሥራ ፡ አንድ ፡ ይሁኑ ፡ የምትል ፡ ናት ።

፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ሥርዓት ፡ ሂደው ፡ በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱ ፡ በለሚሎቹና ፡ እኔ ፡ አማካሪዎቹም ፡ እንዲህ ፡ አዘናልና ።

፲፬፡ ቀሩባኑን ፡ ባለሚሎቹንና ፡ እኔ ፡ የተሳለውን ፡ ስእለት ፡ በባቢሎን ፡ የተገኘውን ፡ ብርና ፡ ወርቁን ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘናልና ።

፲፭፡ ሕዝቡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ከሚያገቡት ፡ ስእለት ፡ ጋራ ፡ ወርቅና ፡ ብሩን ፡ ፍሪዳውንም ፡ ፍየሉን ፡ በጉንም ፡ ይሰብስቡ ፡ አለ ።

፲፮፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሠዉ ፡ ገንዘብ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ የሚፈጽሙበትን ፡ ሁሉ ፡ ይሰብስቡ ፡ አለ ።

፲፯፡ ከባልንጀራህ ፡ ጋራ ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ የምትወደውን ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደሚወደው ፡ አድርገህ ፡ በዚህ ፡ በሰደድህልህ ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ሥራ ።

፲፰፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ ፈጣሪህ ፡ የሚመሰገንበት ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ግዳጅ ፡ የሚሆነውን ።

፲፱ ፈጣሪያችሁ ፡ የሚመሰገንበት ፡ የምስጋናውን ፡ መታሰቢያ ፡ የምትሹት ፡ ሌላም ፡ ነገር ፡ ቢኖር ፡ ከንጡ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ እሰጣለሁ ።

፳ አገልጋይ ፡ የሆነ ፡ የገናና ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ የሚጽፍ ፡ ዕዝራ ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ ስጡኝ ፡ ያላችሁን ፡ በሶርያና ፡ በፊንቂስ ፡ ካለው ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ አውጥታችሁ ፡ ስጡት ፡ እምቢ ፡ አትበሉ ፡ ብዬ ፡ እኔ ፡ አርጤክስስ ፡ አዘዝሁ ።

፳፩ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ዳግመኛም ፡ ቂሮስ ፡ በሚባል ፡ መቶ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴን ።

፳፪ አባል ፡ በሚባል ፡ መስፈሪያ ፡ መቶ ፡ መስፈሪያ ፡ ወይንም ፡ ስጡ ፡ ብዬ ፡ አዘዝሁ ።

፳፫ በንጉሥ ፡ መንግሥት ፡ በልጆቹም ፡ መከራ ፡ እንዳይመጣ ፡ በገናና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ጸንተው ፡ መሥዋዕቱን ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝኩ ።

፳፬ ከካህናት ፡ ከሌዋውያንም ፡ ግናያቱን ፡ ከሚያደርሱ ፡ ከካህናት ፡ በሩንም ፡ ከሚዘጉ ፡ ከካህናቱም ፡ ልጆች ።

፳፭ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ከሚያገለግልም ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ግብር ፡ አትቀበሉ ፡ በምንም ፡ በምን ፡ አትግዟቸው ።

፳፮ ዕዝራ ፡ አንተም ፡ እግዚአብሔር ፡ በገለጠልህ ፡ ጥበብ ፡ የፈጣሪህን ፡ ሕግ ፡ ከሚያውቁ ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ፈንቂስንና ፡ ሶርያን ፡ የሚገዙ ፡ መኳንንቱን ፡ መሳፍንቱን ፡ ሹም ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማያውቁትንም ፡ አስተምራቸው ።

፳፯ የፈጣሪህን ፡ ሕግ ፡ የንጉሡንም ፡ ትእዛዝ ፡ እምቢ ፡ የሚለውን ፡ ሁሉ ፡ ቸል ፡ አትበሉ ፡ ቅጡት ፡ ሞት ፡ የሚገባውን ፡ ግደሉት ፡ ግርፋት ፡ የሚገባውን ፡ ግረፉት ፡ መገዛት ፡ የሚገባውን ፡ ግዙት ፡ መወረስ ፡ የሚገባውን ፡ ውረሱት ፡ ሁሉንም ፡ በየኃጢአቱ ፡ ቅጡት ።

፳፰ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ አክብር ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ዕውቀት ፡ ለእኔ ፡ ለንጉሥ ፡ በልቤ ፡ ያሳደረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፡ አለ ።

፳፱ ከነገሥታቱ ፡ ከወዳጆቹም ፡ ሁሉ ፡ ከመኳንንቱም ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ አክብሮኛልና ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።

፴ አርጤክስስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ዕዝራ ፡ በፈጣሪዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ረድኤት ፡ ታመንሁ ።

፴፩ በሚያ ፡ በሥራ ፡ ከባልንጀሮቻቸው ፡ የተካከሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የመጡትን ፡ በሥራም ፡ ከባልንጀሮቻቸው ፡ የተካከሉትን ፡ ሰዎች ፡ አመጣሁ ፡ በያገራቸው ፡ በየአውራጃቸውም ፡ አገዛዝ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ከባቢሎን ፡ የወጡን ፡ አመጣሁ ።

፴፪ ከፎሮስም ፡ ልጆች ፡ ዛዕሞስን ፡ ከኢዮጥማሩም ፡ ልጆች ፡ ጋሚሎስን ።

፴፫ ከዳዊትም ፡ ልጆች ፡ ሩሬስን ፡ ዘካርያስን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጥረው ፡ መጡ ።

፴፬ ከፎአት ፡ ሞዓብም ፡ ልጆች ፡ ቢሕያስን ፡ ዘርዩንም ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፴፭ ከዘቆይስም ፡ ልጆች ፡ ኢያኬንያስን ፡ ኢየሐቴሉን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ፡ ከአዲኑቢኑም ፡ ልጆች ፡ ዘዩናቱን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፴፮ ከአሚስያም ፡ ልጆች ፡ ዘገሎትልዩን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፴፯ ከክርጠር ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስን ፡ ዘሚካኤሉን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፴፰ ከኢዮአብም ፡ ልጆች ፡ ዘበዱያስን ፡ ዘኢያዚኤሉን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ተቆጠሩ ።

፴፱ ከባኒ ፡ ልጆችም ፡ አስሊሞትን ፡ ዘኢያሰዱን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፵ ከቤኤርም ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስን ፡ ዘቤቢን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፵፩ ከአሰጣያትም ፡ ልጆች ፡ ዮሐንስን ፡ ዘአቃጣንን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡ ሰዎች ፡ ተቆጠሩ ።

፵፪ ከአዳንያም ፡ ልጆች ፡ የቀሩትን ፡ ሁሉ ፡ አመጣሁ ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ኤሊ ፡ ፋሌ ፡ ዘጌሁአል ፡ ሰሚያስ ፡ ይባላል ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተቆጠሩ ፡ ከቤኑስም ፡ ልጆች ፡ አስጣስቆሩን ፡ አመጣሁ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጠሩ ።

፵፫ ይብሉ ፡ ወደሚባል ፡ ወንዝ ፡ ወሰድኋቸው ፡ በዚያ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ አደርን ።

፵፬ የቈጣጠርኋቸው ፡ ከነርሱ ፡ ካህናትን ፡ ሌዋውያንን ፡ አላገኘንም ።

፵፭ ወደ ፡ አልዓዛርም ፡ ልኬ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ የሚሄዱ ፡ መለስመንን ፡ አንግግንን ፡ ምያሰን ፡ አያብባንን ፡ ዘናታንን ፡ ዘአርጠንን ፡ ዘዘካርያንም ፡ ተቀበልሁ ፡ ከዚህም ፡ ጋራ ፡ ከሹሞቻቸውም ፡ ካዋቆቻቸውም ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ ተቀብዬ ።

፵፮ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ጠባቂ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ያድዮን ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ሂዱ ፡ አልኋቸው ።

፵፯ የእግዚአብሔርን ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለካህናት ፡ አለቆች ፡ ሰዎችን ፡ ይሰዱላቸው ፡ ዘንድ ፡ ለያድዮን ፡ ለወንድሞቹም ፡ በዚያም ፡ አገር ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ንገሯቸው ፡ ብዬ ፡ አዘዝኋቸው ።

፵፰ ሌዋዊ ፡ እስራኤላዊ ፡ ከሚሆን ፡ ከመሐሊ ፡ ልጆች ፡ አስብያን ፡ ልጆቹንም ፡ አሥሩን ፡ ወንድሞቹንም ፡ ይሰዱ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ።

፵፱ ከከአኑ ፡ ልጆች ፡ ከልጅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ኻያ ፡

ሰዎች ፡ ጨምረው ፡ ይሰዱ ፡ ዘንድ ።
፱ ዳዊት ፡ የሠራቸው ፡ የካህናት ፡ ልጆች ፡ ታላላቆ
ችም ፡ ሌዋውያን ፡ ለሚሠሩት ፡ ሥራ ፡ የተጨ
መሩት ፡ የካህናት ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡
ናቸው ፡ የሁሉም ፡ ስማቸው ፡ ተጻፈ ።
፲ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ከልጆ
ቻችን ፡ ጋራ ፡ በዚያ ፡ እንጸም ፡ ዘንድ ፡ ለልጆ
ቻችንም ፡ ለከብቶቻችንም ፡ ይቅርታን ፡ እንለ
ምን ፡ ዘንድ ፡ ተሳልነ ።
፲፩ አገራችንን ፡ የሚያጸኑ ፡ ከጠላቶቻችን ፡ ጋራ ፡
የሚመካከቱ ፡ የሚወራወሩ ፡ ፈረሰኞች ፡ እግ
ረኞችንም ፡ እልክ ፡ ዘንድ ፡ ታዝዣለሁና ፡ እን
ጸም ፡ ዘንድ ፡ ተሳልነ ።
፲፪ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያቀናላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሕግ ፡
በአምልኮት ፡ ከሚፈልጉት ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ የጌ
ታችን ፡ ከሀሊነት ፡ እንዳለ ፡ ንጉሡን ፡ ለምነዋ
ልና ።
፲፫ ስለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለመነ ፡ እርሱም ፡ ይቅር ፡ አለን ።
፲፬ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ በካህናቱም ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡
አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ሹማምንት ፡ ለየኋቸው ፡ ከወ
ንድሞቻቸው ፡ ወገን ፡ ከሚሆኑ ፡ ካሥሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ጋራ ፡ አሊሚያንና ፡ ኤሴሬያን ፡ አሉ ።
፲፭ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
የሚያገለግሉበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ወርቁንና ፡
ብሩን ፡ ንጉሥ ፡ የሰጠንን ፡ መኳንንቱና ፡ አማካ
ሪዎቹ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ የሰጡንን ፡ መገኘ ፡
ሰጠኋቸው ።
፲፮ ስድስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ መክሊት ፡ ብርም ።
፲፯ መቶ ፡ መክሊት ፡ የተሠራ ፡ የብር ፡ ዕቃ ፡ መቶ ፡
መክሊት ፡ ወርቁንም ፡ የተሠራ ፡ ኻያ ፡ የወርቅ ፡
ዕቃም ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ የጠራ ፡ አሥር ፡
የብርት ፡ ዕቃም ፡ መገኘ ፡ ሰጠኋቸው ።
፲፱ እናንተም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተለዩ ፡ የብር ፡ የወ
ርቅ ፡ የሆነ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱንም ፡ ለዩ ፡ ለአበቶ
ቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሰላችሁ
ትን ፡ ስእለቱንም ፡ ስጡ ።
፳ ለመሳፍንቱ ፡ ለመኳንንቱ ፡ ለሌዋውያንና ፡ ለካ
ህናቱ ፡ ወገኖች ፡ እስክትሰጧቸው ፡ ድረስ ፡ ተግ
ታችሁ ፡ ተጠበቁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በፈጣሪያ
ችን ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለእስራኤል ፡
ለአለቆቻቸው ፡ ሹማምንት ፡ እስክትሰጡ ፡
ድረስ ፡ ተግታችሁ ፡ ጠብቁ ፡ አልኋቸው ።
፳፩ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ የተቀበሉትን ፡ ወርቁን ፡
ብሩን ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡
እግዚአብሔር ፡ ወደሚመሰገንበት ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ አገቡ ።
፳፪ የመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ሚያዝያ ፡ በባቱ ፡ በሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ቴራ ፡ ከሚባል ፡ ከዚያ ፡ አገር ፡
ተነሥተው ፡ ከጠላቶቻችን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያዳ
ነን ፡ ጽንዕት ፡ በምትሆን ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ባለች ፡
በፈጣሪያችን ፡ ሥልጣን ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።
፳፫ ኢየሩሳሌምም ፡ በደረሱ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡
ወርቁን ፡ ብሩን ፡ መዝነው ፡ በየወገኑ ፡ ቈጥረው ፡
ቤተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለሚጠብቅ ፡ መርሞቴ
ዶራ ፡ ለሚባል ፡ ካህን ፡ ሰጡት ።
፳፬ ልኩ ፡ ሁሉ ፡ ሚዘኑም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ተጻፈ ። ፸፱፬
፳፭ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የፈንሐስ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ነበር ፡ ፸፭፭
ከነርሳቸውም ፡ ጋራ ፡ ሌዋውያን ፡ የሚሆኑ ፡
የብኑ ፡ ልጅ ፡ ሞኢተስና ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
ዮስዝዲስ ፡ ነበሩ ።
፳፮ ከተማረኩበት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተመለሱ ፸፭፮
ትም ፡ ለእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መሥዋዕት ፡ ሠዉ ።
፳፯ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ላሞችን ፡ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ ፸፭፯
በጎችን ፡ ስለድኅነትም ፡ ሰባ ፡ ስድስት ፡ ሙክ
ዶችን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ በግ ፡ ጠቦቶችን ፡ ይህ
ንን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሠዉ ።
፳፰ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በንጉሡ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ለተሾሙ ፡ ፸፭፰
በሶርያ ፡ በፊንቂስ ፡ ለተሾሙ ፡ ሹማምንቶችም ፡
ከንጉሡ ፡ የመጣውን ፡ ደብዳቤ ፡ ሰጧቸው ፡
ሕዝቡንም ፡ አከበሩዋቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ሠሩላቸው ።
፳፱ ሹማምቱም ፡ ወጥተው ፡ የሠሩትን ፡ ነገሩኝ ። ፸፭፱
፴ የእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡ ፫
ቢሆኑ ፡ ካህኖቻቸውም ፡ ሌዋውያንም ፡ ቢሆኑ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ከሚ
ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ አልተለዩም ፡ አሉኝ ፡ አሕ
ዛብም ፡ የተባሉ ፡ ከናኔዎን ፡ ፌርዜዎን ፡ ኬጤ
ዎንም ፡ ኢያቡሴዎን ፡ ሞዓቢጦን ፡ ግብጽ ፡ ኤዶ
ሚዎን ፡ ናቸው ።
፴፩ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አገቡ ፡ የከበሩ ፡ ዘር ፡ ፸፭፩
የሆኑ ፡ እስራኤል ፡ እነርሳቸውም ፡ ልጆቻቸ
ውም ፡ በገር ፡ ካሉ ፡ ልዩ ፡ ከሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡
ጋራ ፡ በግብር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ ሹማምንቶቻ
ቸው ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡ ከቀድሞ ፡ ግብራ
ቸው ፡ ወጥተው ፡ በዚች ፡ ኃጢአት ፡ አንድ ፡
ሆኑ ።
፴፪ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህንን ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ ልብ ፸፭፪
ሴን ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖዬንም ፡ ቀደድሁ ፡ የራ
ሴን ፡ ጠጉር ፡ ጢሜንም ፡ ነጨሁ ፡ ተክዤ ፡
አዝኜም ፡ ተቀመጥሁ ።
፴፫ እኔ ፡ በዚች ፡ ኃጢአት ፡ ያዘንሁ ፡ የተከዝሁ ፡ ፸፭፫
ሁኜ ፡ ተቆምጬ ፡ ሳለሁ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ የሚፈሩ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ተሰበሰቡ ።
፴፬ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሠርኩን ፡ መሥዋዕት ፡ በሚ ፸፭፬
ያቀርቡበት ፡ ጊዜ ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ስለ ፡
በላ ፡ ልብሴን ፡ የክህነት ፡ ልብሴንም ፡ ቀድጄ ፡
ከጉልበቱም ፡ ተንበርክኬ ፡ እደ ፡ ልቡናዬንም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግሁ ።
፴፭ አቤቱ ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ከገጸ ፡ መዓትህ ፡ የተ ፸፭፭
ነሣ ፡ ፈርቼ ፡ ንስሐ ፡ እገባለሁ ።
፴፮ ኃጢአታችን ፡ በዝታለችና ፡ ከራሳችንም ፡ ፸፭፮
ጠጉር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ።
፴፯ ከአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ የእግዚአብሔ ፸፭፯
ርን ፡ ሕግ ፡ ባለማወቃቸውም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
ደርሷልና ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በጽኑ ፡ ኃጢ

አት ፡ ተይዘን ፡ ኖረናልና ።
፰ በኛ ፡ ኃጢአት ፡ በባቶቻችንም ፡ ኃጢአት ፡ የፋርስ ፡ የባቢሎን ፡ ነገሥታት ፡ ከወንድሞቻችን ፡ ከጌቶቻችን ፡ ከካህናቻችንም ፡ ጋራ ፡ በጦራቸው ፡ ማርከው ፡ ወሰዱን ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በመከራው ፡ አፈርን ።
፱ አሁን ፡ ግን ፡ በዚህች ፡ በከበረች ፡ ቦታ ፡ ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ የተወልን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ ፈጽማ ፡ ተደረገችልን ።
፲ እርሱ ፡ ፈጣሪያችን ፡ በማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ብርሃነ ፡ ረድኤቱን ፡ ገለጠልን ፡ ተገዥዎችም ፡ በሆንን ፡ ጊዜ ፡ ምግባችንን ፡ ሰጥቶን ፡ ነበር ።
፲፩ በተገዛንም ፡ ጊዜ ፡ ፈጣሪያችን ፡ በረድኤት ፡ አልተለየንም ፡ ምግባችንን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ጽዮንንም ፡ ፍራኺን ፡ ሠርተው ፡ ቤተ ፡ መቅደሳችንን ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ።
፲፪ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ የሥራ ፡ ረዳትን ፡ ይሰጡን ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታትም ፡ ፊት ፡ ባለሟልነትን ፡ ሰጠን ።
፲፫ አቤቱ ፡ አሁንስ ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ ሰለ ፡ ምን ፡ እንናገራለን ፡ በባሮችህ ፡ በነቢያትም ፡ ቃል ፡ ያዘዝኻቸውን ፡ ትእዛዝህን ፡ አፈረሱ ።
፲፬ ምድርን ፡ ትወርሷት ፡ ዘንድ ፡ ወደርሷ ፡ ትገቢታላችሁ ፡ ያልኻቸው ፡ ያች ፡ አገር ፡ ባገር ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብ ፡ ኃጢአት ፡ የተደፈነች ፡ ናት ፡ ኃጢአታቸውንም ፡ መሏት ።
፲፭ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁንም ፡ ለወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፡ አታጋቡ ።
፲፮ ድል ፡ ትነሷቸው ፡ ዘንድ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ድልቢን ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ በዘመናችሁ ፡ ሁሉ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ አትሁኑ ፡ ያልሃቸው ፡ ለልጆቻችሁም ፡ አገሪቱን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ታወርሷቸዋላችሁ ፡ ያልሃቸው ፡ አሕዛብ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ መሏት ።
፲፯ ይችም ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ያገኘችን ፡ ስለሥራችን ፡ ክፋት ፡ ስለኃጢአታችንም ፡ ብዛት ፡ ነው ።
፲፰ አቤቱ ፡ ጌታችን ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ኃጢአታችንን ፡ ታግሠህ ፡ በምንመለስም ፡ ገንዘብ ፡ ልጅ ፡ ሰጠኸን ፡ ዳግመኛ ፡ ግን ፡ ሕግህን ፡ አፍርሰን ፡ በኃጢአታቸው ፡ በአገር ፡ ካሉ ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ እንሆናለን ።
፲፱ ብትቈጣንስ ፡ ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ስማችንንም ፡ እስከማጥፋት ፡ ደርሰህ ፡ ፈጽመህ ፡ ባጠፋኸን ፡ ነበር ።
፳ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ በውነቱ ፡ ልጅን ፡ ተውህልን ።
፳፩ አሁንም ፡ በፊትህ ፡ በኃጢአታችን ፡ ጸንተን ፡ እንኖራለን ፡ ስለዚህም ፡ ስለኃጢአታችን ፡ በፊትህ ፡ እንቆም ፡ ዘንድ ፡ አይገባንም ።
፳፪ ዕዝራ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አንባር ፡ ተንበርክ ፡ እየጸለየ ፡ ባለቀሰ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶች ፡ ቆነጃጅቱም ፡ ፈጽመው ፡ ወደርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፡ በእስራኤልም ፡ ጽኑ ፡ ለቅሶ ፡ ተደረገ ።
፳፫ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተወሰደ ፡ የኢያኤል ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያስ ፡ ዕዝራን ፡ ጠርቶ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ አሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባን ፡ እኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በደልን ፡ አለው ።
፳፬ አሁንም ፡ ይህ ፡ የተናገርሁት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አለ ።
፳፭ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ፍርድህ ፡ መጠን ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ባገር ፡ ካሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ያገባናቸውን ፡ ሚስቶቻችንን ፡ ሁሉ ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ ከኛ ፡ አስወጥተን ፡ እንሰዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠርተን ፡ እንማማል ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡ በንተ ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ እኛም ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ እንረዳሃለንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተህ ፡ አምላቸው ።
፳፮ ዕዝራም ፡ ተነሥቶ ፡ የሕዝቡን ፡ ሹማምንት ፡ ካህናቱን ፡ ሌዋውያንንም ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ አማላቸው ፡ እነርሱ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አማላቸው ፡ እነርሳቸውም ፡ ማሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ዕዝራም ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ ተነሥቶ ፡ የናሴሩ ፡ ልጅ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ዮና ፡ ቤት ፡ ሄዶ ፡ ተቀመጠ ።
፪ ጽኑ ፡ ብዙ ፡ ለሚሆን ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እያለቀሰ ፡ እህልን ፡ አልበላም ፡ ውኃንም ፡ አልጠጣም ።
፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከተማረኩበት ፡ ከፋርስ ፡ ከባቢሎን ፡ ለተመለሱ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይገኙ ፡ ዘንድ ፡ አዋጅ ፡ ነገረላቸው ።
፬ እስከ ፡ ሁለት ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ያልተገኙ ፡ ያልደረሱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ በአለቆቻቸው ፡ ቅጣት ፡ ይቀጡ ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ ይግደሉባቸው ፡ እነርሱንም ፡ ከወገኖቻቸው ፡ ይለዩዋቸው ።
፭ የብንያምና ፡ የይሁዳ ፡ ወገኖችም ፡ ጨረቃ ፡ ሕፀፅ ፡ ባደረገች ፡ ብርሃኗን ፡ ባጣች ፡ በምስተኛው ፡ ቀን ፡ በዘጠኝኛው ፡ ወር ፡ ወሩ ፡ በባተ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ።
፮ ሁሉም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጡ ፡ ክረምት ፡ ነበርና ፡ ስለ ፡ ውርጭ ፡ ጽናት ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ነበር ።
፯ ዕዝራም ፡ ተነሥቶ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባችሁ ፡ እናንተ ፡ በደላችሁ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ጨመራችሁ ፡ አላቸው ።
፰ አሁንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ያባቶቻችንንም ፡ ፈጣሪ ፡ አመስግኑት ።
፱ ፈቃዱንም ፡ ፈጽሙ ፡ ልዩ ፡ ወገን ፡ ከሚሆኑ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ ተለዩ ።

፲፤ ሁሉም ፡ ፈጽመው ፡ ጨኸው ፡ እሺ ፡ አንተ ፡ እንዳዘዝኸን ፡ እናደርጋለን ፡ አሉት ።

፲፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሰዉ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ጊዜውም ፡ ክረምት ፡ ነው ፡ ፈጥነን ፡ እናደርገው ፡ ዘንድ ፡ አይቻለንም ፡ የሁለት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ አሉት ፡ በዚህ ፡ ፈጽመን ፡ በድለናልና ።

፲፪፤ አሁንም ፡ ሹማምቱ ፡ ሁሉ ፡ መንደር ፡ መንደረው ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፡ ወጥተው ።

፲፫፤ ስለዚህ ፡ ስላገኘን ፡ መከራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈርዶ ፡ ያመጣብን ፡ መከራ ፡ ከኛ ፡ ይርቅልን ፡ ዘንድ ፡ በያገራቸው ፡ የሚኖሩትን ፡ ሹማምቱን ፡ አለቆቻቸውንም ፡ ስለዚህ ፡ ስላገኘን ፡ ሥራ ፡ ይቅጠሩቸው ።

፲፬፤ የአብሂል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ የታቃኑ ፡ ልጅ ፡ ኢያዝያስ ፡ እንደዚህም ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ መጡ ፡ የሰምስ ፡ ልጅ ፡ ሞሶን ፡ የሰበጤዎስ ፡ ልጅ ፡ ሌዊ ስም ፡ እነርሳቸውም ፡ አንድ ፡ ሆኑ ።

፲፭፤ ተማርከው ፡ ከሄዱበት ፡ ከፋርስና ፡ ከባቢሎን ፡ የተመለሱትም ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ።

፲፮፤ ካህኑ ፡ ዕዝራም ፡ በገራቸው ፡ ከተሾመ ፡ ካለቆች ፡ በያገራቸውም ፡ ጸንተው ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስማቸው ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሰዎችን ፡ መረጠ ፡ እንዲህም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እስካሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ድረስ ፡ ተቃጠሩ ።

፲፯፤ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ በመጀመሪያ ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እንፈታለን ፡ ብለው ፡ ነገራቸውን ፡ ጨረሱ ።

፲፰፤ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ተገኙ ።

፲፱፤ እሊህም ፡ አግብተው ፡ የተገኙት ፡ ካህናት ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጆችና ፡ የማቲስም ፡ ወንድሞች ፡ አልዓዛርና ፡ ዮርበስ ፡ ዮአዳናስም ፡ ናቸው ።

፳፤ ሚስቶቻቸውን ፡ ፈተው ፡ ሰደው ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ።

፳፩፤ ከኤምርም ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ሐናንያ ፡ ዘብዲስ ፡ ሚኑስ ፡ ሴሜዎስ ፡ ኢያርማየል ፡ አዛርያ ፡ ናቸው ።

፳፪፤ ከፈሖርኤልም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የመላያስ ፡ ልጅ ፡ ኢልዮኒስ ፡ አስማኤሎስ ፡ የናትናኤሎስ ፡ ሐቂዶስ ፡ አልታሳም ፡ ናቸው ።

፳፫፤ ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ የዛብያስ ፡ ሳምያስ ፡ አቱአቱዎስ ፡ የሚሉት ፡ ቶሮስ ፡ አታዲዮስና ፡ ዮሐንስ ፡ ናቸው ።

፳፬፤ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ ካህናትም ፡ ወገን ፡ የባካፍስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያስ ፡ ነው ።

፳፭፤ ከሰሎሙም ፡ ወገን ፡ ወልባኔስ ፡ ነው ።

፳፮፤ ከእስራኤልና ፡ ከፎሮስም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ አግብተው ፡ የፈቱ ፡ ኢየርማዱያስ ፡ መልክያስ ፡ ሚያኤሎስ ፡ ዓዛር ፡ አሰብያስ ፡ ሳኒስ ፡ ናቸው ።

፳፯፤ ከኤላ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚጣኒያስ ፡ የኢያዚሬሎስ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡ ኢዮአብድዮስ ፡ ኢያሪሞስ ፡ አዑዴዎስ ፡ ናቸው ።

፳፰፤ ከዛሞትም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሲደዳስ ፡ ሄሉ ፡ ያሊሞስ ፡ አታንያስ ፡ ኢያሪሞስ ፡ ሰበቶስ ፡ ዘርዴዎስ ፡ ናቸው ።

፳፱፤ ከቤቤም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ዮሐንስ ፡ ሐናንያ ፡ ዘብዴዎስ ፡ ሐማቴዎስ ፡ ናቸው ።

፴፤ ከማኒዮም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለሞስ ፡ ማመኮስ ፡ ኢያደዎስ ፡ ኢያሰብስ ፡ አስሔሎስ ፡ ኢያርሞት ፡ ናቸው ።

፴፩፤ ከዓዲም ፡ ልጆች ፡ ናሐቶስ ፡ መሐልያስ ፡ የቀኑናስ ፡ ልጅ ፡ ኒዶስ ፡ ቢሰቀስ ፡ ጳስሚስ ፡ ሲአቱል ፡ በልኑስ ፡ ሚናስያስ ፡ ናቸው ።

፴፪፤ ከሐናንያም ፡ ልጆች ፡ ኢልዮሳስ ፡ አስያስ ፡ ምልክያስ ፡ ሰብያስ ፡ ስምዖን ፡ ክሰሎማዊ ፡ ናቸው ።

፴፫፤ ከአሰሞም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ መልጠኔዎስ ፡ መዛቲያስ ፡ በኔዎስ ፡ ኢሊፍላብ ፡ ምናሴ ፡ ሴሚይ ፡ ናቸው ።

፴፬፤ ከአባኒ ፡ ልጆችም ፡ ወገን ፡ አርማያሰሞን ፡ ሰማኤል ፡ ኢዮኤል ፡ መምዴ ፡ ጴዴያስ ፡ አናስቀሪቢሰን ፡ አናቢቦስ ፡ መንጠኒሞስ ፡ አልሐየስ ፡ በኑስኤልያሊ ፡ ሰማይስ ፡ ሰሊምያስ ፡ ናታንያስ ፡ ናቸው ፡ ከኢዛርያስም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሴሲ ፡ ሲርያ ፡ አዛኤል ፡ ሳማጢስ ፡ ዘምበሪ ፡ ኢዮሴጵስ ፡ ናቸው ።

፴፭፤ ከነሐማም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ማዚጢያስ ፡ ዘበዲያስ ፡ ኤዴሴ ፡ ኢዮኤል ፡ በኒያስ ፡ ናቸው ።

፴፮፤ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡት ፡ ሰዎች ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ አስወጥተው ፡ ሰደዱዋቸው ።

፴፯፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በጥቅምት ፡ የመባቻ ፡ ዕለት ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እስራኤልም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በያገራቸው ፡ ተቀመጡ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በየቦታቸው ፡ ተመለሱ ።

፴፰፤ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ደጃፍ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ሁሉም ፡ ተሰብስበው ።

፴፱፤ አገልጋይ ፡ ጸሐፊ ፡ የሚሆን ፡ ዕዝራን ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ የሰጠው ፡ ዳግም ፡ ሕግን ፡ አምጥቶ ፡ ያነብላቸው ፡ ዘንድ ፡ አምጣ ፡ አሉት ።

፵፤ የካህናት ፡ አለቃ ፡ ዕዝራም ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ለሕዝቡ ፡ ለወንዶች ፡ ለሴቶች ፡ ለካህናቱም ፡ ሁሉ ፡ ሥራታቸውን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ዳግም ፡ ሕግን ፡ አምጥቶ ፡ አነበበላቸው ።

፵፩፤ በቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ደጃፍ ፡ አንዳር ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ በወንዶቹ ፡ ሁሉ ፡ በሴቶቹም ፡ ፊት ፡ ከንግህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡ አነበበላቸው ፡ ሁሉም ፡ በዳግም ፡ ሕግ ፡ የተጻፈ ፡ ሥርዓታቸውን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ አደመጡ ።

፵፪፤ አገልጋይ ፡ የሆነ ፡ ሕጉን ፡ የሚጽፍ ፡ የሆነ ፡ ዕዝራም ፡ በሠሩት ፡ እንጨት ፡ በወምበር ተቀምጦ ።

፵፫፤ መተጢያሰን ፡ ሳሙሰን ፡ ሐናንያን ፡ አዛርያን ፡ ኡርያስን ፡ ሕዝቅያስን ፡ በአልስሞስንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በቀኙ ፡ አስቀመጣቸው ።

፵፬፤ በግራውም ፡ በኩል ፡ ፈሐልዴዎስን ፡ ሚሳኤ

ልን ፡ ሚልክያስን ፡ ሎታሳብሰንን ፡ ናባሪያን ፡ ዘካርያስን ፡ አስቀመጠ ።

፵፩፡ ዕዝራም ፡ ያንን ፡ ዳግም ፡ ሕግ ፡ ይዞ ፡ በሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ተቀመጠ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ያከ ብሩት ፡ ነበር ።

፵፪፡ ዳግም ፡ ሕግንም ፡ ለማንበብ ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ፡ አዛርያም ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመ ሰገነው ።

፵፫፡ ሁሉም ፡ ፈጽመው ፡ መለሱለት ፡ እውነት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ነው ፡ አሉ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እኛቸ ውን ፡ ወደሰማይ ፡ ዘርግተው ፡ በምድር ፡ ወድ ቀው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገዱ ።

፵፬፡ አኑሲ ፡ ሰራቢያስ ፡ ኢያዲናስ ፡ ኢያቆብስ ፡ ሳብ ጣያስ ፡ አውጥያስ ፡ ሚሐና ፡ ቀሊጦስ ፡ አዛርያ ፡ ጠዛብዶስ ፡ ሐኒያስ ፡ ፈልጣስ ፡ ሌዋውያን ፡ የሆኑ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ አስተማሯቸው ።

፵፭፡ ባነበበላቸው ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ሰሙ ።

አጠራጢም ፡ የካህናቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሐፊውን ፡ ዕዝራ ፡ ሁሉን ፡ የሚያስተምሯቸው ፡ ሌዋውያንንም ።

፵፮፡ ይቺ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየች ፡ ቀን ፡ ናት ፡ አላቸው ፡ ዳግም ፡ ሕግም ፡ ሲነበብ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አለቀሱ ።

፵፯፡ ይቺ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየች ፡ ናትና ፡ ሐዳችሁ ፡ ምሳችሁን ፡ በልታችሁ ፡ ለሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ ምጽዋቱን ፡ ስጡ ፡ አላቸው ።

፵፰፡ እግዚአብሔር ፡ በመከራ ፡ አይጥላችሁምና ፡ አትዘኑ ፡ አላቸው ፡ ሌዋውያንም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ይቺ ፡ ቀን ፡ የከበረች ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ አትዘኑ ፡ ብለው ፡ አዘዟቸው ።

፵፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሁሉም ፡ በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሊያደርጉ ፡ ለሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ ምጽዋት ፡ ሊሰጡ ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ሔዱ ።

፶፡ በተሰበሰቡበት ፡ ቦታ ፡ ያስተማሩዋቸውንም ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

መጽሐፈ ጦቢት ።

በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በስልምናሶር ፡ ዘመን ፡ የተማረከ ፡ ከንፍታሌም ፡ ወገን ፡ ከተወለደ ፡ ከአሳሔል ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ የገባኤል ፡ ልጅ ፡ የጦቢት ፡ ልጅ ፡ የጦብያን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ። በነገደ ፡ አሴር ፡ ዕጣ ፡ በላይ ፡ ባለች ፡ የገሊላ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በነገደ ፡ ንፍታሌም ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በቂድዮስ ፡ ቀኝ ፡ ከምተሆን ፡ ከታቢስም ፡ የተማረከ ፡ የጦቢት ፡ ልጅ ፡ የጦብያን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ እኔ ፡ ጦቢት ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡ በሚገባና ፡ በውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንቼ ፡ ኖርሁ ፡ ወደ ፡ ነነዌና ፡ ወደ ፡ ፋርስ ፡ አገር ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ለመጡ ፡ ለወገኖቼ ፡ ብዙ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወትሁ ።

፪፡ እኔ ፡ ሕፃን ፡ ሆኜ ፡ በአገሬ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ሳለሁም ፡ ብዙ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወትሁ ። አባቴና ፡ የንፍታሌም ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ በርሷ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ካሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራኤል ፡ አገር ፡ በመረጣት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከተሠራው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ካዱ ። በኮበረ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ በተሠራላቸው ፡ በኮበረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ከተሠራው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ካዱ ።

፫፡ የካዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ደማሊ ፡ ለሚባል ፡ ጣዖትና ፡ በዐል ፡ ለሚባል ፡ ጣዖት ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ አባቴና ፡ የንፍታሌም ፡ ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ።

እኔ ፡ ግን ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በአሪት ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በበዓል ፡ ጊዜ ፡ ብቻዬን ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እሄድ ፡ ነበር ፡ በመጀመሪያ ፡ ከሽለትሁት ፡ ከበኵቹ ፡ ጸጉር ፡ በመሥዊያው ፡ ላሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ለካህናቱ ፡ እወስድላቸው ፡ ነበር ።

፭፡ ያሥራቱን ፡ መጀመሪያና ፡ እህሉንም ፡ ሁሉ ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ እሰጣቸው ፡ ነበር ፡ የሁለተኛውን ፡ ዘመን ፡ አሥራት ፡ ግን ፡ እሸምተው ፡ ነበር ፡ ምጽዋቱንም ፡ አወጣዋቼ ፡ በመት ፡ በመት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እሄድ ፡ ነበር ።

፮፡ ሦስተኛውንም ፡ አሥራት ፡ ያባቴ ፡ እናት ፡ ዲቦራ ፡ እንዳዘዘች ፡ ለድኆች ፡ እሰጥ ፡ ነበር ፡ መጀመሪያውን ፡ አሥራት ፡ አወጣ ፡ ነበር ። ሁለተኛውንም ፡ ዘመን ፡ አሥራት ፡ እሰጥ ፡ ነበር ።

፯፡ እናትና ፡ አባቴ ፡ በድኅነት ፡ ትተውኛልና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ በደረስሁ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዶቼ ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ አገባሁ ፡ ከርሷም ፡ ጦብያ ፡ የሚባል ፡ ልጅ ፡ ወለድሁ ።

፰፡ ወንድሞቼም ፡ ሁሉ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዶቼ ፡ ተለይተው ፡ የአሕዘብን ፡ እህል ፡ በሉ ።

፱፡ እግዚአብሔርን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ አስበዋለሁና ፡ የአሕዛብን ፡ እህል ፡ እንዳልበላ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ሰውነቴን ፡ ጠበቅሁ ።

፲፡ እግዚአብሔርም ፡ በስልምናሶር ፡ ፊት ፡ መወደድንና ፡ ባለሟልነትን ፡ ሰጠኝ ፡ እርሱም ፡ አለቃ ፡ አድርጎ ፡ ሾመኝ ።

፲፭፤ ወደ ፣ ምድያም ፣ ሄድሁ ፣ የምድያም ፣ ክፍል ፣ በምትሆን ፣ በራጊስ ፣ ያለ ፣ ገባኤልንም ፣ ገንዘ ቤን ፣ አደራ ፣ አስጠበቅሁት ።

፲፮፤ ስልምናሶር ፣ በሞተ ፣ ጊዜ ፣ ሥራው ፣ ክፉ ፣ የሆነ ፣ ሰናክሬም ፣ ስለሱ ፣ ፈንታ ፣ነገሠ ። ከሹመቱ ፣ ሻረኝ ፣ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ ወደ ፣ ምድያም ፣ መሄድ ፣ አልቻልኩም ።

፲፫፤ በስልምናሶርም ፣ ዘመን ፣ ለወንድሞቼ ፣ ብዙ ፣ ምጽዋት ፣ መጸወትሁ ።

፲፬፤ እህሌንም ፣ ለተራቡ ፣ ሰዎች ፣ ሰጠሁ ፣ ልብሴንም ፣ ለተራቆቱ ፣ ሰዎች ፣ ሰጠሁ ። ከወገኖቼ ፣ በነነዌ ፣ አደባባይ ፣ የሞተ ፣ ሰውንም ፣ ባይ ፣ እቀብረው ፣ ነበር ።

፲፭፤ ሸሽቶ ፣ ከይሁዳ ፣ በተመለሰ ፣ ጊዜ ፣ ሰናክሬም ፣ የገደላቸው ፣ ሰዎች ፣ ቢኖሩ ፣ ተቁጥቶ ፣ ብዙ ፣ ሰው ፣ ገድዓልና ፣ እኔ ፣ ተሠውሬ ፣ እቀብራቸው ፣ ነበር ፣ ንጉሡም ፣ ፈልጎ ፣ ሬሳቸውን ፣ አላገኘም ።

፲፮፤ ከነነዌ ፣ አንድ ፣ ሰው ፣ ሄዶ ፣ እንደቀበርኋቸው ፣ ነገር ፣ ሠርቶ ፣ ከንጉሡ ፣ አጣላኝ ፣ ሊገድሉኝ ፣ እንዲፈልጉኝ ፣ ባወቅሁ ፣ ጊዜ ፣ ፈርቼ ፣ ተሠወርሁ ።

፲፯፤ ባጡኝም ፣ ጊዜ ፣ ልጄ ፣ ጦብያና ፣ ሚስቴ ፣ ሐና ፣ ሲቀሩ ፣ ገንዘቤን ፣ ሁሉ ፣ በረበሩ ።

፲፰፤ ሁለቱ ፣ ልጆቼ ፣ ሁሉ ፣ እስኪገድሉት ፣ ድረስ ፣ ሸሽተውም ፣ ወደ ፣ አራራት ፣ ተራራ ፣ እስኪ ሄዱ ፣ ድረስ ፣ ፶፭ ፣ ቀን ፣ ከቤቴ ፣ አልወጣሁም ። ልጁ ፣ እስራደንም ፣ ስለርሱ ፣ ፈንታ ፣ ነገሠ ፣ የወንድሜ ፣ ልጅ ፣ የእናሔል ፣ ልጅ ፣ አኪአኪሮስንም ፣ በሥራታቸውና ፣ ባባቱ ፣ ወገኖች ፣ ላይ ፣ ሁሉ ፣ ሾመው ።

፲፱፤ አኪአኪሮስም ፣ ማለደልኝ ፣ ወደ ፣ ነነዌም ፣ መለሰኝ ። በቤቱ ፣ ጣጣና ፣ ማኅተም ፣ ለርሱ ፣ ያለ ፣ አኪአኪሮስም ፣ ዳግመኛ ፣ እክሮንድስን ፣ ሾመ ።

፳፤ ወደ ፣ አገሬም ፣ በተመለስሁ ፣ ጊዜ ፣ ልጄ ፣ ጦብያንና ፣ ሚስቴ ፣ ሐናን ፣ መለሰልኝ ።

ምዕራፍ ፣ ፪ ።

፩፤ ሰባተኛ ፣ ሱባዔ ፣ በምትሆን ፣ በከበረች ፣ በዓለ ፣ ፱ ፣ ለእኔ ፣ በጎ ፣ነገር ፣ አደረገ ፣ እበላም ፣ ዘንድ ፣ ተቀመጥኩ ።

፪፤ ፊጽሞ ፣ እንደ ፣ መሸ ፣ ባየሁ ፣ ጊዜ ፣ እግዚአብሔርን ፣ አስቤዋለሁና ፣ ልጄን ፣ ሄደህ ፣ ከወንድሞቻችን ፣ ያገኘሃቸውን ፣ ድኖች ፣ ሰዎችን ፣ አምጣ ፣ እነሆ ፣ እኔ ፣ እጠብቅሃለሁ ፣ አልሁት ።

፫፤ በተመለሰም ፣ ጊዜ ፣ ከወንድሞቻችን ፣ የሞተ ፣ አንድ ፣ ሰው ፣ አገኘሁ ፣ ሬሳውም ፣ ባደባባይ ፣ ወድቋል ፣ አለኝ ።

፬፤ እኔም ፣ እህል ፣ ሳልቀምስ ፣ ተነሥቼ ፣ ዐሐይ ፣ እስኪገባ ፣ ድረስ ፣ ወደ ፣ አንዱ ፣ ቤት ፣ አገባሁት ።

፭፤ ወደ ፣ ቤቴ ፣ ተመልሼ ፣ ታጥቤ ፣ እያዘንሁ ፣ ራቴን ፣ በላሁ ።

፮፤ አሞፅ ፣ በዓላችሁ ፣ ወደ ፣ ኀዘን ፣ ተድላችሁ ፣ ደስ ታችሁም ፣ ወደ ፣ ልቅሶ ፣ ይመለሳል ፣ ያለውን ፣ አሰብሁ ።

፯፤ ከዚያ ፣ በኋላ ፣ አለቀስሁ ፣ ዐሐይም ፣ በገባ ፣ ጊዜ ፣ ሔጄ ፣ መቃብር ፣ ቆፍሬ ፣ ቀበርሁት ።

፰፤ ንጉሥ ፣ የገደላቸውን ፣ ይቀብራልና ፣ ስለዚህ ፣ ሥራ ፣ እንዳይገድሉት ፣ ይህ ፣ ሰው ፣ አይፈራምን ፣ ብለው ፣ ሳቁብኝ ።

፱፤ በዚያችም ፣ ሌሊት ፣ ኃጢአተኛ ፣ ሆኜ ፣ በድሞው ፣ ሥር ፣ ተኝቼ ፣ አደርኩ ፣ ዓይኖቼ ፣ ግን ፣ ተገልጠው ፣ ነበር ።

፲፤ በድሞው ፣ ላይ ፣ ወፎች ፣ እንዳሉ ፣ አላወቅሁም ፣ ፊቴ ፣ ተገልጦ ፣ ሳለ ፣ እለዚያ ፣ ወፎች ፣ በያኔ ፣ ላይ ፣ ትኩስ ፣ ፋንድያ ፣ ጣሉብኝ ፣ በያኔ ፣ ብልዝ ፣ ብጉር ፣ ወጣብኝ ። እኔም ፣ ወደ ፣ በለ ፣ መድኃኒት ፣ ሄድኩ ፣ ነገር ፣ ግን ፣ የጠቀመኝ ፣ የለም ። ብቻየን ፣ ወደ ፣ ኤልማድያ ፣ እስክሄድ ፣ ድረስ ፣ አኪአክሮስ ፣ ይመግበኝ ፣ ነበር ።

፲፩፤ ሐናም ፣ በሴቶች ፣ ቤት ፣ ታገለግል ፣ ነበር ።

፲፪፤ ወደ ፣ እመቤቶቿ ፣ ላከች ፣ እነዚያም ፣ አንዲት ፣ የበግ ፣ ጠቦት ፣ ሰጧት ።

፲፫፤ ወደኔ ፣ በመጣች ፣ ጊዜ ፣ ትጮህ ፣ ጀመር ፣ ይቺን ፣ ጠቦት ፣ ከወዴት ፣ አመጣሻት ፣ አልኋት ። የተሰረቀ ፣ ገንዘብ ፣ መብላት ፣ አይገባምና ፣ የሰረቅሽውም ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ለጌቶቹ ፣ መልሺው ፣ አላት ።

፲፬፤ ስለ ፣ ደሞዜ ፣ ፈንታ ፣ ሰጡኝ ፣ አለችኝ ፣ እኔ ፣ ግን ፣ አላመንኋትም ፣ ለባለቤቶቹ ፣ መልሺ ፣ ብዬ ፣ ከርሷ ፣ ጋራ ፣ ተከራክርሁ ። እርሷም ፣ መልሳ ፣ ምጽዋትህና ፣ ጸሎትህ ፣ ወዴት ፣ ነው ፣ እነሆ ፣ በላይህ ፣ ያለ ፣ ኃጢአትህ ፣ ሁሉ ፣ ታወቀ ፣ አለችኝ ።

ምዕራፍ ፣ ፫ ።

፩፤ በልቡናዬ ፣ ኀዘን ፣ ተከገሀ ፣ ጸለይኩ ፣ አለቀስሁ ።

፪፤ አቤቱ ፣ በሥራህ ፣ ሁሉ ፣ በፍርድና ፣ በቸርነት ፣ በሚገባ ፣ እውነትም ፣ አንተ ፣ እውነተኛ ፣ ነህ ፣ አልሁ ። አቤቱ ፣ አንተ ፣ በሚገባ ፣ ዓለምን ፣ ትገዛለህ ።

፫፤ አስበህ ፣ በዓይነ ፣ ምሕረት ፣ ተቀበለኝ ፣ አንተን ፣ በበደሉ ፣ ትእዛዝህንም ፣ ባልሰሙ ፣ በአባቶቹ ፣ ኃጢአትና ፣ በኃጢአቱ ፣ ተበቅለህ ፣ አታጥፋኝ ።

፬፤ ለመማረክና ፣ ለመበርበር ፣ ለሞትም ፣ አደረግኸኝ ፣ በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ በነርሱቸውም ፣ ዘንድ ፣ በተበተንህባቸው ፣ በአሕዛብ ፣ አገር ፣ ተግዳሮት ፣ ለመስማት ፣ መተረቻ ፣ ሆንህ ።

፭፤ አሁንም ፣ በእውነት ፣ የሚፈረድ ፣ ፍርድህ ፣ ብዙ ፣ ነው ፣ ትእዛዝህን ፣ አላደረግንምና ፣ በፊትህም ፣ በውነት ፣ ጸንተን ፣ አልኖርንምና ፣ ያባቶቼና ፣ የእኔ ፣ ኃጢአት ፣ በሚመረይ ፣ ገንዘብ ፣ አድርግልኝ ።

፮፤ አሁንም ፣ በፊትህ ፣ ደስ ፣ የሚያሰኝህን ፣ ነገር ፣ አድርግ ፣ ከመኖር ፣ ሞት ፣ ይሻለኛልና ፣ በሞት ፣ እሰናበት ፣ ዘንድ ፣ መሬትም ፣ እሆን ፣ ዘንድ ፣

ነፍሴን ፥ የሚቀበላት ፥ መልአክ ፥ እዘዝልኝ ።
በሐሰትና ፥ በውርደት ፥ ተግዳሮትን ፥ ሰምቻለ
ሁና ፥ ኃዘን ፥ በዛብኝ ፥ ከመከራዬ ፥ እሰናበት ፥
ዘንድ ፥ ዘላለም ፥ ጸንቶ ፥ ወደሚኖር ፥ ወደ ፥
መቃብር ፥ እሔድ ፥ ዘንድ ፥ እዘዝ ፥ ገጸ ፥ ረድኤ
ትህን ፥ ከኔ ፥ አትመልስ ።

፭፥ የሚዶን ፥ ክፍል ፥ ከሆነች ፥ ከጣኔስ ፥ የተወለደ ፥
የራጉኤል ፥ ልጅ ፥ ሳራን ፥ በዚያች ፥ ቀን ፥ ተግ
ዳሮት ፥ አገኛት ።

፮፥ ለሰባት ፥ ሰዎች ፥ ቢያጋቧት ፥ በሴትና ፥ በወንድ ፥
ልማድ ፥ ሳያቀርቧት ፥ አስማንድዮስ ፥ የሚባል ፥
ክፉ ፥ ጋኔን ፥ ገድሏቸዋልና ፥ ያባቷ ፥ ባሮች ፥
ተገዳደሩባት ። እነሆ ፥ ሰባት ፥ ሰዎች ፥ አገቡሽ ፥
በሎችሽ ፥ እየታነቁ ፥ እንዲሞቱ ፥ አታውቂምን ፥
አሏት ፥ ከነርሳቸው ፥ አንዱ ፥ ስንኳ ፥ አልቀረሽም ።

፯፥ እነርሳቸው ፥ ሞተዋልና ፥ ምን ፥ ያህል ፥ ይመስ
ልሻል ፥ ከለሳቸው ፥ ጋራ ፥ በሞት ፥ ሒጂ ፥ ካንቺ ፥
የተወለዱ ፥ ሴትና ፥ ወንድ ፥ ልጅ ፥ እስከ ፥ ዘለዓ
ለሙ ፥ ድረስ ፥ አንይ ፥ አሏት ።

፰፥ ታንቃ ፥ እስክትሞት ፥ ድረስ ፥ ይህን ፥ በሰማች ፥
ጊዜ ፥ ፈጽማ ፥ አዘነች ፥ ለናትና ፥ ላባቴ ፥ እኔ ፥
አንድ ፥ ነኝ ፥ እንደዚህ ፥ ባደርግ ፥ ላባቴ ፥ ተግዳ
ሮት ፥ እሆንበታለሁ ፥ ያረጀ ፥ ሰውነቱንም ፥ በጭ
ንቅ ፥ ወደ ፥ መቃብር ፥ አወርዳታለሁ ።

፱፥ በሰገነት ፥ መስኮት ፥ ሆና ፥ ጸለየች ፥ አቤቱ ፥
አንተ ፥ ፈጣሪዬ ፥ የከበርህ ፥ ነህ ፥ የከበረ ፥ ስም
ህም ፥ ይመስገን ፥ ሥራህም ፥ ሁሉ ፥ የተመሰገነ ፥
ነው ፥ ስምህም ፥ ለዘለዓለሙ ፥ የተመሰገነ ፥ ነው ፥
አለች ።

፲፥ አቤቱ ፥ አፁንም ፥ ሰውነቶቼን ፥ ለአንተ ፥ ሰጠሁ ።

፲፩፥ እንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ ተግዳሮት ፥ እንዳልሰማ ፥
ከዚህ ፥ ዓለም ፥ በሞት ፥ አሰናብተኝ ፥ አልኩህ ።

፲፪፥ ከሰው ፥ ጋራ ፥ ከሚሠራው ፥ ኃጢአት ፥ ሁሉ ፥
እኔ ፥ ንጹሕ ፥ እንደሆንኩ ፥ አቤቱ ፥ አንተ ፥
ታውቃለህ ።

፲፫፥ በተማረክሁበትም ፥ አገር ፥ ያባቴን ፥ ስም ፥ አላ
ረከስሁም ፥ እኔ ፥ ለአባቴ ፥ አንዲት ፥ ኀኝ ፥ የቀ
ረበ ፥ ዘመድ ፥ ወንድምም ፥ የለኝም ፥ ሰባቱ ፥ ሁሉ ፥
ሞተውብኛልና ፥ ለስንትኛው ፥ ሰው ፥ እጠበ
ቅለታለሁ ፥ ከዚያ ፥ በኋላስ ፥ ለምን ፥ እኖራለሁ ።
ልትገድለኝ ፥ ትወድ ፥ እንደሆነ ፥ በዓይነ ፥ ምሕ
ረት ፥ ተመልከተህ ፥ ራራልኝ ፥ ተግዳሮት ፥ ባል
ሰማ ፥ ገንዘብ ፥ እዘዝልኝ ።

፲፬፥ የሁለቱም ፥ ጸሎታቸው ፥ በእግዚአብሔር ፥ በገ
ነነ ፥ ጌትነቱ ፥ ፊት ፥ ተሰማ ።

፲፭፥ ሁለቱንም ፥ ያድናቸው ፥ ዘንድ ፥ ከጦቢትም ፥
ዓይን ፥ ብልዙን ፥ ያጠፋለት ፥ ዘንድ ፥ ሚስት ፥
ልትሆነው ፥ የራጉኤል ፥ ልጅ ፥ ሳራንም ፥ ለጦ
ቢት ፥ ልጅ ፥ ለጦብያ ፥ ይሰጠው ፥ ዘንድ ፥ ጦብያ ፥
ገንዘብ ፥ ያደርጋታልና ፥ ክፉ ፥ ጋኔን ፥ አስማን
ድዮስንም ፥ ያጠፋው ፥ ዘንድ ፥ ቅዱስ ፥ ሩፋኤ
ልን ፥ ላከው ። በዚያ ፥ ወራት ፥ ጦቢት ፥ ተመ
ለሰ ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ ገባ ፥ የራጉኤል ፥ ልጅ ፥ ሳራም ፥
ከሰገነት ፥ ወረደች ።

ምዕራፍ ፥ ፬ ።

ጦቢትም ፥ በዚያች ፥ ቀን ፥ በሚዶኑ ፥ ሰው ፥ ፩፥
በገባኤል ፥ ዘንድ ፥ አደራ ፥ ያስጠበቀውን ፥ የብ
ሩን ፥ ነገር ፥ አሰበ ።

እነሆ ፥ ልሙት ፥ ብዬ ፥ አሰብሁ ፥ ልጄን ፥ ጦብ ፪፥
ያን ፥ ጠርቼ ፥ የማልነግረው ፥ ምንድነው ፥ ሳል
ሞት ፥ የማልነግረውስ ፥ ለምንድነው ፥ ብሎ ፥
አሰበ ።

ጠርቶ ፥ ልጄ ፥ በሞትሁ ፥ ጊዜ ፥ አክብረህ ፥ ቅበ ፫፥
ረኝ ። እናትህንም ፥ ጠብቃት ፥ በሕይወትም ፥
በኖርህበት ፥ ዘመን ፥ ሁሉ ፥ አክብራት ። የወደ
ደችውንም ፥ አድርግላት ፥ አታሳዝናት ፥ አለው ።

ልጄ ፥ በማኅፀንም ፥ ባንተ ፥ ብዙ ፥ መከራን ፥ ፬፥
እንደ ፥ ተቀበለች ፥ አስብ ፥ ይህን ፥ አስበህ ፥ በሞ
ተችም ፥ ጊዜ ፥ ከኔ ፥ ዘንድ ፥ ባንድ ፥ መቃብር ፥
ቅበራት ፥ አለው ።

ልጄ ፥ በዘመኑ ፥ ሁሉ ፥ ፈጣሪህ ፥ እግዚአብሔ ፭፥
ርን ፥ አስበው ፥ ትእዛዙን ፥ መካድና ፥ በደልን ፥
አትውደድ ፥ በሕይወትም ፥ በኖርህበት ፥ ዘመን ፥
ሁሉ ፥ እውነትን ፥ ሥራ ፥ በበደል ፥ ሥራም ፥
ጸንተህ ፥ አትኑር ።

እውነት ፥ ነገርን ፥ ከሠራሃት ፥ በሠራኸው ፥ ፮፥
ሥራና ፥ በጐዳናህ ፥ ሁሉ ፥ ትከናወናለህ ፥ እው
ነትን ፥ የሠሩዋት ፥ ሰዎችም ፥ ሁሉ ፥ ሥራቸው ፥
ይከናወንላቸዋል ።

ከገንዘብህም ፥ ምጽዋት ፥ ስጥ ፥ ምጽዋትም ፥ ፯፥
በመጸወትህ ፥ ጊዜ ፥ በገንዘብህ ፥ አትዘን ፥ ከድ
ኃም ፥ ፊትህን ፥ አትመልስ ። እግዚአብሔርም ፥
ገጸ ፥ ረድኤቱን ፥ ካንተ ፥ አይመልስም ።

ያለህን ፥ ገንዘብ ፥ የተቻለህን ፥ ያህል ፥ ምጽ ፰፥
ዋትን ፥

ምጽዋት ፥ መመጽወት ፥ ድልብን ፥ ታደልብል ፱፥
ሃለችና ፥ ጥቂቱም ፥ ቢሆን ፥ ምጽዋት ፥ ለመመ
ጽወት ፥ በገንዘብህ ፥ አትዘን ።

ምጽዋት ፥ በመከራ ፥ ቀን ፥ ከሞት ፥ ታድናለችና ፥ ፲፥
ወደ ፥ ጨለማ ፥ ይገቡ ፥ ዘንድ ፥ አታሰናብትም ።

ምጽዋት ፥ ለሚያደርጋትም ፥ ሰው ፥ ሁሉ ፥ በእ ፲፩፥
ግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ደግ ፥ ስጦታ ፥ ናት ።

ልጄ ፥ ራስህን ፥ ከዝሙት ፥ ጠብቅ ፥ ካባቶችህ ፥ ፲፪፥
ልጆች ፥ ወገን ፥ አስቀድመህ ፥ ሚስት ፥ አግባ ።
ከዘመዶችህ ፥ ካልተወለደች ፥ ከባዕድ ፥ ወገን ፥
ግን ፥ አታግባ ። እኛ ፥ ደጋግ ፥ ከሚሆኑ ፥ ከጥንት ፥
ጀምረው ፥ ከነበሩ ፥ ከአብርሃምና ፥ ከኖኅ ፥ ከያ
ዕቆብና ፥ ከይስሐቅ ፥ የተወለድን ፥ ነንና ፥ ከባዕድ ፥
የተወለደች ፥ አታግባ ። ልጄ ፥ ሁሉም ፥ ካባቶ
ቻቸው ፥ ልጆች ፥ ሚስት ፥ እንዳገቡ ፥ አስብ ፥
ልጆቻቸውም ፥ እንደ ፥ ተባረኩ ፥ የልጅ ፥ ልጅ
ቻቸውም ፥ ምድርን ፥ እንደ ፥ ወረሷት ፥ አስብ ።

ልጄ ፥ አሁንም ፥ ባልንጀራህን ፥ ውደድ ፥ በባል ፲፫፥
ንጀራህም ፥ ልቡናህን ፥ አታኩራ ፥ ከወገኖችህ ፥
ልጆች ፥ ከሴት ፥ ልጆችና ፥ ከወንዶች ፥ ልጆች
ቸው ፥ የተወለዱች ፥ ልጅን ፥ ሚስት ፥ አግባ ።
ትዕቢት ፥ ካለች ፥ ዘንድ ፥ ውርደት ፥ አለችና ፥

ብዙ ፡ ሁከትም ፡ አለና ፡ ሁከትም ፡ ካለች ፡ ዘንድ ፡ ችጋር ፡ አለች ። የችጋር ፡ መገኛ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ሁከትም ፡ ካለች ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ችግርና ፡ ጦም ፡ አዳር ፡ አለችና ፡ ልጄ ፡ በባልንጀራህ ፡ ልቡና ፡ ሀን ፡ አታኵራ ።

፲፩፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ስጠው ፡ እንጂ ፡ የተገዛልህ ፡ የምንደኛህ ፡ ደመወዝ ፡ ሁሉ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ አይደር ። ለእግዚአብሔር ፡ ከተገዛህ ፡ ዋጋህ ፡ ይበዛልሃል ፡ ለራስህ ፡ እወቅ ፡ በባሕርይህና ፡ በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ አዋቂ ፡ ሁን ።

፲፪፡ ለራስህ ፡ የጠላኸውን ፡ ለማንም ፡ ለማን ፡ አታድርግ ፡ ለመስከር ፡ ወይን ፡ አትጠጣ ፡ ከሰካሮች ፡ ጋራ ፡ በጕዳና ፡ አትሂድ ።

፲፫፡ ከእህልህ ፡ ለተራበ ፡ ሰው ፡ ስጥ ፡ ከልብስህም ፡ ለተራቆተ ፡ ሰው ፡ ስጥ ፡ የተረፈህንም ፡ ሁሉ ፡ ለምጽዋት ፡ አድርግ ።

፲፬፡ እህልህንም ፡ በጻድቃን ፡ መቃብር ፡ ላይ ፡ አሳድር ፡ (በድኃ ፡ ሆድ ፡ አሳድር ፡) ለባለጸጎች ፡ ግን ፡ አትስጥ ።

፲፭፡ ከመምህራን ፡ ዘንድ ፡ ምክርን ፡ ፈልግ ። የምትረባህንም ፡ ምክር ፡ አታቃል ።

፲፮፡ በየጊዜው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግነው ፡ ጕዳናህ ፡ የቀና ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወደርሱ ፡ ለምን ፡ በጕዳናህና ፡ በሥራህም ፡ ሁሉ ፡ ይከናወንልሃል ። በጎውን ፡ ሁሉ ፡ ምክር ፡ የሚሰጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አሕዛብ ፡ የሚመክሩት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ያልተገኘ ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡ ነውና ፡ ከመምህራን ፡ ምክርን ፡ ፈልግ ። ያዋርደው ፡ ዘንድ ፡ የሚወደውን ፡ እርሱ ፡ ያዋርደዋል ። እርሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ይሆናል ። ልጄ ፡ አሁንም ፡ ትእዛዜን ፡ አስብ ፡ ከልቡናህም ፡ አይጥፋ ።

፲፯፡ አሁንም ፡ የሚጾን ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ የራጉኤል ፡ ሰው ፡ በግብረያል ፡ ልጅ ፡ በገባኤል ፡ ዘንድ ፡ አደራ ፡ ያስጠበቅሁት ፡ ያሥሩን ፡ ብር ፡ ነገር ፡ እነግርሃለሁ ።

፲፰፡ ድኖች ፡ ካንተ ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ በረከትን ፡ ይቀበላሉና ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ከፈራኸው ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ በረከት ፡ ይገኛልና ፡ ልጄ ፡ ከችጋር ፡ የተነሣ ፡ አትፍራ ፡ ኃጢአትህንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይልሃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ሥራ ፡ በፊቱ ፡ ሥራ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ጦብያም ፡ መለሰ ፡ አባቴ ፡ ያዘዝኸኝን ፡ ሁሉ ፡ እሠራለሁ ፡ አለ ።

፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ አገሩን ፡ የማላውቀውን ፡ ያንን ፡ ብር ፡ ማምጣት ፡ እንዴት ፡ እችላለሁ ፡ አለው ።

፫፡ ደብዳቤ ፡ ሰጠው ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ የሚሔድ ፡ ሰው ፡ ፈልግ ፡ እኔም ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ ደመወዙን ፡ እሰጠዋለሁ ፡ ሒደህ ፡ ያንን ፡ ብር ፡ አምጣ ፡ አለው ።

፬፡ እርሱም ፡ ሰውን ፡ ሊፈልግ ፡ ሒዶ ፡ መልአኩን ፡ ሩፋኤልን ፡ አገኘው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መልአኩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቀም ።

፭፡ አገሩን ፡ ታውቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሚጾን ፡ ክፍል ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ራጊስ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ መሔድ ፡ ትችላለህን ፡ አለው ።

፮፡ ያም ፡ መልአክ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ እሔዳለሁ ፡ መንገዱንም ፡ አውቀዋለሁ ፡ በገባኤልም ፡ ቤት ፡ ነበርሁ ፡ አለው ።

፯፡ ጦብያም ፡ ላባቴ ፡ እስክነግረው ፡ ድረስ ፡ ቆየኝ ፡ አለው ።

፰፡ መልአኩም ፡ ሒድ ፡ አትቆይ ፡ አለው ፡ አባቱን ፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚሔድ ፡ ሰው ፡ አገኘሁ ፡ አለው ። ከማንም ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡ ለመሔድ ፡ ሰውነቱ ፡ የታመነ ፡ እንደሆነ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደኔ ፡ ጥራው ፡ አለው ።

፱፡ ጠራው ፡ ገባ ፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ እጅ ፡ ተነሣሡ ።

፲፡ ጦቢትም ፡ አንተ ፡ ወንድሚ ፡ ከማን ፡ ወገን ፡ ነህ ፡ ከወዴትስ ፡ አገር ፡ መጣህ ፡ አለው ።

፲፩፡ መልአኩም ፡ አገሬንና ፡ ወገኔን ፡ ትመረምር ፡ ወይስ ፡ ከልጅህ ፡ ጋራ ፡ የምሔድበትን ፡ ዋጋ ፡ ትሰጠኝ ፡ አለው ፡ ጦቢትም ፡ ስምህንና ፡ ዘመድህን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ፡ አለው ።

፲፪፡ እኔስ ፡ የታላቅ ፡ ወንድምህ ፡ የአናንያ ፡ ዘመድ ፡ አዛርያ ፡ ነኝ ፡ አለው ።

፲፫፡ አንተ ፡ ወንድሚ ፡ ደኅና ፡ ነህን ፡ አገርህንና ፡ ወገንህን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ መርምሬአለሁና ፡ አገሬንና ፡ ወገኔን ፡ መረመረኝ ፡ ብለህ ፡ አትንቀፈኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ በውነቱ ፡ ከደግ ፡ ከከበረ ፡ ወገን ፡ የተወለድህ ፡ ነህ ፡ እኔም ፡ አናንያን ፡ አውቀዋለሁ ፡ አናንያና ፡ ኢታያንን ፡ አውቃቸዋለሁ ፡ የታላቂቱ ፡ የሴምዩ ፡ ልጅ ፡ አዛርያንም ፡ አውቀዋለሁ ፡ አለው ፡ እንሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ አብረን ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሒደን ፡ ነበር ፡ የህላችን ፡ አሥራትና ፡ ከከብቶቻችን ፡ መጀመርያ ፡ የተወለደውን ፡ ወስደን ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በአባቶቻችን ፡ በደልን ።

፲፬፡ አንተ ፡ ግን ፡ ከደግ ፡ አባት ፡ የተወለድህ ፡ ነህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ንገረኝ ፡ ደመወዝህን ፡ ምን ፡ እንስጥህ ፡ በቀን ፡ በቀን ፡ አንድ ፡ ወቅት ፡ እንስጥህን ፡ ምግብህስ ፡ ከልጄ ፡ ጋራ ፡ ይሁን ።

፲፭፡ በደኅናስ ፡ ከተመለሳችሁ ፡ በደመወዝህ ፡ ላይ ፡ ደመወዝ ፡ እጨምርልሃለሁ ፡ አለው ፡ እንዲህ ፡ ተነጋግረው ፡ ነገራቸውን ፡ ጨረሱ ።

፲፮፡ መልአክንና ፡ ጦብያንም ፡ ትሔዱ ፡ ዘንድ ፡ ትከናወኑም ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጁ ፡ አላቸው ። ልጁ ፡ ለመንገድ ፡ ስንቃቸውን ፡ አዘጋጀ ። አባቱም ፡ ከዚህ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ሒድ ፡ በሰማይ ፡ የሚኖር ፡ እግዚአብሔር ፡ ጕዳናችሁን ፡ ያቅናላችሁ ፡ መልአኩም ፡ አብሮአችሁ ፡ ይሂድ ፡ አለው ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡ ሒዱ ። ሁለተኛ ፡ ብላቴናም ፡ ተከተላቸው ።

፲፯፡ እናቱ ፡ ሐናም ፡ አለቀሰች ፡ በጃችን ፡ ያለ ፡ በፊታችን ፡ የሚወጣ ፡ ልጃችን ፡ በጃችን ፡ እንደ ፡

ተያዘ ፤ በትር ፤ ነውና ፤ ልጂን ፤ ለምን ፤ ላክኸው ፤ አለችው ።

፲፭ ፤ ብሩስ ፤ እልም ፤ ድርግም ፤ ብሎ ፤ ይጥፋ ።

፲፮ ፤ እግዚአብሔር ፤ የሰጠን ፤ የምንድንበት ፤ በእርሱ ፤ ተስፋ ፤ የምንኖርበት ፤ የልጁ ፤ ቤዛ ፤ ይሁን ፤ አለችው ።

፲፯ ፤ ጦቢትም ፤ እኅቱ ፤ ወደኔ ፤ እልፍ ፤ ብለሽ ፤ አትናገሪ ፤ በደኅና ፤ ይመለሳል ፤ በዓይኖችሽም ፤ ታይዋለሽ ።

፲፰ ፤ ቸር ፤ መልአክ ፤ በፊቱ ፤ ይሄዳልና ፤ ጐዳናውንም ፤ ያቃናለታልና ፤ በደኅና ፤ ይመለሳልና ፤ አትዘኚ ፤ አላት ።

፲፱ ፤ ሐናም ፤ ልቀሶዋን ፤ ተወች ።

ምዕራፍ ፤ ፮ ።

፩ ፤ በመንገዳቸውም ፤ ሲሄዱ ፤ ፈሳሽ ፤ ውሀ ፤ ወዳለበት ፤ ወደ ፤ ጤግሮስ ፤ ማታ ፤ ደረሱ ፤ በዚያም ፤ አደሩ ።

፪ ፤ ያም ፤ ልጅ ፤ ሊታጠብ ፤ ወረደ ፤ ከወንዙ ፤ ውስጥ ፤ ወጥቶ ፤ ዓሣ ፤ ተወረወረ ፤ ያንንም ፤ ልጅ ፤ ይዘ ፤ ይውጠው ፤ ዘንድ ፤ ወደደ ።

፫ ፤ መልአኩም ፤ ያንን ፤ ዓሣ ፤ ያዘው ፤ አለው ፤ ያም ፤ ልጅ ፤ ዓሣውን ፤ ወደ ፤ የብስ ፤ አወጣው ።

፬ ፤ ያም ፤ መልአክ ፤ ዓሣውን ፤ እረደው ፤ አለው ፤ ጉበቱንና ፤ ልቡን ፤ አሞቱንም ፤ ያዝ ፤ አጥብቀህ ፤ ጠብቀው ።

፭ ፤ ያም ፤ ልጅ ፤ መልአኩ ፤ እንዳዘዘው ፤ አደረገ ፤ ዓሣውንም ፤ ጠብሰው ፤ በሉ ። ሁለቱ ፤ ሁሉ ፤ ገሥግሠው ፤ ሄደው ፤ ወደ ፤ በጣኔስ ፤ ደረሱ ።

፮ ፤ ያም ፤ ልጅ ፤ መልአኩን ፤ አንተ ፤ ወንድሜ ፤ አዛርያ ፤ የዚህ ፤ ዓሣ ፤ ሐሞቱና ፤ ጉበቱ ፤ ለምንድነው ፤ አለው ።

፯ ፤ መልአኩም ፤ ክፉ ፤ ጋኔን ፤ ያደረበት ፤ ቢኖር ፤ ወይም ፤ የረከሰ ፤ ረቂቅ ፤ ጋኔን ፤ ያደረበት ፤ ቢኖር ፤ ጉበቱና ፤ ልቡን ፤ ለዚያ ፤ ሰው ፤ በፊቱ ፤ ያጤሱለታል ፤ ሴትም ፤ ብትሆን ፤ ያጤሱላታል ፤ ከዚያ ፤ በኋላ ፤ አይታመምም ።

፰ ፤ ብልዝ ፤ ባለበት ፤ ሰው ፤ አሞቱን ፤ ደቁሰው ፤ ይኩሉታል ።

፱ ፤ ወደ ፤ ራጉኤልም ፤ በደረሱ ፤ ጊዜ ፤ መልአኩ ፤ አንተ ፤ ወንድሜ ፤ ዛሬ ፤ በራጉኤል ፤ ቤት ፤ እናድራለን ።

፲ ፤ እርሱ ፤ ዘመድህ ፤ ነው ፤ ስሚ ፤ ሳራ ፤ የሚባል ፤ አንዲት ፤ ልጅ ፤ አለችው ፤ የርሷ ፤ ርስት ፤ ይደርስሃልና ፤ ሚስት ፤ ልትሆንህ ፤ ይሰጥህ ፤ ዘንድ ፤ የርሷን ፤ ነገር ፤ እናገራለሁ ፤ አለው ።

፲፩ ፤ አንተም ፤ ከዘመዶቿ ፤ የተወለድህ ፤ ነህ ፤ ልጂቱም ፤ ያማረች ፤ አዋቂ ፤ ናት ።

፲፪ ፤ አሁንም ፤ ስማኝ ፤ ላባቷ ፤ እነግረዋለሁ ፤ ስለ ፤ ሙሴ ፤ ሕግ ፤ ራጉኤል ፤ ለሌላ ፤ ሰው ፤ ይሰጣት ፤ ዘንድ ፤ አይወድምና ፤ ከራጉኤል ፤ በተመለስን ፤ ጊዜ ፤ በዓል ፤ እናደርጋለን ፤ ከሰው ፤ ሁሉ ፤ ተለይቶ ፤ ርስቷ ፤ ላንተ ፤ ይደርስሃልና ፤ ለሌላ ፤ ሰው ፤ ከሚሰጣት ፤ ብትሞት ፤ ይወዳል ።

፲፫ ፤ ያም ፤ ልጅ ፤ ይኸን ፤ መልአክ ፤ አንተ ፤ ወንድሜ ፤ አዛርያ ፤ ያቺን ፤ ልጅ ፤ ለሰባት ፤ ሰዎች ፤ እንዳጋቢት ፤ እኔ ፤ ሰማሁ ፤ በሰርግ ፤ ጊዜ ፤ ሁሉም ፤ ሞቱ ።

፲፬ ፤ አሁንም ፤ እኔ ፤ ላባቴ ፤ አንድ ፤ ብቻ ፤ ነኝ ፤ ባገባሁ ፤ ጊዜ ፤ የናትና ፤ ያባቴንም ፤ ሰውነት ፤ በጭንቅ ፤ ወደ ፤ መቃብር ፤ እንዳላወርድ ፤ እፈራለሁ ፤ የሚቀብራቸው ፤ ሌላ ፤ ልጅ ፤ የላቸውም ፤ አለው ።

፲፭ ፤ ያም ፤ መልአክ ፤ ከዘመዶችህ ፤ ሚስት ፤ ታገባ ፤ ዘንድ ፤ አባትህ ፤ ያዘዘህን ፤ ቃል ፤ አታስብምን ፤ አለው ። አሁንም ፤ አንተ ፤ ወንድሜ ፤ ስማኝ ፤ ከዘመዶችህ ፤ የተወለደች ፤ እርሷ ፤ በዚህ ፤ ሌሊት ፤ ሚስት ፤ ሆና ፤ ትሰጥሃለችና ፤ የጋኔኑ ፤ ነገር ፤ ግን ፤ አያሳዝንህ ።

፲፮ ፤ ወደ ፤ ጫጕላ ፤ ቤት ፤ በገባህ ፤ ጊዜ ፤ የደቀቀ ፤ ዕጣን ፤ ከዚህም ፤ ዓሣ ፤ ከልቡ ፤ ከሆበቱ ፤ አምጥተህ ፤ አጢስበት ።

፲፯ ፤ ያንን ፤ ጋኔኑን ፤ በሸተተው ፤ ጊዜ ፤ ይሸሻል ፤ ለዘለዓለሙ ፤ አይመለስም ። ወደ ፤ ርሷም ፤ በገባህ ፤ ጊዜ ፤ ሁለታችሁ ፤ ይቅር ፤ ባይ ፤ ወደ ፤ ሆነ ፤ ወደ ፤ እግዚአብሔር ፤ ጸልዩ ፤ ይቅር ፤ ብሎ ፤ ያድናችኋል ፤ ከጥንት ፤ ጀምሮ ፤ አንተን ፤ አዘጋጅቶሃልና ፤ እንግዲህ ፤ ወዲህ ፤ አትፍራ ፤ አንተ ፤ ታድናታለህ ፤ እርሷም ፤ ካንተ ፤ ጋራ ፤ ትሔዳለች ፤ ከርሷም ፤ ልጅ ፤ እንድትወልድ ፤ እነግርሃለሁ ። ጦብያም ፤ ይህን ፤ ሰምቶ ፤ አደነቀ ፤ ሰውነቱም ፤ እርሷን ፤ አሰበች ፤ ወደ ፤ በጣኔስም ፤ ደረሱ ።

ምዕራፍ ፤ ፯ ።

፩ ፤ ወደ ፤ ራጉኤል ፤ ቤት ፤ ደረሱ ፤ ሣራም ፤ ተቀብላ ፤ ደስ ፤ አሰኘቻቸው ፤ እንደዚሁ ፤ እነርሳቸውም ፤ እርሷን ፤ ደስ ፤ አሰኟት ፤ ወደ ፤ ቤትም ፤ አገባቻቸው ።

፪ ፤ ራጉኤልም ፤ ሚስቱ ፤ አድናን ፤ ይህ ፤ ልጅ ፤ ድንቅ ፤ ነው ፤ ከዘመዶቿ ፤ የተወለደ ፤ ጦቢትን ፤ ይመስለዋል ፤ አላት ።

፫ ፤ ራጉኤልም ፤ ወንድሞቻችን ፤ እናንተ ፤ ከወዴት ፤ መጥታችኋል ፤ አላቸው ፤ እነርሱም ፤ ከንፍታሌም ፤ ልጆች ፤ ወደ ፤ ነነዌ ፤ የተማረክን ፤ ነን ፤ አሉት ።

፬ ፤ ራጉኤልም ፤ ወንድሜ ፤ ጦቢትን ፤ ታውቁታላችሁን ፤ አላቸው ፤ እናውቀዋለን ፤ አሉት ። ከጉልበት ፤ ነውን ፤ ደኅና ፤ ነውን ፤ አላቸው ።

፭ ፤ አዎን ፤ ደኅና ፤ ነው ፤ አሉት ፤ ጦብያም ፤ አባቴ ፤ ነው ፤ አለው ።

፮ ፤ ራጉኤልም ፤ ተወርውሮ ፤ ሳመው ፤ አለቀሰ ።

፯ ፤ አንተ ፤ የደግ ፤ ሰው ፤ ልጅ ፤ ነህ ፤ ብሎ ፤ መረቀው ፤ የጦቢትም ፤ ዓይኑ ፤ እንደ ፤ ጠፋ ፤ ነገረው ። የጦቢትም ፤ ዓይን ፤ እንደ ፤ ጠፋ ፤ በሰማ ፤ ጊዜ ፤ አዝኖ ፤ አለቀሰ ።

፰ ፤ ልጁ ፤ ሣራና ፤ ሚስቱ ፤ አድናም ፤ አለቀሱ ፤ በተድላ ፤ በደስታም ፤ ተቀበሉዋቸው ፤ በግ ፤ አረዱ ፤ ማዕድም ፤ አቀረቡላቸው ፤ አጥብቆ ፤ መሸ ። ጦብያም ፤ አዛርያን ፤ አንተ ፤ ወንድሜ ፤ አዛርያ ፤

በጐዳና ፣ ያልከኝን ፣ ነገር ፣ ተናገር ፣ ነገሩም ፣ ይለቅ ፣ አለው ፣ ጦብያ ፣ ለመልአኩ ፣ እንደተና ገረው ፣ ራጉኤል ፣ ይኸን ፣ ሰምቶ ።

፱ ልጂ ፣ ላንተ ፣ ትገባለችና ፣ ራጉኤል ፣ ጦብያን ፣ ብላ ፣ ጠጣ ፣ አንድ ፣ ጊዜ ፣ ደስ ፣ ይበልህ ፣ ብሎ ፣ ተናገረው ፣ አንተም ፣ ታገባታለህ ፣ አለው ።

፲ የዚችን ፣ የልጂን ፣ እውነተኛ ፣ ሥራዋን ፣ እነግርሃለሁ ፣ ለሰባት ፣ ሰዎች ፣ አጋብኋት ፣ ወደርሷ ፣ ከገቡ ፣ በኋላ ፣ ሌሊት ፣ ይሞታሉ ፣ ነገር ፣ ግን ፣ አንድ ፣ ጊዜ ፣ ደስ ፣ ይበልህ ፣ አለው ፣ ጦብያም ፣ ነገሩን ፣ ለኔ ፣ እስክትጨርሱልኝ ፣ ድረስ ፣ ነገሬንም ፣ እስክታጸኑልኝ ፣ ድረስ ፣ በዚህ ፣ ቦታ ፣ ምንምን ፣ እህል ፣ አልቀምስም ፣ አለው ።

፲፩ ራጉኤልም ፣ አንተ ፣ ወንድሜ ፣ ነህና ፣ እርሷም ፣ እኅትህ ፣ ናትና ፣ እንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ እንደ ፣ ሥርዓቱ ፣ ውሰዳት ፣ ይቅር ፣ ባይ ፣ እግዚአብሔርም ፣ መንገዳችሁን ፣ ያቅናላችሁ ፣ አለው ።

፲፪ ልጁ ፣ ሣራን ፣ ጠራት ፣ እጅዋን ፣ ይዞ ፣ ሚስት ፣ ልትሆነው ፣ ለጦብያ ፣ ሰጣት ፣ እነሆ ፣ በሙሴ ፣ ሥርዓት ፣ ውሰዳት ፣ ወዳባትህም ፣ ቤት ፣ አግባት ፣ ብሎ ፣ መረቃቸው ።

፲፫ ሚስቱ ፣ አድናንም ፣ ጠራት ፣ ጽፎ ፣ ደብዳቤ ፣ አመጣ ፣ አተማት ።

፲፬ ይበሉም ፣ ጀመር ።

፲፭ አድናንም ፣ ጠርቶ ፣ አንቺ ፣ እኅቴ ፣ ሌላ ፣ የጫጉላ ፣ ቤት ፣ አዘጋጂ ፣ ወደዚያም ፣ አግቢያት ፣ አላት ።

፲፮ እንዳዘዛትም ፣ አደረገች ፣ ወደዚያ ፣ አግብታት ፣ የልጅዋን ፣ እንባዋን ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ አቀረበች ።

፲፯ ስለዚች ፣ ጎዘንሽ ፣ ፈንታ ፣ የምድርና ፣ የሰማይ ፣ ጌታ ፣ ተድላ ፣ ደስታን ፣ እንዲሰጥሽ ፣ እመኚ ፣ አለቻት ።

ምዕራፍ ፣ ፰ ።

፩ ተመግበውም ፣ በጨረሱ ፣ ጊዜ ፣ ጦብያን ፣ እርሷ ፣ ወዳለችበት ፣ ቤት ፣ አገቡት ።

፪ ወደርሷም ፣ በገባ ፣ ጊዜ ፣ የሩፋኤልን ፣ ነገር ፣ አሰበ ፣ የደቀቀ ፣ ዕጣን ፣ አምጥቶ ፣ የዚህን ፣ ዓሣ ፣ ጉበቱንና ፣ ልቡን ፣ ጨምሮ ፣ አጤሰው ።

፫ ያም ፣ ጋኔን ፣ መዓዛው ፣ በሸተተው ፣ ጊዜ ፣ እስከላይኛው ፣ ግብጽ ፣ አወራጃ ፣ ድረስ ፣ ሸሸ ፣ ይኸም ፣ መልአክ ፣ ጋኔኑን ፣ አሥሮ ፣ አጋዘው ።

፬ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ ቤት ፣ በተዘጋባቸው ፣ ጊዜ ፣ ጦብያ ፣ ከአልጋው ፣ ተነሥቶ ፣ እቴ ፣ ተነሽ ፣ እግዚአብሔር ፣ ይቅር ፣ ይለን ፣ ዘንድ ፣ እንለምን ፣ አላት ።

፭ ጦብያም ፣ አቤቱ ፣ ያባቶቻችን ፣ ፈጣሪ ፣ አንተ ፣ ምስጉን ፣ ነህ ፣ የከበረ ፣ ስምህም ፣ ይመስገን ፣ ለዘለዓለሙም ፣ ይመስገናል ። የፈጠርከቸው ፣ ፍጥረትና ፣ ሰማዮችም ፣ ያመሰግኑሃል ፣ ይል ፣ ጀመረ ።

፮ አባታችን ፣ አዳምን ፣ አንተ ፣ ፈጠርከው ፣ ትረዳውም ፣ ታሳርፈውም ፣ ዘንድ ፣ ሔዋንን ፣ ሰጠኸው ፣ ከነዚህም ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ተወለደ ፣ አዳምን ፣ ትረዳው ፣ ዘንድ ፣ ሔዋንን ፣ እንፍጠር ለት ፣ እንጂ ፣ አዳም ፣ ብቻውን ፣ ይኖር ፣ ዘንድ ፣ አንተ ፣ በጎ ፣ ነገር ፣ አይደለም ፣ አልክ ።

፯ አሁንም ፣ ይህቺን ፣ እቴን ፣ የማገባት ፣ በሚገባ ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ ስለ ፣ ዝሙት ፣ አይደለምና ፣ አቤቱ ፣ እንረዳዳ ፣ ዘንድ ፣ ለርሷና ፣ ለእኔ ፣ ይቅርታህን ፣ ስደድልን ፣ አለ ።

፰ እርሷም ፣ ከርሱ ፣ ጋራ ፣ በውነት ፣ ይደረግልን ፣ አለች ።

፱ በዚያች ፣ ሌሊት ፣ ሁለቱም ፣ አብረው ፣ አደሩ ።

፲ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ ራጉኤል ፣ ተነሥቶ ፣ ሔዶ ፣ እነሆ ፣ እሱም ፣ ወይ ፣ ይሞት ፣ ይሆናል ፣ ብሎ ፣ መቃብር ፣ ቆፈረ ።

፲፩ ራጉኤልም ፣ ወደ ፣ ቤቱ ፣ ተመለሰ ።

፲፪ ሚስቱ ፣ አድናን ፣ ደኅና ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ሙቶም ፣ እንድሁ ፣ ማንም ፣ ሳያውቅ ፣ እንቀብረው ፣ ዘንድ ፣ አንዲት ፣ ልጅ ፣ ታየው ፣ ዘንድ ፣ ላከ ፣ አላት ።

፲፫ ያቺም ፣ ልጅ ፣ ሔዳ ፣ ደኅራን ፣ ከፈተች ፣ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ ተኝተው ፣ አገኝቻቸው ።

፲፬ ተመልሳ ፣ እነሰቸው ፣ ደኅና ፣ እንደ ፣ ሆኑ ፣ ነገረቻቸው ።

፲፭ ራጉኤልም ፣ እግዚአብሔርን ፣ አመሰገነው ፣ አቤቱ ፣ አንተ ፣ የተመሰገንህ ፣ ነህ ፣ በከበረች ፣ በምትገባ ፣ ምስጋና ፣ ሁሉ ፣ የተመሰገንህ ፣ ነህ ።

በሠራኸው ፣ ሥራ ፣ ሁሉ ፣ ጻድቃን ፣ ወዳጆችህ ፣ ያመሰግኑሃል ፣ ወዳጆችህና ፣ አገልጋዮችህ ፣ መላእክትም ፣ ሁሉ ፣ በዓለም ፣ ሁሉ ፣ ያመሰግኑሃል ።

፲፮ ደስ ፣ አሰኝተኸኛልና ፣ አቤቱ ፣ አቤቱ ፣ አንተ ፣ የተመሰገንህ ፣ ነህ ፣ እንደ ፣ ቸርነትህም ፣ ብዛት ፣ አደረግህልኝ ፣ እንጂ ፣ እንዳሰብኩት ፣ አልተደረገብኝም ።

፲፯ ሁለቱን ፣ ብቸኞች ፣ ይቅር ፣ ብለሃቸዋልና ፣ በቸርነትህ ፣ በደስታና ፣ በደኅንነት ፣ ዘመናቸውን ፣ ይፈጽሙ ፣ ዘንድ ፣ አቤቱ ፣ ቸርነትህን ፣ አድርገህላቸዋልና ፣ የተመሰገንህ ፣ ነህ ፣ አለ ።

፲፰ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ባሮቹን ፣ ያንን ፣ መቃብር ፣ ይደፍኑ ፣ ዘንድ ፣ አዘዛቸው ።

፲፱ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ አሥራ ፣ አራት ፣ ቀን ፣ በዓል ፣ አደረገላቸው ።

፳ ራጉኤልም ፣ ጦብያን ፣ የሠርጉ ፣ ቀን ፣ የሚሆን ፣ የአሥራ ፣ አራት ፣ ቀን ፣ በዓል ፣ እስኪፈጸም ፣ ድረስ ፣ ወጥቶ ፣ እንዳይሄድ ፣ አማለው ።

፳፩ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ሔዶ ፣ የገንዘቡንም ፣ እኩሌታ ፣ ያመጣ ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ አባቱም ፣ በደኅና ፣ ይሄድ ፣ ዘንድ ፣ የተረፈውን ፣ ግን ፣ ሚስቱና ፣ እርሱ ፣ ከሞቱ ፣ በኋላ ፣ ይወስድ ፣ ዘንድ ፣ አማለው ።

ምዕራፍ ፣ ፱ ።

፩ ጦብያም ፣ ሩፋኤልን ፣ ጠርቶ ።

፪ አንተ ፣ ወንድሜ ፣ አዛርያ ፣ ሁለት ፣ ብላቴኖች ፣ ይዘህ ፣ ግመሎችንም ፣ ጭነህ ፣ የሚዶን ፣ ዕጣ ፣ ወደምትሆን ፣ ወደራጌስ ፣ ከገባኤል ፣ ቤት ፣ ሄደህ ፣ አንድ ፣ መክሊት ፣ ብር ፣ አምጣ ፣ አለው ።

እሱንም ፡ ወደ ፡ በዓሉ ፡ ጥራው ።
፫ ይኸ ፡ በዓሉ ፡ ሳያልቅ ፡ እንዳልወጣ ፡ ራጉኤል ፡ አምሎኛልና ።
፬ አባቴ ፡ ግን ፡ ቀን ፡ ይቈጥራል ፡ ብዘገይም ፡ ፈጽሞ ፡ ያዝናል ፡ አለው ።
፭ ሩፋኤልም ፡ ሔደ ፡ በገባኤል ፡ ቤት ፡ አደረ ፡ ደብዳቤውን ፡ ሰጠው ፡ እነዚያም ፡ ዕቃዎች ፡ በማኅተማቸው ፡ አምጥቶ ፡ ለሩፋኤል ፡ ሰጠው ።
፮ አንድነት ፡ በጧት ፡ ገሥግሠው ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡ ሠርጉም ፡ ደረሱ ፡ ሩፋኤልም ፡ ያን ፡ ብር ፡ በመጣለት ፡ ጊዜ ፡ ጦብያ ፡ ሩፋኤልን ፡ መረቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ አባቱ ፡ ጦቢት ፡ ግን ፡ ቀን ፡ ይቈጥር ፡ ነበር ። ቀጠሮው ፡ አልቆ ፡ ሳይመጡ ፡ በቀሩ ፡ ጊዜ ።
፪ ወይ ፡ እነሆ ፡ ልጄ ፡ አፈረን ፡ ወይስ ፡ ገባኤል ፡ ሞቶ ፡ ይሆን ፡ ብሩንስ ፡ የሚሰጠው ፡ ሰው ፡ አጥቶ ፡ ይሆን ፡ አለ ።
፫ አጥብቆ ፡ አዘነ ።
፬ ሚስቱም ፡ ልጂስ ፡ ሞቷል ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ቀረ ፡ አለችው ።
፭ ያይኔን ፡ ብርሃን ፡ ልጄን ፡ ያላጠፋህብኝ ፡ ባይሆን ፡ ባላሳዘንኝም ፡ ነበር ፡ ብላ ፡ ታለቅስለት ፡ ጀመር ።
፮ ዝም ፡ በይ ፡ እልፍ ፡ እልፍ ፡ ብለሽ ፡ አትናገሪ ፡ እሱስ ፡ ደኅና ፡ ነው ፡ አላት ።
፯ እሷም ፡ አንተም ፡ ዝም ፡ በል ፡ አታሳንፈኝ ፡ ልጂስ ፡ ሞቷል ፡ አለችው ። ታለቅስለት ፡ ዘንድ ፡ ወደሔደበት ፡ ጐዳና ፡ ሁልጊዜ ፡ ትሔድ ፡ ነበር ፡ ቀን ፡ እህል ፡ አትበላም ፡ ነበር ። የሠርጉ ፡ በዓል ፡ ሳያልቅ ፡ እንዳይሔድ ፡ ራጉኤል ፡ ያማለው ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለልጅዋ ፡ ለጦብያ ፡ እያለቀሰችለት ፡ ሌሊትም ፡ ዝም ፡ አትልም ፡ ነበር ።
፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዓሉ ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ እናትና ፡ አባቱ ፡ ተስፋ ፡ ቆርጠውልኛልና ፡ እንግዲህ ፡ ወዳህም ፡ ያዩኝ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አያደርጉኝ ምና ፡ ጦብያ ፡ ራጉኤልን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህስ ፡ ልሂድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ።
፱ አማቱም ፡ ወሬህን ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ አባትህ ፡ እልካለሁ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
፲ ጦብያም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ እሔድ ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ እንጂ ፡ አይሆንም ፡ አለው ።
፲፩ ራጉኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ሚስቱ ፡ ሣራን ፡ ሰጠው ፡ የገንዘቡን ፡ እኩሌታ ፡ ከብቱንና ፡ ሰውንም ፡ ብሩንም ፡ ሰጠው ።
፲፪ ልጆቹ ፡ ሳልሞት ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ያድርግላችሁ ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ዘመድሽ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ ልጁን ፡ አማትሽን ፡ አክብሪ ፡ አላት ፡ እኛም ፡ ባንቺ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ተደረገ ፡ ሲባል ፡ እንስማ ፡ ብሎ ፡ ሳማት ።
አድናም ፡ ጦብያን ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ የምወደው ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ ጐዳናህን ፡ ያቅናልህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይለኝ ፡ ዘንድ ፡ ከልጂ ፡ ከሣራ ፡ ልጅ ፡ ይስጥህ ፡ አለችው ፡ እንዳታሳዝናት ፡ እነሆ ፡ ልጂን ፡ አደራ ፡ ሰጥቼሃለሁ ።
፲፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጦብያ ፡ መንገዱን ፡ ሔደ ፡ መንገዱን ፡ አቅንቶላታልና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ፡ ሚስቱ ፡ አድናና ፡ ራጉኤልም ፡ አመሰገኑት ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡ ነነዌም ፡ ቀረቡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሩፋኤል ፡ ጦብያን ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ አባትህን ፡ በውርንት ፡ እንደተውኸው ፡ አታውቅምን ፡ አለው ።
፪ ና ፡ ከሚስትህ ፡ ቀድመን ፡ ሔደን ፡ ቤቱን ፡ እናዘጋጅ ።
፫ የዚህን ፡ ያሣ ፡ አሞት ፡ ያዝ ፡ አለው ፡ ያም ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ የተከተለ ፡ ብላቴና ፡ ሔደ ።
፬ ልጅዋን ፡ ታይ ፡ ዘንድ ፡ ሐና ፡ ግን ፡ በጐዳና ፡ ተቀምጣ ፡ ትመለከት ፡ ነበር ።
፭ ሲመጣም ፡ አይታ ፡ ሔዳ ፡ አባቱን ፡ እነሆ ልጅህ ፡ መጣ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የሄደ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ መጣ ፡ አለችው ።
፮ ሩፋኤልም ፡ ያበትህ ፡ ዓይኖች ፡ እንዲበሩ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ።
፯ አንተ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ ሐሞት ፡ ያበትህን ፡ ዓይን ፡ ኳለው ፡ በተኳለም ፡ ጊዜ ፡ ዓይኖቹን ፡ ያሻል ፡ ያም ፡ ብልገ ፡ ካይኑ ፡ ይወጣል ፡ ደኅና ፡ ሆኖ ፡ ያያል ፡ አለው ።
፰ ሐናም ፡ ሮጣ ፡ ሔዳ ፡ ልጅዋን ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ አድርጋ ፡ ይዛ ፡ ልጂ ፡ ካየሁህ ፡ እንግዲህስ ፡ ወዲህ ፡ ልሙት ፡ አለችው ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አለቀሱ ።
፱ ጦቢትም ፡ ወደ ፡ ደጅ ፡ ወጣ ፡ ተሰነካከለ ፡ ልጁም ፡ ሮጦ ፡ አባቱን ፡ አነሣው ።
፲ አባቱን ፡ ያንን ፡ አሞት ፡ ዓይኖቹን ፡ ኳለው ። እንድትድን ፡ አባቴ ፡ እመን ፡ አለው ።
፲፩ በተኳለም ፡ ጊዜ ፡ ዓይኖቹን ፡ አሸ ።
፲፪ ያም ፡ ብልገ ፡ ካይኑ ፡ ብለን ፡ ተገፈፈ ፡ ልጁን ፡ አየው ፡ አንገቱን ፡ አቅፍ ፡ አድርጎ ፡ ይዘ ፡ አለቀሰ ።
፲፫ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ ስምህም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይመስገን ፡ ቅዱሳን ፡ የከበሩ ፡ አገልጋዮችህ ፡ መላእክት ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ፡ በመከራው ፡ ገርፈህ ፡ ይቅር ፡ ብለኸኛልና ፡ ስምህ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይመስገን ።
፲፬ እነሆ ፡ ልጄ ፡ ጦብያን ፡ አየሁት ፡ አለ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ልጁ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ገባ ፡ ላባቱም ፡ በሚዶን ፡ የተደረገለትን ፡ ታላላቁን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ነገረው ።
፲፭ ጦቢትም ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ ወጥቶ ፡ ምራቱን ፡ ተቀበላት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በነነዌ ፡ አደባባይ ፡ አመሰገነው ፡ ሲሔድም ፡ ያዩት ፡ ሰዎች ፡ እንዴት ፡ አየ ፡ ብለው ፡ አደነቁት ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ብሎታልና ፡ ጦቢት ፡ ግን ፡ በፊታቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዛ ፡ ጦቢትም ፡ ወደ ፡ ምራቱ ፡ ወደ ፡ ሣራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ልጁ ፡

በደኅና ፣ ገባሽን ፣ ብሎ ፣ መረቃት ፣ ወደኛ ፣ ያገ
ባሽ ፣ እግዚአብሔርም ፣ ይመስገን ፣ እናትና ፣
አባትሽንም ፣ ያክብራቸው ፣ አላት ። በነነዌ ፣
ለሚኖሩ ፣ ለወንድሞቹ ፣ ሁሉ ፣ ብዙ ፣ ተድላ ፣
ደስታ ፣ ተደረገ ።

፲፯፣ አኪአክሮስም ፣ መጣ ፣ የወንድሙ ፣ ልጅ ፣ ነሳበ
ስም ፣ መጣ ።

፲፰፣ በተድላ ፣ በደስታ ፣ ሰባት ፣ ቀን ፣ በዓል ፣ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፪ ።

፩፣ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ ጦቢት ፣ ጦብያን ፣ ጠርቶ ፣
ልጁ ፣ ካንተ ፣ ጋራ ፣ ለሄደ ፣ ለዚህ ፣ ሰው ፣ ደመ
ወዙን ፣ አይተህ ፣ ስጠው ፣ ዳግመኛም ፣ ትጨ
ምርለት ፣ ዘንድ ፣ ይገባል ፣ አለው ።

፪፣ ጦብያም ፣ አባቱን ፣ ወዳንተ ፣ በደኅና ፣ መልሶ
ኛልና ፣ ሚስቱንም ፣ ፈውሷታልና ፣ ብሩንም ፣
አምጥቶልኛልና ።

፫፣ እንደዚሁም ፣ ሁሉ ፣ አንተንም ፣ ፈውሶሃልና ፣
የገንዘቤን ፣ እኩሌታ ፣ ስንኳ ፣ ብሰጠው ፣ የሚ
ገዳኝ ፣ የለም ፣ አለው ።

፬፣ አባቱም ፣ እውነት ፣ ተናገርክ ፣ አለው ።

፭፣ ያንንም ፣ መልአክ ፣ ጠርቶ ፣ ከናንተ ፣ ጋራ ፣ ያመ
ጣሁትን ፣ የገንዘቡን ፣ እኩሌታ ፣ ሁሉ ፣ ይዘህ ፣
በተድላ ፣ በደስታ ፣ ሒድ ፣ አለው ።

፮፣ ሩፋኤልም ፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ሁለቱን ፣ ሁሉ ፣
ጦብያንና ፣ ጦቢትን ፣ ጠርቶ ፣ ቆይታ ፣ አድርጎ ፣
እግዚአብሔርን ፣ አመስግኑት ፣ አላቸው ፣ ለር
ሱም ፣ ተገዙ ፣ ለስሙም ፣ ምስጋና ፣ አቅርቡ ፣
ስላደረገላችሁ ፣ በጎ ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ በሰው ፣ ሁሉ ፣
ፊት ፣ እመኑበት ፣ እግዚአብሔርን ፣ አመስግ
ኑት ፣ ስሙንም ፣ አመስግኑ ፣ የእግዚአብሔ
ርን ፣ ክብር ፣ ሥራ ፣ በክብር ፣ ተናገሩ ፣ ተአም
ራቱንም ፣ ግለጡ ፣ ለርሱ ፣ መገዛትንም ፣ ቸል ፣
አትበሉ ።

፯፣ የመንግሥትን ፣ ምሥጢር ፣ ሊሠውሩት ፣ የእ
ግዚአብሔርን ፣ ሥራ ፣ ግን ፣ በክብር ፣ ሊገል
ጡት ፣ ይገባልና ፣ አከባብራችሁ ፣ ግለጹት ፣ መከ
ራም ፣ እንዳታገኛችሁ ፣ በጎ ፣ ሥራን ፣ ሥሩት ።

፰፣ ጸሎት ፣ ከምጽዋትና ፣ ከፍቅር ፣ ከሃይማኖትም ፣
ነገር ፣ ጋራ ፣ ያማረ ፣ የተወደደ ፣ ነው ፣ ሠርቆ ፣
ቀምቶ ፣ ከጠራቀሙት ፣ ከብዙ ፣ ገንዘብ ፣ በእው
ነት ፣ ያጠራቀሙት ፣ ጥቂት ፣ ገንዘብ ፣ ይሻላል ።

፱፣ ምጽዋት ፣ ከሞት ፣ ታድናለችና ፣ ከኃጢአትም ፣
ሁሉ ፣ ታነጻለችና ፣ ወርቅ ፣ ከማድለብ ፣ ምጽ
ዋት ፣ መስጠት ፣ ይሻላል ፣ ምጽዋትና ፣ ጽድቅ
ንም ፣ የሚያደርጉ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ ለራሳቸው ፣
ሕይወትን ፣ ያገኛሉ ።

፲፣ የሚበድሉ ፣ ሰዎች ፣ ግን ፣ ሰውነታቸውን ፣
ይጠሏታል ።

፲፩፣ እነሆ ፣ ነገሩን ፣ ሁሉ ፣ ከእናንተ ፣ አልሠውርም ፣
የመንግሥትን ፣ ምሥጢር ፣ ሊሠውሩት ፣ ያማረ ፣
ነው ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ተአምራት ፣ ግን ፣
በክብር ፣ ሊገልጡት ፣ ይገባል ፣ እላችኋለሁ ።

፲፪፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣ ምራትህ ፣ ሣራና ፣ አንተ ፣
በጸለያችሁ ፣ ጊዜ ፣ የልመናችሁን ፣ ነገር ፣ ወደ ፣
እግዚአብሔር ፣ አደረስሁ ፣ አንተም ፣ ሬሳ ፣ በቀ
በርህ ፣ ጊዜ ፣ እኔ ፣ ካንተ ፣ ጋራ ፣ ነበርኩ ።

፲፫፣ ቸል ፣ ባልህ ፣ ጊዜ ፣ ምሳህንም ፣ ትተህ ፣ በተነ
ሣህ ፣ ጊዜ ፣ ሬሳንም ፣ ትቀብር ፣ ዘንድ ፣ በሐ
ድህ ፣ ጊዜ ፣ በጎ ፣ ሥራንም ፣ መሥራት ፣ ባልዘ
ነጋኸው ፣ ጊዜ ፣ እኔ ፣ ካንተ ፣ ጋራ ፣ ነበርኩ ።

፲፬፣ ገኖር ፣ ፈጣሪ ፣ የሚሆን ፣ እግዚአብሔርም ፣ አን
ተን ፣ አድንህ ፣ ዘንድ ፣ ምራትህ ፣ ሣራንም ፣
ከጎዘኗ ፣ አረጋጋት ፣ ዘንድ ፣ ላክኝ ።

፲፭፣ የቅዱሳንን ፣ ጸሎት ፣ ከሚያሰርጉ ፣ ወደ ፣ ከበረ ፣
ወደ ፣ ገነነ ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ጌትነትም ፣
ከሚያገቡ ፣ ከከበሩ ፣ ከኋ ፣ አለቆች ፣ አንዱ ፣
አለቃ ፣ እኔ ፣ ሩፋኤል ፣ ነኝ ፣ አላቸው ።

፲፮፣ ይኸንንም ፣ ሰምተው ፣ ሁለቱ ፣ ሁሉ ፣ ደነገጡ ፣
ፈርተዋልና ፣ በግምባራቸው ፣ ፍግም ፣ ብለው ፣
ወደቁ ።

፲፯፣ ፈጣሪያችሁ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ፍሩት ፣ እንጂ ፣
እኔን ፣ አትፍሩኝ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ፈጽማችሁ ፣
አመስግኑ ።

፲፰፣ የፈጣሪያችሁ ፣ ፈቃዱ ፣ አመጣኝ ፣ እንጂ ፣ ምስ
ጋና ፣ ለእኔ ፣ አይገባኝምና ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ ለዘ
ለዓለሙ ፣ በዘመናችሁም ፣ እግዚአብሔርን ፣
አመስግኑት ።

፲፱፣ እኔ ፣ ግን ፣ ተገለጥሁላችሁ ፣ መልኬንም ፣ አያ
ችሁ ፣ ከእናንተ ፣ ጋራ ፣ አልበላሁም ፣ አልጠጣ
ሁም ።

፳፣ ወደ ፣ ላክኝ ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ እወጣለሁና ፣
አሁንም ፣ በእግዚአብሔር ፣ እመኑ ፣ ይህንን ፣
ሁሉ ፣ በመጻፍ ፣ እጽፍ ፣ ዘንድ ፣ መጣሁ ፣ አለ ።

፳፩፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ተነሥቶ ፣ ሔደ ፣ ከዚያ ፣ በኋላ ፣
አላዩትም ።

፳፪፣ ገናና ፣ ድንቅ ፣ በሚሆን ፣ በእግዚአብሔር ፣
ሥራ ፣ በተገለጠላቸው ፣ እግዚአብሔር ፣ በላ
ከው ፣ መልአክም ፣ አመኑ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፫ ።

፩፣ ጦቢትም ፣ የተድላ ፣ የደስታ ፣ ነገርን ፣ ጻፈ ፣
ለዘለዓለሙ ፣ ሕያው ፣ የሚሆን ፣ ጌትነቱም ፣
ለዘለዓለሙ ፣ ጸንቶ ፣ የሚኖር ፣ እግዚአብሔር ፣
ይመስገን ፣ አለ ።

፪፣ እሱ ፣ በመከራ ፣ ይገርፋል ፣ ይቅር ፣ ይላል ፣ እሱ ፣
ወደ ፣ ሲኦልም ፣ ያወርዳል ፣ ከሲኦልም ፣ ያወ
ጣል ፣ ከሥልጣኑ ፣ የሚያመልጥ ፣ የለም ፣ አለ ።

፫፣ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ሁሉ ፣ በነርሳቸው ፣ ዘንድ ፣
በበተነን ፣ በአሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ፊት ፣ ተገዙለት ።

፬፣ በዚያም ፣ ገናንነቱን ፣ ገለጠ ፣ እሱ ፣ ጌታችን ፣
ነውና ፣ እርሱ ፣ እግዚአብሔር ፣ በዓለሙ ፣ ሁሉ ፣
አባታችን ፣ ፈጣሪያችን ፣ ነውና ፣ በሰው ፣ ሁሉ ፣
ፊት ፣ አክብሩት ፣ አግኑት ።

፭፣ በኃጢአታችን ፣ ይቀሥፈናል ፣ ዳግመኛም ፣
ይቅር ፣ ይለናል ፣ በነርሳቸውም ፣ አገር ፣ ከበተ
ነን ፣ ከአሕዛብም ፣ አገር ፣ ይሰበስበናል ።

፮፣ በፊቱ ፣ እውነት ፣ ሥራን ፣ እንሠራ ፣ ዘንድ ፣

በፍጹም ፥ ሰውነታችን ፥ በቅንም ፥ ልቡናችን ፥ ወደሱ ፥ ከተመለስን ፥ የዚያን ፥ ጊዜ ፥ እሱ ፥ በረድኤት ፥ ወደኛ ፥ ይመለሳል ። ገጸ ፥ ረኤድቱን ፥ ከኛ ፥ አይሠውርም ፥ ለኛ ፥ ያደረገልን ፥ ተአምራቱንም ፥ ታያላችሁ ። በፍጹም ፥ ሰውነታችሁና ፥ በፍጹም ፥ ልቡናችሁም ፥ እመኑበት ፥ ቸር ፥ እግዚአብሔርን ፥ አመስግኑት ፥ የዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ ንጉሥ ፥ እግዚአብሔርን ፥ በተማረካችሁበት ፥ አገር ፥ አግኑት ፥ አክብሩት ፥ እኔም ፥ በተማረክሁበት ፥ አገር ፥ አምንበት ፥ ነበር ፥ ኃጢአተኞች ፥ ለሆኑ ፥ ለአሕዛብም ፥ ኃይሉን ፥ ገናንነቱን ፥ እነግር ፥ ነበር ። ኃጢአተኞች ፥ ተመልሳችሁ ፥ በፊቱ ፥ ጽድቅን ፥ ሥሩት ፥ ወዶ ፥ ቸርነቱን ፥ ለናንተ ፥ ያደርግላችሁ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ማን ፥ ያውቃል ።

፯፤ ፈጣሪዬን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አደርገዋለሁ ። ሰውነቴም ፥ የሰማይን ፥ ንጉሥ ፥ እግዚአብሔርን ፥ ታመሰግነዋለች ።

፰፤ ገናንነቱንም ፥ በሁሉ ፥ ዘንድ ፥ እናገራለሁ ።

፱፤ የከበርሽ ፥ የኢየሩሳሌም ፥ አገር ፥ በእውነት ፥ እመኝበት ። በልጆችሽ ፥ ኃጢአት ፥ በመከራ ፥ አይቀሥፍሽም ፥ ዳግመኛም ፥ ደጋግ ፥ ለሆኑ ፥ ልጆችሽ ፥ ይራራላቸዋል ።

፲፤ በበጎ ፥ ሥራ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ተገዢ ፥ ባንቺ ፥ ዘንድ ፥ ደብተራ ፥ አሪት ፥ በተድላ ፥ በደስታ ፥ እንድትሠራ ፥ የዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ ንጉሥ ፥ እግዚአብሔርን ፥ አመስግኚው ፥ በዚያ ፥ ያሉ ፥ የተማረኩም ፥ ሰዎች ፥ ደስ ፥ ይላቸዋል ።

፲፩፤ ብዙ ፥ የሆኑ ፥ አሕዛብ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ስም ፥ አምነው ፥ ከሩቅ ፥ አገር ፥ ያመጣሉና ፥ የተዉ ፥ ሰዎች ፥ ለሰማይ ፥ ጌታ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ እጅ ፥ መንሻን ፥ ያመጣሉ ፥ በልጅ ፥ ልጅ ፥ ዘመንም ፥ ያመሰግኑሃል ፥ ለስምህም ፥ ምስጋናን ፥ ያቀርባሉ ፥ ስላንተ ፥ ጸንተው ፥ ለዘለዓለም ፥ በሚኖሩ ፥ ልጆች ፥ ዘንድ ፥ ይወደዳሉ ።

፲፪፤ የሚጠሉህ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ የተረገሙ ፥ ናቸው ፥ የሚወዱህ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ግን ፥ ለዘለዓለሙ ፥ የተመረቁ ፥ ናቸው ።

፲፫፤ ይሰበሰባሉና ፥ በደጋግ ፥ ሰዎች ፥ ልጆች ፥ ደስ ፥ ይልሃል ፥ የሚወዱህ ፥ ሰዎች ፥ የተደነቁ ፥ ናቸውና ፥ አቤቱ ፥ አንተን ፥ ያመሰግኑሃል ፥ በፍቅር ፥ አንድነትም ፥ ደስ ፥ ይላቸዋል ።

፲፬፤ ተአምራትህን ፥ ሁሉ ፥ አይተው ፥ ባንተ ፥ ደስ ፥ ይላቸዋልና ፥ ስለ ፥ መከራህ ፥ የሚያዝኑ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ የተደነቁ ፥ ናቸው ፥ ለዘለዓለሙም ፥ ደስ ፥ ይላቸዋል ።

፲፭፤ ኢየሩሳሌም ፥ መረግድ ፥ በሚባል ፥ ዕንቁና ፥ በከበረ ፥ ዕንቁ ፥ ትሠራለችና ፥ ሰውነቴ ፥ ገናና ፥ የሚሆን ፥ እግዚአብሔርን ፥ ታመሰግነዋለች ።

፲፮፤ ድልድልዋ ፥ ኖራዋ ፥ አደባባይዋ ፥ በከበረ ፥ ዕንቁ ፥ በጠራም ፥ ወርቅ ፥ ይሠራልና ።

፲፯፤ የኢየሩሳሌም ፥ አደባባይዋም ፥ ብሬሌ ፥ በሚባል ፥ ዕንቁ ፥ ይሠራልና ፥ አትራኮስም ፥ በሚባል ፥ ዕንቁ ፥ ሶፎርም ፥ በሚባል ፥ ዕንቁ ፥ ይሠራልና ።

፲፰፤ በጐዳናዋ ፥ ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ምስጋና ፥ ይገበዋል ፥ ይላሉ ፥ እግዚአብሔር ፥ ለዘለዓለሙ ፥ ይመስገን ፥ እያሉ ፥ በዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ ያመሰግናሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፬ ።

፩፤ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ጦቢት ፥ ከሚጸልየው ፥ ጸሎት ፥ ገም ፥ አለ ፥ ዓይኑ ፥ በጠፋ ፥ ጊዜ ፥ ፶፰ ፥ ዘመን ፥ ሆኖት ፥ ነበር ።

፪፤ ከ፶፰ ፥ ዘመን ፥ በኋላ ፥ አየ ፥ ምጽዋት ፥ መጸወተ ፥ ገሸር ፥ የሚሆን ፥ እግዚአብሔርንም ፥ ፈጽሞ ፥ ፈራ ፥ በርሱም ፥ አመነ ።

፫፤ ፈጽሞ ፥ አረጀ ፥ ልጁንና ፥ የልጁንም ፥ ልጆች ፥ ጠራቸው ፥ አርጅቻለሁና ፥ ለሞትም ፥ ደርሻለሁና ፥ ልጆችህን ፥ አምጣቸው ፥ አለው ።

፬፤ ትጠፋ ፥ ዘንድ ፥ እንዳላት ፥ ነቢዩ ፥ ዮናስ ፥ በነነዌ ፥ የተናገረው ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ እንዳይቀር ፥ አውቃለሁና ፥ ልጁ ፥ ወደ ፥ ሜዶን ፥ ሂድ ፥ አለው ፥ በሜዶን ፥ ግን ፥ እስከ ፥ ዘመኑ ፥ ድረስ ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ ይደረጋል ፥ ወንድሞቻችንም ፥ ከከበረች ፥ አገር ፥ ሁሉ ፥ ይበተኑ ፥ ዘንድ ፥ አላቸው ፥ ኢየሩሳሌምም ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ትሆናለች ፥ በርሷም ፥ ያለ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ማደሪያ ፥ ቤተ ፥ መቅደስ ፥ በእሳት ፥ ይቃጠላል ፥ እስከ ፥ ዘመኑም ፥ ድረስ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ይሆናል ።

፭፤ ዳግመኛ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይቅር ፥ ብሎ ፥ ወዳገራቸው ፥ ይመልሳቸዋል ፥ ማደሪያው ፥ ቤተ ፥ መቅደስንም ፥ ይሠራሉ ፥ የዘመኑ ፥ ቍጥር ፥ እስከሚፈጸም ፥ ድረስ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ እንደ ፥ ቀድሞው ፥ አይደለም ፥ ከዚህም ፥ በኋላ ፥ ከተማረኩበት ፥ አገር ፥ ይመለሳሉ ፥ ኢየሩሳሌምን ፥ በክብር ፥ ይሠሯታል ፥ በርሷም ፥ የእግዚአብሔር ፥ ማደሪያ ፥ ቤተ ፥ መቅደስን ፥ እስከ ፥ ልጅ ፥ ልጅ ፥ ዘመን ፥ ድረስ ፥ በዕብን ፥ ሩካም ፥ ይሠራሉ ።

፮፤ አሕዛብም ፥ ሁሉ ፥ በውነት ፥ ወደርሱ ፥ ይመለሳሉ ፥ እግዚአብሔርንም ፥ ይፈሩታል ፥ ጣዖቶቻቸውንም ፥ ይጥላሉ ።

፯፤ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ እግዚአብሔርን ፥ ያመሰግኑታል ። ሕዝቡም ፥ በርሱ ፥ ያምናሉ ፥ እግዚአብሔርም ፥ ወገኖቹን ፥ ያገናቸዋል ፥ ያከብራቸዋል ። በሚገባና ፥ በውነት ፥ ገዢ ፥ የሚሆን ፥ እግዚአብሔርን ፥ የሚፈሩ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ደስ ፥ ይላቸዋል ፥ ለወንድሞቻቸውም ፥ ቸርነትን ፥ ያደርጋሉ ።

፰፤ ነቢዩ ፥ ዮናስ ፥ የተናገረው ፥ ነገር ፥ ያለውድ ፥ በግድ ፥ ይደረጋልና ፥ ልጁ ፥ አሁንም ፥ ከነነዌ ፥ ውጣ ።

፱፤ አንተ ፥ ግን ፥ ትእዛዙንና ፥ ሕጉን ፥ ጠብቅ ፥ ይቅር ፥ ባይም ፥ ሁን ፥ በን ፥ ረድኤት ፥ ትደረግልህ ፥ ዘንድ ፥ እውነትንም ፥ ውደድ ።

፲፤ በሞትሁም ፥ ጊዜ ፥ አክብረህ ፥ ቅበረኝ ፥ እናትህንም ፥ እንደ ፥ እኔ ፥ አክብረህ ፥ ቅበራት ። ልጁ ፥ በነነዌ ፥ አትኑር ። ሐማ ፥ በዘመድህ ፥ በአኪአክሮስ ፥ ያደረገው ፥ ከብርሃንም ፥ ወደ ፥ ጨለማ ፥

እንዳገባው ፡ ፍዳውንም ፡ እንደ ፡ ተቀበለ ፡ አኪ
አክሮስም ፡ እንደ ፡ ዳነ ፡ እይ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ፍዳ
ውን ፡ ተቀበለ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወረደ ።
ምናሴ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወተ ፡ እውነትንም ፡ አደ
ረገ ፡ ከመከፋበት ፡ ከሞት ፡ መቅሠፍትም ፡ ዳነ ።
ሐማ ፡ ግን ፡ በዚያች ፡ በመከራት ፡ ምክር ፡ ጠፋ ፡
ሞተ ።

፲፭፡ ልጁ ፡ ምጽዋት ፡ የምታደርገውን ፡ እይ ፡ ከሞት ፡
ታድናለች ፡ ታጸድቃለችም ፡ አለው ። ጦቢት ፡
ይህን ፡ ተናግሮ ፡ ሞተ ፡ ባልጋው ፡ ላይ ፡ ሰለ ፡
ነፍሱም ፡ ከሥጋው ፡ ተለየች ። በሞተ ፡ ጊዜ ፡
፻፶ ፡ ስምንት ፡ ዘመን ፡ ሆኖት ፡ ነበር ።

፲፮፡ አክብረው ፡ ቀበሩት ፡ እናቱ ፡ ሐናም ፡ በሞተች ፡
ጊዜ ፡ ካባቱ ፡ ጋራ ፡ ቀበራት ። ጦብያ ፡ ከልጆ
ቹና ፡ ከሚስቱ ፡ ጋራ ፡ ራጉኤል ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ባጥና ፡ ሄደ ።

፲፯፡ ሚስቱ ፡ አድናና ፡ ራጉኤልም ፡ አርጅተው ፡
ሞቱ ። አማቶቹንም ፡ አክብሮ ፡ ቀበራቸው ።
ገንዘባቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወረሰ ። ያባቱ ፡ የጦቢት
ንም ፡ ገንዘብ ፡ ወረሰ ።

፲፰፡ ጦብያም ፡ በመቶ ፡ ሐያ ፡ ሰባት ፡ ዘመን ፡ ሞተ ፡
የሚዶን ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በባጥናም ፡ ተቀ
በረ ።

፲፱፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ሳይሞት ፡ የነነዌን ፡
ጥፋት ፡ ሰማ ። ስልምናሶርና ፡ ናቡከደነፆርም ፡
የነነዌን ፡ ጥፋት ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በውነት ፡ ያለ ፡
ሐሰት ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ልጁ ፡
ጦብያና ፡ ጦቢት ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ መላ ፡
ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ዮዲት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በባጥና ፡ ለሚዶን ፡ በነገሠ ፡ በአርፋክስድ ፡
ዘመን ፡ ከፍ ፡ በለች ፡ በነነዌ ፡ አገር ፡ ለፋርስ ፡
የነገሠ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በነገሠ ፡ ባሥራ ፡ ሁለተ
ኛው ፡ ዓመት ።

፪፡ በለዘበ ፡ ደንጊያ ፡ የባጥናን ፡ የድልድሏን ፡ ዙሪያ ፡
ሠራ ፡ በአበሮ ፡ ቤቱ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ የመሠ
ረቷ ፡ ስፋት ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ፡ ባደባባይዋ ፡
በኩል ፡ ያለው ፡ የድልድሉ ፡ ስፋት ፡ ስድሳ ፡
ክንድ ፡ ነው ፡ የእድሞውንም ፡ ቁመት ፡ ፸ ፡
ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ሠራ ፡ ደጀ ፡ ሰላሙም ፡ አምሳ ፡
ክንድ ፡ ነው ።

፫፡ ባደባባዩ ፡ ያለ ፡ እድሞውን ፡ መዶ ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡
አልፎ ፡ ሠራ ፡ መሠረቱም ፡ ከማዕዘን ፡ እስከ ፡
ማዕዘን ፡ ድረስ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ።

፬፡ የሚከፈቱ ፡ የበሯን ፡ ደጃፎች ፡ ሠሩ ፡ ቁመታ
ቸው ፡ ሰባ ፡ ክንድ ፡ አርበኞቹ ፡ ሠራዊትና ፡
የጸኑ ፡ ኃይለኞች ፡ የሚገበሩባቸው ፡ የበሮቹ ፡
ወርድ ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ።

፭፡ ናቡከደነፆር ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ንጉሡ ፡ አርፋስ
ክድን ፡ በሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ተዋጋው ፡ ያም ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ በራግው ፡ አውራጃ ፡ ያለ ፡ ነው ።

፮፡ ባምባ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡
ተ ቀበሉት ፡ በጤግራንና ፡ በኤፍራጥስ ፡ በሐደ
ስጵንም ፡ ያሉ ፡ በኤሊሜዎን ፡ ንጉሥ ፡ በአር
ዮክ ፡ ግዛት ፡ አውራጃ ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ተቀበሉት ፡
የካሉድን ፡ ልጆች ፡ ይዋጓቸው ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡
ብዙ ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብም ፡ ተሰበሰቡ ።

፯፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ በፋርስ ፡ አው
ራጃ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ በደማስቆና ፡ በቁል
ቅያ ፡ አውጃራ ፡ በሊባኖስም ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
በጳራልያም ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላከ ።

፰፡ በገለሜድና ፡ በቀርሜሎስ ፡ ሰፊ ፡ በሆነ ፡ በአስ
ያራንም ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ በገሊላም ፡ ወደሚ
ኖሩ ፡ አሕዛብ ።

፱፡ በአውራጃዋና ፡ በሰማርያ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ድረስ ፡ ላከ ፡ ወደ ፡ ኪሉስና ፡ ወደ ፡ ቢላ
ጢንም ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡
ቃዴስም ፡ ወደ ፡ ራሚስና ፡ ወደ ፡ ጣፍናስም ፡
ወደ ፡ ጌሴም ፡ አገርም ፡ ሁሉ ።

፲፡ ወደ ፡ ሚኒያስም ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አው
ራጃ ፡ ድረስ ፡ በግብጽ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ ላከ ።

፲፩፡ ባገር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የፋርስ ፡
ንጉሥ ፡ የናቡከደነፆርን ፡ ትእዛዝ ፡ እምቢ ፡ አሉ ፡
አልፈሩትምና ፡ በፊታቸውም ፡ እንደ ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ ሆኗልና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ጦር ፡
አልሔዱም ፡ መልእክተኞቹም ፡ ተዋርደው ፡
ከፊታቸው ፡ ባዶአቸውን ፡ ተመለሱ ።

፲፪፡ ናቡከደነፆርም ፡ በዚያች ፡ አገር ፡ ፈጽሞ ፡ ተቈጣ ፡
የደማስቂኒስና ፡ የቂልቅያን ፡ የሶርያንም ፡ አው
ራጃ ፡ ሁሉ ፡ ተበቅሎ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ በሞዓብ ፡ አገር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችንም ፡
ሁሉ ፡ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ሁለቱም ፡
አገር ፡ አውራጃ ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ የግብጽ ፡
ሰዎችና ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ የጌትነቱን ፡ ዙፋን ፡ ይንሳኝ ፡ ብሎ ፡ ማለ ።

፲፫፡ ከሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ንጉሡ ፡ አርፋክስድን ፡
በነገሠ ፡ ባሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ዘመን ፡ ተዋጋው ፡
ድል ፡ ነሥቶ ፡ የአርፋክስድን ፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡
ሠረገላዎቹንና ፡ ፈረሶቹን ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ።

፲፬፡ አገሮቹንም ፡ ሁሉ ፡ ገንዘብ ፡ አደረገ ፡ እስከ ፡
ባጥናም ፡ ድረስ ፡ ሄዶ ፡ አምባቸውን ፡ ያዘ ፡ አገ
ሩን ፡ ሁሉ ፡ በረበረ ፡ አጠፋት ።

፲፭፡ አርፋክስድንም ፡ በራግው ፡ አውራጃ ፡ ይዞ ፡
በጦር ፡ ወጋው ፡ ፈጽሞም ፡ አጠፋው ።

፲፮ እርሱ ፥ ተመለሰ ፥ ከርሱ ፥ ጋራ ፥ ያሉ ፥ እጅግ ፥ አርበኞች ፥ የሆኑ ፥ ብዙ ፥ ሰዎችም ፥ ሁሉ ፥ ተመለሱ ፥ ሲያስብ ፥ ሲመክር ፥ በዚያም ፥ አራት ፥ ወር ፥ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ ናቡከደነፆር ፥ በነገሠ ፥ ባሥራ ፥ ስምንተኛው ፥ ዘመን ፥ በመጀመሪያው ፥ ወር ፥ በሚያዝያ ፥ ጨረቃ ፥ ብርሃኑን ፥ ባጣ ፥ በሰባተኛው ፥ ቀን ፥ አጠፋለሁ ፥ ብሎ ፥ እንደ ፥ ተናገረ ፥ አገሩን ፥ ሁሉ ፥ ያጠፋ ፥ ዘንድ ፥ በፋርስ ፥ ንጉሥ ፥ በናቡከደነፆር ፥ ቤት ፥ ምክር ፥ ተመከረ ።

፪ ሹማምንቱንና ፥ አለቆቹን ፥ ሁሉ ፥ ጠርቶ ፥ ከነርሳቸው ፥ ጋራ ፥ የምክሩን ፥ ምሥጢር ፥ ተነጋገረ ፥ ባገሩ ፥ ሁሉ ፥ ክፉ ፥ ነገርን ፥ ተናገረ ።

፫ ባንደበቱ ፥ በተናገረው ፥ ነገር ፥ ያልተዘጋጁ ፥ ሰዎችን ፥ ሁሉ ፥ ያጠፋቸው ፥ ዘንድ ፥ እነርሳቸውም ፥ ምክር ፥ ጨረሱ ።

፬ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ የፋርሱ ፥ ንጉሥ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ምክር ፥ በጨረሱ ፥ ጊዜ ፥ ከርሱ ፥ በታች ፥ ያለ ፥ ቢትወደዱ ፥ ሆሎፎርኒስን ፥ ጠራው ።

፭ ያገሩ ፥ ሁሉ ፥ ጌታ ፥ ገናና ፥ የሆነ ፥ ንጉሥ ፥ እንዲህ ፥ አለው ፥ አሥር ፥ እልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺ ፥ የሆኑ ፥ በኃይላቸው ፥ የታመኑ ፥ እግረኞች ፥ ሰዎችን ፥ በፈረስ ፥ የተቀመጡ ፥ አሥር ፥ እልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺ ፥ ሰዎችንም ፥ ከፈረሶቻቸው ፥ ጋራ ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ ይዘህ ፥ እነሆ ፥ ከፊቴ ፥ ትወጣለህ ።

፮ ባንደበቴ ፥ ለተናገርሁት ፥ ነገር ፥ መታዘዝን ፥ እምቢ ፥ ብለዋልና ፥ በምዕራብ ፥ በኩል ፥ ወዳለች ፥ አገር ፥ ትወጣለህ ።

፯ በነርሱ ፥ ተቈጥቼ ፥ እወጣለሁና ፥ ምድርንም ፥ በሠራዊቴም ፥ ብዛት ፥ እሸፍናታለሁና ፥ ገንዘባቸውንም ፥ እዘርፋቸዋለሁ ፥ እበረብራቸዋለሁና ፥ ውኃውንና ፥ አገሩን ፥ ያዘጋጁልኝ ፥ ዘንድ ፥ ለነርሳቸው ፥ አዋጅ ፥ ትነግራለህ ።

፰ ሬሳቸውም ፥ ባውራጃቸው ፥ ሁሉ ፥ በወንዙም ፥ በፈሳሹ ፥ ሁሉ ፥ ይመላል ።

፱ ምርኳቸውንም ፥ እስከ ፥ ምድር ፥ ዳርቻ ፥ ድረስ ፥ እበትነዋለሁ ።

፲ አንተ ፥ ግን ፥ ቀድመህ ፥ አውራጃውን ፥ ሁሉ ፥ ያዝልኝ ፥ ራሶቸውን ፥ ወዳንተ ፥ ይመልሳሉ ፥ ታጠፋቸው ፥ ዘንድ ፥ ባገሩም ፥ ትበረብራቸውም ፥ ዘንድ ፥ የካዱትን ፥ ሰዎች ።

፲፩ ዓይንህ ፥ አትራራላቸውምና ፥ ተበቅዬ ፥ እስከማጠፋበት ፥ ቀን ፥ ድረስ ፥ ጠብቅልኝ ።

፲፪ እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝ ፥ እንደተናገርሁ ፥ ይኸንን ፥ በጀ ፥ አደርግ ፥ ዘንድ ፥ መንግሥቴም ፥ የጸና ፥ ነው ።

፲፫ እንዳዘዝኩህ ፥ አድርግ ፥ እንጂ ፥ አንተም ፥ ከኔ ፥ ከጌታህ ፥ ቃል ፥ አንዳት ፥ ስንኳ ፥ የምትተወው ፥ አይኑር ፥ ይኸንንም ፥ ፈጥነህ ፥ አድርግ ፥ አታስቀር ፥ አለው ።

፲፬ ሆሎፎርኒስም ፥ ከጌታው ፥ ፊት ፥ ወጥቶ ፥ ኃይለኞቹን ፥ ሁሉ ፥ ኃይል ፥ ያላቸው ፥ አለቆችንና ፥ የሠራዊቱን ፥ አለቆች ፥ ሁሉ ፥ አርበኛውንም ፥ ጠራቸው ።

፲፭ ያርበኞቹና ፥ የተመረጡት ፥ ሰዎች ፥ ጌታው ፥ እንደተናገረ ፥ ቁጥራቸው ፥ እግረኞች ፥ አሥር ፥ እልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺ ፥ ፈረሰኞች ፥ አሥር ፥ እልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺህ ፥ ፍላፃ ፥ የያዙትም ፥ አሥር ፥ እልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺ ፥ ነው ።

፲፮ ፈጽመው ፥ ይዋጉ ፥ ዘንድ ፥ አዘዛቸው ።

፲፯ ስንቃቸውን ፥ የሚጭኑባቸው ፥ እጅግ ፥ ብዙ ፥ የሆኑ ፥ ግመሎችና ፥ አህዮችን ፥ በቅሎችንም ፥ ምግብ ፥ ሊሆኗቸው ፥ ቁጥር ፥ የሌላቸው ፥ ላሞችና ፥ በጎችን ፥ ፍየሎችንም ፥ ወሰዱ ።

፲፰ ለብዙ ፥ ሰዎችና ፥ ለሠራዊቱ ፥ ሁሉ ፥ ከንጉሡ ፥ ቤት ፥ እጅግ ፥ ብዙ ፥ የሆነ ፥ ብርና ፥ ወርቅን ፥ ስንቅ ፥ አድርጎ ፥ ሰጣቸው ።

፲፱ እርሱ ፥ ወጣ ፥ ሠራዊቱም ፥ ሁሉ ፥ ወጡ ፥ ሰልፍን ፥ ያደርግ ፥ ዘንድ ፥ በፈረሶችና ፥ በሠረገላዎች ፥ በተመረጡ ፥ አርበኞችም ፥ በምዕራብ ፥ አንፃር ፥ ያለ ፥ ምድርን ፥ ሁሉ ፥ ይሸፍን ፥ ዘንድ ፥ ወጥቶ ፥ ከንጉሡ ፥ አስቀድሞ ፥ ተዋጋ ።

፳ ከነርሳቸው ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ የሆኑ ፥ ብዛታቸው ፥ እንደ ፥ አንበጣ ፥ እንደ ፥ በሕር ፥ አሸዋም ፥ የሆኑ ፥ ከነርሳቸው ፥ ጋራ ፥ ወጡ ። ከብዛታቸውም ፥ የተነሣ ፥ ቍጥር ፥ የላቸውም ።

፳፩ ከነነዌ ፥ ወጥተው ፥ በቄጤሊት ፥ ባለ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ አንፃር ፥ የሶስት ፥ ቀን ፥ ጕዳና ፥ ሔዱ ፥ በቂልቅያ ፥ በላይ ፥ ባለ ፥ በግራው ፥ አንፃር ፥ ባለ ፥ ከተራራው ፥ አጠገብ ፥ ካለ ፥ ከበቄጤሊት ፥ ሔዱ ።

፳፪ ሠራዊቱን ፥ ሁሉ ፥ ፈረሰኞችንና ፥ እግረኞችን ፥ ሠረገላዎቹንም ፥ ይዘ ፥ ከዚያም ፥ ወደ ፥ አውራጃቸው ፥ ሔደ ።

፳፫ ሎድንና ፥ ፊድንም ፥ ወጋቸው ፥ የሬስለን ፥ ልጆች ፥ ሁሉ ፥ በኤሊም ፥ ግራ ፥ አንፃር ፥ ባለ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ የሚኖሩ ፥ የእስማኤልንም ፥ ልጆች ፥ ማረካቸው ።

፳፬ ኤፍራጥስም ፥ ተሻግሮ ፥ ወደ ፥ መስጴጦምያ ፥ ሔደ ፥ ወደ ፥ አገር ፥ እስኪደርስ ፥ ድረስ ፥ ደርሶ ፥ አራቱ ፥ አገሮች ፥ ላይ ፥ ያሉ ፥ ከፍ ፥ ያሉ ፥ አምባዎችንም ፥ ሁሉ ፥ አፈረሰ ።

፳፭ የቂልቅያን ፥ አውራጃ ፥ አገኘ ፥ ጠላቱንም ፥ ሁሉ ፥ አጠፋ ፥ በምዕራብ ፥ አንፃር ፥ በግራው ፥ በኩል ፥ እስካለ ፥ እስከ ፥ ያፌት ፥ አውራጃም ፥ ድረስ ፥ ሔደ ።

፳፮ የምድያምን ፥ ልጆች ፥ ሁሉ ፥ ከበባቸው ፥ ከብታቸውን ፥ ዘረፈ ፥ ቤታቸውንም ፥ አቃጠለ ።

፳፯ በስንዴ ፥ አዝመራ ፥ ጊዜ ፥ በደማስቆ ፥ ወዳለ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ወርዶ ፥ አዝመራቸውን ፥ ሁሉ ፥ አቃጠለ ፥ መንጋቸውንና ፥ በጎቻቸውን ፥ ግን ፥ ይዘርፏቸው ፥ ዘንድ ፥ አዘዘ ፥ አምባቸውንም ፥ አፈረሰ ፥ ልጆቻቸውን ፥ ማረከ ፥ ጉልማሶቻቸውን ፥ ሁሉ ፥ በጦር ፥ ገደለ ።

፳፰ እርሱን ፥ መፍራት ፥ ተደረገች ፥ በጸራልያ ፥ በሚኖሩ ፥ ሰዎች ፥ በጢሮስና ፥ በሲዶና ፥ በሚኖሩ ፥

በአቴናና ፣ በሴይርም ፣ በሚኖሩ ፣ በናሆንም ፣ በሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ድንጋጤ ፣ መጣች ፣ በአስቀሎናና ፣ በአዛጦንም ፣ የሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ከርሱ ፣ መምጣት ፣ የተነሣ ፣ ፈጽመው ፣ ፈሩ ።

ምዕራፍ ፣ ፫ ።

፩ እነሆ ፣ እኛ ፣ የገናናው ፣ ንጉሥ ፣ የናቡከደነጾር ፣ ባሮች ፣ ነን ፣ በፊትህ ፣ እንኖራለን ።

፪ በፊትህ ፣ እንደ ፣ ወደድህ ፣ አድርገን ፣ ብለው ፣ በፍቅር ፣ ቃል ፣ መልክትን ፣ ላኩ ።

፫ እነሆ ፣ አገሮቻችን ፣ አምባዎቻችንም ፣ ሁሉ ፣ እርሻችንም ፣ ሁሉ ፣ መንጋዎቻችንም ፣ የመሰማሪያችን ፣ በታዎች ፣ ሁሉ ፣ በጎቻችንም ፣ በፊትህ ፣ ያንተ ፣ ገንዘቦች ፣ ናቸው ፣ እንደ ፣ ወደድህ ፣ አድርግ ።

፬ እነሆ ፣ ታላላቆች ፣ አገሮቻችንም ፣ በነርሳቸው ፣ የሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ባሮችህ ፣ ናቸው ፣ መጥተህ ፣ እንደ ፣ ወደድህ ፣ አድርግ ፣ ብለው ፣ ላኩ ።

፭ እነዚያም ፣ ሰዎች ፣ ወደ ፣ ሆሎፎርኒስ ፣ ደርሰው ፣ ይህንን ፣ ነገር ፣ ነገሩት ።

፮ እርሱም ፣ ወደ ፣ መንደራቸው ፣ ወረደ ፣ ሠራዊቱም ፣ ወረዱ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ያሉ ፣ አምባዎችንም ፣ አስጠበቀ ፣ ከነርሳቸውም ፣ የሚረዱት ፣ የተመረጡ ፣ ሰዎችን ፣ ወሰደ ።

፯ ወገኖቻቸው ፣ ሁሉና ፣ እነርሳቸውም ፣ አክሊል ፣ ደፍተው ፣ በዘፈን ፣ በገና ፣ እየደረደሩ ፣ ከበሮ ፣ እየመቱ ፣ ተቀበሉት ።

፰ እርሱም ፣ አውራጃቸውን ፣ ሁሉ ፣ ዘረ ፣ ጣዖታቸውንም ፣ ሰበረ ፣ ናቡከደነጾርም ፣ ብቻ ፣ እንዲያመልኩት ፣ እርሱ ፣ የሰውን ፣ ሁሉ ፣ ጣዖት ፣ ያጠፋ ፣ ዘንድ ፣ የታዘዘ ፣ ነው ። አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ሰዎችም ፣ ሁሉ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲሉት ፣ ያጠፋም ፣ ዘንድ ፣ የታዘዘ ፣ ነው ።

፱ ከፍ ፣ ባለ ፣ በይሁዳ ፣ ክፍል ፣ በሚሆን ፣ በጸራልያ ፣ አንባር ፣ የገባኢያ ፣ ዕፃ ፣ ወደሚሆን ፣ ወደ ፣ ኤስድራሲሙም ፣ መጣ ።

፲ በሴቅቶን ፣ አገሮችና ፣ በጢባን ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ መካከልም ፣ ሔደ ፣ ለሠራዊቱ ፣ ስንቅ ፣ ያዘጋጅ ፣ ዘንድ ፣ በዚያም ፣ አንድ ፣ ወር ፣ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፣ ፬ ።

፩ በይሁዳ ፣ የሚኖሩ ፣ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ የሩርሱ ፣ ንጉሥ ፣ ናቡከደነጾር ፣ ቢትወደዱ ፣ ሆሎፎርኒስ ፣ በአሕዛብ ፣ ያደረገውን ፣ ሁሉ ፣ አውራጃቸውን ፣ ሁሉ ፣ እንዳጠፋ ፣ እነርሳቸውንም ፣ እንዳጠፋቸው ፣ ሰሙ ።

፪ ከነገደ ፣ ይሁዳ ፣ የተመረጡ ፣ ወገኖች ፣ ሁሉ ፣ ከተማረኩ ፣ በኋላ ፣ ፈጥነው ፣ ወጥተው ፣ አሉና ፣ ከፊቱ ፣ የተነሣ ፣ ስለ ፣ ፈጣሪያቸው ፣ ስለ ፣ እግዚአብሔር ፣ ማደሪያ ።

፫ ስለ ፣ ቤተ ፣ መቅደስና ፣ ስለ ፣ ኢየሩሳሌምም ፣ እጅግ ፣ ፈጽሞ ፣ ፈሩ ። ምሥዋዑንና ፣ ንዋየ ፣ ቅድሳቱን ፣ ቤተ ፣ መቅደሱንም ፣ ካደፈ ፣ በኋላ ፣ አነጹት ።

፬ ወደ ፣ ዶናስና ፣ ወደ ፣ ሰማርያ ፣ ወደ ፣ በልሞንና ፣ ወደ ፣ ቤቴሮን ፣ ወደ ፣ አስከባንና ፣ ወደ ፣ ኪያሪን ፣ ወደ ፣ አውሊናሴሌምና ፣ ወደ ፣ አስራ ፣ አውራጃ ፣ ሁሉ ፣ ላከ ።

፭ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ወዳሉ ፣ አምባዎቻቸውና ፣ ወደ ፣ አውራጃዎቻቸውም ፣ ራሶች ፣ ሁሉ ፣ ደረሰ ፣ በሚኖሩባቸውም ፣ አገሮች ፣ ላይ ፣ ሰፈሩ ። በዝመራቸው ፣ ጊዜ ፣ ድንገት ፣ መጥቶባቸዋልና ፣ ለመዋጋት ፣ ስንቃቸውን ፣ ይዘው ፣ ሄዱ ።

፮ በዚያ ፣ ወራት ፣ በኢየሩሳሌም ፣ የሚኖር ፣ የካህናት ፣ አለቃ ፣ ኢዮአቄም ፣ በዶታይም ፣ አጠገብ ፣ ባለች ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ በኢያሪክ ፣ አንባር ፣ ባለች ፣ በቤጦሚስቴምና ፣ በቤጤልዋ ፣ ለሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ጻፈ ።

፯ በዚያ ፣ በይሁዳ ፣ ላይ ፣ መግቢያ ፣ አለና ፣ መንገድን ፣ ትከለክላቸው ፣ ዘንድ ፣ ጐዳናውና ፣ መግቢያው ፣ ምንም ፣ ጠባብ ፣ ቢሆን ፣ የሁለት ፣ ሰዎች ፣ ጐዳና ፣ ብቻ ፣ ትታችሁ ፣ ጨርሳችሁ ፣ አምባውን ፣ ናዱት ፣ ብሎ ፣ ጻፈ ።

፰ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ከፍ ፣ ያለ ፣ ካህኑ ፣ ኢዮአቄም ፣ እንዳዘዛቸው ፣ በኢየሩሳሌምም ፣ የሚኖሩ ፣ የእስራኤል ፣ ወገኖች ፣ አለቆችም ፣ ሁሉ ፣ እንዳዘዝዋቸው ፣ አደረጉ ።

፱ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ከፍ ፣ ባለ ፣ ቃል ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ጮሁ ፣ ሰውነታቸውንም ፣ በጽኑ ፣ ኃዘን ፣ አሳዘኑ ።

፲ እነርሳቸው ፣ ሚስቶቻቸውና ፣ ልጆቻቸውን ፣ ከብቶቻቸውን ፣ ምንደኛው ፣ ስደተኛውን ፣ ሁሉ ፣ በዋጋም ፣ የገዙት ፣ ባሪያ ፣ ሰብስበው ፣ ማቅ ፣ ለብሰው ፣ አለቀሱ ።

፲፩ ሚስቶቻቸውና ፣ የእስራኤል ፣ ወገኖች ፣ ሁሉ ፣ በኢየሩሳሌም ፣ የሚኖሩ ፣ ልጆቻቸውም ፣ በቤተ ፣ መቅደስ ፣ ደጃፍ ፣ ወደቁ ፣ በራሳቸውም ፣ ትቢያ ፣ ነሰነሱ ፣ በእግዚአብሔርም ፣ ፊት ፣ ማቃቸውን ፣ አነጠፉ ፣ መሠዊያውንም ፣ ማቅ ፣ አለበሱ ።

፲፪ ልጆቻቸውን ፣ እንዳይነጠቁ ፣ ሚስቶቻቸውም ፣ እንዳይማረኩ ፣ ርስታቸው ፣ የሚሆኑ ፣ አገሮቻቸውም ፣ እንዳይጠፉ ፣ መቅደሳቸውንም ፣ እንዳያሳድፉ ፣ ለአሕዛብም ፣ መዘበቻ ፣ እንዳያደርጉት ፣ ወደ ፣ እስራኤል ፣ ፈጣሪ ፣ አንድነት ፣ ፈጽመው ፣ ጮሁ ።

፲፫ እግዚአብሔርም ፣ መከራቸውን ፣ አይቶ ፣ ልመናቸውን ፣ ሰማ ፣ ሕዝቡም ፣ በኢየሩሳሌምና ፣ በይሁዳ ፣ ሁሉን ፣ በሚገዛ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ማደሪያ ፣ በቤተ ፣ መቅደስ ፣ ብዙ ፣ ቀን ፣ ጸሙ ።

፲፬ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ የሚቆሙ ፣ ካህናቱና ፣ ከፍ ፣ ያለ ፣ ካህን ፣ ኢዮአቄም ፣ የእግዚአብሔርንም ፣ ሥራ ፣ የሚሠሩ ፣ ሰዎች ፣ ግን ፣ በወገባቸው ፣ ማቅ ፣ ታጠቁ ፣ የዘወትሩን ፣ መሥዋዕት ፣ ሕዝቡ ፣ በፈቃድ ፣ የሚሠዉትንና ፣ የዕለቱን ፣ መሥዋዕት ፣ አገቡ ።

፲፭ በራሳቸው ፣ አመድ ፣ ነሰነሱ ፣ በፍጹም ፣ ልቡናቸውም ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ጮሁ ፣ የእስራኤልንም ፣ ወገን ፣ በዓይነ ፣ ምሕረት ፣ ተመልከት ፣ አሉ ።

ምዕረፍ ፣ ፩ ።

፩፣ የእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ለሰልፍ ፣ ተዘጋጁ ፣ የከረብታቸውንም ፣ በሮች ፣ ዘጉ ። ያምባውንም ፣ ራሶች ፣ አጠሩ ፣ መንገዱንም ፣ ጐባጕዕ ፣ እደረጉ ፣ ብለው ፣ ለናቡከደነፆር ፣ ቢትወደድ ፣ ለሆሎፎርኒስ ፣ ነገሩት ።

፪፣ እርሱም ፣ ፈጽሞ ፣ ተቈጣ ፣ የአሞንን ፣ ሹማምንትና ፣ የሞዓብን ፣ አለቆች ፣ የጸራልያንም ፣ አለቆች ፣ ጠራቸው ።

፫፣ የከነዓን ፣ ልጆች ፣ በአምባ ፣ የሚኖሩ ፣ እሊህ ፣ ወገኖች ፣ ምንድናቸው ፣ በኩረብታ ፣ የሚኖሩ ፣ ሠራዊታቸውም ፣ ብዙ ፣ የሆኑ ፣ እኒያስ ፣ ወገኖች ፣ ምንድናቸው ፣ ጽናታቸውስ ፣ ምንድነው ፣ ከነርሳቸውስ ፣ የነገሠ ፣ ንጉሥ ፣ ማነው ። ወይስ ፣ ሹማቸው ፣ ወይስ ፣ አለቃቸው ፣ ማነው ።

፬፣ በምዕራብ ፣ ከሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ ጋራ ፣ ይቀበሉኝ ፣ ዘንድ ፣ እንዴት ፣ አልመጡ ፣ ንገሩኝ ፣ አላቸው ።

፭፣ የአሞን ፣ ልጆች ፣ ሹም ፣ አክዮር ፣ ከኔ ፣ ከባርያህ ፣ አንደበት ፣ ይሽንን ፣ ነገር ፣ ስማ ፣ ከኔ ፣ ከባርያህ ፣ አንደበት ፣ ሐሰት ፣ ነገር ፣ አይወጣምና ፣ በነዚህ ፣ አምባዎች ፣ በአቅራቢያህም ፣ ስለሚኖሩ ፣ ስለነዚህ ፣ ወገኖች ፣ እውነት ፣ ነገርን ፣ እነግርሃለሁ ።

፮፣ እኒህ ፣ ወገኖች ፣ ከከላውዴዎን ፣ መጡ ።

፯፣ በከላውዴዎን ፣ አገር ፣ የሚኖሩ ፣ ያበቶቻቸውን ፣ ጣዖቶች ፣ ያመልኩ ፣ ዘንድ ፣ አልወደዱምና ።

፰፣ የወገኖቻቸውንም ፣ ሥርዓት ፣ ትተዋልና ፣ ላወቁት ፣ ከጣዖቶቻቸው ፣ አገዛዝም ፣ ላወጣቸው ፣ ለሰማይ ፣ ፈጣሪ ፣ ለእግዚአብሔርም ፣ ሰግደዋልና ፣ ቀድሞ ፣ በመስጴጦምያ ፣ ኖሩ ፣ ሸሽተው ፣ ወደ ፣ መስጴጦምያ ፣ ሔዱ ፣ በዚያም ፣ ብዙ ፣ ዘመን ፣ ኖሩ ።

፱፣ ፈጣሪያቸውም ፣ ከተሰደዱበት ፣ አገር ፣ ይወጡ ፣ ዘንድ ፣ አዘዛቸው ፣ ወደ ፣ ከነዓንም ፣ ሔደው ፣ በዚያ ፣ ብዙ ፣ ዘመን ፣ ኖሩ ፣ ብርና ፣ ወርቅን ፣ ብዙ ፣ ከብቶችንም ፣ ፈጽመው ፣ አበዙ ።

፲፣ ረኃብ ፣ በከነዓን ፣ አገር ፣ ሁሉ ፣ ጸንቷልና ፣ ወደ ፣ ግብጽ ፣ ወረዱ ፣ መና ፣ እስኪመገቡ ፣ ድረስ ፣ በዚያ ፣ ኖሩ ፣ በዚያም ፣ በዙ ፣ መሉ ፣ ለወገኖቻቸውም ፣ ቍጥር ፣ የላቸውም ።

፲፩፣ የግብጽ ፣ ንጉሥም ፣ በጠላትነት ፣ ተነሣባቸው ፣ ተተነኰለባቸው ፣ መከራም ፣ አጸናባቸው ፣ ጡብ ፣ በማሸከም ፣ ገዛቸው ፣ ባሮችንም ፣ አደረጋቸው ፣

፲፪፣ ወደ ፣ ፈጣሪያቸው ፣ ለመኑ ፣ እርሱም ፣ ድኅነት ፣ በሌለበት ፣ መቅሠፍት ፣ የግብጽ ፣ አገርን ፣ ሁሉ ፣ አጠፋ ፣ በፊታቸው ፣ ከግብጽ ፣ አገርም ፣ አወጣቸው ።

፲፫፣ እግዚአብሔር ፣ በፊታቸው ፣ የኤርትራን ፣ ባሕር ፣ ከፍሎ ፣ አደረቃት ።

፲፬፣ በሲና ፣ ጐዳና ፣ ወደ ፣ ቃዴስ ፣ በርኔ ፣ ወሰዳቸው ፣ በአሞሬዎን ፣ የሚኖሩትንም ፣ ሁሉ ፣ አወጣቸው ።

፲፭፣ በአሞራውያን ፣ አገርም ፣ ኖሩ ፣ ሐሴቦንንም ፣ ሁሉ ፣ በኃይሉ ፣ አጠፋ ፣ የጕርዳኖስንም ፣ ተሻግረው ፣ አውራጃቸውን ፣ ሁሉ ፣ ወረሱ ።

፲፮፣ ከፈርዜዎንና ፣ ከከናኔዎን ፣ ከሴኬምና ፣ ከኢያቡሴዎን ፣ ከጌርጌስዎንም ፣ ሁሉ ፣ ፊት ፣ አወጣቸው ፣ በዚያም ፣ ብዙ ፣ ዘመን ፣ ኖሩ ።

፲፯፣ ፈጣሪያቸውን ፣ ባልበደሉ ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣ በደልን ፣ የሚጠላ ፣ እግዚአብሔር ፣ ከነርሳቸው ፣ ጋራ ፣ በረድኤት ፣ አለና ፣ ተድላ ፣ ደስታ ፣ ከነሳቸው ፣ ጋራ ፣ ጸንታ ፣ ኖረች ።

፲፰፣ ያዘዛቸውን ፣ ሥርዓት ፣ ባፈረሱ ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣ ፈጽሞ ፣ ብዙ ፣ በሆነ ፣ ጦር ፣ አጠፋቸው ፣ ተማርከው ፣ ወደ ፣ ባዕድ ፣ አገር ፣ ሔዱ ፣ የፈጣሪያቸው ፣ ማደሪያ ፣ ቤተ ፣ መቅደስም ፣ ፈረሰ ፣ ምድረ ፣ በዳም ፣ ሆነ ፣ አገሮቻቸውንም ፣ ጠላቶቻቸው ፣ ያዙባቸው ።

፲፱፣ ዛሬ ፣ ግን ፣ ወደ ፣ ፈጣሪያቸው ፣ ተመለሱ ፣ ከተበተኑበትም ፣ አገር ፣ በዚያ ፣ ተሰበሰቡ ፣ ቤተ ፣ መቅደስ ፣ ባለበት ፣ በኢየሩሳሌም ፣ ኖሩ ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ ነውና ፣ በተራራው ፣ ኖሩ ።

፳፣ አሁንም ፣ አቤቱ ፣ ጌታዬ ፣ እሊህ ፣ ወገኖች ፣ በደል ፣ እንዳለባቸው ፣ ፈጣሪያቸውንም ፣ የበደሉት ፣ በደል ፣ ያለ ፣ እንደሆነ ፣ ይህ ፣ መሰናክላቸው ፣ ነውና ፣ አንድ ፣ ጊዜ ፣ እንጠይቅ ፣ ከዚያ ፣ በኋላ ፣ ወጥተን ፣ እንዋጋቸው ።

፳፩፣ በነዚህ ፣ ወገኖች ፣ በደል ፣ ከሌለባቸው ፣ ግን ፣ ጌታዬ ፣ አትደፋፈራቸው ፣ እነሆ ፣ ጌታቸው ፣ ፈጣሪያቸው ፣ ያጸናቸው ፣ ይሆናል ፣ ወይም ፣ ጠበቃ ፣ ሆኖ ፣ ይቆምላቸው ፣ ይሆናል ፣ ባገራችን ፣ ሁሉ ፣ ኃፍረት ፣ እንሆናለን ፣ አለው ።

፳፪፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ አክዮር ፣ ይህን ፣ ነገር ፣ ተናግሮ ፣ በጨረሰ ፣ ጊዜ ፣ በሰፈሩ ፣ ዙሪያ ፣ የቆሙ ፣ ወገኖች ፣ ሁሉ ፣ አንገራገሩ ፣ ሹማምቱ ፣ በሞዓብና ፣ በጸራልያ ፣ የሚኖሩ ፣ ሰዎችም ፣ ሁሉ ፣ ለሆሎፎርኒስ ፣ አክዮርን ፣ እንግደለው ፣ አሉት ።

፳፫፣ ከጽኑ ፣ አርበኛ ፣ ጋራ ፣ ይዋጉ ፣ ዘንድ ፣ ጽንና ፣ ኃይል ፣ የሌላቸው ፣ ወገኖች ፣ የእስራኤል ፣ ልጆችን ፣ የምንፈራቸው ፣ አይደለም ፣ አለ ።

፳፬፣ ነገር ፣ ግን ፣ ጌታችን ፣ ሆሎፎርኒስ ፣ ለጭፍራዎችህ ፣ ሁሉ ፣ ምግብ ፣ ይሁን ።

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

፩፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በሸንጎው ፣ ዙሪያ ፣ ያሉ ፣ እነዚያ ፣ ሰዎች ፣ ገሙ ፣ ቦሉ ፣ ጊዜ ፣ የናቡከደነፆር ፣ ቢትወደድ ፣ ሆሎፎርኒስ ፣ አክዮርን ፣ በሞዓብ ፣ ልጆች ፣ ሁሉና ፣ በኢሎፍሊ ፣ ወገኖች ፣ ፊት ።

፪፣ ዛሬ ፣ ትንቢት ፣ ትናገርልን ፣ ዘንድ ፣ እግዚአብሔር ፣ ያጸናቸዋልና ፣ የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣ አትዋጓቸው ፣ ትለን ፣ ዘንድ ፣ ያሥሩ ፣ ነገድ ፣ ጠንቋይ ፣ አንተ ፣ ነህን ፣ ያለ ፣ ናቡከደነፆር ፣ እግዚአብሔር ፣ ማነው ፣ አለው ።

፫፣ እርሱ ፣ መልክቱን ፣ ልኮ ፣ ከዚህ ፣ ዓለም ፣ ፈጽሞ ፣ ያጠፋቸዋል ፣ ፈጣሪያቸው ፣ አያድናቸውም ፣ እኛም ፣ የናቡከደነፆር ፣ ባሮች ፣ እንደ ፣ አንድ ፣ ሰው ፣ እናጠፋቸዋለንና ፣ የፈረሶቻችንንም ፣

ኃይል ፥ አይቀዋወሙትም ።

፬ ተራሮቻቸውም ፥ በደማቸው ፥ ይሰክራሉ ፥ የልጆቻቸውም ፥ ሬሳ ፥ ይበዛል ፥ የዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ ጌታ ፥ ንጉሡ ፥ ናቡከደነፆር ፥ አጠፋቸዋለሁ ፥ ብኋልና ፥ ቃሉ ፥ አሰት ፥ እንዳይሆን ፥ ከዚህ ፥ ዓለም ፥ ፈጽመው ፥ ይጠፋሉ ፥ እንጂ ፥ በፊታችን ፥ በእግራቸው ፥ አይቆሙም ፥ አለ ።

፭ ዛሬ ፥ ይህንን ፥ ነገር ፥ የተናገርህ ፥ የአሞን ፥ ምን ደኛ ፥ አክዮር ፥ አንተ ፥ ግን ፥ ከግብዕ ፥ አገር ፥ የወጡ ፥ እስራኤልን ፥ ተበቅዩ ፥ እስካጠፋቸው ፥ ድረስ ፥ በኃጢአትህ ፥ ከዚህ ፥ ቀን ፥ ጀምሮ ፥ እንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ ፊቴን ፥ አታየውም ፥ አለው ።

፮ የዚያን ፥ ጊዜ ፥ የወገኖቼና ፥ የጭፍራዎቼ ፥ ጦር ፥ ሰውነትህን ፥ ያጠፋል ፥ ሬሳህም ፥ ከሬሳቸው ፥ ጋራ ፥ ይወድቃል ።

፯ በተመለስሁም ፥ ጊዜ ፥ ባሮቼ ፥ ወደ ፥ አምባቸው ፥ ይወስዱሃል ፥ ባቀበቱም ፥ ካሉ ፥ አገሮቻቸው ፥ በንዲት ፥ አገር ፥ ያኖሩሃል ።

፰ እንዳችላቸው ፥ በልብህ ፥ ትታመናለህና ፥ እስካጠፋቸውም ፥ ድረስ ፥ አይገድሉህም ፥ አለው ።

፱ እኔ ፥ ተናግሬአለሁና ፥ ከቃሌም ፥ የሚቀር ፥ የለምና ፥ ሰውነትህ ፥ አትጠፋም ።

፲ ሆሎፎርኒስም ፥ በፊቱ ፥ በድንኳኑ ፥ ውስጥ ፥ የሚቆሙ ፥ አሽከሮቹን ፥ አክዮርን ፥ ይዘው ፥ ወደ ፥ ቤጤልዋ ፥ ይወስዱት ፥ ዘንድ ፥ እርሱንም ፥ ለእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ይሰጧቸው ፥ ዘንድ ፥ አዘዛቸው ።

፲፩ አሽከሮቹም ፥ ይዘው ፥ ከሰፈሩ ፥ አደባባይ ፥ ወደ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ወሰዱት ፥ ከምድረ ፥ በዳውም ፥ መካከል ፥ ወደ ፥ ተራራው ፥ ሄዱ ፥ ከዚህም ፥ በኋላ ፥ በቤጤልዋ ፥ በታች ፥ ወዳሉ ፥ ምንጮች ፥ ደረሱ ።

፲፪ የዚያችም ፥ አገር ፥ ሰዎች ፥ ባይዋቸው ፥ ጊዜ ፥ መሣሪያቸውን ፥ ይዘው ፥ ከገር ፥ ወደ ፥ ተራራው ፥ ራስ ፥ ሄዱ ። ምድር ፥ ንጐድ ፥ የያዙ ፥ ሰዎችም ፥ ሁሉ ፥ ከረብታውን ፥ ጠበቁ ፥ በላያቸውም ፥ መርግ ፥ ጣሉ ።

፲፫ የአክዮርንም ፥ እግር ፥ ብረት ፥ ፈቱት ፥ በተራራውም ፥ በታች ፥ አሠሩት ፥ በዚያ ፥ በተራራው ፥ በታች ፥ የወደቀ ፥ ሆኖ ፥ ትተውት ፥ ወደ ፥ ጌታቸው ፥ ተመለሱ ።

፲፬ የእስራኤልም ፥ ልጆች ፥ ካምባቸው ፥ ወርደው ፥ ወደሱ ፥ ሔዱ ፥ ፈትተውም ፥ ወደ ፥ ቤጤልዋ ፥ ወሰዱት ።

፲፭ አምባቸውን ፥ ለሚጠብቁ ፥ በዚያ ፥ ወራት ፥ ባሉ ፥ አለቆች ፥ ዘንድ ፥ አኖሩ ፥ እነዚህም ፥ የጎቶንያ ፥ ልጅ ፥ ከብሪስና ፥ ከነገደ ፥ ስምዖን ፥ የተወለደ ፥ የሚካ ፥ ልጅ ፥ አዝያስ ፥ ናቸው ።

፲፮ ባገራቸው ፥ ያሉ ፥ አለቆችን ፥ ሁሉ ፥ ጠሩ ፥ ሴቶቻቸውና ፥ ጐልማሶቻቸው ፥ ሁሉ ፥ ሮጠው ፥ ወደ ፥ ሽንጓቸው ፥ ሔዱ ፥ አክዮርንም ፥ በሁሉ ፥ መካከል ፥ አቆሙት ፥ አዝያስም ፥ የተደረገውን ፥ ሁሉ ፥ ጠየቀው ።

፲፯ እንደ ፥ ተሰበሰቡ ፥ በናቡከደነፆር ፥ አሽከሮች ፥ አለቆች ፥ መካከልም ፥ ነገራቸውን ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ተናገሩ ፥ ሆሎፎርኒስም ፥ በእስራኤል ፥ ወገኖች ፥ ላይ ፥ አንደበቱን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ እንዳደረገ ፥ መልሰ ፥ የሆሎፎርኒስን ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ነገራቸው ።

፲፰ ሕዝቡም ፥ ሁሉ ፥ በግምባራቸው ፥ ወድቀው ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ሰገዱ ፥ ለመኑ ።

፲፱ ሰማይን ፥ የፈጠርህ ፥ ፈጣሪ ፥ አቤቱ ፥ ትዕቢታቸውን ፥ ተመልከት ፥ የወገኖቻችንንም ፥ መከራ ፥ አይተህ ፥ ይቅር ፥ በል ። ማደሪያህ ፥ ቤተ ፥ መቅደስንም ፥ በዚች ፥ ቀን ፥ በዓይን ፥ ምሕረት ፥ ተመልከት ፥ ብለው ፥ ጮሁ ።

፳ አክዮርንም ፥ ደስ ፥ አሰኙት ፥ ፈጽመውም ፥ አከበሩት ።

፳፩ አዝያስም ፥ ከተሰበሰቡበት ፥ ወስዶ ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ አገባው ፥ ለአለቆችም ፥ በዓልን ፥ አደረገ ፥ ይረዳቸው ፥ ዘንድ ፥ የእስራኤልን ፥ ፈጣሪ ፥ በዚያች ፥ ሌሊት ፥ ሁሉ ፥ ለመኑት ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩ ሆሎፎርኒስም ፥ ወደ ፥ ቤጤልዋ ፥ ይጓዙ ፥ ዘንድ ፥ ቀድመውም ፥ ወደ ፥ ተራራው ፥ ይሔዱ ፥ ዘንድ ፥ የእስራኤልንም ፥ ልጆች ፥ ይዋጓቸው ፥ ዘንድ ፥ ከርሱ ፥ ጋራ ፥ የተሰለፉ ፥ ወገኖችና ፥ ጭፍሮቹን ፥ ሁሉ ፥ በማግሥቱ ፥ አዘዛቸው ።

፪ በዚያም ፥ ቀን ፥ የጸኑ ፥ አርበኞች ፥ የሆኑ ፥ ኃይለኞች ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ወረዱ ፥ እነዚያም ፥ ጓዝ ፥ ከሚጠብቁ ፥ ካልከበቡ ፥ ከብዙ ፥ አርበኞች ፥ ሰዎች ፥ በቀር ፥ አሥራ ፥ ሰባት ፥ አልፍ ፥ እግረኞች ፥ አልፍ ፥ ከሁለት ፥ ሺህ ፥ ፈረሰኞች ፥ ናቸው ።

፫ በቤጤልዋ ፥ አጠገብ ፥ ባለች ፥ በአውሎንያ ፥ በወሀው ፥ ምንጭ ፥ ዘንድ ፥ ሰፈሩ ፥ የሰፈራቸውም ፥ አቆልቋዩ ፥ እስከ ፥ ቤጤልምና ፥ እስከ ፥ ዶታይም ፥ ድረስ ፥ ወርዱም ፥ በአሴዶሬም ፥ አንባር ፥ ካለ ፥ ከቤጤልዋ ፥ እስከ ፥ ቅያስም ፥ ድረስ ፥ ደረሰ ።

፬ የእስራኤልም ፥ ልጆች ፥ ብዛታቸውን ፥ በዩ ፥ ጊዜ ፥ ፈጽመው ፥ ደነገጡ ፥ እርስ ፥ በርሳቸውም ፥ እሊህ ፥ ሰዎች ፥ ዛሬ ፥ ምድርን ፥ ሁሉ ፥ ይሸፍኗታል ፥ ደጋም ፥ ቢሆን ፥ ቆላም ፥ ቢሆን ፥ ብዛታቸውንም ፥ የሚችል ፥ የለም ፥ ተባባሉ ።

፭ ሁሉም ፥ መሣሪያቸውን ፥ ያዙ ፥ ባምባቸውም ፥ እሳት ፥ አነደዱ ፥ በዚያች ፥ ሌሊት ፥ ሁሉ ፥ ሲጠብቁ ፥ አደሩ ።

፮ በሁለተኛውም ፥ ቀን ፥ ሆሎፎርኒስ ፥ በቤጤልዋ ፥ ባሉ ፥ በእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ፊት ፥ ፈረሰኞቹን ፥ ጫነ ።

፯ ያምባቸውን ፥ ከረብታ ፥ ያዩ ፥ ዘንድ ፥ የውኃቸውን ፥ ምንጭ ፥ ይከቡ ፥ ዘንድ ፥ ወደዚያም ፥ እንዳይደርሱ ፥ ይቀድሟቸው ፥ ዘንድ ፥ አርበኞች ፥ ሰዎችም ፥ ይከቡ ፥ ዘንድ ፥ ጉበኞችን ፥ ላከ ።

፰ እርሱም ፥ ከሠራዊቱ ፥ ጋራ ፥ ፈጥኖ ፥ ሔደ ፥ አርበኞች ፥ የሆኑ ፥ የኤሳው ፥ ልጆች ፥ አለቆችም ፥ ሁሉ ፥ የጸራልያ ፥ መኳንንትና ፥ የሞዓብ ፥

ወገኖች ፡ ሹማምት ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ መጡ ።
፱፡ በሚኖሩባቸው ፡ በከረብቶቻቸውና ፡ ባምበዎ
ቻቸው ፡ ነው ፡ እንጂ ።
፲፡ እነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የሚ
ታመኑ ፡ በጦራቸው ፡ አይደለምና ፡ በሠራዊትህ ፡
ጥፋት ፡ እንዳይደረግ ፡ አቤቱ ፡ ቃላችንን ፡ ስማ ፡
አሉት ፡ ላምባቸውም ፡ መውጫ ፡ የላቸውምና ።
፲፩፡ አቤቱ ፡ አሁንም ፡ በሰልፍ ፡ ሥርዓት ፡ አትዋጋ
ቸው ፡ ከሠራዊትህም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡
የሚሞት ፡ የለም ።
፲፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሠራዊትህ ፡ ጋራ ፡ ጠብቃቸው ፡
በቤቴሌዋ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡
ውኃ ፡ ይቀዳሉና ፡ አሽከሮችህና ፡ የሠራዊትህ ፡
አርበኞች ፡ ሁሉ ፡ ከተራራው ፡ በታች ፡ የሚ
ፈልቅ ፡ የውኃቸውን ፡ ምንጮች ፡ ሁሉ ፡ አጽ
ንተው ፡ ይጠብቁ ።
፲፫፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ውኃ ፡ ጥም ፡ ይገድላቸዋል ፡
አገራቸውንም ፡ ላንተ ፡ ያስገዛሉ ፡ ሠራዊቶቻ
ችንና ፡ እኛም ፡ ላምባቸው ፡ ቅርብ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
በታ ፡ ወደ ፡ ከረብታቸውም ፡ ራስ ፡ እንወጣለን ፡
ከምባቸው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ የሚወጣ ፡
እንዳይኖር ፡ በዚያ ፡ ሰፍረን ፡ እንጠብቃቸዋለን ።
፲፬፡ ሳይዋጓቸው ፡ እነርሳቸው ፡ ልጆቻቸውና ፡
ሚስቶቻቸውም ፡ በረኃብ ፡ ይጠፋሉ ፡ በገራቸ
ውም ፡ ጐዳና ፡ ይወድቃሉ ።
፲፭፡ ከድተዋልና ፡ በፍቅርም ፡ አልተቀበሉህምና ፡
ጽኑ ፡ በቀልን ፡ ትበቀላቸዋለህ ፡ አሉት ።
፲፮፡ ቃላቸውም ፡ በሠራዊቱ ፡ ሁሉና ፡ በሆሎፎር
ኒስ ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ አሰኘ ፡ እንደ ፡ ተናገሩም ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፲፯፡ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ሠራዊትም ፡ ተጓዙ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ የሚሆኑ ፡ የናቡከደነፆርም ፡ አሽከሮች ፡
ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፡ በአውሎኒም ፡ ሰፈሩ ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ምንጫቸውንና ፡ ውኃ
ቸውንም ፡ አስቀድመው ፡ ጠበቁ ።
፲፰፡ የአሞንና ፡ የኤሳውም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በዶ
ታይም ፡ አንጻር ፡ ባሉ ፡ ተራሮች ፡ ሰፈሩ ፡ ከነር
ሳቸውም ፡ በምኩር ፡ ወንዝ ፡ ባለ ፡ በኩሲ ፡
አጠገብ ፡ በኩል ፡ ባለ ፡ በኤቁሬቢን ፡ አንባር ፡
ወዳለ ፡ ወደ ፡ ኤጼልዮጤንና ፡ በግራ ፡ በኩል ፡
ወዳሉ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሰዎችን ፡ ላኩ ። የቀ
ሩቱ ፡ የፋርስ ፡ ሠራዊቶች ፡ ግን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
ሰፈሩ ፡ ባገሩም ፡ ሁሉ ፡ አደሩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡
ጓዛቸውን ፡ ከነርሳቸውም ፡ የሚበዛ ፡ የሌላ ፡
ሠራዊታቸውንና ፡ ብዙ ፡ ገንዘባቸውን ፡ አጓዘ ።
፲፱፡ ጠላቶቻቸው ፡ ስለ ፡ ከበቧቸው ፡ ከመካከላቸ
ውም ፡ መውጫ ፡ ስለሌላቸው ፡ ሰውነታቸው ፡
አእምሮዋን ፡ አጥታለችና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ።
፳፡ የናቡከደነፆር ፡ አሽከሮች ፡ ከሠራዊቶቻቸው ፡
ሁሉ ፡ ጋራ ፡ አርበኞቻቸውም ፡ በፈረሶችና ፡ በሠ
ረገላ ፡ የተቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ ከበዋቸው ፡ ሰበት ፡
ቀን ፡ ተቀመጡ ፡ በቤቴልዋ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ በታቸው ፡ ያለ ፡ ውኃቸው ፡ ሁሉ ፡ አለቀ ።
የሚጠጡት ፡ ላንድ ፡ ቀን ፡ የሚያጠግባቸው ፡ ፳፩፡
ውኃ ፡ የላቸውም ፡ በመስፈሪያ ፡ ወደ ፡ መጠጣ
ትም ፡ ተመለሱ ።
ሚስቶቻቸውና ፡ ልጆቻቸው ፡ ጉልማሶቻቸ ፳፪፡
ውም ፡ ተጨነቁ ፡ በውኃ ፡ ጥም ፡ አለቁ ፡ ባገር ፡
አደባባይ ፡ በበሩም ፡ ጐዳና ፡ ይወድቃሉ ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ኃይል ፡ የላቸውም ።
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዖዝያን ፡ ተሰበሰቡ ፡ ጉል ፳፫፡
ማሶችና ፡ ያገር ፡ አለቆችም ፡ ልጆችና ፡ ሴቶ
ችም ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ዖዝያን ፡ ሔደው ፡
ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ጮሁ ።
በለቆቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በኛ ፡ ታላቅ ፡ ግፍ ፡ ፳፬፡
ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ አሽከሮች ፡
ጋራ ፡ በፍቅር ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ባልተናገራችሁ ፡
በናንተና ፡ በኛ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፍ
ረድ ።
አሁንም ፡ የሚረዳን ፡ አጥተን ፡ በፊታቸው ፡ ፳፭፡
በውኃ ፡ ጥም ፡ በጽኑ ፡ ጥፋት ፡ እንጠፋ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ በእጃቸው ፡ ጣለን ፡ አሉ ።
አሁንም ፡ ተገዙላቸው ፡ አገራችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ፳፮፡
አስገዙላቸው ፡ ይበረብሩን ፡ ዘንድ ፡ እንገዛላቸ
ውም ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታችን ፡ ትድን ፡ ዘንድ ።
የልጆቻችንን ፡ ሞት ፡ በይኖቻችን ፡ እንዳናይ ፡ ፳፯፡
ይሸለናልና ፡ የሆሎፎርኒስ ፡ ወገኖች ፡ ሠራዊ
ቱም ፡ ሁሉን ፡ ይበርብሩ ፡ የልጆቻችንና ፡ የሚ
ስቶቻችን ፡ ሰውነት ፡ አልቃለችና ።
እነሆ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ እናሰማባችኋለን ፡ ፳፰፡
በዚች ፡ ቀን ፡ ዛሬ ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ እንዳታደ
ርጉ ፡ እንዳባቶቻችን ፡ ኃጢአትና ፡ እንደ ፡
ኃጢአታችን ፡ የሚፈርድብን ፡ ፈጣሪያችን ፡
ያበቶቻችንም ፡ ፈጣሪ ፡ ነው ።
በወገኖቻቸው ፡ መካከል ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶ ፡ ተደ ፳፱፡
ረገ ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ አለቀሱ ፡ ቃላቸው
ንም ፡ አሰምተው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ።
ያዝያንም ፡ ሁለገዜ ፡ በመከራው ፡ የሚጥለን ፡ ፴፡
አይደለምና ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር
ነቱን ፡ እስኪመልስልን ፡ ድረስ ፡ ወንድሞቻችን ፡
እመኑ ፡ ዳግመኛም ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ መከራውን ፡
ታገሡ ።
እነዚህ ፡ አምስት ፡ ቀኖች ፡ ካለፉ ፡ በኋላ ፡ ረድ ፴፩፡
ኤቱን ፡ ካላደረገልን ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁት ፡
እናደርጋለን ፡ አላቸው ።
ወንድሞቹንም ፡ በከተማ ፡ ባገራቸው ፡ ግምብና ፡ ፴፪፡
በአምባው ፡ ላይ ፡ በተናቸው ፡ ሄደውም ፡ ልጆ
ቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ አሰናበቱ ፡ እነር
ሳቸውም ፡ ፈጽመው ፡ ባገር ፡ የተጨነቁ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

የሚራሪ ፡ ልጅ ፡ ዮዲት ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ፩፡
ሰማች ፡ ይኸም ፡ ሚራሪ ፡ የዮክዮስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡
ዮክዮስ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ዮሴፍም ፡ የያ
ዝያን ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ያዝያን ፡ የሕልቅያ ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ ሕልቅያም ፡ የአናንዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አና
ንዩ ፡ የጋድዩን ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ጋድዩንም ፡ የሕ

ልቅዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሕልቅዩ ፡ የሬዎን ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሬዎን ፡ የሐቂቆ ፡ ልጅ ፡ ሐቂቆም ፡ የኤል ያስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ኤልያስም ፡ የኤልያብ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ኤልያብ ፡ የናትናኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ናትናኤል ፡ የሰላምያል ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሰላምያል ፡ የሰላሰደዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሰላሰደዩም ፡ የእስራኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ።

፪፤ ባሏ ፡ ግን ፡ በገረ ፡ ካለ ፡ ክወገኗ ፡ የተወለደ ፡ ምናሴ ፡ ይባል ፡ ነበር ፡ ነዶ ፡ ከሚያስሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ በዱር ፡ ውሏልና ፡ የገብስ ፡ አዝመራ ፡ በደረሰበት ፡ ወራት ፡ ሞተ ።

፫፤ ራሱን ፡ ምች ፡ መታው ፡ ታሞ ፡ ተኛ ፡ በገሩ ፡ በቤቴልዋ ፡ ሞቶ ፡ በገሩ ፡ እንዳባቶቹ ፡ በበላሞንና ፡ በዶታይም ፡ ባለ ፡ ቦታ ፡ ቀበሩት ።

፬፤ ዮዲትም ፡ ከወንድ ፡ ተለይታ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ካራት ፡ ወር ፡ በቤቷ ፡ ተቀመጠች ።

፭፤ በቤቷ ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ የብሕትውና ፡ ቦታ ፡ አበጀች ፡ በወገቧም ፡ ማቅ ፡ ታጠቀች ፡ የድኃንት ፡ ልብሷንም ፡ ለበሰች ።

፮፤ ከወንድ ፡ ተለይታ ፡ በኖረችበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ትጾም ፡ ነበረ ። ከቅዳሜና ፡ ከመባቻ ፡ ከበዓል ፡ መጸለትና ፡ ከበዓል ፡ ሰዊት ፡ ከበዓል ፡ ፋሲካም ፡ በቀር ፡ አትበላም ፡ ነበር ።

፯፤ መልከ ፡ መልካም ፡ ፈጽማ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ፡ ምናሴም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶች ፡ አሽከሮችን ፡ ከብቶቹንም ፡ እርሻውንም ፡ ትዶላት ፡ ነበር ፡ በነርሳቸውም ፡ ሠልጥና ፡ ትኖር ፡ ነበር ።

፰፤ ፈጽማ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፈራ ፡ ነበርና ፡ በርሷ ፡ ክፉ ፡ ቃልን ፡ የሚናገር ፡ አልነበርም ።

፱፤ ውሀው ፡ ስላለቀ ፡ ሰውነታቸው ፡ አእምሮዋን ፡ አጥታለችና ፡ ሕዝቡ ፡ በለቃቸው ፡ ላይ ፡ የተናገሩት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሰማች ፡ ዮዲት ፡ ያዝያን ፡ ለሕዝቡ ፡ የነገራቸውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ካምስት ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ አገራቸውን ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎች ፡ እንዲያስገዙ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡ ሰማች ።

፲፤ ልካ ፡ ገንዘቧን ፡ ሁሉ ፡ የምትጠብቅ ፡ ሞግዚቷን ፡ ጠራቻት ፡ ከርሚኒና ፡ ክብርኒን ፡ ያገሩንም ፡ አለቆች ፡ ጠራቻቸው ።

፲፩፤ ወደሷ ፡ መጡ ፡ ዛሬ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ የተናገራችሁት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አይደለምና ፡ በቤቴልዋ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሹማምቶች ፡ ስሙኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነዚህ ፡ ባምስቱ ፡ ቀኖች ፡ ባይረዳችሁ ፡ አገራችሁን ፡ ለጠላቶቻችሁ ፡ አሳልፋችሁ ፡ ትሰጡ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ የተማማላችሁትን ፡ መሐላ ፡ በዚህ ፡ አጸናችሁ ።

፲፪፤ አሁን ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈታተኑት ፡ በሰውና ፡ በእግዚአብሔርም ፡ መካከል ፡ የተነሣችሁ ፡ እናንተ ፡ ምንድናችሁ ።

፲፫፤ አሁንም ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመረምራል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚያደርገውን ፡ አታውቁም ።

፲፬፤ በሰው ፡ ልቡና ፡ ያለ ፡ ረቂቅ ፡ ምሥጢርን ፡ የማታውቁ ፡ የልቡናውንም ፡ አሳብ ፡ የማታስተውሉ ፡ ይሽን ፡ ሁሉ ፡ ያደረገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዴት ፡ ትመራመራላችሁ ፡ ልቡናውንስ ፡ መርምራችሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ትወዳላችሁ ፡ ምክሩንስ ፡ መርምራችሁ ፡ ታገኙ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ትመረምራላችሁ ፡ ወንድሞቹ ፡ ለናንተ ፡ አገባበችሁ ፡ አይደለም ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አታሳዝኑት ።

፲፭፤ በነዚህ ፡ ባምስቱ ፡ ቀኖች ፡ ይረዳን ፡ ዘንድ ፡ ቢወድም ፡ በወደደ ፡ ገንዘብ ፡ የሠለጠነ ፡ ነው ። በዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ ቢሆን ፡ በጠላቶቻችንም ፡ ፊት ፡ ያጠፋን ፡ ዘንድ ፡ ቢወድ ፡ የሠለጠነ ፡ ነው ።

፲፮፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ የሚጨክን ፡ አይደለምና ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ የሚቀየም ፡ አይደለምና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አትፈታተኑት ።

፲፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ የምትገኝ ፡ ድኅነትን ፡ ደጅ ፡ ጥሩ ፡ ቃላችንን ፡ ሰምቶ ፡ ይረዳን ፡ ዘንድ ፡ ይወድ ፡ እንደሁ ፡ ለምኑት ።

፲፰፤ በዘመናችን ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልክ ፡ ሰው ፡ አል ተነሣምና ፡ ዛሬም ፡ ከኛ ፡ ወገንም ፡ ቢሆን ፡ ነገድም ፡ ቢሆን ፡ አገርም ፡ ቢሆን ፡ መንደርም ፡ ቢሆን ፡ ባባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ ሰው ፡ ለሠራቸው ፡ ጣዖቶች ፡ የሚሰግዱ ፡ ሰዎች ፡ የሉምና ፡ ለምኑት ።

፲፱፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ አባቶቻችን ፡ ለመበርበርና ፡ ለመር ፡ ሆኑ ፡ በጠላቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትን ፡ ጠፉ ።

፳፤ እኛ ፡ ግን ፡ ያለርሱ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ አናውቅም ፡ ገንዘብ ፡ ባደረገን ፡ ጊዜ ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡ ጠበቅን ።

፳፩፤ ይሁዳ ፡ ሁሉን ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጓልና ፡ ከወገኖቻችን ፡ ቸል ፡ እንዳይለን ፡ በሱ ፡ እናምናለን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳታችን ፡ ጠፋ ፡ ባንደበታቸው ፡ በሚያመልኩት ፡ ጣዖታቸው ፡ ይመረምራቸዋል ።

፳፪፤ ወንድሞቻችን ፡ ጠፉ ፡ አገራችን ፡ ተዘረፈ ፡ የኛ ፡ ርስት ፡ ወደመሆን ፡ የሚመለስ ፡ ርስታችን ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ጠፋ ፡ በተገዛንላቸው ፡ መገዛታችን ፡ ያለምስጋና ፡ ይሆናልና ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርም ፡ መዋረዳችንን ፡ አላየምና ፡ በሚገዙን ፡ ገንዘብ ፡ ባደረጉን ፡ በነዚያ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ በመከራው ፡ የተሰነካከልን ፡ መገዳደርያም ፡ እንሆናለን ።

፳፫፤ እኛን ፡ ያዳምጣሉና ፡ ልቡናቸውም ፡ ወደኛ ፡ ተሰቅሏልና ፡ መሠዊያውና ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ በኛ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራልና ፡ ወንድሞቻችን ፡ አሁንም ፡ ለባልንጀሮቻችን ፡ ንገሯቸው ።

፳፬፤ አባቶቻችንን ፡ እንደፈተናቸው ፡ የሚፈታተን ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ እናመስግነው ።

፳፭፤ ለአባቶቻችን ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አብርሃምን ፡ እንደ ፡ ተፈታተነው ፡ ይስሐቅንም ፡ እንደ ፡ ተፈታተነው ፡ የናቱ ፡ አባት ፡ የላባን ፡ በጎች ፡ ሲጠብቅ ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በመስ

ጴጠምያ ፡ ያዕቆብንም ፡ እንደ ፡ ተፈታተነው ፡ አስቡ ።

፰ እነሳቸውን ፡ በተፈታተናቸው ፡ ጊዜ ፡ ልቡና ቸውንም ፡ በመረመረ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርቡትን ፡ ሰዎች ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋቸው ፡ አይደለምና ፡ እኛ ንም ፡ የበደለን ፡ አይደለምና ፡ አባቡ ፡ አለች ።

፱ ያዝያንም ፡ የተናገርሽውን ፡ ሁሉ ፡ በበጎ ፡ ልቡና ፡ ተናገርሽ ፡ የልቡናሽ ፡ ተፈጥሮ ፡ ደግ ፡ ስለ ፡ ሆነ ።

፲ ከመጀመሪያው ፡ ዘመንሽ ፡ ጀምሮ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በጥበብሽ ፡ አወቀሽ ፡ እንጂ ፡ ጥበብሽ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ የተሰማ ፡ አይደለምና ፡ ቃልሽንም ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ።

፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ ሕዝቡ ፡ ፈጽመው ፡ ተጠምተዋ ልና ፡ እንዳሉን ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ ዘበዘቡን ፡ መታገሥ ፡ የማይቻለን ፡ መሐላንም ፡ አመጡ ብን ።

፲፪ አንቺ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሪ ፡ ሴት ፡ ነሽና ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝናምን ፡ ያዘንምልን ፡ ዘንድ ፡ ኩሬያችንም ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲ ህም ፡ እንዳንጠማ ፡ ለምኝልን ፡ አሏት ።

፲፫ ዮዲትም ፡ ስሙኝ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ የሚ ነገር ፡ ሥራን ፡ እሠራለሁ ፡ አለቻቸው ።

፲፬ እናንተ ፡ ግን ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በበሩ ፡ ቁሙ ፡ እኔም ፡ ከብላቴናዬ ፡ ጋራ ፡ እወጣለሁ ፡ አገራች ንን ፡ አሳልፈን ፡ ለጠላቶቻችን ፡ እንሰጣለን ፡ በምትሉበት ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የእስ ራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድቶ ፡ በጇ ፡ ያድናል ።

፲፭ እኔ ፡ የምሠራው ፡ ሥራ ፡ እስከ ፈጸም ፡ ድረስ ፡ አልነግራችሁምና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ የምሠራ ውን ፡ ሥራ ፡ አትመርምሩኝ ፡ አለቻቸው ።

፲፮ አለቆቻቸውና ፡ ያዝያንም ፡ በፍቅር ፡ ሂጂ ፡ እግ ዚአብሔርም ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ይሂድ ፡ በንቺም ፡ ፊት ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋል ፡ አሏት ።

፲፯ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ባልንጀሮቻቸው ፡ ሄዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ዮዲት ፡ ግን ፡ በግምባር ፡ ተደፍታ ፡ በም ድር ፡ ላይ ፡ ወደቀች ፡ በራሷም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሰች ፡ የምትለብሰውንም ፡ ማቅ ፡ አሳየች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የተዘጋጀ ፡ ዕጣ ንን ፡ ቀርበን ፡ አድርጋ ፡ አገለች ።

፪ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዮዲት ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ በማዕዘን ፡ ያለ ፡ ዕንስን ፡ ያጠፉ ፡ ድን ግልንም ፡ ያጐሰቈሉ ፡ ልብስንም ፡ የገፈፉ ፡ በከ ተማ ፡ ባራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ማኅፀንንም ፡ ያሳደፉ ፡ ጠላቶችን ፡ ተበቅሎ ፡ ለማጥፋት ፡ ለስምዖን ፡ በጇ ፡ ሰር ፡ የሰጠኸው ፡ ያባቱ ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ልመናዬን ፡ ስማኝ ፡ ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፡ አለች ።

፫ ላለቆቻቸው ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ ኃይልን ፡ ሰጥተ ሃቸዋልና ፡ መኝታውም ፡ በሞቱ ፡ በሮች ፡ ደም ፡ ተነክሯልና ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ የወደዱትን ፡ አደ ረጉ ፡ ኃይለኞችንና ፡ አርበኞችንም ፡ ከዙፋና ቸው ፡ እየገለበጥህ ፡ ጣልሃቸው ።

፬ ልጆቻቸውና ፡ ሚስቶቻቸውም ፡ ተማረኩ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ የተወደዱ ፡ ለአምላክነትህም ፡ የቀኑ ፡ የረከሰ ፡ ደማቸውንም ፡ የተጸየፉ ፡ ትረ ዳቸውም ፡ ዘንድ ፡ የለሙ ፡ የልጆችን ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ ተካፈሉ ።

፭ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ለግብፃውያን ፡ ታምራት ፡ አድርገሃልና ፡ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ድኃይቱን ፡ ልመናዬን ፡ ስማኝ ፡ በነሰናክሬም ፡ በነብልጣሶር ፡ በነሆሎፎርኒስ ፡ በዕርኃውያንም ፡ የተደረገውን ፡ አንተ ፡ አውቀህ ፡ አንተም ፡ ባወ ቅህ ፡ ገንዘብ ፡ ተደረገ ።

፮ ምክርህም ፡ የቀና ፡ ነው ፡ ሥርዓትህ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነውና ፡ ፍርድህንም ፡ ባወቅህ ፡ ገንዘብ ፡ ፈርደ ሃልና ፡ እነሆ ፡ በረድኤት ፡ መጣህ ፡ ይሉሃል ፡ እነሆ ፡ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ከሠራዊታቸው ፡ ጋራ ፡ በገዘተዋልና ፡ በፈረሶቻቸውም ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለዋልና ፡ በፈረስም ፡ የተቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ በኃ ይላቸው ፡ ታምነዋልና ፡ አርበኞችም ፡ በጽናታ ቸው ፡ በቀስታቸውና ፡ በጦራቸው ፡ በምድር ፡ ነገዳቸውም ፡ ታምነዋልና ፡ አንተ ፡ አርበኞ ችን ፡ የምታጠፋ ፡ ፈጣሪ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ አላ ወቁህምና ፡ ስምህም ፡ አሸናፊ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቁምና ።

፯ አንተ ፡ ከሠራዊታቸው ፡ ጋራ ፡ በክሃሊነትህ ፡ አጠፋሃቸው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ያጐሰቍሉ ፡ ዘንድ ፡ የስምህ ፡ ጌትነት ፡ ማደሪያ ፡ የሆነች ፡ ደብተራ ፡ አሪትንም ፡ ያሳድፉ ፡ ዘንድ ፡ መክረ ዋልና ፡ በብረትም ፡ የመሠዊያህን ፡ ቀንዶች ፡ አፍርሰዋልና ፡ አርበኞቻቸውን ፡ ተቈጥተህ ፡ አጥፋቸው ።

፰ ትዕቢታቸውንም ፡ አይተህ ፡ በራሳቸው ፡ ቀጣ ሀን ፡ አምጣ ፡ በንደበቴ ፡ አታልዬ ፡ ሆሎፎርኒ ስን ፡ ንጉሡን ፡ በለሚሉንም ፡ እገድል ፡ ዘንድ ፡ ባሰብኩ ፡ ገንዘብ ፡ በእኔ ፡ በድኃዪቱ ፡ እጅ ፡ ኃይ ልን ፡ አድርግ ።

፱ ረድኤትህ ፡ ለብዙ ፡ ሰዎች ፡ አይደለምና ፡ ኃይል ህም ፡ ለአርበኞች ፡ አይደለምና ፡ ሰውነታቸ ውን ፡ በኔ ፡ በሴቲቱ ፡ እጅ ፡ አጥፋ ።

፲ ለጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ አንተ ፡ ረዳታቸው ፡ ነህና ፡ የደካሞችም ፡ ኃይላቸው ፡ ነህና ፡ በመከራ ፡ የጠፉ ፡ ሰዎችንም ፡ የምታድናቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ተስፋ ፡ የቆረጡ ፡ ሰዎችንም ፡ የምታድ ናቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ አቤቱ ፡ አዋርዳቸው ፡ እንጂ ፡ አታክብራቸው ።

፲፩ ያባቶቼ ፡ ፈጣሪ ፡ የእስራኤልም ፡ ያባቶቻቸው ፡ ፈጣሪ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ ውሀንም ፡ የፈጠ ርህ ፡ አቤቱ ፡ አምን ፡ አንተ ፡ ነህክ ፡ የፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ገዥ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አንተ ፡ ልመናዬን ፡ ስማ ።

፲፪ ያስታቸው ፡ ዘንድ ፡ ያሳዝናቸው ፡ ዘንድ ፡ የማ

ደርያህ ፤ የቤተ ፤ መቅደስና ፤ የሕግህ ፤ የጽዮን ንም ፤ ሥርዓት ፤ ድንቅ ፤ ነገርን ፤ የመከሩ ፤ የል ጆችህ ፤ ያነዋወራቸው ፤ ጠላቶች ፤ ያጠፋቸው ፤ ዘንድ ፤ ቃሌን ፤ እንዲያጠፉቸው ፤ አድርግ ።

፲፩ የአርበኛውና ፤ የኃይለኛው ፤ ሁሉ ፤ ገሸር ፤ አንተ ፤ እግዚአብሔር ፤ እንደሆንክ ፤ የእስራኤልንም ፤ ወገን ፤ ካንተ ፤ በቀር ፤ ሌላ ፤ የሚያጸናቸው ፤ እን ደሌለ ፤ ያውቁ ፤ ይረዱ ፤ ዘንድ ፤ ለሕዝቡ ፤ ለአ ሕዛቡ ፤ ሁሉ ፤ እንዲያውቁ ፤ አድርግ ፤ አለች ።

ምዕራፍ ፤ ፲ ።

፩ ከዚህም ፤ በኋላ ፤ ወደ ፤ እስራኤል ፤ ፈጣሪ ፤ ወደ ፤ እግዚአብሔር ፤ ለምና ፤ በጨረሰች ፤ ጊዜ ፤ ይህን ፤ ሁሉ ፤ ነገር ፤ ጨርሳ ፤ ከወደቀችበት ፤ ቦታ ፤ ተነሣች ።

፪ ብላቴናዋንም ፤ ጠርታ ፤ ቅዳሜ ፤ ቅዳሜን ፤ በምታከብርበት ፤ በዓልንም ፤ በምታደርግበት ፤ ወራት ፤ ወደምትቀመጥበት ፤ ቤቷ ፤ ወረደች ።

፫ የለበሰችውን ፤ ማቅ ፤ አወለቀች ፤ የድኅነቷን ፤ ልብስ ፤ ለበሰች ፤ ሰውነቷንም ፤ በውኃ ፤ ታጠ በች ፤ ሽቱን ፤ ተቀባች ፤ ራሷንም ፤ ተሠራች ፤ አጌጠች ፤ ከዚህም ፤ በኋላ ፤ ባሏ ፤ ምናሴ ፤ በሕ ይወት ፤ በለ ፤ ጊዜ ፤ የምትለብሰው ፤ የተድላዋ ፤ የደስታ ፤ ልብሷን ፤ ለበሰች ።

፬ ጫማዋንም ፤ ተጫማች ፤ ዝርግፉን ፤ ቀለበቷ ንና ፤ አምባርዋን ፤ ንፎዋን ፤ ጌጡንም ፤ ሁሉ ፤ አጌጠች ፤ የሚያይዋትን ፤ ሰዎች ፤ ሁሉ ፤ ዓይን ፤ እስክታስት ፤ ድረስ ፤ ፈጽማ ፤ አጌጠች ።

፭ ወይን ፤ ያለበትን ፤ ገምበ ፤ ዘይት ፤ ያለበትን ፤ ማሰሮ ፤ ትሸከም ፤ ዘንድ ፤ ለብላቴናዋ ፤ ሰጠ ቻት ፤ ስልቅ ፤ በሶን ፤ የስንዴ ፤ አምባሻና ፤ በለስ ንም ፤ በዕቃዋ ፤ መላች ፤ ገንዘቧን ፤ ሁሉ ፤ አን ግታ ፤ አሸክማ ፤ ወደ ፤ ቤጤሌዋ ፤ ሔደች ።

፮ ያገር ፤ አለቆችንና ፤ ደኅያንን ፤ ክርሚንና ፤ ክብ ሪምንም ፤ በዚያ ፤ ቆመው ፤ አገኟቸው ።

፯ ፈቷ ፤ ተለውጦ ፤ የምታስደንቅ ፤ እንደሆነች ፤ ባይዋት ፤ ጊዜ ፤ ልብሷን ፤ ለብሳ ፤ ባይዋት ፤ ጊዜ ፤ ከደምግባቷ ፤ ማማር ፤ የተነሣ ፤ ፈጽመው ፤ እጅግ ፤ ተደነቁ ።

፰ ኢየሩሳሌምንና ፤ የእስራኤልን ፤ ልጆች ፤ ለማ ጽናት ፤ በልብሽ ፤ ያሰብሽውን ፤ ታደርጊ ፤ ዘንድ ፤ የእስራኤል ፤ ፈጣሪ ፤ መወደድን ፤ ይስጥሽ ፤ አሏት ፤ እርሷም ፤ ለእግዚአብሔር ፤ ሰገደች ።

፱ አሁንም ፤ ከናንተ ፤ ጋራ ፤ የተናገርሁትን ፤ ነገር ፤ ወጥቼ ፤ አደርግ ፤ ዘንድ ፤ ያምባውን ፤ በር ፤ የሚ ከፍትልኝ ፤ ሰው ፤ እዘዙልኝ ፤ አለቻቸው ፤ እንደ ፤ ተናገረች ፤ ይከፍቱላት ፤ ዘንድ ፤ ጐልማሶችን ፤ አዘዙአቸው ።

፲ እንደዚሁ ፤ አደረጉ ፤ ዮዲት ፤ ወጣች ፤ ብላቴና ዋም ፤ ከርሷ ፤ ጋራ ፤ ወጣች ፤ ካምባው ፤ ወርዳ ፤ ወደ ፤ አውሎኒ ፤ እስክትሄድም ፤ ድረስ ፤ ያገሩ ፤ ሰዎች ፤ ያይዋት ፤ ነበር ፤ ከዚህ ፤ በኋላ ፤ ግን ፤ አላይዋትም ።

፲፩ አቅንታ ፤ ወደ ፤ አውሎኒ ፤ ሄደች ፤ የፋርስ ፤ ዘበ ኞችም ፤ አገኟት ።

፲፪ ይዘው ፤ መረመሯት ፤ አንቺ ፤ ማነሽ ፤ ወዴት ፤ ትሄጃለሽ ፤ ከየትስ ፤ መጣሽ ፤ አሏት ። እኔ ፤ ከዕ ብራውያን ፤ የተወለድኩ ፤ ነኝ ፤ አገራቸውን ፤ ለናንተ ፤ አሳልፈው ፤ ሊሰጡ ፤ በወደዱ ፤ ጊዜ ፤ ከነርሳቸው ፤ ኮብልዬ ፤ መጣሁ ።

፲፫ እኔ ፤ እውነተኛ ፤ ነገርን ፤ እነግረው ፤ ዘንድ ፤ የም ትሄዱበት ፤ ጐዳናንም ፤ አሳየው ፤ ዘንድ ፤ ወደ ፤ ቢትወደዳችሁ ፤ ወደ ፤ ሆሎፎርኒስ ፤ አስቀድሜ ፤ መጣሁ ፤ አውራጃቸውንም ፤ ሁሉ ፤ ገንዘብ ፤ ታደ ርጋላችሁ ፤ ከሰዎቻችሁም ፤ አንድ ፤ ሰውስ ፤ ስንኳ ፤ የሚቁስል ፤ የለም ፤ አለቻቸው ።

፲፬ እነዚያም ፤ ሰዎች ፤ ቃሏን ፤ በሰሙ ፤ ጊዜ ፤ ፊቷ ንም ፤ ባዩ ፤ ጊዜ ፤ ደም ፤ ግባቷም ፤ በፊታቸው ፤ ፈጽሞ ፤ የተደነቀ ፤ እንደ ፤ ሆነ ፤ ባዩ ፤ ጊዜ ።

፲፭ አሁንም ፤ ወደ ፤ ጌታችን ፤ ፈጥነሽ ፤ የወረድሽ ፤ አንቺ ፤ ሰውነትሽን ፤ አዳንሽ ። አሁንም ፤ ወደ ፤ ድንኳኑ ፤ ሂጂ ፤ ወደ ፤ እርሱ ፤ የሚያደርስሽን ፤ ሰው ፤ ከኛ ፤ እንልካለን ።

፲፮ በፊቱም ፤ በቆምሽ ፤ ጊዜ ፤ ይኸንን ፤ ነገር ፤ ንገ ሪው ፤ እንጂ ፤ ልቡናሽ ፤ አይፍራ ፤ በጎ ፤ ነገርን ፤ ያደርግልሻል ፤ አሏት ።

፲፯ ከነርሳቸው ፤ መዶ ፤ ሰው ፤ መረጡ ፤ የርሷን ፤ ነገር ፤ እስኪነግሩት ፤ ድርስ ፤ ደረሰው ፤ ከብላቴናዋ ፤ ጋራ ፤ ወስደው ፤ ወደ ፤ ሆሎፎርኒስ ፤ አደረሷት ።

፲፰ ደም ፤ ግባቷን ፤ አደነቁ ፤ በእስራኤልም ፤ ልጆች ፤ ስለርሷ ፤ ተደነቁ ፤ እርስ ፤ በርሳቸውም ፤ እንዲህ ፤ ተባባሉ ፤ ከነርሳቸው ፤ አንድ ፤ ሰውን ፤ ያስቀሩ ፤ ዘንድ ፤ በጎ ፤ ነገር ፤ አልሆነምና ፤ ከነርሳቸው ፤ እንደዚህ ፤ ያሉ ፤ ሴቶች ፤ ሳሉ ፤ እሊህን ፤ ወገ ኖች ፤ ንቆ ፤ የሚተዋቸው ፤ ማነው ፤ ተባባሉ ፤ እነዚህስ ፤ እነአክዮር ፤ ተዋቸው ፤ የሚሉ ፤ በሰው ፤ ሁሉ ፤ ተተንኰለው ፤ ነው ፤ አሉ ።

፲፱ በሆሎፎርኒስ ፤ ዘንድ ፤ የተቀመጡ ፤ አሽከሮ ቹም ፤ ሁሉ ፤ መጥተው ፤ ወደ ፤ ድንኳኑ ፤ አገ ቧት ።

፳ ሆሎፎርኒስም ፤ ዋጋው ፤ ብዙ ፤ በሆነ ፤ መረግድ ፤ በሚበል ፤ ዕንቁና ፤ በወርቅ ፤ የተለበጠ ፤ ነጭ ፤ ሐር ፤ ልብስ ፤ በተንጠፈበት ፤ በድንኳኑ ፤ ውስጥ ፤ ባለ ፤ በዙፋኑ ፤ ላይ ፤ ተኝቶ ፤ ነበረ ።

፳፩ የርሷን ፤ ነገር ፤ ነገሩት ፤ ገብጋቦ ፤ የሚባለው ፤ ብላቴናውም ፤ ወጣ ፤ በፊቱም ፤ የብር ፤ መቅረዝ ፤ ፋና ፤ ያበሩ ፤ ነበር ።

፳፪ ዮዲትም ፤ ወደርሱ ፤ በመጣች ፤ ጊዜ ፤ አሽከሮቹ ፤ ቆመው ፤ ነበር ፤ ከመልኳ ፤ ከደም ፤ ግባቷ ፤ የተ ነሣ ፤ ሁሉም ፤ ተደነቁ ፤ እርሷም ፤ በግምባሯ ፤ በምድር ፤ ላይ ፤ ወድቃ ፤ ሰገደችለት ፤ አሽከሮ ቹም ፤ አነሥዋት ።

ምዕራፍ ፤ ፲፫ ።

፩ ሆሎፎርኒስም ፤ አንቺ ፤ ሴት ፤ እመኚ ፤ ለዓ ለሙ ፤ ሁሉ ፤ ንጉሥ ፤ ለናቡከደነፆር ፤ ይገዛ ፤ ዘንድ ፤ ራሱን ፤ ወደርሱ ፤ በመለሰ ፤ ሰው ፤ እኔ ፤ ክፉ ፤ ነገር ፤ አላደርግምና ፤ ልቡናሽም ፤ አይፍ

ራብሽ ።

፪፡ አሁንም፡ከምባ፡የሚኖሩ፡እሊህ፡ወገኖችሽ፡ የወነጀሉኝ፡ባይሆኑ፡በነርሳቸው፡ጦሬን፡ባላ ነሣሁም፡ነበር፡ይህን፡ነገር፡እነርሳቸው፡አደ ረጉት፡እንጂ፡እኔ፡ያደረግሁት፡አይደለም ።

፫፡ አሁንም፡ንገሪኝ፡ከነርሳቸው፡ዘንድ፡ስለምን፡ ነገር፡ኩብለሽ፡ወደኔ፡መጣሽ፡ነገር፡ግን፡ ለሕይወትሽ፡መጣሽ፡በዚች፡ቀን፡ከመከ ራው፡እንድትድኚ፡እመኝ ።

፬፡ ለንጉሡ፡ለጌታችን፡ለናቡከደነፆር፡አሽከሮች፡ በጎ፡ነገር፡እንድናደርግ፡ላንቺ፡ከምንናገ ረው፡ከበጎ፡ነገር፡በቀር፡ባንቺ፡ክፉ፡ነገር፡ የሚያደርግ፡የለም፡አላት ።

፭፡ ዮዲትም፡የኔን፡የባሪያህን፡ቃል፡ከሰማህ፡ እኔ፡ባሪያህ፡በፊትህ፡እነግርሃለሁ፡በዚች፡ ሌሊት፡እኔ፡ለጌታዬ፡ሐሰት፡ነገር፡አልናገ ርህም ።

፮፡ የኔን፡የባሪያህን፡ቃል፡ከሰማህ፡እግዚአብ ሔር፡ላንተ፡ፍጹም፡ሥራ፡ይሠራልሃል፡ ለዓለም፡ሁሉ፡የነገሠ፡ናቡከደነፆር፡በሕይ ወት፡ይኖራልና፡ሰውን፡ሁሉ፡ታድን፡ዘንድ፡ የላከህ፡አንተም፡ቢትወደዱ፡በሕይወት፡ ትኖራለህና ።

፯፡ አንተ፡ጌታዬ፡ከሰብከው፡ነገር፡የሚወጣ፡ የለም፡እንስሳና፡በምድረ፡በዳ፡የሚኖሩ፡ አውሬዎች፡በሰማይ፡የሚበሩ፡ወፎችም፡ ስለጎይልህ፡ለሠራዊቱና፡ላንተ፡ለናቡከደነ ፆር፡ተገዝተው፡በሕይወት፡ይኖራሉ፡እንጂ፡ በዘመንህ፡ሰዎች፡ብቻ፡የሚገዙልህ፡አይደ ለም ።

፰፡ የልቡናህን፡ጥበብና፡ሥራህን፡ሰምተናልና፡ ከግዛቱ፡ሁሉ፡አንተ፡ብቻ፡ቸር፡እንደ ሆንክ፡ባገሩም፡ሁሉ፡ተሰምቷልና፡በሥራ ህም፡ሁሉ፡አንተ፡አርበኛ፡ነህና፡በሰልፍህም፡ ሁሉ፡አንተ፡የተደነቅህ፡ነህና፡ሰዎች፡ብቻ፡ የሚገዙልህ፡አይደለም ።

፱፡ አሁንም፡አክዮር፡በሰፈራችሁ፡የነገራችሁን፡ ነገር፡የቤቴሌዋ፡ሰዎችም፡አክዮርን፡አዳኑት፡ ብለው፡የነገሯችሁንም፡ነገር፡ሁሉ፡ሰማን ።

፲፡ ፈጣሪያቸውን፡ካልበደሉ፡ወገኖቹ፡እስራኤ ልን፡ተበቅሎ፡ማጥፋት፡የማይችል፡ስለሆነ፡ ጦርም፡እነርሳቸውን፡ማጥፋት፡የማይችል፡ ስለሆነ፡ነገሩ፡እንደርሱ፡እውነት፡ነውና፡ በልብህ፡አኑረው፡እንጂ፡ጌታችን፡በልብህ፡ አትናቅ ።

፲፩፡ አሁንም፡ጌታዬ፡በማይረባ፡በማይጠቅም፡ የተናቅህ፡እንዳትሆን፡በፊትህ፡ሞታቸው፡ በሚደርስባቸው፡ገንዘብ፡በበደላቸው፡ሥራ፡ ፈጣሪያቸው፡እግዚአብሔርን፡ባሳዘኑበት፡ በዚህ፡ኃጢአታቸው፡ታገኛቸዋለህ ።

፲፪፡ እህላቸው፡አልቋልና፡ተሸክመው፡ወዳም ባው፡ያገቡት፡ውኃቸውም፡አልቋልና፡ከብ ታቸውንም፡ይበሉ፡ዘንድ፡ወደ፡መብላት፡ ተመልሰዋልና፡እንዳይበሉ፡ፈጣሪያቸው፡ በአሪት፡የከለከላቸውን፡ይሽን፡ይበሉ፡ዘንድ፡ ደርሰዋልና ።

፲፫፡ የወይናቸውን፡አሥራትና፡የእህላቸውን፡መጀ መሪያ፡በፈጣሪያችን፡ፊት፡በኢየሩሳሌም፡ ለሚቆሙ፡ለካህናት፡የለዩትን፡ከሕዝቡም፡ ላንድ፡ሰው፡ስንኳ፡በጃቸው፡መዳሰስ፡የማ ይገባቸውን፡ይሽንን፡ዘይቱንም፡ሊበሉ፡አስ በዋልና፡ወደ፡ኢየሩሳሌምም፡ልከዋልና፡ በዚህ፡ታገኛቸዋለህ ።

፲፬፡ በዚያ፡በኢየሩሳሌም፡የሚኖሩ፡ሰዎች፡እን ዲህ፡አድርገዋልና፡ከሹማምቱና፡ካለቆችም፡ ይሽን፡ትእዛዙን፡የተቀበሉ፡ሰዎች፡ከነገሩ ዋቸው፡በኋላ፡እንዲህ፡አድርገዋልና፡በዚ ያን፡ጊዜ፡እግዚአብሔር፡በእጅህ፡ይጥላቸ ዋል ።

፲፭፣፲፮፡ እኔ፡ባርያህ፡ይሽን፡ሁሉ፡ባወቅሁ፡ጊዜ፡ ከነርሳቸው፡ከመብልዬ፡መጣሁ፡እኔ፡ባርያህ፡ እግዚአብሔርን፡የምፈራ፡ነኝና፡ሰማይን፡ የፈጠረ፡እግዚአብሔርንም፡ሌሊትና፡ቀን፡ አገለግለዋለሁና፡በሰማው፡ጊዜ፡አገሩንና፡ ሰውን፡ሁሉ፡የሚያስደነግጥ፡ይህንን፡ሥራ፡ ከነርሳቸው፡ጋራ፡እሠራ፡ዘንድ፡እግዚአብ ሔር፡ላከኝ ።

፲፯፡ አቤቱ፡አሁንም፡ካንተ፡ጋራ፡እኖራለሁ፡ ነገር፡ግን፡እኔ፡ባርያህ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ እለምን፡ዘንድ፡ሌሊት፡ወደ፡ምድረ፡በዳ፡ እወጣለሁ፡መቼም፡መች፡የሠሩት፡ኃጢአ ታቸውንም፡ይነግረኛል ።

፲፰፡ መዋቹም፡ይሽንን፡እነግርሃለሁ፡ከሠራዊትህ፡ ሁሉ፡ጋራ፡ትወጣለህ፡የሚከራከርህም፡ የለም ።

፲፱፡ ወደ፡ኢየሩሳሌም፡እስክትደርስ፡ድረስ፡በይ ሁዳ፡መካከል፡እወስድሃለሁ፡በመካከሏም፡ ዙፋንን፡ትዘረጋለህ፡እረኛቸው፡እንደበተና ቸው፡በጎች፡ፈጽመህ፡ገንዘብ፡ታደርጋቸዋ ለህ፡ሥላሴ፡ለእኔ፡እንዲህ፡ያለ፡ነገር፡ፈጽ መው፡ነግረውኛልና፡ሰዎችህን፡በፊትህ፡ ውሻ፡ስንኳ፡በምላሱ፡አይልሳቸውም፡ይህ ንን፡አውቄ፡እነግርህ፡ዘንድ፡ተላክሁ ።

፳፡ ነገሯም፡በፊቱ፡ሆሎፎርኒስን፡ደስ፡አሰኘው፡ ሰዎችም፡ሁሉ፡ጥበቧን፡አደነቁ ።

፳፩፡ ከምድር፡ዳርቻ፡እስከ፡ምድር፡ዳርቻ፡ድረስ፡ በነገሩ፡ጥበብና፡በፊቷ፡ደም፡ግባት፡እንደ ዚች፡ሴት፡ያለ፡የለም፡አሉ ።

፳፪፡ ሆሎፎርኒስም፡በሥልጣናችን፡ጸንተሽ፡ትኖሪ፡ ዘንድ፡ከወገኖችሽ፡አስቀድሞ፡የላከሽ፡እግ ዚአብሔር፡በጎ፡ነገርን፡አደረገልሽ፡ጌታ ዬን፡ለከዱ፡ሰዎች፡ግን፡ሞት፡መቃብር፡ ይገባቸዋል፡አላት ።

፳፫፡ አሁንም፡አንቺ፡መልካም፡ሰው፡ነሽ፡በቃ ልሽም፡የከበርሽ፡እንዳልሽው፡ካደረግሽ፡ ፈጣሪሽ፡ፈጣሪዬ፡ይሆነኛል፡አንቺም፡በና ቡከደነፆር፡ቤት፡ትቀመጫለሽ፡ስምሽም፡ በገሩ፡ሁሉ፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ የብር ፡ ዕቃ ፡ ወደሚቀመጥበት ፡ ድንኳን ፡ ያገ
ቢት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ለርሱም ፡ ከሚያዘጋጁት ፡ ምግብ ይመግቢት ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ከሚጠ
ጣው ፡ መጠጥም ፡ ያጠጪት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፪ ዮዲትም ፡ ከመጣሁት ፡ እህል ፡ እመገባለሁ ፡ እንጂ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይሆንብኝ ፡ ከርሱ ፡ አል
መገብም ፡ አለች ።

፫ ሆሎፎርኒስም ፡ ያመጣሽውስ ፡ ቢያልቅብሽ ፡ እን
ደርሱ ፡ ያለ ፡ ከየት ፡ አምጥተን ፡ እንሰጥሻለን ፡ ከወገኖችሽ ፡ ስንኳ ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ አላት ።

፬ ዮዲትም ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ ቃል ፡ የመከረ
ውን ፡ እስኪያደርግ ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ያመ
ጣሁትን ፡ እንዳልጨርስ ፡ ጌታዬ ፡ በረከትህን ፡ አለችው ።

፭ የሆሎፎርኒስም ፡ አሽከሮች ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ አገቧት ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ እኩሌታም ፡ ድረስ ፡ ተኝታ ፡ አደረች ።

፮ ከእንቅልፍም ፡ ከተቀሰቀሰች ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡ እኩሌታ ፡ ተነሥታ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ እጸልይ ፡ ዘንድ ፡ እንዲያሰናብቱኝ ፡ አዘዝልኝ ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ ላከች ።

፯ ሆሎፎርኒስም ፡ እንዳይከለክሏት ፡ የሚጠብቋ
ትን ፡ ሰዎች ፡ አዘዛቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሰ
ፈር ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ አደረች ፡ በሌሊት ፡ ወጥታ ፡ ወደ ፡ ቤሐሌዋ ፡ በረሃ ፡ ትወርድ ፡ ነበር ፡ ሌሊ
ትም ፡ በሠፈሩ ፡ ባለ ፡ ምንጭ ፡ ውኃ ፡ ትታጠብ ፡ ነበር ፡ ሌሊትም ፡ ወጥታ ፡ በምንጩ ፡ ውኃ ፡ ትጠመቅ ፡ ነበር ።

፰ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትለምን ፡ ዘንድ ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ የወገኖቿ ፡ ልጆች ፡ በሚከብሩ ፡ ገንዘብ ፡ ጕዳናዋን ፡ ያቃ
ናላት ፡ ነበር ።

፱ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ትመለስ ፡ ነበር ፡ በከተማም ፡ ከኃ
ጢአት ፡ የነፃች ፡ ሁና ፡ ትቀመጥ ፡ ነበር ፡ ማታ ፡ ማታም ፡ ትመገብ ፡ ነበር ።

፲ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ ለአሽከሮቹ ፡ ለብቻቸው ፡ ምሳ ፡ እደረገ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ግንን ፡ ወደ ፡ ምሳ ፡ አልጠራም ።

፲፩ ገንዘቡ ፡ ሁሉ ፡ በርሱ ፡ ያለ ፡ ባለሟሉ ፡ የሆነ ፡ ሹሙ ፡ ባግዋን ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለች ፡ ያችን ፡ ዕብራዊት ፡ ሴት ፡ ወደኛ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ አባ
ብልልኝ ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ትብላ ፡ ትጠጣ ፡ እንዲህ ፡ ያለች ፡ ሴት ፡ አግኝተን ፡ ባንናገራት ።

፲፪ ለኛ ፡ እፍረታችን ፡ ነውና ፡ አግኝተንም ፡ ብንተ
ዋት ፡ ይስቁብናልና ፡ ሄደህ ፡ ንገራት ፡ አለው ።

፲፫ ባግዋም ፡ ከሆሎፎርኒስ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ
ርሷ ፡ ገብቶ ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ የሆንሽ ፡ አንቺ ፡ ልጂ ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ መምጣትን ፡ እምቢ ፡ አት
በዪ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ትከብሪአለሽ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወይንንም ፡ ጠጥተሽ ፡ ደስ ፡ ይልሻል ፡ በናቡከ
ደነፆር ፡ ቤት ፡ ከሚቆሙት ፡ ከናቡከደነፆር ፡ ሚስቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ትሆኛለሽ ፡ አላት ።

፲፬ ዮዲትም ፡ እኔ ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነኝ ፡ መል
ኬስ ፡ ምንድነው ፡ ጌታዬን ፡ እከራከረው ፡ ዘንድ ፡ ዘመዴስ ፡ ማነው ፡ የወደድከውን ፡ ሁሉ ፡ በፊ
ትህ ፡ ፈጥኜ ፡ አደርጋለሁ ፡ እስክሞት ፡ ድረስ ፡ ለኔም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይሆንልኛል ፡ አለችው ።

፲፭ ተነሥታ ፡ አጌጠች ፡ ልብሷንም ፡ ለበሰች ፡ የሴ
ቶችንም ፡ ጌጥ ፡ ሁሉ ፡ አጌጠች ፡ ብላቴናዋም ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ሄደች ፡ ከባግዋ ፡ የተቀበለችውን ፡ በማደሪያዋ ፡ ያነጠፈላትን ፡ ምሰም ፡ በደረገች ፡ ጊዜ ፡ በላዩ ፡ የምትቀመጥበት ፡ ምንጣሻን ፡ በሆ
ሎፎርኒስ ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አነጠፈችላት ።

፲፮ ከወንድ ፡ የተለየች ፡ ዮዲትም ፡ ወደርሱ ፡ ገባች ፡ የሆሎፎርኒስም ፡ ልቡናው ፡ በርሷ ፡ ታወከ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ይተኛ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቱም ፡ ፈጽማ ፡ ወደደች ፡ ካያት ፡ ጀምሮ ፡ እርሷን ፡ እስከሚያ
ባብልበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ይጠብቃት ፡ ነበር ።

፲፯ ሆሎፎርኒስም ፡ ዮዲትን ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ጠጥተሽ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ አላት ።

፲፰ ዮዲትም ፡ ከተወለድሁ ፡ ጀምሮ ፡ ከዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ በኔ ፡ ያለች ፡ ሰውነት ፡ ዛሬ ፡ ከብራለ
ችና ፡ ጌታዬ ፡ እጠግባለሁ ፡ አለችው ።

፲፱ ተነሥታ ፡ ጠጣች ፡ ባሪያዋም ፡ ያዘጋጀችላትን ፡ በፊቱ ፡ በላች ።

፳ ሆሎፎርኒስም ፡ ስለርሷ ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ከተፈ
ጠረ ፡ ከተወለደም ፡ ጀምሮ ፡ እንዲት ፡ ቀን ፡ ስንኳ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ያልጠጣውን ፡ መጠጥ ፡ አብዝቶ ፡ ብዙ ፡ ወይን ፡ ጠጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ አሽከሮቹ ፡ ፈጥነው ፡ ሰውን ፡ አስወጡ ፡ ባግዋም ፡ ከወደ ፡ ውጭ ፡ በላያቸው ፡ ድንኳኑን ፡ ቄለፈ ፡ በጌታውም ፡ ፊት ፡ የቆሙ ፡ አሽከሮቹን ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደዳቸው ፡ ፈጽመው ፡ ስለ ፡ ጠጡ ፡ ሁሉም ፡ ደክመዋልና ፡ ወደ ፡ ማደ
ሪያቸው ፡ ገቡ ።

፪ ዮዲት ፡ ብቻዋን ፡ ቀረች ፡ ወይንን ፡ አብዝቶ ፡ ጠጥቶ ፡ ሰክሮ ፡ ነበርና ፡ ሆሎፎርኒስም ፡ በድን
ኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።

፫ ዮዲትም ፡ ባሪያዋን ፡ ወደ ፡ ውሪኒ ፡ ወጥታ ፡ በማደሪያዋ ፡ ትቆም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘቻት ፡ ወደ
ምትጸልይበት ፡ እወጣለሁ ፡ ብላታለችና ፡ እንደ ፡ ወትሮዋም ፡ ትጠብቃት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘቻት ፡ ለባግዋም ፡ እንደዚሁ ፡ ነገረችው ።

፬ ሁሉም ፡ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ፡ ታናሽም ፡ ታላ
ቅም ፡ ቢሆን ፡ በልፍኙ ፡ የቀረ ፡ የለም ፡ ዮዲ
ትም ፡ ተነሥታ ፡ በመኝታው ፡ አጠገብ ፡ ቆመች ። በልቧም ፡ የፍጹም ፡ ኃይል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ እይ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትል ፡ ዘንድ ፡ በዚች ፡ ጊዜ ፡ በኔ ፡ እጅ ፡ ኃይል
ህን ፡ አድርግ ።

፭ ማደሪያህ ፡ እስራኤልን ፡ በምታነሣ ፡ ገንዘብ ፡ ጊዜው ፡ ደርሷልና ፡ በኛ ፡ የተነሡ ፡ ጠላቶች ፡ በሚጠፉ ፡ ገንዘብ ፡ አሳቤንም ፡ ፈጽምልኝ ፡

አለች ።
፮፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ መኻታ ፡ ወደ ፡ ትራሱ ፡ ሄደች ፡ ሰይፉንም ፡ መዛ ፡ በራስጌው ፡ ቆመች።
፯፡ የራሱን ፡ ጠጕር ፡ ይዛ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ዛሬ ፡ አጽናኝ ፡ አለች ።
፰፡ በኃይሏ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ አንገቱን ፡ መታችው ፡ ራሱንም ፡ ከርሱ ፡ ቈረጠችው ።
፱፡ ሬሳውንም ፡ ከመኝታው ፡ ላይ ፡ አንሥታ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለችው ፡ ጥቂትም ፡ አረፈች ፡ ወጥታ ፡ ለብላቴናዋ ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ቸብቸቦ ፡ ሰጠቻት ።
፲፡ እህል ፡ በምትይዝበት ፡ ራዎት ፡ ጨመረችው ፡ ለጸሎት ፡ እንዳስለመዱ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ነት ፡ ወጡ ፡ ከከተማውም ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡ በረሃ ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡ ቤጤሌዋ ፡ አቀበት ፡ ወጡ ፡ ወዳገሩ ፡ በርም ፡ ደረሱ ።
፲፩፡ ዛሬ ፡ ኃይልን ፡ እንዳደረገ ፡ ዳግመኛ ፡ ለእስራኤል ፡ ጠላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ጽናትና ፡ ኃይልን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡ አለና ፡ ዮዲትም ፡ በሩቅ ፡ ሆና ፡ በር ፡ የሚጠብቁ ፡ ዘበኞችን ፡ በሩን ፡ ክፈቱልኝ ፡ አለቻቸው ።
፲፪፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ባገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ቃሏን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ በር ፡ ፈጥነው ፡ ወረዱ ፡ ያገር ፡ አለቆችንም ፡ ጠሩ ፡ እንደተመለሰች ፡ አድንቀዋልና ።
፲፫፡ ታናሹም ፡ ታላቁም ፡ ሁሉ ፡ ሮጠው ፡ ሔዱ ፡ በሩን ፡ ከፍተው ፡ ተቀበሏት ፡ እሳት ፡ አንድ ደው ፡ ፋና ፡ አብርተው ፡ ከበቧት ።
፲፬፡ ጠላቶቹን ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በጀ ፡ አጠፋቸው ፡ እንጂ ፡ ምሕረቱንና ፡ ይቅርታውን ፡ ከእስራኤል ፡ አላራቀምና ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡ አለቻቸው ።
፲፭፡ ራሱን ፡ ከርከቿ ፡ አውጥታ ፡ አሳየቻቸው ፡ የናቡከደነፆር ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ የቢትወደዱ ፡ ራስ ፡ እነሆ ፡ ይኸው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ተንተርሶት ፡ የሚተኛበት ፡ ሰይፉም ፡ እነሆ ፡ ይኸው ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ አድሮ ፡ ገደለው ፡ አለቻቸው ።
፲፮፡ እንዲሞት ፡ በመልኩ ፡ አስተው ፡ ዘንድ ፡ በሐዲሁበት ፡ ገዳና ፡ የጠበቀኝ ፡ በኔም ፡ ኃጢአትና ፡ በደልን ፡ ጕስቍልናን ፡ ያላደረገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፡ አለቻቸው ።
፲፯፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ደነገጡ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ፈጽመው ፡ ሰገዱ ፡ አንድነት ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡ ዛሬ ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ የወገኖችህን ፡ ጠላቶች ፡ ያጠፋሃቸው ፡ አንተ ፡ ፈጣሪያችን ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አሉ ።
፲፰፡ ያዝያንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ሴቶች ፡ ይልቅ ፡ አንቺ ፡ ልጄ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ደግ ፡ ፍጥረቱ ፡ ነሽ ።
፲፱፡ ለዘላለሙ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ እያሰቡ ፡ ምስጋናሽ ፡ ከሰው ፡ ልቡና ፡ አይጠፋምና ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ የጠላቶቻችንን ፡ አለቃ ፡ ቸብቸቦ ፡ ትቆርጪ ፡ ዘንድ ፡ የረዳሽ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
፳፡ እግዚአብሔርም ፡ ስምሽን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እንዲጠራ ፡ ያድርግልሽ ፡ ስለወገኖችሽ ፡ መከራ ፡ አንቺ ፡ ልሙት ፡ ብለሽ ፡ ወጣሽ ፡ እንጂ ፡ በፊታችን ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አቅን ተሽ ፡ ሔድሽ ፡ እንጂ ፡ ለሰውነትሽ ፡ አልራራሽምና ፡ በቸርነቱ ፡ ይመልከትሽ ፡ አላት ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ነው ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ ዮዲትም ፡ ወንድሞቻችን ፡ ስሙኝ ፡ ይኸንን ፡ ቸብቸቦ ፡ ይዛችሁ ፡ በምበው ፡ መከታ ፡ ላይ ፡ ስቀሉት ።
፪፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሲነጋ ፡ ዐሐይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ።
፫፡ ሁላችሁም ፡ መሣሪያችሁን ፡ ያዙ ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ካምባ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይውጡ ፡ አለቃም ፡ ሹሙ ፡ የኃያላኑ ፡ አሽከሮች ፡ ዘበኞች ፡ ወዳሉበት ፡ ምድርም ፡ በወረዳችሁ ፡ ጊዜ ፡ ሳትወርዱ ፡ ሁላችሁም ፡ መሣሪያችሁን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ያዙ ፡ ካይዋችሁ ፡ በኋላ ፡ ዘበኞች ፡ የናቡከደነፆርን ፡ የሠራዊቱን ፡ አለቆች ፡ ሠራዊቱንም ፡ ያስነሡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሠፈራቸው ፡ ይሄዳሉ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ ድንኳን ፡ ይሮጣሉ ፡ አያገኙትም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈርተው ፡ ከፊታችሁ ፡ ይሸሻሉ ።
፬፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እናንተ ፡ ተከተሏቸው ፡ በእስራኤል ፡ አውራጃ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይከተሏቸው ፡ በገዳናቸው ፡ ሁሉ ፡ ቃርሚያቸው ።
፭፡ ይኸንን ፡ ሳታደርጉ ፡ የእስራኤልን ፡ ወገን ፡ እንደከደው ፡ ከኛም ፡ ጋራ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ እርሱን ፡ አሥሮ ፡ ወደኛ ፡ እንደላከው ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይቶ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ የአሞኑን ፡ ሰው ፡ አክዮርን ፡ ጥሩልኝ ፡ አለቻቸው ።
፮፡ አክዮርንም ፡ ከዖዝያን ፡ ቤት ፡ ጠሩት ፡ መጥቶ ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ራስ ፡ በዮዲት ፡ እጅ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ሰውነቱ ፡ ደንግጦ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ በግምባሩ ፡ ፍግም ፡ ብሎ ፡ ወደቀ ።
፯፡ በነሡትም ፡ ጊዜ ፡ በዮዲት ፡ እግር ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርጎ ፡ ሰገደ ፡ ከሕዝቡ ፡ ሁሉና ፡ ከይሁዳ ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አንቺ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ደግ ፡ ፍጥረት ፡ ነሽ ፡ ስምሽንም ፡ ሰምተው ፡ ይደነግጣሉ ፡ አላት ።
፰፡ አሁንም ፡ በነዚህ ፡ ወራት ፡ ያደረግሽውን ፡ ንገሪኝ ፡ አላት ። ዮዲትም ፡ ከወጣች ፡ ጀምሮ ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ ያደረገችውን ፡ ሁሉ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ነገረችው ።
፱፡ ነገሯን ፡ ተናግራ ፡ በጨረሰች ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ደነፉ ፡ በያምባቸው ፡ ሆነው ፡ የተድላ ፡ የደስታ ፡ ቃል ፡ ተናገሩ ።
፲፡ አክዮርም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራት ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ተገዘረ ። እስከ ፡ ዛሬ ፡

ድረስ ፡ በሃይማኖት ፡ አንድ ፡ ሆነ ።

፲፭፡ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ራስ ፡ በተራ ዳው ፡ ላይ ፡ ሰቀለው ፡ ወንዶቹም ፡ ሁሉ ፡ መጣ ሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ወጥተው ፡ በተራራው ፡ ዓቀበት ፡ አንፃር ፡ ከበቧቸው ።

፲፮፡ የናቡከደነፆርም ፡ አሽከሮች ፡ ባይዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሹሞቻቸው ፡ ላኩ ።

፲፯፡ ሹማምቶቻቸውና ፡ አለቆቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሆሎ ፎርኒስ ፡ ድንኳን ፡ መጡ ፡ እለዚህ ፡ ባሮች ፡ ተደ ፋፍረው ፡ ወርደዋልና ፡ እኛንም ፡ ይወጉን ፡ ዘንድ ፡ ወንድ ፡ ወንድ ፡ መስለዋልና ፡ ሹሙን ፡ ጌታችንን ፡ ከንቅልፉ ፡ ቀስቅሰው ፡ አሉት ።

፲፰፡ ከዮዲት ፡ ጋራ ፡ የተኛ ፡ መስሎታልና ፡ ባማ ዋም ፡ ገብቶ ፡ በድንኳኑ ፡ አንፃር ፡ ያለ ፡ በሩን ፡ ከፈተ ።

፲፱፡ ቃል ፡ የሚመልስለት ፡ ሰው ፡ ባጣ ፡ ጊዜ ፡ ድን ኳኑን ፡ ተርትሮ ፡ ገባ ፡ ራሱ ፡ ተቈርጦ ፡ ሬሳውን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ አገኘው ።

፳፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡ እያለቀሰ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ፈጽሞ ፡ ጮኸ ።

፳፩፡ ዮዲት ፡ ወደምታድርበትም ፡ ድንኳን ፡ ገባ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አላገኛትም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡም ፡ ሄዶ ፡ ጮኸላቸው ።

፳፪፡ እነዚህ ፡ ባሮች ፡ ከዱን ፡ እነሆ ፡ የሆሎፎርኒስ ፡ ሬሳው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቋልና ፡ ራሱም ፡ በላዩ ፡ የለምና ፡ አንዲት ፡ ዕብራዊት ፡ ሴት ፡ በን ጉሡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ኃፍረትን ፡ አድርጋለች ፡ አላቸው ።

፳፫፡ የናቡከደነፆር ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቆች ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀደዱ ፡ ሰው ነታቸውም ፡ ፈጽማ ፡ ደነገጠች ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ በሰፈር ፡ መካከል ፡ ፈጽመው ፡ ጮሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ በሰፈርም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እነ ርሳቸውም ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ ነገር ፡ ደነገጡ ።

፪፡ ፍርሃት ፡ እንቅዋቅዋ ፡ ያዘቸው ፡ ሁሉም ፡ ደን ግጠው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ ወደ ፡ ገዳና ፡ ወደ ፡ ተራራም ፡ አንድነት ፡ ሸሹ ፡ እንጂ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከበልንጀራው ፡ ጋራ ፡ የቆመ ፡ ሰው ፡ የለም ።

፫፡ በቤቴሌዋ ፡ ዙሪያ ፡ በተራራውና ፡ በሰፈር ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እነርሳቸውም ፡ ተሸብረው ፡ ሸሹ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አርበኞች ፡ ሰዎች ፡ የሚ ሆኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ተከተሏቸው ።

፬፡ ዖዝያንም ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻቸውንም ፡ ተከትለው ፡ ያጠፏቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤቢና ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ መስቴምስ ፡ ወደ ፡ ቆላና ፡ ወደ ፡ ከቢ ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ላከ ።

፭፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ እስከ ፡ ኮቤ ፡ ድረስ ፡ ተከትለው ፡ አጠፏቸው ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ሰፈር ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ነግረዋቸዋልና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከያውራ ጃው ፡ የመጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ አጠፏ ቸው ፡ ከገለዓድና ፡ ከገሊላም ፡ የመጡ ፡ ሰዎች ፡ ተከተሏቸው ፡ ካውራጃዋና ፡ ከደማስቆ ፡ እስ ኪሻገሩ ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ አድ ርገው ፡ አጠፏቸው ።

፮፡ በቤቴሌዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አርቦኛው ፡ ሰፈር ፡ ወርደው ፡ ገንዘባቸውን ፡ በዘበዝዋቸው ፡ ፈጽመውም ፡ ከበሩ ።

፯፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከተዋጉ በት ፡ ተመለሱ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ሰፈ ፡ አውራጃ ቸውን ፡ ይዘውባቸው ፡ ነበርና ፡ በቆላና ፡ በደጋ ፡ ያለ ፡ አምባቸውንና ፡ የቀረ ፡ ቦታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ገንዘብ ፡ አደረጉ ።

፰፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የከህን ፡ አለቃ ፡ ኢዮአቄም ፡ መጣ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሽማግሌችም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ያደረገውን ፡ በጎ ፡ ረድኤት ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ዮዲ ትንም ፡ ያይዋት ፡ ዘንድ ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ወዳምባው ፡ መጡ ።

፱፡ ወደርሷ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ መረቋት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አንቺ ፡ እመ ቤት ፡ ነሽ ፡ የእስራኤልም ፡ ክብራቸው ፡ ገናንነ ታቸው ፡ አንቺ ፡ ነሽ ፡ የወገኖቻችንም ፡ መመ ኪያ ፡ አንቺ ፡ ነሽ ።

፲፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእጅሽ ፡ ተደርጓልና ፡ ይህንንም ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ አድርገሻልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ እነሳቸውን ፡ ወዷልና ፡ ሁሉን ፡ በሚገባ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የከበርሽ ፡ ሁኚ ፡ አሏት ።

፲፩፡ ሕዝቡም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሰፈራቸውን ፡ በረበሩ ፡ ለዮዲትም ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ድንኳን ፡ የብ ራን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ዙፋኑን ፡ ያለውንም ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ሰጧት ፡ ወሰደች ፡ በበቅሎዋ ፡ ተቀመ ጠች ፡ ሠረገላዎቹንም ፡ ነድታ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ አገሯ ፡ አገባች ።

፲፪፡ የእስራኤልም ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ያይዋት ፡ ዘንድ ፡ ይመርቋት ፡ ዘንድ ፡ ሮጠው ፡ ወጡ ፡ ደግ ፡ በዓ ልንም ፡ አደረጉላት ፡ ዘምባባውን ፡ በጅዋ ፡ ያዘች ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ ሴቶችም ፡ ሰጠች ፡ እነርሱም ፡ አመሰገንዋት ።

፲፫፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ሔደች ፡ የሴቶችም ፡ ሁሉ ፡ አለቃቸው ፡ እርሷ ፡ ናት ፡ የእስራኤልም ፡ አርበ ኞች ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ እያመሰገንዋት ፡ መሣ ሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ተከተልዋት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ዮዲትም ፡ ይቺን ፡ ምስጋና ፡ በሁላቸው ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ተናገረች ፡ ሕዝ ቡም ፡ ሁሉ ፡ ይቺን ፡ ምስጋና ፡ ተናገሩ ።

፪፡ ዮዲትም ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከበሮ ፡ እየመታችሁ ፡ አመስግኑት ፡ ጸናጽልም ፡ እየመ ታችሁ ፡ አመስግኑት ፡ በገና ፡ እየደረደራችሁ ፡

ምስጋና ፡ እያመሰገናችሁ ፡ አክብሩት ፡ አግኑት ።
፫ እግዚአብሔር ፡ ጠላትን ፡ ያጠፋልና ።
፬ ስሙም ፡ አሸናፊ ፡ ይባላልና ፡ ስሙንም ፡ አመስ
ግኑ ፡ እሱ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡
በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡ ከተከተሉን ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ አድኖናልና ፡ ስሙን ፡ አመስግኑት ።
፭ አርበኞቹ ፡ ከመስዕ ፡ አጠገብ ፡ ከተራራው ፡
መጡ ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊቶችም ፡ ጋራ ፡ ወጡ ፡ በብ
ዛታቸውም ፡ ፈሳሹን ፡ አቆሙት ፡ ፈረሶቻቸ
ውም ፡ ከረብታውን ፡ ሸፈኑት ።
፮ አውራጃችንን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ እቃ
ጥሉ ፡ በጦርም ፡ ጕልማሶቻችንን ፡ ይገድሉ ፡
ዘንድ ፡ ግደሉ ፡ ልጆቻችንንም ፡ ቁነጃጅቱንም ፡
ይማርኩ ፡ ዘንድ ፡ ማርኩ ፡ ብለው ፡ ነበር ።
፯ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡
በዮዲት ፡ እጅ ፡ አጠፋቸው ።
፰ አርበኞቹው ፡ በጕልማሳ ፡ እጅ ፡ ድል ፡ አልተነ
ሣምና ፡ የጨቤናም ፡ ልጆች ፡ ያጠፏቸው ፡ አይ
ደሉምና ፡ የሚራሪ ፡ ልጅ ፡ ዮዲት ፡ በደም ፡
ግባቷ ፡ አጠፋችው ፡ እንጂ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ አርበ
ኞችም ፡ ድል ፡ የነሷቸው ፡ አይደሉምና ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዮዲት ፡
እጅ ፡ አጠፋቸው ።
፱ የድኃነቷን ፡ ልብስ ፡ በሚያዝኑ ፡ በእስራኤል ፡
ዘንድ ፡ ትታ ፡ ሄደች ።
፲ ፈቷንም ፡ ሽቱ ፡ ተቀባች ፡ ራስዋን ፡ ተሠርታ ፡
ሰርመዷ ፡ አደረገች ፡ ሆሎፎርኒስን ፡ ለማሳት ፡
የሐር ፡ ልብስንም ፡ ለበሰች ።
፲፩ ጫማዋንም ፡ ተጫማች ፡ በደም ፡ ግባቷም ፡ ዓይ
ኑን ፡ በዘበዘችው ፡ ደም ፡ ግባቷም ፡ ሰውነቱን ፡
ማረከች ፡ ሰይፍም ፡ በአንገቱ ፡ ሄደ ።
፲፪ ከመደፋፈርዋ ፡ የተነሣ ፡ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ደነገጡ ፡
ከመጨከንዋም ፡ የተነሣ ፡ የሜዶን ፡ ሰዎች ፡ ፈሩ ።
፲፫ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያዘኑ ፡ ወገኖቿ ፡ ደነፉ ፡ የተናቁ ፡
ወገኖቿም ፡ ፈርተው ፡ ነበር ፡ ደንግጠው ፡ ነበር ።
፲፬ የወገኖቿም ፡ ልጆች ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አድርገው ፡ ተከተለው ፡ ወጓቸው ፡ አርበኞቻ
ችንም ፡ ወጓቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አርበኞች ፡
ከእስራኤልም ፡ የተነሣ ፡ ጠፉ ።
፲፭ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ አቀርባለሁ ፡ ፈጽ
ሚም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ገናና ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ የከ
በረ ፡ ነው ፡ ኃይሉም ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፲፯ ይፈጠሩ ፡ ብለህልና ፡ እነርሳቸውም ፡ ተፈጥረ
ዋልና ፡ ፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ይገዙልሃል ፡ መንፈሰ ፡
ረድኤትህን ፡ ሰድደህ ፡ እስራኤልም ፡ በረድ
ኤት ፡ ታደሱ ።
፲፰ ተራሮች ፡ ከመሠረታቸው ፡ ይነዋወጣሉና ፡
ውኆችም ፡ ይነዋወጣሉና ፡ አለቱም ፡ ገጸ ፡ መዓ
ትህ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ አደሮ ፡ ማር ፡
ይቀልጣልና ፡ ለቃልህም ፡ የማይታዘዝ ፡ የለም ።
፲፱ በን ፡ መዓዛ ፡ አድርገህ ፡ ልትቀበለው ፡ መሥዋ
ዕቱ ፡ ሁሉ ፡ አይበቃምና ፡ ስቡም ፡ ሁሉ ፡ ከቀ
ርበንህ ፡ ያንሣልና ፡ ዳግመኛም ፡ የሚፈሩህን ፡
ሰዎች ፡ ይቅር ፡ በላቸው ። እግዚአብሔርን ፡
የሚፈራው ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ገናና ፡ ነው ።
፳ በወገኖቹ ፡ በጠላትነት ፡ ለሚነሡ ፡ አሕዛብ ፡ ወዮ
ላቸው ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቀኖርዋ ፡
ፍርድ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠ
ፋቸዋል ።
፳፩ በሰውነታቸውም ፡ ትልና ፡ እሳትን ፡ ያመጣባ
ቸዋል ፡ በመከራም ፡ ተይዘው ፡ ለዘላለሙ ፡ ያለ
ቅሳሉ ።
፳፪ እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረሱ ፡
ጊዜ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገዱ ፡ ሕዝቡም ፡ ከን
ጢአት ፡ ራሳቸውን ፡ በነጹ ፡ ጊዜ ፡ በፈቃዳቸው ፡
የሚሰጡትን ፡ ገንዘባቸውንና ፡ ቍርባናቸውን ፡
አገቡ ።
፳፫ ዮዲትም ፡ ሕዝቡ ፡ የሰጧት ፡ የሆሎፎርኒስን ፡
ገንዘብ ፡ አኖረች ።
፳፬ ሕዝቡም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አንፃር ፡ ባለች ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሦስት ፡
ወር ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ፡ ዮዲትም ፡ ከነ
ርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ተቀመጠች ።
፳፭ ከዚያ ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወደርስቱ ፡
ገባ ፡ ዮዲትም ፡ ወደ ፡ ቤጤሌዋ ፡ ተመልሳ ፡
በሥራዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ በዘመኗም ፡ ባገሩ ፡
ሁሉ ፡ የከበረች ፡ ሆነች ።
፳፮ የሚፈልጓትም ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፡ ባሏ ፡
ምናሴ ፡ ሞቶ ፡ በወገኖቹ ፡ ዘንድ ፡ ከተቀበረ ፡
ጀምሮ ፡ በሕይወት ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
በግብር ፡ ያወቃት ፡ ሰው ፡ የለም ።
፳፯ ፈጽማ ፡ ገነነች ።
፳፰ በባሏ ፡ በምናሴ ፡ ቤት ፡ እስክታረጅ ፡ ድረስ ፡
ኖረች ፡ ዘመኖቿም ፡ መቶ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡
ያቺንም ፡ ብላቴናዋን ፡ ነፃ ፡ አወጣቻት ፡ በቤጤ
ሌዋ ፡ ሞታ ፡ በባሏ ፡ በምናሴ ፡ መቃብር ፡ ተቀ
በረች ።
፳፱ የእስራኤልም ፡ ወገኖች ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ አለቀሱ
ላት ፡ ገንዘቧንም ፡ ሳትሞት ፡ ለባሏ ፡ ለምናሴ ፡
አቅራቢያ ፡ ለሆኑ ፡ ለርሷ ፡ አቅራቢያ ፡ ለሆኑ ፡
ለዘመዶቿም ፡ ከፍላ ፡ ሰጠች ።
፴ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዮዲት ፡
ዘመን ፡ ያስፈራቸው ፡ የለም ፡ ዳግመኛ ፡ ከሞ
ተች ፡ በኋላ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ያስፈራቸው ፡ የለም ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ክብር ፡ ምስ
ጋና ፡ ይግባውና ፡ ዮዲት ፡ የተናገረችው ፡ ነገር ፡
መላ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ አስቴር ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ በአርጤክስስም ዘመን እንዲህ ሆነ ይህም አርጤክስስ ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ በመቶ ሀያ ሰባት አገሮች ላይ ነገሠ ። ፪ በዚያም ዘመን ንጉሥ አርጤክስስ በሱሳ ግንብ በነበረው በመንግሥቱ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ሳለ ፫ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ለባለሟሎቹና ለአገልጋዮቹ ሁሉ ግብዣ አደረገ ፤ የፋርስና የሜዶን ታላላቆች ሁሉ የየአገሩ አዛውንትና ሹማምት ፬ በፊቱ ነበሩ ፤ የክበረውንም የመንግሥቱን ሀብት የታላቁንም የግርማዊነቱን ክብር መቶ ሰማንያ ቀን ያህል አሳያቸው ። ፭ ይህም ቀን በተፈጸመ ጊዜ በሱሳ ግንብ ውስጥ ለተገኙት ሕዝብ ሁሉ ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ ንጉሡ በንጉሡ ቤት አትክልት ውስጥ ባለው አደባባይ ሰባት ቀን ግብዣ አደረገ ። ፮ ነጭ ፣ አረንጓዴ ፣ ሰማያዊም ፣ መጋረጆች ከጥሩ በፍታና ከሐምራዊ ግምጃ በተሠራ ገመድ በብር ቀለበትና በዕብነ በረድ አዕማድ ላይ ተዘርግተው ነበር ፤ አልጋዎቹም ከወርቅና ከብር ተሠርተው በቀይና በነጭ በብጫና በጥቁር ዕብነ በረድ ወለል ላይ ነበሩ ። ፯ መጠጡም በልዩ ልዩ በወርቅ ዕቃ ይታደል ነበር ፤ የንጉሡም የወይን ጠጅ እንደ ንጉሡ ለጋስነት መጠን እጅግ ብዙ ነበረ ። ፰ ንጉሡም እንደ ሰው ሁሉ ፈቃድ ያደርጉ ዘንድ ለቤቱ አዛገሮች ሁሉ እንዘዘ ነበርና መጠጡ እንደ ወግ አልነበረም ። ፱ ንግሥቲቱም አስጢን በንጉሡ በአርጤክስስ ቤተ መንግሥት ለሴቶች ግብዣ አደረገች ።

፲ በሰባተኛውም ቀን ንጉሡ አርጤክስስ የወይን ጠጅ ጠጥቶ ደስ በለው ጊዜ ፲፩ ንግሥቲቱ አስጢን መልክ መልኳም ነበረችና ውብትዋ ለአሕዛብና ለአለቆች እንዲታይ የመንግሥቱን ዘውድ ጭነው ወደ ንጉሡ ፊት ያመጡአት ዘንድ በፊቱ የሚያገለግሉትን ሰባቱን ጃንደረቦች ምሁማን ባዛን ሐርቦናን ግበታን ዘቶልታን ዘታርን ከርከስን አዘዛቸው ። ፲፪ ነገር ግን ንግሥቲቱ አስጢን በጃንደረቦቹ እጅ በላከው በንጉሡ ትእዛዝ ትመጣ ዘንድ እንቢ አለች ። ንጉሡም እጅግ ተቈጣ ፤ በቍጣውም ተናደደ ።

፲፫ ሕግንና ፍርድን በሚያውቁ ሁሉ ፊት የንጉሡ ወግ እንዲህ ነበረና ንጉሡ የዘመኑን ነገር የሚያውቁትን ጥበበኞችን ፤

፩ ክፍ ያለ ንጉሥ አርጤክስስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት በኒሳን መባቻ የኢያዕር የሰሚኢ የቂስ ልጅ ከብንያም የተወለደ የአይሁድ ወገን ሰው የሚሆን መርዶክ ፪ ዮስ ሕልም አየ በሱሳ አገር ይኖር ነበር ፤ ሰውነቱም የገነነ ነበረ ። ፫ በንጉሡ ቤት አደባባይ ይኖር ነበር ። ከተማረኩ ሰዎች ወገን ነበረ ፤ ከይሁዳው ንጉሥ ከኢኮንያን ጋር ከኢየሩሳሌም የማረከውም የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ነው ። ፬ ሕልሙም ይህ ነው ፤ እነሆ ቃል ተሰማ መነዋወጥና መታወክ ተደረገ ንጉዴጓድም ተሰማ በምድርም ላይ ችካላ ተደረገ ። ፭ እነሆም ክፍ ያሉ የተዘጋጁ ሁለት እባቦች ሊተጋገሉ መጡ ። ፮ ቃላቸውም ብዙ ሆነ ። ፯ ከቃላቸውም የተነሣ አሕዛብ ሁሉ ከጻድቃን ሕዝብ ጋር ይዋጉ ዘንድ ለሰልፍ ተዘጋጁ ። ፰ እነሆም ጭገማና ጨለማ ኀዘንና መከራ ጭንቅና ታላቅ ሁከት በምድር የሚደረግበት ቀን ነበረ ፤ ፱ ጻድቃን ሕዝቦች ሁሉ ክፋ ነገርን እየፈሩ ታወኩ ለጥፋትም ተዘጋጁ ፤ ፲ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ ። ከጩኸታቸው የተነሣ ከትንሽ ምንጭ ብዙ ውኃ እንዳለበት እንደ ፲፩ ትልቅ ወንዝ ሆነ ፤ ብርሃንና ፀሐይ ወጣ ፤ የተዋረዱም ሰዎች ክፍ ክፍ ያሉ ነበሩ ። ፲፪ የከበሩ ሰዎችንም አጠፉአቸው ። መርዶክዮስም ይህን ሕልም እግዚአብሔርም ያደርግ ዘንድ የቈረጠውን ነገር አይቶ ተነሣ ። ፲፫ ይህንም ነገር በልቡ አደረገ ። እስከ ሌሊትም ድረስ በሁሉ ጐዳና ያስተውለው ዘንድ ወደደ ።

፲፬ መርዶክዮስም ሀገሩንና አደባባይዋን ከሚጠብቁ ከንጉሡ ባለሟሎች ከሁለቱ ከታራና ከገበታ ጋር በአደባባይ ኖረ ። ፲፭ ያሰቡት ምክራቸውንም ሰማ ፤ ንጉሡ አርጤክስስን ይገድሉት ዘንድ ወንጀልን እንዳዘጋጁ አወቀ ተረዳ ፤ ፲፮ ለንጉሡም የእነርሱን ነገር ነገረው ። ንጉሡ ሁለቱን ሁሉ ባለሟሎቹን መረመራቸው ኃጢአታቸውንም አመነ ተቀጡ ። ፲፯ ንጉሡም ይህንን ነገር ወግ ታሪክ በተጻፈበት መጽሐፍ ጻፈው ፤ መርዶክዮስም ጻፈው ። ፲፰ ንጉሡም መርዶክዮስን ያስተምር ዘንድ አዘዘው ስለዚህም ነገር ድርጎ አወጣለት ። ፲፱ ትውልዱ የአጋግ ወገን የሆነ ሐማ ግን የክበረ ነበረ በንጉሡም ፊት ይቆም ነበር ፤ የንጉሡ ባለሟሎች የሆኑ እለዚያ ሰዎች ስለ ሞቱ በወገኖቹና በመርዶክዮስ ክፋ ነገርን ያደርግ ዘንድ ይወድድ ነበር ።

፲፬ በመንግሥቱም ፡ ቀዳሚዎች ፡ ሆነው ፡ የሚቀ
መጡ ፡ የንጉሡ ፡ ባለምዋሎች ፡ ሰባቱ ፡ የፋ
ርስና ፡ የሜዶን ፡ መሳፍንት ፡ አርቄስዮስ ÷
ሼታር ÷ አድማታ ÷ ተርሺሽ ÷ ሜሬስ ÷ ማሌ
፲፭ ሴና ÷ ምሙካን ፡ በአጠገቡ ፡ ሳሉ ፡— በኃን
ደረበች ፡ እጅ ፡ የተላከባትን ፡ የንጉሡን ፡ የአር
ጤክስስን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላላደረገች ፡ በንግሥቲቱ ፡
በአስጢን ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ የምናደርገው ፡
ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ።
፲፮ ምሙካንም ፡ በንጉሡና ፡ በአዛውንቱ ፡ ፊት ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡— ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ አዛው
ንቱን ፡ ሁሉና ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገር ፡
ያሉትን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በድላለች ፡ እንጂ ፡
፲፯ ንጉሡን ፡ ብቻ ፡ የበደለች ፡ አይደለችም ። ይህ ፡
የንግሥቲቱ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ይደ
ርሳልና ፡— ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥቲቱ ፡
አስጢን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ÷
እርስዋ ፡ ግን ፡ አልገባችም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረ ፡
ጊዜ ፡ ባሎቻቸው ፡ በዓይናቸው ፡ ዘንድ ፡ የተ
፲፰ ናቁ ፡ ይሆናሉ ። ዛሬም ፡ የንግሥቲቱን ፡ ነገር ፡
የሰሙት ፡ የፋርስና ፡ የሜዶን ፡ ወይዛዝር ፡ እን
ዲህና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ አዛውንት ፡
ሁሉ ፡ ይናገራሉ ÷ ንቀትና ፡ ቊጣም ፡ ይበዛል ።
፲፱ ንጉሡም ፡ ቢፈቅድ ÷ አስጢን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ፊት ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
እንዳትገባ ፡ የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ከእርሱ ፡ ይውጣ ÷
እንዳይፈርስም ፡ በፋርስና ፡ በሜዶን ፡ ሕግ ፡
ይጻፍ ፤ ንጉሡም ፡ ንግሥትነትዋን ፡ ከእርስዋ ፡
፳ ለተሻለችው ፡ ለሌላይቱ ፡ ይስጥ ። የንጉሡም ፡
ትእዛዝ ፡ በሰፈው ፡ መንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ በተነ
፳፩ ገረ ፡ ጊዜ ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ባሎቻቸውን ፡ ታላ
ቁንም ፡ ታናሹንም ፡ ያከብራሉ ። ይህም ፡
ምክር ፡ ንጉሡንና ፡ አዛውንቱን ፡ ደስ ፡ አሰኛ
፳፪ ቸው ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ምሙካን ፡ ቃል ፡ አደ
ረገ ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ በቤቱ ፡ አለቃ ፡ ይሁን ፤
በሕዝቡም ፡ ቋንቋ ፡ ይናገር ፡ ብሎ ፡ ለአገሩ ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱ ፡ ለሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ቋንቋው ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ የንጉሡ ፡ የአርጤክ
ስስ ፡ ቊጣ ፡ በበረደ ፡ ጊዜ ፡ አስጢንና ፡ ያደረገ
፪ ችውን ፡ የፈረደባትንም ፡ ነገር ፡ አሰበ ። ንጉ
ሡንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብላቴኖች ፡ እንዲህ ፡
አሉት ፡— መልከ ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ ደናግል ፡
፫ ለንጉሡ ፡ ይፈለጉለት ፤ ሴቶችን ፡ ከሚጠብቅ ፡
ከንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ከሄጌ ፡ እጅ ፡ በታች ፡
እንዲያደርጓቸው ፡ መልከ ፡ መልካሞቹን ፡ ደና
ግል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሱሳ ፡ ግንብ ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡
ቤት ፡ ይሰበሰቡአቸው ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ በመ
ንግሥቱ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ሹማምቶችን ፡ ያኑር ፤
ቀባትና ፡ የሚያስፈልጋቸውም ፡ ይሰጣቸው ፤
፬ ንጉሡንም ፡ ደስ ፡ የምታሰኝ ፡ ቊንጆ ፡ በአስ
ጢን ፡ ስፍራ ፡ ትንገሥ ። ይህም ፡ ነገር ፡ ንጉ
ሡን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ÷ እንዲሁም ፡ አደረገ ።
፭ አንድ ፡ አይሁዳዊ ፡ የቂስ ፡ ልጅ ፡ የሰሚኢ ፡
ልጅ ፡ የኢያዕር ፡ ልጅ ፡ መርዶክዮስ ፡ የሚባል ፡
፮ ብንያማዊ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ነበረ ። እርሱም ፡
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከማረካቸው ፡
ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከኢኮንያን ፡ ጋር ፡ ከተማረ
ኩት ፡ ምርኮኞች ፡ ጋር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የተማ
፯ ረከ ፡ ነበረ ። አባትና ፡ እናትም ፡ አልነበራት
ምና ፡ የአጎቱ ፡ ልጅ ፡ ሀደሳ ፡ የተባለችውን ፡
አስቴርን ፡ አሳድጎ ፡ ነበር ፤ ቆንጆይቱም ፡ የተ
ዋበችና ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ አባት
ዋና ፡ እናትዋም ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ መርዶክዮስ ፡
እንደ ፡ ልጁ ፡ አድርጎ ፡ ወሰዶአት ፡ ነበር ።
፰ የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡ በተሰማ ፡
ጊዜ ÷ ብዙም ፡ ቈነጃጅት ፡ ወደ ፡ ሱሳ ፡ ግንብ ፡
ወደ ፡ ሄጌ ፡ እጅ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ÷ አስቴር ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ጠባ
፱ ቂው ፡ ወደ ፡ ሄጌ ፡ ተወሰደች ። ቆንጆይቱም ፡
ደስ ፡ አሰኘችው ÷ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡
አገኘች ፤ ቅባትዋንም ፡ ድርሻዋንም ፡ ከንጉ
ሡም ፡ ቤት ፡ ልታገኝ ፡ የሚገባትን ፡ ሰባት ፡
ደንገጥሮች ፡ ፈጥኖ ፡ ሰጣት ፤ እርስዋንና ፡ ደን
ገጥሮችዋንም ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡ በተመረጠ ፡
ስፍራ ፡ አኖረ ። ይህንም ፡ እንዳትናገር ፡ መር ፲
ዶክዮስ ፡ አዝዞአት ፡ ነበርና ፡ አስቴር ፡ ሕዝብ
ዋንና ፡ ወገንዋን ፡ አልተናገረችም ። መርዶክ ፲፩
ዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ደኅንነትና ፡ የሚሆንላትን ፡
ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡
ወለል ፡ ትይዩ ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ።
፲፪ የመንጻታቸውም ፡ ወራት ፡ ስድስት ፡ ወር ፡
ያህል ፡ በከርቤ ፡ ዘይት ÷ ስድስት ፡ ወርም ፡ በጣ
ፋጭ ፡ ሽቱና ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ በሚያነጻ ፡ ነገር ፡
ይፈጸም ፡ ነበርና ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ወግ ፡ አሥራ
ሁለት ፡ ወር ፡ እንዲሁ ፡ ከተደረገላት ፡ በኋላ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ለመግባት ፡
የአንዳንዲቱ ፡ ቆንጆ ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷
በዚህ ፡ ወግ ፡ ቆንጆይቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ትገባ ፡ ፲፫
ነበር ፤ ከሴቶች ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ለመ
ውሰድ ፡ የምትሻውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጡአት ፡ ነበር ።
፲፬ ማታም ፡ ትገባ ፡ ነበር ÷ ሲነጋም ፡ ተመልሳ ፡
ወደ ፡ ሁለተኛው ፡ ሴቶች ፡ ቤት ፡ ቁባቶችን ፡
ወደሚጠብቅ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ወደ ፡
ጋይ ፡ ትመጣ ፡ ነበር ፤ ንጉሡም ፡ ያልፈለጋት ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ በስምዋም ፡ ያልተጠራች ፡ እንደ ፡
ሆነ ÷ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አት
፲፮ ገባም ፡ ነበር ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ትገባ ፡
ዘንድ ፡ የመርዶክዮስ ፡ አጎት ፡ የአቢካኢል ፡
ልጅ ፡ የአስቴር ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የሴቶች ፡
ጠባቂው ፡ የንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ሄጌ ፡ ከሚለው ፡
በቀር ፡ ምንም ፡ አልፈለገችም ፡ ነበር ፤ አስቴ
ርም ፡ በሚያዩአት ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ሞገስ ፡ አግ
ኝታ ፡ ነበርና ።
፲፯ አርጤክስስም ፡ በነገሠ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡

አዳር ፡ በሚባለው ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ አስቴር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ተወሰደች ።
፲፯ ንጉሡም ፡ ከሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስቴርን ፡ ወደደ ÷ በዓይኑም ፡ ከደናግል ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ሞገስንና ፡ መወደድን ፡ አገኘች ፤ የመንግሥቱ
ንም ፡ ዘውድ ፡ በራስዋ ፡ ላይ ፡ አደረገ ÷ በአስ
፲፰ ጢንም ፡ ሩጌታ ፡ አነገሣት ። ንጉሡም ፡ ስለ ፡ አስ
ቴር ፡ ለባለሟሎቹና ፡ ለአገልጋዮቹ ፡ ሁሉ ፡ ሰበት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ ትልቅ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤ ለአገሮቹም ፡ ሁሉ ፡ ይቅርታ ፡ አደረገ ÷ እንደ ፡ ንጉሡም ፡ ለጋስነት ፡ መጠን ፡ ስጦታ ፡ ሰጠ ።
፲፱ ደናግሉም ፡ ዳግመኛ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ።
፳ አስቴርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳደገችበት ፡ ጊዜ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ትእዛዝ ፡ ታደርግ ፡ ነበርና ፡ መርዶክዮስ ፡ እንዳዘዛት ፡ አስቴር ፡ ወገ
፳፩ ንዋንና ፡ ሕዝብዋን ፡ አልተናገረችም ። በዚ
ያም ፡ ወራት ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ደጁን ፡ ከሚጠብቁት ፡ ከን
ጉሡ ፡ ጃንደረቦች ፡ ሁለቱ ፡ ገበታና ፡ ታራ ፡ ተቈጡ ÷ እጃቸውንም ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክ
፳፪ ስስ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ ዘንድ ፡ ፈለጉ ። ነገሩም ፡ ለመ
ርዶክዮስ ፡ ተገለጠ ÷ እርሱም ፡ ለንግሥቲቱ ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ፤ አስቴርም ፡ በመርዶክዮስ ፡
፳፫ ስም ፡ ለንጉሡ ፡ ነገረች ። ነገሩም ፡ ተመረመረ ÷ እንዲህም ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ÷ ሁለቱም ፡ በዛፍ ፡ ላይ ፡ ተሰቀሉ ፤ ያም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ በታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ የአጋጋዊውን ፡ የሐመዳቱን ፡ ልጅ ፡ ሐማን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ÷ አከበረውም ÷ ወንበ
፪ ሩንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከነበሩት ፡ አዛውንት ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ አደረገለት ። ንጉሡም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አገዘ ፡ ነበርና ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ተደ
፫ ፍተው ፡ ለሐማ ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ። መርዶክዮስ ፡ ግን ፡ አልተደፋም ÷ አልሰገደለትም ። በንጉ
ሡም ፡ በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ መር
ዶክዮስን ፡— የንጉሡን ፡ ትእዛዝ ፡ ለምን ፡ ትተ
፬ ላለፋለህ ? አሉት ። ይህንም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እየተናገሩ ፡ እርሱ ፡ ባልሰማቸው ፡ ጊዜ ፡ አይ
ሁዳዊ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ነግሮአቸው ፡ ነበርና ፡ የመ
ርዶክዮስ ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያዩ ፡
፭ ዘንድ ፡ ለሐማ ፡ ነገሩት ። ሐማም ፡ መርዶክዮስ ፡ እንዳልተደፋለት ፡ እንዳልሰገደለትም ፡ በየ ፡
፮ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ። የመርዶክዮስን ፡ ወገን ፡ ነግረውት ፡ ነበርና ፡ በመርዶክዮስ ፡ ብቻ ፡ እጁን ፡ ይጭን ፡ ዘንድ ፡ በዓይኑ ፡ ተናቀ ፡ ሐማም ፡ በአር
ጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፡ የነበሩትን ፡ የመ
ርዶክዮስን ፡ ሕዝብ ፡ አይሁድን ፡ ሁሉ ፡ ሊያ
፯ ጠፋ ፡ ፈለገ ።
በንጉሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ በአሥራ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ ከመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከኒሳን ፡ ጀምሮ ፡ በየዕለቱና ፡ በየወሩ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ እስከ ፡ አዳር ፡ ድረስ ፡ በሐማ ፡ ፊት ፡ ሩር ፡ የተባለውን ፡ ዕጣ ፡ ይጥሉ ፡ ነበር ።
፰ ሐማም ፡ ንጉሡን ፡ አርጤክስስን ፡— አንድ ፡ ሕዝብ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በመንግሥትህ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ተበትነዋል ፤ ሕጋቸውም ፡ ከሕ
ዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሕግ ፡ የተለየ ፡ ነው ÷ የንጉሡንም ፡ ሕግ ፡ አይጠብቁም ፤ ንጉሡም ፡ ይተዋቸው ፡
፱ ዘንድ ፡ አይገባውም ። ንጉሡም ፡ በፈቀድ ፡ እንዲጠፉ ፡ ይጻፍ ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ ያገቡት ፡ ዘንድ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ የንጉሡን ፡ ሥራ ፡ በሚሠሩት ፡ እጅ ፡ እመዝናለሁ ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ቀለበ
፲ ቱን ፡ ከእጁ ፡ አወለቀ ÷ ለአይሁድም ፡ ጠላት ፡ ለአጋጋዊው ፡ ለሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ ለሐማ ፡ ሰጠው ።
፲፩ ንጉሡም ፡ ሐማን ፡— ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ ነገር ፡ ታደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ ብሩም ፡ ሕዝ
ቡም ፡ ለአንተ ፡ ተሰጥቶሃል ፡ አለው ።
፲፪ በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ የንጉሡ ፡ ጸሐፊዎች ፡ ተጠሩ ፤ ከህንድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ ወዳሉ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ÷ በየአገሩ ፡ ወዳሉ ፡ ሹማምትና ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ገዢዎች ፡ እንደ ፡ ቋንቋቸው ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ቃል ፡ ሐማ ፡ እንዳዘዘ ፡ ተጻፈ ÷ በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ ታተመ ። በአሥራ ፡ ሁለ
፲፫ ተኛው ፡ ወር ፡ በአዳር ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ አይሁድን ፡ ሁሉ ÷ ልጆችንና ፡ ሽማግሌዎችን ÷ ሕፃናቶችንና ፡ ሴቶችን ÷ በአንድ ፡ ቀን ፡ ያጠፉና ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ÷ ይደመስሱም ፡ ዘንድ ÷ ምርኮአቸውንም ፡ ይዘርፉ ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤዎች ፡ በመልእክተኞች ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ተላኩ ።
(፲፬) የንጉሡ ፡ የአርጤክስስ ፡ ደብዳቤዎች ፡ እን
ዲህ ፡ ይላሉ ። ከህንድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፡ ላሉ ፡ ለደጃዝማቾችና ፡ ለራሶች ፡ ለመኳንንትም ፡ ትድ
(፲፭) ረስ ፡ ይላሉ ። እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ፡— ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ ከገዛሁ ፡ በኋላ ፡ አገሩንም ፡ ሁሉ ፡ ከገዛሁ ፡ በኋላ ፡ እነዚህን ፡ አዋጮቹ ፡ ሁሉን ፡ አዘጋጅቼ ፡ ለዘላለሙ ፡ በየዋሃት ፡ በጸጥታ ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ። መንግሥቱ ፡ የተወ
ደደ ፡ ጸጥ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሁሉን ፡ ሠራ
ርቼ ፡ ለኔ ፡ የሚታዘዝልኝ ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ድንጋጤ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ራሴን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የማደርግ ፡ በመንግሥቱ ፡ ጽናት ፡ አይደለም ፤ ደብዳቤይቱም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ትድረስ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የሚገኝ ፡ በሕዝቡም ፡ ዘንድ ፡ የሚወደድ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አደርጋ
(፲) ለሁ ፡ አለ ። በሚገባ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይህንን ፡ ማዘ
ጋጀት ፡ በምችል ፡ ገንዘብ ፡ ለመካሮች ፡ እሺ ፡ ብዬ ፡ በልቡናዬ ፡ ሳልጸጸት ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ። ከእኔ ፡ በታች ፡ ከተሾመ ፡

ወደ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ከመራን ፡ ሥርዓቱም ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ ለንጉሥ ፡ ትእዛዝ ፡ ሁለጊዜ ፡ የማይታዘዝ ፡ ሕጋችንና ፡ ሥርዓታችንንም ፡ እንቢ ፡ የሚል ፡ እስራኤል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ካሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከነገረን ፡ ከሐማ ፡ በእ
(፬) ውነት ፡ በሚገባ ፡ ተላከ ። ይህንንም ፡ ወገን ፡ ብቻውን ፡ ተለይቶ ፡ ሥርዓቱም ፡ ከሰው ፡ ሥር ዓት ፡ የተለየ ፡ ሆኖ ፡ ባዕድ ፡ ሆኖ ፡ ተለውጦ ፡ ከሕጋችንም ፡ ወጥቶ ፡ አገኘነው ። ፈቃዳቸው ንም ፡ ለመፈጸም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠራሉ ÷ መን ግሥታችንንም ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ አደረጓት ።
(፭) በሁሉ ፡ ላይ ፡ በተሾመ ፡ ከአባታችን ፡ በታች ፡ በሆነ ፡ በሐማ ፡ ደብዳቤዎች ፡ ስለ ፡ ጻፍንላችሁ ÷ ፈጽማችሁ ፡ ሳትራሩላቸው ፡ በዚች ፡ ዓመት ፡ አዳር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ሁሉንም ፡ በጠላታቸው ፡ ሰይፍ ፡ ከልጆቻቸ ውና ፡ ከሚስቶቻቸው ፡ ጋር ፡ ያጠፉአቸው ፡
(፮) ዘንድ ፡ እነሆ ፡ አዘዝን ። እንደዚሁ ፡ ታናናሹን ፡ ታላላቁንም ፡ በአንዲት ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወርዱአቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ አዘዝን ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገራችን ፡ ፈጽማ ፡ ከሥራቸው ፡ ታርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ የምታስቀሩት ፡ አይኑር ።
፲፬፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብዳቤው ፡ ቅጅ ፡ በየአገሩ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ታወጀ ።
፲፭፡ መልእክተኞቹም ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ እየቸኰሉ ፡ ሄዱ ÷ አዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ተነገረ ። ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ ሊጠጡ ፡ ተቀመጡ ፤ ከተማይቱ ፡ ሱሳ ፡ ግን ፡ ተደናገጠች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ባወቀ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ÷ ማቅም ፡ ለበሰ ፡ አመድም ፡ ነሰነሰ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ መካከል ፡ ወጣ ÷ ታላቅም ፡ የመረረ ፡ ጩኸት ፡ ጮኸ ።
፪፡ ማቅም ፡ ለብሶ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ መግቢት ፡ አይገባም ፡ ነበርና ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ በር ፡ አቀራ
፫፡ ቢያ ፡ መጣ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡ በደረሰበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ኀዘንና ፡ ጾም ፡ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ሆነ ፡ ብዙዎችም ፡ ማቅና ፡ አመድ ፡ አነጠፉ ።
፬፡ የአስቴርም ፡ ደንገጥሮችዋና ፡ ጃንደረቦችዋ ፡ መጥተው ፡ ነገሩአት ÷ ንግሥቲቱም ፡ እጅግ ፡ አዘነች ፤ ማቁንም ፡ ለውጦ ፡ ልብስ ፡ ይለብስ ፡ ዘንድ ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ሰደደችለት ፤ እርሱ ፡
፭፡ ግን ፡ አልተቀበለም ። አስቴርም ፡ ያገለግላት ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ያቆመውን ፡ አክራትዮስን ፡ ጠራች ፡ እርሱም ፡ ከጃንደረቦች ፡ አንዱ ፡ ነበረ ÷ እርስዋም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምንና ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያስታውቃት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡
፮፡ እንዲሄድ ፡ አዘዘችው ። አክራትዮስም ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ነበረችው ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡ ወጣ ።
፯፡ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ሁሉ ÷ አይሁድንም ፡ ለማጥፋት ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ ይመዝን ፡ ዘንድ ፡ የተናገረውን ፡ የብሩን ፡ ቊጥር ፡ ነገረው ። ለአስቴርም ፡ እንዲያሳያት ፡
፰፡ ለመጥፋታቸው ፡ በሱሳ ፡ የተነገረውን ፡ የአዋጁን ፡ ጽሕፈት ፡ ቅጅ ፡ ሰጠው ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ሕዝብዋ ፡ ትለምነውና ፡ ትማልደው ፡ ዘንድ ፡ እንዲነግራትና ፡ እንዲያዝዛት ፡ ነገረው ።

አክራትዮስም ፡ መጥቶ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ፱፡
ቃል ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ። አስቴርም ፡ አክራ ፲፡
ትዮስን ፡ ተናገረችው ÷ ለመርዶክዮስም ፡ እን
ዲህ ፡ የሚል ፡ መልእክት ፡ ሰጠችው ፡— የን ፲፩፡
ጉሡ ፡ ባሪያዎችና ፡ በአገሮችም ፡ የሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ቢሆን ፡ ሳይጠራ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ ወለል ፡ የሚገባ ፡ ሁሉ ÷ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ካልዘረጋለት ፡ በቀር ÷ እርሱ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ ሕግ ፡ እንዳለ ፡ ያውቃሉ ። እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ለመግባት ፡ ይህን ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ አልተጠራሁም ።
አክራትዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ቃል ፡ ለመርዶክ ፲፪፡
ዮስ ፡ ነገረው ።
መርዶክዮስም ፡ አክራትዮስን ፡— ሂድና ፡ ለአ ፲፫፡
ስቴር ፡ እንዲህ ፡ በላት ፡ አለው ፡— አንቺ ፡— በን
ጉሥ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ሆንሁ ፡ ከአይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እድናለሁ ፡ ብለሽ ፡ በልብሽ ፡ አታስቢ ።
በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ቸል ፡ ብትዪ ፡ ዕረፍትና ፡ መዳን ፡ ፲፬፡
ለአይሁድ ፡ ከሌላ ፡ ስፍራ ፡ ይሆንላቸዋል ÷ አን
ቺና ፡ የአባትሽ ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ትጠፋላችሁ ፤ ደግሞስ ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ የመጣሽው ፡ እንደዚህ ፡ ላለው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ? አስቴርም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ለመርዶክ ፲፭፡
ዮስ ፡ እንዲመልስ ፡ አዘዘችው ፡— ሄደህ ፡ በሱሳ ፡ ፲፮፡
ያሉትን ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሰብስብ ÷ ለእኔም ፡ ጹሙ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሌሊቱንና ፡ ቀኑን ፡ አትብሉም ÷ አትጠጡም ፤ እኔና ፡ ደንገጥሮቼ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ እንጾማለን ፤ ምንም ፡ እንኳ ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ ቢሆን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እገባለሁ ፤ ብጠፋም ፡ እጠፋለሁ ። መርዶክዮስም ፡ ሄዶ ፡ አስ ፲፯፡
ቴር ፡ እንዳዘዘችው ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
እግዚአብሔር ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ እያሰበ ፡ ፲፰፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመነ ። አቤቱ ÷ አቤቱ ÷ ፲፱፡
ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ በሥልጣንህ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠርህ ፡ ንጉሥ ÷ እስራኤልን ፡ ታድናቸው ፡ ዘንድ ፡
ብትወድ ፡ የሚከራከርህ ፡ የሌለ ፡ ምድርና ፡ ፳፡
ሰማይን ፡ በሰማይ ፡ በታች ፡ ያለ ፡ ድንቅ ፡ ፍጥረትንም ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ፈጥረሃልና ፤ የሁሉ ፡ ፳፩፡
ፈጣሪ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የሚከራከርህም ፡ የሌለ ፡
ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህ ። ከመናቅ ፡ እንዳይደለ ፡ በትዕ ፳፪፡
ቢትም ፡ እንዳይደለ ፡ አላዋቂ ፡ ለሆነ ፡ ለሐማ ፡
እንዳልሰግድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡ ያደረግሁት ፡ ራሴን ፡ በማኵራትም ፡ እንዳይደለ ÷ ፳፫፡
አቤቱ ÷ ሁሉን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ። የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ የሰው ፡ ክብር ፡ እንዳላደ

ርግ፡ካንተም፡ከጌታዬ፡በቀር፡ለማንም፡እንዳ
፭ ልሰግድ ። ይህንን፡ነገር፡አደረግሁት፡እንጂ፡
እስራኤልስ፡የሚድኑ፡ከሆነ፡እግሩን፡እስም፡
ዘንድ ፡ በወደደው ፡ ነበር ። ይኸንን ፡ ሥራ ፡
፮ በትዕቢት ፡ አላደረግሁትም ። በጠላትነት ፡ ተነ
ሥተውብናልና ፡ መጀመሪያ ፡ ርስትህ ፡ እስራ
ኤልንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ወድዶአልና ፡ አሁ
ንም ፡ አቤቱ ፡ ገር ፡ ንጉሥ ፡ የምትሆን ፡ የአብ
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ ወገኖችህን ፡ ይቅር ፡ በል ።
፯ ማደሪያ ፡ ሊሆንህ ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ያዳንኻ
ቸው ፡ እድሎችህ ፡ እስራኤልን ፡ ቸል ፡ አት
፰ በል ። ልመናችንንም ፡ ሰምተህ ፡ ወገኖችህን ፡
ይቅር ፡ በል ፤ አቤቱ ÷ በሕይወት ፡ ሳለን ፡ ስም
ህን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ኃዘናችንን ፡ ወደ ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ መልሰው ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ
ህንም ፡ ሰዎች ፡ አለኝታቸውን ፡ አታጥፋ ፡ አለ ።
፱ በፊታቸው ፡ ሞት ፡ ደርሶበቸዋልና ፡ እስራኤል ፡
ሁሉ ፡ ጮሁ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ በኃይ
ላቸው ፡ ተናገሩ ።
፲ ሞትን ፡ ወደ ፡ መፍራት ፡ ደርሳለችና ፡ አስቴ
ርም ፡ ሰውነትዋን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አስጠበ
፲፩ ቀች ። የተድላ ፡ የደስታ ፡ ልብስዋን ፡ አው
ልቃ ፡ የልቅሶና ፡ የኃዘንን ፡ ልብስ ፡ ለበሰች ፤
የተድላ ፡ የደስታ ፡ ሽቱም ፡ ትቀባ ፡ ስለ ፡ ነበር ፡
ራንታ ፡ በራስዋ ፡ ላይ ፡ አመድና ፡ ትቢያን ፡ ነሰ
ነሰች ፤ ሰውነትዋንም ፡ ፈጽማ ፡ አሳዘነች ÷ በጠ
ጕርዋ ፡ ሰርሚድ ፡ ጌጥ ፡ በታም ፡ ትቢያ ፡ ነሰነ
፲፪፣፲፫ ሰች ። አቤቱ ÷ ረዳት ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ነህ ፤ በአ
ንተ ፡ ቃል ፡ ሞት ፡ ደርሶብኛልና ፡ ረዳት ፡ የሌ
ለኝ ፡ ብቸኛ ፡ የሆንሁ ፡ እኔን ፡ እርዳኝ ፡ ብላ ፡
ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
፲፬ ሔር ፡ ለመነች ። እኔም ፡ ከልጅነቴ ፡ ጀምሬ ፡
ከባቶቼ ፡ ወገኖች ፡ ዘንድ ÷ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ለይተህ ፡ እስራኤልን ፡ ገንዘብ ፡
እንዳደረግሃቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ ርስት ፡ ይሆኑህ ፡
ዘንድ ፡ አባቶቻችንንም ፡ ከዘመዶቻቸው ፡ ለይ
ተህ ፡ እንዳደረግሃቸው ፡ ሰማሁ ፡ አሁንም ፡
እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ሁሉን ፡ አደረግህላቸው ።
፲፭ በፊትህ ፡ በደልን ÷ የአሕዛብን ፡ ጣዖቶች ፡ አመ
ስግነናልና ፡ በጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ ጣልኸን ።
፲፮ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ቸር ፡ ነህ ። እኛቸውን ፡ በጣዖ
ቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ አሕዛብ ፡ በጽኑ ፡ አገ
ዛዝ ፡ ገዙን ፡ እንጂ ፡ አሁንም ፡ አልተዉንም ።
፲፯ ባፍህ ፡ የሠራኸውን ፡ ሥርዓት ፡ ማደሪያህ ፡ እስ
ራኤልንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ የሚያመሰግኑህ ፡
ሰዎችንም ፡ አፋቸውን ፡ ይዘጉ ፡ ዘንድ ፡ የማደ
ሪያህ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ሥርዓት ፡ መሠዊ
፲፰ ያህንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ። ለከንቱ ፡ ጣዖት ፡
ለማድላት ፡ የአሕዛብንም ፡ አፍ ፡ ይከፍቱ ፡
ዘንድ ፡ ሥጋዊ ፡ ንጉሥንም ፡ ለዘላለሙ ፡ ያመሰ
ግኑ ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ በጣዖቱ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡
አሕዛብ ፡ ጽኑ ፡ አገዛዝ ፡ ገዙን ፡ እንጂ ፡ አሁ
፲፱ ንም ፡ አልተዉንም ። ባጸናኸው ፡ ሕግ ፡ ያሉ ፡
እስራኤልንም ፡ አሳልፈህ ፡ ለአሕዛብ ፡ አትስጣ
ቸው ፡ ምክራቸውን ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ማጥ
ፋት ፡ መልሳት ፡ እንጂ ፡ በጠላትነት ፡ የተነሣ
ብን ፡ ሐማን ፡ አጐሰቀላቸው ፡ እንጂ ፡ በመከራ
ችን ፡ ጊዜ ፡ አይሰቁብን ። አቤቱ ፡ በመከራ ፳፬፣
ችን ፡ ጊዜ ፡ አስበን ÷ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ያጸናህ ፡
ንጉሥ ፡ ፈጣሪ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ÷ እኔንም ፡
አጽናኝ ። በንጉሥ ፡ ፊት ፡ በአንደበቴ ፡ በጎ ፡ ፳፭፣
ነገርን ፡ እንድናገር ፡ አድርገኝ ÷ ፈጽሞ ፡ የተ
ጣላን ፡ ሐማንም ፡ ይጣላው ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብንም ፡ ይጠላቸው ፡
ዘንድ ÷ ልቡናውንም ፡ ሐማን ፡ ወደ ፡ መጥላት ፡
መልሰው ። እኛን ፡ ግን ፡ በሥልጣንህ ፡ አድ ፳፮፣
ነን ፡ አቤቱ ፤ ያለ ፡ አንተ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ሌላ ፡
ረዳት ፡ የሌለኝ ፡ ብቸኛ ፡ የሆንሁ ፡ እኔን ፡ እር
ዳኝ ። የኃጢአተኞችን ፡ ክብራቸውን ፡ እንድ
ጠላ ፡ ያልተገረዙ ፡ የአሕዛብንም ፡ ምንጣፍ ፡
እንድጠላ ፡ የሰውን ፡ ልቡና ፡ አንተ ፡ መርም
ረህ ፡ ታውቃለህ ። በከበርሁበት ፡ ወራት ፡ የም ፳፯፣
ታይበት ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የሚያስከብረኝ ፡
ጌጥ ፡ ደስ ፡ እንዳያሰኘኝ ፡ እንደ ፡ ደም ፡ ጨር
ቅም ፡ እንድጸየፈው ፡ በምከብርበትና ፡ በማር
ፍበትም ፡ ወራት ፡ እንዳላጌጠው ፡ መከራ
ዬን ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ። እኔ ፡ በሪያህ ፡
የሐማን ፡ ማዕድ ፡ አልበላሁም ፡ የንጉሡም ፡ ፳፰፣
መጠጥ ፡ ደስ ፡ አያሰኘኝም ፡ ከወይናቸውም ፡
አልጠጣሁም ። አቤቱ ÷ ሁሉን ፡ የምትችል ፡ ፳፱፣
የአብርሃም ፡ ፈጣሪ ÷ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለ
ኛል ፡ እንጂ ፡ ከገባሁ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ እኔን ፡ ባሪያህን ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡
አላለችም ። ተስፋ ፡ የቈረጡ ፡ የእስራኤልን ፡ ፴፣
ልመና ፡ ስማ ÷ በኛ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ካደረጉ ፡ ከአ
ሕዛብም ፡ እጅ ፡ አድነን ÷ ከምፈራውም ፡ መከራ ፡
አድነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ልመና ፩፣
ዋን ፡ በጨረሰች ፡ ጊዜ ፡ የኃዘንዋን ፡ ልብስ ፡
አወለቀች ፡ የተድላ ፡ የደስታዋን ፡ ልብስ ፡ ለበ
ሰች ÷ የምታስፈራም ፡ ሆነች ፤ ሁሉን ፡ የሚመ
ለከት ፡ የሚያድን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ለመነ
ችው ። ሁለቱን ፡ ደንገጥሮችዋን ፡ አስከትላ ፡
ሄደች ፡ ትወዳታለችና ፡ ላንዲቱ ፡ ግን ፡ ትራራ
ላት ፡ ነበር ፤ ሁለተኛዪቱ ፡ ልብስዋን ፡ ተሸክማ ፡
ትከተላት ፡ ነበር ። እርስዋ ፡ ግን ፡ በጌጡ ፡ ሁሉ ፡
ፈጽማ ፡ አጊጣ ፡ አምሮባት ፡ ነበር ÷ ወደ ፡ ወዳ
ጆችዋ ፡ እንደምትሄድ ፡ ፊትዋም ፡ የሚያበራ ፡
ሆነ ÷ ልብዋ ፡ ግን ፡ ሞትን ፡ ከመፍራት ፡ የተ
ነሣ ፡ አዝኖ ፡ ነበር ። በሩን ፡ ሁሉ ፡ ገብታ ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ደረሰች ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡
ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

ዋጋው ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሁለንተናው ፡ ዕንቁና ፡
ወርቅ ፡ ያለበት ፡ የሚያስፈራ ፡ ልብስን ፡ ለብሶ ፡
ነበር ÷ ፈጽሞም ፡ ያስፈራ ፡ ነበረ ። ፊቱም ፡
ከልቡናው ፡ ጋር ፡ ተለውጦ ፡ በዓይነ ፡ መዓት ፡

አያት ፤ ንግሥቲቱ ፣ አስቴርም ፣ ከፍርሃት ፣ የተ
ነሣ ፣ እንደ ፣ ቅጠል ፣ ጠወለገች ፣ ለመውደቅም ፣
ተፍገመገመች ÷ በፊትዋ ፣ የምትሄድ ፣ የብላቴ
ናዋ ፣ ራስንም ፣ ተደገፈች ።

እግዚአብሔርም ፣ የንጉሡን ፣ ልቡና ፣ ወደ ፣
የዋህነት ፣ መለሰው ፣ ታገሣት ፣ ከዙፋኑ ፣ ተነ
ሥቶ ፣ ስበ ፣ ከአጠገቡ ፣ አስቀመጣት ፣ በብን ፣
ቃልም ፣ ያባብላት ፣ ጀመር ፦— ያገራችን ፣ ሥር
ዓት ፣ ልዩ ፣ ነውና ፣ እንዳትሞች ፣ እኔ ፣ ወንድ
ምሽ ፣ ነኝ ፤ አስቴር ÷ ምን ፣ ሆንሽ ? አላት ።
፪ የወርቁን ፣ ዘንግ ፣ አንሥቶ ፣ በአንገትዋ ፣ ላይ ፣
አኖረው ÷ እቅፍ ፣ አድርጎ ፣ ይዞ ፦— ንገሪኝ ፣
አላት ። አንተ ፣ ድንቅ ፣ ነህና ÷ ፊትህም ፣ መፈ
ራትን ፣ የተመላ ፣ ነውና ፣ ከጌትነትህ ፣ መገለጥ ፣
የተነሣ ፣ ጌታዬ ፣ እንደ ፣ መልአክ ፣ እግዚአብ
ሔር ፣ ሆነህ ፣ በየሁ ፣ ጊዜ ፣ ልቡናዬ ፣ ደነገጠ
ብኝ ። ስትናገርም ፣ ደንግጣ ፣ እንደ ፣ ቅጠል ፣
ጠወለገች ፣ በግምባርዋ ፣ ፍግም ፣ ብላ ፣ ወደ
ቀች ። ንጉሡ ፣ ደነገጠ ፣ ሠራዊቱም ፣ ሁሉ ፣
ደነገጡ ፣ ያባብሉዋትም ፣ ጀመር ።
፫ ንጉሡም ፦— ንግሥት ፣ አስቴር ፣ ሆይ ÷ የምት
ለምኚኝ ፣ ምንድር ፣ ነው ? የምትሺውስ ፣ ምን
ድር ፣ ነው ? እስከ ፣ መንግሥቴ ፣ እኩሌታ ፣
፬ እንኳ ፣ ቢሆን ፣ ይሰጥሻል ፣ አላት ። አስቴርም ፦—
ለንጉሡ ፣ መልክም ፣ ሆኖ ፣ ቢታይ ፣ ንጉሡ ፣
ወዳዘጋጀሁለት ፣ ግብዣ ፣ ከሐማ ፣ ጋር ፣ ዛሬ ፣
፭ ይምጣ ፣ አለች ። ንጉሡም ፦— አስቴር ፣ እንዳ
ለች ፣ ይደረግ ፣ ዘንድ ፣ ሐማን ፣ አስቸኩሉት ፣
አለ ። ንጉሡና ፣ ሐማ ፣ አስቴር ፣ ወዳዘጋጀ
፮ ችው ፣ ግብዣ ፣ መጡ ። ንጉሡም ፣ በወይኑ ፣
ጠጅ ፣ ግብዣ ፣ ሳለ ፣ አስቴርን ፦— የምትሺው ፣
ምንድር ፣ ነው ? ይሰጥሻል ፤ ልመናሽስ ፣ ምን
ድር ፣ ነው ? እስከ ፣ መንግሥቴ ፣ እኩሌታ ፣
፯ እንኳ ፣ ቢሆን ፣ ይደረግልሻል ፣ አላት ። አስቴ
ርም ፣ መልሳ ፦— ልመናዬና ፣ የምሻው ፣ ነገር ፣
፰ ይህ ፣ ነው ፤ በንጉሡ ፣ ዘንድ ፣ ሞገስ ፣ አግኝቼ ፣
እንደ ፣ ሆነ ÷ ልመናዬንም ፣ ይፈጽም ፣ ዘንድና ፣
የምሻውን ፣ ያደርግ ፣ ዘንድ ፣ ንጉሡን ፣ ደስ ፣
ቢያሰኘው ÷ ንጉሡና ፣ ሐማ ፣ ወደማዘጋጅላ
ቸው ፣ ግብዣ ፣ ይምጡ ፤ እንደ ፣ ንጉሡም ፣
ነገር ፣ ነገ ፣ አደርጋለሁ ፣ አለች ።
፱ በዚያም ፣ ቀን ፣ ሐማ ፣ ደስ ፣ ብሎት ፣ በል
ቡም ፣ ተደስቶ ፣ ወጣ ፤ ነገር ፣ ግን ፣ መርዶክዮስ ፣
በንጉሡ ፣ በር ፣ ያለ ፣ መነሣትና ፣ ያለ ፣ መናወጥ ፣
ተቀምጦ ፣ ባየ ፣ ጊዜ ፣ ሐማ ፣ በመርዶክዮስ ፣
፲ ላይ ፣ እጅግ ፣ ተቈጣ ። ሐማ ፣ ግን ፣ ታግሦ ፣
ወደ ፣ ቤቱ ፣ ሄደ ፤ ልኮም ፣ ወዳጆቹንና ፣ ሚስ
፲፩ ቱን ፣ ዘሳራን ፣ አስጠራ ። ሐማም ፣ የሀብቱን ፣
ክብርና ፣ የልጆቹን ፣ ብዛት ÷ ንጉሡም ፣ ያከበረ
በትን ፣ ክብር ፣ ሁሉ ÷ በንጉሡም ፣ አዛውንትና ፣
በሪያዎች ፣ ላይ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ እንዳደረገው ፣
፲፪ አጫወታቸው ። ሐማም ፦— ንግሥቲቱ ፣ አስ
ቴር ፣ ወዳዘጋጀችው ፣ ግብዣ ፣ ከእኔ ፣ በቀር ፣
ከንጉሡ ፣ ጋር ፣ ማንንም ፣ አልጠራችም ፤ ደግሞ ፣
ነገ ፣ ከንጉሡ ፣ ጋር ፣ ወደ ፣ እርስዋ ፣ ተጠርቻ
ለሁ ። ነገር ፣ ግን ፣ አይሁዳዊው ፣ መርዶክዮስ ፣ ፲፫
በንጉሡ ፣ በር ፣ ተቀምጦ ፣ ካየሁ ፣ ይህ ፣ ሁሉ ፣
ለእኔ ፣ ምንምን ፣ አይጠቅምም ፣ አለ ። ሚስ ፲፬
ቱም ፣ ዘሳራና ፣ ወዳጆቹ ፣ ሁሉ ፦— ቁመቱ ፣
አምሳ ፣ ክንድ ፣ የሆነ ፣ ግንድ ፣ ይደረግ ÷ ነገም ፣
መርዶክዮስ ፣ ይሰቀልበት ፣ ዘንድ ፣ ለንጉሡ ፣
ተናገር ፤ ደስም ፣ ብሎህ ፣ ከንጉሡ ፣ ጋር ፣ ወደ ፣
ግብዣው ፣ ግባ ፣ አሉት ። ነገራቸውም ፣ ሐማን ፣
ደስ ፣ አሰኘው ÷ ግንዱንም ፣ አስደረገ ።

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

በዚያም ፣ ሌሊት ፣ እንቅልፍ ፣ ከንጉሡ ፣ ሸሸ ፤ ፩
የዘመኑንም ፣ ታሪክ ፣ መጽሐፍ ፣ ያመጡ ፣ ዘንድ ፣
አዘዘ ÷ በንጉሡም ፣ ፊት ፣ ተነበበ ። ደጁንም ፣ ፪
ከሚጠብቁት ፣ ከንጉሡ ፣ ጃንደረቦች ፣ ሁለቱ ፣
ገበታና ፣ ታራ ፣ እጃቸውን ፣ በንጉሡ ፣ በአርጤ
ክስስ ፣ ላይ ፣ ያነሡ ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ ፈለጉ ÷ መር
ዶክዮስ ፣ እንደ ፣ ነገረው ፣ ተጽፎ ፣ ተገኘ ። ንጉ ፫
ሡም ፦— ስለዚህ ፣ ነገር ፣ ለመርዶክዮስ ፣ ምን ፣
ክብርና ፣ በጎነት ፣ ተደረገለት ? አለ ። ንጉሡ
ንም ፣ የሚያገለግሉ ፣ ብላቴኖች ፦— ምንም ፣
አልተደረገለትም ፣ አሉት ። ንጉሡም ፦— በአ ፬
ዳራሹ ፣ ማን ፣ አለ ? አለ ። ሐማም ፣ ባዘጋጀው ፣
ግንድ ፣ ላይ ፣ መርዶክዮስን ፣ ለማሰቀል ፣ ለን
ጉሡ ፣ ይናገር ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ ንጉሡ ፣ ቤት ፣
ወደ ፣ ውጭው ፣ አዳራሽ ፣ ገብቶ ፣ ነበር ። የንጉ ፭
ሡም ፣ ብላቴኖች ፦— እነሆ ፣ ሐማ ፣ በአዳራሹ ፣
ቆሞአል ፣ አሉት ። ንጉሡም ፦— ይግባ ፣ አለ ።
ሐማም ፣ ገባ ፤ ንጉሡም ፦— ንጉሡ ፣ ሊያከብ ፮
ረው ፣ ለሚወድደው ፣ ሰው ፣ ምን ፣ ይደረግለ
ታል ? አለው ። ሐማም ፣ በልቡ ፦— ንጉሡ ፣
ከእኔ ፣ ይልቅ ፣ ማንን ፣ ያክብር ፣ ዘንድ ፣ ይወድ
ዳል ? አለ ። ሐማም ፣ ንጉሡን ፣ እንዲህ ፣ ፯
አለው ፦— ንጉሡ ፣ ያክብረው ፣ ዘንድ ፣ ለሚወ
ድደው ፣ ሰው ፣ እንዲህ ፣ ይደረግ ፤ ንጉሡ ፣ የለ ፰
በሰው ፣ የክብር ፣ ልብስ ÷ ንጉሡም ፣ የተቀመጠ
በት ፣ ፈረስ ፣ ይምጣለት ÷ የንጉሡም ፣ ዘውድ ፣
በራሱ ፣ ላይ ፣ ይደረግ ፤ ልብሱንና ፣ ፈረሱንም ፣ ፱
ከንጉሡ ፣ አዛውንት ፣ በዋነኛው ፣ እጅ ፣ ያስረ
ክቡት ፤ ንጉሡም ፣ ያክብረው ፣ ዘንድ ፣ የሚወ
ድደውን ፣ ሰው ፣ ያልብሱት ፤ በፈረሱም ፣ ላይ ፣
አስቀምጠውት ፣ በከተማይቱ ፣ አደባባይ ፣ ያሳል
ፉት ፤ በፊቱም ፦— ንጉሡ ፣ ያክብረው ፣ ዘንድ ፣
ለሚወድደው ፣ ሰው ፣ እንዲህ ፣ ይደረግለታል ፣
ተብሎ ፣ አዋጅ ፣ ይነገር ።
ንጉሡም ፣ ሐማን ፦— ፍጠን ÷ እንደ ፣ ተናገ ፲
ርኸውም ፣ ልብሱንና ፣ ፈረሱን ፣ ውሰድ ፤ በንጉ
ሡም ፣ በር ፣ ለሚቀመጠው ፣ አይሁዳዊ ፣ ለመ
ርዶክዮስ ፣ እንዲሁ ፣ አድርግለት ፤ ከተናገርኸ
ውም ፣ ሁሉ ፣ ምንም ፣ አይቀር ፣ አለው ። ሐማም ፣ ፲፩
ልብሱንና ፣ ፈረሱን ፣ ወሰደ ÷ መርዶክዮስንም ፣
አለበሰው ÷ በፈረሱም ፣ ላይ ፣ አስቀመጠው ÷
በከተማይቱም ፣ አደባባይ ፣ በፊቱ ፣ አሳለፈው ።

በፊቱም ፥— ንጉሡ ፥ ያከብረው ፥ ዘንድ ፥ ለሚ
ወድደው ፥ ሰው ፥ እንዲህ ፥ ይደረግለታል ፥ ብሎ ፥
፲፪ አዋጅ ፥ ነገረ ። መርዶክዮስም ፥ ወደ ፥ ንጉሡ ፥
በር ፥ ተመለሰ ። ሐማ ፥ ግን ፥ አዝኖና ፥ ራሱን ፥
፲፫ ተከናንቦ ፥ ቸኩሎ ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ ሄደ ። ሐማም ፥
ለሚስቱ ፥ ለዘሳራና ፥ ለወዳጆቹ ፥ ሁሉ ፥ ያገኘ
ውን ፥ ሁሉ ፥ አጫወታቸው ። ጥበበኞቹና ፥
ሚስቱ ፥ ዘሳራም ፥— በፊቱ ፥ መውደቅ ፥ የጀ
መርህለት ፥ መርዶክዮስ ፥ ከአይሁድ ፥ ወገን ፥
የሆነ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ በፊቱ ፥ ፈጽሞ ፥ ትወድቃ
፲፬ ለህ ፥ እንጂ ፥ አታሸንፈውም ፥ አሉት ። እነር
ሱም ፥ ሲናገሩት ፥ ሳሉ ፥ እነሆ ፥ የንጉሡ ፥ ጃን
ደረቦች ፥ መጡ ÷ አስቴርም ፥ ወዳዘጋጀችው ፥
ግብዣ ፥ ይመጣ ፥ ዘንድ ፥ ሐማን ፥ አስቸኰሉት ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩ ንጉሡና ፥ ሐማም ፥ ከንግሥቲቱ ፥ ከአስቴር ፥
፪ ጋር ፥ ለመጠጣት ፥ መጡ ። በሁለተኛውም ፥
ቀን ፥ ንጉሡ ፥ በወይኑ ፥ ጠጅ ፥ ግብዣ ፥ ሳለ ፥ አስ
ቴርን ፥— ንግሥት ፥ አስቴር ፥ ሆይ ÷ የምትለም
ኚኝ ፥ ምንድር ፥ ነው ? ይሰጥሻል ፤ የምትሺ
ውስ ፥ ምንድር ፥ ነው ? እስከ ፥ መንግሥቴ ፥
እኵሌታ ፥ እንኳ ፥ ቢሆን ፥ ይደረግልሻል ፥ አላት ።
፫ ንግሥቲቱም ፥ አስቴር ፥ መልሳ ፥— ንጉሥ ፥
ሆይ ÷ በአንተ ፥ ዘንድ ፥ ሞገስ ፥ አግኝቼ ፥
እንደ ፥ ሆነ ÷ ንጉሡንም ፥ ደስ ፥ ቢያሰኘው ÷
ሕይወቴ ፥ በልመናዬ ፥ ሕዝቤም ፥ በመሻቴ ፥
፬ ይሰጠኝ ፤ እኔና ፥ ሕዝቤ ፥ ለመጥፋትና ፥
ለመገደል ፥ ለመደምሰስም ፥ ተሸጠናልና ።
ባሪያዎች ፥ ልንሆን ፥ ተሸጠን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥
ዝም ፥ ባልሁ ፥ ነበር ፤ የሆነ ፥ ሆኖ ፥ ጠላቴ ፥
የንጉሡን ፥ ጉዳት ፥ ለማቅናት ፥ ባልቻለም ፥
፭ ነበር ፥ አለች ። ንጉሡም ፥ አርጤክስስ ፥ ንግሥ
ቲቱን ፥ አስቴርን ፥— ይህን ፥ ያደርግ ፥ ዘንድ ፥
በልቡ ፥ የደፈረ ፥ ማን ፥ ነው ? እርሱስ ፥ ወዴት ፥
፮ ነው ? ብሎ ፥ ተናገራት ። አስቴርም ፥— ያ ፥ ጠላ
ትና ፥ ባለጋራ ፥ ሰው ፥ ክፉው ፥ ሐማ ፥ ነው ፥
አለች ። ሐማም ፥ በንጉሡና ፥ በንግሥቲቱ ፥
፯ ፊት ፥ ደነገጠ ። ንጉሡም ፥ ተቈጥቶ ፥ የወይን ፥
ጠጅ ፥ ከመጠጣቱ ፥ ተነሣ ÷ ወደ ፥ ንጉሡም ፥
ቤት ፥ አታክልት ፥ ውስጥ ፥ ሄደ ። ሐማም ፥ ከን
ጉሡ ፥ ዘንድ ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ እንደ ፥ ታሰበበት ፥
አይቶአልና ፥ ከንግሥቲቱ ፥ ከአስቴር ፥ ሕይወ
፰ ቱን ፥ ይለምን ፥ ዘንድ ፥ ቆመ ። ንጉሡም ፥
ከቤቱ ፥ አታክልት ፥ ወደ ፥ ወይን ፥ ጠጁ ፥ ግብዣ ፥
ስፍራ ፥ ተመለሰ ፤ ሐማም ፥ አስቴር ፥ ባለችበት ፥
አልጋ ፥ ላይ ፥ ወድቆ ፥ ነበር ። ንጉሡም ፥—
ደግሞ ፥ በቤቴ ፥ በእኔ ፥ ፊት ፥ ንግሥቲቱን ፥ ይጋ
ፋታልን ? አለ ። ይህም ፥ ቃል ፥ ከንጉሡ ፥ አፍ ፥
፱ በወጣ ፥ ጊዜ ፥ የሐማን ፥ ፊት ፥ ሸፈኑት ። በንጉ
ሡም ፥ ፊት ፥ ካሉት ፥ ጃንደረቦች ፥ አንዱ ፥
ሐርቦና ፥— እነሆ ፥ ሐማ ፥ ለንጉሡ ፥ በጎ ፥ ለተ
ናገረው ፥ ለመርዶክዮስ ፥ ያሠራው ፥ ርዝመቱ ፥
አምሳ ፥ ክንድ ፥ የሆነው ፥ ግንድ ፥ በሐማ ፥ ቤት ፥
ተተክሎአል ፥ አለ ። ንጉሡም ፥— በእርሱ ፥
፲ ላይ ፥ ስቀሉት ፥ አለ ። ሐማንም ፥ ለመርዶክ
ዮስ ፥ በዘጋጀው ፥ ግንድ ፥ ላይ ፥ ሰቀሉት ፤ በዚ
ያም ፥ ጊዜ ፥ የንጉሡ ፥ ቊጣ ፥ በረደ ።

ምዕራፍ ፥ ፰ ።

፩ በዚያም ፥ ቀን ፥ ንጉሡ ፥ አርጤክስስ ፥ የአይ
ሁድን ፥ ጠላት ፥ የሐማን ፥ ቤት ፥ ለንግሥቲቱ ፥
ለአስቴር ፥ ሰጠ ። አስቴርም ፥ ለእርስዋ ፥ ምን ፥
እንደ ፥ ሆነ ፥ ነግራው ፥ ነበርና ፥ መርዶክዮስ ፥
፪ ወደ ፥ ንጉሡ ፥ ፊት ፥ ገባ ። ንጉሡም ፥ ከሐማ ፥
ያወለቀውን ፥ ቀለበቱን ፥ አወጣ ÷ ለመርዶክዮ
ስም ፥ ሰጠው ። አስቴርም ፥ በሐማ ፥ ቤት ፥ ላይ ፥
መርዶክዮስን ፥ ሾመች ።
፫ አስቴርም ፥ እንደ ፥ ገና ፥ በንጉሡ ፥ ፊት ፥ ተና
ገረች ፤ በእግሩም ፥ ላይ ፥ ወድቃ ፥ እያለቀሰች ፥
የአጋጋዊውን ፥ የሐማን ፥ ክፋትና ፥ በአይሁድ ፥
ላይ ፥ የተተነኰለውን ፥ ተንኰል ፥ ይሽር ፥ ዘንድ ፥
፬ ለመነችው ። ንጉሡም ፥ የወርቁን ፥ ዘንግ ፥ ለአ
ስቴር ፥ ዘረጋላት ፤ አስቴርም ፥ ተነሥታ ፥ በን
፭ ጉሡ ፥ ፊት ፥ ቆመችና ፥— ንጉሡን ፥ ደስ ፥ ቢያ
ሰኘው ÷ በፊቱም ፥ ሞገስ ፥ አግኝቼ ፥ እንደ ፥
ሆነ ÷ ይህም ፥ ነገር ፥ በፊቱ ፥ ቅን ፥ ቢሆን ÷ እኔም ፥
በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ ተወዳጅ ፥ እንደ ፥ ሆነ ÷ አጋ
ጋዊው ፥ የሐመዳቱ ፥ ልጅ ፥ ሐማ ፥ በንጉሡ ፥
አገር ፥ ሁሉ ፥ ያሉትን ፥ አይሁድ ፥ ለማጥፋት ፥
የጻፈው ፥ ተንኰል ፥ ይገለበጥ ፥ ዘንድ ፥ ይጻፍ ።
፮ እኔ ፥ በሕዝቤ ፥ ላይ ፥ የሚወርደውን ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥
አይ ፥ ዘንድ ፥ እንዴት ፥ እችላለሁ ? ወይስ ፥ የዘ
መዶቼን ፥ ጥፋት ፥ አይ ፥ ዘንድ ፥ እንዴት ፥ እች
ላለሁ ? አለች ። ንጉሡም ፥ አርጤክስስ ፥ ንግ
፯ ሥቲቱን ፥ አስቴርንና ፥ አይሁዳዊውን ፥ መርዶ
ክዮስን ፥— እነሆ ፥ የሐማን ፥ ቤት ፥ ለአስቴር ፥
ሰጥቻለሁ ÷ እርሱም ፥ እጆቹን ፥ በአይሁድ ፥
ላይ ፥ ስለ ፥ ዘረጋ ፥ በግንድ ፥ ላይ ፥ ተሰቀለ ።
፰ በንጉሡ ፥ ስም ፥ የተጻፈና ፥ በንጉሡ ፥ ቀለበት ፥
የታተመ ፥ አይገለበጥምና ፥ እናንተ ፥ ደግሞ ፥
ደስ ፥ የሚያሰኛችሁን ፥ በንጉሡ ፥ ስም ፥ ስለ ፥
አይሁድ ፥ ጻፉ ÷ በንጉሡም ፥ ቀለበት ፥ አትሙ ፥
አላቸው ።
፱ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ኒሳን ፥ በተባለው ፥ በመጀ
መሪያው ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በሀያ ፥ ሦስተኛው ፥
ቀን ፥ የንጉሡ ፥ ጸሐፊዎች ፥ ተጠሩ ፤ መርዶክ
ዮስም ፥ ስለ ፥ አይሁድ ፥ እንዳዘዘው ፥ ሁሉ ፥
ከህንድ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ኢትዮጵያ ፥ ድረስ ፥
በመቶ ፥ ሀያ ፥ ሰባቱ ፥ አገሮች ፥ ላሉ ፥ ሹማም
ትና ፥ አለቆች ፥ አዛውንትም ፥ ለእያንዳንዱም ፥
አገር ፥ እንደ ፥ ጽሕፈቱ ፥ ለእያንዳንዱም ፥ ሕዝብ ፥
እንደ ፥ ቋንቋው ፥ ለአይሁድም ፥ እንደ ፥ ጽሕፈ
፲ ታቸውና ፥ እንደ ፥ ቋንቋቸው ፥ ተጻፈ ። በንጉ
ሡም ፥ በአርጤክስስ ፥ ስም ፥ አስጻፈው ÷ በን
ጉሡም ፥ ቀለበት ፥ አሳተመው ፤ ደብዳቤውንም ፥
በንጉሡ ፥ ፈረስ ፥ ቤት ፥ በተወለዱት ÷ ለንጉ
ሡም ፥ አገልግሎት ፥ በተለዩ ፥ በፈጣን ፥ ፈረ

ሶች ፡ በተቀመጡ ፡ መልእክተኞች ፡ እጅ ፡ ሰደ
፱፭ ደው ። በዚያም ፡ ደብዳቤ ፡ በከተሞቹ ፡ ሁሉ ፡
የሚኖሩት ፡ አይሁድ ፡ እንዲሰበሰቡ ÷ ለሕይወ
ታቸውም ፡ እንዲቆሙ ÷ በጥል ፡ የሚነሡባቸ
ውን ፡ የሕዝቡንና ፡ የአገሩን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡
ከሕፃናቶቻቸውና ፡ ከሴቶቻቸው ፡ ጋር ፡ እንዲ
ያጠፉና ፡ እንዲገድሉ ፡ እንዲደመስሱም ÷ ምር
ኩአቸውንም ፡ እንዲዘርፉ ፡ ንጉሡ ፡ ፈቀደላ
፱፮ ቸው ። ይህም ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ በአሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡
በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ በአ
ንድ ፡ ቀን ፡ እንዲሆን ፡ ነው ።

(፩) የተጻፉ ፡ የገናናው ፡ ንጉሥ ፡ የአርጤክስስ ፡
እነዚያ ፡ መጻሕፍቶች ፡ ለኢትዮጵያና ፡ ለህንድ ፡
አገር ፡ ለመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱም ፡ አገሮች ፡ ለመኳ
ንንቱና ፡ ለሹማምቱም ፡ ይድረሱ ፡ ተድላ ፡
ደስታን ፡ በማብዛት ፡ በመራራትም ፡ ለምትረቡ
አቸው ፡ ለምትጠቅሙአቸው ፡ ለእናንተ ፡ በኛ ፡
(፪) መልክት ። ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡
ያድርጉላችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ፈጥነው ፡ ስለ ፡
(፫) ተሾሙ ፡ እነሐማ ፡ ትዕቢትን ፡ አበዙ ። የሚረቡ
አቸውን ፡ ሰዎች ፡ ይተነኵሉባቸው ፡ ዘንድ ፡
ያስባሉ ፡ እንጂ ፡ ጥጋባቸውን ፡ መታገሥ ፡ የማ
ይችሉ ፡ እነሐማ ፡ በእነርሱ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያደርጉ ፡
ዘንድ ፡ የሚወድዱ ፡ በሚገዙልን ፡ በእስራኤል ፡
(፬) ብቻ ፡ አይደለም ። ዳግመኛም ፡ አዲስ ፡ ባለወ
ጎች ፡ እንደ ፡ መሆናቸው ፡ በመታበይ ፡ ራሳቸ
ውን ፡ ያገናሉ ፡ ያከብራሉ ፤ ሁልጊዜ ፡ ሁሉን ፡
የሚመለከት ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ምስጋና ፡
ያጠፉሉ ፡ እንጂ ፡ የሰውን ፡ ምስጋና ፡ ብቻ ፡
የሚያጠፉ ፡ አይደሉም ። ኃጢአትን ፡ ከሚጠላ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ የሚያመልጡ ፡ ይመ
(፭) ስላቸዋል ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚገዙልን ፡ በመስማ
ማት ፡ ይገዙልን ፡ ያገለግሉን ፡ ዘንድ ፡ የታመና
ቸው ፡ የተዘጋጁ ፡ የብዙ ፡ ሰዎች ፡ ንጹሕ ፡
ደምን ፡ በማፍሰስ ፡ እነዚያ ፡ እነሐማ ፡ አንድ ፡
(፮) ሆኑ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ በማሰብ ። ሐሰትንም ፡ በም
ክር ፡ በጸጥታና ፡ በየውሃት ፡ የምትኖር ፡ መንግ
ሥትን ፡ አታለው ፡ የሚያስጨንቅ ፡ መከራን ፡
(፯) መከሩባቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ በማ
ሰብ ፡ ይቀራል ፡ ይኸውም ፡ ከኛ ፡ አስቀድሞ ፡
ከነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ የምንበልጥ ፡ አይደ
ለም ፡ ሥርዓቱን ፡ እንደ ፡ ተቀበልነው ፡ እንደ
(፰) ዚሁ ፡ ጸንተን ፡ ኖርን ፡ እንጂ ። በሚገባ ፡ መፍ
ረድ ፡ የማይችሉ ፡ እነሐማ ፡ የማይገባቸውን ፡
ጌትነት ፡ አግኝተዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ያለ ፡ ሥራት ፡ የተደረገውን ፡ ነገር ፡ እን
(፱) መረምራለን ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ያለ ፡ ሁከት ፡
መንግሥታችን ፡ ጸንታ ፡ የምትኖርበትን ፡ ነገር ፡
አሰብን ፤ የተገለጠውንም ፡ ፍርድ ፡ በየዋህነት ፡
(፲) እንፈርዳለን ። የመቄዶን ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ የሐ
መዳቱ ፡ ልጅ ፡ ሐማ ፡ ግን ፡ ከእውነት ፡ ነገር ፡
የወጣ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ÷ ከፋርስ ፡ ሥርዓትም ፡
የወጣ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ለኛ ፡ ቸርነት ፡ ከማድረግ ፡
እጅግ ፡ የራቀ ፡ ሆነ ። እርሱም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ (፲፩)
ሁሉ ፡ ባለሚልነትንና ፡ ሹመትን ፡ አግኝቶ ፡ ከኛ ፡
ጋር ፡ ሲኖር ፡ የተለየ ፡ ሆነ ፤ ይልቁንም ፡ አባታ
ችን ፡ እስክንለው ፡ ድረስ ፡ የመንግሥታችንም ፡
ሁለተኛ ፡ እስክንለው ፡ ከዙፋናችንም ፡ ጋር ፡
ባለሚልነትን ፡ አግኝቶ ፡ ይልቁንም ፡ ሹመትን ፡
አግኝቶ ። ኩራትን ፡ አበዛ ፡ እንጂ ፡ ዳግመኛ ፡ (፲፪)
ይህ ፡ አልበቃውም ፤ ከመንግሥታችን ፡ ያወ
ጣን ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታችንንም ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡
ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ። በሁሉ ፡ የሚጠቅ (፲፫)
መን ፡ የሚያድነንን ፡ የሚያገለግለንን ፡ መርዶክ
ዮስን ፡ ግን ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ የመንግሥታችን ፡
ተባባሪ ፡ የምትሆን ፡ አስቱርንም ፡ ነገርን ፡ በማ
ጣፈጥና ፡ በብዙ ፡ መተንኰል ፡ ከወገኖቻቸው ፡
ሁሉ ፡ ጋር ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ። በየዋ (፲፬)
ህነት ፡ እንኖራለንና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የፋርስን ፡
መንግሥት ፡ አገኘን ÷ እሱ ፡ ግን ፡ በመቄዶና
ውያን ፡ ሥርዓት ፡ ያጠፋን ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።

የሕጋቸው ፡ አነዋወር ፡ በእውነት ፡ ነው ፡ (፲፭)
እንጂ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡
እስራኤልን ፡ በኃጢአት ፡ እንዳይደሉ ፡ አገኘ
ናቸው ። በእውነት ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ገናና ፡ የሆነ ፡ (፲፮)
የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤ ከእኛ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ ለነበሩ ፡ ለአባቶቻችንና ፡ ለእኛ ፡ መን
ግሥትን ፡ ያዘጋጀ ፡ እኛንም ፡ እንደ ፡ ልቡናችን ፡
ቅንነት ፡ ከመከራ ፡ ያዳነን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡
ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ትውልዱ ፡ የአጋግ ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ (፲፯)
የሐማን ፡ ትእዛዝ ፡ የላከውንም ፡ የመጽሐፉን ፡
ቃል ፡ ባትሰሙ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ታደርጋላችሁ ።
እርሱ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ አስቦበታልና ፡ ሁሉን ፡ (፲፰)
የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥኖ ፡ ፍዳውን ፡ ስለ ፡
ከፈለው ፡ ከወገኖቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በሱሳ ፡ አገር ፡
አደባባይ ፡ ተሰቀለ ። ይህችን ፡ መጽሐፍ ፡ ዘር (፲፱)
ግታችሁ ፡ ገልጣችሁ ፡ በቦታው ፡ ሁሉ ፡ አሳዩ
አት ፡ እስራኤልንም ፡ በሥርዓታቸው ፡ ጸንተው ፡
ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ተዉአቸው ። አሥራ ፡ ሁለተ (፳)
ኛው ፡ ወር ፡ የሚሆን ፡ አዳር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡
ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስ
ከዚች ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ቀድሞ ፡ ባስጨነቋቸው ፡
በመከራቸው ፡ ወራት ፡ እርዱአቸው ። ከሁሉ ፡ (፳፩)
የሚጸና ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ጥፋታቸው ፡
ፋንታ ፡ ለተመረጡ ፡ ወገኖች ፡ ለእስራኤል ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ አደረገላቸው ። እናንተም ፡ (፳፪)
ስማችሁ ፡ እንደ ፡ ተጠራ ፡ በበዓላችሁ ፡ በተለ
የም ፡ ቀን ፡ እንደዚሁ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አድርጉ ።
አሁንም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ (፳፫)
ነገር ፡ ለሚያደርጉ ፡ ለእስራኤል ፡ ደኅንትን ፡
ይሆናል ። እኛንም ፡ ይወነጅሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሚ
ወድዱ ፡ ሰዎች ፡ የጥፋታቸው ፡ መታሰቢያ ፡
ይሆናል ። አገሩ ፡ ሁሉ ፡ በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ (፳፬)
እንዲህ ፡ ያላደረገ ፡ መንደሩም ፡ ከተማው ፡ ሁሉ ፡
በእሳትና ፡ በጦር ፡ በመዓት ፡ ይጠፋል ፤ በወፎ
ችና ፡ በአውሬዎችም ፡ ፈጽሞ ፡ ጥፋት ፡ ይደረ
ጋል ፡ እንጂ ፡ ጥፋት ፡ የሚደረግ ፡ በሰው ፡ ብቻ ፡

፲፫ አይደለም ። አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ እን
ዲበቀሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብ
ዳቤው ፡ ቅጅ ፡ በየአገሩ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
፲፬ ታወጀ ። ለንጉሥ ፡ አገልግሎት ፡ በተለዩ ፡
በፈጣን ፡ ፈረሶች ፡ የተቀመጡት ፡ መልእክተ
ኞች ፡ በንጉሥ ፡ ትእዛዝ ፡ ተርበትብተውና ፡
ቸኩለው ፡ ወጡ ፤ አዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡
ተነገረ ።
፲፭ መርዶክዮስም ፡ በሰማያዊና ፡ በነጭ ፡ ሐር ፡
የተሠራውን ፡ የንጉሡን ፡ የክብር ፡ ልብስ ፡
ለብሶ ፡ ታላቅም ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ ደፍቶ ፡
ከጥሩ ፡ በፍታና ፡ ከሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ የተሠራ ፡
መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጽፎ ፡ ከንጉሡ ፡ ፊት ፡
ወጣ ፤ የሱሳም ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ አላት ÷ እልልም ፡
፲፮ አለች ። ለአይሁድም ፡ ብርሃንና ፡ ደስታ ፡ ተድ
፲፯ ላና ፡ ክብርም ፡ ሆነ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡
አዋጅ ፡ በደረሰበት ፡ አገርና ፡ ከተማ ፡ ሁሉ ፡
ለአይሁድ ፡ ደስታና ፡ ተድላ ÷ የግብዣም ፡ ቀን ፡
መልካምም ፡ ቀን ፡ ሆነ ። አይሁድንም ፡ መፍ
ራት ፡ ስለ ፡ ወደቀባቸው ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ አይሁድ ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ አዳር ፡ በሚባለውም ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ÷
የንጉሡ ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡ ሊፈጸምበት ፡ በቃ
በረው ፡ ቀን ÷ የአይሁድ ፡ ጠላቶች ፡ ሊሠለጥ
ኑባቸው ፡ በነበረው ፡ ቀን ÷ አይሁድ ፡ በጠላቶ
ቻቸው ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥኑ ፡ ነገሩ ፡ ተገለበጠ ።
፪ አይሁድም ፡ ክፋታቸውን ፡ በሚሹት ፡ ሰዎች ፡
ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይዘረጉ ፡ ዘንድ ፡ በንጉሡ ፡
በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ በነበሩ ፡ ከተሞ
ቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተሰበሰቡ ፤ እነርሱንም ፡ መፍ
ራት ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ነበርና ፡
እነርሱን ፡ የሚቃወም ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።
፫ መርዶክዮስን ፡ መፍራት ፡ በላያቸው ፡ ስለ ፡
ወደቀ ፡ በየአገሩ ፡ የነበሩ ፡ አዛውንትና ፡ ሹማ
ምቶች ፡ አለቆችም ÷ የንጉሡንም ፡ ሥራ ፡ የሚ
፬ ሠሩቱ ፡ ሁሉ ፡ አይሁድን ፡ አገዙ ። ያ ፡ ሰው ፡
መርዶክዮስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እያለ ፡ ስለ ፡ ሄደ ፡
በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ታላቅ ፡ ሆኖ ፡ ነበርና ÷ የመር
ዶክዮስም ፡ ዝና ፡ በየአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተሰምቶ ፡
፭ ነበርና ። አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡
በሰይፍ ፡ እየመቱ ፡ ገደሉአቸው ÷ አጠፉአቸ
ውም ፤ በሚጠሉአቸውም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወደዱ ፡
፮ አደረጉባቸው ። አይሁድም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡
አምስት ፡ መቶ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፡ አጠ
፯፡፲ ፉም ። ፈርሰንዳ ÷ ደልፎን ÷ ፋስጋ ÷ ፋረዳታ ÷
፱ በርያ ÷ ሰርበካ ÷ መርመሲማ ÷ ሩፋዮስ ÷ አርሳ
፲ ዮስ ÷ ዛቡታዮስ ፡ የሚባሉትን ÷ የሐመዳቱን ፡
ልጅ ፡ የአይሁድን ፡ ጠላት ፡ አሥሩን ፡ የሐማን ፡
ልጆች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡
እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ።
፲፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ የተገደሉት ፡
ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጣ ። ንጉ
፲፪ ሡም ፡ ንግሥቲቱን ፡ አስቴርን ፡— አይሁድ ፡
በሱሳ ፡ ግንብ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሰዎችንና ፡
አሥሩን ፡ የሐማ ፡ ልጆች ፡ ገደሉ ፡ አጠፉአቸ
ውም ፤ በቀሩትስ ፡ በንጉሡ ፡ አገሮች ፡ እንዴት ፡
አድርገው ፡ ይሆን ፤ አሁንስ ፡ ልመናሽ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? ይሰጥሻል ፤ ሌላስ ፡ የምትሺው ፡
፲፫ ምንድር ፡ ነው ? ይደረጋል ፡ አላት ። አስቴ
ርም ፡— ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያሰኘው ፡ በሱሳ ፡
የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡
ትእዛዝ ፡ ነገ ፡ ደግሞ ፡ ያድርጉ ፤ አሥሩም ፡
የሐማ ፡ ልጆች ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ ይሰቀሉ ፡ አለች ።
፲፬ ንጉሡም ፡ ይህ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ አዋ
ጅም ፡ በሱሳ ፡ ተነገረ ፤ አሥሩንም ፡ የሐማን ፡
፲፭ ልጆች ፡ ሰቀሉ ። በሱሳም ፡ የነበሩ ፡ አይሁድ ፡
አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ተሰብስበው ፡ በሱሳ ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረ
ጉም ።
፲፮ የቀሩትም ፡ በንጉሡ ፡ አገር ፡ ያሉ ፡ አይሁድ ፡
ተሰብስበው ፡ ለሕይወታቸው ፡ ቆሙ ÷ ከጠላቶ
ቻቸውም ፡ ዐረፉ ፤ ከሚጠሉአቸውም ፡ ሰባ ፡
አምስት ፡ ሺህ ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበ
ዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ። አዳር ፡ በሚ
፲፯ ባለው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ይህ ፡
ተደረገ ፤ በአሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ÷
የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉ ። በሱሳ ፡
፲፰ የነበሩት ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛ
ውና ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ተሰበሰቡ ፤
በአሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ÷ የመ
፲፱ ጠጥና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉት ። ስለዚ
ህም ፡ በመንደሮችና ፡ ባልተመሸጉ ፡ ከተሞች ፡
የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡
አሥራ ፡ አራተኛውን ፡ ቀን ፡ የደስታና ፡ የመ
ጠጥ ፡ የመልካምም ፡ ቀን ÷ እርስ ፡ በርሳቸ
ውም ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉ
ታል ።
፳ መርዶክዮስም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፈ ÷ በንጉ
ሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ በቅርብና ፡
በሩቅ ፡ ወዳሉት ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ደብዳቤዎ
ችን ፡ ላከ ። በየዓመቱም ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡
፳፩ ወር ፡ አሥራ ፡ አራተኛውና ፡ አሥራ ፡ አምስተ
፳፪ ኛው ፡ ቀን ÷ አይሁድ ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ዕረ
ፍትን ፡ ያገኙበት ፡ ቀን ÷ ወሩም ፡ ከነዘን ፡
ወደ ፡ ደስታ ፡ ከልቅሶም ፡ ወደ ፡ መልካም ፡
ቀን ፡ የተለወጠበት ፡ ወር ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቁት ፡
ዘንድ ÷ የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ÷ እርስ ፡
በርሳቸውም ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበትና ፡ ለድ
ሆች ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉት ፡
ዘንድ ፡ አዘዛቸው ። አይሁድም ፡ ለመሥራት ፡
፳፫ የጀመሩትን ÷ መርዶክዮስም ፡ የጻፈላቸውን ፡
፳፬ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተቀበሉት ፤ አጋጋዊው ፡ የሐ
መዳቱ ፡ ልጅ ፡ የአይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላት ፡ ሐማ ፡

አይሁድን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተተንኵሎ ፡ ነበር ፡ ሊደመስሳቸውና ፡ ሊያጠፋቸውም ፡ ፉር ፡ የሚ
፳፭፤ ባል ፡ ዕጣ ፡ ጥሎ ፡ ነበር ። አስቴርም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ የተተነኰለው ፡ ክፉ ፡ ተንኰል ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ እንዲመለስ ÷ እርሱና ፡ ልጆቹም ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ እንዲሰቀሉ ፡ በደብዳቤው ፡ አዘዘ ።
፳፮፤ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ፉር ፡ ስም ፡ ፉሪም ፡ ተባሉ ። በዚህም ፡ ደብዳቤ ፡ ስለ ፡ ተጻፈው ፡ ቃል ፡ ሁሉ ÷ ስላዩትና ፡ ስላገ
፳፯፤፳፰፤ ኙአቸውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ አይሁድ ፡ እነዚህን ፡ ሁለት ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱና ፡ እንደ ፡ ጊዜው ፡ በየዓመቱ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ እነዚህም ፡ ቀኖች ፡ በየትውልዳቸውና ፡ በየወገናቸው ፡ በየአገራቸውም ፡ በየከተማቸውም ፡ የታሰቡና ፡ የተከበሩ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ እነዚህም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይሻሩ ÷ መታሰቢያቸውም ፡ ከዘራቸው ፡ እንዳይቈረጥ ÷ በራሳቸውና ፡ በዘራቸው ፡ ወደ ፡ እነርሱም ፡ በተጠጉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀር ፡ ሥርዓት ፡ አድርገው ፡ ተቀበሉ ።
፳፱፤ የአቢካኢልም ፡ ልጅ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርና ፡ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ይህችን ፡ ስለ ፡ ፉሪም ፡ የምትናገረውን ፡ ሁለተኛይቱን ፡ ደብዳቤ ፡ በሥልጣናቸው ፡ ሁሉ ፡ ያጸኑአት ፡ ዘንድ ፡
፴፤ ጻፉ ። ደብዳቤዎቹንም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ወዳሉ ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ በሰላምና ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡
፴፩፤ ላኩ ። እነዚህንም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ÷ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስና ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡ እንዳዘዙ ÷ ለራሳቸውና ፡ ለዘራቸውም ፡ የጾማቸውንና ፡ የልቅሶአቸውን ፡ ነገር ፡ ለማክበር ፡ እንደ ፡ ተቀበሉ ÷ በየጊዜያቸው ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡
፴፪፤ ጻፉ ። የአስቴርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ የፉሪምን ፡ ነገር ፡ አጸና ፤ በመጽሐፍም ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ በምድርና ፡ በባሕር ፡
፪፤ ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ጣለ ። የኀይሉና ፡ የብርታቱም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡም ፡ እስከ ፡ ምን ፡ ድረስ ፡ እንዳከበረው ፡ የመርዶክዮስ ፡ ክብር ፡ ታላቅነት ÷ በሜዶንና ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡
፫፤ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? አይሁዳዊውም ፡ መርዶክዮስ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ፤ በአይሁድም ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ÷ በብዙ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ÷ ለሕዝቡም ፡ መልካምን ፡ የፈለገ ÷ ለዘሩም ፡ ሁሉ ፡ በደኅና ፡ የተናገረ ፡ ነበረ ።

መርዶክዮስም ፦— ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብ ፬፤
ሔር ፡ ፈቃድ ፡ ተደረገ ። የዚያ ፡ ሕልም ፡ ጊዜው ፡ ፭፤
አላለፈምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያየሁት ፡ የሕልሚን ፡ ነገር ፡ አሰብሁ ፡ አለ ። ፈሳሽ ፡ የሆነች ፡ ፮፤
ያች ፡ ትንሽ ፡ የውኃ ፡ ምንጭ ÷ የፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ የወጣላት ፡ ብዙው ፡ ውኃም ፡ የተገኘላት ÷ ንጉሥ ፡ ያገባት ፡ ንግሥትም ፡ ያደረጋት ፡ አስቴር ፡ ናት ። እነዚያ ፡ ሁለቱም ፡ እባቦች ፡ ሐማና ፡ ፯፤
እኔ ፡ ነን ። የእስራኤልን ፡ ስም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ፰፤
የተሰበሰቡትም ፡ አሕዝብ ፡ ናቸው ። ወደ ፡ እግ ፱፤
ዚአብሔር ፡ የጮሁ ፡ ከመከራውም ፡ የዳኑ ፡ ወገኖቹ ፡ እስራኤል ፡ ናቸው ። እግዚአብሔር ፡ ወገኖቹን ፡ ከመከራው ፡ አዳናቸው ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ አዳነን ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያልተደረገ ፡ ብዙ ፡ ድንቅ ፡ ታምራትን ፡ አደረገ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሁለት ፡ ዕጣ ፡ አደረገ ፤ አንዱ ፡ ፲፤
ዕጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ የእስራኤል ፡ ዕጣ ፡ ነው ÷ ሁለተኛውም ፡ ዕጣ ፡ የአሕዛብ ፡ ነው ፤ እኛም ፡ ዕጣዎች ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚ ፲፩፤
ደረግበት ፡ ሰዓት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ደረሰ ። እግዚአብ ፲፪፤
ሔርም ፡ ወገኖቹ ፡ እስራኤልን ፡ አሰባቸው ÷ ማደሪያዎቹ ፡ እስራኤልንም ፡ ከኃጢአት ፡ አነጻቸው ። እነዚያም ፡ ቀኖች ፡ እንደዚህ ፡ ሆኑ ፡ ፲፫፤
በአዳር ፡ ወር ፡ ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛውና ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ተሰብስበው ፡ ለዘላለሙ ፡ ባለ ፡ ዘመናቸው ፡ በወገኖቹ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የሚያደርጉባቸው ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ጳጠሎሜዎስና ፡ ቀለዮጳጥራ ፡ በነገሡ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ÷ ካህንና ፡ ሌዊ ፡ ነኝ ፡ ያለው ፡ ዘሲጢዮስና ፡ ልጁ ፡ ጳጠሎሜዎስ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ከሚኖሩት ፡ አንዱ ፡ የጳጠሎሜዎስ ፡ ልጅ ፡ ሊሲማኮስ ፡ ተረጐማት ፡ ያሏትን ፡ የፉሪምን ፡ መልእክት ፡ አመጡ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ቀዳማዊ ።

በሞዓባውያንና ፡ በሚዶናውያን ፡ መንግሥት ፡ መቃብያን ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ስሙ ፡ ጲሩዳይዳን ፡ የሚባል ፡ ኃጢአትንም ፡ የሚወዳት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበር ፡ በፈረሶቹ ፡ ብዛት ፡ ከሥልጣኑ ፡ በታች ፡ በጭፍራዎቹም ፡ ጽናት ፡ ይመካ ፡ ነበር ።

፪፡ የሚያመልካቸውና ፡ የሚሰግድላቸው ፡ በሌሊት ፡ በመዓልትም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብዙ ፡ ካህናት ፡ ነበሩት ።

፫፡ እሱ ፡ ግን ፡ በልቡናው ፡ ድንቁርና ፡ እነሳቸው ፡ ጽናትና ፡ ኃይልን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።

፬፡ በልቡም ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ እነሳቸው ፡ ሥልጣንን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።

፭፡ ዳግመኛም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸው ፡ የተመኘውንም ፡ ሁሉ ፡ ሥልጣን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።

፮፡ እርሱም ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋላቸው ፡ ነበር ።

፯፡ ጣዖታቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ካህናትን ፡ ሾመ ።

፰፡ ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕት ፡ እነሳቸው ፡ እየበሉ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ጣዖቶቹ ፡ የሚበሉ ፡ አስመስለው ፡ ይነግሩት ፡ ነበር ።

፱፡ ዳግመኛ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠውተው ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ እንደነሳቸው ፡ ያተጉ ፡ ነበረ ። ዳግመኛም ፡ እነሳቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ሠውተው ፡ እንደነሳቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ያተጉ ፡ ነበር ።

፲፡ እሱ ፡ ግን ፡ በማይረባ ፡ በማይጠቅም ፡ ጣዖቱ ፡ ይታመን ፡ ነበር ።

፲፩፡ በውቀቱ ፡ ማነስና ፡ በልቡ ፡ ድንቁርና ፡ የፈጠሩት ፡ እነሳቸው ፡ የሚመግቡት ፡ እነሳቸውም ፡ የሚያነግሡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ በነፍስ ፡ በሥጋ ፡ የፈጠረው ፡ ፈጣሪውን ፡ እንዳያውቅ ፡ አማልክት ፡ ሳይሆኑ ፡ አማልክት ፡ ካላቸው ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ተፈርዶበቸው ፡ ለዘለዓለም ፡ ወደ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረውን ፡ ፈጣሪውን ፡ እሱ ፡ ከወገኖቹ ፡ ጋራ ፡ እንዳያውቅ ፡ ሰይጣን ፡ ልቡናውን ፡ አደንቁሮታልና ፡ የፈጠሩት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።

፲፪፡ መቼም ፡ መቼም ፡ ደኅንኞች ፡ አይደሉምና ፡ ሙታን ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።

፲፫፡ የሚያስታቸው ፡ የሰይጣን ፡ ሥልጣን ፡ በዚያ ፡ በጣዖቱ ፡ ምስል ፡ ያድራልና ፡ የልቡናቸውንም ፡ ፈቃድ ፡ ይነግራቸዋልና ፡ እንደ ፡ ወደዱም ፡ ይገ ልጥላቸዋልና ፡ በመኑባቸው ፡ ልቡናቸውም ፡ እንደ ፡ አመድ ፡ የሆነ ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ በሚታመኑባቸው ፡ በጣዖቶቹ ፡ ይፈረድባቸዋል ።

፲፬፡ ያሰቡትንም ፡ እንደ ፡ ፈጸመላቸው ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ያደንቃሉ ፡ እነርሳቸውም ፡ ከባሕርያቸው ፡ የተወለዱ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ እስኪሠዉ ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ የወንዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ደም ፡ እስኪያፈሱ ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ ፈቃዱን ፡ ያደርገ ፡ ለታል ።

፲፭፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለ በት ፡ እሱ ፡ መከራ ፡ ወደሚቀበልበት ፡ እንደሱ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ያወርዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰይጣን ፡ ክፉ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ለመፈጸም ፡ መሥዋዕቱን ፡ አጣጥሞላቸዋልና ፡ አላሳዘኗቸውም ።

፲፮፡ ያ ፡ ጲሩዳይዳን ፡ ግን ፡ ትዕቢተኛ ፡ ነበር ፡ በወንዶች ፡ አምሳል ፡ የተሠሩ ፡ አምሳ ፡ በሴቶች ፡ አምሳል ፡ የተሠሩ ፡ ኻያ ፡ ጣዖቶች ፡ ነበሩት ።

፲፯፡ ጥቅም ፡ በሌላቸው ፡ በነዚያ ፡ በጣዖታቱም ፡ ይመካ ፡ ነበር ፡ ጢትና ፡ ማታ ፡ መሥዋዕት ፡ እየሠዋ ፡ ፈጽሞ ፡ ያከብራቸው ፡ ነበር ።

፲፰፡ ሰዎችንም ፡ ለጣዖቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ያዛቸው ፡ ነበር ፡ እሱም ፡ ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕት ፡ ይበላ ፡ ነበር ፡ ከመሥዋዕቱ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችንም ፡ ሰዎች ፡ ያዛቸው ፡ ነበር ፡ ይልቁንም ፡ ለክፋት ፡ ይተናኰል ፡ ነበር ።

፲፱፡ የብረትና ፡ የናስ ፡ የእርሳስም ፡ ለሆኑ ፡ ተመትተው ፡ ለተሠሩ ፡ ጣዖታቱ ፡ አምስት ፡ ቤት ፡ አሠራላቸው ።

፳፡ በብርና ፡ በወርቅም ፡ አስጌጣቸው ፡ በቤቱ ፡ ዙሪያ ፡ መጋረጃ ፡ አስጋረደላቸው ፡ ድንኳንም ፡ አስተከለላቸው ።

፳፩፡ በዚያ ፡ ጠባቂዎችን ፡ ሾመላቸው ፡ የሰቡ ፡ አሥር ፡ በሮችን ፡ አሥር ፡ መሲናዎች ፡ ላሞችን ፡ የሰቡ ፡ አሥር ፡ የበግ ፡ ሙክቶችን ፡ የመሰኑ ፡ አሥር ፡ ፍየሎችን ፡ ክንፍ ፡ ካላቸው ፡ ከወፎች ፡ ጋራ ፡ ለጣዖታቱ ፡ ዘወትር ፡ ዓርባ ፡ ይሠዋላቸው ፡ ነበር ።

፳፪፡ ለሱ ፡ ግን ፡ ጣዖታቱ ፡ የሚበሉ ፡ ይመስለው ፡ ነበር ፡ አምሳ ፡ ፊቀን ፡ ወይን ፡ በዘይት ፡ የታሸ ፡ አምሳ ፡ ወጪት ፡ ስንዴን ፡ ያቀርብላቸው ፡ ነበር ።

፳፫፡ ካህናቱንም ፡ ወስዳችሁ ፡ ስጧቸው ፡ ፈጣሪዎቹ ፡ ያረድሁላቸውን ፡ ሥጋ ፡ ይብሉ ፡ ያቀረብሁላቸውንም ፡ ወይን ፡ ይጠጡ ፡ በይበቃቸውም ፡ እኔ ፡ እጨምርላቸዋለሁ ፡ አላቸው ።

፳፬፡ ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕትም ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ ያዝዝ ፡ ነበር ።

፹፩፤ እሱ ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ተንኰለ ፡ የማይሠዋም ፡ የማ
ይሰግድም ፡ እንዳለ ፡ ለይተው ፡ አውቀው ፡ ያመ
ጡት ፡ ዘንድ ፡ በፊቱም ፡ በእሳትና ፡ በሰይፍ ፡
ይቀጡት ፡ ዘንድ ፡ ገንዘቡን ፡ ይበረብሩት ፡ ዘንድ ፡
ቤቱንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉት ፡ ዘንድ ፡ ያለ
ውን ፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ይወስዱበት ፡ ዘንድ ፡ በግ
ዛቱ ፡ ሁሉ ፡ የሚገ∘በኙ ፡ ጭፍራዎቹን ፡ ላከ ።

፹፪፤ እነሳቸው ፡ ደጋጎችና ፡ ታላላቆች ፡ ናቸውና ፡
በቸርነታቸውም ፡ እኛን ፡ ፈጥረዋልና ፡ ፈጣሪ
ዎቹን ፡ ካላመለከ ፡ ለፈጣሪዎቹ ፡ መሥዋዕት ፡
ካልሠዋ ፡ ለርሱም ፡ እኔ ፡ ቅጣትና ፡ መከራን ፡
አሳየዋለሁ ።

፹፫፤ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ ባሕርንም ፡
ጨረቃና ፡ ፀሐይንም ፡ ከዋክብትንም ፡ ገና ማ
ትንና ፡ ነፋሳትንም ፡ ለኛ ፡ ምግብ ፡ ሊሆን ፡ ጽጋ
ብም ፡ ሊሆነን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንም ፡
ፈጥረዋልና ፡ እሱንም ፡ እኔ ፡ ቅጣትና ፡ መከ
ራን ፡ አሳየዋለሁ ።

፹፬፤ የማያመልኳቸው ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡
መከራ ፡ ይቀጣሉ ፡ አይራሩላቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ከነገደ ፡ ብንያም ፡ የተወለደ ፡ ስሙ ፡ መቃ
ቢስ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤

፪፤ መልከ ፡ መልካም ፡ ፈጽመውም ፡ አርበኞች ፡
የሆኑ ፡ ሦስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ በዚያች ፡ በጸሩጻይዳን ፡ ግዛት ፡ የምት
ሆን ፡ በምድያምና ፡ በሚጾን ፡ አገር ፡ መወደድ ፡
ነበራቸው ።

፫፤ በኀኛቸውም ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ እንዳዘዘ ፡ ለጸሩ
ጻይዳን ፡ ፈጣሪዎች ፡ አትሰግዱምን ፡ መሥዋዕ
ትስ ፡ አትሠዉምን ።

፬፤ እምቢ ፡ ብትሉ ፡ ግን ፡ ይዘን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
እንወስዳችኋለን ፡ ንጉሡም ፡ እንዳዘዘ ፡ ገንዘባ
ችሁን ፡ ሁሉ ፡ እናጠፋለን ።

፭፤ መልከ ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ እነዚያ ፡ ጕልማሶች ፡
እኛስ ፡ የምንሰግድለት ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡
በውስጢ ፡ ያለውንና ፡ ባሕርንም ፡ ጨረቃንና ፡
ፀሐይን ፡ ደመናትና ፡ ከዋክብትንም ፡ የፈጠረ ፡
ያባታችን ፡ ፈጣሪ ፡ አለ ፡ እኛ ፡ የምናመልከው ፡
የምናምንበትም ፡ እውነተኛ ፡ ፈጣሪ ፡ እርሱ ፡
ነው ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

፮፤ እነዚህም ፡ የንጉሡ ፡ ብላቴኖች ፡ አራት ፡ ናቸው ፡
ጋሻ ፡ ጦራቸውን ፡ የሚሸከሙ ፡ አሽከሮቻቸ
ውም ፡ መጹ ፡ ናቸው ።

፯፤ እለዚህንም ፡ ቅዱሳን ፡ ይይዟቸው ፡ ዘንድ ፡ በወ
ደዱ ፡ ጊዜ ፡ ከኛቸው ፡ አመለጡ ፡ የነካቸውም ፡
የለም ፡ እነዚያ ፡ ጕልማሶች ፡ በኃይል ፡ ፈጽሞ ፡
አርበኞች ፡ ናቸውና ፡ ጋሻ ፡ ጦራቸውን ፡ ይዘው ፡
ሄዱ ።

፰፤ ከነርሳቸውም ፡ አንቆ ፡ ግስላ ፡ የሚገድል ፡ ነበር ፡
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ዶሮ ፡ ያንቀው ፡ ነበር ።

፱፤ ከነርሳቸውም ፡ ባንዲት ፡ ደንጊያ ፡ ወይም ፡
ባንድ ፡ ጊዜ ፡ በበትር ፡ መትቶ ፡ አንበሳ ፡ የሚ
ገድል ፡ ነበር ።

፲፤ ከነርሳቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ ባንድ ፡ ሰይፍ ፡
መትቶ ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ የሚገድል ፡ ነበር ፡ ስማ
ቸው ፡ አደናቸውም ፡ እንዲህ ፡ ነበር ፡ በባቢሎ
ንና ፡ በሞዓብ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የተጠራ ፡ ነበር ።

፲፩፤ በኃይልም ፡ አርበኞች ፡ ነበሩ ፡ የነገር ፡ መወደ
ድና ፡ ደም ፡ ግባትም ፡ ነበራቸው ።

፲፪፤ ዳግመኛም ፡ የመልካቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ድንቅ ፡
ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላመለ
ኩት ፡ ሞትንም ፡ ስላልፈሩት ፡ ከሁሉ ፡ የምት
በልጥ ፡ የልቡናቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ናት ።

፲፫፤ ጭፍራዎችንም ፡ ባስፈሩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይይዟ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ የቻለ ፡ የለም ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡
እነርሳቸው ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ወዳለ ፡ ተራራ ፡ ወጥ
ተው ፡ እመለጡ ።

፲፬፤ እነዚያም ፡ ጭፍሮች ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመል
ሰው ፡ ያምባውን ፡ በር ፡ ዘጉ ፡ እነዚያን ፡ አር
በኞች ፡ መቃብያንን ፡ ካላመጣችኋቸው ፡ ከተ
ማችሁን ፡ በእሳት ፡ እናቃጥላታለን ፡ ወደ ፡ ንጉ
ሡም ፡ ልከን ፡ አገራችሁን ፡ እናጠፋለን ፡ ብለው ፡
ሕዝቡን ፡ አስፈራሯቸው ።

፲፭፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ያገሩ ፡ ሰዎች ፡ ባለጸጎችና ፡
ድኆች ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶችም ፡ እናት ፡ አባቱ ፡
የሞቱበት ፡ ልጅና ፡ ባልቴቶችም ፡ ሁሉም ፡
ወጥተው ፡ አንድነት ፡ ጮሁ ፡ አንገታቸውንም ፡
ወደ ፡ ተራራ ፡ አቀኑ ፡ እኛን ፡ አታጥፋን ፡ አገ
ራችንንም ፡ አታጥፋብን ፡ ብለው ፡ ወደነሳቸው ፡
ጮሁ ።

፲፮፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንድነት ፡ አለቀሱ ፡ ከእግዚአ
ብሔርም ፡ የተነሣ ፡ ፈሩ ።

፲፯፤ ፊታቸውን ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ መልሰው ፡ እጃ
ቸውንም ፡ ዘርግተው ፡ አንድነት ፡ ወደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለመኑ ፡ አቤቱ ፡ ትእዛዝህንና ፡ ሕግ
ህን ፡ ያፈረሱ ፡ እነዚህን ፡ ሰዎች ፡ እንበ ፡ እን
በላቸውን ።

፲፰፤ በብርና ፡ በወርቅ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ በሠራው ፡ በደ
ንጊያና ፡ በእንጨት ፡ አመነ ፡ እንጂ ፡ እኛ ፡ ግን ፡
ሕግህን ፡ ያላመነ ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡ ቃል ፡
እንሰማ ፡ ዘንድ ፡ አንወድም ፡ አሉ ።

፲፱፤ የምታድንና ፡ የምትገድል ፡ አንተ ፡ ፈጣሪው ፡
ሳለህ ፡ ራሱንም ፡ እነርሱ ፡ እንደፈጠሩት ፡ ያደ
ርጋል ፡ እርሱስ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ የሚያፈስ ፡
የሰውንም ፡ ሥጋ ፡ የሚበላ ፡ ነው ።

፳፤ እኛ ፡ ግን ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡ ፊት ፡ እናይ ፡
ዘንድ ፡ ቃሉንም ፡ እንሰማ ፡ ዘንድ ፡ አንወድም ፡
አሉ ።

፳፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ካዘገከን ፡ ወደሱ ፡ እንሄዳ
ለን ፡ ባንተ ፡ ስላመን ፡ ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡
አሳልፈን ፡ እንሰጣለን ፡ ለፈጣሪዎቹ ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ሠዉ ፡ ባለ ፡ ጊዜም ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡
ቃል ፡ አንሰማም ።

፳፪፤ ፈቃድህን ፡ ያደረጉ ፡ በሕግህም ፡ ጸንተው ፡
የኖሩ ፡ ሱላሊትና ፡ ልቡናንም ፡ የምትመረምር ፡
አቤቱ ፡ የአባቶቻችን ፡ የአብርሃም ፡ የይስሐቅ ፡

የያዕቆብ ፡ ፈጣሪ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ አንተን ፡ አመን ።

፹፫፡ የሰው ፡ ልቡና ፡ መርምረህ ፡ ኃጥኡንና ፡ ጻድቁን ፡ ትረዳዋለህ ፡ የሚሠወርህም ፡ የለ ፡ የተሸሸገውም ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ።

፹፬፡ እኛ ፡ ግን ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለንም ።

፹፭፡ ስለ ፡ ከበረ ፡ ስምህ ፡ ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡ እንሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ በምንገዛልህ ፡ ሥራ ፡ ኃይልን ፡ ጽናትን ፡ መጠጊያን ፡ ሁንን ።

፹፮፡ እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አገር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ የያዕቆብን ፡ ልመና ፡ ሰማህ ፡ አሁንም ፡ የከበርህ ፡ አምላክ ፡ እንለምንሃለን ።

፹፯፡ መልካቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡ በፈታቸው ፡ ቁመው ፡ በታይዋቸው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ የሚያስፈሩ ፡ የእሳት ፡ ሰይፎች ፡ ወርደው ፡ አንገታቸውን ፡ ቆርጠው ፡ በገደሏቸው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ደኅንኾች ፡ ሁነው ፡ ተነሡ ።

፹፰፡ የመልካቸው ፡ ደም ፡ ግበት ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ሆነ ፡ ከፀሐይም ፡ ይልቅ ፡ አበሩ ፡ ከቀደመውም ፡ ይልቅ ፡ ያማሩ ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ የልዑል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሮች ፡ አብያ ፡ ሲላ ፡ ፈንቶስ ፡ ሞተው ፡ የተነሡ ፡ እነዚህን ፡ በፈታችሁ ፡ እንዳያችሁ ፡ ከሞታችሁ ፡ በኋላ ፡ እንደዚሁ ፡ ትነሡ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ ፈታች ሁም ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ይበራል ።

፪፡ ከነዚያ ፡ ሰዎችም ፡ ጋራ ፡ ሂደው ፡ በዚያ ፡ ሰማዕትነትን ፡ ተቀበሉ ።

፫፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ለመኑ ፡ አመሰገኑ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ሰገዱ ፡ ሞት ፡ አላስፈራቸውም ፡ የንጉሡም ፡ ቅጣት ፡ አላስፈራቸውም ።

፬፡ ወደነዚያ ፡ ብላቴኖችም ፡ ሄዱ ፡ ክፋት ፡ እንደ ሌለው ፡ በግ ፡ ሆኑ ፡ እንኂ ፡ አላስፈሩዋቸውም ፡ ወደነሱም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ይዘው ፡ መቷቸው ፡ አሥረውም ፡ ገረሯቸው ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ አድርሰው ፡ በፊቱ ፡ አቆሟቸው ።

፭፡ ንጉሡም ፡ እናንተ ፡ እምቢተኞች ፡ ለፈጣሪዎቼ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠውታችሁ ፡ እንዴት ፡ አትሰግዱላቸውም ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።

፮፡ ከኃጢአት ፡ የነጹ ፡ የከበሩ ፡ የተመረጡ ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ ዋጋው ፡ ድንቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ዕንቁም ፡ የሚያበሩ ፡ እነዚያ ፡ ወንድማማቾች ፡ ሲላና ፡ አብያ ፡ ፈንቶስም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ መለሱለት ።

፯፡ ቸነፈር ፡ የሆነ ፡ ያንን ፡ ንጉሥ ፡ እኛስ ፡ ዕውቀትና ፡ ልቡና ፡ ለሌላቸው ፡ ለረከሱ ፡ ጣዖቶች ፡ አንሰግድም ፡ አንሠዋም ፡ አሉት ።

፰፡ ዳግመኛም ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ለሠራቸው ፡ ድንጋይና ፡ እንጨት ፡ ለሆኑ ፡ ልቡናና ፡ ነፍስ ፡ እውቀትም ፡ ለሌላቸው ፡ ወዳጃቸውን ፡ ለማይጠቅሙ ፡ ጠላቶቻቸውንም ፡ ለማይጐዱ ፡ ጣዖታት ፡ አንሰግድም ፡ አሉት ።

፱፡ ንጉሡም ፡ እንዲህ ፡ ለምን ፡ ታደርጋላችሁ ፡ እነሱም ፡ የሚሰድባቸውንና ፡ የሚበድላቸውን ፡ ያውቃሉና ፡ የከበሩ ፡ የሆኑ ፡ ፈጣሪዎችን ፡ ለምን ፡ ትሰድባላችሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።

፲፡ እነርሱ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸውና ፡ እኛስ ፡ እንሰድባቸዋለን ፡ አናከብራቸውም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

፲፩፡ ንጉሡም ፡ እንደሥራችሁ ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ እቀጣችኋለሁ ፡ በግርፋትና ፡ በጽኑ ፡ መከራ ፡ በእሳትም ፡ የመልካችሁን ፡ ደም ፡ ግበት ፡ አጠፋለሁ ።

፲፪፡ አሁንም ፡ ለፈጣሪዎቼ ፡ መሥዋዕት ፡ ትሰጡ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ አትሰጡ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ንገሩኝ ፡ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ በሰይፍ ፡ በግርፋት ፡ እቀጣችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።

፲፫፡ እኛስ ፡ ለረከሱ ፡ ጣዖታት ፡ መሥዋዕት ፡ አንሠዋም ፡ እንሰግድም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ፡ ንጉሡም ፡ በወፍራም ፡ በትር ፡ ይመቷቸው ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ በጅራፍ ፡ ይገርፏቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ ውስጥ ፡ አካላቸው ፡ እስኪታይ ፡ ድረስ ፡ ይሰነጥቋቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፬፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሚቀጣቸው ፡ በሚገድላቸው ፡ ገንዘብ ፡ እስኪመክር ፡ ድረስ ፡ አሥረው ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አዋሏቸው ።

፲፭፡ ወስደው ፡ ያለ ፡ ርኅራኄ ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ ጽኑ ፡ እሥራትን ፡ አሠሩዋቸው ፡ እነርሱም ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ ሦስት ፡ ሌሊትና ፡ ሦስት ፡ መዓልት ፡ ተቀመጡ ።

፲፮፡ ከዚህ ፡ ከሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ አዋጅ ፡ ነጋሪ ፡ ይዘር ፡ ዘንድ ፡ መከሮችና ፡ መኳንንቶች ፡ ያገር ፡ ሽማግሌችና ፡ ሹማምንቱ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲፯፡ ንጉሡ ፡ ጲሩጳይዳንም ፡ ባደባባይ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ እነዚያን ፡ የከበሩ ፡ ሲላና ፡ አብያን ፡ ፈንቶስንም ፡ ያመጧቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ የቆሰሉና ፡ የታሠሩ ፡ ሁነው ፡ በፊቱ ፡ ቆሙ ።

፲፰፡ ንጉሡም ፡ ይኸንን ፡ ሦስቱን ፡ ቀን ፡ ስትቀመጡ ፡ በውኑ ፡ የተመለሳችሁት ፡ መመለስ ፡ አለን ፡ ወይስ ፡ እናንተ ፡ በቀደመው ፡ ክፋታችሁ ፡ አላችሁን ፡ አላቸው ።

፲፱፡ የከበሩ ፡ እነዚያ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጭፍራዎችም ፡ እኛስ ፡ የጨከንን ፡ ኃጢአትና ፡ ክፋትን ፡ የተመላ ፡ አንተ ፡ የምታመልከውን ፡ ጣዖትን ፡ እናመልክ ፡ ዘንድ ፡ እሺ ፡ አንልም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

፳፡ ያም ፡ ወንጀለኛ ፡ ተቆጥቶ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ቦታ ፡ ያቆማቸው ፡ ዘንድ ፡ ቀኖስላቸውንም ፡ ያድሱት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ደማቸው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፈሰሰ ።

፳፩፡ ዳግመኛም ፡ በጭራሮ ፡ መብራት ፡ ያቃጥሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ሥጋቸውም ፡ ያር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አሽከሮቹም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጋህ ፡ አንተ ፡ ተናገር ፡ ቅጣታችንን ፡ በምታ

በዛብን ፡ መጠን ፡ ዋጋችን ፡ ይበዛል ፡ አሉት ።
፲፱፡ ዳግመኛም ፡ ሥጋቸውን ፡ ከአጥንታቸው ፡ ጋራ ፡ ፈጽመው ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ምግባቸውን ፡ ሳይበሉ ፡ ክፉ ፡ አውሬዎች ፡ የሆኑ ፡ ድብና ፡ ነብር ፡ አንበሳም ፡ አምጥተው ፡ ይሰዱባቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፫፡ አውሬዎች ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎችንም ፡ አውሬዎቹን ፡ ይሰዱባቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እነርሳቸውም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ የከበሩ ፡ እነዚያን ፡ ሰማዕታትንም ፡ የግርግሪት ፡ አሠሩዋቸው ፡ ዳግመኛም ፡ ተተንኩለው ፡ ካስማ ፡ መትተው ፡ አሠሩዋቸው ።
፳፬፡ እነዚያም ፡ አውሬዎች ፡ እያገሡ ፡ በላያቸው ፡ ተወረወሩ ፡ ወደ ፡ ሰማዕታቱም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እጅ ፡ ነሥተው ፡ ሰገዱላቸው ።
፳፭፡ እያገሡ ፡ ወደጠባቂዎቻቸው ፡ ተመለሱ ፡ ጠባቂዎቻቸውንም ፡ አስፈሯቸው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ እስኪያደርሷቸው ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ወሰዷቸው ።
፳፮፡ በዚያም ፡ ከወንጀለኞች ፡ ሠራዊት ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ።
፳፯፡ ንጉሡ ፡ ዙፋኑን ፡ ትቶ ፡ እስኪሸሽ ፡ ድረስ ፡ በፍርሃት ፡ አንዱ ፡ ባንዱ ፡ ላይ ፡ ተጨናንቀው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተሸበሩ ፡ አውሬዎቹንም ፡ በጭንቅ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ማደሪያቸው ፡ ወሰዱዋቸው ።
፳፰፡ የሲላና ፡ የአብያ ፡ የፈንቶስ ፡ ሁለቱ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ መጥተው ፡ ካሠሩዋቸው ፡ እሥራት ፡ ፈትተው ፡ እነዚህ ፡ ተጠራጣሪና ፡ ወንጀለኞች ፡ እንዳያገኙን ፡ ኑ ፡ እንሽሽ ፡ አሏቸው ።
፳፱፡ እነዚያም ፡ ሰማዕታት ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ለምስክርነት ፡ ካቆምን ፡ በኋላ ፡ እንሸሽ ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ አይደለም ፡ እናንተ ፡ ፈርታችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሸሽታችሁ ፡ ሂዱ ፡ ብለው ፡ መለሱላቸው ።
፴፡ እነዚያም ፡ ታናናሽ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ እኛም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ እንቆማለን ፡ ብትሞቱም ፡ እኛ ፡ አብረን ፡ እንሞታለን ፡ አሉ ።
፴፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ በጌትነቱ ፡ አዳራሽ ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ ሁኖ ፡ እነዚህ ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ እንደተፈቱ ፡ አምስቱም ፡ ወንድማማቾች ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ እንደቆሙ ፡ አየ ፡ ጭፍራዎችን ፡ የሚሠሩ ፡ የሚቀጡ ፡ እነዚያ ፡ አለቆች ፡ ወንድሞቻቸው ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ጠይቀው ፡ ለንጉሡ ፡ ነገሩት ፡ ንጉሡም ፡ ተቆጥቶ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እሪያ ፡ ጮኸ ።
፴፪፡ ንጉሡም ፡ አምስቱን ፡ ወንድማማቾች ፡ ሁሉ ፡ በሚቀጣቸው ፡ ገንዘብ ፡ እስኪመክር ፡ ድረስ ፡ ይዘው ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ ይጨምሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ በተፈለፈለ ፡ ግንድ ፡ ያለ ፡ ርኅራኄ ፡ ጽኑ ፡ እሥራትን ፡ አሥረው ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ አኖሯቸው ።
፴፫፡ ንጉሡ ፡ ጲሩጳይዳንም ፡ እለዚህ ፡ የሳቱ ፡ ጐል ማሶች ፡ አደከሙኝ ፡ የነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ልቡና ቸው ፡ ምን ፡ ይጸና ፡ የሥራቸውም ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡ ኃይላቸው ፡ ጽናት ፡ ነው ፡ ይመለሳሉ ፡ ብል ፡ ልቡናቸውን ፡ ያከፋሉ ።
፴፬፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ ፍዳውን ፡ አመጣባቸዋለሁ ፡ አርሮ ፡ አመድ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሥጋቸውንም ፡ በእሳት ፡ አቃጥላለሁ ፡ ነፋስ ፡ ይወስዳቸው ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ የሥጋቸውን ፡ አመድ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ እበትናለሁ ፡ አለ ።
፴፭፡ ይኸንንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ቆይቶ ፡ እነዚያን ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ያመጧቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፡ በታላቁ ፡ ጉድጓድ ፡ ምድጃ ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡ ያነዱ ፡ ዘንድ ፡ እሳቱን ፡ የሚያናድድና ፡ ድስት ፡ የሚያፈሉበት ፡ የተንኰል ፡ ሥራን ፡ ስቡንና ፡ እንዶድን ፡ የባሕር ፡ አረፋና ፡ መጫን ፡ ድኙንም ፡ በውስጡ ፡ ይጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፴፮፡ በጉድጓዱም ፡ ያለ ፡ እሳት ፡ በነደደ ፡ ጊዜ ፡ መልክተኛቹ ፡ ያዘገከንን ፡ አደረግን ፡ የሚጨመረውን ፡ ሰው ፡ ስደድ ፡ ሲሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ሄዱ ።
፴፯፡ ተቀብለውም ፡ በእሳቱ ፡ ጉድጓድ ፡ ይጥሏቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ብላቴኖቹም ፡ ንጉሡ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እሳቱ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰጡ ።
፴፰፡ መላእክትም ፡ የጣሉዋቸው ፡ ሰዎች ፡ ሲያዩ ፡ ተቀብለው ፡ ነፍሳቸውን ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃም ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ አሉበት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ወደ ፡ ሚገኝበት ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ ወሰዷቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ያም ፡ ወንጀለኛ ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ቢየ ፡ ጊዜ ፡ አመድ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ሥጋቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ በነፋስም ፡ ይበትኗቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እሳቱ ፡ ግን ፡ ከሬሳቸው ፡ ወገን ፡ የሬሳውን ፡ ጠጕር ፡ ያቃጥል ፡ ዘንድ ፡ አልቻለውም ፡ ከጕድጓዱም ፡ አወጧቸው ።
፪፡ ዳግመኛም ፡ ከጧት ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በላያቸው ፡ እሳት ፡ አነደዱ ፡ አላቃጠላቸውም ፡ አሁንም ፡ ሬሳቸውን ፡ ኑ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ እንጣለው ፡ አሉ ።
፫፡ ንጉሡም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ጣሏቸው ፡ ምንም ፡ ታላላቅ ፡ ደንጊያዎችንና ፡ የብረት ፡ ጕልቻዎችን ፡ አህያ ፡ በመዘውር ፡ የሚፈጭበትን ፡ ወፍጮ ፡ ጨምረው ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ቢጥሏቸው ፡ ባሕሩ ፡ ያሰጠማቸው ፡ ማስጠም ፡ የለም ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ፡ አድሮባቸዋልና ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ዋኙ ፡ እንጂ ፡ አልሰጠሙም ፡ በተተንኰለባቸው ፡ ተንኰል ፡ ሁሉ ፡ እነሳቸውን ፡ ማጥፋት ፡ ተሳነው ።
፬፡ ከሕይወታቸውም ፡ ይህ ፡ ሞታቸው ፡ አድክሞኛልና ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ሬሳቸውን ፡ ለአውሬዎች ፡ ልጣል ፡ እንጂ ፡ ምን ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።
፭፡ ብላቴኖቹም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ አሞሮችና ፡ አውሬዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ አልነኩትም ፡

ወሮችና ፡ አሞሮች ፡ በፀሐይ ፡ ከመቃጠል ፡ በክ
ንፋቸው ፡ ጋርደዋቸው ፡ ያምስቱ ፡ ሰማዕታት ፡
ሬሳቸው ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።
፮፡ በዩዋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ሰውነታቸው ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ አበራ ፡ ብርሃን ፡ ድንኳኑን ፡ እንዲከብ ፡
መላእክትም ፡ ሬሳቸውን ፡ ከበቡት ።
፯፡ ምክርን ፡ መከረ ፡ የሚያደርገውን ፡ አጣ ፡ ከዚ
ህም ፡ በኋላ ፡ መቃብር ፡ ቆፍሮ ፡ ያምስቱን ፡
ሰማዕታት ፡ ሬሳቸውን ፡ ቀበረ ።
፰፡ ያንንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ የዘነጋ ፡ ንጉሥ ፡
ሌሊት ፡ ባልጋ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ አምስቱ ፡ ሰማዕ
ታት ፡ ተቆጥተው ፡ ሰይፋቸውን ፡ ይዘው ፡
ሌሊት ፡ በፊቱ ፡ ቁመው ፡ ታዩት ።
፱፡ ሌሊት ፡ በወንጀል ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ የገቡ ፡ መስሎ
ታልና ፡ ከእንቅልፉ ፡ በነቃ ፡ ጊዜ ፡ ፈርቶ ፡ ከእ
ልፍኝ ፡ ወደ ፡ አዳራሽ ፡ ይሸሽ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ፡
የወነጀሉትም ፡ መሰለው ፡ የሚገድሉት ፡ መስ
ሎታልና ፡ ፈርቶ ፡ ጉልበቱ ፡ ተንቀጠቀጠ ።
፲፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጌቶቹ ፡ ምን ፡ ትወዳላችሁ ፡
እኔስ ፡ ምን ፡ ላድርግላችሁ ፡ አለ ።
፲፩፡ በእሳት ፡ አቃጥለህ ፡ የገደልከን ፡ እኛንም ፡ በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝህ ፡ እኛ ፡ አይ
ደለምን ፡ ብለው ፡ መለሱለት ፡ ስላመንበት ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ሰውነታችንን ፡ ጠብቆናልና ፡ እኛን ፡
ማጥፋት ፡ ተሳነህ ፡ በሱ ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ አይጠፋ
ምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግ
ባውና ፡ ያመንበት ፡ እኛም ፡ በመከራው ፡ አላ
ፈርንም ።
፲፪፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ቅጣት ፡ እንዲያገኘኝ ፡ አላወቅ
ሁምና ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ስላደረግሁበችሁ ፡ ፈንታ ፡
ምን ፡ ዋጋ ፡ ልስጣችሁ ።
፲፫፡ ሰውነቱን ፡ በሞት ፡ እንዳትወስዱ ፡ በሕይወት ፡
ሳለሁ ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ እንዳታወርዱኝ ፡ አሁ
ንም ፡ የምሰጣችሁን ፡ ዋጋ ፡ ለዩልኝ ።
፲፬፡ እኔ ፡ በድያችኋለሁና ፡ ያባታችሁ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ሕግ ፡ ርኅራኄ ፡ ስለሆነ ፡ ኃጢአቴን ፡
ይቅር ፡ በሉኝ ፡ አላቸው ።
፲፭፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰማዕታት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡
ስላደረግሁብን ፡ ፈንታ ፡ እኛስ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡
አንከፍልህም ፡ በነፍስ ፡ ፍዳ ፡ የሚያመጣ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነውና ፡ ፍዳንስ ፡ የሚከፍልህ ፡ ፈጣ
ሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ።
፲፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለውቀትህ ፡ ማነስና ፡ ስለ ፡ ልቡ
ናህ ፡ ድንቁርና ፡ እኛ ፡ ደኅንኞች ፡ እንደሆንን ፡
ተገልጠን ፡ ታየንህ ፡ እኛንስ ፡ የገደልከን ፡ መስ
ሎህ ፡ ደኅንነትን ፡ አዘጋጀህልን ።
፲፯፡ የጣዖቶችህ ፡ ካህናትና ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለባት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ትወዳርላችሁ ።
፲፰፡ ለምታመልኳቸው ፡ እንደ ፡ ምራቅ ፡ የተናቃ
ችሁ ፡ ስትሆኑ ፡ ለፈጠራችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መስገድ ፡ ትታችሁ ፡ ለምትሰግዱላቸው ፡ ለጣዖ
ቶችህና ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ከለመናር ፡ ወደ ፡
መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔ
ርንም ፡ አታውቁም ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ታይ
ታችሁ ፡ ነገ ፡ የምትጠፉ ፡ አይደላችሁምን ፡
ብለው ፡ መለሱለት ።
፲፱፡ ንጉሡም ፡ የወደዳችሁትን ፡ ሁሉ ፡ አደርግላ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ታገዘኖላችሁ ፡ ብሎ ፡
መለሰላቸው ።
፳፡ ወደ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ እንዳትገባ ፡ ራስህን ፡
ለማዳን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የምናስተምርህ ፡ ራሳች
ንን ፡ ለማዳን ፡ አይደለም ።
፳፩፡ ጣዖቶቻችሁ ፡ ልቡናና ፡ ነፍስ ፡ ዕውቀት ፡ የሌ
ላቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ የሠራቸው ፡ ብርና ፡
ወርቅ ፡ ደንጊያና ፡ እንጨት ፡ ናቸውና ።
፳፪፡ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ አይገድሉም ፡ አያድኑም ፡
ወዳጃቸውን ፡ አይጠቅሙም ፡ ጠላታቸውን ፡
አይጐዱም ፡ አያዋርዱም ፡ አያከብሩም ፡ በለ
ጋጋ ፡ አያደርጉም ፡ አያደኽዩም ፡ ክሰው ፡ አንዱ ፡
ይድን ፡ ዘንድ ፡ በማይወዱ ፡ በአጋንንት ፡ ሥል
ጣን ፡ እናንተን ፡ ያስታሉ ፡ እንጂ ፡ አይነቅሉም ፡
አይተክሉም ።
፳፫፡ እናንተ ፡ የሠራችኋቸው ፡ ስትሆኑ ፡ እነርሳቸው ፡
የፈጠሩዋችሁ ፡ የሚመስሏችሁ ፡ እናንተ ፡ ልበ ፡
ደንቆሮዎች ፡ ይልቁንም ፡ እንደናንተ ፡ ያሉት ፡
ሰዎች ፡ ከሞት ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ አይወዱም ።
፳፬፡ የሰይጣናትና ፡ የአጋንንት ፡ ሥልጣን ፡ አድሮባ
ቸዋልና ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ውስጥ ፡ ያሰጥማ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንደወደዳችሁ ፡ ነገርን ፡ ይመል
ሱላችኋል ።
፳፭፡ አንተ ፡ ግን ፡ ይኸንን ፡ ስሕተትህን ፡ ትተህ ፡
ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልከው ፡
ነፍሳችንን ፡ እንጠቅማት ፡ ዘንድ ፡ ይኸም ፡ ስለ
ሞትን ፡ ፈንታ ፡ ዋጋችን ፡ ይሁን ፡ አሉት ።
፳፮፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ደንግጦ ፡ ፈጽሞ ፡ ያደንቅ ፡ ነበር ፡
አምስቱም ፡ ሁሉ ፡ ሰይፋቸውን ፡ መገዘው ፡
ታይተው ፡ ታልና ፡ ፈራ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰገ
ደላቸው ።
፳፯፡ እንግዲህስ ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ ሙታን ፡ ከሞቱ ፡
በኋላ ፡ በውነት ፡ እንዲነሡ ፡ አወቅሁ ፡ እኔስ ፡
ልሞት ፡ ጥቂት ፡ ብቻ ፡ ቀርቶኝ ፡ ነበር ።
፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከዚያ ፡ ከንጉሡ ፡ ፈት ፡ ተሠ
ወሩ ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ወዲያ ፡ ፈጽሞ ፡ ትዕቢ
ተኛ ፡ የሚሆን ፡ ያ ፡ ጻሩጻይዳን ፡ ሬሳቸውን ፡
ማቃጠል ፡ ተወ ።
፳፱፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ አስተውታልና ፡ በጣዖቶቹና ፡
በልቡናው ፡ ስሕተት ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ፡ የፈ
ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በአምልክ ፡ መከ
ተል ፡ እስኪተዉ ፡ ድረስ ፡ እንደርሱ ፡ ያሉ ፡
ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ አሳተ ፡ እንጂ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡
የሳተ ፡ አይደለም ።
፴፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸው
ንም ፡ ለአጋንንት ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የማይወደው ፡ መዳራትን ፡ ሁከትን ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ አባታቸው ፡ ሰይጣን ፡ ያስተማራ
ቸው ፡ የልቡናቸው ፡ ፈቃድ ፡ የሚሆን ፡ መዳ
ራትና ፡ ሁከትን ፡ ይሠራሉ ፡ እንጂ ።

፴፩፡ እናታቸውን ፡ ያገባሉ ፡ አክስቶቻቸውንና ፡ እቶ
ቻቸውንም ፡ ያገሰቀላሉ ፡ ይህንን ፡ ያደፈ ፡
ሥራ ፡ የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ እየሠሩ ፡ ሰውነ
ታቸውን ፡ ያገሰቀላሉ ፡ ሰይጣን ፡ የነዚያን ፡
ጠማሞች ፡ ሰዎች ፡ ልቡናቸውን ፡ አጥንቶታ
ልና ፡ አንመለስም ፡ አሉ ።

፴፪፡ ፈጣሪውን ፡ የማያውቅ ፡ ያ ፡ ጸሩጻይዳን ፡ ግን ፡
ፈጽሞ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ነበር ፡ በጣዖቶቹም ፡
ይመካ ፡ ነበር ።

፴፫፡ እግዚአብሔር ፡ በሕግ ፡ በአምልኮ ፡ ለማያው
ቁት ፡ ሰዎች ፡ መንግሥትን ፡ እንዴት ፡ ይሰ
ጣል ፡ ቢሉ ፡ በንስሐ ፡ ፈጽመው ፡ ወደርሱ ፡
ይመለሱ ፡ እንደሁ ፡ ይፈትናቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡
ነው ።

፴፬፡ እነሱ ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ በንስሐ ፡ ቢመለሱ ፡
ይወዳቸው ፡ ነበር ፡ መንግሥታቸውንም ፡ ይጠ
ብቅ ፡ ነበር ፡ እምቢ ፡ ቢሉ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡
በእሳት ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ ይቀጣቸዋል ።

፴፭፡ ንጉሥ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ጌትነቱ ፡ ገናናነት ፡ ፈጣ
ሪው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሊፈራው ፡ ይገባው ፡
ነበር ፡ ዳኛም ፡ እንደ ፡ ግዛቱ ፡ ገናንነት ፡ በጎ ፡
ፍርድ ፡ እየፈረደ ፡ ለፈጣሪው ፡ ሊገዛ ፡ ይገባ ፡
ነበር ።

፴፮፡ ሽማግሌችና ፡ አለቆችም ፡ ራቅ ፡ ማሠሪያዎ
ችንና ፡ ጥቃቅን ፡ ነገሥታትም ፡ እንደ ፡ ጌትነታ
ቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ለፈጣሪያቸው ፡ ሊታዘዙ ፡
ይገባ ፡ ነበር ።

፴፯፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡
ጌታ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ የሚያደኸይ ፡ ባለጸጋ ፡ የሚ
ያደርግ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡
ስለሌለ ፡ የሚያከብርና ፡ ያሚያዋርድ ፡ እሱ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ከስላው ፡ አርበኞች ፡ አንዱ ፡ አርበኛ ፡ ከራ ፡
በንዲት ፡ ማንካ ፡ ድኝ ፡ ከእግሩ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ራሱ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰውነቱ ፡ እንዲ
ያብዋ ፡ አደረገው ፡ በንዲት ፡ ፈሬ ፡ ሞተ ።

፪፡ ዳግመኛም ፡ ከኃይለኝነቱ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የብ
ረት ፡ አልጋ ፡ ያሠራ ፡ ኪራም ፡ ከራ ፡ እሱንም ፡
እግዚአብሔር ፡ በሞት ፡ ሸሸገው ።

፫፡ ዳግመኛም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ያለኔ ፡ ሌላ ፡ ንጉሥ ፡
የለም ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ፀሐይን ፡ የማወጣ ፡
ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ከራ ፡ ከተዕቢቱም ፡
ብዛት ፡ የተነሣ ፡ እንዲህ ፡ አለ ።

፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ከሰው ፡ ለይቶ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰደደው ፡ የፈጠረው ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እስኪያውቅ ፡ ድረስ ፡
ዕድሉንም ፡ ከሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡
አውሬዎች ፡ ጋራ ፡ አደረገው ።

፭፡ በአምልኮ ፡ ባወቀውም ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡
መንግሥቱ ፡ መለሰው ፡ ተደፋፍሮ ፡ በፈጠረው ፡
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ከርቶ ፡ መሬት ፡ ያልሆነ ፡
ማነው ።

ሕጉን ፡ ሥርዓቱንስ ፡ አፍርሶ ፡ መሬት ፡ ያልዋ ፮፡
ጠችው ፡ ማነው ።

ጸሩጻይዳን ፡ አንተም ፡ በፈጣሪህ ፡ ላይ ፡ ትከራ ፯፡
ዘንድ ፡ ትወዳለህ ፡ አንተም ፡ ዳግመኛ ፡ ከትዕ
ቢተህ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ እነሳቸው ፡ ያጠፋህ ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ መቃብርም ፡ ያወርድህ ፡ ዘንድ ፡
አለህ ።

ዳግመኛም ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨትና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳ ፰፡
ለበት ፡ የጨለማ ፡ ፍጻሜ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ ከገቡም ፡ በኋላ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ መውጫ ፡
ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ጕድጓድ ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ያወርድህ ፡ ዘንድ ፡ አለህ ።

አንተስ ፡ እንዳንተ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ የዚህን ፡ ፱፡
ዓለም ፡ ኑሮ ፡ እንደ ፡ ተዉ ፡ እንደ ፡ ትዕቢተኞች ፡
ነገሥታት ፡ ነገ ፡ የምትሞት ፡ የምትፈርስ ፡ ሰው ፡
ነህ ።

እኛስ ፡ አንተ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ ነህ ፡ እግዚአ ፲፡
ብሔር ፡ ግን ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ አንተንም ፡
የፈጠረ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለህም ፡
እንላልን ።

እርሱ ፡ ትዕቢተኞችን ፡ ያዋርዳቸዋል ፡ የተዋረ ፲፩፡
ዱትን ፡ ያከብራቸዋል ፡ እርሱ ፡ ለደከመ ፡ ሰዎች ፡
ድናትን ፡ ይሰጣቸዋል ።

እርሱ ፡ ደኅነኞችን ፡ ይገድላል ፡ እርሱ ፡ በመቃ ፲፪፡
ብር ፡ ተቀብረው ፡ መሬት ፡ የሆኑትን ፡ የሞቱ
ትን ፡ ሰዎች ፡ ያስነሣቸዋል ።

በሮችንም ፡ ከኃጢአት ፡ አገዛዝ ፡ በሕይወት ፡ ፲፫፡
ነፃ ፡ ያወጣቸዋል ።

ጸሩጻይዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ጥቅም ፡ በሌላቸው ፡ ፲፬፡
በረከሱ ፡ ጣዖቶችህ ፡ ለምን ፡ ትመካለህ ።

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ ታላ ፲፭፡
ላቅ ፡ ባሕርንም ፡ ፈጠረ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡
ፈጠረ ፡ ዘመኖችንም ፡ አዘጋጀ ።

ሰው ፡ ወደ ፡ እርሻው ፡ ይሰማራል ፡ እስኪመ ፲፮፡
ሽም ፡ ድረስ ፡ ሲያርስ ፡ ይውላል ፡ የሰማይ ፡
ከዋክብትም ፡ በቃሉ ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።

ሁሉንም ፡ በሰማይ ፡ ይጠራቸዋል ፡ እግዚአብ ፲፯፡
ሔር ፡ ሳያውቀው ፡ የሚደረግ ፡ ነገር ፡ የለም ።

ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ያመሰ ፲፰፡
ግኑ ፡ ዘንድ ፡ የሰማይ ፡ መላእክትን ፡ እርሱ ፡
አዘዘ ፡ መላእክትም ፡ ሕይወትን ፡ ወደሚወርሱ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይላካሉ ።

አገልጋይ ፡ የሆነ ፡ ሩፋኤል ፡ ወደ ፡ ጦቢት ፡ ተላከ ፡ ፲፱፡
ጠብያንም ፡ በራጉኤል ፡ አገር ፡ ከሞት ፡ አዳ
ነው ።

ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ የኢሎፍሊን ፡ ሰዎች ፡ በሚ ፳፡
ያጠፋቸው ፡ ገንዘብ ፡ ልብ ፡ ያስደርገው ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ጌዴዎን ፡ ተላከ ፤ እስራኤልንም ፡ የኤር
ትራን ፡ ባሕር ፡ ባሻገራቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡
ወደ ፡ ሙሴ ፡ ተላከ ።

እግዚአብሔር ፡ ብዙ ፡ መራቸው ፡ ብሏልና ፡ ከነ ፳፩፡
ርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ልዩ ፡ ጣዖት ፡ አልነበረም ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ወዳለ ፡ አገመራም ፡ አወጣቸው ። ፳፪፡
የኩዳዱንም ፡ እህል ፡ መገባቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ወዲ ፳፫፡

ቸዋልና ፡ እንደ ፡ ደንጊያ ፡ የጸናውን ፡ ማር ፡ መግበ ፡ ተከባከባቸው ።

፶፬፡ አንተም ፡ ወገኖቹን ፡ በሚገባ ፡ ፈጽመህ ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔር ንም ፡ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በራቱ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ሰጥቶ ፡ አነገሠህ ።

፶፭፡ ከሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ አንግሦሃልና ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ትወደው ፡ ዘንድ ፡ ፈጽሞ ፡ አነገሠህ ።

፶፮፡ እንደወደደህ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ እንዳመነህ ፡ አንተም ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመህ ፡ ትወደው ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመንህ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃዱን ፡ አድርግ ።

፶፯፡ በጠላቶችህም ፡ ላይ ፡ ጠበቃ ፡ ሆኖ ፡ ይቆምልህ ፡ ዘንድ ፡ በዙፋንህም ፡ ያስቀምጥህ ፡ ዘንድ ፡ ፈስህንም ፡ በክንፈ ፡ ረድኤቱ ፡ ይሠውርህ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ።

፶፰፡ ባታውቅስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳአልን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መርጦ ፡ ያባቱን ፡ አህዮች ፡ ሲጠብቅ ፡ በወገኖቹ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዳነገሠው ፡ አንተንም ፡ መርጦ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አነገሠህ ፡ እሱም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።

፶፱፡ ከወንድሞቹ ፡ ለይቶ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ዕድልንም ፡ ሰጠው ፡ እግዚአብሔር ፡ በወገኖቹ ፡ ላይ ፡ አነገሠህ ፡ እንግዲህ ፡ ወዳህስ ፡ እነሆ ፡ ወገኖቹን ፡ ጠብቅ ።

፷፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ታድንም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በላያቸው ፡ ሾሞሃልና ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ የሚሠሩትን ፡ በበጎ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚሠሩትንም ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ጠብቋቸው ፡ አለው ።

፷፩፡ እየገረፍክም ፡ እያዳንክም ፡ ቢሆን ፡ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾሞሃልና ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩትን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩትን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ክፈላቸው ።

፷፪፡ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ነህና ፡ ባሰብኸው ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እየተለማመጥህ ፡ በለመንከውም ፡ ሁሉ ፡ ፈቃድህን ፡ ያደርግልህ ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ።

፷፫፡ እሱን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይገዛል ።

፷፬፡ እሱን ፡ የሚሾመው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይሾማል ።

፷፭፡ እሱን ፡ የሚሽረው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይሽራል ።

፷፮፡ እሱን ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይነቅፋል ።

፷፯፡ እሱን ፡ የሚያተጋው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ያተጋል ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ አገዛዝ ፡ የሱ ፡ ነውና ፡ ከሥልጣኑ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፤ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከፊቱ ፡ የተሠወረ ፡ የለም ።

፷፰፡ ሁሉን ፡ ያያል ፡ እሱን ፡ ግን ፡ የሚያየው ፡ የለም ፡ ወደሱ ፡ አድነኝ ፡ ብሎ ፡ የሚጸልየውን ፡ ሰው ፡ ጸሎቱን ፡ ይሰማዋል ፡ ሰውን ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡ ፈጥሮታልና ፡ ልመናውንም ፡ ይቀበለዋል ።

፷፱፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ የሚኖር ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፡ ከማይለወጥ ፡ ባሕርዩ ፡ ሁሉን ፡ ይመግባል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ፈቃዱን ፡ የሚያደርጉ ፡ ነገሥታቱን ፡ በውነት ፡ ያነግሣቸዋልና ፡ ነገሥታቱ ፡ ስለሱ ፡ የቀና ፡ ነገርን ፡ ጻፉ ።

፪፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርገዋልና ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃም ፡ ያዕቆብም ፡ ሰሎሞንና ፡ ዳዊት ፡ ሕዝቅያስም ፡ ማደሪያቸው ፡ ብርሃን ፡ የሆነች ፡ ያማሩ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በሉበት ፡ በገነት ፡ ማደሪያቸውን ፡ በማይመረመር ፡ ብርሃን ፡ ያበራል ።

፫፡ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ ፈጽሞ ፡ የበራ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የምድር ፡ አዳራሽ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ አይደለም ፡ መልኩ ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የዕንቁም ፡ መልክ ፡ የሚሆን ፡ ወልወሉ ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።

፬፡ ፈጽሞ ፡ የሚያበራ ፡ መልኩም ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የማይመረመር ፡ ነው ፡ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ እንደ ፡ ዕንቁ ፡ የሚያበራ ፡ ነው ።

፭፡ የባሕርይ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ እንዳወቀ ፡ የፈጠረው ፡ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ የሰው ፡ ልቡና ፡ የማይመረምረው ፡ በፍጹም ፡ ብርሃን ፡ የሚያበራ ፡ ነው ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ በዕንቁ ፡ በነጭ ፡ ሐርና ፡ በሰማያዊ ፡ ሐርም ፡ የተሠራ ፡ ወልወሉ ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።

፮፡ እንደዚህ ፡ እጅግ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነው ።

፯፡ በሃይማኖትና ፡ በምግባር ፡ የጸኑ ፡ ጻድቃን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቸርነትና ፡ ለይቅርታ ፡ የሚወርሱት ፡ ነው ።

፰፡ ከርሱም ፡ የሚፈስ ፡ የደኅንነት ፡ ውኃ ፡ አለ ፡ ፈጽሞም ፡ እንደ ፡ ወሐይ ፡ ያበራል ፡ በውስጡም ፡ የብርሃን ፡ ድንኳን ፡ አለ ፡ በጸጋ ፡ ሽቱም ፡ የተከበበ ፡ ነው ።

፱፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ የሆነ ፡ መልኩ ፡ ጣዕሙ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ የገነት ፡ ፍሬም ፡ በቤቱ ፡ ዙሪያ ፡ አለ ፡ በዚያም ፡ የዘይትና ፡ የወይን ፡ በታ ፡ አለ ፡ ፈጽሞም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የፍሬውም ፡ መዓዛ ፡ የጣፈጠ ፡ ነው ።

፲፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰው ፡ ወደሱ ፡ ሲገባ ፡ ከመዓዛው ፡ ጣዕም ፡ የተነሣ ፡ በርሱ ፡ ካለተድላ ፡ ደስታ ፡ ብዛት ፡ ነፍሱ ፡ ከሥጋው ፡ በተለየች ፡ ነበር ።

፲፩፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ያደረጉ ፡ ያማሩ ፡ ነገሥታት ፡ በዚያ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ክብራቸውና ፡ በታቸው ፡ ድኅነት ፡ በሚገኝበት ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ የታወቀ ፡ ነው ።

፲፪፡ በምድር ፡ ያለ ፡ ጌትነታቸው ፡ የገነነ ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ጌትነታቸውም ፡ የገነነ ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሳየ ። በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲያከብሯቸው ፡ እንዲሰግዱላቸው ፡ በሰማይ ፡ ይከብራሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ቢሠሩ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጣቸው ፡ ግዛታቸውና ፡ መንግሥታቸው ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ ነገሥታት ፡ ግን ፡ በውነት ፡ በሚገባ ፡ አይፈርዱም ፡ የጦም ፡ አዳሪዎችና ፡ የድኖችን ፡ ጩኸት ፡ ቸል ፡ ብለዋልና ፡ ስደተኛውንና ፡ የተበደለውን ፡ አባት ፡ እናት ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅ ፡ እውነት ፡ ፈርደው ፡ አያድኑም ።

፲፬፡ ጦም ፡ አዳሪዎችና ፡ ድኖችን ፡ ከሚቀማቸው ፡ ከበለጸጋው ፡ እጅ ፡ አያድኗቸውም ፡ ከምግባቸው ፡ ከፍለው ፡ ሰጥተው ፡ የተራቡትን ፡ አያጠግቧቸውም ፡ ከመጠጣቸውም ፡ ከፍለው ፡ ሰጥተው ፡ የተጠሙትን ፡ ሰዎች ፡ አያጠጧቸውም ፡ ጆሯቸውንም ፡ ወደ ፡ ድኃው ፡ ጩኸት ፡ አልመለሱም ።

፲፭፡ እነርሳቸውንም ፡ የጨለማ ፡ መጨረሻ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወስዳቸዋል ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመጣበት ፡ ያች ፡ ከፍ ፡ ያለች ፡ ቀን ፡ በደረሰችባቸው ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በምስጋናው ፡ አቤቱ ፡ በፍርድህ ፡ አትቅሠፈኝ ፡ በመቅሠፍትህም ፡ አትገሥፀኝ ፡ ብሎ ፡ እንደተናገረ ፡ መዓቱም ፡ በተደረገባቸው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ገናንነታቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ችጋራቸውና ፡ ውርደታቸው ፡ ይበዛል ።

፲፮፡ መኳንንትና ፡ ነገሥታት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የሚገዙ ፡ ሲሆኑ ፡ ሕግህን ፡ ያልጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።

፲፯፡ በሰማይ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ድኅነት ፡ በሥልጣኑ ፡ ተይዟል ፡ ለሚያከብሩት ፡ ሰዎች ፡ ክብርን ፡ የሚሰጣቸው ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ ሁሉን ፡ ይገዛልና ፡ የሚወዱትንም ፡ ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ።

፲፰፡ እሱ ፡ የምድርና ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ ነውና ፡ ኮላሊት ፡ ያመላለሰውን ፡ ልቡና ፡ ያሰበውን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ፡ ወደሱም ፡ በንጹሕ ፡ ልቡና ፡ ለለመነ ፡ ሰው ፡ የልመናውን ፡ ዋጋውን ፡ ይሰጠዋል ።

፲፱፡ እናት ፡ አባቱ ፡ በሞቱበት ፡ ልጇና ፡ በባልቴቶች ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ የኃይለኞች ፡ ትዕቢትን ፡ ያጠፋል ።

፳፡ ይህን ፡ መንግሥት ፡ የያዝከው ፡ በኃይልህ ፡ አይደለም ፡ ከዚህ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የተቀመጥህ ፡ በመቻልህ ፡ አይደለም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ወገኖቹን ፡ እንደ ፡ ገዛ ፡ እንደ ፡ ሳአል ፡ መግዛት ፡ ይቻልህ ፡ እንደሁ ፡ ሊፈትንህ ፡ እርሱ ፡ ወዶ ፡ በመንግሥት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ አስቀመጠህ ፡ እንጂ ፡ ይኸን ፡ መንግሥት ፡ የያዝከው ፡ በኃይልህ ፡ አይደለም ፡ የነቢዩ ፡ የሳሙኤልን ፡ ቃልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ቸል ፡ ብለሙ ፡ ሠራዊቱንና ፡ ያማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልገደለ ፡ እንደ ፡ ሳአል ፡ ሲፈትንህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይህን ፡ መንግሥት ፡ የያዝከው ፡ በመቻልህ ፡ አይደለም ።

፳፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡ ሒደህ ፡ ሕግ ፡ በማፍረስ ፡ ጣዖቶቹንም ፡ በማምለክ ፡ ለጣዖቱም ፡ በመስገድ ፡ በመስጊዳቸውም ፡ ጥቅም ፡ በሌለው ፡ በተጠላ ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ አሳዝነውኛልና ፡ ሳአልን ፡ ወደ ፡ አማሌቅ ፡ አገር ፡ ሒደህ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ፡ ሠራዊቶቻቸውንና ፡ ንጉሥታቸውን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋ ፡ በለው ፡ አለው ።

፳፪፡ እግዚአብሔርን ፡ ባሰዘኑት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ሳአልን ፡ ላከው ።

፳፫፡ እሱ ፡ ግን ፡ ንጉሣቸውን ፡ ከሞት ፡ አዳነው ፡ ብዙ ፡ ከብትንም ፡ ቆንጆዎችንና ፡ ሴቶችንም ፡ ያማሩ ፡ ጐልማሶችንም ፡ ከሞት ፡ አዳነ ፡ ነገሬን ፡ ንቋልና ፡ ትእዛዜንም ፡ አልሰማምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡ ሒደህ ፡ መንግሥቱን ፡ ክፈላት ።

፳፬፡ ስለሱ ፡ ፈንታ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይነግሥ ፡ ዘንድ ፡ የዕሤይ ፡ ልጅ ፡ ዳዊትን ፡ ቀባው ።

፳፭፡ በእሱ ፡ ግን ፡ አንቆ ፡ የሚጥለው ፡ ጋኔንን ፡ አሰናብትበት ።

፳፮፡ ፈቃዴን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ መንግሥትን ፡ ብሰጠው ፡ እምቢ ፡ ብሏልና ፡ ፈቃዴን ፡ ማድረግ ፡ እምቢ ፡ ባለኝ ፡ ጊዜ ፡ ከሚገባው ፡ ከመንግሥቱ ፡ ሻርሁት ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ሂደህ ፡ በወገኖቹ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ያነገሠህን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ያስቀመጠህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህን ፡ ቸል ፡ ትለዋለህን ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡ አለው ።

፳፯፡ አንተ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ብዙ ፡ ክብርን ፡ ገናንነትንም ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላወቅህም ፡ በለው ፡ አለው ።

፳፰፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሳአል ፡ ሂዶ ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ የአማሌቅ ፡ ንጉሥ ፡ አጋግም ፡ በግራው ፡ ተቀምጦ ፡ ሰለ ፡ ወደሱ ፡ ገባ ።

፳፱፡ ከብቱንና ፡ ሰውን ፡ ታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዘህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመህ ፡ ለምን ፡ ቸል ፡ አልከው ፡ አለው ።

፴፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ፈርቶ ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነሥቶ ፡ ሳሙኤልን ፡ ተመለስልን ፡ ልብሱን ፡ ያዘው ፡ ሳሙኤልም ፡ መመለስን ፡ እምቢ ፡ አለው ፡ የሳሙኤል ፡ ልብስ ፡ ተቀደደ ።

፴፩፡ ሳሙኤልም ፡ ሳአልን ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥትህን ፡ ከፈላት ፡ አለው ።

፴፪፡ ዳግመኛም ፡ ሳአል ፡ ሳሙኤልን ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አክብረኝ ፡ ይቅር ፡ ይለኝም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ኃጢአቴን ፡ አስተሥርይልኝ ፡ አለው ፡ የፈጠረው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ፈርቷልና ፡ የሚሞት ፡ ንጉሡን ፡ ግን ፡ አልፈራውምና ፡ ሳሙኤልም ፡ በቃሉ ፡ መመለስን ፡ እምቢ ፡ አለ ።

፴፫፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያላመጠውን ፡ ሳያውጠው ፡ የአማሌቅ ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ ወጋው ።

፴፬፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያፈረሰ ፡ ያንንም ፡ ሳአልን ፡ ጋኔን ፡ ያዘው ፡ እሱ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ስለሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአት ፡ የሠራ ፡ ንጉሥን ፡ አያፍረውምና ፡ ራሱንም ፡ መታው ።

፴፭፡ የማይፈሩት ፡ የመኳንንቱንና ፡ የነገሥታቱን ፡ ሥልጣን ፡ ሁሉ ፡ የሚሽር ፡ እሱ ፡ የፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ነውና ፡ እሱን ፡ ግን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ።

፴፮፡ የዳዊት ፡ ወገን ፡ እየገነነ ፡ እየከበረ ፡ ይሄዳል ፡ የሳአል ፡ ወገን ፡ ግን ፡ እየተዋረደ ፡ ይሄዳል ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ከልጁና ፡ ከሳአል ፡ መንግሥት ፡ አጠፋ ።

፴፯፡ ስላሳዘነው ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ያሳዘኑት ፡ ወንጀለኞችንም ፡ ስለ ፡ አጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተበቅሎ ፡ የሳአልን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ አጠፋ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጠላት ፡ የማይበቀል ፡ ሰው ፡ እሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ነውና ።

፴፰፡ ተበቅሎ ፡ ማጥፋት ፡ ሲቻለው ፡ ሥልጣንም ፡ ሳለው ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ተበቅሎ ፡ የማያጠፋው ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ የማይጠብቅ ፡ ሰውን ፡ ተበቅሎ ፡ የማያጠፋው ፡ ሰው ፡ እሱ ፡ በውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ነውና ፡ የሳአልን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ አጠፋ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ አንተ ፡ ንጉሥም ፡ ብትሆን ፡ ገዢም ፡ ብትሆን ፡ አንተ ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነህ ።

፪፡ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በትእዛዙም ፡ ጸንተህ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ፍርዱንም ፡ ትፈራ ፡ ዘንድ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለምን ፡ አንተ ፡ ባሮችህን ፡ እንድትቆጣጠው ፡ በላያቸውም ፡ እንደ ፡ ሠለጠንህ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ አንተንም ፡ የሚቆጣህ ፡ በላይህም ፡ የሚሠለጥን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ።

፫፡ አንተ ፡ ኃጢአት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ያለ ፡ ርኅራኄ ፡ እንድትመታ ፡ እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ አንተንም ፡ የሚመታህ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ገሃነምም ፡ የሚያወርድህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ።

፬፡ ያልተገዛልህን ፡ እጅ ፡ መንሻም ፡ ያላመጣልህን ፡ አንተ ፡ እንድትገርፍ ፡ አንተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ የማታገባ ፡ ለምንድነው ።

፭፡ አንተ ፡ ይፈሩህ ፡ ዘንድ ፡ እንድትወድ ፡ የፈጠረህ ፡ ወገኖቹንም ፡ በውነት ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ በፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያነገሠህ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማትፈራው ፡ ለምንድነው ።

፮፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሾመህ ፡ በሚገባውና ፡ በውነት ፡ ፍረድ ፡ እንጂ ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ ለታናሽና ፡ ለታላቅ ፡ አታድላ ፡ ያለሱ ፡ ማንን ፡ ትፈራለህ ፡ አምልኩቱንና ፡ ዘጠኙን ፡ ትእዛዝም ፡ ጠብቅ ።

፯፡ ውኃና ፡ እሳትን ፡ አቀረብሁልህ ፡ እጅህን ፡ ወደ ፡ ወደድኸው ፡ ጨምር ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አትሂድ ።

፰፡ ቃሉን ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙንም ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ የምነግርህን ፡ ቃሉን ፡ ስማ ፡ በባሕር ፡ ማዶ ፡ ወይም ፡ በጥልቁ ፡ ማዶ ፡ ወይም ፡ በወንዙ ፡ ማዶ ፡ አለች ፡ አያት ፡ ዘንድ ፡ ቃሉንም ፡ እሰማ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ትእዛዙን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ያመጣልኛል ፡ እን ዳትል ።

፱፡ ሰምቼ ፡ አደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጥቶ ፡ ያቺን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ማን ፡ ያወርድልኛል ፡ እንዳትል ፡ በፍህ ፡ ልታስተምራት ፡ በጅህ ፡ ልትመጸውትባት ፡ እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የቀረበ ፡ ነው ።

፲፡ መጽሐፉንም ፡ ካልሰማኸው ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አልሰማኸውም ፡ ሕጉንም ፡ ካልጠበቅህ ፡ እሱን ፡ አልወደድኸውም ፡ ትእዛዙንም ፡ አላደረግህም ።

፲፩፡ አንተም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አለህ ፡ ትእዛዙንም ፡ ካልወደድህ ፡ በውነት ፡ ትጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፡ ከወገኖችህ ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ያከበረህ ፡ ያገነነህ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ፈቃድ ፡ ከላደረግህ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አለህ ።

፲፪፡ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ አደረገህ ፡ የፈጠረህ ፡ መንግሥትን ፡ የሰጠህ ፡ የፈጣሪህን ፡ ስም ፡ እያሰብክ ፡ በውነት ፡ በሚገባ ፡ ወገኖቹን ፡ ትገዛ ፡ ዘንድ ፡ በወገኖቹም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አነገሠህ ።

፲፫፡ አንተን ፡ ከበደሉህ ፡ ሰዎች ፡ የምትገርፋቸው ፡ አሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ እያሰብክ ፡ የምትምረውም ፡ አለ ፡ ልቡናህንም ፡ አንቅተህ ፡ በሚገባ ፡ የምትፈርድለት ፡ አለ ።

፲፬፡ በፊትህም ፡ በተከራከሩ ፡ ጊዜ ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ አታድላ ፡ ምድር ፡ ሁለንተናዋ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ናትና ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ሰው ፡ ትምረው ፡ ንጹሑን ፡ ሰው ፡ ትበድለው ፡ ዘንድ ፡ ማማለኛ ፡ አትቀበል ።

፲፭፡ ፈቃዱን ፡ ካደረግህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመንህን ፡ ያበዛልሃል ፡ ብታሳዝነው ፡ ግን ፡ ዘመንህን ፡ ያሳጥርሃል ።

፲፮፡ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ እንድትነሣ ፡ በጎም ፡ ቢሆን ፡ ክፉም ፡ ቢሆን ፡ በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ቁመህ ፡ እንድትመረመር ፡ አስብ ።

፲፯፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ደጋግ ፡ ነገሥታት ፡ በሚኖሩባቸው ፡ ብርሃን ፡ በመላባቸው ፡ ቤት ፡ በገነት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ትኖራለህ ። እግዚአብሔር ፡ የጌትነትህን ፡ ሥልጣን ፡ አያፍርምና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ግን ፡ ክፉዎች ፡ ነገሥታት ፡ በሚኖሩበት ፡ በሲኦል ፡ በገሃነም ፡ ትኖራለህ ።

፲፰፡ አንተ ፡ ግን ፡ የመፈራትህን ፡ ገናንነት ፡ ያርበኛችህን ፡ ሽልማት ፡ የተሰቀለ ፡ ጋሻ ፡ ጦርህንም ፡

ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈረሶችህንም ፡ ከሥልጣንህ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ ጭፍሮችህንም ፡ ነጋሪትንም ፡ የሚመቱ ፡ በፊትህ ፡ በበገና ፡ የሚጫወቱትን ፡ ሰዎችን ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ።

፲፱፡ አንተ ፡ ግን ፡ ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ ልቡናህን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለህ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናህንም ፡ ታጸናለህ ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ክብር ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አታስበውም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ተው ፡ ባለህ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ የምትተወው ፡ አይደለህምን ።

፳፡ የሾመህን ፡ ሹመት ፡ ፈጽመህ ፡ ቸል ፡ ብለሃልና ፡ ጌትነትህንም ፡ ለሌላ ፡ ይሰጠዋል ።

፳፩፡ ድንገት ፡ ሞት ፡ ይመጣብሃልና ፡ በትንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ይደረጋልና ፡ የሰውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይመረመራልና ፡ ፈጽሞ ፡ ተመራምሮ ፡ ይፈረድብሃል ።

፳፪፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ነገሥታት ፡ የሚያከብራቸው ፡ የለም ፡ እርሱ ፡ የውነት ፡ ዳኛ ፡ ስለሆነ ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ ድኃና ፡ ባለጸጋ ፡ አንድነት ፡ ይቆማሉና ። የዚህ ፡ ዓለም ፡ መካንንት ፡ የሚመኩበት ፡ ዘውዳቸው ፡ ይወድቃል ።

፳፫፡ ፍርድ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ፡ ነፍስም ፡ ትንቀጠቀጣለች ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የኃጥአንና ፡ የጻድቃን ፡ ሥራ ፡ ይመረመራል ።

፳፬፡ የሚሠወረውም ፡ የለም ። ሴት ፡ ለመውለድ ፡ በደረሰች ፡ ጊዜ ፡ በሆዷም ፡ ያለ ፡ ፅንስ ፡ ለመወለድ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ማኅፀኗን ፡ ለመክልከል ፡ እንዳትችል ፡ ምድርም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ አዳሪዋን ፡ መክልከል ፡ አትችልም ፡ ትመልሳለች ።

፳፭፡ ደመናዎችም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳዘዛቸው ፡ በታ ፡ ወስደው ፡ እንዳያዘንሙ ፡ ዝናምን ፡ መክልከል ፡ እንዳይችሉ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ሁሉን ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ ፈጥሮታልና ፡ ዳግመኛም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አግብቶታልና ፤ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ የትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ከደረሰ ፡ በኋላ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዳይነሡ ፡ መሆን ፡ አይቻልም ።

፳፮፡ ከእግዚአብሔር ፡ አንደበት ፡ በሚወጣ ፡ ቃል ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ የሚድን ፡ በእህል ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፤ ዳግመኛም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ከመቃብር ፡ ያስነሣዋል ።

፳፯፡ እነሆ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዳነሡ ፡ ታወቀ ።

፳፰፡ መካንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ስለሚሆኑ ፡ ፈቃዱን ፡ ስለሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ በዳግም ፡ ሕግ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ለጥፋት ፡ የሚቈጠሩበት ፡ ቀን ፡ ደርሷልና ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ እግራቸውም ፡ በሚሰነካከልበት ፡ ጊዜ ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ አለ ።

፳፱፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርዱን ፡ የሚያውቁ ፡ ሰዎችን ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እኔ ፡ እንድገድል ፡ እንዳድን ፡ እወቁ ፡ እወቁ ፡ አላቸው ።

፴፡ በመከራው ፡ እቀሥፋለሁ ፡ ይቅር ፡ እላለሁ ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ አወርዳለሁ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አወጣለሁ ፡ ከሥልጣኔም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ አላቸው ።

፴፩፡ ሕጉን ፡ ስላልጠበቁ ፡ መካንንትና ፡ ነገሥታት ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ምድራዊ ፡ መንግሥት ፡ ኃላፊ ፡ ነውና ፡ ከጧት ፡ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ያልፋልና ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሥርዓቴና ፡ ሕጌን ፡ ጠብቁ ፡ አለ ።

፴፪፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቃንን ፡ መጥራቱ ፡ ለክብር ፡ ኃጥአንንም ፡ ለመከራ ፡ ነውና ፤ ኃጢአተኛውን ፡ ያገሳቀላል ፡ ጻድቃንን ፡ ግን ፡ ያከብራል ።

፴፫፡ ፈቃዱን ፡ ያላደረገ ፡ ሰውን ፡ ይሸረዋል ፡ ፈቃዱን ፡ ያደረገ ፡ ሰውን ፡ ግን ፡ ይሾመዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የሚነሡበትን ፡ ነገር ፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ ተክልን ፡ ይተክላሉ ፡ ይለመልማሉ ፡ ወይንም ፡ አረግ ፡ ያወጣል ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍሬውን ፡ እምነበ ፡ አልቦ ፡ ያመጣዋልና ፡ ከሱ ፡ ጠጅ ፡ ይጥላሉ ።

፪፡ ያች ፡ የተከልካት ፡ ተክል ፡ ታናሽ ፡ እንደ ፡ ነበረች ፡ ዛሬ ፡ ግን ፡ ጫፎችን ፡ ፍሬና ፡ ቅጠልን ፡ እንዳወጣች ፡ አስተውል ።

፫፡ እግዚአብሔር ፡ ከመሬትና ፡ ከውኃ ፡ ከሁለቱ ፡ ሥርዋን ፡ ያጠጣዋል ።

፬፡ እንጨቷን ፡ ግን ፡ ከእሳትና ፡ ከነፋስ ፡ ይመግባቸዋል ፡ ሥር ፡ ለቅጠል ፡ ውኃን ፡ ታጠጣለች ፡ መሬትም ፡ ለእንጨቶች ፡ ጽናትን ፡ ትሰጣለች ።

፭፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠረው ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በመከላቸው ፡ ፍሬን ፡ እንዲያፈሩ ፡ ያደርጋል ፡ የሞቱ ፡ ሰዎችም ፡ መነሣት ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ።

፮፡ ነፍስ ፡ ከሥጋ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ እየራሱ ፡ ሂዶ ፡ ልና ፡ ከመሬትና ፡ ከውሃ ፡ ከነፋስና ፡ ከእሳት ፡ ከራቱ ፡ ባሕርያት ፡ ነፍሳትን ፡ ሰብስብ ፡ አለ ።

፯፡ መሬት ፡ ባሕርይ ፡ ግን ፡ በባሕርይዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ መሬትንም ፡ ሆነች ፡ ውሃ ፡ ባሕርይም ፡ በባሕርይዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ ውሃ ፡ ሆነች ።

፰፡ ነፋስ ፡ ባሕርይም ፡ በባሕርይዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ ነፋስ ፡ ሆነች ፡ እሳት ፡ ባሕርይም ፡ በባሕርይዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ የሚሞቅ ፡ እሳት ፡ ሆነች ።

፱፡ እግዚአብሔር ፡ ከሥጋ ፡ የለያት ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ፈጣሪዋ ፡ ተመለሰች ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ ከሥጋ ፡ አዋሕዶ ፡ እስኪያነሣት ፡ ድረስ ፡ በወደደው ፡ በታ ፡ በገነት ፡ ያኖራታል ።

፲፡ የጻድቃንን ፡ ነፍሶች ፡ በብርሃን ፡ ቤት ፡ በነገት ፡ ያኖራቸዋል ፡ የኃጢአተኞች ፡ ነፍሶችን ፡ ግን ፡ ያወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እስከ ፡ ወደደበት ፡ ጊዜም ፡ ድረስ ፡ በጨለማ ፡ ቤት ፡ በሲኦል ፡ ያኖራቸዋል ።

፲፩፡ ተሰብስበው ፡ አንድ ፡ አካል ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩ ፡ ሕዝቅኤልን ፡ ካራቱ ፡

ማዕዘን ፡ ነፋሳትን ፡ ጥራ ፡ አለው ።

፲፪፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ነፋሳት ፡ ካራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ተሰበሰቡ ።

፲፫፡ ውኃ ፡ ባሕርይም ፡ ልምላሜን ፡ አመጣ ፡ ዳግመኛም ፡ እሳት ፡ ባሕርይ ፡ እሳትን ፡ አመጣ ።

፲፬፡ መሬት ፡ ባሕርይም ፡ ዳግመኛ ፡ መሬትን ፡ አመጣ ፡ ነፋስ ፡ ባሕርይም ፡ ነፋስን ፡ አመጣ ።

፲፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ነፍስን ፡ ካኖረበት ፡ ቦታ ፡ ከገነት ፡ አመጣ ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ ተሰበሰቡ ፡ ትንሣኤም ፡ ተደረገ ።

፲፮፡ ዳግመኛም ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ምሳሌን ፡ አሳይሃለሁ ፡ ቀኑ ፡ ይመሸል ፡ ትተኛለህ ፡ ሌሊቱ ፡ ይነጋል ፡ ከመኝታህም ፡ ትነሣለህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በተኛህ ፡ ጊዜ ፡ የሞትህ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፲፯፡ በነቃህም ፡ ጊዜ ፡ የመነሣትህ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ፡ ጨለማ ፡ ሸፍኗቸዋልና ፡ ሁለንተናው ፡ ጨለማ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚተኛበት ፡ ሌሊቱ ፡ ግን ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፲፰፡ ጨለማ ፡ የሚወገድበት ፡ በዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ የሚሆንበት ፡ ሰውም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ እርሻው ፡ የሚሠማራበት ፡ የጧት ፡ በርሃን ፡ ግን ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፲፱፡ ሰው ፡ የሚታደስባት ፡ ይህች ፡ መንግሥት ፡ ሰማይም ፡ እንደዚህ ፡ ናት ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ትንሣኤ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ነውና ፡ የሌሊቱ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፳፡ ዳዊትም ፡ ምሳሌውን ፡ በፀሐይ ፡ አኖረ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ፀሐይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ያበራልና ፡ የመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

፳፩፡ ዛሬ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፀሐይ ፡ እንዳያበራ ፡ እሱ ፡ ክርስቶስም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ሐዲስ ፡ በሚሆን ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ያበራል ፡ የማይገባ ፡ ፀሐይ ፡ የማይጠፋም ፡ ፋና ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብሏልና ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃንዋ ፡ ነው ።

፳፪፡ ዳግመኛም ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ ፈጥኖ ፡ ያስነሣቸዋል ፡ ከምትዘራው ፡ አንተም ፡ ከምትድንበት ፡ ከምግብህ ፡ ዳግመኛም ፡ አንዲት ፡ ምሳሌ ፡ አመጣልሃለሁ ፡ የስንዴም ፡ ቅንጣት ፡ ቢሆን ፡ የገብስም ፡ ቅንጣት ፡ ቢሆን ፡ የምስርም ፡ ቅንጣት ፡ ቢሆን ፡ በምድር ፡ የሚዘራ ፡ የሰውም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ ካልፈረሰ ፡ ካልበሰበሰ ፡ የሚበቅል ፡ የለም ።

፳፫፡ እንደምታየው ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሥጋ ፡ በፈረሰም ፡ በበሰበሰም ፡ ጊዜ ፡ ግዘፍን ፡ ከቀሩበት ፡ ጋራ ፡ መሬት ፡ ይበላዋል ።

፳፬፡ ግዘፉንም ፡ መሬት ፡ በበላው ፡ ጊዜ ፡ የቅንጣት ፡ ሰባተኛ ፡ ያህል ፡ ሆኖ ፡ ይበቅላል ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ዝናም ፡ የያዘ ፡ ነፋስን ፡ ይሰጣል ፡ ሥርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በቅላ ፡ ቅጠልን ፡ ታወጣለች ።

፳፭፡ እርሷም ፡ ከፈረሰች ፡ ከበሰበሰች ፡ መብቀል ፡ አትችልም ፡ ከበቀለች ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዝር ዝር ፡ ታወጣለች ።

፳፮፡ ላደገው ፡ ለዚያ ፡ ለዝርዝሩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ፍሬ ፡ ይሰጠዋል ፡ ግዘፉንም ፡ ገለባ ፡ ያለብሰዋል ።

፳፯፡ የዘራኸው ፡ ዘር ፡ ቅንጣቱ ፡ እንደበዛ ፡ መጠን ፡ እይ ፡ እንጂ ፡ ብሩና ፡ ቅጠሉ ፡ ምርቁና ፡ ገለባው ፡ አይቆጠርልህም ።

፳፰፡ የማያውቅ ፡ ደንቆሮ ፡ አትሁን ፡ ዘርህንም ፡ እንደበዛ ፡ እይ ፡ እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የሚነሡትን ፡ መነሣት ፡ እንደ ፡ ሥራቸውም ፡ ፍዳቸውን ፡ እንዲቀበሉ ፡ አስብ ።

፳፱፡ ስንዴ ፡ ብትዘራው ፡ ገብስ ፡ ሆኖ ፡ ገብስ ፡ ብትዘራው ፡ ስንዴ ፡ ሆኖ ፡ እንዳይበቅል ፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ ዳግመኛም ፡ እንዳይበቅል ፡ ስንዴ ፡ ብትዘራ ፡ ገብስ ፡ ትሰበስባለህን ፡ ፈጦ ፡ ብትዘራ ፡ ተልባ ፡ ትሰበስባለህን ።

፴፡ ከተክልስ ፡ ወገን ፡ በለስ ፡ ብትተክል ፡ በውኑ ፡ ለውዝ ፡ ሆኖ ፡ ይበቅልልሃልን ፡ ገውዝስ ፡ ብትተክል ፡ ወይን ፡ ሆኖ ፡ ይበቅልልሃልን ።

፴፩፡ የጣፈጠውን ፡ ፍሬ ፡ ብትተክል ፡ የመረረ ፡ ሆኖ ፡ ይበቅልልሃልን ፡ የመረረውንስ ፡ ፍሬ ፡ ብትተክል ፡ የጣፈጠውን ፡ መሆን ፡ ይቻለዋልን ።

፴፪፡ እንደዚሁስ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ቢሞት ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ጻድቅን ፡ ሆኖ ፡ መነሣት ፡ ይቻላልን ፡ ጻድቅ ፡ ሰውስ ፡ ቢሞት ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሆኖ ፡ መነሣት ፡ ይቻላልን ፡ ሁሉም ፡ እንደሥራው ፡ ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ እንደ ፡ እጁም ፡ ሥራ ፡ ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ እንጂ ፡ በባልንጀራው ፡ ኃጢአት ፡ የሚፈረድበት ፡ የለም ።

፴፫፡ የደጋ ፡ ዛፍ ፡ ይተክላል ፡ ረጃጅም ፡ ቅርንጫፎችንም ፡ ያወጣል ፡ ፈጽሞ ፡ ይደርቃል ፡ እንጂ ፡ የሰማይ ፡ ዝናም ፡ ካልዘነመ ፡ ቅጠሉ ፡ አይለመልምም ።

፴፬፡ ዝግባውም ፡ የክረምት ፡ ዝናም ፡ በርሱ ፡ ካልወረደ ፡ ከሥሩ ፡ ይነቀላል ።

፴፭፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ የደኅንነት ፡ ጠል ፡ ካልወረደላቸው ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ የደጋ ፡ ተራሮችና ፡ የጌላቡሄ ፡ አውራጃዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ ይቅርታ ፡ ዝናም ፡ ካልዘነመላቸው ፡ ለአውሬዎችና ፡ ለእንስሳዎች ፡ ሣርን ፡ አያበቅሉም ።

፪፡ የኤላም ፡ ተራራዎችና ፡ የገለዓድ ፡ ተራራዎችም ፡ ለሚሠመሩ ፡ ለበጎችና ፡ ለፍየሎች ፡ ለፈቆና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ላሉ ፡ እንስሳትም ፡ ለዋሊያዎችና ፡ ለቶራትም ፡ የለመለመ ፡ ቅጠልን ፡ አይሰጡም ።

፫፡ እንደዚሁም ፡ ስሕተትና ፡ ወንጀልን ፡ አስቀድሞ ፡ ገንዘብ ፡ ያደረጓት ፡ ተጠራጣሪና ፡ ወንጀለኞች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ ይቅርታና ፡ ጠል ፡ አልወረደላቸውም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩና ፡ ሥር ፡ የሚምሱ ፡ ነገር ፡ ሠርተው ፡ የሚያጣሉ ፡ ዲማስና ፡

ቆጵሮስም ።

፬ ፡ ሥር ፡ የሚምሱና ፡ ጥንቂላንም ፡ የሚጠነቍሉ ፡ ሰውንም ፡ የሚያጋድሉ ።

፭ ፡ ከሕግም ፡ ወጥተው ፡ የሚሰስኑ ፡ በጣዖታቸው ፡ የሚያምኑ ፡ የሚዶንና ፡ የአቴና ፡ ሰዎችም ፡ መሰንቆንና ፡ ከበሮን ፡ እየመቱ ፡ በገናም ፡ እየ ደረደሩ ፡ የሚጫወቱላቸውና ፡ የሚዘፍኑላቸ ውም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ የይቅርታ ፡ ጠል ፡ ከልወረደላቸው ፡ አይነሡም ።

፮ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡበት ፡ ቀሩጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ የሚፈረድባቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ ራሳቸውን ፡ የሚያድኑ ፡ በጃ ቸው ፡ ሥራ ፡ የሚሰስኑ ፡ ሰዎች ፡ በጣዖታቸው ፡ ይስታሉ ።

፯ ፡ አንተ ፡ ልበ ፡ ባስና ፡ ደንቆሮ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የማይነሡ ፡ ይመስልሃልን ።

፰ ፡ ሙታን ፡ ሊነሡበት ፡ በመላእክት ፡ አላቃ ፡ በቅ ዱስ ፡ ሚካኤል ፡ አንደበት ፡ መለኸት ፡ በተነፋ ፡ ጊዜ ፡ ሳትነሣ ፡ በመቃብር ፡ አትቀርምና ፡ እን ዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አታስብ ።

፱ ፡ ከረፍቶችና ፡ ተራሮች ፡ ይተካከላሉ ፡ ጥርጊያ ፡ ገዳናም ፡ ይሆናሉ ።

፲ ፡ ለሥጋዊ ፡ ሁሉም ፡ ተንሣኤ ፡ ይደረጋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ካልሆነ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ ከሴትና ፡ ከአቤል ፡ ከሴምና ፡ ከኖኅ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከአብርሃም ፡ ከዮሴፍና ፡ ከያዕቆብ ፡ ከአሮንና ፡ ከሙሴም ፡ ጀምሮ ፡ በአ ባቶቻቸው ፡ መቃብር ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በሌላ ፡ ቦታ ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ያልወ ደዱ ፡ ለምንድነው ።

፪ ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ ሊነሡ ፡ አይደለምን ፡ አጥንታቸውስ ፡ ጣዖት ፡ ከሚያመልኩ ፡ ከክፉዎች ፡ ከአረማውያንም ፡ አጥንት ፡ ጋራ ፡ እንዳይቈጠር ፡ አይደለምን ፡ በሌላ ፡ ቦታ ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ያልወደዱ ፡ ለም ንድነው ።

፫ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ እልፍ ፡ እልፍ ፡ ሆነው ፡ በንድ ፡ መቃብር ፡ የተቀበሩ ፡ ሰውነታቸውም ፡ የፈረሰ ፡ የበሰበሰ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ እን ዴት ፡ ይነሣሉ ፡ እያልህ ፡ ልቡናህን ፡ አታስት ።

፬ ፡ ወደ ፡ መቃብርም ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ እፍኝ ፡ ሙሉ ፡ መሬት ፡ አይገኝም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዴት ፡ ይነሣሉ ፡ እያልክ ፡ በልቡናህ ፡ ድንቁርና ፡ ይህ ንን ፡ ትናገራለህ ።

፭ ፡ አንተ ፡ የዘራኸው ፡ ዘር ፡ አይበቅልም ፡ ትላለ ህን ፡ አንተ ፡ የዘራኸው ፡ ዘር ፡ ስንኳ ፡ ይበቅ ላል ።

፮ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘራቸው ፡ ነፍሳት ፡ ፈጥነው ፡ ይነሣሉ ፡ እሱ ፡ ሰውን ፡ በው ነቱ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ ፈጥ ሮታልና ፡ በምታድን ፡ ቃሉ ፡ ፈጥኖ ፡ ያስነሣቸ ዋል ፡ ማስነሣቱን ፡ አያዘገይም ።

ዳግመኛም ፡ ከመኖር ፡ በሞት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ፯ ፡ መልሰታልና ፡ ዳግመኛስ ፡ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይ ወት ፡ መመለስ ፡ አይቻለውምን ።

እግዚአብሔር ፡ ማዳን ፡ ማንሣት ፡ ይቻለዋል ። ፰

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

አርሞን ፡ ጠፋች ፡ አምባዎቿም ፡ ፈረሱ ፡ እግ ፩ ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ክፋታቸው ፡ በእጃቸውም ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ሥራ ፡ ፍዳውን ፡ አምጥቶባቸዋ ልና ፡ በኤዶምያስና ፡ በዛብሎን ፡ ጣዖቶቹን ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ፡ በሕግንነታቸው ፡ በሠሩት ፡ እስኪያረጁም ፡ ድረስ ፡ ባልተዉት ፡ ስለ ፡ ጣዖታቸውና ፡ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ የሚፈርድባቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀርቧልና ፡ ሲዶናና ፡ ጢሮስ ፡ ያለቅሳሉ ።

ኃጢአትንና ፡ መዳራትን ፡ ገሙትን ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ፪ ጣዖትንም ፡ ስላመለኩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚ አብሔር ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ በፈጣሪያ ቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተው ፡ አልኖሩምና ፡ የይሁዳም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይጮ ሰቀላሉ ።

ነቢያትን ፡ በመግደልና ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ፫ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ እንጂ ፡ በዘጠኙ ፡ ሕግጋትና ፡ በአምልኮቱ ፡ ጸንታ ፡ አልኖረችምና ፡ ሙታን ፡ በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ኃጢአቷ ፡ ይገለጣል ።

የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕርይ ፡ ጥበቡ ፡ ፬ ይመረምራታል ፡ በሕግንነቷ ፡ ዘመን ፡ በሠራ ችው ፡ ኃጢአቷ ፡ ሁሉ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋታል ፡ ከቆንጅነቷ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስክታረጅ ፡ ድረስ ፡ ኃጢአት ፡ መሥራቷን ፡ አልተወችም ።

በኃጢአታቸው ፡ ጸንተው ፡ እንደ ፡ ኖሩ ፡ እንደ ፡ ፭ ቀደሙ ፡ አባቶቿ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ገብታ ፡ ትቢያ ፡ ሆነች ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ያፈ ረሱ ፡ ሰዎችን ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠ ፋቸዋል ።

የሕጋቸው ፡ ማደሪያ ፡ ልቡናቸው ፡ የሰዶም ፡ ፮ ሕግ ፡ ማደሪያ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ ስለነርሳቸው ፡ ተናግሯልና ፡ ይፈረድባቸዋል ።

ወገናቸውም ፡ የገሞራ ፡ ወገን ፡ ነው ፡ ሕጋቸ ፯ ውም ፡ የሚያጠፋ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ክፋ ፡ ነው ።

ሕጋቸውም ፡ የሚያጠፋ ፡ የበብ ፡ መርዝ ፡ ከዚ ፰ ያውም ፡ ዘንድ ፡ የሚያጠፋ ፡ የራኅት ፡ መርዝ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ይህ ፡ ኃጢአትሽ ፡ እንደ ፩ ገሞራና ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ኃጢአት ፡ ነውና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ በነቢይ ፡ የተነገረ ፡ መከ ራሽ ፡ ይህ ፡ ነው ።

መከራሽም ፡ እንደ ፡ ገሞራና ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፪ መከራ ፡ ነው ፡ የሕግ ፡ ማደሪያ ፡ ልቡናቸውም ፡ በገሙትና ፡ በትዕቢት ፡ ጸና ።

፫፡ ያለገሙትና፡ያለትዕቢት፡ገናም፡በቀር፡ያለኃጢአትና፡ያለበደል፡የሰው፡ደም፡ከማፍሰስና፡ከመቀማት ፡ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔር ንም ፡ ስም ፡ ከመዘንጋት ፡ በቀር፡የሕግ፡ልቡና፡ማደሪያቸው ፡ በሚለመልም ፡ ገንዘብ ፡ የይቅርታና፡የትሕትና፡ገናም ፡ ከልቡናቸው ፡ አልዘነመም ።

፬፡ ከክፉ ፡ ሥራቸውና ፡ ከጣዖታቸው ፡ በቀር ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አላወቁም ፡ በእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ በወንድና፡በከብትም ፡ ይሰስናሉ ።

፭፡ ምሥጢር ፡ እንዳያዩ፡ዓይነ፡ልቡናቸው፡ታውሯልና ፡ እንዳይሰሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደው ፡ ፈቃዱንም ፡ እንዳያደርጉ ፡ ገሮአቸውም ፡ ደንቀሮልና ፡ በሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላወቁም ፡ ልቡናቸውም ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ሕግ ፡ ማደሪያ ፡ ነው ። ወገናቸውም ፡ የጣፊጠ ፡ ፍሬን ፡ የሚያፈራ ፡ የገሞራ ፡ ወይን ፡ ወገን ።

፮፡ ከተሠራበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ በርግማን ፡ ጸንቷልና ፡ መሠረቱም ፡ በጥፋት ፡ ዘመን ፡ ሆኗልና ፡ ሥራቸውንም ፡ ቢመረምሩት ፡ የሚገድል ፡ መርገም ፡ ሆነ ።

፯፡ የሕጋቸው ፡ ማደሪያ ፡ ልቡናቸው ፡ በኃጢአት ፡ ሥራ ፡ ጸንቷልና ፡ ሰውነታቸው ፡ ኃጢአት ፡ ለማሠራት ፡ በሚናደድ ፡ በሰይጣን ፡ ሥራ ፡ ጸንቷልና ፡ ለሕጋቸው ፡ ማደሪያ ፡ ለልቡናቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የለውም ።

፰፡ አፍርቶም ፡ በተጠመቀ ፡ ጊዜ ፡ (በተመሪ ፡) ለመቅሠፍትና ፡ ለጥፋት ፡ ሆነ ፡ የጠጡትንም ፡ ሰዎች ፡ ልቡናቸውንም ፡ ያጸናዋል ፡ እኔንም ፡ የሚያጠፉ ፡ የሚያጸይፉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የራቁ ፡ ሰዎችን ፡ ያደርጋቸዋል ።

፱፡ ክፉ ፡ በሆነ ፡ ሥራው ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉና ፡ የዲያብሎስም ፡ ማደሪያ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ቤተ ፡ እስራኤልም ፡ ለጣዖቱ ፡ የተሠዋውን ፡ መብላት ፡ ተጀመረባት ፡ ወደ ፡ ተራራዎቹም ፡ ወደ ፡ ዛፎቹም ፡ ትወጣለች ።

፲፡ በዙሪያዋ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ የሚያመልኩት ፡ ጣዖቱንም ፡ ታመልከዋለች ፡ ከክፉ ፡ ለይተው ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ለማያውቁ ፡ ለአጋንንትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቿን ።

፲፩፡ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ያፈሰሉ ፡ ከሰዶም ፡ ወይን ፡ ለዘላለም ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ለጣዖቱ ፡ ያፈሰሉ ።

፲፪፡ ኢሎፍላውያን ፡ የሚያመልኩት ፡ ዳጎንንም ፡ አክብረ ፡ ታመልከለች ፡ ልትሠዋላቸውም ፡ አጋንንት ፡ ባስተማሯት ፡ በስንፍናቸውና ፡ ወይኑን ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ በማፍሰሳቸው ፡ ደስ ፡ ይላት ፡ ዘንድ ፡ ከመንጋዎቿና ፡ ከሰቡት ፡ ላሞቿ ፡ ትሠዋለታለች ፡ ፈቃዳቸውንም ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ።

፲፫፡ በየጊዜው ፡ የሚመግበት ፡ ከሕፃንነቷ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቀኑጅናዋ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ዳግመኛም ፡ እስከ ፡ እርጅናዋ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ዳግመኛም ፡ እስከ ፡ እርጅናዋ ፡ እስከምትሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ተከባክቦ ፡ ያሳደጋት ፡ ፈጣሪዋ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳታውቅ ፡ አጋንንት ፡ ባስተማሯት ፡ በስንፍናቸው ፡ ደስ ፡ ይላት ፡ ዘንድ ፡ ትሠዋለታለች ።

፲፬፡ ዳግመኛም ፡ ተበቅዬ ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ እፈርድበታለሁ ፡ ወደ ፡ ሕጌም ፡ አልተመለሰችምና ፡ በትእዛዜም ፡ ጸንታ ፡ አልኖረችምና ፡ በገሃነም ፡ የምትኖርበት ፡ ጊዜዋ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ።

፲፭፡ በውነት ፡ ፈጣሪዎች ፡ ከሆኑ ፡ እሷን ፡ ተቈጥቼ ፡ ባጠፋሁ ፡ ጊዜ ፡ ከሷም ፡ ጋር ፡ የሚሰስኑ ፡ ካህናት ፡ ጣዖቱን ፡ ሁሉ ፡ በራቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ጣዖቶቿ ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ወርደው ፡ ያድሯት ።

፲፮፡ በንዋየ ፡ ቅድሳትና ፡ በማደሪያዬ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ኃጢአትና ፡ ስድብ ፡ እንዳደረገች ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ የጐሰቈለችን ፡ አደረግኋት ።

፲፯፡ እነሆ ፡ ይህች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ ናት ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ማደራያ ፡ ናት ፡ ከተለዩ ፡ የተለየች ፡ የገናናው ፡ ንጉሥ ፡ አገር ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የስሙ ፡ ማደሪያ ፡ ናት ፡ ሲኗት ፡ በሷ ፡ የተጠራ ፡ ስሜን ፡ እንዳሳዘነች ፡ የጐሰቈለችን ፡ አደረግኋት ።

፲፰፡ እሷ ፡ በርያዬ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እኔም ፡ ጌታዋ ፡ እንደ ፡ ሆንኩ ፡ በኔ ፡ ትመካለች ፡ እንደ ፡ ወንጀለኛ ፡ ትጠቃቀስብኛለች ፡ እንጂ ፡ ጌታዋ ፡ እንደ ፡ መሆኔ ፡ የምትፈራኝ ፡ ፈቃዴንም ፡ የምታደርግ ፡ አይደለችም ።

፲፱፡ ከኔ ፡ ያርቋት ፡ ዘንድ ፡ ለማሳት ፡ መሰናክል ፡ ሆኑበት ፡ እንጂ ፡ ለማይመግቧት ፡ ለማያለብሷት ፡ ለሌሎች ፡ ጣዖቶች ፡ ትገዛለች ።

፳፡ መሥዋዕት ፡ ትሠዋላቸዋለች ፡ መሥዋዕቱንም ፡ ትበላለች ፡ ደምም ፡ ታፈስላቸዋለች ፡ ከወይኑም ፡ ፍልቅ ፡ አድርጋ ፡ ትጠጣለች ፡ ዕጣን ፡ ታጥንላቸዋለች ፡ የዕጣኑንም ፡ መዓዛ ፡ ታሸትትላቸዋለች ፡ ጣዖቶቿ ፡ ያገዘታል ፡ እሷም ፡ ትታዘዝላቸዋለች ።

፳፩፡ ዳግመኛም ፡ ሴት ፡ ልጆቿን ፡ ወንዶች ፡ ልጆቿን ፡ ትሠዋላቸዋለች ፡ ስለ ፡ ፍቅራቸውም ፡ ምስጋና ፡ ታቀርብላቸዋለችና ፡ ባንደበቷ ፡ በተናገረችው ፡ ነገርና ፡ በእጆቿ ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይላታል ።

፳፪፡ ቀሩጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ለሷ ፡ ወዮላት ፡ ለምትወዳቸው ፡ ለምትዋሀዳቸው ፡ ለጣዖቶቿም ፡ ወዮላቸው ፡ ትሉ ፡ ወደማያንቀላፋበት ፡ እሳቱ ፡ ወደማይጠፋበት ፡ ከለሳቸውም ፡ ጋራ ፡ ከሰአል ፡ በታች ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትወርዳለች ።

፳፫፡ የፈጠርኩሽ ፡ እኔን ፡ ትተሽ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ጣዖቶችን ፡ አምልከሻልና ፡ የጐሰቈልሽ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ወዮልሽ ።

፳፬፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ሥራሽ ፡ ፍዳውን ፡ አመጣብሻ

ለሁ፡ አሳዝነሽኛልና፡ ቃሌንም፡ ቸል፡ ብለሽዋ
ልና፡ በጎ፡ ሥራንም፡ አልሠራሽምና፡ ወደ፡
ተግዳሮትሽ፡ እፈርድብሻለሁ ።
፳፩፡ አንቺ፡ ቃሌን፡ አሳዝነሽዋልና፡ ሕጌን፡ ትጠ
ብቂ፡ ዘንድ፡ እኔም፡ ካንቺ፡ ጋራ፡ በረድኤት፡
እኖር፡ ዘንድ፡ ከሚጣሉሽም፡ ሁሉ፡ አድንሽ፡
ዘንድ፡ አንቺም፡ ያዘዝኩሽን፡ ሥርዓቴንም፡
ትጠብቂ፡ ዘንድ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ በተማማልሽበት፡
ሕጌም፡ ጸንተሽ፡ አልኖርሽምና፡ እኔም፡ ቸል፡
እልሻለሁ፡ ፈጥኜም፡ ከመከራው፡ አላድንሽም ።
፳፪፡ ይህን፡ ሁሉ፡ አልጠበቅሽም፡ እኔም፡ ቸል፡
አልሁሽ፡ እኔ፡ ፈጥሬሻለሁና፡ ትእዛዜና፡ ቃሌ
ንም፡ አልጠበቅሽምና፡ በፍርድ፡ ጊዜ፡ እፈርድብ
ሻለሁ፡ የኔም፡ ወገን፡ ትሆኚ፡ ዘንድ፡ አከበርሁሽ ።
፳፫፡ ገሞራና፡ ሰዶም፡ ከኔ፡ እንደ፡ ተለዩ፡ አንቺም፡
ከኔ፡ ተለየሽ ።
፳፬፡ እኔም፡ ፈርጄ፡ አጠፋኋቸው፡ ሰዶምና፡ ገሞራ፡
ከኔ፡ እንደ፡ ተለዩ፡ አንቺም፡ ከኔ፡ ተለየሽ፡
አሁንም፡ ተቈጥቼ፡ እንዳጠፋኋቸው፡ አን
ቺንም፡ ተቈጥቼ፡ አጠፋሁሽ፡ እኔ፡ ካጠፋኋ
ቸው፡ ከሰዶም፡ ከገሞራ፡ ወገን፡ ነሽና፡ አጠ
ፋሁሽ፡ ወደ፡ ጐልማሳ፡ ሚስት፡ በመሐድ፡
ከሴቶች፡ ጋር፡ እንደ፡ መድረስ፡ ከእንስሳና፡
ከወንድ፡ ጋራ፡ ያለ፡ ሕግም፡ በመሰሰን፡ የፈ
ጠርኋቸው፡ እኔን፡ አሳዝነውኛልና፡ በተድላ፡
በደስታቸው፡ እንዳይኖሩ፡ ስም፡ አጠራራቸ
ውን፡ ከዚህ፡ ዓለም፡ አጠፋሁ ።
፳፭፡ ከሕፃን፡ ጀምሮ፡ እስከ፡ ሽማግሌ፡ ድረስ፡ በፊ
ታቸው፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ የለም፡
በክፉ፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ ይረዱታል፡ እንጂ፡ እሷን፡
መሥራት፡ ይተዉ፡ ዘንድ፡ አንዱ፡ አንዱን፡
አይቈጣውም፡ ሥራቸው፡ ክፉ፡ ነውና፡ ኃጢ
አትንና፡ በደልን፡ የጠገቡ፡ ናቸው ።
፳፮፡ ክፉ፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ ቅሚያና፡ ትዕቢት፡ ስስትም፡
በልቡናቸው፡ የተዘጋጀ፡ ነው ።
፳፯፡ ስለዚህም፡ ነገር፡ እግዚአብሔር፡ ቸል፡ አላ
ቸው፡ አገሮቻቸውንም፡ አጠፋቸው፡ ሥር፡
መሠረታቸው፡ እስኪጠፋ፡ ድረስ፡ በእሳት፡
ያቃጠላቸውም፡ አሉ፡ እስከ፡ ዘለዓለሙ፡
ድረስ፡ ፈጽመው፡ ጠፉ፡ እንጂ፡ ከነርሳቸው፡
አንድ፡ ስንኳ፡ አላስቀረም ።
፳፰፡ በኃጢአት፡ ጸንተዋልና፡ ቊጥጥ፡ ፍርድ፡ እስ
ከሚደረግበት፡ እስከ፡ ዕለተ፡ ምጽአት፡ ድረስ፡
ለዘለዓለሙ፡ በጥፋት፡ ይቄያሉ፡ በክፉ፡ ሥራ
ቸው፡ አሳዝነውኛልና፡ እኔም፡ አልምራቸ
ውም፡ ይቅር፡ አልላቸውም ።
፳፱፡ እኔም፡ ቸል፡ አልኋቸው፡ ሥራሽ፡ ሁሉ፡ ቅያ
ሜና፡ ኃጢአት፡ ዝሙትና፡ ስስት፡ ሐሰት፡
መናገርም፡ የስሕተት፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ እኔም፡
የማልወደው፡ መሰናክል፡ ስለ፡ ሆነ፡ ተቈጥቼ፡
በያዝኩሽ፡ ጊዜ፡ ምክንያት፡ አታገኚምና፡ የጐ
ስቈልሽ፡ አንቺም፡ የኢየሩሳሌም፡ ልጅ፡ እን
ደነሳቸው፡ ፍርድ፡ በሚደረግበት፡ ቀን፡ በፍ
ርድ፡ ትያዣለሽ ።

እኔ፡ ለክብር፡ አድርጌሽ፡ ነበር፡ አንቺ፡ ግን፡ ፴፩፡
ራስሽን፡ አዋረድሽ፡ እኔ፡ የኔ፡ ገንዘብ፡ ብየሽ፡
ነበር፡ አንቺ፡ ግን፡ ለሌላ፡ ሆንሽ ።
እኔ፡ ለክብር፡ አጭቼሽ፡ ነበር፡ አንቺ፡ ግን፡ ፴፪፡
ለዲያብሎስ፡ ሆንሽ፡ እኔም፡ እንደ፡ ክፉ፡
ሥራሽ፡ ተበቅዬ፡ አጠፋሻለሁ ።
ቃሌን፡ ሁሉ፡ ስላልሰማሽ፡ በወደድሁሽም፡ ፴፫፡
ጊዜ፡ ያዘዝሁሽን፡ ትእዛዝ፡ ስላልጠበቅሽ፡ የፈ
ጠርሁሽ፡ እግዚአብሔር፡ እኔ፡ ነኝና፡ ጽኑ፡
በቀልን፡ አብገቼ፡ አመጣብሻለሁ፡ እንዳንቺ፡
ባሉ፡ በኃጥአንም፡ ሁሉ፡ እፈርዳለሁ፡ እንደ፡
ክፉ፡ ሥራቸውም፡ ፍርድ፡ በሚፈረድበት፡
ቀን፡ ፍዳውን፡ አመጣባቸዋለሁ ።
ቃሌን፡ አልጠበቅሽምና፡ ፍርዴንም፡ ቸል፡ ፴፬፡
ብለሻልና፡ ከነርሱ፡ ጋራ፡ እፈርድብሻለሁ ።
በልቡናችሁ፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ ፴፭፡
የሌለባችሁ፡ ገሞራና፡ ሰዶም፡ ወዮላችሁ ።
በእሳተ፡ ገሃነም፡ ካንቺ፡ ጋራ፡ በንድነት፡ የሚ ፴፮፡
ፈረድበት፡ እትሽ፡ የኢየሩሳሌም፡ ልጅ፡ እን
ደዚሁ፡ ሁሉ፡ ወዮላት፡ ለዘለዓለሙ፡ መውጫ፡
ወደሌለበት፡ ወደ፡ ተዘጋጀላችሁ፡ ወደ፡ ገሃ
ነም፡ አንድነት፡ ትወርዳላችሁና፡ ያንቺንም፡
ኃጢአት፡ የሠሩ፡ ኃጢአተኞች፡ ሁሉ፡ ወዮ
ላቸው ።
ትእዛዜንና፡ ቃሌን፡ አልጠበቃችሁምና፡ ትእ ፴፯፡
ዛዜንና፡ ቃሌን፡ ያልጠበቃችሁ፡ አንቺና፡ እርሷ፡
ፍርድ፡ በሚፈረድበት፡ ቀን፡ በንድነት፡ ወደ፡
ሲኦል፡ ትወርዳላችሁ ።
ትእዛዜንና፡ ቃሌን፡ የጠበቁ፡ ደጋጎች፡ ሰዎች፡ ፴፰፡
ግን፡ ኃጢአተኞች፡ ሰዎች፡ ያደለቡትን፡ ገን
ዘብ፡ ይበላሉ፡ ክፉዎች፡ ሰዎች፡ የማረኩት
ንም፡ ምርኮ፡ እግዚአብሔር፡ እንዳዘዘ፡ ደጋ
ጎች፡ ሰዎች፡ ይከፈላሉ፡ ደጋጎች፡ ሰዎችም፡
ፈጽመው፡ ደስ፡ ይላቸዋል ።
በደለኞችና፡ ኃጢአተኞች፡ ሰዎች፡ ግን፡ ያለ ፴፱፡
ቅሳሉ፡ ከትእዛዜ፡ ወጥተው፡ ስለ፡ በደሉት፡
ኃጢአታቸውም፡ ሁሉ፡ ያዝናሉ ።
ቃሌን፡ የሚጠብቅ፡ በትእዛዜም፡ ጸንቶ፡ የሚ ፵፡
ኖር፡ በረከቴን፡ የሚያገኝ፡ በኔ፡ ዘንድ፡ የሚ
ከብር፡ እርሱ፡ ነው ።
ቃሌን፡ የሚጠብቅ፡ በትእዛዜም፡ ጸንቶ፡ የሚ ፵፩፡
ኖር፡ ሰው፡ ሁሉ፡ ከምድር፡ የተገኘውን፡
ድልብ፡ ይበላል፡ ቅን፡ ልቡና፡ ያላቸው፡ ደጋ
ጎች፡ ነገሥታት፡ ወደ፡ ገቡበት፡ ወደ፡ ገነትም፡
ገብቶ፡ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በያዝኋቸው፡ ጊዜ፡ በመጉቴ፡ ይጐሰቍላ ፩፡
ሉና፡ ይጠፋሉና፡ ዛሬ፡ ራሳቸውን፡ ለሚያስታ
ቡዩ፡ ለጢሮስና፡ ለሲዶና፡ ለይሁዳ፡ አገር፡
አውራጃዎች፡ ሁሉ፡ ወዮላቸው ።
አሸናፊ፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ አለ፡ ፈጽሞ፡ ፪፡
ትዕቢተኛ፡ የሚሆን፡ የዲያብሎስ፡ ልጅ፡ ለው
ነት፡ ነገር፡ ጠላቷ፡ የሚሆን፡ ክሣደ፡ ልቡና

ውን ፡ የሚያጸና ፡ የሚመካ ፡ ፈጣሪውን ፡ የማ
ያውቅ ፡ ሐሳዊ ፡ መሲሕ ፡ ከነሱ ፡ ይወለዳል ፡
ብኋልና ፡ ወዮላቸው ፡ አለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡
እግዚአብሔርም ፡ በሱ ፡ ኃይሉን ፡ እገልጽ ፡
ዘንድ ፡ ለቀኃፊ ፡ አምሳል ፡ አደረግሁት ፡ አለ።
፫ ፡ ይቺም ፡ ቅፍርናሆም ፡ ሰማርያና ፡ ገሊላ ፡ ደማ
ስቆና ፡ ሶርያም ፡ አከያና ፡ ቆጵሮስም ፡ የዮርዳ
ኖስም ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናቸውን ፡
ያጸኑ ፡ በኃጢአታቸው ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡
የሞት ፡ ጥላና ፡ ጨለማም ፡ የሸፈናቸው ፡ ወገ
ኖች ፡ ናቸው ፡ ዲያብሎስ ፡ ልቡናቸውን ፡ በኃ
ጢአት ፡ ሸፍኖታልና ፡ ለዚያም ፡ ለትዕቢተኛ ፡
ለዲያብሎስ ፡ ይታዘዙለታልና ፡ እግዚአብሔር
ንም ፡ ወደ ፡ መፍራት ፡ አይመለሱም ።
፬ ፡ ለአጋንንት ፡ የሚታዘዙላቸው ፡ በስማቸውም ፡
መሥዋዕት ፡ የሚሠዉላቸው ፡ ሰዎች ፡ የዚያን ፡
ጊዜ ፡ ወዮላቸው ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ክደውታልና ፡ አእምሮ ፡ የሌላቸው ፡
እንስሳትን ፡ ይመስላሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ የዘነጋ ፡ የዲያብሎስ ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡
ሐሳዊ ፡ መሲሕ ፡ በቦታው ፡ ሁሉ ፡ ምስሉን ፡ ያቆ
ማልና ፡ (አምላክ ፡ ነኝ ፡ ብኋልና ፡) በልቡናው ፡
ፈቃድና ፡ በእጁ ፡ ሥራ ፡ በቅሚያና ፡ በኃጢአ
ቱም ፡ ሁሉ ፡ በክዳትና ፡ በበደልም ፡ በቅሚ
ያና ፡ ሰው ፡ በሚሠራው ፡ ዝሙት ፡ ሁሉ ፡ በሐ
ሰት ፡ ነገርም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፭ ፡ ይህንን ፡ እንዲሠራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የተቈጠረ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአት ፡ እንዲሠሩ ፡
ዘመኑ ፡ ይታወቃልና ።
፮ ፡ ወሐይ ፡ ትጨልማለች ፡ ጨረቃም ፡ ደም ፡ ትሆ
ናለች ፡ ከዋክብትም ፡ ከሰማይ ፡ ይረግፋሉ ፡ ምድ
ርን ፡ ያሰልፋት ፡ ዘንድ ፡ በውስጧ ፡ በሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ የሚኖረውን ፡ ሁሉ ፡ ያሰል
ፈው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡
በሚያመጣው ፡ ተአምራት ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡
ያልፋል ።
፯ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ላይ ፡ ከር
ቷልና ፡ ፈጥኖም ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ባንድ ፡
ሰዓት ፡ አድርጓልና ፡ ታናሽ ፡ ጠላት ፡ ዲያብሎ
ስን ፡ የጌታ ፡ ሞት ፡ ያጠፋዋል ።
፰ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ፈርጀ ፡
አጠፋለሁ ፡ ብኋልና ፡ ከምጽአት ፡ በኋላ ፡ ግን ፡
ለዲያብሎስ ፡ ሥልጣን ፡ የለውም ።
፱ ፡ እሱም ፡ በቀኃፊ ፡ በተያዘበት ፡ ቀን ፡ ደጅ ፡ የሚ
ጠናላት ፡ ጽኑ ፡ መከራ ፡ ወዳላት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ይወርዳል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
መቅሠፍትና ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ወደ ፡ ክህደትም ፡
ይወስዳልና ፡ ከገሃነም ፡ የማወጣ ፡ ወደ ፡ ገሃነ
ምም ፡ የማገባ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡ ሆንኩ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ይወርዳል ።
፲ ፡ እሱ ፡ ለደከሙ ፡ ሰዎች ፡ ጽናትና ፡ ኃይልን ፡ ይሰ
ጣልና ፡ ዳግመኛም ፡ ለኃይለኞችና ፡ ለዕኑ ፡
ሰዎች ፡ ድካምን ፡ ይሰጣልና ፡ ኃይለኛ ፡ በኃ
ይሉ ፡ አይመካ ።
፲፩ ፡ እሱ ፡ ገሸር ፡ ነውና ፡ የሚበደሉትንም ፡ ሰዎች ፡
ከሚበድሏቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ፈርዶ ፡ ያድና
ቸዋልና ፡ የባልቴቶችና ፡ አባት ፡ እናቱ ፡ የሞቱ
በትን ፡ ልጅ ፡ በቀል ፡ ይመልሳል ።
፲፪ ፡ ለምትመኪ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናሽንም ፡ ለምታጸኚ ፡
የማልገዛሽ ፡ ፈርጇም ፡ የማላጠፋሽ ፡ ለሚመስ
ልሽ ፡ ላንቺ ፡ ወዮልሽ ፡ በመመካቱና ፡ በትዕ
ቢቱ ፡ ዙፋኔን ፡ በከዋክብትና ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡
እዘረጋለሁ ፡ ከፍ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ እሆናለሁ ፡ ብኋልና ።
፲፫ ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ የተፈጠረ ፡ እንደ ፡ አዋ
ቢያ ፡ ኮከብ ፡ የሚያበራ ፡ ዲያብሎስ ፡ ከሰማይ ፡
እንዴት ፡ ወረደ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ላን
ቺም ፡ ወዮልሽ ።
፲፬ ፡ ይኸንንም ፡ በትዕቢትህ ፡ ደፍረህ ፡ ተናገርህ ፡
ፈጽሞ ፡ በሥልጣኑ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔ
ርንም ፡ አላሰብኸውም ፡ በልቡናህ ፡ ጽናት ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ትወርድ ፡ አንተ ፡ ራስክን ፡ ለምን ፡ እኮ
ራህ ።
፲፭ ፡ ከእሳት ፡ ከነፋስ ፡ የፈጠራቸው ፡ እሱ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ስላወቁ ፡ እነሳቸው ፡ በተዋረደ ፡ ልቡና ፡
ፈጣሪያቸውን ፡ ያመሰግኑታልና ፡ ከትእዛዙም ፡
አይወጡምና ፡ ከትእዛዙም ፡ ፈጽመው ፡ እንዳ
ይወጡ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ከክህደት ፡ ይጠብቃ
ሉና ፡ እንዳንተ ፡ ካሉ ፡ ከመላእክት ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይተህ ፡ ተዋረድህ ።
፲፮ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በልቡናህ ፡ ትዕቢት ፡ ጽኑ ፡ ክህደ
ትን ፡ አደረግህ ፡ ካንተ ፡ ወግን ፡ የሚሆኑ ፡ እን
ዳንተም ፡ የሚወነጅሉ ፡ ኃጢአትን ፡ በምታስ
ተምርበት ፡ በትእዛዝህና ፡ በፈቃድህም ፡ ሁሉ ፡
ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩበት ፡ ኃጢአትንና ፡
በደልን ፡ ቅሚያንና ፡ ክህደትን ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡
ትከበክበዋለህና ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ ተለይተህ ፡
የጐሰቈለ ፡ ሰውን ፡ ሆንህ ።
፲፯ ፡ በተንኰልህ ፡ ያሰትካቸው ፡ አጋንንትና ፡ አንተ ፡
አንድነት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትወርዳላችሁና ፡ ወዮ
ልህ ።
፲፰ ፡ በሚያስት ፡ በዚያ ፡ በወንጀለኛ ፡ በዲያብሎስ ፡
የሳታችሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፡
ወዮላችሁ ፡ እሱ ፡ ባስተማራችሁ ፡ ሠራዊቱም ፡
በስተማሯችሁ ፡ ገንዘብ ፡ እንደሱ ፡ ስታችኋልና ፡
ለዘለዓለም ፡ መውጫ ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ገሃ
ነም ፡ በንድነት ፡ ትወርዳላችሁ ።
፲፱ ፡ ቀድሞም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ሳለ ፡
ክርክር ፡ በተደረገበት ፡ ውኃና ፡ በክሬብ ፡ በአ
ማሌቅና ፡ በደብረ ፡ ሲናም ፡ እግዚአብሔርን ፡
አሳዘናችሁት ።
፳ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ጉበኛ ፡ በላካችሁ ፡
ጊዜ ፡ ጐዳናው ፡ ሩቅ ፡ ነው ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
የሚደርስ ፡ ቅጽራቸውም ፡ አምባቸውም ፡ ጽኑ ፡
ነው ፡ አርበኞችም ፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ፡ ብለው ፡
ይህንን ፡ በነገሩዋችሁ ፡ ጊዜ ፡ የሚያስጨንቅ ፡

ሥራ ፡ ወደምትሠሩበት ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አገር ፡ ትመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ተቈጥታችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አሳዘናችሁ ።

፲፭፤ ከመከራው ፡ ያዳናችሁን ፡ በግብፅም ፡ ታላላቅ ፡ ታምራት ፡ ያደረገ ፡ በመልአኩም ፡ ሥልጣን ፡ የመራችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላሰባችሁትም ። ዐሐይ ፡ እንዳያቃጥላችሁ ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ ይጋርዳችሁ ፡ ነበር ፡ እግራችሁም ፡ በጨለማ ፡ እንዳይሰነክል ፡ ዓምደ ፡ እሳት ፡ ሌሊት ፡ ያበራላችሁ ፡ ነበር ።

፲፮፤ ሠራዊቱና ፡ ፈርያንም ፡ ባስፈሩዋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽማችሁ ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ ጮኻችሁ ፡ ሙሴም ፡ ፈጽሞ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፡ ከፈርያንም ፡ ጋራ ፡ እንዳትገናኙ ፡ በመልአኩ ፡ አድሮ ፡ ጠበቃችሁ ።

፲፯፤ እነሳቸውን ፡ ግን ፡ በመከራ ፡ ወደ ፡ ኤርትራ ፡ አገባቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ብቻውን ፡ መራቸው ፡ ከነሱም ፡ ጋራ ፡ ልዩ ፡ ጣዖት ፡ አልነበረም ፡ ብሷልና ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በባሕር ፡ ቀበራቸው ፡ ከነሳቸውም ፡ የሚሸሸውን ፡ አላስቀረም ።

፲፰፤ እስራኤልንም ፡ በባሕሩ ፡ መካከል ፡ በእግር ፡ አሻገራቸው ፡ ከግብፃውያን ፡ የተነሣ ፡ ምንምን ፡ ያገኛቸው ፡ መከራ ፡ የለም ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ አደረሳቸው ፡ በዚያም ፡ አርባ ፡ ዘመን ፡ መናውን ፡ መገባቸው ።

፲፱፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁል ጊዜ ፡ ያሳዝኑታልና ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አድርጎላቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ ቸል ፡ አሉ ።

፳፤ ከልጅነታቸው ፡ ጀምሮ ፡ እስኪያረጁ ፡ ድረስ ፡ ክፋትን ፡ በልቡናቸው ፡ አኖሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አፋ ፡ የአበው ፡ ልደት ፡ በተጻፈበት ፡ በአሪት ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናግሯልና ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ልቡናቸው ፡ አመድ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ወደቅሚያ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ክፋትም ፡ ይሮጣሉ ፡ በግፍ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ከመሰብሰብ ፡ በሐሰትም ፡ ከመማል ፡ ባልንጀራንም ፡ ከመበደል ፡ ከመቀማትና ፡ ከመሥረቅ ፡ በቀር ፡ ከነሳቸው ፡ የቀናች ፡ ሥራን ፡ የሚወዳት ፡ የለም ፡ ብሎ ፡ ተናግሯልና ፡ ክፋትን ፡ በልቡናቸው ፡ አኖሩ ።

፳፩፤ ሁሉም ፡ በሕይወት ፡ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ክፋ ፡ ሥራ ፡ ይሄዳሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያፈረሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመው ፡ አሳዘኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፤ እግዚአብሔርም ፡ የቀደመ ፡ ወገኖች ፡ የቃየንን ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በጥፋት ፡ ውኃ ፡ ባጠፋቸው ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ በማየ ፡ አይህ ፡ አጠመቃት ፡ ከቃየል ፡ ልጆችም ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አነፃት ።

ሰውን ፡ ስለ ፡ ፈጠርሁት ፡ አዘንሁ ፡ ብሷልና ፡ ፪፤ በደለኞችን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ፡ ከስምንት ፡ ሰዎች ፡ በቀር ፡ አላስቀረም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እነሱን ፡ አበዛቸው ፡ ምድርንም ፡ መሏት ፡ ያቢታቸው ፡ የአዳምን ፡ ርስት ፡ ተካፈሉ ።

ኖኅ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ተማማለ ፡ ፫፤ መሐላን ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ዳግመኛ ፡ በጥፋት ፡ ውሀ ፡ እንዳያጠፋት ፡ የኖኅም ፡ ልጆች ፡ የበከተውንና ፡ ሙዶ ፡ ያደረውን ፡ እንዳይበሉ ፡ ከፈጠራቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ጣዖቶችን ፡ እንዳያመልኩ ፡ እርሱም ፡ የፍቅር ፡ አባት ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ በከንቱ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ እንዳያጠፋቸው ፡ የሳተኑንና ፡ የበልጉንም ፡ ዝናም ፡ እንዳይከለክላቸው ፡ ለከብትና ፡ ለሰዎች ፡ በየጊዜው ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ሣሩንና ፡ የእህሉን ፡ ፍሬ ፡ ተክልንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነርሳቸውም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚወደው ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማሉ ።

ይኸንንም ፡ ሥርዓት ፡ ከሰጣቸው ፡ በኋላ ፡ የእስ ፬፤ ራኤል ፡ ልጆች ፡ በኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳዘኑት ፡ የፈጣሪያቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳላፈረሱ ፡ እንዳበቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ይስሐቅና ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ያዕቆብም ፡ በሕጉ ፡ ጸንተው ፡ አልኖሩም ።

ከታናናሾቹም ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ታላላቆቹ ፡ ፭፤ ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ ያልጠበቁ ፡ እነዚያ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሥራቸው ፡ ጠማሞች ፡ ናቸው ።

ካህናቶቻቸውም ፡ አለቆቻቸውም ፡ ጸሐፊዎቻቸው ፮፤ ም ፡ ቢሆኑ ፡ ሁሉም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያፈርሳሉ ።

በፍጹም ፡ ሰውነትህና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ ፯፤ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደደው ፡ ብሎ ፡ በዳግም ፡ ሕግ ፡ ሙሴ ፡ በዘዳግም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሥርዓትና ፡ ሕጉ ፡ ጸንተው ፡ አይኖሩም ።

ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ሰውነትህ ፡ ውደድ ፡ ልዩ ፡ ፰፤ የሆኑ ፡ ጣዖቶቹንም ፡ አታምልክ ፡ ወደጉል ሚሳ ፡ ሚስትም ፡ አትሂድ ፡ ነፍስ ፡ አትግደል ፡ አትስረቅ ።

በሐሰትም ፡ አትመስክር ፡ አህያውም ፡ ቢሆን ፡ ፱፤ በሬውም ፡ ቢሆን ፡ የባልንጀራህን ፡ ገንዘብ ፡ ወንድምህ ፡ የገዛውንም ፡ ሁሉ ፡ አትውደድ ፡ ብሎ ፡ ሕግ ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ሙሴ ፡ በዘዳግም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሥርዓትና ፡ በሕጉ ፡ አይጸኑም ።

ነገር ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ካዘዛቸው ፡ በኋላ ፡ ፲፤ ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ክዳትና ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ወደ ፡ ቅሚያና ፡ ወደ ፡ በደል ፡ ወደ ፡ ጕልማሳ ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ሐሰትና ፡ ወደ ፡ መስረቅም ፡ ጣዖቶችንም ፡ ወደማምለክ ፡ ይመለሳሉ ።

ወደ ፡ ሣር ፡ የሚሠማራ ፡ ላምን ፡ በመሥራት ፡ ፲፩፤

የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኮሬብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳዘኑት ፡ እነሆ ፡ ከግብፅ ፡ ያወጡን ፡ ፈጣሪዎቻችን ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ሰገዱ ።
፲፪፤ በኀጢአታቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ በልተው ፡ ጠጥተውም ፡ ቢጠግቡ ፡ ሊዘፍኑ ፡ ተነሡ ።
፲፫፤ እግዚአብሔር ፡ አገዛዝ ፡ ካለበት ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ያወጣቸው ፡ ወገኖችህ ፡ ከሕግ ፡ ወጥተው ፡ በደሉ ፡ የላም ፡ ምስልም ፡ ሠርተው ፡ ለጣዖቱ ፡ ሰገዱ ፡ ብለውታልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሙሴ ፡ ተቈጥቶ ፡ ከሲና ፡ ተራራ ፡ ወረደ ።
፲፬፤ ሙሴ ፡ ወገኖቹን ፡ እየተቈጣቸው ፡ ከባለሟሉ ፡ ከኢያሱ ፡ ጋራ ፡ ወረደ ፡ ኢያሱም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ በእስራኤል ፡ ሰፈር ፡ ያርበኞች ፡ ድምፅ ፡ እሰማለሁ ፡ አለ ።
፲፭፤ ሙሴም ፡ ኢያሱን ፡ እስራኤል ፡ ያልፈላውን ፡ ጠጅ ፡ ጠጥተው ፡ ሲጫወቱ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ያር በኖስ ፡ ድምጽ ፡ አይደለም ፡ አለው ፡ ወርዶም ፡ ምስላቸውን ፡ ሰበረው ፡ እንደ ፡ ትቢያም ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ፈጭሞ ፡ አደቀቀው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በተራራው ፡ አጠገብ ፡ በሚጠጡት ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ በጠበጠው ።
፲፮፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ካህናቱን ፡ እርስ ፡ በሳቸው ፡ ይጋደሉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
፲፯፤ እነሳቸውን ፡ ከመግደል ፡ አባቶቻቸውንም ፡ ከመግደል ፡ እግዚአብሔርን ፡ መገዳደር ፡ እንዲበልጥ ፡ አውቀው ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ።
፲፰፤ ሙሴም ፡ የመገባችሁን ፡ የተከባከባችሁን ፡ ከአገዛዝም ፡ ቤት ፡ ያወጣችሁን ፡ ለነሳቸው ፡ ከነሳቸው ፡ በኋላ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ላባቶቻችሁ ፡ የማለላቸው ፡ ርስትንም ፡ ያወረሳችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላሳዘናችሁት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰኛችሁት ፡ አላቸው ።
፲፱፤ ወደ ፡ ኃጢአትና ፡ ወደ ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ ይሄዳሉና ፡ በዚያም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አልተዉም ።
፳፣ ከሕግንነታቸው ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ጕልማስነታቸው ፡ እስከ ፡ እርጅናቸውም ፡ ድረስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ በሰማይም ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎች ፡ ያዘጋጀውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በበጎ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ እንዳሰኙት ፡ እንዳባቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ይስሐቅና ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ያዕቆብም ፡ አይደሉም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የሚገኝባት ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ በወዲያውም ፡ ዓለም ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ የተዘጋጀች ፡ ደስ ፡ የምታሰኝ ፡ ገነትን ፡ ዓይን ፡ ያላየውን ፡ ጆሮም ፡ ያልሰማውን ፡ በሰው ፡ ልቡናም ፡ ያልታሰበውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ ደስ ፡ ላሰኙት ፡ ለሚወዱት ፡ ለአብርሃም ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብ ፡ ያዘጋጀውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በሥራቸው ፡ ደስ ፡ እንዳሰኙት ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ይስሐቅ ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ አይደሉም ።
እግዚአብሔርን ፡ የካዱ ፡ ክፋዎችም ፡ የሆኑ ፡ በልቡናቸው ፡ ፈቃድ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ የነሳቸው ፡ ልጆችም ፡ የመገባቸውን ፡ የተከባከበቸውን ፡ ከሕግንነታቸውም ፡ ጀምሮ ፡ የጠበቃቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልሰሙም ።
፳፩፤ ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸውን ፡ ከጡብ ፡ ሥራ ፡ ከጽኑም ፡ አገዛዝ ፡ ያዳናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላሰቡትም ።
፳፪፤ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ አሳዘኑት ፡ እሱም ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸው ፡ ነበር ፡ እነሳቸውም ፡ በጠላትነት ፡ ተነሥተውባቸው ፡ እንደ ፡ ወደዱም ፡ ያስገብሯቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የምድያም ፡ ሰዎች ፡ በጠላትነት ፡ ተነሡባቸው ፡ እስራኤልንም ፡ ይወጓቸው ፡ ዘንድ ፡ ሠራዊቶቻቸውን ፡ አስነሡባቸው ፡ የንጉሣቸውም ፡ ስሙ ፡ አክራንድስ ፡ ይባላል ፡ በኪልቅያና ፡ በሶርያ ፡ በደማስቆም ፡ ያሉ ፡ ብዙ ፡ ሠራዊትን ፡ ፈጥኖ ፡ ሰበሰበ ።
፪፤ በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ሰፍሮ ፡ ገንዘባችሁንም ፡ እማርክ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ግብር ፡ ገብሩልኝ ፡ ብሎ ፡ መልክተኞች ፡ ላከ ፡ ባትገብሩኝ ፡ ግን ፡ እናንተን ፡ እቀጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከብቶቻችሁን ፡ እማርክ ፡ በገዛራችሁን ፡ እወስድ ፡ ልጆቻችሁንም ፡ እማርክ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ፡ አላቸው ።
፫፤ ወደማታውቁት ፡ አገር ፡ ማርኬ ፡ እወስዳችኋለሁ ፡ በዚያም ፡ ወኃ ፡ ቀጂዎችን ፡ እንጨት ፡ ለቃሚዎችን ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አላቸው ።
፬፤ እኛ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ ነን ፡ የሚችለንም ፡ የለም ፡ እያላችሁ ፡ አትመኩ ፡ አጠፋችሁ ፡ ዘንድ ፡ ገንዘባችሁንም ፡ እዘርፍ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከኝ ፡ አይደለምን ፡ ወገኖችሁንም ፡ ሁሉ ፡ እሰበስብ ፡ ዘንድ ፡ የላከኝ ፡ አይደለሁምን ።
፭፤ እኔ ፡ ያጠፋኋቸውን ፡ ሴሎች ፡ ወገኖች ፡ በውኑ ፡ ልዩ ፡ ጣዖቶቻቸው ፡ ያዳኗቸው ፡ ማዳን ፡ አለን ፡ ባዝራቸውንና ፡ ፈረሳቸውን ፡ ማረክሁ ፡ እነሳቸውንም ፡ ገደልኩ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ማረክሁ ።
፮፤ ያዘገኳችሁን ፡ ግብር ፡ ካላገባችሁልኝ ፡ እናንተንም ፡ እንደነሳቸው ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አለ ፡ ከብቶቻቸውንና ፡ ገንዘባቸውን ፡ ይዘርፉ ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ ይማርክ ፡ ዘንድ ፡ ዮርዳኖስም ፡ ተሻገረ ።
፯፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶን ፡ አለቀሱ ፡ ፈጽመውም ፡ ጮሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሚረዳቸው ፡ አጡ ።
፰፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ለሦስቱ ፡ ወንድማማቾች ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽናትን ፡ ሰጣቸው ፡ ስማቸውም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ መልካቸውም ፡ ያማረ ፡ በኃይላቸውም ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ይሁዳና ፡ መብክዩስ ፡ መቃቢስ ፡ ናቸው ።

፱፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፈጽመው ፡ በዚያ ፡ አለ
ቀሱ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ጩኸት ፡ የተነሣ ፡ ልቡናቸውን ፡ አሳዘናቸው ፡
እናቱና ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅና ፡ ባልቴቶች ፡
ሽማግሶቻቸውና ፡ ካህናቶቻቸውም ፡ የእስራ
ኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶችም ፡ ልጆ
ችም ፡ ሁሉ ፡ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ አመድ ፡ ነስ
ንሰው ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡
ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ነበር ።

፲፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ የሆኑ ፡ እነዚያ ፡
ወንድማማቾች ፡ ግን ፡ ሒደው ፡ ያድኗቸው ፡
ዘንድ ፡ ተስማሙ ፡ ሒደን ፡ ስለነዚህ ፡ ሰዎች ፡
ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡ እንስጥ ፡ ብለው ፡ ተማ
ከሩ ።

፲፩፡ አይዘህ ፡ አይዘህ ፡ ተባብለው ፡ በወገባቸው ፡ ሰይ
ፋቸውን ፡ ታጥቀው ፡ በእጃቸውም ፡ ጦራቸ
ውን ፡ ይዘው ፡ ሔዱ ፡ አርበኛውንም ፡ ይወነጅ
ሉት ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጅተው ፡ ሔዱ ።

፲፪፡ ወደ ፡ ሰፈራቸውም ፡ ደረሱ ፡ በማዕድ ፡ ተቀ
ምጠ ፡ ሳለ ፡ መብኩዩስ ፡ አርበኛውን ፡ (ንጉሡን ፡)
ወጋው ፡ በአፉ ፡ መብል ፡ ሳለ ፡ በአንዲት ፡ አመ
ታት ፡ አንገቱን ፡ ቈረጠው ፡ መቃብዮስና ፡ ይሁ
ዳም ፡ በንጉሡ ፡ ግራና ፡ ቀኝ ፡ ያሉ ፡ ሠራዊ
ቱን ፡ በሰይፍ ፡ መትተው ፡ ገደሉዋቸው ።

፲፫፡ ንጉሣቸውም ፡ ድል ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ጦሮ
ቻቸው ፡ በባልንጀራቸው ፡ ልብ ፡ ገቡ ፡ ሁሉም ፡
ፈጽመው ፡ ሸሹ ፡ ቀስታቸውም ፡ ተሰበረ ፡ እነ
ርሳቸውም ፡ ድል ፡ ተነሡ ።

፲፬፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ የሚሆኑ ፡ እነ
ዚያ ፡ ወንድማማቾች ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ዳኑ ፡ ምንም ፡
ምን ፡ ክፋት ፡ ነገር ፡ ያገኛቸው ፡ የለም ፡ እግዚ
አብሔር ፡ መቅሠፍትን ፡ ወደነርሳቸው ፡ መል
ሶታልና ፡ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡
ተቀራደው ፡ አለቁ ።

፲፭፡ ድል ፡ ተነሡ ፡ ሞቱ ፡ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ፡
እስኪሻገሩም ፡ ድረስ ፡ ገንዘባቸውን ፡ ሁሉ ፡
ጣሉ ፡ ገንዘባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ቀረ ፡ የእስራኤ
ልም ፡ ልጆች ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እንደሸሹ ፡ ባዩ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰፈራቸው ፡ ሂደው ፡ የዘረፉትንም ፡
ገንዘባቸውንም ፡ ለራሳቸው ፡ ወሰዱ ።

፲፮፡ በወንድሞቹና ፡ በመብክዩ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔር ፡
እስራኤልን ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ አዳናቸው ።

፲፯፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡
እያሰኙት ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።

፲፰፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ኃጢአታ
ቸው ፡ ተመለሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በሚገባ ፡ ማምለክን ፡ ቸል ፡ አሉ ።

፲፱፡ እርሱም ፡ በማያውቋቸው ፡ የእርሻቸውን ፡ አዝ
መራ ፡ በሚሰበስቡ ፡ የወይናቸውንም ፡ በታ ፡
በሚያጠፋ ፡ መንጋቸውንም ፡ በሚዘርፉ ፡ ከብ
ቶቻቸውንም ፡ በፈታቸው ፡ አርደው ፡ በሚያ
በሏቸው ።

፳፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወን
ዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በማርኩ ፡ ወገኖች ፡
እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ ያሳዝናቸዋል ፡ ሁለግዜ ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚያሳዝኑት ፡ ስለሆነ ፡ እነ
ሳቸው ፡ ሕጉን ፡ ያፈረሱ ፡ ወገኖች ፡ ናቸውና ፡
ልጆቻቸውን ፡ በፊታቸው ፡ ራስ ፡ ራሳቸውን ፡
ይቀጠቅጣቸዋል ፡ አያድኗቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ይሽንን ፡ የሚያደርጉ ፡ የጢሮስና ፡ የሲዶና ፡
በዮርዳኖስም ፡ ወንዝ ፡ ማዶና ፡ በባሕር ፡ ዳርቻ ፡
የሚኖሩ ፡ የከራንና ፡ የገለዓድ ፡ የኢያቡሲዎንና ፡
የከናኔዎን ፡ የኤዶምና ፡ የጌርጌሴዎን ፡ የአማ
ሌቅ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

፪፡ በየነገዳቸውና ፡ በየሀገራቸው ፡ በየአውራጃ
ቸውና ፡ በየሥራቸውም ፡ በየሀገራቸውም ፡
ቋንቋ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
እንዲህ ፡ ያደርጋሉ ፡ ሁሉም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደሠራቸው ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።

፫፡ ከነሳቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያውቁት ፡
ሥራቸው ፡ ያማረ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።

፬፡ ከነሳቸውም ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ የሆነ ፡ የፈጠ
ራቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቁት ፡
ሰዎች ፡ አሉ ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠሩ ፡ በሰርያው ፡
ንጉሥ ፡ በስልምናሶርም ፡ እጅ ፡ ገዝቸው ።

፭፡ የደማስቆን ፡ ገንዘብ ፡ ዘርፎ ፡ ይወስዳልና ፡ በግ
ብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ የሠግርያንም ፡ ምርኮ ፡
ያከፍላልና ፡ በስልምናሶር ፡ እጅ ፡ ገዝቸው ።

፮፡ የጌላቡሄ ፡ አውራጃና ፡ በገለዓድም ፡ አምባ ፡
የይሁዳ ፡ ምድር ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ ጳስሮ
ስም ፡ በምዕራብ ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ በፋርስና ፡
በሚዶን ፡ በቀጳዶቅያና ፡ በሴውሲግያ ፡ ሰዎች ።

፯፡ በአውራጃቸውም ፡ የሚኖሩ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡
እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቁ ፡ ትእዛዙንም ፡
የማይጠብቁ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናቸው ፡ የጸና ፡ ወገ
ኖች ፡ ናቸው ።

፰፡ እሱም ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡
እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ።

፱፡ የገለዓድ ፡ ወገኖችና ፡ የቂሣርያ ፡ አውራጃ ፡ አማ
ሌቅም ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ የተመላች ፡ ከከበሩ ፡
የከበረ ፡ አሸናፊ ፡ የሚሆን ፡ በኪሩቤል ፡ ሠረገ
ላት ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክት ፡ በፊቱ ፡
የሚቆሙ ፡ ፈርተው ፡ ተንቀጥቅጠው ፡ የሚያ
ገለግሉት ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በውስጧ ፡ የሚ
መሰገንበት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አገር ፡ ያጠ
ፉት ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሆነው በታልና ፡ እሱም ፡
እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡ እጃቸውም ፡
ሥራ ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ የአማሌቅና ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ የምድ
ርና ፡ የሰማይ ፡ አገዛዝ ፡ በሥልጣኑ ፡ የተያዘ ፡
እግዚአብሔርን ፡ አያመልኩትም ፡ እነሳቸው ፡
በውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የማይኖሩ ፡ ወንጀለ
ኞች ፡ ናቸውና ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
ማፍረስ ፡ አያፈሩም ።

፱፡ ደም ፡ ከማፍሰስና ፡ ከገሙት ፡ የተመታውንና ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ ሙዳ ፡ ያደረውንም ፡ የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ ከመብላት ፡ በቀር ፡ በፊታቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡ እነዚህም ፡ የተናቁ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ናቸው ።

፲፡ ምግባር ፡ ሃይማኖት ፡ የላቸውም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ የጠሉ ፡ ናቸውና ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አያውቁትምና ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ ከመቀማትና ፡ ከኃጢአት ፡ በቀር ፡ ሰውን ፡ ከማወክና ፡ ከሚጠላም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በቀር ፡ አበታቸው ፡ ዲያብሎስ ፡ እንዳስተማራቸው ፡ ከጨዋታና ፡ ከዘፈን ፡ በቀር ፡ የፍቅርንም ፡ ሥራ ፡ አያውቁምና ፡ ምግባር ፡ ሃይማኖት ፡ የላቸውም ።

፲፩፡ እሱ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ከአጋንንት ፡ ጋራ ፡ ገዢዎቹ ዋልና ፡ ለየራሱ ፡ የሆነ ፡ የክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የቅሚያና ፡ የኃጢአትን ፡ የስርቆትንና ፡ የሐሰት ፡ ገንዘብ ፡ የመቀማትን ፡ አበላ ፡ የተመታውንና ፡ ሙዳ ፡ ያደረውን ፡ መብላትንም ፡ የገሙትንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያስተምራቸዋል ።

፲፪፡ ይኸንንም ፡ የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጉል ማሳ ፡ ሚስት ፡ መሐድንም ፡ ደም ፡ ማፍሰስንም ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ ሙዳ ፡ ያደረውን ፡ መብላት ፡ የሰው ፡ ነፍስንም ፡ በግፍ ፡ መግደል ፡ ምቀኝነትንና ፡ መጠቃቀስንም ፡ ስስትንም ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይወደውን ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተምራቸዋል ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከሚገዛ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ያርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠላታቸው ፡ የሆነ ፡ ዲያብሎስ ፡ ይኸንን ፡ ትምህርት ፡ ያስተምራቸዋል ።

፲፫፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ የዋህነትና ፡ ትሕትና ፡ ወንድምን ፡ አለማበሳጨትና ፡ በልንጀራን ፡ መውደድ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ መስማማትና ፡ መፋቀር ፡ ነው ።

፲፬፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ለማዳላት ፡ ግብዝችን ፡ አትሁን ፡ በደለኞችንም ፡ ፈጽማችሁም ፡ ቀማኞች ፡ ወደ ፡ ጉልማሳ ፡ ሚስት ፡ የሚሔዱ ፡ ሰዎችንም ፡ በባልንጀራቸው ፡ ላይ ፡ በደልንና ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ የሚሠሩ ፡ በግፍ ፡ በልንጀራቸውንም ፡ ይበድሉ ፡ ዘንድ ፡ የሚሸነግሉ ፡ ሰዎችንም ፡ አትሁኑ ።

፲፭፡ ይጠቃቀሳሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ይነቀንቃሉ ፡ ለክፋትም ፡ ይተነኰላሉ ፡ ሰዎችን ፡ ወደ ፡ ዘለዓለም ፡ ቀኖርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያወርዷቸው ፡ ዘንድ ፡ ለማሳት ፡ ያሚርታሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ወዳለ ፡ በሞት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንድትሔድ ፡ አስብ ፡ በሠራኸውም ፡ ኃጢአት ፡ በፊቱ ፡ ይፈርድብህ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ በፊቱ ፡ ትቆማለህ ።

፪፡ ትዕቢተኞችና ፡ ክፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ ከነሳቸውም ፡ የሚበልጥ ፡ የሚበረታ ፡ የሌለ ፡ የኃይለኞች ፡ ልጆች ፡ ቀድሞ ፡ እንደዚሁ ፡ ነበርና ፡ ቁመታቸውንና ፡ ኃይላቸውን ፡ ጽኑ ፡ ሥልጣናቸውንም ፡ ስላዩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፊታቸው ፡ አላደረጉትም ፡ እሱ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠራቸው ፡ ፈጣሪያቸውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቁም ።

፫፡ አበቶቻቸውም ፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ ሁነው ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ሲያመሰግኑ ፡ ፈቃዳቸው ፡ ባሰታቸው ፡ ጊዜ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ቀኖርጥ ፡ ፍርድ ፡ ወደሚደረግበት ፡ ወደ ዚህ ፡ ዓለም ፡ ወረዱ ።

፬፡ ስለ ፡ ልቡናቸው ፡ ትዕቢት ፡ ያስታቸው ፡ ዘንድ ፡ ሕጉንና ፡ ትእዛዙንም ፡ ይጠብቁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይፈትናቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥንቱን ፡ የሰው ፡ ሥጋ ፡ ፈጥሮላቸዋልና ፡ ከቃየል ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አገቡ ።

፭፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ሕጉን ፡ አልጠበቁም ፡ ከበታቸው ፡ ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ አወረዳቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ የበደሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ ተቈጥቷቸዋልና ፡ ስለ ነሳቸውም ፡ ኃጢአት ፡ የሰው ፡ ዘመኑ ፡ አነሰ ።

፮፡ የአዳምንም ፡ ልጆች ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ወሰዷቸው ፡ እነሳቸው ፡ መቅያ ፡ ወደ ሚቀበሉበት ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ አወረዷቸው ።

፯፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ በቃየል ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ሳቱ ፡ የሰው ፡ ዘመኑ ፡ ተከፍኗልና ፡ ጥንቱን ፡ የሰው ፡ ዘመኑ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሲሆን ፡ መቶ ፡ ሐያ ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ ተመለሱ ።

፰፡ እነሳቸውም ፡ ሥጋውያን ፡ ደማውያን ፡ ናቸውና ፡ እግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤቱ ፡ በነሳቸው ፡ ጸንቶ ፡ አይኖርም ፡ አለ ።

፱፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ዘመናችን ፡ ተከፈለ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችንና ፡ ስለ ፡ በደላችን ፡ ዘመናችን ፡ ከቀደሙ ፡ አበቶቻችን ፡ ተከፍኗልና ፡ ዳግመኛም ፡ በሕግንነት ፡ ሳሉ ፡ የሚሞቱ ፡ አሉ ።

፲፡ ሕጉን ፡ ስለ ፡ ጠበቁ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ስለ ፡ አላሳዘኑት ፡ የአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ በዝቶ ፡ ነበር ።

፲፩፡ ያስተምሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ስለ ፡ ተቈጡ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳያፈርሱ ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ስለ ፡ ተቈጧቸው ፡ ያባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ በዝቶ ፡ ነበር ።

፲፪፡ ከሴቶች ፡ ልጆቻቸውና ፡ ከወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ስላላፈረሱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በውነት ፡ ዘመናቸው ፡ በዝቶ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ የቃየን ፡ ልጆች ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡ ከበሮና ፡ በገናን ፡ ሳንቲንና ፡ መሰንቆን ፡ ሠሩ ፡ ዘፈንና ፡ ጨዋታውንም ፡ ሁሉ ፡ አደረጉ ።

፪፡ እርሷ ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ነበረችና ፡ ስለእርሷ ፡ ከገደለው ፡ ከደግ ፡ ሰው ፡ ከአቤል ፡ ሚስት ፡ መልክ ፡ መልካሞች ፡ ደመ ፡ ግቡዎች ፡ የሚሆኑ ፡ ልጆች ፡ ዳግመኛ ፡ ለቃየን ፡ ተወለዱለት ፡ ወንድሙንም ፡ ከገደለው ፡ በኋላ ፡ የርሱ ፡ ገንዘብ ፡

የሆነች ፡ ያቺንና ፡ እሷን ፡ ወሰደ ።

፫ ፡ ከአባቱም ፡ ተለይቶ ፡ እነሳቸውን ፡ ይዞ ፡ በም ዕራብ ፡ በኩል ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ቂፋዝ ፡ አውራጃ ፡ ሄደ ፡ የዚያች ፡ የመልከ ፡ መልካም ፡ ልጆችም ፡ እንደ ፡ እናታቸው ፡ መልከ ፡ መልካሞች ፡ ሆኑ ።

፬ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ቃየን ፡ ልጆች ፡ ወረዱ ፡ ካይዋቸውም ፡ በኋላ ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡ አልቈዩም ፡ የመረጧቸውንም ፡ ሴቶች ፡ ለራሳቸው ፡ ሚስት ፡ አደረጉ ።

፭ ፡ ስለ ፡ ስሕተታቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድ ነት ፡ ወደ ፡ ስሕተት ፡ ወስደውናልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ እኛን ፡ ተቈጣን ፡ እነሳቸውንም ፡ ተቈጣቸው ።

፮ ፡ ዲያብሎስም ፡ እንደ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪዎችን ፡ ትሆናላችሁ ፡ ብሎ ፡ ሸንግሎ ፡ እናታችን ፡ ሔዋንን ፡ አባታችን ፡ አዳምን ፡ ወደርሱ ፡ ስሕተት ፡ ወሰዳቸው ።

፯ ፡ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ በድንቁርናቸው ፡ እውነት ፡ መስሏቸው ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠራቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ አፈረሱ ።

፰ ፡ አምላክነትን ፡ ለራሳቸው ፡ ያደረጉ ፡ እነዚያን ፡ ሔዋንና ፡ አዳምን ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ አዋረዳቸው ፡ ትዕቢተኛ ፡ የሚሆን ፡ እሱንም ፡ አዋረደው ።

፱ ፡ ዳዊት ፡ በኃጢአተኛ ፡ ዲያብሎስ ፡ ትዕቢት ፡ አዳም ፡ ይጠፋል ፡ ብሎ ፡ እንደተናገረ ፡ አባታችን ፡ አዳም ፡ በዲያብሎስ ፡ ትዕቢት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በታዘዘ ፡ በውነተኛ ፡ ፍርዱ ፡ ተፈርዶበታልና ፡ አጕሳቈላቸው ።

፲ ፡ በቃየል ፡ ልጆች ፡ የሳቱ ፡ የሴት ፡ ልጆችም ፡ እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ወሰዱን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠን ፡ ዘመናችን ፡ ከአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ አነሰ ።

፲፩ ፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ሠርተው ፡ ነበር ፡ ልቡናቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አጽንተው ፡ ነበርና ፡ ካስተማሯቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ እንዳይወጡ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ አስተምረው ፡ ነበርና ፡ የሚቀርበቸው ፡ ክፉ ፡ ጠላትም ፡ አልነበረ ።

፲፪ ፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ቢሠሩ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ካልነገሩ ፡ ካላስተማሯቸው ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ።

፲፫ ፡ ዳዊት ፡ ከልጆቻቸው ፡ ለሌላ ፡ ልጅ ፡ አልሠወሩም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ያደረገውን ፡ ድንቅ ፡ ታምራትና ፡ ኃይሉንም ፡ አስተማሩ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ እነሳቸው ፡ እንዳወቁ ፡ ልብ ፡ ሊያደርጉ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ አውቀውም ፡ ፈቃዱን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕጉንም ፡ አደራ ፡ ይሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ባማረ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ እንዳሰኙት ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸውም ፡ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ካላስተማሩ ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ።

፲፬ ፡ ካባቶቻቸው ፡ በሕግንነታቸው ፡ አደራ ፡ ያልዋቸው ፡ ትእዛዙንም ፡ አላፈረሱም ፡ አባቶቻቸው ፡ ካባቶቻቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አምልኮት ፡ ዘጠኙንም ፡ ሕግጋት ፡ እንደ ፡ ተማሩ ።

፲፭ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለፈጣሪያቸውም ፡ ምስጋናን ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻቸው ፡ ካባቶቻቸው ፡ ተማሩ ፡ ሕጉን ፡ ጠብቀዋልና ፡ እሱንም ፡ ወደው ፡ ታልና ።

፲፮ ፡ እሱም ፡ ጸሎታቸውን ፡ ይሰማቸዋል ፡ ልመናቸውንም ፡ ቸል ፡ አይልም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።

፲፯ ፡ መዓቱን ፡ አብዝቶ ፡ ይመልስላቸዋል ፡ በመቅሠፍቱም ፡ ሁሉ ፡ አያጠፋም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩ ፡ ወንድሞቻችን ፡ አስቡ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ እውነተኛ ፡ ሥራቸውን ፡ እንዲጠብቅ ፡ ቀድሞ ፡ የነገሩዋችሁን ፡ አትርሱ ።

፪ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበዛል ፡ ስም ፡ አጠራራቸውም ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ልጃቸውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እህልን ፡ አይቸገርም ።

፫ ፡ ስለነሳቸው ፡ ይክራከርላቸዋልና ፡ በጠላታቸውም ፡ እጅ ፡ አይጥላቸውምና ፡ ከሚጠሏቸው ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።

፬ ፡ ስሙን ፡ ለሚወዱ ፡ ሰዎችም ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ረዳት ፡ ይሆናቸዋል ፡ ይጠብቃቸዋል ፡ ኃጢአታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ በሱ ፡ አምኗልና ፡ መጠጊያ ፡ ሆነው ፡ ከንጉሡ ፡ ከሳኦልም ፡ እጅ ፡ አዳነው ።

፪ ፡ ልጁ ፡ አቤሴሎም ፡ በተነሣበት ፡ ጊዜ ፡ ኢሎፍላውያንም ፡ በተነሡበት ፡ ጊዜ ፡ ኤዶማውያንና ፡ አማሌቃውያንም ፡ በተነሡበት ፡ ጊዜ ፡ ካራቴ ፡ ራፋይን ፡ አንዱ ፡ በተነሣበት ፡ ጊዜ ፡ በሱ ፡ አምኗልና ፡ ሕጉንም ፡ ጠብቋልና ፡ የተከራከሩት ፡ ጠላቶች ፡ ካመጡበት ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳዊትን ፡ አዳነው ።

፫ ፡ ድል ፡ መንግት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ነውና ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ድል ፡ ተነሡ ፡ እንጂ ፡ ያላመኑበት ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ ነገሥታቱን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አላዳናቸውም ።

፬ ፡ ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ከሆነ ፡ ከሰናክሬም ፡ እጅ ፡ አዳነው ።

፭ ፡ መታመኑን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አላደረገምና ፡ ልጁ ፡ ምናሴ ፡ ግን ፡ በጠላቱ ፡ እጅ ፡ ድል ፡ ተነሣ ፡ መታመኑን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አላደረገምና ፡ ፈጽሞ ፡ ያከበረው ፡ ያገነነው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አልፈራውምና ፡ አሥረው ፡ ወደ ፡ አገራ

ቸው ፡ ወሰዱት ፡ እንጂ ፡ ምናሴን ፡ ድል ፡ የነ
ሡት ፡ እነዚያ ፡ ጠላቶቹ ፡ ግን ፡ እንደሱ ፡ አል
ሆኑም ።
፮፡ ዘመኑ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፡ ጠላቱንም ፡ ይከራከር
ለት ፡ ዘንድ ፡ በኋላና ፡ በፊትም ፡ ኃይልን ፡ ጽን
ዕን ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አልሠራምና ፡ የሰ
ጠውን ፡ መንግሥት ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ነሣው ።
፯፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማመን ፡
ይሻላልና ፡ በፈረሶች ፡ በቀስትና ፡ በጋሻ ፡ ከማ
መን ።
፰፡ በእግዚአብሔር ፡ ማመን ፡ ይበልጣል ፡ በሱ ፡
ያመነ ፡ ሰው ፡ ይጸናል ፡ ይከብራል ፡ ፈጽሞም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፱፡ እግዚአብሔር ፡ ለፊት ፡ አያደላምና ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ያላመኑ ፡ በገንዘባቸው ፡ ብዛት ፡ ያመኑ ፡
ሰዎች ፡ ግን ፡ ከሰጣቸው ፡ ጸጋና ፡ ክብር ፡ የወጡ ፡
ሆኑ ።
፲፡ ያመኑበትን ፡ ሰዎች ፡ ይጠብቃቸዋል ፡ ያላዋቂ ፡
የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ያላዋቂ ፡ ያደርጋቸ
ዋል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመከተል ፡ ሕጉንም ፡
ለመጠቦቅ ፡ ልቡናቸውንም ፡ አላስጨከኑምና ፡
በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ በተከራ
ከሩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኖ ፡ አይረዳቸውም ።
፲፩፡ እግዚአብሔርን ፡ በማምለክ ፡ ሕጉንም ፡ ለመጠ
በቅ ፡ ለጨከነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በመከራው ፡ ጊዜ ፡
መጠጊያን ፡ ይሆነዋል ።
፲፪፡ ጠላቱን ፡ በማጥፋት ፡ የጠላቱንም ፡ ከብት ፡ በመ
ዝረፍ ፡ የጠላቱን ፡ አገር ፡ ሰውም ፡ በመማረክ ፡
የዘመኖች ፡ ዝናምንም ፡ በማዝነም ፡ ቡቃያንም ፡
በማብቀል ፡ የእህሉንም ፡ ክምር ፡ በማግባት ፡
በተክሉ ፡ ፍሬ ።
፲፫፡ የሳተኑንና ፡ የበልጉንም ፡ ዝናም ፡ በማዝነም ፡
ሣሩንም ፡ በማለምለም ፡ ከሥልጣንህ ፡ በታች ፡
ያሉ ፡ ወገኖችህ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ በየ
ጊዜውም ፡ የሚዘንመውን ፡ ዝናም ፡ በመስጠት ፡
ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፲፬፡ የሌላውን ፡ ገንዘብ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ከጠላታ
ቸው ፡ የዘረፉትን ፡ ገንዘብ ፡ በልተው ፡ ይጠ
ግቡ ፡ ዘንድ ፡ እንስሳትን ፡ በጎችንና ፡ ላሞች
ንም ፡ ይዘርፉ ፡ ዘንድ ፡ የሌላውንም ፡ ማዕድ ፡
ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ የጠላቶቻቸውንም ፡ ልጆች ፡
ምርኮ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፲፭፡ እግዚአብሔር ፡ ይሽን ፡ ሁሉ ፡ ለሚወደው ፡ ሰው ፡
ያደርግለታል ፡ የሚጠላውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለጠ
ላቱ ፡ ብዝበዛ ፡ ያደርገዋል ።
፲፮፡ እግሩንና ፡ እጁንም ፡ ያሥረዋል ፡ በጠላቱም ፡
እጅ ፡ ይጥለዋል ፡ ለጠላቶቹም ፡ መዘባበቻ ፡
ያደርገዋል ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያፈረሰ ፡
ደም ፡ አፍሳሽም ፡ ሆኗልና ፡ በቤቱ ፡ ዘር ፡ ደስ ፡
አያሰኘውም ።
፲፯፡ በፍርድም ፡ ጊዜ ፡ አይጸናም ፡ ኃጢአትንም ፡
ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ፍዳውን ፡ ያመጣባቸው ፡
ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ለሚሠሩ ፡ ሰዎችም ፡
የኃጢአታቸውን ፡ ፍዳ ፡ ይሰጣቸዋል ።
፲፰፡ በሥልጣኑ ፡ ይጠበቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ዋጋቸውን ፡ ሊሰጣ
ቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዘዘ ።
፲፱፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ የዘለዓለም ፡ ድኅ
ነትንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሳቸውም ፡ የፈ
ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑት ፡
ዘንድ ፡ እሱ ፡ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ከሀሊ ፡ ነውና ፡ እሱም ፡ ሕጉን ፡ ይጠ
ብቅ ፡ ዘንድ ፡ እዘዘ ፡ ከሰው ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ከፈ
ጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከትእዛዙ ፡ የወጣ ፡
የለም ።
፳፡ እግዚአብሔር ፡ በየሥራቸው ፡ ጸንተው ፡ የሚ
ኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ሁሉም ፡ አው
ቀው ፡ በሕጉ ፡ ይጠበቃሉ ።
፳፩፡ ሰው ፡ ግን ፡ በየፈጠራቸው ፡ በእንስሳና ፡ በአራ
ዊት ፡ ላይ ፡ በሰማይም ፡ ወፎች ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡
ባነገሠው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ይደፋፈራል ።
፳፪፡ በባሕር ፡ ያለውን ፡ በየብስ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡
ቢሆን ፡ የፈጠረውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ላባታቸው ፡ ለአዳም ፡ ሰጠው ፡ የወ
ደደውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በምድርም ፡ እንደ
በቀለ ፡ እህል ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ገዝተውም ፡
ያስገብሯቸው ፡ ዘንድ ፡ አራዊትም ፡ ቢሆኑ ፡
እንስሳትም ፡ ቢሆኑ ፡ ለሰው ፡ ይታዘዙ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሰጣቸው ፡ የነገሡ ፡ ሰዎችም ፡
ክብርን ፡ ለሰጣቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይታዘዙ ፡
ዘንድ ፡ ያደሉለትም ፡ ዘንድ ፡ በፈጠረው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ሾማቸው ።
፳፫፡ ከሕጉ ፡ ቢወጡ ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ከሰጣቸው ፡ ጌት
ነት ፡ ይለያቸዋል ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የሚ
ገዛ ፡ ነውና ፡ ፈቃዱን ፡ ለሚያደርግ ፡ ይሰጠዋል ።
፳፬፡ ሊሾመው ፡ የወደደውን ፡ ይሾመዋል ፡ ሊሽ
ረው ፡ የወደደውን ፡ ግን ፡ ይሽረዋል ፡ ይገድ
ላል ፡ ያድናል ፡ በመከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡
ይላል ።
፳፭፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ፈጣሪ ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ ለፈጠ
ረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ገኖ ፡ ነውና ፡
ከምድር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በሰማይ ፡ ከሰማይ ፡
በታች ፡ ባለ ፡ በምድር ፡ ያለሱ ፡ ፈጣሪ ፡ ሌላ ፡
የለምና ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ።
፳፮፡ ይሾማል ፡ ይሽራል ፡ ይገድላል ፡ ያድናል ፡ በመ
ከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ ያደኸያል ፡
ያከብራል ።
፳፯፡ የሚለምኑትን ፡ ሰዎች ፡ ልመናቸውን ፡ ይሰማ
ቸዋል ፡ በንጽሕ ፡ ልቡና ፡ ፈቃዱን ፡ የሚያደር
ግን ፡ ሰው ፡ ልመናውን ፡ ይቀበለዋል ፡ እሱም ፡
ጸሎታቸውን ፡ ይሰማቸዋል ፡ በለመኑትም ፡
ሁሉ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ያደርግላቸዋል ።
፳፰፡ ታላቁንና ፡ ታናሹንም ፡ እንዲታዘዙላቸው ፡ ያደ
ርጋል ፡ በኮረብታና ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ በዛፎች ፡
ሥርና ፡ በዋሻም ፡ በምድር ፡ ጉድጓድም ፡ በደረ
ቅና ፡ በባሕርም ፡ ያሉ ፡ ወገኖቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ የነሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ነው ።

፷፱፡ የፈጣሪያቸውንም ፡ ፈቃድ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ገንዘባቸው ፡ ነው ፡ ከበረከቱም ፡ አያስቸግራቸውም ፡ የምስጋናቸውንም ፡ ዋጋ ፡ ይሰጣቸዋል ።

፸፡ በሰማይም ፡ ላባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብርሃም ፡ ለያዕቆብም ፡ ያዘጋጀውን ፡ ክብር ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ከሕጉና ፡ ከትእዛዙ ፡ ላልወጡ ፡ ለሕዝቅያስና ፡ ለዳዊት ፡ ለሰሙኤልም ፡ ያዘጋጀውን ፡ ይሰጣቸዋል ።

፸፩፡ በጌትነቱ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ላገለገሉት ፡ ርስትን ፡ ሊሰጣቸው ፡ ለማለላቸው ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብርሃም ፡ ለያዕቆብም ፡ ያዘጋጀውን ፡ ክብር ፡ ይሰጣቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፪ ።

፩፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ የሚሠሩትን ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡ እስኪ ፡ አስብ ፡ ሥራቸውንም ፡ አትዘንጋ ።

፪፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ላደረጉ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ለሆኑ ፡ ለመካንንትና ፡ ለነገሥታት ፡ ባዘጋጃት ፡ የብርሃን ፡ ማደሪያ ፡ በሆነች ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ ስምህ ፡ እንደ ፡ ስማቸው ፡ እንዲጠራ ፡ ቅና ።

፫፡ ዳግመኛም ፡ እንዲፈረድባቸው ፡ ከሞቱም ፡ በኋላ ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ እንዲያሟቸው ፡ ክፉዎች ፡ የመካንንትና ፡ የነገሥታትን ፡ ስማቸውን ፡ ዕወቅ ፡ ተረዳ ።

፬፡ እያዩ ፡ እየሰሙ ፡ ሥራቸውን ፡ አላሠመሩምና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጉ ፡ ከወንጀለኞችና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ከዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይም ፡ እንዲፈረድባቸው ፡ ዕወቅ ፡ ተረዳ ።

፭፡ ቸር ፡ የዋህ ፡ ቅን ፡ ሁን ፡ እንጂ ፡ አንተም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ በተቈጣቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ገሥና ፡ አትሐድ ።

፮፡ እውነትን ፡ ፈርደህ ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንና ፡ ባልቴቲቱን ፡ ከሚቀሟቸው ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አድን ።

፯፡ ከሚቀማው ፡ ከባለጠጋው ፡ እጅ ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ እናት ፡ አባቱም ፡ ለሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ ጠበቃ ፡ ሁነው ፡ ቁምለትም ፡ ንስሐ ፡ ያልገቡ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ በሚቀጡበት ፡ በእሳት ፡ ባሕር ፡ እንዳትደነግጥ ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እንበም ፡ በፊትህ ፡ በፈሰሰ ፡ ጊዜ ፡ ደንግጥ ።

፰፡ እግርህንም ፡ ወደ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ገሥና ፡ አቅና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወዳጆቹን ፡ ይመለከታሉና ፡ ጆሮውም ፡ ልመናቸውን ፡ ይሰማልና ፡ ፍቅርን ፡ ፈልጋት ፡ ተከተላት ።

፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ገጽ ፡ መዓቱ ፡ ግን ፡ ስም ፡ አጠራራቸውን ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ወደሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ነው ፡ በቅጥርና ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የሚጠጋ ፡ ሰውንም ፡ አያስቀርም ።

፲፡ በአምላክነቱ ፡ የምቀና ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ የሚጠሉኝ ፡ ቃሌንም ፡ የማይጠብቁ ፡ ሰዎችን ፡ ተበቅዬ ፡ የማጠፋ ፡ ፈጣሪ ፡ ነኝና ፡ ቃሌን ፡ የማይጠብቅ ፡ ሰውን ፡ እስካጠፋው ፡ ድረስ ፡ ደርሴ ፡ ገጸ ፡ ረድኤቴን ፡ አልመልስም ።

፲፩፡ የሚያከብሩኝንም ፡ ቃሌንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎችን ፡ አክብራቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፫ ።

፩፡ ወንድሙ ፡ የሚወደው ፡ መስሎት ፡ በየዋህነት ፡ የተከተለው ፡ ወንድሙን ፡ በገደለው ፡ በቃየል ፡ ሥርዓት ፡ ጸንተህ ፡ አትኑር ።

፪፡ እርሱም ፡ በሴት ፡ ቀንቶ ፡ ወንድሙን ፡ ገደለው ፡ ቅናትና ፡ በደልን ፡ በባልንጀራቸውም ፡ ክዳትን ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ።

፫፡ አቤል ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በግ ፡ የዋህ ፡ ነውና ፡ ደሙም ፡ በንጹሕ ፡ ልቡና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንደሠዋት ፡ እንደ ፡ ንጹሕ ፡ በግ ፡ ደም ፡ ነውና ፡ በአቤል ፡ ጎዳና ፡ ያይደለ ፡ በቃየል ፡ ጐዳና ፡ ሂዱ ።

፬፡ በየዋህነት ፡ የሚኖረውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ አቤል ፡ የሚወደው ፡ ሰው ፡ ስለሆነ ፡ እንደ ፡ አቤል ፡ የዋሆችን ፡ ሆነዋልና ፡ የዋህ ፡ በሆነ ፡ በአቤል ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ እሊያ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይወዱታል ።

፭፡ ክፉዎችን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ ይላቸዋል ፡ ቍርጥ ፡ ፍርዳቸውም ፡ በሰውነታቸው ፡ ደጅ ፡ ይጠናቸዋል ፡ በመትከፈ ፡ ልቡናቸውም ፡ የተጻፈ ፡ ነው ፡ ፍርድም ፡ በሚፈረድበት ፡ ጊዜ ፡ በሰውና ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡ በፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያነቧታል ።

፮፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያፍራሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ያላደረጉ ፡ በደለኞችና ፡ እምቢተኞች ፡ ያፍራሉ ።

፯፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ በሌለበት ፡ በገሃነም ፡ እሩሮቸው ፡ የሚል ፡ የሚያስደነግጥ ፡ ቃልም ፡ ይሰጣቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

፩፡ ጌዴዎን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በታመነው ፡ ጊዜ ፡ በጥቂት ፡ ሠራዊት ፡ እልፍ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ እንዳንበጣም ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ ያልተገረዙ ፡ የእሕዛብን ፡ ሠራዊት ፡ ድል ፡ ነሣ ።

፪፡ ያለኔ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ መካንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ሆይ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ጣዖታትን ፡ አትመኑ ።

፫፡ ከናታችሁ ፡ ማኅፀን ፡ ያወጣኋችሁ ፡ ያሳደግኋችሁ ፡ የመገብኋችሁ ፡ ያለበስኋችሁ ፡ እኔ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ለምን ፡ ታመካኛላችሁ ፡ ያለኔስ ፡ ሌላ ፡ ጣዖትን ፡ ለምን ፡ ታመልካላችሁ ።

፬፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ አደረግሁላችሁ ፡ ምን ፡ ሰጣች

ሁኝ ፡ በሕጌ ፡ በሥርዓቴ ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ የሰውነታችሁን ፡ ድኅነት ፡ እሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከናንተ ፡ ምን ፡ እሻለሁ ።

፷፩ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ ጥንቁላም ፡ ከማስጠንቁል ፡ ሚርትም ፡ ከማሚረት ፡ ራሳችሁን ፡ አድኑ ፡ አለ ።

፷፪ በነዚህ ፡ ይህን ፡ በሚያደርጉ ፡ በሚሰሟቸውም ፡ ፈቃዳቸውን ፡ በሚያደርጉ ፡ ወዳጅም ፡ በሚሆኗቸው ፡ በትእዛዛቸውም ፡ ጸንተው ፡ በሚኖሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣልና ፡ ራሳችሁን ፡ ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ አድኑ ።

፷፫ የማያውቋችሁ ፡ የማይራሩላችሁ ፡ አሕዛብ ፡ ይነሡባችኋልና ፡ የፈራችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጋችሁ ፡ የደከማችሁበትን ፡ ገንዘብ ፡ ይበላሉ ፡ ከነቢዩ ፡ ከሳሙኤል ፡ ጀምሮ ፡ አገልጋዮቹ ፡ ነቢያት ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ ዳግመኛም ፡ ሕዝቅኤል ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ሄኖክም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አሳፍም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጋችሁ ፡ የደከማችሁበትን ፡ ገንዘብ ፡ ይበላሉ ።

፷፬ ክፉ ፡ ሰዎች ፡ ልብሳቸውን ፡ ለውጠው ፡ ይመጣሉ ፡ አለ ፡ ከመብላት ፡ ከመጠጣት ፡ በብርና ፡ በወርቅም ፡ ከማጌጥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የማይወደውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአት ፡ ጸንቶ ፡ ከመኖር ፡ በቀር ፡ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሌላ ፡ ሕግ ፡ የለም ።

፷፭ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መጠጥና ፡ ወደ ፡ መብል ፡ ለመሄድ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፡ ከንቅልፋቸው ፡ ከተቀሰቀሱ ፡ በኋላ ፡ ከሰኔት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግቃ ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሄዳሉ ፡ በገዳናቸው ፡ ጉስቁልና ፡ መከራ ፡ አለ ፡ እንጂ ፡ ለእግራቸው ፡ የፍቅር ፡ ገዳና ፡ የለውም ።

፷፮ የፍቅር ፡ አንድነት ፡ ሥራንም ፡ አያውቋትም ፡ በፊታቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡ ሃይማኖትና ፡ ምግባር ፡ የሌላቸው ፡ ጠማሞች ፡ ክፉዎች ፡ ናቸው ፡ ብቻቸውን ፡ የሚበሉ ፡ የሚጠጡ ፡ ስስታሞች ፡ ናቸው ፡ የሚሰክሩ ፡ ናቸው ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ ያለ ፡ መጠን ፡ ነው ፡ ወደ ፡ መዳራት ፡ ደም ፡ ወደ ፡ ማፍሰስ ፡ ወደ ፡ ስርቆሽ ፡ ወደ ፡ መክዳትም ፡ በግፍ ፡ የሌላውንም ፡ ገንዘብ ፡ ወደ ፡ መቀማት ፡ የሚሄዱ ፡ ናቸው ።

፷፯ ያለ ፡ ፍርድና ፡ ያለ ፡ ሕግም ፡ የሚወቅሱ ፡ ናቸው ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትምና ፡ በፊታቸውም ፡ ፍራት ፡ የለም ።

፷፰ በሚያዩት ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ አያፍሩም ፡ የሸበታም ፡ የሽማግሌ ፡ ፊትንም ፡ አያፍሩም ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ገንዘብ ፡ አለ ፡ ሲሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ባይናቸው ፡ ሳያዩት ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያደርጉታል ፡ በፊታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለምና ፡ ባይናቸው ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ባፋቸውም ፡ የበሉት ፡ ይመስላቸዋል ።

፷፱ መኳንንቶቻቸውም ፡ ያደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይበላሉ ፡ የሚበሉ ፡ ናቸው ፡ እነሱ ፡ አሉተኞች ፡ ናቸውና ፡ በንደበታቸውም ፡ የቀና ፡ ነገር ፡ የለምና ፡ ጧት ፡ የተናገሩትን ፡ ማታ ፡ አይደግሙትም ።

፸ የጦም ፡ አዳሪዎችን ፡ የድኆችን ፡ ፊጽሽት ፡ ቸል ፡ ይላሉና ፡ ስደተኞችንም ፡ ከሚቀሟቸው ፡ ከባለጠጎች ፡ እጅ ፡ አድኗቸው ፡ ሰውን ፡ የሚያውኩ ፡ ንጉሦቻቸው ፡ ለክፋት ፡ ይፋጠናሉ ።

፸፩ የተበደለውንና ፡ ስደተኛውን ፡ ያድኗቸው ፡ እንጂ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ነገሥታቱ ፡ ፍርድን ፡ የሚነፍጉ ፡ አይሁኑ ።

፸፪ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ግብር ፡ የሚያስገብሩ ፡ ናቸው ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ የሚቀሙ ፡ ናቸው ፡ ወንጀለኞችም ፡ ናቸው ፡ ሥራቸውም ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ እምበሳዩቱ ፡ ከናቷ ፡ ጋራ ፡ ወፍን ፡ ከዕቀ-ላሷ ፡ ጋራ ፡ ሲበሉ ፡ አይራሩም ፡ ያዩትን ፡ የሰሙትን ፡ ሁሉ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያደርጋሉ ።

፸፫ እነሳቸው ፡ ለራሳቸው ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ፡ ይወዳሉ ፡ እንጂ ፡ ለሕመምተኞችና ፡ ለድኆች ፡ አይራሩም ፡ በግፍ ፡ የሌላውንም ፡ ገንዘብ ፡ ይቀማሉ ፡ በቤታቸው ፡ ያደልቡ ፡ ዘንድ ፡ በሱም ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ያገኙትንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰበስባሉ ።

፸፬ ከጉድጓዱ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ ፍለጋውም ፡ እንደማይገኝ ፡ ወደ ፡ ቤቱም ፡ እንደማይመለስ ፡ አሸን ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉና ፡ በሕይወታቸውም ፡ ሳሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ስላልሠሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተቂጥኖ ፡ በያዛቸው ፡ ጊዜ ፡ ለሰውነታቸው ፡ ወዮላት ።

፸፭ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ በንድ ፡ መቅሠፍት ፡ እንዳሉ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ፡ ወደ ፡ ንስሐ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ ይታገሣቸዋል ፡ እንጂ ፡ ፈጥኖ ፡ አያጠፋቸውምና ፡ በሚጠፉበትም ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ።

፸፮ ወደ ፡ ንስሐ ፡ ባይመለሱ ፡ ግን ፡ ከነሳቸው ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ በሚገባ ፡ እንዳልጠበቁ ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ሰዎች ፡ ፈጥኖ ፡ ያጠፋቸዋል ።

፸፯ የሰው ፡ ሥጋ ፡ የሚበሉ ፡ የሰው ፡ ደም ፡ የሚጠጡ ፡ ናቸው ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ለመሄድ ፡ ግፍን ፡ ይታጠቃሉና ፡ ይሠራሉና ፡ በፊታቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡ ከመኝታቸውም ፡ ከተነሡ ፡ በኋላ ፡ ኃጢአት ፡ ለመሥራት ፡ አያርፉም ።

፸፰ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነትን ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸውም ፡ መጠጥና ፡ መብል ፡ ወደ ፡ ጥፋትና ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ መሄድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

፩ ሥራቸው ፡ ጠማማ ፡ ነውና ፡ ሁሉም ፡ በሚያስት ፡ በሰይጣንም ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ናቸውና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተቂጥኝ ፡ በያዝኋት ፡ ጊዜ ፡ ለሰውነታችሁ ፡ ወዮላት ፡ አለ ።

፱፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አያውቁምና ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ መልሰውታልና ፡ ሕጌንም ፡ ቸል ፡ ብለዋልና ።

፲፡ እኔም ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ ፍዳውን ፡ አመጣባቸዋለሁ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ የምገድል ፡ የማድን ፡ በመከራ ፡ የምገርፍ ፡ ይቅር ፡ የምል ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ከሥልጣኔ ፡ አያመልጡምና ።

፲፩፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአድማስ ፡ እስከ ፡ አድማስ ፡ ምሉ ፡ ነኝና ፡ ፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ በሥልጣኔ ፡ ተይዟልና ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ በጥልቅና ፡ በባሕርም ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ።

፲፪፡ በምድር ፡ በታች ፡ ያለ ፡ እበብን ፡ አዘዋለሁ ፡ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ዓሣን ፡ አዘዋለሁ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ወፎችንም ፡ አዛቸዋለሁ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለ ፡ የበረሃ ፡ አህያውንም ፡ አዘዋለሁ ፡ ከአድማስ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አድማስ ፡ ድረስ ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ።

፲፫፡ በፊቴ ፡ ድንቅ ፡ ሥራን ፡ የምሠራ ፡ ታምራትን ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ ወዴት ፡ ትሄዳለህ ፡ ምንስ ፡ ትሠራለህ ፡ የሚለኝ ፡ የለም ።

፲፬፡ እኔም ፡ በመላእክት ፡ አለቆችና ፡ ሠራዊት ፡ ላይ ፡ አዛለሁ ፡ ስሙ ፡ የሚጠራው ፡ ሁሉ ፡ ፍጥረት ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነው ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያሉ ፡ አውሬዎችና ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ፡ ከብቶችም ፡ የኔ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ።

፲፭፡ ከአዜብ ፡ ነፋስ ፡ ይነሣል ፡ በመስዕም ፡ ያለ ፡ ድርቅ ፡ ይጸናል ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ወደሷ ፡ የሚመጣ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መፈራት ፡ ገናንነትም ፡ የተነሣ ፡ የኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ተሰምታ ፡ ትጠፋለች ።

፲፮፡ እሱ ፡ የሞቱትንና ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ ይገዛልና ፡ ከሳባና ፡ ከኖባ ፡ ከሕንደኬና ፡ ከኢትዮጵያም ፡ ወሰናቸውና ፡ አውራጃቸውም ፡ ጋራ ፡ ሁሉ ፡ ተሰምታ ፡ ትጠፋለች ።

፲፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ሥልጣንም ፡ በየዋህነት ፡ ሁሉን ፡ ይጠብቃል ፡ ከሥልጣኑ ፡ ሁሉ ፡ የሰ ፡ ሥልጣን ፡ ይበልጣልና ፡ በሥልጣኑም ፡ ምዕመናንን ፡ ይጠብቃል ።

፲፩፡ ሥልጣኑም ፡ ከሥልጣኑ ፡ ሁሉ ፡ ይጸናልና ፡ መንግሥቱም ፡ ከመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣልና ፡ ሥልጣኑም ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡ ነውና ፡ ሁሉን ፡ ይችላልና ፡ የሚሳነውም ፡ የለምና ።

፲፪፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ደመናዎችን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛል ፡ በምድር ፡ ላሉ ፡ ከብቶች ፡ ሣርን ፡ ያበቅላል ፡ በዝርዝራም ፡ ላይ ፡ ፍሬን ፡ ይሰጣል ።

፲፫፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ለሁሉ ፡ በየወገኑ ፡ ይመግባል ፡ በየፍሬው ፡ በየምግቡም ፡ የፈጠረውን ፡ ሁሉ ፡ ይመግባል ፡ ለጉብረ ፡ ጉንዳንም ፡ በምድር ፡ በታች ፡ ላለ ፡ ለኩኩባንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ ከብቶችም ፡ ለአውሬዎችም ፡ ይመግባቸዋል ፡ ለጸለየ ፡ ሰውም ፡ ጸሎቱን ፡ ይሰጠዋል ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንና ፡ ባልቴቶችንም ፡ ልመናቸውን ፡ ቸል ፡ አይልም ።

፲፬፡ የክፉ ፡ ሰዎች ፡ አመፃቸው ፡ እንደ ፡ ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ የበደለኞች ፡ ጉባኤያቸውም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሽንት ፡ ነውና ፡ ይልቁንም ፡ በየጊዜው ፡ ወደሱ ፡ የሚለምኑ ፡ የንጹሐንን ፡ ልመና ፡ ይቀበላል ።

፲፭፡ ሰውነታቸውም ፡ እንደምትበር ፡ ወፍ ፡ ነውና ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የሚሆን ፡ የመልካቸውም ፡ ደም ፡ ግበት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጠፊ ፡ ነውና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ መመርመሪያቸው ፡ እንጂ ፡ ወርቃቸው ፡ አይጠቅማቸውም ፡ ልብሳቸውንም ፡ ብል ፡ ይበላዋል ።

፲፮፡ የስንዴውንና ፡ የገብሱንም ፡ ድልብ ፡ ፈጽሞ ፡ ነቀዝ ፡ ይበላዋል ፡ ሁሉም ፡ ትናንትና ፡ እንዳለ ፈቸቱ ፡ ቀን ፡ ያልፋል ፡ ካፍ ፡ የወጣ ፡ ቃልም ፡ እንዳይመለስ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘብም ፡ እንደሱ ፡ ነው ፡ ያማረ ፡ አኗኗራቸውም ፡ እንደሚያልፍ ፡ ጥላ ፡ ነው ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘባቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ውሰት ፡ ልብስ ፡ ነው ።

፲፯፡ ለድኃ ፡ እየራሩ ፡ ከብረዋልና ፡ የጦም ፡ አዳሪዎችንና ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ ፍርድን ፡ ይሰማሉና ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ቢከብሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ አይላቸውም ፡ ከቤታቸው ፡ ልጆች ፡ ቸል ፡ ሳይሉ ፡ ለስደተኛው ፡ ለጦም ፡ አዳሪው ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰጣቸው ፡ ልብስ ፡ ለተራቆቱ ፡ እያለበሱ ፡ ያከብረዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ አይላቸውም ።

፲፰፡ የታመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ፍርድ ፡ አያደሉም ፡ የምን ደኞችንም ፡ ደመወዝ ፡ አያሳድሩም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነገር ፡ አፉ ፡ ሁለት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሰይፍ ፡ እውነት ፡ ነውና ፡ የከበረ ፡ ነውና ፡ በወራቶቻቸው ፡ ቀኖር ፡ በሚዘናቸው ፡ ልክ ፡ በደልን ፡ አያደርጉም ።

ምዕራፍ ፡ ፸፮ ።

፩፡ ድሆች ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ በመኻታቸው ፡ ያስ ባሉ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ ባይቀበሏቸው ፡ ግን ፡ ልምላሜ ፡ እንደሌለው ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡ እንጨት ፡ ይሆናሉ ፡ ርጥበትም ፡ ከሌለ ፡ ዘንድ ፡ ሥር ፡ አይለመልምም ፡ ሥርም ፡ ከሌለ ፡ ቅጠሉ ፡ አይለመልምም ።

፪፡ ቅጠል ፡ ለፍሬ ፡ ጌጥ ፡ ለሚሆን ፡ አበባ ፡ ያገለግላልና ፡ ቅጠሉ ፡ ከልለመለመ ፡ ፍሬ ፡ አያፈራም ፡ የሰው ፡ ፍጻሜው ፡ ሃይማኖት ፡ ነውና ፡ ሃይማኖት ፡ ለሌለው ፡ ሰው ፡ ምግባር ፡ የለውም ።

፫፡ ሃይማኖትን ፡ ከጸና ፡ ምግባርን ፡ ሠራ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እውነትን ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ በሚሠራ ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፩፡ ለለመነውም ፡ ሰው ፡ የልመናውን ፡ ያንደበቱ
ንም ፡ ዋጋ ፡ ይሰጠዋል ፡ እውነተኛውንም ፡ ሰው ፡
ስለ ፡ ሠራው ፡ እውነተኛ ፡ ሥራው ፡ አይበድ
ለውም ።

፪፡ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ነውና ፡ እውነት ፡
ነገርን ፡ ወዷልና ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ሰው ፡ ስለ ፡
ሠራው ፡ ሥራ ፡ ክፋት ፡ ያለ ፡ ንስሐ ፡ አያጸድቀ
ውም ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የሚገዛ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ በሥልጣኑ ፡ ተይዟ
ልና ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ ከድኃው ፡ ለበለጠጋው ፡
አያደላምና ፡ ያለ ፡ ንስሐ ፡ አያጸድቀውም ።

ምዕራፍ ፡ ፷፯ ።

፩፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከለ ፡ መኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡
አምጥቶ ፡ ፈጠረ ፡ ኮረብቶችንና ፡ ተራሮችንም ፡
ፈጽሞ ፡ አዘጋጀ ፡ ምድርንም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡
አጸናት ፡ ባሕርም ፡ እንዳትነዋወጥ ፡ ባሸዋ ፡ ወሰ
ናት ፡ እግዚአብሔር ፡ በመጀመሪያ ፡ ቃሉ ፡ ብር
ሃን ፡ ይፈጠር ፡ ብሏልና ።

፪፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በጨለማ ፡ ተሸፍኖ ፡ ሳለ ፡ ብርሃን ፡
ተፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡
ፈጠረ ፡ ይኸንንም ፡ ዓለም ፡ አዘጋጀ ፡ በሚገ
ባም ፡ በሚቀናም ፡ ገንዘብ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ አጸ
ናት ፡ ምሽት ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፡ አለ ።

፫፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡
አለ ፡ ነጋ ፡ ብርሃንም ፡ ሆነ ፡ የላይኛውንም ፡ ውኃ ፡
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ።

፬፡ እንደ ፡ ድንኳንም ፡ ዘረጋው ፡ በነፋስም ፡ አጸ
ናው ፡ የታችኛውንም ፡ ውኃ ፡ በጕድጓድ ፡
ውስጥ ፡ አኖረው ።

፭፡ የባሕሩንም ፡ ቍልፍ ፡ በሸዋ ፡ ዘጋው ፡ በውኃ
ውም ፡ እንዳይሰጥሙ ፡ በሥልጣኑ ፡ አጸናቸው ፡
እንስሳትንና ፡ አራዊትንም ፡ በውስጧ ፡ አኖ
ራቸው ፡ ታላላቆች ፡ አውሬዎች ፡ የሆኑ ፡ ሌዋ
ታንና ፡ ብሔሞትንም ፡ በውስጧ ፡ አኖራቸው ፡
ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ የሚታዩት ፡ የማይታዩት ፡
አውሬዎችንም ፡ በውስጡ ፡ አኖራቸው ።

፮፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ አትክልትን ፡ ሥሩን ፡ ሁሉ ፡ እንጨቶች
ንም ፡ በየወገናቸው ፡ የሚያፈሩ ፡ ፍሬዎችንም ፡
ሊያዩት ፡ ያማረ ፡ የደኅንነት ፡ እንጨትንም ፡
ፈጠረ ።

፯፡ ሊያዩትም ፡ ያማረ ፡ ሊበሉትም ፡ የጣፈጠ ፡ የደ
ኅንነት ፡ እንጨትንም ፡ ፈጠረ ፡ ሣርንም ፡ ዘሩ ፡
ከውስጡ ፡ የሚገኝ ፡ ተክልንም ፡ ሁሉ ፡ ለወፎ
ችና ፡ ለክብቶች ፡ ላውሬዎችም ፡ መብል ፡ ሊሆን ፡
ፈጠረ ፡ ለፈጠረውም ፡ ሁሉ ፡ ምግብን ፡ ሰጠ ።

፰፡ መሸ ፡ ነጋ ፡ በሰባተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ ጠራር ፡ በሚ
ባል ፡ ሰማይ ፡ ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡ አለ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡
ፈጥሮ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ መዓል
ትና ፡ ሌሊትንም ፡ ይመግቧቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠራር ፡
በሚባል ፡ ሰማይ ፡ አኖራቸው ።

፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ከዋክብትም ፡
በሌሊትና ፡ በመዓልትም ፡ ተፈራረቁ ።

፲፡ ባምስተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በውኃ ፡
ውስጥ ፡ የሚኖሩ ፡ እንስሳና ፡ አውሬዎችን ፡
ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎችንም ፡
ሁሉ ፡ የሚታየውንና ፡ የማይታየውን ፡ ሁሉ ፡
ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።

፲፩፡ በስድስተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ ከብቶችንና ፡ አውሬ
ዎችን ፡ ሌሎችንም ፡ ፈጠረ ፡ ሁሉንም ፡ ፈጥሮ ፡
አዘጋጅቶ ፡ አዳምን ፡ በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡
ፈጠረው ።

፲፪፡ የፈጠራቸው ፡ እንስሳትና ፡ አውሬዎችን ፡ ሁሉ ፡
ይነግሥባቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠው ፡ ዳግመኛም ፡
እንስሳትንና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ዓሣዎችንም ፡
ሁሉ ፡ በባሕር ፡ ያሉ ፡ ሌዋታንና ፡ ብሔሞትንም ።

፲፫፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ላሞችን ፡ ሁሉና ፡
በጎችንም ፡ የማይታየውንና ፡ የሚታየውን ፡
እንስሳ ፡ ሰጠው ።

፲፬፡ በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡ የፈጠረው ፡ አዳም
ንም ፡ በገነት ፡ አኖረው ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ተክል
ንም ፡ ይኸ ፡ ተኩታት ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ያመሰግነው ፡ ዘንድ ።

፲፭፡ ትእዛዙንም ፡ እንዳያፈርስ ፡ ከዚህ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
በበላችሁበት ፡ ጊዜ ፡ ሞትን ፡ ትሞታላችሁ ፡
ብሏልና ።

፲፮፡ ሞትን ፡ ከሚያመጣ ፡ ክፉና ፡ በጎን ፡ ልብ ፡ ከሚያ
ስደርግ ፡ ሞትን ፡ ከሚያመጣ ፡ ከዕፀ ፡ በለስም ፡
እንዳይበላ ፡ አዘዘው ።

፲፯፡ እናታችን ፡ ሔዋን ፡ በእባብ ፡ ማሳት ፡ ተሸንግላ ፡
ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ በልታ ፡ ላባታችን ፡ ለአ
ዳም ፡ ሰጠችው ።

፲፰፡ አዳምም ፡ ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ በልቶ ፡ በልጆ
ቹና ፡ በራሱ ፡ ሞትን ፡ አመጣ ።

፲፱፡ ትእዛዙን ፡ አፍርሷልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ከርሷ ፡
አትብላ ፡ ብሎ ፡ ከዘዘው ፡ ከዚያም ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
በልቷልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በአባታችን ፡ በአ
ዳም ፡ ተቈጣ ፡ ከገነትም ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደደው ፡
ያርሳት ፡ ዘንድ ፡ ጽሮ ፡ ግሮም ፡ የድካሙን ፡
ዋጋ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙን ፡ ባፈረሰ ፡ ጊዜ ፡
ስለሱ ፡ የረገማት ፡ አሜከላና ፡ እሾህን ፡ የምታ
በቅል ፡ ያችንም ፡ ምድር ፡ ሰጠው ።

፳፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ ባወጣው ፡
ጊዜ ፡ አዳም ፡ ወደ ፡ ፍጹም ፡ ኀዘን ፡ ተመለሰ ፡
ምድርንም ፡ ያርሳት ፡ ዘንድ ፡ ጽሮ ፡ ግሮም ፡
በድካምና ፡ በትዕግልትም ፡ ይበላ ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፷፰ ።

፩፡ ልጆቹም ፡ በገዙት ፡ ከኖሩ ፡ በኋላ ፡ ከነርሳ
ቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመሰግኑት ፡ የሚ
ያከብሩት ፡ ትእዛዙንም ፡ የማያፈርሱ ፡ ነበሩ ።

፪፡ የተደረገውን ፡ እንግዲህም ፡ የሚደረገውን ፡
የሚናገሩ ፡ ነቢያት ፡ ነበሩ ፡ ከልጆቹም ፡ ሐሰት ፡
የሚናገሩ ፡ ሰውንም ፡ የሚበድሉ ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ነበሩ ፡ የአዳም ፡ የበክር ፡ ልጁ ፡ ቃየል ፡
ክፉ ፡ ሆነ ፡ ወንድሙ ፡ አቤልንም ፡ ገደለው ።

፫ ፡ ወንድሙን ፡ አቤልን ፡ ስለ ፡ ገደለ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ በቃየል ፡ ፍርድን ፡ ፈረደ ፡ ደሙንም ፡ ስለ ፡ ጠጣች ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ተቄ ጣት ።

፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቃየልን ፡ ወንድምህ ፡ አቤል ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ አለው ፡ ቃየልም ፡ በልቡ ፡ ትዕ ቢት ፡ የወንድሜ ፡ የአቤል ፡ ጠባቂ ፡ እኔ ፡ ነኝን ፡ አለ ።

፭ ፡ አቤል ፡ ንጹሕ ፡ ሰውን ፡ ሆነ ፡ ቃየል ፡ ግን ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ወንድሙ ፡ አቤልን ፡ በመግደል ፡ ኃጢአ ተኛን ፡ ሆነ ።

፮ ፡ ዳግመኛ ፡ ደግ ፡ ልጅ ፡ ሴት ፡ ተወለደ ፡ አዳም ፡ ስድሳ ፡ ልጆችን ፡ ወለደ ፡ ከነሳቸው ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።

፯ ፡ ከነሳቸውም ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፡ ነቢያት ፡ የሆኑ ፡ ከዳተኞችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎ ችም ፡ አሉ ።

፰ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ የሆኑ ፡ የአባታቸው ፡ የአዳምን ፡ ፈቃድ ፡ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እስከ ፡ ጠበቀ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ እስከሚሆን ፡ እስከ ፡ ኖኅ ፡ ድረስ ፡ ለልጁ ፡ ለሴት ፡ የነገረው ንም ፡ ሁሉ ፡ የሚፈጽሙ ፡ የተመረቁ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።

፱ ፡ እሱም ፡ ለልጆቹ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ አስ ጠበቃቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳያ ፈርሱ ፡ አባታቸው ፡ ኖኅ ፡ እንደ ፡ ነገራቸው ፡ እነሳቸውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግሩ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ፡ አላቸው ።

፲ ፡ እነሳቸውም ፡ ከነሳቸው ፡ በኋላ ፡ ለተወለዱ ፡ ሰዎች ፡ ለልጆቻቸው ፡ እያስተማሯቸው ፡ ኖሩ ።

፲፩ ፡ ሰይጣን ፡ ግን ፡ አባቶቻቸውን ፡ ለመቃብር ፡ በደ ረሱ ፡ ሥዕል ፡ በለበቸው ፡ ጣዖታት ፡ አድሮ ፡ እሺ ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ ሲናገራ ቸው ፡ ኖረ ፡ እነሳቸውም ፡ የኃጢአት ፡ መምር ፡ የሚሆን ፡ ዲያብሎስ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ሁሉ ፡ ሲያ ደርጉ ።

፲፪ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ የሚፈጽም ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ አብርሃም ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ ጣዖታቱንም ፡ ሲያመልኩ ፡ ኖሩ ።

፲፫ ፡ ከዘመዶቹ ፡ ተለይቶ ፡ አስቀድሞ ፡ በሕጉ ፡ ጸንቶ ፡ ኖሯልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ በነፋስና ፡ በእሳት ፡ አድሮ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ።

፲፬ ፡ ለሱ ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ለል ጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማለለት ።

፲፭ ፡ ያባቱ ፡ የአብርሃምን ፡ ርስት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ለይስሐቅም ፡ እንደሱ ፡ ማለለት ፡ ያባቱ ፡ የይስ ሐቅን ፡ ርስት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ለያዕቆብም ፡ ማለለት ፡ እንደ ፡ ይስሐቅ ፡ ማለለት ።

፲፮ ፡ ከነሳቸውም ፡ በኋላ ፡ ከያዕቆብ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ካሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራ ኤል ፡ ለይቶ ፡ ከህናትንና ፡ ነገሥታትን ፡ አደረ ጋቸው ፡ ብዙ ፡ ፈጽማችሁም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ሁኑ ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ።

፲፯ ፡ የአባቶቻቸውንም ፡ ርስት ፡ ሰጣቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እየመገባቸው ፡ እየወደዳቸው ፡ እግዚአ ብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ በሁሉም ፡ አልተዉም ።

፲፰ ፡ ባጠፋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በአምልኮ ፡ ይፈልጉታል ፡ ከኃጢአትም ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሄዳሉ ፡ ይወዳቸዋልና ፡ እግ ዚአብሔርም ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።

፲፱ ፡ የፈጠረውን ፡ ሁሉ ፡ ራርቶ ፡ ይቅር ፡ ይላልና ፡ የሚወዳቸውም ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ሥራ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።

፳ ፡ የተራበች ፡ ሰውነትን ፡ ያጠግብ ፡ ዘንድ ፡ በበረ ከትም ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፡ ለምግብ ፡ እህ ልን ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ይቅር ፡ ለማለትም ፡ ዓይኑን ፡ ይገልጣል ።

፳፩ ፡ ለቀራጮች ፡ ጫፍጩቶች ፡ ለሚለምኑት ፡ ለአው ሬዎችም ፡ ምግብ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ወደርሱ ፡ በጮሁ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከጊዜው ፡ ከዘገዩት ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።

፳፪ ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ይመለሳሉ ፡ እርሱም ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ ጠላ ቶቻቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸዋል ፡ ያጠፉ ቸዋል ፡ ይገድሏቸዋል ፡ ይማርካቸዋል ።

፳፫ ፡ ዳግመኛም ፡ በልቅሶና ፡ በጎዘን ፡ ወደ ፡ እግዚ አብሔር ፡ ይጮኻሉ ፡ እሱም ፡ ረዳትን ፡ ልከ ፡ በነቢያት ፡ እጅ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ።

፳፬ ፡ በመሳፍንትም ፡ እጅ ፡ ያዳነበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ እግ ዚአብሔርም ፡ ባሳዘኑት ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻቸው ፡ አስገበሯቸው ፡ ማረኳቸው ።

፳፭ ፡ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ከኢሉፍላውያን ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳ ዘኑት ፡ እግዚአብሔርም ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ።

፳፮ ፡ በዮፍታሔም ፡ እጅ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ ዳግመኛም ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ያዳናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዘንጉት ። እግዚአ ብሔር ፡ ፍዳውን ፡ አምጥቶባቸዋልና ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸውን ፡ ፈጽመውም ፡ የሚማርኳቸውን ፡ ጠላቶችን ፡ ያስነሣባቸዋል ።

፳፯ ፡ በመከራ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ተይዘውም ፡ ዳግ መኛ ፡ ወደሱ ፡ ጮሁ ፡ እሱም ፡ በጌዴዎን ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፡ ዳግመኛም ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ አሳዘኑት ።

፳፰ ፡ እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸውን ፡ አሕዛብ ፡ አስነሣባቸው ፡ ተመልሰውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለቀሱ ፡ ጮሁ ።

፳፱ ፡ ዳግመኛም ፡ በሶምሶን ፡ እጅ ፡ ከአሕዛብ ፡ አዳና ቸው ፡ ከመከራውም ፡ ጥቂት ፡ አረፉ ። በቀደመ ውም ፡ ኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝ ኑት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ።

፴ ፡ እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ ረዳትን ፡ ይሰድላቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡

ሥሁ ፡ አለቀሱ ፡ በባርቅና ፡ በዳቦራም ፡ እጅ ፡ ከአሕዛብ ፡ አዳናቸው ።

፴፭፤ ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመለኩት ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ኖሩ ፡ ዳግመኛም ፡ በቀደመው ፡ ኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዘነጉት ፡ አሳዘኑት ።

፴፮፤ አሱም ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ በዮዲት ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፤ ዳግመኛም ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ተቀምጠው ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በኃጢአታቸው ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ።

፴፯፤ አሱም ፡ የሚገዟቸው ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ እነሱቸውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥሁ ፡ አለቀሱ ፡ የይሁዳን ፡ አገር ፡ ይወጋ ፡ ዘንድ ፡ የመጣ ፡ አርበኛ ፡ የሆነ ፡ አቤሚሌክን ፡ ራሱን ፡ መትቶ ታልና ።

፴፰፤ በዙሪያው ፡ ባሉ ፡ በልጆቹና ፡ በማታትዩም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፡ ያም ፡ አርበኛ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ሠራዊቱ ፡ ሸሹ ፡ ተበተኑ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እስከ ፡ ኢያቦቅ ፡ ድረስ ፡ ተከትለው ፡ ወጓቸው ፡ ከነሳቸውም ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ ስንኳ ፡ አላስቀሩም ።

፴፱፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጥቂት ፡ ቈይተው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ፡ እሱም ፡ የሚገዟቸው ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ ፈጽመው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥሁ ፤ እግዚአብሔርን ፡ ሁለጊዜ ፡ አሳዝነውታልና ፡ ሕጉንም ፡ አፍርሰዋልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጩኸታቸውንና ፡ ልቅሶቻቸውን ፡ ቸል ፡ አለ ።

፵፤ ማርከውም ፡ ከካህናቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ወደባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ አገር ፡ ወሰዷቸው ።

፵፩፤ ከዚያም ፡ ኃጢአትን ፡ እየሠሩ ፡ ጣዖትንም ፡ እያመለኩ ፡ ከዳተኞች ፡ የሆኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አልተዉም ።

፵፪፤ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ በኃጢአታቸው ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተቈጣ ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡ ሣጥን ፡ እልፍ ፡ ወርቅን ፡ አግብቶ ፡ በታወቀባት ፡ ቀን ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በነገረው ፡ ጊዜ ፡ ከሕንደኬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያም ፡ ድረስ ፡ በፋርስ ፡ አገር ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንዳያስቀር ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ልቡና ፡ ቀኑን ፡ አሳደረ ።

፵፫፤ እንዲህ ፡ አደረገ ፡ በንጉሡም ፡ ሥልጣን ፡ መልክት ፡ የተጻፈበትን ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፡ ወደፋርስም ፡ አገር ፡ ያደርስ ፡ ዘንድ ፡ በእጁ ፡ ያለ ፡ ማኅተምን ፡ ሰጠው ።

፵፬፤ ንጉሥ ፡ እንዳዘዘ ፡ ሊያጠፉቸው ፡ በወደደበት ፡ በንዲት ፡ ቀን ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ማኅተምን ፡ ሰጠው ፡ ገንዘባቸው ፡ ወርቁን ፡ ብሩን ፡ ግን ፡ ወደንጉሡ ፡ ሣጥን ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፵፭፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጽመው ፡ ጮሁ ፡ አለቀሱ ፡ ለመርዶክዮስም ፡ ነገሩት ፡ መርዶክዮስም ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ።

አስቴርም ፡ ጸሙ ፡ ለምኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ባላችሁበት ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጩሁ ፡ አሉች ። ፵፮፤

መርዶክዮስም ፡ ማቅ ፡ ለበሰ ፡ በራሱም ፡ ትቢያን ፡ ነሰነሰ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ባሉበት ፡ አገር ፡ ጸሙ ፡ ለመኑ ፡ ንስሐ ፡ ገቡ ። ፵፯፤

አስቴርም ፡ ፈጽማ ፡ አዘነች ፡ ንግሥትም ፡ ሁና ፡ ማቅ ፡ ለበሰች ፡ ትቢያን ፡ ነሰነሰች ፡ ራሷንም ፡ ተላጨች ፡ የፋርስም ፡ ንግሥታት ፡ ሽቱን ፡ እንዳቀቡ ፡ ሽቱን ፡ አልተቀባችም ፡ በጥልቅ ፡ ልቡናዋም ፡ ወደ ፡ አባቶቿ ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸች ፡ አለቀሰች ። ፵፰፤

ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በአርጤክስስ ፡ ዘንድ ፡ መወደድን ፡ ሰጣት ፡ ላባቶቿም ፡ ፈጣሪ ፡ ደግ ፡ ምሰን ፡ አደረገች ። ፵፱፤

ሐማና ፡ ንጉሡም ፡ አስቴር ፡ ወደ ፡ አዘጋጀችው ፡ ምሳ ፡ ገቡ ፡ በመርዶክዮስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እንደወደደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ሐማን ፡ ፍዳውን ፡ ከፈለው ፡ በረጅም ፡ እንጨት ፡ ላይም ፡ ሰቀሉት ። ፶፤

በፈቃዳቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዳሉ ፡ እስራኤልን ፡ ይተዋቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳያስገብሯቸውም ፡ እንዳይቀሟቸውም ፡ እንዳይበድሏቸውም ፡ ገንዘባቸውንም ፡ እንዳይወስዱባቸው ፡ የንጉሡ ፡ ደብዳቤ ፡ ታዘዘ ። ፶፩፤

ንስሐ ፡ ገብተው ፡ በጮሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋልና ፡ በኖሩበት ፡ በፋርስ ፡ አገር ፡ ይወጁቸው ፡ ያከብሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አገራቸውን ፡ እንዳያጠፉ ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ እንዳይዘርፉ ፡ የንጉሡ ፡ ደብዳቤ ፡ ታዘዘ ። ፶፪፤

ባሳዘኑትም ፡ ጊዜ ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸዋል ፡ ረዳታቸውን ፡ ይሰድላቸው ፡ ዘንድ ፡ መከራ ፡ ከሚያጸኑባቸው ፡ ከአሕዛብም ፡ እጅ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ ያለቅሳሉ ፡ ይጮኻሉ ። ፶፫፤

ምዕራፍ ፡ ፸፱ ።

የግብጽም ፡ ሰዎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በጭንቅ ፡ ጡብ ፡ በማሠራት ፡ ባሠረቻቸውም ፡ ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያለገለባም ፡ ጭቃ ፡ በመርገጥ ፡ ጡብንም ፡ በመተኰስ ፡ ባስጨነቋቸው ፡ ጊዜ ። ፩፤

ሠሪዎችን ፡ የሚያፋጥኑ ፡ አለቆችንም ፡ በነርሳቸው ፡ ሾመው ፡ ባሠረቻቸውም ፡ ጊዜ ፡ የግብጽን ፡ ጡብ ፡ ሁሉ ፡ ከመሥራት ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ። ፪፤

የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሚረዷቸው ፡ አሮንና ፡ ሙሴን ፡ ስደደላቸው ፡ ከፈርዖን ፡ አገዛዝ ፡ ቤት ፡ ወገኖቹን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኳቸዋልና ፡ ከጡብም ፡ ሥራ ፡ አዳኗቸው ፡ እንዳይገዙ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መሥዋዕት ፡ እንዳይሠዉ ፡ በትዕቢቱ ፡ እስራኤልን ፡

ማሰናበት ፡ እምቢ ፡ ስላለ ፡ ወገኖቹን ፡ እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ከፈርዖን ፡ አገዛዝ ፡ ቤት ፡ ያወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኳቸዋልና ፡ አዳኗቸው ።

፬ እግዚአብሔር ፡ ትዕቢተኞችን ፡ ቸል ፡ ይላቸዋልና ፡ ፈርዖንንም ፡ ስለ ፡ ትዕቢቱ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ጋራ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አሰጠመው ።

፭ መካንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ሲሆኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ቸል ፡ የሚሉ ፡ ፈቃዱንም ፡ ይፈጽሙለት ፡ ዘንድ ፡ በበጎም ፡ ነገር ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ሰዎች ፡ ደሞዝቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ገናና ፡ ስሙንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ በሾማቸው ፡ ባነገሣቸው ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ያልሠሩትን ፡ እንደሱ ፡ ያጠፋቸዋል ።

፮ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥቴን ፡ ቢያቀኑ ፡ ግን ፡ መንግሥታቸውን ፡ አቀናላቸዋለሁ ፡ አለ ።

፯ በጎ ፡ ሥራ ፡ ሥሩልኝ ፡ እኔም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ እሠራላችኋለሁ ፡ ሕጌን ፡ ጠብቁ ፡ እኔም ፡ ሰውነታችሁን ። እጠብቃችኋለሁ ፡ በሕጌ ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ልቡናችሁ ፡ ቅንነትን ፡ አሳድሬበችሁ ፡ እኖራለሁ ።

፰ እኔን ፡ ውደዱ ፡ እኔም ፡ ደኅንነታችሁን ፡ እወዳለሁ ፡ ወደኔ ፡ ተጠጉ ፡ እኔም ፡ አድናችኋለሁ ።

፱ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ እመኑ ፡ እኔም ፡ ከመከራው ፡ አድናችኋለሁ ፡ አለ ።

፲ ባጠገብ ፡ ባጠገብ ፡ አትኑሩ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ ይወዳልና ፡ እናንተ ፡ ወደኔ ፡ ቅረቡ ፡ እኔም ፡ ወደናንተ ፡ እቀርባለሁ ፡ አለ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ከዳተኞች ፡ የምትሆኑ ፡ ሰዎች ፡ እጃችሁን ፡ ከኃጢአት ፡ አንጹ ፡ ልቡናችሁንም ፡ ከክፋት ፡ አርቁ ።

፲፩ እኔም ፡ ቀኣጣየን ፡ ከናንተ ፡ አርቃለሁ ፡ በቸርነትና ፡ በይቅርታም ፡ እመለስላችኋለሁ ።

፲፪ በደልን ፡ የሚሠሩ ፡ ወንጀለኞች ፡ ጠላቶችንም ፡ ከናንተ ፡ አርቃለሁ ፡ ባሪያዬ ፡ ዳዊትን ፡ ከተገናኙት ፡ ከጠላቶቹ ፡ ከብዙ ፡ ተንኰላቸው ፡ አርበኛ ፡ ከሆነ ፡ ከጐልያድም ፡ እጅ ፡ ይገድለውም ፡ ዘንድ ፡ ከፈለገው ፡ ከሳኦልም ፡ እጅ ፡ መንግሥቱን ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ ከወደደ ፡ ከልጁ ፡ ከአቤሴሎም ፡ እጅ ፡ እንዳዳንኩት ።

፲፫ ሕጌን ፡ የሚጠብቁ ፡ ፈቃዴንም ፡ የሚፈጽሙ ፡ ሰዎችን ፡ እንደሱ ፡ አድናቸዋለሁ ፡ ክብርን ፡ አወርሳቸዋለሁ ፡ በወዲህም ፡ ዓለም ፡ በሚመጣውም ፡ ዓለም ፡ በወዲያኛው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አነግሣቸዋለሁ ።

፲፬ እርሱ ፡ ሕፃን ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ ከሕፃንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ ባማረ ፡ አኗኗሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠው ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤል ፡ እንዳገለገለው ፡ ባማረ ፡ አኗኗራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ካገለገሉ ፡ ከከበሩ ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናሉ ።

፲፭ አገልጋይ ፡ ሽማግሌ ፡ ለሆነ ፡ ለኤሊ ፡ ይነግረው ፡ ዘንድ ፡ ነገረው ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሲያገለግል ፡ የሳሙኤልም ፡ ሥራው ፡ የማረ ፡ የተወደደ ፡ ነበር ።

፲፮ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ሲያገለግል ፡ በደገ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ነገሥታቱንም ፡ በእግዚአሔር ፡ ፈቃድ ፡ ይቀባ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሾም ፡ እንዲቀባ ፡ አደረገው ። እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የመረጠው ፡ ወገን ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ወዶታልና ፡ የፈጠረው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡ ቅብዓ ፡ መንግሥትን ፡ ሰጠው ።

፲፯ ሳኦልም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡ ሂዶህ ፡ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ የዕሤይ ፡ ልጅ ፡ ዳዊትን ፡ ወድጀዋለሁና ፡ ቅባው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ ቃሌን ፡ ስለ ፡ ተደፋፈረ ፡ አሳዝኖኛልና ፡ የሳኦልን ፡ ወገን ፡ ጠላሁ ።

፪ እኔም ፡ ቸል ፡ አልኩት ፡ ሕጌን ፡ አልጠበቀምና ፡ ዳግመኛም ፡ ከወገኑ ፡ አላነግሥም ።

፫ ሕጌንና ፡ ቃሌን ፡ ሥርዓቴንም ፡ ያልጠበቁ ፡ ሰዎችም ፡ እንደሱ ፡ መንግሥቴንና ፡ ስጦታዬን ፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ ከልጆቻቸው ፡ አጠፋለሁ ።

፬ በገነንኳቸውም ፡ ጊዜ ፡ አላገነኑኝምና ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳነሣቸው ፡ አልመለስም ፡ ባከብራቸውም ፡ አላከበሩኝምና ፡ አላገናቸውም ።

፭ በጎ ፡ ነገርን ፡ ባደረግሁላቸው ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አያደርጉልኝምና ፡ ይቅርም ፡ ባልኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ አላሉኝምና ።

፮ በሁሉም ፡ ላይ ፡ ገሸር ፡ ባደረግኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ገሸር ፡ አላደረጉኝምና ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ባከበርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አላከበሩኝምና ፡ ዳግመኛ ፡ አላገናቸውም ፡ አላከብራቸውም ፡ ሕጌንም ፡ አልጠቁምና ።

፯ እኔም ፡ የሰጠኋቸውን ፡ ስጦታ ፡ ነሳኋቸው ፡ ተቄጥቼም ፡ እንደ ፡ ማልሁ ፡ መጠን ፡ የነሳኋቸውን ፡ ገንዘብ ፡ አልመልስላቸውም ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ያከበሩኝን ፡ አከብራቸዋለሁ ፡ የወደዱኝንም ፡ እወዳቸዋለሁ ፡ አለ ።

፰ ያላከበሩኝ ፡ ሕጌንም ፡ ያልጠበቁትን ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ስጦታ ፡ አለያቸዋለሁ ።

፱ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ የወደደኝን ፡ እወደዋለሁ ፡ ያገነነኝን ፡ አገነዋለሁ ፡ አለ ።

፲ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ የምገዛ ፡ ነኝና ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ የምገድል ፡ የማድን ፡ የማሰገዝንና ፡ ይቅር ፡ የምል ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ።

፲፩ ገናንነት ፡ ክብርም ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ የወደድሁትን ፡ አከብረዋለሁ ፡ የምፈርድ ፡ ተበቅዬ ፡ የማጠፋ ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ የጠላሁትንም ፡ አጐ

ሰቀሉለዋለሁ ።
፲፪፡ የሚወዱኝ ፡ ስሜንም ፡ ሁለጊዜ ፡ የሚጠሩትን ፡ ይቅር ፡ የምል ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ ለባለጠጋውና ፡ ለድኃው ፡ ምግብ ፡ የምመግብ ፡ እኔ ፡ ነኝና ።
፲፫፡ ወፎችንና ፡ እንስሶችንም ፡ በባሕር ፡ ያሉ ፡ ዓሣ ዎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ እባቦችንም ፡ እመግባ ለሁ ፡ እንጂ ፡ ሰውን ፡ ብቻ ፡ የምመግብ ፡ አይደ ለሁም ።
፲፬፡ አዞዎችንና ፡ ዓሣንበሪዎችን ፡ አሽከኮዎችና ፡ ጕማሬዎችን ፡ አቀኑስጣንም ።
፲፭፡ በውኃ ፡ ውስጥም ፡ የሚኖረውን ፡ ሁሉ ፡ በነፋስ ፡ ላይ ፡ የሚበረውን ፡ ሁሉ ፡ እመግባለሁ ፡ እንጂ ፡ ሰውን ፡ ብቻ ፡ የምመግብ ፡ አይደለሁም ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነው ።
፲፮፡ በሚገባ ፡ በሚወደድም ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ የሚፈ ልጉኝን ፡ ሁሉ ፡ የምመግብ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፡ ነገሥታቱም ፡ ያለኔ ፡ ፈቃድ ፡ አይነግሡም ፡ ጦም ፡ አዳሪዎችም ፡ በትእዛዜ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ያለ ፡ ትእዛዜ ፡ አይደኽዩም ፡ ኃይለኞችም ፡ በፈ ቃዴ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ያለ ፡ ፈቃዴ ፡ አይበረቱም ።
፪፡ እኔ ፡ ለዳዊት ፡ መወደድን ፡ ለሰሎሞን ፡ ጥበብን ፡ ሰጠሁት ፡ ለሕዝቅያስም ፡ ዘመኖችን ፡ ጨመር ሁለት ።
፫፡ የጐልያድን ፡ ዘመን ፡ አሳነስሁ ፡ እኔ ፡ ለሶምሶ ንም ፡ ኃይልን ፡ ሰጠሁት ፡ ዳግመኛም ፡ ኃይሉን ፡ አደከምሁ ።
፬፡ ባሪያዬ ፡ ዳዊትንም ፡ እኔ ፡ አርበኛ ፡ ከሆነ ፡ ከጐ ልያድ ፡ እጅ ፡ አዳንኩት ።
፭፡ ዳግመኛም ፡ ከንጉሥ ፡ ከሳኦል ፡ እጅ ፡ ከተከራ ከረውም ፡ ከሁለተኛው ፡ አርበኛ ፡ አዳንሁት ፡ ትእዛዜንም ፡ ጠብቋልና ፡ ከሚከራከሩትም ፡ ከሚጠሉትም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አዳንሁት ።
፮፡ እኔም ፡ እሱን ፡ ወደድሁ ፡ ሕጌን ፡ የሚጠብቁ ፡ መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱም ፡ ሁሉ ፡ እወዳቸዋ ለሁ ፡ እነሳቸው ፡ ደስ ፡ አሰኝተውኛልና ፡ በጠ ላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ድል ፡ መንሣትንና ፡ ኃይልን ፡ እሰጣቸዋለሁ ።
፯፡ ዳግመኛም ፡ ያበቶቻቸውን ፡ ምድር ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ላባቶቻቸው ፡ የማልኩላቸውን ፡ የነ ጻች ፡ የበራች ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ እሰጣቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እናንተም ፡ መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱም ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ ትእዛዜንም ፡ ጠብቁ ፡ አለ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ስሆን ፡ የጠበቅኋቸው ፡ ያዳንኋ ቸው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዳሳዘኑኝ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ጣዖቶችንም ፡ እንዳመለኩ ፡ እንዳታሳዝ ኑኝ ፡ እንዳታመልኩ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚ አብሔር ፡ ቃሌን ፡ ሰሙኝ ፡ አለ ፡ ከባት ፡ ከናታ ቸውም ፡ ከተወለዱ ፡ ጀምሮ ፡ ያሳደግኋቸው ፡ የወደዱትንም ፡ ሁሉ ፡ የመገብኋቸው ።
፪፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ አዝመራ ፡ ያወጣኋቸው ፡ እን ደሚገባም ፡ አድርጌ ፡ ከምድር ፡ የተገኘውን ፡ ድልብ ፡ የመገብኋቸው ፡ ያልተከሉትንም ፡ የወ ይኑን ፡ ሐረግ ፡ የዘይቱንም ፡ ፍሬ ፡ ያልቆፈሩ ትን ፡ የጠራ ፡ የውኃውንም ፡ ጕድጓድ ፡ የሰጠ ኋቸው ።
፫፡ ፈጣሪያቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሆን ፡ ጣዖ ቶችን ፡ አምልከው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እን ዳሳዘኑኝ ፡ እንዳታሳዝኑኝ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ አላ ቸው ፡ ከተፈተገው ፡ ስንዴ ፡ ጋራ ፡ የበጉን ፡ ወተ ትና ፡ የማሩን ፡ ወለላ ፡ የመገብኋቸው ፡ ጌዋ ፡ ያለ በት ፡ ልብስንም ፡ ያለበስኋቸው ፡ የሚወደደው ንም ፡ ሁሉ ፡ የሰጠኋቸው ።
፬፡ የለመኑኝንም ፡ ሁሉ ፡ ያሳጣኋቸው ፡ ሳይኖር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፡ ዳዊት ፡ መላእክት ፡ ያወረዱትን ፡ መና ፡ የእ ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተመገቡ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተና ገረ ፡ ዳግመኛም ፡ የሚጣፍጥ ፡ መናን ፡ በምድረ በዳ ፡ የመገብኋቸው ፡ እኔ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ስሆን ፡ ጣዖታቱን ፡ አምልከው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዳሳዘኑኝ ፡ እንዳታሳ ዝኑኝ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ አለ ፡ በሚገባና ፡ በው ነት ፡ ያመልኩኝ ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ አደ ረግሁላቸው ።
፪፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ አላመለኩኝም ፡ እኔም ፡ ቸል ፡ አልኋቸው ፡ አለ ፡ አሳዘኑኝ ፡ የኔ ፡ ሕግ ፡ ባልሆነ ፡ በሕገ ፡ ጣዖ ትም ፡ ጸንተው ፡ ኖሩ ።
፫፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍዳውን ፡ አመ ጣባቸዋለሁ ፡ አምልኩቴን ፡ ቸል ፡ ብለዋልና ፡ በምክሬና ፡ በሥርዓቴም ፡ አልጸኑምና ፡ በእጃ ቸው ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ መጠን ፡ ቸል ፡ አልኋቸው ፡ በሰማይ ፡ በሚደረግ ፡ ቀሩጥ ፡ ፍርድ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ አወርዳቸዋለሁ ።
፬፡ ሕጌን ፡ አልጠበቁምና ፡ እኔም ፡ እቄጣቸዋለሁና ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ዘመናቸውን ፡ አሳንሳለሁ ።
፭፡ አንተ ፡ ንጉሥን ፡ ብትሆን ፡ የምትሞት ፡ የምት ፈርስ ፡ ነገ ፡ ትል ፡ ትቢያ ፡ የምትሆን ፡ ሰው ፡ አይደለህምን ።
፮፡ ዛሬ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እንደማይሞት ፡ ሰው ፡ ትመክለህ ፡ ትኩራለህ ።
፯፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ደኅና ፡ ሁነህ ፡ የምትታይ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ነገ ፡ የምት ሞት ፡ ሰው ፡ ነህ ፡ አለ ።
፰፡ ትእዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ ብትጠብቁ ፡ ግን ፡ ማደሪያ ቸው ፡ ብርሃን ፡ ከሆነ ፡ ዘውዶቻቸውም ፡ ክማሩ ፡ ዙፋኖቻቸውም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ከሆኑ ፡ በነ ሳቸውም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ ያጌጡ ፡ ከሆኑ ፡ ፈቃዴን ፡ ካደረጉ ፡ ከከበሩ ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ የከበረች ፡ አገርን ፡ አወርስሀለሁ ፡ አለ ።
፱፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ለሠሩ ፡ ሰዎች ፡ የቀረበች ፡ ቦታ ፡ በምትሆን ፡ ባገሩም ፡ ውስጥ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፡ ሥርዓቴንና ፡ ሕጌን ፡ አልጠበቁምና ፡ ኃጢአት ፡

ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ የከበሩ ፡ ነገሥታት ፡ ወደሚገቡበት ።

፲፩፡ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አይገባቸውም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፡ የሚዶን ፡ መንግሥት ፡ ትጠፋለች ፡ የሮም ፡ መንግሥት ፡ ግን ፡ በመቄዶንያ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ፈጽማ ፡ ትጸናለች ፡ የነነዌም ፡ መንግሥት ፡ በፋርስ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ።

፪፡ የኢትዮጵያ ፡ መንግሥትም ፡ በእስክንድርያ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ፡ አሕዛብ ፡ ይነሣሉና ፡ የሞዓብ ፡ መንግሥት ፡ በአማሌቅ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ።

፫፡ ወንድም ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋል ።

፬፡ መንግሥት ፡ በመንግሥት ፡ ላይ ፡ ሕዝቡም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ አገርም ፡ በአገር ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፡ አለ ።

፭፡ ክርክርም ፡ ይደረጋል ፡ ሰልፍ ፡ ረኃብ ፡ ቸነፈር ፡ ንውጥውጥታ ፡ ድርቅ ፡ ይሆናል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፍቅር ፡ ጠፍቷልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍት ፡ በርሷ ፡ ወረደ ።

፮፡ ከምሥራቅ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ እንደሚታይ ፡ መብረቅ ፡ የምታስፈራ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመጣበት ፡ ቀን ፡ ድንገት ፡ ደርሰለችና ።

፯፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በሚፈርድበት ፡ ቀን ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እጁ ፡ ድካምና ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱም ፡ ጽናት ፡ ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በሚፈርድበት ፡ ቀን ፡ እግራቸውም ፡ በሚሰነካከልበት ፡ ቀን ፡ እበቀላቸዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ለጥፋት ፡ የሚቈጠሩበት ፡ ቀን ፡ ደርሷልና ።

፰፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕጉ ፡ ጸንተው ፡ የማይኖሩ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በገሃነም ፡ ያጠፋቸዋል ፡ የቆጵሮስና ፡ የይሁዳ ፡ የደማስቆና ፡ የሰማርያም ፡ ሰዎች ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ።

፱፡ በምዕራብ ፡ ደሴትም ፡ የሚኖሩ ፡ የኖባና ፡ የሕንደኬም ፡ የሳባ ፡ የኢትዮጵያና ፡ የግብጽም ፡ ሰዎች ፡ በነሰቸው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ።

፲፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ እምገዛ ፡ መወደድንና ፡ ክብርንም ፡ እምሰጥ ፡ እግድንና ፡ እምገድልም ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንኩ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያውቁኛል ።

፲፩፡ ፀሐይን ፡ የማወጣ ፡ ወደ ፡ መግቢያው ፡ እምል ከው ፡ ክፉውንና ፡ በጎውንም ፡ እማመጣ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

፲፪፡ እማታውቋቸውን ፡ የደከማችሁበትን ፡ ገንዘብ ፡ የበጎቻችሁንና ፡ የላሞቻችሁንም ፡ መንጋ ፡ አርደው ፡ የሚበሉ ፡ አሕዛብን ፡ እማመጣ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

፲፫፡ ልጆቻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡ እየቀጠቀጡ ፡ ይማርኳቸዋል ፡ እለሳቸውንም ፡ ማዳን ፡ አትችሉም ። የእግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ፡ ስላላደረባችሁ ፡ የሰማችሁትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልፈራችሁምና ፡ ቅምጥላችሁን ፡ ድልድላችሁን ፡ ያጠፋሉ ።

፲፬፡ በንተ ፡ ያደረ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤትን ፡ አያለሁና ፡ ብሎ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ለዳንኤል ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ያውቃል ።

፲፭፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ ያውቃል ፡ የተሠወረውም ፡ ይገለጥለታል ፡ የተገለጠውንና ፡ የተሠወረውንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤት ፡ ካደረበት ፡ ሰው ፡ የሚሠወር ፡ የለም ።

፲፮፡ እኛ ፡ ግን ፡ ነገ ፡ የምንሞት ፡ ሰዎች ፡ ነንና ፡ ሠውረን ፡ የሠራነው ፡ ኃጢአታችን ፡ ይገለጣል ።

፲፯፡ ብርንና ፡ ወርቅንም ፡ በእሳት ፡ እንዲፈትኑት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቁምና ፡ ኃጥአን ፡ እንዳሉ ፡ ኋላ ፡ በዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ይመረመራሉ ።

፲፰፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሥራዎቻቸው ፡ ይመረመራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩፡ አባት ፡ እናቱ ፡ ለሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እውነት ፡ ፍርድ ፡ ስላልፈረዳችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በናንተ ፡ ላይ ፡ ይቄጣልና ፡ የእስራኤል ፡ መኳንንቶች ፡ ወዮላችሁ ።

፪፡ ጧትና ፡ ማታ ፡ ወደ ፡ መሸተኛ ፡ ቤት ፡ የምትሔዱ ፡ የምትሰክሩ ፡ ፍርድ ፡ የምታደሉ ፡ የባልቴቲቱና ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ ፍርድንም ፡ የማትሰሙ ፡ በኃጢአትና ፡ በመዳራትም ፡ የምትኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።

፫፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤል ፡ መኳንንቶችን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንታችሁ ፡ ካልኖራችሁ ፡ ሕጌንም ፡ ካልጠበቃችሁ ፡ እኔ ፡ የምወደውን ፡ ካልወደዳችሁ ፡ ወዮላችሁ ፡ አላቸው ።

፬፡ እኔም ፡ ጥፋትንና ፡ መቅሠፍትን ፡ መከራን ፡ አመጣባችኋለሁ ፡ ነቀዝና ፡ ብልም ፡ እንደበላው ፡ ትጠፋላችሁ ፡ ፍለጋችሁና ፡ አውራጃችሁም ፡ አይገኝም ፡ አላቸው ።

፭፡ አገራችሁም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለች ፡ ቀድሞም ፡ ያያት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እጁን ፡ ያጨበጭባል ፡ ይች ፡ አገር ፡ በረከቷን ፡ የሚወደውንም ፡ ሁሉ ፡ የተመላች ፡ አልነበረችምን ፤ እግዚአብሔር ፡ በሚኖሩባት ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ እንዲህ ፡ አደረጋት ፡ እያለ ፡ በርሷ ፡ ይደነቃል ።

፮፡ ልቧን ፡ አኵርታለችና ፡ ራሷንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጋለችና ፡ እግዚአብሔር ፡ በመሬት ፡ እስኪያጐሳቁላት ፡ ድረስ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናዋንም ፡ አጽንታለችና ፡ በሚኖሩበት ፡ ሰዎች ፡ ትዕቢ

ትም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለችና ፡ ከአሚከላ ፡ ጋራ ፡ እሾህም ፡ በቅሎበታልና ፡ ወዮላት ፡ ይላሉ ።

፶፪ ሙኃንና ፡ አስተናግርም ፡ አበቀለች ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ በረሃንም ፡ ሆነች ፡ አውሬዎችም ፡ በውስጧ ፡ ይኖሩበታል ።

፶፫ የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በርሷ ፡ ጸንቷልና ፡ በሚኖሩባትም ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ልቡናዋ ፡ ትዕቢት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ ጽዋ ፡ ተቀብላለችና ፡ ወደርሷ ፡ ለሚሔዱ ፡ ሰዎችም ፡ የምታስፈራ ፡ ሆነች ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ የመቄዶን ፡ ሰዎች ፡ አትመኩ ፡ ተበቅሎ ፡ የሚያጠፋችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለና ፡ አማሌቃውያን ፡ ክሣደ ፡ ልቡናችሁን ፡ አታጽኑ ።

፪ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላላችሁና ፡ እስከ ፡ ገሃነምም ፡ ትወርዳላችሁና ።

፫ እስራኤል ፡ ቀድሞ ፡ በሞዓብና ፡ በሚዶን ፡ መንግሥት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አገር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ትገዳደሩት ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መገዳደር ፡ አይገባምና ፡ አትመኩ ፡ አለ ።

፬ አንተ ፡ የይስማኤል ፡ ወገን ፡ የባርያ ፡ ልጅ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ባልሆነ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናህን ፡ ለምን ፡ ታጸናለህ ፡ በምድርስ ፡ ይፈረድበት ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ በሚፈረድብህ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲፈርድብህ ፡ አታስብምን ።

፭ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንደጅህ ፡ ሥራ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ ልቡናህንስ ፡ ለምን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለህ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናህንስ ፡ ለምን ፡ ታጸናለህ ፡ አለ ።

፮ ወገኖችህ ፡ ባልሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አንተ ፡ እንደተገዳደርህ ፡ እኔም ፡ እገዳደርሃለሁ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወደድኸውን ፡ ታደርጋለህና ፡ በላኩህም ፡ በታ ፡ ቸል ፡ እልሃለሁ ።

፯ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔም ፡ በንተ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ከሠራህ ፡ እኔ ፡ እምወደውን ፡ ከወደድህ ፡ እኔም ፡ የለመንከውን ፡ ሁሉ ፡ እሰማሃለሁ ፡ አለ ።

፰ የእኔን ፡ ፈቃድ ፡ ብትፈጽምልኝ ፡ ያንተንም ፡ ፈቃድ ፡ እፈጽምልሃለሁ ፡ ጠላቶችህንም ፡ እከራከርልሃለሁ ፡ ልጆችህንና ፡ ዘርህንም ፡ እባርክልሃለሁ ።

፱ የበጎችህንና ፡ የላሞችህንም ፡ መንጋ ፡ አበዛልሃለሁ ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ ከኖርህ ፡ እኔም ፡ የምወደውንም ፡ ካደረግህ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ የያዝከውን ፡ ሁሉ ፡ እባርክልሃለሁ ፡ አለ ።

፲ ፈቃዴን ፡ በታደርግ ፡ በሕጌና ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ በትኖር ፡ ግን ፡ ቀድሞ ፡ የተነገረው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ ያገኝሃል ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ መከራን ፡ አልታገሥህምና ፡ በሕጌም ፡ ጸንተህ ፡ አልኖርክምና ፡ ሁልጊዜ ፡ ከምትመጣብህ ፡ ቀጣዩም ፡ ማምለጥ ፡ አትችልም ።

፲፩ እኔ ፡ የወደድሁትንም ፡ አልወደድህምና ፡ እኔ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቼ ፡ የፈጠርሁህ ፡ ሲሆን ።

፲፪ የወደድኸውን ፡ ሁሉ ፡ ልታደርግ ፡ ትገድል ፡ ታድን ፡ ዘንድ ፡ ትሠራ ፡ ታፈርስ ፡ ዘንድ ፡ ታከብር ፡ ታጐሳቁል ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርግ ፡ ታዋርድም ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነበር ፡ በሥልጣንህ ፡ በታች ፡ ባሉ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድም ፡ ጌትነትንና ፡ ክብርንም ፡ የሰጠሁህ ፡ እኔ ፡ ስሆን ፡ አምልኩቴንና ፡ ምስጋናዬንም ፡ ቸል ፡ ብለሃልና ፡ ከምትመጣብህ ፡ ቀጣዩ ፡ ማምለጥ ፡ አትችልም ።

፲፫ የእግዚአብሔርንም ፡ ፈቃድ ፡ ካደረግህ ፡ በት እዛዙም ፡ ጸንተህ ፡ ከኖርህ ፡ በጌትነቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ የከበረች ፡ አገርንም ፡ ከወረሱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ተካፋይ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ይወድሃል ።

፲፬ ቢታገሡኝ ፡ መወደድንና ፡ ክብርን ፡ አወርሳቸዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ጸሎት ፡ በሚጸለይበት ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ደስ ፡ አሰኛቸዋለሁና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ መሥዋዕት ፡ የተወደዱና ፡ የተመረጡንም ፡ ይሆናሉ ፡ ብሏልና ።

፲፭ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ትሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ ድኅነታችሁ ፡ በሚደረግባት ፡ ሥራንና ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ ቸል ፡ አትበሉ ።

፲፮ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጠበቀው ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ባሮቹን ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃቸዋል ።

፲፯ ነገሥታቱን ፡ በገደላቸው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ አዳነው ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ ጣዖት ፡ ያስመልኩት ፡ ዘንድ ፡ ማታና ፡ ጧት ፡ ሌትና ፡ ቀን ፡ ሰውነቱንም ፡ ሲያውኳት ፡ ከነበሩ ፡ አብርሃም ፡ ከኖረባቸው ፡ ከነናዬዎን ፡ እጅና ፡ ከፈርዖን ፡ እጅ ፡ እንዳዳነው ፡ እንደ ፡ ሙሴም ፡ በሮቹ ፡ ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃቸዋል ።

፲፰ እሱ ፡ ግን ፡ የሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ ጣዖታቱ ፡ ሲመስዱት ፡ እምቢ ፡ እያለ ፡ መከራውን ፡ ይታገሥ ፡ ነበረ ።

፲፱ ከልጅነቱ ፡ ጀምሮ ፡ እሱን ፡ ያመነው ፡ አብርሃም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ወዳጁ ፡ ነበርና ፡ እሱም ፡ እምቢ ፡ እያለ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመልከው ፡ ነበረ ።

፳ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡ ይወደዋልና ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ አልተወውም ፡ እስከሚሞትበትም ፡ ድረስ ፡ ከሕጉም ፡ አልወጣም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹንም ፡ አስተማረ ።

፳፩ አባታቸው ፡ አብርሃም ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡ ጠበቀ ፡ እነሳቸውም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ አልወጡም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አብርሃም ፡ የሚባል ፡

ወዳጅ ፡ አለኝ ፡ ብሎ ፡ ለመላእክት ፡ እንደ ፡ ነገራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለነሳቸው ፡ የተናገረ ፡ ባሮቹ ፡ የሚሆኑ ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ያዕቆብና ፡ ይስሐቅ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ አልወጡም ።

፳፪ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የተመሰገነ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብርሃም ፡ ወዳጁ ፡ ነው ፡ ይስሐቅ ፡ ባለሟሌ ፡ ነው ፡ ያዕቆብም ፡ ልቡናዬ ፡ የወደደችው ፡ ወዳጁ ፡ ነው ፡ አለ ።

፳፫ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፈጽሞ ፡ ሲወዳቸው ፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ዘወትር ፡ ሲያሳዝኑት ፡ ኖሩ ፡ እሱም ፡ ሲታገሣቸው ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ መና ፡ ሲመግባቸው ፡ ኖረ ።

፳፬ ልብሳቸው ፡ አላረጀም ፡ የውቀት ፡ እንጀራ ፡ የሚሆን ፡ መናን ፡ ተመግበዋልና ፡ እግራቸውም ፡ አልነቃም ።

፳፭ ልቡናቸው ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይርቅ ፡ ነበር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ነበሩና ፡ ለመዳን ፡ ተስፋ ፡ አልነበራቸውም ።

፳፮ እንደ ፡ ጠማማ ፡ ቀስት ፡ ሆኑ ፡ እንጂ ፡ ባማረ ፡ አነዋወራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳገለገሉት ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ይስሐቅና ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ያዕቆብም ፡ አልሆኑም ፡ በተራራውና ፡ በከረፍታው ፡ ላይ ፡ በሉ ፡ ጣዖቶቻቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበር ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በዋሻውና ፡ በዛፎቹም ፡ ሥር ፡ ይበሉ ፡ ነበር ።

፳፯ ፍሪዳ ፡ ያርዱ ፡ ነበር ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፡ በእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፡ የመሥዋዕታቸውን ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ፡ እየዘፈኑም ፡ ከአጋንንት ፡ ጋራ ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።

፳፰ አጋንንትም ፡ ጨዋታቸውንና ፡ ዘፈናቸውን ፡ ሁሉ ፡ ያደንቁላቸው ፡ ነበር ፡ ስካራቸውንም ፡ ያለልክም ፡ ዝሙትን ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይወደው ፡ ቅሚያና ፡ ስስትንም ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

፳፱ ለከነሃን ፡ ጣዖት ፡ ለምድያም ፡ ጣዖትና ፡ ለበዓልም ፡ የኤሎፍሊ ፡ ጣዖቶች ፡ ለሚሆኑ ፡ ለአጽሎንና ፡ ለዳጎንም ፡ ለሰራጵዮንና ፡ ለአርጤማ ዲስም ።

፴ በዙሪያቸው ፡ ላሉ ፡ ለአሕዛብም ፡ ጣዖታት ፡ ሁሉ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፡ ባዩ ፡ በሰሙ ፡ ገንዘብ ፡ አሕዛብ ፡ ጣዖት ፡ እንዲያመልኩ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ጣዖት ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ፡ ጨዋታቸውንና ፡ ዘፈናቸውን ፡ አሕዛብም ፡ የሚያደርጉት ፡ ድንፋታቸውን ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

፴፩ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ጣዖትንም ፡ ከማምለክ ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ በአሪት ፡ የነገራቸው ፡ ትእዛዙንና ፡ ሕጉን ፡ ሳይጠብቁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እና መልከዋለን ፡ የሚሉ ፡ የእስራኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ያደርጋሉ ።

የኩዳዱን ፡ እህል ፡ ከመገባቸው ፡ ወደ ፡ ምድሩም ፡ አዝመራ ፡ ከወጣቸው ፡ ከማጋ ፡ የተገኘ ፡ ማሩንም ፡ የመገባቸው ፡ መናውንም ፡ የመገባቸው ፡ ካበቶቻቸው ፡ ፈጣሪ ፡ በቀር ፡ የተለዩ ፡ ጣዖታትን ፡ እንዳያመልኩ ። ፴፪

ሙሴ ፡ አታምልኩ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ነውና ፡ የወደዱትንም ፡ ይመግባቸዋልና ፡ የወደዱትን ፡ የተመኙትንም ፡ አላሳጣቸውም ። ፴፫

እነሳቸው ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አልተዉም ፡ ደስም ፡ በሰኛቸው ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበር ። ፴፬

በሳዘናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወደሱ ፡ ይጮሁ ፡ ነበር ፡ ካገኛቸውም ፡ መከራ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ፡ ዳግመኛም ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ ብዙ ፡ ዘመንም ፡ ይኖሩ ፡ ነበር ። ፴፭

እንደ ፡ ቀድሞው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፈጽመው ፡ ልባቸውን ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ይመልሱ ፡ ነበር ፡ ያጠፏቸው ፡ ዘንድ ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ አሕዛብንም ፡ ያስነሣባቸው ፡ ነበር ፡ አስፈኔንቀውም ፡ ያስገብሩዋቸው ፡ ነበር ። ፴፮

ዳግመኛም ፡ ፈጽመው ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአሔር ፡ ይሮሙ ፡ ነበር ። ፴፯

እሱም ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ ባማረ ፡ አነዋወራቸው ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ አገለገሉት ፡ መሐላውን ፡ ስለ ፡ አጸናላቸው ፡ ስለ ፡ አበቶቻቸው ፡ ስለ ፡ ኖኅ ፡ ስለ ፡ ይስሐቅና ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስለ ፡ ያዕቆብም ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚላቸው ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡ ሥራ ፡ አይደለም ። ፴፰

እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብትና ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ወደው ፡ ሕጉን ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎችንም ፡ ወደዳቸው ። ፴፱

እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ያላቸው ፡ ግን ፡ ሙታን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተለይተው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ የሚገቡ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ናቸው ። ፵

እግዚአብሔር ፡ አብርሃምን ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እይ ፡ መቍጠርም ፡ ትችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡ ቍጠራቸው ፡ ብሎታልና ፡ እንደዚሁ ፡ ልጆችህ ፡ ዳድቃንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ያበራሉ ፡ ብሎታልና ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ እንደሚያበሩ ፡ ከዋክብት ፡ ናቸው ፡ ያላቸው ፡ ግን ፡ ከእስራኤል ፡ የተወለዱ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ናቸው ። ፵፩

ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ወንዙ ፡ ዳርቻና ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ አስተውል ፡ በሸዋው ፡ መካከል ፡ ያለውንም ፡ እይ ፡ መቍጠር ፡ ትችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ቍጠር ፡ ሙታን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ የሚወርዱ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ልጆችህም ፡ እንደዚሁ ፡ ናቸው ፡ ብሎታልና ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ናቸው ። ፵፪

አብርሃምም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ስለዚህ ፡ ፵፫

ነገር ፡ እውነት ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አለኝታውን ፡ አገኘ ፡ ሚስቱ ፡ ሳራም ፡ ካረጀች ፡ በኋላ ፡ ይስሐቅ ፡ የሚባል ፡ ልጅን ፡ ወለደች ።

፶፩፤ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እንዲሔዱ ፡ አምኗልና ፡ ዳግመኛም ፡ በሰማይ ፡ መንግሥትን ፡ ያገኛል ።

፶፪፤ ኃጢአትን ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሙታን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንዲሄዱ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ እንዲነግሡ ፡ አምኗልና ።

፶፫፤ ኃጢአት ፡ በሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በውነት ፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ለዘዓለሙ ፡ እንዲፈረድባቸው ፡ አምኗልና ፡ በሰማይ ፡ የሕይወት ፡ መንግሥት ፡ ያገኛልና ።

በውነት ፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርና ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ የመቃብያንን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጀመሪያው ፡ መጽሐፍ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ካልዕ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ መቃቢስ ፡ እስራኤልን ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በመስጴጦምያ ፡ አግኝቶ ፡ ከኢያቦቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ በውራጃቸው ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡ የከበረች ፡ አገርንም ፡ እንዳጠፋት ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፤ የሶርያና ፡ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ አማሌቃውያንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ አገር ፡ ካጠፋ ፡ ከምዓቡ ፡ ሰው ፡ ከመቃቢስ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ከሰማርያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ እስከ ፡ አውራጃዋም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ ሰፍረዋልና ፡ ከጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ በቀር ፡ የሚሸሽ ፡ ሰው ፡ ሳያስቀሩ ፡ በጦር ፡ ገደሉ ።

፫፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዐይሉ ፡ ጊዜ ፡ የሞዓብ ፡ ሰው ፡ መቃቢስን ፡ አስነሣባቸው ፡ እሱም ፡ በሰይፍ ፡ ገደላቸው ።

፬፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ አሕዛብ ፡ በከበረች ፡ አገሩ ፡ ላይ ፡ ደነፉ ፡ በወንጀላቸውም ፡ ተማማሉ ።

፭፤ የኢሶፍሊና ፡ የኢዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ሰፈሩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ ተገዳደሩ ፡ እሱ ፡ ልኳቸዋልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አገር ፡ ተበቅለው ፡ ያጠፉ ፡ ጀመሩ ።

፮፤ የዚያም ፡ የመቃቢስ ፡ አገሩ ፡ የሞዓብ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ሬማት ፡ ናት ፡ ከሀገሩም ፡ በኃይል ፡ ተነሥቶ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ሰዎችም ፡ ጋራ ፡ ተማማሉ ።

፯፤ የእግዚአብሔርንም ፡ አገር ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ የመስጴጦምያ ፡ ዕፃ ፡ በምትሆን ፡ በጌላቡሄ ፡ አውጃራ ፡ እስከ ፡ ሶርያ ፡ ድረስ ፡ ሰፈሩ ፡ በዚያም ፡ አማሌቃውያንና ፡ ኢሶፍላውያንን ፡ ለመነ ፡ በወንጀል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ ሠረገላዎችና ፡ ፈረሶችንም ፡ ሰጣቸው ።

፰፤ አንድነት ፡ መጥተው ፡ አምበዩቱንም ፡ ናዲት ፡ በሷ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ደምን ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ አፈሰሱ ።

ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ ተክል ፡ ጠበቁ ፡ ጎጆ ፡ አደረጓት ፡ በውስጧም ፡ ድምፅ ፡ አሰማባት ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይወደው ፡ የኃጢአትን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ፡ ምስጋናና ፡ ክብርንም ፡ የተመላች ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገርንም ፡ አረከሱ ። ፱፤

፲፤ የወዳጆችህን ፡ ሥጋና ፡ የበሮችህን ፡ እሬሳ ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችና ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ምግብ ፡ አደረጉ ።

፲፩፤ እናት ፡ አቡቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንና ፡ ባልቴትንም ፡ ቀሙ ፡ ሰይጣን ፡ እንዳስተማራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሳያፈሩ ፡ አድርገዋልና ፡ ኵላሊትና ፡ ልቡና ፡ የሚመረምር ፡ እግዚአብሔር ፡ እስኪቈጣ ፡ ድረስ ፡ በፀነሱ ፡ ሴቶች ፡ ሆድ ፡ ያለውንም ፡ ዕንስ ፡ አወጡ ።

፲፪፤ በእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ወደ ፡ አገራቸው ፡ ተመለሱ ፡ ከከበረች ፡ አገር ፡ የማረኩትንም ፡ ምርኮ ፡ ወሰዱ ።

፲፫፤ ተመልሰው ፡ ወደቤታቸው ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ደስታን ፡ ዘፈንና ፡ ጭብጨባንም ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ረዓይ ፡ የሚሉት ፡ ነቢይ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ ዛሬ ፡ ጥቂት ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ እስራኤል ፡ ያከበሩት ፡ እግዚአብሔር ፡ ባልተጠራጠርከው ፡ መቅሠፍት ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋህ ፡ ዘንድ ፡ አለው ።

፪፤ ፈረሶቹ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በሩጫ ፡ አመልጣለሁ ፡ ትላለህን ።

፫፤ እኔስ ፡ የሚከተሉህ ፡ ሰዎች ፡ ከአሞሮች ፡ ይፈጥናሉ ፡ ከሚመጣብህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፍርድና ፡ ከጥፋት ፡ አታመልጥም ፡ አልሃለሁ ።

፬፤ የብረት ፡ ልብስ ፡ እለብሳለሁ ፡ የጦር ፡ መወርወርና ፡ የቀስትም ፡ መንደፍ ፡ አይችልኝም ፡ ትላለህን ፤ እስራኤልን ፡ የሚከብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ተበቅዬ ፡ እማጠፋህ ፡ በጦር ፡ መወርወር ፡ አይደለም ፡ አለ ፡ አለው ፡ ከጦር ፡ መወርወርና ፡ ከቀስት ፡ ንድፈት ፡ የሚከፋ ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ የልብ ፡ በሽታን ፡ እከክና ፡ የቁርጥማት ፡ በሽታንም ፡

አመጣብሃለሁ ፡ እንጂ ፡ ተበቅዬ ፡ የማጠፋህ ፡ በዚህ ፡ አይደለም ።

፭፡ ቍጣየን ፡ አነሣሥተሃል ፡ የልብ ፡ በሽታን ፡ አመጣ ብሃለሁ ፡ የሚረዳህም ፡ ታጣለህ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ስም ፡ አጠራርህን ፡ እስካጠፋው ፡ ድረስ ፡ ከሥ ልጣኔም ፡ አታመልጥም ።

፮፡ ክሣደ ፡ ልቡናህን ፡ አጽንተሃልና ፡ ራስህን ፡ በገሬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርገሃልና ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ጥቅሻ ፡ ፈጥኜ ፡ በደረግሁ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደሆንሁ ፡ ታውቀኛለህ ፡ አንተ ፡ በፊቴ ፡ እሳት ፡ እንደሚበላው ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ሣር ፡ ነህና ፡ ነፋሳት ፡ ከምድር ፡ አፍሰው ፡ እንደሚበትኑትም ፡ ትቢያ ፡ ነህና ፡ አንተ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደነሱ ፡ ነህ ።

፯፡ ቍጣየን ፡ አነሣሥተሃልና ፡ ፈጣሪህንም ፡ አላወ ቅህምና ፡ እኔም ፡ ወገንህን ፡ ሁሉ ፡ ቸል ፡ እለዋ ለሁ ፡ በምበሀም ፡ ላይ ፡ የተጠጋውንም ፡ አላስ ቀርም ።

፰፡ አሁንም ፡ ከሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ተመ ለስ ፡ ከኃጢአትህ ፡ ተመልሰህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈጽመህ ፡ በልቅሶና ፡ በኃዘን ፡ ብትለማ መጥ ፡ በንጹሕ ፡ ልቡናም ፡ ወደሱ ፡ ብትለምን ፡ በፊቱ ፡ የሠራኸውን ፡ ኃጢአትህን ፡ ሁሉ ፡ እግ ዚብሔር ፡ ይቅር ፡ ይልሃል ፡ አለው ።

፱፡ እግዚአብሔር ፡ ተቈጥቶታልና ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ መቃቢስ ፡ ትቢያ ፡ ለብሶ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አለቀሰ ።

፲፡ ዓይናቹ ፡ የተገለጡ ፡ ናቸውና ፡ አያስቀርምና ፡ ገሮሮውም ፡ የተከፈተ ፡ ነውና ፡ ቸል ፡ አይል ምና ፡ የተናገረውንም ፡ ቃል ፡ ሐሰት ፡ አያደር ግምና ፡ በንዲት ፡ ጊዜም ፡ ፈጥኖ ፡ ያደርጋታ ልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢዩ ፡ ቃል ፡ የተናገረ ውን ፡ መቅሠፍት ፡ እንዳያስቀር ፡ አወቀና ።

፲፩፡ ልብሱን ፡ ጥሎ ፡ ማቅ ፡ ለበሰ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሰ ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአቱም ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈሙኽ ፡ አለቀሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ የሞዓብ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ሬማት ፡ ለሶርያ ፡ ቅርብ ፡ ናትና ፡ ነቢዩም ፡ ከሬማት ፡ መጥቶ ፡ ነገረው ።

፪፡ ጕድጓድ ፡ ቆፍሮ ፡ እስከ ፡ አንገቱ ፡ ድረስ ፡ ገብቶ ፡ ጽኑዕ ፡ ዕንባን ፡ አለቀሰ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአቱም ፡ ንስሐ ፡ ገባ ።

፫፡ እግዚአብሔርም ፡ ነቢዩን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ ከይሁዳ ፡ አገር ፡ ከሬማት ፡ ወደ ፡ ሞዓቡ ፡ ሹም ፡ ወደ ፡ መቃቢስ ፡ ተመለስ ፡ አለው ። እግዚአብ ሔር ፡ እንዲህ ፡ አለህ ፡ በለው ፡ በኃይሌ ፡ ጽናት ፡ በሠራዊቴ ፡ ብዛት ፡ የከበረች ፡ አገር ፡ ኢየሩሳ ሌምን ፡ አጠፋኋት ፡ እንድትል ፡ አገሬን ፡ ታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ያንተ ፡ ፈጣሪ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ በፈቃዴ ፡ ሰደድኩህ ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ ያደረግኸው ፡ አንተ ፡ አይደለህም ፡ አለህ ፡ በለው ።

፬፡ በስስቲ ፡ ሁሉ ፡ በክዳቲና ፡ በሴሰኝነቲም ፡ አሳ ዝናኛለችና ።

፭፡ እኔም ፡ ቸል ፡ ብዬ ፡ ባንተ ፡ እጅ ፡ ጣልኋት ፡ አሁንም ፡ ስለ ፡ ወለድሀቸው ፡ ልጆችህ ፡ እግዚ አብሔር ፡ ኃጢአትህን ፡ ይቅር ፡ አለህ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናህን ፡ ስላጸናህ ፡ በሥልጣኔም ፡ ጽናት ፡ አገሪቱን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከበብኋት ፡ ስለምትል ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ አይደለም ።

፮፡ የሚጠራጠሩ ፡ ሰዎች ፡ ንስሐ ፡ ለመግባት ፡ አይ ጨክኑምና ፡ ተጠራጣሪ ፡ አትሁን ፡ አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ ጨክነህ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።

፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ ንስሐ ፡ የሚ ገቡ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ንስሐ ፡ በገቡበት ፡ ሁሉ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ጥመት ፡ ወደ ፡ ኃጢ አት ፡ የማይመለሱ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ።

፰፡ በልቅሶና ፡ በኀዘን ፡ በስግደትና ፡ በብዙ ፡ ልመና ፡ ጨክነው ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ የሚመለሱ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ንስሐ ፡ የገቡን ፡ ሰዎች ፡ ካሳታችሁ ፡ በኋላ ፡ ንስሐ ፡ የገባችሁ ፡ እናንተ ፡ የኔ ፡ ገንዘቦች ፡ ናችሁ ፡ ብሏቸዋልና ፡ ጨክነው ፡ ንስሐ ፡ የሚ ገቡ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ።

፱፡ ትቢተኛ ፡ መቃቢስን ፡ ካሳተ ፡ በኋላ ፡ በንስሐ ፡ ወደሱ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ፍርሃትህና ፡ ስለ ፡ ድንጋፄህ ፡ ኃጢአትህን ፡ ይቅር ፡ እልሃለሁ ፡ አለው ፡ ባባት ፡ ኃጢአት ፡ እስከ ፡ ሰባት ፡ ትው ልድ ፡ ድረስ ፡ በልጆች ፡ ፍዳ ፡ የማመጣ ፡ አባቱ ፡ የሠራውን ፡ ኃጢአት ፡ ልጁ ፡ ቢሠራ ፡ ለሚወ ዱኝ ፡ ሕጌንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ለነሳቸው ፡ እስከ ፡ አልፍ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ቸርነትን ፡ የማደርግ ፡ ፈጣሪህ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ።

፲፡ አሁንም ፡ ስለ ፡ ወለድኻቸው ፡ ስለነዚህ ፡ ልጆ ችህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ እግዚ አብሔርም ፡ ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ያደ ረግኸውን ፡ ንስሐ ፡ እቀበላለሁ ፡ አለ ።

፲፩፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከጉድጓዱ ፡ ወጥቶ ፡ ለነቢዩ ፡ ሰገደ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳዝኜዋለሁና ፡ የወደድኸውን ፡ አድርገኝ ፡ እንጂ ፡ ካንተ ፡ እን ዳልለይ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ ያድ ርገኝ ፡ ብሎ ፡ ማለ ፡ ለኛ ፡ ሕግ ፡ የለንምና ፡ እንዳ ባቶቼ ፡ በትእዛዙ ፡ ጸንቼ ፡ አልኖርሁም ፡ አባቶ ቻችን ፡ እንዳስተማሩን ፡ ጣዖትም ፡ እንድናመ ልክ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ።

፲፪፡ በኃጢአቴ ፡ ጸንቼ ፡ የኖርሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ በሳዘንሁበት ፡ በክሣደ ፡ ልቡናዬ ፡ ጽናትና ፡ በልቡናዬ ፡ ትቢት ፡ የጸናሁ ፡ ኃጢአ ተኛ ፡ ነኝና ፡ እኔ ፡ ግን ፡ እስካሁን ፡ ድረስ ፡ የእ ግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ የነቢያት ፡ ቃልን ፡ አልሰማሁም ፡ ነበር ፡ ባዘዘኝም ፡ በሕጉና ፡ በትእ ዛዙ ፡ ጸንቼ ፡ አልኖርሁም ።

፲፫፡ ከናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ ከወገናችሁ ፡ ኃጢአቱን ፡ የታመነ ፡ የለምና ፡ ነቢዩ ፡ ዛሬ ፡ ንስሐን ፡ እንደ ፡

ተቀበለ ፡ አወቅሁ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

፲፬ አሁን ፡ ግን ፡ ጣዖት ፡ ማምለክህን ፡ ትተህ ፡ እውነተኛ ፡ ንስሐን ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወደ ፡ ማወቅ ፡ ተመለስ ፡ አለው ፡ በነቢዩ ፡ እግር ፡ ወድቆ ፡ ሰገደ ፡ ነቢዩም ፡ አንሥቶ ፡ የሚገባውን ፡ በጎ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ አዘዘው ።

፲፭ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘውም ፡ አድርጎ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ።

፲፮ ያም ፡ መቃቢስ ፡ ሰውነቱን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወደ ፡ ማምለክ ፡ መለሳት ፡ ከቤቱም ፡ ጣዖቱንና ፡ ጥንቂላውንም ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎችንና ፡ ሟርተኞችን ፡ ጠንቋዮችንም ፡ አጠፋ ።

፲፯ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርከ ፡ ያመጣቸውን ፡ ልጆች ፡ አባቶቻቸው ፡ እንደሚያደርጉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉንም ፡ ጢትና ፡ ማታ ፡ ይመረምራቸው ፡ ነበር ።

፲፰ ከተማረኩትም ፡ ልጆች ፡ አዋቆችን ፡ በቤቱ ፡ ሾመ ።

፲፱ ዳግመኛም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚያደርጉትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያስተምሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መኻታው ፡ የሚገቡ ፡ ታናናሽ ፡ የሆኑ ፡ የተደላደሉ ፡ ልጆችን ፡ የሚጠብቁ ፡ አዋቆች ፡ ልጆችን ፡ ከሕፃናቱ ፡ ሾመ ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ አምልኩቱንና ፡ ዘጠኙንም ፡ ሕገጋት ፡ የሞዓብ ፡ ሰዎች ፡ ሥራት ፡ የሚያደርጉትም ፡ ምስጢዳቸውን ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከተማረኩ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይሰማ ፡ ነበር ።

፳ ምስጢዳቸውን ፡ ጣዖታቸውንና ፡ ጥንቂላቸውን ፡ ጢትና ፡ ማታ ፡ ከፍየሎቹ ፡ ጠቦቶችና ፡ የሰቡ ፡ ከሆኑ ፡ ከበጎቹ ፡ መንጋዎች ፡ ለጣዖታቱ ፡ የሚሠዋውን ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ወይኑንም ፡ አጠፋ ።

፳፩ በሰዓትና ፡ በቀትር ፡ መሥዋዕት ፡ እየሠዋ ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ የሚያመልካቸውን ፡ የሚለምናቸውን ፡ የሚያምናቸውን ፡ የጣዖታቱንም ፡ ካህናት ፡ ለነገሩትም ፡ ሁሉ ፡ ፈቃዳቸውንም ፡ የሚያደርግላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ አጠፋ ።

፳፪ በነገሩ ፡ ሁሉ ፡ የሚያድኑት ፡ ይመስለው ፡ ነበርና ፡ የነገሩትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይንቅም ፡ ነበር ።

፳፫ ያ ፡ መቃቢስ ፡ ግን ፡ የነሳቸውን ፡ ሥራ ፡ ተወ ።

፳፬ ነቢይ ፡ የሚሉት ፡ የራሳቸውን ፡ ነገር ፡ ከሰማው ፡ በኋላ ፡ በንስሐ ፡ ሥራውን ፡ አከናወነ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበርና ፡ በመከራውም ፡ በቀሠፋቸው ፡ ጊዜ ፡ አውቀው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይጮሃሉና ፡ ወገኖቹ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሠሩ ።

፳፭ መከራ ፡ በሚያጸኑባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ ተይዘው ፡ እንደ ፡ ጐሰቈሉ ፡ ወደሱ ፡ እንደ ፡ ጮሁ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ያበቶቻቸውን ፡ መሐላ ፡ አስቦ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ስለ ፡ ይስሐቅ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስለ ፡ ያዕቆብም ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።

፳፮ ባዳናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከመከራ ፡ ያዳናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይረሱት ፡ ነበር ፡ ጣዖቱንም ፡ ወደ ፡ ማምለክ ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።

፳፯ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸው ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸው ፡ ነበር ፡ መከራ ፡ በጸኑባቸው ፡ በሳዘኑዋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጮሁ ፡ ነበር ፡ የሥልጣኑ ፡ ፍጥረት ፡ ስለሆነ ፡ ይወዳቸዋልና ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ራርቶ ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።

፳፰ ጽኑ ፡ በሆነ ፡ በእጃቸው ፡ ሥራና ፡ በሸንጎቸው ፡ ያለ ፡ ጣዖትን ፡ በማምለክ ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ በጠበቃቸው ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።

፳፱ እሱ ፡ ግን ፡ የሞዓብና ፡ የኢሎፍሊን ፡ የሶርያን ፡ የምድያምን ፡ የግብፅንም ፡ ሰዎች ፡ ያስነሣባቸው ፡ ነበር ፤ ጠላቶቻቸውም ፡ ድል ፡ በነሷቸው ፡ ጊዜ ፡ ይጮሁ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ መከራ ፡ ባጸኑባቸው ፡ ጊዜ ፡ በስገበሩዋቸውም ፡ ጊዜ ፡ በገሠቹም ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወደደበት ፡ ጊዜ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ መሳፍንትን ፡ ያስነሣላቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ በኢያሱም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ቀን ፡ አለ ።

፪ በጌዴዎንም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ቀን ፡ አለ ።

፫ በሶምሶንም ፡ ጊዜ ፡ በዲቦራና ፡ በባርቅ ፡ በዮዲትም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ቀን ፡ አለ ፡ በወንድና ፡ በሴትም ፡ ቢሆን ፡ አድሮ ፡ መከራ ፡ ከሚያጸኑባቸው ፡ ከጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ያድኗቸው ፡ ዘንድ ፡ መሳፍንትን ፡ ያስነሣላቸው ፡ ነበር ።

፬ መከራም ፡ ከሚያጸኑባቸው ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ።

፭ ባከናወነላቸውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ በምድራቸው ፡ ዘር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለ ፡ መንጋቸውን ፡ ሁሉና ፡ ከብታቸውንም ፡ በማብዛት ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።

፮ ተክላቸውንና ፡ ከብታቸውንም ፡ ይባርክላቸው ፡ ነበር ፡ በምድረ ፡ በዳና ፡ በቤት ፡ የያዙትንም ፡ ሁሉ ፡ ይባርክላቸው ፡ ነበር ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡ ያያቸዋልና ፡ ከብታቸውንም ፡ አያሳንስባቸውም ፡ ነበርና ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፡ ፈጽሞም ፡ ይወዳቸው ፡ ነበር ።

፯ እነሳቸው ፡ ግን ፡ በሥራቸው ፡ ክፉ ፡ በሆኑ ፡ ጊዜ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ይዋላቸው ፡ ነበር ።

፰ ባጠፋቸውም ፡ ጊዜ ፡ በአምልኮ ፡ ይሹት ፡ ነበር ፡ ከኃጢአትም ፡ ተመልሰው ፡ በንስሐ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይገሠግሡ ፡ ነበር ።

፱ በፍጹም ፡ ልቡናቸውም ፡ በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሰርይላቸው ፡ ነበር ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ያውቃቸዋልና ፡ የሚያስት ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ አሳብ ፡ አለባቸውና ፡ አጋንንትም ፡ አሉባቸውና ፡ የቀደመ ፡ ኃጢአ

ታቸውን ፡ አያስብባቸውም ፡ ነበር ።

፲፡ ያ ፡ መቃቢስ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ በመመስገኛው ፡ ቦታ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ የሠራውን ፡ ይህን ፡ ሥራት ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በንስሐ ፡ ተጋደለ ።

፲፩፡ ይኸንን ፡ ካየ ፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ መሥራትን ፡ አላቃለለም ፤ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ በላቸው ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚሠሩትን ፡ በጎውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መሥራት ፡ አላቃለለም ፡ ከሕጉም ፡ ከተላለፉ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመከራው ፡ በገረፋቸው ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሳሉ ፡ ይጮሁም ፡ ነበር ፡ ዳግማኛም ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ ሕጉንም ፡ ይጠብቋት ፡ ነበር ።

፲፪፡ መቃቢስም ፡ እንደዚሁ ፡ ሥራውን ፡ ያቃና ፡ ነበር ፡ ሕጉንም ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፡ በእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝም ፡ ፀንቶ ፡ ይኖር ፡ ነበር ።

፲፫፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚመኩባትን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ በመጠበቅ ፡ እንደነሰቸው ፡ ይመካ ፡ ነበር ።

፲፬፡ ወገኑን ፡ ልጆችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝና ፡ በሕጉ ፡ ሁሉ ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ይሠራል ፡ ነበር ።

፲፭፡ እስራኤል ፡ የሚከለክሉትን ፡ ሥራት ፡ እሱም ፡ ይከለክል ፡ ነበር ፡ እስራኤልም ፡ የሚጠብቁትን ፡ ሕግ ፡ ሰምቶ ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፡ ወገኑ ፡ ሌላ ፡ የሞዓብ ፡ ሰው ፡ ሲሆን ፡ እስራኤል ፡ የሚከለክሉትን ፡ ምግብ ፡ ይከለክል ፡ ነበር ።

፲፮፡ አሥራትም ፡ ያወጣ ፡ ነበር ፡ ከላሞቹና ፡ ከበጎቹ ፡ ካህዮቹም ፡ መጀመሪያ ፡ የተወለደውን ፡ የገዛውንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ፊቱን ፡ መልሶ ፡ እስራኤል ፡ የሚሠዉትን ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ።

፲፯፡ የኃጢአትና ፡ የስለትን ፡ መሥዋዕት ፡ ድኅነት ፡ የሚደረግበት ፡ መሥዋዕትንና ፡ የፈቃድን ፡ መሥዋዕት ፡ የዘወትሩንም ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ።

፲፰፡ ያዝመራውንም ፡ መጀመሪያ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ እስራኤል ፡ የሚያፈሱት ፡ ወይኑንም ፡ ፍልቅ ፡ አድርጎ ፡ ያፈስ ፡ ነበር ፡ ለሾመው ፡ ለካህኑም ፡ ይህንን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ እስራኤልም ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፡ ዕጣኑንም ፡ ያጣፍጥ ፡ ነበር ።

፲፱፡ መቅረዝን ፡ ጋንን ፡ መንበርን ፡ ድንኳንን ፡ አራቱን ፡ ጎብረ ፡ ቀለበትን ፡ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ መብራት ፡ የሚሆን ፡ የተከለሰ ፡ ዘይትንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ በገለገሉት ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ የሚያደርጉት ፡ መጋረጃንም ፡ አሠራ ።

፳፡ በሥራቱና ፡ በሕጉም ፡ ጸንተው ፡ በኖሩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቸል ፡ ብሎ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ በልጣላቸው ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ እንደ ሠሩ ፡ መቃቢስም ፡ እንደሰቸው ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ።

መምህር ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ ከመረጣቸው ፡ ፈቃዱንም ፡ ከደረጉ ፡ ከእስራኤል ፡ ወገኖችም ፡ እንዳይለየው ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምን ፡ ነበር ። ፳፩፡

በጽዮን ፡ ልጅን ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ቤትን ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ በጽዮን ፡ ሰማያዊት ፡ ዘርዐ ፡ ምግባርን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ ቤተ ፡ ነፍስን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በነቢዩ ፡ እንደበት ፡ ከተናገረው ፡ ከጥፋትም ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ አገዛኖ ፡ ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባለቀሰው ፡ ልቅሶ ፡ ሁሉ ፡ ንስሐውን ፡ ይቀበለው ፡ ዘንድ ። ፳፪፡

በዚህም ፡ ዓለም ፡ ልጅን ፡ እንዳያጠፋበት ፡ በመውጣቱና ፡ በመግባቱም ፡ ይጠብቀው ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ይለምን ፡ ነበር ። ፳፫፡

አለቃቸው ፡ በቀናች ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራልና ፡ በመቃቢስ ፡ ሥልጣን ፡ በታች ፡ ካሉ ፡ ከሞዓብ ፡ አሕዛብ ፡ ወገኖች ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ፍርዱንም ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፡ ፈቃዱንም ፡ ይፈጽሙ ፡ ነበር ፡ ያገራቸውን ፡ ቋንቋ ፡ ያገራቸውንም ፡ ፍርድ ፡ ይንቁ ፡ ነበር ፡ የመቃቢስ ፡ ሥራ ፡ እንዲበልጥ ፡ እንዲቀና ፡ ያስተውሉ ፡ ነበር ። ፳፬፡

እነሱም ፡ መጥተው ፡ የመቃቢስን ፡ የቸርነቱንና ፡ የውነቱን ፡ ፍርድ ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ። ፳፭፡

ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ነበረው ፡ ሴቶች ፡ በሮችና ፡ ወንዶች ፡ በሮች ፡ ግመሎችና ፡ አህዮችም ፡ ነበሩት ፡ ጥሩር ፡ የሚለብሱ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ፈረሶችም ፡ ነበሩት ፡ አማሌቃውያንና ፡ ኢሎፍላውያንን ፡ የሰርያንም ፡ ሰዎች ፡ ፈጽሞ ፡ ድል ፡ ይነሳቸው ፡ ነበር ፡ ቀድሞ ፡ ጣዖት ፡ ሲያመልክ ፡ ግን ፡ ድል ፡ ሲነሱት ፡ ኖረ ። ፳፮፡

እሱ ፡ ድል ፡ ነሣ ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ካመለከ ፡ ወዲህ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ሲሔድ ፡ እሱን ፡ ድል ፡ የነሣው ፡ የለም ። ፳፯፡

እነሳቸው ፡ ግን ፡ ይወጉት ፡ ዘንድ ፡ በጣዖታቸው ፡ ኃይል ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፡ የጣዖቶቻቸውንም ፡ ስም ፡ ጠርተው ፡ ይረግሙት ፡ ነበር ፡ እምነቱን ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ አድርጓልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ድል ፡ የሚነሣው ፡ አልነበረም ። ፳፰፡

እንዲህ ፡ ሲያደርግ ፡ ጠላቶቹንም ፡ ድል ፡ ሲነሣ ፡ አሕዛብንም ፡ በሥልጣኑ ፡ ሲገዛ ፡ ኖረ ። ፳፱፡

የተበደሉ ፡ ሰዎች ፡ ጠላታቸውን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋላቸው ፡ ነበር ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ ለሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እውነት ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ። ፴፡

ባልቴቶችንም ፡ በችጋራቸው ፡ ጊዜ ፡ ይቀበላቸው ፡ ነበር ፡ የተራቡትንም ፡ ከምግቡ ፡ ሰጥቶ ፡ ያጠግባቸው ፡ ነበር ፡ የተራቆቱትንም ፡ ከልብሱ ፡ ያለብሳቸው ፡ ነበር ። ፴፩፡

በጁም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ፡ ሳይነፍግ ፡ ከለውም ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ ለቤተ ፡ መቅደስም ፡ አሥራትን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ መቃቢስ ፡ ይኸንን ፡ ሲያደርግ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ኖሮ ፡ ሞተ ። ፴፪፡

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ታናናሽ ፡ የሆኑ ፡ ልጆቹንም ፡ ትዶ ፡ ሞተ ፡ አባታቸውም ፡ እንዳስተማራቸው ፡ አደጉ ፡ የቤታቸውንም ፡ ሥራት ፡ ጠበቁ ፡ ወገናቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፡ ድኃን ፡ ባልቴቶችንና ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንም ፡ አያስሙ ሁም ፡ ነበር ።

፪፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈሩት ፡ ነበር ፡ ገንዘባቸውንም ፡ ለድኃ ፡ ይመጸውቱ ፡ ነበር ፡ አባታቸውም ፡ አደራ ፡ ያላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅንና ፡ ባልቴቶችንም ፡ በችጋራቸው ፡ ጊዜ ፡ ያረጋጓቸው ፡ ነበር ፡ እናትና ፡ አባትም ፡ ይሆኗቸው ፡ ነበር ፡ ከሚበድሏቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ያስጥሏቸው ፡ ካገኛቸው ፡ ሁከትና ፡ ኀዘንም ፡ ሁሉ ፡ ያረጋጓቸው ፡ ነበር ።

፫፡ እንዲህ ፡ እያደረጉ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖሩ ።

፬፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ጺሩጻይ ዳን ፡ መጣ ፡ አገራቸውን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ፡ የመቃቢስንም ፡ ልጆች ፡ ማረካቸው ፡ መንደራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ።

፭፡ ገንዘባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ዘረፈ ፡ በክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉና ፡ በኃጢአት ፡ በዝሙት ፡ በስድብና ፡ በስስት ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ ባለማሰብ ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፡ እንጂ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግና ፡ በትእዛዙ ፡ ጸንተው ፡ የማይኖሩ ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ እነሳቸውንም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ አገራቸው ፡ ወሰዷቸው ።

፮፡ አውሬ ፡ የነከሰውንና ፡ ደሙን ፡ በክቱን ፡ አባላ ፡ መትተው ፡ የጣሉትን ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይወደውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ እንጂ ፡ በአሪት ፡ ከተጻፈው ፡ ከውነተኛ ፡ ተእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ሥራት ፡ የላቸውም ።

፯፡ ከናታቸው ፡ ማኅፀን ፡ ያወጣቸው ፡ በሚገባም ፡ የመገባቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጣሪያቸው ፡ መድኃኒታቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያውቁትም ።

፰፡ አክስታቸውንና ፡ ያባታቸውን ፡ ሚስት ፡ የእንጀራ ፡ እናታቸውን ፡ አግብተው ፡ ወደ ፡ ቅሚያና ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ኃጢአትና ፡ ወደ ፡ ዝሙትም ፡ ይሄዳሉ ፡ እንጂ ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ ሥራት ፡ የላቸውም ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ይሠራሉ ፡ አክስቶቻቸውንምና ፡ እኅቶቻቸውንም ፡ ያገባሉ ፡ ሕግም ፡ የላቸው ።

፱፡ መንገዳቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጨለማና ፡ ድጥ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ኃጢአትና ፡ ዝሙት ፡ ነው ።

፲፡ እነዚያ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በሥራታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፡ አባላ ፡ የመታውንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ አይበሉም ፡ ነበር ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ያልተጻፈ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ተጠራጣሪዎችና ፡ ወንጀለኞች ፡ ቅሚያንና ፡ ኃጢአትን ፡ ፈጽመው ፡ የተመለ ፡ የሚሆኑ ፡ ከዳተኞች ፡ የአረማውያን ፡ ልጆች ፡ የሚሠሩት ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ የከለዳውያን ፡ ልጆች ፡ የሚሠሩትን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አይሠሩም ፡ ነበር ።

፲፩፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የለም ።

፲፪፡ ዳግመኛም ፡ ብኤል ፡ ፌጎር ፡ የሚባል ፡ ጣዖትን ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ፡ ደንቆሮ ፡ ዲዳ ፡ ሲሆን ፡ እንደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይታመኑት ፡ ነበር ። የሰው ፡ እጅ ፡ የሠራው ፡ ጣዖት ፡ ነውና ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ የሚሠራ ፡ አንጥረኛ ፡ የሠራው ፡ ትንፋሽና ፡ እውቀት ፡ የሌለው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ የሚያየውም ፡ የሚሰማውም ፡ አልነበረውም ።

፲፫፡ አይበላም ፡ አይጠጣም ።

፲፬፡ አይገድልም ፡ አያድንም ።

፲፭፡ አይተክልም ፡ አይነቅልም ።

፲፮፡ ጠላቱን ፡ አይገዳም ፡ ወዳጁንም ፡ አይጠቅምም ።

፲፯፡ አያደኽይም ፡ አያከብርም ።

፲፰፡ ሰነፍች ፡ የሆኑ ፡ የከለዳውያንን ፡ ሰዎች ፡ ለማሳት ፡ ዕንቅፋትን ፡ ይሆናል ፡ እንጂ ፡ አይቀሥፍም ፡ ይቅር ፡ አይልም ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ትቢተኛ ፡ የሆነ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ለጣዖታቱ ፡ የሚጋርዱና ፡ የሐሰት ፡ ካህናቶችን ፡ ሾመ ።

፪፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋላቸው ፡ ነበር ፡ ወይኑንም ፡ ያፈስላቸው ፡ ነበር ።

፫፡ እነሳቸውም ፡ የሚበሉ ፡ የሚጠጡ ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።

፬፡ እየነጋም ፡ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ ፍየሎችንና ፡ ጊደሮችንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ነበር ፡ ጧትና ፡ ማታም ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ፡ ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕትም ፡ ይበላ ፡ ነበር ።

፭፡ ለጣዖታቱ ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ያውጣቸው ፡ ግድ ፡ ይሏቸው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ እነሳቸው ፡ ብቻ ፡ የሚያደርጉት ፡ አልነበረም ።

፮፡ የመቃቢስን ፡ ልጆች ፡ ያማሩ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንዲያመልኩት ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲሠዉ ፡ ከዚያች ፡ ከተጠላች ፡ መሥዋዕትም ፡ እንዲበሉ ፡ የጣዖታቱ ፡ ካህናት ፡ ያስቷቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደዱ ፡ እለዚህ ፡ የከበሩ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ እምቢ ፡ አሏቸው ።

፯፡ ያባታቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ይጠብቃሉና ፡ በጎ ፡ ሥራንም ፡ በመሥራት ፡ ጸንተዋልና ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ፈጽመው ፡ ይፈሩታልና ፡ እነሳቸውን ፡ እሺ ፡ ማሰኘት ፡ ተሳናቸው ።

፰፡ ባሠሯቸው ፡ በሰደቧቸው ፡ በቀሚቸውም ፡ ጊዜ ።

፱፡ ለጣዖቶቹ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ መስገድን ፡ እምቢ ፡ እንዳሉ ፡ ለንጉሥ ፡ ለጺሩጻይዳን ፡ ነገሩት ።

፲፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ንጉሡ ፡ ተቈጣ ፡ አዘነ ፡ ያመጧቸውም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አምጥተውም ፡ በፊቱ ፡ አቆማቸው ፡ ለጣዖቱ ፡ ንጉሡም ፡ ለጣ

ዖቶቹ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ አላቸው ።

፲፭፡ እነሳቸውም ፡ ተናገሩ ፡ በዚህም ፡ ነገር ፡ አንመለ
ስልህም ፡ ለረከሱ ፡ ለጣዖቶችህም ፡ መሥዋዕት ፡
አንሠዋም ፡ አሉት ።

፲፮፡ በበዙ ፡ ሥራ ፡ አስፈራቸው ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ አምነው ፡ ልቡናቸውን ፡ አስጨክነዋልና ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አልቻላቸውም ።

፲፯፡ እሳት ፡ አንድዶ ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጣላቸው ፡ እነ
ሳቸውም ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ሰጡ ።

፲፰፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ ተነሥተው ፡ ሰይፋቸውን ፡
መዘው ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ ሌሊት ፡
ታዩት ፡ እሱም ፡ ፈጽሞ ፡ ፈራ ።

፲፱፡ ጌቶቹ ፡ እሺ ፡ በሉኝ ፡ ምን ፡ ላድርግላችሁ ፡ ያዘ
ዛችሁኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቴን ፡
በሞት ፡ አትውሰዷት ፡ አላቸው ፡ ፈጽመውም ፡
አስፈሩት ።

፳፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡
እያሉ ፡ የሚገባውን ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ፡ ከዚህም ፡
ከምትታበይበት ፡ መንግሥትህ ፡ ሽሮ ፡ ካባትህ ፡
ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ የሚ
ያወርድህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ አንተን ፡ የበ
ደልንህ ፡ በደል ፡ ሳይኖር ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ስናመልከው ፡ እግዚአብሔርነቱ
ንም ፡ በመፍራት ፡ ስንሰግድለት ፡ በእሳት ፡ እን
ዳቃጠልኸን ፡ በዚያም ፡ ፍዳህን ፡ ሁሉ ፡ ትጨ
ርሳለህ ።

፳፩፡ እሱ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ ነውና ፡ ምድርና ፡ ሰማ
ይን ፡ ባሕርንም ፡ በውስጧ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ።

፳፪፡ ጨረቃና ፡ ዐሐይንም ፡ ከዋክብትንም ፡ የፈጠረ ፡
ነውና ፡ ፍጥረቱንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ እሱ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነውና ።

፳፫፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ያለው ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለ
ምና ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ የሚሳ
ነውም ፡ የለምና ። የሚገድል ፡ የሚያድን ፡ በመ
ከራ ፡ የሚገርፍ ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡ እሱ ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ስንሰግድለት ፡
በእሳት ፡ እንዳቃጠልኸን ፡ በዚያ ፡ ፍዳህን ፡ ትጨ
ርሳለህ ፡ አሉት ።

፳፬፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የሚገዛ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ ከሥ
ልጣኑ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ።

፳፭፡ ወንጀለኛ ፡ ከምትሆን ፡ ካንተ ፡ አባትህ ፡ ሰይ
ጣን ፡ ልቡናቸውን ፡ ከሠወራቸው ፡ እንዳንተ ፡
ካሉ ፡ ከወንጀለኞች ፡ በቀር ፡ እሱ ፡ ከፈጠረው ፡
ፍጥረት ፡ ከትእዛዙ ፡ የወጣ ፡ የለም ፡ አንተና ፡
እነዚያ ፡ ካህናቶችህም ፡ ጣዖታቶችህም ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለባት ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ባንድነት ፡ ትወርዳላችሁ ።

፳፮፡ በኛ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይኸን ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ ያስተማረህ ፡ መምርህ ፡ ሰይጣን ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ይኸን ፡ የምታደርግ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ አይ
ደለህምና ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ባንድነት ፡ ትወርዳላ
ችሁ ።

፳፯፡ ራስህን ፡ እንደ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ታደርጋለህ ፡ እንጂ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አላወቅኸውምና ።

፳፰፡ እግዚአብሔር ፡ እስኪያጐሳቍልህ ፡ ድረስ ፡
በጣዖትህና ፡ በጅህም ፡ ሥራ ፡ ትታበያለህ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡
በደልህ ፡ ሁሉ ፡ ይፈርድብሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማታውቁ ፡
እንዳንተ ፡ ላሉ ፡ ለጣዖቶችህና ፡ ላንተ ፡ ወዮላ
ችሁ ፡ በሲኦል ፡ ጭንቅም ፡ ተይዛችሁ ፡ ባዘና
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ በማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸቱ ፡
ዘንድ ፡ አላችሁና ፡ ቃሉንና ፡ ሕጉንም ፡ ለማት
ጠብቁ ፡ ለናንተ ፡ ወዮልህ ።

፪፡ ትንፋሽና ፡ ነፍስ ፡ ለሌላቸው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ያደረገባቸውን ፡ ተበቅለው ፡ ለማያጠፉ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ ላደረገላቸውም ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ለማያደ
ርጉ ፡ ለጣዖቶችህ ፡ እንደ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለምትሠዋላቸው ፡ ለካህናቶች
ህና ፡ ላንተ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከሷ ፡
መውጫ ፡ የላችሁም ።

፫፡ ለናንተ ፡ የሚታዘዙዋችሁ ፡ አጋንንትና ፡ ጣዖ
ቶቻችሁን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ካህናቱንም ፡ ወደ ፡
ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ያወርዳችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንዳንተ ፡
ያሉ ፡ የሰንፎችን ፡ ልቡና ፡ ለማሳት ፡ አድሮባ
ቸው ፡ ሰይጣን ፡ የሚኖርባቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡
ሥራ ፡ ናቸውና ፡ ለምትሠውላቸው ፡ ለናንተ ፡
ወዮላችሁ ።

፬፡ የሚረባችሁ ፡ እንደሌለ ፡ አታውቁምና ፡ ትበድ
ላላችሁ ፡ ትስታላችሁ ።

፭፡ እነሳቸው ፡ ያላንዲት ፡ ሞት ፡ ዳግመኛ ፡ ሁኔኔ ፡
የለባቸውምና ፡ ከናንተስ ፡ ምግብ ፡ ሊሆኗችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ እንስሳት ፡ ውሾ
ችና ፡ አውሬዎችም ፡ ይሻላሉ ።

፮፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ሞታችሁ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡
መውጫ ፡ በሌለባት ፡ በገሃነም ፡ እሳት ፡ ፍዳ ፡
ትቀበላላችሁና ፡ እንስሳት ፡ ይሻላሉ ።

፯፡ ይኸንን ፡ ተናግረው ፡ ሄዱ ፡ ከሱም ፡ ተሠወሩ ።

፰፡ ያ ፡ ጻሩጻይዳን ፡ ግን ፡ በዕኑ ፡ ፍርሃት ፡ ተይዞ ፡
ሲንቀጠቀጥ ፡ አደረ ፡ እስኪነጋም ፡ ድረስ ፡ ፍር
ሃት ፡ አልተወውም ።

፱፡ ይቀብራቸው ፡ ዘንድ ፡ ወጺልና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
የጻድቃንን ፡ ሬሳ ፡ ወደ ፡ ጣለበት ፡ በታ ፡ ሂዶ ፡
ሬሳቸውን ፡ እንዳይነካ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሠውሯ
ቸዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ በልቡና ፡ ተንኰልና ፡ በትዕቢትም ፡ ዐንቶኖረ ።

፪፡ በመንግሥቱም ፡ ዳንኤል ፡ እንዳየው ፡ ብረት ፡
ዕኑ ፡ ተብሏልና ፡ በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ የአሕዛብ ፡
አገሮችን ፡ ዘረ ።

፫፡ በክፋትና ፡ በስንፍናው ፡ ሁሉ ፡ ሰውንም ፡ በማ
ወክ ፡ ዐንቶ ፡ ይኖራል ።

፬፡ ቀድሞም ፡ የተናገርነውን ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋል ፡ የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡ ይበላል ።

፭፡ ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ እንዳወና ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ዲያብሎስ ፡ ለክፋት ፡ የተጋ ፡ ነውና ፡ የቀረውንም ፡ በሠራዊቱ ፡ ያጠፋል ።

፮፡ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ ሆነ ፡ ይላል ፡ እንጂ ፡ ፈጣሪው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አያውቀውም ።

፯፡ በልቡናውም ፡ ፀሐይ ፡ ከሱ ፡ እንዲገኝ ፡ ያስባል ።

፰፡ በኃይል ፡ ይነሣል ፡ በነገደ ፡ ዛብሎን ፡ ዕጣ ፡ ሰፍሮ ፡ በመቄዶንያ ፡ ሰልፍ ፡ ይጀመራል ፡ ከሰማርያም ፡ ምግቡን ፡ ይቀበላል ፡ ከሰማርያም ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ይሰጡታል ።

፱፡ በዘላኖች ፡ አውራጃ ፡ ይሰፍራል ፡ እስከ ፡ ሲዶናም ፡ ይደርሳል ፡ በአካይያም ፡ ግብር ፡ ይጥላል ፡ እስከ ፡ ፈሳሹ ፡ ባሕርም ፡ ድረስ ፡ ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፡ ተመልሶም ፡ እስከ ፡ ሕንደኬ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ መልክተኞችን ፡ ይልካል ።

፲፡ እንደዚሁም ፡ ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።

፲፩፡ በመታበይና ፡ በክፋት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ ራሱን ፡ ማዋረድ ፡ የለውም ።

፲፪፡ ጎዳናውም ፡ ወደ ፡ ጨለማና ፡ ወደ ፡ ድጥ ፡ ወደ ፡ ወንጀልና ፡ ወደ ፡ መታበይም ፡ ደም ፡ ወደ ፡ ማፍሰስና ፡ ወደ ፡ መክራም ፡ ነው ።

፲፫፡ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚጠላው ፡ ነው ፡ የቅሚያና ፡ የክፋት ፡ የኃጢአት ፡ መምህር ፡ ዲያብሎስ ፡ እንዳስተማረው ፡ ያደርጋል ፡ እናቱና ፡ አባቱ ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅ ፡ ያስጮሃል ፡ ለድኃም ፡ አይራራም ።

፲፬፡ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ በሥልጣኑ ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አጠፋቸው ።

፲፭፡ የጠላቶች ፡ አለቆችንም ፡ ገዛ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብንም ፡ ገዛ ፡ እንደ ፡ ወደደም ፡ አስገበራቸው ።

፲፮፡ ቢያጠፋም ፡ አልተወም ፡ ከተርሴስ ፡ ባሕር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢያሪክ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ያልነጠቀውም ፡ ሰው ፡ የለም ።

፲፯፡ ለጣዖት ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ ደሙን ፡ ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቆረጠውን ፡ ለጣዖቶችም ፡ የተሠዋውን ፡ ይበላ ፡ ነበር ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፍርድ ፡ የለውም ፡ ከሥልጣኑ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ አሕዛብን ፡ የሚያስደነግጥ ፡ ሁኗልና ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ግብርን ፡ ያስገብራቸው ፡ ነበር ።

፲፰፡ በፊቱ ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋልና ፡ በፊቱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡ በፈጠረው ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ በተንኮል ፡ ይኖራል ።

፲፱፡ እንደ ፡ ፈጣሪው ፡ አላደረገውም ፡ ተቈጥቶም ፡ በያዘው ፡ ጊዜ ፡ በባልንጀራው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳደረገ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ፍዳውን ፡ ይክፍለዋል ።

፳፡ እግዚአብሔር ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ስም ፡ አጠራራቸውን ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በትእዛዙ ፡ የሚይኖሩ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎችን ፡ እኔ ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ከሱ ፡ አስቅድሞ ፡ የነበሩ ፡ ሰዎችን ፡ እንዳጠፋቸው ፡ በሚያጠፋበት ፡ ጊዜ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋዋል ።

፳፩፡ ክፉ ፡ ሰዎችም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳደረጉ ፡ ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ።

፳፪፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዛ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ትከተላቸዋለች ።

፳፫፡ ኢያሱ ፡ አምስቱ ፡ የከነዓን ፡ ነገሥታትን ፡ በንዳት ፡ ቀን ፡ በዋሻ ፡ እንዳጠፋቸው ፡ ሠራዊቶቻቸውንም ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በጸሎቱ ፡ ፀሐይን ፡ በገባዖን ፡ እንዳቆመ ፡ የኤዊዎንና ፡ የከናኔዎንን ፡ የፌርዚዎንና ፡ የኬጤዎንን ፡ የኢያቡሴዎንንም ፡ ሠራዊት ፡ እስኪያጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ ፀሐይ ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ ቆሟልና ፡ በንድ ፡ ጊዜ ፡ ሁለት ፡ እልፍ ፡ ያህል ፡ ሰውም ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡ እነሳቸውንም ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡ እግር ፡ ካንገትም ፡ አድርጎ ፡ እንዳሠራቸው ፡ በዋሻም ፡ በሮር ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡ ደንጊያም ፡ እንደ ፡ ገጠመባቸው ።

፳፬፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያሳዝኑት ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ መከራ ፡ ያገኛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ያይደለህ ፡ ደካማ ፡ ሰው ፡ ሆይ ፡ ለምን ፡ ትከራለህ ፡ ዛሬ ፡ ሰው ፡ ሆነህ ፡ የምትታይ ፡ አንተ ፡ ነገ ፡ መሬት ፡ አመድ ፡ ነህ ፡ በመቃብርም ፡ ፈጽመህ ፡ ትል ፡ ትሆናለህ ።

፪፡ ያንተ ፡ መምህር ፡ አባታችን ፡ አዳምን ፡ ስላሳተ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ ወደራሱ ፡ የሚመልስ ፡ ዲያብሎስ ፡ ነውና ፡ ዳግመኛም ፡ ሲአል ፡ ታጎኛሃለች ፡ ያንተንም ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ታገኛቸዋለች ።

፫፡ ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ በማጽናትና ፡ ራሱን ፡ በማኩራት ፡ ፈጣሪው ፡ ለፈጠረው ፡ ለአዳም ፡ መስገድን ፡ እምቢ ፡ እንዳለ ።

፬፡ አንተም ፡ መምርህ ፡ ዲያብሎስ ፡ እንዳደረገ ፡ ለፈጣሪህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መስገድ ፡ እምቢ ፡ ብለሃልና ።

፭፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በአምልኮ ፡ የማያውቁት ፡ የቀደሙ ፡ አባቶችህ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንዲሄዱ ፡ አንተም ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትሄዳለህ ።

፮፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ተበቅሎ ፡ እንዳጠፋቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንደ ፡ ወረዱ ።

፯፡ አንተም ፡ እንደነሳቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትወርዳለህ ።

፰፡ ቍጣውን ፡ አነሳስተሃልና ፡ በምስቱም ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ማምለክ ፡ ቸል ፡ ብለሃልና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሥልጣን ፡ የምታመልጥ ፡ ይመስልሃልን ።

፱፡ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ እንደሁ ፡ አታደርግም ፡

እንደሁ ፡ መረመረህ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራህን ፡ ሁሉ ፡ ያከናውንልሃል ፡ በጅህም ፡ የያዝኸውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያከናውንልሃል ፡ ይባርክልሃል ፡ ጥንተ ፡ ጠላቶችህንና ፡ የለት ፡ ጠላቶችህንም ፡ ያስገዛልሃል ።

፲ ፡ በመግበትህና ፡ በመውጣትህ ፡ ከባሕርይህ ፡ በተወለደ ፡ ልጅህም ፡ በመንጋዎችህና ፡ በድልቦችህም ፡ እጅህንም ፡ ባኖርክበት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በልብህም ፡ ባሰብከው ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይልሃል ፡ እንዲህ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትሠራ ፡ ትተክል ፡ ታፈርስም ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሥልጣን ፡ ተሰጥቶሃልና ፡ ሁሉ ፡ ይታዘዝልሃል ።

፲፩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በትሰማ ፡ በሕጉም ፡ ጸንተህ ፡ በትኖር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርዱ ፡ እውነት ፡ ነውና ፡ ካንተ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ በሚገባ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንደማያመልኩት ፡ በቀና ፡ ሕጉም ፡ ጸንተው ፡ እንዳላመኑ ፡ ወንጀለኞች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሥልጣን ፡ የምታመልጥበት ፡ የለም ።

፲፪ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽሞ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከፊቱ ፡ የሚሠወር ፡ የለም ።

፲፫ ፡ የነገሥታቱን ፡ ሥልጣን ፡ የሚይዝ ፡ የኃይለኞችንም ፡ ዙፋን ፡ የሚገለብጥ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፲፬ ፡ የተዋረዱትን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርግ ፡ የወደቁትንም ፡ የሚያነሣ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፲፭ ፡ የታሠሩትን ፡ የሚፈታ ፡ የሞቱትንም ፡ የሚያስነሣ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ የይቅርታ ፡ ጠል ፡ ከሱ ፡ ዘንድ ፡ ይገኛልና ፡ ሥጋቸው ፡ የፈረሰ ፡ የበሰበሰ ፡ እንደ ፡ ትቢያም ፡ የሆነ ፡ ሰዎችን ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ ያስነሣቸዋል ።

፲፮ ፡ አሳዝነውታልና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎችንም ፡ አስነሥቶ ፡ ፈርዶ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወስዳቸዋል ።

፲፯ ፡ እነሳቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ ያፈረሱ ፡ ናቸውና ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ልጃቸውን ፡ ያጠፋል ።

፲፰ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ጭንቅ ፡ ነውና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ምክር ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አይወዱም ።

፲፱ ፡ ሰማይ ፡ ከምድር ፡ የራቀ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደዚሁ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ የራቀ ፡ ነው ።

፳ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ የቅሚያና ፡ የኃጢአት ፡ የዝሙትና ፡ የበደል ፡ የስትና ፡ የክዳት ፡ ሥራ ፡ ነው ፡ በበደል ፡ መስከርና ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ መቀማት ፡ ነው ።

፳፩ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ ወደ ፡ ማፍሰስ ፡ ፈጥኖ ፡ መሔድ ፡ ነው ፡ ወደማይጠቅም ፡ ጥፋትም ፡ መሔድ ፡ ነው ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንም ፡ ማስለቀስ ፡ ነው ፡ ደምና ፡ ሞቶ ፡ ያደረውን ፡ መብላት ፡ ነው ፡ የግመልና ፡ የሬያም ፡ ሥጋ ፡ መብላት ፡ ነው ፡ ሳትነጻ ፡ በደሟ ፡ ወዳለች ፡ ሴትና ፡ ወደ ፡ አራስ ፡ ሴትም ፡ መሄድ ፡ ነው ።

፳፪ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ነው ፡ የሰፋች ፡ የተዘረጋች ፡ ጐዳና ፡ የምትሆን ፡ ዘላለም ፡ ዐንዶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የምትወስድ ፡ የሰይጣን ፡ ወጥመድ ፡ ናት ።

፳፫ ፡ ፈጽማ ፡ ጠባብ ፡ የምትሆን ፡ የጻድቃን ፡ ጐዳና ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ደኅንነት ፡ ወደ ፡ የዋህነትና ፡ ወደ ፡ ትሕትናም ፡ ወደ ፡ አንድነትና ፡ ወደ ፡ ፍቅርም ፡ ወደ ፡ ጸሎትና ፡ ወደ ፡ ጾምም ፡ ወደ ፡ ሥጋም ፡ ንጽሕና ፡ ከማይጠቅም ፡ ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቄረጠውንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ ከመብላት ፡ ወደ ፡ ጉልማሳ ፡ ሚስት ፡ ከመሄድና ፡ ከገዘሙትም ፡ ወደ ፡ መጠበቅ ፡ የምትወስድ ፡ ናት ።

፳፬ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋሉና ፡ በሕግ ፡ ካልታዘዘ ፡ የሚያጸይፍ ፡ መብልን ፡ ከመብላትና ፡ ከተጠላ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከማይወደውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይጠበቃሉ ።

፳፭ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከማይወደው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይርቃሉ ።

፳፮ ፡ ይወዳቸዋል ፡ ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ አደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይጠብቃቸዋል ።

፳፯ ፡ ሥርዓቱንና ፡ ሕጉን ፡ የሚወደውንም ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃሉና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ ሰይጣን ፡ ይገዛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ፡ የፈጠራችሁን ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የጠበቃችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ፡ እንጂ ፡ እናንተ ፡ መካንንቱና ፡ ነገሥታቱ ፡ በሰይጣን ፡ ጎዳና ፡ አትሂዱ ።

፪ ፡ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግና ፡ ትእዛዝ ፡ ዐንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ እንጂ ፡ በሰይጣን ፡ ጎዳና ፡ አትሒዱ ።

፫ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የኬጤዎንና ፡ የከናኔዎን ፡ የፈሬዜዎንንም ፡ አገር ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አማሌቅ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ በለዓምን ።

፬ ፡ አንተ ፡ የረገምኸው ፡ የተረገመ ፡ የመረቅኸውም ፡ የተመረቀ ፡ ነውና ፡ ትረግመልኝ ፡ ዘንድ ፡ ረግመህ ፡ ታጠፋልኝ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ የሚያከብርህን ፡ ብዙ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ታልና ፡ በሰይጣን ፡ መንገድ ፡ አትሒዱ ።

፭ ፡ በለዓምም ፡ የጥቅላውን ፡ ዋጋ ፡ አለኝታ ፡ አድርጎ ፡ መጥቷልና ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሰፈሩበትን ፡ ቦታ ፡ አሳይቶታልና ።

፮ ፡ ሚርቱን ፡ አድርጓልና ፡ መሥዋዕቱንም ፡ ሠውቷልና ፡ ከሰቡት ፡ ላሞችንና ፡ በጎችን ፡ አርዷልና ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ረግሞ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወዷልና ።

፯ ፡ እርግማንን ፡ ወደ ፡ ምርቃት ፡ መለሳት ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በቃሉ ፡ ይረግማቸው ፡

ዘንድ ፡ አልወደደምና ፡ በሰይጣን ፡ መንገድ ፡ አትሒዱ ።

፰ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠው ፡ ወገን ፡ ነህና ፡ ከሰማይ ፡ የሚመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ነህና ፡ የሚረግሙህ ፡ ሰዎች ፡ የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ የሚመርቁህም ፡ የተመረቁ ፡ ይሁኑ ፡ አለ ።

፱ በፊቱ ፡ በመረቃቸው ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ አዘነ ፡ ፈጽሞም ፡ ተቈጣ ፡ ይረግማቸውም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፲ እግዚአብሔር ፡ የመረቀው ፡ ወገን ፡ ወደዚህ ፡ አገር ፡ መጥቷልና ፡ በለዓምም ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረቃቸው ፡ እስራኤልን ፡ እኔ ፡ አልረግምም ፡ አለው ።

፲፩ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡ እኔስ ፡ ትረግምልኝ ፡ ዘንድ ፡ ወድጄ ፡ ነበር ፡ በፊቱ ፡ መረቅካቸው ፡ እንጂ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አልረገምካቸው ፡ ረግመህልኝ ፡ አንተ ፡ ስጠኝ ፡ ብትለኝ ፡ እኔስ ፡ ቤት ፡ ሙሉ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ በሰጠህህ ፡ ነበር ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ፈጽመህ ፡ መረቅካቸው ፡ ለእም ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አላደረግህም ፡ እኔም ፡ ላንተ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አላደርግም ፡ አለው ።

፲፪ በለዓም ፡ እግዚአብሔር ፡ ባንደበቴ ፡ ተናገር ፡ ያለኝን ፡ እሱን ፡ እናገራለሁ ፡ እንጂ ፡ እኔስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ ብዬ ፡ መደፋፈር ፡ አልችልም ።

፲፫ የተመረቀ ፡ ወገንን ፡ እንዳልረግም ፡ ገንዘብን ፡ ብወድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቈጣኛልና ፡ እኔስ ፡ ከነፍሴ ፡ ገንዘብን ፡ አልወድም ፡ አለ ።

፲፬ እግዚአብሔር ፡ አባታቸው ፡ ያዕቆብን ፡ የሚመርቁህ ፡ ሰዎች ፡ የተመረቁ ፡ ይሁኑ ፡ የሚረግሙህም ፡ ሰዎች ፡ የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ ብሎታልና ፡ የተመረቀ ፡ ያዕቆብን ፡ እንዳልረግም ፡ እኔስ ፡ ከነፍሴ ፡ ገንዘብን ፡ አልወድም ፡ አለ ፡ የሚመርቅህም ፡ የተመረቀ ፡ ነው ።

፲፭ ያለ ፡ ፍርድም ፡ የሚረግምህ ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ብሎታልና ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡ ይወድህ ፡ ዘንድ ፡ ጕዳናህንና ፡ ሥራህን ፡ አከናውን ።

፲፮ እግዚአብሔርን ፡ በኃጢአታቸው ፡ እንዳሳዘኑት ፡ እሱም ፡ ቸል ፡ እንዳላቸው ፡ እንደቀደመ ፡ ሰዎችም ፡ አትሁን ፡ በጥፋት ፡ ውሀም ፡ ያጠፋቸው ፡ አሉ ።

፲፯ በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ያጠፋቸው ፡ አሉ ፡ መከራ ፡ ያዩባቸው ፡ ክፋዎች ፡ ሰዎች ፡ የሆኑ ፡ ጠላቶችን ፡ አምጥቶ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያጠፋቸው ፡ አሉ ፡ ጌቶቻቸውንም ፡ ከክህናቶቻቸውና ፡ ከነቢያቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ማረኳቸው ።

፲፰ ወደማያውቁት ፡ ወደ ፡ በዕድም ፡ አገር ፡ አደረሷቸው ፡ ፈጽመው ፡ ማረኳቸው ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ ዘረፋቸው ፡ አገራቸውንም ፡ አጠፉ ።

፲፱ የከበረች ፡ አገር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አጥሯንና ፡ ቅጥሯን ፡ አፍርሰዋልና ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ እርሻ ፡ አደረጓት ።

ካህናቱም ፡ ተማረኩ ፡ ሕጉም ፡ ፈረሰ ፡ አርበኞችም ፡ በጦር ፡ ተወግተው ፡ ወደቁ ።

፳ ባልቴቶቻቸውም ፡ ተማረኩ ፡ ተማርከዋልና ፡ ለራሳቸው ፡ አለቀሱ ፡ እንጂ ፡ ለሞቱ ፡ ለባሎቻቸው ፡ አላለቀሱም ።

፳፩ ልጆቹም ፡ አለቀሱ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ አፈሩ ፡ ለሽበታም ፡ ሰውና ፡ ለሽማግሌም ፡ አልራሩም ።

፳፪ ባገራቸው ፡ ያገኙትን ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ እንጂ ፡ ለቆንጆዎችና ፡ በሕግ ፡ ላሉ ፡ አልራሩም ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ አስቀድሞ ፡ ያፈርስ ፡ ዘንድ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወገኖቹን ፡ ተቈጥቷልና ፡ ወደማያውቁት ፡ አገር ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ማርከው ፡ ወሰዷቸው ።

፳፫ ሁለጊዜ ፡ ፈጣሪያቸውን ፡ ያሳዝኑታልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ቸል ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እንደርሻ ፡ እንድትታረስ ፡ አደረጋት ።

፳፬ ስላባቶቻቸው ፡ ይራራላቸዋልና ፡ እሱ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ አላጠፋቸውም ፡ በውነት ፡ የነገሡ ፡ በፈጣሪያቸውም ፡ ፊት ፡ በቀና ፡ ሕግ ፡ ፀንተው ፡ የኖሩ ፡ አባቶቻቸውን ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃምን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይወዳቸዋልና ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ደግነት ፡ ነው ፡ አንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚላቸው ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡ ደግነት ፡ አይደለም ።

፳፭ እሱም ፡ እጥፍ ፡ በሆነ ፡ ክብር ፡ ላይ ፡ ሾማቸው ፡ በምድርና ፡ በሰማይም ፡ ሁለት ፡ መንግሥትን ፡ አገኙ ።

፳፮ በሚያልፍ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ እናንተም ፡ መካንነቱና ፡ ነገሥታቱ ፡ በሚገባ ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የኖሩ ፡ ከናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ የነበሩ ፡ አባቶቻችሁ ፡ እንደዚሁ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ እንደ ፡ ወረሱ ፡ ስማቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስቧቸው ።

፳፯ መንግሥትህን ፡ ያቀናልህ ፡ ዘንድ ፡ በማረ ፡ አነዋወራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳገለገሉት ፡ ካንተ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እንደ ፡ ደጋጎች ፡ ነገሥታት ፡ ስምህ ፡ በበጎ ፡ አጠራር ፡ ይጠራ ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ ሥራህን ፡ አቅና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ በትሕትናውና ፡ በጸሎቱ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ወገንን ፡ ሲጠብቅ ፡ ያልተበሳጨ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ያላጠፋ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባርያ ፡ ሙሴን ፡ አስበው ፡ አንተን ፡ በድለዋልና ፡ አቤቱ ፡ ወገኖችህን ፡ ይቅር ፡ በል ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ እያለ ፡ ላሙት ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ለወደደ ፡ ለእጥቱና ፡ ለወንድሙ ፡ በየዋህነቱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምኖ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አስተሰረየላቸው ፡ እንጂ ፡ ያልተበሳጨ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋይ ፡ ሙሴን ፡ አሰበው ።

፪ አንተን ፡ በድያለሁና ፡ ኃጢአተኛ ፡ የምሆን ፡ እኔን ፡ ባርያህንም ፡ ይቅር ፡ በለኝ ፡ አንተ ፡ መሐሪ ፡ ነህና ፡ ይቅር ፡ ባይም ፡ ነህና ፡ እነሳቸው

ንም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ በላቸው ። ፫ ፡ ሙሴም ፡ ላሙት ፡ ለእኅቱና ፡ ለወንድሙ ፡ እን ደዚሁ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አስተሰረየላቸው ። ፬ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የዋህን ፡ ተበለ ። ፭ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወንድሞቹ ፡ ከሆኑ ፡ ከካህ ናቱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ወደደው ፡ ካህናቱን ፡ ይሾማቸዋልና ፡ በነሳቸውም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ራሱ ፡ አደረገው ። ፮ ፡ የተደፋፈሩ ፡ የቆሬንም ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በም ድር ፡ በታች ፡ አሰጠማቸው ፡ ከከብቶቻቸውና ፡ ከድንኳኖቻቸው ፡ ጋራ ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ አለን ፡ አለን ፡ ሲሉ ፡ ወደ ፡ ሲአል ፡ አወረዳ ቸው ፡ ፈጣሪው ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዶታልና ፡ ከትእዛዙም ፡ አልወጣምና ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይደረግ ለት ፡ ነበር ። ፯ ፡ አንተም ፡ እንደዚሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእ ዛዝ ፡ ካላፈረስህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈቃድህን ፡ ያደርግልሃል ፡ ነገርህንም ፡ ይወድልሃል ፡ መን ግሥትህንም ፡ ይጠብቅልሃል ። ፰ ፡ ከሙሴ ፡ ትእዛዝ ፡ የወጡ ፡ የአሳፍና ፡ የቆሬም ፡ ልጆች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልትገዙ ፡ ልቡናች ሁን ፡ አቅኑ ፡ ስላላቸው ፡ በሱ ፡ አንጐራጐሩ ። ፱ ፡ እኛስ ፡ በልዩ ፡ በሆነች ፡ ድንኳን ፡ የክህነት ፡ ሥራ ፡ የምንሠራ ፡ የሌዊ ፡ ልጆችን ፡ አይደለን ምን ፡ ብለው ፡ አንጐራጐሩ ። ፲ ፡ ያጥኑ ፡ ዘንድ ፡ ጥናቸውን ፡ ይዘው ፡ ሄደው ፡ አጠኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልመናቸውን ፡ አልተቀበለም ፡ በጥናቸው ፡ ባለ ፡ እሳትም ፡ ተቃ ጠሉ ፡ እሳት ፡ እንደሚያቀልጠው ፡ ሰምም ፡ ቀለጡ ፡ ከነሳቸው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ አል ቀረም ፡ በሰውነታቸው ፡ መቃጠል ፡ ጥናቸው ፡ ከብሯል ፡ ብኋልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ከገቡት ፡ ከጥና ቸው ፡ በቀር ፡ ልብሶቻቸውና ፡ አጥንቶቻቸ ውም ፡ አልቀሩም ። ፲፩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ አሮንና ፡ ሙሴን ፡ ጥናቸውን ፡ ወደ ፡ ድንኳን ፡ ሰብስቡ ፡ ከውጪ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጥ ፡ ድረስ ፡ ሁሉን ፡ ላዘጋ ጀሁለት ፡ ማደሪያየ ፡ መሣሪያ ፡ ይሁን ፡ አላቸው ። ፲፪ ፡ የከበረች ፡ የድንኳኑንም ፡ መሣርያ ፡ አዘጋጀ ፡ ቀለበቱንና ፡ መግጠሚያውን ፡ የኪሩቤልን ፡ ሥዕል ፡ ባሕርን ፡ አዘጋጀ ። ፲፫ ፡ ስኑን ፡ መጋረጃውን ፡ ለክተቱን ፡ የድንኳኑን ፡ ዙሪያ ፡ ዕድሞ ፡ ልዩ ፡ በሆነ ፡ ድንኳን ፡ የሚሠ ዉበት ፡ መሠዊያውንና ፡ ጋኑን ፡ ሠራ ። ፲፬ ፡ በፈቃዳቸው ፡ የሚሠውትን ፡ መሥዋዕት ፡ ድኅ ነት ፡ የሚደረግበትን ፡ መሥዋዕተ ፡ ኃጢአት ፡ የሚያሥተሠርይበትን ፡ መሥዋዕት ፡ የስለቱ ንም ፡ መሥዋዕት ፡ የማታውንና ፡ የጧቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ሠው ። ፲፭ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩባት ፡ ዘንድ ፡ ልዩ ፡ በሆነች ፡ ድን ኳን ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አዘዛቸው ። ፲፮ ፡ ማርና ፡ ወተትን ፡ የምታስገኝ ፡ ለአብርሃም ፡ የማ ለለትን ፡ ያባቶቻቸውን ፡ ርስት ፡ እንዲሰጣቸው ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ በሰጣቸው ፡ በፈጣ ሪያቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ በሕጉ ፡ ማደሪያ ፡ በድንኳን ፡ ስሙ ፡ በነሳቸው ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡ ለፈጣሪያቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡ አላቀለሉም ። ፲፯ ፡ ለይስሐቅ ፡ የማለለት ፡ ለያዕቆብም ፡ አምልኮ ቱን ፡ ያጸናለት ። ፲፰ ፡ አምልኮቱ ፡ በሚጠበቅባት ፡ ድንኳንም ፡ ለአሮ ንና ፡ ለሙሴ ፡ ያጸናላቸው ። ፲፱ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ እስ ኪሆን ፡ ድረስ ፡ ሰሎሞን ፡ በሠራው ፡ ቤተ ፡ መቅደስና ፡ በድንኳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ የስሙ ፡ ማደሪያ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ለኤልያስና ፡ ለሳሙኤልም ፡ አምልኮቱን ፡ ላጸናላቸው ፡ ለፈጣሪያቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡ አላቃለሉም ። ፳ ፡ መለመኛ ፡ ናትና ፡ በየዋህነት ፡ ለሚኖሩ ፡ ለካህ ናቱም ፡ የሚገለጥባት ፡ የኃጢአት ፡ ማስተሥ ረያ ፡ ናትና ። ፳፩ ፡ ፈቃዱንም ፡ ለሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ልመናቸ ውን ፡ የሚሰማበት ፡ ቦታ ። ፳፪ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የሕጉ ፡ መሠሪያ ፡ ናትና ። ፳፫ ፡ እስራልኤን ፡ ያከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ሊሆን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋባት ፡ ዕጣን ፡ የሚታጠንባት ፡ ናትና ። ፳፬ ፡ ልዩ ፡ በሆነች ፡ በድንኳን ፡ ይቅር ፡ በሚልበት ፡ በመግጠሚያውም ፡ ላይ ፡ ሆኖ ፡ ይናገር ፡ ነበር ፡ ለመረጣቸው ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ በሕጉና ፡ በትእዛዙ ፡ ወንትው ፡ ለሚኖሩ ፡ ለወዳጆችም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ብርሃኑ ፡ ይገለጥላቸው ፡ ነበር ። ፳፭ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ምድር ፡ እንዳሰጠመቻቸው ፡ እንደ ፡ ቆሬ ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ ለኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደሌላት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ አላ ቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ ፡ በድንኳን ፡ ያዘዛችሁን ፡ ሕጉን ፡ ያልጠበቃ ችሁ ፡ የራሳችሁን ፡ ፈቃድ ፡ አደረጋችሁ ፡ እንጂ ፡ ፈቃዱንም ፡ ያላደረጋችሁ ፡ የእስራኤል ፡ መካ ንንቶች ፡ ወዮላችሁ ፡ ይኸውም ፡ መታበይና ፡ ኩራት ፡ ስስትና ፡ ዝሙት ፡ መጠጥና ፡ መስከር ፡ በሐሰትም ፡ መማል ፡ ነው ። ፪ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ቀኣፂ ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ ገለባ ፡ እንዲነድ ፡ እሳትም ፡ ተራራውን ፡ እንዲ ያቃጥል ፡ ጥቅል ፡ ነፋስም ፡ የደቀቀውን ፡ ገለባ ፡ ከምድር ፡ አፍሶ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንዲበትነው ፡ ፍለጋው ፡ በቦታው ፡ እንደማይገኝ ፡ ቀኣፂ ፡ እንዲያ ፡ ያጠፋችኋል ። ፫ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአ

ትን ፡ የሚሠሯትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ አለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የሚሰ
ነው ፡ የሌለ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አስቡት ።
፬፡ የሚወዱትን ፡ ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ፡ በትእዛ
ዙም ፡ ፀንተው ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው
ንና ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሠርይላቸዋል ፡
ባለማመን ፡ የልብ ፡ ደንቆሮዎችና ፡ ንፉኅችን ፡
አትሁኑ ።
፭፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ልትገዙ ፡ ልቡናችሁን ፡
የቀና ፡ አድርጉ ፡ ሰውነታችሁንም ፡ ታዘኑ ፡
ዘንድ ፡ በሱ ፡ እመኑ ፡ በመከራችሁም ፡ ቀን ፡
ከጠላታችሁ ፡ እጅ ፡ አድናችኋለሁ ።
፮፡ በለመናችሁኝም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡
በረድኤት ፡ አለሁ ፡ እላችኋለሁ ፡ ከጠላታችሁ ፡
እጅ ፡ አድናችኋለሁ ፡ በኔ ፡ አምናችኋልና ፡ ትእ
ዛዜንም ፡ አድርጋችኋልና ፡ ከሕጌም ፡ አልወጣ
ችሁምና ፡ እኔ ፡ የምወደውንም ፡ ወዳችኋልና ፡
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመከራችሁ ፡
ቀን ፡ ቸል ፡ አልላችሁም ፡ አለ ።
፯፡ የሚወዱትን ፡ ይወዳቸዋል ፡ ይቅር ፡ በይ ፡
ነውና ፡ ርኅሩኅም ፡ ነውና ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠ
ብቁ ፡ ሰዎችን ፡ እንዳደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይጠብቃቸ
ዋል ።
፰፡ ቍጣውን ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ይመልስላቸዋል ፡
ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ የሚያውቃቸው ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ ይቅር ፡ በይ ፡ ነውና ፡ በመቅሠፍቱ ፡
ሁሉ ፡ አያጠፋም ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ከሥጋቸው ፡
በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ መሬትነታቸው ፡ ይመ
ለሳሉ ።
፱፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ ፈጥሯቸ
ዋልና ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ ያመጣቸው ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስኪወድ ፡ ድረስ ፡
የሚኖሩበትን ፡ ቦታ ፡ አያውቁም ፡ ዳግመኛ ፡
እሱ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ከሥጋቸው ፡ ለየ ፡ የመ
ሬት ፡ ባሕርይንም ፡ ወደ ፡ መሬትነቱ ፡ መለሰ ።
፲፡ ዳግመኛም ፡ ከለመኖር ፡ ፈቃዱ ፡ ወደ ፡ መኖር ፡
ያመጣቸዋል ።
፲፩፡ እግዚአብሔርን ፡ የካደ ፡ ጺኡዳይዳን ፡ ግን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መታበይን ፡ አበዛ ፡ እስከ ፡
ወደደበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በተወው ፡ ጊዜ ፡ ራሱን ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ።
፲፪፡ ዘመኔም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ ሆነ ፡ ፀሐይ
ንም ፡ የማወጣ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ እስከ ፡ ዘላለምም ፡
ድረስ ፡ አልሞትም ፡ አለ ።
፲፫፡ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ተናግሮ ፡ ሳይጨርስ ፡ ስሙ ፡
ጥልምያከስ ፡ የሚባል ፡ መልአክ ፡ ሞት ፡ ወርዶ ፡
ልቡን ፡ መታው ፡ በዚያችው ፡ ሰዓት ፡ ሞተ ፡
ፈጣሪውን ፡ አላመሰገነውምና ፡ ከትቢቱ ፡ ብዛት ፡
ከሥራውም ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ካማረ ፡ አነዋ
ወሩ ፡ ተለይቶ ፡ ጠፋ ።
፲፬፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ ግን ፡ ሊወ
ጉት ፡ ወደው ፡ በከተማውና ፡ በገሩ ፡ አደባባይ ፡
ሰፍረው ፡ ሳሉ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ወጥተው ፡ አገ
ሩን ፡ አጠፉ ፡ ከብቱን ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ፡ ቅጥር ፡
ተጠግቶ ፡ የሚያይ ፡ ሽማግሌም ፡ አላስቀሩም ።
፲፭፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ፡ ጥቃቅን ፡ ገንዘቡንም ፡
ወሰዱ ፡ አገሩንም ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ወደ ፡
አገራቸው ፡ ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ ያመኑ ፡ እሊያ ፡ አምስቱ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡
ግን ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ መብ
ላት ፡ እምቢ ፡ ብለው ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሞት ፡
ሰጡ ።
፪፡ ሰውን ፡ ከመገዳደር ፡ እግዚአብሔርን ፡ መገዳ
ደር ፡ ከንጉሡም ፡ ቍጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡
እንዲበልጥ ፡ አውቀዋልና ።
፫፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡ እንዲያልፍ ፡ ተድላ ፡ ደስ
ታውም ፡ ለዘላለም ፡ ፀንቶ ፡ እንዳይኖር ፡ አው
ቀው ፡ በሰማይ ፡ ካለ ፡ እሳት ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
ሰውነታቸውን ፡ ለሳት ፡ ሰጡ ።
፬፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ከመኖርም ፡ በገ
ነት ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ መሰኘት ፡ እንዲሻል ፡
ከብዙ ፡ ዘመኖችም ፡ አቤቱ ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡
ይቅርታህን ፡ ማግኘት ፡ እንዲሻል ፡ አውቀዋ
ልና ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሳት ፡ ሠጡ ።
፭፡ የኛ ፡ ዘመን ፡ ምንድነው ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ የሚያ
ልፍ ፡ በእሳት ፡ ዳር ፡ ያለ ፡ ሰም ፡ ቀልጦ ፡ እንዲ
ጠፋ ፡ እንደዚያ ፡ አይደለምን ።
፮፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ ትኖራለህ ፡ ዘመ
ንህም ፡ የማይፈጸም ፡ ነው ፡ ስም ፡ አጠራርህም ፡
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፯፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ የሚመስለ
ውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰቡ ፡ የሚያጸይፍ ፡ መሥዋዕ
ትን ፡ መብላት ፡ እምቢ ፡ ብለው ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ መታመንን ፡ መረጡ ።
፰፡ ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ እንዲነሡ ፡ አውቀው ፡
ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብለው ፡ ከትንሣኤ ፡ ዘጉ
ባዔ ፡ በኋላም ፡ ፍርድ ፡ እንዲፈረድ ፡ አውቀው ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሰማዕትነት ፡
ሰጡ ።
፱፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማታውቁና ፡ የማ
ታምኑ ፡ ሰዎች ፡ ከዚህች ፡ ከምታልፍ ፡ ከምድራ
ዊት ፡ ሕይወታቸው ፡ ኋላ ፡ የሚያገኟት ፡ ሕይ
ወት ፡ እንድትበልጥ ፡ አውቀው ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ አንድነት ፡ ለሞቱ ፡ ከሠጡ ፡ መልካቸው ፡
ካማረ ፡ ከነዚህ ፡ ካምስቱ ፡ ከመቃቢስ ፡ ልጆች ፡
የተነሣ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ትንሣኤን ፡ አወቁ ።
፲፡ ሁሉ ፡ እንዲያልፍ ፡ አውቀው ፡ ስላመኑበት ፡
ለጣዖትም ፡ ስላልሰገዱ ፡ ረድኤት ፡ ከማታሰጥ ፡
ከምታጸይፍ ፡ መሥዋዕት ፡ ስላልበሉ ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ምስጋናን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ ለሞት ፡ ሰጡ ።
፲፩፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡
ደስ ፡ እንዲያሰኛቸው ፡ አውቀው ፡ ልጅና ፡
ሚስት ፡ ላላቸው ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ጣዕም ፡
የሞትንም ፡ መከራ ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አላወቁምና ፡
በዕለተ ፡ ምጽአትም ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ ትን

ሣኤ ፡ እንዲደረግ ፡ አውቀው ፡ ሰውታቸውን ፡ ለሞት ፡ ሠጡ ።

፲፬፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከመኑ ፡ ደጋግ ፡ ከሆኑ ፡ ከመኳንንቱና ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋራ ፡ ኀዘንና ፡ መከራ ።

፲፫፡ ሞት ፡ በሌለበት ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነግሠው ፡ እንዲኖሩ ፡ አውቀው ፡ ኋላም ፡ የሚደረገውን ፡ በልቡናቸው ፡ አውቀው ፡ በእሳት ፡ መከከል ፡ ያለ ፡ ሰም ፡ እንዲቀልጥ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሞት ፡ ሰጡ ።

፲፬፡ ፊታቸው ፡ ከዐሐይ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ እንዲያበሩ ፡ ሁሉ ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ በፍቅሩ ፡ ደስ ፡ እንዲላቸው ፡ አምነው ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሞት ፡ ሰጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ የሳምራውያንና ፡ የአይሁድ ፡ ነገር ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማያምኑ ፡ የሰዱቃውያንና ፡ የፈሪሳውያን ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ ግን ፡ ፈጽሞ ፡ እጅግ ፡ ያሳዝነኛል ፡ ለልቡናዬም ፡ ይረዳኛል ፡ ነገ ፡ እንሞታለን ፡ አይሁድ ፡ እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ ነገ ፡ እንሞታለን ፡ በመቃብር ፡ የምናየው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለም ፡ ይላሉ ።

፪፡ ሳምራውያን ፡ ግን ፡ ሥጋችን ፡ ትቢያ ፡ ይሆናልና ፡ አይነሣም ፡ ይላሉ ።

፫፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ የማትታይ ፡ እንደ ፡ ንጉድጓድም ፡ ድምፅ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ እነሆ ፡ እዚህ ፡ አለች ፡ የማይሏት ፡ የማትታይም ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ሥጋ ፡ ቢሞት ፡ ነፍስ ፡ አትሞትምና ፡ ትንሣኤ ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡ የነፍሳችንን ፡ መነሣት ፡ እናምናለን ።

፬፡ አውሬዎች ፡ ይበሏታልና ፡ ትሎችም ፡ በመቃብር ፡ ይበሏታልና ፡ ሥጋችን ፡ ግን ፡ በሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ትታያለች ፡ ትቢያና ፡ አመድ ፡ ትሆናለች ።

፭፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ሆነዋልና ፡ እንዳልተፈጠሩም ፡ ትቢያ ፡ ሆነዋልና ፡ እነዚያም ፡ የበሏት ፡ አውሬዎች ፡ ትቢያ ፡ ይሆናሉ ፡ ፍለጋቸውም ፡ አይገኝምና ፡ ሥጋችን ፡ ግን ፡ አይነሣም ።

፮፡ ፈሪሳውያንም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትንስ ፡ እናምናለን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ነፍሳትን ፡ በምድር ፡ ያይደለ ፡ በሰማይ ፡ ሌላ ፡ ሥጋ ፡ አምጥቶ ፡ ያዋሕዳቸዋል ፡ የፈረሰ ፡ የበሰበሰ ፡ ሥጋዎች ፡ ወደ ፡ ት ፡ ይገኛሉ ፡ ይላሉ ።

፯፡ ሰዱቃውያን ፡ ግን ፡ ነፍሳችን ፡ ከሥጋችን ፡ ከወጣች ፡ በኋላ ፡ ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አንነሣም ፡ ለሥጋና ፡ ለነፍስም ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ መነሣት ፡ የላቸውም ፡ ከሞትንም ፡ በኋላ ፡ አንነሣም ፡ ይላሉ ።

፰፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ፈጽመው ፡ ይስታሉ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ በጌትነቱ ፡ ላይ ፡ ስድብን ፡ ይናገራሉና ፡ የነሳቸው ፡ ነገር ፡ ያሳዝነኛል ።

፱፡ የሚያከብራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላመኑትምና ፡ ለመዳን ፡ ተስፋ ፡ የላቸውም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሞቶ ፡ ለመነሣትና ፡ ለመዳንም ፡ ተስፋ ፡ የላቸውም ።

፲፡ የልቡና ፡ ዕውር ፡ የምትሆን ፡ አይሁዳዊ ፡ ሆይ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረህን ፡ እንደ ፡ ምራቅም ፡ የተናቅህ ፡ ስትሆን ፡ ሰው ፡ ያደረገህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላዋቂ ፡ ታደርገዋለህን ፡ በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥጋህንና ፡ ነፍስህን ፡ አዋሕዶ ፡ ማስነሣት ፡ ይሰነዋልን ።

፲፩፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሥልጣን ፡ አታመልጥምና ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አታስብ ፡ ሳትወድ ፡ ትነሣለህ ፡ በሞትህ ፡ ጊዜ ፡ የተያዝህባት ፡ በሲኦል ፡ የምትቀበለው ፡ ፍዳ ፡ በሰውነትህ ፡ አለና ፡ ሳትወድም ፡ ይፈረድብሃል ።

፲፪፡ ከአጋንንት ፡ የምትገኝ ፡ አጋንንት ፡ በልቡናህ ፡ የሚያኖሯት ፡ ኃጢአት ፡ ከናትህ ፡ ማኅፀን ፡ ከተወለድህ ፡ በኋላ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ ትሠራለችና ፡ አንተ ፡ ባደግህ ፡ ጊዜ ፡ እሷም ፡ በገዘታ ፡ ትሠራለችና ።

፲፫፡ አንተ ፡ በሞትህ ፡ ጊዜ ፡ በሰውነትህ ፡ ያኖራታል ፡ በሠራትም ፡ ጊዜ ፡ እሷ ፡ ፍዳ ፡ ታመጣበቸዋለች ።

፲፬፡ በክሣደ ፡ ልቡናቸው ፡ ኃጢአት ፡ እንዳለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በሷ ፡ ተይዘው ፡ አሉና ፡ ወገኖቿ ፡ አጋንንትን ፡ ታቀርብለች ።

፲፭፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ ካሉበት ፡ ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ይመጣሉ ፡ ኃጢአትህም ፡ እንደዚሁ ፡ ነፍስህን ፡ ካለህበት ፡ ስባ ፡ አምጥታ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ታገባሃለች ።

፲፮፡ ሥጋህም ፡ ከነፍስህ ፡ ተለይታ ፡ ከኖረ ፡ በኋላ ፡ እንዳባታችን ፡ እንደ ፡ አዳም ፡ ሥጋ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ሆኖ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የቸርነቱ ፡ ጠል ፡ ታስነሣሃለች ፡ ኃጢአትና ፡ በደልን ፡ እንደ ፡ ሠራህ ፡ እንዳላመንህ ፡ በዚያ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ።

፲፯፡ በመቃብር ፡ የምትኖር ፡ አንተ ፡ በስተትህ ፡ አንተም ፡ ትስታለህ ፡ እንጂ ፡ ሌላውን ፡ ብቻ ፡ የምታስት ፡ አይምሰልህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ወጥተው ፡ ይስቱ ፡ ዘንድ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የሚነሡት ፡ መነሣት ፡ የለም ፡ ትላለህ ።

፲፰፡ እንደ ፡ ሠራኸው ፡ ሥራህ ፡ ፍዳህን ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ ያስነሣሃል ፡ እንጂ ፡ ትቢያ ፡ ሆነህ ፡ ትቀር ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይተውሃል ።

፲፱፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በነፋስ ፡ ያለ ፡ ነፋስ ፡ ባሕር ፡ ይሆም ፡ ቢሆን ፡ በውኃ ፡ ያለ ፡ ውኃ ፡ ባሕርይህም ፡ ቢሆን ፡ በመሬት ፡ ያለ ፡ መሬት ፡ ባሕርይህም ፡ ቢሆን ፡ በእሳት ፡ ያለ ፡ እሳት ፡ ባሕርይህም ፡ ቢሆን ፡ ይመጣል ።

፳፡ በንተ ፡ ያደረች ፡ በሲኦል ፡ የምትኖር ፡ ነፍስም ፡ ብትሆን ፡ ትመጣለች ።

፳፩፡ በገነት ፡ በደስታ ፡ የሚኖሩ ፡ የጻድቃን ፡ ነፍሶችም ፡ ይመጣሉ ።

፳፪፡ አይሁዳዊ ፡ ሰምራዊ ፡ ፈሪሳዊ ፡ ሰዱቃዊ ፡ አንተ ፡

ግን ፡ እስኪፈረድብህ ፡ ድረስ ፡ በሲኦል ፡ ትኖ
ራለህ ።

፵፫፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰውን ፡ ስለ ፡ አሳትህ ፡ እንደ ፡ ኃጢ
አትህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍዳውን ፡ እንዲከፍልህ ፡
ታያለህ ።

፵፬፤ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ ነገ ፡ እንሞታለንና ፡
እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ በሙሴም ፡ ወምበር ፡ ተቀም
ጠህ ፡ በቃልህ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡
እያልህ ፡ ስላሳትህ ፡ ፍዳህን ፡ እንዲከፍልህ ፡
ታያለህ ።

፵፭፤ የአሪትን ፡ መጽሐፍ ፡ ሳታውቅ ፡ የመጻሕፍት
ንም ፡ ቃል ፡ ስታስተምር ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡
ሳትህ ፡ ሰውን ፡ ከማሳትህ ፡ ሳትማር ፡ በቀረህ ፡
ይሻል ፡ ነበር ።

፵፮፤ በክፉ ፡ ትምህርትህ ፡ በማይረባ ፡ ቃልህ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ወገን ፡ ስታስክድ ፡ የመጻሕፍት ፡
ቃል ፡ ባላወቅህ ፡ በተሻለህ ፡ ነበር ።

፵፯፤ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ አያደላምና ፡ በጎ ፡
ሥራንም ፡ ለሚያስተምሩ ፡ ሰዎች ፡ ለወዳጆቹ ፡
ያዘጋጀውን ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ ይሰጣቸዋልና ፡
አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሥራህ ፡ እንደ ፡ ተናገርከው ፡
ነገር ፡ ዋጋህን ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ አለህ ።

፵፰፤ አንተ ፡ ግን ፡ ከሚፈርድብህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ሥልጣን ፡ የምታመልጥበት ፡ የለም ፡ እንደ ፡
ሥራህም ፡ ይከፍልህ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ ያስተማ
ርካቸውና ፡ አንተ ፡ አንድነት ፡ መቻያ ፡ ትቀበ
ላላችሁና ።

፵፱፤ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዲነሡ ፡ እወቅ ፡ ሕጉንም ፡
የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ቢሆኑ ፡ ይነግሡ ፡ ዝናም ፡ በዘ
ነመ ፡ ጊዜ ፡ ምድር ፡ ሣርን ፡ እንድታወጣ ፡ ትእ
ዛዙ ፡ ከመቃብር ፡ ያወጣቸዋልና ፡ ፈርሶ ፡ በስ
ብሶ ፡ መቅረት ፡ አይቻለውም ።

፶፤ ለምድር ፡ ዝናምን ፡ ባጠገባት ፡ ጊዜ ፡ ጠልን ፡
ጠዋታ ፡ የረጠበች ፡ እንጨት ፡ ቅጠልን ፡ እን
ድታወጣ ፡ ስንዴ ፡ ፍሬን ፡ እንድታፈራ ፡ እህ
ልም ፡ ዝርዝርን ፡ እንድታስገኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከወደደ ፡ ፍሬዋን ፡ ትከለክል ፡ ዘንድ ፡ ማስቀ
ረት ፡ እንዳይቻላት ።

፶፩፤ የፀነስችም ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፡ ማኅፀ
ኗን ፡ ዘግታ ፡ መከልከል ፡ እንዳይቻላት ፡ ሳትወ
ልድ ፡ ማምለጥ ፡ እንዳይቻላት ።

፶፪፤ ከእግዚአብሔር ፡ ታዘ ፡ ጠል ፡ ወደሷ ፡ ወርዶ
ልና ፡ ያንጊዜ ፡ በንድ ፡ ጊዜ ፡ ታስገኛቸዋለች ፡
እንጂ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከሰማች ፡ በኋላ ፡
መቃብርም ፡ እንደዚሁ ፡ በሷ ፡ ዘንድ ፡ የተሰበ
ሰቡትን ፡ ሰዎች ፡ ከመነሣት ፡ መከልከል ፡ አት
ችልም ።

፶፫፤ ሥጋዎችም ፡ ሬሳቸው ፡ በወደቀበት ፡ በታ ፡ ይሰ
በሰባሉ ፡ ነፍሳት ፡ የሚኖሩባቸው ፡ በታቸውም ፡
ይከፈታሉ ፡ ነፍሳትም ፡ ቀድሞ ፡ ወደ ፡ ተለዩ
በት ፡ ወደ ፡ ሥጋ ፡ ይመለሳሉ ።

፶፬፤ ነጋሪትም ፡ በተመታ ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡
እንዳይን ፡ ጥቅሻ ፡ ፈጥነው ፡ ይነሣሉ ፡ ተነሥተ
ውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይቆማሉ ፡
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ዋጋቸውን ፡ ይሰጣ
ቸዋል ።

፶፭፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከሙታን ፡ ጋራ ፡ እንድትነሣ ፡
ታያለህ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠራኸውንም ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ታደንቃለህ ፡ ኃጢአቶችህንም ፡
በፊትህ ፡ ተጽፈው ፡ ባየሃቸው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ የማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸታለህ ።

፶፮፤ ከሙታን ፡ ጋራ ፡ እንድትነሣ ፡ እንደ ፡ ሠራኸ
ውም ፡ ሥራ ፡ ፍዳህን ፡ እንድትቀበል ፡ ታው
ቃለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ በበጎ ፡ ሥራቸው ፡ ዋጋቸውን ፡ ያገኙ ፡ ሰዎች ፡
ግን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ እያሉ ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
ከማይጠቅም ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ጋራ ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ እንደተነሡ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡
ያዝናሉ ።

፪፤ ያ ፡ የሠሩት ፡ ሥራቸው ፡ ይፈርድባቸዋል ፡ የሚ
ከራከራቸውም ፡ ሳይኖር ፡ እንዲፈርድባቸው ፡
እነሳቸው ፡ ራሳቸው ፡ ያውቃሉ ።

፫፤ ፍርድና ፡ ልቅሶ ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሚመጣባት ፡ ቀንና ፡ ቍጥጥ ፡ ፍርድ ፡
በሚፈረድባት ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሚቆሙት ፡ በታ ፡ ይቆማሉ ።

፬፤ ፍጹም ፡ ጨለማ ፡ በሚሆንባት ፡ ቀን ፡ ጉምም ፡
በሚሳብባት ፡ ቀን ፡ ብልጭልጭታ ፡ በሚታይ
በት ፡ መብረቅ ፡ በሚሰማባት ፡ ቀን ።

፭፤ መንቀጥቀጥና ፡ ፍርሃትም ፡ ዋዕይና ፡ ቀቅ ፡
ውርጭም ፡ በሚደረግባት ፡ ቀን ።

፮፤ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠራ ፡ ክፉ ፡ ሰው ፡ ፍዳ ፡ በሚቀ
በልባት ፡ ቀን ፡ ንጹሕ ፡ ሰውም ፡ ንጹሕ ፡ ሥራ ፡
እንደሠራ ፡ ዋጋውን ፡ በሚቀበልባት ፡ ቀን ፡
ኃጢአተኛ ፡ ሰውም ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠራ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ፍዳ
ውን ፡ በሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ በሚቆሙበት ፡
በታ ፡ ይቆማሉ ።

፯፤ ጌታ ፡ ከባርያው ፡ በማይከብርበት ፡ ቀን ፡ እመ
ቤትም ፡ ከባርያዋ ፡ በማትከብርበት ፡ ጊዜ ።

፰፤ ንጉሡም ፡ ከድኃ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ ሽማ
ግሌም ፡ ከሕፃን ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ አባት ፡
ከልጁ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ እናትም ፡ ከል
ጅዋ ፡ በማትከብርበት ፡ ጊዜ ።

፱፤ ባለጸጋ ፡ ከድኃ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ ትቢ
ተኛም ፡ ከተዋረደ ፡ ሰው ፡ በማይከብርበት ፡
ጊዜ ፡ ታላቁም ፡ ከታናሹ ፡ በማይከብርበት ፡
ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ የሚፈርድባት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
መቻያና ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
ሁሉም ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠራ ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበ
ልባት ፡ ቀን ፡ ናትና ።

፲፤ በጎ ፡ ሥራም ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ዋጋቸውን ፡ የሚ
ቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ ኃጢአት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ፍዳቸውን ፡ የሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ናትና ።

፲፩፤ ዋጋቸውን ፡ ያገኙም ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ የሚሰኙ

በት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሚቆሙበት ፡ ቦታ ፡ ይቆማሉ ። የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ እያሉ ፡ መጻሕፍትን ፡ የሚያሳብሉ ፡ አሰተኞች ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ትንሣኤን ፡ ያያሉ ።

፲፪፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ያልሠሩ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ኃጢአተኞች ፡ መረጋጋት ፡ የሌለው ፡ ኀዘን ፡ ስላገኛቸው ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሳሉ ።

፲፫፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሠርተዋልና ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ የሠሩ ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ተድላ ፡ ደስታቸው ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አይፈጸምም ።

፲፬፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ እንዲነሡ ፡ አውቀዋልና ፡ ከፈጣሪያቸውም ፡ ሕግ ፡ አልወጡም ።

፲፭፡ ከሕጉ ፡ ስላልወጡ ፡ ሁለት ፡ ድኅነት ፡ ይወርሳሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘራቸውን ፡ አበዛ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ አከበረ ።

፲፮፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ በለጸጎችም ፡ በሚደኸዩበት ፡ ጊዜ ፡ ላባቶቻቸው ፡ የማለላቸው ፡ ድኅነት ፡ የሚገኝበት ፡ መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ አወረሳቸው ።

፲፯፡ ኃጢአትን ፡ የሠሩ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማያምኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የማይጠብቁ ፡ የመነሣትንም ፡ ቀን ፡ የማያስቡ ፡ ሰዎች ፡ ያለቅሳሉ ።

፲፰፡ መጨረሻ ፡ የሌላት ፡ መረጋጋትና ፡ ድኅነትም ፡ የሌለበት ፡ የምታገኛቸውንም ፡ መከራ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያያሉ ፡ በልቡናቸውም ፡ ዕረፍትና ፡ መረጋጋት ፡ የሌለው ፡ ኀዘን ፡ አለው ።

፲፱፡ የማይጠፋ ፡ እሳትና ፡ የማያንቀላፋ ፡ ትልም ፡ ያገኛቸዋል ።

፳፡ ሥጋቸውም ፡ ባለበት ፡ ቦታ ፡ እሳት ፡ ድኝ ፡ ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ ውርጭ ፡ በረድ ፡ ቀቅ ፡ አለ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በላያቸው ፡ ይዘንማል ።

፳፩፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ ለማያምኑ ፡ ሰዎች ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ አለባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ በቂረጥካቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነው ፡ ይወጣሉና ፡ በሥጋህ ፡ በእግርህና ፡ በእጅህ ፡ ጥፍር ፡ በራስህም ፡ ጠጕር ፡ ያለውን ፡ እስኪ ፡ አንተ ፡ አስበው ፡ ልቡና ፡ እንዳለህ ፡ ሃይማኖትና ፡ ዕውቀትም ፡ እንዳለህ ፡ በዚህ ፡ ትንሣኤን ፡ ዕወቅ ።

፪፡ የእግርህና ፡ የጅህ ፡ ጥፍር ፡ የራስህም ፡ ጸጕር ፡ አሊህ ፡ ከወደቴት ፡ ይወጣሉ ፡ ትላለህ ፡ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ እንድትነሣ ፡ አንተ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በሌላ ፡ ሥጋ ፡ ያይደለ ፡ በንተ ፡ ሥጋ ፡ የሚደረግ ፡ መነሣትን ፡ እንድታውቅ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘጋጀው ፡ አይደለምን ።

፫፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ የለም ፡ እያልህ ፡ ሰዎችን ፡ ስላሳትህ ፡ ኃጢአትና ፡ በደልን ፡ እንደ ፡ ሠራህ ፡ ሙታን ፡ በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ።

አሁንም ፡ ስንዴም ፡ ቢሆን ፡ ገብስም ፡ ቢሆን ፡ ፬፡
አንተ ፡ ስንኳ ፡ የዘራኸው ፡ ይበቅል ፡ ዘንድ ፡ እምቢ ፡ ብሎ ፡ አይቀርምና ፡ ፍዳህን ፡ የምትቀበልበት ፡ ቀን ፡ በደረሰች ፡ ጊዜ ፡ ታያታለህ ።

ዳግመኛም ፡ እንተ ፡ የተከልከው ፡ ተክል ፡ አል ፭፡
በቅልም ፡ አይልም ፡ የበለስ ፡ እንጨትና ፡ የወይን ፡ ሐረግም ፡ ቢሆን ፡ ፍሬውና ፡ ቅጠሉ ፡ አይለወጥም ።

ወይን ፡ ብትተክል ፡ በለስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አይ ፮፡
ለወጥም ፡ በለስም ፡ ብትተክል ፡ ወይን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አይለወጥም ፡ ስንዴም ፡ ብትዘራ ፡ ገብስ ፡ ይሆን ዘንድ ፡ አይለወጥም ።

ሁሉ ፡ በየዘሩ ፡ በየወገኑ ፡ በየፍሬው ፡ በየእን ፯፡
ጨቱ ፡ በየቅጠሉ ፡ በየሥሩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በተገኘ ፡ ይቅርታ ፡ ጠል ፡ በረከትን ፡ ተቀብሎ ፡ ፍሬን ፡ ያወጣል ፡ እንጂ ፡ ገብስም ፡ ብትዘራ ፡ ስንዴ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አይለወጥም ።

እንደዚሁ ፡ ሁሉ ፡ መቃብርም ፡ ሥጋና ፡ ነፍስን ፡ ፰፡
ታስገኝ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ዘራበት ፡ ሰዎችን ፡ ታስገኛለች ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘራቸው ፡ ሥጋና ፡ ነፍስ ፡ ተዋሕደው ፡ ይነሣሉ ፡ እንጂ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ በሠሩ ፡ ሰዎች ፡ አይለወጡም ፡ ክፉ ፡ ሥራም ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ ሥራም ፡ በሠሩ ፡ ሰዎች ፡ አይለወጡም ።

ነጋሪት ፡ የሚመታበት ፡ ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ፱፡
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በሚገኝ ፡ በይቅርታው ፡ ጠል ፡ ይነሣሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ የሕይወት ፡ ትንሣኤን ፡ ይነሣሉ ፡ ዋጋቸውም ፡ እግዚአብሔር ለደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ያዘጋጀው ፡ መከራና ፡ ደዌ ፡ የሌለበት ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛም ፡ የማይሞቱበት ፡ የንጹሐን ፡ ማደሪያ ፡ የሚሆን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያለበት ፡ ገነት ፡ ነው ።

ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ የቀኖጥ ፡ ፲፡
ፍርድ ፡ መነሣትን ፡ ተነሥተው ፡ ካሳታቸው ፡ ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ።

ክፉዎች ፡ ከሆኑ ፡ ከአዳም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ፲፩፡
አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡ ከማይወዱ ፡ ከሠራዊቶቹ ፡ ከአጋንንትም ፡ ጋራ ።

የጨለማ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ፲፪፡
ና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳለበት ፡ ችርነትና ፡ ይቅርታ ፡ ወደሌለበት ፡ እስከ ፡ ዘላለምም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደሌለባት ፡ ለዘላለሙ ፡ ከሰአል ፡ በታች ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዳሉ ። በሥጋቸው ፡ ሳሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሕይወታቸው ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ አልሠሩምና ።

ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥጋና ፡ ነፍስ ፡ ተዋሕደው ፡ ፲፫፡
በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ ይፈረድባቸዋል ።

እግዚአብሔር ፡ የተአምራቱን ፡ ብዛት ፡ አንድ ፲፬፡
ነት ፡ የሚያሳይበት ፡ የሥጋና ፡ የነፍስን ፡ መነሣት ፡ ለማያምኑ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።

ሁሉም ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፲፭፡
እንደ ፡ እጁም ፡ ድካም ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ካልፈረሰች ፡ አትበቅልም ፡ አታፈራም ። የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ብትፈርስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሥር ፡ ትሰዳለች ፡ ቅጠል ፡ ታወጣለች ፡ ዝርዝር ፡ ይሆናል ፡ ያፈራል ።

፪፡ አንዲቱ ፡ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ብዙ ፡ ቅንጣት ፡ እንድትሆን ፡ እናንተ ፡ ታውቃላችሁ ።

፫፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ቅንጣት ፡ ከውኃና ፡ ከነፋስ ፡ ከመሬትም ፡ ጠል ፡ ተነሥታ ፡ ትበቅላለች ፡ ስንዴ ፡ ያለ ፡ ዐሐይ ፡ ፍሬ ፡ ማፍራት ፡ አይችልምና ፡ ዐሐይ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ ፈንታ ፡ ነው ።

፬፡ ነፋስም ፡ ስለ ፡ ነፍስ ፡ ፈንታ ፡ ነው ፡ ያለ ፡ ነፋስም ፡ ስንዴ ፡ ማፍራት ፡ አይችልም ፡ ውኃውም ፡ ምድርን ፡ ያጠጣታል ፡ ያጠግባታል ።

፭፡ አመድ ፡ የምትሆን ፡ መሬትም ፡ ውኃን ፡ ከጠጣች ፡ በኋላ ፡ ሥርን ፡ ታስገኛለች ፡ ጫፍም ፡ ወደላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ የባረካትን ፡ ያህል ፡ ታፈራለች ።

፮፡ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠራት ፡ ነባቢት ፡ ነፍስ ፡ ያደረችበት ፡ የአዳም ፡ አምሳል ፡ ነው ፡ የወይን ፡ እንጨትም ፡ እንደዚሁ ፡ ውኃን ፡ ይጠጣል ፡ ሥርም ፡ ይሰዳል ፡ የቀጠነ ፡ የሥር ፡ ወገንም ፡ ውኃን ፡ ይጠጣል ።

፯፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተገኘ ፡ የይቅርታ ፡ ጠል ፡ ረኃጅም ፡ የሆኑ ፡ የአረጎችን ፡ ጫሮች ፡ ያጠጣቸዋልና ፡ ውሀይቱንም ፡ ወደ ፡ ቅጠሉ ፡ ጫፎች ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣታል ፡ በዐሐይ ፡ ሙቀት ፡ ይዘረዝራል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ ፍሬ ፡ ያፈራል ።

፰፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ በጎ ፡ መዓዛን ፡ ይሆናል ፡ በበሉትም ፡ ጊዜ ፡ እንደማያሰጠማ ፡ ውሀና ፡ እንደማያስርብ ፡ እህል ፡ ያጠግባል ፡ በጠመቁትም ፡ ጊዜ ፡ የዘላለሙ ፡ ደም ፡ ይሆናል ።

፱፡ ወይን ፡ የሰው ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ብሎ ፡ በመዝሙር ፡ እንደ ፡ ተነገረ ፡ በጠጡትም ፡ ጊዜ ፡ የሰው ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ፈታ ፡ ፈታ ፡ ያለ ፡ ሰውም ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ በጠጣ ፡ ጊዜ ፡ ይሰክራል ፡ ይጠጣል ፡ በሳምባውም ፡ ይመላል ፡ ደሙም ፡ ወደ ፡ ልቡ ፡ ይፈሳል ።

፲፡ የወይን ፡ ስካር ፡ ፈጽሞ ፡ ያስታልና ፡ አእምሮውን ፡ ያሳጣዋልና ፡ ጐዳጉዱንና ፡ ገደሉን ፡ እንደ ፡ ሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ያደርገዋል ፡ በእግሩና ፡ በእጁ ፡ ያለ ፡ እንቅፋትና ፡ እሾህም ፡ አያውቅም ።

፲፩፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መንግትን ፡ በሚያምኑና ፡ ፈቃዱን ፡ በሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ስመ ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍሬዋና ፡ በወይን ፡ እንጨት ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ።

፲፪፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መንግትን ፡ የሚያምኑ ፡ ሰዎችን ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መንግትን ፡ የማታምኑ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ስተትን ፡ ትስታላችሁ ፡ ወደማታውቁትም ፡ በታ ፡ በወሰደ ፡ ችሁ ፡ ጊዜ ፡ የማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸታላችሁ ፡ የሞቱም ፡ ሰዎች ፡ በነፍስና ፡ በሥጋ ፡ ተዋሕደው ፡ የሚነሡትን ፡ መንግት ፡ ስለ ፡ አላመናችሁ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ገሃነምም ፡ በጣሏችሁ ፡ ጊዜ ።

፪፡ ትቢያ ፡ አመድ ፡ የሆኑ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዳይነሡ ፡ እናውቃለን ፡ እያላችሁ ፡ የባልንጀሮቻቸውን ፡ ልቡና ፡ አስታችኋልና ፡ በኀውንም ፡ ክፉውንም ፡ ብትሠሩ ፡ እንደሥራችሁ ፡ ዋጋችሁን ፡ ትቀበላላችሁ ።

፫፡ ለሞታቸው ፡ ዕረፍት ፡ የለውምና ፡ ለሚመጣባቸው ፡ መቅሠፍታቸውም ፡ ኃይል ፡ የላቸውምና ፡ በመከራቸውም ፡ የፀኑ ፡ አልሆኑምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ያስታሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አደባባይ ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡ አላቸውና ።

፬፡ በመዓቱ ፡ በተቈጣቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ ይፈራሉ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ መጥተው ፡ እንደተፈጠሩ ፡ ስለ ፡ አላወቁ ፡ ሳያውቁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይናገራሉና ፡ ክፉ ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ይፈረድባቸዋል ።

፭፡ የሚሄዱበት ፡ ገሃነምን ፡ አያውቁም ፡ ቍጡዎች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በሥራቸውም ፡ ጠማሞች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ እንደ ፡ ልቡናቸው ፡ ጥመት ፡ መጠን ፡ ለባልንጀራቸው ፡ ያስተምራሉና ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ የለም ፡ እያሉ ፡ ጠማማ ፡ ነገርን ፡ የሚያስተምሩ ፡ ክፉዎችም ፡ ናቸውና ።

፮፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዲነሡ ፡ ያውቃሉ ፡ ለአዳም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ የሚሆን ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መንግትን ፡ ስለ ፡ አላመኑ ፡ እንዲፈረድባቸውም ፡ ያውቃሉ ።

፯፡ ሁላችን ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ነንና ፡ ስለ ፡ አዳምም ፡ ሞተናልና ፡ ሁላችንንም ፡ ስለ ፡ አበታችን ፡ ስለ ፡ አዳም ፡ ስሕተት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሞት ፡ ፈርድ ፡ አግኝቶናልና ።

፰፡ ዳግመኛ ፡ በሠራነው ፡ ሥራችን ፡ ፍዳችንን ፡ እንቀበል ፡ ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ ካባታችን ፡ ከአዳም ፡ ጋራ ፡ እንነሣለን ፡ ባባታችን ፡ በአዳም ፡ በለማወቅ ፡ ዓለም ፡ ለሞት ፡ ተገዝቷልና ።

፱፡ አዳም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ በመደፋፈሩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፍዳን ፡ ተቀበልን ፡ በመቃብር ፡ ሥጋችን ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠች ፡ ሰውነቶቻችንም ፡ ጠፉ ።

፲፡ ምድርም ፡ ቅልጥማችንን ፡ ጠጣች ፡ ጠፉን ፡ ደም ፡ ግባታችንም ፡ በመቃብር ፡ ጠፋ ፡ ሥጋችንም ፡ በመቃብር ፡ ተቀበረ ፡ ያማረ ፡ ቃላችንም ፡ በመሬት ፡ ተቀበረ ።

፲፩፡ ከሚያበሩ ፡ ዓይኖቻችንም ፡ ትል ፡ ወጣ ፡ መል

ካችንም ፡ በመቃብር ፡ ጠፋ ፡ ትቢያም ፡ ሆነ ።

፲፱፡ መልከ ፡ መልካም ፡ የነበሩ ፡ ቁመታቸው ፡ ያማረ ፡ የቃላቸውም ፡ ነገር ፡ የተከናወነ ፡ የጕልማሶች ፡ የመልካቸው ፡ ደም ፡ ግበት ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ የአርበኞችስ ፡ ጽናታቸው ፡ ወዴት ፡ አለ ።

፲፲፡ የነገሥታቱ ፡ ሠራዊታቸው ፡ የመካንንቱስ ፡ ጌትነታቸው ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ በፈረስ ፡ ማጌጥ ፡ በብርና ፡ በወርቅም ፡ ማጌጥ ፡ በሚያበራ ፡ መሣርያም ፡ ማጌጥ ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ አልጠፋምን ።

፲፩፡ የሚጣፍጥ ፡ የወይን ፡ መጠጥና ፡ የመብልስ ፡ ጣዕም ፡ ወዴት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ መካንንቱንና ፡ ነገሥታቱን ፡ በለጸጎችንና ፡ ሽማግሌዎችንም ፡ መልከ ፡ መልካሞች ፡ የሆኑ ፡ ሴቶችንም ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ ቄነጃጅትንም ፡ የሰበሰብሻቸው ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ካንች ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።

፪፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ደም ፡ ግበት ፡ ያላቸው ፡ በተ ፡ መልካምም ፡ የሆኑ ፡ ልቡናና ፡ ዕውቀትም ፡ ያላቸው ፡ ቃላቸውም ፡ እንደምታንጐራጕር ፡ በገና ፡ እንደ ፡ ክራርና ፡ እንደ ፡ መሰንቆም ፡ አመታት ፡ ያማረ ፡ የሆነ ፡ ቃል ፡ ያላቸው ።

፫፡ የወይን ፡ መጠጥ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ዜማም ፡ ያላቸው ፡ ዓይኖቻቸውም ፡ እንደ ፡ አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ የሚያበሩ ።

፬፡ ቀኝ ፡ እጃቸውም ፡ የሚሰጥና ፡ የሚነሣ ፡ እንደሚያነሣና ፡ እንደሚሆኑ ፡ ጽኑዕ ፡ የሆነ ፡ የሚነድፉ ፡ እግሮቻቸውም ፡ ለማየት ፡ ያማሩ ፡ የሆኑ ፡ እንደሚፋጠኑ ፡ መንኰራኵሮችም ፡ የሚሮጡ ፡ ሰዎችን ፡ የሰበሰብሻቸው ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ካንች ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።

፭፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ተልከሃልና ፡ የመልከ ፡ የመልካም ፡ ሰዎችን ፡ ነፍሳት ፡ ከሥጋቸው ፡ የለየህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ካንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።

፮፡ እግዚአብሔር ፡ ካንቺ ፡ ያስገኛቸውን ፡ ወዳንችም ፡ የመለሳቸውን ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ሰብስበሻልና ፡ አንቺ ፡ ምድር ፡ ካንቺ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ፡ ካንቺ ፡ ተገኝን ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳንች ፡ ተመለስን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ በላይሽ ፡ ደስ ፡ አለን ።

፯፡ ለፈሳችን ፡ ምንጣፍ ፡ ሆንሽ ፡ በላይሽ ፡ ተመላለስን ፡ በውስጥሽም ፡ ተቀበርን ፡ ፍሬሽን ፡ በላን ፡ አንቺም ፡ ሥጋችንን ፡ በላሽ ።

፰፡ ከምንጭሽም ፡ የተገኘውን ፡ ውኃ ፡ ጠጣን ፡ አንቺም ፡ የደማችንን ፡ ምንጭ ፡ ጠጣሽ ፡ ከምድርነትሽ ፡ የተገኘውን ፡ ፍሬ ፡ በላን ፡ አንቺም ፡ የሰውነታችንን ፡ ሥጋ ፡ በላሽ ።

፱፡ ምግበችንን ፡ ልትሆኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘሽ ፡ ያማረ ፡ ጠል ፡ ካለው ፡ ከመሬትነትሽ ፡ እህልን ፡ በላን ፡ አንቺም ፡ የሥጋችንን ፡ ደም ፡ ግበት ፡ ተቀብለሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘሽ ፡ ለምግብሽ ፡ ትቢያን ፡ አደረግሽው ።

ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ መካንንቱንና ፡ ነገሥታቱን ፡ የሰበሰብህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ካንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘህ ፡ ከገናንነታቸው ፡ ከማስፈራታቸው ፡ የተነሣ ፡ አልፈራህም ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ካንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ፡ ጦም ፡ አዳሪውንም ፡ አልናቅህም ። ፲

፲፪፡ መልካቸውም ፡ ላማረ ፡ ሰዎች ፡ አልራራህም ፡ ኃይለኞችንና ፡ አርበኞችንም ፡ አልተውህም ፡ ድሆችንና ፡ በለጸጎችን ፡ ደጋጎችንና ፡ ክፉዎችንም ፡ ልጆችና ፡ ሽማግሎችንም ፡ ሴቶችንና ፡ ወንዶችንም ፡ አልተውህም ።

፲፫፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያስቡ ፡ ከሕጉም ፡ ያልወጡ ፡ ሰዎችን ፡ አልተውህም ፡ በሥራቸውም ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ የሆኑ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያስቡትን ፡ በመልካቸው ፡ ደም ፡ ግበት ፡ በነገራቸው ፡ ጣዕምና ፡ በቃላቸው ፡ ፈጽመው ፡ ያማሩትን ፡ አልተውህም ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ካንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።

፲፬፡ ቃላቸው ፡ ቀጡ ፡ የሆነ ፡ አፋቸውም ፡ እርግማንን ፡ የተመላ ፡ ሰዎችን ፡ አልተውህም ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ነፍሶቻቸውንም ፡ በቦታዎችህ ፡ ሰበሰብህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ካንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።

፲፭፡ ምድርም ፡ ነጋሪት ፡ እስኪመታ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እስኪነሡ ፡ ድረስ ፡ በዋሻም ፡ በመሬትም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሰዎች ፡ ሥጋቸውን ፡ ሰበሰብሽ ።

፲፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝና ፡ በነጋሪት ፡ መመታት ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ጥቅሻ ፡ ፈጥነው ፡ ይነሣሉና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎችም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ ፈርተን ፡ ተንቀጥቅጠን ፡ በፊቱ ፡ በቆምን ፡ ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሠራነው ፡ ሥራችን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይቀር ፡ እንዳያሠወር ፡ እመኑኝ ።

፪፡ ለጕዳናችንም ፡ ስንቅ ፡ ባልያዝን ፡ ጊዜ ፡ ለሰውነታችንም ፡ ልብስ ፡ በሌለን ፡ ጊዜ ።

፫፡ ለእጃችን ፡ ምርጕዝ ፡ ለእግራችንም ፡ ጫማ ፡ በሌለን ፡ ጊዜ ።

፬፡ ድጥም ፡ ገሚጣጮም ፡ ቢሆን ፡ ጨለማም ፡ ቢሆን ፡ እሾህም ፡ አሜከላም ፡ ቢሆን ፡ የውሀም ፡ ጥልቅ ፡ የጕድጓድም ፡ ጥልቅ ፡ ቢሆን ፡ አጋንንት ፡ እኛን ፡ የሚወስዱበትን ፡ ጎዳናውንም ፡ በማናውቅ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠራነው ፡ ሥራችን ፡ እንዳይቀር ፡ እንዳይሠወር ፡ እመኑኝ ።

፭፡ የሚወስዱን ፡ አጋንንትን ፡ አናውቃቸውም ፡ ነገራቸውንም ፡ አንሰማም ።

፮፡ እነሳቸው ፡ ጥቂቀኖሮች ፡ ናቸውና ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ይመሩናልና ፡ ፊታቸውን ፡ አናይም ።

፯፡ ነፍሴ ፡ ከሥጋየ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ጎዳናየን ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ፡ በዚያች ፡ በሔድኩባትም ፡ ጎዳና ፡ ወጥመድ ፡

ሠወሩ ፡ ወደቀኝም ፡ ተመልሺ ፡ አየሁ ፡ የሚያ
ውቀኝ ፡ አጣሁ ፡ በዚያም ፡ የማመልጥበት ፡
የለኝ ፡ ብሎ ፡ ነቢዩ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ወደ ፡ ጨለ
ማም ፡ ይወስዱናልና ፡ ፈታቸውን ፡ አናይም ።
፰፡ አጋንንት ፡ እንዲዘባበቱበት ፡ ያውቃልና ፡ ወደ
ማያውቀውም ፡ ጎዳና ፡ ይመራቃልና ፡ ይሽን ፡ መና
ገሩ ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ግራና ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡
ቢመለስ ፡ የሚያውቀው ፡ ሰው ፡ የለም ።
፱፡ በአጋንንት ፡ መካከል ፡ ብቻውን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
እሱንም ፡ የሚያውቀው ፡ የለም ።
፲፡ የጻድቃንን ፡ ነፍስ ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ድኅነት ፡
ወደሚገኝባት ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ገነ
ትም ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡
የሚላኩ ፡ ረቂቃን ፡ የሆኑ ፡ መላእክተ ፡ ብርሃን ፡
ናቸው ።
፲፩፡ ይቀበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡
ፍዳቸውን ፡ ሊቀበሉ ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀላቸው ፡
ወደ ፡ ገሃነምም ፡ ይወስዷቸው ፡ ዘንድ ፡ የሚ
ላኩ ፡ አጋንንትና ፡ መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ ናቸው ።
፲፪፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ለሚወስዷቸው ፡ ድኅነትና ፡ ዕረ
ፍት ፡ ካገኛቸውም ፡ መከራ ፡ ማምለጥ ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከገሃነም ፡ መውጣት ፡ ለሌላ
ቸው ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ወዮ
ላቸው ።
፲፫፡ በቃየል ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ ኖረዋልና ፡ በበለዓ
ምም ፡ በደል ፡ ዋጋ ፡ ጠፍተዋልና ፡ የሚያደር
ጉትም ፡ አጥተዋልና ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡
ወዮላቸው ፡ ገንዘባቸው ፡ ያልሆነ ፡ የበዕድ ፡ ገን
ዘብን ፡ በግፍ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወለድና ፡ እድ ፡
መንሻን ፡ ለመቀበል ፡ ያመካኙሉና ።
፲፬፡ እነሳቸው ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ በገሃነም ፡
ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰፩ ።

፩፡ የጃቸው ፡ ሥራና ፡ ገንዘባቸው ፡ ያልሆነ ፡ የበ
ዕድ ፡ ገንዘብን ፡ የሚሰበስቡ ፡ ሰዎች ፡ ወዬት ፡
አሉ ።
፪፡ ያለዋጋ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ይወስዳሉና ፡ የምት
ደርስባቸው ፡ የሚሞቱበትንም ፡ ቀን ፡ ሰያውቁ ፡
ይሰበስባሉና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ገንዘባቸውን ፡ ለበ
ዕድ ፡ ይተዋሉ ።
፫፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንደነሱ ፡ ያሉ ፡ ኃጥአ
ንን ፡ በሥርቆሽም ፡ በቅሚያም ፡ ቢሆን ፡ አስጨ
ንቀው ፡ የሚይዙ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ወገኖች ፡
ናቸውና ፡ ልጆቻቸውም ፡ በባቶቻቸው ፡ ገን
ዘብ ፡ ደስ ፡ አይላቸውም ።
፬፡ በግፍ ፡ ሰብስበው ላቸዋልና ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሽን
ትም ፡ ነፋስ ፡ እንደሚበትነው ፡ ጢስም ፡ እንደ
ሚረግፍ ፡ ሣርም ፡ ነውና ፡ ከእሳትም ፡ ፊት ፡
የተነሣ ፡ እንደሚቀልጥ ፡ ሰም ፡ የኃጥኣን ፡ ክብ
ራቸው ፡ እንደዚያ ፡ ይጠፋልና ፡ ያባቶቻቸው ፡
ገንዘብ ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ፡ ኃጥኡ ፡ ሰው ።
፭፡ እንደ ፡ ዋንዛ ፡ እንደ ፡ ዘግባ ፡ ከብሮ ፡ ገኖ ፡ አየ
ሁት ፡ በተመለስኩ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ አጣሁት ፡ ፈለ
ግሁ ፡ ቦታውንም ፡ አላገኘሁትም ፡ ብሎ ፡ ዳዊት ፡
እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያባቶቻቸው ፡ ገንዘብ ፡ የሚረ
ባቸው ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ።
፮፡ የማይሞቱ ፡ መስሏቸው ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡
በግፍ ፡ ስለ ፡ ሰበሰቡ ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ የሚ
በድሉ ፡ ሰዎች ፡ እንዳይመኩ ፡ የኃጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ጥፋታቸው ፡ እንደዚህ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡
ነው ።
፯፡ እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ እንድትጠፉ ፡ ገንዘባችሁም ፡
ከናንተ ፡ ጋራ ፡ እንዲጠፋ ፡ አስቡ ፡ ብራችሁና ፡
ወርቃችሁም ፡ ቢበዛ ፡ የዛገ ፡ ይሆናል ።
፰፡ ብዙ ፡ ልጆችም ፡ ብትወልዱ ፡ ለብዙ ፡ መቃብር ፡
ይሆናሉ ፡ ብዙ ፡ ቤትንም ፡ ብትሠሩ ፡ የፈረሰ ፡
ይሆናል ።
፱፡ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡
አልፈጸማችሁምና ፡ ከብትም ፡ ብታበዙ ፡ ለጠ
ላቶቻችሁ ፡ ምርኮ ፡ ይሆናል ፡ ያልተባረከን ፡
ሆኗልና ፡ በጃችሁ ፡ የያዛችሁትም ፡ ገንዘብ ፡
ሁሉ ፡ አይገኝም ።
፲፡ በቤትም ፡ በዱርም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ በምድረ ፡
በዳና ፡ በመሰማርያ ፡ ቦታም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ ብወ
ይን ፡ አውድማና ፡ በእህል ፡ አውድማም ፡ ያለ ፡
ቢሆን ፡ አይገኝም ።
፲፩፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላልጠበቃችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከቤተ ፡ ሰባችሁ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡
ከመከራው ፡ እያድናችሁምና ፡ ከጠላቶቻችሁ ፡
ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ ኀዘን ፡ ይሆንባችኋል ፡ እንጂ ፡
ከባሕርያችሁ ፡ በተወለደ ፡ ልጃችሁ ፡ ደስ ፡ አይ
ላችሁም ።
፲፪፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡
ከበረከቱ ፡ እያስቸግራቸውም ፡ የለመኑትን ፡
ሁሉ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ከባሕርያቸው ፡ የተወለደ ፡
ልጃቸውንና ፡ የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ ይበር
ክላቸዋል ፡ እንጂ ።
፲፫፡ የሚገዙ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ በዙሪያ
ቸው ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ገሸር ፡
ያደርጋቸዋል ፡ በመሰምሪያቸውም ፡ በታ ፡ በረ
ከቱን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣቸዋል ።
፲፬፡ በእጃቸው ፡ የያዙትን ፡ ሁሉ ፡ የርሻቸውን ፡ ፍሬ ፡
ሁሉ ፡ የከብቶቻቸውንም ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ ይበር
ክላቸዋል ፡ ከባሕርያቸው ፡ በተወለደ ፡ ልጃቸ
ውም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።
፲፭፡ ከብቶቻቸውንም ፡ አያሰንስባቸው ፡ ከመከራ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ከድካምና ፡ ከበሽታም ፡ ከጥፋ
ትም ፡ ከማያውቁትና ፡ ከሚያውቁት ፡ ጠላታ
ቸው ፡ ያድናቸዋል ።
፲፮፡ በፍርድም ፡ ጊዜ ፡ ይከራከርላቸዋል ፡ ክክፉ ፡
ነገርና ፡ ከመከራም ፡ ከሚከራከራቸውም ፡ ሁሉ ፡
ያድናቸዋል ፡ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ የድን
ኳኑን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡
የድንኳኑንም ፡ ሥራት ፡ የሚጠብቅ ፡ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ክህን ፡
ቢኖር ፡ በመጀመርያ ፡ ሥራት ፡ በሕጉም ፡ ሁሉ ፡
አሥራቱን ፡ ከሰው ፡ ጅምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡

ድረስ ፡ መጀመርያ ፡ የተወለደውን ፡ ይሰጡት ፡ ነበርና ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ።

፲፯፤ ሙሴ ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱን ፡ እንዳዘዘው ፡ ባገራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሀገረ ፡ ምስካይ ፡ ነበር ፡ በሚ ፈርዱበት ፡ ለሚፈርዱለት ፡ ፍርድን ፡ እስኪፈ ርዱ ፡ ድረስ ፡ ባለማወቅ ፡ በማወቅም ።

፲፰፤ ነፍስ ፡ የገደለ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ ይማጠን ፡ ነበር ።

፲፱፤ ቀድሞ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ጠብ ፡ እንዳለው ፡ በልቡ ናችሁ ፡ መርምሩ ፡ አላቸው ፡ ምሳርም ፡ ቢሆን ፡ ደንጊያም ፡ ቢሆን ፡ እንጨትም ፡ ቢሆን ፡ ባለማ ወቅ ፡ ከእጁ ፡ ወድቋልና ፡ ያ ፡ የወደቀበት ፡ ሰው ፡ ሞተብኝ ፡ ቢል ፡ መርምራችሁ ፡ አድኑት ፡ ባለ ማወቅ ፡ ካደረገው ፡ ይዳን ።

፳፤ አውቆ ፡ ቢያደርገው ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ የሚምረውም ፡ የለ ፤ ባለ ማወቅ ፡ ቢገድለው ፡ ግን ፡ ባለማወቅ ፡ አድርጎታ ልና ፡ እንዳይሞት ፡ መርምራችሁ ፡ አድኑት ።

፳፩፤ ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ ሠራላቸው ፡ እንጂ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ እንዳይወጡ ፡ ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንደዚህ ፡ ሠርቶ ላቸው ፡ ነበር ።

፳፪፤ በፍርዱና ፡ በእውነተኛ ፡ ሕጉ ፡ ፀንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ ሙዶ ፡ ያደረውንና ፡ ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቆረጠውን ፡ ከመብላት ፡ በእግዚ አብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ፀንተው ፡ የሚኖሩ ፡ እንደ ሠራላቸውም ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የሚርቁ ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ ከማይገባ ውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛ ቸው ።

፳፫፤ ሰውነታቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ከሠሩ ፡ ከባቶቻቸውም ፡ ጋራ ፡ ማደሪያቸውን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ባለች ፡ ድንኳን ፡ አምሳል ፡ ከሠራላቸው ፡ ትእዛዝ ፡ እንዳይወጡ ፡ አዘዛ ቸው ።

፳፬፤ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካደረጉ ፡ ከሴትና ፡ ከአዳም ፡ ተወልደዋልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ያመኑ ፡ በትእዛዙም ፡ ፀንተው ፡ የኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እነሳቸው ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይባላሉ ።

፳፭፤ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ነንና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ እግዚአ ብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ሁሉ ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡ በሱ ፡ መልክ ፡ ፈጥሮና ልና ፡ አይንቀውም ።

፳፮፤ ወዳጆቹን ፡ ፈጽሞ ፡ አይለይምና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ብንሠራ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ከሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ድኅነት ፡ ያለበት ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ እን ወርሳታለን ።

፳፯፤ በንጹሕ ፡ የሚለምኑትን ፡ ሰዎች ፡ ፈጽሞ ፡ ይወ ዳቸዋል ፡ ጸሎታቸውንም ፡ ይሰማቸዋል ፡ ጨክ ነውም ፡ ንስሐ ፡ የሚገቡትን ፡ ሰዎች ፡ ንስሐቸ ውን ፡ ይቀበላቸዋል ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ ትእ ዛዙንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ጽናትና ፡ ኃይ ልን ፡ ይሰጣቸዋል ።

፳፰፤ ፈቃዱን ፡ ያደረጉ ፡ ሰዎች ፡ ለዘላለሙ ፡ በመን ግሥቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ የቀደ ሙም ፡ በኋላ ፡ የተነሡ ፡ ሰዎችም ፡ ቢሆኑ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ምስ ጋና ፡ ያቀርቡለታል ።

ለዘላለሙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ይግባ ውና ፡ ሁለተኛው ፡ መቃብያን ፡ ደረሰ ፡ ተፈ ጸመ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ሣልስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ቸር ፡ የዋህ ፡ የሆነ ፡ የበደለ ፡ ሰውንም ፡ ያሳተ ፡ የፈጣሪውንም ፡ ሥራ ፡ የሚጠላት ፡ ዲያ ብሎስን ፡ ተበቅሎ ፡ የሚያጠፋ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ ወደነሳቸው ፡ ስለሚመጣ ፡ ክርስቶስ ፡ የግብፅን ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፪፤ እሱ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋዋል ፡ በልቡናው ፡ ታብ ይዋልና ፡ ጌትነቱን ፡ ወደ ፡ ጕስቍልናና ፡ ወደ ፡ መዋረድ ፡ ይመልሳል ።

፫፤ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መካከል ፡ እገባለሁና ፡ ወደ ፡ ሰማ ይም ፡ እወጣለሁና ፡ ጥልቆችንም ፡ አያለሁና ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ጫጩት ፡ ጨብጬ ፡ እይዛቸዋለሁና ፡ ከኔ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚል ፡ ማነው ፡ ብሏልና ፡ ጌትነቱን ፡ ወደ ፡ ማዋረድ ፡ ይመልሰዋል ።

፬፤ ከቀናች ፡ ከሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ አርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በነሳቸው ፡ ምክንያት ፡ ስለ ፡ ሆንኩ ፡ የእ ግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ አበረታታባቸዋለ ሁና ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያስጥለኝ ፡ የለም ፡ አለ ።

፭፤ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ሊጌዱ ፡ ጐጣጕጥ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ጕዳናም ፡ እመልሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ምክንያት ፡ እሆናለሁና ።

፮፤ የወደዱት ፡ ሕጉንም ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ ይጠላሉ ፡ ከጌታቸው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ የሳቱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ወደኔ ፡ ይመ ጣሉ ፡ እኔንም ፡ ይወዳሉ ፡ መሐላዬንም ፡ ይጠ ብቃሉ ፡ እኔ ፡ ልቡናቸውን ፡ አክፋለሁና ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳይመ ለሱ ፡ አሳባቸውንም ፡ እለውጣለሁና ፡ እኔ ፡ እን ዳዘዝኳቸው ፡ ትእዛዜን ፡ ያደርጋሉ ።

፯፤ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ባሳየኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ ልቡናቸውን ፡ አስታለሁ ፡ ቆንጆ ችንና ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ሴቶችንም ፡ በሳየኋ ቸው ፡ ጊዜ ፡ በነዚህ ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃቸ

ዋለሁ ።

፳፣ የሚያበሩ ፡ የሀንደኬ ፡ ዕንቈችንም ፡ ብርና ፡ ወርቅንም ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ በዚህም ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃቸዋለሁ ።

፳፩፣ ቀጭን ፡ ልብስን ፡ ቀይ ፡ ሐርንና ፡ ነጭ ፡ ሐርንም ፡ ግምጃንና ፡ ነጭ ፡ ሐርንም ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃቸዋለሁ ፡ ወደኔም ፡ አሳብ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፡ ገንዘብን ፡ ከብቶችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አብዝቼ ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ።

፲፣ በትዕቢት ፡ ስለ ፡ ሴቶችም ፡ ስለ ፡ ቍጣና ፡ ስለ ፡ ጠብም ፡ የሚደረግ ፡ ቀናትን ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ።

፲፩፣ ምልክቶችንም ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በባልንጀሮቻቸው ፡ ልቡና ፡ አድራለሁ ፡ በልቡናቸውም ፡ እየራሱ ፡ የሆነ ፡ የምልክት ፡ ነገርን ፡ አሳድራለሁ ፡ የቃላቸውንም ፡ ምልክት ፡ አሳይቼ ፡ አሳትካቸው ።

፲፪፣ ማደሪያዬንም ፡ ላደረካቸው ፡ ሰዎች ፡ ምልክትን ፡ አሳያቸዋለሁ ፡ በከዋክብት ፡ አካሄድም ፡ ቢሆን ፡ በደመና ፡ መውጣትም ፡ በእሳት ፡ ማናፋትም ፡ ቢሆን ፡ በአውሬዎችና ፡ በወፎች ፡ ፈጪኽት ፡ ቢሆን ፡ እነሳቸው ፡ ማደሪያዎቼ ፡ ናቸውና ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ በልቡናቸው ፡ ምልክቶችን ፡ አሳድርባቸዋለሁ ።

፲፫፣ ተናግረው ፡ ለባልንጀሮቻቸው ፡ ምልክት ፡ ይሰጧቸዋል ፡ እነዚያ ፡ ሚርተኞቻቸው ፡ እንደ ፡ ነገሯቸው ፡ እኔም ፡ ቀድሜ ፡ ምልክት ፡ እሆናቸዋለሁ ።

፲፬፣ የመረመሯቸው ፡ ሰዎች ፡ ይስቱ ፡ ዘንድ ፡ ለጠንቋዮችም ፡ ዋጋን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገሩት ፡ የሚደረግላቸው ፡ ትንቢትንም ፡ የሚያውቁ ፡ ክፉና ፡ በጎንም ፡ የሚለዩ ፡ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ የሚሆንላቸው ፡ እንደ ፡ ቃላቸውም ፡ የሚደረግላቸው ፡ እንደ ፡ እገሊትና ፡ እንደ ፡ እገሌ ፡ አዋቆች ፡ የሉም ፡ ብለው ፡ ለባልንጀሮቻቸውም ፡ ይነግሯቸው ፡ ዘንድ ፡ የቃላቸውን ፡ ምልክት ፡ አደርግላቸዋለሁ ።

፲፭፣ የሚጠፉ ፡ በኔም ፡ የሚስቱ ፡ ሰዎች ፡ ፈጽመው ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡ የአዳምም ፡ ልጆች ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ለሚዋረድልኝ ፡ ለአዳም ፡ አልሰግድም ፡ በማለቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አባታቸው ፡ ስለ ፡ አዳም ፡ ከማዕርጌ ፡ አዋርዶኛልና ።

፲፮፣ እኔም ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ልጆቹን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ እወስዳቸዋለሁ ፡ ያሳትኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዱ ፡ ዘንድ ፡ ከፈጠረኝ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መሐላ ፡ አለኝ ።

፲፯፣ ቍጣውን ፡ በኔ ፡ ባበዛ ፡ ጊዜ ፡ አሥረውም ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይጥሉኝ ፡ ዘንድ ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ እኔም ፡ ጌታዬን ፡ ማለድኩ ፡ ተቈጥተኸኛልና ፡ በመቅሠፍትህም ፡ ገሥጸኸኛልና ፡ በመዓትህም ፡ ቀሥፈኸኛልና ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በፊትህ ፡ እንዲት ፡ ነገር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ እያልኩ ፡ በፊቱ ፡ ማለድኩ ።

፲፰፣ ጌታዬም ፡ ተናገር ፡ እሰማሃለሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ ከማዕርጌ ፡ ከተዋረድኩ ፡ በኋላ ፡ ያሳትኳቸው ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ መከራ ፡ በምቀበልበት ፡ በገሃነም ፡ እንደኔ ፡ ይሁኑ ፡ ብዬ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደሱ ፡ ልመናዬን ፡ ጀመርኩ ።

፲፱፣ እምቢ ፡ ያሉኝ ፡ በኔ ፡ ያልሳቱ ፡ ትእዛዝህን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ፈቃድህንም ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡ ቃልህንም ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዜን ፡ ያልጠበቁ ፡ እኔ ፡ እንዳስተማርኳቸው ፡ እምቢ ፡ ብለው ፡ እኔ ፡ እንዳሳትኋቸው ፡ በኔ ፡ ባልሳቱ ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸው ፡ ለጌትነትህ ፡ ይሁኑ ፡ በወደድኸኝም ፡ ጊዜ ፡ ለኔ ፡ የሰጠኸኝን ፡ ዘውድ ፡ ይውሰዱ ።

፳፣ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የተሰደዱ ፡ ሰይጣናት ፡ የተባሉ ፡ የሥልጣናትን ፡ ዘውድ ፡ ለነሳቸው ፡ ስጣቸው ፡ ከኔ ፡ ከሠራዊቶቹም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሆነች ፡ በዙፋኔ ፡ በቀኝህ ፡ አስቀምጣቸው ።

፳፩፣ እንደ ፡ ወደድህም ፡ ያመስግኑህ ፡ እንደ ፡ ሠራዊቶቹና ፡ እንደኔም ፡ ይሁኑ ፡ እኔን ፡ ጠልተህ ፡ ከአመድና ፡ ከመሬት ፡ የተፈጠሩትን ፡ ስለ ፡ ወደድካቸው ፡ የኔ ፡ ሥልጣን ፡ ጠፍቷልና ፡ የነሳቸው ፡ ሥልጣን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፡ እንደ ፡ ወደድህ ፡ ያመስግኑህ ።

፳፪፣ እያዩ ፡ እየሰሙ ፡ አንተ ፡ አስተሃቸዋልና ፡ ሥራዬን ፡ ሳይወዱ ፡ ካሳትሃቸው ፡ እንደ ፡ ፈቃድህ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ይሁኑህ ፡ ብሎ ፡ ጌታዬ ፡ መለሰልኝ ።

፳፫፣ የመጻሕፍቶችን ፡ ቃልና ፡ ትእዛዜን ፡ ትተው ፡ ወዳንተ ፡ ከመጡ ፡ እኔንም ፡ ጥፋታቸው ፡ አያሳዝነኝም ፡ አንተ ፡ ካሳትሃቸው ፡ በገሃነም ፡ እንዳንተ ፡ መከራ ፡ ይቀበሉ ፡ አለኝ ።

፳፬፣ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ በገሃነም ፡ መካራ ፡ ትቀበላላችሁ ፡ እንጂ ፡ ላሳትካቸውና ፡ ላንተ ፡ ከገሃነም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ የላችሁም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፣ አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ባርያየ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ማሳት ፡ የተሳነህን ፡ እኔ ፡ በጌትነት ፡ ያንተን ፡ ዙፋን ፡ አወርሳቸዋለሁ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ማሳት ፡ ለተሳነህ ፡ ሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ አለ ።

፪፣ እኔም ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ በሁሉ ፡ እተነኩል ፡ ባቸዋለሁ ፡ እነሱን ፡ ማሳት ፡ ከተቻለኝ ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ይጸኑ ፡ ዘንድ ፡ አልተዋቸውም ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እተነኩልበቸዋለሁና ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አጣፍጥላቸዋለሁም ።

፫፣ መጠጥንና ፡ መብልን ፡ ልብስንም ፡ በመውደድ ፡

ነገርንም ፡ በመውደድ ፡ በመንሣትና ፡ በመስጠ
ትም ፡ ቢሆን ።
፬ መስማትና ፡ ማየትንም ፡ በመውደድ ፡ ቢሆን ፡ መዳ
ሰስና ፡ መሄድንም ፡ በመውደድ ፡ ቢሆን ፡ ትቢ
ትንና ፡ ነገርንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ሕልም
ንና ፡ እንቅልፍንም ፡ በመውደድ ፡ ቢሆን ።
፭ ስካርንና ፡ መጠጥንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ስድ
ብንና ፡ ቀጣንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ጨዋታ
ንና ፡ ያልረባ ፡ ነገርን ፡ በመናገር ፡ ቢሆን ።
፮ በጠብ ፡ ባልንጀራቸውንም ፡ በማማት ፡ ቢሆን ፡
መልከ ፡ መልካሞች ፡ የሆኑ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡
ሴቶችን ፡ በማየትም ፡ ቢሆን ፡ የሚያስቷቸው ፡
የሽቱዎችን ፡ መዓዛ ፡ በማሽተት ፡ ቢሆን ።
፯ መዳንን ፡ እንዳይችሉ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እጠ
ላቸዋለሁ ፡ ስለሰቸው ፡ ከማዕርጌ ፡ የተዋረድሁ
በት ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ አርቃቸዋለሁ ።
፰ ነቢዩም ፡ ሰውን ፡ የምታጠፋ ፡ አንተ ፡ ጥፋ ፡
በልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በትዕቢትህ ፡ በልቡናህ ፡
ጽናት ፡ ፈጣሪህንም ፡ በማሰዘን ፡ ፈጣሪህንም ፡
በለማመስገን ፡ አንተ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ወጥተህ ፡ በወንጀልህ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፍጥረት ፡ ላይ ፡ አንተ ፡ እንዲህን ፡ ትታ
በያለህን ፡ አለው ።
፱ ፈጣሪህ ፡ በተቈጣህ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራህ ፡
ከማዕርግህ ፡ አዋረደህ ፡ ፈጣሪው ፡ ከመሬት ፡
የፈጠረውን ፡ እንደወደደ ፡ ያደረገውን ፡ ለምስ
ጋናውም ፡ ያኖረውን ፡ አዳምን ፡ ወደ ፡ ኃጢ
አት ፡ ለምን ፡ ትወስደዋለህ ፡ አለው ።
፲ ረቂቅ ፡ የምትሆን ፡ ክንፋስና ፡ ከእሳት ፡ የተፈ
ጠርህ ፡ አንተ ፡ ፈጣሪ ፡ ኀኝ ፡ በማለት ፡ በታበ
ይህ ፡ ጊዜ ።
፲፩ አንተ ፡ በተመካህ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡
ሥራህን ፡ አይቶ ፡ አንተ ፡ ከሠራዊቶችህ ፡ ጋራ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ክደሃልና ፡ ሳያጓድል ፡ ስሙን ፡
ያመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ስላንተ ፡ ፈንታ ፡ የሚያመሰ
ግን ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ።
፲፪ እንዳንተ ፡ ካሉ ፡ ከመላእክት ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡
ይልቅ ፡ ራስህን ፡ አኵርተሃልና ፡ ስለ ፡ ትዕቢ
ትህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከናቃቸው ፡ ከሠራዊቶ
ችህ ፡ ጋራ ፡ አንተ ፡ ስለምታመሰግነው ፡ ምስ
ጋና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡
አዳምን ፡ ከልጆቹ ፡ ጋራ ፡ ፈጠረው ።
፲፫ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳንተ ፡
ካሉ ፡ ከመላእክት ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ አጠ
ፋህ ፡ በንድ ፡ ምክር ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ የተፈጠሩ ፡
ሠራዊቶችህና ፡ አንተም ፡ ስለማይጠቅም ፡ ስለ ፡
ልቡናችሁ ፡ ትዕቢትና ፡ ስለ ፡ ልቡናችሁ ፡ ጽናት ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ወጥታችሁ ፡ ስታ
ችሁ ፡ በሌላ ፡ ያይደለ ፡ በፈጣሪያችሁም ፡ ላይ ፡
ታበያችሁ ።
፲፬ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በተዋረዱ ፡ ሰዎች ፡ ይመሰገን ፡
ዘንድ ፡ አዳምን ፡ ከመሬት ፡ ፈጠረው ፡ ከበለስ ፡
ፍሬ ፡ እንዳይበላ ፡ አትብላ ፡ ብሎ ፡ ትእዛዝና ፡
ሕግንም ፡ ሰጠው ።
፲፭ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ሾመው ፡
በራስህ ፡ ሞትን ፡ እንዳታመጣ ፡ ሞትን ፡ ከምታ
መጣ ፡ ካንዲት ፡ በለስ ፡ ፍሬ ፡ አትብላ ፡ እንጂ ፡
በገነት ፡ መካከል ፡ ካለው ፡ እንጨች ፡ ሁሉ ፡
ፍሬ ፡ ብላ ፡ ብሎ ፡ ልብ ፡ አስደረገው ።
፲፮ ይህቺንም ፡ ቃልን ፡ በሰማሃት ፡ ጊዜ ፡ ከአዳም ፡
ጐን ፡ አዋንት ፡ ለተገኘች ፡ ለሔዋን ፡ በንደበ
ትህ ፡ ከተናገርከው ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ ክሕደትን ፡
አሳደርህበት ።
፲፯ እንዳንተ ፡ ሕግ ፡ አፍራሽ ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡
በጽኑ ፡ ክዳት ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ አዳምን ፡ አሳት
ከው ።
፲፰ እንደ ፡ የዋህ ፡ ርግብ ፡ ሁና ፡ የተፈጠረች ፡ ተን
ኰልህን ፡ የማታውቅ ፡ ሔዋንን ፡ ባሳትካት ፡
ጊዜ ፡ በተከናወነ ፡ ነገርህና ፡ በጠማማ ፡ ቃልህ ፡
አስካድካት ፡ አስቀድማ ፡ የተፈጠረች ፡ ያችንም ፡
ሔዋንን ፡ ካሳትካት ፡ በኋላ ፡ እሷም ፡ ሄዳ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ ከመሬት ፡ የተፈጠረ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፍጥረት ፡ አዳምን ፡ አሳተችው ።
፲፱ በትዕቢትህም ፡ ያይደለ ፡ ሁከት ፡ አስካድከው ፡
የፈጣሪውንም ፡ ቃል ፡ ይክድ ፡ ዘንድ ፡ እንዲ
ክድ ፡ አደረግኸው ፡ በትዕቢትህም ፡ አዳምን ፡
አጠፋኸው ።
፳ በተንኰልህም ፡ ከፈጣሪው ፡ ፍቅር ፡ አራቅ
ኸው ፡ በምክንያትህም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ካለ
በት ፡ ከገነት ፡ አወጣኸው ፡ በመሰናክልህም ፡
የገነትን ፡ መብል ፡ አስተውከው ።
፳፩ አንተ ፡ ፍዳ ፡ ወደምትቀበልባት ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡
ታወርደው ፡ ዘንድ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ እውነ
ኛው ፡ መኖር ፡ ካመጣው ፡ ከፈጠረውም ፡ ፍቅር ፡
ታወጣው ፡ ዘንድ ፡ የዋህ ፡ ፍጥረት ፡ አዳምን ፡
ከዋንት ፡ ጀምሮ ፡ አንተ ፡ ተጣልተኸዋልና ፡
ባሰተኛ ፡ ነገርህም ፡ ከገነት ፡ መጠጥ ፡ አስጠማ
ኸው ።
፳፪ መሬታዊም ፡ ሲሆን ፡ በሥጋውና ፡ በነፍሱ ፡
በልቡናውም ፡ ፈጣሪውን ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያመ
ሰግን ፡ የረቀቀ ፡ መልአክን ፡ አደረገው ።
፳፫ በገናዎች ፡ በየስልታቸው ፡ እንደሚያመሰግኑ ፡
ብዙ ፡ አሳቦችንም ፡ ፈጠረለት ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ፈጣሪህ ፡ ወደላከህ ፡ እየተላክህ ፡ ፈጽመህ ፡
ታመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ አሳ
ብን ፡ ፈጠረልህ ።
፪ ለአዳም ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ አምስት ፡ አሳቦችና ፡
በን ፡ የሆኑ ፡ አምስት ፡ አሳቦች ፡ አሥር ፡ አሳ
ቦች ፡ ተሰጡት ።
፫ ዳግመኛም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ከምድር ፡
አንሥቶ ፡ ትቢያን ፡ እንደሚበትን ፡ ጥቅል ፡ ነፋ
ስም ፡ እንደሚያናውጠው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገ
ድም ፡ ብዙ ፡ አሳቦች ፡ አሉት ፡ እንደማይቈጠር ፡
እንደ ፡ ዝናብም ፡ ጠብታ ፡ በልቡ ፡ ካለ ፡ ከማይ
ቈጠር ፡ ካሳቡ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የአዳም ፡ አሳብ ፡

እንደዚያ ፡ ነው ።

፬ አንተ ፡ ግን ፡ አሳብህ ፡ አንዲት ፡ ናት ፡ ሥጋዊ ፡ አይደለህምና ፡ ሌላ ፡ አሳብ ፡ የለህም ።

፭ አንተ ፡ ግን ፡ በእባብ ፡ ልቡና ፡ አድረህ ፡ በክፉ ፡ ክደት ፡ አንድ ፡ አካል ፡ የሆነ ፡ አዳምን ፡ አጠፋኸው ፡ ሔዋንም ፡ የባብን ፡ ነገር ፡ ሰማች ፡ ሰምታም ፡ እንዳዘዘቻት ፡ አደረገች ።

፮ የበለስ ፡ ፍሬን ፡ ከበላች ፡ በኋላ ፡ መጥታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መጀመሪያ ፡ ፍጥረቱ ፡ አዳምን ፡ አሳተችው ፡ የፈጣሪዋን ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡ ተደፋፈረች ፡ በሱም ፡ በልጆቿም ፡ ሞትን ፡ አመጣች ።

፯ ለእግዚአብሔር ፡ በውነተኛ ፡ ፍርዱ ፡ ከገነት ፡ ወጡ ፡ በተሰደዱበት ፡ ምድር ፡ ከባሕርያቸው ፡ በተወለዱ ፡ ልጆቻቸው ፡ ከምድር ፡ በተገኘ ፡ አገመራቸውም ፡ አረጋጋቸው ፡ እንጂ ፡ ተጣልቶ ፡ ከገነት ፡ አላራቃቸውም ።

፰ ቀንተህም ፡ ከገነት ፡ ባስወጣህቸው ፡ ጊዜ ፡ ሊረጋጉ ፡ ተክልና ፡ ልጅን ፡ ከመሬትነቷ ፡ ምድር ፡ ባስገኘችው ፡ በምድር ፡ ፍሬም ፡ ልቡናቸውን ፡ ሊያድሱ ፡ ይተክሉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጣቸው ፡ በምድር ፡ ፍሬና ፡ በገነት ፡ ፍሬም ፡ ይረጋጉ ፡ ዘንድ ።

፱ እግዚአብሔር ፡ ከገነት ፡ አንጨት ፡ የለመለሙ ፡ እንጨቶችን ፡ ሰጣቸው ፡ እሱንም ፡ በበለሉ ፡ ከገነት ፡ ያወጣሃቸው ፡ ሔዋንና ፡ አዳም ፡ ከኃዘን ፡ ፈጽመው ፡ ይረጋጋሉ ።

፲ እግዚአብሔር ፡ ፍጥረቱን ፡ ማረጋጋት ፡ ያውቃልና ፡ ስለ ፡ ልጆቻቸው ፡ ከምድር ፡ ስለተገኘው ፡ አገመራም ፡ ልቡናቸው ፡ ይረጋጋል ።

፲፩ አሜከላና ፡ እሾህ ፡ ወደዎታበቅል ፡ ወደዚች ፡ ዓለም ፡ ተሰደዋልና ፡ ልቡናቸውን ፡ በውሀና ፡ በእህል ፡ ያጸናሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ጌታው ፡ አዳምን ፡ ይቤሮው ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ አንተንም ፡ ያሳፍርህል ፡ በግን ፡ ከተኩላ ፡ አፍ ፡ ያድነዋል ፡ (አዳምን ፡ ከዲያብሎስ) ።

፪ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ የገዛህቸውን ፡ ሰዎች ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ይዘህ ፡ ወደገሃነም ፡ ትሔዳለህ ።

፫ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ የሱ ፡ እድል ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ እንዳንተ ፡ ካልተደፋፈሩ ፡ ከክበሩ ፡ ከመላእክትም ፡ ጋራ ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡ ከሠወራቸው ፡ ከፈጣሪያቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፬ ከአገልጋዮቹ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ ታመሰግነው ፡ ዘንድ ፡ እንዳንተ ፡ ካሉ ፡ ከመላእክት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ መርጦ ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በትቢትህ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ዙፋንን ፡ ነሳህ ።

፭ አንተ ፡ ግን ፡ ገንዘህ ፡ አምላክነትንም ፡ የሚወድ ፡ ተባልህ ፡ ሠራዊቶችህም ፡ አጋንንት ፡ ተባሉ ።

፮ እግዚአብሔርን ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እንደከበሩ ፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ ወገኖቹን ፡ ይሆናሉ ፡ የሚያመሰግኑት ፡ ሱራፌልና ፡ ኪሩቤልም ፡ ክንፋቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ያለዐዝን ፡ ያመሰግናሉ ።

፯ አንተ ፡ ግን ፡ በመልክህ ፡ ከተፈጠሩ ፡ ከሠራዊትህና ፡ ከወገኖችህ ፡ ጋራ ፡ ሁልጊዜ ፡ ታመሰግነው ፡ ዘንድ ፡ ምስጋናህን ፡ በትቢትህና ፡ በስንፍናህ ፡ አጠፋህ ።

፰ እንዳንተ ፡ ያለ ፡ ፍጥረት ፡ መፍጠር ፡ የማይቻለው ፡ መስሎህ ፡ አንተ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ በዘንጋህ ፡ ጊዜ ፡ አሥረኛ ፡ ነገድ ፡ አድርጎ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስጋናው ፡ እንዳይጐድል ፡ አንተም ፡ ከወንድሞችህ ፡ አንድነት ፡ በተለየህ ፡ ጊዜ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስጋናው ፡ እንዳይጐድል ፡ ስላንተ ፡ ፈንታ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረ ።

፱ አንተ ፡ ግን ፡ በልቡናህ ፡ ትዕቢት ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ቸል ፡ አልህ ፡ አሱም ፡ ተቈጣህ ፡ ተዘባበትብህ ፡ አሥሮም ፡ ከሠራዊቶችህም ፡ ጋራ ፡ በገሃነም ፡ አጋዘህ ።

፲ በከበሩ ፡ እጆቹ ፡ ከምድር ፡ መሬትን ፡ አምጥቶ ፡ እሳትና ፡ ውኃን ፡ ነፋስንም ፡ ጨምሮ ፡ በሱ ፡ ምሳሌና ፡ መልክ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ።

፲፩ ምስጋናው ፡ አንተ ፡ ታመሰግነው ፡ በነበረ ፡ ምስጋና ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ፡ በሥልጣኑ ፡ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሸመው ፡ የአዳም ፡ ምስጋና ፡ ከመላእክት ፡ ምስጋና ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነ ፡ ምስጋናቸውም ፡ የተካከለ ፡ ሆነ ።

፲፪ አንተ ፡ ግን ፡ በክሣደ ፡ ልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በትዕቢትህ ፡ ከማዕርግህ ፡ ተዋርደህ ፡ ከፈጠረህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጌትነት ፡ ወጥተህ ፡ ራስህን ፡ አጠፋህ ።

፲፫ የእግዚአብሔርነቱ ፡ ምስጋና ፡ እንዳይጐድል ፡ እግዚአብሔር ፡ በልቡናው ፡ ምክር ፡ የሚያመሰግነው ፡ አዳምን ፡ ፈጥሯልና ፡ ምስጋናው ፡ እንዳልጐደለ ፡ እወቅ ።

፲፬ እርሱ ፡ ሳይደረግ ፡ ሁሉን ፡ ያውቃልና ፡ ትእዛዙንም ፡ እንድታፈርስ ፡ ሳይፈጥርህ ፡ አወቀህ ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተሰወረ ፡ ምክር ፡ አለና ፡ በካድኸው ፡ ጊዜ ፡ ባርያው ፡ አዳምን ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጠረው ።

፲፭ ሰሎሞን ፡ ኮረፍቶች ፡ ሳይፈጠሩ ፡ ዓለምም ፡ ተፈጥሮ ፡ ሳይከናወን ፡ የምድር ፡ መሠረቶች ፡ የሚሆኑ ፡ ነፋሶችንም ፡ ሳይፈጥር ።

፲፮ የኮረብቶችና ፡ የተራራዎችንም ፡ መሠረት ፡ ሳያጸና ፡ የዚህም ፡ ዓለም ፡ ሥራ ፡ ሳይጸና ፡ የጨረቃና ፡ የዐሐይም ፡ ብርሃን ፡ ሳይበራ ፡ የዘመኖችና ፡ የከዋክብት ፡ ምግብና ፡ ሳይታወቅ ።

፲፯ መዓልትና ፡ ሌሊትም ፡ ሳይፈራረቁ ፡ በሕርም ፡ በሸዋ ፡ ሳትወሰን ፡ የተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሳይፈጠር ።

፲፰ ዛሬም ፡ የሚታየው ፡ ሁሉ ፡ ሳይታይ ፡ ዛሬ ፡ የሚጠራው ፡ ስም ፡ ሁሉ ፡ ሳይጠራ ፡ ሰሎሞን ፡ ፈጠ

ረኝ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ መላእክትና ፡ አንተ ፡ ባርያው ፡ አዳምም ፡ በእ
፲፱፤ ግዚአብሔር ፡ ልቡና ፡ ነበራችሁ ። አንተ ፡ በከድህ ፡ ጊዜ ፡ የከበረ ፡ ስሙ ፡ ይመሰ
ገን ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ በታበይህ ፡ ጊዜ ፡ ከመ
ሬት ፡ በተፈጠረ ፡ በተዋረደ ፡ በባርያው ፡ በአ
ዳም ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ።
፳፤ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ ሁኖ ፡ የድኖችን ፡
ልመና ፡ ይሰማልና ፡ የተዋረዱ ፡ ሰዎችንም ፡
ምስጋና ፡ ይወዳል ።
፳፩፤ በሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡ አድሮ ፡ ማዳን ፡ ይወዳል ፡
እንጂ ፡ የፈረስን ፡ ኃይል ፡ አይወድምና ፡ ጭን ፡
ጥብቅም ፡ ብሎ ፡ አይራመድምና ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የትቢተኞችን ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ ይላል ።
፳፪፤ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እየጮሁ ፡ ያለ
ቅሳሉ ።
፳፫፤ አንተ ፡ በንስሐ ፡ መለማመጥ ፡ ተሰነህ ።
፳፬፤ ከመሬት ፡ የተፈጠረ ፡ አዳም ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ኃጢ
አቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈጽሞ ፡ እያለ
ቀሰ ፡ በንስሐ ፡ ተመለሰ ።
፳፭፤ አንተ ፡ ግን ፡ በክሣደ ፡ ልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በል
ብህ ፡ ትቢት ፡ የፍቅር ፡ ሥራን ፡ አላወቅሃትም ፡
ንስሐንም ፡ አላወቅሃትም ፡ በንስሐ ፡ በልቅሶና ፡
በጎዘንም ፡ በፈጣሪህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
መለማመጥ ፡ ተሰነህ ።
፳፮፤ አመድ ፡ መሬት ፡ የሚሆን ፡ ያ ፡ አዳም ፡ ግን ፡
በልቅሶና ፡ በጎዘን ፡ ወደ ፡ ንስሐ ፡ ተመለሰ ፡
ወደ ፡ ትሕትናና ፡ ወደ ፡ ፍቅርም ፡ ሥራ ፡ ተመ
ለሰ ።
፳፯፤ አንተ ፡ ግን ፡ ለፈጠረህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልቡ
ናህንና ፡ ራስህን ፡ አላዋረድህም ።
፳፰፤ አዳምስ ፡ በበደለው ፡ በደል ፡ ራሱን ፡ አዋርዶ ፡
ተለማመጠ ፡ አልኮራም ።
፳፱፤ ወንጀልን ፡ አንተ ፡ ፈጽመህ ፡ አስገኝተኸዋልና ፡
ካንተ ፡ ተገኘ ፡ እንጂ ፡ ያንንም ፡ ስሕተት ፡ እሱ ፡
ያስገኘው ፡ አይደለም ፡ በትቢትህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡
ወዳንተ ፡ ዋፋት ፡ ወሰድከው ።
፴፤ ሁለታችሁን ፡ ሁሉ ፡ ሳይፈጥራችሁ ፡ ኃጢአ
ተኞች ፡ እንደሆናችሁ ፡ አውቋችኋልና ፡ ሥራ
ችሁንም ፡ አውቋልና ፡ ይህ ፡ የተደረገ ፡ በልብህ ፡
ትቢት ፡ እንደሆነ ፡ እሱ ፡ ያውቃል ።
፴፩፤ ያ ፡ ትቢት ፡ ተንኮል ፡ የሌለው ፡ አዳምን ፡ ግን ፡
በንስሐ ፡ በልቅሶ ፡ በኃዘን ፡ መለሰው ።
፴፪፤ በድሎ ፡ በንስሐ ፡ የማይለማመጥ ፡ ሰው ፡ ከቀ
ድሞ ፡ በደሉ ፡ ይልቅ ፡ በደሉን ፡ አብዝቷልና ፡
አንተ ፡ ግን ፡ በልብህ ፡ ትቢት ፡ በንስሐ ፡ መለ
ማመጥ ፡ ተሰነህ ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሚለማመጥ ፡ የሚያለ
ቅስ ፡ ሰው ፡ ግን ።
፴፫፤ እሱ ፡ በውነት ፡ ንስሐ ፡ ገባ ፡ የጌታውን ፡ ልብ ፡
ይፈራ ፡ ዘንድ ፡ የሚድንበትንም ፡ ሥራ ፡ አገኘ ፡
በፈጣሪውም ፡ ፊት ፡ ተለማመጠ ፡ በመስገድና ፡
በብዙ ፡ ንስሐ ፡ በፊቱ ፡ ተለማምጧልና ፡ በባር
ያው ፡ እንዳይቄጣ ፡ ጌታውም ፡ ከቀደመው ፡
መከራ ፡ የተነሣ ፡ ኃጢአቱን ፡ ያቃልልለታል ፡
የቀደመው ፡ ኃጢአቱንም ፡ ይቅር ፡ ይለዋል ።
፴፬፤ ወደ ፡ ቀደመ ፡ ኃጢአቱ ፡ ካልተመለሰ ፡ ይኸን
ንም ፡ ካደረገ ፡ ይህ ፡ ፍጹም ፡ ንስሐ ፡ ነው ፡
አዳም ፡ ፈጣሪውን ፡ ማሰብ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚ
አብሔርንም ፡ በንስሐ ፡ መለማመጥ ፡ አልዘነ
ጋም ።
፴፭፤ አንተም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
በንስሐ ፡ ተለማመጥ ፡ እነሱንም ፡ ሥጋዊ ፡
ደማዊ ፡ ስለሆኑ ፡ አትበድል ፡ የፈጠራቸው ፡
እግዚአብሔር ፡ ድካማቸውን ፡ ያውቃልና ፡
በሥልጣኑም ፡ የፈጠራቸውን ፡ ሰዎች ፡ አት
በድል ።
፴፮፤ ነፍሳቸውም ፡ ከሥጋቸው ፡ ከተለየች ፡ በኋላ ፡
እግዚአብሔር ፡ እስከሚወዳት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ሥጋቸው ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እወቀው ፡ አንተ ፡
መሬት ፡ ስትሆን ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥሮ
ሀልና ፡ ያፀናህ ፡ ያዳነህ ፡ እስራኤል ፡ ያከበሩት ፡
እግዚአብሔርን ፡ አትርሳው ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡
ዘንድ ፡ ምድርንም ፡ ትቆፍራት ፡ ዘንድ ፡ በገ
ነት ፡ አኖረህ ።
፪፤ ትእዛዙን ፡ ባፈረስህ ፡ ጊዜ ፡ ከገነት ፡ አሜከላና ፡
እሾህ ፡ ወደምታበቅል ፡ ስላንተ ፡ ወደረገማት ፡
ወደዚች ፡ ዓለም ፡ አወጣህ ።
፫፤ አንተ ፡ ምድር ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ ምድር ፡ ናትና ፡
አንተ ፡ ትቢያ ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ ትቢያ ፡ ናትና ፡
አንተ ፡ መሬት ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ መሬት ፡ ናትና ፡
ከሷ ፡ የተገኘውን ፡ እህል ፡ ትመገባለህና ፡ ወደ
ሷም ፡ ትመለሳለህና ፡ ያንጣህ ፡ ዘንድ ፡ እስኪ
ወድ ፡ ድረስ ፡ መሬት ፡ ትሆናለህና ፡ የሠራኸ
ውን ፡ ኃጢአትና ፡ በደሉንም ፡ ሁሉ ፡ ይመረ
ምርሃልና ።
፬፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የምትመልሰውን ፡ እወቅ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሠራኸውን ፡ በጎውንና ፡ ክፉውንም ፡
አስብ ፡ ክፉውም ፡ ይበዛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በጎውም ፡
ይበዛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መርምር ፡ ሞክር ።
፭፤ በጎ ፡ ነገር ፡ ብትሠራ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡ
በት ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ ነው ።
፮፤ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ግን ፡ ወዮልህ ፡ እንደ ፡
እጅህ ፡ ሥራ ፡ አንደ ፡ ልቡናህም ፡ ክፋት ፡ ፍዳ
ህን ፡ ትቀበላለህና ፡ በባልንጀራህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ብትሠራበት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ካልፈራኸው ፡
ፍዳህን ፡ ትቀበላለህና ።
፯፤ ባልንጀራህንም ፡ ብትከዳው ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ስም ፡ ጠርተህ ፡ በሐሰት ፡ ብትምል ፡ እንደ ፡
ሥራህ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህና ፡ ወዮልህ ።
፰፤ ሐሰተኛውንም ፡ ነገርህን ፡ ለባልንጀራህ ፡ እው
ነት ፡ አስመስለህ ፡ ትነግረዋለህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡
አሰት ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ታውቀዋለህ ።
፱፤ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ያሉትንም ፡ ሰዎች ፡ አሰተኛውን ፡

ነገርህን ፡ እውነት ፡ አስመስለህ ፡ ታሳምናቸዋለህ ፡ እውነት ፡ ያልሆነ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነገርንም ፡ ታበዛለህ ፡ እንደ ፡ ኃጢአትህም ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ የማትሰጠውን ፡ ለባልንጀራህ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ እያልክ ፡ ባልንጀራህን ፡ ትከዳዋለህ ።

፲፤ በንጹሕ ፡ ልቡናህም ፡ እሰማለሁ ፡ ባልህ ፡ ጊዜ ፡ አጋንንት ፡ እንደ ፡ ውሾች ፡ ደጅ ፡ ይጠኑሃል ፡ ሁሉንም ፡ ያስረሱሃል ፡ ብትነግም ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድም ፡ የሚሰበስቡለትን ፡ ሰው ፡ አያውቁትም ፡ እንጂ ፡ ያደልባሉ ፡ ብሏልና ፡ የማይጠቅምህ ፡ የማትበላውን ፡ ገንዘብ ፡ ታደልብ ፡ ዘንድ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ያስገመጅሃል ።

፲፩፤ ዳግመኛም ፡ አሰተኞች ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ሚዘንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ያደርጋሉ ፡ እነሳቸውስ ፡ ከቅሚያ ፡ ወደ ፡ ቅሚያ ፡ ይሄዳሉ ፡ ብሏልና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ያስገመጅሃል ።

፲፪፤ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ ላዳንና ፡ ሚዛንን ፡ በማሰበል ፡ የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡ በመስረቅ ፡ በግፍም ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ አንድ ፡ በማድረግ ፡ የባልንጀራችሁንም ፡ ገንዘብ ፡ በመደፋፈር ፡ እርሻውንም ፡ በመስረቅ ፡ ለባልንጀራችሁ ፡ ያይደለ ፡ ለራሳችሁ ፡ ትርፍ ፡ በምታደርጉት ፡ ሁሉ ፡ ሐሰትን ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉት ።

፲፫፤ ይሽንን ፡ ብታደርጉ ፡ እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ ፍዳችሁን ፡ ትቀበላላችሁ ።

፲፬፤ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ የቀና ፡ በሆነ ፡ በጃችሁ ፡ ሥራ ፡ ተመገቡ ፡ እንጂ ፡ ቅሚያን ፡ አትመኟት ፡ በማይገባ ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ ፈጽማችሁ ፡ ቀምታችሁ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ አትውደዱ ።

፲፭፤ ብትበሉትም ፡ አያጠግባችሁም ፡ በሞታችሁ ፡ ጊዜ ፡ ለሌላ ፡ ትተውታላችሁ ፡ እንጂ ፡ ብታደልቡም ፡ አይጠቅማችሁም ።

፲፮፤ ገንዘባችሁም ፡ ቢበዛ ፡ ልቡናችሁን ፡ አታሳብዩ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘብ ፡ ከምድጃ ፡ እንደሚወጣ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ነውና ፡ ብዙ ፡ ከሆኑ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘብ ፡ በውነት ፡ ያጠራቀሙት ፡ ጥቂት ፡ ገንዘብ ፡ ይሻላል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ የምትሞቱበትን ፡ ቀን ፡ አስቡ ፡ ነፍሳችሁ ፡ ከሥጋችሁ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ገንዘባችሁንም ፡ ለሌላ ፡ በተዋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ወደማታውቁት ፡ ገሃዳናም ፡ በሄዳችሁ ፡ ጊዜ ፡ የምትመጣባችሁን ፡ መከራ ፡ አስቧት ።

፪፤ የሚቀበሏችሁ ፡ አጋንንትም ፡ ክፎራች ፡ ናቸው ፡ መልካቸውም ፡ ጥፉ ፡ ነው ፡ በግርማቸውም ፡ የሚያስፈሩ ፡ ናቸው ፡ ቃላችሁን ፡ አይሰሙም ፡ ቃላቸውንም ፡ አትሰሙም ።

፫፤ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ስለ ፡ አላደረጋችሁ ፡ በለመናችኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልመናችሁን ፡ አይሰሟችሁም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፈጽመው ፡ ያስፈሯችኋል ።

አጋንንት ፡ ይፈሯቸዋልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ በፈጸሙ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፍርሃት ፡ የለባቸውም ። በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶች ፡ ግን ፡ አጋንንት ፡ ይዘባበቱባቸዋል ።

፬፤ ይህን ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ናቁት ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋልና ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ግን ፡ በመላእክት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳትን ፡ ግን ፡ ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡ መላእክት ፡ ይቀበሏቸዋል ።

፭፤ የጻድቃንን ፡ ነፍሳት ፡ ያረጋጓቸው ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይላካሉና ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎችን ፡ የጻድቃንን ፡ ነፍሳት ፡ የይቅርታ ፡ መላእክት ፡ ይቀበሏቸዋል ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶች ፡ ይዘባበቱባቸው ፡ ዘንድ ፡ ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡ መላእክት ፡ ከዲያብሎስ ፡ ይላካሉና ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶችን ፡ አጋንንት ፡ ይቀበሏቸዋል ።

፮፤ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ፡ የምትሞቱበት ፡ ቀን ፡ ሳትደርስባችሁ ፡ ለራሳችሁ ፡ አልቅሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በደረሳችሁ ፡ ጊዜ ። ያለ ፡ መከራና ፡ ያለ ፡ ደዌ ፡ በተድላና ፡ በደስታ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ዘመናችሁ ፡ ሰያልፍ ፡ ባለ ፡ ዘመናችሁ ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ እንጂ ፡ ከሞታችሁ ፡ በኋላ ፡ ያለፈው ፡ ዘመናችሁ ፡ አይመለስምና ፡ አልቅሱ ። ከእግዚአብሔር ፡ ወደሚያርቅ ፡ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ፈቃድ ፡ እንዳይሆንባችሁ ፡ በናንተ ፡ ጽኑ ፡ ነቀፋ ፡ መቀማጠል ፡ መብልንና ፡ ተድላን ፡ ደስታንም ፡ መውደድ ፡ በናንተ ፡ አይገኝ ፡ ያለልክ ፡ የጠገበች ፡ ሰውነት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አታስብምና ፡ የዲያብሎስ ፡ ሀብት ፡ ያድርባታል ፡ እንጂ ፡ በሷ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አያድርባትምና ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ መውደድ ፡ በናንተ ፡ አይገኝ ።

፯፤ ሙሴ ፡ ያዕቆብ ፡ በልዶ ፡ ጠገበ ፡ ወፈረ ፡ ረዘመ ፡ ሰፋ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተለየው ።

፲፩፤ አነዋወሩም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ራቀ ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያለልክ ፡ ያለመጠን ፡ የጠገበች ፡ ሰውነት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አታስብምና ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ መውደድ ፡ በናንተ ፡ ዘንድ ፡ አይገኝ ፡ ያለልክ ፡ የሆድ ፡ ጥጋብ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ እሪያና ፡ እንዳለሌ ፡ ፈረስ ፡ መሆን ፡ ነውና ፡ ያለልክ ፡ መጠጣትና ፡ መብላት ፡ ዝሙትም ፡ በእናንተ ፡ አይገኝ ።

፲፪፤ በልክ ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ረድኤት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ እንደ ፡ አድማስም ፡ ደንጊያ ፡ አጥርም ፡ እንዳለው ፡ ግምብ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጋ ፡ ሰው ፡ የሚያባርረው ፡ ሳይኖር ፡ ይሸሻል ።

፲፫፤ ደግ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ በመፈራት ፡ ይኖራል ።

፲፬፤ እግዚአብሔርን ፡ የማይወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሕጉን ፡ አይጠብቁም ፡ ልቡናቸውም ፡ የቀና ፡ አይደለም ።

፲፭፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳሉ ፡ ኃዘ

ንና ፡ ድንጋፄ ፡ ያመጣባቸዋል ፡ በመንቀጥቀጥና ፡ በፍርሃት ፡ ተይዘው ፡ ገንዘባቸውን ፡ በመነጠቅ ፡ ቍጥርም ፡ በሌለው ፡ መከራ ፡ ተይዘው ፡ ከጌቶቻቸው ፡ እጅ ፡ እጃቸውን ፡ በሰንሰለት ፡ ታሥረው ።

፲፯፤ ከመከራውም ፡ ያረፉ ፡ እንዳይሆኑ ፡ አነዋወራቸውም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ እንዳይሆን ፡ እየራሳቸው ፡ በሆኑ ፡ በሚያስደነግጡ ፡ መከራዎች ፡ ሳሉ ፡ እንዳያርፉ ፡ ኀዘንና ፡ ድንጋጤውን ፡ ያመጣባቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንኩ ፡ አልፈራም ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ያደርገኝ ፡ ብዬ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባመኑ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፍርሃትና ፡ ድንጋፄ ፡ የለባቸውም ።

፪፤ ዳግመኛም ፡ አርበኞች ፡ ቢከቡኝ ፡ እኔ ፡ በሱ ፡ አመንሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ ለመንሁት ፡ ያቺኑ ፡ እፈልጋለሁ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ በሱ ፡ ያመኑ ፡ ሰዎች ፡ ፍራት ፡ የለባቸውም ፡ በሱ ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ ለዘላለሙ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ ከክፉ ፡ ነገርም ፡ የተነሣ ፡ አይፈራም ።

፫፤ በእግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ ለምኖትስ ፡ ቸል ፡ ያለው ፡ ማነው ።

፬፤ የወደደኝን ፡ እወደዋለሁ ፡ ያከበረኝንም ፡ አከብረዋለሁ ፡ በንስሐ ፡ ወደኔ ፡ የተመለሰውን ፡ እጠብቀዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ እሱን ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ሰው ፡ ማነው ።

፭፤ እውነት ፡ ፈርዳችሁ ፡ የባልቴቲን ፡ ሰውነት ፡ አድኑ ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ከሚቃወማችሁ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አድኗቸው ፡ ጠብቋቸው ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይከብራሉና ፡ አትርፈው ፡ ይሰጣሉ ፡ እንጂ ፡ እህልንም ፡ አይቸገሩምና ፡ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ ልጆቻችሁን ፡ ያድናቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ ኢዮብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ፈጣሪው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማመስገንን ፡ ቸል ፡ አላለምና ፡ እግዚአብሔር ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ጠላት ፡ ዲያብሎስ ፡ ከመጣበት ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሳ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ሆነ ፡ በሁሉም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ይሁን ፡ አለ ፡ እንጂ ፡ ልቡናውን ፡ አላሳዘነምና ፡ አዳነው ።

፪፤ እግዚአብሔርም ፡ ኢዮብን ፡ ልቡ ፡ ከኃጢአት ፡ እንደነጻች ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ በብዙ ፡ ክብር ፡ ተቀበለው ።

፫፤ ከቀደመ ፡ ገንዘቡ ፡ ይልቅ ፡ የሚበዛ ፡ ገንዘብንም ፡ ሰጠው ፡ ፈጽሞ ፡ መከራውን ፡ ታግሷልና ፡ የደረሰበትን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መታገሡ ፡ ከቀኑሉም ፡ ፈወሰው ።

ወደናንተ ፡ ከሚላኩ ፡ ኢጋንንት ፡ የተነሣ ፡ እና ፡ ንተም ፡ እንደሱ ፡ መከራውን ፡ ብትታገሡ ፡ የተደነቃችሁ ፡ ትሆናላችሁ ። ፬፤

መከራውን ፡ ታገሡ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሚጠሏችሁ ፡ ሰዎች ፡ አምባ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቻችሁና ፡ ለልጆቻችሁም ፡ አምባ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ ከመጣባችሁ ፡ መከራ ፡ የተነሣ ፡ ልቡናችሁን ፡ አታሳዝኑ ፡ እመኑት ፡ እሱም ፡ አምባ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናችኋል ። ፭፤

ለምኑት ፡ ይሰማችኋል ፡ ተስፉ ፡ አድርጉ ፡ እሱም ፡ ይቅር ፡ ይላችኋል ፡ ለምኑት ፡ እሱም ፡ አባት ፡ ይሆናችኋል ። ፮፤

መርዶክዮስንና ፡ አስቴርን ፡ ዮዲትን ፡ ጌዴዎንንም ፡ ዳቦራና ፡ ባርቅንም ፡ ዮፍታሔንና ፡ ሶምሶምንንም ። ፯፤

በእግዚአብሔር ፡ ለማመን ፡ የጨከኑ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ ድል ፡ ያልነሣቸው ፡ እንደነሳቸው ፡ ያሉ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችንም ፡ አስቡ ። ፰፤

እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ነውና ፡ ፈተ ፡ አይቶ ፡ አያደላምና ፡ በራሳቸው ፡ ኃጢአት ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፍዳን ፡ ተቀበሉ ፡ የሚፈሩትን ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ሰውነት ፡ ይጠብቃል ፡ መወደድንና ፡ ክብርንም ፡ ይሰጣቸዋል ። ፱፤

በመውጣታቸውና ፡ በመግባታቸው ፡ በሕይወታቸውና ፡ በሞታቸው ፡ በመነሣታቸውና ፡ በመቀመጣቸውም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ፡ እሱ ፡ ያድናል ፡ ይገላልና ። ፲፤

እሱ ፡ ያሳዝናል ፡ ይቅር ፡ ይላልና ። ፲፩፤

እሱ ፡ ያደኽያል ፡ ያከብራልና ፡ እሱ ፡ ያጐሰቍላል ፡ ያከብራልና ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ። ፲፪፤

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በሰማይም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ በምድርም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ ረቂቅም ፡ ግዙፍም ፡ ቢሆን ፡ ሁሉም ፡ የሱ ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉም ፡ በሥራቱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ። ፩፤

ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከፈጠረ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከሕጉ ፡ ከሥራቱ ፡ የወጣ ፡ የለም ፡ በሰማይ ፡ የሚበር ፡ ያሞራ ፡ ፍለጋ ፡ ቢሆን ፡ ወደ ፡ ወደደበት ፡ መሄጃውን ፡ እሱ ፡ ያዛል ። ፪፤

በዋሻ ፡ የሚኖር ፡ የምድር ፡ እባብንም ፡ ጐዳና ፡ ወደ ፡ ወደደበት ፡ እሱ ፡ ያዛል ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ የመርከብን ፡ ጐዳና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ጐዳናውን ፡ የሚያውቀው ፡ የለም ። ፫፤

የጻድቅም ፡ የኃጥአም ፡ ነፍስ ፡ ብትሆን ፡ ከሥጋዋ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ነፍስ ፡ የምትሄድበትን ፡ ጐዳና ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ። ፬፤

በምድረ ፡ በዳ ፡ በተራራም ፡ ትዘር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የምትዘርበትን ፡ ማን ፡ ያውቃል ፡ እንደ ፡ ወፍም ፡ ትበር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ እንደሚወ ፭፤

ርድ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ጠል ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፮፡ እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስም ፡ ትሆን ፡ እንደሆን ፡ ገዳናውን ፡ እንደሚያቀና ፡ እንደ ፡ መብረቅም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፯፡ በጥልቁ ፡ መካከል ፡ እንደሚያበሩ ፡ ከዋክብ ትም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በጥልቁ ፡ መካከል ፡ እንደሚከመር ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፰፡ በባሕሩም ፡ ጥልቅ ፡ ዳርቻ ፡ እንደ ፡ ጸና ፡ እንደ ፡ አድማስ ፡ ደንጊያም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በውኃ ፡ መፍሰሻ ፡ እንደ ፡ በቀለች ፡ ያማረ ፡ ፍሬ ዋንም ፡ እንደምትሰጥ ፡ እንደ ፡ እንጨትም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፱፡ ዋዕየ ፡ ዐሐይ ፡ እንደሚያቃጥለው ፡ ነፋስም ፡ አንሥቶ ፡ ወዳልበቀለበት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ እንደሚወስደው ፡ ፍለጋውም ፡ እንደማይገኝ ፡ እንደ ፡ መቃ ፡ መስዬም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፲፡ ፍለጋው ፡ እንደማይገኝ ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሸን ትም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፡ መካሮቹ ፡ እነማናቸው ፡ ከማንስ ፡ ጋራ ፡ መክረ ።
፲፩፡ የእግዚአብሔር ፡ አሳቡ ፡ ከሰው ፡ የተሠወረ ፡ ነውና ፡ ሥራውን ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ።
፲፪፡ እሱ ፡ ምድርን ፡ በውሀ ፡ ላይ ፡ ፈጥሯታልና ፡ ያለ ፡ ካስማም ፡ አጥንቷታልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምክሩንና ፡ ጥበቡን ፡ መርምሮ ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ፡ በፍጹም ፡ ጥበቡም ፡ ሰማይን ፡ ፈጠረው ፡ በነፋስም ፡ አጸናው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ጠፈርንም ፡ እንደ ፡ ድንኳን ፡ ዘረጋው ።
፲፫፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ገዢዎን ፡ ያዘንሙ ፡ ዘንድ ፡ ደመናትን ፡ አዘዛቸው ፡ ሣርንም ፡ ያበቅላል ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምነን ፡ አንድነት ፡ ደስ ፡ ይለን ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ምግብ ፡ ሊሆኑ ፡ ቍርጥ ፡ የሌላቸው ፡ ፍሬዎችንም ፡ ያበቅላል ።
፲፬፡ ተድላውን ፡ ደስታውንና ፡ ድልቡን ፡ ሁሉ ፡ ጽጋቡንም ፡ ለአዳም ፡ ልጆች ፡ የሚሰጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ የሰጣቸውን ።
፲፭፡ ያማረ ፡ መጦናጸፊያንም ፡ ያለበሳቸውን ፡ የሚወደደውን ፡ በረከት ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ለሚፈጽሙ ፡ ሰዎች ፡ የተሰጠ ፡ ደስታውንና ፡ ተድላውን ፡ የሰጣቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠግበው ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ የሚሰጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
፲፮፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ላባቶቻቸው ፡ በዘጋጀው ፡ ቤት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይም ፡ መወደድንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፲፯፡ በአምልኮቱና ፡ በሕጉም ፡ ዐንተው ፡ ለኖሩ ፡ ከሕጉም ፡ ላልወጡ ፡ ለተከበከባቸው ፡ ለመገባቸው ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ላገኙናቸው ፡ ላሳደጋቸው ፡ ላባቶቻቸው ፡ ባዘጋጀው ፡ ቦታ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ መወደድንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣቸዋል ፡ እኔም ፡ ጠላታቸውን ፡ በማድከም ፡ ሰውነታቸውንም ፡ በመጠበቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለወዳጆቹ ፡ የሚያደርገውን ፡ አየሁ ።
፲፰፡ የለመኑትን ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ ፈቃዳቸውንም ፡ እንዲፈጽምላቸው ፡ አየሁ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ አትወጡ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ፈቃድ ፡ ፈጽሙ ።
፲፱፡ እንዳይቄጣባችሁ ፡ እንድ ፡ ጊዜም ፡ እንዳያጠፋችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ከኖራችሁበት ፡ ተቈጥቶም ፡ በመከራው ፡ እንዳይገርፋችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ከነበራችሁበት ፡ ካበቶቻችሁ ፡ ሥራት ፡ እንዳትወጡ ፡ ማደሪያችሁም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ በሌለበት ፡ በገሃነም ፡ እንዳይሆን ፡ ከትእዛዙና ፡ ከሕጉ ፡ አትውጡ ።
፳፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በቆማችሁ ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ያደርግላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ነፍሳችሁ ፡ ከሥጋችሁ ፡ ስትለይ ፡ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ጠብቁ ።
፳፩፡ የምድርና ፡ የሰማይ ፡ መንግሥት ፡ ለሱ ፡ ነውና ፡ መንግሥትና ፡ ከሃሊነትም ፡ ለሱ ፡ ነውና ፡ መራራትና ፡ ይቅር ፡ ማለትም ፡ ለሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ።
፳፪፡ እሱ ፡ በለ ፡ ጸጋ ፡ ያደርጋል ፡ ያደኸያልና ፡ ያገሳ ቀላል ፡ ያከብራልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ጠብቁ ።
፳፫፡ ዳዊትም ፡ ሰው ፡ ከንቱን ፡ ይመስላል ፡ ዘመኑም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋል ፡ እያለ ፡ ስለሱ ፡ ተናገረ ።
፳፬፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ፡ ስም ፡ አጠራርህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ስለሱ ፡ ተናገረ ።
፳፭፡ ዳግመኛም ፡ መንግሥትህ ፡ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ መንግሥት ፡ ነው ፡ አገዛዝህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አለ ፡ ከሳአል ፡ አምጥተህ ፡ መንግሥትን ፡ ለዳዊት ፡ መለስህ ።
፳፮፡ አንተን ፡ ግን ፡ የሚሾምህ ፡ የለም ፡ አንተንም ፡ መሻር ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ታያለህ ፡ እንጂ ፡ አንተን ፡ ማየት ፡ የሚችል ፡ የለም ።
፳፯፡ መንግሥትህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ለዘላለሙ ፡ አይጠፋም ፡ እሱን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይገዛል ፡ ሁሉን ፡ ያያል ፡ እሱን ፡ ግን ፡ የሚያየው ፡ የለም ።
፳፰፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ያለጥርጥር ፡ በቀና ፡ ልቡና ፡ አምልኩንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እሱ ፡ ሰውን ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥሮታልና ፡ ኩላሊት ፡ ያጤሰውን ፡ ልቡና ፡ ያመላለሰውን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ፡ ለፈጠራቸው ፡ ለመገባቸው ፡ ላሳደጋቸው ፡ ላገኙናቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለልዩ ፡ ጣዖቶችም ፡ የሚሰግዱ ፡ እንዳይሆኑ ፡ እሱ ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥሮታልና ፡ ኩላሊት ፡ ያጤሰውን ፡ ልቡና ፡ ያመላለሰውን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ።
፳፱፡ ለድንጋይ ፡ ለእንጨት ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ለሠራቸው ፡ ለብርና ፡ ለወርቅም ፡ ይሰግዳሉ ፡ እንጂ ።
፴፡ ኃጢአታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ የመሥዋዕታቸው ፡ ጢስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ መሥዋዕትም ፡ ይሠዉላቸዋል ፡ እንጂ ፡ እነሱቸው ፡ ግን ፡ የፈ

ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ እምቢ ፡ አሉ ፡ ጣዖታቸውን ፡ በማምለክ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይከሳቸዋል ።

፴፭፤ ለጣዖት ፡ መስገድን ፡ የሚገባ ፡ ያይደለ ፡ አደፈኛ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ በክብ ፡ ማሟረትን ፡ ጥንቈላን ፡ ጣዖት ፡ ማምለክን ፡ ክፉ ፡ ፈቃድን ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይወደውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ተማሩ ፡ እንጂ ፡ የተማሩትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቁም ።

፴፮፤ በገል ጋዮቹ ፡ በመላእክትና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሚመሰገኑ ፡ ገንዘብ ፡ ከኃጢአትና ፡ ከበደል ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማመስገን ፡ አልወደዱምና ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ በማጣት ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ይሠራሉ ።

፴፯፤ ከተቀበሩበት ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ ከጠፉበት ፡ ከመቃብር ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሳቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባዶዋን ፡ ትቆማለች ፡ ነፍሳቸውም ፡ ለደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ በተዘጋጀች ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ኖረች ።

፴፰፤ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በገሃነም ፡ ትኖራለች ፡ መቃብራትም ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ይነሣሉ ፡ ነፍሳትም ፡ ቀድሞ ፡ ወደ ፡ ተለይዋቸው ፡ ወደ ፡ ሥጋት ፡ ይመለሳሉ ።

፴፱፤ ከናታቸው ፡ ሆድ ፡ ዕራቁታቸውን ፡ እንደተወለዱ ፡ በእግዚአ ዐሐር ፡ ፊት ፡ ዕራቁታቸውን ፡ ይቆማሉ ፡ ከሕፃንነት ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሠሩት ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ይገለጣል ።

፵፤ የኃጢአታቸውን ፡ ፍዳ ፡ በሰውነታቸው ፡ ይቀበላሉ ፡ ጥቂትም ፡ ብዙም ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠሩ ፡ እንደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ቀድሞ ፡ እንዳደረባቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የሚገኝ ፡ ደመ ፡ ነፍሱ ፡ ያድርባቸዋልና ፡ የሞቱ ፡ ሰዎችንም ፡ መነሣት ፡ ከላመንክ ፡ ከናት ፡ ከበታቸው ፡ ሰይወለዱ ፡ ፍጥረቶች ፡ በክረምት ፡ እንዳኑሡ ፡ ስማ ።

፪፤ እንዳሞቱም ፡ ቀድሞ ፡ በቃሉ ፡ ያዛቸዋል ።

፫፤ ሥጋቸው ፡ ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ ዳግመኛ ፡ ታድሶ ፡ እሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ይነሣሉ ።

፬፤ ዳግመኛም ፡ ገዢም ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ ምድርንም ፡ ባጠገባት ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ተፈጠሩ ፡ ተነሥተው ፡ ይኖራሉ ።

፭፤ በደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ሕያው ፡ የሚሆኑት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩት ፡ ውሀም ፡ የሚያስገኛቸው ፡ ይፈጠሩ ፡ ብሎ ፡ ተፈጥረዋልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥልጣኑም ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ያድራልና ፡ በሥልጣኑ ፡ በቃሉ ፡ ደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ትሰጣቸዋለች ።

፮፤ በሥልጣኑ ፡ በቃሉ ፡ ያለ ፡ አባትና ፡ ያለ ፡ እናት ፡ ይፈጠራሉና ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ የምትል ፡ አንተ ፡ ዕውረ ፡ ልቡና ፡ እውቀት ፡ ጥበብ ፡ ካለህ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በፈጣሪያቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዴት ፡ አይነሡም ፡ ትላለህ ።

፯፤ በመቃብር ፡ አመድ ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይነሣሉና ፡ አንተስ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ፡ ወደ ፡ ሃይማኖትህም ፡ ተመለስ ።

፰፤ ቀድሞ ፡ ቃሉ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በተገኘ ፡ በይቅርታው ፡ ጠል ፡ ይነሣሉ ፡ ያም ፡ ቃል ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ዘሮ ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ እንደወደደ ፡ ያስነሣቸዋል ።

፱፤ ተነሥተህም ፡ በፊቱ ፡ እንድትቆም ፡ እወቅ ፡ በልቡናህም ፡ ድንቍርና ፡ በመቃብር ፡ የምትቀር ፡ አይምሰልህ ።

፲፤ እንዲህ ፡ አይደለም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ሠራኸው ፡ ሥራ ፡ መጠን ፡ በጎም ፡ ቢሆን ፡ ክፉም ፡ ቢሆን ፡ ተነሥተህ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ እንጂ ፡ የምትቀር ፡ አይምሰልህ ፡ ይህች ፡ ቀን ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ናትና ።

፲፩፤ በትንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ በሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ ከሕፃንነትህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚያን ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ የተጻፈ ፡ የኃጢአትህን ፡ ፍዳ ፡ ትጨርሳለህ ፡ ኃጢአትህንም ፡ ትክድ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ዓለም ፡ ሥራ ፡ በኃጢአትህ ፡ የምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።

፲፪፤ ሐሰተኛ ፡ ቃልህን ፡ በፊትህ ፡ እውነት ፡ እንደምታደርገው ፡ የተናገርኸው ፡ አሰቱንም ፡ ነገር ፡ እውነት ፡ እንደምታደርገው ፡ እንደዚህ ፡ ዓለም ፡ ሥራ ፡ የምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።

፲፫፤ እሷ ፡ የሠራኸውን ፡ ክፉ ፡ ሥራህን ፡ ሁሉ ፡ የምታውቅብህ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በፈጣሪዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊትም ፡ የምትገልጥብህ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃሉ ፡ ባንተ ፡ አድሮ ፡ ይናገርብሃልና ፡ በምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።

፲፬፤ ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ በዚያ ፡ ታፍራለህ ፡ ባማረ ፡ ሥራቸው ፡ ከሚመሰገኑ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ትመሰገን ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ በሰውና ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡ እንዳታፍር ፡ ወደዚያ ፡ ሳትደርስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጥነህ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።

፲፭፤ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመሰግኑ ፡ ሰዎች ፡ ሳያፍሩ ፡ ከፈጣሪያቸው ፡ ዋጋቸውን ፡ ይቀበላሉ ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሥጋህ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ካልሠራህ ፡ ከጻድቃን ፡ ጋራ ፡ እድል ፡ የለህም ።

፲፮፤ ዕውቀት ፡ ሳለህ ፡ ንስሐ ፡ የምትገባበት ፡ ይህ ፡ ዓለምም ፡ ሳለህ ፡ አልተዘጋጀህምና ፡ የማይረባ ፡ ጸጸት ፡ ይሆንብሃል ፡ ገንዘብም ፡ ሳለህ ፡ የተራቡውን ፡ አላጐረስኸውምና ።

፲፯፤ ልብስም ፡ ሳለህ ፡ የተራቈተውን ፡ አላለበስከውምና ፡ ሥልጣንም ፡ ሳለህ ፡ የተበደለውን ፡ አላዳንከውምና ።

፲፰፤ ተመልሶ ፡ ንስሐ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ ቀድሞ ፡ ባለ

ማወቅ ፡ የሠራውንም ፡ ኃጢአቱን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይቅር ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ እውቀት ፡ ሳለህ ፡
ኃጥኡን ፡ ሰው ፡ አላስተማርከውምና ፡ ድል ፡
መንሳትን ፡ ትችል ፡ ዘንድ ፡ ኃይል ፡ ሳለህ ፡ ከሚ
ላሉህ ፡ ከአጋንንትም ፡ ጋራ ፡ አልተዋጋህምና ።
፲፱፡ በሥጋ ፡ ያለ ፡ የሕያንነትህን ፡ ኃይል ፡ ታደክም ፡
ዘንድ ፡ ጽናትም ፡ ሳለህ ፡ አልጸምህም ፡ አልጸ
ለይህምና ፡ በዓለም ፡ ያለ ፡ በሥጋ ፡ ማድላት ፡
ያይደለ ፡ ለጽድቅም ፡ ራስህን ፡ ታስገዛ ፡ ዘንድ ።
፳፡ በማረ ፡ መጠጥና ፡ በጣፈጠ ፡ መብል ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ሳለ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ማድላት ፡ ያይደለ ፡
በቀጭን ፡ ልብስም ፡ በብርና ፡ በወርቅም ፡ ማጌጥ ፡
ያይደለ ።
፳፩፡ የከበሩ ፡ በሆኑ ፡ መረግድና ፡ ጳገዮን ፡ በሚባሉ ፡
በሕንደኬ ፡ ዕንቈች ፡ ማጌጥ ፡ ያይደለ ፡ ራስህ
ንም ፡ ለጽድቅ ፡ ታስገዛ ፡ ዘንድ ፡ ጽናትም ፡
ሳለህ ፡ አልጸምክም ፡ አልጸለይክምና ፡ የማይ
ረባ ፡ ጸጸት ፡ ይሆንብሃል ፡ ይህ ፡ የሚገባ ፡ የሰው ፡
ጌጥ ፡ አይደለም ።
፳፪፡ ለሰው ፡ ጌጡስ ፡ ንጽሕና ፡ ጥበብ ፡ ዕውቀት ፡ ያለ
መቃናት ፡ ያለ ፡ ምቀኝነት ፡ ያለ ፡ መጠራጠር ፡
ያለ ፡ ጸብ ፡ በሚገባ ፡ መዋደድ ፡ ነው ፡ በልንጀ
ራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ እየወደድህ ።
፳፫፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ባደረገብህ ፡ ሰውም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ሳታደርግ ፡ መከራውን ፡ ለታገሡ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡
ተሰጠ ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ትገባ ፡
ዘንድ ፡ የከበረች ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ በዕ
ውቀትና ፡ በትዕግሥት ፡ ከከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
በትንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡
ተስፋ ፡ በማድረግ ፡ ዋጋህን ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡
በሚገባ ፡ መዋደድ ፡ ነው ።
፳፬፡ ይኸንን ፡ የሚናገሩ ፡ የሚያስቡን ፡ ሰዎች ፡ በት
ንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ እንዳይድኑ ፡ ዲያብሎስ ፡ ተስፋ ፡
ያስቈርጣቸዋልና ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ አንነሣም ፡
አትበሉ ፡ ምጽአት ፡ በደረሰችባቸው ፡ ጊዜ ፡
ፍዳ ፡ እንዳለባቸው ፡ ያውቃሉ ፡ ኃጢአታቸ
ውን ፡ ያስብባቸው ፡ ዘንድ ፡ ባለማወቅ ፡ ኃጢ
አት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽ
መው ፡ ያገናሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ እንዲነሡ ፡
አላመኑበትምና ።
፳፭፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡
ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ ይወቀሳሉ ፡ በሥጋ ፡
አንድነት ፡ የሚነሡበት ፡ የካዷት ፡ ትንሣኤንም ፡
ያይዋታል ።
፳፮፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ስላልሠሩ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሳሉ ፡
በገሃነም ፡ የሚያለቅሱ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ቢቻላ
ቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቢያለቅሱ ፡ በተሻላቸው ፡
ነበር ።
፳፯፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በፈቃዳችን ፡ ካላለቀስን ፡ በገሃ
ነም ፡ ኢጋንንት ፡ ያለፈቃዳችን ፡ ያስለቅሱናል ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ንስሐ ፡ ካልገባን ፡ በገሃነም ፡ የማ
ይረባ ፡ የማይጠቅም ፡ ጩኸትን ፡ ልቅሶን ፡ እና
ዘጋጃለን ።
፳፰፡ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ትሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ ከም
ታልፍ ፡ ከዚህች ፡ ዓለምም ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማይ ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካለ ፡
ብርሃን ፡ የሚበልጥ ፡ የመንግሥተ ፡ ሰማይን ፡
ብርሃንንም ፡ ታዩ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አዘጋጁ ።
፳፱፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ ከሚያምኑ ፡ ሰዎች ፡
ጋራ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡
በማይፈጸም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በመንግሥተ ፡
ሰማይ ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ያለች ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እምቢ ፡ በላት ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለሙ ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡
ይግባውና ፡ የመቃብያንን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡
ሦስተኛው ፡ መጽሐፍ ፡ ተፈጸመ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ኢ ዮ ብ

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ዖፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ስሙ ፡ ኢዮብ ፡ የተ
ባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ፍጹ
ምና ፡ ቅን ÷ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ÷
፪፡ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ነበረ ። ሰባትም ፡ ወንዶች ፡
ሦስትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወልደውለት ፡
፫፡ ነበር ። ሀብቱም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ በጎች ÷ ሦስት ፡
ሺህም ፡ ግመሎች ÷ አምስት ፡ መቶም ፡ ጥማድ ፡
በሬ ÷ አምስት ፡ መቶም ፡ እንስት ፡ አህዮች ፡
ነበረ ÷ እጅግ ፡ ብዙም ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ፤
ያም ፡ ሰው ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
፬፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነበረ ። ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡
ሄደው ፡ በየተራ ፡ በያንዳንዳቸው ፡ ቤት ፡ ግብዣ ፡
ያደርጉ ፡ ነበር ፤ ሦስቱ ፡ እኅቶቻቸውም ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይበሉና ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ እነ
፭፡ ርሱ ፡ ልከው ፡ ይጠሩአቸው ፡ ነበር ። የግብዣ
ውም ፡ ቀኖች ፡ በለፉ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮብ ፡— ምና
ልባት ፡ ልጆቼ ፡ በድለው ÷ እግዚአብሔርንም ፡
በልባቸው ፡ ሰድበው ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡ ይል
ክና ፡ ይቀድሳቸው ፡ ነበር ፤ ኢዮብም ፡ ማልዶ ፡
ተነሣ ÷ እንደ ፡ ቍጥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እንዲሁ ፡ ኢዮብ ፡
ሁልጊዜ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
፮፡ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የአም
ላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡
መጡ ÷ ሰይጣንም ፡ ደግሞ ፡ በመካከላቸው ፡
፯፡ መጣ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— ከወ
ዴት ፡ መጣህ ? አለው ። ሰይጣንም ፡— ምድርን ፡
ሁሉ ፡ ዞርሁአት ÷ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡
፰፡ ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ሰይጣንን ፡— በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮ

ብን ፡ ተመለከትኸውን ? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ፍጹምና ፡ ቅን ÷ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ÷ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ ፱ አለው ። ሰይጣንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ፡— በውኑ ፡ ኢዮብ ፡ እግዚአ ፲ ብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ በከንቱ ፡ ነውን ? እርሱ ንና ፡ ቤቱን ፡ በዙሪያውም ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ አላጠርህለትምን ? የእጁን ፡ ሥራ ፡ ባርከህለ ታል ÷ ከብቱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዝቶአል ። ፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ፲፪ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሰድብሃል ። እግ ዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— እነሆ ፡ ለእርሱ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ ነው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእ ርሱ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ፡ አለው ። ሰይ ጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ።

፲፫ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የኢዮብ ፡ ወን ዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በታላቅ ፡ ወንድማቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ። ፲፬ መልክተኛም ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ መጥቶ ፡— በሬዎች ፡ እርሻ ፡ ያርሱ ÷ በአጠገባቸውም ፡ አህዮች ፡ ፲፭ ይሰማሩ ፡ ነበር ፤ የሳባም ፡ ሰዎች ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ÷ ወሰዱአቸውም ÷ ብላቴኖቹንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፲፮ ዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡ ሲና ገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— የእግዚአብሔር ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወደቀች ÷ በጎቹንም ፡ አቃጠለች ÷ ጠባቂዎችንም ፡ በላች ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ፲፯ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— ከለዳውያን ፡ በሦ ስት ፡ ረድፍ ፡ ተከፍለው ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ÷ ወሰዱአቸውም ÷ ብላቴኖቹ ንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ፲፰ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እር ሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— ወንዶ ችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ በታላቅ ፡ ወንድማ ቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ፲፱ ነበር ፤ እነሆም ÷ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ መጥቶ ፡ የቤቱን ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ መታው ÷ በብላቴኖቹም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ÷ ሞቱም ፤ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። ፳ ኢዮብም ፡ ተነሣ ፡ መጐናጸፊያውንም ፡ ቀደደ ÷ ራሱንም ፡ ተላጨ ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደ ፳፩ ፍቶ ፡ ሰገደ ፤ እንዲህም ፡ አለ ፡— ራቁቴን ፡ ከእ ናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ወጥቻለሁ ÷ ራቁቴንም ፡ ወደዚያ ፡ እመለሳለሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ÷ እግዚአብ ሔርም ፡ ነሣ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተባረከ ፡ ፳፪ ይሁን ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ አልበደለም ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ ስንፍናን ፡ አልሰጠም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የአ ምላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመ ቆም ፡ መጡ ÷ ሰይጣን ፡ ደግሞ ፡ በእግዚአብ ሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ በመካከላቸው ፡ መጣ ። ፪ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— ከወዴት ፡ መጣህ ? አለው ። ሰይጣንም ፡— በምድር ፡ ላይ ፡ ዘርሁ ÷ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡ ብሎ ፡ ለእ ፫ ግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ጣንን ፡— በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮብን ፡ ተመለ ከትኸውን ? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ፍጹምና ፡ ቅን ÷ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ÷ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፤ በከንቱም ፡ አጠፋው ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ብታንቀሳቅሰኝ ÷ እስከ ፡ አሁን ፡ ፍጹ ፬ ምነቱን ፡ ይዘአል ። ሰይጣንም ፡ መልሶ ፡ እግ ዚአብሔርን ፡— ቁርበት ፡ ስለ ፡ ቁርበት ፡ ነው ፤ ሰው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሕይወቱ ፡ ይሰጣል ። ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ አጥን ፭ ቱንና ፡ ሥጋውን ፡ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሰድብሃል ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ጣንን ፡— ሕይወቱን ፡ ተወው ፡ እንጂ ፡ እነሆ ÷ እርሱ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፡ አለው ።

ሰይጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ÷ ፮ ኢዮብንም ፡ ከእግሩ ፡ ጫማ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አናቱ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ መታው ። ሥጋ ፯ ውንም ፡ ይፍቅበት ፡ ዘንድ ፡ ገል ፡ ወሰደ ÷ በአ መድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። ሚስቱም ፡— እስከ ፡ ፰ አሁን ፡ ፍጹምነትህን ፡ ይዘሃልን ? እግዚአ ብሔርን ፡ ስደብና ፡ ሙት ፡ አለችው ። ዳግ መኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ይጅ ፡ እጠናዋለሁ ፡ ዳግመኛም ፡ መከራውን ፡ እታገ ሠዋለሁ ÷ የቀድሞ ፡ ኑሮዬንም ፡ ተስፋ ፡ አደ ርገዋለሁ ፡ ትላለህን ? አለችው ። እንደዚ ህሳ ፡ እንዳትል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እነሆ ፡ ስም ፡ አጠራርህ ፡ ጠፋ ፤ ሴቶች ፡ ልጆቹና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡ ሞቱ ፡ እኔስ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ሳረግዝ ፡ ሳምዋ ፡ ስወልድ ፡ ሳይረቡኝ ፡ ሳይጠቅሙኝ ፡ በከንቱ ፡ ደከምሁ ፡ አለች ። አንተም ፡ በመግል ፡ ተውጠህ ፡ በትል ፡ ተከብበህ ፡ ትኖራለህ ፡ ሌሊ ቱን ፡ ሁሉ ፡ ስትዛብር ፡ ታድራለህ ። እኔ ፡ ግን ፡ እየ ዘርሁ ፡ እቀላውጣለሁ ። ከአንዱ ፡ አገር ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ አገር ፡ ከአንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፤ ከድካሜ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ካለ ፡ ከችጋሬም ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከጧት ፡ ጀምሮ ፡ ፀሐይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ እጠብቃለሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማይገባ ፡ ቃል ፡ ተና ፲፩ ግረኸው ፡ ሙት ፡ አለች ። እርሱ ፡ ግን ፡— አንቺ ፡ ከሰነፎች ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ተና ገርሽ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መልካሙን ፡ ተቀበልን ÷ ክፉ ፡ ነገርንስ ፡ አንቀበልምን ? አላት ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ በከንፈሩ ፡ አል በደለም ።

፲፩ ሦስቱም ፡ የኢዮብ ፡ ወዳጆች ፡ ይህን ፡ የደረ ሰበትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ከየአገ ራቸው ፡ መጡ ፤ እነርሱም ፡ ቴማናዊው ፡ ኤል ፋዝ ÷ ሹሐዊው ፡ በልዳዶስ ÷ ነዕማታዊው ፡ ሶፋር ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ ሊያዝኑለትና ፡ ሊያ ጽናኑት ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለመምጣት ፡

፲፪፤ ተስማሙ ። ከሩቅም ፡ ሆነው ፡ ዓይናቸውን ፡ በነሡ ፡ ጊዜ ፡ አላወቁትም ፤ ድምፃቸውንም ፡ አሰምተው ፡ አለቀሱ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ መጐናጸፊያቸውን ፡ ቀደዱ ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ወደ ፡
፲፫፤ ራሳቸው ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሱ ። ሰባት ፡ ቀንና ፡ ሰባት ፡ ሌሊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተቀመጡ ፤ ሕመሙም ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡ በዛ ፡ አይተዋልና ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ የሚናገረው ፡ አልነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ የተወ
፪፤ ለደበትን ፡ ቀን ፡ ረገመ ። ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፫፤ ያ ፡ የተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ ይጥፋ ÷ ያም ፡— ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተፀነሰ ፡ የተባለበት ፡ ሌሊት ።
፬፤ ያ ፡ ቀን ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፤ እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ አይመልከተው ÷ ብርሃንም ፡ አይብራበት ።
፭፤ ጨለማና ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያድርጉት ፤ ዳመናም ፡ ይረፍበት ፤ የቀን ፡ ጨለማ ፡ ሁሉ ፡ ያስፈራው ።
፮፤ ያን ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ይያዘው ፤ በዓመቱ ፡ ቀኖች ፡ መካከል ፡ ደስ ፡ አይበለው ፤ በወሮች ፡ ውስጥ ፡ ገብቶ ፡ አይቈጠር ።
፯፤ እነሆ ÷ ያ ፡ ሌሊት ፡ መካን ፡ ይሁን ፤ እልልታ ፡ አይግባበት ።
፰፤ ሌዋታንን ፡ ለማንቀሳቀስ ፡ የተዘጋጁ ፡ ቀኑን ፡ የሚረግሙ ፡ ይርገሙት ።
፱፤ አጥቢያ ፡ ከከበች ፡ ይጨልሙ ፤ ብርሃንን ፡ ቢጠባበቅ ፡ አያግኘው ÷ የንጋትንም ፡ ቅንድብ ፡ አይይ ፤
፲፤ የእናቴን ፡ ማኅፀን ፡ ደጅ ፡ አልዘጋምና ÷ መከራንም ፡ ከዓይኔ ፡ አልሰወረምና ።
፲፩፤ በማኅፀን ፡ ሳለሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልሞትሁም ? ከሆድስ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኜ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልጠፋሁም ?
፲፪፤ ጕልበቶች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀበሉኝ ? ጡትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠባሁ ?
፲፫፤ አሁን ፡ ተኝቼ ፡ ዝም ፡ ባልሁ ፡ ነበር ፤ አንቀላፍቼ ፡ ባረፍሁ ፡ ነበር ፤
፲፬፤ የፈረሰውን ፡ ለራሳቸው ፡ ከሚሠሩት ፡ ከምድር ፡ ነገሥታትና ፡ መካሮች ፡ ጋር ÷
፲፭፤ ወይም ፡ ቤታቸውን ፡ ብር ፡ ከሞሉ ፡ ወርቅም ፡ ካላቸው ፡ መኳንንት ፡ ጋር ÷
፲፮፤ ወይም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ጭንጋፍ ÷ ብርሃንም ፡ እንዳላዩ ፡ ሕፃናት ፡ በሆንሁ ፡ ነበር ።
፲፯፤ ክፉዎች ፡ በዚያ ፡ መናደዳቸውን ፡ ይተዋሉ ፤ በዚያም ፡ ደካሞች ፡ ያርፋሉ ።
፲፰፤ በዚያ ፡ ግዞተኞች ፡ በአንድነት ፡ ተዘልለው ፡ ተቀምጠዋል ፤ የአስጨናቂውን ፡ ድምፅ ፡ አይሰሙም ።
፲፱፤ ታናሽና ፡ ታላቅ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ ባሪያም ፡ ከጌታው ፡ ነጻ ፡ ወጥቶአል ።
፳፤ በመከራ ፡ ላሉት ፡ ብርሃን ÷ ነፍሳቸው ፡ መራራ ፡ ለሆነችባቸው ÷
፳፩፤ የተሰወረ ፡ ሀብትን ፡ ከሚቈፍሩ ፡ ይልቅ ፡ ሞትን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ለማያገኙትም ÷
፳፪፤ መቃብርን ፡ ባገኙ ፡ ጊዜ ፡ በእልልታ ፡ ደስ ፡ ለሚላቸው ÷ ሐሤትንም ፡ ለሚያደርጉ ፡
፳፫፤ ሕይወት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ? መንገዱ ፡ ለተሰወረበት ፡ ሰው ÷
፳፬፤ እግዚአብሔርም ፡ በአጥር ፡ ላጠረው ፡ ብርሃን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ?
፳፭፤ ከእንጀራዬ ፡ በፊት ፡ ልቅሶዬ ፡ መጥቶአልና ÷ ጩኸቴም ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈስሶአል ።
፳፮፤ የፈራሁት ፡ ነገር ፡ መጥቶብኛልና ÷ የደነገጥሁበትም ፡ ደርሶብኛል ።
፳፯፤ ተዘልዬ ፡ አልተቀመጥሁም ÷ አልተማመንሁም ÷ አላረፍሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መከራ ፡ መጣብኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ቢሞክር ፡ ትቀየማለህን ? ቃልንስ ፡ ከመናገር ፡ ሊቀር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ?
፫፤ እነሆ ÷ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ ታስተምር ፡ ነበር ÷
፬፤ የደከሙትንም ፡ እጆች ፡ ታበረታ ፡ ነበር ÷
፭፤ ቃልህ ፡ የሚሰናከለውን ፡ ያስነሣ ፡ ነበር ÷ አንተም ፡ የሚብረከረከውን ፡ ጕልበት ፡ ታጸና ፡ ነበር ።
፮፤ አሁን ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ መጥቶአል ÷ አንተም ፡ ደከምህ ፤ ደርሶብሃል ÷ አንተም ፡ ተቸገርህ ።
፯፤ አምላክህን ፡ መፍራትህ ፡ መጽናናትህ ÷ የቅንነትህም ፡ መንገድ ፡ ተስፋህ ፡ አይደለምን ?
፰፤ እባክህ ፡ አስብ ÷ ንጹሕ ፡ ሆኖ ፡ የጠፋ ፡ ማን ፡ ነው ? ከልበ ፡ ቅንስ ፡ የተደመሰሰ ፡ ማን ፡ ነው ?
፱፤ እኔ ፡ እንዳየሁ ÷ ኃጢአትን ፡ የሚያርሱ ÷ መከራንም ፡ የሚዘሩ ፡ ይህንኑ ፡ ያጭዳሉ ።
፲፤ በእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ይጠፋሉ ÷ በቍጣውም ፡ መንፈስ ፡ ያልቃሉ ።
፲፩፤ የአንበሳ ፡ ጩኸት ÷ የጨዋኺ ፡ አንበሳ ፡ ድምፅ ÷ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ጥርስ ፡ ተሰባበረ ።
፲፪፤ አሮጌ ፡ አንበሳ ፡ አደን ፡ በማጣት ፡ ይሞታል ÷ የአንበሳይቱም ፡ ግልገሎች ፡ ይበተናሉ ።
፲፫፤ ለእኔም ፡ በምሥጢር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ÷ ጆሮዬም ፡ ሹክሹክታውን ፡ ሰማች ።
፲፬፤ በሌሊት ፡ ሕልም ፡ አሳብ ፡ ሲነሣ ÷

የከበደም ፡ እንቅልፍ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ÷
፲፬ ፡ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡ ያናወጡ ፡
ድንጋጤና ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቁብኝ ።
፲፭ ፡ መንፈስም ፡ በፊቴ ፡ አለፈ ፤
የሥጋዬ ፡ ጠጕር ፡ ቆመ ።
፲፮ ፡ እርሱም ፡ ቆመ ÷ መልኩን ፡ ግን ፡ ለመለየት ፡
አልቻልሁም ÷
ምሳሌም ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፤
የዝምታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ፡—
፲፯ ፡ በውኑ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡
ሊሆን ÷
ወይስ ፡ ሰው ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ ሊነጻ ፡ ይች
ላልን ?
፲፰ ፡ እነሆ ÷ በባሪያዎቹ ፡ አይታመንም ፤
መላእክቱንም ፡ ስንፍና ፡ ይከስሳቸዋል ፤
፲፱ ፡ ይልቁንስ ፡ በጭቃ ፡ ቤት ፡ የሚኖሩ ÷
መሠረታቸው ፡ በትቢያ ፡ ውስጥ ፡ የሆነ ÷
ኩበል ፡ በፊት ፡ የሚጨፈለቁ ፡ እንዴት ፡ ይሆኑ ?
፳ ፡ በጥዋትና ፡ በማታ ፡ መካከል ፡ ይሰባበራሉ ፤
ማንም ፡ ሳያስብ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩ ፡ ገመዳቸው ፡ የተነቀለ ፡ አይደለምን ?
አለጥበብም ፡ ይሞታሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ አሁንም ፡ ጥራ ፤ የሚመልስልህ ፡ አለን ?
ከቅዱሳንስ ፡ ወደ ፡ ማናቸው ፡ ትዘራለህ ?
፪ ፡ ሰነፉን ፡ ሰው ፡ ቍጣ ፡ ይገድለዋል ÷
ሰነፉንም ፡ ቅንዓት ፡ ያጠፋዋል ።
፫ ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሥር ፡ ሰድዶ ፡ አየሁት ÷
ድንገትም ፡ መኖሪያውን ፡ ረገምሁ ።
፬ ፡ ልጆቹም ፡ ከደኅንነት ፡ ርቀዋል ÷
በበርም ፡ ውስጥ ፡ ተረግጠዋል ÷
የሚታደጋቸውም ፡ የለም ።
፭ ፡ የሰበሰበውንም ፡ ራብተኛ ፡ ይበላዋል ÷
ከእሾህም ፡ ውስጥ ፡ እንኳ ፡ ያወጣዋል ፤
የተጠማ ፡ ሀብታቸውን ፡ ዋጠ ።
፮ ፡ ችግር ፡ ከትቢያ ፡ አይመጣም ÷
መከራም ፡ ከመሬት ፡ አይበቅልም ፤
፯ ፡ የአሞራ ፡ ግልገሎች ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እየበ
ረሩ ፡ ከፍ ፡ እንዲሉ ÷
ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ለመከራ ፡ ተወልዶአል ።

፰ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምን ፡ ነበር ÷
ነገሬንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀርብ ፡ ነበር ።
፱ ፡ የማይመረመረውን ፡ ታላቅ ፡ ነገርና ፡
የማይቈጠረውን ፡ ተአምራት ፡ ያደርጋል ።
፲ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡ ይሰጣል ÷
በእርሻም ፡ ላይ ፡ ውኃ ፡ ይልካል ።
፲፩ ፡ የተዋረዱትን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣል ÷
ኀዘንተኞችንም ፡ ለደኅንነት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደር
ጋቸዋል ።
፲፪ ፡ እጃቸውም ፡ ምክራቸውን ፡ እንዳይፈጽም ፡
የተንኰለኞችን ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ።
፲፫ ፡ ጠቢባንን ፡ በተንኰላቸው ፡ ይይዛቸዋል ፤
የጠማሞችንም ፡ ምክር ፡ ይዘረገዘራል ።
በቀን ፡ ጨለማን ፡ ያገኛሉ ÷ ፲፬ ፡
በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ እንዳሉ ፡ ይርመሰ
መሳሉ ።
ድሀውንም ፡ ከአፋቸው ፡ ሰይፍ ፡ ፲፭ ፡
ከኀያሉም ፡ እጅ ፡ ያድነዋል ።
ለምስኪኑም ፡ ተስፋ ፡ አለው ፤ ፲፮ ፡
ክፋት ፡ ግን ፡ አፍዋን ፡ ትዘጋለች ።

እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ የሚገሥጸው ፡ ሰው ፡ ፲፯ ፡
ምስጉን ፡ ነው ፤
ስለዚህ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ የአምላክን ፡
ተግሣጽ ፡ አትናቅ ።
እርሱ ፡ ይሰብራል ÷ ይጠግንማል ፤ ፲፰ ፡
ያቈስላል ÷ እጆቹም ፡ ይፈውሳሉ ።
በስድስት ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ ውስጥ ፡ ያድንሃል ÷ ፲፱ ፡
በሰባትም ፡ ውስጥ ፡ ክፋት ፡ አትነካህም ።
በራብ ፡ ጊዜ ፡ ከሞት ÷ ፳ ፡
በሰልፍም ፡ ከሰይፍ ፡ እጅ ፡ ያድንሃል ።
ከምላስ ፡ ጅራፍ ፡ ትሰወራለህ ፤ ፳፩ ፡
ጥፋትም ፡ ሲመጣ ፡ አትፈራም ።
በጥፋትና ፡ በራብ ፡ ላይ ፡ ትስቃለህ ፤ ፳፪ ፡
ከምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ አትፈራም ፤
ቃል ፡ ኪዳንህ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ድንጋይ ፡ ጋር ፡ ፳፫ ፡
ይሆናልና ፤
የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይስ
ማማሉና ።
ድንኳንህም ፡ በሰላም ፡ እንዲሆን ፡ ታውቃለህ ፤ ፳፬ ፡
በረትህን ፡ ትጐበኛለህ ፡ አንዳችም ፡ አይጐድ
ልብህም ።
ዘርህም ፡ ታላቅ ፡ እንዲሆን ÷ ፳፭ ፡
ትውልድህም ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ እንዲሆን ፡
ታውቃለህ ።
በወራቱ ፡ የእህሉ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ አውድማ ፡ እን ፳፮ ፡
ዲጣ ÷
በረጅም ፡ ዕድሜ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ትገባለህ ።
እነሆ ÷ ይህችን ፡ መረመርን ÷ የሰማነውም ፡ ፳፯ ፡
ይህ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ ሠርተህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ለራስህ ፡ እወቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩ ፡
ትካዜዬ ፡ ምነው ፡ በተመዘነ ፡ ኖሮ ! ፪ ፡
መከራዬም ፡ ሁሉ ፡ ምነው ፡ በሚዛን ፡ ላይ ፡ በተ
ደረገ ፡ ኖሮ !
ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይከብድ ፡ ነበርና ፤ ፫ ፡
ስለዚህ ፡ ቃሌ ፡ ደፋር ፡ ሆኖአል ።
፬ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ ፍላጻ ፡ በሥጋዬ ፡
ውስጥ ፡ ነው ÷
መርዙንም ፡ ነፍሴ ፡ ትጠጣለች ፤
የእግዚአብሔር ፡ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተሰልፎአል ።
፭ ፡ በውኑ ፡ የሚዳ ፡ አህያ ፡ ሣር ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ? ፮ ፡
ወይስ ፡ በሬ ፡ገለባ ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ?

፮ የማይጣፍጥስ ፥ ነገር ፥ ያለ ፥ ጨው ፥ ይበላልን ? ወይስ ፥ የእንቁላል ፥ ውኃ ፥ ይጥማልን ?
፯ ሰውነቴ ፥ ትነካው ፥ ዘንድ ፥ እንቢ ፥ አለችው ፤ እንደሚያስጸይፍ ፥ መብል ፥ ሆነብኝ ።

፰ ልመናዬ ፥ ምነው ፥ በደረሰልኝ ! እግዚአብሔርም ፥ ምኞቴን ፥ ምነው ፥ በሰጠኝ !
፱ እግዚአብሔርም ፥ ያደቀኝ ፥ ዘንድ ፥ እጁንም ፥ ለቅቆ ፥ ያጠፋኝ ፥ ዘንድ ፥ ወድዶ ፥ ቢሆን ፥ ኖሮ !
፲ መጽናናት ፥ በሆነልኝ ፥ ነበር ፤ በማይራራ ፥ ሕመም ፥ ሐሤት ፥ ባደረግሁ ፥ ነበር ÷ የቅዱሱን ፥ ቃል ፥ አልካድሁምና ።
፲፩ እጠብቅ ፥ ዘንድ ፥ ጕልበቴ ፥ ምንድር ፥ ነው ? እታገሥም ፥ ዘንድ ፥ ፍጻሜዬ ፥ ምንድር ፥ ነው ?
፲፪ ጕልበቴ ፥ የድንጋይ ፥ ጕልበት ፥ ነውን ? ሥጋዬስ ፥ እንደ ፥ ናስ ፥ ነውን ?
፲፫ በውኑ ፥ ረድኤት ፥ በእኔ ፥ እንደሌለ ፥ ጥበብም ፥ ሁሉ ፥ ከእኔ ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥ ተባረረ ፥ አይደለምን ?

፲፬ ሁሉን ፥ የሚችለውን ፥ የአምላክን ፥ መፍራት ፥ ለሚተው ÷ ለመዛል ፥ ለቀረበው ፥ ስንኳ ፥ ወዳጁ ፥ ቸርነትን ፥ ሊያሳይ ፥ ይገባል ።
፲፭ ወንድሞቼ ፥ እንደ ፥ ፈፋ ÷ እንደሚያልፍ ፥ ፈፋ ፥ ሐሰተኞች ፥ ሆኑብኝ ።
፲፮ ከበረዶ ፥ የተነሣ ፥ ደፈረሱ ÷ አመዳይም ፥ ተሰወረባቸው ፤
፲፯ ዐሐይ ፥ በተኰሰች ፥ ጊዜ ፥ ይደርቃሉ ፤ በሙቀትም ፥ ጊዜ ፥ ከስፍራቸው ፥ ይጠፋሉ ።
፲፰ በየዳርቻቸውም ፥ የሚሄዱ ፥ ነጋዴዎች ፥ ፈቀቅ ፥ ይላሉ ፤ ወደ ፥ በረሃ ፥ ወጥተው ፥ ይጠፋሉ ።
፲፱ የቴማን ፥ ነጋዴዎች ፥ ተመለከቱ ÷ የሳባ ፥ መንገደኞችም ፥ ተጠባበቁአቸው ።
፳ ተስፋ ፥ አድርገዋቸው ፥ ነበርና ፥ አፈሩ ፤ ወደዚያ ፥ ደረሱ ÷ እፍረትም ፥ ያዘቸው ።
፳፩ አሁንም ፥ እናንተ ፥ እንደዚሁ ፥ ሆናችኋል ፤ መከራዬን ፥ አይታችሁ ፥ ፈራችሁ ።
፳፪ በውኑ ፥— አንዳች ፥ ነገር ፥ አምጡልኝ ፤ ወይስ ፥— ከብልጥግናችሁ ፥ ስጦታ ፥ አቅር ቡልኝ ፤
፳፫ ወይስ ፥— ከጠላቴ ፥ እጅ ፥ አስጥሉኝ ፤ ወይስ ፥— ከአስጨናቂው ፥ እጅ ፥ አድኑኝ ፥ አል ኋችሁን ?

፳፬ አስተምሩኝ ÷ እኔም ፥ ዝም ፥ እላለሁ ፤ የተሳሳትሁትንም ፥ ንገሩኝ ።
፳፭ የቅንነት ፥ ቃል ፥ እንዴት ፥ ኃይለኛ ፥ ነው ! የእናንተ ፥ ሙግት ፥ ግን ፥ ምን ፥ ይገሥጻል ?
፳፮ ተስፋ ፥ የሌለው ፥ ሰው ፥ ንግግር ፥ እንደ ፥ ነፋስ ፥ ነውና ፥ ቃሌን ፥ ትገሥጹ ፥ ዘንድ ፥ ታስባላችሁን ?
፳፯ በድሀ ፥ አደጉ ፥ ላይ ፥ ዕጣ ፥ ትጣጣላላችሁ ፤ ለወዳጆቻችሁም ፥ ጕድጓድ ፥ ትቈፍራላችሁ ።
፳፰ አሁንም ÷ እባካችሁ ÷ ወደ ፥ እኔ ፥ ተመልከቱ ፤ በፊታችሁም ፥ ሐሰት ፥ አልናገርም ።
፳፱ እባካችሁ ÷ ተመለሱ ፤ በደል ፥ አይሁን ፤ ጽድቄ ፥ በዚህ ፥ ነገር ፥ ነውና ፥ አንድ ፥ ጊዜ ፥ ተመለሱ ።
፴ በውኑ ፥ በአንደበቴ ፥ በደል ፥ ይገኛልን ? አፌስ ፥ ተንኰልን ፥ ይለይ ፥ ዘንድ ፥ አይችል ምን ?

ምዕራፍ ፯ ።

፩ በምድር ፥ ላይ ፥ የሰው ፥ ሕይወት ፥ ብርቱ ፥ ሰልፍ ፥ አይደለምን ? ወራቱም ፥ እንደ ፥ ምንደኛ ፥ ወራት ፥ አይደለ ምን ?
፪ አገልጋይ ፥ ጥላ ፥ እንደሚመኝ ÷ ምንደኛም ፥ ደመወዙን ፥ እንደሚጠብቅ ÷
፫ እንዲሁ ፥ ዕጣዬ ፥ የከንቱ ፥ ወራት ፥ ሆነብኝ ÷ የድካምም ፥ ሌሊት ፥ ተወሰነችልኝ ።
፬ በተኛሁ ፥ ጊዜ ፥— መቼ ፥ እነሣለሁ ? እላለሁ ። ሌሊቱ ፥ ግን ፥ ይረዝማል ÷ እስኪነጋ ፥ ድረስም ፥ እገለባበጣለሁ ።
፭ ሥጋዬ ፥ ትልና ፥ ጓል ፥ ለብሶአል ፤ ቁርበቴ ፥ ያፈከፍካል ፥ እንደ ፥ ገናም ፥ ይመግላል ።
፮ ዘመኔ ፥ ከሸማኔ ፥ መወርወርያ ፥ ይልቅ ፥ ይቸኩ ላል ÷ ያለ ፥ ተስፋም ፥ ያልቃል ።
፯ ሕይወቴ ፥ እስትንፋስ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አስብ ፤ ዓይኔ ፥ መልካም ፥ ነገርን ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አያይም ።
፰ የሚያየኝ ፥ ሰው ፥ ዓይን ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አያየኝም ፤ ዓይንህ ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ÷ እኔም ፥ አል ገኝም ።
፱ ደመና ፥ ተበትኖ ፥ እንደሚጠፋ ÷ እንዲሁ ፥ ወደ ፥ ሲኦል ፥ የሚወርድ ፥ ዳግመኛ ፥ አይወጣም ።
፲ ወደ ፥ ቤቱ ፥ ዳግመኛ ፥ አይመለስም ÷ ስፍራውም ፥ ዳግመኛ ፥ አያውቀውም ።

፲፩ ስለዚህም ፥ አፌን ፥ አልከለክልም ፤ በመንፈሴ ፥ ጭንቀትን ፥ እናገራለሁ ፤ በነፍሴ ፥ ምሬት ፥ በኀዘን ፥ አንጐራጕራለሁ ።
፲፪ ጠባቂ ፥ ታስነሣብኝ ፥ ዘንድ ÷ እኔ ፥ ባሕር ፥ ወይስ ፥ አንበሪ ፥ ነኝን ?
፲፫ እኔም ፥— አልጋዬ ፥ ያጽናናኛል ÷ መኝታዬም ፥ የኀዘን ፥ እንጉርጉሮዬን ፥ ያቀል ልኛል ፥ ባልሁ ፥ ጊዜ ÷
፲፬ አንተ ፥ በሕልም ፥ ታስፈራራኛለህ ÷ በራእይም ፥ ታስደነግጠኛለህ ፤
፲፭ ነፍሴም ፥ ከአጥንቴ ፥ ይልቅ ፥ መታነቅንና ፥ ሞትን ፥ መረጠች ።
፲፮ ሕይወቴን ፥ ናቅኋት ፤ ለዘላለም ፥ ልኖር ፥ አልወ ድድም ፤

የሕይወቴ ፣ ዘመን ፣ እስትንፋስ ፣ ነውና ፣ ተወኝ ።
፯ ሰው ፣ ምንድር ፣ ነው ፣ ታከብረው ፣ ዘንድ ÷
ልብህንስ ፣ ትጥልበት ፣ ዘንድ ÷
፰ ማለዳ ፣ ማለዳስ ፣ ትጐበኘው ፣ ዘንደ ÷
ሁልጊዜስ ፣ ትፈታተነው ፣ ዘንድ ?
፱ የማትተወኝ ፣ እስከ ፣ መቼ ፣ ነው ?
ምራቂንስ ፣ እስክውጥ ፣ ድረስ ፣ የማትለቀቀኝ ፣
እስከ ፣ መቼ ፣ ነው ?
፲ ሰውን ፣ የምትጠብቅ ፣ ሆይ ÷ በድዬስ ፣ እንደ ፣
ሆነ ፣ ምን ፣ ላድርግልህ ?
ስለ ፣ ምን ፣ እኔን ፣ ለአንተ ፣ ዓላማ ፣ አደረግኸኝ ?
ስለ ፣ ምን ፣ እኔ ፣ ሸክም ፣ ሆንሁብህ ?
፲፩ ስለ ፣ ምን ፣ መተላለፌን ፣ ይቅር ፣ አትልም ?
ኃጢአቴንስ ፣ ስለ ፣ ምን ፣ አታስወግድልኝም ?
አሁን ፣ በምድር ፣ ውስጥ ፣ እተኛለሁ ፤
ማለዳ ፣ ትፈልገኛለህ ÷ አታገኘኝም ።

ምዕራፍ ፣ ፰ ።

፩ ሹሐዊውም ፣ በልዳዶስ ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣
አለ ፦—
፪ እስከ ፣ መቼ ፣ ይህን ፣ ትናገራለህ ?
የአፍህስ ፣ ቃል ፣ እስከ ፣ መቼ ፣ እንደ ፣ ዐውሎ ፣
ነፋስ ፣ ይሆናል ?
፫ በውኑ ፣ እግዚአብሔር ፣ ፍርድን ፣ ያጣምማልን?
ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ ጽድቅን ፣ ያጣ
ምማልን ?
፬ ልጆችህ ፣ በድለውት ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷
እርሱ ፣ በበደላቸው ፣ እጅ ፣ ጥሎአቸዋል ።
፭ እግዚአብሔርን ፣ ብትገሠግሥ ÷
ሁሉንም ፣ የሚችለውን ፣ አምላክ ፣ ብትለምን ÷
፮ ንጹሕና ፣ ቅን ፣ ብትሆን ÷
በእውነት ፣ አሁን ፣ ስለ ፣ አንተ ፣ ይነቃል ÷
የጽድቅህንም ፣ መኖሪያ ፣ ያከናውንልሃል ።
፯ ጅማሬህም ፣ ታናሽ ፣ ቢሆንም ፣ እንኳ ፣
ፍጻሜህ ፣ እጅግ ፣ ይበዛል ።
፰፤፱ ዘመናችን ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ እንደ ፣ ጥላ ፣ ነውና ፣
እኛ ፣ የትናንት ፣ ብቻ ፣ ነን ፣ ምንም ፣ አናውቅም ፤
ስለዚህ ፣ የቀደመውን ፣ ትውልድ ፣ ጠይቅ ÷
አባቶቻቸውም ፣ ለመረመሩት ፣ ነገር ፣ ትጋ ፤
፲ እነርሱ ፣ የሚያስተምሩህና ፣ የሚነግሩህ ÷
ቃልንም ፣ ከልባቸው ፣ የሚያወጡ ፣ አይደሉምን ?
፲፩ በውኑ ፣ ደንገል ፣ ረግረግ ፣ በሌለበት ፣ መሬት ፣
ይበቅላልን ?
ወይስ ፣ ቄጠማ ፣ ውኃ ፣ በሌለበት ፣ በታ ፣ ይለ
መልማልን ?
፲፪ ገና ፣ ሲለመልም ፣ ሳይቈረጥም ÷
ከአትክልት ፣ ሁሉ ፣ በፊት ፣ ይደርቃል ።
፲፫ እግዚአብሔርን ፣ የሚረሱ ፣ ሁሉ ፣ ፍጻሜአ
ቸው ፣ እንዲሁ ፣ ነው ፤
የዝንጉም ፣ ሰው ፣ ተስፋ ፣ ይጠፋል ።
፲፬ ተስፋው ፣ ይቈረጣል ÷
እምነቱም ፣ እንደ ፣ ሸረሪት ፣ ቤት ፣ ይሆናል ።
፲፭ ቤቱን ፣ ይደግፈዋል ÷ አይቆምለትም ፤
ይይዘውማል ÷ አይጸናለትም ።
፲፮ ዐሐይም ፣ ሳይተኵስ ፣ ይለመልማል ÷
ጫፉም ፣ በአታክልቱ ፣ በታ ፣ ይወጣል ።
፲፯ በድንጋይ ፣ ክምር ፣ ላይ ፣ ሥሩ ፣ ይጠመጠማል ፤
የድንጋዮቹን ፣ በታ ፣ ይመለከታል ።
፲፰ ከቦታው ፣ ቢጠፋ ፦—
አላየሁህም ፣ ብሎ ፣ ይክደዋል ።
፲፱ እነሆ ÷ የመንገዱ ፣ ደስታ ፣ እንዲህ ፣ ነው ፤
ሌሎችም ፣ ከመሬት ፣ ይበቅላሉ ።
፳ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፣ ፍጹሙን ፣ ሰው ፣ አይ
ጥለውም ÷
የኃጢአተኞችንም ፣ እጅ ፣ አያበረታም ።
፳፩ አፍህን ፣ እንደ ፣ ገና ፣ ሳቅ ፣ ይሞላል ÷
ከንፈሮችህንም ፣ እልልታ ፣ ይሞላል ።
፳፪ የሚጠሉህ ፣ እፍረት ፣ ይለብሳሉ ፤
የኃጢአተኞችም ፣ ድንኳን ፣ አይገኝም ።

ምዕራፍ ፣ ፱ ።

፩ ኢዮብም ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣ አለ ፦—
፪ በእውነት ፣ እንዲህ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ አወቅሁ ፤
ሰውስ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ጻድቅ ፣ መሆን ፣
እንዴት ፣ ይችላል ?
፫ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ ይከራከር ፣ ዘንድ ፣ ቢወድድ ÷
ከሺህ ፣ ነገር ፣ አንዱን ፣ መመለስ ፣ አይችልም ።
፬ ልቡ ፣ ጠቢብ ÷ ኃይሉም ፣ ታላቅ ፣ ነው ፤
ደፍሮትስ ፣ በደኅና ፣ የሄደ ፣ ማን ፣ ነው ?
፭ ተራሮችን ፣ ይነቅላል ፤ አያውቁትም ፤
በቍጣውም ፣ ይገለብጣቸዋል ።
፮ ምድርን ፣ ከስፍራዋ ፣ ያናውጣታል ÷
ምሰሶችዋም ፣ ይንቀጠቀጣሉ ።
፯ ፀሐይን ፣ ያገዘታል ÷ አትወጣምም ፤
ከዋክብትንም ፣ ያትማል ።
፰ ሰማያትን ፣ ብቻውን ፣ ይዘረጋል ÷
በባሕሩም ፣ ማዕበል ፣ ላይ ፣ ይረግጣል ።
፱ ድብ ፣ የሚባለውን ፣ ኮከብና ፣ አሪዮን ፣ የሚባለ
ውን ፣ ኮከብ ÷ ሰባቱንም ፣ ከዋክብት ÷
በደቡብም ፣ በኩል ፣ ያሉትን ፣ የከዋክብት ፣ ማደ
ርያዎች ፣ ሠርቶአል ።
፲ የማይመረመረውን ፣ ታላላቅ ፣ ነገር ÷
የማይቈጠረውንም ፣ ተአምራት ፣ ያደርጋል ።
፲፩ እነሆ ÷ ቢመጣብኝ ፣ አላየውም ፤
ቢያልፍብኝም ፣ አላውቀውም ።
፲፪ እነሆ ÷ ፈጥኖ ፣ ቢነጥቅ ፣ የሚከለክለው ፣ ማን ፣
ነው ?
እርሱንስ ፦— ምን ፣ ታደርጋለህ ? የሚለው ፣
ማን ፣ ነው ?

፲፫ እግዚአብሔር ፣ ቍጣውን ፣ አይመልስም ፤
ከእርሱ ፣ በታች ፣ ረዓብን ፣ የሚረዱ ፣ ይዋረዳሉ ።
፲፬ ይልቁንስ ፣ እመልስለት ፣ ዘንድ ÷
ቃሌንስ ፣ በፊቱ ፣ እመርጥ ፣ ዘንድ ፣ እኔ ፣ ማን ፣
ነኝ ?
፲፭ ጻድቅ ፣ ብሆን ፣ ኖሮ ፣ አልመልስለትም ፣ ነበር ፤
ወደ ፣ ፈራጁም ፣ እለምን ፣ ነበር ።

፲፯፡ ብጠራው ፡ እርሱም ፡ ቢመልስልኝ ፡ ኖሮ ÷
ቃሌን ፡ እንደ ፡ ሰማ ፡ አላምንም ፡ ነበር ።
፲፰፡ በወውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሰብረኛል ÷
ቍስሌንም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ያበዛል ።
፲፱፡ እተነፍስ ፡ ዘንድ ፡ አይተወኝም ÷
ነገር ፡ ግን ፡ መራራን ፡ ነገር ፡ አጥግቦኛል ።
፳፡ የኃይል ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡ እርሱ ፡ ኃያል ፡ ነው ፤
የፍርድ ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡— ጊዜን ፡ ወሳኙ ፡ ማን ፡
ነው ? ይላል ።
፳፩፡ ጻድቅ ፡ ብሆን ፡ አፌ ፡ ይወቅሰኛል ፤
ፍጹምም ፡ ብሆን ፡ ጠማማ ፡ ያደርገኛል ።
፳፪፡ ፍጹም ፡ ነኝ ፡ ራሴንም ፡ አልመለከትም ፤
ሕይወቴንም ፡ እንቃታለሁ ።
፳፫፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡—
ፍጹማንንና ፡ ክፉዎችን ፡ ያጠፋል ፡ እላለሁ ።
፳፬፡ መቅሠፍቱ ፡ ፈጥኖ ፡ ቢገድል ÷
በንጹሐን ፡ ፈተና ፡ ይሳለቃል ።
፳፭፡ ምድር ፡ በኃጥአን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፤
የፈራጆችዋን ፡ ፊት ፡ ሸፍኖአል ፤
እርሱ ፡ ካልሆነ ፡ ማን ፡ ነው ?

፳፮፡ ዘመኔ ፡ ከሚሮጥ ፡ ሰው ፡ ይልቅ ፡ ይፈጥናል ፤
ይሸሻል ÷ መልካምንም ፡ አያይም ።
፳፯፡ የደንገል ፡ ታንኳ ፡ እንደሚፈጥን ÷
ንስርም ፡ ወደ ፡ ንጥቂያው ፡ እንደሚበርር ፡ ያል
ፋል ።
፳፰፡ እኔ ፡— የኀዘን ፡ እንጒርጒሮዬን ፡ እረሳለሁ ፤
ፊቴን ፡ መልሼ ፡ እጽናናለሁ ፡ ብል ÷
፳፱፡ ንጹሕ ፡ እንደማታደርገኝ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ፡
ከመከራዬ ፡ ሁሉ ፡ እፈራለሁ ።
፴፡ በደለኛ ፡ እንደሚሆን ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፤
ስለ ፡ ምንስ ፡ በከንቱ ፡ እደክማለሁ ?
፴፩፡ በአመዳይ ፡ ውስጥ ፡ ብታጠብ ÷
እጆቼንም ፡ እጅግ ፡ በነጻ ÷
፴፪፡ በእዘቅት ፡ ውስጥ ፡ ታሰጥመኛለህ ÷
ልብሴም ፡ ይጸየፈኛል ።
፴፫፡ እንድመልስለት ፡ አብረን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ እን
ገባ ፡ ዘንድ ÷
እርሱ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ አይደለም ።
፴፬፡ እጁን ፡ በሁለታችን ፡ ላይ ፡ የሚያኖር ፡ ዳኛ ፡
በመካከላችን ፡ ምነው ፡ በተገኘ !
፴፭፡ በትሩን ፡ ከእኔ ፡ ላይ ፡ ያርቅ ÷
ግርማውም ፡ አያስፈራኝ ፤
፴፮፡ እናገርም ፡ ነበር ÷ አልፈራውምም ፡ ነበር ፤
በራሴ ፡ እንዲህ ፡ አይደለሁምና ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ ነፍሴ ፡ ሕይወቴን ፡ ሰለቸቻት ፤
የኀዘን ፡ እንጒርጒሮዬን ፡ እለቅቀዋለሁ ፤
በነፍሴም ፡ ምሬት ፡ እናገራለሁ ።
፪፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ እለዋለሁ ፡—
አትፍረድብኝ ፤ የምትከራከረኝ ፡ ለምን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ንገረኝ ።
፫፡ ልታስጨንቅና ፡ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ልትንቅ ፡
የኃጥአንንስ ፡ ምክር ፡ ልታበራ ፡
በአንተ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውን ?
፬፡ በውኑ ፡ የሥጋ ፡ ዓይን ፡ አለህን ?
ወይስ ፡ ሰው ፡ እንደሚያይ ፡ ታያለህን ?
፭፡ ወይስ ፡ ክፋቴን ፡ ትፈላለግ ፡ ዘንድ ÷
ኃጢአቴንም ፡ ትመረምር ፡ ዘንድ ÷
፮፡ ዘመንህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዘመን ፡ ነውን ?
ወይስ ፡ ዓመታትህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዓመታት ፡
ናቸውን ?
፯፡ ከዚህም ፡ በላይ ፡ በደለኛ ፡ እንዳልሆንሁ ÷
ከእጅህም ፡ የሚያድን ፡ እንደሌለ ፡ አንተ ፡ ታው
ቃለህ ።
፰፡ እጅህ ፡ ለወሰችኝ ፡ ሠራችኝም ፤
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዞረህ ፡ ታጠፋኝ ፡ ዘንድ ፡
ፈለግህ ።
፱፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ አድርገህ ፡ እንደ ፡ ለወስከኝ ፡
አስብ ፤
ወደ ፡ ትቢያም ፡ ትመልሰኛለህን ?
፲፡ በውኑ ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ አላፈሰስከኝምን ?
እንደ ፡ እርጎስ ፡ አላረጋከኝምን ?
፲፩፡ ቁርበትና ፡ ሥጋ ፡ አለበስከኝ ÷
በአጥንትና ፡ በጅማትም ፡ አጠነከርከኝ ።
፲፪፡ ሕይወትና ፡ ቸርነት ፡ አደረግህልኝ ፤
መጐብኘትህም ፡ መንፈሴን ፡ ጠበቀች ።
፲፫፡ እነዚህንም ፡ ነገሮች ፡ በልብህ ፡ ውስጥ ፡ ሰወ
ርህ ፤
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በአሳብህ ፡ እንዳለ ፡ አውቃለሁ ።
፲፬፡ ኃጢአት ፡ ብሠራ ፡ አንተ ፡ ትመለከተኛለህ ፤
ከኃጢአቴም ፡ ንጹሕ ፡ አታደርገኝም ።
፲፭፡ በደለኛ ፡ ብሆን ፡ ወዮልኝ ፤
ጻድቅም ፡ ብሆን ፡ ራሴን ፡ አላነሣም ፤
ጕስቍልናን ፡ ተሞልቻለሁ ÷
መከራዬንም ፡ ተመልከቻለሁ ።
፲፮፡ ራሴም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ቢል ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
ታድነኛለህ ፤
ተመልሰህም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ታደርግብኛለህ ።
፲፯፡ ምስክሮችህን ፡ ታድስብኛለህ ፤
ቍጣህንም ፡ ታበዛብኛለህ ፤
ጭፍራ ፡ በጭፍራ ፡ ላይ ፡ ትጨምርብኛለህ ።

፲፰፡ ስለ ፡ ምን ፡ ከማኅፀን ፡ አወጣኸኝ ?
ዓይን ፡ ሳያየኝ ፡ ምነው ፡ በሞትሁ ።
፲፱፡ እንዳልነበረ ፡ በሆንሁ ፤
ከማኅፀንም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በወሰዱኝ ።
፳፡ የሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ አይደለምን ?
ወደማልመለስበት ፡ ስፍራ ÷
፳፩፡ ወደ ፡ ጨለማና ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ÷
እንደ ፡ ጨለማም ፡ ወደ ፡ ጨለመች ÷
፳፪፡ ሥርዓትም ፡ ወደሌለባት ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ÷
ብርሃንዋም ፡ እንደ ፡ ጨለማ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ምድር ፡ ሳልሄድ ÷
ጥቂት ፡ እጽናና ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ÷ ልቀቀኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ነዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ በውኑ ፡ ለቃል ፡ ብዛት ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ አይገባምን ?
ወይስ ፡ ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጻድቅ ፡ ይቁጠራልን ?
፫፡ ትምክህትህስ ፡ ሰዎችን ፡ ዝም ፡ ያሰኛቸዋልን ?
ብትሳለቅስ ፡ የሚያሳፍርህ ፡ የለምን ?
፬፡ አንተ ፡— ትምህርቴ ፡ የተጣራ ፡ ነው ፡
በዓይንህም ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ትላለህ ።
፭፡ ምነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቢናገርህ !
በአንተም ፡ ላይ ፡ ከንፈሩን ፡ ቢከፍት !
፮፡ የጥበቡን ፡ ምሥጢር ፡ ቢገልጥልህ !
ማስተዋሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ለበደልህ ፡ ከሚገባው ፡ አሳንሶ ፡ እንደሚያስከፍልህ ፡ እወቅ ።

፯፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ልትመረምር ፡ ትችላለህን ?
ወይስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ ፈጽመህ ፡ ልትመረምር ፡ ትችላለህን ?
፰፡ ከሰማይ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ ምን ፡ ልታደርግ ፡ ትችላለህ ?
ከሲኦልም ፡ ይልቅ ፡ ይጠልቃል ፡ ምን ፡ ልታውቅ ፡ ትችላለህ ?
፱፡ ርዝመቱ ፡ ከምድር ፡ ይልቅ ፡ ይረዝማል ÷
ከባሕርም ፡ ይልቅ ፡ ይሰፋል ።
፲፡ እርሱ ፡ ቢያልፍ ÷ ቢዘጋም ÷ ጉባኤንም ፡ ቢሰበስብ ÷
የሚከለክለው ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፩፡ ምናምንቴዎችን ፡ ሰዎች ፡ ያውቃልና ÷
በደልንም ፡ ሲያይ ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ አይመለከትም ።
፲፪፡ የሚዳ ፡ አህያ ፡ ግልገል ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ቢወለድ ÷
ያን ፡ ጊዜ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ ጥበብን ፡ ያገኛል ።

፲፫፡፲፬፡ በእጅህ ፡ በደል ፡ ቢኖር ፡ አርቀው ፡
በድንኳንህም ፡ ኃጢአት ፡ አይኑር ፡
አንተ ፡ ልብህን ፡ ቅን ፡ ብታደርግ ÷
እጅህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብትዘረጋ ÷
፲፭፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእውነት ፡ ፊትህን ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ታነሣለህ ፡
ትበረታለህ ÷ አትፈራምም ።
፲፮፡ መከራህንም ፡ ትረሳለህ ፡
እንዳለፈ ፡ ውኃ ፡ ታስበዋለህ ።
፲፯፡ ከቀትር ፡ ይልቅ ፡ ሕይወትህ ፡ ይበራል ፡
ጨለማም ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ ጥዋት ፡ ይሆናል ።
፲፰፡ ተስፋም ፡ ስላለህ ፡ ተዘልለህ ፡ ትቀመጣለህ ፡
በዙሪያህ ፡ ትመለከታለህ ÷ በደኅንነትም ፡ ታርፋለህ ።
፲፱፡ ትተኛለህ ÷ የሚያስፈራህም ፡ የለም ፡
ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ልመና ፡ ያቀርቡልሃል ።
፳፡ የክፉዎች ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ትጨልማለች ፡
የሚሸሹበትንም ፡ ያጣሉ ÷
ተስፋቸውም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ማውጣት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡ —
፪፡ በእርግጥ ፡ እናንተ ፡ ዓይነተኞች ፡ ሰዎች ፡ ናችሁ ፡
ጥበብም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሞታል ።
፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ ማስተዋል ፡ አለኝ ፡
ከእናንተም ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ፡
እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ የጠራሁ ፡ እርሱም ፡ የመለሰልኝ ፡ እኔ ፡
ለባልንጀራው ፡ መሳለቂያ ፡ እንደሚሆን ፡ ሰው ፡ ሆኛለሁ ፡
ጻድቅና ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ መሳለቂያ ፡ ሆኖአል ።
፭፡ ተዘልሎ ፡ በሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ አሳብ ፡ መከራ ፡ ይናቃል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ እግሩን ፡ ሊያድጠው ፡ ተዘጋጅቶአል ።
፮፡ የቀማኞች ፡ ድንኳን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል ÷
እግዚአብሔርንም ፡ የሚያስቈጡ ፡ ተዘልለው ፡ ተቀምጠዋል ፡
እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ በእጃቸው ፡ አምጥቶላቸዋል ።

፯፡ አውን ፡ ግን ፡ እንስሶችን ፡ ጠይቅ ÷ ያስተምሩህ ፡ ማል ፡
የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ጠይቅ ÷ ይነግሩህማል ።
፰፡ ወይም ፡ ለምድር ፡ ተናገር ÷ እርስዋም ፡ ታስተምርሃለች ፡
የባሕርም ፡ ዓሣዎች ፡ ይነግሩሃል ።
፱፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንዳደረገ ፡
ከእነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፡ የሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ በእጁ ፡ ናት ።
፲፩፡ ምላስ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ÷
ጆሮ ፡ ቃልን ፡ የሚለይ ፡ አይደለምን ?
፲፪፡ በሽምግልና ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ÷
በዘመንስ ፡ ርዝመት ፡ ማስተዋል ፡ ይገኛል ።

፲፫፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥበብና ፡ ኃይል ፡ አለ ፡
ለእርሱ ፡ ምክርና ፡ ማስተዋል ፡ አለው ።
፲፬፡ እነሆ ÷ ይፈርሳል ÷ የፈረሰውም ፡ ተመልሶ ፡ አይሠራም ፡
በሰውም ፡ ቢዘጋበት ፡ የሚከፍትለት ፡ የለም ።
፲፭፡ እነሆ ÷ ውኆቹን ፡ ይከለክላል ÷ እነርሱም ፡ ይደርቃሉ ፡
እንደ ፡ ገና ፡ ይሰድዳቸዋል ÷ ምድሪቱንም ፡ ይገለብጣሉ ።
፲፮፡ ኃይልና ፡ ጥበብ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፡
የሚስተውና ፡ የሚያስተው ፡ ለእርሱ ፡ ናቸው ።
፲፯፡ መካሮችንም ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ÷

ፈራጆችንም ፡ ያሳብዳል ።
፲፯ ፡ የነገሥታትንም ፡ እስራት ፡ ይፈታል ÷ ወገባቸውንም ፡ በመታጠቂያ ፡ ያስራቸዋል ።
፲፰ ፡ ካህናትን ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ÷ ኃያላንንም ፡ ይገለብጣቸዋል ።
፲፱ ፡ ከታመኑ ፡ ሰዎችም ፡ ቋንቋን ፡ ያርቃል ÷ የሽማግሌዎችንም ፡ ማስተዋል ፡ ይወስድባቸዋል ።
፳ ፡ በአለቆች ፡ ላይ ፡ ንቀትን ፡ ያፈስሳል ÷ የብርቱዎችንም ፡ መታጠቂያ ፡ ያላላል ።
፳፩ ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ከጨለማ ፡ ይገልጣል ÷ የሞትንም ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።
፳፪ ፡ አሕዛብን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ÷ እነርሱንም ፡ ያጠፋል ፤ አሕዛብንም ፡ ያሰፋል ÷ እነርሱንም ፡ ያፈልሳቸዋል ።
፳፫ ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ዘንድ ፡ ማስተዋልን ፡ ይወስዳል ÷ መንገድም ፡ በሌለበት ፡ በረሃ ፡ ያቅበዘብዛቸዋል ።
፳፬ ፡ ብርሃንም ፡ ሳይኖር ፡ በጨለማ ፡ ይርመሰመሳሉ ፤ እንደ ፡ ሰካራም ፡ ይቅበዘበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ ፡ እነሆ ÷ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ዓይኔ ፡ አየች ፤ ጆሮዬም ፡ ሰምታ ፡ አስተዋለችው ።
፪ ፡ እናንተ ፡ የምታውቁትን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ አውቃለሁ ፤ ከእናንተ ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ።
፫ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ለሚችል ፡ አምላክ ፡ መናገር ፡ እፈልጋለሁ ÷ ከእግዚአብሔርም ፡ ጋር ፡ ለመዋቀስ ፡ እሻለሁ ።
፬ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ለቧጮች ፡ ናችሁ ፤ ሁላችሁ ፡ የማትጠቅሙ ፡ ባለ ፡ መድኃኒቶች ፡ ናችሁ ።
፭ ፡ ምነው ፡ ዝም ፡ ብላችሁ ፡ ብትኖሩ ! ይህ ፡ ጥበብ ፡ በሆነላችሁ ፡ ነበር ።
፮ ፡ አሁንም ፡ ክርክሬን ፡ ስሙ ÷ የከንፈሬንም ፡ ሙግት ፡ አድምጡ ።
፯ ፡ በውኑ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐሰትን ፡ ትናገራላችሁን ? ስለ ፡ እርሱም ፡ ሽንገላን ፡ ታወራላችሁን ?
፰ ፡ ለፊቱስ ፡ ታደላላችሁን ? ስለ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ ትከራከራለችሁን ?
፱ ፡ በመረመራችሁስ ፡ መልካም ፡ ይሆንላችኋልን ? ወይስ ፡ በሰው ፡ እንደምትሳለቁ ፡ ትሳለቁበታላችሁን ?
፲ ፡ በስውር ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ብታደሉ ፡ ዘለፋ ፡ ይዘልፋችኋል ።
፲፩ ፡ ክብሩስ ፡ አያስፈራችሁምን ? ግርማውስ ፡ አይወድቅባችሁምን ?
፲፪ ፡ ምሳሌዎቻችሁ ፡ የአመድ ፡ ምሳሌዎች ፡ ናቸው ፤ ምሽጎቻችሁ ፡ የጭቃ ፡ ምሽጎች ፡ ናቸው ።

፲፫ ፡ ዝም ፡ በሉ ÷ እናገርም ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤ የሆነው ፡ ነገር ፡ ይምጣብኝ ።
፲፬ ፡ ሥጋዬን ፡ በጥርሴ ፡ እይዛለሁ ÷ ሕይወቴንም ፡ በእጄ ፡ አኖራለሁ ።
፲፭ ፡ እነሆ ÷ ቢገድለኝ ፡ ስንኳ ፡ እርሱን ፡ በትዕግሥት ፡ እጠባበቃለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መንገዴን ፡ በፊቱ ፡ አጸናለሁ ።
፲፮ ፡ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ አይገባምና ፡ እርሱ ፡ መድኃኒት ፡ ይሆንልኛል ።
፲፯ ፡ ነገሬን ፡ ተግታችሁ ፡ ስሙ ÷ ምስክርነቴንም ፡ በጆሮአችሁ ፡ አድምጡ ።
፲፰ ፡ እነሆ ÷ ሙግቴን ፡ አዘጋጅቻለሁ ። እንደምጸድቅም ፡ አውቃለሁ ።
፲፱ ፡ ከእኔስ ፡ ጋር ፡ የሚፋረድ ፡ ማን ፡ ነው ? አሁን ፡ እኔ ፡ ዝም ፡ ብል ፡ እሞታለሁ ።

፳ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሁለት ፡ ነገር ፡ አታድርግብኝ ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከፊትህ ፡ አልሰወርም ፤
፳፩ ፡ እጅህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፤ ግርማህም ፡ አታስደንግጠኝ ።
፳፪ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥራኝ ÷ እኔም ፡ እመልስልሃለሁ ።
፳፫ ፡ ወይም ፡ እኔ ፡ ልናገር ÷ አንተም ፡ መልስልኝ ።
፳፬ ፡ ያለብኝስ ፡ በደልና ፡ ኃጢአት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? መተላለፌንና ፡ ኃጢአቴን ፡ አስታውቀኝ ።
፳፭ ፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ የሰወርህ ÷ እንደ ፡ ጠላትህም ፡ የቈጠርኸኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ?
፳፮ ፡ የረገፈውን ፡ ቅጠል ፡ ታስጨንቃለህን ? ወይስ ፡ የደረቀውን ፡ ዕብቅ ፡ ታሳድዳለህን ?
፳፯ ፡ የመረረ ፡ ነገር ፡ ጽፈህብኛልና ፤ የሕፃንነቴንም ፡ ኃጢአት ፡ ታወርሰኛለህ ።
፳፰ ፡ እግሬንም ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡ አግብተሃል ÷ መንገዴንም ፡ ሁሉ ፡ መርምረሃል ፤ የእግሬን ፡ ፍለጋ ፡ ወስነሃል ።
፳፱ ፡ እኔ ፡ እንደሚጠፋ ፡ በስባሳ ፡ ነገር ÷ ብልም ፡ እንደሚበላው ፡ ልብስ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ሰው ፡ የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ነው ÷ መከራም ፡ ይሞላዋል ።
፪ ፡ እንደ ፡ አበባ ፡ ይወጣል ÷ ይረግፋልም ፤ እንደ ፡ ጥላም ፡ ይሸሻል ÷ እርሱም ፡ አይጸናም ።
፫ ፡ እንደዚህስ ፡ ባለ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ዓይኖችህን ፡ ትከፍታለህን ? ከአንተስ ፡ ጋር ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ታገባለህን ?
፬ ፡ ከርኩስ ፡ ነገር ፡ ንጹሕን ፡ ሊያወጣ ፡ ማን ፡ ይችላል ? አንድ ፡ እንኳ ፡ የሚችል ፡ የለም ።
፭ ፡ የሰው ፡ ዕድሜ ፡ የተወሰነ ፡ ነው ÷ የወሩም ፡ ቍጥር ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ ሊተላለፈው ፡ የማይችለውን ፡ ዳርቻ ፡ አደረግህለት ።
፮ ፡ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዕድሜው ፡ እስኪፈጸም ፡ ጌ ፡

ድረስ ÷
ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ ጥቂት ፡ ዘወር ፡ በል ።

፯፤ ዛፍ ፡ ቢቈረጥ ፡ ደግሞ ፡ ያቈጠቍጥ ፡ ዘንድ ÷
ቅርንጫፉም ፡ እንዳያልቅ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
፰፤ ሥሩም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ቢያረጅ ÷
ግንዱም ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ቢሞት ÷
፱፤ ከውኃ ፡ ሽታ ፡ የተነሣ ፡ ያቈጠቍጣል ፤
እንደ ፡ አትክልት ፡ ቅርንጫፍ ፡ ያወጣል ።
፲፤ ሰው ፡ ግን ፡ ይሞትና ፡ ይጋደማል ፤
ሰውም ፡ ነፍሱን ፡ ይሰጣል ÷ እርሱስ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
፲፩፤ ውኃ ፡ ከባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያልቃል ፤
ወንዙም ፡ ያንሳል ፡ ይደርቅማል ።
፲፪፤ ሰውም ፡ ተኝቶ ፡ አይነሣም ፤
ሰማይ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ አይነቃም ÷
ከእንቅልፉም ፡ አይነሣም ።

፲፫፤ በሲኦል ፡ ውስጥ ፡ ምነው ፡ በሰወርኸኝ ፡ ኖሮ !
ቍጣህ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ በሸሸግኸኝ ፡ ኖሮ !
ቀጠሮም ፡ አድርገህ ፡ ምነው ፡ ባሰብኸኝ ፡ ኖሮ !
፲፬፤ በውኑ ፡ ሰው ፡ ከሞተ ፡ ተመልሶ ፡ ሕያው ፡ ይሆናልን ?
መለወጤ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ÷
የሰልፌን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በትዕግሥት ፡ በተጠባበቅሁ ፡ ነበር ።
፲፭፤ በጠራኸኝና ፡ በመለስሁልህ ፡ ነበር ፤
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ በተመኘኸው ፡ ነበር ።
፲፮፤ አሁን ፡ ግን ፡ እርምጃዬን ፡ ቈጥረኸዋል ፤
ኃጢአቴንም ፡ ትጠባበቃለህ ።
፲፯፤ መተላለፌ ፡ በክረጢት ፡ ውስጥ ፡ ታትሞአል ÷
ኃጢአቴንም ፡ ለብጠህበታል ።

፲፰፤ ተራራ ፡ ሲወድቅ ፡ ይጠፋል ÷
ዓለቱም ፡ ከስፍራው ፡ ይፈልሳል ፤
፲፱፤ ውኖች ፡ ድንጋዮቹን ፡ ይፍቃሉ ፤
ፈሳሾቹም ፡ የምድሩን ፡ አፈር ፡ ይወስዳሉ ፤
እንዲሁ ፡ የሰውን ፡ ተስፋ ፡ ታጠፋዋለህ ።
፳፤ ለዘላለም ፡ ታሸንፈዋለህ ÷ እርሱም ፡ ያልፋል ፤
ፊቱን ፡ ትለውጣለህ ÷ እርሱንም ፡ ትሰድደዋለህ ።
፳፩፤ ልጆቹ ፡ ቢከብሩ ፡ አያውቅም ፤
ቢዋረዱም ፡ አያይም ።
፳፪፤ ነገር ፡ ግን ፡ የገዛ ፡ ሥጋው ፡ ሕመም ፡ ብቻ ፡ ይሰማዋል ÷
ለራሱም ፡ ብቻ ፡ ያለቅሳል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ በውኑ ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ በሆነ ፡ እውቀት ፡ ይመልሳልን ?
በሆዱስ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ ይሞላልን ?
፫፤ ከማይረባ ፡ ነገር ÷
ወይስ ፡ ከማይጠቅም ፡ ንግግር ፡ ጋር ፡ ይዋቀሳልን ?
፬፤ አንተም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታፈርሳለህ ፤
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አምልኮን ፡ ታስቀራለህ ።
፭፤ በደልህ ፡ አፍህን ፡ ያስተምረዋል ÷
የተንኰለኞችንም ፡ አንደበት ፡ ትመርጣለህ ።
፮፤ የሚፈርድብህ ፡ አፍህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ፤
ከንፈሮችህም ፡ ይመሰክሩብሃል ።

፯፤ በውኑ ፡ መጀመሪያ ፡ የተወለድህ ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነህን ?
ወይስ ፡ ከተራሮች ፡ በፊት ፡ ተፀነስህን ?
፰፤ የእግዚአብሔርንስ ፡ ምሥጢር ፡ ሰምተሃልን ?
ወይስ ፡ ጥበብን ፡ ለብቻህ ፡ አድርገሃልን ?
፱፤ እኛ ፡ የማናውቀውን ፡ አንተ ፡ የምታውቀው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ከእኛ ፡ ዘንድስ ፡ የሌለው ፡ የምታስተውለው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፤ በዕድሜ ፡ ከአባትህ ፡ የሚበልጡ ፡
ሽበትም ፡ ያላቸው ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ አሉ ።
፲፩፤ በውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማጽናናት ÷
በየዋሃትም ፡ የተነገረህ ፡ ቃል ፡ ጥቂት ፡ ነውን ?
፲፪፤ ልብህስ ፡ ለምን ፡ ይወስድሃል ?
ዓይናችህስ ፡ ለምን ፡ ይገለምጣሉ ?
፲፫፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ መንፈስህን ፡ እስከ ፡ ማንሣት ፡ ደርሰህ ፤
ይህንም ፡ ቃል ፡ ከአፍህ ፡ እስከ ፡ ማውጣት ፡ ደርሰህ ።
፲፬፤ ንጹሕ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ጻድቅስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፭፤ እነሆ ÷ በቅዱሳኑ ፡ ስንኳ ፡ አይታመንም ፤
ሰማያትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሐን ፡ አይደሉም ።
፲፮፤ ይልቁንስ ፡ አስጸያፊና ፡ የረከሰ ÷
ኃጢአትንም ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ የሚጠጣ ፡ ሰው ፡ ምንኛ ፡ ያንስ ?

፲፯፤ ፲፰፤ ምድሪቱ ፡ ለብቻቸው ፡ ተሰጥታ ፡ የነበረች ÷ በመካከላቸውም ፡ እንግዳ ፡ ያልገባባቸው ፡ ጠቢባን ፡
ከአባቶቻቸው ፡ ተቀብለው ፡ የተናገሩትን ፡ ያልሸሸጉትንም ÷
እገልጥልሃለሁ ÷ ስማኝ ፤ ያየሁትንም ፡ እነግርሃለሁ ።
፲፱፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ ዕድሜውን ፡ ሙሉ ÷
ለግፈኛ ፡ በተመደቡለት ፡ በዓመታት ፡ ሁሉ ፡ በሕመም ፡ ይጣጣራል ።
፳፤ የሚያስደነግጥ ፡ ድምፅ ፡ በጆሮው ፡ ነው ፤
በደኅንነቱም ፡ ሳለ ፡ ቀማኛ ፡ ይመጣበታል ።
፳፩፤ ከጨለማ ፡ ተመልሶ ፡ እንዲወጣ ፡ አያምንም ÷
ሰይፍም ፡ ይሸምቅበታል ።
፳፪፤ ተቅበዝብዞም ፡— ወዴት ፡ አለ ? እያለ ፡ እንጀራ ፡

ይለምናል ፤
የጨለማ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ቀረበበት ፡ ያውቃል ።
፳፩ መከራና ፡ ጭንቀት ፡ ያስፈራሩታል ፤
ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ንጉሥ ፡ ያሸንፉታል ።
፳፪ እጁን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዘርግቶአልና ÷
ሁሉንም ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ደፍሮአልና ÷
፳፫ በደንዳና ፡ አንገቱና ፡ በወፍራሙ ፡ በጋሻው ፡
ጕብጕብ ፡ እየሠገገ ፡ ይመጣበታልና ÷
፳፬ በስብም ፡ ፊቱን ፡ ከድኖአልና ÷
ስቡንም ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጓልና ÷
፳፭ በተፈቱም ፡ ከተሞች ፡ ውስጥ ÷
ሰውም ፡ በሌለባቸው ÷
ክምር ፡ ለመሆን ፡ በተመደቡ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡
ተቀምጠአልና ፡
፳፮ በለጠጋ ፡ አይሆንም ÷ ሀብቱም ፡ አይጸናም ፤
ጥላውንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይጥልም ፤
፳፱ ከጨለማ ፡ አይወጣም ፤
ነበልባሉም ፡ ቅርንጫፎቹን ፡ ያደርቃቸዋል ÷
አበባዎቹም ፡ ይረግፋሉ ።
፴ ዋጋው ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ይሆናልና ፡
ራሱን ፡ እያሳተ ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ አይታመን ።
፴፩ ቀኑ ፡ ሳይደርስ ፡ ጊዜው ፡ ይፈጸማል ÷
ቅርንጫፉም ፡ አይለመልምም ።
፴፪ እንደ ፡ ወይን ፡ ያልበሰለውን ፡ ዘለላ ፡ ያረግፋል ፡
እንደ ፡ ወይራ ፡ አበባውን ፡ ይጥላል ።
፴፫ የዝንጉዎች ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ለጥፋት ፡ ይሆናል ÷
የጉቦ ፡ ተቀባዮችንም ፡ ድንኳን ፡ እሳት ፡ ትበላለች ።
፴፬ ጉዳትን ፡ ይፀንሳሉ ÷ በደልንም ፡ ይወልዳሉ ÷
ሆዳቸውም ፡ ተንኰልን ፡ ያዘጋጃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦—
፪ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ዓይነት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ ሰማሁ ፤
አናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ የምታደክሙ ፡ አጽናኞች ፡
ናችሁ ።
፫ በውኑ ፡ ከንቱ ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልን ?
ወይስ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ ያነሣሣህ ፡ ምንድር ፡
ነው ?
፬ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አናንተ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡
ይቻለኝ ፡ ነበር ፤
ነፍሳችሁ ፡ በነፍሴ ፡ ፋንታ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ÷
እኔ ፡ በአናንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ማሰካት ÷
ራሴንም ፡ በአናንተ ፡ ላይ ፡ መነቅነቅ ፡ በተቻለኝ ፡ ነበር ።
፭ በአፌም ፡ ነገር ፡ በበረታኋችሁ ፡ ነበር ፤
የከንፈሬን ፡ ማጽናናት ፡ ባልከለከልሁም ፡ ነበር ።
፮ እኔ ፡ ብናገር ፡ ሕማሜ ፡ አይቀነስም ፤
ዝምም ፡ ብል ፡ ከእኔ ፡ አይወገድም ።
፯ አሁን ፡ ግን ፡ አድክሞኛል ፤
ወገኔንም ፡ ሁሉ ፡ አፍርሰሃል ።
፰ መጨማተሬ ፡ ይመሰክርብኛል ፤
ክሳቴም ፡ ተነሥቶብኛል ፤
በፊቴም ፡ ይመሰክርብኛል ።
፱ በቍጣው ፡ ቀደደኝ ÷ አርሱም ፡ ጠላኝ ፤
ጥርሶቹንም ፡ አፋጨብኝ ፤
ጠላቴ ፡ ዓይኑን ፡ አፈጠጠብኝ ።
፲ እነርሱም ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱብኝ ፤
እያላገጡ ፡ ጕንጮን ፡ መቱኝ ፤
በአንድነትም ፡ ተሰበሰቡብኝ ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ ለጠማማ ፡ ሰው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠኝ ÷
በክፉዎችም ፡ እጅ ፡ ጣለኝ ።
፲፪ ተዘልዬ ፡ ተቀምጬ ፡ ነበር ÷ አርሱም ፡ ሰበረኝ ፤
አንገቴንም ፡ ይዞ ፡ ቀጠቀጠኝ ፤
እንደ ፡ ዓላማ ፡ አድርጎ ፡ አቆመኝ ።
፲፫ ቀስተኞቹ ፡ ከበቡኝ ፤
ኵላሊቴንም ፡ ቈራረጠ ÷ አርሱም ፡ አልራራም ፤
ሐሞቴን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ።
፲፬ በቍስል ፡ ላይ ፡ ቍስል ፡ ጨመረብኝ ፤
እንደ ፡ ኃያል ፡ እየሠገገ ፡ ይሮጥብኛል ።
፲፭ በቁርበቴ ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ ሰፋሁ ÷
ቀንዴንም ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ።
፲፮ ፊቴ ፡ ከልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀላ ፤
የሞት ፡ ጥላ ፡ በዓይኖቼ ፡ ቆብ ፡ ላይ ፡ አለ ፤
፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ በእጄ ፡ ዓመፅ ፡ የለም ፤
ጸሎቴም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።
፲፰ ምድር ፡ ሆይ ÷ ደሜን ፡ አትክደኚ ÷
ለጩኸቴም ፡ ማረፊያ ፡ አይሁን ።
፲፱ አሁንም ÷ እነሆ ÷ ምስክሬ ፡ በሰማይ ፡ አለ ÷
የሚመሰክርልኝም ፡ በአርያም ፡ ነው ።
፳ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይድረስ ÷
ዓይኔም ፡ በፊቱ ፡ እንባ ፡ ታፍሰስ ።
፳፩ የሰው ፡ ልጅ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ እንደሚም ዋገት ÷
ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመምዋገት ፡
ምነው ፡ በቻለ !
፳፪ ጥቂቶች ፡ ዓመታት ፡ ከለፉ ፡ በኋላ ፡
እኔ ፡ ወደማልመለስበት ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ መንፈሴ ፡ ደከመ ÷ ዘመኔ ፡ አለቀ ÷
መቃብርም ፡ ተዘጋጅቶልኛል ።
፪ አላጋጮች ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አሉ ÷
ዓይኔም ፡ በማስቈጣታቸው ፡ አደረች ።
፫ አሁንም ፡ አንተ ፡ መያዣ ፡ ሆነህ ፡ ተዋሰኝ ፤
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ኢጋና ፡ የሚመታ ፡ ማን ፡ ነው ?
፬ ልባቸውም ፡ እንዳያስተውል ፡ ከልክለኽዋል ፤
ስለዚህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አታደርጋቸውም ።
፭ ለብዝበዛ ፡ ባልንጀሮቹን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥ ፡
ሰው ÷
የልጆቹ ፡ ዓይን ፡ ይጨልማል ።
፮ ለሕዝብም ፡ ምሳሌ ፡ አደረገኝ ፤
በፊቱ ፡ ላይ ፡ ጺቅ ፡ እንደሚሉበት ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
፯ ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ፈዘዘች ÷
ብልቶቼም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ሆኑ ።

፲፯ ቅኖች ፣ ሰዎች ፣ በዚህ ፣ ነገር ፣ ይደነቃሉ ÷
ንጹሕም ፣ በገንጉው ፣ ላይ ፣ ይበሳጫል ።
፲፰ ጻድቅ ፣ ግን ፣ መንገዱን ፣ ያጠነክራል ÷
እጁም ፣ ንጹሕ ፣ የሆነ ፣ ሰው ፣ ኃይልን ፣ እየጨመረ ፣ ይሄዳል ።
፲፱ ነገር ፣ ግን ፣ እናንተ ፣ ሁሉ ፣ ተመልሳችሁ ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ ኑ ፤
በእናንተም ፣ ዘንድ ፣ ብልሃተኛ ፣ አላገኝም ።
፳ ዕድሜዬ ፣ አለፈች ፤
አሳቤና ፣ የልቤ ፣ መሣርያ ፣ ተቈረጠ ።
፳፩ ሌሊቱን ፣ ወደ ፣ ቀን ፣ ይለውጣሉ ፤
ብርሃኑም ፣ ወደ ፣ ጨለማ ፣ የቀረበ ፣ ይመስላቸዋል ።
፳፪ ተስፋ ፣ በደርግ ፣ ሲአል ፣ ቤቴ ፣ ናት ፤
ምንጣፌንም ፣ በጨለማ ፣ ዘርግቻለሁ ።
፳፫ መበስበስን ፦— አንተ ፣ አባቴ ፣ ነህ ፤
ትልንም ፦— አንቺ ፣ እናቴ ፣ እኅቴም ፣ ነሽ ፣ ብያለሁ ።
፳፬ እንግዲህ ፣ ተስፋዬ ፣ ወዴት ፣ ነው ?
ተስፋዬንስ ፣ የሚያይ ፣ ማን ፣ ነው ?
፳፭ አብረን ፣ በመሬት ፣ ውስጥ ፣ ስናርፍ ÷
ወደ ፣ ሲአል ፣ ይወርዳል ።

ምዕራፍ ፣ ፲፰ ።

፩ ሹሐዊውም ፣ በልዳዶስ ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣ አለ ፦—
፪ እስከ ፣ መቼ ፣ ቃልን ፣ ታጠምዳለህ ?
አስተውል ÷ ከዚያም ፣ በኋላ ፣ እንናገራለን ።
፫ ስለ ፣ ምንስ ፣ እንደ ፣ እንስሶች ፣ ተቈጠርን ?
ስለ ፣ ምንስ ፣ በዓይንህ ፣ ፊት ፣ ረከስን ?
፬ ቍጣ ፣ ወርሶሃል ፤ አንተስ ፣ የሞትህ ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷
ምድር ፣ ስለ ፣ አንተ ፣ ባድማ ፣ ትሆናለችን ?
ወይስ ፣ ዓለት ፣ ከስፍራው ፣ ይነቀላልን ?

፭ የኃጢአተኛ ፣ መብራት ፣ ይጠፋል ÷
የእሳቱም ፣ ነበልባል ፣ ብልጭ ፣ አይልም ።
፮ ብርሃን ፣ በድንኳኑ ፣ ውስጥ ፣ ይጨልማል ÷
መብራቱም ፣ በላዩ ፣ ይጠፋል ።
፯ የኃይሉም ፣ እርምጃ ፣ ትጠብበለች ÷
ምክሩም ፣ ትጥለዋለች ።
፰ እግሩ ፣ በወጥመድ ፣ ትያዛለች ÷
በመረብም ፣ ላይ ፣ ይሄዳል ።
፱ አሽክላ ፣ ሰኰናውን ፣ ይይዛል ÷
ወስፈንጠርም ፣ ይበረታበታል ።
፲ በምድር ፣ ላይ ፣ የሸምቀቆ ፣ ገመድ ÷
በመንገዱም ፣ ላይ ፣ ወጥመድ ፣ ለእርሱ ፣ ተሰውራለች ።
፲፩ ድንጋጤ ፣ በዙሪያው ፣ ታስፈራዋለች ÷
በስተ ፣ ኋላውም ፣ ሆኖ ፣ ታባርራቸዋለች ።
፲፪ ኃይሉ ፣ በራብ ፣ ትደክማለች ÷
መቅሠፍትም ፣ እስኪሰናከል ፣ ተዘጋጅቶለታል ።
፲፫ የሰውነቱ ፣ ብልቶች ፣ ይጠፋሉ ፤
የሞትም ፣ በኵር ፣ ልጅ ፣ ብልቶቹን ፣ ይበላል ።
፲፬ ከሚታመንበት ፣ ድንኳን ፣ ይነቀላል ፤
ወደ ፣ ድንጋጤም ፣ ንጉሥ ፣ ያስቸኵሉታል ።
፲፭ በድንኳኑ ፣ ውስጥ ፣ ለእርሱ ፣ የማይሆነው ፣ ይኖራል ፤
በመኖሪያውም ፣ ላይ ፣ ዲን ፣ ይበተናል ።
፲፮ ሥሩ ፣ ከበታቹ ፣ ይደርቃል ÷
ጫፉም ፣ ከበላይ ፣ ይረግፋል ።
፲፯ መታሰቢያው ፣ ከምድር ፣ ላይ ፣ ይጠፋል ÷
በሜዳም ፣ ስም ፣ አይቀርለትም ።
፲፰ ከብርሃን ፣ ወደ ፣ ጨለማ ፣ ያፈልሱታል ÷
ከዓለምም ፣ ያሳድዱታል ።
፲፱ ዘርም ፣ ትውልድም ፣ በሕዝቡ ፣ መካከል ፣ አይሆንለትም ፤
በመኖሪያውም ፣ ውስጥ ፣ የሚቀመጥ ፣ ሰው ፣ አይቀርለትም ።
፳ የፊተኞች ፣ ሰዎች ፣ እንደ ፣ ደነገጡ ÷
እንዲሁ ፣ የኋለኞች ፣ ሰዎች ፣ ስለ ፣ ዘመኑ ፣ ይደነቃሉ ።
፳፩ በእውነት ፣ የኃጢአተኞች ፣ ቤት ፣ እንዲሁ ፣ ናት ÷
እግዚአብሔርንም ፣ የማያውቅ ፣ ሰው ፣ ስፍራ ፣ ይህ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፲፱ ።

፩ ኢዮብም ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣ አለ ፦—
፪ ነፍሴን ፣ የምትነዘንዙ ÷
በቃልስ ፣ የምታደቅቁኝ ፣ እስከ ፣ መቼ ፣ ነው ?
፫ ይኸው ፣ ስትሰድቡኝ ፣ አሥር ፣ ጊዜ ፣ ነው ፤
ስታሸክሩኝም ፣ አላፈራችሁም ።
፬ በእውነትም ፣ የሳትሁ ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷
ስሕተቴ ፣ ከእኔ ፣ ጋር ፣ ትኖራለች ።
፭ በእውነትም ፣ ብትጓደዱብኝ ÷
መዋረዴን ፣ በእኔ ፣ ላይ ፣ ብትከራከሩ ÷
፮ እንግዲህ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ገለበጠኝ ÷
በመረቡም ፣ እንደ ፣ ከበበኝ ፣ እወቁ ።

፯ እነሆ ÷ ስለ ፣ ተደረገብኝ ፣ ግፍ ፣ ብጮኽ ፣ ማንም ፣ አይመልስልኝም ፤
አሰምቼም ፣ ብጠራ ፣ ፍርድ ፣ የለኝም ።
፰ እንዳላልፍ ፣ መንገዴን ፣ ዘግቶታል ÷
በጎዳናዬም ፣ ጨለማ ፣ አኑሮበታል ።
፱ ክብሬን ፣ ገፈፈኝ ÷
ዘውዴንም ፣ ከራሴ ፣ ላይ ፣ ወሰደ ።
፲ በዚህና ፣ በዚያም ፣ አፈረሰኝ ÷ እኔም ፣ ሄድሁ ፣ ተስፋዬንም ፣ እንደ ፣ ዛፍ ፣ ነቀለው ።
፲፩ ቍጣውንም ፣ አነደደብኝ ÷
እንደ ፣ ጠላቱም ፣ ቈጠረኝ ።
፲፪ ሠራዊቱ ፣ አብረው ፣ መጡ ÷
መንገዳቸውንም ፣ በላዬ ፣ አዘጋጁ ÷
በድንኳኔም ፣ ዙሪያ ፣ ሰፈሩ ።

፲፫ ወንድሞቼን ፣ ከእኔ ፣ ዘንድ ፣ አራቀ ÷
የሚያውቁኝም ፣ አጥብቀው ፣ ተለዩኝ ።
፲፬ ዘመዶቼ ፣ ተቋረጡ ÷
ወዳጆቼም ፣ ረሱኝ ።

፲፫፣ ቤተ ፣ ሰቦቼና ፣ ሴቶች ፣ ባሪያዎቼ ፣ እንደ ፣ መጻ
ተኛ ፣ ቈጠሩኝ ፣
በዓይናቸውም ፣ እንደ ፣ እንግዳ ፣ ሆንሁ ።
፲፬፣ ባሪያዬን ፣ ብጠራ ÷ በአፌም ፣ ባቈላምጥ ፣ አይ
መልስልኝም ።
፲፭፣ ሚስቴ ፣ እስትንፋሴን ፣ ጠላች ÷
የእናቴም ፣ ማኅፀን ፣ ልጆች ፣ ልመናዬን ፣ ጠሉ ።
፲፮፣ ሕፃናቶች ፣ እንኳ ፣ አጠቁኝ ፣
ብነሣም ፣ በእኔ ፣ ላይ ፣ ይናገራሉ ።
፲፯፣ አማካሪዎቼ ፣ ሁሉ ፣ ተጸየፉኝ ፣
እኔ ፣ የምወድዳቸው ፣ በላዬ ፣ ተገለበጡ ።
፲፰፣ አጥንቴ ፣ ከቁርበቴና ፣ ከሥጋዬ ፣ ጋራ ፣ ተጣበቀ ፣
ድድ ፣ ብቻ ፣ ቀርቶልኝ ፣ አመለጥሁ ።
፲፱፣ እናንተ ፣ ወዳጆቼ ፣ ሆይ ÷ ማሩኝ ፣
የእግዚአብሔር ፣ እጅ ፣ መትታኛለችና ፣ ማሩኝ ።
፳፣ ስለ ፣ ምን ፣ እናንተ ፣ እንደ ፣ እግዚአብሔር ፣
ታሳድዱኛላችሁ ?
ከሥጋዬስ ፣ ስለ ፣ ምን ፣ አትጠግቡም ?

፳፩፣ ምነው ፣ አሁን ፣ ቃሌ ፣ ቢጻፍ !
ምነው ፣ በመጽሐፍ ፣ ውስጥ ፣ ቢታተም !
፳፪፣ ምነው ፣ በብረት ፣ ብርና ፣ በእርሳስ ፣
በዓለቱ ፣ ላይ ፣ ለዘላለም ፣ ቢቀረጽ !
፳፫፣ እኔን ፣ ግን ፣ የሚቤገሪኝ ፣ ሕያው ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷
በመጨረሻም ፣ ዘመን ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ እን
ዲቆም ÷
፳፬፣ ይህ ፣ ቁርበቴም ፣ ከጠፋ ፣ በኋላ ÷
በዚያን ፣ ጊዜ ፣ ከሥጋዬ ፣ ተለይቼ ፣ እግዚአብ
ሔርን ፣ እንዳይ ፣ አውቃለሁ ፣
፳፭፣ እኔ ፣ ራሴ ፣ አየዋለሁ ÷
ዓይኖቼም ፣ ይመለከቱታል ÷
ከእኔም ፣ ሌላ ፣ አይደለም ።
ልቤ ፣ በመናፈቅ ፣ ዝሎአል ።
፳፮፣ በእውነት ፦— እንዴት ፣ እናሳድደዋለን ?
የነገሩ ፣ ሥር ፣ በእርሱ ፣ ዘንድ ፣ ተገኝቶአል ፣
ብትሉ ÷
፳፯፣ ፍርድ ፣ እንዳለ ፣ ታውቁ ፣ ዘንድ ፣
ቍጣ ፣ የሰይፍን ፣ ቅጣት ፣ ያመጣልና ፣
ከሰይፍ ፣ ፍሩ ።

ምዕራፍ ፣ ፳ ።

፩፣ ናዕማታዊውም ፣ ሶፋር ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣
አለ ፦—
፪፣ ስለዚህ ፣ በውስጤ ፣ ስላለው ፣ ችኰላ ፣ አሳቤ ፣
ትመልስልኛለች ።
፫፣ የሚያሳፍረኝንም ፣ ተግሣጽ ፣ ሰምቻለሁ ÷
የማስተዋሌም ፣ መንፈስ ፣ ይመልስልኛል ።
፬፣ ሰው ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ ከተቀመጠ ÷ ከዱሮ ፣
ዘመን ፣ ጀምሮ ÷
፭፣ የኃጢአተኛ ፣ ሩካቤ ፣ አጭር ፣ መሆኑን ፣
የዝንጉዎችም ፣ ደስታ ፣ ቅጽበት ፣ መሆኑን ፣
አታውቁምን ?
፮፣ ከፍታው ፣ ወደ ፣ ሰማይ ፣ ቢወጣ ÷
ራሱም ፣ እስከ ፣ ደመና ፣ ቢደርስ ÷
፯፣ እንደ ፣ ሩንድያ ፣ ለዘላለም ፣ ይጠፋል ፣
ያዩትም ፦— ወዴት ፣ ነው ? ይላሉ ።
፰፣ እንደ ፣ ሕልም ፣ ይበርራል ÷ እርሱም ፣ አይገኝም ፣
እንደ ፣ ሌሊትም ፣ ራእይ ፣ ይሰደዳል ።
፱፣ ያየችውም ፣ ዓይን ፣ ዳግመኛ ፣ አታየውም ፣
ስፍራውም ፣ ከእንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ አይመለከተ
ውም ።
፲፣ ልጆቹ ፣ ድሀቹን ፣ ያቈላምጣሉ ፣
እጁ ፣ ሀብቱን ፣ ይመልሳል ።
፲፩፣ አጥንቶቹ ፣ ብላቴንነቱን ፣ ሞልተዋል ፣
ነገር ፣ ግን ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ በመሬት ፣ ውስጥ ፣
ይተኛል ።

፲፪፣ ክፋት ፣ በአፉ ፣ ውስጥ ፣ ቢጣፍጥ ÷
፲፫፣ ከምላሱም ፣ በታች ፣ ቢሰውረው ÷
ቢጠብቀውም ፣ ባይተወውም ÷
በጕሮሮውም ፣ ቢይዘው ÷
መብሉ ፣ በአንጀቱ ፣ ውስጥ ፣ ይገላበጣል ፣
እንደ ፣ እፉኝትም ፣ ሐሞት ፣ በውስጡ ፣ ይሆናል ።
፲፬፣ የዋጠውን ፣ ሀብት ፣ ይተፋዋል ፣
እግዚአብሔርም ፣ ከሆዱ ፣ ውስጥ ፣ ያወጣዋል ።
፲፭፣ የእፉኝትን ፣ መርዝ ፣ ይጠባል ፣
የእባብም ፣ ምላስ ፣ ይገድለዋል ።
፲፮፣ የማሩንና ፣ የቅቤውን ፣ ፈሳሽ ፣
ወንዞቹንም ፣ አይመለከትም ።
፲፯፣ የድካሙን ፣ ፍሬ ፣ ሳይውጠው ፣ ይመልሰዋል ፣
እንደ ፣ ንግዱም ፣ ትርፍ ፣ አይደሰትም ።
፲፰፣ ድሀውን ፣ አስጨንቆአል ÷ ትቶታልም ፣
ያልሠራውንም ፣ ቤት ፣ በገዘበአል ።

፲፱፣ ሆዱ ፣ ዕረፍትን ፣ አላወቀምና ፣
የወደደው ፣ ነገር ፣ አላዳነውም ።
፳፣ እርሱ ፣ ከበላ ፣ በኋላ ፣ ምንም ፣ አልተረፈም ፣
ስለዚህ ፣ በረከቱ ፣ አይከናወንለትም ።
፳፩፣ በጠገበ ፣ ጊዜ ፣ ይጨነቃል ፣
የችግረኞችም ፣ ሁሉ ፣ እጅ ፣ ታገኘዋለች ።
፳፪፣ ሆዱን ፣ ሳያጠግብ ፣
እግዚአብሔር ፣ የቍጣውን ፣ ትዙሳት ፣ ይሰድ
ድበታል ÷
ሲበላም ፣ ያዘንብበታል ።
፳፫፣ ከብረት ፣ መሣርያም ፣ ይሸሻል ÷
የናስም ፣ ቀስት ፣ ይወጋዋል ።
፳፬፣ እርሱም ፣ ይመዝዘዋል ÷ ከሥጋውም ፣ ይወጣል ፣
ከሐሞቱም ፣ ብልጭ ፣ ብሎ ፣ ይሠርጻል ፣
ፍርሃትም ፣ ይወድቅበታል ።
፳፭፣ ጨለማ ፣ ሁሉ ፣ ስለ ፣ ከበረው ፣ ዕቃ ፣ ተዘጋጅ
ቶአል ፣
በሰው ፣ አፍ ፣ እፍ ፣ የማትባል ፣ እሳት ፣ ትበላ
ዋለች ፣
በድንኳኑ ፣ ውስጥ ፣ የቀረው ፣ ይጨነቅባታል ።
፳፮፣ ሰማይ ፣ ኃጢአቱን ፣ ይገልጥበታል ÷
ምድርም ፣ ትነሣበታለች ።
፳፯፣ የቤቱም ፣ በለጠግነት ፣ ይሄዳል ፣
በቍጣው ፣ ቀን ፣ እንደ ፣ ፈሳሽ ፣ ውኃ ፣ ያልፋል ።

፴፱፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ ሰው ፡ እድል ፡ ፈንታ ÷
ከእግዚአብሔርም ፡ የተመደበ ፡ ርስቱ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ስሙ ÷ ቃሌን ፡ ስሙ ፤
ይህም ፡ መጽናናታችሁ ፡ ይሁን ።
፫፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤
ከተናገርሁም ፡ በኋላ ፡ ተሳለቁ ።
፬፡ በውኑ ፡ የነዘን ፡ እንጒርጒሮዬ ፡ ለሰው ፡ እናገራለሁን ?
አለመታገሥ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይገባኝም ?
፭፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከቱ ÷ ተደነቁም ፤
እጃችሁንም ፡ በአፋችሁ ፡ ላይ ፡ አኑሩ ።
፮፡ እኔ ፡ ባሰብሁ ፡ ቍጥር ፡ እጨነቃለሁ ÷
ፃዕርም ፡ ሥጋዬን ፡ ይይዛል ።
፯፡ ስለ ፡ ምን ፡ ኃጢአተኞች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ ያረጃሉ ? በባለጠግነትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይበረታሉ ?
፰፡ ዘራቸው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ÷
ልጆቻቸውም ፡ በዓይናቸው ፡ ፊት ፡ ናቸው ።
፱፡ ቤታቸው ፡ ከፍርሃት ፡ ወጥቶ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷
የእግዚአብሔርም ፡ በትር ፡ የለባቸውም ።
፲፡ ኮርማቸው ፡ ይወልዳል ÷ ዘሩንም ፡ አይጥለውም ፤
ላማቸውም ፡ ትወልዳለች ÷ አትጨነግፍም ።
፲፩፡ ሕፃናቶቻቸውን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ ያወጣሉ ÷
ልጆቻቸውም ፡ ይዘፍናሉ ።
፲፪፡ ከበሮና ፡ መሰንቆ ፡ ወስደው ፡ ይዘምራሉ ÷
በእምቢልታ ፡ ድምፅ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፫፡ ዕድሜያቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ፤
ድንገትም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳሉ ።
፲፬፡ እግዚአብሔርንም ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ ፤
መንገድህን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ አንወድድም ።
፲፭፡ እናመልከውስ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
ወይስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብንጸልይ ፡ ምን ፡ ይጠቅመናል ? ይላሉ ።
፲፮፡ እነሆ ÷ ሀብታቸው ፡ በእጃቸው ፡ ውስጥ ፡ አይደለምን ?
የኃጥአን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።

፲፯፡ የኃጥአን ፡ መብራት ፡ የጠፋው ÷
መቅሠፍትም ፡ የመጣባቸው ÷
እግዚአብሔርም ፡ በቍጣው ፡ መከራ ፡ የከፈላቸው ÷
፲፰፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገለባ ÷
ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ ነው ?
፲፱፡ እናንተ ፡— እግዚአብሔር ፡ በደላቸውን ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይጠብቃል ፡ ብላችኋል ።
እነርሱ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፍዳን ፡ ለራሳቸው ፡ ይክፈል ።
፳፡ ዓይኖቻቸው ፡ ጥፋታቸውን ፡ ይዩ ÷
ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ቍጣ ፡ ይጠጡ ።
፳፩፡ የወራታቸውስ ፡ ቍጥር ፡ ቢቈረጥ ÷
ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ የቤታቸው ፡ ደስታ ፡ ምን ፡ ይሆናቸዋል ?
፳፪፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉትስ ፡ ላይ ፡ ለሚፈርድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በውኑ ፡ ሰው ፡ እውቀትን ፡ ያስተምራልን ?
፳፫፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በሰላም ፡ ተዘልሎ ፡ ሲቀመጥ ፡
በሙሉ ፡ ኃይሉ ፡ ሳለ ፡ ይሞታል ።
፳፬፡ በአንጀቱ ፡ ውስጥ ፡ ስብ ፡ ሞልቶአል ÷
የአጥንቶቹም ፡ ቅልጥም ፡ ረጥቦአል ።
፳፭፡ ሌላውም ፡ ሰው ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ሳይቀምስ ፡
በተመረረች ፡ ነፍስ ፡ ይሞታል ።
፳፮፡ በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ይተኛሉ ÷
ትልም ፡ ይከድናቸዋል ።

፳፯፡ እነሆ ÷ አሳባችሁን ÷
የመከራችሁብኝንም ፡ ክፉ ፡ ምክር ፡ አውቄዋለሁ ።
፳፰፡ እናንተ ፡— የከበርቴው ፡ ቤት ፡ የት ፡ ነው ?
ኃጢአተኛውም ፡ ያደረበት ፡ ድንኳን ፡ የት ፡ ነው ? ብላችኋል ።
፳፱፡ መንገድ ፡ አላፊዎችን ፡ አልጠየቃችሁምን ?
ምልክታቸውን ፡ አታውቁምን ?
፴፡ ኃጢአተኛው ፡ በመቅሠፍት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ተጠበቀ ÷
በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደሚድን ።
፴፩፡ መንገዱን ፡ በፊቱ ፡ የሚናገር ፡ ማን ፡ ነው ?
የሠራውንስ ፡ የሚመልስበት ፡ ማን ፡ ነው ?
፴፪፡ እርሱን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይሸከሙታል ÷
ሰዎቹም ፡ በመቃብሩ ፡ ላይ ፡ ይጠብቃሉ ።
፴፫፡ የሸለቆው ፡ ጓል ፡ ይጣፍጥለታል ፤
በኋላውም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሰባል ÷
በፊቱም ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ገብኤ ፡ አለ ።
፴፬፡ የምትመልሱልኝ ፡ ውስልትና ፡ ነውና ፡
በከንቱ ፡ እንዴት ፡ ታጽናኑኛላችሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ በውኑ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይጠቅመዋልን?
በእውነት ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ይጠቅማል ።
፫፡ ጻድቅ ፡ መሆንህስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋልን ?
መንገድህን ፡ ማቅናትህስ ፡ ይጠቅመዋልን ?
፬፡ እርሱንስ ፡ ስለ ፡ ፈራህ ፡ ይዘልፍሃልን ?
ወደ ፡ ፍርድስ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይገባልን ?
፭፡ ክፋትህስ ፡ የበዛ ፡ አይደለምን ?
ለኃጢአትህም ፡ ፍጻሜ ፡ የላትም ።
፮፡ የወንድሞችህን ፡ መያዣ ፡ በከንቱ ፡ ወስደሃል ÷

የእርዘኞቹንም ፣ ልብስ ፣ ዘርፈሃል ።
፯፣ ለደካማ ፣ ውኃ ፣ አላጠጣህም ÷
ለራብተኛም ፣ እንጀራን ፣ ከልክለሃል ።
፰፣ በክንድ ፣ የበረታ ፣ ምድርን ፣ ገዛ ፤
ከበርቴውም ፣ ሰው ፣ ተቀመጠባት ።
፱፣ መበለቲቱን ፣ አንዳች ፣ አልባ ፣ ሰድደሃታል ፤
የድሀ ፣ አደጎችም ፣ ክንድ ፣ ተሰብሮአል ።
፲፣ ስለዚህ ፣ አሽክላ ፣ ከብቦሃል ÷
ድንገተኛ ፣ ፍርሃትም ፣ አናውጦሃል ።
፲፩፣ እንዳታይ ፣ ብርሃን ፣ ጨለማ ፣ ሆነችብህ ÷
የውኖችም ፣ ብዛት ፣ አሰጠመህ ።
፲፪፣ እግዚአብሔር ፣ በሰማያት ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ አይ
ልምን ?
ከዋክብትም ፣ እንዴት ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ እንዳሉ ፣
ተመልከት ።
፲፫፣ አንተም ፡— እግዚአብሔር ፣ ምን ፣ ያውቃል ?
በድቅድቅ ፣ ጨለማ ፣ ውስጥ ፣ ሆኖ ፣ ሊፈርድ ፣
ይችላልን ?
፲፬፣ እንዳያይ ፣ የጠቁረ ፣ ደመና ፣ ጋርዶታል ፤
በሰማይ ፣ ክበብ ፣ ላይ ፣ ይራመዳል ፣ ብለሃል ።
፲፭፣ በውኑ ፣ ኃጢአተኞች ፣ ሰዎች ፣ የረገጡአትን ፣
የዱሮይቱን ፣ መንገድ ፣ ትጠብቃለህን ?
፲፮፣ ጊዜያቸው ፣ ሳይደርስ ፣ ተነጠቁ ፤
መሠረታቸውም ፣ እንደ ፣ ፈሳሽ ፣ ውኃ ፣ ፈሰሰ ።
፲፯፣ እግዚአብሔርንም ፡— ከእኛ ፣ ዘንድ ፣ ራቅ ፤
ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ ምን ፣ ሊያደር
ግልን ፣ ይችላል ? አሉት ።
፲፰፣ ነገር ፣ ግን ፣ ቤታቸውን ፣ በመልካም ፣ ነገር ፣ ሞላ ፤
የኃጥአን ፣ ምክር ፣ ከእኔ ፣ ዘንድ ፣ የራቀች ፣ ናት ።
፲፱፣ ጻድቃን ፣ ያዩታል ÷ ደስም ፣ ይላቸዋል ፤
ንጹሐንም ፣ በንቀት ፣ ይስቁባቸዋል ።
፳፣ በእውነት ፣ ሀብታቸው ፣ ጠፋ ÷
የቀረውንም ፣ እሳት ፣ በላች ።

፳፩፣ አሁንም ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ ተስማማ ÷ ሰላምም ፣
ይኑርህ ፤
በዚያም ፣ በጎነት ፣ ታገኛለህ ።
፳፪፣ ከአፉም ፣ ሕጉን ፣ ተቀበል ÷
በልብህም ፣ ቃሉን ፣ አኑር ፤
፳፫፣ ሁሉን ፣ ወደሚችል ፣ አምላክ ፣ ብትመለስ ÷
ብትዋረድም ÷
ኃጢአትንም ፣ ከድንኳንህ ፣ ብታርቅ ÷
፳፬፣ የወርቅን ፣ ዕቃ ፣ በአፈር ፣ ውስጥ ÷
የአፈርንም ፣ ወርቅ ፣ በጅረት ፣ ድንጋይ ፣
መካከል ፣ ብትጥል ÷
፳፭፣ ሁሉን ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ ወርቅና ፣ የሚብ
ለጨለጭ ፣ ብር ፣ ይሆንልሃል ።
፳፮፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ሁሉን ፣ በሚችል ፣ አምላክ ፣
ደስ ፣ ይልሃል ÷
ፊትህንም ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ታነሣለህ ።
፳፯፣ ወደ ፣ እርሱም ፣ ትጸልያለህ ÷ እርሱም ፣ ይሰማሃል ፤
ስእለትህንም ፣ ትሰጣለህ ።
፳፰፣ ነገርንም ፣ ትመክራለህ ÷ እርሱም ፣ ይሳካልሃል ፤
ብርሃንም ፣ በመንገድህ ፣ ላይ ፣ ይበራል ።

፳፱፣ ቢያዋርዱህ ፣ አንተ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ትላለህ ፤
ትሑቱንም ፣ ሰው ፣ ያድነዋል ።
፴፣ ንጹሑን ፣ ሰው ፣ ያድነዋል ፤
በእጅህም ፣ ንጽሕና ፣ ትድናለህ ።

ምዕራፍ ፣ ፳፫ ።

፩፣ ኢዮብም ፣ መለሰ ፣ እንዲህም ፣ አለ ፡—
፪፣ ዛሬም ፣ ደግሞ ፣ የጎዘን ፣ እንጉርጉሮዬ ፣ ገና ፣
መራራ ፣ ነው ፤
እጁ ፣ በልቅሶ ፣ ጩኸቴ ፣ ላይ ፣ ከብዳለች ።
፫፣ እርሱን ፣ ወዴት ፣ እንዳገኘው ፣ ምነው ፣ ባወቅሁ !
ወደ ፣ ተቀመጠበትስ ፣ ስፍራ ፣ ምነው ፣ በደረስሁ !
፬፣ በፊቱ ፣ ሙግቴን ፣ አዘጋጅ ፣ ነበር ÷
አፌንም ፣ በማስረጃ ፣ እሞላው ፣ ነበር ።
፭፣ የሚመልስልኝም ፣ ቃል ፣ ምን ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣
አውቅ ፣ ነበር ÷
የሚለኝንም ፣ አስተውል ፣ ነበር ።
፮፣ በኃይሉ ፣ ብዛት ፣ ከእኔ ፣ ጋር ፣ ይምዋገት ፣ ነበርን ?
እንኳን ! ያደምጠኝ ፣ ነበር ።
፯፣ ቅን ፣ ሰው ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ በዚያ ፣ ይከራከር ፣
ነበር ፤
እኔም ፣ ከፈራጄ ፣ ለዘላለም ፣ እድን ፣ ነበር ።
፰፣ እነሆ ÷ ወደ ፣ ፊት ፣ እሄዳለሁ ÷ እርሱም ፣ የለም ፤
ወደ ፣ ኋላም ፣ እሄዳለሁ ÷ እኔም ፣ አላስተው
ለውም ፤
፱፣ ወደሚሠራበት ፣ ወደ ፣ ግራ ፣ ብሄድ ፣ አልመለከ
ተውም ፤
በቀኜም ፣ ይሰወራል ÷ አላየውምም ፤

፲፣ የምሄድበትን ፣ መንገድ ፣ ያውቃል ፤
ከፈተነኝም ፣ በኋላ ፣ እንደ ፣ ወርቅ ፣ እወጣለሁ ።
፲፩፣ እግሬ ፣ ወደ ፣ እርምጃው ፣ ተጣብቆአል ፤
መንገዱንም ፣ ጠብቄአለሁ ÷ ፈቀቅም ፣ አላል
ሁም ።
፲፪፣ ከከንፈሩ ፣ ትእዛዝ ፣ አልተመለስሁም ፤
የአፉን ፣ ቃል ፣ በልቤ ፣ ሰውሬአለሁ ።
፲፫፣ እርሱ ፣ ግን ፣ ብቻውን ፣ ነው ፤ እርሱንስ ፣ የሚ
መስለው ፣ ማን ፣ ነው ?
ነፍሱም ፣ የወደደችውን ፣ ያደርጋል ።
፲፬፣ በእኔ ፣ ላይ ፣ የተወሰነውን ፣ ይፈጽማል ፤
እንደዚህም ፣ ያለ ፣ ብዙ ፣ ነገር ፣ በእርሱ ፣ ዘንድ ፣
አለ ።
፲፭፣ ስለዚህ ፣ በፊቱ ፣ ደነገጥሁ ፤
ባሰብሁም ፣ ጊዜ ፣ ከእርሱ ፣ ፈራሁ ።
፲፮፣ እግዚአብሔር ፣ ልቤን ፣ አባብቶታልና ÷
ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ አምላክ ፣ አስደንግጦኛል ።
፲፯፣ ከጨለማው ፣ የተነሣ ÷
ድቅድቁም ፣ ጨለማ ፣ ፊቴን ፣ ከመክደኑ ፣ የተ
ነሣ ፣ አልደነገጥሁም ።

ምዕራፍ ፣ ፳፬ ።

፩፣ ሁሉን ፣ ከሚችል ፣ አምላክ ፣ ዘንድ ፣ ዘመናት ፣
አልተሰወረምና ፣
እርሱን ፣ የሚያውቁ ፣ ለምን ፣ ወራቱን ፣ አያዩም ?

፩፡ የድንበሩን ፡ ምልክት ፡ የሚያፈርሱ ፡ አሉ ፤
መንጋዎቹን ፡ በገብዘው ፡ ያሰማራሉ ።
፪፡ የድሀ ፡ አድኃቹን ፡ አህያ ፡ ይነዳሉ ፤
የመበለቲቱን ፡ በሬ ፡ ስለ ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፫፡ ድሆቹን ፡ ከመንገድ ፡ ያወጣሉ ፤
የምድርም ፡ ችግረኞች ፡ ሁሉ ፡ ይሸሸጋሉ ።
፬፡ እነሆ ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡ አህዮች ÷
መብልን ፡ ፈልገው ፡ ወደ ፡ ሥራቸው ፡ ይወጣሉ ፤
ምድረ ፡ በዳውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ መብልን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፭፡ እነዚያ ፡ በእርሻ ፡ ውስጥ ፡ እህላቸውን ፡ ያጭዳሉ ፤
የበደለኛውንም ፡ ወይን ፡ ይቃርማሉ ።
፮፡ ራቁታቸውን ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ያድራሉ ÷
በብርድ ፡ ጊዜ ፡ መጦኛጸሬያ ፡ የላቸውም ።
፯፡ ከተራሮች ፡ በሚወርድ ፡ ዝናብ ፡ ይረጥባሉ ፤
መጠጊያም ፡ አጥተው ፡ ቋጥኙን ፡ ያቅፋሉ ።
፰፡ ድሀ ፡ አደጉን ፡ ልጅ ፡ ከጡቱ ፡ የሚነጥሉ ፡ አሉ ፤
ከችግረኛውም ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፱፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ራቁታቸውን ፡ ይሄዳሉ ፤
ጥርበውም ፡ ነዶዎችን ፡ ይሸከማሉ ፤
፲፡ በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ አጥር ፡ ውስጥ ፡ ዘይት ፡ ያደርጋሉ ፤
ወይንም ፡ ይጠምቃሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይጠማሉ ።
፲፩፡ ከከተማውና ፡ ከገዛ ፡ ቤቶቻቸው ፡ ይባረራሉ ፤
የልጆችም ፡ ነፍስ ፡ ለእርዳታ ፡ ትጮኻለች ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስንፍናቸውን ፡ አይመለከትም ።

፲፪፡ እነዚህ ፡ በብርሃን ፡ ላይ ፡ የሚያምፁ ፡ ናቸው ፤
መንገዱን ፡ አያውቁም ÷ በጎዳናውም ፡ አይጸኑም ።
፲፫፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ሳይነጋ ፡ ማልዶ ፡ ይነሣል ፤
ችግረኞችንና ፡ ድሆችን ፡ ይገድላል ፤
በሌሊትም ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ነው ።
፲፬፡ የአመንዝራም ፡ ዓይን ፡ ድግዝግዝታን ፡ ይጠብቃል ፡—
የማንም ፡ ዓይን ፡ አያየኝም ፡ ይላል ÷
ፊቱንም ፡ ይሸፍናል ።
፲፭፡ ቤቶቹን ፡ በጨለማ ፡ ይነድላሉ ፤
በቀን ፡ ይሸሸጋሉ ፤
ብርሃንም ፡ አያውቁም ።
፲፮፡ የጥዋት ፡ ብርሃን ፡ ለእነርሱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፡ ነው ፤
የሞትን ፡ ጥላ ፡ ድንጋጤ ፡ ያውቃሉና ።

፲፯፡ እነርሱ ፡ በውኃ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ በርረው ፡ ያልፋሉ ፤
እድል ፡ ፈንታቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተረገመች ፡ ናት ፤
ወደ ፡ ወይኑ ፡ በታ ፡ መንገድ ፡ አይዘሩም ።
፲፰፡ ድርቅና ፡ ሙቀት ፡ የአመዳዩን ፡ ውኃ ፡ ያጠፋሉ ፤
እንዲሁ ፡ ሲአል ፡ በደለኞችን ፡ ታጠፋለች ።
፲፱፡ ማኅፀን ፡ ትረሳዋለች ፤
ትልም ፡ በደስታ ፡ ይጠባዋል ፤
ዳግመኛም ፡ አይታሰብም ፤
ክፋትም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ይሰበራል ።
፳፡ የማትወልደውን ፡ መካኒቱን ፡ ይበድላታል ፡ ለመበለቲቱም ፡ በጎነት ፡ አያደርግም ።
፳፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ በኃይሉ ፡ ኃያላንን ፡ ይስባል ፤
እርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ በሕይወቱ ፡ አይታመንም ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ በደኅና ፡ አኑሮአቸዋል ÷ በዚያም ፡ ይታመናሉ ፤
ዓይኖቹ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ ላይ ፡ ናቸው ።
፳፫፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፤ ይሄዳሉ ÷ ይጠወልጋሉም ፤
እንደ ፡ ሌሎች ፡ ሁሉ ፡ ይከማቻሉ ፤
እንደ ፡ እሸትም ፡ ራስ ፡ ይቄረጣሉ ።
፳፬፡ እንዲህስ ፡ ባይሆን ፡ ሐሰተኛ ፡ የሚያደርገኝ ÷ ነገሬንስ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ የሚያደርገው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፡ ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ግርኀትና ፡ መፈራት ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤
በከፍታውም ፡ ሰላም ፡ አድራጊ ፡ ነው ።
፫፡ በውኑ ፡ ለሠራዊቶቹ ፡ ቍጥር ፡ አላቸውን ?
ብርሃኑስ ፡ የማይወጣው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ?
፬፡ ሰውስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷
ከሴትስ ፡ የተወለደ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ?
፭፡ እነሆ ÷ ጨረቃ ፡ እንኳ ፡ ብሩህ ፡ አይደለም ÷ ከዋክብትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሐን ፡ አይደሉም ።
፮፡ ይልቁንስ ፡ ብስብስ ፡ የሆነ ፡ ሰው ÷ ትልም ፡ የሆነ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንኛ ፡ ያንስ !

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ኃይል ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ ረዳኸው !
ብርታት ፡ የሌለውን ፡ ክንድ ፡ ምንኛ ፡ አዳንኸው !
፫፡ ጥበብስ ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ መከርኸው !
ብዙ ፡ እውቀትንስ ፡ ምንኛ ፡ ገለጥህለት !
፬፡ ይህንስ ፡ ቃል ፡ በማን ፡ እርዳታ ፡ ተናገርህ ?
የማንስ ፡ መንፈስ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ?

፭፡ ሙታን ፡ ሰዎች ፡ ከውኖች ፡ በታች ÷ በውኖችም ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ በታች ፡ ይንቀጠቀጣሉ ።
፮፡ ሲአል ፡ በፊቱ ፡ ራቁትዋን ፡ ናት ÷ ለጥፋትም ፡ መጋረጃ ፡ የለውም ።
፯፡ ሰሜንን ፡ በባዶ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ÷ ምድሪቱንም ፡ በታችዋ ፡ አንዳች ፡ አልባ ፡ ያንጠለጥላል ።
፰፡ ውኖችን ፡ በደመናዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ያስራል ÷ ደመናይቱም ፡ ከታች ፡ አልተቀደደችም ።

፱፡ የዙፋኑን ፡ ፊት ፡ ይከድናል ÷
ደመናውንም ፡ ይዘረጋበታል ።
፲፡ ብርሃንና ፡ ጨለማ ፡ እስከሚለያዩበት ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ÷
በውኆች ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ድንበርን ፡ አደረገ ።
፲፩፡ የሰማይ ፡ አዕማድ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ÷
ከተግሣጹም ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ።
፲፪፡ በኃይሉ ፡ ባሕርን ፡ ጸጥ ፡ ያደርጋል ÷
በማስተዋሉም ፡ ረዓብን ፡ ይመታል ።
፲፫፡ በመንፈሱ ፡ ሰማያት ፡ ውበትን ፡ አገኙ ÷
እጁም ፡ በራሪይቱን ፡ እባብ ፡ ወጋች ።
፲፬፡ እነሆ ÷ ይህ ፡ የመንገዱ ፡ ዳርቻ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤
ይህም ፡ የሰማነው ፡ ነገር ፡ ምንኛ ፡ ጥቂት ፡ ነው !
የኃይሉንስ ፡ ነጐድጓድ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡
ማን ፡ ይችላል ?

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡
ደገመ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፦—
፪፡ ፍርዴን ፡ ያስወገደ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን !
ነፍሴንም ፡ መራራ ፡ ያደረገ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡
ሕያው ፡ አምላክን !
፫፡ እስትንፋሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ÷
የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በአፍንጫዬ ፡
ውስጥ ፡ ገና ፡ ሳለ ÷
፬፡ ከንፈሬ ፡ ኃጢአትን ፡ አትናገርም ÷
አንደበቴም ፡ ሽንገላን ፡ አያወጣም ።
፭፡ እናንተን ፡ ማጽደቅ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይራቅ ፤
እስክሞት ፡ ድረስ ፡ ፍጹምነቴን ፡ ከእኔ ፡ አላርቅም ።
፮፡ ጽድቄን ፡ እይዛለሁ ፡ እርሱንም ፡ አልተውም ፤
ከቀኖቼም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ አንዱ ፡ ልቤ ፡ አይዘልፈኝም ።
፯፡ ጠላቴ ፡ እንደ ፡ በደለኛ ÷
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚነሣ ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ይሁን ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ ባጠፋውና ፡ ነፍሱን ፡ በለየ ፡ ጊዜ ÷
የዝንጉ ፡ ሰው ፡ ተስፋው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፱፡ በውኑ ፡ መከራ ፡ በመጣበት ፡ ጊዜ ÷
እግዚአብሔር ፡ ጩኸቱን ፡ ይሰማልን ?
፲፡ ሁሉንስ ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ?
እግዚአብሔርንስ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይጠራልን ?
፲፩፡ እኔ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አስተምራችኋለሁ ፤
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡
አልሸሽግም ።
፲፪፡ እነሆ ÷ ሁላችሁ ፡ አይታችኋል ፤
ስለ ፡ ምን ፡ ከንቱ ፡ ሆናችሁ ?

፲፫፡ ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡
እድል ፡ ፈንታ ÷
ግፈኛም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡
የሚቀበላት ፡ ርስት ፡ ናት ፤
፲፬፡ ልጆቹ ፡ ቢበዙ ፡ ለሰይፍ ፡ ይሆናሉ ፤
ዘሩም ፡ እንጀራን ፡ አይጠግብም ።
፲፭፡ ለእርሱም ፡ የቀሩት ፡ በቸነፈር ፡ ይቀበራሉ ፤
መበለቶቻቸውም ፡ አያለቅሱም ።
፲፮፡ እርሱ ፡ ብርን ፡ እንደ ፡ አፈር ፡ ቢከምር ÷
ልብስንም ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ቢያዘጋጅ ÷
፲፯፡ እርሱ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይሆናል ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ጻድቅ ፡ ይለብሰዋል ፤
ብሩንም ፡ ንጹሐን ፡ ይከፋፈሉታል ።
፲፰፡ የሚሠራው ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡
ይሠራል ÷
፲፱፡ ጠባቂም ፡ እንደሚሠራው ፡ ጎጆ ፡ ነው ።
፳፡ ባለጠጋ ፡ ሆኖ ፡ ይተኛል ÷ ዳግመኛም ፡ አይተኛም ፤
ዓይኑን ፡ ይከፍታል ÷ እርሱም ፡ የለም ።
፳፩፡ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ ታገኘዋለች ፤
በሌሊትም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ትነጥቀዋለች ።
፳፪፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያነሣዋል ÷ እርሱም ፡ ይሄዳል ፤
ከበታውም ፡ ይጠርገዋል ።
፳፫፡ እርሱ ፡ ይጥልበታል ÷ አይራራለትም ፤
ከእጁም ፡ ፈጥኖ ፡ መሸሽ ፡ ይወድዳል ።
፳፬፡ ሰው ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭብበታል ፤
ከስፍራውም ፡ በፉጨት ፡ ያስወጡታል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩፡ በእውነት ፡ ብር ፡ የሚወጣበት ÷
ወርቅም ፡ የሚነጠርበት ፡ ስፍራ ፡ አለ ።
፪፡ ብረት ፡ ከመሬት ፡ ውስጥ ፡ ይወሰዳል ፤
መዳብም ፡ ከድንጋይ ፡ ይቀለጣል ።
፫፡ ሰው ፡ ለጨለማ ፡ ፍጻሜን ፡ ያደርጋል ፤
የጨለማውንና ፡ የሞት ፡ ጥላን ፡ ድንጋይ ፡ እስከ ፡
ወሰኑ ፡ ድረስ ፡ ይፈላልጋል ።
፬፡ ሰው ፡ ከሚኖርበት ፡ ርቀው ፡ መውረጃ ፡ ይቈፍራሉ ፤
ከሰውም ፡ እግር ፡ ተረሱ ÷
ከሰዎችም ፡ ርቀው ፡ እየተንጠለጠሉ ፡ ይወዛወዛሉ ።
፭፡ እንጀራ ፡ ከምድር ፡ ውስጥ ፡ ይወጣል ፤
በእሳትም ፡ እንደሚሆን ፡ ታችኛው ፡ ይገለበጣል ።
፮፡ ድንጋይዋ ፡ የሰንፔር ፡ ስፍራ ፡ ነው ÷
የወርቅም ፡ ድቃቂ ፡ አለው ።
፯፡ መንገድዋን ፡ ጭልፊት ፡ አያውቀውም ÷
የአሞራም ፡ ዓይን ፡ አላየውም ።
፰፡ የትዕቢት ፡ ልጆች ፡ አልረገጡአትም ÷
ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አላለፈባትም ።
፱፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ቡላድ ፡ ድንጋይ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ÷
ተራራውንም ፡ ከመሠረቱ ፡ ይገለብጣል ።
፲፡ ከድንጋይ ፡ ውስጥ ፡ መንዶልዶያ ፡ ይወቅራል ፤
ዓይኑም ፡ ዕንቁን ፡ ሁሉ ፡ ታያለች ።
፲፩፡ ፈሳሹም ፡ እንዳይንጠባጠብ ፡ ይገድባል ፤
የተሰወረውንም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።

፲፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ ጥበብ ፡ የምትገኘው ፡ ወዴት ፡ ነው ?
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?

፲፫፡ ሰው ፡ መንገድዋን ፡ አያውቅም ፤
በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አትገኝም ።
፲፬፡ ቀላይ ፡— በእኔ ፡ ውስጥ ፡ የለችም ፡ ይላል ፤
ባሕርም ፡— በእኔ ፡ ዘንድ ፡ የለችም ፡ ይላል ።
፲፭፡ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ አትገኝም ÷
ብርም ፡ ስለ ፡ ዋጋዋ ፡ አይመዘንም ።
፲፮፡ በአፊር ፡ ወርቅ ÷
በከበረም ፡ መረግድና ፡ በሰንፔር ፡ አትገመትም ።
፲፯፡ ወርቅና ፡ ብርጭቆ ፡ አይወዳደሩአትም ÷
በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ዕቃ ፡ አትለወጥም ።
፲፰፡ ስለ ፡ ዛጐልና ፡ ስለ ፡ አልማዝ ፡ አይነገርም ።
የጥበብ ፡ ዋጋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቁ ፡ ይልቅ ፡ ይበ
ልጣል ።
፲፱፡ የኢትዮጵያ ፡ ቶጳዝዮን ፡ አይተካከላትም ÷
በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ አትገመትም ።
፳፡ እንግዲያስ ፡ ጥበብ ፡ ከወዴት ፡ ትመጣለች ?
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
፳፩፡ ከሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ተሰውራለች ÷
ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ተሸሽጋለች ።
፳፪፡ ጥፋትና ፡ ሞት ፡— ወሬዋን ፡ በጆሮቻችን ፡
ሰማን ፡ ብለዋል ።

፳፫፡ እግዚአብሔር ፡ መንገድዋን ፡ ያስተውላል ÷
እርሱም ፡ ስፍራዋን ፡ ያውቃል ።
፳፬፡ እርሱም ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይመለከታል ÷
ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ያያል ።
፳፭፡ ለነፋስ ፡ ሚዛንን ፡ ባደረገለት ፡ ጊዜ ÷
ውኆችንም ፡ በስፍር ፡ በሰፈረ ፡ ጊዜ ÷
፳፮፡ ለዝናብም ፡ ሥርዓትን ÷
ለነጐድጓድ ፡ መብረቅም ፡ መንገድን ፡ ባደረገ ፡
ጊዜ ÷
፳፯፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አያት ÷ ገለጣትም ፤
አዘጋጃትም ÷ ደግሞም ፡ መረመራት ።
፳፰፡ ሰውንም ፡— እነሆ ÷ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ጥበብ ፡ ነው ፤
ከኃጢአትም ፡ መራቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡
ደገመ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀኝ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡
ጊዜ ÷
እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ወራት ፡ ምነው ፡ በሆንሁ !
፫፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ መብራቱ ፡ በበራ ፡ ጊዜ ÷
እኔም ፡ ጨለማውን ፡ አልፌ ፡ በብርሃኑ ፡ በሄ
ድሁ ፡ ጊዜ ÷
፬፡ በሙሉ ፡ ሰውነቴ ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ ጊዜ ÷
እግዚአብሔር ፡ ድንኳኔን ፡ በጋረደ ፡ ጊዜ ÷
፭፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ገና ፡
ሳለ ÷
ልጆቼም ፡ በዙሪያዬ ፡ ሳሉ ÷
፮፡ መንገዴ ፡ በቅቤ ፡ ይታጠብ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷
ድንጋዩ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሽ ፡ ያፈስስልኝ ፡ በነበረ ፡
ጊዜ ።
፯፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ በር ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ÷
በአደባባዩም ፡ ወንበሬን ፡ ባኖርሁ ፡ ጊዜ ÷
፰፡ ጕበዛዝት ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ተሸሸጉ ÷
ሽማግሌዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ።
፱፡ አለቆቹ ፡ ከመናገር ፡ ዝም ፡ አሉ ÷
እጃቸውንም ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ።
፲፡ የታላላቆቹም ፡ ድምፅ ፡ አረመመ ፤
ምላሳቸውም ፡ በትናጋቸው ፡ ተጣጋ ።
፲፩፡ የሰማችኝ ፡ ጆሮ ፡ አሞገሰችኝ ÷
ያየችኝም ፡ ዓይን ፡ መሰከረችልኝ ፤
፲፪፡ የሚጮኽውን ፡ ችግረኛ ÷
ድሀ ፡ አደጉንና ፡ ረዳ ፡ የሌለውን ፡ አድኜ ፡ ነበ
ርሁና ።
፲፫፡ ለጥፋት ፡ የቀረበው ፡ በረከት ፡ በላዬ ፡ መጣ ፤
የባልቴቲቱንም ፡ ልብ ፡ እልል ፡ አሰኘሁ ።
፲፬፡ ጽድቅን ፡ ለበስሁ ፡ እርስዋም ፡ ለበሰችኝ ፤
ፍርዴም ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያና ፡ እንደ ፡ ኩፋር ፡
ነበረ ።
፲፭፡ ለዕውር ፡ ዓይን ÷
ለአንካሳ ፡ እግር ፡ ነበርሁ ።
፲፮፡ ለድሀው ፡ አባት ፡ ነበርሁ ፤
የማላውቀውንም ፡ ሰው ፡ ሙግት ፡ መረመርሁ ።
፲፯፡ የኃጢአተኛውን ፡ መንጋጋ ፡ ሰበርሁ ÷
የነጠቀውንም ፡ ከጥርሱ ፡ ውስጥ ፡ አስጣልሁ ።
፲፰፡ እኔም ፡ አልሁ ፡— በልጆቼ ፡ መካከል ፡ እሞታ
ለሁ ÷
ዕድሜዬንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አበዛለሁ ፤
፲፱፡ ሥሬ ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶአል ÷
ጠልም ፡ በቅርንጫፌ ፡ ላይ ፡ ያድራል ፤
፳፡ ክብሬ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታድሶአል ÷
ቀስቴም ፡ በእጄ ፡ ውስጥ ፡ ለምልሞአል ።
፳፩፡ ሰዎች ፡ እኔን ፡ ሰምተው ፡ በትዕግሥት ፡ ተጠ
ባበቁ ÷
ምክሬንም ፡ ለማዳመጥ ፡ ዝም ፡ አሉ ።
፳፪፡ ከቃሌ ፡ በኋላ ፡ እንዳች ፡ አልመለሱም ፤
ንግግሬም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተንጠባጠበ ።
፳፫፡ ዝናብን ፡ እንደሚጠብቁ ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቁኝ ፤
የጥቢን ፡ ዝናብ ፡ እንደሚሹ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
፳፬፡ እነርሱ ፡ ባልታመኑ ፡ ጊዜ ፡ ሳቅሁላቸው ፤
የፊቴንም ፡ ብርሃን ፡ አላወረዱም ።
፳፭፡ መንገዳቸውን ፡ መረጥሁ ፤
እንደ ፡ አለቃ ፡ ሆኜ ፡ ተቀመጥሁ ፤
ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ መካከል ፡ እንደሚኖር ÷
ኀዘነተኞችን ፡ እንደሚያጽናና ፡ ኖርሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፡ አሁን ፡ ግን ፡ በዕድሜ ፡ ከእኔ ፡ የሚያንሱ ÷
አባቶቻቸውን ፡ ከመንጋዬ ፡ ውሾች ፡ ጋር ፡ ለማ
ኖር ፡ የናቅኋቸው ÷
በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሳለቁብኝ ።
፪፡ ሙሉ ፡ ሰው ፡ መሆናቸው ፡ ጠፍቶባቸው ፡ ነበ
ርና ፡
የእጃቸው ፡ ብርታት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ?
፫፡ በራብና ፡ በቀጠና ፡ የመነመኑ ፡ ናቸው ፤

የመፍረስና ፡ የመፈታት ፡ ጨለማ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሸሻሉ ።
፴፡ በቀኖጥቋጦ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ አትክልት ፡ ይለቅ
ማሉ ፤
የክትክታ ፡ ሥር ፡ ደግሞ ፡ መብላቸው ፡ ነው ።
፴፩፡ ከሰዎች ፡ ተለይተው ፡ ተሰደዱ ፤
በሌባ ፡ ላይ ፡ እንደሚጮኽ ፡ ይጮኹባቸዋል ።
፴፪፡ በሸለቆ ፡ ፈረፈርና ፡ በምድር ፡ ጕድጓድ ፡
በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ይኖራሉ ።
፴፫፡ በቀኖጥቋጦ ፡ መካከል ፡ ይጮኻሉ ፤
ከሳማ ፡ በታች ፡ ተሰብስበዋል ።
፴፬፡ የሰነፎችና ፡ የነውረኞች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤
ከምድርም ፡ በግርፋት ፡ የተባረሩ ፡ ናቸው ።

፴፭፡ አሁንም ፡ እኔ ፡ መዝፈኛና ፡ መተረቻ ፡ ሆንኋ
ቸው ።
፴፮፡ ተጸየፉኝ ፡ ከእኔም ፡ ራቁ ፤
አክታቸውንም ፡ በፊቴ ፡ መትፋትን ፡ አልተ
ዉም ።
፴፯፡ የቀስቴን ፡ አውታር ፡ አላልቶብኛል ፡ አዋርዶ
ኝማል ፤
እነርሱም ፡ በፊቴ ፡ ልጓማቸውን ፡ ፈትተዋል ።
፴፰፡ በቀኜ ፡ በኩል ፡ ዱርዬዎች ፡ ተነሥተዋል ፡
እግሬንም ፡ ይገለብጣሉ ፤
የጥፋታቸውን ፡ መንገድ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይጐድ
ባሉ ።
፴፱፡ ጐዳናዬን ፡ ያበላሻሉ ፤
ረዳት ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ መከራዬን ፡ ያበዛሉ ።
፵፡ በሰፊ ፡ ፍራሽ ፡ እንደሚመጡ ፡ ይመጡብኛል ፤
በባድማ ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለሉብኛል ።
፵፩፡ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተመለሰችብኝ ፡
ክብሬንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ያሳድዱአታል ፤
ደኅንነቴም ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ አልፋለች ።

፵፪፡ አሁንም ፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ፈሰሰች ፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ ያዘችኝ ።
፵፫፡ በሌሊት ፡ አጥንቴ ፡ በደዌ ፡ ተነደለች ፡
ጅማቶቼም ፡ አያርፉም ።
፵፬፡ ከታላቁ ፡ ደዌ ፡ ኃይል ፡ የተነሣ ፡ ልብሴ ፡ ተበላ
ሸች ፤
እንደ ፡ ቀሚስ ፡ ክሳድ ፡ አነቀችኝ ።
፵፭፡ እርሱ ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ ጣለኝ ፡
አፈርና ፡ አመድም ፡ መሰልሁ ።
፵፮፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አልመለስህልኝም ፤
ተነሣሁ ፡ አልተመለከትኸኝም ።
፵፯፡ ተመልሰህ ፡ ጨካኝ ፡ ሆንህብኝ ፤
በእጅህም ፡ ብርታት ፡ አስጨነቅኸኝ ።
፵፰፡ በነፋስ ፡ አነሣኸኝ ፡ በላዩም ፡ አስቀመጥኸኝ ፡
በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ አቀለጥኸኝ ።
፵፱፡ ለሞት ፡ ሕያዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለሚሰበሰቡበት ፡ ቤት ፡
አሳልፈህ ፡ እንደምትሰጠኝ ፡ አውቄአለሁና ።

፶፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ አይ
ዘረጋምን ?
በጥፋቱስ ፡ ጊዜ ፡ አይጮኽምን ?
፶፩፡ ጭንቅ ፡ ቀን ፡ ላገኘው ፡ ሰው ፡ አላለቀስሁምን ?
ለችግረኛስ ፡ ነፍሴ ፡ አላዘነችምን ?
፶፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ በጎነትን ፡ በተጠባበቅሁ ፡ ጊዜ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣችብኝ ፤
ብርሃንን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅሁ ፡ ጨለማም ፡
መጣ ።
፶፫፡ አንጀቴ ፡ ፈላች ፡ አላረፈችም ፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ መጣችብኝ ።
፶፬፡ ያለ ፡ ፀሐይ ፡ በትካዜ ፡ ሄድሁ ፤
በጉባኤም ፡ መካከል ፡ ቆሜ ፡ ጮኽሁ ።
፶፭፡ ለቀበሮ ፡ ወንድም ፡
ለሰጐንም ፡ ባልንጀራ ፡ ሆንሁ ።
፶፮፡ ቁርበቴ ፡ ጠቁሮ ፡ ከእኔም ፡ ተለይቶ ፡ እርግፍ
ግፍ ፡ አለ ፤
አጥንቴም ፡ ከትኩሳት ፡ የተነሣ ፡ ተቃጠለች ።
፶፯፡ ስለዚህ ፡ መሰንቆዬ ፡ ለኀዘን ፡
እምቢልታዬም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ ቃል ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፡ ከዓይኔ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገባሁ ፤
እንግዲህስ ፡ ቈንጆይቱን ፡ እንዴት ፡ እመለከ
ታለሁ ?
፪፡ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከላይ ፡
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ርስት ፡ ከአር
ያም ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፫፡ መጻተኦስ ፡ ለኃጢአተኛ ፡
መለየትስ ፡ ለሚበድሉ ፡ አይደለችምን ?
፬፡ መንገዴን ፡ አያይምን ?
እርምጃዬንስ ፡ ሁሉ ፡ አይቈጥርምን ?

፭፡ በእውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ልመዘን ፡
እግዚአብሔርም ፡ ቅንነቴን ፡ ይወቅ ።
፮፡ በሐሰት ፡ ሄጄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እግሬም ፡ ለሽንገላ ፡ ቸኩላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እርምጃዬ ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡
ልቤም ፡ ዓይኔን ፡ ተከትሎ ፡
ነውርም ፡ ከእጄ ፡ ጋር ፡ ተጣብቆ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፯፡ እኔ ፡ ልዝራ ፡ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ይብላው ፤
የሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ይነቀል ።

፰፡ ልቤ ፡ ወደ ፡ ሌላይቱ ፡ ሴት ፡ ጐምጅቶ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡
በባልንጀራዬም ፡ ደጅ ፡ አድብቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ሚስቱ ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ትፍጭ ፡
፱፡ ሌሎችም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይጕንበሱ ።
፲፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ አበሳ ፡
ፈራጆችም ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ ነውና ፤
፲፩፡ ይህ ፡ እስከ ፡ ጥፋት ፡ ድረስ ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፡
ቡቃያዬንም ፡ ሁሉ ፡ የሚነቅል ፡ ነውና ።
፲፪፡ ወንድ ፡ ባሪያዬ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያዬ ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ በተምዋገቱ ፡ ጊዜ ፡
፲፫፡ መግታቸውን ፡ ንቄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡

፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ አደር ጋለሁ ?
በጐበኘኝ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ እመልስለታለሁ ?
፲፭፡ እኔን ፡ በማኅፀን ፡ የፈጠረ ፡ እርሱንስ ፡ የፈጠረው ፡ አይደለምን ?
በማኅፀንስ ፡ ውስጥ ፡ የሠራን ፡ አንድ ፡ አይደለንምን ?

፲፮፡ ድሀውን ፡ ከልመናው ፡ ከልክዬ ÷
የመበለቲቱን ፡ ዓይን ፡ አጨልሜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
፲፯፡ እንጀራዬን ፡ ለብቻዬ ፡ በልቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ድሀ ፡ አደጉም ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ሳይበላ ፡ ቀርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፲፰፡ እርሱን ፡ ግን ፡ ከታናሽነቱ ፡ ጀምሬ ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አሳድጌው ፡ ነበር ÷
እርስዋንም ፡ ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሬ ፡ መራኋት ፤
፲፱፡ ራቁቱን ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡ ሲጠፋ ÷
ወይም ፡ ድሀ ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ሲሆን ፡ አይቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
፳፡ ጐንና ፡ ጐኑ ፡ ያልባረከችኝ ÷
በበጎቼም ፡ ጠጕር ፡ ያልሞቀ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፩፡ በበሩ ፡ ረዳት ፡ ስላየሁ ÷
በድሀ ፡ አደጉ ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ አንሥቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
፳፪፡ ትከሻዬ ፡ ከመሠረትዋ ፡ ትውደቅ ÷
ክንዴም ፡ ከመገናኛዋ ፡ ትሰበር ።
፳፫፡ የእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ አስደንግጦኛልና ፤
በክብሩም ፡ ፊት ፡ ምንም ፡ ለማድረግ ፡ አልቻልሁም ።

፳፬፡ ወርቅን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌ ÷
ጥሩውንም ፡ ወርቅ ፡— በአንተ ፡ እታመናለሁ ፡ ብዬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፭፡ ሀብቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ÷
እጄም ፡ ብዙ ፡ ስላገኘች ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፮፡ ፀሐይ ፡ ሲበራ ፡
ጨረቃም ፡ በክብር ፡ ስትሄድ ፡ አይቼ ÷
፳፯፡ ልቤ ፡ በስውር ፡ ተታልሎ ÷
አፌም ፡ እጄን ፡ ስሞ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፰፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ በካድሁ ፡ ነበርና ፡
ይህ ፡ ደግሞ ፡ ፈራጆች ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ በሆነ ፡ ነበር ።

፳፱፡ በሚጠላኝ ፡ መጥፋት ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡
ክፉ ፡ ነገርም ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ሐሤት ፡ አድርጌ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፴፡ ነገር ፡ ግን ፡ በመርገም ፡ ነፍሱን ፡ በመሻት ፡
አንደበቴን ፡ ኃጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አልሰጠሁም ፤
፴፩፡ በድንኳኔ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡—
በኩበቱ ፡ ሥጋ ፡ ያልጠገበ ፡ ማን ፡ ይገኛል ? ብለው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፴፪፡ መጻተኛው ፡ ግን ፡ በሜዳ ፡ አያድርም ፡ ነበር ÷
ደጄንም ፡ ለመንገደኛ ፡ እከፍት ፡ ነበር ፤
፴፫፡ በደሌንም ፡ በብብቴ ፡ በመሸሸግ ፡
ኃጢአቴን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሰውሬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፴፬፡ ከሕዝብ ፡ ብዛት ፡ ፈርቼ ÷
የዘመዶቼም ፡ ንቀት ፡ አስደንግጦኝ ÷
ዝም ፡ ብዬ ፡ ከደጅ ፡ ያልወጣሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፴፭፡ የሚያዳምጠኝ ፡ ምነው ፡ በኖረልኝ !
እነሆ ፡ የእጄ ፡ ምልክት ፤
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ይመልስልኝ ፡
ከባላጋራዬ ፡ የተጻፈው ፡ የክስ ፡ ጽሑፍ ፡ ምነው ፡ በተገኘልኝ !
፴፮፡ በትከሻዬ ፡ ላይ ፡ እሸከመው ÷
አክሊልም ፡ አድርጌ ፡ በራሴ ፡ አስረው ፡ ነበር ፤
፴፯፡ የእርምጃዬን ፡ ቍጥር ፡ አስታውቀው ÷
እንደ ፡ አለቃም ፡ ሆኜ ፡ አቀርብለት ፡ ነበር ።
፴፰፡ እርሻዬ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ጮኻ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ትልሞችዋም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ አልቅሰው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፴፱፡ ፍሬዋን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ በልቼ ÷
የባለቤቶችንም ፡ ነፍስ ፡ አሳዝኜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
፵፡ በስንዴ ፡ ፋንታ ፡ አሜከላ ÷
በገብስም ፡ ፋንታ ፡ ኵርንችት ፡ ይውጣብኝ ።
የኢዮብ ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ መመለስን ፡ ተዉ ።
፪፡ ከራም ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ የቡዛዊው ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ የኤሊሁ ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ይልቅ ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡
፫፡ ኢዮብን ፡ ተቈጣው ። ደግሞም ፡ በኢዮብ ፡ ፈረዱበት ፡ እንጂ ፡ የሚገባ ፡ መልስ ፡ ስላላገኙ ፡ በሦስቱ ፡ ባልንጀሮቹ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ኤሊሁ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ነበሩና ፡ ከኢዮብ ፡ ጋር ፡ መናገርን ፡ ጠብቆ ፡ ነበር ። ኤሊሁም ፡ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ መልስ ፡ እንደሌለ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣው ፡ ነደደ ።
፮፡ የቡዛዊውም ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሁ ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
እኔ ፡ በዕድሜ ፡ ታናሽ ፡ ነኝ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ናችሁ ፤
ስለዚህም ፡ ሰጋሁ ፤ እውቀቴን ፡ እገልጥላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ፈራሁ ።
፯፡ እንደዚህም ፡ አልሁ ፡— ዓመታት ፡ በተናገሩ ፡ ነበር ÷
የዓመታትም ፡ ብዛት ፡ ጥበብን ፡ ባስተማረች ፡ ነበር ።
፰፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሰው ፡ ውስጥ ፡ መንፈስ ፡ አለ ÷
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡ ማስተዋልን ፡ ይሰጣል ።
፱፡ በዕድሜ ፡ ያረጁ ፡ ጠቢባን ፡ አይደሉም ÷
ሽማግሌዎችም ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ።
፲፡ ስለዚህም ፡— ስሙኝ ፤

እኔ ፣ ደግሞ ፣ እውቀቱን ፣ እገልጥላችኋለሁ ፣ አልሁ ።

፲፩፣ እነሆ ÷ ቃላችሁን ፣ በትዕግሥት ፣ ጠበቅሁ ፣ የምትናገሩትን ፣ ነገር ፣ እስክትመረምሩ ፣ ድረስ ፣ ብልሃታችሁን ፣ አዳመጥሁ ።

፲፪፣ እንዲሁም ፣ ልብ ፣ አደረግሁ ፤ እነሆም ÷ በእናንተ ፣ መካከል ፣ ኢዮብን ፣ ያስረዳ ÷ ወይም ፣ ለቃሉ ፣ የመለሰ ፣ የለም ።

፲፫፣ እናንተም ፡— ጥበብን ፣ አግኝተናል ፤ እግዚአብሔር ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ ሰው ፣ አያሸንፈው ም ፣ እንዳትሉ ፣ ተጠንቀቁ ።

፲፬፣ እርሱ ፣ ግን ፣ ቃሉን ፣ በእኔ ፣ ላይ ፣ አልተናገረም ፤ እኔም ፣ በንግግራችሁ ፣ አልመልስለትም ።

፲፭፣ እነርሱ ፣ ደነገጡ ÷ ዳግመኛም ፣ አልመለሱም ፤ የሚናገሩትንም ፣ አጡ ።

፲፮፣ እነርሱ ፣ አልተናገሩምና ÷ ቆመው ፣ ዳግመኛ ፣ አልመለሱምና ፣ እኔ ፣ በትዕግሥት ፣ እጠብቃለሁን ?

፲፯፣ እኔ ፣ ደግሞ ፣ ፈንታዬን ፣ እመልሳለሁ ÷ እውቀቴንም ፣ እገልጣለሁ ፤

፲፰፣ እኔ ፣ ቃል ፣ ተሞልቻለሁና ÷ በውስጤም ፣ ያለ ፣ መንፈስ ፣ አስገድዶኛልና ።

፲፱፣ በተሐ ፣ ጠጅ ፣ እንደ ፣ ተሞላና ፣ ሊቀደድ ፣ እንደ ፣ ቀረበ ፣ አቁማዳ ÷ ሊፈነዳ ፣ እንደሚችል ፣ እንደ ፣ ወይን ፣ ጠጅ ፣ አቁማዳ ÷ እነሆ ÷ እንጀቴ ፣ ሆነ ።

፳፣ ጥቂት ፣ እንድተነፍስ ፣ እናገራለሁ ፤ ከንፈሬን ፣ ገልጬ ፣ እመልሳለሁ ።

፳፩፣ ለሰው ፣ ፊት ፣ ግን ፣ አላደላም ፤ ሰውንም ፣ አላቄላምጥም ።

፳፪፣ በማቄላመጥ ፣ እናገር ፣ ዘንድ ፣ አላውቅምና ፤ ያለዚያስ ፣ ፈጣሪዬ ፣ ፈጥኖ ፣ ከሕይወቴ ፣ ይለየኝ ፣ ነበር ።

ምዕራፍ ፣ ፴፫ ።

፩፣ ነገር ፣ ግን ÷ ኢዮብ ፣ ሆይ ÷ ንግግሬን ፣ እንድትሰማ ÷ ቃሌንም ፣ ሁሉ ፣ እንድታደምጥ ፣ እለምንሃለሁ ።

፪፣ እነሆ ÷ አፌን ፣ ከፍቻለሁ ÷ አንደበቴም ፣ በትናጋዬ ፣ ተናግሮአል ።

፫፣ ቃሌ ፣ የልቤን ፣ ቅንነት ፣ ያወጣል ፤ ከንፈሮቼም ፣ የሚያውቁትን ፣ በቅንነት ፣ ይናገራሉ ።

፬፣ የእግዚአብሔር ፣ መንፈስ ፣ ፈጠረኝ ÷ ሁሉንም ፣ የሚችል ፣ የአምላክ ፣ እስትንፋስ ፣ ሕይወትን ፣ ሰጠኝ ።

፭፣ ይቻልህ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ መልስልኝ ፤ ቃልህንም ፣ አዘጋጅተህ ፣ በፊቴ ፣ ቁም ።

፮፣ እነሆ ÷ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ እኔ ፣ እንደ ፣ አንተ ፣ ነኝ ፤ እኔ ፣ ደግሞ ፣ ከጭቃ ፣ የተፈጠርሁ ፣ ነኝ ።

፯፣ እነሆ ÷ ግርማዬ ፣ አታስፈራህም ÷ እጄም ፣ አትከብድብህም ።

፰፣ በጆሮዬ ፣ ተናግረሃል ÷ የቃልህንም ፣ ድምፅ ፣ ሰምቻለሁ ÷ እንዲህም ፣ ብለሃል ፡—

፱፣ እኔ ፣ ያለ ፣ መተላለፍ ፣ ንጹሕ ፣ ነኝ ፤ ያለ ፣ ነውር ፣ ነኝ ÷ ኃጢአትም ፣ የለብኝም ፤

፲፣ እነሆ ÷ ምክንያት ፣ አግኝቶብኛል ÷ እንደ ፣ ጠላቱም ፣ ቈጥሮኛል ፤

፲፩፣ እግሬን ፣ በግንድ ፣ አጣበቀ ÷ መንገዴንም ፣ ሁሉ ፣ ተመለከተ ።

፲፪፣ እነሆ ÷ አንተ ፣ በዚህ ፣ ጻድቅ ፣ አይደለህም ፤ እግዚአብሔር ፣ ከሰው ፣ ይበልጣል ፣ ብዬ ፣ እመልስልሃለሁ ።

፲፫፣ አንተ ፡— ለቃሉ ፣ ሁሉ ፣ አይመልስልኝም ፣ ብለህ ÷ ስለ ፣ ምን ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ ትከራከራለህ ?

፲፬፣ እግዚአብሔር ፣ በአንድ ፣ መንገድ ፣ በሌላም ፣ ይናገራል ፤ ሰው ፣ ግን ፣ አያስተውለውም ።

፲፭፣ በሕልም ÷ በሌሊት ፣ ራእይ ÷ አፍላ ፣ እንቅልፍ ፣ በሰዎች ፣ ላይ ፣ ሲወድቅ ÷ በአልጋ ፣ ላይ ፣ ተኝተው ፣ ሳሉ ÷

፲፮፣ በዚያን ፣ ጊዜ ፣ የሰዎችን ፣ ጆሮ ፣ ይከፍታል ÷ በተግሣጹም ፣ ያስደነግጣቸዋል ÷

፲፯፣ ሰውን ፣ ከክፉ ፣ ሥራው ፣ ይመልሰው ፣ ዘንድ ÷ ከሰውም ፣ ትዕቢትን ፣ ይሰውር ፣ ዘንድ ፤

፲፰፣ ነፍሱን ፣ ከጕድጓድ ÷ በሰይፍም ፣ እንዳይጠፋ ፣ ሕይወቱን ፣ ይጠብቃል ።

፲፱፣ ደግሞ ፣ በአልጋ ፣ ላይ ፣ በደዌ ፣ ይገሥጻዋል ÷ አጥንቱንም ፣ ሁሉ ፣ ያደነዝዘል ።

፳፣ ሕይወቱም ፣ እንጀራን ÷ ነፍሱም ፣ ጣፋጭ ፣ መብልን ፣ ትጠላለች ።

፳፩፣ ሥጋው ፣ እስከማይታይ ፣ ድረስ ፣ ይሰለስላል ፤ ተሸፍኖ ፣ የነበረውም ፣ አጥንት ፣ ይገለጣል ።

፳፪፣ ነፍሱ ፣ ወደ ፣ ጕድጓዱ ÷ ሕይወቱም ፣ ወደሚገድሉአት ፣ ቀርበለች ።

፳፫፣ የቀናውን ፣ መንገድ ፣ ለሰው ፣ ያስታውቀው ፣ ዘንድ ፣ ከሺህ ፣ አንድ ፣ ሆኖ ፣ የሚተረጕም ፣ መልአክ ፣ ቢገኝለት ÷

፳፬፣ እየራራለት ፡— ቤዛ ፣ አግኝቻለሁና ፣ ወደ ፣ ጕድጓድ ፣ እንዳይወርድ ፣ አድነው ፣ ቢለው ÷

፳፭፣ ሥጋው ፣ እንደ ፣ ሕፃን ፣ ሥጋ ፣ ይለመልማል ፤ ወደ ፣ ጕብዝናውም ፣ ዘመን ፣ ይመለሳል ።

፳፮፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ይጸልያል ÷ እርሱም ፣ ሞገስን ፣ ይሰጠዋል ፤

ፊቱንም ፡ በደስታ ፡ ያሳየዋል ፤
ለሰውም ፡ ጽድቁን ፡ ይመልስለታል ።
፳፯፤ እርሱም ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ እየዘመረ ፡—
እኔ ፡ በድያለሁ ÷ ቅኑንም ፡ አጣምሜአለሁ ፤
የሚገባኝንም ፡ ብድራት ፡ አልተበቀልሁም ፤
፳፰፤ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳትወርድ ፡ አድኖ
አታል ÷
ሕይወቴም ፡ ብርሃንን ፡ ታያለች ፡ ይላል ።

፳፱፤ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡
ሁለት ፡ ጊዜና ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡
ያደርጋል ፤
፴፤ ይህም ፡ ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ÷
በሕያዋንም ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፴፩፤ ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ አድምጥ ÷ እኔንም ፡ ስማ ፤
ዝም ፡ በል ÷ እኔም ፡ እናገራለሁ ።
፴፪፤ ነገር ፡ ቢኖርህ ፡ መልስልኝ ፤
ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ እወድዳለሁና ፡ ተናገር ።
፴፫፤ ያለዚያም ፡ እኔን ፡ ስማ ፤
ዝም ፡ በል ÷ እኔም ፡ ጥበብን ፡ አስተምርሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፤ እናንተ ፡ ጥበበኞች ÷ ቃሌን ፡ ስሙ ፤
እናንተም ፡ አዋቂዎች ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ አድምጡ ።
፫፤ ትናጋ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ÷
ጆሮ ፡ ቃልን ፡ ትለያለችና ።
፬፤ ቅን ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ እንምረጥ ፤
መልካሙንም ፡ ነገር ፡ በመካከላችን ፡ እንወቅ ።
፭፤ ኢዮብ ፡— እኔ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ÷
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ፍርዴን ፡ አስወገደ ፤
፮፤ ምንም ፡ እውነተኛ ፡ ብሆን ፡ እንደ ፡ ውሸተኛ ፡
ተቈጠርሁ ፤
ምንም ፡ ባልበደል ፡ ቍስሌ ፡ የማይፈወስ ፡ ነው ፡
ብሎአል ።
፯፤፰፤፱፤ ኢዮብም ፡— በእግዚአብሔር ፡ መደሰት ፡
ለሰው ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ፡ ብሎአልና ፡
ከበደለኞች ፡ ጋር ፡ የሚተባበር ÷
ክፉ ፡ ከሚያደርጉስ ፡ ጋር ፡ የሚሄድ ÷
መሰለቅን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ የሚጠጣት ፡
እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?

፲፤ ስለዚህ ፡ እናንተ ፡ አእምሮ ፡ ያላችሁ ፡ ሰዎች ÷
ስሙኝ ፤
ክፋትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ÷
በደልንም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡
አምላክ ፡ ይራቅ ።
፲፩፤ ለሰው ፡ ሥራውን ፡ ይመልስለታል ÷
ሰውም ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ያደር
ጋል ።
፲፪፤ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፋ ፡ አይሠራም ÷
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ፍርድን ፡ ጠማማ ፡
አያደርግም ።
፲፫፤ ምድርን ፡ አደራ ፡ የሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?
ዓለምንስ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያኖረ ፡ ማን ፡
ነው ?
፲፬፤ እርሱ ፡ ልቡን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢመልስ ÷
መንፈሱንና ፡ እስትንፋሱን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢሰ
በስብ ÷
፲፭፤ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋል ÷
ሰውም ፡ ወደ ፡ አፈር ፡ ይመለሳል ።

፲፮፤ አስተዋይ ፡ ብትሆን ፡ ይህን ፡ ስማ ፤
የንግግሬንም ፡ ቃል ፡ አድመጥ ።
፲፯፤ በውሉ ፡ ጽድቅን ፡ የሚጠላ ፡ ይሠለጥናልን ?
ጻድቅና ፡ ኃያል ፡ የሆነውስ ፡ በደለኛ ፡ ታደርገ
ዋለህን ?
፲፰፤ ማንም ፡ ሰው ፡ ንጉሡን ፡— በደለኛ ፡ ነህ ÷
መኳንንቱንም ፡— ክፉዎች ፡ ናችሁ ፡ ይላልን ?
፲፱፤ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ የእጁ ፡ ሥራ ፡ ናቸውና ፡
በአለቆች ፡ ፊት ፡ አያደላም ÷
ባለጠጋውንም ፡ ሰው ፡ ከድሀው ፡ ይበልጥ ፡ አይ
መለከትም ።
፳፤ እነርሱ ፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ በድንገት ፡ ይሞ
ታሉ ፤
ሕዝቡ ፡ ተንቀጥቅጠ ፡ ያልፋል ÷
ኃያላንም ፡ ያለ ፡ እጅ ፡ ይነጠቃሉ ።

፳፩፤ ዓይኖቹ ፡ በሰው ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ናቸው ÷
እርምጃውንም ፡ ሁሉ ፡ ያያል ።
፳፪፤ ኃጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ይሰወሩበት ፡ ዘንድ ፡
ጨለማ ፡ ወይም ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የለም ።
፳፫፤ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመፈራረድ ፡
እንዲመጣ ፡
ጊዜ ፡ አይወሰንለትም ።
፳፬፤ ታላላቆችን ፡ ያለ ፡ ምርመራ ፡ ይሰባብራል ÷
በእነርሱም ፡ ፋንታ ፡ ሌሎችን ፡ ያቆማል ።
፳፭፤ ሥራቸውን ፡ ያውቃል ፤
እንዲደቅቁም ፡ በሌሊት ፡ ይገለባብጣቸዋል ።
፳፮፤ ሰዎች ፡ እያዩ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ ይመታቸዋል ፤
፳፯፤፳፰፤ የድሀውን ፡ ልቅሶ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያደርሱ ፡
ዘንድ ÷
እርሱም ፡ የችግረኛውን ፡ ድምፅ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ÷
እርሱን ፡ ከመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ÷
ከመንገዱም ፡ ሁሉ ፡ አንዱን ፡ አልተመለከቱ
ምና ።
፳፱፤ በሕዝብ ፡ ወይም ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ቢሆን ÷
እርሱ ፡ ቢያሳርፍ ፡ የሚፈርድ ፡ ማን ፡ ነው ?
ፊቱንስ ፡ ቢሰውር ፡ የሚያየው ፡ ማን ፡ ነው ?
፴፤ ይህም ፡ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ እንዳይነግሥ ÷
ሕዝቡንም ፡ የሚያጠምድ ፡ እንዳይኖር ፡ ነው ።

፴፩፤ እግዚአብሔርን ፡— እኔ ፡ ሳልበድል ፡ ቅጣት ፡
ተቀበልሁ ፤
፴፪፤ የማላየውን ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ አስተምረኝ ፤
ኃጢአትንም ፡ ሠርቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ደግሜ ፡ አልሠራም ፡ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ?
፴፫፤ በውሉ ፡ አንተ ፡ ጥለኸዋልና ፡

ፍዳው ፡ አንተ ፡ እንደምትወድደው ፡ ይሆናልን?
አንተ ፡ ትመርጣለህ ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ፤
ስለዚህ ፡ የምታውቀውን ፡ ተናገር ።
፴፬ የሚሰሙኝ ፡ ጥበበኞች ፡ ሁሉ ÷
አስተዋዮችም ፡ እንዲህ ፡ ይሉኛል ፡—
፴፭ ኢዮብ ፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ ተናግሮአል ÷
ቃሉም ፡ በአእምሮ ፡ አይደለችም ።
፴፮ ኢዮብ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ምነው ፡ በተ
ፈተነ ፡ ኖሮ !
እርሱ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ መልሶአልና ፤
፴፯ በኃጢአቱም ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ ጨምሮአልና ÷
በእኛም ፡ መካከል ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭባልና ÷
ቃልንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ያበዛልና ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪ ይህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታስባለህን?
ወይስ ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ ጻድቅ ፡
ነኝ ፡ ትላለህን ?
፫ አንተ ፡— ምን ፡ ጥቅም ፡ አለህ ?
ኃጢአት ፡ ሠርቼ ፡ ከማገኘው ፡ ይልቅ ፡ ኃጢ
አት ፡ ባልሠራ ፡ ኖሮ ፡ ምን ፡ እጠቀማለሁ ?
ብለህ ፡ ጠይቀሃልና ።
፬ እኔ ፡ ለአንተና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ላሉ ፡ ለባልንጀ
ሮችህ ፡ እመልሳለሁ ።
፭ ዓይኖችህን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንተህ ፡ እይ ፤
ከአንተም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉትን ፡ ደመናት ፡ ተመ
ልከት ።
፮ ኃጢአት ፡ ብትሠራ ፡ ምን ፡ ትጐዳዋለህ ?
መተላለፍህስ ፡ ቢበዛ ፡ ምን ፡ ታደርገዋለህ ?
፯ ጻድቅስ ፡ ብትሆን ፡ ምን ፡ ትሰጠዋለህ ?
ወይስ ፡ ከእጅህ ፡ ምንን ፡ ይቀበላል ?
፰ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ክፋትህ ፡ ይጐ
ዳዋል ፤
ለሰውም ፡ ልጅ ፡ ጽድቅህ ፡ ይጠቅመዋል ።

፱ ከግፍ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሰዎች ፡ ይጮኻሉ ፤
ከኃያላንም ፡ ክንድ ፡ የተነሣ ፡ ለእርዳታ ፡ ይጠ
ራሉ ።
፲፣፲፩ ነገር ፡ ግን ፡— በሌሊት ፡ መዝሙርን ፡ የሚሰጥ ÷
ከምድርም ፡ እንስሶች ፡ ይልቅ ፡ የሚያስተምረን ፡
ከሰማይም ፡ ወፎች ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኞች ፡ የሚ
ያደርገን ፡
፲፪ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ? የሚል ፡
የለም ።
፲፪ በዚያ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሰዎች ፡ ትዕቢት ፡ ይጮኻሉ ÷
እርሱ ፡ ግን ፡ አይመልስላቸውም ።
፲፫ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ አይ
ሰማም ÷
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክም ፡ አይመለከተ
ውም ፤
፲፬ ይልቁንም ፡— አላየውም ፤
ነገሩ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ነው ÷ እኔም ፡ እጠብቀዋ
ለሁ ፡ ስትል ።

አሁን ፡ ግን ፡ በቀኣጣው ፡ አልጐበኘምና ፡— ፲፭
በኃጢአት ፡ እጅግ ፡ አያስብም ፡ ትላለህ ።
ስለዚህ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ በከንቱ ፡ ይከፍታል ÷ ፲፮
ያለ ፡ እውቀትም ፡ ቃሉን ፡ ያበዛል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩
፪ ገና ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚነገር ፡ አለኝና ፡ ፪
ጥቂት ፡ ቆየኝ ÷ እኔም ፡ አስታውቅሃለሁ ።
፫ እውቀቴን ፡ ከሩቅ ፡ አመጣለሁ ÷ ፫
ፈጣሪዬንም ፡— ጻድቅ ፡ ነው ፡ እላለሁ ።
፬ ቃሌ ፡ በእውነት ፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ነው ፤ ፬
በእውቀትም ፡ ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
አለ ።
፭ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ኃያል ፡ ነው ÷ ማንንም ፡ ፭
አይንቅም ፤
እርሱም ፡ በማስተዋል ፡ ብርታት ፡ ኃያል ፡ ነው ።
፮ እርሱ ፡ የበደለኞችን ፡ ሕይወት ፡ አያድንም ፤ ፮
ለችግረኞች ፡ ግን ፡ ፍርዱን ፡ ይሰጣል ።
፯ ዓይኑን ፡ ከጻድቃን ፡ ላይ ፡ አያርቅም ፤ ፯
ለዘላለምም ፡ ከነገሥታት ፡ ጋር ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡
ያስቀምጣቸዋል ÷
እነርሱም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።
፰ በሰንሰለት ፡ ቢታሰሩ ÷ ፰
ወይም ፡ በችግር ፡ ገመድ ፡ ቢጠመዱ ÷
፱ ሥራቸውንና ፡ መተላለፋቸውን ፡ ፱
በትዕቢትም ፡ እንዳደረጉ ፡ ይናገራቸዋል ።
፲ ጆሮአቸውን ፡ ለተግሣጽ ፡ ይከፍትዋል ÷ ፲
ከኃጢአትም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዛቸዋል ።
፲፩ ቢሰሙ ፡ ቢያገለግሉትም ÷ ፲፩
ዕድሚአቸውን ፡ በልማት ÷
ዘመናቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ።
፲፪ ባይሰሙ ፡ ግን ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፋሉ ÷ ፲፪
ያለ ፡ እውቀትም ፡ ይሞታሉ ።

፲፫ ዝንጉዎች ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ያዘጋጃሉ ፤ ፲፫
እርሱም ፡ በሰራቸው ፡ ጊዜ ፡ አይጮኽም ።
፲፬ በሕፃንነታቸው ፡ ሳሉ ፡ ይሞታሉ ÷ ፲፬
ሕይወታቸውም ፡ በሰዶማውያን ፡ መካከል ፡
ይጠፋል ።
፲፭ የተቸገረውን ፡ በችግሩ ፡ ያድነዋል ፤ ፲፭
በመከራም ፡ ጆሮአቸውን ፡ ይገልጣል ።
፲፮ እንዲሁም ፡ አንተን ፡ ከመከራ ፡ ፲፮
ችግር ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራ ፡ በወ
ሰደህ ፡ ነበር ÷
በማዕድህ ፡ ላይ ፡ የተዘጋጀውም ፡ ስብ ፡ በሞላ
በት ፡ ነበር ።
፲፯ አንተ ፡ ግን ፡ በበደለኞች ፡ ፍርድ ፡ የተሞላህ ፡ ፲፯
ነህ ፤
ስለዚህ ፡ ፍርድና ፡ ብይን ፡ ይይዝሃል ።
፲፰ ቍጣ ፡ ለስድብ ፡ አያታልልህ ፤ ፲፰
የማማለጃም ፡ ብዛት ፡ ፈቀቅ ፡ አያድርግህ ።
፲፱ ባለጠግነትህ ፡ የኃይልህም ፡ ብርታት ፡ ሁሉ ፡ ፲፱
ያለ ፡ ችግር ፡ እንድትሆን ፡ ሊረዳህ ፡ ይችላልን?

፮ ፡ ወገኖች ፡ ከስፍራቸው ፡ የሚወጡበትን ፡ ሌሊት ፡ አትመኝ ።
፯ ፡ ከመከራ ፡ ይልቅ ፡ ይህን ፡ መርጠሃልና ፡ ኃጢአትን ፡ እንዳትመለከት ፡ ተጠንቀቅ ።

፰ ፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በኃይሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ያደርጋል ፤ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ አስተማሪ ፡ ማን ፡ ነው ?
፱ ፡ መንገዱን ፡ ማን ፡ አዘዘለት ? ወይስ ፡— ኃጢአትን ፡ ሠርተሃል ፡ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ?
፲ ፡ ሰዎች ፡ የዘመሩትን ፡ ሥራውን ፡ ታከብር ፡ ዘንድ ፡ አስብ ።
፲፩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተመልክተውታል ፤ ሰውም ፡ ከሩቅ ፡ ያየዋል ።
፲፪ ፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ÷ እኛም ፡ አናውቀውም ፤ የዘመኑም ፡ ቍጥር ፡ አይመረመርም ።
፲፫ ፡ የውኃውን ፡ ነጠብጣብ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይስባል ÷ ዝናብም ፡ ከጉም ፡ ይንጠባጠባል ፤
፲፬ ፡ ደመናት ፡ ያዘንባሉ ÷ በሰዎችም ፡ ላይ ፡ በብዙ ፡ ያንጠባጥባሉ ።
፲፭ ፡ የደመናውንም ፡ መዘርጋት ÷ የማደሪያውንም ፡ ነጐድጓድ ፡ የሚያስተውል ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፮ ፡ እነሆ ÷ በዙሪያው ፡ ብርሃኑን ፡ ይዘረጋል ፤ የባሕሩንም ፡ ጥልቀት ፡ ይከድናል ።
፲፯ ፡ በእነዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይፈርዳል ፤ ብዙም ፡ ምግብ ፡ ይሰጣል ።
፲፰ ፡ እጆቹን ፡ በብርሃን ፡ ይሰውራል ÷ በጠላቱም ፡ ላይ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ያገዘዋል ።
፲፱ ፡ የነጐድጓድ ፡ ድምፅ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይናገራል ፤ እንስሶችም ፡ ደግሞ ፡ ስለሚመጣው ፡ ውሽን ፍር ፡ ይጮኻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ ፡ ስለዚህም ፡ ልቤ ፡ ተንቀጠቀጠ ÷ ከስፍራውም ፡ ተንቀሳቀሰ ።
፪ ፡ የድምፁን ፡ መትመም ፡ ስሙ ÷ ከአፉም ፡ የሚወጣውን ፡ ጕርምርምታ ፡ አድምጡ ።
፫ ፡ እርሱን ፡ ወደ ፡ ሰማያት ፡ ሁሉ ፡ ታች ÷ ብርሃኑንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይሰድዳል ።
፬ ፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ድምፅ ፡ ይጮኻል ፤ በግርማውም ፡ ድምፅ ፡ ያንጐደጕዳል ፤ ድምፁም ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፡ መብረቁን ፡ አይከለክልም ።
፭ ፡ እግዚአብሔር ፡ በድምፁ ፡ ድንቅኛ ፡ ያንጐደጕዳል ፤ እኛም ፡ የማናስተውለውን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ያደርጋል ።
፮ ፡ በረዶውንና ፡ ውሽንፍሩን ፡ ብርቱንም ፡ ዝናብ ፡— በምድር ፡ ላይ ፡ ውደቁ ፡ ይላል ።
፯ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራውን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያትማል ።
፰ ፡ አውሬዎቹም ፡ ወደ ፡ ጫካው ፡ ይገባሉ ÷ በዋሻቸውም ፡ ይቀመጣሉ ።
፱ ፡ ከተሰወረ ፡ ማደሪያውም ፡ ወጡሎ ፡ ነፋስ ÷ ከሰሜንም ፡ ብርድ ፡ ይወጣል ።
፲ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ውርጭ ፡ ተሰጥቶአል ፤ የውኖችም ፡ ስፋት ፡ ይጠብባል ።
፲፩ ፡ የውኃውንም ፡ ሙላት ፡ በደመና ፡ ላይ ፡ ይጭናል ፤ የብርሃኑንም ፡ ደመና ፡ ይበታትናል ፤
፲፪ ፡ ለተግሣጽ ፡ ወይም ፡ ለምድሩ ፡ ወይም ፡ ለምሕረት ፡ ቢሆን ÷ ሰው ፡ በሚኖርበት ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፈቃዱ ፡ ወደ ፡ መራችው ፡ ይዘራል ።

፲፫ ፡ ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስማ ፤ ቁም ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ተአምራት ፡ አስብ ።
፲፬ ፡ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ እንደሚያዝዛቸው ÷ የደመናውንም ፡ ብርሃን ፡ እንዴት ፡ እንደሚያበራ ፡ አውቀሃልን ?
፲፭ ፡ ወይስ ፡ የደመናውን ፡ ሚዛን ÷ ወይስ ፡ በእውቀት ፡ ፍጹም ፡ የሆነውን ፡ ተአምራት ፡ አውቀሃልን ?
፲፮ ፡ በደቡብ ፡ ነፋስ ፡ ምድር ፡ ጸጥ ፡ ባለች ፡ ጊዜ ÷ ልብስህ ፡ የሞቀች ፡ አንተ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ቀለጠ ፡ መስተዋት ፡ ብርቱ ፡ የሆኑትን ፡ ሰማያት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ልትዘረጋ ፡ ትችላለህን ?
፲፯ ፡ እኛ ፡ ከጨለማ ፡ የተነሣ ፡ በሥርዓት ፡ መናገር ፡ አንችልምና ፡ የምንለውን ፡ አስታውቀን ።
፲፰ ፡ ማንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ቢናገር ፡ ፈጽሞ ፡ ይዋጣልና ፡ እኔ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ብወድድ ፡ ሰው ፡ ይነግረዋልን ?

፲፱ ፡ አሁንም ፡ ነፋስ ፡ አልፎ ፡ ከጠራቸው ፡ በኋላ ÷ ሰው ፡ በሰማያት ፡ የሚበራውን ፡ ብርሃን ፡ ሊመለከት ፡ አይችልም ።
፳ ፡ ከሰሜን ፡ ወርቅ ፡ የሚመስል ፡ ጌጠኛ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡ ግርማ ፡ አለ ።
፳፩ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ እናገኝ ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፤ በኃይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤ በፍርድና ፡ በጽድቅም ፡ አያስጨንቅም ።
፳፪ ፡ ስለዚህ ፡ ሰዎች ፡ ይፈሩታል ፤ በልባቸውም ፡ ጠቢባን ፡ የሆኑትን ፡ ሁሉ ፡ አይመለከትም ።

ምዕራፍ ፴፰ ።

፩ እግዚአብሔርም በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ ለኢዮብ መለሰ እንዲህም አለ፦—
፪ ያለ እውቀት በሚነገር ቃል ምክርን የሚያጨልም ይህ ማነው ?
፫ እንግዲህ እንደ ሰው ወገብህን ታጠቅ እጠይቅሃለሁ ÷ አንተም ተናገረኝ ።

፬ ምድርን በመሠረትሁ ጊዜ አንተ ወዴት ነበርህ ?
ታስተውል እንደ ሆንህ ተናገር ።
፭ ብታውቅስ መሠፈሪያዋን የወሰነ ÷
በላይዋስ የመለኪያ ገመድ የዘረጋ ማን ነው ?
፮፣፯ አጥቢያ ኮከቦች በአንድነት ሲዘምሩ ÷
የእግዚአብሔርም ልጆች ሁሉ እልል ሲሉ ÷
መሠረቶችዋ በምን ላይ ተተክለው ነበር ?
የማዕዘንዋንስ ድንጋይ ያቆመ ማን ነው ?

፰ ከማኅፀን እንደሚወጣ በወጣ ጊዜ ÷
ባሕርን በመዝጊያዎች የዘጋ ማን ነው ?
፱ ደመናውን ለልብሱ ÷
ጨለማንም ለመጠቅለያው አደረግሁ ፤
፲ ድንበሩን በዙሪያው አድርጌ ÷
መወርወሪያዎቹንና መዝጊያዎቹን አኑሬ፦—
፲፩ እስከዚህ ድረስ ድረሺ ÷ አትለፊ ፤
በዚህም ለትዕቢተኛው ማዕበልሽ ገደብ ይሁን አልሁ ።

፲፪፣፲፫ የምድርን ዳርቻ ይይዝ ዘንድ ÷
ከእርስዋም በደለኞች ይናወጡ ዘንድ ÷
፲፬ በውኑ ከተወለድህ ጀምሮ ማለዳን አዝዘሃልን ?
ለወገግታም ስፍራውን አስታውቀኸዋልን?
፲፭ ጭቃ ከማኅተም በታች እንደሚለወጥ እንዲሁ እርስዋ ትለወጣለች ፤
ነገርም ሁሉ እንደ ልብስ ተቀልሞአል ።
፲፮ ከበደለኞች ብርሃናቸው ተከልክሎአል ÷
ከፍ ያለውም ክንድ ተሰበሮአል ።

፲፯ ወደ ባሕር ምንጭስ ውስጥ ገብተሃልን ?
በቀላዩስ መሠረት ውስጥ ተመላልሰሃልን ?
፲፰ የሞት በሮች ተገልጠውልሃልን ?
የሞትንስ ጥላ ደጆች አይተሃልን ?
፲፱ ምድርንስ በስፋትዋ አስተውለሃታልን ?
ሁሉን አውቀህ እንደ ሆነ ተናገር ።

፳፣፳፩ ወደ ዳርቻው ትነዳው ዘንድ ÷
ወደ ቤቱም የሚያደርሰውን ጐዳና ታውቅ ዘንድ ÷
የብርሃን መኖሪያ መንገድ የት ነው ?
የጨለማውስ በታ ወዴት አለ ?
፳፪ በዚያን ጊዜ ተወልደህ ነበርና ÷
የዕድሜህም ቍጥር ብዙ ነውና ፤
በእውነት አንተ ሳታውቅ አትቀርም ።
፳፫ በውኑ ወደ በረዶው ቤት መዛግብት ገብተሃልን ?
የበረዶውንስ ቅንጣት ቤት መዛግብት አይተሃልን ?
፳፬ ይኸውም ለመከራ ጊዜ ለሰልፍና ለጦርነት ቀን የጠበቅሁት ነው ።
፳፭ ብርሃንስ በምን መንገድ ይከፈላል ?
የምሥራቅስ ነፋስ በምድር ላይ እንዲት ይበተናል ?

፳፮፣፳፯ ባድማውንና ውድማውን እንዲያጠግብ ÷
ማሩንም እንዲያበቅል ÷
፳፰ ማንም በሌለባት ምድር ላይ ÷
ሰውም በሌለባት ምድረ በዳ ላይ ዝናብን ያዘንብ ዘንድ ÷
ለፈሳሹ ውኃ መንዶልዶያውን ÷
፳፱ ወይስ ለሚያንሶደሶድ መብረቅ መንገድን ያበጀ ማን ነው ?
፴ በውኑ ለዝናብ አባት አለውን ?
ወይስ የጠልን ነጠብጣብ የወለደ ማን ነው ?
፴፩ በረዶስ ከማን ማኅፀን ወጣ ?
የሰማዩንስ አመዳይ ማን ወለደው ?
፴፪ ውኆች እንደ ድንጋይ ጠነከሩ ÷
የቀላዩም ፊት ረግዶአል ።

፴፫ በውኑ የሰባቱን ከዋክብት ዘለላ ታስር ዘንድ÷
ወይስ አሪዮን የሚባለውን ከኮከብ ትፈታ ዘንድ ትችላለህን ?
፴፬ ወይስ ማዕሮት የሚባሉትን ከዋክብት በጊዜ ዘያቸው ታወጣ ዘንድ ÷
ወይስ ድብ የሚባለውን ከኮከብ ከልጆቹ ጋር ትመራ ዘንድ ትችላለህን ?
፴፭ የሰማይን ሥርዓት ታውቃለህን ?
በምድርስ ለይ እንዲሠለጥን ልታደርግ ትችላለህን ?
፴፮ የውኆች ብዛት ይሸፍንህ ዘንድ
ቃልህን ወደ ደመናት ታንሣ ዘንድ ትችላለህን ?
፴፯ መብረቆች ሄደው ፦— እነሆ ÷ እዚህ አለን ይሉህ ዘንድ
ልትልካቸው ትችላለህን ?
፴፰ በውስጡስ ጥበብን ያኖረ ÷
ለሰውስ ልብ ማስተዋልን የሰጠ ማን ነው ?
፴፱፣፵ የሰማይን ደመና በጥበቡ ሊቈጥር የሚችል ማን ነው ?
ትቢያ በተበጠበጠ ጊዜ ÷
ጓሎቹም በተጣበቁ ጊዜ ÷
የሰማይን ረዋት ሊያዘነብል የሚችል ማን ነው ?

፵፩ በዋሾቻቸው ውስጥ ተጋድመው ÷

በጫካም ፡ ውስጥ ፡ አድብተው ፡ ሳሉ ÷
ለአንበሳይቱ ፡ አደን ፡ ታድናለህን ?
የልጆችዋንስ ፡ ነፍስ ፡ ታጠግብ ፡ ዘንድ ፡ ትች
ላለህን ?
፵፩ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲጮኹ ÷
የሚበሉትም ፡ አጥተው ፡ ሲቅበዘበዙ ÷
ለቀኖ ፡ መብልን ፡ የሚሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ የበረሃ ፡ ፍየል ፡ የምትወልድበትን ፡ ጊዜ ፡
ታውቃለህን ?
ዋላይቱስ ፡ የምታምጥበትን ፡ ጊዜ ፡ ትመለከ
ታለህን ?
፪ እርስዋ ፡ የምትፈጽመውንስ ፡ ወራት ፡ ትቈጥራ
ለህን ?
የምትወልድበትንስ ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለህን ?
፫ ይንበረከካሉ ÷ ልጆቻቸውንም ፡ ይወልዳሉ ÷
ከምጣቸውም ፡ ያርፋሉ ።
፬ ልጆቻቸው ፡ ይጠነክራሉ ÷
በሚዳም ፡ ያድጋሉ ፤
ይወጣሉ ÷ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አይመለሱም ።

፭ የሚዳውስ ፡ አህያ ፡ አርነት ፡ ማን ፡ አወጣው ?
የበረሃውንስ ፡ አህያ ፡ ከእስራቱ ፡ ማን ፡ ፈታው ?
፮ በረሃውን ፡ ለእርሱ ፡ ቤት ፡ አድርጌ ፡ ሰጠሁት ፤
መኖሪያውም ፡ በጨው ፡ ምድር ፡ ነው ።
፯ በከተማ ፡ ውካታ ፡ ይዘብታል ፤
የነጂውን ፡ ጩኸት ፡ አይሰማም ።
፰ ተራራውን ፡ እንደ ፡ መሰምርያው ፡ ይመለከተ
ዋል ÷
ለምለሙንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈልጋል ።

፱ ጐሽ ፡ ያገለግልህ ፡ ዘንድ ፡ ይታዘዛልን ?
ወይስ ፡ በግርግምህ ፡ አጠገብ ፡ ያድራልን ?
፲ ጐሽ ፡ ይተልምልህ ፡ ዘንድ ፡ ትጠምደዋለህን ?
ወይስ ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ በእርሻ ፡ ላይ ፡ ይጐለ
ጕላልን ?
፲፩ ጕልበቱስ ፡ ብርቱ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ትታመነዋለህን ?
ተግባርህንስ ፡ ለእርሱ ፡ ትተዋለህን ?
፲፪ ዘርህንስ ፡ ይመልስልህ ፡ ዘንድ ÷
በአውድማህስ ፡ ያከማችልህ ፡ ዘንድ ፡ ትታመን
ዋለህን ?
፲፫ የሰጐን ፡ ክንፍ ፡ በደስታ ፡ ይንቀሳቀሳል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ክንፉና ፡ ላባው ፡ ጭምተኛ ፡ ነውን ?
፲፬ እንቁላልዋን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ትተዋለች ÷
በአፈርም ፡ ውስጥ ፡ ታሞቀዋለች ፤
፲፭ እግር ፡ ይሰብረው ፡ ዘንድ ÷
የምድረ ፡ በዳም ፡ አውሬ ፡ ይረግጠው ፡ ዘንድ ፡
ትረሳለች ።
፲፮ የእርስዋ ፡ እንዳልሆኑ ፡ በልጆችዋ ፡ ትጨክ
ናለች ፤
በከንቱም ፡ ብትሠራ ፡ አትፈራም ፤
፲፯ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ከእርስዋ ፡ ከልክሎ
አልና ÷
ማስተዋልንም ፡ አልሰጣትምና ።
፲፰ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡
በፈረስና ፡ በፈረሰኛው ፡ ትሳለቃለች ።

፲፱ ለፈረስ ፡ ጕልበቱን ፡ ሰጥተኸዋልን ?
አንገቱንስ ፡ ጋማ ፡ አልብሰኸዋልን ?
፳ እንደ ፡ አንበጣስ ፡ አፈናጠርኸውን ?
የማንኰራፋቱ ፡ ክብር ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።
፳፩ በኩቱው ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ይጐደፍራል ÷
በጉልበቱም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ሰይፍም ፡ የታጠቁትን ፡ ለመገናኘት ፡ ይወጣል ።
፳፪ በፍርሃት ፡ ላይ ፡ ይስቃል ÷
እርሱም ፡ አይደነግጥም ፤
ከሰይፍም ፡ ፊት ፡ አይመለስም ።
፳፫ በእርሱ ፡ ላይ ፡ የፍላጻ ፡ ኮረጆና ፡ ብልጭልጭ ፡
የሚል ፡ ጦር ፡
ሰላጢንም ፡ ያንኳኳሉ ።
፳፬ በጭካኔና ፡ በቍጣ ፡ መሬትን ፡ ይውጣል ፤
የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ቢሰማ ፡ አይቆምም ።
፳፭ የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ሲሰማ ፡— እሰይ ! ይላል ፤
ከሩቅ ፡ ሆኖ ፡ ሰልፍንና ፡ የአለቆቹን ፡ ጩኸት ÷
የሠራዊቱንም ፡ ውካታ ፡ ያሸታል ።

፳፮ በውኑ ፡ ከጥበብህ ፡ የተነሣ ፡ ጭልፊት ፡ ያንጣ
ብባልን ?
ወይስ ፡ ክንፎቹን ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይዘረጋልን ?
፳፯ በአፍህ ፡ ትእዛዝ ፡ ንስር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልን ?
ቤቱንስ ፡ በአርያም ፡ ላይ ፡ ያደርጋልን ?
፳፰ በገደል ፡ ላይ ፡ ይኖራል ፤
በገደሉ ፡ ገመገምና ፡ በጥጉ ፡ ያድራል ።
፳፱ በዚያም ፡ ሆኖ ፡ የሚነጥቀውን ፡ ይጐበኛል ፤
ዓይኑም ፡ በሩቅ ፡ ትመለከታለች ።
፴ ጫጩቶቹም ፡ ደም ፡ ይጠጣሉ ፤
በድን ፡ ባለበትም ፡ ስፍራ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ መለሰ ፡ ኢዮብንም ፡ እን
ዲህ ፡ አለው ፡—
፪ በውኑ ፡ የሚከራከር ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡
አምላክ ፡ ጋር ፡ ይከራከራልን ?
ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ የሚዋቀስ ፡ እርሱ ፡ ይመ
ልስለት ።

፫ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እን
ዲህ ፡ አለው ፡—
፬ እነሆ ÷ እኔ ፡ ወራዳ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፤ የምመልስለህ ፡
ምንድር ፡ ነው ?
እጄን ፡ በአፌ ፡ ላይ ፡ እጭናለሁ ።
፭ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገርሁ ÷ አልመልስምም ፤
ሁለተኛ ፡ ጊዜም ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ አል
ናገርም ።

፮ እግዚአብሔርም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡
ሆኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

፯፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ወንድ ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፤
እጠይቅሃለሁ ÷ አንተም ፡ ተናገረኝ ።
፰፡ በውኑ ፡ ፍርዴን ፡ ታፈርሰለህን ?
አንተስ ፡ ጻድቅ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ትፈር
ዳለህን ?
፱፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ያለ ፡ ክንድ ፡
አለህን ?
ወይስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ በለ ፡ ድምፅ ፡ ታንጐደ
ጕዳለህን ?

፲፡ በታላቅነትና ፡ በልዕልና ፡ ተላበስ ፤
በክብርና ፡ በግርማም ፡ ተጐናጸፍ ።
፲፩፡ የቍጣህን ፡ ፈሳሽ ፡ አፍስስ ፤
ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልከተው ፡ አዋ
ርደው ።
፲፪፡ ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልከት ÷ ዝቅ ፡
ዝቅም ፡ አድርገው ፤
በደለኞችንም ፡ ወዲያውኑ ፡ እርገጣቸው ።
፲፫፡ በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ ሰውራቸው ፤
በተሸሸገም ፡ ስፍራ ፡ ፊታቸውን ፡ ሸፍን ።
፲፬፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኝ ፡ እጅህ ፡ ታድንህ ፡ ዘንድ ፡
እንድትችል ፡
እኔ ፡ ደግሞ ፡ እመሰክርልሃለሁ ።

፲፭፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ የሠራሁትን ፡ ጉማሬ ÷ እስኪ ÷
ተመልከት ፤
እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡ ይበላል ።
፲፮፡ እነሆ ÷ ብርታቱ ፡ በወገቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤
ኃይሉም ፡ በሆዱ ፡ ጅማት ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
፲፯፡ ጅራቱን ፡ እንደ ፡ ዋድ ፡ ዛፍ ፡ ያወዛውዛል ፤
የወርቹ ፡ ጅማት ፡ የተጐነጐነ ፡ ነው ።
፲፰፡ አጥንቱ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ አገዳ ፡ ነው ፤
አካላቱ ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ዘንጎች ፡ ናቸው ።
፲፱፡ እርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡ አውራ ፡ ነው ፤
ሠሪውም ፡ ሰይፉን ፡ ሰጠው ።
፳፡ የሚዳ ፡ እንስሶች ፡ ሁሉ ፡ የሚጫወቱበት ፡ ተራራ ፡
ምግብን ፡ ያበቅልለታል ።
፳፩፡ ጥላ ፡ ከለው ፡ ዛፍ ፡ በታች ÷
በደንገልና ፡ በረግረግ ፡ ውስጥ ፡ ይተኛል ።
፳፪፡ ጥላ ፡ ያለው ፡ ዛፍ ፡ በጥላው ፡ ይሰውረዋል ፤
የወንዝ ፡ አኻያ ፡ ዛሮች ፡ ይከብቡታል ።
፳፫፡ እነሆ ÷ ወንዙ ፡ ቢጐርፍ ፡ አይደነግጥም ፤
ዮርዳኖስም ፡ እስከ ፡ አፉ ፡ ድረስ ፡ ቢፈስስ ፡
እርሱ ፡ ይተማመናል ።
፳፬፡ ዓይኖቹ ፡ እያዩ ፡ ይያዛልን ?
አፍንጫውስ ፡ በወጥመድ ፡ ይበሳልን ?

፳፭፡ በውኑ ፡ አዞውን ፡ በመቃጥን ፡ ታወጣለህን ?
ምላሱንስ ፡ በገመድ ፡ ታስረዋለህን ?
፳፮፡ ወይስ ፡ ስናጋ ፡ በአፍንጫው ፡ ታደርጋለህን ?
ወይስ ፡ በችንካር ፡ ጕንጩን ፡ ትበሳለህን ?
፳፯፡ በውኑ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ይለምናልን ?
በጣፈጠስ ፡ ቃል ፡ ይናገርሃልን ?
፳፰፡ በውኑ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይገባልን ?
ወይስ ፡ ለዘላለም ፡ ባሪያ ፡ ታደርገዋለህን ?
፳፱፡ ከወፍ ፡ ጋር ፡ እንደምትጫወት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ትጫወታለህን ?
ወይስ ፡ ለሴት ፡ ባሪያዎችህ ፡ ታስረዋለህን ?
፴፡ አጥማጆች ፡ በእርሱ ፡ ይከራከራሉን ?
ወይስ ፡ ነጋዴዎች ፡ ያካፍሉታልን ?
፴፩፡ በውኑ ፡ ቁርበቱን ፡ በጭሬ ÷
ራሱንስ ፡ በዓሣ ፡ ጦር ፡ ትሞላዋለህን ?
፴፪፡ እጅህን ፡ በላዩ ፡ ጫን ፤
ሰልፉን ፡ አስብ ÷ እንግዲህም ፡ አትድገም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩፡ እነሆ ÷ ተስፋው ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤
ያየው ፡ ሁሉ ፡ ስንኳ ፡ በፊቱ ፡ ይዋረዳል ።
፪፡ ያንቀሳቅሰውም ፡ ዘንድ ፡ የሚደፍር ፡ የለም ፤
እንግዲህ ፡ በፊቴ ፡ መቆም ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ?
፫፡ እመልስለትስ ፡ ዘንድ ፡ መጀመሪያ ፡ የሰጠኝ ፡
ማን ፡ ነው ?
ከሰማይ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ያለው ፡ ገንዘቤ ፡ ነው ።

፬፡ ስለ ፡ አካላቱና ፡ ስለ ፡ ብርቱ ፡ ኃይሉ ÷
ስለ ፡ መልካም ፡ ሰውነቱ ፡ ዝም ፡ አልልም ።
፭፡ የውጪ ፡ ልብሱን ፡ ማን ፡ ይገፋል ?
በጥንድ ፡ መንጋጋውስ ፡ ውስጥ ፡ ማን ፡ ይገባል ?
፮፡ የፊቱንስ ፡ ደጆች ፡ የሚከፍት ፡ ማን ፡ ነው ?
በጥርሶቹ ፡ ዙሪያ ፡ ግርማ ፡ አለ ።
፯፡ ቅርፊቶቹ ፡ ጠንካራ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ እርሱ ፡ ትዕቢ
ተኛ ፡ ነው ፤
በጠባብ ፡ ማተሚያ ፡ እንደ ፡ ታተሙ ፡ ናቸው ።
፰፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተቀራረቡ ፡ ናቸውና ፡
ነፋስ ፡ በመካከላቸው ፡ መግባት ፡ አይችልም ።
፱፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተገጣጠሙ ፡ ናቸው ፤
እስከማይለያዩም ፡ ድረስ ፡ ተያይዘዋል ።
፲፡ እንጥሽታው ፡ ብልጭታ ፡ ያወጣል ÷
ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ወግግታ ፡ ናቸው ።
፲፩፡ ከአፉ ፡ ፋናዎች ፡ ይወጣሉ ÷
የእሳትም ፡ ፍንጣሪ ፡ ይረጫል ።
፲፪፡ እንደ ፡ ፈላ ፡ ድስትና ፡ እንደሚቃጠል ፡ ሸምበቆ ፡
ከአፍንጫው ፡ ጢስ ፡ ይወጣል ።
፲፫፡ እስትንፋሱ ፡ ከሰልን ፡ ታቃጥላለች ÷
ነበልባልም ፡ ከአፉ ፡ ይወጣል ።
፲፬፡ በአንገቱ ፡ ኃይል ፡ ታድራለች ፤
ግርማ ፡ በፊቱ ፡ ይዘፍናል ።
፲፭፡ የሥጋውም ፡ ቅርፊት ፡ የተጣበቀ ፡ ነው ፤
እስከማይንቀሳቀሱም ፡ ድረስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ጸንተዋል ።
፲፮፡ ልቡ ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ የደነደነ ፡ ነው ፤
እንደ ፡ ወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ የጸና ፡ ነው ።
፲፯፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ኃያላን ፡ ይፈራሉ ፤
ከድንጋጤም ፡ የተነሣ ፡ ያብዳሉ ።
፲፰፡ ሰይፍና ፡ ጦር ÷ ፍላጻና ፡ መውጊያም ፡ ቢያገ
ኙት ፡ አያሸንፉትም ።
፲፱፡ ብረትን ፡ እንደ ፡ ገለባ ÷
ናስንም ፡ እንደ ፡ ነቀዝ ፡ እንጨት ፡ ይቈጥራ

ቸዋል ።

፳፡ ፍላጻ ፡ ሊያባርረው ፡ አይችልም ፡
የወንጭፍም ፡ ድንጋዮች ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይሆ
ኑለታል ።

፳፩፡ በሎታውን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይቈጥረዋል ፡
ሰላጢኑም ፡ ሲሰበቅ ፡ ይስቃል ።

፳፪፡ ታቹ ፡ እንደ ፡ ስለታም ፡ ገል ፡ ነው ፡
እንደ ፡ መዳመጫም ፡ በጭቃ ፡ ላይ ፡ ያልፋል ።

፳፫፡ ቀላዩን ፡ እንደ ፡ ድስት ፡ ያፈላዋል ፡
ባሕሩንም ፡ እንደ ፡ ሽቱ ፡ ምንቸት ፡ ያደርገዋል ።

፳፬፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ብሩህ ፡ መንገድን ፡ ያበራል ፡
ቀላዩም ፡ ሽበት ፡ ይመስላል ።

፳፭፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ የተፈጠረ ÷
እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የለም ።

፳፮፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይመለከታል ፡
በትዕቢተኞችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እን
ዲህ ፡ አለው ፡—

፪፡ ሁሉን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ቻይ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ÷
አሳብህም ፡ ይከለከል ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ እንደማይ
ቻል ፡ አወቅሁ ።

፫፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ ምክርን ፡ የሚሰውር ፡ ማን ፡ ነው ?
ስለዚህ ፡ እኔ ፡ የማላስተውለውን ÷
የማላውቀውንም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ተናግሬአለሁ ።

፬፡ አባክህ ÷ ስማኝ ÷ እኔም ፡ ልናገር ፡
እጠይቅህማለሁ ÷ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

፭፡ መስማትንስ ፡ በጆሮ ፡ በመስማት ፡ ሰምቼ ፡ ነበር ፡
አሁን ፡ ግን ፡ ዓይኔ ፡ አየችህ ፡

፮፡ ስለዚህ ፡ ራሴን ፡ እንቃለሁ ፡
በአፈርና ፡ በአመድ ፡ ላይ ፡ ተቀምጬ ፡ እጸጸ
ታለሁ ።

፯፡ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለኢዮብ ፡
ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቴማናዊውን ፡
ኤልፋዝን ፡— እንደ ፡ ባሪያዬ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡
ቅንን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተናገራችሁምና ፡
ቍጣዬ ፡ በአንተና ፡ በሁለቱ ፡ ባልንጀሮችህ ፡

፰፡ ላይ ፡ ነድዶአል ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ሰባት ፡
ወይፈኖችና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ይዛችሁ ፡
ወደ ፡ ባሪያዬ ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ ዘንድ ፡ ሂዱ ÷
የሚቃጠልንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስለ ፡ ራሳችሁ ፡
አሳርጉ ፡ ባሪያዬም ፡ ኢዮብ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይጸ
ልያል ÷ እኔም ፡ እንደ ፡ ስንፍናችሁ ፡ እንዳላደ
ርግባችሁ ፡ ፊቱን ፡ እቀበላለሁ ፡ እንደ ፡ ባሪያዬ ፡
እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተና

፱፡ ራችሁምና ። ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ ሹሐ
ዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡
ሄደው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡
እግዚአብሔርም ፡ የኢዮብን ፡ ፊት ፡ ተቀበለ ።

፲፡ ኢዮብም ፡ ስለ ፡ ወዳጆቹ ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ምርኮውን ፡ መለሰለት ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ቀድሞ ፡ በነበረው ፡ ፋንታ ፡ ሁለት ፡
እጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ለኢዮብ ፡ ሰጠው ። ወንድሞ ፲፩፡
ቹና ፡ እኅቶቹ ፡ ቀድሞም ፡ ያውቁት ፡ የነበሩት ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ÷ በቤቱም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ እንጀራ ፡ በሉ ፡ ስለ ፡ እርሱም ፡ አዘ
ኑለት ÷ እግዚአብሔርም ፡ ካመጣበት ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ አጽናኑት ፡ እያንዳንዳቸውም ፡
ብርና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ሰጡት ። እግዚአብ ፲፪፡
ሔርም ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛውን ፡
ለኢዮብ ፡ ባረከ ፤ አሥራ ፡ አራት ፡ ሺህም ፡
በጎች ÷ ስድስት ፡ ሺህም ፡ ግመሎች ÷ አንድ ፡
ሺህም ፡ ጥማድ ፡ በሬዎች ÷ አንድ ፡ ሺህም ፡
አንስት ፡ አህዮች ፡ ነበሩት ። ደግሞም ፡ ሰባት ፡ ፲፫፡
ወንዶችና ፡ ሦስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆኑለት ።
የመጀመሪያይቱንም ፡ ስም ፡ ይሚማ ÷ የሁለተ ፲፬፡
ኛይቱንም ፡ ስም ፡ ቃስያ ÷ የሦስተኛይቱንም ፡
ስም ፡ አማልቶያስ ፡ ቂራስ ፡ ብሎ ፡ ሰየማቸው ።
እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ያሉ ፡ የተ ፲፭፡
ዋቡ ፡ ሴቶች ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ አልተገኙም ፡
አባታቸውም ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋር ፡ ርስት ፡
ሰጣቸው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ መቶ ፡ ፲፮፡
አርባ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ÷ የኖረው ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
፼፼፸፰ ፡ ዓመት ፡ ነው ÷ ልጆቹንና ፡ የልጅ ፡ ልጆ
ቹንም ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ አየ ።
ኢዮብም ፡ ሸምግሎ ፡ዕድሜም ፡ ጠግቦ ፡ ሞተ ። ፲፯፡
እግዚአብሔር ፡ ከሚያስነሣቸው ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ፲፰፡
ዳግመኛ ፡ እንዲነሣ ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።

ከሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ የተመለሰ ፡ ትርጓሜው ፡ ፲፱፡
እንዲህ ፡ ነው ። የሚኖርበትም ፡ አገሩ ፡ በምዕ
ራብ ፡ ባለች ፡ በኤዶምያስ ፡ አውራጃ ፡ ያለ ፡
አውስጠድ ፡ ነው ። ስሙንም ፡ ኢዮብ ፡ ፳፡
አሉት ÷ በምዕራብ ፡ ያለች ፡ ሴትንም ፡ አገባ ።
ስሙ ፡ ዜኖን ፡ የሚባል ፡ ልጅንም ፡ ወለደችለት ፡
ይኸውም ፡ የትቢተኞች ፡ አባት ፡ ነው ። ኢዮ
ብም ፡ ሰሜሳው ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ። አባቱ ፡
ዘራ ፡ ይባላል ። እናቱም ፡ ባሱራስ ፡ ተባለች ።
እርሱም ፡ ከአብርሃም ፡ አምስተኛ ፡ ነው ። ፳፩፡
በኤዶምያስ ፡ የንጉሥ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ። እርሱ ፡ አገሮችን ፡ ገዛ ። አስቀድሞ ፡ ፳፪፡
የነገሠ ፡ የቢያር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ ነው ። የአገሩም ፡
ስም ፡ ዲናባ ፡ ይባላል ። ከባላቅም ፡ በኋላ ፡ ፳፫፡
ስሙ ፡ ኢዮብ ፡ ይባል ፡ የነበረ ፡ ኢዮባብ ፡
ነገሠ ። ከኢዮባብም ፡ ቀጥሎ ፡ በቴማን ፡ አገር ፡
የነገሠ ፡ አሶም ፡ ነው ። ከእርሱም ፡ ቀጥሎ ፡ ፳፬፡
በሞዓብ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የምድያምን ፡ ሰዎች ፡
የገደላቸው ፡ የበራድ ፡ ልጅ ፡ አዳድ ፡ ገዛ ÷ የአ
ገሩም ፡ ስም ፡ ጌቴም ፡ ነው ። ወደ ፡ እርሱ ፡ ፳፭፡
የመጡ ፡ ወዳጆቹም ፡ አንዱ ፡ ከሜሳው ፡ ልጆች ፡
የተወለደ ፡ በቴማናን ፡ የነገሠ ፡ ኤልፋዝ ፡ ነው ።
ሁለተኛውም ፡ በአውጺንዮን ፡ የተሾመ ፡ በል
ዳዶስ ፡ ነው ። ሦስተኛውም ፡ የአሚንዮን ፡
ንጉሥ ፡ ሶፋር ፡ ነው ።

ይህም ፡ መጽሐፍ ፡ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ተተረ
ጐመ ። ጻድቁ ፡ ኢዮብ ፡ የተናገረው ፡ መጽሐፍ ፡
ደረሰ ፡ ተፈጸመ ።

መ ዝ ሙ ረ ፡ ዳ ዊ ት ።

መዝሙር ፡ ፩ ።

፩፡ ምስጉን ፡ ነው ፡ በክፉዎች ፡ ምክር ፡ ያልሄደ ÷
በኃጢአተኞችም ፡ መንገድ ፡ ያልቆመ ÷
በዋዘኞችም ፡ ወንበር ፡ ያልተቀመጠ ።
፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷
ሕጉንም ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ያስባል ።
፫፡ እርሱም ፡ በውኃ ፡ ፈሳሾች ፡ ዳር ፡ እንደ ፡ ተተከለች ÷
ፍሬዋን ፡ በየጊዜዋ ፡ እንደምትሰጥ ÷
ቅጠልዋም ፡ እንደማይረግፍ ፡ ዛፍ ፡ ይሆናል ፤
የሚሠራውም ፡ ሁሉ ፡ ይከናወንለታል ።
፬፡ ክፉዎች ፡ እንዲህ ፡ አይደሉም ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ነፋስ ፡ ጠርጎ ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡ ናቸው ።
፭፡ ስለዚህ ፡ ክፉዎች ፡ በፍርድ ÷
ኃጢአተኞችም ፡ በጻድቃን ፡ ማኅበር ፡ አይቆሙም ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ያውቃልና ÷
የክፉዎች ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፪ ።

፩፡ አሕዛብ ፡ ለምን ፡ ያጕረመርማሉ ?
ወገኖችስ ፡ ለምን ፡ ከንቱን ፡ ይናገራሉ ?
፪፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ተነሡ ÷
አለቆችም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በመሢሑ ፡ ላይ ፡
እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ ተማከሩ ፡—
፫፡ ማሰርያቸውን ፡ እንበጥስ ÷
ገመዳቸውንም ፡ ከእኛ ፡ እንጣል ።
፬፡ በሰማይ ፡ የሚኖር ፡ እርሱ ፡ ይሥቃል ÷
ጌታም ፡ ይሣለቅባቸዋል ።
፭፡ በቊጣው ፡ ጊዜ ፡ በቀኣው ፡ ይናገራቸዋል ÷
በመዓቱም ፡ ያውከባቸዋል ።
፮፡ እኔ ፡ ግን ፡ ንጉሤን ፡ ሾምሁ ፡
በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ ላይ ።
፯፡ ትእዛዙን ፡ እናገራለሁ ፤
እግዚአብሔር ፡ አለኝ ፡— አንተ ፡ ልጄ ፡ ነህ ÷
እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወለድሁህ ።
፰፡ ለምነኝ ÷ አሕዛብን ፡ ለርስትህ ፡
የምድርንም ፡ ዳርቻ ፡ ለግዛትህ ፡ እሰጥሃለሁ ።
፱፡ በብረት ፡ በትር ፡ ትጠብቃቸዋለህ ÷
እንደ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ዕቃም ፡ ትቀጠቅጣቸዋለህ ።
፲፡ አሁንም ፡ እናንት ፡ ነገሥታት ÷ ልብ ፡ አድርጉ ፡
እናንት ፡ የምድር ፡ ፈራጆችም ÷ ተገሠጹ ።
፲፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፍርሃት ፡ ተገዙ ÷
በረዓድም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፲፪፡ ተግሣጹን ፡ ተቀበሉ ፡ ጌታ ፡ እንዳይቈጣ ፡
እናንተም ፡ በመንገድ ፡ እንዳትጠፉ ÷
ቍጣው ፡ ፈጥኖ ፡ ትነድዳለችና ።
በእርሱ ፡ የታመኑ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።

መዝሙር ፡ ፫ ።

ከልጁ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ፊት ፡ በሸሸ ፡ ጊዜ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ የሚያስጨንቁኝ ፡ ምንኛ ፡ በዙ ! ፤
በኔ ፡ ላይ ፡ የሚቆሙት ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
፪፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሴን ፡— ፤
አምላክሽ ፡ አያድንሽም ፡ አልዋት ።
፫፡ አንተ ፡ ግን ÷ አቤቱ ÷ መጠጊያዬ ፡ ነህ ÷ ፤
ክብሬንና ፡ ራሴንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የምታደርገው ፡
አንተ ፡ ነህ ።
፬፡ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ÷ ፤
ከተቀደሰ ፡ ተራራውም ፡ ይሰማኛል ።
፭፡ እኔ ፡ ተኛሁ ፡ አንቀላፋሁም ፤ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ደግፎኛልና ፡ ነቃሁ ።
፮፡ ከሚከብቡኝ ፡ ከአእላፍ ፡ ሕዝብ ፡ አልፈራም ። ፤
፯፡ ተነሥ ÷ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አድነኝ ፤ ፤
አንተ ፡ የጠላቶቼን ፡ መንጋጋ ፡ መትተሃልና ÷
የክፉዎችንም ፡ ጥርስ ፡ ሰብረሃልና ።
፰፡ ማዳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ፤
በረከትህም ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፬ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በበገናዎች ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ የጽድቄ ፡ አምላክ ፡ በጠራሁት ፡ ጊዜ ፡ መለሰልኝ ÷ ፤
በጭንቀቴም ፡ አሰፋህልኝ ፡
ማረኝ ÷ ጸሎቴንም ፡ ስማ ።
፪፡ እናንት ፡ የሰው ፡ ልጆች ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ፤
ልባችሁን ፡ ታከብዳላችሁ ?
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ለምን ፡ ትወድዳላችሁ ? ሐሰትንም ፡ ለምን ፡ ትሻላችሁ ?
፫፡ እግዚአብሔር ፡ በጻድቁ ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ አወቁ ፡ ፤
እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በተጣራሁ ፡ ጊዜ ፡
ይሰማኛል ።
፬፡ ተቈጡ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ኃጢአትን ፡ አታድርጉ ፡ ፤
በመኝታችሁ ፡ ሳላችሁ ፡ በልባችሁ ፡ አስቡ ፡
ዝም ፡ በሉ ።
፭፡ የጽድቅን ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ታመኑ ።
፮፡ በጎውን ፡ ማን ፡ ያሳየናል ? የሚሉ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ። ፤
አቤቱ ÷ የፊትህ ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ ታወቀ ።
፯፡ በልቤ ፡ ደስታን ፡ ጨመርህ ፤ ፤
ከስንዴ ፡ ፍሬና ፡ ከወይን ፡ ከዘይትም ፡ ይልቅ ፡
በዛ ።
፰፡ በሰላም ፡ እተኛለሁ ፡ አንቀላፋለሁም ፤ ፤
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ብቻህን ፡ በእምነት ፡ አሳድረኸኛልና ።

መዝሙር ፡ ፺ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በዋሽንት ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ÷ ቃሌን ፡ አድምጥ ÷
ጩኸቴንም ፡ አስተውል ፤
፪ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ አድምጥ ÷
ንጉሤና ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷
አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ እጸልያለሁና ።
፫ በማለዳ ፡ ድምፄን ፡ ትሰማለህ ÷
በማለዳ ፡ በፊትህ ፡ እቆማለሁ ÷ እጠብቃለሁም ።
፬ አንተ ፡ በደልን ፡ የማትወድድ ፡ አምላክ ፡ ነህና ፤
ክፉ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አያድርም ።
፭ በከንቱ ፡ የሚመኩ ፡ በዓይኖችህ ፡ ፊት ፡ አይኖሩም ፤
ክፉ ፡ አድራጊዎችን ፡ ሁሉ ፡ ጠላህ ።
፮ ሐሰትን ፡ የሚናገሩትን ፡ ታጠፋቸዋለህ ፤
ደም ፡ አፍሳሹንና ፡ ሸንጋዩን ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸየፋል ።
፯ እኔ ፡ ግን ፡ በምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ እገባለሁ ፤
አንተን ፡ በመፍራት ፡ ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ መቅደስ ፡ እሰግዳለሁ ።
፰ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ጠላቶቼ ፡ በጽድቅህ ፡ ምራኝ ፤
መንገዴን ፡ በፊትህ ፡ አቅና ።
፱ በአፋቸው ፡ እውነት ፡ የለምና ÷
ልባቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤
ጕሮሮአቸው ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፤
በምላሳቸው ፡ ይሸነግላሉ ።
፲ አቤቱ ÷ ፍረድባቸው ÷ በምክራቸውም ፡ ይውደቁ ፤
ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ብዛት ፡ አሳድዳቸው ÷
እነርሱ ፡ ዐምፀውብሃልና ።
፲፩ በአንተ ፡ የሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፤
ለዘላለሙ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ÷ እነርሱንም ፡ ትጠብቃለህ ፤
ስምህንም ፡ የሚወድዱ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ይመካሉ ።
፲፪ አንተ ፡ ጻድቁን ፡ ትባርከዋለህና ፤
አቤቱ ÷ እንደ ፡ ጋሻ ፡ በሞገስ ፡ ከለልኸን ።

መዝሙር ፡ ፺፩ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በበገናዎች ፡ ስለ ፡ ስምንተኛ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ÷ በቀኣህ ፡ አትቅሠፈኝ ÷
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
፪ ድዉይ ፡ ነኝና ፡ አቤቱ ÷ ማረኝ ፤
አጥንቶቼ ፡ ታውከዋልና ፡ ፈውሰኝ ።
፫ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታወከች ፤
አንተም ፡ አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ?
፬ አቤቱ ÷ ተመለስ ፡ ነፍሴንም ፡ አድናት ÷
ስለ ፡ ቸርነትህም ፡ አድነኝ ።
፭ በሞት ፡ የሚያስብህ ፡ የለምና ÷
በሲኦልም ፡ የሚያመሰግንህ ፡ ማን ፡ ነው ?
፮ በጭንቀቴ ፡ ደክሜያለሁ ፤
ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ አልጋዬን ፡ አጥባለሁ ÷
በዕንባዬም ፡ መኝታዬን ፡ አርሰለሁ ።
፯ ዓይኔ ፡ ከቍጡ ፡ ዕንባ ፡ የተነሣ ፡ ታወከች ፤
ከጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ አረጀሁ ።
፰ ዓመፃን ፡ የምታደርጉ ፡ ሁሉ ÷ ከእኔ ፡ ራቁ ÷
እግዚአብሔር ፡ የልቅሶዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶአልና ።
፱ እግዚአብሔር ፡ ልመናዬን ፡ ሰማኝ ፤
እግዚአብሔር ፡ ጸሎቴን ፡ ተቀበለ ።
፲ ጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ እጅግም ፡ ይጐስቍሉ ፤
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ÷ በፍጥነትም ፡ ይፈሩ ።

መዝሙር ፡ ፺፪ ።

ስለ ፡ ብንያማዊ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ኩዝ ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የዘመረው ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ በአንተ ፡ ታመንሁ ፤
ከሚያሳድዱኝ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝና ፡ አውጣኝ ÷
፪ ነፍሴን ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነጥቀው ፡ እንዳይሰብ ፡ ሩዋት ÷
የሚያድንና ፡ የሚታደግ ፡ ሳይኖር ።
፫ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እንዲህስ ፡ ካደረግሁ ÷
ዓመፃም ፡ በእጄ ፡ ቢኖር ÷
፬ ክፉ ፡ ላደረጉብኝም ፡ ክፉን ፡ መልሼላቸው ፡ ብሆን ÷
ጠላቴንም ፡ በከንቱ ፡ ገፍቼው ፡ ብሆን ÷
፭ ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ ያሳድዳት ፡ ያግኛትም ÷
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይርገጣት ÷
ክብሬንም ፡ በትቢያ ፡ ላይ ፡ ያዋርዳት ።
፮ አቤቱ ÷ በመዓትህ ፡ ተነሥ ÷
በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ በቍጣ ፡ ተነሣበቸው ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ በዘገዘከው ፡ ትእዛዝ ፡ ንቃ ።
፯ የአሕዛብም ፡ ጉባኤ ፡ ይክብብሃል ÷
በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ከፍታ ፡ ተመለስ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ይፈርዳል ፤
አቤቱ ÷ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ፍረድልኝ ÷
እንደ ፡ የዋህነቴም ፡ ይሁንልኝ ።
፱ የኀጥኣን ፡ ክፋት ፡ ይጥፋ ÷
ጻድቁን ፡ ግን ፡ አቅና ፤
እግዚአብሔር ፡ ልቡናንና ፡ ኵላሊትን ፡ ይመረምራል ።
፲ እግዚአብሔር ፡ የጽድቅ ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ፡
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ የሚያድናቸው ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነው ÷
ኃይለኛም ፡ ታጋሽም ፡ ነው ÷
ሁልጊዜም ፡ አይቈጣም ።
፲፪ ባትመለሱ ፡ ግን ፡ ሰይፉን ፡ ይስላል ÷
ቀስቱን ፡ ገተረ ፡ አዘጋጀም ፤
፲፫ የሞት ፡ መሣርያንም ፡ አዘጋጀበት ÷
ፍላጻዎቹንም ፡ የሚቃጠሉ ፡ አደረገ ።
፲፬ እነሆ ÷ በዓመፃ ፡ ተጨነቀ ፡
ጕዳትን ፡ ፀነሰ ፡ ኃጢአትንም ፡ ወለደ ።
፲፭ ጕድጓድን ፡ ማሰ ፡ ቈፈረም ።
በደረገውም ፡ ጕድጓድ ፡ ይወድቃል ።

፩ ጉዳቱ ፡ በራሱ ፡ ይመለሳል ÷
ዓመፃውም ፡ በአናቱ ፡ ላይ ፡ ትወርዳለች ።
፪ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ ጽድቁ ፡ መጠን ፡ አመ
ሰግናለሁ ÷
ለልዑል ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፯ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በዋሽንት ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፫ አቤቱ ፡ ጌታችን ÷ ስምህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
እጅግ ፡ ተመሰገነ ÷ ።
ምስጋናህ ፡ በሰማዮች ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ
አልና ።
፬ ከሕፃናትና ፡ ከሚጠቡ ፡ ልጆች ፡ አፍ ፡ ምስጋ
ናን ፡ አዘጋጀህ ፡ ስለ ፡ ጠላትህ ÷
ጠላትንና ፡ ቂመኛን ፡ ለማጥፋት ።
፭ የጣቶችህን ፡ ሥራ ፡ ሰማዮችን ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ÷
ጨረቃንና ፡ ከዋክብትን ፡ አንተ ፡ የሠራሃቸውን ÷
፮ ታስበው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ትጐበኘውም ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡
ነው ?
፯ ከመላእክት ፡ እጅግ ፡ ጥቂት ፡ አሳነስኸው ፤
በክብርና ፡ በምስጋና ፡ ዘውድ ፡ ከለልኸው ።
፰ በእጆችህም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾምኸው ፤
፱ ሁሉን ፡ ከእግሮቹ ፡ በታች ፡ አስገዛህለት ÷
፲ በጎችንም ፡ ላሞችንም ፡ ሁሉ ÷
ደግሞም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ እንስሶች ÷
፲፩ የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ የባሕርንም ፡ ዓሦች ÷
በባሕር ፡ መንገድ ፡ የሚሄደውንም ፡ ሁሉ ።
፲፪ አቤቱ ፡ ጌታችን ÷ ስምህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
እጅግ ፡ ተመሰገነ ።

መዝሙር ፡ ፱ ።

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በሙትላቤን ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ÷ በልቤ ፡ ሁሉ ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግራለሁ ።
፪ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷ ሐሤትንም ፡ አደርጋ
ለሁ ፤
ልዑል ፡ ሆይ ÷ ለስምህ ፡ እዘምራለሁ ።
፫ ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ በተመለሱ ፡ ጊዜ ÷
ይሰናከላሉ ፡ ከፊትህም ፡ ይጠፋሉ ።
፬ ፍርዴንና ፡ በቀሌን ፡ አድርገህልኛልና ፤
ጽድቅን ፡ እየፈረድህ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ተቀ
መጥህ ።
፭ አሕዛብን ፡ ገሠጽህ ÷ ዝንጉዎችንም ፡ አጠፋህ ÷
ስማቸውንም ፡ ለዘላለም ፡ ደመሰስህ ።
፮ ጠላቶች ፡ በጦር ፡ ለዘላለም ፡ ጠፉ ÷
ከተሞቻቸውንም ፡ አፈረስህ ÷
ዝክራቸውም ፡ በአንድነት ፡ ጠፋ ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ÷
ዙፋኑንም ፡ ለመፍረድ ፡ አዘጋጀ ፤
፰ እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳታል ÷
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይዳኛቸዋል ።
፱ እግዚአብሔርም ፡ ለድሆች ፡ መጠጊያ ፡ ሆና
ቸው ÷
እርሱም ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ረዳታቸው ፡ ነው ።
፲ ስምህን ፡ የሚያውቁ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ይታመ
ናሉ ÷
አቤቱ ÷ የሚሹህን ፡ አትተዋቸውምና ።
፲፩ በጽዮን ፡ ለሚኖር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ÷
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ አደራረጉን ፡ ንገሩ ፤
፲፪ ደማቸውን ፡ የሚመራመር ፡ እርሱ ፡ አስበአልና ÷
የድሆችንም ፡ ጩኸት ፡ አልረሳምና ።
፲፫ አቤቱ ÷ እዘንልኝ ÷ ጠላቶቼም ፡ የሚያመጡብ
ኝን ፡ መከራ ፡ እይ ÷
ከሞት ፡ ደጆች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የምታደርገኝ ፤
፲፬ ምስጋናውን ፡ ሁሉ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፤
በጽዮን ፡ ልጅ ፡ በደጆችዋ ፡
በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፲፭ አሕዛብ ፡ በሠሩት ፡ ጕድጓድ ፡ ወደቁ ÷
በዚያችም ፡ በሸሸጓት ፡ ወጥመድ ፡ እግራቸው ፡
ተጠመደች ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ በማድረግ ፡ የታወቀ ፡
ነው ፤
ኃጢአተኛው ፡ በእጆቹ ፡ ሥራ ፡ ተጠመደ ።
፲፯ ኃጢአተኞች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይመለሳሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ የሚረሱ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ።
፲፰ ድሀ ፡ ለዘላለም ፡ አይረሳምና ÷
የችግረኞችም ፡ ተስፋቸው ፡ ለዘላለም ፡ አይጠ
ፋም ።
፲፱ አቤቱ ÷ ተነሥ ፤ ሰውም ፡ አይበርታ ÷
አሕዛብም ፡ በፊትህ ፡ ይፈረድባቸው ።
፳ አቤቱ ÷ ፍርሃትን ፡ በላያቸው ፡ ጫንባቸው ፤
አሕዛብ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ይወቁ ።

(መዝሙር ፡ ፲ ፡ በዕብራይስጥ ፡)

፩ አቤቱ ÷ ለምን ፡ ርቀህ ፡ ቆምህ ? (፩)፮፭፡
በመከራም ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ ትሰወራለህ ?
፪ በኃጢአተኛ ፡ ትዕቢት ፡ ድሀ ፡ ይናደዳል ፤ (፪)፮፮፡
በሰቡት ፡ ተንኰላቸው ፡ ተጠመዱ ።
፫ ኃጢአተኛ ፡ በነፍሱ ፡ ፈቃድ ፡ ይወደሳልና ÷ (፫)፮፯፡
ዓመፀኛም ፡ ይበርክል ።
፬ ኃጢአተኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አበሳጨው ÷ (፬)፮፰፡
እንደ ፡ ቍጣውም ፡ ብዛት ፡ አይመራመረውም ፤
በእርሱ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ የለም ።
፭ መንገዱ ፡ ሁሉ ፡ የረከሰ ፡ ነው ÷ (፭)፮፱፡
ፍርድህም ፡ በፊቱ ፡ የፈረሰ ፡ ነው ÷
ጠላቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ይገዛቸዋል ።
፮ በልቡ ፡ ይላል ፦ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ አልታወክም ፡ (፮)፯፡
ክፉም ፡ አያገኘኝም ።
፯ አፉ ፡ መርገምንና ፡ ሽንገላን ፡ ተንኰልን ፡ የተ (፯)፯፡
መላ ፡ ነው ፤
ከምላሱ ፡ በታች ፡ ጉዳትና ፡ መከራ ፡ ነው ።
፰ በመንደሮች ፡ መሸመቅያ ፡ ይቀመጣል ፡ (፰)፯፡
ንጹሑንን ፡ በስውር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፤
ዓይኖቹም ፡ ወደ ፡ ድኃ ፡ ይመለከታሉ ።

(፱)ጽ፱፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ በችፍግ ፡ ዱር ፡ በስውር ፡ ይሸ
ምቃል ፤
ድሀውን ፡ ለመንጠቅ ፡ ያደበል ፤
ድሀውን ፡ ይነጥቀዋል ፡ በአሽክላውም ፡ ይስበ
ዋል ።
(፲)፴፡ ድሀ ፡ ይዋረዳል ÷ ይጐብጣል ፤
በኃያላኑም ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።
(፲፩)፴፩፡ በልቡም ፡ ይላል ፡— እግዚአብሔር ፡ ረስቶኛል ፤
ፊጽሞም ፡ እንዳያይ ፡ ፊቱን ፡ ሰወረ ።
(፲፪)፴፪፡ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ተነሥ ፡ እጅህም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ትበል ፤
ድሆችን ፡ አትርሳ ።
(፲፫)፴፫፡ ኃጢአተኛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስ
ቈጣው ?
በልቡ ፡— አይመራመረኝም ፡ ይላልና ።
(፲፬)፴፬፡ አየኸው ÷ አንተ ፡ ክፋትንና ፡ ቍጣን ፡ ትመለ
ከታለህና ÷
በእጅህ ፡ ፍዳውን ፡ ለመስጠት ፤
ድሀ ፡ ራሱን ፡ ለአንተ ፡ ይተዋል ÷
ለድሀ ፡ አደግም ፡ ረዳቱ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
(፲፭)፴፭፡ የኃጢአተኛንና ፡ የክፉን ፡ ክንድ ፡ ስበር ÷
የኃጢአቱንም ፡ ብድራት ፡ ክፈል ፡ ሌላ ፡ እስክ
ማይገኝ ፡ ድረስ ።
(፲፮)፴፮፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤
አሕዛብ ፡ ከምድሩ ፡ ይጠፋሉ ።
(፲፯)፴፯፡ እግዚአብሔር ፡ የድሆችን ፡ ምኞት ፡ ሰማ ÷
ጆሮውም ፡ የልባቸውን ፡ አሳብ ፡ አደመጠች ÷
(፲፰)፴፰፡ ፍርዱ ፡ ለድሀ ፡ አደግና ፡ ለችግረኛ ፡ ይደረግ ፡
ዘንድ ÷
ሰዎች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፋቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ማድረግ ፡ እንዳይደግሙ ።

መዝሙር ፡ ፲ ፡ (፲፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ፤
ነፍሴን ፡— እንደ ፡ ወፍ ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ተቅ
በዝበዥ ፡ እንዴት ፡ ትሉአታላችሁ ?
፪፡ ኃጢአተኞች ፡ እነሆ ፡ ቀስታቸውን ፡ ገትረዋ
ልና ÷
ፍላጻቸውንም ፡ በአውታር ፡ አዘጋጅተዋልና ÷
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ በስውር ፡ ይነድፉ ፡ ዘንድ ።
፫፡ አንተ ፡ የሠራኸውን ፡ እነሆ ፡ እነርሱ ፡ አፍርሰ
ዋልና ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ምን ፡ አደረገ ?
፬፡ እግዚአብሔር ፡ በተቀደሰው ፡ መቅደሱ ፡ ነው ፡
እግዚአብሔር ÷ ዙፋኑ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡
ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ ድሀ ፡ ይመለከታሉ ÷
ቅንድቡም ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ይመረምራሉ ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅንና ፡ ኀጥእን ፡ ይመረ
ምራል ፤
ዓመፃን ፡ የወደዳት ፡ ግን ፡ ነፍሱን ፡ ጠልቶአል ።
፮፡ ወጥመድ ፡ በኀጥኣን ፡ ላይ ፡ ያዘንባል ፡
እሳትና ፡ ዲን ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ የጽዋቸው ፡
እድል ፡ ፈንታ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነውና ÷ ጽድቅንም ፡ ፯፡
ይወድዳል ፤
ቅንነት ፡ ግን ፡ ፊቱን ፡ ታየዋለች ።

መዝሙር ፡ ፲፩ ፡ (፲፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ÷ ስለ ፡ ስምንተኛ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ አድነኝ ፤ ደግ ፡ ሰው ፡ አልቆአልና ÷ ፩፡
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ መተማመን ፡ ጐድሎአልና ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ክንቱ ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፤ ፪፡
በሸንገላ ፡ ከንፈር ፡ ሁለት ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ይና
ገራሉ ።
የሸንገላን ፡ ከንፈሮች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፫፡
ያጠፋቸዋል ÷
ታላቅ ፡ ነገርን ፡ የምትናገረውንም ፡ ምላስ ፤
ምላሳችንን ፡ እናበረታለን ፤ ፬፡
ከንፈራችን ፡ የእኛ ፡ ነው ÷ ጌታችን ፡ ማን ፡
ነው ? የሚሉትን ።
ስለ ፡ ድሆች ፡ መከራ ÷ ስለ ፡ ችግረኞች ፡ ጩኸት ፡ ፭፡
እግዚአብሔር ፡— አሁን ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፤
መድኃኒትን ፡ አደርጋለሁ ÷ በላዩም ፡ እገልጣ
ለሁ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተፈተነ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ፮፡
እንደ ፡ ተጣራ ፡ ብር ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ የነጹ ፡ ቃላት ፡ ናቸው ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ጠብቀን ÷ ፯፡
ከዚህችም ፡ ትውልድ ፡ ለዘላለም ፡ ታድገን ።
በሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ምናምንቴ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ፰፡
ባለ ፡ ጊዜ ፡
ክፉዎች ፡ በዙሪያው ፡ ሁሉ ፡ ይመላለሳሉ ።

መዝሙር ፡ ፲፪ ፡ (፲፫)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ እስክ ፡ መቼ ፡ ፈጽመህ ፡ ትረሳኛለህ ? ፩፡
እስክ ፡ መቼስ ፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ ትሰውራለህ ?
እስክ ፡ መቼ ፡ በነፍሴ ፡ እመካከራለሁ ? ፪፡
ትካዜስ ፡ እስክ ፡ መቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይሆናል ?
እስክ ፡ መቼ ፡ ጠላቴ ፡ በላዬ ፡ ይጓደዳል ?
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እየኝ ፡ ስማኝም ፤ ፫፡
ጠላቴ ፡— አሸነፍሁት ፡ እንዳይል ÷
የሚያስጨንቁኝም ፡ እኔ ፡ ብናወጥ ፡ ደስ ፡ እን ፬፡
ዳይላቸው ÷
ለሞትም ፡ እንዳልተኛ ፡ ዓይኖቼን ፡ አብራ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በቸርነትህ ፡ ታመንሁ ÷ ፭፡
ልቤም ፡ በመድኃኒትህ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
የረዳኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ÷ ፮፡
ለልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ስምም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፲፫ ፡ (፲፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

ሰነፍ ፡ በልቡ ፡— አምላክ ፡ የለም ፡ ይላል ። ፩፡
በሥራቸው ፡ ረከሱ ÷ ጐሰቈሉ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚሠራ ፡ የለም ።

፪፥ የሚያስተውል ፥ እግዚአብሔርንም ፥ የሚፈ
ልግ ፥ እንዳለ ፥ ያይ ፥ ዘንድ ፥
እግዚአብሔር ፥ ከሰማይ ፥ የሰው ፥ ልጆችን ፥
ተመለከተ ።
፫፥ ሁሉ ፥ ዐመፁ ፥ በአንድነትም ፥ ረከሱ ፤
በጎ ፥ ነገርን ፥ የሚሠራ ፥ የለም ፤ አንድም ፥ ስንኳ ፥
የለም ።
፬፥ ጕሮሮአቸው ፥ የተከፈተ ፥ መቃብር ፥ ነው ፦
በምላሳቸው ፥ ሸነገሉ ፤
፭፥ ከከንፈራቸው ፥ በታች ፥ የእባብ ፥ መርዝ ፥ አለ ፤
አፋቸው ፥ መርገምንና ፥ መራራን ፥ ተሞልቶ
አል ፤
፮፥ ደምን ፥ ለማፍሰስ ፥ እግራቸው ፥ ፈጣን ፥ ነው ፤
ጥፋትና ፥ ጕስቍልና ፥ በመንገዳቸው ፥ አለ ፦
የሰላምን ፥ መንገድ ፥ አላወቁአትምና ፤
እግዚአብሔርን ፥ መፍራት ፥ በዓይናቸው ፥ ፊት ፥
የለም ።
፯፥ ሕዝቤን ፥ እንደ ፥ እንጀራ ፥ የሚበሉ ፥
ኃጢአት ፥ የሚሠሩ ፥ ሁሉ ፥ በውኑ ፥ አያውቁ
ምን ?
እግዚአብሔርንም ፥ አይጠሩትም ።
፰፥ በዚያ ፥ በታላቅ ፥ ፍርሃት ፥ እጅግ ፥ ፈሩ ፦
እግዚአብሔር ፥ በጻድቃን ፥ ትውልድ ፥ ዘንድ ፥
ነውና ።
፱፥ የድሆችን ፥ ምክር ፥ አሳፈራችሁ ፦
እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ ተስፋቸው ፥ ነው ።
፲፥ ከጽዮን ፥ መድኃኒትን ፥ ለእስራኤል ፥ ማን ፥ ይሰ
ጣል ?
እግዚአብሔር ፥ የሕዝቡን ፥ ምርኮ ፥ በመለሰ ፥
ጊዜ ፦
ያዕቆብ ፥ ደስ ፥ ይለዋል ፦ እስራኤልም ፥ ሐሤት ፥
ያደርጋል ።

መዝሙር ፥ ፲፬ ፥ (፲፭)

የዳዊት ፥ መዝሙር ።

፩፥ አቤቱ ፦ በድንኳንህ ፥ ውስጥ ፥ ማን ፥ ያድራል ?
በተቀደሰውም ፥ ተራራህ ፥ ማን ፥ ይኖራል ?
፪፥ በቅንነት ፥ የሚሄድ ፦ ጽድቅንም ፥ የሚያደርግ ፦
በልቡም ፥ እውነትን ፥ የሚናገር ።
፫፥ በአንደበቱ ፥ የማይሸነግል ፦
በባልንጀራው ፥ ላይ ፥ ክፋትን ፥ የማያደርግ ፦
ዘመዶቹንም ፥ የማይሰድብ ።
፬፥ ኃጢአተኛ ፥ በፊቱ ፥ የተናቀ ፦
እግዚአብሔርንም ፥ የሚፈሩትን ፥ የሚያከብር ፦
ለባልንጀራው ፥ የሚምል ፥ የማይክዳም ።
፭፥ ገንዘቡን ፥ በአራጣ ፥ የማያበድር ፦
በንጹሑ ፥ ላይ ፥ መማለጃን ፥ የማይቀበል ።
እንዲህ ፥ የሚያደርግ ፥ ለዘላለም ፥ አይታወ
ክም ።

መዝሙር ፥ ፲፭ ፥ (፲፮)

የዳዊት ፥ ቅኔ ።

፩፥ አቤቱ ፦ በአንተ ፥ ታምኛለሁና ፥ ጠብቀኝ ።
፪፥ እግዚአብሔርን ፥— አንተ ፥ ጌታዬ ፥ ነህ ፥ አልሁ ፤
ከአንተ ፥ በቀር ፥ በጎነት ፥ የለኝም ።
፫፥ ፈቃድህ ፥ ሁሉ ፥ በምድር ፥ ባሉት ፥ ቅዱሳንና ፥
ክቡራን ፥ ላይ ፥ ነው ።
፬፥ ወደ ፥ ሌላ ፥ ለሚፋጠኑት ፥ መከራቸው ፥ ይበዛል ፤
የቍርባናቸውን ፥ ደም ፥ እኔ ፥ አላፈስሰውም ፦
ስማቸውንም ፥ በከንፈሬ ፥ አልጠራም ።
፭፥ እግዚአብሔር ፥ የርስቴ ፥ እድል ፥ ፈንታና ፥
ጽዋዬ ፥ ነው ፦
፮፥ ዕጣዬንም ፥ የምታጠና ፥ አንተ ፥ ነህ ።
ገመድ ፥ በማረ ፥ ስፍራ ፥ ወደቀችልኝ ፦
ርስቴም ፥ ተዋበችልኝ ።
፯፥ የመከረኝን ፥ እግዚአብሔርን ፥ እባርከለሁ ፤
ደግሞም ፥ በሌሊት ፥ ኵላሊቶቼ ፥ ይገሥጹኛል ።
፰፥ ሁልጊዜ ፥ እግዚአብሔርን ፥ በፊቴ ፥ አየዋለሁ ፤
በቀኜ ፥ ነውና ፥ አልታወክም ።
፱፥ ስለዚህ ፥ ልቤን ፥ ደስ ፥ አለው ፥
ምላሴም ፥ ሐሤት ፥ አደረገች ፤
ሥጋዬ ፥ ደግሞ ፥ በተስፋ ፥ ታድራለች ፤
፲፥ ነፍሴን ፥ በሲኦል ፥ አትተዋትምና ፦
ቅዱስህንም ፥ መበስበስን ፥ ያይ ፥ ዘንድ ፥ አትተ
ወውም ።
፲፩፥ የሕይወትን ፥ መንገድ ፥ አሳየኸኝ ፤
ከፊትህ ፥ ጋር ፥ ደስታን ፥ አጠገብኸኝ ፦
በቀኝህም ፥ የዘላለም ፥ ፍሥሐ ፥ አለ ።

መዝሙር ፥ ፲፮ ፥ (፲፯)

የዳዊት ፥ ጸሎት ።

፩፥ አቤቱ ፦ ጽድቄን ፥ ስማ ፥ ጩኸቴንም ፥ አድምጥ ፤
በተንኰለኛም ፥ ከንፈር ፥ ያልሆነውን ፥ ጸሎቴን ፥
አድምጥ ።
፪፥ ፍርዴ ፥ ከፊትህ ፥ ይውጣ ፦
ዓይኖችህም ፥ በቅንነት ፥ ይዩ ።
፫፥ ልቤን ፥ ፈተንኸው ፥ በሌሊትም ፥ ጐበኘኸኝ ፤
ፈተንኸኝ ፦ ምንም ፥ አላገኘህብኝም ።
፬፥ የሰውን ፥ ሥራ ፥ አፌ ፥ እንዳይናገር ፥ ፈቃዴ ፥
ነው ፤
ስለ ፥ ከንፈሮችህ ፥ ቃል ፥ ጭንቅ ፥ የሆኑ ፥ መንገ
ዶችን ፥ ጠበቅሁ ።
፭፥ እግሮች ፥ እንዳይናወጡ ፥ አረማመዴን ፥ በመን
ገድህ ፥ አጽና ።
፮፥ አቤቱ ፦ ሰምተኸኛልና ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ጠራሁ ፤
ጆሮህን ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ አዘንብል ፦ ቃሌንም ፥ ስማ ።
፯፥ የሚያምኑህን ፥ ከሚቃወሙ ፥ በቀኝህ ፥ የምታ
ድናቸው ፦
ቸርነትህን ፥ ድንቅ ፥ አድርገህ ፥ ግለጠው ።
፰፥ እንደ ፥ ዓይን ፥ ብሌን ፥ ጠብቀኝ ፦
በክንፎችህ ፥ ጥላ ፥ ሰውረኝ ፥
፱፥ ከሚያስጨንቁኝ ፥ ከኃጢአተኞች ፦
ነፍሴንም ፥ ከሚከብቡአት ፥ ከጠላቶቼ ።
፲፥ አንጀታቸውን ፥ በስብ ፥ ቋጠሩ ፦
በአፋቸውም ፥ ትዕቢትን ፥ ተናገሩ ።
፲፩፥ አሁንም ፥ እርምጃችንን ፥ ከበቡ ፤
ዓይናቸውን ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ገፍ ፥ ገፍ ፥ አደረጉ ።
፲፪፥ እርሱ ፥ ንጥቂያን ፥ እንደሚናፍቅ ፥ አንበሳ ፥

ተሸጕጦም ፡ እንደሚኖር ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፡ ነው ።

፲፫፡ አቤቱ ፡ ተነሥ ፤ ቀድመህ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ጣለው ፤ ነፍሴን ፡ ከኃጢአተኛ ፡ በሰይፍህ ፡ አድናት ።

፲፬፡ አቤቱ ፡ ከሰዎች ፡ እድል ፡ ፈንታቸው ፡ በሕይወታቸው ፡ ከሆነች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰዎች ፡ በእጅህ ፡ አድነኝ ፤ ከሰወርኸው ፡ መዝገብህ ፡ ሆዳቸውን ፡ አጠገብህ ፡ ልጆቻቸው ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ የተረፋቸውንም ፡ ለሕፃናቶቻቸው ፡ ያተርፋሉ ።

፲፭፡ እኔ ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡ ፊትህን ፡ አያለሁ ፤ ክብርህን ፡ ሳይ ፡ እጠግባለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ፡ (፻፰ ፡)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ ከሳአል ፡ እጅና ፡ ከጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባዳነው ፡ ቀን ፡ በዚህ ፡ መዝሙር ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ። እንዲህም ፡ አለ ፡—

፩፡ አቤቱ ፡ ጕልበቴ ፡ ሆይ ፡ እወድድሃለሁ ።

፪፡ እግዚአብሔር ፡ ዓለቴ ፡ አምባዬ ፡ መድኃኒቴ ፡ አምላኬ ፡ በእርሱም ፡ የምተማመንበት ፡ ረዳቴ ፡ መታመኛዬና ፡ የደኅንነቴ ፡ ቀንድ ፡ መጠጊያዬም ፡ ነው ።

፫፡ ምስጋና ፡ የሚገባውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠራለሁ ፡ ከጠላቶቼም ፡ እድናለሁ ።

፬፡ የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ፡ የዓመፅ ፡ ፈሳሽም ፡ አስፈራኝ ፤

፭፡ የሲኦል ፡ ጣር ፡ ከበበኝ ፤ የሞት ፡ ወጥመድም ፡ ደረሰብኝ ።

፮፡ በጨነቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ፡ ወደ ፡ አምላኬም ፡ ጮኽሁ ፤ ከመቅደሱም ፡ ቃሌን ፡ ሰማኝ ፡ ጩኽቴም ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ገባ ።

፯፡ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ፡ ተናወጠችም ፡ የተራሮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቃነቁ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተቈጥቶአልና ፡ ተንቀጠቀጡ ።

፰፡ ከኮኳው ፡ ጢስ ፡ ወጣ ፡ ከፊቱም ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፤ ፍምም ፡ ከእርሱ ፡ በራ ።

፱፡ ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ፡ ወረደም ፡ ጨለማ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ።

፲፡ በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በረረ ፡ በነፋስም ፡ ክንፍ ፡ በረረ ።

፲፩፡ መሰወሪያውን ፡ ጨለማ ፡ አደረገ ፤ በዙሪያውም ፡ ድንኳኑ ፤ በደመናት ፡ ውስጥ ፡ የጨለማ ፡ ውኃ ፡ ነበረ ።

፲፪፡ በፊቱ ፡ ካለው ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ደመናትና ፡ በረዶ ፡ የእሳት ፡ ፍምም ፡ አለፉ ።

፲፫፡ እግዚአብሔርም ፡ ከሰማያት ፡ አንጐደጐደ ፡ ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ።

ፍላጻውን ፡ ላከ ፡ በተናቸውም ፤ መብረቆችን ፡ አበዛ ፡ አወካቸውም ።

፲፬፡ አቤቱ ፡ ከዘለፋህ ፡ ከመዓትህም ፡ መንፈስ ፡ እስትንፋስ ፡ የተነሣ ፡ የውኆች ፡ ምንጮች ፡ ታዩ ፡ የዓለም ፡ መሠረቶችም ፡ ተገለጡ ።

፲፭፡ ከላይ ፡ ሰደደ ፡ ወሰደኝም ፡ ከብዙ ፡ ውኆችም ፡ አወጣኝ ።

፲፮፡ ከብርቱዎች ፡ ጠላቶቼ ፡ ከሚጠሉኝም ፡ አዳነኝ ፡ በርትተውብኝ ፡ ነበርና ።

፲፯፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ደረሱብኝ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደገፉ ፡ ሆነ ።

፲፰፡ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ፤ ወድዶኛልና ፡ አዳነኝ ።

፲፱፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍለኛል ፤ እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕና ፡ ይመልስልኛል ።

፳፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ጠብቄአለሁና ፡ በአምላኬም ፡ አላመፅሁም ።

፳፩፡ ፍርዱ ፡ ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ነበረና ፡ ሥርዓቱንም ፡ ከፊቴ ፡ አላራቅሁም ።

፳፪፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበርሁ ፡ ከኃጢአቴም ፡ ተጠበቅሁ ።

፳፫፡ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕና ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ መለሰልኝ ።

፳፬፡ ከቸር ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ከቅን ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቅን ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤

፳፭፡ ከንጹሕ ፡ ጋር ፡ ንጹሕ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ከጠማማም ፡ ጋር ፡ ጠማማ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ።

፳፮፡ አንተ ፡ የተጠቃውን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለህና ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ታዋርዳለህ ።

፳፯፡ አንተ ፡ መብራቴን ፡ ታበራለህና ፤ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።

፳፰፡ በአንተ ፡ ከጥሩት ፡ እድናለሁና ፡ በአምላኬም ፡ ቅጥሩን ፡ እዘልላለሁ ።

፳፱፡ የአምላኬ ፡ መንገድ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የነጠረ ፡ ነው ፡ በእርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ጋሻ ፡ ነው ።

፴፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ? ከአምላካችን ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ?

፴፩፡ ኃይልን ፡ የሚያስታጥቀኝ ፡ መንገዴንም ፡ የሚያቃና ፡

፴፪፡ እግሮቹን ፡ እንደ ፡ ብሔር ፡ እግሮች ፡ የሚያረታ ፡ በከረብቶችም ፡ የሚያቆመኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

፴፫፡ እጆቹን ፡ ሰልፍ ፡ ያስተምራል ፡ በክንዱም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ እገትራለሁ ።

፴፬፡ ለደኅንነቴም ፡ መታመኛን ፡ ሰጠኸኝ ፡ ቀኝህም ፡ ትረዳኛለች ፡ ትምህርትህም ፡ ለዘላለም ፡ ታጠናኛለች ፡ ተግሣጽህም ፡ ታስተምረኛለች ።

፴፭፡ አረማመዴን ፡ በበታቼ ፡ አሰፋህ ፡ እግሮቼም ፡ አልተንሸራተቱም ።

፴፮፡ ጠላቶቼን ፡ አሳድዳቸዋለሁ ፡ እይዛቸዋለሁም ፡

እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አልመለስም ።
፻፴፰፡ አስጨንቃቸዋለሁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ÷
ከእግሬም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።
፻፴፱፡ ለሰልፍም ፡ ኀይልን ፡ ታስታጥቀኛለህ ፤
በበላዬ ፡ የቆሙትን ፡ ሁሉ ፡ በበታቼ ፡ ታስገዛቸዋለህ ።
፻፵፡ የጠላቶቼን ፡ ጀርባ ፡ ሰጠኸኝ ÷
የሚጠሉኝንም ፡ አጠፋሃቸው ።
፻፵፩፡ ጮኹ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አልነበረም ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ አልሰማቸውም ።
፻፵፪፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እፈጫቸዋለሁ ÷
እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ እረግጣቸዋለሁ ።
፻፵፫፡ ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለህ ÷
የአሕዛብም ፡ ራስ ፡ አድርገህ ፡ ትሾመኛለህ ÷
የማላውቀው ፡ ሕዝብም ፡ ይገዛልኛል ።
፻፵፬፡ በጆሮ ፡ ሰምተው ፡ ተገዙልኝ ፤
የባዕድ ፡ ልጆች ፡ ደለሉኝ ።
፻፵፭፡ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ አረጁ ÷
በመንገዳቸውም ፡ ተሰናከሉ ።
፻፵፮፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ÷ አምላኬም ፡ ቡሩክ ፡ ነው ÷
የመድኀኒቴም ፡ አምላክ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይበል ።
፻፵፯፡ በቀሌን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፡
አሕዛብን ፡ በበታቼ ፡ ያስገዛልኛል ።
፻፵፰፡ ከጠላቶቼ ፡ የሚታደገኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤
በእኔም ፡ ላይ ፡ ከቆሙ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርገኛለህ ÷
ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ታድነኛለህ ።
፻፵፱፡ አቤቱ ÷ ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
ለስምህም ፡ እዘምራለሁ ።
፻፶፡ የንጉሡን ፡ መድኀኒት ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ÷
ቸርነቱንም ፡ ለቀባው ፡ ለዳዊትና ፡ ለዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ይሰጣል ።

መዝሙር ፡ ፻፲፰ ፡ (፻፲፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ሰማያት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ÷
የሰማይም ፡ ጠፈር ፡ የእጁን ፡ ሥራ ፡ ያወራል ።
፪፡ ቀን ፡ ለቀን ፡ ነገርን ፡ ታወጣለች ÷
ሌሊትም ፡ ለሌሊት ፡ እውቀትን ፡ ትናገራለች ።
፫፡ ነገር ፡ የለም ፡ መናገርም ፡ የለም ÷
ድምፃቸውም ፡ አይሰማም ።
፬፡ ድምፃቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ÷
ቃላቸውም ፡ እስከ ፡ ዓለም ፡ ዳርቻ ፡ ወጣ ።
፭፡ በእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ የፀሐይን ፡ ድንኳን ፡ አደረገ ÷
እርሱም ፡ እንደ ፡ ሙሽራ ፡ ከእልፍኙ ፡ ይወጣል ፤
እንደ ፡ አርበኛ ፡ በመንገዱ ፡ ለመሮጥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፮፡ አወጣጡ ፡ ከሰማያት ፡ ዳርቻ ፡ ነው ÷
ዙረቱም ፡ እስከ ፡ ዳርቻቸው ፡ ነው ፤
ከትኩሳቱም ፡ የሚሰወር ፡ የለም ።
፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፡ ነፍስን ፡ ይመልሳል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ ሕፃናትን ፡ ጠቢባን ፡ ያደርጋል ።
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ ቅን ፡ ነው ÷ ልብንም ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ብሩህ ፡ ነው ÷ ዓይንንም ፡ ያበራል ።
፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፤ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እውነትና ፡ ቅንነት ፡ በአንድነት ፡ ነው ።
፲፡ ከወርቅና ፡ ከክቡር ፡ ዕንቁ ፡ ይልቅ ፡ ይወደዳል ፤
ከማርና ፡ ከማር ፡ ወለላም ፡ ይጣፍጣል ።
፲፩፡ ባሪያህ ፡ ደግሞ ፡ ይጠበቀዋል ፤
በመጠበቁም ፡ እጅግ ፡ ይጠቀማል ።
፲፪፡ ስሕተትን ፡ ማን ፡ ያስተውላታል ?
ከተሰወረ ፡ ኃጢአት ፡ አንጻኝ ።
፲፫፡ የድፍረት ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይገዛኝ ፡ ባሪያህን ፡ ጠብቅ ፤
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፍጹም ፡ እሆናለሁ ÷
ከታላቁም ፡ ኃጢአት ፡ እነጻለሁ ።
፲፬፡ አቤቱ ÷ ረድኤቴ ፡ መድኀኒቴም ÷
የአፌ ፡ ቃልና ፡ የልቤ ፡ አሳብ ፡
በፊትህ ፡ ያማረ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱ ። (፹)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ በመከራ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይስማህ ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ ያቁምህ ።
፪፡ ከመቅደሱ ፡ ረድኤትን ፡ ይላክልህ ÷
ከጽዮንም ፡ ያጥናህ ።
፫፡ ቍርባንህን ፡ ሁሉ ፡ ያስብልህ ፤
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትህን ፡ ያለምልምልህ ።
፬፡ እንደ ፡ ልብህ ፡ ይስጥህ ÷
ፈቃድህንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽምልህ ።
፭፡ በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፤
በአምላካችን ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ፤
ልመናህን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈጽምልህ ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ እንዳዳነው ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ፤
ከሰማይ ፡ መቅደሱ ፡ ይመልስለታል ፡
በቀኙ ፡ ብርታት ፡ ማዳን ።
፯፡ እነዚያ ፡ በሰረገላ ፡ እነዚያም ፡ በፈረስ ፡ ይታመናሉ ፤
እኛ ፡ ግን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ።
፰፡ እነርሱ ፡ ተሰነካክለው ፡ ወደቁ ፤
እኛ ፡ ግን ፡ ተነሣን ÷ ጸንተንም ፡ ቆምን ።
፱፡ አቤቱ ÷ ንጉሥን ፡ አድነው ÷
በጠራንህም ፡ ቀን ፡ ስማን ።

መዝሙር ፡ ፹ ። (፹፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ በኀይልህ ፡ ንጉሥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
በማዳንህ ፡ እጅግ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ።

፪፤ የልቡን ፡ ፈቃድ ፡ ሰጠኸው ÷
የከንፈሩንም ፡ ልመና ፡ አልከለከልኸውም ።
፫፤ በበጎ ፡ በረከት ፡ ደርሰህለታልና ፤
ከክቡር ፡ ዕንቁ ፡ የሆነ ፡ ዘውድን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አኖርህ ።
፬፤ ሕይወትን ፡ ለመነህ ፡ ሰጠኸውም ÷
ለረጅም ፡ ዘመን ፡ ለዘላለም ። ።
፭፤ በማዳንህ ፡ ክብሩ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ጨመርህለት ።
፮፤ የዘላለም ፡ በረከትን ፡ ሰዋተኸዋልና ÷
በፊትህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ታሰኘዋለህ ።
፯፤ ንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተማምኖአልና ÷
በልዑልም ፡ ምሕረት ፡ አይናወጥም ።
፰፤ እጅህ ፡ ጠላቶችህን ፡ ሁሉ ፡ ታግኛቸው ÷
ቀኝህም ፡ የሚጠሉህን ፡ ሁሉ ፡ ታግኛቸው ።
፱፤ በተቈጣህም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡ አድርጋቸው ፤
እግዚአብሔር ፡ በቍጣው ፡ ያጠፋቸዋል ÷
እሳትም ፡ ትበላቸዋለች ።
፲፤ ፍሬአቸውን ፡ ከምድር ፡
ዘራቸውንም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ታጠፋለህ ።
፲፩፤ ክፋትን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ዘርግተዋልና ÷
የማይቻላቸውንም ፡ ምክር ፡ አሰቡ ።
፲፪፤ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ትመልሳቸዋለህ ፤
ፍላጻን ፡ በፊታቸው ፡ ላይ ፡ ታዘጋጃለህ ።
፲፫፤ አቤቱ ÷ በኃይልህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤
ጽናትህንም ፡ እናመሰግናለን ፡ እንዘምርማለን ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ። (፸፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ ስለ ፡ ንጋት ፡ ኃይል ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አምላኬ ÷ አምላኬ ÷ ለምን ፡ ተውኸኝ ?
እኔን ፡ ከማዳንና ፡ ከጩኸቴ ፡ ቃል ፡ ሩቅ ፡ ነህ ።
፪፤ አምላኬ ÷ በቀን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጠራለሁ ÷ አልመለስህልኝም ፤
በሌሊትም ፡ እንኳ ፡ ዕረፍት ፡ የለኝም ።
፫፤ በእስራኤል ፡ የተመሰገንህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በቅድስና ፡ ትኖራለህ ።
፬፤ አበቶቻችን ፡ አንተን ፡ ተማመኑ ÷
ተማመኑ ፡ አንተም ፡ አዳንሃቸው ።
፭፤ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኹ ፡ አመለጡም ÷
አንተንም ፡ ተማመኑ ፡ አላፈሩም ።
፮፤ እኔ ፡ ግን ፡ ትል ፡ ነኝ ፡ ሰውም ፡ አይደለሁም ፤
የሰው ፡ ማላገጫ ፡ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ።
፯፤ የሚያዩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይላገዱብኛል ፤
ራሳቸውን ፡ እየነቀነቁ ፡ በከንፈሮቻቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላሉ ፡—
፰፤ በእግዚአብሔር ፡ ተማመነ ÷
እርሱንም ፡ ያድነው ፤
ቢወድደውስ ፡ ያድነው ።
፱፤ አንተ ፡ ግን ፡ ከሆድ ፡ አውጥተኸኛልና ÷
በእናቴ ፡ ጡት ፡ ሳለሁም ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ ።
፲፤ ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ተጣልሁ ፤
ከእናቴ ፡ ሆድ ፡ ጀምረህ ፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ።
፲፩፤ ጭንቀት ፡ ቀርባለችና ÷
የሚረዳኝም ፡ የለምና ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
፲፪፤ ብዙ ፡ በሬዎች ፡ ከበቡኝ ÷
የሰቡትም ፡ ፍሪዳዎች ፡ ያዙኝ ፤
፲፫፤ እንደ ፡ ነጣቂና ፡ እንደሚጮኽ ፡ አንበሳ ፡
በላዬ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
፲፬፤ እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈሰስሁ ፡
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተለያዩ ፤
ልቤ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ሆነ ÷
በአንጀቴም ፡ መካከል ፡ ቀለጠ ።
፲፭፤ ኃይሌ ፡ እንደ ፡ ገል ፡ ደረቀ ÷
በጕሮሮዬም ፡ ምላሴ ፡ ተጣጋ ÷
ወደ ፡ ሞትም ፡ አሸዋ ፡ አወረድኸኝ ።
፲፮፤ ብዙ ፡ ውሾች ፡ ከበበውኛልና ፤
የክፉተኞች ፡ ጉባኤም ፡ ያዘኝ ፤
እጆቼንና ፡ እግሮቼን ፡ ቸነከሩኝ ።
፲፯፤ አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ተቈጠሩ ፤
እነርሱም ፡ አዩኝ ፡ ተመለከቱኝም ።
፲፰፤ ልብሶቼን ፡ ለራሳቸው ፡ ተከፋፈሉ ÷
በቀሚሴም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።
፲፱፤ አንተ ፡ ግን ÷ አቤቱ ÷ ከእኔ ፡ አትራቅ ፤
አንተ ፡ ጕልበቴ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
፳፤ ነፍሴን ፡ ከሰይፍ ፡ አድናት ÷
ብቻነቴንም ፡ ከውሾች ፡ እጅ ።
፳፩፤ ከአንበሳ ፡ አፍ ፡ አድነኝ ÷
ብቻነቴንም ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ ካላቸው ።
፳፪፤ ስምህን ፡ ለወንድሞቼ ፡ እነግራቸዋለሁ ÷
በጉባኤም ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፳፫፤ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ÷ አመስግኑት ፤
የያዕቆብ ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ÷ አክብሩት ÷
የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ÷ ፍሩት ።
፳፬፤ የችግረኛን ፡ ችግር ፡ አልናቀምና ÷ ቸልም ፡ አላለምና ፤
ፊቱንም ፡ ከእኔ ፡ አልሰወረምና ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡ ሰማኝ ።
፳፭፤ በታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ምስጋናዬ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤
እርሱን ፡ በሚፈሩት ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ እሰጣለሁ ።
፳፮፤ ችግረኞች ፡ ይበላሉ ÷ ይጠግቡማል ፤
እግዚአብሔርንም ፡ የሚሹት ፡ ያመሰግኑታል ፤
ልባቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ።
፳፯፤ የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ ፡ ያስቡ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለሱ ፤
የአሕዛብ ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይሰግዳሉ ።
፳፰፤ መንግሥት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ÷
እርሱም ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛል ።
፳፱፤ የምድር ፡ ደንዳኖች ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ ይሰግዳሉም ፤
ወደ ፡ መሬት ፡ የሚወርዱት ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይንበረከካሉ ፤
ነፍሴም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ።
፴፤ ዘሬ ፡ ይገዛለታል ፤

የምትመጣው ፡ ትውልድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትነግረዋለች ፤
፴፩፤ ጽድቁንም ፡ ለሚወለደው ፡ ሕዝብ ÷ እግዚአብሔር ፡ ያደረገውን ፡ ጽድቁን ÷ ይነግራሉ።

መዝሙር ፡ ፸፱ ። (፹፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ እረኛዬ ፡ ነው ÷ የሚያሳጣኝም ፡ የለም ።
፪፤ በለመለመ ፡ መስክ ፡ ያሳድረኛል ፤ በዕረፍት ፡ ውኃ ፡ ዘንድ ፡ ይመራኛል ።
፫፤ ነፍሴን ፡ መለሰት ÷ ስለ ፡ ስሙም ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ መራኝ ።
፬፤ በሞት ፡ ጥላ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ፡ አንተ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነህና ፡ ክፉን ፡ አልፈራም ፤ በትርህና ፡ ምርኵዝህ ፡ እነርሱ ፡ ያጸናኑኛል ።
፭፤ በፊቴ ፡ ገበታን ፡ አዘጋጀህልኝ ፡ በጠላቶቼ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፤ ራሴን ፡ በዘይት ፡ ቀባህ ÷ ጽዋዬም ፡ የተረፈ ፡ ነው ።
፮፤ ቸርነትህና ፡ ምሕረትህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይከተሉኛል ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፹፫ ። (፹፬)

በመጀመሪያ ፡ ሰንበት ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ ምድርና ፡ ሞላዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናት ÷ ዓለምም ፡ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ።
፪፤ እርሱ ፡ በባሕሮች ፡ መሥርቶአታልና ÷ በፈሳሾችም ፡ አጽንቶአታልና ።
፫፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ማን ፡ ይወጣል ? በቅድስናውስ ፡ ስፍራ ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
፬፤ እጆቹ ፡ የነጹ ÷ ልቡም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ÷ ነፍሱን ፡ ለከንቱ ፡ ያላነሣ ÷ ለባልንጀራውም ፡ በሽንገላ ፡ ያልማለ ።
፭፤ እርሱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በረከትን ፡ ከመድኃኒቱ ፡ አምላክም ፡ ምሕረትን ፡ ይቀበላል ።
፮፤ ይህች ፡ ትውልድ ፡ እርሱን ፡ የምትፈልግ ፡ ናት ÷ የያዕቆብን ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ የምትፈልግ ።
፯፤ እናንት ፡ መኳንንቶች ÷ በሮችን ፡ ክፈቱ ÷ የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ÷ የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
፰፤ ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ? እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ብርቱና ፡ ኃያል ÷ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ በሰልፍ ፡ ኃያል ።
፱፤ እናንት ፡ መኳንንቶች ÷ በሮችን ፡ ክፈቱ ÷ የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ÷ የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
፲፤ ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ? የጭፍሮች ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ÷ እርሱ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፹፬ ። (፹፭)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ነፍሴን ፡ አነሣለሁ ። ፩፤
አምላኬ ÷ አንተን ፡ ታመንሁ ፤ አልፈር ÷ ጠላቶቼ ፡ በእኔ ፡ አይሣቁብኝ ። ፪፤
አንተን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ አያፍሩም ፤ በከንቱ ፡ የሚገበዙ ፡ ያፍራሉ ። ፫፤
አቤቱ ÷ መንገድህን ፡ አመልክተኝ ÷ ፍለጋህንም ፡ አስተምረኝ ። ፬፤
አንተ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ነህና ፡ በእውነትህ ፡ ምራኝ ÷ አስተምረኝም ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁ ። ፭፤
አቤቱ ÷ ምሕረትህንና ፡ ቸርነትህን ፡ አስብ ÷ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ናቸውና ። ፮
የልጅነቴን ፡ ኃጢአትና ፡ መተላለፍ ፡ አታስብብኝ ፤ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ቸርነትህ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ አስበኝ ። ፯፤
እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ቅንም ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ በመንገድ ፡ ይመራቸዋል ። ፰፤
ገሮችን ፡ በፍርድ ፡ ይመራል ÷ ለገሮችም ፡ መንገድን ፡ ያስተምራቸዋል ። ፱፤
የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ቸርነትና ፡ እውነት ፡ ነው ፤ ቃል ፡ ኪዳኑንና ፡ ምስክሩን ፡ ለሚጠብቁ ። ፲፤
አቤቱ ÷ ኃጢአቴ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡ ስለ ፡ ስምህ ፡ ይቅር ፡ በልኝ ። ፲፩፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? በሚመርጠው ፡ መንገድ ፡ ያስተምረዋል ። ፲፪፤
ነፍሱ ፡ በመልካም ፡ ታድራለች ÷ ዘሩም ፡ ምድርን ፡ ይወርሳል ። ፲፫፤
እግዚአብሔር ፡ ለሚፈሩት ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ÷ ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ ያስታውቃቸዋል ። ፲፬፤
እርሱ ፡ እግሮቼን ፡ ከወጥመድ ፡ ያወጣቸዋልና ፡ ዓይኖቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ናቸው ። ፲፭፤
እኔ ፡ ብቻዬንና ፡ ችግረኛ ፡ ነኝና ፡ ፊትህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አድርግ ፡ ማረኝም ። ፲፮፤
የልቤ ፡ ችግር ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ከጭንቀቴ ፡ አውጣኝ ። ፲፯፤
ድካሜንና ፡ መከራዬን ፡ እይ ÷ ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ። ፲፰፤
ጠላቶቼ ፡ እንደ ፡ በዙ ፡ እይ ÷ የግፍም ፡ ጥል ፡ ጠልተውኛል ። ፲፱፤
ነፍሴን ፡ ጠብቅና ፡ አድነኝ ፤ አንተን ፡ ታምኛለሁና ፡ አልፈር ። ፳፤
አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁና ፡ የውሃትና ፡ ቅንነት ፡ ይጠብቁኝ ። ፳፩፤
አቤቱ ÷ እስራኤልን ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ አድነው ። ፳፪፤

መዝሙር ፡ ፹፮ ። (፹፯)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ እኔ ፡ በየውሃቱ ፡ ጌጃለሁና ፡ ፍረድልኝ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ አምኛለሁና ፡ አልናወጥም ።

፪፡ አቤቱ ÷ ፍተነኝ ፡ መርምረኝም ፡
ኵላሊቴንና ፡ ልቤን ፡ ፍተን ።
፫፡ ምሕረትህ ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነውና ÷
በእውነትህም ፡ ተመላለስሁ ።
፬፡ በከንቱ ፡ ሸንጎ ፡ አልተቀመጥሁም ÷
ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ አልገባሁም ።
፭፡ የክፉዎችን ፡ ማኅበር ፡ ጠላሁ ÷
ከዝንጉዎችም ፡ ጋር ፡ አልቀመጥም ።
፮፡ እጆቼን ፡ በንጽሕና ፡ አጥበለሁ ፤
አቤቱ ÷ መሠዊያህን ፡ እዘራለሁ ÷
፯፡ የምስጋናን ፡ ድምፅ ፡ እሰማ ፡ ዘንድ ÷
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግር ፡ ዘንድ ።
፰፡ አቤቱ ÷ የቤትህን ፡ ስፍራ ፡
የክብርህንም ፡ ማደሪያ ፡ ቦታ ፡ ወደድሁ ።
፱፡ ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ ነፍሴን ÷
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ሕይወቴን ፡ አታጥፋ ።
፲፡ በእጃቸው ፡ ተንኰል ፡ አለባቸው ÷
ቀኛቸውም ፡ መማለጃ ፡ ተሞልታለች ።
፲፩፡ እኔ ፡ ግን ፡ በየውሃቴ ፡ ሄጃለሁ ፤
አድነኝ ፡ ማረኝም ።
፲፪፡ እግሮቼ ፡ በቅንነት ፡ ቆመዋልና ፤
አቤቱ ÷ በማኅበር ፡ አመሰግንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፷፭ ፡ (፷፮)

ሳይቀባ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃኔና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነው ፤
የሚያስፈራኝ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የሕይወቴ ፡ መታመኛዋ ፡ ነው ፡
የሚያስደነግጠኝ ፡ ማን ፡ ነው ?
፪፡ ክፉዎች ÷ አስጨናቂዎቼ ፡ ጠላቶቼም ÷
ሥጋዬን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ÷
እነርሱ ፡ ተሰናከሉና ፡ ወደቁ ።
፫፡ ሠራዊትም ፡ ቢሰፈርብኝ ፡ ልቤ ፡ አይፈራም ፤
ሰልፍም ፡ ቢነሣብኝ ፡ በዚህ ፡ እተማመናለሁ ።
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ ለመንሁት ፡
እርስዋንም ፡ እሻለሁ ፤
በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ እኖር ፡ ዘንድ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውንም ፡ አይ ፡
ዘንድ ÷
መቅደሱንም ፡ እመለከት ፡ ዘንድ ።
፭፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ በድንኳኑ ፡ ሰውሮኛልና ÷
በድንኳኑም ፡ መሸሸጊያ ፡ ሸሽጎኛልና ÷
በዓለት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎኛልና ።
፮፡ እነሆ ÷ አሁን ፡ በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡
ራሴን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ፤
በድንኳኑም ፡ የእልልታ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋሁ ÷
ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ፡ እዘምርለትማለሁ ።
፯፡ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ ቃሌን ፡
ስማኝ ፤
ማረኝና ፡ አድምጠኝ ።
፰፡ አንተ ፡ ፊቴን ፡ እሹት ፡ ባልህ ፡ ጊዜ ፡—
አቤቱ ÷ ፊትህን ፡ እሻለሁ ፡ ልቤ ፡ አንተን ፡ አለ ።
፱፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ አትሰውር ÷
ተቈጥተህ ፡ ከባሪያህ ፡ ፈቀቅ ፡ አትበል ፤
ረዳት ፡ ሁነኝ ÷ አትጣለኝም ÷
የመድኃኒቴም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ አትተወኝ ።
፲፡ አባቴና ፡ እናቴ ፡ ትተውኛልና ÷
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ተቀበለኝ ።
፲፩፡ አቤቱ ÷ መንገድህን ፡ አስተምረኝ ÷
ስለ ፡ ጠላቶቼም ፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።
፲፪፡ የሐሰት ፡ ምስክሮችና ፡ ዓመፀኞች ፡ ተነሥተ
ውብኛልና ፡
ለጠላቶቼ ፡ ፈቃድ ፡ አትስጠኝ ።
፲፫፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ በሕያዋን ፡ ምድር ፡
አይ ፡ ዘንድ ፡ አምናለሁ ።
፲፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ፤
በርታ ÷ ልብህም ፡ ይጽና ፤
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ አድርግ ።

መዝሙር ፡ ፷፮ ፡ (፷፯)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ እጠራለሁ ፤
ዝም ፡ ብትለኝ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወር
ዱት ፡ እንዳልመስል ÷
አንተ ፡ አምላኬ ÷ ዝም ፡ አትበለኝ ።
፪፡ ወደ ፡ መቅደስህ ፡ ማደሪያ ፡ እጄን ፡ በነሣሁ ፡
ጊዜ ÷
ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ የልመናዬን ፡
ቃል ፡ ስማ ።
፫፡ ከኀጥአንና ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ ጋር ፡ ነፍ
ሴን ፡ አትውሰዳት ፤
ክፋትም ፡ በልባቸው ፡ እያለ ፡ ከባልንጀራቸው ፡
ጋር ፡ ሰላም ፡ ከሚናገሩት ፡ ጋር ፡ አትጣለኝ ።
፬፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ እንደ ፡ አካሄዳቸውም ፡
ክፋት ፡ ስጣቸው ፤
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ስጣቸው ፤
ፍዳቸውን ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ መልስ ።
፭፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡
ወደ ፡ እጆቹም ፡ አደራረግ ፡ አላሰቡምና ፡
ያፈርሳቸዋል ፡ እንጂ ፡ አይሠራቸውም ።
፮፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶኛልና ፡
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይሌና ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ፤
ልቤ ፡ በእርሱ ፡ ታመነ ፡ እኔም ፡ ተረዳሁ ፤
ሥጋዬም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷
ፈቅጄም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ÷
ለቀባውም ፡ የመድኃኒቱ ፡ መታመኛ ፡ ነው ።
፱፡ ሕዝብህን ፡ አድን ÷ ርስትህንም ፡ ባርክ ፤
ጠብቃቸው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድር
ጋቸው ።

መዝሙር ፡ ፷፯ ። (፷፰)

ከድንኳን ፡ በመውጣት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ የአምላክ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡
አምጡ ÷
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ።

፪፡ የስሙን ፡ ክብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ÷
በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ።
፫፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በውኖች ፡ ላይ ÷
የክብር ፡ አምላክ ፡ አንጐደጐደ ÷
እግዚአብሔር ፡ በብዙ ፡ ውኖች ፡ ላይ ።
፬፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በኃይል ፡ ነው ፤
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በታላቅ ፡ ክብር ፡ ነው ።
፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዝግባን ፡ ይሰብራል ፤
እግዚአብሔር ፡ የሊባኖስን ፡ ዝግባ ፡ ይቀጠቅጣል ።
፮፡ እንደ ፡ ጥጃ ፡ ሊባኖስን ÷
አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ አውሬ ፡ ልጅ ፡ ስርዮንን ፡ ያዘልላቸዋል ።
፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የእሳቱን ፡ ነበልባል ፡ ይቈርጣል ።
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ያናውጣል ÷
እግዚአብሔር ፡ የቃዴስን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ያናውጣል ።
፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዋላዎችን ፡ ያጠነክራቸዋል ÷
ጫካዎቹንም ፡ ይገልጣል ፤
ሁሉም ፡ በመቅደሱ ፡— ምስጋና ፡ ይላል ።
፲፡ እግዚአብሔር ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡ ሰብስቦአል ፤
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ ፡ ይቀመጣል ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ፤
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በሰላም ፡ ይባርካል ።

መዝሙር ፡ ፹፱ ። (፴)

ለቤቱ ፡ መመረቅ ፡ ምስጋና ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ ተቀብለኸኛልና ÷
ጠላቶቼንም ፡ ደስ ፡ አላሰኘህብኝምና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ።
፪፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ምሕረትም ፡ አደረግህልኝ ።
፫፡ አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ አወጣሃት ÷
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንዳልወርድ ፡ አዳንኸኝ ።
፬፡ ቅዱሳን ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ÷
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።
፭፡ ቍጣው ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ነው ÷
ሞገሱ ፡ ግን ፡ ለሕይወት ፡ ዘመን ፤
ልቅሶ ፡ ማታ ፡ ይመጣል ÷
ጥዋት ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ ይሆናል ።
፮፡ እኔም ፡ በደስታዬ ፡— ለዘላለም ፡ አልታወክም ፡ አልሁ ።
፯፡ አቤቱ ÷ በፈቃድህ ፡ ለሕይወቴ ፡ ኃይልን ፡ ሰጠሃት ፤
ፊትህን ፡ መለስህ ÷ እኔም ፡ ደነገጥሁ ።
፰፡ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ጠራሁ ÷
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ለመንሁ ።
፱፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ብወርድ ፡ በደሜ ፡ ምን ፡ ጥቅም ፡ አለ ?
አፈር ፡ ያመሰግንሃልን ? እውነትህንም ፡ ይናገራልን ?
፲፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማ ፡ ማረኝም ፤
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ሆነኝ ።
፲፩፡ ክብሬ ፡ ትዘምርልህ ፡ ዘንድ ፡ ዝምም ፡ እንዳትል ፡ ልቅሶዬን ፡ ለደስታ ፡ ለወጥህልኝ ÷
ማቄን ፡ ቀድደህ ፡ ደስታንም ፡ አስታጠቅኸኝ ።
፲፪፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ ለዘላለም ፡ አመሰግንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፴ ። (፴፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በማድነት ፡ ጊዜ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ አንተን ፡ ታመንሁ ፤ ለዘላለም ፡ አልፈር ፤
በጽድቅህም ፡ አድነኝ ።
፪፡ ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ÷ ፈጥነህም ፡ አድነኝ ፤
ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ መታመኛ ፡ አምላክና ፡ የመጠጊያ ፡ ቤት ፡ ሁነኝ ።
፫፡ አምባዬና ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ፡
ስለ ፡ ስምህ ፡ መንገዴን ፡ አቅና ፡ ምራኝም ።
፬፡ አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህና ፡
ከደበቁብኝ ፡ ወጥመድ ፡ አውጣኝ ።
፭፡ በእጅህ ፡ ነፍሴን ፡ እሰጣለሁ ፤
የእውነት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ ተቤዠኸኛል ።
፮፡ ከንቱ ፡ ምናምንቴነትን ፡ የጠበቁትን ፡ ጠላህ ፤
እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ።
፯፡ መከራዬን ፡ አይተሃልና ÷
ነፍሴንም ፡ ከጭንቀት ፡ አድነሃታልና ፡
በምሕረትህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሐሤትም ፡ አደርጋለሁ ።
፰፡ በጠላቴ ፡ እጅ ፡ አልዘጋኸኝም ÷
በሰፊም ፡ ስፍራ ፡ እግሮቼን ፡ አቆምህ ።
፱፡ ተጨግሬአለሁና ፡ አቤቱ ፡ ምራኝ ፤
ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ተፈጀች ÷
ነፍሴም ፡ ሆዴም ።
፲፡ ሕይወቴ ፡ በኀዘን ፡ አልቃለችና ÷
ዓመታቴም ፡ በልቅሶ ፡ ጨኸት ፤
ኃይሌ ፡ በችግር ፡ ደከመ ÷
አጥንቶቼም ፡ ተነዋወጡ ።
፲፩፡ በጠላቶቼ ፡ ዘንድ ፡ ተነወርሁ ÷
ይልቁንም ፡ በጎረቤቶቼ ፡ ዘንድ ÷
ለሚያውቁኝም ፡ ፍርሃት ፡ ሆንሁ ፤
በሜዳ ፡ ያዩኝም ፡ ከእኔ ፡ ሸሹ ።
፲፪፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ ከልብ ፡ ተረሳሁ ÷
እንደ ፡ ተበላሸ ፡ ዕቃም ፡ ሆንሁ ።
፲፫፡ የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለሁና ፤
በዙሪያው ፡ ፍርሃት ፡ ነበረ ፤
በላዬ ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡
ነፍሴን ፡ ለመንጠቅ ፡ ተማከሩ ።
፲፬፡ አቤቱ ÷ እኔ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ ፤
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ።
፲፭፡ ርስቴ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፤
ከጠላቶቼ ፡ እጅና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
፲፮፡ ፊትህን ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ አብራ ÷
ስለ ፡ ምሕረትህም ፡ አድነኝ ።

፲፯፤ አቤቱ ÷ አንተን ፡ ጠርቻለሁና ፡ አልፈር ፤
ክፉዎች ፡ ይፈሩ ፡
በሲኣልም ፡ ዝም ፡ ይበሉ ።
፲፰፤ በድፍረትና ፡ በትዕቢት ፡ በመናቅም ፡
በጻድቅ ፡ ላይ ፡ የሚናገሩ ፡
የሸንገላ ፡ ከንፈሮች ፡ ድዳ ፡ ይሁኑ ።
፲፱፤ በአንተ ፡ ለሚያምኑ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡
ያዘጋጀሃት ፡
ለሚፈሩህም ፡ የሰወርሃት ÷
ቸርነትህ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዛች !
፳፤ በፊትህ ፡ መጋረጃ ፡ ከሰው ፡ ክርክር ፡ ትጋርዳቸዋለህ ÷
በድንኳንህም ፡ ከአንደበት ፡ ክርክር ፡ ትሸፍናቸዋለህ ።
፳፩፤ በተከበበ ፡ ከተማ ፡ የሚያስደንቅ ፡ ምሕረቱን ፡
በእኔ ፡ የገለጠ ፡
እግዚኣብሔር ፡ ይመስገን ።
፳፪፤ እኔስ ፡ ከዓይንህ ፡ ፊት ፡ ተጣልሁ ÷
በድንጋጤ ፡ አልሁ ፤
አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰማኸኝ ።
፳፫፤ ሁላችሁ ፡ ቅዱሳኑ ÷ እግዚኣብሔርን ፡ ውደዱት ፤
እግዚኣብሔር ፡ እውነተኞችን ፡ ይፈልጋል ÷
ትዕቢተኞችንም ፡ ፈጽሞ ፡ ይበቀላቸዋል ።
፳፬፤ በእግዚኣብሔር ፡ የምታምኑ ፡ ሁላችሁ ÷
በርቱ ፡ ልባችሁም ፡ ይጥና ።

መዝሙር ፡ ፴፩ ። (፴፪)

የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩፤ መተላለፉ ፡ የቀረችለት ፡
ኃጢኣቱም ፡ የተከደነችለት ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፪፤ እግዚኣብሔር ፡ በደልን ፡ የማይቈጥርበት ፡
በመንፈሱም ፡ ሽንገላ ፡ የሌለበት ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፫፤ ሁልጊዜ ፡ ከመጮኼ ፡ የተነሣ ፡
ዝም ፡ በልሁ ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶቼ ፡ ተበላሹ ፤
፬፤ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ እጅህ ፡ ከብዳብኛለችና ÷
እርጥበቴም ፡ ለበጋ ፡ ትኵሳት ፡ ተለወጠ ።
፭፤ ኃጢኣቴን ፡ ለአንተ ፡ አስታወቅሁ ÷
በደሌንም ፡ አልሸፈንሁም ፤
ለእግዚኣብሔር ፡ መተላለፌን ፡ እነግራለሁ ፡ አልሁ ፤
አንተም ፡ የልቤን ፡ ኃጢአት ፡ ተውህልኝ ።
፮፤ ስለዚህ ፡ ቅዱስ ፡ ሁሉ ፡ በምቹ ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ ይለምናል ፤
ብዙ ፡ የጥፋት ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አይቀርብም ።
፯፤ አንተ ፡ ለእኔ ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነህ ÷
ከጣርም ፡ ትጠብቀኛለህ ፤
ከከበቡኝ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ደስታዬ ፡ ነህ ።
፰፤ አስተምርሃለሁ ፡ በምትሄድበትም ፡ መንገድ ፡
እመራሃለሁ ፤
ዓይኖቼን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አጠናለሁ ።
፱፤ ወደ ፡ አንተ ፡ እንዳይቀርቡ ፡
በልባብና ፡ በልጓም ፡ ጕንጫቸውን ፡ እንደሚ
ለጕሙአቸው ÷
ልብ ፡ እንደሌላቸው ፡
እንደ ፡ ፈረስና ፡ እንደ ፡ በቅሎ ፡ አትሁኑ ።
፲፤ በኃጢኣተኛ ፡ ብዙ ፡ መቅሠፍት ፡ አለበት ፤
በእግዚኣብሔር ፡ የሚታመነውን ፡ ግን ፡ ምሕረት ፡ ይከበበዋል ።
፲፩፤ ጻድቃን ፡ ሆይ ÷ በእግዚኣብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ሐሤትም ፡ አድርጉ ፤
ልባችሁም ፡ የቀና ፡ ሁላችሁ ÷ እልል ፡ በሉ ።

መዝሙር ፡ ፴፪ ። (፴፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ ጻድቃን ፡ ሆይ ÷ በእግዚኣብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤
ለቅኖች ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ።
፪፤ እግዚኣብሔርን ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ÷
አሥር ፡ አውታርም ፡ ባለው ፡ በበገና ፡ ዘምሩለት ።
፫፤ አዲስ ፡ ቅኔም ፡ ተቀኙለት ÷
በእልልታም ፡ መልካም ፡ ዝማሬ ፡ ዘምሩ ፤
፬፤ የእግዚኣብሔር ፡ ቃል ፡ ቅን ፡ ነውና ፡
ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ በእምነት ፡ ነውና ።
፭፤ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳል ፤
የእግዚኣብሔር ፡ ቸርነት ፡ ምድርን ፡ ሞላች ።
፮፤ በእግዚኣብሔር ፡ ቃል ፡ ሰማዮች ፡ ጸኑ ÷
ሠራዊታቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአፉ ፡ እስትንፋስ ፤
፯፤ የባሕርን ፡ ውኃ ፡ እንደ ፡ ረዋት ፡ የሚሰበስበው ÷
ቀላዮችንም ፡ በመዝገቦች ፡ የሚያኖራቸው ።
፰፤ ምድር ፡ ሁሉ ፡ እግዚኣብሔርን ፡ ትፍራው ÷
በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉም ፡ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡
ይደንግጡ ።
፱፤ እርሱ ፡ ተናግሮአልና ÷ ሆኑም ፤
እርሱ ፡ አዘዘ ÷ ጸኑም ።
፲፤ እግዚኣብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ምክር ፡ ያጠፋል ÷
የአሕዛብንም ፡ አሳብ ፡ ይመልሳል ።
፲፩፤ የእግዚኣብሔር ፡ ምክር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ÷
የልቡም ፡ አሳብ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፲፪፤ እግዚኣብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሚሆንለት ፡ ሕዝብ ፡
ምስጉን ፡ ነው ÷
እርሱ ፡ ለርስቱ ፡ የመረጠው ፡ ሕዝብ ።
፲፫፤ እግዚኣብሔር ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተ ÷
የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አየ ።
፲፬፤ ከማደሪያው ፡ ቦታ ፡ ሆኖ ፡
በምድር ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ÷
፲፭፤ እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ልባቸውን ፡ የሠራ ፡
ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተውል ።
፲፮፤ ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ ብዛት ፡ አይድንም ÷
ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ።
፲፯፤ ፈረስም ፡ ከንቱ ፡ ነው ÷ አያድንም ፤
በኃይሉም ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ።
፲፰፤ እነሆ ÷ የእግዚኣብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደሚፈሩት ፡ ናቸው ÷
በምሕረቱም ፡ ወደሚታመኑ ÷

፲፱፣ ነፍሳቸውን ፡ ከሞት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ÷
በራብም ፡ ጊዜ ፡ ይመግባቸው ፡ ዘንድ ።
፳፣ ነፍሳችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ ታደር
ገዋለች ÷
ረዳታችንና ፡ መጠጊያችን ፡ እርሱ ፡ ነውና ።
፳፩፣ ልባችን ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋልና ÷
በቅዱስ ፡ ስሙም ፡ ታምነናልና ።
፳፪፣ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በላያችን ፡ ትሁን ÷
በአንተ ፡ እንደ ፡ ታመንን ።

መዝሙር ፡ ፴፫ ፡ (፴፬)

ባሳደደው ፡ በአቢሜሌክ ፡ ፊት ፡ መልኩን ፡ በለወጠ ፡ ጊዜ ፡ በሄደም ፡ ጊዜ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፣ እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ እባርከዋለሁ ÷
ምስጋናውም ፡ ዘወትር ፡ በአፌ ፡ ነው ።
፪፣ ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትከብራለች ÷
ገሮችም ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፫፣ እግዚአብሔርን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታላቅ ፡ አድ
ርጉት ÷
በአንድነትም ፡ ስሙን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እናድርግ ።
፬፣ እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፡ መለሰልኝም ÷
ከመከራዬም ፡ ሁሉ ፡ አዳነኝ ።
፭፣ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቅረቡ ፡ ያበራላችሁማል ÷
ፊታችሁም ፡ አያፍርም ።
፮፣ ይህ ፡ ችግረኛ ፡ ጮኸ ÷ እግዚአብሔርም ፡
ሰማው ÷
ከመከራውም ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ።
፯፣ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡
ዙሪያ ፡ ይሰፍራል ÷ ያድናቸውማል ።
፰፣ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ቅመሱ ፡ አዩም ፤
በእርሱ ፡ የሚታመን ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፱፣ የሚፈሩት ፡ አንዳችን ፡ አያጡምና ፡
ቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ።
፲፣ ባለጠጎች ፡ ደኸዩ ፡ ተራቡም ÷
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልጉት ፡ ግን ፡ ከመል
ካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይጐድሉም ።
፲፩፣ ልጆቼ ፡ ኑ ÷ ስሙኝ ፤
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፲፪፣ ሕይወትን ፡ የሚፈቅድ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?
በጎንም ፡ ዘመን ፡ ለማየት ፡ የሚወድድ ?
፲፫፣ አንደበትህን ፡ ከክፉ ፡ ከልክል ÷
ከንፈሮችህም ፡ ሽንገላን ፡ እንዳይናገሩ ።
፲፬፣ ከክፉ ፡ ሽሽ ፡ መልካምንም ፡ አድርግ ፤
ሰላምን ፡ እሻ ፡ ተከተላትም ።
፲፭፣ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጻድቃን ፡
ጆሮቹም ፡ ወደ ፡ ጩኸታቸው ፡ ናቸውና ።
፲፮፣ መታሰቢያቸውን ፡ ከምድር ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉን ፡ በሚያደርጉ ፡
ላይ ፡ ነው ።
፲፯፣ ጻድቃን ፡ ጮኹ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ሰማቸው ፡
ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ አዳናቸው ።
፲፰፣ እግዚአብሔር ፡ ልባቸው ፡ ለተሰበረ ፡ ቅርብ ፡
ነው ÷
መንፈሳቸው ፡ የተሰበረውንም ፡ ያድናቸዋል ።
፲፱፣ የጻድቃን ፡ መከራቸው ፡ ብዙ ፡ ነው ÷
እግዚአብሔርም ፡ ከሁሉ ፡ ያድናቸዋል ።
፳፣ እግዚአብሔር ፡ አጥንቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠ
ብቃል ÷
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ አይሰበርም ።
፳፩፣ ኃጢአተኞችን ፡ ክፋት ፡ ይገድላቸዋል ፡
ጻድቃንንም ፡ የሚጠሉ ፡ ይጸጸታሉ ።
፳፪፣ የባሪያዎቹን ፡ ነፍስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቤዣል ÷
በእርሱም ፡ የሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ አይጸጸቱም ።

መዝሙር ፡ ፴፬ ። (፴፭)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፣ አቤቱ ÷ የሚበድሉኝን ፡ በድላቸው ÷
የሚዋጉኝንም ፡ ተዋጋቸው ።
፪፣ ጥሩርና ፡ ጋሻ ፡ ያዝ ÷
፫፣ እኔንም ፡ ለመርዳት ፡ ተነሥ ።
ሰይፍህን ፡ ምዘዝ ፡
የሚያሳድዱኝንም ፡ መንገዳቸውን ፡ ዝጋ ፤
ነፍሴን ፡— መድኃኒትሽ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ በላት ።
፬፣ ነፍሴን ፡ የሚሹ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቁሉም ፤
ክፋትን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚያስቡ ፡ ይፈሩ ፡
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይበሉ ።
፭፣ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ትቢያ ፡ ይሁኑ ÷
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያስጨንቃቸው ።
፮፣ መንገዳቸው ፡ ዳጥና ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ÷
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያሳድዳቸው ።
፯፣ በከንቱ ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ወጥመዳቸውን ፡ ሸሽ
ገው ብኛልና ÷
ነፍሴን ፡ በከንቱ ፡ አበሳጭተዋልና ።
፰፣ ያላወቁት ፡ ወጥመድ ፡ ይምጣባቸው ÷
የሸሸጉትም ፡ ወጥመድ ፡ ይያዛቸው ፤
በዚህ ፡ ወጥመድ ፡ ውስጥ ፡ ይውደቁ ።
፱፣ ነፍሴ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይላታል ÷
በማዳኑም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ።
፲፣ አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይሉሃል ፡— አቤቱ ÷
እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ?
ችግረኛን ፡ ከሚቀማው ፡ እጅ ÷
ችግረኛንና ፡ ድሀውንም ፡ ከሚነጥቀው ፡ እጅ ፡
ታድነዋለህ ።
፲፩፣ የክፋት ፡ ምስክሮች ፡ ተነሡብኝ ÷
የማላውቀውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተናገሩ ።
፲፪፣ ስለ ፡ በጎ ፡ ክፋትን ፡ መለሱልኝ ÷
ነፍሴንም ፡ ልጆችን ፡ አሳጡአት ።
፲፫፣ እኔስ ፡ እነርሱ ፡ በታመሙ ፡ ጊዜ ፡ ማቅ ፡ ለበስሁ ÷
ነፍሴንም ፡ በጾም ፡ አደከምኋት ፤
ጸሎቴም ፡ ወደ ፡ ብብቴ ፡ ተመለሰ ።
፲፬፣ ለወዳጄና ፡ ለወንድሜ ፡ እንደማደርግ ፡ አደረ
ግሁ ፤
ለእናቱም ፡ እንደሚያለቅስ ፡ ራሴን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡
አደረግሁ ።
፲፭፣ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፡ ደስም ፡ አላቸው ፤
ግፈኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፡ እኔም ፡ አላ
ወቅሁም ፤
ቀደዱኝ ፡ አልተዉኝምም ።

፲፮፡ ፈተኑኝ ፡ በሣቅም ፡ ዘበቱብኝ ÷
ጥርሰቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አንቀጫቀጩ ።
፲፯፡ አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ታይልኛለህ ?
ነፍሴን ፡ ከክፉ ፡ ሥራቸው ፡
ብችኒቱንም ፡ ከአንበሶች ፡ አድናት ።
፲፰፡ አቤቱ ÷ በታላቁ ፡ ጉባኤ ፡ ውስጥ ፡ እገዛልሃለሁ ÷
በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ መካከልም ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፲፱፡ በግፍ ፡ የሚጠሉኝ ፡ በላዬ ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ÷
በከንቱ ፡ የሚጣሉኝም ፡ በዓይናቸው ፡ አይጣቀሱብኝ ።
፳፡ ለእኔስ ፡ ሰላምን ፡ ይናገሩኛልና ÷
በቀኣጣም ፡ ሽንገላን ፡ ይመክራሉ ።
፳፩፡ አፋቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አላቀቁ ፤
እሰይ ፡ እሰይ ÷ ዓይናችን ፡ አየው ፡ ይላሉ ።
፳፪፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አየኸው ፤ ዝም ፡ አትበል ፤
አቤቱ ÷ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
፳፫፡ አምላኬ ፡ ጌታዬም ÷ ወደ ፡ ፍርዴ ፡ ተነሥ ÷
አቤቱ ÷ ፍርዴን ፡ አድምጥ ።
፳፬፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እንደ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍረድልኝ ÷
በላዬም ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ።
፳፭፡ በልባቸው ፡— እሰይ ፡ እሰይ ÷ ነፍሳችንን ፡ ደስ ፡
አላት ፡ አይበሉ ፤
ደግሞም ፡— ዋጥነው ፡ አይበሉ ።
፳፮፡ በመከራዬ ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ይፈሩ ÷
በእንድነትም ፡ ይጐስቀሉ ፤
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚታበዩ ፡ እፍረትንና ፡ ጕስቍል
ናን ፡ ይልበሱ ።
፳፯፡ ጽድቄን ፡ የሚወድዱት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡
ሐሤትንም ፡ ያድርጉ ፤
የባሪያውን ፡ ሰላም ፡ የሚወድድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ታላቅ ፡ ይሁን ፡ ዘወትር ፡ ይበሉ ።
፳፰፡ ምላሴ ፡ ጽድቅህን ፡
ሁልጊዜም ፡ ምስጋናህን ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፴፭ ። (፴፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ኃጢአተኛ ፡ በራሱ ፡ የሚያስት ፡ ነገርን ፡ ይናገራል ÷
የእግዚአብሔርም ፡ ፍርሃት ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡
የለም ።
፪፡ በአንደበቱ ፡ ሽንግሎአልና ፤
ኃጢአቱ ፡ በገኘችው ፡ ጊዜ ፡ ይጠላታል ።
፫፡ የአፉ ፡ ቃል ፡ ግፍና ፡ ሽንገላ ፡ ነው ፤
ማስተዋልን ፡ በጎ ፡ ማድረግንም ፡ ተወ ።
፬፡ በመኝታው ፡ ጠማማነትን ፡ አሰበ ፤
መልካም ፡ በልሆነች ፡ መንገድ ፡ ቆሞአል ፤
ክፋትን ፡ አይንቃትም ።
፭፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ነው ÷
እውነትህም ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ትደርሳለች ።
፮፡ ጽድቅህም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራሮች ÷
ፍርድህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ናት ፤
አቤቱ ÷ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ ታድናለህ ።
፯፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህን ፡ እንዴት ፡ አበዛህ !
የሰው ፡ ልጆች ፡ በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ ይታመናሉ ።
፰፡ ከቤትህ ፡ ጠል ፡ ይጠጣሉ ÷
ከተድላህም ፡ ፈሰሽ ፡ ታጠጣቸዋለህ ።
፱፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፤
በብርሃንህ ፡ ብርሃንን ፡ እናያለን ።
፲፡ ምሕረትህን ፡ በሚያውቁህ ፡ ላይ ÷
ጽድቅህንም ፡ ልባቸው ፡ በቀና ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ።
፲፩፡ የትዕቢት ፡ እግር ፡ አይምጣብኝ ÷
የኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ አያውክኝ ።
፲፪፡ ዓመፃን ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡ ወደቁ ፤
ወድቀዋል ÷ መቆምም ፡ አይችሉም ።

መዝሙር ፡ ፴፯ ። (፴፯)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ በክፉዎች ፡ ላይ ፡ አትቅና ÷
ዓመፃንም ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ አትቅና ፤
፪፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ፈጥነው ፡ ይደርቃሉና ÷
እንደ ፡ ለመለመ ፡ ቅጠልም ፡ ይረግፋሉና ።
፫፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመን ÷ መልካምንም ፡ አድርግ ÷
በምድርም ፡ ተቀመጥ ÷ ታምነህም ፡ ተሰማራ ።
፬፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ÷
የልብህንም ፡ መሻት ፡ ይሰጥሃል ።
፭፡ መንገድህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ÷
በእርሱም ፡ ታመን ÷ እርሱም ፡ ያደርግልሃል ።
፮፡ ጽድቅህን ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡
ፍርድህንም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡ ያመጣል ።
፯፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዛ ፡ ተስፋም ፡ አድርገው ።
መንገድም ፡ በቀናችለትና ፡ ጥመትን ፡ በሚያደርግ ፡ ሰው ፡ አትቅና ።
፰፡ ከቊጣ ፡ ራቅ ፡ መዓትንም ፡ ተው ፤
እንዳትበድል ፡ አትቅና ።
፱፡ ክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ ይጠፋሉና ፤
እግዚአብሔርን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ ግን ፡
እነርሱ ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ።
፲፡ ገና ፡ ጥቂት ÷ ኃጢአተኛም ፡ አይኖርም ፤
ትፈልገዋለህ ፡ ቦታውንም ፡ አታገኝም ።
፲፩፡ ገሮች ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ÷
በብዙም ፡ ሰላም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፪፡ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለከከተዋል ÷
ጥርሱንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያንጫግጫል ።
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ይሥቅበታል ÷
ቀኑ ፡ እንደሚደርስ ፡ አይቶአልና ።
፲፬፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰይፋቸውን ፡ መዘዙ ÷
ቀስታቸውንም ፡ ገተሩ ፡
ድሀውንና ፡ ችግረኛውን ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ÷
ልበ ፡ ቅኖችንም ፡ ይወጉ ፡ ዘንድ ፤
፲፭፡ ሰይፋቸው ፡ ወደ ፡ ልባቸው ፡ ይግባ ÷
ቀስታቸውም ፡ ይሰበር ።
፲፮፡ ለጻድቅ ፡ ያለው ፡ ጥቂት ፡
ከብዙ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሀብት ፡ ይበልጣል ።
፲፯፡ የኀጥአን ፡ ክንድ ፡ ትሰበራለችና ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ጻድቃንን ፡ ይደግፋቸዋል ።

፲፰፤ የንጹሓንን ፡ መንገድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያው-
ቃል ÷
ርስታቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
፲፱፤ በክፉ ፡ ዘመንም ፡ አያፍሩም ÷
በራብ ፡ ዘመንም ፡ ይጠግባሉ ።
፳፤ ኀጥኣን ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ÷
የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ በከበሩና ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩፤ ኃጢአተኛ ፡ ይበደራል ፡ አይከፍልምም ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ይራራል ፡ ይሰጣልም ።
፳፪፤ እርሱን ፡ የሚባርኩት ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉና ፤
የሚረግሙት ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ።
፳፫፤ የሰው ፡ አካሄድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ይጸ-
ናል ÷
መንገዱንም ፡ ይወድዳል ።
፳፬፤ ቢወድቅም ፡ ለድንጋፂ አይጣልም ÷
እግዚአብሔር ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ ይደግፈዋልና ።
፳፭፤ ጐለመስሁ ፡ አረጀሁም ፤
ጻድቅ ፡ ሲጣል ÷ ዘሩም ፡ እህል ፡ ሲለምን ፡ አላ-
የሁም ።
፳፮፤ ሁልጊዜ ፡ ይራራል ፡ ያበድርማል ÷
ዘሩም ፡ በበረከት ፡ ይኖራል ።
፳፯፤ ከክፉ ፡ ሽሽ ÷ መልካምንም ፡ አድርግ ፡
ለዘላለምም ፡ ትኖራለህ ።
፳፰፤ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳልና ÷
ቅዱሳኑንም ፡ አይጥላቸውምና ፤
ለዘላለምም ፡ ይጠብቃቸዋል ፡
ለንጹሓንም ፡ ይበቀልላቸዋል ፤
የኀጥኣን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፳፱፤ ጻድቃን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ÷
በእርስዋም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራሉ ።
፴፤ የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራል ÷
አንደበቱም ፡ ፍርድን ፡ ይናገራል ።
፴፩፤ የአምላኩ ፡ ሕግ ፡ በልቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ÷
በእርምጃውም ፡ አይሰናከልም ።
፴፪፤ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለከተዋል ÷
ሊገድለውም ፡ ይወድዳል ።
፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእጁ ፡ አይተወውም ÷
በተፋረደውም ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፈውም ።
፴፬፤ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጥና ÷ መንገዱንም ፡
ጠብቅ ÷
ምድርንም ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደር
ግሃል ፤
ኃጢአተኞችም ፡ ሲጠፉ ፡ ታያለህ ።
፴፭፤ ኀጥእን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ለምልሞ ፡ አየሁት ።
፴፮፤ ብመለስ ፡ ግን ፡ አጣሁት ፤
ፈለግሁት ፡ ቦታውንም ፡ አላገኘሁም ።
፴፯፤ ቅንነትን ፡ ጠብቅ ÷ ጽድቅንም ፡ እይ ፤
ለሰላም ፡ ሰው ፡ ቅሬታ ፡ አለውና ።
፴፰፤ በደለኞች ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ፤
የኃጢአተኞች ፡ ቅሬታ ፡ ይጠፋል ።
፴፱፤ የጻድቃን ፡ መድኃኒታቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ነው ፤
በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ መጠጊያቸው ፡ እርሱ ፡
ነው ።
፵፤ እግዚአብሔር ፡ ይረዳቸዋል ÷ ያድናቸዋልም ÷
ከኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ ያወጣቸዋል ÷
ያድናቸዋልም ÷ በእርሱ ፡ ታምነዋልና ።

መዝሙር ፡ ፻፲ ። (፻፲፩)

ለሰንበት ፡ መታሰቢያ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ በቀኍጣህ ፡ አትቅሠፈኝ ÷
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
፪፤ ፍላጻችህ ፡ ወግተውኛልና ÷
እጅህንም ፡ አክብደህብኛልና ።
፫፤ ከቀኍጣህ ፡ የተነሣ ፡ ለሥጋዬ ፡ ጤና ፡ የለውም ፤
ከኃጢአቴም ፡ የተነሣ ፡ ለአጥንቶቼ ፡ ሰላም ፡
የላቸውም ።
፬፤ ኃጢአቴ ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ÷
እንደ ፡ ከባድ ፡ ሸክምም ፡ በላዬ ፡ ከብዶአ-
ልና ።
፭፤ ከስንፍናዬ ፡ የተነሣ ፡ ቍስሌ ፡ ሸተተ ፡ በሰበሰም ፤
፮፤ እጅግ ፡ ጐሰቈልሁ ፡ ተዋረድሁም ÷
ሁልጊዜም ፡ በትካዜ ፡ እመላለሰሁ ፤
፯፤ ነፍሴ ፡ ስድብን ፡ ተሞልታለችና ÷
ለሥጋዬም ፡ ጤና ፡ የላትምና ።
፰፤ ታመምሁ ፡ እጅግም ፡ ተቸገርሁ ÷
ከልቤ ፡ ውዝዋዜም ፡ የተነሣ ፡ ጮኽሁ ።
፱፤ አቤቱ ÷ ፈቃዴ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ነው ÷
ጭንቀቴም ፡ ከአንተ ፡ አይሰወርም ።
፲፤ ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ÷ ኃይሌም ፡ ተወችኝ ÷
የዓይኖቼም ፡ ብርሃን ፡ ፈዘዘ ።
፲፩፤ ወዳጆቼም ፡ ባልንጀሮቼም ፡ ከቍስሌ ፡ ገለል ፡
ብለው ፡ ቆሙ ÷
ዘመዶቼም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ።
፲፪፤ ነፍሴንም ፡ የሚሹአት ፡ በረቱብኝ ÷
መከራዬንም ፡ የሚፈልጉ ፡ ክንቱን ፡ ተናገሩ ÷
ሁልጊዜም ፡ በሽንገላ ፡ ይመክራሉ ።
፲፫፤ እኔ ፡ ግን ፡ እንደማይሰማ ፡ ደንቆሮ ÷
አፉንም ፡ እንደማይከፍት ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ።
፲፬፤ እንደማይሰማ ፡ ሰው ፡
በአፉም ፡ ተግሣጽ ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
፲፭፤ አቤቱ ÷ በአንተ ፡ ታምኛለሁና ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ አንተ ፡ ትሰማኛለህ ።
፲፮፤ ጠላቶቼ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፡ ብያ
ለሁና ÷
እግሮቼም ፡ ቢሰናከሉ ፡ ራሳቸውን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋሉ ።
፲፯፤ እኔስ ፡ ወደ ፡ ማንከስ ፡ ቀርቤአለሁና ÷
ቍስሌም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።
፲፰፤ በደሌን ፡ እናገራለሁና ÷
ስለ ፡ ኃጢአቴም ፡ እተክዛለሁ ።
፲፱፤ ጠላቶቼ ፡ ሕያዋን ፡ ናቸው ፡ ይበረቱብኝማል ÷
በጠማማነትም ፡ የሚጠሉኝ ፡ በዙ ።
፳፤ ጽድቅን ፡ ስለ ፡ ተከተልሁ ÷
በበጎ ፡ ፋንታ ፡ ክፉን ፡ የሚመልሱልኝ ፡ ይጠሉ-
ኛል ።

፮ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አትጣለኝ ፤
አምላኬ ÷ ከኔ ፡ አትራቅ ።
፯ አቤቱ ፡ መድኃኒቴ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።

መዝሙር ፡ ፻፰ ። (፻፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ ለኤዶታም ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ በአንደበቱ ፡ እንዳልስት ፡ መንገዴን ፡ እጠብቃ
ለሁ ፤
ኃጢአተኛ ፡ በፊቴ ፡ በተቃወመኝ ፡ ጊዜ ፡
በአፌ ፡ ላይ ፡ ጠባቂ ፡ አኖራለሁ ፡ አልሁ ።
፪ ከዝምታ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ÷
ለበጎ ፡ እንኳ ፡ ዝም ፡ አልሁ ÷
ቍስሌም ፡ ታደሰብኝ ።
፫ ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ሞቀብኝ ፤
ከማሰቤም ፡ የተነሣ ፡ እሳት ፡ ነደደ ÷
በአንደበቱም ፡ ተናገርሁ ፡—
፬ አቤቱ ÷ ፍጻሜዬን ፡ አስታውቀኝ ÷
የዘመኔ ፡ ቍጥሮች ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷
እኔ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንደምቀር ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ።
፭ እነሆ ÷ ዘመኖቼን ፡ አስረጀሃቸው ፡
አካሌም ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ነው ።
ሕያው ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ከንቱ ፡
ብቻ ፡ ነው ።
፮ በከንቱ ፡ ይታወክል ፡ እንጂ ፡
በእውነት ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ይመላለሳል ፤
ያከማቻል ፡ የሚሰበስብለትንም ፡ አያውቅም ።
፯ አሁንስ ፡ ተስፋዬ ፡ ማን ፡ ነው ? እግዚአብሔር ፡
አይደለምን ?
ትዕግሥቴም ፡ ከእንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፰ ከኃጢአቴ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝ ÷
ለሰነፎችም ፡ ስድብ ፡ አታድርገኝ ።
፱ አንተ ፡ ሠርተኸኛልና ፡
ዝም ፡ አልሁ ፡ አፌንም ፡ አልከፈትሁም ።
፲ መቅሠፍትህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ÷
ከእጅህ ፡ ብርታት ፡ የተነሣ ፡ አልቂአለሁና ።
፲፩ በተግሣጽህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ሰውን ፡ ዘለፍኸው ÷
ነፍሱም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ታልቃለች ፤
በእውነት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፪ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ ስማ ÷ ጩኸቴንም ፡ አድምጥ ÷
ልቅሶዬንም ፡ ችል ፡ አትበልኝ ፤
እኔ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መጻተኛ ፡ ነኝና ÷
እንደ ፡ አባቶቼም ፡ እንግዳ ፡ ነኝና ።
፲፫ ወደማልመለስበት ፡ ሳልሄድ ፡ ወርፍ ፡ ዘንድ ፡
ተወኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፱ ። (፻፲)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ቆይቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጠናሁት ÷
እርሱም ፡ ዘንበል ፡ አለልኝ ፡ ጩኸቴንም ፡
ሰማኝ ።
፪ ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ ከረግረግም ፡ ጭቃ ፡ አወጣኝ ÷
እግሮቼንም ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ አቆማቸው ÷
አረማመዴንም ፡ አጸና ።
፫ አዲስ ፡ ዝማሬን ፡ ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡
በአፌ ፡ ፈሠመረ ፤
ብዙዎች ፡ ያያሉ ፡ ይፈሩማል ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ይታመናሉ ።
፬ እግዚአብሔርን ፡ የታመነ ፡
ወደ ፡ ትዕቢተኛና ፡ ወደ ፡ ሐሰተኛ ፡ ያልተመለከተ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፭ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ ያደረግኸው ፡ ተአምራት ፡
ብዙ ፡ ነው ÷
አሳብህንም ፡ ምንም ፡ የሚመስለው ፡ የለም ፤
ባወራም ፡ ብናገርም ፡ ከቍጥር ፡ ሁሉ ፡ በዛ ።
፮ መሥዋዕትንና ፡ ቍርባንን ፡ አልወደድህም ፤
ሥጋን ፡ አዘጋጀህልኝ ፤
የሚቃጠለውንና ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚቀርበውን ፡ መሥዋዕት ፡ አልሻህም ።
፯ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አልሁ ፡— እነሆ ÷ መጣሁ ፤
ስለ ፡ እኔ ፡ በመጽሐፍ ፡ ራስ ፡ ተጽፎአል ፤
፰ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ ወደድሁ ÷
ሕግህም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
፱ በታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ጽድቅን ፡ አወራሁ ፤
እነሆ ÷ ከንፈሮቼን ፡ አልከለክልም ፤
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ጽድቁን ፡ ታውቃለህ ።
፲ እውነትህንም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ አልሰወርሁም ÷
ማዳንህንም ፡ ተናገርሁ ፤
ምሕረትህንና ፡ እውነትህን ፡ ከታላቅ ፡ ጉባኤ ፡
አልሰወርሁም ።
፲፩ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ምሕረትህን ፡ ከእኔ ፡ አታርቅ ፤
ቸርነትህና ፡ እውነትህ ፡ ዘወትር ፡ ይጠብቁኝ ።
፲፪ ቍጥር ፡ የሌላት ፡ ክፋት ፡ አግኝታኛለችና ፤
ኃጢአቶቼ ፡ ያዙኝ ÷ ማየትም ፡ ተስኖኛል ፤
ከራሴ ፡ ጠጉር ፡ ይልቅ ፡ በዙ ÷ ልቤም ፡
ተወኝ ።
፲፫ አቤቱ ÷ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፍቀድ ፤
አቤቱ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
፲፬ ነፍሴን ፡ ለማጥፋት ፡ የሚወድዱ ፡ ይፈሩ ÷
በአንድነትም ፡ ይጐስቍሉ ፤
በእኔ ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ ሊያደርጉ ፡ የሚወድዱ ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይጐስቍሉም ።
፲፭ እሰይ ፡ እሰይ ፡ የሚሉኝ ፡
እፍረታቸውን ፡ ወዲያው ፡ ይከፈሉ ።
፲፮ አቤቱ ÷ የሚፈልጉህ ፡ ሁሉ ፡
በአንተ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትም ፡ ያድርጉ ፡
ሁልጊዜ ፡ ማዳንህን ፡ የሚወድዱ ፡
ዘወትር ፡— እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ፡
ይበሉ ።
፲፯ እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝ ÷
ጌታ ፡ ግን ፡ ያስብልኛል ፤
አንተ ፡ ረዳቴና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነህ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አትዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፸ ። (፸፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ ለችግረኛና ፡ ለምስኪን ፡ የሚያስብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ ቀን ፡ ያድነዋል ።
፪፤ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀዋል ÷ ሕያውም ፡ ያደርገዋል ÷
በምድር ፡ ላይም ፡ ያስመሰግነዋል ÷
በጠላቶቹም ፡ እጅ ፡ አያሳልፈውም ።
፫፤ እግዚአብሔር ፡ በደዌው ፡ አልጋ ፡ ሳለ ፡ ይረዳዋል ፤
መኝታውን ፡ ሁሉ ፡ በበሽታው ፡ ጊዜ ፡ ያነጥፍ ለታል ።
፬፤ እኔስ ፡— አቤቱ ÷ ማረኝ ፤
አንተን ፡ በድያለሁና ፡ ነፍሴን ፡ ፈውሳት ፡ አልሁ ።
፭፤ ጠላቶቹም ፡ በላዬ ፡ ክፋትን ፡ ይናገራሉ ፡—
መቼ ፡ ይሞታል ፡ ስሙስ ፡ መቼ ፡ ይሻራል ? ይላሉ ።
፮፤ እኔን ፡ ለማየት ፡ ቢገባ ፡ ከንቱን ፡ ይናገራል ፤
ልቡ ፡ ኃጢአትን ፡ ሰበሰበለት ፤
ወደ ፡ ሜዳ ፡ ይወጣል ፡ ይናገራልም ።
፯፤ በላዬ ፡ በመተባበር ፡ ጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ይሾካሾ ኩብኛል ÷
በእኔ ፡ ላይም ፡ ክፋትን ፡ ያስባሉ ።
፰፤ ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣበት ፤
ተኝቶአል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይነሣም ፡ ይላሉ ።
፱፤ ደግሞ ፡ የሰላሜ ፡ ሰው ፡ የታመንሁበት ፡
እንጀራዬን ፡ የበላ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተረከዙን ፡ አነሣ ።
፲፤ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ÷ ማረኝ ÷
እመልስላቸውም ፡ ዘንድ ፡ አስነሣኝ ።
፲፩፤ ጠላቴ ፡ እልል ፡ አይልብኝምና ፡
ስለዚህ ፡ እንደ ፡ ወደድኸኝ ፡ አወቅሁ ።
፲፪፤ እኔን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ቅንነቴ ፡ ተቀበልኸኝ ÷
በፊትህም ፡ ለዘላለም ፡ አጸናኸኝ ።
፲፫፤ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
አሜን ፡ አሜን ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ። (፸፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ትምህርት ።

፩፤ ዋላ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ እንደሚናፍቅ ÷
አቤቱ ÷ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትናፍቃለች ።
፪፤ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ሕያው ፡ አምላክ ፡ ተጠማች ፤
መቼ ፡ እደርሳለሁ ? የአምላክንስ ፡ ፊት ፡ መቼ ፡ አያለሁ ?
፫፤ ዘወትር ፡— አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ሲሉኝ ፡
እንባዬ ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ምግብ ፡ ሆነኝ ።
፬፤ ይህን ፡ ሳስብ ፡ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ፈሰሰች ÷
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ምስጋና ፡
መኖሪያ ፡ ስፍራ ፡ እገባለሁና ፤
በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ የደስታና ፡ ምስጋና ፡ ቃል ፡ አሰሙ ።
፭፤ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡
ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።
፮፤ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ታውኪኛለች ፤
ስለዚህ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ምድር ፡
በአርሞንኤምም ፡ በታናሹ ፡ ተራራ ፡ አስብሃለሁ ።
፯፤ በፍዋፍዋቴህ ፡ ድምፅ ፡ ቀላይ ፡ ቀላይን ፡ ትጠራታለች ፤
ማዕበልህና ፡ ሞገድህ ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ።
፰፤ እግዚአብሔር ፡ በቀን ፡ ቸርነቱን ፡ ያዝዛል ÷
በሌሊትም ፡ ዝማሬው ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይሆናል ፤
የእኔ ፡ ስእለት ፡ ለሕይወቴ ፡ አምላክ ፡ ነው ።
፱፤ እግዚአብሔርን ፡— አንተ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ፤
ለምን ፡ ረሳኸኝ ?
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ? እለዋለሁ ።
፲፤ ጠላቶቼ ፡ ሁልጊዜ ፡— አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ባሉኝ ፡ ጊዜ ፡
አጥንቶቼን ፡ እየቀለጣጠሙ ፡ ሰደቡኝ ።
፲፩፤ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡
ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፸፪ ። (፸፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ ፍረድልኝ ÷
ከጽድቅ ፡ ከራቁ ፡ ሕዝብም ፡ ክርክሬን ፡ ተከራከር ፤
ከሸንጋይና ፡ ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ።
፪፤ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ኃይሌም ÷ ለምን ፡ ትተወኛለህ ?
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ?
፫፤ ብርሃንህንና ፡ እውነትህን ፡ ላክ ፤
እነርሱ ፡ ይምሩኝ ÷
ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ ተራራና ፡ ወደ ፡ ማደሪያህ ፡ ይውሰዱኝ ።
፬፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ÷
ጉልማስነቴንም ፡ ደስ ፡ ወዳሰኛት ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ እገባለሁ ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ በበገና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፭፤ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ? ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ?
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡
ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፶፫ ። (፶፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ ትምህርት ።

፩፤ አቤቱ ÷ በጆሮአችን ፡ ሰማን ÷
አባቶቻችንም ፡ በዘመናቸው ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡
የሠራኸውን ፡ ሥራ ፡ ነገሩን ።

፪፤ እጅህ ፡ አሕዛብን ፡ አጠፋች ÷ እነርሱንም ፡ ተክ
ልህ ፤
አሕዛብን ፡ ሣቀይኻቸው ፡ አሳደድኻቸውም ።

፫፤ በሰይፋቸው ፡ ምድርን ፡ አልወረሱም ፡
ክንዳቸውም ፡ አላዳናቸውም ፤
ቀኝህና ፡ ክንድህ ፡ የፊትህም ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡
እንጂ ፤
ወድደሃቸዋልና ።

፬፤ አምላኬና ፡ ንጉሤ ፡ አንተ ፡ ነህ ፤
ለያዕቆብ ፡ መድኃኒትን ፡ እዘዝ ።

፭፤ በአንተ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ እንወጋቸዋለን ÷
በስምህም ፡ በላያችን ፡ የቆሙትን ፡ እናዋርዳቸ
ዋለን ።

፮፤ በቀስቴ ፡ የምታምን ፡ አይደለሁምና ÷
ሰይፌም ፡ አያድነኝምና ፤

፯፤ አንተ ፡ ግን ፡ ከጠላቶቻችን ፡ አዳንኸን ÷
የሚጠሉንንም ፡ አሳፈርሃቸው ።

፰፤ ሁልጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንከብራለን ÷
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ እናመሰግናለን ።

፱፤ አሁን ፡ ግን ፡ ጠላኸን ፡ አሳፈርኸንም ÷
ከሠራዊታችንም ፡ ጋር ፡ አትወጣም ።

፲፤ ከጠላቶቻችንም ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላችን ፡ መለስ
ኸን ÷
የሚጠሉንም ፡ ተነጣጠቁን ።

፲፩፤ እንደ ፡ በጎች ፡ ሊበሉን ፡ ሰጠኸን ÷
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኸን ።

፲፪፤ ሕዝብህን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ ሰጠህ ÷
በመለወጣቸውም ፡ ትርፍ ፡ የለም ።

፲፫፤ ለጎረቤቶቻችን ፡ ስድብ ÷
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ መሣቂያና ፡ መዘበቻ ፡ አደ
ረግኸን ።

፲፬፤ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ምሳሌ ÷
በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የራስ ፡ መንቀሳቀሻ ፡ አደ
ረግኸን ።

፲፭፤ ጕስቍልናዬ ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ÷
የፊቴም ፡ እፍረት ፡ ሸፈነኝ ።

፲፮፤ ከሚሳደብና ፡ ከሚላገድ ፡ ቃል ፡ የተነሣ ÷
ከጠላትና ፡ ከቂመኛ ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ነው ።

፲፯፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ደረሰ ÷ አልረሳንህም ÷
ኪዳንህንም ፡ አልወነጀልንም ።

፲፰፤ ልባችን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ አልተመለሰም ÷
ፍለጋችንም ፡ ከመንገድህ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፤

፲፱፤ በክፉ ፡ ስፍራ ፡ አዋርደኸናልና ÷
በሞት ፡ ጥላም ፡ ሰውረኸናልና ።

፳፤ የአምላካችንን ፡ ስም ፡ ረስተንስ ፡ ቢሆን ÷
እጃችንንም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አንሥተንስ ፡
ቢሆን ÷

፳፩፤ እግዚአብሔር ፡ ይህንን ፡ አይመረምርም ፡ ነበርን ?
እርሱ ፡ ልብ ፡ የሰወረውን ፡ ያውቃልና ።

፳፪፤ ስለ ፡ አንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ ተገድለናል ÷
እንደሚታረዱም ፡ በጎች ፡ ሆነናል ።

፳፫፤ አቤቱ ÷ ንቃ ፤ ለምንስ ፡ ትተኛለህ ?
ተነሥ ÷ ለዘወትርም ፡ አትጣለን ።

፳፬፤ ለምንስ ፡ ፊትህን ፡ ትሰውራለህ ?
መከራችንንና ፡ ችግራችንንስ ፡ ለምን ፡ ትረ
ሳለህ ?

፳፭፤ ነፍሳችን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተጐሳቍላለችና ÷
ሆዳችንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጣብቃለችና ።

፳፮፤ አቤቱ ÷ ተነሥና ፡ እርዳን ÷
ስለ ፡ ስምህም ፡ ተቤዠን ።

መዝሙር ፡ ፶፬ ። (፶፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በመለከቶች ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡
ትምህርት ፤ የፍቅር ፡ መዝሙር ።

፩፤ ልቤ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ አፈለቀ ÷
እኔ ፡ ሥራዬን ፡ ለንጉሥ ፡ እነግራለሁ ፤
አንደበቴ ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ጸሓፊ ፡ ብርዕ ፡ ነው ።

፪፤ ውበትህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ያምራል ፤
ሞገስ ፡ በከንፈሮች ፡ ፈሰሰ ፤
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ባረከህ ።

፫፤ ኃያል ፡ ሆይ ÷ በቀኝጅናህና ፡ በውበትህ ፡
ሰይፍህን ፡ በወገብህ ፡ ታጠቅ ።

፬፤ ስለ ፡ ቅንነትና ፡ ስለ ፡ የዋህነት ፡ ስለ ፡ ጽድቅም ፡
አቅና ፡ ተከናወን ፡ ንገሥም ፤
ቀኝህም ፡ በክብር ፡ ይመራሃል ።

፭፤ ኃያል ፡ ሆይ ÷ ፍላጻዎችህ ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ÷
እነርሱም ፡ በንጉሥ ፡ ጠላቶች ፡ ልብ ፡ ውስጥ ፡
ይገባሉ ÷
አሕዛብም ፡ በበታችህ ፡ ይወድቃሉ ።

፮፤ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ዙፋንህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
የመንግሥትህ ፡ በትር ፡ የቅንነት ፡ በትር ፡ ነው ።

፯፤ ጽድቅን ፡ ወደድህ ፡ ዓመፃንም ፡ ጠላህ ፤
ስለዚህ ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ የደስታ ፡ ዘይትን ፡
ቀባህ ።

፰፤ በልብሶችህ ፡ ሁሉ ፡ ከርቤና ፡ ሽቱ ፡ ዝባድም ፡
አሉ ፤
ከዘሆን ፡ ጥርሶች ፡ አዳራሽ ፡ ደስ ፡ ያሰኙሃል ።

፱፤ የንጉሦች ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ለክብርህ ፡ ናቸው ፤
በወርቅ ፡ ልብስ ፡ ተጐናጽፋና ፡ ተሸፋፍና ፡
ንግሥቲቱ ፡ በቀኝህ ፡ ትቆማለች ።

፲፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ስሚ ፡ እዪ ፡ ጆሮሽንም ፡ አዘንብዪ ፤
ወገንሽን ፡ ያባትሽንም ፡ ቤት ፡ እርሺ ፤

፲፩፤ ንጉሥ ፡ ውበትሽን ፡ ወድዶአልና ÷
እርሱ ፡ ጌታሽ ፡ ነውና ።

፲፪፤ የጢሮስ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡
ይዘው ፡ ይሰግዱለታል ።

፲፫፤ የምድር ፡ ባለጠጎች ፡ አሕዛብ ፡ በፊትሽ ፡ ይማ
ለላሉ ።
ለሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ክብርዋ ፡ ነው ፤

፲፬፤ ልብስዋ ፡ የወርቅ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ነው ።
በኋላዋ ፡ ደናግሉን ፡ ለንጉሥ ፡ ይወስዳሉ ÷

ባልንጀሮችዋንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያቀርባሉ ፤
፲፫ በደስታና ፡ በሐሴት ፡ ይወስዱአቸዋል ÷
ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እልፍኝም ፡ ያስገቡአቸዋል ።
፲፬ በአባቶችሽ ፡ ፋንታ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱልሽ ÷
በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ገዦዎች ፡ አድርገሽ ፡
ትሾሚያቸዋለሽ ።
፲፭ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ስምሽን ፡ ያሳስባሉ ፤
ስለዚህ ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ።
አሕዛብ ፡ ይገዙልሃል ።

መዝሙር ፡ ፸፭ ። (፸፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ስለ ፡ ምሥጢር ፤
የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አምላካችን ፡ መጠጊያችንና ፡ ኃይላችን ÷
ባገኘን ፡ በታላቅ ፡ መከራም ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
፪ ስለዚህ ፡ ምድር ፡ ብትነዋወጥ ÷
ተራሮችም ፡ ወደ ፡ በሕር ፡ ልብ ፡ ቢወሰዱ ፡
አንፈራም ።
፫ ውኖቻቸው ፡ ጮኹ ፡ ተናወጡም ÷
ተራሮችም ፡ ከኃይሉ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጡ ።
፬ የወንዝ ፡ ፈሳሾች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ከተማ ፡
ደስ ፡ ያሰኛሉ ፤
ልዑል ፡ ማደሪያውን ፡ ቀደሰ ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በመካከልዋ ፡ ነው ፡ አትናወጥም ÷
እግዚአብሔርም ፡ ፈጥኖ ፡ ይረዳታል ።
፮ አሕዛብ ፡ ተናወጡ ፡ መንግሥታትም ፡ ተመለሱ ፤
እርሱ ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ÷ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ።
፯ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።
፰ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ÷
በምድር ፡ ያደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ እንድ
ታዩ ፡ ኑ ።
፱ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ጦርነትን ፡ ይሽ
ራል ፤
ቀስትን ፡ ይሰብራል ÷ ጦርንም ፡ ይቁርጣል ÷
በእሳትም ፡ ጋሻን ፡ ያቃጥላል ።
፲ ዕረፉ ÷ እኔም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እወቁ ፤
በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ÷
በምድርም ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ።
፲፩ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፤
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፸፮ ። (፸፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ÷ እጆቻችሁን ፡ አጨብጭቡ ÷
በደስታ ፡ ቃልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡
በሉ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ግሩምም ፡ ነውና ÷
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ።
፫ አሕዛብን ፡ ከእኛ ፡ በታች ÷
ወገኖችንም ፡ ከእግራችን ፡ በታች ፡ አስገዛልን ።
፬ ለርስቱ ፡ እኛን ፡ መረጠን ÷
የወደደውን ፡ የያዕቆብን ፡ ውበት ።
፭ አምላክ ፡ በእልልታ ÷
እግዚአብሔር ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ ወረገ ።
፮ ዘምሩ ÷ ለአምላካችን ፡ ዘምሩ ፤
ዘምሩ ÷ ለንጉሣችን ፡ ዘምሩ ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፤
በማስተዋል ፡ ዘምሩ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ዙፋን ፡ ይቀመ
ጣል ።
፱ የምድር ፡ ኃይለኞች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ፡
የአሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ አምላክ ፡
ተሰበሰቡ ፤
እርሱንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉት ።

መዝሙር ፡ ፸፯ ። (፸፰)

በሁለተኛ ፡ ሰንበት ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፡
የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ትልቅ ፡ ነው ፤
በአምላካችን ፡ ከተማ ፡ በተቀደሰው ፡ ተራራ ፡
ምስጋናው ፡ ብዙ ፡ ነው ።
፪ በሰሜን ፡ ወገን ፡ በመልካም ፡ ስፍራ ፡ የቆመ ፡
የምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስታ ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ነው ፤
እርሱም ፡ የትልቁ ፡ ንጉሥ ፡ ከተማ ፡ ነው ።
፫ እግዚአብሔር ፡ በአዳራሾችዋ ፡ መጠጊያ ፡ ሆኖ ፡
ይታወቃል ።
፬ እነሆ ÷ ነገሥታት ፡ ተከማችተው ፡ በአንድነት ፡
መጥተዋል ።
፭ እነርሱስ ፡ አይተው ፡ ተደነቁ ÷ ደንገጡ ÷ ታወኩ ።
፮ መንቀጥቀጥ ፡ እንደ ፡ ወላድ ፡ ምጥ ፡ በዚያ ፡
ያዛቸው ።
፯ በኃይለኛ ፡ ነፋስ ፡ የተርሴስን ፡ መርከቦች ፡ ትሰ
ብራለህ ።
፰ እንደ ፡ ሰማን ፡ እንዲሁ ፡ አየን ፡
በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከተማ ÷ በአምላካችን ፡ ከተማ ፤
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያጸናታል ።
፱ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በሕዝብህ ፡ መካከል ፡ ምሕረ
ትህን ፡ ተቀበልን ።
፲ አምላክ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ስምህ ፡
እንዲሁም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ምስ
ጋናህ ፡ ነው ፤
ቀኝህ ፡ ጽድቅን ፡ የተሞላች ፡ ናት ።
፲፩ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ፍርድህ ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ደስ ፡
ይበለው ÷
የአይሁድም ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ።
፲፪ ጽዮንን ፡ ክበቡአት ÷
በዙሪያዋም ፡ ተመላለሱ ÷
ግንቦችዋንም ፡ ቊጠሩ ፤
፲፫ በብርታትዋ ፡ ልባችሁን ፡ አኑሩ ፤
አዳራሽዋን ፡ አስቡ ፤
ለሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ ትነግሩ ፡ ዘንድ ።
፲፬ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይህ ፡ አምላካችን ፡ ነው ÷
እርሱም ፡ ለዘላለም ፡ ይመራናል ።

መዝሙር ፡ ፶፰ ። (፶፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ ይህን ፡ ስሙ ፤
በዓለም ፡ የምትኖሩም ፡ ሁላችሁ ÷ አድምጡ ፤
፪ ዝቅተኞችና ፡ ከፍተኞች ÷
ባለጠጎችና ፡ ድሆች ፡ በአንድነት ።
፫ አፌ ፡ ጥበብን ፡ ይናገራል ÷
የልቤም ፡ አሳብ ፡ ማስተዋልን ።
፬ ጆሮዬን ፡ ወደ ፡ ምሳሌ ፡ አዘነብላለሁ ÷
በበገናም ፡ ምሥጢሬን ፡ እገልጣለሁ ።
፭ ኃጢአት ፡ ተረከዜን ፡ በከበበኝ ፡ ጊዜ ፡
በክፉ ፡ ቀን ፡ ለምን ፡ እፈራለሁ ?
፮ በኃይላቸው ፡ የሚታመኑ ÷
በባለጠግነታቸውም ፡ ብዛት ፡ የሚመኩ ፤
፯ ወንድም ፡ ወንድሙን ፡ አያድንም ÷ ሰውም ፡ አያድንም ፤
ቤዛውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አይሰጥም ÷
፰፱ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ÷ ጥፋትንም ፡ እንዳያይ ፤
የነፍሳቸው ፡ ለውጥ ፡ ከብሮአልና ÷
ለዘላለምም ፡ ቀርቶአልና ።
፲ ብልሃተኞች ፡ እንዲሞቱ ÷
ሰነፎችና ፡ ደንቆሮች ፡ በአንድነት ፡ እንዲጠፉ ÷
ገንዘባቸውንም ፡ ለሌሎች ፡ እንዲተዉ ፡ አይ
ቶአል ።
፲፩ በልባቸውም ፡ ቤታቸው ፡ ለዘላለም ፡ የሚኖር ÷
ማደሪያቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡ ይመ
ስላቸዋል ፤
በየአገራቸውም ፡ ስማቸው ፡ ይጠራል ።
፲፪ ሰው ፡ ግን ፡ ክቡር ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ አያውቅም ፤
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶች ፡ መሰለ ።
፲፫ ይህች ፡ መንገዳቸው ፡ መሰናክላቸው ፡ ናት ÷
ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ የሚመጡ ፡ በአፋቸው ፡
እሺ ፡ ይላሉ ።
፲፬ እንደ ፡ በጎች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የሚሄዱ ፡ ናቸው ÷
እረኛቸውም ፡ ሞት ፡ ነው ፤
ቅኖችም ፡ በማለዳ ፡ ይገዙአቸዋል ÷
ውበታቸውም ፡ ከመኖሪያቸው ፡ ተለይታ ፡ በሲ
ኦል ፡ ታረጃለች ።
፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀበለኛልና ፡
ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ ይቤዣታልና ።
፲፮ የሰው ፡ ባለጠግነት ፡ የቤቱም ፡ ክብር ፡ በበዛ ፡
ጊዜ ፡ አትፍራ ÷
፲፯ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ አይወ
ስድምና ÷
ክብሩም ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ አይወርድምና ።
፲፰ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ነፍሱን ፡ ባርኮአልና ፡
ለሰውነቱ ፡ መልካም ፡ ብታደርግለት ፡ ያመሰግ
ንሃል ።
፲፱ ሆኖም ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ትውልድ ፡ ይወርዳል ፤
ለዘላለም ፡ ብርሃንን ፡ አያይም ።
፳ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ክቡር ፡ ሰው ፡
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶች ፡ መሰለ ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ። (፶)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

፩ የአማልክት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተና
ገረ ÷
ከፀሓይም ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢ
ያዋ ፡ ድረስ ፡ ምድርን ፡ ጠራት ።
፪ ከክብሩ ፡ ውበት ፡ ከጽዮን ፡
እግዚአብሔር ፡ ግልጥ ፡ ሆኖ ፡ ይመጣል ።
፫ አምላካችን ፡ ይመጣል ፡ ዝምም ፡ አይልም ፤
እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይቃጠላል ÷
በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ ዐውሎ ፡ አለ ።
፬ በላይ ፡ ያለውን ፡ ሰማይን ፡
ምድርንም ፡ በሕዝቡ ፡ ለመፍረድ ፡ ይጠራል ፤
፭ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለመሥዋዕት ፡ ኪዳን ፡ የቆሙ
ትን ፡
ቅዱሳኑን ፡ ሰብስቡለት ።
፮ ሰማያት ፡ ጽድቁን ፡ ይናገራሉ ÷
እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ።
፯ ሕዝቤ ÷ ስማኝ ÷ ልንገርህ ፤
እስራኤልም ÷ ስማኝ ÷ ልመስክርብህ ፤
አምላክስ ፡ እኔ ፡ አምላክህ ፡ ነኝ ።
፰ ስለ ፡ ቍርባንህ ፡ የምዘልፍህ ፡ አይደለሁም ፤
፱ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትህ ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡
ነው ።
፲ ከቤትህ ፡ ፍሪዳን ፡
ከመንጋህም ፡ አውራ ፡ ፍየልን ፡ አልወስድም ፤
፲፩ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡
በሺህ ፡ ተራራዎች ፡ ያሉ ፡ እንስሶችም ፡ የእኔ ፡
ናቸውና ።
፲፪ የሰማይን ፡ አሰዋፍ ፡ ሁሉ ፡ አውቃለሁ ÷
የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ።
፲፫ ብራብም ፡ ለአንተ ፡ አልነግርህም ÷
ዓለምና ፡ ሞላው ፡ የእኔ ፡ ነውና ።
፲፬ የፍሪዳውን ፡ ሥጋ ፡ እበላለሁን ?
የፍየሉንስ ፡ ደም ፡ እጠጣለሁን ?
፲፭ ለእግዚአብሔር ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዋ ÷
ለልዑልም ፡ ስእለትህን ፡ ስጥ ፤
በመከራ ፡ ቀን ፡ ጥራኝ ÷
አድንህማለሁ ፡ አንተም ፡ ታከብረኛለህ ።
፲፮ ኃጢአተኛውን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለው ፡ —
ለምን ፡ አንተ ፡ ሕጌን ፡ ትናገራለህ ?
ኪዳኔንም ፡ በአፍህ ፡ ለምን ፡ ትወስዳለህ ?
፲፯ አንተስ ፡ ተግሣጼን ፡ ጠላህ ÷
ቃሎቼንም ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ ጣልህ ።
፲፰ ሌባውን ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ትሮጥ ፡
ነበር ፡
እድል ፡ ፈንታህንም ፡ ከአመንዝሮች ፡ ጋር ፡ አደ
ረግህ ።
፲፱ አፍህ ፡ ክፋትን ፡ አበዛ ÷
አንደበትህም ፡ ሽንገላን ፡ ተበተበ ።
፳ ተቀምጠህ ፡ ወንድምህን ፡ አማኸው ÷
ለእናትህም ፡ ልጅ ፡ ዕንቅፋት ፡ አኖርህ ።

፸፩፤ ይህን ፡ አድርገህ ፡ ዝም ፡ አልሁህ ፤
እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ጠረጠርህ ፤
እዘልፍሃለሁ ፡ በፊትህም ፡ እቆማለሁ ። ፸፪፤ እግዚአብሔርን ፡ የምትረሱ ፡ እናንተ ÷ ይህን ፡ አስተውሉ ፤
አለዚያ ፡ ግን ፡ ይነጥቃል ፡ የሚያድንም ፡ የለም ። ፸፫፤ ምስጋናን ፡ የሚሠዋ ፡ ያከብረኛል ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ ለእርሱ ፡ የሚሰይ
በት ፡ መንገድ ፡ ከዚያ ፡ አለ ።

መዝሙር ፡ ፯ ። (፸፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ከገባ ፡ በኋላ ፡
ነቢዩ ፡ ናታን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ መጠን ፡ ማረኝ ፤
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ ብዛት ፡ መተላለፌን ፡ ደምስስ ።
፪፤ ከበደሌ ፡ ፈጽሞ ፡ እጠበኝ ÷
ከኃጢአቴም ፡ አንጻኝ ፤
፫፤ እኔ ፡ መተላለፌን ፡ አውቃለሁና ÷
ኃጢአቴም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።
፬፤ አንተን ፡ ብቻ ፡ በደልሁ ÷
በፊትህም ፡ ክፋትን ፡ አደረግሁ ÷
በነገርህ ፡ ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ በፍርድህም ፡ ንጹሕ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ።
፭፤ እነሆ ÷ በዓመፃ ፡ ተፀነስሁ ÷
እናቴም ፡ በኃጢአት ፡ ወለደችኝ ።
፮፤ እነሆ ÷ እውነትን ፡ ወደድህ ፤
የማይታይ ፡ ስውር ፡ ጥበብን ፡ አስታወቅኸኝ ።
፯፤ በሂሶጵ ፡ እርጨኝ ÷ እነጻማለሁ ፤
እጠበኝ ÷ ከበረዶም ፡ ይልቅ ፡ ነጭ ፡ እሆናለሁ ።
፰፤ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ አሰማኝ ÷
የሰበርሃቸውም ፡ አጥንቶቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፱፤ ከኃጢአቴ ፡ ፊትህን ፡ መልስ ÷
በደሌንም ፡ ሁሉ ፡ ደምስስልኝ ።
፲፤ አቤቱ ÷ ንጹሕ ፡ ልብን ፡ ፍጠርልኝ ÷
ቀናውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጤ ፡ አድስ ።
፲፩፤ ከፊትህ ፡ አትጣለኝ ÷
ቅዱስ ፡ መንፈስህንም ፡ ከእኔ ፡ ላይ ፡ አትውሰድብኝ ።
፲፪፤ የማዳንህን ፡ ደስታ ፡ ስጠኝ ÷
በአሽታ ፡ መንፈስም ፡ ደግፈኝ ።
፲፫፤ ለሕግ ፡ ተላላፎች ፡ መንገድህን ፡ አስተምራለሁ ÷
ኃጢአተኞችም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመለሳሉ ።
፲፬፤ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷
ከደም ፡ አድነኝ ÷
አንደበቴም ፡ በአንተ ፡ ጽድቅ ፡ ትደሰታለች ።
፲፭፤ አቤቱ ÷ ከንፈሮቼን ፡ ክፈት ÷
አፌም ፡ ምስጋናህን ፡ ያወራል ።
፲፮፤ መሥዋዕትን ፡ ብትወድድስ ፡ በሰጠሁህ ፡ ነበር ፤
የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ አያሰኝህም ።
፲፯፤ የእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ የተሰበረ ፡ መንፈስ ፡ ነው ÷
የተሰበርውንና ፡ የተዋረደውን ፡ ልብ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይንቅም ።
፲፰፤ አቤቱ ÷ በውዴታህ ፡ ጽዮንን ፡ አሰማምራት ፤
የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጽሮች ፡ ሥራ ።
፲፱፤ የጽድቁን ፡ መሥዋዕት ፡
መባውንም ፡ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡
በወደድህ ፡ ጊዜ ÷
ያን ፡ ጊዜ ፡ በመሠዊያህ ፡ ላይ ፡ ፍሪዳዎችን ፡ ይሠዋሉ ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ። (፸፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ መጥቶ ፡
ሳኦልን ፡— ዳዊት ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ቤት ፡ መጥቶ
አል ፡ ብሎ ፡ በነገረው ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።
፩፤ ኃያል ፡ ሆይ ÷ በክፋት ፡ ለምን ፡ ትጓደዳለህ ? ሁልጊዜስ ፡ በመተላለፍ ?
፪፤ አንደበትህ ፡ ኃጢአትን ፡ ያስባል ፤
እንደ ፡ ተሳለ ፡ ምላጭ ፡ ሸንገላን ፡ አደረግህ ።
፫፤ ከመልካም ፡ ይልቅ ፡ ክፋትን ÷
ጽድቅንም ፡ ከመናገር ፡ ይልቅ ፡ ዓመፃን ፡ ወደድህ ።
፬፤ የሚያጠፋ ፡ ቃልን ፡ ሁሉ ÷ የሸንገላ ፡ ምላስን ፡ ወደድህ ።
፭፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያፈርስሃል ፤
ከቤትህም ፡ ይነቅልሃል ፡ ያፈልስሃልም ÷
ሥርህንም ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ።
፮፤ ጻድቃን ፡ አይተው ፡ ይፈራሉ ፤
በእርሱም ፡ ይሥቃሉ ፡ እንዲህም ፡ ይላሉ ፡—
፯፤ እግዚአብሔርን ፡ ረዳቱ ፡ ያላደረገ ÷
በባለጠግነቱም ፡ ብዛት ፡ የታመነ ÷
በከንቱ ፡ ነገርም ፡ የበረታ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ እነሆ ።
፰፤ እኔስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ለመለመ ፡ እንደ ፡ ወይራ ፡ ዛፍ ፡ ነኝ ፤
ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ ታመንሁ ።
፱፤ አድርገህልኛልና ፡ ለዘላለም ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
በቅዱሳንህም ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ ስምህን ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፸፪ ። (፸፫)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በማኽላት ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።
፩፤ ሰነፍ ፡ በልቡ ፡— አምላክ ፡ የለም ፡ ይላል ።
ረከሱ ፡ በበደላቸውም ፡ ጮሰቁሉ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያደርጋት ፡ የለም ።
፪፤ የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈልግ ፡ እንዳለ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ተመለከተ ።
፫፤ ሁሉ ፡ በደሉ ÷ አብረውም ፡ ረከሱ ፤
አንድ ፡ ስንኳ ፡ በጎን ፡ ነገር ፡ የሚያደርጋት ፡ የለም ።
፬፤ ሕዝቤን ፡ እንጀራ ፡ እንደሚበላ ፡ የሚበሉ ፡
ግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ሁሉ ፡ አያውቁምን ?
እግዚአብሔርንም ፡ አይጠሩትም ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ የግብዞችን ፡ አጥንቶች ፡ በትኖ
አልና ፡
በዚያ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሳይኖር ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፤
እግዚአብሔር ፡ ንቆአቸዋልና ፡ አሳፈርሃቸው ።
፮፤ መድኃኒትን ፡ ከጽዮን ፡ ለእስራኤል ፡ ማን ፡ በሰጠ !
እግዚአብሔር ፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡
ጊዜ ÷
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ እስራኤልም ፡ ሐሤት ፡
ያደርጋል ።

መዝሙር ፡ ፶፫ ። (፶፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ ዚፋውያን ፡ መጥ
ተው ፡ ለሳኦል ፡— እነሆ ፡ ዳዊት ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ተሸ
ሸጓል ፡ ብለው ፡ በነገሩት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩፤ አቤቱ ÷ በስምህ ፡ አድነኝ ÷
በኃይልህም ፡ ፍረድልኝ ።
፪፤ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ÷
የአፌንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ፤
፫፤ እንግዶች ፡ ቁመውብኛልና ÷
ኃያላንም ፡ ነፍሴን ፡ ሽተዋታልና ።
እግዚአብሔርን ፡ በፊታቸው ፡ አላደረጉትም ።
፬፤ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ይረዳኛል ÷
ጌታዬም ፡ ለነፍሴ ፡ ደጋፊዋ ፡ ነው ።
፭፤ ክፋትን ፡ ወደ ፡ ጠላቶቼ ፡ ይመልሳታል ፤
በእውነትህም ፡ አጥፋቸው ።
፮፤ ከፈቃዴ ፡ እሠዋልሃለሁ ፤
አቤቱ ÷ መልካም ፡ ነውና ፡ ስምህን ፡ አመሰግ
ናለሁ ፤
፯፤ ከመከራ ፡ ሁሉ ፡ አድኖኛልና ÷
ዓይኔም ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ አይታለችና ።

መዝሙር ፡ ፶፬ ። (፶፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤
የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩፤ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ÷
ልመናዬንም ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፪፤ ተመልከተኝ ፡ ስማኝም ፤
በኀዘኔ ፡ ተቅበዘበዝሁ ፡ ተናወጥሁም ፤
፫፤ ከጠላት ፡ ድምፅ ፡ ከዓመፀኛም ፡ ግፍ ፡ የተነሣ ፤
ዓመፃን ፡ በላዬ ፡ ጥለውብኛልና ÷ በቍጣም ፡
ጠልተውኛልና ።
፬፤ ልቤ ፡ በላዬ ፡ ተናወጠብኝ ÷
የሞት ፡ ድንጋጤም ፡ ወደቀብኝ ።
፭፤ ፍርሃትና ፡ እንቅጥቅጥ ፡ መጡብኝ ÷
ጨለማም ፡ ሸፈነኝ ።
፮፤ በርሬ ፡ ወርፍ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፍን ፡
ማን ፡ በሰጠኝ !
፯፤ እነሆ ÷ ከብልዬ ፡ በራቅሁ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡
በተቀመጥሁ ፤
፰፤ ከዐውሎና ፡ ከብርቱ ፡ ንፋስ ፡ ሸሽቼ ፡ በፈጠ
ንሁ ፡ አልሁ ።
፱፤ አቤቱ ÷ ግፍንና ፡ ጠብን ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡
አይቼአለሁና ፡
አስጥማቸው ፡ አንደበታቸውንም ፡ ቍረጥ ።
፲፤ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በቅጥርዋ ፡ ይከብቡአታል ፤
ዓመፃና ፡ ድካም ፡ ኃጢአትም ፡ በመካከልዋ ፡
ነው ፤
፲፩፤ ተንኰልና ፡ ሽንገላ ፡ ከአደባባይዋ ፡ አይርቁም ።
፲፪፤ ጠላትስ ፡ ቢሰድበኝ ÷ በታገሥሁ ፡ ነበር ፤
የሚጠላኝም ፡ ራሱን ፡ በላዬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ቢያ
ደርግ ÷
ከእርሱ ፡ በተሸሸግሁ ፡ ነበር ።
፲፫፤ አንተ ፡ ግን ÷ እኩያዬ ፡ ሰው ÷
ባልንጀራዬና ፡ የልቤ ፡ ወዳጅ ፤
፲፬፤ መብልን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ያጣፈጥህ ፤
በአንድ ፡ ልብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራ
መድን ።
፲፭፤ ሞት ፡ ይምጣባቸው ፤
በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይውረዱ ፤
ክፋት ፡ በማደሪያቸውና ፡ በመካከላቸው ፡
ነውና ።
፲፮፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰማኝ ።
፲፯፤ በማታና ፡ በጥዋት ፡ በቀትርም ፡ እናገራለሁ ፡
እጮኽማለሁ ÷ ቃሌንም ፡ ይሰማኛል ።
፲፰፤ በእኔ ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ነበሩና ፡
ከሚቃረቡኝ ፡ ነፍሴን ፡ በሰላም ፡ አድናት ።
፲፱፤ ቤዛ ፡ የላቸውምና ÷ እግዚአብሔርንም ፡ አልፈ
ሩትምና ፡
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የነበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምቶ ፡
ያጐሰቍላቸዋል ።
፳፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ በነበሩት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ዘረጋ ፤
፳፩፤ ኪዳኑንም ፡ አረከሱ ።
አፉ ፡ ከቅቤ ፡ ይልቅ ፡ ለዘበ ÷ በልቡ ፡ ግን ፡
ሰልፍ ፡ ነበረ ፤
ቃሎቹም ፡ ከዘይት ፡ ይልቅ ፡ ለሰለሱ ÷
እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመዘዘ ፡ ሰይፍ ፡ ናቸው ።
፳፪፤ ትካዜህን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ጣል ÷
እርሱም ፡ ይደግፍሃል ፤
ለጻድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ሁከትን ፡ አይሰጠውም ።
፳፫፤ አንተ ፡ ግን ÷ አቤቱ ÷ ወደ ፡ ሞት ፡ ጕድጓድ ፡
ታወርዳቸዋለህ ፤
የደም ፡ ሰዎችና ፡ ሸንጋዮች ፡ ዘመናቸው ፡ ግማሽ ፡
አይሞላም ፤
እኔ ፡ ግን ÷ አቤቱ ÷ እታመንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፭ ። (፶፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ከቅዱሳን ፡ ስለ ፡ ራቁ ፡ ሕዝብ ፤
ፍልስጥኤማውያን ፡ በጌት ፡ በያዙት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩፤ አቤቱ ÷ ሰው ፡ ረግጦኛልና ፡ ማረኝ ፤
ሁልጊዜም ፡ በሰልፍ ፡ አስጨንቆኛል ።
፪፤ የሚዋጉኝ ፡ በዝተዋልና ፡
ሁልጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ጠላቶቼ ፡ ረገጡኝ ።
፫፤ እኔ ፡ ግን ፡ ፈራሁ ፡ በአንተም ፡ ታመንሁ ።
፬፤ በእግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፤
በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ÷ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?

፭ ፤ ሁልጊዜ ፡ ቃሎቼን ፡ ያጸይፉብኛል ፤
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚመክሩት ፡ ሁሉ ፡ ለክፉ ፡ ነው ።
፮ ፤ ይሸምቁብኛል ፡ ይሸሸጉኝማል ÷
እነርሱም ፡ ተረከዜን ፡ ይመለከታሉ ÷
ሁልጊዜም ፡ ነፍሴን ፡ ይሸምቁበታል ።
፯ ፤ በምንም ፡ ምን ፡ አታድኗቸውም ፤
አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ ትጥላቸዋለህ ።
፰ ፤ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ሕይወቴን ፡ ነገርሁህ ፤
እንባዬን ፡ እንደ ፡ ትእዛዝህ ፡ በፊተህ ፡ አኖርህ ።
፱ ፤ በጠራሁህ ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሳሉ ፤
አንተ ፡ አምላኬ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ እነሆ ÷ አወቅሁ ።
፲ ፤ በአግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፤
በአግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ አከብራለሁ ።
፲፩ ፤ በአግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ÷ አልፈራም ፤ ሰው ፡ ምን ፡ ያደርገኛል ?
፲፪ ፤ አቤቱ ÷ የምስጋና ፡ ስእለት ፡ የምሰጥህ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤
፲፫ ፤ ነፍሴን ፡ ከሞት ÷ እግሮቼን ፡ ከመውደቅ ፡ አድነሃልና ÷
በሕያዋን ፡ ብርሃን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ። (፻፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። ከሳኦል ፡ ፊት ፡ ሸሽቶ ፡ በዋሻ ፡ በነበረበት ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩ ፤ ማረኝ ÷ አቤቱ ÷ ማረኝ ÷
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ታምናለችና ፤
ጉዳት ፡ እስክታልፍ ፡ ድረስ ፡
በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ እታመናለሁ ።
፪ ፤ ወደሚረዳኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወደ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ።
፫ ፤ ከሰማይ ፡ ልኮ ፡ አዳነኝ ÷
ለረገጡኝም ፡ ውርደትን ፡ ሰጣቸው ፤
እግዚአብሔር ፡ ቸርነቱንና ፡ እውነቱን ፡ ላከ ።
፬ ፤ ነፍሴን ፡ ከአንበሶች ፡ መካከል ፡ አዳናት ።
ደንግጬ ፡ ተኛሁ ፤
የሰው ፡ ልጆች ፡ ጥርሳቸው ፡ ጦርና ፡ ፍላጻ ÷
አንደበታቸው ፡ የተሳለ ፡ ሾተል ፡ ነው ።
፭ ፤ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
፮ ፤ ለእግሮቼ ፡ ወጥመድን ፡ አዘጋጁ ÷
ነፍሴንም ፡ አጐበጡአት ፤
ጕድጓድን ፡ በፊቴ ፡ ቈፈሩ ÷ በእርሱም ፡ ወደቁ ።
፯ ፤ ልቤ ፡ ጨክኝ ፡ ነው ÷ አቤቱ ÷ ልቤ ፡ ጨክኝ ፡ ነው ፤
እዘምራለሁ ÷ እዘምራለሁ ።
፰ ፤ ክብሬ ፡ ይነሣ ÷
በሹናና ፡ መሰንቆም ፡ ይነሡ ፤
እኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
፱ ፤ አቤቱ ÷ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
በወገኖችም ፡ ዘንድ ፡ እዘምርልሃለሁ ፤
፲ ፤ ምሕረትህ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ብላለችና ÷
እውነትህም ፡ እስከ ፡ ደመናት ፡ ድረስ ።
፲፩ ፤ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ። (፻፰)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩ ፤ በእውነት ፡ ጽድቅን ፡ ብትናገሩስ ÷
የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ በቅን ፡ ትፈርዳላችሁ ፤
፪ ፤ በልባችሁ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራላችሁና ÷
እጆቻችሁም ፡ ግፍን ፡ ይታታሉና ።
፫ ፤ ኀጥኣን ፡ ከማሕፀን ፡ ጀምረው ፡ ተለዩ ፤
ከሆድም ፡ ጀምረው ፡ ሳቱ ÷ ሐሰትንም ፡ ተናገሩ ።
፬ ፤ ቍጣቸው ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ መርዝ ፡ ነው ÷
እንደ ፡ ምድር ፡ አውሬም ፡ ጆሮዋ ፡ የተደፈነ ፡ ነው ÷
፭ ፤ አዋቂ ፡ ሲደግምባት ፡ የአስማተኛውን ፡ ቃል ፡ እንደማትሰማ ።
፮ ፤ እግዚአብሔር ፡ ጥርሳቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ይሰብራል ፤
እግዚአብሔር ፡ የአንበሶቹን ፡ መንጋጋቸውን ፡ ያደቅቃል ።
፯ ፤ እንደሚፈስስ ፡ ውኃ ፡ ይቀልጣሉ ፤
እስኪያደክማቸው ፡ ድረስ ፡ ፍላጾቹን ፡ ይገትራል ።
፰ ፤ እንደሚቀልጥ ፡ ሰም ፡ ያልቃሉ ፤
እሳት ፡ ወደቀች ÷ ፀሐይንም ፡ አላዩአትም ።
፱ ፤ እሾኻችሁ ፡ ሳይታወቅ ፡ በትር ፡ ሆነ ፤
ሕያዋን ፡ ሳላችሁ ፡ በመዓቱ ፡ ይነዋቃችኋል ።
፲ ፤ ጻድቅ ፡ በቀልን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
በኃጢአተኛው ፡ ደምም ፡ እጁን ፡ ይታጠባል ።
፲፩ ፤ ሰውም ፡— በእውነት ፡ ለጻድቅ ፡ ፍሬ ፡ አለው ፤
በእውነት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈርድ ፡ አምላክ ፡ አለ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ። (፻፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። ሳኦል ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ ቤቱን ፡ እንዲጠብቁ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩ ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ፤
በላዬም ፡ ከቆሙት ፡ አስጥለኝ ።
፪ ፤ ከግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ታደገኝ ÷
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ አድነኝ ።
፫ ፤ እነሆ ÷ ነፍሴን ፡ ሸምቀውብታልና ÷
ብርቱዎችም ፡ በላይ ፡ ተሰበሰቡ ፤
አቤቱ ÷ በበደሌም ፡ አይደለም ÷ በኃጢአቴም ፡ አይደለም ።
፬ ፤ ያለ ፡ በደል ፡ ሮጥሁ ፡ ተዘጋጀሁም ፤
ተነሥ ÷ ተቀበለኝ ÷ እይም ።
፭ ፤ አንተም ፡ አቤቱ ÷ የኃያላን ፡ አምላክ ÷ የእስራኤል ፡ አምላክ ÷
አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትጐበኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ተነሥ ፤
ዓመፅ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ አትማራቸው ።
ማታ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ÷ ፮ ፤

በከተማም ፡ ይዙሩ ።
፯ እነሆ ፥ በአፋቸው ፡ አሰምተው ፡ ይናገራሉ ፤
ሰይፍም ፡ በከንፈሮቻቸው ፡ አለ ፤
ማን ፡ ይሰማል ? ይላሉ ።
፰ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፥ ትሥቅባቸዋለህ ፥
አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ትንቃቸዋለህ ።
፱ እግዚአብሔር ፡ መጠጊያዬ ፡ ነውና ፡
ኃይሌን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አስጠጋለሁ ።
፲ የአምላኬ ፡ ቸርነቱ ፡ ይገናኘኛል ፡
አምላኬ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ያሳየኛል ።
፲፩ ሕግህን ፡ እንዳይረሱ ፡ አትግደላቸው ፤
አቤቱ ፡ ጋሻዬ ፥ በኃይልህ ፡ በትናቸው ፡ አውርዳቸውም ።
፲፪ ስለ ፡ አፋቸው ፡ ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ከንፈራቸውም ፡ ቃል ፥
መርገምንና ፡ ሐሰትን ፡ ስለሚናገሩ ፥
በትዕቢታቸው ፡ ይጠመዱ ።
፲፫ በቁጣ ፡ አጥፋቸው ፥ እንዳይኖሩም ፡ አጥፋቸው ፤
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ እንዲገዛ ፡ ይወቁ ።
፲፬ ማታ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ፥
በከተማም ፡ ይዙሩ ።
፲፭ እነርሱም ፡ መብል ፡ ለመፈለግ ፡ ይበተኑ ፤
ያልጠገቡ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡ ያንገረጉራሉ ።
፲፮ እኔ ፡ ግን ፡ ለኃይልህ ፡ እቀኛለሁ ፤
በምሕረትህም ፡ ማልዶ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ መጠጊያዬና ፡ አምባዬ ፡ ሆነኝና ።
፲፯ ረዳቴ ፡ ሆይ ፥ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘምራለሁ ፤
አንተ ፥ አምላኬ ፥ መጠጊያዬ ፡ ምሕረቴም ፡ ነህና ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ። (፷)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የሶርያን ፡ ሁለቱን ፡ ወንዞችና ፡ የሶርያን ፡ ሶባልን ፡ ባቃጠለ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብም ፡ ተመልሶ ፡ ከኤዶማውያን ፡ ሰዎች ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ፤ ለትምህርት ፡ የዳዊት ፡ ቅኔ ።

፩ አቤቱ ፥ ጣልኸን ፡ አፈረስኸንም ፤
ተቈጣኸን ፡ ይቅርም ፡ አልኸን ።
፪ ምድርን ፡ አናወጥሃት ፡ አወክሃትም ፤
ተናውጣለችና ፡ ቍስልዋን ፡ ፈውስ ።
፫ ለሕዝብህ ፡ ጭንቅን ፡ አሳየሃቸው ፥
አስደንጋጩንም ፡ ወይን ፡ አጠጣኸን ።
፬ ከቀስት ፡ ፊት ፡ ያመልጡ ፡ ዘንድ ፥
ለሚፈሩህ ፡ ምልክትን ፡ ሰጠሃቸው ።
፭ ወዳጆችህ ፡ እንዲድኑ ፡
በቀኝህ ፡ አድን ፥ አድምጠኝም ።
፮ እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፤
ደስ ፡ ይለኛል ፥ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፥
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
፯ ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፥ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ።
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
፰ ሞዓብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ፥
በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ ጫማዬን ፡ እዘረጋለሁ ፤
ፍልስጥኤም ፡ ይገዙልኛል ።
፱ ወደ ፡ ጽኑ ፡ ከተማ ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ?
ማንስ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
፲ አቤቱ ፥ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ?
አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አትወጣም ።
፲፩ በመከራችን ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፥
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፪ በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፤
እርሱ ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳቸዋልና ።

መዝሙር ፡ ፷ ። (፷፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ልመናዬን ፡ ስማ ፥
ጸሎቴንም ፡ አድምጥ ።
፪ ልቤ ፡ ተስፋ ፡ በቈረጠ ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለሁ ፤
በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግኸኝ ።
፫ ጽኑ ፡ ግንብ ፡ በጠላት ፡ ፊት ፡
ተስፋዬም ፡ ሆነኸኛልና ፡ መራኸኝ ።
፬ በድንኳንህ ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ፤
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ እጋረዳለሁ ፤
፭ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ስእለቴን ፡ ሰምተሃልና ፤
ስምህንም ፡ ለሚፈሩ ፡ ርስትን ፡ ሰጠሃቸው ።
፮ ለንጉሥ ፡ ከቀን ፡ በላይ ፡ ቀን ፡ ትጨምራለህ ፥
ዓመታቱም ፡ ከትውልድ ፡ ወደ ፡ ትውልድ ፡ ይሆናሉ ።
፯ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፤
ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትንና ፡ እውነትን ፡ አዘጋጅለት ።
፰ እንዲሁ ፡ ለስምህ ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ፡
ስእለቴን ፡ ሁልጊዜ ፡ እፈጽም ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፷፩ ። (፷፪)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ለስ ፡ ኤዶታም ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ነፍሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምትገዛ ፡ አይደለችምን ?
መድኃኒቴ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
፪ እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፥ እጅግም ፡ አልታወክም ።
፫ እስከ ፡ መቼ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ትቆማላችሁ ?
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ እንዳዘነበለ ፡ ግድግዳ ፡
እንደ ፡ ፈረሰም ፡ ቅጥር ፡ ትገድላላችሁ ።
፬ ነገር ፡ ግን ፡ ክብሬን ፡ ይሽሩ ፡ ዘንድ ፡ መከሩ ፥
ሐሰትንም ፡ ይወድዳሉ ፤
በአፋቸው ፡ ይባርካሉ ፥ በልባቸውም ፡ ይረግማሉ ።

፭፤ ነገር ፡ ግን ÷ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ አንቺ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ተገዢ ÷
ተስፋዬ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
፮፤ እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፤ አልታወክም ።
፯፤ መድኃኒቴና ፡ ክብሬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ነው ፤
የረድኤቴ ፡ አምላክ ፡ ተስፋዬም ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ።
፰፤ የሕዝብ ፡ ማኅበር ፡ ሁላችሁ ÷ በእርሱ ፡ ታመኑ ÷
ልባችሁንም ፡ በፊቱ ፡ አፍስሱ ፤
እግዚአብሔር ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
፱፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ÷
የሰው ፡ ልጆችም ፡ ሐሰተኞች ፡ ናቸው ፤
በሚዛንም ፡ ይበድላሉ ÷
እነርሱስ ፡ በፍጹም ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ።
፲፤ ዓመፃን ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉ ÷
ቅሚያንም ፡ አትተማመኑት ፤
ባለጠግነት ፡ ቢበዛ ፡ ልባችሁ ፡ አይሹሩ ።
፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገረ ÷
እኔም ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ ሰማሁ ፤
ኃይል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ÷
፲፪፤ አቤቱ ÷ ምሕረትም ፡ ያንተ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፍዳውን ፡
ትሰጣለህና ።

መዝሙር ፡ ፷፪ ። (፷፫)

በኤዶምያስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አምላኬ ÷ አምላኬ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ እገሠግሣለሁ ፤
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ተጠማች ÷
ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ እንዴት ፡ ናፈቀች ፡
እንጨትና ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ በምድረ ፡ በዳ ።
፪፤ ኃይልህንና ፡ ክብርህን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡
እንዲሁ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ተመለከትሁህ ።
፫፤ ምሕረትህ ፡ ከሕይወት ፡ ይሻላልና ፡
ከንፈሮቼ ፡ ያመሰግኑሃል ።
፬፤ እንዲህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
በአንተም ፡ ስም ፡ እጆቼን ፡ አነሣለሁ ።
፭፤ ነፍሴ ፡ በቅቤና ፡ በስብ ፡ እንደሚጠግቡ ፡ ትጠ
ግበለች ÷
ከንፈሮቼም ፡ ስምህን ፡ በደስታ ፡ ያመሰግናሉ ።
፮፤ በመኝታዬም ፡ አስብሃለሁ ÷
በማለዳም ፡ እናገርልሃለሁ ፤
፯፤ ረዳቴ ፡ ሆነኸኛልና ÷
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ።
፰፤ ነፍሴ ፡ በኋላህ ፡ ተከታተለች ÷
እኔንም ፡ ቀኝህ ፡ ተቀበለችኝ ።
፱፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ነፍሴን ፡ ለከንቱ ፡ ፈለጓት ፤
ወደ ፡ ምድር ፡ ጥልቅ ፡ ይገባሉ ።
፲፤ ለሰይፍ ፡ እጅ ፡ አልፈው ፡ ይሰጣሉ ÷
የቀበሮም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይሆናሉ ።
፲፩፤ ንጉሥ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
በእርሱ ፡ የሚምል ፡ ሁሉ ፡ ይከብራል ÷
ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡ ይዘጋልና ።

መዝሙር ፡ ፷፫ ። (፷፬)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ በለመንሁ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎ
ቴን ፡ ስማኝ ÷
ከጠላትም ፡ ፍርሃት ፡ ነፍሴን ፡ አድን ።
፪፤ ከክፉዎች ፡ ሸንጎ ፡
ከዓመፀኞችም ፡ ብዛት ፡ ሰውረኝ ።
፫፤ እንደ ፡ ሰይፍ ፡ ምላሳቸውን ፡ አሰሉ ፤
መራራ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ÷
፬፤ ንጹሕንም ፡ በስውር ፡ ለመንደፍ ፡ ቀስትን ፡ ገተሩ ፤
ድንገት ፡ ይነድፉታል ፡ አይፈሩምም ።
፭፤ ለእነርሱ ፡ ለራሳቸው ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አጸኑ ፤
ወጥመድን ፡ ይሰውሩ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ፤
ማንስ ፡ ያየናል ? ይላሉ ።
፮፤ ዓመፃን ፡ ፈለጓት ÷
ሲፈትኑም ፡ አለቁ ፤
የሰው ፡ የውስጥ ፡ አሳቡና ፡ ልቡ ፡ የጠለቀ ፡ ነው ÷
እግዚአብሔርም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፯፤ የድንገትም ፡ ፍላጻ ፡ ያቈስላቸዋል ፤
አንደበታቸው ፡ ያሰናክላቸዋል ÷
የሚያዩአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይደነግጣሉ ።
፰፤ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ ተናገሩ ÷
ሥራውንም ፡ አስተዋሉ ።
፱፤ ጻድቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷ በእ
ርሱም ፡ ይታመናል ፤
ልባቸውም ፡ የቀና ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፬ ። (፷፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ በጽዮን ፡ ለአንተ ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ÷
ለአንተም ፡ ጸሎት ፡ ይቀርባል ።
፪፤ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ጸሎትን ፡ ወደምትሰማ ፡ ወደ ፡
አንተ ፡ ይመጣል ።
፫፤ የዓመፃ ፡ ነገር ፡ በረታብን ፤
ኃጢአታችንንስ ፡ አንተ ፡ ይቅር ፡ ትላለህ ።
፬፤ አንተ ፡ የመረጥኸው ፡ በአደባባዮችህም ፡ ለማ
ደር ፡ የተቀበልኸው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
ከቤትህ ፡ በረከት ፡ እንጠግባለን ።
፭፤ ቤተ ፡ መቅደስህ ፡ ቅዱስ ፡ ነው ፡ በጽድቅም ፡
ድንቅ ፡ ነው ።
በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉና ፡ በሩቅ ፡ በሕር ፡ ውስጥ ፡
ላሉ ፡ ተስፋቸው ፡ የሆንህ ÷
አምላካችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ÷ ስማን ።
፮፤ በጉልበትህ ፡ ተራሮችን ፡ አጸናሃቸው ÷
በኃይልም ፡ ታጥቀሃል ።
፯፤ የባሕሩን ፡ ጥልቀት ፡
የሞገዱንም ፡ ጩኸት ፡ ታናውጣለህ ።
፰፤ ከተአምራትህ ፡ የተነሣ ፡ አሕዛብ ፡ ይደነግጣሉ ÷
በምድር ፡ ዳርቻም ፡ የሚኖሩ ፡ ይፈራሉ ፤
የጥዋትንና ፡ የማታን ፡ መውጫ ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸ
ዋለህ ።
፱፤ ምድርን ፡ ጐበኘሃት ፡ አጠጣሃትም ÷

ብልጥግናዋንም ፡ እጅግ ፡ አበዛህ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ወንዝ ፡ ውኃን ፡ የተመላ ፡ ነው ፤
ምግባቸውን ፡ አዘጋጀህ ÷ እንዲሁ ፡ ታሰናዳለ
ህና ።
፱ ትልምዋን ፡ ታረካለህ ÷
በይዋንም ፡ ታስተካክላለህ ፤
በነጠብጣብ ፡ ታለሰልሳታለህ ÷
ቡቃያዋንም ፡ ትባርክለህ ።
፲፩ በቸርነትህ ፡ ዓመትን ፡ ታቀዳጃለህ ÷
ምድረ ፡ በዳውም ፡ ስብን ፡ ይጠግባል ።
፲፪ የምድረ ፡ በዳ ፡ ተራሮች ፡ ይረካሉ ÷
ኮረብቶችም ፡ በደስታ ፡ ይታጠቃሉ ።
፲፫ ማሰማርያዎች ፡ መንጎችን ፡ ለበሱ ÷
ሸለቆችም ፡ በእህል ፡ ተሸፈኑ ፤
በደስታ ፡ ይጮኻሉ ፡ ይዘምራሉም ።

መዝሙር ፡ ፷፭ ። (፷፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የመኃላት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር።

፩ በምድር ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡
እልል ፡ በሉ ÷
፪ ለስሙም ፡ ዘምሩ ÷ ለምስጋናውም ፡ ክብርን ፡
ስጡ ።
፫ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦— ሥራህ ፡
ግሩም ፡ ነው ፤
ኃይልህ ፡ ብዙ ፡ ሲሆን ፡ ጠላቶች ፡ ዋሽብህ ።
፬ በምድር ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሰግዳሉ ÷
ለአንተም ፡ ይዘምራሉ ÷
ለስምህም ፡ ይዘምራሉ ።
፭ ኑ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እዩ ፤
ከሰው ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ በምክር ፡ ግሩም ፡ ነው ።
፮ ባሕርን ፡ የብስ ፡ አደረጋት ÷
ወንዙንም ፡ በእግር ፡ ተሻገሩ ፤
በዚያ ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
፯ በኃይሉ ፡ ለዘላለም ፡ ይገዛል ፤
ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ይመለከታሉ ፤
ዓመፀኞች ፡ ራሳቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አያድርጉ ።
፰ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ አምላካችንን ፡ ባርኩ ÷
የምስጋናውንም ፡ ድምፅ ፡ አሰሙ ።
፱ ነፍሴን ፡ በሕይወት ፡ ያኖራታል ÷
እግሮቼንም ፡ ለመናወጥ ፡ አልሰጠም ።
፲ አቤቱ ÷ ፈትነኸናልና ÷
ብርንም ፡ እንደሚያነጥሩት ፡ አንጥረኸናልና ።
፲፩ ወደ ፡ ወጥመድ ፡ አገባኸን ÷
በጀርባችንም ፡ መከራን ፡ አኖርህ ።
፲፪ በራሳችን ፡ ላይ ፡ ሰውን ፡ አስረገጥኸን ፤
በእሳትና ፡ በውኃ ፡ መካከል ፡ አለፍን ÷
ወደ ፡ ዕረፍትም ፡ አወጣኸን ።
፲፫፣፲፬ ከሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡
እገባለሁ ፤
በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ በአፌ ፡ የተናገርሁትን ፡
ከንፈሮቼም ፡ ያሉትን ፡ ስእለቴን ፡
ለአንተ ፡ እፈጽማለሁ ።
፲፭ ከዕጣንና ፡ ከወጠጤዎች ፡ ጋር ፡
ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ፍሪዳን ፡ አቀርባለሁ ፤
ላሞችንና ፡ ፍየሎችን ፡ እሠዋልሃለሁ ።
፲፮ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሁሉ ÷ ኑ ÷ ስሙኝ ፤
ለነፍሴ ፡ ያደረገላትን ፡ ልንገራችሁ ።
፲፯ በአፌ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጮኽሁ ÷
በአንደበቴም ፡ አመሰገንሁት ።
፲፰ በልቤስ ፡ በደልን ፡ አይቼ ፡ ብሆን ፡
ጌታ ፡ አይሰማኝም ፡ ነበር ።
፲፱ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማኝ ፤
የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ አደመጠ ።
፳ ጸሎቴን ፡ ያልከለከለኝ ፡
ምሕረቱንም ፡ ከእኔ ፡ ያላራቀ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፮ ። (፷፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ይማረን ፡ ይባርከንም ÷
ፊቱንም ፡ በላያችን ፡ ያብራ ፤
፪ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ማዳንህን ÷
መንገድህንም ፡ በምድር ፡ እናውቅ፡ ዘንድ።
፫ አቤቱ ÷ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፦
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
፬ ለአሕዛብ ፡ በቅን ፡ ትፈርድላቸዋለህና ÷
አሕዛብንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትመራለህና፡
አሕዛብ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትም ፡ ያድርጉ ።
፭ አቤቱ ÷ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፦
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
፮ ምድር ፡ ፍሬዋን ፡ ሰጠች ፤
እግዚአብሔር ፡ አምላካችንም ፡ ይባርከናል ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ይባርከናል ÷
የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩታል ።

መዝሙር ፡ ፷፯ ። (፷፰)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ይነሣ ÷ ጠላቶቹም ፡ ይበተኑ ÷
የሚጠሉትም ፡ ከፊቱ ፡ ይሸሹ ።
፪ ጢስ ፡ እንደሚበንን ፡ እንዲሁ ፡ ይብነኑ ፤
ሰም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንደሚቀልጥ ÷
እንዲሁ ፡ ኀጥኣን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ይጥፉ ።
፫ ጻድቃንም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ÷
በደስታም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፬ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፡ ለስሙም ፡ ዘምሩ ፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ለወጣም ፡ መንገድ ፡ አድርጉ ፤
ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ በፊቱም ፡ ደስ ፡
ይበላችሁ ፤
፭ በፊቱም ፡ ይደነግጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱስ ፡ በታው ፡
፮ ለድሀ ፡ አደጎች ፡ አባት ÷ ለባልቴቶችም ፡ ዳኛ ፡
ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ብቸኞችን ፡ በቤት ፡ ያሳድራ
ቸዋል ÷
፯ እስረኞችንም ፡ በኃይሉ ፡ ያወጣቸዋል ፤

ዓመፀኞች ፡ ግን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራሉ ።
፯፤ አቤቱ ÷ በሕዝብህ ፡ ፊት ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ÷
በምድረ ፡ በዳም ፡ ባለፍህ ፡ ጊዜ ÷
ምድር ፡ ተናወጠች ÷
፰፤ ከሲና ፡ አምላክ ፡ ፊት ÷ ከእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ ፊት ፡
ሰማያትም ፡ አንጠበጠቡ ።
፱፤ አቤቱ ÷ የሞገስን ፡ ዝናብ ፡ ለርስትህ ፡ አዘነብህ ÷
በደከመም ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ አጸናኸው ።
፲፤ እንስሶችህ ፡ በውስጡ ፡ አደሩ ፤
አቤቱ ÷ በቸርነትህ ፡ ለድሆች ፡ አዘጋጀህ ።
፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፤
የሚያወሩት ፡ ብዙ ፡ ሠራዊት ፡ ናቸው ።
፲፪፤ የሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ፈጥነው ፡ ይሸሻሉ ፤
በቤትም ፡ የምትኖር ፡ ምርኮን ፡ ተካፈለች ።
፲፫፤ በርስቶች ፡ መካከል ፡ ብታድሩ ÷
ከብር ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፎች ÷
በቅጠልያ ፡ ወርቅም ፡ እንደ ፡ ተለበጡ ፡ ላባዎ
ችዋ ፡ ትሆናላችሁ ።
፲፬፤ ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ በላይዋ ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ÷
በሰልሞን ፡ ላይ ፡ በረዶ ፡ ዘነበ ።
፲፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡
ነው ፤
የጸና ፡ ተራራና ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡ ነው ።
፲፮፤ የጸኑ ፡ ተራራዎች ፡ ለምን ፡ ይነሣሉ ?
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ተራራ ፡ ያድርበት ፡
ዘንድ ፡ ወደደው ፤
በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያድርበ
ታል ።
፲፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ሰረገላዎች ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ሺህ ፡ ናቸው ፤
ጌታ ፡ በመቅደሱ ፡ በሲና ፡ በመካከላቸው ፡ ነው ።
፲፰፤ ወደ ፡ ላይ ፡ ዓረግህ ÷ ምርኮን ፡ ማረክህ ÷
ስጦታንም ፡ ለሰዎች ፡ ሰጠህ ÷
ደግሞም ፡ ለዓመፀኞች ፡ በዚያ ፡ ያድሩ ፡ ዘንድ ።
፲፱፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ በየዕለቱ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ይረዳናል ።
፳፤ አምላካችንስ ፡ የደኅንነት ፡ አምላክ ፡ ነው ፤
ከሞት ፡ መውጣትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ።
፳፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የጠላቶቹን ፡ ራስ ÷
በኃጢአት ፡ የሚሄድንም ፡ የጠጕሩን ፡ አናት ፡
ይቀጠቅጣል ።
፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— ከባሳን ፡ አመ
ጣቸዋለሁ ÷
ከባሕርም ፡ ጥልቅ ፡ እመልሳቸዋለሁ ÷
፳፫፤ እግሮችህ ፡ በደም ፡ ይረገጡ ፡ ዘንድ ÷
የውሾችህ ፡ ምላስ ፡ በጠላቶች ፡ ላይ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ።
፳፬፤ የአምላኬ ፡ የንጉሥ ፡ መንገድ ፡ በመቅደሱ ÷
አቤቱ ÷ መንገድህ ፡ ተገለጠ ።
፳፭፤ አለቆች ፡ ቀደሙ ÷ መዘምራንም ፡ ተከተሉ ፤
ከበሮን ፡ በሚመቱ ፡ በቄነጃጅት ፡ መካከል ።
፳፮፤ እግዚአብሔርን ፡ በጉባኤ ÷
ጌታችንንም ፡ በእስራኤል ፡ ምንጭ ፡ አመስግ
ኑት ።
ወጣቱ ፡ ብንያም ፡ በጕልበቱ ፡ በዚያ ፡ አለ ÷ ፳፯፤
ገዦቻቸው ፡ የይሁዳ ፡ አለቆች ÷
የዛብሎን ፡ አለቆችና ፡ የንፍታሌም ፡ አለቆች ።
አቤቱ ÷ ኃይልህን ፡ እዘዝ ፤ ፳፰፤
አቤቱ ÷ ይህንም ፡ ለእኛ ፡ የሠራኸውን ፡ አጽ
ናው ።
በኢየሩሳሌም ፡ ስላለው ፡ መቅደስህ ፡ ፳፱፤
ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለአንተ ፡ ያመጣሉ ።
በሸምበቆ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ አራዊት ÷ ፴፤
በአሕዛብ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የበሬዎችንና ፡
የወይፈኖችን ፡ ጉባኤ ፡ ገሥጽ ÷
እንደ ፡ ብር ፡ የተፈተኑት ፡ አሕዛብ ፡ እንዳይዘጉ ፡
ሰልፍን ፡ የሚወድዱትን ፡ አሕዛብን ፡ በትና
ቸው ።
መኳንንት ፡ ከግብጽ ፡ ይመጣሉ ፤ ፴፩፤
ኢትዮጵያ ፡ እጆችዋን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ትዘረጋለች ።
የምድር ፡ ነገሥታት ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ÷ ፴፪፤
ለጌታም ፡ ዘምሩ ።
በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ፴፫፤
ለወጣ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፤
የኃይል ፡ ቃል ፡ የሆነ ፡ ቃሉን ÷ እነሆ ÷ ይሰጣል ።
ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ፤ ፴፬፤
ግርማው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ÷
ኃይሉም ፡ በደመናት ፡ ላይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኑ ፡ ላይ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፤ ፴፭፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ኃይልን ፡ ብርታ
ትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ይሰጣል ፤
እግዚአብሔርም ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፰ ። (፷፱)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በመለከቶች ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ÷ ውኃ ፡ እስከ ፡ ነፍሴ ፡ ደርሶብኛልና ፡ ፩፤
አድነኝ ።
በጥልቅ ፡ ረግረግ ፡ ጠለቅሁ ፡ መቋሚያም ፡ የለ ፪፤
ኝም ፤
ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ ገባሁ ፡ ማዕበልም ፡ አሰ
ጠመኝ ።
በጩኸት ፡ ደክሞሁ ፡ ጕሮሮዬም ፡ ሰለለ ፤ ፫፤
አምላኬን ፡ ስጠብቅ ፡ ዓይኖቼ ፡ ፈዘዙ ።
በከንቱ ፡ የሚጠሉኝ ፡ ከራሴ ፡ ጠጕር ፡ በዙ ፤ ፬፤
በዓመፅ ፡ ያሚያሳድዱኝ ፡ ጠላቶቼ ፡ በረቱ ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያልቀማሁትን ፡ መለስሁ ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ስንፍናዬን ፡ ታውቃለህ ÷ ፭፤
ኃጢአቴም ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወረም ።
አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ÷ ተስፋ ፡ የሚያደ ፮፤
ርጉህ ፡ በእኔ ፡ አይፈሩ ፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ የሚሹህ ፡ በእኔ ፡
አይነወሩ ።
ስለ ፡ አንተ ፡ ስድብን ፡ ታግሻለሁና ÷ ፯፤
እፍረትም ፡ ፊቴን ፡ ሸፍናለችና ።

፷፫፡ ለወንድሞቼ ፡ እንደ ፡ ሌላ ÷
ለእናቴ ፡ ልጆችም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆንሁባ
ቸው ።
፷፬፡ የቤትህ ፡ ቅንዓት ፡ በልታኛለችና ÷
የሚሰድቡህም ፡ ስድብ ፡ በላዬ ፡ ወድቆአልና ።
፷፭፡ ነፍሴን ፡ በጾም ፡ አስመረርሁአት ÷
ለስድብም ፡ ሆነብኝ ።
፷፮፡ ማቅ ፡ ለበስሁ ፡ ምሳሌም ፡ ሆንሁላቸው ።
፷፯፡ በደጅ ፡ የሚቀመጡ ፡ በእኔ ፡ ይጫወታሉ ፤
ወይን ፡ የሚጠጡ ፡ እኔን ፡ ይዘፍናሉ ።
፷፰፡ አቤቱ ÷ በመልካሙ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
ነው ፤
አቤቱ ÷ በምሕረትህ ፡ ብዛት ፡ በማዳንህም ፡
እውነት ፡ አድምጠኝ ።
፷፱፡ እንዳይውጠኝ ፡ ከረግረግ ፡ አውጣኝ ፤
ከሚጠሉኝና ፡ ከጥልቅ ፡ ውኃ ፡ አስጥለኝ ።
፸፡ የውኃው ፡ ማዕበል ፡ አያስጥመኝ ÷ ጥልቁም ፡
አይዋጠኝ ÷
ጕድጓድም ፡ አፉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አይገጋ ።
፸፩፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ስማኝ ፤
እንደ ፡ርኅራኄህም ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመ
ልከት ፤
፸፪፡ ከባሪያህም ፡ ፊትህን ፡ አትሰውር ፤
ተጨንቄአለሁና ፡ ፈጥነህ ፡ አድምጠኝ ።
፸፫፡ ነፍሴን ፡ ተመልክተህ ፡ ተቤዣት ፤
ስለ ፡ ጠላቶቼም ፡ አድነኝ ።
፸፬፡ አንተ ፡ ስድቤን ፡ እፍረቴንም ፡ ነውሬንም ፡ ታው
ቃለህ ፤
የሚያስጨንቁኝ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸው ።
፸፭፡ ነፍሴ ፡ ስድብንና ፡ ኃሣርን ፡ ታገሠች ፤
አስተዛዘኝም ፡ ተመኘሁ ፡ አላገኘሁም ÷
የሚያጽናናኝም ፡ አጣሁ ።
፸፮፡ ለመብሌ ፡ ሐሞት ፡ ሰጡኝ ÷
ለጥማቴም ፡ ሆምጣጤ ፡ አጠጡኝ ።
፸፯፡ ማዕዳቸው ፡ በፊታቸው ፡
ለወጥመድ ፡ ለፍዳ ፡ ለዕንቅፋት ፡ ትሁንባቸው ፤
፸፰፡ ዓይኖቻቸው ፡ እንዳያዩ ፡ ይጨልሙ ÷
ጀርባቸውም ፡ ዘወትር ፡ ይጕበጥ ።
፸፱፡ መዓትህን ፡ በላያቸው ፡ አፍስስ ÷
የቁጣህ ፡ መቅሠፍትም ፡ ያግኛቸው ።
፹፡ ማደሪያቸው ፡ በረሃ ፡ ትሁን ÷
በድንኳኖቻቸውም ፡ የሚቀመጥ ፡ አይገኝ ፤
፹፩፡ አንተ ፡ የቀሠፍኸውን ፡ እነርሱ ፡ አሳድደዋልና ÷
በቁስሌም ፡ ላይ ፡ ጥዝጣዜ ፡ ጨመሩብኝ ።
፹፪፡ በኃጢአታቸው ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ጨምር
በቸው ÷
በጽድቅህም ፡ አይግቡ ።
፹፫፡ ከሕያዋን ፡ መጽሐፍ ፡ ይደምሰሱ ÷
ከጻድቃንም ፡ ጋር ፡ አይጻፉ ።
፹፬፡ እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ቍስለኛ ፡ ነኝ ፤
አቤቱ ÷ የፊትህ ፡ መድኃኒት ፡ ይቀበለኝ ።
፹፭፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በዝማሬ ፡ አመሰግ
ናለሁ ÷
በምስጋናም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርገዋለሁ ።
፹፮፡ ቀንድና ፡ ጥፍር ፡ ካበቀለ ፡ ከእምቦሳ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፹፯፡ ችግረኞች ፡ ያያሉ ፡ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤
እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፡ ሕያዋንም ፡ ሁኑ ።
፹፰፡ እግዚአብሔር ፡ ችግረኞችን ፡ ሰምቶአልና ÷
እስረኞቹንም ፡ አልናቀምና ።
፹፱፡ ሰማይና ፡ ምድር ፡ ባሕርም ፡
በእርስዋም ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑ
ታል ።
፺፡ እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ያድናታልና ÷
የይሁዳንም ፡ ከተሞች ፡ ይሠራልና ፤
በዚያም ፡ ይቀመጣሉ ፡ ይወርሱአትማል ።
፺፩፡ የባሪያዎቹ ፡ ዘር ፡ ይኖሩባታል ÷
ስሙንም ፡ የሚወድዱ ፡ በዚያ ፡ ይቀመጣሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ። (፸)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ለመታሰቢያ ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ እኔን ፡ ለማዳን ፡ ተመልከት ፤
አቤቱ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
፪፡ ነፍሴን ፡ የሚሹአት ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ÷
ክፉንም ፡ የሚመክሩብኝ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመ
ለሱ ፡ ይፈሩም ።
፫፡ እንኳ ፡ እንኳ ፡ የሚሉኝ ፡ አፍረው ፡ ወዲያው ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ።
፬፡ የሚሹህ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ሐሤት ፡ ያድርጉ ፡
ደስም ፡ ይበላቸው ፤
ማዳንህን ፡ የሚወድዱ ፡ ሁልጊዜ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ይበሉ ።
፭፡ እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝ ፤ አቤቱ ÷ እር
ዳኝ ፤
ረዳቴ ፡ ታዳጊዬም ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ አቤቱ ÷ አት
ዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፸ ። (፸፩)

አስቀድመው ፡ ስለ ፡ ማረኩ ፡ ስለ ፡ አሚናዳብ ፡ ልጆች ፤
የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ አንተን ፡ ታመንሁ ፤ ለዘላለም ፡ አል
ፈር ።
፪፡ በጽድቅህ ፡ አስጥለኝ ፡ ታደገኝም ፤
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድነኝም ።
፫፡ በጠንካራ ፡ ቦታ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡
አምላክና ፡ መሸሸጊያ ፡ ሁንኝ ፤
ኃይሌ ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ።
፬፡ አምላኬ ÷ ከኃጢአተኛ ፡ እጅ ÷
ከዓመፀኛና ፡ ከግፈኛም ፡ እጅ ፡ አድነኝ ።
፭፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ÷
እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡
መታመኛዬ ፡ ነህና ።
፮፡ ከማሕፀን ፡ ጀምሮ ፡ በአንተ ፡ ተደገፍሁ ÷
ከእናቴም ፡ ሆድ ፡ ጀምሮ ፡ አንተ ፡ መሸሸጊያዬ ፡
ነህ ፤
ሁልጊዜም ፡ ዝማሬዬ ፡ ለአንተ ፡ ነው ።
፯፡ ለብዙዎች ፡ መደነቂያ ፡ ሆንሁ ፤

አንተ ፡ ግን ፡ ብርቱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ።
፫ አፌን ፡ ምስጋና ፡ ምላ ፡
ሁልጊዜ ፡ ክብርህንና ፡ ግርማህን ፡ እዘምር ፡ ዘንድ ።
፬ በእርጅናዬ ፡ ዘመን ፡ አትጣለኝ ÷
ጕልበቴም ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ አትተወኝ ።
፭ ጠላቶቼ ፡ በላዬ ፡ ተናግረዋልና ÷
ነፍሴንም ፡ የሚሹአት ፡ በአንድነት ፡ ተማክረዋልና ÷ እንዲህም ፡ አሉ ፡—
፮ እግዚአብሔር ፡ ትቶታል ፤
የሚያድነው ፡ የለምና ፡ ተከትላችሁ ፡ ያዙት ።
፯ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከእኔ ፡ አትራቅ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
፰ ነፍሴን ፡ የሚቃወሙአት ፡ ይፈሩ ፡ ይጥፉም ÷
ጕዳቴንም ፡ የሚፈልጉ ፡ እፍረትንና ፡ ኃጣርን ፡ ይልበሱ ።
፱ እኔ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ÷
በምስጋናህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ።
፲ ሥራን ፡ አላውቅምና ፡
አፌ ፡ ጽድቅህን ፡ ሁልጊዜም ፡ ማዳንህን ፡ ይናገራል ።
፲፩ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ እገባለሁ ፤
አቤቱ ÷ ጽድቅህን ፡ ብቻ ፡ አስባለሁ ።
፲፪ አምላኬ ÷ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡ አስተማርኸኝ ፡
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ተአምራትህን ፡ እነግራለሁ ።
፲፫ እስካረጅም ፡ እስክሸመግልም ፡ ድረስ ÷
ለሚመጣ ፡ ትውልድም ፡ ሁሉ ፡ ክንድህን ፡
ኃይልህንም ፡ ጽድቅህንም ፡ እስክነግር ፡ ድረስ ÷
አቤቱ ÷ አትተወኝ ።
፲፬ አቤቱ ÷ እስከ ፡ አርያም ፡ ታላላቅ ፡ ነገሮችን ፡
አደረግህ ፤
አምላክ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፭ ብዙ ፡ ጭንቀትንና ፡ መከራን ፡ አሳይተኸኛልና ÷
ተመለስህ ፡ ሕያውም ፡ አደረግኸኝ ፤
ከምድር ፡ ጥልቅም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ።
፲፮ ጽድቅህንም ፡ አብዛው ÷
ተመልሰህም ፡ ደስ ፡ አሰኘኝ ÷
ከጥልቅም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ።
፲፯ እኔም ፡ በበገና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ በመሰንቆ ፡ እዘምርልሃለሁ ።
፲፰ ዝማሬን ፡ ባቀረብሁልህ ፡ ጊዜ ፡ ከንፈሮቼ ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ÷
አንተ ፡ ያዳንሃትም ፡ ነፍሴ ።
፲፱ ጕዳቴን ፡ የሚሹ ፡ በፈሩና ፡ በተነወሩ ፡ ጊዜ ፡
አንደበቴ ፡ ደግሞ ፡ ሁልጊዜ ፡ ጽድቅህን ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ። (፸፪)

ስለ ፡ ሰሎሞን ።

፩ አቤቱ ÷ ፍርድህን ፡ ለንጉሥ ፡ ስጥ ÷
ጽድቅህንም ፡ ለንጉሥ ፡ ልጅ ÷
፪ ሕዝብህን ፡ በጽድቅ ÷
ችግረኞችህንም ፡ በፍርድ ፡ ይዳኝ ፡ ዘንድ ።
፫ ተራሮችና ፡ ኰረብቶች ፡ ለሕዝብህ ፡ ሰላምን ፡
ይቀበሉ ።
፬ ለችግረኞች ፡ ሕዝብ ፡ በጽድቅ ፡ ትፈርዳለህ ÷
የድሆችንም ፡ ልጆች ፡ ታድናለህ ፤
ክፉውንም ፡ ታዋርደዋለህ ።
፭ ፀሐይ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷
በጨረቃም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ይኖራል ።
፮ እንደ ፡ ዝናብ ፡ በታጨደ ፡ መስክ ፡ ላይ ÷
በምድርም ፡ ላይ ፡ እንደሚንጠባጠብ ፡ ጠብታ ፡
ይወርዳል ።
፯ በዘመኑም ፡ ጽድቅ ፡ ያብባል ÷
ጨረቃም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ሰላም ፡ ብዙ ፡
ነው ።
፰ ከባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ÷
ከወንዝም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይገዛል ።
፱ በፊቱም ፡ ኢትዮጵያ ፡ ይሰግዳሉ ÷
ጠላቶቹም ፡ አፈር ፡ ይልሳሉ ።
፲ የተርሴስና ፡ የደሴቶች ፡ ነገሥታት ፡ ስጦታን ፡
ያመጣሉ ፤
የሳረብና ፡ የሳባ ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡
ያቀርባሉ ።
፲፩ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ይሰግዱለታል ÷
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይገዙለታል ።
፲፪ ችግረኛውን ፡ ከቀማኛው ፡ እጅ ÷
ረዳት ፡ የሌለውንም ፡ ምስኪን ፡ ያድነዋልና ።
፲፫ ለችግረኛና ፡ ለምስኪን ፡ ይራራል ÷
የችግረኞችንም ፡ ነፍስ ፡ ያድናል ።
፲፬ ከግፍና ፡ ከጭንቀት ፡ ነፍሳቸውን ፡ ያድናል ፤
ስማቸው ፡ በፊቱ ፡ ክቡር ፡ ነው ።
፲፭ እርሱ ፡ ይኖራል ፡ ከዓረብም ፡ ወርቅ ፡ ይሰጡታል ፤
ሁልጊዜም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጸልያሉ ÷
ዘወትርም ፡ ይባርኩታል ።
፲፮ በምድር ፡ ውስጥ ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ መጠጊያ ፡
ይሆናል ፤
ፍሬውም ፡ ከሊባኖስ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤
እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ በከተማ ፡ ይበቅላል ።
፲፯ ስሙ ፡ ለዘላለም ፡ ቡሩክ ፡ ይሆናል ÷
ከፀሐይም ፡ አስቀድሞ ፡ ስሙ ፡ ይኖራል ፤
የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይባረካሉ ÷
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑታል ።
፲፰ ብቻውን ፡ ተአምራትን ፡ የሚያደርግ ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
፲፱ የምስጋናው ፡ ስም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ፤
ምስጋናውም ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ይምላ ።
ይሁን ፤ ይሁን ።
፳ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ፡ ተፈጸመ ።

መዝሙር ፡ ፸፪ ። (፸፫)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

፩ ልባቸው ፡ ለቀና ፡ ለእስራኤል ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዴት ፡ ቸር ፡ ነው ።

፪፡ እኔ ፡ ግን ፡ እግሮቼ ፡ ሊሰናከሉ ÷
አረማመዴም ፡ ሊወድቅ ፡ ትንሽ ፡ ቀረ ።
፫፡ የኃጢአተኞችን ፡ ሰላም ፡ አይቼ ፡
በዓመፀኞች ፡ ቀንቼ ፡ ነበርና ።
፬፡ ለሞታቸው ፡ መጣጣር ፡ የለውምና ፡
ኃይላቸውም ፡ ጠንካራ ፡ ነውና ።
፭፡ እንደ ፡ ሰው ፡ በድካም ፡ አልሆኑም ÷
ከሰው ፡ ጋርም ፡ አልተገረፉም ።
፮፡ ስለዚህ ፡ ትዕቢት ፡ ያዘቸው ፡
ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ተጐናጸፉአት ።
፯፡ ዓይናቸው ፡ ስብ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ወጣ ፡
ልባቸውም ፡ ከምኞታቸው ፡ ይልቅ ፡ አገኘ ።
፰፡ አስበው ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ተናገሩ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለውም ፡ በዓመፃ ፡ ተናገሩ ።
፱፡ አፋቸውን ፡ በሰማይ ፡ አኖሩ ÷
አንደበታቸውም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተመላለሰ ።
፲፡ ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፡
ፍጹም ፡ ጊዜም ፡ በላያቸው ፡ ይገኛል ፡
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ ያውቃል ?
በልዑልስ ፡ ዘንድ ፡ በውኑ ፡ እውቀት ፡ አለ ?
ይላሉ ።
፲፪፡ እነሆ ÷ እነዚህ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ይደሰታሉ ÷
ሁልጊዜም ፡ ባለጠግነታቸውን ፡ ያበዛሉ ።
፲፫፡ እንዲህም ፡ አልሁ ፡— በውኑ ፡ ልቤን ፡ በከንቱ ፡
አጸደቅሁ ÷
እጆቼንም ፡ በንጽሕና ፡ በከንቱ ፡ አጠብሁ ።
፲፬፡ ሁልጊዜም ፡ የተገረፍሁ ፡ ሆንሁ ÷
መሰደቤም ፡ በማለዳ ፡ ነው ።
፲፭፡ እንደዚህ ፡ ብዬ ፡ ብናገር ፡ ኖሮ ÷
እነሆ ÷ የልጆችህን ፡ ትውልድ ፡ በበደልሁ ፡
ነበር ።
፲፮፡ አውቅም ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ÷
ይህ ፡ ግን ፡ በፊቴ ፡ ችግር ፡ ነበረ ።
፲፯፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ እስክገባ ፡ ድረስ ÷
ፍጻሜአቸውንም ፡ እስካስተውል ፡ ድረስ ።
፲፰፡ በድጥ ፡ ስፍራ ፡ አስቀመጥኻቸው ÷
ወደ ፡ ጥፋትም ፡ ጣልኻቸው ።
፲፱፡ እንዴት ፡ ለጥፋት ፡ ሆኑ !
በድንገት ፡ አለቁ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ጠፉ ።
፳፡ ከሕልም ፡ እንደሚነቃ ÷
አቤቱ ÷ ስትነቃ ፡ ምልክታቸውን ፡ ታስነውራ
ለህ ።
፳፩፡ ልቤ ፡ ነድዶአልና ÷ ኵላሊቴም ፡ ቀልጦአልና ፡
፳፪፡ እኔ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፡ አላወቅሁምም ÷
በአንተ ፡ ዘንድም ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ ሆንሁ ።
፳፫፡ እኔ ፡ ግን ፡ ዘወትር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ÷
ቀኜ ፡ እጅንም ፡ ያዝኸኝ ።
፳፬፡ በአንተ ፡ ምክር ፡ መራኸኝ ፡
ከክብር ፡ ጋር ፡ ተቀበልኸኝ ።
፳፭፡ በሰማይ ፡ ያለኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
በምድርስ ፡ ውስጥ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ እሻ
ለሁ ?
፳፮፡ የልቤ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ልቤና ፡ ሥጋዬ ፡ አለቀ ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ እድል ፡ ፈን
ታዬ ፡ ነው ።
፳፯፡ እነሆ ÷ ከአንተ ፡ የሚርቁ ፡ ይጠፋሉና ፡
ከአንተ ፡ ርቀው ፡ የሚያመነዝሩትንም ፡ ሁሉ ፡
አጠፋኻቸው ።
፳፰፡ ለእኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅረብ ፡
ይሻለኛል ፡
መታመኛዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡
በጽዮን ፡ ልጅ ፡ በሮች ፡ ምስጋናህን ፡ ሁሉ ፡ እና
ገር ፡ ዘንድ ።

መዝሙር ፡ ፸፫ ። (፸፬)

የአሳፍ ፡ ትምህርት ።

፩፡ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ለዘወትር ፡ ጣልኸን ?
በማሰማርያህ ፡ በጎች ፡ ላይስ ፡ ቍጣህን ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ተቈጣህ ?
፪፡ አስቀድመህ ፡ የፈጠርሃትን ፡ ማኅበርህን ÷
የተቤዠሃትንም ፡ የርስትህን ፡ በትር ÷
በእርስዋ ፡ ያደርህባትን ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡
አስብ ።
፫፡ ጠላት ፡ በቅዱሳንህ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ መጠን ÷
ሁልጊዜ ፡ በትዕቢታቸው ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አንሣ ።
፬፡ ጠላቶችህ ፡ በበዓልህ ፡ መካከል ፡ ተመኩ ፡
የማያውቁትንም ፡ ምልክት ፡ ምልክታቸው ፡
አደረጉ ።
፭፡ እንደ ፡ ላይኛው ፡ መግቢያ ፡ ውስጥ ÷
በዱር ፡ እንዳሉም ፡ እንጨቶች ÷
በመጥረቢያ ፡ በሮችዋን ፡ ሰበሩ ።
፮፡ እንዲሁ ፡ በመጥረቢያና ፡ በመዶሻ ፡ ሰበሩአት ።
፯፡ መቅደስህን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፡
የስምህንም ፡ ማደሪያ ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አረ
ከሱ ።
፰፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በልባቸው ፡ በየሕዝባቸው ፡—
ኑ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ በዓሎች ፡ ከምድር ፡ እን
ሻር ፡ አሉ ።
፱፡ ምልክታችንን ፡ አናይም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡
ነቢይ ፡ የለም ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ እንዲኖር ፡ የሚያውቅ ፡ በኛ ፡
ዘንድ ፡ የለም ።
፲፡ አቤቱ ÷ ጠላት ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይሰደባል ?
ስምህን ፡ ጠላት ፡ ሁልጊዜ ፡ ያቃልላልን ?
፲፩፡ ቀኝህን ፡ በብብትህ ፡ መካከል ÷
እጅህንም ፡ ፈጽመህ ፡ ለምን ፡ ትመልሳለህ ?
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከዓለም ፡ አስቀድሞ ፡
ንጉሥ ፡ ነው ÷
በምድርም ፡ መካከል ፡ መድኃኒትን ፡ አደረገ ።
፲፫፡ አንተ ፡ ባሕርን ፡ በኃይልህ ፡ አጸናሃት ፡
አንተ ፡ የእባቦችን ፡ ራስ ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ሰበ
ርህ ።
፲፬፡ አንተም ፡ የዘንዶውን ፡ ራሶች ፡ ቀጠቀጥህ ፡
ለኢትዮጵያ ፡ ሰዎችም ፡ ምግባቸውን ፡ ሰጠሃ
ቸው ።
፲፭፡ አንተ ፡ ምንጮቹንና ፡ ፈሳሾቹን ፡ ሰነጠቅህ ፡
አንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚፈስሱትን ፡ ወንዞች ፡ አደ
ረቅህ ።

፲፮፡ ቀኑ ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ ሌሊቱም ፡ የአንተ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ፀሓዩንና ፡ ጨረቃውን ፡ አዘጋጀህ ።
፲፯፡ አንተ ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ሠራህ ፤
በጋንም ፡ ክረምትንም ፡ አንተ ፡ አደረግህ ።
፲፰፡ ይህን ፡ ፍጥረትህን ፡ አስብ ።
ጠላት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተላገደ ÷
ሰነፍ ፡ ሕዝብም ፡ ስሙን ፡ አስቈጣ ።
፲፱፡ የምትገዛልህን ፡ ነፍስ ፡ ለአራዊት ፡ አትስጣት ፤
የችግረኞችህን ፡ ነፍስ ፡ ለዘወትር ፡ አትርሳ ።
፳፡ ወደ ፡ ኪዳንህ ፡ ተመልከት ÷
የምድር ፡ የጨለማ ፡ ስፍራዎች ፡ በጎጥአን ፡
ቤቶች ፡ ተሞልተዋልና ።
፳፩፡ ችግረኛ ፡ አፍሮ ፡ አይመለስ ፤
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ።
፳፪፡ አቤቱ ÷ ተነሥ ፡ በቀልህንም ፡ ተበቀል ፤
ሰነፎች ፡ ሁልጊዜ ፡ የተላገዱህን ፡ አስብ ።
፳፫፡ የባሪያዎችህን ፡ ቃል ፡ አትርሳ ፤
የጠላቶችህ ፡ ኩራት ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
ይወጣል ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ። (፻፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ አታጥፋ ። የአሳፍ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ እናመሰግንሃለን ፤
እናመሰግንሃለን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ፤
ተአምራትህን ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ።
፪፡ ጊዜውን ፡ ስቀበል ፡ እኔ ፡ በቅን ፡ እፈርዳለሁ ።
፫፡ ምድርና ፡ በእርስዋ ፡ ውስጥ ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡
ቀለጡ ÷
እኔም ፡ ምሰሶችዋን ፡ አጠናሁ ።
፬፡ ዓመፀኞችን ፡— አትበድሉ ፡ አልኋቸው ÷
ኃጢአተኞችንም ፡— ቀንዳችሁን ፡ አታንሡ ፤
፭፡ ቀንዳችሁን ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ አታንሡ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ አትናገሩ ።
፮፡ ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ ወይም ፡ ከምዕራብ ፡ ወይም ፡
ከምድረ ፡ በዳ ፡ የለምና ፤
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ፡
ይህን ፡ ያዋርዳል ፡ ይህንም ፡ ያከብራል ።
፰፡ ጽዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነውና ፤
ያልተቀላቀለ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞላበት ፤
ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ አገላበጠው ÷
ነገር ፡ ግን ፡ አተላው ፡ አልፈሰሰም ፤
የምድር ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ ይጠጡታል ።
፱፡ እኔ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁ ።
፲፡ የኀጥኣንን ፡ ቀንዶች ፡ ሁሉ ፡ እሰብራለሁ ፤
የጻድቃን ፡ ቀንዶች ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ። (፻፮)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በበገናዎች ፤ ስለ ፡ አሦራውያን ፤
የአሳፍ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ ታወቀ ÷
ስሙም ፡ በእስራኤል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።
፪፡ ስፍራው ፡ በሳሌም ÷ ማደሪያውም ፡ በጽዮን ፡ ነው ፤
፫፡ በዚያም ፡ የቀስትን ፡ ኃይል ÷ ጋሻን ፡ ሰይፍን ፡ ሰልፍንም ፡ ሰበረ ፤
በዚያም ፡ ቀንዶችን ፡ ሰበረ ።
፬፡ አንተ ፡ በዘላለም ፡ ተራሮች ፡ ሆነህ ፡ በድንቅ ፡
ታበራለህ ።
፭፡ ልበ ፡ ሰነፎች ፡ ሁሉ ፡ ደነገጡ ÷
እንቅልፋቸውንም ፡ አንቀላፉ ፤
ባለጠጎች ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ምንም ፡ አላገኙም ።
፮፡ የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከተግሣጽህ ፡ የተነሣ ፡
ፈረሰኞች ፡ ሁሉ ፡ አንቀላፉ ።
፯፡ አንተ ፡ ግን ÷ አንተ ፡ ግሩም ፡ ነህ ፤
ቍጣህን ፡ ማን ፡ ይቃወማል ?
፰፡ ፍርድን ፡ ከሰማይ ፡ አሰማህ ፤
ምድር ፡ ፈራች ፡ ዝምም ፡ አለች ÷
፱፡ ልበ ፡ የዋሃን ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ።
፲፡ ሰው ፡ በፈቃዱ ፡ ያመሰግንሃልና ÷
ከሕሊናቸው ፡ ትርፍም ፡ በዓልህን ፡ ያደርጋሉ ።
፲፩፡ ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለትን ፡
ክፈሉ ፤
በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለሚ
ያስፈራው ፡ ያገባሉ ።
፲፪፡ የመኳንንትን ፡ ነፍስ ፡ ያወጣል ፤
በምድርም ፡ ነገሥታት ፡ ዘንድ ፡ ያስፈራል ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ። (፻፯)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ ስለ ፡ አዶታም ፤
የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

፩፡ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ÷
ቃሌም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ እርሱም ፡
አደመጠኝ ።
፪፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፤
እጆቼ ፡ በሌሊት ፡ በፊቱ ፡ ናቸው ÷ አላረፍ
ሁምም ÷
ነፍሴም ፡ መጽናናትን ፡ አልቻለችም ።
፫፡ እግዚአብሔርን ፡ አሰብሁት ፡ ደስ ፡ አለኝም ፤
ተናገርሁ ÷ ነፍሴም ፡ ፈዘዘች ።
፬፡ ዓይኖቼ ፡ እንዲተጉ ፡ ያዝሃቸው ፤
ደነገጥሁ ፡ አልተናገርሁም ።
፭፡ የዱሮውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፤
የዘላለሙን ፡ ዓመታት ፡ አሰብሁ ፤ አጠናጠን
ሁም ፤
፮፡ በሌሊት ፡ ከልቤ ፡ ጋር ፡ ተጫወትሁ ÷
ነፍሴንም ፡ አነቃቃኋት ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይጥላልን ?
እንግዲህስ ፡ ቸርነቱን ፡ አይጨምርምን ?
፰፡ ለዘላለምስ ፡ ምሕረቱ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ተቈረጠችን ?
የተናገረውስ ፡ ቃል ፡ አልቆአልን ?
፱፡ እግዚአብሔርስ ፡ ሞገሱን ፡ ረሳን ?
በቍጣውስ ፡ ምሕረቱን ፡ ዘጋውን ?
፲፡ ይህ ፡ ድካሜ ፡ ነው ፡ አልሁ ÷

የልዑል ፡ ቀኝ ፡ እንደ ፡ ተለወጠ ።
፲፩ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አስታወስሁ ፤
የቀደመውን ፡ ተአምራትህን ፡ አስታውሳለሁና ፤
፲፪ በምግባርህም ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ÷
በሥራህም ፡ እጫወታለሁ ።
፲፫ አቤቱ ÷ መንገድህ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤
እንደ ፡ አምላካችን ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡
ማን ፡ ነው ?
፲፬ ተአምራትን ፡ የምታደርግ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡
ነህ ፤
ለሕዝብህ ፡ ኃይልህን ፡ አስታወቅሃቸው ።
፲፭ የያዕቆብንና ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ÷
ሕዝብህን ፡ በክንድህ ፡ አዳንሃቸው ።
፲፮ አቤቱ ÷ ውኆች ፡ አዩህ ÷
ውኆችም ፡ አይተውህ ፡ ፈሩ ፤
ጥልቆች ፡ ተነዋወጡ ÷ ውኆችም ፡ ጮኹ ።
፲፯ ደመኖች ፡ ድምፅን ፡ ሰጡ ÷
ፍላጾችህም ፡ ወጡ ።
፲፰ የነጐድጓድህ ፡ ድምፅ ፡ በወሙሎ ፡ ነበረ ፤
መብረቆች ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፤
ምድር ፡ ተናወጠች ፡ ተንቀጠቀጠችም ።
፲፱ መንገድህ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ነው ÷
ፍለጋህም ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ነው ÷
አረማመድህም ፡ አልታወቀም ።
፳ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ እጅ ፡
ሕዝብህን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ መራሃቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፯ ። (፸፰)

የአሳፍ ፡ ትምህርት ።

፩ ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ሕጌን ፡ አድምጡ ፤
ጆሮአችሁንም ፡ ወደ ፡ አፌ ፡ ቃል ፡ አዘንብሉ ።
፪ አፌን ፡ በምሳሌ ፡ እከፍታለሁ ፤
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ያለውንም ፡ ተምሳሊት ፡ እና
ገራለሁ ።
፫ የሰማነውንና ፡ ያወቅነውን ÷
አባቶቻችንም ፡ የነገሩንን ÷
ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ከልጆቻቸው ፡ አልሰ
ወሩም ።
፬ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋናና ፡ ኃይሉን ÷
ያደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ ተናገሩ ።
፭ ለልጆቻቸው ፡ ያስታውቅ ፡ ዘንድ ÷
ለአባቶቻችን ፡ ያዘዘውን ፡ ምስክር ፡
በያዕቆብ ፡ አቆመ ÷
በእስራኤልም ፡ ሕግን ፡ ሠራ ፤
፮ የሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ የሚወለዱም ፡ ልጆች ፡
ያውቁ ፡ ዘንድ ÷
ተነሥተው ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግራሉ ፤
፯ ተስፋቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንዲያደርጉ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እንዳይረሱ ÷
ትእዛዙንም ፡ እንዲጠብቁ ፡
፰ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንዳይሆኑ ÷
ጠማማና ፡ የምታስመርር ፡ ትውልድ ÷
ልብዋን ፡ ያላቀናች ፡ ትውልድ ÷
ነፍስዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያልታመነች ።
፱ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ለሰልፍ ፡ ታጥቀው ፡ ቀስ
ትንም ፡ ገትረው ፡
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ።
፲ የእግዚአብሔርን ፡ ኪዳን ፡ አልጠበቁም ÷
በሕጉም ፡ ለመመላለስ ፡ እንቢ ፡ አሉ ፤
፲፩ መልካም ፡ ሥራውንና ፡ ያሳያቸውን ፡ ተአምራ
ቱን ፡ ረሱ ÷
፲፪ በግብጽ ፡ አገርና ፡ በጣኔዎስ ፡ በረሃ ፡
በአባቶቻቸው ፡ ፊት ፡ የሠራውን ፡ ተአምራት ።
፲፫ ባሕርን ፡ ከፍሎ ፡ አሳለፋቸው ፤
ውኆችን ፡ እንደ ፡ ክምር ፡ አቆመ ።
፲፬ ቀን ፡ በደመና ፡ መራቸው ÷
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ብርሃን ።
፲፭ ዓለቱን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሰነጠቀ ፤
ከጥልቅ ፡ እንደሚገኝ ፡ ያህል ፡ በብዙ ፡ አጠጣ
ቸው ።
፲፮ ውኃን ፡ ከጭንጫ ፡ አወጣ ÷
ውኃንም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡ አፈሰሰ ።
፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ ይበድሉት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ገና ፡
ደገሙ ÷
፲፰ ልዑልንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አስቈጡት ።
፲፱ ለነፍሳቸው ፡ መብልን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ÷
እግዚአብሔርን ፡ በልባቸው ፡ ፈተኑት ።
፳ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ አመኑት ፡—
እግዚአብሔር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ማዕድን ፡ ያሰ
ናዳ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ?
፳፩ ዓለቱን ፡ መታ ፡ ውኖችም ፡ ወጡ ÷ ወንዞችም ፡
ጐረፉ ፤
እንጀራን ፡ መስጠትስ ፡ ይችላልን ?
ለሕዝቡስ ፡ ማዕድን ፡ ያዘጋጃልን ?
፳፪ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፤
በያዕቆብም ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ነደደ ÷
መዓትም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጣ ፤
፳፫ በእግዚአብሔር ፡ አላመኑምና ÷
በመድኃኒቱም ፡ አልተማመኑምና ።
፳፬ ደመናውንም ፡ ከላይ ፡ አዘዘ ÷
የሰማይንም ፡ ደጆች ፡ ከፈተ ፤
፳፭ ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ መናን ፡ አዘነበላቸው ÷
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ ሰጣቸው ።
፳፮ የመላእክትንም ፡ እንጀራ ፡ ሰው ፡ በላ ፤
ስንቅንም ፡ እስኪተርፋቸው ፡ ላከላቸው ።
፳፯ ከሰማይ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ አስነሣ ÷
በኃይሉም ፡ የደቡብን ፡ ነፋስ ፡ አመጣ ፤
፳፰ ሥጋን ፡ እንደ ፡ አፈር ÷
የሚበርሩትንም ፡ ወፎች ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡
አዘነበላቸው ፤
፳፱ በሰፈራቸው ፡ መካከል ÷
በድንኳናቸውም ፡ ዙሪያ ፡ ወደቀ ።
፴ በሉ ፡ እጅግም ፡ ጠገቡ ፤
ምኞታቸውንም ፡ ሰጣቸው ።
፴፩ ከወደዱትም ፡ አላሳጣቸውም ፤
መብላቸውም ፡ ገና ፡ በአፋቸው ፡ ሳለ ÷
፴፪ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በላያቸው ፡ መጣ ÷
ከእነርሱም ፡ ከፍ ፡ ያሉትን ፡ ገደለ ÷

የእስራኤልንም ፡ ምርጦች ፡ አሰናከለ ።
፸፪፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በደሉ ÷
ተአምራቱንም ፡ አላመኑም ፤
፸፫፡ ቀኖቻቸውም ፡ በከንቱ ፡ አለቁ ÷
ዓመቶቻቸውም ፡ በችኰላ ።
፸፬፡ በገደላቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወዲያው ፡ ፈለጉት ፤
ተመለሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ገሠገሡ ፤
፸፭፡ ረዳታቸውም ፡ እግዚአብሔር ÷
መድኃኒታቸውም ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሰቡ ።
፸፮፡ በአፋቸው ፡ ብቻ ፡ ወደዱት ፤
በአንደበታቸውም ፡ ዋሹበት ፤
፸፯፡ ልባቸውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አልቀናም ÷
በቃል ፡ ኪዳኑም ፡ አልተማመኑትም ።
፸፰፡ እርሱ ፡ ግን ፡ መሐሪ ፡ ነው ÷
ኃጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ አላቸው ÷ አላጠፋቸውምም ፤
ቍጣውንም ፡ መመለስ ፡ አበዛ ÷
መዓቱንም ፡ ሁሉ ፡ አላቃጠለም ።
፸፱፡ ወጥቶ ፡ የማይመለስ ፡ መንፈስ ÷
ሥጋም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሰበ ።
፹፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ አስቈጡት ÷
በበረሃም ፡ አሳዘኑት ።
፹፩፡ ተመለሱ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ፈተኑት ÷
የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ አሳዘኑት ።
፹፪፡ እነርሱም ፡ እጁን ፡ አላሰቡም ÷
ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያዳነበትን ፡ ቀን ÷
፹፫፡ በግብጽ ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራቱን ÷
በጣኔዎስም ፡ በረሃ ፡ ያደረገውን ፡ ድንቁን ።
፹፬፡ ወንዞቻቸውንም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ÷
ምንጮቻቸውን ፡ ደግሞ ፡ እንዳይጠጡ ።
፹፭፡ ዝንቦችንም ፡ በላያቸው ፡ ሰደደባቸው ÷ በሉአቸውም ፤
በጓጒንቸርም ፡ አጠፋቸው ።
፹፮፡ ፍሬያቸውን ፡ ለኩብኩባ ÷
ሥራቸውንም ፡ ለአንበጣ ፡ ሰጠ ።
፹፯፡ ወይናቸውን ፡ በበረዶ ÷
በለሳቸውንም ፡ በአመዳይ ፡ አጠፋ ።
፹፰፡ እንስሶቻቸውን ፡ ለበረዶ ÷
ሀብታቸውንም ፡ ለእሳት ፡ ሰጠ ።
፹፱፡ የመዓቱን ፡ መቅሠፍት ፡ በላያቸው ፡ ሰደደ ፤
መቅሠፍትን ፡ መዓትንም ፡ መከራንም ፡
በክፉዎች ፡ መላእክት ፡ ሰደደ ።
፺፡ ለቀኖጣው ፡ መንገድን ፡ ጠረገ ፤
ነፍሳቸውንም ፡ ከሞት ፡ አላዳናትም ÷
እንስሶቻቸውንም ፡ በሞት ፡ ውስጥ ፡ ዘጋ ፤
፺፩፡ በኵሮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ በግብጽ ÷
የድካማቸውንም ፡ መጀመሪያ ፡ በካም ፡ ድንኳኖች ፡ ገደለ ።
፺፪፡ ሕዝቡን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ አሰማራቸው ÷
እንደ ፡ መንጋም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መራቸው ።
፺፫፡ በተስፋም ፡ መራቸው ፡ አልፈሩምም ÷
ጠላቶቻቸውንም ፡ ባሕር ፡ ደፈናቸው ።
፺፬፡ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ተራራ ፡ አገባቸው ÷
ቀኙ ፡ ወደ ፡ ፈጠረችው ፡ ወደዚህች ፡ ተራራ ፡
ከፈታቸውም ፡ አሕዛብን ፡ አባረረ ÷ ፺፭፡
ርስቱንም ፡ በገመድ ፡ አካፈላቸው ÷
የእስራኤልንም ፡ ወገኖች ፡ በቤታቸው ፡ አኖረ ።
፺፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈተኑት ፡ ፺፮፡
አስቈጡትም ÷ ምስክሩንም ፡ አልጠበቁም ፤
፺፯፡ ተመለሱም ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸውም ፡ ከዱ ፤ ፺፯፡
እንደ ፡ ጠማማ ፡ ቀስትም ፡ ተገለበጡ ፤
፺፰፡ በኰረብታ ፡ መስገጃዎቻቸውም ፡ አስቈጡት ÷ ፺፰፡
በተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸውም ፡ አስቀኑት ።
፺፱፡ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ÷ ፺፱፡
እስራኤልንም ፡ እጅግ ፡ ናቀ ፤
፻፡ የሴሎምን ፡ ማደሪያ ፡ ተዋት ፤ ፻፡
በሰዎች ፡ መካከል ፡ ያደረገባትን ፡ ድንኳኑን ፤
፻፩፡ ኃይላቸውን ፡ ለምርኮ ÷ ፻፩፡
ሽልማቱንም ፡ በጠላት ፡ እጅ ፡ ሰጠ ።
፻፪፡ ሕዝቡንም ፡ በሦር ፡ ውስጥ ፡ ዘጋቸው ÷ ፻፪፡
ርስቱንም ፡ ቸል ፡ አላቸው ።
፻፫፡ ጕልማሶቻቸውን ፡ እሳት ፡ በላቸው ÷ ፻፫፡
ቈነጃጅቶቻቸውም ፡ አላዘኑም ፤
፻፬፡ ካህናቶቻቸውም ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ÷ ፻፬፡
ባልቴቶቻቸውም ፡ አላለቀሱላቸውም ።
፻፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ከእንቅልፍ ፡ እንደሚነቃ ፡ ፻፭፡
ተነሣ ÷
የወይን ፡ ስካር ፡ እንደ ፡ ተወው ፡ እንደ ፡ ኃያልም ፡
ሰው ፡
፻፮፡ ጠላቶቹንም ፡ በኋላቸው ፡ መታ ፤ ፻፮፡
የዘላለምን ፡ ነውር ፡ ሰጣቸው ።
፻፯፡ የዮሴፍንም ፡ ድንኳን ፡ ተዋት ÷ ፻፯፡
የኤፍሬምንም ፡ ወገን ፡ አልመረጠውም ፤
፻፰፡ የይሁዳን ፡ ወገን ፡ ግን ፡ መረጠ ÷ ፻፰፡
የወደደውን ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ።
፻፱፡ መቅደሱን ፡ እንደ ፡ አርያም ፡ ሠራ ÷ ፻፱፡
ለዘላለምም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ መሠረታት ።
፻፲፡ ዳዊትንም ፡ ባሪያውን ፡ መረጠው ÷ ፻፲፡
ከበጎቹም ፡ መንጋ ፡ ውስጥ ፡ ወሰደው ፤
፻፲፩፡ ከሚያጠቡ ፡ በጎችም ፡ በኋላ ÷ ፻፲፩፡
ባሪያውን ፡ ያዕቆብን ፡
ርስቱንም ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ወሰደው ።
፻፲፪፡ በልቡ ፡ ቅንነት ፡ ጠበቃቸው ÷ ፻፲፪፡
በእጁም ፡ ብልሃት ፡ መራቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፰ ። (፸፱)

የአሳፍ ፡ መዝሙር ፡

አቤቱ ÷ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ርስትህ ፡ ገቡ ፡ ፩፡
የቅድስናህንም ፡ መቅደስ ፡ አረከሱ ÷
ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ መደብ ፡ አደረጉአት ።
፪፡ የባሪያዎችህንም ፡ በድኖች ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ፪፡
መብል ፡ አደረጉ ÷
የጻድቃንህንም ፡ ሥጋ ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡
፫፡ ደማቸውንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ፫፡
ውኃ ፡ አፈሰሱ ÷
የሚቀብራቸውም ፡ አጡ ።

፬ ለጎረቤቶቻችንም ፡ ስድብ ፡ ሆንን ÷
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ ሣቅና ፡ ዘበት ።
፭ አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ለዘላለም ፡ ትቈጣለህ ?
ቅንዓትህም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነድዳል ?
፮ ስምህን ፡ በማይጠሩ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ÷
በማያውቁህም ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ መዓትህን ፡
አፍስስ ፤
፯ ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ÷
ስፍራውንም ፡ ባድማ ፡ አድርገዋልና ።
፰ የቀደመውን ፡ በደላችንን ፡ አታስብብን ÷
ምሕረትህ ፡ በቶሎ ፡ ታግኘን ÷
እጅግ ፡ ተቸግረናልና ።
፱ አምላክ፡ችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ÷ እርዳን ፡
ስለ ፡ ስምህ ፡ ክብር ÷ አቤቱ ÷ ታደገን ÷
ስለ ፡ ስምህም ፡ ኃጢአታችንን ፡ አስተስርይልን ።
፲ አሕዛብ ፡— አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ? እንዳ
ይሉ ÷
የፈሰሰውን ፡ የባሪያዎችህን ፡ ደም ፡ በቀል ፡
በዓይኖቻችን ፡ ፊት ፡ አሕዛብ ፡ ይወቁ ።
፲፩ የእስረኞች ፡ ጩኸት ፡ ወዴ ፡ ፊትህ ፡ ይግባ ፤
እንደ ፡ ክንድህም ፡ ታላቅነት ፡ ሊገደሉ ፡ የተፈ
ረደባቸውን ፡ አድን ።
፲፪ አቤቱ ÷ የተዘባበቱብህን ፡ መዘባበታቸውን ፡
ለጎረቤቶቻችን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ በብብታቸው ፡
ክፈላቸው ።
፲፫ እኛ ፡ ሕዝብህ ፡ ግን ÷ የማሰማርያህም ፡ በጎች ÷
ለዘላለም ፡ እናመሰግንሃለን ፤
ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ምስጋናህን ፡ እንናገራለን ።

መዝሙር ፡ ፸፬ ። (፸)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በመለከቶች ፤ ስለ ፡ አሣፉያን ፤
የአሳፍ ፡ የምስክር ፡ መዝሙር ።

፩ የሱፍን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ የምትመራ ÷
የእስራኤል ፡ ጠባቂ ፡ ሆይ ÷ አድምጥ ፤
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ÷ ተገለጥ ።
፪ በኤፍሬምና ፡ በብንያም ፡ በምናሴም ፡
ኃይልህን ፡ አንሣ ፡ እኛንም ፡ ለማዳን ፡ ና ።
፫ አቤቱ ÷ መልሰን ÷
ፊትህንም ፡ አብራ ÷ እኛም ፡ እንድናለን ።
፬ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷
በባሪያህ ፡ ጸሎት ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቈጣለህ ?
፭ የእንባ ፡ እንጀራን ፡ ትመግበናለህ ÷
እንባም ፡ በስፍር ፡ ታጠጣናለህ ።
፮ ለጎረቤቶቻችን ፡ ክርክር ፡ አደረግኸን ÷
ጠላቶቻችንም ፡ በላያችን ፡ ተሣለቁብን ።
፯ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ መልሰን ÷
ፊትህንም ፡ አብራ ÷ እኛም ፡ እንድናለን ።
፰ ከግብጽ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ አመጣህ ፤
አሕዛብን ፡ አባረርህ ፡ እርስዋንም ፡ ተከልህ ።
፱ በፊትዋም ፡ ስፍራን ፡ አዘጋጀህ ÷
ሥሮችዋንም ፡ ተከልህ ፡ ምድርንም ፡ ሞላች ።
፲ ጥላዋ ፡ ተራሮችን ፡ ከደነ ÷
ጫፎችዋም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝግባ ፡ ሆኑ ።
፲፩ ቅርንጫፎችዋንም ፡ እስከ ፡ ባሕር ÷
ቡቃያዋንም ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፡ ዘረጋች ።
፲፪ አጥርዋን ፡ ለምን ፡ አፈረስህ ?
መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ይቀጥፋታል ።
፲፫ የዱር ፡ እርያ ፡ አረከሳት ÷
የአገር ፡ አውሬም ፡ ተሰማራባት ።
፲፬ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ተመ
ለስ ፤
ከሰማይ ፡ ተመልከት ÷ እይም ÷
ይህችንም ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ ጐብኝ ።
፲፭ በሰው ፡ ልጅ ፡ ለአንተ ፡ ያጸናኸውን ፡
ቀኝህ ፡ የተከላትን ፡ አንሣ ።
፲፮ በእሳት ፡ ተቃጥላለች ፡ ተነቅላማለች ፡
ከፊትህ ፡ ተግሣጽም ፡ የተነሣ ፡ ይጠፋሉ ።
፲፯ ለአንተ ፡ ባጸናኸው ፡ በሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ÷
በቀኝህ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እጅህ ፡ ትሁን ።
፲፰ ከአንተም ፡ አንራቅ ፤
አድነን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ።
፲፱ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ÷ መልሰን ÷
ፊትህንም ፡ አብራ ÷ እኛም ፡ እንድናለን ።

መዝሙር ፡ ፸ ። (፸፩)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ በዋሽንት ፤ የአሳፍ ፡ መዝሙር ።

፩ በረድኤታችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላ
ችሁ ÷
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እልል ፡ በሉ ።
፪ ዝማሬውን ፡ አንሡ ፡ ከበሮንም ፡ ስጡ ÷
ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ በገና ፡ ከመሰንቆ ፡ ጋር ፤
፫ በመባቻ ፡ ቀን ፡ በከፍተኛው ፡ በዓላችን ፡ ቀን ፡
መለከትን ፡ ንፉ ፤
፬ ለእስራኤል ፡ ሥርዓቱ ፡ ነውና ÷
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ፍርድ ።
፭ ከግብጽ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ለዮሴፍ ፡ ምስክር ፡
አቆመው ።
ያላወቅሁትን ፡ ቋንቋ ፡ ሰማሁ ።
፮ ጫንቃውን ፡ ከሸክም ÷
እጆቹንም ፡ በቅርጫት ፡ ከመገዛት ፡ አራቅሁ ።
፯ በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ ጠራኸኝ ፡ አዳንሁህም ÷
በተሰወረ ፡ ዐውሎም ፡ መለስሁልህ ÷
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ዘንድም ፡ ፈተንሁህ ።
፰ ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ስማኝ ፡ እነግርሃለሁም ፤
እስራኤል ፡ ሆይ ÷ እመሰክርልሃለሁ ።
አንተስ ፡ ብትሰማኝ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አይሆንል
ህም ÷
፱ ለሌላ ፡ አምላክም ፡ አትሰግድም ።
ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣሁህ ፡
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ ነኝና ፤
አፍህን ፡ አስፋ ፡ እሞላዋለሁም ።
፲ ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ቃሌን ፡ አልሰሙኝም ÷
እስራኤልም ፡ አላዳመጠኝም ።
፲፩ እንደ ፡ ልባቸው ፡ ሥራ ፡ ተውኋቸው ÷
በልቡናቸውም ፡ አሰብ ፡ ሄዱ ።
፲፪ ሕዝቤስ ፡ ሰምቶኝ ፡ ቢሆን ÷
እስራኤልም ፡ በመንገዴ ፡ ሄደው ፡ ቢሆን ፤
፲፫ ጠላቶቻቸውን ፡ ፈጥኜ ፡ በዋረድኋቸው ፡ ነበር ÷

በሚያስጨንቋቸውም ፥ ላይ ፥ እጁን ፥ በጣልሁ ፥ ነበር ፤
፲፭፥ የእግዚአብሔር ፥ ጠላቶችም ፥ በተገዙለት ፥ ነበር ÷
ዘመናቸውም ፥ ለዘላለም ፥ በሆነ ፥ ነበር ፤
፲፮፥ ከስንዴም ፥ ስብ ፥ ባበላቸው ፥ ነበር ÷
ከዓለቱም ፥ ማር ፥ ባጠገባቸው ፥ ነበር ።

መዝሙር ፥ ፹፩ ። (፹፪)

የአሳፍ ፥ መዝሙር ።

፩፥ እግዚአብሔር ፥ በአማልክት ፥ ማኅበር ፥ ቆመ ÷
በአማልክትም ፥ መካከል ፥ ይፈርዳል ።
፪፥ እስከ ፥ መቼ ፥ ሐሰትን ፥ ትፈርዳላችሁ ?
እስከ ፥ መቼስ ፥ ለኃጢአተኞች ፥ ፊት ፥ ታደላላችሁ ?
፫፥ ለድሀችና ፥ ለድሀ ፥ አደጎች ፥ ፍረዱ ፥
ለችግረኛውና ፥ ለምስኪኑ ፥ ጽድቅ ፥ አድርጉ ፥
፬፥ ብቸኛውንና ፥ ችግረኛውን ፥ አድኑ ፥
ከኃጢአተኞችም ፥ እጅ ፥ አስጥሉአቸው ።
፭፥ አያውቁም ÷ አያስተውሉም ፥
በጨለማ ፥ ውስጥ ፥ ይመላለሳሉ ፥
የምድር ፥ መሠረቶች ፥ ሁሉ ፥ ተናወጡ ።
፮፥ እኔ ፥ ግን ፥— አማልክት ፥ ናችሁ ÷
ሁላችሁም ፥ የልዑል ፥ ልጆች ፥ ናችሁ ፥
፯፥ ነገር ፥ ግን ፥ እንደ ፥ ሰው ፥ ትሞታላችሁ ÷
ከአለቆችም ፥ እንደ ፥ አንዱ ፥ ትወድቃላችሁ ፥
አልሁ ።
፰፥ አቤቱ ÷ ተነሥ ÷ በምድር ፥ ላይ ፥ ፍረድ ÷
አንተ ፥ አሕዛብን ፥ ሁሉ ፥ ትወርሰለህና ።

መዝሙር ፥ ፹፪ ። (፹፫)

የአሳፍ ፥ የምስጋና ፥ መዝሙር ።

፩፥ አቤቱ ÷ እንደ ፥ አንተ ፥ ማን ፥ ነው ?
አቤቱ ÷ ዝም ፥ አትበል ÷ ቸልም ፥ አትበል ።
፪፥ እነሆ ÷ ጠላቶችህ ፥ ጮኸዋልና ÷
የሚጠሉህም ፥ ራሳቸውን ፥ አንሥተዋልና ።
፫፥ ሕዝብህን ፥ በምክር ፥ ሸነገሉአቸው ÷
በቅዱሳንህም ፥ ላይ ፥ ተማከሩ ።
፬፥ ኑ ፥ ከሕዝብ ፥ እናጥፋቸው ÷
ደግሞም ፥ የእስራኤል ፥ ስም ፥ አይታሰብ ፥ አሉ ።
፭፥ አንድ ፥ ሆነው ፥ በአንተ ፥ ላይ ፥ ተማከሩ ፥
በአንተ ፥ ላይ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አደረጉ ፥
፮፥ የኤዶማውያን ፥ ድንኳኖች ፥ እስማኤላውያንም ÷
ሞዓብም ፥ አጋራውያንም ÷
፯፥ ጌባል ፥ አሞንም ፥ አማሌቅም ÷
ፍልስጥኤማውያንም ፥ ከጢሮስ ፥ ሰዎች ፥ ጋር ፥
፰፥ አሦርም ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ተባበረ ÷
ለሎጥ ፥ ልጆችም ፥ ረዳት ፥ ሆኑአቸው ።
፱፥ እንደ ፥ ምድያምና ፥ እንደ ፥ ሲሣራ ÷
በቂሶንም ፥ ወንዝ ፥ እንደ ፥ ኢያቢስ ፥ አድርግባቸው ።
፲፥ በኤንዶር ፥ ጠፉ ÷
እንደ ፥ ምድርም ፥ ጕድፍ ፥ ሆኑ ።
፲፩፥ አለቆቻቸውን ፥ እንደ ፥ ሐሬብና ፥ እንደ ፥ ዜብ ÷
ዛላላቆቻቸውንም ፥ እንደ ፥ ዛብሄልና ፥ እንደ ፥
ስልማና ፥ አድርጋቸው ፥—
፲፪፥ የእግዚአብሔርን ፥ መሠዊያ ፥ እንወርሰለን ፥ የሚሉትን ።
፲፫፥ አምላኬ ፥ ሆይ ÷ እንደ ፥ ትቢያ ፥
በነፋስ ፥ ፊትም ፥ እንደ ፥ ገለባ ፥ አድርጋቸው ።
፲፬፥ እሳት ፥ ዱርን ፥ እንደሚያቃጥል ÷
ነበልባልም ፥ ተራሮችን ፥ እንደሚያነድድ ÷
፲፭፥ እንዲሁ ፥ በቍጣህ ፥ አሳድዳቸው ÷
በመቅሠፍትህም ፥ አስደንግጣቸው ።
፲፮፥ ፊታቸውን ፥ እፍረት ፥ ሙላው ÷
አቤቱ ÷ ስምህንም ፥ ይፈልጋሉ ።
፲፯፥ ይፈሩ ፥ ለዘላለሙም ፥ ይታወኩ ፥
ይጐስቍሉ ፥ ይጥፉም ።
፲፰፥ ስምህም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆነ ÷
በምድር ፥ ሁሉ ፥ ላይም ፥ አንተ ፥ ብቻ ፥ ልዑል ፥
እንደ ፥ ሆንህ ፥ ይወቁ ።

መዝሙር ፥ ፹፫ ። (፹፬)

ለመዘምራን ፥ አለቃ ፥ በዋሽንት ፥ የቆሬ ፥ ልጆች ፥
መዝሙር ።

፩፥ የሠራዊት ፥ አምላክ ፥ ሆይ ÷ ማደሪያዎችህ ፥ እንደምን ፥ የተወደዱ ፥ ናቸው !
፪፥ ነፍሴ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ አደባባዮች ፥ ትወድዳለች ፥ ትናፍቅማለች ፥
ልቤም ፥ ሥጋዬም ፥ በሕያው ፥ አምላክ ፥ ደስ ፥ ተሰኘ ።
፫፥ ወፍ ፥ ለእርስዋ ፥ ቤትን ፥ አገኘች ÷
ዋኖስም ፥ ጫጩቶችዋን ፥ የምታኖርበት ፥ ቤት ፥ አገኘች ፥
የሠራዊት ፥ አምላክ ፥ ንጉሤም ፥ አምላኬም ፥ ሆይ ÷
እርሱ ፥ መሠዊያህ ፥ ነው ።
፬፥ በቤትህ ፥ የሚኖሩ ፥ ሁሉ ፥ የተመሰገኑ ፥ ናቸው ፥
ለዓለምና ፥ ለዘላለምም ፥ ያመሰግኑሃል ።
፭፥ አቤቱ ÷ እርዳታው ፥ ከአንተ ፥ ዘንድ ፥ የሆነለት ÷
በልቡም ፥ የላይኛውን ፥ መንገድ ፥ የሚያስብ ፥
ሰው ፥ ምስጉን ፥ ነው ።
፮፥ በልቅሶ ፥ ሸለቆ ፥ ውስጥ ፥ በወሰነው ፥ ስፍራ ፥
የሕግ ፥ መምህር ፥ በረከትን ፥ ይሰጣልና ።
፯፥ ከኃይል ፥ ወደ ፥ ኃይል ፥ ይሄዳሉ ፥
የአማልክት ፥ አምላክ ፥ በጽዮን ፥ ይታያል ።
፰፥ የሠራዊት ፥ አምላክ ፥ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፥ ስማ ፥
የያዕቆብ ፥ አምላክ ፥ ሆይ ÷ አድምጥ ።
፱፥ አቤቱ ÷ መታመኛችንን ፥ እይልን ÷
ወደ ፥ ቀባኸው ፥ ፊት ፥ ተመልከት ።
፲፥ ከአእላፍ ፥ ይልቅ ፥ በአደባባዮችህ ፥ አንዲት ፥ ቀን ፥ ትሻላለች ፥
በኀጥአን ፥ ድንኳኖች ፥ ከመቀመጥ ፥ ይልቅ ÷
በእግዚአብሔር ፥ ቤት ፥ እጣል ፥ ዘንድ ፥ መረጥሁ ።
፲፩፥ እግዚአብሔር ፥ አምላክ ፥ ምሕረትንና ፥ እውነትን ፥ ስለ ፥ ወደደ ÷
ሞገስንና ፥ ክብርን ፥ ይሰጣል ፥

እግዚአብሔር ፡ በቅንነት ፡ የሚሄዱትን ፡
ከመልካም ፡ ነገር ፡ አያሳጣቸውም ።
፲፪፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷
በአንተ ፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ። (፻፭)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የቆሬ ፡ ልጆች ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ ለምድርህ ፡ ሞገስን ፡ አደረግህ ÷
የያዕቆብንም ፡ ምርኮ ፡ መለስህ ።
፪፡ የሕዝብህን ፡ ኃጢአት ፡ አስቀረህ ÷
አበሳቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ከደንህ ።
፫፡ መዓትህንም ፡ ሁሉ ፡ አስወገድህ ፤
ከቁጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ ተመለስህ ።
፬፡ የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ መልሰን ÷
ቍጣህንም ፡ ከእኛ ፡ መልስ ።
፭፡ በውኑ ፡ ለዘላለም ፡ ትቈጣናለህን ?
ቍጣህንስ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ታስረዝማለህን ?
፮፡ አቤቱ ÷ ትመለሳለህ ፡ ታድነንማለህ ፤
ሕዝብም ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፯፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህን ፡ አሳየን ÷
አቤቱ ÷ መድኃኒትህንም ፡ ስጠን ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ የሚናገረውን ፡ እሰ
ማለሁ ፤
ሰላምን ፡ ለሕዝቡና ፡ ለቅዱሳኑ ፡
ልባቸውንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚመልሱ ፡ ይና
ገራልና ።
፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ ክብር ፡ በምድራችን ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡
ማዳኑ ፡ ለሚፈሩት ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
፲፡ ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ተገናኙ ፤
ጽድቅና ፡ ሰላም ፡ ተስማሙ ።
፲፩፡ እውነት ፡ ከምድር ፡ በቀለች ÷
ጽድቅም ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተች ።
፲፪፡ እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ይሰጣል ÷
ምድራችንም ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣለች ።
፲፫፡ ጽድቅ ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ÷
ፍለጋውንም ፡ በመንገድ ፡ ውስጥ ፡ ያኖራል ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ። (፻፮)

የዳዊት ፡ ጸሎት ።

፩፡ አቤቱ ÷ ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድ
ምጠኝም ÷
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝና ።
፪፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ ነፍሴን ፡ ጠብቅ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አንተን ፡ የታመነውን ፡ ባሪያ
ህን ፡ አድነው ።
፫፡ አቤቱ ÷ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለ
ሁና ፡ ማረኝ ።
፬፡ የባሪያህን ፡ ነፍስ ፡ ደስ ፡ አሰኛት ÷
አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አነሣለሁና ።
፭፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነህና ÷
ምሕረትህም ፡ ለሚጠሩህ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
፮፡ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ÷
የልመናዬንም ፡ ድምፅ ፡ ስማ ።
ትመልስልኛለህና ፡ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ፯፡
አንተ ፡ እጠራለሁ ።
አቤቱ ÷ ከአማልክት ፡ የሚመስልህ ፡ የለም ÷ ፰፡
እንደ ፡ ሥራህም ፡ ያለ ፡ የለም ።
ያደረግሃቸው ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይመጣሉ ÷ ፱፡
አቤቱ ÷ በፊትህም ፡ ይሰግዳሉ ÷
ስምህንም ፡ ያከብራሉ ፤
አቤቱ ÷ ድንቅ ፡ የምታደርግ ፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ፲፡
ነህና ÷
አንተም ፡ ብቻህን ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነህና ።
አቤቱ ÷ መንገድህን ፡ ምራኝ ÷ ፲፩፡
በእውነትህም ፡ እሄዳለሁ ፤
ስምህን ፡ ለመፍራት ፡ ልቤ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ በልቤ ፡ ሁሉ ፡ አመሰ ፲፪፡
ግንሃለሁ ÷
ለዘላለምም ፡ ስምህን ፡ አከብራለሁ ፤
ምሕረትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ÷ ፲፫፡
ነፍሴንም ፡ ከታችኛይቱ ፡ ሲኦል ፡ አድነሃታልና ።
አቤቱ ÷ ዓመፀኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተነሥተዋል ÷ ፲፬፡
የክፉዎችም ፡ ማኅበር ፡ ነፍሴን ፡ ፈለጉአት ፤
በፊታቸውም ፡ አላደረጉህም ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ መሐሪና ፡ ርኅሩኅ ፡ አም ፲፭፡
ላክ ፡ ነህ ፤
መዓትህ ፡ የራቀ ፡ ምሕረትህም ፡ እውነትህም ፡
የበዛ ፤
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ፤ ፲፮፡
ለባሪያህ ፡ ኃይልህን ፡ ስጥ ÷ የሴት ፡ ባሪያህንም ፡
ልጅ ፡ አድን ።
ምልክትንም ፡ ለመልካም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አድርግ ፡ ፲፯፡
የሚጠሉኝ ፡ ይዩ ፡ ይፈሩም ÷
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ረድተኸኛልና ÷ አጽንተኸኛ
ልምና ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ። (፻፯)

የቆሬ ፡ ልጆች ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

መሠረቶቹ ፡ በተቀደሱ ፡ ተራሮች ፡ ናቸው ፤ ፩፡
ከያዕቆብ ፡ ድንኳኖች ፡ ይልቅ ÷ ፪፡
እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ደጆች ፡ ይወድዳቸ
ዋል ።
የእግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ ሆይ ÷ በአንቺ ፡ የተ ፫፡
ከበረ ፡ ነገር ፡ ይባላል ።
የሚያውቁኝን ፡ ረዓብንና ፡ ባቢሎንን ፡ አስበች ፬፡
ዋለሁ ፤
እነሆ ÷ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጢሮስም ፡ የኢት
ዮጵያም ፡ ሕዝብ ÷
እነዚህ ፡ በዚያ ፡ ተወለዱ ።
ሰው ፡ እናታችን ፡ ጽዮን ፡ ይላል ÷ ፭፡
በውስጥዋም ፡ ሰው ፡ ተወለደ ፤
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ልዑል ፡ መሠረታት ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ÷ ፮፡
በውስጥዋም ፡ ለተወለዱት ፡ አለቆችዋ ፡ በመጽ
ሐፍ ፡ ይነግራቸዋል ።
በአንቺ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡ ፯፡
ይነግራቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፹፯ ። (፹፰)

የቆሬ ፡ ልጆች ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።
ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በማኹላት ፡ ለመዘመር ፤
የይዝራኤላዊው ፡ የኤማን ፡ ትምህርት ።

፩ አቤቱ ÷ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ÷
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በፊትህ ፡ ጮኽሁ ፤
፪ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትግባ ÷
ጆሮህንም ፡ ወደ ፡ ጩኸቴ ፡ አዘንብል ፤
፫ ነፍሴ ፡ መከራን ፡ ጠግባለችና ÷
ሕይወቴም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቀርባለችና ።
፬ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ተቈጠርሁ ÷
ረዳትም ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
፭ ለዘላለም ፡ እንደማታስባቸው ÷
እንደ ፡ ተገደሉና ፡ በመቃብር ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተጣሉ ÷
በሙታን ፡ ውስጥ ፡ እንዳሉ ፡ የተጣልሁ ፡ ሆንሁ ፤
እነርሱም ፡ ከእጅህ ፡ ተለዩ ።
፮ በጨለማና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ውስጥ ÷
በታችኛው ፡ ጕድጓድ ፡ አስቀመጥኸኝ ።
፯ በእኔ ፡ ላይ ፡ ቊጣህ ፡ ጸና ÷
መቅሠፍትህን ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አመጣህ ።
፰ የሚያውቁኝን ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ፤
በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ አደረግኸኝ ፤
ያዙኝ ÷ መውጫም ፡ የለኝም ።
፱ ዓይኖቼም ፡ በመከራ ፡ ፈዘዙ ፤
አቤቱ ÷ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ÷
እጆቼንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ።
፲ በውኑ ፡ ለሙታን ፡ ተአምራት ፡ ታደርጋለህን ?
የሞቱትስ ፡ ተነሥተው ፡ ያመሰግኑሃልን ?
፲፩ በመቃብርስ ፡ ውስጥ ፡ ቸርነትህን ÷
እውነትህንስ ፡ በጥፋት ፡ ስፍራ ፡ ይናገራሉን ?
፲፪ ተአምራትህ ፡ በጨለማ ÷
ጽድቅህም ፡ በመርሳት ፡ ምድር ፡ ትታወቃለችን?
፲፫ አቤቱ ÷ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፤
በጥዋት ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትደርሰለች ።
፲፬ አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ ለምን ፡ ትጥላለህ ?
ፊትህንስ ፡ ከእኔ ፡ ለምን ፡ ትሰውራለህ ?
፲፭ እኔ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ችግረኛ ፡ ለሞትም ፡ የቀረብሁ ፡ ነኝ ፤
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ካልሁ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ተዋረድሁ ፡ ተናቅሁም ።
፲፮ መቅሠፍትህ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ÷
ግርማህም ፡ አስደነገጠኝ ።
፲፯ ሁልጊዜ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ከበቡኝ ÷
በአንድነትም ፡ ያዙኝ ።
፲፰ ወዳጄንና ፡ ባልንጀራዬን ፡
ዘመዶቼንም ፡ ከመከራ ፡ የተነሣ ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ።

መዝሙር ፡ ፹፱ ። (፹፱)

የይዝራኤላዊው ፡ የኤታን ፡ ትምህርት ።

፩ አቤቱ ÷ ምሕረትህን ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ÷
እውነትህንም ፡ በአፌ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እናገራለሁ ።
፪ እንዲህ ፡ ብለሃልና ፡— ምሕረት ፡ ለዘላለም ፡ ይመሠረታል ÷
እውነትህም ፡ በሰማይ ፡ ይጸናል ።
፫ ከመረጥሁት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አደረግሁ ÷
ለባሪያዬም ፡ ለዳዊት ፡ ማልሁ ፡—
፬ ዘርህን ፡ ለዘላለም ፡ አዘጋጃለሁ ÷
ዙፋንህንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እመሠርታለሁ ።
፭ አቤቱ ÷ ሰማያት ፡ ተአምራትህን ፡
እውነትህንም ፡ ደግሞ ፡ በቅዱሳን ፡ ማኅበር ፡ ያመሰግናሉ ።
፮ እግዚአብሔርን ፡ በሰማይ ፡ የሚተካከለው ፡ ማን ፡ ነው ?
ከእግዚአብሔርን ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማን ፡ ይመስለዋል ?
፯ በቅዱሳን ፡ ምክር ፡ እግዚአብሔር ፡ ክቡር ፡ ነው ፤
በዙሪያው ፡ ባሉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅና ፡ ግሩም ፡ ነው ።
፰ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ብርቱ ፡ ነህ ÷ እውነትህም ፡ ይከብብሃል ።
፱ የባሕርን ፡ ኃይል ፡ አንተ ፡ ትገዛለህ ÷
የሞገዱንም ፡ መናወጥ ፡ አንተ ፡ ዝም ፡ ታሰኘዋለህ ።
፲ አንተ ፡ ረዓብን ፡ እንደ ፡ ተገደለ ፡ አዋረድኸው ÷
በኃይልህም ፡ ክንድ ፡ ጠላቶችህን ፡ በተንሃቸው ።
፲፩ ሰማያት ፡ የአንተ ፡ ናቸው ÷ ምድርም ፡ የአንተ ፡ ናት ፤
ዓለምንና ፡ ሞላውም ፡ አንተ ፡ መሠረትህ ።
፲፪ ሰሜንንና ፡ ደቡብን ፡ አንተ ፡ ፈጠርህ ፤
ታቦርና ፡ አርሞንዔም ፡ በስምህ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፫ ክንድህ ፡ ከኃይልህ ፡ ጋር ፡ ነው ፤
እጅህ ፡ በረታች ፡ ቀኝህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ።
፲፬ የዙፋንህ ፡ መሠረት ፡ ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳሉ ።
፲፭ እልልታ ፡ የሚያውቅ ፡ ሕዝብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
አቤቱ ÷ በፊትህ ፡ ብርሃን ፡ ይሄዳሉ ።
፲፮ በስምህ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ÷
በጽድቅህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፤
፲፯ የኃይላቸው ፡ ትምክሕት ፡ አንተ ፡ ነህና ÷
በሞገስህም ፡ ቀንዳችን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልና ።
፲፰ ረድኤታችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ከንጉሣችንም ፡ ከእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።
፲፱ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለልጆችህ ፡ በራእይ ፡ ተናገርህ ፡
እንዲህም ፡ አልህ ፡— ረድኤቱን ፡ በኃያል ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ፤
ከሕዝቤ ፡ የተመረጠውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግሁ ።
፳ ባሪያዬን ፡ ዳዊትን ፡ አገኘሁት ÷
ቅዱስ ፡ ዘይትም ፡ ቀባሁት ።
፳፩ እጄም ፡ ትረዳዋለች ÷
ክንዴም ፡ ታጸናዋለች ።
፳፪ ጠላት ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አይጠቀምም ÷
የዓመፃ ፡ ልጅም ፡ መከራ ፡ አይጨምርበትም ።
፳፫ ጠላቶቹን ፡ ከፊቱ ፡ አጠፋለሁ ÷

የሚጠሉትንም ፡ አዋርዳቸዋለሁ ።
፹፬፡ እውነቴና ፡ ምሕረቴም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነው ÷
በስሜም ፡ ቀንዱ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፹፭፡ እጁን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ቀኙንም ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ።
፹፮፡ እርሱ ፡— አባቴ ፡ አንተ ፡ ነህ ÷
አምላኬ ፡ የመድኃኒቴም ፡ መጠጊያ ፡ ይላል ።
፹፯፡ እኔም ፡ ደግሞ ፡ በኵሬ ፡ አደርገዋለሁ ÷
ከምድር ፡ ነገሥታትም ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፹፰፡ ለዘላለምም ፡ ምሕረቴን ፡ ለእርሱ ፡ እጠብቃለሁ ÷
ኪዳኔም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
፹፱፡ ዘሩንም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ÷
ዙፋኑንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ አደርጋለሁ ።
፺፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ ሕጌን ፡ ቢተዉ ÷
በፍርዴም ፡ በይሄዱ ፡
፺፩፡ ሥርዓቴንም ፡ ቢያረክሱ ÷
ትእዛዜንም ፡ ባይጠብቁ ፡
፺፪፡ ኃጢአታቸውን ፡ በበትር ÷
በደላቸውንም ፡ በመቅሠፍት ፡ እጐበኛታለሁ ።
፺፫፡ ምሕረቴን ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አላርቅም ÷
በእውነቴም ፡ አልበድልም ፡
፺፬፡ ኪዳኔንም ፡ አላረክስም ÷
ከከንፈሬም ፡ የወጣውን ፡ አልለውጥም ።
፺፭፡ ዳዊትን ፡ እንዳልዋሸው ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በቅዱስነቴ ፡ ማልሁ ።
፺፮፡ ዘሩ ፡ ለዘላለም ÷
ዙፋኑም ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ይኖራል ።
፺፯፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ጨረቃ ፡ ይጸናል ፡
ምስክርነቱ ፡ በሰማይ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
፺፰፡ አንተ ፡ ግን ፡ ናቅኸው ፡ ጣልኸውም ÷
የቀባኸውንም ፡ ጣልኸው ።
፺፱፡ የባሪያህንም ፡ ኪዳን ፡ አፈረስህ ÷
መቅደሱንም ፡ በምድር ፡ አረከስህ ።
፻፡ ቅጥሩን ፡ ሁሉ ፡ ጣልህ ÷
አምባዎቹንም ፡ አጠፋህ ።
፻፩፡ መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ተናጠቀው ÷
ለጎረቤቶቹም ፡ ስድብ ፡ ሆነ ።
፻፪፡ የጠላቶቹንም ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግህ ÷
ጠላቶቹንም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኘህ ።
፻፫፡ የሰይፉንም ፡ ረድኤት ፡ መለስህ ÷
በሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ አልደገፍኸውም ።
፻፬፡ ከንጽሕናውም ፡ ሻርኸው ÷
ዙፋኑንም ፡ በምድር ፡ ጣልህ ።
፻፭፡ የዙፋኑንም ፡ ዘመን ፡ አሳነስህ ÷
በእፍረትም ፡ ሸፈንኸው ።
፻፮፡ አቤቱ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ለዘላለም ፡ ፊትህን ፡ ትመልሳለህ ?
እስከ ፡ መቼስ ፡ ቍጣህ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነድዳል ?
፻፯፡ ችሎታዬ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡
በውኑ ፡ የሰውን ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለከንቱ ፡ ፈጠርኸውን ?
፻፰፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ የሚኖር ÷ ሞትንስ ፡ የማያይ ፡ ማን ፡ ነው ?
ነፍሱንስ ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ የሚያድን ፡ ማን ፡ ነው ?
ለዳዊት ፡ በእውነት ፡ የማልህ ÷ ፻፱፡
አቤቱ ÷ የቀድሞ ፡ ምሕረትህ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
አቤቱ ÷ የባሪያዎችህን ፡ ስድብ ÷ ፻፲፡
በብብቴ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ የተቀበልሁትን ÷
አቤቱ ÷ ጠላቶችህ ፡ የሰደቡትን ፡ ፻፲፩፡
የቀባኸውን ፡ ዘመን ፡ የሰደቡትን ፡ አስብ ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ። ይሁን ፡ ፻፲፪፡
ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፺ ። (፺)

የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ የሙሴ ፡ ጸሎት ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡ መጠጊያ ፡ ፩፡
ሆንህልን ።
ተራሮች ፡ ሳይወለዱ ÷ ምድርም ፡ ዓለምም ፡ ሳይ ፪፡
ሠሩ ÷
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
ሰውን ፡ ወደ ፡ ጎሳር ፡ አትመልስም ፡ ፫፡
የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ተመለሱ ፡ ትላለህ ፡
ሺህ ፡ ዓመት ፡ በፊትህ ፡ እንዳለፈች ፡ እንደ ፡ ፬፡
ትናንት ፡ ቀን ፡
እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ትጋት ፡ ነውና ።
ዘመኖች ፡ የተናቁ ፡ ይሆናሉ ÷ ፭፡
በማለዳም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ያልፋል ።
ማልዶ ፡ ያብባል ፡ ያልፋልም ÷ ፮፡
በሠርክም ፡ ጠውልጎና ፡ ደርቆ ፡ ይወድቃል ።
እኛ ፡ በቍጣህ ፡ አልቀናልና ÷ ፯፡
በመዓትህም ፡ ደንግጠናልና ።
የተሰወረውን ፡ ኃጢአታችንን ፡ በፊትህ ፡ ብር ፰፡
ሃን ÷
በደላችንንም ፡ በፊትህ ፡ አስቀመጥህ ።
ዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ አልፎአልና ÷ ፱፡
እኛም ፡ በመዓትህ ፡ አልቀናልና ፡
ዘመኖቻችንም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ይሆናሉ ።
የዘመኖቻችንም ፡ ዕድሜ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ÷ ፲፡
ቢበረታም ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ነው ፡
ቢበዛ ፡ ግን ፡ ድካምና ፡ መከራ ፡ ነው ፡
ከእኛ ፡ ቶሎ ፡ ያልፋልና ÷ እኛም ፡ እንገሠጻለንና ።
የቍጣህን ፡ ጽናት ፡ ማን ፡ ያውቃል ? ፲፩፡
ከቍጣህ ፡ ግርማ ፡ የተነሣ ፡ አለቁ ።
በልብ ፡ ጥበብን ፡ እንድንማር ÷ ፲፪፡
ቀኖህን ፡ እንዲህ ፡ አስታውቀን ።
አቤቱ ÷ ተመለስ ÷ እስከ ፡ መቼስ ፡ ነው ? ፲፫፡
ስለ ፡ ባሪያዎችህም ፡ ተምዋገት ።
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ እንጠግባለን ፡ ፲፬፡
በዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡
እናደርጋለን ።
መከራ ፡ ባሳየኸን ፡ ዘመን ፡ ፋንታ ÷ ፲፭፡
ክፉም ፡ በየንባቸው ፡ ዘመኖች ፡ ፋንታ ፡ ደስ ፡
ይለናል ።
ባሪያዎችህንና ፡ ሥራህን ፡ እይ ÷ ፲፮፡
ልጆቻቸውንም ፡ ምራ ።
የአምላካችን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ በላያ ፲፯፡
ችን ፡ ይሁን ።
የእጆቻችንንም ፡ ሥራ ፡ በላያችን ፡ አቅና ።

መዝሙር ፡ ፻ ። (፻፩)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ በልዑል ፡ መጠጊያ ፡ የሚኖር ፡
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ጥላ ፡ ውስጥ ፡
ያድራል ።
፪፡ እግዚአብሔርን ፡— አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህ ፡
እለዋለሁ ፤
አምላኬና ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነው ÷ በእርሱም ፡
እታመናለሁ ።
፫፡ እርሱ ፡ ከአዳኝ ፡ ወጥመድ ፡
ከሚያስደነግጥም ፡ ነገር ፡ ያድንሃልና ።
፬፡ በላባዎቹ ፡ ይጋርድሃል ÷
በክንፎቹም ፡ በታች ፡ ትተማመናለህ ፤
እውነት ፡ እንደ ፡ ጋሻ ፡ ይከብብሃል ።
፭፡ ከሌሊት ፡ ግርማ ÷
በቀን ፡ ከሚበርር ፡ ፍላጻ ÷
፮፡ በጨለማ ፡ ከሚሄድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ÷
ከአደጋና ፡ ከቀትር ፡ ጋኔን ፡ አትፈራም ።
፯፡ በአጠገብህ ፡ ሺህ ፡ በቀኝህም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡
ይወድቃሉ ፤
ወደ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አይቀርብም ።
፰፡ በዓይኖችህ ፡ ብቻ ፡ ትመለከታለህ ÷
የኀጥኣንንም ፡ ብድራት ፡ ታያለህ ።
፱፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ፤
ልዑልን ፡ መጠጊያህ ፡ አደረግህ ።
፲፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አይቀርብም ÷
መቅሠፍትም ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አይገባም ።
፲፩፡ በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ፡
መላእክቱን ፡ስለ ፡ አንተ ፡ ያዝዝዋልና ፤
፲፪፡ እግርህም ፡ በድንጋይ ፡ እንዳትሰናከል ፡
በእጆቻቸው ፡ ያነሡሃል ።
፲፫፡ በተኵላና ፡ በእባብ ፡ ላይ ፡ ትጫማለህ ፤
አንበሳውንና ፡ ዘንዶውን ፡ ትረግጣለህ ።
፲፬፡ በእኔ ፡ ተማምኖአልና ፡ አስጥለዋለሁ ፤
ስሜንም ፡ አውቆአልና ፡ እጋርደዋለሁ ።
፲፭፡ ይጠራኛል ፡ እመልስለትማለሁ ÷
በመከራውም ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋራ ፡ እሆናለሁ ፤
አድነዋለሁ ፡ አከብረውማለሁ ።
፲፮፡ ረጅምን ፡ ዕድሜ ፡ አጠግበዋለሁ ÷
ማዳኔንም ፡ አሳየዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፩ ። (፻፪)

በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ ማመስገን ፡ መልካም ፡ ነው ÷
ልዑል ፡ ሆይ ÷ ለስምህም ፡ ዝማሬ ፡ ማቅረብ ፤
፪፡ በማለዳ ፡ ምሕረትን ÷
በሌሊትም ፡ እውነትህን ፡ ማውራት ፡
፫፡ አሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በበገና ÷
ከምስጋና ፡ ጋርም ፡ በመሰንቆ ።
፬፡ አቤቱ ÷ በሥራህ ፡ ደስ ፡ አሰኝተኸኛልና ፤
በእጅህም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ።
፭፡ አቤቱ ÷ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ትልቅ ፡ ነው ÷
አሳብህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ነው ።
፮፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ አያውቅም ÷
ልብ ፡ የሌለውም ፡ ይህን ፡ አያስተውለውም ።
፯፡ ኃጢአተኞች ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ሲበቅሉ ÷
ዓመፃ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ሲለመልሙ ÷
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ እንደሚጠፉ ፡ ነው ።
፰፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ልዑል ፡ ነህ ፤
፱፡ አቤቱ ÷ እነሆ ÷ ጠላቶችህ ፡ ይጠፉሉና ÷
ዓመፃንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ይበተናሉና ።
፲፡ ቀንዴ ፡ እንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ይላል ፤
ሽምግልናዬም ፡ በዘይት ፡ ይለመልማል ።
፲፩፡ ዓይኔም ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ አየች ÷
ጆሮዬም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ በቆሙ ፡ በክፉዎች ፡
ላይ ፡ ሰማች ።
፲፪፡ ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ዘንባባ ፡ ያፈራል ÷
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ያድጋል ።
፲፫፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ተተክለዋል ÷
በአምላካችንም ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ ይበቅ
ላሉ ።
፲፬፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በለመለመ ፡ ሽምግልና ፡ ያፈራሉ ፡
ደስተኞችም ፡ ሆነው ፡ ይኖራሉ ።
፲፭፡ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ይነግራሉ ÷
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ዓመፃ ፡ የለም ።

መዝሙር ፡ ፻፪ ። (፻፫)

በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ፡

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ÷ ክብርንም ፡ ለበሰ ፤
እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ለበሰ ÷ ታጠቀም ፤
ዓለምን ፡ እንዳትናወጥ ፡ አጸናት ።
፪፡ ዙፋንህ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ÷
አንተም ፡ ከዘላለም ፡ ነህ ።
፫፡ አቤቱ ÷ ወንዞች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ÷
ወንዞች ፡ ቃሎቻቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።
፬፡ ከብዙ ፡ ውኆች ፡ ድምፅ ፡
ከባሕርም ፡ ታላቅ ፡ ሞገድ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ በከፍታው ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
፭፡ ምስክርህ ፡ እጅግ ፡ የታመነ ፡ ነው ፤
አቤቱ ÷ እስከ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ለቤ
ትህ ፡ ቅድስና ፡ ይገባል ።

መዝሙር ፡ ፻፫ ። (፻፬)

በአራተኛ ፡ ሰንበት ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ የበቀል ፡ አምላክ ፡ ነው ፡
የበቀል ፡ አምላክ ፡ ተገለጠ ።
፪፡ የምድር ፡ ፈራጅ ፡ ሆይ ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡
ለትዕቢተኞች ፡ ፍዳቸውን ፡ ክፈላቸው ።
፫፡ አቤቱ ÷ ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ?
፬፡ ኃጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይጓደዳሉ ?
ይከራከራሉ ÷ ዓመፃንም ፡ ይናገራሉ ፤
ዓመፃንም ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ይናገራሉ ።
፭፡ አቤቱ ÷ ሕዝብህን ፡ አዋረዱ ÷
ርስትህንም ፡ አስቸገሩ ።
፮፡ በልቲቲቱንና ፡ ድሀ ፡ አደጉን ፡ ገደሉ ÷

ስደተኛውንም ፡ ገደሉ ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ አያይም ÷
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ አያስተውልም ፡ አሉ ።
፮፡ የሕዝብ ፡ ደንቆሮች ፡ ሆይ ÷ አስተውሉ ፤
ሰነፎችማ ፡ መቼ ፡ ይጠበባሉ ?
፯፡ ጆሮን ፡ የተከለው ፡ አይሰማምን ?
ዓይንን ፡ የሠራው ፡ አያይምን ?
፰፡ አሕዛብንስ ፡ የሚገሥጸው ÷
ለሰውም ፡ እውቀትን ፡ የሚያስተምረው ፡ እርሱ ፡
አይዘልፍምን ?
፱፡ የሰዎች ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ያውቃል ።
፲፡ ፲፩፡ ለኃጢአተኛ ፡ ጕድጓድ ፡ እስኪቈፈር ፡ ድረስ ፡
ከክፋዎች ፡ ዘመናት ፡ ይወገድ ፡ ዘንድ ÷
አቤቱ ÷ አንተ ፡ የገሠጽኸው ፡
ሕግህንም ፡ ያስተማርኸው ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡
ነው ።
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥልምና ÷
ርስቱንም ፡ አይተውምና ፡
፲፫፡ ፍርድ ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ እስኪመልስ ፡ ድረስ ÷
ልበ ፡ ቅኖችም ፡ ሁሉ ፡ ይከተሉአታል ።
፲፬፡ በክፋዎች ፡ ላይ ፡ ለእኔ ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ?
ዓመፅንስ ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ ለእኔ ፡ የሚከራ
ከር ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፭፡ እግዚአብሔር ፡ የረዳኝ ፡ ባይሆን ፡
ነፍሴ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በሲኦል ፡ በደረች ፡ ነበር ።
፲፮፡ እግሮቼ ፡ ተሰናከሉ ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ÷
አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ ረዳኝ ።
፲፱፡ አቤቱ ÷ ለልቤ ፡ እንደ ፡ መከራዋ ፡ ብዛት ፡
ማጽናናትህ ፡ ነፍሴን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
፳፡ በሕግ ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ የሚሠራ ፡
የዓመፅ ፡ ዙፋን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ይሆና
ልን ?
፳፩፡ የጻድቅን ፡ ነፍስ ፡ ያደቡባታል ÷
በንጹሕ ፡ ደምም ፡ ይፈርዳሉ ።
፳፪፡ እግዚአብሔር ፡ መጠጊያ ፡ ሆነኝ ÷
አምላኬ ፡ የተስፋዬም ፡ ረዳት ፡ ነው ።
፳፫፡ እንደ ፡ በደላቸውም ፡ እንደ ፡ ክፋታቸውም ፡
ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ÷
አምላካችን ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ። (፻፫)

የዳዊት ፡ ምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ ኑ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበለን ፡
ለአምላክ ፡ ለመድኀኒታችን ፡ እልል ፡ እንበል ።
፪፡ በምስጋና ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ እንድረስ ÷
በዝማሬም ፡ ለእርሱ ፡ እልል ፡ እንበል ፤
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነውና ÷
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡
ነውና ።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥላቸውም ፤
የምድር ፡ ዳርቻዎችም ፡ በእጁ ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ÷
የተራሮች ፡ ከፍታዎች ፡ የእርሱ ፡ ናቸው ።
፭፡ ባሕር ፡ የእርሱ ፡ ናት ፡ እርሱም ፡ አደረጋት ÷
የብስንም ፡ እጆቹ ፡ ሠሩአት ።
፮፡ ኑ ÷ እንስገድ ፡ ለእርሱም ፡ እንገዛ ፤
በእርሱ ፡ ባደረገን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እን
በርከክ ፤
፯፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ÷
እኛ ፡ የማሰማርያው ፡ ሕዝብ ፡ የእጁም ፡ በጎች ፡
ነንና ።
፰፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ተፈታተኑት ፡ እንዳስቈ
ጡት ፡ ጊዜ ÷
፱፡ ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙ ፡ ልባችሁን ፡ አታጽኑ ።
፲፡ የተፈታተኑኝ ፡ አባቶቻችሁ ፡
ፈተኑኝ ፡ ሥራዬንም ፡ አዩ ።
፲፩፡ ያችን ፡ ትውልድ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ተቈጥቻት ፡
ነበር ፡—
ሁልጊዜ ፡ ልባቸው ፡ ይስታል ÷
እነርሱም ፡ መንገዴን ፡ አላወቁም ፡ አልሁ ።
፲፪፡ ወደ ፡ ዕረፍቴም ፡ እንዳይገቡ ፡ በቍጣዬ ፡ ማልሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ። (፻፬)

ከምርኮ ፡ በኋላ ፡ ቤት ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ።

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ አመስግኑ ፤
ምድር ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
፪፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ÷
ዕለት ፡ ዕለትም ፡ ማዳኑን ፡ አውሩ ።
፫፡ ክብሩን ፡ ለአሕዛብ ፡
ተአምራቱንም ፡ ለወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ንገሩ ፤
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡
ነውና ÷
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ነውና ።
፭፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ አጋንንት ፡ ናቸውና ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰማያትን ፡ ሠራ ።
፮፡ ምስጋናና ፡ ውበት ፡ በፊቱ ÷
ቅዱስነትና ፡ ግርማ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡
ናቸው ።
፯፡ የአሕዛብ ፡ ወገኖች ÷ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፤
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፤
፰፡ ለስሙ ፡ የሚገባ ፡ ክብርን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
አምጡ ፤
ቍርባን ፡ ያዙ ፡ ወደ ፡ አደባባዮችም ፡ ግቡ ።
፱፡ በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ፤
ምድር ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ትነዋወጥ ።
፲፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡— እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡
በሉ ።
እንዳይናወጥም ፡ ዓለሙን ፡ እርሱ ፡ አጸናው ÷
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።
፲፩፡ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷ ምድርም ፡ ሐሤ
ትን ፡ ታድርግ ፤
ባሕርና ፡ ሞላዋ ፡ ይናወጡ ፤
፲፪፡ በረሃ ፡ በእርስዋም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ሐሤትን ፡
ያድርጉ ፤
የዱር ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፤
፲፫፡ ይመጣልና ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ይመ
ጣልና ፤

እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡
አሕዛብንም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፶፮ ። (፶፯)

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፤ ምድር ፡ ሐሤትን ፡ ታድርግ ÷
ብዙ ፡ ደሴቶችም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፪፡ ደመና ፡ ጭጋግም ፡ በዙሪያው ፡ ናቸው ፤
ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ የዙፋኑ ፡ መሠረት ፡ ናቸው ።
፫፡ እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ÷
ጠላቶቹንም ፡ በዙሪያው ፡ ያቃጥላል ።
፬፡ መብረቆቹ ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፤
ምድር ፡ አየችና ፡ ተናወጠች ።
፭፡ ተራሮችም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ÷
ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጡ ።
፮፡ ሰማያት ፡ የእርሱን ፡ ጽድቅ ፡ አወሩ ÷
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ አዩ ።
፯፡ ለተቀረጸ ፡ ምስል ፡ የሚሰግዱ ፡ ሁሉ ÷
በጣዖቶቻቸውም ፡ የሚመኩ ፡ ይፈሩ ፤
መላእክቱ ፡ ሁሉ ÷ ስገዱለት ።
፰፡ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ፍርድህ ፡
ጽዮን ፡ ሰምታ ፡ ደስ ፡ አላት ÷
የይሁዳም ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤
፱፡ አንተ ÷ እግዚአብሔር ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡
ልዑል ፡ ነህና ÷
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ብለሃልና ።
፲፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትወድዱ ÷ ክፋትን ፡ ጥሉ ፤
እግዚአብሔር ፡ የቅዱሳኑን ፡ ነፍሶች ፡ ይጠብቃል ÷
ከኀጥኣንም ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።
፲፩፡ ብርሃን ፡ ለጻድቃን ÷
ደስታም ፡ ለልበ ፡ ቅኖች ፡ ወጣ ።
፲፪፡ ጻድቃን ÷ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።

መዝሙር ፡ ፶፯ ። (፶፰)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ አመስግኑ ÷
እግዚአብሔር ፡ ተአምራትን ፡ አድርጎአልና ፤
ቀኙ ፡ የተቀደሰም ፡ ክንዱ ፡ ለእርሱ ፡ ማዳን ፡
አደረገ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ማዳኑን ፡ አስታወቀ ÷
በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ ጽድቁን ፡ ገለጠ ።
፫፡ ለያዕቆብ ፡ ምሕረቱን ፡
ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ እውነቱን ፡ አሰበ ፤
የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችንን ፡
ማዳን ፡ አዩ ።
፬፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡
በሉ ፤
አመስግኑ ÷ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷ ዘምሩም ።
፭፡ ለእግዚአብሔር ፡ በመሰንቆ ÷
በመሰንቆና ፡ በዝማሬ ፡ ድምፅ ፡ ዘምሩ ።
፮፡ በዋሽንትና ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡
በንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እልል ፡ በሉ ።
፯፡ ባሕርና ፡ ሞላዋ ÷
ዓለምም ፡ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ይናወጡ ።
፰፡ ወንዞችም ፡ በአንድነት ፡ በእጅ ፡ ያጨብጭቡ ፡
ተራሮች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷
፱፡ በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ።
ለዓለምም ፡ በጽድቅ ፡
ለአሕዛብም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፶፰ ። (፶፱)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ÷ አሕዛብ ፡ ይደንግጡ ፡
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ÷ ምድር ፡ ትናወጥ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡
እርሱም ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፫፡ ግሩምና ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡
፬፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ስምህን ፡ ያመስግኑ ።
የንጉሥ ፡ ክብር ፡ ፍርድን ፡ ይወድዳል ፤
አንተ ፡ ቅንነትን ፡ አጸናህ ÷
ለያዕቆብ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አንተ ፡ አደረግህ ።
፭፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ÷
ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ መረገጫ ፡ ስገዱ ።
፮፡ ሙሴና ፡ አሮን ፡ በካህናቱ ፡ ዘንድ ÷
ሳሙኤልም ፡ ስሙን ፡ በሚጠሩት ፡ ዘንድ ፡
ናቸው ፤
እግዚአብሔርን ፡ ጠሩት ÷ እርሱም ፡ መለሰላቸው ።
፯፡ በደመና ፡ ዓምድም ፡ ተናገራቸው ፤
ምስክሩንና ፡ የሰጣቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠበቁ ።
፰፡ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ሰማሃቸው ፤
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ማርሃቸው ÷
ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ተበቀልሃቸው ።
፱፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ÷
በቅዱስ ፡ ተራራውም ፡ ስገዱ ፤
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ። (፷)

የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ ምድር ፡ ሁሉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ÷
፪፡ በደስታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ÷
በሐሤትም ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ ግቡ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እወቁ ፤
እርሱ ፡ ሠራን ፡ እኛም ፡ አይደለንም ፤
እኛስ ፡ ሕዝቡ ፡ የማሰማርያውም ፡ በጎች ፡ ነን ።
፬፡ ወደ ፡ ደጆቹ ፡ በመገዛት ÷
ወደ ፡ አደባባዮቹም ፡ በምስጋና ፡ ግቡ ፤
አመስግኑት ÷ ስሙንም ፡ ባርኩ ፤
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ÷
እውነቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻ ። (፻፩)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፡ ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ እቀኝልሃለሁ ።
፪ እዘምራለሁ ፡ ንጹሕ ፡ መንገድንም ፡ አስተውላለሁ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ መቼ ፡ ትመጣለህ ?
በቤቴ ፡ መካከል ፡ በልቤ ፡ ቅንነት ፡ እሄዳለሁ ።
፫ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ክፋን ፡ ነገር ፡ አላኖርሁም ፡
ሕግ ፡ ተላላፊዎችን ፡ ጠላሁ ።
፬ ጠማማ ፡ ልብም ፡ አልተጠጋኝም ፡
ክፉ ፡ ከእኔ ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡ አላወቅሁም ።
፭ ባልንጀራውን ፡ በቀስታ ፡ የሚያማን ፡ እርሱን ፡
አሳደድሁ ፡
በዓይኑ ፡ ትዕቢተኛ ፡ የሆነውና ፡ ልቡ ፡ የሚሰፋው ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አይተባበርም ።
፮ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡
ዓይኖቼ ፡ በምድር ፡ ምእመናን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፡
በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሄድ ፡ እርሱ ፡ ያገለግለኛል ።
፯ ትዕቢትን ፡ የሚያደርግ ፡ በቤቴ ፡ መካከል ፡ አይኖርም ፡
ዓመፅን ፡ የሚናገር ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ አይቀናም ።
፰ ዓመፃ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡
የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ በማለዳ ፡ እገድላቸዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፩ ። (፻፪)

ባዘነና ፡ ልመናውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባፈሰሰ ፡ ጊዜ ፡ የችግረኛ ፡ ጸሎት ።

፩ አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ፡
ጩኸቴም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይድረስ ።
፪ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ፊትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ፡
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡
በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ።
፫ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ አልቃለችና ፡
አጥንቶቼም ፡ እንደ ፡ መቃጠያ ፡ ተቃጥለዋልና ።
፬ እህል ፡ መብላት ፡ ተረስቶኛልና ፡
ተቀሠፍሁ ፡ ልቤም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደረቀ ።
፭ ከጩኸቴ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ አጥንቶቼ ፡ ከሥጋዬ ፡ ጋር ፡ ተጣበቁ ።
፮ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እርኩም ፡ መሰልሁ ፡
በፈረሰ ፡ ቤት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ጉጉት ፡ ሆንሁ ።
፯ ተጋሁ ፡ በሰገነትም ፡ እንደሚኖር ፡ ብቸኛ ፡ ድንቢጥ ፡ ሆንሁ ።
፰ ጠላቶቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይሰድቡኛል ፡
የሚያሳድዱኝም ፡ ተማማሉብኝ ።
፱ አመድን ፡ እንደ ፡ እህል ፡ ቅሜአለሁና ፡
መጠጤንም ፡ ከእንባዬ ፡ ጋር ፡ ቀላቅያለሁና ፡
፲ ከቁጣህና ፡ ከመዓትህ ፡ የተነሣ ፡
አንሥተኸኛልና ፡ ጥለኸኝማልና ።
፲፩ ዘመኖቼ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ አዘንብለዋል ፡
እኔም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደርቄአለሁ ።
፲፪ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ፡
መታሰቢያህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፲፫ አንተ ፡ ተነሥ ፡ ጽዮንንም ፡ ይቅር ፡ በላት ፡
የምሕረትዋ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ ዘመንዋም ፡ ደርሶአልና ፤
፲፬ በሪያዎችህም ፡ ድንጋዮችዋን ፡ ወድደዋልና ፡
ለመሬትዋም ፡ አዝነዋልና ።
፲፭ አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ስምህን ፡
ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ክብርህን ፡ ይፈራሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ይሠራታልና ፡
በክብሩም ፡ ይገለጣልና ።
፲፮ ወደ ፡ ችግረኞች ፡ ጸሎት ፡ ተመለከተ ፡
ልመናቸውንም ፡ አልናቀም ።
፲፯ ይህ ፡ ለሚመጣ ፡ ትውልድ ፡ ይጻፍ ፡
የሚፈጠርም ፡ ሕዝብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ ይላል ፤
፲፰ እግዚአብሔር ፡ ከመቅደሱ ፡ ከፍታ ፡ ሆኖ ፡ ተመልክቶአልና ፡
ከሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ምድርን ፡ አይቶአልና ፤
፲፱ የእስረኞችን ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡
ሊገደሉ ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፤
፳ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በጽዮን ፡
ምስጋናውንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡
፳፩ አሕዛብ ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡
መንግሥታትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ።
፳፪ በኃይሉ ፡ ጎዳና ፡ መለሰለት ፡—
የዘመኔን ፡ አነስተኛነት ፡ ንገረኝ ።
፳፫ በዘመኔ ፡ እኩሌታ ፡ አትውሰደኝ ፡
ዓመቶችህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናቸው ።
፳፬ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ከጥንት ፡ ምድርን ፡ መሠረትህ ፡
ሰማያትም ፡ የእጅህ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
፳፭ እነርሱ ፡ ይጠፋሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ትኖራለህ ፤
ሁላቸው ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ያረጃሉ ፡
እንደ ፡ መጐናጸፊያም ፡ ትለውጣቸዋለህ ፡ ይለወጡማል ፤
፳፮ አንተ ፡ ግን ፡ ያው ፡ አንተ ፡ ነህ ፡
ዓመቶችህም ፡ ከቶ ፡ አያልቁም ።
፳፯ የባሪያዎችህም ፡ ልጆች ፡ ይኖራሉ ፡
ዘራቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ትጸናለች ።

መዝሙር ፡ ፻፪ ። (፻፫)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ የተቀደሰ ፡ ስሙን ።
፪ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡
ምስጋናውንም ፡ ሁሉ ፡ አትርሺ ፤
፫ ኃጢአትሽን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡
ደዌሽንም ፡ ሁሉ ፡ የሚፈውስ ፡
፬ ሕይወትሽን ፡ ከጥፋት ፡ የሚያድናት ፡
በምሕረቱና ፡ በቸርነቱ ፡ የሚከልልሽ ፡
፭ ምኞትሽን ፡ ከበረከቱ ፡ የሚያጠግባት ፡
ጉልማስነትሽን ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ ያድሳል ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ይቅርታ ፡ አድራጊ ፡ ነው ፤
ለተበደሉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈርዳል ።

፯፡ ለሙሴ ፡ መንገዱን ፡ አስታወቀ ÷
ለእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ አደራረጉን ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ÷
ከቍጣ ፡ የራቀ ፡ ምሕረቱም ፡ የበዛ ።
፱፡ ሁልጊዜም ፡ አይቀሥፍም ÷ ለዘላለምም ፡ አይ
ቈጣም ።
፲፡ እንደ ፡ ኃጢአታችን ፡ አላደረገብንም ÷
እንደ ፡ በደላችንም ፡ አልከፈለንም ።
፲፩፡ ሰማይ ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንደሚል ÷
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሕረቱን ፡ በሚፈ
ሩት ፡ ላይ ፡ አጠነከረ ።
፲፪፡ ምሥራቅ ፡ ከምዕራብ ፡ እንደሚርቅ ÷
እንዲሁ ፡ ኃጢአታችንን ፡ ከእኛ ፡ አራቀ ።
፲፫፡ አባት ፡ ለልጆቹ ፡ እንደሚራራ ፡
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚፈሩት ፡ ይራራል ፡
፲፬፡ ፍጥረታችንን ፡ እርሱ ፡ ያውቃልና ፡
አቤቱ ÷ እኛ ፡ አፈር ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ አስብ ።
፲፭፡ ሰውስ ፡ ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ነው ፡
እንደ ፡ ዱር ፡ አበባ ፡ እንዲሁ ፡ ያብባል ፤
፲፮፡ ነፋስ ፡ በነፈሰበት ፡ ጊዜ ፡ ያልፋልና ፡
ስፍራውንም ፡ ደግሞ ፡ አያውቀውምና ።
፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ ግን ፡ ከዘላለም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ በሚፈሩት ፡ ላይ ÷
ጽድቁም ፡ በልጅ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ነው ፤
፲፰፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ በሚጠብቁ ÷
ትእዛዙንም ፡ ያደርጉአት ፡ ዘንድ ፡ በሚያስቡ ፡
ላይ ፡ ነው ።
፲፱፡ እግዚአብሔር ፡ ዙፋኑን ፡ በሰማይ ፡ አዘጋጀ ÷
መንግሥቱም ፡ ሁሉን ፡ ትገዛለች ።
፳፡ ቃሉን ፡ የምትፈጽሙ ÷ ብርቱዎችና ፡ ኃያላን ÷
የቃሉንም ፡ ድምፅ ፡ የምትሰሙ ፡ መላእክቱ ፡
ሁሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
፳፩፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ÷
ፈቃዱን ፡ የምታደርጉ ፡ አገልጋዮቹ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
፳፪፡ ፍጥረቶቹ ፡ ሁሉ ፡ በግዛቱ ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ።

መዝሙር ፡ ፻፫ ። (፻፬)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡
ነህ ፡
ክብርንና ፡ ግርማን ፡ ለበስህ ።
፪፡ ብርሃንን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ለበስህ ፡
ሰማይንም ፡ እንደ ፡ መጋረጃ ፡ ዘረጋህ ፡
፫፡ እልፍኙን ፡ በውኃ ፡ የሚሠራ ÷
ሰረገላውን ፡ ደመና ፡ የሚያደርግ ÷
በነፋስ ፡ ክንፍም ፡ የሚሄድ ÷
፬፡ መላእክቱን ፡ መንፈስ ፡ የሚያደርግ ÷
አገልጋዮቹንም ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ።
፭፡ ለዘላለም ፡ እንዳትናወጥ ፡
ምድርን ፡ በመሠረትዋ ፡ ላይ ፡ መሠረታት ።
፮፡ በጥልቅ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ከደንሃት ÷
በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ውኆች ፡ ይቆማሉ ።
፯፡ ከዘለፋህም ፡ ይሸሻሉ ÷
ከነጐድጓድህም ፡ ድምፅ ፡ ይደነግጣሉ ፡
፰፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ይወጣሉ ÷
ወደ ፡ ቈላዎች ፡ ወዳዘጋጀህላቸው ፡ ስፍራ ፡ ይወ
ርዳሉ ፡
፱፡ እንዳያልፉትም ፡ ድንበር ፡ አደረግህላቸው ፡
ምድርን ፡ ይከድኑ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይመለሱ ።
፲፡ ምንጮችን ፡ ወደ ፡ ቈላዎች ፡ ይልክል ፡
በተራሮች ፡ መካከል ፡ ውኆች ፡ ያልፋሉ ፡
፲፩፡ የዱር ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ያጠጣሉ ÷
የበረሃ ፡ አህያዎችም ፡ ጥማታቸውን ፡ ይረካሉ ።
፲፪፡ የሰማይም ፡ ወፎች ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ያድራሉ ÷
በድንጋዩ ፡ ስንጥቅ ፡ መካከልም ፡ ይጮኻሉ ።
፲፫፡ ተራሮችን ፡ ከላይ ፡ የሚያጠጣቸው ፡
ከሥራህ ፡ ፍሬ ፡ ምድር ፡ ትጠግባለች ።
፲፬፡ እንጀራን ፡ ከምድር ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡
ለምለሙን ፡ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ጥቅም ÷
ሣርንም ፡ ለእንስሳ ፡ ያበቅላል ።
፲፭፡ ወይን ፡ የሰውን ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ÷
ዘይትም ፡ ፊትን ፡ ያበራል ÷
እህልም ፡ የሰውን ፡ ጕልበት ፡ ያጠነክራል ።
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ዛፎች ፡
እርሱም ፡ የተከላቸው ፡ የሊባኖስ ፡ ዝግባዎች ፡
ይጠግባሉ ።
፲፯፡ በዚያም ፡ ወፎች ፡ ይዋለዳሉ ÷
የሽመላ ፡ ቤትም ፡ የእነርሱ ፡ ጎረቤት ፡ ነው ።
፲፰፡ ረጃጅም ፡ ተራራዎች ፡ ለዋላዎች ÷
ድንጋዮችም ፡ ለእሽክኮች ፡ መሸሻ ፡ ናቸው ።
፲፱፡ ጨረቃን ፡ ለጊዜዎች ፡ አደረገ ፡
ፀሐይም ፡ መግቢያውን ፡ ያውቃል ።
፳፡ ጨለማ ፡ ታደርጋለህ ፡ ሌሊትም ፡ ይሆናል ፡
በእርሱም ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይወጡበ
ታል ።
፳፩፡ የአንበሳ ፡ ግልገሎች ፡ ለመንጠቅ ፡ ይጮኻሉ ÷
ከእግዚአብሔርም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሻሉ ።
፳፪፡ ፀሐይ ፡ ስትወጣ ፡ ይሰበሰባሉ ÷
በየዋሻቸውም ፡ ይተኛሉ ።
፳፫፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ተግባሩ ÷
እስኪመሽም ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ይወጣል ።
፳፬፡ አቤቱ ÷ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡
ሁሉን ፡ በጥበብ ፡ አደረግህ ÷
ምድርም ፡ ከፍጥረትህ ፡ ተሞላች ።
፳፭፡ ይህች ፡ ባሕር ፡ ታላቅና ፡ ሰፊ ፡ ናት ፡
በዚያ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ተንቀሳቃሽ ÷
ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ እንስሶች ፡ አሉ ።
፳፮፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ መርከቦች ፡ ይሄዳሉ ÷
በዚያም ፡ ላይ ፡ የፈጠርኸው ፡ ዘንዶ ፡ ይጫወ
ትበታል ።
፳፯፡ ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ።
፳፰፡ በሰጠሃቸውም ፡ ጊዜ ፡ ይሰበስባሉ ፡

እጅህን ፡ ትከፍታለህ ÷ ከመልካም ፡ ነገርም ፡ ይጠግባሉ ።
፲፯፡ ፊትህን ፡ ስትሰውር ፡ ይደነግጣሉ ፤ ነፍሳቸውን ፡ ታወጣለህ ፡ ይሞታሉም ÷ ወደ ፡ አፈራቸውም ፡ ይመለሳሉ ።
፲፰፡ መንፈስህን ፡ ትልካለህ ፡ ይፈጠራሉም ÷ የምድርንም ፡ ፊት ፡ ታድሳለህ ።
፲፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ለዘላለም ፡ ይሁን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፳፡ ምድርን ፡ ያያል ፡ እንድትንቀጠቀጥም ፡ ያደርጋል ፤ ተራሮችን ፡ ይዳስሳል ፡ ይጤሳሉም ።
፳፩፡ በሕይወቴ ፡ ሳለሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ÷ ለአምላኬም ፡ በምኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እዘምራለሁ ።
፳፪፡ ቃሌ ፡ ለእርሱ ፡ ይጣፍጠው ÷ እኔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፳፫፡ ኀጥኣን ፡ ከምድር ፡ ይጥፉ ፤ ዓመፀኞች ፡ እንግዲህ ፡ አይገኙ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ። (፻፭)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ጥሩ ÷ ለአሕዛብም ፡ ሥራውን ፡ አውሩ ።
፪፡ ተቀኙለት ÷ ዘምሩለት ÷ ተአምራቱንም ፡ ሁሉ ፡ ተናገሩ ።
፫፡ በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልግ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
፬፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉት ፡ ትጸናላችሁም ፡ ሁልጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ፈልጉ ።
፭፡፮፡ ባሪያዎቹ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ÷ ለእርሱም ፡ የተመረጣችሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ የሠራትን ፡ ድንቅ ፡ አስቡ ÷ ተአምራቱን ፡ የአፉንም ፡ ፍርድ ።
፯፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ፤ ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
፰፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ለዘላለም ÷ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ያዘዘውን ፡ ቃሉን ፡ አሰበ ÷
፱፡ ለአብርሃም ፡ ያደረገውን ÷ ለይስሐቅም ፡ የማለውን ፤
፲፡ ለያዕቆብ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲሆን ፡ ለእስራኤልም ፡ የዘላለም ፡ ኪዳን ፡ እንዲሆን ፡ አጸና ፤
፲፩፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ለአንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ የርስታችሁን ፡ ገመድ ፡ እሰጣለሁ ፤
፲፪፡ ይህም ፡ የሆነው ፡ እነርሱ ፡ በቍጥር ፡ ጥቂቶች ፡ ሰዎች ÷ እጅግ ፡ ጥቂቶችና ፡ ስደተኞች ፡ ሲሆኑ ፡ ነው ።
፲፫፡ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ÷ ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለፉ ።
፲፬፡፲፭፡ የቀባኋቸውን ፡ አትዳስሱ ÷ በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ፡ ብሎ ÷ ሰው ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀደም ÷
፲፮፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ነገሥታትን ፡ ገሠጸ ።
፲፯፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ ጠራ ÷ የእህልን ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
፲፰፡ በፊታቸው ፡ ሰውን ፡ ላከ ፤ ዮሴፍ ፡ ለባርነት ፡ ተሸጠ ።
፲፱፡ እግሮቹም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ደከሙ ÷ እርሱም ፡ በብረት ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።
፳፡ ቃሉ ፡ እስኪመጣለት ፡ ድረስ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ፈተነው ።
፳፩፡ ንጉሥ ፡ ላከ ፡ ፈታውም ÷ የአሕዛብም ፡ አለቃ ፡ አስፈታው ።
፳፪፡ የቤቱ ፡ ጌታ ÷ የጥሪቱ ፡ ሁሉ ፡ ገዢ ፡ አደረገው ÷
፳፫፡ አለቆቹን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ይገሥጽ ፡ ዘንድ ÷ ሽማግሌዎቹንም ፡ ጥበበኞች ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ።
፳፬፡ እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ገባ ÷ ያዕቆብም ፡ በካም ፡ አገር ፡ ተቀመጠ ።
፳፭፡ ሕዝቡንም ፡ እጅግ ፡ አበዛ ÷ ከጠላቶቻቸውም ፡ ይልቅ ፡ አበረታቸው ።
፳፮፡ ሕዝቡን ፡ ይጠሉ ፡ ዘንድ ፡ በባሪያዎቹም ፡ ላይ ፡ ይተነኰሉ ፡ ዘንድ ፡ ልባቸውን ፡ ለወጠ ።
፳፯፡ ባሪያውን ፡ ሙሴን ፡ የመረጠውንም ፡ አሮንን ፡ ላከ ።
፳፰፡ የተአምራቱን ፡ ነገር ፡ በላያቸው ፡ ድንቁንም ፡ በካም ፡ አገር ፡ አደረገ ።
፳፱፡ ጨለማን ፡ ላከ ፡ ጨለመባቸውም ፤ በቃሉም ፡ ዐመፁ ።
፴፡ ውኃቸውን ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ÷ ዓሦቻቸውንም ፡ ገደለ ።
፴፩፡ ምድራቸው ፡ የንጉሦቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ በጓጒንቸር ፡ ሞሉ ።
፴፪፡ ተናገረ ÷ የውሻ ፡ ዝንብ ፡ ትንኝም ፡ በዳርቻቸው ፡ መጡ ።
፴፫፡ ዝናባቸውን ፡ በረዶ ፡ አደረገው ÷ እሳትም ፡ በምድራቸው ፡ ተቃጠለች ።
፴፬፡ ወይናቸውንና ፡ በለሳቸውን ፡ መታ ÷ የአገራቸውንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
፴፭፡ ተናገረ ÷ አንበጣም ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለውም ፡ ኩብኩባ ፡ መጣ ÷
፴፮፡ የአገራቸውንም ፡ ለምለም ፡ ሁሉ ፡ በላ ÷ የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ በላ ።
፴፯፡ የአገራቸውንም ፡ በኵር ፡ ሁሉ ÷ የጕልበታቸውን ፡ መጀመሪያ ፡ ሁሉ ፡ መታ ።
፴፰፡ ከወርቅና ፡ ከብርም ፡ ጋር ፡ አወጣቸው ÷ በወገናቸውም ፡ ውስጥ ፡ ደዌ ፡ አልነበረም ።
፴፱፡ ፈርተዋቸው ፡ ነበርና ፡ ግብጽ ፡ በመውጣታቸው ፡ ደስ ፡ አላት ።

፴፬፤ ደመናን ፡ ለመሸፈኛ ፡ ዘረጋባቸው ÷
እሳትንም ፡ በሌሊት ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ ዘረጋ።
፴፭፤ ለመኑ ÷ ድርጭትንም ፡ አመጣላቸው ÷
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ አጠጋባቸው ።
፴፮፤ ዓለቱን ፡ ሰነጠቀ ÷ ውኃውም ፡ ፈሰሰ ፤
ወንዞች ፡ በበረሃ ፡ ሄዱ ፤
፴፯፤ ለባሪያው ፡ ለአብርሃም ፡ የነገረውን ፡
ቅዱስ ፡ ቃሉን ፡ አስቦአልና ።
፴፰፤ ሕዝቡንም ፡ በደስታ ፡
የተመረጡትንም ፡ በእልልታ ፡ አወጣ ።
፴፱፤ የአሕዛብንም ፡ አገሮች ፡ ሰጣቸው ÷
የወገኖችንም ፡ ድካም ፡ ወረሱ ÷
፵፤ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷
ሥርዓቱንም ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ። (፻፭)

፩፤ ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
፪፤ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ ሥራ ፡ ማን ፡ ይናገራል ?
ምስጋናውንስ ፡ ሁሉ ፡ ማን ፡ ያሰማል ?
፫፤ ፍርድን ፡ የሚጠብቁ ÷
ጽድቅንም ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚያደርጉ ፡ ምስጉኖች ፡
ናቸው ።
፬፤ አቤቱ ÷ በሕዝብህ ፡ ሞገስ ፡ አስበን ÷
በመድኃኒትህም ፡ ጐብኘን ፤
፭፤ የመረጥሃቸውን ፡ በጎነት ፡ እናይ ፡ ዘንድ ÷
በሕዝብህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይለን ፡ ዘንድ ÷
ከርስትህም ፡ ጋር ፡ እንጓደድ ፡ ዘንድ ።
፮፤ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ ኃጢአት ፡ ሠራን ÷
ዐመፅንም ÷ በደልንም ።
፯፤ አባቶቻችን ፡ በግብጽ ፡ ሳሉ ፡ ተአምራትህን ፡
አላስተዋሉም ÷
የምሕረትህንም ፡ ብዛት ፡ አላሰቡም ፤
በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ ዐመፁብህ ።
፰፤ ኃይሉን ፡ ግን ፡ ለማስታወቅ ፡
ስለ ፡ ስሙ ፡ አዳናቸው ።
፱፤ የኤርትራንም ፡ ባሕር ፡ ገሠጸ ፡ እርሱም ፡ ደረቀ ፤
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በጥልቅ ፡ መራቸው ።
፲፤ ከሚጠሉአቸውም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ÷
ከጠላትም ፡ እጅ ፡ ተቤዣቸው ።
፲፩፤ ያሳደዱአቸውንም ፡ ውኃ ፡ ደፈናቸው ÷
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ አልቀረም ።
፲፪፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቃሉ ፡ አመኑ ÷
ምስጋናውንም ፡ ዘመሩ ።
፲፫፤ ፈጥነውም ፡ ሥራውን ፡ ረሱ ÷
በምክሩም ፡ አልታገሡም ።
፲፬፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ ምኞትን ፡ ተመኙ ÷
በበረሃም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተፈታተኑት ።
፲፭፤ የለመኑትንም ፡ ሰጣቸው ፤
ለነፍሳቸው ፡ ግን ፡ ክሳትን ፡ ላከ ።
፲፮፤ ሙሴንም ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀደሰውንም ፡ አሮንን ፡
በሰፈር ፡ ተመቀኙአቸው ።
ምድርም ፡ ተከፈተች ፡ ዳታንንም ፡ ዋጠችው ÷ ፲፯፤
የአቤሮንንም ፡ ወገን ፡ ደፈነች ፤
በማኅበራቸውም ፡ እሳት ፡ ነደደች ÷ ፲፰፤
ነበልባልም ፡ ኀጥኣንን ፡ አቃጠላቸው ።
በኮሬብም ፡ ጥጃን ፡ ሠሩ ÷ ፲፱፤
ቀልጦ ፡ ለተሠራ ፡ ምስልም ፡ ሰገዱ ።
ሣርም ፡ በሚበላ ፡ በበሬ ፡ ምሳሌ ፡ ፳፤
ክብራቸውን ፡ ለወጡ ።
ታላቅ ፡ ነገርንም ፡ በግብጽ ÷ ፳፩፡፳፪፡
ድንቅንም ፡ በካም ፡ ምድር ÷
ግሩም ፡ ነገርንም ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ያደረገውን ፡
ያዳናቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረሱ ።
እንዳያጠፋቸው ፡ ቍጣውን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ፳፫፤
የተመረጠው ፡ ሙሴ ፡ በመቅሠፍት ፡ ጊዜ ፡
በፊቱ ፡ በይቆም ፡ ኖሮ ÷
ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተናገረ ።
የተወደደችውን ፡ ምድር ፡ ናቁ ÷ ፳፬፤
በቃሉም ፡ አልታመኑም ÷
በድንኳኖቻቸውም ፡ ውስጥ ፡ አንጐራጐሩ ፤ ፳፭፤
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።
በምድረ ፡ በዳም ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ÷ ፳፮፡፳፯፡
ዘራቸውንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይጥል ፡
ዘንድ ÷
በየአገሩም ፡ ይበትናቸው ፡ ዘንድ ÷
እጁን ፡ አነሣባቸው ።
በብዔል ፡ ፌጎርም ፡ ተባበሩበት ÷ ፳፰፤
የሙታንንም ፡ መሥዋዕት ፡ በሉ ፤
በሥራቸውም ፡ አስመረሩት ÷ ፳፱፤
ቸነፈርም ፡ በላያቸው ፡ በዛ ።
ፊንሐስም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈረደባቸው ÷ ፴፤
ቸነፈሩም ፡ ተወ ፤
ያም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጽድቅ ፡ ፴፩፤
ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ።
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ዘንድም ፡ አስቈጡት ÷ ፴፪፡፴፫፤
መንፈሱን ፡ አስመርረዋታልና ፤
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ሙሴ ፡ ተበሳጨ ፤
በከንፈሮቹም ፡ በስንፍና ፡ ተናገረ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዳላቸው ፡ አሕዛብን ፡ አላ ፴፬፤
ጠፉም ፤
ከአሕዛብም ፡ ጋር ፡ ተደባለቁ ÷ ሥራቸውንም ፡ ፴፭፤
ተማሩ ።
ለጣዖቶቻቸውም ፡ ተገዙ ÷ ወጥመድም ፡ ሆኑ ፴፮፤
ባቸው ።
ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸ ፴፯፤
ውን ፡ ለአጋንንት ፡ ሠዉ ፤
የወንዶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻ ፴፰፤
ቸውን ፡ ደም ÷
ለከነዓን ፡ ጣዖቶች ፡ የሠዉአቸውን ፡ ንጹሕ ፡
ደም ፡ አፈሰሱ ÷
ምድርም ፡ በደም ፡ ረከሰች ።
በሥራቸው ፡ ረከሱ ÷ ፴፱፤
በማድረጋቸውም ፡ አመነዘሩ ።

፩ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቀኝ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነደደ ÷
ርስቱንም ፡ ተጸየፈ ።
፪ ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ እጅ ፡ አሳለፋቸው ÷
የሚጠሉአቸውም ፡ ገዙአቸው ።
፫ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ ግፍ ፡ አደረጉባቸው ÷
ከእጃቸውም ፡ በታች ፡ ተዋረዱ ።
፬ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ አዳናቸው ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በምክራቸው ፡ አስመረሩት ÷
በኃጢአታቸውም ፡ ተዋረዱ ።
፭ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ጩኸታቸውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡
ጭንቃቸውን ፡ ተመለከተ ፤
፮ ፡ ለእነርሱም ፡ ኪዳኑን ፡ አሰበ ÷
እንደ ፡ ምሕረቱም ፡ ብዛት ፡ ተጸጸተ ።
፯ ፡ በማረኩአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ ሰጣቸው ።
፰ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ አድነን ፤
ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ÷
በምስጋናህም ፡ እንመካ ፡ ዘንድ ÷
ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሰብስበን ።
፱ ፡ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ፤
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይበል ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ። (፻፮)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩ ፡ ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፤
፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዳናቸው ÷
ከጠላቶች ፡ እጅ ፡ ያዳናቸው ፡ ይናገሩ ።
፫ ፡ ከምሥራቅና ፡ ከምዕራብ ÷ ከሰሜንና ፡ ከባሕር ÷
ከየአገሩ ፡ ሰበሰባቸው ።
፬ ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ተቅበዘበዙ ፤
የሚኖሩበትንም ፡ ከተማ ፡ መንገድ ፡ አላገኙም ።
፭ ፡ ተራቡ ፡ ተጠሙም ÷
ነፍሳቸውም ፡ በውስጣቸው ፡ አለቀች ።
፮ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ፤
፯ ፡ ወደሚኖሩበት ፡ ከተማ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡
የቀና ፡ መንገድን ፡ መራቸው ።
፰ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፤
፱ ፡ የተራበችን ፡ ነፍስ ፡ አጥግቦአልና ÷
የተራቈተችንም ፡ ነፍስ ፡ በበረከት ፡ ሞልቶአልና ።
፲ ፡ በጨለማ ፡ በሞትም ፡ ጥላ ፡ የተቀመጡ ÷
በችግር ፡ በብረትም ፡ የታሰሩ ፤
፲፩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ ዐመፁ ÷
የልዑልንም ፡ ምክር ፡ ስለ ፡ ናቁ ÷
፲፪ ፡ ልባቸው ፡ በድካም ፡ ተዋረደ ፤
ታመሙ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አጡ ።
፲፫ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
በመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
፲፬ ፡ ከጨለማና ፡ ከሞት ፡ ጥላ ፡ አወጣቸው ÷
እስራታቸውንም ፡ ሰበረ ።
፲፭ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፤
፲፮ ፡ የናሱን ፡ ደጆች ፡ ሰብሮአልና ÷
የብረቱንም ፡ መወርወሪያ ፡ ቈርጦአልና ።
፲፯ ፡ ስለ ፡ ዓመፃቸው ፡ ስነፉ ÷
፲፰ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ተቸገሩ ።
ሰውነታቸው ፡ መብልን ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፈች ÷
ወደ ፡ ሞትም ፡ ደጆች ፡ ቀረቡ ።
፲፱ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
፳ ፡ ቃሉን ፡ ላከ ፡ ፈወሳቸውም ÷
ከጥፋታቸውም ፡ አዳናቸው ።
፳፩ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ፤
፳፪ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትንም ፡ ይሠዉለት ÷
በእልልታም ፡ ሥራውን ፡ ይንገሩ ።
፳፫ ፡ በመርከቦች ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የሚወርዱ ÷
በታላቅ ፡ ውኃ ፡ ሥራቸውን ፡ የሚሠሩ ÷
፳፬ ፡ እነርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ÷
በጥልቅም ፡ ያሉትን ፡ ድንቁን ፡ አዩ ።
፳፭ ፡ ተናገረ ÷ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ተነሣ ÷
ሞገድም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፳፮ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይወጣሉ ፡ ወደ ፡ ጥልቅም ፡ ይወርዳሉ ፤
ነፍሳቸውም ፡ በመከራ ፡ ቀለጠች ።
፳፯ ፡ ደነገጡ ፡ እንደ ፡ ስካርም ፡ ተንገደገዱ ÷
ጥበባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተዋጠች ።
፳፰ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ÷
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
፳፱ ፡ ዐውሎንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ÷
ሞገዱም ፡ ዝም ፡ አለ ።
፴ ፡ ዝም ፡ ብሎአልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤
ወደ ፡ ፈለጉትም ፡ ወደብ ፡ መራቸው ።
፴፩ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስላደረገው ፡ ተአምራት ፡
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።
፴፪ ፡ በአሕዛብ ፡ ጉባኤ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጉት ÷
በሽማግሌዎችም ፡ ሸንጎ ፡ ያመስግኑት ።
፴፫ ፡ ወንዞችን ፡ ምድረ ፡ በዳ ÷
የውኃውንም ፡ ምንጮች ፡ ደረቅ ፡ አደረጋቸው ፤
፴፬ ፡ ከተቀመጡበት ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡
ፍሬያማዋን ፡ ምድር ፡ ጨው ፡ አደረጋት ።
፴፭ ፡ ምድረ ፡ በዳን ፡ ለውኃ ፡ መቆሚያ ÷
ደረቂቱንም ፡ ምድር ፡ የውኃ ፡ ምንጮች ፡ አደረገ ።
፴፮ ፡ በዚያም ፡ ራብተኞችን ፡ አስቀመጠ ÷
የሚኖርባትንም ፡ ከተማ ፡ ሠሩ ።
፴፯ ፡ እርሻዎችንም ፡ ዘሩ ፡ ወይኖችንም ፡ ተከሉ ÷
የእህልንም ፡ ሰብል ፡ አደረጉ ።
፴፰ ፡ ባረካቸውም ፡ እጅግም ፡ በዙ ፤
እንስሶቻቸውንም ፡ አላሳነሰባቸውም ።
፴፱ ፡ እነርሱ ፡ በችግር ፡ በክፋት ፡ በጭንቀት ፡ ተዋረዱ ፡ እያነሱም ፡ ሄዱ ፤
በአለቆችም ፡ ላይ ፡ ጎሣርን ፡ አፈሰሰ ÷

መንገድም፡በሌለበት፡በምድረ፡በዳ፡አሳታቸው።
፴፮፤ ችግረኛንም ፡ ከችግሩ ፡ ረዳው ፤
እንደ ፡ በጎች ፡ መንጋ ፡ ወገን ፡ አደረገው ።
፴፯፤ ቅኖች ፡ ያያሉ ÷ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አፍዋን ፡ ትዘጋለች ።
፴፰፤ ጥበበኛ ፡ የሆነና ፡ ይህን ፡ የሚጠብቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
እርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያስተ
ውላል ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ። (፻፰)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፤ ልቤ ፡ ጽኑ ፡ ነው ÷ አቤቱ ÷ ልቤ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፤
እቀኛለሁ ፡ በክብሬም ፡ እዘምራለሁ ።
፪፤ በገና ፡ ሆይ ÷ ተነሥ ÷ መሰንቆም ፤
እኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
፫፤ አቤቱ ÷ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ÷
በወገኖችም ፡ መካከል ፡ እዘምርልሃለሁ ፤
፬፤ ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ÷
እውነትህም ፡ እስከ ፡ ደመናት ፡ ድረስ ፡ ነውና ።
፭፤ አቤቱ ÷ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ÷
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
፮፤ ወዳጆችህ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
በቀኝህ ፡ አድን ፡ አድምጠኝም ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፡—
ደስ ፡ ይለኛል ÷ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ÷
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
፰፤ ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ።
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
፱፤ ሞዓብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ÷
በኤዶምያስ ፡ ላይም ፡ ጫማዬን ፡ እዘረጋለሁ ፤
ፍልስጥኤም ፡ ይገዙልኛል ።
፲፤ ወደ ፡ ጽኑ ፡ ከተማ ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ?
ማንስ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
፲፩፤ አቤቱ ÷ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ?
አምላክ ፡ ሆይ ÷ ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አትወ
ጣም ።
፲፪፤ በመከራችን ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፤
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፫፤ በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፤
እርሱም ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፻፸ ። (፻፹)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ምስጋናዬን ፡ ዝም ፡ አትበል ÷
፪፤ የኃጢአተኛ ፡ አፍና ፡ የተንኰለኛ ፡ አፍ ፡ በላዬ ፡
ተላቅቀው ብኛልና ፤
በሽንገላ ፡ አንደበትም ፡ በላዬ ፡ ተናገሩ ፤
፫፤ በጥል ፡ ቃል ፡ ከበቡኝ ÷ በከንቱም ፡ ተሰለፉብኝ ።
፬፤ በወደድኋቸው ፡ ፋንታ ፡ አጣሉኝ ÷ እኔ ፡ ግን ፡
እጸልያለሁ ።
፭፤ በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉን ÷
በወደድኋቸውም ፡ ፋንታ ፡ ጠላትነትን ፡ መለሱ
ልኝ ።
፮፤ በላዩ ፡ ኃጢአተኛን ፡ ሹም ፤
ሰይጣንም ፡ በቀኙ ፡ ይቁም ።
፯፤ በተምዋገተም ፡ ጊዜ ፡ ተረትቶ ፡ ይውጣ ፤
ጸሎቱም ፡ ኃጢአት ፡ ትሁንበት ።
፰፤ ዘመኖቹም ፡ ጥቂት ፡ ይሁኑ ፤
ሹመቱንም ፡ ሌላ ፡ ይውሰድ ።
፱፤ ልጆቹም ፡ ድሀ ፡ አደግ ፡ ይሁኑ ÷
ሚስቱም ፡ መበለት ፡ ትሁን ።
፲፤ ልጆቹም ፡ ተናውጠው ፡ ይቅበዝበዙ ፡ ይለም
ኑም ÷
ከስፍራቸውም ፡ ይባረሩ ።
፲፩፤ ባለዕዳም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበርብረው ÷
እንግዶችም ፡ ድካሙን ፡ ሁሉ ፡ ይበዝብዙት ።
፲፪፤ የሚያግዘውንም ፡ አያግኝ ፤
ለድሀ ፡ አደግ ፡ ልጆቹም ፡ የሚራራ ፡ አይኑር ።
፲፫፤ ልጆቹ ፡ ይጥፉ ፤
በአንድ ፡ ትውልድ ፡ ስሙ ፡ ይደምሰስ ።
፲፬፤ የአባቶቹ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ትታሰብ ፤
የእናቱም ፡ ኃጢአት ፡ አትደምሰስ ።
፲፭፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ ይኑሩ ፤
መታሰቢያቸው ፡ ከምድር ፡ ይጥፋ ።
፲፮፤ ምሕረትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰበምና ፡
ችግረኛንና ፡ ምስኪንን ፡
ልቡ ፡ የተሰበረውንም ፡ ሰው ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡
አሳደደ ።
፲፯፤ መርገምን ፡ ወደደ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጣች ፤
በረከትንም ፡ አልመረጠም ፡ ከእርሱም ፡ ራቀች ።
፲፰፤ መርገምን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ለበሳት ÷
እንደ ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ አንጀቱ ÷
እንደ ፡ ቅባትም ፡ ወደ ፡ አጥንቱ ፡ ገባች ።
፲፱፤ እንደሚለብሰው ፡ ልብስ ÷
ሁልጊዜም ፡ እንደሚታጠቀው ፡ ትጥቅ ፡ ይሁ
ነው ።
፳፤ ይህ ፡ ሥራ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በሚያጣ
ሉኝ ፡
በነፍሴም ፡ ላይ ፡ክፉን ፡ በሚናገሩ ፡ ነው ።
፳፩፤ አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ ስለ ፡ ስምህ ፡ ምሕ
ረትህን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፤
ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ አድነኝ ።
፳፪፤ እኔ ፡ ችግረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝና ÷
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ።
፳፫፤ እንዳለፈ ፡ ጥላ ፡ አለቅህ ÷
እንደ ፡ አንበጣም ፡ አረገፍሁ ።
፳፬፤ ጕልበቶቼ ፡ በጾም ፡ ደከሙ ፤
ሥጋዬም ፡ ቅቤ ፡ በማጣት ፡ ከሳ ።
፳፭፤ እኔም ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ለነውር ፡ ሆንሁ ፤
ባዩኝ ፡ ጊዜ ፡ ራሳቸውን ፡ ነቀነቁ ።
፳፮፤ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ እርዳኝ ÷
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ አድነኝ ።
፳፯፤ አቤቱ ÷ እጅህ ፡ ይህች ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷
አንተም ፡ ይህችን ፡ እንዳደረግህ ፡ ይወቁ ።
፳፰፤ እነርሱ ፡ ይራገማሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ባርክ ፤
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚነሡ ፡ ይፈሩ ÷

ባሪያህ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
፰ የሚያጣሉኝ ፡ እፍረትን ፡ ይልበሱ ፤
እፍረታቸውን ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይልበሱ
አት ።
፱ እግዚአብሔርን ፡ በአፌ ፡ እጅግ ፡ አመሰግነዋ
ለሁ ።
በብዙዎችም ፡ መካከል ፡ አከብረዋለሁ ፤
፴፩ ነፍሱን ፡ ከሚያሳድዱአት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
በድህ ፡ ቀኝ ፡ ቆሞአልና ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ። (፻፲)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ጌታዬን ፡— ጠላቶችህን ፡ ለእ
ግርህ ፡ መቀመጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡
በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
፪ እግዚአብሔር ፡ የኃይልን ፡ በትር ፡ ከጽዮን ፡
ይልክልሃል ፤
በጠላቶችህም ፡ መካከል ፡ ግዛ ።
፫ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ቀድሞ ፡ በኃይልህ ፡ ቀን ÷
በቅዱሳን ፡ ብርሃን ÷
ከአዋቢያ ፡ ከከብ ፡ አስቀድሞ ፡ ከሆድ ፡ ወለድ
ሁህ ።
፬ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሥርዓት ፡
አንተ ፡ ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡ ብሎ ÷
እግዚአብሔር ፡ ማለ ፡ አይጸጸትም ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በቀኝህ ፡
ነገሥታትን ፡ በቀሣጣው ፡ ቀን ፡ ይቀጠቅጣቸዋል ።
፮ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ÷
ሬሳዎችንም ፡ ያበዛል ፤
በሰፊ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ራሶችን ፡ ይቀጠቅጣል ።
፯ በመንገድ ፡ ከፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ይጠጣል ፤
ስለዚህ ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ። (፻፲፩)

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ።
አቤቱ ÷ በቅኖች ፡ ሸንጎ ፡ በጉባኤም ፡
በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፪ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ታላቅ ፡ ናት ÷
ደስ ፡ በሚሰኙበት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ የተፈለገች ፡
ናት ።
፫ ሥራው ፡ ምስጋናና ፡ ግርማ ፡ ነው ፤
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
፬ ለተአምራቱ ፡ መታሰቢያን ፡ አደረገ ፤
እግዚአብሔር ፡ መሐሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
፭ ለሚፈሩት ፡ ምግብን ፡ ሰጣቸው ፤
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ ያስባል ።
፮ የአሕዛብን ፡ ርስት ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡
ለሕዝቡ ፡ የሥራውን ፡ ብርታት ፡ አሳየ ።
፯ የእጆቹ ፡ ሥራ ፡ እውነትና ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤
ትእዛዙም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷
፰ ለዘላለምም ፡ የጸና ፡ ነው ÷
በእውነትና ፡ በቅንም ፡ የተሠራ ፡ ነው ።
፱ መድኃኒትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሰደደ ÷
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ አዘዘ ፤
ስሙ ፡ የተቀደሰና ፡ የተፈራ ፡ ነው ።
፲ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ÷
ለሚያደርጓትም ፡ ሁሉ ፡ ደኅና ፡ ማስተዋል ፡
አላቸው ፤
ምስጋናውም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።

መዝሙር ፡ ፻፲፩ ። (፻፲፪)

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ÷
ትእዛዙንም ፡ እጅግ ፡ የሚወድድ ፡ ሰው ፡ ምስ
ጉን ፡ ነው ።
፪ ዘሩ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኃያል ፡ ይሆናል ፤
የቅኖች ፡ ትውልድ ፡ ትባረክለች ።
፫ ክብርና ፡ ባለጠግነት ፡ በቤቱ ፡ ነው ÷
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
፬ ለቅኖች ፡ ብርሃን ፡ በጨለማ ፡ ወጣ ፤
መሐሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ጻድቅም ፡ ነው ።
፭ ቸር ፡ ሰው ፡ ይራራል ፡ ያበድራልም ÷
በፍርድም ፡ ነገሩን ፡ ይፈጽማል ።
፮ ለዘላለም ፡ አይናወጥም ፤
የጻድቅ ፡ መታሰቢያ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
፯ ከክፉ ፡ ነገር ፡ አይፈራም ፤
በእግዚአብሔር ፡ ለመታመን ፡ ልቡ ፡ የጸና ፡
ነው ።
፰ በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡
ልቡ ፡ ጽኑ ፡ ነው ÷ አይፈራም ።
፱ በተነ ፡ ለችግረኞችም ፡ ሰጠ ፤
ጽድቁ ፡ ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ ይኖራል ፤
ቀንዱ ፡ በክብር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፲ ኃጢአተኛም ፡ አይቶ ፡ ይቈጣል ÷
ጥርሱንም ፡ ያፋጫል ÷ ይቀልጣልም ፤
የኃጢአተኞችም ፡ ምኞት ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፻፲፪ ። (፻፲፫)

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ።
የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሆይ ÷ አመስግ
ኑት ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ አመስግኑ ።
፪ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ።
፫ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢያው ፡
ድረስ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ይመስገን ።
፬ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ
ተኛ ፡ ነው ÷
ክብሩም ፡ ከሰማያት ፡ በላይ ፡ ነው ።
፭ እንደ ፡ አምላካችን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ማን ፡ ነው ?
በላይ ፡ የሚኖር ፤
፮ በሰማይና ፡ በምድር ፡ የተዋረዱትን ፡ የሚያይ ፤
፯ ከአለቆች ፡ ጋር ፡ ከሕዝቡም ፡ አለቆች ፡ ጋር ፡
ያኖረው ፡ ዘንድ ፡
ችግረኛን ፡ ከመሬት ፡ የሚያነሣ ÷

ምስኪኑንም ፡ ከፋንድያ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደ
ርግ ፤
፱፤ መካኒቱን ፡ በቤት ፡ የሚያኖራት ÷
ደስ ፡ የተሰኘችም ፡ የልጆች ፡ እናት ፡ የሚያደ
ርጋት ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፫ ። (፻፲፬)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፤ እስራኤል ፡ ከግብጽ ÷
የያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ከእንግዳ ፡ ሕዝብ ፡ በወጣ ፡
ጊዜ ÷
፪፤ ይሁዳ ፡ መቅደሱ ÷
እስራኤልም ፡ ግዛቱ ፡ ሆነ ።
፫፤ ባሕር ፡ አየች ፡ ሸሸችም ÷
ዮርዳኖስም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ተመለሰ ።
፬፤ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ኮርማዎች ÷
ኮረብቶችም ፡ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ዘለሉ ።
፭፤ አንቺ ፡ ባሕር ፡ የሸሸሽ ÷
አንቺም ፡ ዮርዳኖስ ፡ ወደ ፡ ኋላሽ ፡ የተመለ
ስሽ ÷ ምን ፡ ሆኖችኋል ?
፮፤ እናንተም ፡ ተራሮች ÷ እንደ ፡ ኮርማዎች ÷
ኮረብቶችስ ÷ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ለምን ፡ ዘለላ
ችሁ ?
፯፤ ከያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ፊት ÷
ከጌታ ፡ ፊት ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ፤
፰፤ ድንጋዩን ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ መቆሚያ ÷
ጭንጫውንም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ከለወጠ ።

(መዝሙር ፡ ፻፲፭ ፡ በዕብራይስጥ ፡)

፱፤ (፩) ለእኛ ፡ አይደለም ÷ አቤቱ ÷ ለእኛ ፡ አይደለም ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ለስምህ ፡
ስለ ፡ ምሕረትህ ፡ ስለ ፡ እውነትህም ፡ ምስጋናን ፡
ስጥ ።
፲፤ (፪) አሕዛብ ፡— አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ? አይ
በሉ ።
፲፩፤ (፫) አምላካችንስ ፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፤
በሰማይም ፡ በምድርም ፡
የፈቀደውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
፲፪፤ (፬) የአሕዛብ ፡ ጣዖታቶች ፡ የወርቅና ፡ የብር ÷
የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
፲፫፤ (፭) አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩምም ፤
ዓይን ፡ አላቸው ፡ አያዩምም ፤
፲፬፤ (፮) ጆሮ ፡ አላቸው ፡ አይሰሙምም ፤
አፍንጫ ፡ አላቸው ፡ አያሸትቱምም ፤
፲፭፤ (፯) እጅ ፡ አላቸው ፡ አይዳስሱምም ፤
እግር ፡ አላቸው ፡ አይሄዱምም ፤
በጕሮሮአቸውም ፡ አይናገሩም ።
፲፮፤ (፰) የሚሠሩአቸውም ፡
የሚያምኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡
ይሁኑ ።
፲፯፤ (፱) የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእግዚአብሔር ፡
ታመኑ ፤
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
የአሮን ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ፤ ፲፰፤ (፲)
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሆይ ÷ በእግዚአ ፲፱፤ (፲፩)
ብሔር ፡ ታመኑ ፤
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ አሰበን ፡ ይባርከንማል ፤ ፳፤ (፲፪)
የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ይባርክል ÷ የአሮንንም ፡
ቤት ፡ ይባርክል ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩትን ÷ ፳፩፤ (፲፫)
ትንንሾችንና ፡ ትልልቆችን ፡ ይባርክል ።
እግዚአብሔር ፡ በላያችሁ ÷ ፳፪፤ (፲፬)
በላያችሁና ፡ በልጆቻችሁ ፡ ላይ ፡ ይጨምር ።
እናንተ ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ለሠራ ፡ ለእግዚ ፳፫፤ (፲፭)
አብሔር ፡ የተባረካችሁ ፡ ናችሁ ።
የሰማያት ፡ ሰማይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ፳፬፤ (፲፮)
ምድርን ፡ ግን ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣት ።
አቤቱ ÷ ሙታን ፡ የሚያመሰግኑህ ፡ አይደሉም ÷ ፳፭፤ (፲፯)
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ የሚወርዱ ፡ ሁሉ ፤
እኛ ፡ ሕያዋን ፡ ግን ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፳፮፤ (፲፰)
ዘላለም ፡
እግዚአብሔርን ፡ እንባርከለን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፬ ። (፻፲፭)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

እግዚአብሔር ፡ የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ ሰምቶአ ፩፤
ልና ፡ ወደደው ።
ጆሮውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብሎአልና ፡ ፪፤
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ እጠራዋለሁ ።
የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ÷ የሲኦልም ፡ ሕማም ፡ አገ ፫፤
ኘኝ ፤
ጭንቀትንና ፡ መከራን ፡ አገኘሁ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራሁ ፡— ፬፤
አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ አድናት ።
እግዚአብሔር ፡ መሓሪና ፡ ጻድቅ ፡ ነው ÷ ፭፤
አምላካችንም ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ሕፃናትን ፡ ይጠብቃል ፤ ፮፤
ተቸገርሁ ፡ እርሱም ፡ አዳነኝ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ዕረፍትሽ ፡ ተመለሺ ÷ ፯፤
እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡ አድርጎልሻልና ፡
ነፍሴን ፡ ከሞት ÷ ዓይኔንም ፡ ከእንባ ÷ ፰፤
እግሬንም ፡ ከመሰናከል ፡ አድኖአልና ።
በሕያዋን ፡ አገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሄ ፱፤
ዳለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፭ ። (፻፲፮)

አመንሁ ፡ ስለዚህም ፡ ተናገርሁ ፤ ፩፤ (፩)
እኔም ፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ።
እኔም ፡ ከድንጋጤዬ ፡ የተነሣ ፡— ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፪፤ (፲፩)
ሐሰተኛ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
ስላደረገልኝ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምንን ፡ ፫፤ (፲፪)
እመልሰለሁ ?
የመድኃኒትን ፡ ጽዋ ፡ እቀበላለሁ ÷ ፬፤ (፲፫)
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።

፩፡(፲፱) በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ እፈጽማለሁ ።
፪፡(፲፳) የቅዱሳኑ ፡ ሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የከ
በረ ፡ ነው ።
፫፡(፲፳፩) አቤቱ ÷ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ÷
ባሪያህ ፡ ነኝ ÷ የሴት ፡ ባሪያህም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤
ሰንሰለቴን ፡ ሰበርህ ።
፬፡(፲፳፪) ለአንተ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትን ፡ እሠዋለሁ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።
፭፡(፲፳፫) በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ እፈጽማለሁ ÷
፮፡(፲፳) በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ÷ ኢየሩሳሌም ፡
ሆይ ÷ በመካከልሽም ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፭ ። (፻፲፮)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ÷ እግዚአብሔርን ፡ አመስግ
ኑት ÷
ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑት ፤
፪፡ ምሕረቱ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ጸንታለችና ፤
የእግዚአብሔርም ፡ እውነት ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራ
ለች ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፮ ። (፻፲፯)

ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ቸር ፡ ነውና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።
፪፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
፫፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
የአሮን ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
፬፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሁሉ ፡ አሁን ፡ ይን
ገሩ ።
፭፡ በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ፤
ሰማኝ ፡ አሰፋልኝም ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ÷ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?
፯፡ እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ በጠላ
ቶቼ ፡ ላይ ፡ አያለሁ ።
፰፡ በሰው ፡ ከመታመን ፡ ይልቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መታመን ፡ ይሻላል ።
፱፡ በገዦች ፡ ተስፋ ፡ ከማድረግ ፡ ይልቅ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ተስፋ ፡ ማድረግ ፡ ይሻላል ።
፲፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከበቡኝ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ፤
፲፩፡ መክበቡንስ ፡ ከበቡኝ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ፤
፲፪፡ ንብ ፡ ማርን ፡ እንዲከብብ ፡ ከበቡኝ ÷
እሳትም ፡ በእሾህ ፡ ውስጥ ፡ እንዲነድድ ፡ ነደዱ ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ።
፲፫፡ ገፍትሸኝ ÷ ለመውደቅም ፡ ተንገደገድሁ ፤ ፲፫፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አገዘኝ ።
፲፬፡ ኃይሌም ፡ ዝማሬዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ፲፬፡
እርሱም ፡ መድኃኒት ፡ ሆነልኝ ።
፲፭፡ የእልልታና ፡ የመድኃኒት ፡ ድምፅ ፡ በጻድቃን ፡ ፲፭፡
ድንኳን ፡ ነው ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኃይልን ፡ አደረገች ።
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገችኝ ፤ ፲፮፡
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኃይልን ፡ አደረገች ።
፲፯፡ አልሞትም ፡ በሕይወት ፡ እኖራለሁ ፡ እንጂ ÷ ፲፯፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እናገራለሁ ።
፲፰፡ መገሠጽስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገሠጸኝ ፤ ፲፰፡
ለሞት ፡ ግን ፡ አልሰጠኝም ።
፲፱፡ የጽድቅን ፡ ደጆች ፡ ክፈቱልኝ ፤ ፲፱፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ ገብቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰ
ግናለሁ ።
፳፡ ይህች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ናት ፤ ፳፡
ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጻድቃን ፡ ይገባሉ ።
፳፩፡ ሰምተኸኛልና ÷ ፳፩፡
መድኃኒትም ፡ ሆነኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፳፪፡ ግንበኞች ፡ የናቁት ፡ ድንጋይ ÷ ፳፪፡
እርሱ ፡ የማዕዘን ፡ ራስ ፡ ሆነ ፤
፳፫፡ ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሆነች ÷ ፳፫፡
ለዓይናችንም ፡ ድንቅ ፡ ናት ።
፳፬፡ እግዚአብሔር ፡ የሠራት ፡ ቀን ፡ ይህች ፡ ናት ፤ ፳፬፡
ሐሤትን ፡ እናድርግ ÷ በእርስዋም ፡ ደስ ፡
ይበለን ።
፳፭፡ አቤቱ ÷ እባክህ ÷ አሁን ፡ አድን ፤ ፳፭፡
አቤቱ ÷ እባክህ ÷ አሁን ፡ አቅና ።
፳፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤ ፳፮፡
ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መረቅናችሁ ።
፳፯፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነው ÷ ለእኛም ፡ ፳፯፡
በራልን ፤
እስከ ፡ መሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ድረስ ፡
የበዓሉን ፡ መሥዋዕት ፡ በገመድ ፡ እሰሩት ።
፳፰፡ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አመሰግንህማለሁ ። ፳፰፡
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፤
ሰምተኸኛልና ÷
መድኃኒትም ፡ ሆነኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ ። ፳፱፡
፳፱፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ቸር ፡ ነውና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።

መዝሙር ፡ ፻፲፯ ። (፻፲፱)

አሌፍ ።

፩፡ በመንገዳቸው ፡ ንጹሐን ፡ የሆኑ ÷ ፩፡
በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉ
ኖች ፡ ናቸው ።
፪፡ ምስክሩን ፡ የሚፈልጉ ÷ ፪፡
በፍጹም ፡ ልብ ፡ የሚሹት ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ፤
፫፡ ዓመፅንም ፡ አያደርጉም ÷ በመንገዶቹም ፡ ይሄ ፫፡
ዳሉ ።
፬፡ ትእዛዛትህን ፡ እጅግ ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ፬፡

አዘገዘህ ።
፻፡ ሥርዓትህን ፡ ለመጠበቅ ፡
መንገዶቹ ፡ ይቀኑ ፡ ዘንድ ፡ እወድድ ፡ ነበር ።
፻፩፡ ትእዛዝህን ፡ ሁሉ ፡ ስመለከት ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አላፍርም ።
፻፪፡ አቤቱ ÷ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ ስማር ፡
በቅን ፡ ልብ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፻፫፡ ሥርዓትህን ፡ እጠብቃለሁ ፤
በፍጹም ፡ አትጣለኝ ።

ቤት ።

፻፬፡ ጕልማሳ ፡ መንገዱን ፡ በምን ፡ ያነጻል ?
ቃልህን ፡ በመጠበቅ ፡ ነው ።
፻፭፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ፈለግሁህ ÷
ከትእዛዝህ ፡ አታርቀኝ ።
፻፮፡ አንተን ፡ እንዳልበድል ÷
ቃልህን ፡ በልቤ ፡ ሰወርሁ ።
፻፯፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ቡሩክ ፡ ነህ ፤
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፻፰፡ የአፍህን ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ በከንፈሬ ፡ ነገርሁ ።
፻፱፡ እንደ ፡ ብልጥግና ፡ ሁሉ ፡
በምስክርህ ፡ መንገድ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።
፻፲፡ ትእዛዝህን ፡ አሰላስላለሁ ÷
መንገድህንም ፡ እፈልጋለሁ ።
፻፲፩፡ በትእዛዝህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤
ቃልህንም ፡ አልረሳም ።

ጋሜል ።

፻፲፪፡ ለባሪያህ ፡ መልካም ፡ አድርግ ፡
ሕያው ፡ እንድሆን ÷ ቃልህንም ፡ እንድጠብቅ ።
፻፲፫፡ ዓይኖቼን ፡ ክፈት ÷
ከሕግህም ፡ ተአምራትህን ፡ አያለሁ ።
፻፲፬፡ እኔ ፡ በምድር ፡ እንግዳ ፡ ነኝ ፤
ትእዛዛትህን ፡ ከእኔ ፡ አትሰውር ።
፻፲፭፡ ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ ፍርድህን ፡ እጅግ ፡ ናፈቀች ።
፻፲፮፡ ከትእዛዛትህ ፡ የሳቱትን ፡ ትዕቢተኞችንና ፡ ርጉማንን ፡ ዘለፍህ ።
፻፲፯፡ ምስክርህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡
ስድብንና ፡ ነውርን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
፻፲፰፡ አለቆች ፡ ደግሞ ፡ ተቀምጠው ፡ እኔን ፡ አሙኝ ፡
ባሪያህ ፡ ግን ፡ ሕግህን ፡ ያሰላስል ፡ ነበር ።
፻፲፱፡ ምስክርህም ፡ ተድላዬ ፡ ነው ÷
ሥርዓትህም ፡ መካሬ ፡ ነው ።

ዳሌጥ ።

፻፳፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጠጋች ፤
እንደ ፡ ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፳፩፡ መንገድህን ፡ ነገርሁ ፡ ሰማኸኝም ፤
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፻፳፪፡ የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷
ተአምራትህንም ፡ አሰላስላለሁ ።
፻፳፫፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ነፍሴ ፡ አንቀላፋች ፤
በቃልህ ፡ አጠንክረኝ ።
፻፳፬፡ የዓመፅን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ÷
በሕግህም ፡ ማረኝ ፤
የእውነትህን ፡ መንገድ ፡ መረጥሁ ÷ ፻፳፭፡
ፍርድህንም ፡ አልረሳሁም ።
አቤቱ ÷ ምስክርህን ፡ ተጠጋሁ ፤ አታሳፍረኝ ። ፻፳፮፡
ልቤን ፡ በሰፋኸው ፡ ጊዜ ÷ ፻፳፯፡
በትእዛዝህ ፡ መንገድ ፡ ሮጥሁ ።

ሄ ።

አቤቱ ÷ የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ አስተምረኝ ÷ ፻፳፰፡
ሁልጊዜም ፡ እፈልገዋለሁ ።
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷ ሕግህንም ፡ እፈልጋለሁ ፤ ፻፳፱፡
በፍጹም ፡ ልቤም ፡ እጠብቀዋለሁ ።
እርስዋን ፡ ወድጃለሁና ፡ የትእዛዝህን ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ። ፻፴፡
ልቤን ፡ ወደ ፡ ምስክርህ ፡ አዘንብል ÷ ፻፴፩፡
ወደ ፡ ስስትም ፡ አይሁን ።
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ እንዳያዩ ፡ ዓይኖቼን ፡ መልስ ፤ ፻፴፪፡
በመንገድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
እንዳፈራህ ፡ ባሪያህን ፡ በቃልህ ፡ አጽና ። ፻፴፫፡
ፍርድህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ፻፴፬፡
የተጠራጠርሁትን ፡ ስድብ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
እነሆ ÷ ትእዛዝህን ፡ ናፈቅሁ ፤ ፻፴፭፡
በጽድቅህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።

ዋው ።

አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቃልህ ÷ ፻፴፮፡
ምሕረትህና ፡ መድኃኒትህ ፡ ይምጡልኝ ።
በቃልህ ፡ ታምኛለሁና ፡ ፻፴፯፡
ለሚሰድቡኝ ፡ በነገር ፡ እመልስላቸዋለሁ ።
በፍርድህም ፡ ታምኛለሁና ፡ ፻፴፰፡
የእውነትን ፡ ቃል ፡ ከአፌ ፡ ፈጽመህ ፡ አታርቅ ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ ፻፴፱፡
ሁልጊዜ ፡ ሕግህን ፡ እጠብቃለሁ ።
ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፻፵፡
አስፍቼ ፡ እሄዳለሁ ።
በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ምስክርህን ፡ እናገራለሁ ÷ ፻፵፩፡
አላፍርምም ፤
እጅግም ፡ በወደድኋቸው ፡ በትእዛዛትህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ። ፻፵፪፡
እጆቼንም ፡ ወደ ፡ ወደድኋቸው ፡ ወደ ፡ ትእዛዛትህ ፡ አነሣለሁ ፤ ፻፵፫፡
ሥርዓትህንም ፡ አሰላስላለሁ ።

ዛይ ።

ለባሪያህ ፡ ተስፋ ፡ ያስደረግኸውን ፡ ቃልህን ፡ አስብ ። ፻፵፬፡
ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርጎኛልና ፡ ፻፵፭፡
ይህች ፡ በመከራዬ ፡ ደስ ፡ አሰኘችኝ ።
ትዕቢተኞች ፡ እጅግ ፡ ዐመፁ ፤ ፻፵፮፡
እኔ ፡ ግን ፡ ከሕግህ ፡ አልራቅሁም ።
ከጥንት ፡ የነበረውን ፡ ፍርድህን ፡ አሰብሁ ÷ ፻፵፯፡
አቤቱ ÷ ተጽናናሁም ።
ሕግህን ፡ ከተዉ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ የተነሣ ፡ ኀዘን ፡ ያዘኝ ። ፻፵፰፡

፻፩፡ በእንግድነቴ ፡ አገር ፡ ሥርዓትህ ፡ መዝሙር ፡ ሆነችኝ ።
፻፪፡ አቤቱ ÷ በሌሊት ፡ ስምህን ፡ አሰብሁ ÷ ሕግህንም ፡ ጠበቅሁ ።
፻፫፡ ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ይህች ፡ ሆነች ልኝ ።

ሐት ።

፻፬፡ እግዚአብሔር ፡ ክፍሌ ፡ ነው ፤ ሕግህን ፡ እጠብቃለሁ ፡ አልሁ ።
፻፭፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ተማለልሁ ፤ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ማረኝ ።
፻፮፡ ስለ ፡ መንገዶችህ ፡ አሰብሁ ÷ እግሬንም ፡ ወደ ፡ ምስክሮችህ ፡ መለስሁ ።
፻፯፡ ትእዛዝህን ፡ ለመጠበቅ ፡ ጨከንሁ ፡ አልዘገየሁምም ።
፻፰፡ የኀጥኣን ፡ ገመዶች ፡ ተተበተቡብኝ ፤ ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፱፡ ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍርድ ÷ በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ አመሰግንህ ፡ ዘንድ ፡ እነሣለሁ ።
፻፲፡ እኔ ፡ ለሚፈሩህ ፡ ሁሉ ÷ ትእዛዝህንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ባልንጀራ ፡ ነኝ ።
፻፲፩፡ አቤቱ ÷ ምሕረትህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ሞላች ፤ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።

ጤት ።

፻፲፪፡ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ለባሪያህ ፡ መልካም ፡ አደረግህ ።
፻፲፫፡ በትእዛዛትህ ፡ ታምኛለሁና ፡ መልካምን ፡ ምክርና ፡ እውቀትን ፡ አስተምረኝ ።
፻፲፬፡ እኔ ፡ ሳልጨነቅ ፡ ሳትሁ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ቃልህን ፡ ጠበቅሁ ።
፻፲፭፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ቸር ፡ ነህ ÷ በቸርነትህም ፡ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
፻፲፮፡ የትዕቢተኞች ፡ ዓመፅ ፡ በላዬ ፡ በዛ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ትእዛዛትህን ፡ እፈልጋለሁ ።
፻፲፯፡ ልባቸው ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ ረጋ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በሕግህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፻፲፰፡ ሥርዓትህን ፡ እማር ፡ ዘንድ ፡ ያስጨነቅኸኝ ፡ መልካም ፡ ሆነልኝ ።
፻፲፱፡ ከአእላፋት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ይልቅ ፡ የአፍህ ፡ ሕግ ፡ ይሻለኛል ።

ዮድ ።

፻፳፡ እጆችህ ፡ ሠሩኝ ፡ አበጃጁኝም ፤ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷ ትእዛዛትህንም ፡ እማራለሁ ።
፻፳፩፡ በቃልህ ፡ ታምኛለሁና ፡ የሚፈሩህ ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፻፳፪፡ አቤቱ ÷ ፍርድህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነች ÷ በእውነትህም ፡ እንዳስቸገርኸኝ ፡ አወቅሁ ።
፻፳፫፡ ምሕረትህ ፡ ለመጽናናቴ ፡ ትሁንኝ ÷ እንደ ፡ ቃልህም ፡ ለባሪያህ ፡ ይሁነው ።
፻፳፬፡ ሕግህ ፡ ተድላዬ ፡ ናትና ፡ ቸርነትህ ፡ ትምጣልኝ ÷ በሕይወትም ፡ ልኑር ።
፻፳፭፡ ትዕቢተኞች ፡ በዓመፅ ፡ ጠምመውብኛልና ፡ ይፈሩ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በትእዛዝህ ፡ እጫወታለሁ ።
፻፳፮፡ የሚፈሩህና ፡ ምስክሮችህን ፡ የሚያውቁ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሱ ።
፻፳፯፡ እንዳላፍር ፡ ልቤ ፡ በሥርዓትህ ፡ የቀና ፡ ይሁን ።

ካፍ ።

፻፳፰፡ ነፍሴ ፡ መድኃኒትህን ፡ ናፈቀች ፤ በቃልህም ፡ ታመንሁ ።
፻፳፱፡ መቼ ፡ ታጽናናኛለህ ፡ እያልሁ ፡ ዓይኖቼ ፡ ስለ ፡ ቃልህ ፡ ፈዘዙ ።
፻፴፡ በጢስ ፡ እንዳለ ፡ አቁማዳ ፡ ሆኛለሁና ፤ ሥርዓትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፴፩፡ የባሪያህ ፡ ዘመኖች ፡ ስንት ፡ ናቸው ? በሚያሳድዱኝስ ፡ ላይ ፡ መቼ ፡ ትፈርድልኛለህ ?
፻፴፪፡ ኃጢአተኞች ፡ ጨዋታን ፡ ነገሩኝ ÷ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ሕግህ ፡ ግን ፡ አይደለም ።
፻፴፫፡ ትእዛዛትህ ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ናቸው ፤ በዓመፅ ፡ አሳድደውኛል ፤ እርዳኝ ።
፻፴፬፡ ከምድር ፡ ሊያጠፉኝ ፡ ጥቂት ፡ ቀርቶአቸው ፡ ነበር ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ትእዛዛትህን ፡ አልተውሁም ።
፻፴፭፡ እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፤ የአፍህንም ፡ ምስክር ፡ እጠብቃለሁ ።

ላሜድ ።

፻፴፮፡ አቤቱ ÷ ቃልህ ፡ በሰማይ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
፻፴፯፡ እውነትህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ምድርን ፡ መሠረትሃት ፡ እርስዋም ፡ ትኖራለች ።
፻፴፰፡ ሁሉም ፡ በሪያዎችህ ፡ ናቸውና ፡ ቀኑ ፡ በትእዛዝህ ፡ ይኖራል ።
፻፴፱፡ ሕግህ ፡ ተድላዬ ፡ ባይሆን ÷ ቀድሞ ፡ በጕስቍልናዬ ፡ በጠፋሁ ፡ ነበር ።
፻፵፡ በእርሱ ፡ ሕያው ፡ አድርገኸኛልና ፡ ፍርድህን ፡ ለዘላለም ፡ አልረሳም ።
፻፵፩፡ እኔ ፡ የአንተ ፡ ነኝ ፤ ፍርድህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ አድነኝ ።
፻፵፪፡ ኃጢአተኞች ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠበቁኝ ፤ ምስክርህን ፡ ግን ፡ መረመርሁ ።
፻፵፫፡ የሥራን ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ አየሁ ፤ ትእዛዝህ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ሰፊ ፡ ነው ።

ሚም ።

፻፵፬፡ አቤቱ ÷ ሕግህን ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እጅግ ፡ ወደድሁ ! ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ትዝታዬ ፡ ነው ።
፻፵፭፡ ለዘላለም ፡ ለእኔ ፡ ነውና ፡ ትእዛዝህ ፡ ከጠላቶቼ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋይ ፡ አደረገኝ ።
፻፵፮፡ ምስክርህ ፡ ትዝታዬ ፡ ነውና ፡ ካስተማሩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
፻፵፯፡ ትእዛዝህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ከሽማግሌዎች ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
፻፵፰፡ ቃልህን ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡

ከክፉ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ እግሬን ፡ ከለከልሁ ።
፻፪፡ አስተምረኸኛልና ፡ ከፍርድህ ፡ አልራቅሁም ።
፻፫፡ ቃልህ ፡ ለጕሮሮዬ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፤
ከማርና ፡ ከወለላ ፡ ይልቅ ፡ ለአፌ ፡ ጣፈጠኝ ።
፻፬፡ ከትእዛዝህ ፡ የተነሣ ፡ አስተዋልሁ ፤
ስለዚህ ፡ የሐሰትን ፡ መንገድ ፡ ጠላሁ ።

ኖን ።

፻፭፡ ሕግህ ፡ ለእግሬ ፡ መብራት ÷
ለመንገዴ ፡ ብርሃን ፡ ነው ።
፻፮፡ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ማልሁ ÷
አጸናሁም ።
፻፯፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ፤ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቃልህ ፡
ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፰፡ አቤቱ ÷ ከአፌ ፡ የሚወጣውን ፡ ቃል ፡ ውደድ ÷
ፍርድህንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፱፡ ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእጅህ ፡ ውስጥ ፡ ናት ፡
ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፲፡ ኃጢአተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ዘረጉብኝ ፤
ከትእዛዝህ ፡ ግን ፡ አልሳትሁም ።
፻፲፩፡ የልቤ ፡ ደስታ ፡ ነውና ፡
ምስክርህን ፡ ለዘላለም ፡ ወረስሁ ።
፻፲፪፡ ለዘላለም ፡ ለፍጻሜውም ፡
ትእዛዝህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ አዘነበልሁ ።

ሳምኬት ።

፻፲፫፡ ዓመፀኞችን ፡ ጠላሁ ÷ ሕግህን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
፻፲፬፡ አንተ ፡ ረዳቴና ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ÷
በቃልህም ፡ ተማመንሁ ።
፻፲፭፡ እናንተ ፡ ኃጢአተኞች ÷ ከእኔ ፡ ራቁ ÷
የአምላኬንም ፡ ትእዛዝ ፡ ልፈልግ ።
፻፲፮፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ደግፈኝ ÷ ሕያውም ፡ እሆናለሁ ፤
ከተስፋዬም ፡ አልፈር ።
፻፲፯፡ እርዳኝ ፡ እድናለሁም ÷
ሁልጊዜም ፡ ሥርዓትህን ፡ እመረምራለሁ ።
፻፲፰፡ ምኞታቸው ፡ ዓመፃ ፡ ነውና ፡
ከሥርዓትህ ፡ የሚርቁትን ፡ ሁሉ ፡ እጐሳቈልሃቸው ።
፻፲፱፡ የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ርኩሰት ፡ አጠፋሃቸው ፤
ስለዚህ ፡ ምስክርህን ፡ ወደድሁ ።
፻፳፡ ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ ከመፍራት ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠ ፤
ከፍርድህ ፡ የተነሣ ፡ ፈርቻለሁ ።

ዓ ።

፻፳፩፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ ሠራሁ ፤
ለሚያስጨንቁኝ ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
፻፳፪፡ ባሪያህን ፡ በመልካም ፡ ጠብቀው ፤
ትዕቢተኞችም ፡ አይጋፉኝ ።
፻፳፫፡ ዓይኖቼ ፡ ለማዳንህ ÷
ለጽድቅህም ፡ ቃል ፡ ፈዘዙ ።
፻፳፬፡ ለባሪያህ ፡ እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ አድርግ ÷
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፳፭፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ፤ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷
ምስክርህንም ፡ አውቃለሁ ።
፻፳፮፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሥራ ፡ ጊዜ ፡ ነው ÷
ሕግህንም ፡ ሽሩት ።
፻፳፯፡ ስለዚህ ፡ ከወርቅና ፡ ከዕንቁ ፡ ይልቅ ፡ ትእዛዝህን ፡ ወደድሁ ።
፻፳፰፡ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ሁሉ ፡ አቀናሁ ÷
የሚመሰንም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላሁ ።

ፌ ።

፻፳፱፡ ምስክሮችህ ፡ ድንቆች ፡ ናቸው ፤
ስለዚህ ፡ ነፍሴ ፡ ፈለገቻቸው ።
፻፴፡ የቃልህ ፡ ፍቺ ፡ ያበራል ÷
ሕፃናትንም ፡ አስተዋዮች ፡ ያደርጋል ።
፻፴፩፡ አፌን ፡ ከፈትሁ ÷ አለከለክሁም ፤
ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ናፍቄአለሁና ።
፻፴፪፡ ስምህን ፡ ለሚወድዱ ፡ እንደምታደርገው ፡ ፍርድ ÷
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ።
፻፴፫፡ አካሄዴን ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ አቅና ፤
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አይግዛኝ ።
፻፴፬፡ ከሰው ፡ ግፍ ፡ አድነኝ ፤
ትእዛዝህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
፻፴፭፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ፊትህን ፡ አብራ ÷
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
፻፴፮፡ ሕግህን ፡ አልጠበቅሁምና ፡
የውኃ ፡ ፈሳሽ ፡ ከዓይኖቼ ፡ ፈሰሰ ።

ጻዴ ።

፻፴፯፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነህ ÷ ፍርድህም ፡ ቅን ፡ ነው ።
፻፴፰፡ ምስክርህን ፡ በጽድቅ ፡ አዘዝህ ÷
እጅግም ፡ ቅን ፡ ነው ።
፻፴፱፡ ጠላቶቼ ፡ ቃልህን ፡ ረስተዋልና ፡
የቤትህ ፡ ቅንዓት ፡ አቀለጠኝ ።
፻፵፡ ቃልህ ፡ እጅግ ፡ የነጠረ ፡ ነው ÷
ባሪያህም ፡ ወደደው ።
፻፵፩፡ እኔ ፡ ታናሽና ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፤
ትእዛዝትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
፻፵፪፡ ጽድቅህ ፡ የዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ÷
ቃልህም ፡ እውነት ፡ ነው ።
፻፵፫፡ መከራና ፡ ችግር ፡ አገኙኝ ፤
ትእዛዝትህ ፡ ግን ፡ ተድላዬ ፡ ናቸው ።
፻፵፬፡ ምስክርህ ፡ ለዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፤
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ÷ በሕይወትም ፡ አኑረኝ ።

ቆፍ ።

፻፵፭፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ጮኽሁ ÷ አቤቱ ÷ ስማኝ ፤
ሥርዓትህን ፡ እፈልጋለሁ ።
፻፵፮፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፤ አድነኝ ÷
ምስክርህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
፻፵፯፡ ማለዳ ፡ ጮኽሁ ፤
ቃልህንም ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁ ።
፻፵፰፡ ቃልህን ፡ አስብ ፡ ዘንድ ፡
ዓይኖቼ ፡ ለመማለድ ፡ ቀደሙ ።

፻፸፱፡ አቤቱ ÷ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ ድምፄን ፡ ስማ ፤
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፸፡ በዓመፃ ፡ የሚያሳድዱኝ ፡ ቀረቡ ÷
ከሕግህም ፡ ራቁ ።
፻፸፩፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ቅርብ ፡ ነህ ÷
መንገዶችህም ፡ ሁሉ ፡ ቅኖች ፡ ናቸው ።
፻፸፪፡ ከዘላለም ፡ እንደ ፡ መሠረትኸው ፡
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ከምስክርህ ፡ የተነሣ ፡ አወቅህ ።

ራስ ።

፻፸፫፡ ሕግህን ፡ አልረሳሁምና ፡
ችግሬን ፡ ተመልከት ፡ አድነኝም ።
፻፸፬፡ ፍርዴን ፡ ፍረድ ፡ አድነኝም ፤
ስለ ፡ ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፸፭፡ መድኃኒት ፡ ከኀጥኣን ፡ ራቅ ፡ ነው ÷
ሥርዓትህን ፡ አልፈልጉምና ።
፻፸፮፡ አቤቱ ÷ ቸርነትህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፤
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፸፯፡ ያሳደዱኝና ፡ ያስጨነቁኝ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፤
ከምስክር ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ አላልሁም ።
፻፸፰፡ ቃልህን ፡ አልጠበቁምና ፡
ሰነፎችን ፡ አይቼ ፡ አዘንሁ ።
፻፸፱፡ ትእዛዝህን ፡ እንደ ፡ ወደድሁ ፡ ተመልከት ፤
አቤቱ ÷ በምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
፻፹፡ የቃልህ ፡ መጀመሪያ ፡ እውነት ፡ ነው ÷
የጽድቅህም ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።

ሳን ።

፻፹፩፡ ገዦዎች ፡ በከንቱ ፡ አሳደዱኝ ፤
ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ግን ፡ ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ።
፻፹፪፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ እንዳገኘ ፡ በቃልህ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።
፻፹፫፡ ዓመፃን ፡ ጠላሁ ፡ ተጸየፍሁም ፤
ሕግህን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
፻፹፬፡ ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍርድ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በቀን ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፻፹፭፡ ሕግህን ፡ ለሚወድዱ ፡ ብዙ ፡ ሰላም ፡ ነው ÷
ዕንቅፋትም ፡ የለባቸውም ።
፻፹፮፡ አቤቱ ÷ ማዳንህን ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁ ÷
ትእዛዛትህንም ፡ ጠበቅሁ ።
፻፹፯፡ ነፍሴ ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቀች ÷
እጅግም ፡ ወደደችው ።
፻፹፰፡ መንገዶቼ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸውና ፡
ትእዛዝህንና ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቅሁ ።

ታው ።

፻፹፱፡ አቤቱ ÷ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትቅረብ ፤
እንደ ፡ ቃልህም ፡ አስተዋይ ፡ አድርገኝ ።
፻፺፡ ልመናዬ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትድረስ ፤
እንደ ፡ ቃልህ ፡ አድነኝ ።
፻፺፩፡ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኸኛልና ፡
ከንፈሮቼ ፡ ምስጋናን ፡ አወጡ ።
፻፺፪፡ ትእዛዝትህ ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸውና ፡
አንደበቴ ፡ ቃልህን ፡ ተናገረ ።
፻፺፫፡ ትእዛዝትህን ፡ መርጫለሁና ፡ እጅህ ፡ የሚያድነኝ ፡ ይሁን ።
፻፺፬፡ አቤቱ ÷ ማዳንህን ፡ ናፈቅሁ ፤ ሕግህም ፡ ተድላዬ ፡ ነው ።
፻፺፭፡ ነፍሴ ፡ ትኑርልኝ ፡ ታመሰግንህማለች ÷ ፍርድህም ፡ ይርዳኝ ።
፻፺፮፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ በግ ፡ ተቅበዘበዝሁ ፤ ትእዛዛትህን ፡ አልረሳሁምና ፡ ባሪያህን ፡ ፈልገው ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱ ። (፻፳)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፻፺፯፡ በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ÷ ሰማኝም ።
፻፺፰፡ ከዓመፀኛ ፡ ከንፈር ፡ ከሸንጋይም ፡ አንደበት ÷ አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ አድናት ።
፻፺፱፡ ስለ ፡ ሽንገላ ፡ አንደበት ፡ ምንን ፡ ይሰጥሃል ? ምንስ ፡ ይጨምሩልሃል ?
፻፻፡ እንደ ፡ በረሃ ፡ እንጨት ፡ ፍም ፡ የኃያላን ፡ ፍላጾች ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ።
፻፻፩፡ መኖሪያዬ ፡ የራቀ ፡ እኔ ፡ ወዮልኝ ፤
በቄዳር ፡ ድንኳኖች ፡ አደርሁ ።
፻፻፪፡ ሰላምን ፡ ከሚጠሉ ፡ ጋር ፡
ነፍሴ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ኖረች ።
፻፻፫፡ እኔ ፡ ሰላማዊ ፡ ነኝ ፤
በተናገርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተሰለፉብኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፳ ። (፻፳፩)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፻፻፬፡ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ አነሣሁ ፤
ረዳቴ ፡ ከወዴት ፡ ይምጣ ?
፻፻፭፡ ረዳቴ ፡ ሰማይና ፡ ምድርን ፡ ከሠራ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፻፻፮፡ እግርህን ፡ ለመናወጥ ፡ አይሰጠውም ፤
የሚጠብቅህም ፡ አይተኛም ።
፻፻፯፡ እነሆ ÷ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ አይተኛም ፡ አያንቀላፋምም ።
፻፻፰፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቅሃል ÷
እግዚአብሔርም ፡ በቀኝ ፡ እጅህ ፡ በኩል ፡ ይጋርድሃል ።
፻፻፱፡ ፀሐይ ፡ በቀን ፡ አያቃጥልህም ፡ ጨረቃም ፡ በሌሊት ።
፻፻፲፡ እግዚአብሔር ፡ ከክፉ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅሃል ÷
ነፍስህንም ፡ ይጠብቃታል ።
፻፻፲፩፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
እግዚአብሔር ፡ መውጣትህንና ፡ መግባትህን ፡ ይጠብቃል ።

መዝሙር ፡ ፻፳፩ ። (፻፳፪)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፻፻፲፪፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንሂድ ፡ ባሉኝ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።

፪፤ ኢየሩሳሌም፡ሆይ÷እግሮቻችን፡በአዳባባይሽ፡ ቆመ ።

፫፤ ኢየሩሳሌምስ ፡ እርስ ፡ በርስዋ ፡ እንደ ፡ ተገጠ ገጠች ፡ ከተማ ፡ ተሠርታለች ።

፬፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ÷ ለእስራኤል ፡ ምስክር ፡ ሊሆኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነገዶች ፡ ወደዚያ ፡ ይወጣሉ ።

፭፤ ዙፋኖች ፡ በዚያ ፡ ለፍርድ ፡ ተቀምጠዋልና ÷ የዳዊት ፡ ቤት ፡ ዙፋኖች ።

፮፤ ለኢየሩሳሌም ፡ ሰላምን ፡ ለምኑ ፤ አንተንም ፡ ለሚወድዱ ፡ ልማት ፡ ይሁን ።

፯፤ በኃይልህ ፡ ሰላም ÷ በጌጠኛ ፡ ቤትህም ፡ ልማት ፡ ይሁን ።

፰፤ ስለ ፡ ወንድሞቼ ፡ ስለ ፡ ባልንጀሮቼም ፡— በውስጥሽ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ፡ አልሁ ።

፱፤ ስለ ፡ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ላንቺ ፡ መልካምነትሽን ፡ ፈለግሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፪ ። (፻፳፫)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ በሰማይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ÷ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አነሣሁ ።

፪፤ እነሆ ÷ የባሪያዎች ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ የባሪያይቱም ፡ ዓይን ፡ ወደ ፡ እመቤትዋ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እንዲሁ ፡ እስኪምረን ፡ ድረስ ፡ ዓይናችን ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

፫፤ ማረን ÷ አቤቱ ÷ ማረን ፤ ንቀትን ፡ እጅግ ፡ ጠግበናልና ፤

፬፤ የባለጠጎችን ፡ ስድብና ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ንቀት ፡ ነፍሳችን ፡ እጅግ ፡ ጠገበች ።

መዝሙር ፡ ፻፳፫ ። (፻፳፬)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ባይሆን ፡ እስራኤል ፡ እንዲህ ፡ ይበል ፡—

፪፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ባይሆን ፡ ሰዎች ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ÷

፫፤ ቍጣቸው ፡ በላያችን ፡ በነደደ ፡ ጊዜ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕያዋን ፡ ሳሉን ፡ በዋጡን ፡ ነበር ፤

፬፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ውኃ ፡ በሰጠመን ፡ ነበር ÷ በነፍሳችንም ፡ ላይ ፡ ፈሳሽ ፡ ባለፈ ፡ ነበር ፤

፭፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የገሮፍ ፡ ውኃ ፡ በነፍሳችን ፡ ላይ ፡ ባለፈ ፡ ነበር ።

፮፤ ለጥርሶቻቸው ፡ ንክሻ ፡ ያላደረገን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።

፯፤ ነፍሳችን ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ከአዳኞች ፡ ወጥመድ ፡ አመለጠች ፤ ወጥመድ ፡ ተሰበረ ፡ እኛም ፡ አመለጥን ።

፰፤ ረድኤታችን ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ በሠራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፳፬ ። (፻፳፭)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ በእግዚአብሔር ፡ የታመኑ ፡ እንደማይታወክ ፡ ለዘላለም ፡ እንደሚኖር ፡ እንደ ፡ ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ናቸው ።

፪፤ ተራሮች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ።

፫፤ ጻድቃን ፡ እጃቸውን ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ እንዳ ይዘረጉ ፡ የኃጥኣን ፡ በትር ፡ በጻድቃን ፡ ዕጣ ፡ ላይ ፡ አይ ኖርም ።

፬፤ አቤቱ ÷ ለቸሮች ፡ ልባቸውም ፡ ለቀና ፡ መል ካምን ፡ አድርግ ።

፭፤ ወደ ፡ ጠማማነት ፡ የሚመለሱትን ፡ ግን ፡ ዓመፅን ፡ ከሚሠሩት ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወስዳቸዋል ።

ሰላም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፮ ። (፻፳፯)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር፡የጽዮንን፡ምርኮ፡በመለሰ፡ጊዜ÷ እጅግ ፡ ደስተኞች ፡ ሆንን ።

፪፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አፋችን ፡ ደስታን ÷ አንደበታችንም ፡ ሐሤትን ፡ ሞላ ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡— እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገርን ፡ አደረገላቸው ፡ ተባለ ።

፫፤ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገርን ፡ አደረገልን ÷ ደስም ፡ አለን ።

፬፤ አቤቱ ÷ በደቡብ ፡ እንዳሉ ፡ ፈሳሾች ፡ ምርኮአችንን ፡ መልስ ።

፭፤ በልቅሶ ፡ የሚዘሩ ፡ በደስታ ፡ ይለቅማሉ ።

፮፤ በሄዱ ፡ ጊዜ ÷ ዘራቸውን ፡ ተሸክመው ፡ እያለ ቀሱ ፡ ተሰማሩ ፤ በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ነዶአቸውን ፡ ተሸክመው ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ይመጣሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፯ ። (፻፳፰)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ቤትን ፡ ካልሠራ ÷ ሠራተኞች ፡ በከንቱ ፡ ይደክማሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከተማን ፡ ካልጠበቀ ÷ ጠባቂ ፡ በከንቱ ፡ ይተጋል ።

፪፤ በማለዳ ፡ መገሥገሣችሁም ፡ ከንቱ ፡ ነው ። ለወዳጆቹ ፡ እንቅልፍን ፡ በሰጠ ፡ ጊዜ ÷ እናንተ ፡ የመከራን ፡ እንጀራ ፡ የምትበሉ ÷ ከተቀመጣችሁበት ፡ ተነሡ ።

፫፤ እነሆ ÷ ልጆች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ናቸው ÷ የሆድም ፡ ፍሬ ፡ የእርሱ ፡ ዋጋ ፡ ነው ።

፬፤ በኃያል ፡ እጅ ፡ እንዳሉ ፡ ፍላጻች ÷ የጕልማስነት ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ ናቸው ።

፩፡ ከእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ምኞቱን ፡ የሚፈጽም ፡ ብዑዕ ፡ ሰው ፡ ነው ፤
ጠላቶቻቸውን ፡ በአደባባይ ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ አያፍርም ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ። (፻፵፰)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩት ፡ ሁሉ ፡ በመንገዶቹም ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
፪፡ የድካምህን ፡ ፍሬ ፡ ትመገባለህ ፤ ምስጉን ፡ ነህ ፡ መልካምም ፡ ይሆንልሃል ።
፫፡ ሚስትህ ፡ በቤትህ ፡ እልፍኝ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚያፈራ ፡ ወይን ፡ ናት ፤ ልጆችህ ፡ በማዕድህ ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ወይራ ፡ ቡቃያ ፡ ናቸው ።
፬፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይባረካል ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ከጽዮን ፡ ይባርክህ ፤ በሕይወትህ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ መልካምነትዋን ፡ ታያለህ ።
፮፡ የልጆችህንም ፡ ልጆች ፡ ታያለህ ።
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ። (፻፵፱)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እስራኤል ፡ — ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉብኝ ፡ ይበል ፤
፪፡ ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉብኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አላሸነፉኝም ።
፫፡ ኃጢአተኞች ፡ በጀርባዬ ፡ ላይ ፡ መቱኝ ፡ ኃጢአታቸውንም ፡ አስረዘሙአት ።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፤ የኃጢአተኞችን ፡ አንገታቸውን ፡ ቈረጠ ።
፭፡ ጽዮንን ፡ የሚጠሉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይመለሱ ።
፮፡ በሰገነት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ በቀለ ፡ ሣር ፡ ሳይነቀል ፡ እንደሚደርቅ ፡
፯፡ ለሚያጭደው ፡ እጁን ፡ ነዶዎቹን ፡ ለሚሰበስብ ፡ እቅፉን ፡ እንደማይሞላ ፡ ይሁኑ ።
፰፡ በመንገድም ፡ የሚያልፉ ፡— የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይሁን ፤ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንመርቃችኋለን ፡ አይሉም ።

መዝሙር ፡ ፻፶፩ ። (፻፶)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ፡ አንተን ፡ ከጥልቅ ፡ ጠራሁህ ።
፪፡ አቤቱ ፡ ድምፄን ፡ ስማ ፤ ጆሮህ ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ የሚያደምጥ ፡ ይሁን ።
፫፡ አቤቱ ፡ ኃጢአትን ፡ ብትጠባበቅ ፡ አቤቱ ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
፬፡ ይቅርታ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ።
፭፡ አቤቱ ፡ ስለ ፡ ስምህ ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁህ ፤ ነፍሴ ፡ በሕግህ ፡ ታገሠች ።
፮፡ ከማለዳው ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመነች ።
፯፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምሕረት ፡ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ማዳን ፡ ነውና ፡ እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።
፰፡ እርሱም ፡ እስራኤልን ፡ ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ያድነዋል ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ። (፻፵፭)

የዳዊት ፡ መዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ፡ ልቤ ፡ አይታበይብኝ ፡ ዓይኖቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይበሉብኝ ፤ ከትልልቆች ፡ ጋር ፡ ከእኔም ፡ ይበልጥ ፡ ከሚከበሩ ፡ ጋር ፡ አልሄድሁም ።
፪፡ ነፍሴን ፡ አሳረፍኋት ፡ የእናቱንም ፡ ጡት ፡ እንዳስተዉት ፡ ዝም ፡ አሰኘኋት ፤ ነፍሴ ፡ የእናቱን ፡ ጡት ፡ እንዳስተዉት ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ናት ።
፫፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።

መዝሙር ፡ ፻፶፩ ። (፻፶፪)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ፡ ዳዊትን ፡ ገርነቱንም ፡ ሁሉ ፡ አስብ ፤
፪፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለ ፡ ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡— በእውነት ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ድንኳን ፡ አልገባም ፡ ወደ ፡ ምንጣፌም ፡ አልጋ ፡ አልወጣም ፡
፫፡ ለዓይኖቼም ፡ መኝታ ፡ ለሽፋሽፍቶቼም ፡ እንቅልፍ ፡
፬፡ ለጕንጮቼም ፡ ዕረፍትን ፡ አልሰጥም ፡
፭፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስፍራ ፡ ለያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ማደሪያ ፡ እስካገኝ ፡ ድረስ ፡ ብሎ ።
፮፡ እነሆ ፡ በኤፍራታ ፡ ሰማነው ፡ በዱር ፡ ውስጥም ፡ አገኘነው ።
፯፡ ወደ ፡ ማደሪያዎቹ ፡ እንገባለን ፤ እግሮቹ ፡ በሚቆሙበት ፡ ስፍራ ፡ እንሰግዳለን ።
፰፡ አቤቱ ፡ ወደ ፡ ዕረፍትህ ፡ ተነሥ ፡ አንተና ፡ የመቅደስህ ፡ ታቦት ።
፱፡ ካህናቶችህ ፡ ጽድቅን ፡ ይልበሱ ፡ ቅዱሳንህም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፲፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ስለ ፡ ባሪያህ ፡ የቀባኸውን ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ አትመልስ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ለዳዊት ፡ በእውነት ፡ ማለ ፡ አይጸጸትምም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡— ከሆድህ ፡ ፍሬ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ አስቀምጣለሁ ።
፲፪፡ ልጆችህ ፡ ኪዳኔን ፡ ይህንም ፡ የማስተምራቸውን ፡ ምስክሬን ፡ ቢጠብቁ ፡

ልጆቻቸው ፡ ደግሞ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ይቀመጣሉ ።
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ መርጠአታልና ÷ ማደሪያውም ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ወድዶአታልና ÷ እንዲህ ፡ ብሎ ፡—
፲፬፡ ይህች ፡ ለዘላለም ፡ ማረፊያዬ ፡ ናት ፤ መርጫታለሁና ፡ በዚህች ፡ አድራለሁ ።
፲፭፡ አሮጊቶችዋን ፡ እጅግ ፡ እባርካለሁ ÷ ድሆችዋንም ፡ እንጀራ ፡ አጠግባለሁ ።
፲፮፡ ካህናቶችዋንም ፡ ደኅንነትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ÷ ቅዱሳኖችዋም ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፯፡ በዚያ ፡ ለዳዊት ፡ ቀንድን ፡ አበቅላለሁ ÷ ለቀባሁትም ፡ ሰው ፡ መብራትን ፡ አዘጋጃለሁ ።
፲፰፡ ጠላቶችንም ፡ እፍረትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ፤ በእርሱ ፡ ግን ፡ ቅድስናዬ ፡ ያብባል ።

መዝሙር ፡ ፺፻፱ ። (፺፻፫)

የዳዊት ፡ የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ ወንድሞች ፡ በኅብረት ፡ ቢቀመጡ ÷ እነሆ ÷ መልካም ፡ ነው ÷ እነሆም ÷ ያማረ ፡ ነው ።
፪፡ ከራስ ፡ እስከ ፡ ጢም ፡ እንደሚፈስስ ÷ እስከ ፡ አሮን ፡ ጢም ÷ በልብሱ ፡ መደረቢያም ፡ እንደሚወርድ ፡ ሽቱ ፡ ነው
፫፡ በጽዮን ፡ ተራሮች ፡ እንደሚወርድ ፡ እንደ ፡ አርሞንዔም ፡ ጠል ፡ ነው ፤ በዚያ ፡ እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፡ ሕይወትንም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ አዝዘአልና ።

መዝሙር ፡ ፺፻፫ ። (፺፻፬)

የመዓርግ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ÷ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ አደባባዮች ፡ የምትቆሙ ፡ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሁላችሁ ።
፪፡ በሌሊት ፡ በሌት ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ እጆቻችሁን ፡ አንሡ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ባርኩ ።
፫፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የሠራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጽዮን ፡ ይባርክህ ።

መዝሙር ፡ ፺፻፬ ። (፺፻፭)

፩፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አመስግኑ ፤ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሆይ ÷ አመስግኑት ÷
፪፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ÷ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ የምትቆሙ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፤ ለስሙ ፡ ዘምሩ ÷ መልካም ፡ ነውና ፤
፬፡ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ለራሱ ÷ እስራኤልንም ፡ ለመገገቡ ፡ መርጠታልና ፤
፭፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ጌታችንም ፡ ከአማልክት ፡ ሁሉ ፡ እንዲበልጥ ፡ አውቄአለሁና ።
፮፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ በባሕርና ፡ በዋልቆች ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
፯፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ያወጣል ፤ በዝናብ ፡ ጊዜ ፡ መብረቅን ፡ አደረገ ፤ ነፋሳትንም ፡ ከመዛግብቱ ፡ ያወጣል ።
፰፡ የግብጽን ፡ በኵር ፡ ልጆች ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ መታ ።
፱፡ ግብጽ ፡ ሆይ ÷ በመካከልሽ ፡ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተአምራትንና ፡ ድንቅን ፡ ሰደደ ።
፲፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ መታ ÷ ብርቱዎችንም ፡ ነገሥታት ፡ ገደለ ።
፲፩፡ የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ÷ የባሳንንም ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ÷ የከነዓንን ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ፤
፲፪፡ ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ለእስራኤል ፡ ለሕዝቡ ፡ ርስት ፡ ሰጠ ።
፲፫፡ አቤቱ ÷ ስምህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ÷ ዝክርህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፤
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ይፈርዳልና ÷ ባሪያዎቹንም ፡ ይረዳልና ።
፲፭፡ የአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ የብርና ፡ የወርቅ ÷ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
፲፮፡ አፍ ፡ አላቸው ÷ አይናገሩምም ፤ ዓይን ፡ አላቸው ÷ አያዩምም ፤
፲፯፡ ጆሮ ፡ አላቸው ÷ አይሰሙምም ፤ እስትንፋስም ፡ በአፋቸው ፡ የለም ።
፲፰፡ የሚሠሩአቸው ፡ ሁሉ ፡ የሚታመኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ይሁኑ ።
፲፱፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፤ የአሮን ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፤
፳፡ የሌዊ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ፤ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ።
፳፩፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚያድር ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጽዮን ፡ የተባረከ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፺፻፭ ። (፺፻፮)

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፤ ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፪፡ የአማልክትን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፤ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፫፡ የጌቶችን ፡ ጌታ ፡ አመስግኑ ፤ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፬፡ እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ታላቅ ፡ ተአምራትን ፡ ያደረገ ፤ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፭፡ ሰማያትን ፡ በብልሃት ፡ የሠራ ፤ ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፮፡ ምድርን ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ያጸና ፤

ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፯ ብቻውን ፡ ታላላቅ ፡ ብርሃናትን ፡ የሠራ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፰ ለፀሐይ ፡ ቀንን ፡ ያስገዛው ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፱ ለጨረቃና ፡ ለከዋክብትም ፡ ሌሊትን ፡ ያስገዛው ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲ ከበኵራቸው ፡ ጋር ፡ ግብጽን ፡ የመታ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፩ እስራኤልንም ፡ ከመካከላቸው ፡ ያወጣ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፪ በጸናች ፡ እጅ ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፫ የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ በየክፍሉ ፡ የከፈለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፬ እስራኤልን ፡ በመካከሉ ፡ ያሳለፈ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፭ ፈርዖንንና ፡ ሠራዊቱን ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ የጣለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፮ ሕዝቡን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የመራ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፯ ታላላቅ ፡ ነገሥታትን ፡ የመታ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፰ ብርቱዎችንም ፡ ነገሥታት ፡ የገደለ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፲፱ የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፳ የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፳፩ ምድራቸውን ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፳፪ ለባሪያው ፡ ለእስራኤል ፡ ርስት ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፫ እኛን ፡ በመዋረዳችን ፡ አስበናልና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፳፬ ከጠላቶቻችንም ፡ እጅ ፡ አድኖናልና ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፤
፳፭ ለሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ምግብን ፡ የሚሰጥ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
፳፮ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፤
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

(፲፯) በአውዕአ ፡ ማየ ፡ እምኩሉሕ ፡ በግሪክና ፡ በዕብራይስጥ ፡ የለም ።

መዝሙር ፡ ፻፴፭ ። (፻፴፮)

፩ በባቢሎን ፡ ወንዞች ፡ አጠገብ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጥን ፤
ጽዮንንም ፡ በሰብናት ፡ ጊዜ ፡ አለቀስን ።
፪ በእኛያ ፡ ዛፎችዋ ፡ ላይ ፡ መሰንቆቻችንን ፡ ሰቀልን ።
፫ የማረኩን ፡ በዚያ ፡ የዝማሬን ፡ ቃል ፡ ፈለጉብን ፡
የወሰዱንም ፡— የጽዮንን ፡ ዝማሬ ፡ ዘምሩልን ፡ አሉን ።
፬ የእግዚአብሔርን ፡ ዝማሬ ፡ በባዕድ ፡ ምድር ፡ እንዴት ፡ እንዘምራለን ?
፭ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ ብረሳሽ ፡ ቀኜ ፡ ትርሳኝ ።
፮ ባላስብሽ ፡ ምላሴ ፡ በጕሮሮዬ ፡ ይጣበቅ ፤
ከደስታዬ ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ባልወድድ ።
፯ አቤቱ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀን ፡ የኤዶምን ፡ ልጆች ፡ አስብ ፡—
እስከ ፡ መሠረትዋ ፡ ድረስ ፡ አፍርሱ ፡ አፍርሱ ፡ ያሉአትን ።
፰ አንቺ ፡ ወራዳ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡
ስለ ፡ ተበቀልሽን ፡ የሚበቀልሽ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
፱ ሕፃናቶችሽን ፡ ይዞ ፡ በዓለት ፡ ላይ ፡ የሚፈጠ ፡ ፍጣቸው ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፴፮ ። (፻፴፯)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡
የአፌን ፡ ነገር ፡ ሰምተኽኛልና ፤
በመላእክት ፡ ፊት ፡ እዘምርልሃለሁ ።
፪ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስህ ፡ እሰግዳለሁ ፤
ስለ ፡ ምሕረትህና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ ስምህንም ፡
አመሰግናለሁ ፡
በሁሉ ፡ ላይ ፡ ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርገሃልና ።
፫ በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ በፍጥነት ፡ አደምጠኝ ፤
ነፍሴን ፡ በኃይልህ ፡ በብዙ ፡ አጸናሃት ።
፬ አቤቱ ፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑሃል ፤
የአፍህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ሰምተዋልና ።
፭ በእግዚአብሔርም ፡ መንገድ ፡ ይዘምራሉ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ታላቅ ፡ ነውና ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነውና ፡
ወደ ፡ ችግረኞችም ፡ ይመለከታልና ፤
ትዕቢተኞችንም ፡ ከሩቅ ፡ ያውቃል ።
፯ በመከራ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ፡ አንተ ፡ ሕያው ፡ ታደርገኛለህ ፤
በጠላቶቼ ፡ ቊጣ ፡ ላይ ፡ እጆቼን ፡ ትዘረጋለህ ፡
ቀኝህም ፡ ታድነኛለች ።
፰ እግዚአብሔር ፡ ብድራትን ፡ ይመልስልኛል ፤
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፤
አቤቱ ፡ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ቸል ፡ አትበል ።

መዝሙር ፡ ፻፴፯ ። (፻፴፰)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩ አቤቱ ፡ መረመርኸኝ ፡ አወቅኸኝም ።
፪ አንተ ፡ መቀመጤንና ፡ መነሣቴን ፡ አወቅህ ፤
አሳቤን ፡ ሁሉ ፡ ከሩቅ ፡ አስተዋልህ ።
፫ ፍለጋዬንና ፡ ዕረፍቴን ፡ አንተ ፡ መረመርህ ፤
መንገዶቼን ፡ ሁሉ ፡ ቀድመህ ፡ አወቅህ ፡
፬ የዓመፃ ፡ ቃል ፡ በአንደበቴ ፡ እንደሌለ ።
፭ አቤቱ ፡ አንተ ፡ እነሆ ፡ የቀድሞውንና ፡ የኋላውን ፡ አወቅህ ፤

አንተ፡ፈጠርኸኝ÷እጅህንም፡በላዬ፡አደረግህ።
፮፡ እውቀትህ፡ከእኔ ፡ይልቅ ፡ተደነቀች ፤
በረታች ÷ ወደ ፡ እርስዋም ፡ ለመድረስ፡አል
ችልም ።
፯፡ ከመንፈስህ ፡ወዴት ፡ እሄዳለሁ ?
ከፊትህስ ፡ወዴት ፡ እሸሻለሁ ?
፰፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብወጣ ÷ አንተ ፡ በዚያ ፡ ነህ ፤
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ብወርድ ÷ በዚያ ፡ አለህ ።
፱፡ እንደ ፡ ንስር ፡ የንጋትን ፡ ክንፍ ፡ ብወስድ ÷
እስከ ፡ ባሕር ፡ መጨረሻም ፡ ብበርር ÷
፲፡ በዚያ ፡ እጅህ ፡ ትመራኛለች ÷
ቀኝህም ፡ ትይዘኛለች ።
፲፩፡ በውኑ ፡ ጨለማ ፡ ትሸፍነኛለች ፡ ብል ÷
ሌሊት ፡ በዙሪያዬ ፡ ብርሃን ፡ ትሆናለች ፤
፲፪፡ ጨለማ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አይጨልምምና ÷
ሌሊትም ፡ እንደ ፡ ቀን ፡ ታበራለችና ፤
እንደ ፡ ጨለማዋ ፡ እንዲሁ ፡ ብርሃንዋ ፡ ነው ።
፲፫፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ኵላሊቴን ፡ ፈጥረሃልና ÷
በእናቴም ፡ ሆድ ፡ ሰውረኸኛል ።
፲፬፡ ግሩምና ፡ ድንቅ ፡ ሆኜ ፡ ተፈጥሬአለሁና ፡ አመ
ሰግንሃለሁ ፤
ሥራህ ፡ ድንቅ ፡ ነው ÷ ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታው
ቀዋለች ።
፲፭፡ እኔ ፡ በስውር ፡ በተሠራሁ ፡ ጊዜ ÷
አካሌም ፡ በምድር ፡ ታች ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ÷
አጥንቶቹ ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወሩም ።
፲፮፡ ያልተሠራ ፡ አካሌን ፡ ዓይኖችህ ፡ አዩኝ ፤
የተፈጠሩ ፡ ቀኖቹ ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሳይኖር ፡ በመጽሐፍህ ፡ ተጻፉ ።
፲፯፡ አቤቱ ÷ አሳቦችህ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ምን ፡
እጅግ ፡ የተከበሩ ፡ ናቸው !
ቍጥራቸውም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ በዛ !
፲፰፡ ብቈጥራቸው ፡ ከአሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛሉ ፤
ተነሣሁም ÷ እኔም ፡ ገና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ።
፲፱፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ የምትገድል ፡
ከሆንህስ ÷
የደም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ።
፳፡ በክፋት ፡ ይናገሩብሃልና ፤
ጠላቶችህም ፡ በከንቱ ፡ ያምፁብሃል ።
፳፩፡ አቤቱ ÷ የሚጠሉህን ፡ እኔ ፡ የጠላሁ ፡ አይደለ
ሁምን ?
ስለ ፡ ጠላቶችህም ፡ አልተሰቀቅሁምን ?
፳፪፡ ፍጹም ፡ ጥል ፡ ጠላኋቸው ÷ ጠላቶችም ፡ ሆኑኝ ።
፳፫፡ አቤቱ ÷ መርምረኝ ፡ ልቤንም ፡ እወቅ ፤
ፍተነኝ ፡ መንገዴንም ፡ እወቅ ፤
፳፬፡ በደልንም ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ብታገኝ ፡ እይ ፤
የዘላለምንም ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ። (፻፵)

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ ፪፡ አቤቱ ÷ ከክፉ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ÷
በልባቸውም ፡ ክፉ ፡ ካሰቡ ፡
ከዓመፀኞች ፡ ሰዎች ፡ ጠብቀኝ ፤
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ለሰልፍ ፡ ይከማቻሉ ።
፫፡ ምላሳቸውን ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ሰሉ ፤
ከከንፈራቸው ፡ በታች ፡ የእፉኝት ፡ መርዝ ፡
ነው ።
፬፡ አቤቱ ÷ ከኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ ጠብቀኝ ÷
እርምጃዬንም ፡ ሊያሰናክሉ ፡ ከመከሩ ፡
ከዓመፀኞች ፡ አድነኝ ።
፭፡ ትዕቢተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ሰወሩብኝ ÷
ለእግሮቼም ፡ የወጥመድ ፡ ገመድን ፡ ዘረጉ ፤
በመንገድ ፡ ዕንቅፋትን ፡ አኖሩ ።
፮፡ እግዚአብሔርንም ፡— አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፤
የልመናዬን ፡ ቃል ÷ አቤቱ ÷ አድምጥ ፡ አል
ሁት ።
፯፡ አቤቱ ÷ ጌታዬ ÷ የመድኃኒቴ ፡ ጕልበት ÷
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ራሴን ፡ ሸፈንህ ።
፰፡ አቤቱ ÷ ከምኞቱ ፡ የተነሣ ፡ ለኃጢአተኞች ፡ አት
ስጠኝ ፤
በላዬ ፡ ተማከሩ ፡ እንዳይጓደዱ ፡ አትተወኝ ።
፱፡ የሚከበቡኝን ፡ ራስ ፡ የከንፈራቸው ፡ ክፋት ፡
ይክደናቸው ።
፲፡ የእሳት ፡ ፍም ፡ በላያቸው ፡ ይውደቅ ፤
እንዳይነሡም ፡ ወደ ፡ እሳትና ፡ ወደ ፡ ማዕበል ፡
ይጣሉ ።
፲፩፡ ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አይጸናም ፤
ዓመፀኛን ፡ ሰው ፡ ክፋት ፡ ለጥፋት ፡ ይፈልገዋል ።
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ ለድሀ ፡ ዳኝነትን ፡
ለችግረኛም ፡ ፍርድን ፡ እንዲያደርግ ፡ አወቅሁ ።
፲፫፡ ጻድቃንም ፡ በእውነት ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ፤
ቀኖችም ፡ በፊትህ ፡ ይኖራሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵ ። (፻፵፩)

የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፡ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፤ ስማኝ ፤
ወደ ፡ አንተ ፡ ስጮኽም ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡
አድምጥ ።
፪፡ ጸሎቴን ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ዕጣን ፡ ተቀበልልኝ ÷
እጅ ፡ መንሣቴም ፡ እንደ ፡ ሠርክ ፡ መሥዋዕት ፡
ትሁን ።
፫፡ አቤቱ ÷ ለአፌ ፡ ጠባቂ ፡ አኑር ÷
የከንፈሮቼንም ፡ መዝጊያ ፡ ጠብቅ ።
፬፡ ልቤን ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አትመልሰው ÷
ዓመፅን ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡
ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ እንዳልሰጥ ፤
ከምርጠኞቻቸውም ፡ ጋር ፡ አልተባበር ።
፭፡ ጻድቅ ፡ በምሕረት ፡ ይገሥጸኝ ÷ ይዝለፈኝም ÷
የኃጢአተኛ ፡ ዘይት ፡ ግን ፡ ራሴን ፡ አይቅባ ፤
ጸሎቴ ፡ ገና ፡ በክፋታቸው ፡ ላይ ፡ ነውና ።
፮፡ ኃያላኖቻቸው ፡ በዓለት ፡ አጠገብ ፡ ተጣሉ ፤
ጣፋጭ ፡ ናትና ፡ ቃሌን ፡ ይሰማሉ ።
፯፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተሰነጠቀ ፡ እንደ ፡ መሬት ፡
ዓል ÷
እንዲሁ ፡ አጥንቶቻችን ፡ በሲኦል ፡ ተበተኑ ።
፰፡ አቤቱ ፡ ጌታ ÷ ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ናቸውና ፤
በአንተ ፡ ታመንሁ ÷ ነፍሴን ፡ አታውጣት ።
፱፡ ከሰወሩብኝ ፡ ወጥመድ ÷

ዓመፅንም ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ዕንቅፋት ፡
ጠብቀኝ ።
፲፤ እኔ ፡ ብቻዬን ፡ እስካልፍ ፡ ድረስ ፡
ኃጢአተኞች ፡ በወጥመዳቸው ፡ ይውደቁ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፩ ። (፻፵፪)

ጸሎት ፤

በዋሻ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ ትምህርት ።

፩፤ በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፤
በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንሁ ።
፪፤ ልመናዬን ፡ በፊቱ ፡ አፈስሳለሁ ፤
መከራዬንም ፡ በፊቱ ፡ እናገራለሁ ።
፫፤ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ባለቀች ፡ ጊዜ ፡ መንገዴን ፡
አወቅህ ፤
በምሄድበት ፡ በዚያች ፡ መንገድ ፡ ወጥመድን ፡
ሰወሩብኝ ።
፬፤ ወደ ፡ ቀኜ ፡ ተመለከትሁ ፡ አየሁም ÷
የሚያውቀኝም ፡ አጣሁ ፤
መሸሸጊያም ፡ የለኝም ÷ ስለ ፡ ነፍሴም ፡ የሚመ
ራመር ፡ የለም ።
፭፤ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡—
አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህ ÷
በሕያዋንም ፡ ምድር ፡ አንተ ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡
ነህ ፡ አልሁ ።
፮፤ እጅግ ፡ ተቸግሬአለሁና ፡ ወደ ፡ ልመናዬ ፡ አድ
ምጥ ፤
በርትተውብኛልና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
፯፤ አቤቱ ÷ ስምህን ፡ እመሰግን ፡ ዘንድ ፡
ነፍሴን ፡ ከወህኒ ፡ አውጣት ፤
ዋጋዬን ፡ እስክትሰጠኝ ፡ ድረስ ፡
ጻድቃን ፡ እኔን ፡ ይጠብቃሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፪ ። (፻፵፫)

ልጁ ፡ ባሳደደው ፡ ጊዜ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ አቤቱ ÷ ጸሎቴን ፡ ስማ ፤
በእውነትህ ፡ ልመናዬን ፡ አድምጥ ÷
በጽድቅህም ፡ መልስልኝ ።
፪፤ ሕያው ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለምና ፡
ከባሪያህ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ አትግባ ።
፫፤ ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ አሳድዶአታል ÷
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ እንስቀሎ
አታል ፤
ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ በጨለማ ፡ አኑሮ
ኛል ።
፬፤ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ አለቀችብኝ ÷
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ።
፭፤ የቀድሞውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ÷
ሥራህንም ፡ ሁሉ ፡ አሰላሰልሁ ፤
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ ተመለከትሁ ።
፮፤ እጆቼን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ፤
ነፍሴም ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አንተን ፡ ተጠ
ማች ።
፯፤ አቤቱ ÷ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ፤ ነፍሴ ፡ አልቃለች ፤
ፊትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ÷
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንደሚወርዱ ፡ አልሁን ።
፰፤ አንተን ፡ ታምኛለሁና ፡
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ አሰማኝ ፤
አቤቱ ÷ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንሥቻለሁና ፡
የምሄድበትን ፡ መንገድ ፡ አስታውቀኝ ።
፱፤ አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ተማፅኛለሁና ፡
ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ።
፲፤ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህና ፡ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡
አስተምረኝ ፤
ቅዱስ ፡ መንፈስህም ፡ በጽድቅ ፡ ምድር ፡ ይም
ራኝ ።
፲፩፤ አቤቱ ÷ ስለ ፡ ስምህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፤
በጽድቅህም ፡ ነፍሴን ፡ ከመከራዋ ፡ አውጣት ።
፲፪፤ በምሕረትህ ፡ ጠላቶቼን ፡ ደምስሳቸው ÷
እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡
ነፍሴን ፡ የሚያስጨንቁአትን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋ
ቸው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፫ ። (፻፵፬)

ስለ ፡ ጎልያድ ፤ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ይባረክ ÷
ለእጆቼ ፡ ሰልፍን ÷ ለጣቶቼም ፡ ዘመቻን ፡ የሚ
ያስተምር ፤
፪፤ መሐሪዬና ፡ መሸሸጊያዬ ÷ መጠጊያዬና ፡ መድ
ኃኒቴ ፤
ረዳቴና ፡ መታመኛዬም ፤
ሕዝቤንም ፡ ከእኔ ፡ በታች ፡ የሚያስገዛልኝ ።
፫፤ አቤቱ ÷ እርሱን ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡
ምንድር ፡ ነው ?
ታስብለት ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፬፤ ሰው ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ ይመስላል ፤
ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋል ።
፭፤ አቤቱ ÷ ሰማዮችህን ፡ ገፍ ፡ ገፍ ፡ አድርጋቸው ፡
ውረድም ፤
ተራሮችን ፡ ዳስሳቸው ፡ ይጢሱም ።
፮፤ መብረቆችህን ፡ ብልጭ ፡ አድርጋቸው ፡ በትና
ቸውም ፤
ፍላጾችህን ፡ ላካቸው ፡ አስደንግጣቸውም ።
፯፤፲፫፤ እጅህን ፡ ከአርያም ፡ ላክ ፡ አድነኝም ፡
ከብዙ ፡ ውኆች ÷ ከኣላቸውም ፡ ምናምንን ፡ ከሚ
ናገር ÷
ቀኛቸው ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ÷
፰፤ ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
፱፤ አቤቱ ÷ አዲስ ፡ ቅኔ ፡ እቀኝልሃለሁ ፤
አሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ እዘምርልሃ
ለሁ ።
፲፤ ለነገሥታት ፡ መድኃኒትን ፡ የሚሰጥ ÷
በሪያውን ፡ ዳዊትን ፡ ከክፉ ፡ ሰይፍ ፡ የሚያድ
ነው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
፲፩፤ አድነኝ ÷ አፋቸውም ፡ ምናምንን ፡ ከሚናገር ÷
ቀኛቸውም ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ÷
፲፪፤ ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
ልጆቻቸው ፡ በጉልማስነታቸው ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡
አትክልት ፡ የሆኑ ÷

ሴቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ እልፍኝ ፡ ያማ
ሩና ፡ ያጌጡ ፡
፲፫፡ ዕቃ ፡ ቤቶቻቸውም ፡ የተሞሉ ፡ በየዓይነቱ ፡ ዕቃ ፡
የሚሰጡ ÷
በጎቻቸውም ፡ ብዙ ፡ የሚወልዱ ÷
በማሰማርያቸውም ፡ የሚባዙ ÷
፲፬፡ ላሞቻቸውም ፡ የሚሰቡ ፡
ቅጥራቸውም ፡ መፍረሻና ፡ መውጫ ፡ የሌለው ÷
በአደባባዮቻቸውም ፡ ዋይታ ፡ የሌለ ፤
፲፭፡ እንደዚህ ፡ የሚሆን ፡ ሕዝብ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሆነ ፡ ሕዝብ ፡ ምስ
ጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፭ ። (፻፵፮)

የዳዊት ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ።

፩፡ አምላኬ ፡ ንጉሤ ፡ ሆይ ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃ
ለሁ ÷
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ እባርክለሁ ።
፪፡ በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ እባርክሃለሁ ÷
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ አመሰግናለሁ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ እጅግም ፡ የተመ
ሰገነ ፡ ነው ፤
ለታላቅነቱም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።
፬፡ ትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ሥራህን ፡ ያመሰግናሉ ÷
ኃይልህንም ፡ ያወራሉ ።
፭፡ የቅድስናህን ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ÷
ተአምራትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
፮፡ የግርማህንም ፡ ኃይል ፡ ይናገራሉ ÷
ታላቅነትህንም ፡ ይነጋገራሉ ÷
ብርታትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
፯፡ የቸርነትህን ፡ ብዛት ፡ መታሰብ ፡ ያወጣሉ ÷
በጽድቅህም ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ ርኅሩኅና ፡ መሐሪ ፡ ነው ÷
ከቍጣ ፡ የራቀ ÷ ምሕረቱም ፡ ብዙ ፡ ነው ፤
፱፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚታገሡት ፡ ቸር ፡ ነው ።
ምሕረቱም ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲፡ አቤቱ ÷ ሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑሃል ÷
ቅዱሳንህም ፡ ይባርኩሃል ።
፲፩፡ የመንግሥትህን ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ÷
ኃይልህንም ፡ ይነጋገራሉ ÷
፲፪፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ኃይልህን ፡
የመንግሥትህንም ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ያስታውቁ ፡
ዘንድ ።
፲፫፡ መንግሥትህ ፡ የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ናት ÷
ግዛትህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ በቃሎቹ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ የተናገመገሙትን ፡ ሁሉ ፡ ይደ
ግፋቸዋል ÷
የወደቁትንም ፡ ያነሣቸዋል ።
፲፭፡ የሁሉ ፡ ዓይን ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋል ፤
አንተም ፡ ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸ
ዋለህ ።
፲፮፡ አንተ ፡ እጅህን ፡ ትከፍታለህ ÷
ሕይወት ፡ ላለውም ፡ ሁሉ ፡ መልካምን ፡ ታጠግ
ባለህ ።
፲፯፡ እግዚአብሔር ፡ በመንገዱ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ቸር ፡ ነው ።
፲፰፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ÷
በእውነት ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
፲፱፡ ለሚፈሩት ፡ ምኞታቸውን ፡ ያደርጋል ÷
ልመናቸውንም ፡ ይሰማል ፡ ያድናቸዋልም ።
፳፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወድዱትን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብ
ቃል ፡
ኃጢአተኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ።
፳፩፡ አፌ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ይናገራል ፡
ሥጋም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ ስሙን ፡ ይባርክ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፮ ። (፻፵፯)

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

፩፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኚ ።
፪፡ በሕይወቴ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፤
በምኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘም
ራለሁ ።
፫፡ ማዳን ፡ በማይችሉ ፡ በሰው ፡ ልጆችና ፡ በአሰ
ቆች ፡ አትታመኑ ።
፬፡ ነፍሱ ፡ ትወጣለች ፡ ወደ ፡ መሬቱም ፡ ይመለሳል ፤
ያን ፡ ጊዜ ፡ ምክሩ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
፭፡ የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ረዳቱ ፡ የሆነ ፡
ተስፋውም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡
የሆነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
፮፡ እርሱም ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ባሕርንም ÷ በእ
ነርሱ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፤
እውነትን ፡ ለዘላለም ፡ የሚጠብቅ ፤
፯፡ ለተበደሉት ፡ የሚፈርድ ÷
ለተራቡ ፡ ምግብን ፡ የሚሰጥ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የታሰሩትን ፡ ይፈታል ፤
፰፡ እግዚአብሔር ፡ የወደቁትን ፡ ያነሣል ፡
እግዚአብሔር ፡ ዕውሮችን ፡ ጥበበኞች ፡ ያደር
ጋቸዋል ፤
እግዚአብሔር ፡ ጻድቃንን ፡ ይወድዳል ፤
፱፡ እግዚአብሔር ፡ ስደተኞችን ፡ ይጠብቃል ፡
ድሀ ፡ አደጎችንና ፡ ባልቴቶችን ፡ ይቀበላል ፤
የኃጢአተኞችንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፋል ።
፲፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤
ጽዮን ፡ ሆይ ÷ አምላክሽ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ። (፻፵፰)

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ መዝሙር ፡ መል
ካም ፡ ነውና ።
ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይሠራል ÷
ከእስራኤልም ፡ የተበተኑትን ፡ ይሰበስባል ።
፫፡ ልባቸውን ፡ የቁሰሉትን ፡ ይፈውሳል ÷

ሕማማቸውንም ፡ ይጠግናል ።
፬፡ የከዋክብትንም ፡ ብዛት ፡ ይቈጥራል ÷
ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ።
፭፡ ጌታችን ፡ ታላቅ ፡ ነው ÷ ኃይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ÷
ለጥበቡም ፡ ቍጥር ፡ የለውም ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ የዋሃንን ፡ ያነሣል ÷
ኃጢአተኞችን ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡
ያዋርዳል ።
፯፡ ለእግዚአብሔር ፡ በምስጋና ፡ ዘምሩ ÷
ለአምላካችንም ፡ በመሰንቆ ፡ ዘምሩ ፤
፰፡ ሰማዩን ፡ በደመናት ፡ ይሸፍናል ÷
ለምድርም ፡ ዝናብን ፡ ያዘጋጃል ፤
ሣርን ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ ያበቅላል ፤
ለምለሙንም ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ጥቅም ።
፱፡ ለሚጠሩት ፡ ለቀሩዎች ፡ ጫጩቶች ፡
ለእንስሳትም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣል ።
፲፡ የፈረስን ፡ ኃይል ፡ አይወድድም ÷
በሰውም ፡ ጭን ፡ አይደሰትም ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ በሚፈሩት ÷
በምሕረቱም ፡ በሚታመኑ ፡ ይደሰታል ።

መዝሙር ፡ ፻፸፯ ።

፩፡ (፻፵፯) ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርን ፡ አመ
ስግኚ ÷
፪፡ (፻፵፰) ጽዮንም ፡ ሆይ ÷ ለአምላክሽ ፡ እልል ፡ በዪ ፤
የደጆችሽን ፡ መወርወሪያ ፡ አጽንቶአልና ÷
ልጆችንም ፡ በውስጥሽ ፡ ባርኮአልና ።
፫፡ (፻፵፱) በወሰንሽም ፡ ሰላምን ፡ አደረገ ÷
የስንዴንም ፡ ስብ ፡ አጠግቦሽ ።
፬፡ (፻፶) ነገሩን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይሰድዳል ÷
ቃሉም ፡ እጅግ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሮጣል ።
፭፡ (፻፶፩) አመዳዩን ፡ እንደ ፡ ባዘቶ ፡ ይሰጣል ፤
ጉሙን ፡ እንደ ፡ አመድ ፡ ይበትነዋል ፤
፮፡ (፻፶፪) በረዶውን ፡ እንደ ፡ ፍርፋሪ ፡ ያወርዳል ፤
በበረዶውስ ፡ ፊት ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
፯፡ (፻፶፫) ቃሉን ፡ ልከ ፡ ያቀልጠዋል ፤
ነፋሱን ፡ ያነፍሳል ÷ ውኆችንም ፡ ያፈስሳል ።
፰፡ (፻፶፬) ቃሉን ፡ ለያዕቆብ ÷
ሥርዓቱንና ፡ ፍርዱን ፡ ለእስራኤል ፡ ይናገራል ።
፱፡ (፯) ለሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አላደረገም ÷
ፍርዱንም ፡ አልገለጠላቸውም ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፸፰ ።

የሐጌና ፡ የዘካርያስ ፡ መዝሙር ።

፩፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ ከሰማያት ፡ አመስግኑት ፡
በአርያም ፡ አመስግኑት ።
፪፡ መላእክቱ ፡ ሁሉ ÷ አመስግኑት ፤
ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ÷ አመስግኑት ።
፫፡ ፀሐይና ፡ ጨረቃ ÷ አመስግኑት ፤
ከዋክብትና ፡ ብርሃን ፡ ሁሉ ÷ አመስግኑት ።
፬፡ ሰማየ ፡ ሰማያት ÷ አመስግኑት ፤
የሰማያት ፡ በላይም ፡ ውኃ ።
እርሱ ፡ ብሎአልና ÷ ሆኑም ፤ ፭፡
እርሱም ፡ አዝዞአልና ÷ ተፈጠሩም ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑት ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ አቆማቸው ፤ ፮፡
ትእዛዝን ፡ ሰጠ ÷ አያልፉምም ።
፯፡ እባቦች ፡ ጥልቆችም ፡ ሁሉ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ከምድር ፡ አመስግኑት ፤
እሳትና ፡ በረዶ ፡ አመዳይና ፡ ውርጭ ÷ ፰፡
ቃሉን ፡ የሚያደርግ ፡ ወውሎ ፡ ነፋስም ፤
፱፡ ተራሮች ፡ ኰረብቶችም ፡ ሁሉ ÷ ፱፡
የሚያፈራም ፡ ዛፍ ፡ ዝግባም ፡ ሁሉ ፤
አራዊትም ፡ እንስሳትም ፡ ሁሉ ÷ ፲፡
፲፡ ተንቀሳቃሾችም ፡ የሚበርሩ ፡ ወፎችም ፤
፲፩፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ÷
አለቆች ፡ የምድርም ፡ ፈራጆች ፡ ሁሉ ፤
፲፪፡ ጕልማሶችና ፡ ቈነጃጅቶች ÷
ሽማግሌዎችና ፡ ልጆች ፤
፲፫፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑ ፤
ስሙ ፡ ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ÷
ምስጋናውም ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነው ።
፲፬፡ የሕዝቡንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤
የቅዱሳኑንም ፡ ሁሉ ፡ ምስጋና ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ለቀረበ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ሕዝብ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፸፱ ።

፩፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
ለእግዚአብሔር ፡ አዲሱን ፡ ቅኔ ፡ ተቀኙለት ፤
ምስጋናው ፡ በቅዱሳኑ ፡ ጉባኤ ፡ ነው ።
፪፡ እስራኤል ፡ በፈጣሪው ፡ ደስ ፡ ይበለው ÷
የጽዮንም ፡ ልጆች ፡ በንጉሣቸው ፡ ሐሤትን ፡
ያድርጉ ።
፫፡ ስሙን ፡ በዘፈን ፡ ያመስግኑ ÷
በከበሮና ፡ በመሰንቆም ፡ ይዘምሩለት ።
፬፡ እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ተደስቶአልና ÷
የዋሃንንም ፡ በማዳኑ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋልና ።
፭፡ ቅዱሳን ፡ በክብር ፡ ይመካሉ ፤
በምንጣፋቸውም ፡ ላይ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ በጕሮሮአቸው ፡ ነው ፤
ሁለት ፡ አፍ ፡ ያለውም ፡ ሰይፍ ፡ በእጃቸው ፡
ነው ÷
፯፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቀልን ÷
በሰዎችም ፡ መካከል ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፤
፰፡ ንጉሦቻቸውን ፡ በሰንሰለት ÷
አለቆቻቸውንም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ፤
፱፡ የተጻፈውን ፡ ፍርድ ፡ ያደርጉባቸው ፡ ዘንድ ። ፱፡
ለቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ክብር ፡ ናት ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፹ ።

፩፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ በመቅደሱ ፡ አመስግኑት ፤
በኃይሉ ፡ ጠፈር ፡ አመስግኑት ።

፪፡ በችሎቱ ፡ አመስግኑት ፤
በታላቅነቱ ፡ ብዛት ፡ አመስግኑት ።
፫፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ አመስግኑት ፤
በበገናና ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ።
፬፡ በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ አመስግኑት ፤
በአውታርና ፡ በእምቢልታ ፡ አመስግኑት ።
፭፡ ድምፅ ፡ መልካም ፡ በሆነ ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ፤
እልልታ ፡ ባለው ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ።
፮፡ እስትንፋስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

ያልተቋጠረ ። (ከቀኘር ፡ የወጣ ፡)
ስለ ፡ ራሱ ።

፩፡ ከወንድሞቼ ፡ ይልቅ ፡ ትንሽ ፡ ነበርሁ ÷
በአባቴ ፡ ቤትም ፡ ወጣት ፡ ነበርሁ ÷
የአባቴን ፡ በጎችም ፡ እጠብቅ ፡ ነበር ።
፪፡ እጆቼ ፡ መሰንቆ ፡ ይመቱ ፡ ነበር ፡ ጣቶቼም ፡ በገና ፡ ይደረድሩ ፡ ነበር ።
፫፡ ለጌታዬ ፡ ማን ፡ ነገረው ? እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማኝ ፡ እንጂ ።
፬፡ እርሱም ፡ መልእኩን ፡ ልከ ፡ አዳነኝ ÷ ከአባቴ ፡ በጎች ፡ ለይቶ ፡ ወሰደኝ ÷
ቅብዐ ፡ ቅዱስንም ፡ ቀባኝ ።
፭፡ ወንድሞቼ ፡ ግን ፡ በመልክ ፡ ያማሩ ÷ በዕድሜም ፡ ያደጉ ፡ ናቸው ÷ እግዚአብሔርም ፡ አላደረባቸውም ።
፮፡ ልዩ ፡ ወገንን ፡ ልያያዘው ፡ ወጣሁ ÷ በረከሱ ፡ አማልክቶቹም ፡ ረገመኝ ።
፯፡ እኔም ፡ ከወንገ ፡ ድንጋዮችን ፡ አነሣሁና ፡ አወንጭፌ ፡ ግንባሩን ፡ መታሁት ÷ ያንጊዜም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ወደቀ ።
፰፡ በላዩ ፡ ያለውን ፡ ሰይፍም ፡ አንሥቼ ፡ ያገዙ ፡ የጎልያድንም ፡ ራሱን ፡ ቈረጥሁ ÷ ከእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ ስድብን ፡ አራቅሁ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ም ሳ ሌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎሞን ፡ ምሳሌዎች ፤
፪፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ለማወቅ ÷ የእውቀትንም ፡ ቃል ፡ ለማስተዋል ÷
፫፡ የጥበብን ፡ ትምህርት ፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ቅንነትንም ፡ ለመቀበል ÷
፬፡ ብልሃትን ፡ ለአላዋቂዎች ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ለጕበዛዝትም ፡ እውቀትንና ፡ ጥንቃቄን ÷
፭፡ ጠቢብ ፡ እነዚህን ፡ ከመስማት ፡ ጥበብን ፡ ይጨምራል ÷ አስተዋይም ፡ መልካም ፡ ምክርን ፡ ገንዘቡ ፡ ያደርጋል ÷
፮፡ ምሳሌንና ፡ ትርጓሜን ፡ የጠቢባንን ፡ ቃልና ፡ የተሸሸገውን ፡ ነገር ፡ ለማስተዋል ።

፯፡ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፤ ሰነፎች ፡ ግን ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ይንቃሉ ።
፰፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ የአባትህን ፡ ምክር ፡ ስማ ÷ የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፤
፱፡ ለራስህ ፡ የሞገስ ፡ ዘውድ ፡ ለአንገትህም ፡ ድሪ ፡ ይሆንልሃልና ።
፲፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአተኞች ፡ ቢያባብሉህ ፡ እሺ ፡ አትበል ።
፲፩፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ና ፡ እናድብ ÷ ለንጹሕም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ወጥመድን ፡ እንሸምቅበት ፡ ቢሉ ፤
፲፪፡ በሕይወታቸው ፡ ሳሉ ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ሆነን ፡ እንዋጣቸው ÷
በሙሉም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወድቁ ፡ ይሁኑ ፤
፲፫፡ መልካሙን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ እናገኛለን ÷ ከምርኮውም ፡ ቤታችንን ፡ እንሞላለን ፤
፲፬፡ ዕጣህን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ጣል ፤ ለሁላችንም ፡ አንድ ፡ ከረጢት ፡ ይሁን ፡ ቢሉ ፤
፲፭፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በመንገድ ፡ አትሂድ ÷ ከጎዳናቸውም ፡ እግርህን ፡ ፈቀቅ ፡ አድርግ ፤
፲፮፡ እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ይሮጣሉና ÷ ደም ፡ ለማፍሰስም ፡ ይፈጥናሉና ።
፲፯፡ መርበብ ፡ በወፎች ፡ ዓይን ፡ ፊት ፡ በከንቱ ፡ ትተከላለችና ።
፲፰፡ እነርሱም ፡ በደማቸው ፡ ላይ ፡ ያደባሉ ÷ በነፍሳቸውም ፡ ላይ ፡ ይሸምቃሉ ።
፲፱፡ እንዲሁ ፡ ይህ ፡ መንገድ ፡ ትርፍን ፡ ለማግኘት ፡ የሚሳሳ ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
የባለቤቱን ፡ ነፍስ ፡ ይነጥቃል ።

፳፡ ጥበብ ፡ በጎዳና ፡ ትጮኻለች ፤
በአደባባይ ፡ ድምፅዋን ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለች ፤
፳፩፡ በአደባባይ ፡ ትጣራለች ፤ በከተማይቱ ፡ መግቢያ ፡ በር ፡ ቃልን ፡ ትናገራለች ፡—
፳፪፡ እናንት ፡ አላዋቂዎች ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ አላዋቂነት ፡ ትወድዳላችሁ ?
ፌዘኞችም ፡ ፌዝን ፡ ይፈቅዳሉ ?
ሰነፎችም ፡ እውቀትን ፡ ይጠላሉ ?

፭ ወደ ፡ ዘለፋዬ ፡ ተመለሱ ፡
እነሆ ÷ መንፈሴን ፡ አፈስስላችኋለሁ ፡
ቃሌን ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፮ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ እምቢ ፡ ስላላችሁ ÷
እጄን ፡ በዘረጋሁ ፡ ጊዜ ፡ ማንም ፡ ስላላስተዋለ ÷
፯ ምክሬን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ቸል ፡ ስላላችሁ ÷
ዘለፋዬንም ፡ ካላልፈቀዳችሁ ፡
፰ እኔም ፡ ስለዚህ ፡ በጥፋታችሁ ፡ እስቃለሁ ፡
ጥፋታችሁም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አላግጥባችኋለሁ ፡
፱ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ በደረሰባችሁ ፡ ጊዜ ÷
ጥፋታችሁም ፡ እንደ ፡ ወውሎ ፡ ነፋስ ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ÷
ጭንቅና ፡ መከራ ፡ በወረደባችሁ ፡ ጊዜ ።
፲ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩኛል ÷ እኔ ፡ ግን ፡ አልመ
ልስም ፡
ተግተው ፡ ይሹኛል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አያገኙኝም ።
፲፩ እውቀትን ፡ ጠልተዋልና ÷
እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ አልመረጡምና ፡
፲፪ ምክሬን ፡ አልፈቀዱምና ÷
ዘለፋዬንም ፡ ሁሉ ፡ ንቀዋልና ፡
፲፫ ስለዚህ ፡ የመንገዳቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉ ÷
ከራሳቸው ፡ ምክር ፡ ይጠግባሉ ።
፲፬ አላዋቂዎችን ፡ ከጥበብ ፡ መራቅ ፡ ይገድላቸዋ
ልና ÷
ሰነፎችንም ፡ ቸልተኛ ፡ መሆን ፡ ያጠፋቸዋልና ።
፲፭ የሚሰማኝ ፡ ግን ፡ በእርጋታ ፡ ይቀመጣል ÷
ከመከራም ፡ ሥጋት ፡ ያርፋል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ቃሌን ፡ ብትቀበል ÷
ትእዛዜንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽገህ ፡ ብት
ይዝት ÷
፪ ጆሮህ ፡ ጥበብን ፡ እንዲያደምጥ ፡ ታደርጋለህ ÷
ልብህንም ፡ ወደ ፡ ማስተዋል ፡ ታዘነብላለህ ።
፫ ረቂቅ ፡ እውቀትን ፡ ብትጠራት ÷
ለማስተዋልም ፡ ድምፅህን ፡ ብታነሣ ÷
፬ እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ብር ፡ ብትፈላልጋት ÷
እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ገንዘብ ፡ ብትሻት ፡
፭ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታው
ቃለህ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ እውቀት ፡ ታገኛለህ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣልና ፡
ከአፉም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ ይወጣሉ ፡
፯ እርሱ ፡ ለቅኖች ፡ ደኅንነትን ፡ ያከማቻል ፡
ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄዱትም ፡ ጋሻ ፡ ነው ፡
፰ የፍርድን ፡ ጎዳና ፡ ይጠብቃል ፡
የቅዱሳኑንም ፡ መንገድ ፡ ያጸናል ።
፱ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡
ቅንነትንና ፡ መልካም ፡ መንገድን ፡ ሁሉ ፡ ታስ
ተውላለህ ።
፲ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ልብህ ፡ ትገባለችና ÷
እውቀትም ፡ ነፍስህን ፡ ደስ ፡ ታሰኛለችና ፡
፲፩ ጥንቃቄ ፡ ይጠብቅሃል ÷
ማስተዋልም ፡ ይጋርድሃል ÷
ከክፉ ፡ መንገድ ፡ አንተን ፡ ለማዳን ÷ ፲፪፡
ጠማማ ፡ ነገርን ፡ ከሚናገሩም ፡ ሰዎች ፡
እነርሱም ፡ በጨለማ ፡ መንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ፲፫፡
የቀናውን ፡ ጎዳና ፡ የሚተዉ ÷
ክፉ ፡ በመሥራት ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ፲፬፡
በጠማማነትም ፡ ደስታን ፡ የሚያደርጉ ÷
መንገዳቸውን ፡ የሚጠመዝዙ ፡ ፲፭፡
አካሄዳቸውንም ፡ የሚያጣምሙ ፡ ናቸው ፡
ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ አንተን ፡ ለመታደግ ÷ ፲፮፡
ቃልዋን ፡ ከምታለዝብ ፡ ከሌላዪቱም ፡ ሴት ፡
የሕግንነት ፡ ወዳጅዋን ፡ የምትተው ፡ ፲፯፡
የአምላክዋንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የምትረሳ ፡
ቤትዋ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ያዘነበለ ፡ ነው ÷ ፲፰፡
አካሄድዋም ፡ ወደ ፡ መታን ፡ ጥላ ።
ወደ ፡ እርስዋ ፡ የሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ አይመለሱም ÷ ፲፱፡
የሕይወትንም ፡ ጎዳና ፡ አያገኙም ፡
፳ አንተም ፡ በደጋግ ፡ ሰዎች ፡ መንገድ ፡ እንድት ፡
ሄድ ፡
የጻድቃንንም ፡ ጎዳና ፡ እንድትጠብቅ ።
፳፩ ቅኖች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉና ÷ ፳፪፡
ፍጹማንም ፡ በእርስዋ ፡ ይኖራሉና ፡
ኀጥኣን ፡ ግን ፡ ከምድር ፡ ይጠፋሉ ÷ ፳፫፡
ዓመፀኞችም ፡ ከእርስዋ ፡ ይነጠቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ሕጌን ፡ አትርሳ ÷
ልብህም ፡ ትእዛዛቴን ፡ ይጠብቅ ።
፪ ብዙ ፡ ዘመናትና ፡ ረጅም ፡ ዕድሜ ፡
ሰላምም ፡ ይጨምሩልሃልና ።
፫ ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ከአንተ ፡ አይራቁ ፡
በአንገትህ ፡ አሰራቸው ፡
በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
፬ በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ፊትም ፡
ሞገስንና ፡ መልካም ፡ ዝናን ፡ ታገኛለህ ።
፭ በፍጹም ፡ ልብህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመን ÷
በራስህም ፡ ማስተዋል ፡ አትደገፍ ፡
፮ በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ እወቅ ÷
እርሱም ፡ ጎዳናህን ፡ ያቀናልሃል ።
፯ በራስህ ፡ አስተያየት ፡ ጠቢብ ፡ አትሁን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ÷ ከክፋትም ፡ ራቅ ፡
፰ ይህም ፡ ለሥጋህ ፡ ፈውስ ፡ ይሆንልሃል ÷
ለአጥንትህም ፡ ጠገን ።
፱ እግዚአብሔርን ፡ ከሀብትህ ፡ አክብር ÷
ከፍሬህም ፡ ሁሉ ፡ በኵራት ፡
፲ ጐተራህም ፡ እህልን ፡ ይሞላል ÷
መጥመቂያህም ፡ በወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞልታ ፡ ትት
ረፈረፋለች ።

፲፩ ልጄ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ተግሣጽ ፡
አትናቅ ÷
በገሠጸህም ፡ ጊዜ ፡ አትመረር ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ይገሥጻልና ÷
አባት ፡ የሚወድደውን ፡ ልጁን ፡ እንደሚገሥጽ ።
፲፫ ጥበብን ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ÷

ማስተዋልንም ፣ ገንዘቡ ፣ የሚያደርግ ፣
፲፬፣ በወርቅና ፣ በብር ፣ ከመነገድ ፣ ይልቅ ፣ በእርስዋ ፣ መነገድ ፣ ይሻላልና ።
፲፭፣ ከቀይ ፣ ዕንቁም ፣ ትከብራለች ÷ የተከበረም ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ አይተካከላትም ።
፲፮፣ በቀኝዋ ፣ ረጅም ፣ ዘመን ፣ ነው ÷ በግራዋም ፣ ባለጠግነትና ፣ ክብር ።
፲፯፣ መንገድዋ ፣ የደስታ ፣ መንገድ ፣ ነው ÷ ጎዳናዋም ፣ ሁሉ ፣ ሰላም ፣ ነው ።
፲፰፣ እርስዋ ፣ ለሚይዙአት ፣ የሕይወት ፣ ዛፍ ፣ ናት ÷ የተመረኰዘባትም ፣ ሁሉ ፣ ምስጉን ፣ ነው ።
፲፱፣ እግዚአብሔር ፣ በጥበብ ፣ ምድርን ፣ መሠረተ ÷ በማስተዋልም ፣ ሰማያትን ፣ አጸና ።
፳፣ በእውቀቱ ፣ ቀላያት ፣ ተቀደዱ ÷ ደመናትም ፣ ጠልን ፣ ያንጠባጥባሉ ።

፳፩፣ ልጄ ፣ ሆይ ÷ እነዚህ ፣ ከዓይኖችህ ፣ አይራቁ ፣ መልካም ፣ ጥበብንና ፣ ጥንቃቄን ፣ ጠብቅ ።
፳፪፣ ለነፍስህም ፣ ሕይወት ፣ ይሆናሉ ÷ ለአንገትህም ፣ ሞገስ ።
፳፫፣ የዚያን ጊዜ ፣ መንገድህን ፣ ተማምነህ ፣ ትሄዳለህ ÷ እግርህም ፣ አይሰነካከልም ።
፳፬፣ በተኛህ ፣ ጊዜ ፣ አትፈራም ፣ ትተኛለህ ÷ እንቅልፍህም ፣ የጣፈጠ ፣ ይሆንልሃል ።
፳፭፣ ድንገት ፣ ከሚያስፈራ ፣ ነገር ÷ ከሚመጣውም ፣ ከኀዋአን ፣ ጥፋት ፣ አትፈራም ፣
፳፮፣ እግዚአብሔር ፣ መታመኛህ ፣ ይሆናልና ÷ እግርህም ፣ እንዳይጠመድ ፣ ይጠብቅሃልና ።
፳፯፣ ለተቸገረው ፣ ሰው ፣ በጎ ፣ ነገርን ፣ ማድረግ ፣ አትከልክል ÷ ልታደርግለት ፣ የሚቻልህ ፣ ሲሆን ።
፳፰፣ ወዳጅህን ፣— ሂድና ፣ ተመለስ ፣ ነገ ፣ እሰጥሃለሁ ፣ አትበለው ÷ በጎ ፣ ነገርን ፣ ማድረግ ፣ ሲቻልህ ።
፳፱፣ በወዳጅህ ፣ ላይ ፣ ክፉ ፣ አትሥራ ÷ እርሱ ፣ ተማምኖ ፣ ከአንተ ፣ ጋር ፣ ተቀምጦ ፣ ሳለ ።
፴፣ ከሰው ፣ ጋር ፣ በከንቱ ፣ አትጣላ ÷ እርሱ ፣ ክፉ ፣ ካልሠራብህ ።
፴፩፣ በግፈኛ ፣ ሰው ፣ አትቅና ÷ መንገዱንም ፣ ሁሉ ፣ አትምረጥ ።
፴፪፣ ጠማማ ፣ ሁሉ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ ርኩስ ፣ ነውና ፣ ወዳጅነቱ ፣ ግን ፣ ከቅኖች ፣ ጋር ፣ ነው ።
፴፫፣ የእግዚአብሔር ፣ መርገም ፣ በኀዋእ ፣ ቤት ፣ ነው ÷ የጻድቃን ፣ ቤት ፣ ግን ፣ ይባረክል ።
፴፬፣ በፌዘኞች ፣ እርሱ ፣ ያፌዛል ÷ ለትሑታን ፣ ግን ፣ ሞገስን ፣ ይሰጣል ።
፴፭፣ ጠቢባን ፣ ክብርን ፣ ይወርሳሉ ፣ የሰነፎች ፣ ከፍታቸው ፣ ግን ፣ መዋረድ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩፣ አናንት ፣ ልጆች ÷ የአባትን ፣ ተግሣጽ ፣ ስሙ ÷ ማስተዋልንም ፣ ታውቁ ፣ ዘንድ ፣ አድምጡ ፣
፪፣ መልካም ፣ ትምህርትን ፣ እሰጣችኋለሁና ፣ ሕጌን ፣ አትተዉ ።
፫፣ እኔም ፣ አባቴን ፣ የምሰማ ፣ ልጅ ፣ ነበርሁና ÷ በእናቴም ፣ ዘንድ ፣ እወደድ ፣ ነበር ።
፬፣ ያስተምረኝም ፣ ነበር ፣ እንዲህም ፣ ይለኝ ፣ ነበር ፣— ልብህ ፣ ቃሌን ፣ ይቀበል ፣ ትእዛዜን ፣ ጠብቅ ፣ በሕይወትም ፣ ትኖራለህ ።
፭፣ ጥበብን ፣ አግኝ ፣ ማስተዋልን ፣ አግኝ ፣ አትርሳም ÷ ከአፌም ፣ ቃል ፣ ፈቀቅ ፣ አትበል ።
፮፣ አትተዋት ÷ ትደግፍህማለች ፣ ውደዳት ÷ ትጠብቅህማለች ።
፯፣ ጥበብ ፣ ዓይነተኛ ፣ ነገር ፣ ናትና ፣ ጥበብን ፣ አግኝ ፣ ከሀብትህም ፣ ሁሉ ፣ ማስተዋልን ፣ አትርፍ ።
፰፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ አድርጋት ÷ እርስዋም ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ታደርግሃለች ፣ ብታቅፋትም ፣ ታከብርሃለች ።
፱፣ ለራስህ ፣ የሞገስ ፣ አክሊልን ፣ ትሰጥለች ÷ የተዋበ ፣ ዘውድንም ፣ ታበረክትሃለች ።
፲፣ ልጄ ፣ ሆይ ÷ ስማ ÷ ንግግሬንም ፣ ተቀበል ፣ የሕይወትህም ፣ ዘመን ፣ ትበዛልሃለች ።
፲፩፣ የጥበብን ፣ መንገድ ፣ አስተማርሁህ ፣ በቀኝች ፣ ጎዳና ፣ መራሁህ ።
፲፪፣ በሄድህ ፣ ጊዜ ፣ እርምጃህ ፣ አይጠብብም ፣ በሮጥህም ፣ ጊዜ ፣ አትሰናከልም ።
፲፫፣ ተግሣጽን ፣ ያዝ ÷ አትተውም ፣ ጠብቀው ÷ እርሱ ፣ ሕይወትህ ፣ ነውና ።
፲፬፣ በኀዋአን ፣ መንገድ ፣ አትግባ ÷ በክፉ ፣ ሰዎችም ፣ ጎዳና ፣ አትሂድ ።
፲፭፣ ከእርስዋ ፣ ራቅ ÷ አትሂድባትም ፣ ፈቀቅ ፣ በል ፣ ተዋትም ።
፲፮፣ ክፉ ፣ ካላደረጉ ፣ አይተኙምና ÷ ካላሰናከሉም ፣ እንቅልፋቸው ፣ ይወሰዳልና ።
፲፯፣ የኃጢአትን ፣ እንጀራ ፣ ይበላሉና ÷ የግፍንም ፣ ወይን ፣ ጠጅ ፣ ይጠጣሉና ።
፲፰፣ የጻድቃን ፣ መንገድ ፣ ግን ፣ እንደ ፣ ንጋት ፣ ብርሃን ፣ ነው ÷ ሙሉ ፣ ቀን ፣ እስኪሆንም ፣ ድረስ ፣ እየተጨመረ ፣ ይበራል ።
፲፱፣ የኀዋአን ፣ መንገድ ፣ እንደ ፣ ጨለማ ፣ ነው ÷ እንዴት ፣ እንደሚሰናከሉም ፣ አያውቁም ።

፳፣ ልጄ ፣ ሆይ ÷ ንግግሬን ፣ አድምጥ ፣ ወደ ፣ ቃሌም ፣ ጆሮህን ፣ አዘንብል ።
፳፩፣ ከዓይንህ ፣ አታርቃት ÷ በልብህም ፣ ውስጥ ፣ ጠብቃት ።
፳፪፣ ለሚያገኙአት ፣ ሕይወት ÷ ለሥጋቸውም ፣ ሁሉ ፣ ፈውስ ፣ ነውና ።
፳፫፣ አጥብቀህ ፣ ልብህን ፣ ጠብቅ ÷ የሕይወት ፣ መውጫ ፣ ከእርሱ ፣ ነውና ።
፳፬፣ የአፍህን ፣ ጠማማነት ፣ ከአንተ ፣ አውጣ ÷ ሐሰተኞቹን ፣ ከንፈሮችም ፣ ከአንተ ፣ አርቅ ።
፳፭፣ ዓይኖችህ ፣ አቅንተው ፣ ይዩ ÷ ሽፋሽፍቶችህም ፣ በቀጥታ ፣ ይመልከቱ ።

፳፭ የእግርህን ፡ መንገድ ፡ አቅና ÷
አካሄድህም ፡ ሁሉ ፡ ይጽና ።
፳፮ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አትበል ፤
እግርህንም ፡ ከክፉ ፡ መልስ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ጥበቤ ፡ አድምጥ ፤
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ ትምህርቴ ፡ መልስ ÷
፪ ጥንቃቄን ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡
ከንፈሮችህም ፡ እውቀትን ፡ እንዲጠብቁ ።
፫ ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ ከንፈር ፡ ማር ፡ ይንጠባጠባልና ÷
አፍዋም ፡ ከቅቤ ፡ የለሰለሰ ፡ ነውና ፤
፬ ፍጻሜዋ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ እሬት ፡ የመረረ ፡ ነው ÷
ሁለት ፡ አፍ ፡ እንዳለው ፡ ሰይፍም ፡ የተሳለ ፡ ነው ።
፭ እግሮችዋ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ይወርዳሉ ÷
አረማመድዋም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ነው ፤
፮ የቀና ፡ የሕይወትን ፡ መንገድ ፡ አታገኝም ፤
በአካሄድዋ ፡ የተቅበዘበዘች ፡ ናት ÷ የሚታወቅም ፡ አይደለም ።

፯ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ÷
ከአፌም ፡ ቃል ፡ አትራቁ ።
፰ መንገድህን ፡ ከእርስዋ ፡ አርቅ ÷
ወደ ፡ ቤትዋም ፡ ደጅ ፡ አትቅረብ ÷
፱ ክብርህ ፡ ለሌላ ፡ እንዳትሰጥ ÷
ዕድሜህም ፡ ለጨካኝ ፤
፲ ሌሎች ፡ ከሀብትህ ፡ እንዳይጠግቡ ÷
ድካምህም ፡ በባዕድ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ እንዳይሆን ።
፲፩ በመጨረሻም ፡ ሥጋህና ፡ ሰውነትህ ፡ በጠፉ ፡ ጊዜ ፡ ታለቅሳለህ ÷
፲፪ ትላለህም ፦— እንዴት ፡ ትምህርትን ፡ ጠላሁ ÷
ልቤም ፡ ዘለፋን ፡ ናቀ !
፲፫ የአስተማሪዎቼንም ፡ ቃል ፡ አልሰማሁም ÷
ጆሮቼንም ፡ ወደ ፡ አስተማሪዎቼ ፡ አላዘንበልሁም ።
፲፬ በማኅበርና ፡ በጉባኤ ፡ መካከል ፡
ወደ ፡ ክፉ ፡ ሁሉ ፡ ለመድረስ ፡ ጥቂት ፡ ቀረኝ ።

፲፭ ከጕድጓድህ ፡ ውኃ ÷ ከምንጭህም ፡ የሚፈልቀውን ፡ ውኃ ፡ ጠጣ ።
፲፮ ምንጮችህ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ÷
ወንዞችህ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ይፈስሳሉን ?
፲፯ ለአንተ ፡ ብቻ ፡ ይሁኑ ÷
ከአንተ ፡ ጋር ፡ ላሉ ፡ እንግዶችም ፡ አይሁኑ ።
፲፰ ምንጭህ ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ፤
ከጕብዝናህም ፡ ሚስት ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ።
፲፱ እንደ ፡ ተወደደች ፡ ዋላ ፡ እንደ ፡ ተዋበችም ፡ ሚዳቋ ÷
ጡትዋ ፡ ሁልጊዜ ፡ ያርካህ ÷
በፍቅርዋም ፡ ሁልጊዜ ፡ ጥገብ ።
፳ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ጋለሞታ ፡ ሴት ፡ ትወድዳለህ ?
የሌላይቱንስ ፡ ብብት ፡ ለምን ፡ ታቅፋለህ ?
፳፩ የሰው ፡ መንገድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ነውና ÷
አካሄዱንም ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ይመለከታልና ።
፳፪ ኀጥኣንን ፡ ኃጢአቱ ፡ ታጠምደዋለች ÷
በኃጢአቱም ፡ ገመድ ፡ ይታሰራል ።
፳፫ አልተቀጣምና ፡ እርሱ ፡ ይሞታል ፤
በስንፍናውም ፡ ብዛት ፡ ይስታል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ለጎረቤትህ ፡ ዋስ ፡ ብትሆን ÷
ስለ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ እጅህን ፡ አጋና ፡ ብትመታ ÷
፪ በአፍህ ፡ ቃል ፡ ተጠመድህ ፤
በአፍህ ፡ ቃል ፡ ተያዝህ ።
፫ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አድርግ ፡ ራስህንም ፡ አድን ÷
በጎረቤትህ ፡ እጅ ፡ ወድቀሃልና ፤
ፈጥነህ ፡ ሂድ ÷ ጎረቤትህንም ፡ ነዝንዘው ።
፬ ለዓይንህ ፡ እንቅልፍን ፡ ለሽፋሽፍቶችህም ፡ እንቅልፍን ፡ አትስጥ ÷
፭ እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ከአዳኝ ፡ እጅ ÷
እንደ ፡ ወፍም ፡ ከአጥማጅ ፡ እጅ ፡ ትድን ፡ ዘንድ ።

፮ አንተ ፡ ታካች ÷ ወደ ፡ ንብረ ፡ ጕንዳን ፡ ሂድ ÷
መንገድዋንም ፡ ተመልከተህ ፡ ጠቢብ ፡ ሁን ።
፯ አለቃና ፡ አዛዥ ፡ ገዢም ፡ ሳይኖራት ፡
፰ መብልዋን ፡ በበጋ ፡ ታሰናዳለች ÷
መኖዋንም ፡ በመከር ፡ ትሰበስባለች ።
፱ አንተ ፡ ታካች ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ትተኛለህ ?
ከእንቅልፍህስ ፡ መቼ ፡ ትነሣለህ ?
፲ ጥቂት ፡ ትተኛለህ ÷ ጥቂት ፡ ታንቀላፋለህ ÷
፲፩ ትተኛም ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ እጅህን ፡ ታጥፋለህ ፤
እንግዲህ ፡ ድህነትህ ፡ እንደ ፡ ወንበዴ ÷
ችጋርህም ፡ ሰይፍ ፡ እንደ ፡ ታጠቀ ፡ ሰው ፡ ይመጣብሃል ።

፲፪ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ የበደለኛም ፡ ልጅ ፡
በጠማማ ፡ አፍ ፡ ይሄዳል ፤
፲፫ በዓይኑ ፡ ይጠቅሳል ÷ በእግሩ ፡ ይናገራል ÷
በጣቱ ፡ ያስተምራል ፤
፲፬ ጠማማነት ፡ በልቡ ፡ አለ ÷ ሁልጊዜም ፡ ክፋትን ፡ ያስባል ፤
ጠብንም ፡ ይዘራል ።
፲፭ ስለዚህ ፡ ጥፋቱ ፡ ድንገት ፡ ይደርስበታል ፤
ድንገት ፡ ይደቅቃል ÷ ፈውስም ፡ ከቶ ፡ የለውም ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ የሚጠላቸው ፡ ስድስት ፡ ነገሮች ፡ ናቸው ÷
ሰባትንም ፡ ነፍሱ ፡ አጥብቃ ፡ ትጸየፈዋለች ፤
፲፯ ትዕቢተኛ ፡ ዓይን ÷ ሐሰተኛ ፡ ምላስ ÷
ንጹሕን ፡ ደም ፡ የምታፈስስ ፡ እጅ ÷
፲፰ ክፉ ፡ አሳብን ፡ የሚያበቅል ፡ ልብ ÷
ወደ ፡ ክፉ ፡ የምትሮጥ ፡ እግር ÷
፲፱ በሐሰት ፡ የሚናገር ፡ ሐሰተኛ ፡ ምስክር ÷
በወንድማማች ፡ መካከልም ፡ ጠብን ፡ የሚዘራ ።

፳ ልጄ ፡ ሆይ ÷ የአባትህን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ÷

የእናትህንም ፣ ሕግ ፣ አትተው ። ፱
፳፪ ፣ ሁልጊዜ ፣ በልብህ ፣ አኑረው ÷
በአንገትህም ፣ አሰረው ። ፳፫ ፣ ስትሄድም ፣ ይመራሃል ፣
ስትተኛ ፣ ይጠብቅሃል ፣
ስትነሣ ፣ ያነጋግርሃል ። ፳፬ ፣ ትእዛዝ ፣ መብራት ÷ ሕግም ፣ ብርሃን ፣ ነውና ÷
የተግሣጽም ፣ ዘለፋ ፣ የሕይወት ፣ መንገድ ፣
ነውና ÷ ፳፭ ፣ ከክፉ ፣ ሴት ፣ ትጠብቅህ ፣ ዘንድ ፣
ከሌላይቱም ፣ ሴት ፣ ምላስ ፣ ጥፍጥነት ። ፳፮ ፣ ውበትዋን ፣ በልብህ ፣ አትመኘው ፣
ሽፋሽፍትዋም ፣ አያጥምድህ ። ፳፯ ፣ የጋለሞታ ፣ ዋጋ ፣ እስከ ፣ አንዲት ፣ እንጀራ ፣
ነው ፣
አመንዝራም ፣ ሴት ፣ የሰውን ፣ ሕይወት ፣ ታጠ
ምዳለች ። ፳፰ ፣ በጉያው ፣ እሳትን ፣ የሚታቀፍ ÷
ልብሶቹስ ፣ የማይቃጠሉ ፣ ማን ፣ ነው ? ፳፱ ፣ በፍም ፣ ላይ ፣ የሚሄድ ÷
እግሮቹስ ፣ የማይታጠሉ ፣ ማን ፣ ነው ? ፴ ፣ ወደ ፣ ሰው ፣ ሚስት ፣ የሚገባም ፣ እንዲሁ ፣ ነው ፣
የሚነካትም ፣ ሁሉ ፣ ሳይቀጣ ፣ አይቀርም ። ፴፩ ፣ ሌባ ፣ በተራበ ፣ ጊዜ ፣ ነፍሱን ፣ ሊያጠግብ ፣ ቢሰርቅ ፣
ሰዎች ፣ አይንቁትም ፣ ፴፪ ፣ ቢያገኝም ፣ ሰባት ፣ እጥፍ ፣ ይከፍላል ÷
በቤቱም ፣ ያለውን ፣ ሁሉ ፣ ይሰጣል ። ፴፫ ፣ ከሴት ፣ ጋር ፣ የሚያመነዝር ፣ ግን ፣ አእምሮው ፣
የጐደለ ፣ ነው ፣
እንዲሁም ፣ የሚያደርግ ፣ ነፍሱን ፣ ያጠፋል ። ፴፬ ፣ ቍስልንና ፣ ውርደትን ፣ ያገኛል ÷
ስድቡም ፣ አይደመሰስም ። ፴፭ ፣ ቅንዓት ፣ ለሰው ፣ የቍጣ ፣ ትሩሳት ፣ ነውና ÷
በበቀልም ፣ ቀን ፣ አይራራለትምና ። ፴፮ ፣ እርሱም ፣ ምንም ፣ ካሣ ፣ አይቀበልም ÷
ስጦታም ፣ ብታበዛለት ፣ አይታረቅም ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ ፣ ልጄ ፣ ሆይ ÷ ቃሌን ፣ ጠብቅ ፣
ትእዛዜንም ፣ በአንተ ፣ ዘንድ ፣ ሸሽግ ። ፪ ፣ ትእዛዜን ፣ ጠብቅ ፣ በሕይወትም ፣ ትኖራለህ ፣
ሕጌንም ፣ እንደ ፣ ዓይንህ ፣ ብሌን ፣ ጠብቅ ፣ ፫ ፣ በጣቶችህ ፣ እሰራቸው ፣
በልብህ ፣ ጽላት ፣ ጻፋቸው ። ፬ ፣ ጥበብን ፣— አንቺ ፣ እኅቴ ፣ ነሽ ፣ በላት ÷
ማስተዋልንም ፣— ወዳጄ ፣ ብለህ ፣ ጥራት ÷ ፭ ፣ ከጋለሞታ ፣ ሴት ፣ ትጠብቅህ ፣ ዘንድ ÷
ቃልዋን ፣ ካለዘበች ፣ ከሌላይቱ ፣ ሴት ።

፮ ፣ በቤቴ ፣ መስኮት ፣ ሆኜ ፣ ወደ ፣ አደባባይ ፣ ተመ
ለከትሁ ፣ ፯ ፣ ከአላዋቂዎች ፣ መካከል ፣ አስተዋልሁ ፣
ከጕበዛዝትም ፣ መካከል ፣ ብላቴናውን ፣ አእ
ምሮ ፣ ጕድሎት ፣ አየሁ ÷ ፰ ፣ በአደባባይ ፣ ሲሄድ ፣ በቤትዋም ፣ አቅራቢያ ፣
ሲያልፍ ፣
የቤትዋን ፣ መንገድ ፣ ይዞ ፣ ወደ ፣ እርስዋ ፣ አቀና ÷ ፱ ፣ በሌሊትም ፣ በጽኑ ፣ ጨለማ ።
እነሆ ÷ ሴት ፣ ተገናኘችው ፣ ፲ ፣ የጋለሞታ ፣ ልብስ ፣ የለበሰች ÷
ነፍሳትን ፣ ለማጥመድ ፣ የተዘጋጀች ። ፲፩ ፣ ሁከተኛና ፣ አባያ ፣ ናት ÷ ፲፪ ፣
እግሮችዋም ፣ በቤትዋ ፣ አይቀመጡም ፣
አንድ ፣ ጊዜ ፣ በጎዳና ÷ አንድ ፣ ጊዜ ፣ በአዳባባይ ÷ ፲፫ ፣
በማዕዘኑም ፣ ሁሉ ፣ ታደባለች ። ፲፬ ፣ ያዘችውም ፣ ሳመችውም ፣
ፊትዋም ፣ ያለ ፣ እፍረት ፣ ሆኖ ፣ እንዲህ ፣ አለ
ችው ፣— ፲፭ ፣ መሥዋዕትንና ፣ የደኅንነት ፣ ቍርባንን ፣ ማቅ
ረብ ፣ ነበረብኝ ፣
ዛሬ ፣ ስእለቴን ፣ ፈጸምሁ ። ፲፮ ፣ ስለዚህ ፣ እንድገናኝህ ÷ ፊትህንም ፣ በትጋት ፣
ለመሻት ፣ ወጥቻለሁ ÷ ፲፯ ፣ አግኝቼሃለሁም ።
በአልጋዬ ፣ ላይ ፣ ማለፊያ ፣ ሰርፍ ፣ ዘርግቼበታ
ለሁ ÷ ፲፰ ፣ የግብጽንም ፣ ሽመልመሌ ፣ ለሀፍ ።
በመኝታዬ ፣ ከርቤንና ፣ ዓልሙን ፣ ቀረፋም ፣
ረጭቼበታለሁ ። ፲፱ ፣ ና ÷ እስኪነጋ ፣ ድረስ ፣ በፍቅር ፣ እንርካ ÷ ፳ ፣
በተወደደ ፣ መተቃቀፍም ፣ ደስ ፣ ይበለን ።
ባለቤቱ ፣ በቤቱ ፣ የለምና ÷ ፳፩ ፣
ወደ ፣ ሩቅ ፣ መንገድ ፣ ሄዶአልና ፣
በእጁም ፣ የብር ፣ ከረጢት ፣ ወስዶአል ፣ ፳፪ ፣
ሙሉ ፣ ጨረቃ ፣ በሆነች ፣ ጊዜ ፣ ወደ ፣ ቤቱ ፣
ይመለሳል ። ፳፫ ፣ በብዙ ፣ ጨዋታዋ ፣ እንዲስት ፣ ታደርገዋለች ፣
በከንፈርዋ ፣ ልዝብነት ፣ ትገፋትዋለች ።
እርሱ ፣ እንዲህ ፣ ስቶ ፣ ይከተላታል ÷ ፳፬ ፣
በሬ ፣ ለመታረድ ፣ እንዲነዳ ÷
ውሽም ፣ ወደ ፣ እስራት ፣ እንዲሄድ ÷
ወፍ ፣ ወደ ፣ ወጥመድ ፣ እንደሚቸኩል ÷ ፳፭ ፣
ለነፍሱ ፣ ጥፋት ፣ እንደሚሆን ፣ ሳያውቅ ÷
ፍላጻ ፣ ጕበቱን ፣ እስኪሰነጥቀው ፣ ድረስ ።

ልጆቼ ፣ ሆይ ÷ አሁን ፣ እንግዲህ ፣ ስሙኝ ፣ ፳፮ ፣
ወደ ፣ አፌም ፣ ቃል ፣ አድምጡኝ ።
ልብህ ፣ ወደ ፣ መንገድዋ ፣ አያዘንብል ፣ ፳፯ ፣
በጎዳናዋ ፣ አትሳት ።
ወግታ ፣ የጣለቻቸው ፣ ብዙ ፣ ናቸውና ፣ ፳፰ ፣
እርስዋም ፣ የገደለቻቸው ፣ እጅግ ፣ ብዙ ፣ ናቸው ።
ቤትዋ ፣ የሲኦል ፣ መንገድ ፣ ነው ፣ ፳፱ ፣
ወደ ፣ ሞት ፣ ማጀት ፣ የሚወርድ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፰ ።

በውኑ ፣ ጥበብ ፣ አትጮኽምን ? ፩ ፣
ማስተዋልስ ፣ ድምፅዋን ፣ አትሰጥምን ?

፰፥ በከረብታ ፥ ላይ ፥ በመንገድ ፥ አጠገብ ፥
በጎዳና ፥ መካከል ፥ ትቆማለች ።
፫፥ በበሩ ፥ አጠገብ ፥ በከተማይቱም ፥ መግቢያ ÷
በደጁ ፥ መግቢያ ፥ ትጮኻለች ፦—
፬፥ እናንተ ፥ ሰዎች ÷ እናንተን ፥ እጠራለሁ ፥
ድምፄም ፥ ወደ ፥ ሰዎች ፥ ልጆች ፥ ነው ።
፭፥ እናንተ ፥ አላዋቂዎች ÷ ብልሃትን ፥ አስተውሉ ፥
እናንተም ፥ ሰነፎች ÷ ጥበብን ፥ በልባችሁ ፥ ያዙ ።
፮፥ የከበረች ፥ ነገርን ፥ እናገራለሁና ፥ ስሙ ፥
ከንፈሮቼም ፥ ቅን ፥ ነገርን ፥ ለመናገር ፥ ይከፈታሉ ።
፯፥ አፌ ፥ እውነትን ፥ ይናገራልና ÷
ከንፈሮቼም ፥ ክፋትን ፥ ይጸየፋሉ ።
፰፥ የአፌ ፥ ቃላት ፥ ሁሉ ፥ ጽድቅ ፥ ናቸው ፥
ጠማማ ፥ ዘወርዋራም ፥ አይደሉም ።
፱፥ እነርሱ ፥ በሚያስተውሉ ፥ ዘንድ ፥ የቀኑ ፥ ናቸው ÷
እውቀትንም ፥ ካገኙት ፥ ሰዎች ፥ ጋር ፥ የተስማሙ ፥ ናቸው ።
፲፥ ተግሣጼን ፥ እንጂ ፥ ብርን ፥ አትቀበሉ ÷
ከምዝምዝ ፥ ወርቅም ፥ ይልቅ ፥ እውቀትን ፥ ተቀበሉ ።
፲፩፥ ጥበብ ፥ ከቀይ ፥ ዕንቁ ፥ ትበልጣለችና ፥
የከበረ ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ አይተካከላትም ።
፲፪፥ እኔ ፥ ጥበብ ፥ በብልሃት ፥ ተቀምጫለሁ ÷
እውቀትንም ፥ ጥንቃቄንም ፥ አግኝቻለሁ ።
፲፫፥ እግዚአብሔርን ፥ መፍራት ፥ ክፋትን ፥ ይጠላል ፤
ትዕቢትንና ፥ እብሪትን ፥ ክፉንም ፥ መንገድ ፥
ጠማማውንም ፥ አፍ ፥ እጠላለሁ ።
፲፬፥ ምክርና ፥ መልካም ፥ ጥበብ ፥ የእኔ ፥ ነው ፤
ማስተዋል ፥ እኔ ፥ ኀይ ÷ ብርታትም ፥ አለኝ ።
፲፭፥ ነገሥታት ፥ በእኔ ፥ ይነግሣሉ ÷
ሹማምቶችም ፥ የቀናውን ፥ ነገር ፥ ይደነግጋሉ ።
፲፮፥ አለቆች ፥ በእኔ ፥ ያገዛሉ ÷
ክቡራንና ፥ የምድር ፥ ፈራጆችም ፥ ሁሉ ።
፲፯፥ እኔ ፥ የሚወድዱኝን ፥ እወድዳለሁ ÷
ተግተው ፥ የሚሹኝም ፥ ያገኙኛል ።
፲፰፥ ብልጥግናና ፥ ክብር ፥ በእኔ ፥ ዘንድ ፥ ነው ÷
ብዙ ፥ ሀብትና ፥ ጽድቅም ።
፲፱፥ ፍሬዬም ፥ ከምዝምዝ ፥ ወርቅ ፥ ይሻላል ÷
ቡቃያዬም ፥ ከተመረጠች ፥ ብር ።
፳፥ እኔ ፥ በጽድቅ ፥ መንገድ ፥ እሄዳለሁ ÷
በፍርድም ፥ ጎዳና ፥ መካከል ÷
፳፩፥ ለሚወድዱኝ ፥ ርስት ፥ አወርሳቸው ፥ ዘንድ ፥
ቤተ ፥ መዛግብታቸውንም ፥ እሞላ ፥ ዘንድ ።
፳፪፥ እግዚአብሔር ፥ የመንገዱ ፥ መጀመሪያ ፥ አደረገኝ ÷
በቀድሞ ፥ ሥራው ፥ መጀመሪያ ።
፳፫፥ ከዋንቱ ፥ ከዘላለም ፥ ጀምሮ ፥ ተሾምሁ ፥
ምድር ፥ ከመፈጠርዋ ፥ አስቀድሞ ።
፳፬፥ ቀላያት ፥ ገና ፥ ሳይኖሩ ፥ እኔ ፥ ተወለድሁ ÷
የውኃ ፥ ምንጮች ፥ ገና ፥ ሳይፈልቁ ።
፳፭፥ ተራሮች ፥ ገና ፥ ሳይመሠረቱ ÷
ከኮረብቶች ፥ በፊት ፥ እኔ ፥ ተወለድሁ ÷
ምድሪቱንና ፥ ሜዳውን ፥ ገና ፥ ሳይፈጥር ፥
የመጀመሪያውንም ፥ የዓለም ፥ አፈር ።
፳፮፥ ሰማዮችን ፥ በዘረጋ ፥ ጊዜ ፥ አብሬ ፥ ነበርሁ ÷
በቀላያት ፥ ፊት ፥ ክበብን ፥ በደነገገ ፥ ጊዜ ÷
፳፯፥ ደመናትን ፥ በላይ ፥ ባዘጋጀ ፥ ጊዜ ÷
የቀላይን ፥ ምንጮች ፥ ባጸና ፥ ጊዜ ÷
፳፰፥ ለባሕርም ፥ ዳርቻን ፥ በወሰነ ፥ ጊዜ ፥
ውኃ ፥ ከትእዛዙ ፥ እንዳያልፍ ÷
የምድርን ፥ መሠረት ፥ በመሠረተ ፥ ጊዜ ÷
፳፱፥ የዚያን ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ ዋና ፥ ሠራተኛ ፥ ነበርሁ ፥
ዕለት ፥ ዕለት ፥ ደስ ፥ አሰኘው ፥ ነበርሁ ÷
በፊቱም ፥ ሁልጊዜ ፥ ደስ ፥ ይለኝ ፥ ነበርሁ ÷
፴፥ ደስታዬም ፥ በምድሩ ፥
ተድላዬም ፥ በሰው ፥ ልጆች ፥ ነበረ ።
፴፩፥ አሁንም ፥ ልጆቼ ፥ ሆይ ÷ ስሙኝ ፤
መንገዴንም ፥ የሚጠብቁ ፥ ምስጉኖች ፥ ናቸው ።
፴፪፥ ትምህርቱን ፥ ስሙ ÷ ጠቢበንም ፥ ሁኑ ÷ ቸል ፥
አትበሉትም ።
፴፫፥ የሚሰማኝ ፥ ሰው ፥ ምስጉን ፥ ነው ፥
ዕለት ፥ ዕለት ፥ በቤቴ ፥ መግቢያ ፥ የሚተጋ ÷
የደጁንም ፥ መድረክ ፥ የሚጠብቅ ።
፴፬፥ እኔን ፥ ያገኘ ፥ ሕይወትን ፥ ያገኛልና ÷
ከእግዚአብሔርም ፥ ሞገስን ፥ ያገኛልና ።
፴፭፥ እኔን ፥ ያጣ ፥ ግን ፥ ራሱን ፥ ይጐዳል ፤
የሚጠሉኝ ፥ ሁሉ ፥ ሞትን ፥ ይወድዳሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩፥ ጥበብ ፥ ቤትዋን ፥ ሠራች ÷
ሰባቱንም ፥ ምሰሶችዋን ፥ አቆመች ።
፪፥ ፍሪዳዋን ፥ አረደች ÷ የወይን ፥ ጠጅዋን ፥ ደበለቀች ÷
ማዕድዋን ፥ አዘጋጀች ።
፫፥ ባሪያዎችዋን ፥ ልካ ፥
በከተማይቱ ፥ ከፍተኛ ፥ ስፍራ ፥ ላይ ፥ ጠራች ፦—
፬፥ አላዋቂ ፥ የሆነ ፥ ወደዚህ ፥ ፈቀቅ ፥ ይበል ፤
አእምሮ ፥ የጐደላቸውንም ፥ እንዲህ ፥ አለች ፦—
፭፥ ኑ ÷ እንጀራዬን ፥ ብሉ ÷
የደበለቅሁትንም ፥ የወይን ፥ ጠጅ ፥ ጠጡ ።
፮፥ አላዋቂነትን ፥ ትታችሁ ፥ በሕይወት ፥ ኑሩ ÷
በማስተዋልም ፥ መንገድ ፥ ሂዱ ።
፯፥ ፌዘኛን ፥ የሚገሥጽ ፥ ለራሱ ፥ ስድብን ፥ ይቀበላል ÷
ኀጥእንም ፥ የሚዘልፍ ፥ ነውርን ፥ ያገኛል ።
፰፥ ፌዘኛን ፥ አትገሥጽ ፥ እንዳይጠላህ ፤
ጠቢብን ፥ ገሥጽ ፥ ይወድድህማል ።
፱፥ ለጠቢብ ፥ ሰው ፥ ትምህርትን ፥ ስጠው ÷ ጥበብንም ፥ ያበዛል ፤
ጽድቅንም ፥ አስተምረው ÷ እውቀትንም ፥ ያበዛል ።
፲፥ የጥበብ ፥ መጀመሪያ ፥ እግዚአብሔርን ፥ መፍራት ፥ ነው ፤
ቅዱሱንም ፥ ማወቅ ፥ ማስተዋል ፥ ነው ።

፲፩፣ ዘመንህ ፣ በእኔ ፣ ይበዛልና ÷
የሕይወትህም ፣ ዕድሜ ፣ ይጨመርልሃልና ።
፲፪፣ ጠቢብ ፣ ብትሆን ፣ ለራስህ ፣ ጠቢብ ፣ ትሆናለህ ÷
ፌዘኛም ፣ ብትሆን ፣ ፌዘኛነትህን ፣ ለብቻህ ፣ ትሸከማለህ ።
ልጄ ÷ ለራስህ ፣ አዋቂ ፣ ብትሆን ፣ ለባልንጀራህም ፣ አዋቂ ፣ ትሆናለህ ፣
ለራስህ ፣ ክፉ ፣ ብትሆን ፣ ግን ፣ ክፋትን ፣ ትማራለህ ።
ሐሰትን ፣ የሚያዘጋጅ ፣ ሰው ፣ ነፋሳትን ፣ እንደ ሚያዘጋጅ ፣ ሰው ፣ ነው ÷
የሚበርር ፣ ወፍንም ፣ እንደሚከተል ፣ ይመስላል ።
የወይኑ ፣ በታ ፣ መንገዱን ፣ ተወ ፣
የሚሠማራበትን ፣ መንገድ ፣ ዘነጋ ፣
ወደ ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ ይሄዳል ÷
ለጥም ፣ ወደ ፣ ተሠራች ፣ አገር ፣ ይሄዳል ፣
የማያፈራ ፣ የማይጠቅም ፣ ገንዘብንም ፣ በእጁ ፣ ይሰበስባል ።

፲፫፣ ሰነፍ ፣ ሴት ፣ ሁከተኛ ፣ ናት ፣
አሳብ ፣ የላትም ÷ አንዳችም ፣ አታውቅም ።
፲፬፣ በቤትዋ ፣ ደጅ ፣
በከተማይቱ ፣ ከፍተኛ ፣ ስፍራ ፣ በወንበር ፣ ላይ ፣ ትቀመጣለች ÷
፲፭፣ በመንገድ ፣ የሚያልፉትን ፣
አካሄዳቸውንም ፣ ያቀኑትን ፣ ለመጥራት ፦—
፲፮፣ አላዋቂ ፣ የሆነ ፣ ወደዚህ ፣ ፈቀቅ ፣ ይበል ፣
አእምሮ ፣ የጐደለውንም ፣ እንዲህ ፣ አለች ፦—
፲፯፣ የስርቆት ፣ ውኃ ፣ ይጣፍጣል ÷
የተሸሸገም ፣ እንጀራ ፣ ደስ ፣ ያሰኛል ።
፲፰፣ ነገር ፣ ግን ፣ እርሱ ፣ ሙታን ፣ ከዚያ ፣ እንዳሉ ÷
እድመኞችዋም ፣ በሲኦል ፣ ጥልቀት ፣ እንዳሉ ፣ አያውቅም ።

ምዕራፍ ፣ ፲ ።

፩፣ የሰሎሞን ፣ ምሳሌዎች ።
ጠቢብ ፣ ልጅ ፣ አባቱን ፣ ደስ ፣ ያሰኛል ፤
ሰነፍ ፣ ልጅ ፣ ግን ፣ ለእናቱ ፣ ኀዘን ፣ ነው ።
፪፣ በኃጢአት ፣ የተገኘ ፣ መዝገብ ፣ ጥቅም ፣ የለውም ፣
ጽድቅ ፣ ግን ፣ ከሞት ፣ ያድናል ።
፫፣ እግዚአብሔር ፣ የጻድቁን ፣ ነፍስ ፣ አያስርብም ፤
የኀጥአንን ፣ ምኞት ፣ ግን ፣ ይገለብጣል ።
፬፣ የታካች ፣ እጅ ፣ ችግረኛ ፣ ታደርጋለች ፤
የትጉ ፣ እጅ ፣ ግን ፣ ባለጠጋ ፣ ታደርጋለች ።
፭፣ በበጋ ፣ የሚያከማች ፣ ልጅ ፣ አስተዋይ ፣ ነው ፤
በመከር ፣ የሚተኛ ፣ ግን ፣ እርሱ ፣ ራሱን ፣ ያስነውራል ።
፮፣ በረከት ፣ በጻድቅ ፣ ራስ ፣ ላይ ፣ ነው ፤
የኀጥአንን ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ግፍ ፣ ይከድነዋል ።
፯፣ የጻድቅ ፣ መታሰቢያ ፣ ለበረከት ፣ ነው ፤
የኀጥአን ፣ ስም ፣ ግን ፣ ይጠፋል ።
፰፣ በልቡ ፣ ጠቢብ ፣ የሆነ ፣ ትእዛዝን ፣ ይቀበላል ፤
በከንፈሩ ፣ የሚሰንፍ ፣ ግን ፣ ይወድቃል ።
ያለ ፣ ነውር ፣ የሚሄድ ፣ ተማምኖ ፣ ይሄዳል ፤ ፱፣
መንገዱን ፣ የሚያጣምም ፣ ግን ፣ ይታወቃል ።
በዓይኑ ፣ የሚጠቅስ ፣ መከራን ፣ ያመጣል ፤ ፲፣
ደፍሮ ፣ የሚገሥጽ ፣ ግን ፣ ሰላምን ፣ ያደርጋል ።
የጻድቅ ፣ አፍ ፣ የሕይወት ፣ ምንጭ ፣ ናት ፤ ፲፩፣
የኀጥአንን ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ግፍ ፣ ይከድነዋል ።
ጥል ፣ ክርክርን ፣ ታስነሣለች ፤ ፲፪፣
ፍቅር ፣ ግን ፣ ኃጢአትን ፣ ሁሉ ፣ ትከድናለች ።
በብልሃተኛ ፣ ከንፈር ፣ ጥበብ ፣ ትገኛለች ፤ ፲፫፣
በትር ፣ ግን ፣ አእምሮ ፣ ለጐደለው ፣ ሰው ፣ ጀርባ ፣ ነው ።
ጠቢባን ፣ እውቀትን ፣ ይሸሽጋሉ ፤ ፲፬፣
የሰነፍ ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ለጥፋት ፣ ይቀርባል ።
የባለጠጋ ፣ ሀብት ፣ ለእርሱ ፣ የጸናች ፣ ከተማ ፣ ናት ፤ ፲፭፣
የድሆች ፣ ጥፋት ፣ ድህነታቸው ፣ ነው ።
የጻድቅ ፣ ደመወዝ ፣ ለሕይወት ፣ ነው ፤ ፲፮፣
የኀጥእ ፣ ፍሬ ፣ ግን ፣ ለኃጢአት ፣ ነው ።
ተግሣጽን ፣ የሚጠብቅ ፣ በሕይወት ፣ መንገድ ፣ ይሄዳል ፤ ፲፯፣
ዘለፋን ፣ የሚተው ፣ ግን ፣ ይስታል ።
ጥልን ፣ የሚከድን ፣ ሐሰተኛ ፣ ከንፈር ፣ አለው ፤ ፲፰፣
ሐሜትንም ፣ የሚገልጥ ፣ ሰነፍ ፣ ነው ።
በቃል ፣ ብዛት ፣ ውስጥ ፣ ኃጢአት ፣ ሳይኖር ፣ አይቀርም ፤ ፲፱፣
ከንፈሩን ፣ የሚገታ ፣ ግን ፣ አስተዋይ ፣ ነው ።
የጻድቅ ፣ ምላስ ፣ የተፈተነ ፣ ብር ፣ ነው ፤ ፳፣
የኀጥአን ፣ ልብ ፣ ግን ፣ ምናምን ፣ ነው ።
የጻድቅ ፣ ከንፈሮች ፣ ብዙ ፣ ሰዎችን ፣ ይመግባሉ ፤ ፳፩፣
ሰነፎች ፣ ግን ፣ ከልበቸው ፣ ጕድለት ፣ የተነሣ ፣ ይሞታሉ ።
የእግዚአብሔር ፣ በረከት ፣ በለጠጋ ፣ ታደርጋለች ÷ ፳፪፣
ኀዘንንም ፣ ከእርስዋ ፣ ጋር ፣ አይጨምርም ።
ክፉ ፣ ነገር ፣ ማድረግ ፣ ለሰነፍ ፣ ሰው ፣ ጨዋታ ፣ ነው ፤ ፳፫፣
እንዲሁም ፣ ጥበብ ፣ ለአስተዋይ ፣ ነው ።
የኀጥእ ፣ ሰው ፣ ፍርሃት ፣ በላዩ ፣ ይመጣበታል ÷ ፳፬፣
ለጻድቃንም ፣ ምኞታቸው ፣ ትሰጣቸዋለች ።
ዐውሎ ፣ ነፋስ ፣ ሲያልፍ ፣ ኀጥእ ፣ አይገኝም ፤ ፳፭፣
ጻድቅ ፣ ግን ፣ የዘላለም ፣ መሠረት ፣ ነው ።
ሆምጣጤ ፣ ጥርስን ÷ ጢስም ፣ ዓይንን ፣ እንደ ሚጐዳ ÷ ፳፮፣
እንዲሁም ፣ ታካች ፣ ለላኩት ።
እግዚአብሔርን ፣ መፍራት ፣ ዘመንን ፣ ታረዝማለች ፤ ፳፯፣
የኀጥአን ፣ ዕድሜ ፣ ግን ፣ ታጥራለች ።
የጻድቃን ፣ አለኝታ ፣ ደስታ ፣ ነው ፤ ፳፰፣
የኀጥአን ፣ ተስፋ ፣ ግን ፣ ይጠፋል ።
የእግዚአብሔር ፣ መንገድ ፣ ያለ ፣ ነውር ፣ ለሚሄድ ፣ አምባ ፣ ነው ÷ ፳፱፣
ጥፋት ፣ ግን ፣ ክፋትን ፣ ለሚያደርጉ ።
ጻድቃን ፣ ለዘላለም ፣ አይናወጡም ፤ ፴፣
ኀጥአን ፣ ግን ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ አይቀመጡም ።

፴፩፣ የጻድቅ ፣ አፍ ፣ ጥበብን ፣ ይናገራል ፤
ጠማማ ፣ ምላስ ፣ ግን ፣ ትቈረጣለች ።
፴፪፣ የጻድቅ ፣ ከንፈሮች ፣ ደስ ፣ የሚያሰኝ ፣ ነገርን ፣
ያውቃሉ ፤
የኀጥአን ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ጠማማ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩፣ አባይ ፣ ሚዛን ፣ በእግዚአብሔር ፣ ፊት ፣ አስጸያፊ ፣ ነው ፤
እውነተኛ ፣ ሚዛን ፣ ግን ፣ ደስ ፣ ያሰኝዋል ።
፪፣ ትዕቢት ፣ ከመጣች ፣ ውርደት ፣ ትመጣለች ፤
በትሑታን ፣ ዘንድ ፣ ግን ፣ ጥበብ ፣ ትገኛለች ።
፫፣ ቅኖችን ፣ ቅንነታቸው ፣ ትመራቸዋለች ፤
ወስላቶችን ፣ ግን ፣ ጠማማነታቸው ፣ ታጠፋቸዋለች ።
፬፣ በቀኣጣ ፣ ቀን ፣ ሀብት ፣ አትረባም ፤
ጽድቅ ፣ ግን ፣ ከሞት ፣ ታድናለች ።
፭፣ የፍጹም ፣ ሰው ፣ ጽድቁ ፣ መንገዱን ፣ ያቀናለታል ፤
ኀጥእ ፣ ግን ፣ በኃጢአቱ ፣ ይወድቃል ።
፮፣ ቅኖችን ፣ ጽድቃቸው ፣ ይታደጋቸዋል ፤
ወስላቶች ፣ ግን ፣ በምኞታቸው ፣ ይጠመዳሉ ።
፯፣ ኀጥእ ፣ በሞተ ፣ ጊዜ ፣ ተስፋው ፣ ይቈረጣል ÷
የኃያል ፣ አለኝታም ፣ ይጠፋል ።
፰፣ ጻድቅ ፣ ከጭንቀት ፣ ይድናል ÷
ኀጥአም ፣ በእርሱ ፣ ፋንታ ፣ ይመጣል ።
፱፣ ዝንጉ ፣ ሰው ፣ በአፉ ፣ ባልንጀራውን ፣ ያጠፋል ፤
ጻድቃን ፣ ግን ፣ በእውቀት ፣ ይድናሉ ።
፲፣ በጻድቃን ፣ ልማት ፣ ከተማ ፣ ደስ ፣ ይላታል ÷
በኀጥኣንም ፣ ጥፋት ፣ እልል ፣ ትላለች ።
፲፩፣ በቅኖች ፣ በረከት ፣ ከተማ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ትላለች ፤
በኀጥኣን ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ትገለበጣለች ።
፲፪፣ ወዳጁን ፣ የሚንቅ ፣ እርሱ ፣ አእምሮ ፣ የጐደለው ፣ ነው ፤
አስተዋይ ፣ ግን ፣ ዝም ፣ ይላል ።
፲፫፣ ለሐሜት ፣ የሚሄድ ፣ ምሥጢሩን ፣ ይገልጣል ፤
በመንፈስ ፣ የታመነ ፣ ግን ፣ ነገሩን ፣ ይሰውራል ።
፲፬፣ መልካም ፣ ምክር ፣ ከሌለ ፣ ዘንድ ፣ ሕዝብ ፣ ይወድቃል ፤
በመካሮች ፣ ብዛት ፣ ግን ፣ ደኅንነት ፣ ይሆናል ።
፲፭፣ ለማያውቅ ፣ የሚዋስ ፣ ክፉ ፣ መከራን ፣ ይቀበላል ፤
ዋስነትን ፣ የሚጠላ ፣ ግን ፣ ይድናል ።
፲፮፣ ሞገስ ፣ ያላት ፣ ሴት ፣ ክብርን ፣ ታገኛለች ÷
ሀኬተኞችም ፣ ሀብትን ፣ ያገኛሉ ።
፲፯፣ ቸር ፣ ሰው ፣ ለራሱ ፣ መልካም ፣ ያደርጋል ፤
ጨካኝ ፣ ግን ፣ ሥጋውን ፣ ይጐዳል ።
፲፰፣ የኀጥእ ፣ ሰው ፣ ሞያ ፣ ሐሰተኛ ፣ ነው ፤
ጽድቅን ፣ የሚዘራ ፣ ግን ፣ የታመነ ፣ ዋጋ ፣ አለው ።
፲፱፣ በጽድቅ ፣ የሚጸና ፣ በሕይወት ፣ ይኖራል ፤
ክፋትን ፣ የሚከተል ፣ ግን ፣ ለሞቱ ፣ ነው ።
፳፣ ልበ ፣ ጠማሞች ፣ በእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ አስጸያፊዎች ፣ ናቸው ፤
በመንገዳቸው ፣ ፍጹማን ፣ የሆኑ ፣ ግን ፣ የተወደዱ ፣ ናቸው ።
፳፩፣ ክፉ ፣ ሰው ፣ እጅ ፣ በእጅ ፣ ሳይቀጣ ፣ አይቀርም ፤
የጻድቃን ፣ ዘር ፣ ግን ፣ ይድናል ።
፳፪፣ የወርቅ ፣ ቀለበት ፣ በእርያ ፣ አፍንጫ ፣ እንደ ፣ ሆነ ÷
ከጥበብ ፣ የተለየች ፣ ቆንጆ ፣ ሴትም ፣ እንዲሁ ፣ ናት ።
፳፫፣ የጻድቃን ፣ ምኞት ፣ በጎ ፣ ብቻ ፣ ነው ፤
የኀጥኣን ፣ ተስፋ ፣ ግን ፣ መቅሠፍት ፣ ነው ።
፳፬፣ ያለውን ፣ የሚበትን ፣ ሰው ፣ አለ ÷ ይጨመርለታልም ፤
ያለ ፣ ቅጥ ፣ የሚነፍግ ፣ ሰውም ፣ አለ ÷ ይደኸያልም ።
፳፭፣ የምትባረክ ፣ ነፍስ ፣ ትጠግባለች ÷
የረካም ፣ እርሱ ፣ ደግሞ ፣ ይረካል ።
፳፮፣ እህልን ፣ የሚያስቀር ፣ ሰው ፣ በሕዝብ ፣ ዘንድ ፣ ይረገማል ፤
በረከት ፣ ግን ፣ በሚሸጠው ፣ ራስ ፣ ላይ ፣ ነው ።
፳፯፣ መልካምን ፣ ተግቶ ፣ የሚሻ ፣ ደስታን ፣ ይፈልጋል ፤
ክፉን ፣ በሚፈልግ ፣ ግን ፣ ክፉ ፣ ይመጣበታል ።
፳፰፣ በባለጠግነቱ ፣ የሚተማመን ፣ ሰው ፣ ይወድቃል ፤
ጻድቃን ፣ ግን ፣ እንደ ፣ ቅጠል ፣ ይለመልማሉ ።
፳፱፣ ቤቱን ፣ የሚያውክ ፣ ሰው ፣ ነፋስን ፣ ይወርሰል ÷
ሰነፍም ፣ ለጠቢብ ፣ ተገዥ ፣ ይሆናል ።
፴፣ የጻድቅ ፣ ፍሬ ፣ የሕይወት ፣ ዛፍ ፣ ናት ÷
ነፍሰችንም ፣ የሚሰበስብ ፣ እርሱ ፣ ጠቢብ ፣ ነው ።
፴፩፣ እነሆ ÷ ጻድቅ ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ ፍዳውን ፣ የሚቀበል ፣ ከሆነ ÷
ይልቁንስ ፣ ኀጥእና ፣ ዓመፀኛ ፣ እንዴት ፣ ይሆናሉ !

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩፣ ተግሣጽን ፣ የሚወድድ ፣ እውቀትን ፣ ይወድዳል ፤
ዘለፋን ፣ የሚጠላ ፣ ግን ፣ ደንቆሮ ፣ ነው ።
፪፣ ደኅና ፣ ሰው ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ ሞገስን ፣ ያገኛል ፤
ተንኰለኛውን ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ይቀጥፈዋል ።
፫፣ ሰውን ፣ ዓመፃ ፣ አያጸናውም ፤
የጻድቃን ፣ ሥር ፣ ግን ፣ አይንቀሳቀስም ።
፬፣ ልበም ፣ ሴት ፣ ለባልዋ ፣ ዘውድ ፣ ናት ፤
አሳፋሪ ፣ ሴት ፣ ግን ፣ በአጥንቱ ፣ ውስጥ ፣ እንደ ፣ ቅንቅን ፣ ናት ።
፭፣ የጻድቃን ፣ አሳብ ፣ ቅን ፣ ነው ፤
የኀጥኣን ፣ ምክር ፣ ግን ፣ ተንኰል ፣ ነው ።
፮፣ የኀጥኣን ፣ ቃል ፣ ደምን ፣ ለማፍሰስ ፣ ትሸምቃለች ፤
የቅኖች ፣ አፍ ፣ ግን ፣ ይታደጋቸዋል ።
፯፣ ኀጥኣን ፣ ይገለበጣሉ ÷ ደግሞም ፣ አይገኙም ፤
የጻድቃን ፣ ቤት ፣ ግን ፣ ጸንቶ ፣ ይኖራል ።
፰፣ ሰው ፣ በጥበቡ ፣ ይመሰገናል ፤
ልቡ ፣ ጠማማ ፣ የሆነ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ይናቃል ።
፱፣ ለራሱ ፣ ባሪያ ፣ ሆኖ ፣ የተጠቃ ፣ ሰው ፣
እንጀራ ፣ ጐድሎት ፣ ራሱን ፣ ካከበረው ፣ ሰው ፣
ይሻላል ።

፲፡ ጻድቅ ፥ ሰው ፥ ለእንስሳው ፥ ነፍስ ፥ ይራራል ፤ የኀጥኣን ፥ ምሕረት ፥ ግን ፥ ጨካኝ ፥ ነው ።

፲፩፡ ምድሩን ፥ የሚሠራ ፥ ሰው ፥ እንጀራ ፥ ይጠግባል ፤ ለከንቱ ፥ ነገር ፥ የሚሮጥ ፥ ግን ፥ አእምሮ ፥ የጐደለው ፥ ነው ።

፲፪፡ የኀጥኣን ፥ ፈቃድ ፥ የክፋዎች ፥ ወጥመድ ፥ ናት ፤ የጻድቃን ፥ ሥር ፥ ግን ፥ ፍሬን ፥ ያፈራል ።

፲፫፡ ክፉ ፥ ሰው ፥ በከንፈሩ ፥ ኃጢአት ፥ ይጠመዳል ፤ ጻድቅ ፥ ግን ፥ ከመከራ ፥ ያመልጣል ።

፲፬፡ የሰው ፥ ነፍስ ፥ ከአፉ ፥ ፍሬ ፥ መልካም ፥ ነገርን ፥ ትጠግባለች ÷ ሰውም ፥ እንደ ፥ እጁ ፥ ሥራ ፥ ዋጋውን ፥ ይቀበላል ።

፲፭፡ የሰነፍ ፥ መንገድ ፥ በዓይኑ ፥ የቀናች ፥ ናት ፤ ጠቢብ ፥ ግን ፥ ምክርን ፥ ይሰማል ።

፲፮፡ የሰነፍ ፥ ቍጣ ፥ ቶሎ ፥ ይታወቃል ፤ ብልህ ፥ ሰው ፥ ግን ፥ ነውርን ፥ ይሰውራል ።

፲፯፡ እውነተኛን ፥ ነገር ፥ የሚናገር ፥ ቅን ፥ ነገርን ፥ ያወራል ፤ የሐሰት ፥ ምስክር ፥ ግን ፥ ተንኰልን ፥ ያወራል ።

፲፰፡ እንደሚዋጋ ፥ ሰይፍ ፥ የሚለፈልፍ ፥ ሰው ፥ አለ ፤ የጠቢባን ፥ ምላስ ፥ ግን ፥ ጤና ፥ ነው ።

፲፱፡ የእውነት ፥ ከንፈር ፥ ለዘላለም ፥ ትቆማለች ፤ ውሸተኛ ፥ ምላስ ፥ ግን ፥ ለቅጽበት ፥ ነው ።

፳፡ ክፉን ፥ በሚያስቡ ፥ ልብ ፥ ውስጥ ፥ ተንኰል ፥ አለ ፤ በሰላም ፥ ለሚመክሩ ፥ ግን ፥ ደስታ ፥ አላቸው ።

፳፩፡ ጻድቅን ፥ መከራ ፥ አያገኘውም ፤ ኀጥኣን ፥ ግን ፥ ክፋትን ፥ የተሞሉ ፥ ናቸው ።

፳፪፡ ውሸተኛ ፥ ከንፈር ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አስጸያፊ ፥ ነው ፤ እውነትን ፥ የሚያደርጉ ፥ ግን ፥ በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ የተወደዱ ፥ ናቸው ።

፳፫፡ ብልህ ፥ ሰው ፥ እውቀትን ፥ ይሸሽጋል ፤ የሰነፎች ፥ ልብ ፥ ግን ፥ ስንፍናን ፥ ያወራል ።

፳፬፡ የትጉ ፥ እጅ ፥ ትገዛለች ፤ የታካች ፥ እጅ ፥ ግን ፥ ትገብራለች ።

፳፭፡ ሰውን ፥ የልቡ ፥ ኀዘን ፥ ያዋርደዋል ፤ መልካም ፥ ቃል ፥ ግን ፥ ደስ ፥ ያሰኘዋል ።

፳፮፡ ጻድቅ ፥ ለባልንጀራው ፥ መንገድን ፥ ያሳያል ፤ የኀጥኣን ፥ መንገድ ፥ ግን ፥ ታስታቸዋለች ።

፳፯፡ ታካች ፥ ሰው ፥ አደን ፥ ምንም ፥ አያድንም ፤ ለሰው ፥ የከበረ ፥ ሀብት ፥ ትጋት ፥ ነው ።

፳፰፡ በጽድቅ ፥ መንገድ ፥ ላይ ፥ ሕይወት ፥ አለ ፥ በጎዳናዋም ፥ ሞት ፥ የለም ።

ምዕራፍ ፥ ፲፫ ።

፩፡ ባለ ፥ አእምሮ ፥ ልጅ ፥ የአባቱን ፥ ተግሣጽ ፥ ይሰማል ፤ ፌዘኛ ፥ ግን ፥ ተግሣጽን ፥ አይሰማም ።

፪፡ ሰው ፥ ከአፉ ፥ ፍሬ ፥ መልካምን ፥ ይበላል ፤ የዓመፀኞች ፥ ነፍስ ፥ ግን ፥ ግፍን ፥ ትሻለች ።

፫፡ አፉን ፥ የሚጠብቅ ፥ ነፍሱን ፥ ይጠብቃል ፤ ከንፈሩን ፥ የሚያሞጠሙጥ ፥ ግን ፥ ጥፋት ፥ ያገኘዋል ።

የታካች ፥ ሰው ፥ ነፍስ ፥ ትመኛለች ፥ አንዳችም ፥ አታገኝም ፤ የትጉ ፥ ነፍስ ፥ ግን ፥ ትጠግባለች ።

፬፡ ጻድቅ ፥ ሐሰትን ፥ ይጠላል ፤ ኀጥእ ፥ ግን ፥ ያሳፍራል ፥ ያስነውራልም ።

፭፡ በመንገዱ ፥ ያለ ፥ ነውር ፥ የሚሄደውን ፥ ጽድቅ ፥ ይጠብቀዋል ፤ ኃጢአት ፥ ግን ፥ ኃጢአተኛውን ፥ ይጥለዋል ።

፮፡ ራሱን ፥ ባለጠጋ ፥ የሚያስመስል ፥ ሰው ፥ አለ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አንዳች ፥ የለውም ፤ ራሱን ፥ ድሀ ፥ የሚያስመስል ፥ አለ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ እጅግ ፥ ባለጠግነት ፥ አለው ።

፯፡ ለሰው ፥ ነፍስ ፥ ቤዛው ፥ ሀብቱ ፥ ነው ፤ ድሀ ፥ ግን ፥ ተግሣጽን ፥ አይሰማም ።

፰፡ ሁልጊዜ ፥ ለጻድቃን ፥ ብርሃን ፥ ነው ፤ የኀጥኣን ፥ መብራት ፥ ግን ፥ ይጠፋል ።

፱፡ በትዕቢት ፥ ጠብ ፥ ብቻ ፥ ይሆናል ፤ ጥበብ ፥ ግን ፥ ምክርን ፥ በሚቀበሉ ፥ ዘንድ ፥ ናት ።

፲፡ በችኰላ ፥ የምትከማች ፥ ሀብት ፥ ትጐድላለች ፤ ጥቂት ፥ በጥቂት ፥ የተከማቸች ፥ ግን ፥ ትበዛለች ።

፲፩፡ የምትዘገይ ፥ ተስፋ ፥ ልብን ፥ ታሳዝናለች ፤ የተገኘች ፥ ፈቃድ ፥ ግን ፥ የሕይወት ፥ ዛፍ ፥ ናት ።

፲፪፡ ትእዛዝን ፥ የሚያቃልል ፥ በትእዛዝ ፥ ተይዞ ፥ ይጠፋል ፤ ትእዛዝን ፥ የሚፈራ ፥ ግን ፥ በደኅንነት ፥ ይኖራል ።

፲፫፡ ሰው ፥ ክሞት ፥ ወጥመድ ፥ ያመልጥ ፥ ዘንድ ፥ የጠቢብ ፥ ሰው ፥ ትምህርት ፥ የሕይወት ፥ ምንጭ ፥ ነው ።

፲፬፡ መልካም ፥ እውቀት ፥ ሞገስን ፥ ይሰጣል ፤ የወስላቶች ፥ መንገድ ፥ ግን ፥ ሸካራ ፥ ናት ።

፲፭፡ ብልህ ፥ ሁሉ ፥ በእውቀት ፥ ይሠራል ፤ ሰነፍ ፥ ግን ፥ ስንፍናውን ፥ ይገልጣል ።

፲፮፡ መጥፎ ፥ መልእክተኛ ፥ በክፋ ፥ ላይ ፥ ይወድቃል ፤ የታመነ ፥ መልእክተኛ ፥ ግን ፥ ፈውስ ፥ ነው ።

፲፯፡ ድህነትና ፥ ነውር ፥ ተግሣጽን ፥ ቸል ፥ ለሚሉ ፥ ነው ፤ ዘለፋን ፥ የሚሰማ ፥ ግን ፥ ይከበራል ።

፲፰፡ የተፈጸመች ፥ ፈቃድ ፥ ሰውነትን ፥ ደስ ፥ ታሰኛለች ፤ ሰነፎች ፥ ግን ፥ ክፉን ፥ መራቅን ፥ ይጸየፋሉ ።

፲፱፡ ከጠቢባን ፥ ጋር ፥ የሚሄድ ፥ ጠቢብ ፥ ይሆናል ፤ የሰነፎች ፥ ባልንጀራ ፥ ግን ፥ ክፉ ፥ መከራን ፥ ይቀበላል ።

፳፡ ክፉ ፥ ነገር ፥ ኃጢአተኞችን ፥ ያሳድዳቸዋል ፤ ጻድቃን ፥ ግን ፥ መልካሙን ፥ ዋጋ ፥ ይቀበላሉ ።

፳፩፡ ጻድቅ ፥ ሰው ፥ ለልጅ ፥ ልጆቹ ፥ ያወርሰል ፤ የኃጢአተኛ ፥ ብልጥግና ፥ ግን ፥ ለጻድቅ ፥ ትጠበቃለች ።

፳፪፡ በድሆች ፥ እርሻ ፥ ላይ ፥ ብዙ ፥ ሲሳይ ፥ አለ ፤ ከፍርድ ፥ መጕደል ፥ የተነሣ ፥ ግን ፥ ይጠፋል ።

፳፫፡ በበትር ፥ ከመምታት ፥ የሚራራ ፥ ሰው ፥ ልጁን ፥ ይጠላል ፤ ልጁን ፥ የሚወድድ ፥ ግን ፥ ተግቶ ፥ ይገሥጸዋል ።

፳፭፥ ጻድቅ ፥ ሰውነቱ ፥ እስክትጠግብ ፥ ድረስ ፥ ይበላል ፤
የኀጥኣን ፥ ሆድ ፥ ግን ፥ ይራባል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፬ ።

፩፥ ብልሃተኛ ፥ ሴት ፥ ቤትዋን ፥ ትሠራለች ፤
ሰነፍ ፥ ሴት ፥ ግን ፥ በእጅዋ ፥ ታፈርሰዋለች ።
፪፥ በቅን ፥ የሚሄድ ፥ ሰው ፥ እግዚአብሔርን ፥ ይፈራል ፤
መንገዱን ፥ የሚያጣምም ፥ ግን ፥ ይንቀዋል ።
፫፥ በሰነፍ ፥ አፍ ፥ የትዕቢት ፥ በትር ፥ አለ ፤
የጠቢባን ፥ ከንፈር ፥ ግን ፥ ትጠብቃቸዋለች ።
፬፥ በሬ ፥ በሌለበት ፥ ስፍራ ፥ እህል ፥ አይገኝም ፤
ብዙ ፥ ሲሳይ ፥ ግን ፥ በበሬዎች ፥ ኃይል ፥ ነው ።
፭፥ የታመነ ፥ ምስክር ፥ አይዋሽም ፤
የሐሰት ፥ ምስክር ፥ ግን ፥ በሐሰት ፥ ይናገራል ።
፮፥ ፌዘኛ ፥ ሰው ፥ ጥበብን ፥ ይፈልጋል ፥ አያገኛትም ፤
ለአስተዋይ ፥ ግን ፥ እውቀትን ፥ ማግኘት ፥ አያስቸግረውም ።
፯፥ ከሰነፍ ፥ ሰው ፥ ፊት ፥ ራቅ ÷
በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ የእውቀትን ፥ ከንፈር ፥ አታገኝምና ።
፰፥ የብልህ ፥ ሰው ፥ ጥበብ ፥ መንገዱን ፥ ያስተውል ፥ ዘንድ ፥ ነው ፤
የሰነፎች ፥ ስንፍና ፥ ግን ፥ ሽንገላ ፥ ነው ።
፱፥ ሰነፍ ፥ በኃጢአት ፥ ያፌዛል ፤
በቅኖች ፥ መካከል ፥ ግን ፥ ቸርነት ፥ አለች ።
፲፥ የራሱን ፥ ኀዘን ፥ ልብ ፥ ያውቃል ፤
ከደስታውም ፥ ጋር ፥ ሌላ ፥ ሰው ፥ አይገናኝም ።
፲፩፥ የኀጥኣን ፥ ቤት ፥ ይፈርሳል ፤
የቅኖች ፥ ማደሪያ ፥ ግን ፥ ያብባል ።
፲፪፥ ለሰው ፥ ቅን ፥ የምትመስል ፥ መንገድ ፥ አለች ፤
ፍጻሜዋ ፥ ግን ፥ የሞት ፥ መንገድ ፥ ነው ።
፲፫፥ በሳቅ ፥ ደግሞ ፥ ልብ ፥ ያዝናል ÷
የደስታም ፥ ፍጻሜ ፥ ልቅሶ ፥ ነው ።
፲፬፥ ልቡን ፥ ከጽድቅ ፥ የሚመልስ ፥ ሰው ፥ ከመንገዱ ፥ ፍሬ ፥ ይጠግባል ÷
ጻድቅም ፥ ሰው ፥ ደግሞ ፥ በራሱ ።
፲፭፥ የዋህ ፥ ቃልን ፥ ሁሉ ፥ ያምናል ፤
ብልህ ፥ ግን ፥ አካሄዱን ፥ ይመለከታል ።
፲፮፥ ጠቢብ ፥ ሰው ፥ ይፈራል ፥ ከክፉም ፥ ይሸሻል ፤
ሰነፍ ፥ ግን ፥ ራሱን ፥ ታምኖ ፥ ይኰራል ።
፲፯፥ ቍጡ ፥ ሰው ፥ በስንፍና ፥ ይሠራል ፤
አስተዋይ ፥ ግን ፥ ይታገሣል ።
፲፰፥ አላዋቂዎች ፥ ሰዎች ፥ ስንፍናን ፥ ይወርሳሉ ፤
ብልሆች ፥ ግን ፥ እውቀትን ፥ እንደ ፥ ዘውድ ፥ ይጭናሉ ።
፲፱፥ ኃጢአተኞች ፥ በደጎች ፥ ፊት ፥ ይጐነበሳሉ ÷
ኀጥኣንም ፥ በጻድቃን ፥ በር ።
፳፥ ድሀ ፥ በባልንጀራው ፥ ዘንድ ፥ የተጠላ ፥ ነው ፤
የባለጠጋ ፥ ወዳጆች ፥ ግን ፥ ብዙዎች ፥ ናቸው ።
፳፩፥ ባልንጀራውን ፥ የሚንቅ ፥ ይበድላል ፤
ለድሀ ፥ ግን ፥ የሚራራ ፥ ምስጉን ፥ ነው ።
፳፪፥ ክፉ ፥ የሚያደርጉ ፥ ይስታሉ ፤
ምሕረትና ፥ እውነት ፥ ግን ፥ መልካምን ፥ ለሚያደርጉ ፥ ናቸው ።
፳፫፥ በድካም ፥ ሁሉ ፥ ልምላሜ ፥ ይገኛል ፤
ብዙ ፥ ነገር ፥ በሚናገር ፥ ከንፈር ፥ ግን ፥ ድህነት ፥ ብቻ ፥ አለ ።
፳፬፥ የጠቢባን ፥ ዘውድ ፥ በለጠግኑታቸው ፥ ነው ፤
የሰነፎች ፥ ስንፍና ፥ ግን ፥ ስንፍና ፥ ነው ።
፳፭፥ እውነተኛ ፥ ምስክር ፥ ነፍሶችን ፥ ያድናል ፤
በሐሰት ፥ የሚናገር ፥ ግን ፥ ሽንጋይ ፥ ነው ።
፳፮፥ እግዚአብሔርን ፥ ለሚፈራ ፥ ጠንካራ ፥ መታመን ፥ አለው ÷
ለልጆቹም ፥ መጠጊያ ፥ ይኖራል ።
፳፯፥ ሰው ፥ ከሞት ፥ ወጥመድ ፥ ያመልጥ ፥ ዘንድ ፥ እግዚአብሔርን ፥ መፍራት ፥ የሕይወት ፥ ምንጭ ፥ ነው ።
፳፰፥ የንጉሥ ፥ ክብር ፥ በሕዝብ ፥ ብዛት ፥ ነው ፤
በሰው ፥ ጥቂትነት ፥ ግን ፥ የገዥ ፥ ጥፋት ፥ አለ ።
፳፱፥ ለትዕግሥተኛ ፥ ሰው ፥ ብዙ ፥ ማስተዋል ፥ አለው ፥ ቍጡ ፥ ግን ፥ ስንፍናውን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ያደርጋል ።
፴፥ ትሑት ፥ ልብ ፥ የሥጋ ፥ ሕይወት ፥ ነው ፤
ቅንዓት ፥ ግን ፥ አጥንትን ፥ ያነቅዛል ።
፴፩፥ ድሀን ፥ የሚያስጨንቅ ፥ ፈጣሪውን ፥ ይሰድባል ፤
ለድሀ ፥ ምሕረትን ፥ የሚያደርግ ፥ ግን ፥ ያከብረዋል ።
፴፪፥ ኀጥእ ፥ በክፋቱ ፥ ይደፋል ፤
ጻድቅ ፥ ግን ፥ በእውነቱ ፥ ይታመናል ።
፴፫፥ በአዋቂ ፥ ልብ ፥ ጥበብ ፥ ትቀመጣለች ፤
በሰነፎች ፥ ውስጥ ፥ ግን ፥ አትታወቅም ።
፴፬፥ ጽድቅ ፥ ሕዝብን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ታደርጋለች ፤
ኃጢአት ፥ ግን ፥ ሕዝብን ፥ ታስነውራለች ።
፴፭፥ አስተዋይ ፥ አገልጋይ ፥ በንጉሥ ፥ ዘንድ ፥ ይወደዳል ፤
በሚያሳፍር ፥ ላይ ፥ ግን ፥ ቍጣው ፥ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፭ ።

፩፥ የለዘበች ፥ መልስ ፥ ቍጣን ፥ ትመልሳለች ፤
ሸካራ ፥ ቃል ፥ ግን ፥ ቍጣን ፥ ታስነሣለች ።
፪፥ የጠቢባን ፥ ምላስ ፥ እውቀትን ፥ ያሳምራል ፤
የሰነፎች ፥ አፍ ፥ ግን ፥ ስንፍናን ፥ ያፈልቃል ።
፫፥ የእግዚአብሔር ፥ ዓይኖች ፥ በስፍራ ፥ ሁሉ ፥ ናቸው ፤
ክፉዎችንና ፥ ደጎችን ፥ ይመለከታሉ ።
፬፥ ፈዋሽ ፥ ምላስ ፥ የሕይወት ፥ ዛፍ ፥ ነው ፤
የጠማማ ፥ ምላስ ፥ ግን ፥ ነፍስን ፥ ይሰብራል ።
፭፥ ሰነፍ ፥ የአባቱን ፥ ተግሣጽ ፥ ይንቃል ፤
ዘለፋን ፥ የሚቀበል ፥ ግን ፥ አእምሮው ፥ የበዛ ፥ ነው ።
፮፥ በጻድቅ ፥ ሰው ፥ ቤት ፥ ብዙ ፥ ኃይል ፥ አለ ፤
የኀጥእ ፥ ሰው ፥ መዝገብ ፥ ግን ፥ ሁከት ፥ ነው ።
፯፥ የጠቢባን ፥ ከንፈር ፥ እውቀትን ፥ ትዘራለች ፤
የሰነፎች ፥ ልብ ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ አይደለም ።
፰፥ የኀጥኣን ፥ መሥዋዕት ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አስጸያፊ ፥ ነው ፤

የቅኖች ፥ ጸሎት ፥ ግን ፥ በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ የተወደደ ፥ ነው ።

፱፥ የኀጥኣን ፥ መንገድ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አስጸያፊ ፥ ነው ፤ እርሱ ፥ ግን ፡ ጽድቅን ፥ የሚከተል ፥ ይወድዳል ።

፲፥ ክፉ ፥ መቅሠፍት ፥ መንገድን ፥ በተወ ፥ ሰው ፥ ላይ ፥ ይመጣል ÷ ዘለፋንም ፥ የሚጠላ ፥ ይሞታል ።

፲፩፥ ሲኦልና ፥ ጥፋት ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ የታወቁ ፥ ናቸው ፥ ይልቁንም ፥ የሰዎች ፥ ልብ ፥ የታወቀ ፥ ነው ።

፲፪፥ ፌዘኛ ፥ ሰው ፥ የሚዘልፈውን ፥ አይወድድም ÷ ወደ ፥ ጠቢባንም ፥ አይሄድም ።

፲፫፥ ደስ ፥ ያለው ፥ ልብ ፥ ፊትን ፥ ያበራል ፤ በልብ ፥ ኀዘን ፥ ግን ፥ ነፍስ ፥ ትሰበራለች ።

፲፬፥ የአዋቂ ፥ ልብ ፥ እውቀትን ፥ ይፈልጋል ፤ የሰነፎች ፥ አፍ ፥ ግን ፥ በስንፍና ፥ ይሰማራል ።

፲፭፥ ልቡ ፥ የሚያዝን ፥ ሰው ፥ ዘመኑ ፥ ሁሉ ፥ የከፋች ፥ ናት ፤ የልብ ፥ ደስታ ፥ ግን ፥ ሁልጊዜ ፥ እንደ ፥ ግብዣ ፥ ነው ።

፲፮፥ እግዚአብሔርን ፥ ከመፍራት ፥ ጋር ፥ ያለ ፥ ጥቂት ፥ ነገር ፤ ሁከት ፥ ካለበት ፥ ከብዙ ፥ መዝገብ ፥ ይሻላል ።

፲፯፥ የጐመን ፥ ወጥ ፥ በፍቅር ፥ መብላት ፥ የሰባ ፥ ፍሪዳን ፥ ጥል ፥ ባለበት ፥ ዘንድ ፥ ከመብላት ፥ ይሻላል ።

፲፰፥ ቍጡ ፥ ሰው ፥ ጠብን ፥ ያነሣሣል ፤ ትዕግሥተኛ ፥ ሰው ፥ ግን ፥ ጸጥ ፥ ያሰኘዋል ።

፲፱፥ የታካች ፥ መንገድ ፥ እንደ ፥ እሾህ ፥ አጥር ፥ ናት ፥ የጻድቃን ፥ መንገድ ፥ ግን ፥ የተደለደለች ፥ ናት ።

፳፥ ጠቢብ ፥ ልጅ ፥ አባቱን ፥ ደስ ፥ ያሰኛል ፤ ሰነፍ ፥ ልጅ ፥ ግን ፥ እናቱን ፥ ይንቃል ።

፳፩፥ ልብ ፥ ለሌለው ፥ ሰው ፥ ስንፍና ፥ ደስታ ፥ ናት ፤ አስተዋይ ፥ ግን ፥ አካሄዱን ፥ ያቀናል ።

፳፪፥ ምክር ፥ ከሌለች ፥ ዘንድ ፥ የታሰበው ፥ ሳይሳካ ፥ ይቀራል ፤ መካሮች ፥ በበዙበት ፥ ዘንድ ፥ ግን ፥ ይጸናል ።

፳፫፥ ሰው ፥ በአፉ ፥ መልስ ፥ ደስ ፥ ይለዋል ፤ ቃልም ፥ በጊዜው ፥ ምንኛ ፥ መልካም ፥ ነው !

፳፬፥ በታች ፥ ካለው ፥ ከሲኦል ፥ ያመልጥ ፥ ዘንድ ፥ የሕይወት ፥ መንገድ ፥ አስተዋዩን ፥ ሰው ፥ ወደ ፥ ላይ ፥ ይወስደዋል ።

፳፭፥ እግዚአብሔር ፥ የትዕቢተኞችን ፥ ቤት ፥ ይነቅላል ፤ የባልቴትን ፥ ዳርቻ ፥ ግን ፥ ያጸናል ።

፳፮፥ የበደለኛ ፥ አሳብ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አስጸያፊ ፥ ናት ፤ ያማረ ፥ ቃል ፥ ግን ፥ ጥሩ ፥ ነው ።

፳፯፥ ትርፍ ፥ ለማግኘት ፥ የሚሰስት ፥ ሰው ፥ የራሱን ፥ ቤት ፥ ያውካል ፤ መማለጃን ፥ የሚጠላ ፥ ግን ፥ በሕይወት ፥ ይኖራል ።

፳፰፥ የጻድቅ ፥ ልብ ፥ መልሱን ፥ ያስባል ፤ የኀጥኣን ፥ አፍ ፥ ግን ፥ ክፋትን ፥ ያፈልቃል ።

እግዚአብሔር ፥ ከኀጥኣን ፥ ይርቃል ፤ የጻድቃንን ፥ ጸሎት ፥ ግን ፥ ይሰማል ። ፳፱፥

የዓይን ፥ ብርሃን ፥ ልብን ፥ ደስ ፥ ያሰኛል ÷ መልካም ፥ ወሬም ፥ አጥንትን ፥ ያለመልማል ። ፴፥

የሕይወትን ፥ ተግሣጽ ፥ የሚሰማ ፥ ጆሮ ፥ በጠቢባን ፥ መካከል ፥ ይኖራል ። ፴፩፥

ተግሣጽን ፥ ችል ፥ የሚል ፥ የራሱን ፥ ነፍስ ፥ ይንቃል ፤ ዘለፋን ፥ የሚሰማ ፥ ግን ፥ አእምሮ ፥ ያገኛል ። ፴፪፥

እግዚአብሔርን ፥ መፍራት ፥ የጥበብ ፥ ትምህርት ፥ ነው ፤ ትሕትናም ፥ ክብረትን ፥ ትቀድማለች ። ፴፫፥

ምዕራፍ ፲፮ ።

የልብ ፥ መዘጋጀት ፥ ከሰው ፥ ነው ፤ ፩፥

የምላስ ፥ መልስ ፥ ግን ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ነው ።

የሰው ፥ መንገድ ፥ ሁሉ ፥ በዓይኖቹ ፥ ፊት ፥ ንጹሕ ፥ ነው ፤ ፪፥

እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ መንፈስን ፥ ይመዝናል ።

ሥራህን ፥ ለእግዚአብሔር ፥ አደራ ፥ ስጥ ÷ አሳብህም ፥ ትጸናለች ። ፫፥

እግዚአብሔር ፥ ሁሉን ፥ ለእርሱ ፥ ለራሱ ፥ ፈጠረ ÷ ኀጥእን ፥ ደግሞ ፥ ለክፉ ፥ ቀን ። ፬፥

በልቡ ፥ የታበየ ፥ ሁሉ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ርኩስ ፥ ነው ÷ እጅ ፥ በእጅም ፥ ሳይቀጣ ፥ አይቀርም ። ፭፥

በምሕረትና ፥ በእውነት ፥ ኃጢአት ፥ ትሰረያለች ÷ እግዚአብሔርንም ፥ በመፍራት ፥ ሰው ፥ ከክፋት ፥ ይመለሳል ። ፮፥

የሰው ፥ አካሄድ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፥ ያሰኘው ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ በእርሱና ፥ በጠላቶቹ ፥ መካከል ፥ ስንኳ ፥ ሰላምን ፥ ያደርጋል ። ፯፥

በጽድቅ ፥ የሚገኝ ፥ ጥቂት ፥ ነገር ፥ በዓመፅ ፥ ከሚገኝ ፥ ከብዙ ፥ ትርፍ ፥ ይሻላል ። ፰፥

የሰው ፥ ልብ ፥ መንገዱን ፥ ያዘጋጃል ፥ እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ አካሄዱን ፥ ያቀናለታል ። ፱፥

የእግዚአብሔር ፥ ብይን ፥ በንጉሥ ፥ አፍ ፥ ነው ÷ አፉም ፥ በፍርድ ፥ አይስትም ። ፲፥

እውነተኛ ፥ ሚዛንና ፥ መመዘኛ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ናቸው ፥ የከረጢት ፥ መመዘኛዎች ፥ ሁሉ ፥ የእርሱ ፥ ሥራ ፥ ናቸው ። ፲፩፥

ግፍን ፥ መሥራት ፥ በንጉሥ ፥ ዘንድ ፥ ጸያፍ ፥ ነገር ፥ ነው ÷ ዙፋን ፥ በጽድቅ ፥ ይጸናልና ። ፲፪፥

የጽድቅ ፥ ከንፈር ፥ የነገሥታት ፥ ደስታ ፥ ናት ÷ በቅን ፥ የሚናገር ፥ እርሱንም ፥ ይወድዱታል ። ፲፫፥

የንጉሥ ፥ ቍጣ ፥ እንደ ፥ ሞት ፥ መልእክተኛ ፥ ነው ፤ ጠቢብ ፥ ሰው ፥ ግን ፥ ያቄላምጠዋል ። ፲፬፥

በንጉሥ ፥ ፊት ፥ ብርሃን ፥ ዘንድ ፥ ሕይወት ፥ አለ ÷ መልካም ፥ ፈቃዱም ፥ እንደ ፥ በልግ ፥ ዝናብ ፥ ደመና ፥ ነው ። ፲፭፥

፲፭፥ ጥበብን ፥ ማግኘት ፥ ምንኛ ፥ ከወርቅ ፥ ይሻላል ! ማስተዋልንም ፥ ማግኘት ፥ ከብር ፥ ይልቅ ፥ የሚ መረጥ ፥ ነው ።

፲፮፥ የቅኖች ፥ መንገድ ፥ ከክፋት ፥ መራቅ ፥ ነው ፥ መንገዱን ፥ የሚጠብቅ ፥ ነፍሱን ፥ ይጠብቃ ታል ።

፲፯፥ ትዕቢት ፥ ጥፋትን ÷ ሹሩ ፥ መንፈስም ፥ ውድቀትን ፥ ይቀድማል ።

፲፱፥ ከዕቡያን ፥ ጋር ፥ ምርኮ ፥ ከመካፈል ፥ ከትሑታን ፥ ጋር ፥ በተዋረደ ፥ መንፈስ ፥ መሆን ፥ ይሻላል ።

፳፥ ቃልን ፥ የሚያዳምጥ ፥ መልካም ፥ ነገርን ፥ ያገኛል ፥ በእግዚአብሔር ፥ የታመነ ፥ ምስጉን ፥ ነው ።

፳፩፥ ልቡ ፥ ጠቢብ ፥ የሆነ ፥ አስተዋይ ፥ ይባላል ÷ በከንፈሩም ፥ ጣፋጭ ፥ የሆነ ፥ ትምህርትን ፥ ያበ ዛል ።

፳፪፥ ገንዘብ ፥ ላደረገው ፥ ሰው ፥ እውቀት ፥ የሕይወት ፥ ምንጭ ፥ ነው ፥ ስንፍና ፥ ግን ፥ የሰነፎች ፥ ቅጣት ፥ ነው ።

፳፫፥ የጠቢብ ፥ ልብ ፥ አፉን ፥ ያስተምራል ÷ ለከንፈሩም ፥ ትምህርትን ፥ ይጨምራል ።

፳፬፥ ያማረ ፥ ቃል ፥ የማር ፥ ወለላ ፥ ነው ፥ ለነፍስ ፥ ጣፋጭ ፥ ለአጥንትም ፥ ጤና ፥ ነው ።

፳፭፥ ለሰው ፥ ቅን ፥ የምትመስል ፥ መንገድ ፥ አለች ፥ ፍጻሜዋ ፥ ግን ፥ የሞት ፥ መንገድ ፥ ነው ።

፳፮፥ የሠራተኛ ፥ ራብ ፥ ለእርሱ ፥ ይሠራል ÷ አፉ ፥ ይጐተጕተዋልና ።

፳፯፥ ምናምንቴ ፥ ሰው ፥ ክፋትን ፥ ይምሳል ÷ በከንፈሩም ፥ የሚቃጠል ፥ እሳት ፥ አለ ።

፳፰፥ ጠማማ ፥ ሰው ፥ ጥልን ፥ ይዘራል ፥ ጆሮ ፥ ጠቢ ፥ ሰው ፥ የተማመኑትን ፥ ወዳጆች ፥ ይለያያል ።

፳፱፥ ግፈኛ ፥ ሰው ፥ ወዳጁን ፥ ያባብላል ÷ መልካምም ፥ ወዳይደለ ፥ መንገድ ፥ ይመራዋል ።

፴፥ ዓይኑን ፥ የሚዘጋ ፥ ጠማማ ፥ አሳብን ፥ ያስባል ፥ ከንፈሩን ፥ የሚነክስ ፥ ክፋትን ፥ ይፈጽማል ።

፴፩፥ የሸበተ ፥ ጠጕር ፥ የክብር ፥ ዘውድ ፥ ነው ÷ እርሱም ፥ በጽድቅ ፥ መንገድ ፥ ይገኛል ።

፴፪፥ ትዕግሥተኛ ፥ ሰው ፥ ከኃያል ፥ ሰው ፥ ይሻላል ÷ በመንፈሱም ፥ ላይ ፥ የሚገዛ ፥ ከተማ ፥ ከሚወስድ ፥ ይበልጣል ።

፴፫፥ ዕጣ ፥ በጕያ ፥ ይጣላል ፥ መደብዋ ፥ ሁሉ ፥ ግን ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፥ ፲፯ ።

፩፥ ጥል ፥ ባለበት ፥ ዘንድ ፥ እርድ ፥ ከሞላበት ፥ ቤት ፥ በጸጥታ ፥ ደረቅ ፥ ቍራሽ ፥ ይሻላል ።

፪፥ አስተዋይ ፥ ባሪያ ፥ ነውረኛውን ፥ ልጅ ፥ ይገዛል ÷ በወንድማማች ፥ መካከልም ፥ ርስትን ፥ ይካፈ ላል ።

፫፥ ማቅለጫ ፥ ለብር ÷ ከውር ፥ ለወርቅ ፥ ነው ፥ እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ ልብን ፥ ይፈትናል ።

፬፥ ክፉ ፥ ሰው ፥ የበደለኛን ፥ ከንፈር ፥ ይሰማል ፥ ሐሰተኛም ፥ ወደ ፥ ተንኰለኛ ፥ ምላስ ፥ ያደም ጣል ።

፭፥ በድሀ ፥ የሚያላግጥ ፥ ፈጣሪውን ፥ ይሰድባል ፥ በጥፋትም ፥ ደስ ፥ የሚለው ፥ ሳይቀጣ ፥ አይቀ ርም ።

፮፥ የሽማግሌዎች ፥ አክሊል ፥ የልጅ ፥ ልጆች ፥ ናቸው ፥ የልጆችም ፥ ክብር ፥ አባቶቻቸው ፥ ናቸው ።

፯፥ ለሰነፍ ፥ የኵራት ፥ አነጋገር ፥ አይገባውም ፥ ይልቁንም ፥ ሐሰተኛ ፥ ከንፈር ፥ ለመኰንን ፥ አይ ገባውም ።

፰፥ ገንዘብ ፥ ባደረገው ፥ ፊት ፥ መማለጃ ፥ እንደ ፥ ተዋበ ፥ ዕንቁ ፥ ነው ÷ ወደ ፥ ዘረበትም ፥ ስፍራ ፥ ሁሉ ፥ ሥራውን ፥ ያቀናል ።

፱፥ ኃጢአትን ፥ የሚክድን ፥ ሰው ፥ ፍቅርን ፥ ይሻል ፥ ነገርን ፥ የሚደጋግም ፥ ግን ፥ የተማመኑትን ፥ ወዳጆቹን ፥ ይለያያል ።

፲፥ መቶ ፥ ግርፋት ፥ በሰነፍ ፥ ጠልቆ ፥ ከሚገባ ፥ ይልቅ ፥ ተግሣጽ ፥ በአስተዋይ ፥ ሰው ፥ ጠልቆ ፥ ወደ ፥ ልቡ ፥ ይገባል ።

፲፩፥ ክፉ ፥ ሰው ፥ ዓመፃን ፥ ብቻ ፥ ይሻል ፥ ስለዚህ ፥ ጨካኝ ፥ መልእክ ፥ ይላክበታል ።

፲፪፥ ሰነፍን ፥ በስንፍናው ፥ ከመገናኘት ፥ ልጆችዋ ፥ የተነጠቁባትን ፥ ድብ ፥ መገናኘት ፥ ይሻላል ።

፲፫፥ በመልካም ፥ ፋንታ ፥ ክፋን ፥ የሚመልስ ÷ ክፉ ፥ ነገር ፥ ከቤቱ ፥ አትርቅም ።

፲፬፥ የጠብ ፥ መጀመሪያ ፥ እንደ ፥ ውኃ ፥ አፈሰሰስ ፥ ነው ፥ ስለዚህ ፥ ጠብ ፥ ሳይበረታ ፥ አንተ ፥ ክርክርን ፥ ተው ።

፲፭፥ ኀጥኡን ፥ የሚያጸድቅና ፥ በጻድቁ ፥ ላይ ፥ የሚ ፈርድ ÷ ሁለቱ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ አስጸያፊዎች ፥ ናቸው ።

፲፮፥ በሰነፍ ፥ እጅ ፥ የጥበብ ፥ መግዣ ፥ ገንዘብ ፥ መኖሩ ፥ ስለ ፥ ምንድር ፥ ነው ? ጥበብን ፥ ይገዛ ፥ ዘንድ ፥ አእምሮ ፥ የለውምና ።

፲፯፥ ወዳጅ ፥ በዘመኑ ፥ ሁሉ ፥ ይወድዳል ፥ ወንድምም ፥ ለመከራ ፥ ይወለዳል ።

፲፰፥ አእምሮ ፥ የጐደለው ፥ ሰው ፥ አጋና ፥ ይመታል ÷ በባልንጀራውም ፥ ፊት ፥ ይዋሰል ።

፲፱፥ ዓመፃን ፥ የሚወድድ ፥ ክርክርን ፥ ይወድዳል ፥ ደጁንም ፥ ዘለግ ፥ የሚያደርግ ፥ ውድቀትን ፥ ይሻል ።

፳፥ ጠማማ ፥ ልብ ፥ ያለው ፥ መልካምን ፥ አያገኝም ÷ ምላሱንም ፥ የሚገለብጥ ፥ በክፉ ፥ ላይ ፥ ይወድ ቃል ።

፳፩፥ ሰነፍን ፥ የሚወልድ ፥ ኀዘን ፥ ይሆንበታል ÷ የደንቆሮ ፥ ልጅም ፥ አባት ፥ ደስ ፥ አይለውም ።

፳፪፥ ደስ ፥ ያላት ፥ ልብ ፥ መልካም ፥ መድኃኒት ፥ ናት ፥ ያዘነች ፥ ነፍስ ፥ ግን ፥ አጥንትን ፥ ታደርቃለች ።

፲፫ ጎጥእ ፥ የፍርድን ፥ መንገድ ፥ ለማጥመም ፥
ከብብት ፥ መማለጃን ፥ ይወስዳል ።
፲፬ በአስተዋይ ፥ ፊት ፥ ጥበብ ፥ ትኖራለች ፤
የሰነፍ ፥ ዓይን ፥ ግን ፥ በምድር ፥ ዳርቻ ፥ ነው ።
፲፭ ሰነፍ ፥ ልጅ ፥ ለአባቱ ፥ ፀፀት ፥ ነው ÷
ለወለደችውም ፥ ምሬት ፥ ነው ።
፲፮ ጻድቅን ፥ መቅጣት ÷
ጨዋ ፥ ሰውንም ፥ በጻድቅነቱ ፥ መምታት ፥ መልካም ፥ አይደለም ።
፲፯ ጥቂት ፥ ቃልን ፥ የሚናገር ፥ አዋቂ ፥ ነው ÷
መንፈሱም ፥ ቀዝቃዛ ፥ የሆነ ፥ አስተዋይ ፥ ነው ።
፲፰ ሰነፍ ፥ ዝም ፥ ቢል ፥ ጠቢብ ፥ ሆኖ ፥ ይቈጠራል ÷
ከንፈሩንም ፥ የሚቈልፍ ፥ — ባለ ፥ አእምሮ ፥ ነው ፥
ይባላል ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ መለየት ፥ የሚወድድ ፥ ምኞቱን ፥ ይከተላል ÷
መልካሙንም ፥ ጥበብ ፥ ሁሉ ፥ ይቃወማል ።
፪ ሰነፍ ፥ የጥበብን ፥ ነገር ፥ አይወድድም ፤
በልቡ ፥ ያለውን ፥ ሁሉ ፥ መግለጥ ፥ ብቻ ፥ ይወድዳል ፥ እንጂ ።
፫ ጎጥእ ፥ በመጣ ፥ ጊዜ ፥ ንቀት ፥ ደግሞ ፥ ይመጣል ÷
ነውርም ፥ ከስድብ ፥ ጋር ።
፬ የሰው ፥ አፍ ፥ ቃል ፥ የጠለቀ ፥ ውኃ ፥ ነው ÷
የጥበብም ፥ ምንጭ ፥ ፈሳሽ ፥ ወንዝ ፥ ነው ።
፭ የጻድቅ ፥ ፍርድ ፥ ይጠምም ፥ ዘንድ ÷
ለጎጥአም ፥ ማድላት ፥ መልካም ፥ አይደለም ።
፮ የሰነፍ ፥ ከንፈር ፥ በጥል ፥ ውስጥ ፥ ትገባለች ÷
አፉም ፥ በትርን ፥ ትጠራለች ።
፯ የሰነፍ ፥ አፍ ፥ ለራሱ ፥ ጥፋት ፥ ነው ÷
ከንፈሩም ፥ ለነፍሱ ፥ ወጥመድ ፥ ነው ።
፰ የጆሮ ፥ ጠቢ ፥ ቃል ፥ እንደ ፥ ጣፋጭ ፥ መብል ፥
ነው ÷
እርሱም ፥ እስከ ፥ ሆድ ፥ ጕርጆች ፥ ድረስ ፥ ይወርዳል ።
፱ በሥራው ፥ ታካች ፥ የሚሆን ፥
የሀብት ፥ አጥፊ ፥ ወንድም ፥ ነው ።
፲ የእግዚአብሔር ፥ ስም ፥ የጸና ፥ ግምብ ፥ ነው ፥
ጻድቅ ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ሮጦ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ይላል ።
፲፩ ለባለጠጋ ፥ ሰው ፥ ሀብቱ ፥ እንደ ፥ ጸናች ፥ ከተማ ፥
ናት ÷
በአሳቡም ፥ እንደ ፥ ረጅም ፥ ቅጥር ።
፲፪ ሰው ፥ ሳይወድቅ ፥ በፊት ፥ ልቡ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥
ይላል ÷
ትሕትናም ፥ ክብረትን ፥ ትቀድማለች ።
፲፫ ሳይሰማ ፥ ነገርን ፥ በሚመልስ ፥
ስንፍናና ፥ እፍረት ፥ ይሆንበታል ።
፲፬ የሰው ፥ ነፍስ ፥ ሕመሙን ፥ ይታገሣል ፤
የተቀጠቀጠን ፥ መንፈስ ፥ ግን ፥ ማን ፥ ያጠነክረዋል ?
፲፭ የአስተዋይ ፥ ልብ ፥ እውቀትን ፥ ያገኛል ÷
የጠቢባንም ፥ ጆሮ ፥ እውቀትን ፥ ትፈልጋለች ።
፲፮ የሰው ፥ ስጦታ ፥ መንገዱን ፥ ታሰፋለታለች ÷
በታላላቆችም ፥ ፊት ፥ ታገባዋለች ።
፲፯ ወደ ፥ ፍርድ ፥ አስቀድሞ ፥ የገባ ፥ ጻድቅ ፥ ይመስላል ፥
ባልንጀራው ፥ ግን ፥ መጥቶ ፥ ይመረምረዋል ።
፲፰ ዕጣ ፥ ክርክርን ፥ ትከለክላለች ÷
በኃያላንም ፥ መካከል ፥ ትበይናለች ።
፲፱ የተበደለ ፥ ወንድም ፥ እንደ ፥ ጸናች ፥ ከተማ ፥
ጽኑ ፥ ነው ፥
ክርክራቸውም ፥ እንደ ፥ ግንብ ፥ ብረት ፥ ነው ።
፳ የሰው ፥ ሆድ ፥ ከአፉ ፥ ፍሬ ፥ ይሞላል ÷
ከንፈሩም ፥ ከሚያፈራው ፥ ይጠግባል ።
፳፩ ሞትና ፥ ሕይወት ፥ በምላስ ፥ እጅ ፥ ናቸው ፥
የሚወድዱአትም ፥ ፍሬዋን ፥ ይበላሉ ።
፳፪ ሚስት ፥ ያገኘ ፥ በረከትን ፥ አገኘ ÷
ከእግዚአብሔርም ፥ ሞገስን ፥ ይቀበላል ።
፳፫ ድሀ ፥ በትሕትና ፥ እየለመነ ፥ ይናገራል ፤
ባለጠጋ ፥ ግን ፥ በድፍረት ፥ ይመልሳል ።
፳፬ ብዙ ፥ ወዳጆች ፥ ያሉት ፥ ሰው ፥ ይጠፋል ፤
ነገር ፥ ግን ፥ ከወንድም ፥ አብልጦ ፥ የሚጠጋ ፥
ወዳጅ ፥ አለ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ በከንፈሩ ፥ ከሚወሳለት ፥ ሰነፍ ፥ ይልቅ ፥
ያለ ፥ ነውር ፥ የሚሄድ ፥ ድሀ ፥ ይሻላል ።
፪ ነፍስ ፥ እውቀት ፥ የሌለበት ፥ ትሆን ፥ ዘንድ ፥ መልካም ፥ አይደለም ፤
እግሩንም ፥ የሚያፈጥን ፥ ከመንገድ ፥ ይስታል ።
፫ የሰው ፥ ስንፍና ፥ መንገዱን ፥ ታጣምመበታለች ÷
ልቡም ፥ በእግዚአብሔር ፥ ላይ ፥ ይቈጣል ።
፬ ባለጠግነት ፥ ብዙ ፥ ወዳጆች ፥ ይጨምራል ፤
የድሀ ፥ ወዳጅ ፥ ግን ፥ ከእርሱ ፥ ይርቃል ።
፭ ሐሰተኛ ፥ ምስክር ፥ ሳይቀጣ ፥ አይቀርም ÷
በሐሰትም ፥ የሚናገር ፥ አያመልጥም ።
፮ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ ለጋሱን ፥ ያቈላምጣሉ ÷
ስጦታ ፥ ለሚሰጥም ፥ ሁሉ ፥ ወዳጅ ፥ ነው ።
፯ ድሀን ፥ ሰው ፥ ወንድሞቹ ፥ ሁሉ ፥ ይጠሉታል ፤
ይልቁንም ፥ ወዳጆቹ ፥ ከእርሱ ፥ ይርቃሉ ።
እነርሱንም ፥ በቃል ፥ ቢከተላቸው ፥ አንዳች ፥
አይረቡትም ።
፰ ጥበብን ፥ የሚያገኝ ፥ ነፍሱን ፥ ይወድዳል ÷
ማስተዋልንም ፥ የሚጠብቅ ፥ መልካም ፥ ነገርን ፥
ያገኛል ።
፱ ሐሰተኛ ፥ ምስክር ፥ ሳይቀጣ ፥ አይቀርም ፥
በሐሰትም ፥ የሚናገር ፥ ይጠፋል ።
፲ ለሰነፍ ፥ ቅምጥልነት ፥ አይገባውም ÷
ይልቁንም ፥ ባሪያ ፥ በአለቆች ፥ ላይ ፥ ይገዛ ፥ ዘንድ ።
፲፩ ሰውን ፥ ጠቢብ ፥ አእምሮው ፥ ከቍጣ ፥ ያዘገየዋል ÷
ለበደለኛውም ፥ ይቅር ፥ ይል ፥ ዘንድ ፥ ክብር ፥
ይሆንለታል ።
፲፪ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ግሣት ፥ የንጉሥ ፥ ቍጣ ፥ ነው ÷
ሞገሱም ፥ በመስክ ፥ ላይ ፥ እንዳለ ፥ ጠል ፥ ነው ።
፲፫ ሰነፍ ፥ ልጅ ፥ ለአባቱ ፥ ጎዘን ፥ ነው ÷
ጠበኛም ፥ ሚስት ፥ እንደማያቋርጥ ፥ ነጠብጣብ ፥
ናት ።

፲፬፡ ቤትና፡ባለጠግነት፡ከአባቶች፡ዘንድ፡ይወረሳሉ፤
አስተዋይ ፡ ሚስት ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ናት ።
፲፫፡ ተግባር፡መፍታት፡እንቅልፍን ፡ ታመጣለች ÷
የታካችም ፡ ነፍስ ፡ ትራባለች ።
፲፬፡ ትእዛዝን ፡ የሚጠብቅ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ፤
መንገዱን ፡ ቸል ፡ የሚል ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፲፭፡ ለድሀ ፡ ቸርነትን ፡ የሚያደርግ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ያበድራል ÷
በጎነቱንም ፡ መልሶ ፡ ይከፍለዋል ።
፲፮፡ ተስፋ ፡ ገና ፡ ሳለች ፡ ልጅህን ፡ ገሥጸ ÷
መሞቱንም ፡ አትሻ ።
፲፯፡ ንዴተኛ ፡ ሰው ፡ መቀጮ ፡ ይከፍላል ፤
ብታድነውም ፡ ደግሞ ፡ ትጨምራለህ ።
፲፰፡ ምክርን ፡ ስማ ÷ ተግሣጽንም ፡ ተቀበል ፡
በፍጻሜህ ፡ ጠቢብ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ።
፲፱፡ በሰው ፡ ልብ ፡ ብዙ ፡ አሳብ ፡ አለ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይጸናል ።
፳፡ የሰው ፡ ቸርነት ፡ የእርሱ ፡ ፍሬ ፡ ነው ፤
ከሐሰተኛ ፡ ባለጠጋም ፡ እውነተኛ ፡ ድሀ ፡ ይሻ
ላል ።
፳፩፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡
ይመራል ፤
የሚፈራውም ፡ ጠግቦ ፡ ይኖራል ÷
ክፋ ፡ ነገርም ፡ አያገኘውም ።
፳፪፡ ታካች ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ በወጭቱ ፡ ያጠልቃታል ÷
ወደ ፡ አፉ ፡ ስንኳ ፡ አይመልሳትም ።
፳፫፡ ፈሪሃኛን ፡ ብትገርፈው ፡ አላዋቂ ፡ ብልሃተኛ ፡
ይሆናል ፤
አስተዋይን ፡ ሰው ፡ ብትገሥጸው ፡ እውቀትን ፡
ያገኛል ።
፳፬፡ አባቱን ፡ የሚያስከፋ ፡ እናቱንም ፡ የሚያሳድድ ፡
የሚያሳፍርና ፡ ጐስቋላ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፳፭፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ተግሣጽን ፡ ከሰማህ ፡ በኋላ ፡
ከእውቀት ፡ ቃል ፡ መሳሳትን ፡ ተው ።
፳፮፡ ወስላታ ፡ ምስክር ፡ በፍርድ ፡ ያፌዝል ÷
የኀጥኣንም ፡ አፍ ፡ ክፋትን ፡ ይውጣል ።
፳፯፡ ለሚያፌዙ ፡ ሰዎች ፡ ፍርድ ፡ ተዘጋጅታለች ÷
ለሰነፎችም ፡ ጅርባ ፡ በትር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ፈዋዥ ፡ ያደርጋል ÷ ብርቱ ፡ መጠ
ጥም ፡ ጠበኛ ፡ ያደርጋል ፤
በዚህም ፡ የሳተ ፡ ሁሉ ፡ ጠቢብ ፡ አይደለም ።
፪፡ የንጉሥ ፡ ቍጣ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ግሣት ፡ ነው ፤
የሚያስቈጣውም ፡ ሰው ፡ የራሱን ፡ ነፍስ ፡ ይበ
ድላል ።
፫፡ ከክርክር ፡ ይርቅ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ክብሩ ፡ ነው ፤
ሰነፍ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ባለ ፡ ነገር ፡ ይጣ
መራል ።
፬፡ ታካች ፡ ሰው ፡ በብርድ ፡ ምክንያት ፡ አያርስም ፤
ስለዚህ ፡ በመከር ፡ ይለምናል ÷ ምንም ፡ አያገ
ኝም ።
፭፡ ምክር ፡ በሰው ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ጠለቀ ፡ ውኃ ፡ ነው ፤
አእምሮ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀዳዋል ።
፮፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ቸርነታቸውን ፡ ያወራሉ ፤
የታመነውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ማን ፡ ያገኘዋል ?
፯፡ ጻድቅ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ይሄዳል ÷
ልጆቹም ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
፰፡ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ የተቀመጠ ፡ ንጉሥ ፡
ክፉውን ፡ ሁሉ ፡ በዓይኖቹ ፡ ይበትናል ።
፱፡ ልቤን ፡ አነጻሁ ÷
ከኃጢአትም ፡ ጠራሁ ፡ የሚል ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሚዛንና ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ መስ
ፈሪያ ÷
ሁለቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርኩሳን ፡ ናቸው ።
፲፩፡ ሕፃን ፡ ቅንና ፡ ንጹሕ ፡ መሆኑ ፡
በሚያደርገው ፡ ሥራ ፡ ይታወቃል ።
፲፪፡ የሚሰማ ፡ ጆሮንና ፡ የሚያይ ፡ ዓይንን ÷
ሁለቱን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጠራቸው ።
፲፫፡ ድሀ ፡ እንዳትሆን ፡ እንቅልፍን ፡ አትውደድ ፡
ዓይንህን ፡ ክፈት ÷ እንጀራም ፡ ትጠግባለህ ።
፲፬፡ የሚገዛ ፡ ሰው ፡ — ክፋ ፡ ነው ፡ ክፋ ፡ ነው ፡ ይላል ፤
በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ይመካል ።
፲፭፡ ወርቅና ፡ ብዙ ፡ ቀይ ፡ ዕንቁ ፡ ይገኛል ፤
የእውቀት ፡ ከንፈር ፡ ግን ፡ የከበረች ፡ ጌጥ ፡ ናት ።
፲፮፡ ለማያውቀው ፡ ከተዋሰ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ውሰድ ÷
ለእንግዳ ፡ የተዋሰውንም ፡ እርሱን ፡ አግተው ።
፲፯፡ የሐሰት ፡ እንጀራ ፡ ለሰው ፡ የጣፈጠ ፡ ነው ፤
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ አፉ ፡ ጭንጫ ፡ ይሞላል ።
፲፰፡ አሳብ ፡ በምክር ፡ ትጸናለች ÷
በመልካምም ፡ ምክር ፡ ሰልፍ ፡ አድርግ ።
፲፱፡ ዘዋሪ ፡ ሐሜተኛ ፡ ምሥጢርን ፡ ይገልጣል ፤
ከንፈሩን ፡ የሚያሞጠሙጥ ፡ ሰውን ፡ አትገና
ኘው ።
፳፡ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚሰድብ ÷
በድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ መብራቱ ፡ ይጠፋል ።
፳፩፡ በመጀመሪያ ፡ ፈጥኖ ፡ የተከማቸ ፡ ርስት ፡
ፍጻሜው ፡ አይባረክም ።
፳፪፡ ክፋ ፡ እመልሳለሁ ፡ አትበል ፤
እግዚአብሔርን ፡ ተማመን ÷ እርሱም ፡ ያድ
ንሃል ።
፳፫፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሚዛን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ÷
ሐሰተኛ ፡ ሚዛንም ፡ መልካም ፡ አይደለም ።
፳፬፡ የሰው ፡ አካሄዱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤
እንግዲያስ ፡ ሰው ፡ መንገዱን ፡ እንዴት ፡ ያስተ
ውላል ?
፳፭፡ ሰው ፡ በችኰላ ፡ — ለእግዚአብሔር ፡ የተቀ
ደሰ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ቢሳል ÷
ከተሳለም ፡ በኋላ ፡ ቢዐወት ፡ ወጥመድ ፡ ነው ።
፳፮፡ ጠቢብ ፡ ንጉሥ ፡ ኀጥኣንን ፡ በመንሽ ፡ ይበ
ትናቸዋል ÷
መንኰራኵሩንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ያንኰራኵ
ርባቸዋል ።
፳፯፡ የሰው ፡ መንፈስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መብራት ፡
ነው ፡
የሆዱን ፡ ጕርጆች ፡ ሁሉ ፡ የሚመረምር ።

፳፫፣ ቸርነትና ፣ እውነት ፣ ንጉሥን ፣ ይጠብቁታል ፣ ዙፋኑም ፣ በቸርነት ፣ ይበረታል ።
፳፬፣ የጎበዛዝት ፣ ክብር ፣ ጕልበታቸው ፣ ናት ÷ የሽማግሌዎችም ፣ ጌጥ ፣ ሽበት ፣ ነው ።
፳፭፣ የሰንበር ፣ ቍስል ፣ ክፉዎችን ፣ ያነጻል ፣ ግርፋትም ፣ ወደ ፣ ሆድ ፣ ጕርጆች ፣ ይገባል ።

ምዕራፍ ፣ ፳፩ ።

፩፣ የንጉሥ ፣ ልብ ፣ እንደ ፣ ውኃ ፣ ፈሳሾች ፣ በእግዚአብሔር ፣ እጅ ፣ ነው ፣ ወደ ፣ ወደደውም ፣ ያዘነብለዋል ።
፪፣ የሰው ፣ መንገድ ፣ ሁሉ ፣ በዓይኑ ፣ ፊት ፣ የቀና ፣ ትመስለዋለች ፣ እግዚአብሔር ፣ ግን ፣ ልብን ፣ ይመዝናል ።
፫፣ እግዚአብሔር ፣ ከመሥዋዕት ፣ ይልቅ ፣ ጽድቅንና ፣ ቅን ፣ ነገርን ፣ ማድረግ ፣ ይወድዳል ።
፬፣ ትዕቢተኛ ፣ ዓይንና ፣ ደፋር ፣ ልብ ፣ የኀጥኣንም ፣ እርሻ ፣ ኃጢአት ፣ ነው ።
፭፣ የትጉህ ፣ አሳብ ፣ ወደ ፣ ጥጋብ ፣ ያደርሰል ፣ ችኩል ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ግን ፣ ለመጕደል ፣ ይቸኩላል ።
፮፣ በሐሰተኛ ፣ ምላስ ፣ መዝገብ ፣ ማከማቸት ፣ የሚበንን ፣ ጉም ፣ ነው ፣ ይህን ፣ የሚፈልጉ ፣ ሞትን ፣ ይፈልጋሉ ።
፯፣ ቅን ፣ ነገርን ፣ ያደርጉ ፣ ዘንድ ፣ አይወድዱምና ፣ የኀጥኣን ፣ ንጥቂያ ፣ ራሳቸውን ፣ ያጠፋቸዋል ።
፰፣ የበደለኛ ፣ መንገድ ፣ የጠመመች ፣ ናት ፣ የንጹሕ ፣ ሥራ ፣ ግን ፣ የቀና ፣ ነው ።
፱፣ ከጠበኛ ፣ ሴት ፣ ጋር ፣ በአንድ ፣ ቤት ፣ ከመቀመጥ ፣ በውጪ ፣ በቤት ፣ ማዕዘን ፣ ላይ ፣ መቀመጥ ፣ ይሻላል ።
፲፣ የኀጥእ ፣ ነፍስ ፣ ክፉን ፣ ትመኛለች ÷ በፊቱም ፣ ባልንጀራው ፣ ሞገስን ፣ አያገኝም ።
፲፩፣ ፌዘኛ ፣ ቅጣትን ፣ በተቀበለ ፣ ጊዜ ፣ አላዋቂ ፣ ሰው ፣ ጥበብን ፣ ያገኛል ፣ ጠቢብም ፣ ቢማር ፣ እውቀትን ፣ ይቀበላል ።
፲፪፣ ጻድቅ ፣ ስለ ፣ ኀጥእ ፣ ቤት ፣ ያስባል ÷ ኀጥኣንም ፣ ለጥፋት ፣ እንደ ፣ ተገለበጡ ።
፲፫፣ የድሀውን ፣ ጩኸት ፣ እንዳይሰማ ፣ ጆሮውን ፣ የሚደፍን ፣ ሰው ÷ እርሱ ፣ ራሱ ፣ ይጮኻል ፣ አይሰማለትምም ።
፲፬፣ ስጦታ ፣ በስውር ፣ ቍጣን ፣ ታጠፋለች ÷ የብብትም ፣ ውስጥ ፣ ጉበ ፣ ጽኑ ፣ ቍጣን ፣ ታበርዳለች ።
፲፭፣ ፍርድን ፣ ማድረግ ፣ ለጻድቅ ፣ ደስታ ፣ ነው ፣ ኃጢአትን ፣ ለሚያደርጉ ፣ ግን ፣ ጥፋት ፣ ነው ።
፲፮፣ ከማስተዋል ፣ መንገድ ፣ የሚሳሳት ፣ ሰው ፣ በሙታን ፣ ጉባኤ ፣ ያርፋል ።
፲፯፣ ተድላ ፣ የሚወድድ ፣ ድሀ ፣ ይሆናል ÷ የወይን ፣ ጠጅንና ፣ ዘይትንም ፣ የሚወድድ ፣ ባለጠጋ ፣ አይሆንም ።
፲፰፣ ኀጥእ ፣ የጻድቅ ፣ ቤዛ ፣ ነው ፣ በደለኛም ፣ የቅን ፣ ሰው ፣ ቤዛ ፣ ነው ።
፲፱፣ ከጠበኛና ፣ ከቍጡ ፣ ሴት ፣ ጋር ፣ ከመቀመጥ ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣ መቀመጥ ፣ ይሻላል ።
፳፣ የከበረ ፣ መዝገብና ፣ ዘይት ፣ በጠቢብ ፣ ሰው ፣ ቤት ፣ ይኖራል ፣ አእምሮ ፣ የሌለው ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ይውጠዋል ።
፳፩፣ ጽድቅንና ፣ ምሕረትን ፣ የሚከተል ፣ ሕይወትንና ፣ ጽድቅን ፣ ክብርንም ፣ ያገኛል ።
፳፪፣ ጠቢብ ፣ የኃያላንን ፣ ከተማ ፣ ይገበጣጥላል ÷ የሚታመኑበትንም ፣ ኃይል ፣ ያፈርሰል ።
፳፫፣ አፉንና ፣ ምላሱን ፣ የሚጠብቅ ፣ ነፍሱን ፣ ከመከራ ፣ ይጠብቃል ።
፳፬፣ ኵሩና ፣ ተንዳጋጅ ፣ ሰው ፣ ፌዘኛ ፣ ይባላል ፣ እርሱም ፣ በትዕቢት ፣ ቍጣ ፣ ያደርጋል ።
፳፭፣ ታካችን ፣ ምኞቱ ፣ ትገድለዋለች ÷ እጆቹ ፣ ይሠሩ ፣ ዘንድ ፣ አይፈቅዱምና ።
፳፮፣ ኀጥእ ፣ ቀኑን ፣ ሁሉ ፣ ምኞትን ፣ ይመኛል ፣ ጻድቅ ፣ ግን ፣ ይሰጣል ÷ አይሰስትም ።
፳፯፣ የኀጥኣን ፣ መሥዋዕት ፣ አስጸያፊ ፣ ነው ፣ ይልቁንም ፣ በክፉ ፣ አሳብ ፣ ሲያቀርቡት ፣ አስጸያፊ ፣ ነው ።
፳፰፣ ሐሰተኛ ፣ ምስክር ፣ ይጠፋል ፣ የሚሰማ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ተጠንቅቆ ፣ ይናገራል ።
፳፱፣ ኀጥእ ፣ ፊቱን ፣ ያጠነክራል ፣ ቅን ፣ ሰው ፣ ግን ፣ መንገዱን ፣ ያጸናል ።
፴፣ ጥበብ ፣ ወይም ፣ ማስተዋል ፣ ወይም ፣ ምክር ፣ በእግዚአብሔር ፣ ላይ ፣ የለም ።
፴፩፣ ፈረስ ፣ ለጦርነት ፣ ቀን ፣ ይዘጋጃል ፣ ድል ፣ ግን ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፳፪ ።

፩፣ መልካም ፣ ስም ፣ ከብዙ ፣ ባለጠግነት ፣ ይሻላል ÷ መልካምም ፣ ሞገስ ፣ ከብርና ፣ ከወርቅ ፣ ይበልጣል ።
፪፣ ባለጠጋና ፣ ድሀ ፣ ተገናኙ ፣ እግዚአብሔር ፣ የሁላቸው ፣ ፈጣሪ ፣ ነው ።
፫፣ ብልህ ፣ ሰው ፣ ክፉን ፣ አይቶ ፣ ይሸሸጋል ፣ አላዋቂዎች ፣ ግን ፣ አልፈው ፣ ይጐዳሉ ።
፬፣ ትሕትናና ፣ እግዚአብሔርን ፣ መፍራት ፣ ባለጠግነት ፣ ክብር ፣ ሕይወትም ፣ ነው ።
፭፣ እሾህና ፣ ወጥመድ ፣ በጠማማ ፣ ሰው ፣ መንገድ ፣ ናቸው ፣ ነፍሱን ፣ ግን ፣ የሚጠብቅ ፣ ከእነርሱ ፣ ይርቃል ።
፮፣ ልጅን ፣ በሚሄድበት ፣ መንገድ ፣ ምራው ÷ በሸመገለም ፣ ጊዜ ፣ ከእርሱ ፣ ፈቀቅ ፣ አይልም ።
፯፣ ባለጠጋ ፣ ድሆችን ፣ ይገዛል ÷ ተበዳሪም ፣ የአበዳሪ ፣ ባሪያ ፣ ነው ።
፰፣ ኃጢአትን ፣ የሚዘራ ፣ መከራን ፣ ያጭዳል ÷ የቍጣውም ፣ በትር ፣ ይጠፋል ።
፱፣ ርኅሩህ ፣ የተባረከ ፣ ይሆናል ÷ ከእንጀራው ፣ ለድሀ ፣ ሰጥቶአልና ።
፲፣ ፌዘኛን ፣ ብታወጣ ፣ ክርክር ፣ ይወጣል ÷ ጠብና ፣ ስድብም ፣ ያልቃል ።
፲፩፣ የልብን ፣ ንጽሕና ፣ የሚወድድና ፣ ሞገስ ፣ በከንፈሩ ፣ ያለች ÷

ንጉሥ ፡ ወዳጁ ፡ ይሆናል ።
፲፪ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ እውቀትን ፡ ይጠብቃሉ ፡
እርሱ ፡ ግን ፡ የወስላታውን ፡ ቃል ፡ ይገለብጣል ።
፲፫ ፡ ታካች ፡ ሰው ፡— አንበሳ ፡ በሜዳ ፡ ነው ፤
በመንገዱ ፡ ላይ ፡ እሞታለሁ ፡ ይላል ።
፲፬ ፡ የጋለሞታ ፡ ሴት ፡ አፍ ፡ የጠለቀ ፡ ጕድጓድ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ የተቈጣው ፡ በእርስዋ ፡ ይወድቃል ።
፲፭ ፡ ስንፍና ፡ በሕፃን ፡ ልብ ፡ ታስሮአል ፤
የተግሣጽ ፡ በትር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ያርቃታል ።
፲፮ ፡ ለራሱ ፡ ጥቅም ፡ ለመጨመር ፡ ሲል ፡ ድሀን ፡ የሚገፋ ÷
ለባለጠጋም ፡ የሚሰጥ ÷ እርሱ ፡ ወደ ፡ ድህነት ፡
ይወድቃል ።

፲፯ ፡ ጆሮህን ፡ አዘንብለህ ፡ የጠቢባንን ፡ ቃላት ፡ ስማ ÷
ልብህንም ፡ ወደ ፡ እውቀቴ ፡ አድርግ ፤
፲፰ ፡ እነርሱን ፡ በውስጥህ ፡ ብትጠብቅ ÷
በከንፈሮችህም ፡ ላይ ፡ የተዘጋጁ ፡ ቢሆኑ ÷ የተ
ወደደ ፡ ነገር ፡ ይሆንልሃልና ።
፲፱ ፡ እምነትህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ለአንተ ፡ ዛሬ ፡ እነሆ ፡ አስታወቅሁህ ።
፳ ፡ ፳፩ ፡ የእውነትን ፡ ቃል ፡ እርግጥነት ፡ አስታውቅህ ፡ ዘንድ ÷
ለሚጠይቅህም ፡ እውነትን ፡ ቃል ፡ መመለስ ፡
ይቻልህ ፡ ዘንድ ÷
በምክርና ፡ በእውቀት ፡ የከበረን ፡ ነገር ፡ አልጻ
ፍሁልህምን ?

፳፪ ፡ ድሀን ፡ በግድ ፡ አትበለው ፡ ድሀ ፡ ነውና ፤
ችግረኛውንም ፡ በበር ፡ አትግፋው ፤
፳፫ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእነርሱን ፡ ፍርድ ፡ ይፋረድላ
ቸዋልና ÷
የቀሙአቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ሕይወት ፡ ይቀማ
ልና ።
፳፬ ፡ ከቍጡ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ባልንጀራ ፡ አትሁን ÷
ከወፈፍተኛም ፡ ጋር ፡ አትሂድ ÷
፳፭ ፡ መንገዱን ፡ እንዳትማር ፡
ለነፍስህም ፡ ወጥመድ ፡ እንዳታገኝህ ።
፳፮ ፡ እጃቸውን ፡ አጋና ፡ እንደሚማቱ ÷
ለባለ ፡ ዕዳዎች ፡ እንደሚዋሱ ፡ አትሁን ፤
፳፯ ፡ የምትከፍለው ፡ ባይኖርህ ÷
ምንጣፍህን ፡ ከበታችህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይወስዳል ?
፳፰ ፡ አባቶችህ ፡ የሠሩትን ፡ የቀድሞውን ፡ የድንበር ፡
ምልክት ፡ አታፍልስ ።
፳፱ ፡ በሥራው ፡ የቀጠፈ ፡ ሰውን ፡ አይተሃልን ?
በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ይቆማል ፤
በተዋረዱም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ አይቆምም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩ ፡ ከመኰንን ፡ ጋር ፡ ለመብላት ፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ÷
በፊትህ ፡ ያለውን ፡ በደኅና ፡ አስተውል ፤
፪ ፡ ሰውነትህም ፡ ቢሳሳ ÷
በጕሮሮህ ፡ ላይ ፡ ካራ ፡ አድርግ ።
፫ ፡ ጣፋጩ ፡ መብል ፡ አይመርህ ፡
የሐሰት ፡ እንጀራ ፡ ነውና ።
፬ ፡ ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ አትድከም ፤
የገዛ ፡ ራስህን ፡ ማስተዋል ፡ ተው ።
፭ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ዓይንህን ፡ ብታዘወትርበት ፡
ይጠፋል ፤
ባለጠግነት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንደሚበርር ፡ እንደ ፡
ንስር ፡
ለራሱ ፡ ክንፍ ፡ ያበጃልና ።
፮ ፡ የቀናተኛን ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ÷
ጣፋጩ ፡ መብልም ፡ አይመርህ ፤
፯ ፡ በልቡ ፡ እንዳሰበ ፡ እንዲሁ ፡ ነውና ፤
ብላ ፡ ጠጣ ፡ ይልሃል ÷ ልቡ ፡ ግን ፡ ካንተ ፡ ጋር ፡
አይደለም ።
፰ ፡ የበላኸውን ፡ መብል ፡ ትተፋዋለህ ÷
ያማረውንም ፡ ቃልህን ፡ ታጠፋዋለህ ።
፱ ፡ በሰነፍ ፡ ጆሮ ፡ አንዳች ፡ አትናገር ÷
የቃልህን ፡ ጥበብ ፡ ያፌዝብሃልና ።
፲ ፡ የቀድሞውን ፡ የድንበር ፡ ምልክት ፡ አታፍ
ልስ ፤
ወደ ፡ ድሀ ፡ አደጎች ፡ እርሻ ፡ አትግባ ፤
፲፩ ፡ ታዳጊአቸው ፡ ጽኑ ፡ ነውና ÷
እርሱም ፡ ፍርዳቸውን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይፋ
ረዳልና ።
፲፪ ፡ ልብህን ፡ ለተግሣጽ ፡ ስጥ ÷
ጆሮህንም ፡ ወደ ፡ እውቀት ፡ ቃል ።
፲፫ ፡ ሕፃንን ፡ ከመቅጣት ፡ ቸል ፡ አትበል ÷
በበትር ፡ ብትመታው ፡ አይሞትምና ።
፲፬ ፡ በበትር ፡ ትመታዋለህ ÷
ነፍሱንም ፡ ትታደጋለህ ።
፲፭ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ልብህ ፡ ጠቢብ ፡ ቢሆን ፡
ልቤ ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
፲፮ ፡ ከንፈሮችህም ፡ በቅን ፡ ቢናገሩ ፡
ሡላሌቶቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፯ ፡ ልብህ ፡ በኃጢአተኞች ፡ አይቅና ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡
በመፍራት ፡ ኑር ፤
፲፰ ፡ በእውነት ፡ ፍጻሜ ፡ አለህና ÷
ተስፋህም ፡ አይጠፋምና ።

፲፱ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ስማ ፡ ጠቢብም ፡ ሁን ÷
ልብህንም ፡ በቀናው ፡ መንገድ ፡ ምራ ።
፳ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሚጠጡ ፡ ጋር ፡ አትቀመጥ ፡
ለሥጋም ፡ ከሚሣሡ ፡ ጋር ፤
፳፩ ፡ ሰካርና ፡ ሆዳም ፡ ይደኸያሉና ÷
የእንቅልፍም ፡ ብዛት ፡ የተበጫጨቀ ፡ ጨርቅ ፡
ያስለብሳልና ።

፳፪ ፡ የወለደህን ፡ አባትህን ፡ ስማ ÷
እናትህም ፡ በረጀች ፡ ጊዜ ፡ አትናቃት ።
፳፫ ፡ እውነትን ፡ ግዛ ፡ አትሸጣትም ÷
ጥበብን ፡ ተግሣጽን ፡ ማስተዋልንም ።
፳፬ ፡ የጻድቅ ፡ አባት ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷

ጠቢብንም ፡ ልጅ ፡ የወለደ ፡ ሐሜትን ፡ ያነኛል ።
፳፭፡ አባትህና ፡ እናትህ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ÷
አንተንም ፡ የወለደች ፡ ደስ ፡ ይበላት ።

፳፮፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ልብህን ፡ ስጠኝ ÷
ዓይኖችህም ፡ መንገዴን ፡ ይውደዱ ።
፳፯፡ ጋለሞታ ፡ ሴት ፡ የጠለቀች ፡ ወዝቅት ፡ ናትና ÷
ሴላይቱም ፡ ሴት ፡ የጠበበች ፡ ጕድጓድ ፡ ናትና ።
፳፰፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ታደባለች ÷
ወስላቶችንም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ታበዛለች ።

፳፱፡ ዋይታ ፡ ለማን ፡ ነው ? ኀዘን ፡ ለማን ፡ ነው ?
ጠብ ፡ ለማን ፡ ነው ? ጩኸት ፡ ለማን ፡ ነው ?
ያለ ፡ ምክንያት ፡ መቊሰል ፡ ለማን ፡ ነው ? የዓይን ፡ ቅላት ፡ ለማን ፡ ነው ?
፴፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በመጠጣት ፡ ለሚዘገዩ ፡ አይደ ለምን ?
የተደባለቀ ፡ የወይንን ፡ ጠጅ ፡ ይፈትኑ ፡ ዘንድ ፡ ለሚከተሉ ፡ አይደለምን ?
፴፩፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ አትመልከት ፡
በቀላ ፡ ጊዜ ÷ መልኩም ፡ በብርሌ ፡ ባንጸባረቀ ፡ ጊዜ ÷
እየጣፈጠም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ።
፴፪፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ይነድፋል ÷
እንደ ፡ እፉኝትም ፡ መርዙን ፡ ያፈስሳል ።
፴፫፡ ዓይኖችህ ፡ ጋለሞታዎችን ፡ ያያሉ ÷
ልብህም ፡ ጠማማ ፡ ነገርን ፡ ይናገራል ።
፴፬፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተኛ ፡ ትሆናለህ ÷
በደቀልም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተኛ ።
፴፭፡ መቱኝ ÷ ያውም ፡ አልተሰማኝም ፤
ጐሰሙኝ ÷ አላወቅሁምም ።
መቼ ፡ እነሣለሁ ?
ደግሞ ፡ ጨምሬ ፡ እሻታለሁ ፡ ትላለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ በክፉ ፡ ሰዎች ፡ አትቅና ÷
ከእነርሱ ፡ ጋርም ፡ መሆንን ፡ አትውደድ ፤
፪፡ ልባቸው ፡ ግፍን ፡ ታስባለችና ÷
ከንፈራቸውም ፡ ሽንገላን ፡ ትናገራለችና ።
፫፡ ቤት ፡ በጥበብ ፡ ይሠራል ÷
በማስተዋልም ፡ ይጸናል ፤
፬፡ በእውቀት ፡ ከከበረውና ፡ ካማረው ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡
ጓዳዎች ፡ ይሞላሉ ።
፭፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ብርቱ ፡ ነው ÷
አዋቂም ፡ ሰው ፡ ኃይሉን ፡ ያበዛል ።
፮፡ በመልካም ፡ ሥርዓት ፡ ሰልፍ ፡ ታደርጋለህ ፤
ድልም ፡ ብዙ ፡ ምክር ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፯፡ ጥበብ ፡ ለሰነፍ ፡ ከፍ ፡ ብላ ፡ የራቀች ፡ ናት ፤
በበርም ፡ አፉን ፡ አይከፍትም ።

፰፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡ የሚያስብ ፡
ተንኰለኛ ፡ ይባላል ።

የስንፍና ፡ ሐሳብ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡ ፱፡
ሰዎች ፡ ፈዘኛውን ፡ ይጸየፉታል ።

በመከራ ፡ ቀን ፡ ብትላላ ፡ ፲፡
ጕልበትህ ፡ ጥቂት ፡ ነው ።
ወደ ፡ ሞት ፡ የሚነዱትን ፡ ታደግ ፤ ፲፩፡
ሊታረዱ ፡ የተወሰኑትን ፡ አድን ።
እነሆ ÷ ይህን ፡ አላወቀውም ፡ ብትል ÷ ፲፪፡
ልቦችን ፡ የሚመረምር ፡ እርሱ ፡ አያስተውል ምን ?
ነፍስህንም ፡ የሚመለከት ፡ እርሱ ፡ አያውቅ ምን ?
ለሰውስ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ አይመልስለ ትምን ?

ልጄ ፡ ሆይ ÷ መልካም ፡ ነውና ፡ ማር ፡ ብላ ፤ ፲፫፡
ወለላም ፡ ለጣምህ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ።
ጥበብም ፡ ለነፍስህ ፡ እንዲሁ ፡ እንደሚሆን ፡ እወቅ ፤ ፲፬፡
ብታገኘውም ፡ ፍጻሜህ ፡ መልካም ፡ ይሆናል ÷
ተስፋህም ፡ አይጠፋም ።

እንደ ፡ ጎጥእ ፡ በጻድቅ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ አትሸምቅ ፤ ፲፭፡
ማደሪያውንም ፡ አታውክ ።
ጻድቅ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ይወድቃልና ÷ ይነሣማል ፤ ፲፮፡
ጎጥአን ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ላይ ፡ ይወድቃሉ ።

ጠላትህ ፡ ቢወድቅ ፡ ደስ ፡ አይበልህ ÷ ፲፯፡
በመሰናከሉም ፡ ልብህ ፡ ሐሤት ፡ አያድርግ ÷
እግዚአብሔር ፡ ያንን ፡ አይቶ ፡ በዓይኑ ፡ ክፉ ፡ ፲፰፡
እንዳይሆን ÷
ቊጣውንም ፡ ከእርሱ ፡ እንዳይመልስ ።

ስለ ፡ ኃጢአተኞች ፡ አትቁጣ ÷ ፲፱፡
በክፉዎችም ፡ አትቅና ።
ለኃጢአተኛ ፡ የፍጻሜ ፡ ተስፋ ፡ የለውምና ÷ ፳፡
የጎጥአንም ፡ መብራት ፡ ይጠፋልና ።

ልጄ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔርንና ፡ ንጉሥን ፡ ፍራ ÷ ፳፩፡
ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ አትደባለቅ ።
መከራቸው ፡ ድንገት ፡ ይነሣልና ፤ ፳፪፡
ከሁለቱ ፡ የሚመጣውን ፡ ጥፋት ፡ ማን ፡ ያውቃል ?
የነገሩትን ፡ የሚሰማ ፡ ልጅ ፡ ከጥፋት ፡ የራቀ ፡ ነው ፤
የነገሩትን ፡ የሚቀበልን ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀበለዋል ።
ከንጉሥ ፡ አንደበት ፡ ምንምን ፡ ሐሰት ፡ ይነገራል ÷ አይባልም ፤
ከአንደበቱም ፡ የሚወጣ ፡ ሐሰት ፡ የለም ።
የንጉሥ ፡ ቃል ፡ ሾተል ፡ ናት ፤
ለጥፋት ፡ የተሰጠችውን ፡ ሰው ፡ ሰውነት ፡ ታጠፋዋለች ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ አካል ፡ ብቻ ፡ የም ታጠፋ ፡ አይደለም ።

ሰይፈ ፡ መዓቱ ፡ ብትሳል ፡ ግን ፡
ከወገኑ ፡ ጋር ፡ ሰውን ፡ ታጠፋለች ፤
ከአሞሮች ፡ ግልገል ፡ ወገን ፡ የማይበላ ፡ እስኪ
ሆን ፡ ድረስ ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ታቃጥላለች ።

፳፫፤ እነዚህ ፡ ደግሞ ፡ የጠቢበን ፡ ቃሎች ፡ ናቸው ።
በፍርድ ፡ ታደላ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ አይደ
ለም ።
፳፬፤ ኀጥኡን ፡— ጻድቅ ፡ ነህ ፡ የሚለውን ፡
ወገኖች ፡ ይረግሙታል ፡ አሕዛብም ፡ ይጠሉ
ታል ፤
፳፭፤ የሚዘልፉት ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ ይሆንላቸዋል ÷
በላያቸውም ፡ መልካም ፡ በረከት ፡ ትመጣላቸ
ዋለች ።
፳፮፤ በቀና ፡ ነገር ፡ የሚመልስ ፡ ከንፈርን ፡ ይስማል ።

፳፯፤ በስተ ፡ ሜዳ ፡ ሥራህን ፡ አሰናዳ ÷
ስለ ፡ አንተ ፡ በእርሻ ፡ አዘጋጃት ፡
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ቤትህን ፡ ሥራ ።
፳፰፤ በባልንጀራህ ፡ ላይ ፡ በከንቱ ፡ ምስክር ፡ አትሁን ÷
በከንፈርህም ፡ አታባብለው ።
፳፱፤ እንዳደረገብኝ ፡ እንዲሁ ፡ አደርግበታለሁ ÷
እንደ ፡ ሥራውም ፡ እመልስበታለሁ ፡ አትበል ።

፴፤ በታካች ፡ ሰው ፡ እርሻ ÷
አእምሮ ፡ በጐደለውም ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡
አለፍሁ ።
፴፩፤ እነሆም ÷ ሁሉ ፡ እሾህ ፡ ሞልቶበታል ÷
ፊቱንም ፡ ሳማ ፡ ሸፍኖታል ÷
የድንጋዩም ፡ ቅጥር ፡ ፈርሶአል ።
፴፪፤ ተመለከትሁና ፡ አሰብሁ ፡
አየሁትና ፡ ተግሣጽን ፡ ተቀበልሁ ።
፴፫፤ ጥቂት ፡ ትተኛለህ ÷ ጥቂትም ፡ ታንቀላፋለህ ÷
ትተኛም ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ እጅህን ፡ ታጥፋለህ ፡
፴፬፤ እንግዲህ ፡ ድህነትህ ፡ እንደ ፡ ወንበዴ ÷
ችጋርህም ፡ ሰይፍ ፡ እንደ ፡ ታጠቂ ፡ ሰው ፡ ይመ
ጣብሃል ።

(በግዕዝ ፡ መጽሐፈ ፡ ተግሣጽ ፡ ይባላል ፡)

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ። (፩)

፩፤ እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የሕ
ዝቅያስ ፡ ሰዎች ፡ የቀዱአቸው ፡ የሰሎሞን ፡ ምሳ
ሌዎች ፡ ናቸው ።
፪፤ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ነገርን ፡ መሰወር ፡ ነው ፡
የነገሥታት ፡ ክብር ፡ ግን ፡ ነገርን ፡ መመርመር ፡
ነው ።
፫፤ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍታ ፡ እንደ ፡ ምድርም ፡ ጥል
ቀት ፡
የነገሥታት ፡ ልብ ፡ አይመረመርም ።
፬፤ ከብር ፡ ዝገትን ፡ አስወግድ ÷
ፈጽሞም ፡ ይጠራል ።
፭፤ ከንጉሥ ፡ ፊት ፡ ኀጥኣንን ፡ አርቅ ÷
ዙፋኑም ፡ በጽድቅ ፡ ትጸናለች ።

በንጉሥ ፡ ፊት ፡ አትመካ ÷ ፮፤
በታላላቆችም ፡ ስፍራ ፡ አትቁም ፤
ዓይናችህ ፡ ባዩት ፡ በመኳንን ፡ ፊት ፡ ከምትዋ ፯፤
ረድ ፡—
ወደዚህ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ብትባል ፡ ይሻልሃልና ።

ባልንጀራህ ፡ ባሳፈረህ ፡ ጊዜ ፡ ኋላ ፡ እንዳትጸ ፰፤
ጸት ፡
ለክርክር ፡ ፈጥነህ ፡ አትውጣ ።
ክርክርህን ፡ ከባልንጀራህ ፡ ጋር ፡ ተከራከር ፡ ፱፤
የሌላ ፡ ሰው ፡ ምሥጢር ፡ ግን ፡ አትግለጥ ÷
የሚሰማ ፡ እንዳይነቅፍህ ÷ ፲፤
አንተንም ፡ ከማነወር ፡ ዝም ፡ እንዳይል ።

የወርቅ ፡ እንክይ ፡ በብር ፡ ባሕል ፡ ላይ ፡ ፲፩፤
የጊዜው ፡ ቃል ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
የምትሰማን ፡ ጆሮ ፡ የሚዘልፍ ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ፲፪፤
እንደ ፡ ወርቅ ፡ ጉትቻ ፡ እንደሚያንጸባርቅም ፡
ዕንቁ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
በመከር ፡ ወራት ፡ የውርጭ ፡ ጠል ፡ ደስ ፡ እንደ ፲፫፤
ሚያሰኝ ÷
እንዲሁ ፡ የታመነ ፡ መልእክተኛ ፡ ለላኩት ፡ ነው ፡
የጌቶቹን ፡ ነፍስ ፡ ያሳርፋልና ።
ስለ ፡ ስጦታው ፡ በሐሰት ፡ የሚመካ ፡ ሰው ፡ ፲፬፤
ዝናብ ፡ እንደማይከተለው ፡ ደመና ፡ ነፋስም ፡
ነው ።

በትዕግሥት ፡ አለቃ ፡ ይለዝባል ÷ ፲፭፤
የገራም ፡ ምላስ ፡ አጥንትን ፡ ይሰብራል ።
አጥብቀህ ፡ እንዳትጠግብ ፡ እንዳትተፋውም ፡ ፲፮፤
ማር ፡ ባገኘህ ፡ ጊዜ ፡ የሚበቃህን ፡ ብላ ።
እንዳይሰለችህ ፡ እንዳይጠላህም ፡ ፲፯፤
እግርህን ፡ ወደ ፡ ባልንጀራህ ፡ ቤት ፡ አታዘው
ትር ።
በባልንጀራው ፡ በሐሰት ፡ የሚመሰክር ፡ ፲፰፤
እንደ ፡ መዶሻና ፡ እንደ ፡ ሰይፍ ፡ እንደ ፡ ተሳ
ለም ፡ ፍላጻ ፡ ነው ።
ወስላታውን ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ መተማመን ፡ ፲፱፤
እንደ ፡ ተሰበረ ፡ ጥርስና ፡ እንደ ፡ ሰለለ ፡ እግር ፡
ነው ።
ለሚያዝን ፡ ልብ ፡ ዝማሬ ፡ የሚዘምር ÷ ፳፤
ለብርድ ፡ ቀን ፡ መጐናጸፊያውን ፡ እንደሚያስ
ወግድ ፡
በቀዝቃዛም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ መጻጻ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
ጠላትህ ፡ ቢራብ ፡ እንጀራ ፡ አብላው ÷ ፳፩፤
ቢጠማም ፡ ውኃ ፡ አጠጣው ፡
ፍም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ትሰበስባለህና ÷ ፳፪፤
እግዚአብሔርም ፡ ዋጋህን ፡ ይመልስልሃልና ።
የሰሜን ፡ ነፋስ ፡ ወጀብ ፡ ያመጣል ፤ ፳፫፤
ሐሜተኛ ፡ ምላስም ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ ያስቈጣል ።
ከጠበኛ ፡ ሴት ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ቤት ፡ ከመቀመጥ ፡ ፳፬፤
በሰገነት ፡ ማዕዘን ፡ መቀመጥ ፡ ይሻላል ።
የቀዘቀዘ ፡ ውኃ ፡ ለተጠማች ፡ ነፍስ ፡ ደስ ፡ እን ፳፭፤
ደሚያሰኝ ÷

ከሩቅ ፡ አገር ፡ የመጣ ፡ መልካም ፡ ምስራች ፡ እን
ዲሁ ፡ ነው ። ፳፭፡ በጎጥእ ፡ ፊት ፡ የሚወድቅ ፡ ጻድቅ ፡
እንደ ፡ ደፈረሰ ፡ ፈሳሽና ፡ እንደ ፡ ረከሰ ፡ ምንጭ ፡
ነው ። ፳፮፡ ብዙ ፡ ማር ፡ መብላት ፡ መልካም ፡ አይደለም ፡
እንዲሁም ፡ የራስን ፡ ክብር ፡ መፈላለግ ፡ አያስ
ከብርም ። ፳፯፡ ቅጥር ፡ እንደሌላት ፡ እንደ ፡ ፈረሰች ፡ ከተማ ÷
መንፈሱን ፡ የማይከለክል ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ። (፪)

፩፡ በረዶ ፡ በበጋ ፡ ዝናብም ፡ በመከር ፡ እንዳይገባ ÷
እንዲሁ ፡ ለሰነፍ ፡ ክብር ፡ አይገባውም ።
፪፡ እንደሚተላለፍ ፡ ድንቢጥ ፡ ወዲያና ፡ ወዲህም ፡
እንደሚበርር ፡ ጨረባ ÷
እንዲሁ ፡ ከንቱ ፡ እርግማን ፡ በማንም ፡ ላይ ፡ አይ
ደርስም ።
፫፡ አለንጋ ፡ ለፈረስ ÷ ልጓም ፡ ለአህያ ÷
በትርም ፡ ለሰነፍ ፡ ጀርባ ፡ ነው ።
፬፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ እርሱን ፡ እንዳትመስል ፡
ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ አትመልስለት ።
፭፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ እንዳይመስለው ፡
ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ መልስለት ።
፮፡ በሰነፍ ፡ መልእክተኛ ፡ እጅ ፡ ነገርን ፡ የሚልክ ፡
እግሮቹን ፡ ይቁርጣል ፡ ግፍንም ፡ ይጠጣል ።
፯፡ እንደሚንጠለጠሉ ፡ የአንካሳ ፡ እግሮች ÷
እንዲሁም ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፎች ፡ አፍ ፡ ነው ።
፰፡ ለሰነፍ ፡ ክብርን ፡ የሚሰጥ ፡
ድንጋይን ፡ በወንጭፍ ፡ እንደሚያስር ፡ ነው ።
፱፡ እሾህ ፡ በስካር ፡ እጅ ፡ እንደሚሰካ ÷
እንዲሁ ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፎች ፡ አፍ ፡ ነው ።
፲፡ ዋና ፡ ሠራተኛ ፡ ሁሉን ፡ ነገር ፡ ይሠራል ፤
ሰነፍን ፡ የሚቀጥር ፡ ግን ፡ መንገድ ፡ አላፊውን ፡
እንደሚቀጥር ፡ ነው ።
፲፩፡ ወደ ፡ ትፋቱ ፡ እንደሚመለስ ፡ ውሻ ፡
ስንፍናውን ፡ የሚደግም ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
፲፪፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ የሚመስለውን ፡ ሰው ፡
አየኸውን ?
ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ለሰነፍ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
፲፫፡ ታካች ፡ ሰው ፡— አንበሳ ፡ በመንገድ ፡ አለ ፤
አንበሳ ፡ በጎዳና ፡ አለ ፡ ይላል ።
፲፬፡ ማንቃ ፡ በማጠፊያው ፡ ላይ ፡ እንደሚዞር ÷
እንዲሁ ፡ ታካች ፡ ሰው ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ይመላ
ለሳል ።
፲፭፡ ታካች ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ወጭት ፡ ያጠል
ቃል ፤
ወደ ፡ አፉም ፡ ይመልሳት ፡ ዘንድ ፡ ለእርሱ ፡
ድካም ፡ ነው ።
፲፮፡ ታካች ፡ ሰው ፡ በጥበብ ፡ ከሚመልሱ ፡ ከሰባት ፡
ሰዎች ፡ ይልቅ ፡
ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስለዋል ።
፲፯፡ አልፎ ፡ በሌላው ፡ ጥል ፡ የሚደባለቅ ፡
ውሻን ፡ በጅራቱ ፡ እንደሚይዝ ፡ ነው ።
ትንታግንና ፡ ፍላጻን ፡ ሞትንም ፡ እንደሚወረ ፲፰፡
ውር ፡
እንደ ፡ ዕብድ ፡ ሰው ÷
ባልንጀራውን ፡ የሚያታልል ፡— ፲፱፡
በጨዋታ ፡ አደረግሁት ፡ የሚል ፡ ሰውም ፡ እን
ዲሁ ፡ ነው ።
እንጨት ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ እሳት ፡ ይጠፋል ፤ ፳፡
ጆሮ ፡ ጠቢ ፡ በሌለበትም ፡ ዘንድ ፡ ጠብ ፡ ጸጥ ፡
ይላል ።
ከሰል ፡ ፍምን ፡ እንጨትም ፡ እሳትን ፡ እንዲያበዛ ÷ ፳፩፡
እንዲሁ ፡ ቀጠሮ ፡ ሰው ፡ ጠብን ፡ ያበዛል ።
የጆሮ ፡ ጠቢ ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ጣፋጭ ፡ መብል ፡ ፳፪፡
ነው ÷
እርሱም ፡ እስከ ፡ ሆድ ፡ ጕርጆች ፡ ድረስ ፡ ይወር
ዳል ።
ክፋት ፡ በልቡ ፡ ሳለ ፡ ፍቅርን ፡ የሚናገር ፡ ከንፈር ፡ ፳፫፡
በብር ፡ ዝገት ፡ እንደ ፡ ተለበጠ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡
ነው ።
ጠላት ፡ በከንፈሩ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጣል ÷ ፳፬፡
በልቡ ፡ ግን ፡ ተንኰልን ፡ ያኖራል ።
በልቡ ፡ ሰባት ፡ ርኩሰት ፡ አለበትና ፡ ፳፭፡
በቃሉ ፡ አሳምሮ ፡ ቢናገርህ ፡ አትመነው ።
ጠላትነቱን ፡ በተንኰል ፡ የሚሸሽግ ÷ ፳፮፡
ክፋቱ ፡ በጉባኤ ፡ መካከል ፡ ይገለጣል ።
ጕድጓድን ፡ የሚምስ ፡ ይወድቅበታል ፤ ፳፯፡
ድንጋይንም ፡ የሚያንከባልል ፡ ይገለበጥበታል ።
ሐሰተኛ ፡ ምላስ ፡ ያቈሰላቸውን ፡ ሰዎች ፡ ይጠ ፳፰፡
ላል ፤
ልዝብ ፡ አፍም ፡ ጥፋትን ፡ ያመጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ። (፫)

ቀን ፡ የሚያመጣውን ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታ ፩፡
ውቅምና ፡
ነገ ፡ በሚሆነው ፡ አትመካ ።
ሌላ ፡ ያመስግንህ ፡ እንጂ ፡ አፍህ ፡ አይደለም ፡ ፪፡
ባዕድ ፡ ሰው ፡ እንጂ ፡ ከንፈርህ ፡ አይደለም ።
ድንጋይ ፡ ክብደ ፡ ነው ፡ አሸዋም ፡ ሸክሙ ፡ ጽኑ ፡ ፫፡
ነው ፤
ከሁለቱ ፡ ግን ፡ የሰነፍ ፡ ቍጣ ፡ ይከብዳል ።
ቍጣ ፡ ምሕረት ፡ የሌለው ፡ ነው ÷ መዓትም ፡ ፬፡
እንደ ፡ ጎርፍ ፡ ነው ፤
በቅንዓት ፡ ፊት ፡ ግን ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
የተገለጠ ፡ ዘለፋ ፡ ፭፡
ከተሰወረ ፡ ፍቅር ፡ ይሻላል ።
የወዳጅ ፡ ማቍሰል ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ ፮፡
የጠላት ፡ መሳም ፡ ግን ፡ የበዛ ፡ ነው ።
የጠገበች ፡ ነፍስ ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ትረግጣለች ፤ ፯፡
ለተራበች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ የመረረ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ይጣፍጣታል ።
ስፍራውን ፡ የሚተው ፡ ሰው ፡ ፰፡
ቤቱን ፡ ትዶ ፡ እንደሚበርር ፡ ወፍ ፡ ነው ።
ሽቱና ፡ ዕጣን ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፤ ፱፡
እንዲሁ ፡ ነፍስ ፡ በወዳጅ ፡ ምክር ፡ ደስ ፡ ይላታል ።
ወዳጅህንና ፡ የአባትህን ፡ ወዳጅ ፡ አትተው ፤ ፲፡

በመከራህም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ወንድምህ ፡ ቤት ፡ አትግባ ፤
የቀረበ ፡ ወዳጅ ፡ ከራቀ ፡ ወንድም ፡ ይሻላል ።

፲፯፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ጠቢብ ፡ ሁን ÷ ልቤንም ፡ ደስ ፡ አሰኘው ÷
ለሚሰድበኝ ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ ይቻለኝ ፡ ዘንድ ።
፲፰፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ክፉን ፡ አይቶ ፡ ይሸሸጋል ፤
አላዋቂዎች ፡ ግን ፡ አልፈው ፡ ይጐዳሉ ።
፲፱፡ ለማያውቀው ፡ ከተዋሰ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ውሰድ ÷
ለእንግዳ ፡ የተዋሰውንም ፡ እርሱን ፡ አግተው ።
፳፡ ባልንጀራውን ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ማለዳ ፡ የሚባርክ ፡ ሰው ፡
እንደሚራገም ፡ ያህል ፡ ነው ።
፳፩፡ በገናን ፡ ቀን ፡ የሚያንጠባጥብ ፡ ቤትና ፡ ጠበኛ ፡ ሴት ፡ አንድ ፡ ናቸው ፤
፳፪፡ እርስዋንም ፡ መከልከል ፡
ነፋስን ፡ መከልከልና ፡ ዘይትን ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡ መጨበጥ ፡ ነው ።
፳፫፡ ብረት ፡ ብረትን ፡ ይስለዋል ÷
ሰውም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይስላል ።
፳፬፡ በለሱን ፡ የጠበቀ ፡ ፍሬዋን ፡ ይበላል ÷
ጌታውንም ፡ የሚጠብቅ ፡ ይከብራል ።
፳፭፡ ፊት ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ለፊት ፡ እንደሚታይ ÷
እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልብ ፡ ለሰው ፡ ይታያል ።
፳፮፡ ሲአልና ፡ ጥፋት ፡ እንዳይጠግቡ ÷
እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ዓይን ፡ አይጠግብም ።
፳፯፡ ብር ፡ በከውር ፡ ወርቅም ፡ በማቅለጫ ፡ ይፈተናል ፤
ሰውም ፡ በሚያመሰግኑት ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ ይፈተናል ።
፳፰፡ ሰነፍን ፡ በመቀጫ ፡ ውስጥ ፡ ከእህል ፡ ጋር ፡ በዘነዘና ፡ ብትወቅጠው ÷
ስንፍናው ፡ ከእርሱ ፡ አይርቅም ።

፳፱፡ የበጎችህን ፡ መልክ ፡ አስተውለህ ፡ እወቅ ÷
በኩብቶችህም ፡ ላይ ፡ ልብህን ፡ አኑር ፤
፴፡ ባለጠግነት ፡ ለዘላለም ፡ አይኖርምና ÷
ዘውድም ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡ አይጸናምና ።
፴፩፡ ደረቅ ፡ ሣር ፡ በታጨደ ፡ ጊዜ ÷ አዲስ ፡ ለምለም ፡ በታየ ፡ ጊዜ ÷
ከተራራውም ፡ ዕፅያ ፡ በተሰበሰበ ፡ ጊዜ ÷
፴፪፡ በጎች ፡ ለልብስህ ፡
ፍየሎችም ፡ የእርሻ ፡ ዋጋ ፡ ይሆናሉ ።
፴፫፡ ለሲሳይህ ፡ ለቤተ ፡ ሰቦችህም ፡ ሲሳይ ፡
ለገረዶችህም ፡ ምግብ ፡ የፍየል ፡ ወተት ፡ ይበቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ። (፪)

፩፡ ኀጥእ ፡ ማንም ፡ ሳያሳድደው ፡ ይሸሻል ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ ይኖራል ።
፪፡ ስለ ፡ አገሪቱ ፡ ዓመፀኝነት ፡ አለቆችዋ ፡ ብዙ ፡ ሆኑ ፤
በአስተዋይና ፡ በአዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ዘመንዋ ፡ ይረዝማል ።
፫፡ ድሆችን ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ምስኪን ፡ ሰው ፡ እህልን ፡ እንደሚያጠፋ ፡ እንደ ፡ ዶፍ ፡ ዝናብ ፡ ነው ።
፬፡ ሕግን ፡ የሚተዉ ፡ ሰዎች ፡ ኀጥአንን ፡ ያመሰግናሉ ፤
ሕግ ፡ ጠባቂዎች ፡ ግን ፡ ይጠሉአቸዋል ።
፭፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚሹ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ያስተውላሉ ።
፮፡ በጠማማ ፡ መንገድ ፡ ከሚሄድ ፡ ባለጠጋ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄድ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።
፯፡ ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ አስተዋይ ፡ ልጅ ፡ ነው ፤
ምናምንቴዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ አባቱን ፡ ያሳፍራል ።
፰፡ በአራጣ ፡ ብዛትና ፡ በቅሚያ ፡ ሀብቱን ፡ የሚያበዛ ፡
ለድሀ ፡ ለሚራራ ፡ ያከማችለታል ።
፱፡ ሕግን ፡ ከመስማት ፡ ጆሮውን ፡ የሚመልስ ፡
ጸሎቱ ፡ አስጸያፊ ፡ ናት ።
፲፡ ቅኖችን ፡ በክፉ ፡ መንገድ ፡ የሚያስት ÷
እርሱ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ ይወድቃል ፤
ፍጹማን ፡ ግን ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ይወርሳሉ ።
፲፩፡ ባለጠጋ ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስለዋል ፤
አስተዋይ ፡ ድሀ ፡ ግን ፡ ይመረምረዋል ።
፲፪፡ ጻድቃን ፡ ድል ፡ በደረጉ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ክብር ፡ አለ ፤
ኀጥአን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በሉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሰው ፡ ይሸሸጋል ።
፲፫፡ ኃጢአቱን ፡ የሚሰውር ፡ አይለማም ፤
የሚናዘዝባትና ፡ የሚተዋት ፡ ግን ፡ ምሕረትን ፡ ያገኛል ።
፲፬፡ ሁልጊዜ ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
ልቡን ፡ የሚያጸና ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ።
፲፭፡ በድሀ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ክፉ ፡ መኰንን ፡ እንደሚያገሣ ፡ አንበሳና ፡ እንደ ፡ ተራበ ፡ ድብ ፡ ነው ።
፲፮፡ አእምሮ ፡ የጐደለው ፡ መኰንን ፡ ትልቅ ፡ ግፈኛ ፡ ነው ፤
ግፍን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይኖራል ።
፲፯፡ የሰው ፡ ደም ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ እስከ ፡ ጕድጓድ ፡ ይሸሻል ÷
ማንም ፡ አያስጠጋውም ።
፲፰፡ በቅንነት ፡ የሚሄድ ፡ ይድናል ፤
በጠማምነት ፡ የሚሄድ ፡ ግን ፡ ወዲያው ፡ ይወድቃል ።
፲፱፡ ምድሩን ፡ የሚያርስ ፡ እንጀራ ፡ ይጠግባል ፤
ምናምንቴዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ድህነት ፡ ይሞላበታል ።
፳፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ እጅግ ፡ ይባረካል ፤
ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ የሚቸኩል ፡ ግን ፡ ሳይቀጣ ፡

አይቀርም ።

፳፩፡ ማድላት ÷ በቀራሽ ፡ እንጀራም ፡ መበደል ፡ መልካም ፡ አይደለም ።

፳፪፡ ምቀኛ ፡ ሰው ፡ ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ ይቸኩላል ፡ ችጋርም ፡ እንደሚመጣበት ፡ አያውቅም ።

፳፫፡ ምላሱን ፡ ከሚያጣፍጥ ፡ ይልቅ ፡ ሰውን ፡ የሚገሥጽ ፡ በኋላ ፡ ሞገስ ፡ ያገኛል ።

፳፬፡ ከአባቱና ፡ ከእናቱ ፡ የሚሰርቅ ፡— ኃጢአትን ፡ አልሠራሁም ፡ የሚልም ፡ የአጥፊ ፡ ባልንጀራ ፡ ነው ።

፳፭፡ የሚገመጅ ፡ ሰው ፡ ክርክርን ፡ ያነሣሣል ፡ በእግዚአብሔር ፡ የሚታመን ፡ ግን ፡ ይጠግባል ።

፳፮፡ በገዛ ፡ ልቡ ፡ የሚታመን ፡ ሰው ፡ ሰነፍ ፡ ነው ፡ በጥበብ ፡ የሚሄድ ፡ ግን ፡ ይድናል ።

፳፯፡ ለድሀ ፡ የሚሰጥ ፡ አያጣም ፡ ዓይኖቹን ፡ የሚጨፍን ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ይረገማል ።

፳፰፡ ኀጥኣን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎች ፡ ይሸሸጋሉ ፡ እነርሱ ፡ በጠፉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ጻድቃን ፡ ይበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ። (፳)

፩፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተዘልፎ ፡ አንገቱን ፡ ያደነደነ ፡ ድንገት ፡ ይሰበራል ÷ ፈውስም ፡ የለውም ።

፪፡ ጻድቃን ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ኀጥኣን ፡ በሠለጠኑ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሕዝብ ፡ ያለቅሳል ።

፫፡ ጥበብን ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ጋለሞቶችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ሀብቱን ፡ ያጠፋል ።

፬፡ ንጉሥ ፡ በፍርድ ፡ አገሩን ፡ ያጸናል ፡ መማለኟ ፡ የሚወድድ ፡ ግን ፡ ያፈርሰዋል ።

፭፡ ወዳጁን ፡ በለዘበ ፡ ቃል ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡ ለእግሩ ፡ መርበብን ፡ ይዘረጋል ።

፮፡ በክፉ ፡ ሰው ፡ ዓመፃ ፡ ወጥመድ ፡ ይገኛል ፡ ጻድቅ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷ እልልም ፡ ይላል ።

፯፡ ጻድቅ ፡ የድሆችን ፡ ፍርድ ፡ ይመለከታል ፡ ኀጥእ ፡ ግን ፡ እውቀትን ፡ አያስተውልም ።

፰፡ ፌዘኞች ፡ ከተማቸውን ፡ ያቃጥላሉ ፡ ጠቢባን ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ይመልሳሉ ።

፱፡ ጠቢብ ፡ ከሰነፍ ፡ ጋር ፡ ቢጣላ ÷ ሰነፉ ፡ ወይም ፡ ይቄጣል ፡ ወይም ፡ ይስቃል ÷ ዕረፍትም ፡ የለም ።

፲፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ የሚሹ ፡ ሰዎች ፡ ፍጹሙን ፡ ሰው ፡ ይጠላሉ ÷ ደግሞም ፡ የቅኑን ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ ይሻሉ ።

፲፩፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ቍጣውን ፡ ሁሉ ፡ ያወጣል ፡ ጠቢብ ፡ ግን ፡ በውስጡ ፡ ያስቀረዋል ።

፲፪፡ መኰንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ነገርን ፡ ቢያደምጥ ÷ ከእርሱ ፡ በታች ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኞች ፡ ይሆናሉ ።

፲፫፡ ድሀና ፡ ግፈኛ ፡ ተገናኙ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሁለቱንም ፡ ዓይን ፡ ያበራል ።

፲፬፡ ለድሀ ፡ በእውነት ፡ የሚፈርድ ፡ ንጉሥ ÷ ዙፋኑ ፡ ለዘላለም ፡ ይጸናል ።

፲፭፡ በትርና ፡ ተግሣጽ ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣሉ ፡ ያልተቀጣ ፡ ብላቴና ፡ ግን ፡ እናቱን ፡ ያሳፍራል ።

፲፮፡ ኀጥኣን ፡ ሲበዙ ፡ ኃጢአት ፡ ትበዛለች ፡ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ውድቀታቸውን ፡ ያያሉ ።

፲፯፡ ልጅህን ፡ ቅጣ ፡ ዕረፍትንም ፡ ይሰጥሃል ፡ ለነፍስህም ፡ ተድላን ፡ ይሰጣታል ።

፲፰፡ ራእይ ፡ ባይኖር ፡ ሕዝብ ፡ መረን ፡ ይሆናል ፡ ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ ግን ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።

፲፱፡ ባሪያ ፡ በቃል ፡ አይገሠጽም ፡ ቢያስተውል ፡ እንኳ ፡ አይመልስምና ።

፳፡ በቃሉ ፡ የሚቸኩለውን ፡ ሰው ፡ ብታይ ÷ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ለሰነፍ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።

፳፩፡ ባሪያውን ፡ ከሕፃንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ በማቀማጠል ፡ የሚያሳድግ ፡ የኋላ ፡ ኋላ ፡ እንደ ፡ ጌታ ፡ ያደርገዋል ።

፳፪፡ ቍጡ ፡ ሰው ፡ ክርክርን ፡ ያነሣሣል ÷ ወፈፍተኛ ፡ ሰውም ፡ ኃጢአትን ፡ ያበዛል ።

፳፫፡ ሰውን ፡ ትዕቢቱ ፡ ያዋርደዋል ፡ መንፈሱን ፡ የሚያዋርድ ፡ ግን ፡ ክብርን ፡ ይቀበላል ።

፳፬፡ ከሌባ ፡ ጋር ፡ የሚካፈል ፡ ነፍሱን ፡ ይጠላል ፡ መርገምን ፡ ይሰማል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ምንም ፡ አይገልጥም ።

፳፭፡ ሰውን ፡ መፍራት ፡ ወጥመድ ፡ ያመጣል ፡ በእግዚአብሔር ፡ የሚታመን ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይጠበቃል ።

፳፮፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ የሹምን ፡ ፊት ፡ ይሻሉ ፡ የሰው ፡ ፍርድ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

፳፯፡ ኃጢአተኛ ፡ በጻድቃን ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሄደውም ፡ በኀጥኣን ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ። (፯)

የማሣ ፡ አገር ፡ ሰው ፡ የያቄ ፡ ልጅ ፡ የአጉር ፡ ቃል ።

፩፡ ሰውዮው ፡ ለኢቲኤልና ፡ ለኡካል ፡ እንደዚህ ፡ ይናገራል ፡— እኔ ፡ በእውነት ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ደንቆሮ ፡ ነኝ ÷ የሰውም ፡ ማስተዋል ፡ የለብኝም ።

፪፡ ጥበብንም ፡ አልተማርሁም ÷ ቅዱሱንም ፡ አላወቅሁትም ።

፫፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ የወጣ ፡ የወረደስ ፡ ማን ፡ ነው ? ነፋስንስ ፡ በእጁ ፡ የጨበጠ ፡ ማን ፡ ነው ? ውኃንስ ፡ በልብሱ ፡ የቋጠረ ፡ ማን ፡ ነው ? የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ያጸና ፡ ማን ፡ ነው ? ይህን ፡ ታውቅ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ÷ ስሙ ፡ ማን ፡ የልጁስ ፡ ስም ፡ ማን ፡ ነው ?

፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ተፈትናለች ፡ እርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ጋሻ ፡ ነው ።

፮፡ እንዳይዘልፍህ ÷ ሐሰተኛም ፡ እንዳትሆን ፡ በቃሉ ፡ አንዳች ፡ አትጨምር ።

፯ ሁለትን ፡ ነገር ፡ ከአንተ ፡ እሻለሁ ÷
ሳልሞትም ፡ አትከልክለኝ ፤
፰ ከንቱነትንና ፡ ሐሰተኛነትን ፡ ከእኔ ፡ አርቃቸው ፤
ድህነትንና ፡ ባለጠግነትን ፡ አትስጠኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ የሚያስፈልገኝን ፡ እንጀራ ፡ ስጠኝ ÷
፱ እንዳልጠግብ ፡ እንዳልክድህም ፡—
እግዚአብሔርስ ፡ ማን ፡ ነው ? እንዳልል ፤
ድሀም ፡ እንዳልሆን ፡ እንዳልሰርቅም ÷
በአምላኬም ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡ እንዳልምል ።

፲ እንዳይሰድብህ ፡ በደለኛም ፡ እንዳትሆን ፡
ባሪያን ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ አትማ ።

፲፩ አባቱን ፡ የሚረግም ÷
እናቱንም ፡ የማይባርክ ፡ ትውልድ ፡ አለ ።
፲፪ ለራሱ ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የሚመስለው ፡
ከርኵሰቱ ፡ ያልጠራ ፡ ትውልድ ፡ አለ ።
፲፫ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ ዓይኖች ፡ ያሉት ÷
ሽፋሽፍቶቹም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ የሚያዩ ፡ ትውልድ ፡
አለ ።
፲፬ ድሆችን ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ችግረኞችንም ፡ ከሰው ፡
መካከል ፡ ያጠፋና ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡
ጥርሶቹ ፡ ሰይፍ ፡ መንጋጎቹም ፡ ካራ ፡ የሆኑ ፡
ትውልድ ፡ አለ ።

፲፭ አልቅት ፡— ስጠን ፡ ስጠን ፡ የሚሉ ፡ ሁለት ፡
ሴቶች ፡ ልጆች ፡ አሉት ።
ሦስቱ ፡ የማይጠግቡ ፡ አራቱም ፡— በቃን ፡ የማ
ይሉ ፡ ናቸው ፤
፲፮ አነርሱም ፡ ሲአልና ፡ የማትወልድ ፡ ማኅፀን ÷
ውኃ ፡ የማትጠግብ ፡ ምድርና ፡—
በቃኝ ፡ የማትል ፡ እሳት ፡ ናቸው ።

፲፯ በአባትዋ ፡ የምታላግጥን ፡
የእናትዋንም ፡ ትእዛዝ ፡ የምትንቅን ፡ ዓይን ፡
የሸለቆ ፡ ቊራዎች ፡ ይጐጠጕጡአታል ÷
አሞራዎችም ፡ ይበሉአታል ።

፲፰ ሦስት ፡ ነገር ፡ ይገርመኛል ÷
አራተኛውንም ፡ ከቶ ፡ አላስተውለውም ።
፲፱ እነርሱም ፡ የንስር ፡ መንገድ ፡ በሰማይ ÷
የእባብ ፡ መንገድ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ÷
የመርከብ ፡ መንገድ ፡ በባሕር ፡ ላይ ÷
የሰውም ፡ መንገድ ፡ ከቈንጆ ፡ ጋር ፡ ናቸው ።
፳ እንዲሁ ፡ በልታ ፡ አፍዋን ፡ የምታብስ ፡—
አንዳች ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አላደረግሁም ፡ የምትልም ፡
የአመንዝራ ፡ ሴት ፡ መንገድ ፡ ናት ።

፳፩ በሦስት ፡ ነገር ፡ ምድር ፡ ትናወጣለች ÷
አራተኛውንም ፡ ትሸከም ፡ ዘንድ ፡ አይቻላትም ።
፳፪ ባሪያ ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ÷
ሰነፍም ፡ እንጀራ ፡ በጠገበ ፡ ጊዜ ÷
፳፫ የተጠላች ፡ ሴት ፡ ባል ፡ ባገኘች ፡ ጊዜ ÷
ሴት ፡ ባሪያም ፡ እመቤቷን ፡ በወረሰች ፡ ጊዜ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ አራት ፡ ጥቃቅን ፡ ፍጥረቶች ፡ ፳፬
አሉ ፤
እነርሱ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ጠቢባን ፡ ናቸው ፤
ገብረ ፡ ጕንዳን ፡ ኃይል ፡ የሌላቸው ፡ ሕዝቦች ፡ ፳፭
ናቸው ÷
ነገር ፡ ግን ፡ በበጋ ፡ መኖዋቸውን ፡ ይሰበስባሉ ።
ሽኩኮዎች ፡ ያልበረቱ ፡ ሕዝቦች ፡ ናቸው ÷ ፳፮
ቤታቸውን ፡ ግን ፡ በቋጥኝ ፡ ድንጋይ ፡ ውስጥ ፡
ያደርጋሉ ።
አንበጣዎች ፡ ንጉሥ ፡ የላቸውም ÷ ፳፯
ሁላቸው ፡ ግን ፡ በመልካም ፡ ሥርዓት ፡ ይሄዳሉ ።
እንሽላሊት ፡ በእጅ ፡ ይያዛል ÷ ፳፰
በነገሥታት ፡ ግቢ ፡ ግን ፡ ይኖራል ።

መልካም ፡ አረማመድን ፡ የሚራመዱ ፡ ሦስት ፡ ፳፱
ፍጥረቶች ፡ አሉ ÷
አራተኛውም ፡ መልካም ፡ አካሄድን ፡ ይሄዳል ፤
የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ከእንስሳ ፡ ሁሉ ፡ የሚበረታ ÷ ፴
የማይመለስ ÷ እንስሳንም ፡ የማይፈራ ፤
በእንስቶች ፡ መካከል ፡ በድፍረት ፡ የሚራመድ ፡ ፴፩
አውራ ፡ ዶሮ ፤
መንጋን ፡ የሚመራ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤
በሕዝብ ፡ ፊት ፡ በግልጥ ፡ የሚናገር ፡ ንጉሥ ።

ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡ ስንፍናን ፡ ያደረግህ ፡ እንደ ፡ ፴፪
ሆነ ÷
ክፉም ፡ ያሰብህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
እጅህን ፡ በአፍህ ፡ ላይ ፡ ጫን ።
ወተት ፡ መግፋት ፡ ቅቤን ፡ ያወጣል ÷ ፴፫
አፍንጫንም ፡ መጭመቅ ፡ ደምን ፡ ያወጣል ፤
እንዲሁም ፡ ቊጣን ፡ መገላተት ፡ ጠብን ፡ ያወጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ። (፺)

እናቱ ፡ እርሱን ፡ ያስተማረችበት ፡ የማሣ ፩
ንጉሥ ፡ የልሙኤል ፡ ቃል ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ምንድር ፡ ነው ? የሆዴ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፪
ምንድር ፡ ነው ?
የስእለቴ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ምንድር ፡ ነው ?
ጕልበትህን ፡ ለሴቶች ፡ አትስጥ ÷ ፫
መንገድህንም ፡ ነገሥታትን ፡ ለሚያጠፉ ።
ለነገሥታት ፡ አይገባም ÷ ልሙኤል ፡ ሆይ ÷ ነገ ፬
ሥታት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ገባም ÷
መሳፍንትም ፡— ብርቱ ፡ መጠጥ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
ይሉ ፡ ዘንድ ፤
እንዳይጠጡና ፡ ሕግን ፡ እንዳይረሱ ÷ ፭
የድሀ ፡ ልጆችንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳያጕድሉ ።
ለጥፋት ፡ ለቀረበው ፡ ሰው ፡ ብርቱ ፡ መጠጥ ፡ ፮
ስጡት ÷
ነፍሱ ፡ ለመረረውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ስጡት ፡
ይጠጣ ፡ ድህነቱንም ፡ ይርሳ ÷ ፯
ጕስቍልናውንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያስብ ።
አፍህን ፡ ስለ ፡ ዲዳው ፡ ክፈት ÷ ፰
ተስፋ ፡ ስለሌላቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተፋረድ ።

፱፡ አፍህን ፡ ክፈት ÷ በእውነትም ፡ ፍረድ ፤
ለድሀና ፡ ለምስኪን ፡ ፍረድ ።

፲፡ ልባም ፡ ሴትን ፡ ማን ፡ ሊያገኛት ፡ ይችላል ?
ዋጋዋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቁ ፡ እጅግ ፡ ይበልጣል ።
፲፩፡ የባልዋ ፡ ልብ ፡ ይታመንባታል ÷
ምርኮም ፡ አይጐድልበትም ።
፲፪፡ ዕድሜዋን ፡ ሙሉ ፡ መልካም ፡ ታደርግለታለች ÷
ክፋም ፡ አታደርግም ።
፲፫፡ የበግ ፡ ጠጕርና ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ትፈልጋለች ÷
በእጆችዋም ፡ ደስ ፡ ብሎአት ፡ ትሠራለች ።
፲፬፡ እርስዋ ፡ እንደ ፡ ነጋዴ ፡ መርከብ ፡ ናት ፤
ከሩቅ ፡ አገር ፡ ምግብዋን ፡ ትሰበስባለች ።
፲፭፡ ገና ፡ ሌሊት ፡ ሳለ ፡ ትነሣለች ፡
ለቤትዋም ፡ ሰዎች ፡ ምግባቸውን ÷
ለገረዶችዋም ፡ ተግባራቸውን ፡ ትሰጣለች ።
፲፮፡ እርሻንም ፡ ተመልክታ ፡ ትገዛለች ፤
ከእጅዋም ፡ ፍሬ ፡ ወይን ፡ ተተክላለች ።
፲፯፡ ወገብዋን ፡ በኃይል ፡ ትታጠቃለች ÷
ክንድዋንም ፡ ታበረታለች ።
፲፰፡ ንግድዋ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ትመለከታለች ፤
መብራትዋ ፡ በሌሊት ፡ አይጠፋም ።
፲፱፡ እጅዋን ፡ ወደ ፡ አመልማሎ ፡ ትዘረጋለች ÷
ጣቶችዋም ፡ እንዝርትን ፡ ይይዛሉ ።
፳፡ እጅዋን ፡ ወደ ድሀ ፡ ትዘረጋለች ÷
ወደ ፡ ችግረኛም ፡ እጅዋን ፡ ትሰድዳለች ።
፳፩፡ ለቤትዋ ፡ ሰዎች ፡ ከበረዶ ፡ ብርድ ፡ የተነሣ ፡
አትፈራም ÷
የቤትዋ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እጥፍ ፡ ድርብ ፡ የለበሱ ፡ ናቸውና ።
፳፪፡ ለራስዋም ፡ ግብረ ፡ መርፌ ፡ ስጋጃ ፡ ትሠራለች ፤
ጥሩ ፡ በፍታና ፡ ቀይ ፡ ግምጃ ፡ ትለብሳለች ።
፳፫፡ ባልዋ ፡ በአገር ፡ ሽማግሌዎች ፡ መካከል ፡ በሸንጎ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡
በበር ፡ የታወቀ ፡ ይሆናል ።
፳፬፡ የበፍታ ፡ ቀሚስ ፡ እየሠራች ፡ ትሸጣለች ÷
ለነጋዴም ፡ ድግ ፡ ትሸጣለች ።
፳፭፡ ብርታትና ፡ ክብሪታ ፡ ልብስዋ ፡ ነው ፤
በኋላም ፡ ዘመን ፡ ላይ ፡ ትስቃለች ።
፳፮፡ አፍዋን ፡ በጥበብ ፡ ትከፍታለች ፤
የርኅራኄም ፡ ሕግ ፡ በምላስዋ ፡ አለ ።
፳፯፡ የቤትዋን ፡ ሰዎች ፡ አካሄድ ፡ በደኅና ፡ ትመለከታለች ÷
የሀኬትንም ፡ እንጀራ ፡ አትበላም ።
፳፰፡ ልጆችዋ ፡ ይነሣሉ ÷ ምስጋናዋንም ፡ ይናገራሉ ፤
ባልዋ ፡ ደግሞ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ያመሰግናታል ፡—
፳፱፡ መልካም ፡ ያደረጉ ፡ ብዙ ፡ ሴቶች ፡ አሉ ÷
አንቺ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ትበልጫለሽ ።
፴፡ ውበት ፡ ሐሰት ፡ ነው ÷ ደም ፡ ግባትም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ እርስዋ ፡ ትመሰገናለች ።
፴፩፡ ከእጅዋ ፡ ፍሬ ፡ ስጡአት ÷
ሥራዎችዋም ፡ በሸንጎ ፡ ያመስግኑአት ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ጥ በ ብ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

በኢየሩሳሌም ፡ የነገሠ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎሞን ፡ ጥበቡ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፩፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የምትገዙ ፡ መኳንንት ፡ ጥበብን ፡ ውደዷት ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ኃይል ፡ አስቡ ፡ በበጎ ፡ እውቀት ፡ በሰፋ ፡ ልቡና ፡ ፈልጉት ።
፪፡ በማይፈታተኑት ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ይገኛልና ። በማይክዱት ፡ ሰዎችም ፡ ዘንድ ፡ ይገለጣልና ፡ ፈልጉት ።
፫፡ ጠማማ ፡ ልቡና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይርቃልና ፡ የተፈተኑት ፡ ኃይል ፡ አላዋቆችን ፡ ዘልፋቸዋለች ።
፬፡ ዲያብሎስ ፡ በተተነኰላት ፡ ሰውነት ፡ ጥበብ ፡ አታድርምና ። ለኃጢአት ፡ በተገዛ ፡ ሰውነትም ፡ አታድርምና ።
፭፡ ምክር ፡ እዝናትን ፡ የሚገልጽ ፡ የከበረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ክፋ ፡ የሚሆን ፡ የዲያብሎስን ፡ ትምርት ፡ ያርቃልና ፡ ካላዋቆችም ፡ ልቡና ፡ ዲያብሎስን ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ ይጌዳልና ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ክፋ ፡ የሚሆን ፡ ዲያብሎስን ፡ ይዘልፈዋል ።
፮፡ ጥበብን ፡ የሚገልጽ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ ነውና ፡ በከንፈሩ ፡ የሚሰደበውን ፡ ከፍዳ ፡ አያነባውም ። እግዚአብሔር ፡ በሱላሊታቸው ፡ በሚያጤሱት ፡ ነገር ፡ ምስክር ፡ ነውና ፡ ነዋሪ ፡ ጉበኛ ፡ የሚሆን ፡ እርሱ ፡ ልቡናውን ፡ ይመረምረዋል ፡ ባንደበቱም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ ይሰማዋል ።
፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕይወቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በዓለም ፡ መልቷልና ። ዓለም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ እርሱ ፡ ነገራቸውን ፡ ፈጽሞ ፡ ያውቃልና ።
፰፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከሚነገር ፡ ከሐሰት ፡ ነገራቸው ፡ ምንምን ፡ ከርሱ ፡ አይሠወርም ።
፱፡ በልቡናቸው ፡ በመከሩት ፡ ምክር ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችን ፡ የሚመረምራቸው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የተናገሩትም ፡ ነገራቸው ፡ በኃጢአታቸው ፡ ዘለፋ ፡ ሊሆንባቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚደርስ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ሥራውን ፡ መግለጽ ፡ በፍርድ ፡ አይተላለፈውምና ፡ ምንምን ፡ ከርሱ ፡ አይሠወርም ።

፩ ስለ ፡ መቅናትም ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ የሚሰማ ፡ አይደለምና ፡ የሚያንጐራጕሩትም ፡ ነገር ፡ ከርሱ ፡ አይሠወርም ።

፪ ከማይረባ ፡ እንጕርጕሮ ፡ ተጠበቁ ፡ ከሐሜትም ፡ አንደበታችሁን ፡ ከልክሉ ፡ ቀስ ፡ ብለው ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ በከንቱ ፡ አይነገርምና ፡ እንደ ፡ ፍላፃም ፡ የሚወጋ ፡ አሰት ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡ ሰውነት ፡ ይገድልና ።

፫ አንደበታችሁን ፡ ከሐሜት ፡ ከልክሉ ፡ ሕይወታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመሻት ፡ ለሞት ፡ አትቅኑት ።

፬ እግዚአብሔር ፡ ሞትን ፡ አልፈጠረምና ፡ ነዋሪ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጥሯልና ፡ የሰዎች ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ አያሰኘውምና ።

፭ በኃችሁ ፡ ሥራ ፡ ሞትን ፡ አታምጡ ፡ የሰውም ፡ መፈጠር ፡ ለድኅነት ፡ ነውና ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ የሚያጠፋ ፡ የሞት ፡ መርገዝ ፡ ኃጢአት ፡ አልነበረምና ፡ ሕይወት ፡ የማታልፍ ፡ ስለ ፡ ሆነች ።

፮ ለመቃብርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ግዛት ፡ አልነበረምና ።

፯ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በቃል ፡ ጠሩት ፡ በልንጀራም ፡ አደረጉት ፡ በዚሁም ፡ ጠፉ ።

፰ የርሱ ፡ ወገን ፡ መሆን ፡ ይገባቸዋልና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ የቀና ፡ ነገር ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮዋቸው ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡ አነዋወራችን ፡ ጥቂት ፡ ነውና ፡ የሚያሳዝንም ፡ ነውና ።

፪ ለሰውም ፡ ሞት ፡ መድኃኒት ፡ የለውምና ፡ የታወቀም ፡ ሆኖ ፡ ከመቃብር ፡ የተመለሰ ፡ የለምና ።

፫ እኛ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተፈጥረናልና ፡ ከተፈጠርንም ፡ በኋላ ፡ እንዳልተፈጠርን ፡ እንሆናለንና ፡ በፍንጫችን ፡ ያለ ፡ ትንፋሽችንም ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ነውና ። ልቡናችንን ፡ በማነዋወጥ ፡ ያለች ፡ ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ምጣድ ፡ ብልጭል ጭታ ፡ ናትና ።

፬ ነፍሳችን ፡ ከሰውነታችን ፡ ከተለየች ፡ በኋላ ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ፡ ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሽንት ፡ ይበተናልና ።

፭ ስማችንም ፡ በሞትንበት ፡ ወራት ፡ ይዘነጋልና ፡ ማንማን ፡ ሥራችንን ፡ የሚያስበው ፡ የለምና ፡ አነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ዳመና ፡ ያልፋልና ፡ እንደሚበተን ፡ ጉምም ፡ ነውና ፡ ከፀሐይ ፡ እግር ፡ ከዋሰዩም ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ረቂቅ ፡ ውርጭ ፡ ሆኗልና ።

፮ አነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋልና ፡ ይህ ፡ የተዘጋጀ ፡ ስለሆነ ፡ በሞታችን ፡ መከልከል ፡ የለውም ፡ ማንማንም ፡ አይመልሰውምና ።

፯ ኑ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እናድርግ ። በሕማንነታችን ፡ ወራት ፡ ሳለን ፡ ከዚህ ፡ ይህ ፡ ቀረን ፡ በማለት ፡ በሰውነታችን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘንን ፡ ሥራ ፡ እናድርግ ።

፰ ብዙ ፡ ወይንንም ፡ እንጠጣ ፡ የሚሸት ፡ ሽቱንም ፡ እንቀባ ፡ ደመና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አይለፈን ።

፱ ሰውነታችን ፡ ሳይጠፉ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እና ድርግ ። በትዕቢታችን ፡ ከምናደርገው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አንድ ፡ የማይሆን ፡ ሰው ፡ ማንማን ፡ አይኑር ።

፲ ከኛ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የማይገባው ፡ ሰው ፡ አይኑር ፡ በየጊዜው ፡ ይህን ፡ አንተው ፡ እርሱ ፡ ዕድላችን ፡ ነውና ፡ ይኸውም ፡ ርስታችን ፡ ነውና ፡ የስንፍናን ፡ ነገር ፡ ሥርዓት ፡ አድርገን ፡ እናኑር ፡ እውነተኛውን ፡ ደኃ ፡ እንቀማ ፡ ለባልቴትም ፡ አንራራ ። ቀኑ ፡ ዘመናቹ ፡ ብዙ ፡ ከሆነ ፡ ከሽማግሌው ፡ ሽበት ፡ የተነሣ ፡ አንፈር ።

፲፩ እንሥረቅ ፡ እንቀማ ፡ የማይል ፡ ልቡና ፡ ደካማ ፡ ይባላልና ፡ የቀና ፡ ነገርን ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮዋቸው ፡ ይህ ፡ ቅሚያችን ፡ እውነተኛ ፡ ሕግ ፡ ይሁንን ፡ አሉ ።

፲፪ የባሕርይ ፡ አምላክ ፡ ክርስቶስን ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ አሉ ፡ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ የጸና ፡ ሆኖብናልና ፡ ሥራችንንም ፡ ይቀዋወመዋልና ፡ ሕግ ፡ በማጣታችን ፡ ያሸሚጥጠናልና ፡ የትምህርታችን ፡ በደልነቱን ።

፲፫ እግዚአብሔርንም ፡ ማወቅ ፡ በኔ ፡ አለ ፡ ይላልና ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ይላልና ።

፲፬ ልቡናችንንም ፡ የሚዘልፍ ፡ ሆኗልና ።

፲፭ በመልአኩ ፡ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ ሆኖብናልና ፡ አነዋወሩም ፡ ከፍጡራን ፡ ጋራ ፡ አይመሳሰልምና ፡ ሥራውም ፡ ልዩ ፡ ነውና ።

፲፮ በርሱ ፡ ዘንድም ፡ የተናቅን ፡ ሆነናልና ፡ ከኃጢአት ፡ እንዲርቁ ፡ ከሥራችንም ፡ ይርቃልና ። የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ መጨረሻቸውን ፡ ያመሰግናልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይመካልና ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ አሉ ።

፲፯ ነገሩም ፡ ቀዋሚ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፡ ከመልኩ ፡ ማማር ፡ የተነሣ ፡ በመከራ ፡ እንፈትነው ፡ አሉ ።

፲፰ የእግዚአብሔር ፡ ደገኛ ፡ የባሕርይ ፡ ልጅ ፡ ከሆነ ፡ ያድነው ፡ ከሚቀዋወሙትም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ያድነው ።

፲፱ ቅንነቱን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ እየሰደብን ፡ በመከራ ፡ እንመርምረው ።

፳ እንደ ፡ ቃሉ ፡ ረዳት ፡ ይሆነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የከፋ ፡ የተዋረደ ፡ ሞትን ፡ እንፍረድበት ፡ አሉ ።

፳፩ ይህን ፡ ነገር ፡ አሰቡ ፡ ክፋታቸው ፡ የልብ ፡ ስውሮች ፡ አድርጋቸዋለችና ፡ በዚህም ፡ ሳቱ ።

፳፪ እግዚአብሔር ፡ ሰውሮ ፡ ለጻድቁ ፡ የሚሰጠውን ፡ አላወቁም ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ የሚያገኘውን ፡ ዋጋ ፡ ተስፋ ፡ አላደረጉም ።

፳፫ በርሱ ፡ አምሳል ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ሰውን ፡ ፈጥሮታልና ፡ ነውር ፡ የሌለበቸው ፡ ንጹሐት ፡ ነፍሳት ፡ የሚቀበሉት ፡ ብዙ ፡ ክብርን ፡ አላወቁም ።

፳፬ በዲያብሎስ ፡ ቅንዓት ፡ ሞት ፡ መጣ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለምም ፡ ገባ ።

፳፭ ከዚህ ፡ ከዲያብሎስ ፡ እድል ፡ የሆኑትን ፡ ሰዎች ፡ ይፈትናል ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ እጅ ፡ ናት ፡ የኃጢአተኞች ፡ መከራ ፡ አላ
ገኛቸውም ።
፪ ላላዋቆች ፡ ዓይኖች ፡ ግን ፡ የሞቱ ፡ መሰሉ ፡ በሞ
ትም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ መውጣታቸው ፡ ክፋት ፡
እንዳለባቸው ፡ ተቆጠረ ።
፫ ሞታቸውም ፡ ጥፋት ፡ መሰለ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡
በተድላ ፡ በደስታ ፡ አሉ ።
፬ በሰው ፡ ፊት ፡ ሞቱ ፡ ቢባል ፡ አለኝታቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ የሌለባት ፡ ፍጽ
ምት ፡ ሕይወት ፡ ናት ።
፭ ጥቂት ፡ መከራ ፡ ተቀብለው ፡ በብዙ ፡ ክብር ፡
ይዘጋጃሉ ። እግዚአብሔር ፡ ፈትኗቸዋልና ፡ እነ
ርሱ ፡ የተገቡ ፡ ሆነው ፡ አገኛቸው ።
፮ ወርቅ ፡ ብንዶ ፡ እንዳፈተን ፡ በመከራ ፡ ፈትኖ ፡
የእሮንን ፡ ዕጣን ፡ እንደ ፡ ተቀበለ ፡ እንደዚያ ፡
ተቀበላቸው ።
፯ በክብር ፡ በሚጐበኙበትም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡
ዐሐይ ፡ ያበራሉ ፡ በብር ፡ ላይ ፡ የወደቀ ፡ የብረት ፡
ፍንጣሪ ፡ እንዳሰፋ ፡ በክብር ፡ እየሰፉ ፡ ይሄዳሉ ።
፰ ሕዝቡን ፡ አሕዛቡን ፡ ይገዛሉ ፡ እግዚአብሔ
ርም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይነግሥላቸዋል ።
፱ በርሱ ፡ የሚያምኑ ፡ ሰዎች ፡ የቀና ፡ ሕጉን ፡ ይመ
ድዳሉ ። ጸጋ ፡ ክብር ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ የጐ
ላም ፡ መጐብኘት ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ ወዳጆቹ ፡
እነዚህ ፡ በርሱ ፡ ፍቅር ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።
፲ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እን
ዳሰቡ ፡ ክፉ ፡ ፍርድን ፡ ያገኛሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡
ያቀለሉ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ራቁ ።
፲፩ ጥበብን ፡ ምክር ፡ ዕዝናትን ፡ የሚንቁ ፡ ሰዎች ፡
ጐስቋሎች ፡ ናቸው ። አለኝታቸውም ፡ ከንቱ ፡
ነው ፡ ድካማቸውና ፡ መከራቸውም ፡ ጥቅም ፡ የሌ
ለው ፡ ነው ።
፲፪ ሥራቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ሚስቶቻቸውም ፡
አላዋቆች ፡ ናቸው ፡ ልጆቻቸውም ፡ ጠማሞች ፡
ናቸው ።
፲፫ ትውልዳቸውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ የኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡ የማ
ታውቅ ፡ መካን ፡ ሴት ፡ የተደነቀች ፡ ከኃጢአት ፡
የነፃች ፡ ናትና ፡ ይህች ፡ እንዳሀ ፡ ያለችው ፡ ሴት ፡
ነፍሳት ፡ በሚጐበኙበት ፡ ጊዜ ፡ ዋጋዋን ፡ ታገኛ
ለች ።
፲፬ የተመረጠች ፡ የሃይማኖት ፡ ዋጋ ፡ ይሰጠዋልና ፡
በሚወደድ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕድሉ ፡
ይሰጠዋልና ፡ ባባለ ፡ ዘሩ ፡ ኃጢአት ፡ ያልሠራ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያላሰበ ፡
ኃንደረባም ፡ ዋጋውን ፡ ያገኛል ።
፲፭ የደግ ፡ ሰው ፡ የድኅሙ ፡ ዋጋ ፡ ክብር ፡ ነውና ፡
የነፍስም ፡ ጌጥ ፡ ነው ፡ በውቀት ፡ ለጸና ፡ አባት
ነቱ ፡ ጥፋት ፡ የለበትም ።
፲፮ ያመንዝራ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ከቀኖር ፡ የጐደሉ ፡
ይሆናሉ ። ሕግ ፡ ተላልፎ ፡ ከኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡
የተወለደ ፡ ልጅም ፡ ይጠፋል ።
፲፯ በዚህም ፡ ዓለም ፡ አነዋወራቸው ፡ ምንም ፡ ቢበዛ ፡
ምንም ፡ ከመኖር ፡ አይቈጠርም ፡ አባትነታቸ
ውም ፡ በፍጻሜያቸው ፡ የጐሰቈለ ፡ ይሆናል ።
፲፰ ፈጥነው ፡ ቢሞቱ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በተመረመ
ረበት ፡ ቀን ፡ አለኝታ ፡ መረጋጋት ፡ የላቸውም ።
፲፱ የበደለኛ ፡ ልጅ ፡ ፍጻሜዋ ፡ ክፉ ፡ ነውና ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ከበጎነት ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ አለመውለድ ፡ ፍጹም ፡
ሥራ ፡ ነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወ
ቀች ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ስም ፡ አጠራሯም ፡ ሕይ
ወት ፡ ነው ።
፪ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳለች ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ያከብሯ
ታል ፡ ከሞተችም ፡ በኋላ ፡ ፈጽመው ፡ ይወዷ
ታል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ኃጢአትን ፡ ድል ፡ የመ
ንሣቷን ፡ ዋጋ ፡ የማያልፍ ፡ ክብርን ፡ አግኝታ ፡
በወዲያ ፡ ዓለም ፡ ትኖራለች ።
፫ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡
ብዛት ፡ አይረባም ፡ የክፉ ፡ ልጅ ፡ አባት ፡ እናቷ ፡
በደግነት ፡ አይታወቅም ፡ ጽኑ ፡ አነዋወርንም ፡
አታደርግም ።
፬ ከልጆቹም ፡ ጽኑ ፡ ልጅ ፡ ቢወለድ ፡ ሳያድግ ፡
ሞት ፡ ያጠፋዋል ፡ በሞት ፡ ሥልጣንም ፡ ይጠ
ፋል ።
፭ ልጆቹ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳያደርሱ ፡ ያጠፋሉ ።
ጊዜው ፡ አይደለምና ፡ ልጃቸውም ፡ ለመሥዋዕ
ትነት ፡ የማይገባ ፡ ከንቱ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፮ ለምንም ፡ ለምንም ፡ አይረባም ፡ ከክፉ ፡ ሰዎች ፡
የሚወለዱ ፡ ልጆችም ፡ በኃጢአታቸው ፡ በተ
መረመሩ ፡ ጊዜ ፡ ለናት ፡ አባታቸው ፡ ክፋት ፡
ምስክሮች ፡ ናቸው ።
፯ ደግ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመሞት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡
በዕረፍት ፡ ይኖራል ።
፰ የእድግና ፡ መከበር ፡ በቀን ፡ ብዛት ፡ በዘመኖ
ችም ፡ ቍጥር ፡ አይደለም ።
፱ ሽበትስ ፡ የሰው ፡ ዕውቀቱ ፡ ነው ፡ የዕርግናም ፡
ዘውዷ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ መኖር ፡ ነው ።
፲ እግዚአብሔርን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ይወደዳል ፡
በኃጢአተኞች ፡ መካከል ፡ ሳለም ፡ በሞት ፡ ይሄ
ዳል ።
፲፩ ክፋት ፡ ዕውቀትን ፡ ሳትለውጥበት ፡ ይህም ፡
ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ሰውነቱን ፡ ሳታስትበት ፡
በሞት ፡ ተነጥቆ ፡ ይሄዳል ።
፲፪ የክፋት ፡ ቅንዓት ፡ በጎ ፡ ሥራዎችን ፡ ያጠፋልና ፡
ወጪ ፡ ወራጅ ፡ ፈቃድም ፡ የዋህ ፡ ልቡናን ፡
ያሳዝናልና ፡ በሞት ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳልና ።
፲፫ ሰውነቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተወደደች ፡
ሆናለችና ፡ በጥቂት ፡ ዘመንም ፡ ቢሞት ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ ጨረሰ ።
፲፬ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ኃጢአት ፡ ከሚሠራበት ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ ቸኩሎ ፡ ሄደ ፡ ይህን ፡
ግን ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አይተው ፡ ልብ ፡ አላ
ደረጉትም ።

፲፩ የእግዚአብሔር ፍርዱ ለወዳጆቹ ነውና በይቅርታውም መገሠጻቸው ለመረጣቸው ሰዎች ነውና ።

፲፪ የዚህን ትርጓሜ በልቡናቸው አላሳደሩትም ። ደግ ሰው ግን ከሞተ በኋላ በደኅንነት ሳሉ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎችን ይገዛል ። ጐልማሳ ሰውም ፈጥኖ በሞተ ጊዜ በደል በተደረገበት የዕርግና ዘመናቸው የበዛ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎችን ይገዛል ።

፲፫ ብልህ የሆነ የደጉን ሰው ሞት አይተው ልብ አያደርጉትምና ስለርሱም ምንምን እንደ መከረ እግዚአብሔርም ወደርሱ ለምንም ለምንም እንደ ቀረበው አያውቁምና አይተው ይጠቃቀሱበታል ።

፲፬ እሳቸውን ግን እግዚአብሔር ይስቅባቸዋል ።

፲፭ ከዚህም በኋላ ለጐሰቈለ ሞት ይሆናሉ ለዘለዓለምም ሙታን ለሚሰድቡት ስድብ ይሆናሉ ነፍሳቸውን ከሥጋቸው ፈጽሞ ይለያቸዋልና ቃል ሳይኖራቸው በፊታቸው የወደቁ ሆነው ይገኛሉ ። ካባትነታቸው ያውካቸዋል ለዘለዓለሙ እንደ ምድረ በዳ ምድር ይሆናሉ ። የተጨነቁም ይሆናሉ ስም አጠራራቸውም ይጠፋል ።

፲፮ የፈሩ ሆነው በኃጢአታቸው ለመወቀስ ይቀርባሉ ኃጢአታቸውም ተገልጾ በፊታቸው ሆኖ ይዘልፋቸዋል ።

ምዕራፍ ። ፭ ።

፩ መከራ በጸኑበት ድካሙንም በከዱ የተናገረው ወንጌልንም በናቁ በአይሁድ ፊት ያን ጊዜ ክርስቶስ በብዙ መገለጥ ይቀመጣል ።

፪ በክፉ ማስፈራትና በግርማ ሆኖ ባዩት ጊዜ ይታወክሉ ድንቅ ስለሚሆን ትንሣኤውም ይደነቃሉ ።

፫ እያዘኑም በጨነቀም ልቡና እየተከዙ ይጮሁ ቀድሞ በሰነፎች በኛ ዘንድ መሳቂያን ማሽሚጠጫን የሆነው ።

፬ ሥራውንም ስንፍና ሞቱንም የተናቀ ያደረግንበት ይህ ነውን ይላሉ ።

፭ እስበሳቸው እንዴት የእግዚአብሔር ልጅ ሆነ ርስቱ መንግሥተ ሰማያትስ እንዴት በሐዋርያት ሆነች ።

፮ ከቀና ሕግ ወጥተን ሳትን የክርስቶስ ብርሃን ረድኤቱ አልተገለጠልንም ክርስቶስም ለኛ አልተወለደልንም ።

፯ ጥፋትና ክህደትን በሥራችን መላንም ከጻድቃን ከምድረ በዳ ወደ ሆነች ወደ ገሃነምም ተፈርዶብን ጌድነ ። የእግዚአብሔር ንም ሕግ አላወቅንም ።

፰ ይህ ትዕቢት ምን ጠቀመን ከትዕቢት ጋራ ያለ የአሪትስ በለጠግነት ምን አመጣልን ።

፱ ይህ ሁሉ እንደ ጥላ አላፊ ናሮ ፈጥኖ እንደሚጠፋ ወሬ እንደሚሄድ ።

፲ ውኃ በምላቱ እንደሚነጥቀው ያለፈበት መንገዱም እንደማይገኝ በማዕበሉ መካከል አካሉ የሄደበት መንገድ እንዳይገኝ መርከብ ።

፲፩ በነፋስ መካከል የሚሄድ ዖፍ የሄደበት ፍለጋው እንዳይገኝ ። በበረረ ጊዜ ቀሊል ነፋስን የተከተለ አድርጎታልና ፈጥኖም በመሄዱ ይከፍለዋልና ክንፉን ስብርብር አድርጎ ፈጥኖ ይሄዳልና ከሄደም በኋላ በነፋሱ ውስጥ የሄደበት ምልክቱ እንደማይገኝ ።

፲፪ ይህም በይሆን የተወረወረ ፍላም ነፋስ ተከፍሎበታልና በጊዜዋ ጊዜ ተመልሶ እንደ ቀድሞው ሆኗልና በነፋሱ ውስጥ የሄደበት እንዳይታወቅ ።

፲፫ እንደዚሁ እኛም በተነሣን ጊዜ ጠፋን ።

፲፬ በክፋታችን ጠፋን እንጂ በጎ ምልክትን እናይ ዘንድ አልተገባንም ። (አሠረ ርግዙቱን ።)

፲፭ እግዚአብሔርን የሚዘነጉ ሰዎች አለኝታቸው ነፋስ እንደሚበትነው ትቢያ በነፋስ እንደ ረቂቅ ውርጭም በነፋስ እንደሚጠፋ እንደ ጢስም አንድ ቀን አድሮ እንደሚሄድ መጻተኛ ስመ አጠራር ነውና በክፋታችን ጠፋን እንጂ በጎ ምልክትን እናይ ዘንድ አይገባንም ።

፲፮ ደግ ሰዎች ግን የቀኑ ሆነው ለዘለዓለም ይኖራሉ በእግዚአብሔርም ዘንድ ዋጋቸው የጸና ነው አሳባቸውም በእግዚአብሔር ዘንድ ጸንቶ ይኖራል ።

፲፯ በሥልጣኑ ይሠውራቸዋልና በኃይሉም ይረዳቸዋልና ስለዚህ ነገር ክብር ያለው መንግሥትን ጌጥ ያለው አክሊልን ከእግዚአብሔር እጅ ይቀበላሉ ።

፲፰ ለአምልኮቱ የቀናበት የሚዳ ጸብቱን ፈጽሞ ይይዛል ጠላቶቹን ለመበቀል (ግብጻውያን ።) ፍጥረቱን የሚዳ ጸብት ያደርጋታል ። (ኤርትራ ።)

፲፱ የውኑተኛ ጥሩርንም ይለብሳል ማድላት የሌለበት በርቦርቱን ይደፋል ።

፳ የማይሸነፍ የውኑተኛ ጋሻንም ይይዛል ።

፳፩ የሚቆርጥ መዓቱ ሰይፍን ያስላል ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋራ ሆኖ ግብጻውያንን ተጣልቶ ይዋጋል ።

፳፪ ፈጥኖ ያገኛቸው ዘንድ በሳቱ በግብጻውያን ላይ እንደ መብረቅ የሚያስፈራ መዓቱ በደል ነገሮ ቀንቶ ይጐድባቸዋል ። ጻድቃን እስራኤል ግን እንዳማረ ቀስተ ደመና አከባቢ ከበው ረድኤቱን በማግኘት ያመሰግናሉ ።

፳፫ ከመዓቱም በደል ነገሮ ደንጊያም ፈጥኖ በረደ ያወርዳል ። የባሕሩም ውኃ በሳቸው

ይበሳጭብቸዋል ፤ ፈሳሾችም ፤ ተነዋውጠው ፤ ፈጥነው ፤ ይከቧቸዋል ።

፭፬ ፤ ኃይል ፤ ያለው ፤ ነፋስ ፤ ይቀዋወማቸዋል ፤ ነፋስ ፤ እንደ ፤ መሆኑ ፤ ድርቅ ፤ ያደርጋቸዋል ፤ ኃጢአት ፤ ምድሩን ፤ ሁሉ ፤ ታጠፋለችና ፤ ክፉም ፤ መሥራት ፤ የኃያላኑን ፤ ዙፋን ፤ ያጠፋልና ፤ ይበትናቸዋል ።

ምዕራፍ ፤ ፯ ።

፩ ፤ የዚህ ፤ ዓለም ፤ ነገሥታት ፤ ስሙ ፤ የምድር ፤ ዳርቻን ፤ የምትገዙ ፤ መኳንንትም ፤ ልብ ፤ አድርጋችሁ ፤ እወቁ ።

፪ ፤ ምድርን ፤ የምትገዙ ፤ በሠራዊትም ፤ ብዛት ፤ የምትታበዩ ፤ ስሙ ።

፫ ፤ እግዚአብሔር ፤ ጽንዕን ፤ ሰጥታችኋልና ፤ ይህም ፤ ጽናችሁ ፤ ከልዑል ፤ ከእግዚአብሔር ፤ ዘንድ ፤ የተገኘ ፤ ነውና ፤ ምግባራችሁንም ፤ የሚመረምራችሁ ፤ እርሱ ፤ ነውና ፤ ምክራችሁንም ፤ መርምሮ ፤ ያውቃልና ።

፬ ፤ እናንተ ፤ እውነት ፤ የምትፈርዱ ፤ መልክተኞች ፤ ስትሆኑ ፤ የቀና ፤ ፍርድን ፤ እንዴት ፤ አትፈርዱ ፤ ሕጉንስ ፤ እንዴት ፤ አልጠበቃችሁ ፤ በእግዚአብሔር ፤ ሥራ ፤ እንዴት ፤ ጸንታችሁ ፤ አልኖራችሁ ፤ ተበሎ ፤ ይፈረድባችኋልና ፤ ስሙ ።

፭ ፤ ፈጥኖ ፤ የሚቀዋወማችሁ ፤ ድንጋጤ ፤ በላያችሁ ፤ ያመጣል ፤ ለመኳንንቱ ፤ የተቆረጠ ፤ ፍርድ ፤ ያደረጋልና ።

፮ ፤ ለደኃው ፤ ግን ፤ ሥላሴ ፤ ክቸርነት ፤ ሥራ ፤ የተነሣ ፤ ያቃልሉለታል ። ኃይለኞች ፤ ሰዎችን ፤ ግን ፤ ጽኑ ፤ ምርመራ ፤ ይመረምሯቸዋል ።

፯ ፤ ፰ ፤ እግዚአብሔር ፤ ታናሹና ፤ ታላቁን ፤ ስለ ፤ ፈጠረ ፤ እግዚአብሔር ፤ ፊት ፤ አይቶ ፤ አያደላምና ። የባለጸጋውን ፤ መክበር ፤ አያፍርምና ፤ እንደዚሁም ፤ አስበ ፤ ገዢውንም ፤ ተገዢውንም ፤ ይሠራራቸዋል ።

፱ ፤ በባለጸጎች ፤ ግን ፤ ጽኑ ፤ ምርመራ ፤ ይደርስባቸዋል ።

፲ ፤ ክፉ ፤ የምትሆኑ ፤ ሰውንም ፤ የምትበድሉ ፤ መኳንንት ፤ ሆይ ፤ ጥበቤን ፤ ታውቁ ፤ ዘንድ ፤ በመከራ ፤ እንዳትሰነካከሉ ፤ ነገሬ ፤ ለናንተ ፤ ነው ።

፲፩ ፤ እውነተኛ ፤ ትእዛዙን ፤ አውቀው ፤ የሚጠብቁ ፤ በውነት ፤ ይከብራሉና ፤ የተማሯትም ፤ ሰዎች ፤ ይቅርታን ፤ ያገኛሉና ።

፲፪ ፤ እንግዲህ ፤ ወዳህ ፤ ነገሬን ፤ ውደዱት ፤ ይቅርታን ፤ ቸርነትንም ፤ ታገኙ ፤ ዘንድ ፤ ተመከሩ ።

፲፫ ፤ ጥበብ ፤ ፈጽማ ፤ የጐላች ፤ ናት ፤ ሥርዓቷም ፤ አያልፍም ፤ የሚወዷትም ፤ ሰዎች ፤ ፈጥነው ፤ ያዋታል ፤ የሚፈልጓትም ፤ ሰዎች ፤ ያገኙአታል ።

፲፬ ፤ ለሚወዷትም ፤ ሰዎች ፤ ትደርስላቸዋለች ፤ አስቀድማም ፤ ትገለጥላቸዋለች ።

፲፭ ፤ በደጃፉ ፤ ስትጠብቀው ፤ ሁለጊዜ ፤ እርሱ ፤ ያገኛታልና ፤ ወደርስዋ ፤ የሚገሠግሥ ፤ ሰው ፤ አይደክምም ።

፲፮ ፤ እርስዋን ፤ ማሰብ ፤ የውቀት ፤ ፍጻሜ ፤ ነውና ።

ፈጥኖ ፤ ስለርሷ ፤ የሚተጋ ፤ ሰው ፤ ያለ ፤ ኃዘን ፤ ይኖራል ።

፲፯ ፤ የሚገቧትን ፤ ሰዎች ፤ ይህቺ ፤ ስትፈልጋቸው ፤ ትመጣለችና ። በመንገድም ፤ ድንገት ፤ ተሥላ ፤ አምራ ፤ ትታያቸዋለችና ፤ በፍጹም ፤ እውቀት ፤ ትገናኛቸዋለች ።

፲፰ ፤ የዘጠኙ ፤ ቃል ፤ አበጋዝ ፤ ኢታምልክ ፤ ቀዋሚ ፤ ነውና ፤ እሷንም ፤ መውደድ ፤ በዚችም ፤ ሕጊቱን ፤ ማስተንተን ፤ እሷን ፤ መውደድ ፤ ነውና ።

፲፱ ፤ እሷንም ፤ መውደድ ፤ ሕጓን ፤ መጠበቅ ፤ ነውና ፤ ሕጓንም ፤ መስማት ፤ መረዳት ፤ ሕይወተ ፤ ነፍስ ፤ ነውና ።

፳ ፤ ሕይወተ ፤ ነፍስም ፤ ሰውን ፤ ወደ ፤ እግዚአብሔር ፤ የቀረበ ፤ ታደርጋለችና ።

፳፩ ፤ ጥበብንም ፤ መውደድ ፤ ወደ ፤ መንግሥት ፤ ታደርሳለችና ።

፳፪ ፤ ፳፫ ፤ አሕዛብን ፤ የምትገዙ ፤ መኳንንት ፤ ዙፋንን ፤ ሹመትን ፤ መንግሥትን ፤ ከወደዳችሁ ፤ ለዘለዓለሙ ፤ ትነግሡ ፤ ዘንድ ፤ ጥበብን ፤ አክብሯት ፤ ጥበብ ፤ ምንድናት ፤ እንደ ፤ ምንስ ፤ ነበረች ፤ እኔ ፤ እነግራችኋለሁ ፤ የተሠወረ ፤ ምሥጢሯንም ፤ ከንተ ፤ አልሠውርም ። ከጥንት ፤ ጀምሮ ፤ አኳኋኗን ፤ መርምሬ ፤ እርሷን ፤ ማወቅ ፤ የተገለጸ ፤ አደርጋለሁ ። እንጂ ፤ እውነቱን ፤ ነገር ፤ አልተላለፍም ።

፳፬ ፤ ምቀኛ ፤ በሚቀናበት ፤ ቅናት ፤ ጸንቼ ፤ አልኖርም

፳፭ ፤ የመምህራን ፤ ብዛት ፤ የዓለም ፤ መድኃኒት ፤ ስለ ፤ ሆነ ፤ እንዲህ ፤ ያለ ፤ ሰው ፤ ከጥበብ ፤ ጋራ ፤ አንድ ፤ አይሆንምና ፤ ጸንቼ ፤ አልኖርም ።

፳፮ ፤ አዋቂም ፤ ንጉሥ ፤ ለሠራዊቱ ፤ ጠበቃ ፤ ነውና ፤ በቃሌ ፤ ተመከሩ ፤ ትረባላችሁ ።

ምዕራፍ ፤ ፮ ።

፩ ፤ እንደ ፤ ሰው ፤ ሁሉ ፤ በሞት ፤ የተካከልኩ ፤ እኔ ፤ ፈራሽ ፤ ሰው ፤ ነኝና ፤ አስቀድሞ ፤ የተፈጠረ ፤ የምድራዊ ፤ የአዳም ፤ ልጅም ፤ ነኝና ፤ በናቴ ፤ ማኅፀንም ፤ ሥጋ ፤ ሆኜ ፤ ተቀርጫለሁና ።

፪ ፤ በመገናኘት ፤ ጊዜ ፤ መኝታን ፤ በመውደድና ፤ ካባት ፤ በሚከፈል ፤ ዘር ፤ አሥር ፤ ወር ፤ በደምነት ፤ ረግቼ ፤ ተቀምጫለሁና ።

፫ ፤ በተፈጠርኩም ፤ ጊዜ ፤ እኔ ፤ እንደ ፤ ሰው ፤ ሁሉ ፤ ነፍስን ፤ ነስቻለሁና ፤ ወደ ፤ ምድርም ፤ ወርጃለሁና ። መጥቼ ፤ በሚያለቅሱልኝ ፤ አምሳል ፤ አስቀድሚ ፤ ልቅሶን ፤ አለቀስኩ ።

፬ ፤ ፭ ፤ ከነገሥታቱ ፤ መወለዴ ፤ ልዩ ፤ የሆነ ፤ የለምና ፤ በጨርቅ ፤ ተጠቅልዬ ፤ እያነጠነጥኩ ፤ አደግሁ ።

፮ ፤ የሰው ፤ ሁሉ ፤ ከወዲያ ፤ ዓለም ፤ ወዲህ ፤ ዓለም ፤ አመጣጡ ፤ አንዲት ፤ ናትና ፤ መወለዱም ፤ ከሁሉ ፤ የተካከለ ፤ ነውና ።

፯ ፤ ስለዚህ ፤ ነገር ፤ ለመንኩ ፤ ዕውቀት ፤ ተሰጠኝ ፤ ለመንኩ ፤ ጥበብን ፤ የሚገልጽ ፤ መንፈስ ፤ ቅዱስ ፤ አደረብኝ ።

፰ ፤ ከመንግሥት ፤ አገዛዝ ፤ ከዙፋንም ፤ ይልቅ ፤ አከ

በርኋት ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ ብዕልን ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ አደረግኋት ።

፱፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ የተናቀ ፡ ነውና ፡ በርሷም ፡ ብሩ ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ነውና ፡ ዋጋ ፡ በሌለው ፡ ዕንቊ ፡ መሰልኋት ።

፲፡ በደኅንነት ፡ ከመኖር ፡ ከደም ፡ ግበትም ፡ ፈጽሜ ፡ ወደድኋት ። ከርሷ ፡ ከሚወጣ ፡ ብርሃን ፡ አይወሰንም ፡ አይጠፋምና ፡ ስለ ፡ ብርሃን ፡ ፈንታ ፡ ትሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ መረጥኋት ።

፲፩፡ ከርሷ ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታዎች ፡ መጡልኝ ፡ ቊጥር ፡ የሌለው ፡ ባለ ጠግነት ፡ በርሷ ፡ መጣልኝ ።

፲፪፡ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አበጋዛቸው ፡ ናትና ፡ በሁሉ ፡ ደስ ፡ አለኝ ። ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አሳባቸው ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አላወቅሁም ፡ ነበር ።

፲፫፡ ይህን ፡ ባወቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ያለምቀኝነት ፡ ያለቅናት ፡ እርሷን ፡ አስተምራለሁ ፡ ምሥጢሯንም ፡ አልሠውርም ።

፲፬፡ ለሰውም ፡ የማያልቅ ፡ ድልብ ፡ ናት ፡ ገንዘብ ፡ ያደረጓት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ደርሰው ፡ ሀብትን ፡ የምትገልጽ ፡ የምክር ፡ ዕዝናት ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ወዳጅ ፡ ሆኑ ።

፲፭፡ ለኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደውን ፡ ነገር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ሰጠኝ ። ወደ ፡ ጥበብ ፡ የሚመራ ፡ ነውና ፡ የመምህራንንም ፡ ሥራ ፡ የሚያቀና ፡ ነውና ፡ ለሚሰጠው ፡ ሰው ፡ የሚገባውን ፡ አሳብ ፡ አስብ ፡ ዘንድ ፡ ሰጠኝ ።

፲፮፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡ በጁ ፡ ስለ ፡ ተያዝነ ፡ ነገራችንንም ፡ ሁሉ ፡ ሥራችንንም ፡ ማወቅ ፡ መረዳት ፡ በጁ ፡ ተይዟልና ።

፲፯፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ነዋሪ ፡ የሚሆን ፡ የውቀት ፡ ነገርን ፡ አስተማረኝ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖርበትን ፡ ሥርዓት ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ። የጨረቃና ፡ የዐሐይን ፡ የከዋክብትንም ፡ ሥራ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ።

፲፰፡ መጀመሪያውን ፡ መጨረሻውን ፡ የዘመኑን ፡ መከከል ፡ የቀኑን ፡ መለዋወጥ ፡ የየጊዜውንም ፡ መለዋወጥ ።

፲፱፡ የዘመኑንም ፡ መለዋወጥ ፡ የከዋክብትንም ፡ አነዋወር ።

፳፡ የእንስሳንም ፡ ጠባይ ፡ የአራዊትንም ፡ በሕርይ ። የነፋሳትንም ፡ ምሥጢር ፡ የሰውንም ፡ አሳብ ። እንጨቶችንም ፡ ለይቶ ፡ ማወቅ ፡ የሥራቸውንም ፡ ምሥጢር ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ አስተማረኝ ።

፳፩፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስገኝ ፡ እርሱ ፡ ጥበብን ፡ አስተምሮኛልና ፡ የተገለጸውንና ፡ የተሠወረውን ፡ ሁሉ ፡ አወቅሁ ።

፳፪፡ የተመሰገነ ፡ በልዳት ፡ የሠለጠነ ፡ እውቀትን ፡ የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በርሱ ፡ ሀልው ፡ ነውና ። አካሉ ፡ አንድ ፡ ሲሆን ፡ በብዙ ፡ ይከፈላል ፡ ረቂቅ ፡ የሚሆን ፡ አስተዳደሩም ፡ ፈጥኖ ፡ የሚሆን ፡ ሲያስተምርም ፡ ቃሉ ፡ የሚያምር ፡ አዋቂም ፡ የሚሆን ፡ ኃጢአት ፡ የሌለበት ፡ ድካምም ፡ የሌለበት ፡ ቅድመ ፡ ዓለም ፡ የነበረ ፡ ጥንት ፡ የሌለው ፡ ቸርነትን ፡ የሚወድ ፡ አዋቂ ፡ የሚሆን ፡ ልደር ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ የሚከለክለው ፡ የሌለ ።

፳፫፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ የሚሆን ፡ ለጥበብ ፡ ስምምዋ ፡ የሚሆን ፡ በውነት ፡ አዋቂ ፡ የሚሆን ፡ ያለ ፡ ግዳጅ ፡ የሚሆን ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ሁሉን ፡ የሚገ-በኝ ፡ ንጹሐት ፡ በሆኑ ፡ ረቂቆችና ፡ ብልሆች ፡ በሆኑ ፡ ሰውነቶች ፡ የሚያድር ።

፳፬፡ የጥበብ ፡ አስተዳደር ፡ የማድጋውን ፡ በጋን ፡ የሚገለብጡት ፡ ይፈጥናልና ፡ አድራ ፡ የምታነፃ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ በሁሉ ፡ አድራ ፡ ትኖራለች ።

፳፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ወልድ ፡ የኃይሉ ፡ መግለጫ ፡ ናትና ፡ ሁሉን ፡ የያዘ ፡ የጌትነቱም ፡ መግለጫ ፡ ናትና ፡ መልኩ ፡ የታወቀ ፡ ምስጉን ፡ ንጹሕ ፡ የሚሆን ፡ የኃይሉ ፡ መግለጫ ፡ ናትና ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ምንምን ፡ ኃጢአት ፡ የሚያገኛት ፡ የለም ።

፳፮፡ የቀዳማዊ ፡ አብ ፡ ልጅ ፡ መግለጫ ፡ ናትና ፡ ይህች ፡ የማታልፍ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ የምትገልጥ ፡ ናትና ።

፳፯፡ ቸርነቱንም ፡ የምትገልጥ ፡ ናትና ፡ አንዲት ፡ ስትሆን ፡ ሁሉን ፡ ማድረግ ፡ ትችላለች ። በቅድምና ፡ ሳለች ፡ ሁሉን ፡ ታድሳለች ፡ ካንዱ ፡ ትውልድ ፡ ወዳንዱ ፡ ትውልድ ፡ ወርዳ ፡ በደጋጎች ፡ ሰውነት ፡ ታድራለች ። ከጥበብ ፡ ጋራ ፡ ጸንቶ ፡ ከማኖር ፡ ሰው ፡ በቀር ።

፳፰፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደው ፡ የለምና ፡ መምህራኖችና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆች ፡ ታደርጋቸዋለች ።

፳፱፡ ከፀሐይ ፡ ይልቅ ፡ ታበራለችና ፡ ከከዋክብትም ፡ ብርሃን ፡ ሁሉ ፡ ትበልጣለችና ። ከብርሃን ፡ ጋራ ፡ በተመዘነች ፡ ጊዜ ፡ መንገዛላው ፡ በፊቱ ፡ ትገኛለች ።

፴፡ ብርሃኑን ፡ ሌሊት ፡ ይለውጠዋልና ፡ ጥበብን ፡ ግን ፡ ምንምን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይበረታበትምና ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ ከዳርቻ ፡ እስከ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ከፍጹማ ፡ ድና ፡ ታበራለች ፡ በቸርነቷም ፡ ሁሉን ፡ ትሠራለች ። ይህቺን ፡ ጥበብን ፡ ወደድኋት ፡ ከሕፃንነቴም ፡ ጀምሬ ፡ ፈለግኋት ።

፪፡ እኔም ፡ እዋሐዳት ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ።

፫፡ የመዘመጀ ፡ ቸርነት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያቀርባልና ፡ ደም ፡ ግበታን ፡ የምወድ ፡ ሆንኩ ።

፬፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምሥጢር ፡ ለማወቅ ፡ መካር ፡ ናትና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እርሱ ፡ ወደዳት ፡ ክፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ ትበልጣለች ።

፭፡ እርሷም ፡ ካለች ፡ ዘንድ ፡ ብዕል ፡ ናት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ባደረጓት ፡ ሰዎች ፡ ከሁሉ ፡ ትመረጣለች ።

፮፡ ሁሉን ፡ የምታደርግ ፡ ጥበብን ፡ የሚበልጣት ፡ ምንድነው ፡ እውቀትም ፡ ቢደረግ ፡ በርሷ ፡ ነው ።

፯፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉት ፡ ከርሷ ፡ የሚበልጥ ፡ ብልህ ፡ ማነው ። እውነት ፡ ነገርን ፡ የወደደ ፡

ሰውም ፥ ቢኖር ፥ በርሷ ፥ ነው ፥ ድካሚ ፥ ያማረ ፥ ነውና ፥ ጥበብና ፥ ንጽሕናን ፥ ጽንዕንና ፥ እውነትን ፥ ደጋጎችንና ፥ ትሩፋትን ፥ ታስተምራለች ። ከርሷ ፥ የሚሻልና ፥ የሚጠቅም ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ ምንምን ፥ የለም ፥ የሰው ፥ ሕይወት ፥ ናት ።

፰ ደጋጎችንና ፥ ብዙ ፥ እውቀትን ፥ ያወቀ ፥ ሰው ፥ ቢኖር ፥ በርሷ ፥ ነው ። ያለፈውንም ፥ የሚመጣውንም ፥ ያወቀ ፥ ሰው ፥ ቢኖር ፥ በሷ ፥ ነው ። ፈጥኖ ፥ መተርጐምና ፥ የነገር ፥ መልስንም ፥ ቢያውቅ ፥ በሷ ፥ ነው ። ተአምራትንና ፥ ምልክቱንም ፥ አስቀድሞ ፥ ቢያውቅ ፥ የዘመኖችንና ፥ የሰዓቶችንም ፥ መለዋወጥ ፥ ቢያውቅ ፥ በሷ ፥ ነው ።

፱ ለበጎ ፥ ነገር ፥ የምትገሥጽና ፥ የምትመክር ፥ ትካዝንና ፥ ኃዘንን ፥ የምታስተው ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ አውቄ ፥ ከኔ ፥ ጋራ ፥ ልትኖር ፥ እኔ ፥ እይዛት ፥ ዘንድ ፥ ወደድሁ ።

፲ እሷን ፥ ስለ ፥ ያገኩ ፥ ሕፃን ፥ የምሆን ፥ እኔ ፥ በብዙ ፥ ሰዎች ፥ ዘንድ ፥ ምስጋናን ፥ በሊቃውንትም ፥ ዘንድ ፥ መከበርን ፥ አገኘሁ ።

፲፩ ለመፍረድ ፥ እንደበቴ ፥ የሰላ ፥ ልቡናዬ ፥ ነገር ፥ የበላ ፥ ሆነ ። በኃያላኑም ፥ ፊት ፥ ተደነቅሁ ።

፲፪ ዝም ፥ ስል ፥ ታግሠው ፥ ይጠብቁኝ ፥ ነበር ፥ ስናገርም ፥ ይሰሙኝ ፥ ነበር ። መናገርም ፥ ባበዛ ፥ አፋቸውን ፥ በጃቸው ፥ ይዘው ፥ ይቀመጡ ፥ ነበር ።

፲፫ ስለሷ ፥ አለመሞትን ፥ አገኘሁ ፥ ከኔ ፥ በኋላም ፥ በሚነሡም ፥ ሰዎች ፥ ለዘለዓለም ፥ መታሰቢያን ፥ ተውኩ ።

፲፬ ሕዝቡን ፥ እሠራለ ፥ ነበር ፥ አሕዛብም ፥ ይገዙልኝ ፥ ነበር ።

፲፭ በዚህ ፥ ዓለም ፥ ያሉ ፥ የሚያስደነግጡ ፥ መኳንንት ፥ ዝናዬን ፥ ሰምተው ፥ ይፈሩኝ ፥ ነበር ። በሸንጎ ፥ ደግ ፥ ሆኜ ፥ እታይ ፥ ነበር ፥ በጠብም ፥ ጊዜ ፥ የጸናሁ ፥ ሁኜ ፥ እታይ ፥ ነበር ።

፲፮ ከሷ ፥ ጋራ ፥ መኖር ፥ ኃዘን ፥ የለባትምና ፥ ወደ ሷም ፥ ኃዘን ፥ አይቀርብምና ፥ ከዘመኟ ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ በተመለስኩም ፥ ጊዜ ፥ በርሷ ፥ አርፍ ፥ ነበር ። ከፍጹም ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ በቀር ፥ ኃዘን ፥ ወደ ርሷ ፥ አይቀርብምና ።

፲፯ ይህንን ፥ በአእምሮዬ ፥ ሳወጣ ፥ ሳወርድ ፥ ኖርኩ ። በልቡናዬም ፥ በሷ ፥ እታገላለሁ ፥ የጥበብ ፥ ተዘምዶዋ ፥ ያለመሞት ፥ ነውና ፥ ከኃጢአት ፥ መንጻት ፥ እንዳይቻለኝ ፥ አውቄ ፥ በሷ ፥ በልቡናዬ ፥ እተጋለሁ ።

፲፰ እርሷንም ፥ በመውደድ ፥ በጎ ፥ ተድላ ፥ ደስታ ፥ አለና ፥ በጭ ፥ ሥራም ፥ የማያልቅ ፥ ብዕል ፥ አለና ፥ ምሥጢሯን ፥ በመመልከት ፥ የውቅት ፥ ትእምርት ፥ ያገኛልና ፥ ከሷም ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ በመሆን ፥ የሚያስመካ ፥ ነገር ፥ ይገኛልና ፥ ሙሽራ ፥ ልትሆነኝ ፥ አገባት ፥ ዘንድ ፥ ስፈልጋት ፥ አገሩን ፥ ሁሉ ፥ ዘርኩ ።

፲፱ አዋቂ ፥ ልጅ ፥ የምሆን ፥ እኔ ፥ ዘርኩ ፥ ሰውነቴም ፥ በጎ ፥ ሆነችልኝ ።

፳ ደግ ፥ ነኝና ፥ ንጹሕ ፥ ወደ ፥ ሆነ ፥ ሥጋዋ ፥ ገባሁ ፥

፳፩ እግዚአብሔር ፥ እሷን ፥ ካልሰጠኝ ፥ ከኃጢአት ፥ መንጻት ፥ እንዳይቻለኝ ፥ ባወቅሁ ፥ ጊዜ ። ምክር ፥ ከጥበብ ፥ የነተሣ ፥ ሆነ ፥ ይህቺም ፥ ስጦታ ፥ ለማንም ፥ ለማንም ፥ እንደሆነች ፥ አውቅ ፥ ዘንድ ፥ ፈጽሜ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ለመንኩ ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩ በፍጹም ፥ ልቡናዬ ፥ እንዲህ ፥ አልኩ ፥ ያባቴ ፥ ፈጣሪ ፥ የቸርነት ፥ ባለቤት ።

፪ በቃልህ ፥ ዓለሙን ፥ ሁሉ ፥ የፈጠርክ ፥ በንተ ፥ ትእዛዝ ፥ የተፈጠረ ፥ አዳም ፥ በጥበብህ ፥ ሰውን ፥ እንዲገዛ ፥ ያደረግኸው ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ እንዲኖር ፥ በቸርነቱ ፥ ዓለምን ፥ እንዲሠራ ።

፫ በውነት ፥ በቀና ፥ ልቡና ፥ ፍርድን ፥ እንዲፈርድ ፥ ያደረግኸው ።

፬ በኪሩቤል ፥ አድራ ፥ የምትኖር ፥ ጥበብን ፥ ስጠኝ ።

፭ ከባሮችህ ፥ መካከል ፥ አትለየኝ ፥ የሴት ፥ ባሪያህ ፥ ልጅ ፥ ባሪያህ ፥ ነኝና ፥ ኃይል ፥ የደከመ ፥ ሰው ፥ የምሆን ፥ ዘመኔ ፥ ያነሰኝ ፥ ሕጉን ፥ ፍርዱን ፥ ለማወቅ ፥ ትሑት ፥ አእምሮ ፥ የምሆን ፥ እኔ ፥ የሴት ፥ ባሪያህ ፥ ልጅ ፥ ባሪያህ ፥ ነኝና ፥ ከባሮችህ ፥ አትለየኝ ።

፮ ከሰው ፥ ልጆችም ፥ ፍጹም ፥ የሆነ ፥ ሰው ፥ ቢኖር ፥ በሷ ፥ ነው ፥ ባንተ ፥ ዘንድ ፥ የምትገኝ ፥ ጥበብ ፥ ከሱ ፥ ከራቀች ፥ እርሱ ፥ እንደ ፥ ኢምንት ፥ በሆነ ፥ ነበርና ።

፯ አንተ ፥ ለወገኖቹ ፥ ንጉሥ ፥ አድርገህ ፥ መረጥኸኝ ፥ ለሴት ፥ ልጆችህና ፥ ለወንዶች ፥ ልጆችህም ፥ ገዢ ፥ አደረግኸኝ ።

፰ በመመስገኛህ ፥ ቦታ ፥ ቤተ ፥ መቅደስ ፥ ይሠራ ፥ በማረፊያህም ፥ አገር ፥ ከጥንት ፥ ጀምሮ ፥ በዘጋጀኸው ፥ ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥ ተብለህ ፥ በምትመሰገንበት ፥ ጽርሐ ፥ አርያም ፥ አምሳል ፥ መሠዊያህ ፥ ይሠራ ፥ አልኩ ።

፱ ከንተ ፥ ጋራ ፥ ያለች ፥ ጥበብ ፥ ሥራህን ፥ ታውቅ ፥ ነበር ፥ ዓለምንም ፥ በፈጠርክ ፥ ጊዜ ፥ ነበረች ፥ በፊትህ ፥ ደስ ፥ የሚያሰኝህ ፥ ምንም ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ለትእዛዝህም ፥ የቀናው ፥ ምንም ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ትረዳ ፥ ነበር ።

፲ ተነሥታ ፥ ትመጣ ፥ ዘንድ ፥ ከከበሩ ፥ ሰማዮች ፥ ከጌትነትህ ፥ ዙፋን ፥ ወደኔ ፥ ላካት ። ከኔ ፥ ጋራ ፥ ትኖር ፥ ትደክም ፥ ዘንድ ፥ ደስ ፥ ለሚያሰኝህ ፥ ምንምን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ልወቅ ።

፲፩ አንተ ፥ የምታውቀውን ፥ ሥራ ፥ ሁሉ ፥ ታውቃለችና ።

፲፪ ንጹሕ ፥ አድርጋ ፥ ወደ ፥ ሥራዎች ፥ ሁሉ ፥ ትምራኝ ፥ በክብሯ ፥ ትጠብቀኝ ፥ ሥራዬ ፥ ሁሉ ፥ የተወደደ ፥ ይሁን ፥ ወገኖችህን ፥ በውነት ፥ ልግዛ ፥ ላባቶቼ ፥ ዙፋኖችም ፥ የተዘጋጀሁ ፥ ልሁን ።

፲፫ የእግዚአብሔርን ፥ ምክር ፥ የሚያውቅ ፥ ሰው ፥ ማነው ።

፲፬ የሚኾች ፥ አሳብኮው ፥ ፈራሽ ፥ ነውና ፥ አሳባችን ፥ ጐግጕሰ ፥ ነውና ፥ እግዚአብሔር ፥ የሚወደውን ፥ አስቦ ፥ የሚያውቅ ፥ ማነው ።

፲፭ የሚፈርስ ፥ ሥጋ ፥ ነፍስን ፥ ያሸንፋታል ፥ ያፈዛ

ታልና ፡ ምድራዊ ፡ ሥጋ ፡ ልብን ፡ ያደነቍራ
ታልና ።
፲፮ በብዙ ፡ ትጋት ፡ በብዙ ፡ ግዳጅ ፡ በጭንቅ ፡ ብን
መረምር ፡ በምድር ፡ የሚሠራውን ፡ ሥራ ፡ እና
ገኛለን ፡ በጃችን ፡ የምንዳስሰውን ፡ ሥራ ፡ በድ
ካም ፡ እናገኛለን ። በሰማይ ፡ ያለውን ፡ ሥራ ፡
ማን ፡ ማን ፡ መረመረው ፡ ምክርህንስ ፡ ማን ፡
አወቀ ።
፲፯ አንተ ፡ ጥበብን ፡ የሰጠኸው ፡ ካልሆነ ፡ የከበረ ፡
የሆነ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ ወደሱ ፡ የላክህለት ፡
ካልሆነ ፡ ምክርህን ፡ ማን ፡ አወቀ ።
፲፰፣፲፱ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሥራቸው ፡ ስለ
ዚች ፡ ቀናባቸው ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህም ፡ ነገር ፡
ሰዎች ፡ በጥበብ ፡ አወቁ ፡ በዚችም ፡ ዳኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ ብቻውን ፡ አስቀድሞ ፡ የተፈ
ጠረ ፡ አዳምን ፡ ጠበቀችው ። ከተፈጠረም ፡
በኋላ ፡ እንደ ፡ አደራ ፡ ዕቃ ፡ ጠበቀችው ፡ ከራሱ ፡
ኃጢአትም ፡ አዳነችው ።
፪ ፈጽሞ ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ ኃይልንም ፡ ሰጠችው ።
፫ በደለኛ ፡ የሚሆን ፡ ሰው ፡ ከሷ ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡
ወንድሞቻቸውን ፡ ከሚገድሉ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ ጠፋ ።
፬ ዳግመኛ ፡ ምድር ፡ በማየ ፡ አይህ ፡ በጠፋች ፡
ጊዜ ፡ ጥበብ ፡ ኖኅን ፡ አዳነችው ፡ በተናቀ ፡ እን
ጨት ፡ ዕቃም ፡ አሻገረችው ።
፭ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ጥመትና ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ቅመም ፡
ተጨልጠው ፡ በሔዱ ፡ ጊዜ ፡ አብርሃምን ፡ አመ
ለከተችው ፡ ያለነውርና ፡ ያለነቀፋም ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ቢገዛ ፡ ጠበቀችው ። በቸርነት ፡
የጸና ፡ ልጁንም ፡ ጠበቀች ።
፮ ከሚጠፉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከሚዘነጉ ፡ ሰዎች ፡
ለይታ ፡ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ ሎጥን ፡ አዳነች ፡ በም
ስቱ ፡ አገሮች ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ በመ
ሸሸ ፡ አዳነችው ።
፯ ለክፋታቸው ፡ ምስክር ፡ ልትሆን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆና ፡ ስትጤስ ፡ አለች ፡
ተክሎቿም ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ቢያፈሩ ፡ ፍጹ
ማን ፡ ያልሆኑ ፡ ናቸው ። ያላመነች ፡ ሰውነትም ፡
መታሰቢያ ፡ ሆኖ ፡ የሚታይ ፡ የጨው ፡ ደንጊያ ፡
ሆና ፡ ቆመች ። (ብእሲተ ፡ ሎጥ ፡)
፰ እለዚህ ፡ ትእዛዙን ፡ የተላለፉ ፡ ናቸውና ፡ የበ
ደሉትን ፡ በደል ፡ መሠወር ፡ እንዳልተቻላቸው ፡
መጠን ፡ ለስንፍናቸው ፡ መታሰቢያን ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ተዉ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰብአ ፡ ትካት ፡
የደረሰባቸውን ፡ መዓት ፡ በማወቅ ፡ እንደዚያ ፡
የጠፉ ፡ አይደለም ።
፱ ጥበብስ ፡ የሚያገለግሏትን ፡ ሰዎች ፡ ከድካም ፡
አዳነች ።
፲ ይህች ፡ ከወንድሙ ፡ ቀኣ ፡ የተነሣ ፡ የሸሸ ፡
ደግ ፡ ሰው ፡ ያዕቆብን ፡ ወደ ፡ ቀና ፡ መንገድ ፡ መራ
ችው ። የእግዚአብሔርንም ፡ መንግሥት ፡ አሳ
የችው ፡ (ሰዋስወ ፡ ወርቅ ፡) መላእክትንም ፡
ማወቅ ፡ ሰጠችው ፡ ከድካሙ ፡ የተነሣ ፡ ብዕሉን ፡
አበዛችለት ።
፲፩ ከሚቀሙት ፡ ከሚበረታቱበትም ፡ ሰዎች ፡
ጠበቃ ፡ ሆና ፡ ቆመችለት ።
፲፪ ረዳችው ፡ ጠበቀችው ፡ ከጠላቶቹም ፡ እንደ ፡
አደራ ፡ ዕቃ ፡ ጠበቀችው ፡ ከከበቡት ፡ ሰዎ
ችም ፡ አዳነችው ። ለእግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡
መገዛት ፡ ከሁሉ ፡ እንዲጸና ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡
ጽኑ ፡ ገድልን ፡ በሰጠችው ፡ ጊዜ ፡ ስም ፡ አወ
ጣችለት ።
፲፫ ይህቺ ፡ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አብራው ፡ ወረ
ደች ፡ እንጂ ፡ በተሸጠ ፡ ጊዜ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ዮሴ
ፍን ፡ አልተለየችውም ፡ ከኃጢአትም ፡ አዳነ
ችው ።
፲፬ በተበረታቱበትም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ግዛትንና ፡ የመ
ንግሥትን ፡ ሹመት ፡ እስክታመጣለት ፡ ድረስ ፡
በታሠረበትም ፡ አልተለየችው ። የናቁትና ፡
ከብላይ ፡ ባሪያ ፡ ያሉት ፡ የወንድሞቹንም ፡ ሐሰ
ታቸውን ፡ ገለጠችባቸው ። የዘለዓለምንም ፡
ሹመት ፡ ሰጠችው ።
፲፭፣፲፮ ይህቺም ፡ ጥበብ ፡ ደግ ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡
አዳነች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ በሙሴ ፡ ሰው
ነት ፡ አድራ ፡ ከሚያስጨንቁ ፡ ከአሕዛብ ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለው ፡ ልጅን ፡ አዳነች ፡ (እስራኤልን ፡)
በተአምራትና ፡ በአምልኮት ፡ ብዙ ፡ ነገሥታ
ትን ፡ ተቀዋወመች ።
፲፯ የድካማቸውንም ፡ ዋጋ ፡ ሰጠቻቸው ፡ የተደነቀ ፡
መንገድንም ፡ መራቻቸው ፡ በቀን ፡ ጥላ ፡ ሆነቻ
ቸው ፡ በሌሊትም ፡ ስለከዋክብት ፡ ብርሃን ፡
ፈንታ ፡ ብርሃን ፡ ሆና ፡ አበራችላቸው ።
፲፰ የተፈራ ፡ ባሕርንም ፡ አሻገረቻቸው ፡ በሰፊ ፡
ውኃ ፡ መካከልም ፡ አሳለፈቻቸው ።
፲፱ ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡ አሰጠመች ፡ እስራኤል ፡
ግን ፡ ከጥልቅ ፡ ባሕር ፡ አወጣቻቸው ።
፳ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡
የዘነጉ ፡ ግብፃውያንን ፡ ማረኩ ። አቤቱ ፡ የከበረ ፡
ስምህንም ፡ አመሰገኑ ።
፳፩ ጥበብ ፡ የዲዳችን ፡ አፍ ፡ ገልጣለችና ፡ የሕፃና
ቶችንም ፡ አንደበት ፡ ቀንቶ ፡ የሚናገር ፡ አድ
ርጋለችና ፡ አርበኛ ፡ አሸናፊ ፡ የምትሆን ፡ ሥል
ጣንህንም ፡ አንድነት ፡ አመሰገኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ ክቡር ፡ በሚሆን ፡ በነቢዩ ፡ ሥልጣን ፡ ሥራ
ቸውን ፡ እርሱ ፡ አቅንቷልና ፡ ማንምማን ፡ ወዳ
ልኖረበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደው ፡ ኖሩ ።
፪ በሰው ፡ ጫማ ፡ ባልተረገጠች ፡ በታም ፡ የድን
ኳኖቻቸውን ፡ ከስማ ፡ ተከሉ ።
፫ አርበኞችን ፡ ተቀዋወሚቸው ፡ ጠላቶችንም ፡
ተበቀሏቸው ።
፬ ተጠምተው ፡ ለመኑህ ፡ ከቡልጪት ፡ ደንጊያ ፡
ውኃ ፡ ተሰጣቸው ።
፭ ከጽኑ ፡ ድንጊያም ፡ ጽማቸውን ፡ ሊያርቅላቸው ፡
ውኃ ፡ ተሰጣቸው ። ጠላቶቻቸው ፡ ግብፃውያን ፡

ለዚህ ፥ ሥራ ፥ ተቀጡ ፥ ጠፉ ።

፯ በመከራው ፥ ተይዘው ፥ በተጨነቁ ፥ ጊዜ ፥ ለነዚህ ፥ ግን ፥ በዚህ ፥ አምሳል ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ አደረግህላቸው ።

፰ ስለማይጐድል ፥ እኒህ ፥ ግብፃውያን ፥ በሞቱት ፥ ልጆች ፥ ደም ፥ ስለ ፥ አደፈረሱ ፥ ወንዝ ፥ ምንጭ ፥ ፈንታ ።

፱ ሕፃናትን ፥ ለምትገድል ፥ ለግብዕ ፥ ዘለፋ ፥ ሊሆንበት ፥ ነግ ፥ ሠልስት ፥ ያለማለት ፥ ፈጥነህ ፥ ያፈሰስከውን ፥ ብዙ ፥ ውኃ ፥ ሰጠኻቸው ።

፲ ከተጠሙ ፥ በኋላ ፥ በተፈታተኑህ ፥ ጊዜ ፥ እንደዚሁ ፥ በሚቀዋወሙህ ፥ በእስራኤል ፥ ፈረድህ ።

፲፩ እነሱ ፥ ግን ፥ በምሕረትህ ፥ ዳኑ ፥ ሕግህን ፥ የዘነጉ ፥ እስራኤል ፥ በተፈረደባቸው ፥ ጊዜ ፥ ግብፃውያን ፥ በመዓት ፥ እንደ ፥ ተቈጡ ፥ አወቁ ።

፲፪ እነዚህን ፥ እስራኤልን ፥ እንደሚቀጣ ፥ አባት ፥ መከሯቸው ።

፲፫ እኒህን ፥ ግብፃውያንን ፥ ግን ፥ ርኅራኄ ፥ እንደሌለው ፥ ንጉሥ ፥ ተከትለህ ፥ በረበርህ ፥ በዚህ ፥ ርኅራኄ ፥ በሌለው ፥ ንጉሥ ፥ አምሳል ፥ አጠፋኻቸው ።

፲፫ እጥፍ ፥ ነዘን ፥ አግኝታቸዋልችና ፥ በሀገራቸውም ፥ ሳሉ ፥ በሀገራቸውም ፥ ሳይኖሩ ፥ ግብፃውያንን ፥ አሳዘንሃቸው ። ክፉ ፥ ፈርዖን ፥ አውቆት ፥ ያለፈ ፥ ዘጠኙ ፥ መቅሠፍት ፥ ሞተ ፥ በሱርን ፥ የሚያሳስብ ፥ ነበር ።

፲፬ በመከራቸው ፥ ለእስራኤል ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ እንዳደረገላቸው ፥ በሰሙ ፥ ጊዜ ፥ እነሱም ፥ ከእግዚአብሔር ፥ የተገኘ ፥ ደስታ ፥ አደረጉት ።

፲፭ ዳግመኛም ፥ በክፋታቸው ፥ ቀድሞ ፥ በባሕር ፥ የጣሉት ፥ ሙሴን ፥ ምድያም ፥ ሄዶ ፥ አጡት ፥ ከዚህም ፥ በኋላ ፥ ዋዛ ፥ በሚሆን ፥ በትንኝ ፥ ጠፉ ።

የዘጠኙ ፥ መቅሠፍት ፥ ፍጻሜ ፥ ከሚሆን ፥ ከሞተ ፥ በሱር ፥ የተነሣ ፥ ግብፃውያን ፥ አደነቁ ፥ ጻድቃን ፥ እስራኤል ፥ እንደ ፥ ተጠማ ፥ ግብፃውያን ፥ የተጠሙ ፥ አይደሉም ።

፲፮ አእምሮ ፥ ስለሌላት ፥ ስለ ፥ ልቡናቸው ፥ ክፋት ፥ በዚች ፥ በሳቱ ፥ ጊዜ ፥ የተናቀ ፥ ከንቱ ፥ የሚሆን ፥ ስጦታ ፥ የማይናገር ፥ እንስሳን ፥ አምልከዋልና ።

፲፯ ሰው ፥ በበደለበት ፥ ሥራ ፥ እንዲፈረድበት ፥ ያውቁ ፥ ዘንድ ፥ የማይናገር ፥ ብዙ ፥ እንስሳን ፥ አመጣህባቸው ።

፲፰ ሁሉን ፥ ለሚችል ፥ ለሥልጣንህ ፥ አይሰነውምና ። ቍጡ ፥ የሆኑ ፥ አንበሶችንና ፥ ብዙ ፥ ጅቦችን ፥ ታመጣባቸው ፥ ዘንድ ፥ እምነበ ፥ አልቦ ፥ ዓለምን ፥ ለፈጠረች ፥ ለሥልጣንህ ፥ አይሰናትምና ።

፲፱ ይህም ፥ ባይሆን ፥ ድንገት ፥ የተፈጠሩ ፥ የማይታወቁ ፥ የሚያላልብና ፥ የሚፋጅ ፥ እሳትን ፥ የሚተነፍሱ ፥ ይህም ፥ ባይሆን ፥ የሚከረፋ ፥ የጢስ ፥ መዓዛን ፥ የሚተነፍሱ ፥ ይህም ፥ ባይሆን ፥ ክፉ ፥ ከሚሆን ፥ ያይናቸው ፥ የብረት ፥ ፍንጣሪ ፥ የመሰለ ፥ በግ ፥ በግ ፥ የሚያደርጉ ፥ መዓትን ፥ የተመሉ ፥ አውሬዎችን ፥ ታመጣ ፥ ዘንድ ፥ አይሰናትምና ፥ ሰይሰናት ።

መልካቸው ፥ አስፈራርቶ ፥ ባጠፋቸው ፥ ነበር ፥ እንጂ ፥ ያጠፋቸው ፥ ዘንድ ፥ የሚችል ፥ ክፋታቸው ፥ መቻያነታቸው ፥ ብቻ ፥ አይደለም ፥ መዓትን ፥ የተመሉ ፥ አውሬዎችን ፥ ታመጣ ፥ ዘንድ ፥ አይሰናትም ፥ ሰይሰናት ። ፳

በቃልህ ፥ በሞት ፥ አስወጥተህ ፥ ስትሰዳቸው ፥ ሥልጣንህን ፥ በምትገልጽበት ፥ ኃይልም ፥ ስታጠፋቸው ፥ ያለዚህም ፥ በንድ ፥ ምልክት ፥ ይጠፉ ፥ ዘንድ ፥ በተገባቸው ፥ ነበር ፥ እንጂ ፥ እንዲህ ፥ እንዲህ ፥ ለምታደርግ ፥ ለሥልጣንህ ፥ አይሰናትምና ፥ ሰይሰናት ። ፳፩

ሁልጊዜ ፥ የከሃሊነትህ ፥ ገናንነት ፥ ካንተ ፥ ጋር ፥ አለና ፥ ነገር ፥ ንግ ፥ ሁሉን ፥ በልክ ፥ በመጠን ፥ ሠራህ ፥ በፊትህ ፥ ዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ሚዛን ፥ አንደበት ፥ ውልብልቢት ፥ ማለዳ ፥ በምድር ፥ ላይ ። ፳፪

እንደ ፥ ወረደች ፥ እንደ ፥ ጠል ፥ ጠብታም ፥ በፊትህ ፥ የተናቀ ፥ ነውና ፥ የጸናች ፥ ሥልጣንህን ፥ የሚቀዋወማት ፥ ማነው ። ፳፫

አንተ ፥ ሁሉን ፥ የምትችል ፥ ነህና ፥ ሁሉን ፥ ይቅር ፥ ትላለህ ፥ ለንስሐ ፥ እያቆየኸው ፥ የሰውንም ፥ ኃጢአት ፥ ቸል ፥ ትላለህ ። ፳፬

በዚህ ፥ ዓለም ፥ ያሉትን ፥ ሰዎች ፥ ሁሉን ፥ ትወዳለህ ፥ ጠልተህ ፥ የፈጠርከው ፥ የለምና ፥ ከፈጠርኸው ፥ ፍጥረት ፥ ምንም ፥ ምን ፥ የምትንቀው ፥ የለም ። ፳፭

አንተ ፥ ከጠላኸውማ ፥ በፊትህ ፥ እንዴት ፥ በጸና ፥ ነበር ። ከጠላኸው ፥ አንተ ፥ ካልወደድኸውስ ፥ ምንምን ፥ ባልፈጠርኸውም ፥ ነበር ። አንተ ፥ ወደህ ፥ ያልፈጠርኸው ፥ ካልሆነ ፥ እንዴት ፥ በተጠበቀ ፥ ነበር ። ፳፮

ለፍጥረቱም ፥ ሁሉ ፥ ትራራለህ ፥ ይቅር ፥ ትላለህ ። ፳፯

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

ሰው ፥ ወዳጅ ፥ የምትሆን ፥ አቤቱ ፥ ጥበብ ፥ ያንት ፥ ገንዘብ ፥ ናትና ። ጥፋት ፥ የሌለበት ፥ ሕይወትህ ፥ መንፈስ ፥ ቅዱስም ፥ በዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ አለና ። ፩

ስለዚህ ፥ ነገር ፥ በኃጢአት ፥ የተሰነካከሉትን ፥ ሰዎች ፥ ለፍርድ ፥ እንዲመች ፥ ጥቂት ፥ ጥቂት ፥ እያልክ ፥ ትዘልፋቸዋለህ ፥ ከክፋታቸው ፥ ርቀው ፥ ኃጢአታቸውን ፥ በተረዱት ፥ ጊዜ ፥ አቤቱ ፥ ያምኑብህ ፥ ዘንድ ፥ የበደሉትን ፥ በደል ፥ እያሰብክ ፥ ትገሥጻቸዋለህ ። ፪

የተጠላ ፥ የሚሆን ፥ ስር ፥ የመማሰቻውን ፥ ቅጠል ፥ የመበጠሰቻውን ፥ ሥራ ፥ ጠልተህ ፥ ከውነት ፥ የራቀ ፥ በዓላቸውንም ፥ ጠልተህ ። ፫፥፬

ያለርኅራኄ ፥ ልጆቻቸውን ፥ መግደላቸውንም ፥ ጠልተህ ። የሰዎች ፥ ሆድ ፥ ዕቃቸውን ፥ እሳት ፥ ሊበላው ፥ ማሰናበታቸውንም ፥ ጠልተህ ፥ በክነዓን ፥ የሚኖሩ ፥ የቀደሙ ፥ የሰብአ ፥ ክነዓንን ፥ ሥራ ፥ ጠልተህ ፥ የጌትነትህን ፥ ምሥጢር ፥ ማወቅ ፥ ከልቡናቸው ፥ ርቋልና ። ፭

ሥጋቸውን ፥ ማቃጠላቸውን ፥ ደማቸውን ፥ ማፍሰሳቸውን ፥ ከማንም ፥ ከማንም ፥ ፮

ረዳት ፡ የሌላት ፡ ሰውነትን ፡ ይገድላሉና ፡ ይህ
ነን ፡ ጠልተህ ።
፯ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እስራኤል ፡ ካገሩ ፡
ሁሉ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ የከበረች ፡ በነርሱ ፡ የም
ትገባ ፡ ከነዓንን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ ባባቶቻችን ፡
ሥልጣን ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደሀልና ።
፰ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ሰው ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡
እነርሱንም ፡ ይቅር ፡ አልኻቸው ። እነርሱን ፡
ጥቂት ፡ ጥቂት ፡ እያሉ ፡ ሊያጠፉ ፡ ከወገኖችህ ፡
አስቀድሞ ፡ የትንኝ ፡ ወራሪ ፡ በላክህ ፡ ጊዜ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡ ይቅር ፡
አልክ ።
፱ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይማርኳ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ የከነ
ዓንን ፡ ሰዎች ፡ በደጋጎች ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡
ትጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡ ሳይ
ሳንህ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ለክፉዎች ፡ አውራ
ዎች ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ አዝ
ዘህ ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ።
፲ ፡ ለነዚህ ፡ የንስሐ ፡ ዘመን ፡ ሰጥተህ ፡ ይህ ፡ ጥፋታ
ቸው ፡ በጥቂት ፡ በጥቂት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፈር
ደህ ፡ ይህንንም ፡ ማድረግህ ፡ አነዋወራቸው ፡
ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ክፋታቸውም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
እንደ ፡ ሆነ ።
፲፩ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተረገሙ ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፡
ልቡናቸውም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የማይመለስ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳታውቅ ፡ አይደለም ፡ ለበደሉበት ፡
ኃጢአታቸው ፡ መዋዕለ ፡ ንስሐ ፡ የምትሰጣ
ቸው ፡ ማነንም ፡ አፍረህ ፡ አይደለም ። ለምን ፡
እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ የሚልህ ፡ ማነው ፡ ፍርድ
ህንስ ፡ የሚቀዋወመው ፡ ማነው ።
፲፪ ፡ ነገር ፡ ሥርዶ ፡ የሚያጣላህ ፡ አንተ ፡ የፈጠርኻ
ቸው ፡ አሕዛብስ ፡ ስለ ፡ ጠፉ ፡ የሚመራመርህ ፡
ማነው ።
፲፫ ፡ የፈረድህ ፡ በግፍ ፡ እንዳይደለ ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡
ስለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚያስብ ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡
ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ ስለ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎች ፡
ለመከራከር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የሚደርስ ፡ ዳኛ ፡
ማነው ።
፲፬ ፡ አንተ ፡ ሁሉን ፡ በውነት ፡ የምታዘጋጅ ፡ እውነ
ተኛ ፡ ነህና ፡ ስለ ፡ ፈረድክባቸው ፡ ሰዎች ፡ እያ
ጣህ ።
፲፭ ፡ ንጉሥም ፡ ቢሆን ፡ ዳኛም ፡ ቢሆን ፡ ሹምም ፡
ቢሆን ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ በጠብ ፡ ለመተያየት ፡ አይ
ችልም ። ትፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ከህሀሊነትህ ፡ የተ
ነሣ ፡ ለመፍረድ ፡ የማይገባ ፡ ልዩ ፡ ሥራን ፡ አደ
ረግህ ።
፲፮ ፡ ከህሀሊነትህ ፡ የቸርነት ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡
ሁሉን ፡ መፍጠርህ ፡ ሁሉን ፡ መግዛትህ ፡ ሁሉን ፡
ይቅር ፡ እንድትል ፡ ያደርግሃል ።
፲፯ ፡ የከህሀሊነትህን ፡ ጭራሽ ፡ ለማያውቅ ፡ በፈርዖን ፡
ኃይልህን ፡ ገልጠሃልና ፡ በማያምሩ ፡ በግብፃው
ያንም ፡ ገልጠኻልና ፡ በመደፋፈራቸው ፡ ምክ
ንያት ፡ ትዘልፋቸዋለህ ።
፲፰ ፡ አንተ ፡ በየዋህነት ፡ የምትፈርድ ፡ አዋቂ ፡ ዳኛ ፡
ስትሆን ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ከህሀሊነት ፡ አለና ፡
መቸም ፡ መች ፡ ልትፈርድብን ፡ ወደህ ፡ ከብዙ ፡
ቸርነት ፡ ጋራ ፡ ታኖረናለህ ።
፲፱ ፡ ርኅሩኅ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ እስራኤል ፡ የተወደ
ደን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡
ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ አልክ ። ለል
ጆችህ ፡ ለእስራኤል ፡ በጎ ፡ አለኻታ ፡ አደረግህ ።
አንተ ፡ ለበደለኛ ፡ ንስሐን ፡ ትሰጣለህና ፡ ልጅ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ ተናገርኻቸው ።
፳ ፡ ለሞት ፡ የሚገቡ ፡ እኒህ ፡ የልጆችህ ፡ ጠላቶች ፡
ካሉ ፡ ዘንድ ፡ በእንዲህ ፡ ያለ ፡ ትዕግሥት ፡
የፈረድህ ፡ ዘመንን ፡ የሰጠኻቸው ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡
ይድኑበት ፡ ዘንድ ፡ ፍኖተ ፡ ንስሐንም ፡ የሰጠኻ
ቸው ።
፳፩ ፡ ለበጎ ፡ ተስፋ ፡ መሐላን ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ለሰጠ
ሀቸው ፡ ለልጆችህ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ተጠንቅቀህ ፡
ትፈርድላቸው ፡ ይሆን ፡ እኛን ፡ እየመከርህ ።
፳፪ ፡ በፈረድህባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህን ፡ እናስብ ፡
ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንመስል ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻ
ችንን ፡ በብዙ ፡ መቻያ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህም ፡
እኛን ፡ እየመከርህ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ታጠፋለህ ።
፳፫ ፡ በፈረድህብንም ፡ ጊዜ ፡ ይቅርታህን ፡ ተስፋ ፡
እናደርጋለን ፡ በኃጢአት ፡ በስንፍና ፡ ዘመንን ፡
የኖሩ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎችን ፡ በዚህ ፡ ቍጣህ ።
፳፬ ፡ ባጠገባቸው ፡ ያሉ ፡ የተዋረዱ ፡ ከብቶችን ፡ አማ
ልክት ፡ እያሉ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በስሕተት ፡ ሥራ ፡
ተጐድተዋልና ፡ በየራሳቸው ፡ ኃጢአት ፡ ፈረ
ድህባቸው ።
፳፭ ፡ እውቀት ፡ እንደሌላቸው ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ አሰት ፡
ተናገሩ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አእምሮ ፡ እንደሌላ
ቸው ፡ እንደ ፡ ሕፃናት ፡ ስለሆኑ ፡ እንደ ፡ ዋዛቸው ፡
መጠን ፡ መቻያን ፡ በነሳቸው ፡ አመጣህ ።
፳፮ ፡ ፈርዶ ፡ በመጣው ፡ በሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ከልተ
መለሱ ፡ ባገኛቸው ፡ መከራ ፡ እነዚህ ፡ አንጐራ
ጕረዋልና ፡ ቸልም ፡ ብለዋልና ፡ የበሕርይ ፡ አም
ላክ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አምባሻ ፡
ስጥመትን ፡ ይቅመሱ ።
፳፯ ፡ አማልክት ፡ ብሏቸው ፡ በኢህ ፡ በጣዖታቱ ፡ በተ
ፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ የከዱት ፡ ፈጣሪያ
ቸውን ፡ ያውቁታል ፡ እርሱ ፡ ፈጣሪያቸው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በውነት ፡ ያውቁታል ። ስለዚህም ፡
ነገር ፡ ያሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ፍዳሚ ፡ የሚሆን ፡
ስጥመት ፡ ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማወቅ ፡ አጕዳያል ፡ በል
ቡናቸው ፡ ያለባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡
ከንቱ ፡ ናቸውና ፡ በኢህ ፡ በሚታዩ ፡ ፍጥረቶች ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ እርሱን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡
ተሳናቸው ፡ ሥራውንም ፡ እያዩ ፡ እኒህ ፡ ፈጣሪ
ያቸውን ፡ አላወቁም ።

፪፣ ፈጥኖ ፣ የሚነፍስ ፣ ነፋስንና ፣ እሳትን ፣ የሚዘሩ ፣ ከዋክብትንም ፣ ገንትቶ ፣ የሚሄድ ፣ ውኃን ፣ ለዓለሙ ፣ ሊያበሩ ፣ የተፈጠሩ ፣ ከዋክብትንና ፣ ፀሐይን ፣ አማልክትን ፣ አስመስሏቸው ፣ እንጂ ፣ ፈጣሪያቸውን ፣ አላወቁም ።

፫፣ በብርሃናቸው ፣ ማማር ፣ ደስ ፣ ባላቸው ፣ ጊዜ ፣ እንደዚህን ፣ ጨረቃና ፣ ፀሐይን ፣ አማልክት ፣ ካደረጉዋቸው ፣ ብርሃን ፣ የፈጠረ ፣ እርሱ ፣ ይህንን ፣ ፍጥረት ፣ ፈጥሯልና ፣ የነዚህ ፣ ፈጣሪ ፣ ፈጽሞ ፣ እንዲበልጥ ፣ ይወቁ ።

፬፣ ከብርሃናቸውና ፣ ከሙቀታቸው ፣ የተነሣ ፣ ከተደነቁስ ፣ የፈጠራቸው ፣ እርሱ ፣ ፈጽሞ ፣ እንዲበልጥ ፣ ልብ ፣ ያድርጉ ።

፭፣ አከናውኖ ፣ የፈጠራቸው ፣ ሰዎች ፣ ፀሐይ ፣ ጨረቃን ፣ አይተው ፣ የፈጠራቸው ፣ እግዚአብሔርን ፣ በፀሐይ ፣ በጨረቃ ፣ የመሰሉት ፣ በውኑ ፣ የፀሐይ ፣ የጨረቃ ፣ ብርሃን ፣ በሱ ፣ ዘንድ ፣ አለ ።

፮፣ ነገር ፣ ግን ፣ ከዚህ ፣ ጋራ ፣ ዳግመኛ ፣ በሳቸው ፣ ያለ ፣ ነቀፋ ፣ ጥቂት ፣ አይደለም ፣ በሳቱ ፣ ጊዜ ፣ ፈጣሪን ፣ እየፈለጉት ፣ ያገኙትም ፣ ዘንድ ፣ እየወደዱ ፣ ፀሐይ ፣ ጨረቃን ፣ ወደ ፣ መመርመር ፣ ተመልሰው ፣ እነሳቸው ፣ በፈለጉት ፣ ነበር ፣ ተብሎ ፣ ይፈረድባቸዋልና ፣ እንጂ ፣

፯፣ በነሱ ፣ ያለ ፣ ነቀፋ ፣ ጥቂት ፣ አይደለም ፣ የሚታዩ ፣ ጨረቃና ፣ ፀሐይ ፣ ያማሩ ፣ የተወደዱ ፣ ናቸውና ፣ ፀሐይ ፣ ጨረቃን ፣ በማየት ፣ አበቁ ።

፰፣ ዳግመኛም ፣ ምክንያታቸው ፣ ብዙ ፣ ነው ።

፱፣ ዓለምን ፣ ማወቅ ፣ መረዳት ፣ እስኪገባቸው ፣ ድረስ ፣ ያዩ ፣ ዘንድ ፣ በዚህስ ፣ ሥራ ፣ ይህን ፣ ያህል ፣ ከተቻላቸው ።

፲፣ የፀሐይና ፣ የጨረቃን ፣ ፈጣሪ ፣ መርምረው ፣ ያገኙት ፣ ዘንድ ፣ እንዴት ፣ አልተቻላቸው ፣ ተብሎ ፣ ይፈረድባቸዋልና ፣ እነሳቸውስ ፣ ጐስቋሎች ፣ ናቸው ፣ የሰው ፣ እጅ ፣ ሥራን ፣ በሥራ ፣ መራቀቅ ፣ ከብርና ፣ ከወርቅ ፣ የሠሯቸውን ፣ አማልክት ፣ ብለው ፣ ያመሰገኑ ፣ የነዚህ ፣ በሥራም ፣ አለኝታቸው ፣ አላፊ ፣ ነው ። የእንስሳን ፣ ምስል ፣ የሚረባ ፣ የሚጠቅም ፣ የቀደመ ፣ የእጅ ፣ ሥራ ፣ የሚሆን ፣ ደንጊያውንም ፣ አማልክት ፣ ያለው ፣ ያመሰገኑ ፣ የነዚህ ፣ አለኝታቸው ፣ አላፊ ፣ ነው ።

፲፩፣ የቆመውን ፣ የተጋደመውን ፣ እንጨት ፣ የሚጠርብ ፣ ጠራቢ ፣ ቢኖር ፣ በጎ ፣ ሆኖ ፣ የበቀለውን ፣ እንጨት ፣ ቁርጠ ፣ ቅርፊቱን ፣ ሁሉ ፣ ጠርቦ ፣ ታልና ።

፲፪፣ በጎ ፣ አድርጎ ፣ ተራቆበታልና ፣ ለኑሮ ፣ አገልጋይ ፣ ሊሆን ፣ የሚረባ ፣ ዕቃን ፣ አድርጎ ፣ ሠርቶታልና ፣ ለምግብ ፣ አገልጋይ ፣ ሊሆን ፣ በማውጣጣት ፣ ሥራውን ፣ ጠርቦ ፣ ጨርሷልና ፣ ይህን ፣ ሸጦ ፣ ለውጦ ፣ ጠገበ ።

፲፫፣ ዳግመኛ ፣ ለምንም ፣ ለምን ፣ ከማይረባ ፣ እንጨት ፣ የተረፈ ፣ ጕማጁን ፣ ይሸውም ፣ ቀሥጥር ጥር ፣ ያለ ፣ ነው ፣ ከሥሩ ፣ እስከ ፣ ጫፉ ፣ ድረስ ፣ ሁለንተናው ፣ ጠማማ ፣ ነው ፣ ሥራውን ፣ በማስተንተን ፣ ወስዶ ፣ ጠርቦ ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በቦዘኔ ፣ ቀን ፣ ቀረጸው ፣ በሰው ፣ አምሳልም ፣ መሰለው ።

፲፬፣ ከንቱ ፣ በሚሆን ፣ በእንስሳ ፣ ምስልም ፣ አስመሰለው ፣ ጥቁር ፣ ቀለም ፣ ቀባው ። በጣቱም ፣ ቀይ ፣ ቀለም ፣ አግብቶ ፣ ቀይ ፣ አደረገው ። የሱ ፣ እድፍ ፣ የሚሆን ፣ ቀለምንም ፣ አገባው ።

፲፭፣ ለሱ ፣ የሚገባው ፣ ተመትቶ ፣ የተሠራ ፣ ቤት ፣ ሠራ ፣ በሠራለት ፣ ቦታ ፣ አኖረው ፣ ከኖራው ፣ አስጠግቶ ፣ በብረት ፣ ችነከረው ።

፲፮፣ ምስል ፣ ነውና ፣ የሚረዳው ፣ ይፈልጋልና ፣ ራሱን ፣ መርዳት ፣ እንዳይችል ፣ አውቆ ፣ እንዳይወድቅበት ፣ አስተነተነ ።

፲፯፣ እንደዚህ ፣ አድርጎ ፣ ሠርቶ ፣ በሱ ፣ ዘንድ ፣ ስለ ፣ ገንዘቡ ፣ ስለ ፣ ሚስቱ ፣ ስለ ፣ ልጆቹ ፣ ይለምናል ፣ ነፍስ ፣ ከሌለው ፣ ከጣዖቱ ፣ ጋራ ፣ ሲነጋገር ፣ አያፍርም ።

፲፰፣ ከበሽተኛ ፣ ከጣዖቱ ፣ ዘንድ ፣ የድኅንትን ፣ ነገር ፣ ይለምናል ። ስለ ፣ ሕይወትም ፣ ምውት ፣ ጣዖትን ፣ ይለምናል ፣ አእምሮ ፣ ከሌለው ፣ ከጣዖቱ ፣ ዘንድ ፣ የንብረትን ፣ ነገር ፣ ይማልዳል ፣ ይለምናል ።

፲፱፣ የመንገድንም ፣ አካሄድ ፣ ነገር ፣ ይንቀሳቀስ ፣ ዘንድ ፣ የማይቻለው ፣ አንዲት ፣ እርምጃን ፣ ከማይራመድ ፣ ከጣዖቱ ፣ ዘንድ ፣ ይለምናል ። የሥራንና ፣ የብዕልን ፣ ነገር ፣ ገንዘብ ፣ የማግኘትን ፣ ነገር ፣ ይለምናል ። የእጅን ፣ ሥራ ፣ ለማቅናት ፣ እጆቹ ፣ ምንምን ፣ ከማይሠሩ ፣ ከጣዖቱ ፣ ዘንድ ፣ ይለምናል ። ሥራንም ፣ ማፋጠን ፣ ከርሱ ፣ ይፈልጋል ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩፣ ክፉ ፣ በሆኑ ፣ በማዕበላቱ ፣ መካከል ፣ ሊሔድ ፣ ወዶ ፣ በመርከብ ፣ ሰውን ፣ ወደ ፣ ባሕር ፣ በላከ ፣ ጊዜ ፣ ዳግመኛ ፣ ይለምናል ፣ ከምትሸከመው ፣ ከመርከቢቱ ፣ የሚደክም ፣ ከሚዋረድ ፣ ከጣዖቱ ፣ ዘንድ ፣ ይለምናል ።

፪፣ ትርፍ ፣ በመውደድ ፣ ይህንን ፣ ጣዖቱን ፣ ሠርቶታልና ፣ ብልህም ፣ በጥበቡ ፣ ሠርቶታልና ፣ ከምትሸከመው ፣ ከመርከቢቱ ፣ ከሚደክም ፣ ከሚዋረድ ፣ ከጣዖት ፣ ዘንድ ፣ ይለምናል ።

፫፣ መምህር ፣ አብ ፣ ሆይ ፣ ያንተ ፣ ሥልጣን ፣ ግን ፣ ሁሉን ፣ ትመራለች ፣ በባሕር ፣ መንገድን ፣ ሰጥተሃልና ፣ በውኑት ፣ ሁሉን ፣ ማዳን ፣ እንዲቻልህ ፣ መጠን ፣ በሞገዱ ፣ መካከል ።

፬፣ ጽኑ ፣ ፍለጋን ፣ ታሳያለህና ፣ ወደ ፣ መርከብም ፣ በማውጣት ፣ ኖኅን ፣ አድነሃልና ።

፭፣ የጥበብህ ፣ ምሥጢርዋ ፣ የበዘነ ፣ እንዳይሆን ፣ ስለወደድክ ፣ ዳግመኛ ፣ ያለመርከብ ፣ አሳልፈሃልና ፣ (እስራኤል ፡) ያንተ ፣ ሥልጣን ፣ ግን ፣ ሁሉን ፣ ትመራለች ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ ሰዎች ፣ ሰውነታቸውን ፣ በተናቀ ፣ በተዋረደ ፣ እንጨት ፣ ይታመናሉ ፣ በታላቅና ፣ በታናሽ ፣ መርከብ ፣ በሞገዱም ፣ መካከል ፣ ተሻግረው ፣ ይድናሉ ።

፮፣ ቀድሞም ፣ ትዕቢተኞች ፣ የሚሆኑ ፣ ረዓይት ፣

በጠፉ ፡ ጊዜ ፡ የዓለም ፡ ተስፋ ፡ የሚሆን ፡ ኖኅ ፡ በመርከብ ፡ ሸክም ፡ ሆኖ ፡ ተጠግቶ ፡ ዳነ ፡ ባንተ ፡ ሥልጣን ፡ ተቀሥፎ ፡ የሰውንም ፡ ዘርዕ ፡ ለዓለም ፡ ተወ ።

፭ ጽድቅ ፡ በሚሠራበት ፡ ገንዘብ ፡ ይህ ፡ መርከብ ፡ ተባርኳልና ፡ በመርከብ ፡ ዳነ ።

፮ በስንፍና ፡ የተሠራ ፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ግን ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ የሠራውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡ የሚጠፋ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ የሚጠፋ ፡ አምላክ ፡ ተባለ ።

፯ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሥራውና ፡ ሠሪው ፡ በትክክል ፡ ስለተጠሉ ።

፰ የተሠራው ፡ ሥራ ፡ ከሠሪው ፡ ጋራ ፡ ይፈረድ በታልና ።

፱ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በአሕዛብ ፡ ጣዖት ፡ ምርመራ ፡ ይደረጋል ።

፲ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ሰውን ፡ ለማጥፋት ፡ ተሠርቷልና ፡ ለሰዎችም ፡ ሰውነቶች ፡ መሰናክል ፡ ሆኖ ፡ ተሠርቷልና ፡ ለሰነፎች ፡ ሰዎች ፡ እግረ ፡ ልቡናቸውን ፡ ሊያሰናክል ፡ ተሠርቷልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ምርመራ ፡ ይሆናል ፡ የዝሙት ፡ መጀመሪያው ፡ ጣዖት ፡ ልሥራ ፡ ብሎ ፡ ማሰብ ፡ ነውና ።

፲፩ ይህን ፡ ጣዖቱን ፡ ማግኘት ፡ የሰውነት ፡ ጥፋቷ ፡ ነው ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አልነበረምና ፡ ለዘለዓለሙም ፡ አይኖርምና ።

፲፪ በሞት ፡ ተነጥቀው ፡ የመሄዳቸውን ፡ ፍጻሜ ፡ የሚያፋጥን ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ በሚሆን ፡ በክብሩ ፡ ምክንያት ፡ ከንቱ ፡ ጣዖት ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ገባ ።

፲፫ ልጁ ፡ ሕፃን ፡ ሳለ ፡ ፈጥኖ ፡ በሞት ፡ ስለ ፡ ተነጠቀ ፡ ሲሩህ ፡ ላንድ ፡ ልጁ ፡ ይፃፃር ፡ ያለቅስ ፡ ነበርና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጣዖት ፡ መሥራትን ፡ አሰቡ ። ለሞተ ፡ ሰው ፡ ክብሩ ፡ ቀድሞ ፡ የሠሩለት ፡ ምስሉን ፡ ዛፌ ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አድርገው ፡ አከበሩት ። ለኃጢአት ፡ የተገዙ ፡ ሰዎች ፡ በገሃድ ፡ በዓል ፡ አደረጉለት ፡ በምሥጢርም ፡ መሥዋዕት ፡ ሠሩለት ።

፲፬ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዘመን ፡ መራቅ ፡ የገዘጋኤና ፡ የበደል ፡ ልማድ ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡ ተያዘ ፡ እንደ ፡ ሕግም ፡ አድርገው ፡ ጠበቁት ። ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡ በመኳንንት ፡ ትእዛዝም ፡ ጣዖታትን ፡ አመለኳቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ቢያከብሯቸው ፡ የማይቻላቸው ፡ ሰዎችንም ፡ አመለኳቸው ።

፲፭ በሩቅ ፡ አሉና ፡ መልካቸውንም ፡ ቀረጡ ። መልኩ ፡ በሩቅ ፡ ላለ ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ክቡር ፡ ለሚሆን ፡ ለንጉሥ ፡ የሌለውን ፡ እንዳለ ፡ አድርገው ፡ የጎላ ፡ ሥልጣን ፡ ሠሩለት ።

፲፮ ተግተውም ፡ ይለምናሉ ። ስሕተታቸውንም ፡ ያላወቁ ፡ ሰዎች ፡ በአምልኮታቸው ፡ ጸኑ ። የእግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ መለሱ ።

፲፱ ዳግመኛ ፡ የሚገዛ ፡ ንጉሡን ፡ አድልቶ ፡ ደስ ፡ ያሰኘው ፡ ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ አለ ። በሚያምር ፡ በሚበልጥ ፡ ገንዘብ ፡ ምስሉን ፡ በመሥራት ፡ ተራቀቀ ።

፳ በሥራውም ፡ መልክ ፡ ማማር ፡ ደስ ፡ ስላላቸው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ተሳቡ ፡ ከጥቂትም ፡ ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ በትንሽ ፡ ክብር ፡ የነበረ ፡ ሰውን ፡ ዛፌ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አደረጉት ።

፳፩ በችግር ፡ በግድ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ተገዝቷልና ፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ለሰው ፡ መሰናክል ፡ ሆነ ፡ ለሥራ ፡ ቢሆኑ ፡ ከሚጠቅሟቸው ፡ ከደንጊያና ፡ ከእንጨት ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ የሌለው ፡ የፈጣሪን ፡ ስም ፡ ለደንጊያና ፡ እንጨቶች ፡ አደረጉ ።

፳፪ እግዚአብሔርን ፡ ካለማወቃቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተታቸው ፡ አልበቃቸውምና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ለጣዖት ፡ ይሠዋሉና ።

፳፫ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ በስንፍና ፡ የኖሩ ፡ በጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ ሳሉ ፡ እንዲህ ፡ ክፉ ፡ የሚሆን ፡ ጣዖትን ፡ ገናና ፡ አምላክ ፡ ያደረጉት ፡ የፍቅር ፡ አምላክም ፡ ያሉት ፡ እነዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ካለማወቃቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተታቸው ፡ አልበቃቸውም ።

፳፬ ዳግመኛ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥጢርንም ፡ ይሠራሉ ፡ እንጂ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ከሕጋቸው ፡ ወጥተው ፡ በሌላ ፡ ሥርዓት ፡ እየተቅበዘበዙ ፡ ያስቡ ፡ ዘንድ ።

፳፭ ባልንጀራ ፡ ባልንጀራውን ፡ ይገድለዋል ፡ እንጂ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ያበለዋል ፡ በሽተኛም ፡ በሚያደርገው ፡ ገንዘብ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጠዋል ፡ እንጂ ፡ ፈጽመው ፡ ሕጋቸውን ፡ የግቢ ፡ ሥራቸውን ፡ አልጠበቀም ።

፳፮ ሥራዎቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ከማፍሰስ ፡ ጋራ ፡ ነፍስ ፡ ከመግደል ፡ ጋራ ፡ ከመስረቅ ፡ ጋራ ፡ ከሐሰት ፡ ጋራ ፡ ከጥፋት ፡ ጋራ ፡ ምስጋናን ፡ ከማጕደል ፡ ጋራ ፡ ካለማመን ፡ ጋራ ፡ በሐሰት ፡ ከመማል ፡ ጋራ ።

፳፯ በጎውን ፡ ሰው ፡ ከማወክ ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚሰጠውን ፡ ዋጋ ፡ ካለማሰብ ፡ ጋራ ፡ ሰውነትን ፡ ከማስተዳደፍ ፡ ጋራ ። ፍጥረትን ፡ ከመለወጥ ፡ ጋራ ፡ የግቢን ፡ ሥርዓት ፡ ከማፍረስ ፡ ጋራ ፡ ከምንዝር ፡ ጋራ ፡ ከሚያጸይፍ ፡ ሥራ ፡ ጋራ ፡ የተቀላቀለ ፡ ነው ።

፳፰ ስም ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖቶችን ፡ ማምለክ ፡ የክፋት ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡ የኃጢአትም ፡ ፍጻሜ ፡ ነውና ፡ የሚያመልኳቸው ፡ ሰዎች ፡ እንደነዚህ ፡ ደስ ፡ ቢላቸው ፡ አእምሮአቸውን ፡ ያጣሉና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይሠዋሉ ።

፳፱ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ይሞት ፡ በቃውን ፡ ያድናሉ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ በሐሰት ፡ ፈጥነው ፡ ይምላሉ ።

፴ ሁሉን ፡ እንደሚያውቅ ፡ እንደ ፡ ፈጣሪ ፡ ቃል ፡ እውቀት ፡ ያላቸው ፡ እነዚህ ፡ ነፍስ ፡ የሌለው ፡ ሐሰተኛ ፡ ድዳ ፡ ጣዖትን ፡ ይታመናሉና ፡ በዚህ ፡ በጣዖቱ ፡ ቢምሉ ፡ ይፈርድባቸው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አያስቡምና ።

፴፩ በውነት ፡ የሚሆን ፡ መቻያ ፡ አንድነት ፡ ያገኛቸዋል ፡ ጣዖቱን ፡ በተመለከቱ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አስበዋልና ፡ የፈጣሪን ፡ እውነተኛ ፡ ሕጉን ፡ ንቀው ፡ አታለው ፡ በግፍ ፡

በሐሰት ፣ ምለውበታልና ።
፴፩ እውነት ፣ የሚሆን ፣ መቻያ ፣ ያገኛቸዋል ። በኃጢአታቸው ፣ የተፈረደባቸውን ፣ ፍርድ ፣ ለማሳለፍ ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ ኃይሉን ፣ ይገልጥብናል ፣ ሲሉ ፣ የማሉ ፣ አይደለምና ። ሁለጊዜ ፣ ሰውን ፣ በሚበድሉ ፣ በወንጀላቸው ፣ ላይ ፣ መቻያ ፣ ትም ጣባቸው ።

ምዕራፍ ፣ ፲፭ ።

፩ አንተ ፣ ፈጣሪያችን ፣ ግን ፣ ቸር ፣ ነህ ፣ ይቅር ፣ ባይ ፣ ነህ ፣ የምትታገሥ ፣ ነህ ። ከሀሊነትህን ፣ እያወቅን ፣ ብንበድል ፣ ባንበድልም ፣
፪ ያንተ ፣ ወገኖች ፣ ነንና ፣ በቸርነትህ ፣ ሁሉን ፣ ትሠራለህ ። ነገር ፣ ግን ፣ ያንተ ፣ ወገኖች ፣ እንደ ፣ ሆንን ፣ እናውቃለንና ።
፫ አንተንም ፣ ማወቅ ፣ ፍጹም ፣ ክብር ፣ ናትና ፣ አንተንም ፣ ማወቅ ፣ የነፍስ ፣ ሕይወት ፣ ናትና ።
፬ የሰው ፣ ጥበብ ፣ የሚሆን ፣ በጣዖት ፣ ክፉ ፣ ልቡና ፣ አያስተንምና ። ይኸውም ፣ የሌለው ፣ ጌዋ ፣ ያለው ፣ ድካም ፣ ነው ፣ ቀለም ፣ በመቀባት ፣ መልካቸው ፣ የሚለዋወጥ ፣ የሰው ፣ ሥራ ፣ የሚሆን ።
፭ ወዶ ፣ ይመጣ ፣ ዘንድ ፣ አላዋቂን ፣ ሰው ፣ መልካቸው ፣ የሚስበው ፣ አያስተንምና ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ነፍስ ፣ መንቀሳቀስ ፣ የሌለው ፣ ምውት ፣ ጣዖትን ፣ ይወዳል ።
፮ እኒህ ፣ ክፋትን ፣ የሚወዱ ፣ ናቸው ፣ ወደው ፣ ለሚሠሩዋቸው ፣ ለሚያመልኳቸውም ፣ እንደዚህ ፣ ያለ ፣ ተስፋ ፣ ይገባቸዋል ።
፯ ሠራተኛ ፣ የለሰለሰ ፣ ጭቃን ፣ በለወሰ ፣ ጊዜ ፣ ከኛ ፣ ላንዱም ፣ ላንዱም ፣ ሁሉ ፣ ሊያገለግል ፣ የሚገባውን ፣ ልዩ ፣ ልዩ ፣ ሥራ ፣ ይሠራል ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ከዚያ ፣ ከጭቃ ፣ ንጹሕ ፣ ለሆኑ ፣ ሥራዎች ፣ አገልጋይ ፣ ሊሆን ፣ ንጹሕ ፣ ሥራዎችን ፣ ይሠራል ፣ ለሌላዎችም ፣ ሥራዎች ፣ በነዚህ ፣ አምሳል ፣ እንደነዚህ ፣ አድርጎ ፣ ይሠራል ፣ የነዚህ ፣ ሁሉ ፣ ሥራቸው ፣ ያንዱም ፣ ያንዱን ፣ ፈቃድ ፣ ለመፈጸም ፣ ነው ። ይህንንም ፣ ጭቃ ፣ የሚሠራ ፣ ሰው ፣ እውነት ፣ ፍርድን ፣ የሚፈርድ ፣ ዳኛ ፣ ነው ።
፰ ለክፋት ፣ የሚደክም ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ከዚያ ፣ ከጭቃ ፣ ከንቱ ፣ ጣዖትን ፣ ይሠራል ። ይህም ፣ ከጥቂት ፣ ቀን ፣ አስቀድሞ ፣ ከምድር ፣ ተሠራ ፣ ከጥቂት ፣ ቀንም ፣ በኋላ ፣ ከርሷ ፣ ወደ ፣ ተገኘው ፣ ወደ ፣ ምድር ፣ ይመለስ ፣ ዘንድ ፣ አለው ። ስለሰውነቱ ፣ ፍርድ ፣ ይመረምሩታል ። (ሥላሴ ፣)
፱ ፈጽሞ ፣ ይደክም ፣ ዘንድ ፣ አለውና ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ከርሱ ፣ ዘንድ ፣ ያለው ፣ ትጋቱ ፣ ሳያውቅ ፣ አይደለም ። ወርቅና ፣ ብርን ፣ የሚሠሩ ፣ ሰዎችን ፣ ይቀዋወማቸው ፣ ናስንም ፣ የሚሠሩ ፣ ሰዎችን ፣ ይመስላቸው ፣ ዘንድ ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ አነዋወሩ ፣ ዋቂት ፣ ቀን ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ሳያውቅ ፣ አይደለም ። ይህን ፣ የጐሰቈለ ፣ ጣዖትን ፣ ከሠራ ፣ በኋላ ፣ ክብርን ፣ ይሰጠዋል ።
፲ የእንደዚህ ፣ ያለው ፣ ሰው ፣ ልቡናው ፣ አመድ ፣ ነው ፣ አለኝታውም ፣ ከመሬት ፣ ይልቅ ፣ አለኝታው ፣ ይጐሰቍላል ፣ የፈጠረውን ፣ የምታሠለጥን ፣ አዋቂ ፣ የደመ ፣ ነፍስንም ፣ ሕይወት ።
፲፩ የምትሆን ፣ ነፍስን ፣ ያዋሀደው ፣ ፈጣሪውን ፣ አላወቀምና ። ፈጽሞ ፣ አነዋወሩ ፣ ከጭቃ ፣ ይልቅ ፣ ይናቃል ።
፲፪ ነገር ፣ ግን ፣ እነዚህ ፣ ዘመናችንን ፣ ዋዛ ፣ ፈዛዛ ፣ አድርገው ፣ አሰቡ ፣ አነዋወራችንንም ፣ ለትርፍ ፣ ምልክት ፣ አደረጉት ፣ ጣዖት ፣ ስላጣው ፣ ይጨንቀኛል ፣ ብሏልና ። ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ይከብራል ፣ ጣዖት ፣ ይገዛል ።
፲፫ በምድር ፣ ከሚታየው ፣ ፈጥኖ ፣ ከሚጠፋው ፣ ከእንጨት ፣ የተቀረጠ ፣ ጣዖትን ፣ ሠርቷልና ። ከሁሉ ፣ ፈጽሞ ፣ ይህ ፣ እንዲከፋ ፣ ፈጽሞ ፣ ታወቀ ።
፲፬ ነገር ፣ ግን ፣ ሁሉም ፣ አላዋቆች ፣ ጐስቋሎች ፣ ናቸው ፣ ከተማረኩ ፣ ወገኖች ፣ የሚሆኑ ፣ እነዚህ ፣ ሁሉ ፣ ከእውቀት ፣ የተለዩ ፣ ናቸው ፣ በጣዖቱ ፣ የጸኑ ፣ ሰዎች ፣ ከሕፃናቱ ፣ ሰውነት ፣ ይልቅ ፣ ስንፍናን ፣ ያበዛሉ ።
፲፭ መሥራት ፣ የማይቻላቸው ፣ የአሕዛብን ፣ ጣዖቶች ፣ አማልክት ፣ አድርገው ፣ አስበዋልና ፣ በዓይናቸው ፣ ማየት ፣ ባፍንጫቸው ፣ ነፍስን ፣ ለማሽተት ፣ በጆሮአቸው ፣ መስማት ፣ በጆቻቸው ፣ ጣት ፣ መዳሰስ ፣ የማይቻላቸው ፣ እግሮቻቸውም ፣ ከመሔድ ፣ የበዙ ፣ የአሕዛብን ፣ ጣዖቶች ፣ አማልክት ፣ አድርገው ፣ አስበዋልና ፣ ከሕፃናቱ ፣ ሰውነት ፣ ይልቅ ፣ ስንፍናን ፣ ያበዛሉ ።
፲፮ ሰው ፣ ሠርቷቸዋልና ፣ ከአዳም ፣ የተከፈለ ፣ ሰውም ፣ ሠርቷቸዋልና ፣ አስመስሎ ፣ አምላክን ፣ ይሠራ ፣ ዘንድ ፣ ለሰው ፣ አይቻለውምና ።
፲፯ እሱ ፣ ፈራሽ ፣ በስባሽ ፣ ሲሆን ፣ ኃጢአት ፣ በሚስማማው ፣ እጅ ፣ ምውት ፣ ጣዖትን ፣ ይሠራል ፣ እሱ ፣ ደኅንኛ ፣ ነውና ፣ እነዚህ ፣ ግን ፣ ፈጽሞ ፣ ደኅንኞች ፣ አይደሉምና ፣ ከነዚህ ፣ ከጣዖቶቹ ፣ ስለ ፣ ተሻለ ፣ ጣዖት ፣ ይሠራል ።
፲፰ እንስሳዎችንም ፣ በስንፍና ፣ አማልክት ፣ ያደረጉትም ፣ እንዚህ ፣ በስንፍና ፣ ያመልኳቸዋል ።
እነዚህን ፣ ግን ፣ በልቡና ፣ ቢመረምሯቸው ፣ ከሌሎች ፣ አማልክት ፣ ይከፋሉ ።
፲፱ ፈቃዱን ፣ መፈጸም ፣ የወደደ ፣ ሰው ፣ ከነዚህ ፣ በንዱ ፣ እንስሳ ፣ አካል ፣ እነሆ ፣ ፈቃዱን ፣ ፈጸመ ፣ በንዱ ፣ ወንጀለ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ክብሩ ፣ ምስጋናው ፣ በዚህ ፣ ርቋልና ።

ምዕራፍ ፣ ፲፮ ።

፩ ይገባቸዋልና ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ ጣዖቶቻቸውን ፣ በሚመስሉ ፣ አጋንንት ፣ ጠፉ ፣ በብዙ ፣ በሚሆኑ ፣ ትንኞች ፣ ክፉ ፣ የሚሆኑ ፣ እነዚህ ፣ ተጨነቁ ።
፪ በጠላቶቻቸው ፣ ፊት ፣ ለወዳጆችህ ፣ በጎ ፣ አደረግህላቸው ፣ ፈቃዳቸውን ፣ ሊፈጽሙበት ፣ ምግብ ፣ ሊሆናቸው ፣ ታናሽ ፣ ሰጠኋቸው ።
ጣዕሙ ፣ ልዩ ፣ የሆነ ፣ መናንም ፣ ይበሉ ፣ ዘንድ ፣

ሰጠኋቸው ።
፫ ስለዚያ ፡ ግን ፡ መብልን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በወ
ደዱ ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፡ በነሳቸው ፡ ስለተላከባቸው ፡
ከመብላት ፡ ወደ ፡ አለመብላት ፡ ይመለሳሉ ፡
የዘወትር ፡ ልማድ ፡ የሚሆን ፡ ምግብን ፡ ናቁ ።
እነሱ ፡ ግን ፡ ጭንቅ ፡ በገኛቸው ፡ ጊዜ ፡ ጥቂ
ትም ፡ ወራት ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ጣዕመ ፡ ልዩ ፡ ለሆነ ፡
ምግብ ፡ ተዘጋጁ ።
፬ ቸልተኞች ፡ ክፉዎች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ያለርኅራኄ ፡
በነሱ ፡ ላይ ፡ መቅሠ ፡ ያደርስባቸው ፡ ዘንድ ፡
ጠላቶቻቸውም ፡ ብቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተጨነቁ ፡
እኒህ ፡ ያው ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ ጸልዮ ፡ አምጥቶባ
ቸዋልና ፡ የዘወትር ፡ የሚሆን ፡ ምግብ ፡ ናቁ ።
፭ ክፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ የአራዊት ፡ ቊጣ ፡ ቢመጣ
ባቸው ፡ ክፉዎች ፡ በሚሆኑ ፡ በምድር ፡ አው
ሬዎች ፡ አነካከስ ፡ ቢያልቁ ።
፮ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ይቀጡ ፡ ዘንድ ፡ ታወኩ ፡ እንጂ ፡
ለዘለዓለሙ ፡ የጸናባቸው ፡ አይደለም ፡ የሕግህን ፡
ሥርዓት ፡ ያሳስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህም ፡ ምል
ክት ፡ ድኅነት ፡ ሆናቸው ።
፯ ከነዚህ ፡ ድኖ ፡ የተመለሰ ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ የም
ታድን ፡ ሆይ ፡ በንተ ፡ ስለ ፡ አመነ ።
፰ ዳሩ ፡ እንጂ ፡ በማየት ፡ ብቻ ፡ የዳነ ፡ አይደለም ፡
በዚህ ፡ ፈተንካቸው ።
፱ የተቆናጣጭ ፡ ዝንብና ፡ ያንበጣ ፡ አነካከስ ፡ እን
ዚህን ፡ አጥፍታቸዋልና ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡
የምታድን ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ አሳመንካ
ቸው ። በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ ልትፈርድባ
ቸው ፡ ይገባቸዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለነፍሳቸውም ፡
ድኅነት ፡ አላገኙም ።
፲ በልጆችህ ፡ በእስራኤል ፡ ግን ፡ መርዝ ፡ ያለው ፡
የእባቦች ፡ ጥርስ ፡ በታዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህ ፡
መጥቶላቸዋልና ፡ አዳናቸው ።
፲፩ ሕግህን ፡ ለማሰብ ፡ ይህንን ፡ መከረ ፡ ቀምሰዋ
ልና ። ፈጥነው ፡ በጽኑ ፡ ክህደት ፡ እንዳይወ
ድቁ ፡ ተአምራትህን ፡ ከማሰብ ፡ ወጥተው ፡ በመከ
ራና ፡ በሌላ ፡ ሥራ ፡ እንዳያወድቁ ፡ ፈጥነው ፡ ዳኑ ።
፲፪ አቤቱ ፡ ሁሉን ፡ የሚያድን ፡ ቃልህ ፡ አዳናቸው ፡
እንጂ ፡ የሚጠጡት ፡ እንጨት ፡ የሚቀቡት ፡
አስማት ፡ ያዳናቸው ፡ አይደለም ።
፲፫ ለሕይወትና ፡ ለሞት ፡ ሥልጣን ፡ አለህና ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ ታወርዳለህ ፡ ከመቃብርም ፡ ታወ
ጣለህ ።
፲፬ ሰው ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ይገድላል ፡ ነፍስ ፡ ከሥጋ ፡
ከተለየ ፡ በኋላ ፡ አይመለስም ፡ ከሥጋዋ ፡ የተለ
የች ፡ ነፍስ ፡ አትመለስም ።
፲፭ ከሥልጣንህ ፡ ግን ፡ ሸሽቶ ፡ መዳን ፡ አይቻልም ፡
ሸሽቶ ፡ አመልጣለሁም ፡ ማለት ፡ አይገባም ።
፲፮ ሕግህን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ እንዲክዱህ ፡ በወቅህ ፡
ጊዜ ፡ በሥልጣንህ ፡ ኃይል ፡ ተቀጥተው ፡ ጠፉ ።
በበረድና ፡ ልዩ ፡ በሆነ ፡ ዝናም ፡ ያለመታትና ፡
ያለርኅራኄ ፡ በወረደ ፡ በሰማይ ፡ ሸሸቱ ፡ ጠፉ ፡
በእሳትም ፡ ጠፉ ።
ድንቅስ ፡ ሊመረምሩት ፡ የማይቻል ፡ ሥራ ፡ ፲፯፡
ይህ ፡ እሳት ፡ ለደጋጎች ፡ ረዳት ፡ ነውና ፡ በውኃ ፡
የሚጠፋ ፡ እሳት ፡ ሁሉ ፡ በውኃው ፡ መካከል ፡
ተደረገ ፡ ሠለጠነ ።
እግዚአብሔርን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተላከ ፡ ፲፰፡
የእሳት ፡ ማቃጠልን ፡ እንስሳትን ፡ እንዲያቃ
ጥል ፡ የለመደ ፡ ሆኗልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህንን ፡
ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እንዲጠፉ ፡
ያውቃሉ ።
በደለኛ ፡ የምትሆን ፡ የግብፅ ፡ ፍሬን ፡ ያጠፋ ፡ ፲፱፡
ዘንድ ፡ የእሳቱ ፡ ሠራዊት ፡ በውኃው ፡ መካከል ፡
ፈጽሞ ፡ ይነድ ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ ስለ ፡ ፍሬው ፡ ፈንታ ፡ ያለቆችን ፡ ፳፡
ምግብ ፡ መገባቸው ፡ ያለድካም ፡ በሰማይ ፡ የተ
ዘጋጀ ፡ ከሚጣፍጠው ፡ ሁሉ ፡ ጣዕመ ፡ የሚበ
ልጥ ፡ ጣዕሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስንቅ ፡ ኅብስትን ፡
ሰደድክላቸው ።
የሰማያዊው ፡ መልክህ ፡ አርአያው ፡ መና ፡ ለል ፳፩፡
ጆችህ ፡ የናቅርህን ፡ ምልክት ፡ ገለጠ ፡ ከዚህ ፡
ከመናው ፡ ለሚበላው ፡ ሰው ፡ ጣዕመ ፡ ይዘዋ
ወር ፡ ነበር ፡ ከምግቦችም ፡ ወገን ፡ ያሰቡትም ፡ የወ
ደዱትን ፡ ለመፈጸም ፡ ፈጽሞ ፡ ያገለግላቸው ፡
ነበር ።
ውርጭና ፡ በረድ ፡ ከእሳት ፡ ጋራ ፡ ጸንተው ፡ ፳፪፡
ቆሙ ፡ እሳቱ ፡ በበረዱ ፡ መካከል ፡ እየነደደች ፡
በዝናሞችም ፡ መካከል ፡ በግ ፡ በግ ፡ እያለች ፡
ግብፃውያን ፡ የዘሩትን ፡ ፍሬያቸውን ፡ ፈጽማ ፡
እንዳጠፋች ፡ ያው ፡ ዘንድ ፡ አልቀለጡም ።
እስራኤል ፡ ዳግመኛ ፡ ይህን ፡ በተመገቡ ፡ ጊዜ ፡ ፳፫፡
ራሳቸው ፡ የሚመገቡትን ፡ እርሻቸውን ፡ ተዉ ።
ሁሉን ፡ የፈጠርህ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ላንተ ፡ ያገ ፳፬፡
ለግላልና ። የሚመልክ ፡ መቻያህን ፡ በግብፃው
ያን ፡ ላይ ፡ ታመጣለህ ፡ ወዲህም ፡ በንተ ፡ ወደ
ሚታመኑ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡
መናን ፡ ትሰጣለህ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስጦታህ ፡ መና ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ፳፭፡
ሁሉ ፡ እየተለዋወጠች ፡ በለመኑት ፡ በወደዱት ፡
ምግብ ፡ ሁሉ ፡ ታገለግል ፡ ነበር ።
አቤቱ ፡ በንተ ፡ ያመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ቃልህ ፡ ይጠ ፳፮፡
ብቃቸዋል ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ የሚመገበው ፡ ልዩ ፡
ልዩ ፡ የሆነ ፡ የዘር ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡
የወደድካቸው ፡ ልጆችህ ፡ እስራኤልን ፡ ያውቁ ፡
ዘንድ ፡ እየተለዋወጠች ፡ ታገለግላቸው ፡ ነበር ።
ብላሽ ፡ ሊሆን ፡ እሳት ፡ የሚያጠፋው ፡ መና ፡ ፳፯፡
በጥቂት ፡ ፀሐይ ፡ ሙቀት ፡ ሞቆ ፡ ቀልጧልና ።
የሌሊነትህ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አንተን ፡ ፳፰፡
እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ከወጣ ፡ ዘንድ ፡
ወዳንተም ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ወደኛ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋልና ።
አንተን ፡ የማያመሰግን ፡ አለኝታው ፡ እንደ ፡ ፳፱፡
ክረምት ፡ ውርጭ ፡ የሚቀልጥ ፡ እንደማይረባ ፡
እንደሚያጸይፍ ፡ እንደ ፡ እጅ ፡ እጣቢ ፡ ውኃ ፡
የሚፈስ ፡ ስለ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፯ ።

፩ ፣ ፍርድህ ፣ ጽኑ ፣ ነውና ፣ ለመናገርም ፣ የሚያስጨንቅ ፣ ነውና ። ስለዚህ ፣ ነገር ፣ የፈጣሪ ፣ ትምህርት ፣ የሌላቸው ፣ ሰውነቶች ፣ ሳቱ ።

፪ ፣ ግብፃውያን ፣ ደግ ፣ ወገን ፣ እስራኤልን ፣ በያዙ ፣ ጊዜ ፣ በተበረታቱባቸውም ፣ ጊዜ ፣ ረኽም ፣ በሚሆን ፣ በሌሊት ፣ ጨለማ ፣ እነዚህ ፣ ግብፃውያን ፣ ያን ፣ ጊዜ ፣ ከቤታቸው ፣ መከታ ፣ ስር ፣ ታሥረው ፣ ተግዘዋልና ። የበደሉትን ፣ በደላቸውን ፣ አስበው ፣ የዘለዓለም ፣ ከሚሆን ፣ አገልግሎት ፣ ሥርዓት ።

፫ ፣ የሸሹ ፣ ሆነው ፣ ተገኙ ፣ በውስጡ ፣ ብርሃን ፣ በሌለበት ፣ ቤት ፣ በጨለማ ፣ ተሠውሮ ፣ አንዱም ፣ አንዱም ፣ ይዘነጋ ፣ ነበር ፣ ተበተኑ ፣ እጅግ ፣ እየተደነቁ ፣ በድጋንዜ ፣ የተነሣ ፣ እንደ ፣ ሰም ፣ ቀለጡ ።

፬ ፣ አመንዝራ ፣ የሚሆን ፣ ዲያብሎስ ፣ ያለድንጋጌ ፣ ይጠብቃቸው ፣ ዘንድ ፣ አልቻለም ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ሰውነት ፣ ስግዋጥ ፣ ስግዋጥ ፣ የሚያደርግ ፣ ታላቅ ፣ የሚሆን ፣ የቃል ፣ ድምፅ ፣ ያውካቸው ፣ ጀመር ። ክፉ ፣ የሆነ ፣ የምትሐቱ ፣ መልክ ፣ ፊቱ ፣ ያዘነውን ፣ ሁሉ ፣ አጠፋ ።

፭ ፣ የእሳቱም ፣ ብርሃን ፣ እንዲት ፣ ሰዓት ፣ ያበራ ፣ ዘንድ ፣ አልቻለም ። ለዚች ፣ ሌሊት ፣ ጨለማ ፣ ሊያበሩ ፣ የተፈጠሩ ፣ የሚያበሩ ፣ ከዋክብትን ፣ ብርሃን ፣ ያበራ ፣ ዘንድ ፣ አልተቻለውም ።

፮ ፣ የሥራይ ፣ ሥራ ፣ የሚሆን ፣ የስንፍና ፣ ድካምን ፣ ባደረገ ፣ ጊዜ ፣ ከሚታዩ ፣ ካስታና ፣ ከዶግ ፣ ተገኝቶ ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ከሚታይ ፣ እሳት ፣ ግርማው ፣ ፍጹም ፣ የሚሆን ፣ እሳት ፣ ድንገት ፣ ታያቸው ፣ እንጂ ፣ የእሳት ፣ ብርሃን ፣ ያበራ ፣ ዘንድ ፣ አልቻለም ።

፯ ፣ ይኸውም ፣ በግብፃውያን ፣ ዘለፋ ፣ ሊሆንባቸው ፣ የወርቅ ፣ የብር ፣ ትሰቢት ፣ ነው ።

፰ ፣ በመከራ ፣ የተያዘች ፣ የሰውነት ፣ ድንጋጌዋን ፣ መታወኳን ፣ ያጠፉ ፣ ዘንድ ፣ ተስፋ ፣ የሰጡ ፣ እነዚህን ፣ የሚያውክ ፣ ዘጠኙ ፣ መቅሠፍት ፣ ምን ምን ፣ ባያስፈራቸው ፣ ዋዛ ፣ የሚሆን ፣ የትንኝ ፣ ማስፈራት ፣ አጥፍቷቸዋልና ።

፱ ፣ ከፍጥረት ፣ ሁሉ ፣ በሚያንስ ፣ ከነፋስ ፣ የትነሣ ፣ ከሰው ፣ ፊት ፣ በሚበር ፣ በትንኝ ፣ አስወጥቶ ፣ ሰደዳቸው ፣ የደነገጡም ፣ ሆነው ፣ አሸሻቸው ። በነፋስ ፣ አካል ፣ ከሰው ፣ ሁሉ ፣ ፊት ፣ ከሚሸሽ ፣ ከትንኙ ፣ የተነሣ ፣ መቆም ፣ አልተቻላቸውም ።

፲ ፣ ሥላሴ ፣ ምስክር ፣ የሚሆኑበት ፣ በሱ ፣ ላይ ፣ የሚፈርዱበት ፣ የክፉ ፣ ፈርያን ፣ ሥራው ፣ ዓመፅ ፣ ነውና ። ሁልጊዜ ፣ እሱ ፣ ከሙሴ ፣ ትእዛዝን ፣ ይቀበላል ፣ ለልቡናው ፣ እየታወቀው ፣ ዕውቀት ፣ ባለው ፣ ልቡናም ፣ እየተመለከተ ፣ ወዲህም ፣ የጥመት ፣ የክፉት ፣ ሥራ ፣ ይሠራል ።

፲፩ ፣ በልቡናው ፣ በዚህ ፣ በሚያጠፋኝ ፣ በዚህ ፣ ያጠፍኛል ፣ ብሎ ፣ መቅሠፍቱን ፣ ያሳስብ ፣ ነበር ፣ እንጂ ፣ ምንም ፣ ፍርሃት ፣ ያደረገ ፣ አይደለምና ፣ የጥመት ፣ ሥራን ፣ ይሠራል ።

፲፪ ፣ ጥቂት ፣ የልቡና ፣ ጥርጥር ፣ ቢኖርህ ፣ በለማ ወቅ ፣ ነው ፣ በስንፍናም ፣ ነው ፣ ለፍርድም ፣ መንገድ ፣ የምትሰጥ ፣ ናት ፣ ተብላ ፣ ፈጽማ ፣ የምትታሰብ ፣ ነበረች ።

፲፫ ፣ እርሷን ፣ መታገስ ፣ የማይቻል ፣ ከምታስጨንቅ ፣ ከሰአል ፣ በውነት ፣ የወጣች ፣ ያች ፣ ሌሊት ፣ ከነርሱ ፣ በውነት ፣ የሸፈነቻቸው ፣ ጊዜ ፣ እርሷን ፣ ቀን ፣ ተኝተው ፣ ነበር ።

፲፬ ፣ የሚያስደነግፀ ፣ አጋንንት ፣ አስደንግፀዋቸዋልና ። ምትሐቱን ፣ በማሰየት ፣ ያጥሩቸው ፣ አሉ ፣ የሰውነትንም ፣ አለኝታ ፣ የሚያደክም ፣ አለ ፣ ያላሰቡት ፣ ያልተጠራጠሩት ፣ ፍርሃት ፣ ድንጋጤ ፣ ድንገት ፣ ደረሰባቸው ።

፲፭ ፣ በዚህ ፣ ያለው ፣ ማን ፣ ማን ፣ የሆነው ፣ ሁሉ ፣ እንዲህ ፣ ነው ፣ የተኛም ፣ ቢሆን ፣ በግር ፣ ብረት ፣ ታሥሮ ፣ በሥር ፣ ቤት ፣ የሚጠበቅም ፣ ቢሆን ፣ ያለ ፣ እግር ፣ ብረት ፣ የሚጠበቅም ፣ ቢሆን ።

፲፮ ፣ አራሽም ፣ ቢሆን ፣ እረኛም ፣ ቢሆን ፣ ምድርን ፣ በማረስ ፣ የሚደክም ፣ ምንደኛም ፣ ቢሆን ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣ ተቀምጦ ።

፲፯ ፣ በሌሊት ፣ ጨለማ ፣ ወገናቸው ፣ ሁሉ ፣ ስለታሠረ ፣ ፍጻሜ ፣ የሌላት ፣ የተገናኘችው ፣ የምታስጨንቅ ፣ ያችን ፣ መከራ ፣ ታግሷልና ፣ በዚያ ፣ ያለው ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ማን ፣ ማን ፣ የሆነው ፣ ሰው ፣ እንዲህ ፣ ነው ፣ ያገኛቸውም ፣ ምትሐት ፣ እንዲህ ፣ ነው ፣ የሚያሯጭ ፣ ምትሐት ፣ ነው ፣ ከሚጋርዱ ፣ ጭፍቅ ፣ ካሉ ፣ ከዛፎች ፣ የተነሣ ፣ ድምጡ ፣ ያማረ ፣ የጫፎች ፣ ቃል ፣ ነው ። ዜማቸው ፣ ካማረ ፣ ከወፎች ፣ ድምጥ ፣ የተነሣ ፣ ነው ።

፲፰ ፣ ገንትቶ ፣ የሚሔድ ፣ የውኃ ፣ ሽኽቴ ፣ ድምጥም ፣ ነው ፣ በማስፈራት ፣ የሚገለባበጡ ፣ የዋሻዎች ፣ ድምጥም ፣ ነው ፣ የሚሮጡ ፣ ሩጫቸውም ፣ የማይታይ ፣ የከብቶች ፣ ሩጫ ፣ ነው ። በሚያስፈራ ፣ በታላቅ ፣ ቃል ፣ የሚጮሁ ፣ የአውሬዎችም ፣ ቃል ፣ ነው ፣ ከአውሬዎችና ፣ ከአዕዋፍ ፣ ቃል ፣ የተነሣ ፣ እስበሳቸው ፣ ድምጥን ፣ ለዋውጠው ፣ የሚመልሱ ፣ የሚያስፈሩ ፣ የተራራዎችም ፣ ድምጥ ፣ ነው ። አስደንግጦ ፣ ያጠፋቸው ፣ መከራ ፣ እንዲህ ፣ ነው ።

፲፱ ፣ ዓለሙ ፣ ሁሉ ፣ በሚያበራ ፣ ብርሃን ፣ ያበራ ፣ ነበረና ፣ ያለ ፣ መከልከልና ፣ ያለዐዘን ፣ ሥራውን ፣ ይጨርስ ፣ ነበርና ።

፳ ፣ እነዚህን ፣ ግን ፣ ብቻቸውን ፣ ያገኛቸው ፣ ዘንድ ፣ ያለው ፣ የገሃነም ፣ ጨለማ ፣ ምሳሌ ፣ የሚሆን ፣ የጸና ፣ የሌሊት ፣ ጨለማ ፣ ጠወራቸው ፣ እነርሱም ፣ ለራሳቸው ፣ ከጨለማ ፣ የሚጸኑ ፣ ናቸው ።

ምዕራፍ ፣ ፲፰ ።

፩ ፣ በወዳጆችህ ፣ በእስራኤል ፣ ዘንድ ፣ ግን ፣ ደገኛ ፣ ብርሃን ፣ ይበራ ፣ ነበር ፣ እነዚያ ፣ ሁሉ ፣ ቃላቸውን ፣ ይሰሙ ፣ ነበር ፣ መልካቸውን ፣ ግን ፣ አያዩም ፣ ነበር ።

፪ ፣ እነዚያ ፣ የሚወዷቸው ፣ እስራኤልን ፣ ይደበድ

ቢቸው ፡ ነበርና ። የተበደሉ ፡ እስራኤልንም ፡ መከራ ፡ ስለ ፡ አጸኑባቸው ፡ እስበሳቸው ፡ ይመ
ሰጋገኑ ፡ ነበር ።
፫ እሊህ ፡ ግን ፡ በተላከላቸው ፡ ለሚያድን ፡ ስጦታ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ የማይታወቅ ፡ ጐዳናን ፡ ይመራ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሳት ፡ ምሰሶ ፡ ዋጋቸውን ፡ ሰጣቸው ።
፬ በሚወደድ ፡ መንገድም ፡ የሚበራ ፡ ፀሐይን ፡ ሰጣቸው ። የማይጠፋ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ያለው ፡ የሕግህ ፡ ዋጋህ ፡ ያላቸው ፡ ልጆ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ አሥረው ፡ አግዘዋቸዋልና ፡
ብርሃንን ፡ ያጡ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማም ፡ ይታሠሩ ፡
ዘንድ ፡ ለኢህ ፡ ለግብፃውያን ፡ ግን ፡ ይገበቸ
ዋል ።
፭ የደጋጎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ይገድሉ ፡
ዘንድ ፡ ባሰቡ ፡ በመከሩ ፡ ጊዜ ፡ ለዘለፋ ፡ ሊሆን
ባቸው ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ ወድቆ ፡ ዳነ ። ብዙ ፡
ልጆቻቸውን ፡ በዚህ ፡ በሙሴ ፡ አጠፋህ ፡ ወገና
ቸውን ፡ ሁሉ ፡ በሰፊ ፡ ውኃ ፡ አጠፋህ ።
፮ የተማማሉባትን ፡ መሐላ ፡ ካወቁ ፡ በኋላ ፡ ይቺን ፡
በፍቅር ፡ ያስቢት ፡ ዘንድ ፡ አባቶቻችን ፡ ያቺን ፡
ሌሊት ፡ አወቋት ።
፯ ለወገኖችህ ፡ ለእስራኤል ፡ ድኅነትን ፡ አድርገህ ፡
እስራኤልን ፡ ለሚጣሉ ፡ ለግብፃውያን ፡ ጥፋ
ትን ፡ አድርገህ ፡ ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ በረ
ድኤት ፡ ተቀበልክቸው ።
፰ እስራኤልን ፡ የሚጣሉ ፡ ግብፃውያንን ፡ እንዳ
ጠፋህቸው ፡ በጠራኸን ፡ ጊዜ ፡ እንደዚሁ ፡ አነ
በርከን ።
፱ አገልጋዮችህ ፡ ደጋግ ፡ የሚሆኑ ፡ እስራኤል ፡
ያማረ ፡ የተወደደ ፡ መሥዋዕትን ፡ ይሠዉ ፡
ነበረና ፡ በመስማማት ፡ የጌትነትህን ፡ ሕግ ፡ በል
ቡናቸውም ፡ አሳድረዋልና ። በዚህ ፡ አምሳል ፡
ደጋጎች ፡ እስራኤል ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ ተቀ
በሉ ፡ መከራውን ፡ ግን ፡ ለሚገባቸው ፡ ለግብ
ፃውያን ፡ ሰጠህ ።
፲ አባቶቻችን ፡ ግን ፡ አንተን ፡ እያመሰገኑ ፡ ተድላ ፡
ደስታውን ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፡ ነገራቸው ፡ ሳይተ
ባበር ፡ ከጠላቶች ፡ ልቅሶ ፡ ጩኸት ፡ ጋራ ፡ ቃላ
ቸው ፡ ይገናኝ ፡ ነበር ። ባሮችም ፡ ስለ ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ድምፅ ፡ ያደምጡ ፡ ነበር ።
፲፩ የበሪያውም ፡ ቅጣት ፡ ከጌታው ፡ ጋራ ፡ በመቅ
ሠፍት ፡ ተካክለ ።
፲፪ ጭፍራውም ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ይች ፡ መከራ ፡
የተካከለ ፡ ሆኖ ፡ አገኘቻቸው ። ሁሉም ፡ በንድ
ነት ፡ በንድ ፡ ምስል ፡ ሞቱ ። በንዲት ፡
ሰዓት ፡ የከበረች ፡ ፍጥረታቸው ፡ ፈጽማ ፡ ጠፍ
ታለችና ፡ ደኅነኞች ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ ይቀብ
ሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ አልተቻላቸው ፡ ቀሣር ፡
የሌላቸው ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አስከሬኖች ፡ ነበሩ ።
፲፫ ስር ፡ ስለ ፡ ማሰ ፡ ቅጠል ፡ ስለበጠሰ ፡ ሁሉም ፡ የመ
ጣባቸውን ፡ መቅሠፍት ፡ አላወቁምና ፡ ግብፃው
ያን ፡ በበኽር ፡ ልጃቸው ፡ መጥፋት ፡ እስራኤል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እንደሆኑ ፡ አወቁ ።
፲፬ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ዝምታና ፡ ዐዋታ ፡ ዓለሙን ፡
ሁሉ ፡ በሸፈነችው ፡ ጊዜ ።
፲፭ አሸናፊ ፡ አርበኛና ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ተጋ
ዳይ ፡ የሚሆን ፡ ቃልህ ፡ ያቺን ፡ ሌሊት ፡ ተበቅ
ለዋታልና ።
፲፮ ያለማድላት ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝህ ፡
የተሳለ ፡ ሰይፍን ፡ ታጥቆ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡
መንግሥት ፡ ባላቸው ፡ በግብፃውያን ፡ መካ
ከል ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ ደቂያቸው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ተመላ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡ ተጫናቸው ፡ ከምድ
ርም ፡ አጠፋቸው ።
፲፯ ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡ በላሞች ፡ ምትሐት ፡ ያንጊዜ ፡
አወካቸው ፡ ያላሰቢት ፡ ድንጋፄም ፡ በላያቸው ፡
ሠለጠነችባቸው ።
፲፰ ከነዚህ ፡ እኩሌታው ፡ የሞተ ፡ ሆኖ ፡ በሌላ ፡
በታ ፡ የሚወድቅ ፡ አለ ፡ የሚሞቱበትን ፡ ምክ
ንያት ፡ አስቀድሞ ፡ ገለጠላቸው ።
፲፱ ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለምንም ፡ እንዲያገኛቸው ፡ እን
ዲያጠፋቸውም ፡ ባለማወቅ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ያወ
ኳቸው ፡ ላሞች ፡ አስቀድመው ፡ ይህንን ፡ ነግረ
ዋቸዋልና ፡ ገለጸላቸው ።
፳ ከእስራኤልም ፡ አስቀድሞ ፡ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡
መከራ ፡ ያገኛቸው ፡ አሉ ። በምድረ ፡ በዳ ፡ እን
ዲህ ፡ ሆነ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ከነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
አጠፋ ።
፳፩ ነውር ፡ የሌለበት ፡ ሰው ፡ አሮን ፡ ይኸውም ፡
ልመና ፡ የሚያደርግበት ፡ ዕጣን ፡ የሚያጥንበት ፡
የሚያገለግልበት ፡ ልብሰ ፡ መትከፍ ፡ ነው ፡
የሚዳ ፡ ፀብቱን ፡ ይዘ ፡ ፈጥኖ ፡ ተግቷልና ፡ ነገር ፡
ግን ፡ መዓቱ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ለማቃለል ፡ ባለሚገልነትን ፡ አገኘ ፡ መዓቱን ፡
ተቀዋወመ ፡ መቅሠፍቱንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ፡
በዚህ ፡ ያንተ ፡ መልክተኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ራሱን ፡
አስታወቀ ።
፳፪ የሚያጠፋ ፡ የቸነፈሩን ፡ ወገን ፡ አሸነፈ ፡ ቃል ፡
ኪዳናቸውንና ፡ ያባቶቻቸውን ፡ መሐላ ፡ በማ
ሰብ ፡ በሚያጠፋ ፡ ቃልህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይኸ
ውን ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡ ፀብት ፡ ሥራ ፡
አይደለም ።
፳፫ ብዛታቸው ፡ የማይቆጠር ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እስ
በሳቸው ፡ በወደቁ ፡ ጊዜ ፡ በበሽተኞቹና ፡ በደ
ኅነኞቹ ፡ መካከል ፡ ከቆመ ፡ በኋላ ፡ መዓቱ ፡ ጸጥ ፡
ብሏልና ፡ ይኸውም ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡
ፀብት ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።
፳፬ ለደኅነኞች ፡ መንገድ ፡ ለየ ፡ የዓለሙ ፡ ክህነት ፡
በልብሱ ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ባሕርይ ፡ ከሚ
ባል ፡ ዕንቁ ፡ የተቀረጸ ፡ የአበውም ፡ ስም ፡
በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ያንተም ፡ ስም ፡ በራሱ ፡
ኩፊት ፡ ላይ ፡ አለና ።
፳፭ የሚያጠፉ ፡ ቸነፈሮች ፡ በዚህ ፡ ራቁ ፡ እነዚህም ፡
ሥራዎች ፡ አስፈሯቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መቅሠ
ፍቱ ፡ በበቃ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፣ ፲፱ ።

፩፣ ያለርኅራኄ፣ፈጽማ፣እስክታጠፋቸው፣ድረስ፣ እግዚአብሔርን ፣ በዘነጉ ፣ ሰዎች ፣ ላይ ፣ ግን ፣ መዓትህ ፣ ጠና ። የሚደረግ ፣ ሥራቸውን ፣ አስ ቀድመው ፣ አውቀዋልና ።

፪፣ በነዚያ ፣ ላይ ፣ ግን ፣ መዓትህ ፣ ጠናች ፣ እነዚያ ፣ ከመሐድ ፣ መልሰዋቸዋልና ፣ ዳግመኛም ፣ በች ከላ ፣ ሰደዋቸዋልና ። በተጸጸቱ ፣ ጊዜ ፣ በሩጫ ፣ ጠበጠቡ ፣ በፊታቸው ፣ ኤርትራ ፣ አለና ፣ ብለ ውም ፣ ተከሷቸው ።

፫፣ ገና ፣ በልቅሶ ፣ ሳሉ ፣ በአስከሬኖቻቸው ፣ መቃ ብር ፣ ላይ ፣ ሲያለቅሱ ፣ ሲጮሁ ፣ ልዩ ፣ የሆነ ፣ የስንፍና ፣ አሳብ ፣ ስቧቸዋልና ፣ ሊሄዱ ፣ ዘንድ ፣ ከነርሱ ፣ ዘንድ ፣ ማልደው ፣ አስወጥተው ፣ የሰ ደዱ ፣ቸውን ፣ እንደ ፣ ከበለሉ ፣ ሰዎች ፣ ይከተሏ ቸው ፣ ዘንድ ፣ በመሮጥ ፣ ጠበጠቡ ።

፬፣ የተጋቧት ፣ የመከራ ፣ መጨረሻ ፣ ወደሚሆን ፣ ወደዚህ ፣ ሥራ ፣ ሳበቻቸው ፣ (ስጥመት ፣) ዝን ጋኤ ፣ አሳታቸው ፣ ካሥሩ ፣ መቅሠፍቶች ፣ የገ ደለውን ፣ ይፈጽሙ ፣ ይሞሉ ፣ ዘንድ ፣ ያገኛቸ ውን ፣ መከራ ፣ አላሳቡም ።

፭፣ ወገኖችህ ፣ ድንቅ ፣ መንገድን ፣ ሐዱ ፣ እነዚህ ፣ ግን ፣ ክፉ ፣ ሞትን ፣ አገኙ ።

፮፣ መላዋ ፣ ኤርትራ ፣ ከወገኖቿ ፣ ከማዕበሏና ፣ ከሞ ገዲ ፣ ጋራ ፣ ያለክፉት ፣ በደኅንነት ፣ ልጆችህ ፣ እስራኤል ፣ ይጠበቁባት ፣ ዘንድ ፣ ወዲህ ፣ የታ ዘዘችበትን ፣ ትእዛዝ ፣ ዳግመኛ ፣ እያገለገለች ፣ በሰብአ ፣ ትካት ፣ መቅሠፍት ፣ ተመስላለችና ፣ እሊህ ፣ ግን ፣ ልዩ ፣ ሞትን ፣ አገኙ ።

፯፣ ደመና ፣ እስራኤልን ፣ የምትጋርድ ፣ ሆነች ፣ ኤርትራ ፣ ከቀድሞዋ ፣ ይልቅ ፣ የረጋች ፣ ሆና ፣ ታየች ፣ የደረቀችቱም ፣ ምድር ፣ የሰፋች ፣ መስክ ፣ ሆና ፣ ታየች ፣ በኤርትራ ፣ መካከል ፣ ያለ ፣ መሰ ናክል ፣ የሌለው ፣ መንገድ ፣ ታየ ።

፰፣ በከበረች ፣ ታላቅ ፣ በሆነች ፣ በሥልጣንህ ፣ ተሠ ውረው ፣ ወገኖችህ ፣ ሁሉ ፣ በሐዱበት ፣ ጽኑ ፣ በሆነ ፣ ማዕበል ፣ መካከል ፣ የለመለመ ፣ መስክ ፣ ታዩ ፣ አቤቱ ፣ ያዳንካቸው ፣ አንተን ፣ ሲያመሰግኑ ።

፱፣ እነዚያ ፣ እንደ ፣ ፈረሶች ፣ እንደ ፣ ጌሞች ፣ እየዘ ለሉ ፣ አመስግነውሃልና ፣ ሥራቸውንም ፣ በማ ማፀን ፣ አስበውሃልና ፣ ይህን ፣ ድንቅ ፣ ሥራህን ፣ በዩ ፣ ጊዜ ፣ ይቺን ፣ ሥልጣንህን ፣ አመስግናት ።

፲፣ አገራቸው ፣ የእንስሳ ፣ ፍጥረትን ፣ ታስገኝ ፣ ስለ ፣ ነበረ ፣ ፈንታ ፣ ተቁናጣጭ ፣ ዝንብን ፣ እንዴት ፣ አስገኘች ፣ በሕርስ ፣ በሰፊ ፣ ውኃ ፣ ውስጥ ፣ ያለ ፣ ፍጥረትን ፣ ታስገኝ ፣ ስለ ፣ ነበረ ፣ ፈንታ ፣ ተስ ቦን ፣ እንዴት ፣ አስገኘች ።

፲፩፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ መናውን ፣ በመገብካቸው ፣ ጊዜ ፣ እንግዳ ፣ የሚሆን ፣ የአዕዋፍ ፣ ፍጥረትን ፣ አዩ ፣ የወደዱትን ፣ የተድላና ፣ የደስታን ፣ ምግብን ፣ በተመኙ ፣ በለመኑ ፣ ጊዜ ።

፲፪፣ ልቡናቸውን ፣ ለማረጋጋት ፣ ከባሕር ፣ ውስጥ ፣ ብዙ ፣ ድርጭት ፣ ወጣላቸው ፣ ከመብረቆች ፣ ያራቀች ፣ አስቀድሞ ፣ በተደረገው ፣ በዘጠኙ ፣ መቅሠፍት ፣ ሠራዊት ፣ የምትመስል ፣ መቅሠ ፍት ፣ በግብፃውያን ፣ ላይ ፣ መጣች ።

፲፫፣ ነገር ፣ ግን ፣ ይኸውም ፣ ክፉ ፣ ነው ፣ እንግዳ ፣ መጥላ ትን ፣ ፈጽመው ፣ ስለ ፣ ወደዱ ፣ በክፋታቸው ፣ እን ደሚገባ ፣ እነዚያ ፣ በውኑት ፣ ተፈርዶባቸዋልና ፣ በግብፃውያን ፣ መቅሠፍት ፣ መጣችባቸው ።

ከሩቅ ፣ አገር ፣ በደረሱ ፣ ጊዜ ፣ እሊህ ፣ እስራኤል ፣ ግን ፣ የማያውቃቸው ፣ የገባያንን ፣ ሰዎች ፣ ተቀ በሉ ። በጎ ፣ ነገር ፣ ሊያደርጉላቸው ፣ ሲጠቅማ ቸው ፣ ከነሱ ፣ ዘንድ ፣ እንግዳ ፣ የሆኑ ፣ እስራኤልን ፣ እኒያ ፣ ግብፃውያን ፣ ግን ፣ በጭንቅ ፣ ገዟቸው ።

፲፬፣ በሥራቸው ፣ መገሠጫ ፣ መመርመሪያ ፣ ይሆና ቸው ፣ ዘንድ ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ የተፈረደባቸው ፣ በዚህ ፣ ብቻ ፣ አይደለም ፣ ከነሱ ፣ ዘንድ ፣ እን ግዳ ፣ የሆኑ ፣ እስራኤልን ፣ ግብፃውያን ፣ በጭ ንቅ ፣ ተቀብለዋቸዋልና ።

፲፭፣ እሊህ ፣ እስራኤል ፣ ግን ፣ ደጋግነት ፣ ካላቸው ፣ ከእስራኤል ፣ ጋራ ፣ አንድ ፣ የሆኑ ፣ የገባያንን ፣ ሰዎች ፣ በክብር ፣ ተቀበሉ ።

፲፮፣ በብዙ ፣ ጭንቅ ፣ መከራን ፣ ባጸኑባቸው ፣ ጊዜ ፣ ከደጋጎች ፣ ደጃፍ ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ ተሰበሰቡ ፣ እንደነዚያ ፣ ሰዎች ፣ ብርሃን ፣ በማጣት ፣ ጠፉ ፣ በጥልቅ ፣ ጨለማ ፣ ድንገት ፣ ተግዘዋልና ፣ ከነዚ ያም ፣ አንዱም ፣ አንዱም ፣ ሁሉ ፣ የቤቱን ፣ የደጃ ፉን ፣ መግቢያ ፣ መንገድ ፣ ይፈልግ ፣ ነበር ።

፲፯፣ ዐሐይ ፣ ጨረቃ ፣ ከባሕርያቸው ፣ ተለውጠውባ ቸው ፣ ነበርና ። የዚማውን ፣ ነገር ፣ በማወቅ ፣ የበገና ፣ ስም ፣ እንዲለወጥ ፣ የቀና ፣ ሆኖ ፣ እን ዲህ ፣ ጸንቶ ፣ እንዲኖር ፣ በማየት ፣ ፈጽሞ ፣ የሚ ሰፈር ፣ ሥራ ፣ በየወገናቸው ፣ የተፈጠሩ ፣ ዐሐይ ፣ ጨረቃ ፣ ተለውጠውባቸዋልና ፣ አንዱም ፣ አን ዱም ፣ ይፈልግ ፣ ነበር ።

፲፰፣ በደረቅ ፣ ያሉ ፣ ፍጥረቶች ፣ ወደ ፣ ውኃ ፣ ተመ ልሰዋልና ፣ (ግብፃውያን ፣) በውኃ ፣ የሚኖሩ ፣ የሚዋኙ ፣ የተሰቡዎች ፣ አነዋወር ፣ ወደ ፣ ምድር ፣ ተመልሷልና ፣ አንዱም ፣ አንዱም ፣ የደጃፉን ፣ መግቢያ ፣ መንገድ ፣ ይፈልግ ፣ ነበር ።

፲፱፣ እሳቱም ፣ በውኃው ፣ ውስጥ ፣ ፈጽሞ ፣ በረታ ፣ ውኃውም ፣ የባሕርዩን ፣ ፍጥረት ፣ ሠወረ ።

፳፣ ፈጥኖ ፣ የሚጠፋ ፣ የእሳቱም ፣ ሙቀት ፣ ሥራው ፣ ባይደለ ፣ በውኖች ፣ መካከል ፣ ወዲያ ወዲህ ፣ እያለ ፣ እየተመላለሰ ፣ የክብቶችን ፣ ሥጋ አላ ቃጠለም ። የማይጠፉ ፣ የፍጥረት ፣ ወገን ፣ እሳ ትም ፣ ፈጥኖ ፣ የሚጠፋ ፣ ውርጭንም ፣ አላቀለ ጠውም ። በሥራው ፣ ሁሉ ፣ ከቤቱ ፣ የወገኖች ህን ፣ ፈጽመህ ፣ ክብር ፣ አብዝተሃልና ። በሁሉ ፣ አክብረሃቸዋልና ፣ ወደኛ ፣ የመጣውን ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ቸርነትህን ፣ አላራቅህብንም ፣ እኛንም ፣ በየጊዜው ፣ ቸል ፣ አላልከንም ። በየቦታው ፣ ሁሉ ፣ አንተ ፣ ትኖራለህ ።

ለእግዚአብሔር ፣ ለዘለዓለሙ ፣ ምስጋና ፣ ይግ ባውና ። የእስራኤል ፣ ንጉሥ ፣ የዳዊት ፣ ልጅ ፣ ሰሎሞን ፣ የተናገረው ፣ ጥበብ ፣ መላ ፣ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ መክብብ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ በኢየሩሳሌም ፡ የነገሠ ፡ የሰባኪው ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ቃል ።
፪ ሰባኪው ፡— ከንቱ ÷ ከንቱ ÷ የከንቱ ፡ ከንቱ ፡
፫ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ይላል ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡
፬ በሚደክምበት ፡ ድካም ፡ ሁሉ ፡ የሰው ፡ ትርፉ ፡
፭ ምንድር ፡ ነው ? ትውልድ ፡ ይሄዳል ÷ ትውልድም ፡ ይመጣል ፡ ምድር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
፮ ፀሐይ ፡ ትወጣለች ÷ ፀሐይም ፡ ትገባለች ÷ ወደምትወጣበትም ፡ ስፍራ ፡ ትቸኵላለች ። ነፋስ ፡ ወደ ፡
፯ ደቡብ ፡ ይሄዳል ÷ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ይዘራል ፤ ዘወትር ፡ በዙረት ፡ ይዘራል ÷ ነፋስም ፡ በዙረቱ ፡
፰ ደግሞ ፡ ይመለሳል ። ፈሳሾች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይሄዳሉ ÷ ባሕሩ ፡ ግን ፡ አይሞላም ፤ ፈሳሾች ፡ ወደሚሄዱበት ፡ ስፍራ ፡ እንደ ፡ገና ፡
፱ ወደዚያ ፡ ይመለሳሉ ። ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያደክማል ፤ ሰው ፡ ይናገረው ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ዓይን ፡ ከማየት ፡ አይጠግብም ÷ ጆሮም ፡ ከመስማት ፡ አይሞላም ።
፲ የሆነው ፡ ነገር ፡ እርሱ ፡ የሚሆን ፡ ነው ÷ የተደረገውም ፡ ነገር ፡ እርሱ ፡ የሚደረግ ፡ ነው ፤ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ አዲስ ፡ ነገር ፡ የለም ። ማንም ፡— እነሆ ÷ ይህ ፡ ነገር ፡ አዲስ ፡ ነው ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ? እርሱ ፡ ከእኛ ፡ በፊት ፡ በነበሩት ፡
፲፩ ዘመናት ፡ ተደርጎአል ። ለፊተኞቹ ፡ ነገሮች ፡ መታሰቢያ ፡ የላቸውም ፤ ለኋለኞቹም ፡ ነገሮች ፡ ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ በሚነሡት ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ መታሰቢያ ፡ አይገኝላቸውም ።
፲፪ እኔ ፡ ሰባኪው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳ
፲፫ ሌም ፡ ንጉሥ ፡ ነበርሁ ። ከሰማይም ፡ በታች ፡ የተደረገውን ፡ ሁሉ ፡ በጥበብ ፡ እፈልግና ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ አተጋሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ይደክመው ፡ ዘንድ ፡ ይህችን ፡ ለሰው ፡
፲፬ ልጆች ፡ የሰጠ ፡ ክፉ ፡ ጥረት ፡ ናት ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የተሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ÷ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ÷ ነፋስንም ፡ እንደ ፡
፲፭ መከተል ፡ ነው ። ጠማማ ፡ ይቀና ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ጐደሎም ፡ ይቈጠር ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ።
፲፮ እኔ ፡ በልቤ ፡— እነሆ ÷ ከእኔ ፡ አስቀድመው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ጥበብን ፡ አብዝቼ ፡ ጨመርሁ ፤ ልቤም ፡ ብዙ ፡ ጥበብንና ፡ እውቀትን ፡ ተመለከተ ፡ ብዬ ፡ ተና
፲፯ ገርሁ ። ጥበብንና ፡ ዕብደትን ፡ ሞኝነትንም ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ ሰጠሁ ፡ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ነፋስን ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስተዋልሁ ።
፲፰ በጥበብ ፡ መብዛት ፡ ትካዜ ፡ ይበዛልና ፡ እውቀትንም ፡ የሚጨምር ፡ ኀዘንን ፡ ይጨምራልና ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ እኔ ፡ በልቤ ፡— ና ፡ በደስታም ፡ እፈትንሃለሁ ÷ መልካምንም ፡ ቅመስ ፡ አልሁ ፤ ይህም ፡
፪ ደግሞ ፡ እነሆ ፡ ከንቱ ፡ ነበረ ። ሳቅን ፡— ዕብድ ፡ ነህ ፡ ደስታንም ፡— ምን ፡ ታደርጋለህ? አልሁት ።
፫ የሰው ፡ ልጆች ፡ በሕይወታቸው ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ሊሠሩት ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እስካይ ፡ ድረስ ፡ ልቤ ፡ በጥበብ ፡ እየመራኝ ÷ ሰውነቴን ፡ በወይን ፡ ጠጅ ፡ ደስ ፡ ለማሰኘት ፡ ስንፍናንም ፡ ለመያዝ ፡ በልቤ ፡ መረመርሁ ። ትልቅ ፡ ሥራን ፡ ሠራሁ ÷ ቤቶችንም ፡ አደረ
፬ ግሁ ÷ ወይንም ፡ ተከልሁ ፤ አትክልትንና ፡ ገነትን ፡ አደረግሁ ÷ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ፍሬ ፡ ያለባቸውንም ፡ ዛፎች ፡ ተከልሁባቸው ፤ በዱር ፡ የተተከሉትን ፡ ዛፎች ፡ አጠጣበት ፡ ዘንድ ፡ የውኃ ፡
፮ ማጠራቀሚያ ፡ አደረግሁ ። ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ባሪያዎች ፡ ገዛሁ ÷ የቤት ፡ ውልድ ፡ ባሪያዎችም ፡ ነበሩኝ ፤ ከእኔ ፡ አስቀድመው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ብዙ ፡ ከብቶችና ፡ መንጋዎች ፡ ነበሩኝ ። ብርንና ፡ ወርቅን ፡ የከበረውንም ፡ የነገሥታትና ፡ የአውራጆችን ፡ መዝገብ ፡ ሰበሰብሁ ፤ አዝማሪዎችንና ፡ አርሆዎችን ፡ የሰዎች ፡ ልጆችንም ፡ ተድላ ፡ እጅግ ፡ የበዙ ፡ ሴቶችንም ፡ አከማቸሁ ። ታላቅም ፡
፱ ሆንሁ ÷ ከእኔም ፡ አስቀድመው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ከበርሁ ፤ ደግሞም ፡ ጥበቤ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ጸንታ ፡ ቀረች ።
፲ ዓይኖቼንም ፡ ከፈለጉት ፡ ሁሉ ፡ አልከለከልኋቸውም ፤ ልቤም ፡ በድካሜ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበርና ፡ ልቤን ፡ ከደስታ ፡ ሁሉ ፡ አላራቅሁትም ፤ ከድካሜም ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡ ሆነ ።
፲፩ እጄ ፡ የሠራቻትን ፡ ሥራዬን ፡ ሁሉ ፡ የደከምሁበትንም ፡ ድካሜን ፡ ሁሉ ፡ ተመለከትሁ ፤ እነሆ ÷ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነበረ ÷ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ትርፍ ፡ አልነበረም ።
፲፪ እኔም ፡ ጥበብን ፡ ዕብደትንና ፡ ስንፍናን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ተመለከትሁ ፤ በፊት ፡ ከተደረገው ፡ በቀር ÷ ከንጉሥ ፡ በኋላ ፡ የሚመጣው ፡ ሰው ፡
፲፫ ምን ፡ ያደርጋል ? እኔም ፡ ብርሃን ፡ ከጨለማ ፡ እንደሚበልጥ ፡ እንዲሁ ፡ ጥበብ ፡ ከስንፍና ፡ እንዲበልጥ ፡ አየሁ ። የጠቢብ ፡ ዓይኖች ፡ በራሱ ፡
፲፬ ላይ ፡ ናቸው ÷ ሰነፍ ፡ ግን ፡ በጨለማ ፡ ይሄዳል ፤ ደግሞ ፡ ለሁለቱ ፡ መጨረሻቸው ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስተዋልሁ ። እኔም ፡ በልቤ ፡— ለሰነፍ ፡ የሚደርሰው ፡ ለእኔም ፡ ይደርሰል ፤ ለምን ፡ እጅግ ፡ ጠቢብ ፡ ሆንሁ ? አልሁ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በልቤ ፡— ይህ ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ አልሁ ። በሚመጣው ፡ ዘመን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡

የተረሳ ፡ ይሆናልና ፡ ለዘላለም ፡ የሚሆን ፡ የጠቢብና ፡ የሰነፍ ፡ መታሰቢያ ፡ አይገኝም ። አዬ ፡ ጉድ ! ጠቢብ ፡ ከሰነፍ ፡ ጋር ፡ እንዴት ፡ ፲፮፡ ይሞታል ! ከፀሐይም ፡ በታች ፡ የተሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከብዶብኛልና ፡ ሕይወትን ፡ ጠላሁ ፡ ሁሉም ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ። ፲፯፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ለሚመጣው ፡ ሰው ፡ እተወዋ ለሁና ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የደከምሁበትን ፡ ሁሉ ፡ ፲፰፡ ጠላሁት ። ጠቢብ ፡ ወይም ፡ ሰነፍ ፡ እንዲሆን ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በደከምሁበትና ፡ ጠቢብ ፡ በሆንሁበት ፡ በድካሜ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጌታ ፡ ይሆንበታል ፤ ይህም ፡ ፲፱፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ። እኔም ፡ ተመልሼ ፡ ልቤን ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በደከምሁበት ፡ ድካም ፡ ሁሉ ፡ ፳፩፡ ተስፋ ፡ አስቈረጥሁት ። ሰው ፡ በጥበብና ፡ በእውቀት ፡ በብልሃትም ፡ ከደከመ ፡ በኋላ ፡ ለሌላ ፡ ላልደከመበት ፡ ሰው ፡ ያወርሰዋልና ፤ ይህም ፡ ፳፪፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ትልቅም ፡ መከራ ፡ ነው ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በደከመበት ፡ ድካም ፡ ሁሉና ፡ በልቡ ፡ አሰብ ፡ የሰው ፡ ጥቅም ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፳፫፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ኀዘን ÷ ጥረትም ፡ ትካዜ ፡ ነው ፤ ልቡም ፡ በሌሊት ፡ አይተኛም ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ። ፳፬፡ ለሰው ፡ ከሚበላና ፡ ከሚጠጣ ፡ በድካሙም ፡ ደስ ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡ የሚሻለው ፡ ነገር ፡ የለም ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ፳፭፡ ተሰጠ ፡ አየሁ ። ያለ ፡ እርሱ ፡ ፈቃድ ፡ የበላ ፡ ደስ ፡ ብሎትም ፡ ተድላን ፡ የቀመሰ ፡ ማን ፡ ነው ? ፳፮፡ እርሱም ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኘው ፡ ሰው ፡ ጥበብንና ፡ እውቀትን ፡ ደስታንም ፡ ይሰጠዋል ፤ ለኃጢአተኛ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኘው ፡ ሰው ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሰበስብና ፡ እንዲያከማች ፡ ጥረትን ፡ ይሰጠዋል ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ለሁሉ ፡ ዘመን ፡ አለው ÷ ከሰማይ ፡ በታችም ፡ ፪፡ ለሆነ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጊዜ ፡ አለው ። ለመወለድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመሞትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለመትከል ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ የተተከለውንም ፡ ለመ፫፡ ንቀል ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለመግደል ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመፈወስም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለማፍረስ ፡ ጊዜ ፡ ፬፡ አለው ÷ ለመሥራትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለማልቀስ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመሳቅም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ዋይ ፡ ለማለት ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመዝፈንም ፡ ፭፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ድንጋይን ፡ ለመጣል ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ድንጋይንም ፡ ለመሰብሰብ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለመተቃቀፍ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ከመተ፮፡ ቃቀፍም ፡ ለመራቅ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለመፈለግ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለማጥፋትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለመጠበቅ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመጣልም ፡ ጊዜ ፡ ፯፡ አለው ፤ ለመቅደድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመስፋትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ዝም ፡ ለማለት ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመናገርም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ፰፡ ለመውደድ ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለመጥላትም ፡ ጊዜ ፡ አለው ፤ ለጦርነት ፡ ጊዜ ፡ አለው ÷ ለሰላምም ፡ ጊዜ ፡ አለው ። ፱፡ ለሠራተኛ ፡ የድካሙ ፡ ትርፍ ፡ ምን ፡ ፲፡ ድር ፡ ነው ?

እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ይደክሙበት ፡ ዘንድ ፡ የሰጣቸውን ፡ ጥረት ፡ አይቻለሁ ። ፲፩፡ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ በጊዜው ፡ ውብ ፡ አድርጎ ፡ ሠራው ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሰው ፡ መርምሮ ፡ እንዳያገኝ ፡ ዘላለምነትን ፡ በልቡ ፡ ሰጠው ። ፲፪፡ ሰው ፡ ደስ ፡ ከሚለውና ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከሚያደርግ ፡ በቀር ፡ መልካም ፡ ፲፫፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ አወቅሁ ። ደግሞም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ በድካሙም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ነው ። ፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ያደረገው ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፡ አወቅሁ ፤ ሊጨመርበት ፡ ወይም ፡ ከእርሱ ፡ ሊጐድል ፡ አይቻልም ፤ እግዚአብሔርም ፡ በፊቱ ፡ ይፈሩ ፡ ዘንድ ፡ አደረገ ። ፲፭፡ አሁን ፡ ያለው ፡ በፊት ፡ ነበረ ÷ የሚሆነውም ፡ በፊት ፡ ሆኖ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያለፈውን ፡ መልሶ ፡ ይሻዋል ።

፲፮፡ ደግሞም ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በፍርድ ፡ ስፍራ ፡ ኃጢአት ÷ በጽድቅም ፡ ስፍራ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳለ ፡ አየሁ ። ፲፯፡ እኔም ፡ በልቤ ፡— በዚያ ፡ ለነገር ፡ ሁሉና ፡ ለሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጊዜ ፡ አለውና ፡ በጻድቅና ፡ በኃጢአተኛ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርዳል ፡ አልሁ ። ፲፰፡ እኔ ፡ በልቤ ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡— እንደ ፡ እንስሳ ፡ መሆናቸውን ፡ እንዲያዩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈትናቸዋል ፡ አልሁ ። ፲፱፡ የሰው ፡ ልጆችና ፡ የእንስሳ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ ድርሻቸውም ፡ ትክክል ፡ ነው ፤ አንዱ ፡ እንደሚሞት ፡ ሌላውም ፡ እንዲሁ ፡ ይሞታል ፤ የሁሉም ፡ እስትንፋስ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ ሁሉም ፡ ከንቱ ፡ ነውና ፡ ሰው ፡ ከእንስሳ ፡ ብልጫ ፡ የለውም ። ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ቦታ ፡ ይሄዳል ፤ ፳፡ ሁሉ ፡ ከአፈር ፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ ወደ ፡ አፈር ፡ ይመለሳል ። ፳፩፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እንደምትወጣ ፡ የእንስሳም ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ወደ ፡ምድር ፡ እንደምትወርድ ፡ የሚያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ? ፳፪፡ ያም ፡ እድል ፡ ፈንታው ፡ ነውና ፡ ሰው ፡ በሥራው ፡ ደስ ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ እንደሌለው ፡ አየሁ ፤ ከእርሱ ፡ በኋላስ ፡ የሚሆነውን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ የሚያመጣው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ እኔም ፡ ተመለስሁ ÷ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ የሚደረገውን ፡ ግፍ ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ÷ የተገፉት ፡ ሰዎች ፡ እንባ ፡ ነበረ ፤ የሚያጽናናቸውም ፡ አልነበረም ፤ በሚገፉአቸውም ፡ እጅ ፡ ኃይል ፡ ነበረ ÷ እነርሱን ፡ ግን ፡ የሚያጽናናቸው ፡ አልነበረም ። ፪፡ እኔም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ በሕይወት ፡ ካሉት ፡

ይልቅ ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ የሞቱትን ፡ አመሰገ
፫ ፡ ንሁ ፤ ከእነዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ገና ፡ ያል
ተወለደው ፡ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ የሚደረገውን ፡
ግፍ ፡ ያላየው ፡ ይሻላል ።
፬ ፡ ደግሞም ፡ የሰውን ፡ ድካምና ፡ የብልሃት ፡
ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ተመለከትሁ ÷ በባልንጀራ
ውም ፡ ዘንድ ፡ ቅንዓት ፡ እንዲያስነሣ ፡ አየሁ ፤
ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከ
፭ ፡ ተል ፡ ነው ። ሰነፍ ፡ እጆቹን ፡ ኮርትሞ ፡ ይቀ
፮ ፡ መጣል ፤ የገዛ ፡ ሥጋውንም ፡ ይበላል ። በድካ
ምና ፡ ነፋስን ፡ በመከተል ፡ ከሁለት ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡
ይልቅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡ በዕረፍት ፡ ይሻላል ።
፯ ፡ እኔም ፡ ተመለስሁ ÷ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ከን
፰ ፡ ቱን ፡ ነገር ፡ አየሁ ። አንድ ፡ ሰው ፡ ብቻውን ፡
አለ ÷ ሁለተኛም ፡ የለውም ፤ ልጅም ፡ ሆነ ፡ ወን
ድም ፡ የለውም ፤ ለድካሙ ፡ ግን ፡ መጨረሻ ፡
የለውም ÷ ዓይኖቹም ፡ ከባለጠግነት ፡ አይጠግ
ቡም ። ለማን ፡ እደክማለሁ ÷ ሰውነቴንስ ፡ መል
ካሙን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ እነፍጋታለሁ ? ይላል ።
ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ክፉም ፡ ጥረት ፡
፱ ፡ ነው ። ድካማቸው ፡ መልካም ፡ ዋጋ ፡ አለውና ፡
አንድ ፡ ብቻ ፡ ከመሆን ፡ ሁለት ፡ መሆን ፡ ይሻ
፲ ፡ ላል ። ቢወድቁ ፡ አንዱ ፡ ሁለተኛውን ፡ ያነሣዋ
ልና ፤ አንዱ ፡ ብቻውን ፡ ሆኖ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡
ግን ፡ የሚያነሣው ፡ ሁለተኛ ፡ የለውምና ፡ ወዮ
፲፩ ፡ ለት ። ሁለቱም ፡ በአንድነት ፡ ቢተኙ ፡ ይሞቃ
ቸዋል ፤ አንድ ፡ ብቻውን ፡ ግን ፡ እንዴት ፡ ይሞ
፲፪ ፡ ቀዋል ? አንዱም ፡ አንዱን ፡ ቢያሸንፍ ፡ ሁለቱ ፡
በፊቱ ፡ ይቆማሉ ፤ በሦስትም ፡ የተገመደ ፡ ገመድ ፡
ፈጥኖ ፡ አይበጠስም ።
፲፫ ፡ ድሀና ፡ ጠቢብ ፡ ብላቴና ፡ ተግሣጽን ፡ መቀ
በል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከማያውቅ ፡ ከሰነፍ ፡
፲፬ ፡ ሽማግሌ ፡ ንጉሥ ፡ ይሻላል ። ምንም ፡ በመን
ግሥቱ ፡ አገር ፡ ደግሞ ፡ ችግረኛ ፡ ሆኖ ፡ ቢወ
ለድ ÷ ከግዞቱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ወጥ
፲፭ ፡ ቶአልና ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የሚሄዱትን ፡
ሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ከሚነሣው ፡
፲፮ ፡ ከሌላው ፡ ጎበዝ ፡ ጋር ፡ ሆነው ፡ አየሁ ። ከእ
ርሱ ፡ በፊት ፡ የተገዙለት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አይ
ቈጠሩም ፤ በኋላ ፡ የሚመጡት ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡
ደስ ፡ አይላቸውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡
ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡
እግርህን ፡ ጠብቅ ፤ ለመስማት ፡ መቅረብ ፡ ከሰነ
ፎች ፡ መሥዋዕት ፡ ይበልጣልና ፤ እነርሱም ፡
፪ ፡ ክፉ ፡ እንዳያደርጉ ፡ አያውቁምና ። እግዚአ
ብሔር ፡ በሰማይ ÷ አንተም ፡ በምድር ፡ ነህና ፡
በአፍህ ፡ አትፍጠን ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ቃልን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ልብህ ፡ አይቸኩል ፤
፫ ፡ ስለዚህም ፡ ቃልህ ፡ ጥቂት ፡ ትሁን ። ሕልም ፡
በሥራ ፡ ብዛት ፡ ይታያል ፤ እንዲሁም ፡ የሰነፍ ፡
፬ ፡ ድምፅ ፡ በቃሉ ፡ ብዛት ፡ ይሰማል ። ሰነፎች ፡
ደስ ፡ አያሰኙትምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡
በተሳልህ ፡ ጊዜ ፡ ትፈጽመው ፡ ዘንድ ፡ አትዘ
ግይ ፤ የተሳልኸውን ፡ ፈጽመው ። ተስለህ ፡ ፭ ፡
የማትፈጽም ፡ ብትሆን ፡ ባትሳል ፡ ይሻላል ።
ሥጋህን ፡ በኃጢአት ፡ እንዳያስተው ፡ ለአፍህ ፡ ፮ ፡
አርነት ፡ አትስጥ ÷ በመልአክም ፡ ፊት ፡— ስሕ
ተት ፡ ነበረ ፡ አትበል ፤ እግዚአብሔር ፡ በቃ
ልህ ፡ ይቈጣ ፡ ዘንድ ፡ የእጅህንም ፡ ሥራ ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትሻለህ ? ብዙ ፡ ሕልም ፡ ፯ ፡
ባለበት ፡ ዘንድ ÷ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ብዙ ፡
ቃል ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ከንቱ ፡
ነገር ፡ አለ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ፍራ ።
ከፍ ፡ ከለው ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ይመለከታ ፰ ፡
ልና ÷ ከእነርሱም ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ ሌሎች ፡
ከፍ ፡ ይላሉና ፡ በአገሩ ፡ ድሆች ፡ ሲገፉ ÷ ፍር
ድና ፡ ጽድቅም ፡ ሲነጠቅ ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡
ነገር ፡ አታድንቅ ። በጠቅላላው ፡ ግን ፡ የአገሩ ፡ ፱ ፡
ጥቅም ፡ እርሻን ፡ የሚወድድ ፡ ንጉሥ ፡ ቢኖር ፡
ነው ።
ብርን ፡ የሚወድድ ፡ ሰው ፡ ብርን ፡ አይጠግ ፲ ፡
ብም ፤ ባለጠግነትንም ፡ የሚወድድ ፡ ትርፉን ፡
አይጠግብም ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
ሀብት ፡ ሲበዛ ፡ የሚበሉት ፡ ይበዛሉ ፤ ሀብቱን ፡ ፲፩ ፡
በዓይኑ ፡ ብቻ ፡ ከማየት ፡ በቀር ፡ ለባለቤቱ ፡ ምን ፡
ይጠቅመዋል ? እጅግ ፡ ወይም ፡ ጥቂት ፡ ቢበላ ፡ ፲፪ ፡
የሠራተኛ ፡ እንቅልፍ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፤ የበለ
ጠጋ ፡ ጥጋብ ፡ ግን ፡ እንቅልፍን ፡ ይከለክለ
ዋል ።
ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፲፫ ፡
አየሁ ፤ ለመከራው ፡ በባለቤቱ ፡ ዘንድ ፡ የተቈ
ጠበች ፡ ባለጠግነት ፡ ናት ። ያችም ፡ ባለጠግ ፲፬ ፡
ነት ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ትጠፋለች ፤ ልጅንም ፡ ቢወ
ልድ ፡ በእጁ ፡ ምንም ፡ የለውም ። ከእናቱ ፡ ሆድ ፡ ፲፭ ፡
ራቁቱን ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ መጣው ፡
ይመለሳል ፤ ከጥረቱም ፡ በእጁ ፡ ሊወስድ ፡ የሚ
ችለውን ፡ ምንም ፡ አያገኝም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ፲፮ ፡
የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ነው ፤ እንደ ፡ መጣ ፡
እንዲሁ ፡ ይሄዳል ፤ ድካሙም ፡ ለነፋስ ፡ ከሆነ ፡
ጥቅሙ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ዘመኑን ፡ ሁሉ ፡ በጨ ፲፯ ፡
ለማ ፡ በጎዘን ፡ በብስጭት ፡ በደዌና ፡ በቍጣ ፡
ነው ።
እነሆ ÷ እኔ ፡ ያየሁት ፡ መልካምና ፡ የተዋበ ፡ ፲፰ ፡
ነገር ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠው ፡ በሕይ
ወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ÷
ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ በሚደክምበት ፡ ድካም ፡
ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ይህ ፡ እድል ፡
ፈንታው ፡ ነውና ። እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ፲፱ ፡
ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ መስጠቱ ÷ ከእርስ
ዋም ፡ ይበላና ፡ እድል ፡ ፈንታውን ፡ ይወስድ ፡
ዘንድ ፡ በድካሙም ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ማሠ
ልጠኑ ፤ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ደስታን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ ፳ ፡
እርሱ ፡ የሕይወቱን ፡ ዘመን ፡ እጅግ ፡ አያስብም ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩ ከዐሐይ ፥ በታች ፥ ያየሁት ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ አለ ÷ እርሱም ፥ በሰው ፥ ላይ ፥ እጅግ ፥ የከበደ ፥ ነው ።
፪ እግዚአብሔር ፥ ለሰው ፥ ሀብትንና ፥ ጥሪትን ፥ ክብርንም ፥ ሰጠው ÷ ከወደደውም ፥ ሁሉ ፥ ለነፍሱ ፥ አልጐደለውም ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ሌላ ፥ ሰው ፥ ይበላዋል ፥ እንጂ ፥ ከእርሱ ፥ ይበላ ፥ ዘንድ ፥ እግዚአብሔር ፥ አላሠለጠነውም ፤ ይህም ፥ ከንቱና ፥
፫ ክፉ ፥ ደዌ ፥ ነው ። ሰው ፥ መቶ ፥ ልጆች ፥ ቢወልድ ፥ እጅግ ፥ ዘመንም ፥ በሕይወት ፥ ቢኖር ፥ ዕድሜውም ፥ እጅግ ፥ ዓመት ፥ ቢሆን ÷ ነፍሱም ፥ መልካምን ፥ ባትጠግብ ፥ መቃብርንም ፥ ባያገኝ ÷ እኔ ፥ ስለ ፥ እርሱ ፥— ከእርሱ ፥ ይልቅ ፥ ጭንጋፍ ፥
፬ ይሻላል ፥ አልሁ ። በከንቱ ፥ መጥቶአል ፥ በጨለማ ፥ ይሄዳል ፥ ስሙም ፥ በጨለማ ፥ ይሸፈናል ፤ ደግሞም ፥ ዐሐይን ፥ አላየውም ፥ አላወቀውምም ፤ ለዚህም ፥ ከዚያ ፥ ይልቅ ፥ ዕረፍት ፥
፭ አለው ። ሺህ ፥ ዓመት ፥ ሁለት ፥ ጊዜ ፥ በሕይወት ፥ ቢኖር ፥ መልካምንም ፥ ባያይ ÷ ሁሉ ፥ ወደ ፥ አንድ ፥ ስፍራ ፥ የሚሄድ ፥ አይደለምን ?
፮ የሰው ፥ ድካም ፥ ሁሉ ፥ ለአፉ ፥ ነው ÷ ነፍሱ ፥
፯ ግን ፥ አትጠግብም ። ከሰነፍ ፥ ይልቅ ፥ ለጥበበኛ ፥ ጥቅም ፥ ምንድር ፥ ነው ? በሕያዋን ፥ ፊትስ ፥ መሄድ ፥ ለሚያውቅ ፥ ለድሀ ፥ ጥቅሙ ፥
፰ ምንድር ፥ ነው ? በዓይን ፥ ማየት ፥ በነፍስ ፥ ከመቅበዝበዝ ፥ ይሻላል ፤ ይህም ፥ ደግሞ ፥ ከንቱ ፥ ነፋስንም ፥ እንደ ፥ መከተል ፥ ነው ።
፱ የሆነው ፥ ስሙ ፥ አስቀድሞ ፥ ተጠራ ÷ ሰውም ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ታወቀ ፤ ከእርሱ ፥ ከሚበረታው ፥
፲ጋር ፥ ይፋረድ ፥ ዘንድ ፥ አይችልም ። ከንቱን ፥ የሚያበዛ ፥ ብዙ ፥ ነገር ፥ አለና ፥ ለሰው ፥ ጥቅሙ ፥
፲፩ ምንድር ፥ ነው ? ሰው ፥ በከንቱ ፥ ወራቱ ፥ ቀኑ ፥ ጥርና ፥ እንደ ፥ ጥላ ፥ በሚያሳልፈው ፥ ዘመኑ ፥ በሕይወቱ ፥ ሳለ ፥ ለሰው ፥ የሚሻለውን ፥ የሚያውቅ ፥ ማነው ? ወይስ ፥ ለሰው ፥ ከዐሐይ ፥ በታች ፥ ከእርሱ ፥ በኋላ ፥ የሚሆነውን ፥ ማን ፥ ይነግረዋል ?

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩ ከመልካም ፥ ሽቱ ፥ መልካም ፥ ስም ÷ ከመወለድ ፥
፪ ቀንም ፥ የሞት ፥ ቀን ፥ ይሻላል ። ወደ ፥ ግብዣ ፥ ቤት ፥ ከመሄድ ፥ ወደ ፥ ልቅሶ ፥ ቤት ፥ መሄድ ፥ ይሻላል ፤ እርሱ ፥ የሰው ፥ ሁሉ ፥ ፍጻሜ ፥ ነውና ÷
፫ ሕያውም ፥ የሆነ ፥ በልቡ ፥ ያኖረዋልና ። ከሳቅ ፥ ኀዘን ፥ ይሻላል ÷ ከፊት ፥ ኀዘን ፥ የተነሣ ፥ ልብ ፥
፬ ደስ ፥ ይሰኛልና ። የጠቢባን ፥ ልብ ፥ በልቅሶ ፥ ቤት ፥ ነው ፤ የሰነፎች ፥ ልብ ፥ ግን ፥ በደስታ ፥
፭ ቤት ፥ ነው ። ሰው ፥ የሰነፎችን ፥ ዜማ ፥ ከሚሰማ ፥ ይልቅ ፥ የጠቢባንን ፥ ተግሣጽ ፥ መስማት ፥ ይሻለዋል ። ከድስት ፥ በታች ፥ እንደሚቃጠል ፥ እሾህ ፥ ድምፅ ፥ የሰነፍ ፥ ሳቅ ፥ እንዲሁ ፥ ነው ፤
፯ ይህም ፥ ደግሞ ፥ ከንቱ ፥ ነው ። ግፍ ፥ ጠቢቡን ፥
፰ ያሳብደዋል ፤ ጉቦም ፥ ልቡን ፥ ያጠፋዋል ። የነገር ፥ ፍጻሜ ፥ ከመጀመሪያው ፥ ይሻላል ፤ ታጋሽም ፥ ከትዕቢተኛ ፥ ይሻላል ። በነፍስህ ፥ ለቍጣ ፥ ችኩል ፥ አትሁን ÷ ቍጣ ፥ በሰነፍ ፥ ብብት ፥ ያርፋልና ።
፱ ከዚህ ፥ ዘመን ፥ ይልቅ ፥ ያለፈው ፥ ዘመን ፥ ለምን ፥ ተሻለ ? ብለህ ፥ አትናገር ፥ የዚህን ፥ ነገር ፥ በጥበብ ፥ አትጠይቅምና ።
፲ ጥበብ ፥ ከርስት ፥ ጋር ፥ መልካም ፥ ነው ፤ ዐሐይንም ፥ ለሚያዩ ፥ ሰዎች ፥ ትርፍን ፥ ይሰጣል ።
፲፩ የጥበብ ፥ ጥላ ፥ እንደ ፥ ገንዘብ ፥ ጥላ ፥ ናትና ፤ የእውቀትም ፥ ብልጫዋ ፥ ጥበብ ፥ ገንዘብ ፥ ላደረጋት ፥ ሕይወትን ፥ እንድትሰጥ ፥ ነው ። የእግዚአብሔርን ፥ ሥራ ፥ ተመልከት ፤ እርሱ ፥ ጠማማ ፥ ያደረገውን ፥ ማን ፥ ሊያቀናው ፥ ይችላል ? በመልካም ፥ ቀን ፥ ደስ ፥ ይበልህ ፤ በክፉም ፥ ቀን ፥ ተመልከት ፤ ሰው ፥ ከእርሱ ፥ በኋላ ፥ መርምሮ ፥ ምንም ፥ እንዳያገኝ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይህንም ፥ ያንም ፥ እንደዚያ ፥ ሠርቶአል ።
፲፪ ጻድቅ ፥ በጽድቁ ፥ ሲጠፋ ፥ ኀጥእም ፥ በክፋቱ ፥ እጅግ ፥ ዘመን ፥ ሲኖር ÷ ይህን ፥ ሁሉ ፥ ከንቱ ፥ በሆነ ፥ ዘመኔ ፥ አየሁ ። እጅግ ፥ ጻድቅ ፥ አትሁን ÷ እጅግ ፥ ጠቢብም ፥ አትሁን ÷ እንዳትጠፋ ።
፲፫ እጅግ ፥ ክፉ ፥ አትሁን ÷ እልከኛም ፥ አትሁን ÷ ጊዜህ ፥ ሳይደርስ ፥ እንዳትሞት ። እግዚአብሔርን ፥ የሚፈራ ፥ ከሁሉ ፥ ይወጣልና ፥ ይህን ፥ ብትይዝ ፥ ከዚያም ፥ ደግሞ ፥ እጅህን ፥ ባታርቅ ፥ መልካም ፥ ነው ።
፲፬ በከተማ ፥ ከሚኖሩ ፥ ከአሥር ፥ ገዢዎች ፥ ይልቅ ፥ ጥበብ ፥ ጠቢብን ፥ ታበረታለች ። በምድር ፥ ላይ ፥ መልካምን ፥ የሚሠራ ፥ ኃጢአትንም ፥ የማያደርግ ፥ ጻድቅ ፥ አይገኝምና ።
፲፭ በሪያህ ፥ ሲረግምህ ፥ እንዳትሰማ ፥ በሚጫወቱበት ፥ ቃል ፥ ሁሉ ፥ ልብህን ፥ አትጣል ፤ አንተ ፥ ደግሞ ፥ ሌሎችን ፥ እንደ ፥ ረገምህ ፥ ልብህ ፥ ያውቃልና ።
፲፮ ይህን ፥ ሁሉ ፥ በጥበብ ፥ ፈተንሁ ፤ ጠቢብ ፥ እሆናለሁ ፥ አልሁ ÷ እርስዋ ፥ ግን ፥ ከእኔ ፥ ራቀች ።
፲፯ የሆነው ፥ ራቅ ፥ እጅግም ፥ ጠለቀ ፥ መርምሮ ፥ የሚያገኘውስ ፥ ማን ፥ ነው ? አውቅና ፥ እመረምር ፥ ዘንድ ÷ ጥበብንና ፥ የነገሩን ፥ ሁሉ ፥ መደምደሚያ ፥ እፈልግ ፥ ዘንድ ÷ ኃጢአትም ፥ ስንፍና ÷ ስንፍናም ፥ እብደት ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ አውቅ ፥ ዘንድ ፥ እኔ ፥ በልቤ ፥ ዘርሁ ። እኔም ፥ ከሞት ፥ ይልቅ ፥ የመረረ ፥ ነገር ፥ መርምሬ ፥ አገኘሁ ፤ እርስዋም ፥ ልብዋ ፥ ወጥመድና ፥ መርበብ ፥ የሆነ ÷ እጆችዋም ፥ እግር ፥ ብረት ፥ የሆኑ ፥ ሴት ፥ ናት ፤ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ መልካም ፥ የሆነ ፥ ከእርስዋ ፥ ያመልጣል ÷ ኃጢአተኛ ፥ ግን ፥ ይጠመድባታል ። እንዱን ፥ በአንዱ ፥ ላይ ፥ ጨምሬ ፥ ወደ ፥ ነገሩ ፥ ሁሉ ፥ መደምደሚያ ፥ እደርስ ፥ ዘንድ ÷ እነሆ ÷ ይህን ፥ ነገር ፥ አገኘሁ ፥ ይላል ፥ ሰባኪው ፤
፳ ነፍሴ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ ትሻታለች ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አላገኘሁም ፤ ከሺህ ፥ ወንዶች ፥ አንድ ፥ አገኘሁ ÷ ከእነዚያ ፥ ሁሉ ፥ መካከል ፥ ግን ፥ አንዲት ፥ ሴት ፥ አላገኘሁም ። እግዚአብሔር ፥ ሰዎችን ፥ ቅኖች ፥ አድርጎ ፥ እንደ ፥ ሠራቸው ÷

እነሆ ÷ ይህን ፡ ብቻ ፡ አገኘሁ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ብልሃትን ፡ ፈለጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ እንደ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? ነገርንስ ፡ መተርጐም ፡ የሚያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ? የሰው ፡ ጥበብ ፡ ፊቱን ፡ ታበራለች ÷ የፊቱንም ፡
፪ ድፍረት ፡ ትለውጣለች ። እኔ ፡— በእግዚአብ
ሔር ፡ መሐላ ፡ ምክንያት ፡ የንጉሥን ፡ ትእዛዝ ፡
፫ ጠብቅ ፡ እልሃለሁ ። የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ያደ
ርጋልና ፡ ከፊቱ ፡ ትወገድ ፡ ዘንድ ፡ አትቸኩል ÷
፬ ክፉንም ፡ በማድረግ ፡ አትጽና ። የንጉሥ ፡ ቃል ፡
ኃይለኛ ፡ ነውና ፤ ይህንስ ፡ ለምን ፡ ታደርጋለህ ?
፭ ማን ፡ ይለዋል ? ትእዛዝን ፡ የሚጠብቅ ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አያውቅም ፤ የጠቢብም ፡ ልብ ፡ ጊዜንና ፡
፮ ፍርድን ፡ ያውቃል ። የሰው ፡ መከራ ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለነገር ፡ ሁሉ ፡ ጊዜና ፡
፯ ፍርድ ፡ አለውና ። የሚሆነውንም ፡ አያውቅም ፤
እንዴትስ ፡ እንደሚሆን ፡ የሚነግረው ፡ ማን ፡
፰ ነው ? መንፈስን ፡ ለማስቀረት ፡ በመንፈስ ፡ ላይ ፡
ሥልጣን ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ የለም ፤ በሞቱም ፡ ቀን ፡
ሥልጣን ፡ የለውም ፤ በሰልፍም ፡ ስንብት ፡
የለም ÷ ኃጢአትም ፡ ሠሪውን ፡ አያድነውም ።
፱ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ÷ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ ወደ ፡
ተደረገው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ልቤን ፡ ሰጠሁ ፤
ሰው ፡ ሰውን ፡ ለመገዳት ፡ ገዢ ፡ የሚሆንበት ፡
ጊዜ ፡ አለ ።
፲ እንዲሁም ፡ ኀጥአን ፡ ተቀብረው ፡ አየሁ ÷
ወደ ፡ ዕረፍትም ፡ ገቡ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቅን ፡ አድራጊ
ዎች ፡ ከቅድስት ፡ ስፍራ ፡ ወጡ ÷ ከከተማይቱም ፡
ውስጥ ፡ ተረሱ ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፩ በክፉ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ፈጥኖ ፡ ፍርድ ፡ አይፈረድ
ምና ፡ ስለዚህ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ውስጥ ፡ ልባ
፲፪ ቸው ፡ ክፉን ፡ ለመሥራት ፡ ጠነከረ ። ኃጢአ
ተኛ ፡ መቶ ፡ ጊዜ ፡ ክፉን ፡ ቢሠራ ፡ ዘመኑም ፡
ረጅም ፡ ቢሆን ÷ እግዚአብሔርን ፡ ለሚፈሩት ፡
በፊቱም ፡ ለሚፈሩት ፡ ደኅንነት ፡ እንዲሆን ፡
፲፫ አውቃለሁ ፤ ለኀጥአ ፡ ግን ፡ ደኅንነት ፡ የለውም ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አይፈራምና ፡ ዘመኑ ፡
እንደ ፡ ጥላ ፡ አትረዝምም ።
፲፬ ብምድር ፡ የሚደረግ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ አለ ፤
በኀጥአን ፡ የሚደረገው ፡ ሥራ ፡ የሚደርስባ
ቸው ፡ ጻድቃን ፡ አሉ ÷ ለጻድቃንም ፡ የሚደረ
ገው ፡ ሥራ ፡ የሚደርስላቸው ፡ ኀጥአን ፡ አሉ ፤
፲፭ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ አልሁ ። ከሚበ
ላውና ፡ ከሚጠጣው ፡ ደስም ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡
ለሰው ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ሌላ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡
የለውምና ፡ እኔ ፡ ደስታን ፡ አመሰገንሁ ፤ ከፀሐ
ይም ፡ በታች ፡ ከድካሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰ
ጠው ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ይህ ፡ ደስታው ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖራል ።
፲፮ ጥበብን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ የሚሆ
ነውንም ፡ ድካም ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ ሰጠሁ ÷
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ እንቅልፍን ፡ በዓይኑ ፡ የማ
ያይ ፡ አለና ፤ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ የተደረገውን ፡ ፲፯
ሥራ ፡ መርምሮ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ እንዳ
ይቻለው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
አየሁ ። ሰውም ፡ ሊፈልግ ፡ እጅግ ፡ ቢደክም ፡
መርምሮ ፡ አያገኘውም ፤ ደግሞ ፡ ጠቢብ ፡
ሰው ፡— ይህን ፡ አወቅሁ ፡ ቢል ፡ እርሱ ፡ ያገ
ኘው ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ጻድቃንና ፡ ጠቢባን ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ ይህን ፡ ሁሉ ፡
እመረምር ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ አኖርሁ ፤ ፍቅር ፡
ወይም ፡ ጥል ፡ ቢሆን ፡ ሰው ፡ አያውቅም ፡ ሁሉ ፡
፪ ወደ ፡ ፊታቸው ፡ ነው ። የጻድቁና ፡ የበደለ
ኛው ÷ የመልካሙና ፡ የክፉው ÷ የንጹሑና ፡
የርኩሱ ÷ መሥዋዕትን ፡ የሚሠዋውና ፡ የማ
ይሠዋው ÷ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ድርሻው ፡ አንድ ፡
ነው ፤ እንደ ፡ መልካሙ ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ኃጢ
አተኛው ÷ እንደ ፡ መሐለኛው ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡
፫ መሐላን ፡ የሚፈራው ፡ ነው ። አንድ ፡ ድርሻ ፡
ሁሉን ፡ እንዲያገኝ ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በተደረ
ገው ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ ነው ፤ ደግ
ሞም ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ ክፋትን ፡
ትሞላለች ÷ በሕይወታቸውም ፡ ሳሉ ፡ እብደት ፡
በልባቸው ፡ ነው ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
፬ ሙታን ፡ ይወርዳሉ ። ያልሞተ ፡ ውሻ ፡ ከሞተ ፡
አንበሳ ፡ ይሻላልና ፡ ሰው ፡ ከሕያዋን ፡ ሁሉ ፡
፭ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ቢኖር ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
ሕያዋን ፡ እንዲሞቱ ፡ ያውቃሉና ፤ ሙታን ፡
ግን ፡ አንዳች ፡ አያውቁም ፤ መታሰቢያቸውም ፡
ተረስቶአልና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ዋጋ ፡ የላቸውም ።
፮ ፍቅራቸውና ፡ ጥላቸው ፡ ቅንዓታቸውም ፡ በአ
ንድነት ፡ ጠፍቶአል ÷ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ በሚ
ሠራው ፡ ነገር ፡ ለዘላለም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከእ
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የላቸውም ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ሥራህን ፡ ተቀብሎታልና ፡
ሂድ ÷ እንጀራህን ፡ በደስታ ፡ ብላ ÷ የወይን ፡
፰ ጠጅህንም ፡ በተድላ ፡ ጠጣ ። ሁልጊዜ ፡ ልብ
ስህ ፡ ነጭ ፡ ይሁን ፤ ቅባትም ፡ ከራስህ ፡ ላይ ፡
፱ አይታጣ ። በሕይወትህ ÷ አንተም ፡ ከፀሐይ ፡
በታች ፡ በምትደክምበት ፡ ድካም ፡ ይህ ፡ እድል ፡
ፈንታህ ፡ ነውና ፡ ከንቱ ፡ በሆነ ፡ በሕይወትህ ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በሰጠህ ÷ በከ
ንቱ ፡ ዘመንህ ፡ ሁሉ ÷ ከምትወድዳት ፡ ሚስ
፲ ትህ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ። እንተ ፡ በምትሄድ
በት ፡ በሲኦል ፡ ሥራና ፡ አሳብ ፡ እውቀትና ፡
ጥበብ ፡ አይገኙምና ፡ እጅህ ፡ ለማድረግ ፡ የም
ታገኘውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ኃይልህ ፡ አድርግ ።
፲፩ እኔም ፡ ተመለስሁ ÷ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡
ሩጫ ፡ ለፈጣኖች ÷ ሰልፍም ፡ ለኃያላን ÷ እንጀ
ራም ፡ ለጠቢባን ÷ ባለጠግነትም ፡ ለአስተዋ
ዮች ÷ ሞገስም ፡ ለአዋቂዎች ፡ እንዳልሆነ ፡ አየሁ ፤
ጊዜና ፡ እድል ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይገናኛቸዋል ።
፲፪ ሰውም ፡ ጊዜውን ፡ አያውቅም ፤ በክፉ ፡ መረብ ፡

እንደ ፥ ተጠመዱ ፥ ዓሣዎች ÷ በወጥመድም ፥ እንደ ፥ ተያዙ ፥ ወፎች ÷ እንዲሁ ፥ የሰው ፥ ልጆች ፥ በክፉ ፥ ጊዜ ፥ በድንገት ፥ ሲወድቅባቸው ፥ ይጠመዳሉ ።

፲፫ ከዐሐይ ፥ በታችም ፥ ይህን ፥ ጥበብ ፥ አየሁ ÷ እርስዋም ፥ በእኔ ፥ ዘንድ ፥ ታላቅ ፥ መሰለችኝ ።

፲፬ ታናሽ ፥ ከተማ ፥ ነበረች ÷ ጥቂቶች ፥ ሰዎችም ፥ ነበሩባት ፤ ታላቅ ፥ ንጉሥም ፥ መጣባት ፥ ከበባትም ÷ ታላቅ ፥ ግንብም ፥ ሠራባት ።

፲፭ ጠቢብ ፥ ድሀ ፥ ሰውም ፥ ተገኘባት ÷ ያችንም ፥ ከተማ ፥ በጥበቡ ፥ አዳናት ፤ ያን ፥ ድሀ ፥ ሰው ፥ ግን ፥ ማንም ፥ አላሰበውም ። እኔም ፦— ከኃይል ፥ ይልቅ ፥ ጥበብ ፥ ትበልጣለች ፤ የድሀው ፥ ጥበብ ፥ ግን ፥ ተናቀች ፥ ቃሉም ፥ አልተሰማችም ፥ አልሁ ።

፲፮ በሰነፎች ፥ መካከል ፥ ከሚጮኽ ፥ ከገዢው ፥ ጩኸት ፥ ይልቅ ፥ የጠቢበን ፥ ቃል ፥ በጸጥታ ፥ ትሰማለች ። ከጦር ፥ መሣሪያዎች ፥ ይልቅ ፥ ጥበብ ፥ ትሻላለች ፤ አንድ ፥ ኃጢአተኛ ፥ ግን ፥ ብዙ ፥ መልካምን ፥ ያጠፋል ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

፩ የሞቱ ፥ ዝንቦች ፥ የተቀመመውን ፥ የዘይት ፥ ሽቱ ፥ ያገሙታል ፤ እንዲሁም ፥ ትንሽ ፥ ስንፍና ፥ ፪ ጥበብንና ፥ ክብርን ፥ ያጠፋል ። የጠቢብ ፥ ልብ ፥ በስተ ፥ ቀኙ ፥ ነው ÷ የሰነፍ ፥ ልብ ፥ ግን ፥ በስተ ፥ ፫ ግራው ፥ ነው ። ደግሞም ፥ ሰነፍ ፥ በመንገድ ፥ ሲመላለስ ፥ እርሱ ፥ ልብ ፥ ይጐድለዋል ÷ የሚያስበውም ፥ ሁሉ ፥ ስንፍና ፥ ነው ።

፬ ትዕግሥት ፥ ታላቁን ፥ ኃጢአት ፥ ጸጥ ፥ ያደርጋልና ፥ የገዢ ፥ ቊጣ ፥ የተነሣብህ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ፭ ስፍራህን ፥ አትልቀቅ ። ከዐሐይ ፥ በታች ፥ ያየሁት ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ አለ ÷ እርሱም ፥ ከገዢ ፥ የሚ፮ ወጣ ፥ ስሕተት ፥ ነው ፤ ሰነፍ ፥ በታላቅ ፥ ማዕርግ ፥ ተሾመ ÷ በለጠጎች ፥ ግን ፥ በተዋረደ ፥ ስፍራ ፥ ፯ ተቀመጡ ። ባሪያዎች ፥ በፈረስ ፥ ላይ ፥ ሲቀመጡ ፥ መሳፍንትም ፥ እንደ ፥ ባሪያዎች ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ሲሄዱ ፥ አየሁ ።

፰ ጕድጓድን ፥ የሚምስ ፥ ይወድቅበታል ÷ ቅጥርንም ፥ የሚያፈርስን ፥ እባብ ፥ ትነድፈዋለች ።

፱ ድንጋይን ፥ የሚፈነቅል ፥ ይታመምበታል ÷ እን፲ ጨትንም ፥ የሚፈልጥ ፥ ይጐዳበታል ። ብረት ፥ ቢደነዝዝ ፥ ሰውም ፥ ባይስለው ፥ ኃይልን ፥ ሊያበዛ ፥ ይገባዋል ፤ ጥበብ ፥ ግን ፥ ሥራውን ፥ ለማ፲፩ ከናወን ፥ ትጠቅመዋለች ። ደጋሚ ፥ ሳይደግም ፥ ባት ፥ እባብ ፥ ብትነድፍ ፥ ለደጋሚው ፥ ትርፍ ፥ የለውም ።

፲፪ የጠቢብ ፥ ሰው ፥ የአፉ ፥ ቃል ፥ ሞገስ ፥ ናት ፤ የሰነፍ ፥ ከንፈሮች ፥ ግን ፥ ራሱን ፥ ይውጡታል ።

፲፫ የአፉ ፥ ቃል ፥ መጀመሪያ ፥ ስንፍና ፥ ነው ÷ የን፲፬ ግግሩ ፥ ፍጻሜም ፥ ክፉ ፥ እብደት ፥ ነው ። ሰነፍ ፥ ቃሉን ፥ ያበዛል ፤ ሰው ፥ ግን ፥ የሚሆነውን ፥ አያውቅም ፤ ከእርሱስ ፥ በኋላ ፥ የሚሆነውን ፥ ማን ፥ ፲፭ ይነግረዋል ? የሰነፍ ፥ ሥራ ፥ ያደክመዋል ፥ ወደ ፥ ከተማ ፥ መሄድ ፥ አያውቅምና ።

፲፮ ንጉሥሽ ፥ ሕፃን ፥ የሆነ ÷ መኳንንቶችሽም ፥ ማልደው ፥ የሚበሉ ÷ አንቺ ፥ አገር ፥ ሆይ ÷ ወዮልሽ ! ንጉሥሽ ፥ የከበረ ፥ ልጅ ፥ የሆነ ÷ ፲፯ ለብርታት ፥ እንጂ ፥ ለስካር ፥ ያይደለ ፥ በጊዜ ፥ የሚበሉ ፥ መኳንንት ፥ ያሉሽ ÷ አንቺ ፥ አገር ፥ ሆይ ÷ የተመሰገንሽ ፥ ነሽ ። ተግባር ፥ በመፍ፲፰ ታት ፥ ጣራው ፥ ይዘብጣል ÷ በእጅም ፥ መታከት ፥ ቤት ፥ ያፈስሳል ። እንጀራን ፥ ለሳቅ ፥ የወ፲፱ ይን ፥ ጠጅንም ፥ ለሕይወት ፥ ደስታ ፥ ያደርጉታል ÷ ሁሉም ፥ ለገንዘብ ፥ ይገዛል ። የሰማይ ፥ ፳ ወፍ ፥ ቃሉን ፥ ይወስደዋልና ÷ ባለ ፥ ክንፎችም ፥ ነገሩን ፥ ይናገራሉና ፥ በልብህ ፥ አሳብ ፥ እንኳ ፥ ቢሆን ፥ ንጉሥን ፥ አትስደብ ÷ በመኝታ ፥ ቤትህም ፥ ባለጠጋን ፥ አትስደብ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፩ ።

፩ እንጀራህን ፥ በውኃ ፥ ፊት ፥ ላይ ፥ ጣለው ÷ ከብዙ ፥ ቀን ፥ በኋላ ፥ ታገኘዋለህና ። ፪ ለሰባት ፥ ደግሞም ፥ ለስምንት ፥ እድል ፥ ፈንታን ፥ ክፈል ÷ በምድር ፥ ላይ ፥ የሚሆነውን ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ ምን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አታውቅምና ። ፫ ደመናት ፥ ዝናብ ፥ በሞሉ ፥ ጊዜ ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ያፈስሱታል ፤ ዛፍም ፥ ወደ ፥ ደቡብ ፥ ወይም ፥ ወደ ፥ ሰሜን ፥ ቢወድቅ ÷ ዛፉ ፥ በወደቀበት ፥ ስፍራ ፥ በዚያ ፥ ይኖራል ። ፬ ነፋስን ፥ የሚጠባበቅ ፥ አይዘራም ÷ ደመናትንም ፥ የሚመለከት ፥ አያጭድም ። ፭ የነፋስ ፥ መንገድ ፥ እንዴት ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ አጥንትም ፥ በእርጉዝ ፥ ሆድ ፥ እንዴት ፥ እንድትዋደድ ፥ እንደማታውቅ ÷ እንዲሁም ፥ ሁሉን ፥ የሚሠራውን ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሥራ ፥ አታውቅም ።

፮ ወይም ፥ ይህ ፥ ወይም ፥ ያ ፥ ማናቸው ፥ እንዲ፯ በቅል ፥ ወይም ፥ ሁለቱ ፥ መልካም ፥ እንዲሆኑ ፥ አታውቅምና ፥ በማለዳ ፥ ዘርህን ፥ ዝራ ÷ በማታም ፥ እጅህን ፥ አትተው ። ፰ ብርሃን ፥ ጣፋጭ ፥ ነው ፥ ፀሐይንም ፥ ማየት ፥ ለዓይን ፥ መልካም ፥ ነው ። ፱ ሰው ፥ ብዙ ፥ ዘመን ፥ በሕይወት ፥ ቢኖር ፥ በሁሉም ፥ ደስ ፥ ይበለው ፤ ሆኖም ፥ የጨለማውን ፥ ዘመን ፥ ያስብ ÷ ብዙ ፥ ቀን ፥ ይሆናልና ። የሚመጣው ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ከንቱ ፥ ነው ።

፲ አንተ ፥ ጕበዝ ÷ በጕብዝናህ ፥ ደስ ፥ ይበልህ ÷ በጕብዝናህም ፥ ወራት ፥ ልብህን ፥ ደስ ፥ ይበለው ÷ በልብህም ፥ መንገድ ፥ ዓይኖችህም ፥ በሚያዩት ፥ ሂድ ፥ ዳሩ ፥ ግን ፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ እግዚአብሔር ፥ ወደ ፥ ፍርድ ፥ እንዲያመጣህ ፥ እወቅ ። ፲፩ ሕፃንነትና ፥ ጕብዝና ፥ ከንቱዎች ፥ ናቸውና ፥ ከልብህ ፥ ኀዘንን ፥ አርቅ ÷ ከሰውነትህም ፥ ክፉን ፥ ነገር ፥ አስወግድ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

፩ የጭንቀት ፥ ቀን ፥ ሳይመጣ ፥ በጕብዝናህ ፥ ወራት ፥ ፈጣሪህን ፥ አስብ ፤ ደስ ፥ አያሰኙም ፥ የም፪ ትላቸውም ፥ ዓመታት ፥ ሳይደርሱ ፤ ፀሐይና ፥ ብርሃን ፥ ጨረቃና ፥ ከዋክብትም ፥ ሳይጨልሙ ÷

፫ ደመናትም ፡ ከገናብ ፡ በኋላ ፡ ሳይመለሱ ፤ ቤት ፡ ጠባቆች ፡ በሚንቀጠቀጡበት ÷ ኃያላን ፡ ሰዎች ፡ በሚንብጡበት ÷ ጥቂቶች ፡ ሆነዋልና ፡ ፈጭታዎች ፡ ሥራ ፡ በሚፈቱበት ÷ በመስኮትም ፡ ሆነው ፡ የሚመለከቱ ፡ በሚጨልሙበት ÷
፬ በአደባባይም ፡ ደጆቹ ፡ በሚዘጉበት ፡ ቀን ፤ የወፍጮ ፡ ድምፅ ፡ ሲላሽ ÷ ከወፍ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ሰው ፡ ሲነሣ ÷ ዜማም ፡ የሚጮኹ ፡ ሴቶች ፡
፭ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ገሣ ፡ ሲሉ ፤ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ደግሞ ፡ ሲፈሩ ÷ ድንጋጤም ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ሲሆን ፤ ለውዝም ፡ ሲያብብ ÷ አንበጣም ፡ እንደ ፡ ሸክም ፡ ሲከብድ ÷ ፈቃድም ፡ ሲጠፋ ፤ ሰው ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ቤት ፡ ሲሄድ ÷ አልቃሾችም ፡
፮ በአደባባይ ፡ ሲዞሩ ፤ የብር ፡ ድሪ ፡ ሳይበጠስ ÷ የወርቅም ፡ ኩስኩስት ፡ ሳይሰበር ÷ ማድጋውም ፡ በምንጭ ፡ አጠገብ ፡ ሳይከሰከስ ÷ መንኰራኩ
፯ ሩም ፡ በጕድጓድ ፡ ላይ ፡ ሳይሰበር ÷ አፈርም ፡ ወደ ፡ ነበረበት ፡ ምድር ፡ ሳይመለስ ÷ ነፍስም ፡ ወደ ፡ ሰጠው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳይመ
፰ ለስ ፡ ፈጣሪህን ፡ አስብ ። ሰባኪው ፡ — ከንቱ ÷ ከንቱ ፤ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ይላል ።

፱ ሰባኪውም ፡ ጠቢብ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለሕዝቡ ፡ እውቀትን ፡ አስተማረ ፤ እርሱም ፡ ብዙ ፡ ምሳሌዎችን ፡ መረመረና ፡ ፈላለገ ፡ አስማማም ። ሰባኪው ፡ ያማረውን ፡ በቅንም ፡ የተጻፈውን ፡ እውነተኛውን ፡ ቃል ፡ መርምሮ ፡ ለማግኘት ፡ ፈለገ ።
፲፩ የጠቢባን ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ በሬ ፡ መውጊያ ፡ ነው ÷ የተሰበሰቡትም ፡ ከአንድ ፡ እረኛ ፡ የተሰጡት ፡ ቃላት ፡ እንደ ፡ ተቸነከሩ ፡ ችንካሮች ፡ ናቸው ። ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ በላይ ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ተግሣጽን ፡ ስማ ፤ ብዙ ፡ መጻሕፍትን ፡ ማድረግ ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ÷ እጅግም ፡ ምርምር ፡ ሰውነትን ፡ ያደክማል ።
፲፪ የነገሩን ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ እንስማ ፡ ይህ ፡ የሰው ፡ ሁሉን ተናው ፡ ነውና ፤ እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ÷ ትእዛዙንም ፡ ጠብቅ ። እግዚአብሔር ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ የተሰወረውንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ መልካም ፡ ቢሆን ፡ ክፉም ፡ ቢሆን ÷ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ያመጣዋልና ።

መኃልየ ፡ መኃልይ ፡ ዘሰሎሞን ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ከመዝሙር ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ የሰሎሞን ፡ መዝሙር ።

፪ በአፉ ፡ መሳም ፡ ይሳመኝ ÷
ፍቅርህ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ይልቅ ፡ መልካም ፡ ነውና ።
፫ ዘይትህ ፡ መልካም ፡ መዓዛ ፡ አለው ፤
ስምህ ፡ እንደሚፈስስ ፡ ዘይት ፡ ነው ፤
ስለዚህ ፡ ደናግል ፡ ወደዱህ ።
፬ ሳበኝ ÷ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ እንሮጣለን ፤
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አገባኝ ፤
በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለናል ÷ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ፤
ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ይልቅ ፡ ፍቅርህን ፡ እናስባለን ፤
በቅንነት ፡ ይወድዱሃል ።

፭ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ጥቁር ፡ ነኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ውብ ፡ ነኝ ÷ እንደ ፡ ቄዳር ፡ ድንኳኖች ፡ እንደ ፡ ሰሎሞንም ፡ መጋረጃዎች ።
፮ ፀሐይ ፡ መልኬን ፡ አክስሎታልና ፡
ጥቁር ፡ ስለ ፡ ሆንሁ ፡ አትዩኝ ፤
የእናቴ ፡ ልጆች ፡ ተጣሉኝ ÷
የወይን ፡ ቦታዎችንም ፡ ጠባቂ ፡ አደረጉኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ የእኔን ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ አልጠበቅሁም ።
፯ ነፍሴ ፡ የወደደችህ ፡ አንተ ፡ ንገረኝ ፤
ወዴት ፡ ታሰማራለህ ? በቀትርስ ፡ ጊዜ ፡ ወዴት ፡ ትመስጋለህ ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ መንጎች ፡ በኋላ ፡ እቅበዘበዛለሁ ?
፰ አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋብሽ ፡ ሆይ ÷ ያላወቅሽ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የመንጎችን ፡ ፍለጋ ፡ ተከተይሽ ፡ ውጪ ÷
የፍየል ፡ ግልገሎችሽንም ፡ በእረኞች ፡ ድንኳኖች ፡ አጠገብ ፡ አሰማሪ ።

፱ ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ በፈርዖን ፡ ሰረገሎች ፡ እንዳለ ፡ ፈረስ ፡ መሰልሁሽ ።
፲ የጕንጭሽ ፡ ውበት ፡ በክበረ ፡ ሉል ÷
አንገትሽም ፡ በዕንቊ ፡ ድሪ ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፲፩ ባለ ፡ ብር ፡ ጕብጕብ ፡ የሆነ ፡ የወርቅ ፡ ጠልሰም ፡ እናደርግልሻለን ።
፲፪ ንጉሡ ፡ በማዕዱ ፡ ሳለ ÷
የእኔ ፡ ናርዶስ ፡ መዓዛውን ፡ ሰጠ ።
፲፫ ውዴ ፡ ለእኔ ፡ በጡቶቼ ፡ መካከል ፡ እንደሚያርፍ ፡
እንደ ፡ ተቋጠረ ፡ ከርቤ ፡ ነው ።
፲፬ ውዴ ፡ ለእኔ ፡ በዓይንጋዲ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ እንዳለ ፡
እንደ ፡ አበባ ፡ እቅፍ ፡ ነው ።
፲፭ ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ ውብ ፡ ነሽ ፤
እነሆ ÷ አንቺ ፡ ውብ ፡ ነሽ ፤
ዓይኖችሽም ፡ እንደ ፡ ርግቦች ፡ ናቸው ።
፲፮ ውዴ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ አንተ ፡ ውብ ፡ ነህ ÷
መልክ ፡ መልካምም ፡ ነህ ፤
አልጋችንም ፡ ለምለም ፡ ነው ።
፲፯ የቤታችን ፡ ሰረገላ ፡ የዝግባ ፡ ዛፍ ፡ ነው ÷
የጣሪያችንም ፡ ማዋቀሪያ ፡ የጥድ ፡ ዛፍ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ እኔ ፡ የሳሮን ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ የቈላም ፡ አበባ ፡ ነኝ ።
፪፡ በእሾህ ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ÷
እንዲሁ ፡ ወዳጄ ፡ በቈነጃጅት ፡ መካከል ፡ ናት ።
፫፡ በዱር ፡ እንዳለ ፡ እንኩይ ÷
እንዲሁ ፡ ውዴ ፡ በልጆች ፡ መካከል ፡ ነው ።
ከጥላው ፡ በታች ፡ እጅግ ፡ ወድጄ ፡ ተቀመጥሁ ÷
ፍሬውም ፡ በጕሮሮዬ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ።
፬፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጁም ፡ ቤት ፡ አገባኝ ÷
በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ዓላማውም ፡ ፍቅር ፡ ነው ።
፭፡ በዘቢብም ፡ አጽናኑኝ ÷
በእንኩይ ፡ አበረታቱኝ ÷
በፍቅሩ ፡ ተነድፌ ፡ ታምሚያለሁና ።
፮፡ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ ናት ÷
ቀኙም ፡ ታቅፈኛለች ።
፯፡ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ÷
ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡትና ፡ እንዳታነሣሡት ፡
በሚዳቋ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ ዋላ ፡ አምላችኋ
ለሁ ።
፰፡ እነሆ ÷ የውዴ ፡ ቃል !
በተራሮች ፡ ላይ ፡ ሲዘልል ÷
በኮረብቶችም ፡ ላይ ፡ ሲወረወር ፡ ይመጣል ።
፱፡ ውዴ ፡ ሚዳቋን ፡ ወይም ፡ የዋላን ፡ እምቦሳ ፡ ይመ
ስላል ፤
እነሆ ÷ በመስኮቶች ፡ ሲጐበኝ ÷
በዓይነ ፡ ርግብም ፡ ሲመለከት ÷
እርሱ ፡ ከቅጥራችን ፡ በኋላ ፡ ቆሞአል ።
፲፡ ውዴ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ፡—
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ተነሺ ፤
ውበቴ ፡ ሆይ ÷ ነዪ ።
፲፩፡ እነሆ ÷ ክረምት ፡ አለፈ ÷
ዝናቡም ፡ አልፎ ፡ ሄደ ፤
፲፪፡ አበቦች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተገለጡ ÷
የዜማም ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ÷
የቍርዬውም ፡ ቃል ፡ በምድራችን ፡ ተሰማ ።
፲፫፡ በለሱ ፡ ጕመራ ÷ ወይኖችም ፡ አበቡ ፡
መዓዛቸውንም ፡ ሰጡ ፤
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ተነሺ ፤
ውበቴ ፡ ሆይ ÷ ነዪ ።
፲፬፡ በዓለት ፡ ንቃቃትና ፡ በገደል ፡ መሸሸጊያ ፡ ያለሽ ፡
ርግብ ፡ ሆይ ÷
ቃልሽ ፡ መልካም ፡ ፊትሽም ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡
መልክሽን ፡ አሳዪኝ ÷
ድምፅሽንም ፡ አሰሚኝ ።
፲፭፡ ወይናችን ፡ አብቦአልና ፡
የወይናችንን ፡ ቦታ ፡ የሚያጠፉትን ፡ ቀበሮች ÷
ጥቃቅኑን ፡ ቀበሮች ፡ አጥምዳችሁ ፡ ያዙልን ።
፲፮፡ ውዴ ፡ የእኔ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ የእርሱ ፡ ነኝ ፤
በሱፍ ፡ አበባዎች ፡ መካከልም ፡ መንጋውን ፡
ያሰማራል ።
፲፯፡ ውዴ ፡ ሆይ ÷ ቀኑ ፡ እስኪነፍስ ÷
ጥላውም ፡ እስኪሸሽ ፡ ድረስ ፡ ተመለስ ፤
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋውን ፡
ወይም ፡ የዋላውን ፡ እምቦሳ ፡ ምሰል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ሌሊት ፡ በምንጣፌ ፡ ላይ ፡
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ ፈለግሁት ፤
ፈለግሁት ፡ አላገኘሁትም ።
፪፡ እነሣለሁ ፡ በከተማይቱም ፡ እዘራለሁ ÷
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡
በጎዳናና ፡ በአደባባይ ፡ እፈልጋለሁ ፤
ፈለግሁት ፡ አላገኘሁትም ።
፫፡ ከተማይቱን ፡ የሚዞሩት ፡ ጠባቂዎች ፡ አገኙኝ ፤
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ አያችሁትን ? አልኋቸ
ውም ።
፬፡ ከእነርሱም ፡ ጥቂት ፡ እልፍ ፡ ብዬ ፡
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ አገኘሁት ÷ ያዝሁትም ፡
ወደ ፡ እናቴም ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ወላጅ ፡ እናቴም ፡
እልፍኝ ፡
እስክገባው ፡ ድረስ ፡ አልተውሁትም ።
፭፡ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ÷
ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡትና ፡ እንዳታነሣሡት ፡
በሚዳቋ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ ዋላ ፡ አምላችኋለሁ ።
፮፡ መዓዛም ፡ እንደ ፡ ከርቤና ፡ እንደ ፡ ዕጣን ፡ የሆ
ነችው ÷
ከልዩ ፡ ከነጋዴ ፡ ቅመም ፡ ሁሉ ፡ የሆነችው ÷
ይህች ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ምሰሶ ፡
የወጣችው ፡ ማን ፡ ናት ?
፯፡ እነሆ ÷ የሰሎሞን ፡ አልጋ ፡ ናት ፤
ከእስራኤል ፡ ኃያላን ፡ ስድሳ ፡ ኃያላን ፡ በዙሪያው ፡
ናቸው ።
፰፡ ሁሉም ፡ ሰይፍ ፡ የያዙ ፡ ሰልፈኞች ፡ ናቸው ፤
በሌሊት ፡ ከሚመጣው ፡ ፍርሃት ፡ የተነሣ ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሰይፉ ፡ በወገቡ ፡ አለ ።
፱፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ መሸከሚያን ፡
ከሊባኖስ ፡ እንጨት ፡ ለራሱ ፡ አሠራ ።
፲፡ ምሰሶቹን ፡ የብር ÷ መደገፊያውንም ፡ የወርቅ ÷
መቀመጫውንም ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ አደረገ ፤
ውስጡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ፍቅር ፡
የተለበጠ ፡ ነው ።
፲፩፡ እናንተ ፡ የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ÷ ውጡ ፤
እናቱ ፡ በሠርጉ ፡ ቀንና ፡ በልቡ ፡ ደስታ ፡ ቀን ፡
ያደረገችለትን ፡ አክሊል ፡ ደፍቶ ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎ
ሞንን ፡ እዩ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ ውበ ፡ ነሽ ፤
እነሆ ÷ አንቺ ፡ ውብ ፡ ነሽ ፤
በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ዓይኖችሽ ፡
እንደ ፡ ርግቦች ፡ ናቸው ፤
ጠጕርሽ ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ እንደሚወርድ ፡
እንደ ፡ ፍየል ፡ መንጋ ፡ ነው ።
፪፡ ጥርሶችሽ ፡ ታጥበው ፡ እንደ ፡ ተሸለቱ ፡
ሁሉም ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡

ከእነርሱም ፡ መካን ፡ እንደሌለባቸው ፡ መንጎች ፡ ናቸው ።

፫፡ ከንፈሮችሽ ፡ እንደ ፡ ቀይ ፡ ሐር ፡ ፈትል ፡ ናቸው ÷ አፍሽም ፡ ያማረ ፡ ነው ፤
በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ጕንጭና ፡ ጕንጭሽ ፡
እንደ ፡ ተከፈለ ፡ ሮማን ፡ ናቸው ።

፬፡ አንገትሽ ፡ ለሰልፍ ፡ ዕቃ ፡ መስቀያ ፡ እንደ ፡ ተሠራው ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ግንብ ፡ ነው ፤
ሺህ ፡ ጋሻ ፡ የኃያላንም ፡ መሣሪያ ፡ ሁሉ ፡ ተንጠልጥሎበታል ።

፭፡ ሁለቱ ፡ ጡቶችሽ ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ÷ በሱፍ ፡ አበባ ፡ መካከል ፡ እንደሚሰማሩ ፡
እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ግልገሎች ፡ ናቸው ።

፮፡ ቀኑ ፡ እስኪነፍስ ፡ ጥላውም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ÷
ወደ ፡ ከርቤው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ዕጣኑም ፡ ኮረብታ ፡ እሄዳለሁ ።

፯፡ ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ሁለንተናሽ ፡ ውብ ፡ ነው ÷ ነውርም ፡ የለብሽም ።

፰፡ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ÷ ከሊባኖስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነዪ ፤
ከሊባኖስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነዪ ፤
ከአማና ፡ ራስ ፡ ከሰኔርና ፡ ከኤርሞን ፡ ራስ ÷
ከአንበሶች ፡ መኖሪያ ፡ ከነብሮችም ፡ ተራራ ፡ ተመልከች ።

፱፡ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ ሆይ ÷ ልቤን ፡ በደስታ ፡ አሳበድሽው ፤
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዓይኖችሽ ÷ ከአንገትሽስ ፡ ድሪ ፡ በአንዱ ፡
ልቤን ፡ በደስታ ፡ አሳበድሽው ።

፲፡ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ ሆይ ÷ ፍቅርሽ ፡ እንዴት ፡ መልካም ፡ ነው !
ፍቅርሽ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ይልቅ ፡ እንዴት ፡ ይሻላል !
የዘይትሽም ፡ መዓዛ ፡ ከሽቱ ፡ ሁሉ !

፲፩፡ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ÷ ከከንፈሮችሽ ፡ ማር ፡ ይንጠበጠባል ፤
ከምላስሽ ፡ በታች ፡ ማርና ፡ ወተት ፡ አለ ÷
የልብስሽም ፡ መዓዛ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ሽታ ፡ ነው ።

፲፪፡ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ የተቈለፈ ፡ ገነት ÷
የተዘጋ ፡ ምንጭ ፡ የታተመም ፡ ፈሳሽ ፡ ናት ።

፲፫፡ ቡቃያሽ ፡ ሮማንና ፡ የተመረጠ ፡ ፍሬ ÷
ቆዕ ፡ ከናርዶስ ፡ ጋር ፡ ያለበት ፡ ገነት ፡ ነው ÷

፲፬፡ ናርዶስ ፡ ከቀጋ ፡ ጋር ÷ የሽቱ ፡ ሣርና ፡ ቀረፋ ÷
ከልዩ ፡ ልዩ ፡ ዕጣን ፡ ጋር ÷
ከርቤና ፡ እሬት ፡ ከክቡር ፡ ሽቱ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ።

፲፭፡ አንቺ ፡ የገነት ፡ ምንጭ ÷ የሕይወት ፡ ውኃ ፡ ጕድጓድ ÷
ከሊባኖስም ፡ የሚፈስስ ፡ ወንዝ ፡ ነሽ ።

፲፮፡ የሰሜን ፡ ነፋስ ፡ ሆይ ÷ ተነሥ ÷
የደቡብም ፡ ነፋስ ፡ ና ፤
በገነቴ ፡ ላይ ፡ ንፈስ ÷
ሽቱውም ፡ ይፍሰስ ፤
ውዴ ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ይግባ ÷
መልክሙንም ፡ ፍሬ ፡ ይብላ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ እኅቴ ፡ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ገነቴ ፡ ገባሁ ÷
ከርቤዬን ፡ ከሽቱዬ ፡ ጋር ፡ ለቀምሁ ÷
እንጀራዬን ፡ ከማሬ ፡ ጋር ፡ በላሁ ÷
የወይን ፡ ጠጄን ፡ ከወተቴ ፡ ጋር ፡ ጠጣሁ ።
ባልንጀሮቼ ፡ ሆይ ÷ ብሉ ፤
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ጠጡ ፤ እስክትረኩ ፡ ድረስ ፡ ጠጡ ።

፪፡ እኔ ፡ ተኝቻለሁ ÷ ልቤ ፡ ግን ፡ ነቅቶአል ፤
የውዴ ፡ ቃል ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ ደጁን ፡ ይመታል ፤
እኅቴ ÷ ወዳጄ ÷ ርግቤ ÷ መደምደሚያዬ ፡ ሆይ ÷
በራሴ ፡ ጠል ÷ በቈንዳላዬም ፡ የሌሊት ፡ ነጠብጣብ ፡
ሞልቶበታልና ፡ ክፈችልኝ ።

፫፡ ቀሚሴን ፡ አወለቅሁ ፤ እንዴት ፡ እለብሰዋለሁ ?
እግሬን ፡ ታጠብሁ ፤ እንዴት ፡ አሳድፈዋለሁ ?

፬፡ ውዴ ፡ እጁን ፡ በቀዳዳ ፡ ሰደደ ÷
አንጀቴም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ታወከ ።

፭፡ ለውዴ ፡ እከፍትለት ፡ ዘንድ ፡ ተነሣሁ ፤
እጆቼ ፡ በደጁ ፡ መወርወሪያ ፡ ላይ ፡ ከርቤን ፡ አፈሰሱ ÷
ጣቶቼ ፡ ፈሳሹን ፡ ከርቤ ፡ አንጠበጠቡ ።

፮፡ ለውዴ ፡ ከፈትሁለት ÷
ውዴ ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ አልፎ ፡ ነበር ።
ነፍሴ ፡ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠች ፤
ፈለግሁት ÷ አላገኘሁትም ፤
ጠራሁት ÷ አልመለሰልኝም ።

፯፡ ከተማይቱን ፡ የሚዘሩት ፡ ጠባቂዎች ፡ አገኙኝ ፤
መቱኝ ÷ አቈሰሉኝም ፤
ቅጥር ፡ ጠባቂዎችም ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛዬን ፡ ወሰዱት ።

፰፡ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷ አምላችኋለሁ ፤
ውዴን ፡ ያገኛችሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
እኔ ፡ ከፍቅር ፡ የተነሣ ፡ መታመሜን ፡ ንገሩት ።

፱፡ አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋበሽ ፡ ሆይ ÷
ከሌላ ፡ ወዳጅ ፡ ይልቅ ፡ ውድሽ ፡ ማን ፡ ነው ?
ይህን ፡ የሚያህል ፡ አምለሽናልና ፡
ከሌላ ፡ ወዳጅ ፡ ይልቅ ፡ ውድሽ ፡ ማን ፡ ነው ?

፲፡ ውዴ ፡ ነጭና ፡ ቀይ ፡ ነው ÷
ከአልፍ ፡ የተመረጠ ፡ ነው ።

፲፩፡ ራሱ ፡ ምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ ነው ፤
ቈንዳላው ፡ የተዝረፈረፈ ፡ ነው ÷ እንደ ፡ ቁራ ፡ ጥቁረትም ፡ ጥቁር ፡ ነው ።

፲፪፡ ዓይኖቹ ፡ በሙሉ ፡ ፈሳሽ ፡ አጠገብ ፡ እንዳሉ ፡
በወተት ፡ እንደ ፡ ታጠቡ ፡ በፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ አጠገብ ፡ እንደ ፡ ተቀመጡ ፡
እንደ ፡ ርግቦች ፡ ናቸው ።

፲፫፡ ጕንጩና ፡ ጕንጩ ፡ የሽቱ ፡ መደብ ፡
እርከን ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡ ሽቱ ፡ አትክልት ፡ ናቸው ፤

ከንፈሮቹ ፡ እንደ ፡ አበቦች ፡ ናቸው ፡ ÷
የሚፈስስ ፡ ከርቤንም ፡ ያንጠበጥባሉ ።
፲፩፡ እጆቹ ፡ የቢረሌ ፡ ፈርጥ ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡
ወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ናቸው ፤
አካሉ ፡ ብልሃተኛ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡
በሰንፔር ፡ እንዳጌጠ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡
ነው ።
፲፪፡ እግሮቹ ፡ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ እንደ ፡ ተመሠ
ረቱ ፡
እንደ ፡ ዕብነ ፡ በረድ ፡ ምሰሶች ፡ ናቸው ፡
መልኩ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስና ፡ እንደ ፡ ዝግባ ፡ ዛፍ ፡
መልካም ፡ ነው ።
፲፫፡ አፉ ፡ እጅግ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ ፈጽሞ ፡
ያማረ ፡ ነው ፤
እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
ውዴ ፡ ይህ ፡ ነው ÷ ባልንጀራዬም ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋብሽ ፡ ሆይ ÷
ከአንቺ ፡ ጋር ፡ እንፈልገው ፡ ዘንድ ፡ ውድሽ ፡
ወዴት ፡ ሄደ ?
ውድሽስ ፡ ወዴት ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ?
፪፡ ውዴ ፡ በገነቱ ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራ ፡ ዘንድ ፡
አበባውንም ፡ ይሰበስብ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ሽቱ ፡ መደብ ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ወረደ ።
፫፡ እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ፡ ውዴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
በሱፋ ፡ አበባ ፡ መካከል ፡ መንጋውን ፡ ያሰማ
ራል ።
፬፡ ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ቴርሳ ፡ ውብ ፡ ነሽ ÷
እንደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ያማርሽ ፡ ነሽ ፤
ግላማ ፡ ይዘ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ ታስፈ
ሪያለሽ ።
፭፡ አውከውኛልና ፡ ዓይኖችሽን ፡ ከፊቴ ፡ መልሺ ፤
ጠጕርሽ ፡ ከገለዓድ ፡ እንደ ፡ ወረደ ፡ እንደ ፡
ፍየል ፡ መንጋ ፡ ነው ።
፮፡ ጥርሶችሽ ፡ ታጥበው ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡
ሁሉ ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡
ከእነርሱም ፡ መካን ፡ እንደሌለባቸው ፡ መን
ጎች ፡ ናቸው ።
፯፡ በግንባርሽ ፡ ግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ጕንጭና ፡
ጕንጭሽ ፡
እንደ ፡ ተከፈለ ፡ ሮማን ፡ ናቸው ።
፰፡ ስድሳ ፡ ንግሥታት ፡ ሰማንያም ፡ ቊባቶች ፡
ቊጥር ፡ የሌላቸውም ፡ ቈነጃጅት ፡ አሉ ።
፱፡ ርግቤ ፡ መደምደሚያዬም ፡ አንዲት ፡ ናት ፤
ለእናትዋ ፡ አንዲት ፡ ናት ፡ ለወለደቻትም ፡ የተ
መረጠች ፡ ናት ።
ቈነጃጅትም ፡ አይተው ፡ አሞገሱአት ÷
ንግሥታትና ፡ ቊባቶችም ፡ አመሰገኑአት ።
፲፡ ይህች ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ብርሃን ፡ የምትጐበኝ ÷
እንደ ፡ ጨረቃ ፡ የተዋበች ፡ እንደ ፡ ዐሐይም ፡
የጠራች ÷
ግላማ ፡ ይዘ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ የምታ
ስፈራ ፡ ማን ፡ ናት ?
የወንዙን ፡ ዳር ፡ ልምላሜ ፡ አይ ፡ ዘንድ ÷ ፲፩፡
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እመለከት ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ገውዝ ፡ ገነት ፡ ወረድሁ ።
ሳላውቅ ፡ ነፍሴ ፡ በከበረው ፡ ሰረገላ ፡ ላይ ፡ አስ ፲፪፡
ቀመጠችኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

አንቺ ፡ ሱላማጢስ ፡ ሆይ ÷ ተመለሽ ÷ ተመለሽ ፡ ፩፡
እናይሽ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሽ ÷ ተመለሽ ።
በሱላማጢስ ፡ ምን ፡ ታያላችሁ ?
እርስዋ ፡ እንደ ፡ መሃናይም ፡ ዘፈን ፡ ናት ።
አንቺ ፡ የመኳንን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፪፡
እግሮችሽ ፡ በጫማ ፡ ውስጥ ፡ እንዴት ፡ ውበች ፡
ናቸው !
ዳሌዎችሽስ ፡ በአንጥረኛ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡
እንደ ፡ ዕንቁዎች ፡ ይመስላሉ ።
እንብርትሽ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደማይጐድ ፫፡
ልበት ፡ እንደ ፡ ተነጠጠ ፡ ጽዋ ፡ ነው ፤
ሆድሽ ፡ እንደ ፡ ስንዴ ፡ ክምር ÷ በአበባም ፡
እንደ ፡ ታጠረ ፡ ነው ።
ሁለቱ ፡ ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ሁለቱ ፡ መንታ ፡ ፬፡
እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ግልገሎች ፡ ናቸው ።
አንገትሽ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ግንብ ፡ ነው ፡ ፭፡
ዓይኖችሽ ፡ በሐሴቦን ፡ ውስጥ ፡ በባትረቢ ፡ በር ፡
አጠገብ ፡
እንደ ፡ ውኃ ፡ ኩሬዎች ፡ ናቸው ፤
አፍንጫሽ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አፋዝኝር ፡ እንደሚ
መለከት ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ግንብ ፡ ነው ።
ራስሽ ፡ እንደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ በላይሽ ፡ ፮፡
ነው ፤
የራስሽም ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሐምራዊ ፡ ሐር ፡
ነው ፤
ንጉሥ ፡ በሸርባው ፡ ታስሮአል ።
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ እንዴት ፡ የተዋብሽ ፡ ነሽ ! ፯፡
እንዴትስ ፡ ደስ ፡ ታሰኛለሽ !
ይህ ፡ ቁመትሽ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ይመስላል ÷ ፰፡
ጡቶችሽም ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ይመስላሉ ።
ወደ ፡ ዘንባባው ፡ ዛፍ ፡ እወጣለሁ ፡ ፱፡
ጫፎችዋንም ፡ እይዛለሁ ፡ አልሁ ፤
ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ዘለላ ፡
የአፍንጫሽም ፡ ሽቱ ፡ እንደ ፡ እንኪይ ፡ ናቸው ።
ጕሮሮሽ ፡ ለወዳጄ ፡ እየጣፈጠ ፡ እንደሚገባ ÷ ፲፡
የተኙትን ፡ ከንፈሮች ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እንደ
ሚያደርግ ÷
እንደ ፡ ግለፊያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ነው ።
እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ÷ የእርሱም ፡ ምኞት ፡ ወደ ፡ ፲፩፡
እኔ ፡ ነው ።
ውዴ ፡ ሆይ ÷ ና ÷ ወደ ፡ መስክ ፡ እንውጣ ፡ በመ ፲፪፡
ንደሮችም ፡ እንደር ።
ወደ ፡ ወይኑ ፡ ቦታ ፡ ማልደን ፡ እንሂድ ፤ ፲፫፡
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ አበባውም ፡ ፍሬ ፡ አንገርግጎ ፡
ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፤

በዚያ ፡ ውደ ፡ እሰጥሃለሁ ።
፲፬፤ ትርንጎዎች ፡ መዓዛን ፡ ሰጡ ፤
መልካሞች ፡ ፍሬዎች ፡ ሁሉ ÷
አሮጌው ፡ ከአዲሱ ፡ ጋር ÷ በደጃችን ፡ አሉ ፤
ውዴ ፡ ሆይ ÷ ሁሉን ፡ ለአንተ ፡ ጠበቅሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ አንተ ፡ የእናቴን ፡ ጡት ፡ እንደ ፡ ጠባ ፡ እንደ ፡ ወንድሜ ፡ ምነው ፡ በሆንህ !
በሜዳ ፡ ባገኘሁህ ፡ ጊዜ ፡ በሰምሁህ ÷ ማንም ፡ ባልናቀኝም ፡ ነበር ።
፪፤ መርቼ ፡ ወደ ፡ እናቴ ፡ ቤት ፡ ባገባሁህ ÷
በዚያም ፡ አንተ ፡ ባስተማርከኝ ፤
እኔም ፡ ከመልካሙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሮማኔም ፡ ውኃ ፡ ባጠጣሁህ ፡ ነበር ።
፫፤ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ በሆነች ፡ ቀኙም ፡ ባቀፈችኝ ፡ ነበር ።
፬፤ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ፡ ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡት ፡
እንዳታነሣሡትም ፡ አምላችኋለሁ ።
፭፤ በውድዋ ፡ ላይ ፡ ተደግፋ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ የምትወጣ ፡ ይህች ፡ ማን ፡ ናት ?
ከእንኪይ ፡ በታች ፡ አስነሣሁህ ፤
በዚያ ፡ እናትህ ፡ ወለደችህ ÷
በዚያም ፡ ወላጅ ፡ እናትህ ፡ አማጠችህ ።
፮፤ እንደ ፡ ማኅተም ፡ በልብህ ÷
እንደ ፡ ማኅተም ፡ በክንድህ ፡ አኑረኝ ፤
ፍቅር ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ የበረታች ፡ ናትና ÷
ቅንዓትም ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ የጨከነች ፡ ናትና ።
ፍንጣሪዋ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ፍንጣሪ ÷
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነበልባል ፡ ነው ።
፯፤ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ፍቅርን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ÷
ፈሳሾችም ፡ አያሰጥሙአትም ፤
ሰው ፡ የቤቱን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ፍቅር ፡ ቢሰጥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይንቁታል ።
፰፤ እኛ ፡ ጡት ፡ የሌላት ፡ ታናሽ ፡ እኅት ፡ አለችን ፤
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በሚናገሩባት ፡ ቀን ፡
ለእኅታችን ፡ ምን ፡ እናድርግላት ?
፱፤ እርስዋ ፡ ቅጥር ፡ ብትሆን ፡ የብር ፡ ግንብ ፡ በላይዋ ፡ እንሠራለን ፤
ደጅም ፡ ብትሆን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ እንከብባታለን ።
፲፤ እኔ ፡ ቅጥር ፡ ነኝ ፡ ጡቶቼም ፡ እንደ ፡ ግንብ ፡ ናቸው ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ሰላምን ፡ እንደምታገኝ ፡ ሆንሁ ።
፲፩፤ ለሰሎሞን ፡ በብኤላሞን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፤
የወይኑን ፡ ቦታ ፡ ለጠባቂዎች ፡ አከራየው ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለፍሬው ፡ ሺህ ፡ ብር ፡ ያመጣለት ፡ ነበር ።
፲፪፤ ለእኔ ፡ ያለኝ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤
ሰሎሞን ፡ ሆይ ÷ ሺህ ፡ ለአንተ ÷
ሁለት ፡ መቶውም ፡ ፍሬውን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ይሆናል ።
፲፫፤ በገነቱ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ÷
ባልንጀሮች ፡ የአንችን ፡ ቃል ፡ ያደምጣሉ ፤
ቃልሽን ፡ አሰሚኝ ።
፲፬፤ ውዴ ፡ ሆይ ÷ ፍጠን ፤
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋን ፡
ወይም ፡ የዋላን ፡ እምበሳ ፡ ምሰል ።

መጽሐፈ ፡ ሲራክ ።

ኢያሱ ፡ ሲራክ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ኢያሱ ፡ ማለት ፡ መድኃኒት ፡ ማለት ፡ ነው ፤ ሲራክ ፡ መለት ፡ ጸሐፊ ፡ ማለት ፡ ነው ፤ የኢየሩሳሌሙ ፡ ሰው ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ እኔ ፡ ኢያሱ ፡ ሲራክ ፡ ኢታምልክን ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ጻፍኩ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የጥበብ ፡ ሁሉ ፡ መገኛዋ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ጥበብ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረች ።
፪፤ የባሕር ፡ አሸዋን ፡ የዝናም ፡ ጠብታን ፡ የዘመንን ፡ ቀኖቸር ፡ ማን ፡ ቈጠረ ።
፫፤ የሰማይን ፡ ምጥቀት ፡ የምድርን ፡ ስፋት ፡ የባሕርን ፡ ዋልቀት ፡ ጥበብንም ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡ አወቃቸው ።
ጥበብ ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ተፈጠረች ።
፬፤ የጥበብ ፡ መታሰቢ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ነው ።
፭፤ የጥበብ ፡ ምሥጢር ፡ ለማን ፡ ተገለጠ ።
ምክሯንስ ፡ ማን ፡ አወቀ ።
፮፤ ጥበብ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ በማያውቋት ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፯፤ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ሠራት ፡ አስተማራት ፡ ሰፈራትም ።
፰፤ እንደ ፡ ስጦታው ፡ ሰው ፡ በሥጋዊ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አሳደራት ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ሰጣቸው ።
፱፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ክብር ፡ ነው ፡ የሚያስመካ ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያለው ፡ ዘውድም ፡ ነው ።
፲፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የልብ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ ይሰጣል ፡ ደስም ፡

ያሰኛል ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበትንም ፡ ዘመን ፡ ያበዛል ።

፲፫ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ፍጻሜው ፡ ያምራል ፡ በሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ይክበራል ።

፲፬ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ከናታቸው ፡ ማኅፀን ፡ ከተመለዱ ፡ በኋላ ፡ ለምዕመናን ፡ ታሠራለች ።

፲፭ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ለሰው ፡ ተፈጠረች ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ልትኖር ፡ ታመነች ።

፲፮ ጥበብን ፡ መጥገብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ምሥጢሩን ፡ ትገልጥላቸዋለች ።

፲፯ በመምህራን ፡ ጉባኤ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ መልቷል ፡ በበታዋም ፡ ትምህርት ፡ አለ ።

፲፰ የጥበብ ፡ ዘውዷ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያመጣታል ፡ ፈጽሞ ፡ ያድናል ።

፲፱ ጥበብን ፡ ፈጣሪዋ ፡ ሠራት ፡ ሰፈራትም ፡ ለሰውም ፡ ገለጣት ፡ የምክርንና ፡ የውቀትን ፡ የጥበብንም ፡ ምሥጢር ፡ ገለጠ ፡ የሚያጸኗትንም ፡ ሰዎች ፡ አገነናቸው ፡ አከበራቸው ።

፳ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ሥራቷም ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበትን ፡ ዘመን ፡ ያበዛል ።

፳፩ በተቈጣ ፡ ጊዜ ፡ መከራ ፡ ይመጣበታልና ፡ ቍጡ ፡ ዓመፀኛ ፡ ሰው ፡ አይጸድቅም ።

፳፪ ጊዜዋን ፡ እስክታሳልፍ ፡ ድረስ ፡ ቍጣን ፡ ታገሣት ፡ ኋላ ፡ ደስ ፡ ታሰኝሃለች ።

፳፫ ጊዜውን ፡ እስክታገኝ ፡ ድረስ ፡ ነገርህን ፡ ሠውር ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጥበብህን ፡ ይናገራሉ ።

፳፬ በመምራን ፡ ጉባኤ ፡ መስለው ፡ የሚያስተምሩት ፡ ትምህርት ፡ አለ ። ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ ይጸየፈዋል ።

፳፭ ጥበብን ፡ ከወደድሃት ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጥበብን ፡ ይሰጥሃል ።

፳፮ ጥበብ ፡ ይሉሃል ፡ እውቀት ፡ ይሉሃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ፈቃዱም ፡ ምግብና ፡ ሃይማኖት ፡ ነው ።

፳፯ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አትዘንጋ ።

፳፰ እየተጠራጠርህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁለት ፡ ልብ ፡ ሆነህ ፡ አታገልግለው ።

፳፱ በሰው ፡ አፍ ፡ አትነስ ፡ ከንፈሮችህንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከመናገር ፡ ጠብቅ ።

፴ እንዳትጐሰቍል ፡ ሰውነትህም ፡ በመከራ ፡ እንዳትወድቅ ፡ ራስህን ፡ አታኵራ ። እግዚአብሔርም ፡ ሠውረህ ፡ የሠራኸው ፡ ኃጢአትህን ፡ ይገልጥሃል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ አልመጣህምና ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ መከከል ፡ በመከራ ፡ ይጥልሃል ። በልብህም ፡ ክዳት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ልጄ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትገዛ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገዳም ፡ ብትሄድ ፡ ሰውነትህን ፡ ለመከራ ፡ አዘጋጅ ።

ልብህን ፡ በምግባር ፡ አቅና ፡ መከራውንም ፡ ፫ ታገሥ ፡ አትጠራጠር ፡ በመከራውም ፡ ብትጨነቅ ፡ አትጠራጠር ።

፪ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተለው ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመንህም ፡ ክብርህ ፡ ትበዛ ፡ ዘንድ ፡ አትተወው ።

፫ የደረሰብህን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ በትዕግሥት ፡ ተቀበል ። ወርቅን ፡ በእሳት ፡ እንዲፈትኑት ፡ ጻድቅንም ፡ ሰው ፡ ችግርን ፡ በሚያመጣ ፡ መከራ ፡ ይፈትኑታልና ፡ ገንዘብ ፡ በተቸገርክበት ፡ ወራት ፡ መከራውን ፡ ታገሥ ።

፬ እግዚአብሔርን ፡ እመነው ፡ እንጂ ፡ ይረዳሃል ፡ ሥራህን ፡ አቅና ፡ በሱም ፡ እመን ።

፭ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ ቸርነቱን ፡ ደጅ ፡ ጥኋት ፡ በመከራ ፡ እንዳትወድቁ ፡ ከሱ ፡ አትራቁ ።

፮ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ እመኑት ፡ ዋጋችሁንም ፡ እንዳታጡ ፡ ሁኑ ።

፯ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ ረድኤቱን ፡ ተስፋ ፡ አድርጉት ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ቸርነቱን ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ።

፰ በዘመን ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎችን ፡ አስተውሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ማነው ። እወቁ ፡ እሱን ፡ በመፍራት ፡ መከራውን ፡ የታገሠ ፡ በመከራ ፡ እንደ ፡ ጣለው ፡ የቀረ ፡ ማነው ። ለምኖትስ ፡ ቸል ፡ ያለው ፡ ማናው ።

፱ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነውና ፡ ርኅሩኅ ፡ ነውና ፡ ኃጢአትን ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ ከመከራም ፡ ቀን ፡ ያድናል ።

፲ ለሚጠራጠር ፡ ልቡና ፡ ወዮለት ፡ ለክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ሥራው ፡ ሁለት ፡ ለሆነ ፡ ኃጢአቱንም ፡ አብዝቶ ፡ ለሚሠራ ፡ ለኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ወዮለት ።

፲፩ ለሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ ወዮለት ፡ አላመነምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከመከራው ፡ አያመልጥም ።

፲፪ ዋጋቸውን ፡ ላጡ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ በመዓቱ ፡ በተመላባቸው ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ ያደርጉ ፡ ይሆን ።

፲፫ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ቃሉን ፡ አይረሱም ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ አምልኩቱን ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ይጠብቃሉ ።

፲፬ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ፈቃዱን ፡ ይፈጽማሉ ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ ሕጉን ፡ ይጠብቃሉ ።

፲፭ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ልቡናቸውን ፡ ለመከራ ፡ ያዘጋጃሉ ። ሰውነታቸውንም ፡ መከራውን ፡ ያስቢታል ፡ ቸርነቱ ፡ እንደ ፡ ገናን ፡ ነቱ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ነውና ።

፲፮ በሰው ፡ እጅ ፡ ከመውደቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መውደቅ ፡ ይሻላልና ፡ ብለው ፡ ሰውነታቸውን ፡ በፊቱ ፡ መከራውን ፡ ያስችሏታል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ልጆቼ ፡ እኔን ፡ አባታችሁን ፡ ስሙኝ ፡ አባትን ፡ በልጆች ፡ ላይ ፡ አክብሯልና ።
፪ የእናትንም ፡ አገዛዝ ፡ በልጆቿ ፡ ላይ ፡ አክብሯልና ።
፫ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ ኃጢአቱ ፡ ይሠረይለታል ።
፬ እናቱንም ፡ የሚያከብራት ፡ ልጅ ፡ ድልብ ፡ እንደሚያደልብ ፡ ሰው ፡ ነው ።
፭ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ በልጁ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ በለመነበትም ፡ ቀን ፡ ጸሎቱን ፡ ፈጣሪው ፡ ይሰማዋል ።
፮ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ ዘመኑ ፡ ይበዛለታል ።
፯ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ፡ ልጅ ፡ እናቱን ፡ ያሰርፋታል ።
፰ ባሮቹ ፡ ለሱ ፡ እንዲገዙለት ፡ እሱም ፡ ለወለደው ፡ ላባቱ ፡ ይገዛል ።
፱ ምርቃቱ ፡ ትደርስልህ ፡ ዘንድ ፡ ቢጠራህ ፡ አቤት ፡ ቢልክህ ፡ ወዴት ፡ ብለህ ፡ አባትህን ፡ አክብረው ።
፲ ያባት ፡ ምርቃት ፡ የልጅን ፡ ቤት ፡ ያጸናልና ፡ የናት ፡ እርግማን ፡ ግን ፡ ስር ፡ መሠረት ፡ ይነቅላል ።
፲፩ ልጅ ፡ ባባቱ ፡ ክብር ፡ የሚከብር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ እናቱንም ፡ መናቅ ፡ ማቃለል ፡ ሰውን ፡ የሚያዋርደው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ አባትህን ፡ መናቅ ፡ ማቃለል ፡ መመኪያ ፡ አይሆንህምና ፡ አባትህን ፡ በመናቅ ፡ አትመካ ።
፲፪ ልጄ ፡ በርጅናው ፡ ጊዜ ፡ አባትህን ፡ እርዳው ፡ በጉልበትም ፡ ሳለ ፡ አታሳዝነው ።
፲፫ ቢያረጅ ፡ አእምሮውንም ፡ ቢያጣ ፡ ፈቃዱን ፡ ለመፈጸም ፡ እሺ ፡ በለው ፡ ግን ፡ እንደሚጎልህ ፡ አክብረው ፡ ዋጋ ፡ በመቀበል ፡ ጊዜ ፡ አባትህን ፡ መርዳትህ ፡ አይዘነጋብህምና ። በረጀ ፡ ጊዜ ፡ አባትህን ፡ አትናቀው ።
፲፬ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ ፈንታ ፡ ጽድቅ ፡ ትሠራልሃለች ።
፲፭ በመከራህም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስብልሃል ፡ በረድን ፡ ዐሐይ ፡ እንዳያቀልጠው ፡ ኃጢአቶችህ ፡ እንደዚሁ ፡ ይቀልጣሉ ። (ይሠረዩ ልሃል ፡)
፲፮ አባቱን ፡ የሚጠላ ፡ ሰው ፡ የተነቀፈ ፡ ነው ፡ እናቱን ፡ የሚያሳዝናት ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተረገመ ፡ ነው ።
፲፯ ልጄ ፡ በሃይማኖትህ ፡ ላይ ፡ ሥራህ ፡ ይገለጥ ፡ እውነተኞች ፡ ሰዎችም ፡ ይወዱሃል ። (ድሆች ፡ ሰዎች ፡)
፲፰ እንደገናንነትህ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ እንደዚሁ ፡ ራስህን ፡ አዋርድ ። በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ዋጋህን ፡ ታገኛለህ ።
፲፱ የእግዚአብሔር ፡ ሥራው ፡ ልውጥ ፡ ነውና ፡ በተዋረዱ ፡ በጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ይመሰገናል ።
፳ ከባለጸጋ ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ የታዘዝከውን ፡ አስብ ፡ እንጂ ፡ የማትችለውን ፡ ነገር ፡ አትመርምር ።
፳፩ ወደ ፡ እልፍኙ ፡ ግን ፡ አያገባህም ።
፳፪ ሥላሴ ፡ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ የገለጠልህ ፡ ምሥጢር ፡ የለምና ፡ ከግብር ፡ ገብተህ ፡ ባሕርየ ፡ ሥላሴን ፡ አትመርምር ።
፳፫ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ መታለያቸው ፡ አሳታቸው ።
፳፬ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ የልቡናቸው ፡ ትዕቢት ፡ በመከራ ፡ ጣላቸው ።
፳፭ ክህደትን ፡ የሚወዳት ፡ ሰው ፡ በሷ ፡ ይሞታል ፡ ክፉ ፡ ልቡናም ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመኑ ፡ ለሥራ ፡ ይያዛል ።
፳፮ ክፉ ፡ ልቡና ፡ በመከራ ፡ ይገረፋል ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውም ፡ በኃጢአቶቹ ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ይጨምራል ።
፳፯ ክፉ ፡ ክህደት ፡ ጸንቶበቸዋልና ፡ ለትዕቢተኞች ፡ ሰዎች ፡ ክህደት ፡ መመለስ ፡ የላትም ።
፳፰ የብልህ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ ምሳሌን ፡ ይተረጕማል ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ገቦም ፡ ጥበብ ፡ መስማትን ፡ ትወዳለች ።
፳፱ የምትነድ ፡ እሳትን ፡ ውኃ ፡ ያጠፋታል ። እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ ምጽዋት ፡ ኃጢአትን ፡ ታስተሠርያለች ።
፴ ምጽዋትን ፡ ለሚሰጥ ፡ ሰው ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዋጋውን ፡ ያስብለታል ፡ በመከራም ፡ በተሰነካከለ ፡ ጊዜ ፡ የሚድንበት ፡ ረድኤት ፡ ይገኛል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ልጄ ፡ ድኃውን ፡ ምጽዋቱን ፡ አትከልክለው ፡ ከሚለምንህ ፡ ከድኃውም ፡ ዓይኖችህን ፡ አትመልስ ።
፪ የተራበች ፡ ሰውነትን ፡ አታሳዝን ፡ ያዘነ ፡ ሰውንም ፡ አታበሳጭ ።
፫ ያዘነ ፡ ልቡናን ፡ አታስደንግጥ ፡ የሚለምንህን ፡ ሰው ፡ አልፈኸው ፡ አትሒድ ።
፬ የሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህን ፡ አትቁጣ ፡ ከድኃም ፡ ፊትህን ፡ አትመልስ ።
፭ ከሚለምንህ ፡ ሰው ፡ ፊትህን ፡ አትመልስ ፡ በልቡናው ፡ አዝኖ ፡ ቢረግምህ ፡ ፈጣሪው ፡ ልመናውን ፡ ይሰማዋልና ።
፮ ለሚረግምህ ፡ ሰው ፡ ገንዘብ ፡ ምክንያት ፡ አትስጠው ።
፯ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እንድትወደድ ፡ ሁን ፡ ዳኞችን ፡ አገልግል ፡ ራስህንም ፡ አታኩራ ።
፰ ድኃውን ፡ በጆሮህ ፡ አድምጠው ፡ በየዋህነት ፡ በጎ ፡ ቃልንም ፡ መልስለት ።
፱ የተበደለውንም ፡ ሰው ፡ ከሚበድለው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ አድነው ፡ ለሱም ፡ መፍረድ ፡ ችል ፡ አትበል ።
፲ እናት ፡ አባቱ ፡ ለሞተበትም ፡ ልጅ ፡ እንዳባቱ ፡ ሁነው ፡ ለናቱም ፡ እንደ ፡ በሷ ፡ ቁምላት ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ጻድቃን ፡ ትሆናለህ ፡ ከናትህ ፡ ይልቅ ፡ ይወድሃል ።

፲፩፣ ጥበብስ ፡ ልጆቿን ፡ አገነንቻቸው ፡ የሚፈልጓትንም ፡ ሰዎች ፡ ትቀበላቸዋለች ።

፲፪፣ እሷን ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ሕይወቱን ፡ ወደደ ፡ ወደሷም ፡ የሚገሠግሥ ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ ይጸግባል ።

፲፫፣ የሚያጸናትም ፡ ሰው ፡ ክብርን ፡ ይወርሳል ፡ እሷም ፡ ካደረችበት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያከብራል ።

፲፬፣ እሷንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አገለገሉት ፡ የሚወዷትንም ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወዳቸዋል ።

፲፭፣ እሷን ፡ የሚሰማት ፡ ሰው ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛል ፡ እሷንም ፡ የሚያደምጣት ፡ ሰው ፡ ከመከራው ፡ ተዘልሎ ፡ ይኖራል ።

፲፮፣ ካመንኳት ፡ ስትረዳህ ፡ ታገኛታለህ ፡ በዘመንህም ፡ ታገንሃለች ፡ ታከብርሃለች ።

፲፯፣ ጠላቱን ፡ ፈጽማ ፡ እያስፈራራችለት ፡ እያስደነገጠችለት ፡ ለመከራ ፡ እየገረፈችለት ፡ ሰውነቱን ፡ እስከታስገዛለት ፡ ድረስ ፡ እያስተማረችው ፡ በምክርም ፡ እየፈተነችው ፡ ክሱ ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ አስቀድማ ፡ ትሰጠዋለች ።

፲፰፣ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ በረድኤት ፡ ተቀብላ ፡ ደስ ፡ ታሰኝዋለች ፡ ምክሩንም ፡ ትገልጥለታለች ።

፲፱፣ ከሷ ፡ ወጥቶ ፡ ቢስት ፡ ግን ፡ ትለየዋለች ። በሚጥለው ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ትጥለዋለች ።

፳፣ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቀህ ፡ ጊዜውን ፡ ተጠበቅ ፡ ሰውን ፡ አፍሮ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠራ ፡ አለና ፡ ሰውነትህን ፡ ለመጕዳት ፡ ሰው ፡ አፍረህ ።

፳፩፣ ፍርድ ፡ አታድላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አፍሮ ፡ ጽድቅ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ አለና ፡ መወደድን ፡ ያገኛል ።

፳፪፣ ነገሩ ፡ ለሰውነትህ ፡ እየተረዳህ ፡ የሰው ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ ፍርድ ፡ አታድላ ፡ ሰውነትህን ፡ እንዳታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አትፈር ።

፳፫፣ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ጥበቡ ፡ ይታወቃልና ፡ ትምህርቱም ፡ ባንደበቱ ፡ ከመናገር ፡ የተነሣ ፡ ይታወቃልና ፡ የሚናገርን ፡ ሰው ፡ ቆይ ፡ እኔ ፡ ልናገር ፡ ብለህ ፡ አትከልክለው ።

፳፬፣ ያልሆነ ፡ ሃይማኖት ፡ ይዘህ ፡ ስለ ፡ ሃይማኖት ፡ አትከራከር ። ስለ ፡ በደልኸውም ፡ በደል ፡ ንስሐ ፡ ገብተህ ፡ ተለማመጥ ።

፳፭፣ ኃጢአትህንም ፡ መናገር ፡ አትፈር ፡ እንደ ፡ ዓባይ ፡ ያለውን ፡ ውኃ ፡ በሐምሌ ፡ በነሐሴ ፡ እሻገራለሁ ፡ አትበል ።

፳፮፣ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ራስህን ፡ አታዋርድ ፡ ለባለጸጋ ፡ አታድላ ።

፳፯፣ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስላንተ ፡ ይከራከርልሃልና ፡ እስክትሞት ፡ ድረስ ፡ በሃይማኖት ፡ አትከራከር ።

፳፰፣ ባፍህ ፡ አውታታ ፡ አትሁን ፡ ሥራህንም ፡ ቸል ፡ አትበል ።

፳፱፣ በቤትህም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አትገረም ፡ በውስጥ ፡ የሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህንም ፡ አታሳዝን ።

፴፣ በምትከፍልበት ፡ ጊዜ ፡ ቀኝ ፡ እጅህን ፡ ትሰብስብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መሰብሰብ ፡ እንዳትመለስ ፡ ለመበደር ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፣ ገንዘብህን ፡ በከንቱ ፡ አትበትን ፡ ገንዘብ ፡ በቃኝ ፡ አትበል ።

፪፣ የሰውነትህን ፡ ፈቃድ ፡ አትከተል ።

፫፣ እግዚአብሔር ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋልና ፡ እኔ ፡ ኃይለኛ ፡ ነኝ ፡ ማን ፡ ይችለኛል ፡ አትበል ።

፬፣ እግዚአብሔር ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይታገሣልና ፡ ኃጢአት ፡ ሠርቼ ፡ ፍዳ ፡ አልተቀበልሁም ፡ አትበል ።

፭፣ ስለ ፡ ኃጢአትህ ፡ ንስሐ ፡ መግባትን ፡ አትፍራ ።

፮፣ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እያልክ ፡ በኃጢአት ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ አትሥራ ።

፯፣ ቸርነትም ፡ መቅሠፍትም ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ይመጣልና ፡ መቅሠፍቱ ፡ በኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ይመጣል ።

፰፣ ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡ ቸል ፡ አትበል ። ሞት ፡ ድንገት ፡ ትመጣለችና ፡ ከቀን ፡ ቀን ፡ አታሳልፍ ፡ ፍዳህ ፡ ከመቅሠፍት ፡ ጋራ ፡ በመጣብህ ፡ ጊዜ ፡ በመከራ ፡ ትጨነቃለህ ።

፱፣ በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ አንተን ፡ ማዳን ፡ አይችልምና ፡ ቀምተህ ፡ ላመጣኸው ፡ ገንዘብ ፡ አትሳሳ ።

፲፣ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ምሥጢርህን ፡ አታውጣ ። የወደድኸውን ፡ ሁሉ ፡ አትከተል ፡ ላንዱ ፡ እውነት ፡ ላንዱ ፡ አሰት ፡ እንደሚናገር ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ አትሁን ።

፲፩፣ አንተስ ፡ በጥበብህ ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፡ ቃልህም ፡ አንድ ፡ ይሁን ።

፲፪፣ ፈጥነህ ፡ ስማ ፡ ቃልን ፡ ለመመለስ ፡ ግን ፡ የታገሥህ ፡ ሁን ።

፲፫፣ ጠላቱን ፡ እስክታስፈራለት ፡ ድረስ ፡ እስክታስገርምለት ፡ እስክታስደነግጥለት ፡ እስክትቀሥፍለት ፡ እስክታስተምረው ፡ ድረስ ፡ ደርሰ ፡ ሰውነቱንም ፡ እስክታስገዛለት ፡ ድረስ ፡ ደርሰ ፡ በመከራም ፡ እስክትፈትነው ፡ ድረስ ፡ ደርሰ ፡ ክሱ ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ አስቀድማ ፡ ትሰጠዋለች ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ቢተዋት ፡ ትቀበለዋለች ፡ ምክሩንም ፡ ትገልጥለታለች ፡ ከሷ ፡ ወጥቶ ፡ ቢሄድ ፡ ግን ፡ ትለየዋለች ፡ በሚገናኘው ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ትጥለዋለች ።

፲፬፣ እምትነግረው ፡ እንዳለ ፡ ለባልንጀራህ ፡ ንገረው ፡ የምትነግረው ፡ ነገር ፡ ከሌለ ፡ ግን ፡ እጅህን ፡ ባፍህ ፡ ላይ ፡ አድርገህ ፡ ዝም ፡ በል ።

፲፭፣ መከበርህና ፡ መዋረድህ ፡ ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ነው ። የሰው ፡ መከራው ፡ ባንደበቱ ፡ ከተናገረው ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ ነው ።

፲፮፣ አሚተኛ ፡ አትሁን ፡ ባንደበትህ ፡ አውታታ ፡ አትሁን ፡ የሌባ ፡ እፍረቱ ፡ ጥቂት ፡ ነው ። ልቡናው ፡ ሁለት ፡ ነገር ፡ የሚያስብ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ መከራው ፡ ጽኑ ፡ ነው ። በታላቁም ፡ በታናሹም ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ተገለጥ ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩ የክፉ ፥ ስም ፥ ፍጻሜው ፥ ስድብና ፥ ውርደት ፥ ነውና ፥ ጠላት ፥ ከምትሆን ፥ ወዳጅ ፥ ሁን ፥ አን ደበቱ ፥ ሁለት ፥ የሆነ ፥ ኃጢአተኛ ፥ ሰውም ፥ እንዲህ ፥ ነው ። (ላንዱ ፥ አንድ ፥ ነገር ፥ ላንዱ ፥ አንድ ፥ ነገር ፥ የሚናገር ፥)

፪ አንበሳ ፥ ላምን ፥ እንዲነጣጠቅ ፥ አሕዛብ ፥ ሰው ነትህን ፥ በሞት ፥ እንዳይነጣጠቋት ፥ ከልቡናህ ፥ በነቃኸው ፥ ምክር ፥ ራስህን ፥ አታኵራ ።

፫ አረማዊ ፥ ቅጠልህን ፥ ይበላብሃል ፥ (ግምጃህን ፥ ያጠፋብሃል ፥) ፍሬህንም ፥ ታጣለህ ፥ (ወርቅ ህን ፥) እንደ ፥ ደረቅ ፥ እንጨትም ፥ ይዋልሃል ።

፬ ክፉ ፥ ሰውነት ፥ ገንዘብ ፥ ያደረጋትን ፥ ሰው ፥ ታጠፋዋለች ፥ ጠላቱንም ፥ በሱ ፥ የጨከነ ፥ ታደ ርገዋለች ።

፭ ልዝብ ፥ አንደበት ፥ ወንድሜ ፥ ወንድሜ ፥ ማለ ትን ፥ ያበዛል ፥ ልዝብ ፥ አፍም ፥ ወዳጅን ፥ ያበ ዛል ።

፮ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ ወዳጆችን ፥ ይሁኑህ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ከብዙዎቹ ፥ አንዱ ፥ ምክርህን ፥ ከምትናገር ፥ ከልቡናህ ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ ይሁን ።

፯ ወዳጅ ፥ ባበጀህ ፥ ጊዜ ፥ በችጋርህ ፥ ወራት ፥ አብጅ ።

፰ ነገር ፥ ግን ፥ ወረተኛ ፥ ለጥቂት ፥ ቀን ፥ የሚሆን ፥ ወዳጅ ፥ አለና ፥ በመከራህም ፥ ጊዜ ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ መከራህን ፥ አይታገሥምና ፥ ፈጽመህ ፥ አትመነው ።

፱ ጠላት ፥ የሚሆንህ ፥ የሚለገድህ ፥ ይሰድብሃል ። ሠውረህ ፥ የሠራኸውን ፥ ኃጢአትህንም ፥ የሚ ገልጥብህ ፥ ወዳጅ ፥ አለ ።

፲ ስለ ፥ ማዕድህም ፥ የሚወድህ ፥ ወዳጅ ፥ አለ ፥ እሱም ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ አይኖርም ፥ ከተቸገር ህም ፥ በኋላ ፥ ይለይሃል ።

፲፩ በተሾምህ ፥ ጊዜ ፥ እንዳንተ ፥ ይሆናል ፥ ቤተ ሰብህንም ፥ ይገዛል ።

፲፪ ብትቸገር ፥ ግን ፥ እሱ ፥ ባለጋራህ ፥ ይሆናል ፥ እንዳታየውም ፥ ይሠወርሃል ።

፲፫ ከጠላቶችህ ፥ ራቅ ፥ ወዳጅ ፥ መስለው ፥ ከሚመ ጡብህ ፥ ጠላቶችም ፥ ተጠበቅ ።

፲፬ የታመነ ፥ ወዳጅ ፥ እንደ ፥ ጸና ፥ አላባሽ ፥ አግሬ ፥ ነው ፥ እሱን ፥ ያገኘ ፥ ሰው ፥ ድልብ ፥ አገኘ ።

፲፭ ለታመነ ፥ ወዳጅ ፥ መለወጥ ፥ የለውም ፥ ላንደበ ቱም ፥ መለወጥ ፥ የለውም ።

፲፮ የታመነ ፥ ወዳጅ ፥ የሚያሸር ፥ ኮሰ ፥ ነው ፥ (ኮሰ ፥ ሲያሸር ፥ ደስ ፥ እንዲያሰኝ ፥ እንደዚያ ፥ ደስ ፥ ያሰኛል ፥) እግዚአብሔርን ፥ የሚፈሩ ፥ ሰዎች ፥ ግን ፥ ያገኙታል ።

፲፯ ባልንጀራው ፥ እንደሱ ፥ ይሆነዋልና ፥ እግዚአ ብሔርን ፥ የሚፈራ ፥ ሰው ፥ ወንድሚ ፥ ወንድሚ ፥ ማለት ፥ ያቀናል ።

፲፰ ልጄ ፥ በሕግንነትህ ፥ ጥበብን ፥ ምረጣት ፥ እስክታ ረጅም ፥ ድረስ ፥ ስትረዳህ ፥ ታገኛታለህ ።

፲፱ የሚያርስ ፥ ዘርም ፥ የሚዘራ ፥ ሰው ፥ ሞፈር ፥ ቀምበሩን ፥ ተሸክሞ ፥ እንዲሔድ ፥ አንተም ፥ ሰውነትህን ፥ ክትት ፥ አድርገህ ፥ ወደሷ ፥ ሂድ ፥ ለሷ ፥ በመገዛት ፥ ጥቂት ፥ ትደክማለህና ፥ ፍሬ ዋንም ፥ ፈጥነህ ፥ ትበላለህና ፥ የከበረ ፥ ፍሬዋን ፥ ጠብቅ ።

፳ በሰነፎች ፥ ዘንድ ፥ ፈጽማ ፥ ጐጣጉጥ ፥ ናት ፥ አእምሮ ፥ በሌለው ፥ ሰው ፥ ልቡናም ፥ አታድ ርም ።

፳፩ የፈተና ፥ ደንጊያ ፥ አንሥተው ፥ በተሸከሙት ፥ ጊዜ ፥ እንዲከብድ ፥ እንደዚሁ ፥ ትከብዳለች ፥ ፈጥኖም ፥ ይጥላታል ።

፳፪ ጥበብስ ፥ እንደ ፥ ስሟ ፥ ናት ፥ ብዙ ፥ ሰዎችም ፥ የሚያውቋት ፥ አይደሉም ።

፳፫ ልጄ ፥ ምክሬን ፥ ስማኝ ፥ በምክሬም ፥ ጸንተህ ፥ ኑር ፥ ምክሬን ፥ አታቃል ።

፳፬ እግሮችህን ፥ ወደ ፥ ቀምበሩ ፥ አግባ ፥ (እግረ ልቡናህን ፥ በሥራቷ ፥ አጽና ፥) ዘንጅርዋንም ፥ በንገትህ ፥ እሠር ። (በክሣደ ፥ ልቡናህም ፥ ሥራ ቷን ፥ ያዝ ፥)

፳፭ ጫንቃህን ፥ ዝቅ ፥ አድርገህ ፥ ተሸከማት ፥ (መት ከፈ ፥ ልቡናህን ፥ ዝቅ ፥ አድርገህ ፥ አስባት ፥) በግር ፥ ብረቷም ፥ አትበሳጭ ። (ሥራቷን ፥ አትሰልች ፥)

፳፮ በፍጹም ፥ ሰውነትህ ፥ ወደሷ ፥ ሒድ ፥ በፍጹም ፥ ዕውቀትህም ፥ ሥራቷን ፥ ጠብቅ ።

፳፯ ፍለጋዋን ፥ ተከተል ፥ (አምልኮቷን ፥ ጠብቅ ፥) ፈልጋት ፥ ታገኛታለህ ። ያዛት ፥ አትተዋት ።

፳፰ ኋላ ፥ በፍጻሜ ፥ ዘመንህ ፥ ዕረፍተ ፥ ነፍስ ፥ ታገኛ ለህ ፥ ተድላ ፥ ደስታም ፥ ይሆንሃል ።

፳፱ እግር ፥ ብረቷም ፥ እንደ ፥ ጽኑ ፥ ጋሻ ፥ ይሆንሃል ፥ (ሥራቷ ፥ እንደ ፥ አላባሽ ፥ አግሬ ፥ ይሆንሃል ፥) የዘለዓለም ፥ ወርቅ ፥ በሷ ፥ ዘንድ ፥ አለና ፥ ዛን ጅርዋም ፥ የክብር ፥ ልብስ ፥ ወደ ፥ መሆን ፥ ይመ ለስልሃል ።

፴ ሥራቷ ፥ ክብር ፥ ወደ ፥ መስጠት ፥ ይመለስል ሃል ፥ ማሠሪያዋም ፥ የሰማያዊ ፥ ሐር ፥ ጌጥ ፥ ይሆ ንሃል ፥ ሥራቷ ፥ ሰማያዊ ፥ ክብር ፥ ይሆንሃል ።

፴፩ እንደ ፥ ምሉጣ ፥ ግምጃም ፥ ትለብሳታለህ ፥ የደ ስታ ፥ ዘውድንም ፥ ታቀዳጅሃለች ።

፴፪ ልጄ ፥ ብልህ ፥ ትሆን ፥ ዘንድ ፥ ብትወድ ፥ ትማ ርም ፥ ዘንድ ፥ በልቡናህ ፥ ብትጨነቅ ።

፴፫ ጥበብንም ፥ ትሰማ ፥ ዘንድ ፥ ብትወድ ፥ መከራ ውን ፥ ታገሥ ፥ ገሮሮህ ፥ ጥበብን ፥ ትሰማ ፥ ዘንድ ፥ ብትፈልግ ።

፴፬ በብዙ ፥ መምህራን ፥ ዘንድ ፥ ጸንተህ ፥ ኑር ፥ ከነሳቸው ፥ የተማረውን ፥ አይተህ ፥ ተከተለው ።

፴፭ የመጽሐፉን ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ፈጥነህ ፥ ስማ ፥ የጥ በብም ፥ ምሳሌ ፥ አይዘንጋህ ።

፴፮ የተማረ ፥ ሰው ፥ ብታይ ፥ ፈጥነህ ፥ ወደሱ ፥ ሂድ ፥ እግርህም ፥ በደጃፉ ፥ መድረክ ፥ ይመላለስ ።

፴፯ የእግዚአብሔርን ፥ ትእዛዝ ፥ አስብ ፥ መጻሕፍቶ ችንም ፥ ሁልጊዜ ፥ አንብብ ፥ እሱ ፥ ልቡናህን ፥ ያጸናሃል ፥ ጥበብንም ፥ ትወዳት ፥ ዘንድ ፥ መው ደድን ፥ ይሰጥሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ኃጢአትን ፡ አትሥራት ፡ መከራ ፡ አያገኝህም ።
፪ ከበደል ፡ ራቅ ፡ እሷም ፡ ካንተ ፡ ትርቃለች ።
፫ ፍዳን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ አድርገህ ፡ እንዳትቀበላት ፡ በሰውነትህ ፡ ኃጢአት ፡ አትሥራ ።
፬ ከእግዚአብሔር ፡ መንግሥትን ፡ አትለምን ፡ ከንጉሥም ፡ ክብር ፡ ያለው ፡ ሹመት ፡ አትለምን ።
፭ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ፡ አትበል ፡ በንጉሥም ፡ ዘንድ ፡ ብልህ ፡ ነኝ ፡ አትበል ።
፮ ዳኛ ፡ መሆንን ፡ አትውደድ ፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የበደለ ፡ ተበቅሎ ፡ ማጥፋት ፡ አትችልም ፡ ይሆናል ፡ እነሆ ፡ ለባለጸጋም ፡ ታደላ ፡ ይሆናል ፡ በውነት ፡ ሥራህም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ትሠራለህ ።
፯ ያገርህንም ፡ ሰው ፡ አትበድል ፡ ራስህንም ፡ በወገኖችህ ፡ መካከል ፡ አታስት ።
፰ ካንዲቱ ፡ ብታመልጥ ፡ አንዲቱን ፡ ከመሥራት ፡ አታመልጥምና ፡ ሁለት ፡ ኃጢአት ፡ አንድ ፡ አድርገህ ፡ አትሥራ ።
፱ በመባዬ ፡ ብዛት ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአቱን ፡ ያስተሠርይልኛል ፡ መባም ፡ ካገባሁ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ይለኛል ፡ አትበል ።
፲ በጸለይህ ፡ ጊዜ ፡ እትቸኩል ፡ ምጽዋትን ፡ መመጽወትንም ፡ አታቃል ።
፲፩ የሚያሳዝን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለና ፡ ባዘነ ፡ ሰው ፡ አትሳቅ ።
፲፪ በባልንጀራህ ፡ አሰትን ፡ ተግባር ፡ አታድርግ ፡ በወዳጅህና ፡ በባልንጀራህም ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ አታድርግ ።
፲፫ ፍጻሜዋ ፡ ይጐዳሃልና ፡ በምንም ፡ በምንም ፡ ሁለጊዜ ፡ አሰትን ፡ አትውደድ ።
፲፬ በሊቃውንቱ ፡ መካከል ፡ አትጥቀስ ፡ ባንደበትህ ፡ የተናገርኸውን ፡ ስለትህን ፡ አትለውጥ ፡ ቃልህንም ፡ አትለውጥ ።
፲፭ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ፈጣሪህም ፡ የሚያበቅልልህን ፡ ቡቃያህን ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፲፮ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ብለህ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ አትሁን ።
፲፯ ሞት ፡ እንዳይቀር ፡ አስብ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ፍዳቸው ፡ ዕዳህ ፡ ዘኢይነውም ፡ እሳቱ ፡ ዘኢይጠፍዕ ፡ ያለው ፡ ነውና ፡ ሰውነትህን ፡ ፈጽመህ ፡ በንስሐ ፡ አዋርዳት ።
፲፰ እየነጋ ፡ ወዳጅ ፡ አትልወጥ ፡ ቀይ ፡ ወርቅ ፡ ወደህ ፡ ወዳጅህን ፡ አትጣ ።
፲፱ መወደጃ ፡ (ልባምነት ፡) ከወርቅ ፡ ይመረጣልና ፡ ብልህ ፡ ደግ ፡ የሆነች ፡ ሴትን ፡ አትጥላ ።
፳ በውነት ፡ በሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህ ፡ ስላንተ ፡ ሰውነቱን ፡ አሳልፎ ፡ ለሞት ፡ በሚሰጥ ፡ በምንደኛህም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ።
፳፩ ብልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህን ፡ ከሰውነትህ ፡ ይልቅ ፡ ውደደው ፡ ነፃ ፡ ታወጣው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ ያደረገህ ፡ ዋጋውንም ፡ አታጥፋበት ።
፳፪ ሁለጊዜ ፡ ከብትህንም ፡ መፍቀድ ፡ አትተው ፡ ከነሳቸው ፡ የሚረባህንም ፡ አይተህ ፡ ለመሥዋዕት ፡ አቅርብ ።
፳፫ ልጆች ፡ ቢኖሩህ ፡ ምከራቸው ፡ ከሕፃንነታቸው ፡ ጀምረህ ፡ ሰቢረ ፡ ክሣድ ፡ አስተምራቸው ።
፳፬ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ቢኖሩህ ፡ ጠብቃቸው ፡ አታስታቸው ፡ አትሣቅላቸው ፡ አታበብላቸው ።
፳፭ ልጅህን ፡ አቅመ ፡ ሔዋን ፡ ስታደርስ ፡ አጋባት ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ጠብቃት ፡ እንዲህ ፡ ያደረግህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ መጨረስህ ፡ ነው ፡ ከድካምም ፡ አርፈህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለተማረ ፡ ሰው ፡ አጋባት ።
፳፮ እንደራስህ ፡ የምትወዳት ፡ ሚስት ፡ ብትኖርህ ፡ አትፍታት ።
፳፯ በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ አባትህን ፡ አክብረው ፡ የናትህንም ፡ ምጢን ፡ አትዘንጋ ።
፳፰ እነሱቸውንም ፡ ለመርዳት ፡ እንደ ፡ ተወለድህ ፡ አስብ ፡ ስላደረጉልህ ፡ ፈንታ ፡ ምን ፡ ታደርግላቸዋለህ ።
፳፱ በፍጹም ፡ ሰውነትህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍራው ፡ አገልጋዮቹ ፡ ካህናትንም ፡ አክብራቸው ።
፴ በፍጹም ፡ እውቀትህ ፡ ፈጣሪህን ፡ ውደደው ፡ የሚያገለግሉት ፡ ካህናቱንም ፡ አትተዋቸው ።
፴፩ እግዚአብሔርን ፡ ፍራው ፡ የሚያገለግለው ፡ ካህኑንም ፡ አክብረው ፡ የታዘዘልህ ፡ ዕድሉንም ፡ ስጠው ፡ ቀዳምያቱን ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚሠዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ ወርቹንም ፡ ማታና ፡ ጧትም ፡ የሚሠዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ መጀመሪያ ፡ የሚወለደውንም ፡ ከብት ፡ ዋጋ ፡ ስጠው ።
፴፪ ክብርህ ፡ ትበዛልህ ፡ ዘንድ ፡ ለድሀውም ፡ መጽውተው ።
፴፫ ስለ ፡ ምጽዋትህ ፡ ሁሉ ፡ ሰውነትህ ፡ የምጽዋትህን ፡ ዋጋ ፡ ታገኛለች ፡ ለሞተ ፡ ሰውም ፡ ተገባ ፡ ካር ፡ ማውጣት ፡ አትተው ።
፴፬ ከሚያለቅሱ ፡ ሰዎች ፡ አትለይ ፡ ከሚያለቅሱም ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አልቅስ ።
፴፭ ሕመምተኛንም ፡ መጐብኘት ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ በዚህ ፡ ይወዱሃል ።
፴፮ በተናገርከው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜህን ፡ አስባት ፡ ሁልጊዜም ፡ አትበድል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በእኛቸው ፡ እንዳትወድቅ ፡ ከታላላቆች ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ።
፪ ቀይ ፡ ወርቅ ፡ ስለ ፡ መውደድ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጠፍተዋልና ፡ የነገሥታቱም ፡ ልቡና ፡ ፍርድን ፡ አድልቶባቸዋልና ፡ ከበለጸጋ ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ።
፫ ከሸፋጭ ፡ ሰውም ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ ብትከራከር ፡ ግን ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ እንጨት ፡ መከመርህ ፡ ነው ። (ያ ፡ ሳይታጠል ፡ እንዳይቀር ፡ ሳያጠፋህ ፡ አይቀርም ፡)
፬ እናትና ፡ አባትህን ፡ አታዋርድ ፡ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትሳቅ ፡ አትዘባበት ።
፭ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚለማመጥን ፡ ሰው ፡ አትን

ቀፈው ፥ እኛ ፥ ሁላችንም ፥ ኃጢአተኞች ፥ እን
ደሆን ፥ አስብ ።
፮ ከኛ ፥ የሚያረጅ ፥ ሰው ፥ አለና ፥ በርጅናው ፥
ጊዜ ፥ ሰውን ፥ ጅጅ ፥ ጨረቱ ፥ አትበለው ።
፯ በሞተ ፥ ሰው ፥ ደስ ፥ አይበልህ ፥ ሁላችን ፥ እን
ድንሞት ፥ አስብ ።
፰ የመምህራንን ፥ ነገር ፥ አታቃል ፥ ጥበብን ፥ በነሳ
ቸው ፥ ዘንድ ፥ ታገኛታለህና ፥ ምሳሌያቸውንም ፥
ተማር ። መምህራንን ፥ አገልግል ።
፱ የሽማግሎችን ፥ ምክራቸውን ፥ ጠብቅ ፥ እነሳ
ቸው ፥ ካባቶቻቸው ፥ ተምረዋልና ፥ አንተም ፥
ከነሳቸው ፥ ተማር ፥ ባዘንክም ፥ ጊዜ ፥ የምትና
ገረውንም ፥ ታገኛለህ ፥ የምትመልሰውንም ፥
ታውቃለህ ።
፲ በእሳታቸው ፥ እንዳትቃጠል ፥ የኃጢአተኞችን ፥
ሰዎች ፥ እሳት ፥ አትጫር ፥ በፍዳቸው ፥ እንዳ
ትጠፋ ፥ ኃጢአታቸውን ፥ አትሥራ ።
፲፩ ባንደበቱ ፥ ነገር ፥ እንዳያስትህ ፥ ከተሳዳቢና ፥
በጠላት ፥ ዘንድ ፥ አትከራከር ።
፲፪ ለባለጸጋ ፥ አታበድረው ፥ ብታበድረው ፥ ግን ፥
ገንዘብህን ፥ እንዳጣህ ፥ እወቅ ።
፲፫ ባለጸጋውን ፥ አትዋሰው ፥ ብትዋሰው ፥ ግን ፥
እንግዴህ ፥ አንተ ፥ እንደ ፥ ከፈልህ ፥ አስብ ።
፲፬ እንደ ፥ ጌትነቱ ፥ መጠን ፥ ፍርድን ፥ ይለውጡለታ
ልና ፥ ከዳኛ ፥ ጋራ ፥ አትከራከር ።
፲፭ እንዳይቄጣብህ ፥ ከጠብታቢ ፥ ሰው ፥ ጋራ ፥ መን
ገድን ፥ አትሂድ ፥ እሱ ፥ ግን ፥ ልቡ ፥ እንደወደደ ፥
ያደርጋልና ፥ አንተ ፥ በሱ ፥ ስንፍና ፥ ትሞታለህ ።
፲፮ ከቀኑጡ ፥ ሰው ፥ ጋራ ፥ አትከራከር ፥ በፊቱ ፥ ደም ፥
ማፍሰስ ፥ እንደ ፥ ኢምንት ፥ ነውና ፥ ረዳት ፥ ወደ
ሌለበት ፥ በታም ፥ ይወስድሃልና ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥
ወደ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ አትውጣ ።
፲፯ የሰማውን ፥ ነገር ፥ ማስቀረት ፥ አይችልምና ፥ ከቀ
ላል ፥ ሰው ፥ ጋራ ፥ አትማከር ።
፲፰ እንዳደርስብህ ፥ አታውቅምና ፥ ጉዳይህን ፥ በባ
ዕድ ፥ ፊት ፥ አትናገር ።
፲፱ ዋጋህ ፥ እንዳይጠፋብህ ፥ ለሰው ፥ ሁሉ ፥ የልብ
ህን ፥ ምሥጢር ፥ አታውጣ ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩ ክፉ ፥ ትምርትን ፥ እንዳትማርብህ ፥ ባጠገብህ ፥
የምትተኛ ፥ ሚስትህን ፥ አታስቀናት ።
፪ ምሥጢርህን ፥ እንዳታወጣብህ ፥ ለሴት ፥ ልብ
ህን ፥ አትስጣት ።
፫ በገሙጂ ፥ እንዳትሰነካከል ፥ የሰው ፥ ሚስት ፥
አታብብል ።
፬ በዘፈኗ ፥ እንዳታስትህ ፥ ከዘፋኝ ፥ ሴት ፥ ጋራ ፥
አትጫወት ።
፭ ፈቃዷ ፥ እንዳያስትህ ፥ ድንግልን ፥ አትቆንጥ
ጣት ።
፮ ርስትህን ፥ እንዳታጣ ፥ ለጋለሞታ ፥ ልቡናህን ፥
አትስጣት ።
፯ ምንጣኻ ፥ እንዳያስትህ ፥ የጋለሞታ ፥ መንደር ፥
አትፈልግ ።
ከመልከ ፥ መልካም ፥ ሴት ፥ ፊትህን ፥ መልስ ፥ ፰
የጐልማሳ ፥ ሚስትም ፥ ደም ፥ ግበታ ፥ አያስጐ
ምጅህ ፥ በሴት ፥ ደም ፥ ግባትም ፥ የሳቱ ፥ ሰዎች ፥
ብዙ ፥ ናቸው ፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ፍቅረ ፥ እንደ ፥
እሳት ፥ ይነዳል ።
ከሰው ፥ ሚስት ፥ ጋራ ፥ አትቀመጥ ፥ ልቡና ፱
ህን ፥ ወደሷ ፥ እንዳትወስድ ፥ ሰውነትህንም ፥
በሞት ፥ እንዳትሰነካከል ፥ በመጠጥ ፥ ጊዜ ፥ ከሷ ፥
ጋራ ፥ አትቀመጥ ።
ድንገተኛ ፥ ወዳጅ ፥ እንደሱ ፥ አይሆንህምና ፥ ፲
የቀድሞ ፥ ወዳጅህን ፥ አትተወው ። አዲስ ፥
ወዳጅ ፥ ጕሽ ፥ ጠጅ ፥ ነው ፥ ቢከርም ፥ ግን ፥ ደስ ፥
ብሎህ ፥ ትጠጣዋለህ ።
እንዲጠፉ ፥ አታውቅምና ፥ የኃጥአን ፥ ብልጽግ ፲፩
ናቸው ፥ አያስቀናህ ።
የእግዚአብሔርን ፥ ሕግ ፥ የዘነጉ ፥ ሰዎች ፥ ተድ ፲፪
ላቸው ፥ አያስጐምጅህ ፥ እስኪሞቱ ፥ ድረስ ፥
እንዳይከብሩ ፥ አስብ ።
ሰውነትን ፥ ከሚቀጡ ፥ ከመኳንንት ፥ ፈጽመህ ፥ ፲፫
ራቅ ፥ የሞት ፥ ጥርጥር ፥ አያግኝህ ፥ ሰውነትህን ፥
እንዳታጠፋ ፥ ብትቀርባቸውም ፥ ሰውነትህን ፥
እንዳታጠፋ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ በወጥመድ ፥ መካከል ፥
እንድትሄድ ፥ በገደልም ፥ መካከል ፥ እንድትመ
ላለስ ፥ እወቅ ።
የተቻለህን ፥ ያህል ፥ ለባልንጀራህ ፥ በጎ ፥ ሥራ ፥ ፲፬
ከመምህራን ፥ ጋራ ፥ ተማከር ።
ጉዳይህም ፥ ከዋቆች ፥ ሰዎች ፥ ጋራ ፥ ይሁን ፥ ፲፭
ነገርህ ፥ ሁሉ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ሕግ ፥ ይሁ
ንልህ ።
ከደሆች ፥ ሰዎች ፥ በምሳሕ ፥ ይቀመጡ ፥ ምሳ ፲፮
ሕም ፥ እግዚአብሔርን ፥ በመፍራት ፥ ይሁን ።
ሥራው ፥ በብልሃተኛው ፥ እጅ ፥ ይከናወናል ፥ ፲፯
የአሕዛብንም ፥ አለቃ ፥ በቃሉ ፥ ጥበብ ፥ ያመሰ
ግኑታል ።
ሸፋጭ ፥ ሰው ፥ በሀገሩ ፥ ያስፈራል ፥ ከቃሉም ፥ ፲፰
የተነሣ ፥ ፈጽመው ፥ ይጠሉታል ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

አዋቂ ፥ ንጉሥ ፥ ሠራዊቱን ፥ ይመክራል ፥ ፩
አዋቂ ፥ ዳኛም ፥ ሥራት ፥ ይሠራል ።
ለሌው ፥ እንደ ፥ አለቃው ፥ ነው ፥ አገረ ፪
ገዥው ፥ እንደሚሠራው ፥ በውስጧ ፥ የሚ
ኖሩ ፥ ሰዎች ፥ ይሠራሉ ።
አላዋቂ ፥ ንጉሥ ፥ ሠራዊቱን ፥ ያጠፋል ፥ አገ ፫
ርም ፥ በአለቆቿ ፥ ጥበብ ፥ ትጸናለች ።
የምድር ፥ አገዛዝዋ ፥ በእግዚአብሔር ፥ እጅ ፥ ፬
ነው ።
የብልህ ፥ ሰው ፥ ጥበቡ ፥ በፊቱ ፥ ይታወቃል ። ፭
ስቶ ፥ በሠራው ፥ ኃጢአቱ ፥ ሁሉ ፥ ባልንጀራ ፮
ህን ፥ አትንቀፈው ፥ ነቅፈህም ፥ ምንም ፥ ምን ፥
የምታደርገው ፥ ነገር ፥ አይኑር ።
ትዕቢት ፥ በሰውና ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ፯
የተጠላ ፥ ነው ፥ ከሁሉም ፥ ክህደት ፥ ትከፋለች ።
መንግሥትስ ፥ ስለ ፥ ክርክርና ፥ ስለ ፥ በደል ፥ ፰

ስለ ፡ ገንዘብም ፡ መውደድ ፡ ካንዱ ፡ ወገን ፡ ወዳ
ንዱ ፡ ወገን ፡ ትሄዳለች ።
፱፡ እንግዲህ ፡ ትቢያ ፡ አመድ ፡ የሚሆን ፡ በሕይወ
ትም ፡ ሳለ ፡ ሰውነቱ ፡ የሚተላ ፡ ሰው ፡ ለምን ፡
ይታበያል ።
፲፡ የሰፋ ፡ ቍስልንም ፡ በለመድኃኒት ፡ ያድነዋል ፡
ንጉሥ ፡ መባል ፡ ግን ፡ ለዛሬ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ነገ ፡
ይሞታል ።
፲፩፡ ሰው ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የትል ፡ ዕድል ፡ ይሆናል ።
፲፪፡ የትዕቢት ፡ መጀመሪያ ፡ ኃጢአት ፡ ሰውን ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ትለየዋለች ፡ ልቡናውንም ፡ ከፈ
ጣሪው ፡ ታስክደዋለች ።
፲፫፡ የኃጢአት ፡ አበጋዟ ፡ ትዕቢት ፡ ናት ፡ በጸናትም ፡
ሰው ፡ ክህደትን ፡ ታበዛበታለች ፡ ስለዚህም ፡
ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ፍዳ ፡
ይገልጣል ፡ ፈጽሞም ፡ ያጠፋቸዋል ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ያለቆችን ፡ ዙፋን ፡ አጠፋ ፡ ስለ
ነሳቸው ፡ ፈንታ ፡ የዋህ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ ሾመ ።
፲፭፡ እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ሥራቸውን ፡ ነቀለ ፡
(አባትነታቸውን ፡) ስለነሳቸው ፡ ፈንታ ፡ የተዋ
ረዱ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ አጸና ።
፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ አገር ፡ አጠፋ ፡
ምድር ፡ እስከ ፡ መሆን ፡ ድረስ ፡ ስር ፡ መሠረታ
ቸውንም ፡ አጠፋ ።
፲፯፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ፡ ስም ፡ አጠራራቸውንም ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጠፋ ።
፲፰፡ ትዕቢት ፡ ለሰው ፡ የተፈጠረ ፡ አይደለም ፡ ጥፋ
ትና ፡ ቍጣም ፡ ከሴት ፡ ለሚወለድ ፡ ሰው ፡ የተ
ፈጠረ ፡ አይደለም ።
፲፱፡ የሰው ፡ ዘር ፡ የከበረ ፡ ዘር ፡ ነው ፡ የከበረ ፡ ዘር ፡
ማነው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡
ዘር ፡ አይደለምን ።
፳፡ የሰው ፡ ዘር ፡ የንሰቄለ ፡ ዘር ፡ ነው ፡ ንስቅላ ፡
ዘር ፡ ማነው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ የማ
ይጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ዘር ፡ አይደለምን ።
፳፩፡ ዳኛ ፡ ከባልንጀራው ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ከሱ ፡
ይልቅ ፡ ይከብራሉ ።
፳፪፡ የከበረውና ፡ የበለጸጋው ፡ የድሀውም ፡ ሰው ፡
መመካታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡
ይደረግላቸዋል ።
፳፫፡ ድሀውን ፡ ስለ ፡ ድህነቱ ፡ ይንቁት ፡ ዘንድ ፡ አይ
ገባም ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውንም ፡ ስለ ፡ ባለጸግነቱ ፡
ያከብሩት ፡ ዘንድ ፡ አይገባም ።
፳፬፡ አለቆችና ፡ ነገሥታቱ ፡ መኳንንቱም ፡ ይከብ
ራሉ ፡ ከነሳቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚ
ፈራ ፡ ሰውን ፡ የሚበልጠው ፡ የለም ።
፳፭፡ ብልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ በሚገባ ፡ ያገለግላል ፡
አዋቂ ፡ ሰው ፡ አይነቅፈውም ።
፳፮፡ ሥራህን ፡ ስትሠራ ፡ አትራቀቅ ፡ በተቸገርህበ
ትም ፡ ወራት ፡ አትኩራ ።
፳፯፡ መንደር ፡ ለመንደር ፡ ከሚዘር ፡ ከሚመካ ፡ ምግ
ቡንም ፡ ከማያገኝ ፡ ሰው ፡ የሚያርስ ፡ የሚቆፍር ፡
ሰው ፡ ይሻላል ።
፳፰፡ ልጄ ፡ በየዋህነትህ ፡ ሰውነትህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ፡
የተቻለህንም ፡ ያህል ፡ አዘጋጃት ።
፳፱፡ ራሱን ፡ የሚነፍግ ፡ ለማን ፡ ቸር ፡ ይሆናል ፡ ሰው
ነቱን ፡ የማያዘጋጃት ፡ ሰውንስ ፡ ማን ፡ ያመሰግ
ነዋል ።
፴፡ ድሀውን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጥበቡ ፡ ያመሰግኑታል ፡ ባለ
ጠጋን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ባለጠግነቱ ፡ ያመሰግኑታል ።
፴፩፡ በተቸገረ ፡ ጊዜ ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ በገንዘብ ፡
በተዘጋጀ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ድሀ ፡ በጥበቡ ፡ ይከብራል ፡ በመኳንንትም ፡
መካከል ፡ ይቀመጣል ።
፪፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ለሰው ፡ አታ
ድላ ፡ መልክ ፡ ጥፉ ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ሰውን ፡ አት
ናቀው ።
፫፡ ንብ ፡ ከወፎች ፡ ሁሉ ፡ በመልክ ፡ ትከፋለች ፡
ማሯ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ይጣፍጣል ።
፬፡ በልብስህ ፡ ጌጥ ፡ አትታበይ ። የእግዚአብሔር ፡
ሥራው ፡ ልውጥ ፡ ምሥጢሩም ፡ ከሰው ፡ የተ
ሠወረ ፡ ነውና ። በከበርህበት ፡ ወራት ፡ ራስ
ህን ፡ አታኩራ ።
፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በመከራ ፡ የወደቁ ፡ መኳንንት ፡
ብዙ ፡ ናቸው ፡ ዘውድ ፡ የተቀዳጀ ፡ ባሕታዊም ፡
አለ ።
፮፡ ፈጽመው ፡ የጐሰቈሉ ፡ መኳንንት ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡
በጠላታቸውም ፡ እጅ ፡ የወደቁ ፡ መኳንንት ፡
ብዙ ፡ ናቸው ።
፯፡ ሳትመረምረው ፡ አትንቀፈው ፡ አስቀድመህ ፡
ነገሩን ፡ ጠይቀው ፡ ኋላ ፡ ትቈጣዋለህ ።
፰፡ ሳትሰማ ፡ አትመልስ ፡ በሰው ፡ ነገርም ፡ አትግባ ።
፱፡ ግዳጅህም ፡ ባልሆነ ፡ ነገር ፡ አልፍ ፡ አልፍ ፡ ብለህ ፡
አትናገር ፡ ይሙት ፡ በቃ ፡ በተፈረደበት ፡
ሰውም ፡ ቆመህ ፡ አትከራከር ።
፲፡ ሥራህን ፡ ካበዛህ ፡ ትከብር ፡ ዘንድ ፡ አያሠለጥን
ህምና ፡ ልጄ ፡ ሥራህን ፡ አታብዛ ፡ ፈጥነህም ፡
ብትሠራ ፡ ከችጋር ፡ አታመልጥም ፡ ብትከተላ
ትም ፡ ብዕልን ፡ አታገኛትም ።
፲፩፡ በመከበር ፡ የሚቸኩል ፡ ፈጽሞም ፡ የሚደክም ፡
የሚቸገር ፡ አለና ፡ ብትከተላት ፡ ብዕልን ፡ አታ
ገኛትም ።
፲፪፡ ደክሞ ፡ ሰለ ፡ የማይለምን ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ማድ
ረግ ፡ ሳይችል ፡ የሚገዛ ፡ አለ ፡ ምን ፡ ቢጸና ፡
ፈጽሞ ፡ የሚቸገር ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
በይቅርታ ፡ ዓይን ፡ ቢያየው ፡ ከችጋሩ ፡ ለይቶ ።
ያገነዋል ፡ ያከብረዋል ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ያደን
ቁታል ።
፲፫፡ ደዌና ፡ ጥሚና ።
፲፬፡ ሞትና ፡ ሕይወት ።
፲፭፡ ብልጽግናና ፡ ችጋር ፡ መገኛቸው ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ረድኤቱ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡
ትጠብቃቸዋለች ፡ ፈቃዱም ፡ ዓለም ፡ ደስ ፡ ያሰ
ኘዋል ።

፲፩፥ እየነፈገ ፥ በንፍገቱ ፥ ብዛት ፥ የሚከብር ፥ ሰው ፥ አለ ። በዚችም ፥ በንፍገቱ ፥ ተድላ ፥ ደስታውን ፥ ይፈጽምበታል ።

፲፪፥ ያርፍ ፥ ዘንድ ፥ ተስፋ ፥ ባደረገ ፥ ጊዜ ፥ እበላለሁ ፥ እጠጣለሁ ፥ ባለ ፥ ጊዜ ፥ እንግዴህስ ፥ ደስ ፥ ይለኛል ፥ ገንዘብም ፥ በቃኝ ፥ ባለ ፥ ጊዜ ፥ የሚሞትበትን ፥ ቀን ፥ አያውቅም ፥ ገንዘቡን ፥ ሁሉ ፥ ለባዕድ ፥ ትቶ ፥ እሱ ፥ ይሞታል ።

፲፫፥ እግዚአብሔርን ፥ በመፍራት ፥ ጸንተህ ፥ ኑር ፥ በገንዘብህም ፥ እውቀለት ፥ በሥራህም ፥ ጸንተህ ፥ እንድታረጅ ፥ ሁን ።

፲፬፥ የኃጢአተኞች ፥ ሰዎች ፥ ሥራቸው ፥ አያስገኖም ፤ ይህ ፥ በእግዚአብሔር ፥ እመን ፥ አንድ ፥ ጊዜ ፥ ሊያደርገው ፥ ሁሉ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ቀሊል ፥ ነውና ፥ ድኃውን ፥ ድንገት ፥ ያከብረዋል ፥ ድካምህን ፥ ተስፋ ፥ አድርገው ።

፲፭፥ የእግዚአብሔር ፥ በረከት ፥ ለደጋጎች ፥ ሰዎች ፥ ዋጋቸው ፥ ናት ፥ የደግ ፥ ሰውም ፥ በረከቱ ፥ ትበዛለች ።

፲፮፥ ዋጋ ፥ የለኝምና ፥ እንግዴህ ፥ ወዲህ ፥ ወዳጅ ፥ አልወድም ፥ አትበል ።

፲፯፥ እንግዴህስ ፥ ገንዘብ ፥ በቃኝ ፥ አልቸገርም ፥ አትበል ።

፲፰፥ ለሰው ፥ እንደ ፥ ሥራው ፥ ዋጋውን ፥ የሚከፍለው ፥ ስለ ፥ ሆነ ፥ የሞት ፥ ቀን ።

፲፱፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ቀሊል ፥ ነውና ፥ በሕይወት ፥ ጊዜ ፥ ሞትን ፥ በሞትም ፥ ጊዜ ፥ ሕይወትን ፥ ይዘነጋታል ።

፳፫፥ ክፉ ፥ ቀን ፥ ልትመጣ ፥ አስቀድሞ ፥ ዋጋብ ፥ ያቀናጣል ፥ የሰው ፥ ሥራውም ፥ በፍጻሜ ፥ ዘመኑ ፥ ይታወቃል ።

፳፬፥ ፍጻሜውን ፥ ሳታይ ፥ ሰውን ፥ ደግ ፥ ሰው ፥ አትበለው ፥ የሰው ፥ አነዋወሩ ፥ በልጆቹ ፥ ይታወቃል ።

፳፭፥ ተንኰለኛ ፥ ብዙ ፥ ይተነኰልብሃልና ፥ ያገኘኸውን ፥ ሰው ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥ ቤትህ ፥ አታግባ ።

፳፮፥ ቆቅ ፥ በበቀለ ፥ ቡቃያ ፥ በወጥመድ ፥ ይያዛል ፥ የትዕቢተኛም ፥ ሰው ፥ ልቡ ፥ እንደዚሁ ፥ በትዕቢት ፥ ይያዛል ፥ መከራውንም ፥ እንደ ፥ ጉበኛ ፥ ይመለከታታል ።

፳፯፥ ተንኰለኛ ፥ ሰው ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ ያደረግህለትን ፥ ያህል ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ ይከፍልሃል ፥ ነቀፋ ፥ ሳይኖርብህ ፥ ነቀፋ ፥ ያወጣልሃል ።

፳፰፥ በእሳት ፥ ትንታኒ ፥ ብዛት ፥ ፍሙ ፥ ይበዛል ፥ ኃጢአተኛ ፥ ሰውም ፥ ኃጢአት ፥ ሠርቶ ፥ ሰውነቱን ፥ ያጠፋታል ።

፳፱፥ ክፉ ፥ ነገርን ፥ ይሠራብሃልና ፥ ሁልጊዜ ፥ ስድብን ፥ እንዳያደርግብህ ፥ ከክፉ ፥ ሰው ፥ ተጠበቅ ።

፴፥ ባዕድ ፥ ሰውን ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ ብታሳድር ፥ ያውክሃል ፥ ይወነጅልሃል ፥ ከገንዘብህ ፥ ይለይሃል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

፩፥ በጎ ፥ ሥራ ፥ በሠራህ ፥ ጊዜ ፥ የበጎነትህን ፥ ዋጋ ፥ በምታገኝ ፥ ገንዘብ ፥ በጎ ፥ ሥራ ፥ የምትሠራለትን ፥ እወቅ ።

ለውነተኛ ፥ ሰው ፥ ሥራህን ፥ ሥራ ፥ ዋጋህን ፥ ታገኛለህ ፥ በሱ ፥ ዘንድ ፥ ባታገኘው ፥ በፈጣሪው ፥ ዘንድ ፥ ዋጋህን ፥ ታገኛለህ ።

፪፥ ኃጢአትን ፥ በሚሠራ ፥ ምጽዋትንም ፥ በማይመጸውት ፥ ሰው ፥ ዘንድ ፥ በጎ ፥ ሥራ ፥ የለም ።

፫፥ ባለጸጋ ፥ እንዳይወስድብህ ፥ ለድሀ ፥ ሰው ፥ ምጽዋትህን ፥ ስጥ ።

፬፥ ለድሀ ፥ ሰው ፥ ምጽዋትን ፥ ስጥ ፥ ለባለጸጋ ፥ ግን ፥ አትስጥ ፥ ገንዘብህን ፥ እሱ ፥ እንዳይወስድብህ ፥ ገበታህን ፥ አጥባት ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ ስላደረግህለት ፥ ፈንታ ፥ በሱ ፥ ዘንድ ፥ ክፋትን ፥ እጥፍ ፥ ሆኖ ፥ ታገኛታለህና ፥ በገንዘብህም ፥ ድል ፥ እንዳይነሣህ ፥ ገበታህን ፥ አጥባት ።

፭፥ እግዚአብሔር ፥ ኃጢአተኞች ፥ ሰዎችን ፥ ይጠላቸዋልና ፥ ክፉ ፥ ሰዎችንም ፥ ተበቅሎ ፥ ያጠፋቸዋልና ።

፮፥ ለኃጢአተኛ ፥ ክትሰጥ ፥ ለድሀ ፥ ሰው ፥ ስጥ ፥ ተድላ ፥ ደስታም ፥ በደረግህ ፥ ጊዜ ፥ ወዳጅህ ፥ አያምልጥህ ።

፯፥ በመከራህ ፥ ጊዜ ፥ ጠላትህ ፥ አይሠወርህ ።

፰፥ ተድላ ፥ ደስታህ ፥ ጠላቶችህን ፥ ያሳዝናቸዋል ፥ ችጋርህም ፥ ወዳጆችህን ፥ አስወጥቶ ፥ ይሰዳቸዋል ።

፱፥ የልቡናው ፥ ክፋት ፥ እንደ ፥ ብረት ፥ ዝገት ፥ ነውና ፥ ጠላትህን ፥ ፈጽመህ ፥ አትመነው ።

፲፥ ብትቸገርም ፥ ሳይወድህ ፥ ያገለግልሃል ፥ ሰውነትህን ፥ አጽናት ፥ ተጠበቅበት ፥ ባዜቃዋ ፥ እንደ ፥ ረገፈ ፥ መስተዋትም ፥ ትሆንበታለህ ፥ ፈጽሞም ፥ አይችልህም ።

፲፩፥ እንዳይገዳህ ፥ ባጠገብህ ፥ አታቁመው ፥ በቦታህም ፥ አይቀመጥ ፥ ሹመትህንም ፥ እንዳይወስድብህ ፥ አታሥልጥነው ፥ ኋላ ፥ በፍጻሜ ፥ ዘመንህ ፥ ቃሌን ፥ ታውቀው ፥ ዘንድ ፥ አለህ ፥ ምክሬንም ፥ ታስበዋለህ ።

፲፪፥ ለምድር ፥ እባብ ፥ ለክፉ ፥ አውሬስ ፥ ሁሉ ፥ መንከስን ፥ ማን ፥ ያስተምረዋል ።

፲፫፥ ከኃጢአተኛም ፥ ሰው ፥ ጋራ ፥ የሚኖር ፥ እንደዚሁ ፥ ነው ፥ በኃጢአቱም ፥ አንድ ፥ ይሆናል ።

፲፬፥ ጠላትህ ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ ጊዜ ፥ ይቆማል ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ እስክትመለስ ፥ ድረስ ፥ አታየውም ፥ ካንተም ፥ ጋራ ፥ መከራውን ፥ አይታገሥም ።

፲፭፥ በከንፈሩ ፥ ጠላትህ ፥ ቃሉን ፥ ያጣጥምልሃል ፥ በልቡ ፥ ግን ፥ በጕድጓድ ፥ ይጥልህ ፥ ዘንድ ፥ ይመክራል ፥ ጠላትህ ፥ ባይኑ ፥ ያለቅስልሃል ፥ ካሳተህ ፥ በኋላ ፥ ግን ፥ ከደምህ ፥ (ቢያማህ ፥ ቢያማህ ፥) አይጠግብም ።

፲፮፥ ብትቸገርም ፥ ከሁሉ ፥ አስቀድሞ ፥ በፊትህ ፥ ታገኘዋለህ ፥ የሚረዳህ ፥ መስሎ ፥ ራሱን ፥ አዋርዶ ፥ በእግርህ ፥ በታች ፥ ይሰግዳል ።

፲፯፥ በእጁ ፥ ያጨበጭባል ፥ ራሱን ፥ ይነቀንቃል ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ግን ፥ ፊቱን ፥ መልሶ ፥ ይጠቃቀስብሃል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፫ ።

፩ አደሮ ፥ ማር ፥ የዳሰሰ ፥ ሰው ፥ በሱ ፥ ይያዛል ፥ ትዕቢተኛ ፥ ሰውንም ፥ ወዳጅ ፥ ያደረገ ፥ ሰው ፥ እንደሱ ፥ ይሆናል ።

፪ የከበደ ፥ ሸክምን ፥ አንሥተህ ፥ በራስህ ፥ አትሸክም ፥ ገንዘብህንም ፥ ከሚበረታብህ ፥ ከባለጸጋ ፥ ገንዘብ ፥ ጋራ ፥ አትጨምር ፥ የሸክላ ፥ ጉልቻ ፥ ከብረት ፥ ድስት ፥ ጋራ ፥ በየት ፥ አንድ ፥ ይሆናል ፥ እሷ ፥ መትታ ፥ እሷ ፥ ትጨካለችና ፥ እሷም ፥ ትሰብራለችና ።

፫ እንደዚህ ፥ ሁሉ ፥ ባለጸጋ ፥ እሱ ፥ ይበድላል ፥ እሱ ፥ ይቂጣል ፥ ድህ ፥ ግን ፥ እሱ ፥ ይለማመጣል ።

፬ የምትጠቅመው ፥ ነገር ፥ ቢኖር ፥ ወደሱ ፥ ያቀርብሃል ፥ ብትቸገር ፥ ግን ፥ ከዚያ ፥ በኋላ ፥ አያይህም ።

፭ ገንዘብ ፥ ቢኖርህ ፥ ካንተ ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ ይሆናል ፥ ገንዘብህንም ፥ ይጨርስልሃል ፥ ዳግመኛም ፥ አያመሰግንህም ።

፮ የሚያዝነው ፥ ኃዘን ፥ ቢኖር ፥ ያበላልሃል ፥ ብዙ ፥ ተስፋም ፥ ይሰጥሃል ፥ ይስቅልሃል ፥ በጎ ፥ ነገርም ፥ ይናገርሃል ፥ ምን ፥ ትወዳለህ ፥ ይልሃል ።

፯ በመብሉም ፥ ይሸነግልሃል ፥ አንድ ፥ ጊዜ ፥ ሁለት ፥ ጊዜ ፥ ሦስት ፥ ጊዜ ፥ ያስትሃል ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ እንዳይሰማህ ፥ ወደ ፥ ኋላ ፥ ይመለሳል ፥ ቢያይህም ፥ ይስቅብሃል ፥ ራሱን ፥ ይነቀንቅብሃል ።

፰ እንዳያስትህ ፥ እንዳያታልልህ ፥ ከንዲህ ፥ ያለ ፥ ሰው ፥ ተጠበቅ ፥ በተድላ ፥ በደስታህም ፥ መከከል ፥ ኃዘን ፥ አታግባ ።

፱ ባለጸጋ ፥ ያዘዘህን ፥ ለጊዜው ፥ እሺ ፥ በለው ፥ ቢጠራህም ፥ እምቢ ፥ አትበለው ፥ ፈጽሞ ፥ ይወድሃል ።

፲ አትራቅ ፥ አትሳት ፥ ነገር ፥ ግን ፥ እንዳይዘነጋህ ፥ ፈጽመህ ፥ አትራቀው ።

፲፩ ከሱም ፥ ጋራ ፥ ነገር ፥ አታብዛ ፥ በነገሩ ፥ ብዛት ፥ ይፈትንሃልና ፥ ካንተም ፥ ጋራ ፥ የሚስቅ ፥ መስሎ ፥ ይመረምርሃልና ፥ በነገሩ ፥ ብዛት ፥ አትመነው ።

፲፪ መታሠሩ ፥ ጥፋቱ ፥ አያሳዝነውምና ፥ የባልንጀራውን ፥ ምክር ፥ ለሚያወጣ ፥ ሰው ፥ ይቅርታ ፥ የለውም ።

፲፫ ከገዳይህ ፥ ጋራ ፥ ትሔዳለህና ፥ እወቅ ፥ አጥብቀህ ፥ ተጠበቅ ።

፲፬ ከብት ፥ ሁሉ ፥ ዘመዱን ፥ ይወዳል ፥ ሰውም ፥ ሁሉ ፥ ባልንጀራውን ፥ ይወዳል ።

፲፭ ፍጥረቱ ፥ ሁሉ ፥ እንደሱ ፥ ካለ ፥ ፍጥረት ፥ ጋራ ፥ አንድ ፥ ይሆናል ፥ ሰውም ፥ የሚመስለውን ፥ ይከተላል ።

፲፮ ተኵላ ፥ ከበግ ፥ ጋራ ፥ በየት ፥ ወዳጅ ፥ ይሆናል ፥ እንደዚሁስ ፥ ሁሉ ፥ ኃጢአተኛ ፥ ሰው ፥ ከጻድቅ ፥ ሰው ፥ ጋራ ፥ በየት ፥ ወዳጅ ፥ ይሆናል ።

፲፯ ውሾችን ፥ ከጅቦች ፥ ጋራ ፥ ማን ፥ ያስማማቸዋል ፥ ድህውንስ ፥ ከባለጸጋው ፥ ጋራ ፥ ማን ፥ ወዳጅ ፥ ያደርገዋል ።

፲፰ እንደዚሁም ፥ ሁሉ ፥ ባለጸጋው ፥ ድህውን ፥ ይቀማዋል ።

፲፱ ትዕቢተኛ ፥ ሰው ፥ ራሱን ፥ የሚያዋርደውን ፥ ሰው ፥ ይጸየፈዋል ፥ እንደዚሁም ፥ ሁሉ ፥ ባለጸጋው ፥ ድህውን ፥ ይጸየፈዋል ።

፳ ባለጸጋ ፥ ቢጥገመገም ፥ ወዳጆቹ ፥ ይደግፉታል ፥ ድህ ፥ ግን ፥ ቢወድቅ ፥ ባልንጀሮቹ ፥ ይረግጡታል ።

፳፩ ባለጸጋ ፥ ቢያድጠው ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ ያነሡታል ፥ ቢናገርም ፥ ነገሩን ፥ ያቀኑለታል ፥ ድህ ፥ ግን ፥ ቢስት ፥ ይረግሙታል ፥ በጎ ፥ ነገርም ፥ ቢናገር ፥ አያደምጡትም ።

፳፪ ባለጸጋ ፥ ቢናገር ፥ ሁሉ ፥ ዝም ፥ ይላል ፥ ቃሉንም ፥ ያደንቁለታል ፥ ነገሩንም ፥ እስከ ፥ ደመና ፥ ያደርሱለታል ፥ ድህ ፥ ግን ፥ ምን ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ ቢናገር ፥ ይህ ፥ ምንድነው ፥ ይሉታል ፥ ቢሰነካከልም ፥ ያዳፉታል ።

፳፫ ኃጢአት ፥ ሳትሠራ ፥ ባለጸግነት ፥ ደግ ፥ ነው ፥ ደህ ፥ ችጋሩን ፥ በፉ ፥ ያክፋፋታል ።

፳፬ ደስም ፥ ቢለው ፥ ቢያዝንም ፥ የሰው ፥ ልቡ ፥ ፊቱን ፥ ይለውጠዋል ።

፳፭ ደስ ፥ ያለው ፥ ልቡና ፥ ምልክቱ ፥ ብሩህ ፥ ገጽ ፥ ነው ፥ ደክመህ ፥ የጥበብን ፥ ምክር ፥ ታገኛለህ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፬ ።

፩ ባፉ ፥ ያልተሰነካከለ ፥ ሰው ፥ የተደነቀ ፥ ነው ፥ ኃጢአተኛ ፥ ሰውን ፥ ግን ፥ መንፈሳዊ ፥ ኃዘን ፥ አያስደነግጠውም ።

፪ ኃጢአት ፥ ሠርቶ ፥ ሰውነቱን ፥ የሚያሳዝን ፥ አለኝታውንም ፥ የሚያጣ ፥ ሰው ፥ የተደነቀ ፥ ነው ።

፫ ነገር ፥ ለማያውቅ ፥ ሰው ፥ ሹመት ፥ አይገባውም ፥ ለንፉግም ፥ ሰው ፥ ገንዘብ ፥ አይገባውም ።

፬ ሰውነቱን ፥ የሚነፍጋት ፥ ሰው ፥ ለሌላ ፥ ሰው ፥ ያከማቻል ፥ ሌላ ፥ ሰው ፥ ግን ፥ በገንዘቡ ፥ ደስ ፥ ይለዋል ።

፭ ሰውነቱን ፥ የሚነፍግ ፥ በገንዘቡም ፥ ደስ ፥ የማ ይለው ፥ ሰው ፥ ለማን ፥ ይሰጥ ፥ ዘንድ ፥ አለው ።

፮ ሰውነቱን ፥ ከሚነፍግ ፥ ሰው ፥ የሚከፋ ፥ የለም ፥ ለክፋቱም ፥ እሱ ፥ ፍዳ ፥ ይሆንዋል ።

፯ በጎ ፥ ሥራም ፥ ቢያደርግ ፥ በረጅ ፥ ጊዜ ፥ ብቻ ፥ ነው ፥ ኋላም ፥ ኃጢአቱ ፥ ይገለጣል ።

፰ የንፉግ ፥ ሰው ፥ ዓይኑ ፥ ክፉ ፥ ነው ፥ ከድህ ፥ ፊቱን ፥ የሚመልስ ፥ ሰውነቱን ፥ ቸል ፥ ይላል ።

፱ ለስሱ ፥ ሰው ፥ ዓይን ፥ እድሉ ፥ አያጠግበውም ፥ የልቡናውም ፥ ንፍገት ፥ ሰውነቱን ፥ ያከሳዋል ።

፲ የንፉግ ፥ ሰው ፥ ዓይኑ ፥ እህል ፥ ይነፍጋል ፥ በማዕድም ፥ ይነፍጋል ።

፲፩ ልጄ ፥ የሚቻልህን ፥ ያህል ፥ ሰውነትህን ፥ አዘጋጃት ፥ በሚገባህ ፥ ገንዘብ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ መባ ፥ አግባ ።

፲፪ ሞት ፥ እንዳይቀር ፥ አስብ ፥ የምትሞትበትም ፥ ቀን ፥ ትቀራለች ፥ ብለህ ፥ አታጠራጥርህ ።

፲፫ ሳትሞት ፥ ለባልንጀራህ ፥ በጎ ፥ ነገር ፥ አድርግ ፥ እጅህንም ፥ ዘርግተህ ፥ የተቻለህን ፥ ያህል ፥ ስጥ ።

፲፬ በተድላህ ፥ በደስታህ ፥ ጊዜ ፥ እንዳትታጣ ፥ ሁን ፥

በጎ ፡ እድልም ፡ አያምልጥህ ።
፲፮፡ ገንዘብህን ፡ ለባዕድ ፡ ትተዋለህና ፡ ወራሾችህ ፡ ገንዘብህን ፡ ሁሉ ፡ ይካፈላሉ ።
፲፯፡ ገንዘብህን ፡ አንሥተህ ፡ ስዋ ፡ በመቃብር ፡ የም ታገኘው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለምና ፡ ሰውነት ህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
፲፰፡ ሕግ ፡ ቢያፈርሱ ፡ ሞት ፡ ተፈጥሯልና ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ይጠፋል ።
፲፱፡ ቅጠሉ ፡ ጭፍቅ ፡ ያለ ፡ የእንጨት ፡ ቅጠል ፡ የመ ጀመሪያው ፡ ቅጠል ፡ እንዲረግፍ ፡ ደማዊና ፡ ሥጋዊ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ይወለዳል ፡ ያ ፡ ይሞታል ።
፳፬፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጠፋል ፡ ሠሪውም ፡ ከሥራው ፡ ጋራ ፡ ይጠፋል ።
፳፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሞተ ፡ ሕጉንም ፡ የጠበቀ ፡ በገንዘቡም ፡ ያወቀበት ፡ ሰው ፡ የተደ ነቀ ፡ ነው ።
፳፮፡ የጥበብን ፡ ሥራዋን ፡ በልቡ ፡ የሚያስብ ፡ ምሥ ጢሯንም ፡ የተማረ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፳፯፡ ጥበብን ፡ ተከተላት ፡ ምሥጢሯንም ፡ መርምር ፡ ሥራቷንም ፡ ጠብቅ ።
፳፰፡ መስከቷን ፡ የሚጐበኝ ፡ በደበባይዎቿም ፡ ተቀ ምጠ ፡ የሚያዳምጥ ።
፳፱፡ በቤቷም ፡ አጠገብ ፡ የሚኖር ፡ በዙሪያዋም ፡ የድ ንኳኑን ፡ ካስማ ፡ የሚተክል ።
፴፡ ሰውነቱን ፡ በሥልጣኗ ፡ የምያስጠብቅ ፡ ባማረ ፡ ማደሪያዋም ፡ የሚኖር ።
፴፩፡ ልጆቹንም ፡ በረድኤቷ ፡ የሚያስጠብቅ ፡ በዘ ጠኙም ፡ ሕገጋት ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ።
፴፪፡ በሷም ፡ ከመከራው ፡ የሚያርፍ ፡ በክብሯም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ያደርጋል ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ ያገኛ ታል ።
፪፡ እንደናቴ ፡ ትከባከበዋለች ፡ እንደ ፡ ቆንጆ ፡ ሴትም ፡ ትዋሐደዋለች ።
፫፡ የጥበብን ፡ እህል ፡ ትመግበዋለች ፡ የእውቀት ንም ፡ ውኃ ፡ ታጠጣዋለች ።
፬፡ የሚጠብቃት ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ አይወድቅም ፡ የሚታመንበትም ፡ ሰው ፡ አያፍርም ።
፭፡ ከባልንጀራው ፡ ይልቅ ፡ ታገነዋለች ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ መካከልም ፡ ነገር ፡ ይናገራል ።
፮፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ትሰጠዋለች ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያለበት ፡ ዘውድንም ፡ ታቀዳጀዋለች ፡ ስሙንም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ያስጠራል ።
፯፡ ሰነፎች ፡ ግን ፡ አያገኟትም ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎ ችም ፡ አያዋትም ።
፰፡ ከትዕቢተኞችም ፡ ሰዎች ፡ የራቀች ፡ ናት ፡ አሰ ተኞችም ፡ አያስባትም ።
፱፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ የሚናገር ፡ አይ ደለምና ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ባንደበቱ ፡ የተና ገረው ፡ ነገር ፡ ያማረ ፡ አይደለም ።
፲፡ ምሳሌን ፡ በጥበብ ፡ ይናገራታል ፡ እግዚአብሔ ርም ፡ የሚማራትን ፡ ሰው ፡ ይረዳዋል ።
፲፩፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብዬ ፡ ከሥጋ ፡ ከጠጅ ፡ ተከለ ከልሁ ፡ አትበል ፡ እሱ ፡ የጠላውንም ፡ አትሥራ ።
፲፪፡ ኃጢአት ፡ ሠርተህ ፡ እሱ ፡ አሳተኝ ፡ አትበል ፡ እግዚአብሔር ፡ የረከሰውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጠል ቷልና ፡ እሱስ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውን ፡ አይወድም ።
፲፫፡ የሚፈሩትንም ፡ ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ።
፲፬፡ እሱ ፡ ቀድሞ ፡ ሰውን ፡ በንጽሐ ፡ ጠባይዕ ፡ ፈጥሮ ፡ በወደደው ፡ ሥራው ፡ ተወው ።
ትእዛዙን ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ሃይማኖቱንም ፡ ታጸና ፡ ዘንድ ፡ ብትወደ ፡ ግን ፡ ፈቃዱ ፡ ነው ።
፲፭፡ እጅህን ፡ በመረጥኸው ፡ ትጨምር ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ እሳትና ፡ ውኃን ፡ አኖረልህ ። (ጽድቅና ፡ ኃጢአትን ፡)
፲፮፡ ሞትና ፡ ሕይወትም ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ነው ፡ ከነሳ ቸው ፡ የመረጠውን ፡ ሥላሴ ፡ ይሰጠዋል ።
፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ጥበቡ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ ዕውቀ ቱም ፡ የጸና ፡ ነውና ፡ ሁሉን ፡ ያውቃል ፡ ሁሉን ፡ ያያል ።
፲፰፡ ዓይኖቹም ፡ የሚፈሩትን ፡ ሰዎች ፡ ይመለከታሉ ፡ እሱም ፡ የሰውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ።
፲፱፡ ኃጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ እሱስ ፡ ያዘዘው ፡ የለም ፡ ይበድልም ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አላ ሰናበተውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ጥቅም ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ልጆችን ፡ አትው ደድ ፡ በክፉ ፡ ልጆችም ፡ ደስ ፡ አይበልህ ።
፪፡ በነሳቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ከሌለ ባቸው ፡ ቢበዙም ፡ በነሳቸው ፡ ደስ ፡ አይበልህ ።
፫፡ በሕፃንነትም ፡ ሳሉ ፡ አትመናቸው ፡ ብዛታቸ ውም ፡ ደስ ፡ አያሰኝህ ። ከሺህ ፡ ልጆች ፡ አንድ ፡ አዋቂ ፡ ልጅ ፡ ይሻላል ፡ ክፉ ፡ ልጅም ፡ ከመውለድ ፡ ሳይወልዱ ፡ መሞት ፡ ይሻላል ።
፬፡ አዋቂ ፡ በሆነ ፡ ባንድ ፡ ልጅ ፡ አገር ፡ ትጸናለ ችና ፡ በኃጢአተኞች ፡ ልጆች ፡ ብዛት ፡ ግን ፡ ጥፋት ፡ ትጠፋለችና ፡ ክፉ ፡ ልጅ ፡ ከመውለድ ፡ ሳይወልዱ ፡ መሞት ፡ ይሻላል ።
፭፡ ዓይኔ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ አየች ። ከዚ ህም ፡ የሚበልጥ ፡ ገሮይዬ ፡ ሰማች ።
፮፡ በኃጢአተኞች ፡ ወገኖች ፡ መቅሠፍት ፡ ትመ ጣለች ፡ በወንጀለኞችም ፡ ወገኖች ፡ ጥፋት ፡ ትመጣለች ።
፯፡ በኃይላቸው ፡ የታመኑ ፡ የቀደመ ፡ አርበኞ ችም ፡ ሰውነታቸውን ፡ አላዳኑም ።
፰፡ ሎጥ ፡ ለኖረባቸው ፡ ራሳቸውን ፡ ላከሩ ፡ ሎጥ ንም ፡ ላስጸየፉት ፡ አገሮች ፡ አልራራላቸውም ።
፱፡ በኃጢአታቸው ፡ ጠፉ ፡ እንጂ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ወገኖችንም ፡ ይቅር ፡ አላላቸውም ።
፲፡ የተሰበሰቡ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ያከፉ ፡ እነዚህ ፡ ስሳ ፡ እልፍ ፡ አርበኞች ፡ ናቸው ።
፲፩፡ ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ ያጸና ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ እሱ ፡ ቢድን ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ ይቅርታ ፡

መቅሠፍት ፥ ከሱ ፥ ዘንድ ፥ ይመጣልና ፥ ይቅር ፥ ማለት ፥ ይችላል ፥ መቅሠፍትንም ፥ ማምጣት ፥ ይችላል ።

፲፪ ቍጣው ፥ እንደ ፥ ቸርነቱ ፥ ብዛት ፥ መጠን ፥ ነው ፥ ሰውንም ፥ እንደ ፥ ሥራው ፥ ይከፍለዋል ።

፲፫ ኃጢአተኛ ፥ ሰው ፥ ከመከራ ፥ አያመልጥም ፥ ደግ ፥ ሰውም ፥ የትሰግሥቱን ፥ ዋጋ ፥ አያጣም ።

፲፬ ምጽዋት ፥ ሁሉ ፥ ይቅርታን ፥ ያመጣል ፥ ሰውም ፥ እንደ ፥ ሥራው ፥ ዋጋውን ፥ ያገኛል ።

፲፭ ኃጢአት ፥ ሠርተህ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ አመል ጣለሁ ፥ በሰማያትም ፥ የሚያገኝኝ ፥ የለም ።

፲፮ በብዙ ፥ አሕዛብም ፥ ዘንድ ፥ የሚያውቀኝ ፥ የለም ።

፲፯ የሰውነቱስ ፥ ቍጥሩ ፥ ለዓለሙ ፥ ሁሉ ፥ ምንድ ነው ፥ አትበል ።

፲፰ እነሆ ፥ ይህ ፥ ሰማይ ፥ ከሰማይም ፥ በላይ ፥ ያለ ፥ ሰማይ ፥ ከሰማይም ፥ በታች ፥ ያለ ፥ ውቅያኖስ ፥ ምድርም ፥ በመሳት ፥ በጐበኛቸው ፥ ጊዜ ፥ ይህ ፥ ሁሉ ፥ ያልፋል ።

፲፱ ተራሮችም ፥ የምድርም ፥ መሠረት ፥ በመሳት ፥ ባያቸው ፥ ጊዜ ፥ ይንቀጠቀጣሉ ፥ ይነዋወጣሉ ።

፳ ይህንንም ፥ ልብ ፥ አያስበውም ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ሥራውን ፥ ማን ፥ ያውቃል ፥ ገናንነቱንስ ፥ ጠንቅቆ ፥ ማን ፥ ያውቃል ።

፳፩ ሰው ፥ የማያየው ፥ ፍጥረቱ ፥ ነፋስ ፥ ነው ፥ ከሰው ፥ የተሠወረ ፥ ፍጥረቱም ፥ ብዙ ፥ ነው ።

፳፪ እውነት ፥ ሥራ ፥ መሥራትን ፥ ማን ፥ ያስተምራል ፥ የይቅርታውንስ ፥ አለኝታ ፥ ማን ፥ ደጅ ፥ ይጠናል ።

፳፫ አእምሮ ፥ የሌለው ፥ ሰው ፥ እንዲህ ፥ ያስባል ፥ ሰነፍ ፥ በደለኛ ፥ ሰውም ፥ ስንፍናን ፥ ያስባል ።

፳፬ ልጄ ፥ ስማኝ ፥ ጥበብንም ፥ ተማር ፥ ነገሬንም ፥ ከልቡናህ ፥ አድምጠው ።

፳፭ በልቡናህ ፥ መርምረህ ፥ ጥበብህን ፥ ግለጣት ፥ የትምህርትህንም ፥ ምሥጢሯን ፥ ተረዳ ።

፳፮ የእግዚአብሔር ፥ ፍጥረቱ ፥ ለይኩን ፥ ባለው ፥ ቃሉ ፥ ተፈጠረ ፥ በየወገናቸውም ፥ ሥራታቸውን ፥ ለየ ።

፳፯ ይህ ፥ ዓለም ፥ ጸንቶ ፥ በሚኖር ፥ ገንዘብ ፥ ሥራውን ፥ ሁሉ ፥ አዘጋጀ ፥ ሠራዊታቸውንም ፥ በየወገናቸው ፥ አዘጋጀ ፥ ይኸንን ፥ የፈጠራቸው ፥ እግዚአብሔር ፥ አይራብም ፥ አይጠማም ። ብር ሃናቸውም ፥ አይፈጸምም ።

፳፰ አንዱ ፥ ካንዱ ፥ ጋራ ፥ አይጨናነቅም ፥ ለዘለዓለሙ ፥ ከቃሉ ፥ አይወጡም ።

፳፱ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይህን ፥ ዓለም ፥ ጎበኘ ፥ ገናምንም ፥ አጠገበ ።

፴ በደማዊት ፥ ነፍስ ፥ ሕያው ፥ የሆነ ፥ ፍጥረት ፥ ሁሉ ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ መላ ፥ መመለሻቸውም ፥ ወደ ፥ መቃብር ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፥ ፲፯ ።

፩ እግዚአብሔር ፥ አዳምን ፥ ከምድር ፥ ፈጠረው ፥ ዳግመኛም ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ይመልሰዋል ።

፪ ዘመንን ፥ ቀንን ፥ በቍጥር ፥ ሰጣቸው ፥ በውስጣ ፥ ያለውን ፥ ፍጥረት ፥ ሁሉ ፥ አስገዛቸው ።

፫ እየራሳቸው ፥ ኃይልን ፥ አሳደረባቸው ፥ በምሳሌውም ፥ ፈጠራቸው ።

፬ ፍጥረቱ ፥ ሁሉ ፥ ይፈሩዋቸው ፥ ዘንድ ፥ እንዲፈሩዋቸው ፥ አደረገ ።

፭ ከብቶችንና ፥ አውሬዎችን ፥ ወፎችንም ፥ ይገዟቸው ፥ ዘንድ ፥ እንዲገዟቸው ፥ አደረገ ።

፮ አንደበትንና ፥ ቃልን ፥ ገሮንና ፥ ዓይንን ፥ በሚያስቡ ፥ ገንዘብ ፥ ልቡናንም ፥ ሰጣቸው ።

፯ ጥበብን ፥ ማወቅንም ፥ አጠገባቸው ፥ ክፉንና ፥ በጎንም ፥ አሳያቸው ።

፰ የሥራውን ፥ ገናንነት ፥ መፈራቱንም ፥ ያሳያቸው ፥ ዘንድ ፥ በልቡናቸው ፥ ፍርሃትን ፥ አሳደረባቸው ።

፱ የከበረ ፥ ስሙን ፥ ያመሰግኑት ፥ ዘንድ ።

፲ የሥራውንም ፥ ገናንነት ፥ ይናገሩ ፥ ዘንድ ፥ ፍርሃትን ፥ አሳደረባቸው ።

፲፩ ጥበብን ፥ ሰጣቸው ፥ የሚያድናቸው ፥ ሕጉንም ፥ አወረሰቸው ።

፲፪ ለዘለዓለም ፥ ጸንቶ ፥ የሚኖር ፥ መሐላንም ፥ ተማማላቸው ፥ ፍርዱንም ፥ ነገራቸው ።

፲፫ የጌትነቱንም ፥ ገናንነት ፥ ዓይኖቻቸው ፥ አዩ ።

፲፬ ክኃጢአቱ ፥ ሁሉ ፥ ተጠበቁ ፥ አላቸው ።

፲፭ የጌትነቱንም ፥ ቃል ፥ ገሮቻቸው ፥ ሰሙ ፥ ሁሉንም ፥ ባልንጀራችሁን ፥ ውደዱ ፥ ብሎ ፥ አዘዛቸው ።

፲፮ ሥራቸውም ፥ ሁለጊዜ ፥ በፊቱ ፥ ነው ፥ ካይኖቹም ፥ የማይሠወሩበት ፥ የላቸውም ።

፲፯ ለአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ ነገሥታቱን ፥ አነገሠላቸው ።

፲፰ እስራኤል ፥ ግን ፥ የእግዚአብሔር ፥ እድል ፥ ሆነ ።

፲፱ ሥራቸውም ፥ ሁሉ ፥ በፊቱ ፥ እንደ ፥ ዐሐይ ፥ ነው ፥ ዓይኖቹም ፥ ሁለጊዜ ፥ ሥራቸውን ፥ ያያሉ ።

፳ ኃጢአታቸውም ፥ ከሱ ፥ አልተሠወረችም ፥ በደላቸውም ፥ ሁሉ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ የተገለጠ ፥ ነው ።

፳፩ የሰው ፥ ምጽዋቱ ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥ እንደ ፥ ማኅተም ፥ ነው ።

፳፪ የሰው ፥ ዋጋው ፥ እንደ ፥ ዓይን ፥ ብለኔ ፥ ትጠበቅለታለች ።

፳፫ ኋላ ፥ ተመልሶ ፥ ዋጋቸውን ፥ ይሰጣቸዋል ፥ የኃጢአታቸውንም ፥ ፍዳ ፥ ወደ ፥ ራሳቸው ፥ ይመልሳል ።

፳፬ ነገር ፥ ግን ፥ ንስሐ ፥ የሚገቡትን ፥ ምክንያት ፥ ሰጣቸው ፥ ተስፋቸውን ፥ ያጡ ፥ ሰዎችንም ፥ ደስ ፥ ያሰኛቸዋል ።

፳፭ በንስሐ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ተመለስ ፥ ኃጢአትንም ፥ ተዋት ፥ ከኃጢአትህ ፥ ተመልሰህ ፥ በፊቱ ፥ ተለማመጥ ።

፳፮ ፈጽመህ ፥ ከኃጢአትህ ፥ በንስሐ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ተመለስ ፥ ኃጢአትን ፥ ሁሉ ፥ ጥላ ፥ የእግዚአብሔርንም ፥ ፈቃድ ፥ ፈጽም ።

፳፯ በሕይወት ፥ ሳሉ ፥ እንደሚገዙለት ፥ ሰዎች ፥ እግዚአብሔርን ፥ በመቃብር ፥ የሚያመሰግነው ፥ ማነው ።

፲፯፥ የሞተ ፣ ሰውን ፣ ግን ፣ ንስሐ ፣ እንደ ፣ ኢምንት ፣ አለፈው ፣ በሕይወት ፣ ሳለህ ፣ ደስ ፣ እያለህ ፣ እግዚአብሔርን ፣ አመስግነው ።

፲፰፥ የእግዚአብሔር ፣ ቸርነቱ ፣ ብዙ ፣ ነውና ፣ የሚገዙለትን ፣ ሰዎች ፣ ይቅር ፣ ይላቸዋል ።

፲፱፥ ሰው ፣ ሚች ፣ ስለ ፣ ሆነ ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ በሕይወት ፣ ጸንቶ ፣ መኖርን ፣ አይችልምና ፣ ይቅር ፣ ይላቸዋል ።

፳፥ ከዐሐይ ፣ የሚነጻ ፣ ምን ፣ አለ ፣ እሱስ ፣ ስንኳ ፣ ያልፋል ። እንዲህ ፣ መሆን ፣ ሳለ ፣ ደማዊና ፣ ሥጋዊ ፣ ክፉ ፣ ነገርን ፣ ያስባል ።

፳፩፥ እሱ ፣ ግን ፣ የሰማይን ፣ ምጥቀት ፣ ያውቃል ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ግን ፣ አመድ ፣ ትቢያ ፣ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፲፰ ።

፩፥ ለዘለዓለም ፣ በሕያውነት ፣ የሚኖር ፣ እሱ ፣ እግዚአብሔር ፣ ሁሉን ፣ አንድነት ፣ ፈጠረ ።

፪፥ እውነተኛ ፣ እግዚአብሔር ፣ ብቻ ፣ ነው ።

፫፥ ሥራውን ፣ ያውቅ ፣ ዘንድ ፣ ማንም ፣ ማን ፣ አላ ሰናበተውም ፣ ገናንነቱንስ ፣ ማን ፣ መርምሮ ፣ ያውቃል ።

፬፥ ከሀሊነቱንስ ፣ ማን ፣ መርምሮ ፣ አወቀው ፣ ቸር ነቱንስ ፣ ማን ፣ ጠንቅቆ ፣ ይናገራል ።

፭፥ ሥነ ፣ ፍጥረት ፣ አነሰ ፣ ብሎ ፣ መጨመር ፣ በዛ ፣ ብሎም ፣ መክፈል ፣ አይገባም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ጌትነቱን ፣ መርምሮ ፣ የሚያገኘው ፣ የለም ።

፮፥ በፈጠረው ፣ ጊዜ ፣ ያን ፣ ጊዜ ፣ ሰውን ፣ ያዘዋል ፣ ዘመኑንም ፣ በስጨረሰው ፣ ጊዜ ፣ ያን ፣ ጊዜ ፣ በሞት ፣ ያሰርፈዋል ።

፯፥ ሰው ፣ ምን ፣ ቁም ፣ ነገር ፣ ነው ፣ ጥቅሙስ ፣ ምንድነው ።

፰፥ መዶ ፣ ዘመን ፣ የሚሆን ፣ የዘመኑ ፣ ቍጥር ፣ በባሕሩ ፣ ውኃ ፣ ሁሉ ፣ እንዳለች ።

፱፥ እንደ ፣ እንዲት ፣ ውኃ ፣ ጠብታ ፣ ካሻዋውም ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ አንዲት ፣ አሻዋ ፣ ቅንጣት ፣ የሚሆን ፣ በዚህ ፣ ዓለም ፣ ከሚመላለሰው ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ ዘመኑ ፣ ጥቂት ፣ የሚሆን ፣ የሰው ፣ በጎነቱስ ፣ ክፋቱስ ፣ ምንድነው ።

፲፥ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ እግዚአብሔር ፣ ይታገሣቸዋል ።

፲፩፥ አሁን ፣ እንደ ፣ ተናገርሁት ፣ ቸርነቱን ፣ አብዝቷልና ፣ ፍጻሜ ፣ ዘመናቸው ፣ ክፋ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ አይቶ ፣ አውቆ ፣ ቸርነቱን ፣ አሳደረባቸው ።

፲፪፥ ሰው ፣ ባልንጀራውን ፣ ብቻ ፣ ይቅር ፣ ይላል ፣ እግዚአብሔር ፣ ግን ፣ ፍጥረቱን ፣ ሁሉ ፣ ይቅር ፣ ይላል ፣ ይቆጣል ፣ በመከራ ፣ ይገርፋል ፣ ይቅር ፣ ይላል ፣ እረኛ ፣ መንጋውን ፣ እንዲመልስ ፣ በን ስሐ ፣ ይመልሳል ።

፲፫፥ በተግሣጹ ፣ የሚታገሡትን ፣ ሕጉንም ፣ የሚጠብቁትን ፣ ሰዎች ፣ ይቅር ፣ ይላቸዋል ።

፲፬፥ ልጄ ፣ በምጽዋትህ ፣ መካከል ፣ ኃዘንን ፣ አታግብ ፣ በምትሰጠውም ፣ ሁሉ ፣ ክፋ ፣ ነገር ፣ አትናገር ።

፲፭፥ ዝናም ፣ ዋዕይን ፣ እንዲያቀዘቅዘው ፣ እንደዚሁ ፣ ክፉ ፣ ነገር ፣ ተናግሮ ፣ ከመስጠት ፣ በጎ ፣ ነገር ፣ ተናግሮ ፣ መንሣት ፣ ይሻላልና ፣ በምትሰጠው ፣ ሁሉ ፣ ክፋ ፣ ነገር ፣ አትናገር ። ነገር ፣ ግን ፣ ሁሉ ቱም ፣ ሁሉ ፣ በደግ ፣ ሰው ፣ ዘንድ ፣ ይገኛሉ ።

፲፮፥ ንፋግ ፣ ሰው ፣ ልቡናውን ፣ ቅር ፣ እያለው ፣ ይሰጣል ።

፲፯፥ ሰነፍም ፣ ይለገዳል ፣ አያመሰግንም ።

፲፰፥ ሳትናገር ፣ አስቀድመህ ፣ ነገሩን ፣ ተረዳ ፣ በኃጢአት ፣ ሳትታመም ፣ ንስሐ ፣ ግባ ።

፲፱፥ ሳይፈረድብህ ፣ ተዋረድ ፣ በመከራህም ፣ ጊዜ ፣ ይቅርታ ፣ ታገኛለህ ።

፳፥ ሳትደክም ፣ ራስህን ፣ አዋርድ ፣ በበደልህም ፣ ጊዜ ፣ ተለማመጥ ።

፳፩፥ ስእለትህን ፣ አታስቀር ፣ ፈጥነህ ፣ ስጥ ፣ ሳትሞትም ፣ ጽድቅን ፣ ሥራት ።

፳፪፥ ሳትሳልም ፣ አስቀድመህ ፣ ስእለትህን ፣ አዘጋጅ ፣ እግዚአብሔርን ፣ እንደሚፈታተነው ፣ ሰው ፣ አትሁን ።

፳፫፥ በተቈጣህም ፣ ጊዜ ፣ የምትሞትባትን ፣ ቀን ፣ አስባት ፣ ፍዳ ፣ የምትቀበልበትን ፣ ቀን ፣ አስበህ ፣ ንስሐ ፣ ገብተህ ፣ ተለማመጥ ።

፳፬፥ በጠገብህበትም ፣ ወራት ፣ የተራብህበትን ፣ ወራት ፣ አስብ ።

፳፭፥ አነዋወር ፣ ከጧት ፣ እስከ ፣ ማታ ፣ ድረስ ፣ ትለዋወጣለችና ፣ ይህ ፣ ሁሉ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ዘንድ ፣ አንድ ፣ ጊዜ ፣ ፈጥኖ ፣ ይደረጋልና ፣ በተሾምህበትም ፣ ወራት ፣ የተሻርህበትን ፣ ወራት ፣ አስብ ።

፳፮፥ አዋቂ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ፈርቶ ፣ በሁሉ ፣ ይጠበቃል ፣ በበደልህበት ፣ ወራት ፣ ንስሐ ፣ ግባ ።

፳፯፥ አዋቂ ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ጥበብን ፣ ያገኛታል ፣ ያገኛትንም ፣ ሰው ፣ ታሳምነዋለች ፣ ታስፈራዋለች ።

፳፰፥ እነዚያ ፣ ነገር ፣ አዋቂዎች ፣ በልቡናቸው ፣ ይራቀቃሉ ፣ የተረዳ ፣ ምሳሌንም ፣ ይናገራሉ ።

፳፱፥ ሄደህ ፣ የኃጢአትን ፣ ፈቃድ ፣ አትከተል ፣ ከክፉም ፣ ፈቃድ ፣ ራቅ ።

፴፥ ለሰውነትህ ፣ የወደደችውንስ ፣ ከሰጠኻት ፣ ጠላትህን ፣ ባንተ ፣ የጨከነ ፣ ታደርገዋለች ።

፴፩፥ ከሷ ፣ ደስ ፣ ይልህ ፣ ዘንድ ፣ በኃጢአት ፣ ሳለህ ፣ ባለጸግነትን ፣ አትለምን ።

፴፪፥ በፍዳ ፣ እንዳትያዝ ፣ አንተ ፣ ድሀ ፣ ሆነህ ፣ ሳለህ ፣ ባቅማዳህም ፣ ምንም ፣ ምን ፣ ሳይኖርህ ፣ አትበደር ።

ምዕራፍ ፣ ፲፱ ።

፩፥ አንጥረኛ ፣ መሸተኛ ፣ አይከብርም ፣ ጥቂት ፣ ገንዘብ ፣ የሚያቃልል ፣ ሰው ፣ ብዙ ፣ ገንዘብን ፣ ያጠፋል ።

፪፥ ሴቶችና ፣ መጠጥ ፣ መምህራንን ፣ ያስታቸዋል ፣ ጋለሞታን ፣ የሚከተላት ፣ ሰው ፣ በደለኛ ፣ ነው ።

፫፥ የዚህ ፣ ሰው ፣ ፍጻሜው ፣ ትሉ ፣ የማያንቀላፋ ፣ እሳቱ ፣ የማይጠፋ ፣ ነው ፣ ደፋር ፣ ሰውነት ፣ ከመከራ ፣ አትጠበቅም ።

፬፥ ፈጥኖ ፣ የሚያምን ፣ ሰው ፣ ልቡናው ፣ ቀሊል ፣

ነው ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠራ ፡ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡ ይበድላል ።
፭ ፡ ልቡናውን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ሰው ፡ ይደነቃል ።
፮ ፡ ብዙ ፡ መናገርን ፡ የሚጠላ ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱን ፡ ይከፍላታል ።
፯ ፡ የሰማኸውን ፡ ቃል ፡ አታውጣ ፡ ለዘላለሙ ፡ እንዳሰብህ ፡ አትድገም ።
፰ ፡ በጠላትህና ፡ በወዳጅህ ፡ ዘንድ ፡ የምትናገረው ፡ ነገር ፡ አይኑር ፡ ስተህ ፡ የሠራኸው ፡ ኃጢአትህንም ፡ አትናገር ።
፱ ፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ ኃጢአትህን ፡ አይሠውርልህምና ፡ እስክትሞትም ፡ ድረስ ፡ ይጠብቅሃልና ፡ ስተህ ፡ የሠራኸውን ፡ ኃጢአትህን ፡ አትናገር ።
፲ ፡ የሰማኸውን ፡ ቃል ፡ አታውጣ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሚያገኝህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ እወቅ ።
፲፩ ፡ ቀሊል ፡ ሰው ፡ የሰማውን ፡ ነገር ፡ እስኪያወጣ ፡ ድረስ ፡ አእምሮውን ፡ ያጣል ፡ ልጅ ፡ የምትወልድ ፡ ሴት ፡ በምጥ ፡ እንድትጨነቅ ፡ እንደዚያች ፡ ይጨነቃል ።
፲፪ ፡ የተወጋም ፡ ሰው ፡ ጦሩን ፡ ከላዩ ፡ ይነቅል ፡ ዘንድ ፡ እንዲቸኩል ፡ ቀሊል ፡ ሰውም ፡ የሰማውን ፡ ቃል ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚያ ፡ ይቸኩላል ።
፲፫ ፡ ወዳጅህን ፡ ተቂጣው ፡ ወይ ፡ አላደረገም ፡ ይሆናል ፡ ቢያደርግም ፡ እንዳይደግም ፡ ተቂጣው ።
፲፬ ፡ ወዳጅህን ፡ ተቂጣው ፡ ወይ ፡ አልተናገረም ፡ ይሆናል ፡ ቢናገርም ፡ እንዳይደግም ፡ ተቂጣው ።
፲፭ ፡ ወዳጅህን ፡ ተቂጣው ፡ ወይ ፡ በጥል ፡ በቃ ፡ አላልተውት ፡ ይሆናል ፡ በልቡናው ፡ ሳይወድ ፡ የሚስት ፡ ሰው ፡ አለና ፡ የነገሩህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አትስማ ።
፲፮ ፡ ባንደበቱ ፡ ያልሳተ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፲፯ ፡ ቀኣጣ ፡ ሳይበዛ ፡ ወዳጅህን ፡ ተቂጣው ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ ሕጉን ፡ የምታሠራ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነውና ።
፲፰ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ብለህ ፡ የጸናች ፡ ቀኣጣ ፡ አሳልፋት ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ ሕጉን ፡ ታስጠብቀዋለችና ። ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ።
፲፱ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ የሚያስተምር ፡ ጥበብ ፡ የለም ። ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ምክር ፡ ጥበብ ፡ የላትም ።
፳ ፡ ከሁሉ ፡ የምትረክስ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አለች ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ነፍስ ፡ አለ ።
፳፩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስትራቀቅ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ስታፈርስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራው ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።
፳፪ ፡ እየበደለ ፡ የሚራቀቅ ፡ የሚጠነቀቅ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ለባልንጀራው ፡ የሚያደላ ፡ ለወዳጁም ፡ ፍርዱን ፡ የሚያቀና ፡ መስሎ ፡ ፍርድን ፡ የሚለውጣት ፡ ሰው ፡ አለ ።
፳፫ ፡ ሳያመሰግነው ፡ ለክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደላ ፡ ሰው ፡ አለ ። ልቡናው ፡ ግን ፡ ክደትን ፡ መልታል ።
፳፬ ፡ በልቡናው ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ ሳለ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ የሚያደላ ፡ አለ ፡ ያላሰብከውም ፡ መክራ ፡ ይመጣብሃል ።
፳፭ ፡ ኃይሉ ፡ ቢደክም ፡ ባንተም ፡ ክፉ ፡ ማድረግ ፡ ቢሳነው ፡ ያስትህ ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡ ያመጣብሃል ፡ ያሳገኝሃል ።
፳፮ ፡ ሰው ፡ በመልኩ ፡ ይታወቃልና ፡ የብልህ ፡ ሰው ፡ ጥበቡ ፡ በፊቱ ፡ ይታወቃል ።
፳፯ ፡ ካለባበሱ ፡ ካረማመዱ ፡ ከካሂዱ ፡ ከሣቁም ፡ የተነሣ ፡ የሰው ፡ ሥራው ፡ ይታወቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ ሳይሆን ፡ የሚቈጣ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ አዋቂ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ።
፪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሳትነቅፍ ፡ ብትቈጣ ፡ ይሻላል ።
፫ ፡ በኃጢአቱ ፡ ጸንቶ ፡ መኖር ፡ ተስኖታልና ።
፬ ፡ ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሚለማመጥ ፡ ሰው ፡ አለ ።
፭ ፡ ኃጎደረባ ፡ ፈቃዱ ፡ ሳይፈጸምለት ፡ ቆንጆ ፡ ልጅን ፡ እንዲወድ ፡ እንደዚሁ ፡ ፍርድን ፡ ያደላ ፡ ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ አለ ።
፮ ፡ እያወቀ ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ከመናገሩ ፡ የተነሣ ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠላ ፡ ሰው ፡ አለ ።
፯ ፡ የሚመልሰውን ፡ አያውቅምና ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ጊዜውንም ፡ እስኪያገኝ ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ።
፰ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ጊዜውን ፡ እስኪያገኝ ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ ይላል ፡ ሰነፍ ፡ ደፋር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ እንዳገኘ ፡ ይናገራል ።
፱ ፡ ነገርን ፡ የሚያበዛ ፡ ሰው ፡ ይቄጡታል ፡ ራሱንም ፡ የሚያከራ ፡ ሰውን ፡ ይጠሉታል ።
፲ ፡ መከረው ፡ የሚያዋርደው ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ገንዘብ ፡ አግኝቶም ፡ የማይኖርለት ፡ ሰው ፡ አለ ።
፲፩ ፡ የማይጠቅምህን ፡ ገንዘብ ፡ የሚሰጥህ ፡ ሰው ፡ አለ ። እጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ይቀበልህም ፡ ዘንድ ፡ የሚሰጥህ ፡ ሰው ፡ አለ ።
፲፪ ፡ እየተቸገረ ፡ ራሱን ፡ የሚያከራ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ከብሮ ፡ ሳለ ፡ ራሱን ፡ የሚያዋርድ ፡ ሰው ፡ አለ ።
፲፫ ፡ በጥቂት ፡ ገንዘብ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ የሚገዛ ፡ አለ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ያደርገውም ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋል ።
፲፬ ፡ በቃሉ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ ራሱን ፡ ወደ ፡ መኳንንት ፡ ያስጠጋል ፡ ለሰነፎች ፡ ስመታ ፡ መወደድ ፡ የላትም ።
፲፭ ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ መወደድና ፡ ጥቅም ፡ የሌለውን ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጥሃል ፡ ጥቂት ፡ ገንዘብም ፡ ቢሰጥህ ፡ ለልቡ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ የሰጠህ ፡ ይመስለዋል ።
፲፮ ፡ ጥቂት ፡ ገንዘብም ፡ ቢሰጥህ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ እንደ ፡ ሰጠህ ፡ ያደርገዋል ፡ ይለገድብሃል ፡ ባንተ ፡ አንደበቱን ፡ ከፍ ፡ ዝቅ ፡ አድርጎ ፡ ይናገርሃል ፡ የሰጠህን ፡ ይናገርብህ ፡ ዘንድ ፡ እደባባይ ፡ ላይ ፡ ይዘራል ፡ ዛሬ ፡ ቢሰጥህ ፡ ነገ ፡ ይከፈልሃል ፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ለሰው ፡ የሚያስጠላ ፡ ነው ።
፲፯ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ያደረግሁለት ፡ እኔ ፡ ዋጋን ፡ አላገኘ ፡ ምና ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ወዳጅ ፡ አልፈልግም ፡ ምን ፡ ይጠቅመኛል ፡ ይላል ፡ እሊህንም ፡ የሚመገቡ ፡ ሰዎች ፡ በእኔ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይናገራሉ ፡ አለ ።

፲፯፡ ሁሉም ፡ ሁለጊዜ ፡ ያሙኛል ፡ በኔም ፡ ይስቃሉ ።
፲፰፡ ባንደበትህ ፡ ክትሰነካከል ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብት
ወድቅ ፡ ይሻልሃል ፡ እንደዚሁ ፡ ሁሉ ፡ የጸናች ፡
መከራ ፡ ፈጥና ፡ ትመጣለች ።
፲፱፡ እንዳገኘ ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ያስጠላል ፡
ለቃሉም ፡ መወደድ ፡ የለውም ፡ በሰነፎችም ፡
እንደበት ፡ ነገር ፡ ይጠላል ።
፳፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ አይናገራትምና ፡ በሰነፍ ፡ ሰው ፡
እንደበት ፡ መስሎ ፡ የሚናገረው ፡ ነገር ፡ ይጠ
ላል ።
፳፩፡ በተቸገረ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወደ ፡ መፍ
ራት ፡ የሚመለስ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ሰውነቱም ፡ በተ
ድላ ፡ በደስታ ፡ ታርፋለች ።
፳፪፡ ሰውን ፡ አፍሮ ፡ ሰውነቱን ፡ የሚያጠፋ ፡ አለ ፡
በስንፍናውም ፡ ሰውነቱን ፡ ያጠፋል ።
፳፫፡ ሰውን ፡ አፍሮ ፡ ሳይሰጠው ፡ ለወዳጁ ፡ ተስፋ ፡
የሚሰጠው ፡ አለ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በከንቱ ፡
ጠላት ፡ ይሆነዋል ።
፳፬፡ የሐሰተኛ ፡ ሰው ፡ ጕስቍልናው ፡ ጽኑ ፡ ነው ፡
የሰነፎችም ፡ ነገራቸው ፡ የተጠላ ፡ ነው ።
፳፭፡ አሰት ፡ ከመናገር ፡ መስረቅ ፡ ይሻላል ፡ አሰተኛ ፡
ሰው ፡ ይጕሰቍላል ፡ ፈጽሞም ፡ ያፍራልና ።
፳፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜያቸው ፡
ሞት ፡ ውርደት ፡ ነው ።
፳፯፡ በቃሉ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ነገሩ ፡ ይሰማል ፡
ብልህ ፡ ሰው ፡ መኳንንቱን ፡ ያገለግላል ።
፳፰፡ ምድርን ፡ የሚያርሳት ፡ የሚቈፍራት ፡ ሰው ፡
የእህሉን ፡ ክምር ፡ ያበዛል ፡ መኳንንቱንም ፡
የሚያገለግል ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ይጠቅማል ።
፳፱፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ መማለጃ ፡ አዋቆች ፡ ሰዎችን ፡
ዓይነ ፡ ልቡናቸውን ፡ ይሠውራቸዋል ፡ አፋቸ
ውን ፡ ይዘጋዋል ፡ ቃላቸውንም ፡ ያስለውጣቸ
ዋል ።
፴፡ የተሠወረ ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ወርቅ ፡
ነው ፡ የሁለቱስ ፡ ጥቅማቸው ፡ ምንድነው ።
፴፩፡ ጥበቡን ፡ ከሚሠውር ፡ ካዋቂ ፡ ሰው ፡ ስንፍና
ውን ፡ የሚሠውር ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፩ ።

፩፡ ልጄ ፡ የበደልከው ፡ በደል ፡ የሳትከው ፡ ነገር ፡
እንዳለ ፡ እወቅ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ አት
በድል ፡ ስለ ፡ ቀደመውም ፡ ኃጢአትህ ፡ ንስሐ ፡
ገብተህ ፡ ተለማመጥ ።
፪፡ ሰው ፡ ከክፉ ፡ አውሬ ፡ እንዲሸሽ ፡ እንደሱ ፡
ከኃጢአት ፡ ሽሽ ፡ ደስ ፡ ካሰኘችህስ ፡ ከፍዳ ፡
አታወጣህም ፡ ጥርሷ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ጥርስ ፡
ነው ፡ የሰውን ፡ ሰውነት ፡ ታጠፋለች ።
፫፡ በሁለት ፡ ወገን ፡ ስለት ፡ ያለው ፡ ሰይፍ ፡ እንዲ
ያጠፋ ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ያጠፋል ፡
ካቈሰለችም ፡ ዘንድ ፡ ለቍስሏ ፡ ድኅንት ፡ የለ
ውም ።
፬፡ መመክትና ፡ መታበይ ፡ ትዕቢትም ፡ ባለጸግነ
ትን ፡ ያጠፋታል ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ የትዕ
ቢተኞችን ፡ ቤት ፡ ያጠፋሉ ።
ድሀ ፡ በለመነ ፡ ጊዜ ፡ አፉን ፡ እስከ ፡ ገሮው ፡ ድረስ ፡ ይከፍታል ፡ ጩኸቱም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይደርሳል ።
፭፡ ምክርን ፡ የሚጠላ ፡ ሰው ፡ ኃጢአተኞችን ፡
ይመስላቸዋል ። እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡
ሰው ፡ ግን ፡ በመከራት ፡ ጊዜ ፡ ልቡናውን ፡
ከኃጢአት ፡ ይመልሳል ።
፮፡ ነገር ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ከሩቅ ፡ ይታወቃል ፡
አዋቂ ፡ ሰውን ፡ ግን ፡ የተሳተው ፡ ኃጢአቱ ፡
ይታወቀዋል ።
፯፡ እየተበደረ ፡ ቤቱን ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ ሥራው ፡
እንደ ፡ ክረምት ፡ ሥራ ፡ ነው ።
፰፡ የኃጢአተኞችም ፡ ወገናቸው ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡
ክምር ፡ ነው ፡ ፍጻሜያቸውም ፡ ለገሃነም ፡ ይሆ
ናል ።
፱፡ የኃጢአተኞች ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ ፍጻ
ሜዋም ፡ ገሃነም ፡ ነው ።
፲፡ ልቡናውን ፡ ያጸና ፡ ሰው ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ ይጠብቃል ። እግዚአብሔርን ፡ የመፍ
ራት ፡ መጨረሻ ፡ ጥበብ ፡ ነው ።
፲፩፡ ያልተማረ ፡ ሰው ፡ አይራቀቅም ፡ የሚማርም ፡
ሰው ፡ አለ ። በጕስቍልናው ፡ ላይ ፡ ጕስቍልና ፡
ይጨመርለታል ።
፲፪፡ የብልህ ፡ ሰው ፡ አሳቡ ፡ እንደ ፡ ክረምት ፡ ውኃ ፡
ነው ፡ ምክሩም ፡ እንደ ፡ ገነት ፡ ውኃ ፡ ብዙ ፡
ነው ።
፲፫፡ የሰማውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ማስቀረት ፡ አይችል
ምና ፡ የቀሊል ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ እንደ ፡ ሰባራ ፡
ማድጋ ፡ ነው ።
፲፬፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡
ያደንቁታል ፡ ዳግመኛም ፡ በጥበብ ፡ ላይ ፡ ጥበ
ብን ፡ ይጨምራል ። ክፉ ፡ ልቡና ፡ ግን ፡ ከሰማ ፡
በኋላ ፡ ይገድፋል ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ ይመልሰዋል ።
፲፭፡ የሰነፍ ፡ ሰው ፡ ነገሩ ፡ በረቀ ፡ ጐዳና ፡ እንዳለ ፡
እንደሚከብድ ፡ ሸክም ፡ ነው ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡
አንደበት ፡ መወደድ ፡ ግን ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፲፮፡ የአዋቂ ፡ ሰው ፡ ነገሩ ፡ በደባባይ ፡ ይሰማል ፡ ነገ
ሩም ፡ ወደ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ ይገባል ።
፲፯፡ በሰነፎች ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ፈረ
ሰች ፡ ቤት ፡ ናት ። የሰነፍ ፡ ሰው ፡ ምክርም ፡
የማይወደድ ፡ ነገር ፡ ነው ።
፲፰፡ የሰነፎች ፡ ትምህርት ፡ እንደ ፡ ታሠረ ፡ እግር ፡
ነው ። የሰነፎች ፡ ልቡና ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ እንደ ፡
ታሠረ ፡ ሰው ፡ ደካማ ፡ ነው ።
፲፱፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በሳቀ ፡ ጊዜ ፡ ቃሉን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ያደርጋል ፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በጭንቅ ፡ ከን
ፈሩን ፡ ፍግግ ፡ ያደርጋል ።
፳፡ ባዋቂ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡
ጌጥ ፡ ነው ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፡ ማልደያም ፡
ነው ።
፳፩፡ የሰነፍ ፡ ሰው ፡ እግሩ ፡ ፈጥና ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ትገ
ባለች ፡ በትምህርት ፡ የተነካ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የሰው ፡
ፊት ፡ ያፍራል ።
፳፪፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በደጃፍ ፡ ቆሞ ፡ የሰው ፡ ቤት ፡ ይጎ

በኛል ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በውጭ ፡ ይቆማል ።

፲፬ የሰው ፡ ስንፍናው ፡ በውጭ ፡ ትሰማለች ፡ በዋቂ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ማቃለል ፡ ጭንቅ ፡ ነው ።

፲፭ ከብልሀ ፡ በተለየ ፡ በሰነፉ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ጭንቅ ፡ ነው ፡ መምህራን ፡ ነገራቸውን ፡ መጥ ነው ፡ ይናገሩታል ።

፲፮ የሰነፎች ፡ ዕውቀታቸው ፡ በፋቸው ፡ ነው ፡ ያዋቆች ፡ ምክራቸው ፡ ግን ፡ በፋቸው ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ ነው ።

፲፯ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ እክህደከ ፡ ብሎ ፡ ሰይጣንን ፡ ቢረግመው ፡ ሰውነቱን ፡ መርገሙ ፡ ነው ።

፲፰ ሰው ፡ የሚያማ ፡ ሰው ፡ ሰውነቱን ፡ ያጠፋል ፡ ባደረበትም ፡ ቦታ ፡ ራሱን ፡ ያስጠላል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፱ ።

፩ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በተቀመጠበት ፡ ቦታ ፡ እንደ ዋሽ ፡ ደንጊያ ፡ ነው ፡ በጽኑ ፡ ስንፍናው ፡ ሁሉን ፡ ያበዝናል ።

፪ ፫ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በተኛበት ፡ ቦታ ፡ እንደሚያጸይፍ ፡ ፈረስ ፡ ነው ። የገደለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የጁን ፡ ትቢያ ፡ ማራገፉ ፡ ነው ። ያልተማረ ፡ ልጅ ፡ ላባቱ ፡ እፍረት ፡ ነው ፡ ሰነፍም ፡ ልጅ ፡ የገሰቄለች ፡ ትሆናለች ።

፬ ብልሀ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ባሏን ፡ ትወርሰዋለች ፡ ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ላባቷ ፡ ጎዘን ፡ ናት ።

፭ ሁለጊዜ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ጉስቍልናን ፡ ትገሰ ቍላለች ፡ አባቷንም ፡ ታሳፍራለች ፡ ባሏንም ፡ ታሳፍራለች ፡ ደፋርም ፡ ናት ።

፮ ባገኘበት ፡ ቦታ ፡ ነገሩን ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡ በልቅሶ ፡ ቤት ፡ መሰንቆ ፡ እንደሚመታ ፡ ሰው ፡ ነው ። ግርፋት ፡ ከቍጣ ፡ ጋራ ፡ ሁለጊዜ ፡ ብልሀ ፡ ያደርጋል ።

፯ ሰነፍ ፡ ሰውን ፡ የሚያስተምረው ፡ ሰው ፡ የተሰበረ ፡ ገልን ፡ እንድ ፡ እንደሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ነው ፡ የተኛ ፡ ሰውን ፡ ከጽኑ ፡ እንቅልፍ ፡ ቀስቅ ሰው ።

፰ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ የሚነግር ፡ ሰው ፡ ለተኛ ፡ ሰው ፡ እንደሚነግር ፡ ሰው ፡ ነው ፡ ነግረኽው ፡ ከጨረ ስህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ ተናገርህ ፡ ይልሃል ።

፱ ተድላ ፡ ደስታው ፡ አልፏልና ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡ አልቅስለት ፡ አእምሮው ፡ ጠፍቷልና ፡ ለሰነፍ ፡ ሰውም ፡ አልቅስለት ።

፲ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ አይመለስምና ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡ ታለቅስለት ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ ነው ። ከመሞቱ ፡ መኖሩ ፡ ይከፋበታልና ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ አልቅስለት ።

፲፩ ለሰነፍ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አልቅስለት ።

፲፪ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ነገር ፡ አታብዛ ፡ አእምሮ ፡ ከሌለውም ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትኑር ፡ ወደ ፡ መከራ ፡ እንዳያገባህ ፡ አንተም ፡ በሱ ፡ ስንፍና ፡ እንዳትነቀፍ ፡ ተጠበቅ ።

፲፫ ከሱ ፡ ራቅ ፡ ሰውነትህም ፡ ታርፋለች ፡ ይቀል ሃል ፡ በሱ ፡ ስንፍናም ፡ አንተ ፡ የምትጎዳው ፡ የለም ።

፲፬ ከአረር ፡ የሚከብድ ፡ ምን ፡ አለ ፡ ሰነፍ ፡ ከመባልስ ፡ በቀር ፡ የሚከፋ ፡ ምን ፡ አለ ።

፲፭ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ከመኖር ፡ ጨውና ፡ አሻዋ ፡ የብረት ፡ ወገን ፡ ናስንም ፡ ብትሸከም ፡ ይሻላል ።

፲፮ ማገሩ ፡ ያማረ ፡ በካብ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ካቡ ፡ በተናደ ፡ ጊዜ ፡ ማገሩ ፡ እንዳይፈታ ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ምክርም ፡ በጽኑዕ ፡ ልቡና ፡ እንደሱ ፡ ነው ።

፲፯ ሁለጊዜ ፡ ጽናቱ ፡ አይጠፋም ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ምክርና ፡ በአእምሮ ፡ የጸና ፡ ልቡና ፡ ምሳሌያቸው ፡ ይሎና ፡ ማገር ፡ ነው ፡ በግድግዳ ፡ ላይ ፡ ያሸዋ ፡ ምርግ ፡ እየተቀረፈ ፡ እንዲወድቅ ።

፲፰ በነፋስ ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ ገለባም ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ጊዜ ፡ እንዳይቆም ፡ የሰነፍ ፡ ሰውም ፡ አሳብ ፡ የሰደበው ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ቆሞ ፡ በማይዋጋ ፡ በፈሪ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ ዘንድ ፡ እንደሱ ፡ ነው ።

፲፱ ዓይኑን ፡ የጠነቈሉት ፡ ሰው ፡ እንባውን ፡ ያወርዳል ፡ ልቡናውንም ፡ በትምህርት ፡ የነካ ፡ ሰው ፡ ጥቡብን ፡ ያሳያል ።

፳ በወፎች ፡ ደንጊያ ፡ የወረወረባቸው ፡ ሰው ፡ ያባርራቸዋል ፡ በወዳጁም ፡ የሚለገድ ፡ ሰው ፡ ወንድሚ ፡ ወንድሜ ፡ ማለትን ፡ አጠፋ ።

፳፩ በወዳጅህ ፡ ሰይፍን ፡ ብትመዝ ፡ አፍህንም ፡ በሱ ፡ ከፍና ፡ ገቅ ፡ አድርገህ ፡ ብትናገር ፡ ወዳጅ ፡ እንደሚሆንህ ፡ መጠን ፡ ተስፋ ፡ አትቈርጥለትም ።

፳፪ ብትለገድበት ፡ አፍህንም ፡ በሱ ፡ ከፍና ፡ ገቅ ፡ አድርገህ ፡ ብትናገር ፡ ብትሰድበው ፡ ምክሩንም ፡ ብታወጣበት ፡ ብትከዳው ፡ ብታሳዝነውም ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ወዳጅ ፡ እንደሚሆንህ ፡ መጠን ፡ ተስፋ ፡ አትቈርጥለትም ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ወዳጅ ፡ ሁሉ ፡ ይሸሻል ።

፳፫ አንተም ፡ ድህ ፡ ብትሆን ፡ በታድላው ፡ በደስታው ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ ከባልንጀራህ ፡ ጋራ ፡ ሃይማኖትህን ፡ ጠብቅ ፡ ርስቱን ፡ ባገኘ ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ ቢቸገርም ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ መከራውን ፡ ታገሥ ።

፳፬ የእሳት ፡ የጪሱ ፡ ተንታ ፡ ይቀድማል ፡ እንደ ዚሁ ፡ ደም ፡ ከማፍሰስም ፡ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይቀድማል ።

፳፭ ወዳጄን ፡ መሠወር ፡ አላፍርም ፡ ከፊቱም ፡ አልሠወርም ።

፳፮ ነገር ፡ ግን ፡ ስለሱ ፡ መከራ ፡ ብታገኘኝ ፡ የሰማ ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ራሱን ፡ ይጠብቅ ።

፳፯ ላንደበቴ ፡ ጠባቂ ፡ ማን ፡ ባኖረልኝ ፡ በነሳቸው ፡ እንዳልጠፋ ፡ አንደበቴም ፡ እንዳትገድለኝ ፡ በንደበቴ ፡ የጥበብን ፡ ቍልፍ ፡ ማን ፡ ባኖረልኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፫ ።

፩ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ አባቴ ፡ ድኅነቴን ፡ የምታደርግልኝ ፡ ፈጣሪዬ ፡ በነሳቸው ፡ ምክር ፡ አትጣለኝ ፡ በነሳቸውም ፡ እጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አትለየኝ ።

፪ ልቡናዬን ፡ ማን ፡ በመከረልኝ ፡ ድንቁርናዬ ፡ ይተወኝ ፡ ዘንድ ፡ በተናገሩትም ፡ ነገር ፡ ድል ፡ እንዳይነሱኝ ፡ ለልቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ማን ፡ ባስ ተማረኝ ።

፫ በደሌ ፡ እንዳይበዛብኝ ፡ ኃጢአቴም ፡ እንዳይበ ዛብኝ ፡ በጠላቶቼም ፡ ፊት ፡ እንዳልወድቅ ። ጠላ ቶቼም ፡ በኔ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፡ ለል ቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ማን ፡ ባስተማረኝ ።

፬ ጌታዬ ፡ ያባቴ ፡ ፈጣሪ ፡ ዓይኔን ፡ የሚያስታትን ፡ ነገርን ፡ አታምጣብኝ ።

፭ ክፉ ፡ ፈቃድንም ፡ ከኔ ፡ አርቅልኝ ።

፮ ጥጋብ ፡ አይምጣብኝ ፡ ቀኝጣንም ፡ አያቀናጣኝ ፡ ለክፉ ፡ ሰውነትም ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።

፯ ልጆቼ ፡ ባንደበቴ ፡ የመከርኋችሁን ፡ ምክር ፡ ስሙኝ ፡ ቃሌን ፡ የጠበቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በመከራ ፡ አይሰነካከልም ፡ አንደበቱንም ፡ የጠበቀ ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ አይወድቅም ።

፰ ትዕቢተኛ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ተሳዳቢ ፡ በነሳቸው ፡ ይጠፋሉ ።

፱ ልጄ ፡ ላፍህ ፡ መሐላን ፡ አታስለምደው ፡ በማል ክም ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡ አትጥራ ።

፲ ሁለጊዜ ፡ እየመረመሩ ፡ የሚገርፉት ፡ በሬያ ፡ ቀኑስሉ ፡ እንዳይደርቅ ፡ ሲምል ፡ እንደዚሁ ፡ ሁለጊዜ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡ የሚጠራ ፡ ሰው ፡ ከመቅሠፍት ፡ አይነጻም ።

፲፩ የማለኛ ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ የወገ ኑም ፡ መቅሠፍት ፡ አይፈጽምም ፡ ቢያረድም ፡ ኃጢአቱ ፡ አይተወውም ፡ ቸልም ፡ ቢል ፡ ኃጢ አቱ ፡ እጥፍ ፡ ይሆንበታል ። በወገኑ ፡ ፍዳ ፡ መል ቷልና ፡ በማላ ፡ ገንዘብ ፡ አይከብርም ።

፲፪ ሞትን ፡ የምታመጣው ፡ ቃል ፡ አለች ፡ በያዕ ቆብ ፡ ርስት ፡ አትኖርም ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በደጋ ጎች ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ የለም ፡ በኃጢአቱም ፡ አይሰነካከሉም ።

፲፫ በውስጡ ፡ ብዙ ፡ ኃጢአት ፡ አለና ፡ ካንደበትህ ፡ የመዘባበት ፡ ነገር ፡ አይወጣ ።

፲፬ እናትና ፡ አባትህን ፡ አስበቸው ፡ መኳንንቶችህ ንም ፡ አገልግል ፡ በፊታቸውም ፡ አትሳት ፡ ባል ተወለድኩ ፡ እንዳትል ፡ የተወለድህበትን ፡ ቀን ፡ እንዳትረግም ፡ በስንፍናህ ፡ እንዳትጠላ ፡ ሁን ።

፲፭ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ዝብጥት ፡ የለመደ ፡ ሰው ፡ አይ ራቀቅም ።

፲፮ ኃጢአትን ፡ የሚያመጣት ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ ሦስተኛው ፡ ግን ፡ ሞትን ፡ ያመጣል ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ የምትናደድ ፡ የቀጡ ፡ ሰው ፡ ሰውነት ፡ በኃጢአት ፡ ባሕር ፡ እስክታሰጥመው ፡ ድረስ ፡ አትበርድም ፡ በሰውነቱም ፡ የሚሰስን ፡ ሰው ፡ ኃጢአትን ፡ እስኪሠራት ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ አይ ተውም ።

፲፯ ለሴሰኛ ፡ ሰው ፡ እህሉ ፡ ሁሉ ፡ ይጣፍጠዋል ፡ እስ ኪሞትም ፡ ድረስ ፡ አያርፍም ።

፲፰ ሚስቱን ፡ ትዶ ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ መንደሩ ፡ ጨለማ ፡ ነው ፡ የሚያየኝ ፡ የለም ፡ አጥር ፡ ይጋ ርደኛል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ እፈራለሁ ፡ እግ ዚአብሔርም ፡ ኃጢአቴን ፡ ይዘነጋልኛል ፡ እኔ ንም ፡ በመዓት ፡ አያስበኝም ፡ ይላል ።

፲፱ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳያየው ፡ የሰው ፡ ዓይን ፡ ይፈራል ፡ እልፍ ፡ ዐሐይ ፡ የለም ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔ ርም ፡ ዓይን ፡ ከዚያ ፡ እንዲበራ ፡ የሰውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያይ ፡ ሰው ፡ ተሠውሮ ፡ የሚ ሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያውቅ ፡ አያው ቅም ።

፳ ኃጢአት ፡ ሠርቶ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ያደርገዋል ።

፳፩ በገርም ፡ መካከል ፡ ይበቀለዋል ፡ ያላሰበውም ፡ ጠላት ፡ ያጠፋዋል ።

፳፪ ባሏን ፡ ትታ ፡ የምትሄድም ፡ ሴት ፡ እንደሱ ፡ ናት ፡ ከውሽማዋ ፡ ልጅ ፡ ትወልዳለች ።

፳፫ በእግዚአብሔር ፡ አንዲት ፡ ክህደት ፡ አደረገች ፡ ሁለተኛም ፡ በሷ ፡ ወነጀለችው ፡ ሦስተኛም ፡ በሴሰኝነቷ ፡ ሰረቀች ፡ ከውሽማዋም ፡ ልጅ ፡ ወለ ደች ።

፳፬ እንዲህ ፡ ያለችቱን ፡ ሴት ፡ ያጐሰቍላታል ፡ በልጆቹም ፡ ትገረፋለች ።

፳፭ የልጅ ፡ ልጆቹና ፡ ልጆቹ ፡ ይጠፋሉ ፡ ልጆቹም ፡ ልጅ ፡ አይወልዱም ።

፳፮ ስም ፡ አጠራሯም ፡ የተረገመ ፡ ይሆናል ፡ ወገኖ ቿንም ፡ ታስረግማቸዋለች ፡ እርግማኗ ፡ ጒስቍ ልናዋ ፡ ፈጽሞ ፡ አይጠፋም ።

፳፯ ያያት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመፍራት ፡ የሚበልጥ ፡ እንደሌለ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ከመጠበቅ ፡ የሚሻል ፡ እንደሌለ ፡ ያው ቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

ወላድ ፡ ሰውነቷን ፡ በተዋሕዶ ፡ ታክብራለች ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ትመካለች ። ፩

በእግዚአብሔርም ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ ነገር ፡ ትናገራለች ፡ በሐዋርያትም ፡ መካከል ፡ ትመካ ለች ። ፪

እኔ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ተወለድሁ ፡ ምድ ርንም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሸፈንኋት ። ፫

እኔ ፡ በሰማይ ፡ ኖርሁ ፡ ዙፋኔንም ፡ በደመና ፡ ላይ ፡ ዘረጋሁ ። ፬

ብቻዬንም ፡ በአድማስ ፡ ዞርሁ ፡ በውቅያኖስ ፡ መካከል ፡ ዞርሁ ። ፭

በባሕርም ፡ ማዕበል ፡ መካከል ፡ በየብስም ፡ መካ ከል ፡ ተመላለስሁ ፡ ከምስት ፡ ሺ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ አስቀድሞ ፡ የሕዝቡንና ፡ የአ ሕዛቡን ፡ ሥጋ ፡ አልተዋሐድሁም ። ፮

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እረፍትን ፡ ፈለግሁ ፡ እንግዴህስ ፡ የማንን ፡ ሥጋ ፡ እዋሐዳለሁ ። ፯

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አብ ፡ አዘዘኝ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አብ ፡ ሥጋን ፡ አዋሐደኝ ፡ የያዕቆብን ፡ ሥጋ ፡ ተዋሐጅ ፡ ከእስራኤልም ፡ በነሳሽው ፡ ሥጋ ፡ ሁሉን ፡ ግገር ፡ አለኝ ።

ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ወለደኝ ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ፱

ፈጽሜ ፡ ክሱ ፡ አልለይም ።

፲ ፡ በሱ ፡ ፈቃድ ፡ በክበረ ፡ በማርያም ፡ ማኅፀን ፡ ሥጋን ፡ ተዋሐድኩ ፡ በምዡራብም ፡ አስተማርኩ ።

፲፩ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ እንደዚሁ ፡ አስተማርኩ ፡ አብ ፡ ባስገዛኝ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ወንጌልን ፡ አስተማርኩ ።

፲፪ ፡ በብዙ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ርስት ፡ እድል ፡ በሆኑ ፡ በሐዋርያት ፡ መካከል ፡ ቀዳማዊነቴን ፡ አስተማርኩ ።

፲፫ ፡ በደጋ ፡ እንዳለ ፡ ዝግባ ፡ ከፍታዬን ፡ ገለጥሁ ፡ በኤርሞን ፡ ተራራ ፡ እንዳለ ፡ ሰናባርም ፡ ገነንሁ ።

፲፬ ፡ በውኃ ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ ዘምባባም ፡ ከበርኩ ፡ በኢያሪኮ ፡ እንዳለ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለች ፡ እንዳማረች ፡ እንደ ፡ ዘይት ፡ እንጨ ትም ፡ መዓዛ ፡ ትምርቴ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ለውዝና ፡ እንደ ፡ ገውዝም ፡ ገነ ንሁ ፡ ከበርሁ ።

፲፭ ፡ መዓዛ ፡ ትምርቴም ፡ ደርሰኔ ፡ እንደሚባል ፡ ቀሰ ፈደሬራም ፡ እንደሚባል ፡ ሽቱ ፡ ያማረ ፡ የተወ ደደ ፡ ሆነ ፡ እንዳማረ ፡ ሽቱ ፡ መዓዛ ፡ መዓዛ ፡ ትም ርቴ ፡ እንደዚያ ፡ የተወደደ ፡ ሆነ ፡ እንደልባንጃ ፡ እንደ ፡ ጥርኝ ፡ ሚዓ ፡ እንደሚባል ፡ ሽቱ ፡ በደ ብተራ ፡ አሪት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ነጭ ፡ ዕጣን ፡ መዓዛም ፡ መዓዛ ፡ ትምርቴ ፡ እንደዚያ ፡ የተወ ደደ ፡ ሆነ ።

፲፮ ፡ ደቀ ፡ መዝሙርቶቼ ፡ ሐዋርያትም ፡ እንደ ፡ ቡጥም ፡ ከበሩ ፡ ደቀ ፡ መዝሙርቴ ፡ ሐዋርያት ፡ ጌትነትና ፡ ክብር ፡ ያላቸው ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ቶች ፡ ናቸው ።

፲፯ ፡ እኔስ ፡ እንደ ፡ ተወደደ ፡ ወይን ፡ ሐረግ ፡ መወ ደድን ፡ አገኘሁ ።

፲፰ ፡ ትምርቴም ፡ ጌትነትና ፡ ክብር ፡ መወደድና ፡ ባለጸግነት ፡ ያለው ፡ ትምርት ፡ ነው ።

፲፱ ፡ ስም ፡ አጠራሬ ፡ ከማር ፡ ይልቅ ፡ ይጣፍጣልና ፡ ርስትነቴም ፡ ከሸንኮር ፡ ይልቅ ፡ ይጣፍጣልና ።

፳ ፡ የምትወዱኝ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደኔ ፡ ኑ ፡ ትም ርቴንም ፡ ትማራላችሁ ።

፳፩ ፡ ትምርቴን ፡ የሚማሩ ፡ ሰዎች ፡ አይሰለቹኝም ፡ ሥጋዬንም ፡ የሚቀበሉ ፡ ሰዎች ፡ አይሰለቹ ኝም ።

፳፪ ፡ የሚሰማኝ ፡ መከራ ፡ መጥቶበት ፡ አያፍርም ፡ ለኔ ፡ የሚገዙ ፡ ሰዎች ፡ አይስቱም ።

፳፫ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ የያዕቆብም ፡ ወገኖች ፡ ርስት ፡ በተጻ ፈበት ።

፳፬ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽኖል ።

፳፭ ፡ ጥበብን ፡ እንደ ፡ ኤፌሶን ፡ ፈሳሽ ፡ በሚያገሠም ፡ ወራት ፡ እንደሚመላ ፡ እንደ ፡ ጤግሮስ ፡ ፈሳሽ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የሚመላት ፡ እሱ ፡ ነው ።

፳፮ ፡ ምክርንም ፡ የኤፍራጥስ ፡ ፈሳሽ ፡ ባዝመራም ፡ ወራት ፡ የዮርዳኖስ ፡ ፈሳሽ ፡ እንዲመላ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የሚመላት ፡ እሱ ፡ ነው ።

፳፯ ፡ የዓባይ ፡ ፈሳሽ ፡ በወይን ፡ አዝመራ ፡ ወራት ፡ እንዲመላ ፡ ጥበብንም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ የሚገ ልጣት ፡ እሱ ፡ ነው ።

፳፰ ፡ አዳም ፡ ፈጽሞ ፡ አላወቃትም ፡ ጴጥሮስም ፡ ምሥጢርዋን ፡ መርምሮ ፡ አላወቀም ።

፳፱ ፡ ምሥጢሯ ፡ ከባሕር ፡ ውኃ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛል ፡ ምክሯም ፡ ከባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይልቅ ፡ ይረቃል ።

፴ ፡ እውቀቱም ፡ በወንዝ ፡ እንደሚፈስ ፡ ፈሳሽ ፡ በዛልኝ ፡ የመስኖ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ተክል ፡ እንዲ ገባ ፡ በእስራኤል ፡ አደርሁ ።

፴፩ ፡ የሕጌ ፡ ማደሪያ ፡ ምዕመናን ፡ አስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ላስተምራቸው ፡ አልሁ ፡ እውቀቴ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ በዛልኝ ፡ እውቀቴም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሆነልኝ ።

፴፪ ፡ ዳግመኛም ፡ ጥበብን ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ቀጥዬ ፡ ቀጥዬ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ አበራታለሁ ፡ ወንጌል ንም ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ አስተ ምራታለሁ ።

፴፫ ፡ የሙሴ ፡ ሀብት ፡ በኢያሱ ፡ እንዳደረ ፡ ትምር ትን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ አሳድራታለሁ ፡ ለዘላ ለሙ ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ አጸናታለሁ ።

፴፬ ፡ ለሚፈልጉኝ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የደከምሁ ፡ ለኔ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡ እነሆ ፡ እዩ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

፩ ፡ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ደስ ፡ አለኝ ፡ በሰ ውና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ሆኜ ፡ ጸናሁ ፡ ባንድ ፡ ልብ ፡ የሚተባበሩ ፡ ወን ድማሞች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ወንድሜ ፡ ወን ድሜ ፡ የሚስማሙ ፡ ወዳጆችም ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ከሚስቱም ፡ ጋራ ፡ በሥራ ፡ የተባበረ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፪ ፡ ከንቱ ፡ የሆኑ ፡ ሦስት ፡ ነገሮችን ፡ ሰውነቴ ፡ ናቀች ፡ ፈጽማም ፡ ጠላቻቸው ፡ ኑረቸውም ፡ አበሳጨችኝ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ድሀን ፡ ንፉግ ፡ ባለጸ ጋን ፡ ሴሰኛ ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ሽማግሌንም ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ጠላሁ ።

፫ ፡ ከሕፃንነትህ ፡ ጀምረህ ፡ ያልተመከርህ ፡ በርጅ ናህ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ብልህ ፡ ትሆናለህ ።

፬ ፡ ለሽበትህ ፡ ባንተ ፡ መፍረድ ፡ ይገባዋል ፡ ላለቆ ችም ፡ ምክር ፡ ይገባቸዋል ።

፭ ፡ ለሽማግሎችም ፡ ጥበብ ፡ ይገባቸዋል ፡ ለመኳን ንትም ፡ ጥበብን ፡ መማር ፡ ይገባቸዋል ።

፮ ፡ የትምህርት ፡ ብዛት ፡ ለሽማግሎች ፡ ዘውዳቸው ፡ ነው ፡ መመኪያቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ ራት ፡ ነው ።

፯ ፡ በልቤ ፡ ያደነቅኋቸው ፡ ዘጠኝ ፡ ነገሮች ፡ ናቸው ፡ አሥረኛውን ፡ ግን ፡ በቃሌ ፡ እናገራለሁ ፡ በል ጆቹ ፡ ደስ ፡ የሚለው ፡ በሕይወትም ፡ ሳለ ፡ የጠ ላቱን ፡ ጥፋት ፡ የሚያይ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፰ ፡ ልባም ፡ ሴት ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ በቃሉ ፡ ያልሳተ ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ያልወደቀ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፱ ፡ ጥበብን ፡ ያገኛት ፡ የሚታዘዝለትም ፡ ያገኘ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፩ መንፈሳዊ ፡ ጥበብን ፡ ያገኘ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ነው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ይበልጠዋል ።
፪ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ከሁሉ ፡ ትልቃለች ።
፫ እሷን ፡ የጠበቀ ፡ ሰውን ፡ የሚመስለው ፡ የለም ።
፬ ከቀንስል ፡ ሁሉ ፡ የልብ ፡ ቀንስል ፡ ይከፋል ፡ ከክፋት ፡ ሁሉ ፡ ደረቅ ፡ ሴት ፡ ትከፋለች ።
፭ በሁሉ ፡ ብትወድቅ ፡ በዘገየው ፡ ጠላትህ ፡ እጅ ፡ አትውደቅ ፡ ሁሉ ፡ ቢቀየምህ ፡ ጥንት ፡ ጠላትህ ፡ አይቀየምህ ።
፮ ከምድር ፡ እበብ ፡ ራስ ፡ የሚከፋ ፡ የለም ፡ ከጥንት ፡ ጠላትም ፡ ቂም ፡ የሚከፋ ፡ የለም ።
፯ ከደረቅ ፡ ሴት ፡ ጋራ ፡ ክትኖር ፡ ከምድር ፡ አውሬዎችና ፡ ከእንበሳዎች ፡ ጋራ ፡ መኖር ፡ ይሻላል ።
፰ ክፋቷ ፡ መልካን ፡ ይለውጠዋል ፡ ፊቷንም ፡ እንደ ፡ ግስላ ፡ ለምድ ፡ ያጠቁረዋል ።
፱ ባሏንም ፡ በባልንጀሮቹ ፡ ማህል ፡ ይንቁታል ፡ ጽኑ ፡ አዘንንም ፡ ያሳገኑታል ፡ ችክ ፡ ምንችክ ፡ አድርገው ፡ ይይዙታል ።
፲ ከደረቅ ፡ ሴት ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡ ታንሳለች ፡ እሷም ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ እድል ፡ ታደርሳለች ።
፲፩ የድቡሽት ፡ አቀበት ፡ ሽማግሌዎችን ፡ እግራቸውን ፡ እንዲያደክማቸው ፡ ቀባጣሪ ፡ ሴት ፡ እንደዚሁ ፡ የዋህ ፡ ሰውን ፡ ታደክመዋለች ።
፲፪ መቅሠፍት ፡ ናትና ፡ ጥፋትም ፡ ናትና ፡ ጽኑ ፡ ውርደትም ፡ ናትና ፡ የሴት ፡ መልካ ፡ አያስትህ ፡ ሴት ፡ ኃፍረቷን ፡ ሽጣ ፡ ባሏን ፡ ብትመግበው ፡ እፍረት ፡ ነው ።
፲፫ የልብ ፡ ቀንስል ፡ ናት ፡ ፊትም ፡ ታጠቁራለች ፡ ደረቅ ፡ ሴት ፡ የነፍስ ፡ ኀዘን ፡ ናት ፡ እንደዚሁ ፡ ባሏን ፡ እማታከብር ፡ ሴት ፡ ልምሾ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግርና ፡ እንደ ፡ ደካማ ፡ እጅ ፡ ናት ።
፲፬ ጥንቱንም ፡ ኃጢአት ፡ ከሴት ፡ ተገኘች ፡ ስለ ፡ ሷም ፡ ሁላችን ፡ እንሞታለን ።
፲፭ በቤት ፡ አጠገብ ፡ ለውኃ ፡ መፍሰሻ ፡ አታብጅለት ፡ ለሴትም ፡ የልብህን ፡ ምሥጢር ፡ አታውጣላት ።
፲፮ ግብሯ ፡ እንደ ፡ ግብርህ ፡ ካልሆነች ፡ ፍታት ፡ ከሰውነትህም ፡ ለያት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ ደግ ፡ ሴትን ፡ ባሏ ፡ ያደንቃታል ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትም ፡ ዘመን ፡ እጥፍ ፡ ይሆናል ።
፪ የበሬ ፡ ወገን ፡ የሆነች ፡ ሴት ፡ ባሏን ፡ ደስ ፡ ታሰኝዋለች ፡ ዘመኑንም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይጨርሳል ።
፫ የደግ ፡ ሴት ፡ እድሏ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውንም ፡ ወደ ፡ እድሉ ፡ ታደርሰዋለች ።
፬ የባለጸጋውም ፡ የደኃውም ፡ ልቡ ፡ ያማረ ፡ ይሁን ፡ ሁልጊዜም ፡ ፊቱ ፡ የበራ ፡ ይሁን ።
፭ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ልቡናዬ ፡ ደነገጠ ብኝ ፡ አራተኛውም ፡ ልቡናዬን ፡ አስፈራኝ ፡ ይኸውም ፡ ያገር ፡ ወንጀል ፡ የአሕዛብ ፡ መሰብሰብ ፡ ሰውን ፡ ለሞት ፡ የሚያደርስ ፡ አሰተኛ ፡ ምስክር ፡ ነው ።
፮ በሷን ፡ ከውሸማዋ ፡ ጋራ ፡ የምታቃና ፡ ሴት ፡ የልብ ፡ ቀንስል ፡ ናት ፡ የሰውነትም ፡ ኀዘን ፡ ናት ፡ በመከራው ፡ ሁሉ ፡ የነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ካመጣው ፡ ግርፋት ፡ ጋራ ፡ ትተካከላለች ።
፯ ደረቅ ፡ ሴት ፡ ውልቅ ፡ ውልቅ ፡ እንደሚል ፡ እንደ ፡ በሬ ፡ ቀምበር ፡ ናት ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ ሰው ፡ ጊንጥ ፡ እንደሚጨብጥ ፡ ሰው ፡ ነው ።
፰ አፍረቷን ፡ የማትሸፍን ፡ ሰካር ፡ ሴት ፡ ጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ናት ።
፱ የሴት ፡ ገሙቷ ፡ በይኗ ፡ ይታወቃል ፡ በቅን ድቧም ፡ ይታወቃል ።
፲ ስታ ፡ ራሷን ፡ እንዳታጠፋ ፡ ልጅህን ፡ አጥንተህ ፡ ጠብቃት ።
፲፩ የሚገዳህ ፡ ነገር ፡ ቢኖር ፡ ትጸጸት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መጸጸት ፡ እንዳትመለስ ፡ ከባሏም ፡ ፈቃድ ፡ እንዳትወጣ ፡ አድርግ ።
፲፪ የተጠማ ፡ ሰው ፡ ጭቃውን ፡ እንዲልስ ፡ ከቀረበውም ፡ ውኃ ፡ እንዲጠጣ ፡ በእንጨት ፡ ሥርም ፡ እንዲያርፍ ።
፲፫ አርበኛም ፡ ፍላፃውን ፡ ከጦራንጉሬው ፡ ፈጥኖ ፡ እንዲያወጣ ፡ ሴሰኛ ፡ ሴትም ፡ ከቤቷ ፡ መዘዝ ፡ ብላ ፡ ፈጥና ፡ ትወጣለች ።
፲፬ የሴት ፡ መወደጃ ፡ ባሏን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፲፭ ጥበቧም ፡ ሰውነቱን ፡ ያድሰዋል ።
፲፮ የዋህ ፡ ሴት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እድሉ ፡ ናት ።
፲፯ ለብልህ ፡ ሴት ፡ ለውጥ ፡ የላትም ።
፲፰ ሰውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታፍር ፡ ሴት ፡ በበረከት ፡ ላይ ፡ በረከትን ፡ ታገኛለች ።
፲፱ ነገር ፡ ለምትታገሥ ፡ ሴት ፡ ለውጥ ፡ የላትም ።
፳ ፀሐይ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ እንዲያበራ ፡ እንደዚሁ ፡ የደግ ፡ ሴት ፡ ጌጧ ፡ ባማረ ፡ በቤቷ ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
፳፩ የደብተራ ፡ አሪት ፡ ፋና ፡ በመቅረዟ ፡ ላይ ፡ እንድታበራ ፡ እንደዚሁ ፡ የብልህ ፡ ሰውም ፡ ግብሩ ፡ በመልኩ ፡ ይታወቃል ።
፳፪ በብር ፡ ሰክተት ፡ ላይ ፡ የቆሙ ፡ የወርቅ ፡ ምሰሶዎች ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኙ ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ የደግ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ አገባብም ፡ እንደዚሁ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፳፫ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ልቡናዬ ፡ አዘነብኝ ።
፳፬ አራተኛው ፡ ግን ፡ ብስጭትን ፡ አመጣብኝ ።
፳፭ መጀመሪያ ፡ አርበኛ ፡ ጨካኝ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ የሚበላው ፡ የሚጠጣው ፡ አጥቶ ፡ ቢቸገር ፡ ነው ።
፳፮ ሁለተኛም ፡ አዋቆች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ቢስቱ ፡ ነው ።
፳፯ ሦስተኛው ፡ ጽድቅን ፡ ትቶ ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ የሚመለስ ፡ ነው ።
፳፰ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ እግዚአብሔር ፡ በጦር ፡ ያጠፋዋል ።

፸፱፤ አንጥረኛ ፣ ከኃጢአት ፣ በጭንቅ ፣ ይድናል ፣ መሸተኛም ፣ ከኃጢአት ፣ ተመልሶ ፣ አይጸድቅም ።

ምዕራፍ ፣ ፸፯ ።

፩፤ በግብዝነት ፣ ኃጢአትን ፣ የሚሠሩዋት ፣ ብዙ ፣ ሰዎች ፣ ናቸው ፣ ገንዘቡ ፣ ይበዛ ፣ ዘንድ ፣ የሚወድ ፣ ሰው ፣ ፈቱን ፣ ወደ ፣ ፍቅረ ፣ ንዋይ ፣ ይመልሳል ።

፪፤ በቅጥር ፣ መካከል ፣ ድንኳን ፣ ይተክላሉ ፣ በንግድና ፣ በዋጋም ፣ መካከል ፣ ኃጢአት ፣ ትመጣለች ።

፫፤ እግዚአብሔርን ፣ ፈርቶ ፣ ካልተጠበቀ ፣ የቤቱ ፣ ጥፋት ፣ አይዘገይም ።

፬፤ በወንጠፍት ፣ መካከል ፣ እሠር ፣ ይከማቻል ፣ እንደዚሁም ፣ ሁሉ ፣ ሰውን ፣ ኃጢአት ፣ ታገኝዋለች ።

፭፤ የሸክላ ፣ ዕቃን ፣ እሳት ፣ ይፈትነዋል ፣ ሰውንም ፣ የልቡናው ፣ አሳብ ፣ ይፈትነዋል ።

፮፤ ተክል ፣ የሚጠብቅ ፣ ሰው ፣ ፍሬውን ፣ ያያል ፣ እንደዚሁም ፣ የሰው ፣ ነገሩ ፣ የልቡናውን ፣ ፈቃድ ፣ ይገልጥበታል ።

፯፤ ሰውን ፣ ከሥራው ፣ የተነሣ ፣ ይፈትኑታልና ፣ ሰውን ፣ ሳትጠይቅ ፣ አታድንቀው ።

፰፤ ጽድቅን ፣ ብትከተላት ፣ ታገኛታለህ ፣ እንደ ፣ ከበረ ፣ መሉጣ ፣ ግምጃም ፣ ትለብሳታለህ ።

፱፤ ወፍ ፣ ከዘመዱ ፣ ጋራ ፣ ይኖራል ፣ ጽድቅም ፣ በሚሠሩት ፣ ሰዎች ፣ ዘንድ ፣ ትኖራለች ።

፲፤ አንበሳ ፣ የሚበላውን ፣ ያድናል ፣ ኃጢአትም ፣ የሚሠሩዋትን ፣ ሰዎች ፣ ታድናቸዋለች ።

፲፩፤ እውነተኛ ፣ ሰው ፣ ሁልጊዜ ፣ ጥበብን ፣ ያስተምራል ፣ የሰነፍ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ እውቀቱ ፣ እየነጋ ፣ እንደ ፣ ጨረቃ ፣ ይከፈልበታል ።

፲፪፤ በሰነፎች ፣ ዘንድ ፣ ጊዜውን ፣ ተጠበቅ ፣ በብልሆች ፣ ሰዎች ፣ ዘንድ ፣ ግን ፣ ሁልጊዜ ፣ ነገሩን ፣ ተረዳ ።

፲፫፤ የሰነፎች ፣ ነገር ፣ ያበሳጫል ፣ ሳቃቸውም ፣ የኃጢአት ፣ ተድላ ፣ ደስታ ፣ ነው ።

፲፬፤ ብዙ ፣ መሐላን ፣ የሚምል ፣ ሰው ፣ ራስ ፣ ስቅጥጥ ፣ ስቅጥጥ ፣ ያደርጋል ። የትዕቢተኛ ፣ ሰው ፣ ክርክርም ፣ ገሮሮ ፣ ያደነቁራል ።

፲፭፤ የትዕቢተኞች ፣ ክርክራቸው ፣ ደም ፣ ያስፈስሳል ፣ ክርክራቸውም ፣ ለሚሰማቸው ፣ ሰው ፣ ድካም ፣ ነው ።

፲፮፤ የባልንጀራውን ፣ ምሥጢር ፣ ያወጣ ፣ ሰው ፣ መታመኑን ፣ አጠፋ ፣ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ ወዳጅ ፣ አያገኝም ።

፲፯፤ ወዳጅህን ፣ ጠብቅ ፣ ከሱም ፣ ጋራ ፣ ተማመን ፣ ምሥጢሩን ፣ ብታወጣበት ፣ ግን ፣ እንግዲህ ፣ ፈጽመህ ፣ በኋላው ፣ አትከተለውም ።

፲፰፤ ሰው ፣ ጠላቱን ፣ እንዳጠፋ ፣ የወዳጅህን ፣ ወንድሚ ፣ ወንድሚ ፣ ማለትን ፣ አጠፋህ ።

፲፱፤ ወፍ ፣ ከእጅህ ፣ እንድታመልጥ ፣ ወዳጅህ ፣ እንደዚሁ ፣ ካንተ ፣ አመለጠህ ።

፳፤ ሚዳቋ ፣ ከወጥመድ ፣ እንድታመልጥ ፣ ፈጽሞ ፣ አምልጠሃልና ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ አትከተለውም ።

፳፩፤ ቀኑል ፣ ቢሆን ፣ ተኩሰው ፣ በዳኑት ፣ ነበር ፣ የተሳደበም ፣ ሰው ፣ ባካካሱት ፣ ነበር ፣ የባልንጀራውን ፣ ምሥጢር ፣ ያወጣውን ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ተስፋ ፣ ይቁርጡለታል ።

፳፪፤ ክፋቱን ፣ ማስተው ፣ የሚችል ፣ የለምና ፣ ባይኑ ፣ የሚጠቅስ ፣ ሰው ፣ ልቡናው ፣ ያማረ ፣ አይሆንም ።

፳፫፤ ለዓይንህ ፣ ግን ፣ ከንፈሩን ፣ ይመጥልሃል ፣ በተናገርኸው ፣ ሁሉ ፣ ያመሰግንሃል ፣ ኋላ ፣ ግን ፣ በቃሉ ፣ ይወነጅልሃል ፣ በተናገርኸው ፣ ቃል ፣ ያስትሃል ።

፳፬፤ የጠላኻቸው ፣ ሰዎች ፣ ብዙ ፣ ናቸው ፣ ነገር ፣ ግን ፣ እንደሱ ፣ አይደሉም ፣ እግዚአብሔርም ፣ እሱን ፣ ጠላ ።

፳፭፤ በባልንጀራው ፣ ድንጋይ ፣ የሚወረውር ፣ ሰው ፣ በራሱ ፣ ላይ ፣ ትወርዳለች ፣ የበደል ፣ ግርፋት ፣ ግን ፣ ቀኑል ፣ ይታወቃል ።

፳፮፤ በባልንጀራው ፣ ጉድጓድ ፣ የቆፈረ ፣ ሰው ፣ እሱ ፣ በውስጡ ፣ ይወድቃል ፣ ወጥመድም ፣ ያዘጋጀ ፣ ሰው ፣ በወጥመዱ ፣ ይያዛል ።

፳፯፤ ኃጢአት ፣ የምትመጣበትን ፣ አያውቅም ።

፳፰፤ የትዕቢተኞች ፣ ስድባቸው ፣ ሳቃቸው ፣ እንደ ፣ አንበሳ ፣ ታድናቸዋለች ፣ ተበቅላ ፣ ታጠፋቸዋለች ።

፳፱፤ በደግ ፣ ሰው ፣ ጥፋት ፣ ደስ ፣ የሚላቸው ፣ ሰዎች ፣ በፍዳ ፣ ይያዛሉ ፣ የሚሞቱበት ፣ ጊዜ ፣ ሳይደርስ ፣ መቅሠፍት ፣ ያጠፋቸዋል ።

፴፤ ቀኑጣና ፣ መዓትም ፣ የሚያስጸይፉ ፣ ናቸው ፣ በኃጢአተኛ ፣ ሰውም ፣ ዘንድ ፣ ጸንተው ፣ ይኖራሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፸፰ ።

፩፤ ለእግዚአብሔር ፣ ብሎ ፣ መከራውን ፣ ለሚታገሥ ፣ ሰው ፣ ጠላቱን ፣ ተበቅሎ ፣ ያጠፋለታል ፣ ኃጢአቱንም ፣ ያስተሠርይለታል ።

፪፤ ባልጀራህን ፣ የምትነቅፈው ፣ ኃጢአቱን ፣ ይቀር ፣ በለው ፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ከተለማመጥህ ፣ ኃጢአትህን ፣ ያስተሠርይልሃል ።

፫፤ አንተ ፣ ሰው ፣ ሆነህ ፣ እንዳንተ ፣ ያለውን ፣ ሰው ፣ ሳትቀየም ፣ እግዚአብሔርን ፣ እንዴት ፣ ይቅር ፣ በለኝ ፣ ትለዋለህ ።

፬፤ እንዳንተ ፣ ያለ ፣ ሰውን ፣ ይቅር ፣ ሳትል ፣ ኃጢአትህን ፣ ያስተሠርይልህ ፣ ዘንድ ፣ እንግዴህ ፣ እንዴት ፣ ትለምነዋለህ ።

፭፤ ኃጢአትህን ፣ አስበህ ፣ ጠብን ፣ ተዋት ።

፮፤ ሞትን ፣ አስበው ፣ መቃብርንም ፣ አስበው ፣ ትእዛዙንም ፣ ጠብቅ ።

፯፤ ሕጉን ፣ አስበህ ፣ ባልንጀራህን ፣ አትቀየም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ፍርዱን ፣ አስበህ ፣ ቀኑጣንም ፣ አርቃት ።

፰፤ ቀኑጣን ፣ ክርክርን ፣ ተዋት ፣ ኃጢአቶችህን ፣ ታስነሣቸዋለች ፣ ቀኑጡ ፣ ሰው ፣ ክርክርን ፣ ያነሣሣዋል ።

፱፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ያደክማል ፡ በወዳጆቹም ፡ መካከል ፡ ነገር ፡ ሠርቶ ፡ ያጣላል ።
፲፡ በእንጨቱ ፡ ልክ ፡ የእሳቱ ፡ ነዲዱ ፡ ይበዛል ፡ በክርክሩም ፡ ብዛት ፡ ልክ ፡ ጠቡን ፡ ያበዛል ፡ የሰውም ፡ ኃይሉ ፡ በቁመቱ ፡ ልክ ፡ ነው ፡ በባለ ጸግነቱም ፡ ብዛት ፡ ልክ ፡ ቍጣውን ፡ ያበዛታል ።
፲፩፡ መታበይን ፡ የሚያበዛ ፡ ሰው ፡ ኃጢአትን ፡ ይሠራታል ፡ ለጠብ ፡ የሚቸኩል ፡ ሰው ፡ ፈጥኖ ፡ ደምን ፡ ያፈሳል ።
፲፪፡ ፍምን ፡ እፍ ፡ ብትላት ፡ ትነዳለች ፡ ትፍም ፡ ብት ልባት ፡ ትጠፋለች ፡ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ ካንድ ፡ አፍ ፡ ይወጣሉ ።
፲፫፡ ብዙ ፡ ወዳጆችን ፡ አጣልታለና ፡ አሚተኛ ፡ ላንዱ ፡ እውነት ፡ ላንዱ ፡ አሰት ፡ የሚናገርን ፡ ሰው ፡ ይረግሙታል ።
፲፬፡ ነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አወካቸው ፡ ከንዱ ፡ ወገንም ፡ ወዳንዱ ፡ ወገን ፡ እንዲሰደዱ ፡ አደረጋቸው ፡ ብዙ ፡ አምበዎችንም ፡ አፈረሰች ፡ የመኳንንቱንም ፡ ቤት ፡ አፈረሰች ።
፲፭፡ ቀበጣሪ ፡ አንደበት ፡ ሴቶችን ፡ ከባሎቻቸው ፡ ቤት ፡ አስወጥታ ፡ ሰደደቻቸው ፡ ገንዘባቸውንም ፡ አጠፋችባቸው ።
፲፮፡ ከነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ያልተጠበቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከመከራው ፡ አያርፍም ፡ በፍቅርም ፡ አይኖርም ።
፲፯፡ የግርፋት ፡ ቍስል ፡ መግል ፡ ይይዛል ፡ የነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ቍስል ፡ ግን ፡ አጥንት ፡ ይሰብራል ።
፲፰፡ በጦር ፡ ተደብድበው ፡ የወደቁ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ እንደ ፡ ጠፉ ፡ አይደሉም ።
፲፱፡ ከሷ ፡ የዳነ ፡ በጥፋቷም ፡ ያልተሰነካከለ ፡ በሥራቷም ፡ ያልጸና ፡ በግር ፡ ብረቷም ፡ ያልታሠረ ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፳፡ ሥራቷም ፡ የጸና ፡ ሥራት ፡ ነው ፡ የምታመጣውም ፡ መከራ ፡ ጽኑ ፡ ነው ።
፳፩፡ ሞቷም ፡ ጽኑ ፡ ሞት ፡ ነው ፡ ከሷ ፡ ሲኦል ፡ ትቀላለች ።
፳፪፡ በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ አትደርስባቸውም ፡ በእሳት ፡ መቃጠልም ፡ አያገኛቸውም ።
፳፫፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሷ ፡ ይጠፋሉ ፡ በማይጠፋ ፡ እሳቷም ፡ ታቃጥላቸዋለች ። እንደ ፡ አንበሳም ፡ ትወረወርባቸዋለች ፡ እንደ ፡ ነብርም ፡ ትይዘቸዋለች ።
፳፬፡ ገንዘብህን ፡ በሾህ ፡ ብታጥር ፡ ብርና ፡ ወርቅህንም ፡ ብትቈልፍ ።
፳፭፡ ነገርህን ፡ መዋነህ ፡ ብትናገር ፡ ባንደበትህም ፡ አርምሞን ፡ ብታኖር ፡ በማረ ፡ በተገባ ፡ ነበር ።
፳፮፡ ዳግመኛም ፡ ባንደበትህ ፡ እንዳትሰነካከል ፡ በሚያድንህ ፡ ጠላትህም ፡ ፊት ፡ እንዳትጥልህ ፡ ተጠበቅ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፡ ምጽዋትን ፡ የሚመጸውት ፡ ሰው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በማደሩ ፡ ነው ፡ በእጁም ፡ የሚበቃ ፡ ገንዘብ ፡ ያለው ፡ ፈቃዱን ፡ ያደርጋል ።
፪፡ በተድላው ፡ በደስታው ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ በተቸገረ ፡ ጊዜ ፡ ለባልንጀራህ ፡ አበድረው ።
፫፡ ወዳጅህን ፡ ጠብቅ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ተማመን ፡ በወደድሃትም ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅን ፡ ታገኛታለህ ።
፬፡ የብድርን ፡ ገንዘብ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ያገኙት ፡ የሚመስላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ያበደሩዋቸውን ፡ በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ የረዷቸውን ፡ ባለጸጎች ፡ አደከሟቸው ።
፭፡ አስኪበደርህ ፡ ድረስ ፡ ራስህን ፡ ይስምሃል ፡ ቃሉንም ፡ ያደክማል ፡ ገንዘብህንም ፡ እስኪወስድ ፡ ድረስ ፡ ያባብልሃል ፡ በተከፈልክው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ቀጠሮህን ፡ ያረዝምብሃል ፡ በገንዘብህም ፡ ጠብና ፡ ክርክርን ፡ ይከፍልሃል ፡ ያደክምሃል ፡ ቀጠሮህንም ፡ ያረዝማል ።
፮፡ እኩሌታውንም ፡ ቢከፍልህ ፡ በጭንቅ ፡ ነው ፡ ዳግመኛም ፡ እሱን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ያገኘኸው ፡ ይመስልሃል ፡ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ ገንዘብህን ፡ ሁሉ ፡ ታጣለህ ፡ ዳግመኛም ፡ ጠላት ፡ ይሆንሃል ፡ ስድብን ፡ ይሰድብሃል ፡ እርግማንንም ፡ ይረግምሃል ፡ ሲያከብርህም ፡ ያዋርድሃል ።
፯፡ ገንዘባቸውን ፡ እንዳያጡ ፡ ከሰውም ፡ እንዳይጣሉ ፡ በመፍራትና ፡ ጠብን ፡ ባለመውደድ ፡ ገንዘባቸውን ፡ የማያበድሩ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
፰፡ ድሀውን ፡ ግን ፡ ታገሠው ፡ ምጽዋቱንም ፡ ስጠው ፡ አልፈኸው ፡ አትሂድ ።
፱፡ የምጽዋትን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ አንቀጽ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ችጋረኛ ፡ ነውና ፡ ድሀውን ፡ በምጽዋት ፡ ተቀበለው ፡ ባዶውንም ፡ አትመልሰው ።
፲፡ ባልንጀራህንና ፡ ወዳጅህን ፡ ክታጣ ፡ ወርቅህ ፡ ተቀብሮ ፡ ኪዝግ ፡ በድንጋይም ፡ ሥር ፡ ተቀብሮ ፡ ኪጠፋ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ መጽውት ፡ ብሎ ፡ ስላዘዘህ ፡ ወርቅህን ፡ ከተቀበረበት ፡ አውጥተህ ፡ መጽውት ፡ ከወርቅ ፡ ድልብ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ምጽዋት ፡ ይጠቅምሃል ።
፲፪፡ ምጽዋትን ፡ በድሆች ፡ ቤት ፡ አድልባት ፡ እሷ ፡ ትሸላለች ፡ ከመከራህም ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ማዳን ፡ ትችላለች ።
፲፫፡ በጦርም ፡ ቢሆን ፡ በመሣሪያም ፡ ቢሆን ፡ እሷ ፡ ቀድማ ፡ ጥንተ ፡ ጠላትህን ፡ ድል ፡ ትነሣልሃለች ። የለት ፡ ጠላትህንም ፡ ታጠፋልሃለች ።
፲፬፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ወዳጁን ፡ ይዋሰዋል ፡ የማያፍር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ባልንጀራውን ፡ ቸል ፡ ይላል ።
፲፭፡ ስላንተ ፡ ፈንታ ፡ ሰውነቱን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቷልና ፡ የተዋሰህን ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ አትንካበት ።
፲፮፡ ጠብን ፡ ለማጥፋት ፡ መዋስ ፡ ደግ ፡ ነገር ፡ ነው ።
፲፯፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ያዳነውን ፡ ሰው ፡ ዋጋ ፡ ይዘነጋል ።
፲፰፡ መዋስ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አሳዘነ ፡ እንደ ፡ ማዕበልም ፡ አወካቸው ፡ አርበኞች ፡ ሰዎችንም ፡ አሳ

ታቸው ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ አሕዛብም ፡ አገር ፡ እንዲሰደዱ ፡ አደረጋቸው ።

፲፱፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ በመዋስ ፡ ይጠፋል ፡ ለትርፍም ፡ የሚሰሳ ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ ይወድቃል ።

፳፡ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ ባልንጀራህን ፡ ተቀበል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳያስትህ ፡ ራስህን ፡ ጠብቅ ።

፳፩፡ የኑሮህ ፡ መጀመሪያ ፡ የምትበላው ፡ እህል ፡ የምትጠጣው ፡ ውኃ ፡ የምትለብሰው ፡ ልብስ ፡ ነው ፡ ቤትህ ፡ ግን ፡ እፍረትህን ፡ የምትሰውርበት ፡ ነው ።

፳፪፡ በሌላ ፡ ሰው ፡ ገንዘብ ፡ ለባዕድ ፡ ቤት ፡ ስትዝጋጅ ፡ ደስ ፡ ሲልህ ፡ በቤትህ ፡ ምሰሶ ፡ ሥር ፡ ብትቸገር ፡ ይሻልሃል ።

፳፫፡ ለታናሹም ፡ ለታላቁም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሥራ ፡ በጎ ፡ ነገርንም ፡ ተናገር ።

፳፬፡ ለመቀላወጥ ፡ ካንዱ ፡ ቤት ፡ ወዳንዱ ፡ ቤት ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ አነዋወሩ ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ በደርሀበትም ፡ በታ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳትናገር ፡ እወቅ ።

፳፭፡ ይኸስ ፡ ካልሆነ ፡ ትበላለህ ፡ ትጠጣለህ ፡ ምስጋና ፡ የለህም ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይመልሱልሃል ።

፳፮፡ በገንዘብ ፡ በተዘጋጀህ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ አማኞችን ፡ ገብተህ ፡ ማዕድን ፡ ሥራ ፡ ያለህንም ፡ አብላን ፡ ይሉሃል ።

፳፯፡ ብትቸገር ፡ ግን ፡ ቤተ ፡ ሰባችን ፡ ውጣ ፡ አማኞችን ፡ ደረሰ ። ቤታችንን ፡ እንወዳለን ፡ ይሉሃል ።

፳፰፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ባዋቂ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ጭንቅ ፡ ነው ፡ ያሳደርከው ፡ ሰው ፡ ያዋርድሃል ፡ ያበደርከውም ፡ ሰው ፡ ይሰድብሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፡ የውሉዱን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ አንቀጽ ፡ ይህ ፡ ነው ። ልጁን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ በሱ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ መቅጣትን ፡ ችል ፡ አይልም ።

፪፡ ልጁን ፡ ያስተማረ ፡ ሰው ፡ በልጁ ፡ መናገር ፡ ያመሰግኑታል ፡ በወዳጁም ፡ ዘንድ ፡ መመኪያ ፡ ይሆንዋል ።

፫፡ ልጁን ፡ ያስተማረ ፡ ሰው ፡ ጠላቱን ፡ ያስቀናዋል ፡ በወዳጆቹም ፡ ዘንድ ፡ በልጁ ፡ መማር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፬፡ ከሱ ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ ተክቷልና ፡ አበቱም ፡ ቢሞት ፡ እንዳልሞተ ፡ ይሆናል ።

፭፡ ለጠላቶቹ ፡ የሚመክት ፡ ለወዳጆቹ ፡ የሚፈተፍት ፡ ከሱ ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ ተክቷልና ።

፮፡ በሕይወቱም ፡ ሳለ ፡ በልጁ ፡ ደስ ፡ ብሎታልና ፡ ቢሞትም ፡ ልቡ ፡ አያዝንም ።

፯፡ ከልቅሷቸው ፡ የተነሣ ፡ ሰውነትህ ፡ ይነዋወጣልና ፡ ልጆችህን ፡ ስለ ፡ ማስተማር ፡ ልቡናህን ፡ አሳዝን ።

፰፡ ያልተገራ ፡ ፈረስ ፡ ገርጋሪ ፡ ይሆናል ፡ ያልተማረ ፡ ልጅም ፡ አውታታ ፡ ሆኖ ፡ ያድጋል ።

፱፡ ልጅህን ፡ ካቀማጠልከው ፡ ይበረታታብህ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መበርታት ፡ ይመለሳል ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ብትጫወት ፡ ያሳዝንህ ፡ ዘንድ ፡ ወደማሳዘን ፡ ይመለሳል ።

፲፡ እንዳያሳዝንህም ፡ አትሳቅለት ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመንህም ፡ ጥርስህን ፡ ያረግፍሃል ።

፲፩፡ በጉልማስነቱ ፡ ሳለ ፡ ልጅህን ፡ አትቅጣው ።

፲፪፡ በደጉ ፡ ጊዜ ፡ እንዳይከዳህ ፡ በልጅነቱ ፡ ጉን ፡ ጉኑን ፡ ግጠበው ።

፲፫፡ በሱ ፡ ጥፋት ፡ አንተ ፡ እንዳታፍር ፡ ልጅህን ፡ አስተምረው ፡ ያገለግልሃል ።

፲፬፡ ሰውነቱ ፡ ከታመመ ፡ ሆዱ ፡ ከታሠረ ፡ ባለጸጋ ፡ ሰውነቱ ፡ ጤነኛ ፡ የሆነ ፡ ሆዱ ፡ የተከፈተ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።

፲፭፡ ሰውነትህ ፡ ጤነኛ ፡ ይሁን ፡ ሆድህም ፡ የተከፈተ ፡ ይሁን ፡ ከገንዘብና ፡ ከባለጸግነት ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ሰውነቱ ፡ ጤነኛ ፡ የሆነ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።

፲፮፡ በጤና ፡ ከመኖር ፡ ባለጸግነት ፡ አይወደድም ፡ ከልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ የሚሻል ፡ ሌላ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለም ።

፲፯፡ ከማያልፍ ፡ ችጋር ፡ ከቀሩርዋግትም ፡ በሽታ ፡ ሞት ፡ ይሻላል ።

፲፰፡ በተዘጋ ፡ አፍ ፡ ፊት ፡ የቀረበ ፡ መብል ፡ ደስ ፡ እንዳያሰኝ ፡ እንደዚሁ ፡ ወደ ፡ መቃብርም ፡ እህልን ፡ የሚወስድ ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ አያሰኝም ።

፲፱፡ እነሳቸው ፡ አይበሉ ፡ አይጠጡ ፡ አያሸቱ ፡ ለጣዖቶች ፡ መሥዋዕት ፡ መሠዋት ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ፡ እግዚአብሔርም ፡ በደዌ ፡ የቀሠፈው ፡ ሰው ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ።

፳፡ ጃንደረባ ፡ ቆንገሮይቱን ፡ ባቀፋት ፡ ጊዜ ፡ እንዳያገዝን ፡ ባይኖቹ ፡ እያየ ፡ ያገናል ።

፳፩፡ ልቡናህን ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ አታሳዝን ፡ ሰውነትህንም ፡ አታበሳጭ ።

፳፪፡ የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ለሰው ፡ ሕይወቱ ፡ ነው ፡ የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ዘመንን ፡ ያበዛል ።

፳፫፡ ሰውነትህን ፡ አለዝባት ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አጥፍቷቸዋልና ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ የምትጠቅመውም ፡ የለምና ፡ የብስጭት ፡ ኀዘንን ፡ ካንተ ፡ ታርቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናህንም ፡ አረጋጋት ።

፳፬፡ ቍጣና ፡ ቅናት ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትን ፡ ዘመን ፡ ያሳንሳሉ ፡ የብስጭት ፡ ኀዘንም ፡ ጊዜው ፡ ሳይደርስ ፡ ያስረጃል ።

፳፭፡ አጫጁን ፡ እየተከተለ ፡ የሚቃርም ፡ ሰው ፡ ማታ ፡ በረት ፡ እንዲተካከል ፡ እኔም ፡ ከነቢያት ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ረድኤት ፡ ከነቢያት ፡ ማዕርግ ፡ ደረስኩ ።

፳፮፡ ይራቀቁ ፡ ዘንድ ፡ ለሚወዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የደከምኩ ፡ ለኔ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡ እነሆ ፡ አስተውሉ ።

፳፯፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ የተሾማችሁ ፡ መኳንንት ፡ ስሙኝ ፡ የአሕዛብም ፡ አለቆች ፡ አድምጡኝ ።

፳፰፡ ሚስትህና ፡ ልጅህን ፡ ወዳጅህና ፡ ወንድምህ ፡ ንም ፡ አንተ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ በገንዘብህ ፡

አታሥልጥናቸው ፣ ኃላ ፣ እንዳትጸጸት ፣ በቤት ህም ፣ ቦዕድ ፣ ሰው ፣ አትሸም ፣ ተለምናቸው ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ መልመን ፣ እንዳትመለስ ፣ በሕይ ወት ፣ ሳለህ ፣ በገንዘብህ ፣ ላይ ፣ አታሥልጥና ቸው ።

፳፱፣ አንተ ፣ በሕይወት ፣ ሳለህ ፣ አእምሮህም ፣ ሳለች ፣ ግብርህን ፣ አትለውጥ ።

፴፣ አንተ ፣ የልጆችህን ፣ እጅ ፣ ደጅ ፣ ክትጠና ፣ ልጆችህ ፣ አንተን ፣ ቢለምኑህ ፣ ይሻልሃል ።

፴፩፣ በሠራኸው ፣ ሥራ ፣ አዋቂ ፣ ሁን ፣ በሽመግም ፣ ቦታ ፣ ሁሉ ፣ ራስህን ፣ አታዋርድ ።

፴፪፣ በሕይወት ፣ የኖርህበት ፣ ዘመንህ ፣ ሁሉ ፣ ባለቀ ፣ ጊዜ ፣ የምትሞትባትም ፣ ቀን ፣ በደረሰች ፣ ጊዜ ፣ የዚያን ፣ ጊዜ ፣ ግንዘብህን ፣ አውርስ ።

፴፫፣ አህያህን ፣ ገለባ ፣ አብላው ፣ ጫነው ፣ ባለንጋ ፣ ባከርቧጅ ፣ ግረፈው ፣ ባሪያህንም ፣ ቅጣው ፣ መግ በው ፣ ግዛው ።

፴፬፣ ባሮችህን ፣ ግዛቸው ፣ ዕረፍት ፣ ታገኛለህ ፣ ብታ ቦዝናቸው ፣ ግን ፣ ይከራከሩህ ፣ ዘንድ ፣ ካንተም ፣ ነፃ ፣ ይወጡ ፣ ዘንድ ፣ ይወዳሉ ።

፴፭፣ ቀንበር ፣ መጫን ፣ አንገትን ፣ ዝቅ ፣ ያደርገዋል ፣ ክፉ ፣ ባሪያንም ፣ አለንጋ ፣ እግር ፣ ብረት ፣ ያለ ገዘበዋል ።

፴፮፣ ባሪያህን ፣ ግዛው ፣ ቦዘን ፣ ብዙ ፣ ክፋትን ፣ ታስ ተምራለችና ።

፴፯፣ አቦገሃህም ፣ አታኩረው ።

፴፰፣ የሚችለውን ፣ ያህል ፣ ሥራውን ፣ ስጠው ፣ ባይ ገዛ ፣ ግን ፣ እግር ፣ ብረቱን ፣ አጽናበት ፣ ያለምክር ፣ የምትሠራው ፣ ሥራ ፣ አይኑር ፣ ነገር ፣ ግን ፣ ሥጋዊን ፣ ደማዊን ፣ ሁሉ ፣ አትመነው ።

፴፱፣ ደግ ፣ ቤተ ፣ ሰብእ ፣ ቢኖርህ ፣ እንደ ፣ ወንድምህ ፣ አድርገው ፣ እንደ ፣ ሰውነትህም ፣ ውደደው ።

፵፣ ክፉ ፣ ነገር ፣ ብታደርግበት ፣ ግን ፣ ይከበልልብ ሃል ፣ ያመልጥሃል ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ በየት ፣ ጎዳና ፣ ታገኝዋለህ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩፣ ሰነፍ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ አሰተኛ ፣ ሕልምን ፣ በከ ንቱ ፣ ተስፋ ፣ ያደርጋታል ፣ አሰተኛ ፣ ሕልምም ፣ ሰነፍ ፣ ሰውን ፣ ያስደነግጠዋል ።

፪፣ አሰተኛ ፣ ሕልምን ፣ የሚያምን ፣ ሰው ፣ ጥላን ፣ እንደሚጨብጥ ፣ ነፋስንም ፣ እንደሚከተል ፣ ሰው ፣ ነው ።

፫፣ ሕልም ፣ ከመሆን ፣ ወዳለመሆን ፣ ይጌዳል ፣ በየ ምሳሌውም ፣ እየራሱ ፣ ያሳይሃል ።

፬፣ ከህያ ፣ ምንም ፣ ምን ፣ መሥዋዕት ፣ የሚሆን ፣ በግ ፣ አይወለድም ፣ ከሐሰተኛ ፣ ሕልምስ ፣ እው ነተኛ ፣ ነገር ፣ በየት ፣ ይገኛል ።

፭፣ ሐሰተኛ ፣ ሕልም ፣ ጥንቆላ ፣ ሚርት ፣ ሁሉም ፣ ከንቱ ፣ ናቸው ፣ ልቡናንም ፣ ያስደነግጣሉ ፣ እንደ ፣ ምጥም ፣ ያገብጣሉ ።

፮፣ ሐሰተኛ ፣ ሕልም ፣ ብዙ ፣ ሰዎችን ፣ አስታቸዋ ልና ፣ እሱንም ፣ ተስፋ ፣ እያደረጉ ፣ ጠፍተዋ ልና ።

ይቅር ፣ ይል ፣ ዘንድ ፣ ከእግዚአብሔር ፣ የተገኘ ፣ ካልሆነ ፣ አሰተኛ ፣ ሕልምን ፣ በልብህ ፣ አታኑ ረው ። ፯፣

ያለ ፣ ሐሰትስ ፣ ከታየ ፣ በውነት ፣ ይደርሳል ፣ እውነተኛ ፣ ሕልምም ፣ የተረዳ ፣ ይሆናል ። ፰፣

የተማረ ፣ በመከራ ፣ የተገሠጸ ፣ ሰው ፣ ብዙ ፣ ምሥ ጢር ፣ ያውቃል ፣ መከራን ፣ የተቀበለ ፣ ሰውም ፣ ጥበብን ፣ ያስተምራል ። ፱፣

በትምህርት ፣ ያልተነካ ፣ ሰው ፣ ግን ፣ የሚያው ቀው ፣ ነገር ፣ የለም ። ፲፣

ብዙ ፣ መከራ ፣ የተቀበለ ፣ ሰው ፣ ብዙ ፣ ትምህ ርት ፣ ይማራል ። ፲፩፣

መከራ ፣ በተቀበልኩ ፣ ጊዜ ፣ ብዙ ፣ ምሥጢር ፣ አየሁ ፣ አስቤ ፣ ከተውሁትም ፣ የተናገርሁት ፣ ነገር ፣ በዛ ። ፲፪፣

ለሞት ፣ እስክደርስ ፣ ድረስ ፣ ሁልጊዜ ፣ መከራ ፣ ተቀብያለሁና ፣ ስለዚህ ፣ ነገር ፣ እግዚአብሔር ፣ ከመከራ ፣ ያድነኛል ። ፲፫፣

እግዚአብሔርን ፣ የምትፈራ ፣ ሰውነት ፣ ከመከ ራው ፣ ትድናለች ። ፲፬፣

እሱን ፣ ያመኑ ፣ ሁሉ ፣ ይድናሉ ። ፲፭፣

እግዚአብሔርን ፣ የሚፈራ ፣ ሰውን ፣ የሚያስፈ ራው ፣ የለም ፣ እሱ ፣ አለኝታው ፣ ነውና ፣ መከራ ፣ መጥቶበት ፣ አይደነግጥም ። ፲፮፣

እሱ ፣ ያድርበታልና ፣ የታመነ ፣ ወዳጁም ፣ ነውና ። ፲፯፣

እግዚአብሔርን ፣ የምትፈራ ፣ ሰውነት ፣ የተደነ ቀች ፣ ናት ። ፲፰፣

ኃይልነቱ ፣ የታመነ ፣ ነውና ፣ ረድኤቱም ፣ ጽኑ ፣ ነውና ፣ የእግዚአብሔር ፣ ዓይኖቹ ፣ የሚፈሩ ትን ፣ ሰዎች ፣ ይመለከታሉ ፣ በረሀውን ፣ ያቀዘ ቅዝልሃል ፣ ከቀትር ፣ ፀሐይም ፣ ይሠውርሃል ፣ ከመከራ ፣ ይጠብቅሃል ፣ ረድቶም ፣ ከመከራ ፣ ያድንሃል ። ፲፱፣

ሰውነትህን ፣ ያገናታል ፣ ዓይኖችህንም ፣ ያበራ ቸዋል ፣ ከደዌ ፣ ይፈውሳል ፣ ደኅንነትንም ፣ ይሰ ጣል ፣ በረከትንም ፣ ይሰጣል ። ፳፣

የበደል ፣ መሥዋዕት ፣ የተጠላ ፣ ነው ፣ የኃጢአ ተኞችም ፣ ቍርበናቸው ፣ አደፈኛ ፣ ነው ። ፳፩፣

ሕግ ፣ የዘነጉ ፣ ሰዎች ፣ መሥዋዕትን ፣ አይቀበ ልም ። ፳፪፣

በመባህ ፣ ብዛት ፣ ኃጢአትህን ፣ የሚያስተሠር ይልህ ፣ አይደለም ። ፳፫፣

ልጁን ፣ ባባቱ ፣ ፊት ፣ የሚገድለው ፣ ሰው ፣ ደስ እንዳያሰኝ ፣ ሰርቆ ፣ ቀምቶ ፣ መባ ፣ የሚያገባ ፣ ሰው ፣ እንደዚያ ፣ ደስ ፣ አያሰኝም ። ፳፬፣

የድሀ ፣ ሕይወቱ ፣ ምጽዋት ፣ መለመን ፣ ነው ፣ እምቢ ፣ ያለው ፣ ሰው ፣ ግን ፣ ነፍሰ ገዳይ ፣ ነው ። ፳፭፣

ባልንጀራውን ፣ የገደለ ፣ ሰው ፣ ደስ ፣ እንዳያ ሰኝ ፣ ነገር ፣ ሠርቶ ፣ ባልና ፣ ሚስትንም ፣ የሚያ ፋታ ፣ ሰው ፣ ባልንጀራውን ፣ እንደ ፣ ገደለ ፣ ሰው ፣ ነው ። ፳፮፣

የምንደኛውን ፣ ደመወዝ ፣ የቀማ ፣ ሰው ፣ ደሙን ፣ ማፍሰሱ ፣ ነው ። ፳፯፣

፴፭፡ አንዱ ፡ ሲሠራ ፡ አንዱ ፡ ቢያፈርስ ፡ የሁለቱስ ፡ ድካማቸው ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ።

፴፭፤ አንዱ ፡ ቢመርቅ ፡ አንዱ ፡ ቢረግም ፡ ከሁለቱ ፡ የማናቸውን ፡ ቃል ፡ ይሰማል ።

፴፤ ሬሳ ፡ ከዳሰሰ ፡ በኋላ ፡ እጁን ፡ ቢታጠብ ፡ ዳግመኛ ፡ ሬሳውን ፡ ከዳሰሰ ፡ የፈተኛው ፡ መታጠብ ፡ ምን ፡ ይጠቅመዋል ።

፴፩፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚጸም ፡ ሰው ፡ ዳግመኛ ፡ ይበድል ፡ ዘንድ ፡ ከ፟ጌድ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጸሎቱን ፡ ማን ፡ ይሰማዋል ፡ ሰውነቱንስ ፡ ማሳዘን ፡ ምን ፡ ይጠቅመዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፡ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ መባ ፡ ያገባል ።

፪፡ ትእዛዙን ፡ የሚሰማ ፡ ሰው ፡ ድኅነቱ ፡ ሊደረግለት ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋል።

፫፡ ስንዴ ፡ የሚያገባ ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ ይመልሳል ።

፬፡ ምጽዋት ፡ የመጸወተ ፡ ሰው ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ።

፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃዱ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳት ፡ ሠራ ፡ ነው ፡ ከበደልም ፡ ትርቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈቃዱ ፡ ነው ።

፮፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በዶሀን ፡ አትግባ ።

፯፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ትእዛዙ ፡ አድርግ ።

፰፡ የደግ ፡ ሰው ፡ መሥዋዕት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ፡ መዓዛውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይደርሳል ።

፱፡ የደግ ፡ ሰው ፡ መሥዋዕት ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ስም ፡ አጠራሩም ፡ ሁሉ ፡ አይዘነጋበትም ።

፲፡ ፈትህን ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግነው ፡ ከመጀመሪያ ፡ አገመራህም ፡ አሥራት ፡ ማግባትን ፡ አትተው ።

፲፩፡ የሰጠህን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ፈትህን ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ ስጠው ፡ ደስ ፡ እያለህም ፡ ያገመራህን ፡ አሥራት ፡ አግባ ።

፲፪፡ እንደ ፡ ክብሩ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መባህን ፡ አግባ ፡ በጅህ ፡ ካገኘኸው ፡ ገንዘብም ፡ ፈትህን ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ አግበለት ።

፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ዋጋህን ፡ ይመልስልሃልና ፡ ሰባት ፡ እጥፍም ፡ አድርጎ ፡ ይሰጥሃልና ፡ ፈትህን ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ አግበለት ።

፲፬፡ አይቀበልልህምና ፡ ማማለኛን ፡ አታግባለት ።

፲፭፡ እግዚአብሔር ፡ የውነት ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ ፊትን ፡ አይቶም ፡ አያደላምና ፡ የበደልን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀበል ፡ አይምሰልህ ።

፲፮፡ ደሀውንም ፡ ስለ ፡ ችጋሩ ፡ ከበለጸጋው ፡ አይለየውም ፡ የተበደለ ፡ ሰውንም ፡ ጩኸት ፡ ይሰማል ።

፲፯፡ እናት ፡ አባት ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ ልመናን ፡ ቸል ፡ አይልም ፡ በልቴት ፡ ሴትንም ፡ ያስለቀሳት ፡ ሰው ፡ ቢኖር ።

፲፰፡ እንባንም ፡ በፊቷ ፡ ላይ ፡ ብታወርድ ።

፲፱፡ እንደዚሁ ፡ በስለቀሳት ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እንባ ፡ ይወርዳል ።

፳፡ በውነት ፡ የሚያገለግለውን ፡ ሰው ፡ ልመናውን ፡ ይቀበለዋል ፡ ልመናውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትደርሳለች ።

፳፩፡ የድሀውም ፡ ልመና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትደርሳለች ፡ ወደሱ ፡ እስክትደርስ ፡ ደርሶ ፡ አትመለስም ፡ እግዚአብሔርም ፡ እስኪያያት ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ አትመለስም ።

፳፪፤ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ይፈርድላቸዋል ፡ ጠላታቸውንም ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋላቸዋል ፡ የጠላታቸውን ፡ ሥልጣን ፡ እስኪያጠፋ ፡ ድረስ ፡ ስለነሳቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ቸል ፡ አይልም ።

፳፫፡ አሕዛብን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ በደለኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ የኃጢአተኞችንም ፡ ሥልጣን ፡ ያጠፋታል ።

፳፬፤ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ዋጋውን ፡ ይከፍለዋል ፡ የወገኖቹን ፡ በቀል ፡ ይመልሳልና ፡ በቸርነቱም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋልና ።

፳፭፡ ስለ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ፍዳውን ፡ ይከፍላቸዋል ።

፳፮፤ ዝናም ፡ የያዘ ፡ ደመና ፡ በበረሃ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ በመከራው ፡ ጊዜ ፡ ይቅርታን ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፡ የፍጹም ፡ ኃይል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ይቅር ፡ ብለህ ፡ ከመዓት ፡ ወደ ፡ ምሕረት ፡ ተመለስልን ።

፪፤ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ መፍራት ፡ አሳድር ።

፫፤ ልዩ ፡ በሆኑ ፡ ወገኖችም ፡ ሥልጣንህን ፡ ግለጥ ፡ ኃይልህንም ፡ ይዩ ።

፬፤ እነሳቸው ፡ የኛን ፡ ጥፋት ፡ ሲያዩ ፡ በኛ ፡ ጥፋት ፡ እንደተመሰገንህ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ እኛ ፡ የነሳቸውን ፡ ጥፋት ፡ ስናይ ፡ በነሳቸው ፡ ጥፋት ፡ ተመሰገን ።

፭፡ አቤቱ ፡ ያላንተ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ እኛ ፡ እንዳወቅንህ ፡ እነሱም ፡ ይወቁህ ።

፮፡ ታምራትህን ፡ አሳይ ፡ ጌትነትህንም ፡ ግለጥ ።

፯፡ በሥልጣንህ ፡ ኃይል ፡ በከበረ ፡ ሥልጣንህም ።

፰፡ ጥፋትን ፡ አምጣበቸው ፡ መቅሠፍትንም ፡ አምጣ።

፱፡ በደለኞችን ፡ አጥፋቸው ፡ አንዋያኩስንም ፡ አጥፋቸው ።

፲፡ የባሮችህን ፡ መሐላ ፡ አስብ ፡ የሚጠፉበትንም ፡ ቀን ፡ ፈጥነህ ፡ አድርጋት ።

፲፩፡ በእሳት ፡ አጥፋቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ያመለጡትንም ፡ በጦር ፡ አጥፋቸው ፡ በወገኖችህም ፡ ክፉ ፡ ያደረጉ ፡ ሰዎችን ፡ ሞት ፡ ያግኛቸው ።

፲፪፤ ያለኛ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ የሚሉ ፡ የጠላቶችን ፡ አለቆችን ፡ ሥልጣን ፡ አጥፋ ።

፲፫፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሰብስባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፡ የሚጣፍጥ ፡ እህልን ፡ በጎ ፡ ልቡናህን ፡ አይን ቁትም ፡ ለባለጸግነት ፡ መትጋት ፡ ፈጽሞ ፡ ሰውነት ፡ ያከሳል ፡ ገንዘብህንም ፡ ማሰብ ፡ እንቅልፍ ፡ ያሳጣል ።

፪ የሚጠራጠሩት ፡ ጠላት ፡ መኖርም ፡ በንጉልዥ ፡ እንቅልፍ ፡ ያስረሳል ፡ ጽኑ ፡ ቍርጥማት ፡ ያተጋል ፡ እንቅልፍም ፡ ያሳጣል ።

፫ ባለጸጋ ፡ ገንዘብ ፡ ያደልብ ፡ ዘንድ ፡ ይዘራል ፡ ያረፈም ፡ ጊዜ ፡ በጥጋብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፬ ድሀ ፡ ገንዘብ ፡ በማጣት ፡ ይደክማል ፡ ባረፈም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ልመና ፡ ይመለሳል ።

፭ ገንዘብ ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ አይጸድቅም ፡ ኃጢአትንም ፡ የሚወዳት ፡ ሰው ፡ ይከተላታል ።

፮ ገንዘብ ፡ ወደው ፡ የጠፉ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ሞታቸውንም ፡ በፊታቸው ፡ አይዋት ።

፯ ገንዘብ ፡ ለሚፈልጓት ፡ ሰዎች ፡ እንቅፋት ፡ ናት ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ይሰነካከላል ።

፰ ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ባለጸጋ ፡ ልቡናው ንም ፡ ወደ ፡ ገንዘብ ፡ ያልወሰደ ፡ ባለጸጋ ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፱ ለወገኖቹ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ያደረገ ፡ ማነው ፡ እንኛ ፡ እናድንቀው ።

፲ በገንዘቡ ፡ ያወቀበት ፡ ከሕግም ፡ ወጥቶ ፡ ያልሳተ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ እንኛ ፡ እናድንቀው ፡ እሱም ፡ መመኪያ ፡ ሆነው ፡ ኃጢአት ፡ መሥራት ፡ ሲቻለው ፡ ኃጢአት ፡ የማይሠራ ፡ ማነው ።

፲፩ ክፉ ፡ መሥራት ፡ ሲቻለው ፡ ክፉ ፡ የማያደርግ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ እንኛ ፡ እናድንቀው ፡ በረከቱ ፡ ትጸናለች ፡ ምጽዋቱም ፡ በአሕዘብ ፡ አገር ፡ ትሰማ ።

፲፪ በታላቅ ፡ ማዕድም ፡ ብትቀመጥ ፡ ለመብላት ፡ ጕሮሮህን ፡ አትክፈት ፡ (ሁሉን ፡ ውጪው ፡ አትበል ፡) በውስጡም ፡ ብዙ ፡ ሥሩ ፡ አትበል ፡

፲፫ የሰው ፡ ዓይን ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡ ከሰው ፡ ዓይን ፡ የሚከፋ ፡ ምን ፡ አለ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የሰውን ፡ ዓይን ፡ ታላቅሳለች ።

፲፬ ላየኸው ፡ ሁሉ ፡ አትሳሳ ፡ እጅህን ፡ አትንከር ፡ ድስቱን ፡ ወዳንተ ፡ አትገፋት ፡ ድስቱን ፡ አትጥረግ ።

፲፭ ባልንጀራህ ፡ ያቀረበልህን ፡ ሁሉ ፡ እወቅ ፡ ያቀረበልህንም ፡ ሁሉ ፡ ተረዳ ።

፲፮ ያቀረቡልህን ፡ እንደ ፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ሁነህ ፡ ብላ ፡ ባልንጀራህን ፡ እንዳታስጸይፍ ፡ ስታላምጥ ፡ አፍህን ፡ አታጩህ ።

፲፯ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ አስቀድመህ ፡ ተው ፡ አትሳሳ ፡ እንደማይጠግብ ፡ ሰውም ፡ አትሁን ።

፲፰ በሰው ፡ መካከልም ፡ ብትቀመጥ ፡ እጅህን ፡ አስቀድመህ ፡ አታውርድ ።

፲፱ በመኝታህ ፡ ሆድህን ፡ እንዳይከብድህ ፡ ዋቂት ፡ እንደሚበቃው ፡ እንደ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ መጥነህ ፡ ብላ ።

፳ ሰውነቱን ፡ የሚመጥናት ፡ ሰው ፡ እንቅልፍ ፡ ጤና ፡ ነው ፡ ከእንቅልፉም ፡ በጧት ፡ በተቀሰቀሰ ፡ ጊዜ ፡ ሆዱን ፡ አይከብደውም ፡ ለማይጠግብ ፡ ለስሱ ፡ ሰው ፡ በሽታው ፡ ቀኑጣን ፡ ጓታ ፡ ብስና ፡ ነው ።

፳፩ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ ቢሉህ ፡ ቀድመሃቸው ፡ ተነሥ ፡ ከመብላትም ፡ እረፍ ።

ልጇ ፡ አድምጠኝ ፡ ምክሬንም ፡ አትናቅ ፡ ኋላ ፡ ነገሬን ፡ ታገኘዋለህ ፡ ምንምን ፡ እንዳታጣ ፡ በሥራኽው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ደካማ ፡ አትሁን ።

፳፪ ለጋስን ፡ ሰው ፡ በሥራው ፡ ማማር ፡ ይመርቁ ታል ፡ ንፉግ ፡ ሰውንም ፡ በክፉ ፡ ሥራው ፡ ይረግሙታል ።

፳፫ መጠጥ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አስቷቸዋልና ፡ ወይን ፡ በጠጣህ ፡ ጊዜ ፡ አትታበይ ።

፳፬ ጽኑ ፡ ብረትን ፡ በወናፍ ፡ ይፈትኑታል ፡ እንደ ዚሁም ፡ ሁሉ ፡ የትቢተኞችን ፡ ልቡናቸውን ፡ ወይን ፡ ይፈትነዋል ።

፳፭ የሰው ፡ ደኅንነቱ ፡ ወይን ፡ መጠጣት ፡ ነው ፡ መጥኖ ፡ ለሚጠጣም ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታው ፡ ነው ፡ እሱ ፡ ለሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሊሆን ፡ ተፈጥሯልና ፡ ወይን ፡ ለማይጠጣ ፡ ሰው ፡ ደኅንነቱ ፡ ምንድነው ።

፳፮ ለልቡና ፡ ፈጽሞ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ነው ፡ ወይንን ፡ መጥኖ ፡ በጊዜው ፡ መጠጣት ፡ ደግ ፡ ነው ።

፳፯ ወይን ፡ የልቡና ፡ ኀዘንን ፡ ያስረሳል ፡ ለሚያለቅስ ፡ ለሚያዝንም ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ አጠጣው ።

፳፰ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ በጠጣ ፡ ጊዜ ፡ ክርክር ፡ ያበዛል ፡ ይስታል ፡ ይበድላል ፡ የመጠጥ ፡ ብዛት ፡ ኃይል ፡ ይሰጣል ፡ ቍስልም ፡ አያሳጣ ።

፳፱ ወይን ፡ ጠጥቶ ፡ ሳለ ፡ ባልንጀራህን ፡ አትቄጣው ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ ሳለ ፡ አታሳዝነው ፡ የምትነቅፈውንም ፡ አትንገረው ፡ እሱ ፡ ሰክሮ ፡ ሳለ ፡ ጕዳይህንም ፡ አትለምነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

አለቃም ፡ አድርገው ፡ ቢሾሙህ ፡ ራስህን ፡ አታኩራ ፡ ከነሳቸው ፡ እንዳንዱ ፡ ሁን ፡ አዘናቸውንም ፡ እዘን ፡ ተቀምጠህም ፡ ፍረድላቸው ።

፪ ፍርድህን ፡ ጨርሰህ ፡ እረፍ ፡ መልክትህንም ፡ ጨርሰህ ፡ የክብር ፡ ዘውድን ፡ ታገኝ ፡ ዘንድ ፡ ከሳቸው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይበልህ ።

፫ ሽማግሌ ፡ ይገባሃል ፡ ተናገር ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ የጥበብህንም ፡ ነገር ፡ ተናገር ።

፬ ለመረመረህ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ምሥጢርህን ፡ አትናገር ፡ እንዳገኘህም ፡ አትራቀቅ ።

፭ በወርቅ ፡ ጌጥ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ ዕንቊ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዘፈንም ፡ ወይን ፡ በሚጠጡ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ነው ።

፮ በወርቅ ፡ ዝርግፍ ፡ ያለ ፡ ዕንቊም ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መሰንቆና ፡ ዘፈንም ፡ እንደሱ ፡ በመጠጥ ፡ ቤት ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ነው ።

፯ ጕልማሳ ፡ ካሰናበቱህ ፡ ተናገር ፡ በጭንቅ ፡ ተናገር ፡ ዳግመኛም ፡ ቢጠይቁህ ።

፰ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናግረህ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ነገርህን ፡ ጨርስ ፡ እያወቅህም ፡ ባንደበትህ ፡ ዝም ፡ በል ።

፱ በመኳንንት ፡ መካከል ፡ አትቀመጥ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ሲናገር ፡ ነገርህን ፡ አትናገር ።

፲ በነጐድጓድ ፡ ፊት ፡ የሚሄድ ፡ መብረቅ ፡ እንዲ

ያስፈራ ፡ የሚያፍር ፡ ሰው ፡ መወደዱ ፡ በፊቱ ፡ ነው ።

፲፭፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ገብተህ ፡ ሁሉን ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ መጥነህ ፡ አድርግ ፡ በዚያም ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ ተጫወት ።

፲፮፡ የሚገባውን ፡ የሚወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ፡ የትዕቢትን ፡ ነገር ፡ እንዳትናገር ፡ እወቅ ፡ በቃ ልህም ፡ አትበድል ።

፲፯፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ፈጣሪህን ፡ አመስግነው ፡ እሱም ፡ ከበረከቱ ፡ ሁሉ ፡ ያጠግብሃል ።

፲፰፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ለሕጉ ፡ ይገ ዛል ፡ ወደሱም ፡ ፈጥነው ፡ የሚሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ያገኛሉ ።

፲፱፡ ሕጉንም ፡ የሚጠብቀው ፡ ነው ፡ ሕጉን ፡ ከመጠ በቁ ፡ የተነሣ ፡ ይጠግባል ፡ የሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በሱ ፡ ይጠፋል ፡ ይስታል ።

፳፡ ለሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድላ ቸዋል ፡ በፍላ ፡ በለጸግነትም ፡ ሳሉ ፡ ጠላታቸ ውን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋላቸዋል ።

፳፩፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የሚመክሩትን ፡ ሰዎች ፡ አይሰማም ፡ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ልቡ ፡ ይመስለዋል ።

፳፪፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ያለምክር ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ የለም ፡ የሚሠራውም ፡ ሥራ ፡ የበጀ ፡ ይሆንለ ታል ፡ የሚያዝን ፡ ጠላት ፡ ትቢተኛ ፡ ያለምክር ፡ ሥራውን ፡ ሠርቶ ፡ ፍርሃትን ፡ ያደርጋል ።

፳፫፡ ልጄ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ያለምክር ፡ የምትሠራው ፡ ሥራ ፡ የለም ፡ የሠራኸውንም ፡ ሥራ ፡ አታጥፋ ።

፳፬፡ በጥፋት ፡ ድንጋይ ፡ እንዳትሰነካከል ፡ ፈጽመህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አትሒድ ።

፳፭፡ ጠላትህን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አትመነው ።

፳፮፡ በፈቃድህ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ልጅህን ፡ ስንኳ ፡ አትመነው ።

፳፯፡ በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሰውነትህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ፡ በሁሉም ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ።

፳፰፡ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ የመጻፉን ፡ ትእዛዝ ፡ ይሰማል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ የሚ ያጣው ፡ ነገር ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩፡ ይፈትኑት ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እግዚአብ ሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ መከራ ፡ አያገኘውም ፡ ከመከራዪቱም ፡ ይድናል ።

፪፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ መጽሐፍ ፡ መስማትን ፡ ይወዳል ፡ የሚጠራጠር ፡ በመጽሐፉ ፡ የማያምን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ መካከል ፡ እንደምትንገ ለል ፡ መርከብ ፡ ይሆናል ።

፫፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ አምኖ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ይገዛል ፡ እግዚአብሔርም ፡ የታመነ ፡ ወዳጁ ፡ ይሆናል ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።

፬፡ የምትነግረውን ፡ ነገርህን ፡ አዘጋጅተህ ፡ አድ ምጥ ፡ የምታደርገውንም ፡ ምክር ፡ አጽንተህ ፡ ተናገር ።

፭፡ የሰነፍ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ እንደ ፡ ሠረገላ ፡ መንኰ ራኵር ፡ ነው ፡ የፈሪ ፡ ሰው ፡ ምክር ፡ እንደምት ሽከረከር ፡ እንዝርት ፡ ነው ።

፮፡ የተገራ ፡ ፈረስ ፡ እንደ ፡ በጎ ፡ ወዳጅ ፡ ነው ። ፯፡ ባንዱ ፡ ዘመን ፡ የሚመላለሰው ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ በፀ ፱፡ ሐይ ፡ ብርሃን ፡ ጸንቶ ፡ ሲኖር ፡ አንዲቱ ፡ ቀን ፡ ካንዲቱ ፡ ቀን ፡ በምን ፡ ትበልጣለች ፡ ቢሉ ።

ቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ይለያል ፡ ፲፡ የበዓሉም ፡ ጊዜ ፡ በቀኖቹ ፡ ይታወቃል ።

ከቀኑም ፡ ያከበረው ፡ ያገነነው ፡ አለ ። ከነሳቸ ፲፩፡ ውም ፡ በየጊዜያቸውና ፡ በየቀኖቻቸው ፡ አገ መራንና ፡ ክረምትን ፡ በጋን ፡ ለየ ።

እኛ ፡ ሁላችን ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ከመሬት ፡ ተገ ፲፪፡ ኘን ፡ አዳምም ፡ ከመሬት ፡ ተፈጠረ ።

እግዚአብሔር ፡ በጥበቡ ፡ ብዛት ፡ ለያቸው ፡ በየ ፲፫፡ ሥራቸው ፡ አዘጋጃቸው ።

ከነሳቸው ፡ የመረቀው ፡ አለ ፡ ያገነናቸውም ፡ ፲፬፡ አሉ ፡ ከነሳቸው ፡ የለያቸው ፡ አሉ ፡ የታያቸ ውም ፡ አሉ ። ከነሳቸው ፡ የረገማቸው ፡ ያጐሳ ቈላቸውም ፡ አሉ ፡ እንደ ፡ ሥራቸውም ፡ የወነ ጀላቸውም ፡ አሉ ።

እኛ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ በሽክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፡ ፲፭፡ ጭቃ ፡ ነን ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ በሥራቱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሰውም ፡ በፈጣሪው ፡ ሥልጣን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ይክፈለ ዋል ።

የበጎ ፡ ሥራ ፡ ተቃራኒዋ ፡ ክፋት ፡ ናት ፡ የሞ ፲፮፡ ትም ፡ ተቃራኒዋ ፡ ሕይወት ፡ ናት ፡ እንደዚ ሁም ፡ የጽድቅ ፡ ተቃራኒዋ ፡ ኃጢአት ፡ ናት ።

ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍጥረ ፲፯፡ ቱን ፡ ተመልከት ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየወ ገኑ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሁኖ ፡ ተፈጠረ ።

እኔ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ ይኸን ፡ ፲፰፡ ነገር ፡ አሰብሁት ፡ ከዋንቱም ፡ ጀምሬ ፡ መረመ ርኩት ።

በስምህ ፡ የተጠሩ ፡ ወገኖችህን ፡ አቤቱ ፡ ይቅር ፡ ፲፱፡ በል ፡ በበሀር ፡ ልጅህ ፡ ያስመሰልኋቸው ፡ እስ ራኤልንም ፡ ይቅር ፡ በል ።

የምትመሰገንባት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በረድ ፳፡ ኤት ፡ የምታድርባት ፡ አገርህ ፡ ኢየሩሳሌም ንም ፡ ይቅር ፡ በል ።

በጽዮንም ፡ የቃልህን ፡ ረድኤት ፡ አሳድርባት ፡ ፳፩፡ ረድኤትህንም ፡ በወገኖችህ ፡ አሳድር ።

አስቀድሞ ፡ ለፈጠሻቸው ፡ ሰዎች ፡ ሕግህን ፡ ፳፪፡ አስተምራቸው ፡ ለነቢያትም ፡ ስምህን ፡ አጽና ።

አገልጋዮችህ ፡ ነቢያትን ፡ ያምኗቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳፫፡ ተስፋ ፡ ላደረጉህ ፡ ለመቃብያን ፡ ዋጋቸውን ፡ ስጣቸው ።

አቤቱ ፡ የባሮችህንና ፡ የነቢያትን ፡ ጸሎታቸ ፳፬፡ ውን ፡ ስማ ፡ የአሮንንም ፡ በረከት ፡ በወገኖችህ ፡ አሳድር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እንደሆንክ ፡ ይወቁ ።

እህል ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ፡ ወደ ፡ ሆድ ፡ ይወርዳል ፡ ፳፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከህል ፡ የሚጣፍጥ ፡ እህል ፡ አለ ።

የእህልን ፡ ጣዕም ፡ ሁሉ ፡ ጕሮሮ ፡ ይለየዋል ፡ ፳፮፡

እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ አሰት ፡ ነገርን ፡ ይለያል ።

፲፰፡ ክፉ ፡ ልቡና ፡ አሰት ፡ ነገርን ፡ ያስባል ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ የተቀበለ ፡ ሰውም ፡ ትዕግሥትን ፡ ይለምደዋል ።

፲፱፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ አገባሁ ፡ ይላል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሴት ፡ የምትበልጥ ፡ ሴት ፡ አለች ።

፳፡ የሴት ፡ መልኳ ፡ ፈታን ፡ ያበራዋል ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ፈቃድ ፡ እሷ ፡ ትበልጣለች ።

፳፩፡ የዋህ ፡ ብትሆን ፡ ቃሏም ፡ ያማረ ፡ ቢሆን ፡ ባሏ ፡ እንደ ፡ መልአክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ አይደለም ።

፳፪፡ ረዳቱ ፡ ናትና ፡ ጽኑ ፡ መጠጊያውም ፡ ናትና ፡ ልባም ፡ ሴትን ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ አገኘ ።

፳፫፡ ቅጥር ፡ የሌለው ፡ ቤት ፡ ገንዘቡ ፡ እንዲሠረቅ ፡ እንደዚሁ ፡ ሚስትም ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ ተጨንቆ ፡ ይኖራል ።

፳፬፡ ካንድ ፡ አገር ፡ ወዳንዱ ፡ አገር ፡ የሚሰደድ ፡ ሌባን ፡ የሚዋሰው ፡ የለም ፡ ንብረትና ፡ ቤት ፡ የሌለው ፡ በመሸበት ፡ የሚያድር ፡ ሰውንም ፡ እንደዚሁ ፡ የሚዋሰው ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩፡ ወዳጅ ፡ ያበጀ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወዳጅ ፡ አበጀሁ ፡ ይላል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በክንቱ ፡ ለስም ፡ ወዳጅ ፡ የሚሆን ፡ ሰው ፡ አለ ።

፪፡ በልቡናው ፡ ግን ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ኀዘን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ጠላትን ፡ የሚሆን ፡ ወዳጅም ፡ አለ ።

፫፡ ወዶ ፡ መጥላት ፡ ሆይ ፡ ከወዴት ፡ ተገኘሽ ፡ ባገሩ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ መላሽ ።

፬፡ በተድላ ፡ በደስታህ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርብህ ፡ ወዳጅ ፡ አለ ፡ ብትቸገር ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ጠላት ፡ ይሆንሃል ።

፭፡ በበሽታህ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሆዱ ፡ የሚያገኝልህ ፡ ወዳጅ ፡ አለ ፡ የወጅለህ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ግን ፡ ይጠላህ ፡ ዘንድ ፡ እሱ ፡ ይቀድማል ።

፮፡ በተዘጋጀህ ፡ ጊዜ ፡ ወዳጅህን ፡ አትርሳ ፡ ገንዘብም ፡ ብታገኝ ፡ አትተወው ።

፯፡ መካር ፡ ሁሉ ፡ ምክርን ፡ ይመክራል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይጠቅም ፡ ዘንድ ፡ የሚመክር ፡ ሰው ፡ አለ ።

፰፡ ከሚመክርህ ፡ ሰው ፡ ልቡናህን ፡ ጠብቅ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ይመክርሃልና ፡ በሚወድህ ፡ ገንዘብ ፡ አስቀድመህ ፡ ግዳጁን ፡ እወቅበት ።

፱፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አደረግህ ፡ ይልሃል ፡ ገንዘብህን ፡ የሚያጠፋብህን ፡ ነገር ፡ ያመጣብሃል ፡ በተቸገርህም ፡ ጊዜ ፡ አይቶ ፡ ይስቅብሃል ።

፲፡ ከሚጠባበቅህ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ ከሚመራመርህም ፡ ሰው ፡ ነገርህን ፡ ሠውር ።

፲፩፡ በምታስቀናት ፡ ገንዘብ ፡ ከሴት ፡ ጋራ ፡ አትናገር ፡ የሰልፍን ፡ ነገር ፡ ከፈሪ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ የትርፍን ፡ ነገር ፡ ከቅርብ ፡ ነጋዴ ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ የንግድንም ፡ ነገር ፡ ከሩቅ ፡ ነጋዴ ፡ ጋራ ፡ አትማከር ። የምጽዋትንም ፡ ነገር ፡ ከንፉግ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ። የሃይማኖትህንም ፡ ነገር ፡ ዋጋ ፡ ለማስቀረት ፡ ከመናፍቅ ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ የሥራንም ፡ ነገር ፡ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ ጨክኖ ፡ የመሥራትንም ፡ ነገር ፡ ከምንደኛ ፡ ጋራ ፡ አትማከር ። የጥበብንም ፡ ነገር ፡ ከማያውቅ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ፡ ቤተ ፡ ሰብህን ፡ ግዛ ፡ አበገነህም ፡ አታኩረው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ የምትማከረው ፡ ነገር ፡ አይኑር ።

፲፪፡ ሃይማኖት ፡ እንዳለው ፡ ከምታውቀው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ከሚፈራ ፡ ልቡናውም ፡ እንደ ፡ ልብህ ፡ ከሆነ ፡ ከውነተኛ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ምክርህን ፡ ተናገር ፡ ብታገኝንም ፡ አዘንህን ፡ ከሚያዝን ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ተናገር ።

፲፫፡ ከፍጹማን ፡ ሕዋሳት ፡ ይልቅ ፡ የሰው ፡ ልቡናው ፡ የምታገኘውን ፡ ነገር ።

፲፬፡ የምታሰበው ፡ ስለሆነ ፡ እሷ ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የታመነች ፡ ወዳጅህ ፡ ናትና ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ የልቡናህን ፡ ምክር ፡ አጽና ።

፲፭፡ በውነትና ፡ በሚገባ ፡ ሥራህን ፡ ያቀናት ፡ ንገድ ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምን ።

፲፮፡ የሥራው ፡ ሁሉና ፡ የነገረ ፡ ግዳጅ ፡ መጀመሪያ ፡ ምክር ፡ ነው ።

፲፯፡ ለኀዘንም ፡ ቢሆን ፡ ለደስታም ፡ ቢሆን ፡ ለሞትም ፡ ቢሆን ፡ ለሕይወትም ፡ ቢሆን ።

፲፰፡ የሰው ፡ ልቡናው ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ ይመለከታል ፡ እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ አንደበት ፡ ያመጣቸዋል ።

፲፱፡ ሁሉን ፡ የሚማር ፡ ብዙ ፡ ምሥጢርም ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰውነቱን ፡ መጥቀም ፡ አይችልም ።

፳፡ በነገር ፡ እየተራቀቀ ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠላ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዕንቁሩን ፡ መውደድ ፡ አይሰጠውምና ፡ ከጥበቡም ፡ ሁሉ ፡ ወጥቷልና ።

፳፩፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ጥቅመ ፡ ሁሉ ፡ ያልፈዋል ።

፳፪፡ ለሰውነቱ ፡ የሚራቀቅ ፡ በቃሉም ፡ የዋህ ፡ የሚሆን ፡ ሰው ፡ አለ ።

፳፫፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ወገኖቹን ፡ ይመክራቸዋል ፡ ለዘመዶቹም ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራቸዋል ።

፳፬፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ይጠግባል ፡ ያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ያደንቁታል ።

፳፭፡ የአሕዛብ ፡ ዘመናቸው ፡ በቀኖር ፡ ነው ፡ የእስራኤል ፡ ዘመናቸው ፡ ግን ፡ የማይቁጠር ፡ ነው ።

፳፮፡ ወገኖቹን ፡ የሚያስተምር ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላል ፡ ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

፳፯፡ ልጄ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ ሰውነትህን ፡ ፍተናት ፡ የሚገዳትን ፡ እወቅ ፡ ሁሉ ፡ የሚገበት ፡ አይደለምና ፡ ሁሉም ፡ ለሰውነት ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘት ፡ አይደለምና ፡ የወደደችውን ፡ ሁሉ ፡ አትስጣት ።

፴፬ ለመብል ፡ ሁሉ ፡ አትሰስት ፡ ላየኸውም ፡ እህል ፡ ሁሉ ፡ አትሳሳ ።
፴፭ ብዙ ፡ መብላት ፡ ደዌ ፡ ይሆናልና ፡ ስስትም ፡ ጓታን ፡ ያበዛዋልና ፡ አትሳሳ ።
፴፮ ስስት ፡ የገደላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ መዋኖ ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሰውነቱ ፡ ጤና ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩ እሱን ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ መረጠው ፡ ጌትነቱ ፡ እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አክብረው ።
፪ ሕይወት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የሚገኝ ፡ ሲሆን ፡ ድርጎውን ፡ ከንጉሥ ፡ ይቀበላል ።
፫ ባለመድኃኒትን ፡ በጥበቡ ፡ ያከብሩታል ፡ በመኳንንትም ፡ ዘንድ ፡ ይመሰገናል ።
፬ እግዚአብሔር ፡ መድኃኒትን ፡ ከምድር ፡ ፈጥሯልና ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አይንቀውም ።
፭ ታምራቱን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ውሃ ፡ በእንጨት ፡ የጣፈጠ ፡ አይደለምን ።
፮ በታምራቱ ፡ ይከብሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሰዎች ፡ ጥበብን ፡ ሰጣቸው ።
፯ በመድኃኒቱ ፡ ያድናቸዋል ፡ በሽታቸውንም ፡ ያርቅላቸዋል ።
፰ በሚያድኑ ፡ ገንዘብ ፡ ከነሳቸው ፡ መድኃኒት ፡ ያደርጋሉ ፡ እሱም ፡ ለሀገር ፡ ፍቅርን ፡ ያመጣል ።
፱ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምን ፡ እንጂ ፡ ልጄ ፡ በሽታህን ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ እሱ ፡ ከደዌህ ፡ ይፈውስሃል ።
፲ ኃጢአትን ፡ ተዋት ፡ እደ ፡ ልቡናህን ፡ አቅና ፡ ልቡናህንም ፡ ከኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አንፃ ።
፲፩ መባዓህን ፡ አግባ ፡ አስበህ ፡ ስንዴህን ፡ አግባ ፡ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ መሥዋዕትህን ፡ አብዝተህ ፡ አቅርብ ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ እሱን ፡ መርጦታልና ፡ ለባለ መድኃኒት ፡ ሥራውን ፡ ሥራለት ፡ እሱን ፡ ትሻዋላህና ፡ ካንተ ፡ አታርቀው ።
፲፫ በጃቸው ፡ ድኅነት ፡ የሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ አለና ።
፲፬ ይረዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ዕረፍትንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሳቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይለምናሉና ፡ አንተ ፡ አታርቀው ።
፲፭ እግዚአብሔርን ፡ የበደለ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አግመኝ ፡ ተኩሰኝ ፡ ብሎ ፡ በባለመድኃኒት ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።
፲፮ ልጄ ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡ አልቅስለት ፡ እዘንለት ፡ ራስህንም ፡ አሳዝን ፡ እንደ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ ተገዝቶ ፡ አውጣለት ። ያገለገለህን ፡ ሰው ፡ ሞት ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፲፯ ምር ፡ ብለህ ፡ አልቅስለት ፡ አጽንተህም ፡ እዘንለት ፡ እንደ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ አልቅስለት ፡ ስለ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ አልቅስለት ።
፲፰ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ኃይል ፡ የሚያደክም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ስለ ፡ ብስጭት ፡ ኀዘን ፡ እንዳይገባህ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልቅሰህን ፡ ተው ።
፲፱ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ትካዝ ፡ ለሞት ፡ ያደርሰል ፡ የድህ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ያልቃል ።
፳ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ወደ ፡ ልቡናህ ፡ አታግባ ፡ የብስጭት ፡ ኀዘንን ፡ ከንተ ፡ አርቃት ።
፳፩ ድኅነት ፡ እንደሌለባት ፡ እወቅ ፡ ራስህን ፡ ታሳዝናለህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የምትጠቀመው ፡ ነገር ፡ የለም ።
፳፪ እኔ ፡ የተቀበልሁትን ፡ ዋጋ ፡ አስተውል ፡ አንተም ፡ እንደዚሁ ፡ ዋጋ ፡ እንድትቀበል ፡ እወቅ ። እኔ ፡ ዛሬ ፡ ብቀበል ፡ አንተም ፡ ነገ ፡ እንድትቀበል ፡ እወቅ ።
፳፫ የሞተ ፡ ሰውስ ፡ ወረፈ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ነፍሱ ፡ ታርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተገዝቶ ፡ አውጣለት ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልቅሰህን ፡ ተው ።
፳፬ የጸሐፊ ፡ ጥበቡ ፡ በተሾመበት ፡ ወራት ፡ ይታወቃል ፡ ሥራውን ፡ የሚያበዛ ፡ ሰው ፡ አይራቀቅም ።
፳፭ ዕርሱን ፡ የሚያጸና ፡ ሰው ፡ በምንም ፡ በምን ፡ አይራቀቅም ፡ በርሻው ፡ ይታበያል ፡ በሬውን ፡ ይገርፋል ፡ በሥራውም ፡ ይመላለሳል ፡ ነገሩ ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ በሬና ፡ ወይፈን ፡ መግረፍ ፡ ነው ።
፳፮ ሐሳቡ ፡ እርሻውን ፡ እንዲያርስ ፡ ነው ፡ ትጋቱም ፡ በሬውን ፡ ገለባ ፡ ያበላ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ወይፈኑንም ፡ እስኪያቀና ፡ ድረስ ፡ ይደክማል ።
፳፯ ሌሊቱ ፡ ቀን ፡ የሚሆንባቸው ፡ የጠራቢዎች ፡ አለቃና ፡ እንጨት ፡ ጠራቢም ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ፡ የማኅተም ፡ ቅርጽ ፡ የሚቀርጹ ፡ የሚያለዝቡም ፡ ሰዎች ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ፡ አሳቡም ፡ ሁሉ ፡ በየመልኩ ፡ መስሎ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ምክሩ ፡ ሁሉ ፡ ማኅተሙን ፡ ማለዘብ ፡ ይጠነቀቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፳፰ በወናፍ ፡ አጠገብ ፡ የሚቀመጥ ፡ የብረትም ፡ ሥራ ፡ የሚማር ፡ አንጥረኛ ፡ እንደሱ ፡ ነው ። የወናፉም ፡ ጢስ ፡ ሰውነቱን ፡ ያሻክረዋል ። እሳቱም ፡ ሰውነቱን ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ያቀልጣታል ፡ የመዶሻውም ፡ ድምጥ ፡ ጆሮውን ፡ ያደነቍረዋል ። ዓይኖቹም ፡ በለጸጋ ፡ የሚሆንበትን ፡ ሥራ ፡ ይመለከታሉ ፡ በልቡም ፡ ሥራውን ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ያስባል ፡ ትጋቱም ፡ በለጸጋ ፡ የሚሆንበትን ፡ ሥራና ፡ ወናፉን ፡ ያሰምር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፳፱ በሥራው ፡ የሚቀመጥ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪም ፡ እንደሱ ፡ ነው ፡ በእግሩም ፡ መንኰራኵሩን ፡ ያዘራል ፡ ሥራውንም ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ሁለጊዜ ፡ ያስባል ። የሠራውንም ፡ ሁሉ ፡ ይቈጥራል ።
፴ በእጁም ፡ ጭቃውን ፡ መስሎ ፡ ይሠራል ፡ በእግሩ ፡ ጭቃውን ፡ ሲረግጥ ፡ ኃይሉን ፡ ያደክማል ፡ የልቡናውም ፡ አሳብ ፡ ሥራውን ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ትጋቱም ፡ መወልወያውን ፡ ያዘር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፴፩ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የኃኖቸውን ፡ ሥራ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸው ፡ ይራቀቃሉ ።

፴፪፡ ያለነሳቸውም ፡ በገር ፡ መኖር ፡ አይቻልም ።
፴፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሽንኃ ፡ ምክርን ፡ አያስመክሯቸውም ፡ በደባይም ፡ ከመኳንንት ፡ ጋራ ፡ አያስቀምጧቸውም ፡ የቅጣት ፡ ፍርድንም ፡ አያስፈርዷቸውም ፡ አያስገዟቸውም ፡ አያሠለጥኗቸውም ።
፴፬፡ ያገርን ፡ ፈቃድ ፡ ያጸናሉ ፡ እንጂ ፡ ነገርን ፡ መስሎ ፡ በመናገር ፡ አይኖሩም ፡ ጸሎታቸውም ፡ በሥራቸውም ፡ ይራቀቁ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፴፭፡ ዕውቀት ፡ ግን ፡ በልቡ ፡ ለሚተጋ ፡ ሰው ፡ ነው ። የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ለሚያስብ ፡ ሰው ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩፡ ጥበብስ ፡ በቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ተመረመረች ።
፪፡ በሃይማኖት ፡ ስማቸውን ፡ ላስጠሩም ፡ ሰዎች ፡ ትንቢትን ፡ ታስተምራለች ፡ ወደ ፡ ነቢያትም ፡ ምሳሌ ፡ ታገባለች ።
፫፡ የተሠወረውንም ፡ ምሳሌ ፡ ትመረምራለች ፡ ንባቡንም ፡ ወደ ፡ ትርጓሜ ፡ ትመልሳለች ።
፬፡ በመኳንንትም ፡ መካከል ፡ ሰውን ፡ ትጠቅማለች ፡ ባለቆችም ፡ መካከል ፡ እንዲታዩ ፡ ታደርጋለች ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ አገር ፡ ታገባለች ።
፭፡ የሰዎች ፡ መፈጠር ፡ በበጎም ፡ በክፉም ፡ ነውና ። በንስሐ ፡ ወደ ፡ ፈጣሪው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይለምን ፡ ዘንድ ፡ ልቡናውንም ፡ ገልጦ ፡ ይለምን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱም ፡ ይለማመጥ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናውን ፡ በንስሐ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መለሰ ።
፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከወደደው ፡ ጥበብ ፡ የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ ካሳደረበት ፡ እሱ ፡ የጥበቡንም ፡ ነገር ፡ ከገለጸለት ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ነው ፡ በጸሎቱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገዛል ።
፯፡ እሱም ጥበብንና ፡ ምክር ፡ ይገልጥለታል ፡ የተሠወረውንም ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ያሳስበዋል ።
፰፡ እሱም ፡ የትምህርቱን ፡ ጥበብ ፡ ያሳያል ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሎ ፡ በሠራው ፡ ሕጉ ፡ ይመካል ።
፱፡ ስለ ፡ ጥበቡም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያመሰግኑታል ፡ ስም ፡ አጠራሩም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ፈጽሞ ፡ አይጠፋም ፡ ስሙም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፲፡ አሕዛብም ፡ ጥበቡን ፡ ይናገራሉ ፡ በሸንኃም ፡ መካከል ፡ ያመሰግኑታል ።
፲፩፡ ከሽህ ፡ ልጅ ፡ ስምን ፡ ማስጠራት ፡ ይሻላል ፡ ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ሥራው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፲፪፡ ዳግመኛም ፡ አስቤ ፡ እናገራለሁ ።
፲፫፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ስሙኝ ፡ በረድኤት ፡ ታደሱ ፡ አበባ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጠል ፡ እንዲያብብ ፡ እንደሱ ፡ አብቡ ። (በረድኤት ፡ ታደሱ ፡)
፲፬፡ የሽቱ ፡ መዓዛ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ መዓዛ ፡ ትምህርታችሁ ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ይሁን ።
ረዳ ፡ የሚባል ፡ አበባም ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ ምግባራችሁ ፡ ሃይማኖታችሁ ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ይሁን ፡ መዓዛ ፡ ትምህርታችሁ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ይሁን ፡ ምስጋናውን ፡ ተናገሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ አመስግኑት ።
፲፭፡ ስሙን ፡ አግኑት ፡ በምግባር ፡ በሃይማኖት ፡ ጸንታችሁ ፡ ለጌትነቱም ፡ ተገዙ ፡ ባመሰገናችሁትም ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ።
፲፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥራው ፡ ግናና ፡ ነው ፡ በሉ ። ይልቁንም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ በሉ ፡ ሥራቱ ፡ ሁሉ ፡ በየጊዜው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፲፯፡ ይህ ፡ ለምንድነው ፡ ያለ ፡ ለምንድነው ፡ ይሉ ፡ ዘንድ ፡ አይገባም ፡ ሁሉም ፡ በየጊዜው ፡ ይወደዳል ፡ ውኃውን ፡ በቃሉ ፡ እንደ ፡ ግድግዳ ፡ አጸናው ።
፲፰፡ ነጠላ ፡ ፍጥረት ፡ አድርጎ ፡ የፈጠረው ፡ የለም ።
፲፱፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ በፊቱም ፡ መሠወር ፡ የሚችል ፡ የለም ።
፳፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ሁሉን ፡ አወቀ ፡ በፊቱ ፡ ምንም ፡ ልዩ ፡ ፍጥረት ፡ የለም ።
፳፩፡ ሁሉ ፡ በሥላሴ ፡ ፈቃድ ፡ ተፈጥሯልና ፡ ይህ ፡ ለምንድነው ፡ ያለ ፡ ለምንድነው ፡ የሚል ፡ የለም ።
፳፪፡ በረከቱም ፡ እንደፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ መላች ፡ እንደ ፡ ጥፋት ፡ ውኃ ፡ ምድርንም ፡ ከፈተቻት ።
፳፫፡ እንደዚሁ ፡ ፍርዱ ፡ አሕዛብን ፡ አጠፋቻቸው ።
፳፬፡ የውነተኛ ፡ ሰው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ የኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ መሰናክል ፡ ነው ፡ ውኃውንም ፡ ለውጦ ፡ ያጸናው ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፭፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ለበጎ ፡ ሰዎች ፡ ተፈጠረች ፡ እንደዚሁ ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ተፈጠረች ።
፳፮፡ የሰው ፡ የፈቃዱ ፡ መጀመሪያ ፡ ውኃ ፡ እሳት ፡ ብረት ፡ ጨው ፡ እህል ፡ ስንዴ ፡ ማር ፡ ወተት ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ደም ፡ ዘይት ፡ ልብስ ፡ ነው ።
፳፯፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ በረከታቸው ፡ ነው ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ በክፉ ፡ ይመለስባቸዋል ።
፳፰፡ ሊበቀሉበት ፡ የተፈጠረች ፡ ፍጥረት ፡ አለች ፡ በኃጢአታቸው ፡ መቅሠፍታቸውን ፡ ያበዛታል ፡ በዘመናቸው ፡ ኃይላቸው ፡ ይደክማል ፡ የፈጣሪያቸው ፡ መቅሠፍትም ፡ ለማጥፋት ፡ ይመጣባቸዋል ።
፳፱፡ እሳት ፡ በረድ ፡ ረኃብ ፡ ቸነፈር ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሊበቀሉበት ፡ ተፈጠረ ።
፴፡ የምድር ፡ እባቦች ፡ ጥርስ ፡ ጊንጥ ፡ እፉኝት ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሊበቀሉበት ፡ ተፈጠረ ፡ ጦርም ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጀች ።
፴፩፡ እሱ ፡ ግን ፡ በይቅርታው ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ የዓለምንም ፡ ፈቃድ ፡ ያዘጋጃል ። ሁሉም ፡ የሚሞ

ትበት ፡ ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ከጊዜው ፡ አያ
ልፍም ።

፴፪፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡
ሁሉም ፡ ተዘጋጀ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡ ይኸንን ፡ አስቤ ፡ በመጽ
ሐፍ ፡ ጻፍሁት ።

፴፫፤ ለሰውም ፡ በየጊዜው ፡ ፈቃዱን ፡ ይሰጣል ።

፴፬፤ ሁሉን ፡ የሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ይነዳዋልና ፡ ይህን ፡
መልካም ፡ አድርገህ ፡ ያንን ፡ ክፉ ፡ አድርገህ ፡
ፈጠርህ ፡ የሚለው ፡ የለም ።

፴፭፤ አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችሁ ፡ በፍጹም ፡ አን
ደበታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡
ስሙንም ፡ ሁለጊዜ ፡ አመስግኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ በሰው ፡ ተፈጥሮ ፡ ያለ ፡ ሞትን ፡ መጠራጠር ፡
ጽኑ ፡ ነው ፡ ከናታቸው ፡ ሆድ ፡ ከተወለዱ ፡ ጀምሮ ፡
በሁሉ ፡ እናት ፡ በመቃብር ፡ ሆድ ፡ እስኪቀበሩ ፡
ድረስ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የከበደ ፡ ሸክም ፡
ሞት ፡ አለ ።

፪፤ የምታስደነግጥ ፡ ናት ፡ ልብንም ፡ የምታስፈራ ፡
ናት ፡ በመንግሥት ፡ ዙፋን ፡ ካለ ፡ ንጉሥ ፡ ጀምሮ ፡
በመድና ፡ በትቢያ ፡ ላይ ።

፫፤ እስከሚተኛ ፡ ድህ ፡ ድረስ ፡ ዕለተ ፡ ሞትን ፡
መጠራጠር ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡
አለ ።

፬፤ ቀኣጣ ፡ ቅናት ፡ ንዝንዝ ፡ ሰውን ፡ ማወክ ፡ ሞትን ፡
መፍራት ።

፭፤ ክርክር ፡ ሰውን ፡ ማማት ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በመኝታው ፡ በተኛ ፡
ጊዜ ፡ የሌሊት ፡ እንቅልፍ ፡ አሳቡን ፡ ይለውጠ
ዋል ።

፮፤ ዕረፍቱም ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ጥቂት ፡ ነው ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በመኝታው ፡ ይታወቃል ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ሽንጎ ፡ ተከማችቶ ፡ ያገኘዋል ፡
የልቡናውን ፡ ምክር ፡ የሚያወላውላት ፡ ሰው ፡
በሰልፍ ፡ እንድሚሸሽ ፡ ሰው ፡ ነው ።

፯፤ የሸሸ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ዕለቱን ፡ ከሞት ፡ ያመል
ጣል ፡ ፍርሃቱንም ፡ እሱ ፡ ይናገራታል ።

፰፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ፡ በሰው ፡
ላይ ፡ አለ ፡ ይህም ፡ በኃጢአኞች ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡
ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ይብሳል ።

፱፤ ሰልፍ ፡ መታበይ ፡ ቸነፈር ፡ ጦር ፡ ቀጠና ፡
የልብ ፡ ቁስል ፡ መቅሠፍት ።

፲፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ተፈ
ጠረ ፡ ስለነሳቸውም ፡ ኃጢአት ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡
መጣ ።

፲፩፤ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ሁሉም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ይመለሳል ፡ የወንዙ ፡ ውኃ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ውቅ
ያኖስ ፡ ይመለሳል ።

፲፪፤ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይመለሳሉ ፡
ክሕደት ፡ ትጠፋለች ፡ ሃይማኖት ፡ ግን ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ ትጸናለች ።

፲፫፤ ሠርቆ ፡ ቀምቶ ፡ ያጠራቀሙት ፡ ገንዘብ ፡ እንደ ፡
ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ፡ ዝናም ፡ በዘ
ነመ ፡ ጊዜ ፡ መብረቅ ፡ ተሰምቶ ፡ እንዲጠፋ ፡
እንደዚያ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ።

፲፬፤ እግዚአብሔር ፡ ሥልጣኑን ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡
ደስ ፡ ያሰኛል ፡ የሚክዱት ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፈጽ
መው ፡ ይጠፋሉ ።

፲፭፤ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ልጆቻቸው ፡
አይበዙም ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ አባትነታ
ቸው ፡ በሚያድጥ ፡ አለት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወደቀ ፡
ዘር ፡ ነው ።

፲፮፤ ዝናም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ይዘንማል ፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡
ያለ ፡ አኻያ ፡ ከፈላ ፡ ከቀጤማ ፡ ተለይቶ ፡ ተነቃ
ቅሎ ፡ እንዲወድቅ ፡ አባትነታቸው ፡ እንደዚያ ፡
ይጠፋል ።

፲፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ግን ፡ በበረከት ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ፈጠራት ፡ እንደ ፡ ገነት ፡
ነው ፡ ምጽዋትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

፲፰፤ በገንዘብ ፡ የተዘጋጀ ፡ ሰው ፡ ሕይወቱ ፡ የበላው ፡
የጠጣው ፡ ቢስማማው ፡ ነው ፡ ከነዚህም ፡ ከሁ
ለቱ ፡ ይልቅ ፡ የተቀበረ ፡ ወርቅ ፡ ማግኘት ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።

፲፱፤ ያገር ፡ ሕንፃና ፡ ልጆችም ፡ ስምን ፡ ያስጠራሉ ፡
ከነዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ልቡናዋ ፡ ያማረ ፡
ሴት ፡ ደስ ፡ ታሰኛለች ።

፳፤ ዘፈንና ፡ ወይን ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፡ ከነ
ዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ጥበብን ፡ መውደድ ፡
ደስ ፡ ያሰኛል ።

፳፩፤ በገናና ፡ መሰንቆ ፡ ሰውነትን ፡ ደስ ፡ ያሰኛታል ፡
ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ልዝብ ፡ አንደበት ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።

፳፪፤ ደም ፡ ግባት ፡ ከመልክ ፡ ጋራ ፡ ዓይንን ፡ ደስ ፡
ያሰኛታል ። ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ቡቃያ ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።

፳፫፤ አማችና ፡ ወዳጅ ፡ በዘመናቸው ፡ ይጠቅማሉ ፡
ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ደግ ፡ ሴት ፡ በሷን ፡ ደስ ፡ ታሰ
ኝዋለች ።

፳፬፤ ረዳትና ፡ ወንድሞችም ፡ በመከራ ፡ ቀን ፡ ይጠ
ቅማሉ ፡ ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ለማዳን ፡ ምጽዋት ፡
ትሻላለች ።

፳፭፤ ብርና ፡ ወርቅ ፡ እገር ፡ ያጸናሉ ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡
በጎ ፡ ምክር ፡ ደስ ፡ ታሰኛለች ።

፳፮፤ ገንዘብና ፡ ባለጸግነት ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፡
ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ይበልጣል ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የም
ታሳጣው ፡ የለም ፡ አጋዥም ፡ አትሻ ።

፳፯፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በረከቷ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ፈጠራት ፡ እንደ ፡ ገነት ፡ ናት ፡
ተድላ ፡ ደስታና ፡ ክብርም ፡ በሷ ፡ አለ ።

፳፰፤ ልጇ ፡ በጉልበት ፡ ሳለህ ፡ ልመናን ፡ አትውደ
ዳት ፡ ከመለመን ፡ ሞት ፡ ይሻላል ።

፳፱፤ የሌላ ፡ ማዕድ ፡ ደጅ ፡ የሚጠና ፡ ተስፋ ፡ የሚያ
ደርግ ፡ ሰው ፡ አነዋወሩ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ደኅነኛ ፡ አይደለም ፡ የሰው ፡
እህል ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ከሐሜት ፡ አይድንም ፡

የተመከረ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ይጠበ
ቃል ።
፴፫ ለማያፍር ፡ ሰው ፡ አፍ ፡ ልመና ፡ ያማረ ፡ ነው ፡
በሆዱ ፡ ግን ፡ እሳት ፡ ትነዳለች ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በሁሉ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ሳለ ፡
ኃይልም ፡ ሳለው ፡ ለመብላት ፡ ሆዱም ፡ ተከ
ፍቶ ፡ ሳለ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡ ሞት ፡
ስም ፡ አጠራርህ ፡ ምን ፡ ይከፋ ።
፪ ገንዘብ ፡ ሳይኖረው ፡ ፈጽሞም ፡ ባረጀ ፡ የሚያ
ደርገውም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሳይኖር ፡ የሚያው
ቀውም ፡ ሳይኖር ፡ በድህ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ በመጣህ ፡
ጊዜ ፡ ሞት ፡ ስም ፡ አጠራርህ ፡ ምን ፡ ያምር ።
፫ የሞትን ፡ ፍርድ ፡ አትፍራ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፍርድ ፡ ሞት ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ካንተ ፡
አስቀድሞ ፡ የነበሩትን ፡
፬ ካንተም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡትን ፡ አስባቸው ። የእ
ግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ሞትን ፡ ለምን ፡ ትነቅፋ
ለህ ፡ ሺህ ፡ ዘመንም ፡ ብትኖር ፡ ሕይወት ፡ የባ
ሕሪያ ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ከሞት ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡
የለህም ።
፭ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ጐስቋሎች ፡
ልጆችን ፡ ይሆናሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎችም ፡ ቤታቸው ፡ ይፈርሳል ።
፮ የኃጢአተኞች ፡ ልጆች ፡ ራሳቸውን ፡ ያጣሉ ፡
ኃጢአታቸውም ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ አደገ ።
፯ ስለሱ ፡ ይዋረዳሉና ፡ የኃጢአተኛ ፡ አባት ፡
ልጆች ፡ ይጐሰቍላሉ ።
፰ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ላፈረሳችሁ ፡ ኃጢአ
ተኞች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።
፱ ብትወልዱም ፡ ለርግማን ፡ ትወልዳላችሁ ።
፲ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ዳግመኛም ፡
በሞት ፡ መመለሳቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ነው ፡
ኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡ ከርግማን ፡ ወደ ፡
ሞት ፡ ይሄዳሉ ።
፲፩ የሰው ፡ ልቡናው ፡ በግዘፉ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎችም ፡ ስማቸው ፡ ይጠፋል ።
፲፪ ስምህን ፡ ታስጠራ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ስምን ፡ አስብ ፡
ከብዙ ፡ ወርቅ ፡ ድልብ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ ይቀርሃል ።
፲፫ በዘመንህ ፡ ቍጥር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ መኖር ፡
ያማረ ፡ ነው ፡ እሱ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር
ልሃልና ፡ በጎ ፡ ስም ፡ ይሻላል ።
፲፬ ጥበብ ፡ ግን ፡ ልጆቿን ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ትጠ
ብቃቸዋለች ፡ የተሠወረ ፡ ጥበብ ፡ የማይታይ ፡
ድልብ ፡ የሁለቱ ፡ ጥቅማቸው ፡ ምንድነው ።
፲፭ ጥበቡን ፡ ከሚሠውር ፡ ሰው ፡ ስንፍናውን ፡ የሚ
ሸሽግ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።
፲፮ እንግዲህ ፡ ጥበቤንና ፡ ቃሌን ፡ እፈሩ ፡ በጎ ፡ ነገ
ርን ፡ የሚያፍር ፡ ሰው ፡ በበጎ ፡ ረድኤት ፡ ይጠ
በቃል ፡ በሁሉ ፡ ሊማከሩ ፡ ይገባል ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሁሉ ፡ የታመነ ፡ አይደለም ።
፲፯ ልጅ ፡ እንወልዳለን ፡ ብለው ፡ በገመቱት ፡ መኖር ፡
ለናትና ፡ ላባት ፡ አፍረት ፡ ነው ፡ ለመኳንንትና ፡
ለአለቃም ፡ አሰት ፡ መፍረድ ፡ አይገባም ።
፲፰ ለሹምና ፡ ለዳኛ ፡ ቃል ፡ መለወጥ ፡ አይገባም ፡
ለማኅበርና ፡ ለሕገ-ዘብም ፡ ከሕግ ፡ ወጥቶ ፡ መሳት ፡
አፍረት ፡ ነው ፡ ካሽሙርህና ፡ ከወዳጅህ ፡ ጋራ ፡
መከዳዳት ፡ አይገባም ።
፲፱ ለእንግዳ ፡ ከደረበት ፡ ቦታ ፡ ሰርቆ ፡ መሄድ ፡
አፍረት ፡ ነው ፡ የሌላ ፡ ሰው ፡ እህል ፡ ለመብላት ፡
ጥቂት ፡ እህል ፡ ይዞ ፡ መቅረብ ፡ አይገባም ፡ ከባ
ልንጀራህ ፡ ገንዘብና ፡ ካደራ ፡ ገንዘብ ፡ መስረቅ ፡
አፍረት ፡ ነው ።
፳ የሚጠራህን ፡ ሰው ፡ ቸል ፡ ማለት ፡ አይገባም ፡
የጐልማሳ ፡ ሚስትንም ፡ ማቃጠር ፡ አይገባም ።
፳፩ በመከራው ፡ ጊዜ ፡ ባልንጀራህን ፡ ቸል ፡ ማለት ፡
አፍረት ፡ ነው ፡ ለሌላ ፡ ገንዘብም ፡ መሳሳት ፡ አይ
ገባም ። የጐልማሳ ፡ ሚስት ፡ ማነጋገር ፡ አይገ
ባም ፡ እሰጥሻለሁ ፡ ብለህ ፡ አትካዳት ።
፳፪ ልጅዋንም ፡ አታበብላት ፡ ወደ ፡ መኝታዋም ፡
አትቅረብ ፡ ካሰብኸው ፡ በኋላ ፡ በወዳጅህ ፡ መለ
ገድ ፡ አይገባም ፡ የወዳጅህን ፡ ምሥጢር ፡ ማው
ጣት ፡ አፍረት ፡ ነው ።
፳፫ ይሽንን ፡ ከጠበቅህ ፡ በውነት ፡ እግዚአብሔርን ፡
የሚያፍር ፡ ትሆናለህ ፡ በሰውም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡
መወደድን ፡ ታገኛለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

፩ ነገር ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አትፈር ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በፍርድ ፡ አታድሉ ፡ ስላለ ፡ በደል ፡ እን
ዳይሆንብህ ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ አታድላ ።
፪ ይሙት ፡ በቃውን ፡ ይድን ፡ በቃ ፡ ብለህ ፡ እንዳ
ትፈርድ ፡ ስለ ፡ ፍርድህና ፡ ስለ ፡ ሥራትህም ፡
አትፈር ።
፫ ካሽሙርህ ፡ ጋራ ፡ ገንዘብህን ፡ በተቈጣጠርህ ፡
ጊዜ ፡ አትፈር ፡ ስለ ፡ ርስትህና ፡ ስለ ፡ ዋጋህም ፡
አትፈር ።
፬ ስለ ፡ ላዳንና ፡ ስለሚዛንም ፡ ጥቂትም ፡ ብዙም ፡
ቢሆን ፡ ስለ ፡ ገንዘብህም ፡ አትፈር ።
፭ ስለሚረባህ ፡ ስለሚጠቅምህም ፡ ሁሉ ፡ አትፈር ፡
ልጆችህንም ፡ ስለማስተማር ፡ አትፈር ፡ ክፉ ፡
ባሪያንም ፡ ጐን ፡ ጐኑን ፡ ግጠበው ።
፮ ገንዘብ ፡ በምታባክን ፡ ሴት ፡ ቀሎፍ ፡ መያዝ ፡
ያማረ ፡ ነው ፡ አገባቡም ፡ ብዙ ፡ ከሆነ ፡ ዘንድ ፡
በቀጥር ፡ አኑር ።
፯ የምትሠራውን ፡ ሁሉ ፡ በቀጥር ፡ በሚዛንና ፡ በላ
ዳን ፡ አድርግ ፡ ያወጣኸውና ፡ ያገባኸው ፡ ያነሣ
ኸው ፡ የሰጠኸው ፡ ሁሉ ፡ በደብዳቤ ፡ ይሁንህ ።
፰ ሰነፍን ፡ ሰው ፡ አእምሮ ፡ የሌለውንም ፡ ሰው ፡
ባረጀ ፡ ጊዜ ፡ ወደገሙት ፡ የሚሄድ ፡ ሽማግሌ
ንም ፡ ስለመምከር ፡ አትፈር ፡ ይኸን ፡ ያደረግህ ፡
እንደሆነ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ በውነት ፡ ፈጽ
መህ ፡ አዋቂ ፡ ትሆናለህ ።
፱ ሴት ፡ ልጅ ፡ ላባቷ ፡ የተሠወረ ፡ ቍጥጥማት ፡
ናት ፡ እሷንም ፡ ማሰብ ፡ እንቅልፍ ፡ ያሳጣዋል ፡
በሕፃንነቷ ፡ ጀምረህ ፡ እስክታድግ ፡ ድረስ ፡
ጠብቃት ፡ ሳትባልቅም ፡ ኢጋባት ።

፲፡ ካገባችም ፡ በኋላ ፡ መካን ፡ እንዳትሆን ፡ ጸልይ ላት ።

፲፩፡ የጠላትህ ፡ መዘባበቻ ፡ እንዳታደርግህ ፡ የማታ ፍር ፡ ልጅን ፡ አጽንተህ ፡ ጠብቃት ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ መካከልም ፡ እንዳታሳፍርህ ፡ ለወገኖ ችህ ፡ ወገን ፡ ለወዳጅህ ፡ ንገር ።

፲፪፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መልኩ ፡ አታድላለት ፡ ወደ ፡ ሴቶችም ፡ መካከል ፡ አታግባው ።

፲፫፡ ከልብስ ፡ ብል ፡ ይገኛል ፡ ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ ከሴቶች ፡ ይገኛል ።

፲፬፡ ከሴት ፡ ቸርነት ፡ የወንድ ፡ ንፍገት ፡ ይሻላል ፡ ውሽማዋንና ፡ ባሏን ፡ የምታቃና ፡ ሴት ፡ አፍ ረት ፡ ናት ።

፲፭፡ እንግዴህ ፡ ወዲህ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አስባለሁ ፡ ያየሁትንም ፡ እናገራለሁ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ተፈ ጥሯልና ።

፲፮፡ ፀሐይ ፡ ያበራል ፡ ሁሉንም ፡ ያሳያል ፡ የእግዚአ ብሔርም ፡ ብርሃኑ ፡ በሁሉ ፡ ምሉ ፡ ነው ።

፲፯፡ ተአምራቱን ፡ ሁሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ለወዳጆቹ ፡ ፀሐይን ፡ አልፈጠረምን ፡ ይሉ ፡ ፍጥረቱን ፡ ያጸና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ በጌትነቱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

፲፰፡ ልብንና ፡ ጥልቅንም ፡ መርምሮ ፡ ያውቃቸዋል ፡ ምክራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ እግዚአብ ሔር ፡ የልቡና ፡ አሳብን ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ የዓ ለም ፡ ምልክት ፡ የሚሆን ፡ ጨረቃንም ፡ እዩ ።

፲፱፡ ያለፈውንም ፡ የሚመጣውን ፡ እሱ ፡ ይናገራል ፡ የተሠወረውንም ፡ ምሥጢር ፡ ይገልጣል ።

፳፡ ከእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ሁሉ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ ከነገሩ ፡ ሁሉ ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ ስንኳ ፡ የሚሠወረው ፡ የለም ።

፳፩፡ የመለከቱ ፡ ክብር ፡ ለሥጋው ፡ ጌጥ ፡ አደረገ ፡ ይህቺም ፡ ቃል ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ የነበረች ፡ ናት ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፡ አትጨ ምርም ፡ አትጐድልም ፡ አንድ ፡ መካርን ፡ ስንኳ ፡ አልፈለገም ።

፳፪፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ ብርሃ ንም ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሊያዩት ፡ ያማረ ፡ ነው ።

፳፫፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ የሚወዱትን ፡ ልመናቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰማል ።

፳፬፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ካንዱ ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሆኖ ፡ ተፈጠረ ፡ ምንም ፡ ምንም ፡ ነጠላ ፡ አድርጎ ፡ የፈጠረው ፡ የለም ።

፳፭፡ ለመበዛት ፡ አንዱን ፡ ካንዱ ፡ ጋራ ፡ አጸናው ፡ ፍጥረቱን ፡ ከማየት ፡ ማን ፡ ይጠግበል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፫ ።

፩፡ ጠፈርን ፡ በህዋው ፡ ላይ ፡ አጸናት ፡ ሰማይ ንም ፡ ማየት ፡ በፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ ነው ።

፪፡ ብርሃኑን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይን ፡ ያወጣል ፡ የሰማይ ፡ ብርሃን ፡ ሥራትም ፡ ድንቅ ፡ ነው ።

፫፡ በዋዕዩም ፡ አገሩን ፡ ያቃጥላል ፡ ዋዕዩንስ ፡ ማን ፡ ይቀዋወመዋል ።

፬፡ ዋዕዩም ፡ እንደሚነድ ፡ እሳት ፡ ያቃጥላል ፡ የፀሐይ ፡ ሦስተኛ ፡ ብርሃኗ ፡ ተራሮችን ፡ ያቃጥላቸዋል ። የእሳትም ፡ ዋዕይ ፡ ከሱ ፡ ይገኛል ፡ ብርሃኑንም ፡ ማየት ፡ ዓይን ፡ ያጣምማል ።

፭፡ የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ በቃሉም ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳል ።

፮፡ ጨረቃም ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ነው ፡ ላገሩም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ነው ፡ በሷም ፡ ቀን ፡ ይለያል ።

፯፡ በጨረቃም ፡ የበዓላቱ ፡ ምልክት ፡ ይታወቃል ፡ ሕፀፅ ፡ እያደረገ ፡ የሚያልቅ ፡ ብርሃን ፡ እሱ ፡ ነው ።

፰፡ ጨረቃስ ፡ እንደ ፡ ስሟ ፡ ናት ፡ ከከዋክብትም ፡ እንድትበልጥ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ በከዋክብት ፡ ሥራትም ፡ ሕፀፅንና ፡ ምላትን ፡ እንድታፈራርቅ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ በከዋክብትም ፡ መካከል ፡ ሁና ፡ ታበራለች ።

፱፡ የሰማይ ፡ ጌጥ ፡ የከዋክብት ፡ ብርሃን ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በጠፈር ፡ ሁነው ፡ ለዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበራሉ ።

፲፡ በጌትነቱም ፡ ቃል ፡ በየሥራቸውም ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፡ ከሥራታቸውም ፡ ወጥተው ፡ አያልፉም ።

፲፩፡ ብርሃኑ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡ ቀስተ ፡ ደመናውን ፡ አይተህ ፡ ፈጣሪውን ፡ አመስግነው ።

፲፪፡ በሰማይ ፡ ይከፈላል ፡ ብርሃኑም ፡ ይከበዋል ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃሉ ፡ ይከፍለዋል ።

፲፫፡ በትእዛዙም ፡ በረድ ፡ ይዘንባል ፡ መብረቅም ፡ በፈቃዱ ፡ ፈጥኖ ፡ ይወርዳል ።

፲፬፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ በታውን ፡ ይገልጣል ፡ ደመናትም ፡ እንደ ፡ ወፎች ፡ ይበራሉ ።

፲፭፡ በገናንነቱም ፡ ደመናትን ፡ ያጸናቸዋል ፡ የበረድ ፡ ድንጋይም ፡ ይከፈላል ።

፲፮፡ በገ∘በኛቸውም ፡ ጊዜ ፡ ተራሮች ፡ ይነዋወጣሉ ፡ በፈቃዱም ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።

፲፯፡ የመብረቁም ፡ ቃል ፡ ምድርን ፡ ያስፈራታል ፡ የምዕራብ ፡ ነፋስም ፡ ሰውነትን ፡ ያደርቃታል ፡ ጉምንም ፡ እንደሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ይበትነዋል ፡ አወራረዱም ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ አወራረድ ፡ ነው ።

፲፰፡ ያነጣጡም ፡ መልክ ፡ ለዓይን ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በረድን ፡ እንደ ፡ ጨው ፡ ይቀላቅላታልና ፡ ዝናምነቱም ፡ ለልብ ፡ ድንቅ ፡ ነው ።

፲፱፡ ጉሙንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይበትነዋል ፡ ውርጭም ፡ ከረጋ ፡ በኋላ ፡ ሽር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ብርሌ ፡ ስባሪ ፡ ብልጭ ፡ ይላል ።

፳፡ የቀዘቀዘ ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስም ፡ ይነፍሳል ፡ ውርጭም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ይረጋል ፡ በውኃውም ፡ አዚሪ ፡ ላይ ፡ ይቆማል ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ልብስም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ውኃይቱንም ፡ ይሸፍናታል ።

፳፩፡ ተራራውን ፡ ይበላል ፡ ምድረ ፡ በዳውንም ፡ ያቃጥላል ፡ ሥሩንም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ያደርቀዋል ።

፹፱፤ የሰው ፥ ሁሉ ፥ ሕይወት ፥ ገናም ፥ ፈጥኖ ፥ በዘ
ንም ፥ ነው ፥ ገናምም ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ በወረደ ፥
ጊዜ ፥ ደስ ፥ ያሰኛል ።
፹፫፤ በእግዚአብሔር ፥ ምክር ፥ ውኃው ፥ ይደርቃል ፥
ከዚህ ፥ በኋላ ፥ አያሰ ፥ ፀሐይን ፥ አቆመ ።
፹፬፤ በባሕርም ፥ የሚሄዱ ፥ ሰዎች ፥ መከራዋን ፥ ይና
ገራሉ ፥ እኛም ፥ ሰምተን ፥ እናደንቃለን ።
፹፭፤ በዚያም ፥ ሥራው ፥ ፈጽሞ ፥ ድንቅ ፥ ነው ።
ክብትንም ፥ መግዛት ፥ በየወገኑ ፥ ነው ።
፹፮፤ በጎ ፥ መዓዛ ፥ አድርጎ ፥ ሊቀበለው ፥ ከነሳቸውም ፥
መሥዋዕት ፥ ይሠዋለታል ፥ በቃሉም ፥ ሁሉ ፥
ይደረጋል ።
፹፯፤ ብዙ ፥ ነገርን ፥ እንናገራለን ፥ የነገሩ ፥ መጨረሻ ፥
እሱ ፥ ብቻ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ መጨ
ረስ ፥ አንችልም ።
፹፰፤ ከፍጥረቱ ፥ ሁሉ ፥ እሱ ፥ ይበልጣልና ፥ እሱን ፥
ማመስገን ፥ ምን ፥ ያህል ፥ እንችላለን ።
፹፱፤ እግዚአብሔር ፥ ልውጥ ፥ ነው ፥ የሚያስፈራ ፥
ነው ፥ ይልቁንም ፥ ግናንነቱም ፥ ያስፈራል ፥ ኃይ
ሉም ፥ ድንቅ ፥ ነው ።
፺፤ ጨርሳችሁ ፥ ማመስገንን ፥ አትጠነቀቁምና ፥
ምንም ፥ በትጠነቀቁ ፥ የተቻላችሁን ፥ ያህል ፥
እግዚአብሔርን ፥ አመስግኑት ፥ አግኑት ። ዳግ
መኛም ፥ ከዚህ ፥ ሁሉ ፥ ይበልጣል ፥ በፍጹም ፥
እውቀታችሁም ፥ አግኑት ፥ አትደርሱበትምና ፥
ምንም ፥ ባትደርሱበት ፥ እሱን ፥ ማመስገንን ፥
ቸል ፥ አትበሉ ።
፺፩፤ አይቶ ፥ የሚነግረን ፥ ማነው ፥ በገናንነቱስ ፥ ልክ ፥
ማን ፥ ያገነዋል ።
፺፪፤ የማይታየው ፥ ከዚህ ፥ የሚበልጠው ፥ ፍጥረቱ ፥
ብዙ ፥ ነው ፥ ያየነው ፥ ፍጥረቱ ፥ ግን ፥ ጥቂት ፥
ብቻ ፥ ነው ።
፺፫፤ እግዚአብሔር ፥ ሁሉን ፥ ፈጥሯልና ፥ ለደጋጎች ፥
ሰዎች ፥ ጥበብን ፥ ሰጣቸው ።

ምዕራፍ ፥ ፵፬ ።

፩፤ የከበሩ ፥ ሰዎችን ፥ የጥበብን ፥ ምስጋና ፥ እና
መስግናቸው ፥ እግዚአብሔር ፥ ብዙ ፥ ክብር ፥
ሰጥቷቸዋልና ።
፪፤ ከተወለዱም ፥ ጀምሮ ፥ አግኗቸዋልና ፥ አባቶቻ
ችንንም ፥ በዘመናቸው ፥ እናመስግናቸው ።
፫፤ በኃይላቸው ፥ ስማቸውን ፥ ያስጠሩ ፥ ሰዎችም ፥
በመንግሥታቸው ፥ ገዙ ፥ በጥበባቸው ፥ የሚመ
ክሩ ፥ ትንቢትንም ፥ የሚናገሩ ፥ ነቢያት ፥ ደጋ
ጎች ፥ ናቸው ፥ እናመስግናቸው ።
፬፤ የአሕዛብም ፥ ነገሥታት ፥ በሰልፋቸው ፥ ደጋ
ጎች ፥ ናቸው ፥ እናመስግናቸው ፥ የሕዝቡም ፥
ጸሐፊዎች ፥ በጥበባቸው ፥ በልባቸውም ፥ ባለ ፥
በቃላቸው ፥ ጥበብ ፥ ደጋጎች ፥ ናቸው ፥ እናመ
ስግናቸው ።
፭፤ ምስጋናንና ፥ ያማረ ፥ መሰንቆን ፥ የሚፈልጉ ፥ በሕ
ዐግን ፥ እንደ ፥ ተጻፈ ፥ አድርገው ፥ የሚያመሰግኑ ፥
ሌዋውያንም ፥ ደጋጎች ፥ ናቸው ፥ እናመስግ
ናቸው ።
፮፤ ባለጸጎች ፥ የሆኑ ፥ ገንዘባቸው ፥ የሚበቃቸው ፥
በቤታቸው ፥ በሕይወት ፥ የሚኖሩ ፥ ሰዎች ፥ ደጋ
ጎች ፥ ናቸው ፥ እናመስግናቸው ።
፯፤ እነዚህ ፥ ሁሉ ፥ በዘመናቸው ፥ የከበሩ ፥ በሕይ
ወታቸው ፥ የተዘጋጁ ፥ ናቸው ፥ እናመስግና
ቸው ።
፰፤ ከነሳቸውም ፥ እሱን ፥ የሚናገሩት ፥ የከበረ ፥
ስምንም ፥ የተዉ ፥ አሉ ።
፱፤ የሚያስባቸው ፥ የሌለ ፥ የጠፉም ፥ ተፈጥረውም ፥
እንዳልተፈጠሩ ፥ የሆኑ ፥ ተወልደውም ፥ ወዳለ
መወለድ ፥ የተመለሱ ፥ አሉ ፥ ልጆቻቸውም ፥
ከነሱ ፥ ጋራ ፥ እንደነሳቸው ፥ ጠፉ ።
፲፤ በልበ ፥ ሥላሴ ፥ የተጻፉ ፥ ጽድቃቸው ፥ ያልተዘ
ነጋችባቸው ።
፲፩፤ ያማረች ፥ ርስታቸውም ፥ ከልጆቻቸው ፥ ጋራ ፥
ለዘለዓለም ፥ ጸንታ ፥ የምትኖር ፥ እነዚህ ፥ ሰዎች ፥
ግን ፥ ደጋጎች ፥ ናቸው ፥ እናመስግናቸው ።
፲፪፤ ልጆቻቸውም ፥ በሥራቸው ፥ ጸንተው ፥ ይኖ
ራሉ ።
፲፫፤ ክብራቸውም ፥ አያልቅም ።
፲፬፤ ሥጋቸውም ፥ በተድላ ፥ በደስታ ፥ ተቀበረ ፥ ስማ
ቸውም ፥ ለዘለዓለም ፥ ጸንታ ፥ ትኖራለች ።
፲፭፤ አሕዛብም ፥ ጥበባቸውን ፥ ይናገራሉ ፥ በአሕዛ
ብም ፥ ሸንጎ ፥ ያመሰግኗቸዋል ።
፲፮፤ ሄኖክ ፥ እግዚአብሔርን ፥ ደስ ፥ አሰኘው ፥ እግ
ዚአብሔርም ፥ እሱን ፥ ከሞት ፥ ሠወረው ፥ ንስሐ ፥
ይገቡ ፥ ዘንድ ፥ ንስሐ ፥ ለሚገቡ ፥ ሰዎች ፥ አብ
ነት ፥ ሆነ ።
፲፯፤ ኖኅም ፥ በውነት ፥ ፍጹም ፥ ሆኖ ፥ ተገኘ ፥ በጥፋ
ትም ፥ ዘመን ፥ እሱ ፥ ለሰው ፥ ምግብ ፥ ሆነ ፥ የጥ
ፋትም ፥ ውኃ ፥ በወረደ ፥ ጊዜ ፥ እሱ ፥ ለዚህ ፥
ዘር ፥ ሆኖ ፥ ቀረ ።
፲፰፤ የጥፋት ፥ ውኃ ፥ ሰውን ፥ ሁሉ ፥ እንዳያጠፋው ፥
እግዚአብሔር ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥ ለዘለዓለሙ ፥ መሐ
ላን ፥ ተማማለ ።
፲፱፤ የአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ አባት ፥ አብርሃም ፥ ደግ ፥ ነው ፥
እናመስግነው ፥ የከበረ ፥ ሕጉን ፥ የጠበቀ ፥ እን
ደሱ ፥ ያለ ፥ ሰውም ፥ አልተገኘ ።
፳፤ እግዚአብሔር ፥ በሰውነቱ ፥ ከሱ ፥ ጋራ ፥ ተማ
ማለ ፥ አብርሃምም ፥ የእግዚብሔርን ፥ ሕግ ፥
ጠበቀ ፥ በፈተነውም ፥ ጊዜ ፥ የታመነ ፥ ሆኖ ፥
ተገኘ ።
፳፩፤ አሕዛብ ፥ በልጆቹ ፥ ይከበሩ ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥
ባሕር ፥ አሸዋም ፥ ያበዛቸው ፥ ዘንድ ፥ ልጆ
ቹም ፥ እንደ ፥ ሰማይ ፥ ከከብ ፥ ይበዙ ፥ ዘንድ ፥
ከባሕር ፥ እስከ ፥ ባሕርም ፥ ያወርሳቸው ፥ ዘንድ ፥
ከውቅያኖስም ፥ እስከ ፥ አድማስ ፥ ድረስ ፥ ያወር
ሳቸው ፥ ዘንድ ፥ ስለዚህ ፥ ነገር ፥ በመሐላ ፥ ቃል ፥
ከዳን ፥ አጸናለት ።
፳፪፤ ለይስሐቅም ፥ ስለ ፥ አባቱ ፥ ስለ ፥ አብርሃም ፥ ደግ
ነት ፥ እንደሱ ፥ ቃል ፥ ከዳንን ፥ አጸናለት ፥ በረከ
ትም ፥ ለሰው ፥ ሥራት ፥ ሆኖ ፥ ጸናች ።
፳፫፤ በያዕቆብ ፥ ሰውነት ፥ አደረች ፥ በረከቱም ፥ ተገ
ለጠችለት ፥ እሷንም ፥ ርስት ፥ አድርጎ ፥ ሰጠው ፥

ርስታቸውንም ፡ እየወገናቸው ፡ ለየላቸው ፡ ላሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገድም ፡ ርስታቸውን ፡ ከፈለላቸው ።

፳፬፤ የከበሩ ፡ በሰውም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ መወደድን ፡ ያገኙ ፡ በሰውና ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተወደዱ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎችን ፡ በነሳቸው ፡ አስነሣ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩፤ ስም ፡ አጠራሩ ፡ የከበረ ፡ የመላእክትም ፡ ብርሃን ፡ መልኩና ፡ ስም ፡ አጠራሩ ፡ የሆነ ፡ ሙሴ ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ።

፪፤ አገነነው ፡ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሆነ ።

፫፤ በቃሉም ፡ ተአምራት ፡ አደረገ ፡ በነገሥታቱም ፡ ፊት ፡ ተመሰገነ ፡ ስለ ፡ ወገኖቹም ፡ አዘዘው ፡ ብርሃኑንም ፡ አሳየው ።

፬፤ ስለ ፡ የዋህነቱና ፡ ስለ ፡ ሃይማኖቱም ፡ አከበረው ፡ ከሰውም ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ መረጠው ።

፭፤ ወደ ፡ ብርሃን ፡ መጋረጃ ፡ አግብቶ ፡ ቃሉንም ፡ አሰማው ፡ ትእዛዙንም ፡ በፊቱ ፡ ሰጠው ፡ ለሁለቱ ፡ ነገድ ፡ አምልኩቱን ፡ ላሥሩ ፡ ነገድ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ የአሪትንም ፡ ሕግ ፡ አስተማረው ።

፮፤ ከሌዊ ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ ታላቅ ፡ ወንድሙ ፡ አሮንም ፡ እንደሱ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ።

፯፤ ፈጣሪውም ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግ ፡ አሪት ፡ አጸናለት ፡ ሕዝቡ ፡ የለዩት ፡ አሥራቱንም ፡ ሰጠው ፡ በማረ ፡ ጌጥም ፡ አስደነቀው ፡ የክብር ፡ ልብስንም ፡ አለበሰው ።

፰፤ በሁሉም ፡ ዘንድ ፡ አስመካው ፡ መቅሠፍት ፡ በታዘዘበት ፡ ወራትም ፡ አጸናው ፡ እጀ ፡ ሰፊና ፡ እጀ ፡ ጠባብን ፡ ኤፉድንም ፡ አለበሰው ።

፱፤ በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ የወርቅ ፡ ጸናጽልና ፡ አበባ ፡ አለ ፡ በእግሩም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ የመርገፉ ፡ ድምፅ ፡ ይሰማ ፡ ነበር ፡ ጮሆ ፡ የተናገረውም ፡ ነገር ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ይሆን ፡ ነበር ፡ ለልጆቹውና ፡ ለወገኑም ፡ መታሰቢያ ፡ ሆነ ።

፲፤ የተለየ ፡ ሰማያዊ ፡ ሐር ፡ ያለበት ፡ አራት ፡ ኅብር ፡ አምስትኛ ፡ ወርቀ ፡ ዘቦ ፡ ያለበት ፡ በነጭ ፡ ሐር ፡ የተሠራ ፡ ልብስንም ፡ በሚገባና ፡ በውነት ፡ ነገር ፡ የተሠራ ፡ የሎሚዮ ፡ ልብስንም ፡ አለበሰው ።

፲፩፤ የነጭ ፡ ሐር ፡ የሚሆን ፡ ፈትሉ ፡ እጥፍ ፡ የሆነ ፡ የብልህ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ ዋጋው ፡ ድንቅ ፡ የሆነ ፡ ዕንቍም ፡ ያለበት ፡ የማኅተምም ፡ ቅርጽ ፡ ያለበት ፡ ልብስን ፡ በልብስ ፡ ላይ ፡ አለበሰው ፡ እጀ ፡ ጠባቡም ፡ በወርቅ ፡ የተሠራ ፡ ነው ፡ በየወገናቸው ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ በ፲፪ቱ ፡ ነገደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ ልክ ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።

፲፪፤ በማኅተም ፡ መልክ ፡ አምሳል ፡ በተሠራ ፡ የተሠራ ፡ የወርቅ ፡ ቀጸላ ፡ በዝግራ ፡ መጠምጠሚያው ፡ ላይ ፡ አደረገለት ፡ የተለየ ፡ የክብሩ ፡ መመኪያ ፡ የሚሆን ፡ ታምራት ፡ የሚያደርግበት ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ ጌጡ ፡ ለዓይን ፡ የተወደደ ፡ የሆነ ፡ ጌጡ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ የሆነ ፡ የወርቅ ፡ መጠምጠሚያን ፡ በዝግራ ፡ መጠምጠሚያው ፡ ላይ ፡ አደረገለት ።

፲፫፤ ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ልብስ ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ አልተሠራም ፡ ከልጆቹ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከዘመዶቹም ፡ በቀር ፡ እንደሱ ፡ የለበሰ ፡ የለም ።

፲፬፤ ሁለጊዜ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉለት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ እየነጋ ፡ የማታና ፡ የጧት ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉለት ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹ ፡ ብቻ ፡ ዘመዶቹም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ለበሱ ፡ እንጂ ፡ እንደሱ ፡ የለበሰ ፡ የለም ።

፲፭፤ ሙሴ ፡ እጃቸውን ፡ ቀባላቸው ፡ የተለየ ፡ ዘይትንም ፡ ቀባው ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ሕግ ፡ ሆነው ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡ አገልጋዮችም ፡ ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ ስሙን ፡ ጠርተው ፡ ሕዝቡንም ፡ ይባርኳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰማይ ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ልክ ፡ ለልጆቹም ፡ ሕግ ፡ ሆናቸው ።

፲፮፤ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ የበጎ ፡ መዓዛ ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ ዕጣንንም ፡ ያጥን ፡ ዘንድ ፡ ለወገኖቹም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሠርይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ መረጠ ።

፲፯፤ ትእዛዙን ፡ አስተማረው ፡ ለሁለቱ ፡ ነገድ ፡ አምልኩቱን ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለዓሥሩም ፡ ነገድ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋትና ፡ አምልምኩቱን ፡ ሠራለት ።

፲፰፤ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ተከራከሩት ፡ የአቤሮንና ፡ የዳታን ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎች ፡ የነቆሬም ፡ ሠራዊቶች ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ቀኑበት ፡ በጥፋትና ፡ በመቅሠፍትም ፡ ሞቱ ።

፲፱፤ እግዚአብሔርም ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ አላሸኙትም ፡ ተቈጥቶም ፡ አጠፋቸው ፡ በለሳቸውም ፡ ድንቅ ፡ ታምራት ፡ አደረገ ፡ በእሳትም ፡ አቃጠላቸው ።

፳፤ ለአሮንም ፡ በክብር ፡ ላይ ፡ ክብር ፡ ጨመረለት ፡ ከእህላቸው ፡ የለዩት ፡ አሥራቱንም ፡ ሰጠው ፡ የወገኖቹን ፡ ምድር ፡ እንዳይካፈሉ ፡ ለሱ ፡ የሰጠውን ፡ ለልጆቹም ፡ የሰጣቸውን ።

፳፩፤ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ የሚያጠግባቸው ፡ አሥራቱን ፡ አስቀድሞ ፡ ሠራላቸው ።

፳፪፤ እድልህ ፡ ርስትህ ፡ አሥራቱ ፡ ነው ፡ ብሎታልና ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ርስትን ፡ አልወረሰም ።

፳፫፤ ለእግዚአብሔር ፡ አምልኮት ፡ ቀንቷልና ፡ ወገኖቹን ፡ ለማስተማር ፡ ሾሞታልና ፡ ሹመቱ ፡ ሦስተኛ ፡ የሚሆን ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ በልቡናው ፡ ቸር ነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የተነሣ ፡ ለእስራኤል ፡ ተገለጠ ።

፳፬፤ በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ሥራት ፡ ጸንቶ ፡ ሕዝቡን ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለልጆቹና ፡ ለሱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ደግ ፡ ክህነት ፡ ገንዘብ ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ።

፵፭፡ ከነገደ ፡ ይሁዳ ፡ ለተወለደ ፡ ለዳዊት ፡ ልጅም ፡ ጌጥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በሕጉ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ የልጁም ፡ መንግሥትም ፡ እድል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የፍቅር ፡ አንድነት ፡ መሐላን ፡ አጸናለት ።

፵፮፡ ከልቡናቸው ፡ ጥልቅ ፡ ብሎ ፡ የሚገባ ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ ክብራቸውና ፡ በረከታቸው ፡ እንዳይጠፋባቸው ፡ ወግኖቹንም ፡ በውነት ፡ ይገዟቸው ፡ ዘንድ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋራ ፡ ለሱ ፡ ክህነት ፡ ርስቱ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ አር በኛ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ። ከሙሴም ፡ ቀጥሎ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ፡ እንደ ፡ ስሙም ፡ የገነነ ፡ ሆነ ፡ ወዳጆቹንም ፡ ከመከራ ፡ አዳናቸው ፡ ለእስራኤል ፡ ምድራቸውን ፡ ያወርሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻቸውንም ፡ ተበቅሎ ፡ አጠፋ ።

፪፡ ጋሻውን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ በጠቀሰ ፡ ጊዜ ፡ ባገራቸውም ፡ ላይ ፡ ጦሩን ፡ በወረወረ ፡ ጊዜ ፡ ተመሰገነ ።

፫፡ ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደሱ ፡ የሆነ ፡ ማነው ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጠላታቸውን ፡ አጠፋላቸው ።

፬፡ ኢያሱም ፡ ደግ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ በቃሉ ፡ ያቆመ ፡ አይደለምን ። አንዲቱስ ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ የሆነች ፡ አይደለምን ።

፭፡ በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ጠላቶቹ ፡ በስጨነቁት ፡ ጊዜ ፡ ገናና ፡ ኃይለኛ ፡ የሚሆን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነው ፡ የበረድ ፡ ደንጊያ ፡ አገንምልኝ ፡ ጽኑ ፡ ኃይልም ፡ አድርግልኝ ፡ ብሎ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነው ።

፮፡ በተጣሏቸው ፡ በአሕዛብም ፡ ላይ ፡ የበረድ ፡ ደንጊያ ፡ ያዘነመ ፡ የሚያጠፋላቸው ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነውና ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎም ፡ ኃይሉን ፡ አድርጎላቸዋልና ፡ ሕዝቡ ፡ ኃይሉን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ የተዋጓቸው ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ በገደል ፡ መካከል ፡ አጠፋላቸው ።

፯፡ በሙሴም ፡ ዘመን ፡ ይቅርታውን ፡ አደረገላቸው ፡ የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብና ፡ እሱ ፡ በጠላት ፡ ፊት ፡ ተክራከሩ ፡ ሕዝቡንም ፡ በደልን ፡ ከለከሏቸው ፡ ክፉ ፡ እንጉርጉሮንም ፡ አስተዋቸው ።

፰፡ ከስሳው ፡ እልፍ ፡ አርበኞች ፡ የዳኑ ፡ እነሳቸው ፡ ሁለቱ ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡ ማርና ፡ ወተት ፡ ወደምታስገኝ ፡ ወደ ፡ ከነዓንም ፡ ገቡ ። (ተድላ ፡ ደስታ ፡)

፱፡ እግዚአብሔርም ፡ ለካሌብ ፡ ኃይልን ፡ ሰጠው ፡ እስኪያረጅም ፡ ድረስ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡ ኖረ ፡ ወደ ፡ ኬብሮንም ፡ አወጣው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መከተል ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ።

፲፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያው ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹም ፡ ርስታቸውን ፡ ተካፈሉ ።

፲፩፡ በየስማቸው ፡ የተጠሩ ፡ የእስራኤል ፡ ገገርዎች ፡ ልቡናቸውም ፡ በኃጢአት ፡ ያልሰነ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በአምልኮ ፡ ያልተዉት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስም ፡ አጠራራቸው ፡ የከበረ ፡ ይሁን ።

፲፪፡ በኖሩበትም ፡ አገር ፡ ሰውነታቸውን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ልጆቻቸውም ፡ ይባረካሉ ፡ ይከብራሉ ።

፲፫፡ ሳሙኤልም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ ትንቢት ፡ የሚናገር ፡ ነው ፡ ቀብቶም ፡ ለሕዝቡ ፡ ንጉሥን ፡ ያነግሣል ።

፲፬፡ በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ጸንቶ ፡ ሳኦልን ፡ ቀባ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይቅር ፡ አለው ።

፲፭፡ አምኖ ፡ የተናገረውም ፡ ትንቢት ፡ ጸና ፡ በቃሉም ፡ እውነተኛ ፡ ራዕይ ፡ ተገለጠ ።

፲፮፡ ጠላቶቹ ፡ በስጨነቁት ፡ ጊዜ ፡ የበግም ፡ ጠቦት ፡ ሲሠዋ ፡ በከበቡት ፡ ጊዜ ፡ ኃይለኛ ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነው ።

፲፯፡ እግዚአብሔርም ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ድምጥ ፡ አሰማ ፡ በጸለየውም ፡ ጸሎት ፡ ነገር ፡ የሚያስፈራ ፡ መብረቅ ፡ ተሰማ ።

፲፰፡ የፍልስጥኤምና ፡ የጢሮስንም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ አጠፋቸው ።

፲፱፡ የሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ሳይደርስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ አሰማው ፡ ከገንዘባቸው ፡ እስከ ፡ ጫማ ፡ ድረስ ፡ ከነሳቸው ፡ እንዳልወሰደ ፡ ለሳኦልም ፡ ቃል ፡ አሰማው ፡ ከነሳቸውም ፡ የነቀፈው ፡ የለም ።

፳፡ ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ፡ የንጉሡንም ፡ ሞት ፡ ተናገረ ፡ ከመቃብርም ፡ ተነሥቶ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ፡ ትንቢትም ፡ በመናገሩ ፡ የሕዝቡን ፡ ኃጢአት ፡ ሳኦልን ፡ አጠፋ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቶ ፡ ናታን ፡ በዳዊት ፡ ዘመን ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።

፪፡ ድኅነት ፡ የሚደረግበትን ፡ የመሥዋዕትን ፡ ስብ ፡ እንዲለዩ ፡ እንደዚሁ ፡ ዳዊት ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተለየ ፡ ሆነ ።

፫፡ በሱም ፡ ዘንድ ፡ አንበሳ ፡ እንደ ፡ ፍየል ፡ ጠቦት ፡ ግስላም ፡ እንደ ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡ ሆነ ።

፬፡ ዳዊትማ ፡ አርበኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ በሕፃንነቱ ፡ አርበኛ ፡ ጐልያድን ፡ የገደለ ፡ አይደለምን ፡ እጁንስ ፡ አንሥቶ ፡ ደንጊያ ፡ በወረወረ ፡ ጊዜ ፡ ጐልያድን ፡ ግንባሩን ፡ የመታው ፡ ናላውንም ፡ የበጠበጠው ፡ አይደለምን ፡ ሕዝቡንስ ፡ መሰደባቸውን ፡ ያስተዋቸው ፡ አይደለምን ።

፭፡ ገናና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኖታልና ፡ በሰልፍ ፡ ኃይለኛ ፡ ጐልያድን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ የወገኖቹንም ፡ ሥልጣን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ኃይልን ፡ አሳደረበት ።

፮፡ ዘፋኞቹም ፡ ዳዊትን ፡ እልፍ ፡ ገዳይ ፡ አሉት ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ምስጋና ፡ አመሰገኑት ፡ በጌትነትም ፡ ዘውድ ፡ ተቀዳጀ ።

፯፡ በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ጠላቶቹንም ፡ አጠፋቸው ፡ የፍልስጥኤምንም ፡ ሰዎች ፡ አጕሰቁላቸው ፡

ሥልጣናቸውንም ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ አጠፋው ።

፳፫ በሠራው ፥ ሥራ ፥ ሁሉ ፥ እግዚአብሔርን ፥ ያምኑበት ፥ ነበር ፥ በእግዚአብሔርም ፥ ጌትነት ፥ ቃል ፥ ያምን ፥ ነበር ፥ በሥራውም ፥ ሁሉ ፥ አመሰገነው ፥ ፈጣሪውንም ፥ አመሰገነው ፥ ወደደው ።

፳፬ በመሠዊያውም ፥ ካህናትን ፥ ሾመ ፥ የቃላቸውም ፥ ዜማ ፥ ያማረ ፥ የተወደደ ፥ ነው ።

፳፭ ደግ ፥ በዓልንም ፥ አደረገ ፥ እግዚአብሔርም ፥ በዘመኑ ፥ ሁሉ ፥ ደስ ፥ አሰኘው ፥ ክቡር ፥ ስሙንም ፥ አመሰገነው ፥ ምስጋናውም ፥ ከነግህ ፥ ጀምሮ ፥ ይነገራል ።

፳፮ እግዚአብሔርም ፥ ኃጢአቱን ፥ አስተሠረየለት ፥ ሥልጣኑንም ፥ ለዘለዓለሙ ፥ አጸናለት ፥ የክበረች ፥ መንግሥትንም ፥ ሰጠው ፥ የእስራኤል ፥ የሚከብሩበት ፥ ዙፋንንም ፥ ሰጠው ።

፳፯ ከሱም ፥ በኋላ ፥ አዋቂ ፥ የሆነ ፥ ልጁ ፥ ተተካለት ፥ ስለሱም ፥ ደግነት ፥ በተድላ ፥ በደስታ ፥ ኖረ ።

፳፰ ሰሎሞንም ፥ ፍቅር ፥ እንድነት ፥ በጸናበት ፥ ወራት ፥ ነገሠ ፥ እግዚአብሔርም ፥ በዙሪያው ፥ ካሉ ፥ ጠላቶቹ ፥ አሳረፈው ፥ በስሙ ፥ ቤት ፥ መንግሥትን ፥ ሠራ ፥ ዘለዓለም ፥ ጸንቶ ፥ የሚኖር ፥ ቤት ፥ መቅደስንም ፥ በስሙ ፥ አምኖ ፥ ሠራ ።

፳፱ ሰሎሞን ፥ ከሕፃንነትህ ፥ ጀምሮ ፥ ጥበብ ፥ በዛ ፥ ጥበብህም ፥ እንደ ፥ ፈሳሽ ፥ ውሀ ፥ በሰው ፥ ልቡና ፥ መላች ።

፴ ዕውቀትም ፥ ሰውነትህን ፥ ሸፈነች ፥ ምሳሌህን ፥ የነገርህንም ፥ ትርጓሜ ፥ አበዛህ ።

፴፩ ስምህም ፥ እስከ ፥ ራቀ ፥ ደሴት ፥ ድረስ ፥ ተሰማ ፥ ዘመንህ ፥ ዘመነ ፥ ሰላም ፥ ስለ ፥ ሆነ ፥ በምሳሌህና ፥ በምስጋናህ ፥ በነገርህም ፥ ወደዱህ ።

፴፪ የእስራኤል ፥ ፈጣሪ ፥ በተባለ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ስም ፥ ጸንተህ ፥ ከተናገርከው ፥ ትርጓሜ ፥ የተነሣ ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ አደነቁህ ።

፴፫ ወርቁንም ፥ እንደ ፥ እርሳስ ፥ አደለብክው ፥ ብርንም ፥ እንደ ፥ ቀልቅል ፥ መላኸው ።

፴፬ ሴቶችም ፥ ልቡናህን ፥ ለወጡት ፥ በግዘፍህም ፥ ጸናህ ።

፴፭ መንግሥትህን ፥ አስነቀፍህ ፥ ልጆችህንም ፥ ኃጢአተኞች ፥ አደረግህ ፥ በልጆችህም ፥ መቅሠፍትና ፥ ጥፋት ፥ አመጣህ ፥ ሰሎሞን ፥ ስንፍናህ ፥ አስደነገጠኝ ።

፴፮ ካገዛገዝህም ፥ ተለየህ ፥ ካሥሩ ፥ ነገድም ፥ አመፀኛ ፥ መንግሥትም ፥ ተገኘች ።

፴፯ እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ ቸርነቱን ፥ አልተወም ፥ ፍጥረቱንም ፥ አላጠፋም ፥ የደጋግ ፥ ሰዎች ፥ ልጆችንም ፥ አላጠፋም ፥ የሚወዱትንም ፥ ሰዎች ፥ ልጆች ፥ በሞት ፥ አላራቀም ፥ ለያዕቆብ ፥ ልጅ ፥ ሰጠው ፥ ለዳዊትም ፥ ከሱ ፥ የተወለደ ፥ ልጅ ፥ ሰጠው ።

፴፰ ሰሎሞንም ፥ እንደ ፥ አበቶቹ ፥ ሞተ ፥ ከሱም ፥ በኋላ ፥ አእምሮ ፥ የሌለው ፥ ልጅን ፥ ለእስራኤል ፥ ተወ ። ይኸውም ፥ ወገኖቹን ፥ ያስወነጀላቸው ፥ ሮብዓም ፥ ነው ። እስራኤልን ፥ ያሳታቸው ፥ ኢዮርብዓምም ፥ ክፉ ፥ ነው ፥ እንንቀፈው ፥ ላሥራም ፥ ነገድ ፥ የኃጢአት ፥ ምክንያት ፥ አደረገ ።

፴፱ ኃጢአታቸውም ፥ ፈጽሞ ፥ በዛ ፥ ካገራቸውም ፥ አስወጥቶ ፥ ሰደዳቸው ።

፵ ፍዳቸውም ፥ እስክትደርስባቸው ፥ ድረስ ፥ ኃጢአትን ፥ ሁሉ ፥ ሠሩት ።

ምዕራፍ ፥ ፵፰ ።

፩ ነቢዩ ፥ ኤልያስም ፥ እንደ ፥ እሳት ፥ በማስፈራት ፥ ተነሣ ፥ ቃሉም ፥ እንደ ፥ እሳት ፥ ያቃጥላል ።

፪ ረኃብንም ፥ አመጣባቸው ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ሕግ ፥ በመቅናቱም ፥ በሞት ፥ አስነሣቸው ።

፫ በእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ዝናምን ፥ ከለከለ ፥ ሰማይንም ፥ ዘጋው ፥ ከሰማይ ፥ እሳትን ፥ ሦስት ፥ ጊዜ ፥ አወረደ ።

፬ ኤልያስ ፥ በተአምራትህ ፥ እንዴት ፥ ተመሰገንህ ፥ እንዳንተስ ፥ የተመካ ።

፭ ከሞቱ ፥ ሰዎች ፥ ለይቶ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ሙትን ፥ ከመቃብር ፥ ያስነሣ ፥ ማነው ።

፮ ነገሥታቱን ፥ በሞት ፥ ወደ ፥ መቃብር ፥ አወረዳቸው ፥ የከበሩ ፥ ነገሥታትንም ፥ ከዙፋናቸው ፥ እየገለበጠ ፥ ጣላቸው ።

፯ በኮሬብና ፥ በደብረ ፥ ሲና ፥ የተሠራውን ፥ ሕግ ፥ ቢያፈርሱ ፥ መቅያ ፥ የሚያመጣ ፥ እሱ ፥ ነው ፥ ፍርድንም ፥ በቀልንም ፥ የሚያመጣ ፥ እሱ ፥ ነው ።

፰ ነገሥታቱን ፥ የሚቀባቸው ፥ እሱ ፥ ነው ፥ ፍዳንም ፥ የሚያመጣባቸው ፥ እሱ ፥ ነው ፥ ነቢያትም ፥ እሱን ፥ ከመከተል ፥ ተመለሱ ።

፱ በእሳት ፥ ፈረስና ፥ በእሳት ፥ ሠረገላ ፥ ወደ ፥ ሰማይ ፥ የወጣ ፥ እሱ ፥ ነው ።

፲ ከመቅሠፍቱ ፥ አስቀድሞ ፥ የሚመጣውን ፥ ቀጣጣ ፥ ይመልስ ፥ ዘንድ ፥ ያበትንም ፥ ዕውቀት ፥ ወደ ፥ ልጆች ፥ ይመልስ ፥ ዘንድ ፥ የያዕቆብንም ፥ ወገኖች ፥ ያጸናቸው ፥ ዘንድ ፥ በየጊዜው ፥ ፍርድን ፥ የሚጽፍ ፥ እሱ ፥ ነው ።

፲፩ ኤልያስ ፥ የሚያውቁህ ፥ በፍቅርህም ፥ ያጌጡ ፥ ሰዎች ፥ የተደነቁ ፥ ናቸው ፥ እኛም ፥ ስላንተ ፥ ደግነት ፥ በሕይወት ፥ እንኖራለን ።

፲፪ በእሳት ፥ ሠረገላ ፥ ወደ ፥ ሰማይ ፥ የወጣ ፥ ኤልያስ ፥ ነው ፥ የኤልያስ ፥ ሀብት ፥ ያደረበት ፥ ኤልሳዕም ፥ ደግ ፥ ነው ፥ እናመስግነው ፥ በዘመኑም ፥ የሶርያ ፥ አለቆች ፥ አላስደነገጡትም ፥ ማንም ፥ ማን ፥ እሱን ፥ የቀማው ፥ የለም ።

፲፫ ከነገሩም ፥ ሁሉ ፥ የተሠወረው ፥ የለም ፥ ከሞተም ፥ በኋላ ፥ ሬሳው ፥ ትንቢት ፥ ተናገረ ።

፲፬ በሕይወቱም ፥ ሳለ ፥ ድንቅ ፥ ተአምራት ፥ አደረገ ፥ ከሞተም ፥ በኋላ ፥ ሥራው ፥ ድንቅ ፥ ነው ።

፲፭ ከዚህም ፥ ሁሉ ፥ ጋራ ፥ ሕዝቡ ፥ ንስሐ ፥ አልገቡም ፥ ካገራቸውም ፥ እስኪማረኩ ፥ ድረስ ፥ ኃጢአታቸውን ፥ አልተዉም ፥ በሀገሩ ፥ ሁሉ ፥ ተበተኑ ፥ ከሕዝቡም ፥ ጥቂት ፥ ሰዎች ፥ ቀሩ ፥ ከዳዊትም ፥ ወገን ፥ ቀበሡ ።

፲፮ ከነሳቸውም ፥ ደግ ፥ ሥራ ፥ የሠሩ ፥ አሉ ፥ ኃጢአትንም ፥ ያበዙት ፥ አሉ ።

፲፯፡ ሕዝቅያስም ፡ አገሩን ፡ አጸና ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እና መስግነው ፡ ወደ ፡ ከተማውም ፡ መካከል ፡ ውኃ ፡ አገባ ፡ በብረትም ፡ አለቱን ፡ አለዘበ ፡ የውኃ ፡ ኩሬንም ፡ አስቈፈረ ።

፲፰፡ ሰናክሬምም ፡ በዘመኑ ፡ ዘመተ ፡ ራፋስቂስንም ፡ ላከው ፡ ወደሱም ፡ ሐዶ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እጁን ፡ አነሣ ፡ ታበየ ፡ አፉንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ተናገረ ።

፲፱፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ልቡናቸው ፡ ደነገጠባቸው ፡ እጃቸውም ፡ ከመወርወር ፡ ደከመ ፡ እንደምትወልድ ፡ ሴትም ፡ ተጨነቁ ።

፳፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ለመኑ ፡ እደ ፡ ቃላቸውን ፡ ወደሱ ፡ አነሡ ፡ የከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ልመናቸውን ፡ ሰማቸው ፡ በኢሳይያስ ፡ ጸሎትም ፡ አዳናቸው ።

፳፩፡ የፋርስንም ፡ ሠራዊት ፡ አጠፋ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልም ፡ አጠፋቸው ።

፳፪፡ ሕዝቅያስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘው ፡ ሥራ ፡ ሠርቷልና ፡ ነቢዩ ፡ ኢሳይያስም ፡ እንዳዘዘው ፡ ያባቱ ፡ የዳዊትንም ፡ ሥራት ፡ አጽንቷልና ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ አጠፋቸው ። ኢሳይያስ ፡ የታመነ ፡ ነው ፡ ራእዩም ፡ ደግ ፡ ነው ።

፳፫፡ ፀሐይም ፡ በዘመኑ ፡ ከመሔድ ፡ ተከለከለች ፡ ለሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ ጨመረለት ።

፳፬፡ በደግ ፡ ዕውቀትም ፡ የእስራኤልን ፡ መመለስ ፡ አየ ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ የሚያለቅሱላት ፡ ሰዎችንም ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ።

፳፭፡ ለዘለዓለሙ ፡ የሚደረገውን ፡ የተሠወረውንም ፡ ሳይደረግ ፡ ተናገረ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፱ ።

፩፡ መዓዛው ፡ እንደ ፡ ተወደደ ፡ ሽቱ ፡ በሰውም ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ እንደሚጣፍጥ ፡ እንደ ፡ ማርም ፡ በመጠጥም ፡ ጊዜ ፡ ዘፈን ፡ ደስ ፡ እንደሚያሰኝ ፡ ስም ፡ አጠራሩ ፡ የጥበብ ፡ ስም ፡ አጠራር ፡ ኢዮስያስም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ።

፪፡ እሱስ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ ሕዝቡን ፡ መለሳቸው ፡ የሚያጸይፍ ፡ ኃጢአትንም ፡ አራቀ ።

፫፡ ልቡናውንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀና ፡ በኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡ ዘመንም ፡ ጽድቅን ፡ አጸናት ።

፬፡ ኢዮስያስና ፡ ሕዝቅያስ ፡ ዳዊትም ፡ ብቻ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ፡ እነዚያ ፡ ሁላቸው ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ በደሉ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ አፈረሱ ፡ ሥልጣናቸውን ፡ ለባዕድ ፡ ሰው ፡ ሰጥተዋልና ።

፭፡ ጌትነታቸውንም ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ሰጥተዋልና ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ጠፉ ።

፮፡ ደግ ፡ የሆነች ፡ የከበረች ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሏት ፡ መከራ ፡ አጽንተውባታልና ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ ጸሎት ፡ ጐዳናዋን ፡ አጠፉ ።

፯፡ እሱ ፡ ግን ፡ መምህር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ይነቅል ፡ ዘንድ ፡ ያጠፋም ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ ይተክል ፡ ዘንድ ፡ ይሠራም ፡ ዘንድ ፡ በናቱ ፡ መኅፀን ፡ ተመረጠ ።

፰፡ ጌትነቱን ፡ ፈጽሞ ፡ ያየ ፡ ሕዝቅኤል ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ኪሩቤል ፡ በተሸከሙት ፡ ሠረገላ ፡ ተቀምጦ ፡ አየው ።

፱፡ ጠላቶቹንም ፡ በመዓት ፡ አሰባቸው ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሥራቸውን ፡ ግን ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ አቀናቸው ።

፲፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነቢያት ፡ በየበታቸው ፡ በረድኤት ፡ ታደሱ ፡ ያዕቆብንም ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ተስፋቸው ፡ በሚሆን ፡ ሃይማኖትም ፡ ከመከራው ፡ አዳናቸው ።

፲፩፡ ዘሩባቤልን ፡ እንዴት ፡ እናገነው ፡ ይሆን ፡ እንኛ ፡ እሱስ ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ጎተም ፡ ቀለበት ፡ ነው ።

፲፪፡ በዘመናቸው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ የሠሩ ፡ ዘሩባቤል ፡ የዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ዮሴዕም ፡ ደጋግ ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ፡ ሕዝቡም ፡ ለዘለዓለም ፡ ጌትነት ፡ የተዘጋጀ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አከበሩት ፡ አገነኑት ።

፲፫፡ ስም ፡ አጠራሩ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ነሐምያንም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ የፈረሰች ፡ ቅጽርንም ፡ ሠራልኝ ፡ ደጃፍንም ፡ አቆመልኝ ፡ ቀጐልፍንም ፡ ሠራልን ፡ ቤታችንንም ፡ ሠራልን ።

፲፬፡ እንደ ፡ ሄኖክ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የተፈጠረ ፡ የለም ፡ እሱንም ፡ መላእክት ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ ወሰዱት ።

፲፭፡ እንደ ፡ ዮሴፍም ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ አልተወለደም ፡ ለወንድሞቹ ፡ አለቃ ፡ ሆነ ፡ ለወገኖቹም ፡ ምግብ ፡ ሆነ ፡ ለሰውነቶቹም ፡ ይቅርታን ፡ አገኘ ።

፲፮፡ ሴትና ፡ ሴም ፡ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ ከበሩ ፡ አዳምም ፡ ከነባቢት ፡ ነፍስ ፡ ከተፈጠረው ፡ ሁሉ ፡ ከበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ገናና ፡ የሆነ ፡ የካህና ፡ ልጅ ፡ ስምዖንም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ በዘመኑም ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠራ ፡ በዘመኑም ፡ (ሄሮድስ ፡ ወልደ ፡ ሐንደፊር ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠራ ፡)

፪፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ከቀድሞው ፡ አስፍቶ ፡ ሠራ ፡ ሊቀ ፡ ካህኑ ፡ ስምዖንም ፡ ቀጭን ፡ ልብስን ፡ አሠራ ።

፫፡ በዘመኑም ፡ የውሀዎች ፡ ምንጮች ፡ አልደረቁም ፡ የጕድጓዱም ፡ ውሀ ፡ ብዛቱ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ውሀ ፡ ሆነ ።

፬፡ ወገኖቹንም ፡ ከመከራ ፡ የሚያድናቸው ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ያገርም ፡ ፍለጋ ፡ መረመረ ፡ የእስራኤልንም ፡ ጠላት ፡ አጠፋ ።

፭፡ በእስራኤልም ፡ መመለስ ፡ ተመሰገነ ፡ የቤተ ፡ መቅደስንም ፡ መጋረጃ ፡ ገልጦ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በደመና ፡ ግላጭ ፡ የሚወጣ ።

፮፡ ከከብ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ በምላት ፡ ቀንም ፡ ጨረቃ ፡ ደስ ፡ እንድታሰኝ ፡ እሱም ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።

፯፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በጠፈር ፡ ሆኖ ፡

የምታበራ ፡ ዐሐይ ፡ ደስ ፡ እንድታሰኝ ፡ በቀስተ ፡ ደመናም ፡ የተሳለ ፡ ብርሃን ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ።
፳፫ በሚያዝያ ፡ ወራት ፡ የሚያብብ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ በውሀ ፡ መፍሰሻ ፡ ያለ ፡ የሚያፈራ ፡ ተክል ፡ የደጋም ፡ መስኖ ፡ ባዝመራ ፡ ወራት ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ።
፳፬ በጥና ፡ እሳት ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ነጭ ፡ ዕጣን ፡ ተመትቶ ፡ የተሠራ ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ።
፳፭ ፍሬዋ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ የዘይት ፡ እንጨት ፡ በጌጥ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ ዕንቁ ፡ በደመና ፡ በታች ፡ ያለ ፡ ረጅም ፡ የሆነ ፡ ሰናባር ፡ እንጨት ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ እሱም ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፳፮ የሚመካበትን ፡ ልብስ ፡ በለበሰ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ መሠዊያውም ፡ እርከን ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በተለየ ፡ በጌትነቱም ፡ ልብስ ፡ በተመሰገነ ፡ ጊዜ ።
፳፯ ሥራውን ፡ በሚሠራበት ፡ በታ ፡ ቆሞ ፡ ከካህናት ፡ እጅ ፡ የመሥዋዕቱን ፡ ሥጋ ፡ በተቀበለ ፡ ጊዜ ፡ ያ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ እንደዚያ ፡ ያ ፡ ደስ ፡ ያሰኝ ፡ ነበር ። ወንድሞቹ ፡ በዙሪያው ፡ ቁመው ፡ ይጋርዱት ፡ ነበር ፡ ዘምባባም ፡ ፍሬውን ፡ እንደ ፡ ካብ ፡ ይክቡት ፡ ነበር ።
፳፰ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጌጣቸውን ፡ ለብሰው ፡ ይከቡት ፡ ነበር ፡ በእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በእጃቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ ይዘው ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ።
፳፱ በመሥዋዕቱም ፡ ሥራቸውን ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ ያዘጋጁ ፡ ነበር ።
፴ የወይኑን ፡ መሥዋዕት ፡ ይዘ ፡ እጁን ፡ አነፃ ፡ የወይኑን ፡ ዘለላ ፡ ደምም ፡ አፈሰ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ በመሠዊያው ፡ መሠረትም ፡ ያፈሰው ፡ ነበር ።
፴፩ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ምስጋናውን ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፡ ተመትቶ ፡ የተሠራ ፡ ነጋሪትንም ፡ ይመቱ ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ ቃላቸውን ፡ ያሰሙ ፡ ነበር ።
፴፪ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ያርፉ ፡ ነበር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርገው ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ፡ ሁሉን ፡ ለሚገዛ ፡ ገናና ፡ ለሆነ ፡ ለጌታቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ይገዙ ፡ ነበር ።
፴፫ የሚያመሰግኑ ፡ ካህናቱም ፡ በቃላቸው ፡ ያመሰግኑት ፡ ነበር ፡ የቃላቸው ፡ ዜማ ፡ ጩኸትም ፡ ቤቱን ፡ ይመላው ፡ ነበር ።
፴፬ ሕዝቡም ፡ ገናና ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምኑ ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ጸንተው ፡ ሥራቸውን ፡ እስኪጨርሱ ፡ ድረስ ፡ ይቅር ፡ በሚል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይለምኑ ፡ ነበር ፡ ሥራቸውንም ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ።
፴፭ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወርዶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በረከት ፡ ባንደበቱ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በስሙም ፡ ይመኩ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ አነሣ ።
፴፮ እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ሰገዱ ።
፴፯ አሁንም ፡ ሥራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ብዙ ፡ ታምራት ፡ ያደርግ ፡ ከናታችን ፡ ማኅፀን ፡ ከተወለድን ፡ ጀምሮ ፡ ዘመናችንንም ፡ የሚያበዛ ፡ እንደ ፡ ቸርነቱም ፡ ይቅርታውን ፡ የሚያደርግልን ።
፴፰ የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታንም ፡ የሚሰጠን ፡ በዘመናችንም ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ የሚያደርግ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ለእስራኤልም ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያደረገ ።
፴፱ በቸርነቱም ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ የታመነ ፡ በዘመናችንም ፡ ከመከራው ፡ ያዳነን ፡ የሁሉን ፡ ፈጣሪ ፡ አመስግኑት ።
፵ ሰውነቴ ፡ ሁለት ፡ ወገኖችን ፡ ጠላች ፡ ሦስተኛው ፡ ግን ፡ ወገኔ ፡ አይደለም ።
፵፩ በፍልስጥኤምና ፡ በሰማርያ ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ሰውነቴ ፡ ጠላች ፡ በሰቂማ ፡ የሚኖሩ ፡ የአሞራንም ፡ ሰዎች ፡ ወገኖቼ ፡ አይደሉም ።
፵፪ ከልቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ያነቃኋት ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰው ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ኢያሱ ፡ ሲራክ ፡ የምክር ፡ እዝናትንና ፡ የጥበብን ፡ ትምርት ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ጻፍሁ ።
፵፫ የሚያውቅ ፡ እንደዚህም ፡ ይህንን ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ የሚራቀቅ ፡ ይህንንም ፡ የሚያስተውለው ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ ልጄ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊትህ ፡ አድርገው ።
፵፬ የእግዚአብሔር ፡ ብርሃኑ ፡ መገለጫው ፡ ነውና ፡ ይህንን ፡ ያደረገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ይችላል ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩ የሲራክ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ የምትሆን ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እገዛልሃለሁ ፡ አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ፡ መድኃኒቴ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
፪ ረዳት ፡ ሆነህልና ፡ የምትሠውረኝም ፡ ሆነህልና ፡ ሰውነቴንም ፡ ከሞት ፡ አድነኽዋልና ፡ የነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበትም ፡ ከመጣው ፡ መከራ ፡ አድነኽኛልና ፡ በስምህም ፡ አምናለሁ ። አሰትንም ፡ ከሚሠሩዋት ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ በጠላትነትም ፡ በተነሡብኝም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ የምትረዳኝ ፡ ሆነህልና ፡ የምትሠውረኝ ፡ ሆነህልና ።
፫ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ስለ ፡ ስምህም ፡ ከመከራው ፡ አዳንኽኝ ፡ እንስሳት ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ቀን ፡ ያዘጋጁትን ፡ ሌሊት ፡ እንዲያመሰኩ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ በገንቸኝ ፡ በመከራዋ ፡ ብዛት ፡ ሰውነቴን ፡ ፈለጓት ።
፬ ቋያ ፡ የከበበው ፡ አውሬ ፡ በእሳት ፡ መካከል ፡ እንዲቃጠል ።
፭ ከሞት ፡ ሆድ ፡ ከመቃብር ፡ አደፈኛ ፡ ከሆነ ፡ ከነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበትም ፡ ካሰት ፡ ነገርም ፡ አዳንኽኝ ።
፮ ነገር ፡ ሠርቶ ፡ ከንጉሥ ፡ የሚያጣላ ፡ በደለኛ ፡ አንደበት ፡ ሰውነቴን ፡ ለሞት ፡ አደረሰው ፡ ሰው ፡

ነቴም ፡ ለመቃብር ፡ ደረሰች ።
፯፡ ባራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ከበቡኝ ፡ የሚረዳኝ ፡ አጣሁ ፡ የሚያድነኝ ፡ ሰው ፡ እንዳለ ፡ ብዬ ፡ አየሁ ፡ የለም ።
፰፡ አቤቱ ፡ ይቅርታህን ፡ አሰብሁ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ከጠላታቸውም ፡ ታድናቸዋለህና ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ የነበረ ፡ ሥራህንም ፡ አሰብኩ ።
፱፡ በኃጢአቴ ፡ ከመጣብኝ ፡ መከራ ፡ አዳንኸኝ ፡ ከሞትም ፡ እድን ፡ ዘንድ ፡ ለመንኩ ።
፲፡ እግዚአብሔርን ፡ አባቴ ፡ ጌታዬ ፡ ረዳት ፡ ከሌለ ፡ ዘንድ ፡ ትዕቢተኞች ፡ በተነሡበት ፡ ወራት ፡ በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ እትለየኝ ፡ እለዋለሁ ።
፲፩፡ ስምህንም ፡ ለዘለዓለም ፡ አመሰግናለሁ ፡ እገዛልሃለሁ ፡ ምስጋናህንም ፡ እናገራለሁ ፡ ልመናዬንም ፡ ሰማኸኝ ።
፲፪፡ ከሞትም ፡ አዳንኸኝ ፡ መከራ ፡ ከሚመጣበት ፡ ቀንም ፡ አዳንኸኝ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እገዛልሃለሁ ፡ አመሰግንሃለሁ ። አቤቱ ፡ ስምህንም ፡ አመሰግናለሁ ።
፲፫፡ እኔ ፡ በሕፃንነት ፡ ሳለሁ ፡ ያለሐሰት ፡ ጥበብን ፡ መረመርኋት ፡ በጸሎቴም ፡ መረጥኋት ።
፲፬፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ስለሷ ፡ ለመንኩ ፡ ለዘለዓለምም ፡ እመረምራታለሁ ።
፲፭፡ ምሥጢሯም ፡ እንደ ፡ ተክል ፡ ፍሬ ፡ በዛልኝ ፡ ልቡናዬንም ፡ በሷ ፡ ደስ ፡ አለው ፡ እግረ ፡ ልቡናዬም ፡ በውነት ፡ ጸናች ፡ ከሕፃንነቴም ፡ ጀምሬ ፡ ምሥጢሯን ፡ መረመርኩ ።
፲፮፡ በጆሮዬም ፡ ፈጽሜ ፡ አደመጥኩ ፡ መረጥኳት ፡ እኔም ፡ ብዙ ፡ ጥበብን ፡ አገኘሁ ።
፲፯፡ በሷም ፡ ከፍታ ፡ ተደረገልኝ ፡ ጥበብን ፡ የገለጠልኝ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
፲፰፡ አደርጋትም ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ፡ ለበጎ ፡ ነገርም ፡ ቀናሁ ፡ መከራም ፡ መጥቶብኝ ፡ አላፍርም ።
፲፱፡ ሰውነቴም ፡ በሷ ፡ ተበረታታች ፡ በሥራዬም ፡ ተራቀቅሁ ፡ እጆቼንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አነሣለሁ ፡ ለድንቁርናዬም ፡ አለቀስሁላት ።
፳፡ ሰውነቴንም ፡ ስለሷ ፡ አቀናሁ ፡ በሚገባ ፡ በሱ ፡ ፈቃድ ፡ አገኘኋት ፡ ልቡናዬንም ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ አጸናሁ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ በመከራው ፡ አልጣለኝም ።
፳፩፡ ሰውነቴም ፡ በሷ ፡ ታወከ ፡ መረመረቻት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያማረ ፡ ትምህርትን ፡ ገንዘብ ፡ አደረግሁ ።
፳፪፡ እግዚአብሔርም ፡ የጸሎቴን ፡ ዋጋ ፡ ሰጠኝ ፡ በሷም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግነዋለሁ ።
፳፫፡ እናንት ፡ ሰነፎች ፡ ወደኔ ፡ ቅረቡ ፡ በጥበብ ፡ ቤት ፡ ትኖራላችሁ ።
፳፬፡ እንደምን ፡ አጣችኋት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ንገሩ ፡ ልኝ ፡ ሰውነታችሁስ ፡ ከትምህርት ፡ ፈጽማ ፡ እንደምን ፡ ተጠማች ።
፳፭፡ አንደበቴንም ፡ ገልጬ ፡ ተናገርኩ ፡ ያለዋጋም ፡ አስተማርኋችሁ ።
፳፮፡ ክሣደ ፡ ልቡናችሁንም ፡ አዋርዳችሁ ፡ ምሥጢራንም ፡ መርምሩ ፡ ሰውነታችሁም ፡ ጥበብን ፡ ትቀበል ፡ ጥበብንም ፡ ማግኘት ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
፳፯፡ ጥቂት ፡ ድካምን ፡ ደክሜ ፡ በሷ ፡ ብዙ ፡ ዕረፍትን ፡ እንዳገኘሁ ፡ እነሆ ፡ በዓይናችሁ ፡ አስተውሉ ።
፳፰፡ ከብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ቍጥር ፡ ከሌለው ፡ ከወርቅ ፡ ይልቅ ፡ ጥበብን ፡ መረጥኳት ፡ ለናንተም ፡ አስተማርኋችሁ ።
፳፱፡ ሰውነቴንም ፡ በጥርነቱ ፡ ደስ ፡ አላት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ማመስገን ፡ ቸል ፡ አትበሉ ።
፴፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ዋጋችሁን ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ የሚያልፍበት ፡ ጊዜው ፡ ሳይደርስ ፡ ሥራችሁን ፡ ሥሩ ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰው ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ሲራክ ፡ ኢያሱ ፡ የተናገረው ፡ ጥበብ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ የኢሳይያስ ፡ ራእይ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰማያት ፡ ስሙ ፡ ÷ ምድርም ፡ አድምጪ ፤ ልጆችን ፡ ወለድሁ ፡ አሳደግሁም ÷ እነርሱም ፡ ዐመፁብኝ ።
፫፡ በሬ ፡ የገዢውን ፡ አህያም ፡ የጌታውን ፡ ጋጣ ፡ አወቀ ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ አላወቀም ÷ ሕዝቤም ፡ አላስተዋለም ።
፬፡ ኃጢአተኛ ፡ ወገንና ፡ በደል ፡ የተሞላበት ፡ ሕዝብ ÷ የክፉዎች ፡ ዘር ÷ ርኩሰትን ፡ የምታደርጉ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ወዮላችሁ ! እግዚአብሔርን ፡ ትተዋል ፡ የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ አቃልለዋል ፡ ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ እየሄዱ ፡ ተለይተዋል ።
፭፡ ደግሞስ ፡ ዓመፃ ፡ እየጨመራችሁ ፡ ለምን ፡ ገና ፡ ትቀሠፋላችሁ ? ራስ ፡ ሁሉ ፡ ለሕመም ፡ ልብም ፡ ሁሉ ፡ ለድካም ፡ ሆኖአል ።
፮፡ ከእግር ፡ ጫማ ፡ እንሥቶ ፤ እስከ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ጤና ፡ የለውም ፤ ቍስልና ፡ እበጥ ፡ የሚመግልም ፡ ነው ፤ አልፈረጠም ÷ አልተጠገነም ÷ በዘይትም ፡ አልለዘበም ።
፯፡ ምድራችሁ ፡ በድማ ፡ ናት ፤ ከተሞቻችሁ ፡ በእሳት ፡ ተቃጠሉ ፤ እርሻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡ ሌሎች ፡ ይበሉታል ፤ ባዕድ ፡ እንዳፈረሰት ፡

፫ ምድር ፡ በድማ ፡ ሆነች ። የጽዮንም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ በወይን ፡ ቦታ ፡ እንዳለ ፡ ዳስ ÷ በዱባ ፡ አትክ
ልትም ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ ጎጆ ÷ እንደ ፡ ተከበ
፱ በችም ፡ ከተማ ፡ ሆና ፡ ቀረች ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘርን ፡ ባያስቀርልን ፡ ኖሮ ÷ እንደ ፡ ሰዶም ፡ በሆንን ፡ እንደ ፡ ገሞራም ፡ በመሰልን ፡ ነበር ።

፲ እናንተ ፡ የሰዶም ፡ አለቆች ፡ ሆይ ÷ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ የገሞራ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ የአምላካችንን ፡ ሕግ ፡ አድምጡ ።
፲፩ የመሥዋዕታችሁ ፡ ብዛት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅ
መኛል ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚቃጠለ
ውን ፡ የአውራ ፡ በግ ፡ መሥዋዕትንና ፡ የፍሪዳን ፡ ስብ ፡ ጠግቤያለሁ ፤ የበሬና ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ የአ
፲፪ ውራ ፡ ፍየልም ፡ ደም ፡ ደስ ፡ አያሰኘኝም ። በእኔ ፡ ፊት ፡ ልትታዩ ፡ ብትመጡ ፡ ይህን ፡ የመቅደ
ሴን ፡ አደባባይ ፡ መርገጣችሁን ፡ ከእጃችሁ ፡
፲፫ የሚሻ ፡ ማን ፡ ነው ? ምናምንቴውን ፡ ቍርባን ፡ ጨምራችሁ ፡ አታምጡ ፤ ዕጣን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፤ መባቻችሁንና ፡ ሰንበታችሁን ፡ በጉባኤም ፡ መሰብሰባችሁን ፡ አልወድድም ፤ በደልንም ፡ የተቀደሰውንም ፡ ጉባኤ ፡ አልታገ
፲፬ ሥም ። መባቻችሁንና ፡ በዓላቶቻችሁን ፡ ነፍሴ ፡ ጠልታለች ፤ ሸክም ፡ ሆነውብኛል ÷ ልታገሣ
፲፭ ቸውም ፡ ደክሚያለሁ ። እጃችሁንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ብትዘረጉ ፡ ዓይኔን ፡ ከእናንተ ፡ እሰውራ
ለሁ ÷ ልመናንም ፡ ብታበዙ ፡ አልሰማችሁም ፤
፲፮ እጆቻችሁ ፡ ደም ፡ ተሞልተዋል ። ታጠቡ ፡ ሰውነታችሁንም ፡ አንጹ ፤ የሥራችሁን ፡ ክፋት ፡ ከዓይኔ ፡ ፊት ፡ አስወግዱ ፤ ክፋ ፡ ማድረግን ፡
፲፯ ተዉ ÷ መልካም ፡ መሥራትን ፡ ተማሩ ÷ ፍር
ድን ፡ ፈልጉ ÷ የተገፋውን ፡ አድኑ ÷ ለድሀ ፡ አደጉ ፡ ፍረዱለት ፡ ስለ ፡ መበለቲቱም ፡ ተሟ
ዋገቱ ።
፲፰ ኑና ፡ እንዋቀስ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ኃጢአታችሁ ፡ እንደ ፡ አለላ ፡ ብትሆን ፡ እንደ ፡ አመዳይ ፡ ትነጻለች ፤ እንደ ፡ ደምም ፡ ብትቀላ ፡
፲፱ እንደ ፡ ባዙቶ ፡ ትጠራለች ። እሺ ፡ ብትሉ ፡ ለእ
ኔም ፡ ብትታዘዙ ÷ የምድርን ፡ በረከት ፡ ትበላ
፳ ላችሁ ፤ እንቢ ፡ ብትሉ ፡ ግን ፡ ብታምፁም ÷ ሰይፍ ፡ ይበላችኋል ፤ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ይህን ፡ ተናግሮአልና ።
፳፩ ፍርድ ፡ ሞልቶባት ፡ የነበረ ፡ የታመነችይቱ ፡ ከተማ ፡ እንዴት ፡ ጋለሞታ ፡ ሆነች ! ጽድቅ ፡ አድሮባት ፡ ነበር ÷ አሁን ፡ ግን ፡ ገዳዮች ፡ አሉ
፳፪ ባት ። ብርሽ ፡ ወደ ፡ ዝገት ፡ ተለወጠ ፤ የወይን ፡
፳፫ ጠጅሽ ፡ ከውኃ ፡ ጋር ፡ ተደባለቀ ። አለቆችሽ ፡ ዓመፀኞችና ፡ የሌቦች ፡ ባልንጀሮች ፡ ሆኑ ፤ ሁሉ ፡ ጉበ ፡ ይወድዳሉ ÷ ዋጋም ፡ ለማግኘት ፡ ይሮ
ጣሉ ፤ ለድሀ ፡ አደጉ ፡ አይፈርዱም ÷ የመበለ
ቲቱም ፡ ሙግት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አይደርስም ።
፳፬ ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ኃያል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ቍጣዬን ፡ እፈጽማለሁ ÷ የሚቃቃሙኝ
፳፭ ንም ፡ እበቀላለሁ ። እጄንም ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ አመ
ጣለሁ ÷ ዝገትሽንም ፡ በጣም ፡ አነጻለሁ ÷ ቆርቆ
፳፮ ሮሽንም ፡ ሁሉ ፡ አወጣለሁ ። ፈራጆችሽንም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አማካሪዎችሽንም ፡ እንደ ፡ መጀ
መሪያው ፡ ጊዜ ፡ መልሼ ፡ አስነሣለሁ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የጽድቅ ፡ ከተማ ፡ የታመነችም ፡ ከተማ ፡
፳፯ ተብለሽ ፡ ትጠሪያለሽ ። ጽዮን ፡ በፍርድ ፡ ከእ
፳፰ ርስዋም ፡ የሚመለሱ ፡ በጽድቅ ፡ ይድናሉ ። በደለኞችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡
፳፱ ይሰበራሉ ÷ እግዚአብሔርንም ፡ የሚተዉ ፡ ይጠፋሉ ። በወደዳችኋት ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ታፍራላችሁና ÷ ስለ ፡ መረጣችኋትም ፡ አትክ
፴ ልት ፡ እፍረት ፡ ይይዛችኋልና ፤ ቅጠልዋ ፡ እንደ ፡ ረገፈ ፡ ዛፍ ÷ ውኃም ፡ እንደሌለበት ፡
፴፩ አትክልት ፡ ትሆናላችሁና ። ኃይለኛውም ፡ እንደ ፡ ተልባ ፡ ጭረት ÷ ሥራውም ፡ እንደ ፡ ጠለሸት ፡ ይሆናል ፤ አብረውም ፡ ይቃጠላሉ ፡ እነርሱንም ፡ የሚያጠፋ ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለ ፡ ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ ቃል ።
፪ በዘመኑም ፡ ፍጻሜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራራ ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይቆ
ማል ÷ ከኮረብቶችም ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ÷ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይሰበሰባሉ ።
፫ ሕግ ፡ ከጽዮን ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ከኢ
የሩሳሌም ፡ ይወጣልና ፡ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡ ሄደው ፡ — ኑ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ÷ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ እር
ሱም ፡ መንገዱን ፡ ያስተምረናል ÷ በጎዳናውም ፡ እንሄዳለን ፡ ይላሉ ። በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይፈ
፬ ርዳል ÷ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ላይ ፡ ይበይናል ፤ ሰይ
ፋቸውንም ፡ ማረሻ ÷ ጦራቸውንም ፡ ማጭድ ፡ ለማድረግ ፡ ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አያነሣም ÷ ሰልፍም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይማሩም ።
፭ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ኑ ÷ በእግዚ
፮ አብሔር ፡ ብርሃን ፡ እንሂድ ። ሕዝብህን ፡ የያዕ
ቆብን ፡ ቤት ፡ ትተሃልና ፤ ይኸውም ፡ የምሥራ
ቅን ፡ ሰዎች ፡ አመል ፡ ስለ ፡ ተሞሉ ÷ እንደ ፡ ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ ምዋርተኞች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ÷ ከባዕድ ፡ ልጆችም ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተባበሩ ፡ ነው ።
፯ ምድራቸው ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ ተሞልታ
ለች ÷ ለመዛግብቶቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤ ምድራቸውም ፡ ደግሞ ፡ በፈረሶች ፡ ተሞልታ
ለች ÷ ለሰረገሎቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።
፰ ምድራቸው ፡ ደግሞ ፡ በጣዖታት ፡ ተሞልታ
ለች ፤ ጣቶቻቸውም ፡ ላደረጉት ፡ ለእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ይሰግዳሉ ። ታናሹም ፡ ሰው ፡ ዝቅ ፡ ብሎ
፱ አል ÷ ጨዋውም ፡ ተዋርዶአል ፤ ኃጢአታቸ
፲ ውንም ፡ ይቅር ፡ አትበላቸው ። ከእግዚአብ
ሔር ፡ ማስደንገጥና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተ
ነሣ ፡ ወደ ፡ ድንጋይ ፡ ዋሻ ፡ ግባ ÷ በመሬትም ፡

፲፩ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ። ከፍ ፡ ያለችውም ፡ የሰው ፡ ዓይን ፡ ትዋረዳለች ÷ የሰዎችም ፡ ኵራት ፡ ትወ
ድቃለች ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

፲፪ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በትዕቢተኛውና ፡ በኵራተኛው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ከፍ ፡ ባለውም ፡ ላይ ፡ ይሆናል ÷ እርሱም ፡
፲፫ ይዋረዳል ፤ ደግሞም ፡ በረጅሙ ፡ ከፍ ፡ ባለ
ውም ፡ በሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በባሳ
፲፬ ንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በረጅሙም ፡ ተራራ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ÷ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡
፲፭ ላይ ÷ በረጅሙም ፡ ግንብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በተመ
፲፮ ሸገውም ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በተርሴስም ፡
መርከብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ÷ በሚያማምሩ ፡ ጣዖታ
፲፯ ትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ይዋረዳል ÷ የሰውም ፡ ኵራት ፡ ይወድቃል ÷
በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
፲፰ ይላል ። ጣዖቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡
፲፱ ይጠፋሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያና
ውጥ ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎች ፡ ከማስደን
ገጡና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድን
ጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡
፳ ይገባሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ይሰግድላቸው ፡
ዘንድ ፡ ያበጁአቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወርቁን ፡ ጣያ
ዖቱን ፡ ለፍልፈልና ፡ ለሌሊት ፡ ወፍ ፡ ይጥላል ።
፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያናውጥ ፡ ዘንድ ፡
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ከማስደንገጡና ፡ ከግርማው ፡
ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድንጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡
፳፪ ተሰነጠቁ ፡ ዓለቶች ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ። እስት
ንፋሱ ፡ በአፍንጫው ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ተዉት ፤
እርሱ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቈጠራል ?

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እነሆ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢ
የሩሳሌምና ፡ ከይሁዳ ፡ ድጋፍንና ፡ ብርታትን ÷
የእንጀራን ፡ ድጋፍ ፡ ሁሉ ፡ የውኃውንም ፡
፪ ድጋፍ ፡ ሁሉ ÷ ኃያሉንም ÷ ተዋጊውንም ÷
ፈራጁንም ÷ ነቢዩንም ÷ ምዋርተኛውንም ÷
፫ ሽማግሌውንም ÷ የአምሳ ፡ አለቃውንም ÷ ከበ
ርቴውንም ÷ አማካሪውንም ÷ ብልሁንም ፡ ሠራ
ተኛ ÷ አስማት ፡ አዋቂውንም ፡ ይነቅላል ።
፬ አለቆቻቸው ፡ እንዲሆኑ ፡ ብላቴኖችን ፡ አስነሣ
፭ ባቸዋለሁ ÷ ሕፃናቶችም ፡ ይገዙአቸዋል ። ሕዝ
በውም ÷ ሰው ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሰውም ፡ በባልንጀ
ራው ፡ ላይ ÷ ይገፋፋል ፤ ብላቴናውም ፡ በሽ
ማግሌው ፡ ላይ ፡ የተጠቃውም ፡ በከበርቴው ፡
፮ ላይ ፡ ይከራል ። ሰውም ፡ በአባቱ ፡ ቤት ፡
ውስጥ ፡ ወንድሙን ፡ ይዘ ፡— አንተ ፡ ልብስ ፡
አለህ ፡ አለቃም ፡ ሁንልን ፡ ይህችም ፡ ባድማ ፡
፯ ከእጅህ ፡ በታች ፡ ትሁን ፡ ሲለው ÷ በዚያ ፡ ቀን ፡
ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡— እኔ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡
እንጀራ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ የለኝምና ፡ ባለ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አልሆንም ፤ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡
፰ አታደርጉኝም ፡ ይላል ። የክብሩን ፡ ዓይን ፡ ያስ
ቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ምላሳቸውና ፡ ሥራቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተፈ
ታች ፡ ይሁዳም ፡ ወደቀ ። የፈታቸውም ፡ እፍ ፱
ረት ፡ ይመሰክርባቸዋል ፤ እንደ ፡ ሰዶምም ፡ ኃጢ
አታቸውን ፡ ያወራሉ ÷ አይሠውሩአትም ። በራ
ሳቸው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሠርተዋልና ፡ ለነፍ
ሳቸው ፡ ወዮ ! የሥራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉና ፡ ፲
ጻድቁን ፡— መልካም ፡ ይሆንልሃል ፡ በሉት ።
እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ፍዳው ፡ ይደረግበታልና ፡ ፲፩
ለበደለኛ ፡ ወዮ ! ክፉም ፡ ደርሶበታል ። ሕዝ ፲፪
ቤንስ ፡ አስገባሪዎቻቸው ፡ ይገፍፉአቸዋል ÷
አስጨናቂዎችም ፡ ይሠለጥኑባቸዋል ። ሕዝቤ ፡
ሆይ ÷ የመሩአችሁ ፡ ያስቱአችኋል ፡ የምትሄ
ዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፉሉ ።

እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ ተነሥቶአል ፡ በሕ ፲፫
ዝቡም ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ቆሞአል ። እግዚአ ፲፬
ብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከአለቆቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይፋረዳል ፤ የወይኑን ፡ ቦታ ፡ የጨ
ረሳችሁ ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ፤ ከድሆች ፡ የበዘበዛ
ችሁት ፡ በቤታችሁ ፡ አለ ፤ ሕዝቤንም ፡ ለምን ፡ ፲፭
ታደቅቁአቸዋላችሁ ? የድሆችንስ ፡ ፊት ፡ ለምን ፡
ትፈጫላችሁ ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ፲፮
የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ፡ ኰርተዋልና ÷ አንገታቸ
ውንም ፡ እያሰገጉ ፡ በዓይናቸውም ፡ እያጣቀሱ ÷
ፈንጠርም ፡ እያሉ ÷ በእግራቸውም ፡ እያቃ
ጨሉ ፡ ይሄዳሉና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ የጽዮንን ፡ ቈነ ፲፯
ጃጅት ፡ አናት ፡ በቡህንት ፡ ይመታል ÷ እግዚአ
ብሔርም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋቸውን ፡ ይገልጣል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ጌታ ፡ የእግር ፡ አልቦውን ፡ ፲፰
ክብር ÷ መርበብንም ÷ ጨረቃ ፡ የሚመስለው
ንም ፡ ጌጥ ÷ የጆሮ ፡ እንዋልዋሉንም ÷ አንባ ፲፱
ሩንም ÷ መሸፈኛውንም ÷ ቀጸላውንም ÷ ሰን ፳
ሰለቱንም ÷ መቀነቱንም ÷ የሽቱውንም ፡ ዕቃ ÷
አሸንክታቡንም ÷ የእጅና ፡ የአፍንጫ ፡ ቀለበ ፳፩
ቱንም ÷ የዓመት ፡ በዓልንም ፡ ልብስ ÷ መጐ ፳፪
ናጸፊያውንም ÷ ልግምበገላውንም ÷ ከረጢቱ
ንም ÷ መስተዋቱንም ÷ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የተ ፳፫
ሠራውንም ፡ ልብስ ÷ ራስ ፡ ማሰሪያውንም ÷
ዓይነ ፡ ርግቡንም ፡ ያስወግዳል ። እንዲህም ፡ ፳፬
ይሆናል ፤ በሽቱ ፡ ፋንታ ፡ ግማት ÷ በመታጠ
ቂያውም ፡ ፋንታ ፡ ገመድ ÷ ጠጕርንም ፡ በመ
ንቀስ ፡ ፋንታ ፡ ቡህንት ÷ በመጐናጸፊያ ፡ ፋንታ ፡
ማቅ ÷ በውበትም ፡ ፋንታ ፡ ጠባሳ ፡ ይሆናል ።
ጕልማሶችሽ ፡ በሰይፍ ÷ ኃያላንሽም ፡ በውጊያ ፡ ፳፭
ይወድቃሉ ። በሮችዋ ፡ ያገናሉ ፡ ያለቅሱማል ፤ ፳፮
እርስዋም ፡ ብቻዋን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትቀመጣ
ለች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሴቶች ፡— የገዛ ፡ እንጀ ፩
ራችንን ፡ እንበላለን ፡ የገዛ ፡ ልብሳችንንም ፡ እን
ለብሰለን ፤ ስምህ ፡ ብቻ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ይጠራ ÷

መሰደቦችንንም ፡ አርቅ ፡ ብለው ፡ አንዱን ፡ ወንድ ፡ ይይዙታል ።

፪ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጥቋጥ ፡ ለጌጥና ፡ ለክብር ፡ ይሆናል ÷ ከእስራኤልም ፡ ወገን ፡ ላመለጡ ፡ ሰዎች ፡ የምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡ ፫፤፬ ለትምክሕትና ፡ ለውበት ፡ ይሆናል ። ጌታም ፡ የጽዮንን ፡ ቈነጃጅት ፡ እድፍ ፡ ባጠበ ፡ ጊዜ ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡ ደም ፡ በፍርድ ፡ መንፈስና ፡ በሚያቃጥል ፡ መንፈስ ፡ ከመካከልዋ ፡ በነጻ ፡ ጊዜ ÷ በጽዮን ፡ የቀረ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተረፈ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ለሕይወት ፡ የተጻፈ ፡ ፭ ሁሉ ÷ ቅዱስ ፡ ይበላል ። እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ በለ ፡ ማደሪያ ፡ ሁሉ ፡ በጉባኤአቸውም ፡ ላይ ፡ በቀን ፡ ዳመናንና ፡ ጢስን ፡ በሌሊትም ፡ የሚታጠለውን ፡ የእሳት ፡ ብርሃን ፡ ይፈጥራል ፤ በክብርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፮ መጋረጃ ፡ ይሆናል ። በቀን ፡ ከሙቀት ፡ ለጥላ ÷ ከዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ከዝናብም ፡ ለመጠጊያና ፡ ለመሸሸጊያ ፡ ጎጆ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ አሁን ፡ ስለ ፡ ወዳጄና ፡ ስለ ፡ ወይን ፡ በታው ፡ ለወዳጄ ፡ ቅኔ ፡ እቀኛለሁ ። ለወዳጄ ፡ በፍሬያማው ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ በታ ፡ ነበረው ። ፪ በዙሪያው ፡ ቈፈረ ÷ ድንጋዮችንም ፡ ለቀሞ ፡ አወጣ ÷ ምርጥ ፡ የሆነውንም ፡ አረግ ፡ ተከለበት ÷ በመካከሉም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ÷ ደግሞም ፡ የመጥመቂያ ፡ ጕድጓድ ፡ ማሰበት ፤ ወይንንም ፡ ያፈራ ፡ ዘንድ ፡ ተማመነ ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሆምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ።

፫ አሁንም ፡ እናንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎችም ፡ ሆይ ÷ በእኔና ፡ በወይኑ ፡ በታዬ ፡ መካከል ፡ እስኪ ፡ ፍረዱ ። ፬ ለወይኔ ፡ ያላደረግሁለት ÷ ከዚህ ፡ ሌላ ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ወይንን ፡ ያፈራል ፡ ብዬ ፡ ስተማመን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ፯ ሆምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ? ፭ አሁንም ፡ በወይኔ ፡ ላይ ፡ የማደርገውን ፡ እነግራችኋለሁ ፤ አጥሩን ፡ እነቅላለሁ ÷ ለማሰማርያም ፡ ይሆናል ፤ ቅጥሩንም ፡ አፈርሰለሁ ÷ ለመራገጫም ፡ ይሆናል ። ፮ ባድማ ፡ አደርገዋለሁ ፤ አይቈረጥም ÷ አይኰተኰትም ፤ ኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ ይበቅልበታል ፤ ዝናብንም ፡ እንዳያዘንቡበት ፡ ዳመናዎችን ፡ ፯ አዝዛለሁ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወይን ፡ በታ ፡ እርሱ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነው ÷ የደስታውም ፡ አትክልት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፤ ፍርድን ፡ ተስፋ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ÷ እነሆም ÷ ደም ፡ ማፍሰስ ፡ ሆነ ፤ ጽድቅንም ፡ ይተማመን ፡ ነበር ÷ እነሆም ÷ ጩኸት ፡ ሆነ ። ፰ ስፍራ ፡ እስከማይቀር ፡ ድረስ ፡ እናንተም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብቻችሁን ፡ እስክትቀመጡ ፡ ድርስ ÷ ቤትን ፡ ከቤት ፡ ጋር ፡ ለሚያያይዙ ፡ እርሻንም ፡ ከእርሻ ፡ ጋር ፡ ለሚያቀራርቡ ፡ ወዮ ፬ ላችሁ ! የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጆሮዬ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— በእውነት ፡ ብዙ ፡ ታላቅና ፡ መልካም ፡ ቤት ፡ ባድማ ፡ ይሆናል ÷ የሚቀመጥበትም ፡ አይገኝም ። ፲ ከወይኑ ፡ ቦታ ፡ አሥር ፡ ጥማድ ፡ በሬ ፡ ካረሰው ፡ አንድ ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይወጣል ፤ አንድ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘር ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይሰጣል ።

፲፩ ስካርን ፡ ለመከተል ፡ በጥዋት ፡ ለሚማልዱ ÷ የወይን ፡ ጠጅም ፡ እስኪያቃጥላቸው ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ለሚዘገዩ ፡ ወዮላቸው ! ፲፪ መሰንቆና ፡ በገና ፡ ከበሮና ፡ እምቢልታም ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ በግብዣቸው ፡ አለ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አልተመለከቱም ÷ እጁም ፡ ያደረገችውን ፡ አላስተዋሉም ።

፲፫ ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ሄዱ ÷ ጌታን ፡ አላወቁትምና ፤ ከበርቴዎቻቸውም ፡ ተራቡ ÷ ሕዝባቸውም ፡ ተጠሙ ። ፲፬ ሲኦልም ፡ ሆድዋን ፡ አስፍታለች ÷ አፍዋንም ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ከፍታለች ፤ ከበርቴዎቻቸውና ፡ አዛውንቶቻቸው ፡ ባለጠጎቻቸውም ፡ ደስተኞቻቸውም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ይወርዳሉ ። ፲፭ ሰውም ፡ ይጐሰቍላል ÷ ሰውም ፡ ይዋረዳል ÷ የትዕቢተኞችም ፡ ዓይን ፡ ትዋረዳለች ፤ ፲፮ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በፍርድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአል ÷ ቅዱሱም ፡ አምላክ ፡ በጽድቅ ፡ ተቀድሶአል ። ፲፯ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ በማሰማርያቸው ፡ ውስጥ ፡ ይሰማራሉ ÷ እንግዶችም ፡ የሰቡትን ፡ ባድማ ፡ ይበላሉ ።

፲፰ በደልን ፡ በምናምንቴ ፡ ገመድ ÷ ኃጢአትንም ፡ በሰረገላ ፡ ማሰሪያ ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ለሚስቡ ፦— ፲፱ እናይ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኵል ÷ ሥራውንም ፡ ያፋጥን ፤ እናውቃትም ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ምክር ፡ ትቅረብ ÷ ትምጣ ፡ ለሚሉ ፡ ወዮላቸው !

፳ ክፉውን ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ክፉ ፡ ለሚሉ ÷ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ ብርሃኑንም ፡ ጨለማ ፡ ለሚያደርጉ ÷ ጣፋጩን ፡ መራራ ፡ መራራውንም ፡ ጣፋጭ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላቸው !

፳፩ በዓይናቸው ፡ ጥበበኞች ፡ በነፍሳቸውም ፡ አስተዋዮች ፡ ለሆኑ ፡ ወዮላቸው !

፳፪ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጣት ፡ ኃያላን ፡ የሚያሰክረውንም ፡ ለማደባለቅ ፡ ጨካኞች ፡ ለሆኑ ፤ ፳፫ በደለኛውን ፡ ስለ ፡ ጉቦ ፡ ጻድቅ ፡ ለሚያደርጉ ÷ የጻድቁንም ፡ ጽድቅ ፡ ለሚያስወግዱበት ፡ ወዮላቸው !

፳፬ ስለዚህ ፡ የእሳት ፡ ወላፈን ፡ ቃርሚያን ፡ እንደሚበላ ÷ እብቅም ፡ በነበልባል ፡ ውስጥ ፡ እንደሚጠፋ ÷ እንዲሁ ፡ የእነርሱ ፡ ሥር ፡ የበሰበሰ ፡ ይሆናል ፡ ቡቃያቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ይበንናል ፤ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ጥለዋልና ÷ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አቃልለዋልና ። ፳፭ ስለዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነድዶአል ፡ እጁንም ፡ በላያቸው ፡ ዘርግቶ ፡ መትቶ

አቸዋል ፣ ተራሮችም ፣ ተንቀጠቀጡ ÷ ሬሳቸው ም ፣ በአደባባይ ፣ መካከል ፣ እንደ ፣ ጕድፍ ፣ ሆኖአል ። በዚህም ፣ ሁሉ ፣ እንካ ፣ ቍጣው ፣ አልተመለሰችም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ እጁ ፣ ገና ፣ ተዘርግታ ፣ ትኖራለች ።

፭ ለእሕዛብም ፣ በሩቅ ፣ ምልክትን ፣ ያቆማል ÷ ከምድርም ፣ ዳርቻ ፣ በፉጨት ፣ ይጠራቸዋል ፤ እነሆም ÷ እየተጣደፉ ፣ ፈጥነው ፣ ይመጣሉ ።

፮ ደካማና ፣ ስንኩል ፣ የለባቸውም ፤ የሚያንቀላፋና ፣ የሚተኛም ፣ የለም ፤ የወገባቸውም ፣ መቀነት ፣ አይፈታም ÷ የጫማቸውም ፣ ማዘቢያ ፣ አይበጠስም ። ፯ ፍላጻዎቻቸው ፣ ተስለዋል ÷ ቀስቶቻቸውም ፣ ሁሉ ፣ ተለጥጠዋል ፤ የፈረሶቻቸውም ፣ ኮቴ ፣ እንደ ፣ ቡላድ ፣ የሰረገሎቻቸውም ፣ መንኰራኵር ፣ እንደ ፣ ዐውሎ ፣ ነፋስ ፣ ይቄጠራል ። ፰ ጩኸታቸው ፣ እንደ ፣ አንበሳ ፣ ነው ÷ እንደ ፣ አንበሳ ፣ ደቦሎችም ፣ ያገሣሉ ፤ ንጥቂያንም ፣ ይዘው ፣ ያገሣሉ ÷ ይወስዱትማል ÷ የሚያድንም ፣ የለም ። ፱ በዚያም ፣ ቀን ፣ እንደ ፣ ባሕር ፣ መትመም ፣ ይተምሙባቸዋል ፤ ወደ ፣ ምድርም ፣ ቢመለከቱ ÷ እነሆ ÷ ጨለማና ፣ መከራ ፣ አለ ፤ ብርሃንም ፣ በደመናዎችዋ ፣ ውስጥ ፣ ጨልሞአል ።

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

፩ ንጉሡ ፣ ዖዝያን ፣ በሞተበት ፣ ዓመት ፣ እግዚአብሔርን ፣ በረጅምና ፣ ከፍ ፣ ባለ ፣ ዙፋን ፣ ላይ ፣ ተቀምጦ ፣ አየሁት ÷ የልብሱም ፣ ዘርፍ ፣ መቅደሱን ፣ ሞልቶት ፣ ነበር ። ፪ ሱራፌልም ፣ ከእርሱ ፣ በላይ ፣ ቆመው ፣ ነበር ÷ ለእያንዳንዱም ፣ ስድስት ፣ ክንፍ ፣ ነበረው ፤ በሁለት ፣ ክንፍ ፣ ፊቱን ፣ ይሸፍን ፣ ነበር ÷ በሁለቱም ፣ ክንፍ ፣ እግሮቹን ፣ ይሸፍን ፣ ነበር ÷ በሁለቱም ፣ ክንፍ ፣ ይበር ፣ ፫ ነበር ። አንዱም ፣ ለአንዱ ፣— ቅዱስ ÷ ቅዱስ ÷ ቅዱስ ÷ የሠራዊት ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፤ ምድር ፣ ሁሉ ፣ ከክብሩ ፣ ተሞልታለች ፣ እያለ ፣ ፬ ይጮኽ ፣ ነበር ። የመድረኩም ፣ መሠረት ፣ ከጭዋኺው ፣ ድምፅ ፣ የተነሣ ፣ ተናወጠ ÷ ቤቱንም ፣ ፭ ጢስ ፣ ሞላበት ። እኔም ፣— ከንፈሮቼ ፣ የረከሱብኝ ፣ ሰው ፣ በመሆኔ ÷ ከንፈሮቻቸውም ፣ በረከሱባቸው ፣ ሕዝብ ፣ መካከል ፣ በመቀመጤ ፣ ዓይኖቼ ፣ የሠራዊትን ፣ ጌታ ፣ ንጉሡን ፣ እግዚአብሔርን ፣ ስለ ፣ አዩ ፣ ጠፍቻለሁና ፣ ወዮልኝ ! አልሁ ። ፮ ከሱራፌልም ፣ አንዱ ፣ እየበረረ ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ መጣ ÷ በእጁም ፣ ከመሠዊያው ፣ በጕጠት ፣ ፯ የወሰደው ፣ ፍም ፣ ነበረ ። አፌንም ፣ ዳሰሰበትና ፣— እነሆ ÷ ይህ ፣ ከንፈሮችህን ፣ ነክቶአል ፤ በደልህም ፣ ከአንተ ፣ ተወገደ ÷ ኃጢአትህም ፣ ተሰረየልህ ፣ አለኝ ። ፰ የጌታንም ፣ ድምፅ ፣— ማንን ፣ እልካለሁ ? ማንስ ፣ ይሄድልናል ? ሲል ፣ ሰማሁ ። እኔም ፣— እነሆኝ ÷ እኔን ፣ ላከኝ ፣ ፱ አልሁ ። እርሱም ፣— ሂድ ÷ ይህን ፣ ሕዝብ ፣— መስማትን ፣ ትሰማላችሁ ፣ አታስተውሉምም ፤ ማየትንም ፣ ታያላችሁ ፣ አትመለከቱምም ፣ በላቸው ። በዓይናቸው ፣ እንዳያዩ ÷ በጆሮአቸውም ፣ እንዳይሰሙ ÷ በልባቸውም ፣ እንዳያስተውሉ ÷ ተመልሰውም ፣ እንዳይፈወሱ ÷ የዚህን ፣ ሕዝብ ፣ ልብ ፣ አደንድን ÷ ጆሮአቸውንም ፣ አደንቊር ÷ ዓይናቸውንም ፣ ጨፍን ፣ አለኝ ። ፲ እኔም ፣— ጌታ ፣ ሆይ ÷ እስከ ፣ መቼ ፣ ድረስ ፣ ነው ? አልሁ ። እርሱም ፣ መልሶ ፣ እንዲህ ፣ አለ ፣— ከተሞች ፣ የሚኖርባቸውን ፣ አጥተው ፣ እስከ ፣ ፈርሱ ፣ ድረስ ÷ ቤቶችም ፣ ሰው ፣ አልቦ ፣ እስከ ፣ ሆኑ ፣ ምድርም ፣ ፈጽሞ ፣ ባድማ ፣ ሆና ፣ እስክትቀር ፣ ድረስ ÷ እግዚአብሔርም ፣ ሰዎችን ፣ እስከ ፣ ያርቅ ÷ በምድርም ፣ መካከል ፣ ውድማው ፣ መሬት ፣ እስኪበዛ ፣ ድረስ ፣ ነው ። ፲፩ በእርስዋም ፣ ዘንድ ፣ አሥረኛ ፣ እጅ ፣ ቀርቶ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ እርሱ ፣ ደግሞ ፣ ይቃጠላል ፤ በተቈረጠ ፣ ጊዜ ፣ ጕቶቻቸው ፣ እንደ ፣ ቀሩ ፣ እንደ ፣ ግራርና ፣ እንደ ፣ ከምበል ፣ ዛፍ ፣ ሆኖ ÷ ጕቶው ፣ የተቀደሰ ፣ ዘር ፣ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ እንዲህም ፣ ሆነ ፤ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በዖዝያን ፣ ልጅ ፣ በኢዮአታም ፣ ልጅ ፣ በአካዝ ፣ ዘመን ፣ የሶርያ ፣ ንጉሥ ፣ ረአሶን ፣ የእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ የሮሜልዩ ፣ ልጅ ፣ ፋቁሔ ፣ ኢየሩሳሌምን ፣ ሊወጉ ፣ ወጡ ÷ ሊያሸንፉአትም ፣ አልቻሉም ። ፪ ለዳዊትም ፣ ቤት ፣— ሶርያ ፣ ከኤፍሬም ፣ ጋር ፣ ተባብረዋል ፣ የሚል ፣ ወሬ ፣ ተነገረ ፤ የእርሱም ፣ ልብ ፣ የሕዝቡም ፣ ልብ ፣ የዱር ፣ ዛፍ ፣ በነፋስ ፣ እንድትናወጥ ፣ ተናወጠ ።

፫ እግዚአብሔርም ፣ ኢሳይያስን ፣ አለው ፣— አንተና ፣ ልጅህ ፣ ያሹብ ፣ አካዝን ፣ ትገናኙት ፣ ዘንድ ፣ በልብስ ፣ አጣቢው ፣ እርሻ ፣ መንገድ ፣ ወዳለው ፣ ወደ ፣ ላይኛው ፣ የኩሬ ፣ መስኖ ፣ ጫፍ ፣ ውጡ ፤ ፬ እንዲህም ፣ በለው ፣— ተጠበቅ ÷ ዝምም ፣ በል ፤ ስለ ፣ እነዚህ ፣ ስለሚጤሱ ፣ ስለ ፣ ሁለት ፣ የእንጨት ፣ ጠለሸቶች ÷ ስለ ፣ ሶርያና ፣ ስለ ፣ ረአሶን ፣ ስለ ፣ ሮሜልዩም ፣ ልጅ ፣ ቍጣ ፣ አትፍራ ÷ ልብህም ፣ አይድከም ። ፭፣፮ ሶርያና ፣ ኤፍሬም ፣ የሮሜልዩም ፣ ልጅ ፣— ወደ ፣ ይሁዳ ፣ እንውጣ ፣ እናስጨንቀውም ÷ እንስበረውም ÷ የጣብኤልንም ፣ ልጅ ፣ እናንግሥበት ፣ ብለው ፣ ክፋት ፣ ስለ ፣ መከሩብህ ፤ ፯ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፣— ይህ ፣ ምክር ፣ አይጸናምና ፣ አይሆንም ። ፰ የሶርያ ፣ ራስ ፣ ደማስቆ ፣ ነው ÷ የደማስቆም ፣ ራስ ፣ ረአሶን ፣ ነው ፤ በስድሳ ፣ አምስት ፣ ዓመት ፣ ውስጥ ፣ ኤፍሬም ፣ ይሰባበራልና ፣ ሕዝብ ፣ አይሆንም ፤ ፱ የኤፍሬምም ፣ ራስ ፣ ሰማርያ ፣ ነው ÷ የሰማርያም ፣ ራስ ፣ የሮሜልዩ ፣ ልጅ ፣ ነው ። ባታምኑ ፣ አትጸኑም ። ፲ እግዚአብሔርም ፣ ደግሞ ፣ አካዝን ፣ እንዲህ ፣ ብሎ ፣ ተናገረው ፣— ፲፩ ከጥልቁ ፣ ወይም ፣ ከከፍታው ፣ በሆን ፣ ከአምላክህ ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ምልክትን ፣ ለምን ። አካዝም ፣— አልለምንም ÷ እግዚአብሔርንም ፣ አልፈታተንም ፣ አለ ።

፲፫ እርሱም ፥ አለ ፦— እናንተ ፥ የዳዊት ፥ ቤት ፥ ሆይ ÷ ስሙ ፤ በውኑ ፥ ሰውን ፥ ማድከማችሁ ፥ ቀላል ፥ ነውን ? አምላኬን ፥ ደግሞ ፥ የምታደ
፲፬ ክሙ ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፥ ራሱ ፥ ምልክት ፥ ይሰጣ ችኋል ፤ እነሆ ÷ ድንግል ፥ ትፀንሳለች ÷ ወንድ ፥ ልጅም ፥ ትወልዳለች ÷ ስሙንም ፥ አማኑኤል ፥
፲፭ ብላ ፥ ትጠራዋለች ። ክፉን ፥ ለመጥላት ፥ መል ካሙንም ፥ ለመምረጥ ፥ ሲያውቅ ፥ ቅቤና ፥
፲፮ ማር ፥ ይበላል ። ሕፃኑ ፥ ክፉን ፥ ለመጥላት ፥ መልካሙን ፥ ለመምረጥ ፥ ሳያውቅ ፥ የፈራሃ ቸው ፥ የሁለቱ ፥ ነገሥታት ፥ አገር ፥ በድማ ፥
፲፯ ትሆናለች ። እግዚአብሔርም ፥ ኤፍሬም ፥ ከይ ሁዳ ፥ ከተለየበት ፥ ቀን ፥ ጀምሮ ፥ ያልመጣውን ፥ ዘመን ፥ በአንተና ፥ በሕዝብህ ፥ በአባትህም ፥ ቤት ፥ ላይ ፥ ያመጣል ፤ እርሱም ፥ የአሦር ፥ ንጉሥ ፥ መምጣት ፥ ነው ።
፲፰ በዚያም ፥ ቀን ፥ እንዲህ ፥ ይሆናል ፤ እግዚአ ብሔር ፥ በግብጽ ፥ ወንዝ ፥ ዳርቻ ፥ ያለውን ፥ ዝምብ ፥ በአሦርም ፥ አገር ፥ ያለውን ፥ ንብ ፥ በፉ
፲፱ ጨት ፥ ይጠራል ። ይመጡማል ÷ እነርሱም ፥ ሁሉ ፥ በበረሀ ፥ ሸለቆ ፥ በድንጋይም ፥ ዋሻ ፥ ውስጥ ፥ በእሾህ ፥ ቍጥቋጦ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ በማሰማርያ ውም ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይሰፍራሉ ።
፳ በዚያም ፥ ቀን ፥ እግዚአብሔር ፥ ከወንዙ ፥ ማዶ ፥ በተከራየው ፥ ምላጭ ፥ በአሦር ፥ ንጉሥ ፥ የራሱንና ፥ የእግሩን ፥ ጠጕር ፥ ይላጨዋል ፤ ምላ ጩም ፥ ጢሙን ፥ ደግሞ ፥ ይበላል ።
፳፩ በዚያም ፥ ቀን ፥ እንዲህ ፥ ይሆናል ፤ ሰው ፥ አንዲት ፥ ጊደርን ፥ ሁለት ፥ በጎችንም ፥ ያሳድ
፳፪ ጋል ፤ ከሚሰጡት ፥ ወተት ፥ ብዛት ፥ የተነሣ ፥ ቅቤ ፥ ይበላል ፤ በአገሪቱም ፥ መካከል ፥ የቀረ ፥ ሁሉ ፥ ቅቤና ፥ ማር ፥ ይበላል ።
፳፫ በዚያም ፥ ቀን ፥ እንዲህ ፥ ይሆናል ፤ ሺህ ፥ ብር ፥ የተገመተ ፥ ሺህ ፥ የወይን ፥ ግንድ ፥ በነበረበት ፥ ስፍራ ፥ ሁሉ ፥ ለሱርንችትና ፥ ለእሾህ ፥ ይሆናል ።
፳፬ ሱርንችትና ፥ እሾህ ፥ በምድር ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ነውና ፥ በፍላጻና ፥ በቀስት ፥ ወደዚያ ፥ ይገባሉ ።
፳፭ በመቄፈርያም ፥ ወደ ፥ ተቈፈሩ ፥ ኮረብቶች ፥ ሁሉ ፥ ከሱርንችትና ፥ እሾህ ፥ ፍርሃት ፥ የተነሣ ፥ ወደዚያ ፥ አትሄድም ፤ ነገር ፥ ግን ፥ የበሬ ፥ ማሰ ማርያና ፥ የበግ ፥ መራገጫ ፥ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፥ ፰ ።

፩ እግዚአብሔርም ፦— ታላቅ ፥ ሰሌዳ ፥ ወስ ደህ ፦— ምርኮ ፥ ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፥ ቸኰለ ፥ ብለህ ፥
፪ በሰው ፥ ፊደል ፥ ጻፍበት ። የታመኑትን ፥ ሰዎች ፥ ካህኑን ፥ አርዮንና ፥ የበራክዩን ፥ ልጅ ፥ ዘካርያ
፫ ስን ፥ ምስክሮች ፥ አድርግልኝ ፥ አለኝ ። ወደ ፥ ነቢይቱም ፥ ቀረብሁ ፤ እርስዋም ፥ ፀነሰች ፥ ወንድ ፥
፬ ልጅንም ፥ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፦— ሕፃኑ ፥ አባቱንና ፥ እናቱን ፥ መጥራት ፥ ሳያውቅ ፥ የደ ማስቆን ፥ ሀብትና ፥ የሰማርያን ፥ ምርኮ ፥ በአሦር ፥ ንጉሥ ፥ ፊት ፥ ይወስዳልና ፥ ስሙን ፦— ምርኮ ፥ ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፥ ቸኰለ ፥ ብለህ ፥ ጥራው ፥
አለኝ ።
፭ እግዚአብሔርም ፥ ደግሞ ፥ ተናገረኝ ፥ እንዲ
፮ ህም ፥ አለኝ ፦— ይህ ፥ ሕዝብ ፥ በቀስታ ፥ የሚሄ ደውን ፥ የሰሊሆምን ፥ ውኃ ፥ ጠልቶአልና ÷ ረአሶንንና ፥ የሮሜልዩንም ፥ ልጅ ፥ ወዶአልና ፥
፯ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፥ ብርቱና ፥ ብዙ ፥ የሆነውን ፥ የወንዝ ፥ ውኃ ÷ የአሦርን ፥ ንጉ ሥና ፥ ክብሩን ፥ ሁሉ ÷ ያመጣባቸዋል ፤ መስ ኖውንም ፥ ሁሉ ፥ ሞልቶ ፥ ይወጣል ÷ በዳሩም ፥
፰ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይፈስሳል ፤ እየጐረፈም ፥ ወደ ፥ ይሁዳ ፥ ይገባል ፤ እያጥለቀለቀም ፥ ያልፋል ÷ እስከ ፥ አንገትም ፥ ይደርሳል ፤ አማኑኤል ፥ ሆይ ÷ የክንፉ ፥ መዘርጋት ፥ የአገርህን ፥ ስፋት ፥ ትሞ ላለች ።
፱ አሕዛብ ፥ ሆይ ÷ እወቁና ፥ ደንግጡ ፤ እናንተም ፥ ምድራችሁ ፥ የራቀ ፥ ሁሉ ÷ አድምጡ ፤ ታጠቁ ÷ ደንግጡ ፤ ታጠቁ ÷ ደንግጡ ። ተመካከሩ ÷
፲ ምክራችሁም ፥ ይፈታል ፤ ቃሉን ፥ ተናገሩ ÷ ቃሉም ፥ አይጸናም ፤ እግዚአብሔር ፥ ከእኛ ፥ ጋር ፥ ነውና ። እግዚአብሔርም ፥ በጽኑ ፥
፲፩ እጅ ፥ እንዲህ ፥ ተናገረኝ ÷ በዚህም ፥ ሕዝብ ፥ መንገድ ፥ እንዳልሄድ ፥ አስጠነቀቀኝ ÷ እንዲ ህም ፥ አለኝ ፦— ይህ ፥ ሕዝብ ፦— ዱለት ፥ ነው ፥
፲፪ በሚሉት ፥ ሁሉ ፦— ዱለት ፥ ነው ፥ አትበሉ ፤ መፈራታቸውንም ፥ አትፍሩ ÷ አትደንግጡ ። ነገር ፥ ግን ፥ የሠራዊትን ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔ
፲፫ ርን ፥ ቀድሱት ፤ የሚያስፈራችሁና ፥ የሚያስ ደንግጣችሁም ፥ እርሱ ፥ ይሁን ። እርሱም ፥ ለመ
፲፬ ቅደስ ፥ ይሆናል ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ለሁለቱ ፥ ለእስራ ኤል ፥ ቤቶች ፥ ለዕንቅፋት ፥ ድንጋይና ፥ ለማሰ ናከያ ፥ ዓለት ÷ በኢየሩሳሌምም ፥ ለሚኖሩ ፥ ለወ ጥመድና ፥ ለአሽክላ ፥ ይሆናል ። ብዙዎችም ፥
፲፭ በእርሱ ፥ ይሰናከላሉ ÷ ይወድቁማል ÷ ይሰበሩ ማል ÷ ይጠመዱማል ÷ ይያዙማል ።
፲፮ ምስክሩን ፥ እሰር ፤ በደቀ ፥ መዛሙርቶቼም ፥
፲፯ መካከል ፥ ሕጉን ፥ አትም ። ከያዕቆብም ፥ ቤት ፥ ፊቱን ፥ የመለሰውን ፥ እግዚአብሔርን ፥ እጠብ ቃለሁ ÷ እተማመንበትማለሁ ። እነሆ ÷ እኔና ፥
፲፰ እግዚአብሔር ፥ የሰጠኝ ፥ ልጆች ፥ ለእስራኤል ፥ በጽዮን ፥ ተራራ ፥ ከሚኖረው ፥ ከሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ምልክትና ፥ ተአምራት ፥ ነን ።
፲፱ እነርሱም ፦— የሚጮኹትንና ፥ ድምፃቸ ውን ፥ ዝቅ ፥ አድርገው ፥ የሚናገሩትን ፥ መናኖ ስት ፥ ጠሪዎችንና ፥ ጠንቋዮችን ፥ ጠይቁ ፥ ባሉ አችሁ ፥ ጊዜ ÷ ሕዝቡ ፥ ከአምላኩ ፥ መጠየቅ ፥ አይገባውምን ? ወይስ ፥ ለሕያዋን ፥ ሲሉ ፥ ሙታ
፳ ንን ፥ ይጠይቃሉን ? ወደ ፥ ሕግና ፥ ወደ ፥ ምስ ክር ፥ ሂዱ ! እንዲህም ፥ ያለውን ፥ ቃል ፥ ባይና ገሩ ፥ ንጋት ፥ አይበራላቸውም ። እነርሱም ፥
፳፩ ተጨንቀውና ፥ ተርበው ፥ ያልፋሉ ፤ በተራ በም ፥ ጊዜ ፥ ተቈጥተው ፥ ንጉሣቸውንና ፥ አም ላካቸውን ፥ ያረግማሉ ÷ ወደ ፥ ላይም ፥ ይመ ለከታሉ ፤ ወደ ፥ ምድርም ፥ ይመለከታሉ ÷
፳፪ ፤

እነሆም ÷ መከራና ፣ ጨለማ ፣ የሚያስጨንቅም ፣ ጭጋግ ፣ አለ ፤ ወደ ፣ ድቅድቅም ፣ ጨለማ ፣ ይሰ ደዳሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፱ ።

፩ ነገር ፣ ግን ፣ ተጨንቃ ፣ ለነበረች ፣ ጨለማ ፣ አይሆ ንም ። በመጀመሪያው ፣ ዘመን ፣ የዛብሎንንና ፣ የን ፍታሌምን ፣ ምድር ፣ አቃለለ ፤ በኋለኛው ፣ ዘመን ፣ ፪ ግን ፣ በዮርዳኖስ ፣ ማዶ ፣ በባሕር ፣ መንገድ ፣ ያለ ውን ፣ የአሕዛብን ፣ ገሊላ ፣ ያከብራል ። በጨ ለማ ፣ የሄደ ፣ ሕዝብ ፣ ብርሃን ፣ አየ ፤ በሞት ፣ ጥላ ፣ አገርም ፣ ለኖሩ ፣ ብርሃን ፣ ወጣላቸው ። ፫ ሕዝብን ፣ አብዝተሃል ÷ ደስታንም ፣ ጨምረህ ላቸዋል ፤ በመከር ፣ ደስ ፣ እንደሚላቸው ÷ ሰዎ ችም ፣ ምርኮን ፣ ሲካፈሉ ፣ ደስ ፣ እንደሚላቸው ፣ ፬ በፈትህ ፣ ደስ ፣ ይላቸዋል ። በምድያም ፣ ጊዜ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ የሸክሙን ፣ ቀንበር ፣ የጫንቃው ንም ፣ በትር ፣ የአስጨናቂውንም ፣ ዘንግ ፣ ሰብ ፭ ረሃል ። የሚረግጡ ፣ የሰልፈኞች ፣ ጫማ ፣ ሁሉ ÷ በደምም ፣ የተለወሰ ፣ ልብስ ፣ ለቃጠሎ ፣ ይሆ ናል ÷ እንደ ፣ እሳት ፣ ማቃጠያም ፣ ሆኖ ፣ ይቃ ፮ ጠላል ። ሕፃን ፣ ተወልዶልናልና ÷ ወንድ ፣ ልጅም ፣ ተሰጥቶናልና ፤ አለቅነትም ፣ በጫን ቃው ፣ ላይ ፣ ይሆናል ፤ ስሙም ፣ ድንቅ ፣ መካር ÷ ኃያል ፣ አምላክ ÷ የዘላለም ፣ አባት ÷ የሰላም ፣ ፯ አለቃ ፣ ተብሎ ፣ ይጠራል ። ከዛሬ ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ በፍርድና ፣ በጽድቅ ፣ ያጸናውና ፣ ይደግፈው ፣ ዘንድ ፣ በዳዊት ፣ ዙፋ ንና ፣ በመንግሥቱ ፣ ላይ ፣ አለቅነቱ ፣ ይበዛል ÷ ለሰላሙም ፣ ፍጻሜ ፣ የለውም ። የእግዚአብ ሔር ፣ ቅንዓት ፣ ይህን ፣ ያደርጋል ።

፰ ጌታ ፣ በያዕቆብ ፣ ላይ ፣ ቃልን ፣ ሰደደ ÷ በእ ፱፣፲ ስራኤልም ፣ ላይ ፣ ወደቀ ። በትዕቢትና ፣ በልብ ኩራት ፦ ጡቡ ፣ ወድቆአል ÷ ነገር ፣ ግን ፣ በተ ወቀረ ፣ ድንጋይ ፣ እንሠራለን ፤ የሾላ ፣ ዛፎች ፣ ተቈርጠዋል ÷ ነገር ፣ ግን ፣ ዝግባን ፣ እንተካባቸ ዋለን ፣ የሚሉ ፣ በኤፍሬምና ፣ በሰማርያ ፣ የሚ ፲፩ ኖሩ ፣ ሕዝብ ፣ ሁሉ ፣ ያውቃሉ ። ስለዚህ ፣ እግ ዚአብሔር ፣ በጽዮን ፣ ተራራ ፣ ላይ ፣ ተቋቋሚ ፣ ፲፪ ያስነሣበታል ÷ ጠላቶቹን ፣ ሰርያውያንንም ፣ ከምሥራቅ ÷ ፍልስጥኤማውያንንም ፣ ከምዕ ራብ ፣ ያንቀሳቅስበታል ፤ እስራኤልንም ፣ በተከ ፈተ ፣ አፍ ፣ ይበሉታል ። በዚህም ፣ ሁሉ ፣ እንኳ ፣ ቀኣጣው ፣ አልተመለሰችም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ እጁ ፣ ገና ፣ ተዘርግታ ፣ ትኖራለች ።

፲፫ ሕዝቡ ፣ ግን ፣ ወደ ፣ ቀሠፋቸው ፣ አልተመለ ሱም ÷ የሠራዊትንም ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ፲፬ አልፈለጉም ። ስለዚህ ፣ እግዚአብሔር ፣ ራስ ንና ፣ ጅራትን ÷ የሰሌኑን ፣ ቅርንጫፍና ፣ እን ግጫውን ፣ በአንድ ፣ ቀን ፣ ከእስራኤል ፣ ይቆ ፲፭ ርጣል ። ሽማግሌውና ፣ ከበርቴው ፣ እርሱ ፣ ራስ ፣ ነው ፤ በሐሰትም ፣ የሚያስተምር ፣ ነቢይ ፣ ፲፮ እርሱ ፣ ጅራት ፣ ነው ። ይህን ፣ ሕዝብ ፣ የሚ መሩ ፣ ያስቱአቸዋል ፤ ተመሪዎቹም ፣ ይጠፋሉ ። ሰው ፣ ሁሉ ፣ ዝንጉና ፣ ክፉ ፣ ሠሪ ፣ ነውና ÷ ፲፯ አፍም ፣ ሁሉ ፣ ስንፍናን ፣ ይናገራልና ፣ ስለዚህ ፣ ጌታ ፣ በጕልማሶቻቸው ፣ ደስ ፣ አይለውም ÷ ለድሀ ፣ አደጎቻቸውና ፣ ለመበለቶቻቸውም ፣ አይራራም ። በዚህም ፣ ሁሉ ፣ እንኳ ፣ ቀኣጣው ፣ አልተመለሰችም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ እጁ ፣ ገና ፣ ተዘ ርግታ ፣ ትኖራለች ።

፲፰ ክፋት ፣ እንደ ፣ እሳት ፣ ይቃጠላል ፤ ኵርንች ቱንና ፣ እሾሁን ፣ ይበላል ፤ ጭፍቅ ፣ የሆነውንም ፣ ዱር ፣ ያቃጥላል ÷ ጢሱም ፣ ተትገልጕሎ ፣ ፲፱ እንደ ፣ ዓምድ ፣ ይወጣል ። በሠራዊት ፣ ጌታ ፣ በእ ግዚአብሔር ፣ ቍጣ ፣ ምድር ፣ ተቃጥላለች ፤ ሕዝቡም ፣ እሳት ፣ እንደሚበላው ፣ እንጨት ፣ ሆኖአል ፤ ሰውም ፣ ለወንድሙ ፣ አይራራም ። ፳ ሰው ፣ በቀኙ ፣ በኩል ፣ ይነቅላል ፣ ይራብማል ፤ በግራም ፣ በኩል ፣ ይበላል ፣ አይጠግብምም ፤ እያ ንዳንዱም ፣ የክንዱን ፣ ሥጋ ፣ ይበላል ፤ ምናሴ ፣ ፳፩ ኤፍሬምን ፣ ኤፍሬምም ፣ ምናሴን ፣ ይበላል ፤ እነርሱ ፣ በአንድነት ፣ የይሁዳ ፣ ጠላቶች ፣ ይሆ ናሉ ። በዚህም ፣ ሁሉ ፣ እንኳ ፣ ቀኣጣው ፣ አል ተመለሰችም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ እጁ ፣ ገና ፣ ተዘር ግታ ፣ ትኖራለች ።

ምዕራፍ ፣ ፲ ።

፩፣፪ መበለቶችም ፣ ቅሚያቸው ፣ እንዲሆኑ ÷ ድሀ ፣ አደጎችንም ፣ ብዝበዛቸው ፣ እንዲያደርጉ ÷ የድሀውን ፣ ፍርድ ፣ ያጣምሙ ፣ ዘንድ ÷ የችግ ረኛውንም ፣ ሕዝቤን ፣ ፍርድ ፣ ያጐድሉ ፣ ዘንድ ፣ የግፍን ፣ ትእዛዝት ፣ ለሚያዝዙ ÷ ክፉንም ፣ ፫ ጽሕፈት ፣ ለሚጽፉ ፣ ወዮላቸው ! በተጐበኛች ሁበት ፣ ቀን ÷ መከራም ፣ ከሩቅ ፣ በሚመጣበት ፣ ዘመን ፣ ምን ፣ ታደርጉ ፣ ይሆን ? ለረድኤትስ ፣ ወደ ፣ ማን ፣ ትሸሻላችሁ ? ክብራችሁንስ ፣ ወዴት ፣ ትተዉታላችሁ ? ከእስረኞች ፣ በታች ፣ ፬ ይጐነበሳሉ ÷ ከተገደሉትም ፣ በታች ፣ ይወድ ቃሉ ። በዚህም ፣ ሁሉ ፣ እንኳ ፣ ቀኣጣው ፣ አል ተመለሰችም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ እጁ ፣ ገና ፣ ተዘር ግታ ፣ ትኖራለች ።

፭ ለቀኣጣዬ ፣ በትር ፣ ለሆነ ÷ የመዓቴም ፣ ጨን ፮ ገር ፣ በእጁ ፣ ላለ ፣ ለአሦር ፣ ወዮለት ! እርሱ ንም ፣ በገዘንጉ ፣ ሕዝብ ፣ ላይ ፣ እልክለሁ ÷ ምር ኩውንና ፣ ብዝበዛውንም ፣ ይወስድ ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ አደባባይም ፣ ጭቃ ፣ የተረገጡ ፣ ያደር ጋቸው ፣ ዘንድ ፣ በምቈጣቸው ፣ ሰዎች ፣ ላይ ፣ ፯ አዝዘዋለሁ ። እርሱ ፣ እንዲሁ ፣ አያስብም ÷ በልቡም ፣ እንዲህ ፣ አይመስለውም ፤ ነገር ፣ ግን ፣ ማጥፋት ÷ ጥቂት ፣ ያይደሉትንም ፣ አሕዛብን ፣ መቀረጥ ፣ በልቡ ፣ አለ ። ፰ እንዲህ ፣ ይላል ፦— መሳፍንቴ ፣ ሁሉ ፣ ነገሥታት ፣ አይደሉምን ? ፱ ካልኖ ፣ እንደ ፣ ከርከሚሽ ፣ አይደለችምን ? ሐማትስ ፣ እንደ ፣ አርፋድ ፣ አይደለችምን ? ሰማ ፲ ርያስ ፣ እንደ ፣ ደማስቆ ፣ አይደለችምን ? የተቀ ረጹ ፣ ምስሎቻቸው ፣ ከኢየሩሳሌምና ፣ ከሰማ ርያ ፣ ምስሎች ፣ የበለጡትን ፣ የጣዖቶችን ፣ መን

፲፭፡ ግሥታት ፡ እጁ ፡ እንዳገኘች ÷ በሰማርያና ፡ በጣ
ዖቶችዋም ፡ እንዳደረግሁ ÷ እንዲሁስ ፡ በኢየ
ሩሳሌምና ፡ በጣዖቶችዋ ፡ አላደርግምን ?
፲፮፡ ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጌታ ፡ ሥራውን ፡
ሁሉ ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡
በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ የኩሩ ፡ ልብ ፡
ፍሬን ፡ የዓይኑንም ፡ ከፍታ ፡ ትምክሕት ፡ ይጐበ
፲፯፡ ኛል ። እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ብሎአልና ፡— አስተዋይ ፡
ነኝና ፡ በእጄ ፡ ኃይልና ፡ በጥበቤ ፡ አደረግሁት ፤
የአሕዛብን ፡ ድንበሮች ፡ አራቅሁ ÷ ሀብታቸው
ንም ፡ ዘረፍሁ ÷ እንደ ፡ ጀግናም ፡ ሆኜ ፡ በም
፲፰፡ ድር ፡ የተቀመጡትን ፡ አዋረድሁ ፤ እጄም ፡ የአ
ሕዛብን ፡ ኃይል ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ቤት ፡ አገኘች ፤
የተተወም ፡ እንቁላል ፡ እንደሚሰበሰብ ፡ እን
ዲሁ ፡ እኔ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰብሁ ፤ ክን
ፉን ፡ የሚያራግብ ፡ አፉንም ፡ የሚከፍት ፡ የሚ
ጮኽም ፡ የለም ።
፲፱፡ በውኑ ፡ መጥረቢያ ፡ በሚቈርጥበት ፡ ሰው ፡
ላይ ፡ ይመካልን ? ወይስ ፡ መጋዝ ፡ በሚስበው ፡
ላይ ፡ ይጓደዳልን ? ይህስ ÷ በትር ፡ የሚያነሣ
ውን ፡ እንደ ፡ መነቅነቅ ፡ ዘንግም ፡ እንጨት ፡
ያይደለውን ፡ እንደ ፡ ማንሣት ፡ ያህል ፡ ነው ።
፳፡ ስለዚህም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
በወፍራሞች ፡ ላይ ፡ ክሳትን ፡ ይልካል ፤ ከክብ
ሩም ፡ በታች ፡ ቃጠሎው ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ መቃ
፳፩፡ ጠል ፡ ይነድዳል ። የእስራኤልም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ቅዱሱም ፡ እንደ ፡ ነበልባል ፡
ይሆናል ፤ እሾሁንና ፡ ኵርንችቱን ፡ በአንድ ፡
፳፪፡ ቀን ፡ ያቃጥላል ፡ ይበላውማል ። ከነፍስም ፡
እስከ ፡ ሥጋ ፡ ድረስ ፡ የዱሩንና ፡ የሚያፈራ
ውን ፡ እርሻ ፡ ክብር ፡ ይበላል ፤ ይህም ፡ የታ
፳፫፡ መመ ፡ ሰው ፡ እንደሚሰለስል ፡ ይሆናል ። የቀ
ሩትም ፡ የዱር ፡ ዛፎች ፡ በቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ይሆ
ናሉ ÷ ታናሽ ፡ ብላቴናም ፡ ይጽፋቸው ፡ ዘንድ ፡
ይችላል ።
፳፬፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ የእስራ
ኤል ፡ ቅሬታ ፡ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ የዳኑት ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በመቱአቸው ፡ ላይ ፡ አይ
ደገፉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ በእውነት ፡ ይደገፋሉ ።
፳፭፡ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ኃያል ፡ አምላክ ፡
፳፮፡ ይመለሳሉ ። እስራኤል ፡ ሆይ ÷ የሕዝብህ ፡
ቍጥር ፡ እንደ ፡ በሕር ፡ አሸዋ ፡ ቢሆን ፡ ቅሬ
ታው ፡ ይመለሳል ። ጽድቅ ፡ የተትረፈረፈበ
፳፯፡ ትም ፡ ጥፋት ፡ ተወስኖአል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ያለቀ ፡ የተቈረጠ ፡ ነገርን ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ይፈጽማል ።
፳፰፡ ስለዚህ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— በጽዮን ፡ የምትኖር ፡ ሕዝቤ ፡
ሆይ ÷ አሦር ፡ በበትር ፡ ቢመታህ ÷ ግብጽም ፡
እንዳደረገ ፡ ዘንጉን ፡ ቢያነሣብህ ፡ አትፍራው ።
፳፱፡ ቍጣዬ ፡ እስኪፈጸም ፡ መዓቴም ፡ እስኪያጠፋ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ቀርቶአልና ።
፴፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ምድያ
ምን ፡ በሐሬብ ፡ ዓለት ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ መታው ፡
ጅራፍ ፡ ያነሣበታል ፤ በትሩም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ይሆናል ÷ በግብጽም ፡ እንዳደረገ ፡ ያነሣዋል ።
፴፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሸክሙ ፡ ከጫንቃህ ፡ ቀንበሩም ፡
ከአንገትህ ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፤ ቀንበሩም ፡ ከው
ፍረት ፡ የተነሣ ፡ ይሰበራል ።
፴፪፡ ወደ ፡ አንጋይ ፡ መጥቶአል ፤ በመጌዶን ፡
፴፫፡ በኩል ፡ አልፎአል ፤ በማክማስ ፡ ውስጥ ፡ ዕቃ
ውን ፡ አኑሮአል ፤ በመተላለፊያ ፡ አልፎአል ፤
፴፬፡ በጌባ ፡ ማደሪያው ፡ ነው ፤ ራማ ፡ ደንግጣለች ፤
የሳኦል ፡ ጊብዓ ፡ ኰብልላለች ። አንቺ ፡ የጋ
፴፩፡ ሊም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በታላቅ ፡ ድምፅሽ ፡ ጩኺ ፤
ላይሳ ፡ ሆይ ÷ አድምጪ ፤ ዓናቶት ፡ ሆይ ÷ መል
ሽላት ። መደቤና ፡ ሸሽታለች ፤ በግቤርም ፡
፴፪፡ የሚኖሩ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻቸውን ፡ አሸሽተዋል ።
ዛሬ ፡ በኖብ ፡ ይቆማል ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
፴፫፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ያንቀሳቅሳል ።
እነሆ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅር
፴፬፡ ንጫፎቹን ፡ በሚያስፈራ ፡ ኃይል ፡ ይቈርጣል ፤
በቁመት ፡ የረዘሙትም ፡ ይቈረጣሉ ÷ ከፍ ፡ ያሉ
፴፭፡ ትም ፡ ይዋረዳሉ ። ጭፍቅ ፡ የሆነውንም ፡ ዱር ፡
በብረት ፡ ይቈርጣል ÷ ሊባኖስም ፡ በኃያሉ ፡
እጅ ፡ ይወድቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከእሴይ ፡ ግንድ ፡ በትር ፡ ይወጣል ÷ ከሥ ፩፡
ሩም ፡ ቍጥቋጥ ፡ ያፈራል ። የእግዚአብሔር ፡ ፪፡
መንፈስ ÷ የጥበብና ፡ የማስተዋል ፡ መንፈስ ÷
የምክርና ፡ የኃይል ፡ መንፈስ ÷ የእውቀትና ፡
እግዚአብሔርን ፡ የመፍራት ፡ መንፈስ ፡ ያርፍ
በታል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ደስታ ፫፡
ውን ፡ ያያል ። ዓይኑም ፡ እንደምታይ ፡ አይፈር
ድም ÷ ጆሮውም ፡ እንደምትሰማ ፡ አይበይንም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ለድሆች ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳል ÷ ፬፡
ለምድርም ፡ የዋሆች ፡ በቅንነት ፡ ይበይናል ፤
በአፉም ፡ በትር ፡ ምድርን ፡ ይመታል ÷ በከንፈ
ሩም ፡ እስትንፋስ ፡ ክፉዎችን ፡ ይገድላል ። የወ ፭፡
ገቡ ፡ መታጠቂያ ፡ ጽድቅ ÷ የጎኑም ፡ መቀነት ፡
ታማኝነት ፡ ይሆናል ።
ተኵላ ፡ ከበግ ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይቀመጣል ÷ ነብ ፮፡
ርም ፡ ከፍየል ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይተኛል ፤ ጥጃና ፡ የአ
ንበሳ ፡ ደቦል ፡ ፍሪዳም ፡ በአንድነት ፡ ያርፋሉ ፤
ታናሽም ፡ ልጅ ፡ ይመራቸዋል ። ላምና ፡ ድብ ፡ ፯፡
አብረው ፡ ይሰማራሉ ÷ ግልገሎቻቸውም ፡ በአ
ንድነት ፡ ያርፋሉ ፤ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡
ገለባ ፡ ይበላል ። የሚጠባውም ፡ ሕፃን ፡ በእ ፰፡
ባብ ፡ ጕድጓድ ፡ ላይ ፡ ይጫወታል ÷ ጡት ፡ የጣ
ለውም ፡ ሕፃን ፡ በእፉኝት ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ይጭናል ። በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፱፡
አይጐዱም ፡ አያጠፉምም ፤ ውኃ ፡ ባሕርን ፡
እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማ
ወቅ ፡ ትሞላለችና ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ለአሕ ፲፡

ዛብ ፣ ምልክት ፣ ሊሆን ፣ የቆመውን ፣ የእሴይን ፣ ሥር ፣ አሕዛብ ፣ ይፈልጉታል ፤ ማረፊያውም ፣ የተከበረ ፣ ይሆናል ።

፲፩ በዚያም ፣ ቀን ፣ እንዲህ ፣ ይሆናል ፤ የቀረውን ፣ የሕዝቡን ፣ ቅሬታ ፣ ከአሦርና ፣ ከግብጽ ÷ ከጳትሮስና ፣ ከኢትዮጵያ ÷ ከኤላምና ፣ ከሰናዖር ፣ ከሐማትም ÷ ከባሕርም ፣ ደሴቶች ፣ ይመልስ ፣ ዘንድ ፣ ጌታ ፣ እንደ ፣ ገና ፣ እጁን ፣ ይገልጣል ።

፲፪ ለአሕዛብም ፣ ምልክትን ፣ ያቆማል ÷ ከእስራኤልም ፣ የተጣሉትን ፣ ይሰበስባል ÷ ከይሁዳም ፣ የተበተኑትን ፣ ከአራቱ ፣ የምድር ፣ ማዕዘናት ፣ ያከማቻል ። የኤፍሬምም ፣ ምቀኝነት ፣ ይርቃል ÷ ይሁዳንም ፣ የሚያስጨንቁ ፣ ይጠፋሉ ፤ ኤፍሬምም ፣ በይሁዳ ፣ አይቀናም ÷ ይሁዳም ፣ ኤፍሬምን ፣ አያስጨንቅም ።

፲፫ በምዕራብም ፣ በኩል ፣ በፍልስጥኤማውያን ፣ ጫንቃ ፣ ላይ ፣ እየበረሩ ፣ ይወርዳሉ ÷ የምሥራቅንም ፣ ልጆች ፣ በአንድነት ፣ ይበዘብዛሉ ፤ በኤዶምያስና ፣ በሞዓብም ፣ ላይ ፣ እጃቸውን ፣ ይዘረጋሉ ÷ የአሞንም ፣ ልጆች ፣ ለእነርሱ ፣ ይታዘዛሉ ። እግዚአብሔርም ፣ የግብጽን ፣ ባሕር ፣ ያጠፋል ፤ በትኩሱም ፣ ነፋስ ፣ እጁን ፣ በወንዙ ፣ ላይ ፣ ያነሣል ÷ ሰባት ፣ ፈሳሾችንም ፣ አድርጎ ፣ ይመታዋል ÷ ሰዎችም ፣ በጫማቸው ፣ እንዲሻገሩ ፣ ያደርጋቸዋል ። ከግብጽም ፣ በወጣ ፣ ጊዜ ፣ ለእስራኤል ፣ እንደ ፣ ነበረ ÷ ለቀረው ፣ ለሕዝቡ ፣ ቅሬታ ፣ ከአሦር ፣ ጐዳና ፣ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ በዚያም ፣ ቀን ፦— አቤቱ ÷ ተቈጥተኸኛልና ÷ ቍጣህንም ፣ ከእኔ ፣ መልሰሃልና ÷ አጽናንተኸኛልምና ፣ አመሰግንሃለሁ ። እነሆ ÷ አምላክ ፣ መድኃኒቴ ፣ ነው ፤ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ ኃይሌና ፣ ዝማሬዬ ፣ ነውና ÷ መድኃኒቴም ፣ ሆኖአልና ፣ በእርሱ ፣ ታምኜ ፣ አልፈራም ፣ ትላለህ ።

፫ ውኃውንም ፣ ከመድኃኒት ፣ ምንጮች ፣ በደስታ ፣ ትቀዳላችሁ ።

፬ በዚያም ፣ ቀን ፣ እንዲህ ፣ ትላላችሁ ፦— እግዚአብሔርን ፣ አመስግኑ ÷ ስሙንም ፣ ጥሩ ፤ በአሕዛብ ፣ መካከል ፣ ሥራውን ፣ አስታውቁ ፣ ስሙ ፣ ከፍ ፣ ያለ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ ተናገሩ ።

፭ ታላቅ ፣ ሥራ ፣ ሠርቶአልና ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ተቀኙ ፤ ይህንም ፣ በምድር ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ አስታወቁ ።

፮ አንቺ ፣ በጽዮን ፣ የምትኖሪ ፣ ሆይ ÷ የእስራኤል ፣ ቅዱስ ፣ በመካከልሽ ፣ ከፍ ፣ ከፍ ፣ ብሎአልና ፣ ደስ ፣ ይበልሽ ፣ እልልም ፣ በዪ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ የአሞጽ ፣ ልጅ ፣ ኢሳይያስ ፣ ያየው ፣ ስለ ፣ ባቢሎን ፣ የተነገረ ፣ ሸክም ።

፪ ምድረ ፣ በዳ ፣ በሆነ ፣ ተራራ ፣ ላይ ፣ ምልክትን ፣ አቁሙ ÷ ድምፅንም ፣ ከፍ ፣ አድርጉባቸው ፤ በአለቆችም ፣ ደጆች ፣ እንዲገቡ ፣ በእጅ ፣ ጥቀሱ ። ቍጣዬን ፣ ይፈጽሙ ፣ ዘንድ ፣ ቅዱሳኔን ፣ አዝዣለሁ ÷ እኔ ፣ ኃያላኔንና ፣ በታላቅነቴ ፣ ደስ ፣ የሚላቸውን ፣ ጠርቻለሁ ።

፫ በተራሮች ፣ ላይ ፣ እንደ ፣ ታላቅ ፣ ሕዝብ ፣ ድምፅ ፣ የሆነ ፣ የብዙ ፣ ሰው ፣ ድምፅ ፣ አለ ። የተከማቹት ፣ የአሕዛብ ፣ መንግሥታት ፣ የውካታ ፣ ጫጫታ ፣ አለ ። የሠራዊት ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ ሠራዊትን ፣ ለሰልፍ ፣ አሰልፎአል ።

፭ እግዚአብሔርና ፣ የቍጣው ፣ የጦር ፣ ዕቃ ፣ ምድርን ፣ ሁሉ ፣ ያጠፉአት ፣ ዘንድ ፣ ከሩቅ ፣ አገር ፣ ከሰማይ ፣ ዳርቻ ፣ ይመጣሉ ።

፮ የእግዚአብሔር ፣ ቀን ፣ ቀርቦአልና ÷ አል ቅሱ ፤ ሁሉን ፣ ከሚችል ፣ አምላክ ፣ ዘንድ ፣ እንደሚመጣ ፣ ጥፋት ፣ ይመጣል ።

፯ ስለዚህ ፣ እጅ ፣ ሁሉ ፣ ትዝላለች ÷ የሰውም ፣ ሁሉ ፣ ልብ ፣ ይቀልጣል ።

፰ ይደነግጣሉ ፤ ምጥና ፣ ሕማም ፣ ይይዛቸዋል ÷ እንደምትወልድ ፣ ሴትም ፣ ያምጣሉ ፤ አንዱም ፣ በሌላው ፣ ይደነቃል ÷ ፊታቸውም ፣ የነበልባል ፣ ፊት ፣ ነው ።

፱ እነሆ ÷ ምድሪቱን ፣ በድማ ፣ ሊያደርግ ÷ ኃጢአተኞችዋንም ፣ ከእርስዋ ፣ ዘንድ ፣ ሊያጠፋ ፣ ጨካኝ ፣ ሆኖ ፣ በመዓትና ፣ በጽኑ ፣ ቍጣ ፣ ተሞልቶ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቀን ፣ ይመጣል ።

፲ የሰማይም ፣ ከዋክብትና ፣ ሠራዊቱ ፣ ብርሃናቸውን ፣ አይሰጡም ÷ ፀሐይም ፣ በወጣች ፣ ጊዜ ፣ ትጨልማለች ÷ ጨረቃም ፣ በብርሃኑ ፣ አያበራም ።

፲፩ ዓለሙን ፣ ስለ ፣ ክፋታቸው ፣ ክፉዎቹንም ፣ ስለ ፣ በደላቸው ፣ እቀጣለሁ ፤ የትዕቢተኞችንም ፣ ኩራት ፣ እሽራለሁ ÷ የጨካኞቹንም ፣ ኩራት ፣ አዋርዳለሁ ።

፲፪ የቀሩትም ፣ ከጥሩ ፣ ወርቅ ፣ ይልቅ ፣ የከበሩ ፣ ይሆናሉ ÷ ሰውም ፣ ከአፊር ፣ ወርቅ ፣ ይልቅ ፣ የከበረ ፣ ይሆናል ።

፲፫ ስለዚህ ፣ በሠራዊት ፣ ጌታ ፣ በእግዚአብሔር ፣ መዓት ፣ በጽኑ ፣ ቍጣ ፣ ቀንም ፣ ሰማያትን ፣ አነቃንቃለሁ ÷ ምድርም ፣ ከስፍራዋ ፣ ትናወጣለች ።

፲፬ እንደ ፣ ተባረረም ፣ ሚዳቋ ÷ ማንም ፣ እንደማይሰበስበው ፣ እንደ ፣ በግ ፣ መንጋ ÷ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ወደ ፣ ወገኑ ፣ ይመለሳል ÷ ሁሉም ፣ ወደ ፣ አገሩ ፣ ይሸሻል ።

፲፭ የተገኘ ፣ ሁሉ ፣ የተወጋ ፣ ይሆናል ÷ የተያዘም ፣ ሁሉ ፣ በሰይፍ ፣ ይወድቃል ።

፲፮ ሕፃናቶቻቸውም ፣ በፊታቸው ፣ ይጨፈጨፋሉ ÷ ቤቶቻቸውም ፣ ይበዘበዛሉ ÷ ሚስቶቻቸውም ፣ ይነወራሉ ።

፲፯ እነሆ ÷ ብር ፣ የማይሹትን ÷ ወርቅም ፣ የማያምራቸውን ፣ ሚዶናውያንን ፣ በላያቸው ፣ አስነሣለሁ ።

፲፰ ፍላጾቻቸውም ፣ ጎበዞችን ፣ ይጨፈጭፋሉ ÷ የማኅፀንንም ፣ ፍሬ ፣ አይምሩም ÷ ዓይኖቻቸውም ፣ ለሕፃናት ፣ አይራሩም ።

፲፱ እግዚአብሔርም ፣ ሰዶምንና ፣ ገሞራን ፣ ባፈረሰ ፣ ጊዜ ፣ እንደ ፣ ነበረው ÷ የመንግሥታት ፣ ክብር ፣ የከለዳውያንም ፣ ትዕቢት ፣ ጌጥ ፣ ባቢሎን ፣ እንዲሁ ፣ ትሆናለች ።

፳ ለዘላለምም ፣ የሚቀመጥበት ፣ አይገኝም ÷ ከትውልድም ፣ እስከ ፣ ትውልድ ፣ ድረስ ፣ ሰው ፣ አይኖርባትም ፤ ዓረባውያንም ፣ ድንኳንን ፣ በዚያ ፣ አይተክሉም ÷ እረኞችም ፣ መንጎቻቸውን ፣ በዚያ ፣ አያሳርፉም ።

፳፩ በዚ

ያም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ያርፋሉ ÷ ጕጕ
ቶችም ፡ በቤቶቻቸው ፡ ይሞላሉ ፤ ሰንኖችም ፡
በዚያ ፡ ይኖራሉ ÷ በዚያም ፡ አጋንንት ፡ ይዘፍ
፳፪ ፡ ናሉ ። ተኵላዎችም ፡ በግንበኞቻቸው ÷ ቀበሮ
ችም ፡ በሚያማምሩ ፡ አዳራሾቻቸው ፡ ይጮ
ኻሉ ፤ ጊዜዋም ፡ ለመምጣት ፡ ቀርቦአል ፡ ቀን
ዋም ፡ አይዘገይም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይምረዋል ÷
እስራኤልንም ፡ ደግሞ ፡ ይመርጠዋል ÷ በአገ
ራቸውም ፡ ያኖራቸዋል ፤ መጻተኛም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ይተባበራል ÷ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ጋር ፡
፪ ፡ ይጣበቃል ። አሕዛብም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ስፍራ
ቸው ፡ ያመጡአቸዋል ÷ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡
በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ሎሌዎችና ፡
እንደ ፡ ገረዶች ፡ አድርገው ፡ ይገዙአቸዋል ፤
የማረኩአቸውን ፡ ይማርካሉ ÷ አስጨናቂዎች
ንም ፡ ይገዛሉ ።
፫ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከኀዘንህና ፡ ከመከራህ ፡ ከተገዛህለትም ፡
፬ ፡ ከጽኑ ፡ ባርነት ፡ ያሳርፍሃል ። ይህንም ፡ ምሳሌ ፡
በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ታነሣለህ ፡ እንዲህም ፡
ትላለህ ፡— አስጨናቂ ፡ እንዴት ፡ ዐረፈ ! አስ
፭፣፮ ፡ ገባሪም ፡ እንዴት ፡ ጸጥ ፡ አለ ! አሕዛብንም ፡
በመዓትና ፡ በማያቋርጥ ፡ መምታት ፡ የመታ
ውን ÷ አሕዛብንም ፡ ባልተከለከለ ፡ መከራ ፡
በቀኣጣው ፡ የገዛውን ፡ የጎዋኣንን ፡ በትር ፡ የአ
ለቆችንም ፡ ዘንግ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰብሮአል ።
፯ ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ዐርፋ ፡ በጸጥታ ፡ ተቀምጣ
፰ ፡ ለች ፡ እልልም ፡ ብላለች ። ጥድና ፡ የሊባኖስ ፡
ዝግባ ፡— አንተ ፡ ከተዋረድህ ፡ ጀምሮ ፡ ማንም ፡
ይቈርጠን ፡ ዘንድ ፡ አልወጣብንም ፡ ብለው ፡
፱ ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ሲኦል ፡ በመምጣትህ ፡
ልትገናኝህ ፡ በታች ፡ ታወከች ፤ የሞቱትንም ÷
የምድርን ፡ ታላላቆች ፡ ሁሉ ÷ ለአንተ ፡ አንቀሳ
ቀሰች ÷ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ከዙ
፲ ፡ ፋኖቻቸው ፡ አስነሣች ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡— አንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ ደክመሃልን ? እኛ
፲፩ ፡ ንስ ፡ መስለሃልን ? ጌጥህና ፡ የበገናህ ፡ ድምፅ ፡
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወረደ ፤ በበታችህም ፡ ብል ፡ ተን
ጥፎአል ÷ ትልም ፡ መደረቢያህ ፡ ሆኖአል ፡
ብለው ፡ ይመልሱልሃል ።
፲፪ ፡ አንተ ፡ የንጋት ፡ ልጅ ፡ አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ ሆይ ÷
እንዴት ፡ ከሰማይ ፡ ወደቅህ ! አሕዛብንም ፡ ያዋ
ረድህ ፡ አንተ ፡ ሆይ ÷ እንዴት ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
፲፫ ፡ ድረስ ፡ ተቈረጥህ ! አንተም ፡ በልብህ ፡— ወደ ፡
ሰማይ ፡ ወርጋለሁ ÷ ዙፋኔንም ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ከዋክብት ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ÷
በሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ በመሰብሰቢያ ፡ ተራራ ፡
፲፬ ፡ ላይ ፡ እቀመጣለሁ ፤ ከዳመናዎች ፡ ከፍታ ፡
በላይ ፡ ወርጋለሁ ÷ በልዑልም ፡ እመሰላለሁ ፡
፲፭ ፡ አልህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወደ ፡ ጕድ
፲፮ ፡ ጓዱም ፡ ጥልቅ ፡ ትወርዳለህ ። የሚያዩህ ፡ ይመ

ለከቱሃልና ፡— በውኑ ፡ ምድርን ፡ ያንቀጠቀጠ ÷
መንግሥታትንም ፡ ያናወጠ ÷ ዓለሙን ፡ በድማ ፡ ፲፯ ፡
ያደረገ ÷ ከተሞችንም ፡ ያፈረሰ ÷ ምርኮኞቹ
ንም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ያልሰደደ ፡ ሰው ፡ ይህ ፡
ነውን ? ብለው ፡ ያስተውሉሃል ። የአሕዛብ ፡ ፲፰ ፡
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በየቤታቸው ፡ በክብር ፡ አን
ቀላፍተዋል ። አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተጠላ ፡ ፲፱ ፡
ቅርንጫፍ ፡ ከመቃብርህ ፡ ተጥለሃል ፤ በሰይ
ፍም ፡ የተወጉት ÷ ተገድለውም ፡ ወደ ፡ ጕድ
ጓዱ ፡ ድንጋዮች ፡ የወረዱት ፡ ከድነውሃል ፤
እንደ ፡ ተረገጠም ፡ ሬሳ ፡ ሆነሃል ። ምድርህን ፡ ፳ ፡
አጥፍተሃልና ÷ ሕዝብህንም ፡ ገድለሃልና ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ በመቃብር ፡ በአንድነት ፡ አትሆ
ንም ፤ የክፉዎች ፡ ዘር ፡ ለዘላለም ፡ የተጠራ ፡
አይሆንም ። እንዳይነሡም ÷ ምድርንም ፡ እን ፳፩ ፡
ዳይወርሱ ÷ የዓለሙንም ፡ ፊት ፡ በከተሞች ፡
እንዳይሞሉ ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ በደል ፡ ለል
ጆቹ ፡ ሞትን ፡ አዘጋጁላቸው ። በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ፳፪ ፡
እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ከባቢሎን ፡ ስምንና ፡ ቅሬታን ÷
ዘርንና ፡ ትውልድንም ፡ እቈርጣለሁ ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። የኛርት ፡ መኖርያ ፡ የውኃም ፡ ፳፫ ፡
መቋሚያ ፡ አደርጋታለሁ ፤ በጥፋትም ፡ መጥረ
ጊያ ፡ እጠርጋታለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፳፬ ፡
ብሎ ፡ ምሎአል ፡— እንደ ፡ ተናገርሁ ፡ በእርግጥ ፡
ይሆናል ÷ እንደ ፡ አሰብሁም ፡ እንዲሁ ፡ ይቆ
ማል ። አሦርን ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ እሰብረዋለሁ ÷ ፳፭ ፡
በተራራዬም ፡ ላይ ፡ እረግጠዋለሁ ፤ ቀንበሩም ፡
ከእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ÷ ሸክሙም ፡ ከጫን
ቃቸው ፡ ላይ ፡ ይወገዳል ። በምድር ፡ ሁሉ ፡ ፳፮ ፡
ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ አሳብ ፡ ይህ ፡
ነው ÷ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋች ፡
እጅ ፡ ይህች ፡ ናት ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፯ ፡
አብሔር ፡ ይህን ፡ አስቦአል ፤ የሚያስጥለውስ ፡
ማን ፡ ነው ? እጁም ፡ ተዘርግታለች ፤ የሚመ
ልሳትስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ፳፰ ፡
ሸክም ፡ ሆነ ።
ፍልስጥኤም ፡ ሆይ ÷ ከእባቡ ፡ ሥር ፡ እፉ ፳፱ ፡
ኝት ፡ ይወጣልና ÷ ፍሬውም ፡ የሚበርርና ፡
እሳት ፡ የሚመስል ፡ እባብ ፡ ይሆናልና ፡ የመ
ታሽ ፡ በትር ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ሁላችሁም ፡ ደስ ፡
አይበላችሁ ። የድሆችም ፡ የበኵር ፡ ልጆች ፡ ፴ ፡
ይሰማራሉ ÷ ችግረኞችም ፡ ተዘልለው ፡ ይተ
ኛሉ ፤ ሥርህንም ፡ በራብ ፡ እገድላለሁ ÷ ቅሬ
ታህም ፡ ይገደላል ። አንተ ፡ በር ፡ ሆይ ÷ ወዮ ፡ ፴፩ ፡
በል ፤ አንቺም ፡ ከተማ ፡ ሆይ ÷ ጩኺ ፤ ፍልስ
ጥኤም ፡ ሆይ ÷ ሁላችሁም ፡ ቀልጣችኋል ፤ ጢስ ፡
ከሰሜን ፡ ይመጣል ፡ ከጭፍራውም ፡ ተለይቶ ፡
የሚቀር ፡ የለም ።
ለሕዝቡም ፡ መልእክተኞች ፡ ምን ፡ ብሎ ፡ ፴፪ ፡
መመለስ ፡ ይገባል ? እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡

እንደ ፥ መሠረተ ÷ የሕዝቡም ፥ ችግረኞች ፥ በእርስዋ ፥ ውስጥ ፥ እንደሚጠጉ ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፥ ፲፭ ።

፩ ስለ ፥ ሞዓብ ፥ የተነገረ ፥ ሸክም ።
የሞዓብ ፥ ዔር ፥ በሌሊት ፥ ፈርሶ ፥ ጠፋ ፤ ቂር ፥ የሚባልም ፥ የሞዓብ ፥ ምሽግ ፥ በሌሊት ፥
፪ ፈርሶ ፥ ጠፋ ። ወደ ፥ ባይት ፥ ወደ ፥ ዲቦንም ፥ ወደ ፥ ከረብታ ፥ መስገጃዎችም ፥ ለልቅሶ ፥ ወጥ ተዋል ፤ ሞዓብ ፥ በናባውና ፥ በሜድባ ፥ ላይ ፥ ታለቅሳለች ፤ ራሰቸው ፥ ሁሉ ፥ ተነጭቶአል ÷
፫ ጢማቸውም ፥ ሁሉ ፥ ተላጭቶአል ። በየመንገዳቸውም ፥ በማቅ ፥ ታጥቀዋል ፤ በየሰገነቶቻቸውና ፥ በየአደባባዮቻቸው ፥ እንባ ፥ እጅግ ፥
፬ እያፈሰሱ ፥ ሁሉም ፥ አልቅሰዋል ። ሐሴቦንና ፥ ኤልያሊ ፥ ጮኹ ፤ ድምፃቸው ፥ እስከ ፥ ያሀጽ ፥ ድረስ ፥ ይሰማል ፤ ስለዚህ ፥ የሞዓብ ፥ ሰልፈኞች ፥ ጮኹ ፤ ነፍስዋ ፥ በውስጥዋ ፥ ተንቀጠ
፭ ቀጠች ። ልቤ ፥ ስለ ፥ ሞዓብ ፥ ጮኸ ፤ ከእርስዋ ፥ የሚሸሹ ፥ ወደ ፥ ዞዓር ፥ ወደ ፥ ዔግላት ፥ ሸሊሺያ ፥ ኰበለሉ ፤ በሉሒት ፥ ዓቀበት ፥ ላይ ፥ እያለቀሱ ፥ ይወጣሉ ÷ በሖሮናይምም ፥ መን
፮ ገድ ፥ የዋይታ ፥ ጩኸት ፥ ያነሣሉ ። የኔምሬም ፥ ውኆች ፥ ይደርቃሉ ፤ ሣሩም ፥ ደርቋል ÷ ለጋውም ፥ ጠውልጓል ÷ ልምላሜውም ፥ ሁሉ ፥
፯ የለም ። ስለዚህ ፥ የሰበሰቡትን ፥ ሀብትና ፥ መዝገባቸውን ፥ ወደ ፥ አኻያ ፥ ዛፍ ፥ ወንዝ ፥
፰ ማዶ ፥ ይወስዱታል ። ጩኸት ፥ የሞዓብን ፥ ዳርቻ ፥ ሁሉ ፥ ዞረ ፤ ልቅሶዋም ፥ ወደ ፥ ኤግላይ
፱ ምና ፥ ወደ ፥ ብኤርኤሊም ፥ ደረሰ ። የዲሞንም ፥ ውኃ ፥ ደም ፥ ተሞልታለች ፤ በዲሞንም ፥ ላይ ፥ ሥቃይን ፥ እጨምራለሁ ÷ ከሞዓባውያንም ፥ በሚያመልጡ ÷ ከምድርም ፥ በሚቀሩ ፥ ላይ ፥ አንበሳን ፥ አመጣለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፮ ።

፩ በምድር ፥ ላይ ፥ ለሠለጠነው ፥ አለቃ ፥ የበግ ፥ ጠቦቶችን ፥ በምድረ ፥ በዳ ፥ ካለችው ፥ ከሴላ ፥ ወደ ፥ ጽዮን ፥ ሴት ፥ ልጅ ፥ ተራራ ፥ ስደዱ ።
፪ እንደሚበርር ፥ ወፍ ፥ እንደ ፥ ተበተኑም ፥ ጫጩቶች ፥ እንዲሁ ፥ የሞዓብ ፥ ሴቶች ፥ ልጆች ፥ በአርኖን ፥ መሻገሪያዎች ፥ ይሆናሉ ።
፫ ምክርን ፥ ምከሪ ÷ ፍርድን ፥ አድርጊ ÷ በቀትር ፥ ጊዜ ፥ ጥላሽን ፥ እንደ ፥ ሌሊት ፥ አድርጊ ፤ የተሰደዱትን ፥ ሸሽጊ ÷ የሸሹትን ፥ አትግለጪ ።
፬ ከሞዓብ ፥ የተሰደዱት ፥ ከአንቺ ፥ ጋር ፥ ይቀመጡ ፤ ከሚያጠፋቸው ፥ ፊት ፥ መጋረጃ ፥ ሁኚላቸው ። የሚያስጨንቁ ፥ አልቀዋል ÷ ጥፋትም ፥ ቀርቶአል ፤ ይጨቍኑ ፥ የነበሩ ፥ ከምድር ፥ ጠፍተዋል ።
፭ ዙፋንም ፥ በምሕረት ፥ ይቀናል ÷ በዚያም ፥ ላይ ፥ በዳዊት ፥ ድንኳን ፥ ፍርድን ፥ የሚሻ ፥ ጽድቅንም ፥ የሚያፈጥን ፥ ፈራጅ ፥ በእውነት ፥ ይቀመጣል ።
፮ ስለ ፥ ሞዓብ ፥ ትዕቢት ፥ እጅግ ፥ ስለ ፥ መታበዩ ÷ ስለ ፥ ሁራቱና ፥ ስለ ፥ ትዕቢቱ ፥ ስለ ፥ ቍጣውም ፥ ሰምተናል ፤ ትምክሕቱ ፥ ከንቱ ፥ ነው ። ስለዚህ ፥ ሞዓብ ፥ ስለ ፥ ሞዓብ ፥ ዋይ ፥
፯ ይላል ፤ ሁሉም ፥ ዋይ ፥ ይላል ፤ ስለ ፥ ቂርሐራሴት ፥ መሠራት ፥ በጥልቅ ፥ ኀዘን ፥ ታለቅሳላችሁ ።
፰ የሐሴቦን ፥ እርሻዎችና ፥ የሴባማ ፥ ወይን ፥ ግን ፤ ዶች ፥ አዝነዋል ። የአሕዛብ ፥ አለቆች ፥ የሰባበሩአቸው ፥ ቅርንጫፎች ፥ እስከ ፥ ኢያዜር ፥ ደርሰው ፥ ወደ ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ ወጥተው ፥ ነበር ፤ ቀጥቋጦቹም ፥ ተዘርግተው ፥ ባሕሩን ፥ ተሻግረው ፥ ነበር ። ስለዚህ ፥ በኢያዜር ፥ ልቅሶ ፥
፱ ስለ ፥ ሴባማ ፥ ወይን ፥ ግንድ ፥ አለቅሳለሁ ፤ ሐሴቦንና ፥ ኤልያሊ ፥ ሆይ ÷ በዘፍሽ ፥ ፍሬና ፥ በወይንሽ ፥ መከር ፥ የጦር ፥ ጩኸት ፥ ወድቆአልና ፥ በእንባዬ ፥ አረካሻለሁ ። ደስታና ፥ ሐሤትም ፥
፲ ከፍሬያማው ፥ እርሻ ፥ ተወስዶአል ÷ በወይኑም ፥ ቦታዎች ፥ ዝማሬና ፥ እልልታ ፥ የለም ፤ በመጥመቂያም ፥ ወይን ፥ የሚረግጥ ፥ የለም ፤ የረጋጮቹን ፥ እልልታ ፥ አጥፍቻለሁ ። ስለዚህ ፥ ልቤ ፥
፲፩ ስለ ፥ ሞዓብ ፥ እንጀቴም ፥ ስለ ፥ ቂርሔሬስ ፥ እንደ ፥ መሰንቆ ፥ ትጮኻለች ። ሞዓብም ፥ መጥቶ ፥ በከረብታ ፥ መስገጃ ፥ ላይ ፥ በደከመና ፥ ለጸሎት ፥ ወደ ፥ መቅደሱ ፥ በገባ ፥ ጊዜ ፥ አያሸንፍም ።
፲፪ እግዚአብሔር ፥ በሞዓብ ፥ ላይ ፥ በድሮ ፥ ዘመን ፥ የተናገረው ፥ ነገር ፥ ይህ ፥ ነው ። አሁን ፥ ግን ፥
፲፫ እግዚአብሔር ፦ — በሦስት ፥ ዓመት ፥ ውስጥ ፥ እንደ ፥ ምንደኛ ፥ ዓመት ፥ የሞዓብ ፥ ክብርና ፥ የሕዝቡ ፥ ሁሉ ፥ ብዛት ፥ ይዋረዳል ÷ ቅሬታውም ፥ እጅግ ፥ ያነሰና ፥ የተጠቃ ፥ ይሆናል ፥ ይላል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፯ ።

፩ ስለ ፥ ደማስቆ ፥ የተነገረ ፥ ሸክም ።
እነሆ ÷ ደማስቆ ፥ ከተማ ፥ ከመሆን ፥ ተቋርጣለች ፤ ባድማና ፥ የፍርስራሽ ክምር ፥ ትሆናለች ።
፪ ከተሞችዋ ፥ ለዘላለም ፥ የተፈቱ ፥ ይሆናሉ ፤ ለመንጋ ፥ ማሰማርያ ፥ ይሆናሉ ፤ መንጎች ፥ በዚያ ፥ ያርፋሉ ፥ የሚያስፈራቸውም ፥ የለም ።
፫ ምሽግ ፥ ከኤፍሬም ÷ መንግሥትም ፥ ከደማስቆ ፥ ተወገደች ፤ የሶርያም ፥ ቅሬታ ፥ እንደ ፥ እስራኤል ፥ ልጆች ፥ ክብር ፥ ይሆናል ፥ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
፬ በዚያም ፥ ቀን ፥ እንዲህ ፥ ይሆናል ፤ የያዕቆብ ፥ ክብር ፥ ይደክማል ፥ የሥጋውም ፥ ውፍረት ፥ ይከሳል ።
፭ አጫጅ ፥ የቆመውን ፥ እህል ፥ በእጁ ፥ ሰብስቦ ፥ ዛላውን ፥ እንደሚያጭድ ፥ ይሆናል ፤ በራፋይም ፥ ሸለቆ ፥ ቃርሚያ ፥ እንደሚለቀም ፥
፮ እንዲሁ ፥ ይሆናል ። ወይራ ፥ በተመታ ፥ ጊዜ ፥ ሁለት ፥ ወይም ፥ ሦስት ፥ ፍሬ ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ እንደሚቀር ÷ አራት ፥ ወይም ፥ አምስት ፥ በዛፉ ፥ ጫፍ ፥ እንደሚገኝ ÷ በእርሱ ፥ ዘንድ ፥ ቃርሚያ ፥ ይቀራል ፥ ይላል ፥ የእስራኤል ፥ አምላክ ፥ እግዚአብሔር ።
፯ በዚያ ፥ ቀን ፥ ሰው ፥ ወደ ፥ ፈጣሪው ፥ ይመለከታል ÷ ዓይኖቹም ፥ ወደ ፥ እስራኤል ፥ ቅዱስ ፥ ያያሉ ።
፰ እጁም ፥ የሠራችውን ፥

መሠዊያ ፡ አይመለከትም ፤ ጣቶቹም ፡ ወደ ፡ አበጁአቸው ÷ ወደ ፡ ማምለኪያ ፡ ዐፀዶች ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ዐሐይ ፡ ምስሎች ÷ አያይም ።
፱ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የአሞራውያንና ፡ የኤዊያውያን ፡ ከተሞች ፡ እንደ ፡ ተፈቱ ÷ እንዲሁ ፡ ከተሞችህ ፡ ይፈ
፲ ታሉ ÷ በድማም ፡ ይሆናሉ ። የደኅንነትህን ፡ አምላክ ፡ ረስተሃል ÷ የረድኤትህንም ፡ ጌታ ፡ አላሰብህም ፤ ስለዚህ ፡ ያማረውን ፡ ተክል ፡ ተክ
፲፩ ለሃል ÷ እንግዳንም ፡ ዘር ፡ ዘርተሃል ። በተከልህበት ፡ ቀን ፡ ታበቅለዋለህ ÷ በነጋውም ፡ ዘርህን ፡ እንዲያብብ ፡ ታደርገዋለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በኀዘንና ፡ በትካዜ ፡ ቀን ፡ መከሩ ፡ ይሸሻል ።
፲፪ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ድምፅ ፡ ለሚተምሙ ፡ ለወገኖች ፡ ብዛት ÷ እንደ ፡ ኃይለኛም ፡ ውኃ ፡ ጩኸት ፡ ለሚጮኹ ፡ አሕዛብ ፡ ወዮላቸው !
፲፫ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ጩኸት ፡ ይጮኻሉ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ይገሥጻቸዋል ÷ እነርሱም ፡ እየሸሹ ፡ ይርቃሉ ÷ በተራራም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ አብቅ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ÷ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ እንደ
፲፬ ሚያዘረውም ፡ ትቢያ ፡ ይበተናሉ ። በመሸ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ድንጋጤ ፡ አለ ፤ ከማለዳም ፡ በፊት ፡ አይገኙም ። የዘረፉን ፡ ሰዎች ፡ እድል ፡ ፈንታ ÷ የበዘበዙንም ፡ ዕጣ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ በኢትዮጵያ ፡ ወንዞች ፡ ማዶ ፡ ላለች ÷ ክንፍ ፡
፪ ያላቸው ፡ መርከቦች ፡ ላሉባት ÷ መልእክተኞችን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ የደንገል ፡ መርከቦችንም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ለምትልክ ፡ ምድር ፡ ወዮላት ! እናንተ ፡ ፈጣኖች ፡ መልእክተኞች ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ረጅምና ፡ ወደ ፡ ለስላሳ ፡ ሕዝብ ÷ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወገን ÷ ወደ ሚሰፍርና ፡ ወደሚረግጥ ÷ ወንዞችም ፡ ምድራ
፫ ቸውን ፡ ወደሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ሂዱ ። በዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉና ፡ በምድር ፡ የምትቀመጡ ፡ ሆይ ÷ ምልክት ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ እዩ ፤ መለከትም ፡ በተነፋ ፡ ጊዜ ፡ ስሙ ።
፬ እግዚአብሔር ፡— በዐሐይ ፡ ጮራ ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡ ትኩሳት ÷ በአጨዳም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ደመና ፡ ሆኜ ፡ በማደሪያዬ ፡ በጸጥታ ፡
፭ ተቀምጬ ፡ እመለከታለሁ ፡ ብሎኛልና ። እርሱ ፡ ከመከር ፡ በፊት ፡ አበባ ፡ በረገፈ ፡ ጊዜ ፡ የወይንም ፡ ፍሬ ፡ ጨርቃ ፡ ሲይዝ ፡ የወይኑን ፡ ዘንግ ፡ በማጭድ ፡ ይቈርጣል ÷ ጫፎቹንም ፡ ይመለ
፮ ምላል ፡ ያስወግድማል ። በተራራ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ ነጣቂዎች ፡ ወፎች ÷ ለምድርም ፡ አውሬዎች ፡ በአንድነት ፡ ይቀራሉ ፤ ነጣቂዎችም ፡ ወፎች ፡ ይበጃቡቸዋል ÷ የምድርም ፡ አውሬዎች ፡ ሁሉ ፡
፯ ይከርሙባቸዋል ። በዚያን ፡ ዘመን ፡ ለሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ÷ ከረጅምና ፡ ከለስላሳ ፡ ሕዝብ ÷ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ከሆነ ፡ ወገን ÷ ከሚሰፍርና ፡ ከሚረግጥ ÷ ወንዝ ችም ፡ ምድራቸውን ፡ ከሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ዘንድ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ወደሚገኝበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ይቀርባል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ስለ ፡ ግብጽ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩
እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በፈጣን ፡ ደመና ፡ እየበረረ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመጣል ፤ የግብጽም ፡ ጣዖታት ፡ በፊቱ ፡ ይርዳሉ ÷ የግብጽም ፡ ልብ ፡ በውስጥዋ ፡ ይቀልጣል ። ግብጻውያንን ፡ በግ ፪
ብጻውያን ፡ ላይ ፡ አስነሣለሁ ፤ ወንድምም ፡ ወንድሙን ÷ ሰውም ፡ ባልንጀራውን ÷ ከተማም ፡ ከተማን ÷ መንግሥትም ፡ መንግሥትን ፡ ይወጋል ። የግብጽም ፡ መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ በዶ ፡ ፫
ይሆናል ÷ ምክራቸውንም ፡ አጠፋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በድግምት ፡ የሚጠነቍሉትንም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎቻቸውንም ፡ ጠንቋዮቻቸውንም ፡ ይጠይቃሉ ። ግብጻውያ ፬
ንንም ፡ በጨካኝ ፡ ጌታ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ፤ ጨካኝ ፡ ንጉሥም ፡ ይገዛቸዋል ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ውኆችም ፡ ከባሕር ፡ ይደርቃሉ ÷ ወንዙም ፡ ፭
ያንሳል ፡ ደረቅም ፡ ይሆናል ። ወንዞቹም ፡ ይገ ፮
ማሉ ÷ የግብጽም ፡ መስኖች ፡ ያንሳሉ ፡ ይደርቃሉም ፤ ደንገልና ፡ ቂጠማ ፡ ይጠወልጋሉ ። በዓ ፯
ባይ ፡ ወንዝ ፡ ዳር ፡ ያለው ፡ መስክ ፡ በዓባይም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የተዘራ ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ይደርቃል ÷ ይበተንማል ÷ አይገኝምም ። ዓሣ ፡ አጥማጆቹ ፡ ያገኛሉ ÷ በዓባይም ፡ ወንዝ ፡ መቃጥን ፡ የሚጥሉት ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሳሉ ÷ በውኆችም ፡ ላይ ፡ መረብ ፡ የሚዘረጉት ፡ ይገላሉ ። የተበጠረውንም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ የሚሠሩ ÷ ነጫጭንም ፡ ልብስ ፡ የሚሠሩ ፡ ሸማኔዎች ፡ ያፍራሉ ። ፱
ደገፋዎችዋም ፡ ሁሉ ፡ ይሰባበራሉ ÷ የደመወዝኞችም ፡ ነፍስ ፡ ትተክዛለች ። ፲
የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ፍጹም ፡ ሰነፎች ፡ ናቸው ፤ ፲፩
ፈርዖንን ፡ የሚመክሩ ፡ ጥበበኞች ፡ ምክራቸው ፡ ድንቁርና ፡ ሆነች ። ፈርዖንን ፡— እኛ ፡ የጥበበኞች ፡ ልጆች ፡ የቀደሙም ፡ ነገሥታት ፡ ልጆች ፡ ነን ፡ እንዴት ፡ ትሉታላችሁ ? አሁንስ ፡ ጥበበኞች ፲፪
ህ ፡ የት ፡ አሉ ? አሁን ፡ ይንገሩህ ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ያሰበውን ፡ ይወቁ ። የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ሰነፎች ፡ ሆነ ፲፫
ዋል ÷ የሚምፎስም ፡ አለቆች ፡ ተሸንግለዋል ፤ የነገዶችዋ ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋዮች ፡ የሆኑ ፡ ግብጽን ፡ አሳቱ ። እግዚአብሔር ፡ የጠማምነትን ፡ ፲፬
መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ ደባልቆአል ፤ ሰክር ፡ በትፋቱ ፡ እንዲስት ፡ እንዲሁ ፡ ግብጽን ፡ በሥራዋ ፡ ሁሉ ፡ አሳቱ ። ራስ ፡ ወይም ፡ ጅራት ፡ የሰሌን ፡ ቅርንጫፍ ፡ ወይም ፡ እንግጫ ፡ ቢሆን ፡ ሊሠራ ፡ የሚችል ፡ ሥራ ፡ ለግብጽ ፡ አይሆንላትም ። ፲፭
በዚያ ፡ ቀን ፡ ግብጻውያን ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ፲፮
ይሆናሉ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡

በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሚያንቀሳቅሳት ፡ ከእጁ ፡ መን
ቀሳቀስ ፡ የተነሣ ፡ ይሸበራሉ ፡ ይፈሩማል ።
፲፯፡ የይሁዳም ፡ ምድር ፡ ግብጽን ፡ የምታስደነግጥ ፡
ትሆናለች ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመከረባት ፡ ምክር ፡ የተነሣ ፡ ወፌዋን ፡ የሚ
ሰማ ፡ ሁሉ ፡ ይፈራል ።
፲፰፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በከነዓን ፡
ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚ
አብሔርም ፡ የሚምሉ ፡ አምስት ፡ ከተሞች ፡
ይሆናሉ ፤ ከነዚህም ፡ አንዲቱ ፡ የጥፋት ፡ ከተማ ፡
ተብላ ፡ ትጠራለች ።
፲፱፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡
ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ በዳርቻዋም ፡ ለእ
፳፡ ግዚአብሔር ፡ ዓምድ ፡ ይሆናል ። ይህም ፡ ለሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡
ምድር ፡ ምልክትና ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ፤ ከሚ
ያስጨንቁአቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይጮኻሉና ፡ እርሱም ፡ መድኃኒትንና ፡
፳፩፡ ኃያልን ፡ ሰድዶ ፡ ያድናቸዋልና ። በዚያም ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ የታወቀ ፡ ይሆ
ናል ፡ ግብጻውያንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያው
ቃሉ ፤ በመሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ ያመልካሉ ፡
ለእግዚአብሔርም ፡ ስእለት ፡ ይሰላሉ ፡ ይፈጽ
፳፪፡ ሙትማል ። እግዚአብሔርም ፡ ግብጽን ፡ ይመ
ታታል ፤ ይመታታል ፡ ይፈውሳታልም ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ይመለሳሉ ፡ እርሱም ፡ ይለ
መናቸዋል ፡ ይፈውሳቸውማል ።
፳፫፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ መን
ገድ ፡ ይሆናል ፡ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ግብ
ጻዊውም ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ይገባል ፤ ግብጻውያንም ፡
ከአሦራውያን ፡ ጋር ፡ ይሰግዳሉ ።
፳፬፣፳፭፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ሕዝቤ ፡
ግብጽ ፡ የእጄም ፡ ሥራ ፡ አሦር ፡ ርስቴም ፡ እስ
ራኤል ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡ ብሎ ፡ ይባርካቸዋልና ፡
በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤል ፡ ለግብጽና ፡ ለአሦር ፡
ሦስተኛ ፡ ይሆናል ፡ በምድርም ፡ መካከል ፡ በረ
ከት ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሳርጎን ፡ ተርታንን ፡ በሰደደ ፡
ጊዜ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
፪፡ አዛጦንም ፡ ወግቶ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡
ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የአሞጽን ፡ ልጅ ፡ ኢሳ
ይያስን ፡— ሂድ ፡ ማቅህን ፡ ከወገብህ ፡ አውጣ ፡
ጫማህንም ፡ ከእግርህ ፡ አውልቅ ፡ ብሎ ፡ ተናገ
ረው ። እንዲህም ፡ አደረገ ፡ ራቍቱንም ፡ ባዶ ፡
፫፡ እግሩንም ፡ ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡—
ባሪያዬ ፡ ኢሳይያስ ፡ በግብጽና ፡ በኢትዮጵያ ፡
ላይ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ለምልክትና ፡ ለተአም
ራት ፡ ሊሆን ፡ ራቍቱንና ፡ ባዶ ፡ እግሩን ፡ እንደ ፡
፬፡ ሄደ ፡ እንዲሁ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ የግብጽንና ፡
የኢትዮጵያን ፡ ምርኮ ፡ ጕበዛዝቱንና ፡ ሽማግ
ሌዎቹን ፡ ራቍታቸውንና ፡ ባዶ ፡ እግራቸውን ፡
አድርጎ ፡ ገላቸውንም ፡ ገልጦ ፡ ለግብጽ ፡ ጕስ
ቍልና ፡ ይነዳቸዋል ። እነርሱም ፡ ከተስፋቸው ፡
፭፡ ከኢትዮጵያ ፡ ከትምክሕታቸውም ፡ ከግብጽ ፡
የተነሣ ፡ ይፈራሉ ፡ ያፍሩማል ። በዚያም ፡ ቀን ፡
፮፡ በዚች ፡ ባሕር ፡ ዳርቻ ፡ የሚቀመጡ ፡— እነሆ ፡
ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እንድን ፡ ዘንድ ፡ ለእርዳታ ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ የሸሸንበት ፡ ተስፋችን ፡ ይህ ፡
ነበረ ፤ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እናመልጣለን ? ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
የተነገረ ፡ ሸክም ።
ወውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከደቡብ ፡ እንደሚወጣ ፡ እን
ዲሁ ፡ ከሚያስፈራ ፡ አገር ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይወ
ጣል ። ከባድ ፡ ራእይ ፡ ተነገረኝ ፤ ወንጀለኛው ፡
፪፡ ይወነጅላል ፡ አጥፊውም ፡ ያጠፋል ። ኤላም ፡
ሆይ ፡ ውጪ ፤ ሜዶን ፡ ሆይ ፡ ክበቢ ፤ ትካዜ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አስቀርቻለሁ ። ስለዚህ ፡ ወገቤ ፡
፫፡ ሕመም ፡ ተሞላ ፤ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡
ያዘኝ ፤ ከሕመሜ ፡ የተነሣ ፡ አልሰማም ፡ ከድን
ጋጤም ፡ የተነሣ ፡ አላይም ። ልቤ ፡ ተንበደ
፬፡ በደ ፡ ድንጋጤ ፡ አስፈራኝ ፡ ተስፋ ፡ ያደረግ
ሁትም ፡ ድንግዝግዝታ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ሆነብኝ ።
ማዕዱን ፡ ያዘጋጃሉ ፡ ምንጣፉንም ፡ ይዘረጋሉ ፡
፭፡ ይበሉማል ፡ ይጠጡማል ፤ እናንተ ፡ መሳፍ
ንት ፡ ሆይ ፡ ተነሡ ፡ ጋሻውን ፡ አዘጋጁ ።
፮፡ ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛልና ፡— ሂድ ፡ ጕበኛም ፡
አቁም ፡ የሚያየውንም ፡ ይናገር ። በኩበት ፡
፯፡ የሚቀመጡትን ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እየሆኑ ፡ የሚ
ጌዱት ፡ ፈረሰኞች ፡ በአህዮች ፡ የሚቀመጡ
ትንና ፡ በግመሎች ፡ የሚቀመጡትን ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፡ በጽኑ ፡ ትጋት ፡ አስተውሎ ፡ ተግቶም ፡
ያድምጥ ። ያየውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ቀኑን ፡
፰፡ ሁሉ ፡ ዘወትር ፡ በማማ ፡ ላይ ፡ ቆሜአለሁ ፡
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ ተተክ
ያለሁ ፤ እነሆም ፡ በፈረሶች ፡ የሚቀመጡ ፡
፱፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሁነው ፡ የሚጌዱ ፡ ፈረሰኞች ፡
ይመጣሉ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፤ እርሱም ፡ መልሶ ፡—
ባቢሎን ፡ ወደቀች ፡ ወደቀች ፡ የተቀረጹም ፡ የአ
ማልክቶችዋ ፡ ምስሎች ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
፲፡ ተጥለው ፡ ደቀቁ ፡ አለ ። እናንተ ፡ በአውድ
ማዬ ፡ ላይ ፡ የተወቃችሁ ፡ የአውድማዬ ፡ ልጆች ፡
ሆይ ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሰማሁትን ፡ ነገርኋችሁ ።
፲፩፡ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
አንዱ ፡ ከሴይር ፡— ጕበኛ ፡ ሆይ ፡ ሌሊቱ ፡
ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ጕበኛ ፡ ሆይ ፡ ሌሊቱ ፡
፲፪፡ ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠራኝ ። ጕበኛ
ውም ፡— ይነጋል ፡ ደግሞም ፡ ይመሻል ፤ ትጠ
ይቁ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድዱ ፡ ጠይቁ ፤ ተመልሳች
ሁም ፡ ኑ ፡ አለ ።
፲፫፡ ስለ ፡ ዓረብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
የድዳናውያን ፡ ነጋዴዎች ፡ ሆይ ፡ በዓረብ ፡
ዱር ፡ ውስጥ ፡ ታድራላችሁ ። በቴማን ፡ የምት
፲፬፡ ኖሩ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ተጠሙት ፡ ሰዎች ፡ ውኃ ፡

አምጡ ፤ እንጀራ ፥ ይዛችሁ ፥ የሸሹትን ፥ ሰዎች ፥
፲፭ ተቀበሉአቸው ። ከሰይፍ ÷ ከተመዘዘው ፥
ሰይፍ ÷ ከተለጠጠውም ፥ ቀስት ፥ ከጽኑም ፥
፲፮ ሰልፍ ፥ ሸሽተዋልና ። ጌታ ፥ እንዲህ ፥ ብሎኛ
ልና ፦— እንደ ፥ ምንደኛ ፥ ዓመት ፥ በአንድ ፥
ዓመት ፥ ውስጥ ፥ የቄዳር ፥ ክብር ፥ ሁሉ ፥ ይጠ
፲፯ ፋል ፤ ከቀስተኞች ፥ ቍጥር ፥ የቀሩት ÷ የቄዳር ፥
ልጆች ፥ ኃያላን ÷ ያንሳሉ ፤ የእስራኤል ፥ አም
ላክ ፥ እግዚአብሔር ፥ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፥ ፷፮ ።

፩ ስለ ፥ ራእይ ፥ ሸለቆ ፥ የተነገረ ፥ ሸክም ።
እናንተ ፥ ሁላችሁ ፥ ወደ ፥ ሰገነት ፥ መውጣታ
፪ ችሁ ፥ ምን ፥ ሆናችኋል ? ጩኸትና ፥ ፍጅት ፥
የተሞላብሽ ፥ ከተማ ÷ ደስታ ፥ ያለሽ ፥ ከተማ ፥
ሆይ ÷ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ የተገደሉት ፥ በሰይፍ ፥
የተገደሉ ፥ አይደሉም ÷ በሰልፍም ፥ የሞቱ ፥
፫ አይደሉም ። አለቆችሽ ፥ ሁሉ ፥ በአንድነት ፥
ሸሹ ÷ ያለ ፥ ቀስትም ፥ ተማረኩ ፤ ከሩቅ ፥ ሸሽ
ተው ፥ ከአንቺ ፥ ዘንድ ፥ የተገኙት ፥ ሁሉ ፥ በአ
፬ ንድነት ፥ ታሰሩ ። ስለዚህ ፦— ፊታችሁን ፥ ከእኔ ፥
ዘንድ ፥ አርቁ ፤ መራራ ፥ ልቅሶ ፥ አለቅሳለሁ ፤
ስለ ፥ ሕዝቤ ፥ ሴት ፥ ልጅ ፥ ጥፋት ፥ ታጽናኑኝ ፥
ዘንድ ፥ አትድከሙ ÷ አልሁ ።
፭ ከሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥
የድንጋጤና ፥ የመረገጥ ፥ የድብልቅልቅም ፥
ቀን ÷ የቅጥርም ፥ መፍረስ ፥ ወደ ፥ ተራራም ፥
መጮኽ ፥ በራእይ ፥ ሸለቆ ፥ ውስጥ ፥ ሆኖአል ።
፮ ኤላምም ፥ ከሰረገለኞችና ፥ ከፈረሰኞች ፥ ጋር ፥
ሆኖ ፥ አፎቱን ፥ ተሸከመ ÷ ቂርም ፥ ጋሻውን ፥
፯ ገለጠ ። መልካሞቹንም ፥ ሸለቆችሽን ፥ ሰረ
ገሎች ፥ ሞሉባቸው ÷ ፈረሰኞችም ፥ መቆሚ
፰ ያቸውን ፥ በበር ፥ ላይ ፥ አደረጉ ። የይሁዳ
ንም ፥ መጋረጃ ፥ ገለጠ ፤ በዚያም ፥ ቀን ፥
በዱር ፥ ቤት ፥ የነበረውን ፥ የጦር ፥ ዕቃ ፥ ተመለ
፱ ከትህ ÷ የዳዊትም ፥ ከተማ ፥ ፍራሾች ፥ እንደ ፥
በዙ ፥ አይታችኋል ÷ የታችኛውንም ፥ ዙሬ ፥
፲ ውኃ ፥ አከማችታችኋል ÷ የኢየሩሳሌምን ፥
ቤቶች ፥ ቁጠራችሁ ÷ ቅጥሩንም ፥ ለማጥናት ፥
፲፩ ቤቶችን ፥ አፈረሳችሁ ። በአሮጌው ፥ ኩሬ ፥
ላለው ፥ ውኃ ፥ በሁለቱ ፥ ቅጥር ፥ መካከል ፥ መከ
ማቻ ፥ ሠራችሁ ፤ ይህን ፥ ያደረገውን ፥ ግን ፥
አልተመለከታችሁም ÷ ቀድሞ ፥ የሠራውንም ፥
አላያችሁም ።
፲፪ በዚያም ፥ ቀን ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ ወደ ፥ ልቅሶና ፥ ወደ ፥ ዋይታ ፥ ራስን ፥
ወደ ፥ መንጨትና ፥ ማቅንም ፥ ወደ ፥ መልበስ ፥
፲፫ ጠራ ። እነሆም ÷ ሐሤትና ፥ ደስታ ፥ በሬውንና ፥
በጉንም ፥ ማረድ ፥ ሥጋንም ፥ መብላት ፥ የወይን ፥
ጠጅንም ፥ መጠጣት ፥ ሆነዋል ፤ እናንተ ፦—
ነገ ፥ እንሞታለንና ፥ እንብላ ፥ እንጠጣ ፥ ብላች
፲፬ ኋል ። ይህም ፥ ነገር ፥ በሠራዊት ፥ ጌታ ፥ በእግ
ዚአብሔር ፥ ጆሮ ፥ ተሰማ ፦— እስክትሞቱ ፥
ድረስ ፥ ይህ ፥ በደል ፥ በእውነት ፥ አይሰረይላች
ሁም ፥ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ፲፭
ይላል ፦— በቤቱ ፥ ውስጥ ፥ ወደ ፥ ተሾመው ፥
ወደዚህ ፥ አዛዥ ፥ ወደ ፥ ሳምናስ ፥ ሂድ ፥ እንዲ
ህም ፥ በለው ፦— መቃብር ፥ በዚህ ፥ ያስወቀርህ ÷ ፲፮
ከፍ ፥ ባለው ፥ ስፍራ ፥ መቃብር ፥ ያሠራህ ÷
በድንጋይም ፥ ውስጥ ፥ ለራስህ ፥ መኖርያ ፥ ያሳ
ነጽህ ፥ በዚህ ፥ ምን ፥ አለህ ? በዚህስ ፥ በአንተ ፥
ዘንድ ፥ ማን ፥ አለ ? እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፥ ፲፯
በኃይል ፥ ወርውሮ ፥ ይጥልሃል ÷ አጠንክሮም ፥
ይጨብጥሃል ። ጠቅልሎም ፥ ያንከባልልሃል ፥ ፲፰
ወደ ፥ ሰፊይቱም ፥ ምድር ፥ እንደ ፥ ኳስ ፥ ይጥል
ሃል ፤ አንተ ፥ የጌታህ ፥ ቤት ፥ እፍረት ! በዚያ ፥
ትሞታለህ ፥ በዚያም ፥ የክብርህ ፥ ሰረገላዎች ፥
ይሆናሉ ። ከአዛዥነት ፥ ሥራህ ፥ አሳድድሃለሁ ÷ ፲፱
ከሹመትህም ፥ ትሻራለህ ። በዚያም ፥ ቀን ፥ በሪ ፳
ያቤን ፥ የኬልቅያስን ፥ ልጅ ፥ ኤልያቄምን ፥ እጠ
ራለሁ ÷ መጐናጸፊያህንም ፥ አለብሰዋለሁ ÷ ፳፩
በመታጠቂያህም ፥ አስታጥቀዋለሁ ÷ ሹመትህ
ንም ፥ በእጁ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጠዋለሁ ፤ በኢ
የሩሳሌምም ፥ ለሚኖሩ ፥ ለይሁዳም ፥ ቤት ፥
አባት ፥ ይሆናል ። የዳዊትንም ፥ ቤት ፥ መክ ፳፪
ፈቻ ፥ በጫንቃው ፥ ላይ ፥ አኖራለሁ ፤ እርሱም ፥
ይከፍታል ፥ የሚዘጋም ፥ የለም ፤ እርሱም ፥ ይዘ
ጋል ፥ የሚከፍትም ፥ የለም ። በታመነም ፥ ስፍራ ፥ ፳፫
እንደ ፥ ችንካር ፥ እተክለዋለሁ ÷ ለአባቱም ፥
ቤት ፥ የክብር ፥ ዙፋን ፥ ይሆናል ። የአባቱንም ፥ ፳፬
ቤት ፥ ክብር ፥ ሁሉ ፥ ልጆቹንም ፥ የልጅ ፥ ልጆ
ቹንም ÷ ከጽዋ ፥ ዕቃ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ማድጋ ፥
ዕቃ ፥ ድረስ ÷ ታናናሹን ፥ ዕቃ ፥ ሁሉ ፥ ይሰቅ
ሉበታል ። በዚያ ፥ ቀን ÷ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ፳፭
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ÷ በታመነው ፥ ስፍራ ፥ የተ
ተከለው ፥ ችንካር ፥ ይወልቃል ፤ ተሰብሮም ፥
ይወድቃል ÷ በእርሱም ፥ ላይ ፥ የተሰቀለው ፥
ሸክም ፥ ይጠፋል ፤ እግዚአብሔር ፥ ተናግሮአ
ልና ።

ምዕራፍ ፥ ፷፯ ።

ስለ ፥ ጢሮስ ፥ የተነገረ ፥ ሸክም ። ፩
የተርሴስ ፥ መርከቦች ፥ ሆይ ÷ አልቅሱ ፤ ፈር
ሶአልና ፥ ቤት ፥ የለም ÷ መግቢትም ፥ የለም ፤
ከኪቲም ፥ አገር ፥ ጀምሮ ፥ ተገልጠላቸዋል ።
እናንተ ፥ በደሴት ፥ የምትኖሩ ፥ በባሕርም ፥ የሚ ፪
ሻገሩ ፥ የሲዶና ፥ ነጋዴዎች ፥ ንግድ ፥ የሞሉባ
ችሁ ፥ ሆይ ÷ ጸጥ ፥ በሉ ። የሺሖር ፥ ዘርና ፥ ፫
የሚበይ ፥ ወንዝ ፥ መከር ፥ በብዙ ፥ ውኆች ፥ ላይ ፥
ገቢዋ ፥ ነበረ ፤ እርስዋም ፥ የአሕዛብ ፥ መናገጃ ፥
ነበረች ። ሲዶና ፥ ሆይ ÷ ባሕር ÷ የባሕር ፥ ፬
ምሽግ ፦— አላማጥሁም ÷ አልወለድሁም ፤ ጕበዛ
ዝትንም ፥ አላሳደግሁም ÷ ደናግልንም ፥ አላሳደ
ግሁም ፥ ብሎ ፥ ተናግሮአልና ፥ እፈሪ ። ወሬዋ ፥ ፭
ወደ ፥ ግብጽ ፥ በደረሰ ፥ ጊዜ ፥ በጢሮስ ፥ ወሬ ፥
ምዋ ፥ ይይዝቸዋል ። ወደ ፥ ተርሴስ ፥ ተሻገሩ ፤ ፮
እናንተ ፥ በደሴት ፥ የምትኖሩ ፥ አልቅሱ ። በቀ ፯

ድሞ ፡ ዘመን ፡ ተመሥርታ ፡ የነበረችው ÷ በዚ
ያም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆና ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡
እግሮችዋ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ ያፈለሱአት ፡ የደስታ
፮ ፡ ችሁ ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ? አክሊል ፡ ባስ
ጫነች ፡ ከተማ ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ የወሰነ ፡
ማን ፡ ነው ? ነጋዴዎችዋ ፡ አለቆች ፡ ናቸው ÷
በእርስዋም ፡ የሚሸጡና ፡ የሚለውጡ ፡ የም
፱ ፡ ድር ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ። የክብርን ፡ ሁሉ ፡ ትዕ
ቢት ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡ የምድርንም ፡ ክቡራን ፡
ሁሉ ፡ ያስንቅ ፡ ዘንድ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
፲ ፡ ዚአብሔር ፡ ወስኖታል ። የተርሴስ ፡ ልጅ ፡
ሆይ ÷ የሚከለክልሽ ፡ የለምና ፡ እንደ ፡ ዓባይ ፡
፲፩ ፡ ወንዝ ፡ በአገርሽ ፡ ላይ ፡ ጐርፈሽ ፡ እለፊ ። በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፡ መንግሥታትንም ፡
አናወጠ ፤ ምሽጎችዋንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ እግ
፲፪ ፡ ዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ አዘዘ ። እር
ሱም ፡— አንቺ ፡ የተበደልሽ ፡ የሲዶና ፡ ድን
ግል ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደስ ፡
አይበልሽ ፤ ተነሥተሽ ፡ ወደ ፡ ኪቲም ፡ ተሻገሪ ÷
፲፫ ፡ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ አታርፊም ፡ አለ ። እነሆ ÷
የከለዳውያን ፡ አገር ! ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሆኖ ፡ አይ
ገኝም ፤ አሦራውያን ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡
ሰጥተውታል ፤ ግንቦቻቸውን ፡ ሠሩ ÷ አዳራሾ
ችዋንም ፡ አፈረሱ ÷ ባድማም ፡ አደረጉት ።
፲፬ ፡ እናንተ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ÷ ምሽጋ
ችሁ ፡ ፈርሶአልና ፡ ዋይ ፡ በሉ ።
፲፭ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጢሮስ ፡
እንደ ፡ አንድ ፡ ንጉሥ ፡ ዘመን ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡
ያህል ፡ የተረሳች ፡ ትሆናለች ፤ ከሰባ ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ግን ፡ ለጢሮስ ፡ በጋለሞታ ፡ ዘፈን ፡ እን
፲፮ ፡ ደሚሆን ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። አንቺ ፡ የተረ
ሳሽ ፡ ጋለሞታ ፡ ሆይ ÷ መሰንቆ ፡ ያዥ ፡ በከተማ ፡
ላይም ፡ ዙሪ ፤ መታሰቢያም ፡ ይሆንልሽ ፡ ዘንድ ፡
፲፯ ፡ ዜማን ፡ አሳምሪ ፡ ዘፈንሽንም ፡ አብዢ ። ከሰባ ፡
ዓመትም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡
ይጐበኛታል ÷ ወደ ፡ ዋጋዋም ፡ ትመለሳለች ÷
ደግሞም ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ከሆኑ ፡ ከዓለም ፡
መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ትገለጋለች ።
፲፰ ፡ ንግድዋና ፡ ዋጋዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡
ይሆናል ፤ ንግድዋም ፡ በልተው ፡ ይጠግቡ ፡
ዘንድ ፡ ማለፊያም ፡ ልብስ ፡ ይለብሱ ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለሚኖሩ ፡ ይሆናል ፡
እንጂ ፡ በዕቃ ፡ ቤትና ፡ በግምጃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
አይከተትም ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

፩ ፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ባዶ ፡ ያደር
ጋታል ÷ በድግም ፡ ያደርጋታል ÷ ይገለብጣ
ትማል ÷ በእርስዋም ፡ የተቀመጡትን ፡ ይበት
፪ ፡ ናል ። እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ÷ እንደ ፡
ባሪያውም ፡ እንዲሁ ፡ ጌታው ÷ እንደ ፡ ባሪያይ
ቱም ፡ እንዲሁ ፡ እመቤትዋ ÷ እንደሚገዛም ፡
እንዲሁ ፡ የሚሸጠው ÷ እንደ ፡ አበዳሪውም ፡
እንዲሁ ፡ ተበዳሪው ÷ እንደ ፡ ዕዳ ፡ አስከፋዩም ፡
እንዲሁ ፡ ዕዳ ፡ ከፋዩ ፡ ይሆናል ። ምድር ፡ መፈ ፩
ታትን ፡ ትፈታለች ÷ ፈጽማም ፡ ትበላሻለች ፤
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ተናግሮአልና ።
፫ ፡ ምድርም ፡ አለቀሰች ፡ ረገፈችም ፤ ዓለም ፡ ደከ
መች ፡ ረገፈችም ፤ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ ታላላ
ቆች ፡ ደከሙ ። ምድርም ፡ ከሚቀመጡበት ፡ ፬
በታች ፡ ረክሳለች ÷ ሕጉን ፡ ተላልፈዋልና ÷
ሥርዓቱንም ፡ ለውጠዋልና ÷ የዘላለሙንም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርሰዋልና ። ስለዚህ ፡ መር ፭
ገም ፡ ምድርን ፡ ትበላለች ፡ በእርስዋም ፡ የተቀ
መጡ ፡ ይቀጣሉ ፤ ስለዚህ ፡ የምድር ፡ ሰዎች ፡
ይቃጠላሉ ፡ ጥቂት ፡ ሰዎችም ፡ ይቀራሉ ። የወ ፮
ይን ፡ ጠጅ ፡ አለቀሰች ÷ የወይን ፡ ግንድ ፡ ደከ
መች ÷ ልበቸው ፡ ደስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ተከዙ ።
የከበሮው ፡ ሐሤት ፡ ቀርቶአል ÷ የደስተኞች ፡ ፯
ድምፅ ፡ ዝሞ ፡ ብሎአል ÷ የመሰንቆ ፡ ደስታ ፡
ቀርቶአል ። እየዘፈኑም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ አይጠ ፰
ጡትም ÷ የሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ ለሚጠጡት ፡
መራራ ፡ ይሆናል ። ባድማ ፡ የሆነችው ፡ ከተማ ፡ ፱
ፈረሰች ፤ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ እንዳይገባበት ፡
ተዘጋ ። ስለ ፡ ወይኑም ፡ ጠጅ ፡ በአደባባይ ፡ ፲
ጩኸት ፡ ይሆናል ፤ ደስታ ፡ ሁሉ ፡ ጨልሞአል ÷
የምድርም ፡ ሐሤት ፡ ፈልሶአል ። ከተማይቱም ፡ ፲፩
ባድማ ፡ ሆናለች ÷ በርዋም ፡ በጥፋት ፡ ተመት
ቶአል ። የወይራን ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መምታት ÷ ፲፪
ከወይንም ፡ መከር ፡ በኋላ ፡ ቃርሚያውን ፡ እንደ ፡
መልቀም ÷ እንዲሁ ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ በአ
ሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይሆናል ።
እነዚህ ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ÷ እልልም ፡ ፲፫
ይላሉ ÷ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ከባ
ሕር ፡ ይጣራሉ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፲፬
በምሥራቅ ÷ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚ
አብሔርንም ፡ ስም ፡ በባሕር ፡ ደሴቶች ፡ አክብሩ ።
ለጻድቁ ፡ ክብር ፡ ይሁን ፡ የሚለውን ፡ ዝማሬ ፡ ፲፭
ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰምተናል ። እኔ ፡ ግን ፡—
ከሳሁ ÷ ከሳሁ ÷ ወዮልኝ ! ወንጀለኞች ፡ ወን
ጀለዋል ፤ ወንጀለኞች ፡ እጅግ ፡ ወንጀለዋል ፡
አልሁ ። በምድር ፡ ላይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ÷ ፲፯
ፍርሃትና ፡ ገደል ፡ ወጥመድም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡
አሉ ። የሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ተከፍተዋልና ÷ ፲፰
የምድርም ፡ መሠረት ፡ ተናውጣለችና ፡ ከፍር
ሃት ፡ ድምፅ ፡ የሸሸ ፡ በገደል ፡ ይወድቃል ÷
ከገደልም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ።
ምድር ፡ ተሰባበረች ÷ ምድር ፡ ፈጽማ ፡ ደቀ ፲፱
ቀች ÷ ምድር ፡ ተነዋወጠች ። ምድር ፡ እንደ ፡ ፳
ሰካር ፡ ሰው ፡ ትንገደገዳለች ÷ እንደ ፡ ዳስም ፡
ትወዛወዛለች ፤ መተላለፍዋ ፡ ይከብድባታል ÷
ትወድቅማለች ፡ ደግማም ፡ አትነሣም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ ፳፩
ብሔር ፡ በከፍታ ፡ ያለውን ፡ ሠራዊት ፡ በከፍታ ፡
ላይ ÷ በምድርም ፡ ያሉትን ፡ ነገሥታት ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ይቀጣቸዋል ። ግዞተኞች ፡ በጕድ ፳፪
ጓድ ፡ እንደሚከማቹ ፡ በእንድነት ፡ ይከማቻሉ ÷
በግዞት ፡ ቤትም ፡ ውስጥ ፡ ተዘግተው ፡ ይኖ

ራሉ ÷ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ይገ∘በኛሉ ።
፷፫፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ይነግሣልና ÷ በሽማግሌዎቹም ፡ ፊት ፡ ክብር ፡ ይሆናልና ፡ ጨረቃ ፡ ይታወክል ፡ ፀሐይም ፡ ያፍራል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

፩፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ ድንቅን ፡ ነገር ፡ የዱሮ ፡ ምክርን ፡ በታማኝነትና ፡ በእውነት ፡ አድርገሃልና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡ ስምህ
፪፡ ንም ፡ አመሰግናለሁ ። ከተማይቱን ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ÷ የተመሸገችውን ፡ ከተማ ፡ ውድማ ፡ እንድትሆን ÷ የጎዋአንንም ፡ አዳራሽ ፡ ከተማ ፡ እንዳትሆን ፡ አድርገሃል ፤ ከቶ ፡ አትሠራም ።
፫፡ ስለዚህ ፡ ኃያላኑ ፡ ወገኖች ፡ ያከብሩሃል ÷ የጨ
፬፡ ካኾች ፡ አሕዛብ ፡ ከተማም ፡ ትፈራሃለች ። የጨ ካኾችም ፡ ቊጣ ፡ እስትንፋስ ፡ ቅጥርን ፡ እንደ ሚመታ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ ለድ ሀው ፡ መጠጊያ ÷ ለችግረኛው ፡ በጭንቁ ፡ ጊዜ ፡ መጠጊያ ÷ ከውሽንፍር ፡ መሸሸጊያ ፡ ከመ-ቀ
፭፡ ትም ፡ ጥላ ፡ ሆነሃል ። እንደ ፡ ሙቀት ፡ በደረቅ ፡ ስፍራ ፡ የጎዋአንን ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ ታሰኛለህ ፡ ሙቀትም ፡ በደመና ፡ ጥላ ፡ እንዲበርድ ፡ እን ዲሁ ፡ የጨካኞች ፡ ዝማሬ ፡ ይዋረዳል ።
፮፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የሰባ ፡ ግብዣ ÷ ያረጀ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ ቅልጥም ፡ የሞ ላባቸው ፡ የሰቡ ፡ ነገሮች ÷ የጥሩና ፡ ያረጀ ፡
፯፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ያደርጋል ። በዚህም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ በወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተጣለውን ፡ መጋረጃ ÷ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋ
፰፡ ውን ፡ መሸፈኛ ፡ ያጠፋል ። ሞትን ፡ ለዘላለም ፡ ይውጣል ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከፊት ፡ ሁሉ ፡ እንባን ፡ ያብሳል ÷ የሕዝቡንም ፡ ስድብ ፡ ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያስወግዳል ፤ እግዚአብ ሔር ፡ ተናግሮአልና ።
፱፡ በዚያም ፡ ቀን ፡— እነሆ ÷ አምላካችን ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ተስፋ ፡ አድርገነዋል ÷ ያድነንማል ፤ እግ ዚአብሔር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ጠብቀነዋል ፤ በማዳኑ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ፡ ይባ
፲፡ ላል ። የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታርፋለች ÷ ሞዓብ ፡ በማዳበሪያ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚረገጥ ፡ እንዲሁ ፡ ሞዓብ ፡ በስፍራው ፡
፲፩፡ ይረገጣል ። ዋናተኛም ፡ ሊዋኝ ፡ እጁን ፡ እንደ ሚዘረጋ ÷ እንዲሁ ፡ በመካከሉ ፡ እጁን ፡ ይዘረ ጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ትዕቢቱን ፡
፲፪፡ ከእጁ ፡ ተንኰል ፡ ጋር ፡ ያዋርዳል ። የተመሸገውንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ ቅጥርህን ፡ ዝቅ ፡ ያደርገዋል ÷ ያዋርደውማል ÷ ወደ ፡ መሬ ትም ፡ እስከ ፡ አፈር ፡ ድረስ ፡ ይጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ቅኔ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ይዘመራል ፡— የጸናች ፡ ከተማ ፡ አለችን ፤ ለቅ ጥርና ፡ ለምሽግ ፡ መድኃኒትን ፡ ያኖርብታል ።
፪፡ እውነትን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጻድቅ ፡ ሕዝብ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ። በአንተ ፡ ላይ ፡ ታምና ፫፡ ለችና ፡ በአንተ ፡ ለምትደገፍ ፡ ነፍስ ፡ ፈጽመህ ፡ በሰላም ፡ ትጠብቃታለህ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፬፡ የዘላለም ፡ አምባ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚ አብሔር ፡ ታመኑ ። በከፍታ ፡ የሚኖሩትን ፡ ፭፡ ሰዎች ፡ ዝቅ ፡ ያደርጋል ፤ ከፍ ፡ ያለችውን ፡ ከተማ ፡ ያዋርዳል ÷ እስከ ፡ መሬትም ፡ ድረስ ፡ ያወርዳታል ÷ እስከ ፡ አፈርም ፡ ድረስ ፡ ይጥላ ታል ። እግር ÷ የደህ ፡ እግርም ፡ የችግረኛም ፡ ፮፡ አረጋገጥ ÷ ትረግጣታለች ።
የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ናት ፤ አንተ ፡ ቅን ፡ ፯፡ የሆንህ ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ታቃናለህ ።
አቤቱ ÷ በፍርድህ ፡ መንገድ ፡ ተስፋ ፡ አድርገ ፰፡ ንሃል ÷ ስምህም ፡ መታሰቢያህም ፡ የነፍሳችን ፡ ምኞት ፡ ነው ። ፍርድህን ፡ በምድር ፡ በደረግህ ፡ ፱፡ ጊዜ ፡ በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ጽድቅን ፡ ይማራሉና ፡ ነፍሴ ፡ በሌሊት ፡ ትናፍቅሃለች ÷ መንፈሴም ፡ በውስጤ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትገሠግሣለች ። ለኃ ፲፡ ጢአተኛ ፡ ሞገስ ፡ ቢደረግለት ፡ ጽድቅን ፡ አይ ማርም ፤ በቅኖች ፡ ምድር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ያደር ጋል ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ግርማ ፡ አያይም ።
አቤቱ ÷ እጅህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ፡ አላዩ ፲፩፡ ምም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ያለህን ፡ ቅንዓት ፡ አይተው ፡ ያፍራሉ ፤ እሳትም ፡ ጠላቶ ችህን ፡ ትበላለች ። አቤቱ ÷ ሥራችንን ፡ ሁሉ ፡ ፲፪፡ ሠርተህልናልና ፡ ሰላምን ፡ ትሰጠናለህ ። አቤቱ ፡ ፲፫፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌሎች ፡ ጌቶች ፡ ገዝተውናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ብቻ ፡ ስምህን ፡ እናስባለን ። እነርሱ ፡ ሞተዋል ÷ ፲፬፡ በሕይወት ፡ አይኖሩም ፤ ጠፍተዋል ÷ አይነ ሡም ፤ ስለዚህ ፡ አንተ ፡ ጐብኝተሃቸዋል ፡ አጥ ፍተሃቸውማል ÷ መታሰቢያቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ምንምን ፡ አድርገሃል ። ሕዝብን ፡ አበዛህ ÷ ፲፭፡ አቤቱ ÷ ሕዝብን ፡ አበዛህ ፤ አንተም ፡ ተከበርህ ÷ የአገሪቱንም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ አሰፋህ ።
አቤቱ ÷ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ ፈለጉህ ÷ በገሠጽሃቸ ፲፮፡ ውም ፡ ጊዜ ፡ ልመናቸውን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አፈ ሰሱ ። የፀነሰች ፡ ሴት ፡ ለመውለድ ፡ ስትቀርብ ፡ ፲፯፡ እንደምትጨነቅና ፡ በምጥ ፡ እንደምትጮኽ ÷ አቤቱ ÷ እንዲሁ ፡ በፊትህ ፡ ሆነናል ። እኛ ፡ ፲፰፡ ፀንሰናል ፡ ምጥም ፡ ይዞናል ÷ ነፋስንም ፡ እንደም ንወልድ ፡ ሆነናል ፤ በምድርም ፡ ደኅንነት ፡ አላ ደረግንም ፤ በዓለምም ፡ የሚኖሩ ፡ ይወድቃሉ ። ሙታንህ ፡ ሕያዋን ፡ ይሆናሉ ÷ ሬሳዎችም ፡ ፲፱፡ ይነሣሉ ። በምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ ጠልህ ፡ የብርሃን ፡ ጠል ፡ ነውና ÷ ምድርም ፡ ሙታንን ፡ ታወጣለችና ፡ ንቁ ፡ ዘምሩም ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ና ፡ ወደ ፡ ቤትህም ፡ ግባ ÷ ደጅ ፳፡ ህን ፡ በኋላህ ፡ ዝጋ ፤ ቊጣ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተሸሸግ ። በምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ፳፩፡ ላይ ፡ በበደላቸው ፡ ምክንያት ፡ ቊጣውን ፡ ያመ ጣባቸው ፡ ዘንድ ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከስ

ፍራው ፡ ይወጣል ፤ ምድርም ፡ ደምዋን ፡ ትገ
ልጣለች ÷ ሙታኖችዋንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አትከድንም ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣኑን ፡
እባብ ፡ ሌዋታንን ፡ ጠማማውንም ፡ እባብ ፡ ሌዋ
ታንን ፡ በጠንካራ ፡ በታላቅም ፡ በብርቱም ፡
ሰይፍ ፡ ይቀጣል ÷ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡
ዘንዶ ፡ ይገድላል ።

፪ በዚያም ፡ ቀን ፡ ለተወደደው ፡ የወይን ፡ በታ ፡
፫ ተቀኙለት ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂው ፡
ነኝ ፤ ሁልጊዜ ፡ አጠጣዋለሁ ፤ ማንም ፡ እንዳይ
ጐዳው ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ እጠብቀዋለሁ ።
፬ አልቈጣም ፤ እሾህና ፡ ኵርንችት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
ምነው ፡ በሰልፍ ፡ በነበሩ ! በእነርሱ ፡ ላይ ፡
ተራምጄ ፡ በአንድነት ፡ ባቃጠልኋቸው ፡ ነበር ።
፭ ወይም ፡ ጕልበቴን ፡ ይያዝ ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡
፮ ያድርግ ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ ያድርግ ። በሚ
መጣው ፡ ዘመን ፡ ያዕቆብ ፡ ሥር ፡ ይሰድዳል ÷
እስራኤልም ፡ ያብባል ፡ ይጨበጭብማል ፤ በፍ
ሬያቸውም ፡ የዓለሙን ፡ ፊት ፡ ይሞላሉ ።
፯ በውኑ ፡ የመቱትን ፡ እንደ ፡ መታ ፡ እንዲሁ ፡
እርሱን ፡ መታውን ? ወይስ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡
ተገደሉበት ፡ መገደል ፡ እርሱ ፡ ተገድሎአልን ?
፰ ነዳቸው ፡ ሰደዳቸው ፡ ቀሠፋቸው ፤ የምሥራቅ ፡
ነፋስ ፡ እንደሚነፍስበት ፡ ቀን ፡ በጠንካራ ፡
፱ ወውሎ ፡ አስወገዳቸው ። ስለዚህም ፡ የማምለ
ኪያ ፡ ወፀዶችና ፡ የፀሐይ ፡ ምስሎች ፡ ዳግመኛ ፡
እንዳይነሡ ፡ የመሠዊያውን ፡ ድንጋይ ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ደቀቀ ፡ እንደ ፡ ኖራ ፡ ድንጋይ ፡ በደረገ ፡
ጊዜ ÷ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ በደል ፡ ይሰረያል ÷
ይህም ፡ ኃጢአትን ፡ የማስወገድ ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
፲ ነው ። የተመሸገች ው ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ ሆነች ፤
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆና ፡ የተፈታችና ፡ የተተ
ወች ፡ መኖሪያ ፡ ናት ፤ በዚያም ፡ ጥጃ ፡ ይሰማ
ራል ፡ በዚያም ፡ ይተኛል ፡ ቅርንጫፍዋንም ፡
፲፩ ይበላል ። ጫፎችዋ ፡ በደረቁ ፡ ጊዜ ፡ ይሰበ
ራሉ ÷ ሴቶችም ፡ መጥተው ፡ ያቃጥሉአቸዋል ፤
የማያስተውል ፡ ሕዝብ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ፈጣ
ሪው ፡ አይራራለትም ፡ ሠሪውም ፡ ምሕረት ፡
አያደርግለትም ።
፲፪ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከወንዝ ፡ ፈሳሽ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡
ወንዝ ፡ ድረስ ፡ እህሉን ፡ ይወቃል ÷ እናንተም ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ አንድ ፡ በአንድ ፡
ትሰበሰባላችሁ ።
፲፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ታላቅ ፡
መለከት ፡ ይነፋል ÷ በአሦርም ፡ የጠፉ ÷ በግ
ብጽ ፡ ምድርም ፡ የተሳደዱ ፡ ይመጣሉ ÷ በተቀ
ደሰውም ፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ይሰግዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፯ ።

፩ ለኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ÷
በወይን ፡ ጠጅ ፡ ለተሸነፉ ፡ በወፍራም ፡ ሽለቆ
አቸው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ላለችም ፡ ለረገፈች ፡ ለክ
ብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡ ወዮ ! እነሆ ÷ በጌታ ፡ ዘንድ ፡
፪ ኃያል ፡ ብርቱ ፡ የሆነ ፡ አለ ። እንደ ፡ በረዶ ፡
ወጨፎ ÷ እንደሚያጠፋም ፡ ወውሎ ፡ ነፋስ ÷
እንደሚያጥለቀልቅም ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ውኃ ፡
ፈሳሽ ፡ በጠነከረ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይጥላል ።
፫ የኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፡ በእ
ግር ፡ ይረገጣል ፤ በወፍራሙ ፡ ሽለቆ ፡ ራስ ፡
፬ ላይ ፡ ያለች ፡ የረገፈች ፡ የክብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡
ከመከር ፡ በፊት ፡ እስቀድማ ፡ እንደምትበስል ፡
በለስ ፡ ትሆናለች ፤ ሰው ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡
እንዳለች ፡ ይበላታል ። በዚያ ፡ ቀን ፡ የሠራ
፭ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቀሩት ፡ ሕዝቡ ፡
የክብር ፡ ዘውድና ፡ የጌጥ ፡ አክሊል ፡ ይሆናል ፡
፮ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ላይ ፡ ለሚቀመጥም ፡ የፍ
ርድ ፡ መንፈስ ÷ ሰልፉን ፡ ወደ ፡ በር ፡ ለሚመ
ልሱም ፡ ኃይል ፡ ይሆናል ።
፯ እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ የተነሣ ፡
ይስታሉ ÷ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ ካህኑና ፡ ነቢዩ ፡ ከሚያሰክር ፡
መጠጥ ፡ የተነሣ ፡ ይስታሉ ÷ በወይን ፡ ጠጅም ፡
ይዋጣሉ ÷ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ በራእይ ፡ ይስታሉ ÷ በፍርድም ፡
ይሰናከላሉ ። ፰ ማዕዱ ፡ ሁሉ ፡ ትፋትንና ፡ ርኵ
ሰትን ፡ ተሞልቶአታል ፤ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ እንኳ ፡
የለም ።
፱ እውቀትን ፡ ለማን ፡ ያስተምረዋል ? ወይስ ፡
ወሬ ፡ ማስተዋልን ፡ ለማን ፡ ይሰጣል ? ወተትን ፡
፲ ለተዉ ፡ ወይስ ፡ ጡትን ፡ ለጣሉ ፡ ነውን ? ትእ
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ÷ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ÷ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ÷ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ÷ ጥቂት ፡
በዚህ ፡ ጥቂት ፡ በዚያ ፡ ነው ። ፲፩ በባዕድ ፡ አፍ ፡
በልዩም ፡ ልሳን ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ይናገራል ፤
እርሱም ፡— ዕረፍት ፡ ይህች ፡ ናት ÷ የደከመ
፲፪ውን ፡ አሳርፉ ፤ ይህችም ፡ ማረፊያ ፡ ናት ፡ አላ
ቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አሉ ።
፲፫ ስለዚህ ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዲወድቁ ፡ እን
ዲሰበሩም ፡ ተጠምደውም ፡ እንዲያዙ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ÷ ትእ
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ÷ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ÷ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ÷ ጥቂት ፡ በዚህ ፡ ጥቂት ፡
በዚያ ፡ ይሆንላቸዋል ።
፲፬ ስለዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ ሕዝብ ፡ የም
ትገዙ ፡ ፌዘኞች ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። እናንተም ፡— ከሞት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
፲፭ አድርገናል ÷ ከሲኦልም ፡ ጋር ፡ ተማምለናል ፤
ሐሰትን ፡ መሸሸጊያችን ፡ አድርገናልና ÷ በሐሰ
ትም ፡ ተሰውረናልና ፡ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠ

ጥት ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ አይደርስብንም ፡ ስላላችሁ ÷
፲፭ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ በጽዮን ፡ ድንጋይን ፡ ለመ
ሠረት ፡ አስቀምጣለሁ ፤ የተፈተነውን ÷ የከበረ
ውን ÷ መሠረቱ ፡ የጸናውን ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋይ ፤
፲፮ የሚያምንም ፡ አያፍርም ። ለገመድ ፡ ፍርድን ፡
ለቱንቢም ፡ ጽድቅን ፡ አደርጋለሁ ፤ በረዶውም ፡
የሐሰትን ፡ መሸሸጊያ ፡ ይጠርጋል ÷ ውኆችም ፡
፲፯ መሰወሪያውን ፡ ያሰጥማሉ ። ከሞትም ፡ ጋር ፡
ያደረጋችሁት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይፈርሳል ÷ ከሲ
አልም ፡ ጋር ፡ የተማማላችሁት ፡ መሐላ ፡ አይ
ጸናም ፤ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠፍት ፡ በለፈ ፡
፲፰ ጊዜ ፡ ትረገጡበታላችሁ ። ባለፈም ፡ ጊዜ ፡ ይወ
ስዳችኋል ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ያል
ፋል ፤ ወሬውንም ፡ ማስተዋል ፡ ድንጋጤ ፡ ይሆ
፲፱ ናል ። ሰው ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶ ፡ ቢተኛ ፡
አልጋው ፡ አጭር ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡
መሸፈን ፡ ቢወድድ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ጠባብ ፡
፳፩ ነው ። እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ ማለት ፡
እንግዳ ፡ ሥራውን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ አድራጎ
ቱንም ፡ ማለት ፡ ያልታወቀውን ፡ አድራጎቱን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በጥራሲም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡
ነበረ ፡ ይነሣል ÷ በገባዖንም ፡ ሸለቆ ፡ እንደ ፡
፳፪ ነበረ ፡ ይቈጣል ። አሁንም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
የሚጸናውን ፡ የጥፋት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሰምቻለሁና ፡
እስራት ፡ እንዳይጸናባችሁ ፡ አታፌዙ ።
፳፫ አድምጡ ፡ ድምፂንም ፡ ስሙ ፤ ልብ ፡ አድርጉ ፡
፳፬ ንግግሬንም ፡ ስሙ ። በውኑ ፡ ገበሬ ፡ ሊዘራ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ያርሳልን ? ወይስ ፡ ሁልጊዜ ፡ እርሻውን ፡
፳፭ ይገለግላልን ? ጓሉንስ ፡ ይከሰክሳልን ? እር
ሻውን ፡ በስተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ጥቁሩን ፡ አዝ
ሙድ ÷ ከሙሉንም ÷ ስንዴውንም ፡ በተርታ ÷
ገብሱንም ፡ በስፍራው ÷ አኃንም ፡ በደረኃው ፡
፳፮ የሚዘራ ፡ አይደለምን ? ይህንም ፡ ብልሃት ፡
አምላኩ ፡ ያስታውቀዋል ፡ ያስተምረዋልና ።
፳፯ ጥቁሩ ፡ አዝሙድ ፡ በተሰለች ፡ ማሄጃ ፡ አያኬ
ድም ÷ የሰረገላም ፡ መንኰራኵር ፡ በከሙን ፡
ላይ ፡ አይዘርም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጥቁሩ ፡ አዝ
ሙድ ፡ በሽመል ፡ ከሙሉም ፡ በበትር ፡ ይወ
፳፰ ቃል ። የእንጀራ ፡ እህል ፡ ይደቅቃልን ? ለዘ
ላለም ፡ አያኬደውም ፤ የሰረገላውን ፡ መንኰራ
ኵርና ፡ ፈረሶቹን ፡ ምንም ፡ ቢያስኬድበት ፡
፳፱ አያደቅቀውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ድንቅ ፡
ምክር ፡ ከሚመክር ፡ በግብሩም ፡ ማለፊያ ፡ ከሆ
ነው ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ወጥቶአል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፱ ።

፩ ዳዊት ፡ ለሰፈረበት ፡ ከተማ ፡ ለአርኤል ፡
ወዮላት ! ዓመት ፡ በዓመት ፡ ላይ ፡ ጨምሩ ÷
፪ በዓላትም ፡ ይመለሱ ። አርኤልንም ፡ አስጨን
ቃለሁ ÷ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ይሆንባታል ፤
፫ እንደ ፡ አርኤልም ፡ ትሆንልኛለች ። በዙሪያ
ሽም ፡ እሰፍራለሁ ÷ በቅጥርም ፡ ከብቤ ፡ አስጨ
ንቅሻለሁ ÷ አምባም ፡ በላይሽ ፡ አቆማለሁ ።
፬ ትዋረጂማለሽ ÷ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ሆነሽ ፡ ትና
ገሪያለሽ ÷ ቃልሽም ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፡ ከአፈር ፡
ይወጣል ፤ ድምፅሽም ፡ ከመሬት ፡ እንደሚወጣ ፡
እንደ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪ ፡ ድምፅ ፡ ይሆናል ÷
ቃልሽም ፡ ከአፈር ፡ ወጥቶ ፡ ይጮኻል ።
፭ ነገር ፡ ግን ፡ የጠላቶችሽ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡
ደቀቀ ፡ ትቢያ ÷ የጨካኞችም ፡ ብዛት ፡ እንደ
፮ ሚያልፍ ፡ ገለባ ፡ ይሆናል ። ድንገትም ፡ ፈጥኖ ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነጐድጓድ ÷
በምድርም ፡ መናወጥ ÷ በታላቅም ፡ ድምፅ ÷
በዐውሎ ፡ ነፋስም ÷ በወጨፎም ÷ በምትበ
ላም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይጐበኛታል ። በአ
፯ ርኤልም ፡ ላይ ፡ የሚዋጉ ÷ እርስዋንና ፡ ምሽ
ግዋንም ፡ የሚወጉ ፡ የሚያስጨንቋትም ÷ የአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ሕልምና ፡ እንደ ፡
ሌሊት ፡ ራእይ ፡ ይሆናል ። ተርቦም ፡ እንደሚ
፰ ያልም ፡ ሰው ፡ ይሆናል ፤ በሕልሙም ÷ እነሆ ÷
ይበላል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይነቃል ፡ ሰውነቱም ፡
ባዶ ፡ ነው ፤ ተጠምቶም ፡ እንደሚያልም ፡ ሰው ፡
ይሆናል ፤ በሕልሙም ÷ እነሆ ÷ ይጠጣል ÷ ነገር ፡
ግን ፡ ይነቃል ÷ እነሆም ÷ ይዝላል ፡ ሰውነቱም ፡
አምሮት ፡ አለው ፤ እንዲሁ ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡
የሚወጉ ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ይሆናል ።
፱ ተደነቁ ፡ ደንግጡም ፤ ተጨፈኑም ፡ ዕውሮ
ችም ፡ ሁኑ ፤ በወይን ፡ ጠጅ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ሰክሩ ፤ በሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ተንገደገዱ ። እግዚአብሔር ፡ የእንቅልፍ ፡ መን
፲ ፈስ ፡ አፍስሶባችኋል ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ ነቢያት
ንም ፡ ጨፍኖባችኋል ፡ ራሶቻችሁን ፡ በለ ፡ ራእ
ዮችን ፡ ሸፍኖባችኋል ። ራእዩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
፲፩ ታተመ ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ሆኖባችኋል ፤ ማን
በብንም ፡ ለሚያውቅ ፡— ይህን ፡ አንብብ ፡
ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ታትሞአ
፲፪ ልና ፡ አልችልም ፡ ይላቸዋል ፤ ደግሞም ፡ መጽ
ሐፉን ፡ ማንበብን ፡ ለማያውቅ ፡— ይህን ፡ አን
ብብ ፡ ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ማን
በብ ፡ አላውቅም ፡ ይላቸዋል ።
፲፫ ጌታም ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በአፉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ይቀርባልና ÷ በከንፈሮቹም ፡ ያከብረኛልና ÷
ልቡ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ የራቀ ፡ ነውና ÷ በሰዎች ፡
ሥርዓትና ፡ ትምህርት ፡ ብቻ ፡ ይፈራኛልና ፡
ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡
፲፬ መካከል ÷ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ ተአምራትንም ÷
እንደ ፡ ገና ፡ አደርጋለሁ ፤ የጥበቦቻቸው ፡ ጥበብ ፡
ትጠፋለች ÷ የአስተዋዮችም ፡ ማስተዋል ፡ ትሰ
ወራለች ።
፲፭ ምክራቸውን ፡ ጥልቅ ፡ አድርገው ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ለሚሰውሩ ÷ ሥራቸውንም ፡ በጨ
ለማ ፡ ውስጥ ፡ አድርገው ፡— ማን ፡ ያየናል ?
ወይስ ፡ ማን ፡ ያውቀናል ? ለሚሉ ፡ ወዮላቸው !
፲፮ ይህ ፡ የእናንተ ፡ ጠማምነት ፡ ነው ፤ እንደ ፡
ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ጭቃ ፡ የምትቈጠሩ ፡ አይደላች

ሁምን ? በውኑ ፡ ሥራ ፡ ሠሪውን ፡— አልሠ
ራኸኝም ፡ ይለዋልን ? ወይስ ፡ የተደረገው ፡
አድራጊውን ፡— አታስተውልም ፡ ይለዋለን ?
፲፮፡ ሊባኖስ ፡ እንደ ፡ ፍሬያማ ፡ እርሻ ፡ ሊለወጥ ፡
ፍሬያማውም ፡ እርሻ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ሊቈጠር ፡
፲፯፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ የቀረ ፡ አይደለምን ? በዚያም ፡
ቀን ፡ ደንቆሮች ፡ የመጽሐፍን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ÷
የዕውሮችም ፡ ዓይኖች ፡ ከጭጋግና ፡ ከጨለማ ፡
፲፰፡ ተለይተው ፡ ያያሉ ። የዋሃን ፡ ደስታቸውን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ያበዛሉ ÷ በሰዎች ፡ መካከል ፡
ያሉ ፡ ችግረኞችም ፡ ሐሤትን ፡ በእስራኤል ፡
፲፱፡ ቅዱስ ፡ ያደርጋሉ ። ጨካኙ ፡ ሰው ፡ አልቆአልና ÷
ፌዘኛውም ፡ ጠፍቶአልና ÷ ለኃጢአትም ፡
፳፡ የደፈጡ ፡ ሁሉ ፡ ይቈረጣሉና ፤ እነዚህም ፡
ሰውን ፡ በነገር ፡ በደለኛ ፡ የሚያደርጉ ÷ በበ
ርም ፡ ለሚገሥጸው ፡ አሽክላ ፡ የሚያኖሩ ÷ ጻድ
ቁንም ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያስቱ ፡ ናቸው ።
፳፩፡ ስለዚህ ፡ አብርሃምን ፡ የተቤገሥ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ያዕቆብ ፡ አሁን ፡ አያፍርም ÷ ፊቱም ፡ አሁን ፡
፳፪፡ አይለወጥም ። ነገር ፡ ግን ፡ የእጁን ፡ ሥራ ፡ ልጆ
ቹን ፡ በመካከሉ ፡ በያቸው ፡ ጊዜ ፡ ስሜን ፡ ይቀ
ድሳሉ ፤ የያዕቆብንም ፡ ቅዱስ ፡ ይቀድሳሉ ÷
፳፫፡ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ ይፈራሉ ። በመን
ፈስም ፡ የሳቱ ፡ ማስተዋልን ፡ ያውቃሉ ÷ የሚ
ያጕረመርሙም ፡ ትምህርትን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፡ ለዓመፀኞች ፡ ልጆች ፡ ወዮላቸው ! ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልሆነን ፡ ምክር ፡
ይመክራሉ ÷ ኃጢአትንም ፡ በኃጢአት ፡ ላይ ፡
ይጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ ከመንፈሴ ፡ ዘንድ ፡ ያልሆነ
፪፡ ውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያደርጋሉ ። ከአፌም ፡ ነገ
ርን ፡ ሳይጠይቁ ፡ በፈርዖን ፡ ኃይል ፡ ይጸኑ ፡
ዘንድ ፡ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ ይታመኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
፫፡ ግብጽ ፡ እንዲወርዱ ፡ ይዜዳሉ ። ስለዚህ ፡ የፈ
ርዖን ፡ ኃይል ፡ እፍረት ፡ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ መታ
፬፡ መን ፡ ስድብ ፡ ይሆንባቸዋል ። አለቆች ፡ ምንም ፡
በጣኔዎስ ፡ ቢሆኑ ÷ መልእክተኞችም ፡ ምንም ፡
፭፡ ወደ ፡ ሐኔስ ፡ ቢደርሱ ÷ ሁላቸው ፡ ይጠቅሙአ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለማይችሉ ÷ እፍረትና ፡ ስድብ ፡
እንጂ ፡ ረድኤትና ፡ ረብ ፡ ስለማይሆኑ ፡ ሕዝብ ፡
ያፍራሉ ።
፮፡ በደቡብ ፡ ስላሉ ፡ እንስሶች ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
ተባትና ፡ እንስት ፡ አንበሳ ፡ እፉኝትም ፡ ነዘር ፡
አባብም ፡ በሚወጡባት ፡ በመከራና ፡ በጭን
ቀት ፡ ምድር ፡ በኩል ፡ ብልጥግናቸውን ፡ በአህ
ዮች ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ መዛግብቶቻቸውንም ፡ በግ
መሎች ፡ ሻኛ ፡ ላይ ፡ እየጫኑ ፡ ወደማይጠቅሙ
፯፡ አቸው ፡ ሕዝብ ፡ ይዜዳሉ ። የግብጽ ፡ እርዳታ ፡
ከንቱና ፡ ምናምን ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡ ስሙን ፡—
በቤት ፡ የሚቀመጥ ፡ ረዓብ ፡ ብዬ ፡ ጠርቼዋለሁ ።
፰፡ አሁንም ፡ ሂድ ÷ ለሚመጣውም ፡ ዘመን ፡ ለዘላ
ለም ፡ እንዲሆን ፡ በሰሌዳ ፡ ላይ ፡ በመጽሐፍም ፡
ውስጥ ፡ ጻፍላቸው ። ዓመፀኛ ፡ ወገንና ፡ የእግ ፱፡
ዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ለመስማት ፡ የማይወድዱ ፡
የሐሰት ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፤ ባለ ፡ ራእዮችን ፡— ፲፡
አትመልከቱ ፡ ይላሉ ÷ ነቢያትንም ፡— ጣፋጩ
ንና ፡ አታላዩን ፡ ነገር ፡ እንጂ ፡ ቅኑን ፡ ነገር ፡
አትንገሩን ፤ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ÷ ከጕዳ ፲፩፡
ናውም ፡ ዘወር ፡ በሉ ÷ የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡
ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አስወግዱ ፡ ይሉአቸዋል ። ስለ ፲፪፡
ዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ይህችን ፡ ቃል ፡ አቃልላችኋልና ÷ በግፍና ፡
በጠማምነት ፡ ታምናችኋልና ÷ በእርሱም ፡ ተደ
ግፋችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ ይህ ፡ በደል ፡ አዘጋገበ ፡ ፲፫፡
ለመፍረስ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ÷ አፈራረሱም ፡ ፈጥኖ ፡
ድንገት ፡ እንደሚመጣ ፡ እንደ ፡ ረጅም ፡ ቅጥር ፡
ይሆንባችኋል ። የሸክለኛ ፡ ማድጋ ፡ እንደሚ ፲፬፡
ሰበር ፡ ይሰብረዋል ÷ ሳይራራም ፡ ያደቅቀዋል ፡
ከስባሪውም ፡ እሳት ፡ ከማንደጃ ፡ የሚወስዱ
በት ፡ ወይም ፡ ውኃ ፡ ከጕድጓድ ፡ የሚቀዱበት ፡
ገል ፡ አይገኝም ።
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፭፡
እንዲህ ፡ ይላልና ፡— በመመለስና ፡ በማረፍ ፡
ትድናላችሁ ፤ በጸጥታና ፡ በመታመን ፡ ኃይል ፡
ይሆንላችኋል ፤ እናንተም ፡ እንቢ ፡ አላችሁ ÷
ነገር ፡ ግን ፡— በፈረስ ፡ ላይ ፡ ተቀምጠን ፡ እንሸ ፲፮፡
ሻለን ፡ እንጂ ፡ እንዲህ ፡ አይሆንም ፡ አላችሁ ÷
ስለዚህም ፡ ትሸሻላችሁ ፤ ደግሞም ፡— በፈጣን ፡
ፈረስ ፡ ላይ ፡ እንቀመጣለን ፡ አላችሁ ÷ ስለዚ
ህም ፡ የሚያሳድዱአችሁ ፡ ፈጣኖች ፡ ይሆናሉ ።
ከአንድ ፡ ሰው ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ፲፯፡
ይሸሻሉ ፤ እናንተም ፡ በተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እን
ዳለ ፡ ምሰሶ ÷ በኮረብታም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ምል
ክት ፡ ሆናችሁ ፡ እስክትቀሩ ፡ ድረስ ÷ ከአምስት ፡
ሰዎች ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡ ትሸሻላችሁ ። እግዚአ ፲፰፡
ብሔርም ፡ የፍርድ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይራራላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይታገ
ሣል ÷ ይምራችሁም ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤
እርሱን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ሁሉ ፡
ብፁዓን ፡ ናቸው ።
በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሩ ፡ ፲፱፡
ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታለቅ
ስም ፤ በጩኸትም ፡ ድምፅ ፡ ይራራልሃል ÷ በሰ
ማህም ፡ ጊዜ ፡ ይመልስልሃል ። ጌታም ፡ የጭ ፳፡
ንቀትን ፡ እንጀራና ፡ የመከራን ፡ ውኃ ፡ ቢሰጥ
ህም ፡ አስተማሪህ ፡ እንግዲህ ፡ ከአንተ ፡ አይሰ
ወርም ፤ ዓይኖችህ ፡ ግን ፡ አስተማሪህን ፡ ያያሉ ÷
ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፈቀቅ ፡ ብትል ፡ ፳፩፡
ጆሮችህ ፡ በኋላህ ፡— መንገዱ ፡ ይህች ፡ ናት ፡
በእርስዋም ፡ ሂድ ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ።
በብርም ፡ የተለበጠውን ፡ የተቀረጹትን ፡ ምስሎ ፳፪፡
ችህን ፡ በወርቅም ፡ የተለበጠውን ፡ ቀልጠው ፡
የተሠሩትን ፡ ምስሎችህን ፡ ታረክሳለህ ፤ እንደ ፡
ርኩስም ፡ ነገር ፡ ትጥላቸዋለህ ፡— ወግዱ ፡ ትላ
ቸዋለህ ። በምድርም ፡ ለተዘራው ፡ ዘርህ ፡ ፳፫፡
ዝናብ ፡ ይሰጣል ÷ ከምድርም ፡ ፍሬ ፡ የሚ

ወጣ ፡ እንጀራ ፡ ወፍራምና ፡ ብዙ ፡ ይሆናል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ከብቶችህ ፡ በሰፊ ፡ መስክ ፡ ይሰ
፳፪ ፡ ማራሉ ፤ መሬትንም ፡ የሚያርሱ ፡ በሬዎችና ፡
አህዮች ፡ በመንሽና ፡ በወንፊት ፡ የነጻውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ ገፈራ ፡ ይበላሉ ።
፳፫ ፡ በታላቅም ፡ እልቂት ፡ ቀን ፡ ግንቦች ፡ በወደቁ ፡
ጊዜ ፡ በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ በለውም ፡
ከረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወንዞችና ፡ የውኃ ፡ ፈሳ
፳፬ ፡ ሾች ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብሔርም ፡ የሕዝቡን ፡
ስብራት ፡ በጠነ ፡ ዕለት ÷ መቅሠፍቱ ፡ የቈሰለ
ውንም ፡ በፈወሰ ፡ ዕለት ÷ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ብርሃን ÷ የፀሐይም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብርሃን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡
፳፭ ፡ ይሆናል ።
እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከሚነድድ ፡
ቍጣ ፡ ከሚትጐለጐልም ፡ ጢስ ፡ ጋር ፡ ከፍቅ ፡
ይመጣል ፤ ከንፈሮቹም ፡ ቍጣን ፡ የሞሉ ፡
ናቸው ÷ ምላሱም ፡ እንደምትበላ ፡ እሳት ፡ ናት ፤
፳፮ ፡ እስትንፋሱም ፡ አሕዛብን ፡ በአጥፊ ፡ ወንፊት ፡
ሊነፋቸው ፡ እንደሚያጥለቀልቅ ፡ እስከ ፡ አንገ
ትም ፡ እንደሚደርስ ፡ ወንዝ ፡ ነው ÷ በሕዝብም ፡
፳፯ ፡ መንጋጋ ፡ የሚያስት ፡ ልጓም ፡ ይሆናል ። ገማሬ ፡
በተቀደሰች ፡ የዐውደ ፡ ዓመት ፡ ሌሊት ፡ እንደ
ሚሆን ፡ ገማሬ ፡ ይሆንላችኋል ፤ ወደ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አምባ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢልታ ፡ ይዘ ፡ እንደሚ
ሄድ ፡ ሰው ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ይሆንላችኋል ።
፴ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ክቡር ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ÷
የክንዱንም ፡ መውረድ ፡ በሚነድድ ፡ ቍጣ
ውና ፡ በምትበላ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ በዐውሎ ፡
ነፋስም ፡ በወጨፎም ፡ በበረዶ ፡ ጠጠርም ፡ ይገ
፴፩ ፡ ልጣል ። አሦርም ፡ በበትር ፡ ከመታው ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣል ።
፴፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዩ ፡ የሚያወርድበት ፡ የታዘ
ዘበቱ ፡ የበትር ፡ ድብደባ ፡ ሁሉ ፡ በከበሮና ፡ በመ
ሰንቆ ፡ ይሆናል ፤ በጦርነትም ፡ ክንዱን ፡ አን
፴፫ ፡ ሥቶ ፡ ይዋጋቸዋል ። ከቀድሞም ፡ ጀምሮ ፡
የማታጠያ ፡ ስፍራ ፡ ተዘጋጅታለች ÷ ለንጉሥም ፡
ተበጅታለች ፤ ጥልቅና ፡ ሰፊም ፡ አድርጎአታል ፤
እሳትና ፡ ብዙ ፡ ማገዶ ፡ ተከምሮአል ፤ የእግዚ
አብሔርም ፡ እስትንፋስ ፡ እንደ ፡ ዲን ፡ ፈሳሽ ፡
ያቃጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ፡ ስለ ፡ እርዳታ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ለሚወርዱ ፡ በፈ
ረሶችም ፡ ለሚደገፉ ÷ ስለ ፡ ብዛታቸውም ፡ በሰረ
ገሎች ÷ እጅግ ፡ ብርቱዎችም ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በፈ
ረሰኞች ፡ ለሚታመኑ ÷ ወደ ፡ እስራኤልም ፡
ቅዱስ ፡ ለማይመለከቱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
፪ ፡ ለማይፈልጉ ፡ ወዮላቸው ! እርሱ ፡ ግን ፡ ደግሞ ፡
ጠቢብ ፡ ነው ÷ ክፉንም ፡ ነገር ፡ ያመጣል ÷ ቃሉ
ንም ፡ አይመልስም ÷ በክፉም ፡ አድራጊዎች ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በደልንም ፡ በሚሠሩ ፡ ረዳት ፡ ላይ ፡
፫ ፡ ይነሣል ። ግብጻውያን ፡ ሰዎች ፡ እንጂ ፡ አም
ላክ ፡ አይደሉም ÷ ፈረሶቻቸውም ፡ ሥጋ ፡
እንጂ ፡ መንፈስ ፡ አይደሉም ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ÷ ረጂው ፡ ይሰናከ
ላል ፡ ተረጂውም ፡ ይወድቃል ÷ ሁሉም ፡ በአ
ንድ ፡ ላይ ፡ ይጠፋሉ ።
፬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይለኛልና ፡ — ፬ ፡
አንበሳ ፡ ወይም ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ በንጥቂያው ፡
ላይ ፡ ሲያገሣ ÷ ብዙ ፡ እረኞች ፡ ቢከማቹበት ፡
ከቃላቸው ፡ እንደማይፈራ ፡ ከድምፃቸውም ፡
እንደማይዋረድ ÷ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኮረብ
፭ ፡ ታዋ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ይወርዳል ። እንደ ፭ ፡
ሚበርር ፡ ወፍ ፡ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይጋርዳታል ፤ ይከ
ልላታል ÷ ይታደጋታል ÷ አልፎም ፡ ያድና
፮ ፡ ታል ። እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ፮ ፡
አጥብቃችሁ ፡ ወደ ፡ ዐመፃችሁበት ፡ ተመለሱ ።
፯ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዳቸው ፡ እጆቻቸው ፡ ፯ ፡
ለኃጢአት ፡ የሠሩላቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወር
ቁን ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ይጥላሉ ። አሦርም ፡ ፰ ፡
የሰው ፡ ባልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃል ÷ የሰውም ፡
ያልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይበላዋል ፤ ከሰይፍም ፡ ይሸሻል ፡
ጕበዛዝቱም ፡ ገባሮች ፡ ይሆናሉ ። አምባው ፡ ከፍ ፱ ፡
ርሃት ፡ የተነሣ ፡ ያልፋል ፥ መሳፍንቱም ፡ ከዓላ
ማው ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ÷ ይላል ፡ እሳቱ ፡
በጽዮን ፡ እቶኑም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሆነ ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

እነሆ ÷ ንጉሥ ፡ በጽድቅ ፡ ይነግሣል ÷ መሳፍ ፩ ፡
ንትም ፡ በፍርድ ፡ ይገዛሉ ። ሰውም ፡ ከነፋስ ፡ ፪ ፡
እንደ ፡ መሸሸጊያ ፡ ከዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደ ፡
መጠጊያ ÷ በጥም ፡ በታም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡
ፈሳሽ ÷ በበረሀም ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ትልቅ ፡ ድን
ጋይ ፡ ጥላ ፡ ይሆናል ። የሚያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ፫ ፡
ዓይኖች ፡ አይጨፈኑም ÷ የሚሰሙትም ፡
ጆሮች ፡ ያደምጣሉ ። ጥንቃቄ ፡ የሌላቸው ፡ ፬ ፡
ሰዎች ፡ ልብ ፡ እውቀትን ፡ ታስተውላለች ÷ የተ
ብታቦችም ፡ ምላስ ፡ ደኅና ፡ አድርጎ ፡ ትናገራ
ለች ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሰነፍ ፡ ከበርቴ ፡ ፭ ፡
ተብሎ ፡ አይጠራም ÷ ንፉግም ፡ ለጋስ ፡ አይባ
ልም ። ሰነፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራል ÷ ፮ ፡
ልቡም ፡ ዝንጉነትን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስሕተትን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ÷
የተራበችውንም ፡ ሰውነት ፡ ባዶ ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ ከተጠማም ፡ ሰው ፡ መጠጥን ፡ ይቈርጥ ፡
ዘንድ ፡ በደልን ፡ ይሠራል ። የንፉግም ፡ ዕቃ ፡ ፯ ፡
ክፉ ፡ ናት ፤ ችግረኛ ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ በተናገረ ፡
ጊዜ ፡ እንኳ ፡ እርሱ ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ድሀውን ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ክፉን ፡ አሳብ ፡ ያስባል ። ከበ ፰ ፡
ርቴ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመከበር ፡ ያስባል ÷ በመከ
በርም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ÷ ተነሡ ፡ ፱ ፡
ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡

የምትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ንግግ
፲፩ ሬን ፡ አድምጡ ። እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡ የም
ትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ÷ ወይንን ፡ መቍረጥ ፡
ይጠፋልና ÷ ፍሬም ፡ ማከማቸት ፡ አይመጣምና ፡
ከዓመትና ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ትንቀጠቀጣ
፲፪ ላችሁ ። እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ÷
ተጠንቀቁ ፤ ተማምናችሁም ፡ የምትቀመጡ ፡
ሆይ ÷ ተንቀጥቀጡ ፤ ልብሳችሁን ፡ አውልቁ ÷
ዕራቁታችሁን ፡ ሁኑ ÷ ወገባችሁንም ፡ በማቅ ፡
፲፫ ታጠቁ ። ስለ ፡ ተወደደችውም ፡ እርሻ ፡ ስለሚ
ያፈራውም ፡ ወይን ፡ ደረታችሁን ፡ ድቁ ።
፲፬ በሕዝቤ ፡ ምድር ፡ ላይ ÷ በደስታ ፡ ከተማ ፡
ባሉት ፡ በደስታ ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እሾህና ፡
ሡርንችት ፡ ይወጣባቸዋል ፤ አዳራሹ ፡ ወና ፡
ትሆናለችና ÷ የብዙ ፡ ሰውም ፡ ከተማ ፡ ትለቀቃ
ለችና ÷ አምባውና ፡ ግንቡም ፡ ለዘላለም ፡ ዋሻ ÷
የምድረ ፡ በዳም ፡ አህያ ፡ ደስታ ÷ የመንጎችም ፡
፲፭ ማሰማርያ ፡ ይሆናልና ። ይህም ÷ መንፈስ ፡ ከላይ ፡
እስኪፈስስልን ÷ ምድረ ፡ በዳውም ፡ ፍሬያማ ፡
እርሻ ፡ እስኪሆን ÷ ፍሬያማውም ፡ እርሻ ፡ ዱር ፡
ተብሎ ፡ እስኪቈጠር ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ።
፲፮ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖ
ራል ÷ ጽድቅም ፡ በፍሬያማው ፡ እርሻ ፡ ያድራል ።
፲፯ የጽድቅም ፡ ሥራ ፡ ሰላም ÷ የጽድቅም ፡ ፍሬ ፡
፲፰ ለዘላለም ፡ ጸጥታና ፡ መታመን ፡ ይሆናል ። ሕዝ
ቤም ፡ በሰላም ፡ ማደሪያ ፡ በታመነም ፡ ቤት ፡
፲፱ በጸጥተኛ ፡ ማረፊያ ፡ ይቀመጣል ። በረዶ ፡ ግን ፡
በዱር ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ÷ ከተማም ፡ ፈጽማ ፡
፳ ትዋረዳለች ። እናንተ ፡ የበሬና ፡ የአህያ ፡ እግር ፡
እየነዳችሁ ፡ በውኃ ፡ ሁሉ ፡ አጠገብ ፡ የምት
ዘሩ ፡ ብዙዎን ፡ ናችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ አንተ ፡ ሳትጠፋ ፡ የምታጠፋ ÷ በአንተም ፡
ላይ ፡ ወንጀል ፡ ሳይደረግ ፡ ወንጀል ፡ የምታደ
ርግ ፡ ወዮልህ ! ማጥፋትን ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡
ትጠፋለህ ፤ መወንጀልንም ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡ ይወ
፪ ነጅሉሃል ። አቤቱ ÷ ማረን ፤ አንተን ፡ ተማምነ
ናል ፤ ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ክንድ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡
፫ ማዳን ፡ ሁንን ። ከፍጅት ፡ ድምፅ ፡ ወገኖች ፡ ሸሹ ÷
፬ በመነሣትህም ፡ አሕዛብ ፡ ተበተኑ ። አንበጣ ፡ እን
ደሚሰበስብ ፡ ምርኮአችሁ ፡ ትሰበሰባለች ÷ ኩብ
ኩብም ፡ እንደሚዘልል ፡ ሰዎች ፡ ይዘልሉበታል ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በአርያም ፡ ተቀምጦአልና ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ጽዮንን ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡
፮ ሞላት ። የዘመንህም ፡ ጸጥታ ÷ የመድኃኒት ፡
ብዛት ÷ ጥበብና ፡ እውቀት ፡ ይሆናል ፤ እግዚ
አብሔርን ፡ መፍራት ፡ መገገቡ ፡ ነው ።
፯ እነሆ ÷ ኃይለኞቻቸው ፡ በሚዳ ፡ ይጮኻሉ ፤
የሰላም ፡ መልእክተኞች ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለ
፰ ቅሳሉ ። መንገዶች ፡ በድማ ፡ ሆኑ ÷ ተላላፊም ፡
ቀረ ፤ እርሱም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አፈረሰ ፡ ከተ
ሞችንም ፡ ናቀ ፡ ሰውንም ፡ አልተመለከተም ።
ምድሪቱ ፡ አለቀሰች ፡ ከሳችም ፤ ሊባኖስ ፡ አፈረ ፡
ጠወለገም ፤ ሳሮን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነ ፤
፱ ባሳንና ፡ ቀርሜሎስ ፡ ቅጠላቸውን ፡ አረገፉ ።
አሁን ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፲
አሁን ፡ እከበራለሁ ፤ አሁን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላ
ለሁ ። ገለባን ፡ ትፀንሳላችሁ ÷ እብቅንም ፡ ትወ ፲፩
ልዳላችሁ ፤ እስትንፋሳችሁ ፡ የምትበላችሁ ፡
እሳት ፡ ናት ። አሕዛብም ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ ፲፪
ኖራ ÷ ተቈርጦም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡
እሾህ ፡ ይሆናሉ ።
እናንተ ፡ በሩቅ ፡ ያላችሁ ፡ የሠራሁትን ፡ ፲፫
ስሙ ÷ እናንተም ፡ በቅርብ ፡ ያላችሁ ፡ ኃይሌን ፡
እወቁ ። በጽዮን ፡ ያሉ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ፈሩ ፤ ፲፬
መንቀጥቀጥ ፡ ዝንጉዎቹን ፡ ያዘ ፤ ከምትበላ ፡
እሳት ፡ ጋር ፡ መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡
አለ ? ለዘላለምም ፡ ከምትነድድ ፡ እሳት ፡ ጋር ፡
መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡ አለ ? በጽ ፲፭
ድቅ ፡ የሚሄድ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ የሚናገር ÷
በሽንገላ ፡ የሚገኝ ፡ ትርፍን ፡ የሚንቅ ÷ መማ
ለጃን ፡ ከመጨበጥ ፡ እጁን ፡ የሚያራግፍ ÷
ደም ፡ ማፍሰስን ፡ ከመስማት ፡ ጆሮቹን ፡ የሚያ
ደናውር ÷ ክፋትንም ፡ ከማየት ፡ ዓይኖቹን ፡
የሚጨፍን ፡ ነው ። እርሱ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ፲፮
ይቀመጣል ፤ ጠንካራ ፡ አምባ ፡ መጠጊያው ፡
ይሆናል ፤ እንጀራም ፡ ይሰጠዋል ÷ ውኃውም ፡
የታመነች ፡ ትሆናለች ።
ዓይኖችህ ፡ ንጉሥን ፡ በውበቱ ፡ ያዩታል ፤ እነ ፲፯
ርሱም ፡ በሩቅ ፡ ያለች ፡ ምድርን ፡ ያዩአታል ።
ልብህም ፡— ጸሐፊ ፡ ወዴት ፡ አለ ? መዛኝስ ፡
ወዴት ፡ አለ ? ግንቦቹንስ ፡ የቈጠረ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ብሎ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ያስባል ።
ጨካኝን ፡ ሕዝብ ÷ ቋንቋው ፡ ለማስተዋል ፡ ፲፱
ጥልቅ ፡ የሆነውንና ፡ አንደበቱ ፡ ለማስተዋል ፡
ጸያፍ ፡ የሆነውን ፡ ሕዝብ ÷ አታይም ። የበዓላ ፳
ችንን ፡ ከተማ ፡ ጽዮንን ፡ ተመልከት ፤ ዓይኖ
ችህ ፡ የሰላም ፡ ማደሪያ ÷ ካስማውም ፡ ለዘላ
ለም ፡ የማይነቀል ፡ አውታሩም ፡ ሁሉ ፡ የማይ
በጠስ ÷ የማይወገድ ፡ ድንኳን ፡ የሆነውን ፡ ኢየ
ሩሳሌምን ፡ ያያሉ ። እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ፳፩
የሰፋ ፡ ወንዝችና ፡ የመስኖች ፡ ስፍራ ፡ ሆኖ ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ በግርማ ፡ ይሆናል ፤ የሚቀዘፉ ፡
መርከቦች ፡ አይገቡባትም ÷ ታላላቆችም ፡ መር
ከቦች ፡ አያልፉባትም ። እግዚአብሔር ፡ ፈራ ፳፪
ጃችን ፡ ነው ÷ እግዚአብሔር ፡ ሕግን ፡ ሰጪያ
ችን ፡ ነው ÷ እግዚአብሔር ፡ ንጉሣችን ፡ ነው ፤
እርሱ ፡ ያድነናል ። ገመዶችህ ፡ ላልተዋል ÷ ፳፫
ደቀላቸውንም ፡ አላጸኑም ÷ ሸራውንም ፡ መዘ
ርጋት ፡ አልቻሉም ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡
ምርኮ ፡ ብዝበዛ ፡ ተከፈለ ፤ አንካሶች ፡ እንኳ ፡
ብዝበዛውን ፡ በዘበዙ ። በዚያም ፡ የሚቀመጥ ፡— ፳፬
ታምሚአለሁ ፡ አይልም ÷ በእርስዋም ፡ ለሚቀ
መጡ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው ፡ ይቅር ፡ ይባልላቸ
ዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ቅረቡ ÷ ስሙ ፤ እና
ንተ ፡ ወገኖች ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ፤ ምድርና ፡
ሙላዋ ÷ ዓለምና ፡ ከእርስዋ ፡ የሚወጣ ፡ ሁሉ ፡
፪ ይስሙ ። የእግዚአብሔር ፡ ቊጣ ፡ በአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ መዓቱም ፡ በሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ነው ፤ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ÷ ለመታረ
፫ ድም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። ከእነርሱም ፡ የተገ
ደሉት ፡ ይጣላሉ ÷ የሬሳቸውም ፡ ግማት ፡ ይሸ
ታል ÷ ተራሮችም ፡ ከደማቸው ፡ የተነሣ ፡ ይር
፬ ሳሉ ። የሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይበሰብ
ሳሉ ÷ ሰማያትም ፡ እንደ ፡ መጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡
ይጠቀለላሉ ÷ ከወይንና ፡ ከበለስም ፡ ቅጠል ፡
እንደሚረግፍ ፡ ሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይረግ
፭ ፋል ። ሰይፌ ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ እስክትረካ ፡
ድረስ ፡ ጠጥታለች ፤ እነሆ ÷ በኤዶምያስና ፡ በረ
ገምሁት ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ለፍርድ ፡ ትወርዳ
፮ ለች ። እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ በባሶራ ÷
ታላቅም ፡ እርድ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ አለ
ውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ በደም ፡ ተሞል
ታለች ÷ በስብም ÷ በበግ ፡ ጠቦትና ፡ በፍየል ፡
ደምም ÷ በአውራም ፡ በግ ፡ ኵላሊት ፡ ስብ ፡
፯ ወፍራለች ። ጎሽ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ÷ ወይፈኖ
ችም ፡ ከኮርማዎች ፡ ጋር ፡ ይወድቃሉ ፤ ምድ
ራቸውም ፡ በደም ፡ ትረካለች ÷ አፈራቸውም ፡
በስብ ፡ ትወፍራለች ።
፰ የእግዚአብሔር ፡ የበቀሉ ፡ ቀን ÷ ስለ ፡ ጽዮ
፱ ንም ፡ ክርክር ፡ የብድራት ፡ ዓመት ፡ ነው ። የኤ
ዶምያስም ፡ ፈሳሾች ፡ ዝፍት ፡ ሆነው ፡ ይለወ
ጣሉ ÷ አፈርዋም ፡ ዲን ፡ ይሆናል ÷ መሬትዋም ፡
፲ የሚቃጠል ፡ ዝፍት ፡ ትሆናለች ። በሌሊትና ፡
በቀንም ፡ አትጠፋም ÷ ጢስዋም ፡ ለዘላለም ፡
ይወጣል ፤ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድም ፡
ድረስ ፡ በድማ ፡ ሆና ፡ ትኖራለች ፤ ለዘላለም ፡
፲፩ ዓለም ፡ ማንም ፡ አያልፍባትም ። ጭልፊትና ፡
ኝር ፡ ግን ፡ ይወርሱአታል ፤ ጕጕትና ፡ ቊራም ፡
ይኖሩባታል ፤ በላይዋም ፡ የመፍረስ ፡ ገመድና ፡
፲፪ የባዶነት ፡ ቱንቢ ፡ ይዘረጋባታል ። መሳፍንቶች
ዋን ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ይጠራሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ማንም ፡ አይገኝባትም ፤ አለቆችዋም ፡ ሁሉ ፡
፲፫ ምናምኖች ፡ ይሆናሉ ። በአዳራሾችዋም ፡ እሾህ ፡
በቅጥሮችዋም ፡ ሳማና ፡ አሜከላ ፡ ይበቅሉባ
ታል ፤ የቀበሮም ፡ ማደሪያና ፡ የሰገኖን ፡ ስፍራ ፡
፲፬ ትሆናለች ። የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከተ
ኵሎች ፡ ጋር ፡ ይገናኛሉ ÷ አጋንንትም ፡ እርስ ፡
በርሳቸው ፡ ይጠራራሉ ፤ ጅንም ፡ በዚያ ፡ ትኖ
፲፭ ራለች ፡ ለእርስዋም ፡ ማረፊያ ፡ ታገኛለች ። በዚ
ያም ፡ ዋሊያ ፡ ቤትዋን ፡ ትሠራለች ፡ እንቍላ
ልም ፡ ትጥላለች ፡ ትቀፈቅፈውማለች ፡ ልጆችዋ
ንም ፡ በጥላዋ ፡ ትሰበስባለች ፤ በዚያም ፡ ደግሞ ፡
አሞራዎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከባልንጀሮቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይሰበሰባሉ ።
፲፮ በእግዚአብሔር ፡ መጽሐፍ ፡ ፈልጉ ፡ አንብ
ቡም ፤ አፈ ፡ አዝዞአልና ÷ መንፈሱም ፡ ሰብስ
ቦአቸዋልና ፡ ከእነዚህ ፡ አንዲት ፡ አትጠፋም ÷
ባልንጀራውንም ፡ የሚያጣ ፡ የለም ። እርሱም ፡ ፲፯ ፡
ዕጣ ፡ ጣለባቸው ÷ እጁም ፡ በገመድ ፡ ከፈለችላ
ቸው ፤ ለዘላለም ፡ ይገዙአታል ÷ ከትውልድም ፡
እስከ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ይቀመጡባታል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩ ምድረ ፡ በዳውና ፡ ደረቁ ፡ ምድር ፡ ደስ ፡ ይላ
ቸዋል ÷ በረሀውም ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ፡ እንደ ፡
ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ያብባል ። እጅግ ፡ ያብባል ፡ በደ ፪ ፡
ስታና ፡ በዝማሬ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ፤ የሊባ
ኖስ ፡ ክብር ÷ የቀርሜሎስና ፡ የሳሮን ፡ ግርማ ፡
ይሰጠዋል ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የአ
ምላካችንንም ፡ ግርማ ፡ ያያሉ ።
፫ የደከሙትን ፡ እጆች ፡ አበርቱ ÷ የላሉትንም ፡
፬ ጕልበቶች ፡ አጽኑ ። ፈሪ ፡ ልብ ፡ ላላቸው ፡ —
እነሆ ÷ አምላካችሁ ፡ በበቀል ፡ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ብድራት ፡ ይመጣልና ÷ መጥቶም ፡ ያድ
ናችኋልና ፡ በርቱ ÷ አትፍሩ ፡ በሉአቸው ።
፭ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዕውሮች ፡ ዓይን ፡ ይገ
ለጣል ፡ የደንቆሮችም ፡ ጆሮ ፡ ይከፈታል ።
፮ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንካሳ ፡ እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ይዘል
ላል ÷ የድዳም ፡ ምላስ ፡ ይዘምራል ፤ በምድረ ፡
በዳ ፡ ውኃ ÷ በበረሀም ፡ ፈሳሽ ፡ ይፈልቃልና ።
፯ ደረቂቱ ፡ ምድር ፡ ኩሬ ÷ የጥማት ፡ መሬት ፡
የውኃ ፡ ምንጭ ፡ ትሆናለች ፤ ቀበሮ ፡ የተኛበት ፡
መኖሪያ ፡ ልምላሜና ፡ ሸምበቆ ፡ ደንገልም ፡
ይሆንበታል ። በዚያም ፡ ጐዳናና ፡ መንገድ ፡ ፰ ፡
ይሆናል ፡ እርሱም ፡ የተቀደሰ ፡ መንገድ ፡ ይባ
ላል ፤ ንጹሐንም ፡ ያልሆኑ ፡ አያልፉበትም ÷
ለንጹሐን ፡ ግን ፡ ይሆናል ፤ ተላላፊዎችና ፡ ሰነ
ፎች ፡ እንኳ ፡ አይስቱበትም ። አንበሳም ፡ አይ ፱ ፡
ኖርበትም ÷ ነጣቂ ፡ አውሬም ፡ አይወጣበትም ÷
ከዚያም ፡ አይገኙም ፤ የዳኑት ፡ ግን ፡ በዚያ ፡
ይሄዳሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ፲ ፡
ይመለሳሉ ፡ እየዘመሩም ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ይመ
ጣሉ ፤ የዘላለም ፡ ደስታ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይሆ
ናል ፤ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ ያገኛሉ ÷ ኀዘንና ፡
ትካዜም ፡ ይሸሻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአ ፩
ሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡
ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ተመሸጉት ፡
ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወጥቶ ፡ ወሰዳቸው ። የአሦ ፪
ርም ፡ ንጉሥ ፡ ራፋስቂስን ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡
ጋር ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅ
ያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከ ÷ እርሱም ፡ በአ
ጣቢው ፡ እርሻ ፡ መንገድ ፡ ባለችው ፡ በላይኛ
ይቱ ፡ ኩሬ ፡ መስኖ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ። የቤቱም ፡ ፫
አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሐፊ
ውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የአሳፍ ፡
ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወጡ ።

፬ ራፋስቂስም ፡ አላቸው ፡— ለሕዝቅያስ ፡ እን
ዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡— ታላቁ ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ የምትታመ
፭ ንበት ፡ መተማመኛ ፡ ምንድር ፡ ነው ? እኔ ፡—
ለሰልፍ ፡ የሆነው ፡ ምክርህና ፡ ኃይልህ ፡ ከንቱ ፡
ነገር ፡ ነው ፡ አልሁ ፡ አሁንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያመ
፮ ፅኸው ፡ በማን ፡ ተማምነህ ፡ ነው ? እነሆ ÷
በዚህ ፡ በተቀጠቀጠ ፡ በሸምበቆ ፡ በትር ፡ በግ
ብጽ ፡ ትታመናለህ ፡ ሰው ፡ ቢመረኰዘው ፡ ተሰ
ብሮ ፡ በእጁ ፡ ይገባል ፡ ያቈስለውማል ፤ የግብጽ ፡
ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ለሚታመኑበት ፡ ሁሉ ፡ እን
፯ ዲሁ ፡ ነው ። አንተም ፡— በአምላካችን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ እንታመናለን ፡ ብትለኝ ÷ ሕዝቅ
ያስ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡— በዚህ ፡ መሠ
ዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ፡ ብሎ ፡ የኮረብታ ፡ መስገጃዎ
ቹንና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ያስፈረሰ ፡ ይህ ፡ አይደ
፰ ለምን ? አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ከጌታዬ ፡ ከአሦር ፡
ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ተወራረድ ÷ የሚቀመጡባቸው
ንም ፡ ሰዎች ፡ ማግኘት ፡ ቢቻልህ ፡ እኔ ፡ ሁለት ፡
፱ ሺህ ፡ ፈረሶች ፡ እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ሰረገሎችና ፡
ስለ ፡ ፈረሰኞች ፡ በግብጽ ፡ ስትታመን ÷ ከጌታዬ ፡
ባሪያዎች ፡ የሚያንሰውን ፡ የአንዱን ፡ አለቃ ፡
ፊት ፡ ትቃወም ፡ ዘንድ ፡ እንደት ፡ ይቻልሃል ?
፲ አሁንም ፡ በውኑ ፡ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
ይህን ፡ አገር ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቻለሁን ?
እግዚአብሔር ፡— ወደዚህ ፡ አገር ፡ ወጥተህ ፡
አጥፋው ፡ አለኝ ።
፲፩ ኤልያቄምና ፡ ሳምናስ ፡ ዮአስም ፡ ራፋስቂ
ስን ፡— እኛ ፡ እንሰማለንና ፡ እባክህ ÷ በሶርያ ፡
ቋንቋ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ ተናገር ፤ በቅጥርም ፡ ላይ ፡
ባለው ፡ ሕዝብ ፡ ጆሮ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ አት
፲፪ ናገረን ፡ አሉት ። ራፋስቂስ ፡ ግን ፡— ጌታዬ ፡
ይህን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተና ፡
ወደ ፡ ጌታህ ፡ ልኮኛልን ? ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሰገ
ቸውን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሽንታቸውንም ፡ ይጠጡ ፡
ዘንድ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡
፲፫ አይደለምን ? አላቸው ። ራፋስቂስም ፡ ቆሞ ፡
በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ጮኸ ፡— የታላቁን ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡
፲፬ ቃል ፡ ስሙ ። ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ያድ
ናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያ
፲፭ ታልላችሁ ፤ ሕዝቅያስም ፡— እግዚአብሔር ፡
በእርግጥ ፡ ያድነናል ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በአሦር ፡
ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብ
፲፮ ሔር ፡ እንድትታመኑ ፡ አያደርጋችሁ ። ሕዝቅ
ያስንም ፡ አትስሙ ፤ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታረቁ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡
ውጡ ፤ እያንዳንዳችሁም ፡ ከወይናችሁና ፡ ከበ
ለሳችሁ ፡ ብሉ ÷ ከጕድጓዳችሁም ፡ ውኃ ፡ ጠጡ ፤
፲፯ ይህም ፡ መጥቼ ፡ ምድራችሁን ፡ ወደምትመስ
ለው ፡ ምድር ÷ እህልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ እን
ጀራና ፡ ወይን ፡ ወዳለበት ፡ ምድር ፡ እስካፈልሳ
፲፰ ችሁ ፡ ድረስ ፡ ነው ። ሕዝቅያስም ፡— እግዚአ
ብሔር ፡ ያድነናል ፡ ብሎ ፡ እንዳያታልላችሁ ፡
ተጠንቀቁ ። በውኑ ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አገ
ሮቻቸውን ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነዋቸ
፲፱ ዋልን ? የሐማትና ፡ የአርፋድ ፡ አማልክት ፡
ወዪት ፡ አሉ ? የሴፈርዋይም ፡ አማልክት ፡
ወዪት ፡ አሉ ? ሰማርያን ፡ ከእጄ ፡ አድነዋታ
፳ ልን ? እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከእጄ ፡
ያድን ፡ ዘንድ ፡ ከእነዚህ ፡ አገሮች ፡ አማልክት ፡
ሁሉ ፡ አገሩን ፡ ከእጄ ፡ ያዳነ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፩ እነርሱም ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ አንዳችም ፡ አልመ
ለሱለትም ፤ ንጉሡ ፡ እንዳይመልሱለት ፡ አዝዞ ፡
፳፪ ነበርና ። የቤቱ ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡
ኤልያቄም ፡ ጸሐፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐ
ፊም ፡ የአሳፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ልብሳቸውን ፡
ቀድደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጡ ÷ የራፋስ
ቂስንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ ንጉሡ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ይህን ፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ÷ ማቅም ፡ ለበሰ ÷
፪ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገባ ። የቤቱንም ፡
አዛዥ ፡ ኤልያቄምን ፡ ጸሐፊውንም ፡ ሳምናስን ፡
የካህናቱንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡
ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ አሞጽ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢሳ
፫ ይያስ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ። እነርሱም ፡—
ሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ቀን ፡ የመከ
ራና ፡ የተግሣጽ ፡ የዘለፋም ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ልጆች ፡
የሚወለዱበት ፡ ጊዜ ፡ ደርሶአል ፡ ለመውለድም ፡
ኃይል ፡ የለም ። ምናልባት ፡ በሕያው ፡ አም
፬ ላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ የላከውን ፡ የራፋስቂስን ፡ ቃል ፡ አም
ላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
አምላክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ሰማው ፡
ቃል ፡ ይገሥጸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ስለዚህ ፡ ለቀ
ረው ፡ ቅሬታ ፡ ጸልይ ፡ አሉት ።
፭ እንዲሁ ፡ የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ባሪያዎች ፡
፮ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ መጡ ። ኢሳይያስም ፡— ለጌ
ታችሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለ ፡
ሰማኸው ፡ ቃል ፡ አትፍራ ። እነሆ ÷ በላዩ ፡ መን
፯ ፈስን ፡ እሰድዳለሁ ÷ ወሬንም ፡ ይሰማል ÷ ወደ ፡
ምድሩም ፡ ይመለሳል ፤ በምድሩም ፡ በሰይፍ ፡
እንዲወድቅ ፡ አደርጋለሁ ፡ በሉት ፡ አላቸው ።
፰ የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ከለኪስ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡
ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ራፋስቂስ ፡ ተመልሶ ፡ በልብና ፡
፱ ሲዋጋ ፡ አገኘው ። እርሱም ፡— የኢትዮጵያ ፡
ንጉሥ ፡ ቲርሐቅ ፡ ሊዋጋህ ፡ መጥቶአል ፡ የሚል ፡
ወሬ ፡ ሰማ ። በሰማም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡
፲ መልእክተኞችን ፡ ላከ ÷ እንዲህ ፡ ብሎ ፡— ለይ
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡
ንገሩት ፡— ኢየሩሳሌም ፡ በአሦር ፡ ንጉሥ ፡
እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ የምትታመንበት ፡
አምላክህ ፡ አያታልልህ ። እነሆ ÷ የአሦር ፡ ፲፩
ነገሥታት ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ÷
እንዴት ፡ እንዳጠፉአቸው ፡ ሰምተሃል ፤ አን

፲፪፤ ተስ ፡ ትድናለህን ? አባቶቹ ፡ ያጠፉአቸውን ፡ ጎዝንን ÷ ካራንን ÷ ራፌስን ÷ በተላሳር ፡ የነበሩ
ትንም ፡ የጌድንን ፡ ልጆች ፡ የአሕዛብ ፡ አማል
፲፫፤ ክት ፡ አዳኑአቸውን ? የሐማት ፡ ንጉሥ ÷ የአር
ፋድ ፡ ንጉሥ ÷ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ÷
የሄናና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
፲፬፤ ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተ
ኞች ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፡ ሕዝቅያስም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአ
፲፭፤ ብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ። ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡
፲፮፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ÷
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ብቻ
ህን ፡ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡
፲፯፤ ነህ ፤ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረሃል ። አቤቱ ÷
ጆሮህን ፡ አዘንብልና ፡ ስማ ፤ አቤቱ ÷ ዓይንህን ፡
ክፈትና ፡ እይ ፤ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳ
ደር ፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬምን ፡ ቃል ፡
፲፰፤ ስማ ። አቤቱ ÷ በእውነት ፡ የአሦር ፡ ነገሥ
ታት ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ አገሮቻቸውንም ፡ አፍ
፲፱፤ ርሰዋል ÷ አማልክቶቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡
ጥለዋል ፤ የእንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡
ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ አማልክት ፡ አልነበሩ
፳፤ ምና ፡ ስለዚህ ፡ አጥፍተዋቸዋል ። እንግዲህም ፡
አምላካችን ፡ አቤቱ ÷ የምድር ፡ መንግሥታት ፡
ሁሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ አድነን ።
፳፩፤ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ አሦር ፡
፳፪፤ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለምነሃ
ልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገረው ፡
ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡— ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡
ቀላል ፡ አድርጋሃለች ÷ በንቀትም ፡ ስቃብሃለች ፤
የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ራስዋን ፡ ነቅንቃብሃለች ።
፳፫፤ የተገዳደርኸው ፡ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ቃልህንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግህበት ፡ ዓይንህ
ንስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያነሣህበት ፡ ማን ፡ ነው ? በእ
፳፬፤ ስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ። አንተም ፡— በሰ
ረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ከፍታ ÷ ወደ ፡
ሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለሁ ፤ ረጃጅሞቹ
ንም ፡ ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈ
ርጣለሁ ÷ ወደ ፡ ከፍታውም ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ቀር
፳፭፤ ሜሎስ ፡ ዱር ፡ እገባለሁ ። ቈፈርሁም ፡ ውኃም ፡
ጠጣሁ ፡ የግብጽንም ፡ ወንዞች ፡ ሁሉ ፡ በእግሬ ፡
ጫማ ፡ አደርቃለሁ ፡ ብለህ ፡ በባሪያዎችህ ፡ እጅ ፡
በጌታ ፡ ላይ ፡ ተገዳደርህ ።
፳፮፤ እኔ ፡ ጥንቱን ፡ እንደ ፡ ሠራሁት ÷ ቀድሞው
ንም ፡ እንዳደረግሁት ፡ አልሰማህምን ? አሁ
ንም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ የፍርስራሽ ፡
ክምር ፡ እስኪሆኑ ፡ ድረስ ፡ እንድታፈርስ ፡ አደ
፳፯፤ ረግሁህ ። ስለዚህ ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ሰዎች ፡
እጃቸው ፡ ዝሎአል ÷ ደንግጠውም ፡ ታውከ
ዋል ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሣር ÷ እንደ ፡ ለመ
ለመም ፡ ቡቃያ ÷ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
ሣር ÷ ሳይሸት ፡ ዋግ ፡ እንደ ፡ መታውም ፡ እህል ፡
ሆነዋል ። እኔ ፡ ግን ፡ መቀመጫህንና ፡ መው ፳፰፤
ጫህን ፡ መግቢያህንም ፡ በእኔም ፡ ላይ ፡ የተቈ
ጣኸውን ፡ ቍጣ ፡ አውቄአለሁ ። ቍጣህና ፡ ፳፱፤
ትዕቢትህ ፡ ወደ ፡ ጆሮዬ ፡ ደርሶአልና ፡ ስለዚህ ፡
ስናጋዬን ፡ በአፍንጫህ ፡ ልጓሜንም ፡ በከንፈ
ርህ ፡ አደርጋለሁ ÷ በመጣህበትም ፡ መንገድ ፡
እመልስሃለሁ ።
ይህም ፡ ምልክት ፡ ይሆንሃል ፤ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ፴፡
የገቦውን ÷ በሁለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከገበው ፡
የበቀለውን ፡ ትበላላችሁ ፤ በሦስተኛውም ፡
ዓመት ፡ ትዘራላችሁ ፡ ታጭዱማላችሁ ÷ ወይን
ንም ፡ ትተክላላችሁ ፡ ፍሬውንም ፡ ትበላላችሁ ።
፴፩፤ ያመለጠው ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሥሩን ፡
ወደ ፡ ታች ፡ ይሰድዳል ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ያፈ
ራል ። ከኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ ከጽዮንም ፡ ፴፪፤
ተራራ ፡ ያመለጡት ፡ ይወጣሉና ፤ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅንዓት ፡ ይህን ፡ ያደር
ጋል ። ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አሦር ፡ ፴፫፤
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደዚች ፡ ከተማ ፡
አይመጣም ÷ ፍላጻንም ፡ አይወረውርበትም ÷
በጋሻም ፡ አይመጣባትም ÷ የአፈርንም ፡ ድል
ድል ፡ አይደለድልባትም ። በመጣበት ፡ መን ፴፬፤
ገድ ፡ በዚያው ፡ ይመለሳል ÷ ወደዚችም ፡
ከተማ ፡ አይመጣም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ፴፭፤
ይህችን ፡ ከተማ ፡ አድናት ፡ ዘንድ ፡ እጋርዳ
ታለሁ ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ወጣ ÷ ከአሦ ፴፮፤
ራውያንም ፡ ሰፈር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ ገደለ ፡ ማለዳም ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷
ሁሉ ፡ በድኖች ፡ ነበሩ ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ፴፯፤
ሰናክሬም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ÷ ተመልሶም ፡ በነ
ነዌ ፡ ተቀመጠ ። በአምላኩም ፡ በናስራክ ፡ ፴፰፤
ቤት ፡ ሲሰግድ ፡ ልጆቹ ፡ አድራሜሌክና ፡ ሳራ
ሳር ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ፤ ወደ ፡ አራራትም ፡
አገር ፡ ኰበለሉ ። ልጁም ፡ አስራዶን ፡ በእርሱ ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ ለሞት ፡ እስኪ ፩፡
ደርስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡
ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡
በሕይወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትህን ፡ አስተካክል ፡
አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ግድግ ፪፡
ዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ÷ በፊትህ ፡ በእውነትና ፡ ፫፡
በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ሄድሁ ፡ ደስ ፡ የሚያሰ
ኝህንም ፡ እንዳደረግሁ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ እለምን
ሃለሁ ። ሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ፬፡
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ሂድ ÷ ሕዝቅያስን ፡ ፭፡

እንዲህ ፡ በለው ፡— የአባትህ ፡ የዳዊት ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጸሎ
ትህን ፡ ሰምቻለሁ ፡ እንባህንም ፡ አይቻለሁ ፤
እነሆ ፡ በዕድሜህ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡
፮ ዓመት ፡ እጨምራለሁ ። አንተንና ፡ ይህችንም ፡
ከተማ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ እታደጋለሁ ፡
፯ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለሁ ። እግዚ
አብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽ
መው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡
፰ ይሆንልሃል ። እነሆ ፡ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍረ ፡
ሰዓት ፡ ላይ ፡ ከዐሐይ ፡ ጋር ፡ የወረደውን ፡ በደ
ረጃዎች ፡ ያለውን ፡ ጥላ ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡
ኋላ ፡ እንዲመለስ ፡ አደርጋለሁ ። ዐሐይም ፡
በጥላ ፡ ስፍረ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ የወረደበት ፡ አሥር ፡
ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሰ ።
፱ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡ ከደ
ዌው ፡ በተፈወሰ ፡ ጊዜ ፡ የጻፈው ፡ ጽሕፈት ፡
ይህ ፡ ነው ፡—
፲ እኔ ፡— በሕይወት ፡ ዘመኔ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ በሮች ፡ እገባለሁ ፤
የቀረው ፡ ዘመኔ ፡ ጐደለብኝ ፡ አልሁ ።
፲፩ ደግሞም ፡— በሕያዋን ፡ ምድር ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አላይም ፤
በዓለምም ፡ ከሚኖሩ ፡ ጋር ፡ ሰውን ፡ እን
ግዲህ ፡ አልመለከትም ፡ አልሁ ።
፲፪ ማደሪያዬ ፡ ተነቀለች ፡
እንደ ፡ እረኛ ፡ ድንኳንም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
ተወገደች ፤
ሕይወቴንም ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ ጠቀለልሁ ፡
እርሱም ፡ ከመጠቅለያው ፡ ይቈርጠኛል ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፫ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ቄይቼ ፡ ነበር ፤
እርሱ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡
ሰበረ ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፬ እንደ ፡ ጨረባና ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡ ተንጫ
ጫሁ ፡
እንደ ፡ ርግብም ፡ አጕረመረምሁ ፤
ዓይናቸ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከማየት ፡ ደከሙ ።
ጌታ ፡ ሆይ ፡ ተጨንቄአለሁና ፡ መከታ ፡
ሁንኝ ።
፲፭ ምን ፡ እላለሁ ? እርሱ ፡ ተናግሮኛል ፡
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ፤
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ምሬት ፡ ቀስ ፡
ብዬ ፡ እሄዳለሁ ።
፲፮ ጌታ ፡ ሆይ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡ በሕይ
ወት ፡ ይኖራሉ ፡
በዚህም ፡ ሁሉ ፡ የመንፈሴ ፡ ሕይወት ፡ ነው ፤
አንተም ፡ ፈወስኸኝ ፡ ወደ ፡ ሕይወትም ፡
መለስኸኝ ።
፲፯ እነሆ ፡ ታላቅ ፡ ምሬት ፡ ለደኅንነቴ ፡ ሆነ ፤
አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ አዳ
ንህት ፡
ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ ጣልህ ።
፲፰ ሲኦል ፡ አያመሰግንህምና ፡ ሞትም ፡ አያ
ከብርህምና ፤
ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ የሚወርዱ ፡ እውነትህን ፡
ተስፋ ፡ አያደርጉም ።
፲፱ እኔ ፡ ዛሬ ፡ እንደማደርግ ፡ ሕያዋን ፡ እነ
ርሱ ፡ ያመሰግኑሃል ፡
አባት ፡ ለልጆች ፡ እውነትህን ፡ ያስታው
ቃል ።
እግዚአብሔር ፡ ያድነኛል ፤
ስለዚህ ፡ በዕድሜያችን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ቅኔዎችን ፡ እውታር ፡ በለው ፡ ዕቃ ፡ እንዘ
ምራለን ።
፳ ኢሳይያስም ፡— የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጥ
ተው ፡ በእባጩ ፡ ላይ ፡ ይለብጡት ፡ እርሱም ፡
ይፈወሳል ፡ ብሎ ፡ ነበር ።
፳፩ ሕዝቅያስም ፡— ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡
ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የባል
ዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡
እንደ ፡ ተፈወሰ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ደብዳቤና ፡
፪ እጅ ፡ መንሻ ፡ ላከለት ። ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡
አለው ፡ ግምጃ ፡ ቤቱንም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁ
ንም ፡ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዘይት ፡ መሣ
ርያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ በቤተ ፡ መዛግ
ብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ፤ በቤ
ቱና ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡
፫ ያላሳያቸው ፡ የለም ። ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ፡
ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ? ከወዴትስ ፡ መጡልህ ?
አለው ። ሕዝቅያስም ፡— ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባ
ቢሎን ፡ መጡልኝ ፡ አለው ።
፬ እርሱም ፡— በቤ
ትህ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ፤ ሕዝ
ቅያስም ፡— በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አይተ
ዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋ
ቸው ፡ የለም ፡ አለው ።
፭ ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያ
ስን ፡— የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ስማ ።
፮ እነሆ ፡ በቤትህ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡
አባቶችህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከማቹት ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡
ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ፡ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ።
፯ ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከምትወ
ልዳቸው ፡ ልጆችህ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤
በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃንደረ
ቦች ፡ ይሆናሉ ፡ አለው ።
፰ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያ
ስን ፡— የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፡ - በዘ
መኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ ይሁን ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩ አጽናኑ ÷ ሕዝቤን ፡ አጽናኑ ፡ ይላል ፡ አምላ
፪ ካችሁ ። ለኢየሩሳሌም ፡ ልብ ፡ ተናገሩ ፤ የተቀ
ጠረችበት ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ተፈጸመ ÷ ኃጢአ
ትዋም ፡ እንደ ፡ ተሰረየ ÷ ከእግዚአብሔርም ፡
እጅ ፡ ስለ ፡ ኃጢአትዋ ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡
እንደ ፡ ተቀበለች ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጩኹ ።
፫ የአዋጅ ፡ ነጋሪ ፡ ቃል ፡— የእግዚአብሔርን ፡
መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጥረጉ ÷ ለአምላካች
፬ ንም ፡ ጐዳና ፡ በበረሀ ፡ አስተካክሉ ። ሸለቆው ፡
ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ይላል ÷ ተራራውና ፡ ኮረብታውም ፡
ሁሉ ፡ ዝቅ ፡ ይላል ፤ ጠማማውም ፡ ይቃናል ÷
፭ ስርጓጉጡም ፡ ሜዳ ፡ ይሆናል ፤ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ክብር ፡ ይገለጣል ÷ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡
በአንድነት ፡ ያየዋል ÷ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡
ይህን ፡ ተናግሮአልና ።
፮ ጩኽ ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ ቃል ፤ ምን ፡ ብዬ ፡
ልጩኽ ? አልሁ ። ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ሣር ፡
ነው ÷ ክብሩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፯ አበባ ፡ ነው ። የእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡
ይነፍስበታልና ፡ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡
ይረግፋል ፤ በእውነት ፡ ሕዝቡ ፡ ሣር ፡ ነው ።
፰ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡ ይረግፋል ÷
የአምላካችን ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ጸንታ ፡
ትኖራለች ።
፱ የምስራች ፡ የምትነግሪ ፡ ጽዮን ፡ ሆይ ÷ ከፍ ፡
ወዳለው ፡ ተራራ ፡ ውጪ ፤ የምስራች ፡ የምት
ነግሪ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ድምፅሽን ፡ በኃይል ፡
አንሺ ፤ አንሺ ÷ አትፍሪ ፤ ለይሁዳም ፡ ከተ
ሞች ፡— እነሆ ÷ አምላካችሁ ! ብለሽ ፡ ንገሪ ።
፲ እነሆ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኃያል ፡
ይመጣል ፡ ክንዱም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይገዛል ፤
እነሆ ÷ ዋጋው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደመወዙም ፡
፲፩ በፊቱ ፡ ነው ። መንጋውን ፡ እንደ ፡ እረኛ ፡ ያሰ
ማራል ÷ ጠቦቶቹን ፡ በክንዱ ፡ ሰብስቦ ፡ በብ
ብቱ ፡ ይሸከማል ÷ የሚያጠቡትንም ፡ በቀስታ ፡
ይመራል ።
፲፪ ውኖችን ፡ በእፍኙ ፡ የሰፈረ ÷ ሰማይንም ፡
በስንዝር ፡ የለካ ÷ የምድርንም ፡ አፈር ፡ በመ
ስፈርያ ፡ ሰብስቦ ፡ የያዘ ÷ ተራሮችን ፡ በሚዛን ፡
ኮረብቶችንም ፡ በሚዛኖች ፡ የመዘነ ፡ ማን ፡
፲፫ ነው ? የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ ያዘዘ ÷
ወይስ ፡ አማካሪ ፡ ሆኖ ፡ ያስተማረው ፡ ማን ፡
፲፬ ነው ? ወይስ ፡ ከማን ፡ ጋር ፡ ተመካከረ ? ወይስ ፡
ማን ፡ መከረው ? የፍርድንም ፡ መንገድ ፡ ማን ፡
አስተማረው ? እውቀትንስ ፡ ማን ፡ አስተማ
ረው ? የማስተዋልንስ ፡ መንገድ ፡ ማን ፡ አሳ
፲፭ የው ? እነሆ ÷ አሕዛብ ፡ በገንቦ ፡ እንዳለች ፡
ጠብታ ፡ ናቸው ÷ በሚዛንም ፡ እንዳለ ፡ ትንሽ ፡
ትቢያ ፡ ተቈጥረዋል ፤ እነሆ ÷ ደሴቶችን ፡ እንደ ፡
፲፮ ቀላል ፡ ነገር ፡ ያነሣል ። ሊባኖስ ፡ ለማንደጃ ፡
እንስሶችዋም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አይ
፲፯ በቁም ። አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እንዳልነበሩ ፡
ናቸው ፤ ከምናምን ፡ እንደሚያንሱ ÷ እንደ ፡
ከንቱ ፡ ነገርም ፡ ይቈጥራቸዋል ።
፲፰ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማን ፡ ትመስ
ሉታላችሁ ? ወይስ ፡ በምን ፡ ምሰሌ ፡ ታስተያ
፲፱ ዩታላችሁ ? የተቀረጸውንስ ፡ ምስል ፡ ሠራ
ተኛ ፡ ሠርቶታል ÷ አንጥረኛም ፡ በወርቅ ፡ ለብ
ጦታል ÷ የብሩንም ፡ ሰንሰለት ፡ አፍስሶለታል ።
፳ ለዚህ ፡ መባዕ ፡ ገንዘቡ ፡ ያልበቃው ፡ ድሀ ፡ የማ
፳፩ ይነቅዘውን ፡ እንጨት ፡ ይመርጣል ፤ ምስሉም ፡
እንዳይናወጥ ፡ ያቆመው ፡ ዘንድ ፡ ብልህ ፡ ሠራ
፳፪ ተኛን ፡ ይፈልጋል ። አላወቃችሁምን ? ወይስ ፡
አልሰማችሁምን ? ከጥንትስ ፡ አልተወራላች
ሁምን ? ወይስ ፡ ምድር ፡ ከተመሠረተች ፡ ጀምሮ ፡
አላስተዋላችሁምን ? እርሱ ፡ በምድር ፡ ክበብ ፡
፳፫ ላይ ፡ ይቀመጣል ÷ በእርስዋም ፡ የሚኖሩት ፡
እንደ ፡ አንበጣ ፡ ናቸው ፤ ሰማያትን ፡ እንደ ፡
መጋረጃ ፡ የሚዘረጋቸው ፡ እንደ ፡ ድንኳንም ፡
፳፬ ለመኖርያ ፡ የሚዘረጋቸው ÷ አለቆችንም ፡ እን
ዳልነበሩ ÷ የምድርንም ፡ ፈራጆች ፡ እንደ ፡
ከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጋቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
፳፭ ገና ፡ እንደ ፡ ተተከሉና ፡ እንደ ፡ ተዘሩ ÷ በምድ
ርም ፡ ሥር ፡ ገና ፡ እንደ ፡ ሰደዱ ፡ ወዲያውኑ ፡ ነፈ
ሰባቸው ÷ እነርሱም ፡ ደረቁ ÷ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡
እንደ ፡ እብቅ ፡ ጠረጋቸው ። እንግዲህ ፡ እት
፳፮ ከከለው ፡ ዘንድ ፡ በማን ፡ መሰላችሁኝ ? ይላል ፡
ቅዱሱ ። ዓይናችሁን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥታችሁ ፡
፳፯ ተመልከቱ ፤ እነዚህን ፡ የፈጠረ ፡ ማን ፡ ነው ?
ሠራዊታቸውን ፡ በቁጥር ፡ የሚያወጣ ፡ እርሱ ፡
ነው ÷ ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ፤
በኃይሉ ፡ ብዛትና ፡ በችሎቱ ፡ ብርታት ፡ አን
ድስ ፡ እንኳ ፡ አይታጣውም ።
፳፰ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ እስራኤልም ፡ ሆይ ፡— መን
፳፱ ገዴ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ተሰውራለች ፡ ፍርዴም ፡
ከአምላኬ ፡ አልፋለች ፡ ለምን ፡ ትላለህ ? ለም
ንስ ፡ እንዲህ ፡ ትናገራለህ ? አላወቅህምን ?
፴ አልሰማህምን ? እግዚአብሔር ፡ የዘላለም ፡ አም
ላክ ÷ የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ፈጣሪ ፡ ነው ፤ አይደ
ክምም ÷ አይታክትም ÷ ማስተዋሉም ፡ አይ
፴፩ መረመርም ። ለደካማ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ÷
ጕልበት ፡ ለሌለውም ፡ ብርታትን ፡ ይጨም
ራል ። ብላቴኖች ፡ ይደክማሉ ፡ ይታክታሉ ÷
፵ ጕበዛዝቱም ፡ ፈጽሞ ፡ ይወድቃሉ ፤ እግዚአ
፵፩ ብሔርን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ግን ፡
ኃይላቸውን ፡ ያድሳሉ ፤ እንደ ፡ ንስር ፡ በክንፍ ፡
ይወጣሉ ፤ ይሮጣሉ ÷ አይታክቱም ፤ ይሄዳሉ ÷
አይደክሙም ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩ ደሴቶች ፡ ሆይ ÷ በፊቴ ፡ ዝም ፡ በሉ ፤ አሕዛ
ብም ፡ ኃይላቸውን ፡ ያድሱ ፤ ይቅረቡም ፡ በዚ
ያን ፡ ጊዜም ፡ ይናገሩ ፤ ለፍርድ ፡ በአንድነት ፡
እንቅረብ ። ከምሥራቅ ፡ አንዱን ፡ ያስነሣ ፡ በጽ
፪ ድቅም ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ የጠራው ፡ ማን ፡ ነው ?
አሕዛብንም ፡ አሳልፎ ፡ በፊቱ ፡ ሰጠው ÷ ነገሥ

ታትንም ፡ አስገዛለት ፤ ለሰይፉ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ለቀስቱም ፡ እንደ ፡ ተጠረገ ፡ እብቅ ፡ አድርጎ ፡
፫ ሰጣቸው ። አሳደዳቸው ፡ እግሮቹም ፡ አስቀድመው ፡ ባልሄዱበት ፡ መንገድ ፡ በደኅንነት ፡
፬ አለፈ ። ይህን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፡ ትውልድንም ፡ ከጥንት ፡ የጠራ ፡ ማን ፡ ነው ? እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊተኛው ፡ በኋለኞችም ፡ ዘንድ ፡
፭ የምኖር ፡ እኔ ፡ ነኝ ። ደሴቶች ፡ አይተው ፡ ፈሩ ፡ የምድርም ፡ ዳርቻች ፡ ተንቀጠቀጡ ፤ ቀረቡም ፡
፮ ደረሱም ። ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ባልንጀራውን ፡ ይረዳው ፡ ነበር ፡ ወንድሙንም ፡— አይዞህ ፡ ይለው ፡ ነበር ። አናጢውም ፡ አንጥረኛውን ፡ በመዶሻም ፡ የሚያሰሳውን ፡ መስፍ ፡ መችውን ፡ አጽናና ፡ ስለ ፡ ማጣበቅ ፡ ሥራውም ፡— መልካም ፡ ነው ፡ አለ ፤ እንዳይንቀሳቀስም ፡ በችንካር ፡ አጋጠመው ።
፰ ባሪያዬ ፡ እስራኤል ፡ የመረጥሁህ ፡ ያዕቆብ ፡
፱ የወዳጄ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ የያዝሁህ ፡ ከማዕዘንዋም ፡ የጠራሁህና ፡— አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፡ መርጬሃለሁ ፡
፲ አልጥልህም ፡ ያልሁህ ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ እኔ ፡ አምላክህ ፡ ነኝና ፡ አትደንግጥ ፤ አበረታሃለሁ ፡ እረዳህማለሁ ፡
፲፩ በጽድቄም ፡ ቀኝ ፡ ደግፌ ፡ እይዝሃለሁ ። እነሆ ፡ የሚቆጡህ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ፡ ይዋረዱማል ፤ የሚከራከሩህም ፡ እንዳልነበሩ ፡ ይሆናሉ ፡ ይጠፋማል ። የሚያጣሉህንም ፡ ትሻቸዋለህ ፡ አታገኛቸውምም ፡ የሚዋጉህም ፡ እንዳልነበሩና ፡
፲፫ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይሆናሉ ። እኔ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡— አትፍራ ፡ እረዳሃለሁ ፡ ብዬ ፡
፲፬ ቀኝህን ፡ እይዝለሁና ። አንተ ፡ ትል ፡ ያዕቆብ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ አትፍሩ ፤ እረዳሃለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቤዥህም ፡
፲፭ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። እነሆ ፡ እንደ ፡ ተሳለች ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡ ባለ ፡ ጥርስ ፡ ማሄጃ ፡ አድርጌሃለሁ ፤ ተራሮችንም ፡ ታሄዳለህ ፡ ታደቅቃቸውማለህ ፡ ኮረብቶችንም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ታደ
፲፮ ርጋቸዋለህ ። ታበጥራቸዋለህ ፡ ነፋስም ፡ ይጠርጋቸዋል ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ይበትናቸዋል ፤ አንተም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልሃል ፡ በእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ትመካለህ ።
፲፯ ድሆችና ፡ ምስኪኖችም ፡ ውኃ ፡ ይሻሉ ፡ አያገኙምም ፡ ምላሳቸውም ፡ በጥማት ፡ ደርቋል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እሰማቸዋለሁ ፡ የእስራ
፲፰ ኤል ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ አልተዋቸውም ። በወናዎቹ ፡ ኮረብቶች ፡ ላይ ፡ ወንዞችን ፡ በሸለቆችም ፡ መካከል ፡ ምንጮችን ፡ እከፍታለሁ ፤ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ለውኃ ፡ መቆሚያ ፡ የጥማትንም ፡ ምድር ፡ ለውኃ ፡ መፍለቂያ ፡ አደርጋለሁ ።
፲፱፡፳ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንደ ፡ ሠራች ፡ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ እንደ ፡ ፈጠረው ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ያውቁም ፡ ዘንድ ፡ ያስቡም ፡ ዘንድ ፡ በአንድነትም ፡ ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዝግባውንና ፡ ግራሩን ፡ ባርሰነቱንና ፡ የዘይቱን ፡ ዛፍ ፡ አበቅላለሁ ፡ በበረሀውም ፡ ጥዱንና ፡ አስታውን ፡ ወይራውንም ፡ በአንድነት ፡ አኖራለሁ ።
፳፩ ክርክራችሁን ፡ አቅርቡ ፡ ይላል ፡ እግዚአ
፳፪ ብሔር ፤ ማስረጃችሁን ፡ አምጡ ፡ ይላል ፡ የያዕቆብ ፡ ንጉሥ ። ያምጡ ፡ የሚሆነውንም ፡
፳፫ ይንገሩን ፤ ልብም ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፍጻሜአቸውንም ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ የቀደሙት ፡ ነገሮች ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ተናገሩ ፡ የሚመጡትንም ፡ አሳዩን ። አማልክትም ፡ መሆናችሁን ፡
፳፬ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ በኋላ ፡ የሚመጡትን ፡ ተናገሩ ፤ እንደነግጥም ፡ ዘንድ ፡ በአንድነትም ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ ወይም ፡ ክፉውን ፡ አድርጉ ። እነሆ ፡ እንዳልነበረ ፡ ናችሁ ፡ ሥራችሁም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ የሚመርጣችሁም ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ።
፳፭ አንዱን ፡ ከሰሜን ፡ አነሣሁ ፡ መጥቶአልም ፤ አንዱም ፡ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ስሜን ፡ የሚጠራ ፡ ይመጣል ፤ በጭቃ ፡ ላይ ፡ እንደሚመጣ ፡ ሰው ፡ አፈርም ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሸክለኛ ፡ በአለቆች ፡ ላይ ፡ ይመጣል ። እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከጥንት ፡ የተናገረው ፡— እውነት ፡ ነው ፡ እንልም ፡ ዘንድ ፡ ቀድሞ ፡ የተናገረው ፡ ማን ፡ ነው ? የሚናገር ፡ የለም ፡ የሚገልጥም ፡ የለም ፡ ቃላችሁንም ፡ የሚሰማ ፡ የለም ። በመጀመሪያ ፡ ለጽዮን ፡— እነሆ ፡ ኋቸው ፡ እላለሁ ፤ ለኢየሩሳሌምም ፡ የምስራች ፡ ነጋሪን ፡ እሰጣለሁ ። ብመለከት ፡ ማንም ፡ አልነበረም ፤ ብጠይቃቸውም ፡ የሚመልስልኝ ፡ አማካሪ ፡ በመካከላቸው ፡ የለም ። እነሆ ፡ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸው ፡ ሥራቸውም ፡ ምንምን ፡ ናት ፤ ቀልጠው ፡ የተሠሩት ፡ ምስሎቻቸውም ፡ ነፋስና ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

፩ እነሆ ፡ ደግፌ ፡ የያዝሁት ፡ ባሪያዬ ፤ ነፍሴ ፡ ደስ ፡ የተሰኘችበት ፡ ምርጤ ፤ በእርሱ ፡ ላይ ፡ መንፈሴን ፡ አድርጌአለሁ ፡ እርሱም ፡ ለአሕዛብ ፡
፪ ፍርድን ፡ ያወጣል ። አይጮኽም ፡ ቃሉንም ፡ አያነሣም ፡ ድምፁንም ፡ በሜዳ ፡ አያሰማም ።
፫ የተቀጠቀጠን ፡ ሸምበቆ ፡ አይሰብርም ፡ የሚጤስንም ፡ ክር ፡ አያጠፋም ፤ በእውነት ፡ ፍርድን ፡ ያወጣል ። በምድርም ፡ ፍርድን ፡ እስኪ
፬ ያደርግ ፡ ድረስ ፡ ይበራል ፡ እንጂ ፡ አይጠፋም ፤ አሕዛብም ፡ በስሙ ፡ ይታመናሉ ።
፭ ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ የዘረጋቸውም ፡ ምድርንና ፡ በውስጥዋ ፡ ያለውን ፡ ያጸና ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ለሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ እስትንፋስን ፡ ለሚሄዱበትም ፡ መንፈስን ፡ የሚሰጥ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፮፡፯ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽድቅ ፡ ጠርቼሃለሁ ፡ እጅህንም ፡ እይዛለሁ ፡ እጠብቅህማለሁ ፡ የዕውሩንም ፡ ዓይን ፡ ትከፍት ፡ ዘንድ ፡ የተጋዘውንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡ በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፡ ከወህኒ ፡ ቤት ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝብ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለአሕዛብም ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡ እሰጥሃለሁ ። እኔ ፡

እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ስሜ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ክብ
ሬን ፡ ለሌላ ÷ ምስጋናዬንም ፡ ለተቀረጹ ፡ ምስ
፱ ሎች ፡ አልሰጥም ። እነሆ ÷ የቀድሞው ፡ ነገር ፡
ተፈጸመ ÷ አዲስ ፡ ነገርንም ፡ እናገራለሁ ፤ አስ
ቀድሞም ፡ ሳይበቅል ፡ እርሱን ፡ አስታውቃ
ችኋለሁ ።
፲ ወደ ፡ ባሕር ፡ የምትወርዱ ፡ በእርስዋም ፡
ውስጥ ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ÷ ደሴቶችና ፡ በእነር
ሱም ፡ ላይ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡
አዲስ ፡ መዝሙር ÷ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ምስ
፲፩ ጋናውን ፡ ዘምሩ ። ምድረ ፡ በዳውና ፡ ከተሞቹ ፡
የቂዳርም ፡ ሰዎች ፡ የሚቀመጡባቸው ፡ መንደ
ሮች ፡ ድምፃቸውን ፡ ያንሡ ፤ በሴላ ፡ የሚኖሩ ፡
እልል ፡ ይበሉ ÷ በተራሮችም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ሆነው ፡
፲፪ ይጩኹ ። ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ይስጡ ÷
፲፫ ምስጋናውንም ፡ በደሴቶች ፡ ይናገሩ ። እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ኃያል ፡ ይወጣል ፡ እንደ ፡ ሰልፈ
ኛም ፡ ቅንዓትን ፡ ያስነሣል ፤ ይጮኻል ፡ ድምፁ
ንም ፡ ያሰማል ፡ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይበረታል ።
፲፬ ከድሮ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ዝም ፡ ብያለሁ ÷
ዝም ፡ ብዬም ፡ ታግሻለሁ ፤ አሁን ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡
ያዛት ፡ ሴት ፡ እጮኻለሁ ፤ አጠፋለሁ ፡ በአን
፲፭ ድነትም ፡ እጨርሰለሁ ። ተራሮችንና ፡ ኮረ
ብቶችን ፡ አፈርሳለሁ ÷ ቡቃያዎቻቸውንም ፡
ሁሉ ፡ አደርቃለሁ ፤ ወንዞችንም ፡ ደሴቶች ፡
አደርጋለሁ ÷ ኩሬዎችንም ፡ አደርቃለሁ ።
፲፮ ዕውሮችንም ፡ በማያውቁት ፡ መንገድ ፡ አመጣቸ
ዋለሁ ÷ በማያውቋትም ፡ ጎዳና ፡ እመራቸዋለሁ ፤
በፊታቸውም ፡ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ አደርጋ
ለሁ ÷ ጠማማውንም ፡ አቀናለሁ ። ይህን ፡ አደ
፲፯ ርግላቸዋለሁ ÷ አልተዋቸውምም ። በተቀረጹ
ትም ፡ ምስሎች ፡ የሚታመኑ ÷ ቀልጠው ፡ የተ
ሠሩትንም ፡ ምስሎች ፡ — አምላኮቻችን ፡ ናችሁ ፡
የሚሉ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ፈጽመ
ውም ፡ ያፍራሉ ።
፲፰ እናንተ ፡ ደንቆሮች ÷ ስሙ ፤ እናንተም ፡
፲፱ ዕውሮች ÷ ታዩ ፡ ዘንድ ፡ ተመልከቱ ። ከባሪያዬ ፡
በቀር ፡ ዕውር ፡ ማን ፡ ነው ? እንደምል
ከው ፡ መልእክተኛዬስ ፡ በቀር ፡ ደንቆሮ ፡
የሆነ ፡ ማን ፡ ነው ? እንደ ፡ ፍጹሙ ፡ ወይስ ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ዕውር ፡ የሆነ ፡
፳ ማን ፡ ነው ? ብዙ ፡ ነገርን ፡ ታያላችሁ ፡ ነገር ፡
ግን ፡ አትጠባበቁትም ፤ ጆሮአችሁም ፡ ተከፍተ
፳፩ ዋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አትሰሙም ። እግዚአብሔር ፡
ስለ ፡ ጽድቁ ፡ ሕጉን ፡ ታላቅ ፡ ያደርግና ፡ ያከብር ፡
፳፪ ዘንድ ፡ ወደደ ። ይህ ፡ ግን ፡ የተበዘበዘና ፡
የተዘረፈ ፡ ሕዝብ ፡ ነው ፤ ሁላቸው ፡ በዋሻ ፡
ውስጥ ፡ ተጠምደዋል ፡ በግዞት ፡ ቤትም ፡ ተሸ
ሸገዋል ፤ ብዝበዛ ፡ ሆነዋል ፡ የሚያድንም ፡
የለም ÷ ምርኮም ፡ ሆነዋል ÷ ማንም ፡ — መልሱ ፡
አይልም ።
፳፫ ከመካከላችሁ ፡ ይህን ፡ የሚያደምጥ ÷ ለሚ
መጣውም ፡ ጊዜ ፡ የሚያደምጥና ፡ የሚሰማ ፡
፳፬ ማን ፡ ነው ? ያዕቆብን ፡ ለማረኩ ፡ እስራኤል
ንም ፡ ለበዘበዙ ፡ ሰዎች ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው ? እኛ ፡
የበደልነው ÷ እነርሱም ፡ በመንገዱ ፡ ይሄዱ ፡
ዘንድ ፡ ያልወደዱት ፡ ለሕጉም ፡ ያልታዘዙለት ፡
እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አይደለምን ? ስለዚህ ፡ ፳፭ ፡
የቀጣውን ፡ መዓትና ፡ የሰልፉን ፡ ጽናት ፡ አፈ
ሰሰበት ፤ በዙሪያም ፡ አነደደው ፡ እርሱ ፡ ግን ፡
አላወቀም ÷ አቃጠለውም ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ልብ ፡
አላደረገም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

አሁንም ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ የፈጠረህ ÷ እስራ ፩ ፡
ኤልም ፡ ሆይ ÷ የሠራህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡ — ተቤዣቸሃለሁና ፡ አትፍራ ፤
በስምህም ፡ጠርቼሃለሁ ÷ አንተ ፡ የእኔ ፡ ነህ ።
በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ባለፍህ ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፪ ፡
እሆናለሁ ÷ በወንዞችም ፡ ውስጥ ፡ በለፍህ ፡
ጊዜ ፡ አያሰጥሙህም ፤ በእሳትም ፡ ውስጥ ፡ በሄ
ድህ ፡ ጊዜ ፡ አትቃጠልም ÷ ነበልባሉም ፡ አይ
ፈጅህም ። እኔ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ አምላ ፫ ፡
ክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ መድኃኒትህ ፡ ነኝ ፤ ግብ
ጽን ፡ ለአንተ ፡ ቤዛ ፡ አድርጌ ÷ ኢትዮጵያንና ፡
ሳባንም ፡ ለአንተ ፡ ፋንታ ፡ ሰጥቻለሁ ። በዓይኔ ፡ ፬ ፡
ፊት ፡ የከበርህና ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህና ÷ እኔም ፡
ወድጀሃለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ሰዎችን ፡ ለአንተ ፡
አሕዛብንም ፡ ለነፍስህ ፡ እሰጣለሁ ። እኔ ፡ ከአ ፭ ፡
ንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ ዘርህንም ፡ ከምሥ
ራቅ ፡ አመጣዋለሁ ÷ ከምዕራብም ፡ እሰበስብሃ
ለሁ ። ሰሜንን ፡ — መልሰህ ፡ አምጣ ÷ ደቡብ ፮ ፡ ፯ ፡
ንም ፡ — አትከልክል ፤ ወንዶች ፡ ልጆቼን ፡ ከሩቅ ፡
ሴቶች ፡ ልጆቼንም ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ÷ በስሜ ፡
የተጠራውን ፡ ለክብሬም ፡ የፈጠርሁትን ÷ የሠ
ራሁትንና ፡ ያደረግሁትን ፡ ሁሉ ፡ አምጣ ፡ እለ
ዋለሁ ።
ዓይኖች ፡ ያሉአቸውን ፡ ዕውሮችን ፡ ሕዝብ ÷ ፰ ፡
ጆሮች ፡ ያሉአቸውን ፡ ደንቆሮቹን ፡ አውጣ ።
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ይሰብሰቡ ፡ ወገኖ ፱ ፡
ችም ፡ ይከማቹ ፤ ከመካከላቸው ፡ ይህን ፡ የሚና
ገር ÷ የቀድሞውንስ ፡ ነገር ፡ የሚያሳየን ፡ ማን ፡
ነው ? ይጸድቁ ፡ ዘንድ ፡ ምስክሮቻቸውን ፡
ያምጡ ÷ ሰምተውም ፡ — እውነት ፡ ነው ፡ ይበሉ ።
ታውቁና ፡ ታምኑብኝ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ እንደ ፲ ፡
ሆንሁ ፡ ታስተውሉ ፡ ዘንድ ÷ እናንተ ፡ የመረጥሁ
ትም ፡ ባሪያዬ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችሁ ፡ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ በፊት ፡ አምላክ ፡ አልተሠ
ራም ፡ ከእኔም ፡ በኋላ ፡ አይሆንም ። እኔ ÷ እኔ ፡ ፲፩ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነኝ ÷ ከእኔ ፡ ሌላም ፡ የሚያድን ፡
የለም ። ተናግሬአለሁ ፡ አድኜማለሁ ፡ አሳይቼ ፲፪ ፡
ማለሁ ÷ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ባዕድ ፡ አምላክ ፡
አልነበረም ፤ ስለዚህ ፡ እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡
ናችሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ እኔም ፡ አም
ላክ ፡ ነኝ ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእ ፲፫ ፡
ጁም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፤ እሠራለሁ ÷ የሚ
ከለክለኝስ ፡ ማን ፡ ነው ?
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ÷ የሚቤዣችሁ ÷ እግዚ ፲፬ ፡

አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ስለ ፡ እናንተ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሰድጃለሁ ÷ ከለዳውያንንም ፡ ሁሉ ፡ ስደተኞች ፡ አድርጌ ፡ በሚመኩበት ፡ ፲፫፡ መርከብ ፡ አዋርዳቸዋለሁ ። ቅዱሳችሁ ÷ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ÷ ንጉሣችሁ ÷ እግዚአብሔር ፡ ፲፬፡ እኔ ፡ ነኝ ። እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ መንገድን ፡ በኃይለኛም ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ መተላለፊ ፲፭፡ ያን ፡ ያደርጋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰረገላውንና ፡ ፈረሱን ፡ ሠራዊቱንና ፡ አርበኛውን ፡ ያወጣል ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡ ተኝተዋል ÷ አይነሡም ፤ ቀርተዋል ÷ እንደ ፡ ጥዋፍ ፡ ኩስታሪም ፡ ጠፍተዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ፲፮፡ የፊተኛውን ፡ ነገር ፡ አታስተውሉ ÷ የጥንቱ ፲፱፡ ንም ፡ ነገር ፡ አታስቡ ። እነሆ ÷ አዲስ ፡ ነገርን ፡ አደርጋለሁ ፤ እርሱም ፡ አሁን ፡ ይበቅላል ÷ እናንተም ፡ አታውቁትምን ? በምድረ ፡ በዳም ፡ መንገድን ፡ በበረሀም ፡ ወንዞችን ፡ አደርጋለሁ ። ፳፡፳፩፡ ምስጋናዬን ፡ እንዲናገሩ ፡ ለእኔ ፡ የፈጠርሁት ፡ ሕዝብ ÷ የመረጥሁትን ፡ ሕዝቤን ፡ አጠጣ ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውኃን ፡ በበረሀም ፡ ወንዞችን ፡ ሰጥቻለሁና ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ÷ ቀበሮችና ፡ ሰጎኖች ÷ ያከብሩኛል ። ፳፪፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አልጠራኸኝም ÷ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ በእኔ ፡ ፳፫፡ ዘንድ ፡ ደክመሃል ። ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በጎችህን ፡ አላቀረብህልኝም ፡ በሌላም ፡ መሥዋዕትህ ፡ አላከበርኸኝም ፤ በእህልም ፡ ቍርባን ፡ አላስቸገርሁህም ፡ በዕጣንም ፡ አላደከምሁህም ። ፳፬፡ ዕጣንም ፡ በገንዘብ ፡ አልገዛህልኝም ፡ በመሥዋዕትህም ፡ ስብ ፡ አላጠገብኸኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በኃጢአትህ ፡ አስቸገርኸኝ ÷ በበደልህም ፡ አደከምኸኝ ። ፳፭፡ መተላለፍህን ፦— ስለ ፡ እኔ ፡ ስል ፡ የምደመስስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ኃጢአትህንም ፡ አላስብም ። ፳፮፡ አሳስበኝ ÷ በአንድነትም ፡ ሆነን ፡ እንፋረድ ፤ ፳፯፡ እንድትጸድቅ ፡ ነገርህን ፡ ተናገር ። ፊተኛው ፡ አባትህ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርቶአል ÷ መምህሮችህም ፡ በድለውኛል ። ፳፰፡ ስለዚህ ፡ የመቅደሱን ፡ አለቆች ፡ አረከስሁ ÷ ያዕቆብንም ፡ እርግማን ÷ እስራኤልንም ፡ ስድብ ፡ አደረግሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

፩፡ አሁንም ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥሁህም ፡ ፪፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ስማ ። የፈጠረህ ፡ ከማኅፀንም ፡ የሠራህ ፡ የሚረዳህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥሁህም ፡ ይሹሩን ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ። ፫፡ በተጠማ ፡ ላይ ፡ ውኃን ፡ በደረቅም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ፈሳሾችን ፡ አፈስሳለሁና ፤ መንፈሴን ፡ በዘርህ ፡ ላይ ፡ ፬፡ በረከቴንም ፡ በልጆችህ ፡ ላይ ፡ አፈስሳለሁ ÷ በፈሳሾችም ፡ አጠገብ ፡ እንደሚበቅሉ ፡ እንደ ፡ አኻያ ፡ ዛፎች ፡ በሣር ፡ መካከል ፡ ይበቅላሉ ። ፭፡ ይህ ፦— እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ይላል ÷ ያም ፡ በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ይጠራል ፤ ይህም ፦— እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ በእጁ ፡ ይጽፋል ፡ በእስራኤልም ፡ የቀኑልምኣ ፡ ስም ፡ ይጠራል ።

፮፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ÷ የሚቤዠውም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እኔ ፡ ፊተኛ ፡ ነኝ ፡ እኔም ፡ ኋለኛ ፡ ነኝ ÷ ከእኔ ፡ ሌላም ፡ አምላክ ፡ የለም ። ፯፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ? ይነሣና ፡ ይጥራ ፡ ይናገርም ፤ ከጥንት ፡ የፈጠርሁትን ፡ ሕዝብ ፡ ያዘጋጅልኝ ÷ የሚመጣውም ፡ ነገር ፡ ሳይደርስ ፡ ይንገሩኝ ። ፰፡ አትፍሩ ፡ አትደንግጡም ፤ ከጥንቱ ፡ ጀምሬ ፡ አልነገርኋችሁምን ? ወይስ ፡ አላሳየኋችሁምን ? እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችሁ ። ከእኔ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አለን ? አምባ ፡ የለም ፤ ማንንም ፡ አላውቅም ።

፱፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸው ÷ የወደዱትም ፡ ነገር ፡ አይረባቸውም ፤ ምስክሮቻቸውም ፡ አያዩምና ፡ አያውቁም ፤ ስለዚህ ፡ ያፍራሉ ። ፲፡ አምላክን ፡ የሠራ ፡ ወይስ ፡ ለምንም ፡ የማይረባ ፡ ምስልን ፡ የቀረጸ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፩፡ እነሆ ÷ በልንጀሮቹ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ÷ ሠራተኞቹም ፡ ከሰዎች ፡ ወገን ፡ ናቸው ፤ ሁላቸው ፡ ተሰብስበው ፡ ይቁሙ ፤ ይፈራሉ ፡ በአንድነትም ፡ ያፍራሉ ።

፲፪፡ ብረት ፡ ሠሪ ፡ መጥረቢያውን ፡ ይሠራል ÷ በፍምም ፡ ውስጥ ፡ ያደርገዋል ÷ በመዶሻም ፡ መትቶ ፡ ቅርጽ ፡ ይሰጠዋል ÷ በክንዱም ፡ ኃይል ፡ ይሠራዋል ÷ እርሱም ፡ ይራባል ፡ ይደክምማል ÷ ውኃም ፡ አይጠጣም ፡ ይታክትማል ። ፲፫፡ ጠራቢ ፡ ውም ፡ ገመድ ፡ ይዘረጋል ፡ በበረቀም ፡ ያመለክተዋል ፡ በመቅረጫም ፡ ይቀርጸዋል ፡ በመለኪያም ፡ ይለካዋል ፤ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ በሰው ፡ አምሳልና ፡ በሰው ፡ ውበት ፡ ያስመስለዋል ። የዝግባን ፡ ዛፎች ፡ ፲፬፡ ይቈርጣል ፤ የዘጸንና ፡ የኮምበልን ፡ ዛፍ ፡ ይመርጣል ÷ ከዱር ፡ ዛፎችም ፡ መካከል ፡ ይጠነክር ፡ ዘንድ ፡ ይተወዋል ፤ የጥድንም ፡ ዛፍ ፡ ይተክላል ፡ ዝናብም ፡ ያበቅለዋል ። ለሰውም ፡ ማገዶ ፡ ፲፭፡ ይሆናል ፤ ከእርሱም ፡ ወስዶ ፡ ይሞቃል ÷ እንድዶም ፡ እንጀራ ፡ ይጋግርበታል ፤ ከእርሱም ፡ አምላክ ፡ አበጅቶ ፡ ይሰግድለታል ÷ የተቀረጸውንም ፡ ምስል ፡ ሠርቶ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ይንበረከካል ። ፲፮፡ ግማሹን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላል ÷ በዚያ ፡ በግማሹ ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ÷ ሥጋም ፡ ይጠብስበትና ፡ ይጠግባል ፤ ይሞቃልና ፦— እሰይ ፡ ሞቅሁ ÷ እሳቱን ፡ አይቻለሁ ፡ ይላል ። ፲፯፡ የቀረውንም ፡ እንጨት ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ምስል ፡ ይቀርጽበታል ፤ በፊቱም ፡ ተጐንብሶ ፡ ይሰግዳል ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ እየጸለየ ፦— አምላኬ ፡ ነህና ፡ አድነኝ ፡ ይላል ።

፲፰፡ አያውቁም ÷ አያስቡም ፤ እንዳያዩ ፡ ዓይኖቻቸውን ÷ እንዳያስተውሉም ፡ ልቦቻቸውን ፡ ጨፍነዋል ። ፲፱፡ በልቡም ፡ ማንም ፡ አያስብም ፦— ግማሽዋን ፡ በእሳት ፡ አቃጥያለሁ ÷ በፍምዋም ፡ ላይ ፡ እንጀራን ፡ ጋግሬአለሁ ÷ ሥጋም ፡ ጠብሼ ፡

በልቻለሁ ፤ የቀረውንም ፡ አስጸያፊ ፡ ነገር ፡ አደ
ርጋለሁን ? ለዛፍስ ፡ ግንድ ፡ እሰግዳለሁን ? እን
ዲልም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ የለውም ።
፳ አመድ ፡ ይበላል ÷ የተታለለ ፡ ልብ ፡ አስቶታል ÷
ነፍሱን ፡ ለማዳን ፡ አይችልም ÷ ወይም ፡—
በቀኝ ፡ እጄ ፡ ሐሰት ፡ አለ ፡ አይልም ።
፳፩ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ አንተም ፡ እስራኤል ÷ ባሪ
ያዬ ፡ ነህና ፡ ይህን ፡ አስብ ፤ እኔ ፡ ሠርቼሃለሁ ፡
አንተም ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ÷
፳፪ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልተረሳ ፡ ትሆናለህ ። መተላለ
ፍህን ፡ እንደ ፡ ደመና ÷ ኃጢአትህንም ፡ እንደ ፡
ጭጋግ ፡ ደምስሼአለሁ ፤ ተቤኘርቼሃለሁና ፡ ወደ ፡
፳፫ እኔ ፡ ተመለስ ። ሰማያት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብ
ሔር ፡ አድርጎታልና ፡ ዘምሩ ፤ እግዚአብሔር ፡
ያዕቆብን ፡ ተቤኘርቶአልና ÷ በእስራኤልም ፡
ዘንድ ፡ ይከበራልና ፡ አንተ ፡ የምድር ፡ ጥልቅ ፡
ሆይ ÷ ጩኽ ፤ እናንተም ፡ ተራሮች ፡ አንተም ፡
ዱር ፡ በአንተም ፡ ያለ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ÷ እልል ፡
በሉ ።
፳፬ ከማኅፀን ፡ የሠራህ ÷ የሚቤኘርህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ሁሉን ፡ የፈጠርሁ ÷
ሰማያትን ፡ ለብቻዬ ፡ የዘረጋሁ ፡ ምድርንም ፡
ያጸናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ከእኔ ፡
፳፭ ጋር ፡ ማን ፡ ነበረ ? የሐሰተኞችን ፡ ምልክት ፡
ከንቱ ፡ አደርጋለሁ ÷ ምዋርተኞችንም ፡ አሳብዳ
ለሁ ÷ ጥበበኞቹንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እመልሳለሁ ፡
፳፮ እውቀታቸውንም ፡ ስንፍና ፡ አደርጋለሁ ፤ የባ
ሪያዬን ፡ ቃል ፡ አጸናለሁ ÷ የመልእክተኞቼ
ንም ፡ ምክር ፡ እፈጽማለሁ ፤ ኢየሩሳሌምን ፦—
የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትሆኛለሽ ÷ የይሁዳንም ፡
ከተሞች ፦— ትታነጻላችሁ ፡ ፍራሾቻችሁንም ፡
፳፯ አቆማለሁ ፡ እላለሁ ፤ ቀላዩንም ፦— ደረቅ ፡
ሁን ÷ ፈሳሾችህንም ፡ አደርቃለሁ ፡ እላለሁ ፤
፳፰ ቂሮስንም ፦— እርሱ ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡
ኢየሩሳሌምን ፦— ትታነጻያለሽ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ ይመሠረታል ፡ ብሎ ፡ ፈቃዴን ፡ ሁሉ ፡
ይፈጽማል ፡ እላለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ለቀባሁት ÷ አሕዛብንም ፡
በፊቱ ፡ አስገዛ ፡ ዘንድ ፡ የነገሥታትንም ፡ ወገብ ፡
እፈታ ፡ ዘንድ ÷ በሮቹም ፡ እንዳይዘጉ ፡ መዝ
ጊያዎቹን ፡ በፊቱ ፡ እከፍት ፡ ዘንድ ÷ ቀኝ ፡
እጁን ፡ ለያዝሁት ፡ ለቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦—
፪ በፊትህ ፡ እሄዳለሁ ፡ ተራሮችንም ፡ ትክክል ፡
አደርጋለሁ ÷ የናሱንም ፡ ደጆች ፡ እሰብራለሁ ፡
የብረቱንም ፡ መወርወሪያዎች ፡ እቈርጣለሁ ፤
፫ በስምህም ፡ የምጠራህ ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማ ፡ የነበረችውን ፡
መዝገብ ፡ በስውርም ፡ የተደበቀችውን ፡ ሀብት ፡
፬ እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ÷
ስለ ፡ መረጥሁትም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዬ ፡ በስ
ምህ ፡ ጠርቼሃለሁ ፤ በቀ·ልምጫ ፡ ስምህ ፡ ጠራ
ሁህ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ። እኔ ፡ እግ ፭፡፮፣
ዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ፤
ከእኔም ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፀሐይ ፡ መው
ጫና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡
ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አስታጠቅሁህ ÷
አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
፯ ነኝ ÷ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ። ብርሃንን ፡
ሠራሁ ÷ ጨለማውንም ፡ ፈጠርሁ ፤ ደኅንነትን ፡
እሠራለሁ ÷ ክፋትንም ፡ እፈጥራለሁ ፤ እነዚ
ህን ፡ ሁሉ ፡ ያደረግሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡
ነኝ ።
፰ እናንተ ፡ ሰማያት ፡ ከላይ ፡ አንጠባጥቡ ፡ ደመ
ናትም ፡ ጽድቅን ፡ ያዝንቡ ፤ ምድርም ፡ ትክፈት ፡
መድኃኒትንም ፡ ታብቅል ÷ ጽድቅም ፡ በአንድ
ነት ፡ ይብቀል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥሬዋ
ለሁ ።
፱ ከሠሪው ፡ ጋር ፡ ለሚታገል ፡ ወዮለት ! በም
ድር ፡ ሸክላዎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ሸክላ ፡ ነው ።
ጭቃ ፡ ሠሪውን ፦— ምን ፡ ትሠራለህ ? ወይስ ፡
ሥራህ ፦— እጅ ፡ የለውም ፡ ይላልን ? አባትን ፦—
፲ ምን ፡ ወልደሃል ? ወይም ፡ ሴትን ፦— ምን ፡ አማ
ጥሽ ? ለሚል ፡ ወዮ ፤
፲፩ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ሠሪውም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ስለሚመጣው ፡ ነገር ፡
ጠይቂኝ ÷ ስለ ፡ ልጆቼና ፡ ስለ ፡ እጄ ፡ ሥራም ፡
እዘዙኝ ። እኔ ፡ ምድርን ፡ ሠርቻለሁ ፡ ሰውንም ፡
፲፪ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ እኔ ፡ በእጄ ፡ ሰማ
ያትን ፡ ዘርግቼአለሁ ÷ ሠራዊታቸውንም ፡ ሁሉ ፡
፲፫ አዝዣለሁ ። እኔ ፡ በጽድቅ ፡ አስነሥቼዋለሁ ፡
መንገዱንም ፡ ሁሉ ፡ አቀናለሁ ፤ እርሱ ፡ ከተማ
ዬን ፡ ይሠራል ÷ በዋጋም ፡ ወይም ፡ በደመወዝ ፡
ሳይሆን ፡ ምርኮቼን ፡ ያወጣል ÷ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፬ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— የግ
ብጽ ፡ ድካምና ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንግድ ፡ ቁመተ ፡
ረጅሞችም ፡ የሳባ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያል
ፋሉ ፤ ለአንተም ፡ ይሆናሉ ፡ እጆቻቸውም ፡
ታስረው ፡ ይከተሉሃል ፤ በፊትህም ፡ ያልፋሉ ÷
ለአንተም ፡ እየሰገዱ ፦— በእውነት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በአንተ ፡ አለ ÷ ከእርሱም ፡ ሌላ ፡ አም
ላክ ፡ የለም ፡ ብለው ፡ ይለምኑሃል ። የእስራኤል ፡ ፲፭፡
አምላክ ፡ መድኃኒት ፡ ሆይ ÷ በእውነት ፡ አንተ ፡
ራስህን ፡ የምትሰውር ፡ አምላክ ፡ ነህ ። ሁሉም ፡ ፲፮፡
ያፍራሉ ፡ ይዋረዱማል ÷ ጣዖታትንም ፡ የሚ
ሠሩ ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ውርደት ፡ ይሄዳሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ በዘላለማዊ ፡ ፲፯፡
መድኃኒት ፡ ያድነዋል ÷ እናንተም ፡ ለዘላለም ፡
አታፍሩምና ፡ አትዋረዱም ።
ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ÷ እር ፲፰፡
ሱም ፡ ምድርን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፡ ያጸናትም ÷
መኖሪያም ፡ ልትሆን ፡ እንጂ ፡ ለከንቱ ፡ እንድ
ትሆን ፡ ያልፈጠራት ፡ አምላክ ÷ እንዲህ ፡
ይላል ፦— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ። በስውር ፡ ወይም ፡ በጨ ፲፱፡

ለማ ፡ ምድር ፡ ስፍራ ፡ አልተናገርሁም ፤ ለያዕ
ቆብ ፡ ዘር ፡— በከንቱ ፡ ፈልጉኝ ፡ አላልሁም ፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅን ፡ እናገራለሁ ፡
፲፱ ፡ ቅንንም ፡ አወራለሁ ። እናንተ ፡ ከአሕዛብ ፡
ወገን ፡ ሆናችሁ ፡ ያመለጣችሁ ÷ ተሰብስባችሁ ፡
ኑ ፡ በአንድነትም ፡ ቅረቡ ፤ የተቀረጸውን ፡ የምስ
ላቸውን ፡ እንጨት ፡ የሚሸከሙና ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
ወደማይችል ፡ አምላክ ፡ የሚጸልዩ ፡ እውቀት ፡
፳፩ ፡ የላቸውም ። ይናገሩ ፡ ይቅረቡም ፡ በአንድነ
ትም ፡ ይማከሩ ፤ ከጥንቱ ፡ ይህን ፡ ያሰየ ፡ ከቀድ
ሞስ ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ? ያሰየውም ፡ የተና
ገርሁም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለሁምን ?
ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ እኔ ፡
ጻድቅ ፡ አምላክና ፡ መድኃኒት ፡ ነኝ ÷ ከእኔም ፡
፳፪ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የለም ። እናንተ ፡ የምድር ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ÷ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ÷ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ዘወር ፡ በሉ ፡
፳፫ ፡ ትድኑማላችሁ ። ቃሌ ፡ ከአፌ ፡ በጽድቅ ፡ ወጥ
ታለች ÷ አትመለስም ፡— ጕልበት ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡
ይንበረከክል ÷ ምላስም ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ይምላል ፡
፳፬ ፡ ብዬ ፡ በራሴ ፡ ምያለሁ ። ስለ ፡ እኔም ፡— በእግ
ዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፡ ጽድቅና ፡ ኃይል ፡
አለ ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሰዎች ፡ ይመጣሉ ÷
በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተቈጡ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ።
፳፭ ፡ የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ይጸድቃሉ ÷ ይመካሉም ፡ ይባላል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩ ፡ ቤል ፡ ተዋረደ ÷ ናባው ፡ ተሰባበረ ፤ ጣዖቶቻ
ቸው ፡ በእንስሳና ፡ በከብት ፡ ላይ ፡ ተጭነዋል ፤
ሸክሞቻችሁ ፡ ለደካማ ፡ እንስሳ ፡ ከባድ ፡ ጭነት ፡
፪ ፡ ሆነዋል ። ተጐነበሱ ፡ በአንድነትም ፡ ተዋረዱ ፤
ሸክሙን ፡ ለማዳን ፡ አልቻሉም ÷ ራሳቸው ፡ ግን ፡
ተማረኩ ።
፫ ፡ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ የእስራኤ
ልም ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ÷ ከሆድ ፡ ያነሣኋ
ችሁ ፡ ከማኅፀንም ፡ የተሸከምኋችሁ ÷ ስሙኝ ።
፬ ፡ እስከ ፡ ሽምግልና ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ÷ እስከ ፡
ሽበትም ፡ ድረስ ፡ እሸከማችኋለሁ ፤ እኔ ፡ ሠር
ቻለሁ ፡ እኔም ፡ አነግለሁ ፤ እኔ ፡ እሸከማለሁ ፡
፭ ፡ እኔም ፡ አድናለሁ ። በማን ፡ ትመስሉኛላችሁ ?
ከማንስ ፡ ጋር ፡ ታስተካክሉኛላችሁ ? እንመሳ
ሰል ፡ ዘንድ ፡ ከማን ፡ ጋር ፡ ታስተያዩኛላችሁ ?
፮ ፡ ወርቁን ፡ ከኮረጆ ፡ የሚያፈስሱ ፡ ብሩንም ፡ በሚ
ዛን ፡ የሚመዝኑ ፡ እነርሱ ፡ አንጥረኛውን ፡ ይቀ
ጥራሉ ÷ እርሱም ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራ
ዋል ፤ ለዚያም ፡ ይጐነበሱለታል ፡ ይሰግዱለት
፯ ፡ ማል ። በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ አንሥተው ፡ ይሸ
ከሙታል ፡ በስፍራውም ፡ ያደርጉታል ÷ በዚ
ያም ፡ ይቆማል ÷ ከስፍራውም ፡ ፈቀቅ ፡ አይ
ልም ፤ ሰውም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቢጮኽ ፡ አይሰ
ማውም ፡ ከመከራውም ፡ አያድነውም ።
፰ ፡ ይህን ፡ አስቡና ፡ አልቅሱ ፤ ተላላፊዎች ፡ ሆይ ÷
፱ ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ÷ ልባችሁንም ፡ መልሱ ። እኔ ፡
አምላክ ፡ ነኝና ÷ ሌላም ፡ የለምና ፡ የቀድሞ
ውን ፡ የጥንቱን ፡ ነገር ፡ አስቡ ፤ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነኝ ፡ እንደ ፡ እኔም ፡ ያለ ፡ ማንም ፡ የለም ።
፲ ፡ በመጀመሪያ ፡ መጨረሻውን ÷ ከጥንትም ፡ ያል
ተደረገውን ፡ እነግራለሁ ፤ ምክሬ ፡ ትጸናለች ፡
፲፩ ፡ ፈቃዴንም ፡ ሁሉ ፡ እፈጽማለሁ ፡ እላለሁ ። ከም
ሥራቅ ፡ ነጣቂ ፡ ወፍን ÷ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ምክ
ሬን ፡ የሚያደርገውን ፡ ሰው ፡ እጠራዋለሁ ።
ተናግሬአለሁ ፡ እፈጽምማለሁ ፤ አስቤአለሁ ፡
አደርግማለሁ ።
፲፪ ፡ እናንተ ፡ ከጽድቅ ፡ የራቃችሁ ፡ እልከኞች ÷
፲፫ ፡ ስሙኝ ፤ ጽድቄን ፡ አቀርባለሁ ÷ አይርቅም ፡
መድኃኒቴም ፡ አይዘገይም ፤ ከጽዮን ፡ ለክብር ፡
እንዲሆን ፡ መድኃኒትን ፡ ለእስራኤል ፡ ሰዋቻ
ለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩ ፡ አንቺ ፡ ድንግል ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷
ውረጂ ፡ በትቢያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ፤ የከለዳ
ውያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቅል
ጣናምና ፡ ቅምጥል ፡ አትባይምና ፡ ያለ ፡ ዙፋን ፡
፪ ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ። ወፍጮ ፡ መስደሽ ፡
ዱቄትን ፡ ፍጪ ፤ መሸፈኛሽን ፡ አውጪ ፡ ረጅ
ሙንም ፡ ልብስሽን ፡ አውልቀሽ ፡ ጣዪው ፤ በት
ሽን ፡ ግለጪ ÷ ወንዙን ፡ ተሻገሪ ። ኀፍረት ፡
፫ ፡ ሥጋሽ ፡ ይገለጣል ፡ እፍረትሽም ፡ ይታያል ፤
እኔ ፡ እበቀላለሁ ÷ ለማንም ፡ አልራራም ። ታዳ
፬ ፡ ጊያችን ÷ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። የከለዳው
፭ ፡ ያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ከዚህ ፡ በኋላ ፡— የመን
ግሥታት ፡ እመቤት ፡ አትባይምና ፡ ዝም ፡ ብለሽ ፡
ተቀመጪ ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ውስጥ ፡ ግቢ ።
፮ ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ተቈጥቼ ፡ ነበር ፡ ርስቴንም ፡
አረከስሁ ፡ በእጅሽም ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ፤
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ምሕረት ፡ አላደረግሽም ÷ በሽ
ማግሌዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ቀንበርሽን ፡ እጅግ ፡ አክ
ብደሽል ። አንቺም ፡— እኔ ፡ ለዘላለም ፡ እመ
፯ ፡ ቤት ፡ እሆናለሁ ፡ ብለሽል ፤ ይህንም ፡ በልብሽ ፡
አላደረግሽም ፡ ፍጻሜውንም ፡ አላሰብሽም ።
፰ ፡ አሁንም ፡ አንቺ ፡ ቅምጥል ፡ ተዘልለሽ ፡ የም
ትቀመጪ ÷ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፤ መበለትም ፡ ሆኜ ፡ አልኖ
ርም ፡ የወላድ ፡ መካንነትንም ፡ አላውቅም ፡ የም
፱ ፡ ትዪ ፡ ይህን ፡ ስሚ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ በአንድ ፡
ቀን ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ ነገሮች ÷ የወላድ ፡ መካ
ንነትና ፡ መበለትነት ÷ በድንገት ፡ ይመጡብ
ሻል ፤ ስለ ፡ መተዳችሽ ፡ ብዛትና ፡ ስለ ፡ አስማ
ቶችሽ ፡ ጽናት ፡ ፈጽመው ፡ ይመጡብሻል ።
፲ ፡ በክፋትሽ ፡ ታምነሻል ፤ የሚያየኝ ፡ የለም ፡
ብለሻል ፤ ጥበብሽና ፡ እውቀትሽ ፡ አታልለው
ሻል ÷ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡
፲፩ ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ ብለሻል ። ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ይመጣብሻል ÷ በምዋርትሽም ፡ እን
ዴት ፡ እንደምታርቂው ፡ አታውቂም ፤ ጕዳት ፡

ይወድቅብሻል ፡ ታስወግጅውም ፡ ዘንድ ፡ አይ
ቻልሽም ፤ የማታውቂያትም ፡ ጒስቍልና ፡ ድን
ገት ፡ ትመጣብሻለች ።

፲፱፡ ምናልባትም ፡ መጠቀም ፡ ትችዪ ፡ ወይም ፡
ታስደነግጪ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከአስማቶችሽና ፡
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረሽ ፡ ከደከምሽበት ፡ ከመተ
፳፫፡ ቶችሽ ፡ ብዛት ፡ ጋር ፡ ቁሚ ። በምክርሽ ፡ ብዛት ፡
ደክመሻል ፤ አሁንም ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡
የሚቈጥሩ ÷ ከዋክብትንም ፡ የሚመለክቱ ÷ በየ
መብቻውም ፡ የሚመጣውን ፡ ነገር ፡ የሚናገሩ ፡
ተነሥተው ፡ ከሚመጣብሽ ፡ ነገር ፡ ያድኑሽ ።
፳፬፡ እነሆ ÷ እንደ ፡ እብቅ ፡ ይሆናሉ ÷ እሳትም ፡
ያቃጥላቸዋል ፡ ሰውነታቸውንም ፡ ከነበልባል ፡
ኃይል ፡ አያድኑም ፤ እርሱም ፡ ሰው ፡ እንደሚ
ሞቀው ፡ ፍም ÷ ወይም ፡ በፊቱ ፡ ሰው ፡ እንደ
፳፭፡ ሚቀመጥበት ፡ እሳት ፡ ያለ ፡ አይደለም ። የደ
ከምሽበቸው ፡ ነገሮች ፡ እንዲህ ፡ ይሆኑብሻል ፤
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረው ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይነግዱ ፡
የነበሩ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡
ይሄዳሉ ÷ የሚያድንሽም ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩፡ እናንተ ፡ በእስራኤል ፡ ስም ፡ የተጠራችሁ ፡
ከይሁዳም ፡ ውኆች ፡ የወጣችሁ ÷ በእግዚአብ
ሔር ፡ ስም ፡ የምትምሉ ÷ በእውነት ፡ ሳይሆን ፡
በጽድቅም ፡ ሳይሆን ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
፪፡ የምትጠሩ ÷ በቅድስት ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ የተጠ
ራችሁ ÷ ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሚባል ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የም
ትደገፉ ÷ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስሙ ።
፫፡ የቀድሞውን ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ተናግሬአለሁ ÷
ከአፌም ፡ ወጥቶአል ፡ አሰይቼውማለሁ ፤ ድን
፬፡ ገት ፡ አድርጌዋለሁ ፡ ተፈጽሞማል ። አንተ ፡
እልከኛ ÷ አንገትህም ፡ የብረት ፡ ጅማት ÷ ግም
፭፡ ባርህም ፡ ናስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁ ፤ ስለ
ዚህ ÷ አንተ ፡— ጣዖቴ ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ÷
የተቀረጸው ፡ ምስሌና ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራው ፡
ምስሌ ፡ ይህን ፡ አዘዙኝ ፡ እንዳትል ÷ አስቀ
ድሜ ፡ ነግሬህ ፡ ነበር ፡ ሳይሆንም ፡ አሳይቼህ ፡
፮፡ ነበር ። ሰምተሃል ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ተመል
ከት ፤ እናንተም ፡ የምትናገሩት ፡ አይደላችሁ
ምን ? የተሰወሩትን ፡ ያላወቅሃቸውንም ፡ አዲ
ሶች ፡ ነገሮችን ፡ ከዚህ ፡ ጀምሬ ፡ አሳይቼሃለሁ ።
፯፡ እነርሱም ፡ አሁን ፡ እንጂ ፡ ከጥንት ፡ አልተፈጠ
ሩም ፤ አንተም ፡— እነሆ ÷ አውቄአቸዋለሁ ፡
እንዳትል ፡ ከዛሬ ፡ በፊት ፡ አልሰማሃቸውም ።
፰፡ አልሰማህም ÷ አላወቅህም ÷ ጆሮህ ፡ ከጥንት ፡
አልተከፈተችም ፤ አንተ ፡ ፈጽሞ ፡ ወንጀለኛ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ከማኅፀንም ፡ ጀምረህ ፡ ተላላፊ ፡
ተብለህ ፡ እንደ ፡ ተጠራህ ፡ አውቄአለሁና ።
፱፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ ቍጣዬን ፡ አዘገያለሁ ÷ እንዳላጠፋ
፲፡ ህም ፡ ስለ ፡ ምስጋናዬ ፡ እታገሣለሁ ። እነሆ ÷
አንጥሬሃለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ብር ፡ አይደ
፲፩፡ ለም ፤ በመከራም ፡ እቶን ፡ ፈትኜሃለሁ ። ስለ ፡
እኔ ÷ ስለ ፡ ራሴ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ስሜ ፡ ተነቅፎ
አልና ፤ ክብሬንም ፡ ለሌላ ፡ አልሰጥም ።

፲፪፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ የጠራሁህም ፡ እስራኤል ፡
ሆይ ÷ ስማኝ ፤ እኔ ፡ ነኝ ፡ እኔ ፡ ፊተኛው ፡ ነኝ ፡
እኔም ፡ ኋለኛው ፡ ነኝ ። እጄም ፡ ምድርን ፡ ፲፫፡
መሥርታለች ፡ ቀኜም ፡ ሰማያትን ፡ ዘርግታለች ፤
በጠራኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ይቆማሉ ።
፲፬፡ እናንተ ፡ ሁሉ ÷ በአንድነት ፡ ተሰብሰባችሁ ፡
ስሙ ፤ ከእነርሱ ፡ ይህን ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የወደደው ፡ ፈቃዱን ፡ በባቢ
ሎን ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ÷ ክንዱም ፡ በከለዳው
ያን ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። እኔ ፡ ራሴ ፡ ተናግሬአ ፲፭፡
ለሁ ፤ እኔ ፡ ጠርቼዋለሁ ፤ አምጥቼዋለሁ ÷ መን
ገዱም ፡ ትከናወንለታለች ። ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረቡ ፡ ፲፮፡
ይህንም ፡ ስሙ ፤ እኔ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሬ ፡ በስ
ውር ፡ አልተናገርሁም ፤ ከሆነበት ፡ ዘመን ፡
ጀምሮ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ ነበርሁ ÷ አሁንም ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርና ፡ መንፈሱ ፡ ልከውኛል ።

፲፯፡ ታዳጊህ ÷ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ÷ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ የሚረባህን ፡
ነገር ፡ የማስተምርህ ፡ በምትሄድባትም ፡ መን
ገድ ፡ የምመራህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ። ትእዛዜን ፡ ብትሰማ ፡ ኖሮ ÷ ሰላምህ ፡ ፲፰፡
እንደ ፡ ወንዝ ፡ ጽድቅህም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ሞገድ ፡ በሆነ ፡ ነበር ፤ ዘርህም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ፲፱፡
የሆድህም ፡ ትውልድ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ትቢያ ፡
በሆነ ፡ ነበር ÷ ስሙም ፡ ከፊቴ ፡ ባልጠፋና ፡
ባልፈረሰ ፡ ነበር ።

፳፡ ከባቢሎን ፡ ውጡ ፡ ከከለዳውያንም ፡ ከሐ
ልሉ ፡ በእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ተናገሩ ፡ ይህንም ፡
ንገሩ ፡ እስከ ፡ ምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ አው
ሩና ፡— እግዚአብሔር ፡ ባሪያውን ፡ ያዕቆ
ብን ፡ ታድጎታል ፡ በሉ ። በምድረ ፡ በዳ ፡ ፳፩፡
በኩል ፡ በመራቸው ፡ ጊዜ ፡ አልተጠሙም ፤
ውኃንም ፡ ከዓለቱ ፡ ውስጥ ፡ አፈለቀላቸው ÷
ዓለቱንም ፡ ሰነጠቀ ፡ ውኃውም ፡ ፈሰሰ ። ለክ ፳፪፡
ፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

ደሴቶች ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ÷ እናንተም ፡ በሩቅ ፡ ፩፡
ያላችሁ ፡ አሕዛብ ÷ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡
ከማኅፀን ፡ ጠርቶኛል ÷ ከእናቴም ፡ ሆድ ፡
ጀምሮ ፡ ስሜን ፡ አንሥቶአል ፤ አፌንም ፡ እንደ ፡ ፪፡
ተሳለ ፡ ሰይፍ ፡ አድርጎአል ÷ በእጁ ፡ ጥላ ፡ ሰው
ሮኛል ፤ እንደ ፡ ተሳለ ፡ ፍላጻም ፡ አድርጎኛል ÷
በሰገባውም ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎኛል ። እርሱም ፡— ፫፡
እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ በረያዬ ፡ ነህ ፡ በአን
ተም ፡ እከበራለሁ ፡ አለኝ ። እኔ ፡ ግን ፡— በከ ፬፡
ንቱ ፡ ደከምሁ ÷ ምንም ፡ ጥቅም ፡ ለሌለውና ፡
ለከንቱ ፡ ጒልበቴን ፡ ፈጀሁ ፡ ፍርዴ ፡ ግን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ÷ ዋጋዬም ፡ በአምላኬ ፡
ዘንድ ፡ ነው ፡ አልሁ ።

አሁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ከብሬአ ፭፡

ለሁና ÷ አምላኬም ፥ ጕልበት ፥ ሆኖኛልና ፥ ያዕቆብን ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ እንድመልስ ፥ እስራኤልንም ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ እንድሰበስብ ፥ ባሪያ ፥ እሆነው ፥ ዘንድ ፥ ከማኅፀን ፥ ጀምሮ ፥ የሠራኝ ፥ እግ ፭ ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ። እርሱም ፥— የያዕቆብን ፥ ነገዶች ፥ እንድታስነሣ ፥ ከእስራኤልም ፥ የዳኑትን ፥ እንድትመልስ ፥ ባሪያዬ ፥ ትሆን ፥ ዘንድ ፥ እጅግ ፥ ቀላል ፥ ነገር ፥ ነውና ፥ እስከ ፥ ምድር ፥ ዳር ፥ ድረስ ፥ መድኃኒት ፥ ትሆን ፥ ዘንድ ፥ ለአሕዛብ ፥ ብርሃን ፥ አድርጌ ፥ ሰዋቼሃለሁ ፥ ይላል ። ፮ የእስራኤል ፥ ታዳጊ ፥ ቅዱሱም ÷ እግዚአብሔር ÷ ሰዎች ፥ ለሚንቁት ፥ ሕዝብም ፥ ለሚጠላው ፥ ለገዥዎች ፥ ባሪያ ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ስለ ፥ ታማኙ ፥ ስለ ፥ እግዚአብሔር ፥ ስለ ፥ መረጠህም ፥ ስለ ፥ እስራኤል ፥ ቅዱስ ፥ ነገሥታት ፥ አይተው ፥ ይነሣሉ ÷ መሳፍንትም ፥ አይተው ፥ ይሰግዳሉ ። ፯ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— በተወደደ ፥ ጊዜ ፥ ሰምቼሃለሁ ÷ በመድኃኒትም ፥ ቀን ፥ ረድቼሃለሁ ፤ እጠብቅህማለሁ ÷ ምድርንም ፥ ታቀና ፥ ዘንድ ÷ ውድማ ፥ የሆኑትንም ፥ ፰ ርስቶች ፥ ታወርስ ፥ ዘንድ ÷ የተጋዙትንም ፥— ውጡ ፥ በጨለማም ፥ የተቀመጡትን ፥— ተገለጡ ፥ ትል ፥ ዘንድ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አድርጌ ፥ ለሕዝቡ ፥ ሰጥቼሃለሁ ። በመንገድም ፥ ላይ ፥ ይሰማራሉ ÷ ማሰማርያቸውም ፥ በወና ፥ ኮረብታ ፥ ፱ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ። የሚራራላቸውም ፥ ይመራቸዋልና ÷ በውኃም ፥ ምንጮች ፥ በኩል ፥ ይነዳቸዋልና ፥ አይራቡም ÷ አይጠሙም ÷ ትኩሳት ፥ ወይም ፥ ፀሐይ ፥ አይጐዳቸውም ። ፲ ፩ ተራሮቼንም ፥ ሁሉ ፥ መንገድ ፥ አደርጋለሁ ÷ ፲ ፪ ጎዳናዎቼም ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ይላሉ ። እነሆ ÷ እነዚህ ፥ ከሩቅ ÷ እነሆም ÷ እነዚህ ፥ ከሰሜንና ፥ ከምዕራብ ÷ እነዚህም ፥ ከሲኒም ፥ አገር ፥ ይመ ፲ ፫ ጣሉ ። እግዚአብሔር ፥ ሕዝቡን ፥ አጽናንቶአልና ÷ ለችግረኞቹም ፥ ራርቶአልና ፥ ሰማያት ፥ ሆይ ÷ ዘምሩ ÷ ምድር ፥ ሆይ ÷ ደስ ፥ ይበልሽ ፥ ተራሮችም ፥ ሆይ ÷ እልል ፥ በሉ ። ፲ ፬ ጽዮን ፥ ግን ፥— እግዚአብሔር ፥ ትቶኛል ፥ ፲ ፭ ጌታም ፥ ረስቶኛል ፥ አለች ። በውኑ ፥ ሴት ፥ ከማኅፀንዋ ፥ ለተወለደው ፥ ልጅ ፥ እስከማት ራራ ፥ ድረስ ፥ ሕፃንዋን ፥ ትረሳ ፥ ዘንድ ፥ ትችላለችን ? አዎን ÷ እርስዋ ፥ ትረሳ ፥ ይሆናል ÷ እኔ ፥ ፲ ፮ ግን ፥ አልረሳሽም ። እነሆ ÷ እኔ ፥ በእጄ ፥ መዳፍ ፥ ቀርጬሻለሁ ÷ ቅጥሮችሽም ፥ ሁልጊዜ ፥ በፊቴ ፥ ፲ ፯ አሉ ። ልጆችሽ ፥ ይፈጥናሉ ፤ ያፈረሱሽና ፥ ፲ ፰ ያወደሙሽ ፥ ከአንቺ ፥ ዘንድ ፥ ይወጣሉ ። ዓይንሽን ፥ አንሥተሽ ፥ በዙሪያሽ ፥ ተመልከቺ ፤ እነዚህ ፥ ሁሉ ፥ ተሰብስበው ፥ ወደ ፥ አንቺ ፥ ይመጣሉ ። እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝና ፥ እነዚህን ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ጌጥ ፥ ትለብሻቸዋለሽ ÷ እንደ ፥ ሙሽራም ፥ ትጐናጸፊአቸዋለሽ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ፲ ፱ ባድማሽና ፥ ውድማሽ ፥ ወናም ፥ የሆነው ፥ ምድርሽ ፥ ከሚኖሩብሽ ፥ የተነሣ ፥ ዛሬ ፥ ጠባብ ፥ ትሆ ናለችና ÷ የዋጡሽም ፥ ይርቃሉና ። የወላድ ፥ ፳ መካን ፥ ከሆንሽ ፥ በኋላ ፥ የተወለዱልሽ ፥ ልጆችሽ ፥ በጆሮሽ ፥— ስፍራ ፥ ጠብቦኛልና ፥ እቀመጥ ፥ ዘንድ ፥ ቦታ ፥ አስፈልጎኝ ፥ ይላሉ ። አን ፳ ፩ ቺም ፥ በልብሽ ፥— የወላድ ፥ መካን ፥ ሆኛለሁና ÷ እኔም ፥ ብቻዬን ፥ ተሰድጄአለሁና ፥ ተቅበዝብዤ አለሁምና ፥ እነዚህን ፥ ማን ፥ ወለደልኝ ? እነዚህንስ ፥ ማን ፥ አሳደጋቸው ? እነሆ ÷ ብቻዬን ፥ ቀርቼ ፥ ነበር ፤ እነዚህስ ፥ ወዴት ፥ ነበሩ ? ትያለሽ ። ፳ ፪ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ እጄን ፥ ወደ ፥ አሕዛብ ፥ አነሣለሁ ÷ ዓላማዬንም ፥ ወደ ፥ ወገኖች ፥ አቆማለሁ ፤ ወንዶች ፥ ልጆችሽንም ፥ በብብታቸው ፥ ያመጡአቸዋል ÷ ሴቶች ፥ ልጆችሽንም ፥ በጫንቃቸው ፥ ላይ ፥ ይሸከሙአቸዋል ። ፳ ፫ ነገሥታትም ፥ አሳዳጊ ፥ አባቶችሽ ፥ ይሆናሉ ÷ እቴጌዎቻቸውም ፥ ሞግዚቶችሽ ፥ ይሆናሉ ፤ ግምባራቸውንም ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ዝቅ ፥ አድርገው ፥ ይሰግዱልሻል ÷ የእግርሽንም ፥ ትቢያ ፥ ይልሳሉ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ታውቂያለሽ ÷ እኔንም ፥ በመተማመን ፥ የሚጠባበቁ ፥ አያፍሩም ። ፳ ፬ በውኑ ፥ ብዝበዛ ፥ ከኃያል ፥ እጅ ፥ ይወሰዳልን ? ወይስ ፥ የጨካኙ ፥ ምርኮኞች ፥ ያመልጣሉን ? እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ፳ ፭ በኃያላን ፥ የተማረኩ ፥ ይወሰዳሉ ÷ የጨካኞችም ፥ ብዝበዛ ፥ ያመልጣል ፤ ከአንቺ ፥ ጋር ፥ የሚጣሉትን ፥ እጣላቸዋለሁ ÷ ልጆችሽንም ፥ አድናለሁ ። ፳ ፮ እስጨናቂዎችሽንም ፥ ሥጋቸውን ፥ አስበላቸዋለሁ ÷ እንደ ፥ ጣፋጭም ፥ ወይን ፥ ጠጅ ፥ ደማቸውን ፥ ጠጥተው ፥ ይሰክራሉ ፤ ሥጋ ፥ ለባሹም ፥ ሁሉ ፥ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ መድኃኒትሽና ፥ ታዳጊሽ ÷ የያዕቆብ ፥ ኃያል ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃል ።

ምዕራፍ ፥ ፶ ።

፩ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እናታችሁን ፥ የፈታሁበት ፥ የፍችዋ ፥ ጽሕፈት ፥ የት ፥ አለ ? ወይስ ፥ እናንተን ፥ የሸጥሁ ፥ ከአበዳሪዎች ፥ ለየትኛው ፥ ነው ? እነሆ ÷ ስለ ፥ ኃጢአታችሁ ፥ ተሸጣችኋል ÷ ስለ ፥ በደላችሁም ፥ እናታችሁ ፥ ተፈትታለች ። ፪ በመጣሁስ ፥ ጊዜ ፥ ሰው ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አልነበረም ? በጠራሁስ ፥ ጊዜ ፥ የሚመልስ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አልነበረም ? መታደግ ፥ እንዳትችል ፥ እጄ ፥ አጭር ፥ ሆናለችን ? ወይስ ፥ ለማዳን ፥ ኃይል ፥ የለኝምን ? እነሆ ÷ በገሠጽሁ ፥ ጊዜ ፥ ባሕርን ፥ አደርቃለሁ ÷ ወንዞችንም ፥ ምድረ ፥ በዳ ፥ አደርጋቸዋለሁ ፤ ውኃም ፥ በማጣት ፥ ዓሦቻቸው ፥ ይገማሉ ፥ በጥማትም ፥ ይሞታሉ ። ፫ ሰማያትን ፥ ጥቁረት ፥ አለብሳቸዋለሁ ÷ መጋረጃቸውንም ፥ ማቅ ፥ አደርጋለሁ ።

፬ የደከመውን ፥ በቃል ፥ እንዴት ፥ እንደምደግፍ ፥ አውቅ ፥ ዘንድ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ የተማሩትን ፥ ምላስ ፥ ሰጥቶኛል ፤ ማለዳ ፥ ማለዳ ፥ ያነቃኛል ÷ እንደ ፥ ተማሪዎችም ፥ ትሰማ ፥ ዘንድ ፥

፩ ጆሮዬን ፡ ያነቃቃል ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጆሮዬን ፡ ከፍቶአል ÷ እኔም ፡ ዓመፀኛ ፡ አልነ
በርሁም ፡ ወደ ፡ ኋላዬም ፡ አልተመለስሁም ።
፮ ጀርባዬን ፡ ለገራፊዎች ፡ ጕንጩንም ፡ ለጠጕር ፡
ነጪዎች ፡ ሰጠሁ ÷ ፊቴንም ፡ ከውርደትና ፡
፯ ከትፋት ፡ አልመለስሁም ። ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይረዳኛልና ፡ ስለዚህ ፡ አልታወክሁም ፤
ስለዚህም ፡ ፊቴን ፡ እንደ ፡ ባልጩት ፡ ድንጋይ ፡
አድርጌዋለሁ ÷ እንዳላፍርም ፡ አውቃለሁ ።
፰ የሚያጸድቀኝ ፡ ቅርብ ፡ ነው ፤ ከእኔስ ፡ ጋር ፡
የሚከራከር ፡ ማን ፡ ነው ? በአንድነት ፡ እን
ቁም ፤ የሚከራከረኝ ፡ ማን ፡ ነው ? ወደ ፡ እኔ ፡
፱ ይቅረብ ። እነሆ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረ
ዳኛል ፤ ማን ፡ ይፈርድብኛል ? እነሆ ÷ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ልብስ ፡ ያረጃሉ ፡ ብልም ፡ ይበላቸዋል ።
፲ ከእናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ÷ የባሪ
ያውንም ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ÷ በጨለማም ፡ የሚ
ሄድ ÷ ብርሃንም ፡ የሌለው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚታመን ÷ በአምላኩም ፡
፲፩ የሚደገፍ ፡ ማን ፡ ነው ? እነሆ ÷ እሳት ፡ የም
ታነድዱ ፡ የእሳትንም ፡ ወላፈን ፡ የምትታጠቁ ፡
ሁላችሁ ÷ በእሳታችሁ ፡ ነበልባል ፡ ባነደዳች
ሁትም ፡ ወላፈን ፡ ሂዱ ፤ ይህ ፡ ከእጄ ፡ ይሆንብ
ችኋል ፤ በኀዘን ፡ ትተኛላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

፩ እናንተ ፡ ጽድቅን ፡ የምትከተሉ ፡ እግዚአብ
ሔርንም ፡ የምትሹ ÷ ስሙኝ ፤ ከእርሱ ፡ የተቈ
ረጣችሁበትን ፡ ድንጋይ ፡ ከእርሱም ፡ የተቈፈ
፪ ራችሁበትን ፡ ጕድጓድ ፡ ተመልከቱ ። ወደ ፡
አባታችሁ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ÷ ወደ ፡ ወለደቻ
ችሁም ፡ ወደ ፡ ሣራ ፡ ተመልከቱ ፤ አንድ ፡ ብቻ
ውን ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ጠራሁት ÷ ባረክሁትም ፡
፫ አበዛሁትም ። እግዚአብሔርም ፡ ጽዮንን ፡ ያጽ
ናናል ፤ በእርስዋም ፡ በደማ ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡
ያጽናናል ÷ ምድረ ፡ በዳዋንም ፡ እንደ ፡ ዔድን ፡
በረሀዋንም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገነት ፡ ያደ
ርጋል ፤ ደስታና ፡ ተድላ ፡ ምስጋናና ፡ የዝማሬ ፡
ድምፅ ፡ ይገኝበታል ።
፬ ወገኔ ፡ ሆይ ÷ አድምጠኝ ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷
ስማኝ ፤ ሕግ ፡ ከእኔ ፡ ይወጣልና ፡ ፍርዴም ፡ ለአ
፭ ሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ ይሆናልና ። ጽድቄ ፡ ፈጥኖ ፡
ቀርቦአል ÷ ማዳኔም ፡ ወጥቶአል ÷ ክንዴም ፡
በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይፈርዳል ፤ ደሴቶች ፡ እኔን ፡
በመተማመን ፡ ይጠባበቃሉ ÷ በክንዴም ፡ ይታ
፮ መናሉ ። ዓይናችሁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አንሡ ÷
ወደ ፡ ታችም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተመልከቱ ፤ ሰማ
ያት ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ በንነው ፡ ይጠፋሉ ÷ ምድ
ርም ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ታረጃለች ÷ የሚኖሩባ
ትም ፡ እንዲሁ ፡ ይሞታሉ ፤ ማዳኔ ፡ ግን ፡ ለዘላ
ለም ፡ ይሆናል ÷ ጽድቄም ፡ አይፈርስም ።
፯ ጽድቅን ፡ የምታውቁ ፡ ሕዜም ፡ በልባችሁ ፡
ያለ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ፤ የሰውን ፡ ተግዳ
ሮት ፡ አትፍሩ ÷ በስድባቸውም ፡ አትደንግጡ ።
እንደ ፡ ልብስም ፡ ብል ፡ ይበላቸዋል ÷ እንደ ፡ ፰
በግ ፡ ጠጕርም ፡ ትል ፡ ይበላቸዋል ፤ ጽድቄ ፡
ግን ፡ ለዘላለም ፡ ማዳኔም ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡
ይሆናል ።
የእግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ሆይ ÷ ተነሥ ÷ ፱
ተነሥ ÷ ኀይልንም ፡ ልበስ ፤ በቀድሞው ፡ ወራ
ትና ፡ በጥንቱ ፡ ዘመን ፡ በነበረው ፡ ትውልድ ፡
እንደ ፡ ሆነው ፡ ተነሥ ። ረዓብን ፡ የቈራረጥህ ፡ ዘን
ዶውንም ፡ የወጋህ ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? በሕ ፲
ሩንና ፡ የታላቁን ፡ ጥልቅ ፡ ውኃ ፡ ያደረቅኽው ÷
የዳኑትም ፡ ይሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ ጠለቁን ፡ ባሕር ፡
መንገድ ፡ ያደረግህ ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ?
እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ፲፩
ወደ ፡ ጽዮንም ፡ ይመጣሉ ፤ የዘላለምም ፡ ደስታ ፡
በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ ደስታንና ፡ ተድ
ላን ፡ ያገኛሉ ÷ ኀዘንና ፡ ልቅሶም ፡ ይሸሻል ።
የማጽናናችሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ÷ እኔ ፡ ነኝ ፤ የሚሞተ ፲፪
ውን ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሣርም ፡ የሚጠወልገውን ፡
የሰው ፡ ልጅ ፡ ትፈራ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ?
ሰማያትንም ፡ የዘረጋውን ፡ ምድርንም ፡ የመሠ ፲፫
ረተውን ፡ ፈጣሪህን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረስተ
ሃል ፤ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በዘጋጀ ፡ ጊዜ ፡ ከአስጨ
ናቂው ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ ሁልጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡
ፈርተሃል ፤ የአስጨናቂው ፡ ቍጣ ፡ የት ፡ አለ ?
ምርኮኛ ፡ ፈጥኖ ፡ ይፈታል ፤ አይሞትም ፡ ወደ ፡ ፲፬
ጕድጓድም ፡ አይወርድም ÷ እንጀራም ፡ አይጐ
ድልበትም ። ሞገዱም ፡ እንዲተምም ፡ በሕርን ፡ ፲፭
የማናውጥ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡
ነኝ ÷ ስሜም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ። ሰማያትን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ ምድርንም ፡ ፲፮
እመሠርት ፡ ዘንድ ÷ ጽዮንንም ፡ — አንቺ ፡ ሕዝቤ ፡
ነሽ ፡ እል ፡ ዘንድ ፡ ቃሌን ፡ በአፍህ ፡ አድርጌአ
ለሁ ÷ በእጄም ፡ ጥላ ፡ ጋርጄሃለሁ ።
ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ የቍጣውን ፡ ጽዋ ፡ የጠ ፲፯
ጣሽ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ንቂ ÷ ንቂ ÷ ቁሚ ፤
የሚያንገደግድን ፡ ዋንጫ ፡ ጠጥተሻል ፡ ጨልጠ
ሽውማል ። ከወለደቻቸው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ የሚ ፲፰
መሯት ፡ የለም ÷ ካሳደገቻቸውም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
እጅዋን ፡ የሚይዝ ፡ የለም ። እነዚህ ፡ ሁለት ፡ ፲፱
ነገሮች ፡ ሆነውብሻል ÷ ማንስ ፡ ያስተዛዝንሻል ?
መፈታትና ፡ ጥፋት ፡ ራብና ፡ ሰይፍ ፡ ናቸው ፤ እን
ዴት ፡ አድርጌ ፡ አጽናናሻለሁ ? ልጆችሽ ፡ ዝለ ፳
ዋል ፡ በወጥመድ ፡ እንደ ፡ ተያዘ ፡ ሚዳቋ ፡ በአ
ደባባይ ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ተኝተዋል ፤ በእግ
ዚአብሔር ፡ ቍጣና ፡ በአምላክሽ ፡ ተግሣጽ ፡
ተሞልተዋል ።
ስለዚህም ፡ ያለ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ የሰከርሽ ፡ ፳፩
አንቺ ፡ ችግረኛ ÷ ይህን ፡ ስሚ ፤ ስለ ፡ ወገኑ ፡ ፳፪
የሚምዋገት ፡ አምላክሽ ፡ ጌታሽ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — እነሆ ÷ የሚያንገደ
ግድን ፡ ጽዋ ፡ የቍጣዬንም ፡ ዋንጫ ፡ ከእጅሽ ፡
ወስጃለሁ ፤ ደግመሽም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አትጠጪውም ። ነፍስሽንም ፦ — እንሻገር ፡ ፳፫
ዘንድ ፡ ዝቅ ፡ በዪ ፡ በሚሉአት ፡ በአስጨናቂዎ

ችሽ ፡ እጅ ፡ አኖረዋለሁ ፤ ጀርባሽንም ፡ ለሚሻገሩት ፡ እንደ ፡ መሬትና ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ አደረግሽላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፶፪ ።

፩ ጽዮን ፡ ሆይ ÷ ተነሺ ÷ ተነሺ ÷ ኃይልሽን ፡ ልበሺ ፤ ቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ያልተገረዘና ፡ ርኩስ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይገባብሽምና ፡ ጌጠኛ ፡ ልብስሽን ፡ ልበሺ ።

፪ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ትቢያን ፡ አራግፊ ፤ ተነሺ ÷ ተቀመጪ ፤ ምርኮኛይቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የአንገትሽን ፡ እስራት ፡ ፍቺ ።

፫ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— በከንቱ ፡ ተሸጣችሁ ፡ ነበር ÷ ያለ ፡ ገንዘብም ፡ ትቤዣላችሁ ። ፬ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ወገኔ ፡ በዚያ ፡ እንግዳ ፡ ሆኖ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ወረደ ÷ አሦርም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ በደለው ። ፭ ወገኔ ፡ በከንቱ ፡ ተወስዶአልና ፡ አሁን ፡ ከዚህ ፡ ምን ፡ አለኝ ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚገዙአቸው ፡ ይጮኻሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ስሜም ፡ ሁል ጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ይሰደባል ። ፮ ስለዚህ ፡ ወገኔ ፡ ስሜን ፡ ያውቃል ÷ ስለዚህም ፡ የምናገር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ያውቃሉ ፤ እነሆ ÷ እኔ ፡ ነኝ ።

፯ የምስራች ፡ የሚናገር ÷ ሰላምንም ፡ የሚያወራ ÷ የመልካምንም ፡ ወሬ ፡ የምስራች ፡ የሚናገር ÷ መድኃኒትንም ፡ የሚያወራ ÷ ጽዮንን ፡— አምላክሽ ፡ ነግሦአል ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ እግሩ ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።

፰ እነሆ ÷ ጕበኞችሽ ፡ ጮኽዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ዓይን ፡ በዓይን ፡ ይተያያሉና ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ÷ በአንድነትም ፡ ይዘምራሉ ። ፱ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ፍርስራሾች ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አጽናንቶአልና ÷ ኢየሩሳሌምንም ፡ ታድጎአልና ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ÷ በአንድነትም ፡ ዘምሩ ።

፲ እግዚአብሔር ፡ የተቀደሰውን ፡ ክንዱን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ገልጦአል ÷ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ የሚኖሩትም ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችንን ፡ መድኃኒት ፡ ያያሉ ።

፲፩ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዕቃ ፡ የምትሸከሙ ፡ ሆይ ÷ እልፍ ፡ በሉ ÷ እልፍ ፡ በሉ ÷ ከዚያ ፡ ውጡ ÷ ርኩስን ፡ ነገር ፡ አትንኩ ÷ ከመካከልዋ ፡ ውጡ ÷ ንጹሐን ፡ ሁኑ ። ፲፪ እግዚአብሔር ፡ ይቀድማችኋልና ÷ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ይከተላችኋልና ፡ በችኰላ ፡ አትወጡም ፡ በመኰብለልም ፡ አትሄዱም ።

፲፫ እነሆ ÷ ባሪያዬ ፡ በማስተዋል ፡ ያደርጋል ፤ ይከብራል ፡ ከፍ ፡ ከፍም ፡ ይላል ÷ እጅግ ፡ ታላቅም ፡ ይሆናል ። ፲፬ ፊቱ ፡ ከሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ÷ መልኩም ፡ ከሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ተጐሳቍሎአልና ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ተደነቁ ÷ እንዲሁ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ ያስደንቃል ፤ ያልተነገረላቸውንም ፡ ያያሉና ÷ ፲፭ ያልሰሙትንም ፡ ያስተውላሉና ፡ ነገሥታት ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አፋቸውን ፡ ይዘጋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፫ ።

፩ የሰማነውን ፡ ነገር ፡ ማን ፡ አምኖአል ? የእግዚአብሔርስ ፡ ክንድ ፡ ለማን ፡ ተገልጦአል ? ፪ በፊቱ ፡ እንደ ፡ ቡቃያ ፡ ከደረቅም ፡ መሬት ፡ እንደ ፡ ሥር ፡ አድጎአል ፤ መልክና ፡ ውበት ፡ የለውም ÷ በየነውም ፡ ጊዜ ፡ እንወድደው ፡ ዘንድ ፡ ደም ፡ ግበት ፡ የለውም ። ፫ የተናቀ ፡ ከሰው ፡ የተጠላ ÷ የሕማም ፡ ሰው ፡ ደዌንም ፡ የሚያውቅ ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ፊቱን ፡ እንደሚሰውር በት ፡ የተናቀ ፡ ነው ÷ እኛም ፡ አላከበርነውም ። ፬ በእውነት ፡ ደዌያችንን ፡ ተቀበለ ፡ ሕመማችንንም ፡ ተሸክሞአል ፤ እኛ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመታ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተቀሠፈ ፡ እንደ ፡ ተቸገረም ፡ ቈጠርነው ። ፭ እርሱ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ መተላለፋችን ፡ ቈሰለ ÷ ስለ ፡ በደላችንም ፡ ደቀቀ ፤ የደኅንነታችንም ፡ ተግሣጽ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ÷ በእርሱም ፡ ቍስል ፡ እኛ ፡ ተፈወስን ። ፮ እኛ ፡ ሁላችን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ ተቅበዝበዝን ፡ ጠፋን ፤ ከእኛ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ መንገዱ ፡ አዘነበለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሁላችንን ፡ በደል ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አኖረ ።

፯ ተጨነቀ ፡ ተሣቀየም ፡ አፉንም ፡ አልከፈተም ፤ ለመታረድ ፡ እንደሚነዳ ፡ ጠቦት ÷ በሸላቶቹም ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ እንደሚል ፡ በግ ÷ እንዲሁ ፡ አፉን ፡ አልከፈተም ። ፰ በማስጨነቅና ፡ በፍርድ ፡ ተወሰደ ፤ ስለ ፡ ሕዝቤ ፡ ኃጢአት ፡ ተመትቶ ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተወገደ ፡ ከትውልዱ ፡ ማን ፡ አስተዋለ ? ከክፉዎችም ፡ ጋር ፡ መቃብሩን ፡ አደረጉ ÷ ከባለጠጎችም ፡ ጋር ፡ በሞቱ ፤ ሆኖም ፡ ግፍን ፡ አላደረገም ፡ ነበር ÷ በአፉም ፡ ተንኰል ፡ አልተገኘበትም ፡ ነበር ።

፲ እግዚአብሔርም ፡ በደዌ ፡ ያደቅቀው ፡ ዘንድ ፡ ፈቀደ ፤ ነፍሱን ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ፡ ዘሩን ፡ ያያል ÷ ዕድሜውም ፡ ይረዝማል ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ በእጁ ፡ ይከናወናል ። ፲፩ ከነፍሱ ፡ ድካም ፡ ብርሃን ፡ ያያል ፤ ደስም ፡ ይለዋል ፤ ጻድቅ ፡ በሪያዬም ፡ በእውቀቱ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያጸድቃል ÷ ኃጢአታቸውንም ፡ ይሸከማል ። ፲፪ ስለዚህም ፡ እርሱ ፡ ብዙዎችን ፡ ይወርሳል ÷ ከኃያላንም ፡ ጋር ፡ ምርኮን ፡ ይከፋፈላል ፤ ነፍሱን ፡ ለሞት ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአልና ÷ ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ ተቈጥሮአልና ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ኃጢአት ፡ ተሸከመ ÷ ስለ ፡ ዓመፀኞችም ፡ ማለደ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፬ ።

፩ አንቺ ፡ ያልወለድሽ ፡ መካን ፡ ሆይ ÷ ዘምሪ ፤ አንቺ ፡ ያላማጥሽ ፡ ሆይ ÷ እልል ፡ በዪ ÷ ጩኺም ፤ ባል ፡ ካላት ፡ ይልቅ ፡ ፊት ፡ የሆነቺቱ ፡ ልጆች ፡ በዝተዋልና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፪ የድን

ካንሽን፡ ስፍራ ፡ አስፈ ÷ መጋረጃዎችሽንም ፡ ይዘርጉ ፤ አትቁጥቢ ፤ አውታሮችሽን ፡ አስረ
፫፡ ዝሚ ፡ ካስሞችሽንም ፡ አጽኚ ። በቀኝና ፡ በግራ ፡ ትሰፋፊያለሽና ÷ ዘርሽም ፡ አሕዛብን ፡ ይወርሳ
ልና ÷ የፈረሱትንም ፡ ከተሞች ፡ መኖሪያ ፡ ያደ
ርጋልና ።
፬፡ አታፍሪምና ፡ አትፍሪ ፤ አትዋረጂምና ፡ አት
ደንግጪ ፤ የሕግንነትሽንም ፡ እፍረት ፡ ትረሺዋ
ለሽ ÷ የመበለትነትሽንም ፡ ስድብ ፡ ከእንግዲህ ፡
፭፡ ወዲህ ፡ አታስቢም ። ፈጣሪሽ ፡ ባልሽ ፡ ነው ÷
ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ፤ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ታዳጊሽ ፡ ነው ÷
እርሱም ፡ የምድር ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ ይባላል ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተተወችና ፡ እንደ ፡ ተበ
ሳጨች ፡ በልጅነትዋም ፡ እንደ ፡ ተጣለች ፡
፯፡ ሚስት ፡ ጠርቶሻል ÷ ይላል ፡ አምላክሽ ። ጥቂት ፡
ጊዜ ፡ ተውሁሽ ÷ በታላቅም ፡ ምሕረት ፡ እሰበ
፰፡ ስብሻለሁ ። በጥቂት ፡ ቍጣ ፡ ለቅጽበተ ፡ ዓይን ፡
ፊቴን ፡ ከእንቺ ፡ ሰወርሁ ÷ በዘላለምም ፡ ቸር
ነት ፡ እምርሻለሁ ÷ ይላል ፡ ታዳጊሽ ፡ እግዚአ
፱፡ ብሔር ። ይህ ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ ኖኅ ፡ ውኃ ፡ ነው ፤
የኖኅ ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዳያ
ልፍ ፡ እንደ ፡ ማልሁ ÷ እንዲሁ ፡ እንቺን ፡ እን
፲፡ ዳልቈጣ ፡ እንዳልዘልፍሽም ፡ ምያለሁ ። ተራ
ሮች ፡ ይፈልሳሉ ÷ ኮረብቶችም ፡ ይወገዳሉ ፤
ቸርነቴ ፡ ግን ፡ ከእንቺ ፡ ዘንድ ፡ አይፈልስም ፡
የሰላሜም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አይወገድም ÷ ይላል ፡
መሐሪሽ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፩፡ አንቺ ፡ የተቸገርሽ ፡ በወሙሎ ፡ ነፋስም ፡ የተ
ናወጥሽ ፡ ያልተጽናናሽም ÷ እነሆ ÷ ድንጋዮች
ሽን ፡ ሸላልሜ ፡ እገነባለሁ ÷ በሰንፔርም ፡ እመ
፲፪፡ ሠርትሻለሁ ። የግንብሽንም ፡ ጕልላት ፡ በቀይ ፡
ዕንቍ ÷ በሮችሽንም ፡ በሚያብረቀርቅ ፡ ዕንቍ ÷
ዳርቻሽንም ፡ ሁሉ ፡ በከበሩ ፡ ድንጋዮች ፡ እሠ
፲፫፡ ራለሁ ። ልጆችሽም ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
የተማሩ ፡ ይሆናሉ ÷ የልጆችሽም ፡ ሰላም ፡ ብዙ ፡
፲፬፡ ይሆናል ። በጽድቅ ፡ ትታነጺያለሽ ፤ ከግፍ ፡
ራቂ ÷ አትፈሪምና ÷ ድንጋጤም ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
፲፭፡ አትቀርብም ። እነሆ ÷ ይሰበሰባሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አይሆንም ፤ በአንቺም ፡ ላይ ፡
የሚሰበሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ከአንቺ ፡ የተነሣ ፡ ይወድ
፲፮፡ ቃሉ ። እነሆ ÷ ፍሙን ፡ በወናፍ ፡ የሚያናፋ ፡
ለሥራውም ፡ መሣሪያ ፡ የሚያወጣ ፡ ብረት ፡
ሠሪን ፡ እኔ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ የሚያፈርሰውንም ፡
፲፯፡ እንዲያጠፋ ፡ ፈጥሬአለሁ ። በአንቺ ፡ ላይ ፡ የተ
ሠራ ፡ መሣሪያ ፡ ሁሉ ፡ አይከናወንም ፤ በፍር
ድም ፡ በሚነሣብሽ ፡ ምላስ ፡ ሁሉ ፡ ትፈርጂበ
ታለሽ ። የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ርስት ፡
ይህ ፡ ነው ÷ ጽድቃቸውም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፶፭ ።

፩፡ እናንተ ፡ የተጠማችሁ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ውኃ ፡
ኑ ÷ ገንዘብም ፡ የሌላችሁ ፡ ኑና ፡ ግዙ ፡ ብሉም ፡
ኑ ፡ ያለ ፡ ገንዘብም ፡ ያለ ፡ ዋጋም ፡ የወይን ፡
ጠጅና ፡ ወተት ፡ ግዙ ። ገንዘብን ፡ እንጀራ ፡ ፪፡
ላይደለ ÷ የድካማችሁንም ፡ ዋጋ ፡ ለማያጠ
ግብ ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ትመዝናላችሁ ? አድም
ጡኝ ÷ በረከትንም ፡ ብሉ ÷ ሰውነታችሁም ፡
በጮማ ፡ ደስ ፡ ይበለው ። ጆሮአችሁን ፡ አዘን ፫፡
ብሉ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ቅረቡ ፡ ስሙ ፡ ሰውነታች
ሁም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ፤ የታመነችይቱን ፡
የዳዊትን ፡ ምሕረት ÷ የዘላለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አደርጋለሁ ። እነሆ ÷ ለአሕ ፬፡
ዛብ ፡ ምስክር ÷ ለወገኖችም ፡ አለቃና ፡ አዛዥ ፡
እንዲሆን ፡ ሰጥቼዋለሁ ። እነሆ ÷ የማታውቀ ፭፡
ውን ፡ ሕዝብ ፡ ትጠራለህ ÷ የእስራኤልም ፡
ቅዱስ ፡ አክብሮሃልና ፡ ስለ ፡ አምላክህ ፡ ስለ ፡
እግዚአብሔር ፡ የማያውቁህ ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡
አንተ ፡ ይሮጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ በሚገኝበት ፡ ጊዜ ፡ ፈል ፮፡
ጉት ÷ ቀርቦም ፡ ሳለ ፡ ጥሩት ፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ ፯፡
መንገዱን ፡ በደለኛም ፡ አሳቡን ፡ ይተው ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለስ ፡ እርሱም ፡
ይምረዋል ÷ ይቅርታውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡
ወደ ፡ አምላካችን ፡ ይመለስ ። አሳቤ ፡ እንደ ፡ ፰፡
አሳባችሁ ፡ መንገዳችሁም ፡ እንደ ፡ መንገዴ ፡
አይደለምና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰማይ ፡ ፱፡
ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንደሚል ÷ እንዲሁ ፡ መን
ገዴ ፡ ከመንገዳችሁ ፡ አሳቤም ፡ ከአሳባችሁ ፡
ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ። ዝናብና ፡ በረዶ ፡ ከሰማይ ፡ ፲፡
እንደሚወርድ ÷ ምድርን ፡ እንደሚያረካት ÷
ታበቅልና ፡ ታፈራም ፡ ዘንድ ፡ እንደሚያደር
ጋት ÷ ዘርንም ፡ ለሚዘራ ፡ እንጀራንም ፡ ለሚ
በላ ፡ እንደሚሰጥ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንደ
ማይመለስ ÷ ከአፌ ፡ የሚወጣ ፡ ቃሌ ፡ እንዲሁ ፡ ፲፩፡
ይሆናል ፤ የምሻውን ፡ ያደርጋል ፡ የላክሁት
ንም ፡ ይፈጽማል ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ በከንቱ ፡
አይመለስም ። እናንተም ፡ በደስታ ፡ ትወጣላ ፲፪፡
ችሁ ፡ በሰላምም ፡ ትሸኛላችሁ ፤ ተራሮችና ፡
ኮረብቶች ፡ በፊታችሁ ፡ እልልታ ፡ ያደርጋሉ ÷
የሜዳም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ያጨበጭባሉ ። በእ ፲፫፡
ሾህም ፡ ፋንታ ፡ ጥድ ፡ በሱርንችትም ፡ ፋንታ ፡
ባርሰነት ፡ ይበቅላል ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ መታ
ሰቢያና ፡ ለዘላለምም ፡ የማይጠፋ ፡ ምልክት ፡
ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፶፮ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ማዳኔ ፩፡
ሊመጣ ፡ ጽድቄም ፡ ሊገለጥ ፡ ቀርቦአልና ፡ ፍር
ድን ፡ ጠብቁ ፡ ጽድቅንም ፡ አድርጉ ። ይህን ፡ ፪፡
የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ይህንንም ፡ የሚይዝ ፡ የሰው ፡
ልጅ ÷ እንዳያረክሰው ፡ ሰንበትንም ፡ የሚጠ
ብቅ ፡ እጁንም ፡ ክፋት ፡ ከማድረግ ፡ የሚጠ
ብቅ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ። ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተ ፫፡
ጠጋ ፡ መጻተኛ ፦ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡
ከሕዝቡ ፡ ይለየኛል ፡ አይበል ፤ ጃንደረባም ፦
እነሆ ÷ እኔ ፡ ደረቅ ፡ ዛፍ ፡ ነኝ ፡ አይበል ። እግ ፬፡

ዚአብሔር ፥ ሰንበቴን ፥ ስለሚጠብቁ ፥ ደስ ፥ የሚ
ያሰኝኝንም ፥ ነገር ፥ ስለሚመርጡ ፥ ቃል ፥ ኪዳ
ኔንም ፥ ስለሚይዙ ፥ ኧንደረቦች ፥ እንዲህ ፥ ይላ
፭ ልና ፥— በቤቴና ፥ በቅጥሬ ፥ ውስጥ ፥ ከወንዶ
ችና ፥ ክሴቶች ፥ ልጆች ፥ ይልቅ ፥ የሚበልጥ ፥
መታሰቢያና ፥ ስም ፥ እሰጣቸዋለሁ ፤ የማይጠ
፮ ፋም ፥ የዘላለም ፥ ስም ፥ እሰጣቸዋለሁ ። ያገለግ
ሉት ፥ ዘንድ ፥ የእግዚአብሔርንም ፥ ስም ፥ ይወ
ድዱ ፥ ዘንድ ፥ ባሪያዎቹም ፥ ይሆኑ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥
እግዚአብሔር ፥ የሚጠጉትንም ፥ መጻተኞች ÷
እንዳያረክሱት ፥ ሰንበትን ፥ የሚጠብቁትን ፥
፯ ቃል ፥ ኪዳኔንም ፥ የሚይዙትን ፥ ሁሉ ÷ ወደ ፥
ተቀደሰ ፥ ተራራዬ ፥ አመጣቸዋለሁ ÷ በጸሎ
ቴም ፥ ቤት ፥ ደስ ፥ አሰኛቸዋለሁ ፤ ቤቴ ፥ ለአሕ
ዛብ ፥ ሁሉ ፥ የሚሆን ፥ የጸሎት ፥ ቤት ፥ ይባላ
ልና ፥ የሚቃጠለውን ፥ መሥዋዕታቸውንና ፥
ሌላ ፥ መሥዋዕታቸውን ፥ በመሠዊያዬ ፥ ላይ ፥
፰ እቀበላለሁ ። ከእስራኤል ፥ የተበተኑትን ፥ የሚ
ሰበስብ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥— ወደ ፥ ተሰበ
ሰቡት ፥ ዘንድ ፥ ሌሎችን ፥ እሰበስብለታለሁ ፥
ይላል ።

፱ እናንተ ፥ የምድረ ፥ በዳ ፥ አራዊት ፥ ሁሉ ÷ እና
ንተም ፥ የዱር ፥ አራዊት ፥ ሁሉ ÷ ትበሉ ፥ ዘንድ ፥
፲ ቀረቡ ። ጕበኞቹ ፥ ዕውሮች ፥ ናቸው ÷ ሁሉ ፥
ያለ ፥ እውቀት ፥ ናቸው ፤ ሁሉም ፥ ዲዳ ፥ የሆኑ ፥
ውሾች ፥ ናቸው ፥ ይጮኹም ፥ ዘንድ ፥ አይች
ሉም ፤ ሕልምን ፥ ያልማሉ ፤ ይተኛሉ ፤ ማንቀ
፲፩ ላፋትንም ፥ ይወድዳሉ ። ሙበል ፥ ወዳጆች ፥
ከዱ ፥ የማይጠግቡ ፥ ውሾች ፥ ናቸው ÷ እነርሱም ፥
ያስተውሉ ፥ ዘንድ ፥ የሚችሉ ፥ እረኞች ፥
ናቸው ፤ ሁሉ ፥ ወደ ፥ መንገዳቸው ÷ ከፊተኛው ፥
እስከ ፥ ኋለኛው ፥ ድረስ ፥ ሁሉ ÷ እያንዳንዳቸው ፥
፲፪ ወደ ፥ ጥቅማቸው ፥ ዘወር ፥ ብለዋል ። ኑ ፥ የወ
ይን ፥ ጠጅ ፥ እንውሰድ ÷ በሚያሰክርም ፥ መጠጥ ፥
እንርካ ፤ ዛሬም ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ እንዲሁ ፥ ነገ ፥
ይሆናል ÷ ከዛሬም ፥ ይልቅ ፥ እጅግ ፥ ይበልጣል ፥
ይላሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፶፯ ።

፩ ጻድቅ ፥ ይሞታል ÷ በልቡም ፥ ነገሩን ፥ የሚ
ያኖር ፥ የለም ፤ ምሕረተኞችም ፥ ይወገዳሉ ÷
ጽድቅም ፥ ከክፋት ፥ ፊት ፥ እንደ ፥ ተወገደ ፥
፪ ማንም ፥ አያስተውልም ። ወደ ፥ ሰላም ፥ ይገባል ፤
በቅንነት ፥ የሄደ ፥ በአልጋው ፥ ላይ ፥ ያርፋል ።
፫ እናንተ ፥ የአስማተኛይቱ ፥ ልጆች ÷ የአመን
ዝራውና ፥ የጋለሞታይቱ ፥ ዘር ÷ ወደዚህ ፥
፬ ቀረቡ ። በማን ፥ ታላግጣላችሁ ? በማንስ ፥ ላይ ፥
አፋችሁን ፥ ታላቅቃላችሁ ? ምላሳችሁንስ ፥
፭ በማን ፥ ላይ ፥ ታስረዝማላችሁ ? እናንተ ፥ በአ
ድባር ፥ ዛፎች ፥ መካከል ፥ በለመለመም ፥ ዛፍ ፥
ሁሉ ፥ በታች ፥ በፍትወት ፥ የምትቃጠሉ ÷ እና
ንተም ፥ በሸለቆች ፥ ውስጥ ፥ በዓለትም ፥ ስንጣ
ቂዎች ፥ በታች ፥ ሕፃናትን ፥ የምታርዱ ÷ የዓ
መፅ ፥ ልጆችና ፥ የሐሰት ፥ ዘር ፥ አይደላችሁ
፮ ምን ? በሸለቆው ፥ ውስጥ ፥ ያሉ ፥ የለዘቡ ፥ ድን
ጋዮች ፥ እድል ፥ ፈንታሽ ፥ ናቸው ÷ እነርሱም ፥
ዕጣሽ ፥ ናቸው ፤ ለእነርሱም ፥ የመጠጥ ፥ ቍር
ባን ፥ አፍስሰሻል ÷ የእህልንም ፥ ቍርባን ፥ አቅ
ርበሻል ። እንግዲህ ፥ በዚህ ፥ ነገር ፥ አልቂጣ
፯ ምን ? ከፍ ፥ በለውም ፥ በረዘመውም ፥ ተራራ ፥
ላይ ፥ መኝታሽን ፥ አደረግሽ ÷ መሥዋዕትንም ፥
፰ ትሠዊ ፥ ዘንድ ፥ ወደዚያ ፥ ወጣሽ ። ከመዝጊያ
ውና ፥ ከመቃኑ ፥ በኋላ ፥ መታሰቢያሽን ፥ አደረ
ግሽ ፤ እኔን ፥ ትተሽ ፥ ለሌላ ፥ ተገልጠሻል ÷ ወጥ
ተሽ ፥ መኝታሽን ፥ አስፍተሻል ፤ ቃል ፥ ኪዳንም ፥
ተጋባሻቸው ÷ በየሸበትም ፥ ስፍራ ፥ ሁሉ ፥ መኝ
፱ ታቸውን ፥ ወደድሽ ። ዘይትም ፥ ይዘሽ ፥ ወደ ፥
ንጉሡ ፥ ሄድሽ ÷ ሽቱሽንም ፥ አበዛሽ ÷ መልእ
ክተኞችሽንም ፥ ወደ ፥ ሩቅ ፥ ላክሽ ÷ እስከ ፥ ሲኦ
ልም ፥ ድረስ ፥ ተዋረድሽ ። በመንገድሽም ፥
፲ ብዛት ፥ ደከምሽ ÷ ነገር ፥ ግን ፥— ተስፋ ፥ የለም ፥
አላልሽም ፤ የጕልበትን ፥ መታደስ ፥ አገኘሽ ÷
ስለዚህም ፥ አልዛልሽም ።

ሐሰትን ፥ የተናገርሽው ፥ እኔንም ፥ ያላሰብ
ሽው ፥ በልብሽም ፥ ነገሩን ፥ ያላኖርሽው ፥ ማንን ፥
ሰግተሽ ፥ ነው ? ማንንስ ፥ ፈርተሽ ፥ ነው ? እኔ ፥
ብዙ ፥ ጊዜ ፥ ዝም ፥ አልሁ ÷ አንቺም ፥ አልፈራ
፲፩ ሽም ። እኔ ፥ ጽድቅሽን ፥ እናገራለሁ ÷ ሥራ
፲፪ ሽም ፥ አይረባሽም ። ወደ ፥ አንቺ ፥ የሰበሰብሻ
ቸው ፥ በጮኽሽ ፥ ጊዜ ፥ ይታደጉሽ ፤ ንፋስ ፥
ግን ፥ ይወስዳቸዋል ፥ ሽው ሽው ታም ፥ ሁሉን ፥
ያስወግዳቸዋል ። በእኔ ፥ የታመነ ፥ ግን ፥ ምድ
ሪቱን ፥ ይገዛል ÷ የተቀደሰውንም ፥ ተራራዬን ፥
ይወርሳል ።

እርሱም ፥— ጥረጉ ÷ መንገድን ፥ አዘጋጁ ÷ ከሕ
፲፬ ዝቤም ፥ መንገድ ፥ ዕንቅፋትን ፥ አውጡ ፥ ይላል ።
፲፭ ለዘላለም ፥ የሚኖር ፥ ስሙም ፥ ቅዱስ ፥ የሆነ ÷
ከፍ ፥ ያለው ፥ ልዑል ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— የተ
ዋረዱትን ፥ ሰዎች ፥ መንፈስ ፥ ሕያው ፥ አደርግ ፥
ዘንድ ÷ የተቀጠቀጠውንም ፥ ልብ ፥ ሕያው ፥
አደርግ ፥ ዘንድ ÷ የተቀጠቀጠና ፥ የተዋረደ ፥
መንፈስ ፥ ካለው ፥ ጋር ፥ በከፍታና ፥ በተቀደሰ ፥
ስፍራ ፥ እቀመጣለሁ ። መንፈስም ፥ የፈጠርሁ
፲፮ ትም ፥ ነፍስ ፥ ከፊቴ ፥ እንዳይዝል ፥ ለዘላለም ፥
፲፯ አልጣላም ÷ ሁልጊዜም ፥ አልቂጣም ። ስለ ፥
ኃጢአቱ ፥ ጥቂት ፥ ጊዜ ፥ ተቈጥቼ ፥ ቀሠፍሁት ÷
ፊቴን ፥ ሰውሬ ፥ ተቈጣሁ ፤ እርሱም ፥ በልቡ ፥
መንገድ ፥ እያፈገፈገ ፥ ሄደ ። መንገዱን ፥ አይቻ
፲፰ ለሁ ፥ እፈውሰዋለሁ ÷ እመራውማለሁ ÷ ለእ
ርሱና ፥ ስለ ፥ እርሱም ፥ ለሚያለቅሱ ፥ መጽናና
፲፱ ትን ፥ እመልሳለሁ ። የከንፈሮችን ፥ ፍሬ ፥ እፈ
ጥራለሁ ፤ በሩቅም ፥ በቅርብም ፥ ላለው ፥ ሰላም ፥
ሰላም ፥ ይሁን ÷ እፈውሰዋለሁ ÷ ይላል ፥ እግ
ዚአብሔር ። ክፉዎች ፥ ግን ፥ እንደሚንቀሳቀስ ፥
፳ ባሕር ፥ ናቸው ፤ ጸጥ ፥ ይል ፥ ዘንድ ፥ አይችል
ምና ÷ ውኆቹም ፥ ጭቃና ፥ ጕድፍ ፥ ያወጣ
፳፩ ሉና ። ለክፉዎች ፥ ሰላም ፥ የላቸውም ፥ ይላል ፥
አምላኬ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፰ ።

፩ በኃይልህ ፡ ጩኽ ÷ አትቈጥብ ÷ ድምፅህን ፡ እንደ ፡ መለከት ፡ አንሣ ÷ ለሕዝቤ ፡ መተላለፋቸውን ፡ ለያዕቆብ ፡ ቤትም ፡ ኃጢአታቸውን ፡
፪ ንገር ። ነገር ፡ ግን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሹኛል ፡ መንገዴንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይወድዳሉ ፤ ጽድቅን ፡ እንዳደረገ ፡ የአምላካቸውንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳልተወ ፡ ሕዝብ ፡ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ይለምኑኛል ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመቅረብ ፡
፫ ይወድዳሉ ። ስለ ፡ ምን ፡ ጾምን ÷ አንተም ፡ አልተመለከትኸንም ? ሰውነታችንንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አዋረድን ÷ አንተም ፡ አላወቅህም ? ይላሉ ። እነሆ ÷ በጾማችሁ ፡ ቀን ፡ ፈቃዳችሁን ፡ ታደርጋላችሁ ÷ ሠራተኞቻችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ታስጨ
፬ ንቃላችሁ ። እነሆ ÷ ለጥልና ፡ ለክርክር ፡ ትጾማላችሁ ፡ በግፍ ፡ ጡጫም ፡ ትማታላችሁ ፤ ድምፃችሁንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ታሰሙ ፡ ዘንድ ፡
፭ ዛሬ ፡ እንደምትጾሙት ፡ አትጾሙም ። እኔ ፡ የመረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ ነውን ? ሰውስ ፡ ነፍሱን ፡ የሚያዋርደው ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ቀን ፡ ነውን ? በውኑ ፡ ራሱን ፡ እንደ ፡ እንግጫ ፡ ዝቅ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ማቅንና ፡ አመድንም ፡ በበታቹ ፡ ያነጥፍ ፡ ዘንድ ፡ ነውን ? በውኑ ፡ ይህን ፡ ጾም ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ቀን ፡
፮ ትለዋለህን ? እኔስ ፡ የመረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ አይደለምን ? የበደልን ፡ እስራት ፡ ትፈቱ ፡ ዘንድ ÷ የቀንበርንስ ፡ ጠፍር ፡ ትለቅቁ ፡ ዘንድ ÷ የተገፉትንስ ፡ አርነት ፡ ትሰድዱ ፡ ዘንድ ÷ ቀንበሩንስ ፡ ሁሉ ፡ ትሰብሩ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ?
፯ እንጀራህንስ ፡ ለተራበ ፡ ትቈርስ ፡ ዘንድ ÷ ስደተኞቹን ፡ ድሆች ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ታገባ ፡ ዘንድ ÷ የተራቈተውንስ ፡ ብታይ ፡ ታለብሰው ፡ ዘንድ ÷ ከሥጋ ፡ ዘመድህ ፡ እንዳትሸሸግ ፡ አይደለምን ?
፰ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብርሃንህ ፡ እንደ ፡ ንጋት ፡ ይበራል ÷ ፈውስህም ፡ ፈጥኖ ፡ ይበቅላል ÷ ጽድቅህም ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳል ÷ የእግዚአብሔርም ፡
፱ ክብር ፡ በኋላህ ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቅሃል ። የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ትጠራለህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይሰማሃል ፤ ትጮኻለህ ፡ እርሱም ፡ — እነሆኝ ፡ ይላል ። ከመካከልህ ፡ ቀንበርን ፡ ብታርቅ ÷ ጣትህንም ፡
፲ መጥቀስ ፡ ብትተው ÷ ባታንጐራጕርም ÷ ነፍስህንም ፡ ለተራበ ፡ ብታፈስስ ÷ የተጨነቀውንም ፡ ነፍስ ፡ ብታጠግብ ÷ ብርሃንህ ፡ በጨለማ ፡ ይወጣል ፡ ጨለማህም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡
፲፩ ይሆናል ። እግዚአብሔርም ፡ ሁልጊዜ ፡ ይመራሃል ፤ ነፍስህንም ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ያጠግባል ፡ አጥንትህንም ፡ ያጠናል ፤ አንተም ፡ እንደሚጠጣ ፡ ገነት ÷ ውኃውም ፡ እንደማያቋርጥ ፡
፲፪ ምንጭ ፡ ትሆናለህ ። ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ የፈረሱት ፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ÷ የብዙ ፡ ትውልድም ፡ መሠረት ፡ ይታነጻል ፤ አንተም ፡ — ሰባራውን ፡ ጠጋኝ ÷ የመኖሪያ ፡ መንገድን ፡ አዳሽ ፡ ትባላለህ ።

፲፫ ፈቃድህን ፡ በተቀደሰው ፡ ቀኔ ፡ ከማድረግ ፡ እግርህን ፡ ከሰንበት ፡ ብትመልስ ÷ ሰንበትንም ፡ ደስታ ÷ እግዚአብሔርም ፡ የቀደሰውን ፡ ክቡር ፡ ብትለው ÷ የገዛ ፡ መንገድህንም ፡ ከማድረግ ፡ ፈቃድህንም ፡ ከማግኘት ፡ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ከመናገር ፡
፲፬ ተከልክለህ ፡ ብታከብረው ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልሃል ÷ በምድርም ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ አወጣሃለሁ ÷ የአባትህንም ፡ የያዕቆብን ፡ ርስት ፡ አበላሃለሁ ፤ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፡ ፶፱ ።

፩ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ከማዳን ፡ አላጠረችም ÷ ጆሮውም ፡ ከመስማት ፡ አልደነቈረችም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በደላችሁ ፡ በእናንተና ፡
፪ በአምላካችሁ ፡ መካከል ፡ ለይታለች ÷ እንዳይሰማም ፡ ኃጢአታችሁ ፡ ፊቱን ፡ ከእናንተ ፡ ሰውሮታል ። እጃችሁ ፡ በደም ፡ ጣታችሁም ፡ በበደል ፡ ረክሰለች ÷ ከንፈራችሁም ፡ ሐሰትን ፡
፫ ተናግሮአል ÷ ምላሳችሁም ፡ ኃጢአትን ፡ አስምቶአል ። በጽድቅ ፡ የሚጠራ ፡ በእውነትም ፡
፬ የሚፈርድ ፡ የለም ፤ በምናምንቴ ፡ ነገር ፡ ታምነዋል ፡ ሐሰትንም ፡ ተናግረዋል ፤ ጕዳትን ፡ ፀንሰዋል ፡ በደልንም ፡ ወልደዋል ። የእባብን ፡
፭ እንቍላል ፡ ቀፈቀፉ ÷ የሸረሪትንም ፡ ድር ፡ አደሩ ፤ እንቍላላቸውንም ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ይሞታል ÷ እንቍላሉም ፡ ሲሰበር ፡ እፉኝት ፡ ይወጣል ። ድሮቻቸውም ፡ ልብስ ፡ አይሆኑላቸውም ÷ በሥራቸውም ፡ አይሸፈኑም ፤ ሥራቸው ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ነው ÷ የግፍም ፡ ሥራ ፡
፮ በእጃቸው ፡ ነው ። እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ይሮጣሉ ÷ ንጹሑን ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ ይፈጥናሉ ፤ አሳባቸው ፡ የኃጢአት ፡ አሳብ ፡ ነው ÷ ጕስቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ በመንገዳቸው ፡ አለ ።
፰ የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አያውቁም ÷ በአካሄዳቸውም ፡ ፍርድ ፡ የለም ፤ መንገዳቸውን ፡ አጣምመዋል ÷ የሚሄድባትም ፡ ሁሉ ፡ ሰላምን ፡ አያውቅም ።

፱ ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ÷ ጽድቅም ፡ አላገኘንም ፤ ብርሃንን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡ ነበር ÷ እነሆም ÷ ጨለማ ፡ ሆነ ፤ ጸዳልን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡ ነበር ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በጨለማ ፡ ሄድን ።
፲ እንደ ፡ ዕውሮች ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ተርመሰመስን ÷ ዓይን ፡ እንደሌላቸው ፡ ተርመሰመስን ፤ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በድግግሞታ ፡ እንዳለ ፡ ሰው ፡ ተሰናክልን ÷ እንደ ፡
፲፩ ሙታን ፡ በጨለማ ፡ ስፍራ ፡ ነን ። ሁላችን ፡ እንደ ፡ ድቦች ፡ እንጮኻለን ÷ እንደ ፡ ርግብ ፡ እንለቃቀሳለን ፤ ፍርድን ፡ በተስፋ ፡ እንጠበቅ ፡ ነበር ፡ እርሱም ፡ የለም ፤ መዳንም ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ። ዓመፃችን ፡ በአንተ ፡ ፊት ፡ በዝቶአልና ÷ ኃጢአታችን ፡ መስክሮብናልና ÷ ዓመፃችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነውና ÷ በደላችንን ፡ እናውቃለንና ።
፲፪ ፲፫ ፲፬ ፲፭

ናል ÷ አምላካችንንም ፡ ከመከተል ፡ ተመልሰ
ናል ፤ ግፍንና ፡ ዓመፅንም ፡ ተናግረናል ÷ የኃ
ጢአት ፡ ቃልንም ፡ ፀንሰን ፡ ከልብ ፡ አውጥተ
፲፬፡ ናል ። ፍርድም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሶአል ÷
ጽድቅም ፡ በሩቅ ፡ ቆሞአል ፤ እውነትም ፡ በአ
ደባባይ ፡ ላይ ፡ ወድቆአልና ÷ ቅንነትም ፡ ሊገባ ፡
፲፭፡ አልቻለምና ። እውነትም ፡ ታጥቶአል ÷ ከክፋ
ትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ ለብዝበዛ ፡ ሆኖአል ።
እግዚአብሔርም ፡ አየ ÷ ፍርድም ፡ ስለሌለ ፡
፲፮፡ ተከፋ ። ሰውም ፡ እንደሌለ ፡ አየ ÷ ወደ ፡ እርሱ ፡
የሚማልድ ፡ እንደሌለ ፡ ተረዳ ፡ ተደነቀም ፤ ስለ
ዚህ ፡ የገዛ ፡ ክንዱ ፡ መድኃኒት ፡ አመጣለት ÷ ጽድ
፲፯፡ ቁም ፡ አገዘው ። ጽድቅንም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡
ለበሰ ÷ በራሱም ፡ ላይ ፡ የማዳንን ፡ ራስ ፡ ቁር ፡
አደረገ ፤ የበቀልንም ፡ ልብስ ፡ ለበሰ ÷ በቅንዓ
፲፰፡ ትም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጸፈ ። እንደ ፡ ሥራ
ቸው ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ቍጣን ፡ ለባላጋራ
ዎቹ ÷ ፍዳንም ፡ ለጠላቶቹ ፡ ይከፍላል ፤ ለደሴቶ
፲፱፡ ችም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላል ። እርሱ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ነፋስ ፡ እንደሚነዳው ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡
ፈሳሽ ፡ ይመጣልና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉት ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ስም ÷ በፀሐይ ፡ መውጫም ፡
ያሉት ፡ ክብሩን ፡ ይፈራሉ ።
፳፡ ለጽዮን ፡ ታዳጊ ፡ ይመጣል ÷ በያዕቆብም ፡
ዘንድ ፡ ከኃጢአት ፡ ለሚርቁ ÷ ይላል ፡ እግዚ
፳፩፡ አብሔር ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡
ኪዳኔ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
በአንተ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ መንፈሴ ፡ በአፍህም ፡
ውስጥ ፡ ያደረግሁት ፡ ቃሌ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከአፍህ ፡ ከዘርህም ፡
አፍ ፡ ከዘር ፡ ዘርህም ፡ አፍ ፡ አያልፍም ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷ ።

፩፡ ብርሃንሽ ፡ መጥቶአልና ÷ የእግዚአብሔርም ፡
፪፡ ክብር ፡ ወጥቶልሻልና ፡ ተነሺ ÷ አብሪ ። እነሆ ÷
ጨለማ ፡ ምድርን ፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማም ፡ አሕ
ዛብን ፡ ይሸፍናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይወጣል ፡ ክብሩም ፡ በአንቺ ፡
፫፡ ላይ ፡ ይታያል ፤ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ ብርሃንሽ ፡
ነገሥታትም ፡ ወደ ፡ መውጫሽ ፡ ጸዳል ፡ ይመ
ጣሉ ።
፬፡ ዓይኖችሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመል
ከቺ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
ይመጣሉ ፤ ወንዶች ፡ ልጆችሽ ፡ ከሩቅ ፡ ይመ
ጣሉ ÷ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃ ፡ ላይ ፡
፭፡ ይሸከሙአቸዋል ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የባሕሩ ፡
በረከት ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመለስ ÷ የአሕዛ
ብም ፡ ብልጥግና ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመጣ ÷
አይተሽ ፡ ደስ ፡ ይልሻል ÷ ልብሽም ፡ ይደነቃል ፡
፮፡ ይሰፋማል ። የግመሎች ፡ ብዛት ÷ የምድያምና ፡
የጌፌር ፡ ግመሎች ÷ ይሸፍኑሻል ፤ ሁሉ ፡ ከሳባ ፡
ይመጣሉ ÷ ወርቅንና ፡ ዕጣንን ፡ ያመጣሉ ፡ የእ
፯፡ ግዚአብሔርንም ፡ ምስጋና ፡ ያወራሉ ። የቄዳር ፡
መንጎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ የነ
ባዮትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ያገለግሉሻል ፤ እኔን ፡
ደስ ፡ ሊያሰኙ ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ÷
የክብሬንም ፡ ቤት ፡ አከብራለሁ ።
፰፡ ርግቦች ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ እንደሚበርሩ ÷ ፰፡
እነዚህ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ የሚበርሩ ፡ እነማን ፡
፱፡ ናቸው ? እርሱ ፡ አክብሮሻልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፱፡
ለአምላክሽ ፡ ስምና ፡ ለእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡
ልጆችሽን ፡ ከሩቅ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋርም ፡ ብራቸ
ውንና ፡ ወርቃቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ደሴ
ቶች ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦችም ፡ አስቀድመው ፡
ይጠባበቁኛል ።
በቍጣዬ ፡ ቀሥፌ ፡ በፍቅሬ ፡ ምሬሻለሁና ፡ ፲፡
መጻተኞች ፡ ቅጥርሽን ፡ ይሠራሉ ÷ ነገሥታቶ
ቻቸውም ፡ ያገለግሉሻል ። በሮችሽም ፡ ሁል ፲፩፡
ጊዜ ፡ ይከፈታሉ ፤ ሰዎች ፡ የአሕዛብን ፡ ብልጥ
ግና ፡ የተማረኩትንም ፡ ነገሥታቶቻቸውን ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡
አይዘጉም ። ለአንቺም ፡ የማይገዛ ፡ ሕዝብና ፡ ፲፪፡
መንግሥት ፡ ይጠፋል ÷ እነዚያ ፡ ኤሕዛብም ፡
ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ። የመቅደሴንም ፡ ስፍራ ፡ ፲፫፡
ያስጌጡ ፡ ዘንድ ፡ የሊባኖስ ፡ ክብር ÷ ጥዱና ፡ አስ
ታው ፡ በርሰነቱም ÷ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ÷
የእግሬንም ፡ ስፍራ ፡ አክብራለሁ ። የአስጨና ፲፬፡
ቂዎችሽም ፡ ልጆች ፡ አንገታቸውን ፡ ደፍተው ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ÷ የናቁሽም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
እግርሽ ፡ ጫማ ፡ ይሰግዳሉ ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ከተማ ÷ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ የሆንሽ ፡ ጽዮን ፡
ይሉሻል ።
ከሰውም ፡ ማንም ፡ እስከማያልፍብሽ ፡ ድረስ ፡ ፲፭፡
የተተውሽና ፡ የተጠላሽ ፡ ነበርሽ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
የዘላለም ፡ ትምክሕትና ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ደስታ ፡
አደርግሻለሁ ። የአሕዛብንም ፡ ወተት ፡ ትጠጫ ፲፮፡
ለሽ ፡ የነገሥታትንም ፡ ጡት ፡ ትጠቢያለሽ ፡
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕቆብ ፡ ኃያል ÷ መድ
ኃኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂያ
ለሽ ። በናስ ፡ ፋንታ ፡ ወርቅን ÷ በብረትም ፡ ፲፯፡
ፋንታ ፡ ብርን ÷ በእንጨትም ፡ ፋንታ ፡ ናስን ÷
በድንጋይም ፡ ፋንታ ፡ ብረትን ፡ አመጣለሁ ።
አለቆችሽንም ፡ ሰላም ÷ የበላይ ፡ ገዦችሽንም ፡
ጽድቅ ፡ አደርጋለሁ ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በምድ ፲፰፡
ርሽ ፡ ውስጥ ፡ ግፍ ÷ በዳርቻሽም ፡ ውስጥ ፡ ጕስ
ቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ አይሰማም ፤ ቅጥርሽን ፡
መዳን ፡ በሮችሽንም ፡ ምስጋና ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪ
ያለሽ ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘላ ፲፱፡
ለም ፡ ብርሃንሽ ÷ አምላክሽም ፡ ክብርሽ ፡ ይሆ
ናልና ፡ ፀሐይ ፡ በቀን ፡ ብርሃን ፡ አይሆንልሽም ÷
የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ በሌሊት ፡ አያበራልሽም ።
እግዚአብሔር ፡ የዘላለም ፡ ብርሃንሽ ፡ ይሆና ፳፡
ልና ÷ የልቅሶሽም ፡ ወራት ፡ ታልቃለችና ፡ ፀሐ
ይሽ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አትጠልቅም ፡ ጨረቃሽም ፡
አይቋረጥም ። ሕዝብሽም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቃን ፡ ፳፩፡
ይሆናሉ ፤ እኔም ፡ እክብር ፡ ዘንድ ፡ የአታክል
ቴን ፡ ቡቃያ ÷ የእጄ ፡ ሥራ ፡ የምትሆን ፡ ምድ

፰፪፡ ሪቱንም ፡ ለዘላለም ፡ ይወርሳሉ ። ታናሹ ፡ ለሺህ ፡ የሁሉም ፡ ታናሹ ፡ ለብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ ይሆናል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዘመኑ ፡ ይህን ፡ አፋጥነ ዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፩ ።

፩፡ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነው ÷ ለድሆች ፡ የምሥራችን ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀብቶኛልና ፤ ልባቸው ፡ የተሰበረውን ፡ እጠግን ፡ ዘንድ ÷ ለተማረኩትም ፡ ነጻነትን ፡ ለታሰሩትም ፡ መፈታትን ፡ እናገር ፡ ፪፡ ዘንድ ፡ ልኮኛል ። የተወደደችውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ዓመት ፡ አምላካችንም ፡ የሚበቀልበትን ፡ ቀን ፡ እናገር ፡ ዘንድ ÷ የሚያለቅሱትንም ፡ ፫፡ ሁሉ ፡ አጽናና ፡ ዘንድ ፤ እግዚአብሔር ፡ ለክብሩ ፡ የተከላቸው ፡ የጽድቅ ፡ ዛፎች ፡ እንዲባሉ ፡ ለጽዮን ፡ አልቃሾች ፡ አደርግላቸው ፡ ዘንድ ÷ በአመድ ፡ ፋንታ ፡ አክሊልን ÷ በልቅሶም ፡ ፋንታ ፡ የደስታን ፡ ዘይት ÷ በኀዘንም ፡ መንፈስ ፡ ፋንታ ፡ የምስጋናን ፡ መጐናጸፊያ ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ልኮኛል ።

፬፡ ከጥንትም ፡ ጀምሮ ፡ በድማ ፡ የነበሩትን ፡ ይሠራሉ ፡ ከቀድሞ ፡ የፈረሱትንም ፡ ያቆማሉ ፤ በድማ ፡ የነበሩትንና ፡ ከብዙ ፡ ትውልድ ፡ በፊት ፡ የፈረሱትን ፡ ከተሞች ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይሠራሉ ። ፭፡ መጻተኞችም ፡ ቆመው ፡ በጎቻችሁን ፡ ያሰማራሉ ÷ ሌሎች ፡ ወገኖችም ፡ አራሾችና ፡ ወይን ፡ ፮፡ ጠባቂዎች ፡ ይሆኑላችኋል ። እናንተ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ትባላላችሁ ÷ ሰዎቹም ፡ የአምላካችን ፡ አገልጋዮች ፡ ብለው ፡ ይጠሩአችኋል ፤ የአሕዛብን ፡ ሀብት ፡ ትበላላችሁ ÷ በክ፯፡ ብራቸውም ፡ ትመካላችሁ ። በእፍረታችሁ ፡ ፋንታ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይሆንላችኋል ÷ በውር ደታችሁም ፡ ፋንታ ፡ ዕድል ፡ ፈንታችሁ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፤ ስለዚህ ፡ በምድራቸው ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይገዛሉ ÷ የዘላለምም ፡ ደስታ ፡ ይሆንላ፰፡ ቸዋል ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ የምወድድ ፡ ስርቆትንና ፡ በደልን ፡ የምጠላ ፡ ነኝ ፤ ፍዳቸውንም ፡ በእውነት ፡ እሰጣቸዋለሁ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ የዘላለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደ፱፡ ርጋለሁ ። ዘራቸውም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ÷ ልጆቻቸውም ፡ በወገኖች ፡ መካከል ፡ የታወቁ ፡ ይሆናሉ ፤ ያያቸው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የባረካቸው ፡ ዘር ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ይገነዘባል ።

፲፡ አክሊልን ፡ እንደ ፡ ለበሰ ፡ ሙሽራ ÷ በጌጥ ፡ ሽልማትዋም ፡ እንዳጌጠች ፡ ሙሽራ ÷ የማዳንን ፡ ልብስ ፡ አልብሶኛልና ÷ የጽድቅንም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ደርቦልኛልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷ ነፍሴም ፡ በአምላኬ ፡ ሐሤት ፡ ፲፩፡ ታደርጋለች ። ምድርም ፡ ቡቃያዋን ፡ እንደምታወጣ ÷ ገነትም ፡ ዘሩን ፡ እንደሚያበቅል ÷ እንዲሁ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅንና ፡ ምስጋናን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያበቅላል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፪ ።

፩፡ ስለ ፡ ጽዮን ፡ ዝም ፡ አልልም ÷ ስለ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ጸጥ ፡ አልልም ÷ ጽድቅዋ ፡ እንደ ፡ ጸዳል ፡ መዳንዋም ፡ እንደሚበራ ፡ ፋና ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ። ፪፡ አሕዛብም ፡ ጽድቅሽን ፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ክብርሽን ፡ ያያሉ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ በሚጠራበት ፡ በአዲሱ ፡ ስም ፡ ትጠሪያለሽ ። ፫፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ የክብር ፡ አክሊል ÷ በአምላክሽም ፡ እጅ ፡ የመንግሥት ፡ ዘውድ ፡ ትሆኛለሽ ። ፬፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡— የተተወች ፡ አትበዪም ፡ ምድርሽም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡— ውድማ ፡ አትባልም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ በአንቺ ፡ ደስ ፡ ብሎታልና ÷ ምድርሽም ፡ ባል ፡ ታገባለችና ፡ አንቺ ፡ — ደስታዬ ፡ የሚኖርብት ፡ ትባያለሽ ፡ ምድርሽም ፡— ባል ፡ ያገባች ፡ ትባላለች ። ፭፡ ጕልማሳም ፡ ድንግሊቱን ፡ እንደሚያገባ ÷ እንዲሁ ፡ ልጆችሽ ፡ ያገቡሻል ፤ ሙሽራም ፡ በሙሽራይቱ ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ÷ እንዲሁ ፡ አምላክሽ ፡ በአንቺ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፮፣፯፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ጕበኞችን ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ አቁሚአለሁ ፤ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ከቶ ፡ ዝም ፡ አይሉም ፤ እናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታሰቡ ÷ ኢየሩሳሌምን ፡ እስኪያጸና ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ምስጋና ፡ እስኪያደርጋት ፡ ድረስ ፡ አትረፉ ፡ ለእርሱም ፡ ዕረፍት ፡ አትስጡ ። ፰፡ እግዚአብሔር ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በእርግጥ ፡ ለጠላቶችሽ ፡ መብል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እህልሽን ፡ አልሰጥም ÷ መጻተኞችም ፡ የደከምሽበትን ፡ ወይንሽን ፡ አይጠጡም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰበሰቡት ፡ ይበሉታል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ያመሰግናሉ ÷ ያከማቹትም ፡ በመቅደሴ ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡ ይጠጡታል ፡ ብሎ ፡ በቀኙና ፡ በኃይሉ ፡ ክንድ ፡ ምሎአል ።

፲፡ እለፉ ÷ በበሮች ፡ በኩል ፡ እለፉ ፤ የሕዝቡንም ፡ መንገድ ፡ ጥረጉ ፤ አዘጋጁ ÷ ጐዳናውን ፡ አዘጋጁ ÷ ድንጋዮቹንም ፡ አስወግዱ ፤ ለአሕዛብም ፡ ዓላማ ፡ አንሡ ። ፲፩፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ዳርቻ ፡ አዋጅ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነግሮአል ፡— ለጽዮን ፡ ልጅ ፡— እነሆ ÷ መድኃኒትሽ ፡ ይመጣል ፤ እነሆ ÷ ዋጋው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሥራው ፡ በፊቱ ፡ አለ ፡ በሉአት ። ፲፪፡ እግዚአብሔር ፡— የተቤዣቸው ÷ የተቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡ ብለው ፡ ይጠሩአቸዋል ፤ አንቺም ፡— የተፈለገች ፡ ያልተተወችም ፡ ከተማ ፡ ትባያለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፫ ።

፩፡ ይህ ፡ ከኤዶምያስ ÷ ልብሱም ፡ የቀላ ፡ ከባሶራ ፡ የሚመጣ ÷ አለባበሱ ፡ ያማረ ÷ በጕልበቱ ፡ ጽናት ፡ የሚራመድ ፡ ማን ፡ ነው ? በጽድቅ ፡ የምናገር ፡ ለማዳንም ፡ የምበረታ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። ፪፡ ቀሚስህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ቀላ ? ልብስህስ ፡ በወይን ፡ መጥመቂያ ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሰው ፡ ልብስ ፡ ስለ ፡

፫ ምን ፡ መሰለ ? መጥመቂያውን ፡ ብቻዬን ፡ ረግ
ጫለሁ ÷ ከአሕዛብም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ አልነበረም ፤ በቁጣዬ ፡ ረገጥኋቸው ፡
በመዓቴም ፡ ቀጠቀጥኋቸው ፤ ደማቸውም ፡ በል
ብሴ ፡ ላይ ፡ ተረጭቶአል ÷ ልብሴንም ፡ ሁሉ ፡
፬ አሳድፌአለሁ ። የምበቀልበት ፡ ቀን ፡ በልቤ ፡
ነውና ÷ የምቤዥበትም ፡ ዓመት ፡ ደርሶአልና ።
፭ ተመለከትሁ ÷ የሚረዳም ፡ አልተገኘም ፤ የሚ
ያግዝም ፡ አልነበረምና ፡ ተደነቅሁ ፤ ስለዚህ ፡
የገዛ ፡ ክንዴ ፡ መድኃኒት ፡ አመጣልኝ ÷ ቊጣ
፮ ዬም ፡ እርሱ ፡ አገዘኝ ። በቁጣዬም ፡ አሕዛብን ፡
ረገጥሁ ፡ በመዓቴም ፡ ቀጠቀጥኋቸው ÷ ደማቸ
ውንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አፈሰስሁት ።
፯ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ ሁሉ ÷ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቸርነትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ምስጋና ÷ እንደ ፡ ምሕረቱና ፡ እንደ ፡ ቸርነ
ቱም ፡ ብዛት ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሰጠውን ፡
፰ ትልቅ ፡ በጎነት ፡ አሳስባለሁ ። እርሱም ፡— በእ
ውነት ፡ ሕዝቤ ÷ ሐሰትን ፡ የማያደርጉ ፡ ልጆች ÷
፱ ናቸው ፡ አለ ፤ መድኃኒትም ፡ ሆነላቸው ። በጭ
ንቃቸው ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ተጨነቀ ÷ የፊቱም ፡
መልአክ ፡ አዳናቸው ፤ በፍቅሩና ፡ በርኅራኄ
ውም ፡ ተቤዣቸው ÷ በቀደመውም ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ አንሥቶ ፡ ተሸከማቸው ።
፲ እነርሱ ፡ ግን ፡ ዐመፁ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡
አስመረሩ ፤ ስለዚህ ፡ ተመልሶ ፡ ጠላት ፡ ሆና
፲፩ ቸው ÷ እርሱም ፡ ተዋጋቸው ። እርሱም ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ የቀደመውን ፡ ዘመን ፡ አሰበ ፡— የበጎ
ቹን ፡ እረኛ ፡ ከባሕሩ ፡ ያወጣው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡
ያለ ? ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡ በመካከላቸው ፡
፲፪ ያኖረ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ? የከበረውንም ፡
ክንድ ፡ በሙሴ ፡ ቀኝ ፡ ያስሄደ ÷ ለራሱም ፡ የዘላ
ለምን ፡ ስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ውኃውን ፡ በፊ
፲፫ ታቸው ፡ የከፈለ ÷ በምድረ ፡ በዳም ፡ እንደሚ
ያልፍ ፡ ፈረስ ÷ በቀላይ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ዕንቅ
፲፬ ፋት ፡ ያሳለፋቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ? ወደ ፡
ሸለቆ ፡ እንደሚወርዱ ፡ ከብቶች ÷ እንዲሁ ፡
የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ወደ ፡ ዕረፍት ፡ አመ
ጣቸው ። እንዲሁም ፡ ለራስህ ፡ የከበረ ፡ ስም ፡
ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝብን ፡ መራህ ።
፲፭ ከሰማይ ፡ ተመልከት ÷ ከቅዱስነትህና ፡ ከክብ
ርህም ፡ ማደሪያ ፡ ጕብኝ ፤ ቅንዓትህና ፡ ኃይል
ህስ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ለእኔም ፡ የሆነው ፡ የልብህ ፡
፲፮ ናፍቆትና ፡ ርኅራኄህ ፡ ተከለከለ ። አብርሃም ፡
ባያውቀን ፡ እስራኤልም ፡ ባይገነዘበን ፡ አንተ ፡
አባታችን ፡ ነህ ፤ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አባታችን ፡
ነህ ÷ ስምህም ፡ ከዘላለም ፡ ታዳጊያችን ፡ ነው ።
፲፯ አቤቱ ÷ ከመንገድህ ፡ ለምን ፡ አሳትኸን ? እንዳ
ንፈራህም ፡ ልባችንን ፡ ለምን ፡ አጸናህብን ? ስለ ፡
ባሪያዎችህ ፡ ስለ ፡ ርስትህ ፡ ነገዶች ፡ ተመለስ ።
፲፰ የተቀደሰው ፡ ሕዝብህ ፡ መቅደስህን ፡ ጥቂት ፡
ጊዜ ፡ ወረሱት ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ረግጠውታል ።
፲፱ ከዘላለም ፡ እንዳልገዛኸን ፡ በስምህም ፡ እንዳል
ተጠራን ፡ ሆነናል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

፩ ሰማዮችን ፡ ቀድደህ ፡ ምነው ፡ ብትወርድ ! ተራ
፪ ሮችም ፡ ምነው ፡ ቢናወጡ ! እሳት ፡ ጭራ
ሮውን ፡ እንደሚያቃጥል ÷ እሳትም ፡ ውኃውን ፡
እንደሚያፈላ ÷ ስምህ ፡ ለጠላቶችህ ፡ ይገለጥ ፡
ዘንድ ÷ አሕዛብም ፡ በፊትህ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡
ዘንድ ። ያልተጠበቅነውን ፡ የክብርህን ፡ ሥራ ፡ ፫
በደረግህ ፡ ጊዜ ÷ ወረድህ ፡ ተራሮችም ፡ በፊ
ትህ ፡ ተንቀጠቀጡ ። ሰዎች ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ፬
ለሚጠብቁህ ፡ ከምትሠራላቸው ፡ ከአንተ ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክን ፡ አልሰሙም ፡ በጆሮአ
ቸውም ፡ አልተቀበሉም ፡ ዓይንም ፡ አላየችም ።
ጽድቅን ፡ የሚያደርገውን ፡ በመንገዶችህም ፡ ፭
የሚያስቡህን ፡ ትገናኛቸዋለህ ። እነሆ ÷ አንተ ፡
ተቈጣህ ፡ እኛም ፡ ኃጢአት ፡ ሠራን ፤ ስለዚ
ህም ፡ ተሳሳትን ። ሁላችን ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ፮
ሰው ፡ ሆነናል ÷ ጽድቃችንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
መርገም ፡ ጨርቅ ፡ ነው ፤ ሁላችንም ፡ እንደ ፡
ቅጠል ፡ ረግፈናል ÷ በደላችንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡
ወስዶናል ። ስምህንም ፡ የሚጠራ ÷ አንተንም ፡ ፯
ሊይዝ ፡ የሚያስብ ፡ የለም ፤ ፊትህንም ፡ ከእኛ ፡
ሰውረሃል ÷ በኃጢአታችንም ፡ አጥፍተኸናል ።
አሁን ፡ ግን ÷ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አባታችን ፡ ፰
ነህ ፤ እኛ ፡ ጭቃ ፡ ነን ፡ አንተም ፡ ሠሪያችን ፡
ነህ ÷ እኛም ፡ ሁላችን ፡ የእጅህ ፡ ሥራ ፡ ነን ።
አቤቱ ÷ እጅግ ፡ አትቈጣ ÷ ለዘላለምም ፡ ኃጢ ፱
አትን ፡ አታስብ ፤ እነሆ ÷ እባክህ ÷ ተመልከት ÷
እኛ ፡ ሁላችን ፡ ሕዝብህ ፡ ነን ። የተቀደሱ ፡ ከተ ፲
ሞችህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነዋል ፤ ጽዮን ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ውድማ ፡ ሆናለች ።
አባቶቻችን ፡ አንተን ፡ ያመሰገኑበት ፡ የተቀደ ፲፩
ሰና ፡ የተዋበ ፡ ቤታችን ፡ በእሳት ፡ ተቃጥሎ
አል ÷ ያማረውም ፡ ስፍራችን ፡ ሁሉ ፡ ፈርሶአል ።
አቤቱ ÷ በውኑ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ትታገሣለህን ? ፲፪
ዝምስ ፡ ትላለህን ? አጥብቀህስ ፡ ታስጨንቀና
ለህን ?

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

፩ ላልጠየቁኝ ፡ ተገለጥሁ ÷ ላልፈለጉኝም ፡
ተገኘሁ ፤ በስሜም ፡ ያልተጠራውን ፡ ሕዝብ ፡—
እነሆኝ ÷ እነሆኝ ፡ አልሁት ። መልካም ፡ ባል ፪
ሆነው ፡ መንገድ ÷ አሳበቸውን ፡ እየተከተሉ ÷
ወደሚሄዱ ፡ ወደ ፡ ዓመፀኛ ፡ ሕዝብ ፡ ቀኑን ፡
ሁሉ ፡ እጆቼን ፡ ዘረጋሁ ። ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ዘወ ፫
ትር ፡ የሚያስቈጡኝ ፡ ናቸው ፤ እነርሱ ፡ በአት
ክልት ፡ ውስጥ ፡ የሚሠዉ ፡ በጡብም ፡ ላይ ፡
የሚያጥኑ ÷ በመቃብርም ፡ መካከል ፡ የሚቀ ፬
መጡ ÷ በስውርም ፡ ስፍራ ፡ የሚያድሩ ÷ የእ
ሪያ ፡ ሥጋም ፡ የሚበሉ ፡ ናቸው ። የረከሰው ፡
መረቅ ፡ በዕቃቸው ፡ ውስጥ ፡ አለ ። እነርሱም ፡— ፭
ለራስህ ፡ ቁም ÷ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ይልቅ ፡ ቅዱስ ፡
ነኝና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አትቅረብ ፡ ይላሉ ፤ እነዚህ ፡
በአፍንጫዬ ፡ ዘንድ ፡ ጢስ ፡ ቀኑንም ፡ ሁሉ ፡

፮ የምትነድድ ፡ እሳት ፡ ናቸው ። እነሆ ÷ በፊቱ ፡ ተጽፎአል ፡— ኃጢአታችሁንና ፡ የአባቶቻችሁን ፡ ኃጢአት ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ብብታቸው ፡ ፍዳ ፡ አድርጌ ፡ እመልሳለሁ ፡ እንጂ ፡ ዝም ፡ አልልም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፯ በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ስላጠኑ ÷ በኮረብቶችም ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለዚህ ፡ አስቀድመው ፡ የሠሩትን ፡ ሥራቸውን ፡ በብብታቸው ፡ እሰፍራለሁ ።

፰ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወይን ፡ በዘለላው ፡ በተገኘች ፡ ጊዜ ፡— በረከት ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ አታጥፉት ፡ እንደሚባለው ÷ ሁሉን ፡ እንዳላጠፋ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንዲሁ ፡ ፱ አደርጋለሁ ። ከያዕቆብም ፡ ዘርን ፡ ከይሁዳም ፡ ተራሮቼን ፡ የሚወርሰውን ፡ አወጣለሁ ፤ እኔም ፡ የመረጥኋቸው ፡ ይወርሱአታል ÷ ባሪያዎቼም ፡ ፲ በዚያ ፡ ይኖራሉ ። ሳሮንም ፡ የበጎች ፡ ማሰማርያ ÷ የአኮርም ፡ ሸለቆ ፡ የላሞች ፡ መመሰማያ ፡ ፲፩ ለፈለጉኝ ፡ ሕዝቤ ፡ ይሆናል ። እናንተን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የተዋችሁትን ÷ ቅዱሱንም ፡ ተራራዬን ፡ የረሳችሁትን ÷ ጉድ ፡ ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ ማዕድ ፡ ያዘጋጃችሁትን ÷ እድል ፡ ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡ ፲፪ ቀኮርበን ፡ የቀዳችሁትን ÷ እድላችሁን ፡ ለሰይፍ ፡ አደርገዋለሁ ÷ ሁላችሁም ፡ ለመታረድ ፡ ትገኙ ፡ ነበሳላችሁ ፤ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጋችሁ ÷ ያልወደድሁትንም ፡ መረጣችሁ ፡ እንጂ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሳችሁልኝምና ÷ በተናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰማችሁኝምና ። ፲፫ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይበላሉ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ትራባላችሁ ፤ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይጠጣሉ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ትጠማላችሁ ፤ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ታፍራላችሁ ፤ ፲፬ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ከልባቸው ፡ ደስታ ፡ የተነሣ ፡ ይዘምራሉ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ከልባችሁ ፡ ኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችሁ ÷ መንፈሳችሁም ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ወዮ ፡ ትላላችሁ ። ፲፭ ስማችሁንም ፡ ለተመረጡት ፡ ሕዝቤ ፡ እርግማን ፡ አድርጋችሁ ፡ ትተዋላችሁ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይገድላችኋል ÷ ባሪያዎቹንም ፡ ፲፮ በሌላ ፡ ስም ፡ ይጠራቸዋል ። እንዲሁም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተባረከ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይባረካል ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ የማለ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይምላል ፤ የቀድሞው ፡ ጭንቀት ፡ ተረስቶአልና ÷ ከዓይኔም ፡ ተሰውሮአልና ። ፲፯ እነሆ ÷ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ምድር ፡ እፈጥራለሁና ፤ የቀደሙትም ፡ አይታሰቡም ÷ ፲፰ ወደ ፡ ልብም ፡ አይገቡም ። ነገር ፡ ግን ፡ በፈጠርሁት ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ለዘላለምም ፡ ሐሤት ፡ አድርጉ ፤ እነሆ ÷ ኢየሩሳሌምን ፡ ለሐሤት ÷ ፲፱ ሕዝብዋንም ፡ ለደስታ ፡ እፈጥራለሁና ። እኔም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለሁ ፡ በሕዝቤም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ የልቅሶ ፡ ድምፅና ፡ የዋይታ ፡ ድምፅ ፡ አይሰማበትም ። ፳ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ ብቻ ፡ የሚኖር ፡ ሕፃን ÷ ወይም ፡ ዕድሜውን ፡ ያልፈጸመ ፡ ሽማግሌ ፡ አይገኝም ፤ ጕልማሳው ፡ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ይሞታልና ÷ ኃጢአተኛውም ፡ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ የተረገመ ፡ ይሆናልና ። ፳፩ ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፡ ይቀመጡባቸዋል ፤ ወይኑንም ፡ ይተክላሉ ፡ ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ። ፳፪ ሌላ ፡ እንዲቀመጥበት ፡ አይሠሩም ÷ ሌላም ፡ እንዲበላው ፡ አይተክሉም ፤ የሕዝቤ ፡ ዕድሜ ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ዕድሜ ፡ ይሆናልና ÷ እኔም ፡ የመረጥኋቸው ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ደስ ፡ ይላቸዋልና ። ፳፫ እነርሱ ፡ ከነልጆቻቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቡሩካን ፡ ዘር ፡ ናቸውና ፡ በከንቱ ፡ አይደክሙም ፡ ለጥፋትም ፡ አይወልዱም ። እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ ሳይጠሩ ፡ እመልስላቸዋለሁ ÷ ገናም ፡ ሲናገሩ ፡ እሰማለሁ ። ፳፬ ተኵላና ፡ ጠቦት ፡ በአንድነት ፡ ይሰማራሉ ÷ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ይበላል ÷ የእባብም ፡ መብል ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ። በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ሁሉ ፡ አይጐዱም ÷ አያጠፉምም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

፩ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሰማይ ፡ ዙፋኔ ፡ ነው ÷ ምድርም ፡ የእግሬ ፡ መረገጫ ፡ ናት ፤ የምትሠሩልኝ ፡ ቤት ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ነው ? የማርፍበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፪ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ እጄ ፡ ሠርታለችና ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ናቸው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ወደ ፡ ትሑት ÷ መንፈሱም ፡ ወደ ፡ ተሰበረ ÷ በቃሌም ፡ ወደሚንቀጠቀጥ ፡ ሰው ፡ እመለከታለሁ ። ፫ በሬን ፡ የሚያርድልኝ ፡ ሰውን ፡ እንደሚገድል ፡ ነው ፤ ጠቦትንም ፡ የሚሠዋ ፡ የውሻውን ፡ አንገት ፡ እንደሚሰብር ፡ ነው ፤ የእህልን ፡ ቍርባን ፡ የሚያቀርብ ፡ የእርያን ፡ ደም ፡ እንደሚያቀርብ ፡ ነው ፤ ዕጣንን ፡ የሚያጥን ፡ ጣዖትን ፡ እንደሚባርክ ፡ ነው ። እነዚህ ፡ የገዛ ፡ መንገዳቸውን ፡ መረጡ ፤ ነፍሳቸውም ፡ በርኩሰታቸው ፡ ደስ ፡ ይላታል ፤ ፬ እኔ ፡ ደግሞ ፡ የተሳለቀባቸውን ፡ እመርጣለሁ ÷ የፈሩትንም ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁ ፤ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጉ ÷ ያልወደድሁትንም ፡ መረጡ ፡ እንጂ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱልኝምና ÷ በተናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙኝምና ።

፭ በቃሉ ፡ የምትንቀጠቀጡ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡— የጠሉአችሁ ፡ ስለ ፡ ስሜም ፡ ያባረሩአችሁ ፡ ወንድሞቻችሁ ፡— ደስ ፡ ታችሁን ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ብለዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ያፍራሉ ። ፮ የጩኸት ፡ ድምፅ ፡ ከከተማ ÷ ድምፅም ፡ ከመቅደስ ÷ በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ ፍዳን ፡ የሚያመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶአል ።

፯ ሳታምጥ ፡ ወለደች ፤ ምጥም ፡ ሳያገኛት ፡
፰ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ። ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቶአል ? እንዲህስ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ማን ፡ አይቶአል ? በውኑ ፡ አገር ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡
ታምጣለችን ? ወይስ ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡
ይወለዳልን ? ጽዮን ፡ እንዳማጠች ፡ ወዲያው ፡
፱ ልጆችዋን ፡ ወልዳለችና ። በውኑ ፡ ወደ ፡ መው
ለድ ፡ የማደርስ ፡ እኔ ፡ አላስወልድምን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ የማስወልድስ ፡ ማኅፀንን ፡ እኔ ፡
እዘጋለሁን ? ይላል ፡ አምላክሽ ።
፲ እናንተ ፡ የምትወድዱአት ፡ ሁሉ ÷ ከኢየሩ
ሳሌም ፡ ጋር ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ÷ ስለ ፡ እርስ
ዋም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ እናንተም ፡ የምታለቅ
ሱላት ፡ ሁሉ ÷ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በደስታ ፡ ሐሤ
፲፩ ትን ፡ አድርጉ ÷ ትጠቡ ፡ ዘንድ ፡ ከማጽናናት
ዋም ፡ ጡት ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፤ እጅግ ፡ ጠጥታ
ችሁ ፡ በክብርዋ ፡ ሙላት ፡ ደስ ፡ ይላችሁ ፡ ዘንድ ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እነሆ ÷
ሰላምን ፡ እንደ ፡ ወንዝ ÷ የአሕዛብንም ፡ ክብር ፡
እንደሚጐርፍ ፡ ፈሳሽ ፡ እመልስላታለሁ ፤ ከዚ
ያም ፡ ትጠባላችሁ ÷ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሙ
አችኋል ፡ በጉልበትም ፡ ላይ ፡ እያስቀመጡ ፡
፲፫ ያቀማጥሉአችኋል ። እናት ፡ ልጅዋን ፡ እንደ
ምታጽናና ፡ እንዲሁ ፡ አጽናናችኋለሁ ÷ በኢየ
፲፬ ሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ትጽናናላችሁ ። ታያላ
ችሁ ÷ ልባችሁም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ÷ አጥ
ንታችሁም ፡ እንደ ፡ ለምለም ፡ ሣር ፡ ትበቅላ
ለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ለሚፈሩት ፡
ትታወቃለች ÷ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ።
፲፭ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ በቍጣ ÷
ዘለፋውንም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ከእሳት ፡ ጋር ፡ ይመጣል ÷ ሰረገሎቹም ፡
፲፮ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብ
ሔርም ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡
በሰይፉ ፡ ይፈርዳል ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ተወ
፲፯ ግተው ፡ የሞቱት ፡ ይበዛሉ ። በመካከላቸው ፡
ያለውን ፡ አንዱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸውን ፡ የሚቀድሱና ፡
የሚያነጹ ÷ የአሪያንም ፡ ሥጋ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገ
ርንም ፡ አይጥንም ፡ የሚበሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠ
ፋሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፰ ሥራቸውንና ፡ አሳባቸውን ፡ አውቄአለሁና ፡
አሕዛብንና ፡ ልሳናትን ፡ ሁሉ ፡ የምሰበስብበት ፡
ጊዜ ፡ ይደርሳል ÷ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ ክብ
፲፱ ሬንም ፡ ያያሉ ። በመካከላቸውም ፡ ምልክት ፡
አደርጋለሁ ÷ ከእነርሱም ፡ የዳኑትን ፡ ዝናዬን ፡
ወዳልሰሙ ÷ ክብሬንም ፡ ወዳላዩ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ወደ ፡ ፉጥ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ወደ ፡
ሞሳሕ ፡ ወደ ፡ ቶቤል ፡ ወደ ፡ ያዋን ፡ በሩቅ ፡
ወዳሉ ፡ ደሴቶች ፡ እልካቸዋለሁ ÷ በአሕዛብም ፡
መካከል ፡ ክብሬንም ፡ ይናገራሉ ። የእስራኤል ፡ ፷
ልጆች ፡ ቍርባናቸውን ፡ በጥሩ ፡ ዕቃ ፡ አድር
ገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደሚያ
መጡ ÷ እንዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ሁሉ ÷ በፈረ
ሶችና ፡ በሰረገሎች ÷ በአልጋዎችና ፡ በበቅሎች ፡
በጠያር ፡ ግመሎችም ፡ ላይ ፡ አድርገው ÷ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ያመጡአቸዋል ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲሆኑ ፡ ፷፩
ከእነርሱ ፡ እወስዳለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እኔ ፡ የምሠራቸው ፡ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ፷፪
ምድር ፡ ከፊቴ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ÷ እን
ዲሁ ፡ ዘራችሁና ፡ ስማችሁ ፡ ጸንተው ፡ ይኖ
ራሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እንዲህ ፡ ይሆ ፷፫
ናል ፤ በየመባቻውና ፡ በየሰንበቱ ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ዘወትር ፡ ይመ
ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ወጥተውም ፡ ፷፬
በእኔ ፡ ያመፁብኝን ፡ ሰዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ ያያሉ ፡
ትላቸው ፡ አይሞትምና ÷ እሳታቸውም ፡ አይጠ
ፋምና ፤ ለሥጋ ፡ ለባሽም ፡ ሁሉ ፡ አስጸያፊ ፡
ነገር ፡ ይሆናሉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በብንያም ፡ አገር ፡ በዓናቶት ፡ ከነበሩ ፡ ካህ
ናት ፡ የሆነ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስ ፡
፪ ቃል ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢ
ዮስያስ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥቱ ፡ በአሥራ ፡ ሦስ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣ
፫ ለት ። በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮአቄም ፡ ዘመን ÷ እስከ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
እስከ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ፍጻሜ ÷
ኢየሩሳሌም ፡ እስከ ፡ ተማረከችበት ፡ እስከ ፡ አም
ስተኛው ፡ ወር ፡ ድረስ ፡ መጣ ።
፬ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፭
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ — በሆድ ፡ ሳልሠራህ ፡ አው ፮
ቅሃለሁ ÷ ከማኅፀንም ፡ ሳትወጣ ፡ ቀድሼሃለሁ ÷
ለአሕዛብም ፡ ነቢይ ፡ አድርጌሃለሁ ። እኔም ፦ — ፯
ወየ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እነሆ ÷ ብላቴና ፡
ነኝና ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅም ፡ አልሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ — ወደምስ ፰
ድህ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ትሄዳለህና ÷ የማዝዝህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ትናገራለህና ፦ — ብላቴና ፡ ነኝ ፡
አትበል ። እኔ ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፱
ነኝና ፡ ከፊታቸው ፡ አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚ

፱ አብሔር ። እግዚአብሔርም ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ አፌን ፡ ዳሰሰ ÷ እግዚአብሔርም ፡— እነሆ ÷
፲ ቃሌን ፡ በአፍህ ፡ ውስጥ ፡ አኑሬአለሁ ፤ እነሆ ÷ ትነቅልና ፡ ታፈርስ ፡ ዘንድ ÷ ታጠፋና ፡ ትገለብጥ ፡ ዘንድ ÷ ትሠራና ፡ ትተክል ፡ ዘንድ ፡ በአሕዛብና ፡ በመንግሥታት ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ አድርጌ ሃለሁ ፡ አለኝ ።
፲፩ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡— ኤርምያስ ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ ታያለህ ? እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ። እኔም ፡— የለውዝ ፡ በትር ፡ አያለሁ ፡
፲፪ አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡— አፈጽመው ፡ ዘንድ ፡ በቃሌ ፡ እተጋለሁና ፡ መልካም ፡ አይተሃል ፡ አለኝ ።
፲፫ ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡— ምን ፡ ታያለህ ? እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ። እኔም ፡— የሚፈላ ፡ አፍላል ፡ አያለሁ ÷ ፊቱም ፡
፲፬ ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ነው ፡ አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በምድሪቱ ፡ በተቀመጡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፲፭ ይገለጣል ። እነሆ ÷ እኔ ፡ በሰሜን ፡ ያሉትን ፡ የመንግሥታትን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ እጠራለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ እያንዳንዳቸውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ በዙሪያዋ ፡ በቅጥርዋ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ዙፋናቸውን ፡
፲፮ ያስቀምጣሉ ። ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ሁሉ ÷ እኔን ፡ ስለ ፡ ተዉ ፡ ለሌሎችም ፡ አማልክት ፡ ስላጠኑ ፡ ለእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሰገዱ ÷
፲፯ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እናገራለሁ ። አንተ ፡ ግን ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ÷ ተነሥም ÷ ያዘዝሁህን ፡ ሁሉ ፡ ንገራቸው ፤ በፊታቸው ፡ እንዳላስ
፲፰ ፈራህ ፡ አትፍራቸው ። እነሆ ÷ በምድሪቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በአለቆች ዋና ፡ በካህናትዋ ፡ ላይ ፡ በምድሪቱም ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተመሸገ ፡ ከተማ ፡ እንደ ፡ ብረትም ፡ ዓምድ ፡ እንደ ፡ ናስም ፡ ቅጥር ፡ ዛሬ ፡ አድርጌሃለሁ ።
፲፱ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይዋጋሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ሂድ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ጆሮ ፡ ጩኽ ÷ እንዲህም ፡ በል ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የብላቴንነትሽን ፡ ምሕረት ፡ የታጨሽበትንም ፡ ፍቅር ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዘር ፡ ባልተዘራበት ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተከተልሽኝ ፡ አስቤአለሁ ። እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነበረ ÷ የቡቃያውም ፡ በኩራት ፡ ነበረ ፤ የበሉት ፡ እንደ ፡ በደለኞች ፡ ይቈጠራሉ ÷ ክፋም ፡ ነገር ፡ ያገኛቸዋል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፬ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
፭ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አባቶቻችሁ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቁ ÷ ከንቱነትን ፡ የተከተሉ ÷ ከንቱም ፡ የሆኑ ፡ ምን ፡ ክፋት ፡ አግኝተውብኝ ፡ ነው ? እነርሱም ፡— ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣን ÷ በምድረ ፡ በዳም ፡ በባድማ ፡ ጕድጓድም ፡ ባለበት ፡ ምድር ÷ በውኃ ፡ ጥምና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ÷ ማንም ፡ በማያልፍበትና ፡ ማንም ፡ በማይቀመጥበት ፡ ምድር ፡ የመራን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ? አላሉም ።
፮ ፍሬዋንና ፡ በረከትዋንም ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍሬያማ ፡ ምድር ፡ አገባኋችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ፡ ምድሬን ፡ አረከሳችሁ ÷ ርስቴንም ፡ አጐሳቈላችሁ ። ካህናቱም ፡— እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ? አላሉም ÷ ባለ ፡ አሪቶችም ፡ አላወቁኝም ፤ ገዦዎችም ፡ ዐመፁብኝ ÷ ነቢያትም ፡ በበአል ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ÷ የማይረባንም ፡ ነገር ፡ ተከተሉ ።
፱ ስለዚህ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እከራከራለሁ ÷ ከልጆቻችሁም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እከራከራለሁ ።
፲ ወደ ፡ ኪቲም ፡ ደሴቶች ፡ እለፉና ፡ ተመልከቱ ÷ ወደ ፡ ቄዳርም ፡ ላኩና ፡ እጅግ ፡ መርምሩ ÷ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እዩ ።
፲፩ በውኑ ፡ አማልክት ፡ ያልሆኑትን ፡ አማልክቱን ፡ የለወጣቸው ፡ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ አለን ? ነገር ፡ ግን ፡ ሕዝቤ ፡ ክብሩን ፡ ለማይረባ ፡ ነገር ፡ ለወጠ ።
፲፪ ሰማያት ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ተደነቁ ÷ እጅግም ፡ ደንግጡና ፡ ተንቀጥቀጡ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሕዝቤ ፡ ሁለቱን ፡ ክፋ ፡ ነገሮች ፡ አድርገዋልና ፤ እኔን ፡ የሕያውን ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ትተውኛል ÷ የተቀደዱትንም ፡ ጕድጓዶች ÷ ውኃ ውን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉትን ፡ ጕድጓዶች ÷ ለራሳቸው ፡ ቆፍረዋል ።
፲፫ በውኑ ፡ እስራኤል ፡ ባሪያ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ የቤት ፡ ውላጅ ፡ ነውን ? ስለ ፡ ምን ፡ ብዝበዛ ፡ ሆነ ? የአንበሳ ፡ ደቦሎች ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አገሡ ÷ ድምፃቸውንም ፡ ሰጡ ፤ ምድሩንም ፡ በድማ ፡ አደረጉ ÷ ከተሞቹም ፡ ተቃጠሉ ፡ የሚቀመጥባቸውም ፡ የለም ።
፲፬ የሜምፎስና ፡ የጣፍናስ ፡ ልጆች ፡ አስነወሩሽ ፡ አላገጡብሽም ።
፲፭ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የሆነብሽ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተውሽ ፡ አይደለምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክሽ ። አሁንስ ፡ የሺሖርን ፡ ውኃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በግብጽ ፡ መንገድ ፡ ምን ፡ ጉዳይ ፡ አለሽ ? የኤፍራጥስንም ፡ ውኃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በአሦር ፡ መንገድ ፡ ምን ፡ ጉዳይ ፡ አለሽ ?
፲፮ ክፋትሽ ፡ ይገሥጽሻል ፡ ክዳትሽም ፡ ይዘልፍሻል ፤ አምላክሽንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የተውሽ ፡ እኔንም ፡ መፍራት ፡ የሌለብሽ ፡ ክፋና ፡ መራራ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቂ ÷ ተመልከቺ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፯ ከጥንት ፡ ጀምሬ ፡ ቀንበርሽን ፡ ሰብሬአለሁ ፡ እስራትሽንም ፡ ቈርጫለሁ ፤ አንቺም ፡— አላገለግልም ፡ አልሽ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ባለው ፡ ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከለምለምም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡

፳፭ በታች ፡ ለማመንዘር ፡ ተጋደምሽ ። እኔ ፡ የተ
መረጠች ፡ ወይን ፡ ፍጹምም ፡ እውነተኛ ፡ ዘር ፡
አድርጌ ፡ ተክዬሽ ፡ ነበር ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡
የእንግዳ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ ሆነሽ ፡ እንዴት ፡ ተለ
፳፮ ወጥሽብኝ ? በእንዶድ ፡ ብትታጠቢም ÷ ለራ
ስሽም ፡ ሳሙና ፡ ብታበዢ ÷ በእኔ ፡ ፊት ፡ በኃ
ጢአትሽ ፡ ረክሰሻል ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፳፯ ሔር ። አንቺስ ፦— አልረከስሁም ፡ በኣሊ ም
ንም ፡ አልተከተልሁም ፡ እንዴት ፡ ትያለሽ ?
በቂላ ፡ ያለውን ፡ መንገድሽን ፡ ተመልከቺ ÷
ያደረግሽውንም ፡ እወቂ ፤ በመንገድም ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ተለቀቀች ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ግመል ፡ ሆነ
፳፰ ሻል ፤ በምኞትዋ ፡ ነፋስን ፡ እንደምታሸትት ÷
በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ለመደች ፡ እንደ ፡ ሚዳ ፡
አህያ ፡ ነሽ ፤ ከምኞትዋ ፡ የሚመልሳት ፡ ማን ፡
ነው ? የሚሹአት ፡ ሁሉ ፡ አይደክሙም ÷ በወ
፳፱ ራትዋ ፡ ያገኙአታል ። እግርሽን ፡ ከሸካራ ፡ መን
ገድ ፡ ጕሮሮሽንም ፡ ከውኃ ፡ ጥም ፡ ከልክዪ ፤
አንቺ ፡ ግን ፦— እጨክናለሁ ÷ እንግዶችን ፡ ወድ
ጀአለሁና ÷ እከተላቸዋለሁም ፡ አልሽ ።
፴ ሌባ ፡ በተያዘ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚያፍር ፡ እን
ዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ÷ እነርሱና ፡ ንጉሦቻ
ቸውም ፡ አለቆቻቸውም ፡ ካህናቶቻቸውም ፡
፴፩ ነቢያቶቻቸውም ፡ ያፍራሉ ። ግንዱን ፦— አንተ ፡
አባቴ ፡ ነህ ፤ ድንጋዩንም ፦— አንተ ፡ ወለድኸኝ ፡
ይላሉ ፤ ፊታቸውንም ፡ ሳይሆን ፡ ጀርባቸውን ፡
ሰጡኝ ÷ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፦— ተነሥ
፴፪ ተህ ፡ አድነን ፡ ይላሉ ። ለአንተ ፡ የሠራሃቸው ፡
አማልክትህ ፡ ግን ፡ ወዴት ፡ ናቸው ? ይሁዳ ፡
ሆይ ÷ አማልክትህ ፡ እንደ ፡ ከተሞችህ ፡ ቍጥር ፡
እንዲሁ ፡ ናቸውና ፡ ይነሡ ፡ በመከራህም ፡ ጊዜ ፡
ያድኑህ ።
፴፫ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የምትከራከሩ ፡ ለምንድር ፡ ነው ?
ሁላችሁ ፡ ዐምፃችሁብኛል ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
፴፬ ሔር ። ልጆቻችሁን ፡ በከንቱ ፡ ቀሥፌአቸዋ
ለሁ ፤ ተግሣጽን ፡ አልተቀበሉም ፤ ሰይፋችሁ ፡
እንደሚሰብር ፡ አንበሳ ፡ ነቢያቶቻችሁን ፡ በል
፴፭ ቶአል ። ትውልድ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ተመልከቱ ። በውኑ ፡ ለእስራኤል ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ወይስ ፡ የጨለመች ፡ ምድር ፡ ሆንሁበትን ?
ሕዝቤስ ፡ ስለ ፡ ምን ፦— እኛ ፡ ፈርጥጠናል ፤
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንመለስም ፡
፴፮ ይላል ? በውኑ ፡ ቆንጆ ፡ ጌጥዋን ፡ ወይስ ፡
ሙሽራ ፡ ዝርግፍ ፡ ጌጥዋን ፡ ትረሳለችን ? ሕዝቤ ፡
፴፯ ግን ፡ የማይቈጠር ፡ ወራት ፡ ረስቶኛል ። ፍቅ
ርን ፡ ለመሻት ፡ መንገድሽን ፡ እንዴት ፡ ታቀኛ
ለሽ ! ስለዚህ ፡ ለክፉዎች ፡ ሴቶች ፡ እንኳ ፡ መን
፴፰ ገድሽን ፡ አስተምረሻል ። በእጆችሽም ፡ የንጹ
ሐን ፡ ድሆች ፡ ደም ፡ ተገኝቶአል ፤ በእነዚህ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ በግልጥ ፡ አገኘሁት ፡ እንጂ ፡ በስ
፴፱ ውር ፡ ፈልጌ ፡ አላገኘሁትም ። አንቺ ፡ ግን ፦—
ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ በእውነት ፡ ቍጣው ፡ ከእኔ ፡ ተመ
ልሶአል ፡ አልሽ ። እነሆ ፦— ኃጢአት ፡ አልሠራ
፵ ሁም ፡ ብለሻልና ፡ በፍርድ ፡ እከስስሻለሁ ። መን
ገድሽን ፡ ትለውጪ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ እጅግ ፡
ትሮጫለሽ ? አሦር ፡ እንዳሳፈረሽ ፡ ግብጽ ፡ ያሳ
፴፯ ፍርሻል ። እግዚአብሔር ፡ የታመንሽባቸውን ፡
ጥሎአልና ÷ በእነርሱም ፡ አይከናወንልሽምና ፡
እጅሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አድርገሽ ፡ ከዚያ ፡
ደግሞ ፡ ትወጫለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ በሰው ፡ ዘንድ ፦— ሰው ፡ ሚስቱን ፡ ቢፈታ ÷
ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ሄዳ ፡ ሌላ ፡ ወንድ ፡ ብታገባ ÷
በውኑ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ትመለሳለችን ?
ያች ፡ ሴት ፡ እጅግ ፡ የረከሰች ፡ አይደለችምን ?
ይባላል ። አንቺ ፡ ከብዙ ፡ ውሽሞች ፡ ጋር ፡ አመን
ዝረሻል ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ ትመለሻለሽን ? ይላል ፡
፪ እግዚአብሔር ። ዓይንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ ወደ ፡
ወናዎች ፡ ኮረብቶች ፡ ተመልከቺ ፤ ያልተጋደ
ምሽበት ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ አለ ? ዓረባዊ ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ እንደሚቀመጥ ፡ አንቺ ፡ በመንገድ ፡
ላይ ፡ ተቀምጠሽ ፡ ትጠብቂያቸው ፡ ነበር ፤ በግ
ልሙትናሽና ፡ በኃጢአትሽ ፡ ምድሪቱን ፡ አረ
፫ ከስሽ ። ስለዚህ ፡ ካፊያ ፡ ተከለከለ ÷ የኋለኛ
ውም ፡ ዝናብ ፡ ጠፋ ፤ የጋለሞታም ፡ ሴት ፡
ፊት ፡ ነበረብሽ ÷ ታፍሪም ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብለ
ሻል ። አሁንም ፦— አንተ ፡ አባቴ ፡ ሆይ ÷ የብ
፬ ላቴንነቴ ፡ ወዳጅ ፡ ነህ ፡ ብለሽ ፡ አልጮኽሽልኝ
፭ ምን ? ለዘላለም ፡ ይቈጣልን ? እስከ ፡ ፍጻሜስ ፡
ድረስ ፡ ይጠብቀዋልን ? እነሆ ÷ እንዲህ ፡ ብለሽ ፡
ተናገርሽ ÷ እንደ ፡ ተቻለሽም ፡ መጠን ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አደረግሽ ።
፮ እግዚአብሔርም ፡ በንጉሡ ፡ በኢዮስያስ ፡
ዘመን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦— ከዳተኛይቱ ፡ እስራ
ኤል ፡ያደረገችውን ፡ አየህን ? ወደ ፡ ረዘመው ፡
ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍም ፡ ሁሉ ፡
፯ በታች ፡ ሄደች ፡ በዚያም ፡ ጋለሞተች ። ይህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ካደረገች ፡ በኋላ ፦— ወደ ፡ እኔ ፡
ትመለሳለች ፡ ብዬ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አልተመ
ለሰችም ፤ እኅትዋም ፡ ይሁዳ ፡ አየች ።
፰ ከዳተኛይቱም ፡ እስራኤል ፡ ስላመነዘረች ፡ ስለ
ዚህ ፡ ፈትቻታለሁ ፡ የፍችዋንም ፡ ወረቀት ፡
ሰጥቻታለሁ ፤ እኅትዋ ፡ ይሁዳ ፡ ግን ፡ እንዳልፈራች ፡ እርስዋም ፡ ደግሞ ፡
ሄዳ ፡ እንደ ፡ ጋለሞተች ፡ አየሁ ። በግልሙት
፱ ናዋም ፡ በመቅለልዋም ፡ ምድሪቱ ፡ ረከሰች ፡
እርስዋም ፡ ከድንጋይና ፡ ከግንድ ፡ ጋር ፡ አመነ
፲ ዘረች ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እኅትዋ ፡ ይሁዳ ፡
በሐሰት ፡ እንጂ ፡ በፍጹም ፡ ልብዋ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
አልተመለሰችም ።
፲፩ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦— ከአታ
፲፪ ላይቱ ፡ ከይሁዳ ፡ ይልቅ ፡ ከዳተኛይቱ ፡ እስራ
ኤል ፡ ጸደቀች ። ሂድና ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
ሰሜን ፡ ተናገር ÷ እንዲህም ፡ በል ፦— ከዳተኛ
ይቱ ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ተመለሽ ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ መሐሪ ፡ ነኝና ÷ ለዘላለምም ፡ አል
ቈጣምና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አላደርግም ÷

፲፫፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በአምላክሽ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ እንዳመፅሽ ÷ መንገድሽንም ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ለእንግዶች ፡ እንደ ፡ ዘረጋሽ ÷ ቃሌንም ፡ እንዳልሰማሽ ፡ ኃጢአትሽን ፡ ብቻ ፡ እወቂ ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
፲፬፡ ሔር ። ከዳተኞች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ባላችሁ ፡ ነኝና ፡ ተመለሱ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንዱንም ፡ ከአንዲት ፡ ከተማ ፡ ሁለቱንም ፡ ከአንድ ፡ ወገን ፡ እወስዳችኋለሁ ÷ ወደ ፡ ጽዮ-
፲፭፡ ንም ፡ አመጣችኋለሁ ፤ እንደ ፡ ልቤም ፡ በግ ፡ ጠባቆችን ፡ እሰጣችኋለሁ ÷ በእውቀትና ፡ በማ
፲፮፡ ስተዋልም ፡ ይጠብቁአችኋል ። በበዛችሁም ፡ ጊዜ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በረባችሁ ፡ ጊዜ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ በዚያ ፡ ዘመን ፡— የእግዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ታቦት ፡ ብለው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይጠሩም ፤ ልብ ፡ አያደርጉትም ÷ አያስቡትምም ÷ አይሹትምም ÷ ከእንግ
፲፯፡ ዲህ ፡ ወዲህም ፡ አይደረግም ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዙፋን ፡ ብለው ፡ ይጠሩአታል ÷ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ይሰበሰባሉ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ክፉውን ፡ እልከኛ ፡ ልባቸውን ፡ ተከትለው ፡ አይ
፲፰፡ ሄዱም ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ቤት ፡ ይሄዳል ፤ በአንድም ፡ ሆነው ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ሰጠኋት ፡ ምድር ፡ ይመጣሉ ።
፲፱፡ እኔ ፡ ግን ፡— ከወንዶች ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እንዴት ፡ አደርግሻለሁ ? ያማረችውንስ ፡ ምድር ፡ የከበረችውን ፡ የአሕዛብን ፡ ሠራዊት ፡ ርስት ፡ እንዴት ፡ እሰጥሻለሁ ? ብዬ ፡ ነበር ። ደግሞ ፡— አባቴ ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪኛለሽ ፡ እኔንም ፡ ከመከ
፳፡ ተል ፡ አትመለሽም ፡ ብዬ ፡ ነበር ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ሚስት ፡ ባልዋን ፡ እንደምታታልል ፡ እንዲሁ ፡ አታለላችሁኝ ፡ ይላል ፡ እግዚአ
፳፩፡ ብሔር ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መንገዳቸውን ፡ አጣምመዋልና ÷ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረስተዋልና ፡ በወናዎች ፡ ኮረብቶች ፡ ላይ ፡ የልመናቸውና ፡ ልቅሶአቸው ፡ ድምፅ ፡ ተሰማ ።
፳፪፡ ከዳተኞች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ተመለሱ ÷ ከዳተኝነታችሁንም ፡ እፈውሳለሁ ። እነሆ ÷ አንተ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነህና ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
፳፫፡ እንመጣለን ። በእውነት ፡ የኮረብቶችና ፡ የተራሮች ፡ ፍጅት ፡ ከንቱ ፡ ናት ፤ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ መዳን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብ
፳፬፡ ሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከትንሽነታችን ፡ ጀምሮ ፡ የአባቶቻችን ፡ ድካም ÷ በጎቻቸውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆ
፳፭፡ ቻቸውንም ÷ እፍረት ፡ በልቶባቸዋል ። ከትንሽነታችን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኛና ፡ አባቶቻችን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ÷ የአምላካችን ንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማንምና ፡ በእፍረታችን ፡ እንጋደም ÷ ውርደታችንም ፡ ይክደነን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ብትመለስ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለስ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ርኩሰትህንም ፡ ከፊቴ ፡ ብታስወግድ ÷ ባትናወጥም ÷
፪፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ብለህም ፡ በእውነትና ፡ በቅንነት ፡ በጽድቅም ፡ ብትምል ÷ አሕዛብ ፡ በእርሱ ፡ ይባረካሉ ፡ በእርሱም ፡ ይመካሉ ።
፫፡ እግዚአብሔር ፡ ለይሁዳና ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ጥጋቹን ፡ እርሻ ፡ እረሱ ፡ በእሾህም ፡ ላይ ፡ አትዝሩ ። እናንተም ፡
፬፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ሥራችሁ ፡ ክፋት ፡ ቁጣዬ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ እንዳይወጣ ፡ የሚያጠፋውም ፡ ሳይኖር ፡ እንዳያቃጥል ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ተገረዙ ÷ የልባችሁንም ፡ ሸለፈት ፡ አስወግዱ ።
፭፡ በይሁዳ ፡ ዘንድ ፡ ተናገሩ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ አውሩና ፡— በአገሪቱ ፡ ላይ ፡ መለከት ፡ ንፉ ፡ በሉ ፤ ጮኻችሁም ፡— ሁላችሁ ፡ ተሰብሰቡ ፡ ወደ ፡ ተመሸጉትም ፡ ከተሞች ፡ እንግባ ፡ በሉ ።
፮፡ ከሰሜን ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትን ፡ አመጣለሁና ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ዓላማን ፡ አንሡ ፡ ሽሹ ÷ አትዘግዩ ። አንበሳ ፡ ከጫካው ፡ ዱር ፡ ወጥቶአል ÷
፯፡ አሕዛብንም ፡ የሚዘርፍ ፡ ተነሥቶአል ፡ ምድርሽን ፡ ባድማ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከስፍራው ፡ ወጥቶአል ÷ ከተሞችሽም ፡ ሰው ፡ የሌለባቸው ፡ ፍርስራሾች ፡ ይሆናሉ ። የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡
፰፡ ቁጣ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አልተመለሰምና ፡ ማቅ ፡ ልበሱ ÷ አልቅሱም ፡ ዋይም ፡ በሉ ። በዚያም ፡
፱፡ ቀን ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ የንጉሡና ፡ የመኳንንቱ ፡ ልብ ፡ ይጠፋል ÷ ካህናቱም ፡ ይደነቃሉ ፡ ነቢያቱም ፡ ይደነግጣሉ ።
፲፡ እኔም ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ወዮ ÷ አንተ ፡ ሰይፍ ፡ እስከ ፡ ነፍስ ፡ ድረስ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡— ሰላም ፡ ይሆንላችኋል ፡ ብለህ ፡ ይህን ፡ ሕዝብና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እጅግ ፡ አታለልህ ፡ አልሁ ።
፲፩፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብና ፡ ለኢየሩሳሌም ፡— ለማበጠር ፡ ወይም ፡ ለማጥራት ፡ ሳይሆን ፡ የሚያቃጥል ፡ ነፋስ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ካሉ ፡ ከወናዎች ፡ ኮረብቶች ፡ ወደ ፡ ወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
፲፪፡ ይመጣል ፤ ስለ ፡ እኔ ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ ነፋስ ፡ ከእነዚህ ፡ ይመጣል ፡ ይበላል ። አሁንም ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እናገራለሁ ።
፲፫፡ እነሆ ÷ እንደ ፡ ደመና ፡ ይወጣል ÷ ሰረገሎቹም ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፤ ፈረሶቹም ፡ ከንስር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ። ጠፍተናልና ፡ ወዮልን ። ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ትድኚ ፡ ዘንድ ፡
፲፬፡ ልብሽን ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡ እጠቢ ። ክፉ ፡ አሳብ ፡ የሚኖርብሽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ? የተናጋሪ ፡ ድምፅ ፡ ከዳን ፡ ዘንድ ፡ ይናገራልና ÷ ከኤፍሬምም ፡ ኮረብቶች ፡ መከራን ፡ ያወራልና ። ለአሕዛብ ፡ አሰሙና ፡— እነሆ ÷ ጠባቂዎች ፡ ክፉቅ ፡ አገር ፡ ይመጣሉ ፤ በይሁዳም ፡

ከተሞች፡ላይ፡ይጮኻሉ፡ብላችሁ፡በኢየሩ
፲፯፡ ሳሌም፡ላይ፡አውሩ። በእኔ፡ላይ፡ዓመፀኛ፡
ሆናለችና፡በዙሪያዋ፡ከብበው፡እንደ፡እርሻ፡
ጠበቂዎች፡ሆነውባታል ÷ ይላል፡እግዚአብ
፲፰፡ ሔር። መንገድሽና፡ሥራሽ፡ይህን፡አድር
ጎብሻል፤ ይህ፡ክፋትሽ፡መራር፡ነው÷ ወደ፡
ልብሽም፡ደርሶአል።

፲፱፡ አንጀቴ! አንጀቴ! ልቤ፡በጣም፡ታምሞ
አል÷ በውስጤም፡ልቤ፡ታውኮብኛል፤ ነፍሴ፡
ሆይ ÷ የመለከትን፡ድምፅና፡የሰልፍን፡
ውካታ፡ሰምተሻልና፡ዝም፡እል፡ዘንድ፡
፳፡ አልችልም። መከራ፡በመከራ፡ላይ፡ተጠር
ቶአል፤ ምድርም፡ሁሉ፡ተበዝብዛለችና፡በድ
ንገትም፡ድንኳኔ፡በቅጽበት፡ዓይንም፡መጋ
፳፩፡ ረጃዎቼ፡ጠፉ። ዓላማውን፡የምመለከት ÷
የመለከቱንስ፡ድምፅ፡የምሰማ፡እስከ፡መቼ፡
፳፪፡ ነው? ሕዝቤ፡ሰንፈዋልና፡አላወቁኝም፤ ሰነ
ፎች፡ልጆች፡ናቸው ÷ ማስተዋልም፡የላቸ
ውም፤ ክፉ፡ነገርን፡ለማድረግ፡ብልሃተኞች፡
ናቸው÷ በጎ፡ነገርን፡ማድረግ፡ግን፡አያውቁም።
፳፫፡ ምድሪቱን፡አየሁ ÷ እነሆም÷ባዶ፡ነበረች፡
አንዳችም፡አልነበረባትም፤ ሰማያትንም፡
፳፬፡ አየሁ ÷ ብርሃንም፡አልነበረባቸውም። ተራሮ
ችን፡አየሁ ÷ እነሆም ÷ ተንቀጠቀጡ ÷ ኮረብ
፳፭፡ ቶችም፡ሁሉ፡ተናወጡ። አየሁ ÷ እነሆም ÷
ሰው፡አልነበረም ÷ የሰማይም፡ወፎች፡ሁሉ፡
፳፮፡ ሸሽተው፡ነበር። አየሁ ÷ እነሆም ÷ ፍሬያማ፡
እርሻ፡ምድረ፡በዳ፡ሆነች ÷ ከተሞችም፡ሁሉ፡
ከእግዚአብሔር፡ፊት፡ከጽኑ፡ቍጣው፡የተ
ነሣ፡ፈርሰው፡ነበር።
፳፯፡ እግዚአብሔርም፡እንዲህ፡ይላል፡— ምድር፡
ሁሉ፡በድማ፡ትሆናለች ÷ ነገር፡ግን፡ፈጽሜ፡
፳፰፡ አላጠፋትም። ስለዚህ፡ምድር፡ታለቅሳለች ÷
በላይም፡ሰማይ፡ይጠቍራል፤ ተናግሬአለሁና ÷
አስቤአለሁም፤ አልጸጸትም፡ከእርሱም፡አል
፳፱፡ መለስም። ከፈረሰኞችና፡ከቀስተኞች፡ድምፅ፡
የተነሣ፡ከተማ፡ሁሉ፡ሸሽታለች፡ወደ፡ችፍግ፡
ዱርም፡ይገባሉ፡በቋጥኝ፡ላይም፡ይወጣሉ፡
ከተማ፡ሁሉ፡ተለቅቃለች፡የሚቀመጥበትም፡
፴፡ ሰው፡የለም። አንቺም፡የተበዘበዝሽ፡ሆይ ÷
ምን፡ታደርጊአለሽ? ቀይ፡በለበስሽ፡ጊዜ ÷ በወ
ርቅ፡አንባርም፡በጌጥሽ፡ጊዜ ÷ ዓይንሽንም፡
በኩል፡በተኳልሽ፡ጊዜ ÷ በከንቱ፡ታጊጫ
ለሽ፤ ውሽሞችሽ፡አቃለሉሽ÷ ነፍስሽን፡ይሹ
፴፩፡ አታል። እንደምታምጥ፡የበኩርዋንም፡እን
ደምትወልድ፡ሴት፡ድምፅ፡ሰምቻለሁና፤ የጽ
ዮን፡ሴት፡ልጅ፡ድምፅ፡በድካም፡ይሰልላል÷
እጆችዋንም፡ትዘረጋለችና፡— ተገድለው፡ከሞ
ቱት፡የተነሣ፡ነፍሴ፡ዝላለችና፡ወዮልኝ!
አለች።

ምዕራፍ፡፭።

፩፡ በኢየሩሳሌም፡መንገድ፡እየተመላለሳችሁ፡
ሩጡ ÷ ተመልከቱም ÷ እወቁም ÷ በአደባባይ
ዋም፡ፈልጉ፤ ፍርድን፡የሚያደርገውን፡እው
ነትንም፡የሚሻውን፡ሰው፡ታገኙ፡እንደ፡
ሆነ፡ይቅር፡እላታለሁ። እነርሱም፡— ሕያው፡ ፪፡
እግዚአብሔርን! ቢሉ፡የሚምሉት፡በሐሰት፡
ነው። አቤቱ ÷ ዓይንህ፡እውነትን፡የምትመ ፫፡
ለከት፡አይደለችምን? አንተ፡ቀሠፈሃቸዋል፡
ነገር፡ግን፡አላዘኑም ÷ ቀጥቅጠሃቸውማል፡
ነገር፡ግን፡ተግሣጽን፡እንቢ፡አሉ፡ፊታቸ
ውን፡ከድንጋይ፡ይልቅ፡አጠንክረዋል፤ ይመ
ለሱ፡ዘንድ፡እንቢ፡አሉ።

እኔም፡— የእግዚአብሔርን፡መንገድና፡የአ ፬፡
ምላካቸውን፡ሕግ፡አላወቁምና፡እነዚህ፡በእ
ውነት፡ድሆችና፡ሰነፎች፡ናቸው፤ ወደ፡ ፭፡
ታላላቆቹ፡እሄዳለሁ፡እናገራቸውማለሁ፤ የእ
ግዚአብሔርን፡መንገድና፡የአምላካቸውን፡
ሕግ፡ያውቃሉና፡አልሁ። እነዚህ፡ግን፡ቀን
በሩን፡በአንድነት፡ሰብረዋል ÷ እስራቱንም፡
ቈርጠዋል። ስለዚህ፡ኃጢአታቸው፡በገዙ ፮፡
አልና ÷ የክዳታቸውም፡ብዛት፡ጸንቶአልና፡
ስለዚህ፡አንበሳ፡ከዱር፡ወጥቶ፡ይሰብራቸ
ዋል ÷ የበረሀም፡ተኵላ፡ያጠፋቸዋል ÷ ነብ
ርም፡በከተሞቻቸው፡ላይ፡ይተጋል ÷ ከዚ
ያም፡የሚወጣ፡ሁሉ፡ይነጠቃል።

በእነዚህ፡ነገሮች፡ይቅር፡የምልሽ፡እን ፯፡
ዴት፡አድርጌ፡ነው? ልጆችሽ፡ትተውኛል፡
አማልክትም፡ባልሆኑ፡ምለዋል፤ ካጠገብኋ
ቸውም፡በኋላ፡አመነዘሩ፡በጋለሞቶቹም፡
ቤት፡ተሰበሰቡ። እንደ፡ተቀለቡ፡ፈረሶች፡ ፰፡
ሆኑ፤ እያንዳንዳቸውም፡ከባልንጀሮቻቸው፡
ሚስቶች፡ኋላ፡አሸካኩ። በውኑ፡ስለ፡እነ ፱፡
ዚህ፡ነገሮች፡አልቀሥፍምን? ይላል፡እግዚ
አብሔር፤ ነፍሴስ፡እንደዚህ፡ባለ፡ሕዝብ፡
ላይ፡አትበቀልምን?

ወደ፡ቅጥርዋ፡ወጥታችሁ፡አፍርሱ ÷ ነገር፡ ፲፡
ግን፡ፈጽማችሁ፡አታጥፉ፤ ለእግዚአብሔር፡
አይደሉምና፡ቅርንጫፍዋን፡ውሰዱ። የእስ ፲፩፡
ራኤል፡ቤትና፡የይሁዳ፡ቤት፡በእኔ፡ላይ፡
እጅግ፡ወንጅለዋል፡ይላል፡እግዚአብሔር።
እነርሱም፡— እርሱ፡አይደለም ÷ ክፉ፡ነገርም፡ ፲፪፡
አይመጣብንም፡ሰይፍንና፡ራብንም፡አናይም፤
ነቢያትም፡ነፋስ፡ይሆናሉ ÷ የእግዚአብሔ ፲፫፡
ርም፡ቃል፡በእነርሱ፡ዘንድ፡የለም ÷ እንዲ
ህም፡ይደረግባቸዋል፡ብለው፡እግዚአብሔ
ርን፡ክደዋል።

ስለዚህም፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡ ፲፬፡
እንዲህ፡ይላል፡— በዚህ፡ቃል፡ተናግራችኋ
ልና፡እነሆ ÷ በአፍህ፡ውስጥ፡ቃሌን፡እሳት፡
ይህንም፡ሕዝብ፡እንጨት፡አደርጋለሁ ÷
ትበላቸውማለች። የእስራኤል፡ቤት፡ሆይ ÷ ፲፭፡
እነሆ ÷ ሕዝብን፡ከሩቅ፡አመጣባችኋለሁ ÷
ይላል፡እግዚአብሔር፤ ኃያል፡ጥንታዊ፡
ሕዝብ፡ነው ÷ ቋንቋቸውንም፡የማታውቀው፡
የሚናገሩትንም፡የማታስተውለው፡ሕዝብ፡
ነው። የፍላጻቸውም፡ሰገባ፡እንደ፡ተከፈተ፡ ፲፮፡

መቃብር፡ነው ÷ ሁሉም፡ኃያላን፡ናቸው ።
፲፯፡ መከርሀንና፡እንጀራህን፡ይበላሉ፤ ወንዶችና፡ሴቶች፡ልጆችህንም፡ይበሉአቸዋል፤ በጎችህንና፡ላሞችህንም፡ይበላሉ፤ ወይንህንና፡በለስህንም፡ይበላሉ፤ የምትታመናቸውን፡የተመሸጉ፡ከተሞችን፡በሰይፍ፡ይደበድባሉ ።
፲፰፡ ነገር፡ግን፡በዚያ፡ዘመን ÷ ይላል፡እግዚአብሔር ÷ ፈጽሜ፡አላጠፋችሁም ።
፲፱፡ እንዲህም፡ይሆናል፤ እናንተ ፡— አምላካችን፡እግዚአብሔር፡ይህን፡ነገር፡ሁሉ፡ስለ፡ምን፡አደረገብን ? ብትሉ ÷ አንተ ፡— እንደ፡ተዋችሁኝ፡በአገራችሁም፡ሌሎችን፡አማልክት፡እንዳመለካችሁ ÷ እንዲሁ፡ለእናንተ፡ባልሆነ፡አገር፡ለሌሎች፡ሰዎች፡ትገዛላችሁ፡ትላቸዋለህ ።
፳፡ ይህን፡በያዕቆብ፡ቤት፡አውሩ ÷ በይሁዳም፡
፳፩፡ አሰሙ ፡— እናንተ፡ሰነፎች፡ልበ፡ቢሶች ÷ ዓይን፡እያላችሁ፡የማታዩ ÷ ጆሮም፡እያላችሁ፡የማትሰሙ ፡ ሕዝብ፡ሆይ ÷ ይህን፡ስሙ ።
፳፪፡ በውኑ፡እኔን፡አትፈሩምን ? ከፊቴስ፡አትደነግጡምን ? ይላል፡እግዚአብሔር፤ እንዳያልፍ፡አሸዋን፡በዘላለም፡ትእዛዝ፡ለባሕር፡ዳርቻ፡አድርጌአለሁ፤ ሞገዱም፡ቢናወጥ፡አያሸንፍም ÷ ቢጮኽም፡አያልፍበትም ።
፳፫፡ ለዚህ፡ሕዝብ፡ግን፡የሸፈተና፡ያመፀ፡ልብ፡አላቸው፤
፳፬፡ ዐምፀዋል፡ሄደውማል ። በልባቸውም ፡— የፈተኛውንና፡የኋለኛውን፡ዝናብ፡በጊዜው፡የሚሰጠውን ÷ ለመከርም፡የተመደቡትን፡ወራት፡የሚጠብቅልንን፡አምላካችንን፡እግዚአብሔርን፡እንፍራ፡አላሉም ።
፳፭፡ በደላችሁ፡እነዚህን፡አስቀርታለች ÷ ኃጢአታችሁም፡
፳፮፡ መልካምን፡ነገር፡ከለከለቻችሁ ። በሕዝቤ፡መካከል፡ክፉዎች፡ሰዎች፡ተገኝተዋል፤ እንደ፡አጥማጆችም፡ያደባሉ ÷ ወጥመድንም፡ይዘረጋሉ ። ሰዎችንም፡ያጠምዳሉ ።
፳፯፡ ቀፎ፡ወፎችን፡እንደሚሞላ ÷ እንዲሁ፡ቤታቸው፡ሽንገላን፡ሞልታለች፤ እንዲሁም፡ከብረዋል፡በለጠጎችም፡ሆነዋል ። ወፍረዋል፡ሰብተውማል ÷
፳፰፡ ክፋታቸውንም፡ያለ፡ልክ፡አብዝተዋል፤ የድሀ፡አደጎች፡ነገር፡መልካም፡እንዲሆን፡አልተምዋገቱላቸውም ÷ የችግረኞችንም፡ፍርድ፡
፳፱፡ አልፈረዱላቸውም ። በውኑ፡ስለ፡እነዚህ፡ነገሮች፡አልቀሥፍምን ? ይላል፡እግዚአብሔር፤ ነፍሴስ፡እንደዚህ፡ባለ፡ሕዝብ፡ላይ፡አትበቀልምን ?
፴፡ የምታስደንቅና፡የምታስደነግጥ፡ነገር፡
፴፩፡ በምድር፡ላይ፡ሆኖለች፤ ነቢያት፡በሐሰት፡ትንቢት፡ይናገራሉ ÷ ካህናትም፡በእነዚህ፡እጅ፡ይገዛሉ ÷ ሕዝቤም፡እንዲህ፡ያለውን፡ነገር፡ይወድዳሉ፤ በፍጻሜውስ፡ምን፡ታደርጋላችሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ እናንተ፡የብንያም፡ልጆች ÷ ክፉ፡ነገር፡ታላቅም፡ጥፋት፡ከሰሜን፡ይገ›በኛልና፡ከኢየሩሳሌም፡ውስጥ፡ሽሹ ÷ በቴቁሔ፡መለከቱን፡ንፉ ÷ በቤትሐካሪም፡ላይ፡ምልክት፡አንሡ ።
፪፡ የተዋበችውንና፡የተሰባቀለችውን፡የጽዮንን፡ልጅ፡አጠፋለሁ ። እረኞችና፡መንጎቻቸው፡ወደ፡እርስዋ፡ይመጣሉ ÷ በዙሪያዋም፡ድንኳኖቻቸውን፡ይተክሉባታል ÷ እያንዳንዱም፡በስፍራው፡መንጋውን፡ያሰማራል ።
፬፡ በእርስዋ፡ላይ፡ሰልፍ፡አዘጋጁ፤ ተነሡ ÷ በቀትርም፡እንውጣ ። ቀኑ፡መሸቶአልና ÷ የማታውም፡ጥላ፡ረዝሞአልና፡ወዮልን ።
፭፡ ተነሡ፡በሌሊትም፡እንውጣ ÷ አዳራሾችዋንም፡እናፍርስ ።
፮፡ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላልና ፡— ዛፎችዋን፡ቍረጡ ÷ በኢየሩሳሌምም፡ላይ፡አፈርን፡ደልድሉ፤ ይህች፡ከተማ፡የምትቀሠፍ፡ናት፤ መካከልዋ፡ሁሉ፡ግፍ፡ብቻ፡ነው ።
፯፡ በጕድጓድ፡ውኃ፡እንደሚፈልቅ ÷ እንዲሁ፡ክፋትዋ፡ከእርስዋ፡ዘንድ፡ይፈልቃል፤ ግፍና፡ቅሚያ፡በእርስዋ፡ዘንድ፡ይሰማል ÷ ደዌና፡ቍስልም፡ሁልጊዜ፡በፊቴ፡አለ ።
፰፡ ኢየሩሳሌም፡ሆይ ÷ ነፍሴ፡ከአንቺ፡እንዳትለይ ÷ አንቺንም፡በድግና፡ወና፡እንዳላደርግሽ ÷ ተግሣጽን፡ተቀበዪ ።
፱፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል ፡— ሰው፡ወይኑን፡እንደሚቃርም ÷ እንዲሁ፡ከእስራኤል፡የቀሩትን፡ፈጽሞ፡ይቃርሙአቸዋል፤ እጅህንም፡እንደ፡ለቃሚ፡ወደ፡እንቅብ፡ዘርጋ ።
፲፡ ይሰሙኝስ፡ዘንድ፡ለማን፡እናገራለሁ ? ለማንስ፡አስጠነቅቃለሁ ? እነሆ ÷ ጆሮአቸው፡ያልተገረዘች፡ናት፡ለመስማትም፡አይችሉም፤ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር፡ቃል፡ለስድብ፡ሆኖባቸዋል ÷ ደስም፡አያሰኛቸውም ።
፲፩፡ ስለዚህ፡በእግዚአብሔር፡ቍጣ፡ተሞልቻለሁ ፤ ከመታገሥ፡ደክሜአለሁ ፤ በሜዳ፡በሕፃናት፡ላይ፡በጕልማሶችም፡ጉባዔ፡ላይ፡በአንድነት፡አፍስሰው ፤ ባል፡ከሚስቱ፡ጋር፡ሽማግሌውም፡ከጎበዙ፡ጋር፡ይያያዛልና ።
፲፪፡ እጄን፡በምድር፡በሚኖሩ፡ላይ፡እዘረጋለሁና፡ቤቶቻቸው፡እርሻዎቻቸውም ፡ ሴቶቻቸውም፡በአንድነት፡ለሌሎች፡ይሆናሉ ÷ ይላል፡እግዚአብሔር ።
፲፫፡ ከታናሹ፡ጀምሮ፡እስከ፡ታላቁ፡ድረስ፡ሁሉ፡ስስትን፡ያስባሉና ÷ ከነቢዩም፡ጀምሮ፡እስከ፡ካህኑ፡ድረስ፡ሁሉ፡በተንኰል፡ያደርጋሉና ።
፲፬፡ የሕዝቤንም፡ስብራት፡በጥቂቱ፡ይፈውሳሉ፤ ሰላም፡ሳይሆን ፡— ሰላም፡ሰላም፡ይላሉ ።
፲፭፡ ርኩስን፡ነገር፡ስለ፡ሠሩ፡አፍረዋልን ? ምንም፡አላፈሩም ÷ እፍረትንም፡አላወቁም ፤ ስለዚህ፡

ከሚወድቁ ፡ ጋር ፡ ይወድቃሉ ፤ በጐበኘኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፲፭ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — በመንገድ ፡ ላይ ፡ ቁሙ ፡ ተመልከቱም ÷ የቀደመችውንም ፡ መንገድ ፡ ጠይቁ ፤ መልካሚቱ ፡ መንገድ ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እወቁ ÷ በእርስዋም ፡ ላይ ፡ ሂዱ ÷ ለነፍሳችሁም ፡ ዕረፍት ፡ ታገኛላችሁ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፦ — አንሄድባትም ፡ አሉ ።

፲፮ እኔም ፦ — የመለከቱን ፡ ድምፅ ፡ አድምጡ ፡ ብዬ ፡ ጠባቆችን ፡ ሾምሁባችሁ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፦ — አናደምጥም ፡ አሉ ። ፲፯ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ ስሙ ፤ ማኅበር ፡ ሆይ ÷ እነዚያ ፡ የሚያገኛቸውን ፡ እወቁ ። ምድር ፡ ሆይ ÷ ስሚ ፤ እነሆ ÷ ቃሌን ፡ ስላልሰሙ ፡ ሕጌንም ፡ ስለ ፡ ጣሉ ÷ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የአሳባቸውን ፡ ፍሬ ÷ ክፉን ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁ ። ፲፰ ስለ ፡ ምንስ ፡ ከሳባ ፡ ዕጣንን ÷ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ቀረፋን ፡ ታቀርቡልኛላችሁ ? የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችሁን ፡ አልቀበለውም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕታችሁም ፡ ደስ ፡ አያሰኘኝም ። ፲፱ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — እነሆ ÷ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ ዕንቅፋቶችን ፡ አደርጋለሁ ፤ አባቶችና ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ይሰናከሉባቸዋል ÷ ጎረቤትና ፡ ባልንጀራም ፡ ይጠፋሉ ።

፳ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — እነሆ ÷ ሕዝብ ፡ ከሰሜን ፡ አገር ፡ ይመጣል ÷ ታላቅ ፡ ሕዝብም ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይነሣል ። ፳፩ ቀስትንና ፡ ጦርን ፡ ይይዛሉ ፤ ጨካኞች ፡ ናቸው ÷ ምሕረትም ፡ አያደርጉም ፤ ድምፃቸው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ይተምማል ÷ በፈረሶችም ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፤ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ሰው ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ።

፳፪ ወሬውን ፡ ሰምተናል ÷ እጃችን ፡ ደክማለች ፤ ምጥ ፡ ወላድን ፡ ሴት ፡ እንደሚይዛት ፡ ጭንቀት ፡ ይዞናል ። ፳፫ የጠላት ፡ ሰይፍና ፡ ድንጋጤ ፡ ከብበዋችኋልና ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ አትውጡ ፡ በመንገድም ፡ ላይ ፡ አትሂዱ ። የሕዝቤ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ማቅ ፡ ልበሺ ፡ በአመድም ፡ ውስጥ ፡ ተንከባለዪ ፤ አጥፊ ፡ በላያችን ፡ በድንገት ፡ ይመጣብናልና ፡ ለአንድያ ፡ ልጅ ፡ እንደሚደረግ ፡ ልቅሶ ÷ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አልቅሺ ።

፳፮ መንገዳቸውን ፡ እንድታውቅና ፡ እንድትፈትን ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ፈታኝ ፡ አድርጌሃለሁ ።

፳፯ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ዓመፀኞች ፡ ናቸው ፤ በጠማማነት ፡ ይሄዳሉ ፤ ናስና ፡ ብረት ፡ ናቸው ፤ ሁሉ ፡ ርኩሰትን ፡ ያደርጋሉ ። ፳፰ ወናፉ ፡ አናፋ ፡ እርሳሱም ፡ በእሳት ፡ ቀለጠ ፤ አንጥረኛውም ፡ መልሶ ፡ በከንቱ ፡ ያቀልጠዋል ፤ ኃጢአተኞች ፡ አልተወገዱም ። ፳፱ እግዚአብሔር ፡ ጥሎአቸዋልና ፡ የተጣለ ፡ ብር ፡ ብለው ፡ ይጠሩአቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ፪ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ ቁም ÷ ይህንም ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ተናገር ፦ — እግዚአብሔርን ፡ ልታመልኩ ፡ በእነዚህ ፡ በሮች ፡ የምትገቡ ፡ ይሁዳ ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ፫ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁን ፡ አሳምሩ ፡ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ እሳድራችኋለሁ ። ፬ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ÷ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ÷ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እያላችሁ ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ አትታመኑ ። ፭ መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ብታሳምሩ ÷ በሰውና ፡ በጎረቤቱ ፡ መካከል ፡ ቅን ፡ ፍርድ ፡ ብትፈርዱ ÷ መጻተኛውንና ፡ ድሀ ፡ አደጉን ፡ መበለቲቱንም ፡ ባትገፉ ÷ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ ባታፈስሱ ÷ ክፉም ፡ ሊሆንባችሁ ፡ እንግዶችን ፡ አማልክት ፡ ባትከተሉ ÷ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ በሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ አሳድራችኋለሁ ።

፰ እነሆ ÷ በማትረቡበት ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ታምናችኋል ። ፱ ትሰርቃላችሁ ÷ ትገድላላችሁ ÷ ታመነዝራላችሁ ÷ በሐሰትም ፡ ትምላላችሁ ÷ ለበኣልም ፡ ታጥናላችሁ ÷ የማታውቋቸውንም ፡ እንግዶች ፡ አማልክት ፡ ትከተላላችሁ ፤ ፲ መጣችሁም ÷ ስሜም ፡ በተጠራበት ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ በፊቴ ፡ ቆማችሁ ፦ — ይህን ፡ አስጸያፊ ፡ የሆነ ፡ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ አላደረግንም ፡ አላችሁ ። ፲፩ ይህስ ፡ ስሜ ፡ የተጠራበት ፡ ቤት ፡ በዓይናችሁ ፡ የሌቦች ፡ ዋሻ ፡ ሆኖአልን ? እነሆ ÷ እኔ ፡ አይቻለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፲፪ ነገር ፡ ግን ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ስሜን ፡ ወዳሳደርሁበት ፡ በሴሎ ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ስፍራዬ ፡ ሂዱ ÷ ከሕዝቤም ፡ ከእስራኤል ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ያደረግሁበትን ፡ እዩ ። ፲፫ አሁንም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስላደረጋችሁ ÷ በማለዳም ፡ ተነሥቼ ፡ በተናገርኋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ስላልሰማችሁ ÷ በጠራኋችሁም ፡ ጊዜ ፡ ስላልመለሳችሁ ÷ ስለዚህ ፡ በሴሎ ፡ እንዳደረግሁ ፡ እንዲሁ ፡ ስሜ ፡ በተጠራበት ፡ በምትታመኑበት ፡ ቤት ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችሁም ፡ በሰጠኋችሁ ፡ ስፍራ ፡ አደርጋለሁ ። ፲፬ የኤፍሬምንም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ÷ ወንድሞቻችሁን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጣልሁ ÷ እንዲሁ ፡ ከፊቴ ፡ እጥላችኋለሁ ።

፲፭ እንግዲህም ፡ አልሰማህምና ፡ ስለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አትጸልይ ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ልመናና ፡ ጸሎት ፡ አታድርግ ፤ አትማልድላቸው ። ፲፮ እነርሱስ ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ውስጥና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡ የሚያደርጉትን ፡ አታይምን ? ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ÷ ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ እንጎቻ ፡ እንዲያደርጉ ፡ ለሌሎችም ፡ አማልክት ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ እንዲያፈስሱ ፡ ልጆች ፡ እንጨት ፡ ይሰበስባሉ ÷ አባቶችም ፡ እሳት ፡ ያነድዳሉ ÷ ሴቶችም ፡ ዱቄት ፡ ይለውሳሉ ። ፲፰ እኔን ፡ ያስቈጣሉን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለፊታቸ

፯ ውስ ፡ እፍረት ፡ አይደለምን ? እንግዲህም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ቊጣዬና ፡ መዓቴ ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ÷ በሰውና ፡ በእንስሳ ፡ ላይ ÷ በዱር ፡ ዛፎችና ፡ በምድር ፡ ፍሬ ፡ ላይ ፡ ይፈስሳል ፤ ይነድዳል ÷ አይጠፋምም ።

፰፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለሌላ ፡ መሥዋዕታችሁ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታ

፱፤ ችሁን ፡ ጨምሩ ÷ ሥጋውንም ፡ ብሉ ። ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጣኋችሁ ፡ ቀን ፡ ስለሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ አልተናገርሁምና ÷ አላዘዝኋቸውምም ።

፲፤ ነገር ፡ ግን ፡— ቃሌን ፡ ስሙ ÷ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆናችኋለሁ ፡ እናንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትሆኑኛላችሁ ፡ መልካምም ፡ ይሆንላችሁ ፡ ዘንድ ፡ በዘዝኋችሁ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ሂዱ ፡ ብዬ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡

፲፩ አዘዝኋቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ልባቸው ፡ አሳብና ፡ እልከኝነት ፡ ሄዱ ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ ሳይሆን ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ሄዱ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ፡

፲፪ ጆሮአቸውንም ፡ አላዘነበሉም ። አባቶቻችሁ ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ከወጡበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ÷ በየዕለቱ ፡ እየማለድሁ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ሁሉ ፡ ልኬባችሁ ፡ ነበር ።

፲፫ ነገር ፡ ግን ፡ አንገታቸውን ፡ አደነደኑ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙኝም ፡ ጆሮአቸውንም ፡ አላዘነበሉም ፤ አባቶቻቸውም ፡ ካደረጉት ፡ ይልቅ ፡ የበሰ ፡ አደረጉ ።

፲፬ በዚህም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ትነግራቸዋለህ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አይሰሙህም ፤ ትጠራቸውማለህ ÷

፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ አይመልሱልህም ። አንተም ፡— የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ያልሰማ ÷ ተግሣጽንም ፡ ያልተቀበለ ፡ ሕዝብ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እውነት ፡ ጠፍቶአል ፡ ከአፋቸውም ፡ ተቈርጦአል ፡ ትላቸዋለህ ።

፲፮ እግዚአብሔር ፡ የቀኣጣውን ፡ ትውልድ ፡ ጥሎ አልና ÷ ትቶታልምና ፡ ጠንሮሽን ፡ ቀኣረጨ ÷ ጣዪውም ÷ በወናዎች ፡ ኮረብቶችም ፡ ላይ ፡

፲፯ አሙሽ ። የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በፊቴ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ሠርተዋል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ያረክሱትም ፡ ዘንድ ፡ ስሜ ፡ በተጠራበት ፡ ቤት ፡

፲፰ ርኵሰታቸውን ፡ አኑረዋል ። እኔም ፡ ያላዘዝሁትንና ፡ በልቤ ፡ ያላሰብሁትን ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ያለችውን ፡

፲፱ የቶፌትን ፡ መስገጃዎች ፡ ሠርተዋል ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ ስፍራ ፡ ከማጣት ፡ የተነሣ ፡ በቶፌት ፡ ይቀበራሉና ፡ የአርድ ፡ ሸለቆ ፡ ይባላል ፡ እንጂ ፡ ቶፌት ፡ ወይም ፡ የሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዳግመኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡

፳ እግዚአብሔር ። የዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ሬሳ ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡

፳፩ ይሆናል ÷ የሚያስፈራራቸውም ፡ የለም ። ምድሬቱም ፡ በድማ ፡ ትሆናለችና ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞችና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡ ድምፅ ÷ የወንድ ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅ ፡ አጠፋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በዚያን ፡ ዘመን ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ የይሁዳን ፡ ነገሥታት ፡ አጥንትና ፡ የመኳንንቶቹን ፡ አጥንት ÷ የካህናቱን ፡ አጥንትና ፡ የነቢያቱን ፡ አጥንት ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡ ሰዎች ፡ አጥንት ፡ ከመቃብራቸው ፡ ያወጣሉ ። በወደዱአቸውና ፡

፪ ባመለኩአቸው ÷ በተከተሉአቸውና ፡ በፈለጉአቸው ÷ በሰገዱላቸውም ፡ በፀሐይና ፡ በጨረቃ ፡ በሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ይዘረገፉ ፡ አያከማቹአቸውም ፡ አይቀብሩአቸውምም ÷ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይሆናሉ ። እኔም ፡ ባሳደድኋቸው ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ የቀሩ ÷ ከዚህች ፡ ክፉ ፡ ወገን ፡ የተረፉ ፡ ቅሬታዎች ፡ ሁሉ ÷ ከሕይወት ፡ ይልቅ ፡ ሞትን ፡ ይመርጣሉ ።

፫ እንዲህም ፡ ትላቸዋለህ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የወደቁ ፡ አይነሡምን ? የሳተ ፡ አይመለስምን ? እንግዲህ ፡ ይህ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሕዝብ ፡ ዘወትር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ይመለሳል ? ተንኰልን ፡ ይዘአል ፡ ሊመለስም ፡ እንቢ ፡ ብሎአል ።

፬ አደመጥሁ ፡ ሰማሁም ፤ ቅንን ፡ ነገር ፡ አልተናገሩም ፤ ማናቸውም ፡— ምን ፡ አድርጌአለሁ ? ብሎ ፡ ከክፋቱ ፡ ንስሐ ፡ የገባ ፡ የለም ፤ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ እንደሚሮጥ ፡ ፈረስ ፡ እያንዳንዱ ፡ በየመንገዱ ፡ ይሄዳል ።

፭ ሽመላ ፡ በሰማይ ፡ ጊዜዋን ፡ አውቃለች ፤ ዋኖስና ፡ ጨረባ ፡ ዋልያም ፡ የመምጣታቸውን ፡ ጊዜ ፡ ይጠብቃሉ ፤ ሕዝቤ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ አላወቁም ።

፮ እናንተስ ፡— ጥበበኞች ፡ ነን ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ እንዴት ፡ ትላላችሁ ? እነሆ ÷ የጸሐፊ ፡ ብርዕ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ፡ በሐሰትም ፡ አድርጎአል ።

፯ ጥበበኞች ፡ አፍረዋል ፡ ደንግጠውማል ፡ ተማርከውማል ፤ እነሆ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ጥለዋል ፤ ምን ፡ ዓይነት ፡ ጥበብ ፡ አላቸው ?

፰ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ ስስትን ፡ ያስባሉና ÷ ከነቢዩም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ካህኑ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ በተንኰል ፡ ያደርጋሉና ፡ ስለዚህ ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ለሌሎች ÷ እርሻቸውንም ፡ ለሚወርሱባቸው ፡ እሰጣለሁ ። የሕዝቤንም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ስብራት ፡ በጥቂቱ ፡ ይፈውሳሉ ፤ ሰላም ፡ ሰላም ፡ ሳይሆን ፡— ሰላም ፡ ሰላም ፡ ይላሉ ።

፲ አስጸያፊ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ አፍረዋልን ? ምንም ፡ አላፈሩም ÷ አፍረትንም ፡ አላወቁም ፤ ስለዚህ ፡ ከሚወድቁ ፡ ጋር ፡ ይወድቃሉ ፤ በጐበኘኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፲፩ ፈጽሜ ፡ አጠፋችኋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በወይን ፡ ላይ ፡ ፍሬ ÷ በበለስ ፡ ዛፍ ፡ ላይ ፡ በለስ ፡ አይሆንም ÷ ቅጠልም ፡ ይረግፋል ፤

የሚያልፉባቸውንም፡ሰጠኋቸው።

፲፱፡ ዝም፡ብለን፡ለምን፡እንቀመጣለን? እግዚ
አብሔርን፡ስለ፡በደልን፡አምላካችን፡እግዚአ
ብሔር፡አጥፍቶናልና÷የሐሞትንም፡ውኃ፡
አጠጥቶናልና፡ተሰብስባችሁ፡ወደ፡ተመ
ሸጉ፡ከተሞች፡እንግባ፡በዚያም፡እንጥፋ።
፳፡ ሰላምን፡በተስፋ፡ተጠባበቅን÷መልካምም፡
አልተገኘም፡መጠገንን፡በተስፋ፡ተጠባበ
፳፩፡ ቅን÷እነሆም÷ድንጋጤ፡ሆነ። የፈረሶቹ፡
ድምፅ፡ከዳን፡ተሰማ፡ከአርበኞች፡ፈረሶች፡
ማሸካከት፡የተነሣ፡ምድር፡ሁሉ፡ተንቀጠ
ቀጠች፡መጡም፡ምድሪቱንና፡በእርስዋም፡
ያለውን፡ሁሉ÷ከተማይቱንና፡የተቀመጡባት
፳፪፡ ንም፡በሉ። እነሆ÷እስማት፡የማይከለክላቸ
ውን፡እባቦችንና፡እፉኝቶችን፡እሰድድባች
ኋለሁ፡፤እነርሱም፡ይነድፉአችኋል።

፳፫፡ ኀዘኔ፡የማይጽናና፡ነው÷ልቤም፡በው
፳፬፡ ስጤ፡ደክሞአል። እነሆ፡— እግዚአብሔር፡
በጽዮን፡የለምን? ወይስ፡ንጉሥዋ፡በእርስዋ፡
ዘንድ፡የለምን? የሚል፡የወገኔ፡ሴት፡ልጅ፡
ጩኸት፡ድምፅ፡ከሩቅ፡አገር፡ተሰማ። በተ
ቀረጹ፡ምስሎቻቸውና፡በባዕድ፡ከንቱነትስ፡
፳፭፡ ያስቈጡኝ፡ስለ፡ምንድር፡ነው? መከሩ፡አል
ፎአል÷በጋው፡ሄዶአል÷እኛም፡አልዳን
፳፮፡ ነም። በሕዝቤ፡ሴት፡ልጅ፡ስብራት፡እኔ፡
ተሰብሬአለሁ፡ጠቊሬማለሁ፤አድናቆትም፡
፳፯፡ ይዞኛል። በገለዓድ፡የሚቀባ፡መድኃኒት፡
የለምን? ወይስ፡በዚያ፡ሐኪም፡የለምን?
የወገኔ፡ሴት፡ልጅ፡ፈውስ፡ስለ፡ምን፡አል
ሆነም?

ምዕራፍ፡፱።

፩፡ ተወግተው፡ስለ፡ሞቱ፡ስለ፡ሕዝቤ፡ሴት፡
ልጅ፡ሰዎች፡ሌሊትና፡ቀን፡አለቅስ፡ዘንድ፡
ራሴ፡ውኃ÷ዓይኔም፡የእንባ፡ምንጭ፡በሆነ
፪፡ ልኝ! ሁሉም፡አመንዝሮች÷የአታላዮች፡
ጉባኤ፡ናቸውና፡ሕዝቤን፡እተዋቸው፡ዘንድ፡
ከእነርሱም፡እለይ፡ዘንድ፡በምድረ፡በዳ፡
የመንገደኞች፡ማደሪያን፡ማን፡በሰጠኝ?
፫፡ ምላሳቸውን፡ስለ፡ሐሰት፡እንደ፡ቀስት፡
ገተሩ፤በምድር፡በረቱ፡ነገር፡ግን፡ለእው
ነት፡አይደለም፤ከክፋት፡ወደ፡ክፋት፡ይሄ
ዳሉና፡እኔንም፡አላወቁምና÷ይላል፡እግዚ
፬፡ አብሔር። ወንድምም፡ሁሉ፡ያሰናክላልና÷
ባልንጀራም፡ሁሉ፡ያማልና፡እናንተ፡ሁሉ፡
ከባልንጀሮቻችሁ፡ተጠንቀቁ÷በወንድሞቻ
፭፡ ችሁም፡አትታመኑ። ሰውም፡ሁሉ፡ባልን
ጀራውን፡ያታልላል፡በእውነትም፡አይናገ
ርም፤ሐሰትን፡መናገርንም፡ምላሳቸው፡
ተምሮአል÷ክፋንም፡ለማድረግ፡ይደክማሉ።
፮፡ ማደሪያህ፡በሽንገላ፡መካከል፡ነው÷ከሽንገ
ላም፡የተነሣ፡እኔን፡ያውቁኝ፡ዘንድ፡እንቢ፡
ብለዋል÷ይላል፡እግዚአብሔር።
፯፡ ስለዚህ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—

እነሆ÷አቀልጣቸዋለሁ፡እፈትናቸውማለሁ፡
ስለ፡ሕዝቤ፡ሴት፡ልጅ፡ክፋት፡ከዚህ፡ሌላ፡
የማደርገው፡ምንድር፡ነው? ምላሳቸው፡ ፰፡
የተሰለ፡ፍላጻ፡ነው፤ሽንገላን፡ይናገራሉ፡
ሰው፡ከባልንጀራው፡ጋር፡በሰላም፡ይናገ
ራል÷በልቡ፡ግን፡ያደባበታል። በውኑ፡ ፱፡
ስለዚህ፡ነገር፡አልቀጣቸውምን? ይላል፡እግዚ
አብሔር፤ነፍሴስ፡እንደዚህ፡ባለ፡ሕዝብ፡
ላይ፡አትበቀልምን?

ለተራሮች፡ልቅሶን፡ለምድረ፡በዳ፡ማሰማ ፲፡
ርያዎችም፡ዋይታን፡አነሣለሁ÷ሰው፡እንዳያ
ልፍባቸው፡በእሳት፡ተቃጥለዋልና። ሰዎችም፡
የከብቱን፡ድምፅ፡አይሰሙም፤ከሰማይ፡
ወፎች፡ጅምሮ፡እስከ፡እንስሳ፡ድረስ፡ሸሽ
ተው፡ሄደዋል። ኢየሩሳሌምንም፡የፍርስ ፲፩፡
ራሽ፡ክምር፡የቀበሮም፡ማደሪያ፡አደርጋታ
ለሁ÷የይሁዳንም፡ከተሞች፡ሰው፡የማይቀ
መጥበት፡በድማ፡አደርጋቸዋለሁ።

ይህን፡የሚያስተውል፡ጠቢብ፡ሰው፡ማን፡ ፲፪፡
ነው? ያወራስ፡ዘንድ፡የእግዚአብሔር፡አፍ፡
ለማን፡ተናገረ? ሰው፡እንዳያልፍባት፡ምድ
ርስ፡ስለ፡ምን፡ጠፋች÷እንደ፡ምድረ፡በዳስ፡
ስለ፡ምን፡ተቃጠለች? እግዚአብሔርም፡ ፲፫፡
እንዲህ፡አለ፡— የሰጠኋቸውን፡ሕጌን፡ትተ
ዋልና÷ቃሌንም፡አልሰሙምና÷ነገር፡ግን፡ ፲፬፡
የልባቸውን፡ምኞትና፡አባቶቻቸው፡ያስተ
ማሩአቸውን፡በአሊምን፡ተከትለዋልና፡ስለ ፲፭፡
ዚህ፡የእስራኤል፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡
እንዲህ፡ይላል፡— እነሆ÷ይህን፡ሕዝብ፡እሬ
ትን፡አበላዋለሁ፡የሐሞትንም፡ውኃ፡አጠ
ጣዋለሁ። እነርሱና፡አባቶቻቸውም፡ባላወ ፲፮፡
ቁአቸው፡አሕዛብ፡መካከል፡እበትናቸዋለሁ÷
እስካጠፋቸውም፡ድረስ፡በስተ፡ኋላቸው፡ሰይ
ፍን፡እሰድድባቸዋለሁ።

እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እንዲ ፲፯፡
መጡ፡አልቃሾች፡ሴቶችን፡ጥሩ፤እንዲመ
ጡም፡ወደ፡ብልሃተኞች፡ሴቶች፡ላኩ፤ ፲፰፡
ኖቻችንም፡እንባ፡እንዲያፈስሱ፡የዓይናች
ንም፡ሽፋሽፍቶች፡ውኃን፡እንዲያልቁ፡
ፈጥነው፡ለእኛ፡ልቅሶውን፡ይያዙ። በጽ ፲፱፡
ዮን፡— እንዴት፡ተበዘበዝን! ምድርንም፡ትተ
ናልና÷ቤቶቻችንንም፡አፍርሰዋልና፡እን
ዴት፡አፈርን! የሚል፡የልቅሶ፡ድምፅ፡ተሰም
ቶአል። እናንተ፡ሴቶች፡ሆይ÷የእግዚአብ ፳፡
ሔርን፡ቃል፡ስሙ÷ጆሮአችሁም፡የአፉን፡
ቃል፡ትቀበል÷ለሴቶች፡ልጆቻችሁም፡ልቅ
ሶውን÷እያንዳንዳችሁም፡ለባልንጀሮቻችሁ፡
ዋይታውን፡አስተምሩ። ሕፃናቱን፡ከመንገድ፡ ፳፩፡
ጒልማሶቹንም፡ከአደባባይ፡ያጠፉ፡ዘንድ፡
ሞት፡ወደ፡መስኮታችን፡ደርሶአል፡ወደ፡
አዳራሻችንም፡ውስጥ፡ገብቶአል። የሰውም፡ ፳፪፡
ሬሳ፡እንደ፡ጕድፍ፡በእርሻ፡ላይ÷ማንምም፡
እንደማይሰበስበው፡ከአጫጆች፡በኋላ፡እንደ
ሚቀር፡ቃርሚያ፡ይወድቃል።

፰፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጠቢብ ፡ በጥበቡ ፡ አይመካ ÷ ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ አይመካ ÷ ባለ ፡ ጠጋም ፡ በብልጥግናው ፡ አይመካ ፤
፰፲፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሚመካው ፡— ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ ጽድቅንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሆኔን ፡ በማወቁና ፡ በማስተዋሉ ፡ በዚህ ፡ ይመካ ። ደስ ፡ የሚያሰኙኝ ፡ እነዚህ ፡ ናቸውና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፰፲፭፡፰፲፮፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያልተገረዙ ፡ ናቸውና ÷ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ልባቸው ፡ ያልተገረዘ ፡ ነውና ፡ የተገረዙትን ፡ ሁሉ ÷ ግብጽንና ፡ ይሁዳን ፡ ኤዶምያስንም ፡ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ ሞዓብንም ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ የተቀመጡትን ፡ ጠጕራቸውን ፡ በዙሪያ ፡ የተላጩትን ፡ ሁሉ ÷ ባለ መገረዛቸው ፡ እነርሱን ፡ የምቀጣበት ፡ ዘመን ፡ እነሆ ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡
፪፡ ስሙ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የአሕዛብን ፡ መንገድ ፡ አትማሩ ፡ ከሰማይ ፡ ምልክትም ፡ አትፍሩ ፤ አሕዛብ ፡ ይፈሩታልና ። የአሕዛብ ፡ ልማድ ፡ ከንቱ ፡ ነውና ፤ ዛፍ ፡ ከዱር ፡ ይቈረጣል ÷ በሠራተኛም ፡ እጅ ፡ በመጥረቢያ ፡
፫፡ ይሠራል ። በብርና ፡ በወርቅ ፡ ያስጌጡታል ÷ እንዳይናወጥም ፡ በችንካርና ፡ በመዶሻ ፡ ይቸነክሩታል ። እንደ ፡ ተቀረጸ ፡ ዓምድ ፡ ናቸው ፡ እነርሱም ፡ አይናገሩም ፤ መራመድም ፡ አይቻላቸውምና ፡ ይሸከሙአቸዋል ። ክፉ ፡ መሥራትም ፡ አይቻላቸውምና ÷ ደግሞም ፡ መልካም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፡ አትፍሩአቸው ።
፮፡ አቤቱ ÷ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለም ፤ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነህ ፡ ስምህም ፡ በኃይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።
፯፡ የአሕዛብ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ በአሕዛብ ፡ ጥበበኞች ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ በመንግሥታቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ስለሌለ ÷ አንተን ፡ መፍራት ፡ ይገባልና ፡ አንተን ፡ የማይፈራ ፡
፰፡ ማን ፡ ነው ? በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሰንፈዋል ÷ ደንቁረውማል ፤ ጣዖታት ፡ የሚያስተምሩት ፡ የእ
፱፡ ንጨት ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ ነው ። የሠራተኛና ፡ የአንጥረኛ ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ የሆነ ፡ ከተርሴስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ ብር ፡ ከአፈዝም ፡ ወርቅ ፡ ይመጣል ፤ ልብሳቸውም ፡ ሰማያዊና ፡ ቀይ ፡ ግምጃ ፡ ነው ÷
፲፡ ሁሉም ፡ የብልሃተኞች ፡ ሥራ ፡ ናቸው ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ ሕያው ፡ አምላክና ፡ የዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፤ ከቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ትንቀጠቀጣለች ÷ አሕዛብም ፡ መዓቱን ፡ አይችሉም ።
፲፩፡ እናንተም ፡— ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ያልፈጠሩ ፡ እነዚህ ፡ አማልክት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ይጠፋሉ ፡ ትሉአቸዋላችሁ ።
፲፪፡ ምድርን ፡ በኃይሉ ፡ የፈጠረ ÷ ዓለሙን ፡ በጥበቡ ፡ የመሠረተ ፡ ሰማያትንም ፡ በማስተዋሉ ፡ የዘረጋ ፡ እርሱ ፡ ነው ። ድምፁን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ውኆች ፡ በሰማይ ፡ ይሰበሰባሉ ÷ ከምድርም ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤ ለገናብም ፡ መብረቅን ፡ ያደርጋል ÷ ነፋስንም ፡ ከቤተ ፡ መዛግብቱ ፡ ያወጣል ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ እውቀት ፡ አጥቶ ፡ ሰንፎአል ÷ አንጥረኛም ፡ ሁሉ ፡ ከቀረጸው ፡ ምስል ፡ የተነሣ ፡ አፍሮአል ፤ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስሉ ፡ ውሸት ፡ ነውና ÷ እስትንፋስም ፡ የላቸውምና ።
፲፫፡ እነርሱ ፡ ምናምንቴና ፡ የቀልድ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ፤ በተጐበኙ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ። የያዕቆብ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ እነዚህ ፡ አይደለም ፤ እርሱ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ነውና ፤ እስራኤልም ፡ የርስቱ ፡ ነገድ ፡ ነውና ፡ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
፲፬፡ በምሽግ ፡ ውስጥ ፡ የተቀመጥሽ ፡ ሆይ ÷ ዕቃሽን ፡ ከመሬት ፡ ሰብስቢ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷ በምድሪቱ ፡ የሚኖሩትን ፡ እስኪሰማቸው ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ እወነጭፋቸዋለሁ ÷ አስጨንቃቸውማለሁ ።
፲፭፡ ስለ ፡ ስብራቴ ፡ ወዮልኝ ! ቍስሌም ፡ ክፉ ፡ ነው ÷ እኔ ፡ ግን ፡— በእውነት ፡ የመከራ ፡ ቍስሌ ፡ ነው ፡ እርሱንም ፡ መሸከም ፡ ይገባኛል ፡ አልሁ ።
፲፮፡ ድንኳኔ ፡ ተበዘበዘ ፡ አውታሬም ፡ ሁሉ ፡ ተቈረጠ ፤ ልጆቼም ፡ ከእኔ ፡ ወጥተው ፡ አይገኙም ፤ ድንኳኔንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሚዘረጋ ፡ መጋረጃዎችንም ፡ የሚያነሣ ፡ የለም ። እረኞች ፡ ሰንፈዋልና ÷ እግዚአብሔርን ፡ አልጠየቁትምና ፡ አልተከናወነላቸውም ÷ መንጎቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተበትነዋል ። የወሬን ፡ ድምፅ ፡ ስሙ ፡ እነሆም ÷ የይሁዳን ፡ ከተሞች ፡ በድማና ፡ የቀበሮ ፡ ማደሪያ ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ጽኑ ፡ ሽብር ፡ መጥቶአል ።
፲፯፡ አቤቱ ÷ የሰው ፡ መንገድ ፡ ከራሱ ፡ እንዳይደለ ፡ አውቃለሁ ÷ አካሄዱንም ፡ ለማቅናት ፡ ከሚራመድ ፡ ሰው ፡ አይደለም ። አቤቱ ÷ ቅጣኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳታዋርደኝ ፡ በመጠን ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ በቍጣ ፡ አይሁን ። ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ÷ ውጠውትማልና ÷ አጥፍተውትማልና ÷ ማደሪያውንም ፡ አፍርሰዋልና ፡ በማያውቁህ ፡ አሕዛብ ፡ ስምህንም ፡ በማይጠሩ ፡ ወገኖች ፡ ላይ ፡ መዓትህን ፡ አፍስስ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ስማ ÷ ለይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ተናገር ÷
፫፡ እንደዚህም ፡ በላቸው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከግብጽ ፡ አገር ፡ ከብረት ፡ ምድጃ ፡ ባወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ ያዘዝሁትን ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ የማይሰማ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ አልሁም ፡— ቃሌን ፡ ስሙ ÷ ያዘዝኋችሁንም ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፤ እን

ዲሁም ፥ እናንተ ፥ ሕዝብ ፥ ትሆኑኛላችሁ ፥ እኔም ፥
፮ አምላክ ፥ እሆናችኋለሁ ። ይህም ፥ ዛሬ ፥ እንደ ፥
ሆነ ፥ ወተትና ፥ ማር ፥ የምታፈስሰውን ፥ ምድር ፥
እሰጣቸው ፥ ዘንድ ፥ ለአባቶቻችሁ ፥ የማልሁ
ትን ፥ መሐላ ፥ አጸና ፥ ዘንድ ፥ ነው ። እኔም ፥—
አቤቱ ÷ አሜን ፥ ብዬ ፥ መለስሁለት ።
፯ እግዚአብሔርም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፥— ይህ
ችን ፥ ቃል ፥ ሁሉ ፥ በይሁዳ ፥ ከተሞችና ፥ በአ
የሩሳሌም ፥ አደባባይ ፥ ተናገር ÷ እንዲህም ፥
በል ፥— የዚህን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ቃል ፥ ስሙ ፥
፰ አድርጉትም ። አባቶቻችሁን ፥ ከግብጽ ፥ ምድር ፥
ካወጣሁበት ፥ ቀን ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ÷
በማለዳ ፥ ተነሥቼ ፥ እያስጠነቀቅሁ ፥— ቃሌን ፥
ስሙ ፥ በማለት ፥ አስጠንቅቄአቸው ፥ ነበር ።
፱ እነርሱ ፥ ሁሉ ፥ ግን ፥ በክፉ ፥ ልባቸው ፥ እልከ
ኛነት ፥ ሄዱ ፥ እንጂ ፥ አልሰሙም ፥ ጆሮአቸ
ውንም ፥ አላዘነበሉም ፤ ስለዚህ ፥ ያዘዝኋቸውን ፥
እነርሱም ፥ ያላደረጉትን ፥ የዚህን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥
ቃል ፥ ሁሉ ፥ አመጣሁባቸው ።
፲ እግዚአብሔርም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፥— በይ
ሁዳ ፥ ሰዎችና ፥ በኢየሩሳሌም ፥ በሚኖሩ ፥ ዘንድ ፥
፲፩ አድማ ፥ ተገኝቶአል ። ቃሌንም ፥ይሰሙ ፥ ዘንድ ፥
እንቢ ፥ ወዳሉ ፥ ወደ ፥ አባቶቻቸው ፥ ኃጢአት ፥
ተመለሱ ÷ ያመልኩአቸውም ፥ ዘንድ ፥ እንግዶ
ችን ፥ አማልክት ፥ ተከተሉ ፤ የእስራኤል ፥ ቤትና ፥
የይሁዳ ፥ ቤት ፥ ከአባቶቻቸው ፥ ጋር ፥ ያደረግሁ
፲፪ ትን ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አፈረሱ ። ስለዚህ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ ሊያመልጡት ፥
የማይችሉትን ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ አመጣባቸዋለሁ ÷
ወደ ፥ እኔም ፥ ይጮኻሉ ፤ እኔም ፥ አልሰማቸ
፲፫ ውም ። በይሁዳም ፥ ከተሞችና ፥ በኢየሩሳሌም ፥
የሚኖሩ ፥ ሄደው ፥ ወደሚያጥኑላቸው ፥ አማል
ክት ፥ ይጮኻሉ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ በመከራቸው ፥
፲፫ ጊዜ ፥ ከቶ ፥ አያድኑአቸውም ። ይሁዳ ፥ ሆይ ÷
አማልክትህ ፥ እንደ ፥ ከተሞችህ ፥ ቍጥር ፥ እን
ዲሁ ፥ ናቸው ፤ እንደ ፥ ኢየሩሳሌምም ፥ መንገ
ዶች ፥ ቍጥር ፥ ለነውረኛ ፥ ነገር ፥ መሠዊያ ÷ እር
ሱም ፥ ለበኣል ፥ ታጥኑበት ፥ ዘንድ ፥ መሠዊያ ÷
፲፬ አድርጋችኋል ። እንተም ፥ ስለዚህ ፥ ሕዝብ ፥
አትጸልይ ፤ ከመከራቸው ፥ የተነሣ ፥ ወደ ፥ እኔ ፥
በጮኹ ፥ ጊዜ ፥ አልሰማቸውምና ፥ ስለ ፥ እነር
ሱም ፥ ጩኸትና ፥ ልመና ፥ አታድርግ ።
፲፭ ወዳጄ ፥ በቤቴ ፥ ውስጥ ፥ ምን ፥ አላት ? ስእ
ለት ፥ ወይም ፥ የተቀደሰ ፥ ሥጋ ፥ ክፋትሽን ፥
ከአንቺ ፥ ያስወግዳልን ? ወይስ ፥ በእነዚህ ፥ ታመ
፲፮ ልጪለሽን ? እግዚአብሔር ፥ ስምሽን ፥— በመ
ልካም ፥ ፍሬ ፥ የተዋበች ፥ የለመለመች ፥ የወ
ይራ ፥ ዛፍ ፥ ብሎ ፥ ጠራው ፤ በጽኑ ፥ ዐውሎ ፥
ነፋስ ፥ ጩኸት ፥ እሳትን ፥ አነደደባት ÷ ቅርንጫ
፲፯ ፎችዋም ፥ ተሰብረዋል ። ለበኣልም ፥ በማጠና
ቸው ፥ ያስቈጡኝ ፥ ዘንድ ፥ ለራሳቸው ፥ ስለ ፥
ሠሩአት ፥ ስለ ፥ እስራኤልና ፥ ስለ ፥ ይሁዳ ፥ ቤት ፥
ክፋት ፥ የተከለሽ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአ
ብሔር ፥ ክፉን ፥ ነገር ፥ ተናግሮብሻል ።

እግዚአብሔርም ፥ አስታወቀኝ ፥ እኔም ፥ አወ ፲፰
ቅሁ ፤ ሥራቸውንም ፥ ገለጥህልኝ ። እኔም ፥ ለመ ፲፱
ታረድ ፥ እንደሚነዳ ፥ እንደ ፥ የዋህ ፥ በግ ፥ ጠበት ፥
ሆንሁ ፤ እነርሱም ፦— ዛፉን ፥ ከፍሬው ፥ ጋር ፥
እንቍረጥ ÷ ስሙም ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ እን
ዳይታሰብ ፥ ከሕያዋን ፥ ምድር ፥ እናጥፋው ፥
ብለው ፥ ምክርን ፥ እንዳሰቡብኝ ፥ አላወቅሁም ፥
ነበር ። ኩላሊትንና ፥ ልብን ፥ የምትፈትን ፥ በቅ ፳
ንም ፥ የምትፈርድ ፥ አቤቱ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥
ሆይ ÷ ክርክሬን ፥ ገልጬልሃለሁና ፥ በእነርሱ ፥
ላይ ፥ የሚሆን ፥ በቀልህን ፥ ለይ ። ስለዚህም ፦— ፳፩
በእጃችን ፥ እንዳትሞት ፥ በእግዚአብሔር ፥ ስም ፥
ትንቢት ፥ አትናገር ፥ ብለው ፥ ነፍስህን ፥ ስለሚሹ ፥
ስለ ፥ ዓናቶት ፥ ሰዎች ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥
ይላል ፦— እነሆ ÷ እቀጣቸዋለሁ ፤ ጎበዛዝቶቻ ፳፪
ቸው ፥ በሰይፍ ፥ ይሞታሉ ÷ ወንዶችና ፥ ሴቶች ፥
ልጆቻቸውም ፥ በራብ ፥ ይሞታሉ ፤ በምጐበኛ ፳፫
ቸውም ፥ ዓመት ፥ በዓናቶት ፥ ሰዎች ፥ ላይ ፥ ክፉ ፥
ነገር ፥ አመጣባቸዋለሁና ፥ ማንም ፥ ከእነርሱ ፥
የሚቀር ፥ የለም ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

አቤቱ ÷ ከአንተ ፥ ጋር ፥ በተምዋገትሁ ፥ ጊዜ ፥ ፩
አንተ ፥ ጻድቅ ፥ ነህ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ከአንተ ፥ ጋር ፥
ስለ ፥ ፍርድ ፥ ልናገር ። የኃጢአተኞች ፥ መን
ገድ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ይቃናል ? በደልንስ ፥ ለሚያ
ደርጉ ፥ ሁሉ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ደኅንነት ፥ ይሆናል ?
ተክለሃቸዋል ፤ ሥር ፥ ሰድደዋል ፤ አድገዋል ፤ ፪
አፍርተውማል ፤ በአፋቸው ፥ አንተ ፥ ቅርብ ፥
ነህ ÷ ከልባቸው ፥ ግን ፥ ሩቅ ፥ ነህ ። አንተ ፥ ፫
ግን ÷ አቤቱ ÷ አውቀኸኛል ፤ አይተኸኛል ÷
ልቤንም ፥ በፊትህ ፥ ፈትነሃል ፤ እንደ ፥ በጎች ፥
ለመታረድ ፥ ጐትተህ ፥ ለያቸው ÷ ለመታረድም ፥
ቀን ፥ አዘጋጃቸው ። ምድሪቱ ፥ የምታለቅሰው ÷ ፬
የአገሩ ፥ ሣርስ ፥ ሁሉ ፥ የሚደርቀው ፥ እስከ ፥
መቼ ፥ ነው ? የተቀመጡበት ፥ ሰዎች ፦— ፍጻ
ሜያችንን ፥ አያይም ፥ ብለዋልና ፥ ስለ ፥ ክፋታ
ቸው ፥ እንስሶችና ፥ ወፎች ፥ ጠፍተዋል ።
ከእግረኞች ፥ ጋር ፥ በሮጥህ ፥ ጊዜ ፥ እነርሱ ፥ ፭
ቢያደክሙህ ÷ ከፈረሶች ፥ ጋር ፥ መታገል ፥ እን
ዴት ፥ ትችላለህ ? በሰላምም ፥ ምድር ፥ ታምነህ ፥
ብትቀመጥ ÷ በዮርዳኖስ ፥ ትዕቢት ፥ እንዴት ፥
ታደርጋለህ ? ወንድሞችህና ፥ የአባትህ ፥ ቤት ፥ ፮
እነርሱ ፥ ጭምር ፥ አታልለውሃልና ÷ በኋላህም ፥
ጮኸዋልና ፤ በመልካምም ፥ ቢናገሩህም ፥ አት
ታመናቸው ።
ቤቴን ፥ ትቼአለሁ ፥ ርስቴንም ፥ ጥያለሁ ÷ ነፍ ፯
ሴም ፥ የምትወድዳትን ፥ በጠላቶችዋ ፥ እጅ ፥ አሳ
ልፌ ፥ ሰጥቻለሁ ። ርስቴ ፥ በዱር ፥ እንዳለ ፥ ፰
አንበሳ ፥ ሆናብኛለች ፤ ድምፅዋን ፥ አንሥታብ
ኛለች ፤ ስለዚህ ፥ ጠልቻታለሁ ። ርስቴ ፥ እንደ ፱
ዝንጕርጕር ፥ አሞራ ፥ ሆነችብኝን ? አሞሮችስ ፥
በዙሪያዋና ፥ በላይዋ ፥ ሆነዋልን ? ሂዱ ÷ የም
ድር ፥ አራዊትን ፥ ሁሉ ፥ ሰብስቡ ÷ ይበሉም ፥

፲፡ ዘንድ ፡ አምጡአቸው ። ብዙ ፡ እረኞች ፡ የወ
ይኑን ፡ በታዬን ፡ አጥፍተዋል ÷ እድል ፡ ፈንታ
ዬንም ፡ ረግጠዋል ፤ የአምሮቱን ፡ እድል ፡
፲፩፡ ፈንታ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አድርገውታል ። በድማ ፡
አድርገውታል ÷ ፈርሶም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያለቅ
ሳል ፤ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በድማ ፡ ሆናለች ፡ በል
፲፪፡ ቡም ፡ የሚያስበት ፡ የለም ። በወናዎች ፡ ከረ
ብቶች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በገባገሮች ፡ መጥተዋል ÷
የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ይበላልና ፡ ለሥጋ ፡
፲፫፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ሰላም ፡ የለም ። ስንዴን ፡ ዘሩ ፡
እሾህንም ፡ አጨዱ ፤ ደከሙ ÷ ምንም ፡ አልረ
ቡቸውም ፤ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡
ከፍሬያችሁ ፡ ታፍራላችሁ ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል ፡ ያወ
ረስሁትን ፡ ርስት ፡ ለሚነኩት ፡ ክፉዎች ፡ ጐረቤ
ቶች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷ ከም
ድራቸው ፡ እነቅላቸዋለሁ ÷ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡
፲፭፡ ከመካከላቸው ፡ እነቅለዋለሁ ። ከነቀልኋቸውም ፡
በኋላ ፡ መልሼ ፡ እምራቸዋለሁ ÷ እያንዳንዱ
ንም ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ እያንዳንዱንም ፡ ወደ ፡
፲፮፡ ምድሩ ፡ እመልሳለሁ ። በበኣል ፡ ይምሉ ፡
ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ እንዳስተማሩ ፡ በስሜ ፡—
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ብለው ፡ ይምሉ ፡
ዘንድ ፡ የሕዝቤን ፡ መንገድ ፡ በትጋት ፡ ቢማሩ ÷
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ይመሠረ
፲፯፡ ታሉ ። ባይሰሙኝ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ ሕዝብ ፡ ፈጽሜ ፡
እነቅለዋለሁ ፡ አጠፋውማለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፡— ሂድ ÷
ከተልባ ፡ እግር ፡ የተሠራችን ፡ መታጠቂያ ፡
ለአንተ ፡ ግዛ ÷ ወገብህንም ፡ ታጠቅባት ፤ በው
፪፡ ኃውም ፡ ውስጥ ፡ አትንከራት ። እንደ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ቃል ፡ መታጠቂያን ፡ ገዛሁ ፡ ወገቤ
፫፣ ፬፡ ንም ፡ ታጠቅሁበት ። ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፡— የገ
ዛሃትን ፡ በወገብህ ፡ ያለችውን ፡ መታጠቂያ ፡
ወስደህ ፡ ተነሥ ÷ ወደ ፡ ኤፍራጥስም ፡ ሂድ ÷
በዚያም ፡ በተሰነጠቀ ፡ ዓለት ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጋት ፡
የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ።
፭፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ሄድሁ ፡ በኤፍራ
፮፡ ጥስም ፡ አጠገብ ፡ ሸሸግኋት ። ከብዙ ፡ ቀንም ፡
በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡— ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ኤፍ
ራጥስ ፡ ሂድ ÷ በዚያም ፡ ትሸሽጋት ፡ ዘንድ ፡
ያዘዝሁህን ፡ መታጠቂያ ፡ ከዚያ ፡ ውስጥ ፡ ውሰድ ፡
፯፡ አለኝ ። እኔም ፡ ወደ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ሄድሁ ፡ ቆፈ
ርሁም ÷ ከሸሸግሁበትም ፡ ስፍራ ፡ መታጠቂያ
ይቱን ፡ ወሰድሁ ። እነሆም ÷ መታጠቂያይቱ ፡
ተበላሽታ ፡ ነበር ÷ ለምንም ፡ አልረባችም ።
፰፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፱፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እንዲሁ ፡ የይሁዳን ፡ ትዕቢት ፡ ታላ
ቁንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ትዕቢት ፡ አበላሻለሁ ።
፲፡ ታሌን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ የሚሉ ÷ በል
ባቸውም ፡ እልከኝነት ፡ የሚሄዱ ÷ ያመልኩአ
ቸውና ፡ ይሰግዱላቸው ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ አማ
ልክት ፡ የሚከተሉ ፡ እነዚህ ፡ ክፉ ፡ ሕዝብ ፡ እን
ዳች ፡ እንደማትረቡ ፡ እንደዚች ፡ መታጠቂያ ፡
፲፩፡ ይሆናሉ ። መታጠቂያ ፡ በሰው ፡ ወገብ ፡ ላይ ፡
እንደምትጣበቅ ÷ እንዲሁ ፡ ሕዝብና ፡ ስም ፡
ምስጋናና ፡ ክብር ፡ ይሆኑልኝ ፡ ዘንድ ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ አጣብቂአለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አልሰሙም ።
፲፪፡ ስለዚህ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ማድጋ ፡ ሁሉ ፡ የወ
ይን ፡ ጠጅ ፡ ይሞላል ፡ ብለህ ፡ ትነግራቸዋለህ ፤
እነርሱም ፡— ማድጋ ፡ ሁሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡
እንዲሞላ ፡ በውኑ ፡ እኛ ፡ አናውቅምን ? ይሉ
ሃል ። አንተም ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለህ ፡— እግ
፲፫፡ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ በዚህች ፡
ምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ÷ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡
የሚቀመጡትን ፡ ነገሥታት ፡ ካህናቱንም ፡ ነቢ
ያቱንም ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡትን ፡
ሁሉ ፡ በስካር ፡ እሞላቸዋለሁ ። ሰውንም ፡
፲፬፡ በሰው ፡ ላይ ÷ አባቶችንና ፡ ልጆችን ፡ በአንድ ፡
ላይ ÷ እቀጠቅጣቸዋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ አጠፋቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ አልራራም ÷ አላ
ዝንም ÷ አልምርም ።
፲፭፡ ስሙ ÷ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮ
፲፮፡ አልና ፡ አትታበዩ ። ሳትጨልም ፡ እግራችሁም ፡
በጨለመችው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሳትሰናከል ÷
በተስፋ ፡ የምትጠባበቁትን ፡ ብርሃን ፡ ለሞት ፡
ጥላና ፡ ለድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ሳይለውጠው ፡ ለአ
ምላካችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ።
፲፯፡ ይህን ፡ በትሰሙ ፡ ነፍሴ ፡ ስለ ፡ ትዕቢታችሁ ፡
በስውር ፡ ታለቅሳለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡
መንጋ ፡ ተማርከአልና ፡ ዓይኔ ፡ ታነባለች ÷ እን
ባንም ፡ ታፈስሳለች ።
፲፰፡ ለንጉሡና ፡ ለንጉሥ ፡ እናት ፡ ለእቴጌይቱ ፡— ፲፱፡
የክብራችሁ ፡ አክሊል ፡ ከራሳችሁ ፡ ወርዶአ
ልና ፡ ተዋርዳችሁ ፡ ተቀመጡ ፡ በል ። የደቡብ ፡ ፳፡
ከተሞች ፡ ተዘግተዋል ÷ የሚከፍታቸውም ፡
የለም ፤ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ተማርኮአል ÷ ፈጽሞ ፡
ተማርኮአል ።
፳፩፡ ዓይናችሁን ፡ አንሥታችሁ ፡ እነዚህን ፡ ከሰ
ሜን ፡ የሚመጡትን ፡ ተመልከቱ ፤ ለአንቺ ፡ የተ
ሰጠ ፡ መንጋ ÷ የተዋበ ፡ መንጋሽ ÷ ወዴት ፡
አለ ? ወዳጆችሽ ፡ እንዲሆኑ ፡ ያስተማርሻቸ ፳፪፡
ውን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አለቆች ፡ በደረጋቸው ፡
ጊዜ ፡ ምን ፡ ትያለሽ ? እንደ ፡ ወላድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡
አይዝሽምን ? በልብሽም ፡— እንዲህ ፡ ያለ ፡ ፳፫፡
ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ደረሰብኝ ? ብትዪ ÷ ከኃጢአ
ትሽ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የልብስሽ ፡ ዘርፍ ፡ ተገል
ጦአል ፡ ተረከዝሽም ፡ ተገፍፎአል ። በውኑ ፡ ፳፬፡
ኢትዮጵያዊ ፡ መልኩን ፡ ወይስ ፡ ነብር ፡ ዝንጉ
ርጕርነትን ፡ ይለውጥ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ? በዚ

ያን ፤ ጊዜ ፤ ክፋትን ፤ የለመዳችሁ ፤ እናንተ ፤
፳፬ ፤ ደግሞ ፤ በን ፤ ለማድረግ ፤ ትችላላችሁ ። ስለ
ዚህ ፤ እንደሚያልፍ ፤ እብቅ ፤ በምድረ ፤ በዳ ፤
፳፭ ፤ ነፋስ ፤ እበትናቸዋለሁ ። ረስተሽኛልና ÷ በሐ
ሰትም ፤ ታምነሻልና ፤ ዕጣሽ ፤ የለካሁልሽም ፤
እድል ፤ ፈንታ ፤ ይህ ፤ ነው ÷ ይላል ፤ እግዚአብ
፳፮ ፤ ሔር ። ስለዚህም ፤ የልብስሽን ፤ ዘርፍ ፤ በፊ
ትሽ ፤ እገልጣለሁ ፤ እፍረትሽም ፤ ይታያል ።
፳፯ ፤ አስጸያፊ ፤ ሥራሽን ÷ ምንዝርናሽን ÷ ማሽካካ
ትሽን ÷ የግልሙትናሽንም ፤ መዳራት ፤ በኮረብ
ቶች ፤ ላይ ፤ በሚዳም ፤ አይቻለሁ ። ኢየሩሳሌም ፤
ሆይ ÷ ወዮልሽ ! ለመንጻት ፤ እንቢ ፤ ብለሻል ፤
ይህስ ፤ እስከ ፤ መቼ ፤ ነው ?

ምዕራፍ ፤ ፲፬ ።

፩ ፤ ወደ ፤ ኤርምያስ ፤ ስለ ፤ ድርቅ ፤ የመጣው ፤
፪ ፤ የእግዚአብሔር ፤ ቃል ፤ ይህ ፤ ነው ። ይሁዳ ፤
አለቀሰች ÷ ደጆችዋም ፤ ባዶ ፤ ሆኑ ፤ በምድ
ርም ፤ ላይ ፤ ጨለሙ ፤ የኢየሩሳሌም ፤ ጩኸት ፤
፫ ፤ ከፍ ፤ ከፍ ፤ ብሎአል ። ታላላቆችም ፤ ብላቴኖ
ቻቸውን ፤ ወደ ፤ ውኃ ፤ ሰደዱ ፤ ወደ ፤ ጕድጓድ ፤
መጡ ፤ ውኃም ፤ አላገኙም ÷ ዕቃቸውንም ፤
በዶውን ፤ ይዘው ፤ ተመለሱ ፤ አፈሩም ፤ ተዋረ
፬ ፤ ዱም ፤ ራሳቸውንም ፤ ተከናነቡ ። በምድር ፤
ላይ ፤ አልዘነበምና ፤ መሬቱ ፤ ስንጥቅጥቅ ፤ ስለ ፤
ሆነ ፤ አራሾች ፤ አፈሩ ፤ ራሳቸውንም ፤ ተከና
፭ ፤ ነቡ ። ዋላ ፤ ደግሞ ፤ በምድረ ፤ በዳ ፤ ወለደች ÷
፮ ፤ ሣርም ፤ የለምና ፤ ግልገልዋን ፤ ተወች ። የሜዳ ፤
አህዮችም ፤ በወና ፤ ኮረብታ ፤ ላይ ፤ ቆመዋል ÷
እንደ ፤ ቀበሮም ፤ ወደ ፤ ነፋስ ፤ አለከለኩ ፤ ልም
ላሚም ፤ የለምና ፤ ዓይኖቻቸው ፤ ጠወለጉ ።
፯ ፤ አቤቱ ÷ ኃጢአታችን ፤ ብዙ ፤ ነውና ÷ በአ
ንተም ፤ ላይ ፤ ኃጢአት ፤ ሠርተናልና ፤ ኃጢአ
ታችን ፤ ይመሰክርብናል ፤ ነገር ፤ ግን ፤ ስለ ፤
፰ ፤ ስምህ ፤ ብለህ ፤ አድርግ ። አንተ ፤ የእስራኤል ፤
ተስፋ ፤ ሆይ ፤ በመከራም ፤ ጊዜ ፤ የምታድነው ÷
በምድር ፤ እንደ ፤ እንግዳ ÷ ወደ ፤ ማደሪያ ፤
ዘወር ፤ እንደሚል ፤ መንገደኛ ፤ ስለ ፤ ምን ፤ ትሆ
፱ ፤ ናለህ ? እንዳንቀላፋ ፤ ሰው ÷ ያድንም ፤ ዘንድ ፤
እንደማይችል ፤ ኃያል ፤ ስለ ፤ ምን ፤ ትሆናለህ ?
አንተ ፤ ግን ÷ አቤቱ ÷ በመካከላችን ፤ ነህ ፤
እኛም ፤ በስምህ ፤ ተጠርተናል ፤ አትተወን ።
፲ ፤ እግዚአብሔር ፤ ለዚህ ፤ ሕዝብ ፤ እንዲህ ፤
ይላል ፦ መቅበዝበዝን ፤ ወድደዋል ፤ እግራ
ቸውንም ፤ አልከለከሉም ፤ ስለዚህ ፤ እግዚአብ
ሔር ፤ በእነርሱ ፤ ደስ ፤ አይለውም ÷ በደላቸው
ንም ፤ አሁን ፤ ያስባል ፤ ኃጢአታቸውንም ፤
፲፩ ፤ ይቀጣል ። እግዚአብሔርም ፦ ለዚህ ፤ ሕዝብ ፤
፲፪ ፤ ስለ ፤ መልካም ፤ አትጸልይላቸው ። በጾሙ ፤
ጊዜ ፤ ጸሎታቸውን ፤ አልሰማም ፤ የሚቃጠለ
ውን ፤ መሥዋዕትና ፤ የእህሉን ፤ ቍርባን ፤ በቀ
ረበ ፤ ጊዜ ፤ አልቀበላቸውም ፤ በሰይፍና ፤ በራብ ፤
በቸነፈርም ፤ አጠፋቸዋለሁ ፤ አለኝ ።
፲፫ ፤ እኔም ፦ ጌታ ፤ እግዚአብሔር ፤ ሆይ ÷ ወዮ !
እነሆ ÷ ነቢያት ፦ በእውነት ፤ ሰላምን ፤ በዚህ ፤
ስፍራ ፤ እሰጣችኋለሁ ፤ እንጂ ፤ ሰይፍን ፤ አታ
ዩም ÷ ራብም ፤ አያገኛችሁም ፤ ይሉአቸዋል ፤
አልሁ ። እግዚአብሔርም ፤ እንዲህ ፤ አለኝ ፦ ፲፬ ፤
ነቢያቱ ፤ ውሸት ፤ በስሜ ፤ ትንቢት ፤ ይናገራሉ ፤
አላክኋቸውም ÷ አላዘዝኋቸውም ÷ አልተናገ
ርኋቸውም ፤ የውሸቱን ፤ ራእይ ፤ ምዋርትንም ፤
ከንቱንም ፤ ነገር ፤ የልባቸውንም ፤ ሽንገላ ፤ ይሰ
ብኩላችኋል ። ስለዚህ ፤ እግዚአብሔር ፤ በስሜ ፤ ፲፭ ፤
ትንቢት ፤ ስለሚናገሩ ፤ ነቢያት ፦ በዚህች ፤
አገር ፤ ሰይፍና ፤ ራብ ፤ አይሆንም ፤ ስለሚሉ ፤
ስላላክኋቸው ፤ ነቢያት ፤ እንዲህ ፤ ይላል ፦ እነ
ዚያ ፤ በሰይፍና ፤ በራብ ፤ ይጠፋሉ ። ትንቢት ፤ ፲፮ ፤
የሚናገሩላቸውም ፤ ሰዎች ፤ ከራብና ፤ ከሰይፍ ፤
የተነሣ ፤ በኢየሩሳሌም ፤ አደባባይ ፤ ይበተናሉ ፤
ክፋታቸውንም ፤ አፈስስባቸዋለሁና ፤ እነርሱ
ንና ፤ ሚስቶቻቸውን ፤ ወንዶችና ፤ ሴቶች ፤ ልጆ
ቻቸውንም ፤ የሚቀብራቸው ፤ አይገኝም ። እን ፲፯ ፤
ደዚህም ፤ ብለህ ፤ ትነግራቸዋለህ ፦ — የወገኔ ፤
ልጅ ፤ ድንግሊቱ ፤ በታላቅ ፤ ስብራትና ፤ እጅግ ፤
ክፉ ፤ በሆነ ፤ ቍስል ፤ ተሰብራለችና ፤ ዓይኖቼ ፤
ሌሊትና ፤ ቀን ፤ ሳያቋርጡ ፤ እንባ ፤ ያፍስሱ ።
ወደ ፤ ሜዳ ፤ ብወጣ ÷ እነሆ ÷ በሰይፍ ፤ የሞቱ ፤ ፲፰ ፤
አሉ ፤ ወደ ፤ ከተማም ፤ ብገባ ÷ እነሆ ÷ በራብ ፤
የከሱ ፤ አሉ ፤ ነቢዩና ፤ ካህኑም ፤ ወደማያው
ቁት ፤ አገር ፤ ሄደዋልና ።
በውኑ ፤ ይሁዳን ፤ ፈጽመህ ፤ ጥለኸዋልን ? ነፍ ፲፱ ፤
ስህስ ፤ ጽዮንን ፤ ጠልታታለችን ? ስለ ፤ ምን ፤
መታኸን ? ፈውስስ ፤ ስለ ፤ ምን ፤ የለንም ? ሰላ
ምን ፤ በተስፋ ፤ ተጠባበቅን ÷ መልካምም ፤ አል
ተገኘም ፤ ፈውስን ፤ በተስፋ ፤ ተጠባበቅን ÷ እነ
ሆም ÷ ድንጋጤ ፤ ሆነ ። አቤቱ ÷ በአንተ ፤ ላይ ፤ ፳ ፤
ኃጢአትን ፤ ሠርተናልና ፤ ክፋታችንንና ፤ የአ
ባቶቻችንን ፤ በደል ፤ እናውቃለን ። ስለ ፤ ስምህ ፤ ፳፩ ፤
ብለህ ፤ አትናቀን ÷ የክብርህንም ፤ ዙፋን ፤ አታ
ስነውር ፤ ከእኛ ፤ ጋርም ፤ ያደረግኸውን ፤
ቃል ፤ ኪዳንህን ፤ አስብ ፤ እንጂ ፤ አታፍርስ ።
በውኑ ፤ በአሕዛብ ፤ ጣዖታት ፤ መካከል ፤ ያዘ ፳፪ ፤
ንብ ፤ ዘንድ ፤ የሚችል ፤ ይገኛልን ? ወይስ ፤
ሰማይ ፤ ዝናብ ፤ ማፍሰስ ፤ ይችላልን ? አቤቱ ፤
አምላካችን ፤ ሆይ ÷ አንተ ፤ አይደለህምን ?
አንተ ፤ ይህን ፤ ነገር ፤ ሁሉ ፤ አድርገሃልና ፤ ስለ
ዚህ ፤ አንተን ፤ በተስፋ ፤ እንጠባበቃለን ።

ምዕራፍ ፤ ፲፭ ።

እግዚአብሔርም ፤ እንደዚህ ፤ አለኝ ፦ — ፩ ፤
ሙሴና ፤ ሳሙኤል ፤ በፊቴ ፤ ቢቆሙም ÷ ልቤ ፤
ወደዚህ ፤ ሕዝብ ፤ አይዘነበልም ፤ ከፊቴ ፤ ጣላ
ቸው ፤ ይውጡ ። እነርሱም ፦ — ወዴት ፤ እን ፪ ፤
ውጣ ፤ ቢሉህ ÷ አንተ ፦ — እግዚአብሔር ፤ እን
ዲህ ፤ ይላል ፦ — ለሞት ፤ የሆነ ፤ ወደ ፤ ሞት ÷
ለሰይፍም ፤ የሆነ ፤ ወደ ፤ ሰይፍ ÷ ለራብም ፤
የሆነ ፤ ወደ ፤ ራብ ÷ ለምርኮም ፤ የሆነ ፤ ወደ ፤
ምርኮ ፤ ትላቸዋለህ ። ሰይፍን ፤ ለመግደል ፤ ውሾ ፫ ፤

ችንም ፡ ለመጐተት ፡ የሰማያትንም ፡ ወፎች ፡ የምድርንም ፡ አራዊት ፡ ለመብላትና ፡ ለማጥፋት ÷ አራቱን ፡ ዓይነት ፡ ጥፋት ፡ አዝዝባቸዋለሁ ÷ ፬ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስላ ደረገው ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ለመከራ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ። ፭ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ የሚራራልሽ ፡ ማን ፡ ነው ? የሚያዝንልሽስ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ስለ ፡ ደኅንነትሽ ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡ ፮ ፡ የሚል ፡ ማን ፡ ነው ? አንቺ ፡ እኔን ፡ ጥለሻል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ወደ ፡ ኋላሽም ፡ ተመ ልሰሻል ፤ ስለዚህ ፡ እጄን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ዘር ግቼ ፡ አጥፍቼሻለሁ ፤ ከይቅርታ ፡ ደክሜአለሁ ። ፯ ፡ በአገርም ፡ ደጆች ፡ ውስጥ ፡ በመንሽ ፡ አበጥሬ አቸዋለሁ ፤ የወላድ ፡ መካን ፡ አድርጌአቸዋለሁ ÷ ሕዝቤንም ፡ አጥፍቼአለሁ ፤ ከመንገዳቸውም ፡ ፰ ፡ አልተመለሱም ። መበለቶቻቸውም ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ በዝተውብኛል ፤ በብላቴኖች ፡ እናት ፡ ላይ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ አጥፊውን ፡ አም ጥቻለሁ ፤ ጣርንና ፡ ድንጋጤን ፡ በድንገት ፡ አም ፱ ፡ ጥቼባታለሁ ። ሰባት ፡ የወለደች ፡ ደክማለች ÷ ነፍስዋንም ፡ አውጥታለች ፤ ቀን ፡ ገና ፡ ሳለ ፡ ዐሐይዋ ፡ ገብታባታለች ፤ አፍራለች ፡ ተዋርዳማ ለች ፤ የተረፉትንም ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ለሰይፍ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ። ፲ ፡ እናቴ ፡ ሆይ ÷ ወዮልኝ ! ለምድር ፡ ሁሉ ፡ የክ ርክርና ፡ የጥል ፡ ሰው ፡ የሆንሁትን ፡ ወለድሽኝ ፤ ለማንም ፡ አላበደርሁም ÷ ማንም ፡ ለእኔ ፡ አላበደ ፲፩ ፡ ረም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ይረግመኛል ። እግ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ — በእውነት ፡ ለደ ኅንነትህ ፡ አጸናሃለሁ ፤ በእውነት ፡ በመከራና ፡ በጭንቅ ፡ ጊዜ ፡ ጠላትህ ፡ እንዲለምንህ ፡ አደር ፲፪ ፡ ገዋለሁ ። በውኑ ፡ ብረትን ÷ የሰሜንን ፡ ብረት ÷ ናስንም ፡ የሚሰብር ፡ አለን ? ፲፫ ፡ በዳርቻህ ፡ ሁሉ ፡ ስላለ ፡ ኃጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ባለጠግነትህንና ፡ መዝገብህን ፡ ለመበዝበዝ ፡ ፲፬ ፡ በከንቱ ፡ እሰጣለሁ ። የምታቃጥላችሁ ፡ እሳት ፡ ከቀኣጣዬ ፡ ትነድዳለችና ፡ ከጠላቶችህ ፡ ጋር ፡ ወደማታውቀው ፡ ምድር ፡ አሳልፍሃለሁ ። ፲፭ ፡ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ አስበኝ ፡ ጐብ ኘኝም ፡ የሚያሳድዱኝንም ፡ ተበቀላቸው ፡ እንጂ ፡ አትታገሣቸው ፤ ስለ ፡ አንተ ፡ ስድብን ፡ ፲፮ ፡ እንደ ፡ ታገሥሁ ፡ እወቅ ። ቃልህ ፡ ተገኝቶአል ፡ እኔም ፡ በልቼዋለሁ ፤ አቤቱ ÷ የሠራዊት ፡ አም ላክ ፡ ሆይ ÷ በስምህ ፡ ተጠርቻለሁና ፡ ቃልህ ፡ ፲፯ ፡ ሐሤትና ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ሆነኝ ። በዋዘኞችና ፡ በደስተኞች ፡ ጉባኤ ፡ አልተቀመጥሁም ፤ ቀኣጣን ፡ ሞልተህብኛልና ፡ በእጅህ ፡ ፊት ፡ ለብቻዬ ፡ ፲፰ ፡ ተቀመጥሁ ። ስለ ፡ ምን ፡ ሕመሜ ፡ አዘወተረኝ ? ቁስሌስ ፡ ስለምን ፡ የማይፈወስ ፡ ሆነ ? ስለ ፡ ምንስ ፦ — አልሽርም ፡ አለ ? በውኑ ፡ እንደ ፡ ሐሰ ተኛ ፡ ምንጭ ÷ እንዳልታመነች ፡ ውኃ ፡ ትሆን ኛለህን ?

ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — ፲፱ ፡ ብትመለስ ፡ እመልስሃለሁ ፡ በፊቴም ፡ ትቆማለህ ፤ የከበረውንም ፡ ከተዋረደው ፡ ብትለይ ፡ እንደ ፡ አፌ ፡ ትሆናለህ ፤ እነርሱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመለ ሳሉ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትመለስም ። ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ የተመሸገ ፡ የናስ ፡ ቅጥር ፡ ፳ ፡ አደርግሃለሁ ፤ ይዋጉሃል ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ለማዳን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አያሸንፉህም ። ከክፉ ፡ ፳፩ ፡ ሰዎችም ፡ እጅ ፡ እታደግሃለሁ ÷ ከጨካኞችም ፡ ጡጫ ፡ እቤኘሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፩ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ — በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ሚስት ፡ አታ ፪ ፡ ግባ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ አይሁኑ ልህ ። እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ስለ ፡ ፫ ፡ ተወለዱ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ÷ ስለ ፡ ወለዱአቸውም ፡ ስለ ፡ እናቶቻቸው ÷ በዚህ ችም ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ወለዱአቸው ፡ ስለ ፡ አባቶቻ ቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ — በክፉ ፡ ሞት ፡ ይሞ ፬ ፡ ታሉ ፤ አይለቀስላቸውም ፡ አይቀበሩምም ÷ በመሬትም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይሆናሉ ፤ በሰ ይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ÷ ሬሳቸውም ፡ ለሰ ማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይሆናሉ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — ሰላሜን ÷ ፭ ፡ ቸርነትንና ፡ ምሕረትን ÷ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አስ ወግጄአለሁና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳለበት ፡ ቤት ፡ አት ግባ ÷ ታለቅስም ፡ ታዝንም ፡ ዘንድ ፡ አትሂድ ። ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ በዚህች ፡ ምድር ፡ ፮ ፡ ይሞታሉ ፤ አይቀበሩም ፡ ሰዎችም ፡ አያለቅሱ ላቸውም ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ገላን ፡ አይነጩላ ቸውም ፡ ራስንም ፡ አይላጩላቸውም ፤ ሰዎ ፯ ፡ ችም ፡ ስለ ፡ ሞቱት ፡ ለማጽናናት ፡ የእዝን ፡ እንጀራ ፡ አይቈርሱላቸውም ÷ ስለ ፡ አባታቸ ውና ፡ ስለ ፡ እናታቸውም ፡ የመጽናኛት ፡ ጽዋ ፡ አያጠጡአቸውም ። ትበላና ፡ ትጠጣ ፡ ፰ ፡ ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ለመቀመጥ ፡ ወደ ፡ ግብዣ ፡ ቤት ፡ አትግባ ። የእስራኤል ፡ አም ፱ ፡ ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ — እነሆ ÷ በዓይናችሁ ፡ ፊት ፡ በዘመና ችሁም ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡ ድምፅ ፡ የወንድ ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅ ፡ ከዚህ ፡ ስፍራ ፡ አስቀራለሁ ።

ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በተ ፲ ፡ ናገርህ ፡ ጊዜ ፦ — ይህን ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገ ረብን ? በደላችንስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በአምላ ካችንስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የሠራነው ፡ ኃጢአታችን ፡ ምንድር ፡ ነው ? ቢሉህ ÷ አንተ ፡ ፲፩ ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለህ ፦ — አባቶቻችሁ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተዉ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ ተከተሉ ፡ አመለኩአ ቸውም ፡ ሰገዱላቸውም ÷ እነርሱም ፡ ትተው

፲፱ ኛል ÷ ሕጌንም ፣ አልጠበቁም ፤ እናንተም ፣ ከአ
ባቶቻችሁ ፣ ይልቅ ፣ ክፉ ፣ አድርጋችኋል ፤ እነ
ሆም ÷ ሁላችሁ ፣ እንደ ፣ ክፉ ፣ ልባችሁ ፣ እል
ከኝነት ፣ ሄዳችኋል ፣ እኔንም ፣ አልሰማችሁም ።
፲፫ ስለዚህ ፣ ከዚህች ፣ ምድር ፣ እናንተና ፣ አባቶች
ችሁ ፣ ወዳላወቃችኋት ፣ ምድር ፣ እጥላችኋለሁ ፤
ምሕረትንም ፣ አላደርግላችሁምና ፣ በዚያ ፣ ሌሎ
ችን ፣ አማልክት ፣ ቀንና ፣ ሌሊት ፣ ታመልካላ
ችሁ ።
፲፬ ስለዚህ ÷ እነሆ ፣— የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣
ከግብጽ ፣ ምድር ፣ ያወጣ ፣ ሕያው ፣ እግዚአብ
ሔርን ! ዳግመኛ ፣ የማይባልበት ፣ ዘመን ፣ ይመ
፲፭ ጣል ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፣ ግን ፣—
የእስራኤልን ፣ ልጆች ፣ ከሰሜን ፣ ምድር ፣ ካሳደ
ዳቸውም ፣ ምድር ፣ ሁሉ ፣ ያወጣ ፣ ሕያው ፣
እግዚአብሔርን ! ይባላል ፤ እኔም ፣ ለአባቶች
ቸው ፣ ወደ ፣ ሰጠኋት ፣ ወደ ፣ ምድራቸው ፣ እመ
ልሳቸዋለሁ ።
፲፮ እነሆ ÷ ብዙ ፣ ዓሣ ፣ አጥማጆችን ፣ እሰድ
ዳለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ÷ እነርሱም ፣
ያጠምዱአቸዋል ፤ ከዚያም ፣ በኋላ ፣ ብዙ ፣ አዳ
ኖችን ፣ እሰድዳለሁ ÷ እነርሱም ፣ ከየተራራ
ውና ፣ ከየኮረብታው ፣ ሁሉ ፣ ከየድንጋዩም ፣
፲፯ ስንጣቂ ፣ ውስጥ ፣ ያድኑአቸዋል ። ዓይኔ ፣ በመ
ንገዳቸው ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ ነው ፤ ከፊቴም ፣ አልተ
ሰወሩም ÷ ኃጢአታቸውም ፣ ከዓይኔ ፣ አልተሸ
፲፰ ሸገም ። ምድሬንም ፣ በተጠሉ ፣ በጣዖቶች
ቸው ፣ ሬሳዎች ፣ አርክሰዋልና ÷ ርስቴንም ፣
አስጸያፊ ፣ በሆኑ ፣ ነገሮች ፣ ሞልተዋልና ፣ አስ
ቀድሜ ፣ የበደላቸውንና ፣ የኃጢአታቸውን ፣
ዕዳ ፣ ሁለት ፣ እጥፍ ፣ እከፍላቸዋለሁ ።
፲፱ አቤቱ ÷ ኃይሌ ÷ አምባዬ ÷ በመከራም ፣ ቀን ፣
መጠጊያዬ ፣ ሆይ ÷ ከምድር ፣ ዳርቻ ፣ አሕዛብ ፣
ወደ ፣ አንተ ፣ መጥተው ፣— በእውነት ፣ አባቶ
ቻችን ፣ ውሸትንና ፣ ከንቱን ፣ ነገር ፣ የማይረባ
፳ ቸውንም ፣ ወርሰዋል ፣ ይላሉ ። በውኑ ፣ ሰው ፣
አማልክት ፣ ያልሆኑትን ፣ ለራሱ ፣ አማልክትን ፣
አድርጎ ፣ ይሠራልን ?
፳፩ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ አስታውቃቸዋለሁ ÷
በዚህች ፣ ጊዜ ፣ እጄንና ፣ ኃይሌን ፣ አስታውቃ
ቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፣ ስሜ ፣ እግዚአብሔር ፣
እንደ ፣ ሆነ ፣ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፯ ።

፩ የይሁዳ ፣ ኃጢአት ፣ በብረት ፣ ብርዕና ፣ በተ
ሾለ ፣ ዕብነ ፣ አልማዝ ፣ ተጽፎአል ፤ በልባቸው ፣
ጽላትና ፣ በመሠዊያቸው ፣ ቀንዶች ፣ ተቀርጸ
፪ አል ። ልጆቻቸውም ፣ ከለመለሙ ፣ ዛፎች ፣
በታችና ፣ በረዘሙት ፣ ኮረብቶች ፣ ላይ ፣ ያሉትን ፣
መሠዊያቸውንና ፣ የማምለኪያ ፣ ዐፅዳቸውን ፣
፫ ያስባሉ ። በሜዳ ፣ ያለው ፣ ተራራዬ ፣ ሆይ ÷
ባለጠግነትህንና ፣ መዝገብህን ፣ ሁሉ ፣ የኮረብ
ታውን ፣ መስገጃዎችህም ፣ ስለ ፣ ኃጢአት ፣ በድ
፬ ንበሮችህ ፣ ሁሉ ፣ ለመበዝበዝ ፣ እሰጣለሁ ። አን
ተም ፣ የሰጠሁህን ፣ ርስት ፣ ትለቅቃለህ ፣ ለዘላ
ለምም ፣ በማታውቃትም ፣ ምድር ፣ ለጠላቶች
ችህ ፣ ባሪያ ፣ አደርግሃለሁ ፤ ለዘላለም ፣ የሚነ
ድደውን ፣ እሳት ፣ በቀኣጣዬ ፣ አንድዳችኋልና ።
፭ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— በሰው ፣
የሚታመን ፣ ሥጋ ፣ ለባሹንም ፣ ክንዱ ፣ የሚያ
ደርግ ፣ ልቡም ፣ ከእግዚአብሔር ፣ የሚመለስ ፣
ሰው ፣ ርጉም ፣ ነው ። በምድረ ፣ በዳ ፣ እንዳለ ፣
፮ ቀኣጥቋጦ ፣ ይሆናል ÷ መልካምም ፣ በመጣ ፣
ጊዜ ፣ አያይም ፤ ሰውም ፣ በሌለበት ÷ ጨው ፣
ባለበት ፣ ምድር ፣ በምድረ ፣ በዳ ፣ በደረቅ ፣
ስፍራ ፣ ይቀመጣል ። በእግዚአብሔር ፣ የታ
፯ መነ ፣ እምነቱም ፣ እግዚአብሔር ፣ የሆነ ፣ ሰው ፣
ቡሩክ ፣ ነው ። በውኃ ፣ አጠገብ ፣ እንደ ፣ ተተ
፰ ከለ ÷ በወንዝም ፣ ዳር ፣ ሥሩን ፣ እንደሚዘረጋ ፣
ሙቀትም ፣ ሲመጣ ፣ እንደማይፈራ ፣ ቅጠሉም ፣
እንደሚለመልም ÷ በድርቅ ፣ ዓመትም ፣ እንደ
ማይሠጋ ፣ ፍሬውንም ፣ እንደማያቋርጥ ፣ ዘፍ ፣
ይሆናል ።
፱ የሰው ፣ ልብ ፣ ከሁሉ ፣ ይልቅ ፣ ተንኰለኛ ፣
እጅግም ፣ ክፉ ፣ ነው ፤ ማንስ ፣ ያውቀዋል ?
፲ እኔ ፣ እግዚአብሔር ፣ ለሰው ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣
መንገዱ ÷ እንደ ፣ ሥራው ፣ ፍሬ ፣ እሰጥ ፣ ዘንድ ፣
ልብን ፣ እመረምራለሁ ፣ ኵላሊትንም ፣ እፈት
ናለሁ ። ያልወለደችውን ፣ እንደምታቅፍ ፣
፲፩ ቆቅ ÷ እንዲሁ ፣ በቅን ፣ ሳይሆን ፣ ባለጠግነትን ፣
የሚሰበስብ ፣ ሰው ፣ ነው ፤ በእኩሌታ ፣ ዘመኑ ፣
ይተወዋል ÷ በፍጻሜውም ፣ ሰነፍ ፣ ይሆናል ።
፲፪ የመቅደሳችን ፣ ስፍራ ፣ ከጥንት ፣ ጀምሮ ፣
ከፍ ፣ ያለ ፣ የክብር ፣ ዙፋን ፣ ነው ። አቤቱ ÷
፲፫ የእስራኤል ፣ ተስፋ ፣ ሆይ ÷ የሚተዉህ ፣ ሁሉ ፣
ያፍራሉ ፤ ከአንተም ፣ የሚለዩ ፣ የሕይወትን ፣
ውኃ ፣ ምንጭ ፣ እግዚአብሔርን ፣ ትተዋልና ፣
በምድር ፣ ላይ ፣ ይጻፋሉ ። አቤቱ ÷ ፈውሰኝ ፣
፲፬ እኔም ፣ እፈወሳለሁ ፤ አድነኝ ፣ እኔም ፣ እድናለሁ ፤
አንተ ፣ ምስጋናዬ ፣ ነህና ። እነሆ ፦— የእግዚአብ
፲፭ ሔር ፣ ቃል ፣ ወዴት ፣ አለች ? አሁን ፣ ትምጣ ፣
ይሉኛል ። እኔም ፣ አንተን ፣ ተከትዬ ፣ እረኛ ፣
፲፮ ከመሆን ፣ አልቸኰልሁም ÷ የመከራንም ፣ ቀን ፣
አልወደድሁም ፤ አንተ ፣ ታውቃለህ ፤ ከከንፈሬ ፣
የወጣው ፣ በፊትህ ፣ ነበረ ። ለማስፈራራት ፣
፲፯ አትሁንብኝ ፤ በመከራ ፣ ቀን ፣ አንተ ፣ መጠጊ
፲፰ ያዬ ፣ ነህ ። አሳዳጆቼ ፣ ይፈሩ ÷ እኔ ፣ ግን ፣ አል
ፈር ፤ እነርሱ ፣ ይደንግጡ ÷ እኔ ፣ ግን ፣ አልደን
ግጥ ፤ ክፉንም ፣ ቀን ፣ አምጣባቸው ÷ በሁለት ፣
እጥፍ ፣ ጥፋት ፣ አጥፋቸው ።
፲፱ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይለኛል ፦— ሂድ ÷
የይሁዳም ፣ ነገሥታት ፣ በሚገቡበትና ፣ በሚወ
ጡበት ፣ በሕዝቡ ፣ ልጆች ፣ በር ፣ በኢየሩሳሌ
፳ ምም ፣ በሮች ፣ ሁሉ ፣ ቁም ፤ እንዲህም ፣ በላ
ቸው ፦— በእነዚህ ፣ በሮች ፣ የምትገቡ ÷ እና
ንተ ፣ የይሁዳ ፣ ነገሥታት ÷ ይሁዳም ፣ ሁሉ ÷
በኢየሩሳሌምም ፣ የምትኖሩ ፣ ሁሉ ÷ የእግ
፳፩ ዚአብሔርን ፣ ቃል ፣ ስሙ ። እግዚአብሔር ፣

እንዲህ ፡ ይላል ፦— ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ÷ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክም ፡ አትሸከሙ ÷ በኢ
፳፪ የሩሳሌምም ፡ በሮች ፡ አታግቡ ÷ ከቤቶቻችሁ ፡ ም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡ አታውጡ ÷ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ፤ አባቶቻችሁ
ንም ፡ እንዳዘዝሁ ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ቀድሱ ።
፳፫ እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፡ ጆሮአቸውን ፡ አላ ዘነበሉም ÷ እንዳይሰሙና ፡ እንዳይገሠጹም ፡ አንገታቸውን ፡ አደነደኑ ።
፳፬ እኔን ፡ ፈጽሞ ፡ ብትሰሙ ÷ ይላል ፡ እግዚአ ብሔር ÷ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ በሮች ፡ ሸክም ፡ ባታገቡ ÷ የሰንበትንም ፡ ቀን ፡ ብትቀድሱ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ባትሠሩበት ÷
፳፭ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታ ትና ፡ መሳፍንት ፡ በሰረገሎችና ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ እየተቀመጡ ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ በሮች ፡ ይገባሉ ፤ እነርሱና ፡ መሳፍንቶቻቸው ፡ የይሁ ዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚቀመጡ ፡ ይገባሉ ÷ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ለዘላለም ፡ የሰው ፡
፳፮ መኖሪያ ፡ ትሆናለች ። የሚቃጠለውን ፡ መሥ ዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕትን ፡ የእህሉንም ፡ ቍር ባን ፡ ዕጣኑንም ፡ የምስጋናውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ይዘው ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ከብንያምም ፡ አገር ፡ ከቈላውም ፡ ከደ ጋውም ፡ ከደቡብም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፯ ቤት ፡ ይመጣሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ እንድትቀድሱ ÷ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡ ተሸክማችሁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሮች ፡ እንዳት ገቡ ፡ የነገርኋችሁን ፡ ባትሰሙኝ ÷ በበሮችዋ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ አነድዳለሁ ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ÷ አትጠፋም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ተነሥ
፪ ተህ ፡ ወደ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ቤት ፡ ውረድ ÷ በዚያም ፡ ቃሌን ፡ አሰማሃለሁ ። ወደ ፡ ሸክላ ፡
፫ ሠሪው ፡ ቤትም ፡ ወረድሁ ÷ እነሆም ÷ ሥራ ውን ፡ በመንኰራኵር ፡ ላይ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ።
፬ ከጭቃም ፡ ይሠራው ፡ የነበረ ፡ ዕቃ ፡ በሸክላ ፡ ሠሪው ፡ እጅ ፡ ተበላሸ ÷ ሸክላ ፡ ሠሪውም ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ መልሶ ፡ ሌላ ፡ ዕቃ ፡ አድርጎ ፡ ሠራው ።
፭ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፮ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እንደሚሠራ ፡ በውኑ ፡ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መሥራት ፡ አይቻለኝምን ? እነሆ ÷ ጭቃው ፡ በሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ÷
፯ እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ አላችሁ ። ስለ ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እነቅል ፡ አፈር ስም ፡ አጠፋም ፡ ዘንድ ፡ በተናገርሁ ፡ ጊዜ ÷
፰ ይህ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገርሁበት ፡ ሕዝብ ፡ ከክ ፉቱ ፡ ቢመለስ ÷ እኔ ፡ አደርግበት ፡ ዘንድ ፡ ካሰብ
፱ ሁት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እጸጸታለሁ ። ስለ ፡ ሕዝብም ፡ ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እሠራውና ፡ እተክለው ፡ ዘንድ ፡ በተናገርሁ ፡ ጊዜ ÷ በፊቴ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ ቃሌንም ፡ ባይሰማ ÷ እኔ ፡ አደርግ
፲ ለት ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ተናገርሁት ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ እጸጸታለሁ ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ለይሁዳ ፡ ፲፩ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡— እግ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ክፉ ፡ ነገር ፡ እፈጥርባችኋለሁ ÷ አሳብንም ፡ አስብባች ኋለሁ ፤ አሁንም ፡ ሁላችሁ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳ ችሁ ፡ ተመለሱ ÷ መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁ ንም ፡ አቅኑ ፡ ብለህ ፡ ተናገራቸው ። እነርሱ ፡ ፲፪ ግን ፡— እንጨክናለን ፤ አሳባችንን ፡ ተከትለን ፡ እንሄዳለን ፡ ሁላችንም ፡ እንደ ፡ ክፉው ፡ ልባ ችን ፡ እልከኝነት ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ።
፲፫ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በአሕዛብ ፡ መካከል ፡— እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቶአል ? ብላችሁ ፡ ጠይቁ ። የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ በጣም ፡ የሚያስደነግጠውን ፡ ነገር ፡ አድርጋለች ።
፲፬ በውኑ ፡ የሊባኖስ ፡ በረዶ ፡ የም ድረ ፡ በዳውን ፡ ድንጋይ ፡ ይተዋልን ? ወይስ ፡ ከሩቅ ፡ የምትመጣው ፡ ቀዝቃዛይቱ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ትደርቃለችን ? ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ረስተው ፲፭ ኛል ፡ ለከንቱ ፡ ነገርም ፡ ዐጥነዋል ፤ ከመንገዱም ፡ ተሰናክለዋል ፡ ከቀድሞውም ፡ ጐዳና ፡ ርቀው ፡ ወዳልተሠራው ፡ ወደ ፡ ጠማማው ፡ መንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ። ምድራቸውን ፡ ለመደነቂ ፲፮ ያና ፡ ለዘላለም ፡ ማፍዋጫ ፡ አድርገዋል ፤ የሚ ያልፍበት ፡ ሁሉ ፡ ይደነቃል ÷ ራሱንም ፡ ያነቃ ንቃል ። በጠላት ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ፲፯ ነፋስ ፡ እበትናቸዋለሁ ÷ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ ጀርባዬን ፡ እንጂ ፡ ፊቴን ፡ አላሳያቸውም ።
፲፰ እነርሱም ፡— ሕግ ፡ ከካህን ÷ ምክርም ፡ ከጠ ቢብ ÷ ቃልም ፡ ከነቢይ ፡ አይጠፋምና ፡ ኑ ÷ በኤርምያስ ፡ ላይ ፡ አሳብን ፡ እናስብ ። ኑ ÷ በም ላስ ፡ እንምታው ÷ ቃሉንም ፡ ሁሉ ፡ አናድ ምጥ ፡ አሉ ።
፲፱ አቤቱ ÷ አድምጠኝ ÷ የክርክራንም ፡ ቃል ፡ ስማ ። ለነፍሴ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፍረዋልና ፡ በውኑ ፡ ፳ በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ይመለሳልን ? ስለ ፡ እነርሱ ፡ በመልካም ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣህ ንም ፡ ከእነርሱ ፡ እመልስ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ቆምሁ ፡ አስብ ። ስለዚህ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ፳፩ ለራብ ፡ ስጥ ÷ ለሰይፍም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ስጣ ቸው ÷ ሚስቶቻቸውም ፡ የወላድ ፡ መካንና ፡ መበለቶች ፡ ይሁኑ ÷ ወንዶቻቸውም ፡ በሞት ፡ ይጥፉ ÷ ጕልማሶቻቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ በሰይፍ ፡ ይመቱ ። ለይዙኝ ፡ ጕድጓድ ፡ ቆፍረ ፳፪ ዋልና ÷ ለእግሮቼም ፡ ወጥመድ ፡ ሸሽገዋልና ፡ ድንገት ፡ በላያቸው ፡ ጭፍራ ፡ ባመጣህ ፡ ጊዜ ፡ ከቤታቸው ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ። አንተ ፡ ግን ÷ ፳፫ አቤቱ ÷ ይገድሉኝ ፡ ዘንድ ፡ በላዬ ፡ የመከሩ ትን ፡ ምክር ፡ ሁሉ ፡ ታውቃለህ ፤ በደላቸውን ፡ ይቅር ፡ አትበል ÷ ኃጢአታቸውንም ፡ ከፊትህ ፡ አትደምስስ ፤ በፊትህም ፡ ይውደቁ ÷ በቍጣህ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ሂድ ÷ ከሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ገምበ ፡ ግዛ ÷ ከሕዝቡም ፡ ሽማ
ግሌዎችና ፡ ከካህናት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከአንተ ፡
፪ ጋር ፡ ውሰድ ። በካርሲት ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠ
ገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡
ሂድ ÷ በዚያም ፡ የምነግርህን ፡ ቃል ፡ ተናገር ÷
፫ እንዲህም ፡ በል ፡— የይሁዳ ፡ ነገሥታትና ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የሰማውን ፡ ሰው ፡ ጆሮ ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡
ክፉ ፡ ነገር ÷ እነሆ ÷ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ አመጣለሁ ።
፬ ትተውኛልና ÷ ይህንም ፡ ስፍራ ፡ እንግዳ ፡ አድ
ርገውታልና ÷ እነርሱና ፡ አባቶቻቸውም ፡ ለማ
ያውቋቸው ፡ ለሌሎች ፡ አማልክት ፡ ሀጥነዋ
ልና ÷ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ይህን ፡ ስፍራ ፡
፭ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ሞልተዋልና ÷ እኔም ፡ ያላዘ
ዝሁትን ፡ ያልተናገርሁትንም ፡ ወደ ፡ ልቤም ፡
ያልገባውን ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡
አድርገው ፡ ለበአል ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡
ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ የበአልን ፡ የከረብታውን ፡
፮ መስገጃዎች ፡ ሠርተዋልና ፡ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷
ይህ ፡ ስፍራ ፡ የእርድ ፡ ሸለቆ ፡ ይባላል ፡ እንጂ ፡
ቶፌት ፡ ወይም ፡ የሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዳግ
መኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡
፯ እግዚአብሔር ። በዚህም ፡ ስፍራ ፡ የይሁዳንና ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ምክር ፡ አፈርሳለሁ ÷ በጠላቶ
ቻቸውም ፡ ፊት ፡ በሰይፍና ፡ ነፍሳቸውን ፡ በሚ
ሹት ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለሁ ÷ ሬሳቸውንም ፡ ለሰ
ማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡
፰ አድርጌ ፡ እሰጣለሁ ። ይህችንም ፡ ከተማ ፡ ለመ
ደነቂያና ፡ ለማፍዋጫ ፡ አደርጋታለሁ ፤ የሚያል
ፍባትም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ተደረገባት ፡ መቅሠፍት ፡
ሁሉ ፡ ይደነቃል ፡ ከንፈሩንም ፡ ይመጥጣል ።
፱ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ሥጋ ፡
አበላቸዋለሁ ÷ ሁሉም ፡ ጠላቶቻቸውና ፡ ነፍሳ
ቸውን ፡ የሚሹት ፡ በሚያስጨንቋቸው ፡ ጭን
ቀትና ፡ መከበብ ፡ የባልንጀሮቻቸውን ፡ ሥጋ ፡
ይበላሉ ።
፲ ገምቦውንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በሚሄዱ ፡ ሰዎች ፡
፲፩ ፊት ፡ ትሰብራለህ ÷ እንዲህም ፡ ትላቸዋለህ ፡—
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— የሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ዕቃ ፡ እንደሚሰባ
በር ፡ ደግሞም ፡ ይጠገን ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ÷
እንዲሁ ፡ ይህን ፡ ሕዝብና ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ እሰ
ብራለሁ ፤ የሚቀብሩበትም ፡ ስፍራ ፡ ሌላ ፡ የለ
፲፪ ምና ፡ በቶፌት ፡ ይቀብራሉ ። እንዲሁ ፡ በዚህ ፡
ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ አደርጋለሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ይህችንም ፡ ከተማ ፡
፲፫ እንደ ፡ ቶፌት ፡ አደርጋለሁ ። የረከሱትም ፡ የኢ
የሩሳሌም ፡ ቤቶችና ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡
ቤቶች ÷ እነዚያ ፡ በሰገነታቸው ፡ ላይ ፡ ለሰማይ
ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ያጠኑባቸው ፡ ለሌሎችም ፡
አማልክት ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ያፈሰሱባ
ቸው ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ÷ እንደ ፡ ቶፌት ፡ ስፍራ ፡
ይሆናሉ ።
፲፬ ኤርምያስም ፡ እግዚአብሔር ፡ ትንቢት ፡ ሊና
ገር ፡ ወደዚያ ፡ ልኮት ፡ ከነበረው ፡ ስፍራ ፡ ከቶ
ፌት ፡ መጣ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አደባ
ባይ ፡ ቆሞ ፡ ለሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— የእስራኤል ፡
፲፭ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ቃሌን ፡ እንዳይሰሙ ፡ አንገታቸውን ፡ አደንድ
ነዋልና ፡ እነሆ ÷ በዚህች ፡ ከተማና ፡ በመንደሮ
ችዋ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተናገርሁባትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ አመጣለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተሾመው ፡ አለቃ ፡
የካህኑ ፡ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ ጳስኮር ፡ ኤርምያስ ፡
፪ በዚህ ፡ ነገር ፡ ትንቢት ፡ ሲናገር ፡ ሰማ ። ጳስኮ
ርም ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ መታው ÷ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በነበረው ፡ በላይኛው ፡
በብንያም ፡ በር ፡ ባለው ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡
፫ ውስጥ ፡ አኖረው ። በነጋውም ፡ ጳስኮር ፡ ኤር
ምያስን ፡ ከግንድ ፡ ውስጥ ፡ አወጣው ። ኤርምያ
ስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— እግዚአብሔር ፡ ስም
ህን ፡— ማጎርሚሳቢብ ፡ እንጂ ፡ ጳስኮር ፡ ብሎ ፡
አይጠራህም ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላ
፬ ልና ፡— እነሆ ÷ ለራስህና ፡ ለወዳጆችህ ፡ ሁሉ ፡
ፍርሃት ፡ አደርግሃለሁ ፤ እነርሱም ፡ በጠላቶቻ
ቸው ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፡ ዓይኖችህም ፡
ያያሉ ፤ ይሁዳንም ፡ ሁሉ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ÷ እርሱም ፡ ወደ ፡
ባቢሎን ፡ ያፈልሳቸዋል ፡ በሰይፍም ፡ ይገድላ
ቸዋል ። የዚህችንም ፡ ከተማ ፡ ባለጠግነት ፡
፭ ሁሉ ፡ ጥሬትዋንም ፡ ሁሉ ፡ ክብርዋንም ፡ ሁሉ ፡
የይሁዳንም ፡ ነገሥታት ፡ መዝገብ ፡ ሁሉ ፡ በጠ
ላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ÷ እነር
ሱም ፡ ይበዘብዙአቸዋል ፡ ይዘውም ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ያፈልሱአቸዋል ። አንተም ÷ ጳስኮር ፡
፮ ሆይ ÷ በቤትህም ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ተማርካ
ችሁ ፡ ትሄዳላችሁ ፤ አንተም ፡ በሐሰትም ፡ ትን
ቢት ፡ የተናገርህላቸው ፡ ወዳጆችህ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትገባላችሁ ÷ በዚያም ፡ ትሞ
ታላችሁ ÷ በዚያም ፡ ትቀበራላችሁ ።
፯ አቤቱ ÷ አታለልኸኝ ፡ እኔም ፡ ተታለልሁ ÷
ከእኔም ፡ በረታህ ፡ አሸነፍህም ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡
መሳቂያ ፡ ሆኛለሁ ÷ ሁሉም ፡ ያላግጡብኛል ።
፰ በተናገርሁ ፡ ቍጥር ፡ እጮኻለሁ ፤ ግፍና ፡ ጥፋት ፡
ብዬ ፡ እጮኻለሁ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ቀኑን ፡
፱ ሁሉ ፡ ስድብና ፡ ዋዛ ፡ ሆኖብኛልና ። እኔም ፡— ዳግ
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አላነሣም ÷ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህም ፡ በስሙ ፡ አልናገርም ፡ ብል ÷
በአጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ እንደሚነድድ ፡
እሳት ፡ ያለ ፡ በልቤ ፡ ሆነብኝ ፤ ደክሜሁ ÷ መሸ
ከምም ፡ አልቻልሁም ። የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡
፲ ፤

ሰምቻለሁ ÷ ማስፈራራትም ፡ ከብቦኛል ። መው
ደቄን ፡ የሚጠብቁ ፡ የሰላሜ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡—
ምናልባት ፡ ይታለል ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እናሸንፈ
ውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እርሱንም ፡ እንበቀል ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ ክሰሱት ፡ እኛም ፡ እንከስሰዋለን ፡
፲፭፤ ይላሉ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኃያልና ፡
እንደ ፡ ጨካኝ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡
አሳዳጆቹ ፡ ይሰናከላሉ ፡ አያሸንፉም ፡ አይከና
ወንላቸውምና ፡ በጽኑ ፡ እፍረት ፡ ያፍራሉ ÷
ለዘላለምም ፡ በማይረሳ ፡ ጕስቍልና ፡ ይጐሰቍ
፲፮፤ ላሉ ። አቤቱ ÷ ጻድቅን ፡ የምትመረምር ፡ ኵላ
ሊትንና ፡ ልብን ፡ የምትመለከት ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ክርክሬን ፡ ገልጬልሃለሁና ፡ በቀ
፲፯፤ ልህን ፡ በላያቸው ፡ ለይ ። ለእግዚአብሔር ፡
ዘምሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመስግኑ ፤ የችግ
ረኛውን ፡ ነፍስ ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ እጅ ፡
አድኖአልና ።
፲፰፤ የተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፤
እናቴ ፡ እኔን ፡ የወለደችበት ፡ ቀን ፡ የተባረከች ፡
፲፱፤ አትሁን ። ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተወልዶልሃል ፡ ብሎ ፡
ለአባቴ ፡ የምሥራች ፡ ነግሮ ፡ ደስ ፡ ያሰኘው ፡
፳፤ ሰው ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ። ያም ፡ ሰው ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሳይጸጸት ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ፡ ከተ
ሞች ፡ ይሁን ÷ በማለዳም ፡ ልቅሶን ፡ በቀት
፳፩፤ ርም ፡ ጩኸትን ፡ ይስማ ፤ እናቴ ፡ መቃብር ፡
ትሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ ማኅፀንዋም ፡ ዘወትር ፡ ይዘኝ ፡
ያቆይ ፡ ዘንድ ፡ በማኅፀን ፡ ውስጥ ፡ አልገደለኝ
፳፪፤ ምና ። ድካምንና ፡ ጣርን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ዘመ
ኔም ፡ በእፍረት ፡ ታልቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ከማኅፀን ፡ ወጣሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪፤ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ይህም ፡ የሆነው ፡
ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡ
ከደነፆር ፡ ይወጋናልና ፡ ስለ ፡ እኛ ÷ እባክህ ÷
እግዚአብሔርን ፡ ጠይቅ ፤ ከእኛም ፡ ይመለስ ፡
ዘንድ ፡ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
እንደ ፡ ተአምራቱ ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ይሆናል ፡
ብሎ ፡ የመልክያን ፡ ልጅ ፡ ጳስኮርንና ፡ ካህኑን ፡
የመዕሤያን ፡ ልጅ ፡ ሶፎንያስን ፡ ወደ ፡ ኤርም
ያስ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፡ ነው ።
፫፤ ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ሴዴቅያ
፬፤ ስን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ የባ
ቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ በቅጥርም ፡ ውጭ ፡ የከበቡ
አችሁን ፡ ከለዳውያንን ፡ የምትወጉበትን ፡ በእ
ጃችሁ ፡ ያለውን ፡ ዕቃ ፡ ሠራችሁን ፡ እመልሰዋ
ለሁ ÷ እነዚያንም ፡ ወደዚህች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡
፭፤ እሰበስባቸዋለሁ ። እኔም ፡ በተዘረጋች ፡ እጅና ፡
በብርቱ ፡ ክንድ ÷ በቍጣና ፡ በመዓት ፡ በታላ
፮፤ ቅም ፡ መቅሠፍት ፡ እመታችኋለሁ ። በዚህችም ፡
ከተማ ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ሰዎችንና ፡ እንስ
ሶችን ፡ እመታለሁ ÷ በጽኑም ፡ ቸነፈር ፡ ይሞ
ታሉ ። ከዚህ ፡ በኋላ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ፯፤
የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ከቸነፈርና ፡
ከሰይፍ ፡ ከራብም ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ የቀሩት
ንም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ሕዝቡን ፡ በባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ በጠላቶቻቸ
ውና ፡ ነፍሳቸውንም ፡ በሚሹት ፡ እጅ ፡ አሳ
ልፈው ፡ እሰጣቸዋለሁ ፤ እርሱም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡
ይመታቸዋል ፤ አያዝንላቸውም ÷ አይራራላቸ
ውም ÷ አይምራቸውም ።
ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ በል ፡— እግዚአ ፰፤
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ በፊታችሁ ፡
የሕይወትን ፡ መንገድና ፡ የሞትን ፡ መንገድ ፡
አድርጌአለሁ ። በዚህች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ የሚ ፱፤
ዘገይ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞ
ታል ፤ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ከበቡአችሁ ፡ ወደ ፡ ከለ
ዳውያን ፡ የሚገባ ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ÷
ነፍሱም ፡ ምርኮ ፡ ትሆንለታለች ። ለመልካም ፡ ፲፤
ሳይሆን ፡ ለክፉ ፡ ፊቴን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡
አድርጌአለሁና ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ትሰ
ጣለች ÷ እርሱም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላታል ።
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔ ፲፩፤
ርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። የዳዊት ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እግ ፲፪፤
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ ሥራችሁ ፡
ክፋት ፡ ቀኖቼ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ እንዳይወጣና ፡
ማንም ፡ ሳያጠፋው ፡ እንዳይነድድ ÷ በማለዳ ፡
ፍርድን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ከአስጨ
ናቂው ፡ እጅ ፡ አድኑ ። እነሆ ÷ በሸለቆው ፡ ፲፫፤
ውስጥ ፡ በሜዳ ፡ ላይም ፡ ባለው ፡ አምባ ፡ የም
ትቀመጪ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤
እናንተም ፡— በእኛ ፡ ላይ ፡ የሚወርድ ፡ ወይም ፡
ወደ ፡ መኖሪያችን ፡ የሚገባ ፡ ማን ፡ ነው ? የም
ትሉ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤ እንደ ፡ ፲፬፤
ሥራችሁም ፡ ፍሬ ፡ እቀጣችኋለሁ ፤ በዱርዋም ፡
ውስጥ ፡ እሳትን ፡ አነድዳለሁ ÷ በዙሪያዋም ፡
ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ፩፤
ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውረድ ፡ በዚያም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡
ተናገር ÷ እንዲህም ፡ በል ፡— በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ፪፤
የምትቀመጥ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ አንተና ፡
ባሪያዎችህ ፡ በእነዚህም ፡ በሮች ፡ የሚገባ ፡ ሕዝ
ብህ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። እግዚ ፫፤
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፍርድንና ፡ ጽድ
ቅን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ከአስጨና
ቂው ፡ እጅ ፡ አድኑ ፤ መጻተኛውንና ፡ ድሀ ፡ አደ
ጉን ፡ መበለቲቱንም ፡ አትበድሉ ÷ አታምፁባ
ቸውም ÷ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ አታ
ፍስሱ ። ይህንንም ፡ ነገር ፡ ብታደርጉ ÷ በዳ ፬፤
ዊት ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታት ÷ በሰረ
ገሎችና ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ÷ በዚህ ፡
ቤት ፡ በሮች ፡ ይገባሉ ፤ እርሱም ፡ ባሪያዎቹም ፡
ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ይገባሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፭፤
ይህን ፡ ቃል ፡ በትሰሙ ÷ ይህ ፡ ቤት ፡ ወና ፡ እን

ዲሆን ፡ በራሴ ፡ ምያለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
፮ ሔር ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦— አንተ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡
እንደ ፡ ገለዓድና ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ራስ ፡ ነህ ÷
ነገር ፡ ግን ፡ በእርግጥ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ማንም ፡
የማይቀመጥባቸውም ፡ ከተሞች ፡ አደርግሃ
፯ ለሁ ። መማሪያም ፡ የሚይዙትን ፡ አጥፊዎች ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ አዘጋጃለሁ ÷ የተመረጡትንም ፡
የዝግባ ፡ ዛፎችህን ፡ ይቁርጣሉ ÷ በእሳትም ፡
፰ ውስጥ ፡ ይጥሉአቸዋል ። ብዙ ፡ አሕዛብም ፡
በዚህች ፡ ከተማ ፡ አጠገብ ፡ ያልፋሉ ÷ ሁሉም ፡
ባልንጀሮቻቸውን ፦— እግዚአብሔር ፡ በዚህች ፡
ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ?
፱ ይላሉ ። እነርሱም ፦— የአምላካቸውን ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ትተው ፡ ለሌሎች ፡
አማልክት ፡ ስለ ፡ ሰገዱ ፡ ስላመለኩአቸውም ፡
ነዋ ፡ ብለው ፡ ይመልሳሉ ።
፲ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለስምና ÷ የተወለ
ደበትንም ፡ አገር ፡ አያይምና ፡ ለሚወጣ ፡ እጅግ ፡
አልቅሱ ፡ እንጂ ፡ ለሞተ ፡ አታልቅሱ ፡ አትዘኑ
፲፩ ለትም ። በአባቱ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፋንታ ፡ ስለ ፡
ነገሠው ፡ ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ ስለ ፡ ወጣው ፡ ስለ ፡
ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡
ሰሎም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦—
፲፪ እንግዲህም ፡ ወደዚህ ፡ አይመለስም ÷ በተማረ
ከበት ፡ አገር ፡ ይሞታል ፡ እንጂ ፤ ይህችንም ፡
አገር ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያይም ።
፲፫ ቤቱን ፡ በግፍ ፡ ሰገነቱንም ፡ በዓመፅ ፡ ለሚ
ሠራ ÷ ባልንጀራውንም ፡ እንዲያው ፡ በከንቱ ፡
፲፬ ለሚያሠራ ÷ ዋጋውንም ፡ ለማይሰጠው ፤ ለራሴ ፡
ሰፊ ፡ ቤት ፡ ትልቅም ፡ ሰገነት ፡ እሠራለሁ ፡ ለሚል ÷
መስኮትንም ፡ ለሚያወጣ ÷ በዝግባም ፡ ሥራ ፡
ለሚያስጌጥ ÷ በቀይ ፡ ቀለምም ፡ ለሚቀባው ፡
፲፭ ወየ·ለት ! በዝግባ ፡ እንጨት ፡ ስለምትወዳደር ፡
በውኑ ፡ ትነግሣለህን ? በውኑ ፡ አባትህ ፡ አይበ
ላምና ፡ አይጠጣም ፡ ነበርን ? ፍርድንና ፡ ጽድቅ
ንስ ፡ አያደርግም ፡ ነበርን ? በዚያም ፡ ጊዜ ፡ መል
፲፮ ካም ፡ ሆኖለት ፡ ነበር ። የድሀውንና ፡ የችግረኛ
ውን ፡ ፍርድ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ÷ በዚያም ፡ ጊዜ ፡
መልካም ፡ ሆኖ ፡ ነበር ። ይህ ፡ እኔን ፡ ማወቅ ፡
፲፯ አይደለምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ዓይንህና ፡
ልብህ ፡ ግን ፡ ለስስት ፡ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ለማፍ
ሰስ ፡ ዓመፅንና ፡ ግፍንም ፡ ለመሥራት ፡ ብቻ ፡
፲፰ ነው ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ኢዮአ
ቄም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ ወየ·!
እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ÷ ወይም ፦— ጌታ ፡ ሆይ ÷
፲፱ ወየ·! እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ። አህያም ፡ እን
ደሚቀበር ፡ ይቀበራል ÷ ከኢየሩሳሌምም ፡ በር ፡
ወደ ፡ ውጭ ፡ ተጐትቶ ፡ ይጣላል ።
፳ ውሽሞችሽ ፡ ሁሉ ፡ ጠፍተዋልና ፡ ወደ ፡
ሊባኖስ ፡ ወጥተሽ ፡ ጩኺ ፤ በባሳን ፡ ላይ ፡
ድምፅሽን ፡ አንሺ ፤ በዓባሪምም ፡ ውስጥ ፡
፳፩ ሆነሽ ፡ ጩኺ ። በደኅንነትሽ ፡ ጊዜ ፡ ተና
ገርሁሽ ፤ አንቺም ፦— አልሰማም ፡ አልሽ ።
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምሮ ፡ ቃሌን ፡ አለመስማ
፳፪ ትሽ ፡ መንገድሽ ፡ ነው ። በግ ፡ ጠባቂዎች
ሽን ፡ ሁሉ ፡ ነፋስ ፡ ይጠብቃቸዋል ÷ ውሽ
ሞችሽም ፡ ተማርከው ፡ ይሄዳሉ ፤ በዚያን ፡
ጊዜም ፡ ስለ ፡ ክፋትሽ ፡ ሁሉ ፡ ታፍሪያለሽ ፡ ትጐ
፳፫ ሳቂይማለሽ ። አንቺ ፡ በሊባኖስ ፡ የምትቀ
መጪ ÷ በገግባ ፡ ዛፍም ፡ ውስጥ ፡ ጎጆሽን ፡
የምትሠሪ ፡ ሆይ ÷ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡
ሕማም ፡ በያዘሽ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ታኝሪያለሽ !
እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢ
፳፬ ዮአቄም ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያን ፡ የቀኝ ፡ እጄ ፡ ማኅ
ተም ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ እንኳ ÷ ከዚያ ፡ እነቅልህ ፡
ነበር ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነፍስህንም ፡
፳፭ ለሚሹት ፡ ለምትፈራቸውም ፡ እጅ ÷ ለባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ለከለዳውያንም ፡ እጅ ፡
እሰጥሃለሁ ። አንተንም ፡ የወለደችህንም ፡ እና
፳፮ ትህን ፡ ወዳልተወለዳችሁበት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡
እጥላችኋለሁ ÷ በዚያም ፡ ትሞታላችሁ ። ይመ
፳፯ ለሱበትም ፡ ዘንድ ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደምትመኛት ፡
ወደዚያች ፡ ምድር ፡ አይመለሱም ። በውኑ ፡
፳፰ ይህ ፡ ሰው ፡ ኢኮንያን ፡ የተናቀና ፡ የተሰበረ ፡
የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ እርሱ ፡ ለአን
ዳች ፡ የማይረባ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ? እር
ሱና ፡ ዘሩስ ፡ በማያውቋት ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ተጥለው ፡ ወደቁ ? ምድር ፡ ሆይ ÷ ምድር ፡
፳፱ ሆይ ÷ ምድር ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሚ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ፴
ከዚህ ፡ ሰው ፡ ዘር ፡ የሚከናወን ፡ በዳዊትም ፡
ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ በይሁዳም ፡ የሚነ
ግሥ ፡ እንግዲህ ፡ አይገኝምና ፦— መካን ፡ በዘመ
ኑም ፡ የማይከናወንለት ፡ ሰው ፡ ብላችሁ ፡ ጻፉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

የማሰማርያዬን ፡ በጎች ፡ ለሚያጠፉና ፡ ለሚ ፩
በትኑ ፡ እረኞች ፡ ወዮላቸው ! ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ ፪
ዚአብሔር ፡ ሕዝቤን ፡ ስለሚጠብቁ ፡ እረኞች ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— በጎቼን ፡ በትኖችኋል ፡ አባ
ርራችኋቸውማል ፡ አልጐበኛችኋቸውምም ፤
እነሆ ÷ የሥራችሁን ፡ ክፋት ፡ እጐበኝባችኋ
ለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የመንጋዬም ፡ ፫
ቅሬታ ፡ ከባረርኋቸው ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
በረታቸው ፡ ሰብስቤ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ እነር
ሱም ፡ ያፈራሉ ፡ ይበዙማል ። የሚጠብቋቸ ፬
ውን ፡ እረኞች ፡ አስነሣላቸዋለሁ ÷ ዳግመኛም ፡
አይፈሩምና ፡ አይደነግጡም ÷ ከእነርሱም ፡
አንድ ፡ አይጐድልም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እነሆ ÷ ለዳዊት ፡ ጻድቅ ፡ ቍጥቋጥ ፡ የማስ ፭
ነሣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ እርሱም ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ይነግሣል ÷
ይከናወንለታልም ÷ በምድርም ፡ ፍርድንና ፡
ጽድቅን ፡ ያደርጋል ። በዘመኑም ፡ ይሁዳ ፡ ይድ ፮
ናል ፡ እስራኤልም ፡ ተዘልሎ ፡ ይቀመጣል ÷

የሚጠራበትም ፥ ስም ፥— እግዚአብሔር ፥ ጽድቃችን ፥ ተብሎ ፥ ነው ።
፯ ስለዚህ ÷ እነሆ ፥— የእስራኤልን ፥ ልጆች ፥ ከግብጽ ፥ ምድር ፥ ያወጣ ፥ ሕያው ፥ እግዚአብሔርን ! ዳግመኛ ፥ የማይባልበት ፥ ዘመን ፥ ይመጣል ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፥ ግን ፥— የእስራኤልን ፥ ቤት ፥ ዘር ፥ ከሰሜን ፥ አገርና ፥ ካሰደድኋቸውም ፥ አገር ፥ ሁሉ ፥ ያወጣና ፥ የመራ ፥ ሕያው ፥ እግዚአብሔርን ! ይባላል ፤ በምድራቸውም ፥ ይቀመጣሉ ።
፱ ስለ ፥ ነቢያት ፤ ልቤ ፥ በውስጤ ፥ ተሰብሮአል ፥ አጥንቶቼም ፥ ሁሉ ፥ ታውከዋል ፤ ከእግዚአብሔር ፥ የተነሣ ፥ ከቅዱስ ፥ ቃሉም ፥ የተነሣ ፥ የወይን ፥ ጠጅ ፥ እንዳሸነፈው ፥ እንደ ፥ ሰካራም ፥
፲ ሰው ፥ ሆኛለሁ ። ምድር ፥ ከአመንዝሮች ፥ ተሞልታለችና ÷ ከመርገምም ፥ የተነሣ ፥ ምድር ፥ አልቅሳለች ፤ የምድረ ፥ በዳ ፥ ማሰማርያ ፥ ደርቆአል ፤ አካሄዳቸው ፥ ክፉ ፥ ነው ÷ ብርታታቸውም ፥ ቅን ፥ አይደለም ።
፲፩ ነቢዩና ፥ ካህኑም ፥ ረክሰዋልና ÷ በቤቴም ፥ ውስጥ ፥ ክፋታቸውን ፥ አግኝቻለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፲፪ ስለዚህ ፥ መንገዳቸው ፥ በጨለማ ፥ እንዳለች ፥ እንደ ፥ ድጥ ፥ ስፍራ ፥ ትሆንባቸዋለች ÷ እነርሱም ፥ ፍግምግም ፥ ብለው ፥ ይወድቁበታል ፤ እኔም ፥ በምጐበኛቸው ፥ ዓመት ፥ ክፉ ፥ ነገርን ፥ አመጣባቸዋለሁና ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፲፫ በሰማርያ ፥ ነቢያት ፥ ላይ ፥ ስንፍናን ፥ አይቻለሁ ፤ በበኣል ፥ ትንቢት ፥ ይናገሩ ፥ ነበር ÷ ሕዝቤንም ፥ እስራኤል ፥ ያስቱ ፥ ነበር ።
፲፬ በኢየሩሳሌምም ፥ ነቢያት ፥ ላይ ፥ የሚያስደነግጥን ፥ ነገር ፥ አይቻለሁ ፤ ያመነዝራሉ ፥ በሐሰትም ፥ ይሄዳሉ ፤ ማንም ፥ ከክፋቱ ፥ እንዳይመለስ ፥ የክፉ ፥ አድራጊዎችን ፥ እጅ ፥ ያበረታሉ ፤ ሁሉም ፥ እንደ ፥ ሰዶም ፥ የሚኖሩበትም ፥ እንደ ፥ ገሞራ ፥ ሆኑብኝ ።
፲፭ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ ከኢየሩሳሌም ፥ ነቢያት ፥ ዘንድ ፥ ርኵሰት ፥ በምድር ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ወጥቶአልና ፥ እሬትን ፥ አበላቸዋለሁ ፥ የሐሞትንም ፥ ውኃ ፥ አጠጣቸዋለሁ ።
፲፮ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ትንቢት ፥ የሚናገሩላችሁን ፥ የነቢያትን ፥ ቃል ፥ አትስሙ ፤ ከንቱነትን ፥ ያስተምሩአችኋል ፤ ከእግዚአብሔር ፥ አፍ ፥ ሳይሆን ፥ ከገዛ ፥ ልባቸው ፥ የወጣውን ፥ ራእይ ፥ ይናገራሉ ።
፲፯ ለሚንቁኝ ፥ ሁልጊዜ ፥— እግዚአብሔር ፥— ሰላም ፥ ይሆንላችኋል ፥ ብሎአል ፥ ይላሉ ፤ በልቡም ፥ እልከኝነት ፥ ለሚሄድ ፥ ሁሉ ፥— ክፉ ፥ ነገር ፥ አያገኛችሁም ፥ ይላሉ ።
፲፰ ቃሉን ፥ ያይና ፥ ይሰማ ፥ ዘንድ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ምክር ፥ የቆመ ፥ ማን ፥ ነውና ? ቃሉንስ ፥ ያደመጠ ፥ የሰማስ ፥ ማን ፥ ነው ?
፲፱ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፥ ዐውሎ ፥ ነፋስ ÷ እርሱም ፥ ቍጣው ÷ የሚያገለባብጥ ፥ ዐውሎ ፥ ነፋስ ፥ ወጥቶአል ፤ የዓመፀኞችን ፥ ራስ ፥ ይገለባብጣል ።
፳ የእግዚአብሔር ፥ ቍጣ ፥ የልቡን ፥ አሳብ ፥ ሠርቶ ፥ እስኪፈጽም ፥ ድረስ ፥ አይመለስም ፤ በኋለኛው ፥ ዘመን ፥ ፈጽማችሁ ፥ ታስተውሉታላችሁ ።
፳፩ እኔ ፥ ሳልልካቸው ፥ እነዚህ ፥ ነቢያት ፥ ሮጡ ፤ እኔም ፥ ሳልነግራቸው ፥ ትንቢትን ፥ ተናገሩ ።
፳፪ በምክሬ ፥ ግን ፥ ቢቆሙ ፥ ኖሮ ÷ ለሕዝቤ ፥ ቃሌን ፥ በሰሙ ፥ ነበር ÷ ከክፉም ፥ መንገዳቸው ፥ ከሥራቸውም ፥ ክፋት ፥ በመለሱአቸው ፥ ነበር ።
፳፫ እኔ ፥ የቅርብ ፥ አምላክ ፥ ነኝ ፥ እንጂ ፥ የሩቅ ፥ አምላክ ፥ አይደለሁም ።
፳፬ ሰው ፥ በስውር ፥ ቢሸሸግ ÷ እኔ ፥ አላየውምን ? ሰማይንና ፥ ምድርንስ ፥ የሞላሁ ፥ እኔ ፥ አይደለሁምን ? ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፳፭ አለምሁ ፥ አለምሁ ፥ እያሉ ፥ በስሜ ፥ ሐሰትን ፥ የሚናገሩትን ፥ የነቢያትን ፥ ነገር ፥ ሰምቻለሁ ። ትንቢትን ፥ በሐሰት ፥ በሚናገሩ ÷ የልባቸውንም ፥ ሽንገላ ፥ በሚናገሩ ፥ በነቢያት ፥ ልብ ፥ ይህ ፥ የሚሆነው ፥ እስከ ፥ መቼ ፥ ነው ?
፳፮ አባቶቻቸው ፥ ስለ ፥ በኣል ፥ ስሜን ፥ እንደ ፥ ረሱ ÷ እያንዳንዱ ፥ ለባልንጀራው ፥ በሚናገራት ፥ ሕልማቸው ፥ ሕዝቤ ፥ ስሜን ፥ ለማስረሳት ፥ ያስባሉ ።
፳፯ የሚያልም ፥ ነቢይ ፥ ሕልምን ፥ ይናገር ፤ ቃሌም ፥ ያለበት ፥ ቃሌን ፥ በእውነት ፥ ይናገር ። ገለባ ፥ ከስንዴ ፥ ጋር ፥ ምን ፥ አለው ? በውኑ ፥ ቃሌ ፥ እንደ ፥ እሳት ÷ ድንጋዩንም ፥ እንደሚያደቅቅ ፥ መዶሻ ፥ አይደለችምን ? ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፳፰ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ እያንዳንዱ ፥ ከባልንጀራው ፥ ዘንድ ፥ ቃሌን ፥ በሚሰርቁ ፥ ነቢያት ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፳፱ እነሆ ÷ ከምላሳቸው ፥ ትንቢትን ፥ አውጥተው ፥— እርሱ ፥ ይላል ፥ በሚሉ ፥ ነቢያት ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፴ እነሆ ÷ ሐሰትን ፥ በሚያልሙ ፥ በሚናገሩም ፥ በሐሰታቸውና ፥ በድፍረታቸውም ፥ ሕዝቤን ፥ በሚያስቱ ፥ በነቢያት ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ እኔም ፥ አልላክኋቸውም ፥ አላዘዝኋቸውምም ፥ ለእነዚህም ፥ ሕዝብ ፥ በማናቸውም ፥ አይረቡአቸውም ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፴፩ ይህ ፥ ሕዝብ ፥ ወይም ፥ ነቢይ ፥ ወይም ፥ ካህን ፥— የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥ ምንድር ፥ ነው ? ብሎ ፥ ቢጠይቅህ ÷ አንተ ፥— ሸክሙ ፥ እናንተ ፥ ናችሁ ÷ እጥላችሁማለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፥ ትላቸዋለህ ።
፴፪ የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥ የሚለውን ፥ ነቢይንና ፥ ካህንን ፥ ሕዝብንም ፥ ያን ፥ ሰውና ፥ ቤቱን ፥ እቀጣለሁ ። አንዱም ፥ አንዱ ፥ ለባልንጀራው ÷ አንዱም ፥ አንዱ ፥ ለወንድሙ ፥ እንዲህ ፥ ይበል ፥— እግዚአብሔር ፥ የመለሰው ፥ ምንድር ፥ ነው ? እግዚአብሔርስ ፥ ምን ፥ ነገር ፥ ተናገረ ? ለሰው ፥ ሁሉ ፥ ቃሉ ፥ ሸክም ፥ ይሆንበታልና ፥ የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥ ብላችሁ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አትጥሩ ፤ የሠራዊትን ፥ ጌታ ፥ የአምላካችንን ፥ የእግዚአብሔርን ፥ የሕያውን ፥ አምላክ ፥ ቃል ፥ ለውጣችኋልና ። ለነ

ቢዩ ፦— እግዚአብሔር ፥ ምን ፥ መለሰልህ ? እግ
ዚአብሔርስ ፥ የተናገረው ፥ ምንድር ፥ ነው ?
፴፯ ትላለህ ። ነገር ፥ ግን ፦— የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥
ብትሉ ÷ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦—
እኔ ፦— የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥ አትበሉ ፥ ብዩ ፥
ልኬባችኋለሁና ÷ እናንተም ፥ ይህን ፥ ቃል ፦—
፴፱ የእግዚአብሔር ፥ ሸክም ፥ ብላችኋልና ፥ ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ ፈጽሜ ፥ እረሳችኋለሁ ፥ እናንተንም ፥
ለእናንተና ፥ ለአባቶቻችሁም ፥ የሰጠኋትን ፥
፵ ከተማ ፥ ከፊቴ ፥ እጥላለሁ ። የዘላለምንም ፥
ስድብ ፥ ከቶም ፥ ተረስቶ ፥ የማይጠፋውን ፥ የዘ
ላለምን ፥ እፍረት ፥ አመጣባችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፳፱ ።

፩ የባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ ናቡከደነጾር ፥ የይሁዳን ፥
ንጉሥ ፥ የኢዮአቄምን ፥ ልጅ ፥ ኢኮንያንን ፥ የይ
ሁዳንም ፥ አለቆች ፥ ጠራቢዎችንና ፥ ብረት ፥ ሠራ
ተኞችን ፥ ከኢየሩሳሌም ፥ ማርኮ ፥ ወደ ፥ ባቢ
ሎን ፥ ካፈለሳቸው ፥ በኋላ ÷ እግዚአብሔር ፥ አሳ
የኝ ÷ እነሆም ÷ በእግዚአብሔር ፥ መቅደስ ፥
፪ ፊት ፥ ሁለት ፥ ቅርጫት ፥ በለስ ፥ ተቀምጠው ፥
ነበር ። በአንደኛይቱ ፥ ቅርጫት ፥ እስቀድሞ ፥
እንደ ፥ ደረሰ ፥ በለስ ፥ የሚመስል ፥ እጅግ ፥ መል
ካም ፥ በለስ ፥ ነበረባት ፤ በሁለተኛይቱ ፥ ቅርጫት ፥
ከክፋቱ ፥ የተነሣ ፥ ይበላ ፥ ዘንድ ፥ የማይቻል ፥
፫ እጅግ ፥ ክፉ ፥ በለስ ፥ ነበረባት ። እግዚአብሔ
ርም ፦— ኤርምያስ ፥ ሆይ ÷ የምታየው ፥ ምን
ድር ፥ ነው ? አለኝ ። እኔም ፦— በለስን ፥ አያለሁ ፤
እጅግ ፥ መልካም ፥ የሆነ ፥ መልካም ፥ በለስ ÷ ከክ
ፋቱም ፥ የተነሣ ፥ ይበላ ፥ ዘንድ ፥ የማይቻል ፥
እጅግ ፥ ክፉ ፥ የሆነ ፥ ክፉ ፥ በለስ ፥ ነው ፥ አልሁ ።
፬ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን
፭ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— የእስራኤል ፥ አምላክ ፥
እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እንደዚህ ፥
እንደ ፥ መልካሙ ፥ በለስ ÷ እንዲሁ ፥ ከዚህ ፥
ስፍራ ፥ ወደ ፥ ከለዳውያን ፥ ምድር ፥ የሰደድሁ
ትን ፥ የይሁዳን ፥ ምርኮ ፥ ለበጎነት ፥ እመለከተ
፮ ዋለሁ ። ዓይኔንም ፥ ለበጎነት ፥ በእነርሱ ፥ ላይ ፥
አደርጋለሁ ፥ ወደዚህችም ፥ ምድር ፥ እመልሳቸ
ዋለሁ ፤ እሠራቸዋለሁ ፥ እንጂ ፥ አላፈርሳቸ
ውም ፤ እተክላቸዋለሁ ፥ እንጂ ፥ አልነቀላቸ
፯ ውም ። እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥
የሚያውቅ ፥ ልብ ፥ እሰጣቸዋለሁ ፤ በፍጹምም ፥
ልባቸው ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ ይመለሳሉና ፥ ሕዝብ ፥
ይሆኑኛል ፥ እኔም ፥ አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ።
፰ እግዚአብሔርም ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ከክ
ፋቱ ፥ የተነሣ ፥ ይበላ ፥ ዘንድ ፥ እንደማይቻል ፥
እንደ ፥ ክፉው ፥ በለስ ÷ እንዲሁ ፥ የይሁዳን ፥
ንጉሥ ፥ ሴዴቅያስን ፥ አለቆቹንም ፥ በዚህችም ፥
አገር ፥ የሚቀሩትን ፥ የኢየሩሳሌምን ፥ ቅሬታ ፥
በግብጽም ፥ አገር ፥ የሚቀመጡትን ፥ እጥላቸዋ
፱ ለሁ ። በማሳድዳቸውም ፥ ስፍራ ፥ ሁሉ ፥ ለስ
ድብና ፥ ለምሳሌ ፥ ለማላገጫና ፥ ለእርግማን ፥
ይሆኑ ፥ ዘንድ ፥ በምድር ፥ መንግሥታት ፥ ሁሉ ፥
ለመበተን ፥ አሳልፌ ፥ እሰጣቸዋለሁ ። ለእነር ፲፥
ሱና ፥ ለአባቶቻቸውም ፥ ከሰጠኋቸው ፥ ምድር ፥
እስኪጠፉ ፥ ድረስ ፥ በመካከላቸው ፥ ሰይፍንና ፥
ራብን ፥ ቸነፈርንም ፥ እሰድዳለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፳፭ ።

በይሁዳ ፥ ንጉሥ ፥ በኢዮስያስ ፥ ልጅ ፥ በኢ ፩፥
ዮአቄም ፥ በአራተኛው ፥ ዓመት ÷ በባቢሎን ፥
ንጉሥ ፥ በናቡከደነጾር ፥ በመጀመሪያው ፥
ዓመት ÷ ስለ ፥ ይሁዳ ፥ ሕዝብ ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥
ኤርምያስ ፥ የመጣው ፥ ቃል ፥ ይህ ፥ ነው ። ይህ ፪፥
ንም ፥ ቃል ፥ ነቢዩ ፥ ኤርምያስ ፥ ለይሁዳ ፥ ሕዝብ ፥
ሁሉና ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ለተቀመጡ ፥ ሁሉ ፥
እንዲህ ፥ ሲል ፥ ተናገረው ፦— ከይሁዳ ፥ ንጉሥ ፥ ፫፥
ከአሞጽ ፥ ልጅ ፥ ከኢዮስያስ ፥ ከአሥራ ፥ ሦስተ
ኛው ፥ ዓመት ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥
በሉት ፥ በእነዚህ ፥ በሃያ ፥ ሦስቱ ፥ ዓመታት ÷
የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ መጣ ÷
እኔም ፥ ማልጄ ፥ ተነሥቼ ፥ ተናገርኋችሁ ፤
ነገር ፥ ግን ፥ አልሰማችሁም ። እግዚአብሔርም ፥ ፬፥
ማልዶ ፥ ተነሥቶ ፥ ባሪያዎቹን ፥ ነቢያትን ፥ ወደ ፥
እናንተ ፥ ላከ ፤ እናንተም ፥ አላደመጣችሁም ፥
ጆሮአችሁንም ፥ አላዘነበላችሁም ። እርሱም ፦— ፭፥
ሁላችሁ ፥ እናንተ ፥ ከክፉ ፥ መንገዳችሁና ፥ ከሥ
ራችሁ ፥ ክፉት ፥ ተመለሱ ፤ እግዚአብሔርም ፥
ከዘላለም ፥ ወደ ፥ ዘላለም ፥ ለእናንተና ፥ ለአባቶ
ቻችሁ ፥ በሰጣችሁ ፥ ምድር ፥ ተቀመጡ ። ታመ ፮፥
ልኩአቸውም ፥ ትሰግዱላቸውም ፥ ዘንድ ፥ ሌሎ
ችን ፥ አማልክት ፥ አትከተሉ ÷ ክፉም ፥ እንዳላ
ደርግባችሁ ፥ በእጃችሁ ፥ ሥራ ፥ አታስቈጡኝ ፥
አለ ። ለእናንተ ፥ ጕዳት ፥ እንዲሆን ፥ በእጃችሁ ፥ ፯፥
ሥራ ፥ ታስቈጡኝ ፥ ዘንድ ፥ አልሰማችሁኝም ÷
ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፥ የሠራዊት ፥ ፰፥
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ቃሌን ፥
አልሰማችሁምና ፥ እነሆ ÷ ልኬ ፥ የሰሜንን ፥ ፱፥
ወገኖች ፥ ሁሉ ፥ ባሪያዬንም ፥ የባቢሎንን ፥
ንጉሥ ፥ ናቡከደነጾርን ፥ እወስዳለሁ ÷ በዚህ
ችም ፥ ምድር ፥ በሚቀመጡባትም ፥ ሰዎች ፥
በዙሪያዋም ፥ ባሉ ፥ በእነዚህ ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥
ላይ ፥ አመጣቸዋለሁ ፤ ፈጽሜም ፥ አጠፋቸዋ
ለሁ ÷ ለመደነቂያና ፥ ለማፍዋጫም ፥ ለዘላለ
ምም ፥ ባድማ ፥ አደርጋቸዋለሁ ። ከእነርሱም ፥ ፲፥
የእልልታን ፥ ድምፅና ፥ የደስታን ፥ ድምፅ ÷
የወንድ ፥ ሙሽራን ፥ ድምፅና ፥ የሴት ፥ ሙሽራን ፥
ድምፅ ÷ የወፍጮንም ፥ ድምፅ ፥ የመብራት
ንም ፥ ብርሃን ፥ አስቀራለሁ ። ይህችም ፥ ምድር ፥ ፲፩፥
ሁሉ ፥ በድማና ፥ መደነቂያ ፥ ትሆናለች ፤ እነዚ
ህም ፥ አሕዛብ ፥ ለባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ ሰባ ፥ ዓመት ፥
ይገዛሉ ።
ሰባው ፥ ዓመትም ፥ በተፈጸመ ፥ ጊዜ ÷ የባቢ ፲፪፥
ሎንን ፥ ንጉሥና ፥ ያንን ፥ ሕዝብ ፥ ስለ ፥ ኃጢአ
ታቸው ፥ እቀጣለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ÷
የከለዳውያንንም ፥ ምድር ፥ ለዘላለም ፥ ባድማ ፥
አደርጋታለሁ ። በእርስዋም ፥ ላይ ፥ የተናገር ፲፫፥

ሁትን ፥ ቃሌን ፥ ሁሉ ÷ ማለት ፥ ኤርምያስ ፥ በአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ትንቢት ፥ የተናገረውን ፥ በዚህች ፥ መጽሐፍ ፥ የተጻፈውን ፥ ሁሉ ÷ በዚ ፲፬፥ ያች ፥ ምድር ፥ አመጣለሁ ። ብዙ ፥ አሕዛብና ፥ ታላላቆች ፥ ነገሥታት ፥ እነርሱን ፥ ያስገዙአቸ ዋል ፥ እኔም ፥ እንደ ፥ አደራረጋቸውና ፥ እንደ ፥ እሻቸው ፥ ሥራ ፥ እከፍላቸዋለሁ ።

፲፭፥ የእስራኤል ፥ አምላክ ፥ እግዚአብሔር ፥ እን ዲህ ፥ ይለኛል ፦— የዚህን ፥ ቊጣ ፥ የወይን ፥ ጠጅ ፥ ጽዋ ፥ ከእጄ ፥ ውሰድ ፥ አንተንም ፥ የምሰ ድድባቸውን ፥ አሕዛብን ፥ ሁሉ ፥ አጠጣቸው ። ፲፮፥ ከምሰድድባቸውም ፥ ሰይፍ ፥ የተነሣ ፥ ይጠጣሉ ፥ ፲፯፥ ይወላገዱማል ፥ ያብዳሉምም ። ከእግዚአብሔ ርም ፥ እጅ ፥ ጽዋውን ፥ ወሰድሁ ÷ እግዚአብሔ ርም ፥ እኔን ፥ የሰደደበቸውን ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ ፲፰፥ አጠጣኋቸው ። ዛሬ ፥ እንደ ፥ ሆነው ፥ ሁሉ ፥ በድማና ፥ መደነቂያ ፥ ማፍዋጫም ፥ እርግማ ንም ፥ አደርጋቸው ፥ ዘንድ ፥ ኢየሩሳሌምንና ፥ የይሁዳን ፥ ከተሞች ፥ ነገሥታትዋንም ፥ አለቆ ፲፱፥ ችዋንም ፥ አጠጣኋቸው ። የግብጽንም ፥ ንጉሥ ፥ ፈርዖንን ፥ ባሪያዎቹንም ፥ አለቆቹንም ፥ ሕዝቡ ፳፥ ንም ፥ ሁሉ ÷ የተደበለቀውንም ፥ ሕዝብ ፥ ሁሉ ÷ የዖፅ ፥ ምድር ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ የፍልስ ጥኤም ፥ ምድር ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ፥ አስቀሎ ናንም ፥ ጋዝንም ፥ አቃሮንንም ፥ የአዛጦንንም ፥ ፳፩፥ ቀሬታ ÷ ኤዶምያስንም ÷ ሞዓብንም ÷ የአሞን ፳፪፥ ንም ፥ ልጆች ÷ የጢሮስን ፥ ነገሥታትም ፥ ሁሉ ÷ የሲዶናን ፥ ነገሥታትም ፥ ሁሉ ÷ በባሕር ፥ ማዶ ፥ ፳፫፥ ያለች ፥ የደሴት ፥ ነገሥታትንም ÷ ድዳንንም ÷ ቴማንንም ÷ ቡዝንም ÷ ጠጕራቸውንም ፥ የሚ ፳፬፥ ቈርጡትን ፥ ሁሉ ÷ የዓረብ ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ በምድረ ፥ በዳ ፥ የሚቀመጡ ፥ የድብ ፳፭፥ ልቅ ፥ ሕዝብ ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ የዘምሪ ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ የኤላም ፥ ነገሥታትንም ፥ ፳፮፥ ሁሉ ÷ የሜዶን ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ የቀረ ቡና ፥ የራቁ ÷ አንዱ ፥ ከሌላው ፥ ጋር ፥ ያሉ ፥ የሰሜን ፥ ነገሥታትንም ፥ ሁሉ ÷ በምድር ፥ ፊት ፥ ላይ ፥ ያሉ ፥ የዓለም ፥ መንግሥታትንም ፥ ሁሉ ፥ አጠጣኋቸው ፤ የሼሻክም ፥ ንጉሥ ፥ ከእነርሱ ፥ በኋላ ፥ ይጠጣል ።

፳፯፥ አንተም ፦— የእስራኤል ፥ አምላክ ፥ የሠራ ዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በመካከላችሁ ፥ ከምሰድደው ፥ ሰይፍ ፥ የተነሣ ፥ ጠጡ ÷ ስከሩም ÷ አስታውኩም ፥ ውደቁም ÷ ከእንግዲህም ፥ ወዲህ ፥ አትነሡም ፥ በላቸው ። ፳፰፥ ይጠጡም ፥ ዘንድ ፥ ጽዋውን ፥ ከእጅህ ፥ ለመቀ በል ፥ እንቢ ፥ ቢሉ ፦— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአ ብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ፈጽማችሁ ፥ ትጠ ፳፱፥ ጣላችሁ ፥ በላቸው ። እነሆ ÷ ስሜ ፥ የተጠራብ ትን ፥ ከተማ ፥ አስጨንቃት ፥ ዘንድ ፥ እጀምራ ለሁ ፤ በውኑ ፥ እናንተ ፥ ያልተቀጣችሁ ፥ ትሆናላ ችሁን ? በምድር ፥ በሚኖሩ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ሰይ ፍን ፥ እጠራለሁና ፥ ያለ ፥ ቅጣት ፥ አትቀሩም ÷ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

ስለዚህም ፥ ይህን ፥ ቃል ፥ ሁሉ ፥ ትንቢት ፥ ፴፥ ትናገርባቸዋለህ ÷ እንዲህም ፥ ትላቸዋለህ ፦— እግዚአብሔር ፥ በላይ ፥ ሆኖ ፥ ይጮኻል ÷ በቅ ዱስ ፥ ማደሪያውም ፥ ሆኖ ፥ ድምፁን ፥ ያሰማል ፤ በበረቱ ፥ ላይ ፥ እጅግ ፥ ይጮኻል ÷ ወይንም ፥ እንደሚጠምቁ ፥ በምድር ፥ በሚኖሩ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይጮኻል ። እግዚአብሔር ፥ ከአሕዛብ ፥ ፴፩፥ ጋር ፥ ክርክር ፥ አለውና ፥ ድምፅ ፥ እስከ ፥ ምድር ፥ ዳርቻ ፥ ድረስ ፥ ይደርሳል ፤ ከሥጋ ፥ ለባሽ ፥ ሁሉ ፥ ጋር ፥ ይፋረዳል ÷ ኃጢአተኞችንም ፥ ለሰይፍ ፥ አሳልፎ ፥ ይሰጣል ÷ ይላል ፥ እግዚአብ ሔር ።

፴፪፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እነሆ ÷ ክፉ ፥ ነገር ፥ ከሕዝብ ፥ ወደ ፥ ሕዝብ ፥ ይወጣል ÷ ጽኑም ፥ ዐውሎ ፥ ነፋስ ፥ ከምድር ፥ ዳርቻ ፥ ይነሣል ። በዚያም ፥ ቀን ፥ ፴፫፥ የእግዚአብሔር ፥ ግዳዮች ፥ ከምድር ፥ ዳር ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ምድር ፥ ዳር ፥ ድረስ ፥ ይሆናሉ ፥ አይለቀስላቸውም ፤ በምድር ፥ ላይ ፥ እንደ ፥ ጕድፍ ፥ ይሆናሉ ፥ እንጂ ፥ አይከማቹም ፥ አይ ቀበሩምም ። ትታረዱና ፥ ትበተኑ ፥ ዘንድ ፥ ቀና ፴፬፥ ችሁ ፥ ደርሶአልና ÷ እንደ ፥ ተወደደም ፥ የሸክላ ፥ ሰቃ ፥ ትወድቃላችሁና ፥ እናንተ ፥ እረኞች ÷ አልቅሱ ፥ ጩኹም ፤ እናንተ ፥ የመንጋ ፥ አው ራጆች ÷ በአመድ ፥ ውስጥ ፥ ተንከባለሉ ። ሸሽ ፴፭፥ ትም ፥ ከእረኞች ፥ ማምለጥም ፥ ከመንጋ ፥ አው ራጆች ፥ ይጠፋል ። እግዚአብሔር ፥ ማሰማር ፴፮፥ ያቸውን ፥ አጥፍቶአልና ፥ የእረኞች ፥ ጩኸት ፥ ድምፅ ፥ የመንጋ ፥ አውራጆችም ፥ ልቅሶ ፥ ሆኖአል ። ከእግዚአብሔር ፥ ጽኑ ፥ ቊጣ ፥ የተ ፴፯፥ ነሣ ፥ የሰላም ፥ በረት ፥ ፈርሶአል ። እንደ ፥ አን ፴፰፥ በሳ ፥ መደቡን ፥ ለቅቆአል ፤ ከአስጨናቂውም ፥ ሰይፍና ፥ ከጽኑ ፥ ቊጣው ፥ የተነሣ ፥ ምድራ ቸው ፥ በድማ ፥ ሆናለችና ።

ምዕራፍ ፥ ፳፮ ።

፩፥ በይሁዳ ፥ ንጉሥ ፥ በኢዮስያስ ፥ ልጅ ፥ በኢዮ አቄም ፥ መንግሥት ፥ መጀመሪያ ፥ ይህ ፥ ቃል ፥ ፪፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ መጣ ። እግዚአብ ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በእግዚአብሔር ፥ ቤት ፥ አደባባይ ፥ ቁም ÷ በእግዚአብሔርም ፥ ቤት ፥ ውስጥ ፥ ይሰግዱ ፥ ዘንድ ፥ ለሚመጡት ፥ ለይሁዳ ፥ ከተሞች ፥ ሁሉ ፥ ትነግራቸው ፥ ዘንድ ፥ ያዘዝሁህን ፥ ቃል ፥ ሁሉ ፥ ተናገራቸው ፤ አንዲ ፫፥ ትም ፥ ቃል ፥ አታጕድል ። ምናልባት ፥ ይሰሙ ÷ ከክፉ ፥ መንገዳቸውም ፥ ይመለሱ ፥ ይሆናል ፤ እኔም ፥ ስለ ፥ ሥራቸው ፥ ክፋት ፥ ያሰብሁባቸ ውን ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ እተዋለሁ ። እንዲህም ፥ በላ ፬፥ ቸው ፦— እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በፊታችሁ ፥ በሰጠኋት ፥ ሕጌ ፥ ትሄዱ ፥ ዘንድ ፥ ፭፥ ባትሰሙኝ ÷ ያልሰማችሁትን ፥ በማለዳ ፥ ተነ ሥቼ ፥ ወደ ፥ እናንተ ፥ የላክኋቸውን ፥ የባሪያዎ ቼን ፥ የነቢያትን ፥ ቃል ፥ ባትሰሙ ÷ ይህን ፥ ቤት ፥ ፮፥ እንደ ፥ ሴሎ ፥ አደርገዋለሁ ÷ ይህችንም ፥ ከተማ ፥

ለምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እርግማን ፡ አደርጋ
ታለሁ ።
፯ ካህናቱም ፡ ነቢያቱም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ኤር
ምያስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይህን ፡ ቃል ፡
፰ ሲናገር ፡ ሰሙ ። ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡
ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ካህናትና ፡ ነቢ
ያት ፡ ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡— ሞትን ፡ ትሞታለህ ።
፱ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡— ይህ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡
ሴሎ ፡ ይሆናል ÷ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ባድማና ፡
ወና ፡ ትሆናለች ፡ ብለህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትንቢት ፡
ተናገርህ ? ብለው ፡ ያዙት ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በኤርምያስ ፡
ላይ ፡ ተሰብስበው ፡ ነበር ።
፲ የይሁዳም ፡ አለቆች ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
ከንጉሥ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ወጡ ÷ በአዲሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
፲፩ ደጅ ፡ መግቢያ ፡ ተቀመጡ ። ካህናቱና ፡ ነቢያ
ቱም ፡ ለአለቆቹና ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡— በጆሮ
አችሁ ፡ እንደ ፡ ሰማችሁ ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡
ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናግሮአልና ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ሞት ፡
፲፪ የሚገባው ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ። ኤርምያ
ስም ፡ ለአለቆችና ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ተናገረ ፡— በሰማችሁት ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
በዚህች ፡ ቤትና ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ ትን
ቢት ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኮኛል ።
፲፫ አሁንም ፡ መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁን ፡ አሳ
ምሩ ÷ የአምላካችሁንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ስሙ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተናገረባች
፲፬ ሁን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይተዋል ። እኔ ፡ ግን ÷
እነሆ ÷ በእጃችሁ ፡ ነኝ ፤ በዓይናችሁ ፡ መልካ
፲፭ ምና ፡ ቅን ፡ የመሰለውን ፡ አድርጉብኝ ። ነገር ፡
ግን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በጆሮአችሁ ፡ እና
ገር ፡ ዘንድ ፡ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡
እናንተ ፡ ልኮኛልና ፡ ብትገድሉኝ ፡ ንጹሕ ፡
ደምን ፡ በራሳችሁና ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ በሚኖሩ
በትም ፡ ላይ ፡ እንድታመጡ ፡ በእርግጥ ፡ እወቁ ።
፲፮ አለቆቹና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ለካህናትና ፡ ለነ
ቢያት ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ስም ፡ ተናግሮናልና ፡ ሞት ፡ አይገባ
፲፯ ውም ፡ አሉ ። ከአገሩ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ሰዎች ፡
ተነሥተው ፡ ለሕዝቡ ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
፲፰ ብለው ፡ ተናገሩ ። ሞሬታዊው ፡ ሚክያስ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ነቢይ ፡ ነበረ ፡
ለይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጽዮን ፡
እንደ ፡ እርሻ ፡ ትታረሳለች ÷ ኢየሩሳሌምም ፡
የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ ትሆናለች ÷ የቤቱም ፡
ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡
፲፱ ተናገረ ። በውኑ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያ
ስና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ገደሉትን ? በውኑ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አልፈሩምን ? ወደ ፡ እግዚአብ
ሔርስ ፡ አልተማለሉምን ? እግዚአብሔርስ ፡
የተናገረባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይተውምን ?
እኛም ፡ በነፍሳችን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ክፋት ፡ እና
ደርጋለን ።
ደግሞም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ ፳፡
የተናገረ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የቂ
ርያትይዓሪም ፡ ሰው ፡ የሸማያ ፡ ልጅ ፡ አርዮ ፡
ይባል ፡ ነበር ፤ በዚህችም ፡ ከተማ ፡ በዚህችም ፡
ምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ኤርምያስ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
ትንቢት ፡ ተናገረ ። ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ ፳፩፡
ኃያላኑም ፡ ሁሉ ፡ አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ቃሉን ፡
በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ሊገድለው ፡ ፈለገ ፤ አር
ዮም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፡ ወደ ፡
ግብጽም ፡ ገባ ። ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ የሣ ፳፪፡
ክበርን ፡ ልጅ ፡ ኤልናታንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ሌሎችን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ላካቸው ፤ ከግ ፳፫፡
ብጽም ፡ አርዮን ፡ አውጥተው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ወደ ፡ ኢዮአቄም ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፤ እርሱም ፡
በሰይፍ ፡ ገደለው ፡ ሬሳውንም ፡ ክቡራን ፡ ባል
ሆኑ ፡ ሰዎች ፡ መቃብር ፡ ጣለው ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፬፡
በሕዝቡ ፡ እጅ ፡ እንዳይሰጥና ፡ እንዳይገድሉት ፡
የሳፋን ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ እጅ ፡ ከኤርምያስ ፡
ጋር ፡ ነበረች ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአ ፩፡
ቄም ፡ መንግሥት ፡ መጀመሪያ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፡— እስራትና ፡ ፪፡
ቀንበር ፡ ሥራ ፡ በእንገትህም ፡ ላይ ፡ አድርግ ፡
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥም ፡ ወደ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ፫፡
ኢየሩሳሌም ፡ በመጡት ፡ መልእክተኞች ፡ እጅ ፡
ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሞዓብም ፡
ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡
ጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሲዶናም ፡ ንጉሥ ፡
ላካቸው ። ለጌቶቻቸውም ፡ እንዲነግሩ ፡ እን ፬፡
ዲህ ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ለጌቶቻችሁ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ፡—
ምድሪቱን ፡ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ ፭፡
ሰዎችንና ፡ እንስሶችን ፡ በታላቅ ፡ ኃይሌና ፡ በተ
ዘረጋችው ፡ ክንዴ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ ለዓይኔም ፡
መልካም ፡ ለሆነው ፡ እሰጣታለሁ ። አሁንም ፡ ፮፡
እነዚህን ፡ ምድሮች ፡ ሁሉ ፡ ለባሪያዬ ፡ ለባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
ሰጥቻለሁ ፤ ይገዙለትም ፡ ዘንድ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡
አራዊትን ፡ ደግሞ ፡ ሰጥቼዋለሁ ። የገዛ ፡ ራሱም ፡ ፯፡
ምድር ፡ ጊዜ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ለእርሱና ፡ ለልጁ ፡ ለልጅ ፡ ልጁም ፡ ይገ
ዛሉ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብዙ ፡ አሕዛብና ፡ ታላ
ላቆች ፡ ነገሥታት ፡ እርሱን ፡ ያስገዙታል ። ለባ ፰፡
ቢሎን ፡ ንጉሥም ፡ ለናቡከደነፆር ፡ የማይገዛ
ውን ÷ ከባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡
አንገቱን ፡ ዝቅ ፡ የማያደርገውን ፡ ሕዝብና ፡ መን
ግሥት ÷ ያን ፡ ሕዝብ ፡ በእጁ ፡ እስካጠፋው ፡
ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ እቀጣ

፱ ለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡— ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትገዙም ፡ የሚሉአችሁን ፡ ነቢያቶቻችሁንና ፡ ምዋርተኞቻችሁን ÷ ሕልም ፡ አላሚዎቻችሁንና ፡ ቃላተኞቻችሁን ፡ መተተ ፲ ኞቻችሁንም ፡ አትስሙ ፤ ከምድራችሁ ፡ እን ዲያርቁአችሁ ÷ እኔም ፡ እንዳሳድዳችሁ ፡ እናን ተም ፡ እንድትጠፉ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይና ፲፩ ገሩላችኋልና ። ነገር ፡ ግን ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡ አንገቱን ፡ ዝቅ ፡ የሚያደርገው ንና ፡ የሚገዛለትን ፡ ሕዝብ ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ እተ ወዋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ያርሱአታል ፡ ይቀመጡ ባትማል ።

፲፪ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ተናገርሁ ፡— ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡ አንገታችሁን ፡ ዝቅ ፡ አድርጉ ፡ ለእር ሱና ፡ ለሕዝቡም ፡ ተገዙላቸው ፡ በሕይወትም ፡ ፲፫ ኑሩ ። ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ስላለ ፡ ሕዝብ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷ አንተና ፡ ሕዝብህ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈ ፲፬ ርም ፡ ለምን ፡ ትሞታላችሁ ? ሐሰተኛን ፡ ትን ቢት ፡ ይናገሩላችኋልና ፡— ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትገዙም ፡ የሚሉአችሁን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡ ፲፭ አትስሙ ። እኔ ፡ አልላክኋቸውምና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ እንዳሳድዳችሁ ÷ እናንተና ፡ ትንቢት ፡ የሚናገሩላችሁ ፡ ነቢያትም ፡ እንድትጠፉ ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገራሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፲፮ ለካህናትም ፡ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ተናገርሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሐሰተኛውን ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩላች ኋልና ፡— የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ በቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ከባቢሎን ፡ ይመለሳል ፡ የሚሉአችሁን ፡ ፲፯ የነቢያቶቻችሁን ፡ ቃል ፡ አትስሙ ። እነርሱም ፡ አትስሙ ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፡ በሕይ ወትም ፡ ኑሩ ። ይህችስ ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ምን ፲፰ ፡ በድማ ፡ ትሆናለች ? እነርሱ ፡ ግን ፡ ነቢያት ፡ ቢሆኑ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቢገኝ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በይ ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የቀረ ችው ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ እንዳትሄድ ፡ ወደ ፡ ሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይማለሉ ። ፲፱ ፡ ፳ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንንና ፡ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ከበርቴዎች ፡ ሁሉ ፡ ማርኮ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ባፈለ ሳቸው ፡ ጊዜ ፡ ስላልወሰዳቸው ፡ ዓምዶች ፡ ስለ ፡ ኩሬውም ፡ ስለ ፡ መቀመጫዎቹም ፡ በዚህችም ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ቀረች ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ የሠራዊት ፳፩ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፤ በእ ግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ስለ ፡ ቀረችው ፡ ዕቃ ፡ የእስ ራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ ፳፪ ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትወ ሰዳለች ፡ እስከምጐበኛትም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ትኖራለች ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አወጣታለሁ ፡ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመ ልሳታለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩ በዚያም ፡ ዓመት ÷ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴ ቅያስ ፡ መንግሥት ፡ መጀመሪያ ፤ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ ነቢዩ ፡ የገባዖን ፡ ሰው ፡ የዓዙር ፡ ልጅ ፡ ሐናንያ ፡ በእግዚአብ ሔር ፡ ቤት ፡ በካህናትና ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ፡— የእስራኤል ፡ አም ፪ ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይናገራል ፡— የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ቀን በር ፡ ሰብሬአለሁ ። የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከ ፫ ደነፆር ፡ ከዚህች ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የወ ሰዳትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ በሁለት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ወደዚህች ፡ ስፍራ ፡ እመልሳታለሁ ፤ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ የሄዱትን ፡ ፬ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮ ንያንንና ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ ወደዚህች ፡ ስፍራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ እሰብራለሁና ።

፭ ነቢዩ ፡ ኤርምያስም ፡ በካህናቱና ፡ በእግዚአ ብሔር ፡ ቤት ፡ በቆሙት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ፮ ለነቢዩ ፡ ለሐናንያ ፡ ተናገረ ። ነቢዩም ፡ ኤርም ያስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አሜን ÷ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ምርኮውንም ፡ ሁሉ ፡ ከባቢሎን ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ በመመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገር ፯ ኸውን ፡ ትንቢት ፡ ይፈጽም ። ነገር ፡ ግን ፡ በጆ ሮህና ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ የምናገረውን ፡ ፰ ይህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ ከጥንት ፡ ከእኔና ፡ ከአንተ ፡ በፊት ፡ የነበሩ ፡ ነቢያት ፡ በብዙ ፡ አገርና ፡ በታ ላላቅ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሰልፍና ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ቸነፈርም ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ። ፱ ስለ ፡ ሰላም ፡ የተናገረ ፡ ነቢይ ÷ የነቢዩ ፡ ቃል ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ የሰ ደደው ፡ ነቢይ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቃል ።

፲ ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤር ፲፩ ምያስ ፡ አንገት ፡ ወስዶ ፡ ሰበረው ። ሐናንያም ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡— እግዚአብሔር ፡ እን ዲህ ፡ ይላል ፡— እንዲሁ ፡ በሁለት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ የናቡከደነፆርን ፡ ቀንበር ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አንገት ፡ እሰብራ ለሁ ፡ አለ ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ መንገዱን ፡ ሄደ ።

፲፪ ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤር ምያስ ፡ አንገት ፡ ከሰበረ ፡ በኋላ ÷ የእግዚአብ ሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፲፫ ሂድ ÷ ለሐናንያ ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አንተ ፡ የእንጨትን ፡ ቀንበር ፡ ሰብረሃል ÷ እኔ ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ የብረትን ፡ ቀንበር ፡ እሠ ራለሁ ። የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ፲፬

ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ለባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡
የብረትን ፡ ቀንበር ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
አንገት ፡ ላይ ፡ አድርጌአለሁ ፤ እነርሱም ፡ ይገ
ዙለታል ÷ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትን ፡ ደግሞ ፡
፲፭ ፡ ሰጥቼዋለሁ ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ ነቢዩን ፡
ሐናንያን ፡— ሐናንያ ፡ ሆይ ÷ ስማ ፤ ይህ ፡
ሕዝብ ፡ በሐሰት ፡ እንዲታመን ፡ አድርገሃል ፡
፲፮ ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልላከህም ። ስለዚህ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ከም
ድር ፡ ላይ ፡ እሰድድሃለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፡
ላይ ፡ ዓመፅን ፡ ተናግረሃልና ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡
፲፯ ፡ ትሞታለህ ፡ አለው ። ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ በዚ
ያው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ተረፉት ፡ የምርኮ ፡
ሽማግሌዎች ÷ ወደ ፡ ካህናቱም ÷ ወደ ፡ ነቢያ
ቱም ÷ ናቡከደነፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ማርኮ ፡ ወዳፈለሰው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ከኢየሩሳሌም ፡ የላከው ፡ የደብዳቤው ፡ ቃል ፡
፪ ፡ ይህ ፡ ነው ። ይህም ፡ የሆነው ፡ ንጉሡ ፡ ኢኮ
ንያን ፡ እናቱም ፡ እቴጌይቱ ፡ ጃንደረቦቹም ፡
የይሁዳና ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ አለቆች ፡ ጠራቢ
ዎችና ፡ ብረት ፡ ሠራተኞችም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
፫ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ነው ። ኤርምያስ ፡ የይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በላካቸው ፡
በሳፋን ፡ ልጅ ፡ በኤልዓሣና ፡ በኬልቅያስ ፡
ልጅ ፡ በገማርያ ፡ እጅ ፡ ደብዳቤውን ፡ እንዲህ ፡
፬ ፡ ሲል ፡ ላከው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ላስማረክኋቸው ፡ ምርኮኞች ፡
፭ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ቤት ፡ ሠርታችሁ ፡
ተቀመጡ ÷ አታክልትም ፡ ተክላችሁ ፡ ፍሬ
፮ ፡ ዋን ፡ ብሉ ፤ ተጋቡ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆችንም ፡ ውለዱ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆ
ቻችሁንም ፡ አጋቡ ÷ እነርሱም ፡ ወንዶችንና ፡
ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ ይውለዱ ፤ ከዚያም ፡ ተባዙ ፡
፯ ፡ ጥቂቶችም ፡ አትሁኑ ። በእርስዋ ፡ ሰላም ፡ ሰላም ፡
ይሆንላችኋልና ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ላስማረክኋችሁ ፡
ከተማ ፡ ሰላምን ፡ ፈልጉ ÷ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ወደ ፡
፰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልዩ ። የእስራኤልም ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፡— በመካከላችሁ ፡ ያሉት ፡ ነቢያቶቻች
ሁና ፡ ምዋርተኞቻችሁ ፡ አያታልሉአችሁ ÷
እናንተም ፡ የምታልሙትን ፡ ሕልም ፡ አትስሙ ።
፱ ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገሩላችኋልና ፤
፲ ፡ እኔም ፡ አልላክኋቸውም ። እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላልና ፡— ሰባው ፡ ዓመት ፡ በባቢሎን ፡
በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ እጐበኛችኋለሁ ÷ ወደዚህም ፡
ስፍራ ፡ እመልሳችሁ ፡ ዘንድ ፡ መልካሚቱን ፡
፲፩ ፡ ቃሌን ፡ እፈጽምላችኋለሁ ። ለእናንተ ፡ የማስ
ባትን ፡ አሳብ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ፤ ፍጻሜና ፡
ተስፋ ፡ እሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ የሰላም ፡ አሳብ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ የክፉ ፡ ነገር ፡ አይደለም ። እናን ፲፪ ፡
ተም ፡ ትጠሩኛላችሁ ÷ ጌዳችሁም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ትጸልያላችሁ ÷ እኔም ፡ እሰማችኋለሁ ። እና ፲፫ ፡
ንተ ፡ ትሹኛላችሁ ÷ በፍጹም ፡ ልባችሁም ፡ ከሻ
ችሁኝ ፡ ታገኙኛላችሁ ። ከእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ፲፬ ፡
እገኛለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ምርኮአች
ሁንም ፡ እመልሳለሁ ÷ ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ እናንተንም ፡ ካሳደድሁበት ፡ ስፍራ ፡
ሁሉ ፡ እሰበስባችኋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ እናንተንም ፡ ለምርኮ ፡ ወዳፈለስሁበት ፡
ስፍራ ፡ እመልሳችኋለሁ ።

እናንተም ፡— እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ ፲፭ ፡
ነቢያትን ፡ አስነሥቶልናል ፡ ብላችኋልና ፤ እግ ፲፮ ፡
ዚአብሔር ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ስለ ፡ ተቀመጠ ፡
ንጉሥ ፡ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ ስላልተማረኩት ፡
ወንድሞቻችሁ ÷ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ስለሚኖሩ ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— የሠራዊት ፡ ፲፯ ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷
ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ቸነፈርንም ፡ እሰድድባቸዋ
ለሁ ÷ ከክፉ ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እን
ደማይቻል ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ አደርጋቸዋ
ለሁ ። በሰይፍም ፡ በራብም ፡ በቸነፈርም ፡ አሳድ ፲፰ ፡
ዳቸዋለሁ ÷ በሳደድሁባቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ ለጥላቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለማፍዋጫም ፡
ለመሰደቢያም ፡ እንዲሆኑ ፡ በምድር ፡ መንግሥ
ታት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ለመበተን ፡ አሳልፌ ፡ እሰ
ጣቸዋለሁ ። ይህም ፡ የሆነው ፡ ቃሌን ፡ ስላል ፲፱ ፡
ሰሙ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በማለዳ ፡
ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡
ሰድጃለሁና ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ አልሰማችሁም ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ ከኢየሩሳ ፳ ፡
ሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሰደድኋችሁ ፡ ምርኮ
ኞች ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ።

የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፩ ፡
አብሔር ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ስለሚ
ናገሩላችሁ ፡ ስለ ፡ ቆላያ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ አክዓብና ፡
ስለ ፡ መዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከ
ደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ÷ በዓይ
ናቸችሁም ፡ ፊት ፡ ይገድላቸዋል ። ከእነርሱም ፡ ፳፪ ፡
የተነሣ ፡ በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ የይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡
ሁሉ ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡
ጠበሳቸው ፡ እንደ ፡ ሴዴቅያስና ፡ እንደ ፡ አክ
ዓብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድርግህ ፡ የምትባል ፡
እርግማንን ፡ ያነሣሉ ፤ እኔም ፡ አውቃለሁ ፡ ምስ
ክርም ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በእስ ፳፫ ፡
ራኤል ፡ ዘንድ ፡ ስንፍና ፡ አድርገዋልና ÷ ከባል
ንጀሮቻቸውም ፡ ሚስቶች ፡ ጋር ፡ አመንዝረ
ዋልና ÷ ያላዘዝኋቸውንም ፡ ቃል ፡ በስሜ ፡ በሐ
ሰት ፡ ተናግረዋልና ።

ለኔሔላማዊው ፡ ለሸማያ ፡ እንዲህ ፡ በል ፡— ፳፬ ፡
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፭ ፡

አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ካህኑም ፡ ወደ ፡ መዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ ÷ ወደ ፡ ካህናቱም ፡ ሁሉ ፡ ደብዳቤዎችን ፡ በስምህ ፡ እንዲህ ፡ ፳፯ ፡ ስትል ፡ ልከሃል ፦— እያበደ ፡ ትንቢት ፡ የሚናገርን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእግር ፡ ግንድና ፡ በዛንጅር ፡ ታኖረው ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ እንድትሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ በካህኑ ፡ በዮዳሄ ፡ ፳፱ ፡ ፋንታ ፡ ካህን ፡ አድርጎሃል ። አሁንስ ፡ ትንቢት ፡ ተናጋሪውን ፡ የዓናቶቱን ፡ ሰው ፡ ኤርምያስን ፡ ፴ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትዘልፈውም ? እርሱ ፡— ምርኮው ፡ የረዘመ ፡ ነውና ፡ ቤት ፡ ሥርታችሁ ፡ ተቀመጡ ÷ አታክልትንም ፡ ተክላችሁ ፡ ፍሬዋን ፡ ብሉ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ልኮአልና ። ፴፩ ፡ ካህኑም ፡ ሶፎንያስ ፡ ይህን ፡ ደብዳቤ ፡ በነቢዩ ፡ ፴፪ ፡ በኤርምያስ ፡ ጆሮ ፡ አነበበው ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ፴፫ ፡ መጣ ፦— እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኔሔላማዊው ፡ ስለ ፡ ሸማያ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለህ ፡ ወደ ፡ ምርኮኞች ፡ ሁሉ ፡ ላክ ፦— እኔ ፡ ሳልልከው ፡ ሸማያ ፡ ትንቢት ፡ ተናግሮላችኋልና ÷ በሐሰትም ፡ እንድትታመኑ ፡ አድርጎአችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ ፴፬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እነሆ ÷ ኔሔላማዊውን ፡ ሸማያንና ፡ ዘሩን ፡ እቀጣለሁ ፤ እኔም ፡ የማደርግላችሁን ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ የሚያይ ፡ ሰው ፡ በመካከላችሁ ፡ አይኖርላቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ፪ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— የነገርሁህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፍ ። ፫ ፡ እነሆ ÷ የሕዝቤን ፡ የእስራኤልንና ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ የምመልስበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣልና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሰጠኋት ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋለሁ ÷ እነርሱም ፡ ይዝኡአታል ።

፬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤልና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ፭ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦— የሚያስፈራ ፡ ድምፅ ፡ ሰምተናል ፤ የፍርሃት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሰላም ፡ ፮ ፡ አይደለም ። ጠይቁ ÷ ወንድ ፡ ይወልድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተመልከቱ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ወላድ ፡ እጁን ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጎ ፡ ፊቱም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጥቁረት ፡ ተለውጦ ፡ አየሁ ? ፯ ፡ ወዮ ፤ ያ ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ነውና ÷ እርሱንም ፡ የሚመስል ፡ የለምና ፤ ያ ፡ የያዕቆብ ፡ መከራ ፡ ዘመን ፡ ፰ ፡ ነው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ይድናል ። በዚያ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ቀንበርን ፡ ከአንገትህ ፡ እሰብራለሁ ÷ እስራትህንም ፡ እበጥሳለሁ ÷ ከእ ፱ ፡ ንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ለሌላ ፡ አትገዛም ፤ ለአምላካቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ለማስነግላቸው ፡ ለንጉሣቸው ፡ ለዳዊትም ፡ ይገዛሉ ፡ እንጂ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አይገዙአቸውም ።

፲ ፡ እነሆ ÷ አንተን ፡ ከሩቅ ፡ ዘርህንም ፡ ከምርኮ ፡ አገር ፡ አድናለሁና ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አትደንግጥ ፡ ያዕቆብም ፡ ይመለሳል ፡ ያርፍማል ፡ ተዘልሎም ፡ ይቀመጣል ፤ ማንም ፡ አያስፈራውም ። ፲፩ ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንተንም ፡ የበተንሁባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሜ ፡ አጠፋለሁ ÷ አንተን ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋህም ፤ በመጠን ፡ እቀጣሃለሁ ÷ ያለ ፡ ቅጣትም ፡ ከቶ ፡ አልተውህም ።

፲፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ስብራትህ ፡ የማይፈወስ ፡ ቍስልህም ፡ ክፉ ፡ ነው ። ፲፫ ፡ ትጠገን ፡ ዘንድ ፡ ከርክርህን ፡ የሚፈርድልህ ፡ የለም ÷ ቍስልህንም ፡ የሚፈውስ ፡ መድኃኒት ፡ የለህም ። ውሽሞችህ ፡ ሁሉ ፡ ረስተውሃል ፡ አይፈልጉህምም ፤ በደልህ ፡ ታላቅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአትህም ፡ ስለ ፡ በዛ ÷ በጠላት ፡ ማቍሰልና ፡ በጨካኝ ፡ ቅጣት ፡ አቍስዬሃለሁና ። ፲፬ ፡ ሕመምህ ፡ የማይፈወስ ፡ ሆኖአልና ፡ ስለ ፡ ስብራትህ ፡ ለምን ፡ ትጮኻለህ ? በደልህ ፡ ታላቅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአትህም ፡ ስለ ፡ በዛ ÷ በዚህ ፡ አድርጌብሃለሁ ። ፲፭ ፡ ስለዚህ ፡ የሚውጡህ ፡ ሁሉ ፡ ይዋጣሉ ÷ ጠላቶችህም ፡ ሁላቸው ፡ ይማረካሉ ፤ የዘረፉህም ፡ ይዘረፋሉ ÷ የበዘበዙህንም ፡ ሁሉ ፡ ለመበዝበዝ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ። ፲፮ ፡ እኔ ፡ ጤናህን ፡ እመልስልሃለሁ ፡ ቍስልህንም ፡ እፈውሳለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ማንም ፡ የማይሻት ÷ የተጣለች ፡ ጽዮን ፡ ብለው ፡ ጠርተውሻልና ።

፲፯ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እነሆ ÷ የያዕቆብን ፡ ድንኳን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷ ለማደሪያውም ፡ እራራለሁ ፤ ከተማይቱም ፡ በጉብታዋ ፡ ላይ ፡ ትሠራለች ÷ አዳራሹም ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። ፲፰ ፡ ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ የምስጋናና ፡ የዘፋኞች ፡ ድምፅ ፡ ይወጣል ፤ እኔም ፡ አበዛቸዋለሁ ፡ አያንሱምም ÷ እኔም ፡ አከብራቸዋለሁ ፡ ታናሽም ፡ አይሆኑም ። ፲፱ ፡ ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ይሆናሉ ÷ ማኅበራቸውም ፡ በፊቴ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ የሚያስጨንቋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ እቀጣለሁ ። ፳ ፡ አለቃቸው ፡ ከእነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ይሆናል ÷ ገዥአቸውም ፡ ከመካከላቸው ፡ ይወጣል ፤ እኔ ፡ አቀርበዋለሁ ፡ እርሱም ፡ ይቀርባል ፤ ይህስ ፡ ባይሆን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለመቅረብ ፡ የሚደፍር ፡ ማን ፡ ነው ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፳፩ ፡ እናንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትሆኑኛላችሁ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆናችኋለሁ ።

፳፪ ፡ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ÷ እርሱም ፡ ቍጣው ÷ የሚያገለባብጥ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ወጥቶአል ፤ የዓመፀኞችንም ፡ ራስ ፡ ይገለባብጣል ። ፳፫ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ የል

ቡን ፡ አሳብ ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ አይመለስም ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ታስተውሉታላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ በዚያን ፡ ዘመን ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ለእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ እሆናቸዋለሁ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑኛል ። ፪ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እስራኤል ፡ ሚረፈያ ፡ ሊሻ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ከሰይፍ ፡ የተረፈው ፡ ሕዝብ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሞገስ ፡ አገኘ ። ፫ እግዚአብሔርም ፡ ከሩቅ ፡ ተገለጠልኝ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፦— በዘላለም ፡ ፍቅር ፡ ወድጄሻለሁ ፡ ፬ ስለዚህ ፡ በቸርነት ፡ ሳብሁሽ ። የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ገና ፡ እሠራሻለሁ ፡ አንቺም ፡ ትሠሪያለሽ ፡ እንደ ፡ ገናም ፡ ከበሮሽን ፡ አንሥተሽ ፡ ከዘፋኞች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዘፈን ፡ ትወጪለሽ ። ፭ እንደ ፡ ገናም ፡ በሰማርያ ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታዎችን ፡ ትተክሊለሽ ፤ አትክልተኞች ፡ ይተክላሉ ፡ በፍሬውም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ። ፮ በኤፍሬምም ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ጠባቆች ፦— ተነሡ ÷ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንውጣ ፡ ብለው ፡ የሚጮኹበት ፡ ቀን ፡ ይመጣልና ። ፯ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦— ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ስለ ፡ አሕዛብም ፡ አለቆች ፡ እልል ፡ በሉ ፤ አውሩ ÷ አመስግኑ ፡— እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ የእስራኤልን ፡ ቅሬታ ፡ አድኖአል ፡ በሉ ። ፰ እነሆ ÷ ከሰሜን ፡ አገር ፡ አመጣቸዋለሁ ÷ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ እሰበስባቸዋለሁ ÷ በመካከላቸውም ፡ ዕውራና ፡ አንካሳው ፡ ያረገዘችና ፡ የወለደችም ፡ በአንድነት ፤ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ሆነው ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ። ፱ በልቅሶ ፡ ወጡ ፡ እኔም ፡ በማጽናናት ፡ አመጣቸዋለሁ ፤ በወንዝ ፡ ዳር ፡ በቅን ፡ መንገድ ፡ አስኬዳቸዋለሁ ÷ በእርሱም ፡ አይሰናከሉም ፤ እኔ ፡ ለእስራኤል ፡ አባት ፡ ነኝና ÷ ኤፍሬምም ፡ በኩሬ ፡ ነውና ።

፲ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ÷ በሩቅም ፡ ላሉ ፡ ደሴቶች ፡ አውሩና ፡— እስራኤልን ፡ የበተነ ፡ እርሱ ፡ ይሰበስበዋል ÷ እረኛም ፡ መንጋውን ፡ እንደሚጠብቅ ፡ ይጠብቀዋል ፡ በሉ ። ፲፩ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ተቤዥቶታል ÷ ከበረቱበትም ፡ እጅ ፡ አድኖታል ። ፲፪ ይመጣሉ ፡ በጽዮንም ፡ ተራራ ፡ እልል ፡ ይላሉ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጎነት ÷ ወደ ፡ እህልና ፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ወደ ፡ ዘይትም ÷ ወደ ፡ በጎችና ፡ ወደ ፡ ላሞች ፡ ይሰበሰባሉ ፤ ነፍሳቸውም ፡ እንደ ፡ ረከች ፡ ገነት ፡ ትሆናለች ÷ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ አያገኙም ። ፲፫ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ድንግሊቱ ፡ በዘፈን ፡ ደስ ፡ ይላታል ÷ ጕበዛገቱና ፡ ሽማግሌዎቹም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፤ ልቅሶአቸውንም ፡ ወደ ፡ ደስታ ፡ እመልሳለሁ ÷ አጽናናቸውማለሁ ÷ ከኀዘናቸውም ፡ ደስ ፡ አሰኛቸዋለሁ ። ፲፬ የካህናቱንም ፡ ነፍስ ፡ በብዛት ፡ አረካታለሁ ፡ ሕዝቤም ፡ በጎነቴን ፡ ይጠግባል ።

፲፭ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— የዋይታና ፡ የመራራ ፡ ልቅሶ ፡ ድምፅ ፡ በራማ ፡ ተሰማ ፤ ራሔል ፡ ስለ ፡ ልጆችዋ ፡ አለቀሰች ፤ የሉምና ፡ ስለ ፡ ልጆችዋ ፡ መጽናናትን ፡ እንቢ ፡ አለች ። ፲፮ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — ድምፅሽን ፡ ከልቅሶ ፡ ዓይንሽንም ፡ ከእንባ ፡ ከልክዪ ፤ ለሥራሽ ፡ ዋጋ ፡ ይሆናልና ÷ ከጠላትም ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ። ፲፯ ለፍጻሜሽም ፡ ተስፋ ፡ አለ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ልጆችሽም ፡ ወደ ፡ ዳርቻቸው ፡ ይመለሳሉ ። ፲፰ ኤፍሬም ፡— ቀጣኸኝ ፡ እኔም ፡ እንዳልተገራ ፡ ወይፈን ፡ ተቀጣሁ ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ነህና ፡ መልሰኝ ፡ እኔም ፡ እመለሳለሁ ። ከተመለስሁ ፡ በኋላ ፡ ተጸጸትሁ ÷ ከተገሠጽሁም ፡ በኋላ ፡ ጭኔን ፡ ጸፋሁ ፤ የብላቴንነቴንም ፡ ስድብ ፡ ተሸክሜአለሁና ፡ አፈርሁ ÷ ተዋረድሁም ፡ ብሎ ፡ ሲያለቅስ ፡ ሰማሁ ። ፲፱ በእውነት ፡ ኤፍሬም ፡ ለእኔ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ የተወደደ ፡ ሕፃን ፡ ነውን ? በእርሱ ፡ ላይ ፡ በተናገርሁ ፡ ቍጥር ፡ አስበዋለሁ ፤ ስለዚህ ፡ አንጀቴ ፡ ታወከችለት ፡ ርኅራኄም ፡ እራራለታለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፳ ለራስሽ ፡ የመንገድ ፡ ምልክት ፡ አድርጊ ÷ መንገድንም ፡ የሚመሩ ፡ ዓምዶችን ፡ ትከዪ ÷ ልብሽንም ፡ ወደ ፡ ሄድሽበት ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ጥርጊያው ፡ አቅኚ ፤ አንቺ ፡ የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ሆይ ÷ ተመለሺ ÷ ወደ ፡ እነዚህም ፡ ወደ ፡ ከተሞችሽ ፡ ተመለሺ ። ፳፩ አንቺ ፡ ከዳተኛ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቅበዘበዣለሽ ? እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አዲስ ፡ ነገር ፡ ፈጥሮ አልና ፡ ሴት ፡ ወንድን ፡ ትከብባለች ።

፳፪ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ምርኮአቸውን ፡ በመለስሁ ፡ ጊዜ ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ በከተሞችዋ ፦— የጽድቅ ፡ ማደሪያ ፡ ሆይ ÷ የቅድስና ፡ ተራራ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ይባርክህ ፡ የሚሉን ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይናገራሉ ። ፳፫ በይሁዳ ፡ ከተሞችና ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ከገበሬዎችና ፡ መንጋን ፡ ይዘው ፡ ከሚዘሩ ፡ ጋር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይገኛሉ ። ፳፬ የደከመችውን ፡ ነፍስ ፡ አርክቻለሁና ÷ ያዘነችውንም ፡ ነፍስ ፡ ሁሉ ፡ አጥግቤአለሁና ። ፳፭ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ነቃሁ ፡ ተመለከትሁም ÷ እንቅልፌም ፡ ጣፋጭ ፡ ሆነልኝ ።

፳፮ የእስራኤልን ፡ ቤትና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ በሰው ፡ ዘርና ፡ በእንስሳ ፡ ዘር ፡ የምዘራበት ፡ ዘመን ÷ እነሆ ÷ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፳፯ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ አፈርሰቸውና ፡ ክፉ ፡ አደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጋሁባቸው ÷ እንዲሁ ፡ እሠራቸውና ፡ እተክላቸው ፡ ዘንድ ፡ እተጋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፳፰ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ሰው ፡ ዳግመኛ ፡ እንዲህ ፡ አይልም ፦— አባቶች ፡ ጨርቃ ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ በሉ ÷ የልጆችም ፡ ጥር

፴፥ ሶች ፥ ጠረሱ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ሰው ፥ ሁሉ ፥ በገዛ ፥ በደሉ ፥ ይሞታል ፤ መራራውን ፥ የወይን ፥ ፍሬ ፥ የሚበላ ፥ ሁሉ ፥ ጥርሶቹ ፥ ይጠርሳሉ ።

፴፩፥ እነሆ ÷ ከእስራኤል ፥ ቤትና ፥ ከይሁዳ ፥ ቤት ፥ ጋር ፥ አዲስ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ የምገባበት ፥ ወራት ፥ ይመጣል ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፥

፴፪፥ ከግብጽ ፥ አገር ፥ አወጣቸው ፥ ዘንድ ፥ እጃቸውን ፥ በያዝሁበት ፥ ቀን ፥ ከአባቶቻቸው ፥ ጋር ፥ እንደ ፥ ገባሁት ፥ ያለ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አይደለም ፤ እነርሱ ፥ በኪዳኔ ፥ አልጸኑምና ÷ እኔም ፥ ቸል ፥

፴፫፥ አልኋቸው ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ከእነዚያ ፥ ወራት ፥ በኋላ ፥ ከእስራኤል ፥ ቤት ፥ ጋር ፥ የምገባው ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ይህ ፥ ነውና ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ ሕጌን ፥ በልቡናቸው ፥ አኖራለሁ ÷ በልባቸውም ፥ እጽፈዋለሁ ፤ እኔም ፥ አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ፥ እነርሱም ፥ ሕዝብ ፥ ይሆኑኛል ።

፴፬፥ እያንዳንዱ ፥ ሰው ፥ በልንጀራውን ÷ እያንዳንዱም ፥ ወንድሙን ፦— እግዚአብሔርን ፥ እወቅ ፥ ብሎ ፥ አያስተምርም ፤ ከታናሹ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ታላቁ ፥ ድረስ ፥ ሁሉ ፥ ያውቁኛልና ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። በደላቸውን ፥ እምራቸዋለሁና ÷ ኃጢአታቸውንም ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አላስብምና ።

፴፭፥ ስሙ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ የሚባል ÷ ፀሐይን ፥ በቀን ፥ የጨረቃንና ፥ የከዋክብትን ፥ ሥርዓት ፥ በሌሊት ፥ ብርሃን ፥ አድርጎ ፥ የሚሰጥ ÷ እንዲ ተመሙም ፥ የባሕርን ፥ ሞገዶች ፥ የሚያናውጥ ፥

፴፮፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ይህ ፥ ሕግ ፥ ከፊቴ ፥ ቢወገድ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ÷ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ደግሞ ፥ የእስራኤል ፥ ዘር ፥ በፊቴ ፥

፴፯፥ ሕዝብ ፥ እንዳይሆን ፥ ለዘላለም ፥ ይቀራል ። እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ሰማይ ፥ በላይ ፥ ቢከነዳ ÷ የምድርም ፥ መሠረት ፥ በታች ፥ ቢመረመር ÷ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ስላደረጉት ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ የእስራኤልን ፥ ዘር ፥ ሁሉ ፥ እጥላለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።

፴፰፥ ከሐናንኤል ፥ ግንብ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ማዕዘኑ ፥ በር ፥ ድረስ ፥ ከተማ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ የሚሠራበት ፥ ዘመን ፥ እነሆ ÷ ይመጣል ÷ ይላል ፥

፴፱፥ እግዚአብሔር ። የተለካበትም ፥ ገመድ ፥ ወደ ፥ ጋሬብ ፥ ከረብታ ፥ በቀጥታ ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ ይሄዳል ÷ ወደ ፥ ጎኣም ፥ ይዘራል ። የሬሳም ፥ ሸለቆ ፥ ሁሉ ፥ የአመድም ፥ እርሻ ፥ ሁሉ ፥ እስከ ፥ ቂድሮን ፥ ወንዝ ፥ ድረስ ፥ በምሥራቅ ፥ በኩል ፥ እስካለው ፥ እስከ ፥ ፈረሰ ፥ በር ፥ ማዕዘን ፥ ድረስ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ የተቀደሰ ፥ ይሆናል ፤ ከእንግዲህም ፥ ወዲህ ፥ ለዘላለም ፥ አይነቀልም ፥ አይፈርስምም ።

ምዕራፍ ፥ ፴፪ ።

፩፥ በይሁዳ ፥ ንጉሥ ፥ በሴዴቅያስ ፥ በአሥረኛው ፥ ዓመት ÷ በናቡከደነፆር ፥ በአሥራ ፥ ስምንተኛው ፥ ዓመት ÷ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥

፪፥ ኤርምያስ ፥ የመጣው ፥ ቃል ፥ ይህ ፥ ነው ። በዚያን ፥ ጊዜም ፥ የባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ ሠራዊት ፥ ኢየሩሳሌምን ፥ ከብቦ ፥ ነበር ፥ ነቢዩም ፥ ኤርምያስ ፥ በይሁዳ ፥ ንጉሥ ፥ ቤት ፥ በነበረው ፥ በግዞት ፥ ቤት ፥ አደባባይ ፥ ታስሮ ፥ ነበር ። የይሁዳ ፥

፫፥ ንጉሥ ፥ ሴዴቅያስ ፥ እንዲህ ፥ ብሎ ፥ አስጠብቆት ፥ ነበርና ፦— ስለ ፥ ምን ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ትንቢት ፥ ትናገራለህ ፦— እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እነሆ ÷ ይህችን ፥ ከተማ ፥ ለባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ እጅ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጣለሁ ፥ እርሱም ፥ ይይዛታል ፤ የይሁዳም ፥ ንጉሥ ፥ ሴዴቅያስ ፥ በእውነት ፥ በባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ እጅ ፥ አልፎ ፥ ይሰጣል ÷ አፍ ፥ ለአፍም ፥ ይናገረዋል ÷ ዓይኑም ፥ ዓይኑን ፥ ያያል ፥ እንጂ ፥ ከከለዳውያን ፥ እጅ ፥ አያመልጥም ፤ እርሱም ፥ ሴዴቅያስን ፥ ወደ ፥ ባቢሎን ፥ ያፈልሰዋል ÷ እኔም ፥ እስክጐበኘው ፥ ድረስ ፥ በዚያ ፥ ይኖራል ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፥ ከከለዳውያን ፥ ጋር ፥ ብትዋጉ ፥ ምንም ፥ አትረቡም ።

፮፥ ኤርምያስም ፥ እንዲህ ፥ አለ ፦— የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦—

፯፥ እነሆ ÷ የአጐትህ ፥ የሰሎም ፥ ልጅ ፥ አናምኤል ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ መጥቶ ፥ — ትገዛው ፥ ዘንድ ፥ መቤዠቱ ፥ የአንተ ፥ ነውና ፥ በኖናቶት ፥ ያለውን ፥ እርሻዬን ፥ ግዛ ፥ ይልሃል ። እንደ ፥ እግዚአብሔርም ፥

፰፥ ቃል ፥ የአጐቴ ፥ ልጅ ፥ አናምኤል ፥ እኔ ፥ ወዳለሁበት ፥ ወደ ፥ ግዞቱ ፥ ቤት ፥ አደባባይ ፥ መጥቶ ፦— በብንያም ፥ አገር ፥ በኖናቶት ፥ ያለውን ፥ እርሻዬን ÷ እባክህ ÷ ግዛ ፤ ርስቱ ፥ የአንተ ፥ ነውና ÷ መቤዠቱም ፥ የአንተ ፥ ነውና ፥ ለአንተ ፥ ግዛው ፥ አለኝ ። ይህም ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ እንደ ፥

፱፥ ሆነ ፥ አወቅሁ ። በኖናቶትም ፥ ያለውን ፥ እርሻ ፥ ከአጐቴ ፥ ልጅ ፥ ከአናምኤል ፥ ገዛሁ ÷ አሥራ ፥

፲፥ ሰባት ፥ ሰቅል ፥ ብርም ፥ መዘንሁለት ። በውሉም ፥ ወረቀት ፥ ላይ ፥ ፈረምሁ ፥ አተምሁትም ÷ ምስክሮችንም ፥ ጠርቼ ፥ ብሩን ፥ በሚዛን ፥ መዘንሁለት ። የታተመውንና ፥ የተከፈተውን ፥ የውል ፥

፲፩፥ ወረቀት ፥ ወሰድሁ ፤ የአጐቴም ፥ ልጅ ፥ አናምኤል ÷ የውሉንም ፥ ወረቀት ፥ የፈረሙ ፥ ምስክሮች ÷ በግዞትም ፥ ቤት ፥ አደባባይ ፥ የተቀመጡ ፥ አይሁድ ፥ ሁሉ ፥ እያዩ ፥ የውሉን ፥ ወረቀት ፥ ለመሕሤያ ፥ ልጅ ፥ ለኔርያ ፥ ልጅ ፥ ለባሮክ ፥ ሰጠሁት ። በፊታቸውም ፥ እንዲህ ፥ ብዬ ፥ ባሮክን ፥

፲፪፥ አዘዝሁት ፦— የእስራኤል ፥ አምላክ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ብዙ ፥ ቀን ፥ ይጠበቁ ፥ ዘንድ ፥ የታተመውንና ፥ የተከፈተውን ፥ ይህን ፥ የውል ፥ ወረቀት ፥ ወስደህ ፥ በሸክላ ፥ ዕቃ ፥ ውስጥ ፥ አኑራቸው ። የእስራ

፲፫፥ ኤል ፥ አምላክ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላልና ፦— ሰዎች ፥ በዚህች ፥ ምድር ፥ ቤትንና ፥ እርሻን ፥ የወይን ፥ ቦታንም ፥ እንደ ፥ ገና ፥ ይገዛሉ ።

፲፬፥ ለኔርያ ፥ ልጅ ፥ ለባሮክም ፥ የውሉን ፥ ወረቀት ፥ ከሰጠሁት ፥ በኋላ ÷ እንዲህ ፥ ብዬ ፥ ወደ ፥

፲፭፥ እግዚአብሔር ፥ ጸለይሁ ፦— አቤቱ ፥ ጌታ ፥ እግ

ዚአብሔር፡ ሆይ÷ እነሆ ÷ አንተ፡ ሰማይንና፡ ምድርን ፡ በታላቅ፡ ኃይልህና፡ በተዘረጋች፡ ክንድህ ፡ ፈጥረሃል ÷ ከአንተም ፡ የሚያቅት፡ ፲፯፡ ነገር ፡ የለም ። ለብዙ ፡ ሺህ ፡ ምሕረት ፡ ታደርጋለህ ÷ የአባቶችንም ፡ በደል ፡ ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ በልጆቻቸው ፡ ብብት ፡ ትመልሳለህ ፤ ስምህ ፡ ታላቅና ፡ ኃያል ፡ አምላክ ፡ የሠራ ፲፱፡ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ። በምክር ፡ ታላቅ ፡ በሥራም ፡ ብርቱ ፡ ነህ ፤ ለሁሉም ፡ እንደ ፡ መንገዱና ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፍሬ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ዓይኖችህ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ ፳፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ተገልጠዋል ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ምልክትንና ፡ ድንቅን ፡ ነገር ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ደግሞም ፡ በእስራኤልና ፡ በሌሎች ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ አድርገሃል ÷ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ፳፩፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ አድርገሃል ። በምልክትና ፡ በድንቅ ፡ ነገር ÷ በብርቱ ፡ እጅና ፡ በተዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በታላቅም ፡ ግርማ ፡ ሕዝብህን ፡ እስራ ፳፪፡ ኤልን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አወጣህ ። ትሰጣቸውም ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ የማልህላቸውን ፡ ምድር ÷ ወተትና ፡ ማርንም ፡ የምታፈስሰውን ፡ ፳፫፡ ምድር ÷ ሰጠሃቸው ፤ እነርሱም ፡ ገብተው ፡ ወረሱአት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ቃልህን ፡ አልሰሙም ፡ በሕግህም ፡ አልሄዱም ÷ ያደርጉም ፡ ዘንድ ፡ ካዘዝሃቸው ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡ አላደረጉም ፤ ስለ ዚህ ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አመጣህባቸው ። ፳፬፡ እነሆ ፡ የአፈር ፡ ድልድል ÷ ሊይዙአትም ፡ እስከ ፡ ከተማይቱ ፡ ድረስ ፡ ቀርበዋል ፤ ከሰይፍና ፡ ከራብ ፡ ከቸነፈርም ፡ የተነሣ ፡ ከተማይቱ ፡ ለሚዋጉአት ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ÷ የተናገርኸውም ፡ ሆኖአል ፤ እነሆም ÷ አንተ ፡ ፳፭፡ ታየዋለህ ። አንተም ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡— እርሻውን ፡ በብር ፡ ግዛ ፡ ምስክሮችንም ፡ ጥራ ፡ አልኸኝ ፤ ከተማይቱ ፡ ግን ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ። ፳፮፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ፳፯፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ የሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ፳፰፡ በውኑ ፡ እኔን ፡ የሚያቅተኝ ፡ ነገር ፡ አለን ? ስለ ዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅና ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ፳፱፡ እሰጣለሁ ÷ እርሱም ፡ ይይዛታል ። ይህችን ፡ ከተማ ፡ የሚወጉ ፡ ከለዳውያን ፡ መጥተው ፡ በእሳት ፡ ያነድዱአታል ÷ ያስቈጡኝም ፡ ዘንድ ፡ በሰገነታቸው ፡ ላይ ፡ ለበኣል ፡ ካጠኑባቸው ÷ ለሌሎችም ፡ አማልክት ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ካፈሰሱባቸው ፡ ቤቶች ፡ ጋር ፡ ያቃጥሉአታል ። ፴፡ የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ከታናሽነታቸው ፡ ጀምሮ ፡ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ብቻ ፡ አድርገዋልና ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እኔን ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ከማስቈጣት ፡ በቀር ፡ ፴፩፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ አላደረጉምና ። ከፊቴ ፡ አስወግዳት ፡ ዘንድ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ ከሠሩአት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ቍጣዬንና ፡ መዓቴን ፡ ለማነሣሣት ፡ ሆናለችና ፤ ፴፪፡ ይህም ፡ እኔን ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ÷ እነርሱና ፡ ነገሥታቶቻቸው ፡ አለቆቻቸውም ፡ ካህናቶቻቸውም ፡ ነቢያቶቻቸውም ፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ÷ ስላደረጉት ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆችና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡ ነው ። ፴፫፡ ፊታቸውንም ፡ ሳይሆን ፡ ጀርባቸውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መለሱ ፤ እኔም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ሳስተምራቸው ፡ ተግሣጽን ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ አልሰሙም ። ፴፬፡ ያረክሱትም ፡ ዘንድ ፡ ስሜ ፡ በተጠራበት ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ርኩሰታቸውን ፡ አኖሩ ። ፴፭፡ ይሁዳን ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ እንዲያገቡት ÷ ይህንን ፡ ርኩሰት ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ እኔ ፡ ያላዘዝሁትንና ፡ በልቤ ፡ ያላሰብሁትን ፡ ነገር ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ለሞሎክ ፡ በእሳት ፡ ያሳልፉ ፡ ዘንድ ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የበኣልን ፡ የኮረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ሠሩ ።

፴፮፡ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡— በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፡ ስለምትላት ፡ ከተማ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡ ፴፯፡ በታላቅም ፡ መቅሠፍቴ ፡ እነርሱን ፡ ካሳደድሁበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ እሰበስባቸዋለሁ ÷ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ÷ ተዘልለውም ፡ እንዲኖሩ ፡ አደርጋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ፴፰፡ ይሆኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆናቸዋለሁ ። ፴፱፡ ለእነርሱም ፡ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጆቻቸው ፡ መልካም ፡ ይሆንላቸው ፡ ዘንድ ፡ ለዘላለም ፡ እንዲፈሩኝ ፡ አንድ ፡ ልብና ፡ አንድ ፡ መንገድ ፡ እሰጣቸዋለሁ ። ለእነርሱም ፡ ከማደርገው ፡ በጎ ፡ ፵፡ ነት ፡ አልመለስም ፡ ስል ÷ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ የዘላለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እገባለሁ ፤ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡ እንዳይሉ ፡ መፈራቴን ፡ በልባቸው ፡ ውስጥ ፡ አኖራለሁ ። ፵፩፡ ለእነርሱም ፡ መልካምን ፡ በማድረግ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ በእውነትም ፡ በፍጹም ፡ ልቤና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሴ ፡ በዚህች ፡ ምድር ፡ እተክላቸዋለሁ ። ፵፪፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ይህን ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንዳመጣሁ ÷ እንዲሁ ፡ የተናገርሁላቸውን ፡ በጎነት ፡ ሁሉ ፡ አመጣላቸዋለሁ ። ፵፫፡ እናንተም ፡— ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እንስሳ ፡ ያለች ፡ በድማ ፡ ናት ÷ ለከለዳውያንም ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፡ በምትሉአት ፡ ምድር ፡ እርሻን ፡ ይገዛሉ ። ፵፬፡ ምርኮኞቻቸውንም ፡ እመልሳለሁና ፡ በብንያም ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ ስፍራዎች ÷ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ በደጋውም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ፡ በቈላውም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ፡ በደቡብም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ÷ ሰዎች ፡ እርሻውን ፡ በብር ፡ ይገዛሉ ፡ በውሉም ፡ ወረቀት ፡ ፈርመው ፡ ያትማሉ ፡ ምስክሮችንም ፡ ይጠራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ኤርምያስ ፡ ገና ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሁለተኛ ፡
፪ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣለት ፦— ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሆነ ÷ ያደረገው ፡ እግዚአብሔር ÷
ያጸናውም ፡ ዘንድ ፡ የሠራው ፡ እግዚአብሔር ፡
፫ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ወደ ፡ እኔ ፡ ጩኽ ÷ እኔም ፡
እመልስልሃለሁ ፤ አንተም ፡ የማታውቀውን ፡
፬ ታላቅና ፡ ኃይለኛ ፡ ነገርን ፡ አሳይሃለሁ ። የእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአፈር ፡ ድል
ድልና ፡ ለምሽግ ፡ ስለ ፡ ፈረሱ ፡ ስለዚህች ፡ ከተማ ፡
ቤቶች ÷ ስለ ፡ ይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ቤቶች ፡
፭ እንዲህ ፡ ይላልና ፦— ከለዳውያን ፡ ለመዋጋት ፡
መጥተዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በቁጣዬና ፡ በመዓቴ ፡
በገደልኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ሬሳዎች ፡ ሊሞሉአቸው ፡
ነው ÷ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ ሁሉ ፡ ፊቴን ፡ ከዚ
፮ ህች ፡ ከተማ ፡ ሰውራለሁና ። እነሆ ÷ ፈውስ
ንና ፡ መድኃኒትን ፡ አመጣላታለሁ ÷ እፈውሳቸ
ውማለሁ ፤ የሰላምንና ፡ የእውነትን ፡ ብዛት ፡ እገ
፯ ልጥላቸዋለሁ ። የይሁዳን ፡ ምርኮና ፡ የእስራ
ኤልንም ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷ ቀድሞም ፡
፰ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አድርጌ ፡ እሠራቸዋለሁ ። እኔ
ንም ፡ ከበደሉበት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አነጻቸዋ
ለሁ ፡ እኔንም ፡ የበደሉኝን ፡ ያመፀብኝንም ፡
፱ ኃጢአታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ እላለሁ ። ይህ
ችም ፡ ከተማ ፡ እኔ ፡ የምሠራላቸውን ፡ በጎነት ፡
ሁሉ ፡ በሚሰሙ ፡ እኔም ፡ ስላመጣሁላቸው ፡
በጎነትና ፡ ሰላም ፡ ሁሉ ፡ በሚፈሩና ፡ በሚደነ
ግጡ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለደስታ ፡ ስም ፡
ለምስጋናም ፡ ለክብርም ፡ ትሆናለች ።
፲ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እናንተ ፡—
ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እንስሳ ፡ ያለች ፡ ባድማ ፡ ናት ፡
በምትሉአት ፡ በዚህች ፡ ስፍራ ÷ የሚቀመጥባ
ቸው ፡ በሌላ ÷ ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እንስሳ ፡
ባድማ ፡ በሆኑ ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞችና ፡ በኢየ
፲፩ ሩሳሌም ፡ አደባባይ ÷ የሐሤት ፡ ድምፅና ፡ የደ
ስታ ፡ ድምፅ ÷ የወንድ ፡ ሙሽራ ፡ ድምፅና ፡
የሴት ፡ ሙሽራ ፡ ድምፅ ፦— እግዚአብሔር ፡
ቸር ፡ ነውና ÷ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እመስ
ግኑ ፡ የሚሉ ፡ ድምፅ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያመጡት ፡
ድምፅ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይሰማል ። የምድርን ፡
ምርኮ ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አድርጌ ፡ እመል
ሳለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፪ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦— ባድማ ፡ ሆኖ ÷ ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እን
ስሳ ፡ ባለው ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ በከተሞችም ፡
ሁሉ ፡ መንጎቻቸውን ፡ የሚያሳርፉት ፡ የእረ
፲፫ ኞች ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። በደጋው ፡ ላይ ፡
ባሉ ፡ ከተሞች ፡ በቈላውም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ፡
በደቡብም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ÷ በብንያምም ፡
አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ ስፍራ
ምች ÷ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ መንጎቹ ፡ በተቈጣ
ጣሪው ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ያልፋሉ ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
፲፬ እነሆ ÷ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ቤትና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡
ቤት ፡ የተናገርሁትን ፡ መልካም ፡ ቃል ፡ የምፈ
ጽምበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ለዳ
፲፭ ዊት ፡ የጽድቅን ፡ ቍጥቋጥ ፡ አበቅልለታለሁ ፤
እርሱም ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ በምድር ፡ ያደ
ርጋል ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይሁዳ ፡ ይድናል ፡
፲፮ ኢየሩሳሌምም ፡ ተዘልላ ፡ ትቀመጣለች ፤ የም
ትጠራበትም ፡ ስም ፦— እግዚአብሔር ፡ ጽድቃ
ችን ፡ ተብሎ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
፲፯ ይላልና ፦— በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ ከዳዊት ፡ ዘንድ ፡ አይታ
ጣም ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያ
፲፰ ቀርብ ፡ የእህሉንም ፡ ቍርባን ፡ የሚያቃጥል ፡
ሁልጊዜም ፡ የሚሠዋ ፡ ሰው ፡ ከሌዋውያን ፡ ካህ
ናት ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ አይታጣም ።
፲፱ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፳ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፦— ቀንና ፡ ሌሊት ፡ በወራቱ ፡ እንዳ
ይሆን ፡ የቀን ፡ ቃል ፡ ከዳኔንና ፡ የሌሊት ፡ ቃል ፡
፳፩ ከዳኔን ፡ ማፍረስ ፡ ብትችሉ ÷ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡
የሚነግሥ ፡ ልጅ ፡ እንዳይሆንለት ፡ ከባሪያዬ ፡
ከዳዊት ፡ ጋር ÷ ከአገልጋዮቹም ፡ ከሌዋውያን ፡
ካህናት ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ደግሞ ፡
ይፈርሰል ። የሰማይን ፡ ሠራዊት ፡ መቍጠር ፡
፳፪ የባሕርንም ፡ አሸዋ ፡ መስፈር ፡ እንደማይቻል ÷
እንዲሁ ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡ ዘርና ፡ የሚያ
ገለግሉኝን ፡ ሌዋውያንን ፡ አበዛለሁ ።
፳፫ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እን
፳፬ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— ይህ ፡ ሕዝብ ፦— እግዚአ
ብሔር ፡ የመረጣቸውን ፡ ሁለቱን ፡ ወገን ፡ ጥሎ
አቸዋል ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ አትመለከትምን ?
እንዲሁ ፡ በፊታቸው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ሕዝብ ፡ እንዳይሆን ፡ ሕዝቤን ፡ አቃልለዋል ።
፳፭ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— የቀንና ፡
የሌሊት ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ የሰማይንና ፡ የምድ
፳፮ ርንም ፡ ሥርዓት ፡ ያላጸናሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እኔም ፡
ደግሞ ፡ በአብርሃምና ፡ በይስሐቅ ፡ በያዕቆብም ፡
ዘር ፡ ላይ ፡ ገዦች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ከዘሩ ፡ እንዳ
ልወስድ ÷ የያዕቆብንና ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡
ዘር ፡ እጥላለሁ ፤ ምርኮአቸውን ፡ እመልሳለ
ሁና ÷ እምራቸውማለሁና ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርና ፡ ሠራ
ዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ከእጁም ፡ ግዛት ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የም
ድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡
ኢየሩሳሌምንና ፡ ከተሞችዋን ፡ ሁሉ ፡ ይወጉ ፡
በነበረ ፡ ጊዜ ÷ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
፪ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡

ይላል ፦— ሂድ ፡ ለይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ለሰዴቅ
ያስ ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በለው ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— እነሆ ÷ ይህችን ፡
ከተማ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
፫ እሰጣለሁ ÷ በእሳትም ፡ ያቃጥላታል ፤ አንተም ፡
በእርግጥ ፡ ትያዛለህ ፡ በእጁም ፡ አልፈህ ፡ ትሰ
ጣለህ ፡ እንጂ ፡ ከእጁ ፡ አታመልጥም ፤ ዓይን
ህም ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ዓይን ፡ ታያለች ÷
እርሱም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አፍ ፡ ለአፍ ፡ ይናገ
፬ ራል ÷ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትገባለህ ። ነገር ፡
ግን ÷ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሆይ ÷ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ እግዚአብሔር ፡
ስለ ፡ አንተ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— በሰይፍ ፡ አት
፭ ሞትም ÷ በሰላም ፡ ትሞታለህ ፡ እንጂ ፤ ከአ
ንተ ፡ በፊት ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እንደ ፡ ዱሮ ፡ ነገ
ሥታት ፡ እንደ ፡ አባቶችህ ፡ መቃጠል ÷ እን
ዲሁ ፡ ያቃጥሉሃልና ፦— ወየው ! ጌታ ፡ ሆይ ፡
እያሉ ፡ ያለቅሱልሃል ፤ እኔ ፡ ቃልን ፡ ተናግሬአ
ለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፮፡፯፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ ኢየሩሳሌ
ምንና ፡ የቀሩትን ፡ የይሁዳን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷
ከተመሸጉት ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ የተረፉትን ፡
ለኪሶንና ፡ ዓዜቃን ፡ በወጋ ፡ ጊዜ ÷ ነቢዩ ፡
ኤርምያስ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ለይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ለሰዴቅያስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገረው ።
፰፡፱፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ዕብራዊ ፡ የሆነውን ፡ ወንድ ፡ ባሪ
ያውንና ፡ ዕብራዊት ፡ የሆነች ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡
አርነት ፡ እንዲያወጣ ÷ አይሁዳዊ ፡ ወንድሙ
ንም ፡ ማንም ፡ እንዳይገዛ ÷ ስለ ፡ አርነታቸው ፡
አዋጅ ፡ እንዲነገር ፡ ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በኢየ
ሩሳሌም ፡ ከነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወንድ ፡ ባሪያውንና ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡
አርነት ፡ እንዲያወጣ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡
ማንም ፡ እንዳይገዛቸው ፡ ወደ ፡ ቃል ፡ ኪዳኑ ፡
የገቡ ፡ አለቆች ፡ ሁሉና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሰሙ ፡
፲፩ አርነትም ፡ አወጡአቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡
በኋላ ፡ ተመልሰው ፡ አርነት ፡ ያወጡአቸውን ፡
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቻቸውን ፡ አስመ
ለሱ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡ አድር
፲፪ ገው ፡ ገዙአቸው ። ስለዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፲፫ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— አባቶቻች
ሁን ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ባወጣ
ኋቸው ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡
፲፬ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረግሁ ፦— ሰባት ፡ ዓመት ፡
በተፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ የተሸጠላችሁን ፡ ስድስትም ፡
ዓመት ፡ የተገዛላችሁን ፡ ዕብራዊ ፡ ወንድማች
ሁን ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ አርነት ፡ ታወጡታላ
ችሁ ÷ እያንዳንዱም ፡ ያወጣዋል ፤ አባቶቻችሁ ፡
ግን ፡ አልሰሙኝም ፡ ጆሮአቸውንም ፡ አላዘነበ
፲፭ ሉም ። እናንተም ፡ ዛሬ ፡ ተመልሳችሁ ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ባልንጀራውን ፡ አርነት ፡ ለማውጣት ፡
አዋጅ ፡ በመንገር ፡ ለዓይኔ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝን ፡
ነገር ፡ አድርጋችሁ ፡ ነበር ÷ በስሜም ፡ በሚጠራ
በት ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በፊቴ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድ
ርጋችሁ ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ ተመልሳችሁ ፡ ፲፮
ስሜን ፡ አስነቀፋችሁ ÷ እያንዳንዳችሁም ፡ በፈ
ቃዳቸው ፡ እንዲሄዱ ፡ አርነት ፡ ያወጣችኋቸ
ውን ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ ባሪያዎቻችሁን ፡ አስመ
ለሳችሁ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡
እንዲሆኑላችሁ ፡ ገዝችኋቸው ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ፲፯
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለወንድሙና ፡ ለባልንጀራው ፡
የአርነት ፡ አዋጅ ፡ ለመንገር ፡ እኔን ፡ አልሰማች
ሁም ፤ እነሆ ÷ እኔ ፡ ለሰይፍና ፡ ለቸነፈር ፡ ለራ
ብም ፡ የአርነት ፡ አዋጅ ፡ እናገርባችኋለሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በምድርም ፡ መንግሥ
ታት ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ እንድትበተኑ ፡ አደርጋ
ችኋለሁ ። ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ የተላለፋትን ፡ ፲፰
ሰዎች ÷ እንበሳውንም ፡ ቈርጠው ፡ በቀኖራጩ ፡
መካከል ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ያደረጉትን ፡
የቃል ፡ ኪዳንን ፡ ቃል ፡ ያልፈጸሙትን ÷ የይ ፲፱
ሁዳን ፡ አለቆችና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ አለቆች ፡
ጃንደረቦችን ፡ ካህናትንም ፡ በእንበሳም ፡
ቀኖራጭ ፡ መካከል ፡ ያለፉትን ፡ የአገሩን ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ ለጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸ ፳
ውንም ፡ ለሚሹአት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣ
ለሁ ፤ ሬሳቸውም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለም
ድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይሆናል ። የይሁዳ ፳፩
ንም ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስንና ፡ አለቆቹን ፡ ለጠላ
ቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ለሚሹአት ፡
እጅ ፡ ከእናንተም ፡ ለተመለሱት ፡ ለባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ።
እነሆ ÷ አዝዛለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ፳፪
ወደዚህችም ፡ ከተማ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ እር
ዋንም ፡ ይወጋሉ ፡ ይይዙአትማል ፡ በእሳትም ፡
ያቃጥሉአታል ፤ የይሁዳንም ፡ ከተሞች ፡ ሰው ፡
የሌለበት ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢ ፩
ዮአቄም ፡ ዘመን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦— ፪
ወደ ፡ ሬካባውያን ፡ ቤት ፡ ሄደህ ፡ ተናገራቸው ÷
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ከጓዳዎቹ ፡ ወደ ፡
አንዱ ፡ አግባቸው ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ አጠ
ጣቸው ። የከባስንን ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስን ፡ ፫
ልጅ ፡ ያእዛንያን ፡ ወንድሞቹንም ፡ ልጆቹንም ፡
ሁሉ ፡ የሬካባውያንን ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ወሰድኋ
ቸው ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በበረ ፬
ኛው ፡ በሰሎም ፡ ልጅ ፡ በመዕሚያ ፡ ጓዳ ፡ በላይ ፡
ባለው ፡ በአለቆች ፡ ጓዳ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ጌዴልያ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ሐናን ፡ ልጆች ፡ ጓዳ ፡ አገባኋቸው ።
በሬካባውያንም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ፭

የሞላባቸውን ፡ ማድጋዎችንና ፡ ጽዋዎችን ፡ አኑሬ ፡— የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ ጠጡ ፡ አልኋቸው ።
፮ እነርሱ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ አንጠጣም ÷ አባታችን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዝዞናልና ፡— እናንተና ፡ ልጆቻችሁ ፡ ለዘላለም ፡ የወይን ፡
፯ ጠጅ ፡ አትጠጡ ። በምትኖሩባት ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንድትኖሩ ÷ በዕድሜአችሁ ፡ ሙሉ ፡ በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፡ እንጂ ፡ ቤትን ፡ አትሥሩ ÷ ዘርንም ፡ አትዝሩ ÷ ወይንም ፡ አትትከሉ ÷ አንዳችም ፡ አይሁንላችሁ ።
፰ እኛም ፡ የአባታችንን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ የኢዮናዳብን ፡ ቃል ፡ ባዘዘን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ታዝዘናል ፤ እኛም ፡ ሚስቶቻችንም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ ዕድሜአችንን ፡
፱ ሙሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አልጠጣንም ፤ የምንቀመጥበትንም ፡ ቤት ፡ አልሠራንም ፤ የወይን ፡
፲ ቦታና ፡ እርሻ ፡ ዘርም ፡ የለንም ፤ በድንኳንም ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠናል ÷ ታዝዘናል ÷ አባታችንም ፡ ኢዮናዳብ ፡ ያዘዘንን ፡ ሁሉ ፡ አድርገናል ።
፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደዚህች ፡ ምድር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡— ኑ ፡ ከከለዳውያን ፡ ሠራዊትና ፡ ከሶርያ ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንሂድ ፡ አልን ፤ እንዲሁም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጥን ።
፲፪ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፲፫ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሂድና ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፡— ቃሌን ፡ ትሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ተግሣጼን ፡ አትቀበሉምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፬ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ ልጆቹ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንዳይጠጡ ፡ ያዘዛቸው ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ፤ ለአባታቸውም ፡ ትእዛዝ ፡ ታዝዘዋልና ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አይጠጡም ፤ እኔም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ተናግሬአችኋለሁ ፤ ተናገርሁ ÷
፲፭ ሆኖም ፡ አልሰማችሁኝም ። ደግሞም ፡— እያንዳንዳችሁ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳችሁ ፡ ተመለሱ ÷ ሥራችሁንም ፡ አሳምሩ ÷ ታመልኩአቸውም ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ አትከተሉ ÷ ለአናንተና ፡ ለአባቶቻችሁም ፡ በሰጠሁት ፡ ምድር ፡ ትቀመጣላችሁ ፡ እያልሁ ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ሁሉ ፡ ልኬባችሁ ፡ ነበር ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ጆሮአችሁን ፡ አላዘነበላችሁም ፡ እኔንም ፡ አልሰማችሁኝም ። የሬካብ ፡ ልጅ ፡ የኢዮናዳብ ፡ ልጆች ፡ አባታቸው ፡ ያዘዛቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ፈጽመዋልና ÷ ይህ ፡ ሕዝብ ፡
፲፮ ግን ፡ አልሰማኝምና ፡ ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ በተናገርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙምና ÷ በጠራኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱልኝምና ፡ የተናገርሁባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በሚቀመጡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አመጣባቸዋለሁ ።
፲፯ ኤርምያስም ፡ ሬካባውያንን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለአባታችሁ ፡ ለኢዮናዳብ ፡ ትእዛዝ ፡ ታዝዛችኋልና ÷ ትእዛዙንም ፡ ሁሉ ፡ ጠብቃችኋልና ÷ ያዘዛችሁንም ፡ ፈጽማችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ በፊቴ ፡ የሚቆም ፡ ሰው ፡ ከሬካብ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮናዳብ ፡ ወገን ፡ ለዘላለም ፡ አይታጣም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ። አንድ ፡ የመጽሐፍ ፡ ክርታስ ፡
፪ ውሰድ ÷ ለአንተም ፡ ከተናገርሁበት ፡ ቀን ፡ ከኢዮስያስ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተናገርሁህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ጻፍበት ።
፫ ምናልባት ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡— እኔ ፡ አደርግባቸዋለሁ ፡ ያልሁትንና ፡ ያሰብሁትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይሰሙ ፡ ይሆናል ÷ ከክፉ ፡ መንገዳቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ በደላቸውንና ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ እል ፡ ዘንድ ።
፬ ኤርምያስም ፡ የኔርያን ፡ ልጅ ፡ ባሮክን ፡ ጠራ ÷ ባሮክም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእርሱ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ በመጽሐፉ ፡ ክርታስ ፡ ጻፈ ። ኤርምያስም ፡ ባሮክን ፡
፭ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘው ፡— እኔ ፡ ተግገሥአለሁ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ አልችልም ። አንተ ፡ ግን ፡ ሂድ ÷ ከአፌም ፡ የጻፍኸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በጾም ፡ ቀን ፡
፮ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ በክርታሱ ፡ አንብብ ፤ ደግሞም ፡ ከከተሞቻቸው ፡ በሚወጡ ፡ በይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ አንብበው ። እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
፯ የተናገረው ፡ ቁጣውና ፡ መዓቱ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፡ ምናልባት ፡ ጸሎታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትወድቅ ፡ ይሆናል ÷ ሁሉም ፡ ከክፉ ፡ መንገዱ ፡ ይመለስ ፡ ይሆናል ። የኔርያም ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡
፰ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።
፱ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ከይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመጾም ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ።
፲ ባሮክም ፡ የኤርምያስን ፡ ቃል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በላይኛው ፡ አደባባይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በአዲሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ባለው ፡ በጸሐፊው ፡ በሳፋን ፡ ልጅ ፡ በገማርያ ፡ ጓዳ ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።

፲፩ የሳፋንም ፡ ልጅ ፡ የገማርያ ፡ ልጅ ፡ ሚክያስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከመጽሐፉ ፡
፲፪ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ጸሐፊው ፡ ጓዳ ፡ ወረደ ፤ እነሆም ÷ አለቆች ፡ ሁሉ ÷ ጸሐፊው ፡ ኤሊሳማ ÷ የሸማያ ፡ ልጅ ፡ ድላያ ÷ የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ ኤልናታን ÷ የሳፋን ፡ ልጅ ፡ ገማርያ ÷ የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ አለቆ
፲፫ ቹም ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። ሚክ ያስም ፡ ባሮክ ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ በመጽሐፉ ፡ ባነበበ ፡ ጊዜ ፡ የሰማውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ነገራቸው ።
፲፬ አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡— በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ ያነበብኸውን ፡ ክርታስ ፡ በእጅህ ፡ ይዘህ ፡ ና ፡ የሚል ፡ መልእክት ፡ በኩሲ ፡ ልጅ ፡ በሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ በናታንያ ፡ ልጅ ፡ በይሁዲ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ ላኩ ። የኔርያም ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ክርታሱን ፡
፲፭ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጣ ። እነርሱም ፡— እስኪ ፡ ተቀመጥ ÷ በጆሮአችንም ፡ አንብብ ፡ አሉት ። ባሮክም ፡ በጆሮአቸው ፡ አነበበው ። ቃሉንም ፡ ሁሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ፈርተው ፡ እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ ተመካከሩ ÷ ባሮክንም ፡— ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በእርግጥ ፡ ለንጉሡ ፡ እንናገራለን ፡ አሉት ። ባሮክንም ፡— ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከአፉ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ጻፍኸው ፡ ንገረን ፡ ብለው ፡ ጠየቁት ። ባሮክም ፡— ይህን ፡ ቃል ፡ ከአፉ ፡ ይነግረኝ ፡ ነበር ÷ እኔም ፡ በመጽሐፉ ፡ ላይ ፡ በቀለም ፡ እጽፍ ፡ ነበር ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ። አለቆቹም ፡ ባሮክን ፡— አንተና ፡ ኤርምያስ ፡ ሂዱ ÷ ተሸሸጉ ÷ ወዴትም ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፡ አሉት ።
፲፰ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ገቡ ÷ ክርታሱንም ፡ በጸሐፊው ፡ በኤሊሳማ ፡ ጓዳ ፡ አኑረውት ፡ ነበር ፤ ቃሉንም ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡
፲፱ ጆሮ ፡ ተናገሩ ። ንጉሡም ፡ ክርታሱን ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዲን ፡ ላከ ÷ እርሱም ፡ ከጸሐፊው ፡ ከኤሊሳማ ፡ ጓዳ ፡ ወሰደው ፤ ይሁዲም ፡ በንጉሡና ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡ በቆሙት ፡ አለቆች ፡
፳ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ አነበበው ። ንጉሡም ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በክረምት ፡ ቤት ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ÷ በፊቱም ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡ ይነድድ ፡
፳፩ ነበር ። ይሁዲም ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ አራት ፡ ዓምድ ፡ ያህል ፡ ባነበበ ፡ ቀ·ጥር ÷ ንጉሡ ፡ በካራ ፡ ቀደደው ፤ ክርታሱም ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ እሳት ፡ ፊጽሞ ፡ እስኪቃጠል ፡ ድረስ ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ ወዳለው ፡
፳፪ እሳት ፡ ጣለው ። ንጉሡም ፡ ይህንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ የሰሙ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ሁሉ ፡ አልፈሩም ፡
፳፫ ልብሳቸውንም ፡ አልቀደዱም ። ነገር ፡ ግን ፡ ኤልናታንና ፡ ድላያ ፡ ገማርያም ፡ ክርታሱን ፡ እንዳያቃጥል ፡ ንጉሡን ፡ ለመኑት ÷ እርሱ ፡
፳፬ ግን ፡ አልሰማቸውም ። ንጉሡም ፡ ጸሐፊውን ፡ ባሮክንና ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ የንጉሡን ፡ ልጅ ፡ ይረሕምኤልንና ፡ የዓዝርኤልን ፡ ልጅ ፡ ሠራያን ፡ የዓብድኤልንም ፡ ልጅ ፡ ሰሌምያን ፡ አዘዘ ÷ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰወራቸው ።
፳፭ ንጉሡም ፡ ክርታሱንና ፡ ባሮክ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ የጻፈውን ፡ ቃል ፡ ካቃጠለ ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፳፮ ዳግመኛም ፡ ሌላ ፡ ክርታስ ፡ ውሰድ ÷ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ ባቃጠለው ፡ ክርታስ ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ የቀድሞውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ጻፍበት ። ፳፯ የይሁዳንም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄምን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አንተ ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእርግጥ ፡ ይመጣል ፡ ይህችንም ፡ አገር ፡ ያፈርሳታል ፡ ከሰውና ፡ ከእንስሳም ፡ ባዶ ፡ ያደርጋታል ፡ ብለህ ፡ ለምን ፡ ጻፍህበት ? ብለህ ፡ ይህን ፡ ክርታስ ፡ አቃጥለሃል ።
፳፰ ስለዚህም ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮአቄም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀማጭ ፡ አይኖርለትም ÷ ሬሳውም ፡ በቀን ፡ ለትኩሳት ፡ በሌሊትም ፡ ለውርጭ ፡ ይጣላል ። ፳፱ ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እርሱንና ፡ ዘሩን ፡ ባሪያዎቹንም ፡ እቀጣለሁ ፡ እነርሱም ፡ አልሰሙምና ፡ የተናገርሁባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ ላይና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚቀመጡ ፡ በይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ።
፴ ኤርምያስም ፡ ሌላ ፡ ክርታስ ፡ ወሰደ ፡ ለኔርያም ፡ ልጅ ፡ ለጸሐፊው ፡ ለባሮክ ፡ ሰጠው ፤ እርሱም ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ በእሳት ፡ ያቃጠለውን ፡ የመጽሐፉን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ ጻፈበት ÷ ደግሞም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ያለ ፡ ቃል ፡ ብዙ ፡ ቃል ፡ ተጨመረበት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በይሁዳ ፡ ያነገሠው ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በኢዮአቄም ፡ ልጅ ፡ በኢኮንያን ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። ፪ እርሱም ፡ ሆነ ፡ ባሪያዎቹ ፡ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ እጅ ፡ የተናገረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።
፫ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡— ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ጸልይ ፡ ብሎ ፡ የሰሌምያን ፡ ልጅ ፡ ዮካልንና ፡ ካህኑን ፡ የመዕሚያን ፡ ልጅ ፡ ሶፎንያስን ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ላከ ። ፬ እርሱንም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ ገና ፡ አላገቡትም ፡ ነበርና ። ኤርምያስ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ነበር ። ፭ የፈርዖንም ፡ ሠራዊት ፡ ከግብጽ ፡ ወጣ ፤ ኢየሩሳሌምንም ፡ ከብበዋት ፡ የነበሩ ፡ ከለዳውያን ፡ ይህን ፡ ወሬ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።
፮ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፯ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከእኔ ፡ ትጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ የላካችሁን ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፡— እነሆ ÷

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩ ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ የማታን ፡ ልጅ ፡ ስፋጥያስ ÷ የጳስካርም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ÷ የሰሌምያም ፡ ልጅ ፡ ዮካል ÷ የመልክያም ፡ ልጅ ፡ ጳስካር ፡ ሰሙ ። ፪ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎአልና ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዚህች ፡ ከተማ ፡ የሚቀመጥ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞታል ፡ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ግን ፡ የሚወጣ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ÷ ነፍሱም ፡ እንደ ፡ ምርኮ ፡ ትሆንለታለች ÷ በሕይወትም ፡ ይኖራል ። ፫ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ይህች ፡ ከተማ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ እጅ ፡ በእርግጥ ፡ ትሰጣለች ÷ እርሱም ፡ ይይዛታል ። ፬ አለቆቹም ፡ ንጉሡን ፡— ይህን ፡ የመሰለውን ፡ ቃል ፡ ሲነግራቸው ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ የቀሩትን ፡ የሰልፈኞቹን ፡ እጅ ፡ የሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያደክማልና ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ እንዲገደል ፡ እንለምንሃለን ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ክፋትን ፡ እንጂ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሰላምን ፡ አይመኝለትምና ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡— ንጉሡ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ሊያደርግ ፡ አይችልምና ፡ እነሆ ÷ በእጃችሁ ፡ ነው ፡ አለ ። ኤርምያስንም ፡ ወሰዱት ፡ በግዞት ፡ ቤቱም ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ መልክያ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ጣሉት ። ኤርምያስንም ፡ በገመድ ፡ አወረዱት ። በጕድጓዱም ፡ ውስጥ ፡ ጭቃ ፡ እንጂ ፡ ውኃ ፡ አልነበረበትም ። ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ጭቃው ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።

፯ በንጉሡም ፡ ቤት ፡ የነበረው ፡ ጃንደረባ ፡ ኢትዮጵያዊው ፡ አቤሜሌክ ፡ ኤርምያስን ፡ በጕድጓዱ ፡ ውስጥ ፡ እንዳኖሩት ፡ ሰማ ። ንጉሡም ፡ በብንያም ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ፰ አቤሜሌክም ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ ንጉሡን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ በመጣላቸው ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በማድረጋቸው ፡ ሁሉ ፡ ክፋ ፡ አድርገዋል ፤ በከተማይቱም ፡ ውስጥ ፡ እንጀራ ፡ ስለሌለ ፡ በዚያ ፡ በራብ ፡ ይሞታል ። ፱ ንጉሡም ፡ ኢትዮጵያዊውን ፡ አቤሜሌክን ፡— ከአንተ ፡ ጋር ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ከዚህ ፡ ውሰድ ÷ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ ሳይሞት ፡ ከጕድጓድ ፡ አውጣው ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ። ፲ አቤሜሌክም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሰዎችን ፡ ይዞ ፡ ጌደ ÷ ከቤተ ፡ መዛግብቱም ፡ በታች ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ገባ ÷ ከዚያም ፡ አሮጌ ፡ ጨርቅና ፡ እላቂ ፡ ልብስ ፡ ወሰደ ÷ ወደ ፡ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ ውስጥ ፡ በገመድ ፡ አወረደው ። ፲፩ ኢትዮጵያዊውም ፡ አቤሜሌክ ፡ ኤርምያስን ፡— ይህን ፡ አሮጌ ፡ ጨርቅና ፡ እላቂውን ፡ ልብስ ፡ በብብትህ ፡ ከገመዱ ፡ በታች ፡ አድርግ ፡ አለው ፡ ኤርምያስም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ። ፲፪ ኤርምያስንም ፡ በገመዱ ፡ ጐተቱት ፡

ለረዳችሁ ፡ የወጣው ፡ የፈርዖን ፡ ሠራዊት ፡ ፳፩ ወደ ፡ አገሩ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመለሳል ። ከለዳውያንም ፡ ተመልሰው ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ይዋጉ ፡ አታል ፡ ይይዙአትማል ፡ በእሳትም ፡ ያቃጥሉአ ፳፪ ታል ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አይ ሄዱምና ፡— ከለዳውያን ፡ በእርግጥ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ይሄዳሉ ፡ ብላችሁ ፡ ራሳችሁን ፡ አታ ፳፫ ታልሉ ። እናንተንም ፡ የሚዋጉትን ፡ የከለዳውያንን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ብትመቱት ፡ ኖሮ ÷ ከእነርሱም ፡ የተወጉት ፡ ብቻ ፡ ቢቀሩ ፡ ኖሮ ÷ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በድንኳኑ ፡ ተነሥቶ ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ ባቃጠሉአት ፡ ነበር ።

፳፬ የከለዳውያንም ፡ ሠራዊት ፡ ከፈርዖን ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ በተመ ፳፭ ለሰ ፡ ጊዜ ÷ ኤርምያስ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ የርስቱን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከዚያ ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ አገር ፡ ሊሄድ ፡ ከኢየሩሳ ፳፮ ሌም ፡ ወጣ ። በብንያምም ፡ በር ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ የሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ የሪያ ፡ የተባለ ፡ የዘበኞች ፡ አለቃ ፡ በዚያ ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡— ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ መኰብለልህ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ ያዘው ። ፳፯ ኤርምያስም ፡— ሐሰት ፡ ነው ፤ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ መኰብለሌ ፡ አይደለም ፡ አለ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ አልሰማውም ÷ የሪያም ፡ ኤርምያስን ፡ ይዞ ፳፰ ወደ ፡ አለቆች ፡ አመጣው ። አለቆችም ፡ ተቈጥተው ፡ ኤርምያስን ፡ መቱት ÷ የጸሐፊውንም ፡ የዮናታንን ፡ ቤት ፡ የግዞት ፡ ቤት ፡ አድርገውት ፡ ነበርና ፡ በዚያ ፡ አኖሩት ።

፳፱ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ጓዳዎቹ ፡ ገባ ፤ ኤርምያስም ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ፴ ከተቀመጠ ፡ በኋላ ÷ ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ልከ ፡ አስመጣው ÷ ንጉሡም ፡ በቤቱ ፡— በውኑ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሆነ ፡ ቃል ፡ አለን ? ብሎ ፡ በቂይታ ፡ ጠየቀው ። ኤርምያስም ፡— አዎን ፡ አለ ። ደግሞም ፡— በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ፴፩ አልፈህ ፡ ትሰጣለህ ፡ አለ ። ኤርምያስም ፡ ደግሞ ፡ ንጉሡን ፡ ሴዴቅያስን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— በግዞት ፡ ቤት ፡ የጣላችሁኝ ፡ አንተን ፡ ወይስ ፡ ባሪያዎችህን ፡ ወይስ ፡ ሕዝብህን ፡ ምን ፡ በድያችሁ ፡ ነው ? የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእናንተና ፡ ፴፪ በዚህች ፡ አገር ፡ አይመጣባችሁም ፡ ብለው ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩላችሁ ፡ የነበሩ ፡ ነቢያቶቻችሁ ፡ ወዴት ፡ አሉ ? ፴፫ ንጉሡ ፡ ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ እንድትሰማኝ ፡ አሁን ፡ እለምንሃለሁ ፡ እባክህ ÷ ልመናዬ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይድረስ ፤ በዚያ ፡ እንዳልሞት ፡ ወደ ፡ ጸሐፊው ፡ ወደ ፡ ዮናታን ፡ ቤት ፡ ፴፬ አትመልሰኝ ። ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ አዘዘ ÷ ኤርምያስንም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ አኖሩት ÷ እንጀራም ፡ ሁሉ ፡ ከከተማ ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ እንጀራ ፡ ከጋጋሪዎች ፡ መንገድ ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ። ፴፭ እንዲሁም ፡ ኤርምያስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

ከጕድጓድም ፡ አወጡት ÷ ኤርምያስም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።

፲፬፡ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ልከ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ሦስተኛው ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ አስመጣው ፡ ንጉሡም ፡ ኤርምያስን ፡— አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቅሃለሁ ፤ ምንም ፡ አትሸሽገኝ ፡

፲፭፡ አለው ። ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፡— ብነግርህ ፡ በውኑ ፡ አትገድለኝምን ? ብመክርህም ፡

፲፮፡ አትሰማኝም ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡— ይህችን ፡ ነፍስ ፡ የፈጠረልን ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! አልገድልህም ÷ ነፍስህንም ፡ ለሚሹ ፡ ለእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጥህም ፡ ብሎ ፡ በቂይታ ፡ ለኤርምያስ ፡ ማለ ።

፲፯፡ ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ብትወጣ ÷ ነፍስህ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ አትቃጠልም ፤ አንተም ፡ ቤትህም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራ-

፲፰፡ ላችሁ ። ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ባትወጣ ፡ ግን ÷ ይህች ፡ ከተማ ፡ በከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ትሰጣለች ÷ በእሳትም ፡ ያቃጥሉአታል ፡ አንተም ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፡ አለው ።

፲፱፡ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ኤርምያስን ፡— ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ በኰበለሉት ፡ በአይሁድ ፡ እጅ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡኛል ፡ እነርሱም ፡ ያፌዙብ-

፳፡ ኛል ፡ ብዬ ፡ እፈራለሁ ፡ አለው ። ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— አሳልፈው ፡ አይሰጡህም ። እኔ ፡ የምነግርህን ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ÷ እባክህ ÷ ስማ ፤ ይቀናሃል ፡ ነፍስህም ፡ በሕይ-

፳፩፡ ወት ፡ ትኖራለች ። ትወጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብትል ፡ ግን ÷ እግዚአብሔር ፡ ያሳየኝ ፡ ቃል ፡

፳፪፡ ይህ ፡ ነው ። እነሆ ÷ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ የቀሩትን ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ያወጣሉ ፤ እነዚያም ፡ ሴቶች ፡— ባለምዋሎችህ ፡ አታልለውሃል ፡ አሸንፈውህ ማል ፤ እግሮችህ ፡ ግን ፡ አሁን ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ ከገቡ ፡ እነርሱ ፡ ከአንተ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡

፳፫፡ ተመልሰዋል ፡ ይላሉ ። ሚስቶችህንና ፡ ልጆችህንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ያወጣሉ ፤ አንተም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ትያዛለህ ፡ እንጂ ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ ትቃጠላለች ።

፳፬፡ ሴዴቅያስም ፡ ኤርምያስን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ይህን ፡ ቃል ፡ ማንም ፡ አይወቅ ÷ አንተም ፡

፳፭፡ አትሞትም ። አለቆቹ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተነጋገርሁ ፡ ቢሰሙ ÷ ወደ ፡ አንተም ፡ መጥተው ፡— ለንጉሡ ፡ ያልኸውን ፡ ንገረን ፡ አትሸሽገንም ÷ እኛም ፡ እንገድልህም ፤ ደግሞ ፡ ንጉሡ ፡ ያለህን ፡ ንገረን ፡ ቢሉህ ÷

፳፮፡ አንተ ፡— በዚያ ፡ እሞት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ዮናታን ፡ ቤት ፡ አትመልሰኝ ፡ ብዬ ፡ በንጉሡ ፡

፳፯፡ ፊት ፡ ለመንሁ ፡ በላቸው ። አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጥተው ፡ ጠየቁ ÷ ንጉሡም ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደዚህ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ነገራቸው ። ነገሩም ፡ አልተሰማምና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ መነጋገርን ፡ ተዉ ። ኤርምያስም ፡ ኢየ- ፳፰፡

ሩሳሌም ፡ እስክ ፡ ተያዘችበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

ኢየሩሳሌምም ፡ በተያዘች ፡ ጊዜ ÷ በይሁዳ ፡ ፩፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥተው ፡ ከበቡአት ። በሴዴቅያስም ፡ በአ- ፪፡ ሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዘጠነኛው ፡ ቀን ፡ ከተማይቱ ፡ ተሰ- ፫፡ በረች ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ÷ ኤርጌል ፡ ሳራስር ÷ ሳምጋርናቦ ÷ ሠርሰኪም ÷ ራፌስ ÷ ኤርጌል ፡ ሳራስር ÷ ራብማግ ÷ ከቀ- ፬፡ ሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ገብተው ፡ በመካከለኛው ፡ በር ፡ ውስጥ ፡ ተቀ- ፭፡ መጡ ።

የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሰልፈኞቹም ፡ ፮፡ ሁሉ ፡ ባዩአቸው ፡ ጊዜ ፡ ከኰበለሉ ÷ በሌሊትም ፡ በንጉሡ ፡ አትክልት ፡ መንገድ ፡ በሁለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ከነበረው ፡ ደጅ ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ፡ በዓረባም ፡ መንገድ ፡ ወጡ ። የከለዳውያንም ፡ ፯፡ ሠራዊት ፡ ተከታተላቸው ÷ ሴዴቅያስንም ፡ በኢ- ያሪኮ ፡ ሜዳ ፡ አገኙት ፤ ይዘውም ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ ወደ ፡ ባቢ- ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ አመጡት ፤ እርሱም ፡ ፍርድን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ።

የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡ በዓ- ፰፡ ይኑ ፡ ፊት ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የይሁዳን ፡ ከበርቴዎች ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ።

የሴዴቅያስንም ፡ ዓይን ፡ አወጣ ÷ ወደ ፡ ባቢሎ- ፱፡ ንም ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ በሰንሰለት ፡ አሰረው ።

ከለዳውያንም ፡ የንጉሡንና ፡ የሕዝቡን ፡ ቤቶች ፡ ፲፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ አፈረሱ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ፲፩፡ በከተማይቱ ፡ የቀሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ የኰበለሉትን ፡ ሰዎች ፡ የቀረውንም ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረካቸው ።

አንዳች ፡ ከሌላቸው ፡ ከሕዝቡ ፡ ድሆች ፡ ግን ፡ ፲፪፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ተዋቸው ÷ የወይኑን ፡ ቦታና ፡ እርሻውን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰጣቸው ።

የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ስለ ፡ ፲፫፡፲፬፡ ኤርምያስ ፡— ውሰዱውና ፡ በመልካም ፡ ተመልከተው ÷ የሚሻውንም ፡ ነገር ፡ አድርግለት ፡ እንጂ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አታድርግበት ፡ ብሎ ፡ የዘ- በኞቹን ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳንን ፡ አዘዘ ። የዘበኞ- ፲፭፡ ቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ላከ ÷ ናቡሽዝባንም ፡ ራፋስቂስም ፡ ኤርጌል ፡ ሳራስርም ፡ ራብማግም ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለ

፲፬፡ ቆች ፡ ሁሉ ፡ ላኩ ፤ ኤርምያስንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ አወጡት ÷ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ይወ
ስደው ፡ ዘንድ ፡ ለሳፋን ፡ ልጅ ፡ ለአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ሰጡት ፤ እንዲህም ፡ በሕ
ዝብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ።

፲፭፡ በግዞትም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡
፲፮፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ፡— ሂድ ፡ ለኢትዮጵያዊው ም ፡ ለአቤሜሌክ ፡ እንዲህ ፡ በለው ፡— የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ለበጎነት ፡ ሳይሆን ፡
ለክፋት ፡ ቃሌን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አመ
ጣለሁ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በፊትህ ፡ ይፈጸማል ።
፲፯፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ አድንሃለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ በምትፈራቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አልሰጥ
፲፰፡ ህም ። ፈጽሜ ፡ አድንሃለሁ ፡ ነፍስህም ፡ እንደ ፡
ምርኮ ፡ ትሆንልሃለች ፡ እንጂ ፡ በሰይፍ ፡ አትወ
ድቅም ÷ በእኔ ፡ ታምነሃልና ÷ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በተማረኩት ፡ በኢየሩሳሌ
ምና ፡ በይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ መካከል ፡ የዘበ
ኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በሰንሰለት ፡ አስሮ ፡
በወሰደው ፡ ጊዜ ፡ ከራማ ፡ ከለቀቀው ፡ በኋላ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡
ኤርምያስን ፡ ወሰደው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡—
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
፫፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ አመጣው ፡ እንደ ፡ ተናገረውም ፡ አደ
ረገ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠር
ታችኋልና ÷ ቃሉንም ፡ አልሰማችሁምና ፡ ይህ ፡
፬፡ ነገር ፡ ሆነባችሁ ። አሁንም ÷ እነሆ ÷ በእጅህ ፡
ካለችው ፡ ሰንሰለት ፡ ዛሬ ፡ ፈታሁህ ። ከእኔ ፡
ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡ መልካም ፡
መስሎ ፡ ቢታይህ ÷ ና ÷ እኔም ፡ በመልካም ፡ አይ
ሃለሁ ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡
መልካም ፡ መስሎ ፡ ባይታይህ ፡ ግን ÷ ተቀመጥ ፤
እነሆ ÷ አገሪቱ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናት ፤ ትሄድ ፡
ዘንድ ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ ወደሚታይህ ፡ ደስ ፡
፭፡ ወደሚያሰኝህም ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ። እርሱም ፡
ገና ፡ ሳይመለስ ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ሾመው ፡ ወደ ፡
ሳፋን ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶ
ልያስ ፡ ተመለስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በሕዝቡ ፡
መካከል ፡ ተቀመጥ ፤ ወይም ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡
ደስ ፡ ወደሚያሰኝህ ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ፡ አለው ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ስንቅና ፡ ስጦታ ፡ ሰጥቶ ፡
፮፡ አሰናበተው ። ኤርምያስም ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡
ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ሄደ ÷ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ በቀሩት ፡ ሕዝብ ፡
መካከል ፡ ተቀመጠ ።
፯፡ በየሚዳውም ፡ የነበሩት ፡ የጭፍራ ፡ አለቆ

ችና ፡ ሰዎቻቸው ፡ ሁሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ሾመ ÷ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች
ንም ÷ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያልተማረኩትን ፡ የም
ድርን ፡ ድሆች ÷ እንዳስጠበቀ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷
፰፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ÷ የቃሬያም ፡
ልጆች ፡ ዮሐናንና ፡ ዮናታን ÷ የተንሐሚትም ፡
ልጅ ፡ ሠራያ ÷ የነጦፋዊውም ፡ የዮፊ ፡ ልጆች ÷
የማዕካታዊውም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡ ከሰዎቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡
መጡ ። የሳፋንም ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡
፱፡ ጎዶልያስ ፡ ለእነርሱና ፡ ለሰዎቻቸው ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ማለ ፡— ለከለዳውያን ፡ ትገዙ ፡ ዘንድ ፡
አትፍሩ ፤ በምድር ፡ ተቀመጡ ፡ ለባቢሎንም ፡
ንጉሥ ፡ ተገዙ ÷ መልካምም ፡ ይሆንላችኋል ።
፲፡ እኔም ÷ እነሆ ÷ ወደ ፡ እኛ ፡ በሚመጡት ፡ ከለ
ዳውያን ፡ ፊት ፡ እቆም ፡ ዘንድ ፡ በምጽጳ ፡ እኖ
ራለሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወይንንና ፡ የበጋ ፡ ፍሬ ፡
ዘይትንም ፡ አከማቹ ÷ በየዕቃችሁም ፡ ውስጥ ፡
ክተቱ ÷ በያዛችኋቸውም ፡ ከተሞቻችሁ ፡ ተቀ
መጡ ። በሞዓብም ፡ በአሞንም ፡ ልጆች ፡ መካ
፲፩፡ ከል ፡ በኤዶምያስም ፡ በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
የነበሩ ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የይ
ሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ እንዳስቀረ ÷ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡
የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በላያቸው ፡
፲፪፡ እንደ ፡ ሾመው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ አይሁድ ፡
ሁሉ ፡ ከተሰደዱበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ተመለሱ ÷
ወደ ፡ ይሁዳም ፡ አገር ፡ ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ÷ ወይንና ፡ የበጋንም ፡
ፍሬ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ አከማቹ ።
፲፫፡ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ በየሚዳውም ፡
የነበሩ ፡ የጭፍራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጎዶ
፲፬፡ ልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጥተው ፡— የአሞን ፡
ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ በኣሊስ ፡ ይገድልህ ፡ ዘንድ ፡
የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ እንደ ፡ ሰደደ ፡
ታውቃለህን ? አሉት ። የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶ
፲፭፡ ልያስ ፡ ግን ፡ አላመናቸውም ። የቃሬያም ፡
ልጅ ፡ ዮሐናን ፡— እባክህ ÷ ልሂድ ፤ ማንም ፡
ሳያውቅ ፡ የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ ልግ
ደለው ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የተሰበሰቡ ፡ አይሁድ ፡
ሁሉ ፡ እንዲበተኑ ፡ የይሁዳም ፡ ቅሬታ ፡ እንዲ
ጠፋ ፡ ነፍስህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይገድላል ? ብሎ ፡
፲፮፡ በምጽጳ ፡ በቆይታ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ተናገረ ። የአ
ኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ግን ፡ የቃሬያን ፡
ልጅ ፡ ዮሐናንን ፡— በእስማኤል ፡ ላይ ፡ ሐሰት ፡
ተናግረሃልና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩፡ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ከመንግሥት ፡ ወገንና ፡
ከንጉሡ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡ የኤሊ
ሳማ ፡ ልጅ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከአ
ሥር ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ወደ ፡ አኪ
ቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ መጣ ፤ በዚያም ፡
፪፡ በምጽጳ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ እንጀራ ፡ በሉ ። የና

ታንያም ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩት ፣ አሥሩ ፣ ሰዎች ፣ ተነሥተው ፣ የሳፋንን ፣ ልጅ ፣ የአኪቃምን ፣ ልጅ ፣ ጎዶልያስን ፣ በሰይፍ ፣ መቱ ÷ የባቢሎንም ፣ ንጉሥ ፣ በአገሩ ፣ ላይ ፣ የሾመውን ፣ ገደሉ ። ፫ እስማኤልም ፣ ከጎዶልያስ ፣ ጋር ፣ በምጽጳ ፣ የነበሩትን ፣ አይሁድ ፣ ሁሉ ÷ በዚያም ፣ የተገኙትን ፣ የከለዳውያንን ፣ ሰልፈኞች ፣ ሁሉ ፣ ገደላቸው ። ፬ ፭ ጎዶልያስን ፣ ከገደለ ፣ በኋላ ፣ ማንም ፣ ሳያውቅ ፣ በሁለተኛው ፣ ቀን ፣ ጢማቸውን ፣ ላጭተው ፣ ልብሳቸውንም ፣ ቀድደው ፣ ገላቸውንም ፣ ነጭተው ÷ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ያቀርቡ ፣ ዘንድ ፣ የእህል ፣ ቍርባንና ፣ ዕጣን ፣ በእጃቸው ፣ እየያዙ ÷ ሰማንያ ፣ ሰዎች ፣ ከሴኬምና ፣ ከሴሎ ፣ ከሰማርያም ፣ መጡ ። ፮ የናታንያም ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ከምጽጳ ፣ ወጥቶ ፣ እያለቀሰ ፣ ሊገናኛቸው ፣ ሄደ ፤ በተገናኛቸውም ፣ ጊዜ ፣— ወደ ፣ አኪቃም ፣ ልጅ ፣ ወደ ፣ ጎዶልያስ ፣ ኑ ፣ አላቸው ። ፯ ወደ ፣ ከተማም ፣ መካከል ፣ በመጡ ፣ ጊዜ ፣ የናታንያ ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩ ፣ ሰዎች ፣ ገደሉአቸው ÷ በጕድጓድም ፣ መካከል ፣ ጣሉአቸው ። ፰ በመካከላቸውም ፣ እስማኤልን ፣— በሚዳ ፣ የተሸሸገ ፣ ስንዴና ፣ ገብስ ፣ ዘይትና ፣ ማርም ፣ አለንና ፣ አትግደለን ፣ የሚሉት ፣ አሥር ፣ ሰዎች ፣ ተገኙ ። እርሱም ፣ ተዋቸው ÷ ከወንድሞቻቸውም ፣ ጋር ፣ አልገደላቸውም ። ፱ እስማኤልም ፣ ከጎዶልያስ ፣ ጋር ፣ የገደላቸውን ፣ የሰዎች ፣ ሬሳ ፣ ሁሉ ፣ የጣለበት ፣ ጕድጓድ ፣ ንጉሡ ፣ አሳ ፣ የእስራኤልን ፣ ንጉሥ ፣ ባአስን ፣ ስለ ፣ ፈራ ፣ የሠራው ፣ ጕድጓድ ፣ ነበረ ፤ የናታንያም ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ የገደላቸውን ፣ ሞላበት ። ፲ እስማኤልም ፣ በምጽጳ ፣ የነበረውን ፣ የሕዝቡን ፣ ቀሬታ ፣ ሁሉ ÷ የንጉሡን ፣ ሴቶች ፣ ልጆች ፣ የዘበኞቹም ፣ አለቃ ፣ ናቡዘረዳን ፣ ለአኪቃም ፣ ልጅ ፣ ለጎዶልያስ ፣ የሰጠውን ፣ በምጽጳ ፣ የቀሩትን ፣ ሕዝብ ፣ ሁሉ ፣ ማረካቸው ፤ የናታንያም ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ማርኮ ፣ ወደ ፣ አሞን ፣ ልጆች ፣ ይሄድ ፣ ዘንድ ፣ ተነሣ ። ፲፩ የቃሬያም ፣ ልጅ ፣ ዮሐናን ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩ ፣ የጭፍራ ፣ አለቆች ፣ ሁሉ ፣ የናታንያ ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ያደረገውን ፣ ክፋት ፣ ሁሉ ፣ በሰሙ ፣ ጊዜ ÷ ሰዎቹን ፣ ሁሉ ፣ ይዘው ፣ ከናታንያ ፣ ልጅ ፣ ከእስማኤል ፣ ጋር ፣ ሊዋጉ ፣ ሄዱ ÷ በገባዖንም ፣ ባለው ፣ በታላቁ ፣ ውኃ ፣ አጠገብ ፣ አገኙት ። ፲፪ ከእስማኤልም ፣ ጋር ፣ የነበሩት ፣ ሕዝብ ፣ ሁሉ ፣ የቃሬያን ፣ ልጅ ፣ ዮሐናንን ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩትን ፣ የጭፍራ ፣ አለቆችን ፣ ሁሉ ፣ በዩ ፣ ጊዜ ፣ ደስ ፣ አላቸው ። ፲፫ እስማኤልም ፣ ከምጽጳ ፣ የማረካቸው ፣ ሕዝብ ፣ ሁሉ ፣ ዘወር ፣ ብለው ፣ ተመለሱ ÷ ወደ ፣ ቃሬያም ፣ ልጅ ፣ ወደ ፣ ዮሐናን ፣ ሄዱ ። ፲፬ የናታንያ ፣ ልጅ ፣ እስማኤል ፣ ግን ፣ ከስምንት ፣ ሰዎች ፣ ጋር ፣ ከዮሐናን ፣ አመለጠ ፣ ወደ ፣ አሞንም ፣ ልጆች ፣ ሄደ ።

፲፭ የቃሬያም ፣ ልጅ ፣ ዮሐናን ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩት ፣ የጭፍራ ፣ አለቆች ፣ ሁሉ ፣ የአኪቃምን ፣ ልጅ ፣ ጎዶልያስን ፣ በምጽጳ ፣ ከገደለው ፣ በኋላ ፣ ከናታንያ ፣ ልጅ ፣ ከእስማኤል ፣ ያስመለሱአቸውን ፣ የሕዝቡን ፣ ቀሬታ ፣ ሁሉ ÷ ከገባዖን ፣ ያስመለሱአቸውን ፣ ሰልፈኞች ÷ ሴቶችንም ÷ ልጆችንም ÷ ጃንደረቦችንም ÷ ወሰዱ ፤ ፲፮ ተነሥተውም ፣ ወደ ፣ ግብጽ ፣ ይሄዱ ፣ ዘንድ ፣ በቤተ ፣ ልሔም ፣ አጠገብ ፣ ባለው ፣ በጌሮት ፣ ከመዓም ፣ ተቀመጡ ። ፲፯ እስማኤል ፣ የባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ በአገሩ ፣ ላይ ፣ የሾመውን ፣ የአኪቃምን ፣ ልጅ ፣ ጎዶልያስን ፣ ስለ ፣ ገደለው ፣ ከለዳውያንን ፣ ፈርተዋልና ።

ምዕራፍ ፣ ፵፪ ።

፩ የጭፍራ ፣ አለቆችም ፣ ሁሉ ፣ የቃሬያም ፣ ልጅ ፣ ዮሐናን ፣ የሆሻያም ፣ ልጅ ፣ ያእዝንያ ፣ ሕዝብም ፣ ሁሉ ፣ ከታናሹ ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ታላቁ ፣ ድረስ ፣ ቀረቡ ÷ ፪፤፫ ነቢዩንም ፣ ኤርምያስን ፣— ዓይኖችህ ፣ እንዳዩን ፣ ከብዙ ፣ ጥቂት ፣ ቀርተናልና ፣ ልመናችን ÷ እባክህ ÷ በፊትህ ፣ ትድረስ ፣ አምላክህም ፣ እግዚአብሔር ፣ የምንሄድበትን ፣ መንገድና ፣ የምናደርገውን ፣ ነገር ፣ ያሳየን ፣ ዘንድ ፣ ስለ ፣ እኛ ÷ ስለዚህ ፣ ቅሬታ ፣ ሁሉ ÷ ወደ ፣ አምላክህ ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ጸልይ ፣ አሉት ። ፬ ነቢዩም ፣ ኤርምያስ ፣— ሰምቻችኋለሁ ፤ እነሆ ÷ እንደ ፣ ቃላችሁ ፣ ወደ ፣ አምላካችሁ ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ እጸልያለሁ ፤ እግዚአብሔርም ፣ የሚመልስላችሁን ፣ ሁሉ ፣ እነግራችኋለሁ ÷ ከእናንተም ፣ ምንም ፣ አልሸሽግም ፣ አላቸው ። ፭ ኤርምያስንም ፣— አምላክህ ፣ እግዚአብሔር ፣ በአንተ ፣ እጅ ፣ ወደ ፣ እኛ ፣ የላከውን ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ባናደርግ ÷ እግዚአብሔር ፣ በመካከላችን ፣ እውነተኛና ፣ ታማኝ ፣ ምስክር ፣ ይሁን ። ፮ የአምላካችንን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቃል ፣ በመስማታችን ፣ መልካም ፣ እንዲሆንልን ÷ መልካም ፣ ወይም ፣ ክፉ ፣ ቢሆን ÷ አንተን ፣ ወደ ፣ እርሱ ፣ የምንልክህ ፣ የአምላካችንን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቃል ፣ እንሰማለን ፣ አሉት ።

፯ ከአሥር ፣ ቀን ፣ በኋላ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቃል ፣ ወደ ፣ ኤርምያስ ፣ መጣ ። ፰ የቃሬያንም ፣ ልጅ ፣ ዮሐናንን ፣ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ የነበሩትን ፣ የጭፍራ ፣ አለቆች ፣ ሁሉ ፣ ከታናሹ ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ ታላቁ ፣ ድረስ ፣ ሕዝቡንም ፣ ሁሉ ፣ ጠራ ÷ እንዲህም ፣ አላቸው ፦— ጸሎታችሁን ፣ በፊቱ ፣ አቀርብ ፣ ዘንድ ፣ ወደ ፣ እርሱ ፣ የላካችሁኝ ፣ የእስራኤል ፣ አምላክ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— ፱ ስላደረግሁባችሁ ፣ ክፋ ፣ ነገር ፣ ተጸጽቻለሁና ፣ በዚህች ፣ ምድር ፣ ብትቀመጡ ፣ እሠራችኋለሁ ፣ እንጂ ፣ አላፈርሰችሁም ÷ እተክላችኋለሁ ፣ እንጂ ፣ አልነቀላችሁም ። ፲ ከምትፈሩት ፣ ከባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ አትፍሩ ፤ አድናችሁ ፣ ዘንድ ፣ ከእጁም ፣ አስጥላችሁ ፣ ዘንድ ፣

እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አትፍሩ ÷ ይላል ፡ ፲፪ እግዚአብሔር ። እርሱ ፡ እንዲምራችሁ ፡ ወደ ፡ አገራችሁም ፡ እንዲመልሳችሁ ፡ እኔ ፡ እምራች ፲፫ ኋለሁ ። እናንተ ፡ ግን ፡— በዚህች ፡ ምድር ፡ አንቀመጥም ፡ ብትሉ ፡ የአምላካችሁንም ፡ የእ ፲፬ ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ÷ እናንተም ፡— አይደለም ፤ ሰልፍ ፡ ወደማናይበት ፡ የመለከ ትም ፡ ድምፅ ፡ ወደማንሰማበት ፡ ወደማንራብ በትም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ እንሄዳለን ፡ ፲፭ በዚያም ፡ እንቀመጣለን ፡ ብትሉ ÷ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ሆይ ÷ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ የእ ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡ አም ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ግብጽ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚ ያም ፡ ትቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ፊታችሁን ፡ ብታቀኑ ÷ ፲፯ የምትፈሩት ፡ ሰይፍ ፡ በዚያ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ያገኛችኋል ÷ ስለ ፡ እርሱም ፡ የምትደነግጡበት ፡ ራብ ፡ በዚያ ፡ በግብጽ ፡ ይደርስባችኋል ÷ በዚ ፲፰ ያም ፡ ትሞታላችሁ ። ወደ ፡ ግብጽም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ፊታ ቸውን ፡ በሚያቀኑ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይሆንባቸዋል ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞታሉ ፤ እኔም ፡ ከማመጣባቸው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ማንም ፡ አይቀርም ÷ ማንም ፡ አያመልጥም ። ፲፱ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ቀጣዩና ፡ መሳቴ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚኖሩ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ÷ እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በገባችሁ ፡ ጊዜ ፡ መሳቴ ፡ ይፈስስባችኋል ፤ እናንተም ፡ ለጥ ላቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመረገሚያና ፡ ለመሰደ በያ ፡ ትሆናላችሁ ÷ ይህንም ፡ ስፍራ ፡ ከእንግ ፳፪ ዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታዩትም ። እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡— ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትግቡ ፡ ብሎ ፡ ተናግሮባችኋልና ፡ ዛሬ ፡ እን ፳፫ ዳስጠነቀቅኋችሁ ፡ በእርግጥ ፡ እወቁ ። እና ንተ ፡— ስለ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልይ ÷ አምላካችንም ፡ እግዚ አብሔር ፡ የሚናገርህን ፡ ሁሉ ፡ ንገረን ፡ እኛም ፡ እናደርገዋለን ፡ ብላችሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ አምላካችሁ ፡ ልካችሁኝ ፡ ነበርና ፡ ራሳ ፳፬ ችሁን ፡ አታልላችኋል ። እኔም ፡ ዛሬ ፡ ነግሬአ ችኋለሁ ÷ ወደ ፡ እናንተም ፡ በላከኝ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፳፭ ቃል ፡ አልሰማችሁም ። አሁንም ፡ ሄዳችሁ ፡ እንድትቀመጡ ፡ በወደዳችሁበት ፡ ስፍራ ፡ በሰ ይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ እንድትሞቱ ፡ በእ ርግጥ ፡ እወቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

፩ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ÷ ለእነርሱ ፡ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ÷ ኤርምያስ ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ መናገርን ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ ፪ የሆሻያ ፡ ልጅ ፡ ዓዝርያስ ፡ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ትዕቢተኞችም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ኤር ምያስን ፡— ሐሰት ፡ ተናግረሃል ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡— በዚያ ፡ ትቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትግቡ ፡ ብሎ ፡ አልላከህም ፤ ፫ ነገር ግን ፡ ከለዳውያን ፡ እንዲገድሉን ፡ ወደ ፡ ባቢ ሎንም ፡ እንዲማርኩን ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፈህ ፡ ትሰጠን ፡ ዘንድ ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ በላያ ችን ፡ ላይ ፡ አነሣሥቶሃል ፡ አሉት ። ፬ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የጭፍራ ፡ አለቆችም ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ። ፭ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የጭፍራ ፡ አለቆ ችም ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ለመቀመጥ ፡ ከተሰደዱባቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የተመለሱ ትን ፡ የይሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ÷ ወንዶችንና ፡ ፮ ሴቶችን ፡ ልጆችንም ፡ የንጉሡንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ÷ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከሳ ፋን ፡ ልጅ ፡ ከአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ከጎዶልያስ ፡ ጋር ፡ የተዋቸውን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ ነቢዩንም ፡ ኤር ምያስን ፡ የኔርያንም ፡ ልጅ ፡ ባሮክን ፡ ወሰዱ ፤ ፯ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ አልሰሙምና ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ገቡ ÷ እስከ ፡ ጣፍናስ ፡ ድረስ ፡ መጡ ።

፰ በጣፍናስም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፱ ታላላቆ ችን ፡ ድንጋዮች ፡ በእጅህ ፡ ውሰድ ÷ የይሁ ዳም ፡ ሰዎች ፡ እያዩ ፡ በጣፍናስ ፡ ባለው ፡ በፈር ዖን ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ መግቢያ ፡ ሸሽጋቸው ፤ እንዲ ፲ ህም ፡ በላቸው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠ ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ልኬ ፡ ባሪያዬን ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርን ፡ አመጣለሁ ÷ ዙፋኑንም ፡ እኔ ፡ በሸሸግኋቸው ፡ በእነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ፤ እርሱም ፡ ማለፊያውን ፡ ድንኳኑን ፡ በላያቸው ፡ ይዘረጋል ። ፲፩ መጥቶም ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ይመታል ÷ ለሞትም ፡ የሚሆነውን ፡ ለሞት ÷ ለምርኮም ፡ የሚሆነውን ፡ ለምርኮ ÷ ለሰይፍም ፡ የሚሆነውን ፡ ለሰይፍ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ። በግብጽም ፡ አማልክት ፡ ቤቶች ፡ ፲፪ እሳትን ፡ ያነድዳል ፡ ያቃጥላቸውማል ፡ ይማር ካቸውማል ፤ እረኛም ፡ ደበሎውን ፡ እንደሚደ ርብ ፡ እንዲሁ ፡ የግብጽን ፡ አገር ፡ ይደርባል ፤ ከዚያም ፡ በሰላም ፡ ይወጣል ። ፲፫ በግብጽም ፡ ምድር ፡ ያለውን ፡ የፀሐይ ፡ ቤትን ፡ ከተማ ፡ ሐው ልቶች ፡ ይሰብራል ÷ የግብጽንም ፡ አማልክት ፡ ቤቶች ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

፩ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በሚገዶልና ፡ በጣፍናስ ፡ በሚምፎስም ፡ በጳትሮስም ፡ አገር ፡ ስለ ፡ ተቀ መጡ ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ፪ የእስራኤል ፡ አም ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን ዲህ ፡ ይላል ፡— በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ከት

ሞች ፡ሁሉ ፡ያመጣሁትን ፡ክፉ ፡ነገር ፡ሁሉ ፡
አይታችኋል ፤እነሆ ÷ዛሬ ፡በድማ ፡ሆነዋል ÷
፫፡ የሚቀመጥባቸውም ፡የለም ። ይህም ፡የሆ
ነው ፡ያስቈጡኝ ፡ዘንድ ፡ስላደረጉት ፡ክፋት ÷
ለማያውቁአቸውም ፡ለሌሎች ፡አማልክት ፡
ያጥኑ ፡ዘንድ ፡ያመልኩአቸውም ፡ዘንድ ፡ስለ ፡
፬፡ ሄዱ ፡ነው ። በማለዳም ፡ተነሥቼ ፡በሪያዎቼን ፡
ነቢያትን ፡ሁሉ ፡ሰደድሁባችሁና ፦— እንደ
ዚህ ፡እንደ ፡ጠላሁት ፡ያለ ፡ርኩስ ፡ነገር ፡አታ
፭፡ ድርጉ ፡አልኋችሁ ። ነገር ፡ግን ፡አልሰሙም ፡
ከክፋታቸውም ፡ተመልሰው ፡ለሌሎች ፡አማ
ልክት ፡እንዳያጥኑ ፡ጆሮአቸውን ፡አላዘነበ
፮፡ ሉም ። ስለዚህ ፡መዓቴና ፡ቊጣዬ ፡ፈሰሰ ÷
በይሁዳም ፡ከተሞችና ፡በኢየሩሳሌም ፡አደ
በባይ ፡ነደዱ ፤ዛሬም ፡እንደ ፡ሆነው ፡ፈረሱ ፡
፯፡ በድማም ፡ሆኑ ። አሁንም ፡የእስራኤል ፡አም
ላክ ፡የሠራዊት ፡አምላክ ፡እግዚአብሔር ፡እን
ዲህ ፡ይላል ፦— ከይሁዳ ፡ወገን ፡ቅሬታ ፡እንዳይ
ቀርላችሁ ÷ወንድንና ፡ሴትን ÷ብላቴናንና ፡
ሕፃንን ፡ከመካከላችሁ ፡ታጠፉ ፡ዘንድ ፡ይህን ፡
ታላቅ ፡ክፋት ፡በራሳችሁ ፡ላይ ፡ለምን ፡ታደ
፰፡ ርጋላችሁ ? ሰውነታችሁንም ፡ታጠፉ ፡ዘንድ ፡
በምድርም ፡አሕዛብ ፡ሁሉ ፡መካከል ፡መረገ
ሚያና ፡መሰደቢያ ፡ትሆኑ ፡ዘንድ ÷ለመቀ
መጥ ፡በገባችሁባት ፡በግብጽ ፡ምድር ፡ለሌ
ሎች ፡አማልክት ፡በማጠናችሁ ፡በእጃችሁ ፡
፱፡ ሥራ ፡ለምን ፡ታስቈጡኛላችሁ ? በውኑ ፡በይ
ሁዳ ፡ምድርና ፡በኢየሩሳሌም ፡አደባባይ ፡
ያደረጉትን ፡የአባቶቻችሁን ፡ክፋት ÷የይሁ
ዳንም ፡ነገሥታት ፡ክፋት ÷የሚስቶቻቸው
ንም ፡ክፋት ÷የእናንተንም ፡ክፋት ÷የሚ
ስቶቻችሁንም ፡ክፋት ፡ረስታችሁታልን ?
፲፡ እስከ ፡ዛሬ ፡ድረስ ፡አልተዋረዱም ፡አልፈሩ
ምም ÷በእናንተና ፡በአባቶቻችሁም ፡ፊት ፡
ባኖርሁት ፡ሕጌና ፡ሥርዓቴ ፡አልሄዱም ።
፲፩፡ ስለዚህም ፡የእስራኤል ፡አምላክ ፡የሠራዊት ፡
ጌታ ፡እግዚአብሔር ፡እንዲህ ፡ይላል ፦— እነሆ ÷
ይሁዳን ፡ሁሉ ፡አጠፋ ፡ዘንድ ፡ፊቴን ፡ለክ
፲፪፡ ፋት ፡በላያችሁ ፡አደርጋለሁ ። ወደ ፡ግብጽም ፡
ይገቡ ፡ዘንድ ፡በዚያም ፡ይቀመጡ ፡ዘንድ ፡
ፊታቸውን ፡ያቀኑትን ፡የይሁዳን ፡ቅሬታ ፡እወ
ስዳለሁ ÷ሁሉም ፡ይጠፋሉ ÷በግብጽም ፡
ምድር ፡ይወድቃሉ ፤በሰይፍና ፡በራብ ፡ይጠ
ፋሉ ፤ከታናሹም ፡ጀምሮ ፡እስከ ፡ታላቁ ፡
ድረስ ፡በሰይፍና ፡በራብ ፡ይሞታሉ ፤ለጥላ
ቻና ፡ለመደነቂያ ፡ለመረገሚያና ፡ለመሰደቢያ ፡
፲፫፡ ይሆናሉ ። ኢየሩሳሌምንም ፡እንደ ፡ቀጣሁ ÷
እንዲሁ ፡በግብጽ ፡ምድር ፡የሚኖሩትን ፡በሰ
፲፬፡ ይፍና ፡በራብ ፡በቸነፈርም ፡እቀጣለሁ ። በዚያ ፡
ለመቀመጥ ፡ወደ ፡ግብጽ ፡ምድር ፡ከሄዱ ÷
ወደ ፡ይሁዳ ፡አገር ፡ተመልሰው ፡በዚያ ፡ይቀ
መጡ ፡ዘንድ ፡ከሚወድዱ ፡ከይሁዳ ፡ቅሬታ ፡
ወገን ፡የሚያመልጥና ፡የሚቀር ፡ወደዚያም ፡
የሚመለስ ፡የለም ፤ከሚያመልጥም ፡በቀር ፡
ማንም ፡አይመለስም ።
፲፭፡ ሚስቶቻቸውም ፡ለሌሎች ፡አማልክት ፡ማጠ
ናቸውን ፡ያወቁ ፡ሰዎች ፡ሁሉ ፡በዚያም ፡
የቆሙ ፡ሴቶች ፡ሁሉ ÷በግብጽ ፡ምድር ፡በጳ
ትሮስ ፡የተቀመጡ ፡ሕዝብ ፡ሁሉ ÷ታላቅ ፡
ጉባኤ ፡ሆነው ፡ለኤርምያስ ፡መለሱለት ፡እን
፲፮፡ ዲህም ፡አሉ ፦— አንተ ፡በእግዚአብሔር ፡ስም ፡
የነገርኸንን ፡ቃል ፡አንሰማህም ። ነገር ፡ግን ፡
፲፯፡ እኛና ፡አባቶቻችን ፡ነገሥታቶቻችንም ፡አለ
ቆቻችንም ፡በይሁዳ ፡ከተሞች ፡በኢየሩሳሌም ፡
አደባባይ ፡እናደርገው ፡እንደ ፡ነበረ ÷ለሰ
ማይ ፡ንግሥት ፡እናጥን ፡ዘንድ ፡የመጠጥንም ፡
ቊርባን ፡እናፈስስላት ፡ዘንድ ፡ከአፋችን ፡የወ
ጣውን ፡ቃል ፡ሁሉ ፡በእርግጥ ፡እናደርጋለን ፤
በዚያን ፡ጊዜም ፡እንጀራ ፡እንጠግብ ፡ነበር ÷
መልካምም ፡ይሆንልን ፡ክፉም ፡አናይም ፡
፲፰፡ ነበር ። ለሰማይ ፡ንግሥት ፡ማጠንን ፡ለእርስ
ዋም ፡የመጠጥን ፡ቊርባን ፡ማፍሰስን ፡ከተ
ውን ፡ወዲህ ፡ግን ÷እኛ ፡በሁሉ ፡ነገር ፡ተቸ
፲፱፡ ገረናል ÷በሰይፍና ፡በራብ ፡አልቀናል ። እኛስ ፡
ለሰማይ ፡ንግሥት ፡ባጠንንላት ፡የመጠጥንም ፡
ቊርባን ፡በፈሰስንላት ፡ጊዜ ÷በውኑ ፡ያለ ፡
ባሎቻችን ፡ምስልዋን ፡ለማበጀት ፡እንጐቻ ፡
አድርገንላት ፡ኖሮአልን ? የመጠጥንም ፡ቊር
ባን ፡አፍስሰንላት ፡ኖሮአልን ?
፳፡ ኤርምያስም ፡ይህን ፡ቃል ፡ለመለሱለት ፡
ሕዝብ ፡ሁሉ ÷ለወንዶቹና ፡ለሴቶቹ ፡ለሕዝ
ቡም ፡ሁሉ ÷መለሰላቸው ፡እንዲህም ፡አለ ፦—
፳፩፡ እናንተና ፡አባቶቻችሁ ፡ነገሥታቶቻችሁም ፡
አለቆቻችሁም ፡የምድርም ፡ሕዝብ ፡በይሁዳ ፡
ከተሞችና ፡በኢየሩሳሌም ፡አደባባይ ፡ያጠና
ችሁትን ፡ዕጣን ፡እግዚአብሔር ፡ያሰበው ፡በል
ቡም ፡ያኖረው ፡አይደለምን ? እግዚአብሔርም ፡
፳፪፡ ከእንግዲህ ፡ወዲህ ፡የሥራችሁን ፡ክፋትና ፡
ያደረጋችሁትን ፡ርኩሰት ፡ይታገሥ ፡ዘንድ ፡
አልቻለም ፤ስለዚህ ፡ምድራችሁ ፡ባድማ ፡መደ
ነቂያም ፡መረገሚያም ፡ሆናለች ፡ዛሬም ፡እንደ ፡
፳፫፡ ሆነ ፡የሚኖርበት ፡የለም ። ስላጠናችሁ ÷በእ
ግዚአብሔርም ፡ላይ ፡ስለ ፡በደላችሁ ÷የእግዚ
አብሔርንም ፡ቃል ፡ስላልሰማችሁ ÷በሕጉና ፡
በሥርዓቱም ፡በምስክሩም ፡ስላልሄዳችሁ ÷ስለ
ዚህ ፡ዛሬ ፡እንደ ፡ሆነ ፡ይህች ፡ክፉ ፡ነገር ፡አግ
ኝታችኋለች ።
፳፬፡ ኤርምያስም ፡ለሕዝቡ ፡ሁሉ ፡ለሴቶቹም ፡
ሁሉ ፡እንዲህ ፡አለ ፦— በግብጽ ፡ምድር ፡የም
ትኖሩ ፡ይሁዳ ፡ሁሉ ÷የእግዚአብሔርን ፡ቃል ፡
፳፭፡ ስሙ ። የእስራኤል ፡አምላክ ፡የሠራዊት ፡ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡እንዲህ ፡ይላል ፦እናንተና ፡
ሚስቶቻችሁ ፡በአፋችሁ ፦— ለሰማይ ፡ንግ
ሥት ፡እናጥን ፡ዘንድ ፡የመጠጥንም ፡ቊርባን ፡
እናፈስስላት ፡ዘንድ ፡የተሳልነውን ፡ስእለታች
ንን ፡በእርግጥ ፡እንፈጽማለን ፡አላችሁ ፡በእጃች
ሁም ፡አደረጋችሁት ፤እንግዲህ ፡ስእለታች
ሁን ፡አጽኑ ፡ስእለታችሁንም ፡ፈጽሙ ። እና ፳፮፡

ንተ ፣ በግብጽ ፣ ምድር ፣ የምትኖሩ ፣ ይሁዳ ፣ ሁሉ ÷ ስለዚህ ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ቃል ፣ ስሙ ፤ በግብጽ ፣ ምድር ፣ ሁሉ ፣ በሚኖር ፣ በይሁዳ ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ አፍ ፣ ስሜ ፣ ከእንግዲህ ፣ ወዲህ ፤— ሕያው ፣ እግዚአብሔርን ! ተብሎ ፣ እንዳይጠራ ÷ እነሆ ÷ በታላቅ ፣ ስሜ ፣ ምያለሁ ÷ ይላል ፣ እግ ፳፮ ዚአብሔር ። እነሆ ÷ ለመልካም ፣ ሳይሆን ፣ ለክ ፋት ፣ እተጋባቸዋለሁ ፤ በግብጽም ፣ ምድር ፣ ያሉት ፣ የይሁዳ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ እስኪጠፉ ፣ ፳፯ ድረስ ፣ በሰይፍና ፣ በራብ ፣ ያልቃሉ ። ከሰይፍም ፣ የሚያመልጡ ፣ ጥቂት ፣ ሰዎች ፣ ሆነው ፣ ከግ ብጽ ፣ ምድር ፣ ወደ ፣ ይሁዳ ፣ ምድር ፣ ይመለሳሉ ፤ ሊቀመጡም ፣ ወደ ፣ ግብጽ ፣ ምድር ፣ የገቡት ፣ የይሁዳ ፣ ቅሬታ ፣ ሁሉ ፣ ከእኔ ፣ ወይም ፣ ከእነ ርሱ ፣ የማናችን ፣ ቃል ፣ እንዲጸና ፣ ያውቃሉ ። ፳፰ ቃሌም ፣ በላያችሁ ፣ ለክፋት ፣ እንዲጸና ፣ ታውቁ ፣ ዘንድ ፣ በዚህች ፣ ስፍራ ፣ እንድቀጣችሁ ፣ ምል ክታችሁ ፣ ይህ ፣ ነው ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ። ፳፱ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— የይሁዳን ፣ ንጉሥ ፣ ሴዴቅያስን ፣ ጠላቱ ፣ ለሆነው ፣ ነፍሱ ንም ፣ ለፈለገው ፣ ለባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ ለናቡከ ደነፆር ፣ እጅ ፣ አሳልፌ ፣ እንደ ፣ ሰጠሁት ÷ እን ዲሁ ÷ እነሆ ÷ የግብጽን ፣ ንጉሥ ፣ ፈርዖን ፣ ሖፍራን ፣ ለጠላቶቹ ፣ ነፍሱንም ፣ ለሚፈልጉ ፣ እጅ ፣ አሳልፌ ፣ እሰጠዋለሁ ።

ምዕራፍ ፣ ፵፮ ።

፩ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በኢዮስያስ ፣ ልጅ ፣ በኢ ዮአቄም ፣ በአራተኛው ፣ ዓመት ፣ የኔርያ ፣ ልጅ ፣ ባሮክ ፣ እነዚህን ፣ ቃሎች ፣ ከኤርምያስ ፣ አፍ ፣ በመ ጽሐፍ ፣ በጻፋቸው ፣ ጊዜ ÷ ነቢዩ ፣ ኤርምያስ ፣ ፪ የተናገረው ፣ ቃል ፣ ይህ ፣ ነው ። ባሮክ ፣ ሆይ ÷ የእስራኤል ፣ አምላክ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ፫ ይልሃል ፦— አንተ ፦— እግዚአብሔር ፣ በሕመሜ ፣ ላይ ፣ ኀዘንን ፣ ጨምሮብኛልና ፣ ወዮልኝ ! በል ቅሶዬ ፣ ጩኸት ፣ ደክሜአለሁ ÷ ዕረፍትንም ፣ ፬ አላገኘሁም ፣ ብለሃል ። እንዲህ ፣ በለው ፣— እግ ዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— እነሆ ÷ የሠራ ሁትን ፣ አፈርሰለሁ ÷ የተከልሁትንም ፣ እነቅላ ፭ ለሁ ፤ ይኸውም ፣ በምድር ፣ ሁሉ ፣ ነው ። ለራ ስህ ፣ ታላቅን ፣ ነገር ፣ ትፈልጋለህን ? በሥጋ ፣ ለባሽ ፣ ሁሉ ፣ ላይ ÷ እነሆ ÷ ክፉ ፣ ነገርን ፣ አመ ጣለሁና ፣ አትፈልገው ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፣ ግን ፣ በሄድህበት ፣ ስፍራ ፣ ሁሉ ፣ ነፍስ ህን ፣ እንደ ፣ ምርኮ ፣ አድርጌ ፣ እሰጥሃለሁ ።

ምዕራፍ ፣ ፵፯ ።

፩ ስለ ፣ አሕዛብ ፣ ወደ ፣ ነቢዩ ፣ ወደ ፣ ኤርምያስ ፣ የመጣው ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቃል ፣ ይህ ፣ ነው ። ፪ ስለ ፣ ግብጽ ፤ በኤፍራጥስ ፣ ወንዝ ፣ አጠገብ ፣ በከርከሚሽ ፣ ስለ ፣ ነበረው ÷ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በኢዮስያስ ፣ ልጅ ፣ በኢዮአቄም ፣ በአራተ ኛው ፣ ዓመት ፣ የባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ ናቡከደነ ፆር ፣ ስለ ፣ መታው ፣ ስለ ፣ ግብጽ ፣ ንጉሥ ፣ ስለ ፣ ፈርዖን ፣ ኒካዑ ፣ ሠራዊት ።

፫ ጋሻ ፣ ጦር ፣ አዘጋጁ ፣ ወደ ፣ ሰልፍም ፣ ቅረቡ ። ፬ ፈረሰኞች ፣ ሆይ ÷ ፈረሶችን ፣ ለጕሙና ፣ ውጡ ፣ ፭ ራስ ፣ ቊርንም ፣ ደፍታችሁ ፣ ቁሙ ፤ ጦርንም ፣ ሰንግሉ ፣ ጥሩርንም ፣ ልበሱ ። ፈርተው ፣ ወደ ፣ ፮ ኋላ ፣ ሲመለሱ ÷ ኃያላኖቻቸውም ፣ ሲደበደቡ ፣ ወደ ፣ ኋላቸውም ፣ ሳይመለከቱ ፣ ፈጥነው ፣ ሲሸሹ ፣ ለምን ፣ አየሁ ? በዚህና ፣ በዚያ ፣ ድን ፯ ጋጤ ፣ አለ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ። ፈጣኑ ፣ ፰ አያመልጥም ፣ ኃያሉም ፣ አይድንም ፤ በሰሜን ፣ በኤፍራጥስ ፣ ወንዝ ፣ በኩል ፣ ተሰናክለው ፣ ወደቁ ። ይህ ፣ እንደ ፣ ግብጽ ፣ ወንዝ ፣ የሚ ፱ ነሣ ÷ ውኃውም ፣ እንደ ፣ ወንዝ ፣ የሚናወጥ ፣ ማን ፣ ነው ? ግብጽ ፣ እንደ ፣ ግብጽ ፣ ወንዝ ፣ ፰ ይነሣል ፣ ውኃውም ፣ እንደ ፣ ወንዙ ፣ ይናወ ጣል ፤ እርሱም ፦— እነሣለሁ ፣ ምድርንም ፣ ሁሉ ፣ እከድናለሁ ፤ ከተሞችንና ፣ የሚኖሩባቸ ፲ ውን ፣ አጠፋለሁ ፣ ብሎአል ። ፈረሶች ፣ ሆይ ÷ ፲፩ ውጡ ፤ ሰረገሎችም ፣ ሆይ ÷ ንገሡ ፤ ጋሻም ፣ የሚ ያነግቡ ፣ የኢትዮጵያና ፣ የፉጥ ፣ ኃያላን ÷ ቀስት ንም ፣ ይዘው ፣ የሚሸቡ ፣ የሉድ ፣ ኃያላን ፣ ይውጡ ። ፲፪ ያ ፣ ቀን ፣ ጠላቶቹን ፣ የሚበቀልበት ፣ የሠራዊት ፲፫ ጌታ ፣ የእግዚአብሔር ፣ የበቀል ፣ ቀን ፣ ነው ፤ ሰይፍ ፣ በልቶ ፣ ይጠግባል ፣ በደማቸውም ፣ ይሰክራል ÷ ለሠራዊት ፣ ጌታ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ በሰሜን ፣ ምድር ፣ በኤፍራጥስ ፣ ወንዝ ፣ አጠገብ ፣ መሥ ዋዕት ፣ አለውና ። ድንግሊቱ ፣ የግብጽ ፣ ልጅ ፣ ፲፭ ሆይ ÷ ወደ ፣ ገለዓድ ፣ ውጪ ፣ የሚቀባንም ፣ መድኃኒት ፣ ውሰጂ ፤ መድኃኒትን ፣ ያበዛሽው ፣ በከንቱ ፣ ነው ፤ መዳን ፣ የለሽም ። ኃያሉ ፣ በኃ ፲፮ ያሉ ፣ ላይ ፣ ተሰናክሎ ፣ ሁለቱ ፣ በአንድነት ፣ ወድቀዋልና ፣ አሕዛብ ፣ ጕስቍልናሽን ፣ ሰምተ ዋል ÷ ልቅሶሽም ፣ ምድርን ፣ ሞልቶአታል ።

፲፯ የባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ ናቡከደነፆር ፣ እንዲመ ጣና ፣ የግብጽን ፣ ምድር ፣ እንዲመታ ፣ እግዚአ ብሔር ፣ ለነቢዩ ፣ ለኤርምያስ ፣ የተናገረው ፣ ቃል ፣ ይህ ፣ ነው ።

፲፰ በግብጽ ፣ ተናገሩ ÷ በሚግዶልም ፣ አሰሙ ÷ በሜምፎስና ፣ በጣፍናስ ፣ አሰሙ ፤ ሰይፍ ፣ በዙ ሪያህ ፣ ያለውን ፣ በልቶአልና ፦— ተነሥ ፣ ተዘጋ ፲፱ ጅም ፣ በሉ ። ኃይለኞችህ ፣ ስለ ፣ ምን ፣ ተወ ገዱ ? እግዚአብሔር ፣ ስላደከማቸው ፣ አልቆ ፳ ሙም ። ብዛታቸውም ፣ ተሰናከለ ÷ ሰውም ፣ አንዱ ፣ በአንዱ ፣ ላይ ፣ ወደቀ ፤ እነርሱም ፦— ተነሡ ÷ ከሚያስጨንቅ ፣ ሰይፍ ፣ ፊት ፣ ወደ ፣ ወገ ናችን ፣ ወደ ፣ ተወለድንበት ፣ ምድር ፣ እንመለስ ፣ አሉ ። በዚያም ፣ የግብጽ ፣ ንጉሥ ፣ ፈርዖንን ፦— ፳፩ ሰዓቱን ፣ የሚያሳልፍ ፣ ጕረኛ ፣ ብለው ፣ ጠሩት ። እኔ ፣ ሕያው ፣ ነኝና ፣ በተራሮች ፣ ፳፪ መካከል ፣ እንዳለ ፣ እንደ ፣ ታቦር ÷ በባሕርም ፣ አጠገብ ፣ እንዳለ ፣ እንደ ፣ ቀርሜሎስ ÷ እንዲሁ ፣ በእውነት ፣ ይመጣል ÷ ይላል ፣ ስሙ ፣ የሠራ ዊት ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ የተባለው ፣ ንጉሥ ። ፳፫ አንቺ ፣ በግብጽ ፣ የምትቀመጪ ፣ ልጅ ፣ ሆይ ÷

ሚ ምፎስ ፥ ባድማ ፥ ትሆናለችና ÷ ትታጠልማ
ለችና ÷ የሚቀመጥባትም ፥ አይገኝምና ፥ ለም
፵፮ ፥ ርከ ፥ የሚሆን ፥ ዕቃ ፥ አዘጋጂ ። ግብጽ ፥ የተዋ
በች ፥ ጊደር ፥ ናት ፤ ጥፋት ፥ ግን ፥ ይመጣል ÷
፵፮ ፥ ከሰሜን ፥ በኩል ፥ ይመጣባታል ። በእርስዋም ፥
ያሉ ፥ የተቀጠሩ ፥ ሠራተኞች ፥ እንደ ፥ ሰቡ ፥
ወይፈኖች ፥ ናቸው ፤ የጥፋታቸው ፥ ቀንና ፥
የመገብኘታቸው ፥ ጊዜ ፥ መጥቶባቸዋልና ፥
ተመለሱ ÷ በአንድነትም ፥ ሸሹ ÷ አልቆሙ
፵፮ ፥ ምም ። ከሠራዊትም ፥ ጋር ፥ ይሄዳሉና ፥ ድምፅ ፥
እንደ ፥ እባብ ፥ ይተምማል ፤ እንደ ፥ እንጨት ፥
፵፮ ፥ ቈራጮችም ፥ በምሳር ፥ ይመጡባታል ። ይቈ
ጠሩ ፥ ዘንድ ፥ የማይቻሉትን ፥ የዱርዋን ፥ ዛፎች ፥
ይቈርጣሉ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ ከአንበጣ ፥
ይልቅ ፥ በዝተዋልና ፥ ቍጥርም ፥ የላቸውምና ።
፵፮ ፥ የግብጽ ፥ ልጅ ፥ ታፍራለች ፤ በሰሜን ፥ ሕዝብ ፥
፵፮ ፥ እጅ ፥ አልፋ ፥ ትሰጣለች ። የእስራኤል ፥ አም
ላክ ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥
ይላል ፦— እነሆ ÷ የኖእ ፥ አሞንን ÷ ፈርዖንንም ÷
ግብጽንም ÷ አማልክቶችዋንና ፥ ነገሥታቶች
ዋንም ÷ ፈርዖንና ፥ በእርሱም ፥ የሚታመኑትን ፥
፵፮ ፥ እቀጣለሁ ፤ ነፍሳቸውንም ፥ በሚፈልጉ ፥ ሰዎች ፥
እጅ ÷ በባቢሎንም ፥ ንጉሥ ፥ በናቡከደነፆር ፥
እጅ ÷ በባሪያዎቹም ፥ እጅ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጣቸ
ዋለሁ ፤ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ እንደ ፥ ቀድሞው ፥
ዘመን ፥ የሰው ፥ መኖሪያ ፥ ትሆናለች ÷ ይላል ፥
እግዚአብሔር ።
፵፮ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ አንተ ፥ ባሪያዬ ፥ ያዕቆብ ፥ ሆይ ÷
አትፍራ ÷ አንተም ፥ እስራኤል ፥ ሆይ ÷ አትደ
ንግጥ ፤ እነሆ ÷ አንተን ፥ ከሩቅ ፥ ዘርህንም ፥ ከተ
ማረከባት ፥ ምድር ፥ አድናለሁ ፤ ያዕቆብም ፥
ተመልሶ ፥ ያርፋል ፥ ተዘልሎም ፥ ይቀመጣል ÷
፵፮ ፥ ማንም ፥ አያስፈራውምም ። አንተ ፥ ባሪያዬ ፥
ያዕቆብ ፥ ሆይ ÷ እኔ ፥ ከአንተ ፥ ጋር ፥ ነኝና ፥
አትፍራ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ አንተንም ፥
ያሰደድሁባቸውን ፥ አሕዛብን ፥ ሁሉ ፥ ፈጽሜ ፥
አጠፋለሁና ÷ አንተን ፥ ግን ፥ ፈጽሜ ፥ አላጠፋ
ሀም ፤ በመጠን ፥ እቀጣሃለሁ ÷ ያለ ፥ ቅጣትም ፥
አልተውህም ።

ምዕራፍ ፥ ፵፯ ።

፩ ፥ ፈርዖንም ፥ ጋዛን ፥ ሳይመታ ፥ ስለ ፥ ፍልስጥኤ
ማውያን ፥ ወደ ፥ ነቢዩ ፥ ወደ ፥ ኤርምያስ ፥ የመ
፪ ፥ ጣው ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ይህ ፥ ነው ። እግ
ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እነሆ ÷ ውኃ ፥
ከሰሜን ፥ ይነሣል ፥ የሚያጥለቀልቅም ፥ ፈሳሽ ፥
ይሆናል ፤ በአገሪቱና ፥ በመላዋ ፥ ሁሉ ÷ በከተማ
ይቱና ፥ በሚኖሩበት ፥ ላይ ፥ ይጐርፋል ፤ ሰዎቹም ፥
ይጮኻሉ ÷ በምድርም ፥ የሚኖሩ ፥ ሁሉ ፥ ያለቅ
፫ ፥ ሳሉ ። ከኃይለኞች ፥ ፈረሶች ፥ ከኩቴያቸው ፥ መጠ
ብጠብ ፥ ድምፅ ÷ ከሰረገሎቹም ፥ መሽከርከር ÷
ከመንኰራኵሮቹም ፥ መትመም ፥ የተነሣ ፥ አባ
ቶች ፥ በእጃቸው ፥ ድካም ፥ ምክንያት ፥ ፈታቸ
፬ ፥ ውን ፥ መልሰው ፥ ወደ ፥ ልጆቻቸው ፥ አይመለ
ከቱም ። ይህም ፥ የሚሆነው ፥ ፍልስጥኤማው
፭ ፥ ያንን ፥ ሁሉ ፥ ያጠፋ ፥ ዘንድ ፥ የቀሩትንም ፥ ረዳ
ቶች ፥ ሁሉ ፥ ከጢሮስና ፥ ከሲዶና ፥ ይቈርጥ ፥
ዘንድ ፥ ስለሚመጣው ፥ ቀን ፥ ነው ፤ እግዚአ
ብሔር ፥ ፍልስጥኤማውያንን ፥ የከፍቶርን ፥
፮ ፥ ደሴት ፥ ቀሬታ ፥ ያጠፋልና ። ቡሀንት ፥ በጋዛ ፥ ላይ ፥
መጥቶአል ፤ አስቀሎና ፥ ጠፋች ፤ የሚናቅ ፥ ቅሬ
ታዎች ፥ ሆይ ! እስከ ፥ መቼ ፥ ድረስ ፥ ገላችሁን ፥
፯ ፥ ትነጫላችሁ ? አንተ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ሰይፍ ፥
ሆይ ÷ ዝም ፥ የማትለው ፥ እስከ ፥ መቼ ፥ ነው ?
ወደ ፥ ሰገባህ ፥ ግባ ፥ ጸጥ ፥ ብለህም ፥ ዕረፍ ።
፰ ፥ እግዚአብሔር ፥ በአስቀሎናና ፥ በባሕር ፥ ዳር ፥
ላይ ፥ ትእዛዝ ፥ ሰጥቶአልና ÷ በዚያም ፥ አዘጋጅ
፱ ፥ ቶታልና ፥ እንዴት ፥ ዝም ፥ ትላለህ ?

ምዕራፍ ፥ ፵፰ ።

፩ ፥ ስለ ፥ ሞዓብ ፤ የእስራኤል ፥ አምላክ ፥ የሠራ
ዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦—
ናባው ፥ ጠፍታለችና ፥ ወዮላት ! ቂርያታ
ይም ፥ አፍራለች ፥ ተይዛማለች ፤ ሚሥጋብ ፥
አፍራለች ፥ ደንግጣማለች ። ከእንግዲህ ፥
፪ ፥ ወዲህ ፥ የሞዓብ ፥ ትምክሕት ፥ የለም ፤ በሐሴ
ቦን ፥ ላይ ፦— ኑ ፥ ሕዝብ ፥ እንዳትሆን ፥ እናጥ
ፋት ፥ ብለው ፥ ክፉ ፥ ነገር ፥ አስበውብታል ።
መድሜን ፥ ሆይ ÷ አንቺ ፥ ደግሞ ፥ ትጠፊአለሽ ፥
ሰይፍም ፥ ያሳድድሻል ። መፍረስና ፥ ታላቅ ፥
፫ ፥ ጥፋት ፥ የሚል ፥ የጩኸት ፥ ቃል ፥ ከሐሮናይም ፥
ተሰማ ። ሞዓብ ፥ ጠፍታለች ÷ ልጆችዋም ፥
፬ ፥ ጩኸትን ፥ አሰምተዋል ። በሉሒት ፥ ዓቀበት ፥
፭ ፥ ልቀሰ ፥ እያለቀሱ ፥ ይወጣሉና ÷ በሐሮናይምም ፥
ቍልቍለት ፥ የጥፋትንና ፥ የመበባትን ፥ ጩኸት ፥
ሰምተዋል ። ሽሹ ፤ ራሳችሁን ፥ አድኑ ፤
፮ ፥ በምድረ ፥ በዳ ፥ እንዳለ ፥ ቍጥቋጦ ፥ ሁኑ ። በሥ
፯ ፥ ራችና ፥ በመዝገብሽ ፥ ታምነሻልና ፥ አንቺ ፥
ደግሞ ፥ ትያዣለሽ ፤ ካሞሽም ፥ ከካህናቱና ፥
ከአለቆቹ ፥ ጋር ፥ በአንድነት ፥ ይማረካል ። እግ
፰ ፥ ዚአብሔርም ፥ እንደ ፥ ተናገረ ÷ አጥፊ ፥ ወደ ፥
ከተማ ፥ ሁሉ ፥ ይመጣል ፥ አንዲትም ፥ ከተማ ፥
አትድንም ፤ ሸለቆውም ፥ ይጠፋል ፥ ሜዳውም ፥
፱ ፥ ይበላሻል ። በርራ ፥ እንድትወጣ ፥ ለሞዓብ ፥
ክንፍ ፥ ስጡአት ፤ ከተሞችዋም ፥ ባድማና ፥
፲ ፥ ወና ፥ ይሆናሉ ። የእግዚአብሔርን ፥ ሥራ ፥
በቸልታ ፥ የሚያደርግ ፥ ርጉም ፥ ይሁን ÷ ሰይ
ፉንም ፥ ከደም ፥ የሚከለክል ፥ ርጉም ፥ ይሁን ።
፲፩ ፥ ሞዓብ ፥ ከታናኘነቱ ፥ ጀምሮ ፥ ቅምጥል ፥
ነበረ ÷ በአምቡላውም ፥ ላይ ፥ ወርፎአል ÷ ከዕ
ቃውም ፥ ወደ ፥ ዕቃ ፥ አልተገላበጠም ÷ ወደ ፥
ምርኮም ፥ አልሄደም ፤ ስለዚህ ፥ ቃናው ፥ በእ
ርሱ ፥ ውስጥ ፥ ቀርቶአል ÷ መዓዛውም ፥ አልተ
፲፪ ፥ ለወጠም ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ የሚያገላብጡትን ፥
የምልክበት ፥ ዘመን ፥ ይመጣል ÷ ይላል ፥ እግ
ዚአብሔር ÷ እነርሱም ፥ ያገላብጡታል ፤ ጋኖ
ቹንም ፥ ባዶ ፥ ያደርጋሉ ÷ መስቴዎቹንም ፥ ይሰ
፲፫ ፥ ብራሉ ። የእስራኤልም ፥ ቤት ፥ ይታመንበት ፥

ከነበረው ፡ ከቤቱል ፡ እንዳፈረ ÷ እንዲሁ ፡
፲፬፡ ሞዓብ ፡ ከካሞሽ ፡ ያፍራል ። እናንተ ፡— እኛ ፡
ኃያላን ፡ በሰልፍም ፡ ጽኑዓን ፡ ነን ፡ እንዴት ፡
፲፭፡ ትላላችሁ ? ሞዓብ ፡ ፈርሶአል ÷ ከተሞቹም ፡
ጠፍተዋል ÷ የተመረጡትም ፡ ጕልማሶች ፡
ወደ ፡ መታረድ ፡ ወርደዋል ÷ ይላል ፡ ስሙ ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሆነ ፡ ንጉሥ ።
፲፮፡ የሞዓብ ፡ ጥፋት ፡ ሊመጣ ፡ ቀርቦአል ፡ መከራ
፲፯፡ ውም ፡ እጅግ ፡ ይፈጥናል ። በዙሪያው ፡ ያላ
ችሁ ፡ ሁሉ ፡ ስሙንም ፡ የምታውቁ ፡ ሁሉ ፡—
ብርቱው ፡ በትር ÷ የከበረው ፡ ሽመል ÷ እን
፲፰፡ ዴት ፡ ተሰበረ ! ብላችሁ ፡ አልቅሱለት ። በዲ
ቦን ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ÷ ሞዓብን ፡ የሚያጠፋ ፡
ወጥቶብሻልና ÷ አምባሽንም ፡ ሰብሮአልና ፡ ከክ
፲፱፡ ብርሽ ፡ ውረጂ ፡ በጥማትም ፡ ተቀመጪ ። በአ
ሮዔር ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ÷ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡
ቆመሽ ፡ ተመልከቺ ፤ የሸሸውንና ፡ ያመለጠች
፳፡ ውን ፡— ምን ፡ ሆኖአል ? ብለሽ ፡ ጠይቂ ። ሞዓ
ብም ፡ ፈርሶአልና ፡ አፈረ ፤ አልቅሱ ፡ ጩኹም ፤
ሞዓብ ፡ እንደ ፡ ተዘረፈ ፡ በአርኖን ፡ አጠገብ ፡
፳፩፡ አውሩ ። በሜዳ ፡ ላይ ÷ በሖሎን ÷ በያሳ ÷ በሜ
፳፪፡ ፍዓት ፡ ላይ ÷ በዲቦን ÷ በናባው ÷ በቤት ፡ ዲብ
፳፫፡ ላታይም ፡ ላይ ÷ በቂርያታይም ÷ በቤትጋሙል ÷
፳፬፡ በቤትምዖን ፡ ላይ ÷ በቂርዮት ÷ በባሶራ ÷ በሞ
ዓብም ፡ ምድር ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ቅርብና ፡
፳፭፡ ሩቅ ፡ በሆኑ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ መጥቶአል ። የሞ
ዓብ ፡ ቀንድ ፡ ተቈረጠ ፡ ክንዱም ፡ ተሰበረ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፳፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርቶአልና ፡ አስክ
ሩት ፤ ሞዓብም ፡ በትፋቱ ፡ ላይ ፡ ይንከባለላል ÷
፳፯፡ ደግሞም ፡ መሳቂያ ፡ ይሆናል ። እስራኤል ፡
ለአንተ ፡ መሳቂያ ፡ አልሆነምን ? ወይስ ፡ በሌ
ቦች ፡ መካከል ፡ ተገኝቶአልን ? ስለ ፡ እርሱ ፡ በተ
፳፰፡ ናገርህ ፡ ጊዜ ፡ ራስህን ፡ ትነቀንቃለህ ። እናንተ ፡
በሞዓብ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ ከተሞችን ፡ ትታ
ችሁ ፡ በዓለት ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ÷ በገደል ፡ አፋ
ፍም ፡ ቤትዋን ፡ እንደምትሠራ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡
፳፱፡ ሁኑ ። እጅግ ፡ እንደ ፡ ታበየ ፡ ስለ ፡ ሞዓብ ፡ ትዕ
ቢት ፡ ስለ ፡ ትምክህቱም ፡ ስለ ፡ ዅራቱም ፡ ስለ ፡
መንደዱም ፡ ስለ ፡ ልቡም ፡ ትዕቢት ፡ ሰምተ
፴፡ ናል ። ቍጣው ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቃ
ለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፉከራው ፡ ምንም ፡
፴፩፡ አልሠራም ። ስለዚህ ፡ ለሞዓብ ፡ አለቅሳለሁ ፡
ለሞዓብም ፡ ሁሉ ፡ እጮኻለሁ ፤ ለቂርሔሬስ ፡
፴፪፡ ሰዎች ፡ አለቅሳለሁ ። አንቺ ፡ የሴባማ ፡ ወይን ፡
ሆይ ÷ ከኢያዜር ፡ ልቅሶ ፡ ይልቅ ፡ ለአንቺ ፡
አለቅሳለሁ ፤ ቅርንጫፎችሽ ፡ ባሕርን ፡ ተሻግረ
ዋል ÷ ወደ ፡ ኢያዜርም ፡ ባሕር ፡ ደርሰዋል ፤
አጥፊው ፡ በሰብልሽና ፡ በወይንሽ ፡ ላይ ፡ መጥ
፴፫፡ ቶአል ። ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ ከፍሬያማው ፡ እር
ሻና ፡ ከሞዓብ ፡ ምድር ፡ ጠፍተዋል ፤ ጠጁን ፡
ከመጥመቂያው ፡ አጥፍቻለሁ ፤ ጠማቂውም ፡
በእልልታ ፡ አይጠምቅም ÷ እልልታቸውም ፡
፴፬፡ እልልታ ፡ አይሆንም ። ከሐሴቦን ፡ ጩኸት ፡
እስከ ፡ ኤልያሊና ፡ እስከ ፡ ያሀጽ ፡ ድረስ ፡ ድም
ፃቸውን ፡ ሰጥተዋል ፤ ከዞዓር ፡ እስከ ፡ ሖሮና
ይምና ፡ እስከ ፡ ዔግላት ፡ ሸሊሺያ ፡ ድረስ ፡ ይደ
ርሳል ፤ የኔምሬም ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ ይደርቃል ።
፴፭፡ በኩረብታው ፡ መስገጃ ፡ ላይ ፡ የሚሠዋውን ፡
ለአማልክቱም ፡ የሚያጥነውን ፡ ከሞዓብ ፡ አጠ
፴፮፡ ፋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፴፯፡ ያተረፈው ፡ ትርፉ ፡ ጠፍቶበታልና ፤ ስለዚህ ፡
ልቤ ፡ ለሞዓብ ፡ እንደ ፡ እንቢልታ ፡ ያሥኻል ÷
ልቤም ፡ ለቂርሔሬስ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ እንቢ
ልታ ፡ ይሥኻል ። ራስ ፡ ሁሉ ፡ መላጣ ፡ ጢምም ፡
፴፰፡ ሁሉ ፡ የተላጨ ፡ ነውና ፤ በእጅም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ክትፋት ፡ በወገብም ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ አለና ። ሞዓ
፴፱፡ ብን ፡ እንደማይወደድ ፡ ዕቃ ፡ ሰብሬአለሁና ፡
በሞዓብ ፡ ሰገነት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በአደባባዩም ፡ ላይ ፡
በሁሉም ፡ ቦታ ፡ ልቅሶ ፡ አለ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ። እንዴት ፡ ተገለበጠ ! በእፍረትም ፡ የተ
፵፡ ነሣ ፡ ሞዓብ ፡ ጀርባውን ፡ እንዴት ፡ መለሰ ! ብላ
ችሁ ፡ አልቅሱ ። ሞዓብም ፡ በዙሪያው ፡ ላሉት ፡
ሁሉ ፡ መሳቂያና ፡ ድንጋጤ ፡ ይሆናል ።
፵፩፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷
እንደ ፡ ንስር ፡ ይበርራል ፡ ክንፉንም ፡ በሞዓብ ፡
ላይ ፡ ይዘረጋል ። ከተሞቹ ፡ ተይዘዋል ÷ አም
፵፪፡ ባዎቹም ፡ ተወስደዋል ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሞ
ዓብ ፡ ኃያላን ፡ ልብ ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡
ልብ ፡ ይሆናል ። ሞዓብም ፡ በእግዚአብሔር ፡
፵፫፡ ላይ ፡ ኰርቶአልና ፡ ሕዝብ ፡ ከመሆን ፡ ይጠፋል ።
በሞዓብ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ÷ ፍርሃትና ፡ ጕድ
፵፬፡ ጓድ ፡ ወጥመድም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አለ ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። በሞዓብ ፡ ላይ ፡ የመጐብኘ
፵፭፡ ትን ፡ ዓመት ፡ አመጣበታለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ፤ በፍርሃት ፡ የሸሸ ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡
ይወድቃል ÷ ከጕድጓድም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡
ይያዛል ። የሸሹ ፡ ደክመው ፡ ከሐሴቦን ፡ ጥላ ፡
፵፮፡ በታች ፡ ቆመዋል ፤ እሳት ፡ ከሐሴቦን ፡ ነበልባ
ልም ፡ ከሴዎን ፡ ወጥቶአል ፡ የሞዓብንም ፡ ማዕ
ዘን ፡ የሚችንም ፡ ልጆች ፡ አናት ፡ በልቶአል ።
ሞዓብ ፡ ሆይ ÷ ወዮልህ ! የካሞሽ ፡ ወገን ፡ ጠፍ
፵፯፡ ቶአል ፤ ወንዶች ፡ ልጆችህ ፡ ተማርከዋልና ÷
ሴቶች ፡ ልጆችህም ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ሄደዋልና ።
፵፰፡ ነገር ፡ ግን ፡ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሞዓብን ፡
ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
የሞዓብ ፡ ፍርድ ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

፩፡ ስለ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፤ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሉት
ምን ? ወይስ ፡ ወራሽ ፡ የለውምን ? ስለ ፡ ምን ፡
፪፡ ሚልኮም ፡ ጋድን ፡ ወረሰ ? ሕዝቡስ ፡ በከተ
ሞቹ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀመጠ ? ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ በረባት ፡ ላይ ፡
የሰልፍ ፡ ውካታን ፡ የማሰማበት ፡ ዘመን ፡ ይመ
ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የፍርስራሽ ፡
ክምርም ፡ ትሆናለች ÷ ሴቶች ፡ ልጆችዋም ፡

በእሳት ፥ ይቃጠላሉ ÷ እስራኤልም ፥ የወረሱ
፫ ትን ፥ ይወርሳል ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ሐሴ
በን ፥ ሆይ ÷ ጋይ ፥ ፈርሳለችና ፥ አልቅሺላት ፤
እናንተም ፥ የረባት ፥ ሴቶች ፥ ልጆች ፥ ሆይ ÷
ሚልኮም ፥ ካህናቱና ፥ አለቆቹም ፥ በአንድነት ፥
ይማረካሉና ፥ ጩኹ ÷ ማቅም ፥ ታጠቁ ÷ አል
ቅሱም ÷ በቅጥሮችም ፥ መካከል ፥ ተርዋርዋጡ ።
፬ ማን ፥ ይመጣብኛል ፥ ብለሽ ፥ በመዝገብሽ ፥ የታ
መንሽ ፥ አንቺ ፥ ከዳተኛ ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በሸለቆ
ችሽ ÷ ውኃ ፥ በሚያረካቸው ፥ ሸለቆችሽ ÷ ስለ ፥
፭ ምን ፥ ትመኪያለሽ ? እነሆ ÷ በዙሪያሽ ፥ ካሉት ፥
ሁሉ ፥ ዘንድ ፥ ፍርሃትን ፥ አመጣብሻለሁ ÷ ይላል ፥
የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፤ እያንዳንዳ
ችሁም ፥ በፊታችሁ ፥ ወዳለው ፥ ስፍራ ፥ ትሰደ
ዳላችሁ ÷ የሚሸሹትንም ፥ የሚሰበስብ ፥ የለም ።
፮ ነገር ፥ ግን ፥ ከዚያ ፥ በኋላ ፥ የአሞንን ፥ ልጆች ፥
ምርኮ ፥ እመልሳለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።
፯ ስለ ፥ ኤዶምያስ ፤ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአ
ብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በውኑ ፥ በቴማን ፥
ጥበብ ፥ የለምን ? ከብልሃተኞችስ ፥ ምክር ፥ ጠፍ
፰ ቶአልን ? ጥበባቸውስ ፥ አልቆአልን ? እናንተ ፥
በድዳን ፥ የምትኖሩ ፥ ሆይ ÷ የሚሳውን ፥ ጥፋት ÷
የምጐበኝበትን ፥ ጊዜ ÷ አመጣበታለሁና ፥ ሽሹ ÷
ወደ ፥ ኋላ ፥ ተመለሱ ÷ በጥልቅም ፥ ውስጥ ፥ ተቀ
፱ መጡ ። ወይን ፥ ለቃሚዎች ፥ ቢመጡብህ ÷
ቃርሚያውን ፥ አይተዉልህምን ? ሌቦችስ ፥ በሌ
ሊት ፥ ቢመጡ ÷ የሚያጠፉት ፥ እስኪበቃቸው ፥
፲ ድረስ ፥ አይደለምን ? እኔ ፥ ግን ፥ ዔሳውን ፥ ዐራ
ቁትሁት ÷ የተሸሸጉትንም ፥ ስፍራዎች ፥ ገለ
ጥሁ ÷ ይሸሸግም ፥ ዘንድ ፥ አይችልም ፤ ዘሩም ፥
ወንድሞቹም ፥ ጎረቤቶቹም ፥ ጠፍተዋል ፥ እር
፲፩ ሱም ፥ የለም ። ድህ ፥ አደጎችህን ፥ ተው ÷ እኔም ፥
በሕይወት ፥ እኖራቸዋለሁ ፤ መበለቶችህም ፥
፲፪ በእኔ ፥ ይታመኑ ። እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥
ይላልና ፦— እነሆ ÷ ጽዋውን ፥ ያልተገባቸው ፥
ሰዎች ፥ ጠጥተውታል ፤ አንተም ፥ ሳትቀጣ ፥ ትቀ
ራለህን ? በእርግጥ ፥ ትጠጣለህ ፥ እንጂ ፥ ያለ ፥
፲፫ ቅጣት ፥ አትቀርም ። ቦሶራ ፥ መደነቂያና ፥ መሰ
ደቢያ ፥ መረገሚያም ፥ እንድትሆን ፥ በራሴ ፥
ምያለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ ከተሞች
ዋም ፥ ሁሉ ፥ ለዘላለም ፥ ባድማ ፥ ይሆናሉ ።
፲፬ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ወሬ ፥ ሰምቻለሁ ፥
በአሕዛብም ፥ መካከል ፦— ተሰብሰቡ ÷ በእርስ
ዋም ፥ ላይ ፥ ኑ ፥ ለሰልፍም ፥ ተነሡ ፥ የሚል ፥
፲፭ መልእክተኛ ፥ ተልኮአል ። እነሆ ÷ በአሕዛብ ፥
ዘንድ ፥ የተጠቃህ ÷ በሰዎችም ፥ ዘንድ ፥ የተና
፲፮ ቅህ ፥ አድርጌሃለሁ ። በዓለት ፥ ንቃቃት ፥ ውስጥ ፥
የምትቀመጥ ÷ የተራራውን ፥ ከፍታ ፥ የምት
ይዝ ፥ ሆይ ÷ ድፍረትህና ፥ የልብህ ፥ ኵራት ፥
አታልሎሃል ። ቤትህን ፥ ምንም ፥ እንደ ፥ ንስር ፥
ከፍ ፥ ብታደርግ ÷ ከዚያ ፥ አወርድሃለሁ ÷ ይላል ፥
፲፯ እግዚአብሔር ። ኤዶምያስም ፥ መደነቂያ ፥ ትሆ
ናለች ÷ የሚያልፍባትም ፥ ሁሉ ፥ ይደነቃል ÷
ስለ ፥ መጣበትም ፥ መቅሠፍት ፥ ሁሉ ፥ ያፍዋጭ
ባታል ። ሰዶምና ፥ ገሞራ ፥ በእነርሱም ፥ አጠ ፲፰
ገብ ፥ የነበሩት ፥ ከተሞች ፥ እንደ ፥ ተገለበጡ ÷
ይላል ፥ እግዚአብሔር ÷ እንዲሁ ፥ በዚያ ፥ ሰው ፥
አይቀመጥም ፥ የሰው ፥ ልጅም ፥ አይኖርባትም ።
እነሆ ÷ ከእርስዋ ፥ ዘንድ ፥ በቶሎ ፥ አባርራቸዋ ፲፱
ለሁና ፥ በጠነከረው ፥ አምባ ፥ ላይ ፥ ከዮርዳኖስ ፥
ትዕቢት ፥ ውስጥ ፥ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ይወጣል ፤ የተ
መረጠውንም ፥ በእርስዋ ፥ ላይ ፥ እሾመዋለሁ ፤
እንደ ፥ እኔ ፥ ያለ ፥ ማን ፥ ነው ? ወይስ ፥ ለእኔ ፥
ጊዜ ፥ የሚወስን ፥ ማን ፥ ነው ? ወይስ ፥ ፊቴን ፥
የሚቃወም ፥ እረኛ ፥ ማን ፥ ነው ? ስለዚህ ፥ እግ ፳
ዚአብሔር ፥ በኤዶምያስ ፥ ላይ ፥ የመከረባትን ፥
ምክር ÷ በቴማንም ፥ በሚኖሩ ፥ ሰዎች ፥ ላይ ፥
ያሰባትን ፥ አሳብ ፥ ስሙ ፤ በእውነት ፥ የመንጋ ፥
ትንንሾች ፥ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፥ ማደሪያቸ ፳፩
ውን ፥ በድማ ፥ ያደርግባቸዋል ። ከመውደቃ
ቸው ፥ ድምፅ ፥ የተነሣ ፥ ምድር ፥ ተናወጠች ÷
የጩኸታቸውም ፥ ድምፅ ፥ በኤርትራ ፥ ባሕር ፥
ተሰማ ። እነሆ ÷ እንደ ፥ ንስር ፥ ወጥቶ ፥ ይበር ፳፪
ራል ፥ ክንፉንም ፥ በባሶራ ፥ ላይ ፥ ይዘረጋል ÷ በዚ
ያም ፥ ቀን ፥ የኤዶምያስ ፥ ኃያላን ፥ ልብ ፥ ምጥ ፥
እንደ ፥ ያዛት ፥ ሴት ፥ ልብ ፥ ይሆናል ።
ስለ ፥ ደማስቆ ፤ ክፉ ፥ ወሬ ፥ ሰምተዋልና ፥ ፳፫
ሐማትና ፥ አርፋድ ፥ አፈሩ ፥ ቀለጡም ፤ በባሕ
ርም ፥ ላይ ፥ ኀዘን ፥ አለ ÷ ታርፍም ፥ ዘንድ ፥
አትችልም ። ደማስቆ ፥ ደከመች ፥ ትሸሽም ፥ ፳፬
ዘንድ ፥ ዘወር ፥ አለች ፥ እንቅጥቅጥም ፥ ያዛት ÷
እንደ ፥ ወላድም ፥ ሴት ፥ ጣርና ፥ ምጥ ፥ ያዛት ።
የተመሰገነችው ፥ ከተማ ÷ የደስታዬ ፥ ከተማ ÷ ፳፭
ሳትለቀቅ ፥ እንዴት ፥ ቀረች ? ስለዚህ ፥ ጕበዛዝ ፳፮
ትዋ ፥ በአደባባይዋ ፥ ላይ ፥ ይወድቃሉ ÷ በዚ
ያም ፥ ቀን ፥ ሰልፈኞች ፥ ሁሉ ፥ ይጠፋሉ ÷
ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
በደማስቆም ፥ ቅጥር ፥ ላይ ፥ እሳት ፥ አነድዳለሁ ፥ ፳፯
የወልደ ፥ አዴርንም ፥ አዳራሾች ፥ ትበላለች ።
የባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ስለ ፥ መታ ፥ ፳፰
ስለ ፥ ቄዳርና ፥ ስለ ፥ አሶር ፥ መንግሥታት ፤ እግ
ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ተነሡ ፥ ወደ ፥
ቄዳርም ፥ ውጡ ÷ የምሥራቅንም ፥ ልጆች ፥
አጥፉ ። ድንኳናቸውንና ፥ መንጋቸውን ፥ ይወ ፳፱
ስዳሉ ፤ መጋረጃቸውንና ፥ ዕቃቸውን ፥ ሁሉ ፥
ግመሎቻቸውንም ፥ ለራሳቸው ፥ ይወስዳሉ ÷
በዙሪያቸውም ፥ ሁሉ ፥ ጥፋትን ፥ ጥሩባቸው ።
እናንተ ፥ በአሶር ፥ የምትኖሩ ፥ ሆይ ÷ የባቢሎን ፥ ፴
ንጉሥ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ተማክሮባችኋልና ÷ አሳ
ብም ፥ አስቦባችኋልና ፥ ሽሹ ፥ ወደ ፥ ሩቅም ፥
ሂዱ ፥ በጥልቅም ፥ ውስጥ ፥ ተቀመጡ ÷ ይላል ፥
እግዚአብሔር ። ተነሡ ÷ ዕርፌት ፥ ወዳለበት ፥ ፴፩
ተዘልሎም ፥ ወደ ፥ ተቀመጠው ÷ ደጅና ፥ መወ
ርወሪያ ፥ ወደሌለው ፥ ብቻውንም ፥ ወደ ፥ ተቀ
መጠው ፥ ሕዝብ ፥ ውጡ ። ግመሎቻቸው ፥ ፴፪
ይበዘበዛሉ ፥ የእንስሶቻቸውም ፥ ብዛት ፥ ይማረ
ካል ፤ ጠጕራቸውንም ፥ በዙሪያ ፥ የሚላጩትን ፥
ሰዎች ፥ ወደ ፥ ነፋሳት ፥ ሁሉ ፥ እበትናቸዋለሁ ፤

ከዳርቻቸውም ፣ ሁሉ ፣ ጥፋት ፣ አመጣበቸዋ
፳፫ ለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ። አሶርም ፣ የቀ
በሮ ፣ መኖሪያና ፣ የዘላለም ፣ በድማ ፣ ትሆናለች ፤
በዚያም ፣ ሰው ፣ አይኖርም ÷ የሰው ፣ ልጅም ፣
አይቀመጥበትም ።

፳፬ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በሴዴቅያስ ፣ መንግሥት ፣
መጀመሪያ ፣ ስለ ፣ ኤላም ፣ ወደ ፣ ነቢዩ ፣ ወደ ፣
ኤርምያስ ፣ የመጣው ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቃል ፣
፳፭ ይህ ፣ ነው ። የሠራዊት ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣
እንዲህ ፣ ይላል ፦— እነሆ ÷ ዋና ፣ የኃይላቸው ፣
መሣሪያ ፣ የሆነውን ፣ የኤላምን ፣ ቀስት ፣ እሰብራ
፳፮ ለሁ ። ከአራቱም ፣ ከሰማይ ፣ ማዕዘናት ፣ አራ
ቱን ፣ ነፋሳት ፣ በኤላም ፣ ላይ ፣ አመጣለሁ ÷
ወደ ፣ እነዚያም ፣ ነፋሳት ፣ ሁሉ ፣ እበትናቸዋለሁ ፤
ከኤላም ፣ የተሰደዱ ፣ ሰዎች ፣ የማይደርሱበት ፣
፳፯ ሕዝብ ፣ አይገኝም ። በጠላቶቻቸውና ፣ ነፍሳ
ቸውን ፣ በሚሹአት ፣ ፊት ፣ ኤላምን ፣ አስደነግ
ጣለሁ ፤ ክፉ ፣ ነገርን ፣ እርሱም ፣ ጽኑ ፣ ቁጣ
ዬን ፣ አመጣባቸዋለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ፤
እስካጠፋቸውም ፣ ድረስ ፣ በኋላቸው ፣ ሰይፍ ፣
፳፰ እሰድድባቸዋለሁ ። ዙፋኔንም ፣ በኤላም ፣ አኖ
ራለሁ ፣ ከዚያም ፣ ንጉሡንና ፣ አለቆቹን ፣ አጠ
፳፱ ፋለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ። ነገር ፣ ግን ፣
በኋለኛው ፣ ዘመን ፣ የኤላምን ፣ ምርኮ ፣ እመል
ሳለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፣ ፶ ።

፩ እግዚአብሔር ፣ ስለ ፣ ከለዳውያን ፣ ምድር ፣
ስለ ፣ ባቢሎን ፣ በነቢዩ ፣ በኤርምያስ ፣ የተናገ
፪ ረው ፣ ቃል ፣ ይህ ፣ ነው ። በአሕዛብ ፣ መካከል ፣
ተናገሩ ፣ አውሩም ÷ ዓላማውንም ፣ አንሡ ፤
አውሩ ÷ አትደብቁ ፣— ባቢሎን ፣ ተወሰደች ÷
ቤል ፣ አፈረ ÷ ሜሮዳክ ፣ ደነገጠ ፤ ምስሎችዋ ፣
፫ አፈሩ ÷ ጣዖታትዋ ፣ ደነገጡ ፣ በሉ ። ሕዝብ ፣
ከሰሜን ፣ ወጥቶበታል ፣ ምድርዋንም ፣ በድማ ፣
ያደርጋል ÷ የሚቀመጥባትም ፣ አይገኝም ፤
ከሰው ፣ ጀምሮ ፣ እስከ ፣ እንስሳ ፣ ድረስ ፣ ሸሽ
፬ ተው ፣ ሄደዋል ። በዚያም ፣ ወራት ፣ በዚያም ፣
ጊዜ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ÷ የእስራኤል ፣
ልጆችና ፣ የይሁዳ ፣ ልጆች ፣ በአንድነት ፣ ሆነው ፣
ይመጣሉ ÷ እያለቀሱም ፣ መንገዳቸውን ፣ ይጠ
፭ ዳሉ ÷ አምላካቸውንም ፣ እግዚአብሔርን ፣ ይፈ
ልጋሉ ። ፊታቸውንም ፣ ወደዚያ ፣ አቅንተው ፣—
፮ ኑ ÷ ከቶ ፣ በማይረሳ ፣ በዘላለም ፣ ቃል ፣ ኪዳን ፣
ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ተጠጉ ፣ ብለው ፣ ስለ ፣
ጽዮን ፣ መንገድ ፣ ይጠይቃሉ ።

፯ ሕዝቤ ፣ የጠፉ ፣ በጎች ፣ ሆነዋል ፤ እረኞቻ
ቸው ፣ አሳቱአቸው ÷ በተራሮችም ፣ ላይ ፣ የተ
ቅበዘበዙ ፣ አደረጉአቸው ፤ ከተራራ ፣ ወደ ፣ ኮረ
፰ ብታ ፣ አለፉ ÷ በረታቸውንም ፣ ረሱ ። ያገኙአ
ቸው ፣ ሁሉ ፣ በሉአቸው ÷ ጠላቶቻቸውም ፣—
በጽድቅ ፣ ማደሪያ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ላይ ÷ በአ
ባቶቻቸው ፣ ተስፋ ፣ በእግዚአብሔር ፣ ላይ ፣
ኃጢአት ፣ ስለ ፣ ሠሩ ፣ እኛ ፣ አልበደልንም ፣
አሉ ። ከባቢሎን ፣ መካከል ፣ ሽሹ ÷ ከከለዳው ፳፭
፱ ያንም ፣ ምድር ፣ ውጡ ÷ በመንጎችም ፣ ፊት ፣
እንደ ፣ አውራ ፣ ፍየሎች ፣ ሁኑ ። እነሆ ÷ ከሰ
፲ ሜን ፣ ምድር ፣ የታላላቅ ፣ አሕዛብን ፣ ጉባኤ ፣
አስነሣለሁ ፣ በባቢሎንም ፣ ላይ ፣ አመጣቸዋ
ለሁ ፤ በእርስዋም ፣ ላይ ፣ ይሰለፋሉ ÷ ከዚያም ፣
ትወሰዳለች ፤ ፍላጻቻቸውም ፣ በዶውን ፣ እንደማ
ይመለስ ፣ እንደ ፣ ብልህ ፣ ጀግና ፣ ፍላጻ ፣ ናቸው ።
፲፩ የከላውዲዎንም ፣ ምድር ፣ ትበዘበዛለች ÷ የሚ
በዘብዙአትም ፣ ሁሉ ፣ ይጠግባሉ ÷ ይላል ፣ እግ
ዚአብሔር ።

፲፪ ርስቴን ፣ የምትበዘብዙ ፣ እናንተ ፣ ሆይ ÷ ደስ ፣
ብሎአችኋልና ÷ ሐሤትንም ፣ አድርጋችኋልና ÷
በመስክ ፣ ላይም ፣ እንዳለች ፣ ጊደር ፣ ሆናችሁ ፣
ተቀናጥታችኋልና ÷ እንደ ፣ ብርቱዎችም ፣ ፈረ
፲፫ ሶች ፣ አሸካክታችኋልና ፣ እናታችሁ ፣ እጅግ ፣
ታፍራለች ÷ የወለደቻችሁም ፣ ትጐሰቍላለች ፤
እነሆ ÷ በአሕዛብ ፣ መካከል ፣ ኋለኛይቱ ፣ ትሆ
ናለች ፤ ምድረ በዳና ፣ ደረቅ ፣ ምድር ፣ በረሀም ፣
፲፬ ትሆናለች ። ከእግዚአብሔር ፣ ቍጣ ፣ የተነሣ ፣
በድማ ፣ ትሆናለች ፣ እንጂ ፣ ሰው ፣ አይቀመጥባ
ትም ፤ በባቢሎንም ፣ በኩል ፣ የሚያልፍ ፣ ሁሉ ፣
ይደነቃል ፣ በመጣባትም ፣ መቅሠፍት ፣ ሁሉ ፣
፲፭ ያፍዋጫል ። እናንተ ፣ ቀስትን ፣ የምትገትሩ ፣
ሰዎች ፣ ሁሉ ÷ በባቢሎን ፣ ላይ ፣ በዙሪያዋ ፣ ተሰ
ለፉ ፤ በእግዚአብሔር ፣ ላይ ፣ ኃጢአት ፣ ሠርታ
ለችና ፣ ወርውሩባት ፣ ፍላጾችንም ፣ አትንፈጉ ።
፲፮ የእግዚአብሔር ፣ በቀል ፣ ነውና ፣ በዙሪያዋ ፣
ጩኹባት ፤ እጅዋን ፣ ሰጠች ፤ ግንቦችዋ ፣ ወደቁ ፣
ቅጥሮችዋም ፣ ፈረሱ ፤ እርስዋን ፣ ተበቀሉ ፣
እንደ ፣ ሠራችውም ፣ ሥሩባት ። ዘሪውንና ፣
፲፯ በመከር ፣ ጊዜ ፣ ማጭድ ፣ የሚይዘውን ፣ ከባቢ
ሎን ፣ አጥፉ ፤ ከሚያስጨንቅ ፣ ሰይፍ ፣ ፊት ፣
እያንዳንዱ ፣ ወደ ፣ ወገኑ ፣ ይመለሳል ፣ እያንዳ
ንዱም ፣ ወደ ፣ አገሩ ፣ ይሸሻል ።

፲፰ እስራኤል ፣ የባዘነ ፣ በግ ፣ ነው ፤ አንበሶች ፣ አሳ
ደዱት ፤ መጀመሪያ ፣ የአሦር ፣ ንጉሥ ፣ በላው ÷
በመጨረሻም ፣ የባቢሎን ፣ ንጉሥ ፣ ናቡከደ
ነፆር ፣ አጥንቱን ፣ ቈረጠመው ። ስለዚህ ፣
፲፱ የእስራኤል ፣ አምላክ ፣ የሠራዊት ፣ ጌታ ፣ እግ
ዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— የአሦርን ፣
ንጉሥ ፣ እንደ ፣ ቀጣሁ ፣ እንዲሁ ÷ እነሆ ÷ የባ
ቢሎንን ፣ ንጉሥና ፣ ምድሩን ፣ እቀጣለሁ ። እስ
፳ ራኤልንም ፣ ወደ ፣ ማሰማርያው ፣ እመልሳለሁ ÷
በቀርሜሎስና ፣ በባሳንም ፣ ላይ ፣ ይሰማራል ÷
ሰውነቱም ፣ በኤፍሬም ፣ ተራራና ፣ በገለዓድ ፣
፳፩ ላይ ፣ ትጠግባለች ። እነዚህን ፣ ያስቀረኋቸውን ፣
ይቅር ፣ እላቸዋለሁና ፣ በዚያን ፣ ወራት ፣ በዚ
ያም ፣ ዘመን ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ÷ የእስራ
ኤል ፣ በደል ፣ የይሁዳም ፣ ኃጢአት ፣ ይፈለጋል ፣
ምንም ፣ አይገኝም ።

፳፪ በምራታይም ፣ ምድር ፣ ላይ ፣ በፋቁድም ፣ በሚ
ኖሩት ፣ ላይ ፣ ውጣ ፤ ግደላቸው ፣ ፈጽመህም ፣
አጥፋቸው ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ÷ እንዳዘዝ

ሁሀም ፥ ሁሉ ፥ አድርግ ። የሰልፍና ፥ የታላቅ ፥ ጥፋት ፥ ውካታ ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ አለ ። የምድር ፥ ሁሉ ፥ መዶሻ ፥ እንዴት ፥ ደቀቀ ፥ እንዴትስ ፥ ተሰበረ ! ባቢሎንስ ፥ በአሕዛብ ፥ መካከል ፥ እንዴት ፥ ባድማ ፥ ሆነች ! ባቢሎን ፥ ሆይ ÷ አዋ ምጄብሻለሁ ፥ አንቺም ፥ ሳታውቂ ፥ ተይዘሻል ፤ ከእግዚአብሔር ፥ ጋር ፥ ስለ ፥ ተዋጋሽ ፥ ተገኝተሻል ፥ ተይዘሽማል ። የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ በከለዳውያን ፥ ምድር ፥ ይሠራ ፥ ዘንድ ፥ ሥራ ፥ አለውና ፥ እግዚአብሔር ፥ ዕቃ ፥ ቤቱን ፥ ከፍቶ ፥ የቍጣውን ፥ ዕቃ ፥ ጦር ፥ አውጥቶአል ። ከየበኩሉ ፥ በእርስዋ ፥ ላይ ፥ ውጡ ÷ ጎተራዎችዋንም ፥ ክፈቱ ፤ እንደ ፥ ክምርም ፥ አድርጓት ፥ ፈጽማችሁም ፥ አጥፉአት ÷ አንዳችም ፥ አታስቀሩላት ። ወይፈኖችዋን ፥ ሁሉ ፥ እረዱ ÷ ወደ ፥ መታረድም ፥ ይውረዱ ፤ ቀናቸው ÷ የመጐብኘት ፥ ጊዜ ÷ ደርሶአልና ፥ ወዮላቸው ! የአምላካችንን ፥ የእግዚአብሔርን ፥ በቀል ፥ የመቅደሱንም ፥ በቀል ፥ በጽዮን ፥ ይነግሩ ፥ ዘንድ ፥ ሸሽተው ፥ ከባቢሎን ፥ አገር ፥ ያመለጡት ፥ ሰዎች ፥ ድምፅ ፥ ተሰምቶአል ።

ቀስትን ፥ የሚገትሩትን ፥ ቀስተኞችን ፥ ሁሉ ፥ በባቢሎን ፥ ላይ ፥ ጥሩአቸው ፤ በዙሪያዋ ፥ ስፈሩባት ፥ አንድም ፥ አያምልጥ ፤ በእስራኤል ፥ ቅዱስ ፥ ላይ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ላይ ፥ ኰርታለችና ፥ እንደ ፥ ሥራዋ ፥ መጠን ፥ መልሱላት ÷ እንዳደረገችም ፥ ሁሉ ፥ አድርጉባት ። ስለዚህ ፥ ጕበዛዝትዋ ፥ በአደባባይዋ ፥ ላይ ፥ ይወድቃሉ ÷ በዚያም ፥ ቀን ፥ ሰልፈኞችዋ ፥ ሁሉ ፥ ይጠፋሉ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ትዕቢተኛው ፥ ሆይ ÷ የመጐብኘትህ ፥ ጊዜ ÷ ቀንህ ፥ ደርሶአልና ፥ እነሆ ÷ በአንተ ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ። ትዕቢተኛው ፥ ተሰናክሎ ፥ ይወድቃል ፥ የሚያነሣውም ፥ የለም ፤ በከተሞቹም ፥ ውስጥ ፥ እሳት ፥ አነድዳለሁ ÷ በዙሪያውም ፥ ያለውን ፥ ሁሉ ፥ ትበላለች ።

የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦ — የእስራኤል ፥ ልጆችና ፥ የይሁዳ ፥ ልጆች ፥ በአንድነት ፥ ተገፍተዋል ÷ የማረኳቸውም ፥ ሁሉ ፥ በኃይል ፥ ይይዙአቸዋል ÷ ይለቅቁአቸውም ፥ ዘንድ ፥ እንቢ ፥ ብለዋል ። ተቤዣቸው ፥ ብርቱ ፥ ነው ÷ ስሙም ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ ነው ፤ ምድርንም ፥ ያሳርፍ ፥ ዘንድ ፥ በባቢሎንም ፥ የሚኖሩትን ፥ ያውክ ፥ ዘንድ ፥ ሙግታቸውን ፥ ፈጽሞ ፥ ይምዋገታል ። ሰይፍ ፥ በከለዳውያንና ፥ በባቢሎን ፥ በሚኖሩ ፥ ላይ ÷ በአለቆችዋና ፥ በጥበበኞችዋ ፥ ላይ ፥ አለ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ሰይፍ ፥ በሚንደዱት ፥ ላይ ፥ አለ ፥ ሰነፎችም ፥ ይሆናሉ ÷ ሰይፍም ፥ በኃያላኖችዋ ፥ ላይ ፥ አለ ፥ እነርሱም ፥ ይደነግጣሉ ። ሰይፍ ፥ በፈረሶቻቸውና ፥ በሰረገሎቻቸው ፥ ላይ ፥ በመካከልዋም ፥ ባሉት ፥ በልዩ ፥ በልዩ ፥ ሕዝብ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ አለ ÷ እነርሱም ፥ እንደ ፥ ሴቶች ፥ ይሆናሉ ፤ ሰይፍም ፥ በመዝገብዋ ፥ ላይ ፥ አለ ፥ ለብዝበዛም ፥ ይሆናል ። እርስዋ ፥ የተቀረጹ ፥ ምስሎች ፥ ምድር ፥ ናት ÷ እነርሱም ፥ በጣዖታት ፥ ይመካሉና ፥ ድርቅ ፥ በውኆችዋ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ፥ እነርሱም ፥ ይደርቃሉ ። ስለዚህ ፥ የምድረ ፥ በዳ ፥ አራዊት ፥ ከተኩላዎች ፥ ጋር ፥ ይቀመጡባታል ÷ ሰጕሮችም ፥ ይቀመጡባታል ፤ ሰውም ፥ ከዚያ ፥ ወዲያ ፥ ለዘላለም ፥ አይቀመጥባትም ÷ እስከ ፥ ልጅ ፥ ልጅም ፥ ድረስ ፥ የሚኖርበት ፥ የለም ። ሰዶምንና ፥ ገሞራን ፥ በአጠገባቸውም ፥ የነበሩትን ፥ ከተሞች ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ገለበጣቸው ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ÷ እንዲሁ ፥ ሰው ፥ በዚያ ፥ አይቀመጥም ፥ የሰውም ፥ ልጅ ፥ አይኖርበትም ።

እነሆ ÷ ሕዝብ ፥ ከሰሜን ፥ ይመጣል ፥ ታላቅ ሕዝብና ፥ ብዙ ፥ ነገሥታትም ፥ ከምድር ፥ ዳርቻ ፥ ይነሣሉ ። ቀስትንና ፥ ጦርን ፥ ይይዛሉ ፤ ጨካኞች ፥ ናቸው ፥ ምሕረትም ፥ አያደርጉም ፤ ድምፃቸው ፥ እንደ ፥ ባሕር ፥ ይተምማል ፥ በፈረሶችም ፥ ላይ ፥ ይቀመጣሉ ፤ የባቢሎን ፥ ሴት ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ለሰልፍ ፥ እንደ ፥ ተዘጋጀ ፥ ሰው ፥ እያንዳንዳቸው ፥ በአንቺ ፥ ላይ ፥ ተሰለፉ ። የባቢሎን ፥ ንጉሥ ፥ ወሬአቸውን ፥ ሰምቶአል ÷ እጁም ፥ ደክማለች ÷ ጭንቀትም ፥ ይዛታል ÷ ምጥ ፥ ወላድ ፥ ሴትን ፥ እንደሚይዛት ፥ ጭንቀት ፥ ይዛታል ። እነሆ ÷ ከእርስዋ ፥ ዘንድ ፥ በቶሎ ፥ አባርራቸዋለሁና ፥ በጠነከረው ፥ አምባ ፥ ላይ ፥ ከዮርዳኖስ ፥ ትዕቢት ፥ ውስጥ ፥ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ይወጣል ፤ የተመረጠውንም ፥ በእርስዋ ፥ ላይ ፥ እሾመዋለሁ ፤ እንደ ፥ እኔ ፥ ያለ ፥ ማን ፥ ነው ? ወይስ ፥ ለእኔ ፥ ጊዜ ፥ የሚወስን ፥ ማን ፥ ነው ? ወይስ ፥ ፊቴን ፥ የሚቃወም ፥ እረኛ ፥ ማን ፥ ነው ? ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፥ በባቢሎን ፥ ላይ ፥ የመከረባትን ፥ ምክር ÷ በከለዳውያንም ፥ ምድር ፥ ላይ ፥ ያሰባትን ፥ አሳብ ፥ ስሙ ፤ በእውነት ፥ የመንጋ ፥ ትንንሾች ፥ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፥ ማደሪያቸውን ፥ ባድማ ፥ ያደርግባቸዋል ። ከባቢሎን ፥ መያዣ ፥ ድምፅ ፥ የተነሣ ፥ ምድር ፥ ተናወጠች ÷ ጩኸትም ፥ በአሕዛብ ፥ መካከል ፥ ዘንድ ፥ ተሰማ ።

ምዕራፍ ፥ ፶፩ ።

እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦ — እነሆ ÷ በባቢሎን ፥ ላይና ፥ በከለዳውያን ፥ ምድር ፥ በሚኖሩት ፥ ላይ ፥ አጥፊውን ፥ ነፋስ ፥ አስነሣለሁ ። በባቢሎንም ፥ ላይ ፥ የሚያዘሩትን ፥ ሰዎች ፥ እሰድዳለሁ ፥ እነርሱም ፥ ያዘሩአታል ÷ ምድርዋንም ፥ ባዶ ፥ ያደርጋሉ ፤ በመከራም ፥ ቀን ፥ በዙሪያዋ ፥ ይከብቡአታል ። በወርዋሪው ፥ ላይ ፥ በጥሩርም ፥ በሚነሣው ፥ ላይ ፥ ቀስተኛው ፥ ቀስቱን ፥ ይገትር ፤ ለጕበዛዝትዋ ፥ አትዘኑ ፥ ሠራዊትዋንም ፥ ሁሉ ፥ አጥፉ ። በከለዳውያንም ፥ ምድር ፥ ተገድለው ÷ በሜዳዋም ፥ ላይ ፥ ተወግተው ፥ ይወድቃሉ ።

ምድራቸው ፥ በእስራኤል ፥ ቅዱስ ፥ ላይ ፥ በተ

ሠራው ፡ በደል ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ የተሞላች ፡ ብትሆን ÷ እስራኤልም ፡ ሆነ ፡ ይሁዳ ፡ በአምላኩ ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ፮ ፡ አልተጣለም ። ከባቢሎን ፡ ውስጥ ፡ ሽሹ ÷ እያንዳንዳችሁም ፡ ነፍሳችሁን ፡ አድኑ ፤ በበደልዋ ፡ አትጥፉ ÷ የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ ጊዜ ፡ ነውና ÷ እርሱም ፡ ብድራትዋን ፡ ይከፍላታል ። ፯ ፡ ባቢሎን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ውስጥ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ያሰከረች ፡ የወርቅ ፡ ጽዋ ፡ ነበረች ÷ አሕዛብም ፡ ከጠጅዋ ፡ ጠጥተዋል ፤ ስለዚህ ፡ አሕዛብ ፡ አብደዋል ። ፰ ፡ ባቢሎን ፡ በድንገት ፡ ወድቃ ፡ ጠፍታለች ፤ አልቅሱላት ÷ ትፈወስም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለቍስልዋ ፡ መድኃኒት ፡ ውሰዱላት ። ፱ ፡ ባቢሎንን ፡ ፈወስናት ÷ እርስዋ ፡ ግን ፡ አልተፈወሰችም ፡ ፍርድዋ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደርሶአልና ÷ እስከ ፡ ደመናም ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ ትታችኋት ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ እንሂድ ። እግዚአብሔር ፡ ጽድቃችንን ፡ አውጥቶአል ፤ ኑ ÷ በጽዮን ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ እንናገር ። ፲ ፡ ፍላጻችን ፡ ሳሉ ፡ ጋሻዎችንም ፡ አዘጋጁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ አሳቡ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ የሚጸንን ፡ ነገሥታት ፡ መንፈስ ፡ አስነሥቶአል ፤ የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ ፲፩ ፡ የመቅደሱ ፡ በቀል ፡ ነውና ። በባቢሎን ፡ ቅጥር ፡ ዓላማውን ፡ አንሡበት ÷ ጥበቃን ፡ አጽኑ ÷ ተመልከቾችን ፡ አቁሙ ÷ ድብቅ ፡ ጦር ፡ አዘጋጁ ። እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ አስቦአልና ÷ አድርጎአልምና ። ፲፪ ፡ አንቺ ፡ በብዙ ፡ ውኃ ፡ አጠገብ ፡ የተቀመጥሽ ÷ በመዝገብም ፡ የበለጠግሽ ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ስስትሽ ፡ መጠን ፡ ፍጻሜሽ ፡ ደርሶአል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ በራሱ ፡ ምሎአል ፦— በእውነት ፡ ሰዎችን ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ እሞላብሻለሁ ÷ እነርሱም ፡ ጩኸት ፡ ያነሡብሻል ።

፲፫ ፡ ምድርን ፡ በኃይሉ ፡ የፈጠረ ÷ ዓለሙን ፡ በጥበቡ ፡ የመሠረተ ÷ ሰማያትንም ፡ በማስተዋሉ ፡ ፲፬ ፡ የዘረጋ ፡ እርሱ ፡ ነው ። ድምፁን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ውኆች ፡ በሰማይ ፡ ይታወካሉ ÷ ከምድርም ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤ ለዝናብም ፡ መብረቅን ፡ ያደርጋል ÷ ነፋስንም ፡ ከቤተ ፡ መዛግብቱ ፡ ፲፭ ፡ ያወጣል ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ እውቀት ፡ አጥቶ ፡ ሰንፎአል ÷ አንጥረኛም ፡ ሁሉ ፡ ከቀረጸው ፡ ምስል ፡ የተነሣ ፡ አፍሮአል ፤ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስሉ ፡ ውሸት ፡ ነውና ÷ እስትንፋስም ፡ የላቸውምና ። ፲፮ ፡ እነርሱም ፡ ምናምንቴና ፡ የቀልድ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ፤ በተጐበኙ ፡ ጊዜ ፡ ፲፯ ፡ ይጠፋሉ ። የያዕቆብ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ እነዚህ ፡ አይደለም ÷ እርሱ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ነውና ፤ እስራኤልም ፡ የርስቱ ፡ ነገድ ፡ ነው ÷ ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ። ፲፰ ፡ አንቺ ፡ መዶሻዬና ፡ የጦር ፡ መሣሪያዬ ፡ ነሽ ፤ በአንቺ ፡ አሕዛብን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ መንግሥታትን ፡ አጠፋለሁ ፤ በአንቺ ፡ ፈረሱ ፷፭ ፤ ንና ፡ ፈረሰኛውን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ ፷፱ ፤ ሰረገላውንና ፡ በላዩ ፡ የሚቀመጠውን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ ወንድንና ፡ ሴትን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ ሽማግሌውንና ፡ ብላቴናውን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ ጕልማሳውንና ፡ ቆንጆይቱን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ ፸፫ ፤ እረኛውንና ፡ መንጋውን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ አራሹንና ፡ ጥማጁን ፡ እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም ፡ አለቆችንና ፡ ሹማምቶችን ፡ እሰባብራለሁ ። ፳፪ ፡ በጽዮን ፡ በዓይናችሁ ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ፸፬ ፤ ሠሩት ፡ ክፋታቸው ፡ ሁሉ ፡ በባቢሎንና ፡ በክለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍዳቸውን ፡ እከፍላለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

አንተ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ የምታጠፋ ፡ አጥፊ ፡ ፸፭ ፤ ተራራ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እጄንም ፡ እዘረጋብሃለሁ ÷ ከድንጋዮችም ፡ ላይ ፡ አንከባልልሃለሁ ÷ የተቃጠለም ፡ ተራራ ፡ አደርግሃለሁ ። ከአንተም ፡ ለማዕዘንና ፡ ለመሠረት ፡ የሚሆን ፡ ድንጋይ ፡ አይወስዱም ÷ ለዘላለምም ፡ በድማ ፡ ትሆናለህ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ዓላማን ፡ አንሡ ፡ በአሕዛብም ፡ ፸፮ ፤ መካከል ፡ መለከት ፡ ንፉ ÷ አሕዛብንም ፡ አዘጋጁባት ፤ የአራራትንና ፡ የሚኒን ፡ የአስከናዝንም ፡ መንግሥታት ፡ ሰብስቡባት ፡ አለቃንም ፡ በላይዋ ፡ አቁሙ ፡ እንደ ፡ ጠጕራም ፡ ኩብኩባ ፡ ፈረሶችን ፡ በላይዋ ፡ አውጡ ። አሕዛብን ፡ የሚ ፸፯ ፤ ጸንን ፡ ነገሥታት ፡ አለቆችንም ፡ ሹማምቶችንም ፡ ሁሉ ፡ የግዛታቸውንም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ አዘጋጁባት ። ማንም ፡ እንዳይቀመጥባት ፡ የባ ፸፱ ፤ ቢሎንን ፡ ምድር ፡ በድማ ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አሳብ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ጸንቶአልና ፡ ምድር ፡ ተናውጣለች ፡ ታመመችም ። የባቢሎን ፡ ኃያላን ፡ መዋጋትን ፡ ትተዋል ፡ በአ ፹ ፤ ምበዎቻቸውም ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠዋል ፤ ኃይላቸውም ፡ ጠፍቶአል ፡ እንደ ፡ ሴቶችም ፡ ሆነዋል ፤ ማደሪያዎችዋም ፡ ነድደዋል ፡ መወርወሪያዎችዋም ፡ ተሰብረዋል ። ከዳር ፡ እስከ ፡ ፹፩ ፡ ፹፪ ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ከተማው ፡ እንደ ፡ ተያዘች ÷ መልካዎችዋም ፡ እንደ ፡ ተያዙ ÷ ቅጥርዋም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ÷ ሰልፈኞችም ፡ እንደ ፡ ደነገጡ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ይነግር ፡ ዘንድ ፡ ወሬኛው ፡ ወሬኛውን ፡ መልእክተኛውም ፡ መልእክተኛውን ፡ ሊገናኝ ፡ ይሮጣል ።

የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፹፫ ፤ አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦— አውድማ ፡ እንደ ፡ ተረገጠ ፡ ጊዜ ÷ እንዲሁ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ጥቂት ፡ ቈይታ ፡ የመከር ፡ ጊዜ ፡ ይደርስበታል ። የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ፹፬ ፤ በላኝ ÷ ከፋፈለኝም ÷ እንደ ፡ ባዶ ፡ ዕቃም ፡ አደረገኝ ÷ እንደ ፡ ዘንዶም ፡ ዋጠኝ ÷ ከሚጣፍጠውም ፡ ምግቤ ፡ ሆዱን ፡ ሞላ ÷ እኔንም ፡ ጣለኝ ። በጽዮን ፡ የምትቀመጥ ፦— በእኔና ፡ ፹፭ ፤

በሥጋዬ ፡ የተደረገ ፡ ግፍ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ይሁን ፡ ትላለች ፤ ኢየሩሳሌምም ፡— ደሜ ፡ በከ
ለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ ይሁን ፡
፴፭፤ ትላለች ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ እምዋገትልሻለሁ ፡ በቀልሽ
ንም ፡ እበቀልልሻለሁ ፤ ባሕርዋንም ፡ ድርቅ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ምንጮዋንም ፡ አደርቃለሁ ።
፴፮፤ ባቢሎንም ፡ የድንጋይ ፡ ቍልልና ፡ የቀበሮ ፡ ማደሪያ ፡ መደነቂያም ፡ ማፍዋጫም ፡ ትሆናለች ÷
፴፯፤ የሚቀመጥባትም ፡ ሰው ፡ አይገኝም ። በእን ድነትም ፡ እንደ ፡ አንበሶች ፡ ያገሣሉ ÷ እንደ ፡
፴፰፤ አንበሳም ፡ ደቦሎች ፡ ያጉረመርማሉ ። በሞቃ ቸው ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ እንዲላቸው ፡ ለዘላለምም ፡ አንቀላፍተው ፡ እንዳይነቁ ፡ የመጠጥ ፡ ግብዣ ፡ አደርግላቸዋለሁ ፡ አሰክራቸውማለሁ ÷ ይላል ፡
፴፱፤ እግዚአብሔር ። እንደ ፡ ጠቦቶችና ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ ፍየሎችም ፡ ወደ ፡ መታረድ ፡ አወርዳቸዋለሁ ።
፵፤ ሼሻክ ፡ እንዴት ፡ ተያዘች ! የምድርም ፡ ሁሉ ፡ ምስጋና ፡ እንዴት ፡ ተወሰደች ! ባቢሎ ንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ መደነቂያ ፡ እንዴት ፡
፵፩፤ ሆነች ! ባሕር ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ወጣ ፡ በሞገ
፵፪፤ ዱም ፡ ብዛት ፡ ተከደነች ። ከተሞችዋ ፡ በድማና ፡ ደረቅ ፡ ምድር ፡ ምድረ ፡ በዳም ÷ ሰውም ፡ የማ ይቀመጥበት ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ የማያልፍበት ፡
፵፫፤ ምድር ፡ ሆኑ ። በባቢሎንም ፡ ውስጥ ፡ ቤልን ፡ እቀጣለሁ ፡ የዋጠውንም ፡ ከአፉ ፡ አስተፋዋለሁ ፡ አሕዛብም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አይሰ በሰቡም ÷ የባቢሎንም ፡ ቅጥር ፡ ይወድቃል ።
፵፬፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ከመካከልዋ ፡ ውጡ ፡ እያንዳ ንዳችሁም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡
፵፭፤ ራሳችሁን ፡ አድኑ ። በምድርም ፡ ከሚሰማ ፡ ወሬ ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ፡ ልባችሁም ፡ የዛለ ፡ አይሁን ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ ወሬ ፡ ይመጣል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሌላው ፡ ዓመት ፡ ወሬ ÷ በም ድርም ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡ ያመጣል ÷ አለቃም ፡ በአ
፵፮፤ ለቃ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ የተቀ ረጹትን ፡ የባቢሎን ፡ ምስሎች ፡ የምቀጣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ምድርዋም ፡ ሁሉ ፡ ታፍራ ለች ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱት ፡ ሁሉ ፡ በመካከ
፵፯፤ ልዋ ፡ ይወድቃሉ ። አዋፊዎች ፡ ከሰሚን ፡ ይመ ጡባታልና ፡ ሰማይና ፡ ምድር ፡ በእነርሱም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ እልል ፡ ይላሉ ÷
፵፰፤ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ባቢሎንም ፡ ከእስራ ኤል ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ እንዲወድቁ ፡ እንዳደረገች ÷ እንዲሁ ፡ በባቢሎን ፡ ከምድሩ ፡ ሁሉ ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ ይወድቃሉ ።
፶፤ ከሰይፍ ፡ ያመለጣችሁ ፡ ሆይ ÷ ሂዱ ÷ አት ቁሙ ፤ እግዚአብሔርን ፡ ከሩቅ ፡ አስቡ ÷ ኢየ
፶፩፤ ሩሳሌምንም ፡ በልባችሁ ፡ አስቡ ። ስድብን ፡ ስለ ፡ ሰማን ፡ አፍረናል ፤ ባዕዳን ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ገብተዋ ልና ፡ ነውር ፡ ፊታችንን ፡ ከድኖታል ። ስለዚህ ÷ ፶፪፤
እነሆ ÷ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችዋ ፡ የምቀጣ በት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብ ሔር ፤ በምድርዋም ፡ ሁሉ ፡ የተወጉት ፡ ያንቋ ርራሉ ። ባቢሎን ፡ ምንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብት ፶፫፤
ወጣ ÷ የኃይልዋንም ፡ ከፍታ ፡ ብታጸና ÷ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አጥፊዎች ፡ ይመጡባታል ÷ ይላል ፡ እግ ዚአብሔር ።
ከባቢሎን ፡ ጩኸት ÷ ከከለዳውያንም ፡ ፶፬፤
ምድር ፡ የታላቅ ፡ ጥፋት ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶ አል ። እግዚአብሔር ፡ ባቢሎንን ፡ አጥፍቶአታ ፶፭፤
ልና ÷ ከእርስዋም ፡ ታላቁን ፡ ድምፅ ፡ ዝም ፡ አሰኝ ቶአልና ፤ ሞገዳቸውም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኆች ፡ ይተምማል ÷ የድምፃቸውም ፡ ጩኸት ፡ ተሰ
ምቶአል ። አጥፊው ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ መጥ ፶፮፤
ቶባታልና ÷ ኃያላኖችዋ ፡ ተያዙ ÷ ቀስታቸ ውም ፡ ተሰባበረ ፤ እግዚአብሔር ፡ ፍዳን ፡ የሚ ከፍል ፡ አምላክ ፡ ነውና ÷ ፍዳንም ፡ በእርግጥ ፡
ይከፍላል ። መሳፍንቶችዋንና ፡ ጥበበኞችዋ ፶፯፤
ንም ÷ አለቆችዋንና ፡ ሹማምቶችዋን ፡ ኃያ ላኖችዋንም ፡ አሰክራለሁ ÷ ለዘላለምም ፡ አን ቀላፍተው ፡ አይነቁም ÷ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሠራ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባለው ፡ ንጉሥ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፶፰፤
ይላል ፡— ሰፊው ፡ የባቢሎን ፡ ቅጥር ፡ ፈጽሞ ፡ ይፈርሳል ፡ ረጃጅሞችም ፡ በሮችዋ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላሉ ፤ የወገኖችም ፡ ድካም ፡ ከንቱ ፡ ትሆ ናለች ÷ የአሕዛብም ፡ ሥራ ፡ ለእሳት ፡ ትሆና ለች ፤ እነርሱም ፡ ይደክማሉ ።
የመሕሜያ ፡ ልጅ ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ሠራያ ፡ ፶፱፤
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በነገሠ ፡ በአራተ ኛው ፡ ዓመት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ሠራያም ፡ የቤት ፡ አዛዥ ፡ ነበረ ።
በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፷፤
ሁሉ ÷ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ የተጻፈውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ÷ ኤርምያስ ፡ በመጽሐፍ ፡ ላይ ፡ ጻፈው ። ኤርምያስም ፡ ሠራያን ፡ እንዲህ ፡ ፷፩፤
አለው ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡ እይ ÷ ይህንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ አንብብና ፡— አቤቱ ÷ ፷፪፤
ከሰው ፡ ጅምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡ እንዳይቀመጥበት ÷ ለዘላለምም ፡ ባድማ ፡ እን ድትሆን ፡ ታጠፋት ፡ ዘንድ ፡ በዚህች ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ተናግረሃል ፡ በል ። ይህንም ፡ መጽሐፍ ፡ ፷፫፤
ማንበብ ፡ ከፈጸምህ ፡ በኋላ ÷ ድንጋይን ፡ እሰ ርበት ፡ በኤፍራጥስም ፡ ውስጥ ፡ ጣለው ፤ አን ፷፬፤
ተም ፡— እኔ ፡ ከማመጣባት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የተ ነሣ ፡ እንዲሁ ፡ ባቢሎን ፡ ትሰጥማለች ፡ አትነሣ ምም ፡ በል ።
የኤርምያስ ፡ ቃል ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ ፡ ሴዴቅያስ ፡ መንግሥ ፡ በ፲መረ ፡ ፯ዚ ፡ የሀያ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ÷ በኢየሩሳሌ ምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እና ፪ ፡ ቱም ፡ ኤሚጣል ፡ የተባለች ፡ የሊብና ፡ ሰው ፡ የኤር ምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ኢዮአቄምም ፡ እንዳደረገ ፡ ፫ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ። ፬ ፡ ከፊቱም ፡ አውጥቶ ፡ እስኪጣላቸው ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሆኖአልና ፤ ሴዴቅያስም ፡ በባቢ ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

፭ ፡ ሴዴቅያስም ፡ በነገሠ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርና ፡ ሠራ ዊቱ ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ መጥተው ፡ ከበቡአት ፡ በዙሪያዋም ፡ ዐርድ ፡ አደረገ ። ፮ ፡ ከተማይቱም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተከ ፯ ፡ ብባ ፡ ነበር ። በአራተኛውም ፡ ወር ፡ በዘጠነ ኛው ፡ ቀን ፡ በከተማይቱ ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ÷ ፰ ፡ ለአገሩም ፡ ሰዎች ፡ እንጀራ ፡ ታጣ ። ከተማይ ቱም ፡ ተሰበረች ÷ ሰልፈኞችም ፡ ሁሉ ፡ ሸሹ ÷ በሁለቱም ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አትክልት ፡ በሚወስደው ፡ መንገድ ፡ በሌሊት ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ። ከለዳውያንም ፡ በከተማይቱ ፡ ዙሪያ ፡ ነበሩ ፤ በዓረባም ፡ መን ፱ ፡ ገድ ፡ ሄዱ ። የከለዳውያንም ፡ ሠራዊት ፡ ንጉ ሡን ፡ ተከታተሉት ÷ በኢያሪኮም ፡ ሚዳ ፡ ሴዴ ቅያስን ፡ ያዙ ፤ ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ፲ ፡ ዘንድ ፡ ተበትነው ፡ ነበር ። ንጉሡንም ፡ ይዘው ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለባት ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጡት ፤ እርሱም ፡ ፍርድን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ። ፲ ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡ በፊቱ ፡ ገደላቸው ÷ የይሁዳንም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ፲፩ ፡ ደግሞ ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ። የሴዴቅያስንም ፡ ዓይኖች ፡ አወጣ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በሰን ሰለት ፡ አሰረው ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ወሰደው ÷ እስኪሞትም ፡ ድረስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አኖረው ። ፲፪ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ በአሥራ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወ ሩም ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ የቆመው ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ፲፫ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ። የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፤ የኢየሩሳሌ ምንም ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ÷ ታላላቆችን ፡ ቤቶች ፡ ፲፬ ፡ ሁሉ ÷ በእሳት ፡ አቃጠለ ። ከዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ጋር ፡ የነበረው ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ዙሪያዋን ፡ አፈ ፲፭ ፡ ረሱ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ የሕዝ ቡን ፡ ድኆች ÷ በከተማም ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ሕዝብ ÷ ሸሽተውም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የተጠጉትን ÷ የሕዝቡንም ፡ ቅሬታ ፡ አፈለሰ ። ፲፮ ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከአገሩ ፡ ድኆች ፡ ወይን ፡ ተካዮችና ፡ አራሾች ፡ እንዲ ሆኑ ፡ አስቀረ ።

፲፯ ፡ ከለዳውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነ በሩትን ፡ የናስ ፡ ዓምዶች ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የነበሩትን ፡ መቀመጫዎችና ፡ የናሱን ፡ ኩሬ ፡ ሰባበሩ ÷ ናሱንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዱ ። ፲፰ ፡ ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎችንም ፡ መኳ ስተሪያዎችንና ፡ ድስቶችን ፡ ጭልፋዎችንም ፡ የሚያገለግሉበትንም ፡ የናስ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ወሰዱ ። ፲፱ ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ጽዋዎቹንና ፡ ማንደጃዎቹን ፡ ድስቶቹንና ፡ ምንቸቶችን ፡ መቅረዞችንና ፡ ጭል ፋዎቹን ፡ መንቀሎችንም ÷ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ በወ ርቅ ÷ የብሩንም ፡ ዕቃ ፡ በብር ፡ አድርጎ ÷ ወሰደ ። ፳ ፡ ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያሠራቸውን ፡ ሁለቱን ፡ ዓምዶች ÷ አንዱንም ፡ ኩሬ ÷ ከመቀመጫዎቹም ፡ በታች ፡ የነበሩትን ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ የናስ ፡ በሬዎች ፡ ወሰደ ፤ ለአ ፳፩ ፡ ነዚህ ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ናስ ፡ ሚዛን ፡ አልነበ ረም ። ፳፪ ፡ ዓምዶቹም ÷ የአንዱ ፡ ዓምድ ፡ ቁመት ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የዙሪያውም ፡ መጠን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ ውፍ ረቱም ፡ አራት ፡ ጣት ፡ ያህል ፡ ነበረ ÷ ባዶም ፡ ነበረ ። ፳፫ ፡ የናሱም ፡ ጕልላት ፡ በላዩ ፡ ነበረ ፤ የአ ንዱም ፡ ጕልላት ፡ ቁመት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ በጕልላቱም ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ሁሉ ፡ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ መረበብና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ፡ በት ፤ በሁለተኛውም ፡ ዓምድ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ዚህ ፡ ያለ ፡ ነገርና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩበት ። ፳፬ ፡ በስተ ፡ ውጭም ፡ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ። በመረበቡም ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩ ፡ ሮማኖች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፳፭ ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ሠራ ያን ፡ ሁለተኛውንም ፡ ካህን ፡ ሶፎንያስን ፡ ሦስ ቱንም ፡ በረኞች ፡ ወሰደ ፤ ፳፮ ፡ ከከተማይቱም ፡ በሰልፈኞች ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ከነበሩት ፡ አን ዱን ፡ ጃንደረባ ÷ በከተማይቱም ፡ ከሚገኙት ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ከሚቆሙት ፡ ሰባቱን ፡ ሰዎች ÷ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ የሚያሰልፈውን ፡ የሠራ ዊቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሐፊ ÷ በከተማይቱም ፡ ከተ ገኙት ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ። ፳፯ ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወስዶ ፡ የባ ቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመ ጣቸው ። ፳፰ ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ መታቸው ÷ በሐማትም ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ ገደ ላቸው ። እንዲሁ ፡ ይሁዳ ፡ ከአገሩ ፡ ተማረከ ።

፳፱ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የማረከው ፡ ሕዝብ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሀያ ፡ ሦስት ፡ አይሁድ ፤ ፴ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ በአሥራ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ነፍስ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርከአል ፤ ፴፩ ፡ በናቡከደነፆር ፡ በሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከአይሁድ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ነፍስ ፡ ማርከ

አል ፤ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

፴፭፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪን ፡ በተማረከ ፡ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ÷ በአ ሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ÷ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ዮር ማሮዴክ ፡ በነገሠ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ የይ ሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የዮአኪንን ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡

፴፮፤ አደረገ ፡ ከወህኒም ፡ አወጣው ፤ በመልካምም ፡ ተናገረው ÷ ዙፋኑንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በባቢ ሎን ፡ ከነበሩት ፡ ነገሥታት ፡ ዙፋን ፡ በላይ ፡ አደረገለት ። በወህኒም ፡ ውስጥ ፡ ለብሶት ፡ የነ

፴፯፤ በረውን ፡ ልብስ ፡ ለወጠለት ÷ ዮአኪንም ፡ በሕ ይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ሁልጊዜ ፡ እን ጀራ ፡ ይበላ ፡ ነበር ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡

፴፰፤ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ የዘወትር ፡ ቀለብ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ባሮክ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የኬልቅዩ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ የሴዴቅዩ ፡ ልጅ ፡ የማሴው ፡ ልጅ ፡ ኔርዩ ፡ የኔርዩ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የጻፈው ፡ መጻፍ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፤ በምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ወሩ ፡ በባተ ፡ በሰባተ ኛው ፡ ቀን ፡ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ባጠፉት ፡ ጊዜ ፡ በእሳትም ፡ ባቃጠሏት ፡ ጊዜ ፡ የጻፈው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

፫፤ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከኢዮአቄም ፡ ልጅ ፡ ከኢኮ ንያን ፡ የተጻፈውን ፡ ከሕዝቡም ፡ ዘንድ ፡ ወደሱ ፡ የመጣውን ።

፬፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ በወሰዱ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳሉ ፡ ካህናት ፡ የላከው ንም ፡ ይህንን ፡ መጽሐፍ ፡ ባሮክ ፡ አነበበ ።

፭፤ ናቡከደነፆር ፡ ኢኮንያንን ፡ ከማረከው ፡ በኋላ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ወገኖች ፡ ከማረካቸው ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ከወሰዳቸው ፡ በኋላ ፡ ሴዴቅያስ ፡ የብሩን ፡ ዕቃ ፡ አሠርቶ ፡ ከወርቁ ፡ ጋራ ፡ ሰደደላቸው ።

፮፤ ዘመናቸው ፡ ጠፈር ፡ በአድማስ ፡ ጸንቶ ፡ የኖ ረውን ፡ ያህል ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ባቢ ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ድኅነት ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ብልጣሶርም ፡ ድኅነት ፡ ለምኑ ፡ አለ ።

፯፤ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በድለናልና ፡ ለኛም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ለምኑልን ፡ አለ ።

፰፤ ካህናቱ ፡ ቀድሞ ፡ ደግሞ ፡ ሕግን ፡ በበዓል ፡ ቀን ፡ ያነቧት ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ይቺንም ፡ መጽሐፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አንብቧት ፡ አለ ።

፱፤ የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ ተና ገሩ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ የኛን ፡ ፊት ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈነን ። የመሳፍንቱንና ፡ የነገ ሥታቱን ፡ ፊት ፡ የመምህራኑንና ፡ የካህናቱ ንም ፡ ፊት ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈነው ።

፲፤ የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ አል ሰማንም ፡ በሠራልን ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአ ብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተን ፡ አልኖርንም ።

፲፩፤ አባቶቻችንን ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ካወጣቸው ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወነጀልነው ።

፲፪፤ ሄደን ፡ ለአሕዛብ ፡ ጣዖቶች ፡ ተገዝተናልና ፡ በሙሴም ፡ አሪት ፡ የተጻፈው ፡ መከራ ፡ ደርሶብ ናልና ፡ ይህ ፡ ጽኑ ፡ እርግማን ፡ አገኘን ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ በዚያ ፡ ወራት ፡ ሰው ፡ የሴቶች ፡ ልጆቹንና ፡ የወንዶች ፡ ልጆቹን ፡ ሥጋ ፡ በላ ።

፪፤ እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያችን ፡ ወዳሉ ፡ አሕ ዛብ ፡ በተነን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አልተገዛንም ፡ የልቡናችንንም ፡ ክፋት ፡ አልተውንም ።

፫፤ አውንም ፡ በጽኑ ፡ ኃይል ፡ በጽኑ ፡ ሥልጣንም ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ወገኖችህን ፡ ያወጣህ ፡ የእስራ ኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ ቀርተናልና ።

፬፤ ቍጣህን ፡ ከኛ ፡ መልስ ፡ ፈጣሪያችን ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነህና ፡ ልመናችንን ፡ ሰምተህ ፡ አድነን ።

፭፤ አቤቱ ፡ በመመስገኛህ ፡ ቦታ ፡ በጽርሐ ፡ አር ያም ፡ ሁነህ ፡ እኛን ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡ ተመ ልከት ።

፮፤ እግዚአብሔር ፡ የዳንች ፡ ሰውነት ፡ ተርበም ፡ የጠገበች ፡ ሰውነት ፡ ታመሰግንሃለች ፡ እንጂ ፡ በመቃብር ፡ ያሉ ፡ ሥጋት ፡ የሚያመሰግኑህ ፡ አይደሉም ።

፯፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የምነግራችሁን ፡ በጆሮዋችሁ ፡ ሰምታችሁ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፡ ላባቶቻችሁ ፡ በሰጠኋቸው ፡ አገር ፡ ትኖ ራላችሁ ።

፰፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስትሰሙ ፡ ለባቢሎ ንም ፡ ንጉሥ ፡ ባትገዙ ፡ ግን ።

፱፤ ከይሁዳ ፡ አገሮች ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ አደባባይ ፡ የናጸም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ቃል ፡ የሴት ፡ ሙሽ ራና ፡ የወንድ ፡ ሙሽራ ፡ ቃል ፡ ይጠፋል ፡ አገ

ሩም ፡ ሁሉ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሆናል ፡ አልኸን ።

፲፫ ቃልህን ፡ አልሰማንም ፡ ለባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ አልተገዛንም ፡ የነገሥታቱን ፡ አጥንቶች ፡ ያባቶቻችንንም ፡ አጥንቶች ፡ ከበታቸው ፡ ያወጣሉ ፡ ብለህ ፡ በገልጋዮችህ ፡ በነቢያት ፡ ቃል ፡ የተናገርከው ፡ ደረሰብን ፡ አሉ ።

፲፬ እነሆ ፡ በቀን ፡ ሐሩር ፡ በሌሊትም ፡ ቊር ፡ ጣሏቸው ፡ ተማርከን ፡ ሐዴን ፡ በጦርና ፡ በቀጠና ፡ ክፉ ፡ አሟሟት ፡ ሞትን ።

፲፭ እነዚያ ፡ ወገኖች ፡ ክሣደ ፡ ልቡናቸውን ፡ ያጸኑ ፡ ናቸውና ፡ እንዳይሰሙኝ ፡ አወቅኋቸው ።

፲፮ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃሉ ፡ የሚያውቁበት ፡ ልቡናን ፡ የሚሰመብት ፡ ጆሮን ፡ እሰጣቸዋለሁ ።

፲፯ ባስማረካቸው ፡ አገር ፡ ያመሰግኑኛል ፡ ስሜንም ፡ ያስባሉ ።

፲፰ ክፉ ፡ ሥራቸውንም ፡ ይተዋሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የበደሉ ፡ ያባቶቻቸውንም ፡ ሥራ ፡ አያስቡም ።

፲፱ ላባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብርሃም ፡ ለያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ አገር ፡ እመልሳቸዋለሁ ፡ እነሱ ፡ ይገዟታል ፡ እኔም ፡ አበዛቸዋለሁ ፡ እነሱም ፡ አያንሱም ።

፳፩ ፈጣሪያቸው ፡ እሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ የዘለዓለም ፡ ሥርዓትን ፡ እሠራላቸዋለሁ ፡ እነሱም ፡ ወገኖቼን ፡ ይሆኑኛል ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከሰጠኋቸው ፡ አገራቸው ፡ ወገኖቼ ፡ እስራኤልን ፡ አላወጣቸውም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ንግሠህ ፡ የምትኖር ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ያዘንችና ፡ የተራበች ፡ ሰውነት ፡ ወዳንተ ፡ ጮኸች ።

፪ አቤቱ ፡ ልመናዬን ፡ ሰምተህ ፡ ይቅር ፡ በላት ፡ በፊትህ ፡ በድለናልና ።

፫ አንተም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ትኖራለህና ፡ እኛ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እንጠፋለንና ።

፬ ለሁሉ ፡ የምትነግሥ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ምውታን ፡ ልብ ፡ የሚሆኑ ፡ የእስራኤልን ፡ ጸሎት ፡ በፊትህም ፡ የበደሉ ፡ ቃልህንም ፡ ያልሰሙ ፡ የልጆችን ፡ ልመና ፡ ስማ ።

፭ ክፉ ፡ ነገርን ፡ የተከተልን ፡ ያባቶቻችንንም ፡ ኃጢአት ፡ ያላሰብን ፡ የኛንም ፡ ልመና ፡ ስማ ፡ በዚህም ፡ ወራት ፡ ስምህንና ፡ ሥልጣንህን ፡ አስብ ።

፮ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ነህና ፡ አቤቱ ፡ እኛም ፡ እናመሰግንሃለንና ።

፯ ስምህን ፡ እንጠራ ፡ ዘንድ ፡ ማርከው ፡ በወሰዱንም ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ አንተን ፡ እናመሰግንህ ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ መፈራትህን ፡ በልቡናችን ፡ አሳደርህ ።

፰ እስራኤል ፡ ድኅነት ፡ ያለበትን ፡ ትእዛዝ ፡ የጥበብንም ፡ ምክር ፡ ስማ ።

እስራኤል ፡ ምንድነው ፡ በጠላትስ ፡ አገር ፡ ለምን ፡ ኖረ ። ፱

፲ በባዕድ ፡ አገርስ ፡ ለምን ፡ ጠፋ ፡ እንደ ፡ እሬሳስ ፡ ለምን ፡ ረከሰ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እንደ ፡ ወረዱ ፡ ሰዎችስ ፡ ለምን ፡ ተቈጠረ ።

፲፩ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ ሕጉንስ ፡ ለምን ፡ ተው ።

፲፪ በእግዚአብሔርስ ፡ ሕግ ፡ ጸንተህ ፡ ብትኖር ፡ ለዘለዓለም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ በኖርክ ፡ ነበር ።

፲፫ ተማር ፡ ጥበብ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡ ኃይልስ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡ እውቀትና ፡ ምክርስ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በሕይወት ፡ መኖርስ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡ የዓይኖች ፡ ብርሃንስ ፡ ከየት ፡ ተገኙ ።

፲፬ የጥበብንስ ፡ አገራን ፡ ማን ፡ አገኘው ፡ ምሥጢሮቿን ፡ ማን ፡ መረመረው ።

፲፭ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችን ፡ የገዟቸው ፡

፲፮ በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ አዕዋፍንም ፡ የተጫወቱባቸው ፡ የአሕዛብ ፡ አለቆችስ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ።

፲፯ እነሱስ ፡ ሙተው ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወረዱ ፡ ሌሎችስ ፡ ፈንታ ፡ ሌሎች ፡ ተተኩ ።

፲፰ ትሩፋን ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አዩ ፡ በገራቸውም ፡ ኖሩ ፡ የጥበብን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አላወቁም ። (ዘጠኙን ፡)

፲፱ ፍለጋውንም ፡ (ኢታምልክ ፡) አላገኙትም ፡ ልጆቻቸውም ፡ አልተቀበሉትም ፡ ከሕጋቸውም ፡ ራቁ ።

፳ የከነዓን ፡ ሰዎች ፡ ይህንን ፡ አልሰሙም ፡ የቴማንም ፡ ሰዎች ፡ አላዩም ።

፳፩ በእስራኤል ፡ አገር ፡ ጥበብን ፡ የሚፈልጓት ፡ የአርበኞችም ፡ ልጆች ፡ ይህንን ፡ አላወቁም ።

፳፪ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ኅት ፡ ሰፊ ፡ ታላቅ ፡ ነበር ፡ በሱም ፡ የሚገኘው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፡ ነበር ፡ ስፍር ፡ ቊጥርም ፡ የለውም ፡ ነበር ።

፳፫ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጥቶ ፡ ሕግን ፡ የተቀበላት ፡ ከደመናትስ ፡ ያወረዳት ፡ ማነው ።

፳፬ በሕሩን ፡ ተሻግሮ ፡ ሄዶ ፡ ያገኛት ፡ በቀይስ ፡ ወርቅ ፡ ገዝቶ ፡ ያመጣት ፡ ማነው ።

፳፭ ጐዳናዋን ፡ የሚያውቅ ፡ ፍለጋዋንም ፡ የሚያስብ ፡ ማነው ።

፳፮ ሁሉን ፡ የሚያውቅ ፡ ጌታ ፡ ያውቃታል ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእውቀቱ ፡ አገኛት ።

፳፯ ብርሃኑን ፡ ያመጣላቸዋል ፡ በብርሃኑም ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።

፳፰ ከዋክብትም ፡ በጊዜያቸው ፡ ያበራሉ ፡ በዚህም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፳፱ ይጠራቸዋል ፡ እሱን ፡ የሚመስል ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ ፈጣሪያችን ፡ ወዳንተ ፡ መጣን ፡ ይላሉ ።

፴ የጥበብን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ አገኛት ፡ ለባለሚሉ ፡ ለያዕቆብ ፡ ለወዳጁም ፡ ለእስራኤል ፡ ሰጠው ።

፴፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ተገለጠ ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ የተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ በሱም ፡ ጸንተው ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኖራሉ ፡ እሷንም ፡ የሚጠብቋት ፡ ሰዎች ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኖራሉ ፡ የሚተዋዋት ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ይሞታሉ ።

፪ ያዕቆብ ፡ ተመልሰህ ፡ ሕግን ፡ ያዝ ፡ በሥርዓቷም ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ።

፫ ከሌላ ፡ ወገን ፡ የሚሻል ፡ ክብርህንም ፡ ለሌላ ፡ አትስጥ ።

፬ የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ በኛ ፡ ታውቋልና ፡ እስራኤል ፡ እኛ ፡ የተደነቅን ፡ ነን ።

፭ ወገኖቼ ፡ እመኑ ፡ እስራኤልም ፡ ቸርነቱን ፡ አስቡ ።

፮ ለጥፋት ፡ ያይደለ ፡ ወገኖቼ ፡ ልትሆኑኝ ፡ ተወ ሃጅኋችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አበሳጭታችሁ ታልና ።

፯ ፈጣሪያችሁን ፡ አውካችሁታልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያይደለ ፡ ለአጋንንት ፡ መሥዋዕት ፡ ሠውታችኋልና ።

፰ ለዘለዓለም ፡ ያሳደጋችሁ ፡ ፈጣሪያችሁንም ፡ ዘንግታችሁታልና ፡ የመጣባችሁን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅሠፍት ።

፱ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ሞግዚታችሁ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አሳዝናችኋታልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በጠላቶቻችሁ ፡ እጅ ፡ ወደቃችሁ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የተሰደዳችሁ ፡ ሰዎች ፡ ስሙ ።

፲ የወንዶች ፡ ልጆቼንና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቼን ፡ መማረክ ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ልቅሶን ፡ አመጣብኝ ።

፲፩ እግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ያወጣልሽ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አምነሽ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ።

፲፪ መከራ ፡ ያጸኑብሽ ፡ ባንቺ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ ሰዎች ፡ ይጐሰቍላሉ ።

፲፫ ልጆችሽን ፡ የገዙ ፡ ልጆችሽንም ፡ ማርከው ፡ የወሰዱ ፡ አገሮች ፡ ይጠፋሉ ።

፲፬ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ እዩ ፡ ከፈጣሪሽ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የመጣልሽ ፡ ተድላ ፡ ደስታውንም ፡ አስተውዪ ።

፲፭ እነሆ ፡ ልጆችሽ ፡ ከተማረኩበት ፡ አገር ፡ መጡ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከምሥራቅ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ የሰደድሻቸው ፡ ወገኖችሽም ፡ ተሰበሰቡ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ተአምራት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ኢየሩሳሌም ፡ የመከራሽንና ፡ የኃዘንሽን ፡ ልብስ ፡ ካንቺ ፡ አርቂው ፡ ለዘለዓለም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታዘዘልሽ ፡ የምትከብሪበትን ፡ ጌጥ ፡ ልበሽ ።

፪ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተገኘ ፡ የክብር ፡ መጐናጸፊያሽን ፡ ተጐናጸፊ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ጌትነት ፡ ዘውድሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ ድፊ ፡ አላት ።

፫ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ላሉ ፡ ሁሉ ፡ ብርሃንሽን ፡ ገልጧልና ።

፬ ስምሽም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጠራልና ፡ ፍቅርና ፡ ቸርነት ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራትና ፡ ጌትነት ፡ ይደረግልሻልና ፡ ዘውድሽን ፡ ድፊ ።

፭ ኢየሩሳሌም ፡ ተነሥተሽ ፡ በላይኛው ፡ ቦታ ፡ ቁሚ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ እዩ ፡ ከፀሐይ ፡ መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡ ድረስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ልጆችሽ ፡ እንደተሰበሰቡ ፡ እስተውዪ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በመፍራት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፮ ካንቺ ፡ ተማርከው ፡ ሔዱ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ በእግራቸው ፡ ወሰዷቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በክብር ፡ ተሸክመው ፡ ከንጉሡ ፡ ዙፋን ፡ ጋራ ፡ ወዳንቺ ፡ እንዲያመጧቸው ፡ ያደርጋል ።

፯ እግዚአብሔርም ፡ ረጃጅሞች ፡ ተራሮች ፡ ሁሉ ፡ ይዋረዱ ፡ ዘንድ ፡ ጐድጓዳውም ፡ ሁሉ ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጌትነት ፡ እስራኤል ፡ ዋርጊያውን ፡ ጐዳና ፡ እንዲሔድ ፡ ምድሩም ፡ ይተካከል ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

፰ እስራኤልን ፡ በእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ በጌትነቱም ፡ ብርሃን ፡ በቸርነቱና ፡ በይቅርታውም ፡ ዛፉ ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ እንጨቱም ፡ ሁሉ ፡ ይጋርዳቸዋል ።

ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ አሌፍ ። ሕዝብ ፡ ሞልቶባት ፡ የነበረች ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ እንዴት ፡ ተቀመጠች !
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ታላቅ ፡ የነበረች ፡ እንደ ፡ መበለት ፡ ሆናለች ፤
በአውራጆች ፡ መካከል ፡ ልዕልት ፡ የነበረች ፡ ተገዢ ፡ ሆናለች ።

፪ ቤት ። በሌሊት ፡ እጅግ ፡ ታለቅሳለች ÷ እንባዋም ፡ በጕንጭዋ ፡ ላይ ፡ አለ ፤
ከውሽሞችዋ ፡ ሁሉ ፡ የሚያጽናናት ፡ የለም ፤
ወዳጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ወነጀሉአት ፡ ጠላቶችም ፡ ሆኑአት ።

፫ ጋሜል ። ይሁዳ ፡ ስለ ፡ መጨነቅና ፡ ስለ ፡ በርኀት ፡ ብዛት ፡ ተማረከች ፤
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠች ፡ ዕረፍትም ፡ አላገኘችም ፤
የሚያስጨንቋአት ፡ ሁሉ ፡ ተጨንቃ ፡ አገኙአት ።

፩፡ ዳሌዋ ። ወደ ፡ ዓመት ፡ በዓልም ፡ የሚመጣ ፡ የለምና ፡ የጽዮን ፡ መንገዶች ፡ አለቀሱ ፡
በሮችዋ ፡ ሁሉ ፡ ፈርሰዋል ፡ ካህናቶችዋም ፡ እየጮኹ ፡ ያለቅሳሉ ፤
ደናግሎችዋም ፡ ተጨነቁ ፡ እርስዋም ፡ በምሬት ፡ አለች ።
፪፡ ጌ ። ስለ ፡ ኃጢአትዋ ፡ ብዛት ፡ እግዚአብሔር ፡ አስጨንቆአታልና ፡
አስጨናቂዎችዋ ፡ ራስ ፡ ሆኑ ፡ ጠላቶችዋም ፡ ተከናወነላቸው ፡
ሕፃናቶችዋ ፡ በአስጨናቂዎች ፡ ፊት ፡ ተማርከዋል ።
፫፡ ዋው ። ከጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ውበትዋ ፡ ሁሉ ፡ ወጥቶአል ፤
አለቆችዋ ፡ ማሰማርያ ፡ እንደማያገኙ ፡ ዋላዎች ፡ ሆኑ ፡
ከሚያባርሩአቸው ፡ ፊት ፡ ተዳክመው ፡ ሄዱ ።
፬፡ ዛይ ። ኢየሩሳሌም ፡ በጭንቀትዋና ፡ በመከራዋ ፡ ወራት ፡ ከዋንት ፡ ጀምሮ ፡ የነበረላትን ፡ የከበረን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አሰበች ፤
ሕዝብዋ ፡ በአስጨናቂዎች ፡ እጅ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ የሚረዳትም ፡ በሌላት ፡ ጊዜ ፡
አስጨናቂዎች ፡ አዩአት ፡ በመፍረስዋም ፡ ሳቁ ።
፭፡ ሔት ። ኢየሩሳሌም ፡ እጅግ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታለች ፡ ስለዚህ ፡ ረክሳለች ፤
ያከብሩአት ፡ የነበሩ ፡ ሁሉ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አይተዋታልና ፡ አቃለሉአት ፤
እርስዋም ፡ እየጮኸች ፡ ታለቅሳለች ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ ዘወር ፡ አለች ።
፮፡ ጤት ። አደፍዋ ፡ በልብስዋ ፡ ዘርፍ ፡ ነበረ ፡ ፍጻሜዋን ፡ አላሰበችም ፤
ስለዚህ ፡ በድንቅ ፡ ተዋርዳለች ፡ የሚያጽናናትም ፡ የለም ፤
አቤቱ ፡ ጠላት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ መከራዬን ፡ ተመልከት ።
፯፡ ዮድ ። አስጨናቂው ፡ በከበረ ፡ ነገርዋ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፤
ወደ ፡ ጉባኤህ ፡ እንዳይገቡ ፡ ያዘዝሃቸው ፡ አሕዛብ ፡
ወደ ፡ መቅደስዋ ፡ ሲገቡ ፡ አይታለችና ።
፰፡ ካፍ ። ሕዝብዋ ፡ ሁሉ ፡ እየጮኹ ፡ ያለቅሳሉ ፡ እንጀራም ፡ ይፈልጋሉ ፤
ሰውነታቸውን ፡ ለማበርታት ፡ የከበረ ፡ ሀብታቸውን ፡ ስለ ፡ መብል ፡ ሰጥተዋል ፤
አቤቱ ፡ ተመልከትና ፡ እይ ፡ ተመልከትም ።
፱፡ ላሜድ ። እናንተ ፡ መንገድ ፡ አላፊዎች ፡ ሁሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ምንም ፡ የለምን ?
እግዚአብሔር ፡ በጽኑ ፡ ቍጣው ፡ ቀን ፡ እኔን ፡ እንዳስጨነቀበት ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ መከራ ፡ የሚመስል ፡ መከራ ፡ እንዳለ ፡ ተመልከቱ ፡ እዩ ።
፲፡ ሜም ። ከላይ ፡ እሳትን ፡ ወደ ፡ አጥንቴ ፡ ሰደደ ፡ በረታችበትም ፤
ለእግሬ ፡ መረብ ፡ ዘረጋ ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ መለሰኝ ፡
አጠፋኝም ፡ ቀኑንም ፡ ሁሉ ፡ አደከመኝ ።
፲፩፡ ኖን ። የኃጢአቶቼ ፡ ቀንበር ፡ በእጁ ፡ ተይዛለች ፤ ታስረው ፡ በአንገቴ ፡ ላይ ፡ ወጥተዋል ፤ ጕልበቴን ፡ አደከመ ።
፲፪፡ ጌታ ፡ በፊታቸው ፡ እቆም ፡ ዘንድ ፡ በማልችላቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠኝ ።
ሳምኬት ። ጌታ ፡ ኃያላኖቼን ፡ ሁሉ ፡ ከውስጤ ፡ አስወገዳቸው ፤
ጕልማሶቼን ፡ ያደቅቅ ፡ ዘንድ ፡ ጉባኤን ፡ ጠራብኝ ፤
፲፫፡ ጌታ ፡ ድንግሊቱን ፡ የይሁዳን ፡ ልጅ ፡ በመጥመቂያ ፡ እንደሚረግጥ ፡ አድርጎ ፡ ረገጣት ።
፲፬፡ ዔ ። የሚያጽናናኝ ፡ ነፍሴንም ፡ የሚያበረታት ፡ ከእኔ ፡ ርቆአልና ፡
ስለዚህ ፡ አለቅሳለሁ ፡ ዓይኔ ፡ ዓይኔ ፡ ውኃ ፡ ያፈሰሰ ።
ጠላት ፡ በርትቶአልና ፡ ልጆቼ ፡ ጠፍተዋል ።
፲፭፡ ፌ ። ጽዮን ፡ እጅዋን ፡ ዘረጋች ፡ የሚያጽናናት ፡ የለም ፤
እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ እንዲያስጨንቁት ፡ አዘዘ ፤
ኢየሩሳሌም ፡ በመካከላቸው ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ሆናለች ።
፲፮፡ ጻዴ ። በአፋ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ዓመፅ ፡ አድርጌአለሁና ፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ።
እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እባካችሁ ፡ ስሙ ፡ መከራዬንም ፡ ተመልከቱ ፤
ደናግሎቼና ፡ ጕበዛዝቴ ፡ ተማርከው ፡ ሄዱ ።
፲፯፡ ቆፍ ። ውሽሞቼን ፡ ጠራሁ ፡ እነርሱም ፡ አታለሉኝ ፤
ካህናቶቼና ፡ ሽማግሌዎቼ ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያበረቱ ፡ ዘንድ ፡
መብል ፡ ሲፈልጉ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ሞቱ ።
፲፰፡ ሬስ ። አቤቱ ፡ ተጨንቂአለሁና ፡ አንጀቴም ፡ ታውኮብኛልና ፡ ተመልከት ፤
ዓመፃን ፡ ፈጽሞ ፡ አድርጌአለሁና ፡ ልቤ ፡ በውስጤ ፡ ተገላበጠብኝ ፤
በሜዳ ፡ ሰይፍ ፡ ልጆቼን ፡ አጠፋ ፡ በቤትም ፡ ሞት ፡ አለ ።
፲፱፡ ሳን ። እኔ ፡ እየጮኽሁ ፡ እንደማለቅስ ፡ ሰምተዋል ፤ የሚያጽናናኝ ፡ የለም ፤
ጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መከራዬ ፡ ሰምተዋል ፤ አንተ ፡ አድርገኸዋልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤
ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገርኸውን ፡ ቀን ፡ ታመጣለህ ፡ እነርሱም ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ይሆናሉ ።
፳፡ ታው ። ልቅሶዬ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፡ ልቤም ፡ ደክሞአልና ፡
ክፋታቸው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ይድረስ ፡
ስለ ፡ ኃጢአቴ ፡ ሁሉ ፡ እንዳደረግህብኝ ፡ አድርግባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ አሌፍ ። ጌታ ፡ በቀኣጣው ፡ የጽዮንን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ አደመናት ! የእስራኤልን ፡ ውበት ፡ ከሰማይ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለ ÷ በቀኣጣውም ፡ ቀን ፡ የእግሩን ፡ መረገጫ ፡ አላሰበም ።

፪ ቤት ። ጌታ ፡ የያዕቆብን ፡ ማደሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ዋጠ ÷ አልራራምም ፤ በመዓቱ ፡ የይሁዳን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ አምቦች ፡ አፈረሰ ÷ ወደ ፡ ምድርም ፡ አወረዳቸው ፤ መንግሥቱንና ፡ አለቆችዋን ፡ አረከሰ ።

፫ ጋሚል ። በጽኑ ፡ ቁጣው ፡ የእስራኤልን ፡ ቀንድ ፡ ሁሉ ፡ ቀጠቀጠ ፤ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ከጠላት ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መለሰ ÷ በዙሪያውም ፡ እንደሚባላ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ያዕቆብን ፡ አቃጠለ ።

፬ ዳሌጥ ። ቀስቱን ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ገተረ ÷ እንደ ፡ አስጨናቂ ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ አጸና ÷ ለዓይንም ፡ የሚያምረውን ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ድንኳን ፡ መዓቱን ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ አፈሰሰ ።

፭ ሄ ። ጌታ ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ሆነ ÷ እስራኤልን ፡ ዋጠ ፤ አዳራሾችዋን ፡ ሁሉ ፡ ዋጠ ÷ አምቦችዋን ፡ አጠፋ ፤ በይሁዳም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኀዘንና ፡ ልቅሶን ፡ አበዛ ።

፮ ዋው ። ማደሪያውን ፡ እንደ ፡ አትክልት ፡ ነቀለ ፤ የበዓሉን ፡ ስፍራ ፡ አጠፋ ፤ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ዓመት ፡ በዓሉንና ፡ ሰንበቱን ፡ አስረሳ ÷ በቀኣጣውም ፡ መዓት ፡ ንጉሡንና ፡ ካህኑን ፡ አቃለለ ።

፯ ዛይ ። ጌታ ፡ መሠዊያውን ፡ ጣለ ÷ መቅደሱን ፡ ጠላ ÷ የአዳራሾችዋንም ፡ ቅጥር ፡ በጠላት ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ፤ ድምፃቸውን ፡ እንደ ፡ ዓመት ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።

፰ ሔት ። እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥር ፡ ያፈርስ ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ፤ የመለኪያውን ፡ ገመድ ፡ ዘረጋ ÷ እጁን ፡ ከማጥፋት ፡ አልመለሰም ፤ ምሽጉና ፡ ቅጥሩ ፡ እንዲያለቅሱ ፡ አደረገ ፤ በአንድነት ፡ ደከሙ ።

፱ ጤት ። በሮችዋ ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ሰጠሙ ÷ መወርወሪያዎችዋን ፡ አጠፋ ፡ ሰበረም ፤ ንጉሥዋና ፡ አለቆችዋ ፡ ሕግ ፡ በሌለባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ኖሉ ፤ ነቢያቶችዋም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ራእይ ፡ አላገኙም ።

፲ ዮድ ። የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀምጠዋል ፤ ትቢያን ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ነሰነሱ ÷ ማቅም ፡ ታጠቁ ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ደናግል ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አዘነበሉ ።

፲፩ ካፍ ። ሕፃኑና ፡ ጡት ፡ የሚጠባው ፡ በከተማ ይቱ ፡ ጕዳና ፡ ላይ ፡ ሲዝሉ ÷ ዓይኔ ፡ በእንባ ፡ ደከመች ÷ አንጀቴም ፡ ታወከ ፤ ስለ ፡ ወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥቃጤ ፡ ጉበቴ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተዘረገፈ ።

፲፪ ላሜድ ። በከተማ ፡ ጕዳና ፡ እንደ ፡ ተወጋ ፡ ሰው ፡ በዛሉ ፡ ጊዜ ÷ ነፍሳቸውም ፡ በእናቶቻቸው ፡ ብብት ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ÷ እናቶቻቸውን ፡— እህልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ወዴት ፡ አለ ? ይሉአቸዋል ።

፲፫ ሚም ። የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ እመሰክርልሻለሁ ? በምንስ ፡ እመስልሻለሁ ? ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ አጽናናሽ ፡ ዘንድ ፡ በምን ፡ አስተካክልሻለሁ ? ስብራትሽ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፤ የሚፈውስሽ ፡ ማን ፡ ነው ?

፲፬ ናን ። ነቢያቶችሽ ፡ ከንቱና ፡ ሐሰተኛ ፡ ራእይ ፡ አይተውልሻል ፤ ምርኮሽንም ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ በደልሽን ፡ አልገለጡም ፤ ከንቱና ፡ የማይረባ ፡ ነገርንም ፡ አይተውልሻል ።

፲፭ ሳምኬት ። መንገድ ፡ አላፊዎች ፡ ሁሉ ፡ እጃቸውን ፡ ያጨበጭቡብሻልና ፡— በውኑ ፡ የውበት ፡ ፍጻሜና ፡ የምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስታ ፡ የሚሉአት ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ? እያሉ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ያፍዋጫሉ ÷ ራሳቸውንም ፡ ያነቃንቃሉ ።

፲፮ ዔ ። ጠላቶችሽ ፡ ሁሉ ፡ አፋቸውን ፡ አላቀቁብሽ ፤ እያፍዋጩና ፡ ጥርሳቸውን ፡ እያፋጩ ፡— ውጠናታል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ተስፋ ፡ ያደረግናት ፡ ቀን ፡ ይህች ፡ ናት ፤ አግኝተናታል ፡ አይተናትማል ፡ ይላሉ ።

፲፯ ፌ ። እግዚአብሔር ፡ ያሰበውን ፡ አደረገ ፤ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ያዘዘውን ፡ ቃል ፡ ፈጸመ ፤ አፈረሰ ፡ አልራራምም ፤ ጠላትንም ፡ ደስ ፡ አሰኘብሽ ÷ የሚያስጨንቁሽንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ።

፲፰ ጻዴ ። ልባቸው ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ጮኸ ፤ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥር ፡ ሆይ ÷ እንባሽን ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ አፍስሺ ፤ ለሰውነትሽ ፡ ዕረፍት ፡ አትስጪ ፤ የዓይንሽ ፡ ብሌን ፡ አታቋርጥ ።

፲፱ ቆፍ ። ተነሺ ÷ በሌሊት ፡ በመጀመሪያ ፡ ክፍል ፡ ጩኺ ÷ በጌታም ፡ ፊት ፡ ልብሽን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፍስሺ ፤ በጕዳና ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ በራብ ፡ ስለ ፡ ደከሙ ፡ ስለ ፡ ሕፃናትሽ ፡ ነፍስ ፡ እጆችሽን ፡ ወደ ፡

እርሱ ፡ አንሺ ።

፭፡ ሬስ ። አቤቱ ÷ እይ ፤ በማን ፡ ላይ ፡ እንደዚህ ፡ እንዳደረግህ ፡ ተመልከት ።
በውኑ ፡ ሴቶች ፡ ፍሬያቸውን ÷ ያቀማጠሉአቸውን ፡ ሕፃናት ÷ ይበላሉን ?
በውኑ ፡ ካህኑና ፡ ነቢዩ ፡ በጌታ ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ይገደላሉን ?

፮፡ ሳን ። ብላቴናውና ፡ ሽማግሌው ፡ በመንገዶች ላይ ፡ ተጋደሙ ፤
ደናግሎቼና ፡ ጐበዛዝቴ ፡ በሰይፍ ፡ ወድቀዋል ፤
በቀኣህ ፡ ቀን ፡ ገደልሃቸው ፤ ሳትራራ ፡ አረድሃቸው ።

፯፡ ታው ። እንደ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ የሚያስፈሩኝን ፡ ከዙሪያዬ ፡ ጠራህ ÷
በእግዚአብሔር ፡ ቀኣ ፡ ቀንም ፡ ያመለጠ ፡ ወይም ፡ የቀረ ፡ አልተገኘም ፤
ያቀማጠልኋቸውንና ፡ ያሳደግኋቸውን ፡ ጠላቴ ፡ በላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ አሌፍ ። በቀኣው ፡ በትር ፡ መከራ ፡ ያየ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

፪፡ ብርሃን ፡ ወደ ፡ ሌለበት ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ መርቶ ፡ ወሰደኝ ።

፫፡ ዘወትር ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እጁን ፡ በላዬ ፡ መለሰ ።

፬፡ ቤት ። ሥጋዬንና ፡ ቁርበቴን ፡ አስረጀ ÷ አጥንቴን ፡ ሰበረ ።

፭፡ ቅጥር ፡ ሠራብኝ ፡ በሐሞትና ፡ በድካምም ፡ ከበበኝ ።

፮፡ ቀድሞ ፡ ሞተው ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ በጨለማ ፡ አኖረኝ ።

፯፡ ጋሜል ። እንዳልወጣ ፡ በዙሪያዬ ፡ ቅጥር ፡ ሠራብኝ ፤ ሰንሰለቴን ፡ አከበደ ።

፰፡ በጠራሁና ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቴን ፡ ከለከለ ።

፱፡ መንገዴን ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ ዘጋ ÷ ጐዳናዬንም ፡ አጣመመ ።

፲፡ ዳሌጥ ። እንደሚሸምቅ ፡ ድብ ፡ እንደ ፡ ተሸሸገም ፡ አንበሳ ፡ ሆነብኝ ።

፲፩፡ መንገዴን ፡ ለወጠ ÷ ገነጣጠለኝም ፤ በድማ ፡ አደረገኝ ።

፲፪፡ ቀስቱን ፡ ገተረ ፡ ለፍላጻውም ፡ እንደ ፡ ጊጤ ፡ አደረገኝ ።

፲፫፡ ሄ ። የሰገባውን ፡ ፍላጻዎች ፡ በሉላሊቴ ፡ ውስጥ ፡ ተከለ ።

፲፬፡ ለወገኔ ፡ ሁሉ ፡ ማላገጫ ፡ ቀኑንም ፡ ሁሉ ፡ መሳለቂያ ፡ ሆንሁ ።

፲፭፡ ምሬት ፡ ሞላብኝ ፡ በእሬትም ፡ አጠገበኝ ።

፲፮፡ ዋው ። ጥርሴን ፡ በጭንጫ ፡ ሰበረ ÷ በአመድም ፡ ከደነኝ ።

፲፯፡ ነፍሴን ፡ ከሰላም ፡ አራቅህ ፤ በጎ ፡ ነገርን ፡ ረሳሁ ።

፲፰፡ እኔም ፡— ኃይሌ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ተስፋዬ ፡ ጠፋ ፡ አልሁ ።

፲፱፡ ዛይ ። መከራዬንና ፡ ችግሬን ፡ እሬትንና ፡ ሐሞትን ፡ አስብ ።

ነፍሴ ፡ እያሰበችው ፡ በውስጤ ፡ ፈዘዘች ።

፳፡ ይህችን ፡ በልቤ ፡ አኖራለሁ ÷ ስለዚህ ፡ እታገሣለሁ ።

፳፩፡ ሔት ። ያልጠፋነው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ የተነሣ ፡ ነው ፤ ርኅራኄው ፡ አያልቅምና ።

፳፪፡ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ አዲስ ፡ ነው ፤ ታማኝነትህ ፡ ብዙ ፡ ነው ።

፳፫፡ ነፍሴ ፡— እግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡ ተስፋ ፡ አደርገዋለሁ ፡ አለች ።

፳፬፡ ጤት ። እግዚአብሔር ፡ በተስፋ ፡ ለሚጠብቁት ፡ ለምትሻውም ፡ ነፍስ ፡ መልካም ፡ ነው ።

፳፭፡ ሰው ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ ተስፋ ፡ ቢያደርግ ፡ መልካም ፡ ነው ።

፳፮፡ ሰው ፡ በታናሽነቱ ፡ ቀንበር ፡ ቢሸከም ፡ መልካም ፡ ነው ።

፳፯፡ ዮድ ። እርሱ ፡ አሸክሞታልና ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ ለብቻው ፡ ይቀመጥ ።

፳፰፡ ተስፋ ፡ የሆነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አፉን ፡ በአፈር ፡ ውስጥ ፡ ያኑር ።

፳፱፡ ጕንጩን ፡ ለሚመታው ፡ ይስጥ ÷ ስድብንም ፡ ይጥገብ ።

፴፡ ካፍ ። ጌታ ፡ ለዘላለም ፡ አይጥልምና ፤

፴፩፡ ቢያሳዝንም ፡ እንደ ፡ ምሕረቱ ፡ ብዛት ፡ ይራራልና ፤

፴፪፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ከልቡ ፡ አያስጨንቅም ÷ አያሳዝንምም ።

፴፫፡ ላሜድ ። በምድር ፡ የተጋዙትን ፡ ሁሉ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ይረግጣቸው ፡ ዘንድ ÷

፴፬፡ የሰውን ፡ ፍርድ ፡ በልዑል ፡ ፊት ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ÷

፴፭፡ የሰውን ፡ ፍርድ ፡ ያጣምም ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እሺ ፡ አይልም ።

፴፮፡ ሚም ። ጌታ ፡ ያላዘዘውን ፡ የሚልና ፡ የሚፈጽም ፡ ማን ፡ ነው ?

፴፯፡ ከልዑል ፡ አፍ ፡ ክፉና ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ አይወጣምን ?

፴፰፡ ሕያው ፡ ሰው ፡ የሚያጕረመርም ÷ ሰው ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ቅጣት ፡ የሚያጕረመርም ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ?

፴፱፡ ኖን ። መንገዳችንን ፡ እንመርምርና ፡ እንፈትን ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንመለስ ።

፵፡ ልባችንን ፡ ከእጃችን ፡ ጋር ፡ በሰማይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እናንሣ ።

፵፩፡ በድለናል ፡ ዐምፀናልም ÷ አንተም ፡ ይቅር ፡ አላልህም ።

፵፪፡ ሳምኬት ። በቀኣ ፡ ከደንሽን ፡ አሳደድሽንም ፤ ገደልሽን ÷ አልራራህም ።

፵፫፡ ጸሎት ፡ እንዳያልፍ ፡ ራስህን ፡ በደመና ፡ ከደንህ ።

፵፬፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ጕድፍና ፡ ውዳቂ ፡ አደረግኸን ።

፵፭፡ ዔ ። ጠላቶቻችን ፡ ሁሉ ፡ አፋቸውን ፡ አላቀቁብን ።

፵፮፡ ድንጋጤና ፡ ቀኣ ÷ ጥፋትና ፡ ቅጥቃጤ ፡ ሆነብን ።

፵፰ ስለ ፡ ወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥቃጤ ፡ ዓይኔ ፡ የውኃ ፡ ፈሳሽ ፡ አፈሰሰች ።

፵፱፡፶ ፌ ። እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ እስኪገ ዘ ፡ እስኪመለከት ፡ ድረስ ፡ ዓይኔ ፡ ሳታቋርጥ ፡ ዝም ፡ ሳትል ፡ እንባ ፡ ታፈስ ሳለች ።

፶፩ ስለ ፡ ከተማዬ ፡ ቈነጃጅት ፡ ሁሉ ፡ ዓይኔ ፡ ነፍ ሴን ፡ አሳዘነች ።

፶፪ ጻደ ። በከንቱ ፡ ነገር ፡ ጠላቶች ፡ የሆኑኝ ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ማደንን ፡ አደኑኝ ።

፶፫ ሕይወቴን ፡ በጕድጓድ ፡ አጠፉ ÷ በላዬም ፡ ድን ጋይ ፡ ጣሉ ።

፶፬ በራሴ ፡ ላይ ፡ ወኖች ፡ ተከነበሉ ፤ እኔም ፡— ጠፋሁ ፡ ብዬ ፡ ነበር ።

፶፭ ቆፍ ። አቤቱ ÷ በጠለቀ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ሆኜ ፡ ስምህን ፡ ጠራሁ ።

፶፮ ድምፄን ፡ ሰማህ ፤ ጆሮህን ፡ ከልመናዬ ፡ አትመ ልስ ።

፶፯ በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ ቀርበህ ፡— አትፍራ ፡ አልህ ።

፶፰ ፊስ ። ጌታ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ተምዋግተህ ፡ ሕይወቴን ፡ ተቤገርህ ።

፶፱ አቤቱ ÷ ጭንቀቴን ፡ አይተሃል ÷ ፍርዴን ፡ ፍረ ድልኝ ።

፷ በቀላቸውን ፡ ሁሉና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ አሳባቸውን ፡ ሁሉ ፡ አየህ ።

፷፩ ሳን ። አቤቱ ÷ ስድባቸውንና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለ ውን ፡ አሳባቸውን ፡ ሁሉ ÷

፷፪ የተነሡብኝን ፡ ሰዎች ፡ ከንፈሮች ፡ ቀኑንም ፡ ሁሉ ፡ ያሰቡብኝን ፡ አሳባቸውን ፡ ሰማህ ።

፷፫ መቀመጣቸውንና ፡ መነሣታቸውን ፡ ተመል ከት ፤ እኔ ፡ መሳለቂያቸው ፡ ነኝ ።

፷፬ ታው ። አቤቱ ÷ እንደ ፡ እጃቸው ፡ ሥራ ፡ ፍዳ ቸውን ፡ ትከፍላቸዋለህ ።

፷፭ የልብ ፡ ዕውርነትንና ፡ እርግማንህን ፡ ትሰጣቸ ዋለህ ።

፷፮ አቤቱ ÷ በቍጣ ፡ ታሳድዳቸዋለህ ፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ታጠፋቸዋለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ አሌፍ ። ወርቁ ፡ እንደ ፡ ደበሰ ! ጥሩው ፡ ወርቅ ፡ እንዴት ፡ ተለወጠ ! የመቅደሱ ፡ ድንጋዮች ፡ በጕዳና ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ተበተኑ ።

፪ ቤት ። ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ የሚመስሉ ፡ የከበሩ ፡ የጽ ዮን ፡ ልጆች ÷ የሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡ እንደ ፡ ሸክላ ፡ ዕቃ ፡ እንዴት ፡ ተቈጠሩ !

፫ ጋሜል ። ቀበሮች ፡ እንኳ ፡ ጡታቸውን ፡ ገል ጠው ፡ ግልገሎቻቸውን ፡ አጠቡ ፤ የወገኔ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰጕን ፡ ጨካኝ ፡ ሆነች ።

፬ ዳሌጥ ። ጡት ፡ የሚጠባው ፡ የሕፃን ፡ ምላስ ፡ ከጥም ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ትናጋው ፡ ተጣበቀ ፤ ሕፃናት ፡ እንጀራ ፡ ለመኑ ÷ የሚቈርስላቸ ውም ፡ የለም ።

፭ ሄ ። የጣፈጠ ፡ ነገር ፡ ይበሉ ፡ የነበሩ ፡ በመንገድ ፡ ጠፉ ፤ በቀይ ፡ ግምጃ ፡ ያድጉ ፡ የነበሩ ፡ የፍግ ፡ ክምር ፡ አቀፉ ።

፮ ዋው ። የማንም ፡ እጅ ፡ ሳይወድቅባት ፡ ድንገት ፡ ከተገለበጠች ፡ ከሰዶም ፡ ኃጢአት ፡ ይልቅ ፡ የወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኃጢአት ፡ በዛች ።

፯ ዛይ ። አለቆችዋ ፡ ከበረዶ ፡ ይልቅ ፡ ጥሩ ÷ ከወ ተት ፡ ይልቅ ፡ ነጭ ፡ ነበሩ ፤ ገላቸው ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ቀይ ፡ ነበረ ÷ መልካቸውም ፡ እንደ ፡ ሰንፔር ፡ ነበረ ።

፰ ሔት ። ፊታቸው ፡ ከጥቀርሻ ፡ ይልቅ ፡ ጠቍሮ አል ÷ በመንገድም ፡ አልታወቁም ፤ ቁርበታቸው ፡ ወደ ፡ አጥንታቸው ፡ ተጣብቆ አል ፤ ደርቆአል ፤ እንደ ፡ እንጨት ፡ ሆኖአል ።

፱ ጤት ። በሰይፍ ፡ የሞቱ ፡ በራብ ፡ ከሞቱት ፡ ይሻላሉ ፤ እነዚህ ፡ የምድርን ፡ ፍሬ ፡ አጥተው ፡ ተወግተ ውም ፡ ቀጥነዋል ።

፲ ዮድ ። የርኅሩኆች ፡ ሴቶች ፡ እጆች ፡ ልጆቻቸ ውን ፡ ቀቅለዋል ፤ የወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ በመቀጥቀጥዋ ፡ መብል ፡ ሆኑአቸው ።

፲፩ ካፍ ። እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ ፈጽሞአል ÷ ጽኑ ፡ ቍጣውን ፡ አፍስሶአል ፤ እሳትን ፡ በጽዮን ፡ ውስጥ ፡ አቃጠለ ÷ መሠረ ትዋንም ፡ በላች ።

፲፪ ላሜድ ። የምድር ፡ ነገሥታት ፡ በዓለምም ፡ የሚ ኖሩ ፡ ሁሉ ፡ አስጨናቂና ፡ ጠላት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ እን ዲገባ ፡ አላመኑም ።

፲፫ ሚም ። የጻድቃንን ፡ ደም ፡ በውስጥዋ ፡ ስላፈ ሰሱ ፡ ስለ ፡ ነቢያቶችዋ ፡ ኃጢአትና ፡ ስለ ፡ ካህናቶች ፡ በደል ፡ ነው ።

፲፬ ኖን ። ታውረው ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ተቅበዘበዙ ፡ ልብሳቸው ፡ እንዳይዳሰስ ፡ በደም ፡ ረክሰዋል ።

፲፭ ሳምኬት ። እናንተ ፡ ርኩሳን ÷ ራቁ ÷ ርቃች ሁም ፡ ሂዱ ÷ አትንኩ ፡ ብለው ፡ ጮኹባቸው ። በሸሹና ፡ በተቅበዘበዙ ፡ ጊዜ ÷ በአሕዛብ ፡ መካ ከል ፡— በዚህ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይኖ ሩም ፡ ተባለ ።

፲፮ ዓ ። የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በተናቸው ፡ እር ሱም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለከታቸ ውም ፤ የካህናቱን ፡ ፊት ፡ አላፈሩም ÷ ሽማግሌዎቹንም ፡ አላከበሩም ።

፲፯ ፌ ። ዓይናችን ፡ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ረዳታችን ፡ ገና ፡ ሲመለከት ፡ ጠፍቶአል ፤ በመቆየታችን ፡ ማዳን ፡ የማይቻለውን ፡ ሕዝብ ፡ ጠብቀናል ።

፲፰ ጻደ ። በአደባባያችን ፡ እንዳንሄድ ፡ ፍለጋች

ንን ፡ ተከተሉ ፤
ፍጻሜያችን ፡ ቀርቦአል ÷ ዕድሜያችን ፡ አልቆ
አል ÷ ፍጻሜያችን ፡ ደርሶአል ።
፲፱፡ ቆፍ ። አሳዳጆቻችን ፡ ከሰማይ ፡ ንስር ፡ ይልቅ ፡
ፈጣኖች ፡ ሆኑ ፤
በተራሮች ፡ ላይ ፡ አሳደዱን ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡
ሸመቁብን ።
፳፡ ሬስ ። ስለ ፡ እርሱ ፡— በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በጥ
ላው ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ፡ ያልነው ፡
በእግዚአብሔር ፡ የተቀባ ÷ የሕይወታችን ፡ እስ
ትንፋስ ÷ በጕድጓዳቸው ፡ ተያዘ ።
፳፩፡ ሳን ። በዖፅ ፡ ምድር ፡ የምትኖሪ ፡ የኤዶምያስ ፡
ልጅ ፡ ሆይ ÷ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ ሐሤትም ፡ አድ
ርጊ ፤
ጽዋው ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ያልፋል ÷ አን
ቺም ፡ ትሰክሪአለሽ ፡ ትራቈቻለሽም ።
፳፪፡ ታው ። የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የበደልሽ ፡ ቅጣት ፡
ተፈጸመ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያስማርክ
ሽም ።
የኤዶምያስ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በደልሽን ፡ ይቀጣል ፤
ኃጢአትሽን ፡ ይገልጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ አቤቱ ÷ የሆነብንን ፡ አስብ ፤
ተመልከት ፡ ስድባችንንም ፡ እይ ።
፪፡ ርስታችን ፡ ለእንግዶች ÷
ቤቶቻችን ፡ ለሌሎች ፡ ሆኑ ።
፫፡ ድሀ ፡ አደጎችና ፡ አባት ፡ የሌለን ፡ ሆነናል ፤
እናቶቻችን ፡ እንደ ፡ መበለቶች ፡ ሆነዋል ።
፬፡ ውኃችንን ፡ በብር ፡ ጠጣን ፡
እንጨታችንን ፡ በዋጋ ፡ ገዛን ።
፭፡ አሳዳጆቻችን ፡ በአንገታችን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፡
እኛ ፡ ደክመናል ፡ ዕረፍትም ፡ የለንም ።
፮፡ ለግብጻውያንና ፡ ለአሦራውያን ፡
እንጀራ ፡ እንጠግብ ፡ ዘንድ ፡ እጅ ፡ ሰጠን ።
፯፡ አባቶቻችን ፡ ኃጢአትን ፡ ሠሩ ፡ ዛሬም ፡ የሉም ፤
እኛም ፡ በደላቸውን ፡ ተሸከምን ።
፰፡ ባሪያዎች ፡ ሠልጥነውብናል ፤
ከእጃቸው ፡ የሚታደገን ፡ የለም ።
፱፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡
በሕይወታችን ፡ እንጀራችንን ፡ እናመጣለን ።
፲፡ ከሚያቃጥል ፡ ከራብ ፡ ትኩሳት ፡ የተነሣ ፡
ቁርበታችን ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ ጠቁረ ።
፲፩፡ በጽዮን ፡ ሴቶችን ÷
በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ደናግልን ፡ አጐሰቈሉ ።
፲፪፡ አለቆች ፡ በእጃቸው ፡ ተሰቀሉ ፤
የሽማግሌዎች ፡ ፊት ፡ አልታፈረም ።
፲፫፡ ጕልማሶች ፡ ወፍጮን ፡ ተሸከሙ ÷
ልጆችም ፡ ከእንጨት ፡ በታች ፡ ተሰናከሉ ።
፲፬፡ ሽማግሌዎች ፡ ከአደባባይ ÷
ጕልማሶችም ፡ ከበገናቸው ፡ ተሻሩ ።
፲፭፡ የልባችን ፡ ደስታ ፡ ቀርቶአል ፤
ዘፈናችን ፡ ወደ ፡ ልቅሶ ፡ ተለውጦአል ።
፲፮፡ አክሊል ፡ ከራሳችን ፡ ወድቆአል ፤
ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ፡ ወዮልን !
ስለዚህ ፡ ልባችን ፡ ታምሞአል ፤ ፲፯፡
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ዓይናችን ፡ ፈዝዞአል ፤
ስለ ፡ ጽዮን ፡ ተራራ ÷ ባድማ ፡ ሆኖለችና ÷ ፲፰፡
ቀበሮችም ፡ ተመላልሰውባታልና ።
አቤቱ ÷ አንተ ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ፤ ፲፱፡
ዙፋንህ ፡ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡ ነው ።
ስለ ፡ ምን ፡ ለዘላለም ፡ ትረሳናለህ ? ፳፡
ስለ ፡ ምንስ ፡ ለረጅም ፡ ዘመን ፡ ትተወናለህ ?
አቤቱ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ መልሰን ፡ እኛም ፡ እንመ ፳፩፡
ለሳለን ፤
ዘመናችንን ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አድስ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ፈጽመህ ፡ ጥለኸናል ፤ ፳፪፡
እጅግ ፡ ተቈጥተኸናል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡ ይነግራቸው ፡ ፡
ዘንድ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ማርክ ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ወሰዳቸው ፡ ሰዎች ፡ ኤርም
ያስ ፡ የላካቸው ፡ የጣዖቱን ፡ መልክ ፡ የሚናገር ፡
መጣፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
እስከ ፡ ሰባተኛ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ በባ ፩፡
ቢሎን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ስለ ፡ በደላችሁበት ፡ ኃጢአታችሁ ፡
ማርክው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዷችሁ ።
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ በታ ፡ በተድላ ፡ በደ ፪፡
ስታ ፡ አወጣችኋለሁ ፡ አለ ።
አሁን ፡ ግን ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የንጨት ፡ የሆኑ ፡ ፫፡
የባቢሎን ፡ ጣዖቶችን ፡ ታያላችሁ ፡ በጫንቃ
ቸው ፡ ይሸከሟቸዋል ፡ አሕዛብንም ፡ ያስፈሯ
ቸዋል ።
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እንደነሱ ፡ እንዳትሆኑ ፡ እወቁ ። ፬፡
አሕዛብን ፡ በኋላቸውና ፡ በፊታቸው ፡ ሁነው ፡ ፭፡
ሲሰግዱላቸው ፡ ብታዩ ፡ በልቡናችሁ ፡ አቤቱ ፡
ስግደትስ ፡ ላንተ ፡ ይገባል ፡ በሉ ።
አንደበትም ፡ ቢኖራቸው ፡ ጃን ፡ ሸላሚ ፡ የሠ ፮፡
ራው ፡ ነው ፡ ይሸውም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ነው ፡
እነርሱ ፡ አሰተኞች ፡ ናቸው ፡ መናገርም ፡ አይ
ችሉም ።
ቆንጆ ፡ ልጅ ፡ በወርቅ ፡ ጌጥ ፡ እንድታጌጥ ። ፯፡
እነሱም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ቀጸላ ፡ ሠሩላቸው ። ፰፡
እንደ ፡ ሰውም ፡ ያለብሷቸዋል ። ፱፡
ዝግታቸውንም ፡ ከራሳቸው ፡ አያርቁም ። ፲፡
በነሯ ፡ ሐር ፡ ይሸፍኗቸዋል ፡ ከቤትም ፡ ትቢያ ፡ ፲፩፡
የተነሣ ፡ ያኟቸዋል ።
እንደ ፡ ሰውም ፡ በትር ፡ ያሲዟቸዋል ፡ ነገር ፡ ፲፪፡
ግን ፡ የበደላቸውን ፡ ሰው ፡ አይበቀሉትም ።
ገጀሞም ፡ በጁ ፡ የተያዘ ፡ አለ ፡ ራሱን ፡ ግን ፡ ፲፫፡
ከሌበች ፡ አያድንም ፡ አማልክት ፡ እንዳይደሉ ፡
በዚህ ፡ ይታወቃሉ ፡ እናንተም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
አትፍሩዋቸው ።
የዘይት ፡ ሸክላዎች ፡ እንዲሰበሩ ፡ እንዳይረቡ ፡ ፲፬፡
እንዳይጠቅሙም ፡ አማልክቶቻቸውም ፡ እንደ
ዚህ ፡ አይረቡም ፡ አይጠቅሙም ።

፲፮፡ በቤትም፡ይቸነክሯቸዋል፡ከሚወጣው፡ከሚ
ገባውም፡ሰው፡ሥራ፡የተነሣ፡ትቢያው፡
ባይናቸው፡ይገባል።
፲፯፡ ሌቦች፡እንዳይሠርቋቸው፡ካህናቶቻቸው፡
ይዘገብቸዋል።
፲፰፡ መብራት፡ያበሩላቸዋል፡የሚያዩት፡ነገር፡
የለም፡ልብሶቻቸውንም፡ቢቀሟቸው፡አያ
ውቁም።
፲፱፡ በቤትም፡ከሚያጨሱት፡ጢስ፡የተነሣ፡ፊታ
ቸው፡ይጠቁራል፡በራሶቻቸውም፡የሌት፡
ወፍ፡ሌሎችም፡ወፎች፡ድመቶችም፡ይቀ
መጠባቸዋል፤
፳፡ በዚህ፡አማልክት፡እንዳይደሉ፡ታውቃላ
ችሁ፡እንግዲህም፡ወዲያ፡አትፍሩዋቸው።
፳፩፡ ወርቅን፡ቀብረው፡ቢያኖሩት፡ክልወለወሉት፡
እንዳያበራ፡እነሱንም፡መትተው፡ቢሠሩዋ
ቸው፡አያውቁም።
፳፪፡ እስትንፋስ፡የሌላቸው፡ጕስቍልናቸውም፡
ይታወቅ፡ዘንድ፡በጫንቃቸው፡ይሸከሟቸ
ዋል።
፳፫፡ ወደ፡መሬትም፡ቢወድቁ፡እነሱ፡አውቀው፡
አይነሡም።
፳፬፡ ሰዎቹም፡ቢያነሥዋቸው፡እነሱ፡አይቆሙም፡
እንደ፡ሞተ፡ሰው፡መብልን፡መሥዋዕትንም፡
ያቀርቡላቸዋል።
፳፭፡ ካህናቶቹ፡ይበሉታል፡እንጂ፡እነሱ፡አይበሉ
ትም፡አማልክት፡እንዳይደሉም፡በዚህ፡እወቁ፡
አትፍሯቸው። እነሱ፡ደንጊያና፡እንጨት፡
ናቸው።
፳፮፡ ቢጮሁላቸውም፡አይሰሙም፡ክፉና፡በጎ፡
ሥራ፡መሥራትም፡አይችሉም፡አያነግሡም፡
አይሽሩም፡አያከብሩም፡አያደኸዩም፡አይገ
ድሉም፡አያድኑም። ደካማውን፡ከሚቀማው፡
ሰው፡እጅ፡አያድኑትም።
፳፯፡ ወራሪም፡ቢመጣባቸው፡ካህናቶቻቸው፡ምስ
ላቸውን፡የሚሠውሩበት፡ቦታ፡ይፈልጋሉ።
፳፰፡ ራሳቸውን፡የማያድኑ፡እለዚህ፡እንዴት፡አም
ላኮች፡ይሆናሉ፡እነሱም፡የሰው፡እጅ፡ሥራ፡
እንደ፡ሆኑ፡ይታወቃሉ፡ያምላክነትም፡ሥራ፡
የላቸው።
፳፱፡ አያዘንሙም፡ቢዘንብም፡አይከለክሉም፡ቀሩራ
ዎች፡በምድርና፡በሰማይ፡መካከል፡እንዲ
ኖሩ፡እነሱ፡በመካከል፡ይኖራሉ።
፴፡ የጣዖታቱም፡ቤት፡ቢቃጠል፡ካህናቱ፡ሸሽ
ተው፡ራሶቻውን፡ያድናሉ፡እነሱ፡ግን፡
እንደ፡ምሰሶ፡በመካከል፡ቆመው፡ይቃጠ
ላሉ።
፴፩፡ ጠላታቸውን፡የማይበቀሉ፡ራሶቻውንም፡
ከሌባ፡የማያድኑ፡እነዚህ፡እንዴት፡አማል
ክት፡ናቸው።
፴፪፡ ሐሰተኞች፡ናቸው፡አምላኮች፡አይደሉም፡
ከነሱስ፡መዝጊያ፡ይሻላል። በቤት፡ውስጥ፡
ያለውን፡ያድናል። አይራገሙም፡አይመረ
ቁም፡በሰማይም፡ምልክት፡አያሳዩም፡እንደ፡
ጨረቃና፡እንደ፡ፀሐይም፡አያበሩም።
፴፫፡ ከነሱስ፡ሸሽቶ፡የሚድን፡ከብት፡ይሻላቸዋል፡
(ይበልጣል፡) ፈሳ፡በጨለማ፡እንዲኖር፡ጣያ
ቶቻቸውም፡እንደዚያ፡ናቸው፡ከዚህም፡
ሁሉ፡ጣዖት፡የሌለው፡ከስድብም፡የራቀ፡
ሰው፡ይሻላል።

ምዕራፍ፡ ፯።

ኤርምያስ፡የተናገረው፡ትንቢት፡ይህ፡ነው።
፩፡ ኤርምያስ፡ጳስኮርን፡እናንተስ፡ባለ፡ዘመና
ችሁ፡ሁሉ፡ሃይማኖትን፡እንዳበቶቻችሁ፡
ትጣሏታላችሁ፡ከናንተም፡በኋላ፡የሚመጡ፡
ልጆቻችሁም፡አይጠብቋትም።
፪፡ እነሱስ፡ካበቶቻችሁ፡ይልቅ፡ፈጽማ፡የተና
ቀች፡ኃጢአትን፡ሠሩ። እነሱ፡ዋጋ፡የሌ
ለው፡ክርስቶስን፡ይሸጡታል፡ከበሽታ፡የሚ
ያድን፡ጌታን፡እንዲታመም፡ያደርጉታል፡
ኃጢአት፡የሚያስተሠርይ፡ጌታንም፡ይፈር
ዱበታል።
፫፡ እስራኤል፡ልጆች፡የተስማሙበት፡የክርስ
ቶስን፡ዋጋ፡ሠላሳውን፡ብር፡ይቀበሉታል፡
ያንንም፡ብር፡ለሸክላ፡ሠሪ፡ቦታ፡ዋጋ፡አድ
ርገው፡ይሰጡታል።
፬፡ እግዚአብሔር፡እንዳዘዘኝ፡እናገራለሁ።
፭፡ ፈርደው፡ንጹሕ፡ደምን፡አፍሰዋልና፡ይህን፡
ስላደረጉ፡ጥፋቱና፡መከራው፡አስቀድሞ፡
በነሱ፡ከነሱም፡በኋላ፡በልጆቻቸው፡ይወር
ድባቸዋል።
፮፡ የባቢሎን፡ሰዎች፡በማረኳቸው፡ጊዜ፡ተሠ
ውሮ፡የማይቀር፡ባሮክ፡የተናገረው፡ብዙ፡
ነገር፡ይህ፡ነው።
፯፡ የከለዳውያን፡ንጉሥ፡የእስራኤልን፡ልጆች፡
በማረካቸው፡ጊዜ፡እንዲህ፡ሆነ፡እግዚአብ
ሔር፡ኤርምያስን፡ተናገረው።
፰፡ ወዳጇ፡ኤርምያስ፡ከዚች፡አገር፡ውጣ፡ከሚ
ኖሩበት፡ሰዎች፡ኃጢአት፡ብዛት፡የተነሣ፡
አገሪቱን፡አጠፋታለሁና፡አንተ፡ውጣ፡ባሮ
ክም፡ይውጣ፡አለው።
፱፡ እስካሁን፡አለማጥፋቱ፡ልመናህ፡በመካከሏ፡
እንደ፡ጽኑ፡ምሰሶ፡በዙሪያዋም፡እንደ፡አድ
ማስ፡ቅጥር፡ሆኗልና፡ስለዚህ፡ነው፡የከለዳ
ውያን፡ሠራዊት፡ሳይመጣ፡አገሪቱንም፡ሳይ
ከበት፡አውንም፡ተነሥታችሁ፡ሒዱ፡ውጡ።
፲፡ ኤርምያስም፡ጌታዬ፡እለምንሃለሁ፡እኔን፡
በሪያህን፡በፊትህ፡እናገር፡ዘንድ፡እዘዘኝ፡
ብሎ፡ተናገረ።
፲፩፡ እግዚአብሔርም፡ወዳጇ፡ኤርምያስ፡በል፡
ተናገር፡አለው።
፲፪፡ ኤርምያስም፡ተናገረ፡ሁሉን፡የምትገዛ፡አቤቱ፡
ንጉሡ፡ከሠራዊቱ፡ጋራ፡ይታይ፡ዘንድ፡
በፈጣሪ፡አገር፡በኢየሩሳሌምም፡በረታህ
በት፡ይል፡ዘንድ፡የመረጥካት፡ይቺን፡አገር፡
በከለዳውያን፡እጅ፡ታጠፋታለህን፡አለው።
፲፫፡ አቤቱ፡አይገባህም፡መጥፋቷንም፡ከወደድህ፡

በሥልጣንህ ፡ አጥፋት ፡ አለው ።

፲፬፡ እግዚአብሔርም ፡ ኤርምያስን ፡ በሚኖሩባት ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ አጠፋታለሁና ፡ አንተ ፡ ወዳጄ ፡ ስለሆንክ ፡ ባሮክና ፡ አንተ ፡ ተነሥታችሁ ፡ ውጡ ።

፲፭፡ እኔ ፡ አስቀድሜ ፡ በሮቿን ፡ ካልከፈትሁ ፡ ንጉሡ ፡ ሠራዊቱም ፡ ወዳገሪቱ ፡ መግባት ፡ አይቻለውም ።

፲፮፡ አውንም ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ ሐድ ፡ ይህንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ንገረው ፡ የሌሊቱ ፡ ስድስት ፡ ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታችሁ ፡ ወዳገሪቱ ፡ ቅጥር ፡ ኑ ።

፲፯፡ እኔም ፡ አሳያችኋለሁ ፡ እኔም ፡ አስቀድሜ ፡ አገሪቱን ፡ ካላጠፋኋት ፡ ወደሷ ፡ መግባት ፡ አይችሉም ።

፲፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ይህንን ፡ ተናግሮ ፡ ከኤርምያስ ፡ ዘንድ ፡ ሔደ ።

፲፱፡ ያንጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፡ በራሱም ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሰ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ገባ ።

፳፡ ባሮክም ፡ ኤርምያስን ፡ በራሱ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ ልብሶቹን ፡ ቀዶ ፡ በየው ፡ ጊዜ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ ሕዝቡስ ፡ ምን ፡ ኃጢአት ፡ ሠሩ ፡ ብሎ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ።

፳፩፡ ሕዝቡ ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዝን ፡ ነበርና ፡ በራሱም ፡ አመድ ፡ ትቢያ ፡ ይነሰንስ ፡ ነበርና ፡ የሕዝቡም ፡ በደላቸው ፡ እስኪሠረይላቸው ፡ ድረስ ፡ ለሕዝቡም ፡ ይጸልይላቸው ፡ ነበርና ።

፳፪፡ ባሮክ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ ብሎ ፡ ጠየቀው ። ኤርምያስም ፡ ልቡናችንን ፡ ከደስታ ፡ እንለየው ፡ እንጂ ፡ ልብሶቻችንን ፡ እንዳንቀድ ፡ ጠብቅ ፡ (እወቅ ፡) አለው ።

፳፫፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እነዚህን ፡ ወገኖች ፡ ይቅር ፡ አይሏቸውምና ፡ እንበን ፡ እስክንመላቸው ፡ ድረስ ፡ በሚገባ ፡ እናለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዶች ፡ ውኃን ፡ እንጨምር ፡ አለው ።

፳፬፡ ባሮክም ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ አለ ።

፳፭፡ ኤርምያስም ፡ ይቺን ፡ አገር ፡ በከላውዴዎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ያጠፋታልና ፡ አሕዛብም ፡ ሕዝቡን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ይማርኳቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ አለው ።

፳፮፡ ባሮክም ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ሰምቶ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሰማህ ፡ አለ ፡ እሱም ፡ ልብሶቹን ፡ ቀደደ ፡ ነገሥታቱ ፡ ምን ፡ ላከብህ ፡ አለው ።

፳፯፡ ኤርምያስም ፡ ነገሩን ፡ በውነት ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሌሊቱ ፡ እስከ ፡ ስድስት ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ ቆይ ፡ አለው ።

፳፰፡ እያለቀሱ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ተቀመጡ ፡ ከሌሊቱም ፡ ስድስት ፡ ሰዓት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኤርምያስን ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ውጣ ፡ አለው ።

፳፱፡ ከባሮክ ፡ ጋር ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ቅጽሩም ፡ ደረሱ ፡ እየጸለዩ ፡ በቅጽሩ ፡ ተቀመጡ ።

፴፡ ውኃ ፡ ውኃ ፡ የሚል ፡ ነጋሪት ፡ ተሰማ ፡ መላእክትም ፡ ከሰማይ ፡ መጡ ፡ በጃቸውም ፡ መብራት ፡ ይዘው ፡ በቅጥሩ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ ያንጊዜ ፡ ኤርምያስና ፡ ባሮክ ፡ የዚህ ፡ ነገር ፡ ምልክት ፡ በውነት ፡ እንደ ፡ ተገኘ ፡ ዛሬ ፡ አወቅን ፡ ብለው ፡ አለቀሱ ።

፪፡ ኤርምያስም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገርን ፡ እስክለምነው ፡ ድረስ ፡ አገሩን ፡ ሁሉ ፡ እንዳታጠፋ ፡ አለምናችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ መላእክትን ፡ ለመናቸው ።

፫፡ ጌታም ፡ ከወዳጄ ፡ ከኤርምያስ ፡ ጋራ ፡ እስክነጋገር ፡ ድረስ ፡ አገሪቱን ፡ አታጥፉ ፡ ብሎ ፡ ለመላእክት ፡ ነገራቸው ።

፬፡ ኤርምያስም ፡ ያንጊዜ ፡ ጌታዬ ፡ አለምንሃለሁ ፡ ካንተ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እዘዘኝ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፡ ጌታም ፡ ወዳጄ ፡ ኤርምያስ ፡ የምትወደውን ፡ ነገር ፡ ተናገር ፡ አለው ።

፭፡ ኤርምያስም ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ይቺን ፡ አገር ፡ በጠላቲ ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ እንድትሰጣት ፡ የባቢሎንም ፡ ወገኖች ፡ እንዲይዟት ፡ እነሆ ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ፡ አለው ።

፮፡ ተሠውረን ፡ ስለምናገለግልበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ምን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህ ፡ በላያቸውስ ፡ ምን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህ ፡ አለው ።

፯፡ ጌታም ፡ እነሱን ፡ ወስደህ ፡ በምድር ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደራ ፡ ስጣት ፡ አንቺ ፡ ምድር ፡ በውኖች ፡ ላይ ፡ የፈጠረሽ ፡ በሰንሰት ፡ ክፍልም ፡ የከፈለሽ ፡ የፈጣሪሽ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምተሽ ፡ ጌዋሽን ፡ ተቀበዪ ፡ ዘሩባቤል ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ገንዘብሽንም ፡ ጠብቂ ፡ በላት ፡ አለው ።

፰፡ ኤርምያስም ፡ ጌታዬ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ሕዝቡን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ለጠበቃቸው ፡ በሬያህ ፡ ኤርምያስንም ፡ ካገሩ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ለጠበቀኝ ፡ ለኢትዮጵያው ፡ ሰው ፡ ለአቤሜሌክ ፡ የማደርገውን ፡ ግለጥልኝ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

፱፡ እርሱ ፡ ከረግረግ ፡ ጕድጓድ ፡ አወጣኝ ፡ እንዳያዝን ፡ ያገሪቱን ፡ ጥፋት ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ አልወደለትም ፡ አለ ።

፲፡ ጌታም ፡ ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ አግሪጳስ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ጕዳና ፡ አቤሜሌክን ፡ ላከው ፡ ሕዝቡን ፡ ወዳገራቸው ፡ እስክመልሳቸው ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ እሠውረዋለሁ ።

፲፩፡ ኤርምያስ ፡ አንተም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አገር ፡ እስክትደርስ ፡ ድረስ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሂድ ፡ ወዳገራቸው ፡ እስክመልሳቸው ፡ ድረስ ፡ ስታስተምራቸው ፡ ኑር ።

፲፪፡ ባሮክን ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተወው ፡ ጌታም ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ለኤርምያስ ፡ ነግሮት ፡ ከኤርምያስ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አልፎ ፡ ሄደ ።

፲፫፡ ባሮክና ፡ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡

ገቡ ፡ የሚያገለግሉበትንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ እንዳዘዘው ፡ ለምድር ፡ ሰጪት ፡ ምድርም ፡ ያንጊዜ ፡ ተቀብላ ፡ ዋጠችው ።

፲፬፡ ሁሉቱም ፡ ሁሉ ፡ ተቀምጠው ፡ አለቀሱ ፡ በማ ግሥቱ ፡ በነጋ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ አቤሜሌክን ፡ ተራንተራውን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ አግሪጳስ ፡ ወይን ፡ በታ ፡ በተራራው ፡ ገዳና ፡ ሂድ ፡ የእግዚአብ ሔር ፡ ረድኤት ፡ ጌትነቱም ፡ ባንተ ፡ ራስ ፡ አድ ሯልና ፡ ለታመመ ፡ ወገኖች ፡ ትንሽ ፡ በለስን ፡ አምጣ ፡ ብሎ ፡ ላከው ።

፲፭፡ አሱም ፡ እንዳዘዘው ፡ ሔደ ፡ በማግሥቱ ፡ በነጋ ፡ ጊዜ ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ አገሪቱን ፡ ከበባት ፡ ታላቁም ፡ መልአክ ፡ ነጋሪቱን ፡ መታ ።

፲፮፡ አሱም ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ ግቡ ፡ እነሆ ፡ በሮቹም ፡ ይከፈቱላችኋል ፡ አለ ።

፲፯፡ ያንጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ጋር ፡ ገብቶ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ማረከ ።

፲፰፡ ያንጊዜም ፡ ኤርምያስ ፡ የቤተ ፡ መቅደሱን ፡ መክፈቻ ፡ ይዘ ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ወጣ ።

፲፱፡ ይህንንም ፡ መክፈቻ ፡ ፀሐይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ መክፈቻ ፡ ተቀ በል ፡ ብሎ ፡ በፀሐይ ፡ ፊት ፡ ጣለው ።

፳፡ ኃጢአታችንን ፡ እኛ ፡ እየተከባከብናት ፡ ስለተ ገኘን ፡ ከተወለድን ፡ ጀምሮ ፡ እሱን ፡ ለመጠ በቅ ፡ አይገባንምና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሱን ፡ ነገር ፡ እስከሚነግርህ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጠብቀው ፡ አለው ።

፳፩፡ ኤርምያስም ፡ ለወገኖቹ ፡ ሲያለቅስ ፡ እያዳፋ ፡ አወጡት ፡ ከሕዝቡም ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ባቢሎን ፡ ድረስ ፡ ወሰዱት ።

፳፪፡ ባሮክ ፡ ግን ፡ አመድ ፡ ዘግኖ ፡ በራሱ ፡ ነሰነሰ ፡ ተቀምጦም ፡ አለቀሰ ፡ ይህንንም ፡ ምሮ ፡ አሚሽ ።

፳፫፡ ስለ ፡ ተወደደ ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ስለምን ፡ ጠፋች ።

፳፬፡ ኃጥአን ፡ እንዳይታበዩ ፡ የፈጣሪንም ፡ አገር ፡ በኃይላችን ፡ መውረስ ፡ ተቻለን ፡ እንዳይሉ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በሕዝቡ ፡ ኃጢአትና ፡ በኛ ፡ ኃጢ አት ፡ በጠላቶቿ ፡ እጅ ፡ ወደቀች ፡ እንጂ ፡ በነሱ ፡ ኃይል ፡ አይደለም ፡ አለ ።

፳፭፡ በኛ ፡ ኃጢአት ፡ ለናንተ ፡ ተሰጠቻችሁ ፡ እንጂ ፡ ይቺን ፡ አገር ፡ መውረስ ፡ የተቻላችሁ ፡ በናንተ ፡ ጽናት ፡ አይደለም ።

፳፮፡ ፈጣሪያችንም ፡ ያዝንልናል ፡ ወዳገራችንም ፡ ይመልሰናል ፡ ለናንተ ፡ ግን ፡ ድኅነት ፡ የላች ሁም ።

፳፯፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ ወጥተው ፡ ሔደዋልና ፡ የዚችንም ፡ አገር ፡ መውረስ ፡ ጥፋት ፡ አላዩ ምና ፡ አባቶቻችን ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃም ፡ ያዕ ቆብ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ።

፳፰፡ ይህንንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እያለቀሰ ፡ ወጣ ፡ ኢየ ሩሳሌም ፡ ስላንቺ ፡ ኃዘንን ፡ አዝናለሁ ፡ አለ ።

፳፱፡ ከከተማውም ፡ ወጥቶ ፡ በመቃብር ፡ ቤት ፡ አደረ ፡ መላእክትም ፡ መጥተው ፡ ሁሉን ፡ ይነግሩት ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ አቤሜሌክም ፡ ኤርምያስ ፡ ከላከው ፡ ቦታ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በለሱን ፡ አመጣ ፡ ጽፍቅ ፡ ያለች ፡ ዱርንም ፡ አገኘ ፡ ጥቂትም ፡ ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ በጥ ላዋ ፡ ስር ፡ ተቀመጠ ፡ በለስ ፡ ያለባትንም ፡ ሙዳይ ፡ ተንተርሶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ተኛ ፡ ከመኝታውም ፡ አልነቃም ።

፪፡ ከዚያ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ከመኝታው ፡ ነቅቶ ፡ ተነሣ ፡ ገና ፡ ራሴን ፡ ይከብደኛልና ፡ እንቅል ፈንም ፡ አልጨረስኩምና ፡ ዳግመኛ ፡ ጥቂት ፡ ብተኛ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ አለ ።

፫፡ ያንጊዜም ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡ ከፈተ ፡ በለሶችም ፡ አዲስ ፡ ሁነው ፡ ወተታቸውም ፡ ሲፈስ ፡ አገኘ ፡ ራሱን ፡ ከብዶት ፡ ነበርና ፡ እንቅ ልፋንም ፡ አልጨረሰምና ፡ ይተኛ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።

፬፡ ተመልሼ ፡ እንዳልተኛ ፡ እንዳልዘገይም ፡ እፈ ራለሁ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ተግቶ ፡ በጧት ፡ ልኮኛልና ፡ እንዳይነቅፈኝም ፡ እፈራለሁ ፡ አለ ።

፭፡ ቀትር ፡ ሁኗልና ፡ በሁሉም ፡ የሚተውበት ፡ የለ ምና ፡ አሁንም ፡ ተነሥቼ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለ ።

፮፡ ተነሥቶ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡ ይዘ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከተማ ፡ ገባ ። ከተማውን ፡ ቤቱንም ፡ አላወቀም ።

፯፡ ጽኑ ፡ ድንጋጤ ፡ በሱ ፡ መጥቶበታልና ፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አለ ።

፰፡ ይቺ ፡ አገር ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አይደለችምን ፡ በተ ራራው ፡ ጎዳና ፡ መጥቻለሁና ፡ ራሴንም ፡ ከብ ዶኛልና ፡ እንቅልፌንም ፡ አልጨረስኩምና ፡ አእምሮዬም ፡ ተዘንግቶኛልና ፡ ወይ ፡ እነሆ ፡ ተስቶኝ ፡ ይሆን ።

፱፡ አገሪቱ ፡ ባዕድ ፡ እንደ ፡ ሆነችብኝ ፡ በኤርም ያስ ፡ ዘንድ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እንዲት ፡ እናገራ ለሁ ፡ አለ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ባገር ፡ ያለውን ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ፡ ፈለገ ።

፲፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሰ ፡ የሚአው ቀኝ ፡ እንዳለ ፡ ብሎ ፡ ፈለገ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አላገ ኝም ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ በኔ ፡ መጥቶብኛልና ፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አለ ።

፲፩፡ ሁለተኛ ፡ ከከተማ ፡ ርቆ ፡ ወጣ ፡ እያዘነም ፡ ተቀ ምጦ ፡ ሲሄድም ፡ ጎዳናውን ፡ አያውቅም ፡ ነበር ፡ በለስ ፡ ያለበትንም ፡ ሙዳይ ፡ አኖረ ፡ ይህንን ፡ ድንቁርና ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኔ ፡ እስኪያርቅ ልኝ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ እቀመጣለሁ ፡ አለ ።

፲፪፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሲገባ ፡ አየ ።

፲፫፡ አቤሜሌክም ፡ አንተ ፡ ሽማግሌ ፡ ይቺ ፡ አገር ፡ ማናት ፡ ብዬ ፡ እጠይቅሃለሁ ፡ አለው ።

፲፬፡ ያም ፡ ሽማግሌ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ፡ አለው ፡ ያገኘሁት ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዩ ፡ ኤርምያስ ፡ የት ፡ አለ ፡ ባገር ፡ ያሉ ፡ ወገኖች ፡ ሁሉና ፡ የሌዊ ፡ ወገን ፡ ባሮክስ ፡ የታለ ፡ አለው ።

፲፫፡ ሽማግሌውም ፡ አንተ ፡ ከዚች ፡ አገር ፡ የተወለድክ ፡ አይደለህምን ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ ኖረህ ፡ የሱን ፡ ነገር ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ኤርምያስን ፡ ዛሬ ፡ ማን ፡ አሰበው ፡ አለው ።

፲፬፡ ተማርክ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ ተሰጥቷልና ፡ እስራኤልንም ፡ ያስተምር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄደ ፡ ልና ፡ ኤርምያስ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ በባቢሎን ፡ አለ ፡ አለው ።

፲፭፡ አቤሜሌክም ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከዚያ ፡ ከሽማግሌው ፡ ይህንን ፡ ቃል ፡ ሰማ ።

፲፮፡ አቤሜሌክም ፡ ሰውን ፡ ይልቁንም ፡ ሽማግሌውን ፡ ሰው ፡ ሊንቁት ፡ አይገባም ፡ እንጂ ፡ አንተ ፡ ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ በትሆን ፡ በሰደብህህ ፡ ነበር ፡ በንተም ፡ በዘበትኩብህ ፡ ነበር ። ይህም ፡ ባይሆን ፡ አእምሮውን ፡ ያጣ ፡ ሽማግሌ ፡ ብዬ ፡ በሰደብህህ ፡ ነበር ፡ አለው ።

፲፱፡ ሕዝቡ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄዱ ፡ ስለም ፡ ትለውስ ፡ ነገር ፡ የሰማይ ፡ ሻሻቴ ፡ ጦር ፡ በነሱ ፡ ቢወርድባቸው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ጊዜው ፡ አይደለም ፡ አለው ።

፳፡ አንተ ፡ ግን ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሒዱ ፡ ትላለህ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ላሉ ፡ ለበኽተኞች ፡ እንሰጥ ፡ ዘንድ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ እኔን ፡ እንደላከኝ ፡ ጥቂት ፡ በለስ ፡ ላመጣ ፡ ወደ ፡ አግሪጳስ ፡ ወይን ፡ በታ ፡ ሒድኩ ፡ አለ ።

፳፩፡ ሒጂም ፡ ከዚያ ፡ ደረስኩ ፡ ያዘዘኝንም ፡ ይዤ ፡ ተመለስኩ ፡ ስሒድም ፡ እንዲት ፡ እንጨትን ፡ አገኘሁ ፡ የቀትር ፡ ጊዜ ፡ ነበርና ፡ በበታቿ ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥኩ ።

፳፪፡ ከዚያም ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡ ተንተርሽ ፡ ተኛሁ ፡ ከንቅልፌም ፡ በነቃሁ ፡ ጊዜ ፡ የዘገየሁ ፡ መሰለኝ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ይኸንን ፡ ሙዳይ ፡ ከፍቼ ፡ አየሁ ፡ መርጨም ፡ እንደለቀምኋቸው ፡ ወተቱ ፡ ሲፈስ ፡ አገኘሁት ።

፳፫፡ አንተ ፡ እነሆ ፡ ሕዝቡ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሒዱ ፡ ትላለህ ፡ እነሆ ፡ በለሱ ፡ እንዳልጠወለገ ፡ እይ ፡ ብሎ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡ ከፍቶ ፡ አሳየው ።

፳፬፡ ሽማግሌውም ፡ በለሱ ፡ አዲስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወተቱም ፡ እንዲፈስ ፡ አይቶ ፡ ያንጊዜ ፡ ያ ፡ ሽማግሌ ፡ እደነቀ ።

፳፭፡ አቤሜሌክንም ፡ ልጇ ፡ አንተ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ነህ ፡ ፈጣሪህ ፡ የዚችን ፡ አገር ፡ ጥፋት ፡ ሊያሳይህ ፡ አልወደደምና ፡ ላንተ ፡ ፈጣሪህ ፡ መረጋጋትን ፡ (እንቅልፍ ፡) አምጥቶ ፡ አዳነህ ፡ አለው ።

፳፮፡ ሕዝቡ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡ ከሒዱ ፡ እነሆ ፡ ዛሬ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ።

፳፯፡ ልጇ ፡ ፈጽመህ ፡ ልታውቅስ ፡ ከወደድክ ፡ ዘሮቿ ፡ እንዳለቀሱ ፡ ወደርሳዎች ፡ ፈጽመህ ፡ ተመልከት ፡ የበለስ ፡ ግን ፡ ጊዜው ፡ አይደለም ፡ አለው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አቤሜሌክ ፡ የዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጊዜው ፡ እንዳልሆነ ፡ አወቀ ።

፳፰፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠርህ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ጌታዬ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ በየሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ለጻድቃንም ፡ ነፍሶች ፡ ዕረፍታቸው ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አለ ።

፳፱፡ ሽማግሌውንም ፡ ይህ ፡ ወር ፡ ማነው ፡ አለው ፡ የኔሳን ፡ ወር ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ነው ፡ ይኸውም ፡ ሚያገኝ ፡ ነው ፡ አለው ።

፴፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አቤሜሌክ ፡ ለዚህ ፡ ሽማግሌ ፡ ከነዚህ ፡ በለሶች ፡ ሰጠው ፡ ፈጣሪህ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ አገር ፡ ይምራህ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ አቤሜሌክም ፡ ተነሥቶ ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ከወጣ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመነ ።

፪፡ እነሆ ፡ መልአክ ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ በሮክ ፡ መርቶ ፡ ወሰደው ፡ በመቃብር ፡ ቤትም ፡ ተቀምጦ ፡ አገኘው ።

፫፡ እጅ ፡ በተነሣው ፡ ጊዜ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተለቃቅሰው ፡ ተሳሳሙ ፡ በሙዳዩም ፡ ውስጥ ፡ በለሱን ፡ አይቶ ፡ ዓይኖቹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንቶ ።

፬፡ ለወዳጆቹ ፡ ለጻድቃን ፡ ዋጋቸውን ፡ የሚሰጣቸው ፡ ፈጣሪ ፡ ገናና ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡ ነፍሱ ፡ ተዘጋጂ ፡ ለክበረ ፡ ለማደሪያሽ ፡ በሥጋ ፡ ይህንን ፡ እየነገርሽ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ ልቅሶሽም ፡ ወደ ፡ ደስታ ፡ ይመለስልሻል ፡ አለ ።

፭፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የታመነ ፡ ክርስቶስ ፡ ይመጣል ፡ ወደ ፡ ሬሳሽም ፡ ይመልስሻል ፡ መጠርጠር ፡ ወደ ሌለው ፡ ሃይማኖትሽም ፡ ተመልከች ።

፮፡ ወተታቸው ፡ ገና ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ይፈሳል ፡ እንጂ ፡ እነሆ ፡ እኒህ ፡ በለሶች ፡ ከተለቀሙ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነው ፡ አልጠፉም ፡ አልተሉም ፡ አልሸተቱም ፡ ይህንም ፡ በለስ ፡ ዓይተሽ ፡ አንቺም ፡ እንድትነሺ ፡ እመኚ ።

፯፡ ኃጢአት ፡ የለብሽምና ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡ ከጠበቀ ፡ ከውነተኛ ፡ መልአክ ፡ ዘንድ ፡ የታዘዝሺውን ፡ ትእዛዝም ፡ ጠብቀሻልና ፡ ሥጋዬ ፡ በንቺ ፡ እንዲህ ፡ ያደርጋል ፡ እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ ኃይሉ ፡ ይጠብቀሻል ፡ አለ ።

፰፡ ባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ከጸለየ ፡ በኋላ ፡ አቤሜሌክ ፡ መለሰ ፡ እኔን ፡ የሠወረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የምንጽፋቸውን ፡ ቃሎች ፡ ይገልጥልን ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ተነሥተህ ፡ ጸልይ ፡ አለው ።

፱፡ ባሮክም ፡ ኃይለኛ ፡ ፈጣሪ ፡ ብርሃንም ፡ ክፍህ ፡ የሚወጣ ፡ አቤቱ ፡ እለምንህ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ፡ ብሎ ፡ ለመነ ።

፲፡ ለቸርነትህም ፡ እገዛለሁ ፡ ስምህም ፡ ገናና ፡ ነው ፡ እሱንም ፡ መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚቻለው ፡ የለም ።

፲፩፡ በልቡናዬ ፡ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ በደግነት ፡ የታመቅሁ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ላገልጋይህ ፡ ለኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ጽፌ ፡ እሰድ ፡ ዘንድ ፡ የኔን ፡ የባሪያህን ፡ ልመና ፡ ስማ ፡ አለ ።

፤፪፤ ይህንን ፡ ሲጸልይ ፡ መልአኩ ፡ ወጥቶ ፡ የዕውቀትን ፡ ነገር ፡ የምትመክር ፡ ባሮክ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ትልክ ፡ ዘንድ ፡ ማንን ፡ እልካለሁ ፡ ብለህ ፡ አታስብ ፡ አለው ። ፤፫፤ ነገ ፡ ዐሐይ ፡ ሲወጣ ፡ ንስር ፡ ወዳንተ ፡ ይመጣል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የምትልከውን ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ መርምር ፡ በመጽሐፉም ፡ ጻፍ ፡ አለው ። ፤፬፤ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡ በናንተ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ ምስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከናንተ ፡ ይለይ ፡ በላቸው ። ፤፭፤ እግዚአብሔርም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ አገራችሁ ፡ አገባችኋለሁ ፡ አለ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከባቢሎን ፡ ያልተለየ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገብቶ ፡ በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ እስራኤልን ፡ ይገለፋቸው ፡ አለ ። ፤፮፤ ይህንንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ መልአኩ ፡ ከባሮክ ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ። ባሮክም ፡ እስካደባባዩ ፡ ድረስ ፡ ሸኘው ፡ ወረቀቱን ፡ ጥቁር ፡ ቀለም ፡ አምጥቶ ። ፤፯፤ ስለ ፡ ጥፋታችንና ፡ ስለ ፡ ስድባችን ፡ ያዘንን ፡ ሆነን ፡ እንወጣ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪያችን ፡ አልተወንምና ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዩ ፡ ባሮክ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ለተማረከ ፡ ለኤርምያስ ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ በመጽሐፍ ፡ እጽፋለሁ ፡ ብሎ ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ። ፤፰፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጌታችን ፡ እንባችንን ፡ አይቶ ፡ አዘነልን ፡ አስቀድሞ ፡ ላባቶቻችን ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብርሃም ፡ ለያዕቆብ ፡ የሠራውን ፡ ሥርዓት ፡ አሰበ ። ፤፱፤ መልአኩንም ፡ ወደኔ ፡ ልክ ፡ ወዳንተ ፡ የላክሁ ብህን ፡ ነገሮች ፡ ነገረኝ ። ፤፲፤ ከፈርያን ፡ አገዛዝና ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ያወጣን ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያደረጋቸው ፡ ነገሮች ፡ እኒህ ፡ ናቸው ፡ ልቡናችሁን ፡ በትዕቢት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋችሁ ፡ እንጂ ፡ በፊቱም ፡ ክሣደ ፡ ልቡናችሁን ፡ አጸናችሁ ፡ እንጂ ፡ ሕጉን ፡ ሁሉ ፡ አልጠበቃችሁምና ። ፤፲፩፤ እግዚአብሔር ፡ ከወዳጁ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ ቃሌን ፡ አልሰማችሁም ፡ ብሏልና ፡ ለባቢሎን ፡ አገዛዝ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣችሁ ፡ ቃሌን ፡ የሰሙ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ ከባቢሎን ፡ አወጣቸዋለሁ ፡ ከባቢሎንም ፡ ወጥተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንግዳ ፡ አይሆኑም ። ፤፲፪፤ ሥራቸውንም ፡ ልታውቁባቸው ፡ ብትወድ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ፍተናቸው ፡ የዚህን ፡ ደብዳቤ ፡ ምልክት ፡ ያልሰማ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የበለጠ ፡ ምልክት ፡ ማኅተም ፡ አለ ። (የምውት ፡ መነሣት ፡) ፤፲፫፤ ባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ጽሕፈት ፡ ጽፎ ፡ ከመቃብር ፡ ቤት ፡ ወጣ ፡ ንስሩም ፡ ሃይማኖትን ፡ የምታስተምር ፡ ባሮክ ፡ ቸር ፡ አለህ ፡ አለው ። ፤፲፬፤ ባሮክም ፡ ከሰማይ ፡ አዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ የተመረጥክ ፡ አንተ ፡ ትናገራለህና ፡ ባይኖችህ ፡ ብርሃን ፡ የታወቅህ ፡ ነህ ። አውንም ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ ልታደርግ ፡ መጣህ ፡ ፤፲፭፤ ንገረኝ ፡ አለው ፡ ንስርም ፡ የወደድኸውን ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ ልትልከኝ ፡ ወደዚህ ፡ መጣሁ ፡ አለው ። ፤፲፮፤ ባሮክም ፡ እሊህን ፡ ነገሮች ፡ ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማድረስ ፡ ይቻልሃልን ፡ አለው ፡ ንስርም ፡ ስለዚህ ፡ ተላክሁ ፡ አለው ። ፤፲፯፤ ባሮክም ፡ ደብዳቤውን ፡ ያዘ ፡ ከዚያ ፡ አቤሜሌክ ፡ ከሰጠው ፡ ከበለሱ ፡ ሙዳይም ፡ አሥራ ፡ አምስቱን ፡ በለስ ፡ አምጥቶ ፡ በንስሩ ፡ አንገት ፡ ቋጠረ ። ፤፲፰፤ የአዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሣቸው ፡ ንስር ፡ በፍቅር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሐደሀ ፡ ወሬያቸውን ፡ አምጣልን ፡ እልሃለሁ ፡ አለው ። ፤፲፱፤ ለኖኅ ፡ ታኂን ፡ ሶስት ፡ ጊዜ ፡ የመለሰች ፡ ርግብን ፡ ምሰላት ፡ እንጂ ፡ ኖኅ ፡ የላከው ፡ ዳግመኛ ፡ ወደሱ ፡ መመለስን ፡ እምቢ ፡ ያለ ፡ ቀኖን ፡ አትምሰለው ። ፤፳፤ እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ እኒህን ፡ ያማሩ ፡ ነገሮች ፡ ለኤርምያስ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ እስራኤል ፡ ውሰድ ፡ አምላክ ፡ ለመረጣቸውም ፡ ወገኖች ፡ ይህን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ንገራቸው ። ፤፳፩፤ አዕዋፍም ፡ ሁሉ ፡ ቢከበቡህ ፡ ይገድሉህ ፡ ዘንድ ፡ ወደው ፡ የሃይማኖት ፡ ጠላቷም ፡ ሁሉ ፡ ቢክቡህ ፡ በሃይማኖትህ ፡ ቀድመሃቸው ፡ ሒድ ። ፤፳፪፤ ጌታም ፡ ኃይልን ፡ ይሰጥሃል ፡ የተወረወረ ፡ ፍላፃ ፡ ቀንቶ ፡ እንዲሔድ ፡ አንተም ፡ በፈጣሪህ ፡ ኃይል ፡ ቀንተህ ፡ ሒድ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አትመለስ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፤፩፤ ባሮክ ፡ ይህን ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ንስር ፡ መጽሐፉን ፡ ይዞ ፡ በረረ ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ሒዶ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ባለው ፡ በታ ፡ ከከተማ ፡ በአፍዓ ፡ ባለ ፡ ምሰሶ ፡ ላይ ፡ አረፈ ። ፤፪፤ ኤርምያስ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ሌሎቹም ፡ ወገኖች ፡ እስኪያልፉ ፡ ድረስ ፡ በዚያው ፡ ቆየ ፡ ኤርምያስ ፡ ናቡከደነፆርን ፡ ከወገኖቹ ፡ የሞተውን ፡ የምቀብርበት ፡ በታ ፡ ስጠኝ ፡ ብሎ ፡ ለምኗልና ፡ ናቡከደነፆርም ፡ ሰጥቶታልና ፡ ሕዝቡ ፡ የሞተውን ፡ ሰው ፡ ሊቀብሩ ፡ ወደዚያ ፡ በታ ፡ ሔዱ ። ፤፫፤ ለሞተውም ፡ ሰው ፡ እያለቀሱ ፡ ሲሄዱ ፡ ከንስሩ ፡ ፊት ፡ ደረሱ ። ፤፬፤ በዚያም ፡ በታ ፡ ሆኖ ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ አምላክ ፡ የመረጠህ ፡ ኤርምያስ ፡ ላንተ ፡ እንግርሃለሁ ፡ ሄደህ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስባቸው ፡ ፡ እኔ ፡ ያመጣሁትን ፡ በጎ ፡ የምስራች ፡ እስኪሰሙ ፡ ድረስ ፡ ወደዚህ ፡ ይምጡ ፡ አለው ። ፤፭፤ ኤርምያስም ፡ ይህንን ፡ ሰምቶ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ልጆ

ቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ ሰበሰበ ፡ እነሱም ፡ ንስሩ ፡ ወዳለበት ፡ ደረሱ ።

፮፡ ንስሩም ፡ ሬሳው ፡ ወዳለበት ፡ ወርዶ ፡ ረገጠው ፡ ሙቱም ፡ ተነሣ ፡ ይህንንም ፡ ያደረገ ፡ ስለ ፡ ተደረገላቸው ፡ ታምራት ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ ያደንቁም ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

፯፡ ከሙሴ ፡ ጋር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ላሉ ፡ ላባቶቻችን ፡ የታያቸው ፡ ፈጣሪያችን ፡ እነሆ ፡ ይህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዛሬም ፡ በታላቅ ፡ ንስር ፡ አምሳል ፡ ለኛ ፡ የታየን ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አሉ ።

፰፡ ንስርም ፡ ኤርምያስን ፡ መጥተህ ፡ ይህንን ፡ መጽሐፍ ፡ ስማ ፡ ለሕዝቡም ፡ አንብብላቸው ፡ አለው ፡ እሱም ፡ ለሕዝቡ ፡ አነበበላቸው ።

፱፡ ሕዝቡም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ አለቀሱ ፡ በራሳቸውም ፡ አመድ ፡ ነሰነሱ ፡ ኤርምያስንም ፡ ወዳገራችን ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ እንሥራ ፡ ንገረን ፡ አሉት ።

፲፡ ኤርምያስም ፡ ተነሥቶ ፡ በደብዳቤ ፡ የሰማችሁትን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጉ ፡ ወዳገራችሁ ፡ ይመልሳችኋል ፡ አላቸው ።

፲፩፡ ኤርምያስም ፡ ለባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፡ በኃጢአተኛ ፡ ንጉሥ ፡ በዳርዮስ ፡ ትእዛዝ ፡ እስክንወጣ ፡ ድረስ ፡ ይቅር ፡ ይለን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጎዳናችንም ፡ ይመራን ፡ ዘንድ ፡ ስለኛ ፡ ፈጣሪያችንን ፡ እየተለማመጥክ ፡ መለመኑን ፡ ቸል ፡ አትበል ።

፲፪፡ አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡ ከመጡ ፡ ወገኖች ፡ ጋራ ፡ ልትመጣ ፡ ባልተወህ ፡ በፈጣሪህ ፡ ፊት ፡ ባለሚልኑትን ፡ አገኘህ ።

፲፫፡ አንድ ፡ ልጅ ፡ እንዳለው ፡ አባት ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ እሱ ፡ ለሞት ፡ እንደ ፡ ተሰጠ ፡ የሚያላቅሱት ፡ ባባቱ ፡ ዘንድ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ አባቱ ፡ በኃዘን ፡ ጥርሱን ፡ ሲያገጥ ፡ ዓይኑን ፡ ሲያፈጥ ፡ እንዳያዩት ፡ ፊታቸውን ፡ እንዲሸፍኑ ።

፲፬፡ እንደዚሁ ፡ ፈጣሪህ ፡ አንተን ፡ ይቅር ፡ አለህ ፡ እኛ ፡ ወደዚህ ፡ አገር ፡ ከደረስን ፡ ጀምሮ ፡ ዛሬ ፡ ከኃዘን ፡ አላረፍንምና ፡ የሕዝቡን ፡ መከራ ፡ እንዳታይ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ አልተወህም ።

፲፭፡ እያለቀሱ ፡ አቤቱ ፡ የሰሮት ፡ አምላክ ፡ ይቅር ፡ በለን ፡ እያሉ ፡ ከንጉሡ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ መከራ ፡ ከተቀበሉ ፡ ወገኖች ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እናገኝ ፡ ዘንድ ፡ ስንፈልግ ፡ ዛሬ ፡ ስሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነው ፡ አሉ ።

፲፮፡ እኒህ ፡ ያዘኑ ፡ ሰዎች ፡ ሌላውን ፡ አምላክ ፡ ሲጠሩ ፡ ይቅር ፡ በለንም ፡ ሲሉ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ አዘንኩ ፡ አለቀስኩ ።

፲፯፡ ዳግመኛም ፡ እኔ ፡ ሰንማረክ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያደረግነውን ፡ በዓል ፡ አሰብኩ ፡ ይህንንም ፡ አስቤ ፡ እየተጨነቅሁ ፡ እያለቀስኩ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ እመለሳለሁ ።

፲፰፡ አሁንም ፡ ከፋርስ ፡ አገር ፡ እንዲወጡ ፡ ቃሌን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ካፌ ፡ የወጣውንም ፡ ነገር ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ወገኖቻችን ፡ አቤሜሌክና ፡ አንተ ፡ ባላችሁበት ፡ ቦታ ፡ ፈጣሪያችንን ፡ ለምኑ ።

፲፱፡ አሁንም ፡ በኖርንበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ በጽዮን ፡ ከሚመሰገነው ፡ ምስጋና ፡ ወገን ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ ንገሩን ፡ ብለው ፡ ያዙን ፡ ብዬ ፡ እነግርሃለሁ ።

፳፡ እኛም ፡ በባዕድ ፡ አገር ፡ ሳለን ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እናመሰግንላችኋለን ፡ አልናቸው ።

፳፩፡ ኤርምያስም ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጎ ፡ ጽፎ ፡ ደብዳቤውን ፡ በንስሩ ፡ አንገት ፡ ቋጠረ ፡ በፍቅር ፡ ሂድ ፡ ጌታም ፡ አንተን ፡ በረድኤት ፡ ይገ ፡ ብኝ ፡ አለው ።

፳፪፡ ንስሩም ፡ ደብዳቤውን ፡ ይዞ ፡ በሮ ፡ ሔደ ፡ ደብዳቤውንም ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ አደረሰ ፡ ባሮክም ፡ ዳብዳቤውን ፡ አንሥቶ ፡ አነበበው ፡ የሕዝቡን ፡ ኃዘን ፡ መከራቸውንም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ አለቀሰ ።

፳፫፡ ኤርምያስ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ በለስ ፡ ተቀብሎ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ላለ ፡ በሽተኞች ፡ ሰጣቸው ።

፳፬፡ የባቢሎንን ፡ ወገኖች ፡ ሥራ ፡ እንዳይሠሩ ፡ እያስተማራቸው ፡ ተቀመጠ ።

፳፭፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ከባቢሎን ፡ በሚያወጣ ፡ ገንዘብ ፡ የሚያወጣበት ፡ ቀን ፡ በደረሰች ፡ ጊዜ ።

፳፮፡ ጌታ ፡ ኤርምያስን ፡ አንተ ፡ ተነሥ ፡ ወገኖችህም ፡ ይነሡ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ ኑ ፡ አለው ፡ ሕዝቡንም ፡ ጌታ ፡ የባቢሎንን ፡ ወገኖች ፡ ሥራ ፡ ይተው ፡ ዘንድ ፡ ይወዳል ፡ በላቸው ።

፳፯፡ ከናንተ ፡ ሴቶችን ፡ ያገባ ፡ ወንድን ፡ ወንዶችን ፡ ያገቡ ፡ ሴቶችንም ፡ ፍተናቸው ፡ አለው ፡ ቃልህን ፡ የሰሙ ፡ ሰዎችን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መልሳቸው ፡ ያልሰሙህን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ወደሷ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አትተዋቸው ፡ አለው ።

፳፰፡ ኤርምያስም ፡ እንደዚሁ ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ አነበበላቸው ፡ ሊመረምራቸውም ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ አመጣቸው ፡ ጌታ ፡ ያላቸውን ፡ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ሲነግራቸው ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተጠራጠሩ ፡ ሊፋቱም ፡ አልወደዱም ፡ ኤርምያስንም ፡ ይሰሙት ፡ ዘንድ ፡ ስሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

፳፱፡ ምሽቶቻችንን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ አንተውም ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ወዳገራችን ፡ እንወስዳቸዋለን ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፡ ከዮርዳኖስም ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።

፴፡ ኤርምያስ ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ ከባቢሎን ፡ ሴት ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወዳገራችን ፡ አይገባም ፡ ብለው ፡ በጠላትነት ፡ ተነሡባቸው ።

፴፩፡ ምሽት ፡ ያገቡ ፡ ሰዎችም ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ተነሡ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ እንመለስ ፡ አሏቸው ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ተመልሰው ፡ ሄዱ ።

፴፪፡ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበሏቸው ፡ ወጡ ፡ እናንተ ፡ አስቀድማችሁ ፡ እኛን ፡ ጠልታችሁናልና ፡ ከኛ ፡ ተሠውራችሁ ፡ ወጣችሁ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አልተዋቸውም ።

፴፫፡ ከኛ ፡ ተሠውራችሁ ፡ ስለ ፡ ወጣችሁ ፡ ሴቶች ፡

ልጆቻችሁንና ፡ እናንተን ፡ እንዳንቀበላችሁ ፡ በፈጣሪያችን ፡ ስም ፡ ምለናልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በደላችሁ ፡ ወዳገራችን ፡ አትገቡም ፡ አሏቸው ።

፴፬ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ሰምተው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ አውራጃ ፡ አገር ፡ አቀኑ ፡ ያንንም ፡ አገር ፡ ሰማርያ ፡ አሉት ።

፴፭ ኤርምያስም ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ ብሎ ፡ ወደነሱ ፡ ላከ ፡ እነሆ ፡ በውነት ፡ የተሾመ ፡ ዘሩባቤል ፡ ይመጣል ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ወደምትኖሩበት ፡ ቦታች ሁም ፡ ይመልሳችኋል ፡ አላቸው ፡ እነሱም ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ መሥዋዕት ፡ እየሠዉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።

፴፮ ይህ ፡ ከተደረገ ፡ በኋላ ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ ብቻውን ፡ ወጣ ።

፴፯ ኤርምያስም ፡ ለሰው ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ልዩ ፡ ነህ ፡ ወዳንተም ፡ እስክደርስ ፡ ድረስ ፡ ዕውቀትን ፡ የምትገልጥልኝ ፡ እውነተኛ ፡ አዋቂ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡ ለመነ ።

፴፰ ስለ ፡ ወገኖችህ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ እለምንሃለሁ ፡ ስለተወደደ ፡ ስለ ፡ ሱራፌል ፡ ምስጋና ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ኪሩቤልም ፡ ዕጣን ፡ እለምንሃለሁ ፡ ለውነት ፡ ነገር ፡ የሚላክ ፡ ሚካኤልም ፡ በውነት ፡ አመስጋኝ ፡ ነው ፡ እውቀቱን ፡ የሚገልጥልኝ ፡ ጻድቃን ፡ እስከ ፡ ገቡባቸው ፡ ድረስ ፡ የውነት ፡ በሮቹን ፡ የሚከፍትልኝ ፡ እሱ ፡ ነው ።

፴፱ የሁሉ ፡ ጌታ ፡ አቤቱ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የሚታየውን ፡ ሁሉ ፡ የማይታየውንም ፡ ፈጥሮ ፡ ጨረሰ ፡ የተሠወረው ፡ ሁሉ ፡ ሳይፈጠርም ፡ ተሠውሮ ፡ የነበረው ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ አለ ።

፵ ይኸንን ፡ ጸሎት ፡ ጸለየ ፡ ልመናውንም ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ገብቶ ፡ ቆመ ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፡ ኤርምያስም ፡ ነፍሱ ፡ ከሥጋው ፡ እንደ ፡ ተለየች ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሆነ ።

፵፩ ያን ፡ ጊዜም ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክ ፡ ወድቀው ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ጮሁ ፡ የፈጣሪያችን ፡ አገልጋይ ፡ አባታችን ፡ ኤርምያስ ፡ ከኛ ፡ ተለይቶ ፡ ሞተ ፡ ወዮልን ፡ አሉ ።

፵፪ ሕዝቡም ፡ እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ ሰምተው ፡ ወደሱ ፡ ሮጡ ፡ ኤርምያስንም ፡ ሞቶ ፡ ወድቆ ፡ አገኙት ፡ ልብሶቹቸውንም ፡ ቀደዱ ፡ በራሳቸውም ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሱ ፡ የሚያሳዝን ፡ ልቅሶንም ፡ አለቀሱ ።

፵፫ የሚቀብሩበትን ፡ መግነዝ ፡ ካዘጋጁ ፡ በኋላ ፡ ደኅና ፡ ነውና ፡ ነፍሱም ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ሥጋው ፡ ትመለሳለችና ፡ አትገንዙት ፡ የሚል ፡ ቃል ፡ መጣ ።

፵፬ ይህንንም ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ነፍሱ ፡ ወደ ፡ ሥጋው ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ እየጠበቁት ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዙሪያው ፡ ተቀመጡ ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡ አልገነዙትም ።

በሁሉም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ተሰማ ፡ ፈጣሪያችንን ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ አመስግኑት ፡ የሚያስነሣችሁ ፡ የአብ ፡ ልጅ ፡ ወልድንም ፡ ሁላችሁ ፡ አመስግኑት ።

፵፭ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ የሚሆን ፡ የአብ ፡ ልጅ ፡ ኢየሱስም ፡ ይፈርድባችኋል ፡ አለ ።

፵፮ የማይጠፋ ፡ ፋና ፡ ነው ፡ በሃይማኖት ፡ የሚገኝ ፡ ሕይወትም ፡ ነው ።

፵፯ ከዚህ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ለመምጣቱ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ የቀን ፡ ሱባዔ ፡ ይደረጋል ።

፵፰ በገነት ፡ ያለ ፡ ያልተከለም ፡ ድኅነት ፡ ያለው ፡ እንጨት ፡ ነው ፡ ፍሬ ፡ የሚያወጡ ፡ እንጨቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ፍሬ ፡ እንዳያወጡ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ የደረቁትም ፡ እንጨቶች ፡ ወደሱ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ እንዲመጡ ፡ ያደርጋቸዋል ።

፵፱ ፍሬም ፡ ያስገኙ ፡ ዘንድ ፡ ፍሬ ፡ እንዲያስገኙ ፡ ይለመልሙም ፡ ዘንድ ፡ እንዲለመልሙ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ፍሬያቸውም ፡ (ልጆቻቸው ፡) ከመላእክት ፡ ጋር ፡ ይኖራል ፡ የእንጨቶችንም ፡ ተክል ፡ እንዲለመልሙ ፡ ያድጉም ፡ ዘንድ ፡ እንዲያድጉ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ስሩ ፡ ምድርን ፡ እንዳልያዘ ፡ ተክል ፡ ሥራቸው ፡ እንዳይደርቅ ፡ ለሰማያዊ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግብርን ፡ እንስጥ ፡ (ምስጋናን ፡) ቀይ ፡ መልክ ፡ ያለው ፡ ቀለምም ፡ እንደ ፡ ብዝት ፡ ይነጣል ።

፶ የጣፈጠው ፡ ውሀ ፡ መራራ ፡ ይሆናል ፡ መራራውም ፡ ውሀ ፡ የጣፈጠ ፡ ይሆናል ፡ በወለደው ፡ ልጁ ፡ እንደበት ፡ (ትምህርት ፡) ነገር ፡ ፍሬን ፡ ያፈሩ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍጹም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ደሴቶችን ፡ ይመርቃቸዋል ።

፶፩ እሱም ፡ ራሱ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ይገባል ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ያየሁት ፡ ከባሕርይ ፡ አባቱም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የተላከ ፡ ሰው ፡ ሁኖም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የመጣ ፡ እሱ ፡ አብሯቸው ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፡ ይገለጥላቸውም ፡ ዘንድ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ሐዋርያትን ፡ ለሱ ፡ አገልጋዮች ፡ ሊሆኑ ፡ ይመረጣል ፡ ለማስተማር ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ይወርዳል ፡ የተራበችንም ፡ ሰውነት ፡ ሁሉ ፡ ያጠግባል ።

፶፪ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲመጣ ፡ ኤርምያስ ፡ የአምላክን ፡ ልጅ ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ ተናገረ ።

፶፫ ሕዝቡም ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ የአምላክ ፡ ልጅ ፡ አምላክን ፡ አየሁት ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ተናገረው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተቈጡ ፡ አውንም ፡ ተነሡ ። በኢሳይያስ ፡ እንዳደረግን ፡ በሱም ፡ እናድርግበት ፡ አሉ ። እኩሌቶቹ ፡ በደንጊያ ፡ ወገረን ፡ እንግደለው ፡ እንጂ ፡ አይሆንም ፡ አሉ ።

፶፬ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ በዚች ፡ ሞት ፡ አትግደሉት ፡ ብለው ፡ ጮሁላቸው ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ ስለ ፡ ኤርምያስ ፡ አዘኑ ።

፶፭ ዳግመኛም ፡ ያያቸው ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥጢሮችን ፡ ይነግራቸው ፡ ዘንድ ፡ አልተዉትም ፡ ኤር

ምያስም ፡ ያየሁትን ፡ ሁሉ ፡ እስካስተምራችሁ ፡ ድረስ ፡ እኔን ፡ መግደል ፡ አይችሉምና ፡ አታል ቅሱ ፡ አላቸው ።

፱ አሁንም ፡ አንዲት ፡ ደንጊያ ፡ አምጡልኝ ፡ አላ ቸው ፡ እነሱም ፡ አንዲት ፡ ደንጊያ ፡ አመጡ ለት ፡ እሱም ፡ አቆማት ፡ የዘለዓለም ፡ ብርሃን ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ ይህንን ፡ ደንጊያ ፡ የሰው ፡ መልክ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ መልክ ፡ አድርግልኝ ፡ አለ ።

፲ ያን ፡ ጊዜም ፡ ደንጊያው ፡ ኤርምያስን ፡ በመ ልክ ፡ የሚመስለው ፡ ሆነ ፡ ኤርምያስን ፡ መሰላ ቸው ፡ ደንጊያውን ፡ በደንጊያ ፡ ይወግሩት ፡ ጀመር ፡ ወንጀሉንም ፡ ጨረሱ ።

፲፩ ኤርምያስ ፡ ግን ፡ ያያቸው ፡ ምሥጢሮችን ፡ ሁሉ ፡ ለአቤሜሌክና ፡ ለባሮክ ፡ ነገራቸው ፡ ይህ ነንም ፡ ነግሯቸው ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ምግብና ውን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ ወዶ ፡ ሄዶ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ቆመ ።

፲፪ ያንጊዜም ፡ ያ ፡ ደንጊያ ፡ እናንት ፡ ሰነፎች ፡ የእስ ራኤል ፡ ልጆች ፡ ኤርምያስን ፡ አስመሰላች ሁኝ ፡ በደንጊያ ፡ ስለምን ፡ ትወግሩኛላችሁ ፡ ኤርምያስስ ፡ እነሆ ፡ በመካከላችሁ ፡ ቁሟል ፡ ብሎ ፡ ጮኸለት ።

፲፫ ኤርምያስንም ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ደንጊያ ፡ ይዘው ፡ ወደሱ ፡ ሮጡ ፡ እሱም ፡ ምስክርነቱን ፡ ጨረሰ ፡ እሱንም ፡ ቀበሩት ፡ ያነንም ፡ ደንጊያ ፡ አምዋተው ፡ በመቃብሩ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ መዝ ጊያ ፡ አድርገው ፡ አኖሩት ።

፲፬ የኤርምያስ ፡ ረዳቱ ፡ እነሆ ፡ ይህ ፡ ደንጊያ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ በውስጡ ፡ ጻፉ ፡ የኤርምያስም ፡ የቀረች ፡ ነገሩ ፡ እነሆ ፡ በባሮክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፋለች ።

፲፭ አነቃቅቶ ፡ ላስጀመረን ፡ አስጀምሮ ፡ ላስፈጸ መን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በውነት ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ባሮክ ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ።

ት ን ቢ ተ ፡ ሕ ዝ ቅ ኤ ል ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በሠላሳኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአምስተኛው ፡ ቀን ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ በምርኮኞች ፡ መካከል ፡ ሳለሁ ፡ ሰማያት ፡ ተከ ፈቱ ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ራእይ ፡ አየሁ ።

፪ ንጉሡ ፡ ዮአኪን ፡ በተማረከ ፡ በአምስተኛው ፡

፫ ዓመት ፡ ከወሩም ፡ በአምስተኛው ፡ ቀን ፡ የእ ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በከለዳውያን ፡ አገር ፡ በኮ ቦር ፡ ወንዝ ፡ ወደ ፡ ቡዝ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅኤል ፡ መጣ ። የእግዚአብሔርም ፡

፬ እጅ ፡ በዚያ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ሆነች ÷ እኔም ፡ አየሁ ÷ እነሆም ÷ ከሰሜን ፡ በኩል ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ታላቅ ፡ ደመና ፡ የሚበርቅም ፡ እሳት ፡ መጣ ÷ በዙሪያውም ፡ ዕዳል ፡ ነበረ ÷ በመካከልም ፡ በእሳቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚብለጨለጭ ፡ የወርቅ ፡

፭ ምስያ ፡ ነበረ ። ከመካከልም ፡ የአራት ፡ እንስ ሶች ፡ አምሳያ ፡ ወጣ ። መልካቸውም ፡ እንደ

፮ ዚህ ፡ ነበረ ÷ ሰውም ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ። ለእያ ንዳንዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ፊት ÷ ለእያንዳን

፯ ዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ክንፍ ፡ ነበራት ። እግሮ ቻቸውም ፡ ቀጥ ፡ ያሉ ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ፤ የእግ ራቸውም ፡ ኮቴ ፡ እንደ ፡ ጥጃ ፡ እግር ፡ ኮቴ ፡ ነበረ ፤ እንደ ፡ ተወለወለ ፡ ናስም ፡ ይብለጨለጭ ፡

፰ ነበር ። በክንፎቻቸውም ፡ በታች ፡ በእያራቱ ፡ ጐድናቸው ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ ነበረ ፤ ለአራ ቱም ፡ እንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ፊትና ፡ ክንፍ ፡ ነበሩአ

፱ ቸው ። ክንፎቻቸው ፡ እርስ ፡ በእርሱ ፡ የተያ ያዘ ፡ ነበረ ፤ ሲሄዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ÷ እያንዳንዱም ፡ ፊቱን ፡ አቅንቶ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።

፲ የፊታቸው ፡ አምሳያ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ነበረ ÷ ለአራቱም ፡ በስተ ፡ ቀኛቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ፊት ÷ በስተ ፡ ግራቸውም ፡ እንደ ፡ ላም ፡ ፊት ፡ ነበራቸው ÷ ለአራቱም ፡ ደግሞ ፡ የንስር ፡ ፊት ፡ ነበራቸው ። ክንፋቸውም ፡ በላይ ፡ ተዘርግቶ ፡

፲፩ ነበር ÷ የእያንዳንዱም ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ክን ፋቸው ፡ የተያያዙ ፡ ነበሩ ÷ ሁለት ፡ ሁለቱም ፡ ገላቸውን ፡ ይከድኑ ፡ ነበር ። እያንዳንዱም ፡

፲፪ ወደ ፡ ፊት ፡ ቀጥ ፡ ብሎ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ፤ መንፈ ስም ፡ ወደሚሄድበት ፡ ሁሉ ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ÷ ሲሄዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ። በእንስሶቹ ፡

፲፫ መካከል ፡ እንደሚነድድ ፡ የእሳት ፡ ፍም ፡ ያለ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ፤ በእንስሶች ፡ መካከል ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ የሚሄድ ፡ እንደ ፡ ፋና ፡ ያለ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ፤ ለእሳቱም ፡ ዐዳል ፡ ነበረው ÷ ከእሳቱም ፡ መብረቅ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። እንስሶቹም ፡ እንደ ፡

፲፬ መብረቅ ፡ ምስያ ፡ ይሮጡና ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።

፲፭ እንስሶችንም ፡ ስመለከት ÷ እነሆ ÷ በአራቱ ፡ እንስሶች ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ መንኰራኵር ፡ አየሁ ። የመንኰራኵ

፲፮ ሩም ፡ መልክ ፡ እንደ ፡ ቢረሌ ፡ ነበረ ፤ አራቱም ፡ አንድ ፡ አምሳያ ፡ ነበሩ ፤ ሥራቸውም ፡ በመን ኰራኵር ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ መንኰራኵር ፡ ነበረ ። በእያራቱ ፡ ጐድናቸው ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፤

፲፯ ሲሄዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ። ቁመታቸ

፲፰ ውም ፡ የረዘመና ፡ የሚያስፈራ ፡ ነበረ ፤ የአራ ቱም ፡ ክበብ ፡ ዙሪያው ፡ በዓይን ፡ ተሞልቶ ፡ ነበር ። እንስሶቹም ፡ በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ መንኰራኵ

፲፱ ሮቹ ፡ በአጠገባቸው ፡ ሄዱ ። እንስሶቹም ፡ ከም ድር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ መንኰራኵሮቹ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ። መንፈሱ ፡ ወደሚሄድበት ፡

፳ ሁሉ ፡ እነርሱ ፡ ሄዱ ፤ የእንስሶች ፡ መንፈስ ፡

በመንኰራኵሮቹ ውስጥ ነበረና መንኰራኵ
ሮቹ በእነርሱ አጠገብ ከፍ ከፍ አሉ ።
፲፭ የእንስሶች መንፈስ በመንኰራኵሮቹ ውስጥ
ነበረና እነዚያ ሲሄዱ እነዚህ ይሄዱ ነበር ፤
እነዚያም ሲቆሙ እነዚህ ይቆሙ ነበር ፤
እነዚያም ከምድር ከፍ ከፍ ሲሉ መንኰራኵ
ሮቹ በአጠገባቸው ከፍ ከፍ ይሉ ነበር ።
፲፮ ከእንስሶች ራስ በላይ የሚያስፈራ በረዶ
የሚመስል የጠፈር አምሳያ በራሳቸው
፲፯ ላይ ተዘርግቶ ነበር ። ከጠፈሩም በታች
ክንፎቻቸው እርስ በርሳቸው ተቃንተው
ነበር ፤ ለእያንዳንዱም ገላውን የሚከድኑ
፲፰ ሁለት ሁለት ክንፎች ነበሩት ። ሲሄዱም
የክንፎቻቸው ድምፅ እንደ ብዙ ውኃ
ድምፅ እንደ ሁሉን የሚችል የአምላክም
ድምፅ እንደ ታላቅም ሠራዊት ድምፅ
ሆኖ ሰማሁ ፤ ሲቆሙም ክንፎቻቸውን ዝቅ
፳፭ ያደርጉ ነበር ። በራሳቸውም ላይ ካለው
ጠፈር በላይ ድምፅ ተሰማ ፤ ሲቆሙም
ክንፎቻቸውን ዝቅ ያደርጉ ነበር ።
፳፮ በራሳቸውም በላይ ካለው ጠፈር በላይ
የሰንፔር ድንጋይ የሚመስል የዙፋን አም
ሳያ ነበረ ፤ በዙፋኑም አምሳያ ላይ እንደ
፳፯ ሰው መልክ አምሳያ ነበረ ። ከወገቡም
አምሳያ ወደ ላይ የሚብለጨለጭ የወርቅ
ምስያ አየሁ ፤ ከወገቡም አምሳያ ወደ ታች
እንደ እሳት ምስያ አየሁ ፤ በዙሪያውም
፳፰ ዐዳል ነበረ ። በዝናብ ቀን በደመና ውስጥ
እንደ ቀስተ ደመና አምሳያ እንዲሁ
በዙሪያው ያለ ዐዳል አምሳያ ነበረ ። የእ
ግዚአብሔር ክብር ምሳሌ መልክ ይህ
ነበረ ። ባየሁም ጊዜ በግምባሬ ተደፋሁ ፥
የሚናገረንም ድምፅ ሰማሁ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ እርሱም ፦ የሰው ልጅ ሆይ በእግርህ
፪ ቁም እኔም እናገርሃለሁ አለኝ ። በተናገረ
ኝም ጊዜ መንፈስ ገባብኝ በእግሬም
፫ አቆመኝ ፥ የሚናገረኝንም ሰማሁ ። እርሱም
እንዲህ አለኝ ፦ የሰው ልጅ ሆይ በእኔ
ላይ ወደ ዐመፀ ወደ ዓመፀኞች ሰዎች
ወደ እስራኤል ልጆች እልክሃለሁ ። እነር
ሱና አባቶቻቸው እስከ ዛሬ ድረስ ዐመ
፬ ፀብኝ ። እነርሱ ፊታቸው የተጨማተረ
ልባቸውም የደነደነ ልጆች ናቸው ። እኔ
ወደ እነርሱ እልክሃለሁ አንተም ፦ ጌታ
እግዚአብሔር እንዲህ ይላል በላቸው ።
፭ እነርሱም ዓመፀኛ ቤት ናቸውና ቢሰሙ
ወይም ባይሰሙ ነቢይ በመካከላቸው እን
፮ ዳለ ያውቃሉ ። አንተ የሰው ልጅ ሆይ
ኵርንችትና እሾህ ከአንተ ጋር ቢኖሩም
አንተም በጊንጦች መካከል ብትቀመጥም
አትፍራቸው ቃላቸውንም አትፍራ አንተ
ቃላቸውን አትፍራ ከፊታቸውም የተነሣ
አትደንግጥ እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና ።
፯ እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና ቢሰሙ
ወይም ባይሰሙ ቃሌን ትነግራቸዋለህ ።
፰ አንተ ግን የሰው ልጅ ሆይ የምነግ
ርህን ስማ እንደዚያ እንደ ዓመፀኛው
ቤት ዓመፀኛ አትሁን አፍህን ክፈት የም
ሰጥህንም ብላ ። ባየሁም ጊዜ እነሆ እጅ
፱ ወደ እኔ ተዘርግታ ነበር ፤ እነሆም የመጽ
ሐፍ ጥቅልል ነበረባት ። በፊቴም ዘረጋው
፲ በውስጥና በውጭም ተጽፎበት ነበር ፤ ልቅ
ሶና ኀዘን ዋይታም ተጽፎበት ነበር ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ እርሱም ፦ የሰው ልጅ ሆይ ያገኘኸ
ውን ብላ ፤ ይህን መጽሐፍ ብላ ሂደህም
ለእስራኤል ቤት ተናገር አለኝ ። አፌንም
፪ ከፈትሁ መጽሐፉንም አጐረሰኝ ። እርሱም ፦
፫ የሰው ልጅ ሆይ አፍህ ይብላ በምሰጥ
ህም በዚህ መጽሐፍ ሆድህን ሙላ አለኝ ።
እኔም በላሁት በአፌም ውስጥ እንደ
ማር ጣፈጠ ።
፬ እንዲህም አለኝ ፦ የሰው ልጅ ሆይ
ተነሥተህ ወደ እስራኤል ቤት ሂድ
፭ ቃሌንም ተናገራቸው ። ወደ እስራኤል
ቤት እንጂ ንግግራቸው ወደ ጠለቀው
ቋንቋቸውም ወደማይታወቅ ሕዝብ አልተ
ላክህምና ፤ ንግግራቸው ወደ ጠለቀው ቋን
፮ ቋቸውም ወደማይታወቅ ቃላቸውንም
ታውቅ ዘንድ ወደማይጎልህ ሕዝብ አል
ላክሁህም ። ወደ እነዚያስ ልኬህ ቢሆን
ኖሮ በሰሙህ ነበር ። ነገር ግን የእስራ
፯ ኤል ቤት ሁሉ የጠነከረ ግምባርና የደነ
ደነ ልብ አላቸውና እኔንም መስማት
እንቢ ብለዋልና የእስራኤል ቤት አንተን
አይሰሙም ። እነሆ ፊትህን በፊታቸው
፰ ግምባርህንም በግምባራቸው አጠንክሬአ
ለሁ ። ከቡላድ ድንጋይ ይልቅ እንዳለ
፱ አልማዝ ግምባርህን አጠንክሬአለሁ ፤ እነ
ርሱ ዓመፀኛ ቤት ቢሆኑ አትፍራቸው
ከፊታቸውም የተነሣ አትደንግጥ ።
፲ እርሱም ፦ የሰው ልጅ ሆይ የነገርሁ
፲፩ ህን ቃሌን ሁሉ በልብህ ተቀበል በጆሮ
ህም ስማ ። ተነሥተህም ወደ ተማረኩ
፲፪ ወደ ወገንህ ልጆች ሂድ እነርሱም ቢሰሙ
ወይም ባይሰሙ ፦ ጌታ እግዚአብሔር እን
ዲህ ይላል ብለህ ንገራቸው አለኝ ።
፲፫ መንፈስም አነሣኝ ፥ በኋላዬም ፦ የእግዚአ
ብሔር ክብር ከቦታው ይባረክ የሚል የጽኑ
፲፬ ንውጥውጥታ ድምፅ ሰማሁ ። የአራቱም እን
ስሳ ክንፎች እርስ በርሳቸው ሲማቱ በአ
ጠገባቸውም የመንኰራኵሮችን ድምፅ
የጽኑውንም ንውጥውጥታ ድምፅ ሰማሁ ።
፲፭ መንፈስ አንሥቶ አስወገደኝ ፥ እኔም በምሬ
ትና በመንፈሴ ሙቀት ሄድሁ ፥ የእግዚአብ

፲፭ ሔርም ፥ እጅ ፥ በላዬ ፥ በርትታ ፥ ነበር ። በቱልአቢብም ፥ ወዳሉ ፥ በኮቦርም ፥ ወንዝ ፥ አጠገብ ፥ ወደ ፥ ተቀመጡ ፥ ምርኮኞች ፥ መጣሁ ÷ በተቀመጡበትም ፥ በታ ፥ ተቀመጥሁ ፥ በዚያም ፥ ሰባት ፥ ቀን ፥ በድንጋጤ ፥ በመካከላቸው ፥ ተቀመጥሁ ።

፲፮ ከሰባቱም ፥ ቀን ፥ በኋላ ፥ የእግዚአብሔር ፥
፲፯ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ ጠባቂ ፥ አድርጌሃለሁ ፥ ስለዚህ ፥ የአፌን ፥ ቃል ፥ ስማ ፥ ከእ
፲፰ ኔም ፥ ዘንድ ፥ አስጠንቅቃቸው ። እኔ ፥ ኃጢአተኛውን ፦— በእርግጥ ፥ ትሞታለህ ፥ ባልሁት ፥ ጊዜ ÷ አንተም ፥ ባታስጠነቅቀው ፥ ነፍሱም ፥ እንድትድን ፥ ከክፉ ፥ መንገዱ ፥ ይመለስ ፥ ዘንድ ፥ ለኃጢአተኛው ፥ አስጠንቅቀህ ፥ ባትነግረው ÷
፲፱ ያ ፥ ኃጢአተኛ ፥ በኃጢአት ፥ ይሞታል ፤ ደሙን ፥
፳ ግን ፥ ከእጅህ ፥ እፈልጋለሁ ። ነገር ፥ ግን ፥ አንተ ፥ ኃጢአተኛውን ፥ ብታስጠነቅቅ ፥ እርሱም ፥ ከኃጢአቱና ፥ ከክፉ ፥ መንገዱ ፥ ባይመለስ ÷ በኃጢአቱ ፥ ይሞታል ÷ አንተ ፥ ግን ፥ ነፍስህን ፥
፳፩ አድነሃል ። ደግሞ ፥ ጻድቁ ፥ ከጽድቁ ፥ ተመልሶ ፥ ኃጢአት ፥ በሠራ ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ በፊቱም ፥ ዕንቅፋትን ፥ ሳደርግ ÷ እርሱ ፥ ይሞታል ፤ አንተም ፥ አላስጠነቀቅኸውምና ፥ በኃጢአቱ ፥ ይሞታል ፥ ያደረጋትም ፥ ጽድቅ ፥ ነገር ፥ አትታሰብለትም ፤ ደሙን ፥ ግን ፥ ከእጅህ ፥ እፈልጋለሁ ።
፳፪ ነገር ፥ ግን ፥ ኃጢአት ፥ እንዳይሠራ ፥ ጻድቁን ፥ ብታስጠነቅቅ ፥ እርሱም ፥ ኃጢአት ፥ ባይሠራ ÷ ተጠንቅቆአልና ፥ በእርግጥ ፥ በሕይወት ፥ ይኖራል ፤ አንተም ፥ ነፍስህን ፥ አድነሃል ።
፳፫ በዚያም ፥ የእግዚአብሔር ፥ እጅ ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ ነበረች ÷ እርሱም ፦— ተነሥተህ ፥ ወደ ፥ ቈላው ፥
፳፬ ሂድ ፥ በዚያም ፥ እናገርሃለሁ ፥ አለኝ ። እኔም ፥ ተነሥቼ ፥ ወደ ፥ ቈላው ፥ ሄድሁ ፤ እነሆም ÷ በኮቦር ፥ ወንዝ ፥ እንዳየሁት ፥ ክብር ፥ ያለ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ክብር ፥ በዚያ ፥ ቆሞ ፥ ነበር ÷ በግ
፳፭ ምባሬም ፥ ተደፋሁ ። መንፈስም ፥ ገባብኝ ፥ በእግሬም ፥ አቆመኝ ÷ ተናገረኝም ፥ እንዲህም ፥
፳፮ አለኝ ፦— ሂድ ÷ ገብተህ ፥ ቤትህን ፥ ዝጋ ። አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ እነሆ ÷ ገመድ ፥ ያደርጉብሃል ፥ ያስሩህማል ÷ አንተም ፥ በመካከላቸው ፥ አትወጣም ፤
፳፯ እኔም ፥ ምላስህን ፥ ከትናጋህ ፥ ጋር ፥ አጣብቃታለሁ ፥ አንተም ፥ ዲዳ ፥ ትሆናለህ ÷ እነርሱም ፥ ዓመፀኛ ፥ ቤት ፥ ናቸውና ፥ የሚዘልፍ ፥ ሰው ፥ አትሆንባቸውም ።
፳፰ ነገር ፥ ግን ፥ በተናገርሁህ ፥ ጊዜ ፥ አፍህን ፥ እከፍታለሁ ÷ እነርሱም ፥ ዓመፀኛ ፥ ቤት ፥ ናቸውና ፥ አንት ፦— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— የሚሰማ ፥ ይስማ ÷ የማይሰማም ፥ አይስማ ፥ ትላቸዋለህ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ጡብን ፥ ወስደህ ፥ በፊትህ ፥ አኑራት ፥ የኢየሩሳሌምንም ፥
፪ ከተማ ፥ ስዕል ፥ ሳልባት ፥ ክበባት ÷ ምሽግም ፥ ሥራባት ÷ አፈርም ፥ ደልድልባት ÷ ሰፈርም ፥ አቁምባት ÷ በዙሪያዋም ፥ የሚያፈርስ ፥ ግንድ ፥ አድርግባት ። የብረት ፥ ምጣድም ፥ ወስደህ ፥ በአ
፫ ንተና ፥ በከተማይቱ ፥ መካከል ፥ ለብረት ፥ ቅጥር ፥ አድርገው ÷ ፊትህንም ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ አቅና ÷ የተከበበችም ፥ ትሆናለች ፥ አንተም ፥ ትከብባታለህ ። ይህም ፥ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ ምልክት ፥ ይሆናል ።

፬ አንተም ፥ በግራ ፥ ጐድንህ ፥ ተኛ ፥ የእስራኤልንም ፥ ቤት ፥ ኃጢአት ፥ አኑርበት ፥ በምትተኛበትም ፥ ቀን ፥ ቍጥር ፥ ኃጢአታቸውን ፥ ትሸከማለህ ። እኔም ፥ የኃጢአታቸውን ፥ ዓመታት ፥
፭ ለአንተ ፥ የቀን ፥ ቍጥር ፥ እንዲሆንልህ ፥ ሦስት ፥ መቶ ፥ ዘጠና ፥ ቀን ፥ ሰጥቼሃለሁ ፤ የእስራኤልንም ፥ ቤት ፥ ኃጢአት ፥ ትሸከማለህ ። እነዚህንም ፥
፮ በፈጸምህ ፥ ጊዜ ፥ በቀኝ ፥ ጐድንህ ፥ ትተኛለህ ÷ የይሁዳንም ፥ ቤት ፥ ኃጢአት ፥ ትሸከማለህ ፥ አንድን ፥ ዓመት ፥ አንድ ፥ ቀን ፥ አድርጌ ፥ አርባ ፥ ቀን ፥ ሰጥቼሃለሁ ። ክንድህን ፥ ዕራቁቱን ፥ አድርገህ ፥ ፊትህን ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ክበ ፥ ታቀናለህ ÷ ትንቢትም ፥ ትናገርባታለህ ። እነሆም ÷
፰ ገመድ ፥ አደርግብሃለሁ ÷ የምትከበብበትንም ፥ ወራት ፥ እስክትፈጽም ፥ ድረስ ፥ ከጐድን ፥ ጐድንህ ፥ አትገላበጥም ።

፱ አንተም ፥ ስንዴንና ፥ ገብስን ፥ ባቄላንና ፥ ምስርን ፥ ጤፍንና ፥ አጃን ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ውሰድ ÷ በአንድ ፥ ዕቃም ፥ ውስጥ ፥ አድርገህ ፥ እንጀራ ፥ ጋግር ፤ በጐድንህ ፥ እንደ ፥ ተኛህበት ፥ ቀን ፥ ቍጥር ፥ ሦስት ፥ መቶ ፥ ዘጠና ፥ ቀን ፥ ትበላዋለህ ።
፲ የምትበላውም ፥ በሚዛን ፥ በየቀኑ ፥ ሀያ ፥ ሀያ ፥ ሰቅል ፥ ይሁን ÷ በየጊዜው ፥ ትበላዋለህ ።
፲፩ ውኃውንም ፥ በልክ ፥ የኢን ፥ መስፈሪያ ፥ ከስድስት ፥ እጅ ፥ አንድን ፥ እጅ ፥ ትጠጣለህ ÷ በየጊዜው ፥ ትጠጣዋለህ ።
፲፪ እንደ ፥ ገብስ ፥ እንጐቻም ፥ አድርገህ ፥ ትበላዋለህ ÷ ከሰውም ፥ በሚወጣ ፥ ፋንድያ ፥ በፊታቸው ፥ ትጋገረዋለህ ።
፲፫ እግዚአብሔርም ፦— እንዲሁ ፥ የእስራኤል ፥ ልጆች ፥ እንርሱን ፥ በምበትንባቸው ፥ በአሕዛብ ፥ መካከል ፥ ርኩስ ፥ እንጀራቸውን ፥ ይበላሉ ፥ አለ ። እኔም ፦—
፲፬ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሆይ ÷ ወዮ ! እነሆ ÷ ሰውነቴ ፥ አልረከሰችም ፥ ከታናሽነቴ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ ዋንጣና ፥ አውሬ ፥ የሰበረውን ፥ ከቶ ፥ አልበላሁም ÷ ርኩስም ፥ ሥጋ ፥ በአፌ ፥ ውስጥ ፥ አልገባም ፥ አልሁ ። እርሱም ፦—
፲፭ እነሆ ÷ በሰው ፥ ፋንድያ ፥ ፋንታ ፥ ኩበት ፥ ሰጥቼሃለሁ ፥ በእርሱም ፥ እንጀራህን ፥ ትጋገራለህ ፥ አለኝ ። ደግሞም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦— የሰው ፥
፲፮ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የኢየሩሳሌምን ፥ እንጀራ ፥ በትር ፥ እሰብራለሁ ÷ እየፈሩም ፥ እንጀራን ፥ በሚዛን ፥ ይበላሉ ÷ እየደነገጡም ፥ ውኃን ፥ በልክ ፥ ይጠጣሉ ፤ ይህም ፥ እንጀራንና ፥ ውኃን ፥ እንዲያጡ ÷
፲፯ እርስ ፥ በርሳቸውም ፥ እንዲደነቁ ÷ በኃጢአታቸውም ፥ እንዲሰለስሉ ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፭ ።

፩ አንተም ÷ የሰው ፣ ልጅ ፣ ሆይ ÷ የተሳለን ፣ ገራዴ ፣ ውሰድ ÷ እንደ ፣ ጢም ፣ መላጫ ፣ ወደ ፣ አንተ ፣ ትወስደዋለህ ÷ ራስህንና ፣ ጢምህንም ፣ ትላጭበታለህ ፤ ሚዛንንም ፣ ውሰድ ፣ ጠጕሩ
፪ ንም ፣ ትከፋፍላለህ ። የመከበብም ፣ ወራት ፣ በተፈጸመ ፣ ጊዜ ፣ በከተማይቱ ፣ መካከል ፣ ሚሶ ውን ፣ በእሳት ፣ ታቃጥላለህ ፤ ሚሶውንም ፣ ወስ ደህ ፣ ዙሪያውን ፣ በገራዴ ፣ ትመታለህ ÷ ሚሶ ውንም ፣ ወደ ፣ ነፋስ ፣ ትበትናለህ ፣ እኔም ፣ በኋ
፫ ላቸው ፣ ገራዴ ፣ እመዝዛለሁ ። ከዚያም ፣ በጥ ቂቱ ፣ ውሰድ ፣ በመጐናጸፊያህም ፣ ጫፍ ፣ ቋጥ
፬ ራቸው ። ከእነርሱም ፣ ደግሞ ፣ ወስደህ ፣ በእ ሳት ፣ ውስጥ ፣ ትጥላለህ ፣ በእሳትም ፣ ታቃጥላ ቸዋለህ ፤ ከዚያም ፣ በእስራኤል ፣ ቤት ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ እሳት ፣ ትወጣለች ።
፭ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— ይህች ፣ ኢየሩሳሌም ፣ ናት ፤ በአሕዛብም ፣ መካ ከል ፣ አድርጌአታለሁ ÷ አገሮችም ፣ በዙሪያዋ ፣
፮ አሉ ። እርስዋም ፣ ከአሕዛብ ፣ ይልቅ ፣ ፍርዴን ፣ በኃጢአት ፣ ለወጠች ፣ በዙሪያዋም ፣ ካሉ ፣ አገ ሮች ፣ ሁሉ ፣ ይልቅ ፣ ትእዛዜን ፣ ተላለፈች ፤ ፍርዴን ፣ ጥለዋልና ÷ በትእዛዜም ፣ አልሄዱ-
፯ ምና ። ስለዚህ ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— በዙሪያችሁ ፣ ላሉት ፣ አሕዛብ ፣ ሰበብ ፣ ሆናችኋልና ÷ በትእዛዜም ፣ አልሄዳችሁምና ÷ ፍርዴንም ፣ አልጠበቃችሁምና ÷ በዙሪያች ሁም ፣ እንዳሉ ፣ እንደ ፣ አሕዛብ ፣ ፍርድ ፣ እንኳ ፣
፰ አላደረጋችሁምና ፣ ስለዚህ ፣ ጌታ ፣ እግዚአብ ሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— እነሆ ÷ እኔ ፣ ራሴ ፣ በአንቺ ፣ ላይ ፣ ነኝ ÷ አሕዛብም ፣ እያዩ ፣ ፍር
፱ ድን ፣ በመካከልሽ ፣ አደርጋለሁ ። ስለ ፣ ርኩሰት ሽም ፣ ሁሉ ፣ ያልሠራሁትን ፣ እርሱንም ፣ የሚ መስል ፣ ደግሞ ፣ የማልሠራውን ፣ ነገር ፣ እሠራ
፲ ብሻለሁ ። ስለዚህ ፣ በመካከልሽ ፣ አባቶች ፣ ልጆ ቻቸውን ፣ ይበላሉ ፣ ልጆችም ፣ አባቶቻቸውን ፣ ይበላሉ ፤ ፍርድንም ፣ አደርግብሻለሁ ፣ ከአን ቺም ፣ የቀረውን ፣ ሁሉ ፣ ወደ ፣ ነፋሳት ፣ ሁሉ ፣
፲፩ እበትናለሁ ። ስለዚህ ÷ እኔ ፣ ሕያው ፣ ነኝና ፣ በእድፍሽና ፣ በርኩሰትሽ ፣ መቅደሴን ፣ ስላረከ ስሽ ÷ ስለዚህ ፣ በእውነት ፣ እኔ ፣ አሳንስሻለሁ ÷ ይላል ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፤ ዓይኔም ፣ አይራ
፲፪ ራም ፣ እኔም ፣ አላዝንም ። ከአንቺም ፣ ሚሶው ፣ በቸነፈር ፣ ይሞታል ÷ በመካከልሽም ፣ በራብ ፣ ያልቃል ፤ ሚሶውም ፣ በዙሪያሽ ፣ በሰይፍ ፣ ይወ ድቃል ፣ ሚሶውንም ፣ ወደ ፣ ነፋሳት ፣ ሁሉ ፣ እበ ትናለሁ ፣ በኋላቸውም ፣ ሰይፍ ፣ እመዝዛለሁ ።
፲፫ ቍጣዬም ፣ ይፈጸማል ፣ መዓቴንም ፣ እጨር ሳለሁ ፣ እጽናናማለሁ ÷ መዓቴንም ፣ በፈጸምሁ ባቸው ፣ ጊዜ ፣ እኔ ፣ እግዚአብሔር ፣ በቅንዓቴ ፣
፲፬ እንደ ፣ ተናገርሁ ፣ ያውቃሉ ። በዙሪያሽም ፣ ባሉ ፣ በአሕዛብ ፣ መካከል ፣ በሚያልፉም ፣ ሁሉ ፣ ፊት ፣ ባድማና ፣ መሰደቢያ ፣ አደርግሻለሁ ።
፲፭ በቍጣና ፣ በመዓት ÷ በመዓትም ፣ ዘለፋ ፣ ፍር ድን ፣ ባደረግሁብሽ ፣ ጊዜ ፣ በዙሪያሽ ፣ ላሉ ፣ አሕዛብ ፣ መሰደቢያና ፣ መተረቻ ÷ ተግሣጽና ፣ መደነቂያ ፣ ይሆናል ፤ እኔ ፣ እግዚአብሔር ፣ ይህን ፣
፲፮ ተናግሬአለሁ ። ለማጥፋትም ፣ የሆነውን ÷ አጠፋችሁም ፣ ዘንድ ፣ የምሰድደውን ፣ የራብ ፣ ፍላጻ ፣ በላያችሁ ፣ በሰደድሁ ፣ ጊዜ ÷ ራብን ፣ እጨምርባችኋለሁ ÷ የእንጀራችሁንም ፣ በትር ፣
፲፯ አሰብራለሁ ። ራብንና ፣ ክፉዎችን ፣ አራዊት ፣ አሰድድባችኋለሁ ÷ ልጆቻችሁንም ፣ ያጠፋሉ ፤ ቸነፈርና ፣ ደምም ፣ በአንቺ ፣ ዘንድ ፣ ያልፋሉ ፤ ሰይፍንም ፣ አመጣብሻለሁ ። እኔ ፣ እግዚአብ ሔር ፣ ይህን ፣ ተናግሬአለሁ ።

ምዕራፍ ፣ ፮ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፣ ቃል ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ እን
፪ ዲህ ፣ ሲል ፣ መጣ ፦— የሰው ፣ ልጅ ፣ ሆይ ÷ ፊትህን ፣ ወደ ፣ እስራኤል ፣ ተራሮች ፣ አቅና ፣
፫ ትንቢትም ፣ ተናገርባቸው ። እንዲህም ፣ በል ፦— የእስራኤል ፣ ተራሮች ፣ ሆይ ÷ የጌታን ፣ የእግዚ አብሔርን ፣ ቃል ፣ ስሙ ፤ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ ለተራሮችና ፣ ለኮረብቶች ፣ ለምንጮችና ፣ ለሸለቆች ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— እኔ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፣ ሰይፍን ፣ አመጣባችኋለሁ ፣ የኮረብታው ፣
፬ መስገጃዎቻችሁንም ፣ አጠፋለሁ ። መሠዊያ
፭ ዎቻችሁም ፣ ይፈርሳሉ ÷ የፀሐይም ፣ ምስሎ ችሁ ፣ ይሰበራሉ ፤ ተወግተውም ፣ የሞቱትን ፣ ሰዎቻችሁን ፣ በጣዖቶቻችሁ ፣ ፊት ፣ እጥላለሁ ።
፮ የእስራኤልንም ፣ ልጆች ፣ ሬሳዎች ፣ በጣዖቶቻ ቸው ፣ ፊት ፣ አኖራለሁ ÷ አጥንቶቻችሁንም ፣ በመሠዊያዎቻችሁ ፣ ዙሪያ ፣ እበትናለሁ ። በም
፯ ትኖሩበትም ፣ ስፍራ ፣ ሁሉ ፣ ከተሞቹ ፣ ይፈር ሳሉ ÷ የኮረብታው ፣ መስገጃዎችም ፣ ሁሉ ፣ ውድማ ፣ ይሆናሉ ÷ መሠዊያዎቻችሁም ፣ ይፈ ርሳሉ ፣ ባድማም ፣ ይሆናሉ ÷ ጣዖቶቻችሁም ፣ ይሰበራሉ ፣ ያልቃሉም ÷ የፀሐይም ፣ ምስሎ ቻችሁ ፣ ይቈረጣሉ ÷ ሥራችሁም ፣ ይሻራል ።
፰ ተወግተውም ፣ የሞቱት ፣ በመካከላችሁ ፣ ይወ
፱ ድቃሉ ÷ እኔም ፣ እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ታውቃላችሁ ።
፲ ነገር ፣ ግን ፣ በአገሮች ፣ በተበተናችሁ ፣ ጊዜ ፣ ከሰይፍ ፣ ያመለጡትን ፣ ቅሬታ ፣ በአሕዛብ ፣ መካከል ፣ አስቀርላችኋለሁ ። ከእናንተም ፣ የዳኑት ፣ ከእኔ ፣ በራቀው ፣ በአመንዝራ ፣ ልባ ቸውና ፣ ጣዖቶቻቸውን ፣ በተከተሉ ፣ በአመን ዝራ ፣ ዓይኖቻቸው ፣ የተሰበርሁትን ፣ እኔን ፣ ወደ ፣ እነርሱ ፣ በተማረኩት ፣ አሕዛብ ፣ መካ ከል ፣ ሆነው ፣ ያስቡኛል ፤ በርኩሰታቸውም ፣ ሁሉ ፣ ስላደረጉት ፣ ክፋት ፣ ራሳቸውን ፣ ይጸየ
፲፩ ፋሉ ። እኔም ፣ እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ያውቃሉ ፤ ይህን ፣ ክፉ ፣ ነገር ፣ አደርግባቸው ፣ ዘንድ ፣ መናገሬ ፣ በከንቱ ፣ አይደለም ።
፲፪ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— በእ ጅህ ፣ አጨብጭብ ፣ በእግርህም ፣ አሸብሽብ ፣

እንዲህም ፣ በል ፦— በሰይፍና ፣ በራብ ፣ በቸነፈ
ርም ፣ ይወድቃሉና ፣ ስለ ፣ እስራኤል ፣ ቤት ፣
ስለ ፣ አስጸያፊ ፣ ሥራዎቻቸው ፣ ሁሉ ፣ ወዮ ፤
፲፪ በሩቅ ፣ ያለው ፣ በቸነፈር ፣ ይሞታል ÷ በቅር
ብም ፣ ያለው ፣ በሰይፍ ፣ ይወድቃል ÷ የቀረ
ውና ፣ የዳነውም ፣ በራብ ፣ ይሞታል ፤ እንዲሁ ፣
፲፫ መዓቴን ፣ እፈጽምባቸዋለሁ ። ተወግተውም ፣
የሞቱ ፣ ሰዎቻቸው ፣ በጣዖቶቻቸው ፣ መካከልና ፣
በመሠዊያዎቻቸው ፣ ዙሪያ ÷ ለጣዖቶቻቸው ፣
ጣፋጭ ፣ ሽታ ፣ ባቀረቡበት ፣ ስፍራ ÷ ከፍ ፣
ባለው ፣ ኮረብታ ፣ ሁሉ ፣ በተራሮችም ፣ ራስ ፣
ሁሉ ፣ ላይ ÷ ከለመለመውም ፣ ዛፍ ፣ ሁሉ ፣
በታች ፣ ቅጠሉም ፣ ከበዛ ፣ ከአድባር ፣ ዛፍ ፣
ሁሉ ፣ በታች ፣ በሆኑ ፣ ጊዜ ፣ እኔ ፣ እግዚአብ
፲፬ ሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ታውቃላችሁ ። እጄንም ፣
እዘረጋባቸዋለሁ ÷ በሚኖሩበትም ፣ ስፍራ ፣
ሁሉ ፣ ምድሪቱን ፣ ከይብላታ ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣
ይልቅ ፣ ውድማና ፣ በረሀ ፣ አደርጋታለሁ ፣ እኔም ፣
እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፣ ቃል ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ እን
፪ ዲህ ፣ ሲል ፣ መጣ ፦— አንተ ፣ የሰው ፣ ልጅ ፣
ሆይ ÷ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ ለእስራኤል ፣ ምድር ፣
እንዲህ ፣ ይላል ፦— ፍጻሜ ÷ በምድሪቱ ፣ በአ
፫ ራቱ ፣ ማዕዘን ፣ ላይ ፣ ፍጻሜ ፣ ደርሶአል ። አሁን ፣
ፍጻሜ ፣ በአንቺ ፣ ላይ ፣ ነው ÷ ቍጣዬንም ፣
እሰድድብሻለሁ ÷ እንደ ፣ መንገድሽም ፣ መጠን ፣
እፈርድብሻለሁ ÷ ጕስቍልናሽንም ፣ ሁሉ ፣
፬ አመጣብሻለሁ ። ዓይኔም ፣ አይራራልሽም ፣
እኔም ፣ አላዝንም ፤ መንገድሽንም ፣ አመጣብሻ
ለሁ ፣ ርኩሰትሽም ፣ በመካከልሽ ፣ ይሆናል ÷
እኔም ፣ እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ታው
ቃላችሁ ።
፭ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦—
ክፉ ፣ ነገር ÷ አንድ ፣ ክፉ ፣ ነገር ÷ እነሆ ÷ ይመ
፮ ጣል ። ፍጻሜ ፣ መጥቶአል ÷ ፍጻሜ ፣ መጥቶ
፯ አል ÷ ነቅቶብሻል ፤ እነሆ ÷ ደርሶአል ። በም
ድር ፣ የምትቀመጥ ፣ ሆይ ÷ ተራህ ፣ ደርሶአል ÷
ጊዜ ፣ መጥቶአል ÷ ቀን ፣ ቀርቦአል ፤ የሽብር ፣
ቀን ፣ ነው ፣ እንጂ ፣ በተራራ ፣ ላይ ፣ ያለ ፣ እልልታ ፣
፰ አይደለም ። አሁን ፣ በቅርብ ፣ መዓቴን ፣ አፈስ
ስብሻለሁ ÷ ቍጣዬንም ፣ እፈጽምብሻለሁ ÷
እንደ ፣ መንገድሽም ፣ መጠን ፣ እፈርድብሻለሁ ÷
፱ ጕስቍልናሽንም ፣ ሁሉ ፣ አመጣብሻለሁ ። ዓይ
ኔም ፣ አይራራም ፣ እኔም ፣ አላዝንም ፤ እንደ ፣
መንገድሽም ፣ መጠን ፣ አመጣብሻለሁ ÷ ርኩሰ
ትሽም ፣ በመካከልሽ ፣ ይሆናል ÷ እኔም ፣ እግ
ዚአብሔር ፣ የምቀሥፍ ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ታው
ቃላችሁ ።
፲ እነሆ ፣ ቀኑ ÷ እነሆ ÷ መጥቶአል ፤ ተራህ ፣
ወጥቶአል ፤ ብትር ፣ አብቦአል ÷ ትዕቢትም ፣
፲፩ አድብድፎአል ። ግፍ ፣ ወደ ፣ ክፋት ፣ ብትር ፣
ተነሥቶአል ፤ ከእነርሱና ፣ ከብዛታቸው ፣ ከሀብ
ታቸውም ፣ ምንም ፣ አይቀርም ÷ የሚያለቅስላ
ቸውም ፣ የለም ። ጊዜው ፣ መጥቶአል ÷ ቀኑ ፣
፲፪ ቀርቦአል ፤ መሳት ፣ በብዙዎች ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣
ነውና ፣ የሚገዛ ፣ ደስ ፣ አይበለው ፣ የሚሸጥም ፣
አያልቅስ ። የሚሸጥ ፣ ወደ ፣ ሸጠው ፣ ነገር ፣
፲፫ አይመለስም ÷ ሰውም ፣ በነፍሱ ፣ ኃጢአት ፣
አይጸናም ።
፲፬ መለከቱን ፣ ነፍተዋል ፣ ሁሉንም ፣ አዘጋጅተ
ዋል ፤ ነገር ፣ ግን ፣ መዓቴ ፣ በብዙዎች ፣ ሁሉ ፣
ላይ ፣ ነውና ፣ ወደ ፣ ሰልፍ ፣ የሚሄድ ፣ የለም ።
፲፭ ሰይፍ ፣ በውጭ ፣ ቸነፈርና ፣ ራብ ፣ በውስጥ ፣ አለ ፤
በሜዳ ፣ ያለው ፣ በሰይፍ ፣ ይሞታል ÷ በከተ
ማም ፣ ያለውን ፣ ቸነፈርና ፣ ራብ ፣ ይፈጁታል ።
፲፮ ከእነርሱም ፣ የሚሸሹ ፣ ይድናሉ ፣ በተራራም ፣
ላይ ፣ ይሆናሉ ፤ እኔም ፣ በኃጢአታቸው ፣ ሁሉን ፣
፲፯ እገድላለሁ ። እጅ ፣ ሁሉ ፣ ትደክማለች ፣ ጕልበ
፲፰ ትም ፣ ሁሉ ፣ እንደ ፣ ውኃ ፣ ትቀልጣለች ። ማቅም ፣
ይለብሳሉ ፣ ድንጋጤም ፣ ይሸፍናቸዋል ፤ በፊ
ትም ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ እፍረት ፣ ይሆናል ÷ ራሳቸ
፲፱ ውንም ፣ ሁሉ ፣ ይነጨታል ። ብራቸውን ፣ በጎ
ዳናዎቹ ፣ ላይ ፣ ይጥላሉ ፣ ወርቃቸውም ፣ እንደ ፣
ጕድፍ ፣ ይሆናል ፤ በእግዚአብሔር ፣ መዓት ፣
ቀን ፣ ብራቸውና ፣ ወርቃቸው ፣ ያድናቸው ፣
ዘንድ ፣ አይችልም ። እርሱ ፣ የኃጢአታቸው ፣
ዕንቅፋት ፣ ሆኖአልና ፣ ሰውነታቸውን ፣ አያጠግ
፳ ቡም ፣ ሆዳቸውንም ፣ አይሞሉም ። የክብሩንም ፣
ጌጥ ፣ ወደ ፣ ትዕቢት ፣ ለወጡ ÷ የርኵስነታቸ
ውንም ፣ ምስሎች ፣ አደረገባት ፤ ስለዚህ ፣ እኔ ፣
በእነርሱ ፣ ዘንድ ፣ ርኩስ ፣ አድርጌአታለሁ ።
፳፩ በባዕድም ፣ እጅ ፣ ለንጥቂያ ÷ በምድር ፣ ኃጢአ
ተኞችም ፣ እጅ ፣ ለብዝበዛ ፣ አሳልፌ ፣ እሰጣታ
፳፪ለሁ ፤ እነርሱም ፣ ያረክሱአታል ። ፊቴን ፣ ከእ
ነርሱ ፣ ዘንድ ፣ እመልሳለሁ ÷ ምሥጢሬንም ፣
ያረክሳሉ ፤ ወንበዴዎችም ፣ ይገቡባታል ፣ ያረ
ክሱአትማል ።
፳፫ ምድር ፣ ደም ፣ በመጣው ፣ በደል ÷ ከተማም ፣
፳፬ በግፍ ፣ ተሞልታለችና ፣ ሰንሰለት ፣ ሥራ ። ከአ
ሕዛብ ፣ ዘንድ ፣ ከሁሉ ፣ የሚከፉትን ፣ አመጣ
ለሁ ፣ ቤቶቻቸውንም ፣ ይወርሳሉ ፤ የኃያላን
ንም ፣ ትዕቢት ፣ አጠፋለሁ ÷ መቅደሶቻቸውም ፣
፳፭ ይረክሳሉ ። ጥፋት ፣ መጥቶአል ፤ ሰላምም ፣
፳፮ ይሻሉ ፣ እርሱም ፣ አይገኝም ። ድንጋጤ ፣ በድ
ንጋጤ ፣ ላይ ፣ ይመጣል ÷ ወሬም ፣ ወሬውን ፣
ይከተላል ÷ ከነቢዩም ፣ ዘንድ ፣ ራእይን ፣ ይሻሉ ፤
ከካህኑም ፣ ዘንድ ፣ ትምህርት ÷ ከሽማግሌዎ
፳፯ ችም ፣ ዘንድ ፣ ምክር ፣ ይጠፋል ። ንጉሡም ፣ ያለ
ቅሳል ÷ አለቃም ፣ ውርደትን ፣ ይለብሳል ÷ የም
ድርም ፣ ሕዝብ ፣ እጅ ፣ ትንቀጠቀጣለች ፤ እንደ ፣
መንገዳቸውም ፣ መጠን ፣ አደርግባቸዋለሁ ÷
በፍርዳቸውም ፣ መጠን ፣ እፈርድባቸዋለሁ ፤
እኔም ፣ እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሆንሁ ፣ ያው
ቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በስድስተኛውም ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአምስተኛው ፡ ቀን ፡ በቤቴ ፡ ተቀምጬ ፡ ሳለሁ ፡ የይሁዳም ፡ ሽማግሌዎች ፡ በፊቴ ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ÷ በዚያ ፡ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በላዬ ፡ ወደቀች ።
፪ እኔም ፡ አየሁ ÷ እነሆም ÷ እንደ ፡ እሳት ፡ የሚመስል ፡ አምሳያ ፡ ነበረ ፤ ከወገቡም ፡ ምሳሌ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ እሳት ፡ ነበረ ÷ ከወገቡም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፀዳል ፡ ምሳሌ ÷ እንደሚብለጨ
፫ ለጭም ፡ የወርቅ ፡ ምሳሌ ፡ ነበረ ። እጅ ፡ መሳ ይንም ፡ ዘረጋ ፡ በራስ ፡ ጠጒሬም ፡ ያዘኝ ፤ መን ፈስም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ አነሣኝ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ራእይ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ ሌም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አመ ጣኝ ፡ በዚያም ፡ ቅንዓት ፡ የሚያነሣሣ ፡ የቅንዓት ፡
፬ ጣዖት ፡ ተተክሎ ፡ ነበር ። እነሆም ÷ በቁላው ፡ እንዳየሁት ፡ ራእይ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ በዚያ ፡ ነበረ ።
፭ እርሱም ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ዓይንህን ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ መንገድ ፡ አንሣ ፡ አለኝ ። ዓይኔ ንም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ መንገድ ፡ አነሣሁ ፤ እነ ሆም ÷ በመሠዊያው ፡ በር ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ በመግቢያው ፡ ይህ ፡ የቅንዓት ፡ ጣዖት ፡ ነበረ ።
፮ እርሱም ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የሚያደርጉትን ÷ ከመቅደሴ ፡ ያርቁኝ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በዚህ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ታላቁን ፡ ርኩሰት ፡ ታያለህን ? ደግሞም ፡ ተመልሰህ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ ታላቅ ፡ ርኩሰት ፡ ታያለህ ፡ አለኝ ።
፯ ወደ ፡ አደባባዩም ፡ መግቢያ ፡ አመጣኝ ፤ ባየ ሁም ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ በግንቡ ፡ ውስጥ ፡ ፋካ ፡
፰ ነበረ ። እርሱም ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ግን ቡን ፡ ንደለው ፡ አለኝ ፤ ግንቡንም ፡ በነደልሁት ፡
፱ ጊዜ ፡ መዝጊያ ፡ አገኘሁ ። እርሱም ፡— ግባ ÷ በዚህም ፡ የሚያደርጉትን ፡ክፉውን ፡ርኩሰት ፡
፲ እይ ፡ አለኝ ። እኔም ፡ ገባሁና ፡ እነሆ ÷ በግንቡ ፡ ዙሪያ ፡ ላይ ፡ የተንቀሳቃሾችና ፡ የርኩሳን ፡ አራ ዊት ፡ ምሳሌ ፡ የእስራኤልንም ፡ ቤት ፡ ጣዖታት ፡
፲፩ ሁሉ ፡ ተስለው ፡ አየሁ ። በፊታቸውም ፡ ከእስ ራኤል ፡ ቤት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ÷ በመካከላቸውም ፡ የሳፋን ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ÷ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በእጁ ፡ ጥናውን ፡ ይዘ ፡ ነበር ÷
፲፪ የዕጣኑም ፡ ጢስ ፡ ሸቱ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። እር ሱም ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሽማግሌዎች ፡ በጨለማ ፡ እያንዳንዱ ፡ በስዕሉ ፡ ቤት ፡ የሚያደርጉትን ፡ አይተሃልን ? እነርሱ ፡— እግዚአብሔር ፡ አያየንም ፤ እግዚአ ብሔር ፡ ምድሪቱን ፡ ትቶአታል ፡ ይላሉና ፡
፲፫ አለኝ ። እርሱም ፡— ደግሞ ፡ ተመልሰህ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠውን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ታላቅ ፡ ርኩሰት ፡ ታያለህ ፡ አለኝ ።
፲፬ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አመጣኝ ፤ እነሆም ÷ ሴቶች ፡ ለተሙዝ ፡ እያለቀሱ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። እርሱም ፡—
፲፭ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አይተሃልን ? ደግሞ ፡ ተመልሰህ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ ርኩሰት ፡ ታያለህ ፡ አለኝ ።
፲፮ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ አመጣኝ ÷ እነሆም ÷ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ መግቢያ ፡ ፊት ፡ በወለሉና ፡ በመሠዊያው ፡ መካከል ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፡ ጀርባቸውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ፊታቸውም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ለፀሐይ ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ። እርሱም ፡—
፲፯ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አይተሃልን ? በዚህ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ይህን ፡ ርኩሰት ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ጥቂት ፡ ነገር ፡ ነውን ? ምድሪቱን ፡ በግፍ ፡ ሞልተዋታል ፡ ያስቈጡኝም ፡ ዘንድ ፡ ተመልሰዋል ፤ እነሆም ÷ ቅርንጫፉን ፡ ወደ ፡ አፍንጫው ፡ አቅርበዋል ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡
፲፰ ደግሞ ፡ በመዓት ፡ እሠራለሁ ፤ ዓይኔ ፡ አይራ ራም ፡ እኔም ፡ አላዝንም ፤ ወደ ፡ ጆሮዬም ፡ በታ ላቅ ፡ ድምፅ ፡ ቢጮኹ ፡ አልሰማቸውም ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ እርሱም ፡— እያንዳንዳቸው ፡ የሚያጠፋ ፡ መሣሪያን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ከተማይቱን ፡ የሚቀሥፉ ፡ ይቅረቡ ፡ ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡
፪ በጆሮዬ ፡ ጮኸ ። እነሆም ÷ እያንዳንዳቸው ፡ አጥፊውን ፡ መሣሪያ ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ስድስት ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ከሚመለከተው ፡ ከላይኛው ፡ በር ፡ መንገድ ፡ መጡ ፤ በመካከላቸውም ፡ የበፍታ ፡ ልብስ ፡ የለበሰ ፡ የጸሐፊም ፡ ቀለም ፡ ቀንድ ፡ በወገቡ ፡ የያዘ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ ገብተው ፡ በናሱ ፡ መሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ።
፫ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ በበላዩ ፡ ከነበረበት ፡ ኪሩብ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ መድረክ ፡ ሄዶ ፡ ነበር ፤ በፍታም ፡ የለበሰውን ፡ የጸሐፊውንም ፡ ቀለም ፡ ቀንድ ፡ በወገቡ ፡ የያዘውን ፡ ሰው ፡ ጠራ ። እግዚአብሔርም ፡— በክ
፬ ተማይቱ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መካከል ፡ እለፍ ÷ በመካከልዋም ፡ ስለ ፡ ተሠራው ፡ ርኩሰት ፡ ሁሉ ፡ በሚያለቅሱና ፡ በሚተክዙ ፡ ሰዎች ፡ ግምባር ፡
፭ ላይ ፡ ምልክት ፡ ጻፍ ፡ አለው ። እኔም ፡ እየሰ ማሁ ፡ ለሌሎቹ ፡— እርሱን ፡ ተከትላችሁ ፡ በክ
፮ ተማይቱ ፡ መካከል ፡ እለፉ ፡ ግደሉም ፤ ዓይናችሁ ፡ አይራራ ፡ አትዘኑም ፤ ሽማግሌውንና ፡ ጕበዙን ፡ ቈንጆይቱንም ፡ ሕፃናቶቹንና ፡ ሴቶቹን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ግደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ምልክቱ ፡ ወዳለበት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አትቅረቡ ፤ በመቅደሴም ፡ ጀምሩ ፡ አላቸው ። በቤቱም ፡ አንጻር ፡ ባሉ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጀመሩ ። እርሱም ፡— ቤቱን ፡
፯

አርክሱ ÷ በተገደሉትም ፥ ሰዎች ፥ አደባባዮችን ፥ ሙሉ ፤ ውጡ ፥ አላቸው ። እነርሱም ፥ ወጥ
፰ ፡ ተው ፥ በከተማይቱ ፥ ገደሉ ። ሲገድሉም ፥ እኔ ፥ ብቻዬን ፥ ቀርቼ ፥ ሳለሁ ፥ በግምባሬ ፥ ተደ
ፍቼ ፡— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሆይ ÷ ወዮ ! መጻትህን ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ላይ ፥ ስታፈስስ ፥ የእ
ስራኤልን ፥ ቅሬታ ፥ ሁሉ ፥ ታጠፋለህን ? ብዬ ፥ ጮኽሁ ።
፱ ፡ እርሱም ፡— የእስራኤልና ፥ የይሁዳ ፥ ቤት ፥ ኃጢአት ፥ እጅግ ፥ በዝቶአል ፥ ምድሪቱም ፥
ደም ÷ ከተማይቱም ፥ ዓመፅን ፥ ተሞልታለች ፤ እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፥ ምድሪቱን ፥ ትቶ
አታል ፥ እግዚአብሔርም ፥ አያይም ፥ ብለዋል ።
፲ ፡ እኔም ፥ ደግሞ ፥ በዓይኔ ፥ አልራራም ፥ አላዝንም ÷ መንገዳቸውንም ፥ በራሳቸው ፥ ላይ ፥
፲፩ ፡ አመልሳለሁ ፥ አለኝ ። እነሆም ÷ በፍታ ፥ የለበሰው ፥ የቀለም ፥ ቀንድም ፥ በወገቡ ፥ የያዘው ፥
ሰው ፡— ያዘዝኸኝን ፥ አድርጌአለሁ ፥ ብሎ ፥ በቃሉ ፥ መለሰ ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

፩ ፡ እኔም ፥ አየሁ ÷ እነሆም ÷ በኪሩቤል ፥ ራስ ፥ ላይ ፥ በለው ፥ ጠፈር ፥ በላያቸው ፥ እንደ ፥ ሰን
፪ ፡ ፔር ፥ ድንጋይ ፥ ያለ ፥ እንደ ፥ ዙፋን ፥ የሚመ
ስል ፥ መልክ ፥ ተገለጠ ። በፍታም ፥ የለበሰውን ፥ ሰው ፡— በመንኰራኵሮች ፥ መካከል ፥ ከኪሩብ ፥
በታች ፥ ግባ ÷ ከኪሩቤልም ፥ መካከል ፥ ካለው ፥ እሳት ፥ ፍም ፥ እጆችህን ፥ ሙላ ፥ በከተማይቱም ፥
፫ ፡ ላይ ፥ በትናት ፥ ብሎ ፥ ተናገረው ። እኔም ፥ እያ
የሁ ፥ ገባ ። ሰውዬውም ፥ ሲገባ ፥ ኪሩቤል ፥
፬ ፡ በቤቱ ፥ ቀኝ ፥ በኩል ፥ ቆመው ፥ ነበር ÷ ደመና
ውም ፥ ውስጠኛውን ፥ አደባባይ ፥ ሞላ ። የእ
ግዚአብሔር ፥ ክብርም ፥ ከኪሩቤል ፥ ወጥቶ ፥
በቤቱ ፥ መድረክ ፥ ላይ ፥ ቆመ ፤ ቤቱም ፥ በደመ
ናው ፥ ተሞላ ÷ አደባባዩም ፥ በእግዚአብሔር ፥
፭ ፡ ክብር ፥ ፀዳል ፥ ተሞላ ። ሁሉንም ፥ የሚችል ፥
አምላክ ፥ እንደሚናገረው ፥ ያለ ፥ ድምፅ ፥ እን
ዲሁ ፥ የኪሩቤል ፥ ክንፎች ፥ ድምፅ ፥ እስከ ፥
፮ ፡ ውጭው ፥ አደባባይ ፥ ድረስ ፥ ተሰማ ። በፍታም ፥
የለበሰውን ፥ ሰው ፡— ከመንኰራኵሮች ፥ ከኪ
ሩቤል ፥ መካከል ፥ እሳት ፥ ውሰድ ፥ ብሎ ፥ ባዘ
ዘው ፥ ጊዜ ፥ እርሱ ፥ ገብቶ ፥ በአንድ ፥ መንኰራ
፯ ፡ ኵር ፥ አጠገብ ፥ ቆመ ። ኪሩብም ፥ ከኪሩቤል ፥
መካከል ፥ እጁን ፥ በኪሩቤል ፥ መካከል ፥ ወዳ
ለው ፥ እሳት ፥ ዘርግቶ ፥ ከዚያ ፥ ወሰደ ÷ በፍ
ታም ፥ በለበሰው ፥ ሰው ፥ እጅ ፥ አኖረው ፤ እር
፰ ፡ ሱም ፥ ይዞ ፥ ወጣ ። በኪሩቤልም ፥ ከክንፎ
ቸው ፥ በታች ፥ የሰው ፥ እጅን ፥ መሰይ ፥ ታየ ።
፱ ፡ እኔም ፥ አየሁ ÷ እነሆም ÷ በኪሩቤል ፥ አጠ
ገብ ፥ አራት ፥ መንኰራኵሮች ፥ ነበሩ ፤ አንዱ ፥
መንኰራኵር ፥ በአንዱ ፥ ኪሩብ ÷ አንዱ ፥ መን
ኰራኵር ፥ በአንዱ ፥ ኪሩብ ፥ አጠገብ ፥ ነበረ ።
የመንኰራኵሮቹም ፥ መልክ ፥ እንደ ፥ ቢረሌ ፥
፲ ፡ ድንጋይ ፥ ነበረ ። የአራቱም ፥ መልክ ፥ አንድ ፥
ይመስል ፥ ነበር ÷ መልካቸውም ፥ በመንኰራ
ኵር ፥ ውስጥ ፥ እንዳለ ፥ መንኰራኵር ፥ ነበረ ።
፲፩ ፡ ሲሄዱም ፥ በአራቱ ፥ ጐድናቸው ፥ ይሄዱ ፥ ነበር ÷
ሲሄዱም ፥ አይገላመጡም ፥ ነበር ÷ ራሱ ፥ ወደ
ምታመለክትበት ፥ ስፍራ ፥ ወደዚያ ፥ ይከተሉ ፥
፲፪ ፡ ነበር ፤ ሲሄዱም ፥ አይገላመጡም ፥ ነበር ። ገላቸ
ውም ፥ ሁሉ ፥ ጀርባቸውም ፥ እጃቸውም ፥ ክን
ፋቸውም ፥ መንኰራኵሮቹም ÷ ለአራቱ ፥ የነ
በሩ ፥ መንኰራኵሮች ÷ በዙሪያቸው ፥ ዓይኖች ፥
፲፫ ፡ ተሞልተው ፥ ነበር ። መንኰራኵሮችም ፥ እኔ ፥
፲፬ ፡ እየሰማሁ ፥ ጌልጌል ፥ ተብለው ፥ ተጠሩ ። ለእያ
ንዳንዱም ፥ አራት ፥ አራት ፥ ፊት ፥ ነበሩት ፤ አን
ደኛው ፥ ፊት ፥ የኪሩብ ፥ ፊት ÷ ሁለተኛውም ፥
የሰው ፥ ፊት ÷ ሦስተኛው ፥ የአንበሳ ፥ ፊት ÷
አራተኛውም ፥ የንስር ፥ ፊት ፥ ነበረ ።
፲፭ ፡ ኪሩቤልም ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አሉ ፥ ይህ ፥ በከቦር ፥
፲፮ ፡ ወንዝ ፥ ያየሁት ፥ እንስሳ ፥ ነው ። ኪሩቤልም ፥
ሲሄዱ ፥ መንኰራኵሮቹ ፥ በአጠገባቸው ፥ ይሄዱ ፥
ነበር ፤ ኪሩቤልም ፥ ከምድር ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ይሉ ፥
ዘንድ ፥ ክንፎቻቸውን ፥ ሲዘረጉ ፥ መንኰራኵ
ሮች ፥ ደግሞ ፥ ከአጠገባቸው ፥ ፈቀቅ ፥ አይሉም ፥
፲፯ ፡ ነበር ። ሕይወት ፥ ያላቸው ፥ የእንስሶች ፥ መን
ፈስ ፥ በመንኰራኵሮች ፥ ውስጥ ፥ ነበረና ፥ እን
ዚህ ፥ ሲቆሙ ፥ እነዚያ ፥ ይቆሙ ፥ ነበር ÷ እነዚ
ህም ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ሲሉ ፥ እነዚያ ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥
ከፍ ፥ ከፍ ፥ ይሉ ፥ ነበር ።
፲፰ ፡ የእግዚአብሔርም ፥ ክብር ፥ ከቤቱ ፥ መድረክ ፥
፲፱ ፡ ላይ ፥ ወጥቶ ፥ በኪሩቤል ፥ ላይ ፥ ቆመ ። ኪሩቤ
ልም ፥ ክንፎቻቸውን ፥ ዘረጉ ፥ እኔም ፥ እያየሁ ፥
ከምድር ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አሉ ፤ በወጡም ፥ ጊዜ ፥
መንኰራኵሮች ፥ በአጠገባቸው ፥ ነበሩ ፤ በእግ
ዚአብሔርም ፥ ቤት ፥ በምሥራቁ ፥ በር ፥ መግ
ቢያ ፥ ቆመ ÷ የእስራኤልም ፥ አምላክ ፥ ክብር ፥
በላያቸው ፥ ላይ ፥ ነበረ ።
፳ ፡ ይህ ፥ በከቦር ፥ ወንዝ ፥ ከእስራኤል ፥ አምላክ ፥
፳፩ ፡ በታች ፥ ያየሁት ፥ እንስሳ ፥ ነው ÷ ኪሩቤልም ፥
እንደ ፥ ነበሩ ፥ አስተዋልሁ ። ለእያንዳንዱ ፥
፳፪ ፡ አራት ፥ አራት ፥ ፊት ÷ ለእያንዳንዱም ፥ አራት ፥
አራት ፥ ክንፍ ፥ ነበሩት ÷ የሰውም ፥ እጅ ፥ አም
፳፫ ፡ ሳያ ፥ ከክንፎቻቸው ፥ በታች ፥ ነበረ ። ፊቶቻቸ
ውም ፥ በከቦር ፥ ወንዝ ፥ ያየኋቸውን ፥ ፊቶች ፥
ይመስሉ ፥ ነበር ፤ እነርሱና ፥ መልካቸውም ፥ እን
ዲሁ ፥ ነበረ ፤ እያንዳንዱም ፥ አቅንቶ ፥ ወደ ፥
ፊት ፥ ይሄድ ፥ ነበር ።

ምዕራፍ ፥ ፲፩ ።

፩ ፡ መንፈስም ፥ አነሣኝ ፤ ወደ ፥ ፀሐይ ፥ መውጫ ፥
ወደሚመለከት ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ቤትም ፥
ወደ ፥ ምሥራቁ ፥ በር ፥ አመጣኝ ። እነሆም ÷
በበሩ ፥ መግቢያ ፥ ሀያ ፥ አምስት ፥ ሰዎች ፥ ነበሩ ፤
በመካከላቸውም ፥ የሕዝቡን ፥ አለቆች ፥ የዓዙ
ርን ፥ ልጅ ፥ ያእዛንያንና ፥ የበናያስ ፥ ልጅ ፥ ፈላ
፪ ፡ ጥያን ፥ አየሁ ። እርሱም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፡—
የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ እነዚህ ፥ ክፋትን ፥ የሚያ

ስቡ ፥ በዚህችም ፥ ከተማ ፥ ክፉን ፥ ምክር ፥ የሚ
፫ መክሩ ፥ ሰዎች ፥ ናቸው ። እነርሱም ፦— በውኑ ፥
ቤቶችን ፥ የምንሠራበት ፥ ዘመን ፥ የቀረበ ፥ አይ
ደለምን ? ይህች ፥ ከተማ ፥ ድስት ፥ እኛም ፥
፬ ሥጋ ፥ ነን ፥ ብለዋል ። ስለዚህ ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥
ሆይ ÷ ትንቢት ፥ ተናገርበቸው ፤ ትንቢት ፥
ተናገር ።
፭ የእግዚአብሔርም ፥ መንፈስ ፥ ወደቀብኝ ፥ እን
ዲህም ፥ አለኝ ፦— እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥
ይላል ፥ ብለህ ፥ ተናገር ፦— የእስራኤል ፥ ቤት ፥
ሆይ ÷ ይህን ፥ ነገር ፥ ተናግራችኋል ÷ እኔም ፥
፮ የልባችሁን ፥ አሳብ ፥ አውቃለሁ ። በዚህች ፥
ከተማ ፥ ውስጥ ፥ ግዳዮቻችሁን ፥ አብዝታችኋል ፥
፯ በጎዳናዎችዋም ፥ ግዳዮችን ፥ ሞልታችኋል ። ስለ
ዚህ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦—
በመካከልዋ ፥ ያኖራችኋቸው ፥ ግዳዮቻችሁ ፥
እነርሱ ፥ ሥጋው ፥ ናቸው ÷ ይህችም ፥ ከተማ ፥
ድስቱ ፥ ናት ፤ እናንተን ፥ ግን ፥ ከመካከልዋ ፥
፰ አወጣችኋለሁ ። ሰይፍን ፥ ፈርታችኋል ፥ እኔም ፥
ሰይፍን ፥ አመጣባችኋለሁ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግ
፱ ዚአብሔር ። ከመካከልዋም ፥ አወጣችኋለሁ ÷
በእንግዶችም ፥ እጅ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጣችኋለሁ ÷
፲ በላያችሁም ፥ ፍርድ ፥ አደርጋለሁ ። በሰይፍ ፥
ትወድቃላችሁ ፥ በእስራኤልም ፥ ድንበር ፥ እፈ
ርድባችኋለሁ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥
፲፩ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ። ይህች ፥ ከተማ ፥ ድስት ፥
አትሆንላችሁም ፥ እናንተም ፥ በመካከልዋ ፥ ሥጋ ፥
አትሆኑም ÷ እኔም ፥ በእስራኤል ፥ ድንበር ፥ እፈ
ርድባችኋለሁ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥
፲፪ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ። በትእዛዜ ፥ አልሄዳች
ሁምና ÷ ፍርዴንም ፥ አላደረጋችሁምና ፤ በዙ
ሪያችሁም ፥ እንደሚኖሩት ፥ እንደ ፥ አሕዛብ ፥
ሕግ ፥ አድርጋችኋል ።
፲፫ ትንቢትም ፥ በተናገርሁ ፥ ጊዜ ፥ የበናያስ ፥
ልጅ ፥ ፈላጥያ ፥ ሞተ ፤ እኔም ፥ በግምባሬ ፥ ተደ
ፍቼ ፦— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሆይ ÷ ወዮ ፤
በውኑ ፥ የእስራኤልን ፥ ቅሬታ ፥ ፈጽመህ ፥ ታጠ
ፋለህን ? ብዬ ፥ በታላቅ ፥ ድምፅ ፥ ጮኽሁ ።
፲፬ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን
፲፭ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በኢየሩ
ሳሌም ፥ የሚኖሩ ፦— ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥
ራቁ ፤ ይህች ፥ ምድር ፥ ርስት ፥ ሆና ፥ ለእኛ ፥ ተሰ
ጥታለች ፥ የሚሉአቸው ፥ ወንድሞችህና ፥ ዘመ
ዶችህ ፥ የወገኖችህም ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ የእስራ
፲፮ ኤልም ፥ ቤት ፥ ሁሉ ፥ ናቸው ። ስለዚህ ፦— ጌታ ፥
እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እኔ ፥ ወደ ፥
አሕዛብ ፥ አርቄአቸዋለሁ ÷ ወደ ፥ አገሮችም ፥
በትኛቸዋለሁ ፤ ይሁን ፥ እንጂ ÷ በመጡባቸው ፥
አገሮች ፥ በእነዚያ ፥ ትንሽ ፥ መቅደስ ፥ እሆናቸ
፲፯ ዋለሁ ፥ በል ። ስለዚህም ፥ በል ፦— ጌታ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ከአሕዛብ ፥ ዘንድ ፥ አከማ
ቻችኋለሁ ፥ ከተበተናችሁባቸውም ፥ አገሮች ፥
እሰበስባችኋለሁ ÷ የእስራኤልንም ፥ ምድር ፥
፲፰ እሰጣችኋለሁ ። ወደዚያም ፥ ይመጣሉ ÷ ጸያፉ
ንና ፥ ርኩሰንም ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ከእርስዋ ፥ ያወ
ጣሉ ። በትእዛዜም ፥ ይሄዱ ፥ ዘንድ ፥ ፍርዴንም ፥ ፲፱፡፳፡
ይጠብቁና ፥ ያደርጉ ፥ ዘንድ ፥ አንድ ፥ ልብ ፥ እሰ
ጣቸዋለሁ ÷ በውስጣቸውም ፥ አዲስ ፥ መንፈስ ፥
እሰጣለሁ ÷ ከሥጋቸውም ፥ ውስጥ ፥ የድንጋዩን ፥
ልብ ፥ አወጣለሁ ፥ የሥጋንም ፥ ልብ ፥ እሰጣቸዋ
ለሁ ፤ እነርሱም ፥ ሕዝብ ፥ ይሆኑኛል ፥ እኔም ፥
አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ። ልባቸውም ፥ ጸያፍ ፳፩፡
ንና ፥ ርኩስን ፥ ነገር ፥ በሚከተል ፥ በእነርሱ ፥
ራስ ፥ ላይ ፥ መንገዳቸውን ፥ አመልሳለሁ ÷ ይላል ፥
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
ኪሩቤልም ፥ ክንፎቻቸውን ፥ ዘረጉ ÷ መን ፳፪፡
ኰራኵሮችም ፥ በአጠገባቸው ፥ ነበሩ ፤ የእስራ
ኤልም ፥ አምላክ ፥ ክብር ፥ በላያቸው ፥ ላይ ፥ ነበረ ።
የእግዚአብሔርም ፥ ክብር ፥ ከከተማይቱ ፥ ውስጥ ፥ ፳፫፡
ተነሥቶ ፥ በከተማይቱ ፥ ምሥራቅ ፥ በኩል ፥
በለው ፥ ተራራ ፥ ላይ ፥ ቆመ ። መንፈስም ፥ አን ፳፬፡
ሣኝ ÷ በእግዚአብሔርም ፥ መንፈስ ፥ በራእይ ፥
ወደ ፥ ከላውዴዎን ፥ ምድር ፥ ወደ ፥ ምርኮኞቹ ፥
አመጣኝ ። ያየሁትም ፥ ራእይ ፥ ከእኔ ፥ ወጥቶ ፥
ተለየ ። እግዚአብሔርም ፥ ያሳየኝን ፥ ነገር ፥ ፳፭፡
ሁሉ ፥ ለምርኮኞች ፥ ተናገርሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ፩፡
ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በዓመፀኛ ፥ ፪፡
ቤት ፥ መካከል ፥ ተቀምጠሃል ፤ ያዩ ፥ ዘንድ ፥
ዓይን ፥ አላቸው ፥ እነርሱም ፥ አያዩም ÷ ይሰ
ሙም ፥ ዘንድ ፥ ጆሮ ፥ አላቸው ፥ እነርሱም ፥
አይሰሙም ፤ እነርሱ ፥ ዓመፀኛ ፥ ቤት ፥ ናቸ
ውና ። አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የስደ ፫፡
ተኛ ፥ እክት ፥ አዘጋጅ ፥ በፊታቸውም ፥ ቀን ፥
ለቀን ፥ ተማረክ ÷ በፊታቸውም ፥ ከስፍራ ፥ ወደ ፥
ሌላ ፥ ስፍራ ፥ ተማርከህ ፥ ሂድ ፤ እነርሱም ፥ ዓመ
ፀኛ ፥ ቤት ፥ እንደ ፥ ሆኑ ፥ ምናልባት ፥ ያስተውሉ ፥
ይሆናል ። ቀን ፥ ለቀንም ፥ በፊታቸው ፥ እክት ፬፡
ህን ፥ እንደ ፥ ስደተኛ ፥ እክት ፥ አውጣው ÷ በማ
ታም ፥ ጊዜ ፥ በፊታቸው ፥ ስደተኞች ፥ እንደሚ
ወጡ ፥ እንዲሁ ፥ ውጣ ። በፊታቸውም ፥ ግን ፭፡
ቡን ፥ ንደል ፥ በእርሱም ፥ አውጣ ። ለእስራኤ ፮፡
ልም ፥ ቤት ፥ ምልክት ፥ አድርጌሃለሁና ፥ በፊ
ታቸው ፥ በጫንቃህ ፥ ላይ ፥ አንግተው ÷ በጨ
ለማም ፥ ተሸክመህ ፥ ውጣ ፤ ምድሪቱንም ፥ እን
ዳታይ ፥ ፊትህን ፥ ሸፍን ። እንዳዘዝኝም ፥ አደረ ፯፡
ግሁ ፤ ቀን ፥ ለቀንም ፥ እክቱን ፥ እንደ ፥ ስደተኛ ፥
እክት ፥ አወጣሁ ÷ በማታም ፥ ጊዜ ፥ ግንቡን ፥
በእጄ ፥ ነደልሁ ÷ በጨለማም ፥ አወጣሁት ፥
በፊታቸውም ፥ በጫንቃዬ ፥ ላይ ፥ አንግቼ ፥ ተሸ
ከምሁት ።
በነጋውም ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ ፰፡
እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ፱፡
ሆይ ÷ ዓመፀኛ ፥ ቤት ፥ የእስራኤል ፥ ቤት ፦—
የምታደርገው ፥ ምንድር ፥ ነው ? አላሉህምን ?
አንተም ፦— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ፲፡

ይላል ፡— ይህ ፡ ሽክም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚ
ኖረው ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ በመካከላቸውም ፡ በሚ
ኖሩት ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡
፲፭፡ በላቸው ። ደግሞም ፡— እኔ ፡ ምልክታችሁ ፡
ነኝ ፤ እኔ ፡ እንዳደረግሁ ፡ እንዲሁ ፡ ይደረግባ
ቸዋል ÷ እነርሱም ፡ በስደት ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡
፲፮፡ ይሄዳሉ ፡ በል ። በመካከላቸውም ፡ የሚኖረው ፡
አለቃ ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አንግቶ ፡ በጨለማ ፡
ይወጣል ፤ በዚያ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ ግንቡን ፡
ይነድላሉ ÷ በዓይኑም ፡ ምድርን ፡ እንዳያይ ፡
፲፯፡ ፊቱን ፡ ይሸፍናል ። መረቤንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
እዘረጋለሁ ፡ በወጥመዴም ፡ ይያዝል ÷ ወደ ፡
ከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ በቢሎን ፡ አመ
ጣዋለሁ ፤ ሆኖም ፡ አያያትም ፡ በዚያም ፡ ይሞ
፲፰፡ ታል ። ሊረዱትም ፡ በዙሪያው ፡ ያሉትን ፡
ሁሉ ፡ ጭፍሮቹንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡
ሁሉ ፡ እበትናቸዋለሁ ፤ በኋላቸውም ፡ ሰይፍ ፡
፲፱፡ እመዝዛለሁ ። በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ በበተን
ኋቸው ፡ ጊዜ ÷ በአገሮችም ፡ በዘራኋቸው ፡
ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
፳፡ ያውቃሉ ። በሚሄዱባቸውም ፡ አሕዛብ ፡ መካ
ከል ፡ ርኵሰታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡
ከሰይፍና ፡ ከራብ ፡ ከቸነፈርም ፡ ጥቂቶች ፡ ሰዎ
ችን ፡ ከእነርሱ ፡ አስቀራለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
፳፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፳፪፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እን
ጀራሀን ፡ በድንጋጤ ፡ ብላ ፡ ውኃህንም ፡ በመ
፳፫፡ ንቀጥቀጥና ፡ በኀዘን ፡ ጠጣ ፤ ለምድሪቱም ፡
ሕዝብ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ስለሚኖሩ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ምድር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ስለሚኖሩባት ፡ ሁሉ ፡ ግፍ ፡
ምድሪቱ ፡ ከነሞላዋ ፡ ትጠፋ ፡ ዘንድ ፡ እንጀራ
ቸውን ፡ በችግር ፡ ይበላሉ ፡ ውኃቸውንም ፡
፳፬፡ በድንጋጤ ፡ ይጠጣሉ ። ሰዎች ፡ የሚኖሩባ
ቸው ፡ ከተሞች ፡ ባድማ ፡ ይሆናሉ ፡ ምድሪ
ቱም ፡ ውድማ ፡ ትሆናለች ፤ እኔም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ፡ በላቸው ።
፳፭፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፳፮፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በእ
ስራኤል ፡ ምድር ፡— ዘመኑ ፡ ረዝሞአል ፡ ራእ
ዩም ፡ ሁሉ ፡ ጠፍቶአል ፡ የምትሉት ፡ ምሳሌ ፡
፳፯፡ ምንድር ፡ ነው ? ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡—
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህን ፡
ምሳሌ ፡ አስቀረዋለሁ ፡ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡
ደግሞ ፡ ምሳሌ ፡ አድርገው ፡ አይናገሩትም ፤
አንተ ፡ ግን ፡— ዘመኑና ፡ የራእዩ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡
፳፰፡ ቀርቦአል ፡ በላቸው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ከንቱ ፡ ራእይና ፡
፳፱፡ ውሸተኛ ፡ ምዋርት ፡ አይሆንም ። እኔ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ነኝ ፤ እናገራለሁ ፡ የምናገረውም ፡ ቃል ፡
ይፈጸማል ÷ ደግሞም ፡ አይዘገይም ፤ እናንተ ፡
ዓመፀኛ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በዘመናችሁ ፡ ቃሌን ፡
እናገራለሁ ፡ እፈጽመውማለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፳፪፡
ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ ፳፫፡
የእስራኤል ፡ ቤት ፡— ይህች ፡ የሚያያት ፡ ራእይ ፡
ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ናት ÷ እርሱም ፡ ለሩቅ ፡ ወራት ፡
ትንቢት ፡ ይናገራል ፡ ይላሉ ። ስለዚህ ፡ በላ ፳፬፡
ቸው ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የምናገረው ፡ ቃል ፡ ይፈጸማል ፡ እንጂ ፡ ከቃሌ ፡
ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ የሚዘገይ ፡ የለም ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፩፡
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ትን ፪፡
ቢት ፡ በሚናገሩ ፡ በእስራኤል ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡
ትንቢት ፡ ተናገር ÷ ከገዛ ፡ ልባቸውም ፡ ትን
ቢት ፡ የሚናገሩትን ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ፡ በላቸው ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፫፡
ይላል ፡— ምንምን ፡ ሳያዩ ፡ የገዛ ፡ መንፈሳቸ
ውን ፡ ለሚከተሉ ፡ ለሰነፎች ፡ ነቢያት ፡ ወዮላ
ቸው ! እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ነቢያትህ ፡ በምድረ ፡ ፬፡
በዳ ፡ እንደሚኖሩ ፡ ቀበሮች ፡ ናቸው ። ወደ ፡ ተሰ ፭፡
በረው ፡ ቅጥር ፡ አልወጣችሁም ÷ በእግዚአብ
ሔርም ፡ ቀን ፡ በሰልፍ ፡ ትቆሙ ፡ ዘንድ ፡ ለእስ
ራኤል ፡ ቤት ፡ ቅጥር ፡ አልሠራችሁም ። እግ ፮፡
ዚአብሔር ፡ ሳይልካቸው ፡— እግዚአብሔር ፡
ይላል ፡ የሚሉ ፡ ሰዎች ፡ ከንቱ ፡ ነገርንና ፡ ውሸ
ተኛ ፡ ምዋርትን ፡ አይተዋል ፡ ቃሉም ፡ ይጠና ፡
ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አስደርገዋል ። እኔም ፡ ሰልና ፯፡
ገር ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎአል ፡
ስትሉ ÷ ከንቱ ፡ ራእይን ፡ ያያችሁ ፡ ውሸተኛ
ንም ፡ ምዋርት ፡ የተናገራችሁ ፡ አይደላችሁ
ምን ?
ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፰፡
ይላል ፡— ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ተናገራችሁ ፡
ውሸተኛ ፡ ራእይንም ፡ ስላያችሁ ÷ ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ። እጄም ፡ ከንቱ ፡ ራእይን ፡ በሚ ፱፡
ያዩ ÷ በውሸትም ፡ በሚያምዋርቱ ፡ ነቢያት ፡
ላይ ፡ ትሆናለች ፤ እነርሱም ፡ በሕዝቤ ፡ ማኅበር ፡
ውስጥ ፡ አይገኙም ÷ በእስራኤልም ፡ ቤት ፡
መጽሐፍ ፡ አይጻፉም ÷ ወደ ፡ እስራኤልም ፡
ምድር ፡ አይገቡም ፤ እኔም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ። ሰላም ፡ ሳይ ፲፡
ኖር ፡— ሰላም ፡ እያሉ ፡ ሕዝቤን ፡ አታለለዋ
ልና ፤ አንዱም ፡ ሰው ፡ ቅጥር ፡ ሲሠራ ÷ እነሆ ÷
ገለባ ፡ በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ ይመርጉታልና ፡ ገለባ ፡ ፲፩፡
በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ ለሚመርጉት ፡ ሰዎች ፡— ይወ
ድቃል ፡ በላቸው ። የሚያሰዋም ፡ ዝናብ ፡ ይዘን
በል ÷ ታላቅም ፡ የበረዶ ፡ ድንጋይ ፡ ይወድቃል ÷
ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ይሰነጣጥቀዋል ። እነሆ ÷ ፲፪፡
ግንቡ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡— የመረጋችሁት ፡ ጭቃ ፡
ወዴት ፡ አለ ? አይሉአችሁምን ? ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ ፲፫፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በመዓቴ ፡

በወውሎ ፥ ነፋስ ፥ እስነጣጥቀዋለሁ ÷ ያጠፋውም ፥ ዘንድ ፥ በቍጣዬ ፥ የሚያሰጥም ፥ ዝናብ ÷ በመዓቴም ፥ ታላቅ ፥ የበረዶ ፥ ድንጋይ ፥ ይወር ፲፬፥ ዳል ። ገለባም ፥ በሌለበት ፥ ጭቃ ፥ የመረጋች ሁትን ፥ ቅጥር ፥ አፈርሰስሁ ፥ ወደ ፥ ምድርም ፥ እጥለዋለሁ ÷ መሠረቱም ፥ ይታያል ። እርሱም ፥ ይናዳል ፥ በመካከሉም ፥ ትጠፋላችሁ ፥ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ። ፲፭፥ መዓቴንም ፥ በግንቡ ፥ ላይ ፥ ገለባም ፥ በሌለበት ፥ ጭቃ ፥ በመረገጥት ፥ ላይ ፥ እፈጽማለሁ ፥ እኔም ፥ — ግንቡና ፥ መረጊዎቹ ፥ የሉም ፥ እላችኋለሁ ። ፲፮፥ እነርሱም ፥ ስለ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ትንቢት ፥ የሚናገሩ ፥ የሰላምን ፥ ራእይ ፥ የሚያዩላት ፥ የእስራኤል ፥ ነቢያት ፥ ናቸው ÷ ሰላምም ፥ የለም ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

፲፯፥ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ከገዛ ፥ ልባቸው ፥ ትንቢት ፥ በሚናገሩ ፥ በሕዝብህ ፥ ሴቶች ፥ ልጆች ፥ ላይ ፥ ፊትህን ፥ አድርግ ፤ ትንቢትም ፥ ፲፰፥ ተናገርባቸው ÷ እንዲህም ፥ በል ፥ — ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥ — ነፍስን ፥ ለማጥመድ ፥ ለእጅ ፥ ድጋፍ ፥ ሁሉ ፥ መከዳ ፥ ለሚሰፉ ፥ ለሰውም ፥ ሁሉ ፥ ራስ ፥ እንደ ፥ እየቁመቱ ፥ ሽፋን ፥ ለሚሠሩ ፥ ሴቶች ፥ ወዮላቸው ! የሕዝቤንም ፥ ነፍስ ፥ ብታጠምዱ ፥ በውኑ ፥ ነፍሳችሁን ፥ ታድ ፲፱፥ ናላችሁን ? ውሽታችሁን ፥ ለሚሰሙት ፥ ሕዝቤ ፥ እየዋሻችሁ ፥ ሞት ፥ የማይገባቸውን ፥ ነፍሳት ፥ ትገድሉ ፥ ዘንድ ፥ በሕይወትም ፥ መኖር ፥ የማይገባቸውን ፥ ነፍሳት ፥ በሕይወት ፥ ታኖሩ ፥ ዘንድ ፥ ስለ ፥ ጭብጥ ፥ ገብስና ፥ ስለ ፥ ቍራሽ ፥ እንጀራ ፥ በሕዝቤ ፥ ዘንድ ፥ አርክሳችሁኛል ።

፳፥ ስለዚህ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥ — እነሆ ÷ እኔ ፥ ነፍሳትን ፥ እንደ ፥ ወፍ ፥ በምታጠምዱባት ፥ በመከዳችሁ ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ ከክንዳችሁም ፥ ወስጄ ፥ እቀድዳታለሁ ÷ እንደ ፥ ወፍም ፥ የምታጠምዱአቸውን ፥ ነፍሳት ፥ እለ ፳፩፥ ቅቃለሁ ። ሽፋኖቻችሁን ፥ ደግሞ ፥ እቀድዳለሁ ፥ ሕዝቤንም ፥ ከእጃችሁ ፥ አድናለሁ ÷ ከዚያም ፥ ወዲያ ፥ በእጃችሁ ፥ ለመታደን ፥ አይሆኑም ፥ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ፳፪፥ ታውቃላችሁ ። እኔም ፥ ያላሰዘንሁትን ፥ የጻድቁን ፥ ልብ ፥ በውሸት ፥ አሳዝናችኋልና ÷ በሕይወትም ፥ ይኖር ፥ ዘንድ ፥ ከክፉ ፥ መንገድ ፥ እንዳይመለስ ፥ የኃጢአተኛውን ፥ እጅ ፥ አበርትታች ፳፫፥ ኋልና ፥ ስለዚህ ፥ ከንቱን ፥ ራእይ ፥ እንግዲህ ፥ አታዩም ፥ ምዋርትንም ፥ አታምዋርቱም ÷ ሕዝቤንም ፥ ከእጃችሁ ፥ አድናለሁ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩፥ ከእስራኤልም ፥ ሽማግሌዎች ፥ ኢያሌ ፥ ሰዎች ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ መጥተው ፥ በፊቴ ፥ ተቀመጡ ። ፪፥ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ፫፥ ሲል ፥ መጣ ፥ — የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ እነዚህ ፥ ሰዎች ፥ ጣዖቶቻቸውን ፥ በልባቸው ፥ አኑረዋል ፥ የበደላቸውንም ፥ መቅሠፍት ፥ በፊታቸው ፥ አቁመዋል ፤ እኔስ ፥ ከእነርሱ ፥ ልጠየቅን ? ስለዚህ ፥ — ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ፬፥፭፥ ይላል ፥ — ሁሉም ፥ በጣዖቶቻቸው ፥ ከእኔ ፥ ተለይተዋልና ፥ የእስራኤልን ፥ ቤት ፥ በልባቸው ፥ እይዝ ፥ ዘንድ ፥ ከእስራኤል ፥ ቤት ፥ ጣዖቶቹን ፥ በልቡ ፥ የሚያኖር ÷ የበደሉንም ፥ መቅሠፍት ፥ በፊቱ ፥ የሚያቆም ፥ ሰው ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥ ነቢዩ ፥ በመጣ ፥ ጊዜ ÷ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ጣዖታቱ ፥ ብዛት ፥ እመልስለታለሁ ፥ ብለህ ፥ ንገራቸው ።

፮፥ ስለዚህ ፥ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ እንዲህ ፥ በል ፥ — ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥ — ንስሐ ፥ ግቡ ፥ ከጣዖቶቻችሁም ፥ ተመለሱ ÷ ፊታችሁንም ፥ ከርኩሰታችሁ ፥ ሁሉ ፥ መልሱ ። ፯፥ ከእስራኤልም ፥ ቤት ÷ በእስራኤልም ፥ ዘንድ ፥ ከሚቀመጡ ፥ መጻተኞች ፥ የሚሆን ÷ ከእኔ ፥ ተለይቶ ፥ ጣዖቶቹን ፥ በልቡ ፥ የሚያኖር ÷ የበደሉንም ፥ መቅሠፍት ፥ በፊቱ ፥ የሚያቆም ፥ ሰው ፥ ሁሉ ÷ ስለ ፥ እኔ ፥ ይጠይቅ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ ነቢዩ ፥ በመጣ ፥ ጊዜ ÷ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ በራሴ ፥ እመልስለታለሁ ፤ ፰፥ ፊቴንም ፥ በዚያ ፥ ሰው ፥ ላይ ፥ አደርጋለሁ ፥ ምልክትና ፥ ምሳሌም ፥ አደርገዋለሁ ፥ ከሕዝቤም ፥ መካከል ፥ አጠፋዋለሁ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ። ፱፥ ነቢዩም ፥ ቢታለል ፥ ቃልንም ፥ ቢናገር ÷ ያንን ፥ ነቢይ ፥ ያታለልሁ ፥ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ ነኝ ÷ እጄንም ፥ በእርሱ ፥ ላይ ፥ እዘረጋለሁ ፥ ከሕዝቤም ፥ ከእስራኤል ፥ መካከል ፥ አጠፋዋለሁ ። ፲፥ ኃጢአታቸውን ፥ ይሸከማሉ ፥ እንደሚጠይቀውም ፥ ሰው ፥ ኃጢአት ፥ እንዲሁ ፥ የነቢዩ ፥ ኃጢአት ፥ ይሆናል ። ይኸውም ፥ የእ ፲፩፥ ስራኤል ፥ ቤት ፥ ደግሞ ፥ ከእኔ ፥ ርቀው ፥ እንዳይስቱ ፥ በኃጢአታቸውም ፥ ሁሉ ፥ እንዳይረክሱ ፥ ነው ፤ እነርሱም ፥ ሕዝብ ፥ ይሆኑኛል ፥ እኔም ፥ አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

፲፪፥ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥ — የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ፲፫፥ ምድር ፥ በማመፅ ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ ኃጢአት ፥ ስትሠራ ÷ እኔም ፥ እጄን ፥ ስዘረጋባት ፥ የእንጀራዋንም ፥ በትር ፥ ስሰብር ፥ ራብን ፥ ስሰድድባት ፥ ሰውንና ፥ እንስሳውንም ፥ ከእርስዋ ፥ ስጠፋ ÷ እነዚህ ፥ ሦስት ፥ ሰዎች ÷ ኖኅና ፥ ዳንኤል ፥ ፲፬፥ ኢዮብም ÷ ቢኖሩባት ፥ በጽድቃቸው ፥ የገዙ ፥ ነፍሳቸውን ፥ ብቻ ፥ ያድናሉ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ። ፲፭፥ ክፉዎቹን ፥ አራዊት ፥ በምድር ፥ ባሳልፍ ፥ እነርሱም ፥ ልጆችዋን ፥ ቢያጠፉ ፥ ስለ ፥ አራዊትም ፥ ማንም ፥ እንዳያልፍባት ፥ ባድማ ፥ ብትሆን ÷ እነዚህ ፥ ሦስት ፥ ሰዎች ፥ ፲፮፥ ቢኖሩባት ÷ እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝና ፥ እነርሱ ፥ ብቻቸውን ፥ ይድናሉ ፥ እንጂ ፥ ወንዶችንና ፥ ሴቶች ፥ ልጆቻቸውን ፥ አያድኑም ÷ ምድሪቱም ፥ ባድማ ፥ ትሆናለች ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

፲፮፡ ወይም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አም
ጥቼ ፡— ሰይፍ ፡ ሆይ ፡ በምድሪቱ ፡ ላይ ፡ አለፊ ፡
ብል ፡ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ ከእርስዋ ፡
፲፯፡ ባጠፋ ፡ እነዚህ ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ቢኖሩበት ፡
እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነርሱ ፡ ብቻቸውን ፡ ይድ
ናሉ ፡ እንጂ ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡
አያድኑም ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፰፡ ወይም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ቸነፈር ፡ ብሰ
ድድ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ ከእርስዋ ፡
አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ መዓቴን ፡ በደም ፡ ባፈስስበት ፡
፲፱፡ ኖኅና ፡ ዳንኤል ፡ ኢዮብም ፡ ቢኖሩበት ፡ እኔ ፡
ሕያው ፡ ነኝና ፡ በጽድቃቸው ፡ ነፍሳቸውን ፡
ብቻ ፡ ያድናሉ ፡ እንጂ ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውን ፡ አያድኑም ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ።
፳፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ይልቁንስ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ ከእርስዋ ፡
አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አራቱን ፡
ክፉ ፡ ፍርዶቼን ፡ ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ክፉዎች
ንም ፡ አውሬዎች ፡ ቸነፈርንም ፡ ስሰድድባት !
፳፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ እነሆ ፡ የሚያመልጡና ፡ ወንዶ
ችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ የሚያመጡ ፡ ይቀሩላ
ታል ፡ እነሆ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ይወጣሉ ፡ እናን
ተም ፡ መንገዳቸውንና ፡ ሥራቸውን ፡ ታያላ
ችሁ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ ስላመጣሁት ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስላመጣሁባትም ፡ ነገር ፡
፳፪፡ ሁሉ ፡ ትጽናናላችሁ ። መንገዳቸውንና ፡ ሥራ
ቸውን ፡ ባያችሁ ፡ ጊዜ ፡ ያጽናኑአችኋል ፡ ያደ
ረግሁባትንም ፡ ሁሉ ፡ በከንቱ ፡ እንዳላደረግሁ
ባት ፡ ታውቃላችሁ ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡
፪፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ የወይን ፡
ግንድ ፡ በዱር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ የወ
ይን ፡ አረግ ፡ ከዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ብል
፫፡ ጫው ፡ ምንድር ፡ ነው ? በውኑ ፡ ሥራ ፡ የሚ
ሠራበትን ፡ እንጨት ፡ ከእርሱ ፡ ይወስዳሉን ?
ወይስ ፡ ሰዎች ፡ ዕቃ ፡ የሚንጠለጠልበትን ፡
፬፡ ሎሳብ ፡ ከእርሱ ፡ ይወስዳሉን ? እነሆ ፡ ለመቃ
ጠል ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ተጥሎአል ፡ እሳቱም ፡
ሁለቱን ፡ ጫፎቹን ፡ በልቶአል ፡ መካከሉም ፡
ተቃጥሎአል ፡ በውኑ ፡ ለሥራ ፡ ይጠቅማልን ?
፭፡ እነሆ ፡ ደህና ፡ ሳለ ፡ ለሥራ ፡ ካልጠቀመ ፡
ይልቁንስ ፡ እሳት ፡ ከበላው ፡ እርሱም ፡ ከተቃ
ጠለ ፡ በኋላ ፡ እንዴት ፡ ሥራ ፡ ይሠራበታል ?
፮፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— በዱር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡
የወይን ፡ ግንድ ፡ እሳት ፡ ይበላው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
ሰጠሁት ፡ እንዲሁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ
፯፡ ትን ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ። ፊቴንም ፡ በእነ
ርሱ ፡ ላይ ፡ አደርጋለሁ ፡ ከእሳትም ፡ ይወጣሉ ፡
እሳት ፡ ግን ፡ ይበላቸዋል ፡ ፊቴንም ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ ባደረግሁ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ። ፰፡ ዓመፅን ፡ አድ
ርገዋልና ፡ ምድሪቱን ፡ በድማ ፡ አደርጋለሁ ፡
ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ለኢ
፪፡ የሩሳሌም ፡ ርኩሰትዋን ፡ አስታውቃት ፡ እን
ዲህም ፡ በል ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኢየ
ሩሳሌም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ዘርሽና ፡ ትውል
ድሽ ፡ ከከነዓን ፡ ምድር ፡ ነው ፡ አባትሽ ፡ አሞ
ራዊ ፡ ነበረ ፡ እናትሽም ፡ ኬጢያዊት ፡ ነበረች ።
፫፡ በተወለድሽ ፡ ጊዜ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ እትብትሽ ፡
አልተቈረጠም ፡ ንጹሕም ፡ ትሆኚ ፡ ዘንድ ፡
በውኃ ፡ አልታጠብሽም ፡ በጨውም ፡ አልተቀ
ባሽም ፡ በጨርቅም ፡ አልተጠቀለልሽም ። ፬፡ በተ
ወለድሽበት ፡ ቀን ፡ ከሰውነትሽ ፡ ጕስቍልና ፡
የተነሣ ፡ በሚዳ ፡ ላይ ፡ ተጣልሽ ፡ እንጂ ፡ ከዚህ ፡
አንዳች ፡ ያደረግልሽ ፡ ዘንድ ፡ ዓይን ፡ አልራራ
ልሽም ፡ ማንም ፡ አላዘነልሽም ።
፭፡ በአንቺም ፡ ዘንድ ፡ ባለፍሁ ፡ ጊዜ ፡ በደም ፡
ሽም ፡ ውስጥ ፡ ተለውሰሽ ፡ ባየሁሽ ፡ ጊዜ ፡— ፡
በደምሽ ፡ እንዳለሽ ፡ በሕይወት ፡ ኑሪ ፡ አልሁሽ ፡
አምን ፡— በደምሽ ፡ እንዳለሽ ፡ በሕይወት ፡ ኑሪ ፡
፮፡ አልሁሽ ። በእርሻ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ቡቃያ ፡
አበዛሁሽ ፡ አንቺም ፡ አደግሽ ፡ ታላቅም ፡ ሆንሽ ፡
በእጅጉም ፡ አጌጥሽ ፡ ጡቶችሽም ፡ አጐጠጐጡ ፡
ጠጕርሽም ፡ አደገ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዕርቃንሽን ፡
ሆንሽ ፡ ተራቍኣትሽም ፡ ነበርሽ ። ፯፡ በአንቺ ፡ ዘንድ ፡
ባለፍሁና ፡ ባየሁሽ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ጊዜሽ ፡
የፍቅር ፡ ጊዜ ፡ ነበረ ፤ እኔም ፡ መጐናጸፊያዬን ፡
በላይሽ ፡ ዘረጋሁ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽንም ፡ ከደ
ንሁ ፡ ማልሁልሽም ፡ ከአንቺም ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ገባሁ ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
አንቺም ፡ ለእኔ ፡ ሆንሽ ። ፰፡ በውኃም ፡ አጠብ
ሁሽ ፡ ከደምሽም ፡ አጠራሁሽ ፡ በዘይትም ፡ ቀባ
ሁሽ ። ወርቀ ፡ ዘቦም ፡ አለበስሁሽ ፡ በአቆስጣ ፡
ቁርበትም ፡ ጫማ ፡ አደረግሁልሽ ፡ በጥሩ ፡ በፍታ ፡
አስታጠቅሁሽ ፡ በሐርም ፡ ከደንሁሽ ። ፱፡ በጌጥም ፡
አስጌጥሁሽ ፡ በእጅሽም ፡ ላይ ፡ አንባር ፡ በአን
ትሽም ፡ ላይ ፡ ድሪ ፡ አደረግሁልሽ ። ፲፡ በአፍን
ጫሽም ፡ ቀለበት ፡ በጆሮሽም ፡ ጕትቻ ፡ በራስ
ሽም ፡ ላይ ፡ የክብር ፡ አክሊል ፡ አደረግሁ ።
፲፩፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ አጌጥሽ ፡ ልብስሽም ፡ ጥሩ ፡
በፍታና ፡ ሐር ፡ ወርቀ ፡ ዘቦም ፡ ነበረ ፤ አንቺም ፡
መልከምን ፡ ዱቄትና ፡ ማርን ፡ ዘይትንም ፡ በላሽ ፡
እጅግ ፡ በጣም ፡ ውብ ፡ ሆንሽ ፡ ለመንግሥትም ፡
ደረስሽ ። ፲፪፡ በንቺ ፡ ላይ ፡ ካኖርኋት ፡ ከክብሬ ፡
የተነሣ ፡ ውበትሽ ፡ ፍጹም ፡ ነበረና ፡ ዝናሽ ፡
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ወጣ ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ።
፲፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ በውበትሽ ፡ ታምነሻል ፡ ስለ ፡ ዝና
ሽም ፡ አመንዝረሻል ፡ ምንዝርናሽንም ፡ ከመን

፲፮፡ ገድ ፡ አላፊ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አበዛሽ ። ከልብስ
ሽም ፡ ወስደሽ ፡ በኮረብቶች ፡ ላይ ፡ በዝንጉር
ጕር ፡ ልብስ ፡ ያስጌጥሻቸውን ፡ መስገጃች ፡ ለራ
ስሽ ፡ ሠራሽ ፡ በዚያም ፡ ገለሞትሽ ፡ እንዲህም ፡
ያለ ፡ ነገር ፡ ከአሁን ፡ በፊት ፡ አልነበረም ÷ ከአ
፲፯፡ ንግዲህም ፡ ወዳያ ፡ አይሆንም ። ከሰጠሁሽም ፡
ከወርቄና ፡ ከብሬ ፡ የተሠራውን ፡ የክብርሽን ፡
ዕቃ ፡ ወስደሽ ፡ የወንድ ፡ ምስሎች ፡ ለራስሽ ፡
፲፰፡ አድርገሻል ፡ አመንዝረሽባቸውማል ። ወርቀ ፡
ዘቦውን ፡ ልብስሽንም ፡ ወስደሽ ፡ ደረብሽላ
ቸው ÷ ዘይቴንና ፡ ዕጣኔንም ፡ በፊታቸው ፡ አኖ
፲፱፡ ርሽ ። የሰጠሁሽንም ፡ እንጀራዬን ፡ ያበላሁሽ
ንም ፡ መልካሙን ፡ ዱቄትና ፡ ዘይቱን ፡ ማሩ
ንም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ አድርገሽ ፡ በፊታቸው ፡
አኖርሽ ÷ እንዲሁም ፡ ሆኖአል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
፳፡ እግዚአብሔር ። ለእኔም ፡ የወለድሻቸውን ፡
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽን ፡ ወስደሽ ፡
፳፩፡ መብል ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሠዋሽላቸው ። ልጆ
ቼን ፡ አረድሽ ፡ ለእነርሱም ፡ በእሳት ፡ በኩል ፡
አሳልፈሽ ፡ ሰጠሽ ። በውኑ ፡ ግልሙትናሽ ፡
፳፪፡ ጥቂት ፡ ነውን ? በርሱስነትሽና ፡ በግልሙት
ናሽ ፡ ሁሉ ፡ ዕርቃንሽን ፡ ሆነሽ ፡ ተራቊተሽም ፡
ሳለሽ ፡ በደምሽም ፡ ተለውሰሽ ፡ ሳለሽ ፡ የሕፃን
ነትሽን ፡ ወራት ፡ አላሰብሽም ።
፳፫፡ ወዮ ! ወዮልሽ ! ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፳፬፡ ሔር ፡ ከክፋትሽም ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡ የምንዝርናን ፡
ስፍራ ÷ በየአደባባዩም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ቦታን ፡
፳፭፡ ለራስሽ ፡ ሠራሽ ። በየመንገዱ ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡
ያለውን ፡ ቦታሽን ፡ ሠራሽ ÷ ውበትሽንም ፡
አረከስሽ ÷ ለመንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ እግር
ሽን ፡ ገለጥሽ ፡ ግልሙትናሽንም ፡ አበዛሽ ።
፳፮፡ ሥጋቸውም ፡ ከወፈረ ፡ ከጐረቤቶችሽ ፡ ከግብጻ
ውያን ፡ ጋር ፡ አመንዝርሽ ÷ እኔንም ፡ ታስቈጭ ፡
፳፯፡ ዘንድ ፡ ግልሙትናሽን ፡ አበዛሽ ። ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ እጄን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ዘርግቻለሁ ፡
ድርጎሽንም ፡ አጕድያለሁ ፤ ለሚጠሉሽም ፡
ከክፉ ፡ መንገድሽ ፡ የተነሣ ፡ ለሚያፍሩ ፡ ለፍል
ስዋኤም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ፈቃድ ፡ አሳልፌ ፡
፳፰፡ ሰጥቼሻለሁ ። አልጠገብሽምና ፡ ከአሦራውያን ፡
ጋር ፡ ደግሞ ፡ ገለሞትሽ ፡ ከዚህም ፡ ጋር ፡ ገና ፡
፳፱፡ አልጠገብሽም ። እስከ ፡ ነጋደኞች ፡ ምድር ፡
እስከ ፡ ከላውዴዎን ፡ ድረስ ፡ ግልሙትናሽን ፡
አበዛሽ ። ከዚህም ፡ ጋር ፡ ገና ፡ አልጠገብሽም ።
፴፡ የማታፍረውን ፡ የጋለሞታን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ሠርተሻልና ፡ ልብሽ ፡ ምንኛ ፡ ደካማ ፡ ነው ?
፴፩፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። በየመንገዱ ፡
ራስ ፡ የምንዝርናሽን ፡ ስፍራ ፡ ሠርተሻል ፡ በየአ
ደባባዩም ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ቦታሽን ፡ አድርገ
ሻል ። ዋጋዋን ፡ እንደምትንቅ ፡ እንደ ፡ ጋለሞታ ፡
፴፪፡ አልሆንሽም ። በባልዋ ፡ ፋንታ ፡ ሌሎችን ፡
ተቀብላ ፡ የምታመነዝር ፡ ሴትን ፡ ትመስያለሽ ።
፴፫፡ ለጋለሞቶች ፡ ሁሉ ፡ ዋጋ ፡ ይሰጡአቸዋል ፤
አንቺ ፡ ግን ፡ ለውሽሞችሽ ፡ ሁሉ ፡ ዋጋ ፡ ትሰ
ጫለሽ ÷ ከአንቺም ፡ ጋር ፡ ለማመንዘር ፡ በዙሪ
ያሽ ፡ ይገቡብሽ ፡ ዘንድ ፡ መማለጃ ፡ ትሰጫቸዋ
ለሽ ። ግልሙትናሽ ፡ ከሌሎች ፡ ሴቶች ፡ ግል ፴፬፡
ብጥ ፡ ነው ፤ ማንም ፡ ለግልሙትና ፡ የሚከተ
ልሽ ፡ የለም ፤ ዋጋ ፡ ሳይሰጥሽ ፡ አንቺ ፡ ዋጋ ፡
በመስጠትሽ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ልዩ ፡ ሆነሻል ።
ስለዚህ ÷ ጋለሞታ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ፴፭፡
ቃል ፡ ስሚ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፴፮፡
ይላል ፦ ከውሽሞችሽ ፡ ጋር ፡ ባደረግሽው ፡
በግልሙትናሽ ፡ ርኩሰትሽ ፡ ስለ ፡ ፈሰሰ ፡ ኀፍ
ረተ ፡ ሥጋሽም ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ÷ ስለ ፡ ርኩሰት
ሽም ፡ ጣዖታት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሰጠሻቸውም ፡
ስለ ፡ ልጆች ፡ ደም ÷ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ ከእነ ፴፯፡
ርሱ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ያለሽን ፡ የወደድሻቸውንም ፡
ውሽሞችሽ ፡ ሁሉ ፡ ከጠላሻቸው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
እሰበስባቸዋለሁ ፤ በአንቺ ፡ ላይ ፡ በዙሪያሽ ፡
እሰበስባቸዋለሁ ÷ ኀፍረት ፡ ሥጋሽንም ፡ ሁሉ ፡
እንዲያዩ ፡ በፊታቸው ፡ ኀፍረት ፡ ሥጋሽን ፡
እገልጣለሁ ። በአመንዝሮችና ፡ በደም ፡ አፍሳ ፴፰፡
ሾች ፡ ላይ ፡ የሚፈረደውን ፡ ፍርድ ፡ እፈርድብ
ሻለሁ ÷ የመዓትንና ፡ የቅንዓትን ፡ ደምም ፡
አመጣብሻለሁ ። በእጃቸውም ፡ አሳልፌ ፡ እሰ ፴፱፡
ጥሻለሁ ÷ የምንዝርናሽንም ፡ ስፍራ ፡ ያፈር
ሳሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ ቦታሽን ፡ ይገለብጣሉ ፡
ልብስሽንም ፡ ይገፉሻል ፡ የክብርሽንም ፡ ጌጥ ፡
ይወስዳሉ ÷ ዕርቃንሽን ፡ አድርገው ፡ ዕራቁት
ሽን ፡ ይተዉሻል ። ጉባኤን ፡ ያመጡብሻል ፡ ፵፡
በድንጋይም ፡ ይወግሩሻል ÷ በሰይፋቸውም ፡
ይወጉሻል ። ቤቶችሽንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላሉ ፡ ፵፩፡
በብዙም ፡ ሴቶች ፡ ፊት ፡ በላይሽ ፡ ፍርድን ፡
ያደርጉብሻል ፤ ግልሙትናሽንም ፡ አስተውሻ
ለሁ ÷ እንግዲህስ ፡ ዋጋ ፡ አትሰጭም ። መዓቴ ፵፪፡
ንም ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ እጨርሰለሁ ፡ ቅንዓቴም ፡
ከአንቺ ፡ ይርቃል ÷ እኔም ፡ ዝም ፡ እላለሁ ፡
ደግሞም ፡ አልቈጣም ። የሕፃንነትሽን ፡ ወራት ፡ ፵፫፡
አላሰብሽምና ÷ በዚህም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አስቈጥ
ተሽኛልና ፡ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ ደግሞ ፡
መንገድሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ÷ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ ሌላንም ፡ ነውር ፡ በርኵ
ሰትሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አትጨምሪም ።
እነሆ ÷ በምሳሌ ፡ የሚናገር ፡ ሁሉ ፡ — እንደ ፡ ፵፬፡
እናቲቱ ፡ እንዲሁ ፡ ሴት ፡ ልጂቱ ፡ ናት ፡ እያለ ፡
ምሳሌ ፡ ይመስልብሻል ። አንቺ ፡ በልዋንና ፡ ፵፭፡
ልጆችዋን ፡ የጠላሽ ፡ የእናትሽ ፡ ልጅ ፡ ነሽ ፡
አንቺም ፡ ባሎቻቸውንና ፡ ልጆቻቸውን ፡
የጠሉ ፡ የእኅቶችሽ ፡ እኅት ፡ ነሽ ፤ እናታችሁ ፡
ኬጢያዊት ፡ ነበረች ፡ አባታችሁም ፡ አሞራዊ ፡
ነበረ ። ታላቂቱም ፡ እኅትሽ ፡ ከሴቶች ፡ ልጆ ፵፮፡
ችዋ ፡ ጋር ፡ በስተ ፡ ግራሽ ፡ የምትቀመጥ ፡ ሰማ
ርያ ፡ ናት ፤ ታናሺቱም ፡ እኅትሽ ፡ ከሴቶች ፡
ልጆችዋ ፡ ጋር ፡ በስተ ፡ ቀኝሽ ፡ የምትቀመጥ ፡
ሰዶም ፡ ናት ። አንቺ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ አልሄ ፵፯፡
ድሽም ፡ እንደ ፡ ርኩሰታቸውም ፡ አላደረግሽም ፤
ያው ፡ ለአንቺ ፡ ጥቂት ፡ ነበረና ፡ በመንገድሽ ፡
ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡ የሚከፋ ፡ ርኩሰት ፡ አደረግሽ ።

ምዕራፍ ፤ ፲፮ ።

፩ የእግዚአብሔር ፤ ቃል ፤ ወደ ፤ እኔ ፤ እንዲህ ፤
፪ ሲል ፤ መጣ ፦— የሰው ፤ ልጅ ፤ ሆይ ÷ በእንቄቅ
ልሽ ፤ አጫውት ፤ ለእስራኤልም ፤ ቤት ፤ ምሳሌ ፤
፫ ንገር ÷ እንዲህም ፤ በል ፦— ጌታ ፤ እግዚአብሔር ፤
እንዲህ ፤ ይላል ፦— ታላቅ ፤ ክንፍ ፤ ረጅምም ፤
ማርገብገቢያ ፤ ያለው ፤ ላባም ፤ የተሞላ ÷ መልክ ፤
ዝንጉርጉር ፤ ታላቅ ፤ ንስር ፤ ወደ ፤ ሊባኖስ ፤
መጣ ÷ የዝግባንም ፤ ጫፍ ፤ ወሰደ ። ቀንበጡ ፤
፬ ንም ፤ ቀነጠበ ፤ ወደ ፤ ከነዓንም ፤ ምድር ፤ ወሰ
ደው ፤ በነጋዶችም ፤ ከተማ ፤ አኖረው ። ከምድ
፭ ርም ፤ ዘር ፤ ወሰደ ፤ በፍሬያማ ፤ እርሻ ፤ ተከለው ፤
በብዙም ፤ ውኃ ፤ አጠገብ ፤ እንደ ፤ አኻያ ፤ ዛፍ ፤
አኖረው ። በበቀለም ፤ ጊዜ ፤ ቁመቱ ፤ ያጠረ ፤
፮ አረገም ፤ ወደ ፤ እርሱ ፤ የሚመለስ ፤ ሥሩም ፤
በበታቹ ፤ የነበረ ፤ ሰፊ ፤ ወይን ፤ ሆነ ÷ እንዲሁ ፤
ወይን ፤ ሆነ ፤ አረግም ፤ ሰደደ ፤ ቀንበጥም ፤
አወጣ ።

፯ ታላቅ ፤ ክንፍና ፤ ብዙ ፤ ላባም ፤ ያለው ፤ ሌላ ፤
ታላቅ ፤ ንስር ፤ ነበረ ፤ እነሆም ÷ ያጠጣው ፤
ዘንድ ፤ ይህ ፤ ወይን ፤ ሥሩን ፤ ወደ ፤ እርሱ ፤
አዘነበለ ፤ አረገንም ፤ ከተተከለበት ፤ ከመደቡ ፤
፰ ወደ ፤ እርሱ ፤ ሰደደ ። አረግም ፤ ያወጣ ፤ ፍሬም ፤
ያፈራ ፤ የከበረም ፤ ወይን ፤ ይሆን ፤ ዘንድ ፤ በመ
ልካም ፤ መሬት ፤ ውስጥ ፤ በብዙም ፤ ውኃ ፤ አጠ
ገብ ፤ ተተክሎ ፤ ነበር ። እንዲህም ፤ በል ፦— ፱
ጌታ ፤ እግዚአብሔር ፤ እንዲህ ፤ ይላል ፦— በውኑ ፤
ይከናወንለት ፤ ይሆንን ? ይደርቅስ ፤ ዘንድ ÷
አዲስ ፤ የበቀለውስ ፤ ቅጠሉ ፤ ይጠወልግ ፤
ዘንድ ፤ ሥሩን ፤ አይነቅለውምን ? ፍሬውንስ ፤
አይለቅመውምን ? ሥሩም ፤ የተነቀለው ፤ በብ
ርቱ ፤ ክንድና ፤ በብዙ ፤ ሕዝብ ፤ አይደለም ።
፲ ተተክሎስ ÷ እነሆ ÷ ይከናወንለት ፤ ይሆንን ? ፲፩
የምሥራቅ ፤ ነፋስ ፤ ባገኘው ፤ ጊዜ ፤ ፈጽሞ ፤
አይደርቅምን ? በተተከለበት ፤ መደብ ፤ ላይ ፤
ይደርቃል ።

፲፪ የእግዚአብሔርም ፤ ቃል ፤ ወደ ፤ እኔ ፤ እን
፲፫ ዲህ ፤ ሲል ፤ መጣ ፦— ለዓመፀኛ ፤ ቤት ፦— ይህ ፤
ትርጓሜ ፤ ምን ፤ እንደ ፤ ሆነ ፤ አታውቁምን ?
በላቸው ። እንዲህም ፤ ብለህ ፤ ንገራቸው ፦—
እነሆ ÷ የባቢሎን ፤ ንጉሥ ፤ ወደ ፤ ኢየሩሳ
ሌም ፤ መጣ ÷ ንጉሥዋንና ፤ መኳንንቶችዋ
ንም ፤ ማረከ ÷ ወደ ፤ እርሱም ፤ ወደ ፤ ባቢሎን ፤
፲፬ ወሰዳቸው ። ከመንግሥትም ፤ ዘር ፤ ወስዶ ፤
ቃል ፤ ኪዳን ፤ ከእርሱ ፤ ጋር ፤ አደረገ ፤ አማለ
ውም ÷ የምድሪቱንም ፤ ኀያላን ፤ ወሰደ ፤ ይኸ
፲፭ ውም ፤ ቃል ፤ ኪዳኑን ፤ በመጠበቅ ፤ እንድት
ጸና ፤ እንጂ ፤ መንግሥቱ ፤ እንድትዋረድና ፤
ከፍ ፤ እንዳትል ፤ ነው ። እርሱ ፤ ግን ፤ በእርሱ ፤
፲፮ ላይ ፤ ሸፈተ ፤ ፈረሶችንና ፤ ብዙንም ፤ ሕዝብ ፤
ይሰጡት ፤ ዘንድ ፤ መልእክተኞችን ፤ ወደ ፤
ግብጽ ፤ ላከ ። በውኑ ፤ ይከናወንለት ፤ ይሆንን ?

፲፯ እኔ ፤ ሕያው ፤ ነኝና ፤ አንቺና ፤ ሴቶች ፤ ልጆችሽ ፤
እንዳደረጋችሁት ፤ እንዲሁ ፤ ሰዶምና ፤ ሴቶች ፤
ልጆችዋ ፤ አላደረጉም ÷ ይላል ፤ ጌታ ፤ እግዚ
፲፰ አብሔር ። እነሆ ÷ የእኅትሽ ፤ የሰዶም ፤ ኃጢ
አት ፤ ይህ ፤ ነበረ ፤ ትዕቢት ፤ እንጀራን ፤ መጥ
ገብ ፤ መገለልና ፤ ሥራ ፤ መፍታት ፤ በእርስዋና ፤
በሴቶች ፤ ልጆችዋ ፤ ነበረ ÷ የችግረኛውንና ፤
፲፱ የድሀውንም ፤ እጅ ፤ አላጸናችም ። ከፍተው ፤
ነበር ፤ በፊቴም ፤ ርኩስ ፤ ነገር ፤ አደረጉ ፤ ስለ
፳ ዚህ ፤ ባየሁ ፤ ጊዜ ፤ አጠፋኋቸው ። ሰማርያም ፤
የኃጢአትሽን ፤ እኩሌታ ፤ አልሠራችም ፤ አንቺ ፤
ግን ፤ ከእኅቶችሽ ፤ ይልቅ ፤ ርኩሰትሽን ፤ አበዛሽ ÷
በሥራሽም ፤ ርኩሰት ፤ ሁሉ ፤ አጸደቅሻቸው ።
፳፩ አውንም ፤ ለእኅቶችሽ ፤ ስለ ፤ ፈረድሽ ፤ እፍረት
ሽን ፤ ተሸከሚ ፤ ከእነርሱ ፤ የባሰ ፤ ኃጢአት ፤
ሠርተሻልና ፤ ከአንቺ ፤ ይልቅ ፤ ጻድቃን ፤ ናቸው ፤
እኅቶችሽንም ፤ ስለ ፤ አጸደቅሻቸው ፤ እፈሪ ፤
፳፪ እፍረትሽንም ፤ ተሸከሚ ። ምርኮአቸውን ÷
የሰዶምና ፤ የሴቶች ፤ ልጆችዋን ፤ ምርኮ ÷ የሰ
ማርያንና ፤ የሴቶች ፤ ልጆችዋንም ፤ ምርኮ ÷
በመካከላቸውም ፤ ያሉትን ፤ የምርኮኞችሽን ፤
፳፫ ምርኮ ፤ እመልሳለሁ ፤ ስለ ፤ አጽናናሻቸው ÷
እፍረትን ፤ ትሸከሚ ፤ ዘንድ ፤ ስለ ፤ አደረግሽ
፳፬ ውም ፤ ሁሉ ፤ ታፍሪ ፤ ዘንድ ። እኅቶችሽም ፤
ሰዶምና ፤ ሴቶች ፤ ልጆችዋ ፤ ወደ ፤ ቀድሞ ፤
ሁኔታቸው ፤ ይመለሳሉ ÷ ሰማርያና ፤ ሴቶች ፤ ልጆ
ችዋም ፤ ወደ ፤ ቀድሞ ፤ ሁኔታቸው ፤ ይመለ
ሳሉ ÷ አንቺና ፤ ሴቶች ፤ ልጆችሽም ፤ ወደ ፤
፳፭ ቀድሞ ፤ ሁኔታችሁ ፤ ትመለሳላችሁ ። ክፋትሽ ፤
ሳይገለጥ ፤ በትዕቢትሽ ፤ ቀን ፤ እኅትሽ ፤ ሰዶም ፤
፳፮ በአፍሽ ፤ መተረቻ ፤ አልነበረችምን ? አውን ፤ ለሰ
ርያ ፤ ሴቶች ፤ ልጆችና ፤ ለጎረቤቶችዋ ፤ ሁሉ ÷ በዙ
ሪያሽም ፤ ለሚንቁሽ ፤ ለፍልስጥኤም ፤ ሴቶች ፤
ልጆች ፤ እንደ ፤ እርስዋ ፤ መሰደቢያ ፤ ሆነሻል ።
፳፯ ምንዝርነትሽንና ፤ ርኩስነትሽን ፤ ተሸክመሻል ÷
ይላል ፤ እግዚአብሔር ።

፳፰ ጌታ ፤ እግዚአብሔርም ፤ እንዲህ ፤ ይላል ፦—
አንቺ ፤ ቃል ፤ ኪዳንን ፤ በማፍረስ ፤ መሐላን ፤
የናቅሽ ፤ ሆይ ÷ አንቺ ፤ እንዳደረግሽ ፤ እኔ ፤
፳፱ ደግሞ ፤ አደርግብሻለሁ ። ነገር ፤ ግን ፤ በሕግንህ
ትሽ ፤ ወራት ፤ ከአንቺ ፤ ጋር ፤ ያደረግሁትን ፤
ቃል ፤ ኪዳኔን ፤ አስባለሁ ፤ የዘላለምንም ፤ ቃል ፤
፴ ኪዳን ፤ አጸናልሻለሁ ። እኅቶችሽንም ፤ ታላቂ
ቱንና ፤ ታናሽቱን ፤ በተቀበልሽ ፤ ጊዜ ፤ መንገ
ድሽን ፤ ታስቢያለሽ ፤ ታፍሪማለሽ ፤ ለእንቺም ፤
ልጆች ፤ ይሆኑ ፤ ዘንድ ፤ እሰጣቸዋለሁ ÷ ስለ ፤
፴፩፤፴፪ ቃል ፤ ኪዳንሽ ፤ ግን ፤ አይደለም ። ስላደረግሽ
ውም ፤ ሁሉ ፤ ይቅር ፤ ባልሁሽ ፤ ጊዜ ÷ ታስቢ ፤
ዘንድ ፤ ታፍሪም ፤ ዘንድ ፤ ስለ ፤ እፍረትሽም ፤
ደግሞ ፤ አፍሽን ፤ እንዳትከፍቺ ÷ ቃል ፤ ኪዳ
ኔን ፤ ከአንቺ ፤ ጋር ፤ አጸናለሁ ፤ እኔም ፤ እግዚ
አብሔር ፤ እንደ ፤ ሆንሁ ፤ ታውቂያለሽ ÷ ይላል ፤
ጌታ ፤ እግዚአብሔር ።

ይህንስ ፥ ያደረገ ፥ ያመልጣልን ? ቃል ፥ ኪዳን
፲፯ ንስ ፥ አፍርሶ ፥ ያመልጣልን ? እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝና ፥
ያነገሠውና ፥ መሐላውን ፥ የናቀበቱ ÷ ቃል ፥
ኪዳኑንም ፥ ያፈረሰበቱ ፥ ንጉሥ ፥ በሚኖርበት ፥
ስፍራ ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ በባቢሎን ፥ መካከል ፥
በእርግጥ ፥ ይሞታል ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአ
፲፰ ብሔር ። ብዙዎችን ፥ ነፍሳት ፥ ለማስወገድ ፥
አፈርን ፥ በደለደሉ ፥ ምሽግም ፥ በሠሩ ፥ ጊዜ ÷
ፈርደን ፥ ከብዙ ፥ ሠራዊቱና ፥ ከታላቁ ፥ ጉባ
፲፱ ኤው ፥ ጋር ፥ በሰልፍ ፥ አይረዳውም ። ቃል ፥
ኪዳኑንም ፥ በማፍረስ ፥ መሐላውን ፥ ንቆአል ፤
እነሆም ÷ እጁን ፥ ሰጠ ÷ ይህንም ፥ ሁሉ ፥ አድ
፳ ርጎአል ፤ ስለዚህ ፥ አያመልጥም ። ስለዚህ ፥
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እኔ ፥
ሕያው ፥ ነኝና ፥ የናቀውን ፥ መሐላዬን ፥ ያፈረ
ሰውንም ፥ ቃል ፥ ኪዳኔን ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ አመ
፳፩ ጣለሁ ። መረቤንም ፥ በእርሱ ፥ ላይ ፥ እዘረጋ
ለሁ ፥ በወጥመድም ፥ ይያዛል ÷ ወደ ፥ ባቢሎ
ንም ፥ አመጣዋለሁ ፥ በእኔም ፥ ላይ ፥ ስላደረ
ገው ፥ ዓመፅ ፥ በዚያ ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ እፋረዳ
፳፪ ለሁ ። ጭፍሮቹም ፥ ሁሉ ፥ በሰይፍ ፥ ይወድ
ቃሉ ÷ የቀሩትም ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥ እየነፋሳቱ ፥
ይበተናሉ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ተና
ገርሁ ፥ ታውቃላችሁ ።
፳፫ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦—
ከረጅሙ ፥ ዝግባ ፥ ጫፍ ፥ ላይ ፥ ቀንበጥን ፥ ወስጄ ፥
አኖረዋለሁ ፤ ከጫፎቹ ፥ አንዱን ፥ ቀንበጥ ፥ እቀ
ነጥበዋለሁ ፤ በረጅምና ፥ በታላቅ ፥ ተራራም ፥
፳፬ ላይ ፥ እተክለዋለሁ ። ከፍ ፥ ባለው ፥ በእስራ
ኤል ፥ ተራራ ፥ ላይ ፥ እተክለዋለሁ ÷ ቅርንጫ
ፎችም ፥ ያወጣል ፥ ፍሬም ፥ ያፈራል ፥ የከበረም ፥
ዝግባ ፥ ይሆናል ፤ በበታቹም ፥ ወፎች ፥ ሁሉ ፥
ያርፋሉ ÷ በቅርንጫፎቹም ፥ ጥላ ፥ በክንፍ ፥
፳፭ የሚበርር ፥ ሁሉ ፥ ይጠጋል ። የዱር ፥ ዛፎች ፥
ሁሉ ፥ ረጅሙን ፥ ዛፍ ፥ ዝቅ ፥ ያደረግሁ ÷ አጭሩ
ንም ፥ ዛፍ ፥ ከፍ ፥ ያደረግሁ ÷ የለመለመውንም ፥
ዛፍ ፥ ያደረቅሁ ÷ የደረቀውንም ፥ ዛፍ ፥ ያለመለ
ምሁ ፥ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያው
ቃሉ ፤ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ ተናግሬአለሁ ፥
እኔም ፥ አድርጌአለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፰ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን
፪ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— ስለ ፥ እስራኤል ፥ ምድር ፦—
አባቶች ፥ ጨርቃ ፥ የወይን ፥ ፍሬ ፥ በሉ ÷ የልጆ
ችም ፥ ጥርሶች ፥ ጠረሱ ፥ ብላችሁ ፥ የምትመስ
፫ ሉት ፥ ምሳሌ ፥ ምንድር ፥ ነው ? እኔ ፥ ሕያው ፥
ነኝና ፥ እንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ ይህን ፥ ምሳሌ ፥ በእስ
ራኤል ፥ ዘንድ ፥ አትመስሉትም ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥
፬ እግዚአብሔር ። እነሆ ÷ ነፍሳት ፥ ሁሉ ፥ የእኔ ፥
ናቸው ፤ የአባት ፥ ነፍስ ፥ የእኔ ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥
ደግሞ ፥ የልጅ ፥ ነፍስ ፥ የእኔ ፥ ናት ፤ ኃጢአት ፥
የምትሠራ ፥ ነፍስ ፥ እርስዋ ፥ ትሞታለች ።
፭ ሰውም ፥ ጻድቅ ፥ ቢሆን ፥ ፍርድንና ፥ ቅን ፥ ነገ
ርን ፥ ቢያደርግ ÷ በተራራም ፥ ላይ ፥ ባይበላ ፥
፮ ዓይኖቹንም ፥ ወደ ፥ እስራኤል ፥ ቤት ፥ ጣዖታት ፥
ባያነሣ ፥ የባልንጀራውንም ፥ ሚስት ፥ ባያረክስ ፥
፯ አደፍም ፥ ወዳለባት ፥ ሴት ፥ ባይቀርብ ፤ ሰው
ንም ፥ ባያስጨንቅ ፥ ለባለ ፥ ዕዳም ፥ መያዣውን ፥
ቢመልስ ፥ ፈጽሞም ፥ ባይቀማ ፥ ከእንጀራውም ፥
ለተራበ ፥ ቢሰጥ ፥ የተራቈተውንም ፥ በልብስ ፥
፰ ቢያለብስ ፤ በአራጣ ፥ ባያበድር ÷ ትርፍንም ፥
ባይወስድ ÷ እጁንም ፥ ከኃጢአት ፥ ቢመልስ ÷
በሰውና ፥ በሰው ፥ መካከልም ፥ የእውነትን ፥
፱ ፍርድ ፥ ቢፈርድ ፤ በትእዛዜም ፥ ቢሄድ ÷ እው
ነትንም ፥ ለማድረግ ፥ ፍርዴን ፥ ቢጠብቅ ÷ እርሱ ፥
ጻድቅ ፥ ነው ÷ ፈጽሞ ፥ በሕይወት ፥ ይኖራል ÷
ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
፲ እርሱም ፥ ቀማኛና ፥ ደም ፥ አፍሳሽ ፥ ልጅ ፥
፲፩ ከዚህም ፥ ሁሉ ፥ አንዳቸውን ፥ የሚያደርገውን ፥
ቢወልድ ÷ እርሱም ፥ ጻድቅ ፥ አባቱ ፥ የሠራ
፲፪ ውን ፥ ሁሉ ፥ ባይሠራ ፥ በተራራም ፥ ላይ ፥ ቢበላ ፥
የባልንጀራውንም ፥ ሚስት ፥ ቢያረክስ ÷ ድሀ
፲፫ ውንና ፥ ችግረኛውንም ፥ ቢያስጨንቅ ፥ ቢቀ
ማም ፥ መያዣውንም ፥ ባይመልስ ፥ ዓይኖቹንም ፥
ወደ ፥ ጣዖታት ፥ ቢያነሣ ፥ ርኩስን ፥ ነገር ፥ ቢያ
፲፬ ደርግ ÷ በአራጣ ፥ ቢያበድር ÷ ትርፍንም ፥ ቢወ
ስድ ÷ በውኑ ፥ እርሱ ፥ በሕይወት ፥ ይኖራልን ?
በሕይወት ፥ አይኖርም ፤ ይህን ፥ ርኩሰት ፥ ሁሉ ፥
አድርጎአልና ፥ ፈጽሞ ፥ ይሞታል ፤ ደሙ ፥ በላዩ ፥
ላይ ፥ ይሆናል ።
፲፭ እነሆም ÷ ልጅ ፥ ቢወልድ ÷ እርሱም ፥ አባቱ ፥
የሠራውን ፥ ኃጢአት ፥ አይቶ ፥ ቢፈራ ፥ እንዲ
፲፮ ህም ፥ ባይሠራ ÷ በተራራ ፥ ላይ ፥ ባይበላ ፥ ዓይ
ኖቹንም ፥ ወደ ፥ እስራኤል ፥ ቤት ፥ ጣዖታት ፥
ባያነሣ ፥ የባልንጀራውንም ፥ ሚስት ፥ ባያረክስ ÷
ሰውንም ፥ ባያስጨንቅ ፥ መያዣውን ፥ ባይወ
፲፯ ስድ ፥ ባይቀማም ፥ ከእንጀራውም ፥ ለተራበ ፥
ቢሰጥ ፥ ለተራቈተውም ፥ ልብስን ፥ ቢያለብስ ÷
እጁንም ፥ ድሀን ፥ ከመበደል ፥ ቢመልስ ፥ አራ
፲፰ ጣን ፥ ትርፍንም ፥ ባይወስድ ፥ ፍርዴንም ፥
ቢያደርግ ፥ በትእዛዜም ፥ ቢሄድ ÷ እርሱ ፥ ፈጽሞ ፥
በሕይወት ፥ ይኖራል ፥ እንጂ ፥ በአባቱ ፥ ኃጢ
አት ፥ አይሞትም ። አባቱ ፥ ግን ፥ ፈጽሞ ፥ በድ
፲፱ ሎአልና ÷ ወንድሙንም ፥ ቀምቶአልና ÷ በሕ
ዝቡም ፥ መካከል ፥ ክፉን ፥ ነገር ፥ አድርጎአልና ፥
እነሆ ÷ እርሱ ፥ በበደሉ ፥ ይሞታል ።
፳ እናንተ ፥ ግን ፦— ልጅ ፥ የአባቱን ፥ ኃጢአት ፥
ስለ ፥ ምን ፥ አይሸከምም ? ትላላችሁ ። ልጅ ፥
ፍርድንና ፥ ቅን ፥ ነገርን ፥ ባደረገ ፥ ትእዛዜንም ፥
ሁሉ ፥ በጠበቀና ፥ ባደረገ ፥ ጊዜ ፥ ፈጽሞ ፥ በሕ
ይወት ፥ ይኖራል ። ኃጢአትን ፥ የምትሠራ ፥
፳፩ ነፍስ ፥ እርስዋ ፥ ትሞታለች ፤ ልጅ ፥ የአባቱን ፥
ኃጢአት ፥ አይሸከምም ÷ አባትም ፥ የልጁን ፥
ኃጢአት ፥ አይሸከምም ፤ የጻድቁ ፥ ጽድቅ ፥
በራሱ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ÷ የኃጢአተኛውም ፥
ኃጢአት ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ።
፳፪ ኃጢአተኛውም ፥ ካደረጋት ፥ ኃጢአት ፥ ሁሉ ፥

ቢመለስ ፡ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፡ ቢጠብቅ ፡ ፍርድ
ንና ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ቢያደርግ ፡ ፈጽሞ ፡ በሕ
፳፪፤ ይወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ። የበደ
ለው ፡ በደል ፡ ሁሉ ፡ አይታሰብበትም ፤ በሠራው ፡
፳፫፤ ጽድቅ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ። በውኑ ፡ ኃጢ
አተኛ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ እፈቅዳለሁን ? ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ከመንገዱስ ፡ ይመለስና ፡
፳፬፤ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ? ጻድቁ ፡
ግን ፡ ከጽድቁ ፡ ቢመለስ ፡ ኃጢአትንም ፡ ቢሠራ ፡
ኃጢአተኛውም ፡ እንደሚያደርገው ፡ ርኵሰት ፡
ሁሉ ፡ ቢያደርግ ÷ በሕይወት ፡ ይኖራልን ? የሠ
ራት ፡ ጽድቅ ፡ ሁሉ ፡ አትታሰብለትም ፤ ባደረ
ገው ፡ ዓመፅና ፡ በሠራት ፡ ኃጢአት ፡ በዚያች ፡
ይሞታል ።
፳፭፤ እናንተ ፡ ግን ፡— የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀናች ፡
አይደለችም ፡ ትላላችሁ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡
ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ስሙ ፤ በውኑ ፡ መንገዴ ፡ የቀ
ናች ፡ አይደለችምን ? ይልቅስ ፡ የእናንተ ፡ መን
፳፮፤ ገድ ፡ ያልቀናች ፡ አይደለችምን ? ጻድቁ ፡ ከጽ
ድቁ ፡ ቢመለስ ÷ ኃጢአትንም ፡ በሠራ ፡ ጊዜ ÷
በዚያም ፡ ቢሞት ÷ እርሱ ፡ ባደረገው ፡ በደል ፡
፳፯፤ ይሞታል ። ኃጢአተኛውም ፡ ከሠራው ፡ ኃጢ
አት ፡ ቢመለስ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ቢያ
፳፰፤ ደርግ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ። አስቦ ፡ ከሠራው ፡
በደል ፡ ሁሉ ፡ ተመልሶአልና ፡ ፈጽሞ ፡ በሕይ
፳፱፤ ወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ። ነገር ፡ ግን ፡
የእስራኤል ፡ ቤት ፡— የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀናች ፡
አይደለችም ፡ ይላል ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷
በውኑ ፡ መንገዴ ፡ የቀናች ፡ አይደለችምን ? ይል
ቅስ ፡ የእናንተ ፡ መንገድ ፡ ያልቀናች ፡ አይደለ
፴፤ ችምን ? የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡
እንደ ፡ መንገዱ ፡ በየሰዉ ፡ ሁሉ ፡ እፈርድባች
ኋለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ንስሐ ፡
ግቡ ፡ ኃጢአትም ፡ ዕንቅፋት ፡ እንዳይሆንባ
፴፩፤ ችሁ ፡ ከኃጢአታችሁ ፡ ሁሉ ፡ ተመለሱ ። የበ
ደላችሁትን ፡ በደል ፡ ሁሉ ፡ ከእናንተ ፡ ጣሉ ፡
አዲስ ፡ ልብና ፡ አዲስ ፡ መንፈስም ፡ ለእናንተ ፡
አድርጉ ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ምን ፡
፴፪፤ ትሞታላችሁ ? የምዋቹን ፡ ሞት ፡ አልፈቅድ
ምና ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ስለዚህ ፡
ተመለሱና ፡ በሕይወት ፡ ኑሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፤ አንተም ፡ በእስራኤል ፡ አለቆች ፡ ላይ ፡ ይህን ፡
፪፤ ሙሾ ፡ አሙሽ ÷ እንዲህም ፡ በል ፡— እናትህ ፡
ምን ፡ ነበረች ? አንበሳ ፡ ነበረች ፤ በአንበሶች ፡
መካከል ፡ ተጋደመች ፤ በደቦል ፡ አንበሶች ፡
፫፤ መካከል ፡ ግልገሎችዋን ፡ አሳደገች ። ከግልገ
ሎችዋም ፡ አንዱን ፡ አወጣች ፡ እርሱም ፡ ደቦል ፡
አንበሳ ፡ ሆነ ፤ ንጥቂያንም ፡ ተማረ ÷ ሰዎችንም ፡
፬፤ በላ ። አሕዛብም ፡ ወሬውን ፡ ሰሙ ፡ እርሱም ፡
በጉድጓዳቸው ፡ ተያዘ ÷ በሰንሰለትም ፡ አድር
፭፤ ገው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ወሰዱት ። እርስ
ዋም ፡ እንደ ፡ ደከመችና ፡ ተስፋዋ ፡ እንደ ፡
ጠፋ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ÷ ከግልገሎችዋ ፡ ሌላን ፡
ወስዳ ፡ ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አደረገችው ። እር ፮፤
ሱም ፡ በአንበሶች ፡ መካከል ፡ ተመላለሰ ፡ ደቦል ፡
አንበሳም ፡ ሆነ ፤ ንጥቂያም ፡ ተማረ ÷ ሰዎች
ንም ፡ በላ ። ግንቦቻቸውንም ፡ አወቀ ÷ ከተሞ ፯፤
ቻቸውንም ፡ አፈረሰ ፤ ከግሣቱም ፡ ድምፅ ፡ የተ
ነሣ ፡ ምድሪቱና ፡ ሞላዋ ፡ ጠፋች ። አሕዛብም ፡ ፰፤
በዙሪያው ፡ ከየአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተሰበሰቡበት ፤
መረባቸውንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ዘረጉ ፡ በጕድጓ
ዳቸውም ፡ ተያዘ ። በሰንሰለትም ፡ አድርገው ፡ ፱፤
በቀፎ ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡
ንጉሥ ፡ አመጡት ፤ ድምፁም ፡ በእስራኤል ፡
ተራሮች ፡ ላይ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ እንዳይሰማ ፡
ወደ ፡ አምባ ፡ አገቡት ።
እናትህ ፡ በመልክህ ፡ በውኃ ፡ አጠገብ ፡ እንደ ፡ ፲፤
ተተከለች ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ ነበረች ፤
ከውኃም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የምታፈራና ፡ የም
ትሰፋ ፡ ሆነች ። ለእርስዋም ፡ ብርቱዎች ፡ በት ፲፩፤
ሮች ፡ ነበሩአት ፡ እነርሱም ፡ ለነገሥታት ፡ በት
ሮች ፡ ነበሩ ። ቁመታቸውም ፡ በዛፎች ፡ ቅርን
ጫፎች ፡ መካከል ፡ ረዘመ ÷ በጫፎቻቸውም ፡
ብዛትና ፡ በርዝመታቸው ፡ ታዩ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፲፪፤
በመዓት ፡ ተነቀለች ፡ ወደ ፡ መሬትም ፡ ተጣለች ፡
የምሥራቅም ፡ ነፋስ ፡ ፍሬዋን ፡ አደረቀ ፤ ብር
ቱዎች ፡ በትሮችዋም ፡ ተሰበሩና ፡ ደረቁ ÷ እሳ
ትም ፡ በላቻቸው ። አሁንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ÷ ፲፫፤
በደረቅና ፡ በተጠማች ፡ መሬት ፡ ተተከለች ።
ከጫፎችዋም ፡ በትሮች ፡ እሳት ፡ ወጣች ፡ ፍሬ ፲፬፤
ዋንም ፡ በላች ÷ የነገሥታትም ፡ በትር ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ የበረታ ፡ በትር ፡ የለበትም ። ይህ ፡ ሙሾ ፡
ነው ÷ ለልቅሶም ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በአ ፩፤
ምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥረኛው ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ አያሌ ፡ ሰዎች ፡ መጡ ÷
በፊቴም ፡ ተቀመጡ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፪፤
ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ፫፤
ልጅ ፡ ሆይ ÷ ለእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተና
ገር ÷ እንዲህም ፡ በላቸው ፡— ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔን ፡ ትጠይቁ ፡
ዘንድ ፡ መጥታችኋልን ? እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አልጠየቅም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ። ትፈርድባቸዋለህን ? የሰው ፡ ልጅ ፡ ፬፤
ሆይ ÷ በውኑ ፡ ትፈርድባቸዋለህን ? የአባቶቻ
ቸውን ፡ ርኵሰት ፡ አስታውቃቸው ። እንዲህም ፡ ፭፤
በላቸው ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እስራኤልን ፡ በመረጥሁበት ፡ ለያዕቆ
ብም ፡ ቤት ፡ ዘር ፡ በማልሁበት ፡ ቀን ፡ በግብ
ጽም ፡ ምድር ፡ በተገለጥሁላቸውና ፡— እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ፡ ብዬ ፡ በማ
ልሁላቸው ፡ ጊዜ ÷ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ፮፤
ምድር ፡ ወዳዘጋጀሁላቸው ÷ ወተትና ፡ ማር ፡

ወደምታፈስሰው ÷ የምድርም ፡ ሁሉ ፡ ጌጥ ፡
ወደምትሆን ፡ ምድር ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡
፮ ፡ ማልሁላቸው ፤ እኔም ፡— ከእናንተ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ የዓይኑን ፡ ርኵሰት ፡ ይጣል ÷ በግብጽም ፡
ጣዖታት ፡ አትርከሱ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አም
፯ ፡ ላካችሁ ፡ ነኝ ፡ አልኋቸው ። እነርሱ ፡ ግን ፡
ዐመፁብኝ ፡ ይሰሙኝም ፡ ዘንድ ፡ አልወደዱም ÷
ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ የዓይኑን ፡ ርኵሰት ፡ አል
ጣሉም ፡ የግብጽንም ፡ ጣዖታት ፡ አልተውም ፤
በዚህም ፡ ጊዜ ፡— በግብጽ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡
ቍጣዬን ፡ እፈጽምባቸው ፡ ዘንድ ፡ መዓቴን ፡
፰ ፡ አፈስስባቸዋለሁ ፡ አልሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ በመ
ካከላቸው ፡ ባሉ ፡ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ አወጣ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ በፊታቸው ፡ በተገለጥሁላቸው ፡
በአሕዛብ ፡ ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡ ብዬ ፡
ስለ ፡ ስሜ ፡ ሠራሁ ።
፱ ፡ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ አወጣኋቸው ፡ ወደ ፡
፲ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ አመጣኋቸው ። ሰው ፡ ቢያደ
ርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትን ፡ ሥር
ዓቴንም ፡ ሰጠኋቸው ÷ ፍርዴንም ፡ አስታወቅ
፲፩ ፡ ኋቸው ። የምቀድሳቸውም ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ÷ በእኔና ፡
በእነርሱ ፡ መካከል ፡ ምልክት ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
፲፪ ፡ ሰንበታቴን ፡ ሰጠኋቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ የእስራ
ኤል ፡ ቤት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዐመፁብኝ ፤ ሰው ፡
ቢያደርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበት
ንም ፡ ፍርዴን ፡ ጣሱ ÷ በትእዛዜም ፡ አልሄዱም ÷
ሰንበታቴንም ፡ ፈጽመው ፡ አረከሱ ። በዚህም ፡
ጊዜ ፡— አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ቍጣዬን ፡ በም
፲፫ ፡ ድረ ፡ በዳ ፡ አፈስስባቸዋለሁ ፡ አልሁ ። ነገር ፡
ግን ፡ በፊታቸው ፡ ባወጣኋቸው ፡ በአሕዛብ ፡
ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡
፲፬ ፡ ሠራሁ ። ወተትና ፡ ማርም ፡ ወደምታፈስሰው ፡
የምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌጥ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ሰጠኋ
ቸው ፡ ምድር ፡ አላመጣቸውም ፡ ብዬ ፡ በምድረ ፡
፲፭ ፡ በዳ ፡ ማልሁባቸው ። ልባቸው ፡ ጣዖቶቻቸ
ውን ፡ ተከትሎአልና ፤ ፍርዴንም ፡ ጥሰዋልና ÷
በሥርዓቴም ፡ አልሄዱምና ÷ ሰንበታቴንም ፡
፲፮ ፡ አርክሰዋልና ። ነገር ፡ ግን ፡ ዓይኔ ፡ ራራችላ
ቸው ፡ እኔም ፡ አላጠፋኋቸውም ÷ በምድረ ፡
በዳም ፡ ፈጽሜ ፡ አልፈጀኋቸውም ።
፲፯ ፡ ለልጆቻቸውም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዲህ ፡
አልኋቸው ፡— በአባቶቻችሁ ፡ ሥርዓት ፡ አት
ሂዱ ፡ ወጋቸውንም ፡ አትጠብቁ ፡ በጣዖቶቻቸ
፲፰ ፡ ውም ፡ አትርከሱ ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አም
ላካችሁ ፡ ነኝ ፤ በትእዛዜ ፡ ሂዱ ፡ ፍርዴንም ፡
፲፱ ፡ ጠብቁ ፡ አድርጓትም ። ሰንበታቴንም ፡ ቀድሱ ፡
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችሁ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በእኔና ፡ በእናንተ ፡
፳፩ ፡ መካከል ፡ ምልክት ፡ ይሆናሉ ። ልጆች ፡ ግን ፡
ዐመፁብኝ ÷ ሰው ፡ ቢያደርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይ
ወት ፡ የሚኖርባትን ፡ ፍርዴን ፡ ጠብቀው ፡
አላደረጓትም ፡ በሥርዓቴም ፡ አልሄዱም ÷
ሰንበታቴንም ፡ አረከሱ ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፡—
መዓቴን ፡ አፈስስባቸዋለሁ ፡ ቍጣዬንም ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ እፈጽምባቸዋለሁ ፡ አልሁ ። ነገር ፡
፳፪ ፡ ግን ፡ እጄን ፡ መለስሁ ÷ በፊታቸውም ፡ ባወጣ
ኋቸው ፡ በአሕዛብ ፡ ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡
ብዬ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ ሠራሁ ። ደግሞም ፡ ወደ ፡
፳፫ ፡ አሕዛብ ፡ እበትናቸው ፡ ዘንድ ÷ በእገሮችም ፡
እበትናቸው ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ማልሁባ
ቸው ፤ ፍርዴን ፡ አላደረጉምና ፤ ሥርዓቴንም ፡
፳፬ ፡ ጥሰዋልና ፤ ሰንበታቴንም ፡ አርክሰዋልና ፤ ዓይ
ናቸውም ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ጣዖታቶች ፡ ተከ
ትለዋልና ። ደግሞም ፡ መልካም ፡ ያልሆነውን ፡
፳፭ ፡ ሥርዓት ፡ በሕይወት ፡ የማይኖሩበትንም ፡
ፍርድ ፡ ሰጠኋቸው ። እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፮ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እንዲያውቁ ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ÷
ማኅፀን ፡ የሚከፍተውን ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ባሳ
ለፉ ፡ ጊዜ ÷ በመባቸው ፡ አረከስኋቸው ።
ስለዚህ ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ለእስራኤል ፡
፳፯ ፡ ቤት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፡— ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዚህም ፡ ደግሞ ፡
አባቶቻችሁ ፡ በደረጉት ፡ ዓመፅ ፡ አስቈጡኝ ።
፳፰ ፡ እሰጣቸውም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡
ምድር ፡ በገባኋቸው ፡ ጊዜ ÷ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ኮረ
ብታ ፡ ሁሉ ፡ ቅጠልማውንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ አዩ ÷
በዚያም ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ሠጡ ፡ በዚያም ፡
የሚያስቈጣኝን ፡ ቍርባናቸውን ፡ አቀረቡ ፡ በዚ
ያም ፡ ደግሞ ፡ ጣፋጩን ፡ ሽታቸውን ፡ አደረጉ ፡
በዚያም ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባናቸውን ፡ አፈሰሱ ።
፳፱ ፡ እኔም ፡— እናንተ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ የምትሄዱበት ፡
ከፍታ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አልኋቸው ። እስከ ፡
ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ስሙ ፡ ባማ ፡ ተብሎ ፡ ተጠርቶ
አል ። ስለዚህ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በላ
፴ ፡ ቸው ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
እንደ ፡ አባቶቻችሁ ፡ ልማድ ፡ ትረክሳላችሁን ?
ርኵሰታቸውንም ፡ ተከትላችሁ ፡ ታመነዝራ
ችሁን ? ቍርባናችሁን ፡ ባቀረባችሁ ፡ ጊዜ ÷ ልጆ
፴፩ ፡ ቻችሁንም ፡ በእሳት ፡ ባሳለፋችሁ ፡ ጊዜ ÷ እስከ ፡
ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በጣዖቶቻችሁ ፡ ትረክሳላችሁን ፡
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ከእናንተስ ፡ ዘንድ ፡
እጠየቃለሁን ? እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ ከእናንተ ፡
ዘንድ ፡ አልጠየቅም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ። ለእናንተም ፡— እንደ ፡ አሕዛብና ፡ እንደ ፡
፴፪ ፡ ምድር ፡ ወገኖች ፡ እንሆናለን ÷ እንጨትና ፡
ድንጋይም ፡ እናመልካለን ፡ የሚል ፡ ከልባችሁ ፡
የወጣ ፡ አሳብ ፡ አይፈጸምላችሁም ።
እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በበረታች ፡ እጅና ፡ በተ
፴፫ ፡ ዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በፈሰሰችም ፡ መዓት ፡ እነግ
ሥባችኋለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፴፬ ፡ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ አወጣችኋለሁ ፡ ከተበተና
ችሁባትም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በበረታች ፡ እጅና ፡
በተዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በፈሰሰችም ፡ መዓት ፡ እሰ
፴፭ ፡ በስባችኋለሁ ። ወደ ፡ አሕዛብም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
አመጣችኋለሁ ፡ በዚያም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ከእና
ንተ ፡ ጋር ፡ እፋረዳለሁ ። በግብጽ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፴፮ ፡ ከአባቶቻችሁ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተፋረድሁ ፡ እን

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እን
፪ ዲህ ሲል መጣ ፦ የሰው ልጅ ሆይ ፊት
ህን ወደ አሞንም አቅና ወደ መቅደ
ሶችም ተናገር በእስራኤልም ምድር ላይ
፫ ትንቢት ተናገር ለእስራኤልም ምድር
እንዲህ በል ፦ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል ፦ እነሆ በአንተ ላይ ነኝ ሰይፌ
ንም ከሰገባው እመዝዘዋለሁ ጻድቁንና
ክፉውንም ከአንተ ዘንድ አጠፋለሁ ። እኔም
፬ ጻድቁንና ክፉውን ከአንተ ዘንድ ስለማ
ጠፋ ስለዚህ ሰይፌ ከደቡብ ጀምሮ እስከ
ሰሜን ድረስ በለ በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ
ከሰገባው ይመዘዛል ። ሥጋ ለባሹም ሁሉ
፭ እኔ እግዚአብሔር ሰይፌን ከሰገባው እንደ
መዘዝሁ ያውቃል ። እርሱም ደግሞ አይ
መለስም ። ስለዚህም ስ አንተ የሰው ልጅ
፮ ሆይ አልቅስ ፤ ወገብህን በማጒበጥ በፊታ
ቸው ምርር ብለህ አልቅስ ። እነርሱም ፦
፯ ስለ ምን ታለቅሳለህ ? ቢሉህ አንተ እን
ዲህ በላቸው ፦ ወሬ ስለሚመጣ ነው
ልብም ሁሉ ይቀልጣል እጆችም ሁሉ
ይዝላሉ ነፍስም ሁሉ ትደክማለች ጉል
በትም እንደ ውኃ ይፈስሳል ፤ እነሆ ይመ
ጣል ይፈጸምማል ይላል ጌታ እግዚአብ
ሔር ።

፰ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እን
፱ ዲህ ሲል መጣ ፦ የሰው ልጅ ሆይ ፦ እግ
ዚአብሔር እንዲህ ይላል ብለህ ትንቢት
ተናገር ፤ ሰይፍ ሰይፍ የተሳለ የተሰነገለም
ነው በል ። ይገድል ዘንድ ተስሎአል ያብ
፲ ረቀርቅም ዘንድ ተሰንግሎአል ፤ እኛስ ደስ
ይለናልን ? የልጄን በትር እንደ ዛፍ ሁሉ
፲፩ ንቆታል ። በእጁም እንዲያዝ ለመሰንገል
ተሰጠ ፤ ሰይፍ በገዳይ እጅ እንዲሰጥ ተሳ
ለና ተሰነገለ ። የሰው ልጅ ሆይ በሕዝቤ
፲፪ ላይ ነውና በእስራኤል አለቆች ሁሉ ላይ
ነውና ጩኽ ዋይም በል ፤ እነርሱ ከሕ
ዝቤ ጋር ለሰይፍ ተሰጥተዋል ፤ ስለዚህ
፲፫ ጭንህን ጽፋ ። ፈተና ደርሶአል ፤ የተናቀ
፲፬ በትርስ ደግሞ ባይኖር ምንድር ነው ?
ይላል ጌታ እግዚአብሔር ። ስለዚህ አንተ
፲፭ የሰው ልጅ ትንቢት ተናገር እጅህን አጨ
ብጭብ ፤ የተገደሉ ሰዎች ሰይፍ ሦስት
ጊዜ ይደጋገም የሚከብባቸው የተገደለ
፲፮ የታላቅ ሰው ሰይፍ ነው ። ልባቸው እን
ዲቀልጥ መሰናክላቸውም እንዲበዛ የሚገ
ድለውን ሰይፍ በበሮቻቸው ሁሉ ላይ
አድርጌአለሁ ፤ ወዮ ! ያብረቀርቅ ዘንድ ተሰ
ንግሎአል ይገድልም ዘንድ ተስሎአል ።
፲፯ ተዘጋጅተህ ፊትህ ወደ ወደደው ወደ
፲፰ ቀኝ ወይም ወደ ግራ ሂድ ። እኔ ደግሞ

ዲሁ ከእናንተ ጋር እፋረዳለሁ ÷ ይላል
፴፪ ጌታ እግዚአብሔር ። ከበትርም በታች
አሳልፋችኋለሁ ወደ ቃል ኪዳንም እስ
፴፫ ራት አገባችኋለሁ ከእናንተም ዘንድ ዓመ
ፀኞችንና የበደሉኝን እለያለሁ ከኖሩባትም
ምድር አወጣቸዋለሁ ÷ ወደ እስራኤል
ምድር ግን አይገቡም እኔም እግዚአብ
፴፬ ሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ ። ጌታ
እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል ፦ እናንተ
የእስራኤል ቤት ሆይ ÷ ሂዱ ÷ ከዚህም
በኋላ ትሰሙኝ ዘንድ በትወድዱ ሁላችሁ
ጣዖቶቻችሁን አምልኩ ። ነገር ግን ከእን
ግዲህ ወዲህ በቀኖርባችሁና በጣዖቶቻ
ችሁ ቅዱሱን ስሜን አታረክሱም ።

፴፭ በቅዱሱ ተራራዬ ÷ ከፍ ባለው በእስራ
ኤል ተራራ ላይ ÷ ይላል ጌታ እግዚአብ
ሔር ÷ በዚያ የእስራኤል ቤት ሁሉ ሁላ
ቸው በምድሩ ላይ ያመልኩኛል ፤ በዚያም
እቀበላቸዋለሁ ÷ በዚያም ቍርባናችሁን
በኩራታችሁንም የቀደሳችሁትንም ነገር
፵ ሁሉ እፈልጋለሁ ። ከአሕዛብም ዘንድ በወ
ጣኋችሁ ጊዜ ከተበተናችሁባትም አገር
ሁሉ በሰበሰብኋችሁ ጊዜ እንደ ጣፋጭ
ሽታ እቀበላችኋለሁ ÷ በአሕዛብም ፊት
፵፩ እቀደስባችኋለሁ ። ለአባቶቻችሁም እሰጣት
ዘንድ ወደ ማልሁላቸው ምድር ወደ
እስራኤል አገር ባገባኋችሁ ጊዜ ÷ እኔ
እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ ።
፵፪ በዚያም የረከሳችሁባትን መንገዳችሁንና
ሥራችሁን ሁሉ ታስባላችሁ ስለ ሠራች
ሁትም ክፋታችሁ ሁሉ ራሳችሁን ትጸየ
፵፫ ፋላችሁ ። የእስራኤል ቤት ሆይ ÷ እንደ
ክፋ መንገዳችሁና እንደ ርኩስ ሥራችሁ
ሳይሆን ስለ ስሜ ስል በሠራሁላችሁ
ጊዜ ÷ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ
ታውቃላችሁ ÷ ይላል ጌታ እግዚአብሔር ።
፵፬ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እን
፵፭ ዲህ ሲል መጣ ፦ የሰው ልጅ ሆይ ÷
ፊትህን ወደ ደቡብ አቅና ወደ ደቡብም
ተናገር በደቡብም ባለው ዱር ላይ ትን
፵፮ ቢት ተናገር ለደቡብም ዱር ፦ የእግዚአብ
ሔርን ቃል ስማ ጌታ እግዚአብሔር እን
ዲህ ይላል ፦ እነሆ ÷ በአንተ ውስጥ
እሳት አነድዳለሁ በውስጥህም ያለውን የለ
መለመውንና የደረቀውን ዛፍ ሁሉ ይበ
ላል ፤ የሚቃጠል ነበልባል አይጠፋም ፤
ከደቡብም ጀምሮ እስከ ሰሜን ድረስ
፵፯ ፊት ሁሉ ይቃጠልበታል ። እኔም እግዚ
አብሔር እንዳነደድሁት ሥጋ ለባሽ ሁሉ
፵፰ ያያል ÷ እርሱም አይጠፋም በለው ። እኔም ፦
ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ÷ ወዮ ! እነርሱ
ስለ እኔ ፦ ይህ ምሳሌን የሚመስል አይደ
ለምን ? ብለዋል አልሁ ።

በእኛ ፡ አጨበጭበለሁ ፡ መዓቴንም ፡ እጨርሰ
ለሁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁ ።
፲፯ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፲፰ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡
ሆይ ÷ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፍ ፡ ይመጣ ፡
ዘንድ ፡ ሁለት ፡ መንገዶችን ፡ አድርግ ፤ ሁለቱም ፡
ከአንዲት ፡ ምድር ፡ ይውጡ ፤ ምልክትም ፡ አድ
ርግ ÷ በከተማይቱ ፡ መንገድ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አድ
፳ ርገው ። ሰይፍ ፡ ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡
ወደ ፡ ረባት ፡ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ ተመሸገች ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ መንገድን ፡
፳፩ አድርግ ። የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ምዋርቱን ፡ ያም
ዋርት ፡ ዘንድ ፡ በመንታ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ በሁ
ለቱ ፡ መንገዶች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ ፍላጻ
ችን ፡ ወዘወዘ ÷ ከተራፊምም ፡ ጠየቀ ÷ ጉበትም ፡
፳፪ ተመለከተ ። የቅጥሩን ፡ ማፍረሻ ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ÷ አፍንም ፡ በጩኸት ፡ ይክፍት ፡ ዘንድ ÷
በውካታም ፡ ድምፅን ፡ ከፍ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ÷ የቅ
ጥሩን ፡ ማፍረሻ ፡ በበሮች ፡ ላይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ÷
አፈርን ፡ ይደለድል ፡ ዘንድ ÷ ምሽግም ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ዕጣ ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡
፳፫ ነበረ ። መሐላውንም ፡ በማሉ ፡ በዓይናቸው ፡
ዘንድ ፡ የሐሰት ፡ ምዋርት ፡ ይመስላል ÷ ነገር ፡
ግን ፡ እነርሱ ፡ ይያዙ ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ኃጢአ
ትን ፡ ያሳስባል ።
፳፬ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦— ኃጢአታችሁን ፡ ስለ ፡ አሰባችሁ ፡
መተላለፋችሁም ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ፡ ኃጢአታች
ሁም ፡ በሥራችሁ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ታየ ፡ እናንተም ፡
፳፭ ስለ ፡ ታሰባችሁ ÷ በእጅ ፡ ትያዛላችሁ ። አን
ተም ፡ ቀንህ ፡ የደረሰብህ ÷ የኃጢአትህ ፡ ቀጠሮ ፡
ጊዜ ፡ የደረሰብህ ÷ ርኩስ ፡ ኃጢአተኛ ፡ የእስ
፳፮ ራኤል ፡ አለቃ ፡ ሆይ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— መጠምጠሚያውን ፡ አው
ልቅ ÷ ዘውዱንም ፡ አርቅ ፤ ይህ ፡ እንዲህ ፡ አይ
ሆንም ፤ የተዋረደውን ፡ ከፍ ፡ አድርግ ÷ ከፍ ፡
፳፯ ያለውንም ፡ አዋርድ ። ባድማ ÷ ባድማ ÷ ባድማ ፡
አደርጋታለሁ ፤ ፍርድ ፡ ያለው ፡ እስኪመጣ ፡
ድረስ ፡ ይህች ፡ ደግሞ ፡ አትሆንም ÷ ለእርሱም ፡
እሰጣታለሁ ።
፳፰፣፳፱ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፦— ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አሞን ፡ ልጆችና ፡ ስለ ፡ ስድ
በቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለህ ፡ ትንቢት ፡
ተናገር ፤ ቀናቸው ፡ በደረሰ ÷ የኃጢአታቸው ፡
ቀጠሮ ፡ ጊዜ ፡ በደረሰ ÷ በተገደሉት ፡ ኃጢ
አተኞች ፡ አንገት ፡ ላይ ፡ ያኖሩህ ፡ ዘንድ ፡
ከንቱን ፡ ራእይ ፡ ነገር ፡ ሲያዩልህ ፡ በሐሰትም ፡
ምዋርት ፡ ሲናገሩልህ ፦— ሰይፍ ÷ ሰይፍ ፡ ተመ
ዘዘአል ÷ ይገድልም ፡ ዘንድ ፡ ያብረቀርቅም ፡
፴ ዘንድ ፡ ተሰንግሎአል ፡ በል ። ወደ ፡ ሰገባውም ፡
መልሰው ። በተፈጠርህበት ፡ ስፍራ ፡ በተወለ
፴፩ ድህባትም ፡ ምድር ፡ እፈርድብሃለሁ ። ቍጣ
ዬንም ፡ አፈስስብሃለሁ ÷ በመዓቴም ፡ እሳት ፡
አናፋብሃለሁ ÷ ማጥፋትንም ፡ ለሚያውቁ ፡ ለጨ
ካኞች ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሃለሁ ።
ለእሳት ፡ ማገዶ ፡ ትሆናለህ ÷ ደምህም ፡ በምድር ፡ ፴፪
መካከል ፡ ይሆናል ÷ ደግሞም ፡ አትታሰብም ፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፩
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ፪
ሆይ ÷ ትፈርዳለህን ? ደም ፡ በምታፈስስ ፡
ከተማ ፡ ላይ ፡ ትፈርዳለህን ? ርኩሰትዋን ፡ ሁሉ ፡
አስታውቃት ። እንዲህም ፡ በል ፦— ጌታ ፡ እግዚ ፫
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ጊዜሽ ፡ እንዲደ
ርስ ፡ በመካከልሽ ፡ ደምን ፡ የምታፈስሺ ፡ እን
ድትረክሺም ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ ጣዖታትን ፡ የም
ታደርጊ ፡ ከተማ ፡ ሆይ ! በፈሰስሽው ፡ ደም ፡ ፬
በድለሻል ፡ በደረግሽውም ፡ ጣዖታት ፡ ረክሰሻል ፤
ቀንሽን ፡ አቀረብሽ ፡ ዘመንሽንም ፡ አሳጠርሽ ፤
ስለዚህ ፡ ለአሕዛብ ፡ መሰደቢያ ፡ ለአገሮችም ፡
ሁሉ ፡ መሳለቂያ ፡ አደረግሁሽ ። አንቺ ፡ ስምሽ ፡ ፭
የረከሰ ፡ ሽብርም ፡ የሞላብሽ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡
አንቺ ፡ የቀረቡና ፡ ከአንቺ ፡ የራቁ ፡ ይሳለቁብ
ሻል ።
እነሆ ÷ የእስራኤል ፡ አለቆች ፡ እያንዳንዱ ፡ ፮
እንደ ፡ ችሎቱ ፡ ደም ፡ ያፈስሱ ፡ ዘንድ ፡ በአ
ንቺ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ። በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ አባት ፯
ንና ፡ እናትን ፡ አቃለሉ ፤ በመካከልሽ ፡ በመጻ
ተኛው ፡ ላይ ፡ በደልን ፡ አደረጉ ፤ በአንቺ ፡
ውስጥ ፡ ድሀ ፡ አደጉንና ፡ መበለቲቱን ፡ አስጨ
ነቁ ። ቅድሳቴንም ፡ ናቅሽ ፡ ሰንበታቴንም ፡ ፰
አረከስሽ ። ደምን ፡ ያፈስሱ ፡ ዘንድ ፡ ቀማኞች ፡ ፱
ሰዎች ፡ በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ፤ በአንቺ ፡
ውስጥ ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ በሉ ፤ በመካከልሽ ፡
ሴሰኝነትን ፡ አደረጉ ። በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ የአባ ፲
ቶቻቸውን ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ገለጡ ፤ በአን
ቺም ፡ ውስጥ ፡ አደፍ ፡ ያለበትን ፡ አዋረዱ ።
ሰውም ፡ በባልንጀራው ፡ ሚስት ፡ ርኩሰትን ፡ ፲፩
አደረገ ÷ አባትም ፡ የልጁን ፡ ሚስት ፡ አረከሰ ÷
በአንቺም ፡ ዘንድ ፡ ወንድም ፡ የአባቱን ፡ ልጅ ፡
እኅቱን ፡ አሳፈረ ። በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ ደምን ፡ ያፈ ፲፪
ስሱ ፡ ዘንድ ፡ ጉቦን ፡ ተቀበሉ ፤ አንቺም ፡ አራ
ጣና ፡ ትርፍ ፡ ወስደሻል ÷ ከባልንጀሮችሽም ፡
በቅሚያ ፡ የስስትን ፡ ትርፍ ፡ አገኘሽ ÷ እኔ
ንም ፡ ረሳሽኝ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ አንቺ ፡ ባደረግሽው ፡ ስስት ፡ ፲፫
በመካከልሽም ፡ በነበረው ፡ ደም ፡ ላይ ፡ እጄን ፡
አጨበጨብሁ ። በውኑ ፡ እኔ ፡ በማደርግብሽ ፡ ፲፬
ወራት ፡ ልብሽ ፡ ይታገሣልን ? ወይስ ፡ እጅሽ ፡
ትጸናለችን ? እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአ
ለሁ ፡ አደርገውማለሁ ። ወደ ፡ አሕዛብም ፡ እበ ፲፭
ትንሻለሁ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራሻለሁ ÷
ርኩሰትሽንም ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ አጠፋለሁ ።
በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ አንቺ ፡ ትረክሻለሽ ፡ እኔም ፡ ፲፮
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂአለሽ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፲፯

፲፰፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ አተላ ፡ ሆኑብኝ ፤ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ በከውር ፡ ውስጥ ፡ መዳብና ፡ ቈርቈሮ ፡ ብረትና ፡ እርሳስ ፡ ናቸው ፡ የብር ፡ ፲፱፡ አተላ ፡ ናቸው ። ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሁላችሁ ፡ አተላ ፡ ሆናችኋልና ፡ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ፳፡ እሰበስባችኋለሁ ። እንዲያቀልጡት ፡ እሳት ፡ ያናፋበት ፡ ዘንድ ፡ ብርንና ፡ መዳብን ፡ ብረትንና ፡ እርሳስን ፡ ቈርቈሮንም ፡ በከውር ፡ እንደሚሰበስቡ ÷ እንዲሁ ፡ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡ እሰበስባችኋለሁ ÷ በዚያም ፡ ውስጥ ፡ እጨምራችኋ ፳፩፡ ለሁ ፡ አቀልጣችሁማለሁ ። እሰበስባችሁማለሁ ፡ የመዓቴንም ፡ እሳት ፡ አናፋባችኋለሁ ፡ ፳፪፡ በውስጡም ፡ ትቀልጣላችሁ ። ብርም ፡ በከውር ፡ ውስጥ ፡ እንደሚቀልጥ ÷ እንዲሁ ፡ በውስጡ ፡ ትቀልጣላችሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ መዓቴን ፡ እንዳፈሰስሁባችሁ ፡ ታውቃላችሁ ። ፳፫፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፳፬፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡— አንቺ ፡ ያልነጻሽ ፡ በቀኣማም ፡ ቀን ፡ ያልዘነበ ፳፭፡ ብሽ ፡ ምድር ፡ ነሽ ፡ በላት ። በውስጥዋ ፡ ያሉ ፡ ነቢያት ፡ እንደሚጮኽና ፡ እንደሚናጠቅ ፡ አንበሳ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ተማማሉ ፤ ነፍሶችን ፡ በልተዋል ÷ ብልጥግናና ፡ ሀብትን ፡ ወስደዋል ÷ ፳፮፡ በውስጥዋም ፡ መበለቶችን ፡ አብዝተዋል ። ካህናቶችዋም ፡ ሕጌን ፡ በድለዋል ፡ ቅድሳቴንም ፡ አርክሰዋል ፤ ቅዱስ ፡ በሆነና ፡ ቅዱስ ፡ ባልሆነ ፡ መካከልም ፡ አልለዩም ÷ በንጹሕና ፡ በርኩስ ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ልዩነት ፡ አላስታወቁም ፤ ዓይናቸውንም ፡ ከሰንበታቴ ፡ ሰወሩ ፡ እኔም ፡ በመካከላቸው ፡ ረከስሁ ። ፳፯፡ በውስጥዋ ፡ ያሉ ፡ አለቆችዋ ፡ የስስትን ፡ ትርፍ ፡ ለማግኘት ፡ ሲሉ ፡ ደምን ፡ ያፈስሱ ፡ ዘንድ ፡ ነፍሶችንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ፳፰፡ እንደሚናጠቁ ፡ ተኵላዎች ፡ ናቸው ። እግዚአብሔርም ፡ ሳይናገር ፡ ነቢያቶችዋ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ እያሉ ፡ ከንቱን ፡ ራእይ ፡ በማየት ፡ የሐሰትንም ፡ ምዋርት ፡ ለእነርሱ ፡ በማምዋረት ፡ ያለ ፡ ገለባ ፡ በጭቃ ፡ ይመር ፳፱፡ ጓቸዋል ። የምድርን ፡ ሕዝብ ፡ ግፍ ፡ አደረጉ ፡ ቅሚያም ፡ ሠሩ ፤ ድሆችንና ፡ ችግረኞችን ፡ ፴፡ አስጨነቁ ÷ መጻተኛውንም ፡ በደሉ ። ቅጥርን ፡ የሚጠግንን ÷ ምድሪቱንም ፡ እንዳላጠፋት ፡ በፈረሰበት ፡ በኩል ፡ በፊቴ ፡ የሚቆምላትን ፡ ሰው ፡ በመካከላቸው ፡ ፈለግሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ፴፩፡ አላገኘሁም ። ስለዚህ ፡ ቍጣዬን ፡ አፈሰስሁባቸው ÷ በመዓቴም ፡ እሳት ፡ አጠፋኋቸው ፤ መንገዳቸውንም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ መለስሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፪፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የአንዲት ፡ እናት ፡ ልጆች ፡ የሆኑ ፡ ሁለት ፡ ሴቶች ፡ ነበሩ ። ፫፡ በግብጽም ፡ አመነዘሩ ÷ በኰረዳነታቸው ፡ አመነዘሩ ፤ በዚያ ፡ ጡቶቻቸው ፡ ምዋሸሸ ፡ በዚያም ፡ የድንግልናቸውን ፡ ጡቶች ፡ ዳበሱ ። ፬፡ ስማቸውም ፡ የታላቂቱ ፡ አሖላ ፡ የእኅትዋም ፡ አሖሊባ ፡ ነበረ ÷ ለእኔም ፡ ሆኑ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱ ። ስማቸውም ፡ አሖላ ፡ ሰማርያ ፡ ናት ፤ አሖሊባ ፡ ደግሞ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ።

፭፡ አሖላም ፡ ገለሞተችብኝ ÷ ውሽሞችዋንም ፡ ፮፡ ጎረቤቶችዋን ፡ አሦራውያንን ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ። እነርሱም ፡ ሰማያዊ ፡ ሐር ፡ የለበሱ ፡ አለቆችና ፡ ሹማምቶች ÷ መልከ ፡ መልካሞች ፡ ጕበዛዝት ÷ በፈረስ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ፈረሰኞች ፡ ነበሩ ። ፯፡ ግልሙትናዋንም ፡ ከተመረጡ ፡ ከአሦር ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አደረገች ÷ በፍቅር ፡ በተከተለቻቸውም ፡ ጣዖቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ረከሰች ። ፰፡ በግብጽም ፡ የነበረውን ፡ ግልሙትናዋን ፡ አልተወችም ፤ በዚያ ፡ በኰረዳነትዋ ፡ ጊዜ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኝተው ፡ ነበር ÷ የድንግልናዋንም ፡ ጡቶች ፡ ዳብሰው ፡ ነበር ÷ ግልሙትናቸውንም ፡ አፍስሰውባት ፡ ነበር ። ፱፡ ስለዚህ ፡ በፍቅር ፡ በተከተለቻቸው ፡ በውሽሞችዋ ፡ በአሦራውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋት ። ፲፡ እነርሱም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ገለጡ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችዋንም ፡ ማርከው ፡ ወሰዱ ÷ እርስዋንም ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉ ፤ ፍርድንም ፡ ስላደረጉባት ፡ በሴቶች ፡ መካከል ፡ መተረቻ ፡ ሆነች ።

፲፩፡ እኅትዋም ፡ አሖሊባ ፡ ይህን ፡ አየች ፤ ሆኖም ፡ ከእርስዋ ፡ ይልቅ ፡ በፍቅር ፡ በመከተልዋ ፡ ረከሰች ÷ ግልሙትናዋም ፡ ከእኅትዋ ፡ ግልሙትና ፡ ይልቅ ፡ በዛ ። ፲፪፡ አለቆችንና ፡ ሹማምቶችን ፡ ጎረቤቶችዋን ፡ ጌጠኛ ፡ ልብስ ፡ የለበሱትን ፡ በፈረሰች ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ፡ ፈረሰኞች ÷ ሁሉም ፡ መልከ ፡ መልካሞችን ፡ ጕበዛዝት ፡ አሦራውያንን ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ። ፲፫፡ የረከሰችም ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አየሁ ÷ ሁለቱም ፡ አንድ ፡ መንገድ ፡ ሄደዋል ። ፲፬፡ ግልሙትናዋንም ፡ አበዛች ፤ በቀይ ፡ ቀለምም ፡ የተሳለችውን ፡ የከለዳውያንን ፡ ስዕል ÷ በናስ ፡ ላይ ፡ የተሳሉትን ፡ ፲፭፡ ሰዎች ፡ አየች ። በወገባቸው ፡ ዝናር ፡ የታጠቁ ፡ ራሳቸውንም ፡ በቀለማዊ ፡ መጠምጠሚያ ፡ የጠመጠሙ ፡ ነበሩ ፤ ሁሉም ፡ ከተወለዱባት ፡ አገር ፡ የሆኑትን ፡ የከለዳውያንን ፡ ልጆች ፡ መስለው ፡ ፲፮፡ መሳፍንትን ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ። በየዓይነቱም ፡ ጊዜ ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ÷ ወደ ፡ ከላውዴዎን ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከች ። ፲፯፡ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ፍቅር ፡ ወዳለበት ፡ መኝታ ፡ መጡ ፡ በግልሙትናቸውም ፡ አረከሱአት ፤ እርስዋም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ረከሰች ፡ ነፍስዋም ፡ ከእነርሱ ፡ ተለየች ። ፲፰፡ ግልሙትናዋንም ፡ ገለጠች ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋንም ፡ አሳየች ፤ ነፍሴም ፡ ከእኅትዋ ፡ እንደ ፡ ተለየች ፡ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ ከእርስዋ ፡ ተለየች ።

፲፱፥ ነገር፥ ግን፥ በግብጽ፥ ምድር፥ የገለሞተችበትን፥ የኰረዳነትዋን ፥ ዘመን ፥ አስባ ፥ ግልሙትና
፳፥ ዋን ፥ አበዛች ። ሥጋቸውም ፥ እንደ ፥ አህዮች ፥ ሥጋ ፥ ዘራቸውም ፥ እንደ ፥ ፈረሶች ፥ ዘር ፥ የሆ
፳፩፥ ነውን ፥ እነዚያን ፥ ምልምሎች ፥ በፍቅር ፥ ተከ ተለያቸው ። ስለ ፥ ኰረዳነትሽ ፥ ምክንያት ፥ ግብ
ጻውያን ፥ ጡቶችሽን ፥ በዳበሱ ፥ ጊዜ ፥ የኰረዳ ነትሽን ፥ ሴሰኝነት ፥ አሰብሽ ።
፳፪፥ ስለዚህ ÷ አሖሊባ ፥ ሆይ ÷ ጌታ ፥ እግዚአብ ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ነፍስሽ ፥ ከእነርሱ ፥ የተ
ለየች ፥ ውሽሞችሽን ፥ አስነሣብሻለሁ ÷ በዙሪያ
፳፫፥ ሽም ፥ በአንቺ ፥ ላይ ፥ አመጣቸዋለሁ ። እነር ሱም ፥ የባቢሎን ፥ ሰዎች ፥ ከለዳውያንም ፥ ሁሉ ÷ ፋቁድ ÷ ሹሐ ÷ ቆዓ ÷ ከእነርሱም ፥ ጋር ፥ አሦ ራውያን ፥ ሁሉ ÷ መልከ ፥ መልካሞች ፥ ጕበዛ ዝት ÷ አለቆችና ፥ ሹማምቶች ፥ ሁሉ ÷ መሳፍ ንቶችና ፥ አማካሪዎች ፥ ሁሉ ÷ በፈረስ ፥ ላይ ፥
፳፬፥ የተቀመጡ ፥ ናቸው ። በመሣሪያና ፥ በሰረገላ ፥ በመንኰራኵርም ፥ በአሕዛብም ፥ ጉባኤ ፥ ይመ ጡብሻል ፤ ጋሻና ፥ አላባሽ ፥ ጋሻ ፥ ራስ ፥ ቍርም ፥ ይዘው ፥ በዙሪያሽ ፥ ይዘጋጁብሻል ፤ ፍርድ ንም ፥ እሰጣቸዋለሁ ÷ እንደ ፥ ፍርዳቸውም ፥
፳፭፥ ይፈርዱብሻል ። ቅንዓቴንም ፥ በአንቺ ፥ ላይ ፥ አደርጋለሁ ፥ በመዓትም ፥ ያደርጉብሻል ፤ አፍ ንጫሽንና ፥ ጆሮሽንም ፥ ከአንቺ ፥ ይቈርጣሉ ÷ ከአንቺም ፥ የቀረ ፥ በሰይፍ ፥ ይወድቃል ፤ ወንዶችና ፥ ሴቶች ፥ ልጆችሽንም ፥ ማርከው ፥ ይወስዳሉ ÷ ከአንቺም ፥ የቀረውን ፥ እሳት ፥ ትበ
፳፮፥ ላቸዋለች ። ልብስሽንም ፥ ይገፍፉሻል ፥ የክብ
፳፯፥ ርሽንም ፥ ጌጥ ፥ ይወስዳሉ ። ሴሰኝነትሽንም ÷ ከግብጽ ፥ ምድር ፥ ያወጣሽውን ፥ ግልሙትናሽ ንም ፥ ከአንቺ ፥ አስቀራለሁ ፥ ዓይንሽንም ፥ ወደ ፥ እነርሱ ፥ አታነሺም ፥ ግብጽንም ፥ ከዚያ ፥ ወዲያ ፥
፳፰፥ አታስቢም ። ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላልና ፦— እነሆ ÷ በጠላሻቸው ፥ እጅ ÷ ነፍ ስሽ ፥ በተለየቻቸው ፥ እጅ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጥ
፳፱፥ ሻለሁ ፤ እነርሱም ፥ በጥል ፥ ያደርጉብሻል ÷ የደከምሽበትንም ፥ ሁሉ ፥ ይወስዳሉ ÷ ዕራቁት ሽንና ፥ ዕርቃንሽን ፥ አድርገውም ፥ ይተዉሻል ፤ የግልሙትናሽም ፥ ነውር ÷ ሴሰኝነትሽና ፥ ግል
፴፥ ሙትናሽም ፥ ሁሉ ፥ ይገለጣል ። ከአሕዛብ ፥ ጋር ፥ ስላመነዘርሽ ፥ በጣዖቶቻቸውም ፥ ስለ ፥ ረከስሽ ፥
፴፩፥ ይሀን ፥ ያደርጉብሻል ። በእኅትሽ ፥ መንገድ ፥ ሄደሻል ፥ ስለዚህ ፥ ጽዋዋን ፥ በእጅሽ ፥ እሰጥሻ
፴፪፥ ለሁ ። ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— የጠለቀውንና ፥ የሰፋውን ፥ ብዙም ፥ የሚይዘ ውን ፥ የእኅትሽን ፥ ጽዋ ፥ ትጠጪአለሽ ፤ መሳ
፴፫፥ ቂያና ፥ መሰለቂያም ፥ ትሆኛለሽ ። በእኅትሽ ፥ በሰማርያ ፥ ጽዋ ÷ በድንጋጤና ፥ በጥፋት ፥ ጽዋ ÷
፴፬፥ በስካርና ፥ በውርደት ፥ ትሞልያለሽ ። ትጠጪ ዋለሽ ፥ ትጨልጪውማለሽ ፥ ገሉንም ፥ ታኝኪ ዋለሽ ፥ ጡቶችሽንም ፥ ትሸነትሪዋለሽ ፤ እኔ ፥ ተና
፴፭፥ ግሬአለሁና ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ዘንግ ተሸኛልና ÷ ወደ ፥ ኋላሽም ፥ ጥለሽኛልና ፥ አንቺ ፥ ደግሞ ፥ ሴሰኝነትሽንና ፥ ግልሙትና ሽን ፥ ተሸከሚ ።

እግዚአብሔርም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በአሖላና ፥ በአሖሊባ ፥ ትፈርዳለ ህን ? ኃጢአታቸውንም ፥ ታስታውቃቸዋለህን ? አመንዝረዋልና ÷ ደምም ፥ በእጃቸው ፥ አለና ÷ ከጣዖቶቻቸውም ፥ ጋር ፥ አመንዝረዋልና ÷ ለእ ኔም ፥ የወለዱአቸውን ፥ ልጆቻቸውን ፥ መብል ፥ እንዲሆኑላቸው ፥ በእሳት ፥ አሳልፈዋቸዋልና ።
ይህን ፥ ደግሞ ፥ አድርገውብኛል ፤ በዚያ ፥ ቀን ፥ መቅደሴን ፥ አርክሰዋል ፥ ሰንበታቴንም ፥ ሽረ ዋል ። ልጆቻቸውንም ፥ ለጣዖቶቻቸው ፥ በሠዉ ፥ ጊዜ ÷ በዚያው ፥ ቀን ፥ ያረክሱት ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ መቅደሴ ፥ ገቡ ፤ እነሆም ÷ በቤቴ ፥ ውስጥ ፥ እን ደዚህ ፥ አደረጉ ። ደግሞ ፥ መልእክተኛ ፥ ወደ ፥ ተላከባቸው ፥ ከሩቅም ፥ ወደሚመጡ ፥ ሰዎች ፥ ልካችኋል ፤ እነሆም ፥ መጡ ÷ አንቺም ፥ ታጠ ብሽላቸው ፥ ዓይኖችሽንም ፥ ተኳልሽ ፥ ጌጥም ፥ አጌጥሽ ፤ በክብር ፥ አልጋ ፥ ላይ ፥ ተቀመጥሽ ÷ በፊት ፥ ለፊትዋም ፥ ማዕድ ፥ ተዘጋጅታ ፥ ነበር ÷ ዕጣኔንና ፥ ዘይቴንም ፥ አኖርሽባት ። የደስተኛ ችም ፥ ድምፅ ፥ በእርስዋ ፥ ዘንድ ፥ ነበረ ፤ ከብ ዙም ፥ ሰዎች ፥ ጉባኤ ፥ ጋር ፥ ሰካራሞቹ ፥ ከም ድረ ፥ በዳ ፥ መጡ ፤ በእጃቸው ፥ አንበር ፥ በራሳ ቸውም ፥ የተዋበ ፥ አክሊል ፥ አደረጉ ። እኔም ፥ በምንዝር ፥ ላረጀችው ፦— አሁን ፥ ከእርስዋ ፥ ጋር ፥ ያመነዝራሉ ፥ እርስዋም ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ታመነዝራለች ፥ አልሁ ። ወደ ፥ ጋለሞታም ፥ እንደሚገቡ ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ ገቡ ፤ እንዲሁ ፥ ይሰስኑ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ አሖላና ፥ ወደ ፥ አሖሊባ ፥ ገቡ ። ሴቶቹ ፥ አመንዝሮች ፥ ናቸውና ÷ በእ ጃቸውም ፥ ደም ፥ አለና ፥ ጻድቃን ፥ ሰዎች ፥ በአመንዝሮቹና ፥ በደም ፥ አፍሰሰቹ ፥ ሴቶች ፥ ላይ ፥ በሚፈረደው ፥ ፍርድ ፥ ይፈርዱባቸዋል ።
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ጉባኤን ፥ አመጣባቸዋለሁ ÷ ለመበተንና ፥ ለመ በዝበዝም ፥ አሳልፌ ፥ እሰጣቸዋለሁ ። ጉባኤ ውም ፥ በድንጋይ ፥ ይወግሩአቸዋል ፥ በሰይፋቸ ውም ፥ ይቈርጡአቸዋል ÷ ወንዶችና ፥ ሴቶች ፥ ልጆቻቸውንም ፥ ይገድላሉ ÷ ቤቶቻቸውንም ፥ በእሳት ፥ ያቃጥላሉ ። ሴቶችም ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ሴሰኝነታችሁ ፥ እንዳይሠሩ ፥ ይማሩ ፥ ዘንድ ፥ ሴሰኝነትን ፥ ከምድር ፥ ላይ ፥ አጠፋለሁ ። ሴሰ ኝነታችሁንም ፥ በላያችሁ ፥ ላይ ፥ ይመልሳሉ ÷ እናንተም ፥ የጣዖቶቻችሁን ፥ ኃጢአት ፥ ትሸ ከማላችሁ ፥ እኔም ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ታውቃላችሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፳፬ ።

በዘጠነኛው ፥ ዓመት ፥ በአሥረኛው ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በአሥረኛው ፥ ቀን ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የዚህን ፥ ቀን ÷ የዛሬን ፥ ቀን ፥ ስም ፥

ጸፍ ፡ በዚህ ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡
፫ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቀረበ ። ለዓመፀኛው ም ፡ ቤት ፡
ምሳሌን ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፡—
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጣድ ፡
ምንቸቲቱን ፡ ጣድ ፡ ውኃም ፡ ጨምርበት ።
፬ ፡ ቍራጭዋንም ፡ መልካሙን ፡ ቍራጭ ፡ ሁሉ ፡
ጭኑንና ፡ ወርቹን ፡ በእርስዋ ፡ ውስጥ ፡ ሰብስብ ፡
፭ ፡ የተመረጡትንም ፡ አጥንቶች ፡ ሙላበት ። ከመ
ንጋው ፡ የተመረጠውን ፡ ውሰድ ፡ አጥንቶ
ቹም ፡ እንዲበስሉ ፡ እንጨት ፡ በበታችዋ ፡
ማግድ ፤ አጥንቶቹም ፡ በውስጥዋ ፡ ይቀቀሉ ።
፮ ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ዝገትዋ ፡ ላለባት ፡ ዝገትዋም ፡ ከእር
ስዋ ፡ ላልወጣ ፡ ምንቸት ፡ ለደም ፡ ከተማ ፡
ወዮላት ! ቍራጭ ፡ ቍራጩን ፡ አውጣ ፤ ዕጣ ፡
፯ ፡ አልወደቀባትም ። ደምዋ ፡ በውስጥዋ ፡ አለ ።
በተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አደረገችው ፡ እንጂ ፡
በአፈር ፡ ይከደን ፡ ዘንድ ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ አላ
፰ ፡ ፈሰሰችውም ፤ መጉቴን ፡ አወጣ ፡ ዘንድ ፡ በቀ
ሌንም ፡ እበቀል ፡ ዘንድ ፡ ደምዋ ፡ እንዳይከደን ፡
፱ ፡ በተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አደረግሁ ። ስለዚህ ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለደም ፡
ከተማ ፡ ወዮላት ! እኔ ፡ ደግሞ ፡ ማገዶዋን ፡
፲ ፡ ታላቅ ፡ አደርገዋለሁ ። እንጨቱን ፡ አብዛ ፤
እሳቱን ፡ አንድድ ፤ ሥጋውን ፡ ቀቅል ፤ መረ
ቁን ፡ አጣፍጠው ፤ አጥንቶቹ ፡ ይቃጠሉ ።
፲፩ ፡ ትሞቅም ፡ ዘንድ ፡ ናስዋም ፡ ትግል ፡ ዘንድ ፡
ርኵሰትዋም ፡ በውስጥዋ ፡ ይቀልጥ ፡ ዘንድ ፡
ዝገትዋም ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በዶዋን ፡ በፍም ፡
፲፪ ፡ ላይ ፡ አድርጋት ። በከንቱ ፡ ደከመች ፤ ሆኖም ፡
፲፫ ፡ ዝገትዋ ፡ በእሳት ፡ ስንኳ ፡ አልለቀቀም ። በርኵ
ሰትሽ ፡ ሴሰኝነት ፡ አለ ፤ አነጻሁሽ ፡ አልነጻ
ሽምና ፡ መጉቴን ፡ በላይሽ ፡ እስክጨርስ ፡
ድረስ ፡ እንግዲህ ፡ ከርኵሰትሽ ፡ አትነጺም ።
፲፬ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁ ፤ ይመጣል ፡
እኔም ፡ አደርገዋለሁ ፤ አልመለስም ፡ አልራ
ራም ፡ አልጸጸትም ፤ እንደ ፡ መንገድሽና ፡ እንደ ፡
ሥራሽ ፡ ይፈርዱብሻል ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚ
አብሔር ።
፲፭ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡
፲፮ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ እነሆ ፡
የዓይንህን ፡ አምሮት ፡ በመቅሠፍት ፡ እወስድ
ብሃለሁ ፤ አንተም ፡ ወይ ፡ አትበል ፡ አታልቅስም ፡
፲፯ ፡ እንባህንም ፡ አትፍሰስ ። በቀስታ ፡ ተክዝ ፤
ለምዋቾችም ፡ አታልቅስ ፡ መጠምጠሚያህን ፡
በራስህ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፡ ጫማህንም ፡ በእግ
ርህ ፡ አጥልቅ ፡ ከንፈሮችህንም ፡ አትሸፍን ፡
፲፰ ፡ የሰዎችንም ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ። እኔም ፡ በማ
ለዳ ፡ ለሕዝቡ ፡ ተናገርሁ ፡ ወደ ፡ ማታም ፡ ሚስቴ ፡
ሞተች ፤ በነጋውም ፡ እንደ ፡ ታዘዝሁ ፡ አደረ
ግሁ ።
፲፱ ፡ ሕዝቡም ፡— ይህ ፡ የምታደርገው ፡ ነገር ፡
ለእኛ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አትነግረንምን ?
፳ ፡ አሉኝ ። እኔም እንዲህ ፡ አልኋቸው ፡— የእ
ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
መጣ ፡— ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ተናገር ፡ እንዲ ፳፩ ፡
ህም ፡ በል ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ፡ የኃይላችሁን ፡ ትምክሕት ፡
የዓይናችሁን ፡ አምሮት ፡ የነፍሳችሁን ፡ ምኞት ፡
መቅደሴን ፡ አረክሳለሁ ፤ ያስቀራችኋቸውም ፡
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁ ፡ በሰይፍ ፡ ይወ
ድቃሉ ። እኔም ፡ እንዳደረግሁ ፡ እናንተ ፡ ታደ ፳፪ ፡
ርጋላችሁ ፤ ከንፈራችሁን ፡ አትሸፍኑም ፡ የሰዎ
ችንም ፡ እንጀራ ፡ አትበሉም ። መጠምጠሚ ፳፫ ፡
ያችሁም ፡ በራሳችሁ ፡ ጫማችሁም ፡ በእግራ
ችሁ ፡ ይሆናል ፤ ዋይ ፡ አትሉም ፡ አታለቅሱ
ምም ፤ በኃጢአታችሁም ፡ ትሰለስላላችሁ ፡
እርስ ፡ በርሳችሁም ፡ ታንጐራጕራላችሁ ። ሕዝቅ ፳፬ ፡
ኤልም ፡ ምልክት ፡ ይሆናችኋል ፤ እርሱ ፡ እንዳ
ደረገ ፡ ሁሉ ፡ እናንተ ፡ ታደርጋላችሁ ፤ ይህም ፡
በመጣ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ።
አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ኃይላቸውን ፡ ፳፭ ፡
የተመኩበትንም ፡ ደስታ ፡ የዓይናቸውን ፡ አም
ሮት ፡ የነፍሳቸውንም ፡ ምኞት ፡ ወንዶችና ፡
ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በወሰድሁባቸው ፡ ቀን ፡
በዚያ ፡ ቀን ፡ ያመለጠው ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በጆ ፳፮ ፡
ሮህ ፡ ያሰማ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመጣል ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ አፍህ ፡ ላመለጠው ፡ ይከፈታል ፡ ፳፯ ፡
አንተም ፡ ትናገራለህ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ ዲዳ ፡
አትሆንም ፡ ምልክትም ፡ ትሆናቸዋለህ ፡ እኔም ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፩ ፡
ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ፊትህን ፡ ፪ ፡
ወደ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፡ አቅንተህ ፡ ትንቢት ፡
ተናገርባቸው ። ለአሞንም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ፫ ፡
በል ፡— የጌታን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
መቅደሴ ፡ በረከሰ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤልም ፡ ምድር ፡
በድማ ፡ በሆነች ፡ ጊዜ ፡ የይሁዳም ፡ ቤት ፡ በተ
ማረኩ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ እሰይ ፡ ብለሃልና ፡
ስለዚህ ፡ እነሆ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ለምሥራቅ ፡ ፬ ፡
ልጆች ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ እነርሱም ፡
በአንተ ፡ ውስጥ ፡ ይሰፍራሉ ፡ ማደሪያዎቻቸ
ውንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ይሠራሉ ፤ ፍሬህን ፡
ይበላሉ ፡ ወተትህንም ፡ ይጠጣሉ ። የአሞንን ፡ ፭ ፡
ከተማ ፡ ለግመሎች ፡ ማሰማርያ ፡ የአሞንንም ፡
ልጆች ፡ ለመንጋ ፡ መመሰገጊያ ፡ አደርጋለሁ ፤
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃ
ላችሁ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላ ፮ ፡
ልና ፡— በእጅህ ፡ አጨብጭበሃልና ፡ በእግር
ህም ፡ አሸብሽበሃልና ፡ በእስራኤልም ፡ ምድር ፡
ላይ ፡ በነፍስህ ፡ ንቀት ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ብሎሃልና ፡
ስለዚህ ፡ እነሆ ፡ እጄን ፡ ዘርግቼብሃለሁ ፡ ለአ ፯ ፡
ሕዛብም ፡ አስበዘብዝሃለሁ ፡ ከአሕዛብም ፡
ለይቼ ፡ አቈርጥሃለሁ ፡ ከአገሮችም ፡ አጠፋሃ

ለሁ ፡ እፈጅህማለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃለህ ።

፳፪ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሞዓብና ፡ ሴይር ፡— እነሆ ÷ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ፪ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ነው ፡ ብለዋልና ፡ ስለ ዚህ ÷ እነሆ ÷ የሞዓብን ፡ ጫንቃ ፡ ከከተሞቹ ÷ በዳርቻው ፡ ካሉት ፡ የምድሩ ፡ ትምክሕት ፡ ከሆኑት ፡ ከተሞቹ ፡ ከቤትየሺሞት ÷ ከበኣልሜ ፫ ዎን ÷ ከቂርያታይም ÷ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ለምሥራቅ ፡ ልጆች ፡ እከፍታለሁ ። የአሞን ፡ ልጆች ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳይታሰቡ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ እሰጣ ፬ ቸዋለሁ ። በሞዓብም ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

፭ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ኤዶምያስ ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ በቀል ፡ አድርጎአልና ÷ ቂም ፡ ይዘአልና ÷ ብድራትንም ፡ ፮ አስከፍሎአልና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እጄን ፡ በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁ ፡ ከእርስዋም ፡ ዘንድ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ አጠፋለሁ ÷ ከቴማንም ፡ ጀምሮ ፡ በድማ ፡ አደርጋታለሁ ÷ እስከ ፡ ድዳንም ፡ ድረስ ፡ በሰ ፯ ይፍ ፡ ይወድቃሉ ። በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ ኤዶምያስን ፡ እበቀላለሁ ፤ እንደ ፡ ቍጣዬና ፡ እንደ ፡ መዓቴም ፡ መጠን ፡ በኤዶምያስ ፡ ያደርጋሉ ፤ በቀሌንም ፡ ያውቃሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

፰ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፍልስጥኤማውያን ፡ በቀልን ፡ አድርገዋልና ÷ በዘወትርም ፡ ጠላትነት ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በነፍ ፱ ሳቸው ፡ ንቀት ፡ ተበቅለዋልና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ እጄን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁ ÷ ከለታውያንንም ፡ እቈርጣለሁ ÷ የባሕሩንም ፡ ፲ ዳር ፡ ቀሬታ ፡ አጠፋለሁ ። በመንት ፡ መቅሠፍትም ፡ ታላቅ ፡ በቀል ፡ አደርግባቸዋለሁ ፤ በቀሌንም ፡ በላያቸው ፡ ባደረግሁ ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ከወሩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ፪ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ጢሮስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡— እሰይ ÷ የአሕዛብ ፡ በር ፡ የነበረች ፡ ተሰብራለች ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ተመልሳለች ፤ እርስዋ ፡ ፈርሳለችና ፡ እኔ ፡ እሞላለሁ ፡ ፫ ብላለችና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጢሮስ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ በሕርም ፡ ሞገድዋን ፡ እንደምታወጣ ፡ እንዲሁ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አወጣብሻ ፬ ለሁ ። የጢሮስንም ፡ ቅጥሮች ፡ ያጠፋሉ ፡ ግንቦችዋንም ፡ ያፈርሳሉ ፤ ትቢያዋንም ፡ ከእርስዋ ፡ እፍቃለሁ ÷ የተራቈተ ፡ ድንጋይም ፡ አደርጋታለሁ ። በባሕር ፡ ውስጥ ፡ የመረብ ፡ ማስጫ ፡ ፭ ትሆናለች ፤ እኔ ፡ ተናግሬአለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለአሕዛብም ፡ ብዝበዛ ፡ ትሆናለች ። በሜዳ ፡ ያሉትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆችዋ ፡ በሰይፍ ፡ ፮ ይገደላሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

፯ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷ ከሰሜን ፡ የነገሥታት ፡ ንጉሥ ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርን ፡ ከፈረሶችና ፡ ከሰረገሎች ፡ ከፈረሰኞችም ፡ ከኀይላትና ፡ ከብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ። ፰ በሜዳ ፡ ያሉትን ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽን ፡ በሰይፍ ፡ ይገድላቸዋል ÷ አምበም ፡ ይሠራብሻል ፡ አፈርንም ፡ ይደለድልብሻል ፡ ጋሻም ፡ ያነሣብሻል ። ፱ ማፍረሻውን ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ÷ ግንቦችሽንም ፡ በምሳር ፡ ያፈርሳል ። ፲ ከፈረሶቹም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ትቢያቸው ፡ ይከድንሻል ፡ ሰዎችም ፡ በተናደች ፡ ቅጥር ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ እንደሚገቡ ፡ እርሱ ፡ በበሮችሽ ፡ ሲገባ ÷ ከፈረሰኞችና ፡ ከመንኰራኵሮች ፡ ከሰረገሎችም ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ቅጥርሽ ፡ ትናወጣለች ። ፲፩ በፈረሶቹ ፡ ኮቴ ፡ ጎዳናዎችሽን ፡ ሁሉ ፡ ይረመርማል ÷ ሕዝብሽንም ፡ በሰይፍ ፡ ይገድላል ÷ የብርታትሽም ፡ ሐውልት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይወድቃል ። ፲፪ ብልጥግናሽንም ፡ ይማርካሉ ÷ ሸቀጥሽንም ፡ ይበዘብዛሉ ፤ ቅጥርሽንም ፡ ያፈርሳሉ ÷ ተድላ ፡ የምታደርጊባቸውን ፡ ቤቶችሽን ፡ ያጠፋሉ ፤ ድንጋይሽንና ፡ እንጨትሽን ፡ መሬትሽንም ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ይጥላሉ ። ፲፫ የዘፋኞችሽንም ፡ ብዛት ፡ ዝም ፡ አሰኛለሁ ፤ የመሰንቆሽም ፡ ድምፅ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አይሰማም ። ፲፬ የተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ አደርግሻለሁ ፡ የመረብም ፡ ማስጫ ፡ ትሆኛለሽ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትሠሪም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፲፭ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡ እንዲህ ፡ ይላታል ፡— የተወጋት ፡ በገቋረፉ ፡ ጊዜ ÷ በውስጥሽ ፡ እልቂት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ ከውድቀትሽ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ደሴቶች ፡ ይነዋወጡ ፡ የለምን ? ፲፮ የባሕር ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ከዙፋኖቻቸው ፡ ይወርዳሉ ፤ መጐናጸፊያቸውን ፡ ያወጣሉ ፡ ወርቀ ፡ ዘቦ ፡ ልብሳቸውንም ፡ ያወልቃሉ ፤ መንቀጥቀጥን ፡ ለብሰው ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ÷ ሁልጊዜም ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፡ በአንቺም ፡ ይደነቃሉ ። ፲፯ በአንቺም ፡ ላይ ፡ ሙሾ ፡ ያወጣሉ ÷ እንዲህም ፡ ይሉሻል ፡— በባሕር ፡ የተቀመጥሽ ፡ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ የጸናሽ ÷ ከሚቀመጡብሽም ፡ ጋር ፡ በዙሪያሽ ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ያስፈራሽ ÷ የከበርሽ ፡ ከተማ ፡ ሆይ ÷ እንዴት ፡ ጠፋሽ ! አሁን ፡ በውድቀትሽ ፡ ቀን ፡ ደሴቶች ፡ ፲፰ ይንቀጠቀጣሉ ÷ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ደሴቶች ፡ ከመጥፋትሽ ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ።

፲፱ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡—

ሰው ፡ እንደሌለባቸው ፡ ከተሞች ፡ ባድማ ፡ ከተማ ፡ ባደረግሁሽ ፡ ጊዜ ÷ ቀላዩንም ፡ ባወጣ ሁብሽ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ውኖችም ፡ በከደኑሽ ፡ ፳፫ ጊዜ ÷ የቀድሞ ፡ ሕዝብ ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱት ፡ ጋር ፡ አወርድሻለሁ ፤ የሚኖርብሽም ፡ እንዳይገኝ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ቀድሞ ፡ በፈረሰችው ፡ ስፍራ ÷ በታችኛይቱ ፡ ምድር ፡ አኖርሻለሁ ፤ ጌጥሽንም ፳፬፤ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አላኖርም ። ለድንጋጤ ፡ አደርግሻለሁ ፡ እንግዲህም ፡ አትኖሪም ፤ ትፈለጊአለሽ ፡ ለዘላለምም ፡ አትገኚም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፪፤ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦— አንተ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ፫፤ ሆይ ÷ ስለ ፡ ጢሮስ ፡ ሙሽ ፡ አድርግ ÷ በባሕር ፡ መግቢያ ፡ የምትኖር ፡ በብዙም ፡ ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ከሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ጋር ፡ ንግድን ፡ የምታደርግ ፡ ጢሮስንም ፡ እንዲህ ፡ በላት ፦— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— ጢሮስ ፡ ሆይ ÷ አንቺ ፦— በውበት ፡ ፍጹም ፡ ነኝ ፡ ብለሻል ። ፬፤ ዳርቻሽ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤ ሠሪዎችሽ ፡ ፭፤ ውበትሽን ፡ ፈጽመዋል ። ሳንቃዎችሽን ፡ ሁሉ ፡ ከሳኔር ፡ ጥድ ፡ ሠርተዋል ÷ ደቀልንም ፡ ይሠሩ ልሽ ፡ ዘንድ ፡ ከሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ወስደዋል ። ፮፤ ከባሳን ፡ ኮምቦል ፡ መቅዘፊያሽን ፡ ሠርተዋል ÷ በዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ከታሸበ ፡ ከኪቲም ፡ ደሴቶች ፡ ፯፤ ዛፍ ፡ መቀመጫዎችሽን ፡ ሠርተዋል ። ዓላማ ፡ እንዲሆንልሽ ፡ ሸራሽ ፡ ከግብጽ ፡ በፍታና ፡ ከወርቀ ፡ ዘቦ ፡ ተሠርቶአል ÷ መደረቢያሽም ፡ ከኤሊሳ ፡ ደሴቶች ፡ ሰማያዊና ፡ ቀይ ፡ ሐር ፡ ተሠር ፰፤ ቶአል ። የሲዶናና ፡ የአራድ ፡ ሰዎች ፡ ቀዛፎችሽ ፡ ነበሩ ፤ ጢሮስ ፡ ሆይ ÷ ጥበበኞችሽ ፡ በአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ነበሩ ፡ የመርከቦችሽም ፡ መሪዎች ፡ ፱፤ ነበሩ ። በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ የነበሩ ፡ የጌባል ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ጥበበኞችዋ ፡ ስብራትሽን ፡ ይጠግኑ ፡ ነበር ፤ ከአንቺም ፡ ጋር ፡ ይነግዱ ፡ ዘንድ ፡ የባሕር ፡ መርከቦች ፡ ሁሉና ፡ መርከበኞቻቸው ፡ በመካከልሽ ፡ ነበሩ ። ፲፤ ፋርስና ፡ ሉድ ፡ ኡጥም ፡ በሠራዊትሽ ፡ ሰልፈኞችሽ ፡ ነበሩ ፤ ጋሻና ፡ ራስ ፡ ቁርም ፡ በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ ያንጠለጥሉ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡ ውበትሽን ፡ ሰጡ ። ፲፩፤ የአራድ ፡ ሰዎችና ፡ ሠራዊቶችሽ ፡ በቅጥሮችሽ ፡ ላይ ፡ በዙሪያ ፡ ነበሩ ÷ ግማዳውያንም ፡ በግንቦችሽ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ፤ ጋሻቸውንም ፡ በዙሪያ ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ አንጠለጠሉ ÷ ውበትሽንም ፡ ፈጽመዋል ። ፲፪፤ ከብልጥግናሽ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ተርሴስ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፤ በብርና ፡ በብረት ፡ በቄርቄሮና ፡ በእርሳስ ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ፲፫፤ ይነግዱ ፡ ነበር ። ያዋንና ፡ ቶቤል ፡ ሞሳሕም ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ የሰዎችን ፡ ነፍሳትና ፡ የናሱን ፡ ዕቃ ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። ከቴርጋማ ፡ ቤትም ፡ የነበሩት ፡ ሰዎች ፡ በፈረሶችና ፡ በፈረሰኞች ፡ በበቅሎዎችም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ፲፬፤ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። የድዳን ፡ ሰዎች ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ። ብዙ ፡ ደሴቶች ፡ የእጅሽ ፡ ገበያዎች ፡ ነበሩ ፤ ይለውጡ ፡ ዘንድ ፡ የዝሆንና ፡ ጥርስና ፡ ዘኦ ፡ አመጡልሽ ። ከሥራሽ ፡ ብዛት ፡ ፲፭፤ የተነሣ ፡ ሶርያ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፤ በበሉርና ፡ በቀይ ፡ ሐር ፡ በወርቀ ፡ ዘቦም ፡ በጥሩ ፡ በፍታም ፡ በዛጐልም ፡ በቀይ ፡ ዕንቁም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። ይሁዳና ፡ የእስራኤል ፡ ፲፮፤ ምድር ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ የሚኒትን ፡ ስንዴ ፡ ጣፋጭም ፡ እንጮቻ ÷ ማር ፡ ዘይትም ፡ በለሳንም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። ከሥራሽ ፡ ፲፯፤ ብዛትና ፡ ከብልጥግናሽ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ደማስቆ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፤ በኬልቦን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በነጭም ፡ በግ ፡ ጠጕር ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። ዊንዳንና ፡ ያዋን ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ፲፱፤ ነበር ፤ ከአሴል ፡ የተሠራ ፡ ብረትና ፡ ብርጕድ ፡ ቀረፋም ፡ ሸቀጥሽ ፡ ነበረ ። ድዳን ፡ በክብት ፡ ፳፤ ላይ ፡ ለመቀመጥ ፡ በመረሻት ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ። ዓረብና ፡ የቄዳር ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ የእጅሽ ፡ ፳፩፤ ነጋዴዎች ፡ ነበሩ ፤ በጠቦቶችና ፡ በአውራ ፡ በጎች ፡ በፍየሎችም ፡ በእነዚህ ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። የሳባና ፡ የራዕማ ፡ ነጋዴዎች ፡ ፳፪፤ እነዚህ ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ በጥሩ ፡ ሽቶና ፡ በክብር ፡ ድንጋይ ፡ ሁሉ ፡ በወርቅም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። ካራንና ፡ ካኔ ፡ ፳፫፤ ዓድንም ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ አሦርና ፡ ኪልማድ ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ። እነዚህ ፡ ባማረ ፡ ፳፬፤ ልብስ ፡ በሰማያዊ ፡ ካባ ፡ በወርቀ ፡ ዘቦም ÷ በገመድም ፡ በታሰረች ፡ በግምጃም ፡ በተሞላች ፡ ሳጥን ፡ በገበያሽ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ። የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሸቀጥሽን ፡ ፳፭፤ የሚሸከሙ ፡ ነበሩ ፤ አንቺም ፡ ተሞልተሽ ፡ ነበር ፡ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ እጅግ ፡ ከበርሽ ። ቀዛፊዎችሽ ፡ ወደ ፡ ትልቁ ፡ ውኃ ፡ አመ ፳፮፤ ጡሽ ፤ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ሰበረሽ ። ብልጥግናሽና ፡ ሸቀጥሽ ፡ ንግድሽም ፡ ፳፯፤ መርከበኞችሽም ፡ መርከብ ፡ መሪዎችሽም ፡ ሰባራሽንም ፡ የሚጠግኑ ፡ ነጋዴዎችሽም ፡ በአንቺም ፡ ዘንድ ፡ ያሉ ፡ ሰልፈኞችሽ ፡ ሁሉ ፡ በውስጥሽ ፡ ካሉት ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በወደቅሽበት ፡ ቀን ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ይወድቃሉ ። ከመርከብ ፡ መሪዎች ፡ ጩኸት ፡ ድምፅ ፡ የተ ፳፰፤ ነሣ ፡ በዙሪያሽ ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ። ቀዛፊዎችም ፡ ሁሉ ፡ መርከበኞችም ፡ መርከብ ፡ ፳፱፤ መሪዎችም ፡ ሁሉ ፡ ከመርከቦቻቸው ፡ ይወርዳሉ ፡ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ይቆማሉ ፤ ድምፃቸ ፴፤ ውንም ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ያሰማሉ ÷ ምርር ፡ ብለውም ፡ ይጮኻሉ ÷ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ይነሰንሳሉ ÷ በአመድም ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለላሉ ፤ ፴፩፤ ስለ ፡ አንቺም ፡ የራሳቸውን ፡ ጠጕር ፡ ይላጫሉ ፡ ማቅም ፡ ያሸርጣሉ ፡ በነፍስ ፡ ምሬትም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለቅሳሉ ። በትካዜያ ፴፪፤

ቸውም ፥ ልቅሶ ፥ ያነሡልኻል ÷ ስለ ፥ አንቺም ፥ ሙሾ ፥ ያሞኻሉ ፥ እንዲህም ፥ ይላሉ ፥— በባሕር ፥ መካከል ፥ ጠፍቶ ፥ እንደ ፥ ቀረ ፥ እንደ ፥ ፴፫ ጢሮስ ፥ ያለ ፥ ማን ፥ ነው ? ሸቀጥሽ ፥ ከባሕር ፥ በወጣ ፥ ጊዜ ፥ ብዙ ፥ አሕዛብን ፥ አጥግበኻል ፤ በብልጥግናሽና ፥ በንግድሽ ፥ ብዛት ፥ የምድርን ፥ ፴፬ ነገሥታት ፥ ባለ ፥ ጠጎች ፥ አድርገኻል ። አሁን ፥ ግን ፥ በጥልቅ ፥ ውኃ ፥ ውስጥ ፥ በባሕር ፥ ተሰብረኻል ፥ ንግድሽና ፥ ጉባኤሽ ፥ ሁሉ ፥ በመካከ ፴፭ ልሽ ፥ ወድቀዋል ። በደሴቶች ፥ የሚኖሩ ፥ ሁሉ ፥ ተደንቀው ፥ ብኻል ÷ ነገሥታቶቻቸውም ፥ እጅግ ፥ ፴፮ ፈርተዋል ፥ ፊታቸውም ፥ ተለውጦአል ። የአሕዛብ ፥ ነጋዴዎች ፥ አፍዋጩ ፥ አንቺ ፥ ለድንጋጤ ፥ ሆነኻል ÷ እስከ ፥ ዘላለምም ፥ አትገኚም ።

ምዕራፍ ፥ ፳፰ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ፪ ሲል ፥ መጣ ፥— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የጢሮስን ፥ ገዥ ፥ እንዲህ ፥ በለው ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ልብህ ፥ ኰርቶአል ፥ አንተም ፥— እኔ ፥ አምላክ ፥ ነኝ ÷ በእግዚአብሔር ፥ ወንበር ፥ በባሕር ፥ መካከል ፥ ተቀምጫለሁ ፥ ብለሃል ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ልብህን ፥ እንደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ልብ ፥ ብታደርግም ፥ አንተ ፥ ሰው ፥ ነህ ፥ ፫ እንጂ ፥ አምላክ ፥ አይደለህም ። እነሆ ÷ ከዳንኤል ፥ ይልቅ ፥ ጥበበኛ ፥ ነህ ÷ ምሥጢርም ፥ ፬ ሁሉ ፥ ከአንተ ፥ የተሸሸገ ፥ አይደለም ። በጥበብህና ፥ በማስተዋልህ ፥ ብልጥግናን ፥ ለራስህ ፥ አግኝተሃል ፥ ወርቅና ፥ ብርም ፥ በግምጃ ፥ ቤትህ ፥ ፭ ውስጥ ፥ ሰብስበሃል ። በታላቅ ፥ ጥበብህና ፥ በንግድህ ፥ ብልጥግናህን ፥ አብዝተሃል ፥ በብልጥግና ፮ ህም ፥ ልብህ ፥ ኰርቶአል ። ስለዚህ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ልብህን ፥ እንደ ፥ ፯ እግዚአብሔር ፥ ልብ ፥ አድርገሃልና ፥ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ የሌላ ፥ አገር ፥ ሰዎችን ÷ የአሕዛብን ፥ ጨካኞች ÷ አመጣብሃለሁ ፤ ሰይፋቸውንም ፥ በጥበብህ ፥ ውበት ፥ ላይ ፥ ይመዝዛሉ ፥ ክብርህ ፰ ንም ፥ ያረክሳሉ ። ወደ ፥ ጕድጓድ ፥ ያወርዱሃል ፤ ተገድለው ፥ እንደ ፥ ሞቱ ፥ በባሕር ፥ ውስጥ ፥ ትሞ ፱ ታለህ ። በውኑ ፥ በገዳይህ ፥ ፊት ፥— እኔ ፥ አምላክ ፥ ነኝ ፥ ትላለህን ? ነገር ፥ ግን ፥ በገዳይህ ፥ እጅ ፥ ሰው ፥ ነህ ፥ እንጂ ፥ አምላክ ፥ አይደለ ፲ ህም ። በእንግዶች ፥ እጅ ፥ ያልተገረዙትን ፥ ሰዎች ፥ ሞት ፥ ትሞታለህ ፤ እኔ ፥ ተናግሬአለሁና ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።

፲፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን ፲፪ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በጢሮስ ፥ ንጉሥ ፥ ላይ ፥ ሙሾ ፥ አሞሽተህ ፥ እንዲህ ፥ በለው ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ጥበብን ፥ የተሞላህ ፥ ውበትህም ፥ ፲፫ የተፈጸመ ፥ መደምደሚያ ፥ አንተ ፥ ነህ ። በእግዚአብሔር ፥ ገነት ፥ በዔድን ፥ ነበርህ ፤ የከበረ ፥ ዕንቁስ ፥ ሁሉ ÷ ሰርድዮን ÷ ቶጳዝዮን ÷ አልማዝ ÷ ቢረሌ ÷ መረግድ ÷ ኢያስጲድ ÷ ሰንፔር ÷ በሉር ÷ የሚያብረቀርቅ ፥ ዕንቁ ÷ ወርቅ ÷ ልብስህ ፥ ነበረ ፤ የከበሮህና ፥ የእንቢልታህ ፥ ሥራ ፥ በእንተ ፥ ዘንድ ፥ ነበረ ፤ በተፈጠርህበት ፥ ቀን ፥ ተዘጋጅተው ፥ ነበር ። ፲፬ አንተ ፥ ልትጋርድ ፥ የተቀባህ ፥ ኪሩብ ፥ ነበርህ ፤ በተቀደሰው ፥ በእግዚአብሔር ፥ ተራራ ፥ ላይ ፥ አኖርሁህ ፤ በእሳት ፥ ድንጋዮች ፥ መካከል ፥ ተመላለስህ ። ከተ ፲፭ ፈጠርህበት ፥ ቀን ፥ ጀምረህ ፥ በደል ፥ እስኪገኝብህ ፥ ድረስ ፥ በመንገድህ ፥ ፍጹም ፥ ነበርህ ። በን ፲፮ ግድህ ፥ ብዛት ፥ ግፍ ፥ በውስጥህ ፥ ተሞላ ፥ ኃጢአትንም ፥ ሠራህ ፤ ስለዚህ ፥ እንደ ፥ ርኩስ ፥ ነገር ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ተራራ ፥ ጣልሁህ ፥ የምትጋርድ ፥ ኪሩብ ፥ ሆይ ÷ ከእሳት ፥ ድንጋዮች ፥ መካከል ፥ አጠፋሁህ ። በውበትህ ፥ ምክንያት ፥ ፲፯ ልብህ ፥ ኰርቶአል ፥ ከክብርህ ፥ የተነሣ ፥ ጥበብህን ፥ አረከስህ ፤ በምድር ፥ ላይ ፥ ጣልሁህ ፥ ያዩህም ፥ ዘንድ ፥ በንጉሥታት ፥ ፊት ፥ ሰጠሁህ ። በበደልህ ፥ ብዛት ፥ በንግድህም ፥ ኃጢአት ፥ ፲፰ መቅደስህን ፥ አረከስህ ፤ ስለዚህ ፥ እሳትን ፥ ከውስጥህ ፥ አውጥቻለሁ ፥ እርስዋም ፥ በልታሃለች ÷ በሚያዩህም ፥ ሁሉ ፥ ፊት ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ አመድ ፥ አድርጌሃለሁ ። በአሕዛብም ፥ ውስጥ ፥ ፲፱ የሚያውቁህ ፥ ሁሉ ፥ ይደነቁብሃል ፤ አንተም ፥ ለድንጋጤ ፥ ሆነሃል ÷ እስክ ፥ ዘላለምም ፥ አትገኝም ።

፳ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን ፳፩ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ፊትህን ፥ ወደ ፥ ሲዶና ፥ አቅንተህ ፥ ትንቢት ፥ ተናገርባት ÷ እንዲህም ፥ በል ፥— ጌታ ፥ እግዚ ፳፪ አብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ሲዶና ፥ ሆይ ÷ እነሆ ÷ በአንቺ ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ በውስጥሽም ፥ እከብራለሁ ፤ ፍርድንም ፥ ባደረግሁባት ፥ ጊዜ ፥ በተቀደስሁባትም ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ። ቸነፈርንም ፥ በእር ፳፫ ስዋ ፥ ላይ ÷ ደምንም ፥ በጎዳናዋ ፥ እሰድዳለሁ ፤ ከዙሪያዋ ፥ በላይዋ ፥ ባለ ፥ ሰይፍ ፥ የተወጉ ፥ በመካከልዋ ፥ ይወድቃሉ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ። ከእንግዲ ፳፬ ህም ፥ ወዲያ ፥ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ የሚወጋ ፥ እሾህ ÷ በዙሪያቸውም ፥ ካሉ ፥ ከናቋቸው ፥ ሁሉ ፥ የሚያቈስል ፥ ኵርንችት ፥ አይሆንም ፤ እኔም ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ።

ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— የእ ፳፭ ስራኤልን ፥ ቤት ፥ ከተበተኑባቸው ፥ አሕዛብ ፥ ዘንድ ፥ በሰበሰብሁ ፥ ጊዜ ÷ በአሕዛብም ፥ ፊት ፥ በተቀደስሁባቸው ፥ ጊዜ ÷ ለባሪያዬ ፥ ለያዕቆብ ፳፮ በሰጠኋት ፥ ምድራቸው ፥ ይቀመጣሉ ። ተዘልለውም ፥ ይቀመጡባታል ፤ ቤቶችንም ፥ ይሠራሉ ፥ ወይኑንም ፥ ይተክላሉ ፥ በዙሪያቸውም ፥ ባሉ ፥ በሚንቋቸው ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ፍርድን ፥ ባደረግሁ ፥ ጊዜ ፥ ተዘልለው ፥ ይቀመጣሉ ፤ እኔም ፥ እግዚአብሔር ፥ አምላካቸው ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ በአሥረኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፪ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፊትህን ፡ በግብጽ ፡
፫ ንጉሥ ፡ በፈርዖን ፡ ላይ ፡ አድርግ ÷ በእርሱና ፡
በግብጽ ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ÷ እን
ዲህም ፡ በል ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— በወንዞች ፡ መካከል ፡ የምትተኛና ፡—
ወንዙ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ለራሴም ፡ ሠርቼዋለሁ ፡
የምትል ፡ ታላቅ ፡ አዞ ÷ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈር
፬ ዖን ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ በአንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ። በመ
ንጋጋህ ፡ መቃዋን ፡ አገባብሃለሁ ÷ የወንዞችህ
ንም ፡ ዓሦች ፡ ወደ ፡ ቅርፊትህ ፡ አጣብቃለሁ ፤
ከወንዞችህም ፡ መካከል ፡ አወጣሃለሁ ÷ የወን
ዞችህም ፡ ዓሦች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቅርፊትህ ፡ ይጣበ
፭ ቃሉ ። አንተንና ፡ የወንዞችህን ፡ ዓሦች ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እጥላለሁ ÷ በምድርም ፡
ፊት ፡ ላይ ፡ ትወድቃለህ ፡ እንጂ ፡ አትከማችም ፡
አትሰበሰብም ፡ መብልም ፡ አድርጌ ፡ ለምድር ፡
፮ አራዊትና ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ሰጥቼሃለሁ ። በግ
ብጽም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡
የሸንበቆ ፡ በትር ፡ ሆነዋልና ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
፯ ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ። በእጅ ፡ በያ
ዙህ ፡ ጊዜ ፡ ተሰበርህ ፡ ጫንቃቸውንም ፡ ሁሉ ፡
አቈሰልህ ፤ በተደገፉብህም ፡ ጊዜ ፡ ተሰበርህ ፡
ወገባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አንቀጠቀጥህ ።
፰ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ ሰይፍ ፡ አመጣብሃለሁ ÷ ሰው
ንና ፡ እንስሳንም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ አጠፋለሁ ።
፱ የግብጽም ፡ ምድር ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ ትሆና
ለች ÷ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ያውቃሉ ፤ አንተ ፡— ወንዙ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ የሠ
፲ ራሁትም ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብለሃልና ። ስለዚህ ÷
እነሆ ÷ በአንተና ፡ በወንዞችህ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ የግ
ብጽንም ፡ ምድር ፡ ከሚግዶል ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ሴዌኔና ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡
፲፩ ውድማና ፡ ባድማ ፡ አደርጋታለሁ ። የሰው ፡
እግር ፡ አያልፍባትም ፡ የእንስሳም ፡ ኩቴ ፡ አያ
ልፍባትም ÷ እስከ ፡ አርባ ፡ ዓመትም ፡ ድረስ ፡
፲፪ ማንም ፡ አይኖርባትም ። ባድማም ፡ በሆኑ ፡
ምድሮች ፡ መካከል ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡
ባድማ ፡ አደርጋታለሁ ÷ በፈረሱትም ፡ ከተ
ሞች ፡ መካከል ፡ ከተሞችዋ ፡ አርባ ፡ ዓመደ ፡
ፈርሰው ፡ ይቀመጣሉ ፤ ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡
አሕዛብ ፡ እበትናቸዋለሁ ፡ በአገሮችም ፡ እዘራ
ቸዋለሁ ።
፲፫ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ከአርባ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ግብጻውያንን ፡ ከተበ
ተኑባቸው ፡ አሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ እሰበስባለሁ ፤
፲፬ የግብጽንም ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷ ወደ ፡ ተወ
ለዱባትም ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ጳትሮስ ፡ እመልሳቸ
ዋለሁ ፤ በዚያም ፡ የተዋረደች ፡ መንግሥት ፡
ይሆናሉ ። ከሌሎች ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ፲፭
ይልቅ ፡ የተዋረደች ፡ ትሆናለች ፤ ከእንግዲህ ፡
ወዲያ ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ አትልም ፤ በአ
ሕዛብም ፡ ላይ ፡ እንዳይገዙ ፡ አሳንሳቸዋለሁ ።
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ እነርሱን ፡ በተከተሉ ፡ ጊዜ ፡ ፲፮
እርስዋ ፡ በደልን ፡ ታሳስባለች ÷ ከእንግዲህም ፡
ወዲያ ፡ መታመኛ ፡ አትሆንላቸውም ፤ እኔም ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ፲፯
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፲፰
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ሠራዊቱን ፡
በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ጽኑ ፡ አገልግሎት ፡ አስገለገለ ፤
ራስ ፡ ሁሉ ፡ የተላጨ ፡ ጫንቃም ፡ ሁሉ ፡ የተ
ላጠ ፡ ሆኖአል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በላይዋ ፡ ስላገለገ
ለው ፡ አገልግሎት ፡ እርሱና ፡ ሠራዊቱ ፡ ደመ
ወዝ ፡ ከጢሮስ ፡ አልተቀበሉም ። ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ ፲፱
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ የግ
ብጽን ፡ ምድር ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደ
ነፆር ፡ እሰጠዋለሁ ÷ ብዛትዋንም ፡ ይወስዳል ፡
ምርኮዋንም ፡ ይማርካል ፡ ብዝበዛዋንም ፡ ይበ
ዘብዛል ፤ ይህም ፡ ለሠራዊቱ ፡ ደመወዝ ፡ ይሆ
ናል ። ስለ ፡ እኔ ፡ ሠርተዋልና ፡ ስለ ፡ አገልግ ፳
ሎቱ ፡ ደመወዝ ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ሰጥቼዋ
ለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ቀንድን ፡ ፳፩
አበቅላለሁ ÷ በመካከላቸውም ፡ ለአንተ ፡ የተ
ከፈተ ፡ አፍን ፡ እሰጣለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፩
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ትን ፪
ቢት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፡— ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ዋይ ! በሉ ÷
ለቀኑ ፡ ወዮ ! ቀኑ ፡ ቅርብ ፡ ነው ÷ የእግዚአብ ፫
ሔር ፡ ቀን ፡ ቅርብ ፡ ነው ÷ የደመና ፡ ቀን ÷ የአ
ሕዛብ ፡ ጊዜ ፡ ይሆናል ። ሰይፍ ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ፬
ይመጣል ÷ ሁከትም ፡ በኢትዮጵያ ፡ ይሆናል ፤
የተገደሉትም ፡ በግብጽ ፡ ውስጥ ፡ ይወድቃሉ ÷
ብዛትዋንም ፡ ይወስዳሉ ÷ መሠረትዋም ፡ ይፈ
ርሳል ። ኢትዮጵያና ፡ ፉጥ ፡ ሉድም ፡ የተደባ ፭
ለቀም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ኩብም ፡ ቃል ፡ ኪዳን
ንም ፡ የገቡቸው ፡ ምድር ፡ ልጆች ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ግብጽን ፡ ፮
የሚደግፉ ፡ ይወድቃሉ ÷ የኃይልዋም ፡ ትዕ
ቢት ፡ ይወርዳል ፤ ከሚግዶል ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ሴዌኔ ፡ ድረስ ፡ በእርስዋ ፡ ውስጥ ፡ በሰይፍ ፡
ይወድቃሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ባድማም ፡ በሆኑ ፡ አገሮች ፡ መካከል ፡ ባድማ ፡ ፯
ይሆናሉ ÷ ከተሞችዋም ፡ በፈረሱ ፡ ከተሞች ፡
መካከል ፡ ይሆናሉ ። እሳትንም ፡ በግብጽ ፡ ባነ ፰

ደድሁ ፡ ጊዜ ፡ ረዳቶችዋም ፡ ሁሉ ፡ በተሰበሩ ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
፴፫ ያውቃሉ ። በዚያ ፡ ቀን ፡ መልእክተኞች ፡ ተዘ
ልለው ፡ የሚኖሩትን ፡ ኢትዮጵያውያንን ፡ ለማ
ስፈራት ፡ ከፊቱ ፡ በመርከብ ፡ ይወጣሉ ፤ እንደ ፡
ግብጽም ፡ ቀን ፡ ሁከት ፡ ይሆንባቸዋል ፤ እነሆ ÷
ይመጣልና ።

፩ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — የግ
ብጽን ፡ ብዛት ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደ
፲፩ ነፆር ፡ እጅ ፡ እሸራለሁ ። እርሱና ፡ የሕዝብ ፡
ጨካኞች ፡ ሕዝቡ ፡ ምድሪቱን ፡ ለማጥፋት ፡
ይመጣሉ ፤ ሰይፋቸውንም ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡
ይመዝዛሉ ፡ ምድሪቱንም ፡ በተገደሉት ፡ ይሞ
፲፪ ላሉ ። ወንዞችንም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አደርጋለሁ ፡
ምድሪቱንም ፡ በክፉ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ እሸጣለሁ ÷
ምድሪቱንና ፡ ሙላዋንም ፡ በእንግዶች ፡ እጅ ፡
በድማ ፡ አደርጋለሁ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተና
ግሬያለሁ ።

፲፫ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ —
ጣዖቶቹን ፡ አጠፋለሁ ፡ ምስሎችንም ፡ ከሚም
ፎስ ፡ እሸራለሁ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ በግብጽ ፡
ምድር ፡ አለቃ ፡ አይሆንም ÷ በግብጽም ፡ ምድር ፡
፲፬ ላይ ፡ ፍርሃትን ፡ አደርጋለሁ ። ጳትሮስንም ፡
አፈርሳለሁ ÷ በጣኔዎስም ፡ እሳትን ፡ አነድዳ
ለሁ ÷ በኖእ ፡ ላይም ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለሁ ።
፲፭ በግብጽም ፡ ምሽግ ፡ በሲን ፡ ላይ ፡ መዓቴን ፡
አፈስሳለሁ ÷ የኖእንም ፡ ብዛት ፡ አጠፋለሁ ።
፲፮ በግብጽም ፡ እሳትን ፡ አነድዳለሁ ÷ ሲንም ፡ ትጨ
ነቃለች ፡ ኖእም ፡ ትሰበራለች ÷ በሚምፎስም ፡
፲፯ በየቀኑ ፡ ጠላቶች ፡ ይሆኑባታል ። የኤልዮ ፡ ከ ፡
ከተማና ፡ የቡባስቲም ፡ ጕልማሶች ፡ በሰይፍ ፡
፲፰ ይወድቃሉ ፡ ሴቶችም ፡ ይማረካሉ ። የግብጽን ፡
ቀንበር ፡ በዚያ ፡ በሰበርሁ ፡ ጊዜ ፡ በጣፍናስ ፡
ቀኑ ፡ ይጨልማል ፡ የኃይልዋም ፡ ትዕቢት ፡
ይጠፋባታል ፤ ደመናም ፡ ይጋርዳታል ÷ ሴቶች ፡
፲፱ ልጆችዋም ፡ ይማረካሉ ። እንዲሁ ፡ በግብጽ ፡
ላይ ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

፳ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሰባተኛው ፡
ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፳፩ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ — የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የግ
ብጽን ፡ ንጉሥ ፡ የፈርዖንን ፡ ክንድ ፡ ሰብሬያ
ለሁ ፤ እነሆም ÷ በጨርቅ ፡ በመጠቅለል ፡ ይፈ
ወስ ፡ ዘንድ ፡ ሰይፉንም ፡ ለመያዝ ፡ እንዲበረታ ፡
፳፪ አልታሰረም ። ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ — እነሆ ÷ እኔ ፡ በግብጽ ፡ ንጉሥ ፡
በፈርዖን ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ የጸናችውንና ፡ የተሰበረ
ችውንም ፡ ክንዱን ፡ እሰብራለሁ ÷ ሰይፉንም ፡
፳፫ ከእጁ ፡ አስረግፈዋለሁ ። ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡
አሕዛብ ፡ እበትናለሁ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራ
፳፬ ቸዋለሁ ። የባቢሎንንም ፡ ንጉሥ ፡ ክንድ ፡ አበ
ረታለሁ ፡ ሰይፌንም ፡ በእጁ ፡ እሰጣለሁ ፤ የፈር
ዖንን ፡ ክንድ ፡ ግን ፡ እሰብራለሁ ÷ ተወግቶም ፡
በሚሞተው ፡ እንጕርጕሮ ፡ በፊቱ ፡ ያንጐራጕ
ራል ። የባቢሎንንም ፡ ንጉሥ ፡ ክንድ ፡ አጸና ፳፭
ለሁ ፡ የፈርዖንም ፡ ክንድ ፡ ይወድቃል ፤ ሰይፌ
ንም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ በሰጠሁ ፡ ጊዜ ፡
እርሱም ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በዘረጋው ፡
ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው
ቃሉ ። ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እበ ፳፮
ትናለሁ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራቸዋለሁ ፤
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው
ቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ፩
ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ — የሰው ፡ ልጅ ፡ ፪
ሆይ ÷ የግብጽን ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንንና ፡ የሕዝ
ቡን ፡ ብዛት ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡ ፦ — በታላቅነ
ትህ ፡ ማንን ፡ መስለሃል ? እነሆ ÷ አሦር ፡ ጫፉ ፡ ፫
እንደ ፡ ተዋበ ÷ ችፍግነቱ ፡ ጥላ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ÷
ቁመቱም ፡ እንደ ፡ ረዘመ ÷ ራሱም ፡ በደመና
ዎች ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡
ዝግባ ፡ ነበረ ። ውኆችም ፡ አበቀሉት ÷ ቀላ ፬
ይም ፡ አሳደገው ÷ ወንዞችም ፡ በተተከለበት ፡
ዙሪያ ፡ ይጐርፉ ፡ ነበር ÷ ፈሳሾቹንም ፡ ወደ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ። ስለዚህ ፡ ፭
ቁመቱ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አለ ÷ ቅርንጫፎቹም ፡ በዙ ÷ ጫፎቹንም ፡
ባበቀለ ፡ ጊዜ ፡ ከብዙ ፡ ውኆች ፡ የተነሣ ፡
ረዘሙ ። የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ ጎጆቻቸውን ፡ ፮
በቅርንጫፎቹ ፡ ላይ ፡ አደረጉ ÷ የምድርም ፡
አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ከጫፎቹ ፡ በታች ፡ ተዋለዱ ÷
ከጥላውም ፡ በታች ፡ ታላላቆች ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ይቀመጡ ፡ ነበር ። ሥሩም ፡ በብዙ ፡ ውኃ ፡ አጠ ፯
ገብ ፡ ነበረና ፡ በታላቅነቱና ፡ በጫፎቹ ፡ ርዝመት ፡
የተዋበ ፡ ነበረ ። በእግዚአብሔር ፡ ገነት ፡ የነ ፰
በሩ ፡ ዝግባዎች ፡ አላጨለሙትም ÷ ጥዶችም ፡
ቅርንጫፎቹን ፡ አስታ ፡ የሚበለውም ፡ ዛፍ ፡ ጫፎ
ቹን ፡ አይመሳሰሉትም ፡ ነበር ፡ የእግዚአብሔርም ፡
ገነት ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በውበቱ ፡ አይመሳሰለውም ፡
ነበር ። በጫፎቹም ፡ ብዛት ፡ ውብ ፡ አደረግ ፱
ሁት ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ገነት ፡ በዔድን ፡ የነ
በሩ ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ቀኑበት ።

ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፲
ይላል ፦ — ቁመትህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ÷
ራሱንም ፡ በደመናዎች ፡ መካከል ፡ አድርጎአ
ልና ÷ ልቡም ፡ በቁመቱ ፡ ኰርቶአልና ፡ ከአሕ ፲፩
ዛብ ፡ በጨካኙ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ÷
እርሱም ፡ እንደ ፡ ክፋቱ ፡ መጠን ፡ ያደርግበ
ታል ፡ እኔም ፡ አሳድደዋለሁ ። የሌላ ፡ አገር ፡ ፲፪
ሰዎች ÷ የአሕዛብ ፡ ጨካኞች ፡ የሆኑ ÷ ቄርጠው ፡
ጣሉት ፤ በተራሮችና ፡ በሸለቆች ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡
ጫፎቹ ፡ ወደቁ ÷ ቅርንጫፎቹም ፡ በምድር ፡
ፈሳሾች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተሰባበሩ ÷ የምድርም ፡

አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከዋላው ፡ ተመልሰው ፡ ተዉት ።
፲፫፤፲፬ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ በሚወርዱ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ሁላቸው ፡ ለታችኛው ፡ ምድር ፡ ለሞት ፡ አልፈው ፡ ተሰጥተዋልና ፡ በውኃ ፡ አጠገብ ፡ ያሉ ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ በቁመታቸው ፡ እንዳይረዝሙ ÷ ራሳቸውንም ፡ በደመናዎች ፡ መካከል ፡ እንዳያደርጉ ÷ ውኃንም ፡ የሚጠጡ ፡ ኃያላኖቻቸው ፡ ሁሉ ፡ በቁመታቸው ፡ እንዳይቆሙ ÷ በወደቀው ፡ ግንድ ፡ ላይ ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ ይቀመጣሉ ፡ የምድርም ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ በቅርንጫፎቹ ፡ ላይ ፡ ይሆናሉ ።
፲፭ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ሲኦል ፡ በወረደበት ፡ ቀን ፡ ልቅሶ ፡ አስለቀስሁ ፤ ቀላዩንም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ሸፈንሁት ፡ ፈሳሾቹንም ፡ ከለከልሁ ፡ ታላላቆችም ፡ ውኖች ፡ ተከለከሉ ፤ ሊባኖስንም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አሳዘንሁት ÷ የዱርም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
፲፮ ዛሉ ። ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ በጣልሁት ፡ ጊዜ ፡ ከመውደቁ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ አሕዛብን ፡ አንቀጠቀጥሁ ፤ ውኃም ፡ የሚጠጡ ፡ ሁሉ ÷ ምርጦችና ፡ መልካሞች ፡ የሊባኖስ ፡ ዛፎች ÷ የዔድን ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ በታችኛው ፡ ምድር ፡ ውስጥ ፡ ተጽናንተዋል ።
፲፯ ከንዱም ፡ ወደ ፡ ነበሩት ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ በዋላው ፡ ወደ ፡ ተቀመጡት ÷ በሰይፍ ፡ ወደ ፡ ተገደሉት ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወረዱ ።
፲፰ በክብርና ፡ በታላቅነት ፡ በዔድን ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ማንን ፡ መስለሃል ? ነገር ፡ ግን ፡ ከዔድን ፡ ዛፎች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ምድር ፡ ያወርዱሃል ÷ በሰይፍም ፡ በተገደሉት ፡ ባልተገረዙት ፡ መካከል ፡ ትተኛለህ ። ይህም ፡ ፈርዖንና ፡ የሕዝቡ ፡ ብዛት ፡ ሁሉ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
፪ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ፈርዖን ፡ ሙሾ ፡ አሙሽ ÷ እንዲህም ፡ በለው ፡— የአሕዛብን ፡ አንበሳ ፡ መስለህ ፡ ነበር ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ዘንዶ ፡ ሆነሃል ፤ በወንዞችህም ፡ ወጥተሃል ÷ ውኃውንም ፡ በእግርህ ፡ አደፍርሰሃል ÷ ወንዞችህንም ፡ አሳድፈሃል ።
፫ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ ጉባኤ ፡ መረቤን ፡ እዘረጋብሃለሁ ÷ እነርሱም ፡ በመረቤ ፡ ያወጡሃል ። በምድርም ፡ ላይ ፡ እተውሃለሁ ÷ በምድረ ፡ በዳም ፡ ፊት ፡ እጥልሃለሁ ÷ የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ አሰርፍብሃለሁ ÷ የምድርንም ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ከአንተ ፡ አጠግባቸዋለሁ ። ፭ ሥጋህን ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ አደርጋለሁ ፡ ሸለቆቹንም ፡ በፊሳህ ፡ ክምር ፡ እሞላለሁ ። ፮ የምትዋኝበትንም ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ተራሮች ፡ ድረስ ፡ በደምህ ፡ አጠጣለሁ ÷ መስናችም ፡ ከአንተ ፡ ይሞላሉ ። ፯ ባጠፋሁህም ፡ ጊዜ ፡ ሰማዮችን ፡ እሸፍናለሁ ÷ ከዋክብቶችንም ፡ አጨልማለሁ ፤ ፀሐዩንም ፡ በደመና ፡ እሸፍናለሁ ፡ ጨረቃም ፡ ብርሃኑን ፡ አይሰጥም ። ፰ የሰማይን ፡ ብርሃኖች ፡ ሁሉ ፡ በላይህ ፡ አጨልማለሁ ÷ በምድርህም ፡ ላይ ፡ ጨለማ ፡ አደርጋለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ፱ በማታውቃቸውም ፡ አገሮች ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ጥፋትህን ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡ ሕዝብን ፡ ልብ ፡ አስጨንቃለሁ ። ፲ ብዙም ፡ አሕዛብን ፡ አስደንቅብሃለሁ ፡ ሰይፌንም ፡ በፊታቸው ፡ በወዛወዝሁ ፡ ጊዜ ፡ ነገሥታቶቻቸው ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ አድርገው ፡ ይፈራሉ ፤ በወደቅህበትም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዱ ፡ ስለ ፡ ነፍሱ ፡ በየጊዜው ፡ ሁሉ ፡ ይንቀጠቀጣል ።
፲፩ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፍ ፡ ይመጣብሃል ።
፲፪ በኃያላን ፡ ሰይፍ ፡ የሕዝብህን ፡ ብዛት ፡ እጥላለሁ ፤ ሁሉ ፡ የአሕዛብ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ የግብጽንም ፡ ትዕቢት ፡ ያጠፋሉ ፡ ብዛትዋም ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ። ፲፫ በብዙም ፡ ውኃ ፡ አጠገብ ፡ ያሉትን ፡ እንስሶች ፡ ሁሉ ፡ አጠፋለሁ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ የሰው ፡ እግር ፡ አያደፈርሰውም ፡ የእንስሳም ፡ ኮቴ ፡ አይረግጠውም ። ፲፬ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ውኃቸውን ፡ አጠራለሁ ÷ ወንዞቻቸውም ፡ እንደ ፡ ዘይት ፡ እንዲፈስሱ ፡ አደርጋለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ፲፭ የግብጽንም ፡ ምድር ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ በደረግሁ ፡ ጊዜ ÷ ሞላዋንም ፡ ያጣች ፡ ምድር ፡ ባደረግኋት ፡ ጊዜ ÷ የሚኖሩበትንም ፡ ሁሉ ፡ በቀሠፍሁ ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
፲፮ የሚያለቅሱበት ፡ ልቅሶ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የአሕዛብ ፡ ቈነጃጅት ፡ ያለቅሱበታል ፤ ስለ ፡ ግብጽና ፡ ስለ ፡ ብዛትዋ ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሱበታል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፯ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ግብጽ ፡ ብዛት ፡ ዋይ ፡ በል ÷ እርስዋንና ፡ የብርቱዎችን ፡ አሕዛብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ምድር ፡ ጣላቸው ። ፲፰ በውበት ፡ የምትበልጪው ፡ ማን ፡ ነው ? ውረጂ ፡ ካልተገረዙትም ፡ ጋር ፡ ተኚ ። ፲፱ በሰይፍ ፡ በተገደሉት ፡ መካከል ፡ ይወድቃሉ ፤ ለሰይፍ ፡ ተሰጥታለች ፤ እርስዋንና ፡ ብዛትዋን ፡ ሁሉ ፡ ጐትቱ ። ፳ የኃያላን ፡ አለቆች ፡ በሲኦል ፡ ውስጥ ፡ ሆነው ፡ ከረዳቶቹ ፡ ጋር ፡ ይናገሩታል ፤ በሰይፍም ፡ የተገደሉት ፡ ያልተገረዙ ፡ ወርደው ፡ ተኝተዋል ።
፳፩ አሦርና ፡ ጉባኤዋ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ መቃብራቸው ፡ በዙሪያቸው ፡ ነው ፤ ሁሉም ፡ በሰ

፳፭ ይፍ ፥ ወድቀው ፥ ተገደሉ ። መቃብራቸው ፥ በጕድጓዱ ፥ በውስጠኛው ፥ ክፍል ፥ ነው ፥ ጉባ
ኤዋም ፥ በመቃብርዋ ፥ ዙሪያ ፥ ነው ፤ በሕያዋን ፥ ምድር ፥ ያስፈሩ ፥ ሁሉ ፥ በሰይፍ ፥ ወድቀው ፥
ተገድለዋል ።

፳፮ ኤላምም ፥ በዚያ ፥ አለች ፥ ብዛትዋም ፥ ሁሉ ፥ በመቃብርዋ ፥ ዙሪያ ፥ ነው ፤ በሕያዋን ፥ ምድር ፥
ያስፈሩ ፥ ሁሉ ፥ በሰይፍ ፥ ወድቀው ፥ ተገድለዋል ፥ ሳይገረዙም ፥ ወደ ፥ ታችኛው ፥ ምድር ፥
ወርደዋል ÷ ወደ ፥ ጕድጓድም ፥ ከሚወርዱ ፥
፳፯ ጋር ፥ እፍረታቸውን ፥ ተሸክመዋል ። በተገደ
ሉት ፥ መካከል ፥ ከብዛትዋ ፥ ሁሉ ፥ ጋር ፥ መኝ
ታን ፥ አድርገውላታል ፥ መቃብርዋ ፥ በዙሪያዋ ፥
ነው ፥ ሁሉም ፥ ያልተገረዙና ፥ በሰይፍ ፥ የተገ
ደሉ ፥ ናቸው ፤ በሕያዋንም ፥ ምድር ፥ ያስፈሩ ፥
ነበር ፥ ወደ ፥ ጕድጓድም ፥ ከሚወርዱ ፥ ጋር ፥ እፍ
ረታቸውን ፥ ተሸክመዋል ÷ በተገደሉትም ፥
መካከል ፥ ተሰጥተዋል ።

፳፰ ሞሳሕና ፥ ቶቤል ፥ ብዛታቸውም ፥ ሁሉ ፥
በዚያ ፥ አሉ ፥ መቃብራቸውም ፥ በዙሪያቸው ፥
ነው ፤ ሁሉም ፥ ሳይገረዙ ፥ በሰይፍ ፥ ተገድለ
ዋል ፤ በሕያዋን ፥ ምድር ፥ ያስፈሩ ፥ ነበርና ።
፳፱ በሕያዋንም ፥ ምድር ፥ ኃያላኑን ፥ ያስፈሩ ፥ ነበ
ርና ፥ መሣሪያቸውን ፥ ይዘው ፥ ወደ ፥ ሲኦል ፥
ከወረዱ ÷ ሰይፋቸውንም ፥ ከራሳቸው ፥ በታች ፥
ካደረጉ ÷ ኃጢአታቸውም ፥ በአጥንታቸው ፥
ላይ ፥ ከሆነ ፥ ጋር ፥ ከወደቁ ፥ ካልተገረዙ ፥ ኃያ
፴፪ ላን ፥ ጋር ፥ ይተኛሉ ። አንተም ፥ ባልተገረዙት ፥
መካከል ፥ ትሰበራለህ ÷ በሰይፍም ፥ ከተገደ
ሉት ፥ ጋር ፥ ትተኛለህ ።

፴፫ ኤዶምያስና ፥ ነገሥታቶችዋ ፥ አለቆችዋም ፥
ሁሉ ፥ በዚያ ፥ አሉ ፤ በሰይፍ ፥ ከተገደሉት ፥ ጋር ፥
በኃይላቸው ፥ ተኝተዋል ፤ ካልተገረዙትና ፥ ወደ ፥
፴፬ ጕድጓድ ፥ ከሚወርዱ ፥ ጋር ፥ ይተኛሉ ። የሰ
ሜን ፥ አለቆች ፥ ሁሉ ፥ ሲዶናውያንም ፥ ሁሉ ፥
ከተገደሉት ፥ ጋር ፥ ወርደው ፥ በዚያ ፥ አሉ ፤
በኃይላቸውም ፥ ያስፈሩ ፥ በነበረው ፥ ፍርሃት ፥
አፍረዋል ÷ በሰይፍም ፥ ከተገደሉት ፥ ጋር ፥ ሳይ
ገረዙ ፥ ተኝተዋል ÷ ወደ ፥ ጕድጓድም ፥ ከሚወ
ርዱት ፥ ጋር ፥ እፍረታቸውን ፥ ተሸክመዋል ።

፴፭ በሰይፍ ፥ የተገደሉ ፥ ፈርዖንና ፥ ሠራዊቱ ፥
ሁሉ ፥ ያዩአቸዋል ፥ ፈርዖንም ፥ ስለ ፥ ብዛቱ ፥
ሁሉ ፥ ይጽናናል ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብ
፴፮ ሔር ። መፈራቱን ፥ በሕያዋን ፥ ምድር ፥ አድር
ጌአለሁ ÷ ፈርዖንና ፥ ብዛቱም ፥ ሁሉ ፥ በሰይፍ ፥
በተገደሉት ፥ ባልተገረዙት ፥ መካከል ፥ ይተ
ኛሉ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፥ ፴፫ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥
፪ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ለሕዝብህ ፥
ልጆች ፥ ተናገር ፥ እንዲህም ፥ በላቸው ፥ — ሰይ
ፍን ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ በመጣሁ ፥ ጊዜ ÷ የምድር ፥
ሕዝብ ፥ ከመካከላቸው ፥ ሰውን ፥ መስደው ፥ ለራ
ሳቸው ፥ ጕበኛ ፥ ቢያደርጉ ÷ እርሱም ፥ በም ፫
ድር ፥ ላይ ፥ የመጣውን ፥ ሰይፍ ፥ ባየ ፥ ጊዜ ፥ መለ
ከትን ፥ ቢነፋ ፥ ሕዝቡንም ፥ ቢያስጠነቅቅ ÷ የመ ፬
ለከቱን ፥ ድምፅ ፥ የሚሰማ ፥ ሰው ፥ ባይጠነቀቅ ÷
ሰይፍ ፥ መጥቶ ፥ ቢወስደው ÷ ደሙ ፥ በራሱ ፥
ላይ ፥ ይሆናል ። የመለከቱን ፥ ድምፅ ፥ ሰምቶ ፥ ፭
ስላልተጠነቀቀ ፥ ደሙ ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ፥
ቢጠነቀቅስ ፥ ኖሮ ፥ ነፍሱን ፥ ባዳነ ፥ ነበር ። ጕበ ፮
ኛው ፥ ግን ፥ ሰይፍ ፥ ሲመጣ ፥ ቢያይ ፥ መለከቱ
ንም ፥ ባይነፋ ፥ ሕዝቡንም ፥ ባያስጠነቅቅ ፥ ሰይ
ፍም ፥ መጥቶ ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ ከእነርሱ ፥ ቢወ
ስድ ÷ እርሱ ፥ በኃጢአቱ ፥ ተወስዶአል ፥ ደሙን ፥
ግን ፥ ከጕበኛው ፥ እጅ ፥ እፈልጋለሁ ።

፯ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ለእስራኤል ፥
ቤት ፥ ጕበኛ ፥ አድርጌሃለሁ ፤ ከአፌ ፥ ቃሌን ፥
ስማ ፥ ከእኔም ፥ ዘንድ ፥ አስጠንቅቃቸው ። ኃጢ ፰
አተኛውን ፦— ኃጢአተኛ ፥ ሆይ ÷ በእርግጥ ፥
ትሞታለህ ፥ ባልሁ ፥ ጊዜ ÷ ኃጢአተኛውን ፥
ከመንገዱ ፥ ታስጠነቅቅ ፥ ዘንድ ፥ ባትናገር ፥ ያ ፥
ኃጢአተኛ ፥ በኃጢአቱ ፥ ይሞታል ÷ ደሙን ፥
ግን ፥ ከእጅህ ፥ እፈልጋለሁ ። ነገር ፥ ግን ፥ ከመ ፱
ንገዱ ፥ ይመለስ ፥ ዘንድ ፥ ኃጢአተኛውን ፥ ብታ
ስጠነቅቀው ፥ እርሱም ፥ ከመንገዱ ፥ ባይመለስ ÷
በኃጢአቱ ፥ ይሞታል ፥ አንተ ፥ ግን ፥ ነፍስህን ፥
አድነሃል ።

፲ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የእስራኤ
ልን ፥ ቤት ፦— እናንተ ፦— በደላችንና ፥ ኃጢአ
ታችን ፥ በላያችን ፥ አሉ ፥ እኛም ፥ ሰልስለን
ባቸዋል ፤ እንዴትስ ፥ በሕይወት ፥ እንኖራለን?
፲፩ ብላችሁ ፥ ተናግራችኋል ፥ በላቸው ። እኔ ፥
ሕያው ፥ ነኝና ፥ ኃጢአተኛው ፥ ከመንገዱ ፥
ተመልሶ ፥ በሕይወት ፥ ይኖር ፥ ዘንድ ፥ እንጂ ፥
ኃጢአተኛው ፥ ይሞት ፥ ዘንድ ፥ አልፈቅድም ÷
ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፤ የእስራኤል ፥ ቤት ፥
ሆይ ÷ ተመለሱ ÷ ከክፉ ፥ መንገዳችሁ ፥ ተመ
ለሱ ፤ ስለ ፥ ምንስ ፥ ትሞታላችሁ ? በላቸው ።
፲፪ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የሕዝብህን ፥
ልጆች ፥ እንዲህ ፥ በላቸው ፦— በበደለበት ፥
ቀን ፥ የጻድቅ ፥ ጽድቁ ፥ አያድነውም ÷ ኃጢአ
ተኛም ፥ ከኃጢአቱ ፥ በተመለሰበት ፥ ቀን ፥ በኃ
ጢአቱ ፥ አይሰናከልም ፤ ጻድቁም ፥ ኃጢአት ፥
በሠራበት ፥ ቀን ፥ በጽድቁ ፥ በሕይወት ፥ አይኖ
ርም ። እኔ ፥ ጻድቁን ፦— በእርግጥ ፥ በሕይወት ፥ ፲፫
ትኖራለህ ፥ ባልሁ ፥ ጊዜ ÷ እርሱ ፥ በጽድቁ ፥
ታምኖ ፥ ኃጢአት ፥ ቢሠራ ፥ በሠራው ፥ ኃጢ
አት ፥ ይሞታል ፥ እንጂ ፥ ጽድቁ ፥ አይታሰብለ
ትም ። እኔም ፥ ኃጢአተኛውን ፦— በእርግጥ ፥ ፲፬
ትሞታለህ ፥ ባልሁ ፥ ጊዜ ÷ እርሱ ፥ ከኃጢአቱ ፥
ተመልሶ ፥ ፍርድንና ፥ ቅን ፥ ነገርን ፥ ቢያደርግ ÷
ኃጢአተኛውም ፥ መያዣን ፥ ቢመልስ ፥ የነጠቀ ፲፭
ውንም ፥ ቢመልስ ፥ በሕይወትም ፥ ትእዛዝ ፥
ቢሄድ ፥ ኃጢአትም ፥ ባይሠራ ÷ በሕይወት ፥
ይኖራል ፥ እንጂ ፥ አይሞትም ። የሠራው ፥ ኃጢ ፲፮
አት ፥ ሁሉ ፥ አይታሰብበትም ፤ ፍርድንና ፥ ቅን ፥

ነገርን ፥ አድርጎአል ፤ በእርግጥ ፥ በሕይወት ፥ ይኖራል ።

፲፯ ነገር ፥ ግን ፥ የሕዝብህ ፥ ልጆች ፦— የጌታ ፥ መንገድ ፥ የቀና ፥ አይደለም ፥ ይላሉ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ፲፰ የእነርሱ ፥ መንገድ ፥ የቀና ፥ አይደለም ። ጻድቅ ፥ ከጽድቁ ፥ ተመልሶ ፥ ኃጢአትን ፥ ቢሠራ ፥ ይሞ ፲፱ ትበታል ። ኃጢአተኛውም ፥ ከኃጢአቱ ፥ ተመ ልሶ ፥ ፍርድንና ፥ ቅን ፥ ነገርን ፥ ቢያደርግ ፥ በሕ ፳ ይወት ፥ ይኖርበታል ። እናንተ ፥ ግን ፦— የጌታ ፥ መንገድ ፥ የቀና ፥ አይደለም ፥ ትላላችሁ ። የእስ ራኤል ፥ ቤት ፥ ሆይ ÷ በእያንዳንዳችሁ ፥ ላይ ፥ እንደ ፥ መንገዳችሁ ፥ እፈርድባችኋለሁ ።

፳፩ እንዲህም ፥ ሆነ ፥ በተማረክን ፥ በአሥራ ፥ ሁለ ተኛው ፥ ዓመት ፥ በአሥረኛው ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በአምስተኛው ፥ ቀን ፥ ከኢየሩሳሌም ፥ ያመለጠ ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ መጥቶ ፦— ከተማይቱ ፥ ፳፪ ተመታች ፥ አለኝ ። ያመለጠውም ፥ ሳይመጣ ፥ በመሸ ፥ ጊዜ ፥ የእግዚአብሔር ፥ እጅ ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ ነበረች ÷ በነጋውም ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እስኪ መጣ ፥ ድረስ ፥ አፌን ፥ ከፈተ ፤ አፌም ፥ ተከፈ ተች ፥ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ እኔ ፥ ዲዳ ፥ አልሆንሁም ።

፳፫ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ፳፬ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ በእስራ ኤል ፥ ምድር ፥ ባሉ ፥ በባድማ ፥ ስፍራዎች ፥ የተ ቀመጡ ፦— አብርሃም ፥ ብቻውን ፥ ሳለ ፥ ምድሪ ቱን ፥ ወረሰ ፤ እኛም ፥ ብዙዎች ፥ ነን ፥ ምድሪ ቱም ፥ ርስት ፥ ሆና ፥ ለእኛ ፥ ተሰጥታለች ፥ ይላሉ ። ፳፭ ስለዚህ ፥ እንዲህ ፥ በላቸው ፦— ጌታ ፥ እግዚአ ብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ከደም ፥ ጋር ፥ ትበ ላላችሁ ÷ ዓይናችሁንም ፥ ወደ ፥ ጣዖቶቻችሁ ፥ ታነሣላችሁ ÷ ደምንም ፥ ታፈስሳላችሁ ፤ በውኑ ፥ ፳፮ ምድሪቱን ፥ ትወርሳላችሁን ? ሰይፋችሁን ፥ ይዛ ችሁ ፥ ቆማችኋል ÷ ርኩስ ፥ ነገርን ፥ ታደርጋላ ችሁ ÷ የባልንጀሮቻችሁንም ፥ ሚስቶች ፥ ታስ ነውራላችሁ ፤ በውኑ ፥ ምድሪቱን ፥ ትወርሳላች ፳፯ ሁን ? እንዲህም ፥ በላቸው ፦— ጌታ ፥ እግዚአብ ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝና ፥ በባድማ ፥ ስፍራዎች ፥ ያሉ ፥ በሰይፍ ፥ ይወድ ቃሉ ÷ በምድረ ፥ በዳ ፥ ያለውን ፥ ለአራዊት ፥ መብል ፥ አድርጌ ፥ እሰጣለሁ ÷ በአምባዎችና ፥ ፳፰ በዋሾች ፥ ያሉ ፥ በቸነፈር ፥ ይሞታሉ ። ምድሪ ቱንም ፥ ባድማና ፥ ውድማ ፥ አደርጋታለሁ ፥ የኃይልዋም ፥ ትዕቢት ፥ ይቀራል ÷ የእስራኤ ልም ፥ ተራሮች ፥ ባድማ ፥ ይሆናሉ ÷ ማንም ፥ አያ ፳፱ ልፍባቸውም ። ስላደረጉትም ፥ ርኵሰት ፥ ሁሉ ፥ ምድሪቱን ፥ ባድማና ፥ ውድማ ፥ ባደረግሁ ፥ ጊዜ ÷ እኔ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ።

፴ አንተም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ የሕዝብህ ፥ ልጆች ፥ በቅጥር ፥ አጠገብና ፥ በቤት ፥ ደጆች ፥ ውስጥ ፥ ስለ ፥ አንተ ፥ ይናገራሉ ÷ እርስ ፥ በርሳ ቸውም ÷ አንዱ ፥ ከአንዱ ፥ ጋር ፦— እንሂድና ፥ እግዚአብሔር ፥ ያለው ፥ ቃል ፥ ምን ፥ እንደ ፴፩ ሆነ ፥ እንስማ ፥ ብለው ፥ ይናገራሉ ። ሕዝብ ፥ እንደሚመጣ ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ይመጣሉ ÷ እንደ ፥ ሕዝቤም ፥ በፊትህ ፥ ይቀመጣሉ ÷ ቃልህንም ፥ ይሰማሉ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ አያደርጉትም ፤ በአፋ ቸው ፥ ብዙ ፥ ፍቅር ፥ ይገልጣሉ ÷ ልባቸው ፥ ግን ፥ ስስታቸውን ፥ ትከተላለች ። እነሆ ÷ አንተ ፥ ፴፪ መልካም ፥ ድምፅ ፥ እንዳለው ፥ እንደሚወደድ ፥ መዝሙር ፥ ማለፊያም ፥ አድርጎ ፥ በገና ፥ እንደ ሚጫወት ፥ ሰው ፥ ሆነህላቸዋል ፤ ቃልህንም ፥ ይሰማሉ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ አያደርጉትም ። እነሆ ÷ ፴፫ ይህ ፥ ይመጣል ፤ በመጣም ፥ ጊዜ ፥ እነርሱ ፥ ነቢይ ፥ በመካከላቸው ፥ እንደ ፥ ነበረ ፥ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፴፬ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ፪ ሲል ፥ መጣ ፦— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ትንቢት ፥ ተናገር ÷ በእስራኤል ፥ እረኞች ፥ ላይ ፥ ትንቢት ፥ ተናገር ÷ እረኞችንም ፥ እንዲህ ፥ በላቸው ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ራሳ ቸውን ፥ ለሚያሰማሩ ፥ ለእስራኤል ፥ እረኞች ፥ ወዮላቸው ! እረኞች ፥ በጎችን ፥ ያሰማሩ ፥ ዘንድ ፥ አይገባቸውምን ? ጮማውን ፥ ትበላላችሁ ፥ ፫ ጠጕሩንም ፥ ትለብሳላችሁ ÷ የወፈሩትን ፥ ታር ዳላችሁ ፤ በጎቹን ፥ ግን ፥ አታሰማሩም ። የደከ ፬ መውን ፥ አላጸናችሁትም ፥ የታመመውንም ፥ አላከማችሁትም ፥ የተሰበረውንም ፥ አልጠገ ችሁትም ፥ የባዘነውንም ፥ አልመለሳችሁትም ፥ የጠፋውንም ፥ አልፈለጋችሁትም ፥ በኃይልና ፥ በጭቈናም ፥ ገዝታችኋቸው ። እረኛንም ፥ በማ ፭ ጣት ፥ ተበተኑ ÷ ለምድርም ፥ አራዊት ፥ ሁሉ ፥ መብል ፥ ሆኑ ÷ ተበተኑም ። በጎቼ ፥ በተ ፮ ራሮች ፥ ሁሉና ፥ በረዘሙ ፥ ኮረብቶች ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ተቅበዝብዘዋል ÷ በጎቼም ፥ በምድር ፥ ፊት ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ተበትነዋል ፤ የሚሻም ፥ የሚ ፈልግም ፥ አልነበረም ።

፯ ስለዚህ ÷ እረኞች ፥ ሆይ ÷ የእግዚአብሔ ፰ ርን ፥ ቃል ፥ ስሙ ፤ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እኔ ፥ ሕያው ፥ ነኝና ፥ እረኛ ፥ ስለሌለ ፥ እረኞቼም ፥ በጎቼን ፥ ስላልፈለጉ ፥ እረ ኞችም ፥ ራሳቸውን ፥ እንጂ ፥ በጎቼን ፥ ስላሰ ማሩ ÷ በጎቼ ፥ ንጥቂያ ፥ ሆነዋልና ÷ በጎቼም ፥ ለምድር ፥ አራዊት ፥ ሁሉ ፥ መብል ፥ ሆነዋልና ፥ ፱ ስለዚህ ÷ እረኞች ፥ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፥ ፲ ቃል ፥ ስሙ ፤ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— እነሆ ÷ በእረኞች ፥ ላይ ፥ ነኝ ÷ በጎቼንም ፥ ከእጃቸው ፥ እፈልጋለሁ ÷ በጎቼንም ፥ ከማሰማራት ፥ አስተዋቸዋለሁ ። ከዚያም ፥ ወዲያ ፥ እረኞች ፥ ራሳቸውን ፥ አያሰማሩም ፤ በጎቼንም ፥ ከአፋቸው ፥ አድናለሁ ÷ መብልም ፥ አይሆኑላ ቸውም ።

፲፩ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላልና ፦— እነሆ ÷ እኔ ፥ ራሴ ፥ በጎቼን ፥ እሻለሁ ፥ እፈልግማ ለሁ ። እረኛ ፥ በተበተኑት ፥ በጎች ፥ መካከል ፥ ባለ ፲፪ ጊዜ ፥ መንጋውን ፥ እንደሚፈልግ ÷ እንዲሁ ፥ በጎቼን ፥ እፈልጋለሁ ፤ በደመናና ፥ በጨለማ ፥

ቀን ፡ ከተበተኑት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ አድናቸዋለሁ ።
፲፫ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ አወጣቸዋለሁ ፡ ከአገሮችም ፡ እሰበስባቸዋለሁ ÷ ወደ ፡ ገዛ ፡ አገራቸውም ፡ አመጣቸዋለሁ ፤ በእስራኤልም ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ በፈሳሾችም ፡ አጠገብ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ሰዎች ፡ በሚኖሩበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ አሰ
፲፬ ማራቸዋለሁ ። በመልካም ፡ ማሰማርያ ፡ አሰማራቸዋለሁ ፡ ጕረኖአቸውም ፡ በረጅሞቹ ፡ በእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ በዚያ ፡ በመልካም ፡ ጕረኖ ፡ ውስጥ ፡ ይመሰጋሉ ÷ በእስራኤልም ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ በለመለመ ፡ ማሰ
፲፭ ማርያ ፡ ይሰማራሉ ። እኔ ፡ ራሴ ፡ በጎቼን ፡ አሰማራለሁ ፡ አስመስጋቸውማለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
፲፮ እግዚአብሔር ። የጠፋውንም ፡ እፈልጋለሁ ፡ የባዘነውንም ፡ እመልሳለሁ ፡ የተሰበረውንም ፡ እጠግናለሁ ፡ የደከመውንም ፡ አጸናለሁ ፤ የወፈረውንና ፡ የበረታውንም ፡ አጠፋለሁ ፤ በፍርድም ፡ እጠብቃቸዋለሁ ።
፲፯ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — እናንተም ፡ መንጋዬ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ በበግና ፡ በበግ ፡ መካከል ÷ በአውራ ፡ በግና ፡ በአውራ ፡ ፍየልም ፡
፲፰ መካከል ÷ እፈርዳለሁ ። የቀረውን ፡ ማሰማርያችሁን ፡ በእግራችሁ ፡ የረገጣችሁት ÷ በመልካሙ ፡ ማሰማርያ ፡ መሰማራታችሁ ፡ ባይበቃችሁ ፡ ነውን ? የቀረውንስ ፡ ውኃ ፡ በእግራችሁ ፡ ያደፈረሳችሁት ÷ ጥሩውን ፡ ውኃ ፡ መጠጣታ
፲፱ ችሁ ፡ ባይበቃችሁ ፡ ነውን ? በጎቼም ፡ በእግራችሁ ፡ በረገጣችሁት ፡ ይሰማራሉ ፡ በእግራችሁም ፡ ያደፈረሳችሁትን ፡ ይጠጣሉ ።
፳ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላቸዋል ፦ — እነሆ ÷ እኔ ፡ በወፈሩት ፡ በጎችና ፡
፳፩ በከሱት ፡ በጎች ፡ መካከል ፡ እፈርዳለሁ ። እስክ ትበትኑአቸው ፡ ድረስ ፡ በእንቢያና ፡ በትከሻ ፡ ስለምትገፉአቸው ፡ የደከሙትንም ፡ ሁሉ ፡ በቀ
፳፪ ንዳችሁ ፡ ስለምትወጉአቸው ÷ ስለዚህ ፡ መንጋዬን ፡ አድናለሁ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ንጥቂያ ፡ አይሆኑም ፤ በበግና ፡ በበግ ፡ መካከልም ፡
፳፫ እፈርዳለሁ ። በላያቸውም ፡ አንድ ፡ እረኛ ፡ አቆማለሁ ፡ እርሱም ፡ ያሰማራቸዋል ÷ እርሱም ፡ ባሪያዬ ፡ ዳዊት ፡ ነው ፤ ያሰማራቸዋል ፡ እረኛም ፡
፳፬ ይሆናቸዋል ። እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ እሆናቸዋለሁ ፡ ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ በመካከላቸው ፡ አለቃ ፡ ይሆናል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁ ።
፳፭ የሰላምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እጋባለሁ ፡ ክፉዎችንም ፡ አራዊት ፡ ከምድር ፡ አጠፋለሁ ፤ ተዘልለውም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራሉ ፡
፳፮ በዱርም ፡ ውስጥ ፡ ይተኛሉ ። እነርሱንና ፡ በኩረብታዬ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ ስፍራዎች ፡ ለበረከት ፡ አደርጋቸዋለሁ ÷ ዝናቡንም ፡ በጊዜው ፡ አወርዳለሁ ፤ የበረከት ፡ ዝናብ ፡ ይሆናል ።
፳፯ የምድረ ፡ በዳም ፡ ዛፍ ፡ ፍሬውን ፡ ይሰጣል ፡ ምድርም ፡ ቡቃያዋን ፡ ትሰጣለች ÷ በምድራቸውም ፡ ተዘልለው ፡ ይኖራሉ ፤ የቀንበራቸውንም ፡ ማነቆ ፡ በሰበርሁ ፡ ጊዜ ፡ ከሚገዙአቸውም ፡ እጅ ፡ ባዳንኋቸው ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
፳፰ እንግዳም ፡ ለአሕዛብ ፡ ንጥቂያ ፡ አይሆኑም ፡ የምድርም ፡ አራዊት ፡ አይበሉአቸውም ፤ ተዘልለውም ፡ ይቀመጣሉ ፡ የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ።
፳፱ የዝናን ፡ ተክል ፡ አቆምላቸዋለሁ ፡ እንግዲህም ፡ ከራብ ፡ የተነሣ ፡ በምድር ፡ አያልቁም ፤ የአሕዛብንም ፡ ስድብ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይሸከሙም ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡
፴ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳለሁ ÷ እነርሱም ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሕዝቤ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ያውቃሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እናንተም ፡ በጎቼ ÷
፴፩ የማሰማርያዬ ፡ በጎች ÷ ሰዎች ፡ ናችሁ ፡ እኔም ፡ አምላካችሁ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ —
፪ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፊትህን ፡ ወደ ፡ ሴይር ፡ ተራራ ፡ አድርግ ÷ ትንቢትም ፡ ተናገርበት ÷ እንዲህም ፡ በለው ፦ —
፫ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — የሴይር ፡ ተራራ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ በአንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ እጄንም ፡ እዘረጋብሃለሁ ፡ በድማና ፡ ውድማም ፡ አደርግሃለሁ ።
፬ ከተሞችህንም ፡ አፈራርሳቸዋለሁ ÷ አንተም ፡ በድማ ፡ ትሆናለህ ÷ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃለህ ።
፭ የዘላለም ፡ ጥል ፡ ስላለህ ፡ በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ በኋለኛይቱ ፡ የኃጢአታቸው ፡ ቀጠሮ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በሰይፍ ፡
፮ እጅ ፡ ጥለሃቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ ለደም ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ደምም ፡ ያሳድድሃል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ደምን ፡ ስላልጠላህ ፡ ደም ፡ ያሳድድሃል ።
፯ የሴይርንም ፡ ተራራ ፡ ውድማ ፡ አደርገዋለሁ ÷ የሚሄደውንና ፡ የሚመለሰውንም ፡ ከእርሱ ፡ አጠፋለሁ ።
፰ ተራሮቹንም ፡ በተገደሉት ፡ ሰዎች ፡ እሞላለሁ ፤ በኮረብቶችህና ፡ በሸለቆችህ ፡ በፈሳሾችህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሰይፍ ፡ የተገደሉት ፡ ሁሉ ፡ ይወድቃሉ ።
፱ ለዘላለምም ፡ በድማ ፡ አደርግሃለሁ ፡ ከተሞችህም ፡ ሰው ፡ የማይኖርባቸው ፡ ይሆናሉ ÷ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ።
፲ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ ሳለ ÷ አንተ ፦ — እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ሕዝቦች ፡ እነዚህም ፡ ሁለቱ ፡ አገሮች ፡ ለእኔ ፡ ይሆናሉ ፡ እኛም ፡ እንወርሳቸዋለን ፡ ብለሃልና ፡ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እንደ ፡
፲፩ ቍጣህ ፡ መጠን ፡ እነርሱንም ፡ ጠልተህ ፡ እንዳደረግኸው ፡ እንደ ፡ ቅንዓትህ ፡ መጠን ፡ እኔ ፡ እሠራለሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በፈረድሁብህም ፡ ጊዜ ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ የታወቅሁ ፡ እሆናለሁ ።
፲፪ አንተም ፦ — ፈርሰዋል ፡ መብልም ፡ ሆነው ፡ ለእኛ ፡ ተሰጥተዋል ፡ ብለህ ፡

በእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ የተናገርኸውን ፡ ስድብ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰማ ፲፫ ፡ ሁት ፡ ታውቃለህ ። በአፋችሁም ፡ ተመካችሁ ብኝ ÷ ቃላችሁንም ፡ አበዛችሁብኝ ፤ እኔ ፡ ሰም ፲፬ ፡ ቼዋለሁ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ሲላት ፡ አንተን ፡ ፲፭ ፡ ባድማ ፡ አደርግሃለሁ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ርስት ፡ በድማ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በላዩ ፡ ደስ ፡ እን ዳለህ ÷ እንዲሁ ፡ አደርግብሃለሁ ፤ የሴይር ፡ ተራራ ፡ ሆይ ÷ አንተና ፡ ኤዶምያስ ፡ ሁሉ ፡ ሁለንተናውም ፡ በድማ ፡ ትሆናላችሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ ፡ አንተም ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ለእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ትንቢት ፡ ተናግረህ ፦ የእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ፪ ፡ ስሙ ፡ በል ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጠላት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፦ እሰይ ÷ የጥንት ፡ ከፍታዎች ፡ ለእኛ ፡ ርስት ፡ ሆነዋል ፡ ፫ ፡ ብሎአልና ፡ ስለዚህ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ እን ዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ ርስት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በዙሪያችሁ ፡ ያሉ ፡ በድማ ፡ አድርገዋችኋልና ÷ ውጠዋችሁማልና ÷ እናንተም ፡ የተናጋሪዎች ፡ ከንፈር ፡ መተረቻና ፡ የአሕዛብ ፡ ማላገጫ ፡ ሆና ፬ ፡ ችኋልና ፡ ስለዚህ ÷ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ተራ ሮች ፡ ሆይ ÷ የጌታን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለተራሮችና ፡ ለኮረብቶች ÷ ለፈሳሾችና ፡ ለሸለቆች ፡ ለም ድረ ፡ በዳዎች ፡ ባዶ ፡ ለሆኑትም ፡ በዙሪያ ፡ ላሉት ፡ ለቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ ምርኮና ፡ መሳቂያ ፡ ፭ ፡ ለሆኑት ፡ ከተሞች ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ያሳ ድዱአትና ፡ ይበዘብዙአት ፡ ዘንድ ፡ በልባቸው ፡ ሁሉ ፡ ደስታና ፡ በነፍሳቸው ፡ ንቀት ፡ ምድሬን ፡ ርስት ፡ አድርገው ፡ ለራሳቸው ፡ በሰጡ ፡ በቀ ሩት ፡ አሕዛብና ፡ በኤዶምያስ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፮ ፡ በቅንዓቴ ፡ እሳት ፡ ተናግሬአለሁ ፤ ስለዚህ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ምድር ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ÷ ለተራሮችና ፡ ለኮረብቶችም ፡ ለፈሳሾችና ፡ ለሸ ለቆችም ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ÷ የአሕዛብን ፡ ስድብ ፡ ስለ ፡ ተሸከማችሁ ፡ በቅንዓቴና ፡ በመ ፯ ፡ ዓቴ ፡ ተናግሬአለሁ ፤ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዙሪያችሁ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ስድባቸውን ፡ በእርግጥ ፡ ይሸከማሉ ፡ ፰ ፡ ብዬ ፡ ምያለሁ ።

፰ ፡ የእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ቅርንጫፎቻችሁን ፡ ታቈጠቍጣላችሁ ÷ ይመ ጡም ፡ ዘንድ ፡ ቀርበዋልና ፡ ለሕዝቤ ፡ ለእስ ፱ ፡ ራኤል ፡ ፍሬአችሁን ፡ ትሰጣላችሁ ። እነሆ ÷ እኔ ፡ ለእናንተ ፡ ነኝና ፤ ወደ ፡ እናንተም ፡ እመ ለከታለሁ ÷ እናንተም ፡ ትታረሳላችሁ ፡ ይዘራ ፲ ፡ ባችሁማል ፤ እኔም ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሁሉንም ፡ አበዛባችኋለሁ ÷ በከተሞ ችም ፡ ሰዎች ፡ ይኖሩባቸዋል ፡ በድማዎቹም ፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ፤ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ ፲፩ ፡ አበዛባችኋለሁ ÷ እነርሱም ፡ ይበዛሉ ፡ ያፈሩ ማል ፤ እንደ ፡ ጥንታችሁም ፡ ሰዎችን ፡ አኖርባ ችኋለሁ ÷ ቀድሞም ፡ ካደረግሁላችሁ ፡ ይልቅ ፡ መልካም ፡ አደርግላችኋለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአ ብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ። ሰዎች ፲፪ ፡ ንም ÷ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ÷ በእናንተ ፡ ላይ ፡ አስሄዳቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ይወርሱሻል ፡ ርስ ትም ፡ ትሆኛቸዋለሽ ÷ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አታደርጊአቸውም ። ጌታ ፡ እግ ፲፫ ፡ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነርሱ ፡ ሰው ፡ በሊታ ፡ ምድር ፡ ነሽ ፡ ሕዝብሽንም ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ የምታደርጊ ፡ ነሽ ፡ ብለዋችኋ ልና ፡ ስለዚህ ፡ ዳግመኛ ፡ ሰው ፡ በሊታ ፡ አት ፲፬ ፡ ሾኝም ÷ ዳግመኛም ፡ ሕዝብሽን ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አታደርጊም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ዳግመኛም ፡ የአሕዛብን ፡ ውርደት ፡ አላሰማብ ፲፭ ፡ ሽም ÷ ዳግመኛም ፡ የአሕዛብን ፡ ስድብ ፡ አትሸ ከሚም ÷ ዳግመኛም ፡ ሕዝብሽን ፡ አታሰና ክዪም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፲፮ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ የእስራ ፲፯ ፡ ኤል ፡ ቤት ፡ በምድራቸው ፡ በተቀመጡ ፡ ጊዜ ፡ በመንገዳቸውና ፡ በሥራቸው ፡ አረከሱአት ÷ መንገዳቸውም ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ መርገም ፡ አደፍ ፡ ነበረ ። በምድር ፡ ላይ ፡ ስላፈሰሱት ፡ ደም ፡ በጣ ፲፰ ፡ ዖቻቸውም ፡ ስላረከሱአት ፡ መዓቴን ፡ አፈሰ ስሁባቸው ፤ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኳቸው ፡ ፲፱ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ ተዘሩ ፤ እንደ ፡ መንገዳቸ ውና ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ መጠን ፡ ፈረድሁባ ቸው ። ወደ ፡ መጡባቸውም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ፳ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ÷ ሰዎች ፡ እነርሱን ፦ ከምድሩ ፡ የወጡ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ሲሉአቸው ፡ ቅዱስ ፡ ስሜን ፡ አረከሱ ። እኔ ፡ ግን ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በመጡባቸው ፡ ፳፩ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ስላረከሱት ፡ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜ ፡ ስል ፡ ራራሁላቸው ።

ስለዚህ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ ፳፪ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስ ራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በመጣችሁባቸው ፡ በአ ሕዛብ ፡ መካከል ፡ ስላረከሳችሁት ፡ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የምሠራ ፡ አይ ፳፫ ፡ ደለሁም ። በአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ የረከሰውን ÷ በመካከላቸው ፡ ያረከሳችሁትን ፡ ስሜን ፡ እቀ ድሰዋለሁ ፤ በዓይናቸውም ፡ ዘንድ ፡ በተቀደስ ሁባችሁ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ አሕዛብ ፡ ያውቃሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ከአሕዛብም ፡ መካከል ፡ አወጣ ፳፬ ፡ ችኋለሁ ፡ ከየአገሩም ፡ ሁሉ ፡ እሰበስባችኋለሁ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ምድራችሁም ፡ አመጣችኋለሁ ። ጥሩ ፡ ውኃንም ፡ እረጭባችኋለሁ ፡ እናንተም ፡ ፳፭ ፡

ትጠራላችሁ ÷ ከርሱሰታችሁም ፡ ሁሉ ፡ ከጣዖ
፳፭፡ ቶቻችሁም ፡ ሁሉ ፡ አጠራችኋለሁ ። አዲስም ፡
ልብ ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ አዲስም ፡ መንፈስ ፡ በው
ስጣችሁ ፡ አኖራለሁ ፤ የድንጋዩንም ፡ ልብ ፡
ከሥጋችሁ ፡ አወጣለሁ ፡ የሥጋንም ፡ ልብ ፡ እሰ
፳፮፡ ጣችኋለሁ ። መንፈሴንም ፡ በውስጣችሁ ፡ አኖ
ራለሁ ፡ በትእዛዜም ፡ አስሄዳችኋለሁ ÷ ፍርዴ
ንም ፡ ትጠብቃላችሁ ፡ ታደርጉትማላችሁ ።
፳፯፡ ለአባቶቻችሁም ፡ በሰጠኋት ፡ ምድር ፡ ትኖራላ
ችሁ ፡ ሕዝብም ፡ ትሆኑኛላችሁ ፡ እኔም ፡ አም
፳፰፡ ላክ ፡ እሆናችኋለሁ ። ከርሱሰታችሁም ፡ ሁሉ ፡
አድናችኋለሁ ፤ እህልንም ፡ እጠራዋለሁ ፡ አበዛ
፴፡ ውማለሁ ፡ ራብንም ፡ አላመጣባችሁም ። ደግ
ሞም ፡ የራብን ፡ ስድብ ፡ ከአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ እንዳ
ትሸከሙ ፡ የዛፍን ፡ ፍሬና ፡ የእርሻውን ፡ ቡቃያ ፡
፴፩፡ አበዛለሁ ። ክፉውን ፡ መንገዳችሁንና ፡ መል
ካም ፡ ያይደለውን ፡ ሥራችሁንም ፡ ታስባላችሁ ÷
ስለ ፡ በደላችሁና ፡ ስለ ፡ ርኩሰታችሁም ፡ ራሳ
፴፪፡ ችሁን ፡ ትጸየፋላችሁ ። ይህን ፡ የሠራሁ ፡ ስለ ፡
እናንተ ፡ እንዳይደለ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የታ
ወቀ ፡ ይሁን ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ መንገዳችሁ ፡
እፈሩና ፡ ተዋረዱ ።
፴፫፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ከኃጢአታችሁ ፡ ሁሉ ፡ በነጻኋችሁበት ፡ ቀን ፡
በከተሞች ፡ ሰዎችን ፡ አኖራለሁ ፡ በድማዎቹም ፡
፴፬፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ። በድማ ፡ የነበረች ፡ በመ
ንገደኛም ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ዘንድ ፡ በድማ ፡ የነበ
፴፭፡ ረች ፡ ምድር ፡ ትታረሰለች ። ሰዎችም ፡—
በድማ ፡ የነበረች ፡ ይህች ፡ ምድር ፡ እንደ ፡
ዔድን ፡ ገነት ፡ ሆናለች ፤ የፈረሱት ፡ ባድማ ፡
የሆኑት ፡ የጠፉትም ፡ ከተሞች ፡ ተመሸገዋል ፡
፴፮፡ ሰውም ፡ የሚኖርባቸው ፡ ሆነዋል ፡ ይላሉ ። በዙ
ሪያችሁም ፡ የቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የፈረሱትን ፡ ስፍራዎች ፡ እንደ ፡ ሠራሁ ፡
ውድማ ፡ የሆነውንም ፡ እንደ ፡ ተከልሁ ፡ ያው
ቃሉ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬአለሁ ÷
እኔም ፡ አደርገዋለሁ ።
፴፯፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ አደርግላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስ
ራኤል ፡ ቤት ፡ ይሹኛል ፡ ሰውንም ፡ እንደ ፡
፴፰፡ መንጋ ፡ አበዛላቸዋለሁ ። እንደ ፡ ተቀደሱ ፡
በጎች ÷ በበዓላቶችዋ ፡ ቀን ፡ እንደሚሆኑ ፡
እንደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በጎች ÷ እንዲሁ ፡ የፈረ
ሱት ፡ ከተሞች ፡ በሰዎች ፡ መንጋ ፡ ይሞላሉ ፤
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው
ቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በላዬ ፡ ነበረ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ በመንፈሱ ፡ አወጣኝ ፡ አጥንቶ
ችም ፡ በሞሉባት ፡ ሸለቆ ፡ መካከል ፡ አኖረኝ ።
፪፡ በእነርሱም ፡ አንጻር ፡ በዙሪያቸው ፡ አሳለፈኝ ፡
እነሆም ÷ በሸለቆው ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ÷
እነሆም ÷ እጅግ ፡ ደርቀው ፡ ነበር ። እርሱም ፡— ፫፡
የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡ አጥንቶች ፡ በሕ
ይወት ፡ ይኖራሉን ? አለኝ ። እኔም ፡— ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡
አልሁ ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— በእነዚህ ፡ ፬፡
አጥንቶች ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡
በላቸው ፡— እናንተ ፡ የደረቃችሁ ፡ አጥንቶች ፡
ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ጌታ ፡ ፭፡
እግዚአብሔር ፡ ለእነዚህ ፡ አጥንቶች ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ ትንፋሽን ፡ አገባባችኋለሁ ፡
በሕይወትም ፡ ትኖራላችሁ ። ጅማትም ፡ አሰጣ ፮፡
ችኋለሁ ፡ ሥጋንም ፡ አወጣባችኋለሁ ፡ በእናን
ተም ፡ ላይ ፡ ቁርበትን ፡ አዘረጋለሁ ፡ ትንፋሽ
ንም ፡ አገባባችኋለሁ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራላ
ችሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ታውቃላችሁ ።
እንዳዘዘኝም ፡ ትንቢት ፡ ተናገርሁ ፤ ስናገርም ፡ ፯፡
ድምፅ ፡ ሆነ ÷ እነሆም ÷ መናወጥ ፡ ሆነ ÷ አጥ
ንቶችም ፡ አጥንት ፡ ከአጥንት ፡ ጋር ፡ ተቀራረቡ ።
እኔም ፡ አየሁ ÷ እነሆም ÷ ጅማት ፡ ነበረባቸው ፡ ፰፡
ሥጋም ፡ ወጣ ፡ ቁርበትም ፡ በላያቸው ፡ ተዘ
ረጋ ÷ ትንፋሽ ፡ ግን ፡ አልነበረባቸውም ። እር ፱፡
ሱም ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ትንቢት ፡ ተና
ገር ÷ ለነፋስ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ÷ ለነፋስም ፡—
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ነፋስ ፡
ሆይ ÷ ከአራቱ ፡ ነፋሳት ፡ ዘንድ ፡ ና ÷ እነዚህም ፡
የተገደሉት ፡ በሕይወት ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ እፍ ፡
በልበቸው ፡ በል ፡ አለኝ ። እንዳዘዘኝም ፡ ትን ፲፡
ቢት ፡ ተናገርሁ ÷ ትንፋሽም ፡ ገባባቸው ፡ ሕያ
ዋንም ፡ ሆኑ ÷ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሠራዊት ፡
ሆነው ፡ በእግራቸው ፡ ቆሙ ።
እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ፲፩፡
ሆይ ÷ እነዚህ ፡ አጥንቶች ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡
ሁሉ ፡ ናቸው ፤ እነሆ ፡— አጥንቶቻችን ፡ ደርቀ
ዋል ፡ ተስፋችንም ፡ ጠፍቶአል ፡ ፈጽመንም ፡
ተቈርጠናል ፡ ብለዋል ። ስለዚህ ፡ ትንቢት ፡ ፲፪፡
ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፡— ጌታ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷
እነሆ ÷ መቃብራችሁን ፡ እከፍታለሁ ፡ ከመቃ
ብራችሁም ፡ አወጣችኋለሁ ÷ ወደ ፡ እስራኤ
ልም ፡ ምድር ፡ አገባችኋለሁ ። ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ፲፫፡
መቃብራችሁን ፡ በከፈትሁ ፡ ጊዜ ፡ ከመቃብ
ራችሁም ፡ ባወጣኋችሁ ፡ ጊዜ ÷ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ። መንፈ ፲፬፡
ሴንም ፡ በውስጣችሁ ፡ አሳድራለሁ ÷ እናንተም ፡
በሕይወት ፡ ትኖራላችሁ ÷ በገዛ ፡ ምድራችሁም ፡
አኖራችኋለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ተናገርሁ ፡ እንዳደረግሁም ፡ ታውቃላችሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፲፮፡
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— አንተ ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ፲፯፡
ሆይ ÷ አንድ ፡ በትር ፡ ውሰድና ፡— ለይሁዳና ፡
ለባልንጀሮቹ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጠለሀ ፡
በላዩ ፡ ጻፍ ፤ ሌላም ፡ በትር ፡ ውሰድና ፡— የኤ

ፍሬም ፥ በትር ፥ ለዮሴፍና ፥ ለባልንጀሮቹ ፥ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ ሁሉ ፥ ብለህ ፥ በላዩ ፥ ጻፍ ። ፲፯ አንድ ፥ በትርም ፥ እንዲሆኑ ፥ አንዱን ፥ ከሁለተኛው ፥ ጋር ፥ ለአንተ ፥ አጋዥም ÷ በእጅህም ፥ ውስጥ ፥ አንድ ፥ ይሁኑ ። ፲፰ የሕዝብህም ፥ ልጆች ፥— ይህ ፥ የምታደርገው ፥ ነገር ፥ ምን ፥ ማለት ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አትነግረንምን? ብለው ፥ በተናገሩህ ፥ ጊዜ ÷ ፲፱ አንተ ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ በኤፍሬም ፥ እጅ ፥ ያለውን ፥ የዮሴፍን ፥ በትር ፥ ባልንጀሮቹንም ፥ የእስራኤልን ፥ ነገዶች ፥ እወስዳለሁ ÷ ከእርሱም ፥ ከይሁዳ ፥ በትር ፥ ጋር ፥ አጋጥማቸዋለሁ ፥ አንድ ፥ በትርም ፥ አደርጋቸዋለሁ ÷ በእጄም ፥ ውስጥ ፥ ፳ አንድ ፥ ይሆናሉ ፥ በላቸው ። የምትጽፉባቸውም ፥ በትሮች ፥ በዓይናቸው ፥ ፊት ፥ በእጅህ ፥ ፳፩ ውስጥ ፥ ይሆናሉ ። አንተም ፥ እንዲህ ፥ ትላቸዋለህ ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ የእስራኤልን ፥ ልጆች ፥ ከሄዱባቸው ፥ ከአሕዛብ ፥ መካከል ፥ እወስዳለሁ ፥ ከስፍራም ፥ ሁሉ ፥ እሰበስባቸዋለሁ ፥ ወደ ፥ ገዛ ፥ ፳፪ ምድራቸውም ፥ አመጣቸዋለሁ ፤ በምድርም ፥ ላይ ፥ በእስራኤል ፥ ተራሮች ፥ ላይ ፥ አንድ ፥ ሕዝብ ፥ አደርጋቸዋለሁ ÷ አንድ ፥ ንጉሥም ፥ በሁላቸው ፥ ላይ ፥ ይነግሣል ፤ ከዚያ ፥ ወዲያ ፥ ሁለት ፥ ሕዝብ ፥ አይሆኑም ÷ ከዚያ ፥ ወዲያም ፥ ሁለት ፥ መንግሥቶች ፥ ሆነው ፥ አይለዩም ። ፳፫ ከዚያ ፥ ወዲያም ፥ በጣዖቶቻቸውና ፥ በርኩሰታቸው ፥ በመተላለፋቸውም ፥ ሁሉ ፥ አይረክሱም ÷ ኃጢአትም ፥ ከሠሩበት ፥ ዓመፅ ፥ ሁሉ ፥ አድናቸዋለሁ ፥ አነጻቸውማለሁ ፤ ሕዝብም ፥ ይሆኑኛል ፥ እኔም ፥ አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ። ፳፬ ባሪያዬም ፥ ዳዊት ፥ ንጉሥ ፥ ይሆናቸዋል ፤ ለሁሉም ፥ አንድ ፥ እረኛ ፥ ይሆንላቸዋል ፤ በፍርዴም ፥ ይሄዳሉ ፥ ትእዛዜንም ፥ ይጠብቃሉ ፥ ያደርጓትማል ። ፳፭ አባቶቻችሁም ፥ በኖሩበት ፥ ለባሪያዬ ፥ ለያዕቆብ ፥ በሰጠኋት ፥ ምድር ፥ ይኖራሉ ፤ እነርሱና ፥ ልጆቻቸው ፥ የልጅ ፥ ልጆቻቸውም ፥ ለዘላለም ፥ ይኖሩባታል ፤ ባሪያዬም ፥ ዳዊት ፥ ፳፮ ለዘላለም ፥ አለቃ ፥ ይሆናቸዋል ። የሰላምም ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ አደርጋለሁ ÷ የዘላለምም ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ይሆንላቸዋል ፤ እኔም ፥ አበርካቸዋለሁ ፥ አበዛቸውማለሁ ፥ መቅደሴንም ፥ ለዘላለም ፥ በመካከላቸው ፥ አኖራለሁ ። ፳፯ ማደሪያዬም ፥ በላያቸው ፥ ላይ ፥ ይሆናል ፤ እኔም ፥ አምላክ ፥ እሆናቸዋለሁ ፥ እነርሱም ፥ ሕዝብ ፥ ፳፰ ይሆኑኛል ። መቅደሴም ፥ ለዘላለም ፥ በመካከላቸው ፥ በሆነ ፥ ጊዜ ÷ እኔ ፥ እስራኤልን ፥ የምቀድሰው ፥ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ አሕዛብ ፥ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፴፰ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን ፪ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ፊትህን ፥ በጎግ ፥ ላይና ፥ በማጎግ ፥ ምድር ፥ ላይ ÷ በሞሳሕና ፥ በቶቤል ፥ ዋነኛ ፥ አለቃ ፥ ላይ ፥ አቅናበት ÷ ትንቢትም ፥ ተናገርበት ÷ ፫ እንዲህም ፥ በል ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— የሞሳሕና ፥ የቶቤል ፥ ዋነኛ ፥ አለቃ ፥ ጎግ ፥ ሆይ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፥ በአንተ ፥ ላይ ፥ ነኝ ። ፬ እመልስህማለሁ ፥ በመንጋጋህም ፥ ልጓም ፥ አገባብሃለሁ ÷ አንተንና ፥ ሠራዊትህንም ፥ ሁሉ ÷ ፈረሶችንና ፥ ፈረሰኞችን ፥ የጦር ፥ ልብስ ፥ የለበሱትን ፥ ሁሉ ÷ ጋሻና ፥ ራስ ፥ ቁርን ፥ ሰይፍንም ፥ የያዙትን ፥ ሁሉ ÷ ታላቁን ፥ ወገን ፥ አወጣለሁ ÷ ፭ ፋርስንና ፥ ኢትዮጵያን ፥ ፉጥንም ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ጋሻና ፥ የራስ ፥ ቁርን ፥ የለበሱትን ፥ ሁሉ ÷ ፮ ጋሜርንና ፥ ጭፍሮቹን ፥ ሁሉ ÷ በሰሜን ፥ ዳርቻም ፥ ያለውን ፥ የቴርጋማን ፥ ቤትና ፥ ጭፍሮቹን ፥ ሁሉ ÷ ብዙዎችንም ፥ ሕዝቦች ፥ ከአንተ ፥ ጋር ፥ አወጣለሁ ።

፯ አንተና ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ የተሰበሰቡ ፥ ወገኖችህ ፥ ሁሉ ፥ ተዘጋጁ ÷ አንተም ፥ ራስህን ፥ አዘጋጅተህ ፥ አለቃ ፥ ሁናቸው ። ከብዙ ፥ ዘመንም ፥ ፰ በኋላ ፥ ትፈለጋለህ ፤ በኋለኛውም ፥ ዘመን ÷ የዘላለም ፥ ባድማ ፥ በነበሩ ፥ በእስራኤል ፥ ተራሮች ፥ ላይ ፥ ከብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ውስጥ ፥ ወደ ፥ ተሰበሰበች ÷ ከሰይፍ ፥ ወደ ፥ ተመለሰች ፥ ምድር ፥ ትገባለህ ፤ እርስዋም ፥ ከሕዝብ ፥ ውስጥ ፥ ወጥታለች ፥ ሁሉም ፥ ሳይፈሩ ፥ ይቀመጡባታል ። ፱ አንተም ፥ ትወጣለህ ÷ እንደ ፥ ዐውሎ ፥ ነፋስም ፥ ትመጣለህ ፤ አንተና ፥ ጭፍሮችህ ፥ ሁሉ ፥ ከአንተም ፥ ጋር ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ምድርን ፥ እንደ ፥ ደመና ፥ ትሸፍናላችሁ ።

፲ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— በዚያ ፥ ቀን ፥ ነገር ፥ ወደ ፥ ልብህ ፥ ይገባል ÷ ፲፩ ክፉ ፥ አሳብንም ፥ ታስባለህ ÷ እንዲህም ፥ ትላለህ ፥— ቅጥር ፥ ወደሌላቸው ፥ መንደሮች ፥ እመጣለሁ ፤ ተዘልለው ፥ ወደሚኖሩ ÷ ሁላቸው ፥ ሳይፈሩ ፥ ያለ ፥ ቅጥርና ፥ ያለ ፥ መወርወሪያ ፥ ያለ ፥ መዝጊያም ፥ ወደሚቀመጡ ፥ እገባለሁ ፥ ምርኮን ፥ ፲፪ ትማርክ ፥ ዘንድ ፥ ብዝበዛንም ፥ ትበዘብዝ ፥ ዘንድ ÷ ባድማም ፥ በነበሩ ፥ አሁንም ፥ ሰዎች ፥ በሚኖሩባቸው ፥ ስፍራዎች ፥ ላይ ÷ ከአሕዛብም ፥ በተሰበሰበ ፥ ከብትና ፥ ዕቃንም ፥ ባገኘ ÷ በምድርም ፥ መካከል ፥ በተቀመጠ ፥ ሕዝብ ፥ ላይ ፥ እጅህን ፥ ትዘረጋ ፥ ዘንድ ። ፲፫ ሳባና ፥ ድዳን ፥ የተርሴስም ፥ ነጋዴዎች ፥ መንደሮችዋም ፥ ሁሉ ፥— ምርኮን ፥ ትማርክ ፥ ዘንድ ፥ መጥተሃልን? ብዝበዛንስ ፥ ትበዘብዝ ፥ ዘንድ ፥ ብርንና ፥ ወርቅንስ ፥ ትወስድ ፥ ዘንድ ፥ ከብትንና ፥ ዕቃንስ ፥ ትወስድ ፥ ዘንድ ፥ እጅግስ ፥ ብዙ ፥ ምርኮ ፥ ትማርክ ፥ ዘንድ ፥ ወገንህን ፥ ሰብስበሃልን? ይሉሃል ።

፲፬ አንተ ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ ስለዚህ ፥ ትንቢት ፥ ተናገር ፥ ጎግንም ፥ እንዲህ ፥ በለው ፥— ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— በዚያ ፥ ቀን ፥ ሕዝቤ ፥ እስራኤል ፥ ሳይፈራ ፥ በተቀመጠ ፥ ጊዜ ፥ አንተ ፥ አታውቀውምን? ፲፭ አንተም ÷ ከአንተም ፥ ጋር ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ሁላቸው ፥ በፈረሶች ፥

ላይ ፡ የተቀመጡ ÷ ታላቅ ፡ ወገንና ፡ ብርቱ ፡ ሠራዊት ÷ ከሰሜን ፡ ዳርቻ ፡ ከስፍራችሁ ፡ ትመ
፲፮፤ ጣላችሁ ። ምድርንም ፡ ትሸፍን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትወጣ
ለህ ። በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ይሆናል ÷ ጎግ ፡ ሆይ ÷ በዓይናቸው ፡ ፊት ፡ በተቀደስሁብህ ፡
ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ያውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ በምድሬ ፡
፲፯፤ ላይ ፡ አመጣሃለሁ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእ
ነርሱ ፡ ላይ ፡ እንደማመጣህ ፡ በዚያች ፡ ዘመን ፡
ብዙ ፡ ዓመት ፡ ትንቢት ፡ በተናገሩ ፡ በባሪያዎቼ ፡
በእስራኤል ፡ ነቢያቶች ፡ በቀደመው ፡ ዘመን ፡
፲፰፤ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገርሁ ፡ አንተ ፡ ነህን ? በዚያም ፡
ቀን ፡ ጎግ ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ፡ መቅሠፍቴ ፡ በመዓቴ ፡ ይመጣል ÷
፲፱፤ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። በቅንዓቴና ፡
በመዓቴ ፡ እሳት ፡ ተናግሬአለሁ ፡— በእርግጥ ፡
በዚያ ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ጽኑ ፡ መና
፳፤ ወጥ ፡ ይሆናል ፤ ከፊቴም ፡ የተነሣ ፡ የባሕር ፡
ዓሣዎችና ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ የምድረ ፡ በዳም ፡
አራዊት ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚንቀሳቀሱ ፡
ተንቀሳቃሾች ፡ ሁሉ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ÷ ተራሮችም ፡ ይገ
ለባበጣሉ ፡ ገደላገደሎችም ፡ ይወድቃሉ ፡ ቅጥ
፳፩፤ ርም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይወድቃል ። በተራሮ
ቼም ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ሰይፍን ፡ እጠራለሁ ÷
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ሰይፍ ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ ይሆ
፳፪፤ ናል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። በቸነፈ
ርና ፡ በደም ፡ እፈርድበታለሁ ፤ ዶፍም ፡ የበረ
ዶም ፡ ድንጋይ ፡ እሳትና ፡ ድኝም ፡ በእርሱና ፡
በጭፍሮቹ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ባሉ ፡ በብዙ ፡
፳፫፤ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ አዘንባለሁ ። ታላቅ ፡ እሆናለሁ ፡
እቀደስማለሁ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ዓይን ፡ የታ
ወቅሁ ፡ እሆናለሁ ፡ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩፤ አንተም ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በጎግ ፡ ላይ ፡ ትን
ቢትን ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፡— ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የሞሳሕና ፡ የቶ
፪፤ ቤል ፡ ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ ጎግ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤ እመልስሃለሁ ÷ እነዳህማ
ለሁ ÷ ከሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ እጐትትሃለሁ ÷ ወደ ፡
፫፤ እስራኤልም ፡ ተራሮች ፡ አመጣሃለሁ ። ከግራ ፡
እጅህም ፡ ቀስትህን ፡ አስጥልሃለሁ ÷ ከቀኝ ፡
፬፤ እጅህም ፡ ፍላጻችህን ፡ አስረግፍሃለሁ ። አን
ተና ፡ ጭፍሮችህ ፡ ሁሉ ፡ ከአንተም ፡ ጋር ፡
ያሉ ፡ ሕዝብ ፡ በእስራኤል ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡
ትወድቃላችሁ ፤ ለሚናጠቁ ፡ ወፎች ፡ ሁሉና ፡
ለምድር ፡ አራዊትም ፡ መብል ፡ አድርጌ ፡ እሰጥ
፭፤ ሃለሁ ። አንተ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ትወ
ድቃለህ ፤ እኔ ፡ ተናግሬአለሁና ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
፮፤ እግዚአብሔር ። በማጎግም ፡ ላይ ፡ ሳይፈሩም ፡
በደሴቶች ፡ በሚቀመጡ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰ
ድዳለሁ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ያውቃሉ ። ቅዱሱም ፡ ስሜ ፡ በሕዝቤ ፡ በእስ
፯፤ ራኤል ፡ መካከል ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ አደርጋ
ለሁ ÷ ቅዱሱንም ፡ ስሜን ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አላስረክስም ፤ አሕዛብም ፡ እግዚአብሔር ÷ የእስ
ራኤል ፡ ቅዱስ ÷ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ።
፰፤ እነሆ ÷ ይመጣል ፡ ይሆንማል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ ያልሁት ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ነው ። በእ
ስራኤልም ፡ ከተሞች ፡ የሚኖሩ ፡ ይወጣሉ ÷
የጦር ፡ መሣሪያዎችንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላሉ ፤
አላባሽ ፡ ጋሻንና ፡ ጋሻን ÷ ቀስትንና ፡ ፍላጻዎ
ችን ÷ ጎመድንና ፡ ጦርንም ፡ ያቃጥላሉ ፤ ሰባት ፡
ዓመት ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአቸዋል ። በጦር ፡
፱፤ መሣሪያው ፡ እሳትን ፡ ያነድዳሉ ፡ እንጂ ፡ እን
ጨትን ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ አይወስዱም ፡ ከዱርም ፡
አይቈርጡም ፤ የገፈራአቸውንም ፡ ይገፍፋሉ ፡
የበዘበዙአቸውንም ፡ ይበዘብዛሉ ÷ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በባ
ሕር ፡ ምሥራቅ ፡ የሚያልፉበትን ፡ ሸለቆ ፡ የመ
ቃብርን ፡ ስፍራ ፡ ለጎግ ፡ እሰጣለሁ ÷ የሚያል
ፉትንም ፡ ይከለክላል ፤ በዚያም ፡ ጎግንና ፡ ብዛ
ቱን ፡ ሁሉ ፡ ይቀብራሉ ፤ የሸለቆውንም ፡ ስም ፡
ሐሞንጎግ ፡ ብለው ፡ ይጠሩታል ። ምድሩንም ፡
፲፪፤ ያጸዱ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሰዎች ፡ ሰባት ፡
ወር ፡ ይቀብሩአቸዋል ÷ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡
፲፫፤ ሁሉ ፡ ይቀብሩአቸዋል ÷ በተመሰገንሁበትም ፡
ቀን ፡ ለክብር ፡ ይሆንላቸዋል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ። ምድርንም ፡ ለማጽዳት ፡ በም
፲፬፤ ድሩ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ የቀሩትን ፡ የሚቀብሩ ÷
ዘወትር ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ የሚዘሩትን ፡ ሰዎች ፡
ይቀጥራሉ ፤ ከሰባት ፡ ወርም ፡ በኋላ ፡ ይመረም
ራሉ ። በምድርም ፡ የሚዘሩት ፡ ያልፋሉ ፤ የሰ
፲፭፤ ውንም ፡ አጥንት ፡ ቢያዩ ÷ ቀባሪዎች ፡ በሐሞን
ጎግ ፡ ሸለቆ ፡ እስኪቀብሩት ፡ ድረስ ፡ ምልክት ፡
ያኖሩበታል ። ደግሞም ፡ የከተማይቱ ፡ ስም ፡
፲፮፤ ሐሞና ፡ ይባላል ። እንዲሁ ፡ ምድሪቱን ፡ ያጸ
ዳሉ ።
፲፯፤ አንተም ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ጌታ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለወፎች ፡ ሁሉና ፡
ለምድር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡—
ኑ ÷ ተከማቹ ÷ ሥጋንም ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ደም
ንም ፡ ትጠጡ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ተራሮች ፡
ላይ ፡ ወደማርድላችሁ ፡ መሥዋዕት ÷ እርሱም ፡
ታላቅ ፡ መሥዋዕት ÷ ከየስፍራው ፡ ሁሉ ፡ ተሰ
፲፰፤ ብሰቡ ። የኃያላኑን ፡ ሥጋ ፡ ትበላላችሁ ፡ የም
ድርንም ፡ አለቆች ÷ የአውራ ፡ በጎችንና ፡ የጠ
ቦቶችን ÷ የፍየሎችንና ፡ የወይፈኖችን ÷ የባ
ሳንን ፡ ፍሪዳዎች ፡ ሁሉ ÷ ደም ፡ ትጠጣላችሁ ።
፲፱፤ እኔም ፡ ከማርድላችሁ ፡ መሥዋዕት ፡ እስክት
ጠግቡ ፡ ድረስ ፡ ጮማ ፡ ትበላላችሁ ፡ እስክትሰ
፳፤ ክሩም ፡ ድረስ ፡ ደም ፡ ትጠጣላችሁ ። በሰደቃ
ዬም ፡ ከፈረሶችና ፡ ከፈረሰኞች ÷ ከኃያላንና ፡
ከሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ ትጠግባላችሁ ÷ ይላል ፡

ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

፳፭፤ ክብሬንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አኖራለሁ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ያደረግሁትን ፡ ፍርዴን ÷ ፳፮፤ በላያቸውም ፡ ያኖርኋትን ፡ እጄን ፡ ያያሉ ። ከእ ንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ፳፯፤ ያውቃሉ ። አሕዛብም ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በኃጢአታቸው ፡ ምክንያት ፡ እንደ ፡ ተማረኩ ፡ ያውቃሉ ፤ ስለ ፡ በደሉኝ ፡ እኔም ፡ ፊቴን ፡ ከእ ነርሱ ፡ ስለ ፡ ሸሸግሁ ÷ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ÷ እነርሱም ፡ ሁሉ ፡ በሰ ፳፰፤ ይፍ ፡ ወደቁ ። እንደ ፡ ርኩሰታቸውም ፡ እንደ ፡ መተላለፋቸውም ፡ መጠን ፡ አደረግሁባቸው ፤ ፊቴንም ፡ ከእነርሱ ፡ ሸሸግሁ ።

፳፱፤ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦— አሁን ፡ የያዕቆብን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳ ለሁ ፡ ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ እራራለሁ ÷ ፳፭፡፳፯፤ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜም ፡ እቀናለሁ ። ማንም ፡ ሳያ ስፈራቸው ፡ በምድራቸው ፡ ተዘልለው ፡ በተቀ መጡ ፡ ጊዜ ፡ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ በመለስኋ ቸው ፡ ጊዜ ፡ ከጠላቶቻቸውም ፡ ምድር ፡ በሰበሰ ብኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ፊት ፡ በተ ቀደስሁባቸው ፡ ጊዜ ÷ እፍረታቸውንና ፡ የበ ደሉኝን ፡ በደላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይሸከማሉ ። ፳፱፤ እኔም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ አስማርኬአቸዋለሁና ÷ ወደ ፡ ገሀ ፡ ምድራቸውም ፡ ሰብስቤአቸዋለ ሁና ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃሉ ፤ በዚያም ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ ፴፱፤ ሰው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አልተውም ÷ ፊቴ ንም ፡ ከእነርሱ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልሸሽ ግም ፤ መንፈሴን ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ አፍ ስሻለሁና ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩፤ በተማረክን ፡ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዓመቱ ፡ መጀመሪያ ፡ ከወሩ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ÷ ከተማይቱ ፡ ከተመታች ፡ በኋላ ፡ በአሥራ አራተኛው ፡ ዓመት ÷ በዚያው ፡ ቀን ፡ የእግዚ አብሔር ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፡ እርሱም ፡ ፪፤ ወደዚያ ፡ ወሰደኝ ። በእግዚአብሔር ፡ ራእይ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ምድር ፡ አመጣኝ ፡ እጅ ግም ፡ በረዘመ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ አኖረኝ ÷ በዚያም ፡ ላይ ፡ በደቡብ ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ፫፤ ከተማ ፡ ሆኖ ፡ የተሠራ ፡ ነገር ፡ ነበረ ። ወደዚ ያም ፡ አመጣኝ ÷ እነሆም ÷ መልኩ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ መልክ ፡ የመሰለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ ነበረ ÷ በእጁም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ገመድና ፡ የመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ በበሩ ፡ ፬፤ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። ሰውዬውም ፦— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አሳይህ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ወደዚህ ፡ ተመርተሃልና ፡ በዓይንህ ፡ እይ ፡ በጆ ሮህም ፡ ስማ ፡ በማሳይህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ልብ ህን ፡ አድርግ ፤ የምታየውንም ፡ ሁሉ ፡ ለእስራ ኤል ፡ ቤት ፡ ንገር ፡ አለኝ ።

እነሆም ÷ በቤቱ ፡ ውጭ ፡ በዙሪያው ፡ ቅጥር ፡ ፭፤ ነበረ ÷ በሰውዬውም ፡ እጅ ፡ የክንዱ ፡ ልክ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ከጋት ፡ የሆነ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ያለበት ፡ የመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ የቅጥሩንም ፡ ስፋት ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ቁመቱንም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድ ርጎ ፡ ለካ ። ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደሚመለከተ ፮፤ ውም ፡ በር ፡ መጣ ፡ በደረጃዎቹም ፡ ላይ ፡ ወጣ ÷ በበሩ ፡ በኩል ፡ ያለውንም ፡ የመድረኩን ፡ ወለል ፡ ወርዱን ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። የዘበ ፯፤ ኛውም ፡ ጓዳ ፡ ሁሉ ፡ ርዝመቱ ፡ አንድ ፡ ዘንግ ÷ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ በዘበኛውም ፡ ጓዳዎች ፡ መካከል ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በበሩም ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ በስተ ፡ ውስጥ ፡ በኩል ፡ የሚገኝ ፡ የበሩ ፡ የመድረክ ፡ ወለል ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ። በስተ ፡ ውስጥም ፡ ያለውን ፡ ፰፤ የበሩን ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። የበሩንም ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ ስምንት ፡ ክንድ ÷ ፱፤ የግንቡንም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የበሩም ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ በስተ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ። የምሥራቁም ፡ በር ፡ የዘበኛ ፲፣ ጓዳዎች ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ÷ ለሦስቱም ፡ አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ፤ የግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ በኩልና ፡ በዚያ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ። ፲፩፤ የበሩንም ፡ መግቢያ ፡ ወርድ ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ የበሩንም ፡ ርዝመት ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። በዘበኛ ፡ ጓዳዎችም ፡ ፊት ፡ ፲፪፣ በዚህ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ዳርቻ ፡ ነበረ ፤ የዘ በኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ። ከአንዱም ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳ ፡ ደርብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፲፫፤ ሌላው ፡ ደርብ ፡ ድረስ ፡ የበሩን ፡ ወርድ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ መዝጊያውና ፡ መዝጊያውም ፡ ትይዩ ፡ ነበረ ። ደጅ ፡ ሰላሙ ፲፬፤ ንም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ በበሩም ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ ዙሪያ ፡ አደባባይ ፡ ነበረ ። ከበሩም ፲፭፤ መግቢያ ፡ ፊት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጠኛው ፡ የበሩ ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በዘበኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በበሩ ፲፮፤ ውስጥ ፡ በዙሪያው ፡ በነበሩትም ፡ በግንቡ ፡ አዕ ማድ ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩባቸው ፤ ደግሞም ፡ በደጅ ፡ ሰላሙ ፡ ውስጥ ፡ በዙሪያው ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾባቸው ፡ ነበር ።

ወደ ፡ ውጭውም ፡ አደባባይ ፡ አመጣኝ ÷ ፲፯፤ እነሆም ÷ በአደባባዩ ፡ ዙሪያ ፡ የተሠሩ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶችና ፡ ወለል ፡ ነበሩ ፤ በወለሉም ፡ ላይ ፡ ሠላሳ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ። ወለሉም ፡ በበ ፲፰፤ ሮች ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፡ ይህም ፡ ታችኛው ፡ ወለል ፡ እንደ ፡ በሮቹ ፡ ርዝመት ፡ መጠን ፡ ነበረ ። ከታ ፲፱፤ ችኛውም ፡ በር ፡ ፊት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጠ ኛው ፡ አደባባይ ፡ ፊት ፡ ድረስ ፡ ወርዱን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

፯ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ መራኝ ÷ እነሆም ÷ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ የሚመለከት ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ርዝመቱንና ፡ ወርዱንም ፡
፰ ለካ ። የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ፤ የግንቡ ፡ አዕማድና ፡ መዛነቢያዎቹም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ በር ፡ ልክ ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡
፱ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። መስኮቶቹም ፡ መዛነቢያዎቹም ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎቹም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ እንደሚመለከተው ፡ በር ፡ ልክ ፡ ነበሩ ። ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ሰባት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ፤ መዛነቢያዎቹም ፡
፲ በፊቱ ፡ ነበሩ ። በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በሰሜኑና ፡ በምሥራቁ ፡ በኩል ፡ በሌላው ፡ በር ፡ አንጻር ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ከበርም ፡ ወደ ፡ በር ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።
፲፩ ወደ ፡ ደቡብም ፡ መራኝ ÷ እነሆም ÷ ወደ ፡ ደቡብ ፡ የሚመለከት ፡ በር ፡ ነበረ ፤ የግንቡን ፡ አዕማድና ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ እንደዚያው ፡
፲፪ መጠን ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። በእርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ እነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ የሚመስሉ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።
፲፫ ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ሰባት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ÷ መዛነቢያዎቹም ፡ በፊቱ ፡ ነበሩ ፡ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ አንዱ ፡ በዚህ ፡ አንዱም ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ ሆኖ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾባቸው ፡ ነበር ። በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ከበር ፡ እስከ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።
፲፭ በደቡብም ፡ በር ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ አገባኝ ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡
፲፮ አድርጎ ፡ የደቡብን ፡ በር ፡ ለካ ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ አድርጎ ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በእርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፡ ርዝመቱ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡
፲፯ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በዙሪያውም ፡ ደጀ ፡ ሰላሞች ፡ ነበሩ ፤ ርዝመታቸውም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ወርዳቸውም ፡ አምስት ፡
፲፰ ክንድ ፡ ነበረ ። መዛነቢያዎቹም ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ።
፲፱ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ አገባኝ ÷ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡
፳ በሩን ፡ ለካ ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በእርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ÷ ርዝመቱም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።
፳፩ መዛነቢያዎቹም ፡ በስተ ፡ ውጭ ፡ ወዳለው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ።
፳፪ በሰሜንም ፡ ወዳለው ፡ በር ፡ አመጣኝ ÷ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ ለካው ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በዙሪያውም ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩበት ÷ ርዝመቱም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። የግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩት ።
፳፫ በበሮቹም ፡ በግንብ ፡ አዕማድ ፡ አጠገብ ፡ ዕቃ ፡ ቤቱና ፡ መዝጊያው ፡ ነበሩ ፤ በዚያ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያጥቡ ፡ ነበር ። የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የኃጢአቱንና ፡ የበደሉንም ፡ መሥዋዕት ፡ ያርዱባቸው ፡ ዘንድ ÷ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ገበታዎች ÷ በዚያም ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ።
፳፬ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በር ፡ በስተ ፡ ውጭው ÷ በመወጣጫው ፡ ደረጃዎች ፡ አጠገብ ÷ በአንዱ ፡ ወገን ፡ ሁለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ÷ በሌላውም ፡ ወገን ፡ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ። በበሩ ፡ አጠገብ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ፤ መሥዋዕት ፡ የሚያርዱባቸው ፡ ገበታዎች ፡ ስምንት ፡ ነበሩ ።
፳፭ ስለሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ርዝመታቸው ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ወርዳቸውም ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ቁመታቸውም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ የሆኑ ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ የሚያርዱበትን ፡ ዕቃ ፡ ያኖሩባቸው ፡ ዘንድ ÷ ከተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ የተሠሩ ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ። በዙሪያውም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ የሆነ ፡ ክፈፍ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ተቀልብሶ ፡ ነበር ፤ በገበታዎቹም ፡ ላይ ፡ የቀኖርባኑ ፡ ሥጋ ፡ ነበረባቸው ።
፳፮ ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ አገባኝ ÷ እነሆም ÷ ሁለት ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ፤ አንዱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ በሚመለከት ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ÷ መግቢያውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይመለከት ፡ ነበር ፤
፳፯ ሌላውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ በሚመለከተው ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ÷ መግቢያውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ይመለከት ፡ ነበር ። ሰውዬውም ፡— ይህ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ የሚመለከት ፡ ቤት ፡ ለማገልገል ፡ ለሚተጉ ፡ ካህናት ፡ ነው ። ወደ ፡ ሰሜንም ፡ የሚመለከተው ፡ ቤት ፡ መሠዊያውን ፡ ለማገልገል ፡ ለሚተጉ ፡ ካህናት ፡ ነው ፤ እነዚህ ፡ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቀርቡ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፡ አለኝ ። አደባባዩንም ፡ በአራት ፡ ማዕዘኑ ፡ ርዝመቱን ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡

መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ መሠዊያውም ፡ በቤቱ ፡ ፊት ፡ ነበረ ።

፵፫ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ አመጣኝ ÷ የደጀ ፡ ሰላሙንም ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የበሩም ፡ ወርድ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ በበሩም ፡ በዚህ ፡ ወገንና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የነበሩት ፡ ግንቦች ፡ ፵፬ ሶስት ፡ ሶስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ። የደጀ ፡ ሰላሙም ፡ ርዝመት ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ አሥር ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ፡ አንድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አንድም ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ ሆነው ፡ በመቃኖቹ ፡ አጠገብ ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ አገባኝ ÷ የግንቡንም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ አድ ፪ ርጎ ፡ ለካ ። የመግቢያውም ፡ ወርድ ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የመግቢያውም ፡ መቃኖች ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ፡ ርዝመቱንም ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

፫ ወደ ፡ ውስጥም ፡ ገባ ÷ የመግቢያውንም ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የመግቢያውም ፡ ወርድ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ÷ የመግቢያውም ፡ ግንብ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ሰባት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ሰባት ፡ ፬ ክንድ ፡ ነበረ ። በመቅደሱም ፡ ፊት ፡ ርዝመቱን ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካና ፡— ይህ ፡ ቅድስት ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ፡ አለኝ ።

፭ የመቅደሱንም ፡ ግንብ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ÷ በመቅደሱም ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ያሉትን ፡ የጓዳዎቹን ፡ ሁሉ ፡ ወርድ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ አድ ፮ ርጎ ፡ ለካ ። ጓዳዎቹም ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ በላይ ፡ በሦስት ፡ ደርብ ፡ ነበሩ ÷ በእያንዳንዱም ፡ ደርብ ፡ ሠላሳ ፡ ጓዳዎች ፡ ነበሩ ። በመቅደሱም ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ፡ ደገፋዎች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አረፍቶች ፡ ነበሩ ÷ በመቅደሱም ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ደገፋ ፯ ዎች ፡ አልነበሩም ። በቤቱም ፡ ዙሪያ ፡ ባለ ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ በነበሩት ፡ አረፍቶች ፡ ምክንያት ፡ ላይኛቹ ፡ ጓዳዎች ፡ ከታችኞቹ ፡ ጓዳዎች ፡ ይበልጡ ፡ ነበር ፤ ከታችኛውም ፡ ደርብ ፡ ወደ ፡ መካከለኛው ፡ ከመካከለኛውም ፡ ደርብ ፡ ወደ ፰ ላይኛው ፡ የሚወጣበት ፡ ደረጃ ፡ ነበረ ። ለመቅደሱም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ወለል ፡ በዙሪያው ፡ እንዳለው ፡ አየሁ ፤ የጓዳዎቹም ፡ መሠረት ፡ ቁመቱ ፡ ሙሉ ፡ ዘንግ ፡ የሚያህል ፡ ስድስት ፡ ትልቅ ፡ ፱ ክንድ ፡ ነበረ ። የጓዳዎቹም ፡ የውጭው ፡ ግንብ ፡ ውፍረት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በመቅደሱም ፡ ጓዳዎች ፡ አጠገብ ፡ የቀረ ፡ አንድ ፡ ባዶ ፡ ፲፤፲፩ ስፍራ ፡ ነበረ ። በዚህም ፡ በባዶው ፡ ስፍራ ፡ አንዱ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አንዱም ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ የጓዳዎች ፡ መግቢያ ፡ ነበረ ፡ የባዶው ፡ ስፍራ ፡ ወርድ ፡ በዙሪያ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በመቅደሱም ፡ ዙሪያ ፡ ወርዱ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ልዩ ፡ ስፍራ ፡ ነበረ ።

፲፪ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡ የነበረ ፡ ግቢ ፡ ስፋቱ ፡ ሰባ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በግቢውም ፡ ዙሪያ ፡ የነበረ ፡ ግንብ ፡ ውፍረቱ ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡ ርዝመቱም ፡ ዘጠና ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

፲፫ የመቅደሱንም ፡ ርዝመት ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ፲፬ የልዩውን ፡ ስፍራና ፡ ግቢውን ፡ ከግንቡ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። ደግሞም ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ የነበረውን ፡ የመቅደሱንና ፡ የልዩውን ፡ ስፍራ ፡ ወርድ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። ወደ ፡ ኋላውም ፡ ፲፭ ባለው ፡ በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡ የነበረውን ፡ የግቢውን ፡ ርዝመት ፡ በዚህና ፡ በዚያም ፡ ከነበሩት ፡ ከግንቦቹ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

፲፮ መድረክቹ ÷ መቅደሱና ፡ በስተ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ ክፍል ፡ ደጀ ፡ ሰላሙም ፡ በእንጨት ፡ ተለብጠው ፡ ነበር ÷ በሦስቱም ፡ ዙሪያ ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ። መቅደሱም ፡ በመድረኩ ፡ አንጻር ፡ ከመሬት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መስኮቶቹ ፡ ድረስ ፡ በእንጨት ፡ ተለብጦ ፡ ነበር ፤ መስኮቶቹም ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ ነበሩ ፤ ፲፯ በደጁም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ድረስ ÷ በውጭም ፡ ግንቡ ፡ ሁሉ ፡ ውስጡም ፡ ውጭውም ፡ ተለብጦ ፡ ነበር ። ኪሩቤልና ፡ የዘንባባው ፡ ዛፎች ፡ ተቀርጸውበት ፡ ነበር ፤ የዘንባባውም ፡ ዛፍ ፡ ከኪሩብና ፡ ከኪሩብ ፡ መካከል ፡ ነበረ ፤ ለእያንዳንዱም ፡ ኪሩብ ፡ ሁለት ፡ ፊት ፡ ነበረው ። ፲፰ በአንድ ፡ ወገን ፡ ወዳለው ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የሰው ፡ ፊት ፡ ይመለከት ፡ ነበር ÷ በሌላውም ፡ ወገን ፡ ወዳለው ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የአንበሳ ፡ ፊት ፡ ይመለከት ፡ ነበር ፤ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ፲፱ ዙሪያ ፡ እንደዚህ ፡ ተደርጎ ፡ ነበር ። ከመሬት ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ደጁ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡ ተቀርጸው ፡ ነበር ። የመቅደሱ ፡ ግንብ ፡ እንደዚህ ፡ ነበረ ።

፳ የመቅደሱ ፡ መቃኖችም ፡ አራት ፡ ማዕዘን ፡ ፳፩ ነበሩ ÷ የመቅደሱ ፡ ፊትም ፡ መልኩ ፡ እንደ ፡ ሌላው ፡ መልክ ፡ ነበረ ። መሠዊያውም ፡ ቁመቱ ፡ ፳፪ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ርዝመቱ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ሆኖ ፡ ከእንጨት ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ ማዕዘኖቹም ፡ እግሩም ፡ አገዳዎቹም ፡ ከእንጨት ፡ ተሠርተው ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያለችው ፡ ገበታ ፡ ይህች ፡ ናት ፡ አለኝ ። ፳፫ ለመቅደሱና ፡ ለተቀደሰው ፡ ስፍራ ፡ ሁለት ፡ መዝጊያዎች ፡ ነበሩአቸው ። ፳፬ ለእያንዳንዱ ፡ መዝጊያም ፡ ሁለት ፡ ተዘዋዋሪ ፡ ሳንቃዎች ፡ ነበሩት ፤ ለአንዱ ፡ መዝጊያ ፡ ሁለት ፡ ለሌላውም ፡ መዝጊያ ፡ ሁለት ፡

ፍ፯፡ ሳንቃዎች ፡ ነበሩት ። በግንቡም ፡ ላይ ፡ በተቀ
ረጹት ፡ ዓይነት ፡ በእነዚህ ፡ በመቅደሱ ፡ መገ
ጊያዎች ፡ ላይ ፡ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡
ተቀርጸው ፡ ነበር ፤ በስተ ፡ ውጭም ፡ ባለው ፡
በደጅ ፡ ሰላሙ ፡ ፊት ፡ የእንጨት ፡ መድረክ ፡
ፍ፯፤ ነበረ ። በደጅ ፡ ሰላሙም ፡ በሁለቱ ፡ ወገን ፡
በዚህና ፡ በዚያ ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶችና ፡
የተቀረጹ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡ ነበሩበት ፤ የመቅ
ደሱም ፡ ጓዳዎችና ፡ የእንጨቱ ፡ መድረክ ፡ እን
ዲሁ ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

፩፡ በውጭም ፡ አደባባይ ፡ በሰሜኑ ፡ መንገድ ፡
አወጣኝ ÷ በልዩውም ፡ ስፍራ ፡ አንጻርና ፡ በሰ
ሜን ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ ግቢ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ወዳ
፪፡ ለው ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ አገባኝ ። መዶ ፡ ክንድ ፡ በሆ
ነው ፡ ርዝመት ፡ ፊት ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ መገ
ጊያ ፡ ነበረ ፡ ወርዱም ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።
፫፡ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በሀያው ፡ ክንድ ፡
አንጻር ፡ በውጭውም ፡ አደባባይ ፡ በወለሉ ፡
አንጻር ፡ በሦስት ፡ ደርብ ፡ በትይዩ ፡ የተሠራ ፡
፬፡ መተላለፊያ ፡ ነበረ ። በዕቃ ፡ ቤቶቹም ፡ ፊት ፡
በስተ ፡ ውስጥ ፡ ወርዱ ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ርዝ
መቱ ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ መንገድ ፡ ነበረ ፤
መዝጊያዎቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ይመለ
፭፡ ከቱ ፡ ነበር ። መተላለፊያውም ፡ አሳጥሮአቸዋ
ልና ፡ ላይኞቹ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ከመካከለኞቹና ፡
፮፡ ከታችኞቹ ፡ ይልቅ ፡ አጫጭር ፡ ነበሩ ። በሦስ
ትም ፡ ደርብ ፡ ተሠርተው ፡ ነበርና ÷ በአደባባ
ዮም ፡ እንዳሉት ፡ አዕማድ ÷ አዕማድ ፡ አልነበ
ሩላቸውምና ፡ ስለዚህ ፡ ላይኞቹ ፡ ከመካከለኞ
ቹና ፡ ከታችኞቹ ፡ ይልቅ ፡ ጠባብ ፡ ነበሩ ።
፯፡ በውጭ ፡ በዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ አጠገብ ፡ ያለው ÷
ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ የሚመለከተው ፡
ቅጥር ÷ በዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ትይዩ ፡ የሆነ ÷ ርዝ
፰፡ መቱ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በመቅደሱ ፡
ፊት ፡ የነበሩት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ርዝመታቸው ፡
መዶ ፡ ክንድ ፡ ሲሆን ፡ በውጭው ፡ አደባባይ ፡
በኩል ፡ የነበሩት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ርዝመታቸው ፡
፱፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረና ። ከእነዚህም ፡ ዕቃ ፡
ቤቶች ፡ በታች ፡ በስተ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ÷
ሰው ፡ ከውጭው ፡ አደባባይ ፡ የሚገባበት ፡ መግ
ቢያ ፡ ነበረ ። ይህም ፡ በቅጥሩ ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡
ነበረ ።
፲፡ በደቡብም ፡ በኩል ፡ በልዩው ፡ ስፍራና ፡ በግ
፲፩፡ ቢው ፡ አንጻር ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ። በስተ ፡
ፊታቸውም ፡ የነበረ ፡ መንገድ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡
እንደ ፡ ነበረው ፡ እንደ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ መንገድ ፡
ምስያ ፡ ነበረ ። ርዝመታቸውም ፡ ወርዳቸውም ፡
መውጫቸውም ፡ ሥርዓታቸውም ፡ መግቢያዎ
፲፪፡ ቻቸውም ፡ በዚያው ፡ ልክ ፡ ነበረ ። በደቡብም ፡
በኩል ፡ ካሉት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ በታች ፡ በምሥ
ራቅ ፡ በኩል ፡ በቅጥሩ ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡ መግ
ቢያ ፡ ነበረ ።

፲፫፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፦— በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡
በሰሜንና ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያሉ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ÷
እነርሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቀርቡ ፡
ካህናት ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የተቀደሰውን ፡ ምግብ ፡
የሚበሉባቸው ፡ ቤቶች ፡ ናቸው ። ስፍራው ፡
ቅዱስ ፡ ነውና ፡ በዚያ ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገር ፡
የእህሉን ፡ ቍርባን ፡ የኃጢአቱንና ፡ የበደሉን ፡
፲፬፡ መሥዋዕት ፡ ያኖራሉ ። ካህናቱም ፡ በገቡ ፡
ጊዜ ፡ ከመቅደሱ ፡ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ አይ
ወጡም ፤ የሚያገለግሉበትን ፡ ልብሳቸውን ፡
ግን ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡ በዚያ ፡ ያኖሩታል ÷ ሌላም ፡
ልብስ ፡ ለብሰው ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ ይወጣሉ ።
፲፭፡ ውስጠኛውንም ፡ ቤት ፡ ለክቶ ፡ በፈጸመ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ በሚመለከት ፡ በር ፡ መን
ገድ ፡ አወጣኝ ፡ እርሱንም ፡ በዙሪያው ፡ ለካው ።
፲፮፡ የምሥራቁን ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ አም
፲፯፡ ስት ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። ዞረም ÷
፲፰፡ የሰሜኑንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ አም
ስት ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። ዞረም ÷
፲፱፡ የደቡቡንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ አም
ስት ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። ዞረም ÷
፳፡ የምዕራቡንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ አም
ስት ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ። በአራቱ ፡
፳፩፡ ወገን ፡ ለካው ። የተቀደሰውንና ፡ ያልተቀደሰ
ውን ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፡ ርዝመቱ ፡ አምስት ፡ መዶ ፡
ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አምስት ፡ መዶ ፡ ክንድ ፡
የሆነ ፡ ቅጥር ፡ በዙሪያው ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

፩፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ወደሚመለከተው ፡
፪፡ በር ፡ አመጣኝ ። እነሆም ÷ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ መንገድ ፡ መጣ ፤
ድምፁም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኆች ፡ ይተምም ፡
ነበር ÷ ከክብሩም ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ታበራ ፡
፫፡ ነበር ። ያየሁትም ፡ ራእይ ፡ ከተማይቱን ፡ ለማ
ጥፋት ፡ በመጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እንዳየሁት ፡ ራእይ ፡
ነበረ ፤ ራእዩም ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ እንዳየሁት ፡
ራእይ ፡ ነበረ ፤ እኔም ፡ በግምባሬ ፡ ተደፋሁ ።
፬፡ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡
በሚመለከት ፡ በር ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ገባ ።
፭፡ መንፈሱም ፡ አነሣኝ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡
አደባባይ ፡ አገባኝ ፤ እነሆም ÷ የእግዚአብሔር ፡
ክብር ፡ መቅደሱን ፡ መልቶት ፡ ነበር ።
፮፡ በመቅደሱም ፡ ሆኖ ፡ የሚናገረኝን ፡ ሰማሁ ÷
፯፡ በአጠገቤም ፡ ሰው ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። እንዲህም ፡
አለኝ ፦— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ መካከል ፡ ለዘላለም ፡ የምቀመጥበት ፡
የዙፋኔ ፡ ስፍራና ፡ የእግሬ ፡ ጫማ ፡ መረገጫ ፡
ይህ ፡ ነው ። ዳግመኛም ፡ የእስራኤል ፡ ቤትና ፡
ነገሥታቶቻቸው ፡ በግልሙትናቸውና ፡ በከፍ
ታዎቻቸው ፡ ባለው ፡ በነገሥታቶቻቸው ፡ ሬሳ ፡
፰፡ ቅዱስ ፡ ስሜን ፡ አያረክሱም ፤ መድረካቸውን ፡
በመድረኬ ፡ አጠገብ ÷ መቃናቸውንም ፡ በመ
ቃኔ ፡ አጠገብ ፡ አድርገዋልና ። በእኔና ፡ በእነር

ሱም ፥ መካከል ፥ ግንብ ፥ ብቻ ፥ ነበረ ፤ በሠሩ
ትም ፥ ርኵሰት ፥ ቅዱስ ፥ ስሜን ፥ አረከሱ ፤ ስለ
፱ ዚህ ፥ በቀኍባዬ ፥ አጠፋኋቸው ። አሁንም ፥ ግል
ሙትናቸውንና ፥ የነገሥታቶቻቸውን ፥ ሬሳ ፥
ከእኔ ፥ ዘንድ ፥ ያርቁ ÷ እኔም ፥ ለዘላለም ፥ በመ
ካከላቸው ፥ አድራለሁ ።
፲ አንተም ፥ የሰው ፥ ልጅ ÷ ከኃጢአታቸው ፥
የተነሣ ፥ ያፍሩ ፥ ዘንድ ፥ ለእስራኤል ፥ ወገን ፥
ይህን ፥ ቤት ፥ አሳያቸው ፥ አምሳያውንም ፥
፲፩ ይለኩ ። ከሠሩትም ፥ ሥራ ፥ ሁሉ ፥ የተነሣ ፥
ቢያፍሩ ÷ የቤቱን ፥ መልክና ፥ ምሰሌውን ፥ መው
ጫውንም ፥ መግቢያውንም ፥ ሥርዓቱንም ፥
ሕጉንም ፥ ሁሉ ፥ አስታውቃቸው ፤ ሥርዓቱንና ፥
ሕጉን ፥ ሁሉ ፥ ይጠብቁ ፥ ዘንድ ፥ ያደርጉትም ፥
፲፪ ዘንድ ፥ በፊታቸው ፥ ጻፈው ። የቤቱ ፥ ሕግ ፥
ይህ ፥ ነው ፤ በተራራው ፥ ራስ ፥ ላይ ፥ ዳርቻው ፥
ሁሉ ፥ በዙሪያው ፥ ከሁሉ ፥ ይልቅ ፥ የተቀደሰ ፥
ይሆናል ። እነሆ ÷ የቤቱ ፥ ሕግ ፥ ይህ ፥ ነው ።
፲፫ የመሠዊያውም ፥ ልክ ፥ በክንድ ፥ ይህ ፥ ነው ÷
ክንዱም ፥ ክንድ ፥ ተጋት ፥ ነው ። የመሠረቱም ፥
ቁመቱ ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥ ወርዱም ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥
ነው ÷ አንድ ፥ ስንዝርም ፥ ክፈፍ ፥ ዳር ፥ ዳሩን ፥
በዙሪያው ፥ አለ ፤ የመሠዊያው ፥ መሠረት ፥ እን
፲፬ ዲሁ ፥ ነው ። በመሬቱም ፥ ላይ ፥ ከለው ፥ መሠ
ረት ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ታችኛው ፥ እርከን ፥ ድረስ ፥
ሁለት ፥ ክንድ ፥ ወርዱም ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥ ነው ፤
ከትንሹም ፥ እርከን ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ትልቁ ፥
እርከን ፥ ድረስ ፥ አራት ፥ ክንድ ፥ ወርዱም ፥ አንድ ፥
፲፭ ክንድ ፥ ነው ። ምድጃውም ፥ አራት ፥ ክንድ ፥
ነው ፤ በምድጃውም ፥ ላይ ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥ ወደ ፥
ላይ ፥ ከፍ ፥ የሚሉ ፥ አራት ፥ ቀንዶች ፥ አሉበት ።
፲፮ የምድጃውም ፥ ርዝመት ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥
ክንድ ፥ ወርዱም ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ክንድ ፥
ነው ÷ አራቱም ፥ ማዕዘን ፥ ትክክል ፥ ነው ።
፲፯ የእርከኑም ፥ ርዝመት ፥ አሥራ ፥ አራት ፥ ክንድ ፥
ወርዱም ፥ አሥራ ፥ አራት ፥ ክንድ ፥ ነው ÷ አራ
ቱም ፥ ማዕዘን ፥ ትክክል ፥ ነው ፤ በዙሪያውም ፥
ያለው ፥ ክፈፍ ፥ እኩል ፥ ክንድ ፥ ነው ÷ መሠረ
ቱም ፥ በዙሪያው ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥ ነው ፤ ደረጃ
ዎቹም ፥ ወደ ፥ ምሥራቅ ፥ ይመለከታሉ ።
፲፰ እንዲህም ፥ አለኝ ፦ የሰው ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦ የሚ
ቃጠለውን ፥ መሥዋዕት ፥ ያቀርቡበት ፥ ዘንድ ፥
ደሙንም ፥ ይረጩበት ፥ ዘንድ ፥ በሚሠሩበት ፥
፲፱ ቀን ፥ የመሠዊያው ፥ ሕግ ፥ ይህ ፥ ነው ። ያገለግ
ሉኝ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ ለሚቀርቡ ፥ ከሳዶቅ ፥
ዘር ፥ ለሚሆኑ ፥ ለሌዋውያኑ ፥ ካህናት ፥ ለኃጢ
አት ፥ መሥዋዕት ፥ የሚሆነውን ፥ ወይፈን ፥ ትሰ
ጣቸዋለህ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።
፳ ከደሙም ፥ ትወስዳለህ ÷ በአራቱ ፥ ቀንዶቹም ፥
በእርከኑም ፥ በአራቱ ፥ ማዕዘን ፥ ላይ ፥ በዙሪያ
ውም ፥ ባለው ፥ ክፈፍ ፥ ላይ ፥ ትረጨዋለህ ፤
እንዲሁ ፥ ታነጻዋለህ ፥ ታስተሰርይለትማለህ ።
፳፩ ለኃጢአትም ፥ መሥዋዕት ፥ የሚሆነውን ፥ ወይ
ፈን ፥ ትወስዳለህ ÷ በመቅደሱም ፥ ውጭ ፥
በቤቱ ፥ በታዘዘው ፥ ስፍራ ፥ ይቃጠላል ። በሁ ፳፪
ለተኛውም ፥ ቀን ፥ ለኃጢአት ፥ መሥዋዕት ፥
የሚሆነውን ፥ ነውር ፥ የሌለበትን ፥ አውራ ፥
ፍየል ፥ ታቀርባለህ ፤ በወይፈኑም ፥ እንዳነጻት ፥
እንዲሁ ፥ መሠዊያውን ፥ ያነጹበታል ። ማንጻ ፳፫
ቱንም ፥ ከፈጸምህ ፥ በኋላ ፥ ነውር ፥ የሌለበትን ፥
ወይፈን ፥ ከመንጋውም ፥ የወጣውን ፥ ነውር ፥
የሌለበትን ፥ አውራ ፥ በግ ፥ ታቀርባለህ ። በእግዚ ፳፬
አብሔርም ፥ ፊት ፥ ታቀርባቸዋለህ ÷ ካህናቱም ፥
ጨው ፥ ይጨምሩባቸዋል ÷ የሚቃጠለውንም ፥
መሥዋዕት ፥ አድርገው ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ያቀ
ርቡአቸዋል ። ሰባት ፥ ቀንም ፥ በየዕለቱ ፥ ለኃ ፳፭
ጢአት ፥ መሥዋዕት ፥ የሚሆነውን ፥ አውራ ፥
ፍየልን ፥ ታቀርባለህ ÷ ነውርም ፥ የሌለባቸውን ፥
አንድ ፥ ወይፈን ፥ ከመንጋውም ፥ የወጣውን ፥
አንድ ፥ አውራ ፥ በግ ፥ ያቀርባሉ ። ሰባት ፥ ቀን ፥ ፳፮
ለመሠዊያው ፥ ያስተሰርያሉ ፥ ያነጹትማል ÷
እንዲሁም ፥ ይቀድሱታል ። ቀኖቹንም ፥ በፈ ፳፯
ጸሙ ፥ ጊዜ ፥ በስምንተኛው ፥ ቀን ፥ ከዚያም ፥
በኋላ ፥ ካህናቱ ፥ የሚቃጠለውን ፥ መሥዋዕታ
ችሁን ፥ የደኅንነትንም ፥ መሥዋዕታችሁን ፥
በመሠዊያው ፥ ላይ ፥ ያደርጋሉ ፤ እኔም ፥ እቀበ
ላችኋለሁ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፥ ፵፬ ።

ወደ ፥ ምሥራቅም ፥ ወደሚመለከተው ፥ በስተ ፩
ውጭ ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ መቅደሱ ፥ በር ፥ አመ
ጣኝ ፤ ተዘግቶም ፥ ነበር ። እግዚአብሔርም ፥— ፪
ይህ ፥ በር ፥ ተዘግቶ ፥ ይኖራል ፥ እንጂ ፥ አይከፈ
ትም ÷ ሰውም ፥ አይገባበትም ፤ የእስራኤል ፥
አምላክ ፥ እግዚአብሔር ፥ ገብቶበታልና ፥ ተዘ
ግቶ ፥ ይኖራል ። አለቃው ፥ ግን ፥ እርሱ ፥ በእ ፫
ግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ እንጀራ ፥ ይበላ ፥ ዘንድ ፥
ይቀመጥበታል ፤ በበራ ፥ ደጅ ፥ ሰላም ፥ መንገድ ፥
ይገባል ፥ በዚያም ፥ መንገድ ፥ ይወጣል ።
በሰሜኑም ፥ በር ፥ መንገድ ፥ በቤቱ ፥ ፊት ፥ ፬
አመጣኝ ፤ እኔም ፥ አየሁ ÷ እነሆም ÷ የእግዚአ
ብሔር ፥ ክብር ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ቤት ፥ ሞል
ቶት ፥ ነበር ፤ እኔም ፥ በግምባሬ ፥ ተደፋሁ ።
እግዚአብሔርም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦ የሰው ፥ ፭
ልጅ ፥ ሆይ ÷ ልብ ፥ አድርግ ፥ ስለ ፥ እግዚአብሔ
ርም ፥ ቤት ፥ ሥርዓትና ፥ ሕግ ፥ ሁሉ ፥ የምናገር
ህን ፥ ሁሉ ፥ በዓይንህ ፥ ተመልከት ፥ በጆሮህም ፥
ስማ ፤ የቤቱንም ፥ መግቢያ ፥ የመቅደሱንም ፥
መውጫ ፥ ሁሉ ፥ ልብ ፥ አድርግ ። ለዓመፀኛው ፥ ፮
ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ እንዲህ ፥ በል ፦ ጌታ ፥ እግ
ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦ እናንተ ፥ የእስ
ራኤል ፥ ቤት ፥ ሆይ ÷ እንጀራዬን ÷ ስብንና ፥ ፯
ደምን ÷ በምታቀርቡበት ፥ ጊዜ ፥ በመቅደሴ ፥
ውስጥ ፥ ይሆኑ ፥ ዘንድ ፥ ቤቴንም ፥ ያረክሱ ፥
ዘንድ ፥ በልባቸውና ፥ በሥጋቸው ፥ ያልተገረዙ
ትን ፥ እንግዶችን ፥ ሰዎች ፥ አግብታችኋልና ÷
እነርሱም ፥ በርኵሰታቸሁ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይጨ

መሩ ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ አፍርሰዋልና ፡
፮ ርኵሰታችሁ ፡ ሁሉ ፡ ይብቃችሁ ። በመቅደሴ ፡
ውስጥ ፡ ለራሳችሁ ፡ ሥርዓቴን ፡ ጠባቂዎች ፡
አደረጋችሁ ፡ እንጂ ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገሬን ፡
ሥርዓት ፡ አልጠበቃችሁም ።
፱ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ካሉት ፡ ሁሉ ፡
በልቡና ፡ በሥጋው ፡ ያልተገረዘ ፡ እንግዳ ፡
፲ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መቅደሴ ፡ አይግባ ። ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
የራቁ ÷ እስራኤልም ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ ጣዖታቸ
ውን ፡ ተከትለው ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የሳቱ ፡ ሌዋው
፲፩ ያን ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይሸከማሉ ። ነገር ፡ ግን ፡
በመቅደሴ ፡ ውስጥ ፡ አገልጋዮች ፡ ይሆናሉ ÷
በቤቱም ፡ በሮች ፡ በረኞች ፡ ይሆናሉ ፡ በቤቱም ፡
ውስጥ ፡ ያገለግላሉ ፤ ለሕዝቡም ፡ የሚቃጠለ
ውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ያር
ዳሉ ÷ ያገለግሉአቸውም ፡ ዘንድ ፡ በፊታቸው ፡
፲፪ ይቆማሉ ። በጣዖቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ አገልግለ
ዋቸው ፡ ነበሩና ÷ ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ የኃጢ
አት ፡ ዕንቅፋት ፡ ሆነዋልና ፡ ስለዚህ ፡ እጄን ፡
በላያቸው ፡ አንሥቻለሁ ÷ ኃጢአታቸውንም ፡
ይሸከማሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፫ ካህናትም ፡ ይሆኑኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አይቀር
ቡም ÷ ወደ ፡ ተቀደሰውም ፡ ነገሬና ፡ ወደ ፡
ቅድስት ፡ ቅዱሳን ፡ ነገር ፡ አይቀርቡም ፤ እፍረ
ታቸውንና ፡ የሠሩትንም ፡ ርኵሰታቸውን ፡ ይሸ
፲፬ ከማሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ለአገልግሎቱ ፡ ሁሉና ፡
በእርሱ ፡ ውስጥ ፡ ለሚደረገው ፡ ሁሉ ፡ የቤቱን ፡
ሥርዓት ፡ ጠባቂዎች ፡ አደርጋቸዋለሁ ።
፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከእኔ ፡
ዘንድ ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ የመቅደሴን ፡ ሥርዓት ፡
የጠበቁ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጆች ፡ ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡
ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይቀርባሉ ፤
ስቡንና ፡ ደሙንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡
በፊቴ ፡ ይቆማሉ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፮ ወደ ፡ መቅደሴም ፡ ይገባሉ ፡ ያገለግሉኝም ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገበታዬ ፡ ይቀርባሉ ፡ ሥርዓቴ
፲፯ ንም ፡ ይጠብቃሉ ። ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡ አደ
ባባይ ፡ በር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ልብስ ፡
ይልበሱ ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በርና ፡
በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ባገለገሉ ፡ ጊዜ ፡ ከበግ ፡ ጠጕር ፡
፲፰ አንዳች ፡ ነገር ፡ በላያቸው ፡ አይሁን ። በራሳ
ቸው ፡ ላይ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ መጠምጠሚያ ፡
ይሁን ÷ በወገባቸውም ፡ ላይ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡
ሱሪ ፡ ይሁን ፤ የሚያወዛም ፡ ነገር ፡ አይታጠቁ ።
፲፱ ወደ ፡ ውጭውም ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡
በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ያገለገሉበትን ፡ ልብሳቸውን ፡
ያውልቁ ፡ በተቀደሰውም ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
ያኑሩት ÷ ሕዝቡንም ፡ በልብሳቸው ፡ እንዳይቀ
፳ ድሱ ፡ ሌላውን ፡ ልብስ ፡ ይልበሱ ። ራሳቸው
ንም ፡ አይላጩ ፡ የራሳቸውንም ፡ ጠጕር ፡ ይከር
፳፩ ከሙ ፡ እንጂ ፡ ጠጕራቸውን ፡ አያሳድጉ ። ካህና
ቱም ፡ ሁሉ ፡ በውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ሲገቡ ፡
፳፪ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አይጠጡ ። መበለቲቱንና ፡ የተ
ፈታችይቱን ፡ አያግቡ ፤ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዘር ፡
ግን ፡ ድንግሊቱን ፡ ወይም ፡ የካህን ፡ ሚስት ፡
የነበረችይቱን ፡ መበለት ፡ ያግቡ ። በተቀደሰ ፳፫
ውና ፡ ባልተቀደሰው ፡ መካከል ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፡
ሕዝቤን ፡ ያስተምሩ ÷ ንጹሕና ፡ ንጹሕ ፡ ባልሆ
ነው ፡ መካከል ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፡ ያሳዩአቸው ።
ክርክርም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ለመፍረድ ፡ ይቁሙ ፤ ፳፬
እንደ ፡ ፍርዴ ፡ ይፍረዱ ፤ በበዓላቴ ፡ ሁሉ ፡
ሕጌንና ፡ ሥርዓቴን ፡ ይጠብቁ ÷ ሰንበታቴንም ፡
ይቀድሱ ። እንዳይረክሱም ፡ ወደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ ፳፭
አይግቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለአባት ፡ ወይም ፡ ለእናት ፡
ወይም ፡ ለወንድ ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ ለሴት ፡ ልጅ ፡
ወይም ፡ ለወንድም ፡ ወይም ፡ ላልተዳረች ፡
እኅት ፡ ይርከሱ ። ከነዳም ፡ በኋላ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ፳፮
ይቈጠርለት ። በመቅደስም ፡ ውስጥ ፡ ያገለግል ፡ ፳፯
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡
መቅደሱ ፡ በሚገባበት ፡ ቀን ÷ የኃጢአትን ፡
መሥዋዕት ፡ ያቅርብ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ።
ርስት ፡ ይሆንላቸዋል ፤ እኔ ፡ ርስታቸው ፡ ነኝ ፤ ፳፰
በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ግዛት ፡ አትስጡአቸው ፤
እኔ ፡ ግዛታቸው ፡ ነኝ ። የእህሉን ፡ ቊርባንና ፡ ፳፱
የኃጢአትን ፡ መሥዋዕት ፡ የበደልንም ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ይበላሉ ፤ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡
እርም ፡ የሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለእነርሱ ፡
ይሆናል ። የበኵራቱ ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ ከየ ፴
ዓይነቱ ፡ ከቊርባናችሁም ፡ ሁሉ ፡ የማንሣት ፡
ቊርባን ፡ ሁሉ ፡ ለካህናት ፡ ይሆናል ፤ በቤታች
ሁም ፡ ውስጥ ፡ በረከት ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡ የዱቄ
ታችሁን ፡ በኵራት ፡ ለካህናቱ ፡ ትሰጣላችሁ ።
የበከተውንና ፡ የተሰበረውን ÷ ወፍ ፡ ወይም ፡ ፴፩
እንስሳ ፡ ቢሆን ÷ ካህናት ፡ አይብሉት ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

ርስትም ፡ አድርጋችሁ ፡ ምድርን ፡ በዕጣ ፡ ፩
በምታካፍሉበት ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ የተቀደሰ
ውን ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ መባ ፡ አድርጋችሁ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ታቀርባላችሁ ። ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡
አምስት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡
ክንድ ፡ ይሆናል ፤ በዳርቻው ፡ ሁሉ ፡ ዙሪያውን ፡
የተቀደሰ ፡ ይሆናል ። ከእርሱም ፡ ርዝመቱ ፡ አም ፪
ስት ፡ መቶ ፡ ወርዱም ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡
አራት ፡ ማዕዘን ፡ የሆነ ፡ ቦታ ፡ ለመቅደሱ ፡ ይሆ
ናል ፤ በዙሪያውም ፡ ባዶ ፡ ስፍራ ፡ የሚሆን ፡
አምሳ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ። ከዚያው ፡ ልክ ፡ ፫
ደግሞ ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡
ወርዱም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ስፍራ ፡
ትለካለህ ፤ በእርሱም ፡ ውስጥ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱ
ሳን ፡ የሆነ ፡ መቅደስ ፡ ይሆናል ። ከምድርም ፡ ፬
የተቀደሰ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሚቀርቡ ፡ ለመቅ
ደሱ ፡ አገልጋዮች ፡ ለካህናቱ ፡ ይሆናል ÷ ለቤ
ቶቻቸውም ፡ የሚሆን ፡ ስፍራ ፡ ለመቅደስም ፡
የሚሆን ፡ የተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ ይሆናል ። ርዝመ ፭

ቱም ፥ ሀያ ፥ አምስት ፥ ሺህ ፥ ወርዱም ፥ አሥር ፥ ሺህ ፥ የሆነ ፥ ዕፍራ ፥ ለቤቱ ፥ አገልጋዮች ፥ ለሌ
ዋውያን ፥ ይሆናል ÷ ለሚቀመጡባቸውም ፥ ከተሞች ፥ ለራሳቸውም ፥ የርስት ፥ ይዞታ ፥ ይሆ
፮ ፥ ናል ። ለከተማይቱም ፥ ይዞታ ፥ በተቀደሰው ፥ የዕጣ ፥ ክፍል ፥ መባ ፥ አጠገብ ፥ ወርዱ ፥ አም
ስት ፥ ሺህ ፥ ርዝመቱም ፥ ሀያ ፥ አምስት ፥ ሺህ ፥ የሆነውን ፥ ስፍራ ፥ ታደርጋላችሁ ። እርሱም ፥
፯ ፥ ለእስራኤል ፥ ቤት ፥ ሁሉ ፥ ይሆናል ። ለአለ
ቃውም ፥ የሆነ ፥ የዕጣ ፥ ክፍል ፥ በተቀደሰው ፥ መባና ፥ በከተማይቱ ፥ ይዞታ ፥ አጠገብ ፥ በዚ
ህና ፥ በዚያ ፥ ይሆናል ፤ በተቀደሰው ፥ መባና ፥ በከተማይቱ ፥ ይዞታ ፥ ፊት ፥ በምዕራብ ፥ በኩል ፥
ወደ ፥ ምዕራብ ፥ በምሥራቅም ፥ በኩል ፥ ወደ ፥ ምሥራቅ ፥ ይሆናል ፤ ርዝመቱም ፥ እንደ ፥ አንድ ፥
ነገድ ፥ ዕጣ ፥ ክፍል ፥ ሆኖ ፥ ከምድሩ ፥ ከምዕ
ራቡ ፥ ዳርቻ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ምሥራቁ ፥ ዳርቻ ፥
፰ ፥ ድረስ ፥ ይሆናል ። ይህም ፥ በእስራኤል ፥ ዘንድ ፥
ይዞታ ፥ ይሆንለታል ÷ አለቆቼም ፥ ለእስራኤል ፥
ቤት ፥ ምድሪቱን ፥ እንደ ፥ ነገዳቸው ፥ መጠን ፥
ይሰጡአቸዋል ፥ እንጂ ፥ ሕዝቤን ፥ ከእንግዲህ ፥
ወዲህ ፥ አያስጨንቋቸውም ።
፱ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦—
የእስራኤል ፥ አለቆች ፥ ሆይ ÷ ይብቃችሁ ፥ ግፍ
ንና ፥ ብዝበዛን ፥ አስወግዱ ÷ ፍርድንና ፥ ጽድ
ቅንም ፥ አድርጉ ፥ ቅሚያችሁን ፥ ከሕዝቤ ፥ ላይ ፥
፲ ፥ አርቁ ÷ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ። እውነ
ተኛ ፥ ሚዛን ፥ እውነተኛም ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥
እውነተኛም ፥ የባዶስ ፥ መስፈሪያ ፥ ይሁንላችሁ ።
፲፩ ፥ የኢፍና ፥ የባዶስ ፥ መስፈሪያ ፥ አንድ ፥ ይሁን ፤
የባዶስ ፥ መስፈሪያ ፥ የቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ አሥ
ረኛ ፥ ክፍል ÷ የኢፍ ፥ መስፈሪያውም ፥ የቆ
ሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ አሥረኛ ፥ ክፍል ፥ ይሁን ።
መስፈሪያው ፥ እንደ ፥ ቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ ይሁን ።
፲፪ ፥ ሰቅሉም ፥ ሀያ ፥ አበሊ ፥ ይሁን ፤ ሀያ ፥ ሰቅል ÷
ሀያ ፥ አምስት ፥ ሰቅል ÷ አሥራ ፥ አምስት ፥
ሰቅል ÷ ምናን ፥ ይሁንላችሁ ።
፲፫ ፥ የምታቀርቡት ፥ መባ ፥ ይህ ፥ ነው ፤ ከአንድ ፥
ቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ ስንዴ ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥
ስድስተኛ ፥ ክፍል ÷ ከአንድም ፥ ቆሮስ ፥ መስፈ
ሪያ ፥ ገብስ ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥ ስድስተኛ ፥
፲፬ ፥ ክፍል ፥ ትሰጣላችሁ ። የዘይቱም ፥ ደንብ ÷ ከእ
ያንዳንዱ ፥ የቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ የባዶስን ፥ አሥ
ረኛ ፥ ክፍል ፥ ትሰጣላችሁ ፤ አሥር ፥ የባዶስ ፥
መስፈሪያ ፥ አንድ ፥ የቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ ነውና ።
፲፭ ፥ ውኃም ፥ ካለበት ፥ ከእስራኤል ፥ ማሰማርያ ፥
ከመንጋው ፥ ከሁለቱ ፥ መቶ ፥ አንዱን ፥ የበግ ፥
ጠቦት ፥ ትሰጣላችሁ ፥ ይህ ፥ ያስተሰርይላችሁ ፥
ዘንድ ፥ ለእህል ፥ ቍርባንና ፥ ለሚቃጠል ፥ መሥ
ዋዕት ፥ ለደኅንነትም ፥ መሥዋዕት ፥ ይሆናል ÷
፲፮ ፥ ይላል ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ። የአገሩም ፥ ሕዝብ ፥
ሁሉ ፥ ይህን ፥ መባ ፥ ለእስራኤል ፥ አለቃ ፥ ይሰ
፲፯ ፥ ጣሉ ። በየበዓላቱም ፥ በየመባቻውም ፥ በየሰን
በታቱም ፥ በእስራኤልም ፥ ቤት ፥ ዓመት ፥ በዓል ፥
ሁሉ ፥ የሚቃጠለውን ፥ መሥዋዕትና ፥ የእህ
ሉን ፥ ቍርባን ፥ የመጠጡንም ፥ ቍርባን ፥ መስ
ጠት ፥ በአለቃው ፥ ላይ ፥ ይሆናል ፤ እርሱ ፥ ለእስ
ራኤል ፥ ቤት ፥ ያስተሰርይ ፥ ዘንድ ፥ የኃጢአ
ቱን ፥ መሥዋዕትና ፥ የእህሉን ፥ ቍርባን ፥ የሚ
ቃጠለውን ፥ መሥዋዕትና ፥ የደኅንነቱን ፥ መሥ
ዋዕት ፥ ያቀርባል ።
፲፰ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በመ
ጀመሪያው ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በመጀመሪያው ፥
ቀን ፥ ነውር ፥ የሌለበትን ፥ ወይፈን ፥ ውሰድ ፥
፲፱ ፥ መቅደሱንም ፥ አንጻ ። ካህኑም ፥ ከኃጢአቱ ፥
መሥዋዕት ፥ ደም ፥ ወስዶ ፥ በመቅደሱ ፥ መቃ
ኖችና ፥ በመሠዊያው ፥ እርከን ፥ በአራቱ ፥ ማዕ
ዘን ፥ በውስጠኛውም ፥ አደባባይ ፥ በበሩ ፥ መቃ
ኖች ፥ ላይ ፥ ይርጨው ። ከወሩም ፥ በሰባተኛው ፥
፳ ፥ ቀን ፥ እንዲሁ ፥ አድርግ ÷ ይኸውም ፥ ስለ ፥ ሳተ
ውና ፥ ስላላወቀው ፥ ሁሉ ፥ ነው ። እንዲሁም ፥
ስለ ፥ ቤቱ ፥ አስተሰርዩ ።
፳፩ ፥ በመጀመሪያ ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በአሥራ ፥
አራተኛው ፥ ቀን ፥ የፋሲካን ፥ በዓል ፥ ታደርጋ
ላችሁ ። እስከ ፥ ሰባት ፥ ቀንም ፥ ድረስ ፥ ቂጣ ፥
፳፪ ፥ እንጀራ ፥ ትበላላችሁ ። በዚያም ፥ ቀን ፥ አለ
ቃው ፥ ለራሱና ፥ ለአገሩ ፥ ሕዝብ ፥ ሁሉ ፥ የኃጢ
አት ፥ መሥዋዕት ፥ የሚሆነውን ፥ ወይፈን ፥ ያቅ
ርብ ። በበዓሉም ፥ በሰባቱ ፥ ቀኖች ፥ የሚቃጠ
፳፫ ፥ ለውን ፥ መሥዋዕት ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ያቅርብ ፥
ሰባቱን ፥ ቀኖች ፥ በየዕለቱ ፥ ነውር ፥ የሌለባቸ
ውን ፥ ሰባት ፥ ወይፈንና ፥ ሰባት ፥ አውራ ፥ በጎች ፥
ያቅርብ ፤ ለኃጢአትም ፥ መሥዋዕት ፥ በየዕለቱ ፥
፳፬ ፥ አንድ ፥ አውራ ፥ ፍየል ፥ ያቅርብ ። ለአንድም ፥
ወይፈን ፥ አንድ ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥ ለአንድም ፥
አውራ ፥ በግ ፥ አንድ ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥ ለአ
ንድም ፥ የኢፍ ፥ መስፈሪያ ፥ አንድ ፥ የኢን ፥
መስፈሪያ ፥ ዘይት ፥ ለእህል ፥ ቍርባን ፥ ያቅርብ ።
፳፭ ፥ በሰባተኛውም ፥ ወር ፥ ከወሩም ፥ በአሥራ ፥
አምስተኛው ፥ ቀን ፥ በበዓሉ ፥ ሰባት ፥ ቀኖች ÷
የኃጢአቱን ፥ መሥዋዕት ፥ የሚቃጠለውንም ፥
መሥዋዕት ፥ የእህሉንም ፥ ቍርባን ፥ ከዘይቱ ፥
ጋር ፥ እንዲሁ ፥ ያቅርብ ።

ምዕራፍ ፥ ፵፮ ።

፩ ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በው
ስጠኛው ፥ አደባባይ ፥ ወደ ፥ ምሥራቅ ፥ የሚመለከተው ፥ በር ፥ ሥራ ፥ በሚሠራበት ፥
በስድስቱ ፥ ቀን ፥ ተዘግቶ ፥ ይቈይ ፤ ነገር ፥ ግን ፥
በሰንበት ፥ ቀንና ፥ በመባቻ ፥ ቀን ፥ ይከፈት ።
፪ ፥ አለቃውም ፥ በስተ ፥ ውጭ ፥ ባለው ፥ በር ፥ በደጅ ፥
ሰላሙ ፥ መንገድ ፥ ገብቶ ፥ በበሩ ፥ መቃን ፥ አጠ
ገብ ፥ ይቁም ÷ ካህናቱም ፥ የእርሱን ፥ የሚቃጠ
ለውን ፥ መሥዋዕትና ፥ የደኅንነቱን ፥ መሥዋዕት ፥
ያቅርቡ ÷ እርሱም ፥ በበሩ ፥ መድረክ ፥ ላይ ፥
ይስገድ ፤ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ ይውጣ ÷ በሩ ፥ ግን ፥
፫ ፥ እስከ ፥ ማታ ፥ ድረስ ፥ አይዘጋ ። የአገሩም ፥
ሕዝብ ፥ በዚያ ፥ በር ፥ መግቢያ ፥ በእግዚአብሔር ፥

፩ ፊት ፡ በሰንበታትና ፡ በመባቻ ፡ ይስገዱ ። አለ
ቃውም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የሚያቀርበው ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነውር ፡
የሌለባቸው ፡ ስድስት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነው
ርም ፡ የሌለበት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ይሁን ፤
፭ የእህሉም ፡ ቍርባን ፡ ለአውራ ፡ በጉ ፡ አንድ ፡
የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ይሁን ÷ ለጠቦቶቹም ፡ የእ
ህል ፡ ቍርባን ፡ እንደሚቻል ፡ ያህል ፡ ይሁን ÷
ለአንዱም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ የኢን ፡
፮ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ያቅርብ ። በመባቻም ፡
ቀን ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አንድ ፡ ወይፈን ÷
ነውር ፡ የሌለባቸውንም ፡ ስድስት ፡ ጠቦቶችና ፡
፯ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያቅርብ ፤ ለወይፈኑም ፡
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለአውራውም ፡ በግ ፡
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ እንደ ፡
ተቻለው ፡ ያህል ÷ ለአንዱም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡
አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ለእህሉ ፡
፰ ቍርባን ፡ ያቅርብ ። አለቃውም ፡ በሚገባበት ፡
ጊዜ ፡ በበሩ ፡ ደጅ ፡ ሰላም ፡ መንገድ ፡ ይግባ ፡
በዚያውም ፡ ይውጣ ።

፱ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በየክብረ ፡ በዓሉ ፡ ቀን ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በሰ
ሜን ፡ በር ፡ በኩል ፡ ሊሰግድ ፡ የሚገባው ፡ በደ
ቡብ ፡ በር ፡ በኩል ፡ ይውጣ ÷ በደቡብም ፡
በር ፡ የሚገባው ፡ በሰሜን ፡ በር ፡ በኩል ፡
ይውጣ ፤ በፊት ፡ ለፊት ፡ ይውጣ ፡ እንጂ ፡ በገባ
፲ በቱ ፡ በር ፡ አይመለስ ። በሚገቡበት ፡ ጊዜ ፡
አለቃው ፡ በመካከላቸው ፡ ይግባ ፡ በሚወጡ
፲፩ በትም ፡ ጊዜ ፡ ይውጣ ። በበዓላትና ፡ በክብረ ፡
በዓል ፡ ቀኖች ፡ የእህሉ ፡ ቍርባን ፡ ለወይፈኑ ፡
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ÷ ለአውራ ፡ በጉ ፡
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ÷ ለጠቦቶቹም ፡ እን
ደሚቻለው ፡ ያህል ÷ ለኢፍ ፡ መስፈሪያም ፡
አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ይሆናል ።
፲፪ አለቃውም ፡ በፈቃዱ ፡ የሚያቀርበውን ፡ መሥ
ዋዕት ÷ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ÷ ወይም ፡
በፈቃዱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያቀርበውን ፡
የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ÷ በቀረበ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ የሚመለከተው ፡ በር ፡ ይከፈትለት ÷
በሰንበትም ፡ ቀን ፡ እንደሚያደርግ ፡ የሚቃጠ
ለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ያቅርብ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ይውጣ ÷ ከወ
ጣም ፡ በኋላ ፡ በሩ ፡ ይዘጋ ።
፲፫ በየዕለቱም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነውር ፡
የሌለበትን ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ያቅርብ ፤ በየማለዳው ፡ ያቅር
፲፬ በው ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የእህልን ፡ ቍርባን ÷
በኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ሚሶ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡
የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ስድስተኛ ፡ እጅ ፡ መልካም ፡
ዱቄትን ÷ በየማለዳው ፡ ያቅርብ ፤ ይህ ፡ በዘላ
ለሙ ፡ ሥርዓት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የዘወትር ፡
፲፭ የእህል ፡ ቍርባን ፡ ይሁን ። እንዲሁ ፡ ዘወትር ፡
ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ ጠቦቱንና ፡ የእህ
ሉን ፡ ቍርባን ፡ ዘይቱንም ፡ በየማለዳው ፡ ያቅርብ ።

፲፮ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ — አለ
ቃው ፡ ከልጆቹ ፡ ለአንዱ ፡ ከርስቱ ፡ ስጦታ ፡
ቢሰጥ ፡ ለልጆቹ ፡ ይሁን ፤ የርስት ፡ ይዞታ ፡ ይሆ
ንላቸዋል ። ፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ ከባሪያዎቹ ፡ ለአንዱ ፡
ከርስቱ ፡ ስጦታ ፡ ቢሰጥ ፡ እስከ ፡ ነጻነት ፡ ዓመት ፡
ድረስ ፡ ለእርሱ ፡ ይሁን ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለአ
ለቃው ፡ ይመለስ ፤ ርስቱ ፡ ግን ፡ ለልጆቹ ፡ ይሁን ።
፲፰ አለቃውም ፡ ሕዝቡን ፡ ከይዞታቸው ፡ ያወጣ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ከርስታቸው ፡ በግድ ፡ አይው
ሰድ ፤ ሕዝቤ ፡ ሁሉ ፡ ከይዞታቸው ፡ እንዳይነ
ቀሉ ፡ ከገዛ ፡ ይዞታው ፡ ለልጆች ፡ ርስትን ፡
ይስጥ ።

፲፱ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ በለው ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡
ሰሜን ፡ ወደሚመለከተው ፡ ለካህናት ፡ ወደሚ
ሆን ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ አገባኝ ፤
እነሆም ÷ በኋላው ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡
ስፍራ ፡ ነበረ ። ፳ እርሱም ፦ — ካህናቱ ፡ ሕዝቡን ፡
ለመቀደስ ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ እንዳ
ያወጡ ፡ የበደሉን ፡ መሥዋዕትና ፡ የኃጢአ
ቱን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀቅሉበት ÷ የእህሉ
ንም ፡ ቍርባን ፡ የሚጋግሩበት ፡ ስፍራ ፡ ይህ ፡
ነው ፡ አለኝ ።

፳፩ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ አወጣኝ ፡ በአደባባ
ይም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ አራቱ ፡ ማዕዘን ፡ አዞ
ረኝ ፤ እነሆም ÷ በአደባባዩ ፡ ማዕዘን ፡ ሁሉ ፡
፳፪ አደባባይ ፡ ነበረ ። በአደባባዩ ፡ በአራቱ ፡ ማዕ
ዘን ፡ ርዝመቱ ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሠላሳ ፡
ክንድ ፡ የሆነ ፡ የታጠረ ፡ አደባባይ ፡ ነበረ ፤ በማ
ዕዘኑ ፡ ላሉ ፡ ለእነዚህ ፡ ለአራቱ ፡ ስፍራዎች ፡
አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ። ፳፫ በአራቱም ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡
ግንብ ፡ ነበረ ÷ በግንቡም ፡ ሥር ፡ በዙሪያው ፡
የመቀቀያ ፡ ቦታ ፡ ነበረ ። ፳፬ እርሱም ፦ — እነዚህ ፡
የቤቱ ፡ አገልጋዮች ፡ የሕዝቡን ፡ መሥዋዕት ፡
የሚቀቅሉባቸው ፡ ስፍራዎች ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ መዝጊያ ፡ መለሰኝ ፤ እነ
ሆም ÷ ውኃ ፡ ከቤቱ ፡ መድረክ ፡ በታች ፡ ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ÷ የቤቱ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ ይመለከት ፡ ነበርና ፤ ውኃውም ፡
ከቤቱ ፡ ከቀኝ ፡ ወገን ፡ በታች ፡ በመሠዊያው ፡
፪ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ይወርድ ፡ ነበር ። በሰሜ
ንም ፡ በር ፡ በኩል ፡ አወጣኝ ፤ በስተ ፡ ውጭ ፡
ባለው ፡ መንገድ ÷ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደሚመ
ለከት ፡ በስተ ፡ ውጭ ፡ ወዳለው ፡ በር ፡ አዞረኝ ፤
እነሆም ÷ ውኃው ፡ በቀኙ ፡ ወገን ፡ ይፈስስ ፡
ነበር ።

፫ ሰውዬውም ፡ ገመዱን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ ወጣ ፡ አንድ ፡ ሺህም ፡ ክንድ ፡ ለካ ÷
በውኃውም ፡ ውስጥ ፡ አሻገረኝ ÷ ውኃም ፡
እስከ ፡ ቁርጭምጭሚት ፡ ደረሰ ። ፬ ደግሞ ፡
አንድ ፡ ሺህ ፡ ለካ ፡ በውኃውም ፡ ውስጥ ፡ አሻ
ገረኝ ÷ ውኃውም ፡ እስከ ፡ ጕልበት ፡ ደረሰ ።
ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ለካ ፡ በውኃውም ፡ ውስጥ ፡

አሻገረኝ ÷ ውኃውም ፡ እስከ ፡ ወገብ ፡ ደረሰ ።
፭ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሺህ ፡ ለካ ፡ ልሻገረውም ፡ የማ
ልችለው ፡ ወንዝ ፡ ሆነ ፤ ውኃውም ፡ ጥልቅ ፡
ነበረ ÷ የሚዋኝበትም ፡ ውኃ ፡ ነበረ ፤ ሰው ፡
ሊሻገረው ፡ የማይችለው ፡ ወንዝ ፡ ነበረ ።
፮ እርሱም ፦— የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ አይተሃ
ልን ? አለኝ ። አመጣኝም ÷ ወደ ፡ ወንዙም ፡
፯ ዳር ፡ መለሰኝ ። በተመለስሁም ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷
በወንዙ ፡ ዳር ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
፰ ዛፎች ፡ ነበሩ ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦—
ይህ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ምድር ፡ ይወጣል ፡
ወደ ፡ ዓረባም ፡ ይወርዳል ፡ ወደ ፡ ባሕሩም ፡
ይገባል ፤ ወደ ፡ ባሕሩም ፡ ወደ ፡ ረከሰው ፡ ውኃ ፡
፱ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ውኃው ፡ ይፈወሳል ። ሕያው ፡
ነፍስ ፡ ያለው ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ሁሉ ፡ ወንዙ ፡
በመጣበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡ ይኖ
ራል ፤ ይህም ፡ ውኃ ፡ በዚያ ፡ ስለ ፡ ደረሰ ፡ ዓሣ
ዎች ፡ እጅግ ፡ ይበዛሉ ፤ የበሕሩም ፡ ውኃ ፡ ይፈ
ወሳል ÷ ወንዙም ፡ በሚመጣበት ፡ ያለው ፡
፲ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ። አጥማጆችም ፡
በዚያ ፡ ይቆማሉ ፤ ከዓይንጋዲ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ዓይንኤግላይም ፡ ድረስ ፡ መረብ ፡ መዘርጊያ ፡
ይሆናል ፤ ዓሣዎችም ፡ እንደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡
ዓሣዎች ፡ በየወገናቸው ፡ እጅግ ፡ ይበዛሉ ።
፲፩ አረግረጉና ፡ እቋሪው ፡ ውኃ ፡ ግን ፡ ጨው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይፈወስም ።
፲፪ በወንዙም ፡ አጠገብ ፡ በዳሩ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡
በዚያ ፡ ፍሬው ፡ የሚበላ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ይበቅ
ላል ÷ ቅጠሉም ፡ አይረግፍም ፡ ፍሬውም ፡ አይ
ጐድልም ፤ ውኃውም ፡ ከመቅደስ ፡ ይወጣልና ፡
በየወሩ ፡ ሁሉ ፡ የፍሬ ፡ በኵር ፡ ያገኛል ፤ ፍሬ
ውም ፡ ለመብል ፡ ቅጠሉም ፡ ለመድኀኒት ፡
ይሆናል ።
፲፫ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦—
ርስት ፡ አድርጋችሁ ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የእስ
ራኤል ፡ ነገዶች ፡ ምድሪቱን ፡ የምትከፍሉበት ፡
ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ። ለዮሴፍ ፡ ሁለት ፡ እድል ፡
፲፬ ፈንታ ፡ ይሆናል ። ለአበቶቻችሁ ፡ እሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ ምዬ ፡ ነበርና ፡ እናንተ ፡ እኩል ፡ አድር
ጋችሁ ፡ ተካፈሉት ፤ ይህችም ፡ ምድር ፡ ርስት ፡
ትሆናችኋለች ።
፲፭ የምድሪቱም ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ። በሰ
ሜኑ ፡ ወገን ፡ ከታላቁ ፡ ባሕር ፡ ጀምሮ ፡ በሔት
፲፮ ሎን ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ጽዳድ ፡ መግቢያ ፤ ሐማት ÷
ቤሮታ ÷ በደማስቆ ፡ ድንበርና ፡ በሐማት ፡ ድን
በር ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ሲብራይም ÷ በሐው
ራን ፡ ድንበር ፡ አጠገብ ፡ ያለው ፡ ሐጸርሃቲኮን ።
፲፯ ድንበሩ ፡ ከባሕሩ ፡ በደማስቆ ፡ ድንበር ፡ ላይ ፡
ያለው ፡ ሐጸርዔናን ፡ ይሆናል ÷ በሰሜንም ፡
በኩል ፡ የሐማት ፡ ድንበር ፡ አለ ። የሰሜኑ ፡ ድን
፲፰ በር ፡ ይህ ፡ ነው ። የምሥራቁም ፡ ድንበር ፡ በሐ
ውራን ፡ በደማስቆና ፡ በገለዓድ ፡ በእስራኤልም ፡
ምድር ፡ መካከል ፡ ዮርዳኖስ ፡ ይሆናል ። ከሰ
ሜኑ ፡ ድንበር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምሥራቁ ፡
ባሕር ፡ እስከ ፡ ታማር ፡ ድረስ ፡ የምሥራቁ ፡
ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ። ፲፱ የደቡቡም ፡ ድንበር ፡
ከታማር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሜሪባ ፡ ቃዴስ ፡
ውኃ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡
ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ። የደቡቡ ፡ ድንበር ፡
ይህ ፡ ነው ። ፳ የምዕራቡም ፡ ድንበር ፡ ከደቡቡ ፡
ድንበር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ፡
አንጻር ፡ ድረስ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ይሆናል ። የም
ዕራቡ ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፩ እንዲሁ ፡ ይህችን ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ነገዶች ፡ መጠን ፡ ለእናንተ ፡ ትካፈላላ
፳፪ ችሁ ። ለእናንተና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ለሚ
ቀመጡ ፡ በእናንተም ፡ መካከል ፡ ልጆችን ፡ ለሚ
ወልዱ ፡ መጻተኞች ፡ ርስት ፡ አድርጋችሁ ፡
በዕጣ ፡ ትካፈሉአታላችሁ ፤ እነርሱም ፡ በእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ እንዳሉ ፡ የአገር ፡
ልጆች ፡ ይሆኑላችኋል ÷ በእስራኤልም ፡ ነገ
ዶች ፡ መካከል ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ርስትን ፡ ይወ
፳፫ ርሳሉ ። መጻተኛውም ፡ በማናቸውም ፡ ነገድ ፡
መካከል ፡ ቢቀመጥ ፡ በዚያ ፡ ርስቱን ፡ ትሰጡታ
ላችሁ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

፩ የነገዶችም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። በሔትሎን ፡
መንገድ ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡ ሐማት ፡ መግቢያ ÷
በደማስቆም ፡ ድንበር ፡ ባለው ፡ በሐጸርዔናን ፡
በሐማትም ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ካለው ፡
ከሰሜን ፡ ድንበር ፡ ይጀምራል ። ወርዳቸ
ውም ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡
ድረስ ፡ ይሆናል ። ለዳን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡
ይሆናል ። ከዳንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥ
፪ ራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለአሴር ፡
አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከአሴርም ፡
፫ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለንፍታሌም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡
ክፍል ፡ ይሆናል ። ከንፍታሌም ፡ ድንበር ፡
፬ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡
ድረስ ፡ ለምናሴ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆ
ናል ። ከምናሴም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥ
፭ ራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለኤፍ
ሬም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከኤፍ
፮ ሬምም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለሮቤል ፡ አንድ ፡
የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከሮቤልም ፡ ድን
፯ በር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕ
ራብ ፡ ድረስ ፡ ለይሁዳ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡
ይሆናል ።
፰ ከይሁዳም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለመባ ፡ የሆነ ፡
የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ፤ ወርዱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ፡ ርዝመቱም ፡ ከምሥ
ራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ከዕጣ ፡
ክፍሎች ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ይሆናል ÷ መቅደ
ሱም ፡ በመካከሉ ፡ ይሆናል ። ለእግዚአብሔር ፡
፱

የምታቀርቡት ፡ መባ ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ።
፲ ለእነዚህም ፡ ለካህናቱ ፡ የተቀደሰ ፡ መባ ፡ ይሆናል ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ወርዱ ፡ አሥር ፡ ሺህ ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ወርዱ ፡ አሥር ፡ ሺህ ÷ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ። የእግዚአብሔርም ፡ መቅደስ ፡ በመካከሉ ፡ ይሆናል ።
፲፩ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ÷ ሌዋውያን ፡ እንደ ፡ ሳቱ ፡ ላልሳቱት ፡ ሥርዓቴን ፡ ለጠበቁት ፡ ከሳዶቅ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለተቀደሱት ፡ ካህናት ፡ ይሆናል ። ከምድርም ፡ መባ ፡ የተለየ ፡ መባ ፡ ይሆንላቸዋል ÷ ከሁሉም ፡ ይልቅ ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆናል ፤ በሌዋውያን ፡ ድንበር ፡ አጠገብ ፡ ይሆናል ።
፲፫ በካህናቱም ፡ ድንበር ፡ አንጻር ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወርዱም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ የሆነ ፡ ዕጣ ፡ ለሌዋውያን ፡ ይሆናል ፤ ርዝመቱ ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ። ለእግዚአብሔርም ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ፡ ከእርሱ ፡ ምንም ፡ አይሸጡም ፡ አይለውጡምም ÷ የምድሩም ፡ በኩራት ፡ አይፋለስም ።
፲፭ በሀያ ፡ አምስቱም ፡ ሺህ ፡ አንጻር ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወርድ ፡ ያለው ፡ የቀረ ፡ ስፍራ ፡ ለከተማይቱ ፡ ለጋራ ፡ ጉዳይዋ ÷ ለመኖሪያ ፡ ለማሰማርያም ፡ ይሆናል ፤ ከተማይቱም ፡ በመካከሉ ፡ ትሆናለች ። ልኳዋም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ÷ በደቡብም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ። ለከተማይቱም ፡ ማሰማርያ ፡ ይኖራታል ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ÷ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ÷ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ።
፲፰ በተቀደሰው ፡ መባ ፡ አንጻር ፡ የተረፈው ፡ ርዝመቱ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ወደ ፡ ምዕራብም ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ። በተቀደሰው ፡ መባ ፡ አንጻር ፡ ይሆናል ። ፍሬውም ፡ ከተማይቱን ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለመብል ፡ ይሆናል ። ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሁሉ ፡ ከተማይቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ያርሱታል ። መባው ፡ ሁሉ ፡ ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወርዱም ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ፤ የተቀደሰውን ፡ መባ ፡ ከከተማይቱ ፡ ይዘታ ፡ ጋር ፡ አራት ፡ ማዕዘን ፡ አድርጋችሁ ፡ ትሰጣላችሁ ።
፳፩ በተቀደሰው ፡ መባና ፡ በከተማይቱ ፡ ይዘታ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የቀረው ፡ ለአለቃው ፡ ይሆናል ፤ በመባው ፡ በሀያ ፡ አምስቱ ፡ ሺህ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምሥራቁ ፡ ድንበር ÷ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ በሀያ ፡ አምስቱ ፡ ሺህ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምዕራቡ ፡ ድንበር ÷ እንደ ፡ ዕጣ ፡ ክፍል ፡ ሁሉ ፡ መጠን ÷ ለአለቃው ፡ ይሆናል ፤ የተቀደሰውም ፡ መባና ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ በመካከሉ ፡ ይሆናል ። የሌዋውያንም ፡ ርስት ፡ የከተማይቱም ፡ ይዘታ ፡ ለአለቃው ፡ በሆነው ፡ መካከል ፡ ይሆናል ፤ በይሁዳ ፡ ድንበርና ፡ በብንያም ፡ ድንበር ፡ መካከል ፡ የአለቃ ፡ ዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ።
፳፪ ለቀሩትም ፡ ነገዶች ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለብንያም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከብንያምም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለስምዖን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከስምዖንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለይሳኮር ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከይሳኮርም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለዛብሎን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከዛብሎንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለጋድ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ። ከጋድም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ድንበሩ ፡ ከታማር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሜሪባ ፡ ቃዴስ ፡ ውኃ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ። ርስት ፡ አድርጋችሁ ፡ ለእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ በዕጣ ፡ የምታካፍሉአት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ÷ የእያንዳንዱም ፡ ዕጣ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፳፱ የከተማይቱም ፡ መውጫዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። በሰሜን ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ነው ። የከተማይቱ ፡ በሮች ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ስም ፡ ይሆናሉ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አንዱ ፡ የሮቤል ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የይሁዳ ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የሌዊ ፡ በር ÷ ሦስት ፡ በሮች ፡ ይሆናሉ ። በምሥራቅም ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የዮሴፍ ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የብንያም ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የዳን ፡ በር ፡ ነው ። በደቡቡም ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የስምዖን ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የይሳኮር ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የዛብሎን ፡ በር ፡ ነው ። በምዕራቡም ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ÷ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የጋድ ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የአሴር ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የንፍታሌም ፡ በር ፡ ነው ። ዙሪያዋም ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ክንድ ፡ ይሆናል ÷ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ የከተማይቱ ፡ ስም ፡— እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ አለ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ።

ሶስና ።

፩፡ በባቢሎን ፡ የሚኖር ፡ ስሙ ፡ ኢዮአቄም ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበር ።

፪፡ ስሚ ፡ ሶስና ፡ የምትባል ፡ ሚስት ፡ አግብቶ ፡ ነበር ። ይቺውም ፡ የኬልቅዩስ ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ እጅግ ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፡ ፈጣሪዋ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ትፈራው ፡ ነበር ፡ እናት ፡ አባቷም ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ለልጃቸውም ፡ ሙሴ ፡ የጻፋት ፡ ኦሪትን ፡ አስተምረዋት ፡ ነበር ።

፫፡ ባሏ ፡ ኢዮአቄም ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ በለጸጋ ፡ ነበር ፡ በቤቱም ፡ አጠገብ ፡ የተክል ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፡ ከሁሉ ፡ እሱ ፡ ይከብር ፡ ነበርና ፡ አይሁድም ፡ ወደሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

፬፡ ኃጢአት ፡ ከባቢሎን ፡ እንደ ፡ መጣች ፡ ሕዝቡን ፡ እንጠብቃቸዋለን ፡ ከሚሉ ፡ ከግብዞች ፡ ወገኖችም ፡ እንደ ፡ ወጣች ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለነሱ ፡ የተናገረባቸው ፡ ግብዞች ፡ የሚሆኑ ፡ ሁለት ፡ መምህራን ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ታዩ ።

፭፡ እነሱም ፡ በኢዮአቄም ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ፡ የሚፈራረዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

፮፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ከገቡ ፡ በኋላ ፡ ቀትር ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሶስና ፡ ወደ ፡ ባሏ ፡ ተክል ፡ ቦታ ፡ ገብታ ፡ በዚያ ፡ ትመላለስ ፡ ነበር ።

፯፡ ገብታ ፡ በተመላለሰች ፡ ጊዜ ፡ እነዚያ ፡ መምህራን ፡ ሁልጊዜ ፡ ያይዋት ፡ ነበር ፡ እሷንም ፡ ወደ ዲት ።

፰፡ ልቡናቸውን ፡ ለወጡ ፡ ሰማይንም ፡ እንዳያዩ ፡ ዓይናቸውን ፡ ግልብጥብጥ ፡ አደረጉ ፡ (ሰማያዊ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳያስቡ ፡) እውነተኛ ፡ ሕግንም ፡ አላሰቡም ።

፱፡ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ ወደዲት ፡ ፈቃዳቸውን ፡ መናገር ፡ አፍረዋልና ።

፲፡ እስበሳቸው ፡ በልቡናቸው ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ አልተናገሩም ፡ ይደርሱባት ፡ ዘንድ ፡ ይወዱ ፡ ነበር ።

፲፩፡ ያገኟት ፡ ዘንድ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይጠብቋት ፡ ነበር ።

፲፪፡ አንዱ ፡ አንዱን ፡ የምሳ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡ ቤታችን ፡ እንግባ ፡ አለው ። እየራሳቸው ፡ ተለያይተው ፡ ሄዱ ።

፲፫፡ ተመልሰውም ፡ በጎዳና ፡ አንድነት ፡ ተገናኙ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ተያዩ ። ያንጊዜም ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ተነጋገሩ ። ብቻ ፡ ለብቻ ፡ እሷን ፡ የሚያገኙበትን ፡ ጊዜ ፡ ተቃጠሩ ።

፲፬፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቀን ፡ ሲጠብቋት ፡ ሶስና ፡ ሁልጊዜም ፡ ትገባ ፡ እንደ ፡ ነበር ፡ ከሁለቱ ፡ ደንገጡሮቿ ፡ ጋራ ፡ ገባች ፡ አልባታልና ፡ በተክል ፡ ውስጥ ፡ ትታጠብ ፡ ዘንድ ፡ ወደደች ።

፲፭፡ ተሠውረው ፡ ከሚጠብቋት ፡ ከሁለቱ ፡ መምህራን ፡ በቀር ፡ በዚያ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አልነበረም ።

፲፮፡ ዘይት ፡ አምጥተው ፡ ያጥቧት ፡ ዘንድ ፡ ልትታጠብ ፡ የተክሉንም ፡ ደጃፍ ፡ በር ፡ ይዘጉ ፡ ዘንድ ፡ ደንገጡሮቿን ፡ አዘዘቻቸው ።

፲፯፡ እነሱም ፡ እንዳዘዘቻቸው ፡ አደረጉ ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ዘግተው ፡ ያዘዘቻቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ በሥርጥ ፡ ጎዳና ፡ ወጡ ፡ የተሠወሩ ፡ እነዚያን ፡ መምህራን ፡ ግን ፡ አላይዋቸውም ፡ ነበር ።

፲፰፡ እነዚያ ፡ ደንገጡሮች ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ ተነሥተው ፡ ወደሷ ፡ ሮጡ ።

፲፱፡ እነሆ ፡ የተክሉ ፡ ደጃፍ ፡ ተዘግቷል ፡ የሚያይ ፡ የለም ፡ እንደርስብሽ ፡ ዘንድ ፡ እንወዳለን ፡ እሺ ፡ በዪን ።

፳፡ ይህ ፡ ካልሆነ ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ሰውን ፡ እንዳገኘን ፡ ተናግረን ፡ እናጣላሻለን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ደንገጡሮችሽን ፡ ካንቺ ፡ አስወጥተሽ ፡ ሰደድሽ ፡ አሏት ።

፳፩፡ ሶስናም ፡ አለቀሰች ፡ በሁሉም ፡ ፈጽሚ ፡ ተጨነቅሁ ፡ በደርገውም ፡ እሞታለሁ ፡ ባላደርገውም ፡ አልድንም ፡ ከእጃቸው ፡ ማምለጥንም ፡ አልችልም ።

፳፪፡ እግዚአብሔርን ፡ ከምበድል ፡ ኃጢአትስ ፡ ልሠራ ፡ በእጃቸው ፡ መውደቅ ፡ ይሻለኛል ፡ አለች ።

፳፫፡ ሶስና ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ እነዚያም ፡ መምህራን ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ ጮሁ ።

፳፬፡ አንዱ ፡ ሮጠ ፡ ሄደ ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ከፈተ ።

፳፭፡ በቤቷም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በተክል ፡ መካከል ፡ ጩኸትን ፡ ሰምተው ፡ ወጡ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ በሥርጥ ፡ ጎዳናም ፡ ሮጡ ።

፳፮፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ በሶስና ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ፈጽሞ ፡ ተሰምቶ ፡ አያውቅም ፡ ነበርና ፡ ዘመዶቿና ፡ ባሮቿ ፡ እጅግ ፡ አፈሩ ።

፳፯፡ በማግሥቱ ፡ ሕዝቡ ፡ በባሏ ፡ በኢዮአቄም ፡ ዘንድ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ እነዚያ ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ ሶስናን ፡ ይገድሏት ፡ ዘንድ ፡ ከመፀኛ ፡ ልቡናቸው ፡ ጋራ ፡ መጡ ፡ በሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ።

፳፰፡ ያመጧት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢዮአቄም ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ሶስና ፡ ላኩ ፡ አሉ ፡ ወደሷም ፡ ላኩባት ።

፳፱፡ እሷም ፡ ከናት ፡ ካባቷ ፡ ከወገኖቿ ፡ ከዘመዶቿም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ መጣች ።

፴፡ ሶስና ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ፡ መልኳም ፡ ያማረ ፡ ነበር ።

፴፩፡ ዓመፀኞች ፡ የሚሆኑ ፡ እነዚያም ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ መልኳን ፡ ለመጥገብ ፡ ክንብንቧን ፡ ይገልጧት ፡ ዘንድ ፡ አዘዙ ፡ ክንብንቧንም ፡ ገለጧት ።

፴፪፡ አባቷ ፡ እናቷ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቿ ፡ የሚያውቋትም ፡

ሁሉ ፡ አለቀሰላት ።

፴፫፤ እነዚያም ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ተነሥተው ፡ እጆቻቸውን ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡ አኖሩ ።

፴፬፤ እሷ ፡ ግን ፡ ልቡናዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምና ልና ፡ እያለቀሰች ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አየች ።

፴፭፤ እነዚያም ፡ መምህራን ፡ ብቻችንን ፡ በተክል ፡ ውስጥ ፡ ስንመላለስ ፡ እሷ ፡ ከሁለቱ ፡ ደንገጡሮቿ ፡ ጋራ ፡ ገባች ፡ ደንገጡሮቿን ፡ ልካቸዋለችና ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ዘግተው ፡ ሄዱ ፡ ደንገጡሮቿን ፡ ከላከቻቸውም ፡ በኋላ ።

፴፮፤ አንድ ፡ ጕልማሳ ፡ ከተሠወረበት ፡ መጥቶ ፡ ደረሰባት ።

፴፯፤ እኛ ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ተክል ፡ ዳርቻ ፡ ሆነን ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አየን ፡ ወደነሳቸውም ፡ ሮጠን ፡ ሄድን ፡ አንድነት ፡ ተኝተው ፡ አገኘናቸው ።

፴፰፤ እኛ ፡ ግን ፡ እሱን ፡ መያዝ ፡ ተሳነን ፡ እሱ ፡ በር ትቶብናልና ፡ አመለጠን ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ከፍቶ ፡ ወጣ ።

፴፱፤ እሷን ፡ ግን ፡ ያዝናት ፡ ሰውየው ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጠየቅናት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አልነገረችንም ፡ አሉ ።

፵፤ የሕዝቡ ፡ መምህራን ፡ ናቸውና ፡ ገዢዎች ፡ ናቸውና ፡ ባደባባይ ፡ የተሰበሰቡ ፡ ሰዎች ፡ ነገራቸውን ፡ አመኗቸው ፡ ትሞት ፡ ዘንድ ፡ ፈረዱባት ።

፵፩፤ ሶስናም ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንተህ ፡ የምትኖር ፡ የተሠወረውን ፡ የምታውቅ ፡ የሚደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ሳይደረግ ፡ የምታውቅ ፡ ፈጣሪ ፡ ሆይ ።

፵፪፤ በሐሰት ፡ እንደ ፡ ጣሉኝ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ እነዚህ ፡ መምህራን ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ባደረጉብኝ ፡ ገንዘብ ፡ የሠራሁት ፡ ኃጢአት ፡ ሳይኖር ፡ እነሆ ፡ እሞታለሁ ፡ አለች ።

፵፫፤ እግዚአብሔርም ፡ ቃሏን ፡ ሰማት ።

፵፬፤ ይገድሏት ፡ ዘንድ ፡ ሲወስዷት ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡ ዳንኤል ፡ የሚባል ፡ የልጅ ፡ ልቡናን ፡ አነሣሣ ።

፵፭፤ እኔ ፡ ከዚች ፡ ሴት ፡ ደም ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ተናገረ ።

፵፮፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ ተመለሱ ፡ አንተ ፡ የምትናገረው ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምንድነው ፡ አሉ ።

፵፯፤ ዳንኤልም ፡ በመካከላቸው ፡ ቁሞ ፡ አላዋቆች ፡ የምትሆኑ ፡ እናንት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሳትመረምሩ ፡ ነገሩን ፡ ሳትረዱ ፡ በእስራኤል ፡ ልጅ ፡ እንዲህ ፡ አድርጋችሁ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ፍርድን ፡ ትፈርዳላችሁን ።

፵፰፤ እነዚህ ፡ መምህራን ፡ በሐሰት ፡ አጣልተዋታልና ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ።

፵፱፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እየሮጡ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ተመለሱ ፡ አለቆችም ፡ ዳንኤልን ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡ አልቆሃልና ፡ በመካከላችን ፡ ተቀምጠህ ፡ ንገረን ፡ አሉት ።

፶፤ ዳንኤልም ፡ እየራሳቸው ፡ አራርቃችሁ ፡ አቁሚያቸው ፡ እኔም ፡ ልመርምራቸው ፡ አላቸው ።

፶፩፤ አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ አራርቀው ፡ አቆሟቸው ፡ ከነሳቸውም ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፡ ዘመንህ ፡ አርጅቷል ፡ እነዚህም ፡ ክፉዎች ፡ ናቸው ፡ ቀድሞ ፡ የሠራሃቸው ፡ ኃጢአቶችህ ፡ ፍዳውን ፡ ይዘው ፡ ደረሱብህ ።

፶፪፤ የሐሰት ፡ ፍርድን ፡ ፈርደሃልና ፡ ይሞት ፡ በቃውን ፡ ይድን ፡ በቃ ፡ ብለህ ፡ ፈርደሃልና ፡ ጻድቁን ፡ ንጹሑን ፡ አትግደል ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ የከለከለውን ፡ ይድን ፡ በቃውን ፡ ይሞት ፡ በቃ ፡ ብለህ ፡ ፈርደሃልና ፡ ኃጢአቶችህ ፡ ፍዳውን ፡ ይዘው ፡ ደረሱብህ ።

፶፫፤ አሁንም ፡ ይቺን ፡ ሴት ፡ ካየሃት ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ በምን ፡ እንጨት ፡ ስር ፡ ሲነጋገሩ ፡ አየህ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ፡ በኽክ ፡ ስር ፡ ሲነጋገሩ ፡ አየኋቸው ፡ አለ ።

፶፬፤ ዳንኤልም ፡ በውነት ፡ ሐሰትን ፡ ተናገርህ ፡ የደምህ ፡ ፍዳ ፡ በራስህ ፡ ነው ፡ ከመካከልህ ፡ ይሰነጥቅህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክ ፡ እነሆ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዘዘ ፡ አለው ።

፶፭፤ ያን ፡ መርምሮ ፡ እልፍ ፡ አደረገው ፡ ሁለተኛውን ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አመጡት ፡ አንተ ፡ የይሁዳ ፡ ዘር ፡ ያይደለህ ፡ የከነዓን ፡ ዘር ፡ ነህ ፡ መልክ ፡ አሳተህን ፡ ክፉ ፡ ፈቃድስ ፡ ልቡናህን ፡ ግልብጥብጥ ፡ አደረገችህን ።

፶፮፤ እሷ ፡ እናንተን ፡ መከራከር ፡ አልቻለችምና ፡ የይሁዳ ፡ ልጅ ፡ እናንተን ፡ ፈርታለችና ፡ በደላችሁንም ፡ ታግሣለችና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በድላች ኋታልና ፡ የእስራኤልን ፡ ልጅ ፡ እንዲህ ፡ ታደርጓታላችሁን ።

፶፯፤ አሁንም ፡ ሁለቱ ፡ ሲነጋገሩ ፡ ያየህበት ፡ እንጨት ፡ ምንድነው ፡ ነገረኝ ፡ አለው ፡ ሮማን ፡ በሚባል ፡ እንጨት ፡ ስር ፡ አየኋት ፡ አለው ።

፶፰፤ ዳንኤልም ፡ አንተም ፡ በውነት ፡ ሐሰትን ፡ ተናገርህ ፡ የደምህም ፡ ፍዳ ፡ በራስህ ፡ ነው ፡ ሁለታችሁንም ፡ ሊያጠፋችሁ ፡ ከእኩሌታ ፡ ወገብህ ፡ ያሰነጥቅህ ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክ ፡ ይጠብቅሃል ፡ አለው ።

፶፱፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ጮሁ ፡ ያመነችበት ፡ ሶስና ፡ ያዳናት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰገኑት ።

፷፤ ከቃላቸው ፡ የተነሣ ፡ ዳንኤል ፡ ነቅዟቸዋልና ፡ ምስክርነታቸውንም ፡ ሐሰት ፡ አድርጎባቸዋልና ፡ በነዚያ ፡ በሁለቱም ፡ መምራህን ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ ተነሡባቸው ፡ በባልንጀራቸው ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ እንደ ፡ ሠሩ ፡ በነሳቸውም ፡ በሙሴ ፡ ሥርዓት ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠሩባቸው ።

፷፩፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ አዳኑ ።

፷፪፤ በሷ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ አልተገኝምና ፡ ስለ ፡ ልጃቸው ፡ ስለ ፡ ሶስና ፡ ሚስቱና ፡ ኬልቅዩ ፡ ከዘመዶቿ ፡ ሁሉና ፡ ከበሷ ፡ ከኢዮአቄም ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።

፷፫፤ ዳንኤልም ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ሞቱ ፡ ድረስ ፡ በሕዝቡና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ገናና ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ በነገሠ ፡ በሦ
ስተኛው ፡ ዓመት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደ
ነፆር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥቶ ፡ ከበባት ።
፪ ጌታም ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄምን ፡ ከእ
ግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ከፍሎ ፡ በእጁ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ እርሱም ፡ ወደ ፡ ሰናዖር ፡
ምድር ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ቤት ፡ ወሰደው ÷ ዕቃ
ውንም ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ አገባው ።
፫፡፩ ንጉሡም ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውንና ፡ መልከ ፡
መልካሞቹን ÷ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተውሉ
ትን ፡ እውቀትም ፡ የሞላባቸውን ፡ ብልሃተኞ
ችና ፡ አስተዋዮች ፡ የሆኑትን ÷ በንጉሡም ፡
ቤት ፡ መቆም ፡ የሚችሉትን ፡ ብላቴኖች ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከነገሥታቱና ፡ ከመሳፍንቱ ፡
ዘር ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ የከለዳውያንንም ፡ ትም
ህርትና ፡ ቋንቋ ፡ ያስተምሩአቸው ፡ ዘንድ ፡ ለኛ
፭ ንደረቦች ፡ አለቃ ፡ ለአስፋኔዝ ፡ ነገረ ። ንጉ
ሡም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያሳድጉአቸው ፡ ዘንድ ÷
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ይቆሙ ፡
ዘንድ ፡ ከንጉሡ ፡ መብል ፡ ከሚጠጣውም ፡ ጠጅ ፡
፮ በየዕለቱ ፡ ድርጎአቸውን ፡ አዘዘላቸው ። በእነ
ዚህም ፡ መካከል ፡ ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ዳንኤልና ፡
፯ አናንያ ፡ ሚሳኤልና ፡ አዛርያ ፡ ነበሩ ። የኛንደ
ረበቹም ፡ አለቃ ፡ ስም ፡ አወጣላቸው ፤ ዳንኤ
ልን ፡ ብልጣሶር ÷ አናንያንም ፡ ሲድራቅ ÷ ሚሳ
ኤልንም ፡ ሚሳቅ ÷ አዛርያንም ፡ አብደናጎ ፡
ብሎ ፡ ጠራቸው ።
፰ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ መብልና ፡ በሚጠ
ጣው ፡ ጠጅ ፡ እንዳይረክስ ፡ በልቡ ፡ አሰበ ፤ እን
ዳይረክስም ፡ የኛንደረቦቹን ፡ አለቃ ፡ ለመነ ።
፱ እግዚአብሔርም ፡ በኛንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡
ለዳንኤል ፡ ሞገስንና ፡ ምሕረትን ፡ ሰጠው ።
፲ የኛንደረቦቹም ፡ አለቃ ፡ ዳንኤልን ፡— መብሉ
ንና ፡ መጠጡን ፡ ያዘዘላችሁን ፡ ጌታዬን ፡ ንጉ
ሡን ፡ እፈራለሁ ፤ በዕድሜ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡
ካሉ ፡ ብላቴኖች ፡ ይልቅ ፡ ፊታችሁ ፡ ከስቶ ፡
ያየ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ በራሴ ፡
፲፩ ታስፈርዱብኛላችሁ ፡ አለው ። ዳንኤልም ፡ የኛ
ንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡ በዳንኤልና ፡ በአናንያ ፡ በሚ
ሳኤልና ፡ በአዛርያ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ ሚልዳ
፲፪ ርን ፡— እኛን ፡ ባሪያዎችህን ፡ አሥር ፡ ቀን ፡
ያህል ፡ ትፈትነን ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፤ የምን
በላውንም ፡ ጥራጥሬ ፡ የምንጠጣውንም ፡ ውኃ ፡
፲፫ ይስጡን ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእኛን ፡ ፊትና ፡
ከንጉሡ ፡ መብል ፡ የሚበሉትን ፡ የብላቴኖችን ፡
ፊት ፡ ተመልከት ፤ እንዳየኸውም ፡ ሁሉ ፡ ከባ
ሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ የወደድኸውን ፡ አድርግ ፡
አለው ።
፲፬ ይህንም ፡ ነገራቸውን ፡ ሰምቶ ፡ አሥር ፡ ቀን ፡
፲፭ ፈተናቸው ። ከአሥር ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ከን
ጉሡ ፡ መብል ፡ ከበሉ ፡ ብላቴኖች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
ፊታቸው ፡ አምሮ ፡ ሥጋቸውም ፡ ወፍሮ ፡ ታየ ።
፲፮ ሚልዳርም ፡ መብላቸውንና ፡ የሚጠጡትን ፡
ጠጅ ፡ አስቀርቶ ፡ ጥራጥሬውን ፡ ሰጣቸው ።
፲፯ ለእነዚህም ፡ ለአራቱ ፡ ብላቴኖች ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በትምህርትና ፡ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እውቀ
ትንና ፡ ማስተዋልን ፡ ሰጣቸው ፤ ዳንኤልም ፡
በራእይና ፡ በሕልም ፡ ሁሉ ፡ አስተዋይ ፡ ነበረ ።
፲፰ እነርሱም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ያዘዘው ፡
ቀን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ የኛንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡
ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ዘንድ ፡ አገባቸው ። ንጉ
፲፱ ሡም ፡ በተነጋገራቸው ፡ ጊዜ ፡ ከብላቴኖቹ ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ዳንኤልና ፡ እንደ ፡ አናንያ ፡ እንደ ፡
ሚሳኤልና ፡ እንደ ፡ አዛርያ ፡ ያለ ፡ አልተገኘም ፤
በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ። ንጉሡም ፡ በጠየ
፳ ቃቸው ፡ በጥበብና ፡ በማስተዋል ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ከሚኖሩ ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚ
ዎችና ፡ አስማተኞች ፡ ሁሉ ፡ እነርሱ ፡ አሥር ፡
እጅ ፡ የበለጡ ፡ ሆነው ፡ አገኘባቸው ። ዳንኤ
፳፩ ልም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ቂሮስ ፡ መጀመ
ርያ ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ናቡከደነፆርም ፡ በነገሠ ፡ በሁለተኛው ፡
ዓመት ፡ ናቡከደነፆር ፡ ሕልም ፡ አለመ ፤ መንፈ
ሱም ፡ ታወከ ÷ እንቅልፉም ፡ ከእርሱ ፡ ራቀ ።
፪ ለንጉሡም ፡ ሕልሙን ፡ እንዲነግሩት ፡ ንጉሡ ፡
የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹንና ፡ አስማተኞቹን ፡
መተተኞቹንና ፡ ከለዳውያኑንም ፡ ይጠሩ ፡ ዘንድ ፡
አዘዘ ፤ እነርሱም ፡ ገብተው ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡
ቆሙ ። ንጉሡም ፡— ሕልም ፡ አልሜአለሁ ÷
፫ ሕልሙንም ፡ ለማወቅ ፡ መንፈሴ ፡ ታውኮአል ፡
አላቸው ። ከለዳውያኑም ፡ ንጉሡን ፡ በሶርያ ፡
፬ ቋንቋ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ፤
ለባሪያዎችህ ፡ ሕልምህን ፡ ንገር ÷ እኛም ፡
ፍቺውን ፡ እናሳይሃለን ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።
፭ ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ከለዳውያኑንም ፡— ነገሩ ፡
፮ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ፤ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡
ባታስታውቁኝ ÷ ትቈረጣላችሁ ፡ ቤቶቻችሁም ፡
የጕድፍ ፡ መጣያ ፡ ይደረጋሉ ። ሕልሙንና ፡
፯ ፍቺውን ፡ ግን ፡ ብታሳዩ ÷ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ስጦ
ታና ፡ ዋጋ ፡ ብዙ ፡ ክብርም ፡ ትቀበላላችሁ ፤
ስለዚህም ፡ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡ አሳዩኝ ፡
አላቸው ። ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፡ መልሰው ፡— ፰
ንጉሡ ፡ ለባሪያዎቹ ፡ ሕልሙን ፡ ይንገር ÷ እኛም ፡
፱ ፍቺውን ፡ እናሳያለን ፡ አሉት ። ንጉሡ ፡ መልሶ ፡— ፲፱
ነገሩ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ታውቃላች
ሁና ፡ ጊዜውን ፡ እንድታስረዝሙ ፡ እኔ ፡ አው
ቃለሁ ። ሕልሙንም ፡ ባታስታውቁኝ ፡ አንድ ፡ ፲፪
ፍርድ ፡ አለባችሁ ፤ ጊዜውን ፡ ለማሳለፍ ፡ የሐሰ
ትንና ፡ የተንኰልን ፡ ቃል ፡ ልትነግሩኝ ፡ አዘጋ
ጅታችኋል ፤ ስለዚህ ፡ ሕልሙን ፡ ንገሩኝ ÷ ፍቺ
ውንም ፡ ማሳየት ፡ እንድትችሉ ፡ አውቃለሁ ፡
አለ ። ከለዳውያኑም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መል ፲፩
ሰው ፡— የንጉሡን ፡ ነገር ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ የሚ
ችል ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የለም ፤ ከነገሥታ

ትም ፡ ታላቅና ፡ ኃይለኛ ፡ የሆነ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚንና ፡ አስማተ
፲፩ ኛን ፡ ከለዳዊንም ፡ አልጠየቀም ። ንጉሡም ፡ የሚጠይቀው ፡ ነገር ፡ የቸገረ ፡ ነው ፤ መኖሪያ
ቸው ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ ካልሆነ ፡ ከአማልክት ፡ በቀር ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ የሚያሳየው ፡ ሚንም ፡
፲፪ የለም ፡ አሉ ። ስለዚህም ፡ ንጉሡ ፡ ተበሳጨ ፡ እጅግም ፡ ተቈጣ ÷ የባቢሎንንም ፡ ጠቢባን ፡
፲፫ ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ትእዛዝም ፡ ወጣ ÷ ጠቢባንንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፤ ዳንኤ
ልንና ፡ ባልንጀሮቹንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ፈለ
ጉአቸው ።
፲፬ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ የወጣውን ፡ የንጉ
ሡን ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ አርዮክን ፡ በፈሊጥና ፡
፲፭ በማስተዋል ፡ ተናገረው ፤ ለንጉሡም ፡ አለቃ ፡
ለአርዮክ ፡ መልሶ ፡— የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ቸኰለ ? አለው ። አርዮክም ፡ ነገሩን ፡
፲፮ ለዳንኤል ፡ አስታወቀው ። ዳንኤልም ፡ ገብቶ ፡
ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡ የሚያስታውቅበት ፡ ጊዜ ፡
ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡን ፡ ለመነ ።
፲፯፣፲፰ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።
ዳንኤልም ፡ ባልንጀሮቹም ፡ ከቀሩት ፡ ከባቢ
ሎን ፡ ጠቢባን ፡ ጋር ፡ እንዳይሞቱ ፡ ስለዚህ ፡
ምሥጢር ፡ ምሕረትን ፡ ከሰማይ ፡ አምላክ ፡ ይለ
ምኑ ፡ ዘንድ ፡ ነገሩን ፡ ለባልንጀሮቹ ፡ ለአናን
ያና ፡ ለሚሳኤል ፡ ለአዛርያ ፡ አስታወቃቸው ።
፲፱ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ምሥጢሩ ፡ በሌሊት ፡
ራእይ ፡ ለዳንኤል ፡ ተገለጠለት ። ዳንኤልም ፡
፳ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነ ። ዳንኤልም ፡
ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ጥበብና ፡ ኃይል ፡
ለእርሱ ፡ ነውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከዘላ
፳፩ ለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ይባረክ ። ጊዜያትንና ፡
ዘመናትን ፡ ይለውጣል ። ነገሥታትን ፡ ያፈል
ሳል ÷ ነገሥታትንም ፡ ያስነሣል ። ጥበብን ፡ ለጠ
ቢባን ፡ እውቀትንም ፡ ለአስተዋዮች ፡ ይሰጣል ።
፳፪ የጠለቀውንና ፡ የተሠወረውን ፡ ይገልጣል ።
በጨለማ ፡ ያለውን ፡ ያውቃል ÷ ብርሃንም ፡ ከእ
፳፫ ርሱ ፡ ጋር ፡ ነው ። ጥበብንና ፡ ኃይልን ፡ የሰጠ
ኸኝ ÷ እኛም ፡ የለመንንህን ፡ ነገር ፡ አሁን ፡ ያስ
ታወቅኸኝ ÷ አንተ ፡ የአባቶቼ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡
የንጉሡን ፡ ነገር ፡ አስታውቀኸኛልና ፡ እገዛል
፳፬ ሃለሁ ፡ አመሰግንህማለሁ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡
ዳንኤል ፡ ንጉሡ ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ ያጠፋ ፡
ዘንድ ፡ ወዳዘዘው ፡ ወደ ፡ አርዮክ ፡ ገባ ፤ በገባም ፡
ጊዜ ፡— የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ አታጥፋ ፤ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ አስገባኝ ÷ እኔም ፡ ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡
አሳያለሁ ፡ አለው ።
፳፭ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አርዮክ ፡ ዳንኤልን ፡ ፈጥኖ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አስገባውና ፡— ከይሁዳ ፡ ምርኮ
ኞች ፡ ያለውን ፡ ለንጉሡ ፡ ፍቺውን ፡ የሚያስ
ታውቀውን ፡ ሰው ፡ አግኝቼአለሁ ፡ አለው ።
፳፮ ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ብልጣሶርም ፡ የሚባለውን ፡
ዳንኤልን ፡— ያየሁትን ፡ ሕልምና ፡ ፍቺውን ፡
ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለህን ? አለው ።
፳፯ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— ንጉሡ ፡ የጠየቀውን ፡ ምሥጢር ፡ ጠቢ
ባንና ፡ አስማተኞች ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎችና ፡
ቃላተኞች ፡ ለንጉሡ ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ፡ አይች
፳፰ ሉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ምሥጢር ፡ የሚገልጥ ፡
አምላክ ፡ በሰማይ ፡ ውስጥ ፡ አለ ÷ እርሱም ፡
በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሚሆነውን ፡ ለንጉሡ ፡
ለናቡከደነፆር ፡ አስታውቆታል ። በአልጋህ ፡
ላይ ፡ የሆነው ፡ ሕልምና ፡ የራስህ ፡ ራእይ ፡ ይህ ፡
ነው ። አንተ ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በኋላ ፡
፳፱ የሚሆነው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በአልጋህ ፡ ላይ ፡
ታስብ ፡ ነበር ፤ ምሥጢርንም ፡ የሚገልጠው ፡
የሚሆነውን ፡ ነገር ፡ አስታውቆሃል ። ነገር ፡ ግን ፡
፴ ይህ ፡ ምሥጢር ፡ ለእኔ ፡ መገለጡ ፡ ፍቺው ፡
ለንጉሡ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ÷ አንተም ፡ የልብ
ህን ፡ አሳብ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ በጥበብ ፡
ስለ ፡ በለጥሁ ፡ አይደለም ።
፴፩ አንተ ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ታላቅ ፡ ምስል ፡
አየህ ፤ ይህም ፡ ምስል ፡ ታላቅና ፡ ብልጭልጭ
ታው ፡ የበዛ ፡ ነበረ ÷ በፊትህም ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤
፴፪ መልኩም ፡ ግሩም ፡ ነበረ ። የዚህም ፡ ምስል ፡
፴፫ ራስ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ÷ ደረቱና ፡ ክንዶቹም ፡ ብር ÷
ሆዱና ፡ ወገቡም ፡ ናስ ÷ ጭኖቹም ፡ ብረት ÷
፴፬ እግሮቹም ፡ እኩሉ ፡ ብረት ፡ እኩሉም ፡ ሸክላ ፡
ነበረ ። እጅም ፡ ሳይነካው ፡ ድንጋይ ፡ ከተራ
፴፭ ራው ፡ ተፈንቅሎ ፡ ከብረትና ፡ ከሸክላ ፡ የሆነ
ውን ፡ የምስሉን ፡ እግሮች ፡ ሲመታና ፡ ሲፈጭ ፡
አየህ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብረቱና ፡ ሸክላው ÷
፴፮ ናሱና ፡ ብሩ ፡ ወርቁም ፡ በአንድነት ፡ ተፈጨ ÷
በመከርም ፡ ጊዜ ፡ በአውድማ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
እብቅ ፡ ሆነ ፤ ነፋስም ፡ ወሰደው ÷ ቦታውም ፡
አልታወቀም ፤ ምስሉንም ፡ የመታ ፡ ድንጋይ ፡
ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሆነ ፡ ምድርንም ፡ ፈጽሞ ፡
ሞላ ።
፴፯ ሕልሙ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ አሁንም ፡ ፍቺውን ፡
፴፰ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ እንናገራለን ። አንተ ÷ ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ መንግሥትንና ፡ ኃይ
ልን ÷ ብርታትንና ፡ ክብርን ፡ የሰጠህ ፡ የነገሥ
ታት ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነህ ። በሚቀመጡበ
፴፱ ትም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ የሰው ፡ ልጆችንና ፡ የም
ድር ፡ አራዊትን ፡ የሰማይ ፡ ወፎችንም ፡ በእጅህ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጥቶሃል ÷ ለሁሉም ፡ ገዥ ፡ አድርጎ
ሃል ፤ አንተ ፡ የወርቁ ፡ ራስ ፡ ነህ ። ከአንተም ፡
፵ በኋላ ፡ ከአንተ ፡ የሚያንስ ፡ ሌላ ፡ መንግሥት ፡
ይነሣል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ሌላ ፡ ሦስተኛ ፡ የናስ ፡ መንግ
፵፩ ሥት ፡ ይነሣል ። አራተኛውም ፡ መንግሥት ፡
ሁሉን ፡ እንደሚቀጠቅጥና ፡ እንደሚያደቅቅ ፡
ብረት ፡ ይበረታል ፤ እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ
ሚፈጭ ፡ ብረት ፡ ይቀጠቅጣል ፡ ይፈጭማል ።
፵፪ እግሮቹና ፡ ጣቶቹም ፡ እኩሉ ፡ ሸክላ ፡ እኩሉም ፡
ብረት ፡ ሆኖ ፡ እንዳየህ ÷ እንዲሁ ፡ የተከፋፈለ ፡

መንግሥት ፥ ይሆናል ፤ ብረቱም ፥ ከሸክላው ፥ ጋር ፥ ተደባልቆ ፥ እንዳየህ ÷ የብረት ፥ ብርታት ፥ ፵፪ ለእርሱ ፥ ይሆናል ። የእግሮቹም ፥ ጣቶች ፥ እኩሉ ፥ ብረት ፥ እኩሉም ፥ ሸክላ ፥ እንደ ፥ ነበሩ ÷ እንዲሁ ፥ መንግሥቱ ፥ እኩሉ ፥ ብርቱ ፥ እኩሉ ፥ ፵፫ ደካማ ፥ ይሆናል ። ብረቱም ፥ ከሸክላው ፥ ጋር ፥ ተደባልቆ ፥ እንዳየህ ÷ እንዲሁ ፥ ከሰው ፥ ዘር ፥ ጋር ፥ ይደበልቃሉ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ብረት ፥ ከሸክላ ፥ ጋር ፥ እንደማይጣበቅ ÷ እንዲሁ ፥ እርስ ፥ ፵፬ በርሳቸው ፥ አይጣበቁም ። በእነዚያም ፥ ነገሥታት ፥ ዘመን ፥ የሰማይ ፥ አምላክ ፥ ለዘላለም ፥ የማይፈርስ ፥ መንግሥት ፥ ያስነሣል ፤ ለሌላ ፥ ሕዝብም ፥ የማይሰጥ ፥ መንግሥት ፥ ይሆናል ፤ እነዚያንም ፥ መንግሥታት ፥ ሁሉ ፥ ትፈጫቸዋለች ፥ ታጠፋቸውማለች ÷ ለዘላለምም ፥ ትቆ ፵፭ ማለች ። ድንጋዩም ፥ እጅ ፥ ሳይነካው ፥ ከተራራ ፥ ተፈንቅሎ ፥ ብረቱንና ፥ ናሱን ፥ ሸክላውንና ፥ ብሩን ፥ ወርቁንም ፥ ሰባብሮአቸው ፥ እንዳየህ ÷ እንዲሁ ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ የሚሆነውን ፥ ታላቁ ፥ አምላክ ፥ ለንጉሡ ፥ አስታውቆታል ፤ ሕልሙም ፥ እውነተኛ ፥ ፍቺውም ፥ የታመነ ፥ ነው ።

፵፮ የዚያን ፥ ጊዜም ፥ ንጉሡ ፥ ናቡከደነፆር ፥ በግምባሩ ፥ ተደፍቶ ፥ ለዳንኤል ፥ ሰገደለት ÷ የእህሉንም ፥ ቍርባን ፥ ዕጣኑንም ፥ ያቀርቡለት ፥ ፵፯ ዘንድ ፥ አዘዘ ። ንጉሡም ፥ ዳንኤልን ፥ — ይህን ፥ ምሥጢር ፥ ትገልጥ ፥ ዘንድ ፥ ተችለሃልና ፥ በእውነት ፥ አምላካችሁ ፥ የአማልክት ፥ አምላክ ÷ የነገሥታትም ፥ ጌታ ÷ ምሥጢርም ፥ ገላጭ ፥ ፵፰ ነው ፥ ብሎ ፥ ተናገረው ። ንጉሡም ፥ ዳንኤልን ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አደረገው ÷ ብዙም ፥ ታላቅ ፥ ስጦታ ፥ ሰጠው ÷ በባቢሎንም ፥ አውራጃ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ሾመው ÷ በባቢሎንም ፥ ጠቢባን ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ፵፱ ዋነኛ ፥ አለቃ ፥ አደረገው ። ዳንኤልም ፥ ንጉሡን ፥ ለመነ ÷ እርሱም ፥ ሲድራቅንና ፥ ሚሳቅን ፥ አብደናጎንም ፥ በባቢሎን ፥ አውራጃ ፥ ሥራ ፥ ላይ ፥ ሾማቸው ፤ ዳንኤል ፥ ግን ፥ በንጉሡ ፥ በር ፥ ነበረ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ንጉሡ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ቁመቱ ፥ ስድሳ ፥ ክንድ ፥ ወርዱም ፥ ስድስት ፥ ክንድ ፥ የሆነውን ፥ የወርቁን ፥ ምስል ፥ አሠራ ፤ በባቢሎንም ፥ አውራጃ ፥ ፪ በዱራ ፥ ሜዳ ፥ አቆመው ። ንጉሡም ፥ ናቡከደነፆር ፥ መኳንንትንና ፥ ሹማምቶችን ÷ አዛዦችንና ፥ አዛውንቶችን ÷ በጅሮንዶችንና ፥ አማካሪዎችን ÷ መጋቢዎችንም ÷ አውራጃ ፥ ገዦችንም ፥ ሁሉ ፥ ይሰበስቡ ፥ ዘንድ ÷ ንጉሡም ፥ ናቡከደነፆር ፥ ላቆመው ፥ ምስል ፥ ምረቃ ፥ ፫ ይመጡ ፥ ዘንድ ፥ ላከ ። በዚያን ፥ ጊዜም ፥ መኳንንቱና ፥ ሹማምቶቹ ÷ አዛዦቹና ፥ አዛውንቶቹ ÷ በጅሮንዶቹና ፥ አማካሪዎቹ ÷ መጋቢዎቹና ፥ አውራጃ ፥ ገዦቹ ፥ ሁሉ ፥ ንጉሡ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ላቆመው ፥ ምስል ፥ ምረቃ ፥ ተሰበሰቡ ፤ ናቡከደነፆርም ፥ በቆመው ፥ ምስል ፥ ፊት ፥ ቆሙ ። ፬ አዋጅ ፥ ነጋሪውም ፥ እየጮኸ ፥ እንዲህ ፥ አለ ፥ — ወገኖችና ፥ አሕዛብ ፥ በልዩ ፥ ልዩ ፥ ቋንቋም ፥ ፭ የምትናገሩ ፥ ሆይ ÷ የመለከትንና ፥ የእንቢልታን ÷ የመሰንቆንና ፥ የክራርን ÷ የበገናንና ፥ የዋሽንትን ÷ የዘፈንንም ፥ ሁሉ ፥ ድምፅ ፥ በሰማችሁ ፥ ጊዜ ÷ ተደፍታችሁ ፥ ንጉሡ ፥ ናቡከደነፆር ፥ ላቆመው ፥ ለወርቁ ፥ ምስል ፥ እንድትሰግዱ ፥ ታዝዛችኋል ፤ ፮ ተደፍቶም ፥ የማይሰግድ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ በሚነድድ ፥ እሳት ፥ እቶን ፥ ውስጥ ፥ ይጣላል ። ፯ ስለዚህ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ የመለከቱንና ፥ የእንቢልታውን ÷ የመሰንቆውንና ፥ የክራሩን ÷ የበገናውንና ፥ የዘፈኑንም ፥ ሁሉ ፥ ድምፅ ፥ በሰሙ ፥ ጊዜ ÷ ወገኖችና ፥ አሕዛብ ፥ በልዩ ፥ ልዩ ፥ ቋንቋም ፥ የተናገሩ ፥ ሁሉ ፥ ተደፉ ÷ ንጉሡም ፥ ናቡከደነፆር ፥ ላቆመው ፥ ለወርቅ ፥ ምስል ፥ ሰገዱ ።

፰ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ከለዳውያን ፥ ቀርበው ፥ አይሁድን ፥ ከሰሱ ። ፱ ለንጉሡም ፥ ለናቡከደነፆር ፥ ተናገሩ ፥ እንዲህም ፥ አሉ ፥ — ንጉሥ ፥ ሆይ ÷ ሺህ ፥ ዓመት ፥ ንገሥ ። ፲ አንተ ÷ ንጉሥ ፥ ሆይ ፥ — የመለከትንና ፥ የእንቢልታን ÷ የመሰንቆንና ፥ የክራርን ÷ የበገናንና ፥ የዋሽንትን ÷ የዘፈንንም ፥ ሁሉ ፥ ድምፅ ፥ የሚሰማ ፥ ሰው ፥ ሁሉ ፥ ተደፍቶ ፥ ለወርቁ ፥ ምስል ፥ ይሰግድ ፤ ፲፩ ተደፍቶም ፥ የማይሰግድ ፥ በሚነድድ ፥ እሳት ፥ እቶን ፥ ውስጥ ፥ ይጣላል ፥ ብለህ ፥ አዘዝህ ። ፲፪ በባቢሎን ፥ አውራጃ ፥ ሥራ ፥ ላይ ፥ የሾምሃቸው ፥ ሲድራቅና ፥ ሚሳቅ ፥ አብደናጎም ፥ የሚባሉ ፥ አይሁድ ፥ አሉ ፤ ንጉሥ ፥ ሆይ ÷ እነዚህ ፥ ሰዎች ፥ ትእዛዝህን ፥ እንቢ ፥ ብለዋል ፤ አማልክትህን ፥ አያመልኩም ÷ ላቆምኸውም ፥ ለወርቁ ፥ ምስል ፥ አይሰግዱም ።

፲፫ ናቡከደነፆርም ፥ በብስጭትና ፥ በቍጣ ፥ ሲድራቅንና ፥ ሚሳቅን ፥ አብደናጎንም ፥ ያመጡ ፥ ዘንድ ፥ አዘዘ ፤ እነዚህንም ፥ ሰዎች ፥ ወደ ፥ ፲፬ ንጉሡ ፥ ፊት ፥ አመጡአቸው ። ናቡከደነፆርም ፥ — ሲድራቅና ፥ ሚሳቅ ፥ አብደናጎም ፥ ሆይ ÷ አምላኬን ፥ አለማምለካችሁ ÷ ላቆምሁትም ፥ ለወርቁ ፥ ምስል ፥ አለመስገዳችሁ ፥ እውነት ፥ ነውን ? ፲፭ አሁንም ፥ የመለከቱንና ፥ የእንቢልታውን ፥ የመሰንቆውንና ፥ የክራሩን ፥ የበገናውንና ፥ የዋሽንቱን ፥ የዘፈኑንም ፥ ሁሉ ፥ ድምፅ ፥ በሰማችሁ ፥ ጊዜ ÷ ተደፍታችሁ ፥ ላሠራሁት ፥ ምስል ፥ ብትሰግዱ ፥ መልካም ፥ ነው ፤ በትሰግዱ ፥ ግን ፥ በዚያ ፥ ጊዜ ፥ በሚነድድ ፥ እሳት ፥ እቶን ፥ ውስጥ ፥ ትጣላላችሁ ፤ ከእጄስ ፥ የሚያድናችሁ ፥ አምላክ ፥ ማን ፥ ነው ? ብሎ ፥ ተናገራቸው ። ፲፮ ሲድራቅና ፥ ሚሳቅ ፥ አብደናጎም ፥ መለሱ ፥ ንጉሡንም ፥ — ናቡከደነፆር ፥ ሆይ ÷ በዚህ ፥ ነገር ፥ እንመልስልህ ፥ ዘንድ ፥ አስፈላጊ ፲፯ ያችን ፥ አይደለም ። የምናመልከው ፥ አምላካችን ፥ ከሚነድደው ፥ ከእሳቱ ፥ እቶን ፥ ያድነን ፥ ዘንድ ፥ ይችላል ፤ ከእጅህም ፥ ያድነናል ÷ ንጉሥ ፥

፲፰፡ ሆይ ! ነገር ፡ ግን ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እርሱ ፡ ባያ
ድነን ÷ አማልክትህን ፡ እንዳናመልክ ፡ ላቆም
ኸውም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ እንዳንሰግድለት ፡
እወቅ ፡ አሉት ።

፲፱፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ናቡከደነፆር ፡ በሲድራቅና ፡
በሚሳቅ ፡ በአብደናጎም ፡ ላይ ፡ ቊጣ ፡ ሞላ
በት ÷ የፊቱም ፡ መልክ ፡ ተለወጠባቸው ፤ እር
ሱም ፡ ተናገረ ÷ የእቶንም ፡ እሳት ፡ ይነድድ ፡
ከነበረው ፡ ይልቅ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ አድርገው ፡

፳፡ እንዲያነድዱት ፡ አዘዘ ። ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅ
ንም ፡ አብደናጎንም ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ÷ ወደሚነ
ድድም ፡ ወደ ፡ እቶን ፡ እሳት ፡ ይጥሉአቸው ፡
ዘንድ ፡ በሠራዊቱ ፡ ውስጥ ፡ ከነበሩት ፡ ኃያላን ፡

፳፩፡ አዘዘ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ከሰ
ናፊላቸውና ፡ ከቀሚሳቸው ፡ ከመጐናጸፊያቸ
ውም ፡ ከቀረውም ፡ ልብሳቸው ፡ ጋር ፡ ታስ
ረው ፡ በሚነድድ ፡ በእቶን ፡ እሳት ፡ ውስጥ ፡

፳፪፡ ተጣሉ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ አስቸኳይ ፡ ስለ ፡
ሆነ ፡ የእቶኑም ፡ እሳት ፡ እጅግ ፡ ስለሚነድድ ÷
ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ አብደናጎንም ፡ የጣሉ
አቸውን ፡ ሰዎች ፡ የእሳቱ ፡ ወላፈን ፡ ገደላቸው ።

፳፫፡ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡
አብደናጎም ፡ ታስረው ፡ በሚነድደው ፡ በእቶኑ ፡
እሳት ፡ ውስጥ ፡ ወደቁ ።

(፳፬) በጒድጓድ ፡ እሳት ፡ መካከልም ፡ ተመላለሱ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑት ።

(፳፭) አዛርያም ፡ በእሳቱ ፡ መካከል ፡ ቁሞ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ጸለየ ÷ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ ምስጋናን ፡
ጀመረ ፡—

(፳፮) የአባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡
ይመስገን ÷ ስምህም ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡
የከበረ ፡ ነው ፡ አለ ።

(፳፯) ባመጣህብን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡
ነህና ፤ ሥራህ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ ሥርዓ
ትህም ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ÷ ፍርድህም ፡ ሁሉ ፡
እውነት ፡ ነው ።

(፳፰) ባደረግህብን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረ
ግህ ፤ በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታ
ችን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ አምጥተህብናልና ፡
በከበረች ፡ በአባቶቻችን ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረግህ ። የተውንህ ፡ እኛ ፡
በድለናል ፤ ስተናልና ፡ በሁሉ ፡ በደልን ፤ ትእዛ
ዝህንም ፡ አልሰማንም ፤

(፳፱) በጎ ፡ ረድኤት ፡ ይደረግልን ፡ ዘንድ ፡ እንዳዘዝ
ኸን ፡ ሕግህን ፡ አልጠበቅንም ÷ ትእዛዝህንም ፡
አላደረግንም ።

(፴) ያመጣህብንን ፡ ያደረግህብንን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡
በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ አደረግህብን ።

(፴፩) ኃጢአተኞች ፡ ወንጀለኞች ፡ በሚሆኑ ÷ ከአ
ንተ ፡ ፈጽመው ፡ በራቁ ፡ በጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡
ጣልኸን ፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኛ ፡ ክፉ ፡ በሆነ ፡
በብልጣሶርም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ጣልኸን ።

(፴፪) አሁንም ፡ አፋችንን ፡ ከፍተን ፡ እናመሰግን ፡
ዘንድ ፡ አገባባችን ፡ አይደለም ፡ በምንፈራህ ፡
በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ የተደረገብንን ፡ ጒስቊል
ናችንና ፡ ኃፍረታችንን ፡ አይተህ ።

(፴፫) ስሚ ፡ ይቅር ፡ በይ ፡ ነው ፡ ስላልህ ፡ ፈጽመህ ፡
ለመከራ ፡ አትስጠን ፡ ቃል ፡ ኪዳንህንም ፡ አት
ለውጥብን ።

(፴፬) ስለ ፡ ባለምዋልህ ፡ ስለ ፡ ይስሐቅና ፡ ስለ ፡ ወዳ
ጅህ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስላከበርኸው ፡ ስለ ፡ ያዕ
ቆብም ፡ ቸርነትህን ፡ ከእኛ ፡ አታርቅ ፤

(፴፭) እነርሱ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩና ፡ ልጆ
ቻቸውን ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋና ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ከከብ ፡ ታበዛላቸው ፡ ዘንድ ፡ ታበዛላቸ
ዋለህ ።

(፴፮) ስለ ፡ ተናገርሃቸው ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ቸርነትህን ፡
ከእኛ ፡ አታርቅ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችን ፡ በሀገሩ ፡
ሁሉ ፡ ዛሬ ፡ የጐሰቈልን ፡ ሆን ።

(፴፯) በዚህ ፡ ወራት ፡ አለቃ ፡ የለም ፡ ነቢይም ፡ የለም ፡
ንጉሡም ፡ የለም ፡ ቊርባንም ፡ መሥዋዕትም ፡
ዕጣን ፡ የሚያሸትቱ ፡ ካህናትም ፡ የሉም ፡ በየ
ዋህ ፡ ልቡና ፡ በቀና ፡ ሰውነት ፡ ተቀበልልን ፡
እንጂ ፤ ይቅርታህን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ በፈተህ ፡
ሃይማኖት ፡ የሚያጸኑበት ፡ አገር ፡ የለም ።

(፴፰) የላሞችንና ፡ (ሙሴ ፡ አሮን ፡) የጊደሮችን ፡
(ዳዊት ፡ ሰሎሞን ፡) የሰቡ ፡ የበዙ ፡ በጎችንም ፡
(ኢዮስያስ ፡) መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ ተቀበልህ ÷
መሥዋዕታችንም ፡ ዛሬ ፡ በፊትህ ፡ እንደዚያ ፡
ይሁን ። ያመኑብህ ፡ ሁሉ ፡ እንዳያፍሩ ፡ መሥ
ዋዕታችን ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ።

(፴፱) አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችን ፡ እናምንሃለን ፡
እንፈራሃለን ፡ አታሳፍረን ፡ እንጂ ፤ ገጸ ፡ ረድኤ
ትህንም ፡ እንፈልጋለን ።

(፵) ከቊጣ ፡ ወደ ፡ ምሕረት ፡ እንደ ፡ መመለስ ፡
መጠን ፡ ይቅርታህን ፡ አድርግልን ፡ እንደ ፡ ቸር
ነትህም ፡ ብዛት ፡ በታምራትህ ፡ ከመከራው ፡
አድነን ፤ አቤቱ ÷ ለስምህ ፡ ምስጋናን ፡ ስጥ ።

(፵፩) በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጉ ፡
ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ በቀማቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይጐስ
ቊሉ ፡ ኃይላቸውም ፡ ይድከም ፤

(፵፪) በዓለሙ ፡ ሁሉና ፡ ለሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገንህ ፡
ፈጣሪ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ይወቁ ፡
አለ ።

(፵፫) እነዚያም ፡ ብላቴናዎች ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡
ነገር ፡ ሠርተው ፡ ማጣላታቸውን ፡ አልተዉም ፡
በእሳቱም ፡ ድኝ ፡ አደሮማር ፡ የወይን ፡ አረግ ፡
ቊልቋል ፡ ቅንጭብ ፡ የባሕር ፡ አረፋ ፡ ጨመሩ ።

(፵፬) ነበልባሉም ፡ ከጒድጓድ ፡ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

(፵፭) እሳቱም ፡ እየተመላለሰ ፡ በከለዳውያን ፡ ምድኝ ፡
(ጒድጓድ ፡) አጠገብ ፡ ያገኘውን ፡ ሁሉ ፡ ያቃ
ጥል ፡ ነበር ።

(፵፮) እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ከአናን
ያና ፡ ከአዛርያ ፡ ከሚሳኤልም ፡ ጋር ፡ ወደሚነ
ደው ፡ ወደ ፡ እሳቱ ፡ ምድኝ ፡ ወርዶ ፡ በጒድ
ጓድ ፡ ያለውን ፡ እሳት ፡ መታው ÷
የእሳቱንም ፡ ነበልባል ፡ እንደ ፡ ቀዘቀዘ ፡ ነፋስ ፡

አደረገው ፤ እነዚያንም ፡ ሰዎች ፡ እሳቱ ፡ ምንም ፡ አልነካቸውም ÷ የራሳቸውን ፡ ጠጕር ፡ አልለበ ለባቸውም ÷ አላስጨነቃቸውም ።

(፳፯) ያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አፍ ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑ ፤ በእሳት ፡ ጕድጓድ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።

(፳፯) የአበቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበረ ፡ ነው ።

(፳፰) የከበረ ፡ የጌትነቱ ፡ ስምም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡ ነው ።

(፳፱) ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ተብለህ ፡ በምትመሰገንበት ፡ በጽርሐ ፡ አርያም ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ።

(፴) በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ሆነህ ፡ የውቅያኖስ ፡ ጥልቆችን ፡ የምታይ ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ የተመሰገንህ ፡ ነህ ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

(፴፩) በጌትነትህም ፡ ዙፋን ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ የተመሰገንህ ፡ ነህ ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

(፴፪) ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ ሰማይም ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፤ አንተ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽመህ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

(፴፫) እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ ፍጥረቶች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።

(፴፬) ሰማዮች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።

(፴፭) እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ መላእክት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፴፮) ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ውኃዎች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፴፯) የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፴፰) ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፴፱) በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከከበቶች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፵) የበጎ ፡ ጠል ፡ የበጎ ፡ ዝናም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፵፩) ነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

እሳት ፡ ዋዕይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፪)

መዓልትና ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፫)

የክፉ ፡ ጠል ፡ የክፉ ፡ ጢዛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፬)

ብርድ ፡ ውርጭ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፭)

ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፮)

ደጋ ፡ ቆላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፯)

በረድ ፡ ጉም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፰)

መብረቅ ፡ ደመና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፵፱)

ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግነዋለች ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶)

ተራሮች ፡ ኮረብቶች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፩)

በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚበቅሉ ፡ አትክልት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፪)

ጥልቆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፫)

ባሕር ፡ ፈሳሾች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፬)

በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፭)

በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፮)

አራዊት ፡ እንስሳት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፯)

የአዳም ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። (፶፰)

እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ (፶፱)

እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳) እግዚአብሔር ፡ የሾማቸው ፡ ካህናት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳፩) የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳፪) የጻድቃን ፡ ሰውነታቸውና ፡ ልቡናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳፫) የቀና ፡ ልቡና ፡ ያላቸው ፡ ጻድቃን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳፬) አናንያ ፡ አዛርያ ፡ ሚሳኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

(፳፭) እግዚአብሔር ፡ ከሞትና ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ (ከመቃብር ፡ አፍ) አድኖናልና ÷ ከሚነድድ ፡ ከምድጃው ፡ እሳት ፡ አስጥሎናልና ÷ ከነበልባሉም ፡ መካከል ፡ አውጥቶናልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ስሙንም ፡ አመስግኑት ÷ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ቸር ፡ ነውና ።

(፳፮) እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፤ ከአማልክት ፡ በላይ ፡ ላለ ፡ አምላክ ፡ ተገዙ ÷ አመስግኑት ÷ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ ተገዙለት ።

፳፯ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ተደነቀ ፡ ፈጥኖም ፡ ተነሣ ፤ አማካሪዎቹንም ፡— ሦስት ፡ ሰዎች ፡ አስረን ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ጥለን ፡ አልነበረምን ? ብሎ ፡ ተናገራቸው ። እነርሱም ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እውነት ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ መለሱለት ። እርሱም ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ የተፈቱ ፡ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ የሚመላለሱ ፡ አራት ፡ ሰዎች ፡ አያለሁ ፤ ምንም ፡ አላቁሰላቸውም ፤ የአራተኛውም ፡ መልክ ፡ የአማልክትን ፡ ልጅ ፡ ይመስላል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደሚነድደው ፡ ወደ ፡ እሳቱ ፡ እቶን ፡ በር ፡ ቀርቦ ፡— እናንተ ፡ የልዑል ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ÷ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ አብደናጎም ÷ ኑ ፡ ውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ሲድራቅና ፡ ሚሳቅም ፡ አብደናጎም ፡ ከእሳቱ ፡ መካከል ፡ ወጡ ። መሳፍንቱና ፡ ሹማምቶቹም ፡ አዛገቦቹና ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪዎች ፡ ተሰብስበው ፡ እሳቱ ፡ በእነዚያ ፡ ሰዎች ፡ አካል ፡ ላይ ፡ ኃይል ፡ እንዳልነበረው ÷ የራሳቸውም ፡ ጠጕር ፡ እንዳልተቃጠለች ÷ ሰናፌላቸውም ፡ እንዳልተለወጠ ÷ የእሳቱም ፡ ሽታ ፡ እንዳልደረሰባቸው ፡ አዩ ።

፳፰ ናቡከደነፆርም ፡ መልሶ ፡— መልአኩን ፡ የላከ ÷ ከአምላካቸውም ፡ በቀር ፡ ማንንም ፡ አምላክ ፡ እንዳያመልኩ ፡ ለእርሱም ፡ እንዳይሰግዱ ፡ ሰውነታቸውን ፡ አሳልፈው ፡ የሰጡትን ፡ የንጉሡንም ፡ ቃል ፡ የተላለፉትን ፡ በእርሱ ፡ የታመኑትን ፡ በፈያዎቹን ፡ ያዳነ ÷ የሲድራቅና ፡ የሚሳቅ ፡ የአብደናጎም ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ። እኔም ፡ እንደዚህ ፡ የሚያድን ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለምና ፡ በሲድራቅና ፡ በሚሳቅ ፡ በአብደናጎም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ የስድብን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ወገንና ፡ ሕዝብ ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡ ይቁረጣሉ ÷ ቤቶቻቸውም ፡ የጕድፍ ፡ መጣያ ፡ ይደረጋሉ ፡ ብዬ ፡ አዝዣለሁ ፡ አለ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ አብደናጎንም ፡ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ውስጥ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ከንጉሡ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ወደሚቀመጡ ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ ወደሚናገሩ ፡ ሁሉ ÷ ሰላም ፡ ይብዛላችሁ ። ልዑል ፡ አምላክ ፡ በፊቴ ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራቱንና ፡ ድንቁን ፡ አሳያችሁ ፡ ዘንድ ፡ ወድጃለሁ ። ተአምራቱ ፡ እንዴት ፡ ታላቅ ፡ ነው ! ድንቁም ፡ እንዴት ፡ ጽኑ ፡ ነው ! መንግሥቱም ፡ የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ነው ÷ ግዛቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።

እኔ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በቤቴ ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ በአዳራሽም ፡ ተመችቶኝ ፡ ነበር ። ሕልም ፡ አለምሁ ፤ እርስዋም ፡ አስፈራችኝ ፤ በአልጋዬም ፡ ላይ ፡ የነበረው ፡ አሳቤና ፡ የራሴ ፡ ራእይ ፡ አስጨነቁኝ ። ስለዚህ ፡ የሕልሙን ፡ ፍቺ ፡ እንዲያስታውቁኝ ፡ የባቢሎን ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹና ፡ አስማተኞቹ ፡ ከለዳውያኑና ፡ ቃላተኞቹ ፡ ገቡ ፤ ሕልሙንም ፡ በፊታቸው ፡ ተናገርሁ ÷ ፍቺውን ፡ ግን ፡ አላስታወቁኝም ። በመጨረሻም ፡ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ እንደ ፡ አምላኬ ፡ ስም ፡ ብልጣሶር ፡ የሚባለው ፡ ዳንኤል ፡ በፊቴ ፡ ገባ ፤ እኔም ፡ ሕልሙን ፡ ነገርሁት ፡ እንዲህም ፡ አልሁት ፡— የሕልም ፡ ተርጓሚዎች ፡ አለቃ ፡ ብልጣሶር ፡ ሆይ ÷ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ በአንተ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ÷ ከምሥጢርም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስቸግርህ ፡ እንደሌለ ፡ አውቄአለሁና ፡ ያለምሁትን ፡ የሕልሜን ፡ ራእይ ፡ ፍቺውንም ፡ ንገረኝ ። የራሴ ፡ ራእይ ፡ በአልጋዬ ፡ ላይ ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እነሆ ÷ በምድር ፡ መካከል ፡ ዛፍ ፡ አየሁ ÷ ቁመቱም ፡ እጅግ ፡ ረጅም ፡ ነበረ ። ዛፉም ፡ ትልቅ ፡ ሆነ ÷ በረታም ÷ ቁመቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ÷ መልኩም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታየ ። ቅጠሉም ፡ የተዋበ ፡ ነበረ ፡ ፍሬውም ፡ ብዙ ፡ ነበረ ÷ ለሁሉም ፡ መብል ፡ ነበረበት ፤ ከጥላውም ፡ በታች ፡ የምድር ፡ አራዊት ፡ ያርፉበት ፡ ነበር ÷ በቅርንጫፎቹም ፡ ውስጥ ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ÷ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ይበላ ፡ ነበር ። በአልጋዬም ፡ ላይ ፡ በራሴ ፡ ራእይ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ÷ አንድ ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡

፲፭፡ ከሰማይ ፡ ወረደ ። በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ እየ
ጮኸ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ÷ ቅር
ንጫፎቹንም ፡ ጨፍጭፉ ÷ ቅጠሎቹንም ፡ አራ
ግፉ ÷ ፍሬውንም ፡ በትኑ ፤ አራዊትም ፡ ከበ
፲፮፡ ታቹ ፡ ወፎቹም ፡ ከቅርንጫፉ ፡ ይሸሹ ። ነገር ፡
ግን ፡ ጉቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተዉት ÷
በመስክም ፡ ውስጥ ፡ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡
ታስሮ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡ ይረስርስ ፡
እድል ፡ ፈንታውም ፡ በምድር ፡ ሣር ፡ ውስጥ ፡
፲፯፡ ከአራዊት ፡ ጋር ፡ ይሁን ። ልቡም ፡ ከሰው ፡
ልብ ፡ ይለወጥ ÷ የአውሬም ፡ ልብ ፡ ይሰጠው ፤
፲፰፡ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ይለፋበት ። ልዑሉ ፡ በሰ
ዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ÷ ለወደ
ደውም ፡ እንዲሰጠው ÷ ከሰውም ፡ የተዋረደ
ውን ፡ እንዲሾምበት ፡ ሕያዋን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡
ይህ ፡ ነገር ፡ የጠባቂዎች ፡ ትእዛዝ ÷ ይህም ፡
፲፱፡ ፍርድ ፡ የቅዱሳን ፡ ቃል ፡ ነው ። እኔ ፡ ንጉሡ ፡
ናቡከደነፆር ፡ ይህን ፡ ሕልም ፡ አልሜአለሁ ፤
አንተም ÷ ብልጣሶር ÷ ፍቺውን ፡ አስታውቀኝ ÷
የመንግሥቱ ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ ፍቺውን ፡ ያስታ
ውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የቅ
ዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ በአንተ ፡ ውስጥ ፡
አለና ፡ አንተ ፡ ትችላለህ ።
፳፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብልጣሶር ፡ የተባለው ፡ ዳን
ኤል ፡ አንድ ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡ አሰበ ÷ ልቡም ፡
ታወከ ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፡— ብልጣሶር ፡ ሆይ ÷
ሕልሙና ፡ ፍቺው ፡ አያስቸግርህ ፡ አለው ። ።
ብልጣሶርም ፡ መልሶ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷
ሕልሙ ፡ ለሚጠሉህ ÷ ፍቺውም ፡ ለጠላቶችህ ፡
፳፩፡ ይሁን ። ትልቅ ፡ የነበረው ፡ የበረታውም ÷ ቁመ
ቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ የደረሰው ÷ መልኩም ፡
፳፪፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ የታየው ÷ ቅጠ
ሉም ፡ አምሮ ፡ የነበረው ÷ ፍሬውም ፡ የበዛው ÷
ለሁሉም ፡ መብል ፡ የነበረበት ፤ በበታቹም ፡
የምድር ፡ አራዊት ፡ የተቀመጡ ÷ በቅርንጫፎ
ቹም ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ያደሩበት ፡ ያየኸው ፡
፳፫፡ ዛፍ ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እርስ ፡ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡
የሆንህ ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ ታላቅነትህ ፡ በዝቶአል ÷
እስከ ፡ ሰማይም ፡ ደርሶአል ÷ ግዛትህም ፡ እስከ ፡
፳፬፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ነው ። ንጉሡም ፡ ከሰ
ማይ ፡ የወረደውንና ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ÷ አጥ
ፉትም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጉቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡
ተዉት ፤ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡ ታስሮ ፡
በመስክ ፡ ውስጥ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡
ይረስርስ ÷ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ እስኪያልፉበት ፡
ድረስ ፡ እድል ፡ ፈንታው ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡
ጋር ፡ ይሁን ፡ ያለውን ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡ ማየቱ ፤
፳፭፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ፍቺው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በጌታዬ ፡
በንጉሥ ፡ ላይ ፡ የወረደው ፡ የልዑሉ ፡ ትእዛዝ ፡
፳፮፡ ነው ፤ ልዑሉም ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡
እንዲሠለጥን ÷ ለሚወድደውም ፡ እንዲሰጠው ፡
እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡ ተለይተህ ፡
ትሰደዳለህ ÷ መኖሪያህም ፡ ከምድር ፡ አራ
ዊት ፡ ጋር ፡ ይሆናል ÷ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡
ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ትገደዳለህ ÷ በሰማይም ፡ ጠል ፡
ትረሰርሳለህ ÷ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብሃል ።
የዛፉንም ፡ ጉቶ ፡ ይተዉት ፡ ዘንድ ፡ ማዘዙ ÷ ፳፯፡
ሥልጣን ፡ ከሰማያት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ካወቅህ ፡
በኋላ ፡ መንግሥትህ ፡ ይቆይልሃል ። ንጉሥ ፡ ፳፰፡
ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ ምናልባት ፡ የደኅንነትህ ፡ ዘመን ፡
ይረዝም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ምክሬ ፡ ደስ ፡ ያሰኝህ ፤
ኃጢአትህንም ፡ በጽድቅ ÷ በደልህንም ፡ ለድ
ሆች ፡ በመመጽወት ፡ አስቀር ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ላይ ፡ ፳፱፡
ደረሰ ። ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ በባቢ ፴፡
ሎን ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ ይመላ
ለስ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡— ይህች ፡ እኔ ፡ በገነል ፴፩፡
በቱ ፡ ብርታት ፡ ለግርማዬ ፡ ክብር ፡ የመንግ
ሥት ፡ መኖሪያ ፡ እንድትሆን ፡ ያሠራኋት ፡ ታላ
ቂቱ ፡ ባቢሎን ፡ አይደለችምን ? ብሎ ፡ ተናገረ ።
ቃሉም ፡ ገና ፡ በንጉሡ ፡ አፍ ፡ ሳለ ፡ ድምፅ ፡ ፴፪፡
ከሰማይ ፡ ወደቀና ፡— ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ሆይ ፡— መንግሥት ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ አለፈች ፡
ተብሎ ፡ ለአንተ ፡ ተነግሮአል ፤ ልዑሉም ፡ በሰ ፴፫፡
ዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ÷ ለሚወ
ድደውም ፡ እንዲሰጠው ፡ እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡
ከሰዎች ፡ ተለይተህ ፡ ትሰደዳለህ ÷ መኖሪያ
ህም ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፤
እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ትገደዳ
ለህ ÷ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብሃል ፡ አለው ።
በዚያም ፡ ሰዓት ፡ ነገሩ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ላይ ፡ ፴፬፡
ደረሰ ፤ ጠጕሩም ፡ እንደ ፡ ንስር ÷ ጥፍሩም ፡
እንደ ፡ ወፎች ፡ እስኪረዝም ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡
ተለይቶ ፡ ተሰደደ ÷ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ በላ ÷
አካሉም ፡ በሰማይ ፡ ጠል ፡ ረሰረሰ ።
ዘመኑም ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ ናቡከደ ፴፭፡
ነፆር ፡ ዓይኔን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አነሣሁ ÷ አእም
ሮዬም ፡ ተመለሰልኝ ፤ ልዑሉንም ፡ ባረክሁ ÷
ለዘላለምም ፡ የሚኖረውን ፡ አመሰገንሁ ፡ አከበር
ሁትም ፤ ግዛቱ ፡ የዘላለም ፡ ግዛት ፡ ነውና ÷ መን
ግሥቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ። በምድርም ፡ ፴፮፡
የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይቈጠራሉ ፤
በሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በሚ
ኖሩ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤
እጁንም ፡ የሚከለክላት ፡ ወይም ፡— ምን ፡ ታደ
ርጋለህ ? የሚለው ፡ የለም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፴፯፡
አእምሮዬ ፡ ተመለሰልኝ ÷ ለመንግሥቴም ፡
ክብር ፡ ግርማዬና ፡ ውበቱ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመ
ለሰ ፤ አማካሪዎቼና ፡ መኳንንቶቼም ፡ ፈለጉኝ ÷
በመንግሥቱም ፡ ውስጥ ፡ ጸናሁ ÷ ብዙም ፡
ክብር ፡ ተጨመረልኝ ። አሁንም ፡ እኔ ፡ ናቡከ ፴፰፡
ደነፆር ፡ የሰማይን ፡ ንጉሥ ፡ አመሰግናለሁ ÷
ታላቅም ፡ አደርገዋለሁ ÷ አከብረውማለሁ ።
ሥራው ፡ ሁሉ ፡ እውነት ÷ መንገዱም ፡ ፍርድ ፡
ነውና ÷ በትዕቢትም ፡ የሚሄዱትን ፡ ያዋርድ ፡
ዘንድ ፡ ይችላልና ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ንጉሥ ፡ ብልጣሶር ፡ ለሺህ ፡ መኳንንቶቹ ፡ ትልቅ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ÷ በሺሁም ፡ ፊት ፡ የወ
፪ ይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጣ ፡ ነበር ። ብልጣሶርም ፡ የወ ይን ፡ ጠጅ ፡ በቀመሰ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡና ፡ መኳንን ቶቹ ፡ ሚስቶቹና ፡ ቁባቶቹ ፡ ይጠጡባቸው ፡ ዘንድ ፡— አባቱ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ መቅደስ ፡ ያመጣቸውን ፡ የወርቁ ንና ፡ የብሩን ፡ ዕቃዎች ፡ አመጡ ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።
፫ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መቅደስ ፡ የመጡትን ፡ የወርቁን ፡ ዕቃዎች ፡ አመጡ ፤ ንጉሡና ፡ መኳ ንንቶቹም ፡ ሚስቶቹና ፡ ቁባቶቹም ፡ ጠጡ
፬ ቸው ። የወይን ፡ ጠጅም ፡ እየጠጡ ፡ ከወርቅና ፡ ከብር ፡ ከናስና ፡ ከብረት ፡ ከእንጨትና ፡ ከድን ጋይ ፡ የተሠሩትን ፡ አማልክት ፡ አመሰገኑ ።
፭ በዚያም ፡ ሰዓት ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ጣቶች ፡ ወጥ ተው ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ በተለሰነው ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ በመቅረዙ ፡ አንጻር ፡ ጻፉ ፤ ንጉሡም ፡ የሚ
፮ ጽፉትን ፡ ጣቶች ፡ አየ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የን ጉሡ ፡ ፊት ፡ ተለወጠበት ÷ አሳቡም ፡ አስቸገ ረው ÷ የወገቡም ፡ ጅማቶች ፡ ተፈቱ ÷ ጕልበ
፯ ቶቹም ፡ ተብረከረኩ ። ንጉሡም ፡ አስማተኞ ቹንና ፡ ከለዳውያኑን ፡ ቃላተኞቹንም ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ፤ ንጉሡም ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡— ይህን ፡ ጽሕፈት ፡ ያን በበ ፡ ፍቺውንም ፡ ያሳየኝ ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ ይለብሳል ÷ የወርቅም ፡ ማርዳ ፡ በአንገቱ ፡ ዙሪያ ፡ ይሆንለታል ÷ በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡
፰ ገኛ ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የንጉሡ ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ ገቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጽሕ ፈቱን ፡ ያነብቡ ÷ ፍቺውንም ፡ ለንጉሡ ፡ ያስ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።
፱ ንጉሡም ፡ ብልጣሶር ፡ እጅግ ፡ ደነገጠ ÷ ፊቱም ፡ ተለወጠበት ÷ መኳንንቶቹም ፡ ተደና ገጡ ።
፲ ንግሥቲቱም ፡ ስለ ፡ ንጉሡና ፡ ስለ ፡ መኳን ንቱ ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ግብዣ ፡ ቤት ፡ ገባች ፤ ንግ ሥቲቱም ፡ ተናገረች ፡ እንዲህም ፡ አለች ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ፤ አሳብህ ፡
፲፩ አያስቸግርህ ÷ ፊትህም ፡ አይለወጥ ። የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ በመንግ ሥትህ ፡ ውስጥ ፡ አለ ፤ በአባትህም ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ አማልክት ፡ ጥበብ ፡ ያለ ፡ ጥበብና ፡ ማስ ተዋል ፡ እውቀትም ፡ ተገኝበት ፤ አባትህ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎ ችና ፡ የአስማተኞች ፡ የከለዳውያንና ፡ የቃላ
፲፪ ተኞች ፡ አለቃ ፡ አደረገው ። መልካም ፡ መን ፈስ ÷ እውቀትም ÷ ማስተዋልም ÷ ሕልምንም ፡ መተርጐም ÷ እንቈቅልሽንም ፡ መግለጥ ÷ የተ ቋጠረውንም ፡ መፍታት ፡ ንጉሡ ፡ ስሙን ፡ ብል ጣሶር ፡ ብሎ ፡ በሰየመው ፡ በዳንኤል ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቶአልና ። አሁንም ፡ ዳንኤል ፡ ይጠራ ÷ እርሱም ፡ ፍቺውን ፡ ያሳያል ።
፲፫ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ ገባ ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረው ፡ ዳንኤልንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ንጉሡ ፡ አባቴ ፡ ከይሁዳ ፡ ከማረካቸው ፡ ከይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ የሆንህ ፡
፲፬ ዳንኤል ፡ አንተ ፡ ነህን ? የአማልክት ፡ መን ፈስ ፡ እንዳለብህ ÷ እውቀትና ፡ ማስተዋልም ፡ መልካምም ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ተገኘብህ ፡ ስለ ፡
፲፭ አንተ ፡ ሰምቻለሁ ። አሁንም ፡ ይህን ፡ ጽሕ ፈት ፡ ያነብቡ ፡ ዘንድ ÷ ፍቺውንም ፡ ያስታው ቁኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠቢባንና ፡ አስማተኞች ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ገብተው ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የነገሩን ፡
፲፮ ፍቺ ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ። አንተ ፡ ግን ፡ ፍቺን ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ÷ የተቋጠረንም ፡ ትፈታ ፡ ዘንድ ፡ እንድትችል ፡ ሰምቻለሁ ፤ አሁንም ፡ ጽሕፈቱን ፡ ታነብብ ፡ ዘንድ ÷ ፍቺውንም ፡ ታስ
፲፯ ታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ብትችል ÷ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ ትለብሳለህ ÷ የወርቅም ፡ ማርዳ ፡ በአንገትህ ፡ ዙሪያ ፡ ይሆንልሃል ÷ አንተም ፡ በመንግሥት ፡
፲፰ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዥ ፡ ትሆናለህ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ መለሰ ፡ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ስጦታህ ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ÷ በረከትህንም ፡ ለሌላ ፡ ስጥ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጽሕፈ ቱን ፡ ለንጉሡ ፡ አነብባለሁ ፡ ፍቺውንም ፡ አስ
፲፱ ታውቃለሁ ። ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ለአባትህ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ መንግሥትንና ፡ ታላ
፳ ቅነትን ፡ ክብርንና ፡ ግርማን ፡ ሰጠው ። ስለ ፡ ሰጠው ፡ ታላቅነት ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይን ቀጠቀጡና ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ፤ የፈቀደውን ፡ ይገ ድል ÷ የፈቀደውንም ፡ በሕይወት ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤ የፈቀደውንም ፡ ያነሣ ÷ የፈቀደውንም ፡ ያዋ
፳፩ ርድ ፡ ነበር ። ልቡ ፡ ግን ፡ በታበየ ፡ በኵራትም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ መንፈሱ ፡ በጠነከረ ፡ ጊዜ ÷ ከመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ተዋረደ ÷ ክብሩም ፡ ተለ
፳፪ የው ። ልዑል ፡ አምላክም ፡ በሰዎች ፡ መንግ ሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ÷ የሚወድደውንም ፡ እንዲሾምበት ፡ እስኪያውቅ ፡ ድረስ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ተለይቶ ፡ ተሰደደ ÷ ልቡም ፡ እንደ ፡ አውሬ ፡ ልብ ፡ ሆነ ÷ መኖሪያውም ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ አህዮች ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡
፳፫ በላ ÷ አካሉም ፡ በሰማይ ፡ ጠል ፡ ረሰረሰ ። ብልጣ ሶር ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ልጁ ፡ ስትሆን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ እያወቅህ ፡ በሰማይ ፡ ጌታ ፡ ላይ ፡ ኰራህ ፡ እንጂ ፡
፳፬ ልብህን ፡ አላዋረድህም ። የመቅደሱንም ፡ ዕቃ ዎች ፡ በፊትህ ፡ አመጡ ÷ አንተም ፡ መኳን ንትህም ፡ ሚስቶችህም ፡ ቁባቶችህም ፡ የወ ይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጣችሁባቸው ፤ ከብርና ፡ ከወር ቅም ፡ ከናስና ፡ ከብረትም ፡ ከእንጨትና ፡ ከድ ንጋይም ፡ የተሠሩትን ፡ የማያዩትንም ፡ የማይ ሰሙትንም ፡ የማያውቁትንም ፡ አማልክት ፡ አመሰገንህ ፤ ትንፋሽህንና ፡ መንገድህን ፡ ሁሉ ፡
፳፭ በእጁ ፡ የያዘውን ፡ አምላክ ፡ አላከበርኸውም ። ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ የእጅ ፡ ጣቶች ፡ ከእርሱ ፡

ዘንድ ፡ ተልከዋል ÷ ይህም ፡ ጽሕፈት ፡ ተጽፎ አል ።

፳፭፡ የተጻፈውም ፡ ጽሕፈት ፡— ሜኔ ፡ ቴቄል ፡
፳፮፡ ፋሬስ ፡ ይላል ። የነገሩም ፡ ፍቺ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሜኔ ፡ ማለት ÷ እግዚአብሔር ፡ መንግሥትህን ፡
፳፯፡ ቁጠረው ፡ ፈጸመውም ፡ ማለት ፡ ነው ። ቴቄል ፡ ማለት ÷ በሚዛን ፡ ተመዘንህ ÷ ቀልለህም ፡ ተግ
፳፰፡ ኘህ ፡ ማለት ፡ ነው ። ፋሬስ ፡ ማለት ÷ መንግሥትህ ፡ ተከፈለ ÷ ለሜዶንና ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎችም ፡ ተሰጠ ፡ ማለት ፡ ነው ።

፳፱፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብልጣሶር ፡ ለዳንኤል ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ እንዲያለብሱት ÷ የወርቅ ፡ ማርዳም ፡ በአንገቱ ፡ ዙሪያ ፡ እንዲያደርጉለት ፡ አዘዘ ፤ በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዥ ፡ እንዲሆን ፡ አዋጅ ፡ አስነገረ ።

፴፡ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ብልጣ
፴፩፡ ሶር ፡ ተገደለ ። ሜዶናዊውም ፡ ዳርዮስ ፡ መንግሥቱን ፡ ወሰደ ፤ ዕድሜውም ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ ዳርዮስም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሆኑ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መሳፍንት ፡ በመንግሥቱ ፡
፪፡ ላይ ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ። መሳፍንቱም ፡ ሐሰቡን ፡ ያመጡላቸው ፡ ዘንድ ÷ ንጉሡም ፡ እንዳይጐዳ ፡ ሦስት ፡ አለቆች ፡ በላያቸው ፡ አደረገ ፤ ከእነርሱም ፡ አንደኛው ፡ ዳንኤል ፡ ነበረ ።
፫፡ ዳንኤልም ፡ መልካም ፡ መንፈስ ፡ ስላለው ፡ ከአለቆችና ፡ ከመሳፍንት ፡ በለጠ ፤ ንጉሡም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሾመው ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ።
፬፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አለቆችና ፡ መሳፍንቱ ፡ ስለ ፡ መንግሥቱ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሰበብ ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የታመነ ፡ ነበረና ÷ ስሕተትና ፡ በደልም ፡ አልተገኘበትምና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ሰበብና ፡ በደል ፡ ያገኙበት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ። እነዚያም ፡ ሰዎች ፡— ከአምላኩ ፡ ሕግ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ሰበብ ፡ አናገኝበትም ፡ አሉ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አለቆቹና ፡ መሳፍንቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰብስበው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ ሆይ ÷ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ። የመንግሥቱ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ሹማምቶችና ፡ መሳፍንት ፡ አማካሪዎችና ፡ አዛዦች ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልመና ፡ ከአምላክ ፡ ወይም ፡ ከሰው ፡ ቢለምን ÷ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ይጣል ፡ የሚል ፡ የንጉሥ ፡ ሕግና ፡ ብርቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ተማክረዋል ።
፰፡ አሁንም ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እንደማይለወጠው ፡ እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡ ሕግ ÷ እንዳይለወጥ ፡ ትእዛዙን ፡ አጽና ÷ ጽሕፈቱንም ፡ ጻፍ ።
፱፡ ንጉሡም ፡ ዳርዮስ ፡ ጽሕፈቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ጻፈ ።
፲፡ ዳንኤልም ፡ ጽሕፈቱ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በወቀ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ የእልፍኙም ፡ መስኮቶች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አንጻር ፡ ተከፍተው ፡ ነበር ፤ ቀድሞም ፡ ያደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ በየዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡ በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ጸለየ ፡ አመሰገነም ። እነዚ ፲፩፡
ያም ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፡ ዳንኤል ፡ በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ሲጸልይና ፡ ሲለምን ፡ አገኙት ።
፲፪፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ቀርበው ፡ ስለ ፡ ንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከአምላክ ፡ ወይም ፡ ከሰው ፡ የሚለምን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ እንዲጣል ፡ ትእዛዝ ፡ አልጻፍህምን ? አሉት ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፡— ነገሩ ፡ እንደማ ይለወጠው ፡ እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡ ሕግ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ አላቸው ። የዚያን ፡ ፲፫፡
ጊዜም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሰው ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ የሆነው ፡ ዳንኤል ፡ በየዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ልመናውን ፡ ይለምናል ፡ እንጂ ፡ አንተንና ፡ የጻፍኸውን ፡ ትእዛዝ ፡ አይቀበልም ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ፲፬፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ አዘነ ÷ ያድነውም ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡ አደረገ ፤ ሊያድነውም ፡ ፀሐይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ ደከመ ። የዚያን ፡ ፲፭፡
ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰብስበው ፡ ንጉሡን ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ንጉሡ ፡ ያጸናው ፡ ትእዛዝ ፡ ወይም ፡ ሥርዓት ፡ ይለወጥ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይገባ ፡ የሜዶንና ፡ የፋርስ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቅ ፡ አሉት ።

የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ አዘዘ ÷ ዳንኤል ፲፮፡
ንም ፡ አምጥተው ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረ ፡ ዳንኤልንም ፡— ሁልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክህ ፡ እርሱ ፡ ያድንህ ፡ አለው ። ድንጋይም ፡ አምጥተው ፡ ፲፯፡
በጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ገጠሙበት ፤ ንጉሡም ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ የተደረገው ፡ እንዳይለወጥ ፡ በቀለበቱና ፡ በመኳንንቱ ፡ ቀለበት ፡ አተመው ። ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ፡ ሳይበላም ፡ አደረ ፤ ፲፰፡
መብልም ፡ አላመጡለትም ÷ እንቅልፉም ፡ ከእርሱ ፡ ራቀ ።

በነጋውም ፡ ንጉሡ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ ፈጥኖም ፡ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ፲፱፡
ጕድጓዱም ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ በጎዘን ፡ ቃል ፡ ጠራው ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረ ፡ ዳንኤልንም ፡— የሕያው ፡ አምላክ ፡ ባሪያ ፡ ዳንኤል ፡ ሆይ ÷ ሁልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክህ ፡ ከአንበሶች ፡ ያድንህ ፡ ዘንድ ፡ ችሎአልን ? አለው ። ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ፳፩፡
ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ። በፊቱ ፡ ቅንነት ፡ ተገኝ ፳፪፡
ቶብኛልና ÷ በአንተም ፡ ፊት ፡ ደግሞ ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ አልበደልሁምና ፡ አምላኬ ፡ መልአኩን ፡ ልኮ ፡ የአንበሶችን ፡ አፍ ፡ ዘጋ ÷ እነርሱም ፡ አልጐዱኝም ፡ አለው ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ፳፫፡
እጅግ ፡ ደስ ፡ አለው ÷ ዳንኤልንም ፡ ከጕድጓዱ ፡ ያወጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ ዳንኤልም ፡

ከጐድንድ፡ወጣ ÷ በአምላኩም፡ታምኖ፡ነበ
ርና፡አንዳች፡ጉዳት፡አልተገኘበትም ።
፳፪፡ ንጉሡም፡እዘዘ ÷ ዳንኤልንም፡የከሰሱ፡
እነዚያን፡ሰዎች፡አመጡአቸው ÷ እነርሱንና፡
ልጆቻቸውንም፡ሚስቶቻቸውንም፡በአንበ
ሶች፡ጉድንድ፡ጣሉአቸው፤ወደ፡ጕድን
ዱም፡መጨረሻ፡ሳይደርሱ፡አንበሶች፡ያዙአ
ቸው፡አጥንታቸውንም፡ሁሉ፡ሰባበሩ ።
፳፫፡ የዚያን፡ጊዜም፡ንጉሥ፡ዳርዮስ፡በም
ድር፡ሁሉ፡ላይ፡ወደሚኖሩ፡ወገኖችና፡አሕ
ዛብ፡በልዩ፡ልዩም፡ቋንቋ፡ወደሚናገሩ፡
ሁሉ፡ጻፈ ÷ እንዲህም፡አለ ፡— ሰላም፡ይብ
፳፬፡ ዛላችሁ ። በመንግሥቴ፡ግዛት፡ሁሉ፡ያሉ፡
ሰዎች፡በዳንኤል፡አምላክ፡ፊት፡እንዲፈ
ሩና፡እንዲንቀጠቀጡ፡አዝዣለሁ፤እርሱ፡
ሕያው፡አምላክ፡ለዘላለም፡የሚኖር፡ነውና፤
መንግሥቱም፡የማይጠፋ፡ነው ÷ ግዛቱም፡
፳፭፡ እስከ፡መጨረሻ፡ድረስ፡ይኖራል ። ያድናል፡
ይታደግማል ÷ በሰማይና፡በምድርም፡ተአ
ምራትንና፡ድንቅን፡ይሠራል ÷ ዳንኤልንም፡
ከአንበሶች፡አፍ፡አድኖታል ።
፳፮፡ ይህም፡ዳንኤል፡በዳርዮስ፡መንግሥትና፡
በፋርሳዊው፡በቂሮስ፡መንግሥት፡ኑሮው፡
ተቃናለት ።

ምዕራፍ፡፮ ።

፩፡ በባቢሎን፡ንጉሥ፡በብልጣሶር፡በመጀመ
ሪያው፡ዓመት፡ዳንኤል፡በአልጋው፡ላይ፡
ሕልምንና፡የራሱን፡ራእይ፡አየ ፤ ከዚያም፡
በኋላ፡ሕልሙን፡ጻፈ ÷ ዋነኛውንም፡ነገር፡
፪፡ ተናገረ ። ዳንኤልም፡ተናገረ ፤ እንዲህም፡
አለ ፡— በሌሊት፡በራእይ፡አየሁ ፤ እነሆም ÷
አራቱ፡የሰማይ፡ነፋሳት፡በታላቁ፡ባሕር፡
፫፡ ላይ፡ይጋፉ፡ነበር ። አራትም፡ታላላቅ፡አራ
ዊት፡ከባሕር፡ወጡ ÷ እያንዳንዳቸውም፡ልዩ፡
፬፡ ልዩ ፡ነበረች ። መጀመሪያይቱ ፡አንበሳ፡
ትመስል፡ነበር ÷ የንስርም፡ክንፍ፡ነበራት፡
ክንፎችዋም ፡ከእርስዋ፡እስኪነቀሉ፡ድረስ፡
አየ ፡ነበር ÷ ከምድርም ፡ከፍ፡ከፍ፡ተደረ
ገች ÷ እንደ፡ሰውም፡በሁለት፡እግር፡እንድ
ትቆም፡ተደረገች ÷ የሰውም፡ልብ፡ተሰጣት ።
፭፡ እነሆም ÷ ሁለተኛይቱ ፡ድብ ፡የምትመስል፡
ሌላ፡አውሬ ፡ነበረች ÷ በአንድ ፡ወገንም፡
ቆመች ÷ ሦስትም፡የጐድን፡አጥንቶች፡በአ
ፍዋ፡ውስጥ፡በጥርስዋ፡መካከል፡ነበሩ ፤ እን
ደዚህም ፡— ተነሥተሽ፡እጅግ፡ሥጋ፡ብዪ ፡
፮፡ ተባለላት ። ከዚህም፡በኋላ ÷ እነሆ ፤ ነብር፡የምት
መስል፡በጀርባዋም፡ላይ፡አራት፡የወፍ፡ክን
ፎች፡የነበሩአት፡ሌላ፡አውሬ፡አየሁ ፤ ለአ
ውሬይቱም ፡አራት፡ራሶች፡ነበሩአት ÷ ግዛ
፯፡ ትም፡ተሰጣት ። ከዚህም፡በኋላ፡በሌሊት፡
ራእይ፡አየሁ ፤ እነሆም ÷ የምታስፈራና፡የምታ
ስደነግጥ ፤ እጅግም፡የበረታች ÷ ታላላቅም፡
የብረት፡ጥርሶች፡የነበሩአት፡አራተኛ፡አውሬ፡
ነበረች ፤ ተበላና ፡ታደቅቅ፡ነበር ÷ የቀረው
ንም፡በእግርዋ፡ትረግጥ፡ነበር ፤ ከእርስዋም፡
በፊት፡ከነበሩት፡አራዊት፡ሁሉ፡የተለየች፡
ነበረች ፤ አሥር፡ቀንዶችም፡ነበሩአት ። ቀንዶ ፰፡
ችንም፡ተመለከትሁ ፤ እነሆም ÷ በመካከላቸው፡
ሌላ፡ትንሽ፡ቀንድ ፡ወጣ ÷ በፊቱም፡ከቀደ
ሙት፡ቀንዶች፡ሦስት፡ተነቃቀሉ ፤ እነሆም ÷
በዚያ፡ቀንድ፡እንደ፡ሰው፡ዓይኖች፡የነበሩ፡
ዓይኖች፡በትዕቢትም፡የሚናገር፡አፍ፡ነበ
ሩበት ።
ዙፋኖችም ፡እስኪዘረጉ ፡ድረስ፡አየሁ ÷ ፱፡
በዘመናት ፡የሸመገለውም ፡ተቀመጠ ፤ ልብ
ሱም ፡እንደ፡በረዶ፡ነጭ ÷ የራሱም ፡ጠጕር፡
እንደ፡ጥሩ፡ጥጥ፡ነበረ ፤ ዙፋኑም ፡የእሳት ፡
ነበልባል ፡ነበረ ÷ መንኰራኵሮቹም ፡የሚነ
ድድ፡እሳት፡ነበሩ ። የእሳትም፡ፈሳሽ፡ከፊቱ፡ ፲፡
ይፈልቅና ፡ይወጣ ፡ነበር ፤ ሺህ ፡ጊዜ ፡ሺህ ፡
ያገለግሉት፡ነበር ÷ እልፍ፡እእላፋትም፡በፊቱ፡
ቆመው ፡ነበር ፤ ፍርድም፡ሆነ ÷ መጻሕፍትም፡
ተገለጡ ። የዚያን ፡ጊዜም ፡ቀንዱ ፡ይናገ ፲፩፡
ረው ፡ከነበረው ፡ከታላቁ ፡ቃል ፡ድምፅ ፡የተ
ነሣ ፡አየሁ ፤ አውሬይቱም ፡እስክትገደል ÷
አካልዋም ፡እስኪጠፋ ፡ድረስ ÷ በእሳትም ፡
ለመቃጠል ፡እስክትሰጥ ፡ድረስ ፡አየሁ ። ፲፪፡
ከቀሩትም ፡አራዊት ፡ግዛታቸው ፡ተወሰደ ፤
የሕይወታቸው ፡ዕድሜ ፡ግን ፡እስከ ፡ዘመንና ፡
እስከ ፡ጊዜ ፡ድረስ ፡ረዘመ ።
በሌሊት ፡ራእይ ፡አየሁ ፤ እነሆም ÷ የሰው ፡ ፲፫፡
ልጅ ፡የሚመስል ፡ከሰማይ ፡ደመናት ፡ጋር ፡
መጣ ፡በዘመናት ፡ወደ ፡ሸመገለውም ፡ደረሰ ፤
ወደ ፡ፊቱም ፡አቀረቡት ። ወገኖችና ፡አሕ ፲፬፡
ዛብ ፡በልዩ ፡ልዩ ፡ቋንቋም ፡የሚናገሩ ፡ሁሉ ፡
ይገዙለት ፡ዘንድ ፡ግዛትና ፡ክብር ፡መንግሥ
ትም ፡ተሰጠው ፤ ግዛቱም ፡የማያልፍ ፡የዘላ
ለም ፡ግዛት ፡ነው ÷ መንግሥቱም ፡የማይጠፋ ፡
ነው ።
በእኔም ፡በዳንኤል ፡በሥጋዬ ፡ውስጥ ፡መን ፲፭፡
ፈሴ ፡ደነገጠች ÷ የራሴም ፡ራእይ ፡አስቸገረኝ ።
በዚያም ፡ከቆሙት ፡ወደ ፡አንዱ ፡ቀርቤ ፡ስለ ፲፮፡
ዚህ ፡ሁሉ ፡እውነቱን ፡ጠየቅሁት ፤ እርሱም ፡
ነገረኝ ÷ የነገሩንም ፡ፍቺ ፡አስታወቀኝ ። እነ ፲፯፡
ዚህ ፡አራቱ ፡ታላላቅ ፡አራዊት ፡ከምድር ፡
የሚነሡ ፡አራት ፡ነገሥታት ፡ናቸው ። ነገር ፲፰፡
ግን ፡የልዑሉ ፡ቅዱሳን ፡መንግሥቱን ፡ይወስ
ዳሉ ÷ እስከ ፡ዘላለም ፡ዓለምም ፡መንግሥቱን ፡
ይወርሳሉ ። ከዚህም ፡በኋላ ፡ከቀሩት ፡ሁሉ ፡ ፲፱፡
ተለይታ ፡እጅግ ፡ስለምታስፈራው ÷ ጥርሶች
ዋም ፡የብረት ፡ጥፍሮችዋም ፡የናስ ፡ስለሆኑት ÷
ስለምትበላው ፡ስለምታደቅቀው ፡የቀረው
ንም ፡በእግርዋ ፡ስለምትረግጠው ፡ስለ ፡አራተኛ
ይቱ ፡አውሬ ÷ በራስዋም ፡ላይ ፡ስለ ፡ነበሩ ፡ ፳፡
ስለ ፡አሥር ፡ቀንዶች ÷ በኋላም ፡ስለ ፡ወጣው ÷
በፊቱም ፡ሦስቱ ፡ስለ ፡ወደቁ ÷ ዓይኖችና ፡ትዕ
ቢት ፡የተናገረ ፡አፍ ፡ስለ ፡ነበሩት ÷ መልኩም ፡

ከሌሎች ፡ ስለ ፡ በለጠ ፡ ስለ ፡ ሌላው ፡ ቀንድ ፡
፳፩ እውነቱን ፡ ለማወቅ ፡ ፈቀድሁ ። እነሆም ÷ ያ ፡
፳፪ ቀንድ ፡ ከቅዱሳን ፡ ጋር ፡ ሲዋጋ ፡ አየሁ ÷ በዘ
መናት ፡ የሸመገለው ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ÷ ፍር
ድም ፡ ለልዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ እስኪሰጥ ፡ ድረስ ÷
ቅዱሳኑም ፡ መንግሥቱን ፡ የሚወስዱበት ፡
ዘመን ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አሸነፋቸውም ።
፳፫ እንዲህም ፡ አለ ፦ አራተኛይቱ ፡ አውሬ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ አራተኛ ፡ መንግሥት ፡ ትሆና
ለች ፤ እርሱም ፡ ከመንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ የተ
ለየ ፡ ይሆናል ÷ ምድሪቱንም ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ÷
፳፬ ይረግጣታል ፡ ያደቅቃትማል ። አሥሩም ፡ ቀን
ዶች ፡ ከዚያ ፡ መንግሥት ፡ የሚነሡ ፡ አሥር ፡ ነገ
ሥታት ፡ ናቸው ፤ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ይነ
ሣል ÷ እርሱም ፡ ከፊተኞች ፡ የተለየ ፡ ይሆ
ናል ÷ ሦስቱንም ፡ ነገሥታት ፡ ያዋርዳል ።
፳፭ በልዑሉም ፡ ላይ ፡ ቃልን ፡ ይናገራል ÷ የልዑ
ልንም ፡ ቅዱሳን ፡ ይሰባብራል ÷ ዘመናትንና ፡
ሕግን ፡ ይለውጥ ፡ ዘንድ ፡ ያስባል ፤ እስከ ፡ ዘመ
ንና ፡ እስከ ፡ ዘመናት ፡ እስከ ፡ እኩሌታ ፡ ዘመ
፳፮ ንም ፡ በእጁ ፡ ይሰጣሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፍርድ ፡
ይሆናል ÷ እስከ ፡ ፍጻሜም ፡ ድረስ ፡ ያፈርሱ
ትና ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ ግዛቱን ፡ ያስወግዱታል ።
፳፯ መንግሥትም ፡ ግዛትም ፡ ከሰማይም ፡ ሁሉ ፡
በታች ፡ ያሉ ፡ የመንግሥታት ፡ ታላቅነት ፡ ለል
ዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ሕዝብ ፡ ይሰጣል ፤ መንግሥቱ ፡
የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ነው ÷ ግዛቶችም ፡ ሁሉ ፡
፳፰ ይገዙለታል ፡ ይታዘዙለትማል ። የነገሩም ፡
ፍጻሜ ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ። እኔም ፡ ዳን
ኤል ፡ በአሳቤ ፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ÷ ፊቴም ፡
ተለወጠብኝ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ በልቤ ፡ ጠብ
ቂአለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በመጀመሪያ ፡ ከተገለጠልኝ ፡ ራእይ ፡ በኋላ ÷
ንጉሡ ፡ ብልጣሶር ፡ በነገሠ ፡ በሦስተኛው ፡
ዓመት ÷ ለእኔ ፡ ለዳንኤል ፡ ራእይ ፡ ተገለጠ
፪ ልኝ ። በራእዩም ፡ አየሁ ፤ ባየሁም ፡ ጊዜ ፡ በአ
ላም ፡ አውራጃ ፡ ባለው ፡ በሹሻ ፡ ግንብ ፡ ነበርሁ ፤
በራእዩም ፡ አየሁ ፡ በኡባል ፡ ወንዝም ፡ አጠ
፫ ገብ ፡ ነበርሁ ። ዓይኔን ፡ አንሥቼ ፡ አየሁ ፤ እነ
ሆም ÷ ሁለት ፡ ቀንዶች ፡ የነበሩት ፡ አንድ ፡
አውራ ፡ በግ ፡ በወንዙ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ነበር ÷
ሁለቱም ፡ ቀንዶቹ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይሉ ፡ ነበር ፤
አንዱ ፡ ግን ፡ ከሁለተኛው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነበረ ÷
፬ ታላቁም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ወጥቶ ፡ ነበር ። አው
ራውም ፡ በግ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡
ወደ ፡ ደቡብም ፡ በቀንዱ ፡ ሲገፋ ፡ አየሁ ፤
አራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ይቋቋሙት ፡ ዘንድ ፡ አልቻ
ሉም ÷ ከእጁም ፡ የሚያድን ፡ አልነበረም ፤
እንደ ፡ ፈቃዱም ፡ አደረገ ÷ ራሱንም ፡ ታላቅ ፡
አደረገ ።
፭ እኔም ፡ ስመለከት ÷ እነሆ ÷ ከምዕራብ ፡ ወገን ፡
አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
ላይ ፡ ወጣ ÷ ምድርንም ፡ አልነካም ፤ ለፍየ
ሉም ፡ በዓይኖቹ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ ታላቅ ፡
ቀንድ ፡ ነበረው ። ሁለትም ፡ ቀንድ ፡ ወዳለው ፡ ፯
በወንዝም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ወዳየሁት ፡ አውራ ፡
በግ ፡ መጣ ÷ በኃይሉም ፡ ቍጣ ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ሮጠ ። ወደ ፡ አውራውም ፡ በግ ፡ ሲቀርብ ፡ ፰
አየሁት ፤ እርሱም ፡ ተመረረበት ÷ አውራው
ንም ፡ በግ ፡ መታ ÷ ሁለቱንም ፡ ቀንዶች ፡ ሰበረ ፤
አውራውም ፡ በግ ፡ ሊቋቋመው ፡ ኃይል ፡ አል
ነበረውም ÷ እርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጥሎ ፡
ረገጠው ፤ አውራውንም ፡ በግ ፡ ከእጁ ፡ ያድነው ፡
ዘንድ ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ። አውራውም ፡ ፱
ፍየል ፡ ራሱን ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ አደረገ ፤ በበረ
ታም ፡ ጊዜ ፡ ታላቁ ፡ ቀንዱ ፡ ተሰበረ ÷ ወደ ፡
አራቱም ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ የሚመለከቱ ፡
አራት ፡ ቀንዶች ፡ ከበታቹ ፡ ወጡ ።
፲ ከእነርሱም ፡ ከአንደኛው ፡ አንድ ፡ ታናሽ ፡
ቀንድ ፡ ወጣ ÷ ወደ ፡ ደቡብም ፡ ወደ ፡ ምሥራ
ቅም ፡ ወደ ፡ መልካሚቱም ፡ ምድር ፡ እጅግ ፡
፲፩ ከፍ ፡ አለ ። እስከ ፡ ሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ድረስ ፡
ከፍ ፡ አለ ፤ ከሠራዊትና ፡ ከከዋክብትም ፡ አያ
ሌዎችን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለ ÷ ረገጣቸውም ።
፲፪ እስከ ፡ ሠራዊትም ፡ አለቃ ፡ ድረስ ፡ ራሱን ፡
ታላቅ ፡ አደረገ ፤ ከእርሱም ፡ የተነሣ ፡ የዘወ
ትሩ ፡ መሥዋዕት ፡ ተሻረ ÷ የመቅደሱም ፡
፲፫ ስፍራ ፡ ፈረሰ ። ሠራዊቱም ፡ ከኃጢአት ፡ የተ
ነሣ ፡ ከዘወትሩ ፡ መሥዋዕት ፡ ጋር ፡ ተሰጠው ፤
እርሱም ፡ እውነትን ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ጣለ ÷
አደረገም ፡ ተከናወነም ። ከቅዱሳኑም ፡ አንዱ ፡
፲፬ ሲናገር ፡ ሰማሁ ፤ ለተናገረው ፡ ለቅዱሱም ፡
ሁለተኛው ፡ ቅዱስ ፦ ስለ ፡ ዘወትሩ ፡ መሥዋ
ዕት ÷ መቅደሱና ፡ ሠራዊቱም ፡ ይረገጡ ፡ ዘንድ ፡
ስለሚሰጥና ፡ ስለሚያጠፋ ፡ ኃጢአት ፡ የሆነው ፡
ራእይ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይሆናል ? አለው ። እር ፲፭
ሱም ፦ እስከ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መዶ ፡
ግታና ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ ነው ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
መቅደሱ ፡ ይነጻል ፡ አለኝ ።
እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ራእዩን ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ ማስ ፲፮
ተዋሉን ፡ ፈለግሁ ፤ እነሆም ÷ የሰው ፡ ምስያ ፡
በፊቴ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። በኡባልም ፡ ወንዝ ፡ መካ ፲፯
ከል ፦ ገብርኤል ፡ ሆይ ÷ ራእዩን ፡ ለዚህ ፡
ሰው ፡ አስታውቀው ፡ ብሎ ፡ የሚጮኽውን ፡
የሰውን ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ። እኔም ፡ ወደ ፡ ቆም ፲፰
ሁበት ፡ ቀረበ ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ ፈርቼ ፡ በግ
ምባሬ ፡ ተደፋሁ ፤ እርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡
ሆይ ÷ ራእዩ ፡ ለፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
አስተውል ፡ አለኝ ። ሲናገረኝም ፡ ድንግጡ ፡ ፲፱
በምድር ፡ ላይ ፡ በግምባሬ ፡ ተደፋሁ ፤ እርሱም ፡
ዳሰሰኝ ፡ ቀጥ ፡ አድርጎም ፡ አቆመኝ ። እንዲ ፳፬
ህም ፡ አለኝ ፦ እነሆ ÷ በመቅሠፍቱ ፡ በመጨ
ረሻ ፡ ዘመን ፡ የሚሆነውን ፡ አስታውቅሃለሁ ፤
ይህ ፡ ለተወሰነው ፡ ለፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ነውና ።
፳፭ ባየኸው ፡ በአውራው ፡ በግ ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡
ሁለቱ ፡ ቀንዶች ፡ እነርሱ ፡ የሜዶንና ፡ የፋርስ ፡ ነገ

፳፩ ሥታት ፡ ናቸው ። አውራውም ፡ ፍየል ፡ የግሪክ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፤ በዓይናቸው ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ታላቁ ፡ ቀንድ ፡ መጀመሪያው ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።
፳፪ እርሱም ፡ በተሰበረ ፡ ጊዜ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ አራቱ ፡ እንደ ፡ ተነሡ ÷ እንዲሁ ፡ ከወገኑ ፡ አራት ፡ መንግሥታት ፡ ይነሣሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
፳፫ በኃይል ፡ አይተካከሉትም ። በመንግሥታቸውም ፡ መጨረሻ ÷ ኃጢአታቸው ፡ በተሞላች ፡ ጊዜ ÷ እንቈቅልሽን ፡ የሚያስተውል ፡ ፊተ ፡
፳፬ ጨካኝ ፡ ንጉሥ ፡ ይነሣል ። ኃይሉም ፡ ይበረታል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በራሱ ፡ ኃይል ፡ አይደለም ፤ በድንቅም ፡ ያጠፋል ÷ ያደርግማል ÷ ይከናወንማል ፤ ኃያላንንና ፡ የቅዱሳንን ፡ ሕዝብ ፡ ያጠ
፳፭ ፋል ። በመታለሉ ፡ ተንኰልን ፡ በእጁ ፡ ያከናውናል ፤ በልቡም ፡ ይታበያል ÷ ታምነውም ፡ የሚኖሩትን ፡ ብዙዎችን ፡ ያጠፋል ፤ በአለቆቹም ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ይቃወማል ፤ ያለ ፡ እጅም ፡
፳፮ ይሰበራል ። የተነገረውም ፡ የማታውና ፡ የጥዋቱ ፡ ራእይ ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከብዙ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ስለሚሆን ፡ ራእዩን ፡
፳፯ ዝጋ ። እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ተኛሁ ÷ አያሌም ፡ ቀን ፡ ታመምሁ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ የንጉሡን ፡ ሥራ ፡ እሠራ ፡ ነበር ፤ ስለ ፡ ራእዩም ፡ አደንቅ ፡ ነበር ÷ የሚያስተውለው ፡ ግን ፡ አል ነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ በከለዳውያን ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ በነገሠ ÷ ከሚ
፪ ዶን ፡ ዘር ፡ በነበረ ፡ በአሐሻዊሮስ ፡ ልጅ ፡ በዳ
ርዮስ ፡ በመጀመሪያ ፡ ዓመት ÷ በነገሠ ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ዓመት ፡ እኔ ፡ ዳንኤል ፡ የኢየሩሳ
ሌም ፡ መፍረስ ፡ የሚፈጸምበትን ፡ ሰባውን ፡
ዓመት ÷ እግዚአብሔር ፡ በቃሉ ፡ ለነቢዩ ፡ ለኤ
ርምያስ ፡ የተናገረውን ፡ የዓመቱን ፡ ቍጥር ፡
በመጽሐፍ ፡ አስተዋልሁ ።
፫ ማቅ ፡ ለብሼ ፡ በአመድም ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ ስጾም ፡
እጸልይና ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፊቴን ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡
፬ ወደ ፡ አምላክ ፡ አቀናሁ ። ወደ ፡ አምላኬም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለይሁ ÷ ተናዝዤም ፡
እንዲህ ፡ አልሁ ፦ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ ከሚወድዱህና ፡ ትእዛዝህን ፡ ከሚፈጽሙ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፡ ታላቅና ፡
፭ የምታስፈራ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአትን ፡ ሠር
ተናል ÷ በድለንማል ÷ ክፋትንም ፡ አድርገ
ናል ÷ ዐምፀንማል ÷ ከትእዛዝህና ፡ ከፍርድ
፮ ህም ፡ ፈቀቅ ፡ ብለናል ፤ በስምህም ፡ ለነገሥታ
ቶቻችንና ፡ ለአለቆቻችን ፡ ለአባቶቻችንም ፡
ለአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የተናገሩትን ፡ ባሪያ
፯ ዎችህን ፡ ነቢያትን ፡ አልሰማንም ። ጌታ ፡ ሆይ ÷
ጽድቅ ፡ ለአንተ ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ለእኛ ፡
ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡
ለእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በቅርብና ፡ በሩቅም ፡
ላሉት ፡ አንተን ፡ በበደሉበት ፡ በበደላቸው ፡
ምክንያት ፡ በበተንህበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የፈጥ ፡
እፍረት ፡ ነው ። ጌታ ፡ ሆይ ÷ በአንተ ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ሠራን ፡ ለእኛና ፡ ለነገሥታቶቻችን ፡ ለአለቆቻችንና ፡ ለአባቶቻችንም ፡ የፈጥ ፡
፰ እፍረት ፡ ነው ። በእርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡
፱ ያመፅን ፡ ብንሆን ÷ በባሪያዎቹም ፡ በነቢያት ፡ እጅ ፡ በፈታችን ፡ በኖረው ፡ በሕጉ ፡ እንሄድ ፡ ዘንድ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ በንሰማ ÷ ለጌታ ፡ ለአምላካችን ፡ ምሕረትና ፡ ይቅርታ ፡ ነው ። እስራኤ
፲ ልም ፡ ሁሉ ፡ ሕግህን ፡ ተላልፈዋል ÷ ቃልህንም ፡ እንዳይሰሙ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ፤ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ የተጻፈው ፡ መሐላና ፡ እርግማን ፡ ፈሰሰብን ። እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገርንም ፡
፲፩ በእኛ ፡ ላይ ፡ በማምጣቱ ፡ በላያችንና ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ በተሾሙት ፡ ፈራጆቻችን ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አጸና ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ከሰማይ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ አልተደረገም ። በሙሴም ፡
፲፪ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ መጣብን ፤ ኃጢአታችንም ፡ እንመለስ ፡ እውነትህንም ፡ እናስብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አልለመንንም ።
ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገሩን ፡
፲፫ ጠብቆ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አመጣ ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡
፲፬ ነውና ÷ እኛም ፡ ቃሉን ፡ አልሰማንምና ። አሁንም ፡ ሕዝብህን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በበረታች ፡ እጅ ፡ ያወጣህ ÷ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ቀን ፡ ዝና ፡ ለአንተ ፡ ያገኘህ ፡ ጌታ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ ኃጢአትን ፡ ሠርተናል ÷ ክፋትንም ፡ አድርገናል ።
፲፭ ጌታ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ኃጢአታችንና ፡ ስለ ፡ አበቶቻችን ፡ በደል ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ሕዝብህ ፡ በዙሪያችን ፡ ላሉት ፡ ሁሉ ፡ መሰደቢያ ፡ ሆነዋልና ፡ እንደ ፡ ጽድቅህ ፡ ሁሉ ፡ ቍጣህና ፡ መዓትህ ፡ ከከተማህ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከቅዱስ ፡ ተራራህ ፡
፲፮ እንዲመለስ ፡ እለምንሃለሁ ። አሁንም ÷ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ የባሪያህን ፡ ጸሎትና ፡ ልመናውን ፡ ስማ ፤ ጌታ ፡ ሆይ ÷ በፈረሰው ፡ በመቅደስህ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ስትል ፡ ፊትህን ፡ አብራ ።
፲፯ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ በፊትህ ፡ የምንለምን ፡ ስለ ፡ ብዙ ፡ ምሕረትህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ጽድቃችን ፡ አይደለምና ፡ ጆሮህን ፡ አዘንብለህ ፡ ስማ ፤ ዓይንህን ፡ ገልጠህ ፡ ጥፋታችንና ፡ ስምህ ፡ የተጠራባትን ፡ ከተማ ፡ ተመልከት ። አቤቱ ÷ ስማ ፤
፲፱ አቤቱ ÷ ይቅር ፡ በል ፤ አቤቱ ÷ አድምጥና ፡ አድርግ ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ስምህ ፡ በከተማህና ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ተጠርቶአልና ፡ ስለ ፡ ራስህ ፡ አትዘግይ ።
እኔም ፡ ገና ፡ ስናገርና ፡ ስጸልይ ÷ በኃጢአቴና ፡ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ኃጢአት ፡ ስናዘዝ ÷ በአምላኬም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ተቀደሰው ፡ ስለ ፡ አምላኬ ፡ ተራራ ፡ ስለምን ÷
፳፩ ገናም ፡ በጸሎት ፡ ስናገር ፡ አስቀድሜ ፡ በራእይ ፡

አይቼው ፥ የነበረው ፥ ሰው ፥ ገብርኤል ፥ እነሆ ፥ እየበረረ ፥ መጣ ፤ በማታም ፥ መሥዋዕት ፥ ጊዜ ፥ ፳፩ ዳሰሰኝ ። አስተማረኝም ÷ ተናገረኝም ፥ እንዲህም ፥ አለ ፦— ዳንኤል ፥ ሆይ ÷ ጥበብንና ፥ ማስተዋልን ፥ እሰጥህ ፥ ዘንድ ፥ አሁን ፥ መጥቻለሁ ። ፳፪ አንተ ፥ እጅግ ፥ የተወደድህ ፥ ነህና ፥ በልመናህ ፥ መጀመሪያ ፥ ላይ ፥ ትእዛዝ ፥ ወጥቶአል ÷ እኔም ፥ እነግርህ ፥ ዘንድ ፥ መጥቻለሁ ፤ አሁንም ፥ ነገሩን ፥ መርምር ÷ ራእዩንም ፥ አስተውል ። ፳፫ ዓመፃን ፥ ይጨርስ ÷ ኃጢአትንም ፥ ይፈጽም ÷ በደልንም ፥ ያስተሰርይ ÷ የዘላለምን ፥ ጽድቅ ፥ ያገባ ÷ ራእይንና ፥ ትንቢትን ፥ ያትም ÷ ቅዱሱ ፥ ቅዱሳኑንም ፥ ይቀባ ፥ ዘንድ ፥ በሕዝብህና ፥ በቅድስት ፥ ከተማህ ፥ ላይ ፥ ሰባ ፥ ሱባዔ ፥ ተቀጥሮ ፳፬ አል ። ስለዚህ ፥ እወቅ ፥ አስተውልም ፤ ኢየሩሳሌምን ፥ መጠገንና ፥ መሥራት ፥ ትእዛዙ ፥ ከሚወጣበት ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ አለቃው ፥ እስከ ፥ መሢሕ ፥ ድረስ ፥ ሰባት ፥ ሱባዔና ፥ ስድሳ ፥ ሁለት ፥ ሱባዔ ፥ ይሆናል ፤ እርስዋም ፥ በጭንቀት ፥ ዘመን ፥ ከንዳናና ፥ ከቅጥር ፥ ጋር ፥ ትሠራለች ። ፳፭ ከስድሳ ፥ ሁለት ፥ ጊዜ ፥ ሰበትም ፥ በኋላ ፥ መሢሕ ፥ ይገደላል ÷ በእርሱም ፥ ዘንድ ፥ ምንም ፥ የለም ፤ የሚመጣውም ፥ አለቃ ፥ ሕዝብ ፥ ከተማይቱንና ፥ መቅደሱን ፥ ያጠፋሉ ፤ ፍጻሜውም ፥ በጐርፍ ፥ ይሆናል ÷ እስከ ፥ መጨረሻም ፥ ድረስ ፥ ጦርነት ፥ ፳፮ ይሆናል ፤ ጥፋትም ፥ ተቀጥሮአል ። እርሱም ፥ ከብዙ ፥ ሰዎች ፥ ጋር ፥ ጽኑ ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ ለአንድ ፥ ሱባዔ ፥ ያደርጋል ፤ በሱባዔውም ፥ እኩሌታ ፥ መሥዋዕቱንና ፥ ቍርባኑን ፥ ያስቀራል ፤ በርኩሰትም ፥ ጫፍ ፥ ላይ ፥ አጥፊው ፥ ይመጣል ፤ እስከ ፥ ተቈረጠውም ፥ ፍጻሜ ፥ ድረስ ፥ መቅሠፍት ፥ በአጥፊው ፥ ላይ ፥ ይፈስሳል ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

፩ በፋርስ ፥ ንጉሥ ፥ በቂሮስ ፥ በሦስተኛው ፥ ዓመት ፥ ብልጣሶር ፥ ለተባለው ፥ ለዳንኤል ፥ ነገር ፥ ተገለጠለት ፤ ነገሩም ፥ እውነት ፥ ነበረ ÷ እርሱም ፥ ታላቅ ፥ ጦርነት ፥ ነው ፤ ነገሩንም ፥ አስተዋለ ÷ በራእዩም ፥ ውስጥ ፥ ማስተዋል ፥ ፪ ተሰጠው ። በዚያም ፥ ወራት ፥ እኔ ፥ ዳንኤል ፥ ሦስት ፥ ሳምንት ፥ ሙሉ ፥ ሳዝን ፥ ነበርሁ ። ፫ ማለፊያ ፥ እንጀራም ፥ አልበላሁም ÷ ሥጋና ፥ ጠጅም ፥ በአፌ ፥ አልገባም ÷ ሦስቱም ፥ ሳምንት ፥ እስኪፈጸም ፥ ድረስ ፥ ዘይት ፥ አልተቀባሁም ። ፬ ከመጀመሪያውም ፥ ወር ፥ በሀያ ፥ አራተኛው ፥ ቀን ፥ ጤግሮስ ፥ በተባለው ፥ በታላቁ ፥ ወንዝ ፥ ፭ አጠገብ ፥ ሳለሁ ÷ ዓይኔን ፥ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷ በፍታ ፥ የለበሰውን ፥ ጥሩም ፥ የአፌዝን ፥ ወርቅ ፥ በወገቡ ፥ ላይ ፥ የታጠቀውን ፥ ሰው ፥ አየሁ ። ፮ አካሉም ፥ እንደ ፥ ቢረሌ ፥ ይመስል ፥ ነበር ÷ ፊቱም ፥ እንደ ፥ መብረቅ ፥ ምስያ ፥ ነበረ ÷ ዓይኖቹም ፥ እንደሚንበለበል ፥ ፋና ÷ ክንዶቹና ፥ እግሮቹም ፥ እንደ ፥ ጋለ ፥ ናስ ÷ የቃሉም ፥ ድምፅ ፥ እንደ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ድምፅ ፥ ነበረ ። ፯ እኔም ፥ ዳንኤል ፥ ብቻዬን ፥ ራእዩን ፥ አየሁ ÷ ከእኔ ፥ ጋር ፥ የነበሩ ፥ ሰዎች ፥ ግን ፥ ራእዩን ፥ አላዩም ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ጽኑ ፥ መንቀጥቀጥ ፥ ወደቀባቸው ÷ ሊሸሸጉም ፥ ሸሹ ። ፰ እኔም ፥ ብቻዬን ፥ ቀረሁ ፥ ይህንም ፥ ታላቅ ፥ ራእይ ፥ አየሁ ፤ ኃይልም ፥ አልቀረልኝም ÷ ደም ፥ ግባቴም ፥ ወደ ፥ ማሽቀሽቅ ፥ ተለወጠብኝ ÷ ኃይልም ፥ አጣሁ ። ፱ የቃሉንም ፥ ድምፅ ፥ ሰማሁ ፤ የቃሉንም ፥ ድምፅ ፥ በሰማሁ ፥ ጊዜ ፥ ደንግጬ ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ በግምባሬ ፥ ተደፋሁ ።

፲ እነሆም ÷ አንዲት ፥ እጅ ፥ ዳሰሰችኝ ÷ በጕ ፲፩ ልበቴና ፥ በእጄም ፥ አቆመችኝ ። እርሱም ፦— እጅግ ፥ የተወደድህ ፥ ሰው ፥ ዳንኤል ፥ ሆይ ÷ እኔ ፥ ዛሬ ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ተልኬአለሁና ፥ የምነግርህን ፥ ቃል ፥ አስተውል ÷ ቀጥ ፥ ብለህም ፥ ቁም ፥ አለኝ ። ይህንም ፥ ቃል ፥ ባለኝ ፥ ጊዜ ፥ እየተንቀጠቀጥሁ ፥ ቆምሁ ። ፲፪ እርሱም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦— ዳንኤል ፥ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ ልብህ ፥ ያስተውል ፥ ዘንድ ÷ ሰውነትህም ፥ በአምላክህ ፥ ፊት ፥ ይዋረድ ፥ ዘንድ ፥ ካደረግህበት ፥ ከመጀመሪያው ፥ ቀን ፥ ጀምሮ ፥ ቃልህ ፥ ተሰምቶአል ፤ እኔም ፥ ስለ ፥ ቃልህ ፥ መጥቻለሁ ። ፲፫ የፋርስ ፥ መንግሥት ፥ አለቃ ፥ ግን ፥ ሀያ ፥ አንድ ፥ ቀን ፥ ተቋቋመኝ ፤ እነሆም ÷ ከዋነኞቹ ፥ አለቆች ፥ አንዱ ፥ ሚካኤል ፥ ሊረዳኝ ፥ መጣ ፤ እኔም ፥ ከፋርስ ፥ ነገሥታት ፥ ጋር ፥ በዚያ ፥ ተውሁት ። ፲፬ ራእዩም ፥ ገና ፥ ለብዙ ፥ ዘመን ፥ ነውና ፥ በኋለኛው ፥ ዘመን ፥ ለሕዝብህ ፥ የሚሆነውን ፥ አስታውቅህ ፥ ዘንድ ፥ አሁን ፥ መጥቻለሁ ። ፲፭ ይህንም ፥ ቃል ፥ በተናገረኝ ፥ ጊዜ ፥ ፊቴን ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ አቀረቀርሁ ÷ ዲዳም ፥ ሆንሁ ። ፲፮ እነሆም ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ የሚመስል ፥ ከንፈሬን ፥ ዳሰሰኝ ፤ የዚያን ፥ ጊዜም ፥ አፌን ፥ ከፍቼ ፥ ተናገርሁ ፥ በፊቱም ፥ ቆሞ ፥ የነበረውን ፦— ጌታዬ ፥ ሆይ ÷ ከራእዩ ፥ የተነሣ ፥ ሕመሜ ፥ መጣብኝ ÷ ኃይልም ፥ አጣሁ ። ፲፯ ይህ ፥ የጌታዬ ፥ ባሪያ ፥ ከዚህ ፥ ከጌታዬ ፥ ጋር ፥ ይናገር ፥ ዘንድ ፥ እንዴት ፥ ይችላል ? አሁንም ፥ ኃይል ፥ አጣሁ ÷ እስትንፋስም ፥ አልቀረልኝም ፥ አልሁት ።

፲፰ ደግሞ ፥ ሰው ፥ የሚመስል ፥ ዳሰሰኝ ÷ አበረታኝም ። ፲፱ እርሱም ፦— እጅግ ፥ የተወደድህ ፥ ሰው ፥ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ ሰላም ፥ ለአንተ ፥ ይሁን ፤ በርታ ÷ ጽና ፥ አለኝ ። በተናገረኝም ፥ ጊዜ ፥ በረታሁና ፦— አበርትተኸኛልና ፥ ጌታዬ ፥ ይናገር ፥ አልሁ ። እርሱም ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦— ወደ ፳ አንተ ፥ የመጣሁት ፥ ስለ ፥ ምን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ታውቃለህን ? አሁንም ፥ ከፋርስ ፥ አለቃ ፥ ጋር ፥ እዋጋ ፥ ዘንድ ፥ እመለሳለሁ ፤ እኔም ፥ ስወጣ ÷ እነሆ ፤ የግሪክ ፥ አለቃ ፥ ይመጣል ። ፳፩ ነገር ፥ ግን ፥ በእውነት ፥ ጽሑፍ ፥ የተጻፈውን ፥ እነግርሃለሁ ፤ በዚህም ፥ ነገር ፥ ከአለቃችሁ ፥ ከሚካኤል ፥ በቀር ፥ ማንም ፥ የሚያጸናኝ ፥ የለም ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ እኔም በሚዶናዊው በዳርዮስ መጀመሪያ ዓመት አጸናውና አበረታው ዘንድ ቆሜ ነበር ።

፪ አሁንም እውነትን አሳይሃለሁ ። እነሆ ሦስት ነገሥታት ደግሞ በፋርስ ይነሣሉ ፤ አራተኛውም ከሁሉ ይልቅ እጅግ ባለጠጋ ይሆናል ፤ በባለጠግነቱም በበረታ ጊዜ በግሪክ መንግሥት ላይ ሁሉን ያስነሣል ።

፫ ኃያልም ንጉሥ ይነሣል ÷ በትልቅ አገዛዝም ይገዛል ÷ እንደ ፈቃዱም ያደርጋል ።

፬ እርሱም በተነሣ ጊዜ መንግሥቱ ይሰበራል ፤ እስከ አራቱ የሰማይ ነፋሳት ይከፋፈላል ። ለዘሩ ግን አይከፋፈልም ÷ እንደ ገዛበትም አገዛዝ አይሆንም ፤ መንግሥቱ ይነቀላልና ፤ ከእነዚህም ለሌሎች ይሆናልና ።

፭ የደቡብም ንጉሥ ከአለቆቹም አንዱ ይበረታሉ ፤ እርሱም ይበረታበታል ይሠለጥንማል ፤ ግዛቱም ታላቅ ግዛት ይሆናል ።

፮ ከዘመናትም በኋላ ይጋጠማሉ ፤ የደቡብም ንጉሥ ሴት ልጅ ቃል ኪዳን ለማድረግ ወደ ሰሜን ንጉሥ ትመጣለች ፤ የክንድዋ ኃይል ግን አይጸናም ÷ እርሱና ክንዱም አይጸናም ፤ እርስዋና እርስዋን ያመጡ የወለዳትም በዚያም ዘመን ያጸናት አልፈው ይሰጣሉ ።

፯ ነገር ግን ከሥርዋ ቍጥቋጥ አንዱ በስፍራው ይነሣል ፤ ወደ ሠራዊቱም ይመጣል ÷ ወደ ሰሜንም ንጉሥ አምባ ይገባል ÷ በላያቸውም ያደርጋል ÷ ያሸንፍማል ።

፰ አማልክቶቻቸውንና ቀልጠው የተሠሩትን ምስሎቻቸውን ከብርና ከወርቅም የተሠሩትን የከበሩትን ዕቃዎች ወደ ግብጽ ይማርካል ፤ እስከ ጥቂትም ዓመት ድረስ ከሰሜን ንጉሥ ጋር ሳይዋጋ ይቀመጣል ።

፱ ይህም ወደ ደቡብ ንጉሥ መንግሥት ይገባል ÷ ነገር ግን ወደ ገዛ ምድሩ ይመለሳል ።

፲ ልጆቹም ይዋጋሉ ፤ ብዙ ሠራዊትንና ሕዝብን ይሰበስባል ፤ እርሱም ይመጣል ÷ ይጐርፍማል ÷ ያልፍማል ፤ ተመልሶም እስከ

፲፩ አምባው ድረስ ይዋጋል ። የደቡብም ንጉሥ ይቈጣል ወጥቶም ከሰሜን ንጉሥ ጋር ይዋጋል ፤ ብዙ ሕዝብንም ለሰልፍ ያቆማል ÷

፲፪ ሕዝቡም አልፎ በእጁ ይሰጣል ። ሕዝቡም በተወሰደ ጊዜ ልቡ ይታበያል ፤ አእላፋትን ንም ይጥላል ÷ ነገር ግን አያሸንፍም ።

፲፫ የሰሜንም ንጉሥ ይመለሳል ÷ ከቀደመውም የበለጠ ብዙ ሕዝብ ለሰልፍ ያቆማል ፤ በዘመናትና በዓመታትም ፍጻሜ ከታላቅ ሠራዊትና ከብዙ ሀብት ጋር ይመጣል ።

፲፬ በዚያም ዘመን ብዙ ሰዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ ይነሣሉ ፤ ከሕዝብህም መካከል የዓመፅ ልጆች ራእዩን ያጸኑ ዘንድ ይነሣሉ ፤ ነገር ግን ይወድቃሉ ።

፲፭ የሰሜንም ንጉሥ ይመጣል ÷ አፈርንም ይደለድላል ÷ የተመሸገች ከተማ ይወስዳል ፤ የደቡብም ሠራዊት የተመረጡትም ሕዝቡ አይቆሙም ፤ ለመቋቋምም ኃይል የላቸውም ።

፲፮ በእርሱም ላይ የሚመጣው ግን እንደ ፈቃዱ ያደርጋል ÷ በፊቱም የሚቆም የለም ፤ በመልካሚቱም ምድር ይቆማል ÷ በእጁም ውስጥ ጥፋት ይሆናል ። ከመንግሥቱም ሁሉ

፲፯ ኃይል ጋር ይመጣ ዘንድ ፊቱን ያቀናል ÷ ከእርሱም ጋር አንድነትን ያደርጋል ፤ ያረክሳትም ዘንድ ሴትን ልጅ ይሰጠዋል ፤ እርስዋም አትጸናም ለእርሱም አትሆንም ።

፲፰ ከዚህም በኋላ ፊቱን ወደ ደሴቶች ይመልሳል ÷ ብዙዎችንም ይወስዳል ፤ አንድ አለቃ ግን ስድቡን ይሽራል ÷ ስድቡንም በራሱ ላይ ይመልሳል ። ፊቱንም ወደ ገዛ ምድሩ

፲፱ አምባዎች ይመልሳል ፤ ተሰናክሎም ይወድቃል ÷ አይገኝምም ።

፳ የዚያን ጊዜም በመንግሥቱ ክብር መካከል አስገባሪውን የሚያሳልፍ በስፍራው ይነሣል ፤ ነገር ግን በቍጣው ሳይሆን በሰልፍም ሳይሆን በጥቂት ቀን ይሰበራል ።

፳፩ በእርሱም ስፍራ የተጠቃ ሰው ይነሣል ፤ የመንግሥቱንም ክብር አይሰጡትም ፤ በቀስታ መጥቶ መንግሥቱን በማታለል ይገዛል ።

፳፪ የሚጐርፍም ሠራዊት ከፊቱ ይወሰዳል ÷ እርሱና የቃል ኪዳኑ አለቃም ይሰበራሉ ።

፳፫ ከእርሱም ጋር ከተወዳጀ በኋላ በተንኰል ያደርጋል ፤ ከጥቂትም ሕዝብ ጋር ወጥቶ ይበረታል ።

፳፬ በቀስታም ከአገሩ ሁሉ ወደ ለመለመችው ክፍል ይገባል ፤ አባቶቹና የአባቶቹ አባቶች ያላደረጉትን ያደርጋል ፤ ብዝበዛውንና ምርኮውንም ሀብቱንም በመካከላቸው ይበትናል ፤ በምሽጎችም ላይ እስከ ጊዜው ድረስ አሳቡን ይፈጥራል ።

፳፭ በታላቅም ሠራዊት ሆኖ ኃይሉንና ልቡን በደቡብ ንጉሥ ላይ ያስነሣል ፤ የደቡብም ንጉሥ በታላቅና በብዙ ሠራዊት ሆኖ በሰልፍ ይዋጋል ፤ ነገር ግን አሳብ በእርሱ ላይ ይፈጥራሉና አይጸናም ።

፳፮ መብሉንም የሚበሉ ሰዎች ይሰብሩታል ፤ ሠራዊቱም ይጐርፋል ፤ ብዙዎችም ተገድለው ይወድቃሉ ።

፳፯ እነዚህም ሁለት ነገሥታት ክፋትን ያደርጉ ዘንድ በልባቸው ያስባሉ ÷ በአንድ ገበታም ተቀምጠው ሐሰት ይናገራሉ ፤ ነገር ግን ፍጻሜው እስከ ተወሰነው ጊዜ ነውና አይከናወንላቸውም ።

፳፰ ከብዙም ሀብት ጋር ወደ ምድሩ ይመለሳል ÷ ልቡም በተቀደሰው ቃል ኪዳን ላይ ይሆናል ፤ ፈቃዱንም ያደርጋል ÷ ወደ ገዛ ምድሩም ይመለሳል ። በተወሰነውም ጊዜ ይመለሳል ፤ ወደ ደቡብም ይመጣል ፤

ነገር ፡ ግን ፡ ኋለኛው ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ አይሆ
፴፡ ንም ። የኪቲም ፡ መርከቦች ፡ ይመጡበታልና ፡
ስለዚህ ፡ አዝኖ ፡ ይመለሳል ÷ በቅዱሱም ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ÷ ፈቃዱንም ፡ ያደርጋል ፤
ተመልሶም ፡ ቅዱሱን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የተዉትን ፡
፴፩፡ ሰዎች ፡ ይመለከታል ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሠራዊ
ቶች ፡ ይቆማሉ ÷ መቅደሱንም ፡ ግንቡንም ፡ ያረ
ክሳሉ ÷ የዘወትሩንም ፡ መሥዋዕት ፡ ያስቀራሉ ÷
፴፪፡ የጥፋትንም ፡ ርኵሰት ፡ ያቆማሉ ። ቃል ፡ ኪዳ
ኑን ፡ የሚበድሉትንም ፡ በማታለል ፡ ያስታል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ አምላካቸውን ፡ የሚያውቁ ፡ ሕዝብ ፡
፴፫፡ ይበረታሉ ÷ ያደርጋሉም ። በሕዝቡም ፡ መካ
ከል ፡ ያሉ ፡ ጥበበኞች ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያስተ
ምራሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሰይፍና ፡ በእሳት ፡ ነበል
ባል ፡ በምርኮና ፡ በመበዝበዝ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
፴፬፡ ይወድቃሉ ። በወደቁም ፡ ጊዜ ፡ በጥቂት ፡ እር
ዳታ ፡ ይረዳሉ ፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በግብዝነት ፡
፴፭፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተባብረው ፡ ይሰበሰባሉ ። እስከ ፡
ተመሰነውም ፡ ዘመን ፡ ይሆናልና ፡ ከጥበበኞቹ ፡
አያሌዎቹ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ይነጥሩና ፡
ይጠሩ ፡ ይነጡም ፡ ዘንድ ፡ ይወድቃሉ ።
፴፮፡ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤ ራሱ
ንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ÷ በአማልክት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ራሱን ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ÷ በአማ
ልክትም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ በትዕቢት ፡ ይናገ
ራል ፤ ቍጣም ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ይከናወ
፴፯፡ ንለታል ÷ የተወሰነው ፡ ይደረጋልና ። የአባ
ቶቹንም ፡ አማልክት ፡ የሴቶችንም ፡ ምኞት ፡
አይመለከትም ፤ ራሱንም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡
ያደርጋልና ፡ አማልክትን ፡ ሁሉ ፡ አይመለከ
፴፰፡ ትም ። በእነዚህ ፡ ፋንታ ፡ ግን ፡ የአምባዎቹን ፡
አምላክ ፡ ያከብራል ፤ አባቶቹም ፡ ያላወቁትን ፡
አምላክ ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ በዕንቍና ፡ በከበረ ፡
፴፱፡ ነገር ፡ ያከብረዋል ። በእንግዳም ፡ አምላክ ፡
እርዳታ ፡ በጽኑ ፡ አምባ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፤ ለሚ
ያውቁት ፡ ክብር ፡ ያበዛላቸዋል ÷ በብዙም ፡ ላይ ፡
ያስገዛቸዋል ÷ ምድርንም ፡ በዋጋ ፡ ይከፍላል ።
፵፡ በፍጻሜ ፡ ዘመንም ፡ የደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይዋጋል ፤ የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ከሰ
ረገሎችና ፡ ከፈረሰኞች ፡ ከብዙም ፡ መርከቦች ፡
ጋር ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይመጣበታል ፤ ወደ ፡
አገሮችም ፡ ይገባል ÷ ይጐርፍማል ÷ ያልፍ
፵፩፡ ማል ። ወደ ፡ መልካሚቱም ፡ ምድር ፡ ይገባል ÷
ብዙ ፡ አገሮችም ፡ ይወድቃሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ኤዶምያስና ፡ ሞዓብ ፡ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡
፵፪፡ የበለጡት ፡ ከእጁ ፡ ይድናሉ ። እጁን ፡ በአገ
ሮች ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ÷ የግብጽም ፡ ምድር ፡
፵፫፡ አታመልጥም ። በወርቅና ፡ በብርም ፡ መዝ
ገብ ፡ ላይ ÷ በከበረችም ፡ በግብጽ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ይሠለጥናል ፤ የልብያና ፡ የኢትዮጵያ ፡
፵፬፡ ሰዎችም ፡ ይከተሉታል ። ከምሥራቅና ፡ ከሰ
ሜን ፡ ግን ፡ ወሬ ፡ ያውከዋል ፤ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡
ይገድል ፡ ዘንድና ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በታ
ላቅ ፡ ቍጣ ፡ ይወጣል ። ንጉሣዊ ፡ ድንኳኑንም ፡ ፵፭፡
በባሕርና ፡ በከበረው ፡ በቅዱሱ ፡ ተራራ ፡ መካ
ከል ፡ ይተክላል ፤ ወደ ፡ ፍጻሜው ፡ ግን ፡ ይመ
ጣል ÷ ማንም ፡ አይረዳውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ሕዝብህ ፡ ልጆች ፡ የሚ ፩፡
ቆመው ፡ ታላቁ ፡ አለቃ ፡ ሚካኤል ፡ ይነሣል ፤
ሕዝብም ፡ ከሆነ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚያ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ያልሆነ ፡ የመከራ ፡
ዘመን ፡ ይሆናል ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ በመጽሐፉ ፡
ተጽፎ ፡ የተገኘው ፡ ሕዝብህ ፡ ሁሉ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ ይድናል ። በምድርም ፡ ትቢያ ፡ ውስጥ ፡ ፪፡
ካንቀላፉቱ ፡ ብዙዎች ፡ ይነቃሉ ፤ እኩሌቶቹ ፡
ወደ ፡ ዘላለም ፡ ሕይወት ÷ እኩሌቶቹም ፡ ወደ ፡
እፍረትና ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ጕስቍልና ። ጥበበ ፫፡
ኞቹም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ፀዳል ÷ ብዙ ፡ ሰዎች
ንም ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ የሚመልሱ ፡ እንደ ፡ ከዋክ
ብት ፡ ለዘላለም ፡ ይደምቃሉ ። ዳንኤል ፡ ሆይ ÷ ፬፡
አንተ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
ቃሉን ፡ ዝጋ ÷ መጽሐፉንም ፡ አትም ፤ ብዙ ፡
ሰዎች ፡ ይመረምራሉ ÷ እውቀትም ፡ ይበዛል ።
እኔም ፡ ዳንኤል ፡ አየሁ ፤ እነሆም ÷ ሁለት ፡ ፭፡
ሌሎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ÷ አንዱ ፡ በዚህ ፡ በወ
ንዙ ፡ ዳር ÷ ሌላውም ፡ በዚያ ፡ በወንዙ ፡ ዳር ።
አንዱም ፡ ከወንዙ ፡ ውኃ ፡ በላይ ፡ የነበረውን ፡ ፮፡
በፍታም ፡ የለበሰውን ፡— የዚህ ፡ ድንቅ ፡ ፍጻሜ ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? አለው ። ከወንዙም ፡ ውኃ ፡ ፯፡
በላይ ፡ የነበረው ፡ በፍታም ፡ የለበሰው ፡ ሰው ፡
ቀኝና ፡ ግራ ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አንሥቶ ፡—
ለዘመንና ፡ ለዘመናት ፡ ለዘመንም ፡ እኩሌታ ፡
ነው ፤ የተቀደሰውም ፡ ሕዝብ ፡ ኃይል ፡ መበተን ፡
በተጨረሰ ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ይፈጸማል ፡ ብሎ ፡
ለዘላለም ፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ በሚኖረው ፡ ሰማል ፡
ሰማሁ ። ሰማሁም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አላስተዋልሁም ፤ ፰፡
የዚያን ፡ ጊዜም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ የዚህ ፡ ሁሉ ፡
ፍጻሜ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አልሁ ። እርሱም ፡ ፱፡
እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ዳንኤል ፡ ሆይ ÷ ቃሉ ፡ እስከ ፡
ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የተዘጋና ፡ የታተመ ፡
ነውና ፡ ሊድ ፤ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነታቸውን ፡ ፲፡
ያጠራሉ ፡ ያነጡማል ፡ ይነጥሩማል ፤ ክፉዎች ፡
ግን ፡ ክፋትን ፡ ያደርጋሉ ፤ ክፉዎችም ፡ ሁሉ ፡
አያስተውሉም ÷ ጥበበኞች ፡ ግን ፡ ያስተው
ላሉ ። የዘወትሩም ፡ መሥዋዕት ፡ ከቀረ ፡ ጀምሮ ÷ ፲፩፡
የጥፋትም ፡ ርኵሰት ፡ ከቆመ ፡ ጀምሮ ፡ ሺህ ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ቀን ፡ ይሆናል ። የሚታ ፲፪፡
ገሥ ÷ እስከ ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አም
ስት ፡ ቀንም ፡ የሚደርስ ፡ ምስጉን ፡ ነው ። አንተ ፡ ፲፫፡
ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜው ፡ ድረስ ፡ ሂድ ፤ አንተም ፡
ታርፋለህ ÷ በቀኑም ፡ መጨረሻ ፡ በዕጣ ፡ ክፍ
ልህ ፡ ትቆማለህ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ሙዳ ፡ በባቶቹ ፡ መቃብር ፡ ከተቀበረ ፡ በኋላ ፡ የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ መን ግሥቱን ፡ ያዘ ።

፪፡ ዳንኤልም ፡ የንጉሡ ፡ የቂሮስ ፡ እልፍኝ ፡ አሽ ከር ፡ ነበር ፡ ከባለሟሎቹም ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ይከብር ፡ ነበር ።

፫፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ምስል ፡ ነበር ፡ ምግቡንም ፡ ሁልጊዜ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ጫን ፡ በሚፈጅ ፡ ቻል ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስ ፈሪያ ፡ ስንዴ ፡ አርባ ፡ በግ ፡ ሰባት ፡ ፊቀን ፡ ወይን ፡ እያወጣጡ ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ።

፬፡ ንጉሡም ፡ ያመልከው ፡ ነበር ፡ ሁልጊዜም ፡ ወደሱ ፡ እየሄደ ፡ ይሰግድለት ፡ ነበር ፡ ዳንኤል ፡ ግን ፡ ለፈጣሪው ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ለቤል ፡ የማትሰግድ ፡ ለምንድነው ፡ አለው ።

፭፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እኔስ ፡ ምድርና ፡ ሰማ ይን ፡ የፈጠረ ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ዬን ፡ አመልካለሁ ፡ እንጂ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ የሠ ራው ፡ ጣዖትን ፡ አላመልክም ፡ ፍጥረትን ፡ ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ አለው ።

፮፡ ንጉሡም ፡ ቤል ፡ ሕያው ፡ ያልሆነ ፡ አምላክ ፡ ይመስልሃልን ፡ እየነጋ ፡ እንዲበላ ፡ እንዲጠጣ ፡ አታይምን ፡ አለው ።

፯፡ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ሳቁበት ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ይበላል ፡ ይጠጣል ፡ እያሉ ፡ አያስቱህ ፡ ይህስ ፡ ውስጡ ፡ ጭቃ ፡ ላዩ ፡ ናስ ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ አይ በላም ፡ አይጠጣም ፡ አለው ።

፰፡ ንጉሡም ፡ ተቈጣ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱንም ፡ ጠርቶ ፡ ይህንን ፡ የቤልን ፡ ምግብ ፡ ማንም ፡ እንዲበላው ፡ ካልነገራችሁኝ ፡ ትሞታላችሁ ።

፱፡ ቤል ፡ እንዲበላ ፡ ዳንኤልን ፡ ብትረቱልኝ ፡ ግን ፡ ቤልን ፡ የሰደበ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አላቸው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እንዳልክ ፡ ይሁን ፡ አለው ።

፲፡ ከሴቶችና ፡ ከልጆች ፡ በቀር ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ሰብዓ ፡ ይሆኑ ፡ ነበር ፡ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ ቤት ፡ ሄዱ ።

፲፩፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱም ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ እንሔዳለን ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ማዕዱን ፡ ሥራ ፡ ወይኑንም ፡ ቀድተህ ፡ አዘጋጅተህ ፡ አኑር ፡ ደጃፉን ፡ ዘግተህ ፡ በማኅተምህ ፡ አትመው ።

፲፪፡ ሲነጋም ፡ ገሥግሠህ ፡ ሂድ ፡ ቤል ፡ ሁሉን ፡ በልቶ ፡ ቢገኝ ፡ እንጂ ፡ ሳይበላ ፡ ቢገኝ ፡ እኛ ፡ እንሞ ታለን ፡ በልቶ ፡ ቢገኝ ፡ ግን ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ሐሰ ትን ፡ የተናገረ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አሉት ።

፲፫፡ እነሱ ፡ ግን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ያውቃሉ ፡ በማዕዱ ፡ በታች ፡ የተሠራ ፡ ጕዳና ፡ ነበራቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ በዚያ ፡ እየገቡ ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ።

፲፬፡ እነሱ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ለቤል ፡ የሚበ ላውን ፡ አዘጋጀ ፡ ዳንኤልም ፡ ብላቴናውን ፡ አመድ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘው ፡ በንጉሡ ፡ ብቻ ፡ ፊት ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ነሰነሰው ፡ ከወጡም ፡ በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ ዘግተው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡ ፡ በማኅተም ፡ አተመተ ።

፲፭፡ እነሱ ፡ ከሄዱ ፡ በኋላ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ እንደ ፡ ልማዳቸው ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራና ፡ ከሚስቶቻ ቸው ፡ ጋራ ፡ ሌሊት ፡ ገብተው ፡ ሁሉንም ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።

፲፮፡ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሠው ፡ ሄዱ ።

፲፯፡ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ማኅተምህ ፡ ደኅና ፡ ነውን ፡ አለው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አወን ፡ ደኅና ፡ ነው ፡ አለው ።

፲፰፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ በከፈተ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ማዕዱን ፡ ፈጽመው ፡ በልተውት ፡ አገኘ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ደነፋ ፡ ቤል ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ነህ ፡ ተንኰልም ፡ የለብህም ፡ አለ ።

፲፱፡ ዳንኤልም ፡ ሳቀበት ፡ ንጉሡን ፡ ያዘው ፡ ወደ ፡ ውስጥም ፡ እንዳይገባ ፡ ከለከለው ፡ እስኪ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተመልከት ፡ ይህ ፡ የምን ፡ ፍለጋ ፡ ይመ ስልሃል ፡ አለው ።

፳፡ ንጉሡም ፡ የሴቶችና ፡ የወንዶችን ፡ የልጆችን ፡ ፍለጋ ፡ አያለሁ ፡ አለ ፡ ንጉሡም ፡ ተቈጣ ።

፳፩፡ ያንጊዜም ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱን ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ ያዛቸው ፡ በማዕዱ ፡ የተዘ ጋጀውን ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ የሚገቡበ ትን ፡ ሰርጥ ፡ ጕዳና ፡ አሳዩት ።

፳፪፡ ንጉሡም ፡ ገደላቸው ፡ ለዳንኤልም ፡ ቤልን ፡ ሰጠው ፡ ዳንኤልም ፡ ሰበረው ፡ ቤቱንም ፡ አፈ ረሰው ።

፳፫፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ዘንዶም ፡ ነበር ።

፳፬፡ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ይህንንም ፡ ናስ ፡ ነው ፡ ትለዋለህን ፡ እነሆ ፡ ደኅንኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ይበ ላል ፡ ይጣጠል ፡ ደኅና ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፡ ትለው ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፡ ስገድለት ፡ አለው ።

፳፭፡ ዳንኤልም ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ ለፈጣሪዬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰግዳለሁ ።

፳፮፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡ ዘንዶ ፡ ያለ ፡ ሰይፍና ፡ ያለ ፡ በትር ፡ እገድለው ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ፡ ንጉሥም ፡ ዳንኤልን ፡ አሰናበትኩህ ፡ አለው ።

፳፯፡ ዳንኤልም ፡ ጠጕርና ፡ አደሮ ፡ ማር ፡ ስብ ፡ አምጥቶ ፡ አንድነት ፡ ቀቀለው ፡ ልህሉህ ፡ አደረገው ፡ ለዘንዶውም ፡ በፉ ፡ እገሪሰው ፡ ያም ፡ ዘንዶ ፡ በጕ ረሰው ፡ ጊዜ ፡ ተሰንጥቆ ፡ ሞተ ፡ ዳንዳኤም ፡ ጣዖታችሁን ፡ እዩ ፡ አላቸው ።

፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጡ ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በነገር ፡ ተመለሱ ፡ ቤልን ፡ ሰበረ ፡ ካህናቱንም ፡ ገደለ ፡ ዘንዶውንም ፡ ገደለ ፡ ንጉሥ ፡ መንግሥቱን ፡ ተቀማ ፡ ተቀማ ፡ አሉ ።

፳፱፡ ዳንኤል ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እንሂድ ። ይህ ፡ ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ ገንዘብ ህንም ፡ እንዘርፍሃለን ፡ ቤትህንም ፡ በእሳት ፡ እና

ቃጥላለን ፡ እንለዋለን ፡ አሉ ። ንጉሥም ፡ እጅግ ፡ እንዳስጨቁት ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ለንጉሡም ፡ ግድ ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ ሰጣቸው ።

፴፤ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፡ በዚያም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።

፴፩፤ በዚያም ፡ ሰባት ፡ አንበሶች ፡ ነበሩ ። ሁልጊዜ ፡ ሁለት ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ በግ ፡ ይመግቧቸው ፡ ነበር ፡ ያንጊዜ ፡ ግን ፡ ዳንኤልን ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፡ ምንምን ፡ አልሰጧቸውም ፡ ነበር ።

፴፪፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆምም ፡ በይሁዳ ፡ ነበር ፡ የምስር ፡ ንፍሮ ፡ አስቀቀለ ፡ እንጀራ ፡ አስጋገረ ፡ በቅርጫት ፡ አድርጎ ፡ እህል ፡ ለሚያጭዱ ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደ ።

፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆምን ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡ በባቢሎን ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ላለ ፡ ለዳንኤል ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

፴፬፤ ዕንባቆምም ፡ አቤቱ ፡ ባቢሎንን ፡ አላውቅም ፡ የአንበሶችም ፡ ጕድጓድ ፡ ወይትም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላውቅም ፡ አለው ።

፴፭፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ጕተናውን ፡ ያዘው ፡ በራሱም ፡ ጸጕር ፡ ተሸክሞ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኃይል ፡ በባቢሎን ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አደረሰው ።

፴፮፤ ዕንባቆምም ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ ዳንኤል ፡ ዳንኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠህ ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡ ተቀበል ፡ አለ ።

፴፯፤ ዳንኤልም ፡ ወዳጆቹን ፡ የማይዘነጋቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ አሰበኝን ፡ አለ ።

፴፰፤ ዳንኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ተቀብሎ ፡ በላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆምን ፡ ያን ጊዜ ፡ ወዳገሩ ፡ መለሰው ።

፴፱፤ ንጉሡም ፡ በሰባተኛዪቱ ፡ ቀን ፡ መጥቶ ፡ ለዳንኤል ፡ አለቀሰለት ፡ ወደ ፡ አንበሶቹም ፡ ጕድጓድ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ በአንበሶቹ ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ አየው ።

፵፤ ንጉሡም ፡ ቃልን ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ የዳንኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ነህ ፡ ያላንተም ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለም ፡ አለ ።

፵፩፤ ዳንኤልንም ፡ ያንጊዜ ፡ ከአንበሶቹ ፡ ጕድጓድ ፡ አወጣው ። ዳንኤልን ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ የወደዱ ፡ እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ይዘው ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣላቸው ፡ አንበሶቹም ፡ ያን ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ በሏቸው ።

፵፪፤ ያንጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ የሚያድን ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ምልክትን ፡ ድንቅ ፡ ተአምራትን ፡ ያደረጋልና ፡ ዳንኤልንም ፡ ከአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አድኖታልና ፡ ሁሉም ፡ የዳንኤልን ፡ ፈጣሪ ፡ ያምልኩት ፡ አለ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ነቢዩ ፡ ዳንኤል ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በዮአስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ብኤሪ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሆሴዕ ፡ የመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪፤ እግዚአብሔር ፡ መጀመሪያ ፡ በሆሴዕ ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆሴዕን ፡— ምድሪቱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ርቃ ፡ ታላቅ ፡ ግልሙትና ፡ ታደርጋለችና ፡ ሂድ ፤ ጋለሞታን ፡ ሴትና ፡ የግልሙትናን ፡ ልጆች ፡ ለአንተ ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

፫፤ እርሱም ፡ ሄዶ ፡ የዴቤላይምን ፡ ልጅ ፡ ጎሜርን ፡ አገባ ፤ እርስዋም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡

፬፤ ወለደችለት ። እግዚአብሔርም ፡— ከጥቂት ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ የኢይዝራኤልን ፡ ደም ፡ በኢዩ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እበቀላለሁና ፥ ከእስራኤልም ፡ ቤት ፡ መንግሥትን ፡ እሽራለሁና ፡ ስሙን ፡ ኢይዝራኤል ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በኢይዝራኤል ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤልን ፡ ቀስት ፡

፭፤ እሰብራለሁ ፡ አለው ። ደግሞ ፡ ፀነሰች ፡ ሴት ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፡— ይቅር ፡ እላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልምርምና ፡ ስምዋን ፡ ሎሩሃማ ፡ ብለህ ፡ ጥራት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡

፮፤ እምራለሁ ፤ በአምላካቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አድናቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ በቀስት ፡ ወይም ፡ በሰይፍ ፡ ወይም ፡ በሰልፍ ፡ ወይም ፡ በፈረሶች ፡ ወይም ፡ በፈረሰኞች ፡ አላድናቸውም ፡ አለው ።

፯፤ ሎሩሃማም ፡ ጡት ፡ ባስጣለች ፡ ጊዜ ፥ ደግሞ ፡

፰፤ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፡— ሕዝቤ ፡ አይደላችሁምና ፥ እኔም ፡ አምላክ ፡ አልሆናችሁምና ፡ ስሙን ፡ ሎዓሚ ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ እንደማይሰፈርና ፡ እንደማይቈጠር ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይሆናል ፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡ ሕዝቤ ፡ አይደላችሁም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረበት ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡ ልጆች ፡ ይባላሉ ።

፪፤ የይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ይሰበሰባሉ ፥ ለእነርሱም ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡ ይሾማሉ ፥ ከምድሪቱም ፡ ይወጣሉ ፤ የኢይዝራኤል ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ።

፫፤ ወንድሞቻችሁን ፡— ዓሚ ፥ እኅቶቻችሁንም ፡— ሩሃማ ፡ በሉአቸው ።

፬፤ እናታችሁ ፡ ሚስቴ ፡ አይደለችምና ፥ እኔም ፡

ባልዋ፥ አይደለሁምና፥ ተምዋገቱ፥ ከእናታችሁ፥ ጋር ፥ ተምዋገቱ ። ግልሙትናዋን ፥ ከፊትዋ ÷ ምንዝርናዋንም ፥ ከጡቶችዋ ፥ መካከል ፥ ታስ ፫ ወግድ ፤ ዕራቁትዋን ፥ እንዳልገፍፋት ÷ እንደ ፥ ተወለደችበትም ፥ ቀን ፥ እንዳላደርጋት ÷ እንደ ፥ ምድረ ፥ በዳና ፥ እንደ ፥ ደረቅ ፥ ምድር ፥ እንዳላ ፮ ደርጋት ÷ በጥማትም ፥ እንዳልገድላት ፤ የግል ሙትናዋ ፥ ልጆች ፥ ናቸውና ፥ ልጆችዋን ፥ አል ፯ ምርም ። እናታቸው ፥ አመንዝራለች ፤ የፀነሰ ቻቸውም ፥— እንጀራዬንና ፥ ውኃዬን ÷ ጥጬ ንና ፥ የተልባ ፥ እግሬን ÷ ዘይቴንና ፥ መጠጤን ፥ ከሚሰጡኝ ፥ ከውሽሞቼ ፥ በኋላ ፥ እሄዳለሁ ፥ ፰ ብላ ፥ አስነወረቻቸው ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ መንገ ድሽን ፥ በእሾህ ፥ እዘጋለሁ ÷ መንገድዋንም ፥ ፱ እንዳታገኝ ፥ ቅጥርን ፥ እቀጥርባታለሁ ። ውሽ ሞችዋንም ፥ ትከተላለች ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አት ደርስባቸውም ፤ ትፈልጋቸውማለች ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አታገኛቸውም ፤ እርስዋም ፥— ከዛሬ ፥ ይልቅ ፥ የዚያን ፥ ጊዜ ፥ ይሻለኝ ፥ ነበርና ፥ ተመ ልሼ ፥ ወደ ፥ ቀደመው ፥ ባሌ ፥ እሄዳለሁ ፥ ትላ ለች ። ፲ እርስዋም ፥ እህልንና ፥ ወይንን ፥ ጠጅ ፥ ዘይ ትንም ፥ የሰጠኋት ÷ ለበኣልም ፥ የተሠራውን ፥ ብርና ፥ ወርቅ ፥ያበዛሁላት ፥ እኔ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ፲፩ አላወቀችም ። ስለዚህ ፥ እህሌን ፥ በጊዜዋ ÷ ወይን ፥ ጠጄንም ፥ በወረትዋ ፥ እወስዳለሁ ÷ ዕራ ቁትነትዋንም ፥ እንዳትሸፍን ፥ ጥጬንና ፥ የተ ፲፪ ልባ ፥ እግሬን ፥ እገፍፋታለሁ ። አሁንም ፥ ውሽሞ ችዋ ፥ እያዩ ፥ ነውርዋን ፥ እገልጣለሁ ፤ ከእጄም ፥ ፲፫ ማንም ፥ አያድናትም ። ደስታዋንም ፥ ሁሉ ÷ በዓላቶችዋንም ÷ መባቻዎችዋንም ÷ ሰንበቶች ዋንም ÷ የተቀደሱትንም ፥ ጉባኤዎችን ፥ ሁሉ ፥ ፲፬ አስቀራለሁ ። እርስዋም ፥— ውሽሞቼ ፥ የሰ ጡኝ ፥ ዋጋዬ ፥ ይህ ፥ነው ፥ ያለችውን ፥ ወይን ዋንና ፥ በለስዋን ፥ አጠፋለሁ ፤ ዱርም ፥ አደርገ ዋለሁ ÷ የምድረ ፥ በዳም ፥ አራዊት ፥ ይበሉታል ። ፲፭ እኔን ፥ ረስታ ፥ ውሽሞችዋን ፥ እየተከተለች ÷ በጉትጮችዋና ፥ በጌጥዋም ፥ እያጌጠች ፥ ለበኣ ሊም ፥ ያጠነችበትን ፥ ወራት ፥ እበቀልባታለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ። ፲፮ ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ አባብላታለሁ ÷ ወደ ፥ ምድረ ፥ በዳም ፥ አመጣታለሁ ÷ ለልብዋም ፥ ፲፯ እናገራለሁ ። ከዚያም ፥ የወይን ፥ በታዋን ÷ የተስፋ ፥ በርም ፥ እንዲሆንላት ፥ የአኮርን ፥ ሸለቆ ፥ አሰጣታለሁ ፤ በዚያም ፥ ከግብጽ ፥ ምድር ፥ እንደ ፥ ወጣችበት ፥ ቀን ፥ እንደ ፥ ሕፃንነትዋ ፥ ወራት ፥ ፲፰ ትዘምራለች ። በዚያ ፥ ቀን ፥ ባሌ ፥ ብለሽ ፥ ትጠሪ ኛለሽ ፥ እንጂ ፥ ዳግመኛ ፥ በኣሌ ፥ ብለሽ ፥ አትጠ ፲፱ ሪኝም ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ የበኣሊምን ፥ ስም ፥ ከአፍዋ ፥ አስወግደዋለሁና ÷ በስማቸ ፳ ውም ፥ እንግዲህ ፥ አይታሰቡምና ። በዚያም ፥ ቀን ፥ ከምድር ፥ አራዊትና ፥ ከሰማይ ፥ ወፎች ፥ ከመሬትም ፥ ተንቀሳቃሾች ፥ ጋር ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥ አደርግላቸዋለሁ ፤ ቀስትንና ፥ ሰይፍን ፥ ሰልፍ ንም ፥ ከምድሩ ፥ እሰብራለሁ ÷ ተከልለውም ፥ እንዲኖሩ ፥ አስተኛቸዋለሁ ። ለዘላለምም ፥ ለእኔ ፳፩ እንድትሆኚ ፥ አጭሻለሁ ፤ በጽድቅና ፥ በፍርድ ፥ በምሕረትና ፥ በርኅራኄ ፥ አጭሻለሁ ። ለእኔም ፥ ፳፪ እንድትሆኚ ፥ በመታመን ፥ አጭሻለሁ ፥ አንቺም ፥ እግዚአብሔርን ፥ ታውቂአለሽ ።

በዚያንም ፥ ቀን ፥ እመልሳለሁ ÷ ይላል ፥ እግ ፳፫ ዚአብሔር ፤ ለሰማይ ፥ እመልሳለሁ ÷ ሰማይም ፥ ለምድር ፥ ይመልሳል ፤ ምድርም ፥ ለእህልና ፥ ለወይን ፥ ጠጅ ፥ ለዘይትም ፥ ትመልሳለች ፤ እነ ፳፬ ርሱም ፥ ለኢይዝራኤል ፥ ይመልሳሉ ። በምድ ርም ፥ ላይ ፥ ለእኔ ፥ እዘራታለሁ ፤ ምሕረትም ፥ የሌላትን ፥ እምራለሁ ÷ ሕዝቤም ፥ ያልሆነ ውን ፥— አንተ ፥ ሕዝቤ ፥ ነህ ፥ እለዋለሁ ፤ እር ሱም ፥— አንተ ፥ አምላኬ ፥ ነህ ፥ ይለኛል ።

ምዕራፍ ፫ ።

እግዚአብሔርም ፥— የእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ፩ ወደ ፥ሌሎች ፥ አማልክት ፥ ቢመለሱና ፥ የዘቢብ ፥ ጥፍጥፍን ፥ ቢወድዱ ፥ እንኳ ÷ እግዚአብሔር ፥ እንደሚወድዳቸው ፥ አንተም ፥ ውሽማዋን ፥ የምትወድደውን ፥ አመንዝራይትን ፥ ሴት ፥ ውደድ ፥ አለኝ ። እኔም ፥ በአሥራ ፥ አምስት ፥ ፪ ብርና ፥ በአንድ ፥ ቆሮስ ፥ መስፈሪያ ፥ ተኩል ፥ ገብስ ፥ ገዛኋት ። ከእኔ ፥ ጋር ፥ ብዙ ፥ ወራት ፥ ፫ ተቀመጪ ÷ አታመንዝሪም ÷ ለሌላ ፥ ሰውም ፥ አትሁኚ ፤ እኔም ፥ እንዲሁ ፥ እሆንልሻለሁ ፥ አል ፬ ኋት ። የእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ያለ ፥ ንጉሥና ፥ ፬ ያለ ፥ አለቃ ÷ ያለ ፥ መሥዋዕትና ፥ ያለ ፥ ዓምድ ÷ ያለ ፥ ኤፉድና ፥ ያለ ፥ ተራፊም ፥ ብዙ ፥ ወራት ፥ ይቀመጣሉና ፤ ከዚያም ፥ በኋላ ፥ የእስራኤል ፥ ፭ ልጆች ፥ ተመልሰው ፥ አምላካቸውን ፥ እግዚአ ብሔርንና ፥ ንጉሣቸውን ፥ ዳዊትን ፥ ይፈልጋሉ ፤ በኋለኛውም ፥ ዘመን ፥ ፈርተው ፥ ወደ ፥ እግዚ አብሔርና ፥ ወደ ፥ በረከቱ ፥ ይመጣሉ ።

ምዕራፍ ፬ ።

እናንተ ፥ የእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ሆይ ÷ እው ፩ ነትና ፥ ምሕረት ፥ እግዚአብሔርንም ፥ ማወቅ ፥ በምድር ፥ ስለሌለ ፥ እግዚአብሔር ፥ በምድሩ ፥ ላይ ፥ ከሚኖሩ ፥ ጋር ፥ ክርክር ፥ አለውና ፥ የእግ ዚአብሔርን ፥ ቃል ፥ስሙ ። እርግማንና ፥ ሐሰት ፥ ፪ ግዳይና ፥ ስርቆት ፥ ምንዝርናም ፥ ወጥተዋል ፤ ደምም ፥ ወደ ፥ ደም ፥ ደርሶአል ። ስለዚህ ፥ምድ ፫ ሪቱ ፥ ታለቅሳለች ÷ በእርስዋም ፥ የሚቀመጡ ሁሉ ፥ ከምድር ፥ አራዊትና ፥ ከሰማይ ፥ ወፎች ፥ ጋር ፥ ይደክማሉ ፤ የባሕሩም ፥ ዓሦች ፥ ያልቃሉ ። ነገር ፥ ግን ፥ ሕዝብህ ፥ ከካህን ፥ ጋር ፥ እንደሚከ ፬ ራከሩ ፥ ናቸውና ፥ ማንም ፥ አይከራከር ÷ ማንም ፥ አይገሥፍ ። በቀንም ፥ ትሰናከላለህ ÷ ነቢይም ፥ ፭ ከአንተ ፥ ጋር ፥ በሌሊት ፥ ይሰናከላል ፤ እናትህ ንም ፥ አጠፋታለሁ ።

ሕዝቤ ፥ እውቀት ፥ ከማጣቱ ፥ የተነሣ ፥ ጠፍ ፮ ቶአል ፤ አንተም ፥ እውቀትን ፥ ጠልተሃልና ፥

እኔ ፡ ካህን ፡ እንዳትሆነኝ ፡ እጠላሃለሁ ። የአም
ላክህንም ፡ ሕግ ፡ ረስተሃልና ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ልጆ
፮፡ ችህን ፡ እረሳለሁ ። እንደ ፡ ብዛታቸው ፡ መጠን ፡
ኃጢአት ፡ ሠሩብኝ ፤ እኔም ፡ ክብራቸውን ፡ ወደ ፡
፰፡ ነውር ፡ እለውጣለሁ ። የሕዝቤም ፡ ኃጢአት ፡
መብል ፡ ሆኖላቸዋል ÷ ልበቸውንም ፡ ወደ ፡ በደ
፱፡ ላቸው ፡ አድርገዋል ። እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እን
ዲሁ ፡ ካህኑ ፡ ይሆናል ፤ በመንገዳቸውም ፡ እበቀ
፲፡ ላቸዋለሁ ÷ ሥራቸውንም ፡ እመልስባቸዋለሁ ።
እግዚአብሔርንም ፡ መጠበቅ ፡ ትተዋልና ፡
ሲበሉ ፡ አይጠግቡም ÷ ሲያመነዝሩም ፡ አይበ
ዙም ።
፲፩፡ ግልሙትናና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ስካርም ፡ አእ
፲፪፡ ምሮን ፡ ያጠፋል ። የግልሙትና ፡ መንፈስ ፡
ሕዝቤን ፡ አስቶአቸዋልና ÷ እነርሱም ፡ ከአም
ላካቸው ፡ ርቀው ፡ አመንዝረዋልና ፡ በትራቸ
ውን ፡ ይጠይቃሉ ÷ ዘንጋቸውም ፡ ይመልስላቸ
፲፫፡ ዋል ። በተራሮችም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይሠዋሉ ፤
ጥላውም ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ ከከምበልና ፡ ከል
ብን ፡ ከአሆማም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ በከረብቶች ፡
ላይ ፡ ያጥናሉ ፤ ስለዚህ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁ ፡
ይገለሙታሉ ÷ ሙሽሮቻችሁም ፡ ያመነዝራሉ ።
፲፬፡ ወንዶችም ፡ ደግሞ ፡ ከጋለሞቶች ፡ ጋር ፡ ይጫ
ወታሉና ÷ ከጋለሞቶችም ፡ ጋር ፡ ይሠዋሉና ፡
ሴቶች ፡ ልጆቻችሁ ፡ በገለሞቱ ፡ ጊዜ ÷ ሙሽሮ
ቻችሁም ፡ ባመነዘሩ ፡ ጊዜ ፡ አልቀጣቸውም ፤
የማያስተውልም ፡ ሕዝብ ፡ ይገለበጣል ።
፲፭፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ብታመነዝር ፡ ይሁዳ ፡
አይበድል ፤ እናንተም ፡ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ አትግቡ ÷
ወደ ፡ ቤትአዌንም ፡ አትውጡ ÷ ወይም ፡ —
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ብላችሁ ፡ አትማሉ ።
፲፮፡ እስራኤል ፡ እንደ ፡ እልከኛ ፡ ጊደር ፡ እንቢ ፡
ብሎአል ፤ እግዚአብሔርስ ፡ በሰፊው ፡ ቦታ ፡
፲፯፡ እንደ ፡ ጠቦት ፡ ያሰማራዋልን ? ኤፍሬም ፡ ከጣ
፲፰፡ ዖታት ፡ ጋር ፡ ተጋጠመ ፤ ተወው ። ስካርን ፡
ፈጽመዋል ÷ ግልሙትናንም ፡ አብዝተዋል ፤
፲፱፡ አለቆችዋም ፡ ነውርን ፡ እጅግ ፡ ወደዱ ። ነፋስ ፡
በክንፍዋ ፡ አስሮአታል ፤ ከመሥዋዕታቸውም ፡
የተነሣ ፡ ያፍራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ካህናት ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡
ቤት ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ፤ የንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷
ልብ ፡ አድርጉ ፤ በምጽጳ ፡ ላይ ፡ ወጥመድ ÷ በታ
ቦርም ፡ ላይ ፡ የተዘረጋ ፡ አሽክላ ፡ ሆናችኋልና ፡
፪፡ ፍርድ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነው ። ዓመፀኞችም ፡
እርድ ፡ አብዝተዋል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እነዚያን ፡
፫፡ ሁሉ ፡ እዘልፋለሁ ። ኤፍሬምን ፡ አውቀዋለሁ ÷
እስራኤልም ፡ ከእኔ ፡ አልተሰወረም ፤ ኤፍሬም ፡
ሆይ ÷ ዛሬ ፡ አመንዝረሃል ÷ እስራኤልም ፡ ረክ
፬፡ ሶአል ። ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡
ሥራቸውን ፡ አላቀኑም ፤ የግልሙትና ፡ መን
ፈስ ፡ በውስጣቸው ፡ አለና ፤ እግዚአብሔርንም ፡
፭፡ አላወቁምና ። የእስራኤልም ፡ ትዕቢት ፡ በፊቱ ፡
ይመሰክራል ፤ ስለዚህ ፡ እስራኤልና ፡ ኤፍሬም ፡
በኃጢአታቸው ፡ ይሰናከላሉ ፤ ይሁዳም ፡ ደግሞ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይሰናከላል ። እግዚአብሔርንም ፡ ፮፡
ለመሻት ፡ በጎቻቸውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ነድ
ተው ፡ ይሄዳሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ከእነርሱ ፡ ተመ
ለሰአልና ፡ አያገኙትም ። ዲቃሎችን ፡ ልጆች ፡ ፯፡
ወልደዋልና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወንጅለዋል ፤
አሁንም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ እነርሱንና ፡ ርስታቸውን ፡
ይበላቸዋል ።
በጊብዓ ፡ መለከትን ÷ በራማ ፡ እንቢልታን ፡ ፰፡
ንፉና ፡— ብንያም ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ እያ
ላችሁ ፡ በቤትአዌን ፡ ላይ ፡ እሪ ፡ በሉ ። ኤፍ ፱፡
ሬም ፡ በዘለፋ ፡ ቀን ፡ የፈረሰ ፡ ይሆናል ፤ በእስ
ራኤል ፡ ነገዶች ፡ ዘንድ ፡ በእርግጥ ፡ የሚሆነ
ውን ፡ ነገር ፡ ገልጫለሁ ። የይሁዳ ፡ አለቆች ፡ ፲፡
ድምበርን ፡ እንደሚነቅሉ ፡ ሆነዋል ፤ እኔም ፡
መዓቴን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፈስስባቸዋለሁ ።
ኤፍሬም ፡ ከትእዛዝ ፡ በኋላ ፡ መሄድን ፡ ወድዶ ፲፩፡
አልና ፡ የተገፋና ፡ በፍርድ ፡ የተጐዳ ፡ ሆኖአል ።
እኔም ፡ ለኤፍሬም ፡ እንደ ፡ ብል ÷ ለይሁዳም ፡ ፲፪፡
ቤት ፡ እንደ ፡ ነቀዝ ፡ ሆኜአለሁ ። ኤፍሬምም ፡ ፲፫፡
ደዌውን ÷ ይሁዳም ፡ ቍስሉን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ኤፍ
ሬም ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ሄደ ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡
ወደ ፡ ኢያሪም ፡ መልእክተኞን ፡ ላከ ፤ እርሱ ፡
ግን ፡ ይፈውሳችሁ ፡ ዘንድ ÷ ከቍስላችሁም ፡
ያድናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ። እኔም ፡ ለኤፍ ፲፬፡
ሬም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ÷ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡
አንበሳ ፡ ደቦል ፡ እሆናለሁና ፤ እኔም ፡ ነጥቄ ፡
እሄዳለሁ ፡ እወስድማለሁ ÷ የሚያድንም ፡ አይ
ገኝም ። በደላቸውንም ፡ እስኪያውቁ ፡ ድረስ ÷ ፲፭፡
ፊቴንም ፡ እስኪሹ ፡ ድረስ ፡ ሄጄ ፡ ወደ ፡ ስፍ
ራዬ ፡ እመለሳለሁ ፤ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡
አድርገው ፡ ፈቴን ፡ ይፈልጋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ኑ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንመለስ ፤ እርሱ ፡ ፩፡
ሰብሮናልና ÷ እርሱም ፡ ይፈውሰናል ፤ እርሱ ፡
መትቶናል ÷ እርሱም ፡ ይጠግነናል ። ከሁለት ፡ ፪፡
ቀን ፡ በኋላ ፡ ያድነናል ፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡
ያስነሣናል ÷ በፊቱም ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ።
እንወቅ ፤ እናውቀውም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔ ፫፡
ርን ፡ እንከተል ፤ እንደ ፡ ወገግታም ፡ ተዘጋጅቶ ፡
እናገኘዋለን ፤ እንደ ፡ ዝናብም ፡ ምድርንም ፡
እንደሚያጠጣ ፡ እንደ ፡ መጨረሻ ፡ ዝናብ ፡
ይመጣል ።
ምሕረታችሁ ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ደመና ÷ በማ ፬፡
ለዳም ፡ እንደሚያልፍ ፡ ጠል ፡ ነውና ፡ ኤፍ
ሬም ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ ላድርግልህ ? ይሁዳ ፡ ሆይ ÷
ምን ፡ ላድርግልህ ? ስለዚህ ፡ በነቢያት ፡ እጅ ፡ ፭፡
ቈረጥኋቸው ÷ በአፌም ፡ ቃል ፡ ገደልኋቸው ፤
ፍርዴም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ። ከመሥ ፮፡
ዋዕት ፡ ይልቅ ፡ ምሕረትን ÷ ከሚቃጠልም ፡
መሥዋዕት ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማወቅ ፡
እወድዳለሁና ። እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አዳም ፡ ፯፡

ቃል ፣ ኪዳንን ፣ ተላልፈዋል ፤ በዚያም ፣ ላይ ፣
፰ ፣ ወንጅለውኛል ። ገለዓድ ፣ ኃጢአትን ፣ የሚ
ሠሩ ፣ ሰዎች ፣ ከተማ ÷ በደምም ፣ የተቀባ ፣
፱ ፣ ነው ። ለሰውም ፣ እንደሚያደቡ ፣ ወንበዴዎች ÷
እንዲሁ ፣ የካህናት ፣ ወገኖች ፣ በሴኬም ፣ መን
ገድ ፣ ላይ ፣ ይገድላሉ ፤ ሴሰኝነትንም ፣ ያደርጋሉ ።
፲ ፣ በእስራኤል ፣ ቤት ፣ የሚያስፈራን ፣ ነገር ፣ አይ
ቻለሁ ፤ በዚያ ፣ በኤፍሬም ፣ ውስጥ ፣ ግልሙ
ትና ፣ ተገኘ ÷ እስራኤልም ፣ ረክሶአል ።
፲፩ ፣ ይሁዳ ፣ ሆይ ÷ የሕዝቤን ፣ ምርኮ ፣ በምመልስ
በት ፣ ጊዜ ፣ ለአንተ ፣ ደግሞ ፣ መከር ፣ ተወስኖ
ልሃል ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ ፣ በሐሰት ፣ አድርገዋልና ÷ ሌባም ፣ ገብቶአ
ልና ÷ በውጭም ፣ ወንበዴዎች ፣ ቀምተዋልና ፣
እስራኤልን ፣ እፈውስ ፣ ዘንድ ፣ በወደድሁ ፣
ጊዜ ፣ የኤፍሬም ፣ ኃጢአትና ፣ የሰማርያ ፣ ክፋት ፣
፪ ፣ ተገለጠ ። እኔም ፣ ክፋታቸውን ፣ ሁሉ ፣ እን
ዳሰብሁ ፣ በልባቸው ፣ አያስቡም ፤ አሁንም ፣
ሥራቸው ፣ ከብባቸዋለች ÷ በፊቴም ፣ አለች ።
፫ ፣ ንጉሡን ፣ በክፋታቸው ÷ አለቆቹንም ፣ በሐሰ
፬ ፣ ታቸው ፣ ደስ ፣ አሰኝተዋል ። ሁሉም ፣ አመን
ዝራዎች ፣ ናቸው ፤ ጋጋሪ ፣ እንደሚያነድድበት ፣
እንደ ፣ ምድጃ ፣ ናቸው ፤ ሁሉ ፣ እስኪቦካ ፣
ድረስ ፣ እሳትን ፣ መቄስቄስና ፣ እርሾን ፣ መለ
፭ ፣ ወስ ፣ ይቆያል ። በንጉሣችን ፣ ቀን ፣ አለቆች ፣
ከወይን ፣ ጠጅ ፣ ሙቀት ፣ የተነሣ ፣ ታመሙ ፤
እርሱም ፣ ከዋዘኞች ፣ ጋር ፣ እጁን ፣ ዘረጋ ።
፮ ፣ እያደቡ ፣ ልባቸውን ፣ እንደ ፣ ምድጃ ፣ አዘጋጅ
ተዋል ፤ አበዛቸውም ፣ ሌሊቱን ፣ ሁሉ ፣ እንቀ
ላፋ ፤ በጠባም ፣ ጊዜ ፣ እንደ ፣ እሳት ፣ ነበልባል ፣
፯ ፣ ይነድዳል ። ሁሉም ፣ እንደ ፣ ምድጃ ፣ ግለዋል ÷
ፈራጆቻቸውንም ፣ በሉ ፤ ነገሥታቶቻቸውም ፣
ሁሉ ፣ ወደቁ ፤ ከእነርሱም ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ የሚ
ጮኽ ፣ የለም ።
፰ ፣ ኤፍሬም ፣ ከአሕዛብ ፣ ጋር ፣ ተደባለቀ ፤ ኤፍ
፱ ፣ ሬም ፣ እንዳልተገላበጠ ፣ ቂጣ ፣ ነው ። እንግ
ዶች ፣ ጕልበቱን ፣ በሉት ÷ እርሱም ፣ አላወ
ቀም ፤ ሽበትም ፣ ወጣበት ÷ እርሱም ፣ አላወ
፲ ፣ ቀም ። የእስራኤልም ፣ ትዕቢት ፣ በፊቱ ፣ መሰ
ከረ ፤ ወደ ፣ አምላካቸው ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣
ግን ፣ አልተመለሱም ÷ በዚህም ፣ ሁሉ ፣ አል
፲፩ ፣ ፈለጉትም ። ኤፍሬምም ፣ እንደሌ
ላት ፣ እንደ ፣ ሰነፍ ፣ ርግብ ፣ ነው ፤ ግብጽን ፣
፲፪ ፣ ጠሩ ÷ ወደ ፣ አሦርም ፣ ሄዱ ። ሲሄዱ ፣ አሽክላ
ዬን ፣ እዘረጋባቸዋለሁ ፤ እንደ ፣ ሰማይ ፣ ወፎች ፣
አወርዳቸዋለሁ ፤ መክራቸውን ፣ ሲሰሙ ፣ እን
፲፫ ፣ ሥጻቸዋለሁ ። ከእኔ ፣ ፈቀቅ ፣ ብለዋልና ፣
ወዮላቸው ! በእኔም ፣ ላይ ፣ ዐምፀዋልና ፣ ጥፋት ፣
ይምጣባቸው ! እኔ ፣ ልታደጋቸው ፣ ወደድሁ ÷
፲፬ ፣ እነርሱ ፣ ግን ፣ በሐሰት ፣ ተናገሩብኝ ። በመኝ
ታቸው ፣ ላይ ፣ ሆነው ፣ ያለቅሱ ፣ ነበር ፣ እንጂ ፣
በልባቸው ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ አልጮኹም ፤ ስለ ፣
እህልና ፣ ስለ ፣ ወይን ፣ ጠጅ ፣ ይሰበሰቡ ፣ ነበር ፤
፲፭ ፣ በእኔም ፣ ላይ ፣ ዐመፁ ። እኔም ፣ ክንዳቸውን ፣
አስተማርሁና ፣ አጸናሁ ፤ እነርሱ ፣ ግን ፣ ክፉ ፣
፲፮ ፣ ነገርን ፣ መከሩብኝ ። ወደ ፣ ከንቱ ፣ ነገር ፣ ተመ
ለሱ ፤ እንደ ፣ ተንኰለኛ ፣ ቀስት ፣ ሆኑ ፤ አለ
ቆቻቸው ፣ ከምላሳቸው ፣ ቍጣ ፣ የተነሣ ፣
በሰይፍ ፣ ይወድቃሉ ፤ ይህ ፣ በግብጽ ፣ ምድር ፣
ውስጥ ፣ መሳለቂያ ፣ ይሆንባቸዋል ።

ምዕራፍ ፣ ፰ ።

መለከትን ፣ ወደ ፣ አፍህ ፣ አቅርብ ፤ ቃል ፣ ኪዳ
፩ ፣ ኔን ፣ ተላልፈዋልና ÷ በሕጌም ፣ ላይ ፣ ዐምፀዋ
ልና ፣ በእግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ላይ ፣ እንደ ፣ ንስር ፣
፪ ፣ ይመጣል ። እነርሱም ፣— አምላክ ፣ ሆይ ÷ እኛ ፣
እስራኤል ፣ አወቅንህ ፣ ብለው ፣ ወደ ፣ እኔ ፣ ይጮ
፫ ፣ ኻሉ ። እስራኤል ፣ ደግነትን ፣ ጥሎአል ፤ ጠላ
፬ ፣ ትም ፣ ያሳድዱታል ። ለራሳቸው ፣ ነገሥታትን ፣
አነገሡ ÷ ከእኔም ፣ ዘንድ ፣ አይደለም ፤ አለቆች
ንም ፣ አደረጉ ÷ እኔም ፣ አላወቅሁም ፤ ለጥፋታ
ቸውም ፣ ከብራቸውና ፣ ከወርቃቸው ፣ ጣዖታ
ትን ፣ ለራሳቸው ፣ አደረጉ ። ሰማርያ ፣ ሆይ ÷
፭ ፣ እምቦሳህን ፤ ጥሎአል ፤ ቍጣዬ ፣ በላያቸው ፣ ነድ
ዶአል ፤ እስከ ፣ መቼ ፣ ድረስ ፣ ንጹሕ ፣ ሊሆኑ ፣
አይችሉም ? ይህ ፣ ደግሞ ፣ ከእስራኤል ፣ ዘንድ ፣
፮ ፣ ነው ፤ ሠራተኛ ፣ ሠራው ÷ እርሱም ፣ አምላክ ፣
አይደለም ፤ የሰማርያም ፣ እምቦሳ ፣ ይቄራረጣል ።
ነፋስን ፣ ዘርተዋል ÷ ዐውሎ ፣ ነፋስንም ፣ ያጭ
፯ ፣ ዳሉ ፤ አገዳ ፣ የለውም ÷ ከፍሬውም ፣ ዱቄት ፣
አይገኝም ፤ ቢገኝም ፣ እንግዶች ፣ ይበሉታል ።
፰ ፣ እስራኤል ፣ ተውጦአል ÷ በአሕዛብም ፣ መካ
፱ ፣ ከል ፣ ዛሬ ፣ እንደ ፣ ረከሰ ፣ ዕቃ ፣ ሆኖአል ። ለብ
፲ ፣ ቻውም ፣ እንደሚቀመጥ ፣ እንደ ፣ ምድረ በዳ ፣
አህያ ፣ ወደ ፣ አሦር ፣ ወጥተዋል ፤ ኤፍሬምም ፣
ወዳጆቹን ፣ በእጅ ፣ መንሻ ፣ ገዛ ። ነገር ፣ ግን ፣
፲፩ ፣ ለአሕዛብ ፣ እጅ ፣ መንሻ ፣ ቢሰጡ ፣ እኔ ፣ አሁን ፣
እሰበስባቸዋለሁ ፤ ከንጉሥና ፣ ከአለቆችም ፣
ሸክም ፣ የተነሣ ፣ ይደክማሉ ።
፲፪ ፣ ኤፍሬም ፣ ኃጢአትን ፣ ለመሥራት ፣ መሠ
ዊያ ፣ አብዝቶአልና ፣ መሠዊያ ፣ ለኃጢአት ፣
፲፫ ፣ ይሆንለታል ። የሕጌን ፣ ብዛት ፣ ጽፌለታለሁ ፤
እነርሱ ፣ ግን ፣ እንደ ፣ እንግዳ ፣ ነገር ፣ ቈጥረው
፲፬ ፣ ታል ። መሥዋዕቴን ፣ ያቀርባሉ ÷ ሥጋንም ፣
ያርዳሉ ÷ ይበላሉም ፤ እግዚአብሔር ፣ ግን ፣ አይ
ቀበላቸውም ፤ በደላቸውንም ፣ ያስባል ÷ ኃጢ
አታቸውንም ፣ ይቀጣል ፤ እነርሱም ፣ ወደ ፣
፲፭ ፣ ግብጽ ፣ ይመለሳሉ ። እስራኤል ፣ ፈጣሪውን ፣
ረስቶአል ÷ መስገጃዎችንም ፣ ሠርቶአል ፤ ይሁ
ዳም ፣ የተመሸጉትን ፣ ከተሞች ፣ አብዝቶአል ፤
እኔ ፣ ግን ፣ በከተሞች ፣ ላይ ፣ እሳትን ፣ እሰድዳ
ለሁ ÷ አዳራሾችንም ፣ ትበላለች ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩ እስራኤል ፥ ሆይ ÷ ከአምላክህ ፥ ተለይተህ ፥ አመንዝረሃልና ፥ እንደ ፥ አሕዛብ ፥ ደስ ፥ አይበልህ ÷ ሐሴትንም ፥ አታድርግ ፤ በእህሉ ፥ አውድማ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ የግልሙትናን ፥ ዋጋ ፥ ወድ
፪ ደሃል ። አውድማውና ፥ መጥመቂያው ፥ አይመግባቸውም ÷ ጉሽ ፥ ጠጅም ፥ ይጐድልባታል ።
፫ በእግዚአብሔር ፥ ምድር ፥ ላይ ፥ አይቀመጡም ፤ ኤፍሬምም ፥ ወደ ፥ ግብጽ ፥ ይመለሳል ÷ በአሦ
፬ ርም ፥ ርኩስን ፥ ነገር ፥ ይበላሉ ። ለእግዚአብሔርም ፥ የወይን ፥ ጠጅን ፥ ቍርባን ፥ አያፈስሱም ÷ መሥዋዕታቸውም ፥ ደስ ፥ አያሰኘውም ፤ የኀዘንም ፥ እንጀራ ፥ ይሆንላቸዋል ÷ የሚበላውም ፥ ሁሉ ፥ ይረክሳል ፤ እንጀራቸውም ፥ ለሰውነታቸው ፥ ይሆናል ፥ እንጂ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥
፭ ቤት ፥ አይገባም ። በዓመት ፥ በዓል ፥ ቀንና ፥ በእግዚአብሔር ፥ በዓል ፥ ቀን ፥ ምን ፥ ታደርጋ
፮ ላችሁ ? እነሆ ÷ ከጥፋት ፥ ሸሽተው ፥ ሄዱ ÷ ግብጽም ፥ ትሰበስባቸዋለች ÷ ሜምፎስም ፥ ትቀብራቸዋለች ፤ ሳማም ፥ የብራቸውን ፥ ጌጥ ፥ ይወርሳል ÷ እሾህም ፥ በድንኳኖቻቸው ፥ ውስጥ ፥
፯ ይበቅላል ። የበቀል ፥ ወራት ፥ መጥቶአል ÷ የፍዳም ፥ ወራት ፥ ደርሶአል ÷ እስራኤልም ፥ ያውቃል ፤ ከኃጢአትህና ፥ ከጠላትነትህ ፥ ብዛት ፥ የተነሣ ፥ ነቢዩ ፥ ሰንፎአል ÷ መንፈስም ፥ ያለ
፰ በት ፥ ሰው ፥ አብዶአል ። ኤፍሬም ፥ ከአምላኬ ፥ ጋር ፥ ተመልካች ፥ ነበረ ፤ አሁን ፥ ግን ፥ ነቢዩ ፥ በመንገዱ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ የወፍ ፥ ወጥመድ ፥ ሆነ ÷ በአምላኩም ፥ ቤት ፥ ጠላትነት ፥ አለ ።
፱ በጊብዓ ፥ ዘመን ፥ እንደ ፥ ነበረ ፥ እጅግ ፥ ረከሱ ፤ እርሱም ፥ በደላቸውን ፥ ያስባል ÷ ኃጢአታቸውንም ፥ ይበቀላል ።
፲ እስራኤልን ፥ በምድረ ፥ በዳ ፥ እንዳለ ፥ ወይን ፥ ሆኖ ፥ አገኘሁት ፤ አባቶቻችሁንም ፥ ከመጀመሪያዋ ፥ ዓመት ፥ እንደ ፥ በለስ ፥ በኩራት ፥ ሆነው ፥ አየኋቸው ፤ እነርሱ ፥ ግን ፥ ወደ ፥ ብዔልፌጎር ፥ መጡ ÷ ለነውርም ፥ ተለዩ ÷ እንደ ፥ ወደዱ
፲፩ ትም ፥ ርኩስ ፥ ሆኑ ። የኤፍሬምም ፥ ክብር ፥ እንደ ፥ ወፍ ፥ በርሮ ፥ ይጠፋል ፤ መውለድና ፥
፲፪ መፅነስ ፥ ማርገዝም ፥ አይሆንላቸውም ። ልጆቻቸውንም ፥ ቢያሳድጉ ፥ ሰው ፥ እንዳይቀርላቸው ፥ ልጅ ፥ አልባ ፥ አደርጋቸዋለሁ ፤ ከእነር
፲፫ ሱም ፥ በራቅሁ ፥ ጊዜ ፥ ወዮላቸው ! እኔ ፥ እንዳየሁ ፥ የኤፍሬም ፥ ልጆች ፥ ለምርኮ ፥ ተሰጥተዋል ፤ ኤፍሬምም ፥ ልጆቹን ፥ ወደ ፥ ገዳዮች ፥
፲፬ ያወጣል ። አቤቱ ÷ ስጣቸው ፤ ምን ፥ ትሰጣቸዋለህ ? የሚጨነግፍን ፥ ማኅፀን ፥ የደረቀውንም ፥ ጡት ፥ ስጣቸው ። ክፋታቸው ፥ ሁሉ ፥
፲፭ በጌልገላ ፥ አለ ፤ በዚያ ፥ ጠልቻቸዋለሁ ፤ ስለ ፥ ሥራት ፥ ክፋት ፥ ከቤቴ ፥ አሳድዳቸዋለሁ ፤ ከእንግዲህ ፥ ወዲያ ፥ አልወድዳቸውም ፤ አለቆቻ
፲፮ ቸው ፥ ሁሉ ፥ ዓመፀኞች ፥ ናቸው ። ኤፍሬም ፥ ተመታ ÷ ሥሩም ፥ ደረቀ ÷ ፍሬም ፥ አያፈራም ፤ ደግሞም ፥ ቢወልዱ ፥ የማኅፀናቸውን ፥ ፍሬ ፥ እገድላለሁ ። አልሰሙትምና ፥ አምላኬ ፥ ይጥ
፲፯ ላቸዋል ፤ በአሕዛብም ፥ መካከል ፥ ተቅበዝባዦች ፥ ይሆናሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፲ ።

፩ እስራኤል ፥ ፍሬው ፥ የበዛለት ፥ የለመለመ ፥ ወይን ፥ ነው ፤ እንደ ፥ ፍሬው ፥ ብዛት ፥ መሠዊያውን ፥ አብዝቶአል ፤ እንደ ፥ ምድሩም ፥ ማማር ፥ መጠን ፥ ሐውልቶችን ፥ እያሳመሩ ፥ ሠርተዋል ።
፪ ልባቸው ፥ ተከፈለ ፤ አሁንም ፥ በደላቸውን ፥ ይሸከማሉ ፤ እርሱ ፥ መሠዊያቸውን ፥ ያፈርሳል ÷ ሐውልቶቻቸውን ፥ ያጠፋል ። አሁንም ፥—
፫ ንጉሥ ፥ የለንም ÷ እግዚአብሔርን ፥ አልፈራንምና ፤ ንጉሥስ ፥ ምን ፥ ያደርግልናል ? ይላሉ ።
፬ የማይረባውን ፥ ቃል ፥ ይናገራሉ ፤ ቃል ፥ ኪዳን ፥ በገቡ ፥ ጊዜ ፥ በሐሰት ፥ ይምላሉ ፤ ስለዚህ ፥ መርዛም ፥ ሣር ፥ በእርሻ ፥ ትልም ፥ ላይ ፥ እንደሚበቅል ፥ መቅሠፍት ፥ ይበቅልባቸዋል ።
፭ የሰማርያ ፥ ሰዎች ፥ ስለ ፥ ቤትአዊን ፥ እምቦሳ ፥ ይፈራሉ ፤ ክብሩም ፥ ከእርሱ ፥ ዘንድ ፥ ወጥቶአልና ፥ ሕዝቡ ፥ ያለቅሱለታል ÷ የጣዖቱ ፥ ካህናትም ፥ በኀዘን ፥ ይንተባተባሉ ። ለንጉሡ ፥ ለአ
፮ ያሪም ፥ እጅ ፥ መንሻ ፥ ይሆን ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ አሦር ፥ ይማረካል ፤ ኤፍሬምን ፥ እፍረት ፥ ይይዘዋል ÷ እስራኤልም ፥ በምክሩ ፥ ያፍራል ።
፯ ሰማርያ ፥ ከንጉሥዋ ፥ ጋር ፥ በውኃ ፥ ላይ ፥ እንዳለ ፥ አረፋ ፥ ጠፍታለች ። የእስራኤል ፥ ኃጢአት ፥ የሆኑት ፥ የአዊን ፥ የኮረብታው ፥ መስገጃዎች ፥ ይፈርሳሉ ፤ እሾህና ፥ አሜከላ ፥ በመሠዊያዎቻቸው ፥ ላይ ፥ ይበቅላል ፤ ተራሮችንም ፥—
፰ ክደኑን ÷ ኮረብቶችንም ፥— ውደቁብን ፥ ይሉአቸዋል ።
፱ እስራኤል ፥ ሆይ ÷ ከጊብዓ ፥ ዘመን ፥ ጀምረህ ፥ ኃጢአትን ፥ ሠርተሃል ፤ በዚያ ፥ ጸንተዋል ፤ በጊብዓ ፥ ላይ ፥ ሰልፍ ፥ አይደርስባቸውምን ?
፲ በፈቀድሁም ፥ ጊዜ ፥ እገሥጻቸዋለሁ ፤ ስለ ፥ ሁለቱም ፥ ኃጢአታቸው ፥ በታሰሩ ፥ ጊዜ ፥ አሕዛብ ፥ ይሰበሰቡባቸዋል ። ኤፍሬም ፥ ማበራየት ፥
፲፩ እንደ ፥ ለመደች ፥ ጊደር ፥ ነው ÷ እኔ ፥ ግን ፥ በአንገቱ ፥ ውበት ፥ እጫንበታለሁ ፤ በኤፍሬም ፥ ላይ ፥ እጠምድበታለሁ ÷ ይሁዳም ፥ ያርሳል ÷ ያዕቆብም ፥ አፈሩን ፥ ያለሰልሳል ።
፲፪ እግዚአብሔር ፥ መጥቶ ፥ ጽድቅን ፥ እስኪያዘንብላችሁ ፥ ድረስ ፥ እርሱን ፥ የምትሹበት ፥ ዘመን ፥ ነውና ፥ ለእናንተ ፥ በጽድቅ ፥ ዝሩ ÷ እንደ ፥ ምሕረቱም ፥ መጠን ፥ እጨዱ ÷ ጥጋታችሁንም ፥ እረሱ ። ክፋትን ፥ አርሳችኋል ÷
፲፫ ኃጢአትንም ፥ አጭዳችኋል ÷ የሐሰትንም ፥ ፍሬ ፥ በልታችኋል ፤ በኃያላንህ ፥ ብዛት ÷ በመንገድህም ፥ ላይ ፥ ታምነሃልና ። በሕዝብህም ፥
፲፬ መካከል ፥ ሽብር ፥ ይነሣል ፤ እናትም ፥ ከልጆችዋ ፥ ጋር ፥ በተፈጠፈጠች ፥ ጊዜ ፥ ሰልማን ፥ ቤትአርብኤልን ፥ በሰልፍ ፥ ቀን ፥ እንዳፈረሰ ÷

፲፩ አምባዎችህ ፥ ሁሉ ፥ ይፈርሳሉ ። ከኃጢአታች
ሁም ፥ ክፋት ፥ የተነሣ ፥ ቤቴል ፥ እንዲሁ ፥ ያደ
ርግባችኋል ፤ በነጋ ፥ ጊዜ ፥ የእስራኤል ፥ ንጉሥ ፥
ፈጽሞ ፥ ይጠፋል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፩ ።

፩ እስራኤል ፥ ሕፃን ፥ በነበረ ፥ ጊዜ ፥ ወደድ
፪ ሁት ÷ ልጄንም ፥ ከግብጽ ፥ ጠራሁት ። አብዝቼ ፥
ብጠራቸው ፥ አጥብቀው ፥ ከፊቴ ፥ ራቁ ፤ ለበአ
ሊምም ፥ ይሠዉ ፥ ነበር ÷ ለተቀረጹ ፥ ምስሎ
፫ ችም ፥ ያጥኑ ፥ ነበር ። እኔም ፥ ኤፍሬምን ፥ ክን
ዱን ፥ ይዤ ፥ በእግሩ ፥ እንዲሄድ ፥ መራሁት ፤
እኔም ፥ እፈውሳቸው ፥ እንደ ፥ ነበርሁ ፥ አላወ
፬ ቁም ። በሰው ፥ ገመድ ፥ በፍቅርም ፥ እስራት ፥
ሳብኋቸው ፤ ለእነርሱም ፥ ቀምበርን ፥ ከጫንቃ
ቸው ፥ ላይ ፥ እንደሚያነሣ ፥ ሆንሁ ÷ ድርቆሽም ፥
ጣልሁላቸው ።
፭ ወደ ፥ እኔ ፥ ይመለሱ ፥ ዘንድ ፥ አልወደዱምና ፥
ወደ ፥ ግብጽ ፥ ምድር ፥ ይመለሳሉ ÷ አሦርም ፥
፮ ንጉሣቸው ፥ ይሆናል ። ከመከሩትም ፥ ምክር ፥
የተነሣ ፥ ሰይፍ ፥ በከተሞቻቸው ፥ ላይ ፥ ይወድ
፯ ቃል ÷ ከበርቴዎችንም ፥ ያጠፋል ። ሕዝቤም ፥
ከእኔ ፥ ይመለሱ ፥ ዘንድ ፥ ወደዱ ፤ ወደ ፥ ላይም ፥
ቢጠሩአቸው ፥ ማንም ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ያደርጋቸው ፥
ዘንድ ፥ አይችልም ።
፰ ኤፍሬም ፥ ሆይ ÷ እንዴት ፥ እጥልሃለሁ ?
እስራኤል ፥ ሆይ ÷ እንዴትስ ፥ አሳልፌ ፥ እሰጥ
ሃለሁ ? እንዴትስ ፥ እንደ ፥ አዳማ ፥ እጥልሃለሁ ?
እንዴትስ ፥ እንደ ፥ ሲባዮ ፥ አደርግሃለሁ ? ልቤ ፥
በውስጤ ፥ ተናውጣለች ÷ ምሕረቴም ፥ ተነሣ
፱ ሥታለች ። እኔ ፥ አምላክ ፥ ነኝ ፥ እንጂ ፥ ሰው ፥
አይደለሁምና ÷ በመካከልህም ፥ ቅዱሱ ፥ ነኝና ፥
የቍጣዬን ፥ መቅሠፍት ፥ አላደርግም ÷ ኤፍሬ
ምንም ፥ አጠፋ ፥ ዘንድ ፥ አልመለስም ፤ በመ
፲ ዓትም ፥ አልመጣም ። እግዚአብሔርን ፥ ይከ
ተላሉ ÷ እርሱም ፥ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ያገሣል ፤
ባገሣም ፥ ጊዜ ፥ ልጆች ፥ እየተንቀጠቀጡ ፥
፲፩ ከምዕራብ ፥ ይመጣሉ ። እንደ ፥ ወፍም ፥ ከግ
ብጽ ÷ እንደ ፥ ርግብም ፥ ከአሦር ፥ ምድር ፥ እየ
ተንቀጠቀጡ ፥ ይመጣሉ ፤ በቤታቸውም ፥ አኖ
ራቸዋለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

፩ ኤፍሬም ፥ በሐሰት ÷ የእስራኤልም ፥ ቤት ፥
በተንኰል ፥ ከበቡኝ ፤ ይሁዳም ፥ ከታመነው ፥
ቅዱሱ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ጋር ፥ አይጸናም ።
፪ ኤፍሬም ፥ ነፋስን ፥ ይበላል ÷ የምሥራቅንም ፥
ነፋስ ፥ ይከተላል ፤ ሁልጊዜም ፥ ሐሰትንና ፥ ተን
ኰልን ፥ ያበዛል ፤ ከአሦር ፥ ጋር ፥ ቃል ፥ ኪዳን ፥
ያደርጋሉ ÷ ወደ ፥ ግብጽም ፥ ዘይት ፥ ይወስዳሉ ።
፫ እግዚአብሔርም ፥ ደግሞ ፥ ከይሁዳ ፥ ጋር ፥ ክር
ክር ፥ አለው ÷ ያዕቆብንም ፥ እንደ ፥ መንገዱ ፥
ይቀጣል ፤ እንደ ፥ ሥራውም ፥ ይመልስለታል ።
፬ በማኅፀን ፥ ውስጥ ፥ ወንድሙን ፥ በተረከዙ ፥
ያዘው ÷ በጕልማስነቱም ፥ ጊዜ ፥ ከአምላክ ፥
ጋር ፥ ታገለ ፤ ከመልአኩም ፥ ጋር ፥ ታግሎ ፥ ፭
አሸነፈ ፤ አልቅሶም ፥ ለመነው ። በቤቴልም ፥
አገኘው ÷ በዚያም ፥ ከእኛ ፥ ጋር ፥ ተነጋገረ ።
እርሱም ፥ የሠራዊት ፥ አምላክ ፥ እግዚአብሔር ፥ ፮
ነው ፤ የመታሰቢያው ፥ ስም ፥ እግዚአብሔር ፥
ነው ። ስለዚህ ፥ ወደ ፥ አምላክህ ፥ ተመለስ ፤ ፯
ምሕረትንና ፥ ፍርድን ፥ ጠብቅ ÷ ዘወትርም ፥
በአምላክህ ፥ ታመን ።
ከነዓን ፥ ወገን ፥ ነው ፤ በእጁ ፥ የተንኰል ፥ ፰
ሚዛን ፥ አለ ፤ ሸንገላንም ፥ ይወድዳል ። ኤፍሬ ፱
ምም ፦— ባለ ፥ ጠጋ ፥ ሆኜአለሁ ÷ ሀብትንም ፥
አግኝቻለሁ ÷ በድካሜም ፥ ሁሉ ፥ ኃጢአት ፥
የሚሆን ፥ በደል ፥ አይገኝብኝም ፥ አለ ። እኔም ፥ ፲
ከግብጽ ፥ ጀምሬ ፥ አምላክህ ፥ እግዚአብሔር ፥
ነኝ ፤ እንደ ፥ ዓመት ፥ በዓል ፥ ቀን ፥ እንደ ፥ ገና ፥
በድንኳን ፥ እንድትኖር ፥ አደርግሃለሁ ። ለነቢያ ፲፩
ትም ፥ ተናግሬአለሁ ÷ ራእይንም ፥ አብዝቻ
ለሁ ፤ በነቢያትም ፥ እጅ ፥ ምሳሌዎችን ፥ አውጥ
ቻለሁ ። ኃጢአት ፥ በገለዓድ ፥ አለ ፤ ፈጽመው ፥ ፲፪
ከንቱ ፥ ናቸው ፤ ወይፈኖች ፥ በጌልገላ ፥ ይሠ
ዋሉ ÷ መሠዊያዎቻቸውም ፥ በእርሻ ፥ ትልም ፥
ላይ ፥ የድንጋይ ፥ ክምር ፥ ይሆናሉ ። ያዕቆብ ፥ ፲፫
ወደ ፥ ሶርያ ፥ አገር ፥ ሸሸ ÷ እስራኤልም ፥ ስለ ፥
ሚስት ፥ አገለገለ ÷ ስለ ፥ ሚስትም ፥ ጠባቂ ፥
ነበረ ። እግዚአብሔርም ፥ በነቢይ ፥ እጅ ፥ እስራ ፲፬
ኤልን ፥ ከግብጽ ፥ አወጣ ÷ በነቢይም ፥ እጅ ፥
ጠበቀው ። ኤፍሬም ፥ አስመርሮ ፥ አስቈጣው ፤ ፲፭
ስለዚህ ፥ ደሙ ፥ በላዩ ፥ ላይ ፥ ነው ፤ ጌታውም ፥
ስድቡን ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ ይመልሳል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፫ ።

ኤፍሬም ፥ በተናገረ ፥ ጊዜ ፥ ፍርሃት ፥ ነበረ ÷ ፩
በእስራኤልም ፥ ዘንድ ፥ ታበየ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ በአ
ልን ፥ በማምለክ ፥ በበደለ ፥ ጊዜ ፥ ሞተ ። አሁ ፪
ንም ፥ ኃጢአትን ፥ ይሠሩ ፥ ዘንድ ፥ ጨመሩ ፤
በብራቸውም ፥ ለራሳቸው ፥ ቀልጠ ፥ የተሠራ ፥
ምስልን ÷ እንደ ፥ ጥበባቸውም ፥ ጣዖታትን ፥
ሠርተዋል ፤ ሁሉም ፥ የሠራተኛ ፥ ሥራ ፥
ናቸው ። ስለ ፥ እነርሱም ፦— የሚሠዉ ፥ ሰዎች ፥
እምበሳውን ፥ ይሳሙ ፥ ይላሉ ። ስለዚህም ፥ ፫
እንደ ፥ ማለዳ ፥ ደመና ÷ በጥዋትም ፥ እንደሚያ
ልፍ ፥ ጠል ÷ በወውሎ ፥ ነፋስም ፥ ከአውድማ ፥
እንደሚበተን ፥ እብቅ ÷ ከመስኮትም ፥ እንደ
ሚወጣ ፥ ጢስ ፥ ይሆናሉ ።
እኔ ፥ ግን ፥ ከግብጽ ፥ ምድር ፥ ጀምሬ ፥ አምላ ፬
ክህ ፥ እግዚአብሔር ፥ ነኝ ፥ ከእኔም ፥ በቀር ፥ ሌላ ፥
አምላክ ፥ አታውቅም ÷ ከእኔም ፥ በቀር ፥ ሌላ ፥
መድኃኒት ፥ የለም ። በምድረ ፥ በዳ ÷ እጅግ ፥ ፭
በደረቀ ፥ ምድር ፥ አውቄህ ፥ ነበር ። ከተሰማሩ ፥ ፮
በኋላ ፥ ጠገቡ ÷ በጠገቡም ፥ ጊዜ ፥ ልባቸው ፥
ታበየ ፤ ስለዚህ ፥ ረሱኝ ። ስለዚህም ፥ እኔ ፥ ፯
እንደ ፥ አንበሳ ፥ ሆንሁባቸው ÷ እንደ ፥ ነብርም ፥
በመንገድ ፥ አጠገብ ፥ አደባባቸዋለሁ ፤ ልጅዋ ፥ ፰

እንደ ፣ ተነጠቀባት ፣ ድብ ፣ እገጥማቸዋለሁ ÷ የልባቸውንም ፣ ስብ ፣ እቀድዳለሁ ፤ በዚያም ፣ እንደ ፣ አንበሳ ፣ እበላቸዋለሁ ÷ የምድረ በዳም ፣ አውሬ ፣ ይነጣጠቃቸዋል ።

፱፣ እስራኤል ፣ ሆይ ÷ በእኔ ፣ በረዳትህ ፣ ላይ ፣

፲፣ በመነሣትህ ፣ ጥፋትህ ፣ ነው ። በየከተማህ ፣ ሁሉ ፣ ያድንህ ፣ ዘንድ ፣ ንጉሥህ ፣ ወዴት ፣ አለ ? ስለ ፣ እነርሱም ፣— ንጉሥንና ፣ አለቆችን ፣ ስጠኝ ፣ ብለህ ፣ የተናገርኸው ፣ መሳፍንቶችህ ፣ ወዴት ፣

፲፩፣ አሉ ? በቍጣዬ ፣ ንጉሥን ፣ ሰጠሁህ ÷ በመዓ

፲፪፣ ቱም ፣ ሻርሁት ። የኤፍሬም ፣ በደል ፣ ታስሮ

፲፫፣ አል ÷ ኃጢአቱም ፣ ተከማችቶአል ። ምጥ ፣ እንደ ፣ ያዛት ፣ ሴት ፣ ጭንቅ ፣ ይመጣበታል ፤ በሚወለድበት ፣ ጊዜ ፣ በማኅፀን ፣ አፍ ፣ ቀጥ ፣ ብሎ ፣ አይወጣምና ፣ አእምሮ ፣ የሌለው ፣ ልጅ ፣

፲፬፣ ነው ። ከሲኦል ፣ እጅ ፣ እታደጋቸዋለሁ ÷ ከሞ ትም ፣ እቤዣቸዋለሁ ፤ ሞት ፣ ሆይ ÷ ቸነፈርህ ፣ ወዴት ፣ አለ ? ሲኦል ፣ ሆይ ÷ ማጥፋትህ ፣ ወዴት ፣ አለ ? ርኅራኄ ፣ ከዓይኔ ፣ ተሰወረች ።

፲፭፣ በወንድሞቹ ፣ መካከል ፣ ፍሬያማ ፣ ቢሆን ፣ የምሥራቅ ፣ ነፋስ ፣ ይመጣል ÷ የእግዚአብሔር ፣ ነፋስ ፣ ከምድረ በዳ ፣ ይመጣል ፤ ምንጩንም ፣ ያደርቃል ÷ ፈሳሹንም ፣ ያጠፋል ÷ የተከበሩ ፣ ዕቃዎች ፣ ሁሉ ፣ ያሉበትን ፣ መዝገብ ፣ ይበዘብ

፲፮፣ ዛል ። ሰማርያ ፣ በአምላክዋ ፣ ላይ ፣ ዐምፃለችና ፣ በደልዋን ፣ ትሸከማለች ፣ በሰይፍ ፣ ይወድቃሉ ÷ ሕፃናቶቻቸውም ፣ ይፈጠፈጣሉ ÷ እርጉዞቻቸውም ፣ ይቀደዳሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፬ ።

፩፣ እስራኤል ፣ ሆይ ÷ በኃጢአትህ ፣ ወድቀሃልና ፣ ወደ ፣ አምላክህ ፣ ወደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ተመለስ ። ከእናንተ ፣ ጋር ፣ ቃልን ፣ ውሰዱ ÷ ፪፣ ወደ ፣ እግዚአብሔርም ፣ ተመልሳችሁ ፣— ኃጢአትን ፣ ሁሉ ፣ አስወግድ ÷ በቸርነትም ፣ ተቀበለን ÷ በወይፈንም ፣ ፋንታ ፣ የከንፈራችንን ፣ ፍሬ ፣ እንሰጣለን ። አሦር ፣ አያድነንም ፤ በፈ ፫፣ ረስ ፣ ላይ ፣ አንቀመጥም ፣ ድህ ፣ አደገም ፣ በአንተ ፣ ዘንድ ፣ ምሕረትን ፣ ያገኛልና ፣ ከእንግዲህ ወዲህ ፣ ለእጆቻችን ፣ ሥራ ፣— አምላኮቻችን ፣ ናችሁ ፣ አንላቸውም ፣ በሉት ።

ቍጣዬ ፣ ከእርሱ ፣ ዘንድ ፣ ተመልሶአልና ፣ ፬፣ ዓመፃቸውን ፣ እፈውሳለሁ ÷ በገዛ ፣ ፈቃዴ ፣ እወድዳቸዋለሁ ። ለእስራኤልም ፣ እንደ ፣ ጠል ፣ እሆ ፭፣ ነዋለሁ ፤ እንደ ፣ አበባም ፣ ያብባል ÷ እንደ ፣ ሊባኖስም ፣ ሥሩን ፣ ይሰድዳል ። ቅርንጫፎቹም ፣ ፮፣ ይዘረጋሉ ÷ ውበቱም ፣ እንደ ፣ ወይራ ÷ ሽታውም ፣ እንደ ፣ ሊባኖስ ፣ ይሆናል ። ከጥላውም ፣ ፯፣ በታች ፣ የሚቀመጡ ፣ ይመለሳሉ ፤ ከእህሉም ፣ የተነሣ ፣ ይጠግባሉ ፣ እንደ ፣ ወይንም ፣ አረግ ፣ ያብባሉ ፤ መታሰቢያውም ፣ እንደ ፣ ሊባኖስ ፣ ወይን ፣ ጠጅ ፣ ይሆናል ። ከእንግዲህ ፣ ወዲያ ፣ ፰፣ ጣዖት ፣ ለኤፍሬም ፣ ምንድር ፣ ነው ? እኔ ፣ ሰምቼዋለሁ ÷ ወደ ፣ እርሱም ፣ እመለከታለሁ ፤ እኔ ፣ እንደ ፣ ለመለመ ፣ ጥድ ፣ ነኝ ፤ ፍሬህ ፣ በእኔ ፣ ዘንድ ፣ ይገኛል ።

ይህን ፣ ነገር ፣ የሚያስተውል ፣ ጠቢብ ÷ የሚ ፱፣ ያውቃትም ፣ አስተዋይ ፣ ማን ፣ ነው ? የእግዚአብሔር ፣ መንገድ ፣ ቅን ፣ ነው ÷ ጻድቃንም ፣ ይሄዱበታል ፤ ተላላፊዎች ፣ ግን ፣ ይወድቁበታል ።

ትንቢተ ፣ አሞጽ ።

ምዕራፍ ፣ ፩ ።

፩፣ በቴቁሔ ፣ ከላም ፣ ጠባቂዎች ፣ መካከል ፣ የነበረ ፣ አሞጽ ፣ በይሁዳ ፣ ንጉሥ ፣ በዖዝያን ፣ ዘመን ÷ በእስራኤልም ፣ ንጉሥ ፣ በዮአስ ፣ ልጅ ፣ በኢዮርብዓም ፣ ዘመን ÷ የምድር ፣ መናወጥ ፣ ከሆነበት ፣ ከሁለት ፣ ዓመት ፣ በፊት ፣ ስለ ፣ እስራኤል ፣ ያየው ፣ ቃል ፣ ይህ ፣ ነው ።

፪፣ እንዲህም ፣ አለ ፦— እግዚአብሔር ፣ በጽዮን ፣ ሆኖ ፣ ድምፁን ፣ ከፍ ፣ አድርጎ ፣ ይጮኻል ÷ በኢየሩሳሌምም ፣ ሆኖ ፣ ቃሉን ፣ ይሰጣል ፤ የእረኞችም ፣ ማሰማርያዎች ፣ ያለቅሳሉ ÷ የቀረሜሎስም ፣ ራስ ፣ ይደርቃል ።

፫፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— ገለዓድን ፣ በብረት ፣ መንኰራኵር ፣ አሂዶአልና ፣ ስለ ፣ ሦስት ፣ ወይም ፣ ስለ ፣ አራት ፣ የደማስቆ ፣ ኃጢአት ፣ መቅሠፍቴን ፣ ከማድረግ ፣ አልመለስም ። በአዛኤል ፣ ቤት ፣ እሳትን ፣ እሰድዳለሁ ÷ የወ ፬፣ ልደ ፣ አዴርንም ፣ አዳራሾች ፣ ትበላለች ። የደ ፭፣ ማስቆንም ፣ መወርወሪያ ፣ እሰብራለሁ ÷ ተቀማጮችንም ፣ ከአዌን ፣ ሸለቆ ፣ አጠፋለሁ ÷ በትር ፣ የያዘውንም ፣ ከሜደን ፣ ቤት ፣ አጠፋለሁ ፤ የሶርያም ፣ ሕዝብ ፣ ወደ ፣ ቂር ፣ ይማረካል ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ይላል ፦— ለኤዶም ፮፣ ያስ ፣ አሳልፈው ፣ ይሰጡአቸው ፣ ዘንድ ፣ ምርኮችን ፣ ሁሉ ፣ ማርከዋልና ፣ ስለ ፣ ሦስት ፣ ወይም ፣ ስለ ፣ አራት ፣ የጋዛ ፣ ኃጢአት ፣ መቅሠፍቴን ፣ ከማድረግ ፣ አልመለስም ። በጋዛ ፣ ቅጥር ፣ ፯፣ ላይ ፣ እሳትን ፣ እሰድዳለሁ ÷ አዳራሾችዋንም ፣ ትበላለች ። ተቀማጮችን ፣ ከአዛጦን ፣ አጠፋ ፰፣ ለሁ ÷ በትር ፣ የያዘውንም ፣ ከአስቀሎና ፣ አጠፋለሁ ፤ እጄንም ፣ በአቃሮን ፣ ላይ ፣ እመልሳለሁ ÷ ከፍልስጥኤማውያንም ፣ የቀሩት ፣ ይጠ

ፋሉ ÷ ይላል፡ጌታ፡እግዚአብሔር።

፬ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— ምርኮኞችን፡ሁሉ፡ለኤዶምያስ፡አሳልፈው፡ሰጥተዋልና ÷ የወንድሞችንም፡ቃል፡ኪዳን፡አላሰቡምና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የጢሮስ፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማድረግ፡አል
፭ መለስም። በጢሮስ፡ቅጥር፡ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ ÷ አዳራሾችዋንም፡ትበላለች።

፮ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— ወንድሙን፡በሰይፍ፡አሳድዶታልና ÷ ርኅራኄንም፡ሁሉ፡ጥሎአልና ÷ ቍጣውም፡ሁልጊዜ፡ቀድዶአልና ÷ መዓቱንም፡ለዘላለም፡ጠብቆአልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የኤዶምያስ፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለ
፯ ስም። በቴማን፡ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ ÷ የባሶራንም፡አዳራሾች፡ትበላለች።

፰ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— ዳርቻቸውን፡ያሰፉ፡ዘንድ፡የገለዓድን፡እርጉዞች፡ቀድደዋልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የአሞን፡ልጆች፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማ
፱ ድረግ፡አልመለስም። በረባት፡ቅጥር፡ላይ፡እሳትን፡አነድዳለሁ ፤ በሰልፍም፡ቀን፡በጩኸት፡በዐውሎ፡ነፋስም፡ቀን፡በሁከት፡አዳ
፲ ራሾችዋን፡ትበላለች ፤ ንጉሣቸውም፡ከአለቆቹ፡ጋር፡በአንድነት፡ይማረካል ÷ ይላል፡እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡፪።

፩ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— የኤዶምያስን፡ንጉሥ፡አጥንት፡አመድ፡እስኪሆን፡ድረስ፡አቃጥሎታልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የሞዓብ፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡
፪ ከማድረግ፡አልመለስም። በሞዓብ፡ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ ÷ የቂርዮትንም፡አዳራሾች፡ትበላለች ፤ ሞዓብም፡በውካታና፡በጩኸት፡በመለከትም፡ድምፅ፡ይሞታል ፤ ፈራጅንም፡ከመካከልዋ፡አጠፋለሁ ÷ ከእርሱም፡ጋር፡አለቆችዋን፡ሁሉ፡እገድላለሁ ÷ ይላል፡እግዚአብሔር።

፫ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— የእግዚአብሔርን፡ሕግ፡ጥለዋልና ÷ ትእዛዙንም፡አልጠበቁምና ÷ አባቶቻቸውም፡የተከተሉት፡ሐሰታቸው፡አስቶአቸዋልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የይሁዳ፡ኃጢአት፡መቅ
፭ ሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለስም። በይሁዳ፡ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ ÷ የኢየሩሳሌምንም፡አዳራሾች፡ትበላለች።

፮ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦— ጻድቁን፡ስለ፡ብር ÷ ችጋረኛውንም፡ስለ፡አንድ፡ጥንድ፡ጫማ፡ሸጠውታልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የእስራኤል፡ኃጢአት፡መቅ
፯ ሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለስም። የድሆችን፡ራስ፡በምድር፡ትቢያ፡ላይ፡ይረግጣሉ ÷ የትሑታንንም፡መንገድ፡ያጣምማሉ ፤ ቅዱሱንም፡ስሜን፡ያረክሱ፡ዘንድ፡አባትና፡ልጁ፡
፰ ወደ፡አንዲት፡ሴት፡ይገባሉ ፤ በመሠዊያውም፡ሁሉ፡አጠገብ፡ለመያዣነት፡በተወሰደው፡ልብስ፡ላይ፡ይተኛሉ ፤ በአምላካቸውም፡ቤት፡ውስጥ፡በካሣ፡የተወሰደውን፡ወይን፡ጠጅ፡ይጠጣሉ። እኔ፡ግን፡ቁመቱ፡
፱ እንደ፡ዝግባ፡ቁመት ÷ ብርታቱም፡እንደ፡ኮምበል፡ዛፍ፡የነበረውን፡አሞራዊውን፡ከፊታቸው፡አጠፋሁ ፤ ፍሬውንም፡ከላዩ ÷ ሥሩንም፡ከታቹ፡አጠፋሁ።
፲ የአሞራዊውንም፡ምድር፡ትወርሱ፡ዘንድ፡ከግብጽ፡ምድር፡አወጣኋችሁ ÷ በምድረ፡በዳም፡አርባ፡ዓመት፡መራኋችሁ። ከወንድ፡ልጆቻችሁም፡ነቢያ
፲፩ ትን ÷ ከጕበዛዝቶቻችሁም፡ናዝራውያንን፡አስነሣሁ፡እናንተ፡የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ ÷ ይህ፡እንደዚህ፡አይደለምን ? ይላል፡እግዚአ
፲፪ ብሔር። እናንተ፡ግን፡ናዝራውያኑን፡የወይን፡ጠጅ፡አጠጣችኋቸው ፤ ነቢያቱንም፦— ትንቢትን፡አትናገሩ፡ብላችሁ፡አዘዛችኋቸው።
፲፫ እነሆ ÷ ነዶ፡የተሞላች፡ሰረገላ፡እንደምትደቀድቅ፡እንዲሁ፡እደቀድቃችኋለሁ። ከርዋጫም፡ሽሽት፡ይጠፋል ÷ ብርቱውም፡በብርታቱ፡አይበረታም ÷ ኃያሉም፡ነፍሱን፡አያድንም ፤ ቀስተኛውም፡አይቆምም ÷ ፈጣኑም፡
፲፬ አይድንም ÷ ፈረሰኛውም፡ነፍሱን፡አያድንም፤ በኃያላኑም፡መካከል፡ልበ፡ሙሉው፡በዚያ፡ቀን፡ዕራቁቱን፡ሆኖ፡ይሸሻል ÷ ይላል፡እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡፫።

፩ የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ ÷ እግዚአብሔር፡በእናንተ ÷ ከግብጽ፡ምድር፡በወጣሁት፡ወገን፡ሁሉ፡ላይ፡የተናገረውን፡ይህን፡ቃል፡ስሙ፤
፪ እንዲህም፡ብሎአል፦— እኔ፡ከምድር፡ወገን፡ሁሉ፡እናንተን፡ብቻችሁን፡አውቄአችኋለሁ ፤ ስለዚህ፡ስለ፡ኃጢአታችሁ፡ሁሉ፡እበቀላችኋለሁ። በውኑ፡ሁለት፡ሰዎች፡ሳይስማሙ፡
፫ በአንድነት፡ይሄዳሉን ? ወይስ፡አንበሳ፡የሚነጥቀው፡ነገር፡ሳያገኝ፡በጫካ፡ውስጥ፡ያገሣልን ? ወይስ፡የአንበሳ፡ደቦል፡አንዳች፡
፬ ሳይዝ፡በመደቡ፡ሆኖ፡ይጮኻልን ? ወይስ፡ወፍ ÷ አጥማጅ፡ከሌለው ÷ በምድር፡ላይ፡በወጥመድ፡ይያዛልን ? ወይስ፡ወስፈንጠር፡አንዳች፡ሳይዝ፡ከምድር፡ይፈነጠራልን ? ወይስ፡
፭ በከተማ፡ውስጥ፡መለከት፡ሲነፋ፡ሕዝቡ፡አይፈራምን ? ወይስ፡ክፉ፡ነገር፡በከተማ፡ላይ፡የመጣ፡እንደ፡ሆነ፡ያደረገው፡እግዚአ
፮ ብሔር፡አይደለምን ? በእውነት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡ምሥጢሩን፡ለባሪያዎቹ፡ለነቢያት፡
፯ ከልነገረ፡በቀር፡ምንም፡አያደርግም። አንበሳው፡አገሣ ፤ የማይፈራ፡ማን፡ነው ? ጌታ፡እግዚአብሔር፡ተናገረ ፤ ትንቢት፡የማይናገር፡ማን፡ነው ?

፰ በአዛጦን፡አዳራሾችና፡በግብጽ፡ምድር፡

አዳራሾች፡አውሩና፡— በሰማርያ፡ተራሮች፡ ላይ፡ተሰብሰቡ ÷ በውስጥዋም፡የሆነውን፡ ፲ ታላቁን፡ውካታ ÷ በመካከልዋም፡ያለውን፡ ግፍ፡ተመልከቱ፡በሉ ። ግፍንና፡ቅሚያን፡ በአዳራሾቻቸው፡የሚያከማቹት፡ቅን፡ነገርን፡ ፲፩ ያደርጉ፡ዘንድ፡አያውቁም ÷ ይላል፡እግዚአ ብሔር ። ስለዚህ፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እን ዲህ፡ይላል ፡— በምድሪቱ፡ዙሪያ፡ጠላት፡ ፲፪ ይመጣል፤ብርታትሽንም፡ከአንቺ፡ያወርዳል ÷ አዳራሾችሽም፡ይበዘበዛሉ ። እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ይላል ፡— እረኛ፡ከአንበሳ፡አፍ፡ ሁለት፡እግርን፡ወይም፡የጆሮን፡ጫፍ፡እን ደሚያድን ÷ እንዲሁ፡በሰማርያ፡በአልጋ፡ ፲፫ ማዕዘን ÷ በደማስቆም፡በምንጣፍ፡ላይ፡የተ ቀመጡት፡የእስራኤል፡ልጆች፡ይድናሉ ። ስሙ ÷ በያዕቆብም፡ቤት፡ላይ፡መስክሩ ÷ ፲፬ ይላል፡የሠራዊት፡አምላክ፡ጌታ፡እግዚአብ ሔር ። እስራኤልን፡ስለ፡ኃጢአቱ፡በምበቀ ልበት፡ቀን፡የቤቴልን፡መሠዊያዎች፡ደግሞ፡ እበቀላለሁ ፤ የመሠዊያው፡ቀንዶች፡ይሰበ ፲፭ ራሉ ÷ ወደ፡ምድርም፡ይወድቃሉ ። የክረ ምቱንና፡የበጋውን፡ቤት፡እመታለሁ ፤ በገሀ ንም፡ጥርስ፡የተለበጡት፡ቤቶች፡ይጠፋሉ ÷ ታላላቆችም፡ቤቶች፡ይፈርሳሉ ÷ ይላል፡እግ ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ በሰማርያ፡ተራራ፡የምትኖሩ ÷ ድሆችንም፡ የምትበድሉ ÷ ችጋረኞችንም ፡ የምታስጨ ንቁ ÷ ጌቶቻቸውንም ፡— አምጡ ፡ እንጠጣ፡ የምትሉ ፡ እናንተ ፡ የባሳን ፡ላሞች ፡ሆይ ÷ ፪ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— እናንተን ፡ በሰልፍ ፡ ዕቃ ÷ ቅሬታችሁንም ፡ በመቃጥን ፡ የሚወስዱበት ፡ ቀን ÷ እነሆ ÷ በላ ያችሁ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ በቅዱስነቱ ፡ ምሎአል ። ፫ እያንዳንዳችሁ ፡ በየፊታችሁ ፡ በተነደለ ፡ ስፍራ ፡ ትወጣላችሁ ፤ በፈጣንም ፡ ትጣላላችሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

፬ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ወድዳ ችኋልና ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ኑና ፡ ኃጢአትን ፡ ሥሩ ፤ ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ኑና ፡ ኃጢአትን ፡ አብዙ ፤ በየማ ለዳውም ፡ መሥዋዕታችሁን ÷ በየሦስተኛውም ፡ ፭ ቀን ፡ አሥራታችሁን ፡ አቅርቡ ፤ እርሾ ፡ ካለበ ትም ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርቡ ÷ በፈቃዳችሁም ፡ የምታቀርቡትን ፡ አውጁና ፡ አውሩ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

፮ በከተማችሁ ፡ ሁሉ ፡ ጥርስን ፡ ማጥራት ÷ በስ ፍራችሁም ፡ ሁሉ ፡ እንጀራን ፡ ማጣት ፡ ሰጠኋ ችሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳ ፯ ችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። መከር ፡ ሳይ ደርስ ፡ ገና ፡ ከሦስት ፡ ወር ፡ በፊት ፡ ዝናብ ፡ ከለ ከልኋችሁ ፤ በአንድም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አዘነብሁ ÷ በሌላውም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ እንዳይዘንብ ፡ አደረ ግሁ ፤ በአንድ ፡ ወገን ፡ ዘነበ ÷ ያልዘነበበትም ፡ ወገን ፡ ደረቀ ። የሁለት ፡ ወይም ፡ የሦስት ፡ ከተ ፰ ሞች ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ከተማ ፡ ውኃ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልረኩም ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በዋግና ፡ በአረማሞ ፡ ፱ መታኋችሁ ፡ የአታክልቶቻችሁንም ፡ ብዛት ፡ ወይኖቻችሁንም ፡ በለሶቻችሁንም ፡ ወይራዎ ችሁንም ፡ ተምች ፡ በልቶአል ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚ አብሔር ። በግብጽ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ቸነፈርን ፡ ፲ ሰደድሁባችሁ ፤ ጐበዛዝቶቻችሁን ፡ በሰይፍ ፡ ገደልሁ ÷ ፈረሶቻችሁንም ፡ አስማረክሁ ፤ የሰ ፈራችሁንም ፡ ግማት ፡ ወደ ፡ አፍንጫችሁ ፡ አወ ጣሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳ ችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰዶምንና ፲፩ ገሞራን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ገለበጣቸው ÷ እንዲሁ ፡ ገለበጥኋችሁ ÷ እናንተም ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተነጠቀ ፡ ትንታግ ፡ ሆናችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ስለዚህ ÷ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ እንደዚህ ፡ አደር ፲፪ ግብሃለሁ ፤ እስራኤልም ፡ ሆይ ÷ እንደዚህ ፡ ስለ ማደርግብህ ፡ አምላክህን ፡ ለመገናኘት ፡ ተዘ ጋጅ ። እነሆ ÷ ተራሮችን ፡ የሠራ ÷ ነፋስንም ፡ ፲፫ የፈጠረ ÷ የልቡንም ፡ አሳብ ፡ ለሰው ፡ የሚነ ግር ÷ ንጋትን ፡ ጨለማ ፡ የሚያደርግ ÷ በምድ ርም ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ የሚረግጥ ÷ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ለሙሾ ፡ የማነሣውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ፪ የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ወደቀች ÷ ከእንግዲ ህም ፡ ወዲህ ፡ አትነሣም ፤ በምድርዋ ፡ ላይ ፡ ተጣለች ÷ የሚያስነሣትም ፡ የለም ። ጌታ ፡ እግ ፫ ዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ሺህ ፡ ከሚ ወጣባት ፡ ከተማ ፡ መቶ ፡ ይቀርላታል ÷ መቶም ፡ ከሚወጣባት ፡ ከተማ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ አሥር ፡ ይቀርላታል ።

እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እን ፬ ዲህ ፡ ይላልና ፡— እኔን ፡ ፈልጉ ÷ በሕይወትም ፡ ትኖራላችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጌልገላ ፡ ፈጽሞ ፡ ፭ ትማረካለችና ÷ ቤቴልም ፡ ከንቱ ፡ ትሆናለችና ፡ ቤቴልን ፡ አትፈልጉ ÷ ወደ ፡ ጌልገላም ፡ አት ግቡ ÷ ወደ ፡ ቤርሳቤህም ፡ አትለፉ ። በዮሴፍ ፡ ፮ ቤት ፡ እሳት ፡ እንዳትቃጠል ÷ በቤቴል ፡ የሚ ያጠፋትም ፡ ሳይኖር ፡ እንዳትበላ ÷ እግዚአብ ሔርን ፡ ፈልጉ ÷ በሕይወትም ፡ ትኖራላችሁ ። ፍርድን ፡ ወደ ፡ እሬት ፡ የምትለውጡ ÷ ጽድቅ ፯ ንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የምትጥሉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ÷ ሰባቱን ፡ ከዋክብትና ፡ አሪዮን ፡ የተ ፰ በለውን ፡ ኮከብ ፡ የፈጠረውን ÷ የሞትን ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ንጋት ፡ የሚለውጠውን ÷ ቀኑንም ፡ በሌሊት ፡ የሚያጨልመውን ÷ የባሕሩንም ፡

ውኖች፡ጠርቶ፡በምድር፡ፊት፡ላይ፡የሚያ
፱፡ ፈስሳቸውን÷አምባውም፡እንዲፈርስ፡በብ
ርቱ፡ላይ፡የድንገት፡ጥፋት፡የሚያመጣውን፡
ፈልጉ፤ስሙ፡እግዚአብሔር፡ነው።
፲፡ በበሩ፡አደባባይ፡የሚገሥጸውን፡ጠሉ÷
፲፩፡ እውነትም፡የሚናገረውን፡ተጸየፉ። ድሀው
ንም፡ደብድባችኋልና÷የስንዴውንም፡ቀረጥ፡
ከእርሱ፡ወስዳችኋልና፡ከተጠረበ፡ድንጋይ፡
ቤቶችን፡ሠርታችኋል÷ነገር፡ግን፡አትቀመ
ጡባቸውም፤ያማሩ፡የወይን፡ቦታዎች፡ተክ
ላችኋል÷ነገር፡ግን፡ከወይን፡ጠጃቸው፡
፲፪፡ አትጠጡም። ጻድቁን፡የምታስጨንቁ÷ጉቦ
ንም፡የምትቀበሉ÷በበሩም፡አደባባይ፡የች
ጋረኛውን፡ፍርድ፡የምታጣምሙ፡እናንተ፡
ሆይ÷በደላችሁ፡እንዴት፡እንደ፡በዛ÷ኃጢ
አታችሁም፡እንዴት፡እንደ፡ጸና፡እኔ፡አው
፲፫፡ ቃለሁና። ስለዚህ፡ክፉ፡ዘመን፡ነውና፡በዚያ፡
ዘመን፡አስተዋይ፡የሚሆን፡ዝም፡ይላል።
፲፬፡ በሕይወት፡ትኖሩ፡ዘንድ፡መልካሙን፡እንጂ፡
ክፉውን፡አትፈልጉ፤እንዲሁም፡እናንተ፡
እንደ፡ተናገራችሁ፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግዚ
፲፭፡ አብሔር፡ከእናንተ፡ጋር፡ይሆናል። ክፉውን፡
ጥሉ÷መልካሙንም፡ውደዱ÷በበሩም፡አደ
ባባይ፡ፍርድን፡አጽኑ፤ምናልባት፡የሠራ
ዊት፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡ለዮሴፍ፡
ቅሬታ፡ይራራ፡ይሆናል።
፲፮፡ ስለዚህ፡ጌታ፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግዚ
አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦—በየአደባባዩ፡
ሁሉ፡ላይ፡ዋይታ፡ይሆናል፤በየመንገዱም፡
ሁሉ፡ላይ፡ወዮ፡ወዮ፡ይባላል፤ገበሬዎቹም፡
ወደ፡ልቅሶ÷አልቃሾቹም፡ወደ፡ዋይታ፡
፲፯፡ ይጠራሉ። በመካከልህ፡አልፋለሁና፡በወ
ይኑ፡በታ፡ሁሉ፡ልቅሶ፡ይሆናል÷ይላል፡
እግዚአብሔር።
፲፰፡ የእግዚአብሔርን፡ቀን፡ለምትፈልጉ፡ወዮ
ላችሁ፤የእግዚአብሔርን፡ቀን፡ለምን፡ትፈ
ልጋላችሁ?ጨለማ፡ነው፡እንጂ፡ብርሃን፡
፲፱፡ አይደለም። ከአንበሳ፡ፊት፡እንደ፡ሸሸ፡
ድብም፡እንዳገኘው፡ሰው÷ወይም፡ወደ፡
ቤት፡ገብቶ፡እጁን፡በግድግዳ፡ላይ፡እንዳስ
ደገፈና፡እባብ፡እንደ፡ነደፈው፡ሰው፡ነው።
፳፡ የእግዚአብሔር፡ቀን፡ብርሃን፡ሳይሆን፡ጨለማ፡
አይደለምን?ፀዳል፡የሌለውም፡ድቅድቅ፡
ጨለማ፡አይደለምን?
፳፩፡ ዓመት፡በዓላችሁን፡ጠልቼዋለሁ፡ተጸይፌ
ውማለሁ፤የተቀደሰውም፡ጉባኤአችሁ፡ደስ፡
፳፪፡ አያሰኘኝም። የሚቃጠለውን፡መሥዋዕታች
ሁና፡የእህሉን፡ቍርባናችሁን፡ብታቀርቡል
ኝም፡እንኳ፡አልቀበለውም፤ለምስጋና፡መሥ
ዋዕት፡የምታቀርቡልኝን፡የሰቡትን፡እንስ
፳፫፡ ሶች፡አልመለከትም። የዝማሬህንም፡ጩኸት፡
ከእኔ፡ዘንድ፡አርቅ፤የመሰንቆህንም፡ዜማ፡
፳፬፡ አላደምጥም። ነገር፡ግን፡ፍርድ፡እንደ፡ውኃ÷
ጽድቅም፡እንደማይደርቅ፡ፈሳሽ፡ይፍሰስ።

የእስራኤል፡ቤት፡ሆይ÷በውኑ፡በምድረ፡ ፳፭፡
በዳ፡አርባ፡ዓመት፡ሙሉ፡መሥዋዕትንና፡
ቍርባንን፡አቅርባችሁልኛልን?ለራሳችሁም፡ ፳፮፡
የሠራችኋቸውን፡ምስሎች÷የሞሎክን፡ድን
ኳንና፡የአምላካችሁን፡የሬፋን፡ከከብ፡አነጣ
ችሁ። ስለዚህ፡ከደማስቆ፡ወደዚያ፡አስማርክ ፳፯፡
ችኋለሁ÷ይላል፡ስሙ፡የሠራዊት፡አምላክ፡
የተባለ፡እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡፮።

በጽዮን፡ላሉ፡ዓለመኞች÷በሰማርያም፡ ፩፡
ተራራ፡ላይ፡ተዘልለው፡ለተቀመጡ÷የእስ
ራኤልም፡ቤት፡ወደ፡እነርሱ፡ለመጡባቸው፡
ለአሕዛብ፡አለቆች፡ወዮላቸው!ወደ፡ካልኔ፡ ፪፡
አልፋችሁ፡ተመልከቱ፤ከዚያም፡ወደ፡ታላ
ቂቱ፡ሐማት፡ሂዱ፤ከዚያም፡ወደ፡ፍልስጥ
ኤም፡ጌት፡ውረዱ፤እነርሱ፡ከእነዚህ፡መን
ግሥታት፡ይሻላሉን?ወይስ፡ድንበራቸው፡
ከድንበራችሁ፡ይሰፋልን?ክፉውን፡ቀን፡ ፫፡
ከእናንተ፡ለምታርቁ÷የግፍንም፡ወንበር፡
ለምታቀርቡ÷ከዝሆን፡ጥርስ፡በተሠራ፡ ፬፡
አልጋ፡ላይ፡ለምትተኙ÷በምንጣፋችሁም፡
ላይ፡ተደላድላችሁ፡ለምትቀመጡ÷ከበጎችም፡
መንጋ፡ጠቦትን፡ከጋጥም፡ውስጥ፡ጥጃን፡
ለምትበሉ÷በመሰንቆም፡ድምፅ፡ለምትን ፭፡
ጫጩ÷እንደ፡ዳዊትም፡የዜማን፡ዕቃ፡
ለምታዘጋጁ÷በፋጋ፡የወይን፡ጠጅ፡ለምት ፮፡
ጠጡ÷እጅግ፡ባማረ፡ሽቱም፡ለምትቀቡ÷
ስለ፡ዮሴፍ፡መከራ፡ግን፡ለማታዝኑ፡ለእና
ንተ፡ወዮላችሁ!
ስለዚህ፡በምርኮ፡መጀመሪያ፡ይማረካሉ÷ ፯፡
ተደላድለው፡ከተቀመጡትም፡ዘንድ፡ዘፈን፡
ይርቃል። ጌታ፡እግዚአብሔር፡—የያዕቆብን፡ ፰፡
ትዕቢት፡ተጸይፌአለሁ÷አዳራሾቹንም፡ጠል
ቻለሁ፤ስለዚህ፡ከተማይቱንና፡የሚኖሩባ
ትን፡ሁሉ፡አሳልፌ፡እሰጣለሁ፡ብሎ፡በራሱ፡
ምሎአል÷ይላል፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግ
ዚአብሔር። እንዲህም፡ይሆናል፤አሥር፡ ፱፡
ሰዎች፡በአንድ፡ቤት፡ውስጥ፡ቢቀሩ፡እነ
ርሱ፡ይሞታሉ። አጥንቱንም፡ከቤቱ፡ያወጡ፡ ፲፡
ዘንድ፡የሰው፡ዘመድና፡አቃጣዩ፡በነሡት፡
ጊዜ÷በቤቱም፡ውስጥ፡ያለውን፡—እስከ፡
አሁን፡ድረስ፡ገና፡ሰው፡በአንተ፡ዘንድ፡
አለን?ባለው፡ጊዜ÷እርሱም፡—ማንም፡
የለም፡ባለ፡ጊዜ፤ያን፡ጊዜ፡—የእግዚአብ
ሔርን፡ስም፡እንጠራ፡ዘንድ፡አይገባንምና፡
ዝም፡በል፡ይለዋል። እነሆም÷እግዚአብ ፲፩፡
ሔር፡ያዝዛል፤ታላቁንም፡ቤት፡በማፍረስ÷
ታናሹንም፡ቤት፡በመሰባበር፡ይመታል።
ፈረድን፡ወደ፡ሐሞት÷የጽድቅንም፡ፍሬ፡ ፲፪፡ ፲፫፡
ወደ፡እሬት፡የለወጣችሁ÷በከንቱም፡ነገር፡
ደስ፡የሚላችሁ፡—በኃይላችን፡ቀንድ፡የወ
ሰድን፡አይደለምን?የምትሉ÷እናንተ፡ሆይ÷
በውኑ፡ፈረሶች፡በጭንጫ፡ላይ፡ይጋልባሉን?

ወይስ ፡ በፊዎች ፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ ያርሳሉን ?
፲፬ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ ሕዝ
ብን ፡ አስነሣባችኋለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ከሐማት ፡
መግቢያ ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ዓረባ ፡ ወንዝ ፡
ድረስ ፡ ያስጨንቋችኋል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤ እነ
ሆም ÷ የኋለኛው ፡ ሣር ፡ በሚበቅልበት ፡ መጀ
መሪያ ፡ ላይ ፡ አንበጣን ፡ ፈጠረ ፤ እነሆም ÷
ከንጉሡ ፡ አጨዳ ፡ በኋላ ፡ የበቀለ ፡ የገበ ፡ ነበረ ።
፪ የምድሩንም ፡ ሣር ፡ በልተው ፡ ከጨረሱ ፡ በኋላ ÷
እኔ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ይቅር ፡
እንድትል ፡ እለምንሃለሁ ፤ ያዕቆብ ፡ ታናሽ ፡
፫ ነውና ፡ እንዴት ፡ ይቆማል ? አልሁ ። እግዚአ
ብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ፤ ይህ ፡ አይ
ሆንም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፬ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤
እነሆም ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእሳት ፡ ለመ
ፍረድ ፡ ጠራ ፤ እርስዋም ፡ ታላቁን ፡ ቀላይና ፡
፭ ምድርን ፡ በላች ። እኔም ፡— ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሆይ ÷ እንድትተው ፡ እለምንሃለሁ ፤ ያዕ
ቆብ ፡ ታናሽ ፡ ነውና ፡ እንዴት ፡ ይቆማል ?
፮ አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸ
ጸተ ፤ ይህ ፡ ደግሞ ፡ አይሆንም ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
፯ እንዲህም ፡ አሳየኝ ፤ እነሆም ÷ ጌታ ፡ ቱንቢ
ውን ፡ ይዞ ፡ በቱንቢ ፡ በተሠራ ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡
፰ ቆሞ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡— አሞጽ ፡ ሆይ ÷
የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡—
ቱንቢ ፡ ነው ፡ አልሁ ። ጌታም ፡— እነሆ ÷
በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ቱንቢ ፡ አደ
ርጋለሁ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ደግሞ ፡ አላ
፱ ልፋቸውም ፤ የይስሐቅም ፡ የከረብታው ፡ መስ
ገኛዎች ፡ ይፈርሳሉ ÷ የእስራኤልም ፡ መቅደ
ሶች ፡ ባድማ ፡ ይሆናሉ ፤ በኢዮርብዓምም ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በሰይፍ ፡ እነሣለሁ ፡ አለ ።
፲፣፲፩ የቤቴልም ፡ ካህን ፡ አሜስያስ ፡ ወደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ልከ ፡—
አሞጽ ፡— ኢዮርብዓም ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታል ÷
እስራኤልም ፡ ከአገሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይሄዳል ፡ ብሎ
አልና ፡ አሞጽ ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ መካከል ፡
ዐምፆብሃል ፤ ምድሪቱም ፡ ቃሉን ፡ ሁሉ ፡ ልት
፲፪ ሸከም ፡ አትችልም ፡ አለ ። አሜስያስም ፡ አሞ
ጽን ፡— በለ ፡ ራእዩ ፡ ሆይ ÷ ሂድ ፡ ወደ ፡ ይሁ
ዳም ፡ ምድር ፡ ሽሽ ÷ በዚያም ፡ እንጀራን ፡ ብላ ÷
፲፫ በዚያም ፡ ትንቢትን ፡ ተናገር ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ቤቴል ፡ የንጉሥ ፡ መቅደስና ፡ የመንግሥት ፡
ቤት ፡ ናትና ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በዚህ ፡
ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፡ አለው ።
፲፬ አሞጽም ፡ መልሶ ፡ አሜስያስን ፡ አለው ፡—
እኔ ፡ ላም ፡ ጠባቂና ፡ ወርካ ፡ ለቃሚ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡
ነቢይ ፡ ወይም ፡ የነቢይ ፡ ልጅ ፡ አይደለሁም ፤
እግዚአብሔርም ፡ በጎቹን ፡ ከመከተል ፡ ወሰ
፲፭ ደኝ ÷ እግዚአብሔርም ፡— ሂድ ÷ ለሕዝቤም ፡
ለእስራኤል ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ አለኝ ። አሁ
፲፮ ንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ አንተ ፡—
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ÷ በይስ
ሐቅም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ አትስበክ ፡ ብለሃል ፤ ስለ
፲፯ ዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሚስ
ትህ ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ ጋለሞታ ፡ ትሆና
ለች ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህም ፡ በሰ
ይፍ ፡ ይወድቃሉ ÷ ምድርህም ፡ በገመድ ፡ ትከ
ፈላለች ፤ አንተም ፡ በረከሰች ፡ ምድር ፡ ትሞታ
ለህ ÷ እስራኤልም ፡ ከምድሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይሄ
ዳል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤
እነሆም ÷ የቃርሚያ ፡ ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ ዕንቅብ ፡
፪ ነበረ ። እርሱም ፡— አሞጽ ፡ ሆይ ÷ የምታየው ፡
ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡— የቃርሚያ ፡
ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ ዕንቅብ ፡ ነው ፡ አልሁት ።
እግዚአብሔርም ፡ አለኝ ፡— ፍጻሜ ፡ በሕዝቤ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጥቶአል ፤ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ደግሞ ፡ አላልፋቸውም ። የመቅደሱ ፡
፫ ዝማሬ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዋይታ ፡ ይሆናል ÷ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ የሰዎችም ፡ ሬሳ ፡ ይበ
ዛል ÷ በስፍራውም ፡ ሁሉ ፡ በዝምታ ፡ ይጣላል ።
፬ ችጋረኛውን ፡ የምትውጡ ÷ የአገሩንም ፡
፭ ድሀ ፡ የምታጠፉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፡— እህልን ፡
እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡ መባቻው ፡ መቼ ፡ ያልፋል ?
የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡ እያሳነስን ÷ ሰቅሉ
ንም ፡ እያበዛን ÷ በሐሰተኛም ፡ ሚዛን ፡ እያታ
፮ ለልን ÷ ድሀውን ፡ በብር ፡ ችጋረኛውንም ፡ በአ
ንድ ፡ ጥንድ ፡ ጫማ ፡ እንገዛ ፡ ዘንድ ÷ የስንዴ
ውንም ፡ ግርድ ፡ እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡ ስንዴውን ፡
እንድንሸምት ፡ ሰንበት ፡ መቼ ፡ ያልፋል ? የም
፯ ትሉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስሙ ። እግዚአ
ብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ክብር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ምሎ
አል ፡— ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ምንም ፡
አልረሳም ። በውኑ ፡ ምድሪቱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
፰ አትናወጥምን ? በእርስዋም ፡ የሚኖር ፡ ሁሉ ፡
አያለቅስምን ? ሙላዋም ፡ እንደ ፡ ወንዙ ፡ ትነ
ሣለች ፤ እንደ ፡ ግብጽም ፡ ወንዝ ፡ ትነሣለች ፡
ደግሞም ፡ ትወርዳለች ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡
፱ በቀትር ፡ እንድትገባ ፡ አደርጋለሁ ÷ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በብርሃንም ፡ ቀን ፡ ምድ
ሩን ፡ አጨልማለሁ ። ዓመት ፡ በዓላችሁንም ፡
፲ ወደ ፡ ልቅሶ ÷ ዝማሬአችሁንም ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡
እለውጣለሁ ፤ ማቅንም ፡ በወገብ ፡ ሁሉ ÷ ራስ ፡
መንጨትንም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ፤ እንደ ፡
አንድያ ፡ ልጅም ፡ ልቅሶ ÷ ፍጻሜውንም ፡ እንደ ፡
መራራ ፡ ቀን ፡ አደርገዋለሁ ።
፲፩ እነሆ ÷ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ የምሰድድ
በት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፤ እርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከመ

ስማት፡እንጂ፡እንጀራን፡ከመራብና፡ውኃን፡
፲፪፡ ከመጠማት፡አይደለም ። ከባሕርም፡እስከ፡
ባሕር፡ድረስ÷ከሰሜንም፡እስከ፡ምሥራቅ፡
ድረስ፡ይቅበዘበዛሉ፤የእግዚአብሔርን፡ቃል፡
፲፫፡ ለመሻት፡ይርዋርዋጣሉ÷አያገኙትምም ።
በዚያ፡ቀን፡መልካሞች፡ደናግል፡ጕበዛዝ
፲፬፡ ትም፡በጥም፡ይዝላሉ። በሰማርያ፡ኃጢአት፡
የሚምሉና፡— ዳን፡ሆይ÷ሕያው፡አምላክ
ህን ! ደግሞ ፡— ሕያው፡የቤርሳቤህን፡መን
ገድ ! ብለው፡የሚሉ÷እነርሱ፡ይወድቃሉ÷
ደግሞም፡አይነሡም ።

ምዕራፍ፡፱ ።

፩፡ ጌታን፡በመሠዊያው፡አጠገብ፡ቆሞ፡አየ
ሁት፤እርሱም፡እንዲህ፡አለ፡— መድረክቹ፡
ይናወጡ፡ዘንድ፡ጕልላቶቹን፡ምታ÷በራሳ
ቸውም፡ሁሉ፡ላይ፡ሰባብራቸው፤እኔም፡ከእ
ነርሱ፡የቀሩትን፡በሰይፍ፡እገድላለሁ፤የሚ
ሸሽ፡አያመልጥም÷የሚያመልጥም፡አይድ
፪፡ ንም ። ወደ፡ሲኦል፡ቢወርዱ፡እጄ፡ከዚያ፡
ታወጣቸዋለች ፤ ወደ፡ሰማይም፡ቢወጡ፡
፫፡ ከዚያ፡አወርዳቸዋለሁ፤በቀርሜሎስም፡ራስ፡
ውስጥ፡ቢሸሸጉ፡ፈልጌ፡ከዚያ፡አወጣቸዋ
ለሁ፤በጥልቅ፡ባሕርም፡ውስጥ፡ከዓይኔ፡ቢደ
በቁ፡ከዚያ፡እባቡን፡አዝዛለሁ÷እርሱም፡
፬፡ ይነድፋቸዋል ፤ በጠላቶቻቸውም፡ፊት፡ተማ
ርከው፡ቢሄዱ፡ከዚያ፡ሰይፍን፡አዝዛለሁ÷
እርሱም፡ይገድላቸዋል፤ዓይኔንም፡በእነርሱ፡
ላይ፡ለክፋት፡እንጂ፡ለመልካም፡አላደርግም ።
፭፡ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡ምድርን፡
ይዳስሳል፡እርስዋም፡ትቀልጣለች÷የሚኖሩ
በትም፡ሁሉ፡ያለቅሳሉ፤ሙላዋም፡እንደ፡
ግብጽ፡ወንዝ፡ትነሣለች÷ደግሞም፡እንደ፡
፮፡ ግብጽ፡ወንዝ፡ትወርዳለች ። አዳራሹን፡በሰ
ማይ፡የሠራ÷ጠፈሩንም፡በምድር፡ላይ፡የመ
ሠረተ÷የባሕርንም፡ውኃ፡ጠርቶ፡በምድር፡
ፊት፡ላይ፡የሚያፈስሰው፡እርሱ፡ነው፤
ስሙም፡እግዚአብሔር፡ነው ።

፯፡ የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ÷እናንተ፡ለእኔ፡
እንደ፡ኢትዮጵያ፡ልጆች፡አይደላችሁምን?
ይላል፡እግዚአብሔር ። እስራኤልን፡ከግ
ብጽ፡ምድር÷ፍልስጥኤማውያንንም፡ከክፍ
ቶር÷ሶርያውያንንም፡ከቂር፡አላወጣሁምን?
፰፡ እነሆ÷የጌታ፡የእግዚአብሔር፡ዓይኖች፡በኃ
ጢአተኛ፡መንግሥት፡ላይ፡ናቸው÷ከምድ
ርም፡ፊት፡አጠፋታለሁ፤ነገር፡ግን፡የያዕቆ
ብን፡ቤት፡ፈጽሜ፡አላጠፋም÷ይላል፡እግ
ዚአብሔር ። እነሆ÷አዝዛለሁ÷እህልም፡በወ
፱፡ ንፊት፡እንዲነፋ፡የእስራኤልን፡ቤት፡በአሕ
ዛብ፡ሁሉ፡መካከል፡እነፋለሁ፤ነገር፡ግን፡
አንዲት፡ቅንጣት፡በምድር፡ላይ፡አትወድ
ቅም ። ክፉው፡ነገር፡አይደርስብንም÷አያገ
፲፡ ኘንምም፡የሚሉ፡የሕዝቤ፡ኃጢአተኞች፡
ሁሉ፡በሰይፍ፡ይሞታሉ ።

፲፩፡ በዚያ፡ቀን፡የወደቀችውን፡የዳዊትን፡ድን
ኳን፡አነሣለሁ÷የተናደውንም፡ቅጥርዋን፡
እጠግናለሁ፤የፈረሰውንም፡አድሳለሁ÷እንደ፡
ቀደመውም፡ዘመን፡እሠራታለሁ፤ ፲፪፡ ይኸውም፡
የኤዶምያስን፡ቅሬታ÷ስሜም፡የተጠራባቸ
ውን፡አሕዛብን፡ሁሉ፡ይወርሱ፡ዘንድ፡ነው÷
ይላል፡ይህን፡የሚያደርግ፡እግዚአብሔር ።
፲፫፡ እነሆ÷አራሹ፡አጫጁን÷ወይን፡ጠማቂ
ውም፡ዘሪውን፡የሚያገኝበት፡ወራት፡ይመ
ጣል÷ይላል፡እግዚአብሔር ፤ ተራሮችም፡
በተሀውን፡የወይን፡ጠጅ፡ያንጠባጥባሉ÷
ኮረብቶችም፡ሁሉ፡ይቀልጣሉ ። ፲፬፡ የሕዝቤን፡
የእስራኤልን፡ምርኮ፡እመልሳለሁ÷የፈረሱ
ትንም፡ከተሞች፡ሠርተው፡ይቀመጡባቸ
ዋል፤ወይንንም፡ይተክላሉ÷የወይን፡ጠጁ
ንም፡ይጠጣሉ፤አታክልትንም፡ያበጃሉ÷
ፍሬውንም፡ይበላሉ ። ፲፭፡ በምድራቸውም፡እተ
ክላቸዋለሁ÷ከእንግዲህም፡ወዲህ፡ከሰጠኋ
ቸው፡ከምድራቸው፡አይነቀሉም÷ይላል፡
አምላክህ፡እግዚአብሔር ።

ትንቢተ፡ሚክያስ ።

ምዕራፍ፡፩ ።

፩፡ በይሁዳ፡ነገሥታት፡በኢዮአታምና፡በአ
ካዝ፡በሕዝቅያስም፡ዘመን፡ወደ፡ሞሬታ
ዊው፡ወደ፡ሚክያስ፡የመጣው÷ስለ፡ሰማር
ያና፡ስለ፡ኢየሩሳሌም፡ያየው÷የእግዚአብ
፪፡ ሔር፡ቃል፡ይህ፡ነው ። እናንተ፡አሕዛብ፡
ሁሉ÷ስሙ፤ምድርም፡ሙላዋም፡ታድምጥ፡
ጌታ፡እግዚአብሔርም÷እርሱም፡በቅዱስ፡
መቅደሱ፡የሆነ፡ጌታ÷ይመስክርባችሁ ።
፫፡ እነሆ÷እግዚአብሔር፡ከስፍራው፡ይወጣል÷
ወርዶም፡በምድር፡ከፍታዎች፡ላይ፡ይረግ
ጣል ። ተራሮችም፡በእሳት፡ፊት፡እንዳለ፡
፬፡ ሰም÷በገደልም፡ወርዶ፡እንደሚፈስስ፡
ውኃ÷በበታቹ፡ይቀልጣሉ÷ሸለቆችም፡ይሰ
፭፡ነጠቃሉ ። ይህ፡ሁሉ፡ስለ፡ያዕቆብ፡በደ
ልና፡ስለ፡እስራኤል፡ቤት፡ኃጢአት፡ነው ።
የያዕቆብም፡በደል፡ምንድር፡ነው? ሰማርያ፡
አይደለችምን? የይሁዳስ፡የኮረብታው፡መስ
ገኛ፡ምንድር፡ነው? ኢየሩሳሌም፡አይደለች
፮፡ ምን? ስለዚህ፡ሰማርያን፡በሜዳ፡እንደሚገኝ፡
የድንጋይ፡ክምር÷ወይን፡እንደሚተከልበ
ትም፡ስፍራ፡አደርጋታለሁ፤ ድንጋዮችዋ
ንም፡ወደ፡ሸለቆ፡እወረውራለሁ÷መሠረቶ

፮ ችዋንም ፥ እገልጣለሁ ። የተቀረጹትም ፥ ምስሎ
ችዋ ፥ ይደቅቃሉ ÷ በግልሙትና ፥ ያገኘችው ፥
ዋጋ ፥ ሁሉ ፥ በእሳት ፥ ይቃጠላል ÷ ጣዖታትዋ
ንም ፥ ሁሉ ፥ አጠፋለሁ ፤ በግልሙትና ፥ ዋጋ ፥
ሰበሰበቻቸው ÷ ወደ ፥ ግልሙትናም ፥ ዋጋ ፥
፯ ይመለሳሉና ። ስለዚህ ፥ ነገር ፥ ዋይ ፥ ብላ ፥ ታለ
ቅሳለች ÷ ባዶ ፥ እግርዋንና ፥ ዕራቁትዋን ፥ ሆና ፥
ትጌዳለች ፤ እንደ ፥ ቀበሮ ፥ ታለቅሳለች ÷ እንደ ፥
፰ ሰጐንም ፥ ዋይ ፥ ትላለች ፤ ቍስልዋ ፥ የማይፈ
ወስ ፥ ነውና ፤ እስከ ፥ ይሁዳም ፥ ደርሶአልና ÷
ወደ ፥ ሕዝቤም ፥ በር ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ቀር
፱ ቦአልና ። በጌት ፥ ላይ ፥ አታውሩ ፤ በአኮ ፥ ላይ ፥
እንባን ፥ አታድርጉ ፤ በቤትዓፍራ ፥ በትቢያ ፥
፲ ፩ ላይ ፥ ተንከባለሉ ። በሻፊር ፥ የምትቀመጪ ፥
ሆይ ÷ በዕራቁትነትሽና ፥ በእፍረት ፥ እለፊ ፤
በጸዓናን ፥ የምትቀመጠው ፥ አልወጣችም ፤ የቤ
ትኤጼል ፥ ልቅሶ ፥ ከእናንተ ፥ ዘንድ ፥ መኖርያ
፲ ፪ ውን ፥ ይወስዳል ። ክፉ ፥ ነገር ፥ ከእግዚአብሔር ፥
ዘንድ ፥ እስከ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ በር ፥ ድረስ ፥ ወር
ዶአልና ፥ በማሮት ፥ የምትቀመጠው ፥ በጎነትን ፥
፲ ፫ ትጠባበቃለች ። በለኪሶ ፥ የምትቀመጪ ፥ ሆይ ÷
ሰረገላውን ፥ ለፈረስ ፥ አሰሪ ፤ እርስዋ ፥ ለጽዮን ፥
ሴት ፥ ልጅ ፥ የኃጢአት ፥ መጀመሪያ ፥ ነበረች ፤
የእስራኤል ፥ በደል ፥ በአንቺ ፥ ዘንድ ፥ ተገኝቶ
፲ ፬ አልና ። ስለዚህ ፥ ትሎት ፥ ለሞሬሼትጌት ፥ ትሰ
ጪአለሽ ፤ የአክዚብ ፥ ቤቶች ፥ ለእስራኤል ፥
፲ ፭ ነገሥታት ፥ አታላይ ፥ ይሆናሉ ። በመሪሳ ፥ የም
ትቀመጪ ፥ ሆይ ÷ ወራሽ ፥ አመጣብሻለሁ ፤ የእ
ስራኤል ፥ ክብር ፥ ወደ ፥ ዓዶላም ፥ ይመጣል ።
፲ ፮ ተማርከው ፥ ከአንቺ ፥ ዘንድ ፥ ወጥተዋልና ፥
ስለ ፥ ተድላሽ ፥ ልጆች ፥ ራስሽን ፥ ንጪ ÷ ጠጉ
ርሽንም ፥ ተቁረጪ ፤ ቡሃንትሽንም ፥ እንደ ፥
ንስር ፥ አስፊ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ በመኝታቸው ፥ ላይ ፥ በደልን ፥ ለሚያስቡ ፥
ክፋትንም ፥ ለሚያደርጉ ፥ ወዮላቸው ! ኃይል ፥
በእጃቸው ፥ ነውና ፥ ሲነጋ ፥ ይፈጽሙታል ።
፪ በእርሻው ፥ ላይ ፥ ይመኛሉ ÷ በግዴታም ፥ ይይ
ዙታል ፤ በቤቶችም ፥ ላይ ፥ ይመኛሉ ÷ ይወስ
ዱአቸውማል ፤ ሰውንና ፥ ቤቱን ÷ ሰውንና ፥
፫ ርስቱንም ፥ ይነጥቃሉ ። ስለዚህ ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦ — እነሆ ÷ በዚህ ፥ ወገን ፥
ላይ ፥ በክፉ ፥ አስባለሁ ÷ ከዚያም ፥ አንገታች
ሁን ፥ አታነሡም ፤ ዘመኑም ፥ ክፉ ፥ ነውና ፥ ቀጥ ፥
፬ ብላችሁ ፥ አትጌዱም ። በዚያ ፥ ቀን ፥ በምሳሌ ፥
ይመስሉባችኋል ÷ በጽኑ ፥ ልቅሶም ፥ ያለቅሱላ
ችኋል ፤ እነርሱም ፦ — ፈጽመን ፥ ጠፍተናል ፤
የሕዝቤን ፥ እድል ፥ ፈንታ ፥ ይሰፍራል ÷ እርሱ
ንም ፥ የሚከለክል ፥ የለም ፤ እርሻችንን ፥ ለዓመ
፭ ፀሮች ፥ ይከፍላል ፥ ይላሉ ። ስለዚህ ፥ በእግዚ
አብሔር ፥ ጉባኤ ፥ መክበል ፥ በዕጣ ፥ ገመድ ፥
የሚጥል ፥ አይኖርህም ።
፮ ትንቢት ፥ አትናገሩ ፥ ብለው ፥ ይናገራሉ ፤
በእነዚህ ፥ ላይ ፥ ትንቢት ፥ አይናገሩም ÷ ስድ
ብም ፥ አይርቅም ። የያዕቆብ ፥ ቤት ፥ የተባልህ ፥
፯ ሆይ ÷ በውኑ ፥ የእግዚአብሔር ፥ መንፈስ ፥ የማ
ይታገሥ ፥ ነውን ? ወይስ ፥ ሥራው ፥ እንደዚች ፥
ናትን ? ቃሌስ ፥ በቅን ፥ ለሚሄድ ፥ በጎነት ፥ አያ
ደርግምን ? ነገር ፥ ግን ፥ ከቅርብ ፥ ጊዜ ፥ ጀምሮ ፥
፰ ሕዝቤ ፥ እንደ ፥ ጠላት ፥ ሆኖ ፥ ተነሥቶአል ፤
ቀሚስንና ፥ መጐናጸፊያን ፥ ገፈፋችሁ ፤ ሳይፈ
ራም ፤ የሚያልፉትን ፥ ከሰልፍ ፥ እንደሚመለሱ ፥
፱ አደረጋችኋቸው ። የሕዝቤንም ፥ ሴቶች ፥ ከተ
ሸለሙ ፥ ቤቶቻቸው ፥ አሳደዳችኋቸው ፤ ከሕፃ
ናቶቻቸውም ፥ ክብሬን ፥ ለዘላለም ፥ ወሰዳችሁ ።
፲ በዚህ ፥ ዕረፍት ፥ የላችሁምና ፥ ተነሥታችሁ ፥
ሂዱ ፤ በርኩሰት ፥ ምክንያት ፥ ክፉ ፥ ጥፋት ፥
፲ ፩ ታጠፋችኋለች ። ነፋስንም ፥ ተከትሎ ፥ — ስለ ፥
ወይን ፥ ጠጅና ፥ ስለ ፥ ስካር ፥ ትንቢት ፥ እናገር
ልሃለሁ ፥ ብሎ ፥ ሐሰትን ፥ የሚናገር ፥ ሰው ፥
ቢኖር ፥ እርሱ ፥ ለዚህ ፥ ሕዝብ ፥ ነቢይ ፥ ይሆናል ።
፲ ፪ ያዕቆብ ፥ ሆይ ÷ ሁለንተናህን ፥ ፈጽሞ ፥ እሰበ
ስባለሁ ÷ የእስራኤልንም ፥ ቅሬታ ፥ ፈጽሞ ፥
እከማቻለሁ ፤ እንደ ፥ ባሶራ ፥ በጎችና ፥ እንደ ፥
መንጋ ፥ በማሰማርያቸው ፥ ውስጥ ፥ በአንድነት ፥
አኖራቸዋለሁ ፤ ከሰው ፥ ብዛት ፥ የተነሣ ፥ ድም
ፃቸውን ፥ ያሰማሉ ። ሰባሪው ፥ በፊታቸው ፥
፲ ፫ ወጥቶአል ፤ እነርሱም ፥ ሰብረው ፥ ወደ ፥ በሩ ፥
አልፈዋል ÷ በእርሱም ፥ በኩል ፥ ወጥተዋል ፤
ንጉሣቸውም ፥ በፊታቸው ፥ አልፎአል ÷ እግዚ
አብሔርም ፥ በራሳቸው ፥ ላይ ፥ ነው ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

፩ እንዲህም ፥ አልሁ ፦ — የያዕቆብ ፥ አለቆችና ፥
የእስራኤል ፥ ቤት ፥ ገዦች ፥ ሆይ ÷ እባካችሁ ፥
ስሙኝ ፤ ፍርድን ፥ ታውቁ ፥ ዘንድ ፥ አይገባች
፪ ሁምን ? መልካሙን ፥ ጠልታችኋል ÷ ክፉውን
ንም ፥ ወድዳችኋል ፤ ቁርበታቸውን ፥ ገፍፋችኋ
ቸዋል ÷ ሥጋቸውንም ፥ ከአጥንታቸው ፥ ለያይ
፫ ታችኋል ፤ የሕዝቤን ፥ ሥጋ ፥ በልታችኋል ÷
ቁርበታቸውንም ፥ ገፍፋችኋቸዋል ÷ አጥንታ
ቸውንም ፥ ሰብራችኋል ፤ ለአፍላል ፥ እንደሚ
ሆን ፥ ሥጋ ፥ ለድስትም ፥ እንደሚሆን ፥ ሙዳ ፥
ቈራረጣችኋቸው ። የዚያን ፥ ጊዜ ፥ ወደ ፥ እግ
፬ ዚአብሔር ፥ ይጮኻሉ ÷ እርሱም ፥ አይሰማቸ
ውም ፤ ሥራቸውንም ፥ ክፉ ፥ አድርገዋልና ፥
በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ፊቱን ፥ ከእነርሱ ፥ ይሰውራል ።
፭ እግዚአብሔር ፥ ሕዝቤን ፥ ስለሚያስቱ ፥ ነቢ
ያት ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፤ በጥርሳቸው ፥ ሲነክሱ ፥
በሰላም ፥ ይሰብካሉ ፤ በአፋቸው ፥ ግን ፥ አንዳች ፥
በማይሰጥ ፥ ሰው ፥ ላይ ፥ ሰልፍን ፥ ያስቡበታል ።
፮ ስለዚህ ፥ ሌሊት ፥ ይሆንባችኋል ፥ እንጂ ፥ ራእይ ፥
አይሆንላችሁም ፤ ጨለማም ፥ ይሆንባችኋል ፥
እንጂ ፥ አታምዋርቱም ፤ ፀሐይም ፥ በነቢያት ፥
ላይ ፥ ትገባለች ÷ ቀኑም ፥ ይጠቁርባቸዋል ።
፯ ከእግዚአብሔርም ፥ ዘንድ ፥ መልስ ፥ የለምና ፥
ባለ ፥ ራእዮቹ ፥ ያፍራሉ ÷ ምዋርተኞችም ፥ ይዋ

ረዳሉ ፤ ሁሉም ፡ ከንፈራቸውን ፡ ይሸፍናሉ ።
፰ እኔ ፡ ግን ፡ በደሉን ፡ ለያዕቆብ ÷ ኃጢአቱንም ፡ ለእስራኤል ፡ እነግር ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ኃይልንና ፡ ፍርድን ፡ ብርታትንም ፡ ተሞልቻለሁ ።
፱ ፍርድን ፡ የምትጠሉ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ሁሉ ፡ የምታጣምሙ ፡ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ አለቆችና ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ገዦች ፡ ሆይ ÷
፲ እባካችሁ ፡ ይህን ፡ ስሙ ። ጽዮንን ፡ በደም ÷
፲፩ ኢየሩሳሌምንም ፡ በኃጢአት ፡ ይሠራሉ ። አለቆችዋ ፡ በጉቦ ፡ ይፈርዳሉ ÷ ከህናቶችዋም ፡ በዋጋ ፡ ያስተምራሉ ÷ ነቢያቶችዋም ፡ በገንዘብ ፡ ያምዋርታሉ ፤ ከዚህም ፡ ጋር ፦—እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ አይደለምን ? ክፉ ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አይመጣብንም ፡ እያሉ ፡ በእግ
፲፪ ዚአብሔር ፡ ይታመናሉ ። ስለዚህ ፡ በእናንተ ፡ ምክንያት ፡ ጽዮን ፡ እንደ ፡ እርሻ ፡ ትታረሳለች ÷ ኢየሩሳሌምም ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡ ትሆናለች ÷ የቤቱም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ በመጨረሻውም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራራ ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይቆማል ÷ ከከረብቶችም ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤
፪ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጐርፋሉ ። ከጽዮን ፡ ሕግ ÷ ከኢየሩሳሌምም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይወጣልና ፡ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡ ሄደው ፡— ኑ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ÷ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ እርሱም ፡ መንገዱን ፡ ያስተምረናል ÷ በፍለጋውም ፡ እንሄድ
፫ ለን ፡ ይላሉ ። በብዙዎችም ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ÷ በሩቅም ፡ ባሉ ፡ በብርቱዎች ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይበይናል ፤ ሰይፋቸውንም ፡ ማረሻ ÷ ጦራቸውንም ፡ ማጭድ ፡ ለማድረግ ፡ ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አያነሣም ፡ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ሰልፍ ፡ አይማ
፬ ሩም ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አፍም ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰው ፡ እያንዳንዱ ፡ ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ይቀመጣል ÷ የሚያ
፭ ስፈራውም ፡ የለም ። ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በየአምላኩ ፡ ስም ፡ ይሄዳል ÷ እኛም ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ለዘላለም ፡ እንሄዳለን ።
፮ በዚያ ፡ ቀን ፡ አንካሳይቱን ፡ እሰበስባለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ የባከኑትንና ፡ ያስ
፯ ጨነቅኋትንም ፡ አከማቻለሁ ፤ አንካሳይቱንም ፡ ለቀሬታ ÷ ወደ ፡ ሩቅም ፡ የተጣለችውን ፡ ለብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ አደርጋታለሁ ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽ
፰ ዮን ፡ ተራራ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነግሣል ። አንተም ፡ የመንጋ ፡ ግንብ ፡ ሆይ ÷ የጽዮን ፡ ሴት ልጅ ፡ አምባ ÷ ወደ ፡ አንተ ፡ ትመጣለች ፤ የቀደመችው ፡ ግዛት ÷ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ መንግሥት ፡ ትደርሰለች ።
፱ አሁንስ ፡ ለምን ፡ ትጮኺአለሽ ? እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ የደረሰብሽ ÷ ንጉሥ ፡ ስለሌለሽ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ መካሪ ፡ ስለ ፡ ጠፋብሽ ፡ ነውን ? የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ እንደምትወ
፲ ልድ ፡ ሴት ፡ አምጠሽ ፡ ውለጂ ፤ አሁን ፡ ከከተማ ፡ ትወጫለሽና ÷ በሜዳም ፡ ትቀመጫለሽ ÷ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትደርሻለሽ ፤ በዚያም ፡ ያድንሻል ÷ በዚያም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጠላቶችሽ ፡ እጅ ፡ ይቤዥሻል ።
፲፩ አሁንም ፦— ርኩስ ፡ ትሁን ÷ ዓይናችንም ፡ በጽዮን ፡ ላይ ፡ ይይ ፡ የሚሉ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰብስበዋል ። ነገር ፡ ግን ፡ የእ
፲፪ ግዚአብሔርን ፡ አሳብ ፡ አያውቁም ÷ ምክሩንም ፡ አያስተውሉም ፤ እንደ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ አውድማ ፡ አከማችቶአቸዋልና ። የጽዮን ፡ ልጅ ፡
፲፫ ሆይ ÷ ቀንድሽን ፡ ብረት ÷ ጥፍርሽንም ፡ ናስ ፡ አደርጋለሁና ፡ ተነሺ ፡ አሂጂ ፤ ብዙ ፡ አሕዛብንም ፡ ታደቅቂአለሽ ፤ ትርፋቸውንም ፡ ለእግዚአብሔር ÷ ሀብታቸውንም ፡ ለምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ትቀድሻለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የጭፍሮች ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ጭፍሮችሽን ፡ አሁን ፡ ሰብስቢ ፤ ከብበ ፡ አስጨንቆናል ፤ የእስራኤልን ፡ ፈራጅ ፡ ጕንጩን ፡ በበትር ፡ ይመታሉ ።
፪ አንቺም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ኤፍራታ ፡ ሆይ ÷ አንቺ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡ መካከል ፡ ትሆኚ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ነሽ ፤ ከአንቺ ፡ ግን ፡ አወጣጡ ፡ ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ከዘላለም ፡ የሆነ ÷ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ የሚሆን ፡ ይወጣልኛል ።
፫ ስለዚህ ፡ ወላጂቱ ፡ እስክምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ፤ የቀሩትም ፡ ወንድሞቹ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይመለሳሉ ። እርሱም ፡ ይቆማል ÷ በእግዚአብሔ
፬ ርም ፡ ኃይል ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ግርማ ፡ መንጋውን ፡ ይጠብቃል ፤ እነርሱም ፡ ይኖራሉ ፤ እርሱ ፡ አሁን ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ። ይህም ፡
፭ ለሰላም ፡ ይሆናል ፤ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ÷ ምድራችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ እረኞችና ፡ ስምንት ፡ አለቆች ፡ እናስነሣበታለን ። የአሦርንም ፡ አገር ፡ በሰይፍ ÷
፮ የናምሩድንም ፡ አገር ፡ በመግቢያው ፡ ውስጥ ፡ ያፈርሳሉ ፤ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ÷ ዳርቻቻችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ ይታደገናል ። የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡
፯ በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እንደሚወርድ ፡ ጠል ÷ በሣር ፡ ላይ ፡ እንደሚወርድ ፡ ካፊያ ፤ ሰውንም ፡ አንደማይጠብቅ ÷ የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ተስፋ ፡ እንደማያደርግ ፡ ይሆናል ። በዱር ፡ አራዊትም ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ አንበሳ ÷ በበጎች ፡ መንጋም ፡ መካከል ፡ አልፎ ፡ እንደሚረግጥ ÷ የሚታደግም ፡ ሰይኖር ፡

እንደሚነጥቅ ፥ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ደቦል ÷ እን
ዲሁ ፥ የያዕቆብ ፥ ቅሬታ ፥ በአሕዛብና ፥ በብዙ ፥
፱፤ ወገኖች ፥ መካከል ፥ ይሆናል ። እጅህ ፥ በጠላ
ቶችህ ፥ ላይ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ትበል ÷ ጠላቶችህም ፥
ሁሉ ፥ ይጥፉ ።
፲፤ በዚያም ፥ ቀን ፥ ፈረሶችህን ፥ ከመካከልህ ፥
አጠፋለሁ ÷ ሰረገሎችህንም ፥ እሰብራለሁ ÷
፲፩፤ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ የምድርህንም ፥ ከተ
ሞች ፥ አጠፋለሁ ÷ ምሽጎችህንም ፥ ሁሉ ፥ አፈ
፲፪፤ ርሳለሁ ፤ መተትንም ፥ ከእጅህ ፥ አጠፋለሁ ÷
ምዋርተኞችም ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አይሆኑ
፲፫፤ ልህም ፤ የተቀረጹትን ፥ ምስሎችህንና ፥ ሐውል
ቶችህን ፥ ከመካከልህ ፥ አጠፋለሁ ÷ ለእጅህም ፥
ሥራ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አትሰግድም ፤
፲፬፤ የማምለኪያ ፥ ዐፀዶችህንም ፥ ከመካከልህ ፥ እነ
፲፭፤ ቅላለሁ ÷ ከተሞችህንም ፥ አፈርሳለሁ ። ባልሰ
ሙም ፥ አሕዛብ ፥ ላይ ፥ በቀኣጣና ፥ በመዓት ፥
እበቀላለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩፤ አሁን ፥— ተነሣ ÷ በተራሮችም ፥ ፊት ፥ ተፋ
ረድ ÷ ኮረብቶችም ፥ ቃልህን ፥ ይስሙ ፥ ብሎ ፥
፪፤ እግዚአብሔር ፥ የሚለውን ፥ ስሙ ። ተራሮች ፥
ሆይ ÷ ጠንካሮች ፥ የምድር ፥ መሠረቶችም ፥
ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፥ ከሕዝቡ ፥ ጋር ፥ ክርክር ፥
አለውና ÷ ከእስራኤልም ፥ ጋር ፥ ይፋረዳልና ፥
፫፤ የእግዚአብሔርን ፥ ክርክር ፥ ስሙ ። ሕዝቤ ፥
ሆይ ÷ ምን ፥ አድርጌሃለሁ ? በምንስ ፥ አድክሚሃ
፬፤ ለሁ ? መስክርብኝ ። ከግብጽ ፥ ምድር ፥ አውጥቼ
ሃለሁ ÷ ከባርነት ፥ ቤትም ፥ ተቤዠሁሃለሁ ፤ በፊ
ትህም ፥ ሙሴንና ፥ አሮንን ፥ ማርያምንም ፥ ልኬ
፭፤ ልህ ፥ ነበር ። ሕዝቤ ፥ ሆይ ÷ የሞዓብ ፥ ንጉሥ ፥
ባላቅ ፥ የመከረውን ÷ የቢዖርም ፥ ልጅ ፥ በለዓም ፥
የመለሰለትን ፥ አሁን ፥ አስብ ፤ የእግዚአብሔር
ንም ፥ የጽድቅ ፥ ሥራ ፥ ታውቅ ፥ ዘንድ ፥ ከሰ
ጢም ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ጌልገላ ፥ ድረስ ፥ አስብ ።
፮፤ ምን ፥ ይዤ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ፊት ፥
ልምጣና ፥ በልዑል ፥ አምላክ ፥ ፊት ፥ ልስገድ ?
የሚቃጠለውን ፥ መሥዋዕትና ፥ የአንዱን ፥
፯፤ ዓመት ፥ ጥጃ ፥ ይዤ ፥ በፊቱ ፥ ልምጣን ? እግዚ
አብሔርስ ፥ በሺህ ፥ አውራ ፥ በጎች ፥ ወይስ ፥ በእ
ልፍ ፥ የዘይት ፥ ፈሳሾች ፥ ደስ ፥ ይለዋልን ?
ወይስ ፥ የበኵር ፥ ልጄን ፥ ስለ ፥ በደሉ ÷ የሆዴ
ንም ፥ ፍሬ ፥ ስለ ፥ ነፍሴ ፥ ኃጢአት ፥ እሰጣለሁን ?
፰፤ ሰው ፥ ሆይ ÷ መልካሙን ፥ ነግሮሃል ፤ እግዚአብ
ሔርም ፥ ከአንተ ፥ ዘንድ ፥ የሚሻው ፥ ምንድር ፥
ነው ? ፍርድን ፥ ታደርግ ፥ ዘንድ ÷ ምሕረትንም ፥
ትወድድ ፥ ዘንድ ÷ ከአምላክህም ፥ ጋር ፥ በትሕ
ትና ፥ ትሄድ ፥ ዘንድ ፥ አይደለምን ?
፱፤ የእግዚአብሔር ፥ ድምፅ ፥ ከተማይቱን ፥ ይጠ
ራታል ፤ ስምህን ፥ መፍራት ፥ ጥበብ ፥ ነው ፤ የመ
ቅሠፍትን ፥ በትር ÷ እርሱንም ፥ ያዘጋጀ ፥ ማን ፥
፲፤ እንደ ፥ ሆነ ፥ ስሙ ። በውኑ ፥ በኃጢአተኛ ፥
ቤት ፥ የኃጢአት ፥ መገጣጠ ÷ የተጸየፈም ፥
ውሸተኛ ፥ መስፈሪያ ፥ ገና ፥ አለ ፥ ይሆን ? በአ
፲፩፤ ባይ ፥ ሚዛንና ፥ በከረጢት ፥ ባለ ፥ በተንኰል ፥
መመዘኛ ፥ ንጹሕ ፥ እሆናለሁን ? ባለ ፥ ጠጎችዋን ፥
፲፪፤ ግፍ ፥ ሞልቶባቸዋል ፤ በእርስዋም ፥ የሚኖሩ ፥
በሐሰት ፥ ተናግረዋል ÷ ምላሳቸውም ፥ በአፋ
ቸው ፥ ውስጥ ፥ ተንኰለኛ ፥ ነው ። ስለዚህ ፥ እኔ ፥
፲፫፤ ደግሞ ፥ በክፉ ፥ ቀኖል ፥ መታሁህ ፤ ስለ ፥ ኃጢ
አትህም ፥ አፈረስሁህ ። ትበላለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥
፲፬፤ አትጠግብም ÷ ችጋርህም ፥ በመካከልህ ፥ ይሆ
ናል ፤ ትወስዳለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አታድንም ፤
የምታድነውንም ፥ ለሰይፍ ፥ እሰጣለሁ ። ትዘራ
፲፭፤ ለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ አታጭድም ፤ ወይራውንም ፥
ትጨምቃለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ ዘይቱን ፥ አትቀ
ባም ፤ ወይኑንም ፥ ትጨምቃለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥
የወይን ፥ ጠጁን ፥ አትጠጣም ። አንተን ፥ ለዋ
፲፮፤ ፋት ÷ በእርስዋም ፥ የሚኖሩትን ፥ ለማፍዋጫ ፥
እሰጥ ፥ ዘንድ ፥ የዘንበሪን ፥ ሥርዓትና ፥ የአክዓ
ብን ፥ ቤት ፥ ሥራ ፥ ሁሉ ፥ ጠብቃችኋል ÷ በም
ክራቸውም ፥ ሄዳችኋል ፤ የሕዝቤንም ፥ ስድብ ፥
ትሸከማላችሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩፤ የዛፍ ፥ ፍሬና ፥ የወይን ፥ ፍሬ ፥ ከተለቀሙ ፥
በኋላ ፥ እንደ ፥ ቀረው ፥ ቃርሚያ ፥ ሆኛለሁና ፥
ወዮልኝ ! መብል ፥ የሚሆን ፥ ዘለላ ÷ ነፍሴም ፥
የተመኘችው ፥ በመጀመሪያ ፥ የበሰለው ፥ በለስ ፥
የለም ። ደግ ፥ ሰው ፥ ከምድር ፥ ጠፍቶአል ÷
፪፤ በሰውም ፥ መካከል ፥ ቅን ፥ የለም ፤ ሁሉ ፥ ደምን ፥
ለማፍሰስ ፥ ያደባሉ ÷ ሰውም ፥ ሁሉ ፥ ወንድ
ሙን ፥ በመረብ ፥ ለመያዝ ፥ ይከታተለዋል ።
እጆቻቸውን ፥ ለክፋት ፥ ያነጣሉ ፤ አለቃውና ፥
፫፤ ፈራጁ ፥ ጉቦን ፥ ይፈልጋሉ ÷ ትልቁም ፥ ሰው ፥
እንደ ፥ ነፍሱ ፥ ምኞት ፥ ይናገራል ፤ እንዲሁም ፥
ክፋትን ፥ ይጐነጕናሉ ። ከእነርሱም ፥ ሁሉ ፥
፬፤ የተሻለው ፥ እርሱ ፥ እንደ ፥ አሜከላ ፥ ነው ÷
ከሁሉም ፥ ቅን ፥ የሆነው ፥ እንደ ፥ ሱርንችት ፥
ነው ፤ ጠባቆችህ ፥ የሚጐበኙበት ፥ ቀን ፥ መጥ
ቶአል ፤ አሁን ፥ ይሸበራሉ ። ባልንጀራን ፥ አት
፭፤ መኑ ÷ በወዳጅም ፥ አትታመኑ ፤ የአፍህን ፥
ደጅ ፥ በብብትህ ፥ ከምትተኛው ፥ ጠብቅ ።
፮፤ ወንድ ፥ ልጅ ፥ አባቱን ፥ ይንቃልና ÷ ሴት ፥
ልጅ ፥ በእናትዋ ፥ ላይ ÷ ምራቲቱም ፥ በአማ
ትዋ ፥ ላይ ፥ ትነሣለችና ÷ የሰው ፥ ጠላቶች ፥
የቤቱ ፥ ሰዎች ፥ ናቸውና ።
፯፤ እኔ ፥ ግን ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ እመለከታ
ለሁ ÷ የመድኃኒቴንም ፥ አምላክ ፥ ተስፋ ፥ አደ
ርጋለሁ ፤ አምላኬም ፥ ይሰማኛል ። ጠላቴ ፥
፰፤ ሆይ ÷ ብወድቅ ፥ እነሣለሁና ÷ በጨለማም ፥ ብቀ
መጥ ፥ እግዚአብሔር ፥ ብርሃን ፥ ይሆንልኛልና ፥
በእኔ ፥ ላይ ፥ ደስ ፥ አይበልሽ ። በእግዚአብሔር ፥
፱፤ ላይ ፥ ኃጢአት ፥ ሠርቻለሁና ፥ እስኪ ምዋገትልኝ ፥
ድረስ ÷ ፍርድን ፥ ለእኔ ፥ እስኪያደርግ ፥ ድረስ ፥
ቍጣውን ፥ እታገሣለሁ ። ወደ ፥ ብርሃን ፥ ያወ
፲፤ ጣኛል ÷ ጽድቅንም ፥ አያለሁ ። ጠላቴም ፥ ታያ

ለች ÷ እኔንም ፡— አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ? ያለች ፡ በእናፍረት ፡ ትከደናለች ።
፲፮፤ ዓይናቹ ፡ ይመለከቱአታል ፤ አሁን ፡ እንደ ፡ መን ገድ ፡ ጭቃ ፡ ትረገጣለች ። ቅጥርሽ ፡ በሚሠራ በት ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ድንበርሽ ፡ ትስፋፋለች ።
፲፯፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከአሦርና ፡ ከግብጽ ፡ ከተሞች ÷ ከግ ብጽ ፡ እስከ ፡ ወንዙ ÷ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ÷ ከተራራም ፡ እስከ ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
፲፰፤ ይመጣሉ ። ምድሪቱ ፡ ግን ፡ በሚኖሩባት ፡ በሥ ራቸው ፡ ፍሬ ፡ ምክንያት ፡ በድማ ፡ ትሆናለች ።
፲፱፤ በቀርሜሎስ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ ዱር ፡ ብቻ ቸውን ፡ የተቀመጡት ፡ ሰዎችህ ÷ የርስትህን ፡ በጎች ÷ በበትርህ ፡ አግድ ፤ እንደ ፡ ቀደመውም ፡
፳፤ ዘመን ፡ በባሳንና ፡ በገለዓድ ፡ ይሰማሩ ። ከግ ብጽ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ወጣህበት ፡ ዘመን ፡ ተአ
፳፩፤ ምራትን ፡ አሳያቸዋለሁ ። አሕዛብ ፡ አይተው ፡ በጕልበታቸው ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ፤ እጃቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ያኖራሉ ÷ ጆሮአቸውም ፡ ትደነቍራለች ፤ እንደ ፡ እባብም ፡ መሬት ፡ ይል ፳፪፤ ሳሉ ÷ እንደ ፡ ምድርም ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ እየ ተንቀጠቀጡ ፡ ከግንባቸው ፡ ይመጣሉ ፤ ፈርተ ውም ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመጣሉ ÷ ስለ ፡ አንተም ፡ ይፈራሉ ።
በደልን ፡ ይቅር ፡ የሚል ÷ የርስቱንም ፡ ቅሬታ ፡ ፳፫፤ ዓመፅ ፡ የሚያሳልፍ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ አም ላክ ፡ ማን ፡ ነው ? ምሕረትን ፡ ይወድዳልና ፡ ቍጣውን ፡ ለዘላለም ፡ አይጠብቅም ። ተመልሶ ፡ ፳፬፤ ይምረናል ፤ ክፋታችንንም ፡ ይጠቀጥቃል ÷ ኃጢአታችንንም ፡ በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይጥለ ዋል ። ከቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ጀምረህ ፡ ለአባቶቻ ፳፭፤ ችን ፡ የማልህላቸውን ፡ እውነት ፡ ለያዕቆብ ÷ ምሕረትንም ፡ ለአብርሃም ፡ ታደርጋለህ ።

ትንቢተ፡ኢዩኤል።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ወደ ፡ ባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዩኤል ፡ የመ ጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ እናንተ ፡ ሽማግሌዎች ÷ ይህን ፡ ስሙ ፤ በምድ ርም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉ ÷ አድምጡ ። ይህ ፡ በዘ መናችሁ ፡ ወይስ ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ዘመን ፡ ሆኖ ፡
፫፤ ነበርን ? ይህን ፡ ለልጆቻችሁ ፡ ንገሩ ፤ ልጆቻች ሁም ፡ ለልጆቻቸው ÷ ልጆቻቸውም ፡ ለኋለ
፬፤ ኛው ፡ ትውልድ ፡ ይንገሩ ። ከተምች ፡ የቀረ ውን ፡ አንበጣ ፡ በላው ፤ ከአንበጣም ፡ የቀረ ውን ፡ ደጎብያ ፡ በላው ፤ ከደጎብያም ፡ የቀረውን ፡ ኩብኩባ ፡ በላው ።
፭፤ በተሃ ፡ ወይን ፡ ጠጪችሁ ፡ ከአፋችሁ ፡ ተወ ግዶአልና ፡ እናንተ ፡ ሰካራሞች ÷ ኑቅታችሁ ፡ አልቅሱ ፤ እናንተም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የምት
፮፤ ጠጡ ፡ ሁሉ ÷ ዋይ ፡ በሉ ። ቍጥርም ፡ የሌለው ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፤ ጥርሶቹው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ጥርስ ÷ መንጋጋ ቸውም ፡ እንደ ፡ እንስቲቱ ፡ አንበሳ ፡ መንጋጋ ፡
፯፤ ነው ። ወይኔን ፡ ባዶ ፡ ምድር ፡ አደረገው ÷ በለ ሴንም ፡ ሰበረው ፤ ባዶም ፡ አደረገው ÷ ጣለውም ፤ ቅርንጫፎቹም ፡ ነጡ ።
፰፤ ለቀኝጅናዋ ፡ ባል ፡ ማቅ ፡ ለብሳ ፡ እንደምታ ፱፤ ለቅስ ፡ ድንግል ፡ አልቅሺ ። የእህሉ ፡ ቍርባ ንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተወግዶአል ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አገል
፲፤ ጋዮች ፡ ካህናቱ ፡ አለቀሱ ። እህሉ ፡ ጠፍቶአ ልና ÷ ወይኑም ፡ ደርቆአልና ÷ ዘይቱም ፡ ጐድ ሎአልና ፡ እርሻው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆኖአል ÷
፲፩፤ ምድሪቱም ፡ አልቅሳለች ። መከሩ ፡ ከእርሻቸው ፡ ጠፍቶአልና ፡ ገበሬዎች ፡ ስለ ፡ ስንዴውና ፡ ስለ ፡ ገብሱ ፡ አፈሩ ፤ የወይን ፡ አትክልተኞችም ፡ አለቀሱ ። ወይኑ ፡ ደርቆአል ÷ በለሱም ፡ ጠው ፲፪፤ ልጎአል ፤ ሮማኑና ፡ ተምሩ ፡ እንኰዩም ፡ የምድ ርም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ደርቀዋል ፤ ደስታም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ።
የእህሉ ፡ ቍርባንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ፲፫፤ ከአምላካችሁ ፡ ቤት ፡ ቀርቶአልና ፡ እናንተ ፡ ካህ ናት ÷ ማቅ ፡ ታጥቃችሁ ፡ አልቅሱ ፤ እናንተም ፡ የመሠዊያ ፡ አገልጋዮች ÷ ዋይ ፡ በሉ ፤ እናንተ ፡ የአምላኬ ፡ አገልጋዮች ÷ ኑ ÷ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ በማቅ ፡ ላይ ፡ ተኙ ። ጾምን ፡ ቀድሱ ÷ ጉባኤው ፲፬፤ ንም ፡ አውጁ ፤ ሽማግሌዎችንና ፡ በምድር ፡ የሚ ኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አምላካችሁ ፡ ወደ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሰብስቡ ÷ ወደ ፡ እግዚአብ ሔርም ፡ ጩኹ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ፡ ለቀኑ ፡ ፲፭፤ ወዮ ! እርሱም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ ከአምላክ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ። ከዓይናችን ፡ ፲፮፤ ፊት ፡ ምግብ ÷ ከአምላካችንም ፡ ቤት ፡ ደስታና ፡ እልልታ ፡ የጠፋ ፡ አይደለምን ? ዘሩ ፡ በምድር ፡ ፲፯፤ ውስጥ ፡ በሰበሰ ፤ እህሉ ፡ ደርቆአልና ፡ ጎተራ ዎቹ ፡ ባዶ ፡ ናቸው ÷ ጎታዎቹም ፡ ፈርሰዋል ።
እንስሶች ፡ እጅግ ፡ ጮኹ ፤ የላምም ፡ መንጎች ፡ ፲፰፤ ማሰማርያ ፡ የላቸውምና ፡ ተጠራጠሩ ፤ የበግም ፡ መንጎች ፡ ጠፍተዋል ። አቤቱ ÷ እሳት ፡ የም ፲፱፤ ድረ ፡ በዳውን ፡ ማሰማርያ ፡ በልቶአልና ÷ ነበ ልባሉም ፡ የዱሩን ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ አቃጥሎአ ልና ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለሁ ። ፈሳሹ ፡ ውኃ ፡ ፳፤ ደርቆአልና ÷ እሳቱም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ ማሰማርያ ፡ በልቶአልና ፡ የምድር ፡ አራዊት ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አለኽለኽ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ የእግዚአብሔር ቀን መጥቶአልና እርሱም ቀርቦአልና በጽዮን መለከትን ንፉ በቅዱሱም ተራራዬ ላይ እሪ በሉ በምድርም የሚኖሩ ሁሉ ይንቀጥቀጡ የእግ
፪ ዚአብሔር ቀን መጥቶአልና የጨለማና የጭጋግ ቀን የደመናና የድቅድቅ ጨለማ ቀን ነው ታላቅና ብርቱ ሕዝብ በተራሮች ላይ እንደ ወገግታ ተዘርግቶአል ከዘላለምም ጀምሮ እንደ እነርሱ ያለ አልነበረም ከእነርሱም በኋላ እስከ ብዙ ትውልድ ድረስ እንደ እነርሱ ያለ ከእንግዲህ
፫ ወዲህ አይሆንም ። እሳት በፊታቸው ትበላለች በኋላቸውም ነበልባል ታቃጥላለች ምድሪቱ በፊታቸው እንደ ዔድን ገነት በኋላቸውም የምድረ በዳ በረሃ ናት ከእ
ነርሱም የሚያመልጥ የለም ።
፬ መልካቸው እንደ ፈረስ መልክ ነው
፭ እንደ ፈረሶችም ይሮጣሉ ። በተራራ ላይ እንዳሉ ሰረገሎች ድምፅ ገለባውንም እን
ደሚበላ እንደ እሳት ነበልባል ድምፅ ለሰልፍም እንደ ተዘጋጀ እንደ ብርቱ
፮ ሕዝብ ያከብባሉ ። ከፊታቸው አሕዛብ ይንቀጠቀጣሉ የሰውም ፊት ሁሉ ይጠቁ
፯ ራል ። እንደ ኃያላን ይሮጣሉ እንደ ሰልፈኞችም በቅጥሩ ላይ ይወጣሉ እያንዳ
ንዱም በመንገዱ ላይ ይራመዳል ከእርም
፰ ጃቸውም አያፈገፍጉም ። አንዱ ካንዱ ጋር አይጋፉም እያንዳንዱም መንገዱን ይጠበ
ጥባል በሰልፉ መካከል ያልፋሉ እነር
፱ ሱም አይቁሰሉም ። በከተማም ያከብባሉ በቅጥሩም ላይ ይሮጣሉ ወደ ቤቶችም ይወጣሉ እንደ ሌባም በመስኮቶች ይገ
፲ ባሉ ። ምድሪቱም ከፊታቸው ትናወጣለች ሰማያትም ይንቀጠቀጣሉ ፀሐይና ጨረቃም ይጨልማሉ ከዋክብትም ብርሃናቸ
፲፩ ውን ይሰውራሉ ። እግዚአብሔርም በሠራዊቱ ፊት ድምፁን ይሰጣል ሰፈሩ እጅግ ብዙ ነውና ቃሉንም የሚያደርግ እርሱ ኃያል ነውና የእግዚአብሔርም ቀን ታላ
ቅና እጅግ የሚያስፈራ ነውና ማንስ ይች
፲፪ ለዋል ?
፲፫ አሁንስ ይላል እግዚአብሔር በፍጹም ልባችሁ በጾምም በልቅሶና በዋይታ
፲፬ ወደ እኔ ተመለሱ ። ልባችሁን እንጂ ልብ
ሳችሁን አትቅደዱ አምላካችሁም እግዚአ
ብሔር ቸርና መሐሪ ቍጣው የዘገየ ምሕ
ረቱም የበዛ ለክፋትም የተጸጸተ ነውና ወደ
፲፭ እርሱ ተመለሱ ። የሚመለስና የሚጸጸት እንደ ሆነ ለአምላካችሁም ለእግዚአብ
ሔር የእህልና የመጠጥ ቍርባን የሚሆን
ውን በረከት የሚያተርፍ እንደ ሆነ ማን
ያውቃል ?

፲፮ በጽዮን መለከትን ንፉ ጾምንም ቀድሱ
፲፯ ጉባኤውንም አውጁ ሕዝቡንም አከማቹ ማኅበሩንም ቀድሱ ሽማግሌዎቹንም ሰብ
ስቡ ሕፃናቱንና ጡት የሚጠቡትን አከ
ማቹ ሙሽራው ከእልፍኙ ሙሽራይቱም
ከጫጉላዋ ይውጡ ። የእግዚአብሔርም አገል
፲፰ ጋዮች ካህናት ከወለሉና ከመሠዊያው መካ
ከል እያለቀሱ — አቤቱ ለሕዝብህ ራራ
አሕዛብም እንዳይነቅፉአቸው ርስትህን ለማ
ላገጫ አሳልፈህ አትስጥ ። ከአሕዛብ መካ
ከል — አምላካቸው ወዴት ነው ? ስለ ምን
ይላሉ ? ይበሉ ።
፲፱ እግዚአብሔርም ስለ ምድሩ ቀና ለሕ
ዝቡም ራራለት ። እግዚአብሔርም መልሶ
፳ ሕዝቡን — እነሆ እህልንና ወይንን ዘይ
ትንም እሰድድላችኋለሁ እናንተም በእ
ርሱ ትጠግባላችሁ ። ከእንግዲህም ወዲያ
በአሕዛብ መካከል መሰደቢያ አላደርጋች
ሁም ። የሰሜንንም ሠራዊት ከእናንተ
፳፩ ዘንድ አርቃለሁ ወደ በረሃና ወደ ምድረ
በዳ ፊቱን ወደ ምሥራቁ ባሕር ጀርባ
ውንም ወደ ምዕራቡ ባሕር አድርጌ አሳ
ድደዋለሁ ። እርሱም ትዕቢትን አድርጎአልና
ግማቱ ይወጣል ክርፋቱም ይነሣል አለ ።
፳፪ ምድር ሆይ እግዚአብሔር ታላቅ ነገር
አድርጎአልና አትፍሪ ደስም ይበልሽ
፳፫ እልልም በዪ ። እናንተ የምድር እንስሶች
ሆይ የምድረ በዳው ማሰማርያ ለምልሞ
አልና ዛፉም ፍሬውን አፍርቶአልና በለ
ሱና ወይኑም ኃይላቸውን ሰጥተዋልና
፳፬ አትፍሩ ። እናንተ የጽዮን ልጆች አምላ
ካችሁ እግዚአብሔር የፈተኛውን ዝናብ
በጽድቅ ሰጥቶአችኋልና እንደ ቀድሞ
ውም የፈተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ
አዝንቦላችኋልና በእርሱ ደስ ይበላችሁ
፳፭ ለእርሱም እልል በሉ ። አውድማዎችም
እህልን ይሞላሉ መጥመቂያዎችም የወይን
ጠጅንና ዘይትን አትረፍርፈው ያፈስሳሉ ።
፳፮ የሰደድሁባችሁ ታላቁ ሠራዊቴ አንበጣና
ደንብያ ኩብኩባና ተምች የበላቸውን
ዓመታት እመልስላችኋለሁ ። ብዙ መብል
፳፯ ትበላላችሁ ትጠግባላችሁ ከእናንተም
ጋር ተአምራትን የሠራውን የአምላካችሁን
የእግዚአብሔርን ስም ታመሰግናላችሁ
ሕዝቤም ለዘላለም አያፍርም ። እኔም በእ
ስራኤል መካከል እንዳለሁ እኔም አምላ
ካችሁ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ከእ
ኔም በቀር ሌላ አምላክ እንደሌለ ታው
ቃላችሁ ሕዝቤም ለዘላለም አያፍርም ።
፳፰ ከዚህም በኋላ እንዲህ ይሆናል መንፈ
ሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ
ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት
ይናገራሉ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን
ያልማሉ ጐበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ

፳፱ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ በወንዶችና ፡ በሴ
ቶች ፡ ባሪያዎች ፡ ላይ ፡ መንፈሴን ፡ አፈስሳለሁ ።
፴ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ድንቆችን ፡ አሳያለሁ ፥ በታች ፡
በምድርም ፡ ደምና ፡ እሳት ፡ የጢስም ፡ ጭጋግ ።
፴፩ ታላቁና ፡ የሚያስፈራው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ በሐይ ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፥ ጨረ
፴፪ ቃም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ይለወጣል ። እንዲህም ፡
ይሆናል ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ የሚጠራ ፡
ሁሉ ፡ ይድናል ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተና
ገረ ፥ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መድ
ኃኒት ፡ ይገኛል ። ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡
የጠራቸው ፥ የምስራች ፡ የሚሰበክላቸው ፡ ይገ
ኛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እነሆም ፥ በዚያ ፡ ወራትና ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፥
የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ምርኮ ፡ በምመ
፪ ልስበት ፡ ጊዜ ፥ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቤ ፡
ወደ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ሸለቆ ፡ አወርዳቸዋለሁ ፤
በዚያም ፡ ስለ ፡ ሕዝቤና ፡ ስለ ፡ ርስቴ ፡ ስለ ፡
እስራኤል ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ የበተኑአቸ
ውን ፡ ምድሬንም ፡ የተካፈሉአትን ፡ እፋረድባ
፫ ቸዋለሁ ። በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ፤
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ለጋለሞታ ፡ ዋጋ ፡ ሰጡ ፥ ሴት ፡
ልጅን ፡ ለወይን ፡ ጠጅ ፡ ሸጡ ፥ ጠጡም ።
፬ ጢሮስና ፡ ሲዶና ፡ የፍልስጥኤምም ፡ ግዛት ፡
ሁሉ ፡ ሆይ ፥ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡
አለኝ ? በውኑ ፡ ብድራትን ፡ ትመልሱልኛላ
ችሁን ? ብድራትን ፡ ብትመልሱልኝ ፡ ፈጥኜ ፡
በችኰላ ፡ ብድራታችሁን ፡ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡
፭ እመልሳለሁ ። ብሬንና ፡ ወርቁን ፡ ወስዳችኋ
ልና ፥ የተወደደውንም ፡ መልካሙን ፡ ዕቃዬን ፡
፮ ወደ ፡ መቅደሳችሁ ፡ አግብታችኋልና ፥ ከዳር
ቻቸውም ፡ ታርቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ የይሁዳንና ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ልጆች ፡ ለግሪክ ፡ ሰዎች ፡ ሸጣ
፯ ችኋልና ፥ እነሆ ፥ እነርሱን ፡ ከሸጣችሁበት ፡
ስፍራ ፡ አስነሣቸዋለሁ ፥ ብድራታችሁንም ፡
፰ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡ እመልሳለሁ ። እግዚአብሔር ፡
ተናግሮአልና ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻች
ሁን ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ እሸጣለሁ ፥ እነ
ርሱም ፡ ለሩቆቹ ፡ ሕዝብ ፡ ለሳባ ፡ ሰዎች ፡ ይሸ
ጡአችኋል ።

፱ ይህን ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አውጁ ፤ ለሰ ፱
ልፍ ፡ ተዘጋጁ ፤ ኃያላንን ፡ አስነሡ ፤ ሰልፈኞች ፡
ሁሉ ፡ ይቅረቡ ፡ ይውጡም ። ማረሻችሁን ፡ ፲
ሰይፍ ፥ ማጭዳችሁንም ፡ ጦር ፡ ለማድረግ ፡
ቀጥቅጡ ፤ ደካማውም ፡— እኔ ፡ ብርቱ ፡ ነኝ ፡
ይበል ። እናንተ ፡ በዙሪያ ፡ ያላችሁ ፡ አሕዛብ ፡ ፲፩
ሁሉ ፥ ቸኩላችሁ ፡ ኑ ፥ ተሰብሰቡ ፤ አቤቱ ፥
ኃያላኖችህን ፡ ወደዚያ ፡ አውርድ ። አሕዛብ ፡ ፲፪
ይነሡ ፥ ወደ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ሸለቆም ፡ ይውጡ ፤
በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እፈርድ ፡
ዘንድ ፡ በዚያ ፡ እቀመጣለሁና ። መከሩ ፡ ደርሶ ፲፫
አልና ፡ ማጭድ ፡ ስደዱ ፤ መጥመቂያውም ፡
ሞልቶአልና ፡ ኑ ፡ እርገጡ ፤ ክፋታቸውም ፡
በዝቶአልና ፡ መጥመቂያ ፡ ሁሉ ፡ ፈስሶአል ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በፍርድ ፡ ሸለቆ ፡ ቀር ፲፬
ቦአልና ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ውሳኔ ፡ በፍ
ርድ ፡ ሸለቆ ፡ አለ ። ዐሐይና ፡ ጨረቃ ፡ ጨል ፲፭
መዋል ፥ ከዋክብትም ፡ ብርሃናቸውን ፡ ሰውረ
ዋል ። እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ሆኖ ፡ ድም ፲፮
ዑን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ይጮኻል ፥ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ሆኖ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፤ ሰማይና ፡ ምድ
ርም ፡ ይናወጣሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለሕ
ዝቡ ፡ መሸሸጊያ ፥ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
መጠጊያ ፡ ይሆናል ። እኔም ፡ በተቀደሰው ፡ ፲፯
ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ የምቀመጥ ፡ አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ፡
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተቀደሰች ፡
ትሆናለች ፥ እንግዶችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አያልፉባትም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ተራሮች ፡ ፲፰
በተሃ ፡ ጠጅ ፡ ያንጠባጥባሉ ፥ ኮረብቶችም ፡
ወተትን ፡ ያፈስሳሉ ፥ በይሁዳም ፡ ያሉት ፡ ፈፋ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ ውኃን ፡ ያንሮፈሉ ፤ ከእግዚአብ
ሔርም ፡ ቤት ፡ ምንጭ ፡ ተፈልቃለች ፥ የሰጢ
ምንም ፡ ሸለቆ ፡ ታጠጣለች ። በአገራቸው ፡ ንጹ ፲፱
ሑን ፡ ደም ፡ አፍስሰዋልና ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ ስላደረጉት ፡ ግፍ ፡ ግብጽ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፥
ኤዶምያስም ፡ በረሃ ፡ ይሆናል ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳
ይሁዳ ፡ ለዘላለም ፥ ኢየሩሳሌምም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። እኔም ፡ ንጹሕ ፡ ያላ ፳፩
ደረግሁትን ፡ ደማቸውን ፡ ንጹሕ ፡ አደርገዋ
ለሁ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ያድራል ።

ትንቢተ ፡ አብድዩ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የአብድዩ ፡ ራእይ ።
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ ሰም
ተናል ፤ መልእክተኛ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ተልኮ ፡—
ተነሡ ፥ በላይዋም ፡ በሰልፍ ፡ እንነሣ ፡ ብሎ
፪ አል ። እነሆ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ አድ
ርጌሃለሁ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ተንቀሃል ። በተሰነ ፫
ጠቀ ፡ ዓለት ፡ ውስጥ ፡ የምትኖር ፥ ማደሪያህ
ንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግህ ፥ በልብህም ፡—
ወደ ፡ ምድር ፡ የሚያወርደኝ ፡ ማን ፡ ነው ? የም
ትል ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥ የልብህ ፡ ትዕቢት ፡ አታል
ሎሃል ። እንደ ፡ ንስር ፡ መጥቀህ ፡ ብትወጣ ፥ ፬

ቤትህም ፡ በከዋክብት ፡ መካከል ፡ ቢሆን ÷ ከዚያ ፡ አወርድሃለሁ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፭፡ ሌቦች ፡ ቢመጡብህ ፡ ወይም ፡ ወንበዴዎች ፡ በሌሊት ፡ ቢመጡ ÷ የሚበቃቸውን ፡ የሚሰርቁ ፡ አይደሉምን ? ወይንንም ፡ የሚቈርጡ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመጡ ፡ ቃርሚያ ፡ አያስቀሩ
፮፡ ምን ? አንተ ፡ ግን ፡ ምንኛ ፡ ጠፋህ ! ዔሳው ፡ ምንኛ ፡ ተመረመረ ! የተሸሸገበት ፡ ነገር ፡
፯፡ ምንኛ ፡ ተፈለገ ! የተማማልሃቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዳርቻህ ፡ ሰደዱህ ፤ የታመንሃቸው ፡ ሰዎች ፡ አታለሉህ ÷ አሸነፉህም ፤ በበታችህም ፡ አሽክላ ፡ ዘረጉብህ ÷ እነርሱም ፡ ማስ
፰፡ ተዋል ፡ የላቸውም ። በዚያ ፡ ቀን ፡ ከኤዶም ያስ ፡ ጥበበኞችን ÷ ከዔሳውም ፡ ተራራ ፡ ማስተዋልን ፡ አላጠፋምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፱፡ ቴማን ፡ ሆይ ÷ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከዔሳው ፡ ተራራ ፡ በመገደል ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ኃያላንህ ፡ ይደነግጣሉ ።
፲፡ በወንድምህ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ተደረገ ፡ ግፍ ፡ እፍረት ፡ ይከድንሃል ÷ ለዘላለምም ፡
፲፩፡ ትጠፋለህ ። በፊቱ ፡ እንጻር ፡ በቆምህ ፡ ቀን ÷ አሕዛብ ፡ ጭፍራውን ፡ በማረኩበት ÷ እንግዶችም ፡ በበሩ ፡ በገቡበት ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ዕጣ ፡ በተጣጣሉበት ፡ ቀን ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡
፲፪፡ ከእነርሱ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ነበርህ ። ነገር ፡ ግን ፡ በመከራው ፡ ቀን ፡ ወንድምህን ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ÷ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ÷ በጭንቀትም ፡ ቀን ፡ በትዕቢት ፡ ትናገር ፡ ዘንድ ፡ አይገባህም ፡ ነበር ።
፲፫፡ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በሕዝቤ ፡ በር ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ÷ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ መከራቸውን ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ÷ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በሀ
ብታቸው ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ ትዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ አይገባህም ፡ ነበር ። የሸሹትንም ፡ ለመግደል ፡ በመንታ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ትቆም ፡ ዘንድ ÷ በጭንቀትም ፡ ቀን ፡ ከእርሱ ፡ የቀሩትን ፡ አሳልፈህ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ አይገባህም ፡ ነበር ።
፲፬፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፲፭፡ ቀርቦአልና ፤ አንተ ፡ እንዳደረግኸው ፡ እንዲሁ ፡ ይደረግብሃል ÷ ፍዳህም ፡ በራስህ ፡ ላይ ፡ ይመለሳል ። በቅዱሱ ፡ ተራራዬ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡
፲፮፡ ጠጣችሁ ፡ እንዲሁ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ዘወትር ፡ ይጠጣሉ ፤ አዎን ፡ ይጠጣሉ ÷ ይጨልጡማል ÷ እንዳልሆኑም ፡ ይሆናሉ ።
፲፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ የሚያመልጡ ፡ ይሆናሉ ÷ እርሱም ፡ ቅዱስ ፡ ይሆናል ፤ የያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ሰዎች ፡ ርስታቸውን ፡ ይወርሳሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ተናግሮአልና ፡ የያ
፲፰፡ ዕቆብ ፡ ቤት ፡ እሳት ÷ የዮሴፍ ፡ ቤት ፡ ነበልባል ÷ የዔሳው ፡ ቤት ፡ ገለባ ፡ ይሆናሉ ፤ እነርሱንም ፡ ያቃጥሉአቸዋል ፡ ይበሉአቸውማል ፤
፲፱፡ ከዔሳውም ፡ ቤት ፡ ቀሬታ ፡ የለውም ። የደቡብም ፡ ሰዎች ፡ የዔሳውን ፡ ተራራ ÷ የቄላውም ፡ ሰዎች ፡ ፍልስጥዔማውያንን ፡ ይወርሳሉ ፤ የኤፍሬምንም ፡ አገር ፡ የሰማርያንም ፡ አገር ፡ ይወርሳሉ ፤ ብንያምም ፡ ገለዓድን ፡ ይወርሳል ።
፳፡ ይህም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የጭፍራቸው ፡ ምርኮ ፡ የከነዓንን ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ሰራጵታ ፡ ድረስ ፡ ይወርሳል ፤ በስፋራድም ፡ የሚኖሩ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ምርኮኞች ፡ የደቡብን ፡ ከተሞች ፡ ይወርሳሉ ። በዔሳውም ፡ ተራራ ፡
፳፩፡ ላይ ፡ ይፈርዱ ፡ ዘንድ ፡ አዳኞች ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፤ መንግሥቱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሆናል ።

ትንቢተ፡ዮናስ ፬፰

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ አማቴ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦—
፪፡ ተነሥተህ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ሂድ ÷ ክፋታቸውም ፡ ወደ ፡ ፊቴ ፡
፫፡ ወጥቶአልና ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ስበክ ። ዮናስ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይኰበልል ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ኢዮጴም ፡ ወረደ ÷ ወደ ፡ ተርሴስም ፡ የምታልፍ ፡ መርከብ ፡ አገኘ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ኰብልሎ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ዋጋ ፡ ሰጥቶ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ገባ ።
፬፡ እግዚአብሔርም ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ነፋስን ፡ አመጣ ÷ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ ሆነ ÷ መርከቢቱም ፡ ልትሰበር ፡ ቀረበች ።
፭፡ መርከበኞቹም ፡ ፈሩ ÷ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ጮኸ ፤ መርከቢቱም ፡ እንድትቀልልላቸው ፡ በውስጥዋ ፡ የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ጣሉት ፤ ዮናስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መርከቡ ፡ ውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ወርዶ ፡ ነበር ÷ በከባድ ፡
፮፡ እንቅልፍም ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ። የመርከቡም ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርቦ ፡— ምነው ፡ ተኝተሃል ? እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስበን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተነሥተህ ፡ አምላክህን ፡ ጥራ ፡ አለው ። እርስ ፡ በእርሳቸውም ፡— ይህ ፡ ክፋ ፡
፯፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ኑ ÷ ዕጣ ፡ እንጣጣል ፡ ተባባሉ ። ዕጣም ፡ ተጣጣሉ ÷ ዕጣውም ፡ በዮናስ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።
፰፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡— ይህ ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እባክህ ፡ ንገረን ፤ ሥራህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ከወዴትስ ፡ መጣህ ? አገርህስ ፡

ወደ ፡ ነነዌ ፡ ከተማ ፡ ሂድ ፡ ስበክባት ፡ ስበክላት ፡ ክፋታቸው ፡ ወደ ፡ ፊቴ ፡ ወጥቶ ፡ ደርሶብኛል ፤ ፪ ወያቴ ፡ ነው ? ወይስ ፡ ከማን ፡ ወገን ፡ ነህ ? ፱ አሉት ። እርሱም ፡— እኔ ፡ ዕብራዊ ፡ ነኝ ፤ ባሕ ፫ ሩንና ፡ የብሱን ፡ የፈጠረውን ፡ የሰማይን ፡ አም ላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመልካለሁ ፡ አላቸው ። ፬ እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ኰበለለ ፡ እርሱ ፡ ስለ ፡ ነገራቸው ፡ አውቀዋልና ፡ እጅግ ፡ ፈርተው ፡— ይህ ፡ ያደረግኽው ፡ ምን ድር ፡ ነው ? አሉት ። ፲፩ ባሕሩንም ፡ ሞገዱ ፡ አጥብቆ ፡ ያናውጠው ፡ ነበርና ፡— ባሕሩ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጸጥ ፡ እንዲል ፡ ፲፪ ምን ፡ እናድርግብህ ? አሉት ። እርሱም ፡— ይህ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ እን ዳገኛችሁ ፡ አውቃለሁና ፡ አንሥታችሁ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ጣሉኝ ÷ ባሕሩም ፡ ጸጥ ፡ ይልላችኋል ፡ ፲፫ አላቸው ። ሰዎቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ሊመ ለሱ ፡ አጥብቀው ፡ ቀዘፉ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ባሕሩ ፡ እጅግ ፡ አብዝቶ ፡ ይናወጥባቸው ፡ ነበርና ፡ አል ፲፬ ቻሉም ። ስለዚህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽው ፡— አቤቱ ÷ እንደ ፡ ወደድህ ፡ አድርገ ሃልና ፡ እንለምንሃለን ፤ አቤቱ ÷ ስለዚህ ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ እንዳንጠፋ ፡ ንጹሕም ፡ ደም ፡ በእኛ ፡ ፲፭ ላይ ፡ እንዳታደርግ ፡ እንለምንሃለን ፡ አሉ ። ዮና ስንም ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ጣሉት ፤ ባሕ ፲፮ ሩም ፡ ከመናወጡ ፡ ጸጥ ፡ አለ ። ሰዎችም ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረቡ ÷ ስእለትንም ፡ ተሳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፡ የሚውጥ ፡ ታላቅ ፡ ዓሣ ፡ አሰናዳ ፤ ዮናስም ፡ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ፪ ሌሊት ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ። ዮና ስም ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ÷ እንዲ ህም ፡ አለ ፡—

፫ በመከራዬ ፡ ሳለሁ ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ÷
እርሱም ፡ ሰማኝ ፤
በሲኦልም ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ሆኜ ፡ ጮኽሁ ÷
ቃሌንም ፡ አዳመጥህ ።

፬ ወደ ፡ ጥልቁ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ ጣል ኸኝ ÷
ፈሳሾችም ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበሩ ፤
ማዕበልህና ፡ ሞገድህ ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አለፉ ።

፭ እኔም ፡— ከዓይንህ ፡ ፊት ፡ ተጣልሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስህ ፡ ደግሞ ፡ እመለከታለሁ ፡ አልሁ ።

፮ ውኆችም ፡ እስከ ፡ ነፍሴ ፡ ድረስ ፡ ከበቡኝ ፤
ጥልቁ ፡ ባሕር ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበረ ፤
የባሕሩ ፡ ሣር ፡ በራሴ ፡ ተጠምጥሞ ፡ ነበር ።

፯ ወደ ፡ ተራሮች ፡ መሠረት ፡ ወረድሁ ፤
በምድርና ፡ በመወርወሪያዎችዋ ፡ ለዘላለም ፡ ተዘጋሁ ፤
አንተ ፡ ግን ÷ አቤቱ ፡ አምላኬ ÷ ሕይወቴን ፡ ከጕድጓዱ ፡ አወጣህ ።

፰ ነፍሴ ፡ በዛለችብኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሰብሁት ፤
ጸሎቴም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅ ደስህ ፡ ገባች ።

፱ ከንቱነትንና ፡ ሐሰትን ፡ የሚጠብቁ ፡ ምሕረታቸውን ፡ ትተዋል ።

፲ እኔ ፡ ግን ፡ በምስጋና ፡ ቃል ፡ እሠዋልሃለሁ ፤ የተሳልሁትንም ፡ እከፍላለሁ ።
ደኅንነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

፲፩ እግዚአብሔርም ፡ ዓሣውን ፡ አዘዘው ÷ እርሱም ፡ ዮናስን ፡ በየብስ ፡ ላይ ፡ ተፋው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ሁለተኛ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ፪ ተነሥተህ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ሂድ ÷ የምነግርህንም ፡ ስበክት ፡ ስበክላት ፡ ፫ አለው ። ዮናስም ፡ ተነሥቶ ፡ እንደ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ሄደ ፤ ነነዌም ፡ የሦ ስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያህል ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ነበረች ። ፬ ዮናስም ፡ የአንድ ፡ ቀን ፡ መን ገድ ፡ ያህል ፡ ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ ሊገባ ፡ ጀመረ ፤ ጮኽም ፡— በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ነነዌ ፡ ትገለበጣለች ፡ አለ ።

፭ የነነዌም ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመኑ ፤ ለጾም ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ÷ ከታላቂም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ ማቅ ፡ ለበሱ ። ፮ ወሬ ውም ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ንጉሥ ፡ ደረሰ ፤ እርሱም ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነሥቶ ፡ መጐናጸፊያውን ፡ አወለቀ ፡ ማቅም ፡ ለበሰ ÷ በአመድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። ፯ አዋጅም ፡ አስነገረ ÷ በነነዌም ፡ ውስጥ ፡ የንጉሡንና ፡ የመኳንንቱን ፡ ትእዛዝ ፡ አሳወጀ ÷ እን ዲህም ፡ አለ ፡— ሰዎችና ፡ እንስሶች ፡ ላሞችና ፡ በጎች ፡ አንዳችን ፡ አይቅመሱ ፤ አይሰማሩም ፡ ውኃንም ፡ አይጠጡ ፤ ፰ ሰዎችና ፡ እንስሶችም ፡ በማቅ ፡ ይከደኑ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በብርቱ ፡ ይጩኹ ፤ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ከክፉ ፡ መን ገዳቸውና ፡ በእጃቸው ፡ ካለው ፡ ግፍ ፡ ይመለሱ ። ፱ እኛ ፡ እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመልሶ ፡ ይጸጸት ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከጽኑ ፡ ቍጣውም ፡ ይመለስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ? እግዚ ፲ አብሔርም ፡ ከክፉ ፡ መንገዳቸው ፡ እንደ ፡ ተመ ለሱ ፡ ሥራቸውን ፡ አየ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ በተናገረው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ተጸጽቶ ፡ አላደረገውም ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ይህም ፡ ዮናስን ፡ ከቶ ፡ ደስ ፡ አላሰኘውም ÷ እር ፪ ሱም ፡ ተቈጣ ። ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለ የና ፡— አቤቱ ÷ እለምንሃለሁ ፤ በአገሬ ፡ ሳለሁ ፡ የተናገርሁት ፡ ይህ ፡ አልነበረምን ? አንተ ፡ ቸርና ፡ ይቅር ፡ በይ ÷ ታጋሽም ÷ ምሕረትህም ፡ የበዛ ÷ ክፉውም ፡ ነገርም ፡ የተነሣ ፡ የምትጸጸት ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውቄ ፡ ነበርና ፡

ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ለመኰብለል ፡ ፈጥኜ ፡
፫ ፡ ነበር ። አውንም ÷ አቤቱ ÷ ከሕይወት ፡ ሞት ፡
ይሻለኛልና ፡ እባክህ ÷ ነፍሴን ፡ ከእኔ ፡ ውሰድ ፡
፬ ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፦— በውኑ ፡ ትቈጣ ፡
ዘንድ ፡ ይገባሃልን ? አለ ።
፭ ፡ ዮናስም ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጣ ÷ ከከተማይ
ቱም ፡ በስተ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ተቀመጠ ፤ ከተ
ማይቱንም ፡ የሚያገኛትን ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡
በዚያ ፡ ለራሱ ፡ ዳስ ፡ ሠርቶ ፡ ከጥላው ፡ በታች ፡
፮ ፡ ተቀመጠ ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ቅል ፡
አዘጋጀ ÷ ከጭንቀቱም ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ ጥላ ፡ እንድትሆን ፡ በዮናስ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አደረጋት ፤ ዮናስም ፡ ስለ ፡ ቅሊቱ ፡ እጅግ ፡
፯ ፡ ደስ ፡ አለው ። በነጋው ፡ ግን ፡ ወገግ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ ትልን ፡ አዘጋጀ ÷ እርስዋም ፡
፰ ፡ ቅሊቱን ፡ እስክትደርቅ ፡ ድረስ ፡ መታቻት ። ፀሐ
ይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትኩስ ፡
የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ አዘጋጀ ፤ ዮናስ ፡ እስኪዝል ፡
ድረስም ፡ ፀሐይ ፡ ራሱን ፡ መታው ፤ ለራሱም ፡
ሞትን ፡ ፈለገና ፦— ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለ
፱ ፡ ኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፦— ፱ ፡
በውኑ ፡ ስለዚች ፡ ቅል ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገባሃ
ልን ? አለው ። እርሱም ፦— እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡
እቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገባኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔ
፲ ፡ ርም ፦— አንተ ፡ ትበቅል ፡ ዘንድ ፡ ላልደከምህ
በት ፡ ላላሳደግሃትም ÷ በአንድ ፡ ሌሊት ፡ ለበቀ
ለች ÷ በአንድ ፡ ሌሊትም ፡ ለደረቀችው ፡ ቅል ፡
አዝነሃል ። እኔስ ፡ ቀኛቸውንና ፡ ግራቸውን ፡ ፲፩ ፡
የማይለዩ ፡ ከመዶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ የሚበልጡ ፡ ሰዎ
ችና ፡ ብዙ ፡ እንስሶች ፡ ላሉባት ፡ ለታላቂቱ ፡
ከተማ ፡ ለነነዌ ፡ አላዝንምን ? አለው ።

ትንቢተ ፡ ናሆም ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ ስለ ፡ ነነዌ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ፤ የኤልቆሻዊው ፡
የናሆም ፡ የራእዩ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀናተኛና ፡ ተበቃይ ፡ አም
ላክ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ተበቃይና ፡ መዓትን ፡
የተሞላ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ተቃዋሚዎ
ቹን ፡ ይበቀላል ÷ ለጠላቶቹም ፡ ቍጣውን ፡
፫ ፡ ይጠብቃል ። እግዚአብሔር ፡ ትዕግሥተኛ ÷
ኃይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ÷ በደለኛውንም ፦—
ንጹሕ ፡ ነህ ፡ አይልም ፤ እግዚአብሔር ፡ በወጀ
ብና ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ መንገድ ፡ አለው ÷
፬ ፡ ደመናም ፡ የእግሩ ፡ ትቢያ ፡ ነው ። ባሕሩንም ፡
ይገሥጻታል ÷ ያደርቃትማል ÷ ወንዞችንም ፡
ሁሉ ፡ ያደርቃል ፤ ባሳንና ፡ ቀርሜሎስም ፡ ላል
ተዋል ÷ የሊባኖስም ፡ አበባ ፡ ጠውልጎአል ።
፭ ፡ ተራሮችም ፡ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ ታወኩ ÷ ኮረብ
ቶችም ፡ ቀለጡ ፤ ምድርና ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩበ
፮ ፡ ትም ፡ ሁሉ ፡ ከፊቱ ፡ ተናወጡ ። በቍጣው ፡
ፊት ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ? የቍጣውንም ፡
ትኵሳት ፡ ማን ፡ ይታገሣል ? መዓቱ ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ ይፈስሳል ÷ ከእርሱም ፡ የተነሣ ፡ ዓለ
፯ ፡ ቶች ፡ ተሰነጠቁ ። እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡
ነው ÷ በመከራ ፡ ቀንም ፡ መሸሸጊያ ፡ ነው ፤ በእ
፰ ፡ ርሱ ፡ የሚታመኑትንም ፡ ያውቃል ። ስፍራዋን ፡
ግን ፡ በሚያጥለቀልቅ ፡ ጎርፍ ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋ
ታል ÷ ጠላቶቹንም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ያሳድዳ
ቸዋል ።
፱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የምታስቡት ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋል ÷ መከ
፲ ፡ ራም ፡ ሁለተኛ ፡ አይነሣም ። እርስ ፡ በእርሳ
ቸው ፡ እንደ ፡ ተመሰቃቀለ ፡ እሾህ ፡ ቢሆኑ ÷
በመጠጣቸውም ፡ ቢሰክሩ ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡
ገለባ ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ። በእግዚአብሔር ፡ ፲፩ ፡
ላይ ፡ በክፉ ፡ የሚያስብ ÷ ክፋትን ፡ የሚመክር ÷
ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቶአል ። እግዚአብሔር ፡ ፲፪ ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦— ኃይለኞችና ፡ ብዙዎች ፡
ቢሆኑ ፡ እንዲሁ ፡ ይቈረጣሉ ÷ እርሱም ፡ ያል
ቃል ። እኔም ፡ አስጨንቂሃለሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አላስጨንቅህም ። አሁ ፲፫ ፡
ንም ፡ ቀንበሩን ፡ ከአንተ ፡ እሰብራለሁ ÷ እስራ
ትህንም ፡ እበጥሳለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ ከስምህ ፡ ማንም ፡ ከእንግ ፲፬ ፡
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳይዘራ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ አዝዞ
አል ፤ ከአምላክህ ፡ ቤት ፡ የተቀረጸውንና ፡
ቀልጦ ፡ የተሠራውን ፡ ምስል ፡ አጠፋለሁ ፤
አንተም ፡ የተጠላህ ፡ ነህና ፡ መቃብርህን ፡
እምሳለሁ ።
እነሆ ÷ የምስራችን ፡ የሚያመጣ ፡ ሰላምንም ፡ ፲፭ ፡
የሚያወራ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡
ነው ! ይሁዳ ፡ ሆይ ÷ አጥፊው ፡ ፈጽሞ ፡ ጠፍ
ቶአልና ÷ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ በአንተ ፡
ዘንድ ፡ አያልፍምና ፡ ዓመት ፡ በዓሎችህን ፡
አድርግ ÷ ስእለቶችህን ፡ ክፈል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፡ የሚቀጠቅጥ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአል ፤
ምሽግን ፡ ጠብቅ ÷ መንገድንም ፡ ሰልል ፤ ወገ
ብህን ፡ አጽና ÷ ኃይልህንም ፡ እጅግ ፡ አበርታ ።
፪ ፡ ዘራፊዎች ፡ ዘርፈዋቸዋልና ÷ የወይናቸውንም ፡
አረግ ፡ አጥፍተዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕ
ቆብን ፡ ክብር ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ክብር ፡ ይመ
ልሳል ። የኃያላኑ ፡ ጋሻ ፡ ቀልቶአል ÷ ጽኑዓንም ፡
፫ ፡ ቀይ ፡ ልብስ ፡ ለብሰዋል ። እርሱም ፡ በሚያዘጋ

ጅበት ፡ ቀን ፡ ሰረገሎች ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይንበገ
፬ ፡ በጋሉ ፤ የጦሩም ፡ ስመያ ፡ ይወዛወዛል ። ሰረገ
ሎች ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ይነጉዳሉ ÷ አደባባ
ይም ፡ ይጋጫሉ ፤ መልካቸው ፡ እንደ ፡ ፋና ፡
፭ ፡ ነው ÷ እንደ ፡ መብረቅም ፡ ይከንፋሉ ። መሳ
ፍንቱን ፡ ያስባል ፤ በአረማመዳቸው ፡ ይሰናከ
ላሉ ፤ ፈጥነው ፡ በቅጥርዋ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ÷
፮ ፡ መጠጊያም ፡ ተዘጋጀለት ። የወንዞቹም ፡ መዝ
ጊያዎች ፡ ተከፈቱ ÷ የንጉሡ ፡ ቤትም ፡ ቀለ
፯ ፡ ጠች ። ንግሥት ፡ ተገለጠች ÷ ተማረከችም ÷
ሴቶች ፡ ባሪያዎችዋም ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ እየጮ
ኹና ፡ ደረታቸውን ፡ እየመቱ ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡
ይላሉ ።

፰ ፡ ነነዌ ፡ ግን ፡ ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ ጀምራ ፡ እንደ ፡
ተከማቸ ፡ ውኃ ፡ ነበረች ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ይሸ
ሻሉ ፤ እነርሱም ፡— ቁሙ ÷ ቁሙ ፡ ይላሉ ÷
፱ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሚመለስ ፡ የለም ። መዝገብዋ ፡
መጨረሻ ፡ የለውምና ÷ የከበረውም ፡ የዕቃዋ ፡
ሁሉ ፡ ብዛት ፡ አይቈጠርምና ፡ ብሩን ፡ በዝብዙ ÷
፲ ፡ ወርቁንም ፡ በዝብዙ ። ባዶና ፡ ባድማ ፡ ምድሪ ፡
በዳም ፡ ሆናለች ፤ ልብ ፡ ቀልጦአል ÷ ጕልበቶ
ችም ፡ ተብረክርከዋል ፤ በወገብም ፡ ሁሉ ፡
ሕማም ፡ አለ ÷ የሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ጠቍሮ
፲፩ ፡ አል ። የአንበሶችም ፡ መደብ ÷ የአንበሶችም ፡
ደቦል ፡ የሚሰማራበት ÷ አንበሳውና ፡ አንበ
ሳይቱ ፡ ግልገሉም ፡ ሳይፈሩ ፡ የሚሄዱት ፡
፲፪ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ? አንበሳው ፡ ለልጆቹ ፡
የሚበቃውን ፡ ነጠቀ ÷ ለእንስቶቹም ፡ ሰበረላ
ቸው ፡ ዋሻውን ፡ በንጥቂያ ÷ መደቡንም ፡ በቅ
፲፫ ፡ ሚያ ፡ ሞልቶታል ። እነሆ ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ሰረገ
ሎችዋንም ፡ አቃጥዬ ፡ አጤሳለሁ ÷ ሰይፍም ፡
የአንበሳ ፡ ደቦሎችሽን ፡ ይበላቸዋል ፤ ንጥቂያሽ
ንም ፡ ከምድር ፡ አጠፋለሁ ÷ የመልክተኞች
ሽን ፡ ድምፅ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይሰማም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ፡ ለደም ፡ ከተማ ፡ ወዮላት ! በሁለንተናዋ ፡
ሐሰትና ፡ ቅሚያ ፡ ሞልቶባታል ፤ ንጥቂያ ፡ ከእ
፪ ፡ ርስዋ ፡ አያልቅም ። የአለንጋ ፡ ድምፅ ÷ የመን
ኰራኵርም ፡ ድምፅ ÷ የፈረሶችም ፡ ኮቴ ÷ የፈ
፫ ፡ ጣን ፡ ሰረገላም ፡ ጩኸት ፡ ተሰምቶአል ፤ ፈረሰ
ኛው ፡ ይጋልባል ÷ ሰይፍም ፡ ይንበገበጋል ÷
ጦርም ፡ ይብለጨለጫል ፤ የተገደሉትም ፡ ይበ
ዛሉ ÷ በድኖችም ፡ በክምር ፡ ይከመራሉ ÷ ሬሳ
ቸውም ፡ አይቈጠርም ፤ በሬሳቸውም ፡ ይሰናከ
፬ ፡ ላሉ ። ስለ ፡ ተዋበችው ፡ ጋለሞታ ፡ ግልሙ
ትና ፡ ብዛት ፡ ይህ ፡ ሆኖአል ፤ እርስዋም ፡ በመ
ተትዋ ፡ እድግ ፡ በለጠች ÷ አሕዛብንም ፡ በግል
መ ፡ ተትናዋ ÷ ወገኖችንም ፡ በመተትዋ ፡ ሸጠች ።
እነሆ ÷ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
፭ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ ልብስሽን ፡ በፊትሽ ፡ እገ
ልጣለሁ ፤ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽንም ፡ ለአሕዛብ ÷
ነውርሽንም ፡ ለመንግሥታት ፡ አሳያለሁ ። ርኵ
፮ ፡ ሰትንም ፡ በላይሽ ፡ እጥላለሁ ÷ እንቅሽማለሁ ÷
ማላገጫም ፡ አደርግሻለሁ ። የሚያይሽም ፡ ሁሉ ፡
፯ ፡ ከአንቺ ፡ ሸሽቶ ፡— ነነዌ ፡ በድማ ፡ ሆናለች ፤
የሚያለቅስላትስ ፡ ማን ፡ ነው ? የሚያጽናናት
ንስ ፡ ከወዴት ፡ እፈልጋለሁ ? ይላል ።

፰ ፡ አንቺ ፡ በመስኖች ፡ መካከል ፡ ከተቀመጠ
ችው ÷ ውኃም ፡ በዙሪያዋ ፡ ከነበራት ÷ ምሽግ
ዋም ፡ ባሕር ፡ ከነበረ ÷ ቅጥርዋም ፡ በባሕር ፡
ውስጥ ፡ ከነበረ ፡ ከኖእ ፡ አሞን ፡ ትበልጫለሽን ?
፱ ፡ ኢትዮጵያና ፡ ግብጽ ፡ የማይቈጠር ፡ ኀይልዋ ፡
፲ ፡ ነበሩ ፤ ፉጥና ፡ ልብያ ፡ ረዳቶችዋ ፡ ነበሩ ። እር
፲፩ ፡ ስዋ ፡ ግን ፡ ተማርካ ፡ ፈለሰች ፤ ሕፃናቶችዋ ፡
በመንገድ ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ተፈጠፈጡ ፤ በክ
በርቱዎችዋም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ÷ ታላላ
ቆችዋም ፡ ሁሉ ፡ በሰንሰለት ፡ ታሰሩ ። አንቺም ፡
፲፪ ፡ ትሰክሪአለሽ ፡ ወራዳም ፡ ትሆኛለሽ ፤ አንቺ ፡
ደግሞ ፡ ከጠላት ፡ የተነሣ ፡ መጠጊያን ፡ ትፈል
ጊአለሽ ። አምባሽ ፡ ሁሉ ፡ የመጀመሪያውን ፡
፲፫ ፡ የበሰለ ፡ ፍሬ ፡ እንደ ፡ ያዙ ፡ እንደ ፡ በለስ ፡ ዛፎች ፡
ነው ፤ ቢወዛወዝ ፡ በሚበላው ፡ አፍ ፡ ውስጥ ፡
ይወድቃል ። እነሆ ÷ በመካከልሽ ፡ ያሉ ፡ ሕዝ
፲፬ ፡ ብሽ ፡ ሴቶች ፡ ናቸው ፤ የአገርሽ ፡ በሮች ፡ ለጠ
ላቶችሽ ፡ ፈጽሞ ፡ ተከፍተዋል ÷ እሳትም ፡ መወ
፲፭ ፡ ርወሪያዎችህን ፡ በልቶአል ። ከብበው ፡ ያስ
ጨንቁሻልና ፡ ውኃን ፡ ቅጂ ፤ አምባሽን ፡ አጠ
ንክሪ ፤ ወደ ፡ ጭቃ ፡ ገብተሽ ፡ እርገጪ ፤ የጡ
ብን ፡ መሠሪያ ፡ ያዢ ። በዚያ ፡ እሳት ፡ ይበላ
፲፮ ፡ ሻል ÷ ሰይፍ ፡ ያጠፋሻል ÷ እንደ ፡ ደንብያ ፡
ይበላሻል ፤ እንደ ፡ ደንብያ ፡ ብዢ ÷ እንደ ፡ አን
በጣም ፡ ተባዢ ። ነጋዴዎችሽን ፡ ከሰማይ ፡ ከዋ
፲፯ ፡ ክብት ፡ ይልቅ ፡ አበዛሽ ፤ ደንብያ ፡ ተዘረጋ ÷
በረረም ። በአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ዘውድ ፡ የጫኑት ፡
፲፰ ፡ እንደ ፡ አንበጣ ÷ አለቆችሽም ፡ እንደሚንቀሳ
ቀሱ ፡ ኩብኩባዎች ፡ ናቸው ፤ በብርድ ፡ ቀን ፡
በቅጥር ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጣሉ ÷ ፀሐይም ፡ በወ
ጣች ፡ ጊዜ ፡ ያኰበኵባሉ ፤ ስፍራቸው ፡ በየት ፡
፲፱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይታወቅም ። የአሦር ፡ ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ እረኞችህ ፡ አንቀላፍተዋል ፤ መኳንንቶ
ችህም ፡ ዐርፈዋል ፤ ሕዝብህም ፡ በተራሮች ፡
ላይ ፡ ተበትኖአል ÷ የሚሰበስበውም ፡ የለም ።
፳ ፡ ስብራትህ ፡ አይፈወስም ÷ ቍስልህም ፡ ክፉ ፡
ነው ፤ ወሬህንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሁሉ ፡ እጃቸውን ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ያጨበጭባሉ ፤ ክፋትህ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ያላለፈችበት ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነውና ?

ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆም ፡ ያየው ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ አቤቱ ÷ እኔ ፡ ስጮኽ ፡ የማትሰማው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? ስለ ፡ ግፍ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻ
፫፤ ለሁ ÷ አንተም ፡ አታድንም ። በደልንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አሳየኸኝ ? ጠማምነትንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትመለከታለህ ? ጥፋትና ፡ ግፍ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤
፬፤ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይነግሣሉ ። ስለዚህ ፡ ሕግ ፡ ላልቶአል ÷ ፍርድም ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አይወጣም ፤ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቅን ፡ ይከብባልና ፤ ስለ ዚህ ፡ ፍርድ ፡ ጠማማ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ።
፭፤ እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ ሆይ ÷ አንድ ፡ ቢተርክ ላችሁ ፡ ስንኳ ፡ የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመና ችሁ ፡ እሠራለሁና ፡ እዩ ÷ ተመልከቱ ÷ ተደ
፮፤ ነቁ ። እነሆ ÷ የእነርሱ ፡ ያልሆነውን ፡ መኖሪያ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ስፋት ፡ ላይ ፡ የሚ ሄዱትን ፡ መራሮችንና ፡ ፈጣኖችን ፡ ሕዝብ ፡
፯፤ ከለዳውያንን ፡ እስነሣለሁ ። እነርሱ ፡ የሚያስ ፈሩና ፡ የሚያስደነግጡ ፡ ናቸው ፤ ፍርዳቸውና ፡
፰፤ ክብራቸው ፡ ከራሳቸው ፡ ይወጣል ። ፈረሶቻቸ ውም ፡ ከነብር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ÷ ከማታም ፡ ተኩላ ፡ ይልቅ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ ፈረሰኞቻቸውም ፡ ይንሳፈፋሉ ÷ ከሩቅም ፡ ይመጣሉ ÷ ለመብልም ፡ እንደሚቸኩል ፡ ንስር ፡
፱፤ ይበርራሉ ። ሁሉም ፡ ለግፍ ፡ ሥራ ፡ ይመጣሉ ÷ ፊታቸውንም ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያቀ ናሉ ፤ ምርኮኞችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ይሰበስ
፲፤ ባሉ ። በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ያላግጣሉ ÷ መሳፍን ትም ፡ ዋዛ ፡ ሆነውላቸዋል ፤ በምሽጉ ፡ ሁሉ ፡ ይስቃሉ ÷ አፈሩንም ፡ ከምረው ፡ ይወስዱታል ።
፲፩፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ አልፎ ፡ ይሄ ዳል ÷ ይበድልማል ፤ ኃይሉንም ፡ አምላክ ፡ ያደ ርገዋል ።
፲፪፤ አቤቱ ÷ የተቀደስህ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ከዘላለም ፡ ጀምሮ ፡ አልነበርህምን ? እኛ ፡ አን ሞትም ፤ አቤቱ ÷ ለፍርድ ፡ ሠርተኸዋል ÷ ለተ
፲፫፤ ግሣጽም ፡ አድርገኸዋል ። ዓይኖችህ ፡ ክፉ ፡ እንዳያዩ ፡ ንጹሐን ፡ ናቸው ÷ ጠማምነትንም ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፤ አታላዮችንስ ፡ ለምን ፡ ትመለከታለህ ? ኃጢአተኛውስ ፡ ከእ ርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቅ ፡ የሆነውን ፡ ሲውጠው ፡ ስለ ፡
፲፬፤ ምን ፡ ዝም ፡ ትላለህ ? ሰዎችንም ፡ እንደ ፡ በሕር ፡ ዓሣዎች ÷ አለቃም ፡ እንደሌላቸው ፡ ተንቀሳ
፲፭፤ ቃሽች ፡ ለምን ፡ ታደርጋቸዋለህ ? ሁሉን ፡ በመ ቃጥን ፡ ያወጣል ÷ በመረቡም ፡ ይይዛቸዋል ÷ በአሽክላውም ፡ ውስጥ ፡ ያከማቻቸዋል ፤ ስለ
፲፮፤ ዚህ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ እልል ፡ ይላል ። እድል ፡ ፈንታው ፡ በእነርሱ ፡ ሰብታለችና ÷ መብሉም ፡ በዝቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ለመረቡ ፡ ይሠዋል ÷ ለአሽክላውም ፡ ያጥናል ። ስለዚህ ፡ መረቡን ፡ ይጥላልን ? አሕዛብንም ፡ ዘወትር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አይራራምን ?
፲፯፤

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ እቆማለሁ ÷ በአምባ ፡ ላይም ፡ እወጣለሁ ፤ የሚናገረኝንም ÷ ስለ ፡ ክር ክሬም ፡ የምመልሰውን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ እመ
፩፤ ለከታለሁ ። እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ እን
፪፤ ዲህም ፡ አለ ፦—አንባቢው ፡ ይፈጥን ፡ ዘንድ ፡ ራእዩን ፡ ጻፍ ÷ በጽላትም ፡ ላይ ፡ ግለጠው ። ራእዩ ፡ ገና ፡ እስከ ፡ ተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነው ÷
፫፤ ወደ ፡ ፍጻሜውም ፡ ይቸኵላል ÷ እርሱም ፡ አይ ዋሽም ፤ ቢዘገይም ፡ በእርግጥ ፡ ይመጣልና ፡ ታገሠው ፤ እርሱ ፡ አይዘገይም ።
እነሆ ÷ ነፍሱ ፡ ኰርታለች ÷ በውስጡም ፡
፬፤ ቅን ፡ አይደለችም ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእምነቱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ። እርሱ ፡ አታላይና ፡ ኵሩ ፡
፭፤ ሰው ፡ ነው ፤ በስፍራው ፡ ዐርፎ ፡ አይቀመጥም ፡ ስስቱን ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ያሰፋል ÷ እርሱም ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ አይጠግብም ፤ አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይሰበስባል ÷ ወገኖቹንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያከማቻል ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡—ለእ
፮፤ ርሱ ፡ ያልሆነውን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚሰበስብ ፡ መያዣውንም ፡ ለራሱ ፡ የሚያበዛ ፡ ወዮለት ! እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? እያሉ ፡ ምሳሌ ፡ አይመስሉበ ትምን ? ተረትም ፡ አይተርቱበትምን ? የሚነክ
፯፤ ሱህ ፡ ድንገት ፡ አይነሡብህምን ? የሚያስጨን ቁህም ፡ ይነቃሉ ፤ ለእነርሱም ፡ ብዝበዛ ፡ ትሆና ለህ ። የሰውን ፡ ደም ፡ ስላፈሰስህ ÷ በምድሪ
፰፤ ቱና ፡ በከተማይቱም ፡ በእርስዋም ፡ በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ÷ አንተ ፡ ብዙ ዎችን ፡ አሕዛብን ፡ በዝብዘሃልና ፡ ከአሕዛብ ፡ የቀሩት ፡ ሁሉ ፡ ይበዘብዙሃል ።
ከክፉ ፡ እንዲድን ፡ ጐጆውን ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፡
፱፤ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ ክፉ ፡ ትርፍን ፡ ለሚሰ በስብ ፡ ወዮለት ! ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥፍተሃ
፲፤ ልና ፡ ለቤትህ ፡ እፍረትን ፡ መክረሃል ÷ በነፍስ ህም ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ አድርገሃል ። ድንጋ
፲፩፤ ይም ፡ ከግንብ ፡ ውስጥ ፡ ይጮኻል ÷ እንጨ ትም ፡ ከውቅር ፡ ውስጥ ፡ ይመልስለታል ።
ከተማን ፡ በደም ፡ ለሚሠራ ÷ ከተማንም ፡
፲፪፤ በኃጢአት ፡ ለሚመሠርት ፡ ወዮለት ! እነሆ ÷
፲፫፤ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ እንዲሠሩ ÷ ወገኖችም ፡ ስለ ፡ ከንቱነት ፡ እንዲደክሙ ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሆነ ፡ አይደለምን ? ውኃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ የእግ
፲፬፤ ዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።
ጎፍረተ ፡ ሥጋውን ፡ ለማየት ፡ ባልንጀራ
፲፭፤ ውን ፡ ለሚያጠጣ ÷ ክፉንም ፡ ለሚጨምርበት ÷

፲፮፡ ለሚያሰክረውም ፡ ወዮለት ! በክብር ፡ ፋንታ ፡ እፍረት ፡ ሞልቶብሃል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ጠጥተህ ፡ ተንገድገድ ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቀኙ ፡ ጽዋ ፡ ይመለስብሃል ÷ እፍረትም ፡ በክብርህ ፡

፲፯፡ ላይ ፡ ይሆናል ። የሰውንም ፡ ደም ፡ ስላፈሰስህ ÷ በምድሪቱና ፡ በከተማይቱም ፡ በእርስዋም ፡ በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ÷ በሊባኖስ ፡ ላይ ፡ የሠራኸው ፡ ግፍ ፡ ይከድንሃል ፤ የአራዊትም ፡ አደጋ ፡ ያስፈራራሃል ።

፲፰፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ሠሪው ፡ የቀረጸው ፡ ለምን ፡ ጥቅም ፡ ነው ? ዲዳንም ፡ ጣዖት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሠሪው ፡ የታመነበት ÷ ሐሰትን ፡ የሚያስተምር ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ?

፲፱፡ እንጨቱን ፡—ንቃ ÷ ዲዳውንም ፡ ድንጋይ ፡—ተነሣ ፡ ለሚለው ፡ ወዮለት ! በውኑ ፡ ይህ ፡ ያስተምራልን ? እነሆ ÷ በወርቅና ፡ በብር ፡ ተለብጦአል ÷ ምንም ፡ እስትንፋስ ፡ የለበትም ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በተቀደሰ ፡ መቅደሱ ፡ አለ ፤ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ዝም ፡ ትበል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ የነቢዩ ፡ የዕንባቆም ፡ ጸሎት ፡ በመዝሙር ።

፪፡ አቤቱ ÷ ገናህን ፡ ሰምቼ ፡ ፈራሁ ፤ አቤቱ ÷ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ሥራህን ፡ ፈጽም ፤ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ትታወቅ ፤ በመዓት ፡ ጊዜ ፡ ምሕረትን ፡ አስብ ።

፫፡ እግዚአብሔር ፡ ከቴማን ÷ ቅዱሱም ፡ ከፋራን ፡ ተራራ ፡ ይመጣል ። ክብሩ ፡ ሰማያትን ፡ ከድኖአል ÷ ምስጋናውም ፡ ምድርን ፡ ሞልቶአል ።

፬፡ ፀዳሉም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፤ ጨረር ፡ ከእጁ ፡ ወጥቶአል ፤ ኃይሉም ፡ በዚያ ፡ ተሰውሮአል ።

፭፡ ቸነፈር ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ÷ የእሳትም ፡ ነበልባል ፡ ከእግሩ ፡ ይወጣል ።

፮፡ ቆመ ÷ ምድርንም ፡ አወከት ፤ ተመለከተ ÷ አሕዛብንም ፡ አናወጠ ፤ የዘላለምም ፡ ተራሮች ፡ ተቀጠቀጡ ÷ የዘላለምም ፡ ኮረብቶች ፡ ቀለጡ ፤ መንገዱ ፡ ከዘላለም ፡ ነው ።

፯፡ የኢትዮጵያ ፡ ድንኳኖች ፡ ሲጨነቁ ፡ አየሁ ፤ የምድያም ፡ አገር ፡ መጋረጃዎች ፡ ተንቀጠቀጡ ።

፰፡ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡ ተቈጥቶአልን ? ቍጣህ ፡ በወንዞች ፡ ላይ ÷ መዓትህም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ነውን ? በፈረሶችህና ፡ በማዳንህ ፡ ሰረገሎች ፡ ላይ ፡ ተቀምጠሃልና ።

፱፡ በቃልህ ፡ እንደ ፡ ማልህ ፡ መቅሠፍትህን ፡ አወጣህ ፤ ቀስትህንም ፡ ገተርህ ፤ ምድርን ፡ ሰንጥቀህ ፡ ፈሳሾችን ፡ አወጣህ ።

፲፡ ተራሮች ፡ አንተን ፡ አይተው ፡ ተጨነቁ ፤ የውኃ ፡ ሞገድ ፡ አልፎአል ፤ ቀላዩም ፡ ድምፁን ፡ ሰጥቶአል ÷ እጁንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥቶአል ።

፲፩፡ ፍላጻችህ ፡ ከወጡበት ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ÷ ከሚንበገበገውም ፡ ከጦርህ ፡ ፀዳል ፡ የተነሣ ÷ ፀሐይና ፡ ጨረቃ ፡ በመኖሪያቸው ፡ ቆመ ።

፲፪፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በመዓት ፡ ተራመድህ ፤ አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ አሄድሃቸው ።

፲፫፡ ሕዝብህን ፡ ለመታደግ ÷ የቀባኸውንም ፡ ለማዳን ፡ ወጣህ ፤ የኃጢአተኛውን ፡ ቤት ፡ ራስ ፡ ቀጠቀጥህ ፤ መሠረቱን ፡ እስከ ፡ አንገቱ ፡ ድረስ ፡ ገለጥህ ።

፲፬፡ የአለቆችን ፡ ራስ ፡ በገዛ ፡ በትራቸው ፡ ወጋህ ፤ እኔን ፡ ይበትኑ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ወሙሶ ፡ ነፋስ ፡ መጡ ፤ ችግረኛውን ፡ በስውር ፡ ለመዋጥ ፡ ደስታቸው ፡ ነው ።

፲፭፡ ፈረሶችህን ፡ በባሕር ÷ በብዙ ፡ ውኆችም ፡ ላይ ፡ አስረገጥህ ።

፲፮፡ እኔ ፡ ሰምቻለሁ ÷ ልቤም ፡ ደነገጠብኝ ፤ ከድምፁ ፡ የተነሣ ፡ ከንፈሮቼ ፡ ተንቀጠቀጡ ፤ መንቀጥቀጥ ፡ ወደ ፡ አጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፤ በስፍራዬ ፡ ሆኜ ፡ ተናወጥሁ ፤ በሚያስጨንቁን ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ የመከራን ፡ ቀን ፡ ገም ፡ ብዬ ፡ እጠብቃለሁ ።

፲፯፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ በለስም ፡ ባታፈራ ÷ በወይንም ፡ ሐረግ ፡ ፍሬ ፡ ባይገኝ ÷ የወይራ ፡ ሥራ ፡ ቢጐድል ÷ እርሻችም ፡ መብልን ፡ ባይሰጡ ÷ በጎች ፡ ከበረቱ ፡ ቢጠፉ ÷ ላሞችም ፡ በጋጡ ፡ ውስጥ ፡ ባይገኙ ÷

፲፰፡ እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ በመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለሁ ።

፲፱፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይሌ ፡ ነው ፤ እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ዋላ ፡ እግሮች ፡ ያደርጋል ፤ በከፍታዎችም ፡ ላይ ፡ ያስሄደኛል ።

ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢዮስ
ያስ ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
አማርያ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ኩሲ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ ፡ የመጣ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

፪ ፫ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ፊት ፡ ፈጽሜ ፡ አጠ
ፋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰውንና ፡
እንስሳን ፡ አጠፋለሁ ፤ የሰማይን ፡ ወፎችና ፡
የባሕርን ፡ ዓሣዎች ፡ ማሰናከያንም ፡ ከኃጢ
አተኞች ፡ ጋር ፡ አጠፋለሁ ፤ ሰውንም ፡ ከም
ድር ፡ ፊት ፡ እቈርጣለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
፬ ሔር ። እጄንም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ በሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁ ፤
ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ የበአልን ፡ ቅሬታና ፡ የጣዖ
፭ ታቱን ፡ ካህናት ፡ ስም ፡ አጠፋለሁ ፤ በሰገነትም ፡
ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ የሚሰግዱትን ÷ በእ
ግዚአብሔርና ፡ በንጉሣቸው ፡ በሚልኮም ፡
፮ ምለው ፡ የሚሰግዱትን ÷ እግዚአብሔርንም ፡
ከመከተል ፡ የተመለሱትን ÷ እግዚአብሔ
ርንም ፡ ያልፈለጉትንና ፡ ያልጠየቁትን ፡ አጠፋ
ለሁ ።

፯ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ÷ እግዚአ
ብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አዘጋጅቶአልና ÷ የጠ
ራቸውንም ፡ ቀድሶአልና ፡ በጌታ ፡ በእግዚአብ
፰ ሔር ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ በሉ ። በእግዚአብሔርም ፡
መሥዋዕት ፡ ቀን ፡ አለቆችንና ፡ የንጉሥን ፡
ልጆች ፡ እንግዳ ፡ ልብስ ፡ የሚለብሱትንም ፡
፱ ሁሉ ፡ እቀጣለሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ በመድረኩ ፡
ላይ ፡ የሚዘልሉትን ÷ የጌታቸውን ፡ ቤት ፡ ዓመ
ፃንና ፡ ሽንገላን ፡ የሚሞሉትን ፡ እቀጣለሁ ።

፲ በዚያ ፡ ቀን ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ከዓ
ሣው ፡ በር ፡ የጩኸት ፡ ድምፅ ÷ ከከተማውም ፡
በሁለተኛው ፡ ክፍል ፡ ውካታ ÷ ከኮረብቶቹም ፡
፲፩ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ ይሆናል ። እናንተ ፡ በመክቴሽ ፡
የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ የከነዓን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ጠፍተዋልና ÷ ብርም ፡ የተሸከሙ ፡ ሁሉ ፡ ተቈ
፲፪ ርጠዋልና ፡ አልቅሱ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ኢየ
ሩሳሌምን ፡ በመብራት ፡ እመረምራለሁ ፤ በአ
ተላቸውም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ÷ በልባቸ
ውም ፡— እግዚአብሔር ፡ መልካምን ፡ አያደር
ግም ÷ ክፉም ፡ አያደርግም ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡
፲፫ እቀጣለሁ ። ብልጥግናቸውም ፡ ለምርኮ ፡ ይሆ
ናል ÷ ቤቶቻቸውም ፡ ይፈርሰሉ ፤ ቤቶችንም ፡
ይሠራሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አይቀመጡባቸውም ፤
ወይንንም ፡ ይተክላሉ ÷ የወይን ፡ ጠጁን ፡ ግን ፡
አይጠጡም ።

፲፬ ታላቁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ድምፅ ፡ ቀርቦአል ፡ እጅ
ግም ፡ ፈጥኖአል ፤ ኃያሉም ፡ በዚያ ፡ በመራራ ፡
ልቅሶ ፡ ይጮኻል ። ፲፭ ያ ፡ ቀን ፡ የመዓት ፡ ቀን ÷
የመከራና ፡ የጭንቀት ፡ ቀን ÷ የመፍረስና ፡ የመ
ጥፋት ፡ ቀን ÷ የጨለማና ፡ የጭጋግ ፡ ቀን ÷ የደ
መናና ፡ የድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ቀን ÷ በተመሸጉ ፡
፲፮ ከተሞችና ፡ በረዘሙ ፡ ግንቦች ፡ ላይ ፡ የመለከ
ትና ፡ የሰልፍ ፡ ጩኸት ፡ ቀን ፡ ነው ። ፲፯ በእግዚ
አብሔርም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡
እንደ ፡ ዕውር ፡ እስኪሄዱ ፡ ድረስ ፡ ሰዎችን ፡
አስጨንቃለሁ ፤ ደማቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ÷
ሥጋቸውም ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይፈስሳል ። ፲፰ በእ
ግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ብራቸውና ፡ ወር
ቃቸው ፡ ሊያድናቸው ፡ አይችልም ፤ እርሱም ፡
በምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጨርሳ
ቸዋልና ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በቅንዓቱ ፡ እሳት ፡
ትበላለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ፪ እናንተ ፡ እፍረት ፡ የሌላችሁ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷
ትእዛዝ ፡ ሳይወጣ ÷ ቀኑም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ሳያ
ልፍ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ትኵሳት ፡
ሳይመጣባችሁ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡
ቀን ፡ ሳይደርስባችሁ ፡ ተሰብሰቡ ÷ ተከማቹም ።
፫ እናንተ ፡ ፍርዱን ፡ የጠበቃችሁ ፡ የምድር ፡
ትሑታን ፡ ሁሉ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፤
ጽድቅንም ፡ ፈልጉ ÷ ትሕትናንም ፡ ፈልጉ ፤
ምናልባት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ትሰ
ወሩ ፡ ይሆናል ።

፬ ጋዛ ፡ ትበረበራለች ÷ አስቀሎናም ፡ በድማ ፡
ትሆናለች ፤ አዛዉንንም ፡ በቀትር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
፭ ያሳድዱአታል ÷ አቃሮንም ፡ ትነቀላለች ። በባ
ሕር ፡ ዳር ፡ ለሚኖሩ ፡ ለከሊታውያን ፡ ሕዝብ ፡
ወዮላቸው ! የናሌስዋኤማውያን ፡ ምድር ፡
ከነዓን ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በአንተ ፡
ላይ ፡ ነው ÷ የሚቀመጥብህም ፡ ሰው ፡ እንዳይኖር ፡
አጠፋሃለሁ ። ፮ ቀርጤስም ፡ የእረኞች ፡ መኖሪያና ፡
የመንጎች ፡ በረት ፡ ይሆናል ። ፯ የባሕሩም ፡ ዳር ፡
ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ይሆናል ÷ በዚያም ፡
ይሰማራሉ ፤ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጐ
በኛቸዋልና ÷ ምርኮአቸውንም ፡ ይመልሳልና ፡
በአስቀሎና ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ማታ ፡ ይተኛሉ ።

፰ በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ያላገጡባትን ÷ በድንበራ
ቸውም ፡ ላይ ፡ እየታበዩ ፡ የተናገሩባትን ፡ የሞ
ዓብን ፡ ማላገጥና ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ ስድብ ፡
ሰምቻለሁ ። ፱ ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በእርግጥ ፡ ሞዓብ ፡
እንደ ፡ ሰዶም ÷ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ገሞራ ÷
የሰማ ፡ ስፍራና ፡ የጨው ፡ ጕድጓድ ፡ ለዘላለ
ምም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነው ፡ ይኖራሉ ፤ የሕዝ

ቤም ፣ ቅሬታ ፣ ይበዘብዛቸዋል ÷ ከወገኔም ፣
፲ የተረፉት ፣ ይወርሱአቸዋል ። በሠራዊት ፣ ጌታ ፣
በእግዚአብሔር ፣ ሕዝብ ፣ ላይ ፣ አላግጠዋልና ÷
እየታበዩም ፣ ተናግረዋልና ፣ ይህ ፣ ስለ ፣ ትዕቢታ
፲፩ ቸው ፣ ያገኛቸዋል ። እግዚአብሔር ፣ በእነርሱ ፣
ላይ ፣ የተፈራ ፣ ይሆናል ÷ የምድርንም ፣ አማል
ክት ፣ ሁሉ ፣ ያከሳቸዋል ፤ በአሕዛብም ፣ ደሴ
ቶች ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ የሚኖሩ ፣ ሰዎች ፣ ሁሉ ፣ በስ
፲፪ ፍራቸው ፣ ሆነው ፣ ለእርሱ ፣ ይሰግዳሉ ።
እናንተም ፣ ኢትዮጵያውያን ፣ ደግሞ ÷ በሰ
፲፫ ይፈ ፣ ትገደላላችሁ ። እርሱም ፣ በሰሜን ፣ ላይ ፣
እጁን ፣ ይዘረጋል ÷ አሦርንም ፣ ያጠፋል ፤ ነነዌ
ንም ፣ በድማ ÷ እንደ ፣ በረሃም ፣ ደረቅ ፣ ያደርጋ
፲፬ ታል ። መንጎችም ፣ የምድርም ፣ አራዊት ፣
ሁሉ ፣ በውስጥዋ ፣ ይመሰጋሉ ፤ ይብራና ፣ ጃርት ፣
በዓምዶችዋ ፣ መካከል ፣ ያድራሉ ፤ ድምፃቸው ፣
በመስኮቶችዋ ፣ ይጮኻል ፤ የገግጣም ፣ እን
ጨት ፣ ሥራ ፣ ይገለጣልና ፣ በመድረኮችዋ ፣
፲፭ ላይ ፣ ጥፋት ፣ ይሆናል ። ተዘልላ ፣ የተቀመጠች ÷
በልብዋም ፣ — እኔ ፣ ነኝ ÷ ከእኔም ፣ በቀር ፣ ሌላ ፣
የለም ፣ ያለች ፣ ደስተኛይቱ ፣ ከተማ ፣ ይህች ፣
ናት ፤ አራዊት ፣ የሚመሰገብት ፣ በድማ ፣ እን
ዴት ፣ ሆነች ! በእርስዋ ፣ በኩል ፣ የሚያልፈው ፣
ሁሉ ፣ እጁን ፣ እያወዛወዘ ፣ ያፍዋጫል ።

ምዕራፍ ፣ ፫ ።

፩ ለዓመፀኛይቱና ፣ ለረከሰች ፣ ለአስጨናቂይ
፪ ቱም ፣ ከተማ ፣ ወዮላት ! ድምፅን ፣ አልሰማ
ችም ÷ ተግሣጽንም ፣ አልተቀበለችም ፤ በእግ
ዚአብሔርም ፣ አልታመነችም ÷ ወደ ፣ አምላክ
፫ ዋም ፣ አልቀረበችም ። በውስጥዋ ፣ ያሉ ፣ አለ
ቆችዋ ፣ እንደሚያገሡ ፣ አንበሶች ፣ ናቸው ፤
ፈራጆችዋም ፣ እስከ ፣ ነግ ፣ ድረስ ፣ ምንም ፣ እን
ደማያስቀሩ ፣ እንደ ፣ ማታ ፣ ተኩላዎች ፣ ናቸው ።
፬ ነቢያቶችዋ ፣ ቅሌታሞችና ፣ ተንኰለኞች ፣
ሰዎች ፣ ናቸው ፤ ካህናቶችዋም ፣ መቅደሱን ፣
አርክሰዋል ÷ በሕግም ፣ ላይ ፣ ግፍ ፣ ሠርተዋል ።
፭ እግዚአብሔር ፣ በውስጥዋ ፣ ጻድቅ ፣ ነው ፤ ክፋ
ትን ፣ አያደርግም ፤ ፍርዱን ፣ በየማለዳው ፣ ወደ ፣
ብርሃን ፣ ያወጣል ÷ ሳያወጣውም ፣ አይቀርም ፤
፮ ዓመፀኛው ፣ ግን ፣ እፍረትን ፣ አያውቅም ። አሕ
ዛብን ፣ አጥፍቻለሁ ፤ ግንቦቻቸው ፣ ሁሉ ፣ ፈር
ሰዋል ፤ መንገዳቸውን ፣ ማንም ፣ እንዳያልፍ
በት ፣ ምድረ ፣ በዳ ፣ አድርጌአለሁ ÷ ከተሞቻ
ቸውም ፣ ማንም ፣ እንዳይኖርባቸው ÷ አን
ድስ ፣ እንኳ ፣ እንዳይቀመጥባቸው ፣ ፈርሰዋል ።
፯ እኔም — ይፈሩኛል ÷ ተግሣጽንም ፣ ይቀበላሉ ፤
ካዘዝኋትም ፣ ሁሉ ፣ ከዓይንዋ ፣ ምንም ፣ አይጠ
ፋም ፣ ብዬ ፣ ነበር ፤ እነርሱ ፣ ግን ፣ በማለዳ ፣ ተነ
ሥተው ፣ ድርጊታቸውን ፣ ሁሉ ፣ አረከሱ ።
፰ መዓቴንና ፣ የቁጣዬን ፣ ትኵሳት ፣ ሁሉ ፣ አፈ
ስስባቸው ፣ ዘንድ ፣ ፍርዴ ፣ አሕዛብን ፣ ለመሰብ
ሰብ ÷ መንግሥታትንም ፣ ለማከማቸት ፣ ነውና ÷
ምድርም ፣ ሁሉ ፣ በቅንዓቴ ፣ እሳት ፣ ትበላለ
ችና ፣ ስለዚህ ፣ ለመበገበገ ፣ እስክምነሣበት ፣
ቀን ፣ ድረስ ፣ ጠብቁኝ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ።
፱ በዚያን ፣ ጊዜም ፣ አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ አንድ ፣
ሆነው ፣ እግዚአብሔርን ፣ ያገለግሉት ፣ ዘንድ ፣
ስሙን ፣ እንዲጠሩ ፣ ንጹሕን ፣ ልሳን ፣ እመልስ
ላቸዋለሁ ። ከኢትዮጵያ ፣ ወንዞች ፣ ማዶ ፣ የሚ ፲
ማልዱኝ ÷ የተበተኑት ፣ ሴቶች ፣ ልጆቼ ÷ ቍር
ባኔን ፣ ያመጡልኛል ። በዚያን ፣ ጊዜ ፣ እየታ ፲፩
በዩ ፣ የሚፎክሩትን ፣ ከመካከልሽ ፣ አወጣለሁና ÷
አንቺም ፣ በቅዱስ ፣ ተራራዬ ፣ ዳግመኛ ፣ አትኰ
ሪምና ፣ በዚያ ፣ ቀን ፣ በእኔ ፣ ላይ ፣ ተላልፈሽ ፣
በሠራሽው ፣ ሥራ ፣ ሁሉ ፣ አታፍሪም ። በመካ ፲፪
ከልሽም ፣ የዋህና ፣ ትሑት ፣ ሕዝብን ፣ አስቀ
ራለሁ ፤ በእግዚአብሔርም ፣ ስም ፣ ይታመናሉ ።
የእስራኤል ፣ ቅሬታ ፣ ኃጢአትን ፣ አይሠሩም ÷ ፲፫
ሐሰትንም ፣ አይናገሩም ÷ በአፋቸውም ፣ ውስጥ ፣
ተንኰለኛ ፣ ምላስ ፣ አይገኝም ፤ እነርሱም ፣ ይሰ
ማራሉ ÷ ይመሰገጣል ÷ የሚያስፈራቸውም ፣
የለም ።
የጽዮን ፣ ልጅ ፣ ሆይ ÷ ዘምሪ ፤ እስራኤል ፣ ፲፬
ሆይ ÷ እልል ፣ በል ፤ የኢየሩሳሌም ፣ ልጅ ፣ ሆይ ÷
ፌጽዱም ፣ ልብሽ ፣ ሐሤት ፣ አድርጊ ፣ ደስም ፣
ይበልሽ ። እግዚአብሔር ፣ ፍርድሽን ፣ አስወ ፲፭
ግዶአል ÷ ጠላትሽንም ፣ ጥሎአል ፤ የእስራ
ኤል ፣ ንጉሥ ፣ እግዚአብሔር ፣ በመካከልሽ ፣
አለ ÷ ከእንግዲህም ፣ ወዲህ ፣ ክፉ ፣ ነገርን ፣
አታዪም ። በዚያን ፣ ቀን ፣ ለኢየሩሳሌም ፣ — ፲፮
ጽዮን ፣ ሆይ ÷ አትፍሪ ÷ እጆችሽም ፣ አይዛሉ ።
አምላክሽ ፣ እግዚአብሔር ፣ በመካከልሽ ፣ ታዳጊ ፲፯
ኃያል ፣ ነው ፤ በደስታ ፣ በአንቺ ፣ ደስ ፣ ይለዋል ÷
በፍቅሩም ፣ ያርፋል ÷ በእልልታም ፣ በአንቺ ፣
ደስ ፣ ይለዋል ፣ ይባላል ። ከጉባኤው ፣ ርቀው ፣ ፲፰
የሚያገሡትን ÷ ከአንቺም ፣ የሆኑትን ፣ እሰበስ
ባለሁ ፤ ስድብ ፣ እንደ ፣ ሸክም ፣ ከብዶባቸው ፣
ነበር ። በዚያ ፣ ዘመን ፣ እነሆ ÷ ባስጨነቁሽ ፣ ፲፱
ሁሉ ፣ ላይ ፣ አደርግባቸዋለሁ ፤ አንካሳይቱንም ፣
አድናለሁ ÷ የተጣለችውንም ፣ እሰበስባለሁ ፤
በፈሩባትም ፣ ምድር ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ ለምስጋናና ፣
ለክበረ ፣ ስም ፣ አደርጋቸዋለሁ ። በዚያ ፣ ዘመን ፣ ፳
አስገባችኋለሁ ÷ በዚያም ፣ ዘመን ፣ እሰበስባች
ኋለሁ ፤ ምርኮአችሁንም ፣ በዓይናችሁ ፣ ፊት ፣
በመለስሁ ፣ ጊዜ ፣ በምድር ፣ አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣
መካከል ፣ ለክበረ ፣ ስምና ፣ ለምስጋና ፣ አደርጋ
ችኋለሁ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ።

ት ን ቢ ተ ፡ ሐ ጌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በንጉሡ ፡ በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡
በሐጌ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ሰላ
ትያል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዘሩባቤል ÷ ወደ ፡ ታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ ወደ ፡ ኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
፪፤ ኢያሱ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡— ዘመኑ ፡
አልደረሰም ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚሠራ
በት ፡ ዘመን ፡ አልደረሰም ፡ ይላል ፡ ብሎ ፡ ተና
፫፤ ገረ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡
፬፤ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— በውኑ ፡ ይህ ፡
ቤት ፡ ፈርሶ ፡ ሳለ ፡ እናንተ ፡ ራሳችሁ ፡ በተሸ
ለሙ ፡ ቤቶቻችሁ ፡ ለመኖር ፡ ጊዜው ፡ ነውን ?
፭፤ አሁንም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ልባችሁን ፡ በመንገዳችሁ ፡
፮፤ ላይ ፡ አድርጉ ። ብዙ ፡ ዘራችሁ ÷ ጥቂትም ፡
አገባችሁ ፤ በላችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልጠገባች
ሁም ፤ ጠጣችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልረካችሁም ፤
ለበሳችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልሞቃችሁም ፤
ደመወዙን ፡ የተቀበለ ፡ ሰው ፡ በቀዳዳ ፡ ከረ
ጢት ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ ደመወዙን ፡ ተቀ
በለ ።
፯፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ልባችሁን ፡ በመንገዳችሁ ፡ ላይ ፡ አድ
፰፤ ርጉ ። ወደ ፡ ተራራው ፡ ውጡ ÷ እንጨትንም ፡
አምጡ ÷ ቤቱንም ፡ ሥሩ ፤ እኔም ፡ በእርሱ ፡
ደስ ፡ ይለኛል ÷ እኔም ፡ እመሰገናለሁ ÷ ይላል ፡
፱፤ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ተስፋ ፡
አደረጋችሁ ÷ እነሆም ÷ ጥቂት ፡ ሆነ ፤ ወደ ፡
ቤትም ፡ ባገባችሁት ፡ ጊዜ ፡ እፍ ፡ አልሁበት ።
ይህ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
እየቤታችሁ ፡ እየሮጣችሁ ፡ የእኔ ፡ ቤት ፡ ፈርሶ ፡
፲፤ ስለ ፡ ተቀመጠ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ሰማያት ፡ በላ
ያችሁ ፡ ጠልን ፡ ከልክለዋል ÷ ምድሪቱም ፡ ፍሬ
፲፩፤ ዋን ፡ ከልክላለች ። እኔም ፡ በምድርና ፡ በተራ
ሮች ÷ በእህልና ፡ በወይንም ÷ በዘይትና ፡ ምድ
ርም ፡ በምታበቅለው ፡ ላይ ÷ በሰዎችና ፡ በእን
ስሶችም ፡ ላይ ÷ እጅም ፡ በሚደክምበት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ድርቅን ፡ ጠርቻለሁ ።
፲፪፤ የሰላትያልም ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ÷ ታላቁም ፡
ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ÷ የቀሩትም ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ድምፅ ፡ የነቢዩንም ፡ የሐጌን ፡ ቃል ÷ አም
ላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ላከው ፡ ሁሉ ፡
ሰሙ ፤ ሕዝቡም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈሩ ።
፲፫፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልእክተኛ ፡ ሐጌ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ መልእክት ፡ ሕዝቡን ፡— እኔ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
ብሎ ፡ ተናገረ ። እግዚአብሔርም ፡ የይሁዳን ፡ ፲፬፤ ፲፭፤
አለቃ ፡ የሰላትያልን ፡ ልጅ ፡ የዘሩባቤልን ፡ መን
ፈስ ÷ የታላቁንም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅን ፡ ልጅ ፡
የኢያሱን ፡ መንፈስ ÷ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ በንጉሡም ፡ በዳርዮስ ፡
በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡
ከወሩም ፡ በሃያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ መጡ ÷
የአምላካቸውንም ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሠሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሃያ ፡ አንደ
ኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡
፪፤ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ለይሁዳ ፡
አለቃ ፡ ለሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ለዘሩባቤል ÷ ለታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ ለኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ለኢያሱ ÷
ለቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ስትል ፡ ተናገር ፡—
፫፤ በቀድሞ ፡ ክብሩ ፡ ሳለ ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ያየ ፡ በእ
ናንተ ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡ ማን ፡ ነው ? ዛሬስ ፡
እንደ ፡ እርሱ ፡ ሆኖ ፡ አያችሁት ? በዓይናችሁ ፡ እንደ ፡
፬፤ ምናምን ፡ አይደለምን ? አሁን ፡ ግን ÷ ዘሩባቤል ፡
ሆይ ÷ በርታ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ሆይ ÷
በርታ ÷ እናንተም ፡ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ በር
ቱና ፡ ሥሩ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔ ፡ ከእ
ናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
፭፤ እግዚአብሔር ። መንፈሴም ፡ በመካከላችሁ ፡
፮፤ ይኖራልና ፡ አትፍሩ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ገና ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ በቅርብ ፡ ዘመን ፡ እኔ ፡ ሰማያትንና ፡ ምድ
ርን ፡ ባሕርንና ፡ የብስንም ፡ አናውጣለሁ ፤
፯፤ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አናውጣለሁ ÷ በአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ የተመረጠውም ፡ ዕቃ ፡ ይመጣል ፤ ይህ
ንም ፡ ቤት ፡ በክብር ፡ እሞላዋለሁ ÷ ይላል ፡
፰፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ብሩ ፡ የእኔ ፡
፱፤ ነው ÷ ወርቁም ፡ የእኔ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡
የዚህ ፡ የሁለተኛው ፡ ቤት ፡ ክብር ፡ ይበልጣል ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በዚ
ህም ፡ ስፍራ ፡ ሰላምን ፡ እሰጣለሁ ÷ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፤ በዳርዮስም ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በዘጠነ
ኛው ፡ ወር ፡ በሃያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡
፲፩፤ ሲል ፡ መጣ ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ካህናቱን ፡ ስለ ፡ሕጉ ፡
ጠይቅ ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ የተቀደሰ ፡ ሥጋ ፡ በል
፲፪፤ ብሱ ፡ ዘርፍ ፡ ቢይዝ ÷ በዘርፉም ፡ እንጀራ ፡

ወይም ፡ ወጥ ÷ ወይም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ ወይም ፡ ዘይት ÷ ወይም ፡ ማናቸውም ፡ መብል ፡ ቢነካ ፡ ያ ፡ የተነካው ፡ በውኑ ፡ ይቀደሳልን ? ብለህ ፡ ካህናቱን ፡ ጠይቃቸው ። ካህናቱም ፡— አይሆ ፲፫ ንም ፡ ብለው ፡ መለሱ ። ሐጌም ፡— በሬሳ ፡ የረከሰ ፡ ሰው ፡ ከእነዚህ ፡ አንዱን ፡ ቢነካ ፡ ያ ፡ የተነካው ፡ በውኑ ፡ ይረክሳልን ? አለ ። ካህናቱም ፡— ፲፬ አዎን ፡ ይረክሳል ፡ ብለው ፡ መለሱ ። ሐጌም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ይህ ፡ ሕዝብና ፡ ይህ ፡ ወገን ፡ በፊቴ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ የእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤ በዚያም ፡ ያቀረቡት ፡ ነገር ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ፲፭ አሁንም ፡ ድንጋይ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ሳይነባበር ÷ ከዛሬ ፡ ጀምራችሁ ፡ ወዳለፈው ፡ ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ። ፲፮ በዚያን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሰው ፡ ሀያ ፡ መስፈሪያ ፡ ወዳለበት ፡ ምርት ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ የተገኘው ፡ አሥር ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤ አምሳ ፡ ማድጋም ፡ ይቀዳ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መጥመቂያው ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ የተገኘው ፡ ሀያ ፡ ብቻ ፡ ነው ። ፲፯ በእጃችሁ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በዋግና ፡ በአረማሞ ፡ በበረዶም ፡ መታኋችሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ከዛሬው ፡ ከዘጠነኛው ፡ ወር ፡ ከሀያ ፡ ፲፰ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ጀምራችሁ ፡ የሚመጣውን ፡ ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ መሠረት ፡ ከተተከለበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ልብ ፡ አድርጉ ። ዘር ፡ በጎተራ ፡ ገና ፡ ይኖራ ፲፱ ልን ? ወይንና ፡ በለስ ፡ ሮማንና ፡ ወይራ ፡ አላፈሩም ፤ ከዚህች ፡ ቀን ፡ ጀምሬ ፡ እባርካችኋለሁ ።

በወሩ ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአ ፳ ብሔር ፡ ቃል ፡ ሁለተኛ ፡ ወደ ፡ ሐጌ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ለይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ለዘሩባቤል ፡ ፳፩ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፡— ሰማያትንና ፡ ምድርን ፡ አናውጣለሁ ፤ የመንግሥታትንም ፡ ዙፋን ፡ ፳፪ እገለብጣለሁ ÷ የአሕዛብንም ፡ መንግሥታት ፡ ኃይል ፡ አጠፋለሁ ፤ ሰረገሎችንና ፡ የሚቀመጡባቸውንም ፡ እገለብጣለሁ ፤ ፈረሶችና ፡ ፈረሰኞቻቸውም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በወንድማቸው ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ። ፳፫ በዚያ ፡ ቀን ፡ እወስድህ ፡ ዘሩባቤል ፡ ሆይ ÷ በዚያ ፡ ቀን ፡ እንዳተመ ፡ አደርግሃለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔ ፡ መርጬሃለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ እንደ ፡ ቀለበት ፡ ማተሚያ ፡ አደርግሃለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ አዶ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ በራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፪ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እግዚአብሔር ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፫ ነበር ። ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እኔም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመለሳለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ ፬ ሔር ። የቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ሰብከዋል ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከክፉ ፡ መንገዳችሁና ፡ ከክፉ ፡ ሥራችሁ ፡ ተመለሱ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ÷ እኔንም ፡ አላደመጡም ፤ እንደ ፡ እነርሱ ፡ አትሁኑ ÷ ይላል ፡ እግ ፭ ዚአብሔር ። አባቶቻችሁ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ? ነቢያትስ ፡ ለዘላለም ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉን ? ፮ ለባሪያዎቼስ ፡ ለነቢያት ፡ ያዘዝኋቸው ፡ ቃሎቼና ፡ ሥርዓቴ ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ላይ ፡ አልደረሱምን ? እነርሱም ፡ ተመልሰው ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንገዳችንና ፡ በሥራችን ፡ መጠን ፡ ያደርግብን ፡ ዘንድ ፡ እንዳሰበ ፡ እንዲሁ ፡ አድርጎብናል ፡ አሉ ።

በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳባጥ ፡ ፯ በሚባል ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ አዶ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ በራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እነ ፰ ሆም ÷ አንድ ፡ ሰው ፡ በመጋላ ፡ ፈረስ ፡ ተቀምጦ ፡ በሌሊት ፡ አየሁ ÷ እርሱም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ባሉ ፡ በባርስነኑ ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በስተ ፡ ኋላውም ፡ መጋላና ፡ ሐመር ፡ አንባላይም ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ። እኔም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ ፱ እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁ ። ከእኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡— እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሳይሃለሁ ፡ አለኝ ። በባር ፲ ሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ቆሞ ፡ የነበረው ፡ ሰው ፡— እነዚህ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላካቸው ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ፲፩ ቆሞ ፡ የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡— በምድር ፡ ላይ ፡ ተመላለስን ÷ እነሆም ÷ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ዝም ፡ ብላ ፡ ዐርፋ ፡ ተቀምጣለች ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፡— ፲፪ አቤቱ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡ የተቈጣሃቸውን ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡ የይ

ሁዳን ፥ ከተሞች ፥ የማትምራቸው ፥ እስከ ፥ መቼ ፥
፲፫ ነው ? አለ ። እግዚአብሔርም ፥ መልሶ ፥ ከእኔ ፥
ጋር ፥ ይነጋገር ፥ ለነበረው ፥ መልአክ ፥ በመልካ
፲፬ ምና ፥ በሚያጽናና ፥ ቃል ፥ ተናገረው ። ስለዚ
ህም ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ይነጋገር ፥ የነበረው ፥ መል
አክ ፥ እንዲህ ፥ አለኝ ፦— ስበክ ፥ እንዲህም ፥
በል ፦— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እን
ዲህ ፥ ይላል ፦— እኔ ፥ በታላቅ ፥ ቅንዓት ፥ በኢየ
፲፭ ሩሳሌምና ፥ በጽዮን ፥ ቀንቻለሁ ። እኔ ፥ ጥቂት ፥
ብቻ ፥ ተቈጥቼ ፥ ሳለሁ ፥ እነርሱ ፥ ክፋትን ፥ ስላገ
ዙት ÷ ባልተቸገሩት ፥ አሕዛብ ፥ ላይ ፥ እጅግ ፥
፲፮ ተቈጥቻለሁ ። ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፥ እን
ዲህ ፥ ይላል ፦— ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ በምሕረት ፥
ተመልሻለሁ ፤ ቤቴ ፥ ይሠራበታል ፤ በኢየሩሳ
ሌምም ፥ ላይ ፥ ገመድ ፥ ይዘረጋበታል ÷ ይልላ ፥
፲፯ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ። ደግሞም ፥ እን
ዲህ ፥ ስትል ፥ ስበክ ፦— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚ
አብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— ከተሞቼ ፥ ደግሞ ፥
በበጎ ፥ ነገር ፥ ይረካሉ ፤ እግዚአብሔርም ፥ ደግሞ ፥
ጽዮንን ፥ ያጽናናል ÷ ኢየሩሳሌምንም ፥ ደግሞ ፥
ይመርጣል ።
፲፰ ዓይኖቼንም ፥ አንሥቼ ፥ እነሆ ÷ አራት ፥ ቀን
፲፱ ዶች ፥ አየሁ ። ከእኔም ፥ ጋር ፥ ይነጋገር ፥ የነበረ
ውን ፥ መልአክ ፦— እነዚህ ፥ ምንድር ፥ ናቸው?
አልሁት ። እርሱም ፦— እነዚህ ፥ ይሁዳንና ፥ እስ
ራኤልን ፥ ኢየሩሳሌምንም ፥ የበተኑ ፥ ቀንዶች ፥
፳ ናቸው ፥ ብሎ ፥ መለሰልኝ ። እግዚአብሔርም ፥
፳፩ አራት ፥ ጠራቢዎች ፥ አሳየኝ ። እኔም ፦— እነ
ዚህ ፥ የመጡት ፥ ምን ፥ ሊሠሩ ፥ ነው ? አልሁ ።
እርሱም ፦— አንድ ፥ ሰው ፥ ራሱን ፥ እስከማያ
ነሣ ፥ ድረስ ፥ እነዚህ ፥ ቀንዶች ፥ ይሁዳን ፥ የበ
ተኑ ፥ ናቸው ፤ እነዚህ ፥ ግን ፥ ሊያስፈራሩአ
ቸው ÷ የይሁዳንም ፥ አገር ፥ ይበትኑ ፥ ዘንድ ፥
ቀንዳቸውን ፥ ያነሡትን ፥ የአሕዛብን ፥ ቀንዶች ፥
ሊጥሉ ፥ መጥተዋል ፥ ብሎ ፥ ተናገረ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ ዓይኖቼንም ፥ አነሣሁ ፤ እነሆም ÷ በእጁ ፥
የመለኪያ ፥ ገመድ ፥ የያዘ ፥ አንድ ፥ ሰውን ፥ አየሁ ።
፪ እኔም ፦— አንተ ፥ ወዴት ፥ ትሄዳለህ ? አልሁ ።
እርሱም ፦— የኢየሩሳሌምን ፥ ወርድና ፥ ርዝ
መት ፥ ስንት ፥ መሆኑን ፥ ሰፍሬ ፥ አይ ፥ ዘንድ ፥ እሄ
፫ ዳለሁ ፥ አለኝ ። እነሆም ÷ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ይነጋ
ገር ፥ የነበረው ፥ መልአክ ፥ ወጣ ÷ ሌላም ፥ መል
፬ አክ ፥ ሊገናኘው ፥ ወጣ ÷ እንዲህም ፥ አለው ፦—
ሩጥ ÷ ይህንም ፥ ጕልማሳ ፥ እንዲህ ፥ በለው ፦—
ኢየሩሳሌም ፥ በውስጥዋ ፥ ካሉት ፥ ሰዎችና ፥
እንስሶች ፥ ብዛት ፥ የተነሣ ፥ ቅጥር ፥ እንደሌላ
፭ ቸው ፥ መንደሮች ፥ ሆና ፥ ትኖራለች ። እኔ ፥ በዙ
ሪያዋ ፥ የእሳት ፥ ቅጥር ፥ እሆንላታለሁ ÷ በውስ
ጥዋም ፥ ክብርን ፥ እሆናለሁ ÷ ይላል ፥ እግዚአ
ብሔር ።
፮ እናንተ ፥ ሆይ ÷ ከሰሜን ፥ ምድር ፥ ሽሹ ÷
ይላል ፥ እግዚአብሔር ፤ እንደ ፥ አራቱ ፥ የሰ
ማይ ፥ ነፋሳት ፥ በትኛችኋለሁና ÷ ይላል ፥ እግዚ
አብሔር ። አንቺ ፥ ከባቢሎን ፥ ሴት ፥ ልጅ ፥
፯ ጋር ፥ የምትኖሪ ፥ ጽዮን ፥ ሆይ ÷ ኰብልዪ ።
የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥
፰ ይላልና ፦— ከክብሩ ፥ በኋላ ፥ ወደ ፥ በዘበዙአ
ችሁ ፥ አሕዛብ ፥ ልከኛል ፤ የሚነካችሁ ፥ የዓይ
ኑን ፥ ብሌን ፥ የሚነካ ፥ ነውና ። እነሆ ÷ እጄን ፥
፱ በላያቸው ፥ አወዛውዛለሁ ÷ ተገዝተው ፥ ለነበ
ሩት ፥ ብዝበዛ ፥ ይሆናሉ ፤ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግ
ዚአብሔርም ፥ እንደ ፥ ላከኝ ፥ ታውቃላችሁ ።
የጽዮን ፥ ልጅ ፥ ሆይ ÷ እነሆ ÷ መጥቼ ፥ በመካ
፲ ከልሽ ፥ እኖራለሁና ፥ ዘምሪ ፥ ደስም ፥ ይበልሽ ÷
ይላል ፥ እግዚአብሔር ። በዚያም ፥ ቀን ፥ ብዙ ፥
፲፩ አሕዛብ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይጠጋሉ ÷ ሕዝ
ብም ፥ ይሆኑኛል ፤ በመካከልሽም ፥ እኖራለሁ ÷
የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔርም ፥ ወደ ፥ አንቺ ፥
እንደ ፥ ላከኝ ፥ ታውቂአለሽ ። እግዚአብሔርም ፥
፲፪ ይሁዳን ፥ እድል ፥ ፈንታው ፥ አድርጎ ፥ በተቀደ
ሰችው ፥ ምድር ፥ ይወርሰዋል ÷ ኢየሩሳሌም
ንም ፥ ዳግመኛ ፥ ይመርጣል ። እግዚአብሔር ፥
፲፫ ከተቀደሰ ፥ ማደሪያው ፥ ነቅቶአልና ፥ ሥጋ ፥
ለባሽ ፥ ሁሉ ፥ ሆይ ÷ በፊቱ ፥ ዝም ፥ በል ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

፩ እርሱም ፥ ታላቁን ፥ ካህን ፥ ኢያሱን ፥ በእግ
ዚአብሔር ፥ መልአክ ፥ ፊት ፥ ቆሞ ፥ አሳየኝ ÷
ሰይጣንም ፥ ይከስሰው ፥ ዘንድ ፥ በስተ ፥ ቀኙ ፥
፪ ቆሞ ፥ ነበር ። እግዚአብሔርም ፥ ሰይጣንን ፦—
ሰይጣን ፥ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፥ ይገሥጽህ ፥ ኢየ
ሩሳሌምን ፥ የመረጠ ፥ እግዚአብሔር ፥ ይገሥ
ጽህ ፤ በውኑ ፥ ይህ ፥ ከእሳት ፥ የተነጠቀ ፥ ትን
፫ ታግ ፥ አይደለምን ? አለው ። ኢያሱም ፥ እድ
፬ ፋም ፥ ልብስ ፥ ለብሶ ፥ በመልአኩ ፥ ፊት ፥ ቆሞ ፥
ነበር ። እርሱም ፥ መልሶ ፥ በፊቱ ፥ የቆሙትን ፦—
እድፋሙን ፥ ልብስ ፥ ከእርሱ ፥ ላይ ፥ አውልቁ ፥
አላቸው ። እርሱንም ፦— እነሆ ÷ አበሳህን ፥ ከአ
ንተ ፥ አርቂአለሁ ÷ ጥሩ ፥ ልብስም ፥ አለብስሃ
ለሁ ፥ አለው ። ደግሞ ፦— ንጹሕ ፥ ጥምጥም ፥
፭ በራሱ ፥ ላይ ፥ አድርጉ ፥ አለ ። እነርሱም ፥ በራሱ ፥
ላይ ፥ ንጹሕ ፥ ጥምጥም ፥ አደረጉ ÷ ልብስንም ፥
አለበሱት ፤ የእግዚአብሔርም ፥ መልአክ ፥ በአ
ጠገቡ ፥ ቆሞ ፥ ነበር ።
፮ የእግዚአብሔርም ፥ መልአክ ፥ በኢያሱ ፥ እን
፯ ዲህ ፥ ሲል ፥ አዳንበት ፦— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግ
ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፦— በመንገዴ ፥
ብትሄድ ፥ ትእዛዜንም ፥ ብትጠብቅ ÷ በቤቴ ፥
ላይ ፥ ትፈርዳለህ ÷ አደባባዮቼንም ፥ ትጠብቃ
ለህ ÷ በዚህም ፥ ከቆሙት ፥ ከእነዚህ ፥ ጋር ፥ መግ
፰ ባትን ፥ እሰጥሃለሁ ። ታላቁ ፥ ካህን ፥ ኢያሱ ፥
ሆይ ÷ ስማ ፤ በፊትህም ፥ የሚቀመጡት ፥ ባል
ንጀሮችህ ፥ ለምልክት ፥ የሚሆኑ ፥ ሰዎች ፥ ናቸ
ውና ፥ ይስሙ ፤ እነሆ ÷ እኔ ፥ ባሪያዬን ፥ ቀኖጥ
፱ ቃዋ ፥ አወጣለሁ ። በኢያሱ ፥ ፊት ፥ ያኖርሁት ፥
ድንጋይ ፥ እነሆ ፥ አለ ፤ በአንዱ ፥ ድንጋይ ፥ ላይ ፥

ሰባት ፡ ዓይኖች ፡ አሉ ፤ እነሦ ÷ ቅርጸን ፡ እቀር
ጻለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ የዚያችንም ፡ ምድር ፡ በደል ፡ በአንድ ፡
፲ ፡ ቀን ፡ አስወግዳለሁ ። በዚያ ፡ ቀን ÷ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እያንዳንዱ ፡
ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ሆኖ ፡ ባልንጀራ
ውን ፡ ይጠራል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መል
አክ ፡ ተመልሶ ፡ ከእንቅልፉ ፡ እንደሚነቃ ፡
፪ ፡ ሰው ፡ አነቃኝ ። እርሱም ፡— የምታየው ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡— እነሦ ÷ ሁለንተ
ናው ፡ ወርቅ ፡ የሆነውን ፡ መቅረዝ ፡ አየሁ ፤
የዘይትም ፡ ማሰሮ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ÷ ሰባ
ትም ፡ መብራቶች ፡ ነበሩበት ፤ በራሱም ፡ ላይ ፡
ለነበሩት ፡ መብራቶች ፡ ሰባት ፡ ቧምቧዎች ፡
፫ ፡ ነበሩአቸው ። ሁለት ፡ የወይራ ፡ ዛፎች ÷ አንዱ ፡
በማሰሮው ፡ በስተ ፡ ቀኝ ፡ አንዱም ፡ በስተ ፡
ግራው ፡ ሆነው ÷ በአጠገቡ ፡ ነበሩ ፡ አልሁ ።
፬ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡ መልአክ ፡
መልሼ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡ ምንድር ፡
፭ ፡ ናቸው ? አልሁት ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነ
በረውም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፡— እነዚህ ፡ ምን ፡
እንደ ፡ ሆኑ ፡ አታውቅምን ? አለኝ ። እኔም ፡—
፮ ፡ ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አላውቅም ፡ አልሁ ። መልሶም ፡—
ለዘሩባቤል ፡ የተባለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ይህ ፡ ነው ፡— በመንፈሴ ፡ እንጂ ፡ በኃይልና ፡
በብርታት ፡ አይደለም ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
፯ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሆይ ÷
አንተ ፡ ምንድር ፡ ነህ ? በዘሩባቤል ፡ ፊት ፡ ደል
ዳላ ፡ ሜዳ ፡ ትሆናለህ ፤ ሰዎችም ፡— ሞገስ ÷
ሞገስ ፡ ይሁንለት ፡ ብለው ፡ እየጮኹ ፡ እርሱ ፡
መደምደሚያውን ፡ ድንጋይ ፡ ያወጣል ፡ ብሎ ፡
ተናገረኝ ።
፰ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፱ ፡ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የዘሩባቤል ፡ እጆች ፡
ይህን ፡ ቤት ፡ መሠረቱ ÷ የእርሱም ፡ እጆች ፡
ይፈጽሙታል ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቃ
፲ ፡ ላችሁ ። የጥቂቱን ፡ ነገር ፡ ቀን ፡ የናቀ ፡ ማን ፡
ነው ? እነዚህ ፡ ሰባቱ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ በዘ
ሩባቤል ፡ እጅ ፡ ቱንቢውን ፡ ያያሉ ፤ እነዚህም ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ የሚዘዋወሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ዓይኖች ፡ ናቸው ።
፲፩ ፡ እኔም ፡ መልሼ ፡— በመቅረዙ ፡ በስተ ፡ ቀኝና ፡
በስተ ፡ ግራ ፡ ያሉ ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ የወይራ ፡
፲፪ ፡ ዛፎች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁት ። ሁለተ
ኛም ፡ መልሼ ፡— በሁለቱ ፡ የወርቅ ፡ ቧምቧ
ዎች ፡ አጠገብ ፡ ሆነው ፡ የወርቁን ፡ ዘይት ፡ የሚ
ያፈስሱ ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ የወይራ ፡ ቅርንጫፎች ፡
፲፫ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡—
እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አታውቅምን ?
አለኝ ። እኔም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አላውቅም ፡
፲፬ ፡ አልሁት ። እርሱም ፡— በምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡
አጠገብ ፡ የቆሙት ፡ ሁለቱ ፡ የተቀቡት ፡ እን
ዚህ ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ ተመልሼም ፡ ዓይኖቼን ፡ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷
፪ ፡ አንድ ፡ በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡ አየሁ ።
፫ ፡ እርሱም ፡— የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ።
እኔም ፡— በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡ አያለሁ ፤
ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡
፬ ፡ ነው ፡ አልሁ ። እንዲህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ በም
ድር ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚወጣው ፡ እርግማን ፡
ነው ፤ የሚሰርቅ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በዚህ ፡
በኩል ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ÷ በሐ
ሰት ፡ የሚምልም ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በዚያ ፡
በኩል ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
፭ ፡ እኔ ፡ አስወጣዋለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ÷ ወደሚሰርቀውም ፡ ቤት ÷ በሐ
ሰትም ፡ በስሜ ፡ ወደሚምለው ፡ ቤት ፡ ይገባል ፤
በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ ይኖራል ÷ እርሱንም ÷ እን
ጨቱንና ፡ ድንጋዩን ÷ ይበላል ።
፮ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡
ወጥቶ ፡— ዓይኖችህን ፡ አንሣ ÷ ይህችም ፡ የም
ትወጣው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እይ ፡ አለኝ ።
፯ ፡ እኔም ፡— ምንድር ፡ ናት ? አልሁ ። እርሱም ፡—
ይህች ፡ የምትወጣው ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ናት ፡
አለች ። ደግሞም ፡— በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡
በደላቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ። እነሆም ÷ የእርሳ
፰ ፡ ሱን ፡ መክሊት ፡ አነሡት ፤ እነሆም ÷ በኢፍ ፡
መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ተቀ
ምጣ ፡ ነበር ። እርሱም ፡— ይህች ፡ ክፋት ፡ ናት ፡
፱ ፡ አለኝ ፤ በኢፍ ፡ መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ ጣላት ÷
የእርሳሱንም ፡ ጠገራ ፡ በመስፈሪያ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡
ጣለ ። ዓይኖቼንም ፡ አንሥቼ ፡ አየሁ ÷ እነሆም ÷
፲ ፡ ሁለት ፡ ሴቶች ፡ ወጡ ÷ ነፋስም ፡ በክንፎቻ
ቸው ፡ ነበረ ፤ ክንፎቻቸውም ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡
ክንፎች ፡ ነበሩ ፤ የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ አነሡት ። ከእ
፲፩ ፡ ኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረውን ፡ መልአክ ፡—
እነዚህ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያውን ፡ ወዴት ፡ ይወ
ስዱታል ? አልሁት ። እርሱም ፡— በሰናዖር ፡
፲፪ ፡ ምድር ፡ ቤት ፡ ይሠሩለት ፡ ዘንድ ፡ ይወስዱታል ፤
በተዘጋጀም ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ በስፍራው ፡ ይኖ
ራል ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ፡ ተመልሼም ፡ ዓይኖቼን ፡ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷
፪ ፡ አራት ፡ ሰረገሎች ፡ ከሁለት ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡
ሲወጡ ፡ አየሁ ፤ ተራሮቹም ፡ የናስ ፡ ተራሮች ፡
፫ ፡ ነበሩ ። በሬተኛው ፡ ሰረገላ ፡ መጋላ ፡ ፈረሶች ÷
፬ ፡ በሁለተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ ዱሪ ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ÷
፭ ፡ በሦስተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ አምባላይ ፡ ፈረሶች ÷
በአራተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ ቅጥልጣል ፡ ፈረሶች ፡
፮ ፡ ነበሩ ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡

መልአክ ፥ መልሼ ፥— ጌታዬ ፥ ሆይ÷ እነዚህ ፥
፮ ምንድር ፥ ናቸው ? አልሁት ። መልአኩም ፥
መልሶ ፥— እነዚህ ፥ በምድር ፥ ሁሉ ፥ ጌታ ፥ ፊት ፥
ከቆሙበት ፥ ስፍራ ፥ የሚወጡ ፥ አራቱ ፥ የሰ
፯ ማይ ፥ ነፋሳት ፥ ናቸው ። ዱሪ ፥ ፈረሶች ፥ ያሉ
በት ፥ ወደ ፥ ሰሜን ፥ ይወጣል ፤ አምበላዮቹም ፥
ከእነርሱ ፥ በኋላ ፥ ይወጣሉ ÷ ቅጥልጣሎችም ፥
፰ ወደ ፥ ደቡብ ፥ ይወጣሉ ፥ አለኝ ። መጋለዎቹም ፥
ደግሞ ፥ ወጡ ፥ በምድርም ፥ ይመላለሱ ፥ ዘንድ ፥
ለመሄድ ፥ ይፈልጉ ፥ ነበር ፤ እርሱም ፥— ሂዱ ÷
በምድር ፥ ላይ ፥ ተመላለሱ ፥ አለ ። እነርሱም ፥
፱ በምድር ፥ ላይ ፥ ተመላለሱ ። ጮኸም ፥— እነሆ ÷
ወደ ፥ ሰሜን ፥ ምድር ፥ የሚወጡት ፥ እነርሱ ፥
መንፈሴን ፥ በሰሜን ፥ ምድር ፥ ላይ ፥ አሳርፈ
ዋል ፥ ብሎ ፥ ተናገረኝ ።
፲ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እን
፲፩ ዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— ከባቢሎን ፥ ከመጡት ፥
ምርኮኞች ፥ ከሔልዳይና ፥ ከጦብያ ፥ ከዮዳኤም ፥
ውሰድ ፤ በዚያም ፥ ቀን ፥ መጥተህ ፥ ወደ ፥ ሶፎ
ንያስ ፥ ልጅ ፥ ወደ ፥ ኢዮስያስ ፥ ቤት ፥ ግባ ።
፲፪ ብርንና ፥ ወርቅን ፥ ከእነርሱ ፥ ውሰድ ÷ አክሊሎ
ችንም ፥ ሥራ ፤ በታላቁም ፥ ካህን ፥ በኢዮሴ
ዴቅ ፥ ልጅ ፥ በኢያሱ ፥ ራስ ፥ ላይ ፥ ድፋቸው ÷
፲፫ እንዲህም ፥ በለው ፥— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚ
አብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— እነሆ ÷ ስሙ ፥
ቍጥቋጥ ፥ የሚባል ፥ ሰው ፥ በስፍራው ፥ ይበቅ
ላል ÷ የእግዚአብሔርንም ፥ መቅደስ ፥ ይሠራል ።
፲፬ እርሱ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ መቅደስ ፥ ይሠራል ÷
ክብርንም ፥ ይሸከማል ÷ በዙፋኑም ፥ ላይ ፥ ተቀ
ምጦ ፥ ይነግሣል ፤ በዙፋኑም ፥ ላይ ፥ ካህን ፥ ይሆ
ናል ÷ የሰላምም ፥ ምክር ፥ በሁለቱ ፥ መካከል ፥
፲፭ ይሆናል ። አክሊሎችም ፥ ለሔሌምና ፥ ለጦብያ ፥
ለዮዳኤም ፥ ለሶፎንያስም ፥ ልጅ ፥ ለሔን ፥ በእግ
ዚአብሔር ፥ መቅደስ ፥ ውስጥ ፥ ለመታሰቢያ ፥
ይሆናሉ ። በሩቅም ፥ ያሉት ፥ መጥተው ፥ የእ
ግዚአብሔርን ፥ መቅደስ ፥ ይሠራሉ ፥ የሠራዊት ፥
ጌታ ፥ እግዚአብሔርም ፥ ወደ ፥ እናንተ ፥ እንደ ፥
ላከኝ ፥ ታውቃላችሁ ። የአምላካችሁንም ፥ የእ
ግዚአብሔርን ፥ ቃል ፥ አጥብቃችሁ ፥ ብትሰሙ ፥
ይህ ፥ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩ በንጉሡም ፥ በዳርዮስ ፥ በአራተኛው ፥ ዓመት ፥
ካሴሉ ፥ በሚባል ፥ በዘጠነኛው ፥ ወር ፥ በአራተ
ኛው ፥ ቀን ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ ዘካ
፪ ርያስ ፥ መጣ ። የቤቴልም ፥ ሰዎች ፥ ሳራሳርንና ፥
ሬጌሜሌክን ፥ ሰዎቻቸውንም ፥ በእግዚአብሔር ፥
፫ ፊት ፥ ይለምኑ ፥ ዘንድ ÷ ለሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ለእግ
ዚአብሔር ፥ ቤት ፥ ካህናት ፥ ለነቢያትም ፥— በለ
ሩት ፥ ዓመታት ፥ እንዳደረግሁት ፥ በአምስተ
ኛው ፥ ወር ፥ መለየትና ፥ ማልቀስ ፥ ይገባኛልን ?
ብለው ፥ ይናገሩ ፥ ዘንድ ፥ ልከአቸው ፥ ነበር ።
፬ የሠራዊትም ፥ ጌታ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥
፭ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— ለምድሩ ፥
ሕዝብ ፥ ሁሉ ፥ ለካህናትም ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥
ተናገራቸው ፥— በዚህ ፥ በሰባው ፥ ዓመት ፥ በአ
ምስተኛውና ፥ በሰባተኛው ፥ ወር ፥ በጾማችሁና ፥
ባለቀሳችሁ ፥ ጊዜ ÷ በውኑ ፥ ለእኔ ፥ ጾም ፥ ጾማ
፮ ችሁልኝ ? በምትበሉበትና ፥ በምትጠጡበትስ ፥
፯ ጊዜ ÷ ለራሳችሁ ፥ የምትበሉና ፥ የምትጠጡ ፥
አይደላችሁምን ? ኢየሩሳሌምና ፥ በዙሪያዋ ፥
፰ ያሉ ፥ ከተሞች ፥ ገና ፥ ሰዎች ፥ ባሉባቸው ፥ ጊዜ ÷
በምኞትም ፥ ተቀምጠው ፥ ሳሉ ÷ ደቡቡና ፥ ቈላ
ውም ፥ ሰዎች ፥ በሉባቸው ፥ ጊዜ ÷ እግዚአብ
ሔር ፥ በቀደሙት ፥ ነቢያት ፥ እጅ ፥ የተናገረ
ውን ፥ ቃል ፥ መስማት ፥ አይገባችሁምን ?
፱ የእግዚአብሔርም ፥ ቃል ፥ ወደ ፥ ዘካርያስ ፥
፲ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግ
ዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ብሎ ፥ ተናግሮአል ፥— እው
ነተኛውን ፥ ፍርድ ፥ ፍረዱ ፤ ቸርነትንና ፥ ምሕ
ረትን ፥ ሁላችሁ ፥ ለወንድሞቻችሁ ፥ አድርጉ ፤
፲፩ መበለቲቱንና ፥ ድሀ ፥ አደጉን ÷ መጻተኛውንና ፥
ችግረኛውን ፥ አትበድሉ ፤ ከእናንተም ፥ ማንም ፥
በወንድሙ ፥ ላይ ፥ ክፉውን ፥ ነገር ፥ በልቡ ፥
፲፪ አያስብ ። እነርሱ ፥ ግን ፥ ደንደሰቻውን ፥ አዘሩ ፥
እንጂ ፥ መስማትን ፥ እምቢ ፥ አሉ ፤ እንዳይሰ
ሙም ፥ ጆሮአቸውን ፥ አደነቈሩ ። የሠራዊትም ፥
፲፫ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ በቀደሙት ፥ ነቢያት ፥
እጅ ፥ በመንፈሱ ፥ የላከውን ፥ ሕጉንና ፥ ቃሉን ፥
እንዳይሰሙ ፥ ልባቸውን ፥ እንደ ፥ አልማዝ ፥
አጠነከሩ ፤ ስለዚህ ፥ ከሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ከእግዚአ
ብሔር ፥ ዘንድ ፥ ታላቅ ፥ ቍጣ ፥ መጣ ። እኔ ፥ በጠ
፲፬ ራሁ ፥ ጊዜ ፥ እነርሱ ፥ እንዳልሰሙኝ ÷ እንዲሁ ፥
እነርሱ ፥ በሚጠሩበት ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ አልሰማም ÷
፲፭ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፤ ወደ
ማያውቁአቸውም ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ በዐውሎ ፥
ነፋስ ፥ በተንኳቸው ። እንዲሁ ፥ ከእነርሱ ፥ በኋላ ፥
ምድሪቱ ፥ ባድማ ፥ ሆናለች ÷ የሚተላለፍበትና ፥
የሚመላለስበትም ፥ አልነበረም ፤ ያማረችው
ንም ፥ ምድር ፥ ባድማ ፥ አደረጉአት ።

ምዕራፍ ፥ ፰ ።

፩ የሠራዊትም ፥ ጌታ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥
፪ ወደ ፥ እኔ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ መጣ ፥— የሠራዊት ፥
ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ስለ ፥
ጽዮን ፥ ታላቅ ፥ ቅንዓት ፥ ቀንቻለሁ ÷ በታላቅም ፥
ቍጣ ፥ ስለ ፥ እርስዋ ፥ ቀንቻለሁ ። እግዚአብሔር ፥
፫ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ወደ ፥ ጽዮን ፥ ተመልሻለሁ ÷
በኢየሩሳሌምም ፥ መካከል ፥ እኖራለሁ ፤ ኢየሩ
ሳሌምም ፥ የእውነት ፥ ከተማ ፥ ትባላለች ፤ የሠ
ራዊትም ፥ ጌታ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ተራራ ፥ የተ
፬ ቀደሰ ፥ ተራራ ፥ ይባላል ። የሠራዊት ፥ ጌታ ፥
እግዚአብሔር ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ዳግመኛ ፥
ሽማግሌዎችና ፥ ባልቴቶች ፥ በኢየሩሳሌም ፥ አደ
ባባይ ፥ ይቀመጣሉ ፤ ሰውም ፥ ሁሉ ፥ ከዕድሜው ፥
ብዛት ፥ የተነሣ ፥ ምርኩዝ ፥ በእጁ ፥ ይይዛል ።
፭ የከተማይቱም ፥ አደባባዮች ፥ በእነዚያ ፥ በሚጫ
ወቱ ፥ ወንዶችና ፥ ሴቶች ፥ ልጆች ፥ ይሞላሉ ።

፮ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — በዚህ ወራት በዚህ ሕዝብ ቅሬታ ዓይን ዘንድ ድንቅ ቢሆን በውኑ በእኔ ዓይን ዘንድ ደግሞ ድንቅ ይሆናልን? ይላል
፯ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ። የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — እነሆ
፰ ሕዝቤን ከምሥራቅ ምድርና ከምዕራብ ምድር አድነዋለሁ ፤ አመጣቸዋለሁም ፥ በኢየሩሳሌምም ውስጥ ይኖራሉ ፤ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል ፥ እኔም በእውነትና በጽድቅ አምላክ እሆናቸዋለሁ ።
፱ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — መቅደሱ ይሠራ ዘንድ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቤት ከተመሠረተበት ቀን ጀምሮ ከነቢያት አፍ ይህን ቃል በዚህ ዘመን የሰማችሁ እናንተ ሆይ ፥ እጃ
፲ ችሁን አበርቱ ። ከዚያ ወራት አስቀድሞ ለሰውና ለእንስሳ ዋጋ አልነበረምና ፤ እኔም ሰውን ሁሉ በወንድሙ ላይ አስነሥቼ ነበርና ከአስጨናቂው የተነሣ ለሚገባውና
፲፩ ለሚወጣው ሰላም አልነበረም ። አሁን ግን እንደ ቀደመው ዘመን በዚህ ሕዝብ ቅሬታ ላይ አልሆንም ፥ ይላል የሠራዊት
፲፪ ጌታ እግዚአብሔር ። ነገር ግን ሰላምን እዘራለሁ ፤ ወይኑ ፍሬውን ይሰጣል ፥ ምድርም አዝመራዋን ፥ ታወጣለች ፥ ሰማያትም ጠላቸውን ይሰጣሉ ፤ ለዚህም ሕዝብ ቅሬታ
፲፫ ይህን ነገር ሁሉ አወርሰዋለሁ ። የይሁዳ ቤትና የእስራኤል ቤት ሆይ ፥ በአሕዛብ ዘንድ እርግማን እንደ ነበራችሁ ፥ እንዲሁ አድናችኋለሁ ፥ በረከትም ትሆናላችሁ ፤ አትፍሩ ፥ እጃችሁንም አበርቱ ።
፲፬ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና — አባቶቻችሁ እጅግ ባስቈጡኝ ጊዜ ክፉ ለማድረግ እንዳሰብሁ ፥ እንዳልተጸጸትሁም ፥ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚ
፲፭ አብሔር ፥ እንዲሁ ዳግመኛ ለኢየሩሳሌምና ለይሁዳ ቤት በዚህ ወራት በጎነትን
፲፮ አደርግ ዘንድ አስቤአለሁ ፤ አትፍሩ ። የምትሠሩት ነገር ይህ ነው ፤ እያንዳንዳችሁ ከባልንጀራችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ ፤ በበር አደባባያችሁም የእውነትንና የሰላምን
፲፯ ፍርድ ፍረዱ ፤ ሁላችሁም በባልንጀራችሁ ላይ ክፉን ነገር በልባችሁ አታስቡ ፤ የሐሰትንም መሐላ አትውደዱ ፤ ይህን ነገር ሁሉ እጠላለሁና ፥ ይላል እግዚአብሔር ።
፲፰ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቃል
፲፱ ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ — የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — የአራተኛው ወር ጾም የአምስተኛውም የሰባተኛውም የአሥረኛውም ወር ጾም ለይሁዳ ቤት ደስታና ተድላ የሐሤትም በዓላት ይሆናል ፤ ስለዚህም እውነትንና ሰላምን
፳ ውደዱ ። የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — በብዙ ከተሞች የሚቀመጡ አሕዛብ ገና ይመጣሉ ፤
፳፩ በአንዲትም ከተማ የሚኖሩ ሰዎች — እግዚአብሔርን እንለምን ዘንድ ፥ የሠራዊትንም ጌታ እግዚአብሔርን እንፈልግ ዘንድ ፥ ኑ እንሂድ ፤ እኔም እሄዳለሁ እያሉ ወደ ሌላ ከተማ
፳፪ ይሄዳሉ ። ብዙ ወገኖችና ኃይለኞች አሕዛብ በኢየሩሳሌም የሠራዊትን ጌታ እግዚአብሔርን ይፈልጉ ዘንድ ፥ እግዚአብሔርንም ይለምኑ ዘንድ ይመጣሉ ። የሠራዊ
፳፫ ትም ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል — በዚያ ዘመን ከአሕዛብ ቋንቋ ሁሉ አሥር ሰዎች የአንዱን አይሁዳዊ ሰው ልብስ ዘርፍ ይዘው — እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር እንዳለ ሰምተናልና ከእናንተ ጋር እንሂድ ይላሉ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ የእግዚአብሔር ቃል ሸክም በሴድራክ ምድር ላይ ነው ፥ በደማስቆም ላይ ያርፋል ፤ የእግዚአብሔር ዓይን ወደ ሰውና ወደ እስራኤል ነገድ ሁሉ ዘንድ ነው ፤
፪ ደግሞም በዳርቻዋ ባለችው በሐማት ላይ ፥ እጅግ ጠቢበኞች በሆኑ በጢሮስና በሲዶና ላይ ነው ። ጢሮስም ምሽግን
፫ ለራስዋ ሠርታለች ፥ ብሩንም እንደ አፈር ጥሩውንም ወርቅ እንደ መንገድ ጭቃ አከማችታለች ። እነሆ ፥ ጌታ ይገፍፋታል ፥
፬ በባሕርም ላይ ያለውን ብርታትዋን ይመታል ፤ እርስዋም በእሳት ትበላለች ። አስቀሎና አይታ ትፈራለች ፤ ጋዛ ደግሞ አይታ እጅግ ትታመማለች ፤ አቃሮንም እንዲሁ ፥ ተስፋዋ ይቄረጣልና ፤ ንጉሡም ከጋዛ ይጠፋል ፥ በአስቀሎናም የሚቀመጥ አይገኝም ።
፭ የተደበለቀ ወገን በአዛጦን ይቀመጣል ፥ የፍልስጥኤማውያንንም ትዕቢት አጠፋለሁ ።
፮ ደሙንም ከአፉ ውስጥ ርኩሱንም ነገር ከጥርሱ መካከል አስወግዳለሁ ፤ እርሱም ደግሞ ለአምላካችን ቅሬታ ይሆናል ፤ በይሁዳም እንደ አለቃ ይሆናል ፥ አቃሮንም እንደ ኢያቡሳዊ ይሆናል ።
፯ እኔም ማንም እንዳይሄድና እንዳይመለስ እንደ ጠባቂ ጦር ሆኖ በቤቱ ዙሪያ ሰፈር አደርጋለሁ ፤ አሁንም በዓይኔ አይቻለሁና ከዚህ በኋላ አስጨናቂ አያልፍባቸውም ።
፰ አንቺ የጽዮን ልጅ ሆይ ፥ እጅግ ደስ ይበልሽ ፤ አንቺ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ ፥ እልል በዪ ፤ እነሆ ንጉሥሽ ጻድቅና አዳኝ ነው ፤ ትሑትም ሆኖ በአህያም ፥ በአህያይቱ ግልገል በውርንጫይቱ ላይ ተቀምጦ
፱ ወደ አንቺ ይመጣል ። ሰረገላውንም ከኤፍሬም ፈረሱንም ከኢየሩሳሌም አጠፋለሁ ፤ የሰልፉም ቀስት ይሰበራል ፥ ለአሕዛብም ሰላምን ይናገራል ፤ ግዛቱም ከባሕር እስከ

ባሕር ÷ ከወንዙም ፣ እስከ ፣ ምድር ፣ ዳርቻ ፣ ድረስ ፣ ይሆናል ።

፲፩ ለአንቺም ፣ ደግሞ ፣ ስለ ፣ ቃል ፣ ኪዳንሽ ፣ ደም ÷ እስሮችሽን ፣ ውኃ ፣ ከሌለበት ፣ ጕድጓድ ፣
፲፪ አውጥቻለሁ ። እናንተ ፣ በተስፋ ፣ የምትኖሩ ፣ እስሮች ፣ ሆይ ÷ ወደ ፣ ጽኑ ፣ አምባ ፣ ተመ
ለሱ ፤ ሁለት ፣ እጥፍ ፣ አድርጌ ፣ እንደመልስ
፲፫ ልሽ ፣ ዛሬ ፣ እነግርሻለሁ ። ይሁዳን ፣ ለእኔ ፣ ገት
ሬአለሁ ፤ ቀስቱን ፣ በኤፍሬም ፣ ሞልቼአለሁ ፤
ጽዮን ፣ ሆይ ÷ ልጆችሽን ፣ በግሪክ ፣ ልጆች ፣
ላይ ፣ አስነሣለሁ ÷ አንቺንም ፣ እንደ ፣ ኃያል ፣
፲፬ ሰው ፣ ሰይፍ ፣ አደርግሻለሁ ። እግዚአብሔርም ፣
በእነርሱ ፣ ላይ ፣ ይገለጣል ÷ ፍላጻውም ፣ እንደ ፣
መብረቅ ፣ ይወጣል ፤ ጌታ ፣ እግዚአብሔርም ፣
መለከትን ፣ ይነፋል ÷ በደቡብም ፣ ዐውሎ ፣ ነፋስ ፣
፲፭ ይሄዳል ። የሠራዊት ፣ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣
ይጠብቃቸዋል ፤ እነርሱም ፣ ይበሉአቸዋል ÷
የወንጭፉንም ፣ ድንጋዮች ፣ ይረግጣሉ ፤ እንደ ፣
ወይን ፣ ጠጅም ፣ ይጠጡአቸዋል ÷ እንደ ፣ ጥዋ
ዎችም ፣ እንደ ፣ መሠዊያም ፣ ማዕዘኖች ፣ የተ
፲፮ ሞሉ ፣ ይሆናሉ ። በዚያም ፣ ቀን ፣ አምላካቸው ፣
እግዚአብሔር ፣ እንደ ፣ ሕዝቡ ፣ መንጋ ፣ ያድና
ቸዋል ፤ እነርሱም ፣ ለአክሊል ፣ እንደሚሆኑ ፣
እንደ ፣ ከበሩ ፣ ድንጋዮች ፣ ይሆናሉ ÷ በምድ
፲፯ ሩም ፣ ላይ ፣ ይብለጨለጫሉ ። በጎነቱ ፣ እንዴት ፣
ታላቅ ፣ ነው ! ውበቱስ ፣ እንዴት ፣ ታላቅ ፣
ነው ! እህል ፣ ጐበዛዝቱን ÷ ጉሽ ፣ ጠጅም ፣ ቄነ
ኛድቱን ፣ ያለመልማል ።

ምዕራፍ ፣ ፲ ።

፩ በኋለኛው ፣ ዝናብ ፣ ጊዜ ፣ ከእግዚአብሔር ፣
ዘንድ ፣ ዝናቡን ፣ ለምኑ ፤ እግዚአብሔር ፣ መብ
ረቅ ፣ ያደርጋል ፤ እርሱም ፣ የበልግ ፣ ዝናብን ፣
ለእያንዳንዱም ፣ በሚዳ ፣ ውስጥ ፣ ሣርን ፣ ይሰ
፪ ጣል ። ተራፊም ፣ ከንቱነትን ፣ ተናግረዋልና ÷
ምዋርተኞችም ፣ ውሸትን ፣ አይተዋልና ፤ ሕል
ምንም ፣ የሚያዩ ፣ በሐሰት ፣ ተናግረዋል ÷ በከ
ንቱም ፣ ያጽናናሉ ፤ እረኛም ፣ የላቸውምና ፣
እንደ ፣ በጎች ፣ ተቅበዝብዘዋል ፣ ተጨንቀው
ማል ።
፫ ቍጣዬ ፣ በእረኞች ፣ ላይ ፣ ነድዶአል ÷ አውራ ፣
ፍየሎችንም ፣ እቀጣለሁ ፤ የሠራዊት ፣ ጌታ ፣
እግዚአብሔርም ፣ የይሁዳን ፣ ቤት ፣ መንጋውን ፣
ጐብኝቶአል ÷ በሰልፍም ፣ ውስጥ ፣ እንዳለ ፣
፬ እንደ ፣ ክብሩ ፣ ፈረስ ፣ ያደርጋቸዋል ። ከእርሱ ፣
ዘንድ ፣ የማዕዘኑ ፣ ድንጋይ ÷ ከእርሱም ፣ ዘንድ ፣
ችንካሩ ÷ ከእርሱም ፣ ዘንድ ፣ የሰልፉ ፣ ቀስት ÷
ከእርሱም ፣ ዘንድ ፣ አስገባሪው ፣ ሁሉ ፣ በአንድ ፣
፭ ላይ ፣ ይመጣሉ ። በሰልፍም ፣ ጊዜ ፣ ጠላቶቻ
ቸውን ፣ በመንገድ ፣ ጭቃ ፣ ውስጥ ፣ እንደሚረ
ግጡ ፣ ኃያላን ፣ ይሆናሉ ፤ እግዚአብሔርም ፣
ከእነርሱ ፣ ጋር ፣ ነውና ፣ ይዋጋሉ ÷ ፈረሰኞችም ፣
፮ ያፍራሉ ። ወድጃቸዋለሁና ፣ የይሁዳን ፣ ቤት ፣
አበረታለሁ ÷ የዮሴፍንም ፣ ቤት ፣ አድናለሁ ፤
አደላድላቸዋለሁም ፤ እመልሳቸዋለሁ ፤ እኔም ፣
አምላካቸው ፣ እግዚአብሔር ፣ ነኝና ÷ እኔም ፣
እሰማቸዋለሁና ፣ እንዳልጣልኋቸው ፣ ይሆናሉ ።
፯ የኤፍሬምም ፣ ሰዎች ፣ እንደ ፣ ኃያላን ፣ ይሆ
ናሉ ÷ ልባቸውም ፣ የወይን ፣ ጠጅ ፣ እንደ ፣ ጠጣ ፣
ሰው ፣ ደስ ፣ ይለዋል ፤ ልጆቻቸውም ፣ አይተው ፣
ደስ ፣ ይላቸዋል ÷ ልባቸውም ፣ በእግዚአብሔር ፣
ሐሤት ፣ ያደርጋል ።
፰ ተቤኘርቼአቸዋለሁና ፣ በፉጨት ፣ ጠርቼ ፣ እሰበ
ስባቸዋለሁ ፤ ቀድሞም ፣ በዝተው ፣ እንደ ፣ ነበሩ ፣
፱ ይበዛሉ ። በአሕዛብም ፣ መካከል ፣ ብዘራቸው ፣
እንኳ ፣ በሩቅ ፣ አገር ፣ ሳሉ ፣ ያስቡኛል ÷ ከልጆ
ቻቸውም ፣ ጋር ፣ በሕያውት ፣ ይኖራሉ ÷ ይመ
ለሱማል ። ከግብጽም ፣ ምድር ፣ እመልሳቸዋ
፲ ለሁ ÷ ከአሦርም ፣ እሰበስባቸዋለሁ ፤ ወደ ፣ ገለዓ
ድና ፣ ወደ ፣ ሊባኖስ ፣ ምድር ፣ አመጣቸዋለሁ ÷
የሚበቃም ፣ ቦታ ፣ አይገኝላቸውም ። እርሱም ፣
፲፩ በጭንቅ ፣ ባሕር ፣ ያልፋል ÷ የባሕርንም ፣ ሞገድ ፣
ይመታል ÷ የወንዙም ፣ ጥልቅ ፣ ሁሉ ፣ ይደር
ቃል ፤ የአሦርም ፣ ትዕቢት ፣ ይዋረዳል ÷ የግብ
፲፪ ጽም ፣ በትረ ፣ መንግሥት ፣ ይርቃል ። በአምላካ
ቸው ፣ በእግዚአብሔር ፣ አበረታቸዋለሁ ÷ በስ
ሙም ፣ ይመካሉ ÷ ይላል ፣ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፣ ፲፩ ።

፩ ሊባኖስ ፣ ሆይ ÷ ደጆችህን ፣ ክፈት ÷ እሳትም ፣
፪ ዝግባዎችህን ፣ ትብላ ። የጥድ ፣ ዛፍ ፣ ሆይ ÷ ዝግባ ፣
ወድቆአልና ÷ ከበርቴዎችም ፣ ጠፍተዋልና ፣
ዋይ ፣ በል ፤ እናንተም ፣ የባሳን ፣ ዛፎች ፣ ሆይ ÷
ጽኑው ፣ ጫካ ፣ ተቈርጦአልና ፣ ዋይ ፣ በሉ ።
፫ የእረኞች ፣ ክብር ፣ ተዋርዶአልና ፣ የዋይታቸው ፣
ድምፅ ፣ ተሰምቶአል ፤ የዮርዳኖስ ፣ ትዕቢት ፣
ተዋርዶአልና ፣ የአንበሶች ፣ ግሣት ፣ ድምፅ ፣
ተሰምቶአል ።
፬ አምላኬ ፣ እግዚአብሔር ፣ እንዲህ ፣ ብሎ
አለ ፦ — ለእርድ ፣ የሚሆኑትን ፣ በጎች ፣ ጠብቅ ።
፭ የገዙአቸው ፣ ያርዱአቸዋል ÷ ራሳቸውንም ፣
እንደ ፣ በደለኞች ፣ አድርገው ፣ አይቈጥሩም ፤
የሸጡአቸውም ፦ — በለ ፣ ጠጋ ፣ ሆነናልና ፣ እግዚ
አብሔር ፣ ይመስገን ፣ ይላሉ ፤ እረኞቻቸውም ፣
አይራሩላቸውም ። ከእንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ በም
፮ ድር ፣ ላይ ፣ ለሚኖሩ ፣ አልራራም ÷ ይላል ፣ እግ
ዚአብሔር ፤ እነሆም ÷ ሰውን ፣ ሁሉ ፣ በባልን
ጀራውና ፣ በንጉሡ ፣ እጅ ፣ አሳልፌ ፣ እሰጣለሁ ፤
ምድሪቱንም ፣ ይመታሉ ÷ ከእጃቸውም ፣ አላድ
ናቸውም ።
፯ እኔም ፣ ለእርድ ፣ የሚሆኑትን ፣ በጎች ÷ የመ
ንጋውን ፣ ችግረኞች ፣ ጠበቅሁ ። ሁለት ፣ በት
ሮችንም ፣ ወሰድሁ ፤ የአንዲቱን ፣ ስም ፣ ውበት ÷
የሁለተኛይቱንም ፣ ስም ፣ ማሰሪያ ፣ ብዬ ፣ ጠራሁ ፤
መንጋውንም ፣ ጠበቅሁ ። በአንድ ፣ ወርም ፣
፰ ሦስቱን ፣ እረኞች ፣ አጠፋሁ ፤ ነፍሴም ፣ ተሰቀ
ቀቻቸው ÷ ነፍሳቸውም ፣ ደግሞ ፣ እኔን ፣ ጠላች ።
፱ እኔም ፦ — እናንተን ፣ አልጠብቅም ፤ የሚሞ

ተው ፡ ይሙት ÷ የሚጠፋውም ፡ ይጥፋ ፤ የቀ
ረውም ፡ እያንዳንዱ ፡ የባልንጀራውን ፡ ሥጋ ፡
፲፩ ይብላ ፡ አልሁ ። እኔም ፡ ከሕዝቦች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
የገባሁትን ፡ ቃል ፡ ከዳኔን ፡ አፈርስ ፡ ዘንድ ፡
ውበት ፡ የተባለችውን ፡ በትሬን ፡ ወስጄ ፡ ቈረ
፲፬ ጥሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ተሰበረች ፤ እንዲሁም ፡
እኔን ፡ የተመለከቱ ፡ የመንጋው ፡ ችግረኞች ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አወቁ ።
፲፭ እኔም ፡— ደስ ፡ ብሎአችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዋጋ
ዬን ፡ ስጡኝ ፤ ያለዚያ ፡ ግን ፡ ተዉት ፡ አልሁ ።
እነርሱም ፡ ለዋጋዬ ፡ ሠላሳ ፡ ብር ፡ መዘኑ ።
፲፮ እግዚአብሔርም ፡— የተሰማሙበትን ፡ የከበረ
ውን ፡ ዋጋዬን ፡ በግምጃ ፡ ቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አኑ
ረው ፡ አለኝ ። እኔም ፡ ሠላሳውን ፡ ብር ፡ ወስጄ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ባለው ፡ በግምጃ ፡ ቤቱ ፡
፲፯ ውስጥ ፡ አኖርሁት ። በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡
መካከል ፡ ያለውንም ፡ ወንድማማችነት ፡ እሰ
ብር ፡ ዘንድ ፡ ማሰሪያ ፡ የተባለችውን ፡ ሁለተኛ
ይቱን ፡ በትሬን ፡ ቈረጥሁ ።
፲፰ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ዳግመ
፲፱ ኛም ፡ የሰነፍን ፡ እረኛ ፡ ዕቃ ፡ ውሰድ ። እነሆ ÷
በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ እረኛ ፡ አስነሣለሁ ፤ እርሱም ፡
የጠፋውን ፡ አያስብም ÷ የባዘነውን ፡ አይፈል
ግም ÷ የተሰበረውን ፡ አይጠግንም ፤ የዳነው
ንም ፡ አይቀልብም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የሰባውን ፡
ሥጋ ፡ ይበላል ÷ ሰኰናውንም ፡ ይቀለጣጥማል ።
፳ መንጋውን ፡ ለሚተው ፡ ለምናምንቴ ፡ እረኛ ፡
ወዮለት ! ሰይፍ ፡ በክንዱና ፡ በቀኝ ፡ ዓይኑ ፡
ላይ ፡ ይሆናል ፤ ክንዱም ፡ አጥብቃ ፡ ትደርቃ
ለች ÷ ቀኝ ፡ ዓይኑም ፡ ፈጽማ ፡ ትጨልማለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ ስለ ፡ እስራኤል ፡ የተነገረ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
ሰማያትን ፡ የዘረጋ ÷ ምድርንም ፡ የመሠረተ ÷
የሰውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጡ ፡ የሠራ ፡ እግዚ
፪ አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ኢየሩሳ
ሌምን ፡ በዙሪያዋ ፡ ላሉት ፡ ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
የመንገድገድ ፡ ዋንጫ ፡ አደርጋታለሁ ፤ ደግ
ሞም ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ስትከበብ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
፫ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ኢየሩሳ
ሌምን ፡ ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከባድ ፡ ድንጋይ ፡ አደ
ርጋታለሁ ፤ የሚሸከሙአት ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ይቈ
ስላሉ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በላይዋ ፡
፬ ላይ ፡ ይከማቻሉ ። በዚያ ፡ ቀን ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ÷ ፈረስን ፡ ሁሉ ፡ በድንጋጤ ÷ ተቀ
ጣጭንም ፡ በእብድነት ፡ እመታለሁ ፤ ዓይኖቼ
ንም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እከፍታለሁ ÷ የአሕዛብ
ንም ፡ ፈረሶች ፡ ሁሉ ፡ በዕውርነት ፡ እመታለሁ ።
፭ የይሁዳም ፡ አለቆች ፡ በልባቸው ፡— በኢየሩሳ
ሌም ፡ ለሚኖሩ ፡ በአምላካቸው ፡ በሠራዊት ፡
ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ብርታት ፡ አለ ፡ ይላሉ ።
፮ በዚያ ፡ ቀን ፡ የይሁዳን ፡ አለቆች ፡ በእንጨት ፡
መካከል ፡ እንዳለ ፡ ትንታግ ÷ በነዶችም ፡ መካ
ከል ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ፋና ፡ ነበልባል ፡ አደርጋ
ቸዋለሁ ፤ በቀኝና ፡ በግራ ፡ በዙሪያ ፡ ያሉትን ፡
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ በስፍራዋ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ትኖ
ራለች ። ፯ እግዚአብሔርም ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡
ክብርና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ ክብር ፡ በይ
ሁዳ ፡ ክብር ፡ ላይ ፡ እንዳይታበይ ፡ የይሁዳን ፡
ድንኳኖች ፡ አስቀድሞ ፡ ያድናል ። ፰ በዚያ ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚኖ
ሩት ፡ ይመክትላቸዋል ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከእነ
ርሱ ፡ መካከል ፡ ደካማው ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ይሆ
ናል ፤ የዳዊትም ፡ ቤት ፡ በፊታቸው ፡ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ ይሆ
ናል ። ፱ በዚያም ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡
የሚመጡትን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ለማጥፋት ፡ እጋ
ደላለሁ ።
፲ በዳዊትም ፡ ቤት ፡ ላይ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡
በሚኖሩት ፡ ላይ ÷ የሞገስንና ፡ የልመናን ፡ መን
ፈስ ፡ አፈስሳለሁ ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ ወጉት ፡
ይመለከታሉ ፡ ሰውም ፡ ለአንድያ ፡ ልጁ ፡ እንደ
ሚያለቅስ ፡ ያለቅሱለታል ÷ ሰውም ፡ ለበኵር ፡
ልጁ ፡ እንደሚያገዝን ፡ በመራራ ፡ ኀዘን ፡ ያገኙ
ለታል ። ፲፩ በዚያ ፡ ቀን ፡ በመጊዶን ፡ ሜዳ ፡ እንደ ፡
ነበረው ፡ እንደ ፡ ሐዳድሪሞን ፡ ልቅሶ ፡ ታላቅ ፡
ልቅሶ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይሆናል ። ፲፪ ምድሪቱም ፡
ታለቅሳለች ፤ እያንዳንዱ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ÷
የዳዊት ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም ፡
ለብቻቸው ፤ የናታን ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ ለብቻው ÷
ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻቸው ፤ ፲፫ የሌዊ ፡ ቤት ፡
ወገን ፡ ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻቸው ፤
የሰሜኢ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም ፡
ለብቻቸው ፤ ፲፬ የቀሩት ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻ
ቸው ፡ ያለቅሳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ በዚያ ፡ ቀን ፡ ለዳዊት ፡ ቤትና ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ ለሚኖሩ ፡ ከኃጢአትና ፡ ከርኩሰት ፡
፪ የሚያነጻ ፡ ምንጭ ፡ ይከፈታል ። በዚያ ፡ ቀን ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ የጣ
ዖታትን ፡ ስም ፡ ከምድር ፡ አጠፋለሁ ÷ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ አይታሰቡም ፤ ደግሞም ፡ ሐሰተኞችን ፡
ነቢያትና ፡ ርኩስ ፡ መንፈስን ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አስ
፫ ወግዳለሁ ። ማንም ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ ቢናገር ፡
የወለዱት ፡ አባቱና ፡ እናቱ ፡— አንተ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ስም ፡ ሐሰትን ፡ ተናግረሃልና ፡ በሕይ
ወት ፡ አትኖርም ፡ ይሉታል ፤ ትንቢትንም ፡ ሲና
ገር ፡ የወለዱት ፡ አባቱና ፡ እናቱ ፡ ይወጉታል ።
፬ በዚያም ፡ ቀን ፡ ነቢያቱ ፡ ሁሉ ፡ ትንቢትን ፡ ሲና
ገሩ ፡ እያንዳንዱ ፡ ስለ ፡ ራእዩ ፡ ያፍራል ፤ ያታ
ልሉም ፡ ዘንድ ፡ የማቅ ፡ ልብስ ፡ አይለብሱም ።
፭ እርሱ ፡ ግን ፡— ከታናሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ በሬያ ፡
ሆኜ ፡ ነበርሁና ፡ ገበሬ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡
፮ ነቢይ ፡ አይደለሁም ፡ ይላል ። ሰውም ፡— ይህ ፡

በእጅህ ፥ መካከል ፥ ያለ ፥ ቍስል ፥ ምንድር ፥ ነው ? ይለዋል ። እርሱም ፦ — በወዳጆቼ ፥ ቤት ፥ የቈሰ
ልሁት ፥ ቍስል ፥ ነው ፥ ይላል ።

፮ ሰይፍ ፥ ሆይ ÷ ባልንጀራዬ ፥ በሆነው ፥ ሰው ፥ በእረኛዬ ፥ ላይ ፥ ንቃ ÷ ይላል ፥ የሠራዊት ፥ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፤ እረኛውን ፥ ምታ ÷ በጎ
ቹም ፥ ይበተናሉ ፤ እጄንም ፥ በታናናሾች ፥ ላይ ፥
፯ እመልሳለሁ ። በምድርም ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ሁለት ፥ ክፍል ፥ ተቈርጠው ፥ ይሞታሉ ÷ ይላል ፥ እግ
ዚአብሔር ፤ ሦስተኛውም ፥ ክፍል ፥ በእርስዋ ፥
፰ ውስጥ ፥ ይቀራል ። ሦስተኛውንም ፥ ክፍል ፥ ወደ ፥ እሳት ፥ አገባለሁ ÷ ብርም ፥ እንደሚነጥር ፥ አነጥራቸዋለሁ ÷ ወርቅም ፥ እንደሚፈተን ፥ እፈ
ትናቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፥ ስሜን ፥ ይጠራሉ ÷ እኔም ፥ እሰማቸዋለሁ ፤ እኔም ፦ — ይህ ፥ ሕዝቤ ፥ ነው ፥ እላለሁ ፤ እርሱም ፦ — እግዚአብሔር ፥ አምላኬ ፥ ነው ፥ ይላል ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፥ ቀን ፥ ይመጣል ÷
፪ ብዝበዛሽንም ፥ በውስጥሽ ፥ ይካፈላሉ ። አሕዛ
ብንም ፥ ሁሉ ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ላይ ፥ ለሰልፍ ፥ እሰበስባለሁ ፤ ከተማይቱም ፥ ትያዛለች ÷ ቤቶ
ችም ፥ ይበዘበዛሉ ÷ ሴቶችም ፥ ይነወራሉ ፤ የከተማይቱም ፥ እኩሌታ ፥ ለምርኮ ፥ ይወጣል ÷ የቀረው ፥ ሕዝብ ፥ ግን ፥ ከከተማ ፥ አይጠፋም ።
፫ እግዚአብሔርም ፥ ይወጣል ÷ በሰልፍም ፥ ቀን ፥ እንደ ፥ ተዋጋ ፥ ከእነዚያ ፥ አሕዛብ ፥ ጋር ፥ ይዋ
፬ ጋል ። በዚያም ፥ ቀን ፥ እግሮቹ ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ትይዩ ፥ በምሥራቅ ፥ በኩል ፥ ባለው ፥ በደብረ ፥ ዘይት ፥ ላይ ፥ ይቆማሉ ፤ ደብረ ፥ ዘይትም ፥ በመ
ካከል ፥ ወደ ፥ ምሥራቅና ፥ ወደ ፥ ምዕራብ ፥ ይሰ
ነጠቃል ÷ እጅግም ፥ ታላቅ ፥ ሸለቆ ፥ ይሆናል ፤ የተራራውም ፥ እኩሌታ ፥ ወደ ፥ ሰሜን ÷ እኩሌ
፭ ታውም ፥ ወደ ፥ ደቡብ ፥ ይርቃል ። የተራሮ
ችም ፥ ሸለቆ ፥ እስከ ፥ አጸል ፥ ይደርሰልና ፥ በተራሮች ፥ ሸለቆ ፥ ትሸሻላችሁ ፤ በይሁዳም ፥ ንጉሥ ፥ በዖዝያን ፥ ዘመን ፥ ከሆነው ፥ ከም
ድር ፥ መናወጥ ፥ ፊት ፥ እንደ ፥ ሸሻችሁ ፥ ትሸ
ሻላችሁ ፤ አምላኬ ፥ እግዚአብሔርም ፥ ከቅ
፮ ዱሳኑ ፥ ሁሉ ፥ ጋር ፥ ይመጣል ። በዚያም ፥ ቀን ፥ በረዶና ፥ ውርጭ ፥ እንጂ ፥ ብርሃን ፥ አይሆንም ።
፯ አንድ ፥ ቀንም ፥ ይሆናል ÷ እርሱም ፥ በእግዚአ
ብሔር ፥ ዘንድ ፥ የታወቀ ፥ ይሆናል ፤ ቀንም ፥ አይሆንም ÷ ሌሊትም ፥ አይሆንም ፤ ሲመሽም ፥
፰ ብርሃን ፥ ይሆናል ። በዚያም ፥ ቀን ፥ የሕይወት ፥ ውኃ ፥ ከኢየሩሳሌም ፥ ይወጣል ፤ እኩሌታው ፥ ወደ ፥ ምሥራቁ ፥ ባሕር ÷ እኩሌታውም ፥ ወደ ፥ ምዕራቡ ፥ ባሕር ፥ ይሄዳል ፤ ይህ ፥ በበጋና ፥ በክ
፱ ረምት ፥ ይሆናል ።
እግዚአብሔርም ፥ በምድር ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይነ
ግሣል ፤ በዚያ ፥ ቀን ፥ እግዚአብሔር ፥ አንድ ÷
፲ ስሙም ፥ አንድ ፥ ይሆናል ። ምድር ፥ ሁሉ ፥ ከጌባ ፥ ጀምሮ ፥ በኢየሩሳሌምም ፥ ደቡብ ፥ በኩል ፥ እስካለችው ፥ እስከ ፥ ሬሞን ፥ ድረስ ፥ ተለውጣ ፥ እንደ ፥ ዓረባ ፥ ትሆናለች ፤ እርስዋም ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ትላለች ÷ ከብንያምም ፥ በር ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ፊተኛው ፥ በር ፥ ስፍራ ፥ እስከ ፥ ማዕዘኑ ፥ በር ፥ ድረስ ÷ ከሐናንኤልም ፥ ግንብ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ንጉሡ ፥ መጥመቂያ ፥ ድረስ ፥ በስፍራዋ ፥
፲፩ ትኖራለች ። ሰዎችም ፥ ይኖሩባታል ÷ ከዚያም ፥ ወዲያ ፥ እርግማን ፥ አይሆንም ፤ ኢየሩሳሌምም ፥ ተዘልላ ፥ ትኖራለች ።
፲፪ እግዚአብሔርም ፥ ከኢየሩሳሌም ፥ ጋር ፥ የተ
ዋጉትን ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ የሚቀሥፍበት ፥ ቸነ
ፈር ፥ ይህ ፥ ነው ፤ በእግራቸው ፥ ሲቆሙ ፥ ሥጋ
ቸው ፥ ይበሰብሳል ÷ ዓይኖቻቸውም ፥ በጎይ ፥ ስባቸው ፥ ውስጥ ፥ ይበሰብሳሉ ÷ ምላሳቸውም ፥ በአፋቸው ፥ ውስጥ ፥ ይበሰብሳል ። በዚያም ፥
፲፫ ቀን ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ታላቅ ፥ ሽብር ፥ በእነርሱ ፥ ላይ ፥ ይሆናል ፤ እያንዳንዱም ፥ የባ
ልንጀራውን ፥ እጅ ፥ ይይዛል ÷ እጁም ፥ በባል
ንጀራው ፥ እጅ ፥ ላይ ፥ ይነሣል ። ይሁዳም ፥
፲፬ ደግሞ ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ውስጥ ፥ ሆኖ ፥ ይዋ
ጋል ፤ በዙሪያም ፥ ያሉት ፥ የአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ ሀብት ፥ እጅግ ፥ ብዙ ፥ ወርቅና ፥ ብር ፥ ልብስም ፥ ይሰበሰባል ። በፈረስና ፥ በበቅሎ ÷ በግመልና ፥
፲፭ በአህያ ÷ በዚያም ፥ ሰፈር ፥ ባለ ፥ እንስሳ ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ የሆነ ፥ ቸነፈር ፥ እንደዚያ ፥ ያለ ፥ ቸነፈር ፥ ይሆናል ።
፲፮ በኢየሩሳሌም ፥ ላይ ፥ ከመጡት ፥ ከአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ የቀሩት ፥ ሁሉ ፥ ለንጉሡ ፥ ለሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ይሰግዱ ፥ ዘንድ ÷ የዳስ ፥ በዓልንም ፥ ያከብሩ ፥ ዘንድ ፥ በየዓመቱ ፥ ይወ
፲፯ ጣሉ ። ከምድርም ፥ ወገኖች ፥ ሁሉ ፥ ለንጉሡ ፥ ለሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ይሰግዱ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ለማይወጡ ፥ ለእነርሱ ፥
፲፰ ዝናብ ፥ አይዘንብላቸውም ። የግብጽም ፥ ወገን ፥ በይወጣ ፥ ወደዚያም ፥ በይመጣ ÷ እግዚአብሔር ፥ የዳስ ፥ በዓልን ፥ ያከብሩ ፥ ዘንድ ፥ የማይወጡትን ፥ አሕዛብ ፥ የሚቀሥፍበት ፥ ቸነፈር ፥ በእርሱ ፥
፲፱ ላይ ፥ ይሆናል ። የግብጽ ፥ ቅጣት ÷ የዳስ ፥ በዓ ልንም ፥ ያከብሩ ፥ ዘንድ ፥ የማይወጡት ፥ የአሕ ዛብ ፥ ሁሉ ፥ ቅጣት ፥ እንደዚህ ፥ ይሆናል ።
፳ በዚያ ፥ ቀን ፥ በፈረሶች ፥ ሻኩራ ፥ ላይ ፦ — ለእግ ዚአብሔር ፥ የተቀደሰ ፥ ተብሎ ፥ ይጻፋል ፤ በእ ግዚአብሔርም ፥ ቤት ፥ ያሉ ፥ ምንቸቶች ፥ በመ
ሠዊያው ፥ ፊት ፥ እንዳሉ ፥ ዳካዎች ፥ ይሆናሉ ።
፳፩ በኢየሩሳሌምና ፥ በይሁዳ ፥ ያሉ ፥ ምንቸቶችም ፥ ሁሉ ፥ ለሠራዊት ፥ ጌታ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ የተ ቀደሱ ፥ ይሆናሉ ፤ የሚሠዉትም ፥ ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ ይመጣሉ ፥ ከእነዚያም ፥ ወስደው ፥ ይቀቅሉባ ቸዋል ፤ በዚያም ፥ ቀን ፥ በሠራዊት ፥ ጌታ ፥ በእ ግዚአብሔር ፥ ቤት ፥ ከነዓናዊው ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲያ ፥ አይገኝም ።

* * *

ት ን ቢ ተ ፡ ሚ ል ክ ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በሚልክያስ ፡ እጅ ፡ ለእስራኤል ፡ የሆነ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፡ ወድኃችኋለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እና
ንተ ፡ ግን ፡— በምን ፡ ወደድኸን ? ብላችኋል ።
ዔሳው ፡ የያዕቆብ ፡ ወንድም ፡ አልነበረምን ?
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ያዕቆብንም ፡ ወደድሁ ÷
፫፡ ዔሳውንም ፡ ጠላሁ ፤ ተራሮቹንም ፡ በረሃ ፡ አደ
ረግኋቸው ÷ ርስቱንም ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ ቀበ
፬፡ ሮች ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ። ኤዶምያስ ፡—
እኛ ፡ ፈርሰናል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የፈረሰውን ፡
መልሰን ፡ እንሠራለን ፡ ቢል ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነርሱ ፡
ይሠራሉ ÷ እኔ ፡ ግን ፡ አፈርሳለሁ ፤ በሰዎችም ፡
ዘንድ ፡— የበደል ፡ ዳርቻና ፡ እግዚአብሔር ፡
፭፡ ለዘላለም ፡ የተቈጣው ፡ ሕዝብ ፡ ይባላል ። ዓይ
ኖቻችሁም ፡ ያያሉ ÷ እናንተም ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ዳርቻ ፡ ወዲያ ፡ ታላቅ ፡
ይሁን ፡ ትላላችሁ።
፮፡ እናንተ ፡ ስሜን ፡ የምታቃልሉ ፡ ካህናት ፡
ሆይ ÷ ልጅ ፡ አባቱን ÷ ባሪያም ፡ ጌታውን ፡ ያክ
ብራል ፤ እኔስ ፡ አባት ፡ ከሆንሁ ፡ ክብሬ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ጌታስ ፡ ከሆንሁ ፡ መፈራቴ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እና
ንተም ፡— ስምህን ፡ያቃለልን ፡ በምንድር ፡ ነው ?
፯፡ ብላችኋል ። በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ርኩስ ፡ እን
ጀራ ፡ ታቀርባላችሁ ። እናንተም ፡— ያረከስንህ ፡
በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። የእግዚአብሔር ፡
ገበታ ፡ የተናቀ ፡ ነው ፡ በማለታችሁ ፡ ነው ።
፰፡ ዕውር ፡ መሥዋዕትንም ፡ ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡
አይደለምን ? አንካሳውንና ፡ የታመመውን ፡
ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ አይደለምን ? ያንን ፡
ለአለቃህ ፡ አቅርብ ፤ በውኑ ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይል
ዋልን ? ወይስ ፡ ፊትህን ፡ ይቀበላልን ? ይላል ፡
፱፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። አሁንም ፡
ጸጋን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኑ ፤
ይህ ፡ ከእጃችሁ ፡ የተሰጠ ፡ ሲሆን ፡ ከቶ ፡ ፊታ
ችሁን ፡ ይቀበላልን ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
፲፡ እግዚአብሔር ። በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡
በከንቱ ፡ እንዳታቃጥሉ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡
ደጅ ፡ የሚዘጋ ፡ ሰው ፡ ምነው ፡ በተገኘ ! በእና
ንተ ፡ ደስ ፡ አይለኝም ÷ ቍርባንንም ፡ ከእጃ
ችሁ ፡ አልቀበልም ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
፲፩፡ እግዚአብሔር ። ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ መግቢያዋ ፡ ድረስ ፡ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡
ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ፤ በየስፍራውም ፡
ለስሜ ፡ ዕጣን ፡ ያጥናሉ ÷ ንጹሕም ፡ ቍርባን ፡
ያቀርባሉ ፤ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ይሆናልና ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡— የእግዚአብሔር ፡ ፲፪፡
ገበታ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ፍሬውና ፡ መብሉም ፡ የተ
ናቀ ፡ ነው ፡ በማለታችሁ ፡ አስነቀፋችሁት ።
እናንተ ፡— እነሆ ÷ ይህ ፡ ድካም ፡ ነው ፡ ብላ ፲፫፡
ችሁ ፡ ጠቅ ፡ አላችሁበት ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በቅሚያ ፡ የያዛችሁት
ንም ፡ አንካሳውንም ፡ የታመመውንም ፡ አቅር
ባችኋል ፤ እንዲሁ ፡ ቍርባንን ፡ ታመጣላችሁ ፡
በውኑ ፡ ከእጃችሁ ፡ ይህን ፡ ልቀበለውን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ። እኔ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነኝና ÷ ፲፬፡
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷
ስሜም ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ የተፈራ ፡ ነውና ፡
በመንጋው ፡ ውስጥ ፡ ተባት ፡ እያለው ፡ ለጌታ ፡
ተስሎ ፡ ነውረኛውን ፡ የሚሠዋ ፡ ሸንጋይ ፡ ሰው ፡
ርጉም ፡ ይሁን ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

አሁንም ፡ እናንተ ፡ ካህናት ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ትእ ፩፡
ዛዝ ፡ ለእናንተ ፡ ነው ። ለስሜ ፡ ክብር ፡ ትሰጡ ፡ ፪፡
ዘንድ ፡ ባትሰሙ ÷ በልባችሁም ፡ ባታደርጉት ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እር
ግማን ፡ እሰድድባችኋለሁ ÷ በረከታችሁንም ፡
እረግማታለሁ ፤ አሁንም ፡ በልባችሁ ፡ አላደረጋ
ችሁትምና ፡ እኔ ፡ ረግሜአታለሁ ። እነሆ ÷ ክን ፫፡
ዳችሁን ፡ እገሥጻለሁ ÷ የመሥዋዕታችሁንም ፡
ፋንድያ ፡ በፊታችሁ ፡ ላይ ፡ እበትናለሁ ፤ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ትወሰዳላችሁ ። ቃል ፡ ፬፡
ኪዳኔ ፡ ከሌዊ ፡ ጋር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ትእ
ዛዝ ፡ እንደ ፡ ሰደድሁላችሁ ፡ ታውቃላችሁ ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ቃል ፡ ፭፡
ኪዳኔ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የሕይወትና ፡ የሰላም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ ነበረ ፤ ይፈራ ፡ ዘንድም ፡ እነር
ሱን ፡ ሰጠሁት ፤ እርሱም ፡ ፈራኝ ÷ ከስሜም ፡
የተነሣ ፡ ደነገጠ ። የእውነት ፡ ሕግ ፡ በአፉ ፡ ፮፡
ውስጥ ፡ ነበረች ÷ በከንፈሩም ፡ ውስጥ ፡ በደል ፡
አልተገኘበትም ፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ በሰላምና ፡
በቅንነት ፡ ሄደ ÷ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ ከኃጢአት ፡
መለሰ ። ካህኑ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብ ፯፡
ሔር ፡ መልእክተኛ ፡ ነውና ፡ ከንፈሮቹ ፡ እውቀ
ትን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋል ÷ ሰዎችም ፡
ሕግን ፡ ከአፉ ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋል ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ከመንገዱ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችኋል ፤ ፰፡
በሕግም ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አሰናክላችኋል ፤ የሌ
ዊንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አስነውራችኋል ÷ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ መን ፱፡
ገዴን ፡ እንዳልጠበቃችሁ ÷ በሕግም ፡ ለሰው ፡
ፊት ፡ እንዳዳላችሁ ፡ መጠን ÷ እኔ ፡ ደግሞ ፡
በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ የተናቃችሁና ፡ የተዋረ
ዳችሁ ፡ አድርጌአችኋለሁ ።
ለሁላችን ፡ አንድ ፡ አባት ፡ ያለን ፡ አይደለምን ? ፲፡

አንድ ፡ አምላክስ ፡ የፈጠረን ፡ አይደለምን ? የአባቶቻችንን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለማስነቀፍ ፡ እኛ ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወንድማችንን ፡ ስለ ፡
፲፩፤ ምን ፡ አታለልን ? እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ መቅደስ ፡ ይሁዳ ፡ አርክሶአልና ÷ የእንግዳው ንም ፡ አምላክ ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አግብ ቶአልና ፡ ይሁዳ ፡ አታልሎአል ÷ በእስራኤ
፲፪፤ ልና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ርኵሰት ፡ ተሠር ቶአል ። ይህን ፡ ከሚያደርግ ፡ ሰው ÷ እግዚአ ብሔር ፡ የሚጠራውንና ፡ የሚመልሰውን ፡ ለሠ ራዊትም ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
፲፫፤ የሚያቀርበውን ፡ ከያዕቆብ ፡ ድንኳን ፡ ያጠፋል ። ይህንም ፡ ደግሞ ፡ አድርጋችኋል ፤ እግዚአብ ሔር ፡ ቍርባኑን ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳይመለከት ÷ ከእጃችሁም ፡ በደስታ ፡ እንዳይቀበለው ፡ መሠዊ
፲፬፤ ያውን ፡ በእንባና ፡ በልቅሶ ፡ በኀዘንም ፡ ትከድና ላችሁ ። እናንተም ፡ — ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብላ ችኋል ። ሚስትህ ፡ ባልንጀራህና ፡ የቃል ፡ ኪዳ ንህ ፡ ሚስት ፡ ሆና ፡ ሳለች ፡ እርስዋን ፡ አታልለ
፲፭፤ ሃታልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በአንተና ፡ በልጅነት ፡ ሚስትህ ፡ መካከል ፡ ምስክር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ የሕይወትን ፡ መንፈስ ፡ አንድ ፡
፲፮፤ አድርጎ ፡ ጠብቆልን ፡ የለምን ? እርሱም ፡ የሚ ፈልገው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ዘር ፡ እይደለምን ? ስለዚህ ፡ መንፈሳችሁን ፡ ጠብቁ ÷ ማንም ፡ የል
፲፯፤ ጅነት ፡ ሚስቱን ፡ አያታልል ። መፋታትን ፡ እጠላለሁ ÷ ይላል ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ ዚአብሔር ÷ ልብሱንም ፡ በግፍ ፡ ሥራ ፡ የሚከ ድነውን ፡ ሰው ፡ እጠላለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ስለዚህ ፡ እንዳታታልሉ ፡ መንፈሳችሁን ፡ ጠብቁ ።
፲፰፤ እግዚአብሔርን ፡ በቃላችሁ ፡ አታክታችኋል ። እናንተም ፡ — ያታክትነው ፡ በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። ክፉን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነው ÷ እር ሱም ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ወይስ ፡ — የፍርድ ፡ አምላክ ፡ ወዴት ፡ አለ ? በማለታችሁ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ እነሆ ÷ መልእክተኛዬን ፡ እልካለሁ ÷ መንገ ድንም ፡ በፊቴ ፡ ያስተካክላል ፤ እናንተም ፡ የም ትፈልጉት ፡ ጌታ ፡ በድንገት ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ይመጣል ፤ የምትወድዱትም ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ መልእክተኛ ÷ እነሆ ÷ ይመጣል ÷ ይላል ፡ የሠራ
፪፤ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ አንጥረኛ ፡ እሳትና ፡ እንደ ፡ አጣቢ ፡ ሳሙና ፡ ነውና ፡ የሚመጣበትን ፡ ቀን ፡ መታ ገሥ ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱስ ፡ በተገ
፫፤ ለጠ ፡ ጊዜ ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱም ፡ ብርን ፡ እንደሚያነጥርና ፡ እንደሚያጠራ ፡ ሰው ፡ ይቀመጣል ÷ የሌዊንም ፡ ልጆች ፡ ያጠራል ÷ እንደ ፡ ወርቅና ፡ እንደ ፡ ብርም ፡ ያነጥራቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጽድቅ ፡ ቍርባ
፬፤ ንን ፡ የሚያቀርቡ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብሔ ርም ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ ዘመንና ፡ እንደ ፡ ቀደ ሙት ፡ ዓመታት ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
፭፤ ቍርባን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ። ለፍርድ ፡ ወደ ፡ እና ንተ ፡ እቀርባለሁ ፤ በመተተኞችና ፡ በአመንዝ ሮች ÷ በሐሰትም ፡ በሚምሉ ÷ የምንደኛውን ፡ ደመወዝ ፡ በሚከለክሉ ÷ መበለቲቱንና ፡ ድሀ ፡ አደጉን ፡ በሚያስጨንቁ ÷ የመጻተኛውንም ፡ ፍርድ ፡ በሚያጣምሙ ÷ እኔንም ፡ በማይፈሩ ፡
፮፤ ላይ ፡ ፈጣን ፡ ምስክር ፡ እሆንባቸዋለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እኔ ፡ እግ ዚአብሔር ፡ አልለወጥም ፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ የጠፋችሁ ፡ አይደላ ችሁም ።
፯፤ ከአባቶቻችሁ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ከሥርዓቴ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችኋል ÷ እርስዋንም ፡ አልጠበቃች ሁም ። ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ÷ እኔም ፡ ወደ ፡ እና ንተ ፡ እመለሳለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡ — የምንመለ ሰው ፡ በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። ሰው ፡ እግዚ
፰፤ አብሔርን ፡ ይሰርቃልን ? እናንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ሰርቃችኋል ። እናንተም ፡ — የሰረቅንህ ፡ በም ንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። በአሥራትና ፡ በበኩ ራት ፡ ነው ። እናንተ ÷ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷
፱፤ እኔን ፡ ሰርቃችኋልና ፡ በእርግማን ፡ ርገሞች ፡ ናችሁ ። በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ መብል ፡ እንዲሆን ፡
፲፤ አሥራቱን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጎተራ ፡ አግቡ ፤ የሰማ ይንም ፡ መስኮት ፡ ባልከፍትላችሁ ÷ በረከት ንም ፡ አትረፍርፈ ፡ ባላፈስስላችሁ ፡ በዚህ ፡ ፈትኑኝ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ ሔር ። ስለ ፡ እናንተ ፡ ነቀዙን ፡ እገሥጻለሁ ÷
፲፩፤ የምድራችሁንም ፡ ፍሬ ፡ አያጠፋም ፤ በእርሻች ሁም ፡ ያለው ፡ ወይን ፡ ፍሬውን ፡ አያረግፍም ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። የተ
፲፪፤ ድላ ፡ ምድር ፡ ትሆናላችሁና ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብፁዓን ፡ ብለው ፡ ይጠሩአችኋል ÷ ይላል ፡ የሠ ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፫፤ ቃላችሁ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ድፍረት ፡ ሆኖአል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡ — በአ ንተ ፡ ላይ ፡ ደፍረን ፡ የተናገርነው ፡ በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። እናንተም ፡ — እግዚአብሔ
፲፬፤ ርን ፡ ማገልገል ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ ትእዛዙንስ ፡ በመ ጠበቅ ÷ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ኀዘንተኞች ፡ ሆነን ፡ በመሄድ ፡ ምን ፡ ይረ ባናል ? አሁንም ፡ የሚታበዩትን ፡ ሰዎች ፡ ብፁ
፲፭፤ ዓን ፡ ብለን ፡ እንጠራቸዋለን ፤ ክፉንም ፡ የሚ ሠሩ ፡ ጸንተዋል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ይፈታተ ናሉ ÷ ያመልጣሉም ፡ ብላችኋል ።
፲፮፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ ተነጋገሩ ፤ እግዚአብሔ ርም ፡ አደመጠ ÷ ሰማም ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ለሚፈሩ ፡ ስሙንም ፡ ለሚያስቡ ፡ የመታሰቢያ ፡ መጽሐፍ ፡ በፊቱ ፡ ተጻፈ ። እኔ ፡ በምሠራበት ፡
፲፯፤ ቀን ፡ እነርሱ ፡ የእኔ ፡ ገንዘብ ፡ ይሆናሉ ÷ ይላል ፡

የሠራዊት ፥ጌታ ፥እግዚአብሔር፤ሰውም ፥የሚ
ያገለግለውን ፥ልጁን ፥እንደሚምር ÷እንዲሁ ፥
፲፯፤ እምራቸዋለሁ ። ተመልሳችሁም ፥በጻድቁና ፥
በኃጢአተኛው ፥መካከል ÷ለእግዚአብሔር ፥
በሚገዛውና ፥በማይገዛው ፥መካከል ፥ትለያላ
ችሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፬ ።

፩፤ እነሆ ÷እንደ ፥ምድጃ ፥እሳት ፥የሚነድድ ፥
ቀን ፥ይመጣል ፤ትዕቢተኞችና ፥ኃጢአትን ፥
የሚሠሩ ፥ሁሉ ፥ገለባ ፥ይሆናሉ ፤የሚመጣ
ውም ፥ቀን ፥ያቃጥላቸዋል ÷ሥርንና ፥ቅር
ንጫፍንም ፥አይተውላቸውም ÷ይላል ፥የሠ
፪፤ ራዊት ፥ጌታ ፥እግዚአብሔር ። ነገር ፥ግን ፥
ስሜን ፥ለምትፈሩት ፥ለእናንተ ፥የጽድቅ ፥
ፀሐይ ፥ትወጣላችኋለች ÷ፈውስም ፥በክንፎ
ችዋ ፥ውስጥ ፥ይሆናል ፤እናንተም ፥ትወጣላ
ችሁ ÷እንደ ፥ሰባም ፥እምቦሳ ፥ትፈነጫላችሁ ።
፫፤ በምሠራበት ፥ቀን ፥በደለኞች ፥ከእግራችሁ ፥
ጫማ ፥በታች ፥አመድ ፥ይሆናሉና ፥እናንተ ፥
ትረግጡአቸዋላችሁ ÷ይላል ፥የሠራዊት ፥ጌታ ፥
እግዚአብሔር ።

፬፤ ለእስራኤል ፥ሁሉ ፥ሥርዓትንና ፥ፍርድን ፥
አድርጌ ፥በኮሬብ ፥ያዘዝሁትን ፥የባሪያዬን ፥
የሙሴን ፥ሕግ ፥አስቡ ። እነሆ ÷ታላቁና ፥የሚ ፭፤
ያስፈራው ፥የእግዚአብሔር ፥ቀን ፥ሳይመጣ ፥
ነቢዩን ፥ኤልያስን ፥እልክላችኋለሁ ። መጥ ፮፤
ቼም ፥ምድርን ፥በእርግማን ፥እንዳልመታ ፥
እርሱ ፥የአባቶችን ፥ልብ ፥ወደ ፥ልጆች ÷የል
ጆችንም ፥ልብ ፥ወደ ፥አባቶች ፥ይመልሳል ።

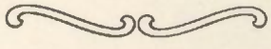
የጌታችንና ፡ የመድኃኒታችን ፡

የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡

አዲስ ፡ ኪዳን ።

በግርማዊ ፡ ቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢትዮጵያ ፡
መልካም ፡ ፈቃድና ፡ ትእዛዝ ፡
ታርሞና ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ታተመ ።

አዲስ ፡ አበባ ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓመተ ፡ ምሕረት ።
በብርሃንና ፡ ስላም ፡
በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ማተሚያ ፡ ቤት ፡ ታተመ ።

መ ግ ለ ጫ ።

ብሉይ ፡ ከዳንን ፡ ከአዲስ ፡ ከዳን ፡ ጋር ፡ ለማስማ ማት ፡ አዲስንም ፡ እርስ ፡ በርሱ ፡ ለመመርመር ፡ ከታች ፡ በገጹ ፡ ኅዳግ ፡ ተመልከት ። አንድ ፡ መጽሐፍ ፡ በምዕ ራፎች ፡ ይከፈላል ፤ እያንዳንዱም ፡ ምዕራፍ ፡ በቁጥ ሮች ፡ ይከፈላል ፤ እንደ ፡ እነዚህ ፡ ያሉትም ፡ ቁጥ ሮች ፡ የኃይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥሮች ፡ ይባላሉ ።

በስተ ፡ ግራ ፡ ለብቻው ፡ የሚገኘው ፡ ቁጥር ፡ ከበ ላዩ ፡ ያለው ፡ የምዕራፍ ፡ ቁጥር ፡ ነው ።

በምዕራፍ ፡ ውስጥ ፡ ለሚገኘው ፡ ለእያንዳንዱ ፡ የኃ ይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥር ፡ የተጠቀሰለት ፡ ሁሉ ፡ ሲጨረስ ፡ አራት ፡ ነጥብ ፡ ይገኛል ። ከአራት ፡ ነጥብ ፡ በኋላ ፡ የም ዕራፉ ፡ ሌላ ፡ የኃይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥር ፡ ይገኛል ፤ ከዚ ህም ፡ ቁጥር ፡ በኋላ ፡ ይህ ፡ ዓቢይ ፡ ሠረገ “ ፡ ” ይታ ያል ።

ይህ ፡ ንኡስ ፡ ሠረገ “ ÷ ” የምዕራፉን ፡ ቁጥርና ፡ የኃይለ ፡ ቃሉን ፡ ቁጥር ፡ ሁልጊዜ ፡ ይከፍላል ። ለም ሳሌ ፤ “ ፪ ÷ ፯ ፡ ” ማለት ፡ ሁለተኛ ፡ ምዕራፍና ፡ ስድ ስተኛ ፡ የኃይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥር ፡ ማለት ፡ ነው ።

ለአንድ ፡ የኃይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥር ፡ ብዙ ፡ ጥቅስ ፡ ሲኖረው ፡ ከእያንዳንዱ ፡ ጥቅስ ፡ በኋላ ፡ ይህ “ ፡ ” ይገ ኛል ፡ ከዚህም ፡ ምልክት ፡ በኋላ ፡ ጥቅስ ፡ የተጠቀሰ በት ፡ የመጽሐፉ ፡ ስም ፡ በአጭር ፡ ተጽፎአል ። ለም ሳሌ ፤ “ ፪ ፤ ዘፍጥ. ” ማለት ፡ በምዕራፉ ፡ ውስጥ ፡ ለሁ ለተኛው ፡ ቁጥር ፡ የተጠቀሰው ፡ የመጽሐፉ ፡ ስም ፡ አሪት ፡ ዘፍጥረት ፡ መሆኑን ፡ የሚያመለክት ፡ ነው ።

ከዚህ ፡ ምልክት “ ፡ ” በኋላ ፡ የመጽሐፍ ፡ ስም ፡ ባይገኝ ፡ ከአንድ ፡ መጽሐፍ ፡ ሁለት ፡ ጥቅስ ፡ እንደ ፡ ተጠቀሰ ፡ ይታወቃል ። ለምሳሌ ፤ “ዘፍጥ ፡ ፪ ÷ ፬ ፡ ፫ ÷ ፭ ። ” ማለት ፡ ሁለቱም ፡ ጥቅስ ፡ ከአሪት ፡ ዘፍጥረት ፡ ተጠቀሰ ፡ ማለት ፡ ነው ።

በመጽሐፍ ፡ ስም ፡ ረጅም ፡ “ቁ” የሚል ፡ ሲገኝ ፡ “ቁ” ማለት ፡ ከላይ ፡ በተጻፈው ፡ በዚያው ፡ ምዕራፍ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ የኃይለ ፡ ቃል ፡ ቁጥር ፡ ማለት ፡ ነው ። “ም” ቢገኝ ፡ “ም” ማለት ፡ የዚያው ፡ መጽሐፍ ፡ ሌላ ፡ ምዕራፍ ፡ ማለት ፡ ነው ።

ምናልባት ፡ ከንኡስ ፡ ሠረገ “ ÷ ” በኋላ ፡ ሁለት ፡ ቁጥር ፡ ይገኝ ፡ ይሆናል ። በሁለቱ ፡ መካከል ፡ ሁለት ፡ ነጥብ ፡ የተገኘ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እያንዳንዱ ፡ ቁጥር ፡ ለብቻ ፡ ነው ፡ ማለት ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ በሁለቱ ፡ መካከል ፡ ይህ ፡ ምልክት ፡ “—” ሲገኝ ፡ ከፊተኛው ፡ ቁጥር ፡ አን ሥዶ ፡ እስከ ፡ ተከታዩ ፡ ቁጥር ፡ ድረስ ፡ ያሉትን ፡ ቁጥ ሮች ፡ ሁሉ ፡ ተመልከት ፡ ማለት ፡ ነው ። ለምሳሌ ፡ “ ፩ ፡ ፬ ” ማለት ፡ አንደኛና ፡ አራተኛ ፡ ቁጥሮችን ፡ ብቻ ፡ ተመልከት ፡ ማለት ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ “ ፩—፬” ማለት ፡ ከአንደኛ ፡ እስከ ፡ አራተኛ ፡ ቁጥሮች ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ተመልከት ፡ ማለት ፡ ነው ።

ከዚህ ፡ በሚከተለው ፡ ገጽ ፡ የተጻፉት ፡ የቃል ፡ ማሳጠሪያ ፡ ቃሎች ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ የሚ ገኙ ፡ ናቸው ።

የአዲስ ፡ ኪዳን ፡ መጻሕፍት ።

ገጽ ።

የማቴዎስ ፡ ወንጌል ። . . . . . ፩ ፡
የማርቆስ ፡ ወንጌል ። . . . . . ፴ ፡
የሉቃስ ፡ ወንጌል ። . . . . . ፵፰ ፡
የዮሐንስ ፡ ወንጌል ። . . . . . ፸፱ ፡
የሐዋርያት ፡ ሥራ ። . . . . . ፺፫ ፡

የጳውሎስ ፡ መልእክቶች ፡

ወደ ፡ ሮሜ ፡ ሰዎች ። . . . . . ፻፴፫ ፡
ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ፡ ፩ ። . . . . . ፻፶፯ ፡
ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ፡ ፪ ። . . . . . ፻፷ ፡
ወደ ፡ ገላትያ ፡ ሰዎች ። . . . . . ፻፷፮ ፡
ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ሰዎች ። . . . . . ፻፸፪ ፡
ወደ ፡ ፊልጵስዩስ ፡ ሰዎች ። . . . . . ፻፸፯ ፡
ወደ ፡ ቈላስይስ ፡ ሰዎች ፡ . . . . . ፻፹ ፡
ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡ ፩ ። . . . . . ፻፹፫ ፡
ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡ ፪ ። . . . . . ፻፹፮ ፡
ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ፩ ። . . . . . ፻፹፰ ፡
ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ፪ ። . . . . . ፻፺፩ ፡
ወደ ፡ ቲቶ ። . . . . . ፻፺፬ ፡
ወደ ፡ ፊልሞና ። . . . . . ፻፺፭ ፡
ወደ ፡ ዕብራውያን ። . . . . . ፻፺፮ ፡

የጴጥሮስ ፡ መልእክት ፡ ፩ ። . . . . ፪፻፲፮ ፡
የጴጥሮስ ፡ መልእክት ፡ ፪ ። . . . . ፪፻፳፫ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፩ ። . . . . ፪፻፳፱ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፪ ። . . . . ፪፻፴፭ ፡
የዮሐንስ ፡ መልእክት ፡ ፫ ። . . . . ፪፻፴፮ ፡
የያዕቆብ ፡ መልእክት ። . . . . . ፪፻፴፯ ፡
የይሁዳ ፡ መልእክት ። . . . . . ፪፻፵፫ ፡
የዮሐንስ ፡ ራእይ ። . . . . . ፪፻፵፭ ፡

ዘፍጥ.	ማለት ፣	ኦሪት ፣ ዘፍጥረት ።
ዘዐአ.	”	ኦሪት ፣ ዘዐአት ።
ዘሌዋ.	”	ኦሪት ፣ ዘሌዋውያን ።
ዘኍል.	”	ኦሪት ፣ ዘኍልቊ ።
ዘዳግ.	”	ኦሪት ፣ ዘዳግም ።
ኢያ.	”	መጽሐፈ ፣ ኢያሱ ፣ ወልደ ፣ ነዌ ።
መሳ.	”	መጽሐፈ ፣ መሳፍንት ።
ሩት	”	መጽሐፈ ፣ ሩት ።
፩ ሳሙ.	”	መጽሐፈ ፣ ሳሙኤል ፣ ፩ ።
፪ ሳሙ.	”	መጽሐፈ ፣ ሳሙኤል ፣ ፪ ።
፩ ነገሥ.	”	መጽሐፈ ፣ ነገሥት ፣ ፩ ።
፪ ነገሥ.	”	መጽሐፈ ፣ ነገሥት ፣ ፪ ።
፩ ዜና	”	መጽሐፈ ፣ ዜና ፣ መዋዕል ፣ ፩ ።
፪ ዜና	”	መጽሐፈ ፣ ዜና ፣ መዋዕል ፣ ፪ ።
ዕዝ.	”	መጽሐፈ ፣ ዕዝራ ።
ነሀ.	”	መጽሐፈ ፣ ነሀምያ ።
አስቴ.	”	መጽሐፈ ፣ አስቴር ።
ኢዮብ	”	መጽሐፈ ፣ ኢዮብ ።
መዝ.	”	መዝሙረ ፣ ዳዊት ።
ምሳ.	”	መጽሐፈ ፣ ምሳሌ ።
መክ.	”	መጽሐፈ ፣ መክብብ ።
መኃ.	”	መኃልየ ፣ መኃልይ ።
ኢሳ.	”	መጽሐፈ ፣ ኢሳይያስ ፣
ኤር.	”	መጽሐፈ ፣ ኤርምያስ ።
ሕዝ.	”	መጽሐፈ ፣ ሕዝቅኤል ።
ዳን.	”	መጽሐፈ ፣ ዳንኤል ።
ሆሴ.	”	ትንቢተ ፣ ሆሴዕ ።
ኢዩ.	”	ትንቢተ ፣ ኢዩኤል ።
ዓሞ.	”	ትንቢተ ፣ ዓሞጽ ።
አብድ.	”	ትንቢተ ፣ አብድዩ ፣
ዮና.	”	ትንቢተ ፣ ዮናስ ።
ሚክ.	”	ትንቢተ ፣ ሚክያስ ።
ናሆ.	”	ትንቢተ ፣ ናሆም ።
እንባ.	ማለት ፣	ትንቢተ ፣ እንባቆም ።
ሶፎ.	”	ትንቢተ ፣ ሶፎንያስ ።
ሐጌ	”	ትንቢተ ፣ ሐጌ ።
ዘካ.	”	ትንቢተ ፣ ዘካርያስ ።
ሚል.	”	ትንቢተ ፣ ሚልክያስ ።
ማቴ.	”	የማቴዎስ ፣ ወንጌል ።
ማር.	”	የማርቆስ ፣ ወንጌል ።
ሉቃ.	”	የሉቃስ ፣ ወንጌል ።
ዮሐ.	”	የዮሐንስ ፣ ወንጌል ።
የሐዋ.	”	የሐዋርያት ፣ ሥራ ።
ሮሜ	”	ወደ ፣ ሮሜ ፣ ሰዎች ።
፩ ቆሮ.	”	ወደ ፣ ቆሮንቶስ ፣ ሰዎች ፣ ፩ ።
፪ ቆሮ.	”	ወደ ፣ ቆሮንቶስ ፣ ሰዎች ፣ ፪ ።
ገላ.	”	ወደ ፣ ገላትያ ሰዎች ።
ኤፌ.	”	ወደ ፣ ኤፌሶን ፣ ሰዎች ።
ፊልጵ.	”	ወደ ፣ ፊልጵስዩስ ፣ ሰዎች ።
ቈላ.	”	ወደ ፣ ቈላስይስ ፣ ሰዎች ።
፩ ተሰ.	”	ወደ ፣ ተሰሎንቄ ፣ ሰዎች ፣ ፩ ።
፪ ተሰ.	”	ወደ ፣ ተሰሎንቄ ፣ ሰዎች ፣ ፪ ።
፩ ጢሞ.	”	ወደ ፣ ጢሞቴዎስ ፣ ፩ ።
፪ ጢሞ.	”	ወደ ፣ ጢሞቴዎስ ፣ ፪ ።
ቲቶ	”	ወደ ፣ ቲቶ ።
ፊልሞ.	”	ወደ ፣ ፊልሞና ።
ዕብ.	”	ወደ ፣ ዕብራውያን ።
፩ ጴጥ.	”	የጴጥሮስ ፣ መልእክት ፣ ፩ ።
፪ ጴጥ.	”	የጴጥሮስ ፣ መልእክት ፣ ፪ ።
፩ ዮሐ.	”	የዮሐንስ መልእክት ፣ ፩ ።
፪ ዮሐ.	”	የዮሐንስ ፣ መልእክት ፣ ፪ ።
፫ ዮሐ.	”	የዮሐንስ ፣ መልእክት ፣ ፫ ።
ያዕ.	”	የያዕቆብ ፣ መልእክት ።
ይሁዳ	”	የይሁዳ ፣ መልእክት ።
ራእ.	”	የዮሐንስ ፣ ራእይ ።

የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ማቴዎስ ፡ እንደ ፡ ጻፈው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ትውልድ ፡ መጽሐፍ ።

፪ አብርሃም ፡ ይስሐቅን ፡ ወለደ ፤ ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡ ወለደ ፤ ያዕቆብም ፡ ይሁዳንና ፡ ወን

፫ ድሞቹን ፡ ወለደ ፤ ይሁዳም ፡ ከትዕማር ፡ ፋሬስንና ፡ ዛራን ፡ ወለደ ፤ ፋሬስም ፡ ኤስሮምን ፡

፬ ወለደ ፤ ኤስሮምም ፡ አራምን ፡ ወለደ ፤ አራምም ፡ አሚናዳብን ፡ ወለደ ፤ አሚናዳብም ፡ ነአሶንን ፡ ወለደ ፤ ነአሶንም ፡ ሰልሞንን ፡ ወለደ ፤

፭ ሰልሞንም ፡ ከራኬብ ፡ ቦኤዝን ፡ ወለደ ፤ ቦኤዝም ፡ ከሩት ፡ ኢዮቤድን ፡ ወለደ ፤ ኢዮቤ

፮ ድም ፡ እሴይን ፡ ወለደ ፤ እሴይም ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊትን ፡ ወለደ ።

ንጉሥ ፡ ዳዊትም ፡ ከኦርዮ ፡ ሚስት ፡ ሰሎሞ

፯ ንን ፡ ወለደ ፤ ሰሎሞንም ፡ ሮብዓምን ፡ ወለደ ፤ ሮብዓምም ፡ አቢያን ፡ ወለደ ፤ አቢያም ፡ አሳ

፰ ፍን ፡ ወለደ ፤ አሳፍም ፡ ኢዮሣፍጥን ፡ ወለደ ፤ ኢዮሣፍጥም ፡ ኢዮራምን ፡ ወለደ ፤ ኢዮራ

፱ ምም ፡ ዖዝያንን ፡ ወለደ ፤ ዖዝያንም ፡ ኢዮአታምን ፡ ወለደ ፤ ኢዮአታምም ፡ አካዝን ፡

፲ ወለደ ፤ አካዝም ፡ ሕዝቅያስን ፡ ወለደ ፤ ሕዝቅያስም ፡ ምናሴን ፡ ወለደ ፤ ምናሴም ፡ አሞፅን ፡

፲፩ ወለደ ፤ አሞፅም ፡ ኢዮስያስን ፡ ወለደ ፤ ኢዮስያስም ፡ በባቢሎን ፡ ምርኮ ፡ ጊዜ ፡ ኢኮንያንንና ፡ ወንድሞቹን ፡ ወለደ ።

፲፪ ከባቢሎንም ፡ ምርኮ ፡ በኋላ ፡ ኢኮንያን ፡ ሰላትያልን ፡ ወለደ ፤ ሰላትያልም ፡ ዘሩባቤልን ፡

፲፫ ወለደ ፤ ዘሩባቤልም ፡ አብዩዱን ፡ ወለደ ፤ አብዩዱም ፡ ኤልያቄምን ፡ ወለደ ፤ ኤልያቄ

፲፬ ምም ፡ አዞርን ፡ ወለደ ፤ አዞርም ፡ ሳዶቅን ፡ ወለደ ፤ ሳዶቅም ፡ አኪምን ፡ ወለደ ፤ አኪምም ፡

፲፭ ኤልዩድን ፡ ወለደ ፤ ኤልዩድም ፡ አልዓዛርን ፡ ወለደ ፤ አልዓዛርም ፡ ማታንን ፡ ወለደ ፤ ማታ

፲፮ ንም ፡ ያዕቆብን ፡ ወለደ ፤ ያዕቆብም ፡ ክርስቶስ ፡ የተባለውን ፡ ኢየሱስን ፡ የወለደች ፡ የማርያምን ፡ እጮኛ ፡ ዮሴፍን ፡ ወለደ ።

፲፯ እንግዲህ ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ ከአብርሃም ፡ እስከ ፡ ዳዊት ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፥ ከዳዊትም ፡ እስከ ፡ ባቢሎን ፡ ምርኮ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፥ ከባቢሎንም ፡ ምርኮ ፡ እስከ ፡ ክርስቶስ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡ ነው ።

፲፰ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ልደት ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ። እናቱ ፡ ማርያም ፡ ለዮሴፍ ፡ በታጨች ፡ ጊዜ ፡ ሳይገናኙ ፡ ከመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፀንሳ ፡ ተገኘች ። እጮኛዋ ፡ ዮሴፍም ፡ ጻድቅ ፡ ሆኖ ፡ ፲፱ ፡ ሊገልጣት ፡ ስላልወደደ ፡ በስውር ፡ ሊተዋት ፡ አሰበ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ሲያስብ ÷ እነሆ ፡ ፳ ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ በሕልም ፡ ታየው ÷ እንዲህም ፡ አለ ፦— የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ዮሴፍ ፡ ሆይ ÷ ከእርስዋ ፡ የተፀነሰው ፡ ከመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡ እጮኛህን ፡ ማርያምን ፡ ለመውሰድ ፡ አትፍራ ። ልጅም ፡ ትወልዳለች ፤ እርሱ ፡ ሕዝቡን ፡ ከኃ ፳፩ ፡ ጢአታቸው ፡ ያድናቸዋልና ፡ ስሙን ፡ ኢየሱስ ፡ ትለዋለህ ። በነቢይ ፡ ከጌታ ፡ ዘንድ ፡— ፳፪ ፡

እነሆ ÷ ድንግል ፡ ትፀንሳለች ፡ ልጅም ፡ ትወ ፳፫ ፡ ልዳለች ÷ ስሙንም ፡ አማኑኤል ፡ ይሉታል ፡ የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሆኖ አል ÷ ትርጓሜውም ፡— እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ የሚል ፡ ነው ። ዮሴፍም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ፳፬ ፡ ነቅቶ ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፤ እጮኛውንም ፡ ወሰደ ፤ የበኩር ፡ ልጅዋንም ፡ ፳፭ ፡ እስክትወልድ ፡ ድረስ ፡ አላወቃትም ፡ ስሙንም ፡ ኢየሱስ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ኢየሱስም ፡ በይሁዳ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ በንጉሥ ፡ በሄሮድስ ፡ ዘመን ፡ በተወለደ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ሰብአ ፡ ሰገል ፡— የተወለደው ፡ የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ኮከቡን ፡ በምሥራቅ ፡ አይተን ፡ ልንሰግድለት ፡ መጥተናልና ፡ እያሉ ፡ ከምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። ፪ ንጉሡ ፡ ሄሮድስም ፡ ሰምቶ ፡ ደነገጠ ÷ ኢየሩሳ ፫ ሌምም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፤ የካህናትንም ፡ ፬ አለቆች ፡ የሕዝቡንም ፡ ጻፎች ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡ ክርስቶስ ፡ ወዴት ፡ እንዲወለድ ፡ ጠየቃቸው ። እነርሱም ፡— ፭ ፡

አንቺ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ÷ የይሁዳ ፡ ምድር ÷ ከይሁዳ ፡ ገዦ ፡ ከቶ ፡ አታንሺም ፤ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ መስፍን ፡ ከአንቺ ፡ ይወጣልና ፡

ተብሎ ፡ በነቢይ ፡ እንዲህ ፡ ተጽፎአልና ፡ በይሁዳ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ አሉት ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሄሮድስ ፡ ሰብአ ፡ ሰገልን ፡ በስ ፯ ፡

፩ ፩—፲፯ ፡ ሉቃ. ፫ ÷ ፳፫—፴፰ ። ፪ ፡ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፳፩ ፡ ፳፭ ÷ ፳፯ ፡ ፳፱ ÷ ፴፭ ። ፪—፮ ፡ ዘፍጥ. ፴፰ ÷ ፳፱ ፡ ፴ ፤ ፩ ፡ ዜና ፡ ፪ ÷ ፫—፲፭ ። ፭ ፡ ኢያ. ፮ ÷ ፳፭ ፡ ሩት ፡ ፬ ÷ ፲፯ ። ፮ ፡ ፪ ሳሙ. ፲፪ ÷ ፳፬ ። ፯—፲ ፡ ፪ ዜና ፡ ፫ ÷ ፲—፲፬ ፡ ፳ ፡ ፩ ነገሥ. ፲፩ ÷ ፳፬ ፡ ፳፪ ÷ ፶ ። ፲፪ ፡ ዕዝ. ፫ ÷ ፪ ። ፲፮ ፡ ሉቃ. ፩ ÷ ፴፭ ፡ ፴፮ ። ፳፭ ፡ ሉቃ. ፩ ÷ ፴፩ ፡ ፪ ÷ ፲፩ ፡ ፳፩ ። ፳፫ ፡ ኢሳ. ፯ ÷ ፲፬ ። ፳፭ ፡ ሉቃ. ፪ ÷ ፯ ።

፪ ፩ ፡ ሉቃ. ፪ ÷ ፩—፯ ። ፪ ፡ ዘኍል. ፳፬ ÷ ፲፯ ፡ ኤር. ፳፫ ÷ ፭ ። ፮ ፡ ሚክ. ፭ ÷ ፪ ።

ውር ፡ ጠርቶ ፡ ከከበሮ ፡ የታየበትን ፡ ዘመን ፡
፰ ከእነርሱ ፡ በጥንቃቄ ፡ ተረዳ ÷ ወደ ፡ ቤተ ፡
ልሔምም ፡ እነርሱን ፡ ሰድዶ ፡— ሂዱ ፡ ስለ ፡
ሕፃኑ ፡ በጥንቃቄ ፡ መርምሩ ፡ ባገኛችሁትም ፡
ጊዜ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ መጥቼ ፡ እንድሰግድለት ፡
፱ ንገሩኝ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ንጉሡን ፡ ሰም
ተው ፡ ሄዱ ፤ እነሆም ÷ በምሥራቅ ፡ ያዩት ፡
ኮከብ ፡ ሕፃኑ ፡ ባለበት ፡ ላይ ፡ መጥቶ ፡ እስኪ
፲ ቆም ፡ ድረስ ፡ ይመራቸው ፡ ነበር ። ኮከቡንም ፡
ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አላ
፲፩ ቸው ። ወደ ፡ ቤትም ፡ ገብተው ፡ ሕፃኑን ፡ ከእ
ናቱ ፡ ከማርያም ፡ ጋር ፡ አዩት ÷ ወድቀውም ፡
ሰገዱለት ÷ ሣጥኖቻቸውንም ፡ ከፍተው ፡ እጅ ፡
መንሻ ፡ ወርቅና ፡ ዕጣን ፡ ከርቤም ፡ አቀረቡለት ።
፲፪ ወደ ፡ ሄሮድስም ፡ እንዳይመለሱ ፡ በሕልም ፡ ተረ
ድተው ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ አገራቸው ፡ ሄዱ ።
፲፫ እነርሱም ፡ ከሄዱ ፡ በኋላ ፡ እነሆ ÷ የጌታ ፡ መል
አክ ፡ በሕልም ፡ ለዮሴፍ ፡ ታይቶ ፡— ሄሮድስ ፡ ሕፃ
ኑን ፡ ሊገድለው ፡ ይፈልገዋልና ፡ ተነሣ ÷ ሕፃኑ
ንና ፡ እናቱንም ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሽሽ ÷
እስክነግርህም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
፲፬፡፲፭ እርሱም ፡ ተነሥቶ ፡ ሕፃኑንና ፡ እናቱን ፡ በሌ
ሊት ፡ ያዘና ፡ ከጌታ ፡ ዘንድ ፡ በነቢይ ፡— ልጄን ፡
ከግብፅ ፡ ጠራሁት ፡ የተባለው ፡ እንዲፈጸም ፡
ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሄደ ÷ ሄሮድስም ፡ እስኪሞት ፡
ድረስ ፡ በዚያ ፡ ኖረ ።
፲፮ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሄሮድስ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ እንደ
ተሣለቁበት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣና ፡
ልኮ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ እንደ ፡ ተረዳው ፡ ዘመን ፡
በቤተ ፡ ልሔምና ፡ በአውራጃዋ ፡ የነበሩትን ÷
ሁለት ፡ ዓመት ፡ የሆናቸውን ፡ ከዚያም ፡ የሚያ
፲፯፡፲፰ ንሱትን ፡ ሕፃናትን ፡ ሁሉ ፡ አስገደለ ። ያን ፡ ጊዜ ፡
በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡—

ድምፅ ፡ በራማ ፡ ተሰማ ÷ ልቅሶና ፡ ብዙ ፡
ዋይታ ፤ ራሔል ፡ ስለ ፡ ልጆችዋ ፡ አለቀሰች ፡
መጽናናትም ፡ አልወደደችም ÷ የሉምና ፡

የተባለው ፡ ተፈጸመ ።
፲፱ ሄሮድስም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ÷ እነሆ ÷ የጌታ ፡ መል
አክ ፡ በግብፅ ፡ ለዮሴፍ ፡ በሕልም ፡ ታይቶ ፡—
፳ የሕፃኑን ፡ ነፍስ ፡ የፈለጉት ፡ ሞተዋልና ፡ ተነሣ ÷
ሕፃኑን ፡ እናቱንም ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡
፳፩ አገር ፡ ሂድ ፡ አለ ። እርሱም ፡ ተነሥቶ ፡ ሕፃኑ
ንና ፡ እናቱን ፡ ያዘና ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አገር ፡
፳፪ ገባ ። በአባቱም ፡ በሄሮድስ ፡ ፈንታ ፡ አርኬላ
ዎስ ፡ በይሁዳ ፡ እንደ ፡ ነገሠ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ÷ ወደ
ዚያ ፡ መሄድን ፡ ፈራ ፤ በሕልምም ፡ ተረድቶ ፡
፳፫ ወደ ፡ ገሊላ ፡ አገር ፡ ሄደ ፤ በነቢያት ፡— ናዝራዊ ፡
ይባላል ፡ የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ናዝ
ሬት ፡ ወደምትባል ፡ ከተማ ፡ መጥቶ ፡ ኖረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ መጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፡— ፩፡፪
መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ቀርባለችና ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡
ብሎ ፡ በይሁዳ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እየሰበከ ፡ መጣ ።
በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡— ፫
የጌታን ፡ መንገድ ፡ አዘጋጁ ፡ ጥርጊያው
ንም ፡ አቅኑ ፡ እያለ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚ
ጮህ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡
የተባለለት ፡ ይህ ፡ ነውና ። ራሱም ፡ ዮሐንስ ፡ ፬
የግመል ፡ ጠጕር ፡ ልብስ ፡ ነበረው ፡ በወገቡም ፡
ጠፍር ፡ ይታጠቅ ፡ ነበር ፤ ምግቡም ፡ አንበጣና ፡
የበረሀ ፡ ማር ፡ ነበረ ። ያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ፭
ይሁዳም ፡ ሁሉ ፡ በዮርዳኖስም ፡ ዙሪያ ፡ ያለ ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይወጡ ፡ ነበር ፤ ኃጢ ፮
አታቸውንም ፡ እየተናዘዙ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ወንዝ ፡
ከእርሱ ፡ ይጠመቁ ፡ ነበር ።
ዳሩ ፡ ግን ፡ ከፈሪሳውያንና ፡ ከሰዱቃውያን ፡ ፯
ብዙዎች ፡ ወደ ፡ ጥምቀቱ ፡ ሲመጡ ፡ ባየ ፡
ጊዜ ÷ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እናንተ ፡ የእፉኝት ፡
ልጆች ÷ ከሚመጣው ፡ ቍጣ ፡ እንድትሸሹ ፡
ማን ፡ አመለከታችሁ ? እንግዲህ ፡ ለንስሐ ፡ የሚ ፰
ገባ ፡ ፍሬ ፡ አድርጉ ፤ በልባችሁም ፡— አብርሃም ፡ ፱
አባት ፡ አለን ፡ እንደምትሉ ፡ አይምሰላችሁ ፤
እላችኋለሁና ÷ ከነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡ ለአብርሃም ፡
ልጆች ፡ ሊያስነሣለት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይች
ላል ። አሁንስ ፡ ምሳር ፡ በዛፎች ፡ ሥር ፡ ተቀም ፲
ጦአል ፤ እንግዲህ ፡ መልካም ፡ ፍሬ ፡ የማያደርግ ፡
ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ይቈረጣል ፡ ወደ ፡ እሳትም ፡ ይጣላል ።
እኔስ ፡ ለንስሐ ፡ በውኃ ፡ አጠምቃችኋለሁ ፤ ፲፩
ጫማውን ፡ እሸከም ፡ ዘንድ ፡ ከማይገባኝ ፡
ከእኔ ፡ በኋላ ፡ የሚመጣው ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡
ይበረታል ፤ እርሱ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በእሳ
ትም ፡ ያጠምቃችኋል ፤ መንሹም ፡ በእጁ ፡ ነው ÷ ፲፪
አውድማውንም ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠራል ÷ ስንዴውን
ንም ፡ በጎተራው ፡ ይከታል ÷ ገለባውን ፡ ግን ፡
በማይጠፋ ፡ እሳት ፡ ያቃጥለዋል ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ በዮሐንስ ፡ ሊጠመቅ ፡ ከገ ፲፫
ሊላ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ መጣ ። ዮሐንስ ፡ ግን ፡— ፲፬
እኔ ፡ በአንተ ፡ ልጠመቅ ፡ ያስፈልገኛል ፡ አንተም ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ትመጣለህን ? ብሎ ፡ ይከለክለው ፡
ነበር ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— አሁንስ ፡ ፍቀድ ፲፭
ልኝ ፤ እንዲህ ፡ ጽድቅን ፡ ሁሉ ፡ መፈጸም ፡ ይገ
ባናልና ÷ አለው ። ያን ፡ ጊዜ ፡ ፈቀደለት ።
ኢየሱስም ፡ ከተጠመቀ ፡ በኋላ ፡ ወዲያው ፡ ፲፮
ከውኃ ፡ ወጣ ፤ እነሆም ÷ ሰማያት ፡ ተከፈቱ ፡ የእ
ግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ሲወ
ርድ ፡ በእርሱ ፡ ላይም ፡ ሲመጣ ፡ አየ ፤ እነሆም ÷ ፲፯
ድምፅ ፡ ከሰማያት ፡ መጥቶ ፡— በእርሱ ፡ ደስ ፡
የሚለኝ ፡ የምወደው ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

፪። ፲፭ ፤ ሆሴ. ፲፩÷፩ ። ፲፮ ፤ ኤር. ፴፩÷፲፭ ። ፳፫ ፤ ሉቃ. ፩÷፳፮ ።
፫። ፩—፲፪ ፤ ማር. ፩÷፪—፳ ። ፪ ፤ ሉቃ. ፫÷፩—፳ ። ፬ ፤ ም. ፬÷፲፯ ፤ ሉቃ. ፲÷፬ ። ፭ ፤ ኢሳ. ፵÷፫ ፤ ማር. ፲÷፫ ፤ ሉቃ. ፫÷፬ ፤ ዮሐ. ፲÷፳፫ ። ፮ ፤ ፪ ነገሥ. ፩÷፳ ። ፯፤ የሐዋ. ፳፫÷፰ ። ፱ ፤ ዮሐ. ፰÷፴፱ ። ፲ ፤ ም. ፯÷፲፱ ። ፲፩ ፤ ዮሐ.፩÷፳፯ ፤ ፳፯ ፤ ፴፫ ። ፲፫—፲፯ ፤ ማር. ፩÷፱—፲፩ ፤ ሉቃ. ፫÷፳፪ ፤ ፬÷፩—፲፫ ። ፲፯ ፤ ም. ፲፯÷፭ ፤ ፳፭ ፤ ዮሐ. ፲፪÷፳፰ ። መዝ. ፪÷፯ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ኢየሱስ ፡ ከዲያብሎስ ፡ ይፈ
ተን ፡ ዘንድ ፡ በመንፈስ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፪ ተመሰደ ። አርባ ፡ ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊትም ፡ ጦሙ ፡
፫ በኋላ ፡ ተራበ ። ፈታኝም ፡ ቀርቦ ፡— የእግዚአ
ብሔር ፡ ልጅ ፡ ከሆንህ ፡ እነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡
፬ እንጀራ ፡ እንዲሆኑ ፡ በል ፡ አለው ። እርሱም ፡
መልሶ ፡— ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ በሚ
ወጣ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እንጂ ፡ በእንጀራ ፡ ብቻ ፡
፭ አይኖርም ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ፡ አለው ። ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ዲያብሎስ ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡ ከተማ ፡ ወሰ
ደና ፡ እርሱን ፡ በመቅደስ ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አቁሞ ፡—
፮ መላእክቱን ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ያዝልሃል ፡ እግ
ርህንም ፡ በድንጋይ ፡ ከቶ ፡ እንዳትሰናከል ፡
በእጃቸው ፡ ያነሡሃል ፡
ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅስ ፡
ከሆንህ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ራስህን ፡ ወርውር ፡ አለው ።
፯ ኢየሱስም ፡— ጌታን ፡ አምላክህን ፡ አትፈታተ
ነው ፡ ተብሎ ፡ ደግሞ ፡ ተጽፎአል ፡ አለው ።
፰ ደግሞ ፡ ዲያብሎስ ፡ እጅግ ፡ ረጅም ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ተራራ ፡ ወሰደው ፡ የዓለምንም ፡ መንግሥታት ፡
፱ ሁሉ ፡ ክብራቸውንም ፡ አሳይቶ ፡— ወድቀህ ፡
ብትሰግድልኝ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ።
፲ ያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡— ሂድ ፡ አንተ ፡ ሰይጣን ፡
ለጌታህ ፡ ለአምላክህ ፡ ስገድ ፡ እርሱንም ፡ ብቻ ፡
፲፩ አምልክ ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ፡ አለው ። ያን ፡
ጊዜ ፡ ዲያብሎስ ፡ ተወው ፡ እነሆም ፡ መላእክት ፡
ቀርበው ፡ ያገለግሉት ፡ ነበር ።
፲፪ ኢየሱስም ፡ ዮሐንስ ፡ አልፎ ፡ እንደ ፡ ተሰጠ ፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ሄደ ።
፲፫ ናዝሬትንም ፡ ትቶ ፡ በዛብሎንና ፡ በንፍታሌም ፡
አገር ፡ በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡ አለችው ፡ ወደ ፡
፲፬፣፲፭ ቅፍርናሆም ፡ መጥቶ ፡ ኖረ ። በነቢዩም ፡ በኢ
ሳይያስ ፡—
የዛብሎን ፡ ምድርና ፡ የንፍታሌም ፡ ምድር ፡
የባሕር ፡ መንገድ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ የአ
ሕዛብ ፡ ገሊላ ፣ በጨለማ ፡ የተቀመጠው ፡
ሕዝብ ፡ ታላቅ ፡ ብርሃን ፡ አየ ፡ በሞት ፡ አገ
ርና ፡ ጥላ ፡ ለተቀመጡትም ፡ ብርሃን ፡ ወጣ
ላቸው ፡
፲፯ የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሆነ ። ከዚያ ፡
ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ኢየሱስ ፡— መንግሥት ፡ ሰማ
ያት ፡ ቀርባለችና ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ እያለ ፡ ይሰ
ብክ ፡ ጀመር ።
፲፰ በገሊላ ፡ ባሕር ፡ አጠገብ ፡ ሲመላለስም ፡ ሁለት ፡
ወንድማማች ፡ ጴጥሮስ ፡ የሚሉትን ፡ ስምዖንን ፡
ወንድሙንም ፡ እንድርያስን ፡ መረባቸውን ፡
ወደ ፡ ባሕር ፡ ሲጥሉ ፡ አየ ፡ አሣ ፡ አጥማጆች ፡
፲፱ ነበሩና ። እርሱም ፡— በኋላዬ ፡ ኑና ፡ ሰዎችን ፡
አጥማጆች ፡ እንድትሆኑ ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አላ
፳ ቸው ። ወዲያውም ፡ መረባቸውን ፡ ትተው ፡
፳፩ ተከተሉት ። ከዚያም ፡ እልፍ ፡ ብሎ ፡ ሌሎችን ፡
ሁለት ፡ ወንድማማች ፡ የዘብዴዎስን ፡ ልጅ ፡ ያዕ
ቆብን ፡ ወንድሙንም ፡ ዮሐንስን ፡ ከአባታቸው ፡
ከዘብዴዎስ ፡ ጋር ፡ በታንኳ ፡ መረባቸውን ፡ ሲያ
፳፪ በጁ ፡ አየ ፡ ጠራቸውም ። እነርሱም ፡ ወዲያው ፡
ታንኳይቱንና ፡ አባታቸውን ፡ ትተው ፡ ተከተ
ሉት ።
፳፫ ኢየሱስም ፡ በምኵራቦቻቸው ፡ እያስተማረ ፡
የመንግሥትንም ፡ ወንጌል ፡ እየሰበከ ፡ በሕዝ
ብም ፡ ያለውን ፡ ደዌና ፡ ሕማም ፡ ሁሉ ፡ እየፈ
ወሰ ፡ በገሊላ ፡ ሁሉ ፡ ይዘር ፡ ነበር ። ዝናውም ፡
፳፬ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ደዌና ፡
ሥቃይም ፡ ተይዘው ፡ የታመሙትን ፡ ሁሉ ፡
አጋንንትም ፡ ያደሩባቸውን ፡ በጨረቃም ፡ የሚ
ነሣባቸውን ፡ ሽባዎችንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፡
ፈወሳቸውም ። ከገሊላም ፡ አሥር ፡ ከተማም ፡
፳፭ ከሚባል ፡ አገር ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ ከይሁዳም ፡
ከዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ተከተሉት ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ሕዝቡንም ፡ አይቶ ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ወጣ ፡
በተቀመጠም ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡
፪ እርሱ ፡ ቀረቡ ፤ አፉንም ፡ ከፍቶ ፡ እስተማራ
ቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፫ በመንፈስ ፡ ድሆች ፡ የሆኑ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡
መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ የእነርሱ ፡ ናትና ።
፬ የሚያዝኑ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ መጽናናትን ፡
ያገኛሉና ።
፭ የዋሆች ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ ምድርን ፡ ይወርሳ
ሉና ።
፮ ጽድቅን ፡ የሚራቡና ፡ የሚጠሙ ፡ ብፁዓን ፡
ናቸው ፡ ይጠግባሉና ።
፯ የሚምሩ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ ይማራሉና ።
፰ ልበ ፡ ንጹሐች ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያዩታልና ።
፱ የሚያስተራርቁ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ልጆች ፡ ይባላሉና ።
፲ ስለ ፡ ጽድቅ ፡ የሚሰደዱ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡
መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ የእነርሱ ፡ ናትና ።
፲፩ ሲነቅፉአችሁና ፡ ሲያሳድዱአችሁ ፡ በእኔም ፡
ምክንያት ፡ ክፉውን ፡ ሁሉ ፡ በውሸት ፡ ሲናገሩባ
ችሁ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ። ዋጋችሁ ፡ በሰማያት ፡
፲፪ ታላቅ ፡ ነውና ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ሐሤትም ፡ አድ
ርጉ ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ የነበሩትን ፡ ነቢያትን ፡
እንዲሁ ፡ አሳደዋቸዋልና ።

፬ ። ፩—፲፮ ፡ ማር ፡ ፩ ÷ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ሉቃ ፡ ፬ ÷ ፭—፲፫ ። ፪ ፡ ዘዳግ ፡ ፱÷፫ ። ፫ ፡ መዝ ፡ ፯ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ። ፮ ፡ ዘዳግ ፡ ፮ ÷ ፲፮ ። ፯ ፡ ዘዳግ ፡ ፮÷፲፫ ። ፲፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፪÷፵፫ ። ፲፪ ፡ ም ፡ ፲፱÷፫ ፡ ማር ፡ ፩÷፲፬ ፡ ሉቃ ፡ ፫÷፲፬ ፡ ፵ ። ፲፬ ፡ ኢሳ ፡ ፱÷፩ ፡ ፪ ። ፲፮ ፡ ም ፡ ፫ ÷ ፪ ። ፲፰—፳፪ ፡ ማር ፡ ፩ ÷ ፲፯—፳ ፡ ሉቃ ፡ ፭÷፩—፲፩ ። ፳፫ ፡ ማር ፡ ፩÷ ፴፱ ፡ ሉቃ ፡ ፬ ÷ ፵፬ ። ፳፬ ፡ ማር ፡ ፩÷፳፭ ፡ ፴፬ ። ፳፭ ፡ ማር ፡ ፫ ÷ ፯ ፡ ፰ ፡ ሉቃ ፡ ፮ ÷ ፲፯ ።

፭ ። ፫—፲፪ ፡ ሉቃ ፡ ፮÷፳—፳፫ ፡ ኢሳ ፡ ፶፯÷፲፭ ። ፬ ፡ ኢሳ ፡ ፷፩÷፪ ። ፭ ፡ መዝ ፡ ፴፯÷፲፩ ። ፮ ፡ ኢሳ ፡ ፶፭÷፩ ፡ ፪ ፡ ምሳ ፡ ፳፩÷፳፩ ። ፯ ፡ ም ፡ ፳፭÷፴፬—፴፯ ፡ ምሳ ፡ ፲፱÷፲፯ ። ፰ ፡ መዝ ፡ ፳፫÷፬ ። ፲፪ ፡ ዕብ ፡ ፲፩÷፴፭—፴፮ ።

፲፫፥ እናንተ ፥ የምድር ፥ ጨው ፥ ናችሁ ፤ ጨው ፥ አልጫ ፥ ቢሆን ፥ ግን ፥ በምን ፥ ይጣፍጣል ? ወደ ፥ ውጭ ፥ ተጥሎ ፥ በሰው ፥ ከመረገጥ ፥ በቀር ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ ለምንም ፥ አይጠቅምም ።

፲፬፥ እናንተ ፥ የዓለም ፥ ብርሃን ፥ ናችሁ ። በተራራ ፥ ላይ ፥ ያለች ፥ ከተማ ፥ ልትሰወር ፥ አይቻላትም ።

፲፭፥ መብራትንም ፥ አብርተው ፥ በዕንቅብ ፥ በታች ፥ አይደለም ፥ እንጂ ፥ በመቅረዙ ፥ ላይ ፥ ያኖሩታል ፥

፲፮፥ በቤት ፥ ላሉት ፥ ሁሉም ፥ ያበራል ። መልካሙን ፥ ሥራችሁን ፥ አይተው ፥ በሰማያት ፥ ያለውን ፥ አባታችሁን ፥ እንዲያከብሩ ፥ ብርሃናችሁ ፥ እንዲሁ ፥ በሰው ፥ ፊት ፥ ይብራ ።

፲፯፥ እኔ ፥ ሕግንና ፥ ነቢያትን ፥ ለመሻር ፥ የመጣሁ ፥ አይምሰላችሁ ፤ ልፈጽም ፥ እንጂ ፥ ለመሻር ፥ አል

፲፰፥ መጣሁም ። እውነት ፥ እላችኋለሁ ፦ ሰማይና ፥ ምድር ፥ እስኪያልፍ ፥ ድረስ ፦ ከሕግ ፥ አንዲት ፥ የውጣ ፥ ወይም ፥ አንዲት ፥ ነጥብ ፥ ከቶ ፥ አታል

፲፱፥ ፍም ፦ ሁሉ ፥ እስኪፈጸም ፥ ድረስ ። እንግዲህ ፥ ከነዚህ ፥ ከሁሉ ፥ ካነሱት ፥ ትእዛዝት ፥ አንዲቱን ፥ የሚሽር ፥ ለሰውም ፥ እንዲሁ ፥ የሚያስተምር ፥ ማንም ፥ ሰው ፥ በመንግሥት ፥ ሰማያት ፥ ከሁሉ ፥ ታናሽ ፥ ይባላል ፤ የሚያደርግ ፥ ግን ፥ የሚያስተምርም ፥ ማንም ፥ ቢሆን ፥ እርሱ ፥ በመንግሥት ፥

፳፥ ሰማያት ፥ ታላቅ ፥ ይባላል ። እላችኋለሁና ፦— ጽድቃችሁ ፥ ከጻፎችና ፥ ከፈሪሳውያን ፥ ጽድቅ ፥ ካልበለጠ ፦ ወደ ፥ መንግሥት ፥ ሰማያት ፥ ከቶ ፥ አትገቡም ።

፳፩፥ ለቀደሙት ፥ —አትግደል ፥ እንደ ፥ ተባለ ፥ ሰምታችኋል ፤ የገደለም ፥ ሁሉ ፥ ፍርድ ፥ ይገባዋል ።

፳፪፥ እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፦ በወንድሙ ፥ ላይ ፥ የሚቈጣ ፥ ሁሉ ፥ ፍርድ ፥ ይገባዋል ፤ ወንድሙንም ፥ ጨርቃም ፥ የሚለው ፥ ሁሉ ፥ የሸንጎ ፥ ፍርድ ፦ ይገባዋል ፥ ደንቆሮ ፥ የሚለውም ፥ ሁሉ ፥ የገሃነመ ፥

፳፫፥ እሳት ፥ ፍርድ ፥ ይገባዋል ። እንግዲህ ፥ መባህን ፥ በመሠዊያው ፥ ላይ ፥ ብታቀርብ ፦ በዚያም ፥ ወንድምህ ፥ አንዳች ፥ በአንተ ፥ ላይ ፥ እንዳለው ፥

፳፬፥ ብታስብ ፦ በዚያ ፥ በመሠዊያው ፥ ፊት ፥ መባህን ፥ ትተህ ፥ ሂድ ፦ አስቀድመህም ፥ ከወንድምህ ፥ ጋር ፥ ታረቅ ፦ በኋላም ፥ መጥተህ ፥ መባህን ፥

፳፭፥ አቅርብ ። አብረኸው ፥ በመንገድ ፥ ሳለህ ፥ ክበለ ጋራህ ፥ ጋር ፥ ፈጥነህ ፥ ተስማማ ፤ በሊጋራ ፥ ለዳኛ ፥ እንዳይሰጥህ ፥ ዳኛም ፥ ለሎሌው ፦ ወደ ፥ ወህኒም ፥ ትጣላለህ ፤ እውነት ፥ እልሃለሁ ፦ የመጨረሻዋን ፥ ሳንቲም ፥ እስክትከፍል ፥ ድረስ ፥ ከቶ ፥ ከዚያ ፥ አትወጣም ።

፳፯፥ አታመንዝር ፥ እንደ ፥ ተባለ ፥ ሰምታችኋል ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፦ ወደ ፥ ሴት ፥ ያየ ፥ ሁሉ ፥ የተመኛትም ፥ ያን ፥ ጊዜ ፥ በልቡ ፥ ከእርስዋ ፥ ጋር ፥ አመንዝሮአል ። ቀኝ ፥ ዓይንህም ፥ ብታሰ ናክልህ ፥ አውጥተህ ፥ ከአንተ ፥ ጣላት ፤ ሙሉ ፥ ሰውነትህ ፥ በገሃነም ፥ ከሚጣል ፥ ይልቅ ፥ ከአካላትህ ፥ አንድ ፥ ቢጠፋ ፥ ይሻልሃልና ። ቀኝ ፥ እጅህም ፥ ብታሰናክልህ ፥ ቈርጠህ ፥ ከአንተ ፥ ጣላት ፤ ሙሉ ፥ ሰውነትህ ፥ በገሃነም ፥ ከሚጣል ፥ ይልቅ ፥ ከአካላትህ ፥ አንድ ፥ ቢጠፋ ፥ ይሻላልና ።

፴፩፥ ሚስቱን ፥ የሚፈታት ፥ ሁሉ ፥ የፍችዋን ፥ ጽሕፈት ፥ ይስጣት ፥ ተባለ ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፦ ያለ ፥ ዝሙት ፥ ምክንያት ፥ ሚስቱን ፥ የሚፈታ ፥ ሁሉ ፥ አመንዝራ ፥ ያደርጋታል ፦ የተፈታችውንም ፥ የሚያገባ ፥ ሁሉ ፥ ያመነዝራል ።

፴፫፥ ደግሞ ፥ ለቀደሙት ፦— በውሸት ፥ አትማል ፥ ነገር ፥ ግን ፥ መሐላዎችህን ፥ ለጌታ ፥ ስጥ ፥ እንደ ፥ ተባለ ፥ ሰምታችኋል ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፥ — ከቶ ፥ አትማሉ ፤ በሰማይ ፥ አይሆንም ፥ የእግዚአብሔር ፥ ዙፋን ፥ ነውና ፤ በምድርም ፥ አይሆንም ፥ የእግሩ ፥ መረገጫ ፥ ናትና ፤ በኢየሩሳሌምም ፥ አይሆንም ፥ የታላቁ ፥ ንጉሥ ፥ ከተማ ፥ ናትና ፤ በራስህም ፥ አትማል ፦ አንዲቱን ፥ ጠጉር ፥ ነጭ ፥ ወይም ፥ ጥቁር ፥ ልታደርግ ፥ አትችልምና ። ነገር ፥ ግን ፥ ቃላችሁ ፥ አዎን ፥ አዎን ፥ ወይም ፥ አይደለም ፥ አይደለም ፥ ይሁን ፤ ከነዚህም ፥ የወጣ ፥ ከክፉው ፥ ነው ።

፴፰፥ ዓይን ፥ ስለ ፥ ዓይን ፥ ጥርስም ፥ ስለ ፥ ጥርስ ፥ እንደ ፥ ተባለ ፥ ሰምታችኋል ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፦ ክፉውን ፥ አትቃወሙ ፥ ዳሩ ፥ ግን ፥ ቀኝ ፥ ጉንጭህን ፥ በጥፊ ፥ ለሚመታህ ፥ ሁሉ ፥ ሁለተኛውን ፥ ደግሞ ፥ አዙርለት ፤ እንዲከስህም ፥ እጀ ፥ ጠባብህንም ፥ እንዲወስድ ፥ ለሚወድ ፥ መጐናጸፊያህን ፥ ደግሞ ፥ ተውለት ፤ ማንም ፥ ሰው ፥ አንድ ፥ ምዕራፍ ፥ ትሄድ ፥ ዘንድ ፥ ቢያስገድድህ ፥ ሁለተኛውን ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ሂድ ። ለሚለምንህ ፥ ስጥ ፦ ከአንተም ፥ ይበደር ፥ ዘንድ ፥ ከሚወደው ፥ ፈቀቅ ፥ አትበል ።

፵፫፥ ባልንጀራህን ፥ ውደድ ፥ ጠላትህንም ፥ ጥላ ፥ እንደ ፥ ተባለ ፥ ሰምታችኋል ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፦ በሰማያት ፥ ላለ ፥ አባታችሁ ፥ ልጆች ፥ ትሆኑ ፥ ዘንድ ፥ ጠላቶቻችሁን ፥ ውደዱ ፦ የሚረግሙአችሁንም ፥ መርቁ ፦ ለሚጠሉአችሁም ፥ መልካም ፥ አድርጉ ፦ ስለሚያሳድዱአችሁም ፥ ጸልዩ ፤ እርሱ ፥ በክፉዎችና ፥ በበጎዎች ፥ ላይ ፥ ፀሐይን ፥ ያወጣልና ፥ በጻድቃንና ፥ በኃጢአተኞችም ፥ ላይ ፥ ዝናቡን ፥ ያዘንበልና ። የሚወዱ ፥

፭ ። ፲፫ ፥ ማር. ፱ ፦ ፶ ፥ ሉቃ. ፲፬ ፦ ፴፬ ። ፲፬ ፥ ዮሐ. ፰ ፦ ፲፪ ። ፲፭ ፥ ማር. ፬ ፦ ፳፩ ፥ ሉቃ. ፰ ፦ ፲፮ ፥ ፲፩ ፦ ፴፫ ። ፲፰ ፥ ሉቃ. ፲፮ ፦ ፲፯ ። ፳፩ ፥ ዘዳ. ፭ ፦ ፲፫ ፥ ዘሌዋ. ፳፬ ፦ ፲፯ ። ፳፭ ፥ ሉቃ. ፲፪ ፦ ፶፱ ። ፳፯ ፥ ዘዳ. ፭ ፦ ፲፰ ። ፳፱ ፥ ኢዮብ ፴፩ ፦ ፭ ። ፴፪ ፥ ም. ፲፰ ፦ ፳ ፥ ፱ ፥ ማር. ፱ ፦ ፵፫ — ፵፰ ፥ ምሳ. ፮ ፦ ፳፭ ። ፴፭ ፥ ም. ፲፱ ፦ ፯ ፥ ዘዳግ. ፳፬ ፦ ፭ ። ፴፱ ፥ ም. ፲፱ ፦ ፱ ፥ ማር. ፲ ፦ ፲፩ ፥ ፲፪ ፥ ሉቃ. ፲፯ ፦ ፲፰ ። ፵፫ ፥ ዘሌዋ. ፲፱ ፦ ፲፰ ፥ ዘኍል. ፴ ፦ ፪ ። ፵፬ ፥ ኢሳ. ፶፮ ፦ ፯ ። ፵፭ ፥ መዝ. ፵፯ ፦ ፪ ። ፵፰ ፥ ዘዐአ. ፳፭ ፦ ፳፫ ፥ ፳፬ ። ፵፱ ፥ ሉቃ. ፮ ፦ ፴፭ ። ፶ ፥ ዘዳግ. ፲፭ ፦ ፯ ፥ ፰ ፥ ፲፭ ፥ ሉቃ. ፮ ፦ ፴ ። ፶፩ ፥ ዘሌዋ. ፲፱ ፦ ፲፯ ። ፶፪ ፥ ሉቃ. ፮ ፦ ፴፭ ፥ ፴፮ ። ፶፫ ፥ ሉቃ. ፮ ፦ ፴፬ ።

አችሁን ፥ ብትወዱ ፥ ምን ፥ ዋጋ ፥ አላችሁ ? ቀራ
፵፮፡ ጮንትስ ፥ ያንኑ ፥ ያደርጉ ፥ የለምን ? ወንድሞቻ
ችሁንም ፥ ብቻ ፥ እጅ ፥ ብትነሡ ፥ ምን ፥ ብልጫ ፥
ታደርጋላችሁ ? አሕዛብስ ፥ ያንኑ ፥ ያደርጉ ፥ የለ
፵፯፡ ምን ? እንግዲህ ፥ የሰማዩ ፥ አባታችሁ ፥ ፍጹም ፥
እንደ ፥ ሆነ ፥ እናንተ ፥ ፍጹማን ፥ ሁኑ ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩፡ ለሰዎች ፥ ትታዩ ፥ ዘንድ ፥ ምጽዋታችሁን ፥
በፊታቸው ፥ እንዳታደርጉ ፥ ተጠንቀቁ ፤ ያለዚያ ፥
በሰማያት ፥ ባለው ፥ አባታችሁ ፥ ዘንድ ፥ ዋጋ ፥
የላችሁም ።

፪፡ እንግዲህ ፥ ምጽዋት ፥ ስታደርግ ፥ ግብዞች ፥
በሰው ፥ ዘንድ ፥ ሊከበሩ ፥ በምኵራብ ፥ በመንገ
ድም ፥ እንደሚያደርጉ ፥ በፊትህ ፥ መለከት ፥ አታ
ስነፋ ፤ እውነት ፥ እላችኋለሁ ፥ ዋጋቸውን ፥ ተቀ
፫፡፬፡ ብለዋል ። አንተ ፥ ግን ፥ ምጽዋት ፥ ስታደርግ ፥
ምጽዋትህ ፥ በስውር ፥ እንዲሆን ፥ ቀኝህ ፥ የም
ትሠራውን ፥ ግራህ ፥ አትወቅ ፤ በስውር ፥ የሚ
ያይ ፥ አባትህም ፥ በግልጥ ፥ ያስረክብሃል ።

፭፡ ስትጸልዩም ፥ እንደ ፥ ግብዞች ፥ አትሁኑ ፤
ለሰው ፥ ይታዩ ፥ ዘንድ ፥ በምኵራብና ፥ በመን
ገድ ፥ ማዕዘን ፥ ቆመው ፥ መጸለይን ፥ ይወዳሉና ፤
እውነት ፥ እላችኋለሁ ፥ ዋጋቸውን ፥ ተቀበለዋል ።
፮፡ አንተ ፥ ግን ፥ ስትጸልይ ፥ ወደ ፥ እልፍኝህ ፥ ግባ ፥
መዝጊያህንም ፥ ዘግተህ ፥ በስውር ፥ ላለው ፥ አባ
ትህ ፥ ጸልይ ፤ በስውር ፥ የሚያይ ፥ አባትህም ፥
በግልጥ ፥ ያስረክብሃል ።

፯፡ አሕዛብም ፥ በመናገራቸው ፥ ብዛት ፥ እንዲሰሙ ፥
ይመስላቸዋልና ፥ ስትጸልዩ ፥ እንደ ፥ እነርሱ ፥
፰፡ በከንቱ ፥ አትድገሙ ። ስለዚህ ፥ አትምሰሉ አ
ቸው ፤ ሳትለምኑት ፥ አባታችሁ ፥ የሚያስፈልጋ
፱፡ ችሁን ፥ ያውቃልና ። እንግዲህ ፥ እናንተስ ፥ እን
ዲህ ፥ ጸልዩ ፦— በሰማያት ፥ የምትኖር ፥ አባታ
፲፡ ችን ፥ ሆይ ፥ ስምህ ፥ ይቀደስ ፤ መንግሥትህ ፥ ት
ምጣ ፤ ፈቃድህ ፥ በሰማይ ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ እንዲሁ ፥
፲፩፡ በምድር ፥ ትሁን ፤ የዕለት ፥ እንጀራችንን ፥ ዛሬ ፥
፲፪፡ ስጠን ፤ እኛም ፥ ደግሞ ፥ የበደሉንን ፥ ይቅር ፥
፲፫፡ እንደምንል ፥ በደላችንን ፥ ይቅር ፥ በለን ፤ ከክ
ፉም ፥ አድነን ፤ እንጂ ፥ ወደ ፥ ፈተና ፥ አታግባን ፤
መንግሥት ፥ ያንተ ፥ ነውና ፥ ኃይልም ፥ ክብርም ፥
፲፬፡ ለዘለዓለሙ ፤ አሜን ። ለሰዎች ፥ ኃጢአታቸ
ውን ፥ ይቅር ፥ ብትሉ ፥ የሰማዩ ፤ አባታችሁ ፥ እና
፲፭፡ ንተን ፥ ደግሞ ፥ ይቅር ፥ ይላችኋልና ፤ ለሰዎች ፥
ግን ፥ ኃጢአታቸውን ፥ ይቅር ፥ ባትሉ ፥ አባታ
ችሁም ፥ ኃጢአታችሁን ፥ ይቅር ፥ አይላችሁም ።
፲፮፡ ስትጦሙም ፥ እንደ ፥ ግብዞች ፥ አትጠውልጉ ፤
ለሰዎች ፥ እንደ ፥ ጦመኛ ፥ ሊታዩ ፥ ፊታቸውን ፥
ያጠፋሉና ፤ እውነት ፥ እላችኋለሁ ፥ ዋጋቸውን ፥
፲፯፣፲፰፡ ተቀብለዋል ። አንተ ፥ ግን ፥ ስትጦም ፥ በስውር ፥
ላለው ፥ አባትህ ፥ እንጂ ፥ እንደ ፥ ጦመኛ ፥ ለሰ
ዎች ፥ እንዳትታይ ፥ ራስህን ፥ ተቀባ ፥ ፊትህንም ፥
ታጠብ ፥ በስውር ፥ የሚያይ ፥ አባትህም ፥ በግልጥ ፥
ያስረክብሃል ።

፲፱፡ ብልና ፥ ዝገት ፥ በሚያጠፋት ፥ ሌቦችም ፥ ቄፍ
ረው ፥ በሚሠርቁት ፥ ዘንድ ፥ ለእናንተ ፥ በምድር ፥
ላይ ፥ መዝገብ ፥ አትሰብስቡ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ብልም ፥
፳፡ ዝገትም ፥ በማያጠፋት ፥ ሌቦችም ፥ ቄፍረው ፥
በማይሠርቁት ፥ ዘንድ ፥ ለእናንተ ፥ በሰማይ ፥ መዝ
ገብ ፥ ሰብስቡ ፤ መዝገብህ ፥ ባለበት ፥ ልብህ ፥
፳፩፡ ደግሞ ፥ በዚያ ፥ ይሆናልና ።

የሰውነት ፥ መብራት ፥ ዓይን ፥ ናት ። ዓይንህ ፥
፳፪፡ እንግዲህ ፥ ጤናማ ፥ ብትሆን ፥ ሰውነትህ ፥ ሁሉ ፥
ብሩህ ፥ ይሆናል ፤ ዓይንህ ፥ ግን ፥ ታማሚ ፥ ብት
፳፫፡ ሆን ፥ ሰውነትህ ፥ ሁሉ ፥ የጨለመ ፥ ይሆናል ።
እንግዲህ ፥ በአንተ ፥ ያለው ፥ ብርሃን ፥ ጨለማ ፥
ከሆነ ፥ ጨለማውስ ፥ እንዴት ፥ ይበረታ !

፳፬፡ ለሁለት ፥ ጌቶች ፥ መገዛት ፥ የሚቻለው ፥ ማንም ፥
የለም ፤ ወይም ፥ አንዱን ፥ ይጠላል ፥ ሁለተኛው
ንም ፥ ይወዳል ፤ ወይም ፥ ወደ ፥ አንዱ ፥ ይጠ
ጋል ፥ ሁለተኛውንም ፥ ይንቃል ፤ ለእግዚአብ
ሔርና ፥ ለገንዘብ ፥ መገዛት ፥ አትችሉም ።

፳፭፡ ስለዚህ ፥ እላችኋለሁ ፥ ስለ ፥ ነፍሳችሁ ፥ በምት
በሉትና ፥ በምትጠጡት ፥ ወይም ፥ ስለ ፥ ሰው
ነታችሁ ፥ በምትለብሱት ፥ አትጨነቁ ፤ ነፍስ ፥
ከመብል ፥ ሰውነትም ፥ ከልብስ ፥ አይበልጥምን ?
፳፮፡ ወደ ፥ ሰማይ ፥ ወፎች ፥ ተመልከቱ ፤ አይዘሩም ፥
አያጭዱምም ፥ በጎተራም ፥ አይከቱም ፥ የሰማዩ ፥
አባታችሁም ፥ ይመግባቸዋል ፤ እናንተ ፥ ከእነ
፳፯፡ ርሱ ፥ እጅግ ፥ አትበልጡምን ? ከእናንተ ፥ ተጨ
ንቆ ፥ በቁመቱ ፥ ላይ ፥ አንድ ፥ ክንድ ፥ መጨመር ፥
የሚችል ፥ ማን ፥ ነው ? ስለ ፥ ልብስስ ፥ ስለ ፥ ምን ፥
፳፰፡ ትጨነቃላችሁ ? የሜዳ ፥ አበቦች ፥ እንዴት ፥ እን
ዲያድጉ ፥ ልብ ፥ አድርጋችሁ ፥ ተመልከቱ ፥
አይደክሙም ፥ አይፈትሉምም ፤ ነገር ፥ ግን ፥
፳፱፡ እላችኋለሁ ፥ ሰሎሞንስ ፥ እንኳ ፥ በክብሩ ፥ ሁሉ ፥
ከነዚህ ፥ እንደ ፥ አንዱ ፥ አልለበሰም ። እግዚአብ
፴፡ ሔር ፥ ግን ፥ ዛሬ ፥ ያለውን ፥ ነገም ፥ ወደ ፥ እቶን ፥
የሚጣለውን ፥ የሜዳን ፥ ሣር ፥ እንዲህ ፥ የሚያ
ለብሰው ፥ ከሆነ ፥ እናንተ ፥ እምነት ፥ የጐደላችሁ ፥
እናንተንማ ፥ ይልቁን ፥ እንዴት ? እንግዲህ ፥—
፴፩፡ ምን ፥ እንበላለን ? ምንስ ፥ እንጠጣለን ? ምንስ ፥
እንለብሰለን ? ብላችሁ ፥ አትጨነቁ ፤ ይህንስ ፥
፴፪፡ ሁሉ ፥ አሕዛብ ፥ ይፈልጋሉ ፤ ይህ ፥ ሁሉ ፥ እንዲ
ያስፈልጋችሁ ፥ የሰማዩ ፥ አባታችሁ ፥ ያውቃ
ልና ። ነገር ፥ ግን ፥ አስቀድማችሁ ፥ የእግዚአብ
፴፫፡ ሔርን ፥ መንግሥት ፥ ጽድቁንም ፥ ፈልጉ ፥
ይህም ፥ ሁሉ ፥ ይጨመርላችኋል ።

ነገ ፥ ለራሱ ፥ ይጨነቃልና ፥ ለነገ ፥ አትጨነቁ ፥
፴፬፡ ለቀኑ ፥ ክፋቱ ፥ ይበቃዋል ።

፮ ። ፩ ፥ ም. ፳፫፥፩ ። ፪ ፥ ፩ ነገሥ. ፲፰፥፳፰ ። ፱—፲፫ ፥ ሉቃ. ፲፩፥፪—፬ ። ፲ ፥ ም. ፬፥፲፯ ፥ ፳፯ ፥ ማቁ ፥ ሉቃ. ፲፯ ፥ ፳ ፥ ፳፩ ። ፲፪ ፥ ም. ፲፰ ፥ ፳፫—ፋ፳፭ ። ፲፫ ፥ ም. ፳፯፥ማ፭ ፥ የሐ. ፲፯ ፥ ፲፭ ። ፲፬ ፥ ፲፰ ፥ ማር. ፲፩ ፥ ፳፭ ፥ ፳፯ ። ፲፮ ፥ ኢሳ. ፶፰—፭ ። ፲፱—፳፩ ፥ ም. ፲፱ ፥ ፳፩ ፥ ሉቃ ፲፪ ፥ ፴፫ ። ፳ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ እንዳይፈረድባችሁ ፡ አትፍረዱ ፡ በምትፈ
ርዱበት ፡ ፍርድ ፡ ይፈረድባችኋልና ፡ በምት
ሰፍሩበትም ፡ መስፈሪያ ፡ ይሰፈርባችኋል ።
፫ በወንድምህም ፡ ዓይን ፡ ያለውን ፡ ጕድፍ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ታያለህ ፤ በዓይንህ ፡ ግን ፡ ያለውን ፡ ምሰሶ ፡
፬ ስለ ፡ ምን ፡ አትመለከትም ? ወይም ፡ ወንድም
ህን ፡— ከዓይንህ ፡ ጕድፍ ፡ ላውጣ ፡ ፍቀድልኝ ፡
እንዴትስ ፡ ትለዋለህ ? እነሆም ፡ በዓይንህ ፡
፭ ምሰሶ ፡ አለ ። አንተ ፡ ግብዝ ፡ አስቀድመህ ፡
ከዓይንህ ፡ ምሰሶውን ፡ አውጣ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ከወንድምህ ፡ ዓይን ፡ ጕድፉን ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፡
አጥርተህ ፡ ታያለህ ።
፮ በእግራቸው ፡ እንዳይረግጡት ፡ ተመልሰ
ውም ፡ እንዳይነክሱአችሁ ፡ የተቀደሰውን ፡
ለውሾች ፡ አትስጡ ፡ ዕንቁቻችሁንም ፡ በእሪ
ያዎች ፡ ፊት ፡ አትጣሉ ።
፯ ለምኑ ፡ ይሰጣችሁማል ፡ ፈልጉ ፡ ታገኙማ
ላችሁ ፡ መዝጊያ ፡ አንኳኩ ፡ ይከፈትላችሁ
፰ ማል ። የሚለምነው ፡ ሁሉ ፡ ይቀበላልና ፡ የሚ
ፈልገውም ፡ ያገኛል ፡ መዝጊያንም ፡ ለሚያ
፱ ንኳኳ ፡ ይከፈትለታል ። ወይስ ፡ ከእናንተ ፡
ልጁ ፡ እንጀራ ፡ ቢለምነው ፡ ድንጋይ ፡ የሚሰ
፲ ጠው ፡ ከእናንተ ፡ ማን ፡ ሰው ፡ ነው ? ዓሣስ ፡
፲፩ ቢለምነው ፡ እባብን ፡ ይሰጠዋልን ? እንኪያስ ፡
እናንተ ፡ ክፉዎች ፡ ስትሆኑ ፡ ለልጆቻችሁ ፡
መልካም ፡ ስጦታ ፡ መስጠትን ፡ ካወቃችሁ ፡
በሰማያት ፡ ያለው ፡ አባታችሁ ፡ ለሚለምኑት ፡
እንዴት ፡ አብልጦ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ይሰ
፲፪ ጣቸው ? እንግዲህ ፡ ሰዎች ፡ ሊያደርጉላችሁ ፡
የምትወዱትን ፡ ሁሉ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እን
ዲሁ ፡ አድርጉላቸው ፡ ሕግም ፡ ነቢያትም ፡
ይህ ፡ ነውና ።
፲፫ በጠበበው ፡ ደጅ ፡ ግቡ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ የሚወ
ስደው ፡ ደጁ ፡ ሰፊ ፡ መንገዱም ፡ ትልቅ ፡ ነውና ፡
ወደ ፡ እርሱም ፡ የሚገቡ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፡
፲፬ ወደ ፡ ሕይወት ፡ የሚወስደው ፡ ደጁ ፡ የጠበበ ፡
መንገዱም ፡ የቀጠነ ፡ ነውና ፡ የሚያገኙትም ፡
ጥቂቶች ፡ ናቸው ።
፲፭ የበግ ፡ ለምድ ፡ ለብሰው ፡ ከሚመጡባችሁ ፡
በውሥጣቸው ፡ ግን ፡ ነጣቂዎች ፡ ተኵላዎች ፡
፲፮ ከሆኑ ፡ ከሐሰተኞች ፡ ነቢያት ፡ ተጠንቀቁ ። ከፍ
ሬያቸው ፡ ታውቋቸዋላችሁ ። ከእሾህ ፡ ወይን ፡
፲፯ ከኩርንችትስ ፡ በለስ ፡ ይለቀማልን ? እንዲሁ ፡
መልካም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ መልካም ፡ ፍሬ ፡ ያደር
ጋል ፡ ክፉም ፡ ዛፍ ፡ ክፉ ፡ ፍሬ ፡ ያደርጋል ።
፲፰ መልካም ፡ ዛፍ ፡ ክፉ ፡ ፍሬ ፡ ማፍራት ፡ ወይም
ክፉ ፡ ዛፍ ፡ መልካም ፡ ፍሬ ፡ ማፍራት ፡ አይቻ
፲፱ ለውም ። መልካም ፡ ፍሬ ፡ የማያደርግ ፡ ዛፍ ፡
ሁሉ ፡ ይቈረጣል ፤ ወደ ፡ እሳትም ፡ ይጣላል ።
፳ ስለዚህም ፡ ከፍሬያቸው ፡ ታውቋቸዋላችሁ ።
፳፩ በሰማያት ፡ ያለውን ፡ የአባቴን ፡ ፈቃድ ፡ የሚ
ያደርግ ፡ እንጂ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ የሚ
ለኝ ፡ ሁሉ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ የሚገባ ፡ አይ
ደለም ። በዚያ ፡ ቀን ፡ ብዙዎች ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡
፳፪ ጌታ ፡ ሆይ ፡ በስምህ ፡ ትንቢት ፡ አልተናገርን
ምን ፡ በስምህስ ፡ አጋንንትን ፡ አላወጣንምን ፡
በስምህስ ፡ ብዙ ፡ ተአምራት ፡ አላደረግንምን ?
ይሉኛል ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡— ከቶ ፡ አላወቅኋ
፳፫ ችሁም ፡ እናንተ ፡ ዓመፀኞች ፡ ከእኔ ፡ ራቁ ፡ ብዬ ፡
እመሰክርባቸዋለሁ ።
፳፬ ስለዚህ ፡ ይህን ፡ ቃሌን ፡ ሰምቶ ፡ የሚያደር
ገው ፡ ሁሉ ፡ ቤቱን ፡ በዓለት ፡ ላይ ፡ የሠራ ፡
ልበም ፡ ሰውን ፡ ይመስላል ። ዝናብም ፡ ወረደ ፡
፳፭ ጐርፍም ፡ መጣ ፡ ነፋስም ፡ ነፈሰ ፡ ያንም ፡ ቤት ፡
ገፋው ፡ በዓለት ፡ ላይም ፡ ስለ ፡ ተመሠረተ ፡ አል
ወደቀም ። ይህንም ፡ ቃሌን ፡ ሰምቶ ፡ የማያደር
፳፮ ገው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ቤቱን ፡ በአሸዋ ፡ ላይ ፡ የሠራ ፡
ሰነፍ ፡ ሰውን ፡ ይመስላል ። ዝናብም ፡ ወረደ ፡
፳፯ ጐርፍም ፡ መጣ ፡ ነፋስም ፡ ነፈሰ ፡ ያንም ፡ ቤት ፡
መታው ፡ ወደቀም ፡ አወዳደቁም ፡ ታላቅ ፡ ሆነ ።
፳፰ ኢየሱስም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ፡
ሕዝቡ ፡ በትምህርቱ ፡ ተገረሙ ፤ እንደ ፡ ጻፎች
፳፱ ቸው ፡ ሳይሆን ፡ እንደ ፡ ባለ ፡ ሥልጣን ፡ ያስተ
ምራቸው ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ከተራራም ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ተከ
፪ ተሉት ። እነሆም ፡ ለምጻም ፡ ቀርቦ ፡— ጌታ ፡
ሆይ ፡ ብትወድስ ፡ ልታነጻኝ ፡ ትችላለህ ፡ እያለ ፡
፫ ሰገደለት ። እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ዳሰሰውና ፡— እወ
ዳለሁ ፡ ንጻ ፡ አለው ። ወዲያውም ፡ ለምጹ ፡ ነጻ ።
፬ ኢየሱስም ፡— ለማንም ፡ እንዳትናገር ፡ ተጠን
ቀቅ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሄደህ ፡ ራስህን ፡ ለካህን ፡ አሳይ ፡
ለእነርሱም ፡ ምስክር ፡ እንዲሆን ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘ
ውን ፡ መባ ፡ አቅርብ ፡ አለው ።
፭ ወደ ፡ ቅፍርናሆምም ፤ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የመቶ ፡
፮ አለቃ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርቦ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ብላ
፯ ቴናዬ ፡ ሽባ ፡ ሆኖ ፡ እጅግ ፡ እየተሣቀየ ፡ በቤት ፡
ተኝቶአል ፡ ብሎ ፡ ለመነው ። ኢየሱስም ፡— እኔ ፡
፰ መጥቼ ፡ እፈውሰዋለሁ ፡ አለው ። የመቶ ፡ አለ
ቃውም ፡ መልሶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ በቤቴ ፡ ጣራ ፡
በታች ፡ ልትገባ ፡ አይገባኝም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቃል ፡

፮ ። ፩ — ፭ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፴፯ ፡ ፴፰ ፡ ፵፩ ፡ ፵፪ ። ፪ ፡ ማር. ፱ ÷ ፵፩ ። ፮ — ፲፭ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፱ — ፲፫ ፡ ማቴ. ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ፵፭ ÷ ፵፱ ፡ ማር. ፲፩ ÷ ፵፩ ፡ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፲፫ ። ፲፪ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፴፭ ። ፲፫ ፡ ሉቃ. ፲፫ ÷ ፵፱ ። ፲፭ ፡ ም. ፵፱ ÷ ፲፭ ፡ ፵፱ ። ፲፮ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፵፱ ። ፲፯ — ፳ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፴፫ ። ፲፰ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፵፫ ። ፲፱ ፡ ም. ፫ ÷ ፲ ። ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ሉቃ. ፲፫ ÷ ፳፭ — ፳፯ ። ፳፬ — ፳፮ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፵፯ — ፵፱ ። ፳፯ ፡ ፳፰ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፶፬ ፡ ማር. ፭ ÷ ፳፪ ፡ ሉቃ. ፰ ÷ ፵፪ ፡ ፵፯ ፡ ዮሐ. ፮ ÷ ፲፭ ፡ ፵፯ ።

፰ ፡ ፩ ፡ ም. ፭ ÷ ፭ ። ፪ — ፬ ፡ ማር. ፩ ÷ ፵ — ፵፬ ፡ ሉቃ. ፭ ÷ ፲፪ — ፲፬ ። ፬ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፲፮ ፡ ፲፯ ÷ ፳ ፡ ማር. ፭ ÷ ፵፬ ፡ ዘሌዋ. ፲፬ ÷ ፪ — ፴፪ ። ፭ — ፲፫ ፡ ሉቃ. ፯ ÷ ፩ — ፲ ።

፱፡ ብቻ ፡ ተናገር ÷ ብላቴናዬም ፡ ይፈወሳል ። እኔ ፡ ደግሞ ፡ ለሌሎች ፡ ተገዥ ፡ ነኝና ÷ ከእኔም ፡ በታች ፡ ጭፍራ ፡ አለኝ ፤ አንዱንም ፡ — ሂድ ፡ ብለው ፡ ይሄዳል ÷ ሌላውንም ፡ — ና ፡ ብለው ፡ ይመጣል ÷ ባሪያዬንም ፡ — ይህን ፡ አድርግ ፡ ብለው ፡ ያደርጋል ፡ ፲፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ ሰምቶ ፡ ተደነቀና ፡ ለተከተሉት ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ በእስራኤል ፡ እንኳ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ትልቅ ፡ እምነት ፡ አላገኘሁም ። እላችኋለሁም ÷ ብዙዎች ፡ ከምሥራቅና ፡ ከምዕራብ ፡ ይመጣሉ ፡ ከአብርሃምና ፡ ከይስሐቅ ፡ ከያዕቆብም ፡ ጋር ፡ በመንግ ፲፪፡ ሥት ፡ ሰማያት ፡ ይቀመጣሉ ፤ የመንግሥት ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በውጭ ፡ ወደ ፡ አለው ፡ ጨለማ ፡ ይጣላሉ ፤ በዚያ ፡ ልቅሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ፲፫፡ ይሆናል ። ኢየሱስም ፡ ለመቶ ፡ አለቃ ፡ — ሂድና ፡ እንዳመንህ ፡ ይሁንልህ ፡ አለው ። ብላቴናውም ፡ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ ተፈወሰ ። ፲፬፡ ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ ጴጥሮስ ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ አማ ፲፭፡ ቱን ፡ በንዳድ ፡ ታማ ፡ ተኝታ ፡ አያት ፤ እጅዋንም ፡ ዳሰሰ ÷ ንዳዱም ፡ ለቀቃት ፤ ተነሥታም ፡ አገለገ ፲፮፡፲፯፡ ለቻቸው ። በመሸም ፡ ጊዜ ፡ አጋንንት ፡ ያደረባቸውን ፡ ብዙዎችን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፡ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡ — እርሱ ፡ ድካማችንን ፡ ተቀበለ ፡ ደዌያችንንም ፡ ተሸከመ ፡ የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ÷ መናፍስትን ፡ በቃሉ ፡ አወጣ ፤ የታመሙትንም ፡ ሁሉ ፡ ፈወሰ ። ፲፰፡ ኢየሱስም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሲከቡት ፡ አይቶ ፡ ፲፱፡ ወደ ፡ ማዶ ፡ እንዲሻገሩ ፡ አዘዘ ። አንድ ፡ ጻፊም ፡ ቀርቦ ፡ — መምህር ፡ ሆይ ÷ ወደምትሄድበት ፡ ፳፡ ሁሉ ፡ እከተልሃለሁ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ — ለቀበሮዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ለሰማይም ፡ ወፎች ፡ መሳፈሪያ ፡ አላቸው ÷ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠጋበት ፡ የለውም ፡ አለው ። ፳፩፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሌላው ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ አስቀድሜ ፡ ልሂድና ፡ አባቴን ፡ እቀብር ፡ ዘንድ ፡ ፳፪፡ ፍቀድልኝ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ — ተከተለኝ ÷ ሙታናቸውንም ፡ እንዲቀብሩ ፡ ሙታንን ፡ ተዋቸው ፡ አለው ። ፳፫፡ ወደ ፡ ታንኳም ፡ ሲገባ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ተከ ፳፬፡ ተሉት ። እነሆም ÷ ማዕበሉ ፡ ታንኳይቱን ፡ እስኪደናገጥ ፡ ድረስ ፡ በባሕር ፡ ታላቅ ፡ መናወጥ ፡ ፳፭፡ ሆነ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ቀርበው ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ አድነን ፡ ጠፋን ፡ ፳፮፡ እያሉ ፡ አስነሡት ። እርሱም ፡ — እናንተ ፡ እምነት ፡ የጐደላችሁ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈራላችሁ ? አላቸው ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተነሥቶ ፡ ነፋሱንና ፡ ፳፯፡ ባሕሩን ፡ ገሠጸ ÷ ታላቅ ፡ ጸጥታም ፡ ሆነ ። ሰዎቹም ፡— ነፋሳትና ፡ ባሕርስ ፡ ስንኳ ፡ ስለሚታዘዙለት ÷ ይህ ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ነው ? እያሉ ፡ ተደነቁ ።

ወደ ፡ ማዶም ፡ ወደ ፡ ጌርጌሴኖን ፡ አገር ፡ ፳፰፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ አጋንንት ፡ ያደሩባቸው ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ከመቃብር ፡ ወጥተው ፡ ተገናኙት ፤ እነርሱም ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ መንገድ ፡ ማለፍ ፡ እስኪ ፳፱፡ ሳነው ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ ክፉዎች ፡ ነበሩ ። እነ ሆም ፡ — ኢየሱስ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ÷ ከእንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለን ? ጊዜው ፡ ሳይደርስ ፡ ልትሣቀየን ፡ ወደዚህ ፡ መጣህን ? እያሉ ፡ ጮሁ ። ፴፡ ከእነርሱም ፡ ርቆ ፡ የብዙ ፡ እሪያ ፡ መንጋ ፡ ይሰ ፴፩፡ ማራ ፡ ነበር ። አጋንንቱም ፡ — ታወጣንስ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ÷ ወደ ፡ እሪያው ፡ መንጋ ፡ ስደደን ፡ ብለው ፡ ለመኑት ። ሂዱ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ወጥ ፴፪፡ ተው ፡ ወደ ፡ እሪያዎቹ ፡ ሄዱና ፡ ገቡ ፤ እነሆም ÷ የእሪያዎቹ ፡ መንጋ ፡ ሁሉ ፡ ከአፋፉ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ እየተጣደፉ ፡ ሮጡ ፡ በውኃም ፡ ውስጥ ፡ ሞቱ ። እረኞችም ፡ ሸሹ ÷ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ ፴፫፡ ሄደው ፡ ነገሩን ፡ ሁሉ ፡ አጋንንትም ፡ በአደሩባቸው ፡ የሆነውን ፡ አወሩ ። እነሆም ፡ ከተማው ፡ ፴፬፡ ሁሉ ፡ ኢየሱስን ፡ ሊገናኝ ፡ ወጣ ÷ ባዩትም ፡ ጊዜ ፡ ከአገራቸው ፡ እንዲሄድላቸው ፡ ለመኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ በታንኳም ፡ ገብቶ ፡ ተሻገረና ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ከተ ፪፡ ማው ፡ መጣ ። እነሆም ÷ በአልጋ ፡ የተኛ ፡ ሽባ ፡ ፫፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ። ኢየሱስም ፡ እምነታቸውን ፡ አይቶ ፡ ሽባውን ፡ — አንተ ፡ ልጅ ፡ አይዞህ ÷ ኃጢአትህ ፡ ተሰረየችልህ ፡ አለው ። እነሆም ÷ ፬፡ ከጻፎቹ ፡ አንዳንዱ ፡ በልባቸው ፡ — ይህስ ፡ ይሳደባል ፡ አሉ ። ኢየሱስም ፡ አሳባቸውን ፡ አውቆ ፡ እን ፭፡ ዲህ ፡ አለ ፡ — ስለ ፡ ምን ፡ በልባችሁ ፡ ክፉ ፡ ታስባላችሁ ? ኃጢአትህ ፡ ተሰረየችልህ ፡ ከማለት ፡ ፮፡ ወይስ ፡ - ተነሣና ፡ ሂድ ፡ ከማለት ፡ ማናቸው ፡ ይቀላል ? ነገር ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ፯፡ ያስተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ሥልጣን ፡ እንዳለው ፡ እንድታውቁ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሽባውን ፡ - ተነሣ ፡ አልጋህን ፡ ተሸከምና ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ሂድ ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ፰፡ ሄደ ። ሕዝቡም ፡ አይተው ፡ ተደነቁ ÷ ለሰውም ፡ ፱፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥልጣን ፡ የሰጠ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አከበሩ ።

ኢየሱስም ፡ ከዚያ ፡ አልፎ ፡ በመቅረጫው ፡ ፱፡ ተቀምጦ ፡ የነበረ ፡ ማቴዎስ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አየና ፡ — ተከተለኝ ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ተከተለው ።

፭፡ ፲፭ ፡ ሉቃ ፲፫÷፳፰ ፡ ፳፬÷፲፪ ። ኢሳ ፵፱÷፲፪ ። ፲፫ ፡ ም. ፱÷፳፬ ። ፲፬—፲፮ ፡ ማር. ፩÷፳፱ —፴፪ ፡ ሉቃ. ፬÷፴፰ —፵፩ ። ፲፯ ፡ ኢሳ. ፶፫÷፬ ። ፲፱—፳፪ ፡ ሉቃ. ፱÷፶፯ —፷ ። ፳፫—፳፮ ፡ ማር. ፬÷፴፮ —፵፩ ፡ ሉቃ. ፰÷፳፪—፳፭ ። ፳፯ ፡ ም. ፰÷፭ ፡ ማር. ፭÷፭—፳፭ ፡ ሉቃ. ፰÷፳፭—፵ ። ፳፱ ፡ ም. ፲፬÷፴፫ ፡ ፲፯÷፲፯ ፡ ፳፯÷፲፱ ፡ ማር. ፫÷ ፲፭ ፡ ሉቃ. ፬÷ ፵፩ ፡ ዮሐ. ፭÷፻ ። ፴ ፡ ዘሌዋ. ፲፭÷፯ ። ፴፬ ፡ ኢዮብ ፳፭÷፲፱ ።

፱፡ ፩—፰ ፡ ማር. ፪÷፫ —፲፪ ፡ ሉቃ. ፭÷፲፰ —፳፭ ። ፱ ፡ ቁ. ፳፪ ፡ ማር. ፲÷፶፪ ፡ ሉቃ. ፯÷፶ ። ፲ ፡ ሉቃ. ፯÷፲፭ ። ፱—፲፫ ፡ ማር. ፪÷፲፬ —፳፯ ። ፲፩ ፡ ሉቃ. ፭÷፴ ።

፲፡ በቤቱም ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ እነሆ ፡ ብዙ ፡ ቀራጮችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ መጥተው ፡ ከኢየሱስና ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ፲፩፡ ተቀመጡ ። ፈሪሳውያንም ፡ አይተው ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡— መምህራችሁ ፡ ከቀራጮችና ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይበ ፲፪፡ ላል ? አሉአቸው ። ኢየሱስም ፡ ሰምቶ ፡—ሕመ ምተኞች ፡ እንጂ ፡ ባለ ፡ ጤናዎች ፡ ባለ ፡ መድኃ ፲፫፡ ኒት ፡ አያስፈልጋቸውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሄዳችሁ ፡— ምሕረትን ፡ እወዳለሁ ፡ መሥዋዕትንም ፡ አይደ ለም ፡ ያለው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተማሩ ፤ ኃጢ አተኞችን ፡ ወደ ፡ ንስሐ ፡ እንጂ ፡ ጻድቃንን ፡ ልጠራ ፡ አልመጣሁምና ፡ አላቸው ።

፲፬፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የዮሐንስ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርበው ፡— እኛና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ የምንጠመው ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትህ ፡ ግን ፡ የማይጠሙት ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አሉት ። ፲፭፡ ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ሚዜዎች ፡ ሙሽራው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሳለ ፡ ሊያዝኑ ፡ ይች ላሉን ? ነገር ፡ ግን ፡ ሙሽራው ፡ ከእነርሱ ፡ የሚ ወሰድበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፡ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ፲፮፡ ይጠግሉ ። በአረጀ ፡ ልብስ ፡ አዲስ ፡ እራፊ ፡ የሚ ያኖር ፡ የለም ፤ መጣፊያው ፡ ልብሱን ፡ ይበጭቀ ፲፯፡ ዋልና ፡ መቀደዱም ፡ የባሰ ፡ ይሆናል ። በአረጀ ፡ አቁማዳ ፡ አዲስ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የሚያኖር ፡ የለም ፤ ቢደረግ ፡ ግን ፡ አቁማዳው ፡ ይፈነዳል ፡ የወይን ፡ ጠጁም ፡ ይፈሳል ፡ አቁማዳውም ፡ ይጠ ፉል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አዲሱን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በአ ዲስ ፡ አቁማዳ ፡ ያኖረዋል ፡ ሁለቱም ፡ ይጠበበ ቃሉ ።

፲፰፡ ይህንም ፡ ሲነግራቸው ፡ አንድ ፡ መኰንን ፡ መጥቶ ፡— ልጄ ፡ አሁን ፡ ሞተች ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መጥተህ ፡ እጅህን ፡ ጫንባት ፡ በሕይወትም ፡ ትኖ ፲፱፡ ራለች ፡ እያለ ፡ ሰገደለት ። ኢየሱስም ፡ ተነሥቶ ፡ ፳፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ተከተለው ። እነሆም ፡ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ደም ፡ የሚ ፳፩፡ ፈስሳት ፡ ሴት ፡ በኋላው ፡ ቀርባ ፡ የልብሱን ፡ ፳፪፡ ጫፍ ፡ ዳሰሰች ፤ በልብዋ ፡— ልብሱን ፡ ብቻ ፡ የዳሰስሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እድናለሁ ፡ ትል ፡ ፳፫፡ ነበረችና ። ኢየሱስም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ አያ ትና ፡—ልጄ ፡ ሆይ ፡ አይዞሽ ፤ እምነትሽ ፡ አድኖ ሻል ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡ ከዚያች ፡ ሰዓት ፡ ፳፬፡ ጀምራ ፡ ዳነች ። ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ መኰ ንኑ ፡ ቤት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ እምቢልተኞች ንና ፡ የሚንጫጫውን ፡ ሕዝብ ፡ አይቶ ፡— ፳፭፡ ብላቴናይቱ ፡ ተኝታለች ፡ እንጂ ፡ አልሞተ ችምና ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ፡ አላቸው ። በጣምም ፡ ፳፮፡ ሳቁበት ። ሕዝቡን ፡ ግን ፡ ከአስወጡ ፡ በኋላ ፡ ገብቶ ፡ እጅዋን ፡ ያዛት ፡ ብላቴናይቱም ፡ ተነሣች ።

ያም ፡ ገና ፡ ወደዚያ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ። ፳፯፡

ኢየሱስም ፡ ከዚያ ፡ ሲያልፍ ፡ ሁለት ፡ ዕው ፳፰፡ ሮች ፡— የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ማረን ፡ ብለው ፡ እየጮሁ ፡ ተከተሉት ። ወደ ፡ ቤትም ፡ በገባ ፡ ፳፱፡ ጊዜ ፡ ዕውሮቹ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡ ፡ ኢየሱ ስም ፡— ይህን ፡ ማድረግ ፡ እንድችል ፡ ታምናላ ችሁን ? አላቸው ። አዎን ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ አሉት ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡— እንደ ፡ እምነታችሁ ፡ ይሁንላ ፴፡ ችሁ ፡ ብሎ ፡ ዓይኖቻቸውን ፡ ዳሰሰ ። ዓይኖቻቸ ፴፩፡ ውም ፡ ተከፈቱ ። ኢየሱስም ፡— ማንም ፡ እንዳ ያውቅ ፡ ተጠንቀቁ ፡ ብሎ ፡ በብርቱ ፡ አዘዛቸው ። እነርሱ ፡ ግን ፡ ወጥተው ፡ በዚያ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ፴፪፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አወሩ ።

እነርሱም ፡ ሲወጡ ፡ እነሆ ፡ ጋኔን ፡ ያደረበ ፴፫፡ ትን ፡ ዲዳ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ። ጋኔ ፴፬፡ ኑንም ፡ ካወጣው ፡ በኋላ ፡ ዲዳው ፡ ተናገረ ። ሕዝቡም ፡—እንዲህ ፡ ያለ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ አልታየም ፡ እያሉ ፡ ተደነቁ ። ፈሪሳውያን ፡ ፴፭፡ ግን ፡— በአጋንንት ፡ አለቃ ፡ አጋንንትን ፡ ያወ ጣል ፡ አሉ ።

ኢየሱስም ፡ በምኵራቦቻቸው ፡ እያስተማረ ፡ ፴፮፡ የመንግሥትንም ፡ ወንጌል ፡ እየሰበከ ፡ በሕዝ ብም ፡ ያለውን ፡ ደዌና ፡ ሕማም ፡ ሁሉ ፡ እየፈወሰ ፡ በከተማዎችና ፡ በመንደሮች ፡ ሁሉ ፡ ይዘር ፡ ነበር ። ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ እረኛ ፡ እንደ ፡ ሌላ ፴፯፡ ቸው ፡ በጎች ፡ ተጨንቀው ፡ ተጥለውም ፡ ነበ ርና ፡ አዘነላቸው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዝ ፴፰፡ ሙርቱን ፡— መከሩስ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ሠራተኞች ፡ ግን ፡ ጥቂቶች ፡ ናቸው ፤ እንግዲህ ፡ የመከሩን ፡ ፴፱፡ ጌታ ፡ ወደ ፡ መከሩ ፡ ሠራተኞች ፡ እንዲልክ ፡ ለም ኑት ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ ወደ ፡ ፩፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡ እንዲያወጡአቸው ፡ በርኩሳን ፡ መናፍስት ፡ ላይ ፡ ደዌንና ፡ ሕማምንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲፈውሱ ፡ ሥልጣን ፡ ሰጣቸው ። የአሥራ ፪፡ ሁለቱም ፡ ሐዋርያት ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ መጀ መሪያው ፡ ጴጥሮስ ፡ የተባለው ፡ ስምዖን ፡ ወን ድሙ ፡ እንድርያስም ፡ የዘብዴዎስ ፡ ልጅ ፡ ያዕ ቆብም ፡ ወንድሙ ፡ ዮሐንስም ፡ ፊልጶስም ፡ በር ፫፡ ተሎሜዎስም ፡ ቶማስም ፡ ቀራጩ ፡ ማቴዎስም ፡ የእልፍዮስ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብም ፡ ታዴዎስም ፡ የተባለው ፡ ልብድዮስ ፡ ቀነናዊውም ፡ ስምዖን ፡ ፬፡ ደግሞም ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠው ፡ የአስቆሮቱ ፡ ይሁዳ ።

እነዚህን ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ኢየሱስ ፡ ላካ ፭፡ ቸው ፡ አዘዛቸውም ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— በአሕ ዛብ ፡ መንገድ ፡ አትሂዱ ፡ ወደ ፡ ሳምራውያንም ፡

፬፡ ፲፫ ፡ ሆሴ ፡ ፮ ፡ ፯ ፡ ማቴ ፡ ፲፪ ፡ ፯ ፡ ፲፮ ፡ ፲፭ ። ፲፮—፳፯ ፡ ማር ፡ ፩ ፡ ፳፪—፵፫ ፡ ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፵፭ ፡ ፹፯ ። ፮ ፡ ም ፡ ፲፬ ፡ ፴፯ ፡ ማር ፡ ፫ ፡ ፲ ። ፳፪ ፡ ቊ ፡ ፱ ። ፳፬ ፡ ም ፡ ፲፮ ፡ ፳፭ ። ፴፩ ፡ ም ፡ ፮ ፡ ፱ ። ፴፬ ፡ ም ፡ ፲፪ ፡ ፳፬ ፡ ማር ፡ ፫ ፡ ፳፪ ፡ ሉቃ ፡ ፲፩ ፡ ፲፭ ። ፴፭ ፡ ም ፡ ፱ ፡ ፳፫ ። ፴፮ ፡ ማር ፡ ፮ ፡ ፴፬ ፡ ሕዝ ፡ ፴፬ ፡ ፭ ። ፴፯ ፡ ሉቃ ፡ ፲ ፡ ፪ ፡ ዮሐ ፡ ፱ ፡ ፴፭ ።

፲ ፡ ፭ ፡ ማር ፡ ፫ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ፡ ሉቃ ፡ ፱ ፡ ፩ ። ፪—፬ ፡ ም ፡ ፱ ፡ ፲፰ ፡ ፳፭ ፡ ፲፯ ፡ ዮሐ ፡ ፭ ፡ ፵፫ ፡ ማር ፡ ፫ ፡ ፲፯—፲፱ ፡ ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፲፬—፲፮ ፡ የሐዋ ፡ ፩ ፡ ፲፫ ። ፭ ፡ ማር ፡ ፯ ፡ ፲ ፡ ሉቃ ፡ ፱ ፡ ፪ ።

፭፡ ከተማ ፡ አትግቡ ፤ ይልቅስ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ወደሚሆኑ ፡ ወደ ፡ ጠፋት ፡ በጎች ፡ ሂዱ ፡ እንጂ ። ፮፡ ፤ሂዳችሁም ፡— መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ቀርባለች ፡ ፰፡ ብላችሁ ፡ ስበኩ ። ድውዮችን ፡ ፈውሱ ፤ ሙታንን ፡ አስነሡ ፤ ለምጻሞችን ፡ አንጹ ፤ አጋንንትን ፡ አውጡ ፤ በከንቱ ፡ ተቀብላችሁ ፡ በከንቱ ፡ ፱፡ ስጡ ። ወርቅ ፡ ወይም ፡ ብር ፡ ወይም ፡ ናስ ፡ በመ ፲፡ ቀነታችሁ ፡ ወይም ፡ ለመንገድ ፡ ከረጢት ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ እጀ ፡ ጠባብ ፡ ወይም ፡ ጫማ ፡ ወይም ፡ በትር ፡ አታግኙ ፤ ለሠራተኛ ፡ ምግቡ ፡ ፲፩፡ ይገባዋልና ። በምትገቡባትም ፡ በማናቸይቱም ፡ ከተማ ፡ ወይም ፡ መንደር ፡ በዚያ ፡ የሚገባው ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በጥንቃቄ ፡ መርምሩ ፤ እስክት ፲፪፡ ወጡም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጡ ። ወደ ፡ ፲፫፡ ቤትም ፡ ስትገቡ ፡ ሰላምታ ፡ ስጡ ፤ ቤቱም ፡ የሚ ገባው ፡ ቢሆን ፡ ሰላማችሁ ፡ ይድረስለት ፤ ባይገ ፲፬፡ ባው ፡ ግን ፡ ሰላማችሁ ፡ ይመለስላችሁ ። ከማይ ቀበላችሁም ፡ ቃላችሁንም ፡ ከማይሰሙ ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ ከዚያች ፡ ከተማ ፡ ስት ፲፭፡ ወጡ ፡ የእግራችሁን ፡ ትቢያ ፡ አራግፉ ። እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ከዚያች ፡ ከተማ ፡ ይልቅ ፡ ለሰዶምና ፡ ለገሞራ ፡ አገር ፡ ይቀ ልላቸዋል ።

፲፮፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ በተኵላዎች ፡ መካከል ፡ እልካችኋለሁ ፤ ስለዚህ ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ልባሞች ፡ እንደ ፡ ርግብም ፡ የዋሆች ፡ ሁኑ ። ፲፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሸንጎ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡአችኋል ፤ በምኵራቦቻቸውም ፡ ይገርፉአችኋልና ፡ ፲፰፡ ከሰዎች ፡ ተጠበቁ ፤ ለእነርሱና ፡ ለአሕዛብም ፡ ምስክር ፡ እንዲሆን ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ ገዦዎች ፡ ፲፱፡ ወደ ፡ ነገሥታትም ፡ ትወሰዳላችሁ ። አሳልፈውም ፡ ሲሰጡአችሁ ፡ የምትናገሩት ፡ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ ይሰጣችኋልና ፡ እንዴት ፡ ወይስ ፡ ምን ፡ ፳፡ እንድትናገሩ ፡ አትጨነቁ ፤ በእናንተ ፡ የሚናገር ፡ የአባታችሁ ፡ መንፈስ ፡ ነውና ፡ እንጂ ፡ የምትና ፳፩፡ ገሩ ፡ እንናንተ ፡ አይደላችሁምና ። ወንድምም ፡ ወንድሙን ፡ አባትም ፡ ልጁን ፡ ለሞት ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፡ ልጆችም ፡ በወላጆቻቸው ፡ ላይ ፡ ይነ ፳፪፡ ሣሉ ፡ ይገድሉአቸውማል ። በሁሉም ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ የተጠላችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፤ እስከ ፡ መጨረሻ ፡ ፳፫፡ የሚጸና ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይድናል ። በአንዲቱ ፡ ከተማም ፡ መከራ ፡ ቢያሳዩአችሁ ፡ ወደ ፡ ሌላ ይቱ ፡ ሽሹ ፤ እውነት ፡ እላችኋለሁና ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ የእስራኤልን ፡ ከተ ማዎች ፡ አትዘልቁም ።

፳፬፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ከመምህሩ ፡ ባሪያም ፡ ከጌ ፳፭፡ ታው ፡ አይበልጥም ። ደቀ ፡ መዝሙር ፡ እንደ ፡ መምህሩ ፡ ባሪያም ፡ እንደ ፡ ጌታው ፡ መሆኑ ፡ ይበ ቃዋል ። ባለቤቱን ፡ ብዔል ፡ ዘቡል ፡ ካሉት ፡ ቤተ ፡ ሰዎቹንማ ፡ እንዴት ፡ አብዝተው ፡ አይሉአቸው !

እንግዲህ ፡ አትፍሩአቸው ፤ የማይገለጥ ፡ የተ ፳፮፡ ከደነ ፡ የማይታወቅም ፡ የተሰወረ ፡ ምንም ፡ የለ ምና ። በጨለማ ፡ የምነግራችሁን ፡ በብርሃን ፡ ፳፯፡ ተናገሩ ፤ በጆሮም ፡ የምትሰሙትን ፡ በሰገነት ፡ ላይ ፡ ስበኩ ። ሥጋንም ፡ የሚገድሉትን ፡ ነፍስን ፡ ፳፰፡ ግን ፡ መግደል ፡ የማይቻላቸውን ፡ አትፍሩ ፤ ይል ቅስ ፡ ነፍስንም ፡ ሥጋንም ፡ በገሃነም ፡ ሊያጠፋ ፡ የሚቻለውን ፡ ፍሩ ። ሁለት ፡ ድንቢጦች ፡ በአ ፳፱፡ ምስት ፡ ሳንቲም ፡ ይሸጡ ፡ የለምን ? ከእነርሱም ፡ አንዲቱ ፡ ያለ ፡ አባታችሁ ፡ ፈቃድ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድቅም ። ፴፡ የእናንተስ ፡ የራሳችሁ ፡ ጠጉር ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ተቁጥሮአል ። እንግዲህ ፴፩፡ አትፍሩ ፤ ከብዙ ፡ ድንቢጦች ፡ እናንተ ፡ ትበል ጣላችሁ ። ስለዚህ ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ለሚመሰክር ፴፪፡ ልኝ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በሰማያት ፡ ባለው ፡ በአባቴ ፡ ፊት ፡ እመሰክርለታለሁ ፤ በሰው ፡ ፴፫፡ ፊትም ፡ የሚክደኝን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በሰ ማያት ፡ ባለው ፡ በአባቴ ፡ ፊት ፡ እክድዋለሁ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ሰላምን ፡ ለማምጣት ፡ የመ ፴፬፡ ጣሁ ፡ አይምሰላችሁ ፤ ሰይፍን ፡ እንጂ ፡ ሰላምን ፡ ለማምጣት ፡ አልመጣሁም ። ሰውን ፡ ከአባቱ ፡ ፴፭፡ ሴት ፡ ልጅንም ፡ ከእናትዋ ፡ ምራትንም ፡ ከአማ ትዋ ፡ እለያይ ፡ ዘንድ ፡ መጥቻለሁና ፤ ለሰውም ፡ ፴፮፡ ቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ጠላቶች ፡ ይሆኑበታል ። ከእኔ ፡ ፴፯፡ ይልቅ ፡ አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚወድ ፡ ለእኔ ፡ ሊሆን ፡ አይገባውም ፤ ከእኔ ፡ ይልቅም ፡ ወንድ ፡ ልጁን ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ የሚወድ ፡ ለእኔ ፡ ሊሆን ፡ አይገባውም ፤ መስቀሉንም ፡ የማ ፴፰፡ ይዝ ፡ በኋላዬም ፡ የማይከተለኝ ፡ ለእኔ ፡ ሊሆን ፡ አይገባውም ። ነፍሱን ፡ የሚያገኝ ፡ ያጠፋታል ፤ ፴፱፡ ነፍሱንም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ የሚያጠፋ ፡ ያገኛታል ።

እናንተን ፡ የሚቀበል ፡ እኔን ፡ ይቀበላል ፤ እኔ ፵፡ ንም ፡ የሚቀበል ፡ የላከኝን ፡ ይቀበላል ። ነቢ ፵፩፡ ይን ፡ በነቢይ ፡ ስም ፡ የሚቀበል ፡ የነቢይን ፡ ዋጋ ፡ ይወስዳል ፤ ጻድቅንም ፡ በጻድቅ ፡ ስም ፡ የሚቀ በል ፡ የጻድቁን ፡ ዋጋ ፡ ይወስዳል ። ማንም ፡ ከእነ ፵፪፡ ዚህ ፡ ከታናናሾቹ ፡ ለአንዱ ፡ ቀዝቃዛ ፡ ጽዋ ፡ ውኃ ፡ ብቻ ፡ በደቀ ፡ መዝሙር ፡ ስም ፡ የሚያጠጣ ፤ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፤ ዋጋው ፡ አይጠፋበትም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ ኢየሱስም ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ ማዘዝ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በከተሞቻቸው ፡ ሊያስተምርና ፡ ሊሰብክ ፡ ከዚያ ፡ አለፈ ።

፪ ዮሐንስም ፡ በወህኒ ፡ ሳለ ፡ የክርስቶስን ፡ ሥራ ፡ ሰምቶ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁለት ፡ ላከና ፡—
፫ የሚመጣው ፡ አንተ ፡ ነህን ፡ ወይስ ፡ ሌላ ፡ እንጠ
፬ ብቅ ? አለው ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ሄዳችሁ ፡ ያያችሁትን ፡ የሰማችሁ
፭ ትንም ፡ ለዮሐንስ ፡ አውሩለት ፡ ዕውሮች ፡ ያያሉ ፡ አንካሶችም ፡ ይሄዳሉ ፡ ለምጻሞችም ፡ ይነጻሉ ፡ ደንቆሮችም ፡ ይሰማሉ ፡ ሙታንም ፡ ይነሣሉ ፡
፮ ለድሆችም ፡ ወንጌል ፡ ይሰበካል ፤ በእኔም ፡ የማ ይሰናከለው ፡ ሁሉ ፡ ብዕፅ ፡ ነው ።
፯ እነዚያም ፡ ሲሄዱ ፡ ኢየሱስ ፡ ለሕዝቡ ፡ ስለ ፡ ዮሐንስ ፡ ሊናገር ፡ ጀመረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ምን ፡ ልታዩ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጣችሁ ?
፰ ነፋስ ፡ የሚወዘውዘውን ፡ ሸምበቆን ? ወይስ ፡ ምን ፡ ልታዩ ፡ ወጣችሁ ? ቀጭን ፡ ልብስ ፡ የለበሰ ፡ ሰውን ? እነሆ ፡ ቀጭን ፡ ልብስ ፡ የለበሱ ፡ በንጉሥ
፱ ታት ፡ ቤት ፡ አሉ ። ወይስ ፡ ምን ፡ ልታዩ ፡ ወጣ ችሁ ? ነቢይን ? አዎን ፡ እላችኋለሁ ፡ ከነቢይም ፡ የሚበልጠውን ።
፲ እነሆ ፡ መንገድህን ፡ በፊትህ ፡ የሚጠርግ ፡ መልክተኛዬን ፡ በፊትህ ፡ እልካለሁ ፡
፲፩ ተብሎ ፡ የተጻፈለት ፡ ይህ ፡ ነውና ። እውነት ፡ እላ ችኋለሁ ፡ ከሴቶች ፡ ከተወለዱት ፡ መካከል ፡ ከመ ጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፡ የሚበልጥ ፡ አልተነሣም ፤ በመ ንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ የሚያንሰው ፡
፲፪ ይበልጠዋል ። ከመጥምቁም ፡ ከዮሐንስ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማ ያት ፡ ትገፋለች ፡ ግፈኞችም ፡ ይናጠቋታል ።
፲፫ ነቢያት ፡ ሁሉና ፡ ሕጉ ፡ እስከ ፡ ዮሐንስ ፡ ድረስ ፡
፲፬ ትንቢት ፡ ተናገሩ ፤ ልትቀበሉትስ ፡ ብትወዱ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ኤልያስ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፭ የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡ ያለው ፡ ይስማ ።
፲፮ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ትውልድ ፡ በምን ፡ እመ ስለዋለሁ ? በገበያ ፡ የሚቀመጡትን ፡ ልጆች ፡
፲፯ ይመስላሉ ፡ እነርሱም ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ እየ ጠሩ ፡— እንቢልታ ፡ ነፋንላችሁ ፡ ዘፈንም ፡ አል ዘፈናችሁም ፡ ሙሾ ፡ አወጣንላችሁ ፡ ዋይ ፡
፲፰ ዋይም ፡ አላላችሁም ፡ ይሉአቸዋል ። ዮሐንስ ፡ ሳይበላና ፡ ሳይጠጣ ፡ መጣ ፡ እነርሱም ፡— ጋኔን ፡
፲፱ አለበት ፡ አሉት ። የሰው ፡ ልጅ ፡ እየበላና ፡ እየ ጠጣ ፡ መጣ ፡ እነርሱም ፡— እነሆ ፡ በላተኛና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጭ ፡ የቀራጮችና ፡ የኃጢአተ ኞች ፡ ወዳጅ ፡ ይሉታል ። ጥበብም ፡ በልጆችዋ ፡ ጸደቀች ።
፳ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሚበዙ ፡ ተአምራት ፡ የተደ ረገባቸውን ፡ ከተማዎች ፡ ንስሐ ፡ ስላልገቡ ፡ ሊን
፳፩ ቀፋቸው ፡ ጀመረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ወዮልሽ ፡ ኮራዚ ፡ ወዮልሽ ፡ ቤተ ፡ ሳይዳ ፡ በእናንተ ፡ የተ ደረገው ፡ ተአምራት ፡ በጢሮስና ፡ በሲዶና ፡ ተደርጎ ፡ ቢሆን ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ አመድም ፡ ነስንሰው ፡ ከብዙ ፡ ጊዜ ፡ በፊት ፡ ንስሐ ፡ በገቡ ፡
፳፪ ነበርና ። ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ከእናንተ ፡ ይልቅ ፡ ለጢሮስና ፡ ለሲዶና ፡ ይቀልላቸዋል ። አንቺም ፡ ቅፍርናሆም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ አልሽን ? ወደ ፡ ሲኦል ፡ ትወርጃ ለሽ ፡ በአንቺ ፡ የተደረገው ፡ ተአምራት ፡ በሰ ዶም ፡ ተደርጎ ፡ ቢሆን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ በኖረች ፡
፳፫ ነበርና ። ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ከአንቺ ፡ ይልቅ ፡ ለሰዶም ፡ አገር ፡ ይቀልላታል ።
፳፬ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አባት ፡ ሆይ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ ጌታ ፡ ይሆን ፡ ከጥበበኞችና ፡ ከአስተዋዮች ፡ ሰውረህ ፡ ለሕፃናት ፡ ስለ ፡ ገለጥህላቸው ፡ አመሰግንሃለሁ ፡
፳፭ አዎን ፡ አባት ፡ ሆይ ፡ ፈቃድህ ፡ በፊትህ ፡ እን
፳፮ ዲህ ፡ ሆኖአልና ። ሁሉ ፡ ከአባቴ ፡ ዘንድ ፡ ተሰ ጥቶኛል ፤ ከአብ ፡ በቀር ፡ ወልድን ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ፡ ከወልድም ፡ በቀር ፡ ወልድም ፡ ሊገለጥ ለት ፡ ከሚፈቅድ ፡ በቀር ፡ አብን ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ። እናንተ ፡ ደክሞች ፡ ሸክማችሁ ፡ የከ
፳፰ በደ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ኑ ፡ እኔም ፡ አሳርፋችኋ ለሁ ። ቀንበሬን ፡ በላያችሁ ፡ ተሸከሙ ፡ ከእ
፳፱ ኔም ፡ ተማሩ ፡ እኔ ፡ የዋህ ፡ በልቤም ፡ ትሑት ፡ ነኝና ፡ ለነፍሳችሁም ፡ ዕረፍት ፡ ታገኛላችሁ ፡
፴ ቀንበሬ ፡ ልዝብ ፡ ሸክሜም ፡ ቀሊል ፡ ነውና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ በእ ርሻ ፡ መካከል ፡ አለፈ ፤ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ተራቡና ፡ እሸት ፡ ይቀጥፉ ፡ ይበሉም ፡ ጀመር ።
፪ ፈሪሳውያንም ፡ አይተው ፡—እነሆ ፡ ደቀ ፡ መዛሙ ርትህ ፡ በሰንበት ፡ ማድረግ ፡ ያልተፈቀደውን ፡
፫፬ ያደርጋሉ ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አላ ቸው ፡— ዳዊትና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ በተ ራቡ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ ያደረገውን ፡ ወደ ፡ እግዚ አብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ ካህናትም ፡ ብቻ ፡ እንጂ ፡ እርሱና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሊበ ሉት ፡ ያልተፈቀደውን ፡ የመሥዋዕቱን ፡ ኅብስት ፡
፭ እንደ ፡ በላ ፡ አላነበባችሁምን ? ካህናትም ፡ በሰ
፮ ንበት ፡ በመቅደስ ፡ ሰንበትን ፡ እንዲያረክሱ ፡ ኃጢአትም ፡ እንዳይሆንባቸው ፡ በሕጉ ፡ አላነበ
፯ በባችሁምን ? ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ ከመቅደስ ፡ የሚበልጥ ፡ ከዚህ ፡ አለ ። ምሕረትን ፡ እወዳለሁ ፡ መሥዋዕትንም ፡ አይደለም ፡ ያለው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብታውቁስ ፡ ኃጢአት ፡ የሌለባቸውን ፡ በል

፲፭ ። ፪—፲፬ ፡ ሉቃ. ፮ ፡ ፲፫—፴፭ ። ፪ ፡ ም. ፲፱ ፡ ፫ ። ፫ ፡ ዘዳግ. ፲፮ ፡ ፲፮ ፡ ዮሐ. ፮ ፡ ፲፱ ። ፭ ፡ ኢሳ. ፴፭ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ፷፩ ፡ ፯ ። ፮ ፡ ም. ፲፱ ፡ ፻፮ ፡ ፷፭ ፡ ፴፭ ። ፯ ፡ ም. ፫ ፡ ፭ ፡ ፭ ። ፱ ፡ ም. ፲፱ ፡ ፭ ፡ ፷፭ ፡ ሉቃ. ፭ ፡ ፴፭ ። ፲ ፡ ሚል. ፫ ፡ ፩ ፡ ማር. ፩ ፡ ፪ ። ፲፫ ፡ ሉቃ. ፲፮ ፡ ፲፮ ። ፲፱ ፡ ም. ፲፯ ፡ ፲ — ፲፫ ፡ ሚል. ፬ ፡ ፭ ። ፲፮ ፡ ም. ፫ ፡ ፱ ፡ ሉቃ. ፮ ፡ ፲፭ ። ፲፱ ፡ ም. ፱ ፡ ፲ ፡ ዮሐ. ፪ ፡ ፪ ። ፷፭ — ፷፱ ፡ ሉቃ. ፲ ፡ ፲፱ — ፲፭ ። ፷፫ ፡ ኢሳ. ፲፱ ፡ ፲፫ — ፲፭ ። ፷፱ ፡ ም. ፲ ፡ ፲፭ ። ፷፭ — ፷፯ ፡ ሉቃ. ፲ ፡ ፷፭ ፡ ፷፱ ። ፷፯ ፡ ም. ፷፯ ፡ ፲፮ ፡ ዮሐ. ፭ ፡ ፲፯ ፡ ፫ ፡ ፴፭ ፡ ፲ ፡ ፲፭ ። ፷፱ ፡ ኤር. ፯ ፡ ፲፯ ፡ ዮሐ. ፲፫ — ፲፭ ።

፲፪ ። ፭ — ፮ ፡ ማር. ፪ ፡ ፳፫ — ፳፰ ፡ ሉቃ. ፮ ፡ ፭ — ፭ ፡ ዘዳግ. ፳፫ ፡ ፳፭ ። ፪ ፡ ዘዕኡ. ፳ ፡ ፰ — ፲፭ ። ፫ ፡ ፩ ሳመ. ፳፩ ፡ ፩ — ፯ ። ፬ ፡ ዘሌዋ. ፳፬ ፡ ፭ — ፱ ። ፭ ፡ ዘኍል. ፳፰ ፡ ፱ ፡ ፲ ። ፮ ፡ ም. ፱ ፡ ፲፫ ፡ ሆሴ. ፮ ፡ ፮ ።

፮፡ ኩነናችሁም ፡ ነበር ። የሰው ፡ ልጅ ፡ የሰንበት ፡ ጌታ ፡ ነውና ።

፱፡ ከዚያም ፡ አልፎ ፡ ወደ ፡ ምኵራባቸው ፡ ገባ ።

፲፡ እነሆም ፡ እጁ ፡ የሰለለች ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ይከሱ ትም ፡ ዘንድ ፡ — በሰንበት ፡ መፈወስ ፡ ተፈቅዶ

፲፩፡ አልን ? ብለው ፡ ጠየቁት ። እርሱ ፡ ግን ፡ — ከእ ናንተ ፡ አንድ ፡ በግ ፡ ያለው ፡ በሰንበት ፡ በጕድ ጓድ ፡ ቢወድቅበት ÷ ይዘ ፡ የሚያወጣው ፡ ሰው ፡

፲፪፡ ግን ፡ ነው ? እንግዲህ ፡ ሰው ፡ ከበግ ፡ ይልቅ ፡ እንደምን ፡ አይበልጥም ! ስለዚህ ፡ በሰንበት ፡ መልካም ፡ መሥራት ፡ ተፈቅዶአል ፡ አላቸው ።

፲፫፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሰውየውን ፡— እጅህን ፡ ዘርጋ ፡ አለው ። ዘረጋትም ÷ እንደ ፡ ሁለተኛይቱም ፡

፲፬፡ ደህና ፡ ሆነች ። ፈሪሳውያን ፡ ግን ፡ ወጥተው ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ እንዲያጠፉት ፡ ተማከሩ በት ።

፲፭፡ ኢየሱስም ፡ አውቆ ፡ ከዚያ ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ። ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ተከተሉት ÷ ሁሉንም ፡ ፈወሰ

፲፮፡፲፯፡ ቸው ÷ እንዳይገልጡትም ፡ አዘዛቸው ፤ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡ የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ እን ዲህ ፡ ሲል ፡—

፲፰፡ እነሆ ፡ የመረጥሁት ፡ ብላቴናዬ ÷ ነፍሴ ፡ ደስ ፡ የተሰኘችበት ፡ ወዳጄ ፡ መንፈሴን ፡ በእ ርሱ ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ÷ ፍርድንም ፡ ለአሕ

፲፱፡ ዛብ ፡ ያወራል ። አይከራከርም ፡ አይጮህ ምም ÷ ድምፁንም ፡ በአደባባይ ፡ የሚሰማ ፡

፳፡ የለም ። ፍርድን ፡ ድል ፡ ለመንሣት ፡ እስኪ ያወጣ ÷ የተቀጠቀጠን ፡ ሸምበቆ ፡ አይሰብ ርም ፡ የሚጤስን ፡ የጥዋፍ ፡ ክርም ፡ አያጠ

፳፩፡ ፉም ። አሕዛብም ፡ በስሙ ፡ ተስፋ ፡ ያደ ርጋሉ ።

፳፪፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ጋኔን ፡ ያደረበትን ፡ ዕውር ፡ ዲዳም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፡ ዕውሩም ፡ ዲዳ ውም ፡ እስኪያይና ፡ እስኪናገር ፡ ድረስ ፡ ፈወ

፳፫፡ ሰው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ተገረሙና ፡— እንኧ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ይሆንን ? አሉ ።

፳፬፡ ፈሪሳውያን ፡ ግን ፡ ሰምተው ፡— ይህ ፡ በብዔል ፡ ዜቡል ፡ በአጋንንት ፡ አለቃ ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ አጋ

፳፭፡ ንንትን ፡ አያወጣም ፡ አሉ ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ አሳ ባቸውን ፡ አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እርስ ፡ በርስዋ ፡ የምትለያይ ፡ መንግሥት ፡ ሁላ ፡ ትጠ ፋለች ÷ እርስ ፡ በርሱ ፡ የሚለያይ ፡ ከተማም ፡

፳፮፡ ሁሉ ፡ ወይም ፡ ቤት ፡ አይቆምም ። ሰይጣንም ፡ ሰይጣንን ፡ የሚያወጣ ፡ ከሆነ ÷ እርስ ፡ በርሱ ፡ ተለያየ ÷ እንግዲህ ፡ መንግሥቱ ፡ እንዴት ፡ ትቆ

፳፯፡ ማለች ? እኔስ ፡ በብዔል ፡ ዜቡል ፡ አጋንንትን ፡ የማወጣ ፡ ከሆንሁ ÷ ልጆቻችሁ ፡ በማን ፡ ያወጡ አቸዋል ? ስለዚህ ፡ እነርሱ ፡ ፈራጆች ፡ ይሆኑባች ኋል ። እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ፳፰፡ አጋንንትን ፡ የማወጣ ፡ ከሆንሁ ÷ እንግዲህ ፡ የእ ግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ወደ ፡ እናንት ፡ ደርሳ ለች ። ወይስ ፡ ሰው ፡ አስቀድሞ ፡ ኃይለኛውን ፡ ሳያስር ፡ ወደ ፡ ኃይለኛው ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ እቃ ውን ፡ ሊነጥቀው ፡ እንዴት ፡ ይችላል ? ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ቤቱን ፡ ይበዘብዛል ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ያል ፴፡ ሆነ ፡ ይቃወመኛል ÷ ከእኔ ፡ ጋርም ፡ የማያከማች ፡ ይበትናል ። ስለዚህ ፡ እላችኋለሁ ፡ ኃጢአትና ፴፩፡ ስድብ ፡ ሁሉ ፡ ለሰዎች ፡ ይሰረይላቸዋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ለሰደበ ፡ አይሰረይለ ትም ። በሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ የሚናገር ፡ ሁሉ ፡ ፴፪፡ ይሰረይለታል ፤ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ የሚናገር ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በሚመጣው ፡ አይሰረይለትም ።

፴፫፡ ዛፍ ፡ ከፍሬዋ ፡ ትታወቃለችና ፡ ዛፍዋን ፡ መልካም ÷ ፍሬዋንም ፡ መልካም ፡ አድርጉ ÷ ወይም ፡ ዛፍዋን ፡ ክፉ ፡ ፍሬዋንም ፡ ክፉ ፡ አድ ርጉ ። እናንተ ፡ የእፉኝት ፡ ልጆች ÷ ክፉዎች ፡ ስት ፴፬፡ ሆኑ ፡ መልካም ፡ ለመናገር ፡ እንዴት ፡ ትችላላ ችሁ ? በልብ ፡ ሞልቶ ፡ ከተረፈው ፡ አፍ ፡ ይናገራ ልና ። መልካም ፡ ሰው ፡ ከልቡ ፡ መልካም ፡ መዝ ፴፭፡ ገብ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ያወጣል ÷ ክፉ ፡ ሰውም ፡ ከክፉ ፡ መዝገብ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያወጣል ። እኔ ፡ ፴፮፡ እላችኋለሁ ÷ ሰዎች ፡ ስለሚናገሩት ፡ ስለ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ መልስ ፡ ይሰጡበ ታል ፤ ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ትጸድቃለህና ፡ ከቃ ፴፯፡ ልህም ፡ የተነሣ ፡ ትኰነናለህ ።

፴፰፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከጻፎችና ፡ ከፈሪሳውያን ፡ አን ዳንዶቹ ፡ መለሱና ፡— መምህር ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ ምልክት ፡ እንድናይ ፡ እንወዳለን ፡ አሉ ። እርሱ ፡ ፴፱፡ ግን ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡—ክፉና ፡ አመን ዝራ ፡ ትውልድ ፡ ምልክት ፡ ይሻል ÷ ከነቢዩም ፡ ከዮ ናስ ፡ ምልክት ፡ በቀር ፡ ምልክት ፡ አይሰጠውም ። ዮናስ ፡ በዓሣ ፡ አንባሪ ፡ ሆድ ፡ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ እንደ ፡ ነበረ ÷ እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በምድር ፡ ልብ ፡ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ ይኖራል ። የነነዌ ፡ ሰዎች ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ ትውልድ ፡ ጋር ፡ ተነሥተው ፡ ይፈርዱበታል ፤ በዮናስ ፡ ስብከት ፡ ንስሐ ፡ ገብተዋልና ÷ እነሆም ÷ ከዮናስ ፡ የሚበልጥ ፡ ከዚህ ፡ አለ ። ንግሥት ፡ ዓዜብ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ ትውልድ ፡ ጋር ፡ ተነሥታ ፡ ትፈርድበታለች ፤ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ለመስማት ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ መጥታለችና ÷ እነ ሆም ÷ ከሰሎሞን ፡ የሚበልጥ ፡ ከዚህ ፡ አለ ።

ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ ግን ፡ ከሰው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ÷ ፵፫፡ ዕረፍት ፡ እየፈለገ ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ በታ ፡ ያል ፉ ÷ አያገኝምም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡— ወደ ፡ ፵፬፡

፲፪። ፱—፲፬ ፡ ማር. ፫ ÷ ፩—፮ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፮—፲፩ ። ፲ ፡ ሉቃ. ፲፬ ÷ ፫ ። ፲፩ ፡ ሉቃ. ፲፬ ÷ ፭ ። ፲፬ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፮ ። ፲፭ ፡ ማር. ፫ ÷ ፯ ። ፲፯ ፡ ም. ፵ ÷ ፱ ፡ ማር. ፫ ÷ ፲፪ ። ፲፰ — ፳፩ ፡ ኢሳ. ፵፪ ÷ ፩ — ፱ ። ፲፱ ፡ ም. ፫ ፡ ፲፯ ። ፳፪ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፲፬ ። ፳፬ ፡ ም. ፱ ÷ ፴፬ ። ፳፭ — ፳፱ ፡ ማር. ፫ ÷ ፳፫ — ፳፯ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፲፯ — ፳፪ ። ፴ ፡ ማር. ፱ ÷ ፵ ፡ ሉቃ. ፱ ÷ ፶ ፡ ፲፩ ÷ ፲፭ ። ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ማር. ፫ ÷ ፳፰ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፲ ። ፴፫ ፡ ም. ፶ ÷ ፳ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፵፬ ። ፴፬ ፡ ፴፭ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፵፭ ። ፴፮ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፭ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፲፯ ፡ ዮሐ. ፱ ÷ ፲፫ ። ፴፰ — ፵፪ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፳፱ — ፴፪ ። ፵ ፡ ዮና. ፱ ÷ ፩ ። ፵፩ ፡ ፵፪ ፡ ሉቃ. ፲፩ ÷ ፴፪ — ፴፭ ።

ወጣሁበት ፡ ቤቴ ፡ እመለሳለሁ ፡ ይላል ፤ ቢመ
ጣም ፡ ባዶ ፡ ሆኖ ፡ ተጠርጎና ፡ አጊጦ ፡ ያገኘ
፵፫፡ ዋል ። ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ይሄድና ፡ ከእርሱ ፡ የከፉ
ትን ፡ ሰባት ፡ ሌሎችን ፡ አጋንንት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ይወስዳል ፥ ገብተውም ፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ፤ ለዚ
ያም ፡ ሰው ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛው ፡
ይብስበታል ። ለዚህ ፡ ክፉ ፡ ትውልድ ፡ ደግሞ ፡
እንዲሁ ፡ ይሆንበታል ።

፵፮፡ ገናም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሲናገር ፡ እነሆ ፥ እናቱና ፡
ወንድሞቹ ፡ ሊነጋገሩት ፡ ፈልገው ፡ በውጭ ፡
፵፯፡ ቆመው ። ነበር ። አንዱም ፡— እነሆ ፥ እናትህና ፡
ወንድሞችህ ፡ ሊነጋገሩህ ፡ ፈልገው ፡ በውጭ ፡
፵፰፡ ቆመዋል ፡ አለው ። እርሱ ፡ ግን ፡ ለነገረው ፡
መልሶ ፡— እናቴ ፡ ማን ፡ ናት ? ወንድሞቼስ ፡ እነ፡
፵፱፡ ማን ፡ ናቸው ? አለው ። እጁንም ፡ ወደ ፡ ደቀ ፡
መዛሙርቱ ፡ ዘርግቶ ፡—እነሆ ፡ እናቴና ፡ ወንድ
፶፡ ሞቼ ፤ በሰማያት ፡ ያለውን ፡ የአባቴን ፡ ፈቃድ ፡
የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፥ እርሱ ፡ ወንድሜ ፡ እኅቴም ፡
እናቴም ፡ ነውና ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ ኢየሱስ ፡ ከቤት ፡ ወጥቶ ፡ በባ
፪፡ ሕር ፡ አጠገብ ፡ ተቀመጠ ፤ እርሱም ፡ በታላቅ ፡
ገብቶ ፡ እስኪቀመጥ ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ
እርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፥ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በወደቡ ፡
፫፡ ቆመው ፡ ነበር ። በምሳሌም ፡ ብዙ ፡ ነገራቸው ፡
እንዲህም ፡ አላቸው ፡— እነሆ ፥ ዘሪ ፡ ሊዘራ ፡ ወጣ ።
፬፡ እርሱም ፡ ሲዘራ ፡ አንዳንዱ ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡
፭፡ ወደቀ ፥ ወፎችም ፡ መጥተው ፡ በሉት ። ሌላ
ውም ፡ ብዙ ፡ መሬት ፡ በሌለበት ፡ በጭንጫ ፡
ላይ ፡ ወደቀ ፤ ጥልቅ ፡ መሬትም ፡ ስላልነበረው ፡
፮፡ ወዲያው ፡ በቀለ ፥ ፀሐይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡
፯፡ ጠወለገ ፥ ሥርም ፡ ስላልነበረው ፡ ደረቀ ። ሌላ
ውም ፡ በእሾህ ፡ መካከል ፡ ወደቀ ፥ እሾህም ፡
፰፡ ወጣና ፡ አነቀው ። ሌላውም ፡ በመልካም ፡
መሬት ፡ ወደቀ ፤ አንዱም ፡ መቶ ፥ አንዱም ፡
፱፡ ስድሳ ፥ አንዱም ፡ ሠላሳ ፡ ፍሬ ፡ ሰጠ ። የሚሰማ ፡
ጆሮ ፡ ያለው ፡ ይስማ ።

፲፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ቀርበው ፡— ስለ ፡ ምን ፡
፲፩፡ በምሳሌ ፡ ትነግራቸዋለህ ? አሉት ። እርሱም ፡
መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ለእናንተ ፡ የመን
ግሥት ፡ ሰማያትን ፡ ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡ ተሰጥ
ቶአችኋል ፥ ለእነርሱ ፡ ግን ፡ አልተሰጣቸውም ።
፲፪፡ ላለው ፡ ይሰጠዋልና ፡ ይበዛለትማል ፤ ከሌለው ፡
ግን ፡ ያው ፡ ያለው ፡ እንኳ ፡ ይወሰድበታል ።
፲፫፡ ስለዚህ ፡ እያዩ ፡ ስለማያዩ ፡ እየሰሙም ፡ ስለማ
ይሰሙ ፡ ስለማያስተውሉም ፡ በምሳሌ ፡ እነግራ
ቸዋለሁ ።
፲፬፡ መስማት ፡ ትሰማላችሁና ፡ አታስተውሉም ፥
ማየትም ፡ ታያላችሁና ፡ አትመለከቱም ።
በዓይናቸው ፡ እንዳያዩ ፥ በጆሮአቸውም ፡ ፲፭፡
እንዳይሰሙ ፥ በልባቸውም ፡ እንዳያስተ
ውሉ ፡ ተመልሰውም ፡ እንዳልፈውሳቸው ፡
የዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ልብ ፡ ደንድኖአልና ፡ ጆሮ
አቸውም ፡ ደንቁሮአል ፡ ዓይናቸውንም ፡
ጨፍነዋል ፡
የሚል ፡ የኢሳይያስ ፡ ትንቢት ፡ በእነርሱ ፡ ይፈጸ
ማል ። የእናንተ ፡ ግን ፡ ዓይኖቻችሁ ፡ ስለሚያዩ ፡ ፲፮፡
ጆሮቻችሁም ፡ ስለሚሰሙ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ።
እውነት ፡ እላችኋለሁ ፥ ብዙዎች ፡ ነቢያትና ፡ ጻድ ፲፯፡
ቃን ፡ የምታዩትን ፡ ሊያዩ ፡ ተመኝተው ፡ አላ
ዩም ፥ የምትሰሙትንም ፡ ሊሰሙ ፡ ተመኝተው ፡
አልሰሙም ።

እንግዲህ ፡ እናንተ ፡ የዘሪውን ፡ ምሳሌ ፡ ስሙ ። ፲፰፡
የመንግሥትን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ በማያስተውል ፡ ፲፱፡
ሁሉ ፥ ክፉው ፡ ይመጣል ፥ በልቡ ፡ የተዘራው
ንም ፡ ይነጥቃል ፤ በመንገድ ፡ ዳር ፡ የተዘራው ፡
ይህ ፡ ነው ። በጭንጫ ፡ ላይ ፡ የተዘራውም ፡ ይህ ፡ ፳፡
ቃሉን ፡ ሰምቶ ፡ ወዲያው ፡ በደስታ ፡ የሚቀበ
ለው ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለጊዜው ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፳፩፡
በእርሱ ፡ ሥር ፡ የለውም ፥ በቃሉ ፡ ምክንያትም ፡
መከራ ፡ ወይም ፡ ስደት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ወዲያው ፡
ይሰናከላል ። በእሾህ ፡ መካከል ፡ የተዘራውም ፡ ፳፪፡
ይህ ፡ ቃሉን ፡ የሚሰማ ፡ ነው ፥ የዚህም ፡ ዓለም ፡
አሳብና ፡ የባለጠግነት ፡ መታለል ፡ ቃሉን ፡ ያን
ቃል ፥ የማያፈራም ፡ ይሆናል ። በመልካም ፡ ፳፫፡
መሬት ፡ የተዘራውም ፡ ይህ ፡ ቃሉን ፡ ሰምቶ ፡
የሚያስተውል ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ ፍሬ ፡ ያፈራል ፡
አንዱም ፡ መቶ ፡ አንዱም ፡ ስድሳ ፡ አንዱም ፡
ሠላሳ ፡ ያደርጋል ።

ሌላ ፡ ምሳሌ ፡ አቀረበላቸው ፡ እንዲህም ፡ ፳፬፡
አለ ፡— መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ በእርሻው ፡ መል
ካም ፡ ዘርን ፡ የዘራን ፡ ሰው ፡ ትመስላለች ። ሰዎቹ ፡ ፳፭፡
ሲተኙ ፡ ግን ፡ ጠላቱ ፡ መጣና ፡ በስንዴው ፡ መካ
ከል ፡ እንክርዳድ ፡ ዘርቶ ፡ ሄደ ። ስንዴውም ፡ ፳፮፡
በበቀለና ፡ በአፈራ ፡ ጊዜ ፡ እንክርዳዱ ፡ ደግሞ ፡
ያን ፡ ጊዜ ፡ ታየ ። የበለቤቱም ፡ ባሮች ፡ ቀር ፳፯፡
በው ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ መልካምን ፡ ዘር ፡ በእርሻህ ፡
ዘርተህ ፡ አልነበርህምን ? እንክርዳዱንስ ፡ ከወ
ዴት ፡ አገኘ ? አሉት ። እርሱም ፡— ጠላት ፡ ፳፰፡
ይህን ፡ አደረገ ፡ አላቸው ። ባሮቹም ፡— እንግ
ዲህ ፡ ሄደን ፡ ብንለቅመው ፡ ትወዳለህን ? አሉት ።
እርሱ ፡ ግን ፡ — እንክርዳዱን ፡ ስትለቅሙ ፡ ስን ፳፱፡
ዴውን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳትነቅሉት ፡ አይሆ
ንም ። ተወ ፤ አቸው ፤ እስከ ፡ መከር ፡ ጊዜ ፡ አብ ፴፡
ረው ፡ ይደጉ ፤ በመከር ፡ ጊዜም ፡ አጫጆችን ፡—
እንክርዳዱን ፡ አስቀድማችሁ ፡ ልቀሙ ፡ በእሳ
ትም ፡ ለማቃጠል ፡ በየነዶው ፡ አስሩ ፥ ስንዴ
ውን ፡ ግን ፡ በጎተራዬ ፡ ክተቱ ፡ እላለሁ ፡ አለ ።
ሌላ ፡ ምሳሌ ፡ አቀረበላቸው ፡ እንዲህም ፡ ፴፩፡

፲፪ ። ፵፯—፶ ፡ ማር ፡ ፫ ፥ ፴፭—፴፭ ፡ ሉቃ ፡ ፰ ፥ ፲፱—፳፩ ፡ ማቴ ፡ ፲፫ ፥ ፶፭ ።

፲፫ ። ፩—፳፯ ፡ ማር ፡ ፬ ፥ ፩—፳ ፡ ሉቃ ፡ ፰ ፥ ፬—፲፭ ። ፲፪ ፡ ም ፡ ፳፭ ፥ ፳፱ ፡ ማር ፡ ፬ ፥ ፳፭ ፡ ሉቃ ፡ ፰ ፥ ፲፰ ። ፲፫ ፡ ዘዳግ ፡ ፳፱ ፥ ፬ ። ፲፬—፲፭ ፡ ኢሳ ፡ ፮ ፥ ፱ ፡ ፤ ። ፲፯ ፡ ሉቃ ፡ ፲ ፥ ፳፬ ። ፳፱ ፡ ቁ ፡ ፴፯ ። ፴፩ ፡ ም ፡ ፲ ፥ ፲፱ ። ፴፭ ፡ ፴፱ ፡ ማር ፡ ፬ ፥ ፴ —፴፪ ፡ ሉቃ ፡ ፲፫ ፥ ፲፰ ። ፲፱ ።

አለ ፡- መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ሰው ፡ ወስዶ ፡ በእ
ርሻው ፡ የዘራትን ፡ የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ትመ
፴፪፡ ስላለች ፤ እርስዋም ፡ ከዘር ፡ ሁሉ ፡ ታንሳለች ÷
በአደገች ፡ ጊዜ ፡ ግን ÷ ከአታክልቶች ፡ ትበል
ጣለች ፡ የሰማይም ፡ ወፎች ፡ መጥተው ፡ በቅርን
ጫፎችዋ ፡ እስኪሰፍሩ ፡ ድረስ ፡ ዛፍ ፡ ትሆናለች ።
፴፫፡ ሌላ ፡ ምሳሌ ፡ ነገራቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ሁሉ ፡ እስኪቦካ ፡ ድረስ ፡
ሴት ፡ ወስዳ ፡ በሦስት ፡ መስፈሪያ ፡ ዱቄት ፡ የሸ
ሸገችውን ፡ እርሾ ፡ ትመስላለች ።
፴፬፡፴፭፡ ኢየሱስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በምሳሌ ፡
ተናገረ ፤ በነቢዩም ፡—

በምሳሌ ፡ አፌን ፡ እከፍታለሁ ÷ ዓለም ፡ ከተ
ፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ የተሰወረውንም ፡ እናገራ
ለሁ ፡

የተባለው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ አል
ተናገራቸውም ።
፴፮፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ ትቶ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡
ገባ ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀር
በው ፡— የእርሻውን ፡ እንክርዳድ ፡ ምሳሌ ፡ ተር
፴፯፡ ጉምልን ፡ አሉት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡
አላቸው ፡— መልካምን ፡ ዘር ፡ የዘራው ፡ የሰው ፡
፴፰፡ ልጅ ፡ ነው ፤ እርሻውም ፡ ዓለም ፡ ነው ፤ መልካ
ሙም ፡ ዘር ፡ የመንግሥት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤
፴፱፡ እንክርዳዱም ፡ የክፉው ፡ ልጆች ፡ ናቸው ÷ የዘራ
ውም ፡ ጠላት ፡ ዲያብሎስ ፡ ነው ፤ መከሩም ፡ የዓ
ለም ፡ መጨረሻ ፡ ነው ÷ አጫጆችም ፡ መላእክት ፡
፵፡ ናቸው ። እንግዲህ ፡ እንክርዳድ ፡ ተለቅሞ ፡ በእ
ሳት ፡ እንደሚቃጠል ÷ በዓለም ፡ መጨረሻ ፡ እን
፵፩፡ ዲሁ ፡ ይሆናል ። የሰው ፡ ልጅ ፡ መላእክቱን ፡
ይልካል ÷ ከመንግሥቱም ፡ እንቅፋትን ፡ ሁሉ ፡
፵፪፡ ዓመፃንም ፡ የሚያደርጉትን ፡ ይለቅማሉ ÷ ወደ ፡
እቶን ፡ እሳትም ፡ ይጥሉአቸዋል ፤ በዚያ ፡ ልቅ
፵፫፡ ሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ይሆናል ። በዚያን ፡
ጊዜ ፡ ጻድቃን ፡ በአባታቸው ፡ መንግሥት ፡
እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ይበራሉ ። የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡
ያለው ፡ ይስማ ።
፵፬፡ ደግሞ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ በእርሻ ፡
ውስጥ ፡ የተሰወረን ፡ መዝገብ ፡ ትመስላለች ፤
ሰውም ፡ አግኝቶ ፡ ሰወረው ÷ ከደስታውም ፡ የተ
ነሣ ፡ ሄዶ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሸጠና ፡ ያን ፡ እርሻ ፡
ገዛ ።
፵፭፡ ደግሞ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ መልካምን ፡
፵፮፡ ዕንቁ ፡ የሚሻ ፡ ነጋዴን ፡ ትመስላለች ፤ ዋጋዋም ፡
እጅግ ፡ የበዛ ፡ አንዲት ፡ ዕንቁ ፡ በአገኘ ፡ ጊዜ ፡
ሄዶ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሸጠና ፡ ገዛት ።
፵፯፡ ደግሞ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የተ
ጣለች ፡ ከሁሉም ፡ ዓይነት ፡ የሰበሰበች ፡ መረብን ፡
ትመስላለች ፤ በሞላችም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ወደቡ ፡ ፵፰፡
አወጡአት ÷ ተቀምጠውም ፡ መልካሙን ፡ ለቅ
መው ፡ በዕቃዎች ፡ ውስጥ ፡ አከማቹ ፡ ክፉውን ÷
ግን ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ጣሉት ። በዓለም ፡ መጨረሻ ፡ ፵፱፡
እንዲሁ ፡ ይሆናል ፤ መላእክት ፡ መጥተው ፡ ኃጢ
አተኞችን ፡ ከጻድቃን ፡ መካከል ፡ ይለዩአቸዋል ÷
ወደ ፡ እቶን ፡ እሳትም ፡ ይጥሉአቸዋል ፤ በዚያ ፡ ፶፡
ልቅሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ይሆናል ።
ኢየሱስም ፡— ይህን ፡ ሁሉ ፡ አስተዋላችሁን ? ፶፩፡
አላቸው ፡ አዎን ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ስለዚህ ፡ ፶፪፡
የመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ የሆነ ፡
ጻፊ ፡ ሁሉ ፡ ከመዝገቡ ፡ አዲሱንና ፡ አሮጌውን ፡
የሚያወጣ ፡ ባለቤትን ፡ ይመስላል ፡ አላቸው ።
ኢየሱስም ፡ እነዚህን ፡ ምሳሌዎች ፡ ከጨረሰ ፡ ፶፫፡
በኋላ ፡ ከዚያ ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ገዛ ፡ አገሩም ፡ መጥቶ ፡ ፶፬፡
እስኪገረሙ ፡ ድረስ ፡ በምኵራባቸው ፡ ያስተም
ራቸው ፡ ነበር ፤ እንዲህም ፡ አሉ ፡— ይህን ፡ ጥበ
ብና ፡ ተአምራት ፡ ይህ ፡ ከወዴት ፡ አገኘው ?
ይህ ፡ የጸራቢ ፡ ልጅ ፡ አይደለምን ? እናቱስ ፡ ፶፭፡
ማርያም ፡ ትባል ፡ የለምን ? ወንድሞቹስ ፡ ያዕቆ
ብና ፡ ዮሳ ፡ ስምዖንም ፡ ይሁዳም ፡ አይደሉምን ?
እኅቶቹስ ፡ ሁሉ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ያሉ ፡ አይደሉ ፶፮፡
ምን ? እንኪያስ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ከወዴት ፡ አገ
ኘው ? ተሰናከሉበትም ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡— ነቢይ ፡ ፶፯፡
ከገዛ ፡ አገሩና ፡ ከገዛ ፡ ቤቱ ፡ በቀር ፡ ሳይከበር ፡
አይቀርም ፡ አላቸው ። በአለማመናቸውም ፡ ምክ ፶፰፡
ንያት ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ተአምራት ፡ አላደረገም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

በዚያ ፡ ዘመን ፡ የአራተኛው ፡ ክፍል ፡ ገዢ ፡ ፩፡
ሄሮድስ ፡ የኢየሱስን ፡ ዝና ፡ ሰማ ÷ ለሎሌዎ ፪፡
ቹም ፡— ይህ ፡ መጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፡ ነው ፤ እርሱ ፡
ከሙታን ፡ ተነሥቶአል ÷ ስለዚህም ፡ ኃይል ፡
በእርሱ ፡ ይደረጋል ፡ አለ ። ሄሮድስ ፡ በወን ፫፡
ድሙ ፡ በፊልጶስ ፡ ሚስት ፡ በሄሮድያዳ ፡ ምክን
ያት ፡ ዮሐንስን ፡ አሰረ ፡ አሳስሮት ፡ በወህኒ ፡
አኑሮት ፡ ነበርና ፤ ዮሐንስ ፡— እርስዋ ፡ ለእንተ ፡ ፬፡
ትሆን ፡ ዘንድ ፡ አልተፈቀደም ፡ ይለው ፡ ነበርና ።
ሊገድለውም ፡ ወዶ ፡ ሳለ ÷ ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ ነቢይ ፡ ፭፡
ስለ ፡ አዩት ፡ ፈሩአቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሄሮድስ ፡ ፮፡
የተወለደበት ፡ ቀን ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ የሄሮድያዳ ፡
ልጅ ፡ በመካከላቸው ፡ ዘፈነች ፡ ሄሮድስንም ፡
ደስ ፡ አሰኘችው ፤ ስለዚህም ፡ የምትለምነውን ፡ ፯፡
ሁሉ ፡ እንዲሰጣት ፡ በመሐላ ፡ ተስፋ ፡ አደረገ
ላት ። እርስዋም ፡ በእናትዋ ፡ ተመክራ ፡— የመ ፰፡
ጥምቁን ፡ የዮሐንስን ፡ ራስ ፡ በዚህ ፡ በወጭት ፡
ስጠኝ ፡ አለችው ። ንጉሡም ፡ አዘነ ÷ ነገር ፡ ፱፡
ግን ፡ ስለ ፡ መሐላው ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተቀም

፲፫ ። ፴፫ ፡ ሉቃ. ፲፫÷፳፩ ። ፴፬ ፡ ማር. ፬÷፴፫ ፡ ፴፬ ። ፴፭ ፡ መዝ. ፸፯÷፪ ። ፴፮ ፡ ም. ፳፬÷፴፯ ። ፴፰ ፡ ዳን. ፲፪÷፫ ። ፴፱—፵፪ ፡ ማር. ፯ ÷ ፭—፯ ፡ ሉቃ. ፰ ÷ ፲፯—፱ ። ፵፬ ፡ ም. ፯ ÷ ፳፯ ። ፵፭ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፵፯ ። ፵፰ ፡ ዮሐ. ፯ ÷ ፲፭ ። ፵፱ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፯ ፡ ዮሐ. ፱ ÷ ፵፱ ።

፲፬ ። ፩—፱ ፡ ማር. ፮ ÷ ፲፱—፳፰ ፡ ሉቃ. ፱ ÷ ፯፡፯—፱ ። ፩ ፡ ዘሌዋ. ፳፭÷፳፭ ። ፫ ፡ ም. ፳፭÷፳፯ ፡ ማር. ፮÷፲፱ ፡ ፳ ። ፯—፲፪ ፡ ማር. ፮÷፳፭—፳፱ ።

ጠው ፡ ስላሉት ፡ ሰዎች ፡ እንዲሰጡአት ፡ አዘዘ ፡
፲ ፡ ልከም ፡ የዮሐንስን ፡ ራስ ፡ በወህኒ ፡ አስቆረ
፲፩ ፡ ጠው ። ራሱንም ፡ በወጭት ፡ አምጥተው ፡ ለብ
ላቴናይቱ ፡ ሰጡአት ፡ ወደ ፡ እናትዋም ፡ ወሰ
፲፪ ፡ ደችው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ቀርበው ፡ በድ
ኑን ፡ ወሰዱና ፡ ቀበሩት ፡ መጥተውም ፡ ለኢየ
ሱስ ፡ አወሩለት ።
፲፫ ፡ ኢየሱስም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ከዚያ ፡ ብቻውን ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በታንኳ ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ፡ ሕዝ
ቡም ፡ ሰምተው ፡ ከከተማዎቹ ፡ በእግር ፡ ተከተ
፲፬ ፡ ሉት ። ወጥቶም ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ አየና ፡ አዘነላ
፲፭ ፡ ቸው ፡ ድውዮቻቸውንም ፡ ፈወሰ ። በመሸም ፡
ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርበው ፡ —
በታው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ነው ፡ አውንም ፡ ሰዓቱ ፡
አልፎአል ፡ ወደ ፡ መንደሮች ፡ ሄደው ፡ ለራሳ
ቸው ፡ ምግብ ፡ እንዲገዙ ፡ ሕዝቡን ፡ አሰናብት ፡
፲፮ ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡ — እናንተ ፡ የሚበሉትን ፡
ስጡአቸው ፡ እንጂ ፡ ሊሄዱ ፡ አያስፈልግም ፡
፲፯ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ — ከአምስት ፡ እንጀራና ፡
ከሁለት ፡ ዓሣ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ የለንም ፡ አሉት ።
፲፰ ፡ እርሱም ፡ — እነዚያን ፡ ወደዚህ ፡ አምጡልኝ ፡
፲፱ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ በሣር ፡ ላይ ፡ እንዲቀ
መጡ ፡ አዘዘ ፡ አምስቱንም ፡ እንጀራና ፡ ሁለ
ቱን ፡ ዓሣ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አሻቅቦ ፡ አየና ፡
ባረከ ፡ እንጀራውንም ፡ ቆርሶ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙ
ርቱ ፡ ሰጠ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ለሕዝቡ ።
፳ ፡ ሁሉም ፡ በልተው ፡ ጠገቡ ፡ የተረፈውንም ፡
ቍርስራሽ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሶብ ፡ ሙሉ ፡
፳፩ ፡ አነሡ ። ከሴቶችና ፡ ከልጆችም ፡ በቀር ፡ የበ
ሉት ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ወንዶች ፡ ያህሉ ፡ ነበር ።
፳፪ ፡ ወዲያውም ፡ ሕዝቡን ፡ ሲያሰናብት ፡ ሳለ ፡
ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ በታንኳይቱ ፡ ገብተው ፡ ወደ ፡
፳፫ ፡ ማዶ ፡ እንዲቀድሙት ፡ ግድ ፡ አላቸው ። ሕዝ
ብንም ፡ አሰናብቶ ፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡ ብቻውን ፡
ወደ ፡ ተራራ ፡ ወጣ ። በመሸም ፡ ጊዜ ፡ ብቻ
፳፬ ፡ ውን ፡ በዚያ ፡ ነበረ ። ታንኳይቱም ፡ አውን ፡ በባ
ሕር ፡ መካከል ፡ ሳለች ፡ ነፋስ ፡ ከወደ ፡ ፊት ፡ ነበ
፳፭ ፡ ርና ፡ በማዕበል ፡ ትጨነቅ ፡ ነበር ። ከሌሊቱም ፡
በአራተኛው ፡ ክፍል ፡ ኢየሱስ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
፳፮ ፡ እየሄደ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጣ ። ደቀ ፡ መዛሙ
ርቱም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ሲሄድ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ —
ምትሐት ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ታወኩ ፡ በፍርሃትም ፡
፳፯ ፡ ጮሁ ። ወዲያውም ፡ ኢየሱስ ፡ ተናገራቸውና ፡ —
አይዞአችሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ አትፍሩ ፡ አላቸው ።
፳፰ ፡ ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ፡ አንተስ ፡
ከሆንህ ፡ በውኃው ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እንድ
፳፱ ፡ መጣ ፡ እዘዘኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡ — ና ፡ አለው ።
ጴጥሮስም ፡ ከታንኳይቱ ፡ ወርዶ ፡ ወደ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ሊደርስ ፡ በውኃው ፡ ላይ ፡ ሄደ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፴፡
የነፋሱን ፡ ኃይል ፡ አይቶ ፡ ፈራ ፡ ሊሰጥምም ፡
በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ፡ አድነኝ ፡ ብሎ ፡
ጮኸ ። ወዲያውም ፡ ኢየሱስ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ፴፩፡
ያዘውና ፡ — አንተ ፡ እምነት ፡ የጐደለህ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ተጠራጠርህ ? አለው ። ወደ ፡ ታንኳይ ፴፪፡
ቱም ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ነፋሱ ፡ ተወ ። በታንኳይ ፴፫፡
ቱም ፡ የነበሩት ፡ — በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡
ልጅ ፡ ነህ ፡ ብለው ፡ ሰገዱለት ።

ተሻግረውም ፡ ወደ ፡ ጌንሴሬጥ ፡ ምድር ፡ መጡ ። ፴፬፡
የዚያ ፡ ቦታ ፡ ሰዎችም ፡ ባወቁት ፡ ጊዜ ፡ በዙር ፴፭፡
ያው ፡ ወዳለ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ላኩ ፡ ሕመምተኞ
ችንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፡ የልብሱ ፴፮፡
ንም ፡ ጫፍ ፡ ብቻ ፡ ሊዳስሱ ፡ ይለምኑት ፡ ነበር ፡
የዳስሱትም ፡ ሁሉ ፡ ዳኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ከኢየ ፩፡
ሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ቀረቡና ፡ — ደቀ ፡ መዛ ፪፡
ሙርትህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ የሽማግሌዎችን ፡ ወግ ፡
ይተላለፋሉ ? እንጀራ ፡ ሲበሉ ፡ እጃቸውን ፡
አይታጠቡምና ፡ አሉት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡ እን ፫፡
ዲህ ፡ አላቸው ፡ — እናንተስ ፡ ስለ ፡ ወጋችሁ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትተላለፋላ
ችሁ ? እግዚአብሔር ፡ — አባትህንና ፡ እናትህን ፡ ፬፡
አክብር ፡ ደግሞ ፡ — አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡
የሰደበ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሙት ፡ ብሎአልና ፡ እናንተ ፡ ፭፡
ግን ፡ — አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ — ከእኔ ፡ የምት
ጠቀምበት ፡ መባ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ ሁሉ ፡ አባቱን ፡ ፮፡
ወይም ፡ እናቱን ፡ አያክብርም ፡ ትላላችሁ ፡ ስለ ፡
ወጋችሁም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሻራችሁ ።
እናንተ ፡ ግብዞች ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ — ፯፡
ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በከንፈሩ ፡ ያከብረኛል ፡ ልቡ ፡ ፰፡
ግን ፡ ከእኔ ፡ በጣም ፡ የራቀ ፡ ነው ፡ የሰውም ፡ ፱፡
ሥርዓት ፡ የሆነ ፡ ትምህርት ፡ እያስተማሩ ፡
በከንቱ ፡ ያመልኩኛል ፡
ብሎ ፡ በእውነት ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።
ሕዝቡንም ፡ ጠርቶ ፡ — ስሙ ፡ አስተውሉም ፡ ፲፡
ሰውን ፡ የሚያረክሰው ፡ ወደ ፡ አፍ ፡ የሚገባ ፡ ፲፩፡
አይደለም ፡ ከአፍ ፡ የሚወጣው ፡ ግን ፡ ሰውን ፡
የሚያረክሰው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አላቸው ። በዚያን ፡ ፲፪፡
ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ቀርበው ፡ — ፈሪሳው
ያን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሰምተው ፡ እንደ ፡ ተሰናከሉ ፡
አወቅህን ? አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡ — የሰ ፲፫፡
ማዩ ፡ አባቴ ፡ ያልተከለው ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ይነ
ቀላል ። ተወአቸው ፡ ዕውሮችን ፡ የሚመሩ ፡ ፲፬፡
ዕውሮች ፡ ናቸው ፡ ዕውርም ፡ ዕውርን ፡ ቢመ
ራው ፡ ሁለቱም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ይወድቃሉ ፡

፲፬ ። ፲፫ — ፳፭ ፡ ማር. ፮ ፡ ፴፪ — ፴፬ ፡ ሉቃ. ፱ ፡ ፲ — ፲፯ ፡ ዮሐ. ፮ ፡ ፲ - ፲፫ ። ፲፬ ፡ ም. ፱ ፡ ፴፯ ። ፲፮ — ፳ ፡ ፱ ነገሥ. ፱ ፡ ፴፪ — ፴፬ ። ፳፪ — ፴፫ ፡ ማር. ፮ ፡ ፵፭ — ፶፩ ፡ ዮሐ. ፮ ፡ ፲፯ — ፳፩ ። ፳፫ ፡ ማር. ፮ ፡ ፵፮ ፡ ሉቃ. ፭ ፡ ፲፮ ። ፳፭ ፡ ሉቃ. ፳፬ ፡ ፴፯ ። ፴፫ ፡ ም. ፮ ፡ ፳፱ ። ፴፬ — ፴፮ ፡ ማር. ፮ ፡ ፶፫ — ፶፮ ።

፲፭ ። ፩ — ፳ ፡ ማር. ፯ ፡ ፩ - ፳፫ ። ፪ ፡ ሉቃ. ፲፩ ፡ ፴፰ ። ፬ ፡ ዘዐኦ. ፳ ፡ ፲፪ ፡ ፳፩ ፡ ፲፯ ። ፮ ፡ ፱ ፡ ኢሳ. ፳፱ ፡ ፲፫ ። ፲፬ ፡ ም. ፳፫ ፡ ፲፯ ፡ ሉቃ. ፮ ፡ ፴፱ ።

፲፫፡ አለ ። ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡— ምሳሌውን ፡ ተርጕ
፲፯፡ ምልን ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እስካሁን ፡ የማታስተውሉ ፡
፲፱፡ ናችሁን ? ወደ ፡ አፍ ፡ የሚገባ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ሆድ ፡ አልፎ ፡ ወደ ፡ እዳሪ ፡ እንዲጣል ፡ አትመ
፲፰፡ ለከቱምን ? ከአፍ ፡ የሚወጣ ፡ ግን ፡ ከልብ ፡
ይወጣል ÷ ሰውንም ፡ የሚያረክሰው ፡ ያ ፡ ነው ።
፲፱፡ ከልብ ፡ ክፉ ፡ አሳብ ÷ መግደል ÷ ምንዝርናት ÷
ዝሙት ÷ መስረቅ ÷ በውሸት ፡ መመስከር ÷ ስድብ ፡
፳፡ ይወጣልና ። ሰውን ፡ የሚያረክሰው ፡ ይህ ፡ ነው ፡
እንጂ ÷ ባልታጠበ ፡ እጅ ፡ መብላትስ ፡ ሰውን ፡
አያረክሰውም ።
፳፩፡ ኢየሱስም ፡ ከዚያ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ጢሮስና ፡
፳፪፡ ወደ ፡ ሲዶና ፡ አገር ፡ ሄደ ። እነሆም ÷ ከነናዊት ፡
ሴት ፡ ከዚያ ፡ አገር ፡ ወጥታ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ የዳ
ዊት ፡ ልጅ ÷ ማረኝ ፡ ልጄን ፡ ጋኔን ፡ ክፉኛ ፡ ይዘ
፳፫፡ አታል ፡ ብላ ፡ ጮኸች ። እርሱ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡
አልመለሰላትም ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ቀር
በው ፡— በኋላችን ፡ ትጮኻለችና ፡ አሰናብታት ፡
፳፬፡ እያሉ ፡ ለመኑት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— ከእስራ
ኤል ፡ ቤት ፡ ለጠፉት ፡ በጎች ፡ በቀር ፡ አልተላክ
፳፭፡ ሁም ፡ አለ ። እርስዋ ፡ ግን ፡ መጥታ ፡— ጌታ ፡
፳፮፡ ሆይ ÷ እርዳኝ ፡ እያለች ፡ ሰገደችለት ። እርሱ ፡
ግን ፡ መልሶ ፡— የልጆችን ፡ እንጀራ ፡ ይዞ ፡ ለው
፳፯፡ ችሎች ፡ መጣል ፡ አይገባም ፡ አለ ። እርስዋም ፡—
አዎን ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ቡችሎችም ፡ እከ ፡ ከጌቶቻ
ቸው ፡ ማዕድ ፡ የወደቀውን ፡ ፍርፋሪ ፡ ይበላሉ ፡
፳፰፡ አለች ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ መልሶ ፡—
አንቺ ፡ ሴት ÷ እምነትሽ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ እንደ ፡
ወደድሽ ፡ ይሁንልሽ ፡ አላት ። ልጅዋም ፡ ከዚ
ያች ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ ዳነች ።
፳፱፡ ኢየሱስም ፡ ከዚያ ፡ አልፎ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡
ባሕር ፡ አጠገብ ፡ መጣ ÷ ወደ ፡ ተራራም ፡ ወጥቶ ፡
፴፡ በዚያ ፡ ተቀመጠ ። ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ አንካሰ
ችን ÷ ዕውሮችንም ÷ ዲዳዎችንም ÷ ጉንዲሾች
ንም ÷ ሌሎችንም ፡ ብዙ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ቀረቡ ÷ በኢየሱስም ፡ እግር ፡ አጠገብ ፡ ጣሉአ
፴፩፡ ቸው ፡ ፈወሳቸውም ፡ ስለዚህም ፡ ሕዝቡ ፡ ዲዳ
ዎች ፡ ሲናገሩ ÷ ጉንዲሾችም ፡ ሲድኑ ÷ አንካሰ
ችም ፡ ሲሄዱ ÷ ዕውሮችም ፡ ሲያዩ ፡ አይተው ፡
ተደነቁ ፡ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ አከበሩ ።
፴፪፡ ኢየሱስም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ ጠርቶ ፡—
ሕዝቡ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እስካሁን ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡
ውለዋልና ፡ የሚበሉት ፡ ስለ ፡ ሌላቸው ፡ አዝ
ንላቸዋለሁ ፡ በመንገድም ፡ እንዳይዝሉ ፡ ጠማ
ቸውን ፡ ላሰናብታቸው ፡ አልወድም ፡ አላቸው ።
፴፫፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡— ይህን ፡ ያህል ፡ ሕዝብ ፡
የሚያጠግብ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ እንጀራ ፡ በምድረ ፡
፴፬፡ በዳ ፡ ከወዴት ፡ እናገኛለን ? አሉት ። ኢየሱ
ስም ፡— ስንት ፡ እንጀራ ፡ አላችሁ ? አላቸው ።
እነርሱም ፡— ሰባት ÷ ዋቂትም ፡ ትንሽ ፡ ዓሣ ፡
አሉት ። ሕዝቡም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዲቀ ፴፭፡
መጡ ፡ አዘዘ ፡ ሰባቱንም ፡ እንጀራ ፡ ዓሣውንም ፡ ፴፮፡
ይዞ ፡ አመሰገነ ፡ ቈርሶም ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡
ሰጠ ÷ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ለሕዝቡ ። ሁሉም ፡ ፴፯፡
በሉና ፡ ጠገቡ ÷ የተረፈውንም ፡ ቀሩስራሽ ፡
ሰባት ፡ ቅርጫት ፡ ሙሉ ፡ አነሡ ። የበሉትም ፡ ፴፰፡
ከሴቶችና ፡ ከልጆች ፡ በቀር ፡ አራት ፡ ሺ ፡ ወን
ዶች ፡ ነበሩ ። ሕዝቡንም ፡ ካሰናበተ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ፴፱፡
ታንኳይቱ ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ መጌዶል ፡ አገር ፡ መጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ፈሪሳውያንና ፡ ሰዱቃውያንም ፡ ቀርበው ፡ ፩፡
ሲፈትኑት ፡ ከሰማይ ፡ ምልክት ፡ እንዲያሳያቸው ፡
ለመኑት ። እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላ ፪፡
ቸው ፡— በመሸ ፡ ጊዜ ፡— ሰማዩ ፡ ቀልቶአልና ፡
ብራ ፡ ይሆናል ፡ ትላላችሁ ፡ ማለዳም ፡— ሰማዩ ፡ ፫፡
ደምኖ ፡ ቀልቶአልና ፡ ዛሬ ፡ ይዘንባል ፡ ትላላ
ችሁ ። የሰማዩን ፡ ፊትማ ፡ መለየት ፡ ታውቃላ
ችሁ ÷ የዘመኑንስ ፡ ምልክት ፡ መለየት ፡ አትች
ሉምን ? ክፉና ፡ አመንዝራ ፡ ትውልድ ፡ ምልክት ፡ ፬፡
ይሻል ÷ ከነቢዩም ፡ ከዮናስ ፡ ምልክት ፡ በቀር ፡
ምልክት ፡ አይሰጠውም ። ትቶአቸውም ፡ ሄደ ።
ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ወደ ፡ ማዶ ፡ በመጡ ፡ ፭፡
ጊዜ ፡ እንጀራ ፡ መያዝን ፡ ረሱ ። ኢየሱስም ፡— ፮፡
ከፈሪሳውያንና ፡ ከሰዱቃውያን ፡ እርሾ ፡ ተጠን
ቀቁና ፡ ተጠበቁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— እን ፯፡
ጀራ ፡ ባንይዝ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡
ተነጋገሩ ። ኢየሱስም ፡ ዐውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላ ፰፡
ቸው ፡— እናንተ ፡ እምነት ፡ የጐደላችሁ ÷ እን
ጀራ ፡ ስለ ፡ ሌላችሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡
ትነጋገራላችሁ ? ገና ፡ አታስተውሉምን ? ለአ ፱፡
ምስቱ ፡ ሺህ ፡ አምስቱ ፡ እንጀራ ÷ ስንት ፡ መሶ
ብም ፡ እንዳነሣችሁ ፡ ትገ ፡ አይላችሁምን ?
ወይስ ፡ ለአራቱ ፡ ሺህ ፡ ሰባቱ ፡ እንጀራ ÷ ስንት ፡ ፲፡
ቅርጫትም ፡ እንዳነሣችሁ ፡ ትገ ፡ አይላችሁ
ምን ? ከፈሪሳውያንና ፡ ከሰዱቃውያን ፡ እርሾ ፡ ፲፩፡
እንድትጠበቁ ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡ እንጀራ ፡ እንዳልተ
ናገርኋችሁ ፡ እንዴት ፡ አታስተውሉምን ? እነር ፲፪፡
ሱም ፡ ከፈሪሳውያንና ፡ ከሰዱቃውያን ፡ ትምህ
ርት ፡ እንጂ ፡ ከእንጀራ ፡ እርሾ ፡ እንዲጠበቁ ፡
እንዳላላቸው ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ አስተዋሉ ።
ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ ፊልጶስ ፡ ቂሣርያ ፡ አገር ፡ ፲፫፡
በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡— ሰዎች ፡
የሰውን ፡ ልጅ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይሉታል ?
ብሎ ፡ ጠየቀ ። እነርሱም ፡— አንዳንዱ ፡ መጥ ፲፬፡
ምቀ ፡ ዮሐንስ ፡ ሌሎችም ፡ ኤልያስ ፡ ሌሎችም ፡
ኤርምያስ ፡ ወይም ፡ ከነቢያት ፡ አንዱ ፡ ነው ፡

፲፭። ፭፭—፭፮ ፡ ማር. ፮ ÷ ፭፭—፴ ። ፭፮ ፡ ም. ፲ ÷ ፳ ፡ ፮ ። ፭፯ ፡ ም. ፮ ÷ ፲፫ ። ፭፱—፴፩ ፡ ማር. ፯ ÷ ፴፯—፴፱ ።
፴፪—፴፱ ፡ ም. ፲፬ ÷ ፲፭—፳፭ ፡ ማር. ፰ ÷ ፩—፲ ።

፲፮። ፩—፲፪ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፴፯ ፡ ማር. ፰ ÷ ፲፩—፳፭ ። ፪ ፡ ፫ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፶፮—፶፱ ። ፬ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፴፱ ። ፮ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፩ ።
፱ ፡ ም. ፲፬ ÷ ፲፯—፳፩ ። ፲ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፴፬—፴፰ ። ፲፫—፲፯ ፡ ማር. ፰ ÷ ፳፯—፴፫ ። ሉቃ. ፱ ÷ ፲፰—፳። ፲፱ ፡ ም. ፲፮ ÷ ፲፫ ፡
ማር. ፯ ÷ ፲፱ ፡ ፲፳ ፡ ሉቃ. ፱ ÷ ፯ ፡ ፳ ።

፲፫፡ ይላሉ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— እናንተስ ፡ እኔን ፡
፲፮፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ትላላችሁ ? አላቸው ። ስም
ዖን ፡ ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡— አንተ ፡ ክርስቶስ ፡
የሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነህ ፡ አለ ።
፲፯፡ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— የዮና ፡
ልጅ ፡ ስምዖን ፡ ሆይ ፡ በሰማያት ፡ ያለው ፡ አባቴ ፡
እንጂ ፡ ሥጋና ፡ ደም ፡ ይህን ፡ አልገለጠልህምና ፡
፲፰፡ ብፁዕ ፡ ነህ ። እኔም ፡ እልሃለሁ ፡ አንተ ፡ ጴጥ
ሮስ ፡ ነህ ፡ በዚችም ፡ ዓለት ፡ ላይ ፡ ቤተ ፡ ክርስ
ቲያኔን ፡ እሠራለሁ ፡ የገሃነም ፡ ደጆችም ፡ አይ
፲፱፡ ችሉአትም ። የመንግሥተ ፡ ሰማያትንም ፡ መክ
ፈቻዎች ፡ እሰጥሃለሁ ፡ በምድር ፡ የምታስረው ፡
ሁሉ ፡ በሰማያት ፡ የታሰረ ፡ ይሆናል ፡ በምድ
ርም ፡ የምትፈታው ፡ ሁሉ ፡ በሰማያት ፡ የተ
፳፡ ፈታ ፡ ይሆናል ። ያን ፡ ጊዜም ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ለማንም ፡ እንዳይነግሩ ፡ ደቀ ፡ መዛ
ሙርቱን ፡ አዘዛቸው ።
፳፩፡ ከዚያን ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩ
ሳሌም ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ከሽማግሌዎችና ፡ ከካህ
ናት ፡ አለቆች ፡ ከጻፎችም ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ ይቀ
በልና ፡ ይገደል ፡ ዘንድ ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡
ይነሣ ፡ ዘንድ ፡ እንዲገባው ፡ ለደቀ ፡ መዛሙ
፳፪፡ ርቱ ፡ ይገልጥላቸው ፡ ጀመር ። ጴጥሮስም ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ወስዶ ፡— አይሁንብህ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡
ይህ ፡ ከቶ ፡ አይደርስብህም ፡ ብሎ ፡ ሊገሥጸው ፡
፳፫፡ ጀመረ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ጴጥሮ
ስን ፡— ወደ ፡ ኋላዬ ፡ ሂድ ፡ አንተ ፡ ሰይጣን ፡ የሰ
ውን ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አታስብምና ፡
ዕንቅፋት ፡ ሆነህብኛል ፡ አለው ።
፳፬፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡— እኔን ፡ መከተል ፡ የሚወድ ፡
ቢኖር ፡ ራሱን ፡ ይካድ ፡ መስቀሉንም ፡ ተሸክሞ ፡
፳፭፡ ይከተለኝ ። ነፍሱን ፡ ሊያድን ፡ የሚወድ ፡ ሁሉ ፡
ያጠፋታል ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ነፍሱን ፡ የሚያ
፳፮፡ ጠፋ ፡ ሁሉ ፡ ያገኛታል ። ሰው ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡
ቢያተርፍ ፡ ነፍሱንም ፡ ቢያጐድል ፡ ምን ፡ ይጠ
ቅመዋል ? ወይስ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ነፍሱ ፡ ቤዛ ፡
፳፯፡ ምን ፡ ይሰጣል ? የሰው ፡ ልጅ ፡ ከመላእክቱ ፡
ጋር ፡ በአባቱ ፡ ክብር ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አለውና ፡
ያን ፡ ጊዜም ፡ ለሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ያስረክ
፳፰፡ በዋል ። እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡
በመንግሥቱ ፡ ሲመጣ ፡ እስኪያዩ ፡ ድረስ ፡ እዚህ ፡
ከሚቆሙት ፡ ሞትን ፡ የማይቀምሱ ፡ አንዳንድ ፡
አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ ከስድስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ ጴጥሮ
ስንና ፡ ያዕቆብን ፡ ወንድሙንም ፡ ዮሐንስን ፡
ይዞ ፡ ወደ ፡ ረጅም ፡ ተራራ ፡ ብቻቸውን ፡ አወጣ
ቸው ። በፊታቸውም ፡ ተለወጠ ፡ ፊቱም ፡ እንደ ፡ ፪፡
ፀሐይ ፡ በራ ፡ ልብሱም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ነጭ ፡
ሆነ ። እነሆም ፡ ሙሴና ፡ ኤልያስ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፫፡
ሲነጋገሩ ፡ ታዩአቸው ። ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡ ፬፡
ኢየሱስን ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ በዚህ ፡ መሆን ፡ ለእኛ ፡
መልካም ፡ ነው ፡ ብትወድስ ፡ በዚህ ፡ ሦስት ፡
ዳስ ፡ አንዱን ፡ ለአንተ ፡ አንዱንም ፡ ለሙሴ ፡
አንዱንም ፡ ለኤልያስ ፡ እንሥራ ፡ አለ ። እርሱም ፡ ፭፡
ገና ፡ ሲናገር ፡ እነሆ ፡ ብሩህ ፡ ደመና ፡ ጋረዳ
ቸው ፡ እንሆም ፡ ከደመናው ፡— በእርሱ ፡ ደስ ፡
የሚለኝ ፡ የምወደው ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እርሱን ፡
ስሙት ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ መጣ ። ደቀ ፡ መዛሙ ፮፡
ርቱም ፡ ሰምተው ፡ በፊታቸው ፡ ወደቁ ፡ እጅ
ግም ፡ ፈርተው ፡ ነበር ። ኢየሱስም ፡ ቀርቦ ፡ ፯፡
ዳሰሳቸውና ፡— ተነሡ ፡ አትፍሩም ፡ አላቸው ።
ዓይናቸውንም ፡ አቅንተው ፡ ሲያዩ ፡ ከኢየሱስ ፡ ፰፡
ብቻ ፡ በቀር ፡ ማንንም ፡ አላዩም ።
ከተራራውም ፡ በወረዱ ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡— ፱፡
የሰው ፡ ልጅ ፡ ከሙታን ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡
ያያችሁትን ፡ ለማንም ፡ አትንገሩ ፡ ብሎ ፡ አዘ
ዛቸው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡— እንግዲህ ፡ ፲፡
ጻፎች ፡— ኤልያስ ፡ አስቀድሞ ፡ ሊመጣ ፡ ይገባ
ዋል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይላሉ ? ብለው ፡ ጠየቁት ።
ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ኤልያስማ ፡ አስቀድሞ ፡ ፲፩፡
ይመጣል ፡ ሁሉንም ፡ ያቀናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እላች ፲፪፡
ኋለሁ ፡ ኤልያስ ፡ ከዚህ ፡ በፊት ፡ መጣ ፡ የወደ
ዱትንም ፡ ሁሉ ፡ እደረገበት ፡ እንጂ ፡ አላወቁ
ትም ፡ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ከእ
ነርሱ ፡ መከራ ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ አላ
ቸው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ስለ ፡ ፲፫፡
መጥምቁ ፡ ስለ ፡ ዮሐንስ ፡ እንደ ፡ ነገራቸው ፡
አስተዋሉ ።
ወደ ፡ ሕዝቡም ፡ ሲደርሱ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ፲፬፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበና ፡ ተንበርክኮ ፡— ጌታ ፡ ፲፭፡
ሆይ ፡ ልጄን ፡ ማርልኝ ፡ በጨረቃ ፡ እየተነሣበት ፡
ክፉኛ ፡ ይሣቀያልና ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በእሳት ፡ ብዙ ፡
ጊዜም ፡ በውኃ ፡ ይወድቃልና ። ወደ ፡ ደቀ ፡ ፲፮፡
መዛሙርትህም ፡ አመጣሁት ፡ ሊፈውሱትም ፡
አቃታቸው ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ፲፯፡
የማታምን ፡ ጠማማ ፡ ትውልድ ፡ ሆይ ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እኖራለሁ ? እስከ ፡
መቼስ ፡ እታገሣችኋለሁ ? ወደዚህ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
አምጡት ፡ አለ ። ኢየሱስም ፡ ገሠጸው ፡ ጋኔ ፲፰፡
ኑም ፡ ከእርሱ ፡ ወጣ ፡ ብላቴናውም ፡ ከዚያች ፡
ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ ተፈወሰ ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ደቀ ፡ ፲፱፡
መዛሙርቱ ፡ ብቻቸውን ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ቀረ
ቡና ፡— እኛ ፡ ልናወጣው ፡ ያልቻልን ፡ ስለ ፡

፲፮ ። ፲፮ ፡ ም. ፮፥፳፱ ፡ ዮሐ. ፮፥፷፱ ። ፲፮ ፡ ፲፰ ፡ ዮሐ. ፩፥፵፪ ። ፲፱ ፡ ም. ፲፮፥፲፰ ፡ ዮሐ. ፳፥፳፫ ። ፳፩ ፡ ም. ፳፮፥፩ ፡ ማር. ፰፥፴፩ ፡ ሉቃ. ፱፥፳፪ ። ፳፭ ፡ ማር. ፰፥፴፭—፱፥፩ ፡ ሉቃ. ፱፥፳፬—፳፮ ። ፳፮ ፡ ም. ፲፮፥፳፮ ፡ ፳፪ ፡ ፳፥፲፱ ፡ ፲፱ ፡ ማር. ፰፥፴፮ ፡ ሉቃ. ፱፥፳፭ ፡ ዮሐ. ፲፪፥፳፭ ፡ ፴፪ ። ፳፱ ፡ ፳፭ ፡ ም. ፲፥፴፰ ፡ ፴፱ ። ፳፯ ፡ ም. ፳፥፴ ፡ ፳፭ ፡ ፳፯፥፴፩ ፡ ፳፯፥፴፱ ።

፲፯ ። ፩—፳ ፡ ማር. ፱፥፪—፳ ፡ ሉቃ. ፱፥፳፰—፴፯ ። ፩ ፡ ም. ፳፯፥፩ ። ፭ ፡ ም. ፫ ፡ ፲፫ ፡ ፲፯ ፡ ፪ ጴጥ. ፩፥፲፯ ። ፱—፲፫ ፡ ማር. ፱፥፱—፲፫ ። ፲ ፡ ም. ፲፯፥፲፱ ። ፲፩ ፡ ሉቃ. ፩፥፲፯ ። ፲፪ ፡ ም. ፲፯፥፲፪—፲፫ ። ፲፬—፲፱ ፡ ማር. ፱፥፲፬—፳፰ ፡ ሉቃ. ፱፥፴፯—፵፩ ።

፳፫ ምን ፡ ነው ? አሉት ። ኢየሱስም ፡— ስለ ፡ እምነ
ታችሁ ፡ ማነስ ፡ ነው ፤ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ የሰ
ናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ የሚያህል ፡ እምነት ፡ ቢኖራ
ችሁ ÷ ይህን ፡ ተራራ ፡—ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ እለፍ ፡
ብትሉት ፡ ያልፋል ፤ የሚሳናችሁም ፡ ነገር ፡
፳፮ የለም ። ይህ ፡ ዓይነት ፡ ግን ፡ ከጸሎትና ፡ ከጦም ፡
በቀር ፡ አይወጣም ፡ አላቸው ። ፡
፳፯ በገሊላም ፡ ሲመላለሱ ፡ ኢየሱስ ፡— የሰው ፡
ልጅ ፡ በሰዎች ፡ እጅ ፡ አልፎ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡
፳፰ አለው ÷ ይገድሉትማል ÷ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡
ይነሣል ፡ አላቸው ። እጅግም ፡ አዘኑ ።
፳፱ ወደ ፡ ቅፍርናሆምም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ግብር ፡
የሚቀበሉ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ጴጥሮስ ፡ ቀረቡና ፡—
መምህራችሁ ፡ ሁለቱን ፡ ዲናር (1) አይገብር
፳፪ ምን ? አሉት ። አዎን ፡ ይገብራል ፡ አለ ። ወደ ፡
ቤትም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ አስቀድሞ ፡—
ስምዖን ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ ይመስልሃል ? የምድር ፡
ነገሥታት ፡ ቀረጥና ፡ ግብር ፡ ከማን ፡ ይቀበላሉ ?
ከልጆቻቸውን ፡ ወይስ ፡ ከእንግዶች ? አለው ።
፳፮ ጴጥሮስም ፡— ከእንግዶች ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፡ ኢየ
ሱስ ፡— እንኪያስ ፡ ልጆቻቸው ፡ ነጻ ፡ ናቸው ።
፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳናሰናክላቸው ÷ ወደ ፡ ባሕር ፡
ሂድና ፡ መቃጥን ፡ ጣል ÷ መጀመሪያም ፡ የሚ
ወጣውን ፡ ዓሣ ፡ ውሰድና ፡ አፉን ፡ ስትከፍት ፡
እስታቴር ፡ (2) ታገኛለህ ፤ ያን ፡ ወስደህ ፡ ስለ ፡
እኔና ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ስጣቸው ፡ አለው ።

(1) አንድ ፡ ዲናር ፡ አምሳ ፡ የኢት ፡ ብር ፡ ሳንቲም ፡ ያህል ፡ ነው ።
(2) አስታቴር ፡ ሁለት ፡ ብር ፡ ያህል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡
ኢየሱስ ፡ ቀርበው ፡— በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡
ከሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ማን ፡ ይሆን ? አሉት ።
፪ ሕፃንም ፡ ጠርቶ ፡ በመካከላቸው ፡ አቆመ ፡
፫ እንዲህም ፡ አለ ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ካል
ተመለሳችሁ ፡ እንደ ፡ ሕፃናትም ፡ ካልሆናችሁ ÷
ወደ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ከቶ ፡ አትገቡም ።
፬ እንግዲህ ፡ እንደዚህ ፡ ሕፃን ፡ ራሱን ፡ የሚያዋ
ርድ ፡ ሁሉ ÷ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ የሚበልጥ ፡
እርሱ ፡ ነው ።
፭ እንደዚህም ፡ ያለውን ፡ አንድ ፡ ሕፃን ፡ በስሜ ፡
፮ የሚቀበል ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ ይቀበላል ፤ በእኔም ፡
ከሚያምኑ ፡ ከነዚህ ፡ ከታናናሾቹ ፡ አንዱን ፡
የሚያሰናክል ፡ ሁሉ ÷ የወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ በአ
ንገቱ ፡ ታስሮ ፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ መስጠም ፡
ይሻለው ፡ ነበር ።
፯ ወዮ ፡ ለዓለም ፡ ስለ ፡ ማሰናከያ ፤ ማሰናከያ ፡ ሳይ
መጣ ፡ አይቀርምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ጠንቅ ፡
ማሰናከያ ፡ ለሚመጣበት ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ወዮ
፰ ለት ። እጅህ ፡ ወይም ፡ እግርህ ፡ ብታሰናክልህ ÷
ቈርጠህ ፡ ከአንተ ፡ ጣላት ፤ ሁለት ፡ እጅ ፡ ወይም ፡
ሁለት ፡ እግር ፡ ኖሮህ ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ እሳት ፡
ከምትጣል ፡ ይልቅ ፡ አንካሳ ፡ ወይም ፡ ጕንድሾ ፡
ሆነህ ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ መግባት ፡ ይሻልሃል ።
፱ ዓይንህ ፡ ብታሰናክልህ ÷ አውጥተህ ፡ ከአንተ ፡
ጣላት ፤ ሁለት ፡ ዓይን ፡ ኖሮህ ፡ ወደ ፡ ገሃነመ ፡
እሳት ፡ ከምትጣል ፡ ይልቅ ፡ አንዲት ፡ ዓይን ፡
ኖራህ ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ መግባት ፡ ይሻለሃል ።
፲ ከነዚህ ፡ ከታናናሾቹ ፡ አንዱን ፡ እንዳትንቁ ፡
ተጠንቀቁ ፤ መላእክቶቻቸው ፡ በሰማያት ፡ ዘወ
ትር ፡ በሰማያት ፡ ያለውን ፡ የአባቴን ፡ ፊት ፡
ያያሉ ፡ እላችኋለሁና ። የሰው ፡ ልጅ ፡ የጠፋ
፲፩ ውን ፡ ለማዳን ፡ መጥቶአልና ። ምን ፡ ይመስላች
፲፪ ኋል ? ለአንድ ፡ ሰው ፡ መቶ ፡ በጎች ፡ ቢኖሩት ፡
ከእነርሱም ፡ አንዱ ፡ ቢባዝን ÷ ዘጠና ፡ ዘጠኙን ፡
በተራራ ፡ ትቶ ፡ ሄዶም ፡ የባዘነውን ፡ አይፈልግ
ምን ? ቢያገኘውም ÷ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷
፲፫ ካልባዘኑቱ ፡ ከዘጠና ፡ ዘጠኙ ፡ ይልቅ ፡ በእርሱ ፡
ደስ ፡ ይለዋል ። እንደዚሁ ፡ ከእነዚህ ፡ ከታና
፲፬ ናሾቹ ፡ አንዱ ፡ እንዲጠፋ ፡ በሰማያት ፡ ያለው ፡
አባታችሁ ፡ ፈቃድ ፡ አይደለም ።
፲፭ ወንድምህም ፡ ቢበድልህ ÷ ሄደህ ፡ አንተና ፡
እርሱ ፡ ብቻችሁን ፡ ሆናችሁ ፡ ውቀሰው ። ቢሰ
፲፮ ማህ ÷ ወንድምህን ፡ ጠቀምኸው ፤ ባይሰማህ ፡
ግን ÷ በሁለት ፡ ወይም ፡ በሦስት ፡ ምስክር ፡ አፍ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንዲጸና ÷ ዳግመኛ ፡ አንድ ፡
ወይም ፡ ሁለት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ውሰድ ፤ እነር
፲፯ ሱንም ፡ ባይሰማ ÷ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ንገራት ፤
ደግሞም ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንን ፡ ባይሰማት ÷ እንደ ፡
፲፰ አረመኔና ፡ እንደ ፡ ቀራጭ ፡ ይሁንልህ ። እው
ነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በምድር ፡ የምታስሩት ፡ ሁሉ ፡
በሰማይ ፡ የታሰረ ፡ ይሆናል ÷ በምድርም ፡ የም
ትፈቱት ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ የተፈታ ፡ ይሆናል ።
፲፱ ደግሞ ፡ እላችኋለሁ ÷ ከእናንተ ፡ ሁለቱ ፡ በም
ድር ፡ በማናቸውም ፡ በሚለምኑት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
በሰማይ ፡ በሚሆን ፡ አባቴ ፡ ይደረግላቸዋል ። ሁለት ፡ ወይም ፡ ሦስት ፡ በስሜ ፡
፳ በሚሰበሰቡበት ፡ በዚያ ፡ በመካከላቸው ፡ እሆና
ለሁና ።
፳፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርቦ ፡—
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ወንድሜ ፡ በደለኝ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡
ልተውለት ? እስከ ፡ ሰባት ፡ ጊዜን ? አለው ።
፳፪ ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—እስከ ፡ ሰባ ፡ ጊዜ ፡
ሰባት ፡ እንጂ ፡ እስከ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ አልልህም ።
፳፫ ስለዚህ ፡ መንግሥት ፡ ሰማያት ፡ በሮቹን ፡
ሊቈጣጠር ፡ የወደደን ፡ ንጉሥ ፡ ትመስላለች ።
፳፬ መቈጣጠርም ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ÷ እልፍ ፡ መክ
ሊት ፡ ዕዳ ፡ ያለበትን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡

፲፯ ። ፳ ፤ ም. ፳፭÷፳፭ ፡ ሉቃ. ፲፯÷፮ ። ፳፭ ፤ ማር. ፱÷፳፱ ። ፳፱ ፡ ፳፫ ፤ ም. ፲፯÷፳፭ ፡ ማር. ፱÷፴ ፡ ፴፭ ፤ ሉቃ. ፱÷፵፱ ። ፳፱ ፡ ዘዳኡ. ፴÷፲፫ ።

፲፰ ። ፭ ፤ ማር. ፱÷፴፫—፴፮ ፤ ሉቃ. ፱÷፵፮—፵፰ ። ፮ ፤ ም. ፲፱÷፲፱ ። ፯ ፤ ም. ፲÷፵ ። ፮ ፡ ፯ ፤ ማር. ፱÷፵፪ ፤ ሉቃ. ፲፯÷፩ ፡ ፪ ። ፰ ፡ ፱ ፤ ም. ፭÷፳፱ ፡ ፴ ። ፲፩ ፤ ም. ፱÷፲፫ ፤ ሉቃ. ፲፱÷፲ ። ፲፪—፲፬ ፤ ሉቃ. ፲፭÷፬—፯ ። ፲፭ ፤ ዘሌዋ. ፲፱÷፲፯ ፤ ሉቃ. ፲፯÷፫ ። ፲፰ ፤ ም. ፲፯÷፲፱ ። ፲፱ ፤ ም. ፮÷፯ ። ፳ ፤ ም. ፳፰÷፳ ። ፳፩ ፤ ሉቃ. ፲፯÷፬ ።

፮ አመጡ ። የሚከፍለውም ፥ ቢያጣ ፥ እርሱና ፥ ሚስቱ ፥ ልጆቹም ፥ ያለውም ፥ ሁሉ ፥ እንዲሸ
፯ ጥና ፥ ዕዳው ፥ እንዲከፈል ፥ ጌታው ፥ አዘዘ ። ስለ ዚህ ፥ ባሪያው ፥ ወድቆ ፥ ሰገደለትና ፥ — ጌታ ፥ ሆይ ፥ ታገሠኝ ፥ ሁሉንም ፥ እከፍልሃለሁ ፥ አለው ።
፰ የዚያም ፥ ባሪያ ፥ ጌታ ፥ አዘነለትና ፥ ለቀቀው ፥ ዕዳ
፱ ውንም ፥ ተወለት ። ነገር ፥ ግን ፥ ያ ፥ ባሪያ ፥ ወጥቶ ፥ ከባልንጀሮቹ ፥ ከባሮቹ ፥ መቶ ፥ ዲናር ፥ ዕዳ ፥ ያለ በትን ፥ አንዱን ፥ አገኘና ፥ — ዕዳህን ፥ ክፈለኝ ፥
፲ ብሎ ፥ ያዘና ፥ አነቀው ። ስለዚህ ፥ ባልንጀራው ፥ ባሪያ ፥ ወድቆ ፥ — ታገሠኝ ፥ ሁሉንም ፥ እከፍልሃ
፲፩ ለሁ ፥ ብሎ ፥ ለመነው ። እርሱም ፥ አልወደደም ፥ ግን ፥ ሄዶ ፥ ዕዳውን ፥ እስኪከፍል ፥ ድረስ ፥ በወ
፲፪ ኅኒ ፥ አኖረው ። ባልንጀሮቹ ፥ የሆኑ ፥ ባሮችም ፥ ያደረገውን ፥ አይተው ፥ እጅግ ፥ አዘኑ ፥ መጥተ ውም ፥ የሆነውን ፥ ሁሉ ፥ ለጌታቸው ፥ ገለጡ ።
፲፫ ከዚያ ፥ ወዲያ ፥ ጌታው ፥ ጠርቶ ፥ — አንተ ፥ ክፉ ፥ ባሪያ ፥ ስለ ፥ ለመንኸኝ ፥ ያን ፥ ዕዳ ፥ ሁሉ ፥ ተው
፲፬ ሁልህ ፤ እኔ ፥ እንደ ፥ ማርሁህ ፥ ባልንጀራህ ፥ የሆነውን ፥ ያን ፥ ባሪያ ፥ ልትምረው ፥ ለአንተስ ፥
፲፭ አይገባህምን ? አለው ። ጌታውም ፥ ተቈጣና ፥ ዕዳውን ፥ ሁሉ ፥ እስኪከፍለው ፥ ድረስ ፥ ለሚሣ
፲፮ ቅዩት ፥ አሳልፎ ፥ ሰጠው ። ከእናንተ ፥ እያንዳ ንዱ ፥ ወንድሙን ፥ ከልቡ ፥ ይቅር ፥ ካላለ ፥ እን ዲሁ ፥ ደግሞ ፥ የሰማዩ ፥ አባቴ ፥ ያደርግባችኋል ።

ምዕራፍ ፥ ፲፱ ።

፩ ኢየሱስም ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ ከፈጸመ ፥ በኋላ ፥ ከገሊላ ፥ ሄዶ ፥ ወደ ፥ ይሁዳ ፥ አውራጃ ፥ ወደ ፥
፪ ዮርዳኖስ ፥ ማዶ ፥ መጣ ። ብዙ ፥ ሕዝብም ፥ ተከ ተሉት ፥ በዚያም ፥ ፈወሰቸው ።
፫ ፈሪሳውያንም ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ቀረቡና ፥ ሲፈት ኑት ፥ — ሰው ፥ በሆነው ፥ ምክንያት ፥ ሁሉ ፥ ሚስ ቱን ፥ ሊፈታ ፥ ተፈቅዶለታልን ? አሉት ።
፬ እርሱ ፥ ግን ፥ መልሶ ፥ እንዲህ ፥ አለ ፥ — ፈጣሪ ፥ በመጀመሪያ ፥ ወንድና ፥ ሴት ፥ አደረጋቸው ፥
፭ አለም ፥ — ስለዚህ ፥ ሰው ፥ አባቱንና ፥ እናቱን ፥ ይተዋል ፥ ከሚስቱም ፥ ጋር ፥ ይተባበራል ፥ ሁለ ቱም ፥ አንድ ፥ ሥጋ ፥ ይሆናሉ ፥ የሚለውን ፥
፮ ቃል ፥ አላነበባችሁምን ? ስለዚህ ፥ አንድ ፥ ሥጋ ፥ ናቸው ፥ እንጂ ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ ሁለት ፥ አይ ደሉም ። እግዚአብሔር ፥ ያጣመረውን ፥ እንግ
፯ ዲህ ፥ ሰው ፥ አይለየው ። እነርሱም ፥ — እንኪ ያስ ፥ ሙሴ ፥ የፍችዋን ፥ ጽሕፈት ፥ ሰጥተው ፥ እን
፰ ዲፈቱአት ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አዘዘ ? አሉት ። እር ሱም ፥ — ሙሴስ ፥ ስለ ፥ ልባችሁ ፥ ጥንካሬ ፥ ሚስ ቶቻችሁን ፥ ትፈቱ ፥ ዘንድ ፥ ፈቀደላችሁ ፤ ከጥ
፱ ንት ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ አልነበረም ። እኔ ፥ ግን ፥ እላችኋለሁ ፥ ያለ ፥ ዝሙት ፥ ምክንያት ፥ ሚስ ቱን ፥ ፈትቶ ፥ ሌላዪቱን ፥ የሚያገባ ፥ ሁሉ ፥ ያመ ነዝራል ፥ የተፈታችውንም ፥ የሚያገባ ፥ ያመነ ዝራል ፥ አላቸው ።
፲ ደቀ ፥ መዛሙርቱም ፥ — የባልና ፥ የሚስት ፥ ሥርዓት ፥ እንዲህ ፥ ከሆነ ፥ መጋባት ፥ አይጠቅ ምም ፥ አሉት ። እርሱ ፥ ግን ፥ — ይህ ፥ ነገር ፥ ለተ
፲፩ ሰጣቸው ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ለሁሉ ፥ አይደለም ፥ በእ
፲፪ ናት ፥ ማኅፀን ፥ ጃንደረቦች ፥ ሆነው ፥ የተወለዱ ፥ አሉ ፥ ሰውም ፥ የሰለባቸው ፥ ጃንደረቦች ፥ አሉ ፥ ስለ ፥ መንግሥት ፥ ሰማያትም ፥ ራሳቸውን ፥ የሰ ለቡ ፥ ጃንደረቦች ፥ አሉ ። ሊቀበለው ፥ የሚችል ፥ ይቀበለው ፥ አላቸው ።
፲፫ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ እጁን ፥ እንዲጭንባቸውና ፥ እን ዲጸልይ ፥ ሕፃናትን ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ አመጡ ፤ ደቀ ፥ መዛሙርቱም ፥ ገሠጹአቸው ። ነገር ፥ ግን ፥ ኢየ
፲፬ ሱስ ፥ — ሕፃናትን ፥ ተዉአቸው ፥ ወደ ፥ እኔም ፥ ይመጡ ፥ ዘንድ ፥ አትከልክሉአቸው ፤ መንግ ሥት ፥ ሰማያት ፥ እንደነዚህ ፥ ላሉ ፥ ናትና ፥ አለ ፥ እጁንም ፥ ጫነባቸውና ፥ ከዚያ ፥ ሄደ ።
፲፭ እነሆም ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ ቀርቦ ፥ — መምህር ፥ ሆይ ፥ የዘላለምን ፥ ሕይወት ፥ እንዳገኝ ፥ ምን ፥ መልካም ፥ ነገር ፥ ላድርግ ? አለው ። እርሱም ፥ —
፲፮ ስለ ፥ መልካም ፥ ነገር ፥ ለምን ፥ ትጠይቀኛለህ ? መልካም ፥ የሆነ ፥ አንድ ፥ ነው ፤ ወደ ፥ ሕይወት ፥ መግባት ፥ ብትወድ ፥ ግን ፥ ትእዛዛትን ፥ ጠብቅ ፥ አለው ። እርሱም ፥ — የትኞችን ? አለው ። ኢየ
፲፯ ሱስም ፥ — አትግደል ፤ አታመንዝር ፤ አትስ ረቅ ፥ በሐሰት ፥ አትመስክር ፥ አባትህንና ፥ እና
፲፱ ትህን ፥ አክብር ፥ ባልንጀራህንም ፥ እንደ ፥ ራስህ ፥ ውደድ ፥ አለው ። ጕበዙም ፥ — ይህንማ ፥ ሁሉ ፥
፳ ከሕፃንነቴ ፥ ጀምሬ ፥ ጠብቄአለሁ ፤ ደግሞስ ፥ የሚጐድለኝ ፥ ምንድር ፥ ነው ? አለው ። ኢየሱ
፳፩ ስም ፥ — ፍጹም ፥ ልትሆን ፥ ብትወድ ፥ ሂድና ፥ ያለህን ፥ ሽጠህ ፥ ለድሆች ፥ ስጥ ፤ መዝገብም ፥ በሰማያት ፥ ታገኛለህ ፥ መጥተህም ፥ ተከተ
፳፪ ለኝ ፥ አለው ። ጕበዙም ፥ ይህን ፥ ቃል ፥ በሰማ ፥ ጊዜ ፥ ብዙ ፥ ንብረት ፥ ነበረውና ፥ እያ ዘነ ፥ ሄደ ።
፳፫ ኢየሱስም ፥ ለደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥ — እውነት ፥ እላችኋለሁ ፥ ለባለጠጋ ፥ ወደ ፥ መንግሥተ ፥ ሰማ
፳፬ ያት ፥ መግባት ፥ ጭንቅ ፥ ነው ። ዳግመኛም ፥ እላ ችኋለሁ ፥ ባለጠጋ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ መንግ ሥት ፥ ከሚገባ ፥ ግመል ፥ በመርፌ ፥ ቀዳዳ ፥ ቢገባ ፥
፳፭ ይቀላል ፥ አለ ። ደቀ ፥ መዛሙርቱም ፥ ሰምተው ፥ እጅግ ፥ ተገረሙና ፥ — እንኪያስ ፥ ማን ፥ ሊድን ፥ ይችላል ? አሉ ። ኢየሱስም ፥ እነርሱን ፥
፳፮ ተመልክቶ ፥ — ይህ ፥ በሰው ፥ ዘንድ ፥ አይቻልም ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ግን ፥ ሁሉ ፥ ይቻላል ፥ አላቸው ። በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ጴጥሮስ ፥ መልሶ ፥ —
፳፯ እነሆ ፥ እኛ ፥ ሁሉን ፥ ትተን ፥ ተከተልንህ ፥ እን

፲፰ ። ፳፭ ፤ ፪ ነገሥ· ፬ ፥ ፯ ። ፴፫ ፤ ም· ፯ ፥ ፲፪ ፥ ፲፬ ። ፴፬ ፤ ም· ፭ ፥ ፳፭ ፥ ፳፯ ። ፴፭ ፤ ም· ፯ ፥ ፲፭ ።
፲፱ ። ፩—፪ ፤ ማር· ፲ ፥ ፩—፲፪ ። ፫ ፤ ም· ፭ ፥ ፴፭ ። ፬ ፤ ዘፍጥ· ፩ ፥ ፳፯ ። ፭ ፤ ዘፍጥ· ፪ ፥ ፳፬ ። ፯ ፤ ዘዳግ· ፳፬ ፥ ፩ ።
፱ ፤ ም· ፭ ፥ ፴፪ ። ፲፫—፲፭ ፤ ማር· ፲ ፥ ፲፫—፲፮ ፤ ሉቃ· ፲፰ ፥ ፲፭—፲፯ ። ፲፮—፳፪ ፤ ማር· ፲ ፥ ፲፯—፴ ፤ ሉቃ· ፲፰ ፥ ፲፰—፴ ።
፲፱ ፤ ም· ፭ ፥ ፴፫ ። ፳፭ ፤ ም· ፭ ፥ ፳ ። ፳፯ ፤ ም· ፭ ፥ ፳ ።

፳፫ ኪያስ ፥ ምን ፥ እናገኝ ፥ ይሆን ? አለው ። ኢየ
ሱስም ፥ እንዲህ ፥ አላቸው ፦— እውነት ፥ እላች
ኋለሁ ፥ እናንተስ ፥ የተከተላችሁኝ ፥ በዳግመኛ ፥
ልደት ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ በክብሩ ፥ ዙፋን ፥ በሚቀ
መጥበት ፥ ጊዜ ፥ እናንተ ፥ ደግሞ ፥ በአሥራ ፥
ሁለቱ ፥ የእስራኤል ፥ ነገድ ፥ ስትፈርዱ ፥ በአ ፳፰
ሥራ ፥ ሁለት ፥ ዙፋን ፥ ትቀመጣላችሁ ። ስለ ፥
ስሜም ፥ ቤቶችን ፥ ወይም ፥ ወንድሞችን ፥ ወይም ፥
እኅቶችን ፥ ወይም ፥ አባትን ፥ ወይም ፥ እናትን ፥
ወይም ፥ ሚስትን ፥ ወይም ፥ ልጆችን ፥ ወይም ፥
እርሻን ፥ የተወ ፥ ሁሉ ፥ መቶ ፥ እጥፍ ፥ ይቀበላል ፥ ፳፱
የዘላለምንም ፥ ሕይወት ፥ ይወርሳል ። ነገር ፥
ግን ፥ ብዙዎቹ ፥ ፊተኞች ፥ ኋለኞች ፥ ኋለኞችም ፥
ፊተኞች ፥ ይሆናሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፳ ።

፩ መንግሥተ ፥ ሰማያት ፥ ለወይኑ ፥ አትክልት ፥
ሠራተኞችን ፥ ሊቀጥር ፥ ማልዶ ፥ የወጣ ፥ በለ
፪ ቤት ፥ ሰውን ፥ ትመስላለችና ። ሠራተኞችንም ፥
በቀን ፥ አንድ ፥ ዲናር ፥ ተስማምቶ ፥ ወደ ፥ ወይኑ ፥
፫ አትክልት ፥ ሰደዳቸው ። በሦስት ፥ ሰዓትም ፥
ወጥቶ ፥ ሥራ ፥ የፈቱ ፥ ሌሎችን ፥ በአደባባይ ፥
፬ ቆመው ፥ አየ ፥ እነዚያንም ፦— እናንተ ፥ ደግሞ ፥
ወደ ፥ ወይኔ ፥ አትክልት ፥ ሂዱ ፥ የሚገባውንም ፥
እሰጣችኋለሁ ፥ አላቸው ። እነርሱም ፥ ሄዱ ።
፭ ደግሞም ፥ በስድስትና ፥ በዘጠኝ ፥ ሰዓት ፥ ወጥቶ ፥
፮ እንዲሁ ፥ አደረገ ። በአሥራ ፥ አንደኛውም ፥
ሰዓት ፥ ወጥቶ ፥ ሌሎችን ፥ ቆመው ፥ አገኘና ፦—
ሥራ ፥ ፈትታችሁ ፥ ቀኑን ፥ ሁሉ ፥ በዚህ ፥ ስለ ፥
፯ ምን ፥ ትቆማላችሁ ? አላቸው ። የሚቀጥረን ፥
ስለ ፥ አጣን ፥ ነው ፥ አሉት ። እርሱም ፦— እናንተ ፥
ደግሞ ፥ ወደ ፥ ወይኔ ፥ አትክልት ፥ ሂዱ ፥ የሚገ
፰ ባውንም ፥ ትቀበላላችሁ ፥ አላቸው ። በመሸም ፥
ጊዜ ፥ የወይኑ ፥ አትክልት ፥ ጌታ ፥ አዛዡን ፦— ሠራ
ተኞችን ፥ ጥራና ፥ ከኋለኞች ፥ ጀምረህ ፥ እስከ ፥
ፊተኞች ፥ ድረስ ፥ ደመወዝ ፥ ስጣቸው ፥ አለው ።
፱ በአሥራ ፥ አንደኛው ፥ ሰዓትም ፥ የገቡ ፥ መጥ
ተው ፥ እያንዳንዳቸው ፥ አንድ ፥ ዲናር ፥ ተቀ
፲ በሉ ። ፊተኞችም ፥ በመጡ ፥ ጊዜ ፥ አብዝተው ፥
የሚቀበሉ ፥ መስሎአቸው ፥ ነበር ፤ እነርሱም ፥
ደግሞ ፥ እያንዳንዳቸው ፥ አንድ ፥ ዲናር ፥ ተቀ
፲፩፣፲፪ በሉ ። ተቀብለውም ፦—እነዚህ ፥ ኋለኞች ፥ አንድ ፥
ሰዓት ፥ ሠሩ ፥ የቀኑንም ፥ ድካምና ፥ ትኵሳት ፥
ከተሸከምን ፥ ከእኛ ፥ ጋር ፥ አስተካከልሃቸው ፥
፲፫ ብለው ፥ በባለቤቱ ፥ ላይ ፥ አንጐራጐሩ ። እርሱ ፥
ግን ፥ መልሶ ፥ ከእነርሱ ፥ ለአንዱ ፥ እንዲህ ፥
አለው ፦— ወዳጄ ፥ ሆይ ፥ አልበደልሁህም ፤ በአ
፲፬ ንድ ፥ ዲናር ፥ አልተስማማኸኝምን ? ድርሻህን ፥
ውሰድና ፥ ሂድ ፤ እኔ ፥ ለዚህ ፥ ለኋለኛው ፥ እንደ ፥
አንተ ፥ ልሰጠው ፥ እወዳለው ፤ በገንዘቤ ፥ የወደ ፲፭
ድሁትን ፥ አደርግ ፥ ዘንድ ፥ መብት ፥ የለኝምን ?
ወይስ ፥ እኔ ፥ መልካም ፥ ስለ ፥ ሆንሁ ፥ ዓይንህ ፥
ምቀኛ ፥ ናትን ? እንዲሁ ፥ ኋለኞች ፥ ፊተኞች ፥ ፲፮
ፊተኞችም ፥ ኋለኞች ፥ ይሆናሉ ፤ የተጠሩ ፥
ብዙዎች ፥ የተመረጡ ፥ ግን ፥ ጥቂቶች ፥ ናቸውና ።

ኢየሱስም ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ሊወጣ ፥ ፲፯
ሳለ ፥ በመንገድ ፥ አሥራ ፥ ሁለቱን ፥ ደቀ ፥ መዛ
ሙርት ፥ ብቻቸውን ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ አቅርቦ ፦—
፲፰ እነሆ ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ እንወጣለን ፥ የሰው ፥
ልጅም ፥ ለካህናት ፥ አለቆችና ፥ ለጻፎች ፥ ይሰ
ጣል ፤ የሞት ፥ ፍርድም ፥ ይፈርዱበታል ፥
፲፱ ሊዘባበቱበትም ፥ ሊገርፉትም ፥ ሊሰቅሉትም ፥
ለአሕዛብ ፥ አሳልፈው ፥ ይሰጡታል ፥ በሦስተኛ
ውም ፥ ቀን ፥ ይነሣል ፥ አላቸው ።

በዚያን ፥ ጊዜ ፥ የዘብዴዎስ ፥ ልጆች ፥ እናት ፥ ፳
ከልጆችዋ ፥ ጋር ፥ እየሰገደችና ፥ አንድ ፥ ነገር ፥
እየለመነች ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ቀረበች ። እርሱም ፦— ፳፩
ምን ፥ ትፈልጊያለሽ ? አላት ። እርስዋም ፦— እነ
ዚህ ፥ ሁለቱ ፥ ልጆቼ ፥ አንዱ ፥ በቀኝህ ፥ አንዱም ፥
በግራህ ፥ በመንግሥትህ ፥ እንዲቀመጡ ፥ እዘዝ ፥
አለችው ። ኢየሱስ ፥ ግን ፥ መልሶ ፦— የምትለም ፳፪
ኑትን ፥ አታውቁም ። እኔ ፥ ልጠጣው ፥ ያለውን ፥
ጽዋ ፥ ልትጠጡ ፥ እኔም ፥ የምጠመቀውን ፥ ጥም
ቀት ፥ ልትጠመቁ ፥ ትችላላችሁን ? አለ ። እንች
ላለን ፥ አሉት ። እርሱም ፦— ጽዋዬንስ ፥ ትጠጣ ፳፫
ላችሁ ፤ በቀኜና ፥ በግራ ፥ መቀመጥ ፥ ግን ፥ ከአ
ባቴ ፥ ዘንድ ፥ ለተዘጋጀላቸው ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ እኔ ፥
የምሰጥ ፥ አይደለሁም ፥ አላቸው ። አሥሩም ፥ ፳፬
ሰምተው ፥ በሁለቱ ፥ ወንድማማች ፥ ተቈጡ ።
ኢየሱስ ፥ ግን ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ጠርቶ ፥ እንዲህ ፥ ፳፭
አላቸው ፦— የአሕዛብ ፥ አለቆች ፥ እንዲገዙአ
ቸው ፥ ታላላቆቹም ፥ በላያቸው ፥ እንዲሠለጥኑ ፥
ታውቃላችሁ ። በእናንተስ ፥ እንዲህ ፥ አይደለም ፤ ፳፮
ነገር ፥ ግን ፥ ማንም ፥ ከእናንተ ፥ ታላቅ ፥ ሊሆን ፥
የሚወድ ፥ የእናንተ ፥ አገልጋይ ፥ ይሁን ፥ ከእ ፳፯
ናንተም ፥ ማንም ፥ ፊተኛ ፥ ሊሆን ፥ የሚወድ ፥
የእናንተ ፥ ባሪያ ፥ ይሁን ፤ እንዲሁም ፥ የሰው ፥ ፳፰
ልጅ ፥ ሊያገለግል ፥ ነፍሱንም ፥ ለብዙዎች ፥ ቤዛ ፥
ሊሰጥ ፥ እንጂ ፥ እንዲያገለግሉት ፥ አልመጣም ።

ከኢያሪኮም ፥ ሲወጡ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ተከተ ፳፱
ሉት ። እነሆም ፥ ሁለት ፥ ዕውሮች ፥ በመንገድ ፥ ፴
ዳር ፥ ተቀምጠው ፥ ኢየሱስ ፥ እንዲያልፍ ፥
በሰሙ ፥ ጊዜ ፥— ጌታ ፥ ሆይ ፥ የዳዊት ፥ ልጅ ፥
ማረን ፥ ብለው ፥ ጮኹ ። ሕዝቡም ፥ ዝም ፥ እን ፴፩
ዲሉ ፥ ገሠጹአቸው ፤ እነርሱ ፥ ግን ፦— ጌታ ፥ ሆይ ፥
የዳዊት ፥ ልጅ ፥ ማረን ፥ እያሉ ፥ አብዝተው ፥
ጮኹ ። ኢየሱስም ፥ ቆሞ ፥ ጠራቸውና ፦— ምን ፥ ፴፪
ላደርግላችሁ ፥ ትወዳላችሁ ? አለ ። ጌታ ፥ ሆይ ፥ ፴፫
ዓይኖቻችን ፥ ይከፈቱ ፥ ዘንድ ፥ አሉት ። ኢየሱ ፴፬

፲፱ ። ፳፮ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፴ ። ፴ ፤ ም. ፳ ÷ ፲፯ ፥ ማር. ፲ ÷ ፴፭ ፤ ሉቃ. ፲፰ ÷ ፴ ።

፳ ። ፲፯ ፥ ም. ፲፱ ÷ ፴ ። ፲፯—፲፱ ፥ ማር. ፲÷፴፪—፴፬ ፥ ሉቃ. ፲፰ ÷ ፴፩—፴፫ ። ፲፰ ፥ ፲፱ ፥ ም. ፲፯ ÷ ፳፭ ። ፳—፳፭ ፤ ማር. ፲ ÷ ፴፯—፵፭ ። ፳፪ ፥ ም. ፳፯ ÷ ፴፱ ፤ ዮሐ. ፲፰ ÷ ፲፩ ፤ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፶ ። ፳፭—፳፰ ፥ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፳፭—፳፯ ። ፳፰ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፬ ፥ ፳ ፥ ፲፫—፲፯ ። ፳፱—፴፬ ፤ ማር. ፲ ÷ ፶፪—፶፪ ፥ ሉቃ. ፲፰ ÷ ፴፭—፵፪ ።

ስም ፡ አዘነላቸውና ፡ ዓይኖቻቸውን ፡ ዳሰሰ ፡ ወዲያውም ፡ አዩና ፡ ተከተሉት ።

ምዕራፍ ፡ ሺ፩ ።

፩ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ቀርበው ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ፋጌ ፡ ሲደርሱ ፡ ያንጊዜ ፡ ፪ ኢየሱስ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁለት ፡ ላከ ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— በፊታችሁ ፡ ወዳለችው ፡ መንደር ፡ ሂዱ ፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የታሰረችን ፡ አህያ ፡ ውርንጫም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ታገኛላ ፫ ችሁ ፤ ፈትታችሁ ፡ አምጡልኝ ። ማንም ፡ አንዳች ፡ ቢላችሁ ፡— ለጌታ ፡ ያስፈልገዋል ፡ በሉ ፤ ወዲያውም ፡ ይሰዳቸዋል ።

፬፡፭ ለጽዮን ፡ ልጅ ፡— እነሆ ፡ ንጉሥሽ ፡ የዋህ ፡ ሆኖ ፡ በአህያ ፡ ላይና ፡ በአህያይቱ ፡ ግልገል ፡ በውርንጫይቱ ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣል ፡ በሉአት ፡ ተብሎ ፡ በነቢይ ፡ የተነገረው ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ፮ ይህ ፡ ሆነ ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሄደው ፡ ኢየ ፯ ሱስ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ አህያይቱንና ፡ ውርንጫዋንም ፡ አመጡለት ፡ ልብሳቸውንም ፡ ፰ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ጫኑ ፡ ተቀመጠባቸውም ። ከሕዝቡም ፡ እጅግ ፡ ብዙዎች ፡ ልብሳቸውን ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ አነጠፉ ፡ ሌሎችም ፡ ከዛፍ ፡ ጫፍ ፡ ጫፉን ፡ እየቈረጡ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ያነጥፉ ፡ ፱ ነበር ። የሚቀድሙትም ፡ ሕዝብ ፡ የሚከተሉትም ፡— ሆሣዕና ፡ ለዳዊት ፡ ልጅ ፤ በጌታ ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ የተባረከ ፡ ነው ፤ ሆሣዕና ፡ በአርያም ፡ ፲ እያሉ ፡ ይጮኹ ፡ ነበር ። ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ መላው ፡ ከተማ ፡— ይህ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፩ ብሎ ፡ ተናወጠ ። ሕዝቡም ፡— ይህ ፡ ከገሊላ ፡ ናዝሬት ፡ የመጣ ፡ ነቢዩ ፡ ኢየሱስ ፡ ነው ፡ አሉ ።

፲፪ ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገባና ፡ በመቅደስ ፡ የሚሸጡትንና ፡ የሚገዙትን ፡ ሁሉ ፡ አወጣ ፡ የገንዘብ ፡ ለዋጮችንም ፡ ገበታዎች ፡ የርግብ ፡ ፲፫ ሻጮችንም ፡ ወንበሮች ፡ ገለበጠና ፡— ቤቴ ፡ የጸሎት ፡ ቤት ፡ ትባላለች ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ የወንበዶች ፡ ዋሻ ፡ አደረጋችኋት ፡ አላቸው ።

፲፬ በመቅደስም ፡ ዕውሮችና ፡ አንካሶች ፡ ወደ ፡ ፲፭ እርሱ ፡ ቀረቡና ፡ ፈወሳቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎች ፡ ያደረገውን ፡ ድንቃድንቅ ፡ በመቅደስም ፡— ሆሣዕና ፡ ለዳዊት ፡ ልጅ ፡ እያሉ ፡ የሚጮኹትን ፡ ልጆች ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ተቈ ፲፮ ጥተው ፡— እነዚህ ፡ የሚሉትን ፡ አትሰማምን ? አሉት ። ኢየሱስም ፡— እሰማለሁ ፤ ከሕፃናትና ፡ ከሚጠቡት ፡ አፍ ፡ ምስጋናን ፡ ለራስህ ፡ አዘጋጀህ ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ ከቶ ፡ አላነበባችሁምን ? ፲፯ አላቸው ። ትቶአቸውም ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ቢታንያ ፡ ወጣ ፡ በዚያም ፡ አደረ ።

፲፰ በማለዳም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሲመለስ ፡ ተራበ ። ፲፱ በመንገድም ፡ አጠገብ ፡ በለስ ፡ አይቶ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ መጣ ፤ ከቅጠልም ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አላገኘባትምና ፡— ለዘላለሙ ፡ ፍሬ ፡ አይገኝብሽ ፡ አላት ። በለሲቱም ፡ ያንጊዜውን ፡ ደረቀች ። ፳ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ይህን ፡ አይተው ፡ — በለ ሲቱ ፡ ያንጊዜውን ፡ እንዴት ፡ ደረቀች ? ብለው ፡ ተደነቁ ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— እውነት ፡ እላ ፳፩ ችኋለሁ ፡ እምነት ፡ ቢኖራችሁ ፡ በትጠራጠሩም ፡ በዚህ ፡ ብቻ ፡ አታደርጉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ተራራ ፡ እንኳ ፡— ተነቅለህ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ተወርወር ፡ ብትሉት ፡ ይሆናል ፤ አምናችሁም ፡ በጸሎት ፡ የምትለምኑትን ፡ ሁሉ ፡ ትቀበላላችሁ ፡ አላቸው ።

፳፫ ወደ ፡ መቅደስም ፡ ገብቶ ፡ ሲያስተምር ፡ የካህናት ፡ አላቆችና ፡ የሕዝብ ፡ ሽማግሎች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡና ፡— በምን ፡ ሥልጣን ፡ እነዚህን ፡ ታደርጋለህ ፡ ይህንስ ፡ ሥልጣን ፡ ማን ፡ ሰጠህ ? ፳፬ አሉት ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— እኔ ፡ ደግሞ ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቃችኋለሁ ፤ እናንተም ፡ ያችን ፡ ብትነግሩኝ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እነዚህን ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ እንዳደርግ ፡ እነግራችኋለሁ ፤ የዮሐንስ ፡ ፳፭ ጥምቀት ፡ ከወዴት ፡ ነበረች ? ከሰማይን ፡ ወይስ ፡ ከሰው ? አላቸው ። እነርሱም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ሲነጋገሩ ፡— ከሰማይ ፡ ብንል ፡— እንኪያስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አላመናችሁበትም ? ይለናል ፤ ከሰው ፡ ፳፮ ግን ፡ ብንል ፡ ዮሐንስን ፡ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ነቢይ ፡ ያዩታልና ፡ ሕዝቡን ፡ እንፈራለን ፡ አሉ ። ለኢየ ፳፯ ሱስም ፡ መልሰው ፡— አናውቅም ፡ አሉት ። እርሱም ፡ ደግሞ ፡— እኔም ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ እነዚህን ፡ እንዳደርግ ፡ አልነግራችሁም ፡ አላቸው ።

፳፰ ነገር ፡ ግን ፡ ምን ፡ ይመስላችኋል ? አንድ ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ወደ ፡ አንደኛው ፡ ቀርቦ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፡ ዛሬ ፡ ሂድና ፡ በወይኔ ፡ አትክልት ፡ ሥራ ፡ አለው ። ፳፱ እርሱም ፡ መልሶ ፡— አልወድም ፡ አለ ፤ ኋላ ፡ ግን ፡ ተጸጸተና ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ሁለ ፴ ተኛውም ፡ ቀርቦ ፡ እንዲሁ ፡ አለው ፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡— እሺ ፡ ጌታዬ ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አልሄደም ። ከሁለቱ ፡ የአባቱን ፡ ፈቃድ ፡ ያደረገ ፡ ፴፩ ማን ፡ ነው ? ፊተኛው ፡ አሉት ። ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ቀራጮችና ፡ ጋለሞቶች ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ በመግባት ፡ ይቀድሙአችኋል ። ፴፪ ዮሐንስ ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ መጥቶላችሁ ፡ ነበርና ፡ አላመናችሁበትም ፤ ቀራጮችና ፡ ጋለሞቶች ፡ ግን ፡ አመኑበት ፤ እናንተም ፡ ይህን ፡ አይታችሁ ፡ ታምኑበት ፡ ዘንድ ፡ በኋላ ፡ ንስሐ ፡ አልገባችሁም ።

፴፫ ሌላ ፡ ምሳሌ ፡ ስሙ ። የወይን ፡ አትክልት ፡ የተ

ሺሺ ። ፩—፱ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፩—፲ ፤ ሉቃ. ፲፱ ÷ ሺ፱—ሃ፯ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፲፪—፲፭ ። ፫ ፤ ዘካ. ፱ ÷ ፱ ። ፮ ፤ ፱ ነገሥ. ፱ ÷ ፲፫ ። ፱ ፤ መዝ. ፻፲፰ ÷ ሺ፭ ፤ ሺሺ ። ፲ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፲፱ ። ፲፪—፲፯ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፲፭—ማ፯ ፤ ሉቃ. ፲፱ ÷ ማ፭—ማ፯ ፤ ዮሐ. ፪ ÷ ፲፱—፲፯ ። ፲፫ ፤ ኢሳ. ፶፮ ÷ ፯ ፤ ኤር. ፯ ÷ ፲፭ ። ፲፯ ፤ መዝ. ፰ ÷ ፪ ። ሺ፭ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፳ ። ሺ፪ ፤ ም. ፯ ÷ ፯ ። ሺ፫—ሺ፯ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ሺ፯—ሃ፫ ፤ ሉቃ. ፳÷፭—፰ ። ሺ፮ ፤ ም. ፲፱÷፳ ። ሃ፭ ፤ ሉቃ. ፲፱ ÷ ፲፱ ። ሃ፪ ፤ ሉቃ. ፯ ÷ ሺ፱ ። ማ፫—ማ፯ ፤ ማር. ፲፪÷፩—፲፪ ፤ ሉቃ. ፳÷፱—፲፱ ፤ ኢሳ. ፭÷፩ ። ፪ ።

ከለ ፡ ባለቤት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ቅጥርም ፡ ቀጠረለት ፡ መጥመቂያም ፡ ማሰለት ፡ ግንብም ፡ ሠራና ፡ ለገ
በሬዎች ፡ አከራይቶ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ ሄደ ። ፴፬፡ የሚያፈራበትም ፡ ጊዜ ፡ ሲቀርብ ፡ ፍሬውን ፡ ፴፭፡ ሊቀበሉ ፡ ባሮቹን ፡ ወደ ፡ ገበሬዎች ፡ ላከ ። ገበ
ሬዎቹም ፡ ባሮቹን ፡ ይዘው ፡ አንዱን ፡ ደበደቡት ፡ አንዱንም ፡ ገደሉት ፡ ሌላውንም ፡ ወገሩት ። ፴፮፡ ደግሞ ፡ ከፊተኞች ፡ የሚበዙ ፡ ሌሎች ፡ ባሮችን ፡ ፴፯፡ ላክ ፡ እንዳሁም ፡ አደረጉባቸው ። በኋላ ፡ ግን ፡ —
ልጄንስ ፡ ያፍሩታል ፡ ብሎ ፡ ልጁን ፡ ላከባቸው ። ፴፰፡ ገበሬዎቹ ፡ ግን ፡ ልጁን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እርስ ፡ በር
ሳተላቸው ፡ —ወራሹ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ኑ ፡ እንግደለውና ፡ ፴፱፡ ርስቱን ፡ እናግኝ ፡ ተባባሉ ። ይዘውም ፡ ከወይኑ ፡
ፃ፡ አትክልት ፡ አወጡና ፡ ገደሉት ። እንግዲህ ፡ የወ
ይኑ ፡ አትክልት ፡ ጌታ ፡ በሚመጣ ፡ ጊዜ ፡ በእነ ፵፩፡ ዚህ ፡ ገበሬዎች ፡ ምን ፡ ያደርግባቸዋል ? እነር
ሱም ፡ — ክፉዎችን ፡ በክፉ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ የወ
ይኑንም ፡ አትክልት ፡ ፍሬውን ፡ በየጊዜው ፡ ለሚ
ያስረክቡ ፡ ለሌሎች ፡ ገበሬዎች ፡ ይሰጠዋል ፡
አሉት ።
፵፪፡ ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ —
ግንበኞች ፡ የናቁ ፡ ድንጋይ ፡ እርሱ ፡ የማዕ
ዘን ፡ ራስ ፡ ሆነ ፤ ይህም ፡ ከጌታ ፡ ዘንድ ፡
ሆነ ፡ ለዓይኖቻችንም ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡
የሚለውን ፡ ከቶ ፡ በመጽሐፍ ፡ አላነበባችሁምን ?
፵፫፡ ስለዚህ ፡ እላችኋለሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መን
ግሥት ፡ ከእናንተ ፡ ትወሰዳለች ፡ ፍሬዋንም ፡
፵፬፡ ለሚያደርግ ፡ ሕዝብ ፡ ትሰጣለች ። በዚህም ፡ ድን
ጋይ ፡ ላይ ፡ የሚወድቅ ፡ ይቀጠቀጣል ፤ ድንጋዩ ፡
ግን ፡ የሚወድቅበትን ፡ ሁሉ ፡ ይፈጨዋል ።
፵፭፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ፈሪሳውያንም ፡ ምሳሌ
ዎቹን ፡ ሰምተው ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
፵፮፡ አስተዋሉ ፤ ሊያዙትም ፡ ሲፈልጉት ፡ ሰዎ ፡
ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ ነቢይ ፡ ስላዩት ፡ ፈሩአቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ ኢየሱስም ፡ መለሰ ፡ ደግሞም ፡ በምሳሌ ፡ ነገ
፪፡ ራቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡ — መንግሥተ ፡ ሰማ
ያት ፡ ለልጁ ፡ ሰርግ ፡ ያደረገ ፡ ንጉሥን ፡ ትመስ
፫፡ ላለች ። የታደሙትንም ፡ ወደ ፡ ሰርጉ ፡ ይጠሩ ፡
ዘንድ ፡ ባሮቹን ፡ ላከ ፡ ሊመጡም ፡ አልወደዱም ።
፬፡ ደግሞ ፡ ሌሎችን ፡ ባሮች ፡ ልከ ፡ የታደሙ
ትን ፡ — እነሆ ፡ ድግሴን ፡ አዘጋጀሁ ፡ ከርማዎ
ቼና ፡ የሰቡት ፡ ከብቶቼ ፡ ታርደዋል ፡ ሁሉም ፡
ተዘጋጅቶአል ፤ ወደ ፡ ሰርጉ ፡ ኑ ፡ በሉአቸው ፡
፭፡ አለ ። እነርሱ ፡ ግን ፡ ቸል ፡ ብለው ፡ አንዱ ፡ ወደ ፡
፮፡ እርሻው ፡ ሌላውም ፡ ወደ ፡ ንግዱ ፡ ሄደ ፤ የቀሩ
ትም ፡ ባሮቹን ፡ ይዘው ፡ አንገላቱአቸው ፡ ገደሉ
፯፡ አቸውም ። ንጉሡም ፡ ተቈጣ ፡ ጭፍሮቹንም ፡
ልከ ፡ እነዚያን ፡ ገዳዮች ፡ አጠፋ ፡ ከተማቸው
፰፡ ንም ፡ አቃጠለ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ባሮቹን ፡ — ሰር
ጉስ ፡ ተዘጋጅቶአል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የታደሙት ፡
የሚያገባቸው ፡ ሆኑ ፤ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ መን ፱፡
ገድ ፡ መተላለፊያ ፡ ሄዳችሁ ፡ ያገኛችሁትን ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሰርጉ ፡ ጥሩ ፡ አለ ። እነዚያም ፡ ፲፡
ባሮች ፡ ወደ ፡ መንገድ ፡ ወጥተው ፡ ያገኙትን ፡
ሁሉ ፡ ክፉዎችንም ፡ በጎዎችንም ፡ ሰበሰቡ ፤ የሰ
ርጉንም ፡ ቤት ፡ ተቀማጮች ፡ ሞሉት ።
ንጉሡም ፡ የተቀመጡትን ፡ ለማየት ፡ በገባ ፡ ፲፩፡
ጊዜ ፡ በዚያ ፡ የሰርግ ፡ ልብስ ፡ ያልለበሰ ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ አየና ፡ — ወዳጄ ፡ ሆይ ፡ የሰርግ ፡ ልብስ ፡ ፲፪፡
ሳትለብስ ፡ እንዴት ፡ ወደዚህ ፡ ገባህ ? አለው ፡
እርሱም ፡ ዝም ፡ አለ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ፲፫፡
አገልጋዮቹን ፡ — እጁንና ፡ እግሩን ፡ አስራችሁ ፡
በውጭ ፡ ወዳለው ፡ ጨለማ ፡ አውጡት ፤ በዚያ ፡
ልቅሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ይሆናል ፡ አለ ።
የተጠሩ ፡ ብዙዎች ፡ የተመረጡ ፡ ግን ፡ ጥቂ ፲፬፡
ቶች ፡ ናቸውና ።
ስለዚህ ፡ ፈሪሳውያን ፡ ሄዱና ፡ እንዴት ፡ አድ ፲፭፡
ርገው ፡ በነገር ፡ እንዲያጠምዱት ፡ ተማከሩ ።
ደቀ ፡ መዛሙርታቸውንም ፡ ከሄሮድስ ፡ ወገን ፡ ፲፮፡
ጋር ፡ ላኩበት ፡ እነርሱም ፡ — መምህር ፡ ሆይ ፡
እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ በእውነትም ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ መንገድ ፡ እንድታስተምር ፡ እናው
ቃለን ፡ ለማንምም ፡ አታደላም ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡
አትመለከትምና ፤ እንግዲህ ፡ ምን ፡ ይመስል ፲፯፡
ሃል ? ንገረን ፤ ልቁጣር ፡ ግብር ፡ መስጠት ፡ ተፈ
ቅዶአልን ፡ ወይስ ፡ አልተፈቀደም ? አሉት ።
ኢየሱስም ፡ ክፋታቸውን ፡ አውቆ ፡ — እናንተ ፡ ፲፰፡
ግብዞች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈትኑኛላችሁ ? የግብ ፲፱፡
ሩን ፡ ብር ፡ አሳዩኝ ፡ አለ ። እነርሱም ፡ ዲናር ፡
አመጡለት ። እርሱም ፡ — ይህች ፡ መልክ ፡ ጽሕ ፳፡
ፈቷቸው ፡ የማን ፡ ናት ? አላቸው ። የቄሣር ፡ ነው ፡ ፳፩፡
አሉት ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ — እንኪያስ ፡ የቄሣርን ፡
ለቄሣር ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡
አስረክቡ ፡ አላቸው ። ይህንም ፡ ሰምተው ፡ ተደ ፳፪፡
ነቁ ፡ ትተውትም ፡ ሄዱ ።
በዚያን ፡ ቀን ፡ — ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ የለም ፡ ፳፫፡
የሚሉ ፡ ሰዱቃውያን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡ ፡
እንዲህም ፡ ብለው ፡ ጠየቁት ፡ — መምህር ፡ ፳፬፡
ሆይ ፡ ሙሴ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልጅ ፡ ሳይወልድ ፡
ሲሞት ፡ ወንድሙ ፡ ሚስቱን ፡ አግብቶ ፡ ለወን
ድሙ ፡ ዘር ፡ ይተክ ፡ አለ ። ሰባት ፡ ወንድማማች ፡ ፳፭፡
በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ነበሩ ፤ ፊተኛውም ፡ ሚስት ፡ አግ
ብቶ ፡ ሞተ ፡ ዘርም ፡ ስለሌለው ፡ ሚስቱን ፡ ለወን
ድሙ ፡ ተወለት ፤ እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ ሁለተኛው ፡ ፳፮፡
ሦስተኛውም ፡ እስከ ፡ ሰባተኛው ፡ ድረስ ። ከሁ ፳፯፡
ሉም ፡ በኋላ ፡ ሴቲቱ ፡ ሞተች ። ሁሉ ፡ አግብ ፳፰፡
ተዋታልና ፡ በትንሣኤ ፡ ቀንስ ፡ ከሰባቱ ፡ ለማ
ናቸው ፡ ሚስት ፡ ትሆናለች ?
ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ ፳፱፡
መጻሕፍትንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ አታ

፳፩ ። ፴፭፡ ም. ፳፫÷፴፬—፴፯ ። ፴፱፡ መዝ. ፻፲፯÷፻፲፰ ። ፵፪፡ ኢሳ. ፰÷፲፱ ፣ ፲፯ ፣ ዳን. ፪÷፵፬ ፣ ፵፭ ፣ ፵፱ ። ፵፮ ።
፳፪ ። ፪—፲፬ ፡ ሉቃ. ፲፬ ÷ ፲፯—፳፬ ። ፯ ፡ ም. ፳፬ ÷ ፪ ። ፲ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፵፯ ። ፲፭—፴፪ ፡ ማር. ፲፪ ÷ ፲፫—፳፯ ፣ ሉቃ. ፳ ÷
፳—፴፰ ። ፲፯ ፡ ማር. ፫ ÷ ፯ ። ፳፫ ፡ ም. ፫ ÷ ፯ ። ፳፭ ፡ ዘዳግ. ፳፭ ÷ ፭ ።

፴፫ ውቁምና ፡ ትስታላችሁ ። በትንሣኤስ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ በሰማይ ፡ ይሆናሉ ፡ ፴፬፤፴፭ እንጂ ፡ አያገቡም ፡ አይጋቡምም ። ስለ ፡ ትን ሣኤ ፡ ሙታን ፡ ግን ፡— እኔ ፡ የአብርሃም ፡ አም ላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አምላክ ፡ የያዕቆብም ፡ አም ላክ ፡ ነኝ ፡ የሚል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ የተባለውን ፡ አላነበባችሁምን ? ፴፮ የሕያዋን ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሙታን ፡ አይደለም ። ሕዝቡም ፡ ይህን ፡ ሰምተው ፡ በት ምህርቱ ፡ ተገረሙ ።

፴፬ ፈሪሳውያንም ፡ ሰዱቃውያንን ፡ ገሠም ፡ እንዳ ሰኛቸው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ አብረው ፡ ተሰበሰቡ ። ፴፭ ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ሕግ ፡ አዋቂ ፡ ሊፈትነው ፡— ፴፮ መምህር ፡ ሆይ ፡ ከሕግ ፡ ማናቸይቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ታላቅ ፡ ናት ? ብሎ ፡ ጠየቀው ። ፴፯ ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ጌታ ፡ አምላክህን ፡ በፍ ጹም ፡ ልብህ ፡ በፍጹም ፡ ነፍስህም ፡ በፍጹም ፡ አሳብህም ፡ ውደድ ። ፴፰ ታላቂቱና ፡ ፊተኛይቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይህች ፡ ናት ። ፴፱ ሁለተኛይቱም ፡ ይህ ችን ፡ ትመስላለች ፡ እርስዋም ፡—ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ነፍስህ ፡ ውደድ ፡ የምትለው ፡ ናት ። ፵ በእ ነዚህ ፡ በሁለቱ ፡ ትእዛዛት ፡ ሕጉም ፡ ሁሉ ፡ ነቢ ያትም ፡ ተሰቅለዋል ።

፵፩፤፵፪ ፈሪሳውያንም ፡ ተሰብስበው ፡ ሳሉ ፡ ኢየ ሱስ ፡— ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ ምን ፡ ይመስላችኋል ? የማንስ ፡ ልጅ ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። ፵፪፤፵፬ ዳዊት ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አሉት ። እርሱም ፡— እንኪ ያስ ፡ ዳዊት ፡—

ጌታ ፡ ጌታዬን ፡—ጠላቶችህን ፡ የእግርህ ፡ መረገጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ፡

ሲል ፡ እንደ ፡ ት ፡ በመንፈስ ፡ ጌታ ፡ ብሎ ፡ ይጠ ፵፫ ራዋል ? ፵፬ ዳዊትስ ፡ ጌታ ፡ ብሎ ፡ ከጠራው ፡ እን ፵፭ ዴት ፡ ልጁ ፡ ይሆናል ? አላቸው ። አንድም ፡ ቃል ፡ ስንኳ ፡ ይመልስለት ፡ ዘንድ ፡ የተቻለው ፡ የለም ፡ ከዚያ ፡ ቀንም ፡ ጀምሮ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ማንም ፡ ሊጠይቀው ፡ አልደፈረም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ ለሕዝቡና ፡ ለደቀ ፪ መዛሙርቱ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገራቸው ፡— ጻፎ ችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ በሙሴ ፡ ወንበር ፡ ተቀምጠ ፫ ዋል ። ስለዚህ ፡ ያዘዙአችሁን ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፡ ጠብቁትም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እየተናገሩ ፡ አያደር ፬ ጉትምና ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ አታድርጉ ። ከባ ድና ፡ አስቸጋሪ ፡ ሸክም ፡ ተሸክመው ፡ በሰው ፡ ትከሻ ፡ ይጭናሉ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ በጣታቸው ፡ ፭ ስንኳ ፡ ሊነኩት ፡ አይወዱም ። ለሰውም ፡ እንዲ ታዩ ፡ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋሉ ፡ ስለዚህ ፡ አሸንክታባቸውን ፡ ያሰፋሉ ፡ ዘርፉንም ፡ ያስረ ዝማሉ ። ፮ በምሳም ፡ የከበሬታ ፡ ስፍራ ፡ በምኵ ፯ ራብም ፡ የከበሬታ ፡ ወንበር ፡ በገበያም ፡ ሰላም ፯ ታና ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ መምህር ፡ ሆይ ፡ ተብ ለው ፡ እንዲጠሩ ፡ ይወዳሉ ። ፰ እናንተ ፡ ግን ፡— ፰ መምህር ፡ ተብላችሁ ፡ አትጠሩ ፡ መምህራችሁ ፡ አንድ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ እናንተም ፡ ሁላችሁ ፡ ወንድ ማማች ፡ ናችሁ ። ፱ አባታችሁ ፡ አንዱ ፡ እርሱም ፡ ፱ የሰማዩ ፡ ነውና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ማንንም ፡— አባት ፡ ብላችሁ ፡ አትጥሩ ። ፲ ሊቃችሁ ፡ አንድ ፡ ፲ እርሱም ፡ ክርስቶስ ፡ ነውና ፡— ሊቃውንት ፡ ተብላችሁ ፡ አትጠሩ ። ፲፩ ከእናንተም ፡ የሚበል ፲፩ ጠው ፡ አገልጋያችሁ ፡ ይሆናል ። ፲፪ ራሱን ፡ ከፍ ፲፪ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ ይዋረዳል ፡ ራሱንም ፡ የሚ ያዋርድ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

፲፫ እናንተ ፡ ግብዞች ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ፲፫ መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ስለምት ዘጉ ፡ ወዮላችሁ ፡ እናንተ ፡ አትገቡም ፡ የሚገ ቡትንም ፡ እንዳይገቡ ፡ ትከለክላላችሁ ። ፲፬ እና ፲፬ ንተ ፡ ግብዞች ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ በጸሎት ፡ ርዝመት ፡ እያመካኛችሁ ፡ የመበለቶችን ፡ ቤት ፡ ስለምትበሉ ፡ ወዮላችሁ ፡ ስለዚህ ፡ የባሰ ፡ ፍርድ ፡ ትቀበላላችሁ ። ፲፭ እናንተ ፡ ግብዞች ፡ ጻፎችና ፡ ፲፭ ፈሪሳውያን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልታሳምኑ ፡ በባሕ ርና ፡ በደረቅ ፡ ስለምትዞሩ ፡ በሆነም ፡ ጊዜ ፡ ከእ ናንተ ፡ ይልቅ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ የባሰ ፡ የገሃነም ፡ ልጅ ፡ ስለምታደርጉት ፡ ወዮላችሁ ።

፲፮ እናንተ ፡— ማንም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ የሚ ፲፮ ምል ፡ ምንም ፡ የለበትም ፡ ማንም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወርቅ ፡ የሚምል ፡ ግን ፡ በመሐላው ፡ ይያዛል ፡ የምትሉ ፡ ዕውሮች ፡ መሪዎች ፡ ወዮ ላችሁ ። ፲፯ እናንተ ፡ ደንቆሮዎችና ፡ ዕውሮች ፡ ፲፯ ማናቸው ፡ ይበልጣል ? ወርቁ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ ወርቁን ፡ የቀደሰው ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ? ፲፰ ደግሞ ፲፰ ሁም ፡— ማንም ፡ በመሠዊያው ፡ የሚምል ፡ ምንም ፡ የለበትም ፡ ማንም ፡ በላዩ ፡ በለው ፡ መባ ፡ የሚምል ፡ ግን ፡ በመሐላው ፡ ይያዛል ፡ ትላላ ችሁ ። ፲፱ እናንተ ፡ ደንቆሮዎችና ፡ ዕውሮች ፡ ማና ፲፱ ቸው ፡ ይበልጣል ? መባው ፡ ነውን ? ወይስ ፡ መባውን ፡ የሚቀድሰው ፡ መሠዊያው ? ፳ እንግ ፳ ዲህ ፡ በመሠዊያው ፡ የሚምለው ፡ በእርሱና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ሁሉ ፡ ይምላል ። ፳፩ በቤተ ፳፩ መቅደስም ፡ የሚምለው ፡ በእርሱና ፡ በእርሱ ፡ በሚኖረው ፡ ይምላል ። ፳፪ በሰማይም ፡ የሚምለው ፡ ፳፪ በእግዚአብሔር ፡ ዙፋንና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በተ ቀመጠው ፡ ይምላል ።

፳፫ እናንተ ፡ ግብዞች ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ከአ ፳፫

ግሪ ። ፴፩ ፡ ዘዐአ. ፫÷፯ ። ፴፯—፴፱ ፡ ማር. ፲፪÷፳፯—፴፭፤ ሉቃ. ፲÷፳፯ ። ፴፯ ፡ ዘዳግ. ፮÷፭ ። ፴፱ ፡ ዘሌዋ. ፲፱÷፲፰ ። ፵፩—፵፭ ፡ ማር. ፲፪÷፴፭—፴፯ ፤ ሉቃ. ፳÷፵፩—፵፬ ። ፵፪ ፡ መዝ. ፻፱÷፩ ።

ግር ። ፩ ፡ ሉቃ. ፳÷፵፯ ። ፬ ፡ ሉቃ. ፲፩÷፵፮ ። ፭ ፡ ም. ፮÷፭ ፤ ዘዐአ. ፲፫÷፱ ፤ ዘጉል. ፲፭÷፴፭ ። ፮ ፤ ፯ ፡ ማር. ፲፪÷፴፰ ፤ ፴፱ ፤ ሉቃ. ፲፩÷፵፫ ፤ ፲፬÷፯ ፤ ፳÷፵፯ ። ፱ ፡ ም. ፯÷፱ ፤ ፯÷፲፭ ። ፲፩ ፡ ም. ፳÷፳፯ ፤ ፳፯ ። ፲፪ ፡ ምሳ. ፳፱ ፡ ፳፫፡ ሉቃ. ፲፬÷፲፭ ፤ ፲፰ ። ፲፫ ፡ ሉቃ. ፲፩÷፶፪ ። ፲፬ ፡ ማር. ፲፪÷፵ ፤ ሉቃ. ፳÷፵፯ ። ፲፮ ፡ ም. ፲፭÷፲፬ ። ፲፱፡ ዘዐአ. ፳፱÷፴፯ ። ፳፪ ፡ ም. ፭÷፴፬ ። ፳፫ ፡ ዘሌዋ. ፳፯÷፴ ፤ ሚክ. ፮÷፰ ፤ ሉቃ. ፲፩÷፵፪ ።

ገሙድና ፥ ከእንስላል ፥ ከክሙንም ፥ አሥራት ፥ ስለምታወጡ ÷ ፍርድንና ፥ ምሕረትን ፥ ታማኝ
ነትንም ÷ በሕግ ፥ ያለውን ፥ ዋና ፥ ነገር ፥ ስለምት
ተዉ ÷ ወዮላችሁ ፤ ሌላውን ፥ ሳትተዉ ፥ ይህን ፥
፳፬፤ ልታደርጉ ፥ ይገባችሁ ፥ ነበር ። እናንተ ፥ ዕው
ሮች ፥ መሪዎች ፤ ትንኝን ፥ የምታጠሩ ፥ ግመል
ንም ፥ የምትውጡ ።
፳፭፤ እናንተ ፥ ግብዞች ፥ ጻፎችና ፥ ፈሪሳውያን ÷
በውስጡ ፥ ቅሚያና ፥ ስስት ፥ ሞልቶ ፥ ሳለ ፥ የጽ
ዋውንና ፥ የወጭቱን ፥ ውጭ ፥ ስለምታጠሩ ÷
፳፮፤ ወዮላችሁ ። አንተ ፥ ዕውር ፥ ፈሪሳዊ ÷ ውጭው ፥
ደግሞ ፥ ጥሩ ፥ እንዲሆን ፥ አስቀድመህ ፥ የጽዋ
ውንና ፥ የወጭቱን ፥ ውስጡን ፥ አጥራ ።
፳፯፤ እናንተ ፥ ግብዞች ፥ ጻፎችና ፥ ፈሪሳውያን ÷
በውጭ ፥ አምረው ፥ የሚታዩ ፥ በውስጥ ፥ ግን ፥
የሙታን ፥ አጥንት ፥ ርኩሰትም ፥ ሁሉ ፥ የተሞሉ ፥
በኖራ ፥ የተለሰኑ ፥ መቃብሮችን ፥ ስለምትመ
፳፰፤ ስሉ ÷ ወዮላችሁ ። እንዲሁ ፥ እናንተ ፥ ደግሞ ፥
በውጭ ፥ ለሰው ፥ እንደ ፥ ጻድቃን ፥ ትታያላችሁ ÷
በውስጣችሁ ፥ ግን ፥ ግብዝነትና ፥ ዓመፅኝነት ፥
ሞልቶባችኋል ።
፳፱፤ እናንተ ፥ ግብዞች ፥ ጻፎችና ፥ ፈሪሳውያን ÷ የነ
ቢያትን ፥ መቃብር ፥ ስለምትሠሩ ፥ የጻድቃንንም ፥
፴፤ መቃብር ፥ ስለምታስጌጡና ፦ በአባቶቻችን ፥
ዘመን ፥ ኖረን ፥ በሆነስ ፥ በነቢያት ፥ ደም ፥ በአልተ
ባበርናቸውም ፥ ነበር ፥ ስለምትሉ ÷ ወዮላችሁ ።
፴፩፤ እንግዲያስ ፥ የነቢያት ፥ ገዳዮች ፥ ልጆች ፥ እንደ ፥
ሆናችሁ ፥ በራሳችሁ ፥ ላይ ፥ ትመሰክራላችሁ ።
፴፪፤ እናንተ ፥ ደግሞ ፥ የአባቶቻችሁን ፥ መስፈሪያ ፥
፴፫፤ ሙሉ ። እናንተ ፥ እባቦች ÷ የእፉኝት ፥ ልጆች ÷
ከገሃነም ፥ ፍርድ ፥ እንዴት ፥ ታመልጣላችሁ ?
፴፬፤ ስለዚህ ÷ እነሆ ፥ ነቢያትንና ፥ ጥበበኞችን ፥ ጻፎ
ችንም ፥ ወደ ፥ እናንተ ፥ እልካለሁ ፤ ከእነርሱም ፥
ትገድላላችሁ ፥ ትሰቅሉማላችሁ ÷ ከእነርሱም ፥
በምኵራባችሁ ፥ ትገርፋላችሁ ፥ ከከተማም ፥
፴፭፤ ወደ ፥ ከተማ ፥ ታሳድዳላችሁ ፤ ከጻድቁ ፥ ከአቤል ፥
ደም ፥ ጀምሮ ፥ በቤተ ፥ መቅደስና ፥ በመሠዊያው ፥
መካከል ፥ እስከ ፥ ገደላችሁት ፥ እስከ ፥ በራክዩ ፥
ልጅ ፥ እስከ ፥ ዘካርያስ ፥ ደም ፥ ድረስ ፥ በምድር ፥
ላይ ፥ የፈሰሰው ፥ የጻድቅ ፥ ደም ፥ ሁሉ ፥ ይደር
፴፮፤ ስባችሁ ፥ ዘንድ ። እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ይህ ፥
ሁሉ ፥ በዚህ ፥ ትውልድ ፥ ላይ ፥ ይደርሳል ።
፴፯፤ ኢየሩሳሌም ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ሆይ ÷ ነቢያትን ፥
የምትገድል ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ የተላኩትንም ፥
የምትወግር ፥ ዶሮ ፥ ጫጩቶችዋን ፥ ከክንፎ
ችዋ ፥ በታች ፥ እንደምትሰበስብ ፥ ልጆችሽን ፥
እሰበስብ ፥ ዘንድ ፥ ስንት ፥ ጊዜ ፥ ወደድሁ ! አል
፴፰፤ ወደዳችሁምም ። እነሆ ÷ ቤታችሁ ፥ የተፈታ ፥
፴፱፤ ሆኖ ፥ ይቀርላችኋል ። እላችኋለሁና ÷ በጌታ ፥

ስም ፥ የሚመጣ ፥ የተባረከ ፥ ነው ፥ እስክትሉ ፥
ድረስ ፥ እንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አታዩኝም ።

ምዕራፍ ፥ ፳፬ ።

፩፤ ኢየሱስም ፥ ከመቅደስ ፥ ወጥቶ ፥ ሄደ ÷ ደቀ ፥
መዛሙርቱም ፥ የመቅደሱን ፥ ግንቦች ፥ ሊያሳ
የት ፥ ቀረቡ ። እርሱ ፥ ግን ፥ መልሶ ፥— ይህን ፥
፪፤ ሁሉ ፥ ታያላችሁን ? እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ድን
ጋይ ፥ በድንጋይ ፥ ላይ ፥ ሳይፈርስ ፥ በዚህ ፥ አይ
ቀርም ፥ አላቸው ።
፫፤ እርሱም ፥ በደብረ ፥ ዘይት ፥ ተቀምጦ ፥ ሳለ ÷
ደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥ ለብቻቸው ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ቀር
በው ፥— ንገረን ÷ ይህ ፥ መቼ ፥ ይሆናል ? የመም
ጣትህና ፥ የዓለም ፥ መጨረሻ ፥ ምልክቱስ ፥ ምን
፬፤ ድር ፥ ነው ? አሉት ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፥ እን
ዲህ ፥ አላቸው ፥— ማንም ፥ እንዳያስታችሁ ፥
፭፤ ተጠንቀቁ ። ብዙዎች ፥— እኔ ፥ ክርስቶስ ፥ ነኝ ፥
እያሉ ፥ በስሜ ፥ ይመጣሉና ፤ ብዙዎችንም ፥ ያስ
ታሉ ። ጦርንም ፥ የጦርንም ፥ ወሬ ፥ ትሰሙ ፥
፮፤ ዘንድ ፥ አላችሁ ፤ ይህ ፥ ሊሆን ፥ ግድ ፥ ነውና ፥
ተጠበቁ ÷ አትደንግጡ ፤ ዳሩ ፥ ግን ፥ መጨረ
ሻው ፥ ገና ፥ ነው ። ሕዝብ ፥ በሕዝብ ፥ ላይ ፥ መንግ
፯፤ ሥትም ፥ በመንግሥት ፥ ላይ ፥ ይነሣልና ÷ ራብም ፥
ቸነፈርም ፥ የምድርም ፥ መናወጥ ፥ በልዩ ፥ ልዩ ፥
ስፍራ ፥ ይሆናል ፤ እነዚህም ፥ ሁሉ ፥ የምጥ ፥
፰፤ ጣር ፥ መጀመሪያ ፥ ናቸው ።
፱፤ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ለመከራ ፥ አሳልፈው ፥ ይሰጡ
አችኋል ፥ ይገድሉአችሁማል ÷ ስለ ፥ ስሜም ፥
በአሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ የተጠላችሁ ፥ ትሆናላችሁ ።
፲፤ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ብዙዎች ፥ ይሰናከላሉ ፥ እርስ ፥
በርሳቸውም ፥ አሳልፈው ፥ ይሰጣጣሉ ፥ እርስ ፥
፲፩፤ በርሳቸውም ፥ ይጣላሉ ፤ ብዙ ፥ ሐሰተኞች ፥ ነቢ
፲፪፤ ያትም ፥ ይነሣሉ ፥ ብዙዎችንም ፥ ያስታሉ ፤ ከዓ
መፃም ፥ ብዛት ፥ የተነሣ ፥ የብዙ ፥ ሰዎች ፥ ፍቅር ፥
ትቀዘቅዛለች ። እስከ ፥ መጨረሻ ፥ የሚጸና ፥ ግን ፥
፲፫፤ እርሱ ፥ ይድናል ። ለአሕዛብም ፥ ሁሉ ፥ ምስክር ፥
፲፬፤ እንዲሆን ፥ ይህ ፥ የመንግሥት ፥ ወንጌል ፥ በዓ
ለም ፥ ሁሉ ፥ ይሰበክል ÷ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ መጨ
ረሻው ፥ ይመጣል ።
፲፭፤ እንግዲህ ፥ በነቢዩ ፥ በዳንኤል ፥ የተባለውን ፥
የጥፋትን ፥ ርኩሰት ፥ በተቀደሰችው ፥ ስፍራ ፥
፲፮፤ ቆሞ ፥ ስታዩ ÷ አንባቢው ፥ ያስተውል ÷ በዚ
፲፯፤ ያን ፥ ጊዜ ፥ በይሁዳ ፥ ያሉት ፥ ወደ ፥ ተራራዎች ፥
፲፰፤ ይሸሹ ÷ በሰገነትም ፥ ያለ ፥ በቤቱ ፥ ያለውን ፥
፲፱፤ ሊወስድ ፥ አይውረድ ÷ በእርሻም ፥ ያለ ፥ ልብ
፳፤ ሱን ፥ ይወስድ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ ኋላው ፥ አይመ
፳፩፤ ለስ ። በዚያችም ፥ ወራት ፥ ለሚጎዘችና ፥ ለሚ
፳፪፤ ያጠቡ ፥ ወዮላቸው ። ነገር ፥ ግን ፥ ሽሽታችሁ ፥
በክረምት ፥ ወይም ፥ በሰንበት ፥ እንዳይሆን ፥

፲፫ ። ፳፭ ፤ ሉቃ· ፲፫÷፴፱ ፤ ማር· ፮÷፬ ። ፳፯ ፤ ሉቃ· ፲፩÷፵፬ ። ፳፱—፴፮ ፤ ሉቃ· ፲፩÷፵፯—፶፩ ። ፴፪ ፤ ፪ ዜና ፴፭÷፲፯።
፴፭ ፤ ዘፍጥ· ፬÷፰፤ ፪ ዜና ፳፬÷፳፩ ፤ ፳፭ ፤ ዘካ· ፩÷፩ ። ፴፯—፴፱ ፤ ሉቃ· ፲፫÷፴፬ ፤ ፴፰ ። ፴፱ ፤ ኤር· ፳፪÷፳ ። ፴፱ ፤ መገ·
ደ፲፯÷፳፯ ።

፳፬ ። ፩ ፤ ሃፍ ፤ ማር· ፲፫ ፤ ሉቃ· ፳፩÷፭—፴፮ ። ፪ ፤ ሉቃ· ፲፱÷፵፬ ። ፬ ፤ ም· ፲÷፲፯ ፤ ፳፪ ፤ የሐ· ፲፯÷፪ ። ፲፭ ፤ ም·
፯÷፲፭ ። ፲፫ ፤ ም· ፲÷ ፳፪ ። ፲፭ ፤ ዳን· ፲፩÷ ፴፭ ፤ ፲፪÷ ፲፩ ። ፲፯ ፤ ሉቃ· ፲፯÷ ፴፩ ።

ሧ፩፤ ጸልዩ ፤ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ከዓለም ፥ መጀመሪያ ፥ ጀምሮ ፥ እስከ ፥ ዛሬ ፥ ድረስ ፥ ያልሆነ ፥ እንግዲ
ሀም ፥ ከዶ ፥ የሚይሆን ፥ ታላቅ ፥ መከራ ፥ ይሆና
ሧ፪፤ ልና ። እነዚያ ፥ ቀኖችስ ፥ በያጥሩ ፥ ሥጋ ፥ የለ
በሰ ፥ ሁሉ ፥ ባልዳነም ፥ ነበር ፤ ነገር ፥ ግን ፥ እነ
ዚያ ፥ ቀኖች ፥ ስለ ፥ ተመረጡት ፥ ሰዎች ፥ ያጥ
ሧ፫፤ ራሉ ። በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ማንም ፥ — እነሆ ÷ ክርስ
ቶስ ፥ ከዚህ ፥ አለ ፥ ወይም ፥— ከዚያ ፥ አለ ፥ ቢላ
ሧ፬፤ ችሁ ፥ አትመኑ ፤ ሐሰተኞች ፥ ክርስቶሶችና ፥
ሐሰተኞች ፥ ነቢያት ፥ ይነሣሉና ÷ ቢቻላቸውስ ፥
የተመረጡትን ፥ እንኳ ፥ እስኪያስቱ ፥ ድረስ ፥
ሧ፭፤ ታላላቅ ፥ ምልክትና ፥ ድንቅ ፥ ያሳያሉ ። እነሆ ÷
ሧ፮፤ አስቀድሜ ፥ ነገርኋችሁ ። እንግዲህ ፥— እነሆ ÷
በበረሀ ፥ ነው ፥ ቢሉአችሁ ÷ አትውጡ ፤ እነሆ ÷
ሧ፯፤ በእልፍኝ ፥ ነው ፥ ቢሉአችሁ ÷ አትመኑ ፤ መብ
ረቅ ፥ ከምሥራቅ ፥ ወጥቶ ፥ እስከ ፥ ምዕራብ ፥ እን
ደሚታይ ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ መምጣት ፥ እንዲሁ ፥
ሧ፰፤ ይሆናልና ፤ በድን ፥ ወዳለበት ፥ በዚያ ፥ አሞራ
ዎች ፥ ይሰበሰባሉ ።
ሧ፱፤ ከዚያች ፥ ወራትም ፥ መከራ ፥ በኋላ ፥ ወዲያው ፥
ፀሐይ ፥ ይጨልማል ÷ ጨረቃም ፥ ብርሃንዋን ፥
አትሰጥም ÷ ከዋክብትም ፥ ከሰማይ ፥ ይወድቃሉ ÷
ሠ፤ የሰማያትም ፥ ኃይላት ፥ ይናወጣሉ ። በዚያን ፥
ጊዜም ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ ምልክት ፥ በሰማይ ፥ ይታ
ያል ÷ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ የምድር ፥ ወገኖች ፥
ሁሉ ፥ ዋይ ፥ ዋይ ፥ ይላሉ ÷ የሰው ፥ ልጅንም ፥
በኃይልና ፥ በብዙ ፥ ክብር ፥ በሰማይ ፥ ደመና ፥
ሠ፩፤ ሲመጣ ፥ ያዩታል ፤ መላእክቱንም ፥ ከታላቅ ፥
መለከት ፥ ድምፅ ፥ ጋር ፥ ይልካቸዋል ÷ ከሰማያ
ትም ፥ ዳርቻ ፥ እስከ ፥ ዳርቻው ፥ ከአራቱ ፥ ነፋ
ሳት ፥ ለእርሱ ፥ የተመረጡትን ፥ ይሰበስባሉ ።
ሠ፪፤ ምሳሌውንም ፥ ከበለስ ፥ ተማሩ ፤ ጫፍዋ ፥ ሲለ
ሰልስ ፥ ቅጠልዋም ፥ ሲያቈጠቍጥ ÷ ያን ፥ ጊዜ ፥
ሠ፫፤ በጋ ፥ እንደ ፥ ቀረበ ፥ ታውቃላችሁ ፤ እንዲሁ ፥
እናንተ ፥ ደግሞ ፥ ይህን ፥ ሁሉ ፥ ስታዩ ፥ በደጅ ፥
ሠ፬፤ እንደ ፥ ቀረበ ፥ እወቁ ። እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷
ይህ ፥ ሁሉ ፥ እስኪሆን ፥ ድረስ ፥ ይህ ፥ ትውልድ ፥
ሠ፭፤ አያልፍም ። ሰማይና ፥ ምድር ፥ ያልፋሉ ÷ ቃሌ ፥
ግን ፥ አያልፍም ።
ሠ፮፤ ስለዚያች ፥ ቀንና ፥ ስለዚያች ፥ ሰዓት ፥ ግን ፥
ከአባት ፥ ብቻ ፥ በቀር ፥ የሰማይ ፥ መላእክትም ፥
ቢሆኑ ፥ ልጅም ፥ ቢሆን ፥ የሚያውቅ ፥ የለም ።
ሠ፯፤ የኖኅ ፥ ዘመን ፥ እንደ ፥ ነበረ ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ መም
ጣት ፥ እንዲሁ ፥ ይሆናልና ። በዚያች ፥ ወራት ፥
ከጥፋት ፥ ውኃ ፥ በፊት ÷ ኖኅ ፥ ወደ ፥ መርከብ ፥
እስከገባበት ፥ ቀን ፥ ድረስ ÷ ሲበሉና ፥ ሲጠጡ ፥
ሠ፰፤ ሲያገቡና ፥ ሲጋቡም ፥ እንደ ፥ ነበሩ ፥ የጥፋት ፥
ውኃም ፥ መጥቶ ፥ ሁሉን ፥ እስከ ፥ ወሰደ ፥ ድረስ ፥
እንዳላወቁ ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ መምጣት ፥ ደግሞ ፥
ሣ፤ እንዲሁ ፥ ይሆናል ። በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ሁለት ፥ ሰዎች ፥
በእርሻ ፥ ይሆናሉ ፤ አንዱ ፥ ይወሰዳል ፥ አንዱም ፥
ሣ፩፤ ይቀራል ፥ ሁለት ፥ ሴቶች ፥ በወፍጮ ፥ ይፈጫሉ ፥
አንዲቱ ፥ ትወሰዳለች ፥ አንዲቱም ፥ ትቀራለች ።
ሣ፪፤ ጌታችሁ ፥ በምን ፥ ሰዓት ፥ እንዲመጣ ፥ አታው
ቁምና ፥ እንግዲህ ፥ ንቁ ።
ሣ፫፤ ያን ፥ ግን ፥ እወቁ ፤ ባለቤት ፥ ከሌሊቱ ፥ በየት
ኛው ፥ ክፍል ፥ ሌባ ፥ እንዲመጣ ፥ ቢያውቅ ፥
ኖሮ ÷ በነቃ ፥ ቤቱም ፥ ሊቈፈር ፥ ባልተወም ፥
ነበር ። ስለዚህ ፥ እናንተ ፥ ደግሞ ፥ ተዘጋጅታ
ሣ፬፤ ችሁ ፥ ኑሩ ÷ የሰው ፥ ልጅ ፥ በማታስቡበት ፥ ሰዓት ፥
ይመጣልና ።
ሣ፭፤ እንኪያስ ፥ ምግባቸውን ፥ በጊዜው ፥ ይሰጣ
ቸው ፥ ዘንድ ፥ ጌታው ፥ በቤተ ፥ ሰዎች ፥ ላይ ፥
የሾመው ፥ ታማኝና ፥ ልባም ፥ ባሪያ ፥ ማን ፥ ነው ?
ሣ፮፤ ጌታው ፥ መጥቶ ፥ እንዲህ ፥ ሲያደርግ ፥ የሚያገ
ኘው ፥ ያ ፥ ባሪያ ፥ ብፁዕ ፥ ነው ፤ እውነት ፥ እላች
ሣ፯፤ ኋለሁ ÷ ባለው ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ይሾመዋል ። ያ ፥
ሣ፰፤ ክፉ ፥ ባሪያ ፥ ግን ፥— ጌታዬ ፥ እስኪመጣ ፥ ይዘገ
ያል ፥ ብሎ ፥ በልቡ ፥ ቢያስብ ÷ ባልንጀሮቹን ፥
ሣ፱፤ ባሮች ፥ ሊመታ ፥ ቢጀምር ፥ ከሰካሮችም ፥ ጋር ፥
ቢበላና ፥ ቢጠጣ ÷ የዚያ ፥ ባሪያ ፥ ጌታ ፥ ባልጠ
፴፤ በቃት ፥ ቀን ፥ ባላወቃትም ፥ ሰዓት ፥ ይመጣል ÷
ከሁለትም ፥ ይሰነጥቀዋል ÷ እድሉንም ፥ ከግብ
፴፩፤ ዝች ፥ ጋር ፥ ያደርግበታል ፤ በዚያ ፥ ልቅሶና ፥
ጥርስ ፥ ማፋጨት ፥ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፥ ፳፭ ።

፩፤ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ መንግሥት ፥ ሰማያት ፥ መብ
ራታቸውን ፥ ይዘው ፥ ሙሽራውን ፥ ሊቀበሉ ፥
የወጡ ፥ አሥር ፥ ቈነጃጅትን ፥ ትመስላለች ።
፪፤ ከእነርሱም ፥ አምስቱ ፥ ሰነፎች ፥ አምስቱም ፥ ልባ
ሞች ፥ ነበሩ ። ሰነፎቹ ፥ መብራታቸውን ፥ ይዘው ፥
፫፤ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ዘይት ፥ አልያዙምና ፤ ልባሞቹ ፥
፬፤ ግን ፥ ከመብራታቸው ፥ ጋር ፥ በማሰሮአቸው ፥
ዘይት ፥ ያዙ ። ሙሽራውም ፥ በዘገየ ፥ ጊዜ ፥
፭፤ ሁሉ ፥ እንቅልፍ ፥ እንቅልፍ ፥ አላቸውና ፥ ተኙ ።
እኩል ፥ ሌሊትም ፥ ሲሆን ፥— እነሆ ፥ ሙሽራው ፥
፮፤ ይመጣል ÷ ትቀበሉት ፥ ዘንድ ፥ ውጡ ፥ የሚል ፥
ውካታ ፥ ሆነ ። በዚያን ፥ ጊዜ ፥ እነዚያ ፥ ቈነጃ
፯፤ ጅት ፥ ሁሉ ፥ ተነሡና ፥ መብራታቸውን ፥ አዘጋጁ ።
፰፤ ሰነፎቹም ፥ ልባሞቹን ፥— መብራታችን ፥ ሊጠ
ፋብን ፥ ነው ፤ ከዘይታችሁ ፥ ስጡን ፥ አሉአቸው ።
፱፤ ልባሞቹ ፥ ግን ፥ መልሰው ፥— ምናልባት ፥ ለእ
ኛና ፥ ለእናንተ ፥ ባይበቃስ ፤ ይልቅስ ፥ ወደሚሸ
፲፤ ጡት ፥ ሄዳችሁ ፥ ለራሳችሁ ፥ ግዙ ፥ አሉአቸው ።
፲፩፤ ሊገዙም ፥ በሄዱ ፥ ጊዜ ፥ ሙሽራው ፥ መጣ ÷ ተዘጋ
ጅተው ፥ የነበሩትም ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ወደ ፥ ሰርግ ፥
፲፪፤ ገቡ ÷ ደጁም ፥ ተዘጋ ። በኋላም ፥ ደግሞ ፥ የቀሩቱ ፥
፲፫፤ ቈነጃጅት ፥ መጡና ፥— ጌታ ፥ ሆይ ፥ ጌታ ፥ ሆይ ÷
ክፈትልን ፥ አሉ ። እርሱ ፥ ግን ፥ መልሶ ፥— እው

ሧ፬ ። ሧ፩ ፤ ዳን. ፲፪ ÷ ፯ ። ሧ፫ ፤ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፳፫ ። ሧ፮ ፤ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፳፬ ። ሧ፯ ፤ ኢዮብ ፴፱ ÷ ፴ ፤ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፴፯ ።
ሧ፱ ፤ ኢሳ. ፲፫ ÷ ፲ ። ፴፭ ፤ ኢሳ. ፶፭ ÷ ፯ ፤ ፵ ÷ ፮ ። ፴፯—፴፱ ፤ ዘፍጥ. ፮ ÷ ፮—፯ ÷ ፯፫ ፤ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፳፯ ፤ ፳፯ ።
፵ ፣ ፵፭ ፤ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፴፭ ፣ ፴፯ ። ፵፪ ፤ ም. ፵፭ ÷ ፲፫ ። ፵፫—፶፭ ፤ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፴፱—፵፮ ። ፵፮ ፤ መክ. ፮ ÷ ፲፩ ።
ሧ፭ ። ፲—፲፪ ፤ ሉቃ. ፲፫ ÷ ፳፭—፳፯ ።

፲፫፡ ነት ፡ እላችኋለሁ ÷ አላውቃችሁም ፡ አለ ። ቀኒቱ
ንና ፡ ሰዓቲቱን ፡ አታውቁምና ፡ እንግዲህ ፡ ንቁ ።
፲፬፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ ባሮቹን ፡
ጠርቶ ፡ ያለውን ፡ ገንዘብ ፡ እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ እን
፲፭፡ ዲሁ ፡ ይሆናልና ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ዓቅሙ ÷
ለአንዱ ፡ አምስት ፡ መክሊት ፡ ለአንዱ ፡ ሁለት ፡
ለአንዱም ፡ አንድ ፡ ሰጠና ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡
፲፮፡ ወዲያው ፡ ሄደ ። አምስት ፡ መክሊትም ፡ የተቀበ
ለው ፡ ሄዶ ፡ ነገደበት ፡ ሌላም ፡ አምስት ፡ አተ
፲፯፡ ረፈ ። እንዲሁም ፡ ሁለት ፡ የተቀበለው ፡ ሌላ ፡
፲፰፡ ሁለት ፡ አተረፈ ። አንድ ፡ የተቀበለው ፡ ግን ፡
ሄዶ ፡ ምድርን ፡ ቈፈረና ፡ የጌታውን ፡ ገንዘብ ፡
፲፱፡ ቀበረ ። ከብዙ ፡ ዘመንም ፡ በኋላ ፡ የእነዚያ ፡ ባሮች ፡
፳፡ ጌታ ፡ መጣና ፡ ተቈጣጠራቸው ። አምስት ፡ መክ
ሊት ፡ የተቀበለውም ፡ ቀረበና ፡ ሌላ ፡ አምስት ፡
መክሊት ፡ አስረክቦ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ አምስት ፡
መክሊት ፡ ሰጥተኸኝ ፡ ነበር ፤ እነሆ ÷ ሌላ ፡ አም
፳፩፡ ስት ፡ መክሊት ፡ አተረፍሁበት ፡ አለ ። ጌታ
ውም ፡— መልካም ÷ አንተ ፡ በጎ ፡ ታማኝም ፡
ባሪያ ፤ በጥቂቱ ፡ ታመነሃል ÷ በብዙ ፡ እሾምሃ
፳፪፡ ለሁ ፤ ወደ ፡ ጌታህ ፡ ደስታ ፡ ግባ ፡ አለው ። ሁለት ፡
መክሊትም ፡ የተቀበለው ፡ ደግሞ ፡ ቀርቦ ፡—
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ሁለት ፡ መክሊት ፡ ሰጥተኸኝ ፡
ነበር ፤ እነሆ ÷ ሌላ ፡ ሁለት ፡ መክሊት ፡ አተረፍ
፳፫፡ ሁበት ፡ አለ ። ጌታውም ፡— መልካም ÷ አንተ ፡
በጎ ፡ ታማኝም ፡ ባሪያ ፤ በጥቂቱ ፡ ታመነሃል ÷
በብዙ ፡ እሾምሃለሁ ÷ ወደ ፡ ጌታህ ፡ ደስታ ፡ ግባ ፡
፳፬፡ አለው ። አንድ ፡ መክሊትም ፡ የተቀበለው ፡
ደግሞ ፡ ቀርቦ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ካልዘራህበት ፡
የምታጭድ ፡ ካልበተንህበትም ፡ የምትሰበስብ ፡
፳፭፡ ጨካኝ ፡ ሰው ፡ መሆንህን ፡ አውቃለሁ ፡ ፈራ
ሁም ፡ ሄጀም ፡ መክሊትህን ፡ በምድር ፡ ቀበር
፳፮፡ ሁት ፤ እነሆ ÷ መክሊትህ ፡ አለህ ፡ አለ ። ጌታ
ውም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—አንተ ፡ ክፉና ፡
ሃኬተኛ ፡ ባሪያ ÷ ካልዘራሁበት ፡ እንዳጭድ ፡
ካልበተንሁበትም ፡ እንድሰበስብ ፡ ታውቃለህን ?
፳፯፡ ስለዚህ ፡ ገንዘቤን ፡ ለለዋጮች ፡ አደራ ፡ ልትሰ
ጠው ፡ በተገባህ ፡ ነበር ÷ እኔም ፡ መጥቼ ፡ ያለ
፳፰፡ ኝን ፡ ከትርፉ ፡ ጋር ፡ እወስደው ፡ ነበር ። ስለዚህ ፡
መክሊቱን ፡ ውሰዱበት ፡ አሥር ፡ መክሊትም ፡
፳፱፡ ላለው ፡ ስጡት ፤ ላለው ፡ ሁሉ ፡ ይሰጠዋልና ፡
ይበዛለትማል ፤ ከሌለው ፡ ግን ፡ ያው ፡ ያለው ፡
፴፡ እንኳ ፡ ይወሰድበታል ። የማይጠቅመውንም ፡
ባሪያ ፡ በውጭ ፡ ወዳለው ፡ ጨለማ ፡ አውጡት ፤
በዚያ ፡ ልቅሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ይሆናል ።
፴፩፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በክብሩ ፡ በሚመጣበት ፡ ጊዜ ፡
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ቅዱሳን ፡ መላእክቱ ፡ ሁሉ ÷
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በክብሩ ፡ ዙፋን ፡ ይቀመጣል ፡
፴፪፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይሰበሰባሉ ፤ እረኛም ፡
በጎቹን ፡ ከፍየሎች ፡ እንደሚለይ ፤ እርስ ፡ በር
፴፫፡ ሳቸው ፡ ይለያቸዋል ÷ በጎችን ፡ በቀኙ ፡ ፍየሎ
ችንም ፡ በግራው ፡ ያቆማቸዋል ። ንጉሡም ፡
፴፬፡ በቀኙ ፡ ያሉትን ፡ እንዲህ ፡ ይላቸዋል ፡—እናንተ ፡
የአባቴ ፡ ቡሩካን ÷ ኑ ፤ ዓለም ፡ ከተፈጠረበት ፡
ጊዜ ፡ ጀምሮ ፡ የተዘጋጀላችሁን ፡ መንግሥት ፡
ውረሱ ። ተርቤ ፡ አብልታችሁኛልና ÷ ተጠ
፴፭፡ ምቼ ፡ አጠጥታችሁኛልና ÷ እንግዳ ፡ ሆኜ ፡ ተቀ
፴፮፡ በላችሁኛልና ÷ ታርዤ ፡ አልብሳችሁኛልና ÷
ታምሜ ፡ ጠይቃችሁኛልና ÷ ታስሬ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
መጥታችኋልና ። ጻድቃንም ፡ መልሰው ፡ ይሉ
፴፯፡ ታል ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ተርበህ ፡ አይተን ፡ መቼ ፡
አበላንህስ ? ወይስ ፡ ተጠምተህ ፡ አይተን ፡ መቼ ፡
፴፰፡ አጠጣንህ ? እንግዳ ፡ ሆነህስ ፡ አይተን ፡ መቼ ፡
ተቀበልንህ ? ወይስ ፡ ታርዘህ ፡ አይተን ፡ መቼ ፡
፴፱፡ አለበስንህ ? ወይስ ፡ ታመህ ፡ ወይስ ፡ ታስረህ ፡
አይተን ፡ መቼ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ መጣን ? ንጉሡም ፡
፵፡ መልሶ ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ከሁሉ ፡ ከሚያ
ንሱ ፡ ከእነዚህ ፡ ወንድሞቼ ፡ ለአንዱ ፡ እንኳ ፡ ስላ
ደረጋችሁት ፡ ለእኔ ፡ አደረጋችሁት ፡ ይላቸዋል ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በግራው ፡ ያሉትን ፡ ደግሞ ፡
፵፩፡ ይላቸዋል ፡— እናንተ ፡ ርጉማን ÷ ለሰይጣንና ፡
ለመላእክቱ ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡
እሳት ፡ ከእኔ ፡ ሂዱ ። ተርቤ ፡ አላበላችሁኝምና ÷
፵፪፡ ተጠምቼ ፡ አላጠጣችሁኝምና ÷ እንግዳ ፡ ሆኜ ፡
፵፫፡ አልተቀበላችሁኝምና ÷ ታርዤ ፡ አላለበሳችሁ
ኝምና ÷ ታምሜ ፡ ታስሬም ፡ አልጠየቃችሁኝ
ምና ። እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይመልሱና ፡— ጌታ ፡
፵፬፡ ሆይ ÷ ተርበህ ፡ ወይስ ፡ ተጠምተህ ፡ ወይስ ፡
እንግዳ ፡ ሆነህ ፡ ወይስ ፡ ታርዘህ ፡ ወይስ ፡ ታመህ ፡
ወይስ ፡ ታስረህ ፡ መቼ ፡ አይተን ፡ አላገለገልን
ህም ? ይሉታል ። ያን ፡ ጊዜ ፡— እውነት ፡ እላች
፵፭፡ ኋለሁ ÷ ከሁሉ ፡ ከሚያንሱ ፡ ከእነዚህ ፡ ለአንዱ ፡
ስላላደረጋችሁት ፡ ለእኔ ፡ ደግሞ ፡ አላደረጋችሁ
ትም ፡ ብሎ ፡ ይመልስላቸዋል ። እነዚያም ፡ ወደ ፡
፵፮፡ ዘላለም ፡ ቅጣት ÷ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡
ሕይወት ፡ ይሄዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፡ ኢየሱስም ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ ሁሉ ፡ በፈ
፪፡ ጸመ ፡ ጊዜ ÷ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— ከሁለት ፡
ቀን ፡ በኋላ ፡ ፋሲካ ፡ እንዲሆን ÷ ታውቃላችሁ ÷
የሰው ፡ ልጅም ፡ ሊሰቀል ፡ አልፎ ፡ ይሰጣል ፡
አለ ።
፫፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የካህናት ፡ አለቆች ፡ የሕዝብም ፡
ሽማግሌች ፡ ቀያፋ ፡ በሚባለው ፡ በሊቀ ፡ ካህ
፬፡ ናቱ ፡ ግቢ ፡ ተሰበሰቡ ÷ ኢየሱስንም ፡ በተንኰል ፡
፭፡ ሊያስይዙት ፡ ሊገድሉትም ፡ ተማከሩ ። ነገር ፡
ግን ፡— በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ሁከት ፡ እንዳይነሣ ፡
በበዓል ፡ አይሁን ፡ አሉ ።
፮፡ ኢየሱስም ፡ በቢታንያ ፡ በለምጻሙ ፡ በስም

ፚ ። ፳፫ ፡ ም. ፳፱ ÷ ፵፪ ። ፳፱—፴ ፡ ሉቃ. ፲፱ ÷ ፲፪—፳፯ ። ፳፯ ፡ ሉቃ. ፲፯ ÷ ፲ ። ፳፱ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፲፪ ። ፴፯ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፳፯ ። ፴፰ ፡ ኢሳ. ፶፰ ÷ ፯ ። ፴፱ ፡ ም. ፲ ÷ ፴፱ ። ፵፪ ፡ ፵፫ ፡ ኢያሱ ፳፪ ÷ ፯ ፡ ፯ ። ፵፯ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፳፱ ።
ፚ ። ፪—፭ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፳፭ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፩ ፡ ፪ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፩ ፡ ፪ ። ፯—፲፫ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፫—፱ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፩—፰ ፡ ሉቃ. ፯ ÷ ፴፯—፴፱ ።

፮፡ ዖን ፡ ቤት ፡ ሳለ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ዋጋው ፡ እጅግ ፡ የበዛ ፡ ሽቱ ፡ የሞላው ፡ የአልባስጥሮስ ፡ ብል ቃጥ ፡ ይዛ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበች ፡ በማዕድም ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰችው ።
፯፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ይህን ፡ አይተው ፡ ተቈጡና ፡— ይህ ፡ ጥፋት ፡ ለምንድር ፡ ነው ? ይህ ፡ በብዙ ፡ ዋጋ ፡ ተሸጦ ፡ ለድሆች ፡ ሊሰጥ ፡ ይቻል ፡ ነበርና ፡ አሉ ። ፲ ኢየሱስም ፡ ይህን ፡ አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— መልካም ፡ ሥራ ፡ ሠርታልኛለችና ፡ ሴቲቱን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ታዳክሙአታላችሁ ? ፲፩፡ ድሆች ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይኖራሉና ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አልኖርምና ፡ ፲፪፡ እርስዋ ፡ ይህን ፡ ሽቱ ፡ በሰውነቴ ፡ ላይ ፡ አፍስሳ ፡ ለመቃብሬ ፡ አደረገች ። ፲፫ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ይህ ፡ ወንጌል ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ በማናቸውም ፡ ስፍራ ፡ በሚሰበክበት ፡ እርስዋ ፡ ያደረገችው ፡ ደግሞ ፡ ለእርስዋ ፡ መታሰቢያ ፡ እንዲሆን ፡ ይነገራል ።
፲፬፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የአስቆሮቱ ፡ ይሁዳ ፡ የሚባለው ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ወደ ፡ ከህናት ፡ ፲፭፡ አለቆች ፡ ሄዶ ፡— ምን ፡ ልትሰጡኝ ፡ ትወዳላችሁ ፡ እኔም ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣችኋለሁ ? እነርሱም ፡ ሠላሳ ፡ ብር ፡ መዘኑለት ። ፲፮ ከዚያችም ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ አሳልፎ ፡ ሊሰጠው ፡ ምቹ ፡ ጊዜ ፡ ይሻ ፡ ነበር ።
፲፯፡ በቂጣው ፡ በዓል ፡ በመጀመሪያ ፡ ቀን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ቀርበው ፡— ፋሲካን ፡ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ወዴት ፡ ልናሰናዳልህ ፡ ትወዳለህ ? አሉት ። ፲፰ እርሱም ፡— ወደ ፡ ከተማ ፡ ከእገሌ ፡ ዘንድ ፡ ሄዳችሁ ፡— መምህር ፡— ጊዜዬ ፡ ቀርቦአል ፤ ከደቀ ፡ መዛሙርቴ ፡ ጋር ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ፋሲካን ፡ አደርጋለሁ ፡ ይላል ፡ በሉት ፡ አለ ። ፲፱፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ኢየሱስ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ ፋሲካንም ፡ አሰናዱ ።
፳፡ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ በማዕድ ፡ ተቀመጠ ። ፳፩ ሲበሉም ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ከእናንተ ፡ አንዱ ፡ እኔን ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፡ አለ ። ፳፪፡ እጅግም ፡ አዝነው ፡ እያንዳንዱ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ እሆንን ? ይሉት ፡ ጀመር ። ፳፫ እርሱም ፡ መልሶ ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ እጁን ፡ በወጭቱ ፡ ያጠለቀ ፡ እኔን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥ ፡ ፳፬፡ እርሱ ፡ ነው ። የሰው ፡ ልጅስ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይሄዳል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ አልፎ ፡ ለሚሰጥበት ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ወዮለት ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ባልተወለደ ፡ ይሻለው ፡ ነበር ፡ አለ ። ፳፭፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጠው ፡ ይሁዳም ፡ መልሶ ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ እሆንን ? አለ ፡ አንተ ፡ አልህ ፡ አለው ።

ሲበሉም ፡ ኢየሱስ ፡ እንጀራውን ፡ አንሥቶ ፡ ባረከ ፡ ቈርሶም ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሰጠና ፡— እንካችሁ ፡ ብሉ ፤ ይህ ፡ ሥጋዬ ፡ ነው ፡ አለ ። ፳፯፡ ጽዋንም ፡ አንሥቶ ፡ አመስግኖም ፡ ሰጣቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ሁላችሁ ፡ ከእርሱ ፡ ጠጡ ፡ ፳፰፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡ ለኃጢአት ፡ ይቅርታ ፡ የሚፈስ ፡ የአዲስ ፡ ኪዳን ፡ ደሜ ፡ ይህ ፡ ነው ። ፳፱ ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ በአባቴ ፡ መንግሥት ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ከዚህ ፡ ከወይን ፡ ፍሬ ፡ አዲሱን ፡ እስከም ጠጣበት ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሬ ፡ አልጠጣውም ።
፴፡ መዝሙርም ፡ ከዘመሩ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ወጡ ። ፴፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡— በዚች ፡ ሌሊት ፡ ሁላችሁ ፡ በእኔ ፡ ትሰናከላላችሁ ፡ እረኛውን ፡ እመታለሁ ፡ የመንጋውም ፡ በጎች ፡ ይበተናሉ ፡ የሚል ፡ ተጽፎአልና ፤ ከተነሣሁ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ እቀድማችኋለሁ ፡ አላቸው ። ፴፪ ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡— ሁሉም ፡ በአንተ ፡ ቢሰናከሉ ፡ እኔ ፡ ከቶ ፡ አልሰናከልም ፡ አለው ። ፴፫ ኢየሱስ ፡—እውነት ፡ እልሃለሁ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ ዶሮ ፡ ሳይጮኽ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ትክደኛለህ ፡ አለው ። ፴፬ ጴጥሮስ ፡— ከአንተ ፡ ጋር ፡ መሞት ፡ እንኳ ፡ የሚያስፈልገኝ ፡ ቢሆን ፡ ከቶ ፡ አልክድህም ፡ አለው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ እንደዚሁ ፡ አሉ ።
፴፭፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጌቴሴማኒ ፡ ወደምትባል ፡ ስፍራ ፡ መጣ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱንም ፡— ወዲያ ፡ ሄጄ ፡ ስጸልይ ፡ ሳለ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጡ ፡ አላቸው ። ፴፮ ጴጥሮስንም ፡ ሁለቱንም ፡ የዘብዴዎስን ፡ ልጆች ፡ ወስዶ ፡ ሊያዝንና ፡ ሊተክዝም ፡ ጀመረ ። ፴፯ ነፍሴ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ አዘነች ፤ በዚህ ፡ ቆዩ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ትጉ ፡ አላቸው ። ፴፰ ጥቂትም ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ እልፍ ፡ ብሎ ፡ በፊቱ ፡ ወደቀና ፡ ሲጸልይ ፡— አባቴ ፡ ቢቻልስ ፡ ይህች ፡ ጽዋ ፡ ከእኔ ፡ ትለፍ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ እንደምትወድ ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ እንደምወድ ፡ አይሁን ፡ አለ ። ፴፱ ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ መጣ ፤ ተኝተውም ፡ አገኛቸውና ፡ ጴጥሮስን ፡— እንዲሁም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡ ስንኳ ፡ ልትተጉ ፡ አልቻላችሁምን ? ወደ ፡ ፈተና ፡ እንዳትገቡ ፡ ትጉና ፡ ጸልዩ ፤ ፵ መንፈስስ ፡ ተዘጋጅታለች ፡ ሥጋ ፡ ግን ፡ ደካማ ፡ ነው ፡ አለው ። ፵፩ ደግሞ ፡ ሁለተኛ ፡ ሄዶ ፡ ጸለየና ፡— አባቴ ፡ ይህች ፡ ጽዋ ፡ ሳልጠጣት ፡ ታልፍ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፈቃድህ ፡ ትሁን ፡ አለ ። ፵፪ ደግሞም ፡ መጥቶ ፡ ዓይኖቻቸው ፡ በእንቅልፍ ፡ ከብደው ፡ ነበርና ፡ ተኝተው ፡ አገኛቸው ። ፵፫ ደግሞም ፡ ትቶአቸው ፡ ሄደ ፡ ሦስተኛም ፡ ያንኑ ፡

ሉኼ ። ፲፭ ፡ ዘዳግ. ፲፭÷፲፭ ። ፲፱—፲፯ ፡ ማር. ፲፬÷፲ ፡ ፲፭ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፫—፮ ። ፲፯ ፡ ዘካ. ፲፭÷፲፪ ። ፲፯—፲፱ ፡ ዘፀአ. ፲፪÷፲፯ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፲፪—፲፮ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፯—፲፫ ። ፲፰ ፡ ዮሐ. ፪÷፬ ። ፳ —፳፬ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፲፯ — ፳፭ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፲፬ ፡ ፳፭—፳፫ ። ፳፭—፳፱ ፡ ዮሐ. ፲፫÷፳፭—፳፯ ። ፳፫ ፡ ዮሐ. ፲፫÷፲፰ ። ፳፯—፳፱ ፡ ማር. ፲፬÷፳፪ – ፳፭ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፲፰—፳ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፳፫—፳፭ ። ፳፰ ፡ ዘዳኦ. ፳፬÷፰ ፤ ኤር. ፴፩ ÷ ፴፩ ። ፴ – ፴፭ ፡ ማር. ፲፬÷፳፯ – ፴፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፴፪ ፡ ዮሐ. ፲፰ ÷ ፩ ። ፴፩ ፡ ዘካ. ፲፫ ÷ ፯ ፡ ዮሐ. ፲፮ ÷ ፴፪ ። ፴፪ ፡ ም. ፳፯ ÷ ፯ ። ፴፬ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፴፬ ፡ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፰ ። ፴፭ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፴፫ ፡ ዮሐ. ፲፫÷፴፯ ። ፴፱ ፡ ማር. ፲፬÷፴፮ –፵፪ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፵—፵፮ ።

፳፯፡ ቃል ፡ ደግሞ ፡ ጸለየ ። ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ መጥቶ ፡— እንግዲህስ ፡ ተኙ ፡ ዕረፉም ፡ እነሆ ፡ ሰዓቲቱ ፡ ቀርባለች ፡ የሰው ፡ ልጅም ፡ በኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ አልፎ ፡ ይሰ
፳፱፡ ጣል ። ተነሡ ፡ እንሂድ ፤ እነሆ ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጠኝ ፡ ቀርቦአል ፡ አላቸው ።
፴፡ ይህንም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ እነሆ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ይሁዳ ፡ መጣ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ሰይፍና ፡ ጕመድ ፡ ይዘው ፡ ከካህ
፴፩፡ ናት ፡ አለቆችና ፡ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌች ፡ ዘንድ ፡ መጡ ። አሳልፎ ፡ የሚሰጠውም ፡—የምስመው ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ ያዙት ፡ ብሎ ፡ ምልክት ፡ ሰጥቶአ
፴፪፡ ቸው ፡ ነበር ። ወዲያውም ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ቀረ በና ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡
፴፫፡ ብሎ ፡ ሳመው ። ኢየሱስም ፡— ወዳጄ ፡ ሆይ ፡ ለምን ፡ ነገር ፡ መጣህ ? አለው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ቀረቡ ፡ እጃቸውንም ፡ በኢየሱስ ፡ ላይ ፡ ጭነው ፡
፴፬፡ ያዙት ። እነሆም ፡ ከኢየሱስ ፡ ጋር ፡ ከነበሩት ፡ አንዱ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ሰይፉን ፡ መዘዘና ፡ የሊቀ ፡ ካህናቱን ፡ ባሪያ ፡ መትቶ ፡ ጆሮውን ፡
፴፭፡ ቈረጠው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ሰይፍ ፡ የሚያነሡ ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፋሉና ፡ ሰይፍህን ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ መልስ ።
፴፮፡ ወይስ ፡ አባቴን ፡ እንድለምን ፡ እርሱም ፡ አሁን ፡ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ጭፍሮች ፡ የሚበዙ ፡ መላእክት ፡ እንዲሰድልኝ ፡ የማይቻል ፡ ይመስልሃ
፴፯፡ ልን ? እንዲህ ፡ ከሆነስ ፡— እንደዚህ ፡ ሊሆን ፡ ይገባል ፡ የሚሉ ፡ መጻሕፍት ፡ እንዴት ፡ ይፈጸ
፴፰፡ ማሉ ? በዚያን ፡ ሰዓት ፡ ኢየሱስ ፡ ለሕዝቡ ፡— ወንበዴን ፡ እንደምትይዙ ፡ ሰይፍና ፡ ጕመድ ፡ ይዛችሁ ፡ ልትያዙኝ ፡ ወጣችሁን ? በመቅደስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እያስተማርሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
፴፱፡ ስቀመጥ ፡ ሳለሁ ፡ አልያዛችሁኝም ። ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የሆነ ፡ የነቢያት ፡ መጻሕፍት ፡ ይፈጸሙ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁሉ ፡ ትተውት ፡ ሸሹ ።
፵፭፡ ኢየሱስን ፡ የያዙትም ፡ ጻፎችና ፡ ሽማግሌች ፡ ወደ ፡ ተሰማቹበት ፡ ወደ ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ወደ ፡
፵፮፡ ቀያፋ ፡ ወሰዱት ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ግቢ ፡ ድረስ ፡ ሩቅ ፡ ሆኖ ፡ ተከተለው ፡ የነገሩንም ፡ ፍጻሜ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡
፵፰፡ ገብቶ ፡ ከሎሌዎቹ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ። የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ሽማግሌች ፡ ሸንጐውም ፡ ሁሉ ፡ እንዲገድሉት ፡ በኢየሱስ ፡ ላይ ፡ የሐሰት ፡ ምስክር ፡
፶፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፡ አላገኙም ፤ ብዙም ፡ የሐሰት ፡ ምስክሮች ፡ ምንም ፡ ቢቀርቡ ፡ አላገኙም ። በኋ
፶፩፡ ላም ፡ ሁለቱ ፡ ቀርበው ፡— ይህ ፡ ሰው ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አፍርሼ ፡ በሦስት ፡ ቀን ፡ ልሠራው ፡ እችላለሁ ፡ ብሎአል ፡ አሉ ።
፶፪፡ ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡ ተነሥቶ ፡— እነዚህ ፡ በሚመ ሰክሩብህ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አትመልስምን ? አለው ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ ዝም ፡ አለ ። ሊቀ ፡ ካህ
፶፫፡ ናቱም ፡— አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ የሆንህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንድትነግረን ፡ በሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ አምልሃለሁ ፡ አለው ።
፶፬፡ ኢየሱስም ፡— አንተ ፡ አልህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በኃይል ፡ ቀኝ ፡ ሲቀመጥ ፡ በሰማይም ፡ ደመና ፡ ሲመጣ ፡ ታያላችሁ ፡ አለው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡
፶፭፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡— ተሳድቦአል ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ምስክሮች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያስፈልገናል ? እነሆ ፡ ስድቡን ፡ አሁን ፡ ሰምታችኋል ፡
፶፮፡ ምን ፡ ይመስላችኋል ? አለ ። እነርሱም ፡— ሞት ፡ ይገባዋል ፡ ብለው ፡ መለሱ ። በዚያን ፡
፶፯፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ተፉበት ፤ ጐሰመጡትም ፡ ሌሎችም ፡ በጥፊ ፡ መትተው ፡— ክርስቶስ ፡ ሆይ ፡ በጥፊ ፡
፶፰፡ የመታህ ፡ ማን ፡ ነው ? ትንቢት ፡ ተናገርልን ፡ አሉ ።
፶፱፡ ጴጥሮስም ፡ ከቤት ፡ ውጭ ፡ በአጥሩ ፡ ግቢ ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፡ አንዲት ፡ ገረድም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርባ ፡— አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከገሊላው ፡ ከኢየሱስ ፡ ጋር ፡ ነበርህ ፡ አለችው ። እርሱ ፡ ግን ፡— የምትዪውን ፡ አላውቀውም ፡ ብሎ ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡ ካደ ። ወደ ፡ በሩም ፡ ሲወጣ ፡ ሌላይቱ ፡ አየችውና ፡ በዚያ ፡ ላሉት ፡— ይህ ፡ ደግሞ ፡ ከናዝሬቱ ፡ ከኢየሱስ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፡ አለች ። ዳግመኛም ፡ ሲምል ፡— ሰውየውን ፡ አላውቀውም ፡ ብሎ ፡ ካደ ። ጥቂትም ፡ ቈይተው ፡ በዚያ ፡ ቆመው ፡ የነበሩ ፡ ቀርበው ፡ ጴጥሮስን ፡— አንጋገርህ ፡ ይገልጥሃልና ፡ በእውነት ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከእነርሱ ፡ ወገን ፡ ነህ ፡ አሉት ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡— ሰውየውን ፡ አላውቀውም ፡ ብሎ ፡ ሊረገምና ፡ ሊምል ፡ ጀመረ ። ወዲያውም ፡ ዶሮ ፡ ጮኸ ። ጴጥሮስም ፡— ዶሮ ፡ ሳይጮኽ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ትክደኛለህ ፡ ያለው ፡ የኢየሱስ ፡ ቃል ፡ ትዝ ፡ አለው ፤ ወደ ፡ ውጭም ፡ ወጥቶ ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አለቀሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፡ ሲነጋም ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ የሕዝቡ ፡ ሽማግሌች ፡ ሁሉ ፡ ሊገድሉት ፡ በኢየሱስ ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ፤ አስረውም ፡ ወሰዱት ፡ ለገዢው ፡ ለጴንጤናዊው ፡ ጲላጦስም ፡ አሳልፈው ፡ ሰጡት ።
፫፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠው ፡ ይሁዳ ፡ እንደ ፡ ተፈረደበት ፡ አይቶ ፡ ተጸጸተ ፡ ሠላሳውንም ፡ ብር ፡ ለካህናት ፡ አለቆችና ፡ ለሽማግሌች ፡ መልሶ ፡— ንጹሕ ፡ ደም ፡ አሳልፌ ፡ በመስጠቴ ፡
፬፡ በድያለሁ ፡ አለ ። እነርሱ ፡ ግን ፡— እኛስ ፡ ምን ፡

ሽሄ ። ፵፯—፶፯ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፵፫—፶ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፵፯—፶፫ ፤ ዮሐ. ፲፰ ÷ ፫ - ፲፭ ። ፶፰ ፡ ዮሐ. ፲፰÷፳ ። ፶፱—፷፭ ፡ ማር. ፲፬÷፶፫—፷፭ ፡ ዮሐ. ፲፰÷፲፰ ፡ ፲፫ ፡ ፲፱ - ፳፬ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፶፱ ። ፷፮ ፡ ዮሐ. ፲፰÷፲፰ ። ፷፯ ፡ ዮሐ. ፪÷፲፱ ። ፷፰—፷፱ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፷፯ - ፷፭ ። ፸ ፡ ም. ፷፱÷፱ ፡ መኃ. ፯፱÷፭ ። ፸፩ ፡ ዮሐ. ፲ ÷ ፴፫ ። ፸፪ ፡ ዘሌዋ. ፳፬ ÷ ፲፯ ። ፸፫ ፡ ኢሳ. ፶ ÷ ፮ ። ፸፬—፸፭ ፡ ማር. ፲፬ ÷ ፷፯ - ፸፪ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፶፮ - ፷፫ ፡ ፸፩ - ፸፮ ።

ሽሄ ። ፩ ፡ ፪ ፡ ማር. ፲፭ ÷ ፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፸፩ ፡ ፸፫ ÷ ፩ ። ፫ ፡ ም. ፷፯ ÷ ፲፱ ፡ ፲፭ ።

፭ አግዶን? አንተው፡ተጠንቀቅ፡አሉ ። ብሩንም፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ጥሎ ፡ ሄደና ፡ ታንቆ ፡ ሞተ ።
፮ የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ብሩን ፡ አንሥተው ፡— የደም ፡ ዋጋ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡ መባ ፡ ልንጨምም
፯ ረው ፡ አልተፈቀደም ፡ አሉ ። ተማክረውም ፡ የሸክላ ፡ ሠሪ ፡ መሬት ፡ ለእንግዶች ፡ መቃብር ፡
፰ ገዙበት ። ስለዚህ ፡ ያ ፡ መሬት ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
፱ ድረስ፡ የደም ፡ መሬት ፡ ተባለ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ የተባለው ፡—

ከእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ አንዳንዶቹ ፡ የገመቱትን ÷ የተገመተውን ፡ ዋጋ ፡ ሠላሳ ፡ ብር ፡

፲ ያዙ ÷ ጌታም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ስለ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ መሬት ፡ ሰጡት ፡

የሚል ፡ ተፈጸመ ።

፲፩ ኢየሱስም ፡ በገዢው ፡ ፊት ፡ ቆመ ፤ ገዢውም ፡— የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነህን? ብሎ ፡ ጠየቀው ፤ ኢየሱስም ፡— አንተ ፡ አልህ፡
፲፪ አለው ። የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ሽማግሌችም ፡
፲፫ ሲከሱት ፡ ምንም ፡ አልመለሰም ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጲላጦስ ፡— ስንት ፡ ያህል ፡ እንዲመሰክሩብህ ፡
፲፬ አትሰማምን? አለው ። ገዢውም ፡ እጅግ ፡ እስኪደነቅ ፡ ድረስ ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ ስንኳ ፡ አልመለሰለትም ።
፲፭ በዚያም ፡ በዓል ፡ ሕዝቡ ፡ የወደዱትን ፡ አንድ ፡ እስረኛ ፡ ለፈታላቸው ፡ ለገዢው ፡ ልማድ ፡ ነበ
፲፮ ረው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ በርባን ፡ የሚባል ፡
፲፯ በጣም ፡ የታወቀ ፡ እስረኛ ፡ ነበራቸው ። እንግዲህ ፡ እነርሱ ፡ ተሰብስበው ፡ ሳሉ ፡ ጲላጦስ ፡— በርባንን ፡ ወይስ ፡ ክርስቶስ ፡ የተባለውን ፡ ኢየሱስን ፡ ማንኛውን ፡ ልፈታላችሁ ፡ ትወዳላችሁ?
፲፰ አላቸው ፡ በቅንዓት ፡ አሳልፈው ፡ እንደ ፡ ሰጡት ፡
፲፱ ያውቅ ፡ ነበርና ። እርሱም ፡ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ሚስቱ ፡— ስለ ፡ እርሱ ፡ ዛሬ ፡ በሕልም ፡ እጅግ ፡ መከራ ፡ ተቀብያለሁና ፡ በዚያ ፡ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ምንም ፡ አታድርግ ፡ ብላ ፡ ላከች
፳ በት ። የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ሽማግሌች ፡ ግን ፡ በርባንን ፡ እንዲለምኑ ፡ ኢየሱስን ፡ ግን ፡ እንዲያጠፉ ፡ ሕዝቡን ፡ አባበሉ ። ገዢውም ፡ መልሶ ፡— ከሁለቱ ፡ ማንኛውን ፡ ልፈታላችሁ ፡ ትወዳላችሁ ? አላቸው ፡ እነርሱም ፡— በርባንን ፡ አሉ ።
፳፪ ጲላጦስ ፡— ክርስቶስ ፡ የተባለውን ፡ ኢየሱስን ፡ እንግዲህ ፡ ምን ፡ ላድርገው ? አላቸው ፡ ሁሉም ፡—
፳፫ ይሰቀል ፡ አሉ ። ገዢውም ፡— ምን ፡ ነው ? ያደረገው ፡ ክፋት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡— ይሰቀል ፡ እያሉ ፡ ፊጹኽት ፡ አበዙ ።
፳፬ ጲላጦስም ፡ ሁከት ፡ እንዲጀመር ፡ እንጂ ፡ አንዳች ፡ እንዳይረባ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ ውኃ ፡ አንሥቶ ፡— እኔ ፡ ከዚህ ፡ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ እናንተ ፡ ተጠንቀቁ ፡ ሲል ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ እጁን ፡ ታጠበ ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ መልሰው ፡— ፳፭
ደሙ ፡ በእኛና ፡ በልጆቻችን ፡ ላይ ፡ ይሁን ፡ አሉ ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በርባንን ፡ ፈታላቸው ÷ ኢየሱ ፳፮
ስን ፡ ግን ፡ ገርፎ ፡ ሊሰቀል ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ።

በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የገዢው ፡ ወታደሮች ፡ ኢየ ፳፯
ሱስን ፡ ወደ ፡ ገዢው ፡ ግቢ ፡ ውሥጥ ፡ ወሰዱት ፡ ጭፍራውንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አከማቹ ።
ልብሱንም ፡ ገፈው ፡ ቀይ ፡ ልብስ ፡ አለበሱት ÷ ፳፰
ከእሾህም ፡ አክሊል ፡ ጐንጕነው ፡ በራሱ ፡ ላይ ÷ ፳፱
በቀኝ ፡ እጁም ፡ መቃ ፡ አኖሩ ÷ በፊቱም ፡ ተን
በርክከው ፡ — የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ሰላም ፡
ለአንተ ፡ ይሁን ፡ እያሉ ፡ ዘበቱበት ፤ ተፋበትም ፡ ፴
መቃውንም ፡ ይዘው ፡ ራሱን ፡ መቱት ። ከዘበቱ ፴፩
በትም ፡ በኋላ ፡ ቀዩን ፡ ልብስ ፡ ገፈፉት ÷ ልብሱንም ፡ አለበሱት ፡ ሊሰቅሉትም ፡ ወሰዱት ።

ሲወጡም ፡ ስምዖን ፡ የተባለ ፡ የቀሬናን ፡ ሰው ፡ ፴፪
አገኙ ፤ እርሱንም ፡ መስቀሉን ፡ ይሸከም ፡ ዘንድ ፡
አስገደዱት ። ትርጓሜው ፡ የራስ ፡ ቅል ፡ ስፍራ ፡ ፴፫
ወደሚሆን ፡ ጎልጎታ ፡ ወደሚባለው ፡ ስፍራ ፡
በደረሱ ፡ ጊዜም ÷ በሐሞት ፡ የተደባለቀ ፡ የወ ፴፬
ይን ፡ ጠጅ ፡ ሊጠጣ ፡ አቀረቡለት ፤ ቀምሶም ፡
ሊጠጣው ፡ አልወደደም ። ከሰቀሉትም ፡ በኋላ ፡ ፴፭
ልብሱን ፡ ዕጣ ፡ ጥለው ፡ ተካፈሉ ÷ በዚያም ፡ ተቀ ፴፮
ምጠው ፡ ይጠብቁት ፡ ነበር ። ይህ ፡ ኢየሱስ ፡ ፴፯
የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ የክሱን ፡ ጽሕ
ፈት ፡ ከራሱ ፡ በላይ ፡ አኖሩ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፴፰
ሁለት ፡ ወንበዶች ፡ አንዱ ፡ በቀኝ ፡ አንዱም ፡
በግራ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተሰቀሉ ። የሚያልፉ ፴፱
ትም ፡ ራሳቸውን ፡ እየነቀነቁ ፡ ይሰድቡት ፡ ነበ
ርና ፡— ቤተ ፡ መቅደስን ፡ የምታፈርስ ፡ በሦስት ፡ ፵
ቀንም ፡ የምትሠራው ÷ ራስህን ፡ አድን ፤ የእግዚ
አብሔር ፡ ልጅስ ፡ ከሆንህ ፡ ከመስቀል ፡ ውረድ ፡
አሉት ። እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ የካህናት ፡ አለ ፵፩
ቆች ፡ ከጻፎችና ፡ ከሽማግሌች ፡ ጋር ፡ እየዘበቱ
በት ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— ሌሎችን ፡ አዳነ ÷ ራሱን ፡ ፵፪
ሊያድን ፡ አይችልም ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡
ከሆነ ÷ አሁን ፡ ከመስቀል ፡ ይውረድ ፡ እኛም ፡
እናምንበታለን ። በእግዚአብሔር ፡ ታምኖአል ፤ ፵፫
የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ብሎአልና ፡ ከወደ
ደውስ ፡ አሁን ፡ ያድነው ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የተ ፵፬
ሰቀሉት ፡ ወንበዶች ፡ ደግሞ ፡ ያንኑ ፡ እያሉ ፡
ይነቅፉት ፡ ነበር ።

ከስድስት ፡ ሰዓትም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘጠኝ ፡ ፵፭
ሰዓት ፡ ድረስ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጨለማ ፡
ሆነ ። በዘጠኝ ፡ ሰዓትም ፡ ኢየሱስ ፡— ኤሎሄ ፵፮
ኤሎሄ ፡ ላማ ፡ ሰበቅታኒ? ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡
ጮኸ ። ይህም ፡— አምላኬ ፡ አምላኬ ÷ ስለ ፡ ምን ፡

ሥሦ ። ፭ ፡ የሐዋ. ፩÷ፐሥ ። ፮ ፡ የሐዋ. ፩÷ፐሠ ። ፱ ፡ ፲ ፡ ዘካ. ፲፩÷ፐር ። ፲፩ ፡ ፲፱ ፡ ማር. ፲፭÷፱—፭ ፡ ሉቃ. ፳፫÷፱፡፫፡ዮሐ. ፲፰÷ፚፐ —ፚፐ ። ፲፱ ፡ ኢሳ. ፶፫÷፯ ። ፲፭—ፚ፯ ፡ ማር. ፲፭÷፮—፲፭ ፡ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፲ፚ—ፚ፭ ፡ ዮሐ ፡ ፲ፚ ÷ ፲፫ ፡ ፲፱ ። ፳፩ ፡ ዘዳግ. ፳፩÷፭—፮ ። ፳፯ ፡ ኢሳ. ፶ ÷ ፮ ፡ ፶፫÷፭ ፡ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፭ ። ፳፱—ፚ፭ ፡ ማር. ፲፭ ÷ ፲ፚ—፳ ፡ ዮሐ ፲፱ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፴ ፡ ም. ፳፯ ÷ ፲፯ ። ፴፪ ፡ ማር. ፲፭ ÷ ፳፭ ፡ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፳፯ ። ፴፫ —ፚ፭ ፡ ማር. ፲፭ ÷ ፳፪ — ፴፯ ፡ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፳፬—፴፬ ፡ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፲፯ —፳፫ ፡ ፴፭ ፡ መዝ. ፷፱÷፳፩ ። ፴፮ ፡ መዝ. ፳፩÷፲፯ ፡ ፲፰ ። ፴፱ ፡ መዝ. ፳፩÷፯ ። ፵ ፡ ም. ፳፯ ÷ ፳፭ ። ፵፫ ፡ መዝ. ፳፩÷፰ ። ፵፬ ፡ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፴፱—፵፫ ። ፵፭ ፡ መዝ. ፳፩÷፩።

፴፯፡ ተውኸኝ ? ማለት ፡ ነው ። በዚያም ፡ ከቆሙት ፡ ሰዎች ፡ ሰምተው ፡— ይህስ ፡ ኤልያስን ፡ ይጠ
፴፰፡ ራል ፡ አሉ ። ወዲያውም ፡ ከእነርሱ ፡ አንዱ ፡ ሮጠ ፤ ሰፍነግም ፡ ይዞ ፡ ሆምጣጤ ፡ ሞላበት ÷
፴፱፡ በመቃም ፡ አድርጎ ፡ አጠጣው ። ሌሎቹ ፡ ግን ፡— ተው ÷ ኤልያስ ፡ መጥቶ ፡ ያድነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፵፡ እንይ ፡ አሉ ። ኢየሱስም ፡ ሁለተኛ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ፡ ነፍሱን ፡ ተወ ።
፵፩፡ እነሆም ÷ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ መጋረጃ ፡ ከላይ ፡ እስከ ፡ ታች ፡ ከሁለት ፡ ተቀደደ ÷ ምድርም ፡
፵፪፡ ተናወጠች ÷ ዓለቶችም ፡ ተሰነጣቀቁ ፤ መቃብሮ ችም ፡ ተከፈቱ ÷ ተኝተው ፡ ከነበሩትም ፡ ከቅዱ
፵፫፡ ሳን ፡ ብዙ ፡ ሥጋዎች ፡ ተነሡ ፡ ከትንሣኤውም ፡ በኋላ ፡ ከመቃብሮች ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡
፵፬፡ ከተማ ፡ ገቡና ፡ ለብዙዎች ፡ ታዩ ። የመቶ ፡ አለ ቃም ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ኢየሱስን ፡ የሚጠብቁ ፡ መናወጡንና ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ አይተው ፡— ይህ ፡ በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፡ ብለው ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ።
፵፭፡ ኢየሱስን ፡ እያገለገሉ ፡ ከገሊላ ፡ የተከተሉት ፡ ብዙ ፡ ሴቶች ፡ በሩቅ ፡ ሆነው ፡ ሲመለከቱ ፡ በዚያ ፡
፵፮፡ ነበሩ ፤ ከእነርሱም ፡ መግደላዊት ፡ ማርያምና ፡ የያዕቆብና ፡ የዮሳ ፡ እናት ፡ ማርያም ፡ የዘብዴዎ ስም ፡ የልጆቹ ፡ እናት ፡ ነበሩ ።
፵፯፡ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ ዮሴፍ ፡ የተባለው ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ሰው ፡ ከአርማትያስ ፡ መጣ ÷ እርሱም ፡ ደግሞ ፡
፵፰፡ የኢየሱስ ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ነበረ ፤ ይኸውም ፡ ወደ ፡ ጲላጦስ ፡ ቀርቦ ፡ የኢየሱስን ፡ ሥጋ ፡ ለመ
፵፱፡ ነው ። ጲላጦስም ፡ እንዲሰጡት ፡ አዘዘ ። ዮሴ ፍም ፡ ሥጋውን ፡ ይዞ ፡ በንጹሕ ፡ በፍታ ፡ ከፈ
፶፡ ነው ÷ ከዓለት ፡ በወቀረው ፡ በአዲሱ ፡ መቃብ ርም ፡ አኖረው ÷ በመቃብሩም ፡ ደጃፍ ፡ ታላቅ ፡
፶፩፡ ድንጋይ ፡ አንከባሎ ፡ ሄደ ። መግደላዊት ፡ ማር ያምም ፡ ሁለተኛይቱም ፡ ማርያም ፡ በመቃብሩ ፡ አንጻር ፡ ተቀምጠው ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ።
፶፪፡ በማግሥቱም ፡ ከመዘጋጀት ፡ በኋላ ፡ በሚሆ ነው ፡ ቀን ÷ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ፈሪሳውያን ፡
፶፫፡ ወደ ፡ ጲላጦስ ፡ ተሰበሰቡና ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ያ ፡ አሳች ፡ በሕይወቱ ፡ ገና ፡ ሳለ ፡— ከሞስት ፡ ቀን ፡
፶፬፡ በኋላ ፡ እነሣለሁ ፡ እንዳለ ፡ ትዝ ፡ አለን ። እንግ ዲህ ፡ ደቀ ፡ መዝሙርቱ ፡ መጥተው ፡ በሌሊት ፡ እንዳይሰርቁት ፡ ለሕዝቡም ፡— ከሙታን ፡ ተነሣ ፡ እንዳይሉ ÷ የኋለኛይቱ ፡ ስሕተት ፡ ከፊተኛይቱ ፡ ይልቅ ፡ የከፋች ፡ ትሆናለችና ፡ መቃብሩ ፡ እስከ ፡ ሦስተኛ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እንዲጠበቅ ፡ እዘዝ ፡
፶፭፡ አሉት ። ጲላጦስም ፡— ጠባቆች ፡ አሉአችሁ ፡ ሄዳችሁ ፡ እንዳወቃችሁ ፡ አስጠብቁ ፡ አላቸው ።
፶፮፡ እነርሱም ፡ ሄደው ፡ ከጠባቆች ፡ ጋር ፡ ድንጋዩን ፡ አትመው ፡ መቃብሩን ፡ አስጠበቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩፡ በሰንበትም ፡ መጨረሻ ፡ መጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ሲነጋ ፡ መግደላዊት ፡ ማርያምና ፡ ሁለተኛይቱ ፡ ማርያም ፡ መቃብሩን ፡ ሊያዩ ፡ መጡ ። እነሆም ÷
፪፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ ከሰማይ ፡ ስለ ፡ ወረደ ፡ ታላቅ ፡ የምድር ፡ መናወጥ ፡ ሆነ ፤ ቀርቦም ፡ ድንጋዩን ፡ አንከባሎ ፡ በላዩ ፡ ተቀመጠ ። መልኩም ፡ እንደ ፡
፫፡ መብረቅ ፡ ልብሱም ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡ ነጭ ፡ ነበረ ።
፬፡ ጠባቆቹም ፡ እርሱን ፡ ከመፍራት ፡ የተነሣ ፡ ተና ወጡ ፡ እንደ ፡ ሞቱም ፡ ሆኑ ። መልአኩም ፡
፭፡ መልሶ ፡ ሴቶቹን ፡ አላቸው ፡— እናንተስ ፡ አት ፍሩ ፤ የተሰቀለውን ፡ ኢየሱስን ፡ እንድትሹ ፡ አውቃለሁና ፤ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ተነሥቶአልና ፡
፮፡ በዚህ ፡ የለም ፤ የተኛበትን ፡ ስፍራ ፡ ኑና ፡ እዩ ።
፯፡ ፈጥናችሁም ፡ ሂዱና ፡— ከሙታን ፡ ተነሣ ÷ እነ ሆም ÷ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ይቀድማችኋል ፡ በዚያም ፡ ታዩታላችሁ ፡ ብላችሁ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ንገሩአቸው ። እነሆም ÷ ነገርኋችሁ ። በፍርሃ
፰፡ ትና ፡ በታላቅ ፡ ደስታም ፡ ፈጥነው ፡ ከመቃብር ፡ ሄዱ ÷ ለደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሊያወሩ ፡ ሮጡ ።
፱፡ እነሆም ÷ ኢየሱስ ፡ አገኛቸውና ፡— ደስ ፡ ይበላ ችሁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ቀርበው ፡ እግሩን ፡ ይዘው ፡ ሰገዱለት ።
፲፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡— አትፍሩ ፤ ሄዳችሁ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ እንዲሄዱ ፡ ለወ ንድሞቼ ፡ ተናገሩ ÷ በዚያም ፡ ያዩኛል ፡ አላቸው ።
፲፩፡ ሲሄዱም ፡ ሳሉ ፡ እነሆ ÷ ከጠባቆቹ ፡ አንዳንድ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መጥተው ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ለካ ህናት ፡ አለቆች ፡ አወሩ ። ከሽማግሌዎች ፡ ጋርም ፡
፲፪፡ ተሰብስበው ፡ ተማክረውና ፡ ለጭፍሮች ፡ ብዙ ፡ ገን ዘብ ፡ ሰጥተዋቸው ፡— እኛ ፡ ተኝተን ፡ ሳለን ፡ ደቀ ፡
፲፫፡ መዛሙርቱ ፡ በሌሊት ፡ መጥተው ፡ ሰረቁት ፡ በሉ ።
፲፬፡ ይህም ፡ በገዢው ፡ ዘንድ ፡ የተሰማ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እኛ ፡ እናስረዳዋለን ፡ እናንተም ፡ ያለ ፡ ሥጋት ፡
፲፭፡ እንድትሆኑ ፡ እናደርጋለን ፡ አሉአቸው ። እነር ሱም ፡ ገንዘቡን ፡ ተቀብለው ፡ እንደ ፡ አስተማሩ ፡ አቸው ፡ አደረጉ ። ይህም ፡ ነገር ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ሲወራ ፡ ይኖራል ።
፲፮፡ አሥራ ፡ አንዱ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ግን ፡ ኢየ ሱስ ፡ ወዳዘዛቸው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ሄዱ ÷
፲፯፡ ባዩትም ፡ ጊዜ ፡ ሰገዱለት ፤ የተጠራጠሩ ፡ ግን ፡
፲፰፡ ነበሩ ። ኢየሱስም ፡ ቀረበና ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፡— ሥልጣን ፡ ሁሉ ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ተሰጠኝ ። እንግዲህ ፡ ሂዱና ፡ አሕ
፲፱፡፳፡ ዛብን ፡ ሁሉ ፡ በአብ ፡ በወልድና ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ስም ፡ እያጠመቃችኋቸው ÷ ያዘዝኋች ሁንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲጠብቁ ፡ እያስተማራችኋ ቸው ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ አድርጓቸው ፡ እነ ሆም ፡ እኔ ፡ እስከ ፡ ዓለም ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ሁል ጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ።

፴፯። ፵፮ ፡ መገ. ፷፮÷፷፭ ። ፶፭ ፡ ዘወኡ. ፷፯÷፴፭—፴፫ ። ፶፱—፷፮ ፡ ማር. ፲፭÷፵፱—፵፭ ፡ ሉቃ. ፳፫÷፵፯—፵፱ ። ፷፬ ፡ ም. ፯÷፷፱ ። ፷፭ ፡ ፷፯ ፡ ሉቃ. ፯ ÷ ፱ ፡ ፫ ። ፷፯—፷፰ ፡ ማር. ፲፭ ÷ ፵፱—፶፭ ፡ ሉቃ ፳፫÷፶ — ፶፮ ፡ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፴፰—፵፪ ፡ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፱ ። ፷፫ ፡ ም. ፲፯÷፷፭ ።

፳፰። ፩—፰ ፡ ማር. ፲፮ ÷ ፩—፰ ፡ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፩—፲ ፡ ዮሐ. ፳ ÷ ፩ ። ፫ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፱ ። ፯ ፡ ም. ፳፯ ÷ ፳፫ ። ፯ ፡ ም. ፳፯ ÷ ፴፱ ። ፲ ፡ ዮሐ. ፳ ÷ ፲፯ ። ፲፩ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፳፭ ፡ ዮሐ. ፫ ÷ ፴፭ ፡ ፲፫ ÷ ፫ ። ፲፬ ፡ ማር. ፲፮÷፲፭ ፡ ፲፯ ። ፳ ፡ ም. ፲፯÷፭ ።

የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡

ቅዱስ ፡ ማርቆስ ፡ እንደ ፡ ጻፈው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡ መጀመሪያ ።

፪፡፫ እነሆ ፤ መንገድህን ፡ የሚጠርግ ፡ መልክተኛዬን ፡ በፊትህ ፡ እልካለሁ ፡ የጌታን ፡ መንገድ ፡ አዘጋጁ ፡ ጥርጊያውንም ፡ አቅኑ ፡ እያለ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚጮኽ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡

፬ ፡ ተብሎ ፡ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ዮሐንስ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እያጠመቀ ፡ የንስሐ

፭ ፡ ንም ፡ ጥምቀት ፡ ለኃጢአት ፡ ስርየት ፡ እየሰበከ ፡ መጣ ። የይሁዳም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የኢየሩሳሌ

፮ ፡ ምም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይወጡ ፡ ነበር ፡ ኃጢአታቸውንም ፡ እየተናዘዙ ፡ በዮርዳ

፯ ፡ ኖስ ፡ ወንዝ ፡ ከእርሱ ፡ ይጠመቁ ፡ ነበር ። ዮሐ

፰ ፡ ንስም ፡ የግመል ፡ ጠጉር ፡ ለብሶ ፡ በወገቡ ፡ ጠፍር ፡ ይታጠቅ ፡ አንበጣና ፡ የበረሀ ፡ ማርም ፡ ይበላ ፡

፱ ፡ ነበር ። ተጕንብሼ ፡ የጫማውን ፡ ጠፍር ፡ መፍ

፲ ፡ ታት ፡ ከማይገባኝ ፡ ከእኔ ፡ የሚበረታ ፡ በኋላዬ ፡

፲፩ ፡ ይመጣል ። እኔ ፡ በውኃ ፡ አጠመቅኋችሁ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ያጠምቃችኋል ፡ እያለ ፡

፲፪ ፡ ይሰብክ ፡ ነበር ።

፲፫ ፡ በዚያ ፡ ወራትም ፡ ኢየሱስ ፡ ከገሊላ ፡ ናዝሬት ፡ መጥቶ ፡ ከዮሐንስ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ወንዝ ፡ ተጠ

፲፬ ፡ መቀ ። ወዲያውም ፡ ከውኃው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ሰማያት ፡ ሲቀደዱ ፡ መንፈስም ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡

፲፭ ፡ ሲወርድበት ፡ አየና ፡ — የምወድህ ፡ ልጄ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ ከሰማያት ፡ መጣ ።

፲፮ ፡ ወዲያውም ፡ መንፈስ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡

፲፯ ፡ አወጣው ። በምድረ ፡ በዳም ፡ ከሰይጣን ፡ እየተፈተነ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ ሰነበተ ፤ ከአራዊትም ፡ ጋር ፡ ነበረ ፡ መላእክቱም ፡ አገለገሉት ።

፲፰፡፲፱ ዮሐንስም ፡ አልፎ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ ወንጌል ፡ እየሰበከና ፡ — ዘመኑ ፡ ተፈጸመ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንግሥት ፡ ቀርባለች ፤ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ በወንጌልም ፡ እመኑ ፡ እያለ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ መጣ ።

፲፮ ፡ በገሊላ ፡ ባሕርም ፡ አጠገብ ፡ ሲያልፍ ፡ ስምዖንን ፡ ወንድሙንም ፡ እንድርያስን ፡ መረባቸውን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ሲጥሉ ፡ አየ ። ዓሣ ፡ አጥማጆች ፡

፲፯ ፡ ነበሩና ። ኢየሱስም ፡ — በኋላዬ ፡ ኑና ፡ ሰዎችን ፡ አጥማጆች ፡ እንድትሆኑ ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አላቸው ። ወዲያውም ፡ መረባቸውን ፡ ትተው ፡

፲፰ ፡ ተከተሉት ። ከዚያም ፡ ጥቂት ፡ እልፍ ፡ ብሎ ፡

፲፱ ፡ የዘብዴዎስን ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብን ፡ ወንድሙንም ፡ ዮሐንስን ፡ ደግሞ ፡ በታንኳ ፡ ላይ ፡ መረባቸውን ፡

፳ ፡ ሲያበጁ ፡ አየ ። ወዲያውም ፡ ጠራቸው ፤ አባታቸውንም ፡ ዘብዴዎስን ፡ ከሞያተኞቹ ፡ ጋር ፡ በታንኳ ፡ ላይ ፡ ትተው ፡ ተከትለውት ፡ ሄዱ ።

፳፩ ፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆምም ፡ ገቡ ፤ ወዲያውም ፡ በሰንበት ፡ ወደ ፡ ምኩራብ ፡ ገብቶ ፡ አስተማረ ።

፳፪ ፡ እንደ ፡ ባለ ፡ ሥልጣን ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ፡

፳፫ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ጻፎች ፡ አይደለምና ፡ በትምህ

፳፬ ፡ ርቱ ፡ ተገረሙ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ በምኩራባቸው ፡ ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡

፳፭ ፡ እርሱም ፡ — የናዝሬቱ ፡ ኢየሱስ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለን ? ልታጠፋን ፡ መጣህን ? ማን ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውቄአለሁ ፥ የእግዚአብሔር ፡

፳፮ ፡ ቅዱሱ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። ኢየሱስም ፡ — ዝም ፡ በል ፡

፳፯ ፡ ከእርሱም ፡ ውጣ ፡ ብሎ ፡ ገሠጸው ። ርኩሱም ፡ መንፈስ ፡ አንፈራገጠውና ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ፡ ከእርሱ ፡ ወጣ ። ሁሉም ፡ — ይህ ፡ ምን

፳፰ ፡ ድር ፡ ነው ? በሥልጣን ፡ ርኩሳን ፡ መናፍስትን ፡ ያገዛል ፤ እነርሱም ፡ ይታዘዙለታልና ፡ ይህ ፡ አዲስ ፡ ትምህርት ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ እስኪጠያየቁ ፡ ድረስ ፡ አደነቁ ። ዝናውም ፡ ወዲያው ፡ በየስፍራው ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ወጣ ።

፳፱ ፡ ወዲያውም ፡ ከምኩራብ ፡ ወጥቶ ፡ ከያዕቆብና ፡ ከዮሐንስ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ስምዖንና ፡ ወደ ፡ እንድርያስ ፡ ቤት ፡ ገባ ። የስምዖንም ፡ አማት ፡ በንዳድ ፡

፴ ፡ ታማ ፡ ተኝታ ፡ ነበር ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ወዲያው ፡ ነገሩት ። ቀርቦም ፡ እጅዋን ፡ ይዞ ፡ አስነሣት ፡ ንዳዱም ፡ ወዲያው ፡ ለቀቃትና ፡ አገለገለቻቸው ።

፴፩ ፡ ፀሐይም ፡ ገብቶ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ የታመሙትንና ፡ አጋንንት ፡ ያደረባቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፤ ከተማይቱም ፡ ሁላ ፡ በደጅ ፡

፴፪ ፡ ተሰብስባ ፡ ነበር ። በልዩ ፡ ልዩ ፡ ደዌም ፡ የታመሙትን ፡ ብዙዎችን ፡ ፈወሰ ፡ ብዙዎችንም ፡ አጋንንት ፡ አወጣ ፡ አጋንንትም ፡ ክርስቶስ ፡ መሆኑን ፡ አውቀው ፡ ነበርና ፡ ሊናገሩ ፡ አልፈቀደላቸውም ።

፴፫ ፡ ማለዳም ፡ ተነሥቶ ፡ ገና ፡ ሌሊት ፡ ሳለ ፡ ወጣ ፡

ፈ ። ፪ — ፰ ፡ ማቴ. ፫ ÷ ፩ — ፲፩ ፡ ሉቃ. ፫ ÷ ፪ — ፲፮ ። ፪ ፡ ሚል. ፫ ÷ ፩ ፡ ማቴ. ፲፩ ÷ ፲ ። ፫ ፡ ኢሳ. ፵ ÷ ፫ ። ፮ ፡ ዮሐ. ፩ ÷ ፳፫ ። ፰ ፡ ዮሐ. ፩ ÷ ፳፫ ። ፱ — ፲፩ ፡ ማቴ. ፫ ÷ ፲፫ — ፲፯ ፡ ሉቃ. ፫ ÷ ፳፩ ፡ ፳፪ ፡ ዮሐ. ፩ ÷ ፴፪ ፡ ፴፬ ። ፲፩ ፡ ም. ፪ ÷ ፯ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፳፯ ፡ መዝ. ፪ ÷ ፯ ። ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ማቴ. ፬ ÷ ፩ — ፲፩ ፡ ሉቃ. ፬ ÷ ፩ — ፲፫ ። ፲፬ ፡ ማቴ. ፬ ÷ ፲፪ ። ፲፭ — ፳ ፡ ማቴ. ፬ ÷ ፲፰ — ፳፪ ፡ ሉቃ. ፭ ÷ ፪ — ፲፩ ። ፳፩ — ፳፰ ፡ ሉቃ. ፬ ÷ ፴፩ — ፴፮ ። ፳፪ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፳፰ ፡ ፳፱ ። ፳፬ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፩ ። ፳፬ — ፴፬ ፡ ማቴ. ፰ ÷ ፲፱ — ፲፯ ፡ ሉቃ. ፬ ÷ ፴፬ — ፵፩ ። ፴፩ ፡ ማቴ. ፰ ÷ ፪ ። ፴፭ — ፴፰ ፡ ሉቃ. ፬ ÷ ፵፪ — ፵፬ ። ፴፰ ፡ ማቴ. ፲፬ ÷ ፳፫ ፡ ሉቃ. ፭ ÷ ፲፮ ።

፴፭ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ ሄዶ ፡ በዚያ ፡ ጸለየ ። ስም
ዖንና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትም ፡ ገሥግሠው ፡
፴፮ ተከተሉት ፤ ባገኙትም ፡ ጊዜ ፡— ሁሉ ፡ ይፈልጉ-
፴፯ ሃል ፡ አሉት ። እርሱም ፡— በዚያ ፡ ደግሞ ፡ ልሰ
ብክ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ስፍራ ፡ በቅርብ ፡ ወዳሉ ፡ መን
ደሮች ፡ እንሂድ ፡ ስለዚህ ፡ ወጥቻለሁና ፡ አላ
፴፰ ቸው ። በምኵራባቸውም ፡ እየሰበክ ፡ አጋንንት
ንም ፡ እያወጣ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ሁሉ ፡ መጣ ።

፴፱ ለምጻምም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡ ተንበረከ
ከና ፡— ብትወድስ ፡ ልታነጻኝ ፡ ትችላለህ ፡ ብሎ ፡
፵ ለመነው ። ኢየሱስም ፡ አዘነለት ፡ እጁንም ፡ ዘር
ግቶ ፡ ዳሰሰውና ፡— እወድዳለሁ ፡ ንጻ ፡ አለው ።
፵፩ በተናገረም ፡ ጊዜ ፡ ለምጹ ፡ ወዲያው ፡ ለቀቀ
፵፪ ውና ፡ ነጻ ። በብርቱም ፡ ተናግሮ ፡ ወዲያው ፡
፵፫ አወጣው ፡ ለማንም ፡ አንዳች ፡ እንዳትናገር ፡ ተጠ
ንቀቅ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሄደህ ፡ ራስህን ፡ ለካህን ፡
አሳይ ፡ ለእነርሱም ፡ ምስክር ፡ እንዲሆን ፡ ስለ ፡
መንጻትህ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘውን ፡ አቅርብ ፡ አለው ።
፵፭ እርሱ ፡ ግን ፡ ሲወጣ ፡ ብዙ ፡ ሊሰብክና ፡ ነገሩን ፡
ሊያወራ ፡ ጀመረ ፤ ስለዚህም ፡ ኢየሱስ ፡ ተገ
ልጦ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መግባት ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ተሳ
ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በውጭ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖር ፡
ነበር ፤ ከየስፍራውም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመጡ ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆም ፡
ደግሞ ፡ ገብቶ ፡ በቤት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተሰማ ።
፪ በደጅ ፡ ያለው ፡ ስፍራም ፡ እስኪጠባቸው ፡ ድረስ ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተሰበሰቡ ፤ ቃሉንም ፡ ይነግራ
፫ ቸው ፡ ነበር ። አራት ፡ ሰዎችም ፡ የተሸከሙትን ፡
፬ ሽባ ፡ አመጡለት ። ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ማቅረብ ፡ ቢያቅታቸው ፡ እርሱ ፡ ያለበ
ትን ፡ የቤቱን ፡ ጣራ ፡ አነሡ ፥ ነድለውም ፡ ሽባው ፡
፭ የተኛበትን ፡ አልጋ ፡ አወረዱ ። ኢየሱስም ፡ እም
ነታቸውን ፡ አይቶ ፡ ሽባውን ፡— አንተ ፡ ልጅ ፡
፮ ኃጢአትህ ፡ ተሰረየችልህ ፡ አለው ። ከጻፎችም ፡
አንዳንዶቹ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፡ በልባ
፯ ቸውም ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደዚህ ፡
ያለ ፡ ስድብ ፡ ይናገራል ? ከአንዱ ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ በቀር ፡ ኃጢአት ፡ ሊያስተሰርይ ፡ ማን ፡
፰ ይችላል ? ብለው ፡ አሰቡ ። ወዲያውም ፡ ኢየ
ሱስ ፡ በልባቸው ፡ እንዲህ ፡ እንዳሰቡ ፡ በመንፈሱ ፡
አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— በልባችሁ ፡ ይህን ፡
፱ ስለ ፡ ምን ፡ ታስባላችሁ ? ሽባውን ፡— ኃጢአትህ ፡
ተሰረየችልህ ፡ ከማለት ፡ ወይስ ፡— ተነሣ ፡ አል
ጋህንም ፡ ተሸከምና ፡ ሂድ ፡ ከማለት ፡ ማናቸው ፡
፲ ይቀላል ? ነገር ፡ ግን ፡ ለሰው ፡ ልጅ ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ሊያስተሰርይ ፡ ሥልጣን ፡ እን
፲፩ ዳለው ፡ እንድታውቁ ፤ ሽባውን ፡— አንተን ፡ እል
፲፪ ሃለሁ ፥ ተነሣ ፥ አልጋህን ፡ ተሸከምና ፡ ወደ ፡
ቤትህ ፡ ሂድ ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ወዲያው ፡
አልጋውን ፡ ተሸክሞ ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡ ወጣ ፥
ስለዚህም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተገረሙና ፡— እንዲህ ፡
ያለ ፡ ክፉ ፡ አላየንም ፡ ብለው ፡ እግዚአብሔርን ፡
አከበሩ ።

፲፫ ደግሞም ፡ በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ወጣ ፡ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡና ፡ አስተማራቸው ።
፲፬ ሲያልፍም ፡ በመቅረጫው ፡ ተቀምጦ ፡ የነበረ
ውን ፡ የአልፍዮስን ፡ ልጅ ፡ ሌዊን ፡ አየና ፡—
ተከተለኝ ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ተከተለው ።
፲፭ በቤቱም ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፥ ብዙ ፡
ቀራጮችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ከኢየሱስና ፡ ከደቀ ፡
መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጡ ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፡ ይከ
ተሉትም ፡ ነበር ። ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያንም ፡ ከቀ
፲፮ ራጮችና ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ ሲበላ ፡ አይ
ተው ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— ከቀራጮችና ፡
ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ የሚበላና ፡ የሚጠጣ ፡ ስለ ፡
ምንድር ፡ ነው ? አሉ ። ኢየሱስም ፡ ሰምቶ ፡—
፲፯ ሕመምተኞች ፡ እንጂ ፡ ብርቱዎች ፡ ባለ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አያስፈልጋቸውም ፤ ኃጢአተኞችን ፡
እንጂ ፡ ጻድቃንን ፡ ልጠራ ፡ አልመጣሁም ፡ አላ
ቸው ።

፲፰ የዮሐንስ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትና ፡ ፈሪሳውያን ፡
ይጦሙ ፡ ነበር ። መጥተውም ፡— የዮሐንስና ፡
የፈሪሳውያን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ የሚጦሙት ፡
የአንተ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ግን ፡ የማይጦሙት ፡
፲፱ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አሉት ። ኢየሱስም ፡ አላ
ቸው ፡— ሙሽራው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሳለ ፡ ሚዜ
ዎች ፡ ሊጦሙ ፡ ይችላሉን ? ሙሽራው ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ሳለ ፡ ሊጦሙ ፡ አይችሉም ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፡
ሙሽራው ፡ ከእነርሱ ፡ የሚወሰድበት ፡ ወራት ፡
ይመጣል ፤ በዚያ ፡ ወራትም ፡ ይጦማሉ ። በአ ፳፩
ረጀ ፡ ልብስ ፡ አዲስ ፡ እራፊ ፡ የሚጥፍ ፡ የለም ፡
ቢደረግ ፡ ግን ፡ አዲሱ ፡ መጣፊያ ፡ አሮጌውን ፡
ይበጭቀዋል ፡ መቀደዱም ፡ የበሰ ፡ ይሆናል ።
በአረጀ ፡ አቁማዳም ፡ አዲስ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ፳፪
የሚያኖር ፡ የለም ፤ ቢደረግ ፡ ግን ፡ የወይን ፡
ጠጁ ፡ አቁማዳውን ፡ ያፈነዳል ፡ የወይኑም ፡ ጠጅ ፡
ይፈሳል ፡ አቁማዳውም ፡ ይጠፋል ፡ አዲሱን ፡ የወ
ይን ፡ ጠጅ ፡ ግን ፡ በአዲስ ፡ አቁማዳ ፡ ያኖራሉ ።
በሰንበትም ፡ በእርሻ ፡ መካከል ፡ ሲያልፍ ፡ ደቀ ፡ ፳፫
መዛሙርቱ ፡ እየሄዱ ፡ እሸት ፡ ይቀጥፉ ፡ ጀመር ።
ፈሪሳውያንም ፡— እነሆ ፤ በሰንበት ፡ ያልተፈቀ ፳፬
ደውን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያደርጋሉ ? አሉት ። እር ፳፭
ሱም ፡— ዳዊት ፡ ባስፈለገውና ፡ በተራበ ፡ ጊዜ ፡
እርሱ ፡ አብረውት ፡ ከነበሩት ፡ ጋር ፡ ያደረገውን ፡
አብያተር ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ፳፮
እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ ከካህናት ፡
በቀር ፡ መብላቱ ፡ ያልተፈቀደውን ፡ የመሥዋዕ

፩ ፡ ፵—፵፪ ፤ ማቴ. ፰ ፥ ፪—፬ ፤ ሉቃ. ፭ ፥ ፲፪—፲፮ ። ፵፪ ፤ ዘሌዋ. ፲፬ ፥ ፪— ፴፪ ።

፪ ፡ ፩—፲፪ ፤ ማቴ. ፱ ፥ ፪—፰ ፤ ሉቃ. ፭ ፥ ፲፰—፳፮ ። ፭ ፤ ም. ፲፥፱፪ ። ፮ ፤ ኢሳ. ፵፫፥፳፭ ። ፲፪ ፤ ም. ፭፥፳፪ ። ፲፬— ፳፪ ፤ ማቴ. ፱ ፥ ፱—፲፯ ፤ ሉቃ. ፭ ፥ ፳፯—፴፱ ። ፳፫—፳፰ ፤ ዘዳግ. ፳፫ ፥ ፳፭ ፤ ማቴ. ፲፪ ፥ ፩— ፰ ፤ ሉቃ. ፮ ፥ ፩—፭ ። ፳፰ ፤ ፩ ሳሙ. ፳፩ ፥ ፩—፮ ። ፳፯ ፤ ፩ ሳሙ. ፳፪ ፥ ፭ ፤ ፩ ዜና ፳፬ ፥ ፮ ፤ ዘሌዋ. ፳፬ ፥ ፱— ፱ ።

ትን ፡ እንጀራ ፡ እንደ ፡ በላ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ለነበ
ሩት ፡ እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ ከቶ ፡ አላነበባችሁምን ?
፳፭፡ አላቸው ። ደግሞ ፡— ሰንበት ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ተፈጥ
ሮአል ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ሰንበት ፡ አልተፈጠ
ረም ፡ እንዲሁም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ለሰንበት ፡ እንኳ ፡
ጌታዋ ፡ ነው ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ደግሞም ፡ ወደ ፡ ምኵራብ ፡ ገባ ። በዚያም ፡
፪፡ እጁ ፡ የሰለለች ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ሊከሱትም ፡ በሰ
ንበት ፡ ይፈውሰው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይጠባበቁት ፡
፫፡ ነበር ። እጁ ፡ የሰለለችውንም ፡ ሰው ፡— ተነሥ
፬፡ ተህ ፡ ወደ ፡ መካከል ፡ ና ፡ አለው ። በሰንበት ፡ በጎ
ማድረግ ፡ ተፈቅዶአልን ፡ ወይስ ፡ ክፉ ? ነፍስ ፡
ማዳንን ፡ ወይስ ፡ መግደል ? አላቸው ፡ እነርሱም ፡
፭፡ ዝም ፡ አሉ ። ስለ ፡ ልባቸውም ፡ ድንዛዜ ፡ አዝኖ ፡
ዙሪያውን ፡ እየተመለከተ ፡ በቍጣ ፡ አያቸው ፡
ሰውየውንም ፡— እጅህን ፡ ዘርጋ ፡ አለው ። ዘረ
፮፡ ጋትም ፡ እጁም ፡ ዳነች ። ፈሪሳውያንም ፡ ወጥ
ተው ፡ ወዲያው ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ እንዲያ
ጠፉት ፡ ከሄሮድስ ፡ ወገን ፡ ጋር ፡ ተማከሩበት ።
፯፡ ኢየሱስም ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
ባሕር ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ፤ ከገሊላ ፡ የመጡም ፡ ብዙ ፡
፰፡ ሰዎች ፡ ተከተሉት ፤ እንዴት ፡ ትልቅ ፡ ነገርም ፡
እንዳደረገው ፡ ሰምተው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ከይ
ሁዳ ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ ከኤዶምያስም ፡ ከዮርዳ
ኖስ ፡ ማዶም ፡ ከጢሮስና ፡ ከሲዶና ፡ ምድርም ፡
፱፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ። ሰዎቹም ፡ እንዳያጋፉት ፡
ታንኳን ፡ ያቆዩለት ፡ ዘንድ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡
፲፡ አዘዛቸው ፤ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አድኖ ፡ ነበርና ፡
ስለዚህም ፡ ሥቃይ ፡ ያለባቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዳያ
፲፩፡ ስሱት ፡ ይወድቁበት ፡ ነበር ። ርኩሳን ፡ መናፍስ
ትም ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ተደፍተው ፡—
አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነህ ፡ እያሉ ፡
፲፪፡ ጮኹ ። እንዳይገልጡትም ፡ በጣም ፡ አዘዛቸው ።
፲፫፡ ወደ ፡ ተራራም ፡ ወጣ ፡ ራሱም ፡ የወደዳቸ
ውን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠራ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሄዱ ።
፲፬፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እንዲኖሩና ፡ ለመስበክ ፡ እን
፲፭፡ ዲልካቸው ፡ ድውዮችንም ፡ ሊፈውሱ ፡ አጋን
ንትንም ፡ ሊያወጡ ፡ ሥልጣን ፡ ይሆንላቸው ፡
፲፮፡ ዘንድ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ አደረገ ፤ ስምዖንንም ፡
፲፯፡ ጴጥሮስ ፡ ብሎ ፡ ሰየመው ፤ የዘብዴዎስንም ፡ ልጅ ፡
ያዕቆብን ፡ የያዕቆብንም ፡ ወንድም ፡ ዮሐንስን ፡
በአኔርጌስ ፡ ብሎ ፡ ሰየማቸው ፤ የነጐድጓድ ፡
፲፰፡ ልጆች ፡ ማለት ፡ ነው ፤ እንድርያስንም ፡ ፊልጶስ
ንም ፡ በርተሎሜዎስንም ፡ ማቴዎስንም ፡ ቶማስ
ንም ፡ የአልፍዮስን ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብንም ፡ ታዴዎስ
ንም ፡ ቀነናዊውንም ፡ ስምዖንን ፡ አሳልፎ ፡ የሰ ፲፱፡
ጠውንም ፡ የአስቆሮቱን ፡ ይሁዳን ።

ወደ ፡ ቤትም ፡ መጡ ፤ እንጀራም ፡ መብላት ፡ ፳፡
ስንኳ ፡ እስኪ ሳናቸው ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ብዙ ፡
ሰዎች ፡ ተሰበሰቡ ። ዘመዶቹም ፡ ሰምተው ፡— ፳፩፡
አበደ ፡ ብለዋልና ፡ ሊይዙት ፡ ወጡ ። ከኢየሩሳ ፳፪፡
ሌም ፡ የወረዱ ፡ ጻፎችም ፡— ብዔል ፡ ዘቡል ፡
አለበት ፡ ደግሞ ፡— በአጋንንት ፡ አለቃ ፡ አጋንን
ትን ፡ ያወጣል ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ። እነርሱንም ፡ ፳፫፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡ በምሳሌ ፡ አላቸው ፡— ሰይ
ጣን ፡ ሰይጣንን ፡ ሊያወጣው ፡ እንዴት ፡ ይች
ላል ? መንግሥትም ፡ እርስ ፡ በርስዋ ፡ ከተለያ ፳፬፡
ች ፡ ያች ፡ መንግሥት ፡ ልትቆም ፡ አትችልም ፤
ቤትም ፡ እርስ ፡ በርሱ ፡ ከተለያየ ፡ ያ ፡ ቤት ፡ ፳፭፡
ሊቆም ፡ አይችልም ። ሰይጣንም ፡ ራሱን ፡ ተቃ ፳፮፡
ውሞ ፡ ከተለያየ ፡ መጨረሻ ፡ ይሆንበታል ፡ እንጂ ፡
ሊቆም ፡ አይችልም ። ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ ፳፯፡
ኃይለኛውን ፡ ሳያስር ፡ ወደ ፡ ኃይለኛው ፡ ቤት ፡
ገብቶ ፡ ዕቃውን ፡ ሊበዘብዝ ፡ የሚችል ፡ የለም ፡
ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ቤቱን ፡ ይበዘብዛል ።

እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ኃጢ ፳፰፡
አት ፡ ሁሉ ፡ የሚሰደብትም ፡ስድብ ፡ ሁሉ ፡ ይሰረ
ይላቸዋል ፤ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ የሚሰደብ ፳፱፡
ሁሉ ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ ኃጢአት ፡ ዕዳ ፡ ይሆን
በታል ፡ እንጂ ፡ ለዘላለም ፡ አይሰረይለትም ።
ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ አለበት ፡ ይሉ ፡ ነበርና ። ፴፡

እናቱና ፡ ወንድሞቹም ፡ መጡ ፡ በውጭም ፡ ፴፩፡
ቆመው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ልከው ፡ አስጠሩት ። ብዙ ፡ ፴፪፡
ሰዎችም ፡ በዙሪያው ፡ ተቀምጠው ፡ ነበሩና ፡—
እነሆ ፡ እናትህ ፡ ወንድሞችህም ፡ በውጭ ፡
ቆመው ፡ ይፈልጉሃል ፡ አሉት ። መልሶም ፡— ፴፫፡
እናቴ ፡ ማን ፡ ናት ? ወንድሞቼስ ፡ እነ ፡ ማን ፡
ናቸው ? አላቸው ። በዙሪያው ፡ ተቀምጠው ፡ ፴፬፡
ወደ ፡ ነበሩትም ፡ ተመለከተና ፡— እነሆ ፡ እናቴ ፡
ወንድሞቼም ። የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ፴፭፡
የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ወንድሜ ፡ ነው ፡
እኅቴም ፡ እናቴም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ደግሞም ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ሊያስተምር ፡ ጀመረ ። ፩፡
እጅግ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ስለ ፡ ተሰ
በሰበ ፡ እርሱ ፡ በታንኳ ፡ ገብቶ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ተቀመጠ ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ነበሩ ። በምሳሌም ፡ ብዙ ፡ ያስተም ፪፡
ራቸው ፡ ነበር ። በትምህርቱም ፡ አላቸው ፡— ፫፡
ስሙ ። እነሆ ፡ ዘሪ ፡ ሊዘራ ፡ ወጣ ። ሲዘራም ፡ ፬፡ ፭
አንዳንዱ ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡ ወደቀና ፡ ወፎች ፡

፪ ። ፳፯ ፡ ዘዳግ. ፭ ÷ ፲፮ ።

፫ ። ፭ — ፯ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፱ — ፲፬ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፯ — ፲፭ ። ፮ ፡ ማቴ. ፳፪ ÷ ፲፯ ። ፯ ፡ ፰ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፲ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፭ ፡ ፯ ÷ ፱፯ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፱ ። ፲፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፱ ፡ ፭ ÷ ፯ ፡ ፲፭ ÷ ፴፱ ፡ ማቴ. ፰ ÷ ፳፭ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፱ ። ፲፪ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፲፯ ። ፲፫ — ፲፭ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፭ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ፲፯ — ፲፱ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፪ — ፱ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፩ — ፲፯ ፡ የሐዋ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፯ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፵፫ ። ፳፪ ፡ ማቴ. ፱ ÷ ፴፱ ። ፳፫ — ፳፭ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፳፭ — ፳፱ ፡ ሉቃ. ፲፭ ÷ ፲፯ — ፳፪ ። ፳፭ — ፳፰ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፴፭ ፡ ፴፪ ። ፴፭ — ፴፯ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፵፯ — ፶ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፱ — ፳፭ ።

፭ ። ፭ — ፮ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፭ — ፳፫ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፱ — ፲፭ ።

፭፡ መጥተው ፡ በሉት ። ሌላውም ፡ ብዙ ፡ መሬት ፡ በሌለበት ፡ በጭንጫ ፡ ላይ ፡ ወደቀና ፡ ጥልቅ ፡
፮፡ መሬት ፡ ስላልነበረው ፡ ወዲያው ፡ በቀለ ፤ ፀሐ ይም ፡ ሲወጣ ፡ ጠወለገ ፡ ሥርም ፡ ስላልነበረው ፡
፯፡ ደረቀ ። ሌላውም ፡ በእሾህ ፡ መካከል ፡ ወደቀ ፡ እሾህም ፡ ወጣና ፡ አነቀው ፡ ፍሬም ፡ አልሰጠም ።
፰፡ ሌላውም ፡ በመልካም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ወደቀና ፡ ወጥቶ ፡ አድጎ ፡ ፍሬ ፡ ሰጠ ፡ አንዱም ፡ ሠላሳ ፡ አን
፱፡ ዱም ፡ ስድሳ ፡ አንዱም ፡ መቶ ፡ አፈራ ። የሚ ሰማ ፡ ጆሮ ፡ ያለው ፡ ይስማ ፡ አለ ።
፲፡ ብቻውንም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ በዙሪያው ፡ የነበሩት ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ምሳሌው ፡ ጠየ
፲፩፣፲፪፡ ቁት ። እንዲህም ፡ አላቸው ፡ ፦ ለእናንተ ፡ የእግ ዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡ ተሰጥቶአችኋል ፤ በውጭ ፡ ላሉት ፡ ግን ፡
ኢይተው ፡ እንዲያዩ ፡ እንዳይመለከቱም ፡ ሰምተውም ፡ እንዲሰሙ ፡ እንዳያስተውሉም ፡ እንዳይመለሱ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እንዳይሰረይላቸው ፡
፲፫፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በምሳሌ ፡ ይሆንባቸዋል ። አላቸውም ፦ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ አታውቁምን ? እንዴ
፲፬፡ ትስ ፡ ምሳሌዎቹን ፡ ሁሉ ፡ ታውቃላችሁ ? ዘሪው ፡
፲፭፡ ቃሉን ፡ ይዘራል ። ቃልም ፡ በተዘራበት ፡ በመ ንገድ ፡ ዳር ፡ የሆኑት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ በሰ ሙት ፡ ጊዜም ፡ ሰይጣን ፡ ወዲያው ፡ መጥቶ ፡ በልባቸው ፡ የተዘራውን ፡ ቃል ፡ ይወስዳል ።
፲፮፡ እንዲሁም ፡ በጭንጫ ፡ ላይ ፡ የተዘሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ቃሉንም ፡ ሰምተው ፡ ወዲያው ፡ በደ
፲፯፡ ስታ ፡ ይቀበሉታል ፡ ለጊዜውም ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በእነርሱ ፡ ሥር ፡ የላቸውም ፡ ኋላም ፡ በቃሉ ፡ ምክንያት ፡ መከራ ፡ ወይም ፡ስደት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡
፲፰፡ ወዲያው ፡ ይሰናከላሉ ። በእሾህም ፡ የተዘሩት ፡ ሌሎች ፡ ናቸው ፡ ቃሉን ፡ የሰሙት ፡ እነዚህ ፡
፲፱፡ ናቸው ፡ የዚህም ፡ ዓለም ፡ አሳብና ፡ የባለጠግነት ፡ ማታለል ፡ የሌላውም ፡ ነገር ፡ ምኞት ፡ ገብተው ፡
፳፡ ቃሉን ፡ ያንቃሉ ፡ የማያፈራም ፡ ይሆናል ። በመ ልካምም ፡ መሬት ፡ የተዘሩት ፡ ቃሉን ፡ ሰምተው ፡ የሚቀበሉት ፡ አንዱም ፡ ሠላሳ ፡ አንዱም ፡ ስድሳ ፡ አንዱም ፡ መቶ ፡ ፍሬ ፡ የሚያፈሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
፳፩፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡ ፦ መብራትን ፡ ከዕን ቅብ ፡ ወይስ ፡ ከአልጋ ፡ በታች ፡ ሊያኖሩት ፡ ያመ ጡታልን ? በመቅረዝ ፡ ላይ ፡ ሊያኖሩት ፡ አይ
፳፪፡ ደለምን ? እንዲገለጥ ፡ ባይሆን ፡ የተሰወረ ፡ የለ ምና ፤ ወደ ፡ ግልጥ ፡ እንዲመጣ ፡ እንጂ ፡ የተሸ
፳፫፡ ሸገ ፡ የለም ። የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡ ያለው ፡ ቢኖር ፡
፳፬፡ ይስማ ። አላቸውም ፦ ምን ፡ እንድትሰሙ ፡ ተጠበቁ ። በምትሰፍሩበት ፡ መስፈሪያ ፡ ይሰፈ ርላችኋል ፡ ለእናንተም ፡ ይጨመርላችኋል ።
፳፭፡ ላለው ፡ ይሰጠዋልና ፤ ከሌለውም ፡ ያው ፡ ያለው ፡ እንኳ ፡ ይወሰድበታል ።

እርሱም ፡ አለ ፦ በምድር ፡ ዘርን ፡ እንደሚ ዘራ ፡ ሰው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ እን ደዚህ ፡ ናት ፤ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ይተኛልም ፡ ይነ ሣልም ፡ እርሱም ፡ እንዴት ፡ እንደሚሆን ፡ ሳያ ውቅ ፡ ዘሩ ፡ ይበቅላል ፡ ያድግማል ። ምድሪ ቱም ፡ አውቃ ፡ በመጀመሪያ ፡ ቡቃያ ፡ ኋላም ፡ ዛላ ፡ ኋላም ፡ በዛላው ፡ ፍጹም ፡ ሰብል ፡ ታፈራ ለች ። ፍሬ ፡ ግን ፡ ሲበስል ፡ መከር ፡ ደርሶአልና ፡ ወዲያው ፡ ማጭድ ፡ ይልክል ።
እርሱም ፡ አለ ፦ የእግዚአብሔርን ፡ መን ግሥት ፡ በምን ፡ እናስመስላታለን ? ወይስ ፡ በምን ፡ ምሳሌ ፡ እንመስላታለን ? እንደ ፡ ሰና ፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ናት ፡ እርስዋም ፡ በምድር ፡ በተ ዘራች ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ካለ ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ ታን ሳለች ፤ በተዘራችም ፡ ጊዜ ፡ ትወጣለች ፡ ከአት ክልትም ፡ ሁሉ ፡ የምትበልጥ ፡ ትሆናለች ፤ የሰ ማይ ፡ ወፎችም ፡ በጥላዋ ፡ ሊሰፍሩ ፡ እስኪችሉ ፡ ታላላቅ ፡ ቅርንጫፎች ፡ ታደርጋለች ።
መስማትም ፡ በሚችሉበት ፡ መጠን ፡ እነዚ ህን ፡ በሚመስል ፡ በብዙ ፡ ምሳሌ ፡ ቃሉን ፡ ይነ ግራቸው ፡ ነበር ፤ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ ግን ፡ አልነገራቸ ውም ። ለብቻቸውም ፡ ሲሆኑ ፡ ነገሩን ፡ ሁሉ ፡ ለገዛ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ይፈታላቸው ፡ ነበር ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ፦ ወደ ፡ ማዶ ፡ እንሻገር ፡ አላቸው ። ሕዝቡንም ፡ ትተው ፡ በታ ንኳ ፡ እንዳለ ፡ ወሰዱት ። ሌሎች ፡ ታንኳዎ ችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ብርቱ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ተነሣና ፡ ውኃ ፡ በታንኳይቱ ፡ እስኪሞላ ፡ ድረስ ፡ ማዕበሉ ፡ በታንኳይቱ ፡ ይገባ ፡ ነበር ።
እርሱም ፡ በስተኋላዋ ፡ ትራስ ፡ ተንተርሶ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ እንቅተውም ፡ ፦ መምህር ፡ ሆይ ፡ ስን ጠፋ ፡ አይገድህምን ? አሉት ። ነቅቶም ፡ ነፋ ሱን ፡ ገሠጸው ፡ ባሕሩንም ፡ ፦ ዝም ፡ በል ፡ ፀጥ በል ፡ አለው ። ነፋሱም ፡ ተወ ፡ ታላቅ ፡ ፀጥ ታም ፡ ሆነ ። እንዲህ ፡ የምትፈሩ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ? እንዴትስ ፡ እምነት ፡ የላችሁም ? አላ ቸው ። እጅግም ፡ ፈሩና ፡ — እንግዲህ ፡ ነፋስም ፡ ባሕርም ፡ የሚታዘዙለት ፡ ይህ ፡ ማን ፡ ነው ? ተባባሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ወደ ፡ ባሕር ፡ ማዶም ፡ ወደ ፡ ጌርጌሴኖን ፡ አገር ፡ መጡ ። ከታንኳይቱም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ የያዘው ፡ ሰው ፡ ከመቃብር ፡ ወጥቶ ፡ ወዲያው ፡ ተገናኘው ፤ እርሱም ፡ በመቃብር ፡ ይኖር ፡ ነበር ፡ በሰንሰለትም ፡ ስንኳ ፡ ማንም ፡ ሊያስረው ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አይችልም ፡ ነበር ፤ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በእግር ፡ ብረትና ፡ በሰንሰለት ፡ ይታ ሰር ፡ ነበርና ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሰንሰለቱን ፡ ይበጣ

፬። ፲፪ ፤ ኢሳ. ፮ ÷ ፱ ፤ ፲ ። ፳፭—፳፭ ፤ ሉቃ. ፰ ÷ ፲፯—፲፰ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፳፭ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፳፯ ። ፳፱ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፪ ፤ ሉቃ. ፯ ÷ ፴፭ ። ፳፭ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፲፪ ፤ ሉቃ. ፰ ÷ ፲፰ ። ፴—፴፪ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፴፭ ፤ ፴፪ ፤ ሉቃ. ፲፫ ÷ ፲፰ ፤ ፲፱ ። ፴፫ ፤ ፴፰ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፴፱ ። ፴፭—፵፭ ፤ ማቴ. ፰ ÷ ፳፪ ፤ ፱ ÷ ፩ ፤ ሉቃ. ፰ ÷ ፳፭—፴፱ ።

፩። ፩—፳፭ ፤ ማቴ. ፰ ÷ ፳፰—፱ ÷ ፩ ፤ ሉቃ. ፰ ÷ ፳፭—፴፱ ።

ጥስ ፡ እግር ፡ ብረቱንም ፡ ይሰባብር ፡ ነበር ። ሊያ
፭፡ ሸንፈውም ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ፡ ሁልጊ
ዜም ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ በመቃብርና ፡ በተራራ ፡
ሆኖ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ፡ ሰውነቱንም ፡ በድንጋይ ፡
፮፡ ይቧጭር ፡ ነበር ። ኢየሱስንም ፡ ከሩቅ ፡ ባየ ፡
፯፡ ጊዜ ፡ ሮጠ ፡ ሰገደለት ፡ በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ እየ
ጮኸ ፡— የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ሆይ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ? እንዳ
ትሣቅየኝ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምልሃለሁ ፡ አለ ፡
፰፡ አንተ ፡ ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ ከዚህ ፡ ሰው ፡ ውጣ ፡
፱፡ ብሎት ፡ ነበርና ። ስምህ ፡ ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡
ጠየቀው ። ብዙዎች ፡ ነንና ፡ ስሜ ፡ ሌጌዎን ፡ (1)
፲፡ ነው ፡ አለው ። ከአገርም ፡ ውጭ ፡ እንዳይሰዳ
፲፩፡ ቸው ፡ አጥብቆ ፡ ለመነው ። በዚያም ፡ በተራራ ፡
ዋግ ፡ ብዙ ፡ የአሪያ ፡ መንጋ ፡ ይሰማራ ፡ ነበርና ፡—
፲፪፡ ወደ ፡ እሪያዎቹ ፡ እንድንገባ ፡ ስደደን ፡ ብለው ፡
፲፫፡ ለመኑት ። ኢየሱስም ፡ ፈቀደላቸው ። ርኩሳን ፡
መናፍስቱም ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ እሪያዎቹ ፡ ገቡ ፡
ሁለት ፡ ሺህም ፡ የሚያህል ፡ መንጋ ፡ ከአፋፉ ፡
ወደ ፡ ባሕር ፡ ተጣደፉና ፡ በባሕር ፡ ሰጠሙ ።
፲፬፡ እረኞቹም ፡ ሸሽተው ፡ በከተማውና ፡ በአገሩ ፡
አወሩ ፡ ነገሩም ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለማየት ፡
፲፭፡ መጡ ። ወደ ፡ ኢየሱስም ፡ መጡ ፡ አጋንንትም ፡
ያደሩበትን ፡ ሌጌዎንም ፡ የነበረበትን ፡ ሰው ፡
ተቀምጦ ፡ ለብሶም ፡ ልቡም ፡ ተመልሶ ፡ አዩና ፡
፲፮፡ ፈሩ ። ያዩት ፡ ሰዎችም ፡ አጋንንት ፡ ላደሩበት ፡
ሰው ፡ የሆነውንና ፡ ስለ ፡ እሪያዎቹ ፡ ተረከላቸው ።
፲፯፡ ከአገራቸውም ፡ እንዲሄድላቸው ፡ ይለምኑት ፡
፲፰፡ ጀመር ። ወደ ፡ ታንኳይቱም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ አጋ
ንንት ፡ አድረውበት ፡ የነበረው ፡ ሰው ፡ ከእርሱ ፡
፲፱፡ ጋር ፡ እንዲኖር ፡ ለመነው ። ኢየሱስም ፡ አልፈ
ቀደለትም ፡ ነገር ፡ ግን ፡— ወደ ፡ ቤትህ ፡ በቤተ ፡
ሰዎችህ ፡ ዘንድ ፡ ሄደህ ፡ ጌታ ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡
ታላቅ ፡ ነገር ፡ እንዳደረገልህ ፡ እንዴትስ ፡ እንደ ፡
፳፡ ማረህ ፡ አውራላቸው ፡ አለው ። ሄዶም ፡ ኢየ
ሱስ ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ እንዳደረገ
ለት ፡ አሥር ፡ ከተማ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ይሰብክ ፡
ጀመር ። ሁሉም ፡ ተደነቁ ።
፳፩፡ ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ በታንኳይቱ ፡ ወደ ፡ ማዶ ፡
ከተሻገረ ፡ በኋላ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
፳፪፡ ተሰበሰቡ ። በባሕርም ፡ አጠገብ ፡ ነበር ። ኢያ
ኢሮስ ፡ የተባለ ፡ ከምኩራብ ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡
መጣ ፡ ባየውም ፡ ጊዜ ፡ በእግሩ ፡ ላይ ፡ ወደቀና ፡—
፳፫፡ ታናሽቱ ፡ ልጄ ፡ ልትሞት ፡ ቀርባለችና ፡ እንድ
ትድንና ፡ በሕይወት ፡ እንድትኖር ፡ መጥተህ ፡
እጅህን ፡ ጫንባት ፡ ብሎ ፡ አጥብቆ ፡ ለመነው ።
፳፬፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሄደ ። ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ ተከ
ተሉት ፡ አጋፉትም ።
፳፭፡ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመትም ፡ ጀምሮ ፡ ደም ፡
፳፮፡ የሚፈሳት ፡ ሴት ፡ ነበረች ። ከብዙ ፡ ባለ ፡ መድ

(1) ሌጌዎን ፡ ማለት ፡ ጭፍራ ፡ ማለት ፡ ነው ።

ኃኒቶችም ፡ ብዙ ፡ ተጣቀየች ፡ ገንዘብዋንም ፡
ሁሉ ፡ ከስራ ፡ ባሰባት ፡ እንጂ ፡ ምንም ፡ አልተ
ጠቀመችም ፡ የኢየሱስንም ፡ ወሬ ፡ ሰምታ ፡ በስ ፳፯፡
ተኳላው ፡ በሰዎች ፡ መካከል ፡ መጥታ ፡ ልብሱን ፡
ዳሰሰች ፡— ልብሱን ፡ ብቻ ፡ የዳሰስሁ ፡ እንደ ፡ ፳፰፡
ሆነ ፡ እድናለሁ ፡ ብላለችና ። ወዲያውም ፡ የደ ፳፱፡
ምዋ ፡ ምንጭ ፡ ደረቀ ፡ ከሥቃይዋም ፡ እንደ ፡
ዳነች ፡ በሰውነትዋ ፡ አወቀች ። ወዲያውም ፡ ፴፡
ኢየሱስ ፡ ከእርሱ ፡ ኃይል ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ በገዛ ፡
ራሱ ፡ አውቆ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡—
ልብሴን ፡ የዳሰሰ ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። ደቀ ፡ መዛ ፴፩፡
ሙርቱም ፡— ሕዝቡ ፡ ሲያጋፋህ ፡ እያየህ ፡— ማን ፡
ዳሰሰኝ ፡ ትላለህን ? አሉት ። ይህንም ፡ ያደረገች ፴፪፡
ውን ፡ ለማየት ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ይመለከት ፡ ነበር ።
ሴቲቱ ፡ ግን ፡ የተደረገላትን ፡ ስላወቀች ፡ እየ ፴፫፡
ፈራች ፡ እየተንቀጠቀጠችም ፡ መጥታ ፡ በፊቱ ፡
ተደፋች ፡ እውነቱንም ፡ ሁሉ ፡ ነገረችው ። እር ፴፬፡
ሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፡ እምነትሽ ፡ አድኖሻል ፡
በሰላም ፡ ሂጂ ፡ ከሥቃይሽም ፡ ተፈወሽ ፡ አላት ።
እርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ከምኩራብ ፡ አለቃው ፡ ፴፭፡
ቤት ፡ ዘንድ ፡ የመጡት ፡— ልጅህ ፡ ሞታለች ፡
ስለ ፡ ምን ፡ መምህሩን ፡ አሁን ፡ ታደክመዋለህ ?
አሉት ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ የተናገሩትን ፡ ቃል ፡ ፴፮፡
አድምጦ ፡ ለምኩራቡ ፡ አለቃ ፡— እመን ፡ ብቻ ፡
እንጂ ፡ አትፍራ ፡ አለው ። ከጴጥሮስም ፡ ከያዕቆ ፴፯፡
ብም ፡ ከያዕቆብም ፡ ወንድም ፡ ከዮሐንስ ፡ በቀር ፡
ማንም ፡ እንዲከተለው ፡ አልፈቀደም ። ወደ ፡ ፴፰፡
ምኩራቡ ፡ አለቃ ፡ ቤትም ፡ መጥቶ ፡ ሰዎች ፡
ሲንጫጩና ፡ ሲያለቅሱ ፡ ዋይታም ፡ ሲያበዙ ፡
አየ ፡ ገብቶም ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ትንጫጫላችሁ ፡ ፴፱፡
ታለቅሳላችሁም ? ብላቲናይቱ ፡ ተኝታለች ፡
እንጂ ፡ አልሞተችም ፡ አላቸው ። በጣምም ፡ ፵፡
ሳቁበት ። እርሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ አስወጥቶ ፡ የብ
ላቲናይቱን ፡ አባትና ፡ እናትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
የነበሩትንም ፡ ይዞ ፡ ብላቲናይቱ ፡ ወዳለችበት ፡
ገባ ። የብላቲናይቱንም ፡ እጅ ፡ ይዞ ፡— ጣሊታ ፡ ፵፩፡
ቁሚ ፡ አላት ፡ ፍችውም ፡ አንቺ ፡ ብላቲና ፡ ተነሽ ፡
እልሻለሁ ፡ ነው ። ብላቲናይቱም ፡ የአሥራ ፡ ፵፪፡
ሁለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረችና ፡ ወዲያው ፡ ቆማ ፡
ተመላለሰች ። ወዲያውም ፡ ታላቅ ፡ መገረም ፡
ተገረሙ ። ይህንም ፡ ማንም ፡ እንዳያውቅ ፡ አዋ ፵፫፡
ቀቆ ፡ አዘአቸው ፡— የምትበላውን ፡ ስጡአት ፡
አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ከዚያም ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ አገሩ ፡ መጣ ፡ ፩፡
ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ተከተሉት ። ሰንበትም ፡ ፪፡
በሆነ ፡ ጊዜ ፡ በምኩራብ ፡ ያስተምር ፡ ጀመር ፡
ብዙዎችም ፡ ሰምተው ፡ ተገረሙና ፡— እነዚህን ፡
ነገሮች ፡ ይህ ፡ ከወዴት ፡ አገኛቸው ? ለዚህ ፡ የተ
ሰጠችው ፡ ጥበብ ፡ ምንድር ፡ ናት ? በእጁም ፡

ፎ ። ፯ ፡ ም. ፪ ÷ ፲፭ ። ፳፪—ማር ፡ ማቴ. ፱ ÷ ፲፯—፳፭ ። ሉቃ. ፰ ÷ ፵፩—፶፮ ። ፳፮ ፡ ም. ፪ ÷ ፲ ። ፴ ፡ ሉቃ. ፯ ፡ ፲፱ ። ፴፱ ፡ ም. ፲ ÷ ፶፪ ። ፴፯ ፡ ም. ፱ ፡ ፪ ፡ ፲፱ ÷ ፴፫ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፩ ።

ፏ ። ፩—፯ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፶፫—፶፰ ፡ ሉቃ. ፬ ÷ ፲፯—፴ ።

የሚደረገ ፡ እንደነዚህ ፡ ያለ ፡ ተአምራት ፡ ምን
፫ ድር ፡ ናቸው ? ይህስ ፡ ጸራቢው ፡ የማርያም ፡
ልጅ ፡ የያዕቆብም ፡ የዮሳም ፡ የይሁዳም ፡ የስምዖ
ንም ፡ ወንድም ፡ አይደለምን ? እኅቶቹስ ፡ በዚህ ፡
በእኛ ፡ ዘንድ ፡ አይደሉምን ? አሉ ፡ ይሰናከሉ
፬ በትም ፡ ነበር ። ኢየሱስም ፡— ነቢይ ፡ ከገዛ ፡ አገ
ራና ፡ ከገዛ ፡ ዘመዶቹ ፡ ከገዛ ፡ ቤቱም ፡ በቀር ፡
፭ ሳይከበር ፡ አይቀርም ፡ አላቸው ። በዚያም ፡ በጥ
ቂቶች ፡ ድውዮች ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ጭኖ ፡ ከመፈ
ወስ ፡ በቀር ፡ ተአምር ፡ ሊያደርግ ፡ ምንም ፡ አል
፮ ቻለም ። ስለ ፡ አለማመናቸውም ፡ ተደነቀ ።

በመንደሮችም ፡ እያስተማረ ፡ ይዞር ፡ ነበር ።
፯ አሥራ ፡ ሁለቱንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠራ ፡ ሁለት ፡
ሁለቱንም ፡ ይልካቸው ፡ ጀመር ፡ በርኩሳን ፡
፰ መናፍስትም ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ሰጣቸው ፡ ለመ
ንገድም ፡ ከበትር ፡ በቀር ፡ እንጀራም ፡ ቢሆን ፡
ከረጢትም ፡ ቢሆን ፡ መሐለቅም ፡ በመቀነታ
፱ ቸው ፡ ቢሆን ፡ እንዳይዙ ፡ አዘዛቸው ። በእግ
ራችሁ ፡ ጫማ ፡ አድርጉ ፡ እንጂ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡
፲ ጠባብ ፡ አትልበሱ ፡ አለ ። በማናቸውም ፡ ስፍራ ፡
ወደ ፡ ቤት ፡ ብትገቡ ፡ ከዚያ ፡ እስክትወጡ ፡
፲፩ ድረስ ፡ በዚያው ፡ ተቀመጡ ። ከማይቀበሉአች
ሁና ፡ ከማይሰሙአችሁ ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡
ወጥታችሁ ፡ ምስክር ፡ ይሆንባቸው ፡ ዘንድ ፡ ከእ
ግራችሁ ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ትቢያ ፡ አራግፉ ።
እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ከዚያች ፡ ከተማ ፡ ይልቅ ፡
ለሰዶምና ፡ ለገሞራ ፡ በፍርድ ፡ ቀን ፡ ይቀልላቸ
፲፪ ዋል ፡ አላቸው ። ወጥተውም ፡ ንስሐ ፡ እንዲገቡ ፡
፲፫ ሰበኩ ፡ ብዙ ፡ አጋንንትንም ፡ አወጡ ፡ ብዙ ፡
ድውዮችንም ፡ ዘይት ፡ እየቀቡ ፡ ፈወሱአቸው ።
፲፬ ስሙም ፡ ተገልጦአልና ፡ ንጉሥ ፡ ሄሮድስ ፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡— መጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፡ ከሙታን ፡
ተነሥቶአል ፡ ስለዚህም ፡ ኃይል ፡ በእርሱ ፡ ይደ
፲፭ ረጋል ፡ አለ ። ሌሎችም ፡— ኤልያስ ፡ ነው ፡ አሉ ፡
ሌሎችም ፡— ከነቢያት ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ነቢይ ፡
፲፮ ነው ፡ አሉ ። ሄሮድስ ፡ ግን ፡ ሰምቶ ፡— እኔ ፡
ራሱን ፡ ያስቈረጥሁት ፡ ዮሐንስ ፡ ይህ ፡ ነው ፡
፲፯ እርሱ ፡ ከሙታን ፡ ተነሥቶአል ፡ አለ ። ሄሮድስ ፡
የወንድሙን ፡ የፊልጶስን ፡ ሚስት ፡ ሄሮድያዳን ፡
አግብቶ ፡ ነበርና ፡ በእርስዋ ፡ ምክንያት ፡ ራሱ ፡
ልኮ ፡ ዮሐንስን ፡ አስይዞ ፡ በወኅኒ ፡ አሳስሮት ፡
፲፰ ነበር ። ዮሐንስ ፡ ሄሮድስን ፡— የወንድምህ ፡
ሚስት ፡ ለአንተ ፡ ልትሆን ፡ አልተፈቀደም ፡
፲፱ ይለው ፡ ነበርና ። ሄሮድያዳ ፡ ግን ፡ ተቃውማው ፡
ልትገድለው ፡ ትፈልግ ፡ ነበር ፡ አልቻለችም ፡
፳ ሄሮድስ ፡ ዮሐንስ ፡ ጻድቅና ፡ ቅዱስ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አውቆ ፡ ይፈራውና ፡ ይጠባበቀው ፡ ነበር ፡
እርሱንም ፡ ሰምቶ ፡ በብዙ ፡ ነገር ፡ ያመነታ ፡ ነበር ፡
፳፩ በደስታም ፡ ይሰማው ፡ ነበር ። ሄሮድስም ፡ በተወ
ለደበት ፡ ቀን ፡ ለመኳንንቱና ፡ ለሻለቆቹ ፡ ለገሊ
ላም ፡ ሹማምንት ፡ ግብር ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ፡ ምቹ ፡
፳፪ ቀን ፡ ሆነላትና ፡ የሄሮድያዳ ፡ ልጅ ፡ ገብታ ፡ ስትዘ
ፍን ፡ ሄሮድስንና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የተቀመጡትን ፡
ደስ ፡ አሰኘቻቸው ። ንጉሡም ፡ ብላቴናይቱን ፡—
፳፫ የምትወጂውን ፡ ሁሉ ፡ ለምኚኝ ፡ እሰጥሽማለሁ ፡
አላት ፡ የመንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡ ስንኳ ፡ ቢሆን ፡
፳፬ የምትለምኚውን ፡ ሁሉ ፡ እሰጥሻለሁ ፡ ብሎ ፡ ማለ
ላት ። ወጥታም ፡ ለእናትዋ ፡— ምን ፡ ልለምነው ?
፳፭ አለች ። እርስዋም ፡— የመጥምቁን ፡ የዮሐን
ስን ፡ ራስ ፡ አለች ። ወዲያውም ፡ ፈጥና ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ገብታ ፡— የመጥምቁን ፡ የዮሐንስን ፡
ራስ ፡ በወጭት ፡ አውጣ ፡ ልትሰጠኝ ፡ እወዳለሁ ፡
፳፮ ብላ ፡ ለመነችው ። ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ አዘነ ፡
ስለ ፡ መሐላው ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተቀመ
፳፯ ጡት ፡ ሊያሣፍር ፡ አልወደደም ። ወዲያውም ፡
ንጉሡ ፡ በለ ፡ ወግ ፡ ልክ ፡ ራሱን ፡ እንዲያመጣ ፡
አዘዘው ። ሄዶም ፡ በወኅኒ ፡ ራሱን ፡ ቈረጠ ፡
፳፰ ራሱንም ፡ በወጭት ፡ አምጥቶ ፡ ለብላቴናይቱ ፡
ሰጣት ፡ ብላቴናይቱም ፡ ለእናትዋ ፡ ሰጠች ።
፳፱ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሰምተው ፡ መጡ ፡ በድኑ
ንም ፡ ወስደው ፡ ቀበሩት ።

፴ ሐዋርያትም ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ተሰበሰበው ፡
ያደረጉትንና ፡ ያስተማሩትን ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ።
፴፩ እናንት ፡ ራሳችሁ ፡ ብቻችሁን ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ኑና ፡ ጥቂት ፡ ዕረፉ ፡ አላቸው ፡ የሚመጡና ፡
የሚሄዱ ፡ ብዙዎች ፡ ነበሩና ፡ ለመብላት ፡ እንኳ ፡
፴፪ ጊዜ ፡ አጡ ። በታንኳም ፡ ብቻቸውን ፡ ወደ ፡
፴፫ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄዱ ። ሰዎችም ፡ ሲሄዱ ፡ አዩአ
ቸው ፡ ብዙዎችም ፡ አወቁአቸውና ፡ ከከተሞች ፡
ሁሉ ፡ በእግር ፡ እየሮጡ ፡ ወዲያ ፡ ቀደሙአቸው ፡
ወደ ፡ እርሱም ፡ ተሰበሰቡ ። ኢየሱስም ፡ ወጥቶ ፡
፴፬ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ አየና ፡ እረኛ ፡ እንደሌላቸው ፡
በጎች ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ አዘነላቸው ፡ ብዙም ፡ ነገር ፡
ያስተምራቸው ፡ ጀመር ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብዙ ፡
፴፭ ሰዓት ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ቀርበው ፡— በታው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ነው ፡
አሁንም ፡ መሸቶአል ፡ የሚበሉት ፡ የላቸውምና ፡
፴፮ በዙሪያ ፡ ወዳሉ ፡ ገጠሮችና ፡ መንደሮች ፡ ሄደው ፡
እንጀራ ፡ ለራሳቸው ፡ እንዲገዙ ፡ አሰናብታቸው ፡
አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡— እናንተ ፡ የሚበ
፴፯ ሉትን ፡ ስጡአቸው ፡ አላቸው ። ሄደን ፡ እንጀራ ፡
በሁለት ፡ መቶ ፡ ዲናር ፡ እንግዛላቸውን ? እንዲ
በሉም ፡ እንስጣቸውን ? አሉት ። እርሱም ፡—
፴፰ ስንት ፡ እንጀራ ፡ አላችሁ ? ሂዱና ፡ እዩ ፡ አላ
ቸው ። በወቁም ፡ ጊዜ ፡— አምስት ፡ ሁለትም ፡
፴፱ ዓሣ ፡ አሉት ። ሁሉንም ፡ በየክፍሉ ፡ በለመለመ ፡
ሣር ፡ ላይ ፡ እንዲያስቀምጡአቸው ፡ አዘዛቸው ።
፵ መቶ ፡ መቶውና ፡ አምሳ ፡ አምሳው ፡ እየሆኑ ፡
፵፩ በተራ ፡ በተራ ፡ ተቀመጡ ። አምስቱንም ፡ እን
ጀራ ፡ ሁለቱንም ፡ ዓሣ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አሻ
ቅበ ፡ አየና ፡ በረከ ፡ እንጀራውንም ፡ ቈርሶ ፡ እን
ዲያቀርቡላቸው ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሰጠ ፡

፮ ፡ ፮—፲፩ ፡ ማቴ ፲ ፡ ፮ ፡ ፯ ፡ ፱—፲፫ ፡ ሉቃ ፱ ፡ ፩—፭ ። ፲፬—፳፱ ፡ ማቴ ፲፬ ፡ ፩—፲፪ ፡ ሉቃ ፱ ፡ ፯—፱ ። ፲፭ ፡ ም ፯ ፡ ፳፯ ። ፲፰ ፡ ዘሌዋ ፲፰ ፡ ፲፮ ። ፴፪—፵፬ ፡ ማቴ ፲፬ ፡ ፲፫—፳፩ ፡ ሉቃ ፱ ፡ ፲—፲፯ ፡ ዮሐ ፮ ፡ ፭—፲፫ ። ፴፱ ፡ ም ፯ ፡ ፱—፱ ፡ ማቴ ፱ ፡ ፴፯

፴፪ ሁለቱን ፥ ዓሣ ፥ ደግሞ ፥ ለሁሉ ፥ ከፈለ ። ሁሉም ፥
፴፫ በልተው ፥ ጠገቡ ፤ ከቀሩርስራሹም ፥ አሥራ ፥
ሁለት ፥ መሶብ ፥ የሞላ ፥ አነሡ ፥ ከዓሣውም ፥
፴፬ ደግሞ ። እንጀራውንም ፥ የበሉት ፥ ወንዶቹ ፥
አምስት ፥ ሺህ ፥ ነበሩ ።
፴፭ ወዲያውም ፥ ሕዝቡን ፥ ሲያሰናብት ፥ ሳለ ፥ ደቀ ፥
መዛሙርቱ ፥ በታንኳ ፥ ገብተው ፥ ወደ ፥ ማዶ ፥
ወደ ፥ ቤት ፥ ሳይዳ ፥ እንዲቀድሙት ፥ ግድ ፥ አላ
፴፮ ቸው ። ካሰናበታቸውም ፥ በኋላ ፥ ሊጸልይ ፥ ወደ ፥
፴፯ ተራራ ፥ ወጣ ። በመሸም ፥ ጊዜ ፥ ታንኳይቱ ፥ በባ
ሕር ፥ መካከል ፥ ሳለች ፥ እርሱ ፥ ብቻውን ፥ በም
፴፰ ድር ፥ ላይ ፥ ነበረ ። ነፋስ ፥ ከወደ ፥ ፊታቸው ፥ ነበ
ረና ፥ እየቀዘፉ ፥ ሲጨነቁ ፥ አይቶ ÷ ከሌሊቱ ፥ በአ
ራተኛው ፥ ክፍል ፥ በባሕር ፥ ላይ ፥ እየሄደ ፥ ወደ ፥
እነርሱ ፥ መጣ ፤ ሊያልፋቸውም ፥ ይወድ ፥ ነበር ።
፴፱ እነርሱ ፥ ግን ፥ በባሕር ፥ ላይ ፥ ሲሄድ ፥ ባዩት ፥ ጊዜ ፥
፵ ምትሀት ፥ መሰላቸውና ፥ ጮኹ ÷ ሁሉ ፥ አይተ
ውታልና ÷ ታወኩም ። ወዲያውም ፥ ተናገራቸ
ውና ፥— አይዘአችሁ ፤ እኔ ፥ ነኝ ÷ አትፍሩ ፥ አላ
፵፩ ቸው ። ወደ ፥ እነርሱም ፥ ወደ ፥ ታንኳይቱ ፥ ገባ ÷
ነፋሱም ፥ ተወ ፤ በራሳቸውም ፥ ያለ ፥ መጠን ፥
፵፪ እጅግ ፥ ተገረሙ ፤ ስለ ፥ እንጀራው ፥ አላስተዋሉ
ምና ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ልባቸው ፥ ደንገዘ ፥ ነበር ።
፵፫ ተሻግረውም ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ወደ ፥ ጌንሴሬጥ ፥
፵፬ ደረሱ ፥ ታንኳይቱንም ፥ አስጠጉ ። ከታንኳይ
፵፭ ቱም ፥ ሲወጡ ፥ ወዲያው ፥ አውቀውት ፥ በዚያች ፥
አገር ፥ ሁሉ ፥ ዙሪያ ፥ ሮጡና ፥ እርሱ ፥ እንዳለ ፥
ወደ ፥ ሰሙበት ፥ ስፍራ ፥ ሕመምተኞችን ፥ በአ
፵፮ ልጋ ፥ ላይ ፥ ያመጡ ፥ ጀመር ። በገባበትም ፥ ስፍራ ፥
ሁሉ ÷ መንደርም ፥ ከተማም ፥ ገጠርም ፥ ቢሆን ÷
በገበያ ፥ ድውዮችን ፥ ያኖሩ ፥ ነበር ፤ የልብሱንም ፥
ጫፍ ፥ እንኳ ፥ ሊዳስሱ ፥ ይለምኑት ፥ ነበር ፤ የዳ
ሰሱትም ፥ ሁሉ ፥ ዳኑ ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩ ፈሪሳውያንና ፥ ከጻፎች ፥ ወገን ፥ ከኢየሩሳሌም ፥
፪ የመጡትም ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ተሰበሰቡ ። ከደቀ ፥
መዛሙርቱም ፥ እንዳንድ ፥ በርኩስ ፥ ማለት ፥ ባል
፫ ታጠበ ፥ እጅ ፥ እንጀራ ፥ ሲበሉ ፥ አዩ ። ፈሪሳውያ
ንና ፥ አይሁድም ፥ ሁሉ ፥ የሽማግሎችን ፥ ወግ ፥
ሲጠብቁ ፥ እጃቸውን ፥ ደጋና ፥ አድርገው ፥ ሳይ
፬ ታጠቡ ፥ አይበሉምና ÷ ከገበያም ፥ ተመልሰው ፥
ካልታጠቡ ፥ አይበሉም ÷ ጽዋንም ፥ ማድጋንም ፥
የናስ ፥ ዕቃንም ፥ አልጋንም ፥ እንደ ፥ ማጠብ ፥
ሌላ ፥ ነገር ፥ ሊጠብቁት ፥ የተቀበሉት ፥ ብዙ ፥
፭ አለ ። ፈሪሳውያንም ፥ ጻፎችም ፥— ደቀ ፥ መዛሙ
ርትህ ፥ እንደ ፥ ሽማግሎች ፥ ወግ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ አይ
ሄዱም ? ነገር ፥ ግን ፥ እጃቸውን ፥ ሳይታጠቡ ፥
፮ እንጀራ ፥ ይበላሉ ፥ ብለው ፥ ጠየቁት ። እርሱ ፥
ግን ፥ እንዲህ ፥ አላቸው ፥— ኢሳይያስ ፥ ስለ ፥ እና
ንተ ፥ ስለ ፥ ግብዞች ፥—
ይህ ፥ ሕዝብ ፥ በከንፈሩ ፥ ያከብረኛል ፥ ልቡ ፥
፯ ግን ፥ ከእኔ ፥ በጣም ፥ የራቀ ፥ ነው ፥ የሰውም ፥
ሥርዓት ፥ የሆነ ፥ ትምህርት ፥ እያስተማሩ ፥
በከንቱ ፥ ያመልኩኛል ፥
፰ ተብሎ ፥ እንደ ፥ ተጻፈ ፥ በእውነት ፥ ትንቢት ፥
፱ ተናገረ ። የእግዚአብሔርን ፥ ትእዛዝ ፥ ትታችሁ ፥
ጽዋን ፥ ማድጋንም ፥ እንደ ፥ ማጠብ ፥ የሰውን ፥
ወግ ፥ ትጠብቃላችሁ ÷ ይህንም ፥ የመሰለ ፥ ብዙ ፥
ሌላ ፥ ነገር ፥ ታደርጋላችሁ ።
፲ እንዲህም ፥ አላቸው ፥— ወጋችሁን ፥ ትጠብቁ ፥
ዘንድ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ትእዛዝ ፥ እጅግ ፥ ንቃ
፲፩ ችኋል ። ሙሴ ፥— አባትህንና ፥ እናትህን ፥ አክ
ብር ፤ ደግሞ ፥— አባቱን ፥ ወይም ፥ እናቱን ፥ የሰ
፲፪ ደበ ፥ ፈጽሞ ፥ ይሙት ፥ ብሎአልና ። እናንተ ፥
፲፫ ግን ፥ ትላላችሁ ፥— ሰው ፥ አባቱን ፥ ወይም ፥ እና
ቱን ፥— ከእኔ ፥ የምትጠቀምበት ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥
ቊርባን ፥ ማለት ፥ መባ ፥ ነው ፥ ቢል ÷ ለአባቱና ፥
፲፬ ለእናቱ ፥ ምንም ፥ እንኳ ፥ ሊያደርግ ፥ ወደ ፥ ፊት ፥
አትፈቅዱለትም ፤ ባስተላለፋችሁትም ፥ ወግ ፥
፲፭ የእግዚአብሔርን ፥ ቃል ፥ ትሽራላችሁ ፥ እንደ
ዚሁም ፥ ይህን ፥ የሚመስል ፥ ብዙ ፥ ነገር ፥ ታደ
ርጋላችሁ ።
፲፮ ደግሞም ፥ ሕዝቡን ፥ ጠርቶ ፥— ሁላችሁ ፥ እኔን ፥
፲፯ ስሙ ፥ አስተውሉም ። ከሰው ፥ የሚወጣት ፥
ሰውን ፥ የሚያረክሱ ፥ ናቸው ፥ እንጂ ፥ ከሰው ፥
ውጭ ፥ የሚገባውስ ፥ ሊያረክሰው ፥ የሚችል ፥
ምንም ፥ የለም ። የሚሰማ ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ቢኖር ፥
፲፰ ይስማ ፥ አላቸው ። ከሕዝቡ ፥ ዘንድ ፥ ወደ ፥ ቤት ፥
፲፱ ከገባ ፥ በኋላ ፥ ደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥ ምሳሌውን ፥
ጠየቁት ። እርሱም ፥—እናንተ ፥ ደግሞ ፥ እንደ
፳ ዚህ ፥ የማታስተውሉ ፥ ናችሁን ? ከውጭ ፥ ወደ ፥
ሰው ፥ የሚገባ ፥ ሊያረክሰው ፥ ምንም ፥ እንዳይ
፳፩ ችል ፥ አትመለከቱምን ? ወደ ፥ ሆድ ፥ ገብቶ ፥
፳፪ ወደ ፥ እዳሪ ፥ ይወጣል ፥ እንጂ ፥ ወደ ፥ ልብ ፥ አይ
ገባምና ፤ መብልን ፥ ሁሉ ፥ እያጠራ ፥ አላቸው ።
እርሱም ፥ አለ ፥— ከሰው ፥ የሚወጣው ፥ ሰውን ፥
፳፫ የሚያረክስ ፥ ያ ፥ ነው ። ከውስጥ ፥ ከሰው ፥ ልብ ፥
፳፬ የሚወጣ ፥ ክፉ ፥ አሳብ ÷ ዝሙት ÷ መስረቅ ÷
፳፭ መግደል ÷ ምንዝርነት ÷ መጐምጀት ÷ ክፋት ÷
ተንኰል ÷ መዳራት ÷ ምቀኝነት ÷ ስድብ ÷ ትዕ
ቢት ÷ ስንፍና ፥ ናቸውና ፤ ይህ ፥ ክፉው ፥ ሁሉ ፥
፳፮ ከውስጥ ፥ ይወጣል ፥ ሰውንም ፥ ያረክሰዋል ።
ከዚያም ፥ ተነሥቶ ፥ ወደ ፥ ጢሮስና ፥ ወደ ፥
፳፯ ሲዶና ፥ አገር ፥ ሄደ ። ወደ ፥ ቤትም ፥ ገብቶ ፥
ማንም ፥ እንዳያውቅበት ፥ ወደደ ፥ ሊሰወርም ፥
አልተቻለውም ፤ ወዲያው ፥ ግን ፥ ታናሺቱ ፥
፳፰ ልጅዋ ፥ ርኩስ ፥ መንፈስ ፥ ያደረባት ፥ አንዲት ፥
ሴት ፥ ስለ ፥ እርሱ ፥ ሰምታ ፥ መጣችና ፥ በእግሩ ፥
፳፱ ላይ ፥ ተደፋች ፤ ሴቲቱም ፥ ግሪክ ÷ ትውልድዋም ፥
ሲሮፊኒቃዊት ፥ ነበረች ፤ ከልጅዋ ፥ ጋኔን ፥ ያወ
፴ ጣላት ፥ ዘንድ ፥ ለመነችው ። ኢየሱስ ፥ ግን ፥—
ልጆቹ ፥ በፊት ፥ ይጠግቡ ፥ ዘንድ ፥ ተዩ ፤ የልጆ
ቹን ፥ እንጀራ ፥ ይዘ ፥ ለቡችሎች ፥ መጣል ፥ አይ

፮ ። ፵፭—፶፩ ፤ ማቴ. ፲፬ ÷ ፳፪—፴፪ ፤ ዮሐ. ፮ ÷ ፲፭—፳፩ ። ፶፫—፶፮ ፤ ማቴ. ፲፭ ÷ ፴፱—፴፯ ።
፯ ። ፩—፴ ፤ ማቴ. ፲፭ ÷ ፩—፳፰ ። ፫ ፥ ፮ ፥ ኢሳ. ፳፱ ÷ ፲፫ ። ፲ ፤ ዘፀአ. ፳ ÷ ፲፪ ፤ ፳፩ ÷ ፲፯ ። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፲ ÷ ፲፩ ፥ ፲፭ ።

ፍ፫፡ ገባምና ፡ አላት ። እርስዋም ፡ መልሳ ፡— አዎን ፥ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ቡችሎች ፡ እንኳ ፡ ከማዕድ ፡ በታች ፡ ሆነው ፡ የልጆችን ፡ ፍርፋሪ ፡ ይበላሉ ፡ አለችው ።

ፍ፬፡ እርሱም ፡— ስለዚህ ፡ ቃልሽ ፡ ሂጂ ፤ ጋኔኑ ፡ ከል

፴፡ ጅሽ ፡ ወጥቶአል ፡ አላት ። ወደ ፡ ቤትዋም ፡ ሄዳ ፡ ጋኔኑ ፡ ወጥቶ ፡ ልጅዋም ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ ተኝታ ፡ አገኘች ።

፴፩፡ ደግሞም ፡ ከጢሮስ ፡ አገር ፡ ወጥቶ ፡ በሲዶና ፡ አልፎ ፡ አሥር ፡ ከተማ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ መካ

፴፪፡ ከል ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ባሕር ፡ መጣ ። ደንቆሮና ፡ ኰልታፋም ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፥

፴፫፡ እጁንም ፡ ይጭንበት ፡ ዘንድ ፡ ለመኑት ። ከሕ ዝቡም ፡ ለይቶ ፡ ለብቻው ፡ ወሰደው ፥ ጣቶቹ ንም ፡ በጆሮቹ ፡ አገባ ፡ እንትፍም ፡ ብሎ ፡ መላ

፴፬፡ ሱን ፡ ዳሰሰ ፤ ወደ ፡ ሰማይም ፡ አሻቅቦ ፡ አይቶ ፡ ቃተተና ፡— ኤፍታህ ፡ አለው ፥ እርሱም ፡ ተከ

፴፭፡ ፈት ፡ ማለት ፡ ነው ። ወዲያውም ፡ ጆሮቹ ፡ ተከ ፈቱ ፡ የመላሱም ፡ እስራት ፡ ተፈታ ፡ አጥርቶም ፡

፴፮፡ ተናገረ ። ለማንም ፡ እትንገሩ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ባዘዛቸው ፡ መጠን ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡

፴፯፡ አወሩት ። ያለ ፡ መጠንም ፡ ተገረሙና ፡— ሁሉን ፡ ደኅና ፡ አድርጎአል ፤ ደንቆሮችም ፡ እንዲሰሙ ፡ ዲዳዎችም ፡ እንዲናገሩ ፡ ያደርጋል ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ደግሞ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ነበረ ፡ የሚበሉትም ፡ ስለሌላቸው ፡ ደቀ ፡ መዛሙር

፪፡ ቱን ፡ ጠርቶ ፡— ሕዝቡ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እስካሁን ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ውለዋልና ፡ የሚበሉት ፡ ስለሌ

፫፡ ላቸው ፡ አዝንላቸዋለሁ ፤ ከእነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ ከሩቅ ፡ መጥተዋልና ፡ ጠማቸውን ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ባሰናብታቸው ፡ በመንገድ ፡ ይዝላሉ ፡

፬፡ አላቸው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡— በዚህ ፡ በም ድረ ፡ በዳ ፡ እንጀራ ፡ ከየት ፡ አግኝቶ ፡ ሰው ፡ እነዚህን ፡ ማጥገብ ፡ ይችላል ? ብለው ፡ መለሱ

፭፡ ለት ። እርሱም ፡— ስንት ፡ እንጀራ ፡ አላችሁ ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፥ እነርሱም ፡— ሰባት ፡ አሉት ።

፮፡ ሕዝቡም ፡ በምድር ፡ እንዲቀመጡ ፡ አዘዘ ። ሰባቱንም ፡ እንጀራ ፡ ይዞ ፡ አመሰገነ ፥ ቈርሶም ፡ እንዲያቀርቡላቸው ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሰጠ ፥

፯፡ ለሕዝቡም ፡ አቀረቡ ። ጥቂትም ፡ ትንሽ ፡ ዓሣ ፡ ነበራቸው ፤ ባረከውም ፡ ይህንም ፡ ደግሞ ፡ እን

፰፡ ዲያቀርቡላቸው ፡ አዘዘ ። በሉም ፡ ጠገቡም ፥ የተረፈውንም ፡ ቀሩበስራሽ ፡ ሰባት ፡ ቅርጫት ፡

፱፡ አነሡ ። የበሉትም ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ነበሩ ።

፲፡ አሰናበታቸውም ። ወዲያውም ፡ ከደቀ ፡ መዛ ሙርቱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ታንኳይቱ ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ ዳልማኑታ ፡ አገር ፡ መጣ ።

፲፩፡ ፈሪሳው ያንም ፡ ወጡና ፡ ሊፈትኑት ፡ ከሰማይ ፡ ምልክት ፡ ከእርሱ ፡ ፈልገው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡

፲፪፡ ይከራከሩ ፡ ጀመር ። በመንፈሱም ፡ እጅግ ፡ ቃተ ተና ፡— ይህ ፡ ትውልድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ምልክት ፡ ይፈልጋል ? እውነት ፡ እላችኋለሁ ፥ ለዚህ ፡ ትውልድ ፡ ምልክት ፡ አይሰጠውም ፡ አለ ። ትቶ

፲፫፡ አቸውም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ወደ ፡ ታንኳይቱ ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ ማዶ ፡ ሄደ ።

፲፬፡ እንጀራ ፡ መያዝም ፡ ረሱ ፥ ለእነርሱም ፡ ከአ

፲፭፡ ንድ ፡ እንጀራ ፡ በቀር ፡ በታንኳይቱ ፡ አልነበራ ቸውም ። እርሱም ፡— ተጠንቀቁ ፤ ከፈሪሳው

፲፮፡ ያንና ፡ ከሄሮድስ ፡ እርሾ ፡ ተጠበቁ ፡ ብሎ ፡ አዘ ዛቸው ። እርስ ፡ በርሳቸውም ፡— እንጀራ ፡ ስለ

፲፯፡ ሌለን ፡ ይሆናል ፡ ብለው ፡ ተነጋገሩ ። ኢየሱ

፲፰፡ ስም ፡ አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እንጀራ ፡ ስለሌላችሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትነጋገራላችሁ ? ገና ፡ አልተመለከታችሁምን ? አላስተዋላችሁምን ? ልባችሁስ ፡ ደንዝዞአልን ? ዓይን ፡ ሳላችሁ ፡

፲፱፡ አታዩምን ? ጆሮስ ፡ ሳላችሁ ፡ አትሰሙምን ? ትዝስ ፡ አይላችሁምን ? አምስቱን ፡ እንጀራ ፡

፳፡ ለአምስት ፡ ሺህ ፡ በቈረስሁ ፡ ጊዜ ፥ ቍርስራሹ ፡ የሞላ ፡ ስንት ፡ መሶብ ፡ አነሣችሁ ? እነርሱም ፡— አሥራ ፡ ሁለት ፡ አሉት ። ሰባቱን ፡ እንጀራስ ፡

፳፩፡ ለአራት ፡ ሺህ ፡ በቈረስሁ ፡ ጊዜ ፥ ቍርስራሹ ፡ የሞላ ፡ ስንት ፡ ቅርጫት ፡ አነሣችሁ ? እነር ሱም ፡— ሰባት ፡ አሉት ። ገና ፡ አላስተዋላችሁ

፳፪፡ ምን ? አላቸው ።

፳፫፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ሳይዳም ፡ መጡ ። ዕውርም ፡

፳፬፡ አመጡለት ፥ እንዲዳስሰውም ፡ ለመኑት ። ዕው ሩንም ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ ከመንደር ፡ ውጭ ፡ አወ ጣው ፥ በዓይኑም ፡ ተፍቶበት ፡ እጁንም ፡ ጭኖ በት ፡— አንዳች ፡ ታያለህን ? ብሎ ፡ ጠየቀው ።

፳፭፡ አሻቅቦም ፡— ሰዎች ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ሲመላለሱ ፡

፳፮፡ አያለሁ ፡ አለ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ እጁን ፡ በዓይኑ ፡ ላይ ፡ ጫነበት ፤ አጥርቶም ፡ አየ ፡ ዳነም ፡ ከሩቅም ፡ ሳይቀር ፡ ሁሉን ፡ ተመለከተ ። ወደ ፡ ቤቱም ፡ ሰደደውና ፡— ወደ ፡ መንደሩ ፡ አትግባ ፡ በመንደሩም ፡ ለማንም ፡ አንዳች ፡ አትናገር ፡ አለው ።

፳፯፡ ኢየሱስና ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ በፊልጶስ ፡ ቂሣርያ ፡ ወዳሉ ፡ መንደሮች ፡ ወጡ ፤ በመንገ ድም ፡— ሰዎች ፡ እኔ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ይላሉ ? ብሎ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ ጠየቃቸው ።

፳፰፡ እነርሱም ፡— መጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፥ ሌሎችም ፡ ኤልያስ ፥ ሌሎችም ፡ ከነቢያት ፡ አንዱ ፡ ብለው ፡

፳፱፡ ነገሩት ። እናንተስ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ትላላችሁ ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። ጴጥሮስም ፡— አንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ስለ ፡

፴፡ እርሱም ፡ ለማንም ፡ እንዳይናገሩ ፡ አዘዛቸው ።

፴፩፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ ሊቀበል ፥ ከሽ

፮ ። ፹፭—፹፮ ፤ ማቴ. ፲፭ ፥ ፳፬—፴፪ ። ፹፫ ፤ ም. ፮ ፥ ፳፫ ። ፹፮ ፤ ማቴ. ፮ ፥ ፱ ።

፯ ። ፩—፯ ፤ ም. ፮ ፥ ፹፱—፺፱ ፤ ማቴ. ፲፭ ፥ ፴፪—፴፱ ። ፲፩—፳፭ ፤ ማቴ. ፲፮ ፥ ፩—፲፪ ፤ ዮሐ. ፱ ፥ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ሉቃ. ፲፪ ፥ ፭ ። ፲፱ ፤ ም. ፮ ፥ ፺፭—፺፱ ። ፳፫ ፤ ም. ፮ ፥ ፹፫ ። ፳፮ ፤ ማቴ. ፮ ፥ ፱ ። ፳፯—፳፱ ፤ ማቴ. ፲፮ ፥ ፲፫—፲፯ ፤ ሉቃ. ፱ ፥ ፲፰—፳ ። ፳፳ ፤ ም. ፱ ፥ ፴፭—፴፰ ። ፴፤ ማቴ. ፲፮ ፥ ፳፩ ፤ ሉቃ. ፱ ፥ ፳፩ ። ፴፯—፴፰ ፤ ማቴ. ፲፮ ፥ ፳፭—፳፰ ፤ ሉቃ. ፱ ፥ ፳፭—፳፯ ። ፴፮ ፤ ም. ፱ ፥ ፴፭ ፤ ፲ ፥ ፴፱ ፤ ዮሐ. ፲፪ ፥ ፴፪ ፤ ፴፫ ።

ማግለሎችም ፡ ከከሀናት ፡ አለቆችም ፡ ከጻፎችም ፡ ሊጣል ÷ ሊገደልም ፡ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ሊነሣ ፡ እንዲገባው ፡ ያስተምራቸው ፡ ጀመር ፡ ፴፪፡ ቃሉንም ፡ ገልጦ ፡ ይናገር ፡ ነበር ። ጴጥሮስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወስዶ ፡ ይገሥጸው ፡ ጀመር ። ፴፫፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ዘወር ፡ አለ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱንም ፡ አይቶ ፡ ጴጥሮስን ፡ ገሠጸውና ፡— ወደ ፡ ኋላዬ ፡ ሂድ ÷ አንተ ፡ ሰይጣን ፡ የሰውን ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነገር ፡ አታስብምና ፡ አለው ። ፴፬፡ ሕዝቡንም ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— በኋላዬ ፡ ሊመጣ ፡ የሚወድ ፡ ቢኖር ÷ ራሱን ፡ ይክደ ፡ መስቀሉንም ፡ ፴፭፡ ተሸክሞ ፡ ይከተለኝ ። ነፍሱን ፡ ሊያድን ፡ የሚወድ ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋታልና ÷ ስለ ፡ እኔና ፡ ስለ ፡ ወንጌል ፡ ነፍሱን ፡ የሚያጠፋ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ያድ ፴፮፡ ናታል ። ሰው ፡ ዓለምን ፡ ሁሉ ፡ ቢያተርፍ ፡ ነፍሱንም ፡ ቢያጐድል ፡ ምን ፡ ይጠቅመዋል ? ፴፯፡ ሰውስ ፡ ስለ ፡ ነፍሱ ፡ ቤዛ ፡ ምን ፡ ይሰጣል ? ፴፰፡ በዚህም ፡ በዘማዊና ፡ በኃጢአተኛ ፡ ትውልድ ፡ መካከል ፡ በእኔና ፡ በቃሌ ፡ የሚያፍር ፡ ሁሉ ÷ የሰው ፡ ልጅ ፡ ደግሞ ፡ በአባቱ ፡ ክብር ፡ ከቅዱሳን ፡ መላእክት ፡ ጋር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በእርሱ ፡ ያፍርበታል ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ በዚህ ፡ ከቆሙት ፡ ሰዎች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ በኃይል ፡ ስተመጣ ፡ እስኪያዩ ፡ ድረስ ፡ ሞትን ፡ የማይቀምሱ ፡ አንዳንዶች ፡ አሉ ፡ አላቸው ።

፪፡ ከስድስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ ጴጥሮስንና ፡ ያዕቆብን ፡ ዮሐንስንም ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ረጅም ፡ ተራራ ፡ ብቻቸውን ፡ አወጣቸው ። በፊታቸው ፫፡ ም ፡ ተለወጠ ÷ ልብሱም ፡ እንጸባረቀ ፡ አጣቢም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደዚያ ፡ ሊያነጣው ፡ ፬፡ እስከማይችል ፡ በጣም ፡ ነጭ ፡ ሆነ ። ኤልያስና ፡ ሙሴም ፡ ታዩአቸው ÷ ከኢየሱስም ፡ ጋር ፡ ይነጋ ፭፡ ገሩ ፡ ነበር ። ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡ ኢየሱስን ፡— መምህር ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ መሆን ፡ ለእኛ ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ አንድ ፡ ለአንተ ፡ አንድም ፡ ለሙሴ ፡ አንድም ፡ ለኤልያስ ፡ ዳስ ፡ እንሥራ ፮፡ አለው ። እጅግ ፡ ስለ ፡ ፈሩ ፡ የሚለውን ፡ አያውቅም ፡ ነበር ። ፯፡ ደመናም ፡ መጥቶ ፡ ጋረዳቸው ÷ ከደመናውም ፡— የምወደው ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡ ነው ÷ ፰፡ እርሱን ፡ ስሙት ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ መጣ ። ድንገትም ፡ ዘረዘሩ ፡ ሲመለከቱ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ከኢየሱስ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ማንንም ፡ አላዩም ።

፱፡ ከተራራውም ፡ ሲወርዱ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ከሙታን ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡ ያዩትን ፡ ለማንም ፡ እን ፲፡ ዳይነግሩ ፡ አዘዛቸው ። ቃሉንም ፡ ይዘው ፡— ከሙታን ፡ መነሣት ፡ ምንድር ፡ ነው ? እያሉ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተጠያየቁ ። ፲፩፡ እነርሱም ፡— ኤልያስ ፡ አስቀድሞ ፡ ሊመጣ ፡ እንዲገባው ፡ ጸሮች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይላሉ ? ብለው ፡ ጠየቁት ። ፲፪፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡— ኤልያስማ ፡ አስቀድሞ ፡ ይመጣል ፡ ሁሉንም ፡ ያቀናናል ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ልጅም ፡ እንደ ፡ ት ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ? ብዙ ፡ መከራ ፡ እንዲቀበል ፡ እንዲናቅም ። ፲፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ÷ ኤልያስ ፡ ደግሞ ፡ መጥቶአል ÷ ስለ ፡ እርሱም ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ የወደዱትን ፡ ሁሉ ፡ አደረጉበት ፡ አላቸው ።

፲፬፡ ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ሲከበቡአቸው ፡ ጸሮችም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሲከራከሩ ፡ አየ ። ፲፭፡ ወዲያውም ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ደነገጡ ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሮጠው ፡ እጅ ፡ ነሡት ። ፲፮፡ ጸሮችንም ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ትከራከራላችሁ ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። ፲፯፡ ከሕዝቡ ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፡— መምህር ፡ ሆይ ÷ ዲዳ ፡ መንፈስ ፡ ያደረበትን ፡ ልጄን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አምጥቼአለሁ ፡ በያዘውም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ይጥለዋል ፡ አረፋም ፡ ይደፍቃል ÷ ጥርሱንም ፡ ያፋጫል ፡ ይደርቃልም ፡ እንዲያወጡለትም ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርትህ ፡ ነገርኋቸው ÷ አልቻሉምም ፡ አለው ። ፲፰፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡— የማታምን ፡ ትውልድ ፡ ሆይ ÷ እስከ ፡ መቼ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እኖራለሁ ? እስከ ፡ መቼስ ፡ እታገሣችኋለሁ ? ወደ ፡ እኔ ፡ አምጡት ፡ አላቸው ። ፲፱፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ አመጡት ። እርሱንም ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ያ ፡ መንፈስ ፡ ወዲያው ፡ አንፈራገጠው ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ ወድቆ ፡ አረፋ ፡ እየደፈቀ ፡ ተንፈራፈረ ። ፳፡ አባቱንም ፡— ይህ ፡ ከያዘው ፡ ስንት ፡ ዘመን ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡— ከሕፃንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ ነው ፡ ብዙ ፡ ጊዜም ፡ ሊያ ፳፩፡ ጠፋው ፡ ወደ ፡ እሳትም ፡ ወደ ፡ ውኃም ፡ ጣለው ፡ ቢቻልህ ፡ ግን ፡ እዘንልን ፡ እርዳንም ፡ አለው ። ፳፪፡ ኢየሱስም ፡— ቢቻልህ ፡ ትላለህ ፡ ለሚያምን ፡ ሁሉ ፡ ይቻላል ፡ አለው ። ወዲያውም ፡ የብላቴናው ፡ አባት ፡ ጮኸ ፡— አምናለሁ ፡ አለማመኔን ፡ እርዳው ፡ አለ ። ፳፫፡ ኢየሱስም ፡ ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሲራወጥ ፡ አይቶ ፡ ርኩሱን ፡ መንፈስ ÷ እኔ ፡ አዝዛለሁ ÷ ከእርሱ ፡ ውጣ ፡ እንግዲህም ፡ አትግባበት ፡ አለው ። ፳፬፡ ጮኾም ፡ እጅግም ፡ አንፈራገጠ ፡ ወጣ ፡ ብዙዎችም ፡— ሞተ ፡ እስኪሉ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ሙት ፡ ሆነ ። ፳፭፡ ኢየሱስ ፡ ግን ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ አስነሣው ፡ ቆመም ። ፳፮፡ ወደ ፡ ቤትም ፡ ከገባ ፡ በኋላ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— እኛ ፡ ልናወጣው ፡ ያልቻልን ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ ብቻውን ፡ ጠየቁት ። ፳፯፡ ይህ ፡ ወገን ፡ በጸሎትና ፡ በመም ፡ ከልሆነ ፡ በምንም ፡ ሊወጣ ፡ አይችልም ፡ አላቸው ።

፮ ። ፴፬ ፡ ፴፭ ፡ ማቴ ፲፮ ÷ ፴፯ ፡ ፴፱ ፡ ዮሐ ፲፪ ÷ ፳፭ ። ፴፯ ፡ ማቴ ፲ ÷ ፴፫ ።

፱ ። ፩—፯ ፡ ማቴ ፲፯ ÷ ፭—፰ ፡ ሉቃ ፱ ÷ ፳፰—፴፮ ። ፪ ፡ ም ፭ ÷ ፴፯ ። ፯ ፡ ም ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፪ ጴጥ ፩ ÷ ፲፯ ። ፱—፲፫ ፡ ማቴ ፲፯ ÷ ፱—፲፫ ። ፲፭ ፡ ፲፫ ፡ ማቴ ፲፯ ÷ ፲፬ ። ፲፪ ፡ ሚል ፬ ÷ ፭ ፡ ኢሳ ፶፫ ÷ ፫ ። ፲፫ ፡ ም ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፳፭ ። ፲፬—፳፰ ፡ ማቴ ፲፯ ÷ ፲፬—፳፭ ፡ ሉቃ ፱ ÷ ፴፫—፵፪ ። ፳፫ ፡ ም ፲፭ ÷ ፳፫ ።

፴፡፴፩ ከዚያም ፡ ወጥተው ፡ በገሊላ ፡ በኩል ፡ አለፉ ፤ ደቀ ፡ መዛሙርቱንም ፡ ያስተምር ፡ ስለ ፡ ነበር ፡ ማንም ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፡ ለእነር ሱም ፡ — የሰው ፡ ልጅ ፡ በሰዎች ፡ እጅ ፡ አልፎ ፡ ይሰጣል ፥ ይገድሉትማል ፥ ተገድሎም ፡ በሦስተ
፴፪፡ ኛው ፡ ቀን ፡ ይነሣል ፡ ይላቸው ፡ ነበር ። እነር ሱም ፡ ነገሩን ፡ አላስተዋሉም ፥ እንዳይጠይቁ ትም ፡ ፈሩ ።

፴፫፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆምም ፡ መጣ ። በቤትም ፡ ሆኖ ፡ — በመንገድ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ምን ፡
፴፬፡ ተነጋገራችሁ ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። እነርሱ ፡ ግን ፡ በመንገድ ፡ — ከሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ማን ፡
፴፭፡ ይሆን ? ተባባለው ፡ ነበርና ፡ ዝም ፡ አሉ ። ተቀ ምጦም ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ጠርቶ ፡ — ሰው ፡ ፊተኛ ፡ ሊሆን ፡ ቢወድ ፡ ከሁሉ ፡ በኋላ ፡ የሁ
፴፮፡ ሉም ፡ አገልጋይ ፡ ይሁን ፡ አላቸው ። ሕፃንም ፡ ይዞ ፡ በመካከላቸው ፡ አቆመው ፡ አቅፎም ፡ —
፴፯፡ እንደዚህ ፡ ካሉ ፡ ሕፃናት ፡ አንዱን ፡ በስሜ ፡ የሚቀበል ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ ይቀበላል ፡ የሚቀበ ለኝም ፡ ሁሉ ፡ የላከኝን ፡ እንጂ ፡ እኔን ፡ አይቀ በልም ፡ አላቸው ።

፴፰፡ ዮሐንስ ፡ መልሶ ፡ — መምህር ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ ሰው ፡ በስምህ ፡ አጋንንትን ፡ ሲያወጣ ፡ አየነው ፥
፴፱፡ ስለማይከተለንም ፡ ከለከልነው ፡ አለው ። ኢየ ሱስ ፡ ግን ፡ አለ ፡ — በስሜ ፡ ተአምር ፡ ሠርቶ ፡ በቶሎ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ መናገር ፡ የሚችል ፡
፵፡ ማንም ፡ የለምና ፡ እተከልክሉት ፤ የማይቃወ
፵፩፡ መን ፡ እርሱ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነውና ። የክርስቶስ ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ በስሜ ፡ ጽዋ ፡ ውኃ ፡ የሚያጠ ጣችሁ ፡ ሁሉ ፡ ዋጋው ፡ እንዳይጠፋበት ፡ እው ነት ፡ እላችኋለሁ ።

፵፪፡ በእኔም ፡ ከሚያምኑት ፡ ከእነዚህ ፡ ከታናና ሾቹ ፡ አንዱን ፡ የሚያሰናክል ፡ ሁሉ ፡ ትልቅ ፡ የወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ በአንገቱ ፡ ታስሮ ፡ ወደ ፡
፵፫፡፵፬ ባሕር ፡ ቢጣል ፡ ይሻለው ፡ ነበር ። እጅህ ፡ ብታ ሰናክልህ ፡ ቁረጣት ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ኖሮህ ፡ ትላ ቸው ፡ ወደማይሞትበት ፡ እሳቱም ፡ ወደማይጠ ፋበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ወደማይጠፋ ፡ እሳት ፡ ከመሄድ ፡ ጉንድሽ ፡ ሆነህ ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡
፵፭፡፵፮ መግባት ፡ ይሻላል ። እግርህ ፡ ብታሰናክልህ ፡ ቁረጣት ፡ ሁለት ፡ እግር ፡ ኖሮህ ፡ ትላቸው ፡ ወደ ማይሞትበት ፡ እሳቱም ፡ ወደማይጠፋበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ወደማይጠፋ ፡ እሳት ፡ ከመጣል ፡ አንካሳ ፡ ሆነህ ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ መግባት ፡ ይሻልሃል ።
፵፯፡፵፰ ዓይንህ ፡ ብታሰናክልህ ፡ አውጣት ፡ ሁለት ፡ ዓይን ፡ ኖሮህ ፡ ትላቸው ፡ ወደማይሞትበት ፡ እሳቱም ፡ ወደማይጠፋበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ ከመ ጣል ፡ አንዲት ፡ ዓይን ፡ ኖራህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ መንግሥት ፡ መግባት ፡ ይሻልሃል ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ይቀመማልና ፡ መሥዋዕትም ፡ ሁሉ ፡ በጨው ፡ ይቀመማል ።
፵፱፡ ፶ ጨው ፡ መልካም ፡ ነው ፡ ጨው ፡ ግን ፡ አልጫ ፡ ቢሆን ፡ በምን ፡ ታጣ ፍጡታላችሁ ? በነፍሳችሁ ፡ ጨው ፡ ይኑርባ ችሁ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁም ፡ ተስማሙ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ አገር ፡ መጣ ፡ ደግሞም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፡ እንደ ፡ ልማዱም ፡ ደግሞ ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ።

፪፡ ፈሪሳውያንም ፡ ቀርበው ፡ — ሰው ፡ ሚስቱን ፡ ሊፈታ ፡ ተፈቅዶለታልን ? ብለው ፡ ሊፈትኑት ፡ ጠየቁት ። እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡ — ሙሴ ፡ ምን ፡
፫፡ አዘዛችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡ — ሙሴስ ፡
፬፡ የፍችዋን ፡ ጽሕፈት ፡ ጽፎ ፡ እንዲፈታት ፡ ፈቀደ ፡ አለ ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ —
፭፡ ስለ ፡ ልባችሁ ፡ ጥንካሬ ፡ ይህችን ፡ ትእዛዝ ፡ ጻፈ ላችሁ ። ከፍጥረት ፡ መጀመሪያ ፡ ግን ፡ እግዚአ
፮፡ ብሔር ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ አደረጋቸው ። ስለዚህ ፡
፯፡ ሰው ፡ አባቱንና ፡ እናቱን ፡ ይተዋል ፡ ከሚስቱም ፡
፰፡ ጋር ፡ ይተባበራል ፥ ሁለቱም ፡ አንድ ፡ ሥጋ ፡ ይሆናሉ ፡ ስለዚህ ፡ አንድ ፡ ሥጋ ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡
፱፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ሁለት ፡ አይደሉም ። እግዚአብ ሔር ፡ ያጣመረውን ፡ እንግዲህ ፡ ሰው ፡ አይለ የው ።

፲፡ በቤትም ፡ ደግሞ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ስለዚህ ፡
፲፩፡ ነገር ፡ ጠየቁት ። እርሱም ፡ — ሚስቱን ፡ ፈትቶ ፡ ሌላ ፡ የሚያገባ ፡ ሁሉ ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ያመነዝ
፲፪፡ ራል ፤ እርስዋም ፡ ባልዋን ፡ ፈትታ ፡ ሌላ ፡ ብታ ገባ ፡ ታመነዝራለች ፡ አላቸው ።

፲፫፡ እንዲዳስሳቸውም ፡ ሕፃናትን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ያመጡአቸውን ፡
፲፬፡ ገሠጹአቸው ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ አይቶ ፡ ተቈ ጣና ፡ — ሕፃናትን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ተዉ ፡ አትከልክሉአቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡
፲፭፡ መንግሥት ፡ እንደነዚህ ፡ ላሉት ፡ ናትና ። እው ነት ፡ እላችኋለሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግ ሥት ፡ እንደ ፡ ሕፃን ፡ የማይቀበላት ፡ ሁሉ ፡ ከቶ ፡ አይገባበትም ፡ አላቸው ። አቀፋቸውም ፡ እጁ
፲፮፡ ንም ፡ ጭኖ ፡ ባረከቻቸው ።

፲፯፡ እርሱም ፡ በመንገድ ፡ ሲወጣ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሮጦ ፡ ተንበረከከለትና ፡ — ቸር ፡ መምህር ፡ ሆይ ፥ የዘላለም ፡ ሕይወትን ፡ እወ
፲፰፡ ርስ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ላድርግ ? ብሎ ፡ ጠየቀው ።
፲፱፡ ኢየሱስም ፡ — ስለ ፡ ምን ፡ ቸር ፡ ትለኛለህ ? ከአ ንዱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ቸር ፡ ማንም ፡

፱ ። ፴ — ፴፪ ፡ ማቴ. ፲፯ ፥ ፳፪ ፡ ፳፫ ፤ ሉቃ. ፱ ፥ ፵፫ — ፵፭ ። ፴፫ ፡ ም. ፯ ፥ ፴፭ ። ፴፫ — ፴፯ ፡ ማቴ. ፲፰ ፥ ፩ — ፭ ፤ ሉቃ. ፱ ፥ ፵፯ — ፵፰ ። ፴፯ ፡ ማቴ. ፳ ፥ ፳፭ ፥ ፳፮ ፤ ሉቃ. ፳፪ ፥ ፳፭ ። ፴፰ ፡ ማቴ. ፯ ፥ ፲ ። ፴፱ — ፵ ፡ ሉቃ. ፱ ፥ ፵፱ ። ፵ ፡ ማቴ. ፲፪ ፥ ፴ ። ፵፩ ፡ ማቴ. ፲ ፥ ፵፪ ። ፵፪ ፡ ማቴ. ፲፰ ፥ ፮ ። ፵፫ — ፵፮ ፡ ማቴ. ፭ ፥ ፳፱ ፥ ፴ ፤ ፲፰ ፥ ፰ ። ፵፱ ፡ ዘሌዋ. ፪ ፥ ፲፫ ። ፶ ፡ ማቴ. ፭ ፥ ፲፫ ፤ ሉቃ. ፲፬ ፥ ፴፬ ።

፲ ። ፩ — ፲፩ ፡ ማቴ. ፲፱ ፥ ፩ — ፱ ። ፪ ፡ ዘዳግ. ፳፬ ፥ ፩ ። ፮ ፡ ዘፍጥ. ፩ ፥ ፳፯ ። ፯ ፡ ዘፍጥ. ፪ ፥ ፳፬ ። ፲፩ ፥ ፲፪ ፡ ማቴ. ፭ ፥ ፴፪ ። ፲፫ — ፲፮ ፡ ማቴ. ፲፱ ፥ ፲፫ — ፲፭ ፤ ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፭ — ፲፯ ። ፲፯ — ፴ ፡ ማቴ. ፲፱ ፥ ፲፮ — ፳፱ ፤ ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፰ — ፵

፲፱፡ የለም ። ትእዛዛትን ፡ ታውቃለህ ፤ አታመንዝር ፥ አትግደል ፥ አትስረቅ ፥ በሐሰት ፡ አትመስክር ፤ አታታልል ፥ አባትህንና ፡ እናትህን ፡ አክብር ፡ ፳፡ አለው ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— መምህር ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ከሕፃንነቴ ፡ ጀምሬ ፡ ጠብቄአለሁ ፡ ፳፩፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ተመልክቶ ፡ ወደደውና ፡— አንድ ፡ ነገር ፡ ጐደለህ ፤ ሂድ ፥ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ ሽጠህ ፡ ለድሆች ፡ ስጥ ፥ በሰማይም ፡ መዝገብ ፡ ታገኛለህ ፥ መስቀሉንም ፡ ተሸ ፳፪፡ ክመህ ፡ ና ፥ ተከተለኝ ፡ አለው ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፊቱ ፡ ጠቁረ ፥ ብዙ ፡ ንብረት ፡ ነበረውና ፡ እያዘነም ፡ ሄደ ። ፳፫፡ ኢየሱስም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ አይቶ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡— ገንዘብ ፡ ላላቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ መግባት ፡ እንዴት ፡ ጭንቅ ፡ ፳፬፡ ይሆናል ፡ አላቸው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ አደነቁ ። ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ መልሶ ፡— ልጆች ፡ ሆይ ፥ በገንዘብ ፡ ለሚታመኑ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ መግባት ፡ ፳፭፡ እንዴት ፡ ጭንቅ ፡ ነው ። ባለ ፡ ጠጋ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ከሚገባ ፡ ግመል ፡ በመ ፳፮፡ ርፌ ፡ ቀዳዳ ፡ ቢያልፍ ፡ ይቀላል ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ያለ ፡ መጠን ፡ ተገረሙና ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— እንግዲያ ፡ ማን ፡ ሊድን ፡ ይችላል ? ፳፯፡ ተባባሉ ። ኢየሱስም ፡ ተመለከታቸውና ፡— ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ አይቻልም ፤ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ፳፰፡ ሁሉ ፡ ይቻላልና ፡ አለ ። ጴጥሮስም ፡— እነሆ ፥ እኛ ፡ ሁሉን ፡ ትተን ፡ ተከተልንህ ፡ ይለው ፡ ጀመር ። ፳፱፡ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ፥ ስለ ፡ እኔና ፡ ስለ ፡ ወንጌል ፡ ቤትን ፡ ወይም ፡ ወንድሞችን ፡ ወይም ፡ እኅቶችን ፡ ወይም ፡ አባትን ፡ ወይም ፡ እናትን ፡ ወይም ፡ ሚስትን ፡ ወይም ፡ ልጆችን ፡ ወይም ፡ እርሻን ፡ ፴፡ የተወ ፥ አሁን ፡ በዚህ ፡ ዘመን ፡ ከስደት ፡ ጋር ፡ ቤቶችን ፡ ወንድሞችንም ፡ እኅቶችንም ፡ እናቶችንም ፡ ልጆችንም ፡ እርሻንም ፡ መቶ ፡ እጥፍ ፥ በሚመጣውም ፡ ዓለም ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ፴፩፡ የማይቀበል ፡ ማንም ፡ የለም ። ግን ፡ ብዙ ፡ ፊተኞች ፡ ኋለኞች ፡ ኋለኞችም ፡ ፊተኞች ፡ ይሆናሉ ። ፴፪፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሊወጡ ፡ በመንገድ ፡ ነበሩ ፥ ኢየሱስም ፡ ይቀድማቸው ፡ ነበርና ፡ ተደነቁ ፤ የተከተሉትም ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ። ደግሞም ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አቅርቦ ፡ ይደርስበት ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ይነግራቸው ፡ ጀመር ፡— ፴፫፡ እነሆ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንወጣለን ፥ የሰው ፡ ልጅም ፡ ለካህናት ፡ አለቆችና ፡ ለጻፎች ፡ አልፎ ፡ ይሰጣል ፥ የሞት ፡ ፍርድም ፡ ይፈርዱበታል ፥ ለአሕዛብም ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡታል ፥ ፴፬፡ ይዘብቱበት ፡ ይተፉበት ፡ ይገርፉትማል ፡ ይገድሉትማል ፥ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ይነሣል ፡ አላቸው ።

፴፭፡ የዘብዴዎስ ፡ ልጆች ፡ ያዕቆብና ፡ ዮሐንስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርበው ፡— መምህር ፡ ሆይ ፥ የምንለምንህን ፡ ሁሉ ፡ እንድታደርግልን ፡ እንወዳለን ፡ አሉት ። ፴፮፡ እርሱም ፡— ምን ፡ ላደርግላችሁ ፡ ትወዳላችሁ ? ፴፯፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— በክብርህ ፡ ጊዜ ፡ አንዳችን ፡ በቀኝ ፡ አንዳችንም ፡ በግራህ ፡ መቀመጥን ፡ ስጠን ፡ አሉት ። ፴፰፡ ኢየሱስ ፡ ግን ፡— የምትለምኑትን ፡ አታውቁም ። እኔ ፡ የምጠጣውን ፡ ጽዋ ፡ ልትጠጡ ፥ እኔ ፡ የምጠመቀውንስ ፡ ጥምቀት ፡ ልትጠመቁ ፡ ትችላላችሁን ? ፴፱፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— እንችላለን ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡— እኔ ፡ የምጠጣውን ፡ ጽዋ ፡ ትጠጣላችሁ ፥ እኔ ፡ የምጠመቀውንም ፡ ጥምቀት ፡ ትጠመቃላችሁ ፤ ፵፡ በቀኝና ፡ በግራ ፡ መቀመጥ ፡ ግን ፡ ለተዘጋጀላቸው ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የምሰጥ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ፡ አላቸው ። ፵፩፡ አሥሩም ፡ ሰምተው ፡ በያዕቆብና ፡ በዮሐንስ ፡ ይቈጡ ፡ ጀመር ። ፵፪፡ ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— የአሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ተብሎ ፡ የምታበጥ ፡ እንዲገዙአቸው ፡ ታላላቆቻቸውም ፡ በላያቸው ፡ እንዲሠለጥኑ ፡ ታውቃላችሁ ። ፵፫፡ በእናንተስ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ማንም ፡ ከእናንተ ፡ ታላቅ ፡ ሊሆን ፡ የሚወድ ፡ የእናንተ ፡ አገልጋይ ፡ ይሁን ፥ ፵፬፡ ከእናንተም ፡ ማንም ፡ ፊተኛ ፡ ሊሆን ፡ የሚወድ ፡ የሁሉ ፡ ባሪያ ፡ ይሁን ፤ ፵፭፡ እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልጅም ፡ ሊያገለግልና ፡ ነፍሱን ፡ ለብዙዎች ፡ ቤዛ ፡ ሊሰጥ ፡ እንጂ ፡ እንዲያገለግሉት ፡ አልመጣም ።

፵፮፡ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ መጡ ። ከደቀ ፡ መዛሙርቱና ፡ ከብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ ከኢያሪኮ ፡ ሲወጣ ፡ የጢሜዎስ ፡ ልጅ ፡ ዕውሩ ፡ በርጢሜዎስ ፡ እየለመነ ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ፵፯፡ የናዝሬቱ ፡ ኢየሱስም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ኢየሱስ ፡ ሆይ ፥ ማረኝ ፡ እያለ ፡ ይጮኽ ፡ ጀመር ። ፵፰፡ ብዙዎችም ፡ ገሠጹት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡— የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ማረኝ ፡ እያለ ፡ አብዝቶ ፡ ጮኸ ። ፵፱፡ ኢየሱስም ፡ ቆመና ፡— ጥሩት ፡ አለ ። ዕውሩንም ፡— አይዞህ ፥ ተነሣ ፥ ይጠራሃል ፡ ብለው ፡ ጠሩት ። ፶፡ እርሱም ፡ እየዘለለ ፡ ተነሣና ፡ ልብሱን ፡ ጥሎ ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ መጣ ። ፶፩፡ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ምን ፡ ላደርግልህ ፡ ትወዳለህ ? አለው ። ዕውሩም ፡— መምህር ፡ ሆይ ፥ አይ ፡ ዘንድ ፡ አለው ። ፶፪፡ ኢየሱስም ፡— ሂድ ፤ እምነትህ ፡ አድኖሃል ፡ አለው ። ወዲያውም ፡ አየ ፡ በመንገድም ፡ ተከተለው ።

፲ ። ፲፱ ፡ ዘፀአ. ፳ ÷ ፲፩—፲፯ ። ፳፩ ፡ ማቴ. ፲፱ ÷ ፴ ፤ ሉቃ. ፲፫ ÷ ፴ ። ፳፪—፳፬ ፡ ማቴ. ፳ ÷ ፲፱—፲፱ ፤ ሉቃ. ፲፰ ÷ ፴፭—፴፫ ። ፳፭ ፡ ም. ፰ ÷ ፴፭ ። ፳፭—፳፮ ፡ ማቴ. ፳ ÷ ፳—፳፫ ። ፳፰ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፴፯ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፴፱ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፳፱ ፤ ፲፪ ÷ ፱ ። ፴፱ ፤ የሐዋ. ፲፪ ÷ ፪ ። ፳፱—፴፭ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፳፭—፳፯ ። ፴፬ ፡ ም. ፱ ÷ ፴፭ ። ፴፮—፴፱ ፡ ማቴ. ፳ ÷ ፳፱—፴፬ ሉቃ. ፲፰ ÷ ፴፭—፴፰ ። ፴፱ ፡ ም. ፱ ፡ ፯ ፡ ፳ ÷ ፴፬ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፪ ፤ ሉቃ. ፯ ÷ ፶ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ከደብረ ፡ ዘይት ፡ አጠገብ ፡ ወዳሉቱ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ፋጌና ፡ ወደ ፡ ቢታንያ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ፪ ሁለቱን ፡ ልከ ፡— በፊታችሁ ፡ ወዳለችው ፡ መንደር ፡ ሂዱ ፡ ወዲያውም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ገብታችሁ ፡ ከሰው ፡ ማንም ፡ ገና ፡ ያልተቀመጠበት ፡ ውርንጫ ፡ ታስሮ ፡ ታገኛላችሁ ፤ ፈትታችሁ ፡ ፫ አምጡልኝ ። ማንም ፡— ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ ታደርጋላችሁ ? ቢላችሁ ፡— ለጌታ ፡ ያስፈልገዋል ፡ ወዲያውም ፡ ደግሞ ፡ ወደዚህ ፡ ይሰደዋል ፡ ፬ በሉት ፡ አላቸው ። ሄዱም ፡ ውርንጫውንም ፡ በመንገድ ፡ መተላለፊያ ፡ በደጅ ፡ ውጭ ፡ ታስሮ ፡ ፭ አገኙት ፡ ፈቱትም ። በዚያም ፡ ከቆሙት ፡ አንዳንዶቹ ፡— ውርንጫውን ፡ የምትፈቱት ፡ ምን ፡ ፮ ልታደርጉት ፡ ነው ? አሉአቸው ። እነርሱም ፡ ኢየሱስ ፡ እንዳዘዘ ፡ አሉአቸው ፡ ተዉአቸው ፡ ፯ ውም ። ውርንጫውንም ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ አመጡት ፡ ልብሳቸውንም ፡ በላዩ ፡ ጣሉ ፡ ተቀመጠ ፰ በትም ። ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ልብሳቸውን ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ አነጠፉ ፡ ሌሎችም ፡ ከዛፍ ፡ ቅጠ ፱ ሎችን ፡ እየቈረጡ ፡ ያነጥፉ ፡ ነበር ። የሚቀድሙትም ፡ የሚከተሉትም ፡— ሆሣዕና ፤ በጌታ ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ የተባረከ ፡ ነው ፤ በጌታ ፡ ስም ፡ ፲ የምትመጣ ፡ የአባታችን ፡ የዳዊት ፡ መንግሥት ፡ የተባረከች ፡ ናት ፤ ሆሣዕና ፡ በአርያም ፡ እያሉ ፡ ይጮኹ ፡ ነበር ።

፲፩ ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገባ ፤ ዘወር ፡ ብሎም ፡ ሁሉን ፡ ከተመለከተ ፡ በኋላ ፡ ጊዜው ፡ መሽቶ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቢታንያ ፡ ወጣ ።

፲፪ በማግሥቱም ፡ ከቢታንያ ፡ ሲወጡ ፡ ተራበ ። ፲፫ ቅጠልም ፡ ያላት ፡ በለስ ፡ ከሩቅ ፡ አይቶ ፡ ምና ልባት ፡ አንዳች ፡ ይገኝበት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ መጣ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የበለስ ፡ ወራት ፡ አልነበረምና ፡ መጥቶ ፡ ከቅጠል ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አላገኘባትም ። ፲፬ መልሶም ፡— ከአሁን ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ ማንም ፡ ከአንቺ ፡ ፍሬ ፡ አይብላ ፡ አላት ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሰሙ ።

፲፭ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጡ ። ወደ ፡ መቅደስም ፡ ገብቶ ፡ በመቅደስ ፡ የሚሸጡትንና ፡ የሚገዙትን ፡ ያወጣ ፡ ጀመር ፡ የገንዘብ ፡ ለዋጮችንም ፡ ገበታዎች ፡ የርግብ ፡ ሻጮዎችንም ፡ ወን ፲፮ በሮች ፡ ገለበጠ ፤ ዕቃም ፡ ተሸክሞ ፡ ማንም ፡ በመ ፲፯ ቅደስ ፡ ሊያልፍ ፡ አልፈቀደም ። አስተማራቸውም ፡— ቤቴ ፡ ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የጸሎት ፡ ቤት ፡ ትባላለች ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? እናንተ ፡ ግን ፡ የወንበዶች ፡ ዋሻ ፡ አደረጋችኋት ፡ ፲፰ አላቸው ። የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ጻፎችም ፡ ሰምተው ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ በትምህርቱ ፡ ይገረሙ ፡ ስለ ፡ ነበር ፡ ይፈሩት ፡ ነበርና ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ እንዲያጠፉት ፡ ፈለጉ ። ፲፱ ማታ ፡ ማታም ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ።

፳ ማለዳም ፡ ሲያልፉ ፡ በለሲቱን ፡ ከሥርዋ ፡ ደርቃ ፡ አዩአት ። ፳፩ ጴጥሮስም ፡ ትዝ ፡ ብሎት ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ እነሆ ፡ የረገምሃት ፡ በለስ ፡ ደርቃለች ፡ አለው ። ፳፪ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ። ፳፫ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ማንም ፡ ያለው ፡ ነገር ፡ እንዳይደረግለት ፡ ቢያምን ፡ በልቡ ፡ ሳይጠራጠር ፡ ይህን ፡ ተራራ ፡— ተነቅለህ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ተወርወር ፡ ቢል ፡ ይሆንለታል ። ፳፬ ስለዚህ ፡ እላችኋለሁ ፡ የጸለያችሁትን ፡ የለመናችሁትንም ፡ ሁሉ ፡ እንዳገኛችሁት ፡ እመኑ ፡ ይሆንላችሁማል ። ፳፭ ለጸሎትም ፡ በቆማችሁ ፡ ጊዜ ፡ በሰማያት ፡ ያለው ፡ አባታችሁ ፡ ደግሞ ፡ ኃጢአታችሁን ፡ ይቅር ፡ እንዲላችሁ ፡ በማንም ፡ ላይ ፡ እንዳች ፡ ቂም ፡ ቢኖርባችሁ ፡ ይቅር ፡ በሉት ። ፳፮ እናንተ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡ ባትሉ ፡ በሰማያት ፡ ያለው ፡ አባታችሁም ፡ ኃጢአታችሁን ፡ ይቅር ፡ አይላችሁም ።

፳፯ ደግሞም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ። እርሱም ፡ በመቅደስ ፡ ሲመላለስ ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎች ፡ ሽማግሌችም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥተው ፡— ፳፰ እነዚህን ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ ታደርጋለህ ? ወይስ ፡ እነዚህን ፡ ለማድረግ ፡ ይህን ፡ ሥልጣን ፡ ማን ፡ ሰጠህ ? አሉት ። ፳፱ ኢየሱስም ፡— እኔም ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቃችኋለሁ ፡ እናንተም ፡ መልሳልኝ ፡ እኔም ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ እነዚህን ፡ እንዳደርግ ፡ እነግራችኋለሁ ። ፴ የዮሐንስ ፡ ጥምቀት ፡ ከሰማይ ፡ ነበረች ፡ ወይስ ፡ ከሰው ? መልሱልኝ ፡ አላቸው ። ፴፩ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ሲነጋገሩ ፡— ከሰማይ ፡ ነው ፡ ብንል ፡— እንግዲያውስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አላመናችሁበትም ? ይለናል ፤ ፴፪ ነገር ፡ ግን ፡— ከሰው ፡ ነው ፡ እንበልን ? አሉ ፤ ሁሉ ፡ ዮሐንስን ፡ በእውነት ፡ እንደ ፡ ነቢይ ፡ ያዩት ፡ ነበርና ፡ ሕዝቡን ፡ ፈሩ ። ፴፫ ለኢየሱስም ፡ መልሰው ፡— አናውቅም ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡— እኔም ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ እነዚህን ፡ እንዳደርግ ፡ አልነግራችሁም ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ በምሳሌም ፡ ይነግራቸው ፡ ጀመር ። አንድ ፡ ሰው ፡ የወይን ፡ አትክልት ፡ ተከለ ፡ ቅጥርም ፡ ቀጠረለት ፡ መጥመቂያም ፡ ማሰለት ፡ ግንብም ፡ ሠራና ፡ ለገበሬዎች ፡ አከራይቶ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ ሄደ ። ፪ በጊዜውም ፡ ከወይን ፡ አትክልት ፡

ፍሬ ፡ ከገበሬዎቹ ፡ እንዲቀበል ፡ አንድ ፡ ባሪያ ፡
፫ ፡ ወደ ፡ ገበሬዎቹ ፡ ላከ ፡ ይዘውም ፡ ደበደቡት ፡
፬ ፡ ባዶውንም ፡ ሰደዱት ። ዳግመኛም ፡ ሌላውን ፡
ባሪያ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ላከ ፡ እርሱንም ፡ ወግረው ፡
ራሱን ፡ አቈሰሉት ፡ አዋርደውም ፡ ሰደዱት ።
፭ ፡ ሌላውንም ፡ ላከ ፡ እርሱንም ፡ ገደሉት ፡ ከሌሎ
ችም ፡ ከብዙዎች ፡ አንዳንዱን ፡ ደበደቡ ፡ አን
፮ ፡ ዳንዱንም ፡ ገደሉ ። የሚወደው ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡
ገና ፡ ነበረው ፡ ልጄንስ ፡ ያፍሩታል ፡ ብሎ ፡ እር
፯ ፡ ሱን ፡ ከሁሉ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ላከ ። እነ
ዚያ ፡ ገበሬዎች ፡ ግን ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ፦
ወራሹ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ ርስቱም ፡
፰ ፡ ለኛ ፡ ይሆናል ፡ ተባባሉ ። ይዘውም ፡ ገደሉት ፡
ከወይኑም ፡ አትክልት ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ጣሉት ።
፱ ፡ እንግዲህ ፡ የወይኑ ፡ አትክልት ፡ ጌታ ፡ ምን ፡ ያደ
ርጋል ? ይመጣል ፡ ገበሬዎቹንም ፡ ያጠፋል ፡
የወይኑንም ፡ አትክልት ፡ ለሌሎች ፡ ይሰጣል ።
፲ ፡ ግንበኞች ፡ የናቁት ፡ ድንጋይ ፡ እርሱ ፡ የማ
ዕዘን ፡ ራስ ፡ ሆነ ፡ ይህም ፡ ከጌታ ፡ ዘንድ ፡
ሆነ ፡ ለዓይኖቻችንም ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡
የሚለውን ፡ ይህን ፡ መጽሐፍ ፡ አላነበባችሁምን ?
፲፩ ፡ ምሳሌውንም ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
አውቀዋልና ፡ ሊይዙት ፡ ፈለጉ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሕዝቡን ፡ ፈሩ ። ትተውትም ፡ ሄዱ ።
፲፪ ፡ በንግግርም ፡ ሊያጠምዱት ፡ ከፈሪሳውያንና ፡
ከሄሮድስ ፡ ወገን ፡ የሆኑትን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ላኩ ።
፲፫ ፡ መጥተውም ፡ — መምህር ፡ ሆይ ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡
ሳትመለከት ፡ በእውነት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መን
ገድ ፡ ታስተምራለህና ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
ለማንምም ፡ እንዳታደላ ፡ እናውቃለን ፡ ለቄሣር ፡
ግብር ፡ መስጠት ፡ ተፈቅዶአልን ፡ ወይስ ፡ አልተ
ፈቀደም ? እንስጥን ፡ ወይስ ፡ አንስጥ ? አሉት ።
፲፭ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ግብዝነታቸውን ፡ አውቆ ፡ — ለምን ፡
ትፈትኑኛላችሁ ? አየው ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ዲናር ፡
፲፮ ፡ አምጡልኝ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ አመጡ
ለት ። ይህች ፡ መልክ ፡ ጽሕፈቷስ ፡ የማን ፡
ናት ? አላቸው ፡ እነርሱም ፡ — የቄሣር ፡ ናት ፡
፲፯ ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ — የቄሣርን ፡ ለቄ
ሣር ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡
አስረክቡ ፡ አላቸው ። በርሱም ፡ ተደነቁ ።
፲፰ ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ የለም ፡ የሚሉ ፡ ሰዱቃ
ውያን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥተው ፡ ጠየቁት ፡ እን
፲፱ ፡ ዲህም ፡ አሉት ፡ — መምህር ፡ ሆይ ፡ ሙሴ ፡ —
የአንድ ፡ ሰው ፡ ወንድም ፡ ሚስቱን ፡ ትቶ ፡ ልጅ ፡
ሳያስቀር ፡ ቢሞት ፡ ወንድሙ ፡ ሚስቱን ፡ አግ
ብቶ ፡ ለወንድሙ ፡ ዘር ፡ ይተካ ፡ ብሎ ፡ ጻፈልን ።
፳ ፡ ሰባት ፡ ወንድማማቾች ፡ ነበሩ ፡ ፊተኛውም ፡
፳፩ ፡ ሚስት ፡ አግብቶ ፡ ዘር ፡ ሳያስቀር ፡ ሞተ ፡ ሁለተ
ኛውም ፡ አገባት ፡ ዘርም ፡ ሳይተው ፡ ሞተ ፡ ሦስ
፳፪ ፡ ተኛውም ፡ እንዲሁ ፡ ሰባቱም ፡ አገቡአት ፡ ዘርም ፡
አላስቀሩም ። ከሁሉም ፡ በኋላ ፡ ሴቲቱ ፡ ደግሞ ፡
ሞተች ። ሰባቱ ፡ አግብተዋታልና ፡ በትንሣኤ ፡ ፳፫ ፡
ቀን ፡ ሲነሡ ፡ ከእነርሱ ፡ ለማናቸው ፡ ሚስት ፡
ትሆናለች ?
፳፬ ፡ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — ፳፬ ፡
መጻሕፍትንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ አታ
ውቁምና ፡ ስለዚህ ፡ የምትስቱ ፡ አይደለምን ?
፳፭ ፡ ከሙታንስ ፡ ሲነሡ ፡ በሰማያት ፡ እንዳሉ ፡ መላ ፳፭ ፡
እክት ፡ ይሆናሉ ፡ እንጂ ፡ አያገቡም ፡ አይጋቡ
ምም ። ስለ ፡ ሙታን ፡ ግን ፡ እንዲነሡ ፡ እግዚ ፳፮ ፡
አብሔር ፡ —
እኔ ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡
አምላክ ፡ የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡
እንዳለው ፡ በሙሴ ፡ መጽሐፍ ፡ በቁጥቋጦው ፡
ዘንድ ፡ የተጻፈውን ፡ አላነበባችሁምን ? የሕያ ፳፯ ፡
ዋን ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሙታን ፡ አይደ
ለም ። እንግዲህ ፡ እጅግ ፡ ትስታላችሁ ።
፳፰ ፡ ከጸሮችም ፡ አንዱ ፡ ቀርቦ ፡ ሲከራከሩ ፡ ሰማና ፡ ፳፰ ፡
መልካም ፡ አድርጎ ፡ እንደ ፡ መለሰላቸው ፡ አስተ
ውሎ ፡ — ከሁሉ ፡ ፊተኛይቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ማናቸ
ይቱ ፡ ናት ? ብሎ ፡ ጠየቀው ። ኢየሱስም ፡ ፳፱ ፡
መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ — ከትእዛዛቱ ፡ ሁሉ ፡
ፊተኛይቱ ፡ — እስራኤል ፡ ሆይ ፡ ስማ ፡ ጌታ ፡
አምላካችን ፡ አንድ ፡ ጌታ ፡ ነው ፡ አንተም ፡ በፍ ፴ ፡
ጹም ፡ ልብህ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍስህ ፡ በፍጹምም ፡
አሳብህ ፡ በፍጹምም ፡ ኃይልህ ፡ ጌታ ፡ አምላክ
ህን ፡ ውደድ ፡ የምትል ፡ ናት ። ፴፩ ፡ ፊተኛይቱ ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ይህች ፡ ናት ። ሁለተኛይቱም ፡ — ባልንጀ ፴፩ ፡
ራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ ውደድ ፡ የምትል ፡ እርስ
ዋን ፡ የምትመስል ፡ ይህች ፡ ናት ። ከእነዚህ ፡
የምትበልጥ ፡ ሌላ ፡ ትእዛዝ ፡ የለችም ። ፴፪ ፡ ጸፊ ፴፪ ፡
ውም ፡ — መልካም ፡ ነው ፡ መምህር ፡ ሆይ ፡
አንድ ፡ ነው ፡ ከእርሱም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፡
ብለህ ፡ በእውነት ፡ ተናገርህ ፡ በፍጹም ፡ ልብ ፡ ፴፫ ፡
በፍጹም ፡ አእምሮም ፡ በፍጹም ፡ ነፍስም ፡ በፍ
ጹም ፡ ኃይልም ፡ እርሱን ፡ መውደድ ፡ ባልንጀ
ራንም ፡ እንደ ፡ ራስ ፡ መውደድ ፡ በሙሉ ፡ ከሚ
ቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ከሌላው ፡ መሥዋዕት ፡
ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ነው ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ ፴፬ ፡
በአእምሮ ፡ እንደ ፡ መለሰ ፡ አይቶ ፡ — አንተ ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ የራቅህ ፡ አይደለ
ህም ፡ አለው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ማንም ፡ ሊጠ
ይቀው ፡ አልደፈረም ።
፴፭ ፡ ኢየሱስም ፡ በመቅደስ ፡ ሲያስተምር ፡ መልሶ ፡ ፴፭ ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡ — ጻፎች ፡ ክርስቶስ ፡ የዳዊት ፡
ልጅ ፡ ነው ፡ እንዴት ፡ ይላሉ ? ፴፮ ፡ ዳዊት ፡ ራሱ ፡ ፴፮ ፡
በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ —
ጌታ ፡ ጌታዬን ፡ — ጠላቶችህን ፡ የእግርህ ፡
መረገጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በቀኜ ፡
ተቀመጥ ፡ አለው ፡

፲፪ ። ፲ ፡ ፲፭ ፡ መዝ ፡ ፻፲፰ ፡ ፳፪ ። ፲፫ ፡ ም ፡ ፲፭ ፡ ፲፰ ፡ ፴፪ ። ፲፫ — ፳፯ ፡ ማቴ ፡ ፳፪ ፡ ፲፭ — ፴፯ ። ሉቃ ፡ ፳ ፡ ፳ — ፴፰ ። ፲፬ ፡ ዘዳግ ፡ ፳፭ ፡ ፭ ። ፲፯ ፡ ዘዘኍ ፡ ፫ ፡ ፱ — ፲ ። ፲፱ — ፳፬ ፡ ማቴ ፡ ፳፪ ፡ ፳፬ — ፴፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳ ፡ ፳፰ — ፴፰ ፡ ፳ ፡ ፵ ። ፳፪ ፡ ዘዳግ ፡ ፳፭ ፡ ፭ ። ፳፮ ፡ ዘዘፀ ፡ ፫ ፡ ፮ ። ፳፰ ፡ ዘሌዋ ፡ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ፴፪ ፡ ፩ ኛ ሳሙ ፡ ፲፭ ፡ ፳፪ ። ፴፮ — ፴፯ ፡ ማቴ ፡ ፳፪ ፡ ፵፬ ፡ ሉቃ ፡ ፳ ፡ ፵፫ — ፵፬ ።

፲፪፡ አለ ። ዳሚት ፡ ራሱ ፡ ጌታ ፡ አለው ፡ እንዴት ፡ ልጄ ፡ ይሆናል ? ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ በደስታ ፡ ይሰ
ሙት ፡ ነበር ።

፲፫፡፲፬፡ ሲያስተምርም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ረጃጅም ፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ መዘርን ፡ በገበያም ፡ ሰላም
ታን ፡ በምኵራብም ፡ የከበሬታን ፡ ወንበር ፡ በግ
ብርም ፡ የከበሬታን ፡ ስፍራ ፡ ከሚወዱ ፡ ከጻሮች ፡
፲፭፡ ተጠበቁ ፡ የመበለቶችን ፡ ቤት ፡ የሚበሉ ፡ ጸሎ
ታቸውንም ፡ በማስረዘም ፡ የሚያመነኙ ፡ እነ
ዚህ ፡ የባሰ ፡ ፍርድ ፡ ይቀበላሉ ።

፲፮፡ ኢየሱስም ፡ በመዝገብ ፡ አንጻር ፡ ተቀምጦ ፡
ሕዝቡ ፡ በመዝገቡ ፡ ውስጥ ፡ ገንዘብ ፡ እንዴት ፡
እንዲጥሉ ፡ ያይ ፡ ነበር ፡ ብዙ ፡ ባለ ፡ ጠጎችም ፡
፲፯፡ ብዙ ፡ ይጥሉ ፡ ነበር ፡ አንዲትም ፡ ድህ ፡ መበለት ፡
መዋታ ፡ አንድ ፡ ሳንቲም ፡ የሚያህሉ ፡ ሁለት ፡
፲፰፡ ናስ ፡ ጣለች ። ደቀ ፡ መዛሙርቱንም ፡ ጠርቶ ፡—
እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በመዝገብ ፡ ውስጥ ፡ ከሚ
ጥሉት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ይህች ፡ ድህ ፡ መበለት ፡
፲፱፡ አበልጣ ፡ ጣለች ፡ ሁሉ ፡ ከትርፋቸው ፡ ጥለዋ
ልና ፡ ይህች ፡ ግን ፡ ከጕድለትዋ ፡ የነበራትን ፡
ሁሉ ፡ ትዳርዋን ፡ ሁሉ ፡ ጣለች ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ እርሱም ፡ ከመቅደስ ፡ ሲወጣ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙ
ርቱ ፡ አንዱ ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ እንዴት ፡ ያሉ ፡
ድንጋይዎችና ፡ እንዴት ፡ ያሉ ፡ ሕንጻዎች ፡ እንደ ፡
፪፡ ሆኑ ፡ እይ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡—
እነዚህን ፡ ታላላቅ ፡ ሕንጻዎች ፡ ታያለህን ? ድን
ጋይ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ሳይፈርስ ፡ በዚህ ፡ አይ
ቀርም ፡ አለው ።

፫፡ በመቅደስም ፡ ትይዩ ፡ በደብረ ፡ ዘይት ፡ ተቀ
ምጦ ፡ ሳለ ፡ ጴጥሮስና ፡ ያዕቆብ ፡ ዮሐንስም ፡
፬፡ እንድርያስም ፡— ንገረን ፡ ይህ ፡ መቼ ፡ ይሆናል ?
ይህስ ፡ ሁሉ ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ ምል
ክቱ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ ለብቻቸው ፡
፭፡ ጠየቁት ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ይላ
ቸው ፡ ጀመር ፡— ማንም ፡ እንዳያስታችሁ ፡ ተጠ
፮፡ ንቀቁ ። ብዙዎች ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ እያሉ ፡ በስሜ ፡
፯፡ ይመጣሉና ፡ ብዙዎችንም ፡ ያስታሉ ። ጦር
ንም ፡ የጦርንም ፡ ወሬ ፡ በሰማችሁ ፡ ጊዜ ፡ አት
ደንግጡ ፡ ይህ ፡ ሊሆን ፡ ግድ ፡ ነውና ፡ ነገር ፡
፰፡ ግን ፡ መጨረሻው ፡ ገና ፡ ነው ። ሕዝብ ፡ በሕ
ዝብ ፡ ላይ ፡ መንግሥትም ፡ በመንግሥት ፡ ላይ ፡
ይነሣልና ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ስፍራ ፡ የምድር ፡ መና
ወጥ ፡ ይሆናል ፡ ራብ ፡ ይሆናል ፡ እነዚህ ፡ የምጥ ፡
ጣር ፡ መጀመሪያ ፡ ናቸው ።

፱፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ፡ ወደ ፡
ሸንጎ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡአችኋል ፡ በምኵራ
ብም ፡ ትገረፋላችሁ ፡ ምስክርም ፡ ይሆንባቸው ፡
ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ በገዦዎችና ፡ በነገሥታት ፡
፲፡ ፊት ፡ ትቆማላችሁ ። አስቀድሞም ፡ ወንጌል ፡
ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይሰበክ ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።
፲፩፡ ሲጐትቱአችሁና ፡ አሳልፈው ፡ ሲሰጡአችሁም ፡
ምን ፡ እንድትናገሩ ፡ አስቀድማችሁ ፡ አትጨ
ነቁ ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ የሚሰጣች
ሁን ፡ ተናገሩ ፡ የሚነግረው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ እናንተ ፡ አይደላችሁምና ። ወን ፲፪፡
ድምም ፡ ወንድሙን ፡ አባትም ፡ ልጁን ፡ ለሞት ፡
አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፡ ልጆችም ፡ በወላጆቻቸው ፡
ላይ ፡ ይነሣሉ ፡ ይገድሉአቸውማል ። ሁሉም ፡ ፲፫፡
ዘንድ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ የተጠላችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፡
እስከ ፡ መጨረሻ ፡ የሚጸና ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይድናል ።

ነገር ፡ ግን ፡ በነቢዩ ፡ በዳንኤል ፡ የተባለውን ፡ ፲፬፡
የጥፋት ፡ ርኩሰት ፡ በሚይገባው ፡ ስፍራ ፡ ቆሞ ፡
ብታዩ ፡ አንባቢው ፡ ያስተውል ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡
በይሁዳ ፡ ያሉ ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ይሽሹ ፡ በሰገ ፲፭፡
ነትም ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አይውረድ ፡ ከቤቱም ፡
አንዳች ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ አይግባ ። በእርሻም ፡ ፲፮፡
ያለ ፡ ልብሱን ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡
አይመለስ ። በዚያን ፡ ወራትም ፡ ለርጉዝችና ፡ ፲፯፡
ለሚያጠቡ ፡ ወዮላቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ሽሽታ ፲፰፡
ችሁ ፡ በክረምት ፡ እንዳይሆን ፡ ጸልዩ ፡ በዚያን ፡ ፲፱፡
ወራት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፈጠረው ፡ ከፍጥረት ፡
መጀመሪያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ያል
ሆነ ፡ ደግሞም ፡ የማይሆን ፡ የመከራ ፡ ዓይነት ፡
ይሆናልና ። ጌታስ ፡ ወራቶቹን ፡ በያሳጥር ፡ ሥጋ ፡ ፳፡
የለበሰ ፡ ሁሉ ፡ በልዳነም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ መረ
ጣቸው ፡ ምርጦች ፡ ወራቶቹን ፡ አሳጠረ ። በዚ ፳፩፡
ያን ፡ ጊዜም ፡ ማንም ፡— እነሆ ፡ ክርስቶስ ፡ ከዚህ ፡
አለ ፡ ወይም ፡— እነሆ ፡ ከዚያ ፡ አለ ፡ ቢላችሁ ፡
አትመኑ ፡ ሐሰተኞች ፡ ክርስቶሶችና ፡ ሐሰተ ፳፪፡
ኞች ፡ ነቢያት ፡ ይነሣሉና ፡ ቢቻላቸውስ ፡ የተ
መረጡትን ፡ እንኳ ፡ ያስቱ ፡ ዘንድ ፡ ምልክትና ፡
ድንቅ ፡ ያደርጋሉ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ተጠንቀቁ ፡ ፳፫፡
እነሆ ፡ አስቀድሜ ፡ ሁሉን ፡ ነገርኋችሁ ።

በዚያን ፡ ወራት ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ መከራ ፡ በኋላ ፡ ፳፬፡
ዐሐይ ፡ ይጨልማል ፡ ጨረቃም ፡ ብርሃንዋን ፡
አትሰጥም ፡ ከዋክብትም ፡ ከሰማይ ፡ ይወድቃሉ ፡ ፳፭፡
የሰማያትም ፡ ኃይላት ፡ ይናወጣሉ ። በዚያን ፡ ፳፮፡
ጊዜም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በብዙ ፡ ኃይልና ፡ ክብር ፡
በደመና ፡ ሲመጣ ፡ ያዩታል ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፳፯፡
መላእክትን ፡ ይልክል ፡ ከአራቱ ፡ ነፋሳትም ፡ ከም
ድር ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ የተመረጡ
ትን ፡ ይሰበስባቸዋል ።

ምሳሌውንም ፡ ከበለስ ፡ ተማሩ ፡ ጫፍዋ ፡ ሲለ ፳፰፡
ሰልስ ፡ ቅጠልዋም ፡ ሲያቈጠቍጥ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡
በጋ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡ ታውቃላችሁ ፡ እንዲሁ ፡ ፳፱፡
ደግሞ ፡ እናንተ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ መሆኑን ፡ ስታዩ ፡
ቀርቦ ፡ በደጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቁ ። እውነት ፡ ፴፡
እላችኋለሁ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡
ትውልድ ፡ አያልፍም ። ሰማይና ፡ ምድር ፡ ያል ፴፩፡
ፋሉ ፡ ቃሌ ፡ ግን ፡ አያልፍም ።

፲፪። ፴፮—፴ ፡ ማቴ. ፳፬ ÷ ፭ ፡ ፯ ፡ ፲፱ ፡ ሉቃ. ፳ ÷ ፵፭—፵፯ ። ፵፩—፵፬ ፡ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፩—፬ ፡ ፱ ነገሥ. ፲፪ ÷ ፲ ።
፲፫። ፩—፴፫ ፡ ማቴ. ፳፬ ÷ ፩—፶፩ ፡ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፭—፴፫ ። ፱ ፡ ፲፭—፲፫ ፡ ማቴ. ፲ ፡ ፲፯—፳፪ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ። ፲ ፡ ማቴ.
፳፭ ÷ ፲፱ ። ፲፱ ፡ ዳን. ፲፩÷፴፩ ። ፲፱ ፡ ዳን. ፲፪÷፩ ። ፳፩ ፡ ሉቃ. ፲፯÷፳፫ ። ፳፱ ፡ ኢሳ. ፲፫ ÷ ፲ ።

፴፪፡ ስለዚያች ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ስለዚያች ፡ ሰዓት ፡ ግን ፡ የሰማይ ፡ መላእክትም ፡ ቢሆኑ ፡ ልጅም ፡ ቢሆን ፡ ከአባት ፡ በቀር ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ።
፴፫፡ ጊዜው ፡ መቼ ፡ እንዲሆን ፡ አታውቁምና ፡ ተጠን
፴፬፡ ቀቁ ፡ ትጉ ፡ ጸልዩም ። ቤቱን ፡ ትቶ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ሄደ ፡ ሰው ፡ ነው ÷ ለባሮቹም ፡ ሥልጣን ፡ ለእያንዳንዱም ፡ ሥራውን ፡ ሰጥቶ ፡ በረ
፴፭፡ ኛውን ፡ እንዲተጋ ፡ አዘዘ ። እንግዲህ ፡ በማታ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ ወይም ፡ ዶሮ ፡ ሲጮኽ ፡ ወይም ፡ በማለዳ ፡ ቢሆን ፡ ባለቤቱ ፡
፴፮፡ መቼ ፡ እንዲመጣ ፡ አታውቁምና ፡ ድንገት ፡ መጥቶ ፡ ተኝታችሁ ፡ እንዳያገኛችሁ ፡ ስለዚህ ፡
፴፯፡ ትጉ ። ለእናንተም ፡ የምነግራችሁን ፡ ለሁሉ ፡ እላለሁ ፡ ትጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ ከሁለት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ፋሲካና ፡ የቂጣ ፡ በዓል ፡ ነበረ ። የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ጻፎችም ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ በተንኰል ፡ እንደሚይዙትና ፡
፪፡ እንደሚገድሉት ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ። የሕዝብ ፡ ሁከት ፡ እንዳይሆን ፡ በበዓል ፡ አይሁን ፡ ይሉ ፡ ነበርና ።
፫፡ እርሱም ፡ በቢታንያ ፡ በለምጻሙ ፡ በስምዖን ፡ ቤት ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ÷ አንዲት ፡ ሴት ፡ ዋጋው ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ ጥሩ ፡ ናርዶስ ፡ ሽቱ ፡ የመላበት ፡ የአልባስጥሮስ ፡ ቢላ ቃጥ ፡ ይዛ ፡ መጣች ፤ ቢላቃጡንም ፡ ሰብራ ፡
፬፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰችው ። አንዳንዶችም ፡—
፭፡ ይህ ፡ የሽቱ ፡ ጥፋት ፡ ለምንድር ፡ ነው ? ይህ ፡ ሽቱ ፡ ከሦስት ፡ መቶ ፡ ዲናር ፡ በሚበልጥ ፡ ዋጋ ፡ ተሸጦ ፡ ለድሆች ፡ ሊሰጥ ፡ ይቻል ፡ ነበርና ፡ ብለው ፡ በራሳቸው ፡ ይቈጡ ፡ ነበር ። እርስዋንም ፡ ነቀፉ
፮፡ አት ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ተዉአት ፤ ስላ ፡ ምን ፡ ታደክሙአታላችሁ ? መልካም ፡
፯፡ ሥራ ፡ ሠርታልኛለች ። ድሆች ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይኖራሉና ÷ በማናቸውም ፡ በወደዳችሁት ፡ ጊዜ ፡ መልካም ፡ ልታደርጉላቸው ፡ ትችላላችሁ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አል
፰፡ ኖርም ። የተቻላትን ፡ አደረገች ፤ አስቀድማ ፡
፱፡ ለመቃብሬ ፡ ሥጋዬን ፡ ቀባችው ። እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ይህ ፡ ወንጌል ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በሚሰበክበት ፡ በማናቸውም ፡ ስፍራ ÷ እርስዋ ፡ ያደረገችው ፡ ደግሞ ፡ ለእርስዋ ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ ይነገራል ።
፲፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱም ፡ አንዱ ፡ የአስቆሮቱ ፡ ይሁዳ ፡ አሳልፎ ፡ ሊሰጠው ፡ ወደ ፡ ካህናት ፡
፲፩፡ አለቆች ፡ ሄደ ። ሲሰሙም ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ብርም ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ ሰጡት ። በሚመች ፡ ጊዜም ፡ እንዴት ፡ አድርጎ ፡ አሳልፎ ፡ እን ዲሰጠው ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
፲፪፡ ፋሲካን ፡ በሚያርዱበት ፡ በቂጣ ፡ በዓል ፡ መጀ መሪያ ፡ ቀን ፡ ደቀ ፡ መዘሙርቱ ፡— ፋሲካን ፡ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ወዴት ፡ ሄደን ፡ ልናሰናዳ ፡ ትወዳለህ ? አሉት ። ከደቀ ፡ መዘሙርቱም ፡ ሁለት ፡
፲፫፡ ላከ ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ወደ ፡ ከተማ ፡ ሂዱ ÷ ማድጋ ፡ ውኃ ፡ የተሸከመ ፡ ሰውም ፡ ይገናኛች
፲፬፡ ኋል ፤ ተከተሉት ÷ የሚገባበትንም ፡ የቤቱን ፡ ጌታ ፡— መምህሩ ፡— ከደቀ ፡ መዘሙርቱ ፡ ጋር ፡ ፋሲካን ፡ የምበላበት ፡ የእንግዳ ፡ ቤት ፡ ወዴት ፡ ነው ? ይላል ፡ በሉት ። እርሱም ፡ በደርብ ፡ ላይ ፡
፲፭፡ ያለውን ፡ የተሰናዳና ፡ የተነጠፈ ፡ ታላቅ ፡ አዳራሽ ፡ ያሳያችኋል ፤ በዚያም ፡ አሰናዱልን ። ደቀ ፡
፲፮፡ መዘሙርቱም ፡ ወጡ ፡ ወደ ፡ ከተማም ፡ ሄደው ፡ እንዳላቸው ፡ አገኙ ÷ ፋሲካንም ፡ አሰናዱ ።
፲፯፡ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ጋር ፡
፲፰፡ መጣ ። ተቀምጠውም ፡ ሲበሉ ፡ ኢየሱስ ፡— እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ከእናንተ ፡ አንዱ ÷ እርሱም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የሚበላው ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጠኛል ፡ አለ ። እነርሱም ፡ ያዝኑ ÷ እያንዳንዳቸውም ፡— እኔ ፡ እሆንን ? ይሉት ፡ ጀመር ።
፳፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡— ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ወጭቱ ፡ እጁን ፡ የሚያጠልቀው ፡ ነው ። የሰው ፡ ልጅስ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
፳፩፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይሄዳል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ አልፎ ፡ ለሚሰዋበት ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ወዮ ለት ፤ ያ ፡ ሰው ፡ ባልተወለደ ፡ ይሻለው ፡ ነበር ፡ አላቸው ።
፳፪፡ ሲበሉም ፡ ኢየሱስ ፡ እንጀራን ፡ አንሥቶ ፡ ባረከ ፡ ቈርሶም ፡ ሰጣቸውና ፡— እንካችሁ ፤ ይህ ፡
፳፫፡ ሥጋዬ ፡ ነው ፡ አለ ። ጽዋውንም ፡ አንሥቶ ፡ አመስግኖም ፡ ሰጣቸው ÷ ሁሉም ፡ ከእርሱ ፡
፳፬፡ ጠጡ ። እርሱም ፡— ይህ ፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡ የሚፈስ ፡ የአዲስ ፡ ኪዳን ፡ ደሜ ፡ ነው ። እውነት ፡
፳፭፡ እላችኋለሁ ÷ በእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ከወይኑ ፡ ፍሬ ፡ አዲሱን ፡ እስክምጠጣበት ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ደግሞ ፡ አልጠጣውም ፡ አላቸው ።
፳፮፡ መዝሙርም ፡ ከዘመሩ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡
፳፯፡ ዘይት ፡ ወጡ ። ኢየሱስም ፡— በዚች ፡ ሌሊት ፡ ሁላችሁ ፡ በእኔ ፡ ትሰናከላላችሁ ፤ እረኛውን ፡ እመታለሁ ፡ በጎችም ፡ ይበተናሉ ፡ የሚል ፡ ተጽፎአልና ። ነገር ፡ ግን ፡ ከተነሣሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
፳፰፡ ገሊላ ፡ እቀድማችኋለሁ ፡ አላቸው ። ጴጥሮስም ፡— ሁሉም ፡ ቢሰናከሉ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ከቶ ፡ አልሰናከልም ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡— እውነት ፡ እልሃለሁ ÷ ዛሬ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ ዶሮ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ሳይጮኽ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ትክደኛለህ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ቃሉን ፡ አበርትቶ ፡—
፴፩፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ የምሞት ፡ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ከቶ ፡

፲፫ ። ፴፭ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፴፮ ።
፲፬ ። ፩—፪ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፪—፭ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፩ ፤ ፪ ። ፫—፱ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፮—፲፫ ፤ ሉቃ. ፯ ÷ ፴፯ ፡ ፴፰ ፤ ዮሐ ፲፪ ÷ ፭—፰ ። ፲ ፤ ዘዳግ. ፲፭ ÷ ፲፭ ። ፲—፲፯ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፲፬—፲፱ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፫—፲፫ ። ፲፯—፳፩ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፳—፳፬ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፲፬ ፡ ፳፭—፳፫ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፳፭—፳፯ ። ፳፪—፳፭ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፳፮—፳፱ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፲፱—፳ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፳፫—፳፭ ። ፳፮—፴፬ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፴—፴፭ ። ፳፯ ፤ ዘካ. ፲፫ ÷ ፯ ። ፴፩ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፴፬ ።

አልክድህም ፡ አለ ። ሁሉም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ዚሁ ፡ አሉ ።

፴፪፡ ጌቴሴማኒ ፡ ወደምትባልም ፡ ስፍራ ፡ መጡ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱንም ፡— ስጸልይ ፡ ሳለሁ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጡ ፡ አላቸው ። ጴጥሮስንና ፡ ያዕቆብን ፡ ዮሐንስንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወሰደ ፤ ሊደነግ ፴፫፡ ጥም ፡ ሊተክዝም ፡ ጀመረና ፡— ነፍሴ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ አዘነች ፤ በዚህ ፡ ቁዩ ፡ ትጉም ፡ ፴፬፡ አላቸው ። ጥቂትም ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ እልፍ ፡ ብሎ ፡ በምድርም ፡ ወድቆ ፡ ይቻልስ ፡ ቢሆን ፡ ሰዓቲቱ ፡ ፴፭፡ ከእርሱ ፡ እንድታልፍ ፡ ጸለየና ፡— አባ ፡ አባት ፡ ሆይ ፡ ሁሉ ፡ ይቻልሃል ፤ ይህችን ፡ ጽዋ ፡ ከእኔ ፡ ውሰድ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ የምትወደው ፡ እንጂ ፡ ፴፮፡ እኔ ፡ የምወደው ፡ አይሁን ፡ አለ ። መጣም ፡ ተኝ ተውም ፡ አገኛቸው ፡ ጴጥሮስንም ፡— ስምዖን ፡ ሆይ ፡ ተኝተሃልን ? አንዲት ፡ ሰዓት ፡ ስንኳ ፡ ልት ፴፯፡ ተጋ ፡ አልቻልህምን ? ወደ ፡ ፈተና ፡ እንዳትገቡ ፡ ትጉ ፡ ጸልዩም ፤ መንፈስስ ፡ ተዘጋጅታለች ፡ ፴፰፡ ሥጋ ፡ ግን ፡ ደካማ ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፡ ፴፡ ሄዶ ፡ ያንኑ ፡ ቃል ፡ ጸለየ ። ደግሞም ፡ መጥቶ ፡ ዓይኖቻቸው ፡ በእንቅልፍ ፡ ከብደው ፡ ነበርና ፡ ተኝተው ፡ አገኛቸው ፡ የሚመልሱለትንም ፡ አላ ፵፩፡ ወቁም ። ሦስተኛም ፡ መጥቶ ፡— እንግዲህስ ፡ ተኙ ፡ ዕረፉም ፤ ይበቃል ፡ ሰዓቲቱ ፡ ደረሰች ፡ እነሆ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ ፵፪፡ አልፎ ፡ ይሰጣል ። ተነሡ ፡ እንሂድ ፤ እነሆ ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጠኝ ፡ ቀርቦአል ፡ አላቸው ።

፵፫፡ ወዲያውም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ይሁዳ ፡ መጣ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰይፍና ፡ ጎመድ ፡ ይዘው ፡ ከካህናት ፡ አለቆችና ፡ ከጻፎች ፡ ከሽማግሌችም ፡ ዘንድ ፡ ፵፬፡ መጡ ። አሳልፎ ፡ የሚሰጠውም ፡— የምስመው ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ ያዙት ፡ ተጠንቅቃችሁም ፡ ውሰዱት ፡ ብሎ ፡ ምልክት ፡ ሰጥቶአቸው ፡ ነበር ። ፵፭፡ መጥቶም ፡ ወዲያው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረበና ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ መምህር ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ ሳመው ፤ ፵፮፡ እነርሱም ፡ እጃቸውን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ጭነው ፡ ፵፯፡ ያዙት ። በአጠገብ ፡ ከቆሙት ፡ ግን ፡ አንዱ ፡ ሰይፉን ፡ መዘ ፡ የሊቀ ፡ ካህናቱን ፡ ባሪያ ፡ መታ ፡ ፵፰፡ ጆሮውንም ፡ ቈረጠ ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ወንበዴ ፡ እንደምትይዙ ፡ ሰይፍና ፡ ጎመድ ፡ ፵፱፡ ይዛችሁ ፡ ልትይዙኝ ፡ መጣችሁን ? በመቅደስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እያስተማርሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ስኖር ፡ አልያዛችሁኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መጻሕፍት ፡ ይፈጸሙ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሆነ ፡ አላቸው ። ፶፡ ሁሉም ፡ ትተውት ፡ ሸሹ ።

፶፩፡ ዕርቃኑን ፡ በነጠላ ፡ የሸፈነ ፡ አንድ ፡ ጎበዝ ፡ ፶፪፡ ይከተለው ፡ ነበር ፡ ጎበዛዝቱም ፡ ያዙት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ነጠላውን ፡ ትቶ ፡ ዕራቁቱን ፡ ሸሸ ።

፶፫፡ ኢየሱስንም ፡ ወደ ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ወሰዱት ፡ የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ሁሉ ፡ ሽማግሌችም ፡ ጸሮችም ፡ ተሰበሰቡ ። ጴጥሮስም ፡ እስከ ፡ ሊቀ ፶፬፡ ካህናቱ ፡ ግቢ ፡ ውስጥ ፡ በሩቁ ፡ ተከተለው ፡ ከሎሌዎችም ፡ ጋር ፡ ተቀምጦ ፡ እሳት ፡ ይሞቅ ፡ ነበር ። የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ሸንጎውም ፡ ሁሉ ፡ ፶፭፡ እንዲገድሉት ፡ በኢየሱስ ፡ ላይ ፡ ምስክር ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፡ አላገኙምም ፤ ብዙዎች ፡ በሐሰት ፡ ፶፮፡ ይመሰክሩበት ፡ ነበርና ፡ ምስክርነታቸው ፡ ግን ፡ አልተሰማማም ። ሰዎችም ፡ ተነሥተው ፡— እኔ ፡ ፶፯፡፶፰፡ ይህን ፡ በእጅ ፡ የተሠራውን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አፈርሰዋለሁ ፡ በሦስት ፡ ቀንም ፡ ሌላውን ፡ በእጅ ፡ ያልተሠራውን ፡ እሠራለሁ ፡ ሲል ፡ ሰማነው ፡ ብለው ፡ በሐሰት ፡ መሰከሩበት ። ምስክርነታ ፶፱፡ ቸውም ፡ እንዲሁ ፡ እንኳ ፡ አልተሰማማም ። ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡ በመካከላቸው ፡ ተነሥቶ ፡— ፷፡ አንዳች ፡ አትመልስምን ? እነዚህስ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ የሚመሰክሩብህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ኢየሱስን ፡ ጠየቀው ። እርሱ ፡ ግን ፡ ዝም ፡ አለ ፡ ፷፩፡ አንዳችም ፡ አልመለሰም ። ደግሞ ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ጠየቀውና ፡— የቡሩክ ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ አንተ ፡ ነህን ? አለው ። ኢየሱስም ፡— እኔ ፡ ፷፪፡ ነኝ ፤ የሰው ፡ ልጅም ፡ በኃይል ፡ ቀኝ ፡ ሲቀመጥ ፡ በሰማይም ፡ ደመና ፡ ሲመጣ ፡ ታያላችሁ ፡ አለ ። ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡ ልብሱን ፡ ቀደደና ፡— ከእንግ ፷፫፡ ዲህ ፡ ወዲህ ፡ ምስክሮችን ፡ ምን ፡ ያስፈልገናል ? ስድቡን ፡ ሰማችሁ ፤ ምን ፡ ይመስላችኋል ? አለ ። ፷፬፡ እነርሱም ፡ ሁሉ ፡— ሞት ፡ ይገባዋል ፡ ብለው ፡ ፈረዱበት ። አንዳንዶችም ፡ ይተፉበት ፡ ፊቱ ፷፭፡ ንም ፡ ሸፍነው ፡ ይጐስሙትና ፡— ትንቢት ፡ ተናገር ፡ ይሉት ፡ ጀመር ፤ ሎሌዎችም ፡ በጥፊ ፡ እየ መቱ ፡ ወሰዱት ።

ጴጥሮስም ፡ በግቢ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ሳለ ፡ ፷፮፡ ከሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ገረዶች ፡ አንዲቱ ፡ መጣች ፡ ጴጥሮስም ፡ እሳት ፡ ሲሞቅ ፡ አይታ ፡ ተመለከተ ፷፯፡ ችውና ፡— አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከናዝሬቱ ፡ ከኢየ ሱስ ፡ ጋር ፡ ነበርህ ፡ አለችው ። እርሱ ፡ ግን ፡— ፷፰፡ የምትዪውን ፡ አላውቅም ፡ አላስተውልምም ፡ ብሎ ፡ ካደ ። ወደ ፡ ውጭም ፡ ወደ ፡ ደጅ ፡ ወጣ ፤ ዶሮም ፡ ጮኸ ። ገረዲቱም ፡ አይታው ፡ በዚያ ፡ ፷፱፡ ለቆሙት ፡— ይህም ፡ ከእነርሱ ፡ ወገን ፡ ነው ፡ ስትል ፡ ሁለተኛ ፡ ትነግራቸው ፡ ጀመር ። እር ፸፡ ሱም ፡ ደግሞ ፡ ካደ ። ጥቂት ፡ ቈይተውም ፡ በዚያ ፡ የቆሙት ፡ ዳግመኛ ፡ ጴጥሮስን ፡— የገሊላ ፡ ሰው ፡ ነህና ፡ ከእነርሱ ፡ ወገን ፡ በእውነት ፡ ነህ ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡— ፸፩፡ ይህን ፡ የምትሉትን ፡ ሰው ፡ አላ ውቀውም ፡ ብሎ ፡ ይረገምና ፡ ይምል ፡ ጀመር ። ወዲያውም ፡ ዶሮ ፡ ሁለተኛ ፡ ጮኸ ። ጴጥሮስ ፸፪፡ ንም ፡ ኢየሱስ ፡— ዶሮ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ሳይጮኽ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ትክደኛለህ ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ትዝ ፡ አለው ፤ ነገሩንም ፡ አሰበ ፡ አለቀሰ ።

፲፬ ። ፴፪— ፵፪ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፴፯—፵፮ ፤ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፵—፵፮ ። ፴፫ ፡ ሉቃ ፡ ፰ ፥ ፵፩ ። ፴፬ ፡ ዮሐ ፡ ፲፪ ፥ ፳፯ ። ፴፮ ፡ ም ፡ ፮ ፥ ፴፭ ። ፵፩ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፵፭—፵፮ ፤ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፵፭—፶፫ ። ፵፫ ፡ ዮሐ ፡ ፲፰ ፥ ፫—፲፰ ። ፵፱ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፶፭—፷፮ ፤ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፶፬ ፡ ፶፭ ፥ ፷፫ —፷፮ ። ፶፪ ፡ ዮሐ ፡ ፲፰ ፥ ፲፭—፲፰ ፥ ፲፱ —፳፬ ። ፶፫ ፡ ዮሐ ፡ ፰ ፥ ፲፬ ። ፶፭ ፡ ዘሌዋ ፡ ፳፬ ፥ ፲፮ ። ፷፪ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፷፬ ፤ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፷፱—፸፩ ። ፷፭ ፡ ዮሐ ፡ ፲፱ ፥ ፮ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ ወዲያውም ፡ ማለዳ ፡ የካህናት ፡ አለቆች ፡ ከሽ
ማግሎችና ፡ ከጻፎች ፡ ከሸንጎውም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ከተማከሩ ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስን ፡ አሳስረው ፡ ወሰ
፪ ዱትና ፡ ለጲላጦስ ፡ አሳልፈው ፡ ሰጡት ። ጲላ
ጦስም ፡— አንተ ፡ የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ነህን ?
ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡— አንተ ፡ አልህ ፡
፫ ብሎ ፡ መለሰለት ። የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ብዙ ፡
ያሳጡት ፡ ነበር ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ምንም ፡ አልመ
፬ ለሰም ። ጲላጦስም ፡ ደግሞ ፡— አንዳች ፡ አት
መልስምን ? እነሆ ፡ በስንት ፡ ነገር ፡ ያሳጡሃል ፡
፭ ብሎ ፡ ጠየቀው ። ኢየሱስም ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡
ጲላጦስ ፡ እስኪደነቅ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ አልመ
ለሰም ።

፮ በዚያም ፡ በዓል ፡ የለመኑትን ፡ አንድ ፡ እስረኛ ፡
፯ ይፈታላቸው ፡ ነበር ። በዓመፅም ፡ ነፍስ ፡ ከገደ
ሉት ፡ ከዓመፀኞች ፡ ጋር ፡ የታሰረ ፡ በርባን ፡ የተ
፰ ባለ ፡ ነበረ ። ሕዝቡም ፡ ወጥተው ፡ እንደ ፡ ልማዱ ፡
ያደርግላቸው ፡ ዘንድ ፡ እየጮኹ ፡ ይለምኑት ፡
፱ ጀመር ። ጲላጦስም ፡— የአይሁድን ፡ ንጉሥ ፡
እፈታላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳላችሁን ? ብሎ ፡
፲ መለሰላቸው ፡ የካህናት ፡ አለቆች ፡ በቅንዓት ፡ አሳ
፲፩ ልፈው ፡ እንደ ፡ ሰጡት ፡ ያውቅ ፡ ነበርና ። የካ
ህናት ፡ አለቆች ፡ ግን ፡ በርበንን ፡ በእርሱ ፡ ፈንታ ፡
ይፈታላቸው ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ አወኩአቸው ።
፲፪ ጲላጦስም ፡ ዳግመኛ ፡ መልሶ ፡— እንግዲህ ፡
የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ የምትሉትን ፡ ምን ፡ ላደር
፲፫ ገው ፡ ትወዳላችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡ ዳግ
፲፬ መኛ ፡— ስቀለው ፡ እያሉ ፡ ጮኹ ። ጲላጦስም ፡—
ምን ፡ ነው ? ያደረገው ፡ ክፋት ፡ ምንድር ፡ ነው ?
አላቸው ። እነርሱ ፡ ግን ፡— ስቀለው ፡ እያሉ ፡
፲፭ ጩኽት ፡ አበዙ ። ጲላጦስም ፡ የሕዝቡን ፡ ፈቃድ ፡
ሊያደርግ ፡ ወዶ ፡ በርባንን ፡ ፈታላቸው ፡ ኢየሱ
ስንም ፡ ገርፎ ፡ እንዲሰቀል ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ።
፲፮ ወታደሮችም ፡ ፕራይቶሪዮን ፡ ወደሚባል ፡
ግቢ ፡ ውስጥ ፡ ወሰዱት ፡ ሙሉ ፡ ጭፍራውንም ፡ ሁሉ ፡
፲፯ በእንድነት ፡ ጠሩ ። ቀይ ፡ ልብስም ፡ አለበሱት ፡
፲፰ የእሾህ ፡ አክሊልም ፡ ጐንጕነው ፡ ደፉበት ፡ የአ
ይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡
፲፱ እያሉም ፡ እጅ ፡ ይነሡት ፡ ጀመር ፡ ራሱንም ፡
በመቃ ፡ መቱት ፡ ተፉበትም ፡ ተንበርክከውም ፡
፳ ሰገዱለት ። ከተዘበተቱበትም ፡ በኋላ ፡ ቀዩን ፡
ልብስ ፡ ገፈፉት ፡ ልብሱንም ፡ አለበሱት ፡ ሊሰ
ቅሉትም ፡ ወሰዱት ።
፳፩ አንድ ፡ መንገደ ፡ አላፊም ፡ የአሌክሳንድሮስና ፡
የሩፎስ ፡ አባት ፡ ስምዖን ፡ የተባለ ፡ የቀሬና ፡ ሰው ፡
ከገጠር ፡ ሲመጣ ፡ መስቀሉን ፡ ይሸከም ፡ ዘንድ ፡
፳፪ አስገደዱት ። ትርጓሜውም ፡ የራስ ፡ ቅል ፡
ስፍራ ፡ ወደሚሆን ፡ ጎልጎታ ፡ ወደ ፡ ተባለ ፡ ስፍራ ፡
፳፫ ወሰዱት ። ከርቤም ፡ የተቀላቀለበትን ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ እንዲጠጣ ፡ ሰጡት ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ አልተ
፳፬ ቀበለም ። ሰቀሉትም ፡ ልብሱንም ፡ ሊካፈሉ ፡
እንዲወስድ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጥለው ፡ ተካፈሉ ። በሰ
፳፭ ቀሉትም ፡ ጊዜ ፡ ሦስት ፡ ሰዓት ፡ ነበረ ። የክሱ ፡
፳፮ ጽሕፈትም ፡— የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ የሚል ፡
ተጽፎ ፡ ነበር ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሁለት ፡ ወን
፳፯ በዶች ፡ አንዱን ፡ በቀኙ ፡ አንዱንም ፡ በግራው ፡
፳፰ ሰቀሉ ። መጽሐፍም ፡— ከዓመፀኞች ፡ ጋር ፡
፳፱ ተቈጠረ ፡ ያለው ፡ ተፈጸመ ። የሚያልፉትም ፡
ራሳቸውን ፡ እየነቀነቁ ፡ ይሰድቡት ፡ ነበርና ፡—
ዋ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ የምታፈርስ ፡ በሦስት ፡
፴ ቀንም ፡ የምትሠራ ፡ ከመስቀል ፡ ወርደህ ፡ ራስ
፴፩ ህን ፡ አድን ፡ አሉ ። እንዲሁም ፡ የካህናት ፡ አለ
ቆች ፡ ደግሞ ፡ ከጻፎች ፡ ጋር ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡
እየተዘባበቱ ፡— ሌሎችን ፡ አዳነ ፡ ራሱን ፡ ሊያ
፴፪ ድን ፡ አይችልም ፡ አይተን ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡ የእ
ስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ክርስቶስ ፡ አሁን ፡ ከመስቀል ፡
ይውረድ ፡ አሉ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የተሰቀ
ሉት ፡ ይነቅፉት ፡ ነበር ።

፴፫ ስድስት ፡ ሰዓትም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ እስከ ፡ ዘጠኝ ፡
፴፬ ሰዓት ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ጨለማ ፡ ሆነ ። በዘ
ጠኝ ፡ ሰዓትም ፡ ኢየሱስ ፡— ኤሎኤ ፡ ኤሎኤ ፡
ላማ ፡ ሰበቅታኒ ? ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ፡
ትርጓሜውም ፡ አምላኬ ፡ አምላኬ ፡ ለምን ፡
ተውኸኝ ? ማለት ፡ ነው ። በዚያም ፡ ከቆሙት ፡
፴፭ ሰዎች ፡ ሰምተው ፡— እነሆ ፡ ኤልያስን ፡ ይጠ
ራል ፡ አሉ ። አንዱም ፡ ሮጦ ፡ ሆምጣጤ ፡ በሰፍ
፴፮ ነግ ፡ ሞላ ፡ በመቃም ፡ አድርጎ ፡— ተዉ ፡ ኤል
ያስ ፡ ሊያወርደው ፡ ይመጣ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፡
እያለ ፡ አጠጣው ። ኢየሱስም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡
፴፯ ጮኸ ፡ ነፍሱንም ፡ ሰጠ ። የቤተ ፡ መቅደስም ፡
፴፰ መጋረጃ ፡ ከላይ ፡ እስከ ፡ ታች ፡ ከሁለት ፡ ተቀ
ደደ ። በዚያም ፡ በአንጻሩ ፡ የቆመ ፡ የመቶ ፡
፴፱ አለቃ ፡ እንደዚህ ፡ ጮኸ ፡ ነፍሱን ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡
በየ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በእውነት ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፡ አለ ።

፵ ሴቶችም ፡ ደግሞ ፡ በሩቅ ፡ ሆነው ፡ ይመለ
ከቱ ፡ ነበር ፡ ከእነርሱም ፡ በገሊላ ፡ ሳለ ፡ ይከተሉ
ትና ፡ ያገለግሉት ፡ የነበሩ ፡ መግደላዊት ፡ ማር
ያም ፡ የታናሹ ፡ ያዕቆብና ፡ የዮሳም ፡ እናት ፡
ማርያም ፡ ሰሎሜም ፡ ነበሩ ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የወጡ ፡ ሌሎች ፡ ብዙዎች ፡
ሴቶች ፡ ነበሩ ።

፵፪ አሁንም ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ የሰንበት ፡ ዋዜማ ፡
፵፫ የሆነ ፡ የማዘጋጀት ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ የከበረ ፡
አማካሪ ፡ የሆነ ፡ የአርማትያስ ፡ ዮሴፍ ፡ መጣ ፡

ፕሬ ። ፩ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፩ ፡ ዮሐ ፡ ፲፰ ፡ ፳፰ ። ፪—፲፩ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፲፩—፳፭ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፪ ፡ ፫ ፡ ፲፰—፳፩ ፡ ዮሐ ፡ ፲፰ ፡ ፳፬ —፴፩ ፡ ፲፱ ፡ ፲፮ ። ፲፪ ፡ ፭ ፡ ም ፡ ፲፱ ፡ ፳፭ ፡ ኢሳ ፡ ፶፫ ፡ ፯ ። ፲፫ —፳፭ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፳፭ —፴፭ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፴፬ ፡ ዮሐ ፡ ፲፱ ፡ ፪ ፡ ፫ ። ፳፮ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፴፪ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፳፮ ። ፳፯ —፴ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፴፰ —፵፬ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፴፱ —፵፫ ። ፴፩ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፵፭ —፶፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፵፭ ። ፴፪ ፡ ም ፡ ፲፱ ፡ ፴፭ ። ፴፫ ፡ መዝ ፡ ፷፱ ፡ ፳፩ ። ፴፬ ፡ ኢሳ ፡ ፶፫ ፡ ፲፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፵፮ ። ፴፭ ፡ ም ፡ ፲፱ ፡ ፴፮ ። ፴፮ ፡ መዝ ፡ ፷፱ ፡ ፳፩ ። ፴፯ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፶—፶፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፵፮ ። ፴፰ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፶፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፵፭ ። ፴፱ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፶፬ ። ፵ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ፡ ፶፭ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፵፱ ፡ ዮሐ ፡ ፲፱ ፡ ፳፭ ።

እርሱም ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግ
ሥት ፡ ይጠባበቅ ፡ ነበር ፡ ደናግሮም ፡ ወደ ፡ ጲላ
፹፬፡ ጦስ ፡ ገባና ፡ የኢየሱስን ፡ ሥጋ ፡ ለመነው ። ጲላ
ጦስም ፡ አሁን ፡ እንዲት ፡ ሞተ ፡ ብሎ ፡ ተደነቀ ፡
የመጶ ፡ አለቃውንም ፡ ጠርጶ ፡ ከሞተ ፡ ቆይቶአ
፹፭፡ ልን ? ብሎ ፡ ጠየቀው ፡ ከመጶ ፡ አለቃውም ፡
፹፮፡ ተረድቶ ፡ በድኑን ፡ ለዮሴፍ ፡ ሰጠው ። በፍ
ታም ፡ ገዝቶ ፡ አውርዶም ፡ በበፍታ ፡ ከፈነው ፡ ከዓ
ለትም ፡ በተወቀረ ፡ መቃብር ፡ አኖረው ፡ በመቃ
፹፯፡ ብሩ ፡ ደጃፍም ፡ ድንጋይ ፡ አንከባለለ ። መግደላ
ዊትም ፡ ማርያም ፡ የዮሳም ፡ እናት ፡ ማርያም ፡
ወዴት ፡ እንዳኖሩት ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ሰንበትም ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ መግደላዊት ፡ ማር
ያም ፡ የያዕቆብም ፡ እናት ፡ ማርያም ፡ ሰሎሜም ፡
፪፡ መጥተው ፡ ሊቀቡት ፡ ሽቱ ፡ ገዙ ። ከሳምን
ቱም ፡ በፊተኛው ፡ ቀን ፡ እጅግ ፡ በማለዳ ፡ ዐሐይ ፡
፫፡ ከወጣ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ መጡ ። እርስ ፡
በርሳቸውም ፡— ድንጋዩን ፡ ከመቃብር ፡ ደጃፍ ፡
፬፡ ማን ፡ ያንከባልልልናል ? ይባባሉ ፡ ነበር ፡ ድን
ጋዩ ፡ እጅግ ፡ ትልቅ ፡ ነበርና ፡ አሻቅበውም ፡
አይተው ፡ ድንጋዩ ፡ ተንከባሎ ፡ እንደ ፡ ነበር ፡
፭፡ ተመለከቱ ። ወደ ፡ መቃብሩም ፡ ገብተው ፡ ነጭ ፡
ልብስ ፡ የተጐናጸፈ ፡ ጕልማሳ ፡ በቀኝ ፡ በኩል ፡
፮፡ ተቀምጦ ፡ አዩና ፡ ደነገጡ ። እርሱ ፡ ግን ፡— አት
ደንግጡ ፡ የተሰቀለውን ፡ የናዝሬቱን ፡ ኢየ
ሱስን ፡ ትፈልጋላችሁ ፡ ተነሥቶአል ፡ በዚህ ፡
የለም ፡ እነሆ ፡ እርሱን ፡ ያኖሩበት ፡ ስፍራ ።
፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሄዳችሁ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ለጴጥ
ሮስም ፡— ወደ ፡ ገሊላ ፡ ይቀድማችኋል ፡ እንደ ፡
ነገራችሁ ፡ በዚያ ፡ ታዩታላችሁ ፡ ብላችሁ ፡ ንገ
፰፡ ሩአቸው ፡ አላቸው ። መንቀጥቀጥና ፡ መደን
ገጥ ፡ ይዞአቸው ፡ ነበርና ፡ ወጥተው ፡ ከመቃ
ብር ፡ ሸሹ ፡ ይፈሩ ፡ ነበርና ፡ ለማንም ፡ አንዳች ፡
አልነገሩም ።

እነርሱም ፡ ያዘዛቸውን ፡ ሁሉ ፡ ለጴጥሮስና ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ላሉት ፡ በአጭሩ ፡ ተናገሩ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ ራሱ ፡ ለዘላለም ፡ ድኅ
ነት ፡ የሆነውን ፡ የማይለወጠውን ፡ ቅዱስ ፡ ወን
ጌል ፡ ከዐሐይ ፡ መውጫ ፡ እስከ ፡ መጥለቂያው ፡
ድረስ ፡ በእኛቸው ፡ ላከው ።

ከሳምንቱም ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ማልዶ ፡ ፱፡
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ አስቀድሞ ፡ ሰበት ፡ አጋንንት ፡
ላወጣላት ፡ ለመግደላዊት ፡ ማርያም ፡ ታየ ።
እርስዋ ፡ ሄዳ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሆነው ፡ ለነበሩት ፡ ፲፡
ሲያዝኑና ፡ ሲያለቅሱ ፡ ሳሉ ፡ አወራችላቸው ፡
እነርሱም ፡ ሕያው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለእርስዋም ፡ ፲፩፡
እንደ ፡ ታያት ፡ ሲሰሙ ፡ አላመኑም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከእነርሱ ፡ ለሁለቱ ፡ ወደ ፡ በላ ፲፪፡
ገር ፡ ሲሄዱ ፡ በመንገድ ፡ በሌላ ፡ መልክ ፡ ተገ
ለጠ ። እነርሱም ፡ ሄደው ፡ ለሌሎቹ ፡ አወሩ ፡ ፲፫፡
እነዚያንም ፡ ደግሞ ፡ አላመኑአቸውም ።
ኋላም ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፡ ለአ ፲፬፡
ሥራ ፡ አንዱ ፡ ተገለጠ ። ተነሥቶም ፡ ያዩትን ፡
ስላላመኑአቸው ፡ አለማመናቸውንና ፡ የልባቸ
ውን ፡ ጥንካሬ ፡ ነቀፈ ። እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ፲፭፡
ወደ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ሂዱ ፡ ወንጌልንም ፡ ለፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፡ ስበኩ ። ያመነ ፡ የተጠመቀም ፡ ፲፮፡
ይድናል ። ያላመነ ፡ ግን ፡ ይፈረድበታል ። ያመኑ ፲፯፡
ትንም ፡ እነዚህ ፡ ምልክቶች ፡ ይከተሉአቸዋል ፡
በስሜ ፡ አጋንንትን ፡ ያወጣሉ ፡ በአዲስ ፡ ቋንቋ ፡
ይናገራሉ ፡ እባቦችን ፡ ይይዛሉ ። የሚገድልም ፡ ፲፰፡
ነገር ፡ ቢጠጡ ፡ አይጐዳቸውም ፡ እጃቸውን ፡ በድ
ውዮች ፡ ላይ ፡ ይጭናሉ ፡ እነርሱም ፡ ይድናሉ ።
ጌታ ፡ ኢየሱስም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ከተናገረ ፡ ፲፱፡
በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዐረገ ፡ በእግዚአብሔርም ፡
ቀኝ ፡ ተቀመጠ ። እነርሱም ፡ ወጥተው ፡ በየስ ፳፡
ፍራው ፡ ሁሉ ፡ ሰበኩ ። ጌታም ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ይሠራ ፡ ነበር ። በሚከተሉትም ፡ ምልክ
ቶች ፡ ቃሉን ፡ ያጸና ፡ ነበር ።

፲፮። ፩—፰ ፡ ማቴ. ፳፰ ፡ ፩—፰፡ ሉቃ. ፳፬ ፡ ፩—፲ ፡ ዮሐ. ፳ ፡ ፩ ። ፯ ፡ ም ፲፬ ፡ ፳፫ ። ፱ ፡ ዮሐ. ፳ ፡ ፲፬ ፡ ሉቃ. ፯ ፡ ፱ ። ፲፪ ፡ ሉቃ. ፳፬ ፡ ፲፫—፴፭ ። ፲፬ ፡ ሉቃ. ፳፬ ፡ ፴፮ ። ፲፭ ፡ ማቴ. ፳፰ ፡ ፲፱ ። ፲፯ ፡ ዮሐ. ፲ ፡ ፲፮ ፡ ፴፯ ። ፲፱ ፡ የሐዋ. ፲፡ ፲፰ ። ፳ ፡ የሐዋ. ፲፬ ፡ ፲፯ ፡ ፱ ፡ ፱ ። ፲፱ ፡ ሉቃ. ፳ ፡ ፶፩ ፡ የሐዋ. ፳፰ ፡ ፩ ፡ ፯ ። ፲፱ ፡ የሐዋ. ፯ ፡ ፶፭—፶፮ ። ፳ ፡ የሐዋ. ፲፬ ፡ ፫ ።

የጌታችን፡የኢየሱስ፡ክርስቶስ፡ወንጌል፡
ቅዱስ፡ሉቃስ፡እንደ፡ጻፈው።

ምዕራፍ፡፩ ።

፩፡፪፡፫፡፬፡ የከበርህ፡ቴዎፍሎስ፡ሆይ÷ከመጀመሪያው፡በዓይን፡ያዩትና፡የቃሉ፡አገልጋዮች፡የሆኑት፡እንዳስተላለፉልን÷በኛ፡ዘንድ፡ስለ፡ተፈጸመው፡ነገር፡ብዙዎች፡ታሪክን፡በየተራው፡ለማዘጋጀት፡ስለ፡ሞከሩ÷እኔ፡ደግሞ፡ስለ፡ተማርኸው፡ቃል፡እርግጡን፡እንድታውቅ፡በጥንቃቄ፡ሁሉን፡ከመጀመሪያው፡ተከትዬ፡በየተራው፡ልጽፍልህ፡መልካም፡ሆኖ፡ታየኝ።

፭፡ በይሁዳ፡ንጉሥ፡በሄሮድስ፡ዘመን፡ከአብያ፡ክፍል፡የሆነ፡ዘካርያስ፡የሚባል፡አንድ፡ካህን፡ነበረ፤ሚስቱም፡ከአሮን፡ልጆች፡ነበረች÷ስምዋም፡ኤልሳቤጥ፡ነበረ።

፮፡ ሁለቱም፡በጌታ፡ትእዛዝና፡ሕግጋት፡ሁሉ፡ያለ፡ነቀፋ፡እየሄዱ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ጻድቃን፡ነበሩ።

፯፡ ኤልሳቤጥም፡መካን፡ነበረችና፡ልጅ፡አልነበራቸውም፤ሁለቱም፡በዕድሜያቸው፡አርጅተው፡ነበር።

፰፡ እርሱም፡በክፍሉ፡ተራ፡በእግዚአብሔር፡

፱፡ ፊት፡ሲያገለግል÷እንደ፡ካህናት፡ሥርዓት፡ወደ፡ጌታ፡ቤተ፡መቅደስ፡ገብቶ፡ለማጠን፡

፲፡ ዕጣ፡ደረሰበት።በዕጣንም፡ጊዜ፡ሕዝቡ፡

፲፩፡ ሁሉ፡በውጭ፡ቆመው፡ይጸልዩ፡ነበር።የጌታም፡መልአክ፡በዕጣኑ፡መሠዊያ፡ቀኝ፡ቆሞ፡

፲፪፡ ታየው።ዘካርያስም፡ባየው፡ጊዜ፡ደነገጠ÷

፲፫፡ ፍርሃትም፡ወደቀበት።መልአኩም፡እንዲህ፡አለው፡—ዘካርያስ፡ሆይ÷ጸሎትህ፡ተሰምቶልሃልና፡አትፍራ፡ሚስትህ፡ኤልሳቤጥም፡ወንድ፡ልጅ፡ትወልድልሃለች፡ስሙንም፡ዮሐንስ፡ትለዋለህ።

፲፬፡ ደስታና፡ተድላም፡ይሆንልሃል÷በመወለዱም፡ብዙዎች፡ደስ፡ይላቸዋል።

፲፭፡ በጌታ፡ፊት፡ታላቅ፡ይሆናልና÷የወይን፡ጠጅና፡የሚያሰክር፡መጠጥ፡አይጠጣም፤ገናም፡በእናቱ፡ማኅፀን፡ሳለ፡መንፈስ፡ቅዱስ፡ይሞላበታል፤

፲፮፡ ከእስራኤልም፡ልጆች፡ብዙዎችን፡ወደ፡ጌታ፡

፲፯፡ ወደ፡አምላካቸው፡ይመልሳል።እርሱም፡የተዘጋጁትን፡ሕዝብ፡ለጌታ፡እንዲያሰናዳ÷የአባቶችን፡ልብ፡ወደ፡ልጆች፡የማይታዘዙትንም፡ወደ፡ጻድቃን፡ጥበብ፡ይመልስ፡ዘንድ፡በኤልያስ፡መንፈስና፡ኃይል፡በፊቱ፡ይሄዳል።

፲፰፡ ዘካርያስም፡መልአኩን፡—እኔ፡ሽማግሌ፡ነኝ፡ምስቴም፡በዕድሜዋ፡አርጅታለችና፡ይህን፡

፲፱፡ በምን፡አውቃለሁ?አለው።መልአኩም፡መልሶ፡—እኔ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡የምቆመው፡ገብርኤል፡ነኝ÷እንድናገርህም፡ይህችንም፡የምሥራች፡እንድሰብክልህ፡ተልኬ፡ነበር፤እነሆም÷በጊዜው፡የሚፈጸመውን፡

፳፡ ቃሌን፡ስላላመንህ÷ይህ፡ነገር፡እስከሚሆን፡ቀን፡ድረስ፡ድዳ፡ትሆናለህ፡መናገርም፡አትችልም፡አለው።

፳፩፡ ሕዝቡም፡ዘካርያስን፡ይጠብቁት፡ነበር፤በቤተ፡መቅደስም፡ውስጥ፡ስለ፡ዘገየ፡ይደነቁ፡ነበር።

፳፪፡ በወጣም፡ጊዜ፡ሊነግራቸው፡አልቻለም÷በቤተ፡መቅደስም፡ራእይ፡እንዳየ፡አስተዋሉ፤እርሱም፡ይጠቅሳቸው፡ነበር፤ድዳም፡ሆኖ፡ኖረ።

፳፫፡ የማገልገሉም፡ወራት፡ሲፈጸም፡ወደ፡ቤቱ፡ሄደ።

፳፬፡፳፭፡ ከዚህም፡ወራት፡በኋላ፡ሚስቱ፡ኤልሳቤጥ፡ፀነሰችና፡—ነቀፋዬን፡ከሰው፡መካከል፡ያስወግድልኝ፡ዘንድ፡ጌታ፡በተመለከተበት፡ወራት፡እንዲህ፡አድርጎልኛል፡ስትል፡ራስዋን፡አምስት፡ወር፡ሰወረች።

፳፮፡፳፯፡ በስድስተኛውም፡ወር፡መልአኩ፡ገብርኤል፡ከተማ÷ከዳዊት፡ወገን፡ለሆነው፡ዮሴፍ፡ለሚባል፡ሰው፡ወደ፡ታጨች፡ወደ፡አንዲት፡ድንግል፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ተላከ÷የድንግሊቱም፡ስም፡ማርያም፡ነበረ።

፳፰፡ መልአኩም፡ወደ፡እርስዋ፡ገብቶ፡—ደስ፡ይበልሽ÷ጸጋ፡የሞላብሽ፡ሆይ÷ጌታ፡ከአንቺ፡ጋር፡ነው፤አንቺ፡ከሴቶች፡መካከል፡የተባረክሽ፡ነሽ፡አላት።

፳፱፡ እርስዋም፡ባየችው፡ጊዜ፡ከንግግሩ፡በጣም፡ደነገጠችና፡—ይህ፡እንዴት፡ያለ፡ሰላምታ፡ነው?ብላ፡አሰበች።

፴፡ መልአኩም፡እንዲህ፡አላት፡—ማርያም፡ሆይ÷በእግዚአብሔር፡ፊት፡ጸጋ፡አግኝተሻልና፡አትፍሪ።

፴፩፡ እነሆም÷ትፀንሻለሽ፡ወንድ፡ልጅም፡ትወልጃለሽ፡ስሙንም፡ኢየሱስ፡ትዪዋለሽ።

፴፪፡ እርሱ፡ታላቅ፡ይሆናል፡የልዑል፡ልጅም፡ይባላል፤ጌታ፡አምላክም፡የአባቱን፡የዳዊትን፡ዙፋን፡ይሰጠዋል፤

፴፫፡ በያዕቆብ፡ቤትም፡ላይ፡ለዘላለም፡ይነግሣል÷ለመንግሥቱም፡መጨረሻ፡የለውም።

፴፬፡ ማርያምም፡መልአኩን፡—ወንድ፡ስለማላውቅ፡ይህ፡እንዴት፡ይሆናል?አለችው።

፴፭፡ መልአኩም፡መልሶ፡እንዲህ፡አላት፡—መንፈስ፡ቅዱስ፡በአንቺ፡ላይ፡ይመጣል÷የልዑልም፡ኃይል፡ይጸልልሻል፤ስለዚህ፡ደግሞ፡ከአንቺ፡የሚወለደው፡ቅዱሱ፡የእግዚአብሔር፡ልጅ፡ይባላል።

፴፮፡፴፯፡ እነሆም፡ዘመድሽ፡ኤልሳቤጥ÷እርስዋ፡ደግሞ፡በእርጅናዋ፡ወንድ፡ልጅ፡ፀንሳለች፡ስትባል፡የነበረች፡ይህ፡ስድስተኛ፡ወር፡ነው።ለእግዚአብሔር፡የሚሳነው፡ነገር፡የለምና።

፴፰፡ ማርያምም፡እነሆ፡የጌታ፡ባሪያ፡ነኝ፡እንደ፡ቃልህ፡ይሁንልኝ፡አለች።መልአኩም፡ከእርስዋ፡ሄደ።

፴፱፡፵፡ በዚያም፡ወራት፡ማርያም፡ተነሥታ፡ወደ፡ኮረብታማው፡አገር፡ወደ፡ይሁዳ፡ከተማ፡በፍጥነት፡ሄደች።

፵፩፡ ኤልሳቤጥም፡የማርያምን፡ሰላምታ፡በሰማች፡ጊዜ፡ጽንሱ፡በማኅፀንዋ፡ዘለለ፤ኤልሳቤጥም፡በመንፈስ፡ቅዱስ፡ተሞላች፤

፵፪፡ በታላቅ፡ድምፅም፡እንዲህ፡ብላ፡ጮኸች፡—በሴቶች፡መካከል፡የተባረክሽ፡ነሽ፡የማኅፀንሽም፡ፍሬ፡የተባረከ፡ነው።

፵፫፡ የጌታዬ፡እናት፡ወደ፡እኔ፡ትመጣ፡ዘንድ፡ይህ፡ከወዴት፡ለእኔ፡ሆነልኝ?

፵፬፡ እነሆ፡የሰላምታሽ፡ድምፅ፡በጆሮዬ፡በገባ፡ጊዜ፡ጽንሱ፡በማኅፀኔ፡በደስታ፡ዘለለ።

፵፭፡ ለጌታ፡የተነገራትም፡ነገር፡ይፈጸምላት፡ዘንድ፡ያመነች፡አንቺ፡የተባረክሽ፡ነሽ።

፵፮፡ ማርያምም፡እንዲህ፡አለች፡—

ምዕራፍ፡፪ ።

፩፡ በዚያም፡ወራት፡ሁሉ፡እንዲጻፍ፡ከአውግስጦስ፡ቄሣር፡ዘንድ፡ሥልጣን፡ወጣ።

፪፡ ይህም፡ኪሪንዮስ፡የሶርያ፡አገረ፡ገዥ፡በነበረ፡ጊዜ፡የመጀመሪያው፡ምዝገባ፡ነበረ።

፫፡ ሁሉም፡ይመዘገቡ፡ዘንድ፡እያንዳንዱ፡ወደ፡ከተማው፡ሄደ።

፬፡ ዮሴፍም፡ከዳዊት፡ወገንና፡ከአባት፡ቤት፡ስለ፡ሆነ፡ከገሊላ፡ከናዝሬት፡ከተማ፡ወደ፡ይሁዳ፡ወደ፡ዳዊት፡ከተማ፡ወደ፡ቤተ፡ልሔም፡ወጣ፤

፭፡ ከእርስዋ፡ጋር፡ተጫጭቶ፡ከነበረችው፡ከማርያም፡ጋር፡ይመዘገብ፡ዘንድ፡ወጣ፤እርስዋም፡ፀንሳ፡ነበረች።

፮፡ በዚያም፡በነበሩ፡ጊዜ፡የምትወልድበት፡ቀን፡ደረሰ፤

፯፡ የበኩር፡ልጅዋንም፡ወለደች፡በጨርቅም፡ጠቀለለችው፡በግርግምም፡አስተኛችው፡በማደሪያ፡ስፍራ፡አጥተዋልና።

፰፡ በዚያችም፡አገር፡እረኞች፡ነበሩ፡በሌሊትም፡በመንጋቸው፡ላይ፡ይጠብቁ፡ነበር።

፱፡ እነሆም፡የጌታ፡መልአክ፡ቆመባቸው፡የጌታም፡ክብር፡በዙሪያቸው፡አበራ፡እጅግም፡ፈሩ።

፲፡ መልአኩም፡እንዲህ፡አላቸው፡—ደስ፡ይበላችሁ÷እነሆ፡ለሕዝቡ፡ሁሉ፡የሚሆን፡ታላቅ፡ደስታ፡የምሥራች፡እነግራችኋለሁና፤

፲፩፡ ዛሬ፡በዳዊት፡ከተማ፡መድኃኒት፡ክርስቶስ፡ጌታ፡የሆነ፡አዳኝ፡ተወልዶላችኋል፤

፲፪፡ ይህም፡ምልክት፡ለእናንተ፡ነው፤ሕፃንን፡በጨርቅ፡ተጠቅልሎ፡በግርግም፡ተኝቶ፡ታገኛላችሁ።

፲፫፡ ድንገትም፡ከመልአኩ፡ጋር፡የሰማይ፡ሠራዊት፡ብዛት፡ታየ፡እግዚአብሔርንም፡እያመሰገኑ፡እንዲህ፡አሉ፡—

፲፬፡ ክብር፡ለእግዚአብሔር፡በአርያም፡ሰላምም፡በምድር፡ለሰው፡ልጆች፡ደስታም፡ይሁን።

፲፭፡ መላእክትም፡ከእነርሱ፡ወደ፡ሰማይ፡በወጡ፡ጊዜ፡እረኞቹ፡እርስ፡በእርሳቸው፡እንዲህ፡ተባባሉ፡—ይህ፡የሆነውን፡ነገር፡ጌታ፡ያስታውቀን፡ዘንድ፡ወደ፡ቤተ፡ልሔም፡እንሂድ፡ተነሡ።

፲፮፡ ሄደውም፡ማርያምንና፡ዮሴፍን፡ሕፃኑንም፡በግርግም፡ተኝቶ፡አገኙ።

፲፯፡ ባዩም፡ጊዜ፡ስለ፡ሕፃኑ፡የተነገራቸውን፡ነገር፡አወሩ።

፲፰፡ የሰሙትም፡ሁሉ፡እረኞቹ፡የነገሯቸው፡ነገር፡ተደነቁ።

፲፱፡ ማርያምም፡ይህን፡ነገር፡ሁሉ፡ጠብቃ፡በልቡናዋ፡ትጠባበቅ፡ነበር።

፳፡ እረኞቹም፡ሁሉ፡እንደ፡ተነገራቸው፡ስለ፡ሰሙትና፡ስላዩት፡ነገር፡እግዚአብሔርን፡እያመሰገኑና፡እያከበሩ፡ተመለሱ።

፳፩፡ ስምንት፡ቀንም፡በተፈጸመ፡ጊዜ፡ሕፃኑን፡ሊገርዙት፡መጡ፤ከመፀነሱም፡በፊት፡በመልአኩ፡እንደ፡ተጠራ፡ስሙ፡ኢየሱስ፡ተባለ።

፳፪፡ የሙሴም፡የሕጉ፡ቀን፡በተፈጸመ፡ጊዜ፡ወላጆቹ፡ሊያቀርቡት፡ወደ፡ኢየሩሳሌም፡ወሰዱት፤

፳፫፡ በእግዚአብሔር፡ሕግ፡ማኅፀንን፡የሚከፍት፡ሁሉ፡ለእግዚአብሔር፡ቅዱስ፡ይባላል፡ተብሎ፡በእግዚአብሔር፡ሕግ፡እንደ፡ተጻፈ፡

፳፬፡ በእግዚአብሔር፡ሕግ፡እንደ፡ተነገረው፡ለመሥዋዕት፡ሁለት፡ዋኖስ፡ወይም፡ሁለት፡የርግብ፡ጫጩት፡ያቀርቡ፡ዘንድ፡ሄዱ።

፳፭፡ እነሆም፡በኢየሩሳሌም፡ስምዖን፡የሚባል፡አንድ፡ሰው፡ነበረ፤ሰውየውም፡ጻድቅና፡ደግ፡የእስራኤልንም፡መጽናናት፡የሚጠባበቅ፡ነበረ፤መንፈስ፡ቅዱስም፡በእርሱ፡ላይ፡ነበረ።

፳፮፡ ጌታም፡የእግዚአብሔርን፡ክርስቶስን፡ሳያይ፡ሞትን፡እንዳይቀምስ፡በመንፈስ፡ቅዱስ፡ተገልጦለት፡ነበር።

፳፯፡ በመንፈስም፡ወደ፡ቤተ፡መቅደስ፡መጣ፤ወላጆቹም፡ሕፃኑን፡ኢየሱስን፡ሊያደርጉበት፡በሕጉ፡ልማድ፡ወደ፡ቤተ፡መቅደስ፡ባገቡት፡ጊዜ፡

፳፰፡ ስምዖን፡ተቀበለው፡እግዚአብሔርንም፡እያመሰገነ፡እንዲህ፡አለ፡—

፳፱፡ ጌታ፡ሆይ፡ቃልህ፡እንደ፡ሆነ፡ባሪያህን፡አሁን፡በሰላም፡አሰናብተዋለህ፤

፴፡ ዓይኖቼ፡ማዳንህን፡አይተዋልና፤

፴፩፡ በአሕዛብ፡ሁሉ፡ፊት፡ያዘጋጀኸው፡

፴፪፡ ለአሕዛብ፡ብርሃንን፡የሚገልጥ፡ለሕዝብህም፡ለእስራኤል፡ክብር፡የሆነ፡ማዳንህን፡አይተዋልና።

፴፫፡ አባቱና፡እናቱም፡ስለ፡እርሱ፡የተነገረውን፡ነገር፡ሁሉ፡እያደነቁ፡ነበር።

፴፬፡ ስምዖንም፡ባረካቸው፡እናቱንም፡ማርያምን፡እንዲህ፡አላት፡—እነሆ፡ይህ፡ሕፃን፡በእስራኤል፡ውስጥ፡ለብዙዎች፡መውደቅና፡መነሣት፡ለሚቃወሙትም፡ምልክት፡ይሆን፡ዘንድ፡ተሾሟል፤

፴፭፡ የብዙዎችም፡ልብ፡ሐሳብ፡ይገለጥ፡ዘንድ፡ነው፤ሰይፍም፡ነፍስህን፡ያልፋታል።

፴፮፡ ነቢይቱም፡ሐና፡የአሴር፡ወገን፡የፋኑኤል፡ልጅ፡ዕድሜዋ፡እጅግ፡ገፍቶ፡ነበር፤ከድንግልናዋም፡በኋላ፡ሰባት፡ዓመት፡ከባልዋ፡ጋር፡ኖራ፡ነበር፤

፴፯፡ እርስዋም፡ሰማንያ፡አራት፡ዓመት፡ያህል፡መበለት፡ሆና፡ኖራ፡ነበር፤ከቤተ፡መቅደስም፡አትለይም፡ነበር፤ሌትና፡ቀንም፡በጾምና፡በጸሎት፡ታመልክ፡ነበር።

፴፰፡ እርስዋም፡በዚያች፡ሰዓት፡ቀርባ፡እግዚአብሔርን፡አመሰገነች፡ስለ፡ሕፃኑም፡ኢየሩሳሌምን፡ሁሉ፡ለሚጠባበቁ፡ሁሉ፡ተናገረች።

፴፱፡ ወላጆቹም፡በጌታ፡ሕግ፡የተጻፈውን፡ሁሉ፡ከፈጸሙ፡በኋላ፡ወደ፡ገሊላ፡ወደ፡ከተማቸው፡ወደ፡ናዝሬት፡ተመለሱ።

፵፡ ሕፃኑም፡አደገ፡በመንፈስም፡ጠነከረ፡ጥበብንም፡ተሞላ፡የእግዚአብሔርም፡ጸጋ፡በእርሱ፡ላይ፡ነበረ።

፵፩፡ ወላጆቹም፡በየዓመቱ፡በፋሲካ፡በዓል፡ወደ፡ኢየሩሳሌም፡ይሄዱ፡ነበር።

፵፪፡ በዓሉንም፡እንደ፡ልማዱ፡ባከበሩ፡ጊዜ፡ከተመለሱ፡በኋላ፡ብላቴናው፡ኢየሱስ፡በኢየሩሳሌም፡ቀረ፤ወላጆቹም፡አላወቁም።

፵፫፡ ከጉዞአቸውም፡ቀን፡ሲቆጥሩ፡ከዋሉ፡በኋላ፡ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፵፬፡ ወደ፡ኋላም፡ተመልሰው፡ፈለጉት።

፵፭፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፵፮፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፵፯፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፵፰፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፵፱፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፶፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፶፩፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

፶፪፡ ከዘመዶቻቸውና፡ከወዳጆቻቸው፡መካከል፡ሆኖ፡ይመጣ፡ይመስላቸው፡ነበር፤ሲፈልጉትም፡አጡት።

ምዕራፍ፡፫ ።

፩፡ በጢባርዮስ፡ቄሣር፡በነገሠ፡በዐሥራ፡አምስተኛው፡ዓመት፡ጲላጦስ፡ጳንጥዮስ፡በይሁዳ፡አገር፡ገዥ፡በነበረ፡ጊዜ፡ሄሮድስ፡በገሊላ፡ገዥ፡ፊልጶስም፡በኢጡራይና፡በጥራኖጢስ፡አገር፡ገዥ፡ሊሳንዮስም፡በአቢሊና፡ገዥ፡በነበረ፡ጊዜ፡

፪፡ በሐና፡በቀያፋም፡ሊቀ፡ካህንነት፡ዘመን፡የዘካርያስ፡ልጅ፡የዮሐንስ፡ቃል፡በምድረ፡በዳ፡ወረደ።

፫፡ ወደ፡ዮርዳኖስም፡አገር፡ሁሉ፡እየሄደ፡ለኃጢአት፡ስርየት፡የሚሆን፡የንስሐ፡ጥምቀትን፡ሰበከ፤

፬፡ በነቢዩ፡በኢሳይያስ፡መጽሐፍ፡ቃል፡እንዲህ፡ተብሎ፡እንደ፡ተጻፈ፡—በምድረ፡በዳ፡የሚጮኽ፡ድምፅ፡ጌታን፡መንገዱን፡አዘጋጁ፡ጥርጊያውንም፡አቅኑ፡

፭፡ ሸለቆ፡ሁሉ፡ይሞላ፡ተራራና፡ኮረብታም፡ሁሉ፡ይሰፋ፡ጠማማውም፡ይቀና፡ጎርባጣውም፡መንገድ፡ይለሰልስ፡

፮፡ ሥጋ፡ለባሽም፡ሁሉ፡የእግዚአብሔርን፡ማዳን፡ያያል።

፯፡ ስለዚህ፡ሊጠመቁ፡ወደ፡እርሱ፡ለሚመጡ፡ሕዝብ፡እንዲህ፡አለ፡—እፉኝት፡ከሚመጣው፡ቁጣ፡እንድትሸሹ፡ማን፡አስጠነቀቃችሁ?

፰፡ ስለዚህ፡ለንስሐ፡የሚገባ፡ፍሬ፡አፍሩ፡እንጂ፡በልባችሁ፡አብርሃም፡አባታችን፡አለን፡ለማለት፡አትጀምሩ፤እግዚአብሔር፡ከዚህ፡ድንጋይ፡ለአብርሃም፡ልጆችን፡ሊያስነሣ፡ይችላልና፡እላችኋለሁ።

፱፡ ምሳርም፡ቀድሞ፡በዛፎች፡ሥር፡ተቀምጦአል፤ስለዚህ፡መልካም፡ፍሬ፡የማያፈራ፡ዛፍ፡ሁሉ፡ተቈርጦ፡ወደ፡እሳት፡ይጣላል።

፲፡ ሕዝቡም፡ምን፡እናድርግ፡ብለው፡ጠየቁት።

፲፩፡ እርሱም፡መልሶ፡ሁለት፡ልብስ፡ያለው፡ለሌለው፡ይስጥ፡መብልም፡ያለው፡እንዲሁ፡ያድርግ፡አላቸው።

፲፪፡ ቀራጮችም፡ሊጠመቁ፡መጡ፡ጌታ፡ሆይ፡እኛስ፡ምን፡እናድርግ፡አሉት።

፲፫፡ እርሱም፡ከተሾመላችሁ፡በላይ፡አትቀበሉ፡አላቸው።

፲፬፡ ወታደሮችም፡ደግሞ፡እኛስ፡ምን፡እናድርግ፡ብለው፡ጠየቁት።እርሱም፡ማንንም፡አታስጨንቁ፡በሐሰትም፡አትክሱ፡በደመወዛችሁም፡ተመኩ፡አላቸው።

፲፭፡ ሕዝቡም፡ሁሉ፡ክርስቶስ፡ይሆን፡ዘንድ፡በልቡናቸው፡ስለ፡ዮሐንስ፡ሲያስቡ፡ነበር።

፲፮፡ ዮሐንስም፡ሁሉን፡መልሶ፡እኔ፡በውኃ፡አጠምቃችኋለሁ፤ከእኔ፡የሚበረታ፡ግን፡ይመጣል፤እኔ፡የጫማውን፡ማሰሪያ፡ልፈታ፡አይገባኝም፤እርሱ፡በመንፈስ፡ቅዱስና፡በእሳት፡ያጠምቃችኋል፤

፲፯፡ ዝርግ፡በእጁ፡ነው፤አውድማውንም፡ያነጻል፤ስንዴውንም፡ወደ፡ጎተራው፡ይሰበስባል፤ገለባውን፡ግን፡በማይጠፋ፡እሳት፡ያቃጥለዋል።

፲፰፡ ሌላም፡ብዙ፡ምክር፡ሕዝቡን፡እየመከረ፡ወንጌልን፡ሰበከላቸው።

፲፱፡ ሄሮድስ፡ግን፡ወንድሙ፡ፊልጶስ፡ሚስት፡ሄሮድያዳን፡ስለ፡ወሰዳት፡ዮሐንስም፡ስለ፡ገሠጸው፡ስለ፡ሄሮድያዳም፡ስለ፡ወንድሙ፡ሚስት፡ስለ፡ሄሮድስም፡ስለ፡ሠራው፡ክፉ፡ሥራ፡ሁሉ፡

፳፡ ከሠራቸው፡ክፉ፡ሥራዎች፡ሁሉ፡ላይ፡ዮሐንስን፡በወህኒ፡ቤት፡ዘጋው።

፳፩፡ ሕዝቡም፡ሁሉ፡ሲጠመቁ፡ኢየሱስም፡ተጠምቆ፡ሲጸልይ፡ሰማይ፡ተከፈተ፡

፳፪፡ መንፈስ፡ቅዱስም፡በሥጋ፡መልክ፡እንደ፡ርግብ፡ወርዶ፡በእርሱ፡ላይ፡ወረደ፤ከሰማይም፡—አንተ፡የምወደድ፡ልጄ፡ነህ፡በአንተ፡ደስ፡ተሰኝቼብሃለሁ፡የሚል፡ቃል፡መጣ።

፳፫፡ ኢየሱስም፡ሲጀምር፡ዕድሜው፡ሠላሳ፡ዓመት፡ያህል፡ነበረ፤እንደ፡ሚታሰብ፡የዮሴፍ፡ልጅ፡ነበረ፤ዮሴፍም፡የኤሊ፡ልጅ፡

፳፬፡ የማታ፡ልጅ፡የሌዊ፡ልጅ፡የሜልኪ፡ልጅ፡የያና፡ልጅ፡የዮሴፍ፡ልጅ፡

፳፭፡ የማታትያስ፡ልጅ፡የአሞጽ፡ልጅ፡የናሆም፡ልጅ፡የሆሴዕ፡ልጅ፡የአስሪ፡ልጅ፡የሜልኪ፡ልጅ፡

፳፮፡ የናጌ፡ልጅ፡የማአት፡ልጅ፡የማታትያስ፡ልጅ፡የሴሜይ፡ልጅ፡የዮሴፍ፡ልጅ፡የዮዳ፡ልጅ፡

፳፯፡ የዮሐንስ፡ልጅ፡የሬሳ፡ልጅ፡የዘሩባቤል፡ልጅ፡የሰላትያል፡ልጅ፡የኒሪ፡ልጅ፡

፳፰፡ የሜልኪ፡ልጅ፡የአዲ፡ልጅ፡የቆሳም፡ልጅ፡የኤልማዳም፡ልጅ፡የኤር፡ልጅ፡

፳፱፡ የኢያሱ፡ልጅ፡የኤሊዔዘር፡ልጅ፡የዮሪም፡ልጅ፡የማታ፡ልጅ፡የሌዊ፡ልጅ፡

፴፡ የስምዖን፡ልጅ፡የይሁዳ፡ልጅ፡የዮሴፍ፡ልጅ፡የዮናን፡ልጅ፡የኤልያቄም፡ልጅ፡

፴፩፡ የሜልያ፡ልጅ፡የምናን፡ልጅ፡የማታታ፡ልጅ፡የናታን፡ልጅ፡የዳዊት፡ልጅ፡

፴፪፡ የእሴይ፡ልጅ፡የዮቤድ፡ልጅ፡የቦዔዝ፡ልጅ፡የሰልሞን፡ልጅ፡የነአሶን፡ልጅ፡

፴፫፡ የአሚናዳብ፡ልጅ፡የአራም፡ልጅ፡የኤስሮም፡ልጅ፡የፋሬስ፡ልጅ፡የይሁዳ፡ልጅ፡

፴፬፡ የያዕቆብ፡ልጅ፡የይስሐቅ፡ልጅ፡የአብርሃም፡ልጅ፡የታራ፡ልጅ፡የናኮር፡ልጅ፡

፴፭፡ የስሮክ፡ልጅ፡የራጉ፡ልጅ፡የፋሌቅ፡ልጅ፡የዔቦር፡ልጅ፡የሳላ፡ልጅ፡

፴፮፡ የቃይናን፡ልጅ፡የአርፋክስድ፡ልጅ፡የሴም፡ልጅ፡የኖኅ፡ልጅ፡የላሜሕ፡ልጅ፡

፴፯፡ የማቱሳላ፡ልጅ፡የሄኖክ፡ልጅ፡የያሬድ፡ልጅ፡የመላልኤል፡ልጅ፡የቃይናን፡ልጅ፡

፴፰፡ የሄኖስ፡ልጅ፡የሴት፡ልጅ፡የአዳም፡ልጅ፡የእግዚአብሔር፡ነው።

ምዕራፍ፡፬ ።

፩፡ ኢየሱስም፡መንፈስ፡ቅዱስ፡ተሞልቶ፡ከዮርዳኖስ፡ተመለሰ፤በመንፈስም፡ወደ፡ምድረ፡በዳ፡ተመራ፤

፪፡ ዲያብሎስም፡እስኪፈትነው፡ድረስ፡አርባ፡ቀን፡ተፈተነ፤በእነዚያም፡ቀኖች፡ምንም፡አልበላም፤ከዚያም፡በኋላ፡ተርቦ፡ነበር።

፫፡ ዲያብሎስም፡—የእግዚአብሔር፡ልጅ፡ከሆንህ፡ይህ፡ድንጋይ፡እንጀራ፡እንዲሆን፡እዘዘው፡አለው።

፬፡ ኢየሱስም፡መልሶ፡—ሰው፡በእንጀራ፡ብቻ፡አይኖርም፡ተብሎ፡ተጽፎአል፡አለው።

፭፡ ዲያብሎስም፡ወደ፡ላይ፡አውጥቶ፡የዓለምን፡መንግሥታት፡ሁሉ፡በአንድ፡ጊዜ፡አሳየው።

፮፡ ዲያብሎስም፡—ይህን፡ሁሉ፡ሥልጣንና፡ክብራቸውን፡እሰጥሃለሁ፤ለእኔ፡ተሰጥቶአልና፤የምሻውም፡ለማንም፡እሰጣለሁ፤

፯፡ አንተ፡ብትሰግድልኝ፡ሁሉ፡የአንተ፡ይሆናል፡አለው።

፰፡ ኢየሱስም፡መልሶ፡—ለጌታህ፡ለአምላክህ፡ስገድ፡እርሱንም፡ብቻ፡አምልክ፡ተብሎ፡ተጽፎአል፡አለው።

፱፡ ወደ፡ኢየሩሳሌምም፡አምጥቶ፡በቤተ፡መቅደስ፡ጫፍ፡አቆመው፡—የእግዚአብሔር፡ልጅ፡ከሆንህ፡ከዚህ፡ወደ፡ታች፡ራስህን፡ጣል፤

፲፡ እግዚአብሔር፡መላእክቱን፡ይጠብቁህ፡ዘንድ፡አዝዞአልና፤

፲፩፡ በእጆቻቸውም፡ተሸክመው፡እግርህን፡በድንጋይ፡እንዳትመታ፡ይጠብቁህ፡ዘንድ፡ተጽፎአል፡አለው።

፲፪፡ ኢየሱስም፡መልሶ፡—አትፈታተነው፡ተብሎ፡ተነግሮአል፡አለው።

፲፫፡ ዲያብሎስም፡ፈተናውን፡ሁሉ፡ከጨረሰ፡በኋላ፡እስከ፡ተመቸ፡ጊዜ፡ድረስ፡ከእርሱ፡ተለየ።

፲፬፡ ኢየሱስም፡በመንፈስ፡ኃይል፡ወደ፡ገሊላ፡ተመለሰ፤ወሬውም፡በአገሩ፡ሁሉ፡ተሰማ።

፲፭፡ እርሱም፡በምኩራቦቻቸው፡እያስተማረ፡ከሁሉ፡ዘንድ፡ተመሰገነ።

፲፮፡ ወደ፡ተመገበበትም፡ወደ፡ናዝሬት፡መጣ፤እንደ፡ልማዱም፡በሰንበት፡ቀን፡ወደ፡ምኩራብ፡ገባ፤ሊያነብም፡ተነሣ።

፲፯፡ የነቢዩም፡የኢሳይያስ፡መጽሐፍ፡ተሰጠው፤መጽሐፉንም፡ገልጦ፡እንዲህ፡የተጻፈበትን፡ስፍራ፡አገኘ፡—

፲፰፡ የጌታ፡መንፈስ፡በላዬ፡ነው፤ለድኾች፡ምሥራች፡እሰብክ፡ዘንድ፡ቀብቶኛልና፤ለተሰበሩትም፡ልቦች፡እፈውስ፡ዘንድ፡

፲፱፡ ለታሰሩት፡መፈታትን፡ለዕውሮችም፡ማየትን፡እሰብክ፡ዘንድ፡ለተጨቈኑትም፡ነጻ፡እወጣ፡ዘንድ፡ላከኝ፤የጌታንም፡የተወደደውን፡ዓመት፡እሰብክ፡ዘንድ፡ላከኝ።

፳፡ መጽሐፉንም፡ጠቅልሎ፡ለአገልጋዩ፡ሰጠው፤ተቀምጦም፡ዓይኖቹ፡ሁሉ፡በምኩራብ፡ያሉ፡ሰዎች፡ሁሉ፡ወደ፡እርሱ፡ተመለከቱ።

፳፩፡ እርሱም፡ጀመረ፡ይህ፡ዛሬ፡በጆሮአችሁ፡እያለ፡የተጻፈው፡መጽሐፍ፡ተፈጸመ፡አላቸው።

፳፪፡ ሁሉም፡መሰከሩለት፡ከአፉም፡ከሚወጣው፡ከጸጋ፡ቃል፡የተነሣ፡ተደነቁ፡እንዲህም፡አሉ፡—ይህ፡የዮሴፍ፡ልጅ፡አይደለምን?

፳፫፡ እርሱም፡እንዲህ፡አላቸው፡—ሐኪም፡ሆይ፡ራስህን፡ፈውስ፡ይህን፡ያህል፡በቅፍርናሆም፡ሆነ፡ብለህ፡የሰማነውን፡ያህል፡ነገር፡በገዛ፡አገርህ፡አድርግ፡የሚለውን፡ምሳሌ፡ትነግረኛለህ።

፳፬፡ እውነት፡እላችኋለሁ፤ማንም፡ነቢይ፡በገዛ፡አገሩ፡ተቀባይነት፡የለውም።

፳፭፡ ነገር፡ግን፡በእውነት፡እላችኋለሁ፤በኤልያስ፡ዘመን፡ሰማይ፡ሦስት፡ዓመት፡ከስድስት፡ወር፡በተዘጋ፡ጊዜ፡በምድር፡ሁሉ፡ላይ፡ታላቅ፡ራብ፡በሆነ፡ጊዜ፡በእስራኤል፡ውስጥ፡ብዙ፡መበለቶች፡ነበሩ፤

፳

ጅናዋ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ፀንሳለች ፡ ለእርስዋም ፡ መካን ፡ ትባል ፡ ለነበረችው ፡ ይህ ፡ ስድስተኛ ፡ ፴፮ ወር ፡ ነው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚሳነው ፡ ነገር ፡ ፴፯ የለምና ። ማርያምም ፡— እነሆኝ ፡ የጌታ ፡ ባሪያ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ይሁንልኝ ፡ አለች ። መልአኩም ፡ ከእርስዋ ፡ ሄደ ።

፴፰ ማርያምም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ተነሥታ ፡ ወደ ተራራማው ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ከተማ ፡ ፴፱ ፈጥና ፡ ወጣች ፡ ወደ ፡ ዘካርያስም ፡ ቤት ፡ ገብታ ፡ ፵ ኤልሳቤጥን ፡ ተሰለመቻት ። ኤልሳቤጥም ፡ የማርያምን ፡ ሰላምታ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ዕንሱ ፡ በማኅፀንዋ ፡ ውስጥ ፡ ዘለለ ፤ በኤልሳቤጥም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሞላባት ፡ ፵፩ በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ ጮኻ ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡— አንቺ ፡ ከሴቶች ፡ መካከል ፡ የተባረክሽ ፡ ነሽ ፡ የማኅፀንሽም ፡ ፍሬ ፡ የተባረከ ፡ ነው ። ፵፪ የጌታዬ ፡ እናት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይሆንልኛል ? እነሆ ፡ የሰላምታሽ ፡ ድምፅ ፡ በጆሮዬ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ፵፫ ዕንሱ ፡ በማኅፀኔ ፡ በደስታ ፡ ዘሎአልና ። ከጌታ ፤ የተነገረላት ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልና ፡ ያመነች ፡ ብፅዕት ፡ ናት ። ፵፭ ማርያምም ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡—

ነፍሴ ፡ ጌታን ፡ ታከብረዋለች ፡ መንፈሴም ፡ በአምላኬ ፡ በመድኃኒቴ ፡ ሐሴት ፡ ታደርጋለች ፤ ፵፮ የባሪያይቱን ፡ ውርደት ፡ ተመልክቶአልና ። እነሆም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ ብፅዕት ፡ ይሉኛል ፤ ፵፰ ብርቱ ፡ የሆነ ፡ እርሱ ፡ በእኔ ፡ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ አድርጎአልና ፤ ስሙም ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። ፵፱ ምሕረቱም ፡ ለሚፈሩት ፡ እስከ ፡ ትውልድና ፡ ትውልድ ፡ ይኖራል ። ፶ በክንዱ ፡ ኃይል ፡ አድርጎአል ፤ ትዕቢተኞችን ፡ በልባቸው ፡ አሳብ ፡ በትኖአል ፤ ፶፩ ገዢዎችን ፡ ከዙፋናቸው ፡ አዋርዶአል ፤ ትሑታንንም ፡ ከፍ ፡ አድርጎአል ፤ ፶፪ የተራቡትን ፡ በበጎ ፡ ነገር ፡ አጥግቦአል ፤ ባለጠጎችንም ፡ በዶአቸውን ፡ ሰዶአቸዋል ። ፶፫፣፶፭ ለአብርሃምና ፡ ለዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ምሕረቱ ፡ ትገ ፡ እያለው ፡ እስራኤልን ፡ ብላቴናውን ፡ ረድቶአል ።

፶፬ ማርያምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ የሚያህል ፡ በእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጠች ፡ ወደ ፡ ቤትዋም ፡ ተመለሰች ።

፶፮ የኤልሳቤጥም ፡ የመውለጃዋ ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ፡ ፶፯ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደች ። ጎረቤቶችዋም ፡ ዘመዶችዋም ፡ ጌታ ፡ ምሕረቱን ፡ እንዳገነነላት ፡ ሰምተው ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ፶፰ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሕፃኑን ፡ ሊገርዙት ፡ መጡ ፡ በአባቱም ፡ ስም ፡ ዘካርያስ ፡ ሊሉት ፡ ወደዱ ። እናቱ ፡ ግን ፡ መልሳ ፡— አይሆንም ፡ ፶፱ ዮሐንስ ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡ አለች ። እነርሱም ፡— ፷ ከወገንሽ ፡ ማንም ፡ በዚህ ፡ ስም ፡ የተጠራ ፡ የለም ፡ አሉአት ። ፷፩ አባቱንም ፡ ማን ፡ ሊባል ፡ እንዲወድ ፡ ጠቀሱት ። ፷፪ ብራናም ፡ ለምኖ ፡— ስሙ ፡ ዮሐንስ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ። ሁሉም ፡ አደነቁ ። ፷፫ ያንጊዜም ፡ አፉ ፡ ተከፈተ ፡ መላውም ፡ ተፈታ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እየባረከ ፡ ተናገረ ። ፷፬ ለጎረቤቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፍርሃት ፡ ሆነ ፤ ይህም ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ በይሁዳ ፡ በተራራማው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ተወራ ፤ ፷፭ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡— እንኪያ ፡ ይህ ፡ ሕፃን ፡ ምን ፡ ይሆን ? እያሉ ፡ በልባቸው ፡ አኖሩት ፤ የጌታ ፡ እጅ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረችና ። ፷፮ አባቱ ፡ ዘካርያስም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሞላበት ፡ ትና ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ፡ ፷፯ ጐብኝቶ ፡ ለሕዝቡ ፡ ቤዛ ፡ አድርጎአልና ፤ ፷፰ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ በነበሩት ፡ በቅዱሳን ፡ ነቢያት ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ በብላቴናው ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ የመዳን ፡ ቀንድን ፡ አስነሥቶልናል ፤ ፷፱ ማዳኑም ፡ ከወደረኞቻችንና ፡ ከሚጠሉን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ነው ፤ ፸ እንደዚህ ፡ ለአባቶቻችን ፡ ምሕረት ፡ አደረገ ፤ ለአባታችን ፡ ለአብርሃምም ፡ የማለውን ፡ መሐላውን ፡ ፸፩ ቅዱሱን ፡ ኪዳን ፡ አሰበ ፤ ፸፪ በእርሱም ፡ ከጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ ድነን ፡ በዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ በቅድስናና ፡ በጽድቅ ፡ በፊቱ ፡ እንድናገለግለው ፡ ሰጠን ። ፸፫ ደግሞም ፡ አንተ ፡ ሕፃን ፡ ሆይ ፡ የልዑል ፡ ነቢይ ፡ ትባላለህ ፡ መንገዱን ፡ ልትጠርግ ፡ በጌታ ፡ ፊት ፡ ትሄዳለህና ፤ ፸፮ እንደዚህም ፡ የኃጢአታቸው ፡ ስርየት ፡ የሆነውን ፡ የመዳን ፡ እውቀት ፡ ለሕዝቡ ፡ ትሰጣለህ ፤ ፸፯ ይህም ፡ ከላይ ፡ የመጣ ፡ ብርሃን ፡ በጐበኘን ፡ በት ፡ በአምላካችን ፡ ምሕረትና ፡ ርኅራኄ ፡ ምክንያት ፡ ነው ፤ ፸፰ ብርሃኑም ፡ በጨለማና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ተቀምጠው ፡ ላሉት ፡ ያበራል ፡ እግሮቻችንንም ፡ በሰላም ፡ መንገድ ፡ ያቀናል ።

፸፱ ሕፃኑም ፡ አደገ ፡ በመንፈስም ፡ ጠነከረ ፡ ለእስራኤልም ፡ እስከ ፡ ታየበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ኖረ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ እንዲጻፍ ፡ ፩ ከአውግስጦስ ፡ ቄሣር ፡ ትእዛዝ ፡ ወጣች ። ፪ ቄሬኔዎስ ፡ በሶርያ ፡ አገር ፡ ገዥ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ የመጀመሪያ ፡ ጽሕፈት ፡ ሆነ ። ፫ ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ይጻፍ ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ። ፬ ዮሴፍም ፡ ከገሊላ ፡ ከናዝሬት ፡ ከዳዊት ፡ ቤትና ፡ ከትውልድ ፡ ከዳዊት ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ሄደ ፤ ፭ ከተጫጨችው ፡ ከእመቤታችን ፡ ከቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማርያም ፡ ጋር ፡ ይጻፍ ፡ ዘንድ ። እርስዋም ፡ ፀንሳ ፡ ነበረች ። ፮ በዚያም ፡ ሳሉ ፡ የምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ፡ ፯ በኵር ፡ ወንድ ፡ ልጅዋንም ፡ ወለደች ፤ በመጠቅለያ ፡ ጨርቅ ፡ ጠቀለለችው ፡ በግርግምም ፡ አስተኛችው ፤ በማደሪያ ፡ ቦታ ፡ አልነበራቸውምና ።

፰ በዚያችም ፡ አገር ፡ እረኞች ፡ ነበሩ ፡ በሌሊትም ፡ በመንጋቸው ፡ ላይ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ። ፱ እነሆም ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ቀረበ ፡ የጌታም ፡ ክብር ፡ በዙሪያቸው ፡ አበራ ፡ እጅግም ፡ ፈሩ ። ፲ መልአኩም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— አትፍሩ ፡ እነሆ ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የሚሆን ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ የሚሰጥ ፡ ወንጌል ፡ አበሥራችኋለሁና ። ፲፩ ዛሬ ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ለእናንተ ፡ መድኃኒት ፡ የሆነ ፡ ክርስቶስ ፡ ጌታ ፡ ተወልዶአልና ። ፲፪ ይህም ፡ ምልክት ፡ ለእናንተ ፡ ይሆንላችኋል ፤ ሕፃን ፡ በጨርቅ ፡ ተጠቅልሎ ፡ በግርግም ፡ ተኝቶ ፡ ታገኛላችሁ ። ፲፫ ወዲያውም ፡ ከሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ ብዛት ፡ ያለው ፡ ከመልአኩ ፡ ጋር ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እያመሰገኑ ፡ እንዲህ ፡ ይሉ ፡ ነበር ፡ ፲፬ በአርያም ፡ ላለ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ በምድርም ፡ ሰላም ፡ በሰዎችም ፡ በጎ ፡ ፈቃድ ፡ ይሁን ። ፲፭ መላእክትም ፡ ከእነርሱ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እረኞቹ ፡ እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ እንዲህ ፡ ተባባሉ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ እንሂድ ፡ ይህም ፡ ጌታ ፡ ያስታወቀን ፡ ነገር ፡ እናይ ፡ ዘንድ ። ፲፮ ፈጥነውም ፡ መጡ ፡ ማርያምንና ፡ ዮሴፍንም ፡ ሕፃኑም ፡ በግርግም ፡ ተኝቶ ፡ አገኙ ። ፲፯ ባዩም ፡ ጊዜ ፡ ስለዚህ ፡ ሕፃን ፡ የተነገራቸውን ፡ አወሩ ። ፲፰ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ እረኞቹ ፡ ስለ ፡ ነገሯቸው ፡ ነገር ፡ አደነቁ ። ፲፱ ማርያም ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በልቧ ፡ ጠብቃ ፡ ታሰላስል ፡ ነበር ። ፳ እረኞቹም ፡ እንደ ፡ ተነገራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰምተውና ፡ አይተው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመሰገኑና ፡ እያከበሩ ፡ ተመለሱ ።

፳፩ ስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሕፃኑን ፡ ሊገርዙት ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ፀንሳ ፡ ከመወለዱ ፡ በፊት ፡ በመልአኩ ፡ የተጠራበት ፡ ስም ፡ ኢየሱስ ፡ ተባለ ።

፳፪ የሙሴም ፡ የመንጻት ፡ ቀን ፡ በኦሪት ፡ ሕግ ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሊያቀርቡት ፡ ወሰዱት ። ፳፫ በኦሪት ፡ ሕግ ፡ ፈጥኖ ፡ የሚወጣ ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ለጌታ ፡ የተቀደሰ ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡ ፳፬ በኦሪት ፡ ሕግ ፡ ጌታ ፡ እንዳዘዘ ፡ ለጌታ ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ሁለት ፡ ዋኖስ ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ ርግቦች ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የዋኖስ ፡ ጫጩቶች ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ።

፳፭ እነሆም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስምዖን ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፡ ይህም ፡ ሰው ፡ ጻድቅና ፡ ፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለው ፡ የእስራኤልን ፡ መጽናናት ፡ ይጠባበቅ ፡ ነበር ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ። ፳፮ ክርስቶስ ፡ የጌታን ፡ ክርስቶስ ፡ ሳያይ ፡ ሞትን ፡ እንዳይቀምስ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ገልጦለት ፡ ነበር ። ፳፯ በመንፈስም ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ መጣ ፡ ወላጆቹም ፡ ሕፃኑን ፡ ኢየሱስን ፡ ሊያደርጉበት ፡ ልማድ ፡ ሊፈጽሙ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ባመጡት ፡ ጊዜ ፡ ፳፰ ስምዖን ፡ ተቀበለው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እያመሰገነ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—

፳፱ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ቃልህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባሪያህን ፡ አሁን ፡ በሰላም ፡ ታሰናብተዋለህ ፤ ፴ ዓይኖቼ ፡ ማዳንህን ፡ አይተዋልና ፤ ፴፩ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያዘጋጀኸው ፡ ፴፪ ለአሕዛብ ፡ ብርሃንን ፡ ለገሊላ ፡ ለሕዝብህ ፡ ለእስራኤል ፡ ክብር ፡ የሆነ ፡ ማዳንህን ።

፴፫ አባቱና ፡ እናቱም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተነገረውን ፡ ነገር ፡ እያደነቁ ፡ ነበር ። ፴፬ ስምዖንም ፡ ባረካቸው ፡ እናቱንም ፡ ማርያምን ፡ እንዲህ ፡ አላት ፡— እነሆ ፡ ይህ ፡ ሕፃን ፡ በእስራኤል ፡ ብዙዎች ፡ እንዲወድቁና ፡ እንዲነሡ ፡ ለመቃወምም ፡ ምልክት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ተሰጥቶአል ፤ ፴፭ ስለ ፡ ብዙዎች ፡ ልቡና ፡ ሐሳብ ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። አንቺም ፡ ራስዋ ፡ ሰይፍ ፡ ነፍስሽን ፡ ይወጋታል ።

፴፮ ከአሴርም ፡ ነገድ ፡ ፋኑኤል ፡ የሚባል ፡ ሐና ፡ የምትባል ፡ ሴት ፡ ነቢይት ፡ ነበረች ፤ እርስዋም ፡ በዕድሜዋ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ጠግባ ፡ ከአባቷ ፡ ቤት ፡ ከወጣች ፡ በኋላ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከባልዋ ፡ ጋር ፡ ኖራ ፡ ፴፯ ሰባ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ሆኖአት ፡ መበለት ፡ ሆና ፡ ኖረች ። ከመቅደስ ፡ አትለይም ፡ ነበር ፡ ጾምና ፡ ጸሎት ፡ እያደረገች ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ታመልክ ፡ ነበር ። ፴፰ በዚያችም ፡ ሰዓት ፡ ቀርባ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነች ፡ ስለ ፡ እርሱም ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ቤዛ ፡ ለሚሆን ፡ ለሚጠባበቁ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሕፃኑ ፡ ተናገረች ።

፴፱ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ጌታ ፡ ሕግ ፡ ከፈጸሙ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ወደ ፡ ከተማቸው ፡ ወደ ፡ ናዝሬት ፡ ተመለሱ ። ፵ ሕፃኑም ፡ አደገ ፡ በመንፈስም ፡ ጠነከረ ፡ ጥበብንም ፡ ተመላ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ጸጋ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

፵፩ ወላጆቹም ፡ በየዓመቱ ፡ በፋሲካ ፡ በዓል ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ። ፵፪ ዐሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ በሆነውም ፡ ጊዜ ፡ በልማዱ ፡ ወደ ፡ በዓል ፡ ወጡ ። ፵፫ ዕለቱንም ፡ ፈጽመው ፡ ሲመለሱ ፡ ሕፃኑ ፡ ኢየሱስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀረ ፤ ወላጆቹም ፡ አላወቁም ። ፵፬ ከጉዞአቸውም ፡ ጋር ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ስለ ፡ ገመቱ ፡ የአንድ ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ሄዱ ፤ ከዘመዶቻቸውና ፡ ከወገኖቻቸውም ፡ ፈለጉት ። ፵፭ ባላገኙትም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመልሰው ፡ ፈለጉት ። ፵፮ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ በመምህራን ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ ሲሰማቸውና ፡ ሲጠይቃቸው ፡ አገኙት ። ፵፯ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ በማስተዋሉና ፡ በመልሱ ፡ ተደነቁ ። ፵፰ ባዩትም ፡ ጊዜ ፡ ተገረሙ ፤ እናቱም ፡ እንዲህ ፡ አለችው ፡— ልጄ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግህብን ? እነሆ ፡ አባትህና ፡ እኔ ፡ ስንፈልግህ ፡ ተጨንቀን ፡ ነበር ። ፵፱ እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ፈለጋችሁኝ ? ስለ ፡ አባቴ ፡ ቤት ፡ እንዳለሁ ፡ አታውቁምን ? ፶ ነገር ፡ ግን ፡ ያላቸውን ፡ ቃል ፡ አላስተዋሉም ። ፶፩ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ናዝሬት ፡ ወረደ ፡ ይገዛላቸውም ፡ ነበር ። እናቱም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በልቧ ፡ ጠበቀች ። ፶፪ ኢየሱስም ፡ በጥበብና ፡ በቁመት ፡ በሞገስም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ጨመረ ።

፴፪ ፣ ዘፍጥ. ፲፰ ÷ ፲፱ ፤ ማቴ. ፲፱ ÷ ፳፯ ። ፴፮—፶፫ ፣ ፩ ሳሙ. ፪ ÷ ፩—፲ ። ፴፯ ፣ ኦንሳ. ፫ ÷ ፲፰ ። ፴፰ ፣ ም. ፲፩ ÷ ፳፯ ፤ መዝ. ፻፲፪ ፡ ፯ ፡ ፰ ። ፴፱ ፣ መዝ. ፻፳፭ ÷ ፫ ። ፵ ፣ መዝ. ፻፳፭ ÷ ፲፯ ። ፵፩ ፣ ፪ ሳሙ. ፳፪ ÷ ፳፰ ። ፵፪ ፣ መዝ. ፻፵፯ ÷ ፯ ። ፵፫ ፣ መዝ. ፻፫ ÷ ፲ ፤ ፻፵፭ ÷ ፰ ። ፵፬ ፣ መዝ. ፻፫ ÷ ፲ ፤ ኢሳ. ፵፭ ÷ ፰ ። ፵፮ ፣ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፯ ፣ ፲፱ ። ፵፰ ፣ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፲፱ ። ፵፱ ፣ ም. ፯ ÷ ፲፯ ፤ መዝ. ፵ ÷ ፲፫ ፤ ኢሳ. ፵፫ ÷ ፭ ። ፶ ፣ ፪ ሳሙ. ፳፪ ÷ ፫ ። ፶፩ ፣ ኤር. ፳፫ ÷ ፭ ፡ ፮ ። ፶፪ ፣ መዝ. ፻፵ ÷ ፲ ። ፶፫ ፣ ዘፍጥ. ፳፩ ÷ ፲፮—፲፰ ፤ ዘሌዋ. ፳፯ ÷ ፵፱ ፤ ሚክ. ፮ ÷ ፰ ። ፶፯ ፣ ም. ፯ ÷ ፵፯ ፣ ፵፯ ፤ ሚል. ፫ ÷ ፭ ። ፶፰ ፣ ማር. ፭ ÷ ፱ ። ፶፱ ፣ ሚል. ፱ ÷ ፪ ። ፷ ፣ ኢሳ. ፱ ÷ ፪ ። ፷፫ ፣ ም. ፫ ÷ ፪ ።

ዳንዱ ፡ ይጸፍ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ሄደ ።
፪፡፭ የሴፍም ፡ ደግሞ ፡ ከዳዊት ፡ ቤትና ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ከገሊላ ፡ ከናዝሬት ፡ ከተማ ፡ ተነሥቶ ፡ ቤት ፡ ልሔም ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ዐንሳ ፡ ከነበረች ፡ ከእጮኛው ፡
፮፡ ከማርያም ፡ ጋር ፡ ይጸፍ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ። በዚ
፯፡ ያም ፡ ሳሉ ፡ የመውለጃዋ ፡ ወራት ፡ ደረሰ ፤ የበ
ኵር ፡ ልጅዋንም ፡ ወለደች ፤ በመጠቅለያም ፡ ጠቀለለችው ፡ በእንግዶችም ፡ ማደሪያ ፡ ስፍራ ፡ ስላልነበራቸው ፡ በግርግም ፡ አስተኛችው ።
፰፡ በዚያም ፡ ምድር ፡ መንጋቸውን ፡ በሌሊት ፡ ሲጠብቁ ፡ በሜዳ ፡ ያደሩ ፡ እረኞች ፡ ነበሩ ።
፱፡ እነሆም ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ቀረበ ፡ የጌታ ፡ ክብርም ፡ በዙሪያቸው ፡ አበራ ፡
፲፡ ታላቅ ፡ ፍርሃትም ፡ ፈሩ ። መልአኩም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — እነሆ ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ የሚሆን ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ የምሥራች ፡ እነግራችኋለሁና ፡
፲፩፡ አትፍሩ ፡ ዛሬ ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ መድኃኒት ፡ እርሱም ፡ ክርስቶስ ፡ ጌታ ፡ የሆነ ፡ ተወልዶላችኋ
፲፪፡ ልና ። ይህም ፡ ምልክት ፡ ይሆንላችኋል ፤ ሕፃን ፡ ተጠቅልሎ ፡ በግርግምም ፡ ተኝቶ ፡ ታገኛላችሁ ።
፲፫፡ ድንገትም ፡ ብዙ ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ ከመል
አኩ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። እግዚአብሔርንም ፡ እያመ
፲፬፡ ሰገኑ ፡ — ክብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በአርያም ፡ ይሁን ፡ ሰላምም ፡ በምድር ፡ ለሰውም ፡ በጎ ፡ ፈቃድ ፡ አሉ ።
፲፭፡ መላእክትም ፡ ከእነርሱ ፡ ተለይተው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እረኞቹ ፡ እርስ ፡ በር ሳቸው ፡ — እንግዴህ ፡ እስከ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ድረስ ፡ እንሂድ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የገለጠልንን ፡ ይህን ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ እንይ ፡ ተባባሉ ።
፲፮፡ ፈጥነውም ፡ መጡ ፡ ማርያምንና ፡ ዮሴፍን ፡ ሕፃ
፲፯፡ ኑንም ፡ በግርግም ፡ ተኝቶ ፡ አገኙ ። አይተ
ውም ፡ ስለዚህ ፡ ሕፃን ፡ የተነገረላቸውን ፡ ነገር ፡
፲፰፡ ገለጡ ። የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ እረኞቹ ፡ በነገሩ
፲፱፡ አቸው ፡ ነገር ፡ አደነቁ ፤ ማርያም ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በልብዋ ፡ እያሰበች ፡ ትጠብቀው ፡
፳፡ ነበር ። እረኞችም ፡ እንደ ፡ ተባለላቸው ፡ ስለ ፡ ሰሙትና ፡ ስላዩት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያ
መሰገኑና ፡ እያከበሩ ፡ ተመለሱ ።
፳፩፡ ሊገርዙት ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ በሞላ ፡ ጊዜ ፡ በማ
ኅፀን ፡ ሳይረገዝ ፡ በመልአኩ ፡ እንደ ፡ ተባለ ፡ ስሙ ፡ ኢየሱስ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።
፳፪፡፳፫፡፳፬፡ እንደ ፡ ሙሴም ፡ ሕግ ፡ የመንጻታቸው ፡ ወራት ፡
በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በጌታ ፡ ሕግ ፡ — የእናቱን ፡
ማኅፀን ፡ የሚከፍት ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ለጌታ ፡ የተ
ቀደሰ ፡ ይባላል ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በጌታ ፡
ፊት ፡ ሊያቆሙት ፡ በጌታም ፡ ሕግ ፡ — ሁለት ፡
ዋሊያ ፡ ወይም ፡ ሁለት ፡ የርግብ ፡ ጫጩቶች ፡
እንደ ፡ ተባለ ፡ መሥዋዕት ፡ ሊያቀርቡ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወሰዱት ። እነሆም ፡ በኢየሩሳ
፳፭፡ ሌም ፡ ስምዖን ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ይህም ፡
ሰው ፡ የእስራኤልን ፡ መጽናናት ፡ ይጠባበቅ ፡
ነበር ፡ ጻድቅና ፡ ትጉህም ፡ ነበረ ፤ መንፈስ ፡ ቅዱ
ስም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ። በጌታም ፡ የተቀ
፳፮፡ ባውን ፡ ሳያይ ፡ ሞትን ፡ እንዳያይ ፡ በመንፈስ ፡
ቅዱስ ፡ ተረድቶ ፡ ነበር ። በመንፈስም ፡ ወደ ፡
፳፯፡ መቅደስ ፡ ወጣ ፡ ወላጆቹም ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡
ልማድ ፡ ያደርጉለት ፡ ዘንድ ፡ ሕፃኑን ፡ ኢየሱ
ስን ፡ በአስገቡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ተቀ
፳፰፡ ብሎ ፡ አቀፈው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እየባረከ ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡ —
፳፱፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ባሪያ
፴፡ ህን ፡ በሰላም ፡ ታሰናብተዋለህ ፤ ዓይኖቼ ፡
፴፩፡ በሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያዘጋጀኸውን ፡ ማዳ
፴፪፡ ንህን ፡ አይተዋልና ፡ ይህም ፡ ለአሕዛብ ፡
ሁሉን ፡ የሚገልጥ ፡ ብርሃን ፡ ለሕዝብህም ፡
ለእስራኤል ፡ ክብር ፡ ነው ።
፴፫፡ ዮሴፍና ፡ እናቱም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በተባለው ፡
፴፬፡ ነገር ፡ ይደነቁ ፡ ነበር ። ስምዖንም ፡ ባረካቸው ፡
፴፭፡ እናቱን ፡ ማርያምንም ፡ — እነሆ ፡ የብዙዎች ፡
ልብ ፡ አሳብ ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ በእስራኤል ፡
ላሉት ፡ ለብዙዎቹ ፡ ለመውደቃቸውና ፡ ለመነሣ
ታቸው ፡ ለሚቃወሙትም ፡ ምልክት ፡ ተሾሞ
አል ፡ በአንቺም ፡ ደግሞ ፡ በነፍስሽ ፡ ሰይፍ ፡ ያል
ፋል ፡ አላት ።
፴፮፡ ከአሴር ፡ ወገንም ፡ የምትሆን ፡ የፋኑኤል ፡
፴፯፡ ልጅ ፡ ሐና ፡ የምትባል ፡ አንዲት ፡ ነቢይት ፡ ነበ
ረች ። እርስዋም ፡ ከድንግልናዋ ፡ ጀምራ ፡ ከባ
ልዋ ፡ ጋር ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረች ። እርስዋም ፡
፴፰፡ ሰማኒያ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ መበለት ፡ ሆና ፡
በጣም ፡ አርጅታ ፡ ነበር ፡ በጾምና ፡ በጸሎትም ፡
ሌሊትና ፡ ቀን ፡ እያገለገለች ፡ ከመቅደስ ፡ አትለ
ይም ፡ ነበር ። በዚያችም ፡ ሰዓት ፡ ቀርባ ፡ እግ
፴፱፡ ዚአብሔርን ፡ አመሰገነች ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡
ቤዛ ፡ ለሚጠባበቁ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ትናገር ፡
ነበር ።
፵፡ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ጌታ ፡ ሕግ ፡ ከፈጸሙ ፡ በኋላ ፡
ወደ ፡ ገሊላ ፡ ወደ ፡ ከተማቸው ፡ ወደ ፡ ናዝሬት ፡
ተመለሱ ። ሕፃኑም ፡ አደገ ፡ ጥበብም ፡ ሞልቶ
፵፩፡ በት ፡ በመንፈስ ፡ ጠነከረ ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ጸጋ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ።
፵፪፡ ወላጆቹም ፡ በያመቱ ፡ በፋሲካ ፡ በዓል ፡ ወደ ፡
፵፫፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይወጡ ፡ ነበር ። የአሥራ ፡ ሁለት ፡
፵፬፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ በዓሉ ፡ ሥር
ዓት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ፡ ቀናቸውንም ፡ ከፈ
፵፭፡ ጸሙ ፡ በኋላ ፡ ሲመለሱ ፡ ብላቴናው ፡ ኢየሱስ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ቀርቶ ፡ ነበር ፡ ዮሴፍም ፡ እናቱም ፡
አላወቁም ፡ ነበር ። ከመንገደኞች ፡ ጋር ፡ የነ
፵፮፡ በረ ፡ ስለ ፡ መሰላቸው ፡ የአንድ ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡

፪ ። ፩ ፡ ም· ፭ ÷ ፷፯ ፡ ፷፯ ፡ ዮሐ· ፯ ÷ ፵፪ ። ፫ ፡ ማቴ· ፩ ÷ ፷፭ ። ፲፩ ፡ ኢሶ· ፱ ÷ ፯ ፡ ማቴ· ፩ ÷ ፷፰ ። ፲፫ ፡ ዘፍጥ· ፴፪ ÷ ፭ ፡ ፪ ። ፲፬ ፡ ም· ፲፱ ÷ ፴፯ ፡ መዝ· ፻፵፰ ÷ ፩ ። ፲፰ ፡ ም· ፭ ÷ ፴፭ ። ፳፭ ፡ ም· ፭ ÷ ፴፭ ። ፳፰—፳፱ ፡ ዘፀአ· ፲፫ ÷ ፪ ፡ ዘሌዋ· ፲፪ ። ፴ ፡ ፴፭ ፡ መዝ· ፶፭ ÷ ፪ ፡ ኢሳ· ፶፪ ÷ ፤ ። ፴፪ ፡ ኢሳ· ፵፪ ÷ ፮ ፡ ፵፱ ፡ ፮ ። ፴፬ ፡ ኢሳ· ፰ ፡ ፲፱ ፡ ፲፭ ፡ ማቴ· ፳፭ ፡ ፵፬ ። ፵፩ ፡ ዘፀአ· ፳፫ ÷ ፲፱—፲፯ ። ፵፪ ፡ ዘፀአ· ፲፪ ፡ ፲፭ ።

ጌዴ ፦ ከዘመዶቻቸውም ፡ ከሚያውቋቸውም ፡
፵፫፡ ዘንድ ፡ ፈለጉት ፡ ባጡትም ፡ ጊዜ ፡ እየፈለጉት ፡
፵፬፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ። ከሦስት ፡ ቀንም ፡
በኋላ ፡ በመምህራን ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ ሲሰ
፵፭፡ ማቸውም ፡ ሲጠይቃቸውም ፡ በመቅደስ ፡ አገ
፵፮፡ ኙት ፡ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ በማስተዋሉና ፡ በመ
፵፯፡ ልሱ ፡ ተገረሙ ። በዩትም ፡ ጊዜ ፡ ተገረሙ ፦
እናቱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፦ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረ
፵፰፡ ግህብን ? እነሆ ፦ አባትህና ፡ እኔ ፡ እየተጨነቅን ፡
፵፱፡ ስንፈልግህ ፡ ነበርን ፡ አለችው ። እርሱም ፡—
ስለ ፡ ምን ፡ ፈለጋችሁኝ ? በአባቴ ፡ ቤት ፡ እሆን ፡
ዘንድ ፡ እንዲገባኝ ፡ አላወቃችሁምን ? አላ
፶፡ ቸው ። እነርሱም ፡ የተናገራቸውን ፡ ነገር ፡ አላ
፶፩፡ ስተዋሉም ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ወርዶ ፡ ወደ ፡
ናዝሬት ፡ መጣ ፦ ይታዘዝላቸውም ፡ ነበር ። እና
ቱም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በልብዋ ፡ ትጠብ
ቀው ፡ ነበር ።
፶፪፡ ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ በጥበብና ፡ በቁመት ፡ በሞ
ገስም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ያድግ ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ጢባርዮስ ፡ ቄሣርም ፡ በነገሠ ፡ በአሥራ ፡ አም
ስተኛይቱ ፡ ዓመት ፦ ጴንጤናዊው ፡ ጲላጦስም ፡
በይሁዳ ፡ ሲገዛ ፦ ሄሮድስም ፡ በገሊላ ፡ የአራተ
ኛው ፡ ክፍል ፡ ገዢ ፦ ወንድሙ ፡ ፊልጶስም ፡ በኢ
ጡርያስ ፡ በጥራኮንዶስም ፡ አገር ፡ የአራተኛው ፡
ክፍል ፡ ገዢ ፦ ሊሳኒዮስም ፡ በሳቢላኒስ ፡ የአራ
፪፡ ተኛው ፡ ክፍል ፡ ገዢ ፡ ሆነው ፡ ሳሉ ፦ ሐናና ፡ ቀያ
ፋም ፡ ሊቃነ ፡ ካህናት ፡ ሳሉ ፦ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮሐንስ ፡
፫—፮፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መጣ ። በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡
ቃል ፡ መጽሐፍ ፡—

የጌታን ፡ መንገድ ፡ አዘጋጁ ፦ ጥርጊያው
ንም ፡ አቅኑ ፡ እያለ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚ
ጮኽ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡ ወዘቅቱ ፡ ሁሉ ፡
ይሙላ ፡ ተራራውና ፡ ኮረብታውም ፡ ሁሉ ፡
ዝቅ ፡ ይበል ፦ ጠማማውም ፡ የቀና ፡ መን
ገድ ፡ ይሁን ፦ ሸካራውም ፡ መንገድ ፡ ትክ
ክል ፡ ይሁን ፦ ሥጋም ፡ የለበሰ ፡ ሁሉ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ ይይ ፡

ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ለጎጢአት ፡ ስርየት ፡ የን
ስሐን ፡ ጥምቀት ፡ እየሰበከ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዙሪያ ፡
ወዳለችው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ መጣ ።
፯፡ ስለዚህ ፡ ከእርሱ ፡ ሊጠመቁ ፡ ለወጡት ፡ ሕዝብ ፡
እንዲህ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡— እናንተ ፡ የእፉኝት ፡
ልጆች ፦ ከሚመጣው ፡ ቍጣ ፡ እንድትሸሹ ፡ ማን ፡
፰፡ አመለከታችሁ ? እንግዲህ ፡ ለንስሐ ፡ የሚገባ ፡
ፍሬ ፡ አድርጉ ፡ በልባችሁም ፡— አብርሃም ፡
አባት ፡ አለን ፡ ማለትን ፡ አትጀምሩ ፤ ከእነዚህ ፡
ድንጋዮች ፡ ለአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ሊያስነሣለት ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲችል ፡ እላችኋለሁና ።
፱፡ አሁንስ ፡ ምሳር ፡ ደግሞ ፡ በዛፎች ፡ ሥር ፡ ተቀ
ምጦአል ፤ እንግዲህ ፡ መልካም ፡ ፍሬ ፡ የማያደ
ርግ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ይቆረጣል ፡ ወደ ፡ እሳትም ፡
ይጣላል ።
፲፡ ሕዝቡም ፡— እንግዲህ ፡ ምን ፡ እናድርግ ?
፲፩፡ ብለው ፡ ይጠይቁት ፡ ነበር ። መልሶም ፡—ሁለት ፡
ልብስ ፡ ያለው ፡ ለሌለው ፡ ያካፍል ፦ ምግብም ፡
ያለው ፡ እንዲሁ ፡ ያድርግ ፡ ይል ፡ ነበር ። ቀራ
፲፪፡ ጮችም ፡ ደግሞ ፡ ሊጠመቁ ፡ መጥተው ፡— መም
ህር ፡ ሆይ ፦ ምን ፡ እናድርግ ? አሉት ። ከታዘ
፲፫፡ ዘላችሁ ፡ አብልጣችሁ ፡ አትውሰዱ ፡ አላቸው ።
ጭፍሮችም ፡ ደግሞ ፡— እኛ ፡ ደግሞ ፡ ምን ፡
፲፬፡ እናድርግ ? ብለው ፡ ይጠይቁት ፡ ነበር ። እር
ሱም ፡— በማንም ፡ ግፍ ፡ አትሥሩ ፡ ማንንም ፡
በሐሰት ፡ አትክሰሱ ፦ ደመወዛችሁም ፡ ይብቃ
ችሁ ፡ አላቸው ።
፲፭፡ ሕዝቡም ፡ ሲጠብቁ ፡ ሳሉ ፡ ሁሉም ፡ በልብ
ቸው ፡ ስለ ፡ ዮሐንስ ፡— ይህ ፡ ክርስቶስ ፡ ይሆንን ?
፲፮፡ ብለው ፡ ሲያስቡ ፡ ነበር ፦ ዮሐንስ ፡ መልሶ ፡—
እኔስ ፡ በውኃ ፡ አጠምቃችኋለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
የጫማውን ፡ ጠፍር ፡ መፍታት ፡ ከማይገባኝ ፡
ከእኔ ፡ የሚበረታ ፡ ይመጣል ፡ እርሱ ፡ በመንፈስ ፡
ቅዱስና ፡ በእሳት ፡ ያጠምቃችኋል ፡ መንሹም ፡
፲፯፡ በእጁ ፡ ነው ፦ አውድማውንም ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠ
ራል ፦ ስንዴውንም ፡ በጎተራው ፡ ይከታል ፦ ገለ
ባውን ፡ ግን ፡ በማይጠፋ ፡ እሳት ፡ ያቃጥለዋል ፡
አላቸው ።
፲፰፡ ስለዚህ ፡ ሕዝቡን ፡ በብዙ ፡ ሌላ ፡ ምክር ፡ እየ
፲፱፡ መከራቸው ፡ ወንጌልን ፡ ይሰብክላቸው ፡ ነበር ፡
የአራተኛው ፡ ክፍል ፡ ገዢ ፡ ሄሮድስ ፡ ግን ፦ ስለ ፡
፳፡ ሄሮድያዳ ፡ ስለ ፡ ወንድሙ ፡ ስለ ፡ ፊልጶስ ፡ ሚስ
ትና ፡ ሄሮድስ ፡ ስላደረገው ፡ ሌላ ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡
ዮሐንስ ፡ ስለ ፡ ገሠጸው ፦ ይህን ፡ ደግሞ ፡ ከሁሉ ፡
፳፩፡ በላይ ፡ ጨምሮ ፡ ዮሐንስን ፡ በወኅኒ ፡ አገባው ።
፳፪፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ከተጠመቁ ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡
ደግሞ ፡ ተጠመቀ ። ሲጸልይም ፡ ሰማይ ፡ ተከ
፳፫፡ ፈተ ፦ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ በአካል ፡ መልክ ፡
እንደ ፡ ርግብ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ወረደ ፡ የምወድህ ፡
ልጄ ፡ አንተ ፡ ነህ ፦ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡
የሚል ፡ ድምፅም ፡ ከሰማይ ፡ መጣ ።
፳፬፡ ኢየሱስም ፡ ሊያስተምር ፡ ሲጀምር ፡ ዕድ
፳፭፡ ሜው ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ሆኖት ፡ ነበር ፤
እንደመሰላቸው ፡ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ሆኖ ፦ የኤሊ ፡
ልጅ ፦ የማቲ ፡ ልጅ ፦ የሌዊ ፡ ልጅ ፦ የሚልኪ ፡
፳፮፡ ልጅ ፦ የዮና ፡ ልጅ ፦ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፦ የማታትዩ ፡
፳፯፡ ልጅ ፦ የአሞጽ ፡ ልጅ ፦ የናሆም ፡ ልጅ ፦ የኤሲ

፪ ። ማኂ ፡ ማቴ ፡ ፲፫ ፦ ፶፱ ። ማ፱ ፡ ዮሐ ፡ ፪ ፦ ፲፯ ።

፫ ። ፪—፲፯ ፡ ማቴ ፡ ፫ ፦ ፩—፲፪ ፡ ማር ፡ ፩ ፦ ፪—፰ ። ፬—፮ ፡ ኢሳ ፡ ፵ ፦ ፫—፭ ፡ ፶፪ ፦ ፲ ። ፯ ፡ ዮሐ ፡ ፰ ፦ ፴፱ ። ፱ ፡ ማቴ ፡ ፯ ፦ ፲፱ ። ፲፩ ፡ ኢሳ ፡ ፶፰ ፦ ፯ ። ፲፫ ፡ ዮሐ ፡ ፩ ፦ ፲፱ ፡ ፳ ። ፲፮ ፡ ዮሐ ፡ ፩ ፦ ፳፯ ፡ ፳፮ ። ፲፱ ፡ ፯ ፤ ማር ፡ ፮ ፦ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፳፩ ፡ ፯ ፡ ማቴ ፡ ፫ ፦ ፲፫—፲፯ ። ፳፪ ፡ ፱ ፡ ፲ ። ፳፫ ፡ ፰ ፡ ፲፯ ፦ ፳፫ ። ፳፮ ፡ ፭ ፡ መዝ ፡ ፪ ፦ ፯ ። ፳፰—፴፪ ፡ ማቴ ፡ ፩ ፦ ፩—፲፮ ።

፳፯፤ ሊም ፡ ልጅ ÷ የናጌ ፡ ልጅ ÷ የማአት ፡ ልጅ ÷ የማ
ታትዩ ፡ ልጅ ÷ የሴሚይ ፡ ልጅ ÷ የዮሴፍ ፡ ልጅ ÷
፳፰፤ የዮዳ ፡ ልጅ ÷ የዮናን ፡ ልጅ ÷ የሬስ ፡ ልጅ ÷ የዘሩ
ባቤል ፡ ልጅ ÷ የሰላትያል ፡ ልጅ ÷ የኔሪ ፡ ልጅ ÷
፳፱፤ የሚልካ ፡ ልጅ ÷ የሐዲ ፡ ልጅ ÷ የዮሳስ ፡ ልጅ ÷
የቆሳም ፡ ልጅ ÷ የኤልሞዳም ፡ ልጅ ÷ የኡር ፡
፴፤ ልጅ ÷ የዮሴፅ ፡ ልጅ ÷ የኤልዓዘር ፡ ልጅ ÷ የዮ
ራም ፡ ልጅ ÷ የማጣት ፡ ልጅ ÷ የሌዊ ፡ ልጅ ÷
፴፩፤ የስምዖን ፡ ልጅ ÷ የይሁዳ ፡ ልጅ ÷ የዮሴፍ ፡ ልጅ ÷
፴፪፤ የዮናን ፡ ልጅ ÷ የኤልያቄም ፡ ልጅ ÷ የሜልያ ፡
ልጅ ÷ የማይናን ፡ ልጅ ÷ የማጣት ፡ ልጅ ÷ የና
፴፫፤ ታን ፡ ልጅ ÷ የዳዊት ፡ ልጅ ÷ የእሴይ ፡ ልጅ ÷
የኢዮቤድ ፡ ልጅ ÷ የቦዔዝ ፡ ልጅ ÷ የሰልሞን ፡
፴፬፤ ልጅ ÷ የነአሶን ፡ ልጅ ÷ የአሚናዳብ ፡ ልጅ ÷ የአ
ራም ፡ ልጅ ÷ የአሮኒ ፡ ልጅ ÷ የኤስሮም ፡ ልጅ ÷
፴፭፤ የፋሬስ ፡ ልጅ ÷ የይሁዳ ፡ ልጅ ÷ የያዕቆብ ፡ ልጅ ÷
የይስሐቅ ፡ ልጅ ÷ የአብርሃም ፡ ልጅ ÷ የታራ ፡
፴፮፤ ልጅ ÷ የናኮር ፡ ልጅ ÷ የሴሮህ ፡ ልጅ ÷ የራጋው ፡
ልጅ ÷ የፋሌቅ ፡ ልጅ ÷ የአቤር ፡ ልጅ ÷ የሳላ ፡
፴፯፤ ልጅ ÷ የቃይንም ፡ ልጅ ÷ የአርፋክስድ ፡ ልጅ ÷
የሴም ፡ ልጅ ÷ የኖኅ ፡ ልጅ ÷ የላሜህ ፡ ልጅ ÷
፴፰፤ የማቱሳላ ፡ ልጅ ÷ የሄኖክ ፡ ልጅ ÷ የያሬድ ፡ ልጅ ÷
፴፱፤ የመላልኤል ፡ ልጅ ÷ የቃይናን ፡ ልጅ ÷ የሄኖስ ፡
ልጅ ÷ የሴት ፡ ልጅ ÷ የአዳም ፡ ልጅ ÷ የእግዚአ
ብሔር ፡ ልጅ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ ኢየሱስም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መልቶበት ፡ ከዮ
ርዳኖስ ፡ ተመለሰ ÷ በመንፈስም ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
፪፤ በዳ ፡ ተመርቶ ÷ አርባ ፡ ቀን ፡ ከዲያብሎስ ፡ ተፈ
ተነ ። በነዚያም ፡ ቀኖች ፡ ምንም ፡ አልበላም ÷
፫፤ ከተጨረሱም ፡ በኋላ ፡ ተራበ ። ዲያብሎስም ፡ —
የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ከሆንህ ÷ ይህን ፡ ድን
ጋይ ፡ — እንጀራ ፡ ሁን ፡ ብለህ ፡ እዘዝ ፡ አለው ።
፬፤ ኢየሱስም ፡ — ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ሁሉ ፡ እንጂ ፡ በእንጀራ ፡ ብቻ ፡ አይኖርም ፡ ተብሎ ፡
፭፤ ተጽፎአል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ዲያብሎስም ፡
ረጅም ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ተራራ ፡ አውጥቶ ፡ የዓለምን ፡
መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ በቅጽበት ፡ አሳየው ።
፮፤ ዲያብሎስም ፡ — ይህ ፡ ሥልጣን ፡ ሁሉ ፡ ክብራ
ቸውም ፡ ለእኔ ፡ ተሰጥቶአል ፡ ለምወደውም ፡
ለማንም ፡ እሰጠዋለሁና ፡ ለአንተ ፡ እሰጥሃለሁ ፤
፯፤ ስለዚህ ፡ አንተ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ ብትሰግድ ÷
፰፤ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሆናል ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡
መልሶ ፡ — ለጌታ ፡ ለአምላክህ ፡ ስገድ ፡ እርሱንም ፡
ብቻ ፡ አምልክ ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ፡ አለው ።
፱—፲፩፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደግሞ ፡ ወሰደው ፤ በመቅ
ደስም ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አቁሞ ፡ —

ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ፡ መላእክቱን ፡ ስለ ፡ አንተ ፡
ያዝልሃል ÷ እግርህንም ፡ በድንጋይ ፡ ክቶ ፡
እንዳትሰናከል ፡ በእጃቸው ፡ ያነሡሃል ፡
፲፪፤ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅስ ፡
ከሆንህ ÷ ከዚህ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ራስህን ፡ ወርውር ፡
አለው ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ — ጌታን ፡ አምላ ፲፪፤
ክህን ፡ አትፈታተነው ፡ ተብሎአል ፡ አለው ።
፲፫፤ ዲያብሎስም ፡ ፈተናውን ፡ ሁሉ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ፲፫፤
እስከ ፡ ጊዜው ፡ ከእርሱ ፡ ተለየ ።
፲፬፤ ኢየሱስም ፡ በመንፈስ ፡ ኃይል ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ፲፬፤
ተመለሰ ፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ በዙሪያው ፡ ባለችው ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ ዝና ፡ ወጣ ። እርሱም ፡ በምኵራባ ፲፭፤
ቸው ፡ ያስተምር ÷ ሁሉም ፡ ያመሰግኑት ፡ ነበር ።
፲፮፤ ወዳደገበቱም ፡ ወደ ፡ ናዝሬት ፡ መጣ ፤ እንደ ፡ ፲፮፤
ልማዱም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ምኵራብ ፡
ገባ ÷ ሊያነብም ፡ ተነሣ ። የነቢዩንም ፡ የኢሳ ፲፯—፲፱፤
ይያስን ፡ መጽሐፍ ፡ ሰጡት ÷ መጽሐፉንም ፡
በተረተረ ፡ ጊዜ ፡ —
፲፰፤ የጌታ ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነው ÷ ለድ
ሆች ፡ ወንጌልን ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡ ቀብቶ
ኛልና ፤ ለታሰሩትም ፡ መፈታትን ፡ ለዕው
ሮችም ፡ ማየትን ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ÷ የተጠ
ቁትንም ፡ ነጻ ፡ አወጣ ፡ ዘንድ ፡ የተመደደ
ችውንም ፡ የጌታን ፡ ዓመት ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡
ልኮኛል ፡
፲፱፤ ተብሎ ፡ የተጻፈበትን ፡ ስፍራ ፡ አገኘ ። መጽሐ ፳፤
ፉንም ፡ ጠቅልሎ ፡ ለአገልጋዩ ፡ ሰጠውና ፡ ተቀ
መጠ ፤ በምኵራብም ፡ የነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ትኵር ፡
ብለው ፡ ይመለከቱት ፡ ነበር ። እርሱም ፡ — ዛሬ ፡ ፳፩፤
ይህ ፡ መጽሐፍ ፡ በጆሮአችሁ ፡ ተፈጸመ ፡ ይላ
ቸው ፡ ጀመር ። ሁሉም ፡ ይመሰክሩለት ፡ ነበር ÷ ፳፪፤
ከአፉም ፡ ከሚወጣው ፡ ከጸጋው ፡ ቃል ፡ የተ
ነሣ ፡ እየተደነቁ ፡ — ይህ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ አይ
ደለምን ? ይሉ ፡ ነበር ። እርሱም ፡ — ያለ ፡ ጥር ፳፫፤
ጥር ፡ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ — ባለ ፡ መድኃኒት ፡ ሆይ ÷
ራስህን ፡ ፈውስ ፤ በቅፍርናሆም ፡ እንዳደረግ
ከው ፡ የሰማነውን ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ በገዛ ፡ አገ
ርህ ፡ ደግሞ ፡ አድርግ ፡ ትሉኛላችሁ ፡ አላቸው ።
እንዲህም ፡ አለ ፡ — እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ነቢይ ፡ ፳፬፤
በገዛ ፡ አገሩ ፡ ክቶ ፡ አይወደድም ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፭፤
እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ በኤልያስ ፡ ዘመን ፡ ሦስት ፡
ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ሰማይ ፡ ተዘግቶ ፡ ሳለ ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ብርቱ ፡ ራብ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷
በእስራኤል ፡ ብዙ ፡ መበለቶች ፡ ነበሩ ፤ አልያ ፳፮፤
ስም ፡ በሲዶና ፡ አገር ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሰራፕታ ፡
ወደ ፡ አንዲት ፡ መበለት ፡ እንጂ ፡ ከእነርሱ ፡
ወደ ፡ አንዲቱ ፡ አልተላከም ። በነቢዩ ፡ በኤል ፳፯፤
ሳዕ ፡ ዘመንም ፡ በእስራኤል ፡ ብዙ ፡ ለምጻሞች ፡

፫ ። ፴፭ ፤ ፱ ኅመ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፴፱ ፤ ፭ ኅመ. ፲፯ ÷ ፲፱ ። ፴፫ ፤ ዘፍጥ. ፴፯ ÷ ፵፱ ፤ ፵፭ ÷ ፵፯ ። ፴፬ ፤ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፳፯ ፤ ፳፭ ÷ ፫ ። ፴፬ — ፴፮ ፤ ዘፍጥ. ፲፩ ÷ ፲ — ፳፫ ፤ ፭ ÷ ፲ — ፴፪ ።

፬ ። ፭ — ፲፫ ፤ ማቴ. ፬ ÷ ፭ — ፲፭ ፤ ማር. ፭ ÷ ፲፪ ፤ ፲፫ ። ፬ ፤ ዘዳግ. ፰ ÷ ፫ ። ፮ ፤ ዘዳግ. ፯ ÷ ፲፫ ። ፯ — ፲፪ ፤ መዝ. ፺ ÷ ፲፩ ፤ ፲፪ ። ፲፪ ፤ ዘዳግ. ፮ ÷ ፲፮ ። ፲፫ ፤ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፴ ። ፲፬ ፤ ፲፭ ፤ ማቴ. ፬ ÷ ፲፪ ፤ ፳፫ ፤ ማር. ፭ ÷ ፲፬ ። ፲፭ ፤ ዘዳግ. ፯ ÷ ፲፯ ። ፲፰ ፤ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፴ ። ፲፱ ፤ ፲፭ ። ፳ ፤ ማቴ. ፬ ÷ ፲፫ ፤ ፳፫ ። ፳፩ ፤ ማር. ፭ ÷ ፲፱ ። ፳፪ ፤ ፲፮ ። ፳፫ ፤ ፲፱ ። ፳፬ ፤ ኢሳ. ፷፩ ÷ ፩ ፤ ፪ ። ፳፭ ፤ ፳ ነገሥ. ፲፯ ÷ ፩ ፤ ፯ — ፲፯ ። ፳፮ ፤ ፪ ነገሥ. ፭ ÷ ፩ — ፲፬ ።

ነበሩ ፦ ከሶርያዊው ፡ ከንዕማን ፡ በቀር ፡ ከእነርሱ ፡
፳፯ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልነጻም ። በምኵራብም ፡ የነ
በሩ ፡ ሁሉ ፡ ይህን ፡ ሰምተው ፡ ቍጣ ፡ ሞላባቸው ፦
፳፰ ተነሥተውም ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አወጡት ፦
ይዋሉትም ፡ ዘንድ ፡ ከተማቸው ፡ ተሠርታበት ፡
ወደ ፡ ነበረች ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ አፋፍ ፡ ወሰዱት ፤
፴ እርሱ ፡ ግን ፡ በመካከላቸው ፡ አልፎ ፡ ሄደ ።
፴፩ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ከተማም ፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆም ፡
ወረደ ። በሰንበትም ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ፤
፴፪ ቃሉ ፡ በሥልጣን ፡ ነበርና ፡ በትምህርቱ ፡ ተ
፴፫ ረመ ። በምኵራብም ፡ የርኩስ ፡ ጋኔን ፡ መን
ፈስ ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፦ በታላቅ ፡ ድም
፴፬ ፅም ፡ ጮኸ ፦— ተው ፦ የናዝሬቱ ፡ ኢየሱስ ፡
ሆይ ፦ ከእንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለን ? ልታጠፋን ፡
መጣህን ? ማን ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውቄሃለሁ ፦
፴፭ አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅዱሱ ፡ አለ ። ኢየሱ
ስም ፦— ዝም ፡ በል ፡ ከእርሱም ፡ ውጣ ፡ ብሎ ፡
ገሠጸው ። ጋኔኑም ፡ በመካከላቸው ፡ ጥሎት ፡
፴፮ ሳይጐዳው ፡ ከእርሱ ፡ ወጣ ። ሁሉንም ፡ መደ
ነቅ ፡ ያዛቸው ፦ እርስ ፡ በርሳቸውም ፦— ይህ ፡
ቃል ፡ ምንድር ፡ ነው ? በሥልጣንና ፡ በኀይል ፡
ርኩሳን ፡ መናፍስትን ፡ ያዝዛልና ፦ ይወጡማል ፡
፴፯ ብለው ፡ ተነጋገሩ ። ዝናም ፡ በዙሪያው ፡ ባለች ፡
አገር ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ወጣ ።
፴፰ በምኵራብም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ስምዖን ፡ ቤት ፡
ገባ ። የስምዖንም ፡ አማት ፡ በብርቱ ፡ ንዳድ ፡
፴፱ ታማ ፡ ነበር ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ለመኑት ። በአጠ
ገብዋም ፡ ቆሞ ፡ ንዳዱን ፡ ገሠጸውና ፡ ለቀቃት ፤
ያንጊዜውንም ፡ ተነሥታ ፡ አገለገለቻቸው ።
፵ ፀሐይም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ደዌ ፡ የተ
ያዙ ፡ በሽተኞችን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጡአ
ቸው ፡ እርሱም ፡ በእያንዳንዳቸው ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
፵፩ ጭኖ ፡ ፈወሳቸው ። አጋንንትም ፡ ደግሞ ፦—
አንተ ፡ ክርስቶስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነህ ፡
እያሉ ፡ እየጮኹም ፡ ከብዙዎች ፡ ይወጡ ፡ ነበር ፤
ገሠጻቸውም ፡ ክርስቶስም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቀ
ውት ፡ ነበርና ፡ እንዲናገሩ ፡ አልፈቀደላቸውም ።
፵፪ በጸበም ፡ ጊዜ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ሄደ ፤ ሕዝቡም ፡ ይፈልጉት ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ እር
ሱም ፡ መጡ ፦ ከእነርሱም ፡ ተለይቶ ፡ እንዳይ
፵፫ ሄድ ፡ ሊከለክሉት ፡ ወደዱ ። እርሱ ፡ ግን ፦— ስለ
ዚህ ፡ ተልኬአለሁና ፡ ለሌሎቹ ፡ ከተማዎች ፡
ደግሞ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ ወን
ጌል ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡ ይገባኛል ፡ አላቸው ።
፵፬ በገሊላም ፡ ምኵራቦች ፡ ይሰብክ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ሕዝቡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እየሰሙ ፡
ሲያስጠብቡት ፡ ሳሉ ፦ እርሱ ፡ ራሱ ፡ በጌንሳሬጥ ፡
ባሕር ፡ ዳር ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በባሕር ፡ ዳርም ፡ ፪
ቆመው ፡ የነበሩትን ፡ ሁለት ፡ ታንኳዎች ፡ አየ ፤
ዓሣ ፡ አጥማጆች ፡ ግን ፡ ከእነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ወጥ
ተው ፡ መረቦቻቸውን ፡ ያጥቡ ፡ ነበር ። ከታን ፫
ኳዎቹም ፡ የስምዖን ፡ ወደ ፡ ነበረች ፡ ወደ ፡ አን
ዲቱ ፡ ገብቶ ፡ ከምድር ፡ ጥቂት ፡ ፈቀቅ ፡ እንዲ
ያደርጋት ፡ ለመነው ፤ በታንኳይቱም ፡ ተቀምጦ ፡
ሕዝቡን ፡ ያስተምር ፡ ነበር ። ነገሩንም ፡ ከጨረሰ ፡ ፬
በኋላ ፤ ስምዖንን ፦— ወደ ፡ ጥልቁ ፡ ፈቀቅ ፡ በል ፡
መረቦቻችሁንም ፡ ለማጥመድ ፡ ጣሉ ፡ አለው ።
ስምዖንም ፡ መልሶ ፦— አቤቱ ፦ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ፭
አድረን ፡ ስንደክም ፡ ምንም ፡ አልያዝንም ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በቃልህ ፡ መረቦቹን ፡ እጥላለሁ ፡ አለው ።
ይህንም ፡ ባደረጉ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ዓሣ ፡ ያዙ ፤ ፮
መረቦቻቸውም ፡ ተቀደዱ ። በሌላ ፡ ታንኳም ፡ ፯
የነበሩትን ፡ ጓደኞቻቸውን ፡ መጥተው ፡ እንዲ
ያግዙአቸው ፡ ጠቀሱ ፤ መጥተውም ፡ ሁለቱ ፡
ታንኳዎች ፡ እስኪሰጥሙ ፡ ድረስ ፡ ሞሉአቸው ።
ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ግን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሱስ ፡ ፰
ጕልበት ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፦— ጌታ ፡ ሆይ ፦ እኔ ፡
ኃጢአተኛ ፡ ነኝና ፡ ከኔ ፡ ተለይ ፡ አለው ። ስላ ፱
ጠመዱት ፡ ዓሣ ፡ እርሱ ፡ ከእርሱ ፡ ጋርም ፡ የነ
በሩ ፡ ሁሉ ፡ ተደንቀዋልና ፦ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ፲
የስምዖን ፡ ባልንጀሮች ፡ የነበሩ ፡ የዘብዴዎስ ፡
ልጆች ፡ ያዕቆብና ፡ ዮሐንስም ፡ ተደነቁ ። ኢየ
ሱስም ፡ ስምዖንን ፦— አትፍራ ፤ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ሰውን ፡ የምታጠምድ ፡ ትሆናለህ ፡
አለው ። ታንኳዎችንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አድር ፲፩
ሰው ፡ ሁሉን ፡ ትተው ፡ ተከተሉት ።
ከከተማዎችም ፡ በአንዲቱ ፡ ሳለ ፦ እነሆ ፦ ፲፪
ለምጽ ፡ የሞላበት ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ኢየሱስንም ፡
አይቶ ፡ በፊቱ ፡ ወደቀና ፦— ጌታ ፡ ሆይ ፦ ብትወ
ድስ ፦ ልታነጻኝ ፡ ትችላለህ ፡ ብሎ ፡ ለመነው ።
እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ዳሰሰውና ፦— እወዳለሁ ፦ ፲፫
ንጻ ፡ አለው ፤ ወዲያውም ፡ ለምጹ ፡ ለቀቀው ።
እርሱም ፡ ለማንም ፡ እንዳይናገር ፡ አዘዘው ፦ ነገር ፡ ፲፬
ግን ፦— ሄደህ ፡ ራስህን ፡ ለካህን ፡ አሳይ ፦ ለእነር
ሱም ፡ ምስክር ፡ እንዲሆን ፡ ስለ ፡ መንጻትህ ፡
ሙሴ ፡ እንዳዘዘ ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርብ ፡ አለው ።
ወሬው ፡ ግን ፡ አብዝቶ ፡ ወጣ ፦ ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ ፲፭
ሊሰሙትና ፡ ከደዌአቸው ፡ ሊፈወሱ ፡ ይሰበሰቡ ፡
ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፲፮
ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ይጸልይ ፡ ነበር ።
አንድ ፡ ቀንም ፡ ያስተምር ፡ ነበር ፤ ከገሊላና ፡ ፲፯
ከይሁዳ ፡ መንደሮችም ፡ ሁሉ ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡
መጥተው ፡ የነበሩ ፡ ፈሪሳውያንና ፡ የሕግ ፡ መም
ህራን ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ፤ እርሱም ፡ እንዲፈውስ ፡
የጌታ ፡ ኃይል ፡ ሆነለት ። እነሆም ፦ አንድ ፡ ሽባ ፡ ፲፰
በአልጋ ፡ ተሸክመው ፡ አመጡ ፤ አግብተውም ፡

፬ ። ፴ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፻፱ ፤ ፮ ÷ ፴፱ ። ፴፭ — ፴፮ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፲፫ ፤ ማር. ፩ ÷ ፳፭—፳፮ ። ፴፱ ፤ ፵፪ ፤ ማቴ. ፭ ፡ ፳፰ ፡ ፳፱ ። ፵፫ — ፵፭ ፤ ማቴ. ፰ ÷ ፲፱ — ፲፯ ፤ ማር. ፩ ÷ ፳፱ — ፴፱ ። ፵፭ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፳፰ ፤ ማር. ፫ ÷ ፲፯ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፱ ። ፵፱ — ፶፩ ፤ ማር. ፩ ÷ ፴፭ — ፴፱ ።

፭ ። ፩ — ፲፩ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፲፰ — ፳፪ ፤ ማር. ፩ ÷ ፲፯ — ፳ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፵፩ — ፵፫ ። ፲፩ ፤ ም. ፲፰ ÷ ፳፰ ፤ ማቴ. ፲፱ ÷ ፳፯ ። ፲፪ — ፲፭ ፤ ማቴ. ፰ ÷ ፪ — ፬ ፤ ማር. ፩ ÷ ፵ — ፵፭ ። ፲፬ ፤ ዘሌዋ. ፲፬ ÷ ፪ — ፴፪ ። ፲፮ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፪ ፤ ፱ ፡ ፲፰ ፤ ፳፰ ፤ ፲፩ ÷ ፭ ፤ ማቴ. ፲፱ ÷ ፳፫ ፤ ማር. ፩ ÷ ፴፭ ። ፲፰ — ፳፭ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፪ — ፰ ፤ ማር. ፪ ÷ ፫ — ፲፪ ።

፲፱፥ በፊቱ፥ ሊያኖሩት፥ ይሹ፥ ነበር ። ስለ፥ ሕዝቡም፥ ብዛት፥ እንዴት፥ አድርገው፥ እንዲያገቡት፥ ሲያ
ቅታቸው ÷ ወደ፥ ሰገነቱ፥ ወጡ፥ የጣራውንም፥
ጡብ፥ አሳልፈው፥ በመካከል፥ በኢየሱስ፥ ፊት፥
፳፥ ከነአልጋው፥ አወረዱት ። እንጎታቸውንም፥
አይቶ ፥— አንተ፥ ሰው ÷ ኃጢአትህ፥ ተሰረየች
፳፩፥ ልህ፥ አለው ። ጻፎችና፥ ፈሪሳውያንም፥— ይህ፥
የሚሳደብ፥ ግን፥ ነው ? ከአንዱ፥ ከእግዚአብ
ሔር፥ በቀር፥ ኃጢአት፥ ሊያስተሰርይ፥ ማን፥
፳፪፥ ይችላል ? ብለው፥ ያስቡ፥ ጀመር ። ኢየሱስም፥
አሳባቸውን፥ እያወቀ፥ መልሶ ፥— በልባችሁ፥
፳፫፥ ምን፥ ታስባላችሁ ? ኃጢአትህ፥ ተሰረየችልህ፥
ከማለት፥ ወይስ፥— ተነሣና፥ ሂድ፥ ከማለት፥ ማና
፳፬፥ ቸው፥ ይቀላል ? ነገር፥ ግን፥ በምድር፥ ላይ፥
ኃጢአት፥ ሊያስተሰርይ፥ ለሰው፥ ልጅ፥ ሥልጣን፥
እንዳለው፥ እንድታውቁ፥ ብሎ ÷ ሽባውን፥—
አንተን፥ እልሃለሁ ÷ ተነሣ ÷ አልጋህን፥ ተሸ
፳፭፥ ክመህ፥ ወደ፥ ቤትህ፥ ሂድ፥ አለው ። በዚያን፥
ጊዜም፥ በፊታቸው፥ ተነሣ ÷ ተኝቶበትም፥ የን
በረውን፥ ተሸክሞ፥ እግዚአብሔርን፥ እያመሰ
፳፮፥ ገን፥ ወደ፥ ቤቱ፥ ሄደ ። ሁሉንም፥ መገረም፥
ያዛቸው ÷ እግዚአብሔርንም፥ አመስግነው ፥—
ዛሬስ፥ ድንቅ፥ ነገር፥ አየን፥ እያሉ፥ ፍርሃት፥
ሞላባቸው ።
፳፯፥ ከዚህም፥ በኋላ፥ ወጥቶ፥ ሌዊ፥ የሚባል፥
ቀራጭ፥ በመቅረጫው፥ ተቀምጦ፥ ተመለከ
፳፰፥ ተና፥— ተከተለኝ፥ አለው ። ሁሉንም፥ ተው፥
ተነሥቶም፥ ተከተለው ።
፳፱፥ ሌዊም፥ በቤቱ፥ ታላቅ፥ ግብዣ፥ አደረገለት፥
ከእነርሱም፥ ጋር፥ በማዕድ፥ ተቀምጠው፥ የነበሩ፥
ከቀራጮችና፥ ከሌሎች፥ ሰዎች፥ ብዙ፥ ሕዝብ፥
፴፥ ነበሩ ። ፈሪሳውያንና፥ ጻፎቻቸውም፥ በደቀ፥
መዛሙርቱ፥ ላይ፥— ስለ፥ ምን፥ ከቀራጮችና፥
ከኃጢአተኞች፥ ጋር፥ ትበላላችሁ፥ ትጠጡማ
፴፩፥ ላችሁ ? ብለው፥ አንጐራጐሩ ። ኢየሱስም፥
መልሶ ፥— ሕመምተኞች፥ እንጂ፥ ባለ፥ ጤና
ኞች፥ ባለ፥ መድኃኒት፥ አያስፈልጋቸውም ፥
፴፪፥ ኃጢአተኞችን፥ ወደ፥ ንስሐ፥ እንጂ፥ ጻድቃ
ንን፥ ልጠራ፥ አልመጣሁም፥ አላቸው ።
፴፫፥ እነርሱም ፥— የዮሐንስ፥ ደቀ፥ መዛሙርት፥
ስለ፥ ምን፥ ብዙ፥ ይጦማሉ፥ ጸሎትስ፥ ስለ፥
ምን፥ ያደርጋሉ ÷ ደግሞም ፥ የፈሪሳውያን፥
ደቀ፥ መዛሙርት፥ ስለ፥ ምን፥ እንደዚሁ፥ ያደ
ርጋሉ ፥ የአንተ፥ ደቀ፥ መዛሙርት፥ ግን፥ ይበ
፴፬፥ ላሉ ፥ ይጠጣሉም ? አሉት ። ኢየሱስም ፥—
ሙሽራው፥ ከእነርሱ፥ ጋር፥ ሳለ፥ ሚዜዎችን፥
፴፭፥ ልታስጦሙ፥ ትችላላችሁን ?[ነገር፥ግን፥ወራት፥
ይመጣል ÷ ሙሽራውም፥ ከእነርሱ፥ ሲወሰድ፥
ያንጊዜ፥ በዚያ፥ ወራት፥ ይጦማሉ፥ አላቸው ።
፴፮፥ ደግሞም፥ ምሳሌ፥ እንዲህ፥ ሲል፥ ነገራቸው፥— የአዲስ፥ ልብስ፥ እራፊ፥ ባረጀ፥ ልብስ፥ ላይ፥
የሚያኖር፥ የለም፥ ቢደረግ፥ ግን፥ አዲሱን፥ ይቀ
ደዋል፥ ደግሞም፥ አዲስ፥ እራፊ፥ ለአሮጌው፥
አይስማማውም ። ባረጀ፥ አቁማዳም፥ አዲስ፥ ፴፯፥
የወይን፥ ጠጅ፥ የሚያኖር፥ የለም፥ ቢደረግ፥
ግን፥ አዲሱ፥ የወይን፥ ጠጅ፥ አቁማዳውን፥ ያፈ
ነዳል ፥ እርሱም፥ ይፈሳል፥ አቁማዳውም፥ ይጠ
ፋል ። አዲሱን፥ የወይን፥ ጠጅ፥ ግን፥ በአዲስ፥ ፴፰፥
አቁማዳ፥ ማኖር፥ ይገባል ÷ ሁለቱም፥ ይጠበበ
ቃሉ ። አሮጌ፥ የወይን፥ ጠጅ፥ ሲጠጣ፥ አዲሱን፥ ፴፱፥
የሚሻ፥ ማንም፥ የለም ፥ አሮጌው፥ ይጣፍጣል ፥
ይላልና ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

በሰንበትም፥ በእርሻ፥ መካከል፥ ያልፍ፥ ነበር፥ ፩፥
ደቀ፥ መዛሙርቱም፥ እሸት፥ ይቀጥፉ፥ በእጃቸ
ውም፥ እያሹ፥ ይበሉ፥ ነበር ። ከፈሪሳውያን፥ ፪፥
ግን፥ አንዳንዶቹ፥— በሰንበት፥ ሊደረግ፥ ያልተ
ፈቀደውን፥ ስለ፥ ምን፥ ታደርጋላችሁ ? አሉአ
ቸው ። ኢየሱስም፥ ለእነርሱ፥ መልሶ፥— ዳዊት፥ ፫፥ ፬
በተራበ፥ ጊዜ፥ እርሱ፥ አብረውት፥ ከነበሩ፥ ጋር፥
ያደረገውን÷ ወደ፥ እግዚአብሔር፥ ቤት፥ እንደ፥
ገባ፥ ከካህናት፥ ብቻ፥ በቀር፥ መብላቱ፥ ያልተ
ፈቀደውን፥ የመሥዋዕትን፥ እንጀራ፥ ይዞ፥
እንደ፥ በላ ÷ ከእርሱም፥ ጋር፥ ለነበሩት፥ ደግሞ፥
እንደ፥ ሰጣቸው፥ ይህን፥ አላነበባችሁምን ?
አለ ። የሰው፥ ልጅ፥ የሰንበት፥ ጌታ፥ ነው፥ አላ ፭፥
ቸውም ።
በሌላው፥ ሰንበትም፥ ወደ፥ ምኵራብ፥ ገብቶ፥ ፮፥
አስተማረ ፥ በዚያም፥ ቀኝ፥ እጁ፥ የሰለለች፥
ሰው፥ ነበረ ፥ ጻፎችና፥ ፈሪሳውያንም፥ መክሰሻ፥ ፯፥
ሊያገኙበት፥ በሰንበት፥ ይፈውስ፥ እንደ፥ ሆነ፥
ይጠባበቁት፥ ነበር ። እርሱ፥ ግን፥ አሳባቸውን፥ ፰፥
አውቆ፥ እጁ፥ የሰለለችውን፥ ሰው፥— ተነሣና፥
በመካከል፥ ቁም፥ አለው ÷ ተነሥቶም፥ ቆመ ።
ኢየሱስም፥— እጠይቃችኋለሁ፥ በሰንበት፥ በጎ፥ ፱፥
ማድረግ፥ ተፈቅዶአልን፥ ወይስ፥ ክፉ ? ነፍስ፥
ማዳንን፥ ወይስ፥ መግደል ? አላቸው ። ሁላቸ ፲፥
ውንም፥ ዙሪያውን፥ አየና፥ ሰውዬውን፥— እጅ
ህን፥ ዘርጋ፥ አለው ። እርሱም፥ እንዲህ፥ አደ
ረገ ÷ እጁም፥ እንደ፥ ሁለተኛይቱ፥ ዳነች ። እነ ፲፩፥
ርሱም፥ ቀጣ፥ ሞላባቸው ÷ በኢየሱስም፥ ምን፥
እንዲያደርጉበት፥ እርስ፥ በርሳቸው፥ ተባባሉ ።
በነዚህም፥ ወራት፥ ይጸልይ፥ ዘንድ፥ ወደ፥ ፲፪፥
ተራራ፥ ወጣ ÷ ሌሊቱንም፥ ሁሉ፥ ወደ፥ እግዚ
አብሔር፥ ሲጸልይ፥ አደረ ። በነጋም፥ ጊዜ፥ ፲፫፥
ደቀ፥ መዛሙርቱን፥ ጠራ ÷ ከእነርሱም፥ አሥራ፥
ሁለት፥ መረጠ፥ ደግሞም ፥ ሐዋርያት፥ ብሎ፥
ሰየማቸው ፤ እነርሱም ÷ ጴጥሮስ፥ ብሎ፥ እንደ፥ ፲፬፥
ገና፥ የሰየመው፥ ስምዖን ÷ ወንድሙም፥ እንድ

፩ ። ፩ ፥ ም· ፮÷፱ ። ፭፩፤ ም· ፯÷፱ ። ፲፱፤ ም· ፯÷፳፱ ። ኢሳ· ፵፫÷፳፭ ። ፳፯—፴፪ ፥ ማቴ· ፱÷፱—፲፯ ፥ ማር· ፪÷፲፱—፳፪ ።
፮ ። ፩—፭ ፥ ማቴ· ፲፪÷፩—፰ ፥ ማር· ፪÷፳፫—፳፰ ፥ ዘዳግ· ፳፫÷፳፭ ። ፪፥ ዘፀአ· ፳÷፰—፲፩ ። ፫፥ ፩ ሳሙ· ፳፩÷፩—፮ ።
፬ ፥ ዘሌዋ· ፳፬÷፭—፱ ። ፮—፲፩ ፥ ማቴ· ፲፪÷፱—፲፬ ፥ ማር· ፫÷፩—፮ ። ፯ ፥ ም· ፲፱ ፥ ፭ ፥ ፳ ። ፲፫ ፥ ም· ፭÷ ፲፯ ። ፲፫—፲፮ ፥ ማቴ· ፲÷፪—፬ ፥ ማር· ፫÷፲፯—፲፱ ፥ የሐዋ· ፩÷፲፫ ።

ርያስ ፡ ያዕቆብም ፡ ዮሐንስም ፡ ፊልጶስም ፡ በር
፲፫፡ ተሎሜዎስም ፡ ማቴዎስም ፡ ቶማስም ፡ የእልፋ
ዮስ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብም ፡ ቀናተኛ ፡ የሚባለው ፡
፲፭፡ ስምዖንም ፡ የያዕቆብ ፡ ይሁዳም ፡ አሳልፎ ፡ የሰ
ጠውም ፡ የአስቆሮቱ ፡ ይሁዳ ፡ ናቸው ።
፲፯፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ወርዶ ፡ በተከከለ ፡ ስፍራ ፡
ቆመ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ወገን ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡
ነበረ ፡ ደግሞም ፡ ሊሰሙትና ፡ ከደዌአቸው ፡
ሊፈወሱ ፡ ከይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡
ከጢሮስና ፡ ከሲዶና ፡ ባሕር ፡ ዳርም ፡ የመጡ ፡
፲፱፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ከርኩሳንም ፡ መናፍስት ፡
፳፡ ይሣቀዩ ፡ የነበሩት ፡ ተፈወሱ ። ከእርሱም ፡
ኃይል ፡ ወጥቶ ፡ ሁሉን ፡ ይፈውስ ፡ ነበርና ፡
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሊዳስሱት ፡ ይሹ ፡ ነበር ።
፳፩፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ዓይኑን ፡
አነሣ ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡—
እናንተ ፡ ድሆች ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ መንግሥት ፡ የእናንተ ፡ ነውና ።
፳፪፡ እናንተ ፡ አሁን ፡ የምትራቡ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ፡
ትጠግባላችሁና ።
እናንተ ፡ አሁን ፡ የምታለቅሱ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ፡
ትስቃላችሁና ።
፳፪፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ልጅ ፡ ሲጠሉአችሁ ፡ ሲለ
የአችሁም ፡ ሲነቅፉአችሁም ፡ ስማችሁንም ፡
እንደ ፡ ክፉ ፡ ሲያወጡ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ።
፳፫፡ እነሆ ፡ ዋጋችሁ ፡ በሰማይ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፡ በዚ
ያን ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ዝለሉም ። አባቶ
ቻቸው ፡ ነቢያትን ፡ እንዲህ ፡ ያደርጉባቸው ፡
ነበርና ።
፳፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ በለ ፡ ጠጎች ፡ ወዮላ
ችሁ ፡ መጽናናታችሁን ፡ ተቀብላችኋልና ።
፳፭፡ እናንተ ፡ አሁን ፡ የጠገባችሁ ፡ ወዮላችሁ ፡
ትራባላችሁና ።
እናንተ ፡ አሁን ፡ የምትስቁ ፡ ወዮላችሁ ፡ ታዝ
ናላችሁና ፡ ታለቅሱማላችሁ ።
፳፮፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መልካም ፡ ሲናገሩላችሁ ፡ ወዮ
ላችሁ ። አባቶቻቸው ፡ ለሐሰተኞች ፡ ነቢያት ፡
እንዲሁ ፡ ያደርጉላቸው ፡ ነበርና ።
፳፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለእናንተ ፡ ለምትሰሙ ፡ እላችኋ
ለሁ ፡ ጠላቶቻችሁን ፡ ውደዱ ። ለሚጠሉአች
፳፰፡ ሁም ፡ መልካም ፡ አድርጉ ። የሚረግሙአችሁ
ንም ፡ መርቁ ። ስለሚበድሉአችሁም ፡ ጸልዩ ።
፳፱፡ ጕንጭህን ፡ ለሚመታህ ፡ ደግሞ ፡ ሁለተኛውን ፡
ስጠው ። መጐናጸፊያህንም ፡ ለሚወስድ ፡ እጀ ፡
፴፡ ጠባብህን ፡ ደግሞ ፡ አትከልክለው ። ለሚለም
ንህ ፡ ሁሉ ፡ ስጥ ። ገንዘብህንም ፡ የሚወስድ ፡ እን
፴፩፡ ዳመልስ ፡ አትጠይቀው ። ሰዎችም ፡ ሊያደር
ጉላችሁ ፡ እንደምትወዱ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እን
ዲሁ ፡ አድርጉላቸው ።
የሚወዱአችሁንማ ፡ ብትወዱ ፡ ምን ፡ ምስ ፴፪፡
ጋና ፡ አላችሁ ? ኃጢአተኞች ፡ ደግሞ ፡ የሚወ
ዱአቸውን ፡ ይወዳሉና ። መልካምም ፡ ለሚያ ፴፫፡
ደርጉላችሁ ፡ መልካም ፡ ብታደርጉ ፡ ምን ፡ ምስ
ጋና ፡ አላችሁ ? ኃጢአተኞች ፡ ደግሞ ፡ ያን ፡
ያደርጋሉና ። እንድትወስዱባቸው ፡ ተስፋ ፡ ለም ፴፬፡
ታደርጉአቸው ፡ ብታበድሩ ፡ ምን ፡ ምስጋና ፡
አላችሁ ? ኃጢአተኞች ፡ ደግሞ ፡ በትክክል ፡ እን
ዲቀበሉ ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ያበድራሉ ። ነገር ፡ ፴፭፡
ግን ፡ ጠላቶቻችሁን ፡ ውደዱ ፡ መልካም ፡ አድ
ርጉ ፡ ምንም ፡ ተስፋ ፡ ሳታደርጉም ፡ አበድሩ ፡
ዋጋችሁም ፡ ታላቅ ፡ ይሆናል ፡ የልዑልም ፡
ልጆች ፡ ትሆናላችሁ ፡ እርሱ ፡ ለማያመሰግኑ ፡
ለክፉዎችም ፡ ቸር ፡ ነውና ። አባታችሁ ፡ ርኅ ፴፮፡
ሩኅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ርኅሩኆች ፡ ሁኑ ።
አትፍረዱ ፡ አይፈረድባችሁምም ። አትኰ ፴፯፡
ንኑ ፡ አትኰነኑምም ። ይቅር ፡ በሉ ፡ ይቅርም ፡
ትባላላችሁ ። ስጡ ፡ ይሰጣችሁማል ። በምት ፴፰፡
ሰፍሩበት ፡ መስፈሪያ ፡ ተመልሶ ፡ ይሰፈርላችኋ
ልና ፡ የተጨቁነና ፡ የተነቀነቀ ፡ የተትረፈረፈም ፡
መልካም ፡ መስፈሪያ ፡ በእቅፋችሁ ፡ ይሰጣች
ኋል ።
ምሳሌም ፡ አላቸው ፡— ዕውር ፡ ዕውርን ፡ ፴፱፡
ሊመራ ፡ ይችላልን ? ሁለቱ ፡ በጕድጓድ ፡ አይወ
ድቁምን ? ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ከመምህሩ ፡ አይበ ፵፡
ልጥም ፡ ፈጽሞ ፡ የተማረ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እንደ ፡
መምህሩ ፡ ይሆናል ። በወንድምህም ፡ ዓይን ፡ ፵፩፡
ያለውን ፡ ጉድፍ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ታያለህ ። በራስህ ፡
ዓይን ፡ ግን ፡ ያለውን ፡ ምሰሶ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አት
መለከትም ? በዓይንህ ፡ ያለውን ፡ ምሰሶ ፡ ራስህ ፡ ፵፪፡
ሳታይ ። እንዴት ፡ ወንድምህን ፡— ወንድሜ ፡
ሆይ ፡ በዓይንህ ፡ ያለውን ፡ ጉድፍ ፡ ላውጣ ፡ ፍቀ
ድልኝ ፡ ልትል ፡ ትችላለህ ? አንተ ፡ ግብዝ ።
አስቀድመህ ፡ ከዓይንህ ፡ ምሰሶውን ፡ አውጣ ፡
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በወንድምህ ፡ ዓይን ፡ ያለውን ፡
ጉድፍ ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፡ አጥርተህ ፡ ታያለህ ።
ክፉ ፡ ፍሬ ፡ የሚያደርግ ፡ መልካም ፡ ዛፍ ፡ የለ ፵፫፡
ምና ፡ እንዲሁም ፡ መልካም ፡ ፍሬ ፡ የሚያደርግ ፡
ክፉ ፡ ዛፍ ፡ የለም ። ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ከፍሬው ፡ ይታ ፵፬፡
ወቃልና ፡ ከእሾህ ፡ በለስ ፡ አይለቀሙም ። ከአ
ጣጥ ፡ ቊጥቋጦም ፡ ወይን ፡ አይቈርጡም ።
በልብ ፡ ሞልቶ ፡ ከተረፈው ፡ አፉ ፡ ይናገራልና ፡ ፵፭፡
መልካም ፡ ሰው ፡ ከልብ ፡ መልካም ፡ መዝገብ ፡
መልካሙን ፡ ያወጣል ። ክፉ ፡ ሰውም ፡ ከልብ ፡
ክፉ ፡ መዝገብ ፡ ክፉውን ፡ ያወጣል ።
ስለ ፡ ምን ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ትሉኛላ ፵፮፡
ችሁ ፡ የምለውንም ፡ አታደርጉም ? ወደ ፡ እኔ ፡ ፵፯፡

፮። ፲፯፡፲፰፡ ማር ፫÷፯፡፰። ፲፱፡ ም. ፮÷፶፱፡ማር ፫÷፲። ፳—፳፫፡ ማቴ ፭÷፫—፲፪፡ኢሳ ፷፩÷፪። ፳፩፡ ም ፭÷፮፫፡ ኢሳ ፷፭÷፲። ፳፪፡ ማቴ ፲÷፳፪፡ዮሐ ፲፮÷፪። ፳፫፡ ማቴ ፳፫÷፴፩። ፳፬፡ ዓሞ ፮÷፭። ፳፭፡ ኢሳ ፶፭÷፲፫፡፲፱። ፳፯፡ ዮሐ ፲፭÷፲፱፡ ፲፱። ኤር ፭÷፴፭። ፳፯፡፳፰፡ ማቴ ፭÷፵፬። ፳፰፡ ም ፳፫ ÷ ፴፬ ። ፳፱፡ ፴፡ ማቴ ፭÷፴፱—፵፪። ፴፩፡ ማቴ ፯÷፲፪። ፴፪፡ ማቴ ፭÷፵፮። ፴፫፡ ማቴ ፭÷፵፪። ፴፭፡ ማቴ ፭÷፵፪፡፵፭። ፴፮፡ ማቴ ፭÷፯፡፵፰ ። ፴፯፡፴፰፡ ፵፭፡ ማቴ ፯ ÷ ፲—፭ ። ፴፰፡ ማር ፬÷፳፬ ። ፴፱ ፡ ማቴ ፭÷፲፬ ። ፵ ፡ ማቴ ፲÷፳፬ ። ፵፫፡፵፬፡ ማቴ ፯÷፲፮፡ ፳ ። ፵፭፡ ማቴ ፲፪ ÷ ፴፬፡ ፴፭ ። ፵፯፡ ማቴ ፯÷፳፩፡ ፳፭ ። ፵፯—፵፱፡ ማቴ ፯ ÷ ፳፬—፳፯ ።

የሚመጣ ፥ ሁሉ ፥ ቃሌንም ፥ ሰምቶ ፥ የሚያደ
ርገው ፦ ማንን ፥ እንዲመስል ፥ አሳያችኋለሁ ።
፵፰፤ ቤት ፥ ሲሠራ ፥ አጥልቆ ፥ የቆፈረ ፥ በዓለት ፥ ላይም ፥
የመሠረተ ፥ ሰውን ፥ ይመስላል ፤ ጐርፍም ፥
በመጣ ፥ ጊዜ ፥ ወንዙ ፥ ያን ፥ ቤት ፥ ገፋው ፦ በዓ
ለት ፥ ላይም ፥ ስለ ፥ ተመሠረተ ፥ ሊያናውጠው ፥
፵፱፤ አልቻለም ። ሰምቶ ፥ የማያደርገው ፥ ግን ፥ ያለ ፥
መሠረት ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ቤቱን ፥ የሠራ ፥ ሰውን ፥
ይመስላል ፤ ወንዙም ፥ ገፋው ፥ ወዲያውም ፥
ወደቀ ፥ የዚያ ፥ ቤት ፥ አወዳደቅም ፥ ታላቅ ፥ ሆነ ።

ምዕራፍ ፥ ፯ ።

፩፤ ቃሉን ፥ ሁሉ ፥ በሕዝብ ፥ ጆሮዎች ፥ በጨረሰ ፥
፪፤ ጊዜ ፥ ወደ ፥ ቅፍርናሆም ፥ ገባ ። አንድ ፥ የመቶ ፥
አለቃም ፥ ነበረ ፤ የሚወደውም ፥ ባሪያው ፥ ታሞ ፥
፫፤ ሊሞት ፥ ቀርቦ ፥ ነበር ። ስለ ፥ ኢየሱስም ፥ በሰማ ፥
ጊዜ ፥ የአይሁድን ፥ ሽማግሌች ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥
ላከና ፥ መጥቶ ፥ ባሪያውን ፥ እንዲያድን ፥ ለመ
፬፤ ነው ። እነርሱም ፥ ወደ ፥ ኢየሱስ ፥ መጥተው ፥—
፭፤ ይህን ፥ ልታደርግለት ፥ ይገባዋል ፤ ሕዝባችንን ፥
ይወዳልና ፥ ምኵራብም ፥ ራሱ ፥ ሠርቶልናል ፥
፮፤ ብለው ፥ አጽንተው ፥ ለመኑት ። ኢየሱስም ፥
ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ሄደ ። አሁንም ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥
በቀረበ ፥ ጊዜ ፥ የመቶው ፥ አለቃ ፥ ወዳጆቹን ፥
ወደ ፥ እርሱ ፥ ላከ ፤ አለውም ፥— ጌታ ፥ ሆይ ፦
በቤቴ ፥ ጣራ ፥ በታች ፥ ልትገባ ፥ አይገባኝምና ፥
፯፤ አትድከም ፤ ስለዚህም ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ልመጣ ፥
እንዳገባኝ ፥ ሰውነቴን ፥ አልቈጠርሁትም ፤ ነገር ፥
ግን ፥ ቃል ፥ ተናገር ፦ ብላቴናዬም ፥ ይፈወ
፰፤ ሳል ። እኔ ፥ ደግሞ ፥ ከሌሎች ፥ በታች ፥ የም
ገዛ ፥ ሰው ፥ ነኝ ፦ ከእኔም ፥ በታች ፥ ወታደ
ሮች ፥ አሉኝ ፦ አንዱንም ፦— ሂድ ፥ ብለው ፥
ይሄዳል ፦ ሌላውንም ፦—ና ፥ ብለው ፥ ይመጣል ፦
ባሪያዬንም ፥— ይህን ፥ አድርግ ፥ ብለው ፥ ያደር
፱፤ ጋል ። ኢየሱስም ፥ ይህን ፥ ሰምቶ ፥ በእርሱ ፥ ተደ
ነቀ ፦ ዘወርም ፥ ብሎ ፥ ለተከተሉት ፥ ሕዝብ ፥—
እላችኋለሁ ፦ በእስራኤልስ ፥ እንኳ ፥ እንዲህ ፥
ያለ ፥ ትልቅ ፥ እምነት ፥ አላገኘሁም ፥ አላቸው ።
፲፤ የተላኩትም ፥ ወደ ፥ ቤት ፥ ተመልሰው ፥ ባሪያ
ውን ፥ በለ ፥ ጤና ፥ ሆኖ ፥ አገኙት ።
፲፩፤ በነገውም ፥ ናይን ፥ ወደምትባል ፥ ወደ ፥
አንዲት ፥ ከተማ ፥ ሄደ ፦ ደቀ ፥ መዛሙርቱም ፥
ብዙ ፥ ሕዝብም ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ አብረው ፥ ሄዱ ።
፲፪፤ ወደ ፥ ከተማይቱም ፥ በር ፥ በቀረበ ፥ ጊዜ ፦
እነሆ ፦ የሞተ ፥ ሰው ፥ ተሸክመው ፥ አወጡ ፤
እርሱም ፥ ለእናቱ ፥ አንድ ፥ ልጅ ፥ ነበረ ፦ እር
ስዋም ፥ መበለት ፥ ነበረች ፦ ብዙም ፥ የከተማ ፥
ሕዝብ ፥ ከእርስዋ ፥ ጋር ፥ አብረው ፥ ነበሩ ።
፲፫፤ ጌታም ፥ ባያት ፥ ጊዜ ፥ አዘነላትና ፥— አታልቅሽ ፥
፲፬፤ አላት ። ቀርቦም ፥ ቃሬዛውን ፥ ነካ ፦ የተሸከ
ሙትም ፥ ቆሙ ፤ አለውም ፦— አንተ ፥ ጕበዝ ፦
፲፭፤ እልሃለሁ ፦ ተነሣ ። የሞተውም ፥ ቀና ፥ ብሎ ፥
ተቀመጠ ፥ ሊናገርም ፥ ጀመረ ፦ ለእናቱም
ሰጣት ። ሁሉንም ፥ ፍርሃት ፥ ያዛቸውና ፥— ፲፮፤
ታላቅ ፥ ነቢይ ፥ በእኛ ፥ መካከል ፥ ተነሥቶአል ፦
ደግሞ ፥— እግዚአብሔር ፥ ሕዝቡን ፥ ጐበኘ ፥
እያሉ ፥ እግዚአብሔርን ፥ አመሰገኑ ። ይህም ፥ ፲፯፤
ዝና ፥ ስለ ፥ እርሱ ፥ በይሁዳ ፥ ሁሉ ፥ በዙሪያውም ፥
ባለች ፥ አገር ፥ ሁሉ ፥ ወጣ ።

ደቀ ፥ መዛሙርቱም ፥ ለዮሐንስ ፥ እነዚህን ፥ ፲፰፤
ሁሉ ፥ አወሩ ። ዮሐንስም ፥ ከደቀ ፥ መዛሙ ፲፱፤
ርቱ ፥ ሁለት ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ጠርቶ ፥— የሚመ
ጣው ፥ አንተ ፥ ነህን ፥ ወይስ ፥ ሌላውን ፥ እንጠ
ብቅ ? ብሎ ፥ ወደ ፥ ኢየሱስ ፥ ላከ ። ሰዎቹም ፥ ፳፤
ወደ ፥ እርሱ ፥ መጥተው ፥— መጥምቁ ፥ ዮሐ
ንስ ፥— የሚመጣው ፥ አንተ ፥ ነህን ፥ ወይስ ፥ ሌላ
ውን ፥ እንጠብቅ ? ብሎ ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ ላከን ፥
አሉት ። በዚያች ፥ ሰዓት ፥ ከደዌና ፥ ከሥቃይ ፥ ፳፩፤
ከክፉዎች ፥ መናፍስትም ፥ ብዙዎችን ፥ ፈወሰ ፦
ለብዙ ፥ ዕውሮችም ፥ ማየትን ፥ ሰጠ ። ኢየሱስም ፥ ፳፪፤
መልሶ ፦— ሄዳችሁ ፥ ያያችሁትን ፥ የሰማችሁት
ንም ፥ ለዮሐንስ ፥ አውሩለት ፤ ዕውሮች ፥ ያያሉ ፦
አንካሶችም ፥ ይሄዳሉ ፦ ለምጻሞችም ፥ ይነጻሉ ፦
ደንቆሮዎችም ፥ ይሰማሉ ፦ ሙታንም ፥ ይነሣሉ ፦
ለድሆችም ፥ ወንጌል ፥ ይሰበክላ ፤ በእኔም ፥ ፳፫፤
የማይሰናከለው ፥ ሁሉ ፥ ብፁዕ ፥ ነው ፥ አላቸው ።

የዮሐንስ ፥ መልክተኞችም ፥ ከሄዱ ፥ በኋላ ፦ ፳፬፤
ለሕዝቡ ፥ ስለ ፥ ዮሐንስ ፥ ይናገር ፥ ጀመር ፥ እን
ዲህም ፥ አለ ፥— ምን ፥ ልታዩ ፥ ወደ ፥ ምድረ ፥
በዳ ፥ ወጣችሁ ? ነፋስ ፥ የሚወዘውዘውን ፥ ሸም
በቆን ? ወይስ ፥ ምን ፥ ልታዩ ፥ ወጣችሁ ? ፳፭፤
ቀጭን ፥ ልብስ ፥ የለበሰውን ፥ ሰውን ? እነሆ ፦
ጌጠኛ ፥ ልብስ ፥ የሚለብሱና ፥ በቅምጥልነት ፥
የሚኖሩ ፥ በነገሥታት ፥ ቤት ፥ አሉ ። ወይስ ፥ ፳፮፤
ምን ፥ ልታዩ ፥ ወጣችሁ ? ነቢይን ? አዎን ፥
እላችኋለሁ ፦ ከነቢይም ፥ የሚበልጠውን ።
እነሆ ፦ መንገድህን ፥ በፊትህ ፥ የሚጠርግ ፥ ፳፯፤
መልክተኛዬን ፥ በፊትህ ፥ እልካለሁ ፥
ተብሎ ፥ የተጻፈለት ፥ ይህ ፥ ነው ። እላችኋ ፳፰፤
ለሁ ፦ ከሴቶች ፥ ከተወለዱት ፥ መካከል ፥ ከመ
ጥምቁ ፥ ዮሐንስ ፥ የሚበልጥ ፥ ማንም ፥ የለም ፥
በእግዚአብሔር ፥ መንግሥት ፥ ግን ፥ ከሁሉ ፥ የሚ
ያንሰው ፥ ይበልጠዋል ። የሰሙትም ፥ ሕዝብ ፥ ፳፱፤
ሁሉ ፥ ቀራጮች ፥ እንኳ ፥ ሳይቀሩ ፥ በዮሐንስ ፥
ጥምቀት ፥ ተጠምቀው ፥ እግዚአብሔርን ፥ አጸ
ደቁ ፤ ፊሪሳውያንና ፥ ሕግ ፥ አዋቂዎች ፥ ግን ፥ ፴፤
በእርሱ ፥ ስለ ፥ አልተጠመቁ ፥ የእግዚአብሔርን ፥
ምክር ፥ ከራሳቸው ፥ ጣሉ ።

እንግዲህ ፥ የዚችን ፥ ትውልድ ፥ ሰዎች ፥ በምን ፥ ፴፩፤
አስመስላቸዋለሁ ? ማንንስ ፥ ይመስላሉ ? በገ ፴፪፤
በያ ፥ የሚቀመጡትን ፥ ልጆች ፥ ይመስላሉ ፦
እርስ ፥ በርሳቸውም ፥ እየተጠራሩ ፥— እንቢልታ ፥
ነፋንላችሁ ፥ አልዘፈናችሁምም ፤ ሙሾ ፥ አወ
ጣንላችሁ ፥ አላለቀሳችሁምም ፥ ይላሉ ። መጥ ፴፫፤

፮ ። ፩—፲፤ ማቴ. ፰ ፦ ፩—፲፫ ። ፲፯፤ ም. ፩ ፦ ፵፭ ፤ ዘዳግ. ፲፰ ፦ ፲፭ ። ፲፱—፴፩ ፥ ማቴ. ፲፩ ፦ ፪—፲፱ ። ፳፪ ፥ ኢሳ. ፳፱ ፦ ፲፰ ። ፳፯፤ ሚል. ፫ ፦ ፩ ። ፳፱ ፥ ማቴ. ፳፩ ፦ ፴፪ ።

ምቁ ፡ ዮሐንስ ፡ እንጀራ ፡ ሳይበላ ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ ሳይጠጣ ፡ መጥቶ ፡ ነበርና ፡— ጋኔን ፡ አለበት ፡ አላችሁት ። የሰው ፡ ልጅ ፡ እየበላና ፡ እየጠጣ ፡ መጥቶአልና ፡— እነሆ ÷ በላተኛና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጭ ÷ የቀራጮችና ፡ የኃጢ አተኞች ፡ ወዳጅ ፡ አላችሁት ። ጥበብም ፡ ለል ጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ጸደቀች ።

ከፈሪሳው ያንም ፡ አንድ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ለመነው ። በፈሪሳዊው ፡ ቤትም ፡ ገብቶ ፡ በማዕድ ፡ ተቀመጠ ። እነሆም ፡ በዚያች ፡ ከተማ ፡ ኃጢአተኛ ፡ የነበረች ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ በፈሪሳ ዊው ፡ ቤት ፡ በማዕድ ፡ እንደ ፡ ተቀመጠ ፡ ባወ ቀች ፡ ጊዜ ÷ ሽቱ ፡ የሞላበት ፡ የአልባስጥሮስ ፡ ቢልቃጥ ፡ አመጣች ። በስተ ፡ ኋላውም ፡ በእ ግሩ ፡ አጠገብ ፡ ቆማ ፡ እያለቀሰች ፡ በእንባዋ ፡ እግ ሩን ፡ ታርስ ፡ ጀመረች ÷ በራስ ፡ ጠጕርዋም ፡ ታብ ሰው ፡ እግሩንም ፡ ትስመው ፡ ሽቱም ፡ ትቀባው ፡ ነበረች ። የጠራው ፡ ፈሪሳዊም ፡ አይቶ ፡— ይህስ ፡ ነቢይ ፡ ቢሆን ÷ ይህች ፡ የምትዳስሰው ፡ ሴት ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እንዴትስ ፡ እንደ ፡ ነበ ረች ፡ ባወቀ ፡ ነበር ÷ ኃጢአተኛ ፡ ናትና ፡ ብሎ ፡ በልቡ ፡ አሰበ ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ስም ዖን ፡ ሆይ ÷ የምነግርህ ፡ ነገር ፡ አለኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡— መምህር ፡ ሆይ ÷ ተናገር ፡ አለ ። ለአንድ ፡ አበዳሪ ፡ ሁለት ፡ ተበዳሪዎች ፡ ነበሩት ፤ በአንዱ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ዲናር ፡ ነበረበት ፡ በሁ ለተኛውም ፡ አምሳ ። የሚከፍሉትም ፡ ቢያጡ ፡ ለሁለቱም ፡ ተወላቸው ። እንግዲህ ፡ ከእነርሱ ፡ አበልጠ ፡ የሚወደው ፡ ማንኛው ፡ ነው ? ስም ዖንም ፡ መልሶ ፡— ብዙ ፡ የተወለተ ፡ ይመስለ ኛል ፡ አለ ። እርሱም ፡— በእውነት ፡ ፈረድህ ፡ አለው ። ወደ ፡ ሴቲቱም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ስም ዖንን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ይህችን ፡ ሴት ፡ ታያ ለህን ? እኔ ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ገባሁ ÷ ውኃ ፡ ስንኳ ፡ ለእግሬ ፡ አላቀረብህልኝም ፤ እርስዋ ፡ ግን ፡ በእንባዋ ፡ እግሬን ፡ አራሰች ፡ በጠጕ ርዋም ፡ አበሰች ። አንተ ፡ አልሳምኸኝም ፤ እርስዋ ፡ ግን ፡ ከገባሁ ፡ ጀምራ ፡ እግሬን ፡ ከመ ሳም ፡ አላቋረጠችም ። አንተ ፡ ራሴን ፡ ዘይት ፡ አልቀባኸኝም ፤ እርስዋ ፡ ግን ፡ እግሬን ፡ ሽቱ ፡ ቀባች ። ስለዚህ ፡ እልሃለሁ ÷ እጅግ ፡ ወዳለ ችና ፡ ብዙ ፡ ያለው ፡ ኃጢአትዋ ፡ ተሰርዮላታል ፤ ጥቂት ፡ ግን ፡ የሚሰረይለት ፡ ጥቂት ፡ ይወ ዳል ። እርስዋንም ፡— ኃጢአትሽ ፡ ተሰርዮል ሻል ፡ አላት ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በማዕድ ፡ ተቀ ምጠው ፡ የነበሩት ፡ በልባቸው ፡ — ኃጢአትን ፡ እንኳ ፡ የሚያስተሰርይ ፡ ይህ ፡ ማን ፡ ነው ? ይሉ ፡ ጀመር ። ሴቲቱንም ፡— እምነትሽ ፡ አድ ኖሻል ፤ በሰላም ፡ ሂጂ ፡ አላት ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እየሰበከና ፡ ስለ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ መንግሥት ፡ የምሥራች ፡ እየተናገረ ፡ በየ ከተማይቱ ፡ በየመንደሩም ፡ ያልፍ ፡ ነበር ፤ አሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ÷ ክፉ ፡ ራዎች ፡ መናፍስትና ፡ ከደዌም ፡ ተፈውሰው ፡ የነበሩ ፡ አንዳንድ ፡ ሴቶች ፤ እነርሱም ፡ ሰበት ፡ አጋንንት ፡ የወጡላት ፡ መግደላዊት ፡ የምትባል ፡ ማርያም ÷ የሄሮድስ ፡ አዛዥ ፡ የኩዛ ፡ ሚስት ፡ ዮሐናም ፡ ሶስናም ፡ ብዙዎች ፡ ሌሎችም ፡ ሆነው ፡ በገንዘባቸው ፡ ያገለግሉት ፡ ነበር ።

ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ ከከተማዎ ችም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በም ሳሌ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገራቸው ፡— ዘሪ ፡ ዘሩን ፡ ሊዘራ ፡ ወጣ ። ሲዘራም ፡ አንዳንዱ ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡ ወደቀ ፡ ተረገጠም ÷ የሰማይ ፡ ወፎችም ፡ በሉት ። ሌላውም ፡ በዓለት ፡ ላይ ፡ ወደቀ ÷ በበ ቀለም ፡ ጊዜ ፡ እርጥበት ፡ ስላልነበረው ፡ ደረቀ ። ሌላውም ፡ በእሾህ ፡ መካከል ፡ ወደቀ ÷ እሾ ሁም ፡ አብሮ ፡ በቀለና ፡ አነቀው ። ሌላውም ፡ በመልካም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፤ በበቀለም ፡ ጊዜ ፡ መቶ ፡ እጥፍ ፡ አፈራ ። ይህን ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡— የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡ ያለው ፡ ይስማ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ።

ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡— ይህ ፡ ምሳሌ ፡ ምን ድር ፡ ነው ? ብለው ፡ ጠየቁት ። እርሱም ፡ እን ዲህ ፡ አለ ፡— ለእናንተ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መን ግሥት ፡ ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡ ተሰጥቶአችኋል ፤ ለሌሎች ፡ ግን ፡ እያዩ ፡ እንዳያዩ ፡ እየሰሙም ፡ እንዳያስተውሉ ፡ በምሳሌ ፡ ነው ። ምሳሌው ፡ ይህ ፡ ነው ። ዘሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ነው ። በመንገድ ፡ ዳርም ፡ ያሉት ፡ የሚሰሙ ፡ ናቸው ፤ ከዚህ ፡ በኋላም ፡ ዲያብሎስ ፡ ይመጣል ፡ አምነ ውም ፡ እንዳይድኑ ፡ ቃሉን ፡ ከልባቸው ፡ ይወ ስዳል ። በዓለት ፡ ላይም ፡ ያሉት ፡ ሲሰሙ ፡ ቃሉን ፡ በደስታ ፡ የሚቀበሉ ፡ ናቸው ፤ እነር ሱም ፡ ለጊዜው ፡ ብቻ ፡ ያምናሉ ፡ እንጂ ፡ በፈ ተና ፡ ጊዜ ፡ የሚክዱ ፡ ሥር ፡ የሌላቸው ፡ ናቸው ። በእሾህ ፡ መካከልም ፡ የወደቀ ፡ እነዚህ ፡ የሚሰ ሙት ፡ ናቸው ፤ መንገዳቸውንም ፡ ሄደው ፡ በሕ ይወት ፡ ዘመን ፡ በአሳብና ፡ በባለ ፡ ጠግነት ፡ ምኞት ፡ ይታነቃሉ ፤ ሙሉ ፡ ፍሬም ፡ አያፈሩም ። በመ ልካም ፡ መሬት ፡ ላይም ፡ የወደቀ ፡ እነርሱ ፡ በመ ልካምና ፡ በበጎ ፡ ልብ ፡ ቃሉን ፡ ሰምተው ፡ የሚጠ ብቁት ፡ በመጽናትም ፡ ፍሬ ፡ የሚያፈሩ ፡ ናቸው ።

መብራትንም ፡ አብርቶ ፡ በዕቃ ፡ የሚከድ ነው ፡ ወይም ፡ ከአልጋ ፡ በታች ፡ የሚያኖረው ፡ የለም ÷ የሚገቡት ፡ ሰዎች ፡ ብርሃኑን ፡ እንዲያዩ ፡ በመቅረዝ ፡ ላይ ፡ ያኖረዋል ፡ እንጂ ። የማይገ

፯ ። ፱፻፯—፱፱ ፤ ማቴ. ፰፮÷፯—፲፫ ፤ ማር. ፲፱÷፫—፱ ፤ ዮሐ. ፲፪÷፰—፰ ። ፱፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፰÷፱ ። ፱፱፤ ም. ፭÷፰፭ ። ፱፤ ም. ፭÷፰ ፤ ፰÷፱፰ ፤ ፲፯÷ ፲፱ ፤ ፲፰÷ ፱፪ ፤ ማቴ. ፱÷፪ ፤ ማር. ፲÷፱፪ ።

፰ ። ፪ ፤ ፫ ፤ ማቴ. ፰፯÷ ፱፭ ፤ ፱፯ ፤ ማር. ፲፭÷ ፱ ፤ ፱፭ ። ፩—፲ ፤ ማቴ. ፲፫÷፭—፲፭ ፤ ማር. ፬÷፩—፲፪ ። ፲ ፤ ኢሳ. ፮÷፱ ። ፲፭—፲፰ ፤ ማቴ. ፲፫÷፲፰—፳፫ ፤ ማር. ፬÷፲፫—፳ ። ፲፯—፲፱ ፤ ማር. ፬÷፳፭—፳፭ ፤ ማቴ. ፭÷፲፭ ። ፲፯ ፤ ም. ፲፪÷፪፤ ማቴ. ፲÷፳፯ ።

ለጥ፡ የተሰወረ፡ የለምና ÷ የማይታወቅም፡ ወደ፡
፲፯፡ ግልጥም፡ የማይመጣ፡ የተሸሸገ፡ የለም ። እንግ
ዲህ፡ እንዴት፡ እንድትሰሙ፡ ተጠበቁ ፡ ላለው፡
ሁሉ፡ ይሰጠዋልና ÷ ከሌለውም ፡ ሁሉ ÷ ያው ፡
ያለው ፡ የሚመስለው ፡ እንኳ ፡ ይወሰድበታል ።
፲፰፡ እናቱና ፡ ወንድሞቹም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ÷
ከሕዝቡም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሊያገኙት ፡ አልተ
ቻላቸውም ። እናትህና ፡ ወንድሞችህ ፡ ሊያዩህ ፡
ወድደው ፡ በውጭ ፡ ቆመዋል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
፲፱፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡— እናቴና ፡ ወንድሞቼስ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምተው ፡ የሚያደርጉት ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ፡ አላቸው ።
፳፡ ከዕለታቱም ፡ በአንዱ ፡ እርሱ ፡ ከደቀ ፡ መዛ
ሙርቱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ታንኳ ፡ ገብቶ ፡— ወደ ፡
ባሕር ፡ ማዶ ፡ እንሻገር ፡ አላቸው ፡ ተነሡም ።
፳፩፡ ሲሄዱም ፡ አንቀላፋ ። ዓውሎ ፡ ነፋስም ፡ በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ ወረደ ÷ ውኃም ፡ ታንኳይቱን ፡ ይሞላ፡
፳፪፡ ነበርና ፡ ይጨነቁ ፡ ነበር ። ቀርበውም ፡— አቤቱ ፡
አቤቱ ፡ ጠፋን ፡ እያሉ ፡ አስነሡት ። እርሱም ፡
ነቅቶ ፡ ነፋሱንና ፡ የውኃውን ፡ ማዕበል ፡ ገሠጻ
፳፫፡ ቸው ፡ ተዉም ÷ ጸጥታም ፡ ሆነ ። እርሱም ፡—
እምነታችሁ ፡ የት ፡ ነው ? አላቸው ። ፈርተ
ውም ፡ ተደነቁ ÷ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡— እን
ዲህ ፡ ነፋሳትንና ፡ ውኃን ፡ እንኳ ፡ የሚያዝ ፡ ለእ
ርሱም ፡ የሚታዘዙለት ፡ ይህ ፡ ማን ፡ ነው ?
አሉ ።
፳፭፡ በገሊላም ፡ አንጻር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ጌር
፳፮፡ ጌሴኖን ፡ አገር ፡ በታንኳ ፡ ደረሱ ። ወደ ፡ ምድ
ርም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ አጋንንት ፡ ያደሩበት ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ ከከተማ ፡ ወጥቶ ፡ ተገናኘው ÷ ከብዙ ፡
ዘመንም ፡ ጀምሮ ፡ ልብስ ፡ ሳይለብስ ፡ በመቃ
፳፯፡ ብር ፡ እንጂ ፡ በቤት ፡ አይኖርም ፡ ነበር ። ኢየ
ሱስንም ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ጮኸ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋ ፡ በታ
ላቅ ፡ ድምፅም ፡— የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡
ልጅ ፡ ኢየሱስ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ?
፳፰፡ እንዳትሣቀየኝ ፡ አለምንህለሁ ፡ አለ ። ርኩሱን ፡
መንፈስ ፡ ከሰውዬው ፡ እንዲወጣ ፡ ያዘው ፡ ነበ
ርና ። ብዙ ፡ ዘመንም ፡ ይዞት ፡ ነበርና ÷ በሰንሰ
ለትና ፡ በእግር ፡ ብረትም ፡ ታስሮ ፡ ይጠበቅ ፡
ነበር ፡ እስራቱንም ፡ ሰብሮ ፡ በጋኔኑ ፡ ወደ ፡
፴፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይነዳ ፡ ነበር ። ኢየሱስም ፡—
ስምህ ፡ ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡
ብዙዎች ፡ አጋንንት ፡ ገብተውበት ፡ ነበርና ፡—
፴፩፡ ሌጌዎን ፡ አለው ። ወደ ፡ ጥልቁም ፡ ሊሄዱ ፡ እን
፴፪፡ ዳያዛቸው ፡ ለመኑት ። በዚያም ፡ በተራራው ፡
የብዙ ፡ እሪያ ፡ መንጋ ፡ ይሰማሩ ፡ ነበር ። ወደ ፡
እነርሱም ፡ ሊገቡ ፡ እንዲፈቅድላቸው ፡ ለመኑት ፡
፴፫፡ ፈቀደላቸውም ። አጋንንትም ፡ ከሰውዬው ፡
ወጥተው ፡ ወደ ፡ እሪያዎች ፡ ገቡ ÷ መንጋውም ፡
ከአፋፉ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ተጣደፉና ፡ ሰጠሙ ።
፴፬፡ እረኞችም ፡ የሆነውን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሸሽተው ፡
በከተማውና ፡ በአገሩ ፡ አወሩት ። የሆነውን ፡ ፴፭፡
ነገር ፡ ሊያዩ ፡ ወጥተውም ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡
መጡ ÷ አጋንንትም ፡ የወጡለትን ፡ ሰው ፡ ለብሶ ፡
ልቡም ፡ ተመልሶ ፡ በኢየሱስ ፡ እግር ፡ አጠገብ ፡
ተቀምጦ ፡ አገኙትና ፡ ፈሩ ። ያዩትም ፡ ደግሞ ፡ ፴፮፡
አጋንንት ፡ ያደሩበት ፡ ሰው ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡
ዳነ ፡ አወሩላቸው ። በዙሪያውም ፡ በጌርጌሴኖን ፡ ፴፯፡
አገር ፡ ያሉት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ፍርሃት ፡
ይዘአቸዋልና ፡ ከእነርሱ ፡ እንዲሄድ ፡ ለመኑት ፡
በታንኳም ፡ ገብቶ ፡ ተመለሰ ። አጋንንት ፡ የወ ፴፰፡
ጡለት ፡ ሰውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡
ለመነው ፡ ነገር ፡ ግን ፡— ወደ ፡ ቤትህ ፡ ተመ ፴፱፡
ለስ ÷ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡
እንዳደረግለህ ፡ ንገር ፡ ብሎ ፡ አሰናበተው ።
ኢየሱስም ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ እንዳ
ደረገለት ፡ በከተማው ፡ ሁሉ ፡ እየሰበከ ፡ ሄደ ።
ኢየሱስም ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብ ፵፡
ቁት ፡ ነበርና ፡ ሕዝቡ ፡ ተቀበሉት ። እነሆም ÷ ፵፩፡
ኢያኢሮስ ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ መጣ ÷ እርሱም ፡
የምኵራብ ፡ አለቃ ፡ ነበር ፡ በኢየሱስም ፡ እግር ፡
ላይ ፡ ወድቆ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ እንዲገባ ፡ ለመነው ፡
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ የሆናት ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ፵፪፡
ልጅ ፡ ነበረችውና ፡ እርስዋም ፡ ለሞት ፡ ቀርባ ፡
ነበረች ።
ሲሄድም ፡ ሕዝቡ ፡ ያጨናንቁት ፡ ነበር ።
ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመትም ፡ ጀምሮ ፡ ደም ፡ የሚ ፵፫፡
ፈሳት ፡ ሴት ፡ ነበረች ÷ ትዳርዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለባለ ፡
መድኃኒቶች ፡ ከስራ ፡ ማንም ፡ ሊፈውሳት ፡ አል
ተቻለውም ። በኋላውም ፡ ቀርባ ፡ የልብሱን ፡ ፵፬፡
ጫፍ ፡ ዳሰሰች ÷ የደምዋም ፡ ፈሳሽ ፡ በዚያን ፡
ጊዜ ፡ ቆመ ። ኢየሱስም ፡— የዳሰሰኝ ፡ ማን ፡ ፵፭፡
ነው ? አለ ። ሁሉም ፡ በካዱ ፡ ጊዜ ÷ ጴጥሮስና ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡— አቤቱ ÷ ሕዝቡ ፡ ያጫ
ንቁህልና ፡ ያጋፉህማል ፡ የዳሰሰኝ ፡ ማን ፡ ነው ፡
ትላለህን ? አሉ ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡— አንድ ፡ ፵፮፡
ሰው ፡ ዳስሶኛል ÷ ኃይል ፡ ከእኔ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡
እኔ ፡ አውቃለሁና ፡ አለ ። ሴቲቱም ፡ እንዳል ፵፯፡
ተሰወረች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ እየተንቀጠቀጠች ፡
መጥታ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋች ÷ በምን ፡ ምክንያትም ፡
እንደ ፡ ዳሰሰችው ፡ ፈጥናም ፡ እንደ ፡ ተፈወሰች ፡
በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አወራች ። እርሱም ፡— ፵፰፡
ልጄ ፡ ሆይ ÷ እምነትሽ ፡ አድኖሻል ፡ በሰላም ፡
ሂጂ ፡ አላት ።
እርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከም ፵፱፡
ኵራብ ፡ አለቃው ፡ ቤት ፡ መጥቶ ፡— ልጅህ ፡
ሞታለች ፡ እንግዲህ ፡ መምህሩን ፡ አታድክም ፡
አለ ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ ሰምቶ ፡— አትፍራ ፡ ፶፡
እመን ፡ ብቻ ፡ ትድንማለች ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።
ወደ ፡ ቤትም ፡ ሲገባ ፡ ከጴጥሮስና ፡ ከያዕቆብ ፡ ፶፩፡
ከዮሐንስም ፡ ከብላቴናይቱም ፡ አባትና ፡ እናት ፡
በቀር ፡ ማንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡

፰ ። ፲፮ ፡ ም· ፲፱ ÷ ፳፯ ፡ ማቴ· ፲፫ ÷ ፲፪ ፡ ማር· ፬ ÷ ፳፭ ። ፲፱—፳፩ ፡ ማቴ· ፲፪ ÷ ፵፯—፶ ፡ ማር· ፫ ÷ ፴፩—፴፭ ። ፳፪—፳፭ ፡ ማቴ· ፰ ÷ ፳፫—፳፯ ፡ ማር· ፬ ÷ ፴፱—፵፭ ። ፳፮—፵ ፡ ማቴ· ፰ ÷ ፳፰—፴ ፡ ማር· ፭ ÷ ፩—፳ ። ፵፩ ፡ ፉኢ·፱ ÷ ፩ ። ፵፪—፵፰ ፡ ማቴ· ፱ ÷ ፲፰—፳፯ ፡ ማር· ፭ ÷ ፳፪—፴፫ ። ፵፱ ፡ ም· ፯ ÷ ፲፱ ። ፶፡ ም· ፯ ÷ ፯ ። ፶፩ ፡ ም· ፱ ÷ ፳፯ ።

፶፱፡ አልፈቀደም ። ሁሉም ፡ እያለቀሱላት ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡ ይሉ ፡ ነበር ። እርሱ ፡ ግን ፡— አታልቅሱ ፡ ተኝታለች ፡ እንጂ ፡ አልሞተችም ፡ አለ ።
፷፡ እንደ ፡ ሞተችም ፡ አውቀው ፡ በማም ፡ ሳቁበት ።
፷፩፡ እርሱ ፡ ግን ፡ እጅዋን ፡ ይዞ ፡— አንቺ ፡ ብላቴና ፡ ተነሺ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። ነፍስዋም ፡ ተመለሰች ፡ ፈጥናም ፡ ቆመች ፡ የምትበላውንም ፡ እንዲሰጡ አት ፡ አዘዘ ። ወላጆችዋም ፡ ተገረሙ ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ የሆነውን ፡ ለማንም ፡ እንዳይነግሩ ፡ አዘዛቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ አሥራ ፡ ሁለቱንም ፡ ሐዋርያት ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡ በአጋንንት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ደዌንም ፡ ይፈውሱ ፡ ዘንድ ፡ ኃይልና ፡ ሥልጣን ፡
፪፡ ሰጣቸው ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ መንግሥት ፡ እንዲሰብኩና ፡ ድውዮችን ፡ እንዲፈውሱ ፡ ላከ
፫፡ ቸው ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— በትርም ፡ ቢሆን ፡ ከረጢትም ፡ ቢሆን ፡ እንጀራም ፡ ቢሆን ፡ ብርም ፡ ቢሆን ፡ ለመንገድ ፡ ምንም ፡ አትያዙ ፡ ሁለት ፡
፬፡ እጅ ፡ ጠባብም ፡ አይሁኑላችሁ ። በማናቸውም ፡ በምትገቡበት ፡ ቤት ፡ በዚያ ፡ ተቀመጡ ፡ ከዚ
፭፡ ያም ፡ ውጡ ። ማናቸውም ፡ የማይቀበሉአችሁ ፡ ቢሆኑ ፡ ከዚያ ፡ ከተማ ፡ ወጥታችሁ ፡ ምስክር ፡ እንዲሆንባቸው ፡ ከእግራችሁ ፡ ትቢያ ፡ አራ
፮፡ ግፉ ። ወጥተውም ፡ ወንጌልን ፡ እየሰበኩና ፡ በስፍራው ፡ ሁሉ ፡ እየፈወሱ ፡ በየመንደሩ ፡ ያልፉ ፡ ነበር ።
፯፡ የአራተኛው ፡ ክፍል ፡ ገዥ ፡ ሄሮድስም ፡ የተደረገውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰምቶ ፡ አንዳንድ ፡
፰፡ ሰዎች ፡— ዮሐንስ ፡ ከሙታን ፡ ተነሣ ፡ ሌሎችም ፡— ኤልያስ ፡ ተገለጠ ፡ ሌሎችም ፡— ከቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ አንዱ ፡ ተነሥቶአል ፡ ይሉ ፡
፱፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ አመነታ ። ሄሮድስም ፡— ዮሐንስን ፡ እኔ ፡ ራሱን ፡ አስቈረጥሁት ፡ ይህ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ የምሰማበት ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። ሊያየውም ፡ ይሻ ፡ ነበር ።
፲፡ ሐዋርያትም ፡ ተመልሰው ፡ ያደረጉትን ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ። ከእርሱ ፡ ጋርም ፡ ወስዶአቸው ፡ ቤት ፡ ሳይዳ ፡ ከምትባል ፡ ከተማ ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡
፲፩፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ለብቻው ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ አውቀው ፡ ተከተሉት ፤ ተቀብሎአቸውም ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ይነግራቸው ፡ ነበር ፡ መፈወስ ፡ ያስፈለጋቸውንም ፡ ፈወ
፲፪፡ ሳቸው ። ቀኑም ፡ ይመሽ ፡ ጀመር ፤ አሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ቀርበው ፡— በዚህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ነንና ፡ በዙሪያችን ፡ ወዳሉ ፡ መንደሮችና ፡ ገጠሮች ፡ ሄደው ፡ እንዲያድሩና ፡ ምግብ ፡ እንዲያገኙ ፡ ሕዝቡን ፡ አሰናብት ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡—
፲፫፡ እናንተ ፡ የሚበሉትን ፡ስጡአቸው ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— ሄደን ፡ ለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሕዝብ ፡ ምግብ ፡ ከልገዛን ፡ ከአምስት ፡ እንጀራና ፡ ከሁ
፲፬፡ ለት ፡ ዓሣ ፡ የሚበልጥ ፡ የለንም ፡ አሉት ። አምስት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ያህሉ ፡ ነበርና ። ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— በየክፍሉ ፡ አምሳ ፡ አምሳውን ፡ አስቀምጡአቸው ፡ አላቸው ። እንዲህም ፡ አደ
፲፭፡ ረጉ ፡ ሁሉንም ፡ አስቀመጡአቸው ። አምስቱ
፲፮፡ ንም ፡ እንጀራና ፡ ሁለቱን ፡ ዓሣ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አሻቅቦ ፡ አየና ፡ በረከታቸው ፡ ቆርሶም ፡ ለሕዝቡ ፡ እንዲያቀርቡ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሰጠ ። ሁሉም ፡ በልተው ፡ ጠገቡ ፡ ከእነርሱም ፡
፲፯፡ የተረፈውን ፡ ቀርበስራሽ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሶብ ፡ ወሰዱ ።

ለብቻውም ፡ ሲጸልይ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ከእ
፲፰፡ ርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩና ፡— ሕዝቡ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ይላሉ ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ። እነር
፲፱፡ ሱም ፡ መልሰው ፡— መጥምቁ ፡ ዮሐንስ ፡ ሌሎችም ፡— ኤልያስ ፡ ሌሎችም ፡— ከቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ አንዱ ፡ ተነሥቶአል ፡ ይላሉ ፡ አሉት ።
፳፡ እናንተስ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ትላላችሁ ? አላቸው ። ጴጥሮስም ፡ መልሶ ፡— ከእግዚአብ
፳፩፡ ሔር ፡ የተቀባህ ፡ ነህ ፡ አለ ። እርሱ ፡ ግን ፡— የሰው ፡ ልጅ ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ ሊቀበል ፡ በሽማግሌዎችም ፡ በካህናት ፡ አለቆችም ፡ በጻፎችም ፡ ሊጣል ፡ ሊገደልም ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ሊነሣ ፡ ይገ
፳፪፡ ባዋል ፡ ብሎ ፡ ለማንም ፡ ይህን ፡ እንዳይናገሩ ፡ አስጠንቅቆ ፡ አዘዘ ።

ለሁሉም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— በኋላዬ ፡
፳፫፡ ሊመጣ ፡ የሚወድ ፡ ቢኖር ፡ ራሱን ፡ ይካድ ፡ መስቀሉንም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ተሸክሞ ፡ ይከተለኝ ።
፳፬፡ ነፍሱን ፡ ሊያድን ፡ የሚወድ ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋታልና ፤ ስለ ፡ እኔ ፡ ነፍሱን ፡ የሚያጠፋ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ያድናታል ። ሰው ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡
፳፭፡ አትርፎ ፡ ራሱን ፡ ቢያጠፋ ፡ ወይም ፡ ቢያጐድል ፡ ምን ፡ ይጠቅመዋል ? በእኔና ፡ በቃሌ ፡ የሚያ
፳፮፡ ፍር ፡ ሁሉ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በክብሩ ፡ በአባቱና ፡ በቅዱሳን ፡ መላእክቱ ፡ ክብርም ፡ ሲመጣ ፡ በእርሱ ፡ ያፍርበታል ። እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡
፳፯፡ በዚህ ፡ ከሚቆሙት ፡ ሰዎች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ እስኪያዩ ፡ ድረስ ፡ ሞትን ፡ የማይቀምሱ ፡ አንዳንድ ፡ አሉ ።

ከዚህም ፡ ቃል ፡ በኋላ ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡
፳፰፡ ቈይቶ ፡ ጴጥሮስንና ፡ ዮሐንስን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይዞ ፡ ሊጸልይ ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ወጣ ። ሲጸል
፳፱፡

፶፰ ። ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፬ ÷ ፱ ።

፶፱ ። ፩—፳ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፰ ፡ ፲፩ ፡ ፲፬ ፡ ፲፱ ፡ ምር. ፮ ÷ ፯—፲፯ ። ፳፩ ፡ ም. ፲ ÷ ፲፯ ። ፳፪—፳፮ ፡ ማቴ. ፲፮ ÷ ፲፮—፳፭ ፡ ማር. ፰ ÷ ፱—፳፱ ። ፳፯—፴፭ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፫—፳፭ ፡ ማር. ፱ ÷ ፩—፲፫ ። ፴፮—፴፱ ፡ ም. ፳ ÷ ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፫—፲፯ ፡ ማር. ፱ ÷ ፳፪—፳፱ ። ፴፩ ፡ ም. ፳፫ ÷ ፳፭ ። ፴፪ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳—፳፪ ፡ ማር. ፱ ÷ ፴—፴፭ ። ፴፫—፴፭ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳፪—፳፭ ፡ ማር. ፱ ÷ ፴፮—፴፱ ። ፴፮ ፡ ቊ. ፵፱ ፡ ም. ፲፰ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳፭ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፴፪ ፡ ፴፫ ። ፴፫ ፡ ፴፬ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፴፫ ። ዮሐ. ፲፪ ÷ ፳፰ ። ፴፯ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፴፫ ። ፴፯—፴፯ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፭—፰ ፡ ማር. ፱ ÷ ፪—፰ ። ፴፰ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፯ ፡ ፰ ÷ ፶፭ ።

ይም፡የፈቱ፡መልክ፡ተለወጠ ፤ ልብሱም፡ተብ
፴፡ ለጭልጮ፡ነጭ፡ሆነ ። እነሆም÷ሁለት፡ሰዎች፡
እነርሱም፡ሙሴና፡ኤልያስ፡ከእርሱ፡ጋር፡ይነ
፴፩፡ ጋገሩ፡ነበር ፤ በክብርም፡ታይተው፡በኢየሩሳ
ሌም፡ሊፈጽም፡ስላለው፡ስለ፡መውጣቱ፡ይና
፴፪፡ ገሩ፡ነበር ። ነገር፡ግን፡ጴጥሮስና፡ከእርሱ፡ጋር፡
የነበሩት፡እንቅልፍ፡ከበደባቸው ፤ ነቅተው፡
ግን፡ክብሩንና፡ከእርሱ፡ጋር፡ቆመው፡የነበሩ
፴፫፡ ትን፡ሁለት፡ሰዎች፡አዩ ። ከእርሱም፡ሲለዩ፡
ጴጥሮስ፡ኢየሱስን፦ አቤቱ÷ በዚህ፡መሆን፡
ለእኛ፡መልካም፡ነውና፡አንድ፡ለአንተ፡አን
ድም፡ለሙሴ፡አንድም፡ለኤልያስ፡ሦስት፡
ዳሶች፡እንሥራ፡አለው ፤ የሚለውንም፡አያ
፴፬፡ ውቅም፡ነበር ። ይህንም፡ሲናገር፡ደመና፡
መጣና፡ጋረዳቸው ፤ ወደ፡ደመናውም፡ሲገቡ፡
፴፭፡ ሳሉ፡ፈሩ ። ከደመናውም፦ የመረጥሁት፡
ልጄ፡ይህ፡ነው ፡ እርሱን፡ስሙት፡የሚል፡
፴፮፡ ድምፅ፡መጣ ። ድምፁም፡ከመጣ፡በኋላ፡ኢየ
ሱስ፡ብቻውን፡ሆኖ፡ተገኘ ። እነርሱም፡ዝም፡
አሉ፡ካዩትም፡ነገር፡በዚያ፡ወራት፡ምንም፡
ለማንም፡አላወሩም ።
፴፯፡ በነገውም፡ከተራራ፡ሲወርዱ፡ብዙ፡ሕዝብ፡
፴፰፡ ተገናኙት ። እነሆም ፡ ከሕዝቡ፡አንድ፡ሰው፡
እንዲህ፡እያለ፡ጮኸ፦ መምህር፡ሆይ÷ለእኔ፡
አንድ፡ልጅ፡ነውና፡ልጁን፡እንድታይልኝ፡
፴፱፡ እለምንሃለሁ ። እነሆም ፡ ጋኔን ፡ ይይዘዋል ÷
ድንገትም፡ይጮኻል፡አረፋም፡እያስደፈቀው፡
ያንፈራግጠዋል ÷ እየቀጠቀጠም ፡ በጭንቅ ፡
፵፡ ይለቀዋል ፤ ደቀ፡መዛሙርትህንም፡እንዲያወ
፵፩፡ ጡት፡ለመንሁ ፡ አልቻሉምም ። ኢየሱስም፡
መልሶ፦ እናንተ፡የማታምን፡ጠማማ፡ትው
ልድ÷እስከ፡መቼ፡ከእናንተ፡ጋር፡እኖራለሁ ?
እስከ፡መቼስ፡እታገሣችኋለሁ ? ልጅህን፡ወደ
፵፪፡ ዚህ፡አምጣው፡አለ ። ሲቀርብም፡ጋኔኑ፡ጣለ
ውና፡አንፈራገጠው ፤ ኢየሱስ፡ግን፡ርኩሱን፡
መንፈስ፡ገሥጾ፡ብላቴናውን፡ፈወሰው፡ለአ
፵፫፡ ባቱም፡መለሰው ። ሁሉም፡ከእግዚአብሔር፡
ታላቅነት፡የተነሣ፡ተገረሙ ።

ሁሉም፡ኢየሱስ፡ባደረገው፡ሁሉ፡ሲደነቁ÷
፵፬፡ ለደቀ፡መዛሙርቱ፦ የሰው፡ልጅ፡በሰው፡
እጅ፡ይሰጥ፡ዘንድ፡አለውና፡እናንተ፡ይህን፡
፵፭፡ ቃል ፡ በጆሮአችሁ ፡ አኑሩ ፡ አለ ። እነርሱ፡
ግን፡ይህን፡ነገር፡አላስተዋሉም÷ እንዳይገባ
ቸውም፡ተሰውሮባቸው፡ነበር ፤ ስለዚህ፡ነገ
ርም፡እንዳይጠይቁት፡ፈሩ ።
፵፮፡ ከእነርሱም፡ማን፡እንዲበልጥ፡ክርክር፡ተነ
፵፯፡ ሣባቸው ። ኢየሱስም ፡ የልባቸውን፡አሳብ ፡
አውቆ፡ሕፃንን፡ያዘ ፤ በአጠገቡም፡አቁሞ፡፦
፵፰፡ ማንም፡ይህን፡ሕፃን፡በስሜ፡የሚቀበል፡እኔን፡
ይቀበላል ፤ የሚቀበለኝም፡ሁሉ፡የላከኝን፡ይቀ
በላል ፤ ከሁላችሁ፡የሚያንስ፡እርሱ፡ታላቅ፡
ነውና፡አላቸው ።

፵፱፡ ዮሐንስም፡መልሶ፡— አቤቱ÷ አንድ፡ሰው፡ በስምህ፡አጋንንትን፡ሲያወጣ፡አየነው÷ ከእኛ፡ ጋርም ፡ ስለማይከተል ፡ ከለከልነው ፡ አለው ። ፶፡ ኢየሱስ፡ግን፡— የማይቃወማችሁ፡ከእናንተ፡ ጋር፡ነውና፡አትከልክሉት፡አለው ።

፶፩፡ የሚወጣበትም፡ወራት፡በቀረበ፡ጊዜ፡ወደ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለመሄድ ፡ ፊቱን ፡ አቀና÷ በፊ ፶፪፡ ቱም፡መልክተኞችን፡ሰደደ ። ሄደውም፡ሊያ
ሰናዱለት፡ወደ፡አንድ፡ወደ፡ሳምራውያን፡
መንደር፡ገቡ ፤ ፊቱም፡ወደ፡ኢየሩሳሌም፡ ፶፫፡ እንደሚሄድ፡ስለ፡ነበረ፡አልተቀበሉትም ።
ደቀ፡መዛሙርቱም፡ያዕቆብና፡ዮሐንስ፡አይ ፶፬፡ ተው፡— ጌታ፡ሆይ÷ ኤልያስ፡ደግሞ፡እንዳደ
ረገ፡እሳት፡ከሰማይ፡ወርዶ፡ያጥፋቸው፡እንል፡
ዘንድ ፡ ትወዳለህን ? አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ ፶፭፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ገሠጻቸውና ፡— ምን ፡ ዓይነት ፡
መንፈስ፡እንደ፡ሆነላችሁ፡አታውቁም ፤ የሰው፡ ፶፮፡ ልጅ ፡ የሰውን ፡ ነፍስ ፡ ሊያድን ፡ እንጂ ፡ ሊያ
ጠፋ ፡ አልመጣም ፡ አለ ። ወደ ፡ ሌላ ፡ መንደ
ርም ፡ ሄዱ ።

፶፯፡ እነርሱም፡በመንገድ፡ሲሄዱ፡አንድ፡ሰው፡— ጌታ ፡ ሆይ÷ ወደምትሄድበት ፡ ሁሉ ፡ እከተ
ልሃለሁ፡አለው ። ኢየሱስም ፡— ለቀበሮዎች፡ ፶፰፡ ጕድጓድ ፡ ለሰማይም ፡ ወፎች ፡ መሰፈሪያ ፡ አላ
ቸው÷ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠ
ጋበት፡የለውም፡አለው ። ሌላውንም፡— ተከ ፶፱፡ ተለኝ ፡ አለው ። እርሱ ፡ ግን ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷
አስቀድሜ ፡ ልሂድና ፡ አባቴን ፡ እቀብር ፡ ዘንድ ፡
ፍቀድልኝ ፡ አለ ። ኢየሱስም ፡— ሙታንም ፷፡ ውን ፡ እንዲቀብሩ ፡ ሙታንን ፡ ተዋቸው ፤ አን
ተስ ፡ ሄደህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡
ስበክ፡አለው ። ደግሞ ፡ ሌላው ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ፷፩፡ እከተልሃለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድሜ ፡ ከቤቴ ፡
ሰዎች ፡ እንድሰናበት ፡ ፍቀድልኝ ፡ አለ ። ኢየ ፷፪፡
ሱስ ፡ ግን ፡—ማንም ፡ ዕርፍ ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡
ኋላ ፡ የሚመለከት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መንግ
ሥት ፡ የተገባ ፡ አይደለም ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ከዚህም፡በኋላ፡ጌታ፡ሌሎቹን፡ሰብዓ፡ሾመ÷ ፩፡
ሁለት ፡ ሁለትም ፡ አድርጎ ፡ እርሱ ፡ ሊሄድበት ፡
ወዳለው ፡ ከተማና ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ላካ
ቸው ። አላቸውም ፡— መከሩስ ፡ ብዙ ፡ ነው ÷ ፪፡
ሠራተኞች፡ግን፡ጥቂቶች፡ናቸው ፤ እንግዲህ፡
የመከሩን፡ጌታ፡ለመከሩ፡ሠራተኞች፡እንዲ
ልክ ፡ ለምኑት ። ሂዱ ፤ እነሆ ÷ እንደ ፡ በጎች ፡ ፫፡

፱ ። ፴፱ ፤ ዘዐሉ. ፷፱ ÷ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፴፯ ፤ ም. ፫ ÷ ፷፭ ፡ ፷፱ ። ፴፯—፵፪ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፱—፲፱ ፤ ማር. ፱ ÷ ፲፱—፷፯ ። ፵፫—፵፭ ፤ ቀኖ. ፷፱ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፷፱ ፡ ፷፫ ፤ ማር. ፱ ÷ ፴—፴፱ ። ፵፮—፵፰ ፤ ማቴ. ፲፰ ÷ ፭—፩ ፤ ማር. ፱ ÷ ፴፫—፴፯ ። ፵፱ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፵ ። ፶፬ ፤ ፱ ፤ ማር. ፱ ÷ ፴፰—፵ ። ፶፱ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፷፫ ። ፷፩ ፤ ማር. ፲ ÷ ፴፱ ። ፷፱ ፤ ፪ ነገሥ. ፩ ÷ ፲ ፡ ፲፱ ። ፸፯ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፲፭ ። ፸፯—፹ ፤ ማቴ. ፰ ÷ ፲፱—፷፱ ።

፲ ። ፩ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፴፯ ፡ ፴፰ ። ፫ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፲፮ ።

፱፡ በተኵላዎች ፡ መካከል ፡ እልካችኋለሁ ። ከረ
ጅም ፡ ከረጢትም ፡ ጫማም ፡ አትያዙ ፤ በመን
፭፡ ገድም ፡ ለማንም ፡ እጅ ፡ አትንሡ ። ወደምትገ
ቡበት ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ አስቀድማችሁ ፡— ሰላም ፡
፮፡ ለዚህ ፡ ቤት ፡ ይሁን ፡ በሉ ። በዚያም ፡ የሰላም ፡
ልጅ ፡ ቢኖር ÷ ሰላማችሁ ፡ ያድርበታል ፤ አለዚ
፯፡ ያም ፡ ይመለስላችኋል ። በዚያም ፡ ቤት ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ካለው ፡ እየበላችሁና ፡ እየጠጣ
ችሁ ፡ ተቀመጡ ፤ ለሠራተኛ ፡ ደመወዙ ፡ ይገ
ባዋልና ። ከቤት ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አትተላለፉ ።
፰፡ ወደምትገቡባትም ፡ ከተማ ፡ ሁሉ ፡ ቢቀበሉአ
፱፡ ችሁ ÷ ያቀረቡላችሁን ፡ ብሉ ፤ በእርስዋም ፡ ያሉ
ትን ፡ ድውዮችን ፡ ፈውሱና ፡— የእግዚአብሔር ፡
መንግሥት ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ቀረበች ፡ በሉአ
፲፡ ቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ወደምትገቡባት ፡ ከተማ ፡
ሁሉ ፡ ባይቀበሉአችሁ ÷ ወደ ፡ አደባባይዋ ፡ ወጥ
፲፩፡ ታችሁ ፡— ከከተማችሁ ፡ የተጣበቀብንን ፡ ትቢያ ፡
እንኳን ፡ እናራግፍላችኋለን ፤ የእግዚአብሔር ፡
መንግሥት ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ቀረ
፲፪፡ በች ፡ ይህን ፡ እወቁ ፡ በሉ ። እላችኋለሁ ÷ በዚ
ያን ፡ ቀን ፡ ከዚያች ፡ ከተማ ፡ ይልቅ ፡ ለሰዶም ፡
ይቀልላታል ።
፲፫፡ ወዮልሽ ፡ ኮራዚን ÷ ወዮልሽ ፡ ቤተ ፡ ሳይዳ ፡
በእናንተ ፡ የተደረገው ፡ ተአምራት ፡ በጢሮስና ፡
በሲዶና ፡ ተደርጎ ፡ ቢሆን ÷ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ በአ
መድም ፡ ተቀምጠው ፡ ከብዙ ፡ ጊዜ ፡ በፊት ፡
፲፬፡ ንስሐ ፡ በገቡ ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ በፍርድ ፡
ከእናንተ ፡ ይልቅ ፡ ለጢሮስና ፡ ለሲዶና ፡ ይቀ
፲፭፡ ልላቸዋል ። አንቺም ፡ ቅፍርናሆም ÷ እስከ ፡
ሰማይ ፡ ከፍ ፡ አልሽን ? ወደ ፡ ሲኦል ፡ ትወርጃ
ለሽ ።
፲፮፡ የሚሰማችሁ ፡ እኔን ፡ ይሰማል ÷ እናንተንም ፡
የጣለ ፡ እኔን ፡ ይጥላል ፤ እኔንም ፡ የጣለ ፡ የላከ
ኝን ፡ ይጥላል ።
፲፯፡ ሰብዓውም ፡ በደስታ ፡ ተመልሰው ፡— ጌታ ፡
ሆይ ÷ አጋንንት ፡ ስንኳ ፡ በስምህ ፡ ተገዝተው
፲፰፡ ልናል ፡ አሉት ። እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ሰይ
ጣንን ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ ከሰማይ ፡ ሲወድቅ ፡
፲፱፡ አየሁ ። እነሆ ÷ እባቡንና ፡ ጊንጡን ፡ ትረግጡ ፡
ዘንድ ÷ በጠላትም ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሥል
ጣን ፡ ሰጥቻችኋለሁ ÷ የሚጐዳችሁም ፡ ምንም ፡
፳፡ የለም ። ነገር ፡ ግን ፡ መናፍስት ፡ ስለ ፡ ተገዙላ
ችሁ ፡ በዚህ ፡ ደስ ፡ አይበላችሁ ÷ ስማችሁ ፡
ግን ፡ በሰማያት ፡ ስለ ፡ ተጻፈ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
፳፩፡ በዚያን ፡ ሰዓት ፡ ኢየሱስ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ሐሤት ፡ አደረገና ፡— የሰማይና ፡ የምድር ፡ ጌታ ፡
አባት ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ከጥበበኞችና ፡ ከአስተዋ
ዮች ፡ ሰውረህ ፡ ለሕፃናት ፡ ስለ ፡ ገለጥህላቸው ፡
አመሰግናለሁ ፤ አዎን ፡ አባት ፡ ሆይ ÷ ፈቃድህ ፡
፳፪፡ በፊትህ ፡ እንዲህ ፡ ሆኖአልና ። ሁሉ ፡ ከአባቴ ፡
ዘንድ ፡ ተሰጥቶኛል ÷ ወልድንም ፡ ማን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ከአብ ፡ በቀር ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ÷ አብ
ንም ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከወልድ ፡ በቀር ፡ ወል
ድም ፡ ሊገልጥለት ፡ ከሚፈቅድ ፡ በቀር ፡ የሚ
ያውቅ ፡ የለም ፡ አለ ።
ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ፷፫፡
ለብቻቸው ፡— የምታዩትን ፡ የሚያዩ ፡ ዓይኖች ፡
ብፁዓን ፡ ናቸው ። እላችኋለሁና ÷ እናንተ ፡ ፷፬፡
የምታዩትን ፡ ብዙዎች ፡ ነቢያትና ፡ ነገሥታት ፡
ሊያዩ ፡ ወዶዱ ፡ አላዩምም ÷ የምትሰሙትንም ፡
ሊሰሙ ፡ ወድደው ፡ አልሰሙም ፡ አለ ።
እነሆም ÷ አንድ ፡ ሕግ ፡ አዋቂ ፡ ሊፈትነው ፡ ፷፭፡
ተነሥቶ ፡— መምህር ፡ ሆይ ÷ የዘላለምን ፡ ሕይ
ወት ፡ እንድወርስ ፡ ምን ፡ ላድርግ ? አለው ።
እርሱም ፡— በሕግ ፡ የተጻፈው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፷፮፡
እንዴትስ ፡ ታነባለህ ? አለው ። እርሱም ፡ ፷፯፡
መልሶ ፡— ጌታ ፡ አምላክህን ፡ በፍጹም ፡ ልብህ ፡
በፍጹም ፡ ነፍስህም ፡ በፍጹም ፡ ኃይልህም ፡ በፍ
ጹም ፡ አሳብህም ፡ ውደድ ÷ ባልንጀራህንም ፡
እንደ ፡ ራስህ ፡ ውደድ ፡ አለው ። እውነት ፡ መለ ፷፰፡
ስህ ፤ ይህን ፡ አድርግ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራ
ለህ ፡ አለው ።
እርሱ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ሊያጸድቅ ፡ ወድዶ ፡ ኢየ ፷፱፡
ሱስን ፡— ባልንጀራዬስ ፡ ማን ፡ ነው ? አለው ።
ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አንድ ፡ ፸፡
ሰው ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ወረደ ፡
በወንበጀዎችም ፡ እጅ ፡ ወደቀ ፤ እነርሱም ፡
ደግሞ ፡ ገፈፉት ፡ ደበደቡትም ፡ በሕይወትና ፡
በሞት ፡ መካከልም ፡ ትተውት ፡ ሄዱ ። ድንገ ፸፩፡
ትም ፡ አንድ ፡ ካህን ፡ በዚያ ፡ መንገድ ፡ ወረደ ፡
አይቶትም ፡ ገለል ፡ ብሎ ፡ አለፈ ። እንዲሁም ፡ ፸፪፡
ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሌዋዊ ፡ ወደዚያ ፡ ስፍራ ፡
መጣና ፡ አይቶት ፡ ገለል ፡ ብሎ ፡ አለፈ ። አንድ ፡ ፸፫፡
ሳምራዊ ፡ ግን ፡ ሲሄድ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጣ ፡
አይቶትም ፡ አዘነለት ፡ ቀርቦም ፡ ዘይትና ፡ የወ ፸፬፡
ይን ፡ ጠጅ ፡ በቍስሎቹ ፡ ላይ ፡ አፍስሶ ፡ አሰራ
ቸው ÷ በራሱ ፡ አህያም ፡ ላይ ፡ አስቀምጦት ፡
ወደ ፡ እንግዶች ፡ ማደርያ ፡ ወሰደው ፡ ጠበቀ
ውም ። በማግሥቱም ፡ ሁለት ፡ ዲናር ፡ አው ፸፭፡
ጥቶ ፡ ለባለቤቱ ፡ ሰጠና ፡— ጠብቀው ÷ ከዚህም ፡
በላይ ፡ የምትከስረውን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ ስመለስ ፡
እከፍልሃለሁ ፡ አለው ። እንግዲህ ፡ ከነዚህ ፡ ፸፮፡
ከሦስቱ ፡ በወንበዴዎች ፡ እጅ ፡ ለወደቀው ፡ ባል
ንጀራ ፡ የሆነው ፡ ማንኛው ፡ ይመስልሃል ? እር ፸፯፡
ሱም ፡— ምሕረት ፡ ያደረገለት ፡ አለ ። ኢየሱ
ስም ፡— ሂድ ፡ አንተም ፡ እንዲሁ ፡ አድርግ ፡
አለው ።
ሲሄዱም ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ መንደር ፡ ፸፰፡
ገባ ፤ ማርታ ፡ የተባለች ፡ አንዲት ፡ ሴትም ፡ በቤ
ትዋ ፡ ተቀበለችው ። ለእርስዋም ፡ ማርያም ፡ ፸፱፡

፲። ፱ ፡ ም. ፱ ÷ ፫ ። ፲፩ ፡ ም. ፱ ÷ ፱ ። ፲፮ ፡ ም. ፱ ÷ ፳ ። ፲፱ — ፲፳ ፡ ዘፍጥ. ፲፫ ÷ ፲፫ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፲፳ ፡ ፲፳ ፡ ፷፭—፷፫ ። ፲፳ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፵ ። ፲፳ ፡ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፴፭ ። ፲፱ ፡ መዝ. ፯ ÷ ፲፫ ። ፷ ፡ ዘዐሉ. ፴፪ ÷ ፴፪ ፡ ፴፫ ። ፷፭፡፷፪ ፡ ማቴ. ፲፭ ÷ ፷፭—፷፯ ፡ ዮሐ. ፫ ÷ ፴፭ ፡ ፲ ÷ ፲፭ ። ፷፫ ፡ ፷፱ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፷፭ — ፷፰ ፡ ማቴ. ፳፪ ÷ ፴፭ — ፴፱ ፡ ማር. ፲፪ ÷ ፷፰ — ፴፱ ። ፷፯ ፡ ዘዳግ. ፮ ÷ ፭ ፡ ዘሌዋ. ፲፱ ÷ ፲፰ ። ፷፰ ፡ ዘሌዋ. ፲፰ ÷ ፭ ። ፴፫ ፡ ዮሐ. ፱ ÷ ፱ ። ፴፯ ፡ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፭ ።

የምትባል ፡ እኅት ፡ ነበረቻት ፡ እርስዋም ፡ ደግሞ ፡ ቃሉን ፡ ልትሰማ ፡ በኢየሱስ ፡ እግር ፡
፵፡ አጠገብ ፡ ተቀምጣ ፡ ነበረች ። ማርታ ፡ ግን ፡ አገልግሎት ፡ ስለ ፡ በዛባት ፡ ባከነች ፡ ቀርባም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ እንድሠራ ፡ እኅቴ ፡ ብቻዬን ፡ ስትተወኝ ፡ አያገደህምን ? እንኪያስ ፡ እንድታግ
፵፩፡ ዘኝ ፡ ንገራት ፡ አለችው ። "ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ማርታ ፡ ማርታ ፡ በብዙ ፡ ነገር ፡ ትጨነቂአለሽ ፡
፵፪፡ ትታወኪማለሽ ፡ የሚያስፈልገው ፡ ግን ፡ ጥቂት ፡ ወይም ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ ማርያምም ፡ መል ካም ፡ ዕድልን ፡ መርጣለች ፡ ከእርስዋም ፡ አይ ወሰድባትም ፡ አላት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፡ እርሱም ፡ በአንድ ፡ ስፍራ ፡ ይጸልይ ፡ ነበር ፡ በጨረሰም ፡ ጊዜ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ አንዱ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ዮሐንስ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ እንዳስተማረ ፡ እንጸልይ ፡ ዘንድ ፡ አስተምረን ፡
፪፡ አለው ። አላቸውም ፡— ስትጸልዩ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ፡—

በሰማያት ፡ የምትኖር ፡ አባታችን ፡ ሆይ ፡ ስምህ ፡ ይቀደስ ፡ መንግሥትህ ፡ ትምጣ ፡ ፈቃ
ድህ ፡ በሰማይ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እንዲሁ ፡ በምድር ፡
፫፡ ትሁን ። የዕለት ፡ እንጀራችንን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡
፬፡ ስጠን ። ኃጢአታችንንም ፡ ይቅር ፡ በለን ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ የበደሉንን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ብለናልና ፡ ከክፉ ፡ አድነን ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ፈተና ፡ አታግ
ባን ።

፭፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ከእናንተ ፡ ማናቸ ውም ፡ ወዳጅ ፡ ያለው ፡ በእኩል ፡ ሌሊትስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄዶ ፡— ወዳጄ ፡ ሆይ ፡ ሦስት ፡
፮፡ እንጀራ ፡ አበድረኝ ፡ አንድ ፡ ወዳጄ ፡ ከመንገድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥቶ ፡ የማቀርብለት ፡ የለኝምና ፡
፯፡ ይላልን ? ያም ፡ ከውስጥ ፡ መልሶ ፡— አታድክ መኝ ፡ አሁን ፡ ደጁ ፡ ተቈልፎአል ፡ ልጆቼም ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ አሉ ፡ ተነሥቼ ፡
፰፡ ልሰጥህ ፡ አልችልም ፡ ይላልን ? እላችኋለሁ ፡ ወዳጅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ተነሥቶ ፡ በይሰጠው ፡ እንኳ ፡ ስለ ፡ ንዝህላው ፡ ተነሥቶ ፡ የሚፈልገውን ፡
፱፡ ሁሉ ፡ ይሰጠዋል ። እኔም ፡ እላችኋለሁ ፡— ለምኑ ፡ ይሰጣችሁማል ፡ ፈልጉ ፡ ታገኙማላ ችሁ ፡ መዝጊያን ፡ አንኳኩ ፡ ይከፍትላችሁ
፲፡ ማል ። የሚለምን ፡ ሁሉ ፡ ይቀበላልና ፡ የሚፈ ልግም ፡ ያገኛል ፡ መዝጊያውንም ፡ ለሚያንኳ
፲፩፡ ኳው ፡ ይከፈትለታል ። አባት ፡ ከሆናችሁ ፡ ከእና ንተ ፡ ከማንኛችሁም ፡ ልጁ ፡ እንጀራ ፡ ቢለም ነው ፡ እርሱም ፡ ድንጋይ ፡ ይሰጠዋልን ? ዓሣ ፡ ደግሞ ፡ ቢለምነው ፡ በዓሣ ፡ ፋንታ ፡ እባብ ፡ ይሰጠ
፲፪፡ ዋልን ? ወይስ ፡ እንቍላል ፡ ቢለምነው ፡ ጊንጥ ፡
፲፫፡ ይሰጠዋልን ? እንኪያስ ፡ እናንተ ፡ ክፉዎች ፡ ስትሆኑ ፡ ለልጆቻችሁ ፡ መልካም ፡ ስጦታ ፡ መስ ጠት ፡ ካወቃችሁ ፡ በሰማይ ፡ ያለው ፡ አባት ፡ ለሚለምኑት ፡ እንደዪት ፡ አብልጦ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ይሰጣቸው ?

፲፬፡ ዲዳውንም ፡ ጋኔን ፡ ያወጣ ፡ ነበር ፡ ጋኔኑም ፡ ከወጣ ፡ በኋላ ፡ ዲዳው ፡ ተናገረ ፡ ሕዝቡም ፡
፲፭፡ ተደነቁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከእነርሱ ፡ አንዳንዱ ፡— በብዔል ፡ ዘቡል ፡ በኢጋንንት ፡ አለቃ ፡ ኢጋንን ትን ፡ ያወጣል ፡ አሉ ። ሌሎችም ፡ ሲፈትኑት ፡
፲፮፡ ከሰማይ ፡ ምልክት ፡ ከእርሱ ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ።
፲፯፡ እርሱ ፡ ግን ፡ አሳባቸውን ፡ አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እርስ ፡ በርስዋ ፡ የምትለያይ ፡ መንግ ሥት ፡ ሁሉ ፡ ትጠፋለች ፡ ቤት ፡ በቤት ፡ ላይ ፡ ይወ ድቃል ። እኔ ፡ ኢጋንንትን ፡ በብዔል ፡ ዘቡል ፡
፲፰፡ እንዳወጣ ፡ ትላላችሁና ፡ ሰይጣን ፡ ደግሞ ፡ እርስ በርሱ ፡ ከተለያየ ፡ መንግሥቱ ፡ እንዴት ፡ ትቆ ማለች ? እኔስ ፡ በብዔል ፡ ዘቡል ፡ ኢጋንንትን ፡
፲፱፡ የማወጣ ፡ ከሆንሁ ፡ ልጆቻችሁ ፡ በማን ፡ ያወጡ አቸዋል ? ስለዚህ ፡ እነርሱ ፡ ፈራጆች ፡ ይሆኑ ባችኋል ። እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጣት ፡
፳፡ ኢጋንንትን ፡ የማወጣ ፡ ከሆንሁ ፡ እንግዲህ ፡ የእ ግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ደር ሰለች ። ኃይለኛ ፡ ሰው ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ይዞ ፡ የራ
፳፩፡ ሱን ፡ ግቢ ፡ ቢጠብቅ ፡ ያለው ፡ ገንዘቡ ፡ በሰላም ፡ ይሆናል ። ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ የሚበረታ ፡ መጥቶ ፡
፳፪፡ ሲያሸንፈው ፡ ግን ፡ ታምኖበት ፡ የነበረውን ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ይወስድበታል ፡ ምርኩውንም ፡ ያካ ፋፍላል ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ያልሆነ ፡ ይቃወመኛል ፡
፳፫፡ ከእኔ ፡ ጋርም ፡ የማያከማች ፡ ይበትናል ።

፳፬፡ ርኩስ ፡ መንፈስ ፡ ከሰው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ዕረ ፍትን ፡ እየፈለገ ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ በታ ፡ ያል ፋል ። ባያገኝም ፡— ወደ ፡ ወጣሁበት ፡ ቤቴ ፡ እመለሳለሁ ፡ ይላል ። ሲመጣም ፡ ተጠርጎ ፡ አጊ
፳፭፡ ጦም ፡ ያገኘዋል ። ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ይሄድና ፡
፳፮፡ ከእርሱ ፡ የከፉትን ፡ ሌሎችን ፡ ሰባት ፡ አጋንንት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይይዛል ። ገብተውም ፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ፡ ለዚያም ፡ ሰው ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛው ፡ ይብስበታል ።

፳፯፡ ይህንም ፡ ሲናገር ፡ ከሕዝቡ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ድምፅዋን ፡ ከፍ ፡ አድርጋ ፡—የተሸከመችህ ፡ማኅ ፀንና ፡ የጠባሃቸው ፡ ጡቶች ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ አለችው ። እርሱ ፡ ግን ፡— አዎን ፡ ብፁዓንስ ፡
፳፰፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምተው ፡ የሚጠብ ቁት ፡ ናቸው ፡ አለ ።

፳፱፡ ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ይል ፡ ጀመር ፡— ይህ ፡ ትውልድ ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ ምልክት ፡ ይፈልጋል ፡ ከነቢዩም ፡ ከዮናስ ፡ ምል ክት ፡ በቀር ፡ ምልክት ፡ አይሰጠውም ። ዮናስ ፡
፴፡ ለነነዌ ፡ ሰዎች ፡ ምልክት ፡ እንደ ፡ ሆናቸው ፡ እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ለዚህ ፡ ትው

፲፩ ። ፩ ፡ ም· ፭ ፡ ፲፯ ። ፪—፬ ፡ ማቴ· ፮ ፡ ፱—፲፫ ። ፭ ፡ ም· ፲፰ ፡ ፭—፯ ። ፱—፲፫ ፡ ማቴ· ፯ ፡ ፯—፲፩ ፡ ማር· ፲፩ ፡ ፳፬ ፡ ዮሐ· ፲፬ ፡ ፲፫ ። ፲፬ ፡ ፲፭ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፳፬—፳፰ ፡ ማር· ፫ ፡ ፳፪ ። ፲፭ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፴፭ ። ፲፯—፳፪ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፳፭ —፳፱ ፡ ማር· ፫ ፡ ፳፫— ፳፯ ። ፳፫ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፴ ። ፳፬—፳፮ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፵፫—፵፭ ። ፳፯ ፡ ም· ፭ ፡ ፵፯ ። ፳፱—፴፪ ፡ ማቴ· ፲፪ ፡ ፴፱—፵፪ ።

፩ ልድ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ። ንግሥት ፡ አዜብ በፍርድ ፡ ከዚህ ፡ ትውልድ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ተነ ሥታ ፡ ትፈርድባቸዋለች ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ለመስማት ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ መጥታለችና ፡ እነ ሆም ፡ ከሰሎሞን ፡ የሚበልጥ ፡ ከዚህ ፡ አለ ።
፪ የነነዌ ፡ ሰዎች ፡ በፍርድ ፡ ከዚህ ፡ ትውልድ ፡ ጋር ፡ ተነሥተው ፡ ይፈርዱበታል ፡ በዮናስ ፡ ስብከት ፡ ንስሐ ፡ ገብተዋልና ፡ እነሆም ፡ ከዮናስ ፡ የሚበ ልጥ ፡ ከዚህ ፡ አለ ።
፫ መብራትንም ፡ አብርቶ ፡ በስውር ፡ ወይም ፡ በእንቅብ ፡ በታች ፡ የሚያኖረው ፡ የለም ፡ የሚ ገቡ ፡ ሰዎች ፡ ብርሃኑን ፡ እንዲያዩ ፡ በመቅረዝ ፡
፬ ላይ ፡ ያኖረዋል እንጂ ። የሰውነትህ ፡ መብራት ፡ ዓይንህ ፡ ናት ። ዓይንህ ፡ ጤናማ ፡ በሆነች ፡ ጊዜ ፡ ሰውነትህ ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ብሩህ ፡ ይሆናል ። ዓይንህ ፡ ታማሚ ፡ በሆነች ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሰውነ
፭ ትህ ፡ ደግሞ ፡ የጨለመ ፡ ይሆናል ። እንግዲህ ፡ በአንተ ፡ ያለው ፡ ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ እንዳይሆን ፡
፮ ተመልከት ። እንግዲህ ፡ ሰውነትህ ፡ ሁሉ ፡ የጨ ለማ ፡ ቍራጭ ፡ የሌለበት ፡ ብሩህ ፡ ቢሆን ፡ መብ ራት ፡ በደመቀ ፡ ብርሃን ፡ እንደሚያበራልህ ፡ በጭራሽ ፡ ብሩህ ፡ ይሆናል ።
፯ ይህንንም ፡ ሲናገር ፡ አንድ ፡ ፈሪሳዊ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ምሳ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ለመነው ፡ ገብቶም ፡
፰ ተቀመጠ ። ከምሳም ፡ በፊት ፡ አስቀድሞ ፡ እን ዳልታጠበ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ፈሪሳዊው ፡ ተደነቀ ።
፱ ጌታም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— አሁን ፡ እናንተ ፡ ፈሪሳውያን ፡ የጽዋውንና ፡ የወጭቱን ፡ ውጭ ፡ ታጠራላችሁ ፡ ውስጣችሁ ፡ ግን ፡ ቅሚያና ፡
፲ ክፋት ፡ ሞልቶበታል ። እናንተ ፡ ደንቆሮዎች ፡ የውጭውን ፡ የፈጠረ ፡ የውስጡን ፡ ደግሞ ፡ አል
፲፩ ፈጠረምን ? ነገር ፡ ግን ፡ በውስጥ ፡ ያለውን ፡ ምጽዋት ፡ አድርጋችሁ ፡ ስጡ ፡ እነሆም ፡ ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆንላችኋል ።
፲፪ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ ፈሪሳውያን ፡ ከአዝሙ ድና ፡ ከጤና ፡ አዳም ፡ ከአትክልትም ፡ ሁሉ ፡ አሥራት ፡ ስለምታወጡ ፡ ፍርድንና ፡ እግዚአብ ሔርን ፡ መውደድ ፡ ስለምትተላለፉ ፡ ወዮላችሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ሳትተው ፡ ይህን ፡ ልታ
፲፫ ደርጉት ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ። እናንተ ፡ ፈሪሳው ያን ፡ በምኩራብ ፡ የከበሬታ ፡ ወንበር ፡ በገባ
፲፬ ያም ፡ ሰላምታ ፡ ስለምትወዱ ፡ ወዮላችሁ ። እና ንተ ፡ ግብዞች ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ሰዎች ፡ ሳያውቁ ፡ በላዩ ፡ የሚሄዱበት ፡ የተሰወረ ፡ መቃ ብር ፡ ስለምትመስሉ ፡ ወዮላችሁ ።
፲፭ ከሕግ ፡ አዋቂዎችም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፡— መም ህር ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ ማለትህ ፡ እኛን ፡ ደግሞ ፡ መስደ
፲፮ ብህ ፡ ነው ፡ አለው ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ሕግ ፡ አዋቂዎች ፡ አስቸጋሪ ፡ ሸክም ፡ ለሰዎች ፡ ስለምታሸክሙ ፡ ራሳችሁም ፡ በአንዲት ፡ ጣታችሁ ፡ ስንኳ ፡ ሸክሙን ፡ ስለማ
፲፯ ትነኩት ፡ ወዮላችሁ ። አበዶቻችሁ ፡ የገደሉ አቸውን ፡ የነቢያትን ፡ መቃብር ፡ ስለምትሠሩ ፡ ወዮላችሁ ። እንግዲህ ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ ሥራ ፡
፲፰ ትመሰክራላችሁ ፡ ትስማማላችሁም ፡ እነርሱ ፡ ገድለዋቸዋልና ፡ እናንተም ፡ መቃብራቸውን ፡ ትሠራላችሁ ። ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብ
፲፱ ሔር ፡ ጥበብ ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡— ወደ ፡ እነርሱ ፡ ነቢያትንና ፡ ሐዋርያትን ፡ እልካለሁ ፡ ከእነር ሱም ፡ ይገድላሉ ፡ ያሳድዱማል ፡ ዓለም ፡ ከተ
፳ ፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ የፈሰሰው ፡ የነቢያት ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ከአቤል ፡ ደም ፡ ጀምሮ ፡ በመሠዊያውና ፡
፳፩ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ መካከል ፡ እስከ ፡ ጠፋው ፡ እስከ ፡ ዘካርያስ ፡ ደም ፡ ድረስ ፡ ከዚህ ፡ ትው ልድ ፡ እንዲፈለግ ፡ አምን ፡ እላችኋለሁ ፡ ከዚህ ፡ ትውልድ ፡ ይፈለጋል ። እናንተ ፡ ሕግ ፡ አዋቂ
፳፪ ዎች ፡ የእውቀትን ፡ መክፈቻ ፡ ስለ ፡ ወሰዳችሁ ፡ ወዮላችሁ ፡ ራሳችሁ ፡ አልገባችሁም ፡ የሚገ ቡትንም ፡ ከለከላችሁ ።
፳፫ ይህንም ፡ ሲናገራቸው ፡ ጻፎችና ፡ ፈሪሳው ያን ፡ በአፋ ፡ የተናገረውን ፡ ሊነጥቁ ፡ ሲያደቡ ፡ እጅግ ፡ ያቃወሙና ፡ ስለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ እንዲና ገር ፡ ያነጣው ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሕዝብ ፡ እልፍኝ ፡ እርስ ፡ በር ሳቸው ፡ እስኪረጋገጡ ፡ ድረስ ፡ ተሰብስበው ፡ ሳሉ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ እንዲህ ፡ ይል ፡ ጀመር ፡— አስቀድማችሁ ፡ ከፈሪሳውያን ፡ እርሾ ፡
፪ ተጠበቁ ፡ እርሱም ፡ ግብዝነት ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ የማይገለጥ ፡ የተከደነ ፡ የማይታወቅም ፡
፫ የተሰወረ ፡ ምንም ፡ የለም ። ስለዚህ ፡ በጨለማ ፡ የምትናገሩት ፡ ሁሉ ፡ በብርሃን ፡ ይሰማል ፡ በእ ልፍኝም ፡ ውስጥ ፡ በጆሮ ፡ የምትናገሩት ፡ በሰ ገነት ፡ ላይ ፡ ይሰበካል ።
፬ ለእናንተም ፡ ለወዳጆቼ ፡ እላችኋለሁ ፡ ሥጋን ፡ የሚገድሉትን ፡ በኋላም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ የሚ በልጥ ፡ ሊያደርጉ ፡ የማይችሉትን ፡ አትፍሩ ።
፭ እኔ ፡ ግን ፡ የምትፈሩትን ፡ አሳያችኋለሁ ፡ ከገ ደለ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ለመጣል ፡ ሥል ጣን ፡ ያለውን ፡ ፍሩ ። አዎን ፡ እላችኋለሁ ፡ እር ሱን ፡ ፍሩ ። አምስት ፡ ድንቢጦች ፡ በአሥር ፡
፮ ሳንቲም ፡ ይሸጡ ፡ የለምን ? ከእነርሱም ፡ አን ዲቱ ፡ ስንኳ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አትረሳም ።
፯ ነገር ፡ ግን ፡ የእናንተ ፡ የራሳችሁ ፡ ጠጕር ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ የተቈጠረ ፡ ነው ፡ እንግዲያስ ፡ አትፍሩ ፡ ከብዙ ፡ ድንቢጦች ፡ ትበልጣላችሁ ።
፰ እላችሁማለሁ ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ የሚመሰክር ልኝ ፡ ሁሉ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ደግሞ ፡ በእግዚአ ብሔር ፡ መላእክት ፡ ፊት ፡ ይመሰክርለታል ፡

፲፱ ፡ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ፡ ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ፳ ፡ ፳፩ ፡ ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፫ ፡ ፬ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ፯ ፡ ፰ ፡

፱ በሰውም ፡ ፊት ፡ የሚክደኝ ፡ በእግዚአብሔር ፡
፲ መላእክት ፡ ፊት ፡ ይካዳል ። በሰው ፡ ልጅም ፡
ላይ ፡ ቃል ፡ የሚናገር ፡ ሁሉ ፡ ይሰረይለታል ፤
መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ የሚሰድብ ፡ ግን ፡ አይሰረይ
፲፩ ለትም ። ወደ ፡ ምኩራቦችና ፡ ወደ ፡ መኳንን
ቶችም ፡ ወደ ፡ ገዢዎችም ፡ ሲገ*ትቱአችሁ ፡
እንዴት ፡ ወይም ፡ ምን ፡ እንድትመልሱ ፡ ወይም ፡
፲፪ እንድትናገሩ ፡ አትጨነቁ ፤ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
በዚያች ፡ ሰዓት ፡ ልትናገሩት ፡ የሚገባችሁን ፡
ያስተምራችኋልና ።
፲፫ ከሕዝቡም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ — መምህር ፡ ሆይ ፡
ርስቱን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እንዲካፈል ፡ ለወንድሜ ፡
፲፬ ንገረው ፡ አለው ። እርሱም ፡ — አንተ ፡ ሰው ፡
ፈራጅና ፡ አካፋይ ፡ በላያችሁ ፡ እንድሆን ፡ ማን ፡
፲፭ ሾመኝ ? አለው ። የሰው ፡ ሕይወት ፡ በገንዘቡ ፡
ብዛት ፡ አይደለምና ፡ ተጠንቀቁ ፡ ከመጐምጀ
፲፮ ትም ፡ ሁሉ ፡ ተጠበቁ ፡ አላቸው ። ምሳሌም ፡
ነገራቸው ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ — አንድ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡
ሰው ፡ እርሻ ፡ እጅግ ፡ ፍሬያም ፡ ሆነችለት ።
፲፯ እርሱም ፡ — ፍሬዬን ፡ የማከማችበት ፡ ስፍራ ፡
አጥቻለሁና ፡ ምን ፡ ላድርግ ? ብሎ ፡ በልቡ ፡
፲፰ አሰበ ። እንዲህ ፡ አደርጋለሁ ፤ ጐተራዬን ፡
አፍርሼ ፡ ሌላ ፡ የሚበልጥ ፡ እሠራለሁ ፡ በዚ
ያም ፡ ፍሬዬንና ፡ በረከቴን ፡ ሁሉ ፡ አከማቻለሁ ፡
፲፱ ነፍሴንም ፡ — አንቺ ፡ ነፍሴ ፡ ለብዙ ፡ ዘመን ፡
የሚቀር ፡ ብዙ ፡ በረከት ፡ አለሽ ፤ ዕረፊ ፡ ብዪ ፡
፳ ጠጪ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ እላታለሁ ፡ አለ ። እግዚአ
ብሔር ፡ ግን ፡ — አንተ ፡ ሰነፍ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡
ነፍስህን ፡ ከአንተ ፡ ሊወስዱአት ፡ ይፈልጓታል ፤
ይህስ ፡ የሰበሰብኸው ፡ ለማን ፡ ይሆናል ? አለው ።
፳፩ ለራሱ ፡ ገንዘብ ፡ የሚያከማች ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድም ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ያልሆነ ፡ እንዲህ ፡ ነው ።
፳፪ ለደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — ስለ
ዚህ ፡ እላችኋለሁ ፦ ለነፍሳችሁ ፡ በምትበሉት ፡
ወይም ፡ ለሰውነታችሁ ፡ በምትለብሱት ፡ አት
፳፫ ጨነቁ ። ነፍስ ፡ ከመብል ፡ ሰውነትም ፡ ከልብስ ፡
፳፬ ይበልጣልና ። ቊራዎችን ፡ ተመልከቱ ፤ አይ
ዘሩም ፡ አያጭዱምም ፡ ዕቃ ፡ ቤትም ፡ ወይም ፡
ጎተራ ፡ የላቸውም ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመግ
ባቸዋል ፤ እናንተስ ፡ ከወፎች ፡ እንዴት ፡ ትበ
፳፭ ልጣላችሁ ? ከእናንተ ፡ ተጨንቆ ፡ በቁመቱ ፡
ላይ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ መጨመር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡
፳፮ ነው ? እንግዲህ ፡ ትንሹን ፡ ነገር ፡ ስንኳ ፡ የማ
ትችሉ ፡ ከሆናችሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ በሌላ ፡ ትጨነ
፳፯ ቃላችሁ ? አበቦችን ፡ እንዴት ፡ እንዲያድጉ ፡
ተመልከቱ ፤ አይደክሙም ፡ አይፈትሉምም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፡ ሰሎሞንስ ፡ እንኳ ፡ በክ
ብሩ ፡ ሁሉ ፡ ከእነዚህ ፡ እንደ ፡ አንዱቱ ፡ አለበ
፳፰ ሰም ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡ ያለውን ፡
ነገም ፡ ወደ ፡ እቶን ፡ የሚጣለውን ፡ በሜዳ ፡ የሆ
ነውን ፡ ሣር ፡ እንዲህ ፡ የሚያለብሰው ፡ ከሆነ ፡
እናንተ ፡ እምነት ፡ የጐደላችሁ ፡ እናንተንማ ፡
፳፱ ይልቁን ፡ እንዴት ? እናንተም ፡ የምትበሉትን ፡
የምትጠጡትንም ፡ አትፈልጉ ፡ አታወላው
፴ ሉም ፤ ይህንስ ፡ ሁሉ ፡ በዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡
ይፈልጉታልና ፤ የእናንተም ፡ አባት ፡ ይህ ፡ እን
፴፩ ዳያስፈልጋችሁ ፡ ያውቃል ። ዳሩ ፡ ግን ፡ መን
ግሥቱን ፡ ፈልጉ ፡ ይህም ፡ ሁሉ ፡ ይጨመርላ
ችኋል ።
፴፪ አንተ ፡ ታናሽ ፡ መንጋ ፡ መንግሥትን ፡ ሊሰ
ጣችሁ ፡ የአባታችሁ ፡ በጎ ፡ ፈቃድ ፡ ነውና ፡ አት
፴፫ ፍሩ ። ያላችሁን ፡ ሽጡ ፡ ምጽዋትም ፡ ስጡ ፤
ሌባ ፡ በማይቀርብበት ፡ ብልም ፡ በማያጠፋበት ፡
በሰማያት ፡ የማያልቅ ፡ መዝገብ ፡ የሚሆኑትን ፡
የማያረጁትንም ፡ ከረጢዎች ፡ ለራሳችሁ ፡ አድ
፴፬ ርጉ ፤ መዝገባችሁ ፡ ባለበት ፡ ልባችሁ ፡ ደግሞ ፡
፴፭ በዚያ ፡ ይሆናልና ።
ወገባችሁ ፡ የታጠቀ ፡ መብራታችሁም ፡
የበራ ፡ ይሁን ፤ እናንተም ፡ ጌታቸው ፡ መጥቶ ፡
ደጁን ፡ ሲያንኳኳ ፡ ወዲያው ፡ እንዲከፍቱለት ፡
ከሰርግ ፡ እስኪመለስ ፡ ድረስ ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎ
፴፮ ችን ፡ ምሰሉ ። ጌታቸው ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ሲተጉ ፡
፴፯ የሚያገኛቸው ፡ እነዚያ ፡ ባሮች ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፤
እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ታጥቆ ፡ በማዕድ ፡ ያስቀ
ምጣቸዋል ፡ ቀርቦም ፡ ያገለግላቸዋል ። ከሌሊ
፴፰ ቱም ፡ በሁለተኛው ፡ ወይም ፡ በሦስተኛው ፡
ክፍል ፡ መጥቶ ፡ እንዲሁ ፡ ቢያገኛቸው ፡ እነዚያ ፡
፴፱ ባሮች ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ። ይህን ፡ ግን ፡ እወቁ ፡
ባለቤት ፡ በምን ፡ ሰዓት ፡ ሌባ ፡ እንዲመጣ ፡ ቢያ
ውቅ ፡ ኖሮ ፡ በነቃ ፡ ቤቱም ፡ እንዲቆፈር ፡ ባል
፵ ፈቀደም ፡ ነበር ። እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ተዘጋጅታ
ችሁ ፡ ኑሩ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በማታስቡበት ፡ ሰዓት ፡
፵፩ ይመጣልና ።
ጴጥሮስም ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ ምሳሌ ፡
፵፪ ለእኛ ፡ ወይስ ፡ ደግሞ ፡ ለሁሉ ፡ ትናገራለህን ?
፵፫ አለው ። ጌታም ፡ አለ ፡ — እንኪያስ ፡ ምግባቸ
ውን ፡ በጊዜው ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡
በቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ላይ ፡ የሚሾመው ፡ ታማኝና ፡
፵፬ ልበም ፡ መጋቢ ፡ ማን ፡ ነው ? ጌታው ፡ መጥቶ ፡
እንዲህ ፡ ሲያደርግ ፡ የሚያገኘው ፡ ያ ፡ በረያ ፡
፵፭ ብፁዕ ፡ ነው ። እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በለው ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሾመዋል ። ያ ፡ በረያ ፡ ግን ፡ —
ጌታዬ ፡ እስኪመጣ ፡ ይዘገያል ፡ ብሎ ፡ በልቡ ፡ ቢያ
ስብ ፡ ሎሌዎችንና ፡ ገረዶችንም ፡ ይመታ ፡ ይበ
ላም ፡ ይጠጣም ፡ ይሰክርም ፡ ዘንድ ፡ ቢጀምር ፡
፵፮ የዚያ ፡ በረያ ፡ ጌታ ፡ በልጠበቃት ፡ ቀን ፡ ባላወ
ቃትም ፡ ሰዓት ፡ ይመጣል ፡ ከሁለትም ፡ ይሰነጥ
ቀዋል ፡ እድሉንም ፡ ከማይታመኑ ፡ ጋር ፡ ያደር
፵፯ ጋል ። የጌታውንም ፡ ፈቃድ ፡ አውቆ ፡ ያልተ
ዘጋጀ ፡ እንደ ፡ ፈቃዱም ፡ ያላደረገ ፡ ያ ፡ በረያ ፡

ሥ፱ ። ፱ ፤ ም. ፱ ÷ ፭፯ ። ፲ ፤ ማቴ.፲፪ ÷ ፴፪ ፤ ማር. ፫ ÷ ፭፱ ። ፲፩ ፡ ፲፪ ፤ ም. ፭፭ ÷ ፲፭ — ፲፯ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፲፯ — ፳ ። ፲፫ ፡ መዝ. ፵፱ ÷ ፯ ። ፲፭ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፲፱ · ፳ ። ፲፮ — ፴፭ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፳፭ — ፴፫ ። ፲፰ ፤ ም. ፭፪ ÷ ፭፱ ። ፴፫ ፡ ፴፬ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፲፱ — ፳፭ ። ፴፭ ፡ ፴፯ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፩ — ፲፫ ። ፴፯ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፱ ፤ ማር. ፲፫ ÷ ፴፬ ፡ ፴፭ ። ፴፱ — ፵፯ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፵፫ — ፶፭ ።

፵፰ እጅግ ፡ ይገረፋል ፤ ያላወቀ ፡ ግን ፡ መገረፍ ፡ የሚገባውንም ፡ ያደረገ ፡ ጥቂት ፡ ይገረፋል ። ፵፱ ብዙም ፡ ከተሰጠው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ብዙ ፡ ይፈለግበታል ÷ ብዙ ፡ አደራም ፡ ከተሰጠው ፡ ከእርሱ ፡ አብዝተው ፡ ይሹበታል ። ፶ በምድር ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ልጥል ፡ መጣሁ ÷ አሁንም ፡ የነደደ ፡ ከሆነ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ እፈል ፶፩ ጋለሁ ? ነገር ፡ ግን ፡ የምጠመቃት ፡ ጥምቀት ፡ አለችኝ ÷ እስክትፈጸምም ፡ ድረስ ፡ እንዴት ፶፪ እጨነቃለሁ ? በምድር ፡ ላይ ፡ ሰላምን ፡ ለመስጠት ፡ የመጣሁ ፡ ይመስላችኋልን ? እላችኋለሁ ÷ ፶፫ አይደለም ÷ መለያየትን ፡ እንጂ ። ከአሁን ፡ ጀምሮ ፡ በአንዲት ፡ ቤት ፡ አምስት ፡ ሰዎች ፡ ይኖራሉና ፤ ሦስቱም ፡ በሁለቱ ፡ ላይ ፡ ሁለቱም ፡ ፶፬ በሦስቱ ፡ ላይ ፡ ተነሥተው ፡ ይለያያሉ ። አባት ፡ በልጁ ፡ ላይ ፡ ልጅም ፡ በአባቱ ፡ ላይ ÷ እናት ፡ በልጅዋ ፡ ላይ ፡ ልጅዋም ፡ በእናትዋ ፡ ላይ ÷ አማት ፡ በምራትዋ ፡ ላይ ፡ ምራትም ፡ በአማትዋ ፡ ላይ ፡ ተነሥተው ፡ ይለያያሉ ። ፶፮ ደግሞም ፡ ሕዝቡን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— ደመና ፡ ከምዕራብ ፡ ሲወጣ ፡ ባያችሁ ፡ ጊዜ ÷ ወዲያው ፡ — ዝናብ ፡ ይመጣል ፡ ትላላችሁ ÷ እንዲሁም ፡ ፶፯ ይሆናል ፤ በአዜብም ፡ ነፋስ ፡ ሲነፍስ ፡— ትኩሳት ፡ ይሆናል ፡ ትላላችሁ ÷ ይሆንማል ። እናንተ ፡ ግብዞች ÷ የምድሩንና ፡ የሰማዩን ፡ ፊት ፡ ልትመረምሩ ፡ ታውቃላችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ዘመን ፡ የማትመረምሩ ፡ እንዴት ፡ ነው ? ፶፰ ራሳችሁ ፡ ደግሞ ፡ ጽድቅን ፡ የማትፈርዱ ፡ ስለ ፶፱ ምን ፡ ነው ? ከባላጋራህ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ሹም ፡ ብትሄድ ÷ ወደ ፡ ዳኛ ፡ እንዳይጐትትህ ፡ ዳኛውም ፡ ለሎሌው ፡ አሳልፎ ፡ እንዳይሰጥህ ፡ ሎሌውም ፡ በወኅኒ ፡ እንዳይጥልህ ÷ ገና ፡ በመንገድ ፡ ሳለህ ፡ ከባላጋራህ ፡ እንድትታረቅ ፡ ትጋ ። እልሃለሁ ÷ የመጨረሻዋን ፡ ግማሽ ፡ ሳንቲም ፡ እስክትከፍል ፡ ድረስ ፡ ከዚያ ፡ ከቶ ፡ አትወጣም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡ ጲላጦስ ፡ ደማቸውን ፡ ከመሥዋዕታቸው ፡ ጋር ፡ ስላደባለቀው ፡ ስለ ፡ ገሊላ ፡ ሰዎች ፡ አወሩለት ። ፪ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦— እንዚህ ፡ የገሊላ ፡ ሰዎች ፡ ይህ ፡ ስለ ፡ ደረሰባቸው ፡ ከገሊላ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ፫ የሆኑ ፡ ይመስሉአችኋልን ? እላችኋለሁ ÷ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ ባትገቡ ፡ ሁላችሁ ፡ ፬ እንዲሁ ፡ ትጠፋላችሁ ። ወይስ ፡ በሰሊሆም ፡ ግንቡ ፡ የወደቀባቸውና ፡ የገደላቸው ፡ እነዚያ ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ በደለኞች ፡ ይመስሉአች ፭ ኋልን ? አይደለም ÷ እላችኋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ ባትገቡ ፡ ሁላችሁ ፡ እንደዚሁ ፡ ትጠፋላችሁ ።

፮ ይህንም ፡ ምሳሌ ፡ አለ ፦— ለአንድ ፡ ሰው ፡ በወይኑ ፡ አትክልት ፡ የተተከለች ፡ በለስ ፡ ነበረችው ÷ ፍሬም ፡ ሊፈልግባት ፡ መጥቶ ፡ ምንም ፡ አላገኘም ። ፯ የወይን ፡ አትክልት ፡ ሠራተኛውንም ፡ — እነሆ ÷ ከዚህች ፡ በለስ ፡ ፍሬ ፡ ልፈልግ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ እየመጣሁ ፡ ምንም ፡ አላገኘሁም ፤ ቍረጣት ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ደግሞ ፡ መሬቱን ፡ ታጐሳቍላለች ? አለው ። ፰ እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ ዙሪያዋን ፡ እስክኰተኵት ፡ ትላትና ፡ ፋንድያ ፡ እስካፈስላት ፡ ድረስ ፡ በዚች ፡ ዓመት ፡ ደግሞ ፡ ተዋት ። ፱ ወደ ፡ ፊትም ፡ ብታፈራ ÷ ደኅና ፡ ነው ፤ ያለዚያ ፡ ግን ፡ ትቈርጣታለህ ፡ አለው ።

፲ በሰንበትም ፡ በአንድ ፡ ምኵራብ ፡ ያስተምር ፡ ነበር ። ፲፩ እነሆም ÷ ከአሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ የድካም ፡ መንፈስ ፡ ያደረባት ፡ ሴት ፡ ነበረች ÷ እርስዋም ፡ ጐበጣ ፡ ነበረች ፡ ቀንታም ፡ ልትቆም ፡ ከቶ ፡ አልተቻላትም ። ፲፪ ኢየሱስም ፡ በያት ፡ ጊዜ ፡ ጠራትና ፡— አንቺ ፡ ሴት ÷ ከድካምሽ ፡ ተፈትተሻል ፡ አላት ÷ እጁንም ፡ ጫነባት ፤ ፲፫ ያን ፡ ጊዜም ፡ ቀጥ ፡ አለች ÷ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰገነች ። ፲፬ የምኵራብ ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ኢየሱስ ፡ በሰንበት ፡ ስለ ፡ ፈወሰ ፡ ተቈጥቶ ፡ መለሰና ፡ ሕዝቡን ፡— ሊሠራባቸው ፡ የሚገባ ፡ስድስት ፡ ቀኖች ፡ አሉ ፤ እንግዲህ ፡ በእነርሱ ፡ መጥታችሁ ፡ ተፈወሱ ፡ እንጂ ፡ በሰንበት ፡ አይደለም ፡ አለ ። ፲፭ ጌታም ፡ መልሶ ፡— እናንት ፡ ግብዞች ÷ ከእናንተ ፡ እያንዳንዱ ፡ በሰንበት ፡ በሬውን ፡ ወይስ ፡ አህያውን ፡ ከግርግሙ ፡ ፈትቶ ፡ ውኃ ፡ ሊያጠጣው ፡ ይወስደው ፡ የለምን ? ይህችም ፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ ሆና ፡ ከአሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ፲፮ ጀምሮ ፡ ሰይጣን ፡ ያሰራት ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ እስራት ፡ ልትፈታ ፡ አይገባምን ? አለው ። ፲፯ ይህንም ፡ ሲናገር ፡ ሳለ ፡ የተቃወሙት ፡ ሁሉ ፡ አፈሩ ፤ ከእርሱም ፡ በተደረገው ፡ ድንቅ ፡ ሁሉ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

፲፰ እርሱም ፡— የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ምን ፡ ትመስላለች ÷ በምንስ ፡ አስመስላታለሁ ? ፲፱ ሰው ፡ ወስዶ ፡ በአትክልቱ ፡ የጣላትን ፡ የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ትመስላለች ፤ አደገችም ፡ ታላቅ ፡ ዛፍም ፡ ሆነች ÷ የሰማይ ፡ ወፎችም ፡ በቅርንጫፎችዋ ፡ ሰፈሩ ፡ አለ ።

፳ ደግሞም ÷ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ በምን ፡ አስመስላታለሁ ? ፳፩ ሴት ፡ ወስዳ ፡ ሁሉ ፡ እስኪቦካ ፡ ድረስ ፡ በሦስት ፡ መስፈሪያ ፡ ዱቄት ፡ የሸሸገችውን ፡ እርሾ ፡ ትመስላለች ፡ አለ ።

፳፪ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሲሄድ ፡ ከተማዎችንና ፡ መንደሮችን ፡ እያስተማረ ፡ ያልፍ ፡ ነበር ።

፲፱ ። ፩ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፳፱ ። ፬—፲፫ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፴፱ ፡ ፴፯ ። ፲፫ ፡ ሚክ. ፯ ÷ ፯ ። ፲፬—፲፮ ፡ ማቴ. ፲፪ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፲፯ ፡ ፲፱ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፴፪ ፡ ፴፫ ።

፲፫ ። ፪ ፡ ዮሐ. ፱ ÷ ፪ ። ፯ ፡ ማቴ. ፳፭ ÷ ፲፱ ። ፱ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፲፱ ። ፲፩ ፡ ዘዕኡ. ፳ ÷ ፱ ። ፲፭ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፭ ። ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ማር. ፬ ÷ ፴—፴፪ ። ፳፭ ፡ ማቴ. ፯፫ ÷ ፴፫ ። ፳፰ ፡ ም. ፱ ÷ ፶፭ ።

፲፫፤ አንድ ፡ ሰውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ የሚድኑ ፡ ጥቂ
ቶች ፡ ናቸውን ? አለው ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡
፲፬፤ አላቸው ፡— በጠበበው ፡ በር ፡ ለመግባት ፡ ተጋ
ደሉ ፤ እላችኋለሁና ÷ ብዙዎች ፡ ሊገቡ ፡ ይፈ
፲፭፤ ልጋሉ ፡ አይችሉምም ። ባለቤቱ ፡ ተነሥቶ ፡
በሩን ፡ ከቄለፈ ፡ በኋላ ÷ እናንተ ፡ በውጭ ፡ ቆማ
ችሁ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ጌታ ፡ ሆይ ÷ ክፈትልን ፡
እያላችሁ ፡ በሩን ፡ ልታንኳኩ ፡ ትጀምራላችሁ ፡
እርሱም ፡ መልሶ ፡— ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆና
፲፮፤ ችሁ ፡ አላውቃችሁም ፡ ይላችኋል ። በዚያን ፡
ጊዜም ፡ — በፊትህ ፡ በላን ፡ ጠጣንም ፡ በአደባባ
ያችንም ፡ አስተማርህ ፡ ልትሉ ፡ ትጀምራላችሁ ፤
፲፯፤ እርሱም ፡— እላችኋለሁ ÷ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆና
ችሁ ፡ አላውቃችሁም ፤ ሁላችሁ ፡ ዓመፀኞች ÷
፲፰፤ ከእኔ ፡ ራቁ ፡ ይላችኋል ። አብርሃምንና ፡ ይስሐ
ቅን ፡ ያዕቆብንም ፡ ነቢያትንም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ መንግሥት ፡ ባያችሁ ፡ ጊዜ ÷ እናንተ ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ተጥላችሁ ፡ ስትቀሩ ÷ በዚያ ፡
፲፱፤ ልቅሶና ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨት ፡ ይሆናል ። ከምሥ
ራቅና ፡ ከምዕራብም ፡ ከሰሜንና ፡ ከደቡብም ፡
ይመጣሉ ÷ በእግዚአብሔርም ፡ መንግሥት ፡
፳፤ በማዕድ ፡ ይቀመጣሉ ። እነሆም ÷ ከኋለኞች ፡
ፊተኞች ፡ የሚሆኑ ፡ አሉ ÷ ከፊተኞችም ፡ ኋለ
ኞች ፡ የሚሆኑ ፡ አሉ ።
፳፩፤ በዚያን ፡ ሰዓት ፡ ከፈሪሳውያን ፡ አንዳንዱ ፡
ቀርበው ፡— ሄሮድስ ፡ ሊገድልህ ፡ ይወዳልና ፡
፳፪፤ ከዚህ ፡ ውጣና ፡ ሂድ ፡ አሉት ። እንዲህም ፡
አላቸው ፡— ሄዳችሁ ፡ ለዚያች ፡ ቀበሮ ፡— እነሆ ÷
ዛሬና ፡ ነገ ፡ አጋንንትን ፡ አወጣለሁ ፡ በሽተኞች
ንም ፡ እፈውሳለሁ ÷ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ እፈጸ
፳፫፤ ማለሁ ፡ በሉአት ። ዳሩ ፡ ግን ፡ ነቢይ ፡ ከኢየሩሳ
ሌም ፡ ውጭ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አይገባምና ፡ ዛሬና ፡
ነገ ፡ ከነገ ፡ በስቲያም ፡ ልሄድ ፡ ያስፈልገኛል ።
፳፬፤ ኢየሩሳሌም ÷ ኢየሩሳሌም ÷ ነቢያትን ፡ የምትገ
ድል ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ የተላኩትንም ፡ የምትወ
ግር ÷ ዶሮ ፡ ጫጩቶችዋን ፡ በክንፎችዋ ፡ በታች ፡
እንደምትሰበስብ ፡ ልጆችሽን ፡ እሰበስብ ፡ ዘንድ ፡
ስንት ፡ ጊዜ ፡ ወደድሁ ÷ እናንተም ፡ አልወደዳ
፳፭፤ ችሁም ። እነሆ ÷ ቤታችሁ ፡ የተፈታ ፡ ሆኖ ፡ ይቀ
ርላችኋል ። እላችኋለሁም ÷ በጌታ ፡ ስም ፡ የሚ
መጣ ፡ የተባረከ ፡ ነው ፡ እስክትሉ ፡ ድረስ ፡ ከእ
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታዩኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፤ በሰንበትም ፡ ከፈሪሳውያን ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡
አንዱ ፡ ቤት ፡ እንጀራ ፡ ሊበላ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እነ
፪፤ ርሱ ፡ ይጠባበቁት ፡ ነበር ። እነሆም ÷ ሆዱ ፡
፫፤ የተነፋ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ ነበረ ። ኢየሱስም ፡
መልሶ ፡— በሰንበት ፡ መፈወስ ፡ ተፈቅዶአልን ፡
ወይስ ፡ አልተፈቀደም ? ብሎ ፡ ለሕግ ፡ አዋቂ
ዎችና ፡ ለፈሪሳውያን ፡ ተናገረ ። እነርሱ ፡ ግን ፡ ፬፡
ዝም ፡ አሉ ። ይዞም ፡ ፈወሰውና ፡ አሰናበተው ።
፭፤ ከእናንተ ፡ አህያው ፡ ወይስ ፡ በሬው ፡ በጕድጓድ ፡ ፭፡
ቢወድቅ ፡ በሰንበት ፡ ወዲያው ፡ የማያወጣው ፡
ማን ፡ ነው ? አላቸው ። ስለዚህ ፡ ነገርም ፡ ሊመ ፮፡
ልሱለት ፡ አልተቻላቸውም ።
፯፤ የታደሙትንም ፡ የከበሬታ ፡ ስፍራ ፡ እንደ ፡ ፯፡
መረጡ ፡ ተመልክቶ ፡ ምሳሌ ፡ ነገራቸው ፡ እን
፰፤ ዲህ ፡ ሲል ፡— ማንም ፡ ለሰርግ ፡ ቢጠራህ ፡ በክ ፰፡
በሬታ ፡ ስፍራ ፡ አትቀመጥ ፤ ምናልባት ፡ ከአ
፱፤ ንተ ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ተጠርቶ ፡ ይሆናልና ፡
፲፤ አንተን ፡ እርሱንም ፡ የጠራ ፡ መጥቶ ፡— ለዚህ ፡ ፱፡
ስፍራ ፡ ተውለት ፡ ይልሃል ÷ በዚያን ፡ ጊዜም ፡
እያፈርህ ፡ በገቢተኛው ፡ ስፍራ ፡ ልትሆን ፡ ትጀ
ምራለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ በተጠራህ ፡ ጊዜ ÷ የጠ ፲፡
ራህ ፡ መጥቶ ፡— ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ላይ ፡
ውጣ ፡ እንዲልህ ÷ ሂደህ ፡ በገቢተኛው ፡ ስፍራ ፡
ተቀመጥ ፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በተ
ቀመጡት ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ክብር ፡ ይሆንልሃል ።
፲፩፤ ራሱን ፡ ከፍ ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ ይዋረዳልና ÷ ፲፩፡
ራሱንም ፡ የሚያዋርድ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፲፪፤ የጠራውንም ፡ ደግሞ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— ፲፪፡
ምሳ ፡ ወይም ፡ እራት ፡ ባደረግህ ፡ ጊዜ ÷ እነርሱ ፡
ደግሞ ፡ በተራቸው ፡ ምናልባት ፡ እንዳይጠሩህ ፡
ብድራትም ፡ እንዳይመልሱልህ ÷ ወዳጆችህንና ፡
ወንድሞችህን ፡ ዘመዶችህንም ፡ በለ ፡ ጠጎች ፡ ጎረ
ቤቶችህንም ፡ አትጥራ ። ነገር ፡ ግን ፡ ግብዣ ፡ ፲፫፡
ባደረግህ ፡ ጊዜ ፡ ድሆችንና ፡ ጕንድሾችን ፡ አን
ካሶችንም ፡ ዕውሮችንም ፡ ጥራ ፤ የሚመልሱት ፡ ፲፬፡
ብድራት ፡ የላቸውምና ፡ ብፁዕ ፡ ትሆናለህ ፡ በጻ
ድቃን ፡ ትንሣኤ ፡ ይመለስልሃልና ።
፲፭፤ ከተቀመጡትም ፡ አንዱ ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡— ፲፭፡
በእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ እንጀራ ፡ የሚ
በላ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ፡ አለው ። እርሱ ፡ ግን ፡ እን ፲፮፡
ዲህ ፡ አለው ፡— አንድ ፡ ሰው ፡ ታላቅ ፡ እራት ፡
አድርጎ ፡ ብዙዎችን ፡ ጠራ ፤ በእራትም ፡ ሰዓት ፡ ፲፯፡
የታደሙትን ፡ - አሁን ፡ ተዘጋጅቶአልና ፡ ኑ ፡
እንዲላቸው ፡ ባሪያውን ፡ ላከ ። ሁላቸውም ፡ ፲፰፡
በአንድነት ፡ ያመካኙ ፡ ጀመር ። የፊተኛው ፡—
መሬት ፡ ገዝቼአለሁ ፡ ወጥቼም ፡ ላየው ፡ በግድ ፡
ያስፈልገኛል ፤ ይቅር ፡ እንድትለኝ ፡ እለምንሃ
ለሁ ፡ አለው ። ሌላውም ፡— አምስት ፡ ጥምድ ፡ ፲፱፡
በሬዎች ፡ ገዝቼአለሁ ፡ ልፈትናቸውም ፡ እሄዳ
ለሁ ፤ ይቅር ፡ እንድትለኝ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለው ።
ሌላውም ፡— ሚስት ፡ አግብቼአለሁ ፡ ስለዚህም ፡ ፳፡
ልመጣ ፡ አልችልም ፡ አለው ። በሪያውም ፡ ፳፩፡
ደርሶ ፡ ይህን ፡ ለጌታው ፡ ነገረው ። በዚያን ፡
ጊዜ ፡ ባለቤቱ ፡ ተቆጥቶ ፡ ባሪያውን ፡— ወደ ፡

፲፫ ። ፳፫ ፡ ፳፬ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፲፫ ፡ ፲፬ ። ፳፭—፳፯ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ÷ ፲—፲፪ ። ፳፯ ፡ መዝ. ፯ ÷ ፯ ። ፳፰ ፡ ፳፱ ፡
ማቴ. ፳ ÷ ፲፭ ፡ ፲፪ ። ፳፱ ፡ ኢሳ. ፪÷፪ ፡ ፫ ። ፴ ፡ ማቴ. ፲፱ ÷ ፴ ። ፴፩ ፡ ፴፭ ፡ ማቴ. ፳፭ ÷ ፴፯—፴፱ ። ፴፭ ፡ መዝ.
፵፰ ÷ ፳፭ ፤ ፻፲፯÷፳፯ ፡ ሚክ. ፫ ÷ ፲፪ ።

፲፬ ። ፩—፯ ፡ ም. ፯ ÷ ፯—፲ ። ፭ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፲፭ ። ፯ ፡ ማቴ. ፳፫ ÷ ፯ ። ፲፭ ፡ ማቴ. ፳፫ ÷ ፲፪ ። ፲፯—፳፬ ፡ ማቴ. ፳፪ ÷
፪—፯ ፡ ፲ ።

ከተማ ፡ ጎዳናና ፡ ወደ ፡ ስላች ፡ ፈጥነህ ፡ ውጣ ፡ ድሆችንና ፡ ጕንድሾችን ፡ እንካሰችንና ፡ ዕውሮች
፳፪፡ ንም ፡ ወደዚህ ፡ አግባ ፡ አለው ። ባሪያውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ እንዳዘዝኸኝ ፡ ተደርጎአል ፥ ገናም ፡
፳፫፡ ስፍራ ፡ አለ ፡ አለው ። ጌታውም ፡ በሪያውን ፡— ቤቱ ፡ እንዲሞላ ፡ ወደ ፡ መንገድና ፡ ወደ ፡ ቅጥር ፡
፳፬፡ ውጣና ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ በላቸው ፤ እላችኋለሁና ፥ ከታደሙቱ ፡ ከእነዚያ ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡
፳፭፡ ስንኳ ፡ እራቴን ፡ አይቀምስም ፡ አለው ። ፦

ብዙም ፡ ሕዝብ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ፥
፳፮፡ ዘወር ፡ ብሎም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ማንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የሚመጣ ፡ ቢኖር ፡ አባቱንና ፡ እናቱን ፡ ሚስቱንም ፡ ልጆቹንም ፡ ወንድሞቹንም ፡ እኅቶቹንም ፡ የራሱን ፡ ሕይወት ፡ ስንኳ ፥ ሳይ
፳፯፡ ቀር ፡ በይጠላ ፥ ደቀ ፡ መዝሙሬ ፡ ሊሆን ፡ አይችልም ። ማንም ፡ መስቀሉን ፡ ተሸክሞ ፡ በኋላዬ ፡ የማይመጣ ፥ ደቀ ፡ መዝሙሬ ፡ ሊሆን ፡
፳፰፡ አይችልም ። ከእናንተ ፡ ግንብ ፡ ሊሠራ ፡ የሚወድ ፡ ለመደምደሚያ ፡ የሚበቃ ፡ ያለው ፡ እንደ ፡
፳፱፡ ሆነ ፡ አስቀድሞ ፡ ተቀምጦ ፡ ከሳራውን ፡ የማይቈጥር ፡ ማን ፡ ነው ? ያለዚያ ፡ መሠረቱን ፡
፴፡ ቢመሠርት ፥ ሊደመድመውም ፡ ቢያቅተው ፥ ያዩት ፡ ሁሉ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ ሊሠራ ፡ ጀምሮ ፡ ሊደመድመው ፡ አቃተው ፡ ብለው ፡ ሊዘብቱ
፴፩፡ በት ፡ ይጀምራሉ ። ወይም ፡ ሌላውን ፡ ንጉሥ ፡ በጦርነት ፡ ሊጋጠም ፡ የሚሄድ ፥ ከሁለት ፡ እልፍ ፡ ጋር ፡ የሚመጣበትን ፡ በእንድ ፡ እልፍ ፡ ሊገናኝ ፡
፴፪፡ የሚችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስቀድሞ ፡ ተቀምጦ ፡ የማያስብ ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ? ባይሆንስ ፡ ሌላው ፡ ገና ፡ ሩቅ ፡ ሳለ ፡ መልክተኞች ፡ ልከ ፡
፴፫፡ ዕርቅ ፡ ይለምናል ። እንግዲህ ፡ እንደዚሁ ፡ ማንም ፡ ከእናንተ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ የማይተው ፡ ደቀ ፡ መዝሙሬ ፡ ሊሆን ፡ አይችልም ።
፴፬፡ ጨው ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ጨው ፡ አልጫ ፡
፴፭፡ ቢሆን ፡ ግን ፡ በምን ፡ ይጣፈጣል ? ለምድር ፡ ቢሆን ፡ ለፍግ ፡ መቈለያም ፡ ቢሆን ፡ አይረባም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይጥሉታል ። የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡ ያለው ፡ ይስማ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ ቀራጮችና ፡ ኃጢአተኞችም ፡ ሁሉ ፡ ሊሰ
፪፡ ሙት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይቀርቡ ፡ ነበር ። ፈሪሳውያንና ፡ ጻፎችም ፡— ይህስ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ይቀበላል ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ይበላል ፡ ብለው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ አንጐራጐሩ ።
፫፡ ይህንም ፡ ምሳሌ ፡ ነገራቸው ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡—
፬፡ መቶ ፡ በግ ፡ ያለው ፡ ከእነርሱም ፡ አንዱ ፡ ቢጠፋ ፡ ዘጠና ፡ ዘጠኙን ፡ በበረሃ ፡ ትቶ ፡ የጠፋውን ፡ እስኪያገኘው ፡ ድረስ ፡ ሊፈልገው ፡ የማይሄድ ፡
፭፡ ከእናንተ ፡ ማን ፡ ነው ? በገኘውም ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡
፮፡ ብሎት ፡ በጫንቃው ፡ ይሸከመዋል ። ወደ ፡ ቤትም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ወዳጆቹንና ፡ ጐረቤቶቹን ፡ በአንድነት ፡ ጠርቶ ፡— የጠፋውን ፡ በጌን ፡ አግኝቼዋለሁና ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡
፯፡ ይላቸዋል ። እላችኋለሁ ፥ እንዲሁ ፡ ንስሐ ፡ ከማያስፈልጋቸው ፡ ከዘጠና ፡ ዘጠኝ ፡ ጻድቃን ፡ ይልቅ ፡ ንስሐ ፡ በሚገባ ፡ በአንድ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በሰማይ ፡ ደስታ ፡ ይሆናል ።
፰፡ ወይም ፡ አሥር ፡ ድሪም ፡ ያላት ፡ አንድ ፡ ድሪም ፡ ቢጠፋባት ፥ መብራት ፡ አብርታ ፡ ቤትዋንም ፡ ጠርጋ ፡ እስክታገኘው ፡ ድረስ ፡ አጥብቃ ፡ የማትፈልግ ፡ ሴት ፡ ማን ፡ ናት ? በገኘችውም ፡ ጊዜ ፡
፱፡ ወዳጆችዋንና ፡ ጐረቤቶችዋን ፡ በአንድነት ፡ ጠርታ ፡— የጠፋውን ፡ ድሪሜን ፡ አግኝቼዋለሁና ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ትላቸዋለች ።
፲፡ እላችኋለሁ ፥ እንዲሁ ፡ ንስሐ ፡ በሚገባ ፡ በአንድ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ ፊት ፡ ደስታ ፡ ይሆናል ።
፲፩፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— አንድ ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡
፲፪፡ ልጆች ፡ ነበሩት ። ከእነርሱም ፡ ታናሹ ፡ አባቱን ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥ ከገንዘብህ ፡ የሚደርሰኝን ፡ ክፍል ፡ ስጠኝ ፡ አለው ። ገንዘቡንም ፡ አካፈላቸው ። ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ታናሹ ፡ ልጅ ፡
፲፫፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ አገር ፡ ሄደ ፥ ከዚያም ፡ እያባከነ ፡ ገንዘቡን ፡ በተነ ።
፲፬፡ ሁሉንም ፡ ከከሰረ ፡ በኋላ ፡ በዚያች ፡ አገር ፡ ጽኑ ፡ ራብ ፡ ሆነ ፥ እርሱም ፡ ይጨነቅ ፡ ጀመር ።
፲፭፡ ሄዶም ፡ ከዚያች ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ ተዳበለ ፥ እርሱም ፡ እሪያ ፡ ሊያሰማራ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ሰደደው ። እሪያዎችም ፡ ከሚበሉት ፡ አሰር ፡ ሊጠግብ ፡ ይመኝ ፡ ነበር ፥ የሚሰጠውም ፡ አልነበረም ።
፲፮፡ ወደ ፡ ልቡም ፡ ተመልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እንጀራ ፡ የሚተርፋቸው ፡ የአባቴ ፡ ሞያተኞች ፡ ስንት ፡ ናቸው ? እኔ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ በራብ ፡ እጠፋለሁ ። ተነሥቼም ፡ ወደ ፡ አባቴ ፡ እሄዳለሁና ፡—
፲፰፡ አባቴ ፡ ሆይ ፥ በሰማይና ፡ በፊትህ ፡ በደልሁ ፥ ወደ ፡ ፊትም ፡ ልጅህ ፡ ልባል ፡ አይገባኝም ፤
፲፱፡ ከሞያተኞችህ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ አድርገኝ ፡ እለዋለሁ ። ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ መጣ ። እር
፳፡ ሱም ፡ ገና ፡ ሩቅ ፡ ሳለ ፡ አባቱ ፡ አየውና ፡ አዘነለት ፥ ሮጦም ፡ አንገቱን ፡ አቀፈውና ፡ ሳመው ።
፳፩፡ ልጁም ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥ በሰማይና ፡ በፊትህ ፡ በደልሁ ፥ ወደ ፡ ፊትም ፡ ልጅህ ፡ ልባል ፡ አይገባኝም ፡ አለው ። አባቱ ፡ ግን ፡ ባሪያዎቹን ፡
፳፪፡ አለ ፡— ፈጥናችሁ ፡ ከሁሉ ፡ የተሻለ ፡ ልብስ ፡ አምጡና ፡ አልብሱት ፥ ለእጁ ፡ ቀለበት ፡ ለእግሩም ፡ ጫማ ፡ ስጡ ፤ የሰባውን ፡ ፈሪዳ ፡ አምጥታችሁ ፡ እረዱት ፥ እንብላም ፡ ደስም ፡ ይበለን ፤
፳፫፡ ይህ ፡ ልጄ ፡ ሞቶ ፡ ነበርና ፡ ደግሞም ፡ ሕያው ፡ ሆኖአል ፤ ጠፍቶም ፡ ነበር ፡ ተገኝቶአልም ።
፳፬፡ ደስም ፡ ይላቸው ፡ ጀመር ።
፳፭፡ ታላቁ ፡ ልጁ ፡ በእርሻ ፡ ነበረ ፤ መጥቶም ፡

፲፬ ። ፷፬ ፡ ማቴ· ፳፭ ÷ ፵፫ ። ፷፭ ፡ ፷፯ ፡ ም· ፱ ÷ ፷፫ ፡ ማቴ· ፲ ÷ ፴፯ ፡ ፵፰ ። ፴፫ ፡ ም· ፲፯ ÷ ፷፯ ፡ ማቴ· ፲፫ ፡ ፵፱ ። ፴፬ ፡ ማቴ· ፭ ÷ ፲፫ ፡ ማር· ፱ ÷ ፶ ።
፲፭ ። ፩—፯ ፡ ማቴ· ፲፰ ÷ ፲፱—፲፬ ። ፩ ፡ ሕዝ· ፴፬ ÷ ፮ ፡ ፲፭ ። ፫ ፡ ሕዝ· ፴፫ ÷ ፲፭ ።

ወደ ፡ ቤት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ የመሰንቆና ፡ የዘ
፵፮፡ ፈን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ፤ ከብላቴናዎችም ፡ አንዱን ፡
ጠርቶ ፡— ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቀ ።
፵፯፡ እርሱም ፡— ወንድምህ ፡ መጥቶአልና ፡ በደኅና ፡
ስላገኘው ፡ አባትህ ፡ የሰባውን ፡ ፊሪዳ ፡ አረደለት ፡
፵፰፡ አለው ። ተቈጣም ፡ ሊገባም ፡ አልወደደም ፡
፵፱፡ አባቱም ፡ ወጥቶ ፡ ለመነው ። እርሱ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡
አባቱን ፡— እነሆ ÷ ይህን ፡ ያህል ፡ ዓመት ፡ እንደ ፡
ባሪያ ፡ ተገዝቼልሃለሁ ፡ ከት'እዛገዛህም ፡ ከቶ ፡
አልተላለፍሁም ፡ ለእኔም ፡ ከወዳጆቼ ፡ ጋር ፡
ደስ ፡ እንዲለኝ ፡ አንድ ፡ ጥቦት ፡ ስንኳ ፡ አልሰጠ
፴፡ ኸኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ገንዘብህን ፡ ከጋለሞቶች ፡
ጋር ፡ በልቶ ፡ ይህ ፡ ልጅህ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ÷ የሰ
፴፩፡ ባውን ፡ ፊሪዳ ፡ አረደህለት ፡ አለው ። እርሱ ፡
ግን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
፴፪፡ ነህ ÷ ለእኔም ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ የአንተ ፡ ነው ፤ ዳሩ ፡
ግን ፡ ይህ ፡ ወንድምህ ፡ ሞቶ ፡ ነበረ ፡ ሕያው ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ ጠፍቶም ፡ ነበር ፡ ስለ ፡ ተገኘ ፡ ደስ ፡
እንዲለን ፡ ፍሥሐም ፡ እንድናደርግ ፡ ይገባናል ፡
አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ደግሞም ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— መጋቢ ፡ የነበረው ፡ አንድ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡
ሰው ፡ ነበረ ÷ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡
፪፡ ያለህን ፡ ይበትናል ፡ ብለው ፡ ከሰሱት ። ጠር
ቶም ፡— ይህ ፡ የምሰማብህ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ወደ ፡ ፊት ፡ ለእኔ ፡ መጋቢ ፡ ልትሆን ፡ አትች
ልምና ፡ የመጋቢነትህን ፡ ሂሳብ ፡ አስረክበኝ ፡
፫፡ አለው ። መጋቢውም ፡ በልቡ ፡— ጌታዬ ፡ መጋ
ቢነቱን ፡ ከእኔ ፡ ይወስዳልና ፡ ምን ፡ ላድርግ ?
ለመቈፈር ፡ ኀይል ፡ የለኝም ÷ መለመንም ፡ አፍ
፬፡ ራለሁ ። ከመጋቢነቱ ፡ ብሻር ፡ በቤታቸው ፡ እን
ዲቀበሉኝ ፡ የማደርገውን ፡ አውቃለሁ ፡ አለ ።
፭፡ የጌታውንም ፡ ባለ ፡ ዕዳዎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡
ጠርቶ ፡ የፊተኛውን ፡— ለጌታዬ ፡ ምን ፡ ያህል ፡
፮፡ ዕዳ ፡ አለብህ ? አለው ። እርሱም ፡— መቶ ፡
ማድጋ ፡ ዘይት ፡ አለ ። ደብዳቤህን ፡ እንካ ፡ ፈጥ
ነህም ፡ ተቀምጠህ ፡ አምሳ ፡ ብለህ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
፯፡ በኋላም ፡ ሌላውን ፡— አንተስ ፡ ስንት ፡ ዕዳ ፡
አለብህ ? አለው ። እርሱም ፡— መቶ ፡ ጫን ፡
ስንዴ ፡ አለ ። ደብዳቤህን ፡ እንካ ፡ ሰማንያ ፡ ብለ
፰፡ ህም ፡ ጻፍ ፡ አለው ። ጌታውም ፡ ዓመፀኛውን ፡
መጋቢ ፡ በልባምነት ፡ ስላደረገ ፡ አመሰገነው ፤
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ልጆች ፡ ለትውልዳቸው ፡ ከብ
ርሃን ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ልባሞች ፡ ናቸውና ።
፱፡ እኔም ፡ እላችኋለሁ ÷ የዓመፃ ፡ ገንዘብ ፡ ሲያልቅ ፡
በዘላለም ፡ ቤቶች ፡ እንዲቀበሉአችሁ ÷ በእርሱ ፡
ወዳጆችን ፡ ለራሳችሁ ፡ አድርጉ ።
፲፡ ከሁሉ ፡ በሚያንስ ፡ የታመነ ፡ በብዙ ፡ ደግሞ ፡
የታመነ ፡ ነው ÷ ከሁሉ ፡ በሚያንስም ፡ የሚያ
፲፩፡ ምፅ ፡ በብዙ ፡ ደግሞ ፡ ዓመፀኛ ፡ ነው ። እንግዲ
ያስ ፡ በዓመፃ ፡ ገንዘብ ፡ ካልታመናችሁ ÷ እውነ
ተኛውን ፡ ገንዘብ ፡ ማን ፡ አደራ ፡ ይሰጣችኋል ?
፲፪፡ በሌላ ፡ ሰው ፡ ገንዘብም ፡ ካልታመናችሁ ÷ የእ
፲፫፡ ናንተን ፡ ማን ፡ ይሰጣችኋል ? ለሁለት ፡ ጌቶች ፡
መገዛት ፡ የሚቻለው ፡ ባሪያ ፡ ማንም ፡ የለም ፡
ወይም ፡ አንዱን ፡ ይጠላልና ፡ ሁለተኛውንም ፡
ይወዳል ÷ ወይም ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ይጠጋል ፡ ሁለ
ተኛውንም ፡ ያንቃል ። ለእግዚአብሔርና ፡
ለገንዘብ ፡ መገዛት ፡ አትችሉም ።
፲፬፡ ገንዘብንም ፡ የሚወዱ ፡ ፈሪሳውያን ፡ ይህን ፡
፲፭፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ያፌዙበት ፡ ነበር ። እንዲ
ህም ፡ አላቸው ፡— ራሳችሁን ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ የም
ታጸድቁ ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ልባችሁን ፡ ያውቃል ፤ በሰው ፡ ዘንድ ፡
የከበረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርኩሰት ፡ ነውና ።
፲፮፡ ሕግና ፡ ነቢያት ፡ እስከ ፡ ዮሐንስ ፡ ነበሩ ፡ ከዚያ ፡
ጀምሮ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ይሰበ
ካል ፤ ሁሉም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ በኀይል ፡ ይገቡ
ባታል ። ነገር ፡ ግን ፡ ከሕግ ፡ አንዲት ፡ ነጥብ ፡
፲፯፡ ከምትወድቅ ፡ ሰማይና ፡ ምድር ፡ ሊያልፍ ፡ ይቀ
ላል ።
፲፰፡ ሚስቱንም ፡ የሚፈታ ፡ ሁሉ ፡ ሌላይቱንም ፡
የሚያገባ ፡ ያመነዝራል ÷ ከባልዋም ፡ የተፈታ
ችውን ፡ የሚያገባ ፡ ያመነዝራል ።
፲፱፡ ቀይ ፡ ልብስና ፡ ቀጭን ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ የለ
በሰ ፡ አንድ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ሰው ፡ ነበረ ÷ ዕለት ፡
ዕለትም ፡ እየተመቸው ፡ በደስታ ፡ ይኖር ፡ ነበር ።
፳፡ አልዓዛርም ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ድሀ ፡ በቀኑስ ፡
፳፩፡ ተወርሶ ፡ በደጁ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ÷ ከባለ ፡ ጠጋ
ውም ፡ ማዕድ ፡ ከሚወድቀው ፡ ፍርፋሪ ፡ ሊጠ
ግብ ፡ ይመኝ ፡ ነበር ፡ ውሾች ፡ እንኳ ፡ መጥተው ፡
ቍስሎቹን ፡ ይልሱ ፡ ነበር ። ድሀውም ፡ ሞተ ÷
፳፪፡ መላእክትም ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ እቅፍ ፡ ወሰ
ዱት ፡ ባለ ፡ ጠጋውም ፡ ደግሞ ፡ ሞተና ፡ ተቀበረ ።
፳፫፡ በሲኦልም ፡ በሥቃይ ፡ ሳለ ፡ አሻቅቦ ፡ አብርሃ
ምን ፡ በሩቅ ፡ አየ ፡ አልዓዛርንም ፡ በእቅፉ ።
፳፬፡ እርሱም ፡ እየጮኸ ፡— አብርሃም ፡ አባት ፡ ሆይ ÷
ማረኝ ÷ በዚህ ፡ ነበልባል ፡ እሣቀያለሁና ፡ የጣ
ቱን ፡ ጫፍ ፡ በውኃ ፡ ነክሮ ፡ መላሴን ፡ እንዲያ
፳፭፡ በርድልኝ ፡ አልዓዛርን ፡ ስደድልኝ ፡ አለ ። አብ
ርሃም ፡ ግን ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ በሕይወ
ትህ ፡ ሳለህ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ተቀበልህ ፡ አስብ ፡
አልዓዛርም ፡ እንዲሁ ፡ ክፉ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ እርሱ ፡
፳፮፡ በዚህ ፡ ይጸናናል ፡ አንተም ፡ ትሣቀያለህ ። ከዚ
ህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ከዚህ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ሊያ
ልፉ ፡ የሚፈልጉ ፡ እንዳይችሉ ÷ ወዳያ ፡ ያሉ ፡
ደግሞ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ እንዳይሻገሩ ፡ በእኛና ፡ በእና
ንተ ፡ መካከል ፡ ታላቅ ፡ ገደል ፡ ተደርጎአል ፡ አለ ።
፳፯፡ እርሱም ፡— እንኪያስ ÷ አባት ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡
አባቴ ፡ ቤት ፡ እንድትሰደው ፡ እለምንሃለሁ ፡
፳፰፡ አምስት ፡ ወንድሞች ፡ አሉኝና ፤ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡
ወደዚህ ፡ ሥቃይ ፡ ስፍራ ፡ እንዳይመጡ ፡ ይመስ

፲፮ ። ፮ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፴፮ ። ፱ ፡ ማቴ. ፲፱ ÷ ፳፭ ። ፲ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፲፮ ። ፲፫ ፡ ማቴ. ፮ ÷ ፳፬ ። ፲፮ ፡ ም. ፲፮ ፡ ፱ ። ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፩ ÷ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ፲፯ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፰ ። ፲፰ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፴፪ ።

፳፱፡ ክርላቸው ፡ አለ ። አብርሃም ፡ ግን ፡— ሙሴና ፡ ነቢያት ፡ አሉአቸው ፤ እነርሱን ፡ ይስሙ ፡ አለው ።
፴፡ እርሱም ፡— አይደለም ፥ አብርሃም ፡ አባት ፡ ሆይ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ከሙታን ፡ አንዱ ፡ ቢሄድላቸው ፡
፴፩፡ ንስሐ ፡ ይገባሉ ፡ አለ ። ሙሴንና ፡ ነቢያትንም ፡ የማይሰሙ ፡ ከሆነ ፥ ከሙታንም ፡ እንኳ ፡ አንድ ፡ ቢነሣ ፡ አያምኑም ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— መሰ
፪፡ ናክል ፡ ግድ ፡ ሳይመጣ ፡ አይቀርም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ መሰናክሉን ፡ ለሚያመጣው ፡ ወዮለት ፤ ከእነ
ዚህ ፡ ከታናናሾች ፡ አንዱን ፡ ከማሰናክል ፡ ይልቅ ፡ የወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ በአንገቱ ፡ ታስሮ ፡ ወደ ፡
፫፡ ባሕር ፡ ቢጣል ፡ ይጠቅመው ፡ ነበር ። ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ። ወንድምህ ፡ ቢበድልህ ፡ ገሥጸው ፥
፬፡ ቢጸጸትም ፡ ይቅር ፡ በለው ። በቀንም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ እንኳ ፡ ቢበድልህ ፡ በቀንም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡— ተጸጸትሁ ፡ እያለ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ቢመ
፭፡ ለስ ፥ ይቅር ፡ በለው ።
፮፡ ሐዋርያትም ፡ ጌታን ፡— እምነት ፡ ጨምርልን ፡
፯፡ አሉት ። ጌታም ፡ አለ ፡— የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ የሚያህል ፡ እምነት ፡ ቢኖራችሁ ፥ ይህን ፡ ሾላ ፡— ተነቅለህ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ተተከል ፡ ብትሉት ፥ ይታዘዝላችሁ ፡ ነበር ።
፰፡ ከእናንተም ፡ የሚያርስ ፡ ወይም ፡ ከብትን ፡ የሚጠብቅ ፡ ባሪያ ፡ ያለው ፥ ከእርሻ ፡ ሲመለስ ፡— ወዲያው ፡ ቅረብና ፡ በማዕድ ፡ ተቀመጥ ፡ የሚ
፱፡ ለው ፡ ማን ፡ ነው ? የምበላውን ፡ እራቴን ፡ አሰናዳልኝ ፥ እስክበላና ፡ እስክጠጣ ፡ ድረስ ፡ ታጥቀህ ፡ አገልግለኝ ፥ በኋላም ፡ አንተ ፡ ብላና ፡ ጠጣ ፡ የሚ
፲፡ ለው ፡ አይደለምን ? ያንን ፡ ባሪያ ፡ ያዘዘውን ፡ ስላደረገ ፡ ያመሰግነዋልን ? እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ የታዘዛችሁትን ፡ ሁሉ ፡ በደረጋችሁ ፡ ጊዜ ፡ — የማንጠቅም ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፥ ልናደ
፲፩፡ ርገው ፡ የሚገባንን ፡ አድርገናል ፡ በሉ ።
፲፪፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሲሄድ ፡ በገሊላና ፡ በሰ
፲፫፡ ማርያ ፡ መካከል ፡ አለፈ ። ወደ ፡ አንዲት ፡ መን
፲፬፡ ደርም ፡ ሲገባ ፡ በሩቅ ፡ የቆሙት ፡ አሥር ፡ ለም
፲፭፡ ጻሞች ፡ ተገናኙት ፤ እነርሱም ፡ እየጮኹ ፡—
፲፮፡ ኢየሱስ ፡ ሆይ ፥ አቤቱ ፥ ማረን ፡ አሉ ። እይ
፲፯፡ ቶም ፡— ሂዱ ፥ ራሳችሁን ፡ ለካህናት ፡ አሳዩ ፡ አላ
፲፰፡ ቸው ። እነሆም ፥ ሲሄዱ ፡ ነጹ ። ከእነርሱም ፡ አንዱ ፡ እንደ ፡ ተፈወሰ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያከበረ ፡ ተመለሰ ፥
፲፱፡ እያመሰገነውም ፡ በእግሩ ፡ ፊት ፡ በግንባሩ ፡
፳፡ ወደቀ ፡ እርሱም ፡ ሳምራዊ ፡ ነበረ ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— አሥሩ ፡ አልነጹምን ? ዘጠኙስ ፡ ወዴት ፡ አሉ ? ከዚህ ፡ ከልዩ ፡ ወገን ፡ በቀር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሊያከብሩ ፡ የተመለሱ ፡ አል
፳፩፡ ተገኙም ፡ አለ ። እርሱንም ፡— ተነሣና ፡ ሂድ ፡ እምነትህ ፡ አድኖሃል ፡ አለው ።
፳፪፡ ፈሪሳውያንም ፡— የእግዚአብሔር ፡ መንግ
ሥት ፡ መቼ ፡ ትመጣለች ፡ ብለው ፡ ቢጠይቁት ፥ መልሶ ፡— የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ በመ
፳፫፡ ጠበቅ ፡ አትመጣም ፡ ደግሞም ፡— እንኋት ፡ በዚህ ፡ ወይም ፡— እንኋት ፡ በዚያ ፡ አይሉአ
፳፬፡ ትም ። እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ በመካከላችሁ ፡ ናትና ፡ አላቸው ።
፳፭፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ከሰው ፡ ልጅ ፡ ቀኖች ፡ አንዱን ፡ ልታዩ ፡ የምት
፳፮፡ መኙበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፡ አታዩትምም ።
፳፯፡ እነርሱም ፡— እነሆ ፡ በዚህ ፥ ወይም ፡— እነሆ ፡ በዚያ ፡ ይሉአችኋል ። አትሂዱ ፡ አትከተሉአ
፳፰፡ ቸውም ። መብረቅ ፡ በርቆ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከአንድ ፡ አገር ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ እንደሚያበራ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ በቀኑ ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። አስቀድሞ ፡ ግን ፡
፳፱፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ እንዲቀበል ፡ ከዚህም ፡ ትውልድ ፡ እንዲጣል ፡ ይገባዋል ። በኖኅ ፡ ዘመንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ በሰው ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። ኖኅ ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ እስከ ፡ ገባበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፥ ይበሉና ፡ ይጠጡ ፡ ያገቡና ፡ ይጋ
፴፡ ቡም ፡ ነበር ፤ የጥፋት ፡ ውኃም ፡ መጣ ፡ ሁሉንም ፡ አጠፋ ። እንዲሁ ፡ በሎጥ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤ ይበሉ ፡ ይጠጡም ፡ ይገዙም ፡ ይሸጡም ፡ ይተ
፴፩፡ ክሉም ፡ ቤትም ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፤ ሎጥ ፡ ከሰዶም ፡ በወጣበት ፡ ቀን ፡ ግን ፡ ከሰማይ ፡ እሳትና ፡ ዲን ፡ ዘነበ ፡ ሁሉንም ፡ አጠፋ ። የሰው ፡ ልጅ ፡ በሚ
፴፪፡ ገለጥበት ፡ ቀን ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። በዚያም ፡
፴፫፡ ቀን ፡ በሰገነት ፡ ያለ ፡ በቤቱ ፡ ያለውን ፡ ዕቃ ፡ ሊወ
ስድ ፡ አይውረድ ፥ እንዲሁም ፡ በእርሻ ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ አይመለስ ። የሎጥን ፡ ሚስት ፡
፴፬፡ አስቡአት ። ነፍሱን ፡ ሊያድን ፡ የሚፈልግ ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋታል ፥ ነፍሱንም ፡ የሚያጠፋ ፡ ሁሉ ፡
፴፭፡ በሕይወት ፡ ይጠብቃታል ። እላችኋለሁ ፥ በዚ
ያች ፡ ሌሊት ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ በአንድ ፡ አልጋ ፡ ይሆናሉ ፤ አንዱ ፡ ይወሰዳል ፡ ሁለተኛውም ፡
፴፮፡ ይቀራል ። ሁለት ፡ ሴቶች ፡ በአንድ ፡ ወፍጮ ፡ ይፈጫሉ ፤ አንዲቱ ፡ ትወሰዳለች ፡ ሁለተኛይ
፴፯፡ ቱም ፡ ትቀራለች ። ሁለት ፡ ሰዎች ፡ በእርሻ ፡ ይሆናሉ ፤ አንዱ ፡ ይወሰዳል ፡ ሁለተኛውም ፡ ይቀራል ። መልሰውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ ወዴት ፡ ነው ? አሉት ። እርሱም ፡— ሥጋ ፡ ወዳለበት ፡ በዚያ ፡ አሞራዎች ፡ ይሰበሰባሉ ፡ አላቸው ።

፲፯ ። ፳፱፡ ኢሳ. ፵ ፥ ፳ ፡ ዮሐ. ፭ ፡ ፴፱ ። ፴፩፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፲፩—፲፭ ፡ ዮሐ. ፲፪ ፥ ፲ ፡ ፲፭ ።

፲፯ ። ፩ ፡ ፪ ፡ ማቴ. ፲፰ ፥ ፮ ፡ ፯ ። ፫ ፡ ዘሌዋ. ፲፱ ፥ ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፰ ፥ ፲፭ ። ፮ ፡ ማቴ. ፲፯ ፥ ፳ ። ፲፬ ፡ ዘሌዋ. ፲፫ ፥ ፵፭ ፡ ፵፮ ። ፲፱ ፡ ዘሌዋ. ፲፱ ፥ ፱ ። ፳፪ ፡ ም. ፯ ፥ ፱ ። ፳፭ ፡ ም. ፲፱ ፥ ፲፭ ። ፳፰ ፡ ም. ፲ ፥ ፱ ፡ ፲፭ ፥ ፳ ። ፳፰ ፡ ም. ፳፭ ፥ ፳ ፡ ማቴ. ፳፱ ፥ ፳፫ ። ፳፱ ፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፳፯ ። ፳፭ ፡ ማቴ. ፲፯ ፥ ፳፭ ። ፳፮ ፡ ፳፯ ፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፴፯—፴፱ ፡ ዘፍጥ. ፯ ፥ ፯—፯ ፥ ፳፫ ። ፳፱ ፡ ዘፍጥ. ፲፱ ፥ ፲፯ ፡ ፳፬ ። ፴፩ ፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፴፫ ፡ ዘፍጥ. ፲፱ ፥ ፳፮ ። ፴፬ ፡ ም. ፱ ፥ ፳፭ ። ፴፮ ፡ ፴፯ ፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፵ ፡ ፵፩ ። ፴፯ ፡ ኢዮብ ፴፱ ፥ ፴ ፡ ማቴ. ፳፬ ፥ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ሳይታክቱም ፡ ዘወትር ፡ ሊጸልዩ ፡ እንዲገባ
፪ ቸው ፡ የሚል ፡ ምሳሌን ፡ ነገራቸው ፦ እንዲህ ፡
ሲል ፡— በአንዲት ፡ ከተማ ፡ እግዚአብሔርን
የማይፈራ ፡ ሰውንም ፡ የማያፍር ፡ አንድ ፡ ዳኛ
፫ ነበረ ። በዚያችም ፡ ከተማ ፡ አንዲት ፡ መበለት ፡
ነበረች ፦ ወደ ፡ እርሱም ፡ እየመጣች ፡— ከባላጋ
፬ ራዬ ፡ ፍረድልኝ ፡ ትለው ፡ ነበር ። አያሌ ፡ ቀንም ፡
አልወደደም ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ በልቡ ፡—
ምንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባልፈራ ፡ ሰውንም ፡
፭ ባላፍር ፦ ይህች ፡ መበለት ፡ ስለምታደክመኝ ፡
ሁልጊዜም ፡ እየመጣች ፡ እንዳታውክኝ ፡ እፈር
፮ ድላታለሁ ፡ አለ ። ጌታም ፡ አለ ፡— ዓመፀኛው ፡
፯ ዳኛ ፡ ያለውን ፡ ስሙ ። እግዚአብሔር ፡ እንኪ
ያስ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚጮኹ ፡
ለሚታገሣቸውም ፡ ምርጦቹ ፡ አይፈርድላቸው
፰ ምን ? እላችኋለሁ ፦ ፈጥኖ ፡ ይፈርድላቸዋል ።
ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በም
ድር ፡ እምነትን ፡ ያገኝ ፡ ይሆንን ?
፱ ጻድቃን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በራሳቸው ፡ ለሚታ
መኩና ፡ ሌሎቹን ፡ ሁሉ ፡ በጣም ፡ ለሚንቁ ፡ ይህን ፡
፲ ምሳሌ ፡ ነገራቸው ፦ እንዲህ ፡ ሲል ፡— ሁለት ፡
ሰዎች ፡ ሊጸልዩ ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ወጡ ፦ አንዱ ፡
፲፩ ፈሪሳዊ ፡ ሁለተኛውም ፡ ቀራጭ ። ፈሪሳዊው ፡
ቆሞ ፡ በልቡ ፡ ይህን ፡ ሲጸልይ ፡— እግዚአብሔር ፡
ሆይ ፦ እንደ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፦ ቀማኞችና ፡
ዓመፀኞች ፡ አመንዝሮችም ፦ ወይም ፡ እንደዚህ ፡
፲፪ ቀራጭ ፡ ስላልሆንሁ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤ በየሳ
ምንቱ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ እጦማለሁ ፦ ከማገኘውም ፡
፲፫ ሁሉ ፡ አሥራት ፡ አወጣለሁ ፡ አለ ። ቀራጩ ፡
ግን ፡ በሩቅ ፡ ቆሞ ፡ ዓይኖቹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡
ሊያነሣ ፡ እንኳ ፡ አልወደደም ፦ ነገር ፡ ግን ፡—
አምላክ ፡ ሆይ ፦ እኔን ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ማረኝ ፡
፲፬ እያለ ፡ ደረቱን ፡ ይደቃ ፡ ነበር ። እላችኋለሁ ፦
ከዚያ ፡ ይልቅ ፡ ይህ ፡ ጻድቅ ፡ ሆኖ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡
ተመለሰ ፤ ራሱን ፡ ከፍ ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡
ይዋረዳልና ፦ ራሱን ፡ ግን ፡ የሚያዋርድ ፡ ከፍ ፡
ይላል ።
፲፭ እንዲዳስሳቸውም ፡ ሕፃናትን ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ አመጡ ፤ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ አይ
፲፮ ተው ፡ ገሠጹአቸው ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡ ሕፃና
ትን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡— ሕፃናት ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ተዉአቸው ፡ አትከልክ
ሉአቸውም ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡
፲፯ እንደ ፡ እነዚህ ፡ ላሉት ፡ ናትና ። እውነት ፡ እላች
ኋለሁ ፦ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ እንደ ፡
ሕፃን ፡ የማይቀበላት ፡ ሁሉ ፡ ከቶ ፡ አይገባበትም ፡
አለ ።
፲፰ ከአለቆችም ፡ አንዱ ፡— ቸር ፡ መምህር ፦ የዘ
ላለምን ፡ ሕይወት ፡ እንድወርስ ፡ ምን ፡ ላድርግ ?
፲፱ ብሎ ፡ ጠየቀው ። ኢየሱስም ፡— ስለ ፡ ምን ፡
ቸር ፡ ትለኛለህ ? ከአንዱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
፳ በቀር ፡ ቸር ፡ ማንም ፡ የለም ። ትእዛዛቱን ፡
ታውቃለህ ፦ አታመንዝር ፦ አትግደል ፦ አትስ
ረቅ ፦ በሐሰት ፡ አትመስክር ፦ አባትህንና ፡ እና
ትህን ፡ አክብር ፡ አለው ። እርሱም ፡— ይህን ፡
፳፩ ሁሉ ፡ ከሕፃንነቴ ፡ ጀምሬ ፡ ጠብቄአለሁ ፡ አለ ።
ኢየሱስም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡— አንዲት ፡ ገና ፡
፳፪ ቀርታሃለች ፤ ያለህን ፡ ሁሉ ፡ ሽጠህ ፡ ለድሆች ፡
ስጥ ፦ በሰማይም ፡ መዝገብ ፡ ታገኛለህ ፦ መጥ
ተህም ፡ ተከተለኝ ፡ አለው ። እርሱ ፡ ግን ፡
፳፫ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ እጅግ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ነበርና ፡ ብዙ ፡
አዘነ ። ኢየሱስም ፡ ብዙ ፡ እንዳዘነ ፡ አይቶ ፡—
፳፬ ገንዘብ ፡ ላላቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መን
ግሥት ፡ መግባት ፡ እንዴት ፡ ጭንቅ ፡ ይሆናል ።
፳፭ በለ ፡ ጠጋ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡
ከሚገባ ፡ ይልቅ ፡ ግመል ፡ በመርፌ ፡ ቀዳዳ ፡ ሊገባ ፡
ይቀላል ፡ አለ ። የሰሙትም ፡— እንግዲህ ፡ ማን ፡
፳፮ ሊድን ፡ ይችላል ? አሉ ። እርሱ ፡ ግን ፡— በሰው ፡
፳፯ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ይቻ
ላል ፡ አለ ። ጴጥሮስም ፡— እነሆ ፦ እኛ ፡ ሁሉን ፡
፳፰ ትተን ፡ ተከተልንህ ፡ አለ ። እርሱም ፡— እውነት ፡
እላችኋለሁ ፦ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡
ቤትን ፡ ወይም ፡ ወላጆችን ፡ ወይም ፡ ወንድሞ
፳፱ ችን ፡ ወይም ፡ ሚስትን ፡ ወይም ፡ ልጆችን ፡
የተወ ፦ በዚህ ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ እጥፍ ፡ በሚመ
፴ ጣውም ፡ ዓለም ፡ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ የማይ
ቀበል ፡ ማንም ፡ የለም ፡ አላቸው ።
፴፩ አሥራ ፡ ሁለቱንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አቅርቦ ፡
እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እነሆ ፦ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
እንወጣለን ፦ ስለ ፡ ሰው ፡ ልጅም ፡ በነቢያት ፡
የተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይፈጸማል ። ለአሕዛብ ፡ አሳ
፴፪ ልፈው ፡ ይሰጡታልና ፦ ይዘብቱበትማል ፡ ያንገ
ላቱትማል ፡ ይተፉበትማል ፤ ከገረፉትም ፡ በኋላ ፡
፴፫ ይገድሉታል ፦ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ይነሣል ።
፴፬ እነርሱም ፡ ከዚህ ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አላስተዋሉም ፦
ይህም ፡ ቃል ፡ ተሰውሮባቸው ፡ ነበር ፦ የተናገረ
ውንም ፡ አላወቁም ።
፴፭ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡
፴፮ ዕውር ፡ እየለመነ ፡ በመንገድ ፡ ዳር ፡ ተቀምጦ ፡
፴፯ ነበር ። ሕዝብም ፡ ሲያልፍ ፡ ሰምቶ ፡— ይህ ፡
፴፰ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠየቀ ። እነርሱም ፡— የና
ዝሬቱ ፡ ኢየሱስ ፡ ያልፋል ፡ ብለው ፡ አወሩለት ።
፴፱ እርሱም ፡— የዳዊት ፡ ልጅ ፦ ኢየሱስ ፡ ሆይ ፦
፵ ማረኝ ፡ እያለ ፡ ጮኸ ። በስተ ፡ ፊት ፡ ይሄዱ ፡
የነበሩትም ፡ ገሠጹት ፤ እርሱ ፡
ግን ፡— የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፦ ማረኝ ፡ እያለ ፡ አብ
፵፩ ዝቶ ፡ ጮኸ ። ኢየሱስም ፡ ቆሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፵፩

፲፰ ። ፩ ፤ ም. ፲፭ ፦ ፳ ። ፪ ፤ መዝ. ፱ ፦ ፶፪ ፤ ፹፮ ፦ ፩ ፤ ራእ. ፮ ፦ ፲ ። ፫ ፤ ም. ፲፯ ፦ ፳፯—፴ ። ፬ ፤ ም. ፲፯ ፦ ፲፭ ፤ ዮሐ. ፯ ፦ ፵፯—፵፱ ፤ ኢሳ. ፳፭ ፦ ፳ ። ፲፫ ፤ መዝ. ፶ ፦ ፫ ። ፲፱ ፤ ም. ፲፱ ፦ ፲፯ ። ፲፭—፲፯ ፤ ማቴ. ፲፱ ፦ ፲፫—፲፭ ፤ ማር. ፲ ፦ ፲፫—፲፮ ። ፲፰—፴ ፤ ማቴ. ፲፱ ፦ ፲፯—፳፱ ፤ ማር. ፲ ፦ ፲፯—፴ ። ፳፪ ፤ ዘዳኡ. ፳ ፦ ፲፱—፲፯ ። ፳፭ ፤ ማቴ. ፯ ፦ ፳ ። ፳፮ ፤ ም. ፳ ፦ ፴፯ ። ፳፰ ፤ ም. ፳ ፦ ፲፭ ። ፴፩—፴፫ ፤ ማቴ. ፳ ፦ ፲፯—፲፱ ፤ ማር. ፲ ፦ ፴፪—፴፬ ። ፴፪ ፤ ም. ፱ ፦ ፳፪ ። ፴፫—፴፭ ፤ ማቴ. ፳ ፦ ፳፬—፳፰ ፤ ማር. ፲ ፦ ፴፫—፴፭ ።

እንዲያመጡት ፡ አዘዘ ። በቀረበም ፡ ጊዜ ፡— ፵፩ ምን ፡ ላደርግልህ ፡ ትወዳለህ ፥ ብሎ ፡ ጠየቀው ። እርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ። ፵፪ ኢየሱስም ፡— እይ ፤ እምነትህ ፡ አድኖሃል ፡ ፵፫ አለው ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አየ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እያከበረ ፡ ተከተለው ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ አይተው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ፪ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ ገብቶ ፡ ያልፍ ፡ ነበር ። እነሆም ፡ ዘኬዎስ ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ አርሱም ፡ የቀራጮች ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፡ ባለ ፡ ጠጋም ፡ ነበረ ። ፫ ኢየሱስንም ፡ የትኛው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሊያይ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ፤ ቁመቱም ፡ አጭር ፡ ነበረና ፡ ስለ ፬ ሕዝቡ ፡ ብዛት ፡ አቃተው ። በዚያችም ፡ መንገድ ፡ ያልፍ ፡ ዘንድ ፡ አለውና ፡ ያየው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ሮጦ ፡ በአንድ ፡ ሾላ ፡ ላይ ፡ ወጣ ። ፭ ኢየሱስም ፡ ወደዚያ ፡ ስፍራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ አሻቅቦ ፡ አየና ፡— ዘኬዎስ ፡ ሆይ ፡ ዛሬ ፡ በቤትህ ፡ እውል ፡ ዘንድ ፡ ይገባኛልና ፡ ፈጥነህ ፡ ውረድ ፡ ፮ አለው ። ፈጥኖም ፡ ወረደ ፡ በደስታም ፡ ተቀበለው ። ፯ ሁሉም ፡ አይተው ፡— ከኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ሊውል ፡ ገባ ፡ ብለው ፡ አንጐራጐሩ ። ፰ ዘኬዎስ ፡ ግን ፡ ቆሞ ፡ ጌታን ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ካለኝ ፡ ሁሉ ፡ እኩሌታውን ፡ ለድሆች ፡ እሰጣለሁ ፤ ማንንም ፡ በሐሰት ፡ ከስሼ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ፱ አራት ፡ እጥፍ ፡ እመልሳለሁ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡— እርሱ ፡ ደግሞ ፡ የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ ነውና ፡ ዛሬ ፡ ለዚህ ፡ ቤት ፡ መዳን ፡ ሆኖለታል ፡ ፲ የሰው ፡ ልጅ ፡ የጠፉውን ፡ ሊፈልግና ፡ ሊያድን ፡ መጥቶአልና ፡ አለው ።

፲፩ እነርሱም ፡ ይህን ፡ ሲሰሙ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መቅረቡ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንግሥት ፡ ፈጥኖ ፡ ሊገለጥ ፡ እንዳለው ፡ ስለ ፡ መሰላቸው ፡ ምሳሌ ፡ ጭምር ፡ ተናገረ ። ፲፪ ስለዚህም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— አንድ ፡ መኳንን ፡ ለራሱ ፡ መንግሥትን ፡ ይዘ ፡ ሊመለስ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ አገር ፡ ሄደ ። ፲፫ አሥር ፡ ባሮቹንም ፡ ጠርቶ ፡ አሥር ፡ ምናን ፡ ሰጣቸውና ፡— እስክመጣ ፡ ድረስ ፡ ነግዱ ፡ አላቸው ። ፲፬ የአገሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ይጠሉት ፡ ነበርና ፡— ይህ ፡ በላያችን ፡ ሊነግሥ ፡ አንወድም ፡ ብለው ፡ በኋላው ፡ መልክተኞችን ፡ ላኩ ። ፲፭ መንግሥትንም ፡ ይዘ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ገንዘብ ፡ የሰጣቸውን ፡ እነዚህን ፡ ባሮች ፡ ነግደው ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንዳተረፉ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ እንዲጠሩለት ፡ አዘዘ ። ፲፮ የፊተኛውም ፡ ደርሶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ምናንህ ፡ ፲፯ አሥር ፡ ምናን ፡ አተረፈ ፡ አለው ። እርሱም ፡— መልካም ፡ አንተ ፡ በጎ ፡ ባርያ ፡ በጥቂት ፡ የታመንህ ፡ ስለ ፡ ሆንህ ፡ በአሥር ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ይሁንልህ ፡ አለው ። ፲፰ ሁለተኛውም ፡ መጥቶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ምናንህ ፡ አምስት ፡ ምናን ፡ አተረፈ ፡ አለው ። ፲፱ ይህንም ፡ ደግሞ ፡— አንተም ፡ በአምስት ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ሁን ፡ አለው ። ፳ ሌላውም ፡ መጥቶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ በጨርቅ ፡ ጠቅልዬ ፡ የጠበቅኋት ፡ ምናንህ ፡ እነሆ ፤ ፳፩ ፈርቼ ፡ ሃለሁና ፡ ጨካኝ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ሆንህ ፤ ያላኖርኸውን ፡ ትወስዳለህ ፡ ያልዘራኸውንም ፡ ታጭዳለህ ፡ አለው ። ፳፪ እርሱም ፡— አንተ ፡ ክፉ ፡ ባሪያ ፡ አፍህ ፡ በተናገረው ፡ እፈርድብሃለሁ ። እኔ ፡ ያላኖርሁትን ፡ የምወስድና ፡ ያልዘራሁትን ፡ የማጭድ ፡ ጨካኝ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ አወቅህ ፤ ፳፫ ምን ፡ ነው ፡ ገንዘቤን ፡ ለለዋጮች ፡ አደራ ፡ ያልሰጠኸው ? እኔም ፡ መጥቼ ፡ ከትርፉ ፡ ጋር ፡ እወስደው ፡ ነበር ፡ አለው ። ፳፬ በዚያም ፡ ቆመው ፡ የነበሩትን ፡— ምናኑን ፡ ውሰዱበት ፡ አሥሩ ፡ ምናን ፡ ላለውም ፡ ስጡት ፡ አላቸው ። ፳፭ እነርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አሥር ፡ ምናን ፡ አለው ፡ አሉት ። ፳፮ እላችኋለሁ ፡ ላለው ፡ ሁሉ ፡ ይሰጠዋል ፤ ከሌለው ፡ ግን ፡ ያው ፡ ያለው ፡ ስንኳ ፡ ይወሰድበታል ። ፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ እነዚያን ፡ በላያቸው ፡ ልነግሥ ፡ ያልወደዱትን ፡ ጠላቶቼን ፡ ወደዚህ ፡ አምጡአቸው ፡ በፊቴም ፡ እረዱአቸው ።

፳፰ ይህንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሲወጣ ፡ ይቀድማቸው ፡ ነበር ። ፳፱ ደብረ ፡ ዘይትም ፡ በሚባል ፡ ተራራ ፡ አጠገብ ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ፋጌና ፡ ወደ ፡ ቢታንያ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁለቱን ፡ ላከና ፡— ፴ በፊታችሁ ፡ ወዳለችው ፡ መንደር ፡ ሂዱ ፡ ወደ ፡ እርስዋም ፡ ገብታችሁ ፡ ከሰው ፡ ማንም ፡ ገና ፡ ያልተቀመጠበት ፡ ውርንጫ ፡ ታስሮ ፡ ታገኛላችሁ ፡ ፈትታችሁም ፡ አምጡት ። ፴፩ ማንም ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ትፈቱታላችሁ ? ብሎ ፡ ቢጠይቃችሁ ፡ እንዲህ ፡— ለጌታ ፡ ያስፈልገዋል ፡ በሉ ፡ አላቸው ። ፴፪ የተላኩትም ፡ ሄደው ፡ እንዳላቸው ፡ አገኙ ። ፴፫ እነርሱም ፡ ውርንጫውን ፡ ሲፈቱ ፡ ጌቶቹ ፡— ውርንጫውን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈቱታላችሁ ? አሉአቸው ። ፴፬ እነርሱም ፡— ለጌታ ፡ ያስፈልገዋል ፡ አሉ ። ፴፭ ወደ ፡ ኢየሱስም ፡ አመጡት ፡ በውርንጫውም ፡ ላይ ፡ ልብሳቸውን ፡ ጭነው ፡ ኢየሱስን ፡ አስቀመጡት ። ፴፮ ሲሄድም ፡ ልብሳቸውን ፡ በመንገድ ፡ ያነጥፉ ፡ ነበር ። ፴፯ ወደ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ቍልቍለትም ፡ አውን ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሁላቸው ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ተአምራትን ፡ ሁሉ ፡ ስላዩ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሊያመሰግኑ ፡ ጀምረው ፡— ፴፰ በጌታ ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ ንጉሥ ፡ የተባረከ ፡ ነው ፡ ፤ በሰማይ ፡ ሰላም ፡ በአርያምም ፡ ክብር ፡ አሉ ። ፴፱ ከሕዝብም ፡ መካከል ፡ ከፈሪሳውያን ፡ እንዳንዱ ፡— መምህር ፡ ሆይ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትህን ፡ ገሥጻቸው ፡ አሉት ። ፵ መልሶም ፡— እላችኋለሁ ፡ እነዚህ ፡ ዝም ፡ ቢሉ ፡ ድንጋዮች ፡ ይጮኻሉ ፡ አለው ።

፲፯ ። ፵፪ ፡ ም. ፯ ÷ ፱ ።

፲፱ ። ፮ ፡ ዘፀአ. ፳፪ ÷ ፱ ። ፲ ፡ ማቴ. ፲፰ ፡ ፲፩ ። ፲፩ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፳ ። ፲፪—፳፯ ፡ ማቴ. ፳፭ ፡ ፲፱—፴ ። ፲፱ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፩ ። ፲፯ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲ ። ፳፯ ፡ ም. ፱ ÷ ፲፯ ። ፳፰ ፡ ም. ፱ ÷ ፱፭ ። ፳፱—፴፫ ፡ ማቴ. ፳፩ ÷ ፩—፱ ፡ ማር. ፲፩ ÷ ፩—፲ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፲፪—፲፱ ። ፴፰ ፡ መዝ. ፻፲፯ ÷ ፳፭ ። ፵ ፡ አንባ. ፪ ÷ ፲፩ ።

እላችኋለሁ ÷ እነዚህ ፡ ዝም ፡ ቢሉ ፡ ድንጋዮች ፡ ይጮኻሉ ፡ አላቸው ።

፵፩ ሲቀርብም ፡ ከተማይቱን ፡ አይቶ ፡ አለቀሰላት ፡

፵፪ እንዲህ ፡ እያለ ፡ — ለሰላምሽ ፡ የሚሆነውን ፡ በዚህ ፡ ቀን ፡ አንቺስ ፡ ስንኳ ፡ ብታውቂ ፤ አሁን ፡ ግን ፡

፵፫ ከዓይንሽ ፡ ተሰውሮአል ። ወራት ፡ ይመጣብሻል ና ÷ ጠላቶችሽም ፡ ቅጥር ፡ ይቀጥሩብሻል ፡ ይከ

፵፬ ቡሻልም ፡ በየበኩሉም ፡ ያስጨንቁሻል ፤ አንቺንም ፡ በአንቺም ፡ ውስጥ ፡ የሚኖሩትን ፡ ልጆችሽን ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ይጥላሉ ÷ በአንቺ ፡ ውስጥም ፡ ድንጋይ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ አይተውም ÷ የመጐብኘትሽን ፡ ዘመን ፡ አላወቅሽምና ።

፵፭ ወደ ፡ መቅደስም ፡ ገብቶ ፡ በእርሱ ፡ የሚሸጡ

፵፮ ትን ፡ የሚገዙትንም ፡ ያወጣ ፡ ጀመር ፤ እርሱም ፡ — ቤቴ ፡ የጸሎት ፡ ቤት ፡ ይሆናል ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ የወንበዴዎች ፡ ዋሻ ፡ አደረጋችሁት ፡ አላቸው ።

፵፯ ዕለት ፡ ዕለትም ፡ በመቅደስ ፡ ያስተምር ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎች ፡ የሕዝቡ ፡ ታላላቆችም ፡ ሊገድሉት ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ÷

፵፰ የሚያደርጉበትንም ፡ አጡ ፤ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሲሰሙት ፡ ተንጠልጥለውበት ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ አንድ ፡ ቀንም ፡ ሕዝቡን ፡ በመቅደስ ፡ ሲያስተምር ፡ ወንጌልንም ፡ ሲሰብክላቸው ÷ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎች ፡ ከሽማግሌዎች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡

፪ እርሱ ፡ ቀረቡና ፡ — እስኪ ፡ ንገረን ፤ እነዚህን ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ ታደርጋለህ ፡ ወይስ ፡ ይህን ፡ ሥልጣን ፡ የሰጠህ ፡ ማን ፡ ነው ? ብለው ፡ ተናገ

፫ ሩት ። መልሶም ፡ — እኔ ፡ ደግሞ ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡

፬ እጠይቃችኋለሁ ÷ እናንተም ፡ ንገሩኝ ፤ የዮሐንስ ፡ ጥምቀት ፡ ከሰማይ ፡ ነበረችን ፡ ወይስ ፡

፭ ከሰው ? አላቸው ። እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ሲነጋገሩ ፡ — ከሰማይ ፡ ብንል ፡ — ስለ ፡ ምን ፡ አላመ

፮ ናችሁበትም ? ይለናል ፤ ከሰው ፡ ብንል ፡ ግን ÷ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ይወገሩናል ፤ ዮሐንስ ፡ ነቢይ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ሁሉ ፡ ያምኑ ፡ ነበርና ፡ አሉ ።

፯ መልሰውም ፡ — ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አናውቅም ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡ — እኔም ፡ በምን ፡ ሥልጣን ፡ እነዚህን ፡ እንዳደርግ ፡ አልነግራችሁም ፡ አላቸው ።

፱ ይህንም ፡ ምሳሌ ፡ ለሕዝቡ ፡ ይላቸው ፡ ጀመር ። አንድ ፡ ሰው ፡ የወይን ፡ አትክልት ፡ ተከለ ፡ ለገበሬዎችም ፡ አከራይቶ ፡ ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡

፲ ሌላ ፡ አገር ፡ ሄደ ። በጊዜውም ፡ ከወይኑ ፡ አትክልት ፡ ፍሬ ፡ እንዲሰጡት ፡ አንድ ፡ ባሪያ ፡ ወደ ፡ ገበሬዎች ፡ ላከ ፤ ገበሬዎቹ ፡ ግን ፡ ደበደቡት ፡

፲፩ ባዶውንም ፡ ሰደዱት ። ጨምሮም ፡ ሌላውን ፡ ባሪያ ፡ ላከ ፤ እነርሱም ፡ ያን ፡ ደግሞ ፡ ደበደቡት ፡ አዋረዱውም ፡ ባዶውን ፡ ሰደዱት ። ጨምሮም ፡

፲፪ ሦስተኛውን ፡ ላከ ፤ እነርሱም ፡ ይህን ፡ ደግሞ ፡ አቊስለው ፡ አወጡት ። የወይኑም ፡ አትክልት ፡

፲፫ ጌታ ፡ — ምን ፡ ላድርግ ? የምወደውን ፡ ልጄን ፡ እልካለሁ ፤ ምናልባት ፡ እርሱን ፡ አይተው ፡ ያፍሩታል ፡ አለ ። ገበሬዎቹ ፡ ግን ፡ አይተውት ፡

፲፬ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ሲነጋገሩ ፡ — ወራሹ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ርስቱ ፡ ለእኛ ፡ እንዲሆን ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ አሉ ። ከወይኑም ፡ አትክልት ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡

፲፭ አውጥተው ፡ ገደሉት ። እንግዲህ ፡ የወይኑ ፡ አትክልት ፡ ጌታ ፡ ምን ፡ ያደርጋቸዋል ? ይመጣል ፡ እነዚህንም ፡ ገበሬዎች ፡ ያጠፋል ÷ የወይኑንም ፡ አትክልት ፡ ለሌሎች ፡ ይሰጣል ። ይህንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ — ይህስ ፡ አይሁን ፡ አሉ ።

፲፮ እርሱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተመልክቶ ፡ — እንግዲህ ፡ —

ግንበኞች ፡ የናቁት ፡ ድንጋይ ፡ እርሱ ፡ የማዕዘን ፡ ራስ ፡ ሆነ ፡

፲፯ ተብሎ ፡ የተጻፈው ፡ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በዚያም ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ የሚወድቅ ፡ ሁሉ ፡ ይቀጠቀጣል ፤ የሚወድቅበትን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ይፈጨዋል ፡ አለ ።

፲፱ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎችም ፡ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አውቀው ፡ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ እጃቸውን ፡ ሊጭኑበት ፡ ፈለጉ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሕዝቡን ፡ ፈሩ ። ሲጠባበቁም ፡ ወደ ፡

፳ ገዢ ፡ ግዛትና ፡ ሥልጣን ፡ አሳልፈው ፡ እንዲሰጡት ፡ ጻድቃን ፡ መስለው ፡ በቃሉ ፡ የሚያጠምዱትን ፡ ሸማቂዎች ፡ ሰደዱበት ። ጠይቀውም ፡ —

፳፩ መምህር ፡ ሆይ ÷ እውነትን ፡ እንድትናገርና ፡ እንድታስተምር ፡ ለሰው ፡ ፊትም ፡ እንዳታደላ ፡ እናውቃለን ÷ በእውነት ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡

፳፪ መንገድ ፡ ታስተምራለህ ፡ እንጂ ፤ ለቄሣር ፡ ግብር ፡ ልንሰጥ ፡ ተፈቅዶአልን ? ወይስ ፡ አልተፈቀደም ? አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ ተንኰላቸውን ፡

፳፫ ተመልክቶ ፡ — ስለ ፡ ምን ፡ ትፈትኑኛላችሁ ?

፳፬ አንድ ፡ ዲናር ፡ አሳዩኝ ፤ መልኩ ፡ ጽሕፈቱስ ፡ የማን ፡ ነው ? አላቸው ። መልሰውም ፡ — የቄሣር ፡ ነው ፡ አሉት ። እርሱም ፡ — እንኪያስ ፡ የቄሣርን ፡ ለቄሣር ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አስረክቡ ፡ አላቸው ። በሕዝቡም ፡

፳፮ ፊት ፡ በቃሉ ፡ ሊያጠምዱት ፡ አልቻሉም ፡ በመልሱም ፡ እየተደነቁ ፡ ዝም ፡ አሉ ።

፳፯ ትንሣኤ ፡ ሙታንንም ፡ የሚክዱ ፡ ከሰዱቃውያን ፡

፳፰ ያን ፡ እንዳንዶቹ ፡ ቀርበው ፡ ጠየቁት ÷ እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ — መምህር ፡ ሆይ ÷ ሙሴ ፡ — ሚስት ፡ ያለ

፲፱ ። ፵፭—፵፱ ፤ ም. ፲፫ ÷ ፴፱ ፡ ፴፩ ። ፵፫ ፤ ኢሳ. ፷፱ ÷ ፫ ። ፵፬ ፤ ም. ፷፭ ÷ ፮ ፡ ፭ ÷ ፷፭ ። ፵፭ ፡ ፵፮ ፤ ማቴ. ፳፩ ÷ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ማር. ፲፩ ÷ ፲፭ — ፲፯ ፤ የሐ. ፪ ÷ ፲፱ — ፲፯ ። ፵፯ ፤ ኢሳ. ፶፯ ÷ ፯ ፤ ኤር. ፮ ÷ ፲፭ ። ፵፯ ፡ ፵፰ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፲፰ ።

፳ ። ፩ — ፭ ፤ ማቴ. ፳፩ ÷ ፳፫ — ፳፯ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፳፯ — ፴፫ ። ፬ — ፲፱ ፤ ማቴ. ፳፩ ÷ ፴፫ — ፵፮ ፤ ማር. ፲፪ ÷ ፩ — ፲፪ ፤ መዝ. ፻፱ ÷ ፭ ፡ ኢሳ. ፭ ÷ ፩ ። ፮ ፤ ፪ ዜና ፴፮ ÷ ፲፭ ፡ ፲፯ ። ፲፯ ፤ መዝ. ፻፲፯ ÷ ፳፪ ። ፲፰ ፤ ኢሳ. ፰ ÷ ፲፬ ፡ ፲፭ ፤ ዳን. ፪ ÷ ፴፬ ፡ ፵፭ ። ፲፱ ፤ ማቴ. ፳፩ ÷ ፵፭ ፡ ፵፮ ። ፳ — ፴፰ ፤ ማቴ. ፳፪ ÷ ፲፭ — ፴፪ ፤ ማር. ፲፪ ÷ ፲፫ — ፳፯ ። ፳ ፤ ም. ፮ ÷ ፯ ። ፳፰ ፤ ዘዳግ. ፳፭ ÷ ፭ ።

ችው ፡ የአንድ ፡ ሰው ፡ ወንድም ፡ ልጅ ፡ ሳይወ
ልድ ፡ ቢሞት ÷ ወንድሙ ፡ ሚስቱን ፡ አግብቶ ፡
፳፱፤ ለወንድሙ ፡ ዘር ፡ ይተካ ፡ ብሎ ፡ ጻፈልን ። እን
ግዲያስ ፡ ሰባት ፡ ወንድማማች ፡ ነበሩ ። የፊተ
ኛውም ፡ ሚስት ፡ አግብቶ ፡ ልጅ ፡ ሳይወልድ ፡
፴፡፴፩፤ ሞተ ። ሁለተኛውም ፡ አገባት ÷ ሦስተኛውም ÷
እንዲሁም ፡ ሰባቱ ፡ ደግሞ ፡ ልጅ ፡ ሳይተዉ ፡
፴፪፤ ሞቱ ። ከሁሉም ፡ በኋላ ፡ ሴቲቱ ፡ ደግሞ ፡
፴፫፤ ሞተች ። እንግዲህ ፡ ሰባቱ ፡ አግብተዋታልና ፡
ሴቲቱ ፡ በትንሣኤ ፡ ከእነርሱ ፡ ለማንኛቸው ፡
ሚስት ፡ ትሆናለች ?
፴፬፤ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ ፦ —
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ልጆች ፡ ያገባሉ ፡ ይጋባሉም ÷
፴፭፤ ያን ፡ ዓለምና ፡ ከሙታን ፡ ትንሣኤ ፡ ሊያገኙ ፡
የሚገባቸው ፡ እነዚያ ፡ ግን ፡ አያገቡም ፡ አይ
፴፮፤ ጋቡምም ÷ እንደ ፡ መላእክት ፡ ናቸውና ÷ ሊሞ
ቱም ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ አይቻላቸውም ÷ የትንሣኤም ፡
ልጆች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡
፴፯፤ ናቸው ። ሙታን ፡ እንዲነሡ ፡ ግን ፡ ሙሴ ፡
ደግሞ ፡ በቍጥቋጦው ፡ ዘንድ ፡ ጌታን ፡ የአብር
ሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አምላክ ፡ የያዕቆ
፴፰፤ ብም ፡ አምላክ ፡ በማለቱ ፡ አስታወቀ ፡ ሁሉ ፡ ለእ
ርሱ ፡ሕያዋን ፡ ስለ ፡ ሆኑ ÷ የሕያዋን ፡ አምላክ ፡
፴፱፤ ነው ፡ እንጂ ፡ የሙታን ፡ አይደለም ። ከጻፎችም ፡
አንዳንዶቹ ፡ መልሰው ፡ ፦ መምህር ፡ ሆይ ÷
፵፤ መልካም ፡ ተናገርህ ፡ አሉት ። ወደ ፡ ፊትም ፡
አንድ ፡ ነገር ፡ ስንኳ ፡ ሊጠይቁት ፡ አልደፈሩም ።
፵፩፤ እንዲህም ፡ አላቸው ፡ ፦ ክርስቶስ ፡ የዳዊት ፡
፵፪፡፵፫፤ ልጅ ፡ ነው ፡ እንዴት ፡ ይላሉ ? ዳዊትም ፡ ራሱ ፡
በመዝሙራት ፡ መጽሐፍ ፡ ፦
ጌታ ፡ ጌታዬን ፡ ፦ ጠላቶችህን ፡ ለእግርህ ፡
መርገጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በቀኜ ፡
ተቀመጥ ፡ አለው ፡
፵፬፤ ይላል ። እንግዲህ ፡ ዳዊት ፡ ፦ ጌታ ፡ ብሎ ፡ ይጠ
ራዋል ÷ እንዴትስ ፡ ልጁ ፡ ይሆናል ?
፵፭፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ሲሰሙ ፡ ደቀ ፡ መዘሙር
፵፮፤ ቱን ፡ ፦ ረጃጅም ፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ መዞር ፡ ከሚ
ፈልጉ ÷ በገበያም ፡ ሰላምታ ÷ በምኵራብም ፡ የክ
በሬታ ፡ ወንበር ÷ በምሳም ፡ የክበሬታ ፡ ስፍራ ፡
፵፯፤ ከሚወዱ ፡ ከጻፎች ፡ ተጠበቁ ፤ የመበለቶችን ፡
ቤት ፡ የሚበሉ ፡ ጸሎታቸውንም ፡ በማስረዘም ፡
የሚያመካኙ ÷ እነዚህ ፡ የበሰ ፡ ፍርድ ፡ ይቀበ
ላሉ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ ዓይኑንም ፡ አንሥቶ ፡ መባቸውን ፡ በመዝገብ ፡
፪፤ የሚጥሉ ፡ በለ ፡ ጠጎችን ፡ አየ ። አንዲትም ፡ ድሀ ፡
መበለት ፡ ሁለት ፡ ሳንቲም ፡ በዚያ ፡ ስትጥል ፡
፫፤ አየና ፡ — እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ይህች ፡ ድሀ ፡
መበለት ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አብልጣ ፡ ጣለች ፡
፬፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከትርፋቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መዝገብ ፡ ጥለዋልና ፤ ይህች ፡ ግን ፡ ከጕ
ድለትዋ ፡ የነበራትን ፡ ትዳርዋን ፡ ሁሉ ፡ ጣለች ፡
አለ ።
፭፤ አንዳንዶቹም ፡ ስለ ፡ መቅደስ ፡ በመልካም ፡ ድን
ጋይና ፡ በተሰጠው ፡ ሽልማት ፡ እንዳጌጠ ፡ ሲነ
ጋገሩ ፡ — ፮፤ ይህማ ፡ የምታዩት ፡ ሁሉ ÷ ድንጋይ ፡
በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ሳይፈርስ ፡ በዚህ ፡ የማይቀርበት ፡
ዘመን ፡ ይመጣል ፡ አለ ። ፯፤ እነርሱም ፡ ፦ መም
ህር ፡ ሆይ ÷ እንግዲህ ፡ ይህ ፡ መቼ ፡ ይሆናል ?
ይህስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ ምልክቱ ፡
ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ ጠየቁት ። ፰፤ እንዲህም ፡
አለ ፡ — እንዳትስቱ ፡ ተጠንቀቁ ፤ ብዙዎች ፡ —
እኔ ፡ ነኝ ÷ ዘመኑም ፡ ቀርቦአል ፡ እያሉ ፡ በስሜ ፡
ይመጣሉና ፤ እነርሱን ፡ ተከትላችሁ ፡ አትሂዱ ።
፱፤ ጦርንና ፡ ሁከትንም ፡ በሰማችሁ ፡ ጊዜ ፡ አትደ
ንግጡ ፤ ይህ ፡ አስቀድሞ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡
ነውና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ መጨረሻው ፡ ወዲያው ፡ አይ
ሆንም ።
፲፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — ሕዝብ ፡
በሕዝብ ፡ ላይ ÷ መንግሥትም ፡ በመንግሥት ፡
፲፩፤ ላይ ፡ ይነሣል ፤ ታላቅም ፡ የምድር ፡ መናወ
ጥና ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ስፍራ ፡ ቸነፈር ፡ ራብም ፡
ይሆናል ፤ የሚያስፈራም ፡ ነገር ፡ ከሰማይም ፡
ታላቅ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ። ፲፪፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡
በፊት ፡ እጃቸውን ፡ በላያችሁ ፡ ይጭናሉ ፡ ያሳ
ድዱአችሁማል ፤ ስለ ፡ ስሜም ፡ ወደ ፡ ምኵራ
ብና ፡ ወደ ፡ ወኅኒ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡአችኋል ÷
ወደ ፡ ነገሥታትና ፡ ወደ ፡ ገዦዎችም ፡ ይወስዱ
አችኋል ፤ ይህም ፡ ለምስክርነት ፡ ይሆንላችኋል ። ፲፫፤
፲፬፤ ስለዚህ ፡ እንዴት ፡ እንድትመልሱ ፡ አስቀድማ
ችሁ ፡ እንዳታስቡ ፡ በልባችሁ ፡ አኑሩት ፤ ወደ
፲፭፤ ረኾቻችሁ ፡ ሁሉ ፡ ሊቃወሙና ፡ ሊከራከሩ ፡ የማ
ይችሉትን ፡ አፍና ፡ ጥበብ ፡ እሰጣችኋለሁና ።
፲፮፤ ወላጆችም ፡ ስንኳ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘመዶችም ፡
ወዳጆችም ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡአችኋል ÷ ከእ
ናንተም ፡ አንዳንዱን ፡ ይገድላሉ ፤ በሁሉም ፡
፲፯፤ ስለ ፡ ስሜ ፡ የተጠላችሁ ፡ ትሆናላችሁ ። ፲፰፤ ከራሳ
ችሁም ፡ አንዲት ፡ ጠጉር ፡ ስንኳ ፡ አትጠፋም ፤
፲፱፤ በመታገሣችሁም ፡ ነፍሳችሁን ፡ ታገኛላችሁ ።
፳፤ ኢየሩሳሌም ፡ ግን ፡ በጭፍራ ፡ ተከባ ፡ ስታዩ ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጥፋትዋ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡ እወቁ ።
፳፩፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ በይሁዳ ፡ ያሉ ፡ ወደ ፡ ተራራዎች ፡
ይሽሹ ÷ በመካከልዋም ፡ ያሉ ፡ ከእርስዋ ፡ ፈቀቅ ፡
ይበሉ ÷ በገጠር ፡ ያሉም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ አይ
፳፪፤ ግቡ ፤ የተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ እንዲፈጸም ፡ ይህ ፡
፳፫፤ የበቀል ፡ ጊዜ ፡ ነውና ። በዚያን ፡ ወራት ፡ ለእ
ርጉዞችና ፡ ለሚያጠቡ ፡ ወዮላቸው ፤ ታላቅ ፡

፭ ። ፴፯ ፤ ፮ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፱፫ ፡ ፱፱ ። ፴፯ ፤ ዘፀአ. ፫ ÷ ፪—፯ ። ፵፭—፵፱ ፤ ማቴ. ፳፪ ÷ ፵፩—፵፮ ፤ ማር. ፲፪ ÷ ፴፯—፴፯ ። ፵፪ ፤ መዝ. ፻፱ ÷ ፩ ። ፵፱—፶፮ ፤ ም. ፲፩ ÷ ፵፫ ፤ ማቴ. ፳፪ ÷ ፩ ፡ ፭—፯ ፤ ፲፱ ፤ ማር. ፲፪ ÷ ፴፮—፵ ።
፳፩ ። ፩—፪ ፤ ፪ ነገሥ. ፲፪ ÷ ፲ ፤ ማር. ፲፪ ÷ ፵፩—፵፪ ። ፳—፴፭ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፩—፱፩ ፤ ማር. ፲፫ ÷ ፩—፴፯ ። ፯ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፵፫ ፡ ፵፱ ። ፳ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፳፫ ። ፲፱—፲፯ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፲፯—፳፪ ። ፲፱ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ፳ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፵፫ ። ፳፪ ፤ ኤር. ፳ ÷ ፳፱ ። ፳፫ ፤ ም. ፳፫ ÷ ፳፱ ።

ችግር ፡ በምድር ፡ ላይ ÷ በዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
፳፭፡ ቀኣጣ ፡ ይሆናልና ፤ በሰይፍ ፡ ስለትም ፡ ይወድ
ቃሉ ። ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉም ፡ ይማረካሉ ፤ የአ
ሕዛብም ፡ ዘመን ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ኢየሩ
ሳሌም ፡ በአሕዛብ ፡ የተረገጠች ፡ ትሆናለች ።
፳፮፡ በዐሐይና ፡ በጨረቃም ፡ በከዋክብትም ፡ ምል
ክት ፡ ይሆናል ፤ በምድር ፡ ላይም ፡ አሕዛብ ፡ ከባ
ሕሩና ፡ ከሞገዱም ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ እያመነቱ ፡
፳፯፡ ይጨነቃሉ ፤ ሰዎችም ፡ ከፍርሃትና ፡ በዓለም ፡
የሚመጣበትን ፡ ከመጠበቅ ፡ የተነሣ ፡ ይደክ
፳፰፡ ማሉ ፤ የሰማያት ፡ ኃይላት ፡ ይናወጣሉና ። በዚ
ያን ፡ ጊዜም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ በኃይልና ፡ በብዙ ፡
፳፱፡ ክብር ፡ በደመና ፡ ሲመጣ ፡ ያዩታል ። ይህም ፡
ሊሆን ፡ ሲጀምር ፡ ቤዛችሁ ፡ ቀርቦአልና ፡ አሻ
ቅባችሁ ፡ ራሳችሁን ፡ አንሡ ።
፴፡ ምሳሌንም ፡ ነገራቸው ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፦ በለ
፴፩፡ ስንና ፡ ዛፎችን ፡ ሁሉ ፡ እዩ ፤ ሲያቈጠቍጡ ፡
ተመልክታችሁ ፡ በጋ ፡ "አሁን ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡
፴፪፡ ራሳችሁ ፡ ታውቃላችሁ ። እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡
እናንተ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ መሆኑን ፡ ስታዩ ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ መንግሥት ፡ እንደ ፡ ቀረበች ፡ እወቁ ።
፴፫፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እስኪሆን ፡
፴፬፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ትውልድ ፡ አያልፍም ። ሰማይና ፡
ምድር ፡ ያልፋሉ ፡ ቃሌ ፡ ግን ፡ አያልፍም ።
፴፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ልባችሁ ፡ በመጠጥ ፡ ብዛትና ፡ በስ
ካር ፡ ስለ ፡ ትዳርም ፡ በማሰብ ፡ እንዳይከብድ ÷
ያ ፡ ቀንም ፡ በድንገት ፡ እንዳይመጣባችሁ ፡ ለራ
፴፮፡ ሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ፤ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሚ
ቀመጡ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ወጥመድ ፡ ይደርስባቸ
፴፯፡ ዋልና ። እንግዲህ ፡ ሊመጣ ፡ ካለው ፡ ከዚህ ፡
ሁሉ ፡ ለማምለጥ ÷ በሰው ፡ ልጅም ፡ ፊት ፡ ለመ
ቆም ፡ እንድትችሉ ፡ ስትጸልዩ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡
ትጉ ።
፴፰፡ ዕለት ፡ ዕለትም ፡ በመቅደስ ፡ ያስተምር ፡ ነበር ፤
ሌሊት ፡ ግን ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ወደምትባል ፡
፴፱፡ ተራራ ፡ ወጥቶ ፡ ያድር ፡ ነበር ። ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ይሰሙት ፡ ዘንድ ፡ ማልደው ፡ በመቅደስ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ ፋሲካም ፡ የሚባለው ፡ የቂጣ ፡ በዓል ፡ ቀረበ ።
፪፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ጻፎችም ፡ እንዴት ፡ እን
ዲያጠፉት ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡን ፡ ይፈሩ ፡
ነበርና ።
፫፡ ሰይጣንም ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ቀኞጥር ፡ አንዱ ፡
በነበረው ፡ የአስቆሮቱ ፡ በሚባለው ፡ በይሁዳ ፡
፬፡ ገባ ፤ ሄዶም ፡ እንዴት ፡ አሳልፎ ፡ እንዲሰጣቸው ፡
ከካህናት ፡ አለቆችና ፡ ከመቅደስ ፡ አዛዦች ፡ ጋር ፡
ተነጋገረ ። እነርሱም ፡ ደስ ፡ አላቸው ÷ ገንዘ ፭፡
ብም ፡ ሊሰጡት ፡ ተዋዋሉ ። እሺም ፡ አለ ÷ ሕዝ ፮፡
ብም ፡ በሌለበት ፡ አሳልፎ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ ምቹ ፡
ጊዜ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
፯፡ ፋሲካንም ፡ ሊያርዱበት ፡ የሚገባው ፡ የቂጣ ፡ ፯፡
በዓል ፡ ደረሰ ፤ ጴጥሮስንና ፡ ዮሐንስንም ፡ — ፋሲ ፰፡
ካን ፡ እንድንበላ ፡ ሄዳችሁ ፡ አዘጋጁልን ፡ ብሎ ፡
ላካቸው ። እነርሱም ፡ — ወዴት ፡ እናዘጋጅ ፡ ፱፡
ዘንድ ፡ ትወዳለህ ? አሉት ። እርሱም ፡ አላ ፲፡
ቸው ፡ — እነሆ ÷ ወደ ፡ ከተማ ፡ ስትገቡ ፡ ማድጋ ፡
ውኃ ፡ የተሸከመ ፡ ሰው ፡ ይገናኛችኋል ፤ ወደ
ሚገባበት ፡ ቤት ፡ ተከተሉት ፤ ለባለቤቱም ፡ — ፲፩፡
መምህሩ ፡ — ከደቀ ፡ መዛሙርቴ ፡ ጋር ፡ ፋሲካን ፡
የምበላበት ፡ የእንግዳ ፡ ቤት ፡ ክፍል ፡ ወዴት ፡
ነው ? ይልሃል ፡ በሉት ፤ ያም ፡ በደርብ ፡ ላይ ፡ ፲፪፡
ያለውን ፡ የተነጠፈ ፡ ታላቅ ፡ አዳራሽ ፡ ያሳያች
ኋል ፤ በዚያም ፡ አሰናዱልን ። ሄደውም ፡ እን ፲፫፡
ዳላቸው ፡ አገኙና ፡ ፋሲካን ፡ አሰናዱ ።
ሰዓቱም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ፲፬፡
ሐዋርያት ፡ ጋር ፡ በማዕድ ፡ ተቀመጠ ። እር ፲፭፡
ሱም ፡ — ከመከራዬ ፡ በፊት ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
ይህን ፡ ፋሲካ ፡ ልበላ ፡ እጅግ ፡ እመኝ ፡ ነበር ፤
እላችኋለሁና ÷ በእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ፲፮፡
እስኪፈጸም ፡ ድረስ ÷ ወደ ፡ ፊት ፡ ከዚህ ፡ አል
በላም ፡ አላቸው ። ጽዋንም ፡ ተቀበለ ፡ አመስግ ፲፯፡
ኖም ፡ — ይህን ፡ እንካችሁ ፡ በመካከላችሁም ፡ ተካ
ፈሉት ፤ እላችኋለሁና ÷ የእግዚአብሔር ፡ መን ፲፰፡
ግሥት ፡ እስክትመጣ ፡ ድረስ ፡ ከአሁን ፡ ጀምሮ ፡
ከወይኑ ፡ ፍሬ ፡ አልጠጣም ፡ አለ ። እንጀራንም ፡ ፲፱፡
አንሥቶ ፡ አመሰገነ ፡ ቈርሶም ፡ ሰጣቸውና ፡ —
ስለ ፡ እናንተ ፡ የሚሰጠው ፡ ሥጋዬ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ይህን ፡ ለመታሰቢያዬ ፡ አድርጉት ፡ አለ ። እን ፳፡
ዲሁም ፡ ከእራት ፡ በኋላ ፡ ጽዋውን ፡ አንሥቶ ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡ — ይህ ፡ ጽዋ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ በሚ
ፈሰው ፡ በደሜ ፡ የሚሆን ፡ አዲስ ፡ ኪዳን ፡ ነው ።
ነገር ፡ ግን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጠኝ ፡ እጅ ፡ እነሆ ፡ ፳፩፡
በማዕድ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ናት ። የሰው ፡ ልጅስ ፡ ፳፪፡
እንደ ፡ ተወሰነው ፡ ይሄዳል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልፎ ፡
ለሚሰጥበት ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ወዮለት ። ከእነር ፳፫፡
ሱም ፡ ይህን ፡ ሊያደርግ ፡ ያለው ፡ ማን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይጠያየቁ ፡ ጀመር ።
ደግሞም ፡ ማናቸውም ፡ ታላቅ ፡ ሆኖ ፡ እንዲ ፳፬፡
ቈጠር ፡ በመካከላቸው ፡ ክርክር ፡ ሆነ ። እንዲ ፳፭፡
ህም ፡ አላቸው ፡ — የአሕዛብ ፡ ነገሥታት ፡ ይገዙ
አቸዋል ÷ በላያቸውም ፡ የሚሠለጥኑት ፡ ቸር
ነት ፡ አድራጊዎች ፡ ይባላሉ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ፳፮፡

፳፩ ። ፳፬ ፡ ዳን. ፮ ÷ ፲፫ ፤ ፲፪ ÷ ፯ ። ፳፫፡ ኢሳ. ፲፫ ÷ ፲ ። ፳፯፡ ዳን. ፯ ÷ ፲፫ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፱ ። ፴፫፡ ኢሳ. ፶፭ ÷ ፯ ። ፴፬፡ ም. ፲፪ ÷ ፵ ። ፴፭፡ መክ. ፱ ÷ ፲፪ ። ፴፯፡ ማቴ. ፳፩ ÷ ፲፫ ፤ ፩ ዮሐ. ፪ ÷ ፳፰ ። ፴፰፡ ም. ፳፪ ÷ ፴፬ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፶፭ ።

፳፪ ። ፩ ፤ ፪ ፡ ማቴ. ፳፮ ÷ ፪ — ፭ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፩ ፡ ፪ ። ፪፡ መዝ. ፪ ÷ ፪ ፤ ዮሐ. ፲፩ ÷ ፵፯ ፤ ፻፫ ። ፫ — ፮ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፲፬ — ፲፯ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፲ ፡ ፲፩ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፪ ፡ ፳፯ ። ፮ — ፲፫ ፤ ዘዳኡ. ፲፪ ÷ ፫ ፡ ፮ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፲፮ — ፲፱ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፲፩ — ፲፯ ። ፲፯ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፳፱ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፳፭ ። ፲፰ — ፳ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፴፫ — ፴፰ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፳፱ — ፴፬ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳፫ — ፳፭ ። ፳ ፤ ዘዳኡ. ፳፱ ÷ ፶ ። ፳፩ — ፳፫ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፴፯ — ፴፱ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፴፯ — ፴፱ ። ፳፬ ፤ ም. ፱ ÷ ፵፮ ። ፳፭ — ፳፯ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፳፭ — ፳፰ ፤ ማር. ፲ ÷ ፵፱ — ፶፭ ።

እንዲህ፡አትሁኑ ፤ ነገር፡ግን፡ከእናንተ፡ታላቅ፡ የሆነ፡በመካከላችሁ፡እንደ፡ታናሽ÷የሚገዛም፡ ፳፮፤ እንደሚያገለግል ፡ይሁን ። በማዕድ ፡ የተቀመጠ፡ወይስ፡የሚያገለግል፡ማናቸው፡ታላቅ፡ ነው ? የተቀመጠው፡አይደለምን ? እኔ፡ግን፡ በመካከላችሁ፡እንደሚያገለግል ፡ነኝ ። ፳፯፤ ነገር ፡ግን ፡እናንተ ፡በፈተናዎቼ ፡ከእኔ ፡ ፳፰፤ጋር ፡ጸንታችሁ ፡የኖራችሁ ፡ናችሁ ፤ አባቴ፡ እኔን ፡እንደ ፡ሾመኝ ፡እኔ ፡ደግሞ ፡በመንግ ሥቴ፡ከማዕዴ ፡ትበሉና ፡ትጠጡ ፡ዘንድ ÷ በአ ሥራ ፡ሁለቱም ፡በእስራኤል ፡ነገድ ፡ስትፈርዱ፡ በዙፋኖች ፡ትቀመጡ ፡ዘንድ ፡ለመንግሥት ፡ እሾማችኋለሁ ። ፳፱፤ ጌታም ፡— ስምዖን ፡ስምዖን ፡ሆይ ÷ እነሆ ፡ ሰይጣን ፡እንደ ፡ስንዴ ፡ሊያበጥራችሁ ፡ለመነ ፡ ፴፤ እኔ ፡ግን ፡እምነትህ ፡እንዳይጠፋ ፡ስለ ፡አንተ ፡ አማለድሁ ፤ አንተም ፡በተመለስህ ፡ጊዜ ፡ወን ፴፩፤ ድሞችህን ፡አጽና ፡አለ ። እርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ወኅኒም ፡ወደ ፡ሞትም ፡ከአንተ ፡ ጋር ፡ለመሄድ ፡የተዘጋጀሁ ፡ነኝ ፡አለው ። ፴፪፤ እርሱ ፡ግን ፡— ጴጥሮስ ፡ሆይ ÷ እልሃለሁ ÷ እን ዳታውቀኝ ÷ሦስት ፡ጊዜ ፡እስክትክደኝ ፡ድረስ፡ ዛሬ ፡ዶሮ ፡አይጮኽም ፡አለው ። ፴፫፤ ደግሞም ፡— ያለ ፡ከረጅና ፡ያለ ፡ከረጢት ፡ ያለ ፡ጫማም ፡በላክኋችሁ ፡ጊዜ ÷ አንዳች ፡ጕደ ለባችሁን ? አላቸው ። እነርሱም ፡— አንዳች ፡ ፴፬፤ እንኳ ፡አሉ ። እርሱም ፡— አሁን ፡ግን ፡ከረጅ ፡ ያለው ፡ከእርሱ ፡ጋር ፡ይውሰድ ÷ ከረጢትም ፡ ያለው ፡እንዲሁ ፤ የሌለውም ፡ልብሱን ፡ሸጦ ፡ ፴፭፤ ሰይፍ ፡ይግዛ ። እላችኋለሁና ÷ ይህ ፡— ከዓመ ፀሮች ፡ጋር ፡ተቈጠረ ፡ተብሎ ፡የተጻፈው ፡ በእኔ ፡ሊፈጸም ፡ግድ ፡ነው ፤ አምን ÷ ስለ ፡እኔ ፡ የሚሆነው ፡አሁን ፡ይፈጸማልና ፡አላቸው ። ፴፮፤ እነርሱም ፡— ጌታ ፡ሆይ ÷ እነሆ ÷ በዚህ ፡ሁለት ፡ ሰይፎች ፡አሉ ፡አሉት ። እርሱም ፡— ይበቃል ፡ አላቸው ።

፴፯፤ ወጥቶም ፡እንደ ፡ልማዱ ፡ወደ ፡ደብረ ፡ዘይት ፡ ሄደ ፤ ደቀ ፡መዘሙርቱም ፡ደግሞ ፡ተከተሉት ። ፴፰፤ ወደ ፡ስፍራውም ፡ደርሶ ፡— ወደ ፡ፈተና ፡እን ፴፱፤ ዳትገቡ ፡ጸልዩ ፡አላቸው ። ከእነርሱም ፡የድ ንጋይ ፡ውርወራ ፡የሚያህል ፡ራቀ ÷ ተንበር ፵፤ክኽም ፡— አባት ፡ሆይ ÷ ብትፈቅድ ፡ይህችን ፡ ጽዋ ፡ከእኔ ፡ውሰድ ፤ ነገር ፡ግን ፡የእኔ ፡ፈቃድ ፡ አይሁን ፡የአንተ ፡እንጂ ፡እያለ ፡ይጸልይ ፡ነበር ። ፵፩፤ ከሰማይም ፡መጥቶ ፡የሚያበረታው ፡መልአክ ፡ ፵፪፤ ታየው ። በፍርሃትም ፡ሲጣጣር ፡አጽንቶ ፡ይጸ ልይ ፡ነበር ፤ ወዙም ፡በምድር ፡ላይ ፡እንደሚወ ፵፫፤ ርድ ፡እንደ ፡ደም ፡ነጠብጣብ ፡ነበረ ። ከጸሎ ትም ፡ተነሥቶ ፡ወደ ፡ደቀ ፡መዛሙርቱ ፡መጣና ፡ ከኀዘን ፡የተነሣ ፡ተኝተው ፡ሲያገኛቸው ፡— ፵፭፤ ስለ ፡ምን ፡ትተኛላችሁ ? ወደ ፡ፈተና ፡እንዳት ፵፮፤ ገቡ ፡ተነሥታችሁ ፡ጸልዩ ፡አላቸው ።

፵፯፤ ገናም ፡ሲናገር ፡እነሆ ÷ ሰዎች ፡መጡ ፤ ከአ ሥራ ፡ሁለቱ ፡አንዱም ፡ይሁዳ ፡የሚባለው ፡ ይቀድማቸው ፡ነበር ፡ሊስመውም ፡ወደ ፡ኢየ ሱስ ፡ቀረበ ። ኢየሱስ ፡ግን ፡— ይሁዳ ፡ሆይ ÷ ፵፰፤ በመሳም ፡የሰውን ፡ልጅ ፡አሳልፈህ ፡ትሰጣለ ህን ? አለው ። በዙሪያውም ፡የነበሩት ፡የሚ ፵፱፤ ሆነውን ፡ባዩ ፡ጊዜ ፡— ጌታ ፡ሆይ ÷ በሰይፍ ፡ እንምታቸውን ? አሉት ። ከእነርሱም ፡አንዱ ፡ ፶፤ የሊቀ ፡ካህናቱን ፡ባሪያ ፡መትቶ ፡ቀኝ ፡ጆሮ ውን ፡ቈረጠው ። ኢየሱስ ፡ግን ፡መልሶ ፡— ፶፩፤ ይህንስ ፡ፍቀዱ ፡አለ ፤ ጆሮውንም ፡ዳስሶ ፡ፈወ ሰው ። ኢየሱስም ፡ወደ ፡እርሱ ፡ለመጡበት ፡ ፶፪፤ ለካህናት ፡አለቆችና ፡ለመቅደስ ፡አዛዦች ፡ለሽ ማግሌዎችም ፡— ወንበዴን ፡እንደምትይዙ ፡ ሰይፍና ፡ጕመድ ፡ይዛችሁ ፡መጣችሁን ? በመ ፶፫፤ ቅደስ ፡ዕለት ፡ዕለት ፡ከእናንተ ፡ጋር ፡ስሆን ፡ እጆቻችሁን ፡አልዘረጋችሁብኝም ፤ ይህ ፡ግን ፡ ጊዜያችሁና ፡የጨለማው ፡ሥልጣን ፡ነው ፡አላ ቸው ።

፶፬፤ ይዘውም ፡ወሰዱት ፡ወደ ፡ሊቀ ፡ካህናት ፡ ቤትም ፡አገቡት ። ጴጥሮስም ፡ርቆ ፡ይከተለው ፡ ፶፭፤ ነበር ። በግቢ ፡መካከልም ፡እሳት ፡አንድደው ፡ በአንድነት ፡ተቀምጠው ፡ሳሉ ፡ጴጥሮስ ፡በመ ካከላቸው ፡ተቀመጠ ። በብርሃኑም ፡በኩል ፡ ፶፮፤ ተቀምጦ ፡ሳለ ፡አንዲት ፡ገረድ ፡አየችውና ፡ ትኵር ፡ብላ ፡— ይህ ፡ደግሞ ፡ከእርሱ ፡ጋር ፡ ነበረ ፡አለች ። እርሱ ፡ግን ፡— አንቺ ፡ሴት ÷ ፶፯፤ አላውቀውም ፡ብሎ ፡ካደ ። ከጥቂት ፡ጊዜም ፡ ፶፰፤ በኋላ ፡ሌላው ፡አይቶት ፡— አንተ ፡ደግሞ ፡ከእ ነርሱ ፡ወገን ፡ነህ ፡አለው ። ጴጥሮስ ፡ግን ፡— አንተ ፡ሰው ÷ እኔ ፡አይደለሁም ፡አለ ። አንድ ፡ ፶፱፤ ሰዓትም ፡የሚያህል ፡ቆይቶ ፡ሌላው ፡አስረ ግጦ ፡— እርሱ ፡የገሊላ ፡ሰው ፡ነውና ፡በእው ነት ፡ይህ ፡ደግሞ ፡ከእርሱ ፡ጋር ፡ነበረ ፡አለ ። ጴጥሮስ ፡ግን ፡— አንተ ፡ሰው ÷ የምትለውን ፡ ፷፤ አላውቅም ፡አለ ። ያን ፡ጊዜም ፡ገና ፡ሲናገር ፡ ዶሮ ፡ጮኸ ። ጌታም ፡ዘወር ፡ብሎ ፡ጴጥሮስን ፡ ፷፩፤ ተመለከተው ። ጴጥሮስም ፡— ዛሬ ፡ዶሮ ፡ሳይ ጮኽ ፡ሦስት ፡ጊዜ ፡ትክደኛለህ ፡እንዳለው ፡ የጌታ ፡ቃል ፡ትዝ ፡አለው ። ጴጥሮስም ፡ወደ ፡ ፷፪፤ ውጭ ፡ወጥቶ ፡ምርር ፡ብሎ ፡አለቀሰ ።

፷፫፤ ኢየሱስንም ፡የያዙት ፡ሰዎች ፡ይዘብቱበትና ፡ ፷፬፤ ይደበድቡት ፡ነበር ። ሸፍነውም ፡ፊቱን ፡ይመ ቱት ፡ነበርና ፡— በጥፊ ፡የመታህ ፡ማን ፡ነው ?

ትንቢት ፥ ተናገር ፥ እያሉ ፥ ይጠይቁት ፥ ነበር ።
፷፭፡ ሌላም ፥ ብዙ ፥ ነገር ፥ እየተሳደቡ ፥ በእርሱ ፥ ላይ ፥ ይናገሩ ፥ ነበር ።
፷፮፡ በነጋም ፥ ጊዜ ፥ የሕዝቡ ፥ ሽማግሌዎችና ፥ የካህናት ፥ አለቆች ፥ ጻፎችም ፥ ተሰብስበው ፥
፷፯፡ ወደ ፥ ሸንጎአቸው ፥ ወሰዱትና ፥ ክርስቶስ ፥ አንተ ፥ ነህን ? ንገረን ፥ አሉት ። እርሱ ፥ ግን ፥ እንዲህ ፥ አላቸው ፥ ብነግራችሁ ፥ አታምኑም ፥
፷፰፡ ኑም ፥ ብጠይቅም ፥ አትመልሱልኝም ፥ አትፈቱኝምም ። ነገር ፥ ግን ፥ ከአሁን ፥ ጀምሮ ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ኃይል ፥ ቀኝ ፥ ይቀመጣል ። ሁላቸውም ፥ — እንግዲያስ ፥ አንተ ፥ የእግዚአብሔር ፥ ልጅ ፥ ነህን ? አሉት ። እርሱም ፥ — እኔ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ እናንተ ፥ ትላላችሁ ፥ አላቸው ። እነርሱም ፥ — ራሳችን ፥ ከአፉ ፥ ሰምተናልና ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ ምን ፥ ምስክር ፥ ያስፈልገናል ? አሉ ።

ምዕራፍ ፥ ፳፫ ።

፩፡ ሁሉም ፥ በሞላው ፥ ተነሥተው ፥ ወደ ፥ ጲላ
፪፡ ጦስ ፥ ወሰዱትና ፥ — ይህ ፥ ሕዝባችንን ፥ ሲያጣምም ፥ ለቄሣርም ፥ ግብር ፥ እንዳይሰጥ ፥ ሲከለክል ፥ ደግሞም ፥ — እኔ ፥ ክርስቶስ ፥ ንጉሥ ፥ ነኝ ፥ ሲል ፥
፫፡ አገኘነው ፥ ብለው ፥ ይከሱት ፥ ጀመር ። ጲላጦስም ፥ — አንተ ፥ የአይሁድ ፥ ንጉሥ ፥ ነህን ? ብሎ ፥ ጠየቀው ። እርሱም ፥ መልሶ ፥ — አንተ ፥ አልህ ፥
፬፡ አለው ። ጲላጦስም ፥ ለካህናት ፥ አለቆችና ፥ ለሕዝቡ ፥ — በዚህ ፥ ሰው ፥ አንድ ፥ በደል ፥ ስንኳ ፥
፭፡ አላገኘሁበትም ፥ አለ ። እነርሱ ፥ ግን ፥ አጽንተው ፥ — ከገሊላ ፥ ጀምሮ ፥ እስከዚህ ፥ ድረስ ፥ በይሁዳ ፥ ሁሉ ፥ እያስተማረ ፥ ሕዝቡን ፥ ያውካል ፥ አሉ ።
፮፡ ጲላጦስ ፥ ግን ፥ — ገሊላ ፥ ሲሉ ፥ በሰማ ፥ ጊዜ ፥ —
፯፡ የገሊላ ፥ ሰው ፥ ነውን ? ብሎ ፥ ጠየቀ ፤ ከሄሮድስም ፥ ግዛት ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ባወቀ ፥ ጊዜ ፥ ወደ ፥ ሄሮድስ ፥ ሰደደው ፤ እርሱ ፥ ደግሞ ፥ በዚያ ፥
፰፡ ጊዜ ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ነበረና ። ሄሮድስም ፥ ኢየሱስን ፥ ባየው ፥ ጊዜ ፥ እጅግ ፥ ደስ ፥ አለው ፥ ስለ ፥ እርሱ ፥ ስለ ፥ ሰማ ፥ ከብዙ ፥ ጊዜ ፥ ጀምሮ ፥ ሊያየው ፥ ይመኝ ፥ ነበርና ÷ ምልክትም ፥ ሲያደርግ ፥ ሊያይ ፥ ተስፋ ፥ ያደርግ ፥ ነበር ። በብዙ ፥ ቃልም ፥ ጠየቀው ፥ እርሱ ፥ ግን ፥ አንድ ፥ ስንኳ ፥
፱፡ አልመለሰለትም ። የካህናት ፥ አለቆችና ፥ ጻፎችም ፥ አጽንተው ፥ ሲከሱት ፥ ቆመው ፥ ነበር ።
፲፡ ሄሮድስም ፥ ከሠራዊቱ ፥ ጋር ፥ ናቀው ፥ ዘበተበትም ÷ የጌጥ ፥ ልብስም ፥ አልብሶ ፥ ወደ ፥ ጲላጦስ ፥ መልሶ ፥ ሰደደው ። ሄሮድስና ፥ ጲላጦስም ፥ በዚያን ፥ ቀን ፥ እርስ ፥ በርሳቸው ፥ ወዳጆች ፥ ሆኑ ÷ ቀድሞ ፥ በመካከላቸው ፥ ጥል ፥ ነበረና ።

ጲላጦስም ፥ የካህናትን ፥ አለቆችና ፥ መኳንንትን ፥ ሕዝቡንም ፥ በአንድነት ፥ ጠርቶ ፥ እንዲህ ፥ አላቸው ፥ — ሕዝቡን ፥ ያጣምማል ፥ ብላችሁ ፥ ይህን ፥ ሰው ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ አመጣችሁት ፤ እነሆም ÷ በፊታችሁ ፥ መርምሬ ፥ ከምትከሱበት ፥ ነገር ፥ አንድ ፥ በደል ፥ ስንኳ ፥ በዚህ ፥ ሰው ፥ አላገኘሁበትም ። ሄሮድስም ፥ ደግሞ ፥ ምንም ፥ አላገኘም ፤ ወደ ፥ እኛ ፥ መልሶታልና ፤ እነሆም ÷ ለሞት ፥ የሚያደርሰው ፥ ምንም ፥ አላደረገም ፤ እንግዲያስ ፥ ቀጥቼ ፥ እፈታዋለሁ ። በበዓሉ ፥ አንድ ፥ ይፈታላቸው ፥ ዘንድ ፥ ግድ ፥ ነበረና ።
ሁላቸውም ፥ በአንድነት ፥ — ይህን ፥ አስወግድ ÷ በርባንንም ፥ ፍታልን ፥ እያሉ ፥ ጮኹ ፤ እርሱም ፥ ሁከትን ፥ በከተማ ፥ አንሥቶ ፥ ሰውን ፥ ስለ ፥ ገደለ ፥ በወኅኒ ፥ ታስሮ ፥ ነበር ። ጲላጦስም ፥ ኢየሱስን ፥ ሊፈታ ፥ ወድዶ ፥ ዳግመኛ ፥ ተናገራቸው ፤ ነገር ፥ ግን ፥ እነርሱ ፥ — ስቀለው ፥ ስቀለው ፥ እያሉ ፥ ይጮኹ ፥ ነበር ። ሦስተኛም ፥ — ምን ፥ ነው ? ያደረገው ፥ ክፋት ፥ ምንድር ፥ ነው ? ለሞት ፥ የሚያደርሰው ፥ በደል ፥ አላገኘሁበትም ፤ ስለዚህ ፥ ቀጥቼ ፥ እፈታዋለሁ ፥ አላቸው ። እነርሱ ፥ ግን ፥ እንዲሰቀል ፥ በታላቅ ፥ ድምፅ ፥ አጽንተው ፥ ለመኑት ። የእነርሱ ፥ ጩኸትና ፥ የካህናት ፥ አለቆችም ፥ ቃል ፥ በረታ ። ጲላጦስም ፥ ልመናቸው ፥ እንዲሆንላቸው ፥ ፈረደበት ። ያንን ፥ የለመኑትንም ÷ ስለ ፥ ሁከት ፥ ሰውንም ፥ ስለ ፥ መግደል ፥ በወኅኒ ፥ ታስሮ ፥ የነበረውን ፥ አስፈታላቸው ፥ ኢየሱስን ፥ ግን ፥ ለፈቃዳቸው ፥ አሳልፎ ፥ ሰጠው ።
በወሰዱትም ፥ ጊዜ ፥ ስምዖን ፥ የተባለ ፥ የቀሬናን ፥ ሰው ፥ ከገጠር ፥ ሲመጣ ፥ ይዘው ፥ ከኢየሱስ ፥ በኋላ ፥ መስቀሉን ፥ እንዲሸከም ፥ ጫኑበት ። ዋይ ፥ ዋይ ፥ ከሚሉና ፥ ሙሾ ፥ ከሚያወጡ ፥ ሴቶችና ፥ ከሕዝቡ ፥ እጅግ ፥ ብዙዎች ፥ ተከተሉት ። ኢየሱስ ፥ ግን ፥ ወደ ፥ እነርሱ ፥ ዘወር ፥ ብሎ ፥ እንዲህ ፥ አለ ፥ — እናንተ ፥ የኢየሩሳሌም ፥ ልጆች ÷ ለእኔስ ፥ አታልቅሱልኝ ፤ ዳሩ ፥ ግን ፥ — መካኖችና ፥ ያልወለዱ ፥ ማኅፀኖች ፥ ያላጠቡ ፥ ጡቶች ፥ ብፁዓን ፥ ናቸው ፥ የሚሉበት ፥ ጊዜ ፥ እነሆ ፥ ይመጣልና ፥ ለራሳችሁና ፥ ለልጆቻችሁ ፥ አልቅሱ ። በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ተራራዎችን ፥ — በላያችን ፥ ውደቁ ÷ ኮረብቶችንም ፥ — ሰውሩን ፥ ይሉ ፥ ዘንድ ፥ ይጀምራሉ ፤ በእርጥብ ፥ እንጨት ፥ እንዲህ ፥ የሚያደርጉ ፥ ከሆኑ ÷ በደረቀውስ ፥ እንዴት ፥ ይሆን ?
ሌሎችንም ፥ ሁለት ፥ ክፋ ፥ አድራጊዎች ፥ ደግሞ ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ይገድሉ ፥ ዘንድ ፥ ወሰዱ ። ቀራንዮም ፥ ወደሚባል ፥ ስፍራ ፥ በደረሱ ፥ ጊዜ ÷ በዚያ ፥ እርሱን ፥ ክፋ ፥ አድራጊዎቹንም ፥ አንዱን ፥ በቀኝ ፥ ሁለተኛውንም ፥ በግራ ፥ ሰቀሉ ።

፷፬። ፷፮—፸፩ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፶፫—፶፮ ፤ ማር· ፲፬ ÷ ፷፩—፷፬ ።
፷፭። ፩ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፶፪ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፩ ፤ ዮሐ· ፲፰ ÷ ፳፰—፴ ። ፪ ፤ ም· ፳ ÷ ፳፭ ። ፫ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፲፭ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፪ ፤ ዮሐ· ፲፰ ÷ ፴፫ ። ፬ ፤ ዮሐ· ፲፰ ÷ ፴፰ ። ፭ ፤ ም· ፳፫ ÷ ፭ ። ፮ ፤ ም· ፲ ÷ ፱ ። ፲፮ ፤ ዮሐ· ፲፱ ÷ ፭ ። ፲፯—፳፭ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፲፭—፳፮ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፮—፲፭ ፤ ዮሐ· ፲፰ ÷ ፴፱ ፣ ፵ ፤ ፲፱ ÷ ፲፮ ። ፳፯ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፴፪ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፳፩ ። ፳፱ ፤ ም· ፳፭ ÷ ፳፫ ። ፴ ፤ ሆሴ· ፲ ÷ ፰ ። ፴፪ ፣ ፴፫ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፴፫ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፳፩ ፤ ዮሐ· ፲፱ ÷ ፲፯ ፤ ኢሳ· ፶፫ ÷ ፲፪ ።

፴፬፡ ኢየሱስም ፡— አባት ፡ ሆይ ፥ የሚያደርጉትን ፡ አያውቁምና ፡ ይቅር ፡ በላቸው ፡ አለ ። ልብሱ
፴፭፡ ንም ፡ ተካፍለው ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉበት ። ሕዝቡም ፡ ቆመው ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ። መኳንንቱም ፡ ደግሞ ፡— ሌሎችን ፡ አዳነ ፡ እርሱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ የተመረጠው ፡ ክርስቶስ ፡ ከሆነ ፥
፴፮፡ ራሱን ፡ ያድን ፡ እያሉ ፡ ያፌዙበት ፡ ነበር ። ጭፍሮችም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀርበው ፡ ሆምጣጤም ፡ አምጥተው ፡— አንተስ ፡ የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ከሆንህ ፥ ራስህን ፡ አድን ፡ እያሉ ፡ ይዘ
፴፰፡ ብቱበት ፡ ነበር ። ይህ ፡ የአይሁድ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ በግሪክና ፡ በሮማይስጥ ፡ በዕብራይስጥም ፡ ፊደል ፡ የተጻፈ ፡ ጽሕፈት ፡ ደግሞ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ።
፴፱፡ ከተሰቀሉት ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎቹም ፡ አንዱ ፡— አንተስ ፡ ክርስቶስ ፡ አይደለህምን ? ራስህንም ፡ እኛንም ፡ አድን ፡ ብሎ ፡ ሰደበው ። ሁለተኛው ፡ ግን ፡ መልሶ ፡— አንተ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ፍርድ ፡ ሳለህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከቶ ፡ አትፈራውምን ?
፵፡ ስለ ፡ አደረግነውም ፡ የሚገባንን ፡ እንቀበላለንና ፡ በእኛስ ፡ እውነተኛ ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤ ይህ ፡ ግን ፡ ምንም ፡ ክፋት ፡ አላደረገም ፡ ብሎ ፡ ገሠጸው ።
፵፩፡ ኢየሱስንም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ በመንግሥትህ ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡ አስበኝ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡— እውነት ፡ እልሃለሁ ፥ ዛሬ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በገነት ፡ ትሆናለህ ፡ አለው ።
፵፪፡ ስድስት ፡ ሰዓትም ፡ ያህል ፡ ነበረ ፥ ጨለማም ፡ እስከ ፡ ዘጠኝ ፡ ሰዓት ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሆነ ፥
፵፫፡ ፀሐይም ፡ ጨለመ ፥ የቤተ ፡ መቅደስም ፡ መጋረጃ ፡ ከመካከሉ ፡ ተቀደደ ። ኢየሱስም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኾ ፡— አባት ፡ ሆይ ፥ ነፍሴን ፡ በእጅህ ፡ አደራ ፡ እሰጣለሁ ፡ አለ ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ ነፍሱን ፡ ሰጠ ። የመቶ ፡ አለቃውም ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በእውነት ፡ ጻድቅ ፡ ነበረ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አከበረ ። ይህንም ፡ ለማየት ፡ ተከማችተው ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፥ የሆነውን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፥ ደረታቸውን ፡ እየደቁ ፡ ተመለሱ ። የሚያውቁት ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ከገሊላ ፡ የተከተሉት ፡ ሴቶችም ፡ ይህን ፡ እያዩ ፡ በሩቅ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።
፵፱፡ እነሆም ፥ በጎና ፡ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ የሸንጎ ፡ አማካሪም ፡ የሆነ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤
፶፩፡ ይህም ፡ በምክራቸውና ፡ በሥራቸው ፡ አልተባበረም ፡ ነበር ፤ አርማትያስም ፡ ከምትባል ፡ ከአይሁድ ፡ ከተማ ፡ ሆኖ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ ይጠባበቅ ፡ ነበር ።
፶፪፡ ይኸውም ፡ ወደ ፡ ጲላጦስ ፡ ቀርቦ ፡ የኢየሱስን ፡ ሥጋ ፡ ለመነው ። አውርዶም ፡ በተልባ ፡ እግር ፡ ልብስ ፡ ከፈነው ፥ ማንም ፡ ገና ፡ ባልተቀበረበት ፡ ከዓለትም ፡ በተወቀረ ፡ መቃብር ፡ አኖረው ።
፶፫፡ የመዘጋጃት ፡ ቀንም ፡ ነበረ ፤ ሰንበትም ፡ ሊጀ
፶፬፡ ምር ፡ ነበረ ። ከገሊላም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የመጡት ፡ ሴቶች ፡ ተከትለው ፡ መቃብሩን ፡ ሥጋ
፶፭፡ ውንም ፡ እንዴት ፡ እንዳኖሩት ፡ አዩ ። ተመልሰውም ፡ ሽቱና ፡ ቅባት ፡ አዘጋጁ ።

በሰንበትም ፡ እንደ ፡ ትእዛዙ ፡ ዐረፉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሳምንቱ ፡ በመጀመሪያው ፡ ቀን ፡ ያዘጋጁትን ፡ ሽቱ ፡ ይዘው ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ አንዳንዶቹ ፡ ወደ ፡ መቃብሩ ፡ እጅግ ፡ ማልደው ፡ መጡ ። ድንጋዩንም ፡ ከመቃብሩ ፡ ተንከባለው ፡
፪፡ አገኙት ፡ ገብተውም ፡ የጌታን ፡ የኢየሱስን ፡
፫፡ ሥጋ ፡ አላገኙም ። እነርሱም ፡ በዚህ ፡ ሲያመ
፬፡ ነቱ ፥ እነሆ ፥ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ የሚያንጸባርቅ ፡
፭፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ቀረቡ ፤ ፈር
፮፡ ተውም ፡ ፊታቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አቀርቅረው ፡ ሳሉ ፥ እንዲህ ፡ አሉአቸው ፡— ሕያውን ፡ ከሙታን ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈልጋላችሁ ?
፯፡ ተነሥቶአል ፡ እንጂ ፡ በዚህ ፡ የለም ። የሰው ፡
፰፡ ልጅ ፡ በኃጢአተኞች ፡ እጅ ፡ አልፎ ፡ ሊሰጥና ፡ ሊሰቀል ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ሊነሣ ፡ ግድ ፡ ነው ፡ እያለ ፡ ገና ፡ በገሊላ ፡ ሳለ ፡ ለእናንተ ፡ እንደ ፡
፱፡ ተናገረ ፡ አስቡ ። ቃሎቹንም ፡ አሰቡ ፥ ከመቃ
፲፡ ብሩም ፡ ተመልሰው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ለአሥራ ፡ አንዱና ፡ ለሌሎች ፡ ሁሉ ፡ ነገሩአቸው ። ይህ
፲፩፡ ንም ፡ ለሐዋርያት ፡ የነገሩአቸው ፡ መግደላዊት ፡ ማርያምና ፡ ዮሐና ፡ የያዕቆብም ፡ እናት ፡ ማርያም ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሌሎች ፡
፲፪፡ ሴቶች ፡ ነበሩ ። ይህም ፡ ቃል ፡ ቅዠት ፡ መስሎ ፡
፲፫፡ ታያቸውና ፡ አላመኑአቸውም ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ሮጠ ፤ በዚያም ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፡ ሲመለከት ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ልብስን ፡ ብቻ ፡ አየ ፤ በሆነውም ፡ ነገር ፡ እየተደነቀ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።
፲፬፡ እነሆም ፥ ከእነርሱ ፡ ሁለቱ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ስድሳ ፡ ምዕራፍ ፡ ያህል ፡ ወደሚርቅ ፡ ኤማሁስ ፡ ወደሚባል ፡ መንደር ፡ ይሄዱ ፡
፲፭፡ ነበር ፤ ስለዚህም ፡ ስለ ፡ ሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
፲፮፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይነጋገሩ ፡ ነበር ። ሲነጋገሩና ፡ ሲመራመሩም ፥ ኢየሱስ ፡ ራሱ ፡ ቀርቦ ፡
፲፯፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄድ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እን
፲፰፡ ዳያውቁት ፡ ዓይናቸው ፡ ተይዞ ፡ ነበር ። እር

ፍኖ ። ፴፪ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፵፬ ፥ መዝ. ፷፰ ÷ ፲፯ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፴፭ ፥ ማር. ፲፭ ÷ ፳፬ ፤ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፳፫ ፥ ፳፬ ። ፴፭ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፵፫ ፥ ፵፱ ፥ ማር. ፲፭ ÷ ፴፭ ፥ ፴፱ ። ፴፮ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፵፰ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፴፮ ፤ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፲፱ ። ፴፱ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳፰ ። ፵፱ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፵፭ ፥ ማር. ፲፭ ÷ ፴፫ ። ፶፩ ፡ ዘዐኦ. ፳፯ ÷ ፴፭—፴፫ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶፯ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵፰ ። ፶፪ ፡ መዝ. ፴ ÷ ፭ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶ ፥ ማር. ፲፭ ÷ ፵፯ ፤ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፴ ። ፶፫ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶፱ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵፱ ። ፶፬ ፡ ም. ፭ ÷ ፪ ። ፶—፶፮ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶፯—፷፪ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵፪—፵፮ ፤ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፴፰—፵፪ ። ፶፮ ፡ ም. ፪ ÷ ፵፭ ፥ ፴፰ ። ፶፯ ፡ ዘዐኦ. ፭ ÷ ፲ ።

ፍኖ ። ፩—፲ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፩—፰ ፤ ማር. ፲፮ ÷ ፩—፰ ፤ ዮሐ. ፳ ÷ ፩ ። ፯ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳፫ ። ፲ ፡ ም. ፭ ÷ ፪ ፤ ፫ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶፭ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵ ፥ ፵፩ ። ፲፪ ፤ ዮሐ. ፳ ÷ ፫—፯ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፳ ÷ ፲፱ ፤ ፳፩ ÷ ፱ ።

ሱም ፡— እየጠመለጋችሁ ፡ ስትሄዱ ÷ እርስ ፡ በር
ሳችሁ ፡ የምትነጋገሩአቸው ፡ እነዚህ ፡ ነገሮች ፡
፲፯፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አላቸው ። ቀለዮጳ ፡ የሚባ
ልም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፡— አንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
እንግዳ ፡ ሆነህ ፡ ለብቻህ ፡ ትኖራለህን ? በእነዚህ ፡
ቀኖች ፡ በዚያ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ አታውቅምን ?
፲፱፡ አለው ። እርሱም ፡— ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
አላቸው ። እነርሱም ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— በእ
ግዚአብሔርና ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በሥ
ራና ፡ በቃል ፡ ብርቱ ፡ ነቢይ ፡ ስለ ፡ ነበረው ፡ ስለ ፡
፳፡ ናዝሬቱ ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፤ እርሱንም ፡ የካህናት ፡
አለቆችና ፡ መኳንንቶቻችን ፡ ለሞት ፡ ፍርድ ፡
እንዲት ፡ አሳልፈው ፡ እንደ ፡ ሰጡትና ፡ እንደ ፡
፳፩፡ ሰቀሉት ፡ ነው ። እኛ ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ እንዲ
ቤኘር ፡ ያለው ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተስፋ ፡ አድር
ገን ፡ ነበር ፤ ደግሞም ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይህ ፡
፳፪፡ ከሆነ ፡ ዛሬ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ነው ። ደግሞም ፡
ከእኛ ፡ ውስጥ ፡ ማልደው ፡ ከመቃብሩ ፡ ዘንድ ፡
፳፫፡ የነበሩት ፡ አንዳንድ ፡ ሴቶች ፡ አስገረሙን ፤ ሥጋ
ውንም ፡ ባጡ ፡ ጊዜ ፡— ሕያው ፡ ነው ፡ የሚሉ ፡
የመላእክትን ፡ ራእይ ፡ ደግሞ ፡ አየን ፡ ሲሉ ፡
፳፬፡ መጥተው ፡ ነበር ። ከእኛም ፡ ጋር ፡ ከነበሩት ፡
ወደ ፡ መቃብር ፡ ሄደው ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ ተናገ
ሩት ፡ ሆኖ ፡ አገኙት ÷ እርሱን ፡ ግን ፡ አላዩትም ።
፳፭፡ እርሱም ፡— እናንተ ፡ የማታስተውሉ ÷ ነቢያ
ትም ፡ የተናገሩትን ፡ ሁሉ ፡ ልባችሁ ፡ ከማመን ፡
፳፮፡ የዘገየ ፤ ክርስቶስ ፡ ይህን ፡ መከራ ፡ ይቀበል ፡
ዘንድና ፡ ወደ ፡ ክብሩ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ ይገባው ፡
፳፯፡ የለምን ? አላቸው ። ከሙሴና ፡ ከነቢያት ፡
ሁሉ ፡ ጀምሮ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በመጻሕፍት ፡ ሁሉ ፡
የተጻፈውን ፡ ተረጐመላቸው ።
፳፰፡ ወደሚሄዱበትም ፡ መንደር ፡ ቀረቡ ÷ እር
፳፱፡ ሱም ፡ ሩቅ ፡ የሚሄድ ፡ መሰላቸው ። እነር
ሱም ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ እደር ÷ ማታ ፡ ቀርቦአልና ፡
ቀኑም ፡ ሊመሽ ፡ ጀምሮአል ፡ ብለው ፡ ግድ ፡
፴፡ አሉት ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ሊያድር ፡ ገባ ። ከእ
ነርሱም ፡ ጋር ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ እንጀራ
ውን ፡ አንሥቶ ፡ ባረከው ÷ ቈርሶም ፡ ሰጣቸው ፤
፴፩፡ ዓይናቸውም ፡ ተከፈተ ÷ አወቁትም ፤ እርሱም ፡
፴፪፡ ከእነርሱ ፡ ተሰወረ ። እርስ ፡ በርሳቸውም ፡—
በመንገድ ፡ ሲናገረን ፡ መጻሕፍትንም ፡ ሲከፍት
ልን ፡ ልባችን ፡ ይቃጠልብን ፡ አልነበረምን ? ተባ
፴፫፡ ፴፬፡ ባሉ ። በዚያችም ፡ ሰዓት ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ÷ አሥራ ፡ አንዱና ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩትም ፡— ጌታ ፡ በእውነት ፡ ተን
ሥቶአል ፡ ለስምዖንም ፡ ታይቶአል ፡ እያሉ ፡
፴፬፡ በአንድነት ፡ ተሰብስበው ፡ አገኙአቸው ። እነ
፴፭፡ ርሱም ፡ በመንገድ ፡ የሆነውን ፡ እንጀራውንም ፡
በቈረሰ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ታወቀላቸው ፡
ተረኩላቸው ።

፴፮፡ ይህንም ፡ ሲነጋገሩ ፡ ኢየሱስ ፡ ራሱ ፡ በመካ
፴፯፡ ከላቸው ፡ ቆሞ ፡— ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ፡
አላቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ደነገጡና ፡ ፈሩ ፡ መንፈ
፴፰፡ ስም ፡ ያዩ ፡ መሰላቸው ። እርሱም ፡— ስለ ፡ ምን ፡
፴፱፡ ትደነግጣላችሁ ? ስለ ፡ ምንስ ፡ አሳብ ፡ በልባ
ችሁ ፡ ይነሣል ? እኔ ፡ ራሴ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እጆ
፵፡ ቼንና ፡ እግሮቼን ፡ እዩ ፤ በእኔ ፡ እንደምታዩት ÷
መንፈስ ፡ ሥጋና ፡ አጥንት ፡ የለውምና ፡ እኔን ፡
ዳስሳችሁ ፡ እዩ ፡ አላቸው ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ ፵፡
፵፩፡ እጆቹንና ፡ እግሮቹን ፡ አሳያቸው ። እነርሱም ፡
ከደስታ ፡ የተነሣ ፡ ገና ፡ ስላላመኑ ፡ ሲደነቁ ፡
ሳሉ ፡— በዚህ ፡ እንዳች ፡ የሚበላ ፡ አላችሁን ?
፵፪፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ከተጠበሰ ፡ ዓሣ ፡ አንድ ፡
፵፫፡ ቁራጭ ÷ ከማር ፡ ወለላም ፡ ሰጡት ፤ ተቀብሎም ፡
፵፫፡ በፊታቸው ፡ በላ ።
እርሱም ፡— ከእንናተ ፡ ጋር ፡ ሳለሁ ፡ በሙሴ ፡
፵፬፡ ሕግና ፡ በነቢያት ፡ በመዝሙራትም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡
የተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፡
ብዬ ፡ የነገርኋችሁ ፡ ቃሌ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አላቸው ።
፵፭፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ መጻሕፍትን ፡ ያስተውሉ ፡
፵፮፡ ዘንድ ፡ አእምሮአቸውን ፡ ከፈተላቸው ፤ እን
፵፯፡ ዲህም ፡ አላቸው ፡— ክርስቶስ ፡ መከራ ፡ ይቀበ
ላል ፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ከሙታን ፡ ይነሣል ÷
በስሙም ፡ ንስሐና ፡ የኃጢአት ፡ ስርየት ፡ ከኢ
፵፰፡ የሩሳሌም ፡ ጀምሮ ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይሰበካል ፡
ተብሎ ፡ እንዲሁ ፡ ተጽፎአል ። እናንተም ፡
፵፱፡ ለዚህ ፡ ምስክሮች ፡ ናችሁ ። እነሆም ÷ አባቴ ፡
የሰጠውን ፡ ተስፋ ፡ እኔ ፡ እልክላችኋለሁ ፤ እና
ንተ ፡ ግን ፡ ከላይ ፡ ኃይል ፡ እስክትለብሱ ፡ ድረስ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ከተማ ፡ ቆዩ ።
እስከ ፡ ቢታንያም ፡ አወጣቸው ፡ እጆቹንም ፡ ፶፡
አንሥቶ ፡ ባረካቸው ። ሲባርካቸውም ፡ ከእነ ፶፩፡
ርሱ ፡ ተለየ ፡ ወደ ፡ ሰማይም ፡ ዐረገ ። እነርሱም ፡ ፶፪፡
ሰገዱለትና ፡ በብዙ ፡ ደስታ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ተመለሱ ÷ ዘወትርም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመ ፶፫፡
ሰገኑና ፡ እየባረኩ ፡ በመቅደስ ፡ ኖሩ ።

፳፬ ። ፲፱ ፡ ማቴ· ፳፩ ÷ ፲፩ ። ፳፭ ፡ ም· ፩ ÷ ፵፱ ። ፳፯ ፡ ዘዳግ· ፲፰ ÷ ፲፰ ፡ ኢሳ· ፶፫ ፡ ኤር· ፳፫ ÷ ፴ ፡ ፯ ፡ ሚክ· ፭ ÷ ፪ ። ፴ ፡ ማቴ· ፲፬ ÷ ፲፬ ። ፴፫ ፡ ማቴ· ፲፯ ÷ ፲፫ ። ፴፱ ፡ ፩ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፭ ። ፵፯ ፡ ማቴ· ፲፯ ÷ ፲፱ ፡ ዮሐ· ፳ ÷ ፲፱ ። ፵፯ ፡ ማቴ· ፲፱ ÷ ፳፯ ። ፵፱ ፡ ዮሐ· ፳ ÷ ፳ ። ፶፪ ፡ መዝ· ፪ ፤ ፲፭ ÷ ፳—፲ ፡ ፳፭ ፡ ፴፱ ፡ ፵ ÷ ፱ ፡ ፵፯ ÷ ፲፯—፳ ፡ ፵፰ ፡ ፸፭ ፤ ፻፭ ፤ ፻፱ ፡ ፻፲፮ ÷ ፳፱—፴፯ ። ፶፮ ፡ መዝ· ፵፭ ÷ ፭—፲፫ ፡ ኢሳ· ፶፫ ÷ ፱ ፡ ዮሐ· ፳ ÷ ፱ ። ፶፯ ፡ ኢሳ· ፱ ÷ ፱ ፡ ፫ ፡ ማቴ· ፳፰ ÷ ፲፱ ። ፶፱ ፡ ዮሐ· ፲፬ ÷ ፳፯ ፤ ፲፮ ÷ ፳፯ ፡ የሐዋ· ፭ ÷ ፱ ፡ ፮ ። ፶፯ ፡ የሐዋ· ፩ ÷ ፱ ።

የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ዮሐንስ ፡ እንደ ፡ ጻፈው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በመጀመሪያው ፡ ቃል ፡ ነበረ ÷ ቃልም ፡ በእ
፪ ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ÷ ቃልም ፡ እግዚአ
፫ ብሔር ፡ ነበረ ። ይህ ፡ በመጀመሪያው ፡ በእግዚ
፬ አብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ። ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ሆነ ÷
ከሆነውም ፡ አንዳች ፡ ስንኳ ፡ ያለ ፡ እርሱ ፡ አልሆ
፭ ነም ። በእርሱ ፡ ሕይወት ፡ ነበረች ÷ ሕይወትም ፡
፮ የሰው ፡ ብርሃን ፡ ነበረች ። ብርሃንም ፡ በጨለማ ፡
፯ ይበራል ÷ ጨለማም ፡ አላሸነፈውም ።
፰ ከእግዚአብሔር ፡ የተላከ ፡ ስሙ ፡ ዮሐንስ ፡
፱ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። ሁሉ ፡ በእርሱ ፡
በኩል ፡ እንዲያምኑ ፡ ይህ ፡ ስለ ፡ ብርሃን ፡ ይመ
፲ ሰክር ፡ ዘንድ ፡ ለምስክር ፡ መጣ ። ስለ ፡ ብርሃን ፡
ሊመሰክር ፡ መጣ ፡ እንጂ ÷ እርሱ ፡ ብርሃን ፡ አል
ነበረም ።
፲፩ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚያበራው ፡ እውነተኛው ፡
፲፪ ብርሃን ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ይመጣ ፡ ነበር ። በዓለም ፡
ነበረ ÷ ዓለሙም ፡ በእርሱ ፡ ሆነ ÷ ዓለሙም ፡ አላ
፲፫ ወቀውም ። የእርሱ ፡ ወደ ፡ ሆነው ፡ መጣ ÷ የገዛ ፡
፲፬ ወገኖቹም ፡ አልተቀበሉትም ። ለተቀበሉት ፡
ሁሉ ፡ ግን ÷ በስሙ ፡ ለሚያምኑት ፡ ለእነርሱ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሥል
፲፭ ጣንን ፡ ሰጣቸው ። እነርሱም ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ተወለዱ ፡ እንጂ ፡ ከደም ፡ ወይም ፡ ከሥጋ ፡
ፈቃድ ፡ ወይም ፡ ከወንድ ፡ ፈቃድ ፡ አልተወለ
ዱም ።
፲፮ ቃልም ፡ ሥጋ ፡ ሆነ ፡ ጸጋንና ፡ እውነትንም ፡
ተመልቶ ፡ በእኛ ፡ አደረ ÷ አንድ ፡ ልጅም ፡ ከአ
ባቱ ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ ክብር ፡ የሆነውን ፡ ክብ
፲፯ ሩን ፡ አየን ። ዮሐንስ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ መሰከረ ፡
እንዲህም ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፡ — ከእኔ ፡ በኋላ ፡ የሚመ
ጣው ፡ እርሱ ፡ ከእኔ ፡ በፊት ፡ ነበረና ፡ ከእኔ ፡
ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ሆኖአል ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያል
፲፰ ሁት ፡ ይህ ፡ ነበረ ። እኛ ፡ ሁላችን ፡ ከሙላቱ ፡
ተቀብለን ፡ በጸጋ ፡ ላይ ፡ ጸጋ ፡ ተሰጥቶናልና ፡
፲፱ ሕግ ፡ በሙሴ ፡ ተሰጥቶ ፡ ነበርና ፡ ጸጋና ፡ እው
፳ ነት ፡ ግን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሆነ ። መቼም ፡
ቢሆን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያየው ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡
የለም ፡ በአባቱ ፡ እቅፍ ፡ ያለ ፡ አንድ ፡ ልጁ ፡
እርሱ ፡ ተረከው ።
፳፩ አይሁድም ፡ — አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? ብለው ፡
ይጠይቁት ፡ ዘንድ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ካህናትንና ፡
ሌዋውያንን ፡ በላኩበት ፡ ጊዜ ÷ የዮሐንስ ፡ ምስ
ክርነት ፡ ይህ ፡ ነው ። መሰከረም ፡ አልካደምም ፡ ፳፪
እኔ ፡ ክርስቶስ ፡ አይደለሁም ፡ ብሎ ፡ መሰከረ ።
እንኪያስ ፡ ማን ፡ ነህ ? ኤልያስ ፡ ነህን ? ብለው ፡ ፳፭
ጠየቁት ። አይደለሁም ፡ አለ ። ነቢዩ ፡ ነህን ?
አይደለሁም ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። እንኪያስ ፡ — ፳፮
ማን ፡ ነህ ? ለላኩን ፡ መልስ ፡ እንድንሰጥ ፡ ስለ ፡
ራስህ ፡ ምን ፡ ትላለህ ? አሉት ። እርሱም ፡ — ፳፯
ነቢዩ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዳለ ፡ — የጌታን ፡ መንገድ ፡
አቅኑ ፡ ብሎ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚጮኽ ፡ ሰው ፡
ድምፅ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ አለ ።
የተላኩትም ፡ ከፈሪሳውያን ፡ ነበሩና ፡ — እን ፳፰፡፳፱
ኪያስ ፡ አንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይም ፡ ኤልያስ ፡
ወይም ፡ ነቢዩ ፡ ካይደለህ ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ታጠምቃ
ለህ ? ብለው ፡ ጠየቁት ። ዮሐንስ ፡ መልሶ ፡ — ፳፯
እኔ ፡ በውኃ ፡ አጠምቃለሁ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ እና
ንተ ፡ የማታውቁት ፡ በመካከላችሁ ፡ ቆሞአል ፡
እኔ ፡ የጫማውን ፡ ጠፍር ፡ ልፈታ ፡ የማይገባኝ ÷ ፳፯
ከእኔ ፡ በኋላ ፡ የሚመጣው ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ የሚ
ከብር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አላቸው ። ይህ ፡ ነገር ፡ ዮሐ ፳፰
ንስ ፡ ያጠምቅበት ፡ በነበረው ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡
በቢታንያ ፡ በሌተ ፡ ራብ ፡ ሆነ ።
በነገው ፡ ዮሐንስ ፡ ኢየሱስን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፳፱፡፩
ሲመጣ ፡ አይቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — እነሆ ፡ የዓ
ለምን ፡ ኃጢአት ፡ የሚያስወግድ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ በግ ። አንድ ፡ ሰው ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይመ ፴፡
ጣል ÷ ከእኔም ፡ በፊት ፡ ነበርና ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡
የከበረ ፡ ሆኖአል ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያልሁት ፡
ይህ ፡ ነው ። እኔም ፡ አላውቀውም ፡ ነበር ÷ ዳሩ ፡ ፴፩
ግን ፡ ለእስራኤል ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡
በውኃ ፡ እያጠመቅሁ ፡ እኔ ፡ መጣሁ ። ዮሐን ፴፪
ስም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መሰከረ ፡ — መንፈስ ፡ ከሰ
ማይ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ሆኖ ፡ ሲወርድ ፡ አየሁ ፤
በእርሱ ፡ ላይም ፡ ኖረ ። እኔም ፡ አላውቀውም ፡ ፴፫
ነበር ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ በውኃ ፡ አጠምቅ ፡ ዘንድ ፡
የላከኝ ፡ እርሱ ፡ — መንፈስ ፡ ሲወርድበትና ፡ ሲኖ
ርበት ፡ የምታየው ÷ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ የሚያ
ጠምቅ ፡ እርሱ ፡ ነው ፡ አለኝ ። እኔም ፡ አይቻ ፴፬
ለሁ ፡ እርሱም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡

፩ ። ፩ ፡ ም· ፲፯ ÷ ፳ ፤ ዘፍጥ· ፩ ÷ ፩ ። ፪ ፡ መዝ· ፴፪ ÷ ፯ ። ፬ ፡ ም· ፳ ÷ ፳፭ ፤ ፲፩ ÷ ፳፭ ፤ ፳ ÷ ፲፪ ፤ ፲፫ ÷ ፳ ። ፭ ፡ ሚል· ፫ ÷ ፩ ፤ ማቴ· ፫ ÷ ፩ ። ፮ ፡ ም· ፲፪ ÷ ፵፯ ። ፲፪ ፡ ፩ ዮሐ· ፫ ÷ ፩ ። ፲፬ ፡ ም· ፪ ÷ ፲፩ ፤ ማቴ· ፩ ÷ ፳ ፤ ሉቃ· ፩ ÷ ፴፭ ። ፲፮ ፡ ማቴ· ፪ ÷ ፲፩ ። ፲፯ ፡ ዘዐኡ· ፳፬ ÷ ፲፪ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፳፩ ። ፲፰ ፡ ዘዐኡ· ፴፫ ÷ ፳ ፤ ፩ ዮሐ· ፬ ÷ ፲፪ ። ፳ ፡ ሉቃ· ፫ ÷ ፲፭ ። ፳፩ ፡ ዘዳግ· ፲፰ ÷ ፲፭ ፤ ፲፰ ፡ ሚል· ፬ ÷ ፭ ፤ ማቴ· ፲፩ ÷ ፲፬ ። ፳፫ ፡ ኢሳ· ፵ ÷ ፫ ፤ ማቴ· ፫ ÷ ፫ ። ፳፬፡ ማር· ፯ ÷ ፫ ፤ የሐዋ· ፳፫ ÷ ፳ ። ፳፭ ፡ ማቴ· ፫ ÷ ፯ ፤ ማር· ፩ ÷ ፬ ፤ ሉቃ· ፫ ÷ ፫ ። ፳፮ ፡ ፳፯ ፤ ማቴ· ፫ ÷ ፲፩ ፤ ማር· ፩ ÷ ፯ ፤ ፳ ፤ ሉቃ· ፫ ÷ ፲፮ ። ፳፰ ፡ ዘዐኡ· ፲፪ ÷ ፫ ፤ ኢሳ· ፵፫ ÷ ፭ ፤ ፩ ዮሐ· ፪ ÷ ፪ ። ፳፱ ፡ ሉቃ· ፩ ÷ ፵፪ ፤ ፪ዮሐ· ፩ ÷ ፯ ። ፴ ፡ ማቴ· ፫ ÷ ፲፯ ፤ ማር· ፩ ÷ ፲፩ ። ፴፩ ፡ ሉቃ· ፩ ÷ ፵፪ ። ፴፪ ፡ ማቴ· ፫ ÷ ፲፮ ፤ ማር· ፩ ÷ ፲ ። ፴፫ ፡ ሉቃ· ፫ ÷ ፳፪ ።

ሆነ ፡ መስክሬአለሁ ።

፴፭፡ በነገው ፡ ደግሞ ፡ ዮሐንስ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙር
፴፮፡ ቱም ፡ ሁለት ፡ ቆመው ፡ ነበር ÷ ኢየሱስም ፡ ሲሄድ ፡
ተመልክቶ ፡— እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በግ ፡
፴፯፡ አለ ። ሁለቱም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ሲናገር ፡
፴፰፡ ሰምተው ፡ ኢየሱስን ፡ ተከተሉት ። ኢየሱስም ፡
ዘወር ፡ ብሎ ፡ ሲከተሉትም ፡ አይቶ ፡ — ምን ፡
፴፱፡ ትፈልጋላችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡— ረቢ ÷
ወዴት ፡ ትኖራለህ ? አሉት ፤ ትርጓሜው ፡
፵፡ መምህር ፡ ሆይ ፡ ማለት ፡ ነው ። መጥታችሁ ፡
እዩ ፡ አላቸው ። መጥተው ፡ የሚኖርበትን ፡
አዩ ÷ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ዋሉ ፡
፵፩፡ አሥር ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡ ነበረ ። ከዮሐንስ ፡ ዘንድ ፡
ሰምተው ፡ ከተከተሉት ፡ ከሁለቱ ፡ አንዱ ፡ የስ
ምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ወንድም ፡ እንድርያስ ፡ ነበረ ።
፵፪፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ የራሱን ፡ ወንድም ፡ ስምዖ
ንን ፡ አገኘውና ፡— መሢሕን ፡ አግኝተናል ፡
አለው ፤ ትርጓሜውም ፡ ክርስቶስ ፡ ማለት ፡
፵፫፡ ነው ። ወደ ፡ ኢየሱስም ፡ አመጣው ። ኢየሱ
ስም ፡ ተመልክቶ ፡— አንተ ፡ የዮና ፡ ልጅ ፡ ስም
ዖን ፡ ነህ ፤ አንተ ፡ ኬፋ ፡ ትባላለህ ፡ አለው ፤
ትርጓሜው ፡ ጴጥሮስ ፡ ማለት ፡ ነው ።
፵፬፡ በነገው ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ሊወጣ ፡
ወደደ ÷ ፊልጶስንም ፡ አገኘና ፡— ተከተለኝ ፡
፵፭፡ አለው ። ፊልጶስም ፡ ከአንድርያስና ፡ ከጴጥሮስ ፡
፵፮፡ ከተማ ፡ ከቤተ ፡ ሳይዳ ፡ ነበረ ። ፊልጶስ ፡ ናትና
ኤልን ፡ አግኝቶ ፡— ሙሴ ፡ በሕግ ፡ ነቢያትም ፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ የጻፉትን ፡ የዮሴፍን ፡ ልጅ ፡ የናዝ
፵፯፡ ሬቱን ፡ ኢየሱስን ፡ አግኝተነዋል ፡ አለው ። ናት
ናኤልም ፡— ከናዝሬት ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ሊወጣ ፡
ይችላልን ? አለው ። ፊልጶስ ፡— መጥተህ ፡
፵፰፡ እይ ፡ አለው ። ኢየሱስ ፡ ናትናኤልን ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ሲመጣ ፡ አይቶ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡— ተን
ኰል ፡ የሌለበት ፡ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ ሰው ፡
፵፱፡ እነሆ ፡ አለ ። ናትናኤልም ፡— ከወዴት ፡ ታው
ቀኛለህ ? አለው ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ፊል
ጶስ ፡ ሳይጠራህ ÷ ከበለስ ፡ በታች ፡ ሳለህ ÷ አየ
፶፡ ሁህ ፡ አለው ። ናትናኤልም ፡ መልሶ ፡— መም
ህር ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ነህ ፤
አንተ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነህ ፡ አለው ።
፶፩፡ ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ከበለስ ፡ በታች ፡ አየ
ሁህ ፡ ስላልሁህ ፡ አመንህን ? ከዚህ ፡ የሚበ
፶፪፡ ልጥ ፡ ነገር ፡ ታያለህ ፡ አለው ። እውነት ፡ እው
ነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ሰማይ ፡ ሲከፈት ፡ የእግዚአ
ብሔርም ፡ መላእክት ፡ በሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ሲወ
ጡና ፡ ሲወርዱ ፡ ታያላችሁ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ በገሊላ ፡ ቃና ፡ ሰርግ ፡ ፩፡
ነበረ ÷ የኢየሱስም ፡ እናት ፡ በዚያ ፡ ነበረች ፤
ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ወደ ፡ ፪፡
ሰርጉ ፡ ታደሙ ። የወይን ፡ ጠጅም ፡ ባለቀ ፡ ፫፡
ጊዜ ፡ የኢየሱስ ፡ እናት ፡— የወይን ፡ ጠጅ ፡ እኮ ፡
የላቸውም ፡ አለችው ። ኢየሱስም ፡— አንቺ ፡ ፬፡
ሴት ÷ ከእንቺ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ አለኝ ? ጊዜዬ ፡ ገና ፡
አልደረሰም ፡ አላት ። እናቱም ፡ ለአገልጋዮቹ ፡— ፭፡
የሚላችሁን ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፡ አለቻቸው ። አይ ፮፡
ሁድም ፡ እንደሚያደርጉት ፡ የማንጻት ፡ ልማድ ፡
ስድስት ፡ የድንጋይ ፡ ጋኖች ፡ በዚያ ፡ ተቀም
ጠው ፡ ነበር ÷ እያንዳንዳቸውም ፡ ሁለት ፡ ወይም ፡
ሦስት ፡ እንስራ ፡ ይይዙ ፡ ነበር ። ኢየሱስም ፡— ፯፡
ጋኖቹን ፡ ውኃ ፡ ሙሉአቸው ፡ አላቸው ። እስከ ፡
አፋቸውም ፡ ሞሉአቸው ። አሁን ፡ ቀድታችሁ ፡ ፰፡
ለአሳዳሪው ፡ ስጡት ፡ አላቸው ፤ ሰጡትም ።
አሳዳሪውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የሆነውን ፡ ውኃ ፡ ፱፡
በቀመሰ ፡ ጊዜ ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ አላወ
ቀም ፤ ውኃውን ፡ የቀዱት ፡ አገልጋዮች ፡ ግን ፡
ያውቁ ፡ ነበር ፤ አሳዳሪውም ፡ ሙሽራውን ፡
ጠርቶ ፡— ሰው ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ መልካሙን ፡ ፲፡
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ያቀርባል ÷ ከሰከሩም ፡ በኋላ ፡
መናኛውን ፤ አንተስ ፡ መልካሙን ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ አቆይተሃል ፡ አለው ። ኢየ ፲፩፡
ሱስ ፡ ይህን ፡ የምልክቶች ፡ መጀመሪያ ፡ በገሊላ ፡
ቃና ፡ አደረገ ፤ ክብሩንም ፡ ገለጠ ÷ ደቀ ፡ መዛ
ሙርቱም ፡ በእርሱ ፡ አመኑ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከእናቱና ፡ ከወንድሞቹ ፡ ከደቀ ፡ ፲፪፡
መዛሙርቱም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆም ፡ ወረደ ÷
በዚያም ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ኖሩ ።

የአይሁድ ፡ ፋሲካም ፡ ቀርቦ ፡ ነበር ÷ ኢየሱ ፲፫፡
ስም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ። በመቅደስም ፡ ፲፬፡
በሬዎችንና ፡ በጎችን ፡ ርግቦችንም ፡ የሚሸጡ
ትን ፡ ገንዘብ ፡ ለዋጮችንም ፡ ተቀምጠው ፡ አገኘ ፤
የገመድም ፡ ጅራፍ ፡ አበጅቶ ፡ ሁሉን ፡ በጎች ፲፭፡
ንም ፡ በሬዎችንም ፡ ከመቅደስ ፡ አወጣቸው ÷
የለዋጮችንም ፡ ገንዘብ ፡ አፈሰሰ ፡ ገበታዎቻቸው
ንም ፡ ገለበጠ ÷ ርግብ ፡ ሻጪዎችንም ፡— ይህን ፡ ፲፮፡
ከዚህ ፡ ውሰዱ ፤ የአባቴን ፡ ቤት ፡ የንግድ ፡
ቤት ፡ አታድርጉት ፡ አላቸው ። ደቀ ፡ መዛሙር ፲፯፡
ቱም ፡— የቤትህ ፡ ቅናት ፡ ይበላኛል ፡ ተብሎ ፡
እንደ ፡ ተጻፈ ፡ አሰቡ ። ስለዚህ ፡ አይሁድ ፡ መል ፲፰፡
ሰው ፡— ይህን ፡ ስለምታደርግ ፡ ምን ፡ ምልክት ፡
ታሳየናለህ ? አሉት ። ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ፲፱፡
ይህን ፡ ቤት ፡ መቅደስ ፡ አፍርሱት ÷ በሦስት ፡

፩። ፴፮፤ መዝ· ፻÷፪ ፤ ማቴ· ፫÷፲፮ ። ፴፯፡ ማቴ· ፲፮÷፲፮ ፡ ፲፰ ። ፴፰፤ ሉቃ· ፭፱ ÷ ፭፮ ፤ ፫÷፭፫ ፤ ማቴ· ፪÷፭፫ ። ፴፱፡ ም· ፯÷፵፭ ፡ ፻፪ ። ፵፡ መዝ· ፴፭÷፪ ። ፵፩፤ ም· ፪÷፭፬ ፡ ፭፭ ። ፵፪፡ ም· ፲፭÷፵፯ ፤ ማቴ· ፭÷፭፬ ፤ ማር· ፫÷፲፭ ፤ ሉቃ· ፬÷፵፭ ። ፵፫፤ ም· ፲፰÷፭፯ ፤ ማቴ· ፲፮÷፲፰ ። ፵፭፡ ም· ፩÷፵፭ ፡ ፭፭ ። ፵፮፤ ዘፍጥ· ፭፵፰÷፲፪ ።

፪። ፩፤ ም· ፯÷፯ ፡ ፴፤ ፯÷፭ ፤ ፲፫÷፭ ፤ ፲፯÷፭ ፤ ማቴ· ፭፯÷፲፯ ። ፯፡ ማር· ፯÷፫ ፡ ፱ ። ፲፭ ፤ ም· ፭÷፲፱ ። ፲፪፤ ማቴ· ፲፪÷፵፯ ። ፲፫፡ ዘዕኡ· ፲፪÷፭—፲፭ ፤ ዘዳግ· ፲፯÷፲፯ ። ፲፱—፲፯ ፤ ማቴ· ፭፭÷፲፪ ፡ ፲፫ ፤ ማር· ፲፭÷፲፭—፲፯ ፤ ሉቃ· ፲፱÷ ፵፭ ፡ ፵፯ ። ፲፯ ፤ ሉቃ· ፪÷፵፱ ። ፲፯ ፤ መዝ· ፷፱÷፱ ። ፲፰ ፤ ም· ፱÷፵፰ ፤ ፯÷፴ ፤ ማቴ· ፲፪÷፴፰ ። ፲፱ ፤ ማቴ· ፷፭÷፷፭ ፤ ማር· ፲፱÷፵፰ ።

፯፥ ቀንም ፥ አነሣዋለሁ ፥ አላቸው ። ስለዚህ ፥ አይ
ሁድ ፦— ይህ ፥ ቤተ ፥ መቅደስ ፥ ከአርባ ፥ ስድስት ፥
ዓመት ፥ ጀምሮ ፥ ይሠራ ፥ ነበር ÷ አንተስ ፥ በሶ
፳፩፥ ስት ፥ ቀን ፥ ታነሣዋለህን ? አሉት ። እርሱ ፥ ግን ፥
ስለ ፥ ሰውነቱ ፥ ቤተ ፥ መቅደስ ፥ ይል ፥ ነበር ።
፳፪፥ ስለዚህ ፥ ከሙታን ፥ ከተነሣ ፥ በኋላ ፥ ደቀ ፥ መዛ
ሙርቱ ፥ ይህን ፥ እንደ ፥ ተናገረ ፥ አሰቡና ፥ መጽሐ
ፍንና ፥ ኢየሱስ ፥ የተናገረውን ፥ ቃል ፥ አመኑ ።
፳፫፥ በፋሲካ ፥ በዓልም ፥ በኢየሩሳሌም ፥ ሳለ ÷ ያደ
ረገውን ፥ ምልክት ፥ ባዩ ፥ ጊዜ ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥
፳፬፥ ፳፭፥ በስሙ ፥ አመኑ ። ነገር ፥ ግን ፥ ኢየሱስ ፥ ሰዎችን ፥
ሁሉ ፥ ያውቅ ፥ ነበር ። ስለ ፥ ሰውም ፥ ማንም ፥
ሊመሰክር ፥ አያስፈልገውም ፥ ነበርና ፥ አይተማ
መናቸውም ። ነበር ። ራሱ ፥ በሰው ፥ ያለውን ፥
ያውቅ ፥ ነበርና ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

፩፥ ከፈሪሳውያንም ፥ ወገን ፥ የአይሁድ ፥ አለቃ ፥
የሆነ ፥ ኒቆዲሞስ ፥ የሚባል ፥ አንድ ፥ ሰው ፥ ነበረ ።
፪፥ እርሱም ፥ በሌሊት ፥ ወደ ፥ ኢየሱስ ፥ መጥቶ ፦—
መምህር ፥ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥
ከሆነ ፥ በቀር ፥ አንተ ፥ የምታደርጋቸውን ፥ እነዚ
ህን ፥ ምልክቶች ፥ ሊያደርግ ፥ የሚችል ፥ የለምና ፥
መምህር ፥ ሆነህ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥
፫፥ መጣህ ፥ እናውቃለን ፥ አለው ። ኢየሱስም ፥
መልሶ ፦— እውነት ፥ እውነት ፥ እልሃለሁ ÷ ሰው ፥
ዳግመኛ ፥ ካልተወለደ ፥ በቀር ፥ የእግዚአብሔርን ፥
፬፥ መንግሥት ፥ ሊያይ ፥ አይችልም ፥ አለው ። ኒቆ
ዲሞስም ፦— ሰው ፥ ከሸመገለ ፥ በኋላ ፥ እንዴት ፥
ሊወለድ ፥ ይችላል ? ሁለተኛ ፥ ወደ ፥ እናቱ ፥
ማኅፀን ፥ ገብቶ ፥ ይወለድ ፥ ዘንድ ፥ ይችላልን ?
፭፥ አለው ። ኢየሱስም ፥ መለሰ ÷ እንዲህ ፥ ሲል ፦—
እውነት ፥ እውነት ፥ እልሃለሁ ÷ ሰው ፥ ከውኃና ፥
ከመንፈስ ፥ ካልተወለደ ፥ በቀር ፥ ወደ ፥ እግዚ
አብሔር ፥ መንግሥት ፥ ሊገባ ፥ አይችልም ።
፮፥ ከሥጋ ፥ የተወለደ ፥ ሥጋ ፥ ነው ÷ ከመንፈስም ፥
፯፥ የተወለደ ፥ መንፈስ ፥ ነው ። ዳግመኛ ፥ ልትወ
ለዱ ፥ ያስፈልጋችኋል ፥ ስላልሁህ ፥ አታድንቅ ።
፰፥ ነፋስ ፥ ወደሚወደው ፥ ይነፍሳል ÷ ድምፁንም ፥
ትሰማለህ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ ከወዴት ፥ እንደ ፥ መጣ ፥
ወደትም ፥ እንዲሄድ ፥ አታውቅም ። ከመን
፱፥ ፈስ ፥ የተወለደ ፥ ሁሉ ፥ እንዲሁ ፥ ነው ። ኒቆ
ዲሞስ ፥ መልሶ ፦— ይህ ፥ እንዴት ፥ ሊሆን ፥ ይች
፲፥ ላል ? አለው ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፥ እንዲህ ፥
አለው ፦—አንተ ፥ የእስራኤል ፥ መምህር ፥ ስትሆን ፥
፲፩፥ ይህን ፥ አታውቅምን ? እውነት ፥ እውነት ፥ እል
ሃለሁ ÷ የምናውቀውን ፥ እንናገራለን ፥ ያየነው
ንም ፥ እንመሰክራለን ÷ ምስክራችንንም ፥ አትቀ
፲፪፥ በሉትም ። ስለ ፥ ምድራዊ ፥ ነገር ፥ በነገርኋችሁ ፥
ጊዜ ፥ ካላመናችሁ ÷ ስለ ፥ ሰማያዊ ፥ ነገር ፥ ብነግ
፲፫፥ ራችሁ ፥ እንዴት ፥ ታምናላችሁ ? ከሰማይም ፥
ከወረደው ፥ በቀር ፥ ወደ ፥ ሰማይ ፥ የወጣ ፥ ማንም ፥
የለም ÷ እርሱም ፥ በሰማይ ፥ የሚኖረው ፥ የሰው ፥
፲፬፥፲፭፥ ልጅ ፥ ነው ። ሙሴም ፥ በምድረ ፥ በዳ ፥ እባብን ፥
እንደ ፥ ሰቀለ ፥ እንዲሁ ፥ በእርሱ ፥ የሚያምን ፥
ሁሉ ፥ የዘላለም ፥ ሕይወት ፥ እንዲኖረው ፥ እንጂ ፥
እንዳይጠፋ ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ ይሰቀል ፥ ይገባዋል ።
፲፮፥ በእርሱ ፥ የሚያምን ፥ ሁሉ ፥ የዘላለም ፥ ሕይ
ወት ፥ እንዲኖረው ፥ እንጂ ፥ እንዳይጠፋ ፥ እግ
ዚአብሔር ፥ አንድያ ፥ ልጁን ፥ እስኪሰጥ ፥ ድረስ ፥
ዓለሙን ፥ እንዲሁ ፥ ወዶአልና ። ዓለም ፥ በልጁ ፥
፲፯፥ እንዲድን ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ በዓለም ፥ እንዲፈርድ ፥
እግዚአብሔር ፥ ወደ ፥ ዓለም ፥ አልላከውምና ።
፲፰፥ በእርሱ ፥ በሚያምን ፥ አይፈረድበትም ፥ በማያ
ምን ፥ ግን ፥ በአንዱ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ልጅ ፥
፲፱፥ ስም ፥ ስላላመነ ፥ አሁን ፥ ተፈርዶበታል ። ብር
ሃንም ፥ ወደ ፥ ዓለም ፥ ስለ ፥ መጣ ፥ ሰዎችም ፥
ሥራቸው ፥ ክፉ ፥ ነበርና ፥ ከብርሃን ፥ ይልቅ ፥
ጨለማን ፥ ስለ ፥ ወደዱ ፥ ፍርዱ ፥ ይህ ፥ ነው ።
፳፥ ክፉ ፥ የሚያደርግ ፥ ሁሉ ፥ ብርሃንን ፥ ይጠላልና ÷
ሥራው ፥ እንዳይገለጥ ፥ ወደ ፥ ብርሃን ፥ አይመ
፳፩፥ ጣም ። እውነትን ፥ የሚያደርግ ፥ ግን ፥ ሥራው ፥
በእግዚአብሔር ፥ ተደርጎ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ይገለጥ ፥
ዘንድ ፥ ወደ ፥ ብርሃን ፥ ይመጣል ።
፳፪፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ኢየሱስ ፥ ከደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥
ጋር ፥ ወደ ፥ ይሁዳ ፥ አገር ፥ መጣ ÷ በዚያም ፥ ከእ
፳፫፥ ነርሱ ፥ ጋር ፥ ተቀምጦ ፥ ያጠምቅ ፥ ነበር ። ዮሐ
ንስም ፥ ደግሞ ፥ በሳሌም ፥ አቅራቢያ ፥ በሄኖን ፥
በዚያ ፥ ብዙ ፥ ውኃ ፥ ነበርና ፥ ያጠምቅ ፥ ነበር ÷
፳፬፥ እየመጡም ፥ ይጠመቁ ፥ ነበር ። ዮሐንስ ፥ ገና ፥
ወደ ፥ ወኅኒ ፥ አልተጨመረም ፥ ነበርና ።
፳፭፥ ስለዚህም ፥ በዮሐንስ ፥ ደቀ ፥ መዛሙርትና ፥
በአይሁድ ፥ መካከል ፥ ስለ ፥ ማንጻት ፥ ክርክር ፥
፳፮፥ ሆነ ። ወደ ፥ ዮሐንስም ፥ መጥተው ፥— መም
ህር ፥ ሆይ ÷ በዮርዳኖስ ፥ ማዶ ፥ ከአንተ ፥ ጋር ፥
የነበረው ፥ አንተም ፥ የመሰከርህለት ÷ እነሆ ÷
እርሱ ፥ ያጠምቃል ፥ ሁሉም ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ይመ
፳፯፥ ጣሉ ፥ አሉት ። ዮሐንስ ፥ መለሰ ÷ እንዲህ ፥
ሲል ፦— ከሰማይ ፥ ካልተሰጠው ፥ ሰው ፥ አንዳች ፥
ሊቀበል ፥ አይችልም ። እናንተ ፦— እኔ ፥ ክር
፳፰፥ስቶስ ፥ አይደለሁም ÷ ነገር ፥ ግን ፦— ከእርሱ ፥
በፊት ፥ ተልኬአለሁ ፥ እንዳልሁ ፥ ራሳችሁ ፥
ትመሰክሩልኛላችሁ ። ሙሽራይቱ ፥ ያለችው ፥
፳፱፥ እርሱ ፥ ሙሽራ ፥ ነው ፤ ቆሞ ፥ የሚሰማው ፥
ሚዜው ፥ ግን ፥ በሙሽራው ፥ ድምፅ ፥ እጅግ ፥
ደስ ፥ ይለዋል ። እንግዲህ ፥ ይህ ፥ ደስታዬ ፥ ተፈ

፪ ። ፍሬ ፥ ፩ ቆሮ. ፯÷፲፬ ። ፭፪ ፥ መዝ. ፲፭÷፲ ። ፭፬ ፥ ም. ፯÷፶፭ ። ፭፭ ፥ ም. ፯÷፭፬ ፥ ማቴ. ፱÷፱ ።
፫ ። ፲፭ ፥ ቁ. ፴፪ ፥ ም. ፭ ÷ ፲፱ ፥ ፯÷፲፭ ፥ ፮÷ ፭፯ ፥ ፵ ፥ ፲፪÷፵፱ ፥ ፲፱÷፲ ፥ ፲፭÷፲፭ ። ፲፫ ፥ ም. ፮÷፴፭ ፥ ፵፪ ። ፲፩ ፥ ም.
፮÷፭፮ ፥ ፲፪÷፴፪ ፥ ዘኍ. ፳፩÷፮ ፥ ፱ ። ፲፭ ፥ ቁ. ፴፯ ፥ ፭÷፵፭ ፥ ፯÷፶፭ ፥ ፲፭÷፭፭ ፥ ፭፯ ። ፲፯ ፥ ም. ፮÷
፲፭ ፥ ፲፪÷፵፯ ፥ ሉቃ. ፱÷፶፮ ። ፲፰ ፥ ም. ፭÷፭፱ ። ፲፱ ፥ ም. ፭ ÷ ፱ ፥ ፭ ፥ ፱ ። ፳ ፥ ኢዮብ ፭፱÷፲፫ ። ፳፪ ፥ ም.
፱÷፭ ፥ ፪ ። ፳፬ ፥ ማቴ. ፲፬÷፲፫ ። ፳፯ ፥ ም. ፭÷፭፱—፹፱ ። ፳፰ ፥ ም. ፯ ÷ ፵፭ ፥ ፲፱÷፲፭ ። ፳፱ ፥ ም. ፭÷፫ ፥
ሚል. ፫÷፮ ፥ ሉቃ. ፭÷፲፯ ። ፳፱ ፥ ማቴ. ፱÷፲፭ ።

፴፡ ጸመ ። እርሱ ፡ ሊልቅ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ላንስ ፡ ያስ
ፈልጋል ።
፴፩፡ ከላይ ፡ የሚመጣው ፡ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ ነው ፤
ከምድር ፡ የሚሆነው ፡ የምድር ፡ ነው ፡ የምድ
ንም ፡ ይናገራል ። ከሰማይ ፡ የሚመጣው ፡
፴፪፡ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ ነው ። ያየውንና ፡ የሰማውንም ፡
ይህን ፡ ይመሰክራል ፥ ምስክሩንም ፡ የሚቀበ
፴፫፡ ለው ፡ የለም ። ምስክሩን ፡ የተቀበለ ፡ እግዚአብ
፴፬፡ ሔር ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አተመ ። እግዚአ
ብሔር ፡ የላከው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ይና
ገራልና ፤ እግዚአብሔር ፡ መንፈሱን ፡ ሰፍሮ ፡
፴፭፡ አይሰጥምና ። አባት ፡ ልጁን ፡ ይወዳል ፡ ሁሉ
፴፮፡ ንም ፡ በእጁ ፡ ሰጥቶታል ። በልጁ ፡ የሚያምን ፡
የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ አለው ፤ በልጁ ፡ የማያ
ምን ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ ሕይወትን ፡ አያይም ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ እንግዲህ ፡— ኢየሱስ ፡ ከዮሐንስ ፡ ይልቅ ፡
ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ያደርጋል ፡ ያጠምቅማል ፡
ማለትን ፡ ፈሪሳውያን ፡ እንደ ፡ ሰሙ ፡ ጌታ ፡ ባወቀ ፡
፪—፫፡ ጊዜ ፡ ይሁዳን ፡ ትቶ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ደግሞ ፡ ሄደ ፡
ዳሩ ፡ ግን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ እንጂ ፡ ኢየሱስ ፡
፬፡ ራሱ ፡ አላጠመቀም ። በሰማርያም ፡ ሊያልፍ ፡
፭፡ ግድ ፡ ሆነበት ። ስለዚህ ፡ ያዕቆብ ፡ ለልጁ ፡ ለዮ
ሴፍ ፡ በሰጠው ፡ ስፍራ ፡ አጠገብ ፡ ወደምትሆን ፡
ሲካር ፡ ወደምትባል ፡ የሰማርያ ፡ ከተማ ፡ መጣ ፡
፮፡ በዚያም ፡ የያዕቆብ ፡ ጕድጓድ ፡ ነበረ ። ኢየሱ
ስም ፡ መንገድ ፡ ከመሄድ ፡ ደክሞ ፡ በጕድጓዱ ፡
አጠገብ ፡ እንዲህ ፡ ተቀመጠ ፤ ጊዜውም ፡ ስድ
ስት ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡ ነበረ ።
፯፡ ከሰማርያ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ውኃ ፡ ልትቀዳ ፡
መጣች ። ኢየሱስም ፡— ውኃ ፡ አጠጪኝ ፡
፰፡ አላት ፤ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ምግብ ፡ ሊገዙ ፡ ወደ ፡
፱፡ ከተማ ፡ ሄደው ፡ ነበርና ። ስለዚህ ፡ ሳምራዊ
ቲቱ ፡— አንተ ፡ የይሁዳ ፡ ሰው ፡ ስትሆን ፡ ሳም
ራዊት ፡ ሴት ፡ ከምሆን ፡ ከእኔ ፡ መጠጥ ፡ እንደ ፡ት ፡
ትለምናለህ ? አለችው ፤ አይሁድ ፡ ከሳምራው
፲፡ ያን ፡ ጋር ፡ አይተባበሩም ፡ ነበርና ። ኢየሱስ ፡
መልሶ ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ስጦታና ፡— ውኃ ፡
አጠጪኝ ፡ የሚልሽ ፡ ማን ፡ መሆኑን ፡ ብታ
ውቂ ፡ አንቺ ፡ ትለምኚው ፡ ነበርሽ ፡ የሕይወ
፲፩፡ ትም ፡ ውኃ ፡ ይሰጥሽ ፡ ነበር ፡ አላት ። ሴቲቱ ፡—
ጌታ ፡ ሆይ ፡ መቅጃ ፡ የለህም ፡ ጕድጓዱም ፡
ጥልቅ ፡ ነው ፤ እንግዲህ ፡ የሕይወት ፡ ውኃ ፡
፲፪፡ ከወዴት ፡ ታገኛለህ ? በእውነ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡
ጕድጓድ ፡ ከሰጠን ፡ ከአባታችን ፡ ከያዕቆብ ፡ ትበ
ልጣለህን ? ራሱም ፡ ልጆቹም ፡ ከብቶቹም ፡
ከዚህ ፡ ጠጥተዋል ፡ አለችው ። ኢየሱስም ፡ ፲፫፡
መልሶ ፡— ከዚህ ፡ ውኃ ፡ የሚጠጣ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ገና ፡ ይጠማል ፤ እኔ ፡ ከምሰጠው ፡ ውኃ ፡ የሚ ፲፬፡
ጠጣ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ አይጠማም ፥ እኔ ፡
የምሰጠው ፡ ውኃ ፡ በእርሱ ፡ ውስጥ ፡ ለዘላለም ፡
ሕይወት ፡ የሚፈልቅ ፡ የውኃ ፡ ምንጭ ፡ ይሆ
ናል ፡ እንጂ ፡ አላት ። ሴቲቱ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ ፲፭፡
እንዳልጠማ ፡ ውኃም ፡ ልቀዳ ፡ ወደዚህ ፡ እንዳ
ልመጣ ፡ ይህን ፡ ውኃ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ።

ኢየሱስም ፡— ሂጂና ፡ ባልሽን ፡ ጠርተሽ ፡ ወደ ፲፮፡
ዚህ ፡ ነዪ ፡ አላት ። ሴቲቱ ፡ መልሳ ፡— ባል ፡ የለ ፲፯፡
ኝም ፡ አለችው ። ኢየሱስ ፡— ባል ፡ የለኝም ፡
በማለትሽ ፡ መልካም ፡ ተናገርሽ ፤ አምስት ፡ ፲፰፡
ባሎች ፡ ነበሩሽና ፥ አሁን ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡
ባልሽ ፡ አይደለም ፤ በዚህስ ፡ እውነት ፡ ተናገ
ርሽ ፡ አላት ። ሴቲቱ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ፲፱፡
ነቢይ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አያለሁ ። አባቶቻችን ፡ ፳፡
በዚህ ፡ ተራራ ፡ ሰገዱ ፤ እናንተም ፡— ሰው ፡
ሊሰግድበት ፡ የሚገባው ፡ ስፍራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ነው ፡ ትላላችሁ ፡ አለችው ። ኢየሱስም ፡ እን ፳፩፡
ዲህ ፡ አላት ፡— አንቺ ፡ ሴት ፥ እመኚኝ ፥ በዚህ ፡
ተራራ ፡ ወይም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለአብ ፡ የማት ፳፪፡
ሰግዱበት ፡ ጊዜ ፡ ይመጣል ። እናንተስ ፡ ለማ
ታውቁት ፡ ትሰግዳላችሁ ፡ እኛ ፡ መዳን ፡ ከአ
ይሁድ ፡ ነውና ፡ ለምናውቀው ፡ እንሰግዳለን ።
ነገር ፡ ግን ፡ በእውነት ፡ የሚሰግዱ ፡ ለአብ ፡ በመ ፳፫፡
ንፈስና ፡ በእውነት ፡ የሚሰግዱበት ፡ ጊዜ ፡ ይመ
ጣል ፡ አሁንም ፡ ሆኖአል ፤ አብ ፡ ሊሰግዱለት ፡
እንደ ፡ እነዚህ ፡ ያሉትን ፡ ይሻልና ፤ እግዚአብ ፳፬፡
ሔር ፡ መንፈስ ፡ ነው ፥ የሚሰግዱለትም ፡ በመንፈ
ስና ፡ በእውነት ፡ ሊሰግዱለት ፡ ያስፈልጋቸዋል ።
ሴቲቱ ፡— ክርስቶስ ፡ የሚባል ፡ መሲሕ ፡ እንዲ ፳፭፡
መጣ ፡ አውቃለሁ ፤ እርሱ ፡ ሲመጣ ፡ ሁሉን ፡
ያነግረናል ፡ አለችው ። ኢየሱስ ፡— የምናገ ፳፮፡
ርሽ ፡ እኔ ፡ እርሱ ፡ ነኝ ፡ አላት ።

በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ መጡና ፡ ፳፯፡
ከሴት ፡ ጋር ፡ በመነጋገሩ ፡ ተደነቁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡—
ምን ፡ ትፈልጊያለሽ ? ወይም ፡— ስለ ፡ ምን ፡ ትና
ገራታለህ ? ያለ ፡ ማንም ፡ አልነበረም ። ሴቲ ፳፰፡
ቱም ፡ እንስራዋን ፡ ትታ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሄደች ፡
ለሰዎችም ፡— ያደረግሁትን ፡ ሁሉ ፡ የነገረኝን ፡ ፳፱፡
ሰው ፡ ኑና ፡ እዩ ፤ እንጃ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡
ይሆንን ? አሉች ። ከከተማ ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፴፡
እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

ይህም ፡ ሲሆን ፡ ሳለ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— ፴፩፡
መምህር ፡ ሆይ ፥ ብላ ፡ ለመኑት ። እርሱ ፡ ፴፪፡
ግን ፡— እናንተ ፡ የማታውቁት ፡ የምበላው ፡
መብል ፡ ለእኔ ፡ አለኝ ፡ አላቸው ። ስለዚህ ፡ ደቀ ፡ ፴፫፡

፫ ። ፴፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፫ ። ፴፱ ፡ ቍ. ፲፭ ። ፵፩ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፭ ፤ ፲ ÷ ፲፯ ፤ ፲፭ ÷ ፱ ፤ ፲ ፤ ፲፯ ÷ ፳፫ ፡ ፳፯ ፡ ማቴ. ፲፭ ÷ ፳፯ ። ፵፯ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፭ ።

፬ ። ፭ ፡ ም. ፫ ÷ ፳፱ ፡ ፳፯ ። ፮ ፡ ም. ፱ ÷ ፲፱ ፡ ፲፫ ፡ ማቴ. ፱ ÷ ፲፱ ። ፯ ፡ ዘፍጥ. ፴፫ ÷ ፲፱ ፡ ኅጽ ÷ ፳፱ ፤ ኢያ. ፳፬ ÷ ፴፱ ። ፱ ፡ ሉቃ. ፱ ÷ ፶፱ ፡ ፶፫ ። ፲ ፡ ም. ፯ ÷ ፴፯ ። ፲፱ ፡ ም. ፯ ÷ ፴፯ ፤ ፯ ÷ ፴፯ ፡ ፴፯ ። ፲፱ ፡ ም. ፱ ÷ ፲፯ ። ፳ ፡ ዘፍጥ. ፲፪ ÷ ፯ ፤ ፯ ፡ ዘዳግ. ፲፪ ÷ ፲፭ ፡ ፳፯ ÷ ፲፪ ፡ ፩ ነገሥ. ፰ ÷ ፳፱ ። ፳፩ ፡ ሚል. ፩ ÷ ፲፭ ። ፳፪ ፡ ፲ ፱ ነገሥ. ፲፯ ÷ ፳፯ - ፴፱ ፡ መዝ. ፶፯ ÷ ፯ ፡ ፱ ። ፳፭ ፡ ዘዳግ. ፲፰ ÷ ፲፭ ።

መዛሙርቱ ፡— የሚበላው ፡ አንዳች ፡ ሰው ፡ አም
፴፬፡ ጥቶለት ፡ ይሆንን ? ተባባሉ ። ኢየሱስም ፡ እን
ዲህ ፡ አላቸው ፡ — የእኔስ ፡ መብል ፡ የላከኝን ፡
ፈቃድ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሥራውንም ፡ እፈጽም ፡
፴፭፡ ዘንድ ፡ ነው ። እናንተ ፡— ገና ፡ አራት ፡ ወር ፡
ቀርቶአል ፡ መከርም ፡ ይመጣል ፡ ትሉ ፡ የለ
ምን ? እነሆ ፡ እላችኋለሁ ፡ ዓይናችሁን ፡ አንሡ ፡
አዝመራውም ፡ አውን ፡ እንደ ፡ ነጣ ፡ እርሻውን ፡
፴፮፡ ተመልከቱ ። የሚያጭድ ፡ ደመወዝን ፡ ይቀበ
ላል ፡ የሚዘራና ፡ የሚያጭድም ፡ አብረው ፡ ደስ ፡
እንዲላቸው ፡ ለዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ፍሬን ፡ ይሰ
፴፯፡ በስባል ። አንዱ ፡ ይዘራል ፡ አንዱም ፡ ያጭ
ዳል ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ በዚህ ፡ እውነት ፡ ሆኖአ
፴፰፡ ልና ። እኔም ፡ እናንተ ፡ ያልደከማችሁበትን ፡
ታጭዱ ፡ ዘንድ ፡ ሰደድኋችሁ ፡ ሌሎች ፡ ደክመው ፡
እናንተም ፡ በድካማቸው ፡ ገባችሁ ።
፴፱፡ ሴቲቱም ፡— ያደረግሁትን ፡ ሁሉ ፡ ነገረኝ ፡
ብላ ፡ ስለ ፡ መሰከረችው ፡ ቃል ፡ ከዚያች ፡ ከተማ ፡
፵፡ የሰማርያ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ አመኑበት ። የሰማ
ርያ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡
በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ እንዲኖር ፡ ለመኑት ፡ በዚያም ፡
፵፩፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ ኖረ ። ስለ ፡ ቃሉም ፡ ከፊ
፵፪፡ ተኞች ፡ ይልቅ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ አመኑ ፡ ሴቲቱ
ንም ፡— አሁን ፡ የምናምን ፡ ስለ ፡ ቃልሽ ፡ አይደ
ለም ፡ እኛ ፡ ራሳችን ፡ ሰምተነዋልና ፡ እርሱም ፡
በእውነት ፡ ክርስቶስ ፡ የዓለም ፡ መድኃኒት ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቃለን ፡ ይሉአት ፡ ነበር ።
፵፫፡ ከሁለቱ ፡ ቀኖችም ፡ በኋላ ፡ ከዚያ ፡ ወጥቶ ፡
፵፬፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ሄደ ። ነቢይ ፡ በገዛ ፡ አገሩ ፡ እንዳ
፵፭፡ ይከበር ፡ ኢየሱስ ፡ ራሱ ፡ መስክሮአልና ። ወደ ፡
ገሊላም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ የገሊላ ፡ ሰዎች ፡ ራሳ
ቸው ፡ ደግሞ ፡ ለበዓል ፡ መጥተው ፡ ነበርና ፡ በበ
ዓል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ስላዩ ፡
ተቀበሉት ።
፵፮፡ ኢየሱስም ፡ ውኃውን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ወዳ
ደረገባት ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ቃና ፡ ዳግመኛ ፡ መጣ ።
በቅፍርናሆምም ፡ ልጁ ፡ የታመመበት ፡ ከንጉሥ ፡
፵፯፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሹም ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ ኢየሱስ ፡
ከይሁዳ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ ሰምቶ ፡
ልጁ ፡ ሊሞት ፡ ስላለው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄደ ፡ ወር
፵፰፡ ዶም ፡ እንዲፈውስለት ፡ ለመነው ። ስለዚህም ፡
ኢየሱስ ፡— ምልክትና ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ካላያችሁ ፡
፵፱፡ ከቶ ፡ አታምኑም ፡ አለው ። ሹሙም ፡— ጌታ ፡
ሆይ ፡ ብላቴናዬ ፡ ሳይሞት ፡ ውረድ ፡ አለው ።
፶፡ ኢየሱስም ፡— ሂድ ፡ ልጅህ ፡ በሕይወት ፡ አለ ፡
አለው ። ሰውዬውም ፡ ኢየሱስ ፡ የነገረውን ፡
፶፩፡ ቃል ፡ አምኖ ፡ ሄደ ። እርሱም ፡ ሲወርድ ፡ ሳለ ፡
ባሮቹ ፡ ተገናኙትና ፡— ብላቴናህ ፡ በሕይወት ፡
፶፪፡ አለ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። እርሱም ፡ በጎ ፡ የሆነበ
ትን ፡ ሰዓት ፡ ጠየቃቸው ፡ እነርሱም ፡— ትና
ንት ፡ በሰበት ፡ ሰዓት ፡ ንዳዱ ፡ ለቀቀው ፡ አሉት ።
አባቱም ፡ ኢየሱስ ፡— ልጅህ ፡ በሕይወት ፡ አለ ፡ ፶፫፡
ባለው ፡ በዚያ ፡ ሰዓት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ፤
እርሱም ፡ ከቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አመነ ።
ይህም ፡ ደግሞ ፡ ኢየሱስ ፡ ከይሁዳ ፡ ወደ ፡ ገሊላ ፡ ፶፬፡
መጥቶ ፡ ያደረገው ፡ ሁለተኛ ፡ ምልክት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የአይሁድ ፡ በዓል ፡ ነበረ ÷ ኢየ ፩፡
ሱስም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ።
በኢየሩሳሌምም ፡ በበጎች ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ በሰ ፪፡
ብራይስጥ ፡ ቤተ ፡ ሳይዳ ፡ የምትባል ፡ አንዲት ፡
መጠመቂያ ፡ ነበረች ፡ አምስትም ፡ መመላለሻ ፡
ነበረባት ። በእነዚህ ፡ ውስጥ ፡ የውኃውን ፡ መን ፫፡
ቀሳቀስ ፡ እየጠበቁ ፡ በሽተኞችና ፡ ዕውሮች ፡
አንካሶችም ፡ ሰውነታቸውም ፡ የሰለለ ፡ ብዙ ፡
ሕዝብ ፡ ይተኙ ፡ ነበር ። አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ የጌታ ፡ ፬፡
መልአክ ፡ ወደ ፡ መጠመቂያይቱ ፡ ወርዶ ፡ ውኃ
ውን ፡ ያናውጥ ፡ ነበርና ፡ እንግዲህ ፡ ከውኃው ፡
መናወጥ ፡ በኋላ ፡ በመጀመሪያ ፡ የገባ ፡ ከማና
ቸው ፡ ካለበት ፡ ደዌ ፡ ጤናማ ፡ ይሆን ፡ ነበር ።
በዚያም ፡ ከሠላሳ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ ፭፡
የታመመ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። ኢየሱስ ፡ ይህን ፡ ፮፡
ሰው ፡ ተኝቶ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ እስከ ፡ አሁን ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አውቆ ፡— ልት
ድን ፡ ትወዳለህን ? አለው ። ድውዩም ፡— ፯፡
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ውኃው ፡ በተናወጠ ፡ ጊዜ ፡ በመ
ጠመቂያይቱ ፡ ውስጥ ፡ የሚያኖረኝ ፡ ሰው ፡ የለ
ኝም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ስመጣ ፡ ሳለሁ ፡ ሌላው ፡
ቀድሞኝ ፡ ይወርዳል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ኢየ ፰፡
ሱስ ፡— ተነሣና ፡ አልጋህን ፡ ተሸክመህ ፡ ሂድ ፡
አለው ። ወዲያውም ፡ ሰውዬው ፡ ዳነ ፡ አልጋ ፱፡
ውንም ፡ ተሸክሞ ፡ ሄደ ።
ያም ፡ ቀን ፡ ሰንበት ፡ ነበረ ። ስለዚህ ፡ አይሁድ ፡ ፲፡
የተፈወሰውን ፡ ሰው ፡— ሰንበት ፡ ነው ፡ አልጋህ
ንም ፡ ልትሸከም ፡ አልተፈቀደልህም ፡ አሉት ።
እርሱ ፡ ግን ፡— ያዳነኝ ፡ ያ ፡ ሰው ፡— አልጋህን ፡ ፲፩፡
ተሸክመህ ፡ ሂድ ፡ አለኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
እነርሱም ፡— አልጋህን ፡ ተሸክመህ ፡ ሂድ ፡ ያለህ ፡ ፲፪፡
ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? ብለው ፡ ጠየቁት ። ዳሩ ፡ ፲፫፡
ግን ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ነበርና ፡ የተፈወሰው ፡ ሰው ፡
ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቀም ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፲፬፡
ኢየሱስ ፡ በመቅደስ ፡ አገኘውና ፡— እነሆ ÷ ድን
ሃል ፡ ከዚህ ፡ የሚብስ ፡ እንዳይደርስብህ ፡ ወደ ፡
ፊት ፡ ኃጢአት ፡ አትሥራ ፡ አለው ። ሰውዬው ፡ ፲፭፡
ሄዶ ፡ ያዳነው ፡ ኢየሱስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለአይሁድ ፡
ነገረ ። ስለዚህም ፡ በሰንበት ፡ ይህን ፡ ስላደረገ ፡ ፲፮፡
አይሁድ ፡ ኢየሱስን ፡ ያሳድዱት ፡ ነበር ፡ ሊገድ
ሉትም ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ። ኢየሱስ ፡ ግን ፡— ፲፯፡
አባቴ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ይሠራል ፡ እኔም ፡ ደግሞ ፡

፱ ። ፴፪ ፡ ም· ፭ ÷ ፴፡ ፲፯ ÷ ፱ ። ፴፫ ፡ ማቴ· ፱÷፴፯ ። ፴፭ ፡ ማቴ· ፲፫ ÷ ፵፯ ። ፴፯ ፡ ም· ፪÷ ፭ ፡ ፱ ። ፴፰ ፡ ም· ፮÷ ፲፯ ። ፵፱ ፡ ም· ፪ ÷ ፲፩ ።
፩ ። ፩ ፡ ነህም· ፫ ÷ ፭ ። ፫ ፡ ዘዳኡ· ፳ ÷ ፯—፲ ፡ ኤር· ፲፯ ÷ ፳፯ ፡ ፳፪ ። ፲፯ ፡ ም· ፯ ÷ ፳፫ ፡ ፱ ÷ ፲፱ ፡ ሉቃ· ፲፱ ÷ ፫—፭ ።

፲፮፥ እሠራለሁ ፥ ብሎ ፥ መለሰላቸው ። እንግዲህ ፥ ሰንበትን ፥ ስለ ፥ ሻረ ፥ ብቻ ፥ አይደለም ÷ነገር ፥ ግን ፥ ደግሞ ፥ ራሱን ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ጋር ፥ አስተካክሎ ፥— እግዚአብሔር ፥ አባቱ ፥ ነው ፥ ስላለ ÷ ስለዚህ ፥ አይሁድ ፥ ሊገድሉት ፥ አብዝ ተው ፥ ይፈልጉት ፥ ነበር ።

፲፱፥ ስለዚህ ፥ ኢየሱስ ፥ መለሰ ፥ እንዲህም ፥ አላቸው ፥— እውነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ አብ ፥ ሲያደርግ ፥ ያየውን ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ወልድ ፥ ከራሱ ፥ ሊያደርግ ፥ ምንም ፥ አይችልም ፤ ያ ፥ የሚያደርገውን ፥ ሁሉ ፥ ወልድ ፥ ደግሞ ፥ ይህን ፥ እንዲሁ ፥ ፳፥ ያደርጋልና ። አብ ፥ ወልድን ፥ ይወዳልና ÷ የሚያደርገውንም ፥ ሁሉ ፥ ያሳየዋል ፤ እናንተም ፥ ትደነቁ ፥ ዘንድ ፥ ከዚህ ፥ የሚበልጥ ፥ ሥራ ፥ ያሳ ፳፩፥ የዋል ። አብ ፥ ሙታንን ፥ እንደሚያነሣ ፥ ሕይወትም ፥ እንደሚሰጣቸው ÷ እንዲሁ ፥ ወልድ ፥ ደግሞ ፥ ለሚወዳቸው ፥ ሕይወትን ፥ ይሰጣቸ ፳፪፥ ፳፫፥ ዋል ። ሰዎች ፥ ሁሉ ፥ አብን ፥ እንደሚያከብሩት ፥ ወልድን ፥ ያከብሩት ፥ ዘንድ ÷ ፍርድን ፥ ሁሉ ፥ ለወልድ ፥ ሰጠው ፥ እንጂ ፥ አብ ፥ በአንድ ፥ ሰው ፥ ስንኳ ፥ አይፈርድም ። ወልድን ፥ የማያ ፳፬፥ ከብር ፥ የላከውን ፥ አብን ፥ አያከብርም ። እውነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ቃሌን ፥ የሚሰማ ፥ የላከኝንም ፥ የሚያምን ፥ የዘላለም ፥ ሕይወት ፥ አለው ÷ ከሞትም ፥ ወደ ፥ ሕይወት ፥ ተሻገረ ፥ እንጂ ፥ ወደ ፥ ፍርድ ፥ አይመጣም ።

፳፭፥ እውነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ሙታን ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ልጅ ፥ ድምፅ ፥ የሚሰሙበት ፥ ሰዓት ፥ ይመጣል ፥ አሁንም ፥ ነው ፤ የሚ ፳፮፥ ሰሙትም ፥ በሕይወት ፥ ይኖራሉ ። አብ ፥ በራሱ ፥ ሕይወት ፥ እንዳለው ፥ እንዲሁ ፥ ደግሞ ፥ ለወ ፳፯፥ ልድ ፥ በራሱ ፥ ሕይወት ፥ እንዲኖረው ፥ ሰጥቶታ ፳፰፥ ፳፱፥ ልና ። የሰው ፥ ልጅም ፥ ስለ ፥ ሆነ ፥ ይፈርድ ፥ ዘንድ ፥ ሥልጣን ፥ ሰጠው ። በመቃብር ፥ ያሉት ፥ ሁሉ ፥ ድምፁን ፥ የሚሰሙበት ፥ ሰዓት ፥ ይመ ጣል ፤ መልካምም ፥ ያደረጉ ፥ ለሕያ ወት ፥ ትን ሣኤ ፥ ክፉም ፥ ያደረጉ ፥ ለፍርድ ፥ ትንሣኤ ፥ ይወ ጣሉና ፥ በዚህ ፥ አታድንቁ ።

፴፥ እኔ ፥ ከራሴ ፥ አንዳች ፥ ላደርግ ፥ አይቻለኝም ፤ እንደ ፥ ሰማሁ ፥ እፈርዳለሁ ፥ ፍርዴም ፥ ቅን ፥ ነው ÷ የላከኝን ፥ ፈቃድ ፥ እንጂ ፥ ፈቃዴን ፥ አል ፴፩፥ ሻምና ። እኔ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ ስለ ፥ ራሴ ፥ ብመሰክር ፥ ፴፪፥ ምስክሬ ፥ እውነት ፥ አይደለም ፤ ስለ ፥ እኔ ፥ የሚ መሰክር ፥ ሌላ ፥ ነው ÷ እርሱም ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ የሚ መሰክረው ፥ ምስክር ፥ እውነት ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ፴፫፥ አውቃለሁ ። እናንተ ፥ ወደ ፥ ዮሐንስ ፥ ልካች ፴፬፥ ኋል ፥ እርሱም ፥ ለእውነት ፥ መስክሮአል ። እኔ ፥ ግን ፥ ከሰው ፥ ምስክር ፥ አልቀበልም ÷ እናንተ ፥ እንድትድኑ ፥ ይህን ፥ እላለሁ ፥ እንጂ ። ፴፭፥ እርሱ ፥ የሚነድና ፥ የሚያበራ ፥ መብራት ፥ ነበረ ÷ እናንተም ፥ ጥቂት ፥ ዘመን ፥ በብርሃኑ ፥ ደስ ፥ ሊላችሁ ፥ ወደዳችሁ ። እኔ ፥ ግን ፥ ከዮሐንስ ፥ ምስክር ፥ ፴፮፥ የሚበልጥ ፥ ምስክር ፥ አለኝ ፤ አብ ፥ ልፈጽመው ፥ የሰጠኝ ፥ ሥራ ÷ ይህ ፥ የማደርገው ፥ ሥራ ÷ አብ ፥ እንደ ፥ ላከኝ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ ይመሰክራልና ። የላከኝ ፥ አብም ፥ እርሱ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ መስክሮአል ። ፴፯፥ ድምፁን ፥ ከቶ ፥ አልሰማችሁም ÷ መልኩንም ፥ አላያችሁም ፤ እርሱም ፥ የላከውን ፥ እናንተ ፥ ፴፰፥ አታምኑምና ፥ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ የሚኖር ፥ ቃሉ ፥ የላችሁም ። እናንተ ፥ በመጻሕፍት ፥ የዘላለም ፥ ፴፱፥ ሕይወት ፥ እንዳላችሁ ፥ ይመስላችኋልና ፥ እነር ሱን ፥ ትመረምራላችሁ ፤ እነርሱም ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ የሚመሰክሩ ፥ ናቸው ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ሕይወት ፥ እን ፵፥ ዲህንላችሁ ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ ልትመጡ ፥ አትወዱም ። ፵፩፥ ፵፪፥ ከሰው ፥ ክብርን ፥ አልቀበልም ፤ ዳሩ ፥ ግን ፥ የእግ ዚአብሔር ፥ ፍቅር ፥ በራሳችሁ ፥ እንደ ፥ ሌላችሁ ፥ አውቃችኋለሁ ። እኔ ፥ በአባቱ ፥ ስም ፥ መጥቻ ፵፫፥ ለሁ ፥ አልተቀበላችሁኝምም ፤ ሌላው ፥ በራሱ ፥ ስም ፥ ቢመጣ ፥ እርሱን ፥ ትቀበሉታላችሁ ። እና ፵፬፥ ንተ ፥ እርስ ፥ በርሳችሁ ፥ ክብር ፥ የምትቀበሉ ፥ ከአንዱም ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ያለውን ፥ ክብር ፥ የማትፈልጉ ÷ እንዴት ፥ ልታምኑ ፥ ትችላላችሁ ? እኔ ፥ በአብ ፥ ዘንድ ፥ የምከሳችሁ ፥ አይምሰላ ፵፭፥ ችሁ ፤ የሚከሳችሁ ፥ አለ ፤ እርሱም ፥ ተስፋ ፥ የምታደርጉት ፥ ሙሴ ፥ ነው ። ሙሴንስ ፥ ብታ ፵፮፥ ምኑት ፥ እኔን ፥ በመናችሁ ፥ ነበር ፤ እርሱ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ ጽፎአልና ። መጻሕፍትን ፥ ካላመናችሁ ፥ ፵፯፥ ግን ፥ ቃሌን ፥ እንዴት ፥ ታምናላችሁ ?

ምዕራፍ ፮ ።

ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ኢየሱስ ፥ ወደ ፥ ገሊላ ፥ ባሕር ፥ ፩፥ ማዶ ፥ ተሻገረ ፤ እርሱም ፥ የጥብርያዶስ ፥ ባሕር ፥ ነው ። በበሽተኞችም ፥ ያደረገውን ፥ ምልክ ፪፥ ቶች ፥ ስላዩ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ተከተሉት ። ኢየ ፫፥ ሱስም ፥ ወደ ፥ ተራራ ፥ ወጣና ፥ ቢዚያ ፥ ከደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥ ጋር ፥ ተቀመጠ ። የአይሁድ ፥ በዓ ፬፥ ልም ፥ ሩሲካ ፥ ቀርቦ ፥ ነበር ። ኢየሱስም ፥ ዓይ ፭፥ ኖቹን ፥ አንሥቶ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ ሲመጣ ፥ አየና ፥ ፊልጶስን ፥— እነዚህ ፥ እንዲበሉ ፥ እንጀራ ፥ ከወዴት ፥ እንገዛለን ? አለው ። ፮፥ ራሱ ፥ ሊያደርግ ፥ ያለውን ፥ ያውቅ ፥ ነበርና ፥ ሊፈትነው ፥ ይህን ፥ ተናገረ ። ፊልጶስ ፥— እያንዳንዳቸው ፥ ፯፥ ትንሽ ፥ ትንሽ ፥ እንኳ ፥ እንዲቀበሉ ፥ የሁለት ፥ መቶ ፥ ዲናር ፥ እንጀራ ፥ አይበቃቸውም ፥ ብሎ ፥

፫ ። ፲፰፤ ዘሌዋ. ፳፬ ÷ ፲፮ ። ፲፱፥ ም. ፫ ÷ ፲፭ ። ፳፥ ም. ፫ ÷ ፴፭ ። ፳፭፥ ም. ፲፭ ÷ ፳፭ ፥ ፳፯፥ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፴፱ ። ፳፱፥ ም. ፱ ÷ ፲፯ ፥ ፱ ÷ ፴፱ ። ፳፫፥ ም. ፲፭ ÷ ፳፫ ፥ ሶፎ. ፲ ÷ ፲፯ ። ፳፬፥ ም. ፫ ÷ ፲፭ ፥ ፭ ÷ ፶፭ ። ፳፮፥ ም. ፭ ÷ ፱ ። ፳፯፥ ዳን. ፯ ÷ ፲፫ ፥ ፲፱ ። ፳፱፥ ዳን. ፲፪ ÷ ፱ ። ፴፥ ቁ. ፲፱ ፥ ም. ፭ ÷ ፲፯ ፥ ፮ ÷ ፴፰ ። ፴፭፥ ም. ፭ ÷ ፲፫ ፥ ፲፱ ፥ ፲፰ ። ፴፫፥ ም. ፭ ÷ ፯ ፥ ፲፱ ። ፴፯፥ ም. ፲ ÷ ፳፭ ፥ ፲፫ ÷ ፲፭ ። ፴፰፥ ም. ፭ ÷ ፲፰ ። ፴፱፥ ሶፎ. ፳፱ ÷ ፳፯ ፥ ፵፱ ። ፵ ፥ ማቴ. ፳፫ ÷ ፴፫ ፥ ፲፱ ÷ ፳፫—፳፭ ፥ ማር. ፮ ÷ ፴፪—፵፩ ፥ ሶፎ. ፱ ÷ ፲—፲፯ ። ፩ ፥ ም. ፪ ÷ ፲፫ ።

፮፡ መለሰለት ። ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ አንዱ ፡ የስ
፱፡ ምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ወንድም ፡ እንድርያስ ፡— አም
ስት ፡ የገብስ ፡ እንጀራና ፡ ሁለት ፡ ዓሣ ፡ የያዘ ፡
ብላቴና ፡ በዚህ ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እነዚህን ፡ ለሚ
ያህሉ ፡ ሰዎች ፡ ይህ ፡ ምን ፡ ይሆናል ? አለው ።
፲፡ ኢየሱስም ፡— ሰዎቹን ፡ እንዲቀመጡ ፡ አድርጉ ፡
አለ ። በዚያም ፡ ስፍራ ፡ ብዙ ፡ ሣር ፡ ነበረ
በት ። ወንዶችም ፡ ተቀመጡ ፡ ቍጥራቸውም ፡
፲፩፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ የሚያህል ፡ ነበር ። ኢየሱስም ፡
እንጀራውን ፡ ያዘ ÷ አመስግኖም ፡ ለደቀ ፡ መዛ
ሙርቱ ፡ ሰጠ ÷ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ለተቀመ
ጡት ፡ ሰዎች ፡ ሰጡአቸው ፡ እንዲሁም ፡ ከዓ
፲፪፡ ሣው ፡ በፈለጉት ፡ መጠን ። ከጠገቡም ፡ በኋላ ፡
ደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡— አንድ ፡ ስንኳ ፡ እንዳይ
ጠፋ ፡ የተረፈውን ፡ ቍርስራሽ ፡ አከማቹ ፡ አላ
፲፫፡ ቸው ። ስለዚህ ፡ አከማቹ ÷ ከበሉትም ፡ ከአም
ስቱ ፡ የገብስ ፡ እንጀራ ፡ የተረፈውን ፡ ቍርስራሽ ፡
፲፬፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሶብ ፡ ሞሉ ። ከዚህ ፡ የተ
ነሣ ፡ ሰዎቹ ፡ ኢየሱስ ፡ ያደረገውን ፡ ምልክት ፡
ባዩ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ በእውነት ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡
የሚመጣው ፡ ነቢይ ፡ ነው ፡ አሉ ።
፲፭፡ በዚህም ፡ ምክንያት ፡ ኢየሱስ ፡ ያነግሡት ፡
ዘንድ ፡ ሊመጡና ፡ ሊነዋቂት ፡ እንዳላቸው ፡
አውቆ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ ብቻውን ፡ ፈቀቅ ፡
አለ ።
፲፮፡ በመሸም ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ወደ ፡
፲፯፡ ባሕር ፡ ወረዱ ÷ በታንኳም ፡ ገብተው ፡ በባሕር ፡
ማዶ ፡ ወደ ፡ ቅፍርናሆም ፡ ይመጡ ፡ ነበር ። አሁ
ንም ፡ ጨልሞ ፡ ነበር ፤ ኢየሱስም ፡ ገና ፡ ወደ ፡
፲፰፡ እነርሱ ፡ አልመጣም ፡ ነበር ፤ ብርቱ ፡ ነፋስም ፡
፲፱፡ ስለ ፡ ነፈሰ ፡ ባሕሩ ፡ ተናወጠ ። ሀያ ፡ አምስት ፡
ወይም ፡ ሠላሳ ፡ ምዕራፍ ፡ ከቀዘፉ ፡ በኋላም ÷
ኢየሱስ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ እየሄደ ፡ ወደ ፡ ታንኳ
፳፡ ይቱ ፡ ሲቀርብ ፡ አይተው ፡ ፈሩ ። እርሱ ፡ ግን ፡—
፳፩፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አትፍሩ ፡ አላቸው ። ስለዚህ ፡ በታ
ንኳይቱ ፡ ሊቀበሉት ፡ ወደዱ ፤ ወዲያውም ፡
ታንኳይቱ ፡ ወደሚሄዱበት ፡ ምድር ፡ ደረሰች ።
፳፪፡ በነገው ፡ በባሕር ፡ ማዶ ፡ ቆመው ፡ የነበሩ ፡
ሕዝቡ ፡ ከእንዲት ፡ ጀልባ ፡ በቀር ፡ በዚያ ፡ ሌላ ፡
ጀልባ ፡ እንዳልነበረች ÷ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡
ለብቻቸው ፡ እንደ ፡ ሄዱ ፡ እንጂ ፡ ኢየሱስ ፡
ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ታንኳይቱ ፡ እን
፳፫፡ ዳልገባ ፡ አዩ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሌሎች ፡ ጀልባዎች ፡
ጌታ ፡ የባረከውን ፡ እንጀራ ፡ ወደ ፡ በሉበት ፡
፳፬፡ ስፍራ ፡ አጠገብ ፡ ከጥብርያዶስ ፡ መጡ ። ሕዝ
ቡም ፡ ኢየሱስ ፡ ወይም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡
በዚያ ፡ እንዳልነበሩ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ ራሳቸው ፡ በጀ
ልባዎቹ ፡ ገብተው ፡ ኢየሱስን ፡ እየፈለጉ ፡ ወደ ፡
ቅፍርናሆም ፡ መጡ ።
፳፭፡ በባሕር ፡ ማዶም ፡ ሲያገኙት ፡— መምህር ፡
ሆይ ÷ ወደዚህ ፡ መቼ ፡ መጣህ ? አሉት ። ኢየ ፳፮፡
ሱስም ፡ መልሶ ፡— እውነት ፡ እውነት ፡ እላች
ኋለሁ ÷ የምትፈልጉኝ ፡ እንጀራን ፡ ስለ ፡ በላ
ችሁና ፡ ስለ ፡ ጠገባችሁ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ምል
ክቶችን ፡ ስላያችሁ ፡ አይደለም ። ለሚጠፋ ፡ ፳፯፡
መብል ፡ አትሥሩ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ሕይ
ወት ፡ ለሚኖር ፡ መብል ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ለሚሰ
ጣችሁ ፡ ሥሩ ፤ እርሱን ፡ እግዚአብሔር ፡ አብ ፡
አትሞታልና ። እንግዲህ ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ፳፰፡
ሥራ ፡ እንድንሠራ ፡ ምን ፡ እናድርግ ? አሉት ።
ኢየሱስ ፡ መልሶ ፡— ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፳፱፡
ሥራ ፡ እርሱ ፡ በላከው ፡ እንድታምኑ ፡ ነው ፡
አላቸው ። እንግዲህ ፡— እንኪያ ፡ አይተን ፡ እን ፴፡
ድናምንህ ፡ አንተ ፡ ምን ፡ ምልክት ፡ ታደርጋ
ለህ ? ምንስ ፡ ትሠራለህ ? ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ከሰ ፴፩፡
ማይ ፡ እንጀራ ፡ ሰጣቸው ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡
አባቶቻችን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መና ፡ በሉ ፡ አሉት ።
ኢየሱስም ፡— እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ፴፪፡
እውነተኛ ፡ እንጀራ ፡ ከሰማይ ፡ የሚሰጣችሁ ፡
አባቴ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከሰማይ ፡ እንጀራ ፡ የሰጣ
ችሁ ፡ ሙሴ ፡ አይደለም ፤ የእግዚአብሔር ፡ እን ፴፫፡
ጀራ ፡ ከሰማይ ፡ የሚወርድ ፡ ለዓለምም ፡ ሕይወ
ትን ፡ የሚሰጥ ፡ ነውና ፡ አላቸው ። ስለዚህ ፡— ፴፬፡
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ እንጀራ ፡ ዘወትር ፡ ስጠን ፡
አሉት ።
ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— የሕይወት ፡ ፴፭፡
እንጀራ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ የሚመጣ ፡ ከቶ ፡
አይራብም ፡ በእኔ ፡ የሚያምንም ፡ ሁልጊዜ ፡
ከቶ ፡ አይጠማም ። ነገር ፡ ግን ፡ አይታችሁኝ ፡ ፴፮፡
እንዳላመናችሁ ፡ አልኋችሁ ። አብ ፡ የሚሰጠኝ ፡ ፴፯፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣል ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ የሚ
መጣውን ፡ ከቶ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አላወጣውም ፤
ፈቃዴን ፡ ለማድረግ ፡ አይደለም ፡ እንጂ ፡ የላ ፴፰፡
ከኝን ፡ ፈቃድ ፡ ለማድረግ ፡ ከሰማይ ፡ ወርጃለ
ሁና ። ከሰጠኝም ፡ ሁሉ ፡ አንድን ፡ ስንኳ ፡ እን ፴፱፡
ዳላጠፋ ፡ በመጨረሻው ፡ ቀን ፡ እንዳስነሣው ፡
እንጂ ፡ የላከኝ ፡ የአብ ፡ ፈቃድ ፡ ይህ ፡ ነው ። ፵፡
ልጅንም ፡ አይቶ ፡ በእርሱ ፡ የሚያምን ፡ ሁሉ ፡
የዘላለም ፡ ሕይወትን ፡ እንዲያገኝ ፡ የአባቴ ፡
ፈቃድ ፡ ይህ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ በመጨረሻው ፡
ቀን ፡ አስነሣዋለሁ ።
እንግዲህ ፡ አይሁድ ፡— ከሰማይ ፡ የወረደ ፡ ፵፩፡
እንጀራ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ስላለ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አንጐራ
ጕራና ፡— አባቱንና ፡ እናቱን ፡ የምናውቃቸው ፡ ፵፪፡
ይህ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ኢየሱስ ፡ አይደለምን ? እን
ግዲህ ፡— ከሰማይ ፡ ወርጃለሁ ፡ እንዴት ፡ ይላል ?
አሉ ። ኢየሱስ ፡ መለሰ ፡ አላቸውም ፡— እርስ ፡ ፵፫፡
በርሳችሁ ፡ አታንጐራጕሩ ። የላከኝ ፡ አብ ፡ ከሳ ፵፬፡
በው ፡ በቀር ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ሊመጣ ፡ የሚችል ፡
የለም ÷ እኔም ፡ በመጨረሻው ፡ ቀን ፡ አስነሣዋ

፮ ። ፲፬ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፭ ። ፲፭ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፲፪—፲፭ ። ፲፭—፳፭ ፡ ማቴ. ፲፬ ÷ ፳፪—፴፫ ፡ ማር. ፮ ÷ ፵፭—፶፮ ። ፴ ፡ ም. ፪ ÷ ፲፭ ። ፴፭ ፡ ዘዕኡ. ፲፮ ÷ ፲፬ ፡ ፲፭ ፡ ነህም. ፱ ÷ ፲፭ ፡ መዝ. ፻፯ ÷ ፳፬ ። ፴፰ ፡ ም. ፱ ÷ ፲፬ ። ፴፱ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፪ ፡ ፮ ፡ ፱ ። ፵፮ ፡ ም. ፱ ÷ ፴፱ ። ፵፱ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲፪ ። ፶ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፭ ። ፶፪ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፻፭ ፡ ሉቃ. ፫ ÷ ፳፫ ።

፵፫ ለሁ ። ሁሉም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተማሩ ፡ ይሆ
ናሉ ፡ ተብሎ ፡ በነቢያት ፡ ተጽፎአል ፡ እንግዲህ ፡
ከአብ ፡ የሰማ ፡ የተማረም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
፵፭ ይመጣል ። አብን ፡ ያየ ፡ ማንም ፡ የለም ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ከሆነ ፡ በቀር ፡ እርሱ ፡ አብን ፡ አይ
፵፮ ቶአል ። እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በእኔ ፡
፵፯ የሚያምን ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ አለው ። የሕ
፵፰ ይወት ፡ እንጀራ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። አባቶቻችሁ ፡ በም
፵፱ ድረ ፡ በዳ ፡ መና ፡ በሉ ፡ ሞቱም ። ሰው ፡ ከእርሱ ፡
በልቶ ፡ እንዳይሞት ፡ ከሰማይ ፡ አውን ፡ የወረደ ፡
፶ እንጀራ ፡ ይህ ፡ ነው ። ከሰማይ ፡ የወረደ ፡ ሕያው ፡
እንጀራ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። ሰው ፡ ከዚህ ፡ እንጀራ ፡
በ፲በላ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ። እኔም ፡ ስለ ፡ ዓለም ፡
ሕይወት ፡ የምሰጠው ፡ እንጀራ ፡ ሥጋዬ ፡ ነው ።
፶፩ እንግዲህ ፡ አይሁድ ፡ — ይህ ፡ ሰው ፡ ሥጋውን ፡
ልንበላ ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ?
፶፪ ብለው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተከራከሩ ። ስለ
ዚህ ፡ ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — እውነት ፡
እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ የሰውን ፡ ልጅ ፡ ሥጋ ፡
ካልበላችሁ ፡ ደሙንም ፡ ካልጠጣችሁ ፡ በራሳ
፶፫ ችሁ ፡ ሕይወት ፡ የላችሁም ። ሥጋዬን ፡ የሚ
በላ ፡ ደሜንም ፡ የሚጠጣ ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡
አለው ፡ እኔም ፡ በመጨረሻው ፡ ቀን ፡ አስነሣዋ
፶፬ ለሁ ። ሥጋዬ ፡ እውነተኛ ፡ መብል ፡ ደሜም ፡
፶፭ እውነተኛ ፡ መጠጥ ፡ ነውና ። ሥጋዬን ፡ የሚ
በላ ፡ ደሜንም ፡ የሚጠጣ ፡ በእኔ ፡ ይኖራል ፡
፶፮ እኔም ፡ በእርሱ ፡ እኖራለሁ ። ሕያው ፡ አብ ፡
እንደ ፡ ላከኝ ፡ እኔም ፡ ከአብ ፡ የተነሣ ፡ ሕያው ፡
እንደምሆን ፡ እንዲሁ ፡ የሚበላኝ ፡ ደግሞ ፡
፶፯ ከእኔ ፡ የተነሣ ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ። ከሰማይ ፡ የወ
ረደ ፡ እንጀራ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አባቶቻችሁ ፡ መና ፡
በልተው ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ አይደለም ፡ ይህን ፡
፶፰ እንጀራ ፡ የሚበላ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ። በቅ
ፍርናሆም ፡ ሲያስተምር ፡ ይህን ፡ በምኵራብ ፡
አለ ።
፶፱ ከደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ብዙዎች ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ — ይህ ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ንግግር ፡ ነው ፡
፷ ማን ፡ ሊሰማው ፡ ይችላል ? አሉ ። ኢየሱስ ፡
ግን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ስለዚህ ፡ እንዳንጐራ
ጕሩ ፡ በልቡ ፡ አውቆ ፡ አላቸው ፡ — ይህ ፡ ያሰና
፷፩ ክላችኋልን ? እንግዲህ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ አስቀ
ድሞ ፡ ወደ ፡ ነበረበት ፡ ሲወጣ ፡ ብታዩ ፡ እንዴት ፡
፷፪ ይሆናል ? ሕይወትን ፡ የሚሰጥ ፡ መንፈስ ፡ ነው ፡
ሥጋ ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ። እኔ ፡ የነገርኋ
ችሁ ፡ ቃል ፡ መንፈስ ፡ ነው ፡ ሕይወትም ፡ ነው ።
፷፫ ነገር ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ የማያምኑ ፡ አሉ ። ኢየ
ሱስ ፡ የማያምኑት ፡ እነማን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሳ
ልፎ ፡ የሚሰጠውም ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከመ
፷፬ ጀመሪያ ፡ ያውቅ ፡ ነበርና ። ደግሞ ፡ — ስለዚህ ፡
አልኋችሁ ፡ ከአብ ፡ የተሰጠው ፡ ካልሆነ ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ሊመጣ ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ አለ ።
፷፭ ከዚህም ፡ የተነሣ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ብዙ
ዎች ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ አልሄዱም ። ኢየሱስም ፡ ለአሥራ ፡
፷፮ ሁለቱ ፡ — እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ልትሄዱ ፡ ትወዳላች
ሁን ? አለ ። ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ፡
፷፯ ወደ ፡ ማን ፡ እንሄዳለን ? አንተ ፡ የዘላለም ፡ ሕይ
ወት ፡ ቃል ፡ አለህ ፡ እኛስ ፡ አንተ ፡ ክርስቶስ ፡
፷፰ የሕያው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
አምነናል ፡ አውቀናልም ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።
፷፱ ኢየሱስም ፡ — እኔ ፡ እናንተን ፡ አሥራ ፡ ሁለት
ችሁን ፡ የመረጥኋችሁ ፡ አይደለምን ? ከእናን
ተም ፡ አንዱ ፡ ዲያብሎስ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ መለሰላ
፸ ቸው ። ስለ ፡ ስምዖንም ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ አስቆሮቱ ፡
፸፩ ይሁዳ ፡ ተናገረ ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡
የሆነ ፡ እርሱ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ አለ
ውና ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ አይሁድ ፡ ሊገድ
ሉት ፡ ይፈልጉ ፡ ስለ ፡ ነበር ፡ በይሁዳ ፡ ሊመላ
ለስ ፡ አይወድም ፡ ነበርና ፡ በገሊላ ፡ ይመላለስ ፡
፪ ነበር ። የአይሁድም ፡ የዳስ ፡ በዓል ፡ ቀርቦ ፡
፫ ነበር ። እንግዲህ ፡ ወንድሞቹ ፡ — ደቀ ፡ መዛሙ
ርትህ ፡ ደግሞ ፡ የምታደርገውን ፡ ሥራ ፡ እንዲ
ያዩ ፡ ከዚህ ፡ ተነሣና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ሂድ ፡ ራሱ ፡
፬ ሊገለጥ ፡ እየፈለገ ፡ በስውር ፡ የሚሠራ ፡ የለ
ምና ። እነዚህን ፡ ብታደርግ ፡ ራስህን ፡ ለዓለም ፡
ግለጥ ፡ አሉት ። ወንድሞቹ ፡ ስንኳ ፡ አላመኑ ፡
፭ በትም ፡ ነበርና ። ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ አላ
ቸው ፡ — ጊዜዬ ፡ ገና ፡ አልደረሰም ፡ ጊዜያችሁ ፡
፮ ግን ፡ ዘወትር ፡ የተመቸ ፡ ነው ። ዓለም ፡ እናን
ተን ፡ ሊጠላ ፡ አይቻለውም ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ሥራው ፡
ክፉ ፡ መሆኑን ፡ እመሰክርበታለሁና ፡ እኔን ፡
፯ ይጠላኛል ። እናንተ ፡ ወደዚህ ፡ በዓል ፡ ውጡ ፡
እኔስ ፡ ጊዜዬ ፡ ገና ፡ ስላልተፈጸመ ፡ ወደዚህ ፡
፰ በዓል ፡ ገና ፡ አልወጣም ። ይህንም ፡ አላቸውና ፡
፱ በገሊላ ፡ ቀረ ።
፲ ወንድሞቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ በዓሉ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ በግልጥ ፡ ሳይ
ሆን ፡ ተሰውሮ ፡ ወጣ ። አይሁድም ፡ — እርሱ ፡
፲፩ ወዴት ፡ ነው ? እያሉ ፡ በበዓሉ ፡ ይፈልጉት ፡
ነበር ። በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ብዙ ፡
፲፪ ማንጐራጐር ፡ ነበረ ፡ አንዳንዱም ፡ — ደግ ፡
ሰው ፡ ነው ፡ ሌሎች ፡ ግን ፡ — አይደለም ፡ ሕዝ
፲፫ ቡን ፡ ግን ፡ ያስታል ፡ ይሉ ፡ ነበር ። ዳሩ ፡ ግን ፡
አይሁድን ፡ ስለ ፡ ፈሩ ፡ ማንም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
በግልጥ ፡ አይናገርም ፡ ነበር ።
፲፬ አሁንም ፡ በበዓሉ ፡ እኩሌታ ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡
፲፭ መቅደስ ፡ ወጥቶ ፡ ያስተምር ፡ ነበር ። አይሁ

ድም ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ ሳይማር ፡ መጻሕፍትን ፡ እንዴት ፡ ያውቃል ? ብለው ፡ ይደነቁ ፡ ነበር ።
፲፭፡ ስለዚህ ፡ ኢየሱስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ትምህርቴስ ፡ ከላከኝ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከእኔ ፡ አይ
፲፯፡ ደለም ፡ ፈቃዱን ፡ ሊያደርግ ፡ የሚወድ ፡ ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ይህ ፡ ትምህርት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ እኔ ፡ ከራሴ ፡ የምናገር ፡ ብሆን ፡
፲፰፡ ያውቃል ። ከራሱ ፡ የሚናገር ፡ የራሱን ፡ ክብር ፡ ይፈልጋል ፡ የላከውን ፡ ክብር ፡ የሚፈልግ ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፡ በእርሱም ፡ ዓመፃ ፡
፲፱፡ የለበትም ። ሙሴ ፡ ሕግን ፡ አልሰጣችሁምን ? ከእናንተ ፡ ግን ፡ ሕግን ፡ የሚያደርግ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ የለም ። ልትገድሉኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈ
፳፡ ልጋላችሁ ? ሕዝቡ ፡ መለሱና ፡— ጋኔን ፡ አለብህ ፡ ማን ፡ ሊገድልህ ፡ ይፈልጋል ? አሉት ።
፳፩፡ ኢየሱስ ፡ መለሰ ፡ አላቸውም ፡— አንድ ፡ ሥራ ፡
፳፪፡ አደረግሁ ፡ ሁላችሁም ፡ ታደንቃላችሁ ። ስለዚህ ፡ ሙሴ ፡ መገረዝን ፡ ሰጣችሁ ፡ ከአባቶችም ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከሙሴ ፡ አይደለም ፡ በሰን
፳፫፡ በትም ፡ ሰውን ፡ ትገርዛላችሁ ። የሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንዳይሻር ፡ ሰው ፡ በሰንበት ፡ መገረዝን ፡ የሚቀበል ፡ ከሆነስ ፡ ሰውን ፡ ሁለንተናውን ፡ በሰንበት ፡ ጤናማ ፡ ስላደረግሁ ፡ ትቁጡኛላችሁን ?
፳፬፡ ቅን ፡ ፍርድ ፡ ፍረዱ ፡ እንጂ ፡ በመልክ ፡ አትፍረዱ ።
፳፭፡ እንግዲህ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ አንዳንዶቹ ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— ሊገድሉት ፡ የሚፈልጉት ፡ ይህ ፡ አይደለምን ?
፳፮፡ እነሆም ፡ በግልጥ ፡ ይናገራል ፡ አንዳችም ፡ አይሉትም ። አለቆቹ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ በእውነት ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፳፯፡ በእውነት ፡ አወቁን ? ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቀናል ፤ ክርስቶስ ፡ ሲመጣ ፡ ግን ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማንም ፡ አያው
፳፰፡ ቅም ። እንግዲህ ፡ ኢየሱስ ፡ በመቅደስ ፡ ሲያስተምር ፡ – እኔንም ፡ ታውቁኛላችሁ ፡ ከወዴትም ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ፤ እኔም ፡ በራሴ ፡ አልመጣሁም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ የማታው
፳፱፡ ቁት ፡ የላከኝ ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፡ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነኝ ፡ እርሱም ፡ ልኮኛልና ፡ አው
፴፡ ቀዋለሁ ፡ ብሎ ፡ ፈለገ ። ስለዚህ ፡ ሊይዙት ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጊዜው ፡ ገና ፡ ስላልደረሰ ፡ ማንም ፡ እጁን ፡ አልጫነበትም ።
፴፩፡ ከሕዝቡ ፡ ግን ፡ ብዙዎች ፡ አመኑበትና ፡— ክርስቶስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ካደረጋቸው ፡ ምልክቶች ፡ ይልቅ ፡ ያደርጋልን ? አሉ ።
፴፪፡ ፈሪሳውያን ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንደዚህ ፡ ሲያንጐራጕሩ ፡ ሰሙ ፤ የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ፈሪሳውያንም ፡ ሊይዙት ፡ ሎሌዎችን ፡ ላኩ ።
፴፫፡ ኢየሱስም ፡— ገና ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እቆያለሁ ፡ ወደ ፡ ላከኝም ፡ እሄዳለሁ ።
፴፬፡ ትፈልጉኛላችሁ ፡ አታገኙኝምም ፤ እኔም ፡ ወዳለሁበት ፡ እናንተ ፡ ልትመጡ ፡ አትችሉም ፡ አለ ።
፴፭፡ እንግዲህ ፡ አይሁድ ፡— እኛ ፡ እንዳናገኘው ፡ ይህ ፡ ወዴት ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ አለው ? በግሪክ ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ ተበትነው ፡ ወደሚኖሩት ፡ ሊሄድና ፡ የግሪክን ፡ ሰዎች ፡ ሊያስተምር ፡ አለውን ? እርሱ ፡— ትፈልጉኛላችሁ ፡ አታገኙኝምም ፡ እኔም ፡ ወዳለሁበት ፡ እናንተ ፡ ልትመጡ ፡ አትችሉም ፡ የሚለው ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብለው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተነጋገሩ ።
፴፮፡ ከበዓሉም ፡ በታላቁ ፡ በኋለኛው ፡ ቀን ፡ ኢየሱስ ፡ ቆሞ ፡— ማንም ፡ የተጠማ ፡ ቢኖር ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይምጣና ፡ ይጠጣ ። በእኔ ፡ የሚያምን ፡ መጽሐፍ ፡ እንዳለ ፡ የሕይወት ፡ ውኃ ፡ ወንዝ ፡ ከሆዱ ፡ ይፈልቃል ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። ይህን ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ የሚያምኑ ፡ ሊቀበሉት ፡ ስላላቸው ፡ ስለ ፡ መንፈስ ፡ ተናገረ ፤ ኢየሱስ ፡ ገና ፡ ስላልከበረ ፡ መንፈስ ፡ ገና ፡ አልወረደም ፡ ነበርና ።
፴፯፡ ስለዚህ ፡ ከሕዝቡ ፡ አያሌ ፡ ሰዎች ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሲሰሙ ፡— ይህ ፡ በእውነት ፡ ነቢዩ ፡ ነው ፡ አሉ ፤ ሌሎች ፡— ይህ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ፡ አሉ ፤ ሌሎች ፡ ግን ፡— ክርስቶስ ፡ በእውኑ ፡ ከገሊላ ፡ ይመጣልን ? ክርስቶስ ፡ ከዳዊት ፡ ዘር ፡ ዳዊትም ፡ ከነበረባት ፡ መንደር ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ እንዲመጣ ፡ መጽሐፍ ፡ አላለምን ? አሉ ። እንግዲህ ፡ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ መለያየት ፡ ሆነ ፤ ከእነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ ሊይዙት ፡ ወደዱ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እጁን ፡ ማንም ፡ አልጫነበትም ።
፵፰፡ ሎሌዎቹም ፡ ወደ ፡ ካህናት ፡ አለቆችና ፡ ወደ ፡ ፈሪሳውያን ፡ መጡ ፤ እነዚያም ፡— ያላመጣችሁት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ? አሉአቸው ። ሎሌዎቹ ፡— እንደዚህ ፡ ሰው ፡ ማንም ፡ እንዲህ ፡ ከቶ ፡ አልተናገረም ፡ ብለው ፡ መለሱ ። እንግዲህ ፡ ፈሪሳውያን ፡— እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ሳታችሁን ? ከአለቆች ፡ ወይስ ፡ ከፈሪሳውያን ፡ በእርሱ ፡ ያመነ ፡ አለን ? ነገር ፡ ግን ፡ ሕግን ፡ የማያውቀው ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ርጉም ፡ ነው ፡ ብለው ፡ መለሱላቸው ።
፵፱፡ ከእነርሱ ፡ አንዱ ፡ በሌሊት ፡ ቀድሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡ የነበረ ፡ ኒቆዲሞስ ፡— ሕጋችን ፡ አስቀድሞ ፡ ከእርሱ ፡ ሳይሰማ ፡ ምንስ ፡ እንዳደረገ ፡ ሳያውቅ ፡ በሰው ፡ ይፈረዳልን ? አላቸው ።
፶፡ እነርሱም ፡ መለሱና ፡— አንተም ፡ ደግሞ ፡ ከገሊላ ፡ ነህን ? ነቢይ ፡ ከገሊላ ፡ እንዳይነሣ ፡ መርምርና ፡ እይ ፡ አሉት ።
፶፩፡ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።

፯። ፲፮ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፭ ። ፲፯ ፡ ም. ፭ ÷ ፴ ። ፲፰ ፡ ም. ፰ ÷ ፱ ። ፲፱ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፯ ፡ ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፲፰ ። ፳፩ ፡ ም. ፭ ÷ ፱—፱ ። ፳፪ ፡ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፰ ፡ ዘሌዋ. ፲፪ ÷ ፫ ። ፳፫ ፡ ም. ፯ ÷ ፵፪ ። ፳፭ ፡ ም. ፯ ÷ ፳፭ ፡ ፵፪ ። ፳፱ ፡ ግሉ. ፲፭ ÷ ፳፯ ። ፴ ፡ ም. ፱ ÷ ፴ ። ፴፭ ፡ ግሉ. ፲፱ ÷ ፳፫ ። ፴፫ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፴፭ ፡ ፲፫ ÷ ፴፫ ፡ ፲፱ ÷ ፲፱ ፡ ፲፯ ÷ ፭ ፡ ፲፯—፲፱ ። ፴፮ ፡ ም. ፯ ÷ ፳፭ ፡ ፲፫ ÷ ፴፫ ። ፴፯ ፡ ዘሌዋ. ፳፫ ÷ ፴፮ ፡ መገ. ፴፭ ÷ ፱ ። ኢሳ. ፶፭ ÷ ፭ ። ፴፰ ፡ ም. ፴ ÷ ፲፱ ። ኢሳ. ፲፪ ÷ ፫ ። ፶፭ ÷ ፲፭ ። ፴፱ ፡ ኢሳ. ፵፱ ÷ ፫ ። ኢዩ. ፪ ÷ ፳፰ ። ፵ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፭ ። ፵፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፵፯ ። ፵፱ ፡ መገ. ፱፰ ÷ ፫ ። ፬ ፡ ፻፴፭ ÷ ፲፭ ፡ ሚክ. ፭ ÷ ፪ ። ፭ ላመ. ፲፯ ÷ ፭ ። ፶ ፡ ም. ፫ ÷ ፭ ። ፶፭ ፡ ዘዳግ. ፭ ÷ ፲፯ ። ፶፮ ፡ ፪ ነገሥ. ፲፱ ÷ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩ ፡ ኢየሱስ ፥ ግን ፥ ወደ ፥ ደብረ ፥ ዘይት ፥ ሄደ ።
፪ ፡ ማለዳም ፥ ደግሞ ፥ ወደ ፥ መቅደስ ፥ ደረሰ ፥ ሕዝ
ቡም ፥ ሁሉ ፥ ወደ ፥ እርሱ ፥ መጡ ። ተቀም
፫ ፡ ጦም ፥ ያስተምራቸው ፥ ነበር ። ጻፎችና ፥ ፈሪሳ
ውያንም ፥ በምንዝር ፥ የተያዘችን ፥ ሴት ፥ ወደ ፥
እርሱ ፥ አመጡ ፥ በመካከልም ፥ እርስዋን ፥ አቁ
፬ ፡ መው ፥— መምህር ፥ ሆይ ፥ ይህች ፥ ሴት ፥ ስታ
፭ ፡ መነዝር ፥ ተገኝታ ፥ ተያዘች ። ሙሴም ፥ እንደነ
ዚህ ፥ ያሉት ፥ እንዲወገሩ ፥ በሕግ ፥ አዘዘን ፤ አን
ተስ ፥ ስለ ፥ እርስዋ ፥ ምን ፥ ትላለህ ? አሉት ።
፮ ፡ የሚከሱበትንም ፥ እንዲያገኙ ፥ ሊፈትኑት ፥ ይህን ፥
አሉ ። ኢየሱስ ፥ ግን ፥ ጐንበስ ፥ ብሎ ፥ በጣቱ ፥
፯ ፡ በምድር ፥ ላይ ፥ ጻፈ ፤ መላልሰው ፥ በጠየቁት ፥
ጊዜ ፥ ግን ፥ ቀና ፥ ብሎ ፥— ከእናንተ ፥ ኃጢአት ፥
የሌለበት ፥ አስቀድሞ ፥ በድንጋይ ፥ ይውገራት ፥
፰ ፡ አላቸው ። ደግሞም ፥ ጐንበስ ፥ ብሎ ፥ በጣቱ ፥
፱ ፡ በምድር ፥ ላይ ፥ ጻፈ ። እነርሱም ፥ ይህን ፥ ሰሙ ፥
ሕሊናቸው ፥ ወቀሳቸውና ፥ ከሽማግሌዎች ፥ ጀም
ረው ፥ እስከ ፥ ኋለኞች ፥ አንድ ፥ አንድ ፥ እያሉ ፥
ወጡ ፤ ኢየሱስም ፥ ብቻውን ፥ ቀረ ፥ ሴቲቱም ፥
፲ ፡ በመካከል ፥ ቆማ ፥ ነበረች ። ኢየሱስም ፥ ቀና ፥
ብሎ ፥ ከሴቲቱ ፥ በቀር ፥ ማንንም ፥ ባላየ ፥ ጊዜ ፥—
አንቺ ፥ ሴት ፥ እነዚያ ፥ ከሳሾችሽ ፥ ወዴት ፥ አሉ ?
፲፩ ፡ የፈረደብሽ ፥ የለምን ? አላት ። እርስዋም ፥—
ጌታ ፥ ሆይ ፥ አንድ ፥ ስንኳ ፥ አለች ። ኢየሱ
ስም ፥— እኔም ፥ አልፈርድብሽም ፤ ሂጂ ፥ ከአ
ሁንም ፥ ጀምሮ ፥ ደግመሽ ፥ ኃጢአት ፥ አትሥሪ ፥
አላት ።
፲፪ ፡ ደግሞም ፥ ኢየሱስ ፥— እኔ ፥ የዓለም ፥ ብርሃን ፥
ነኝ ፤ የሚከተለኝ ፥ የሕይወት ፥ ብርሃን ፥ ይሆን
ለታል ፥ እንጂ ፥ በጨለማ ፥ አይመላለስም ፥ ብሎ ፥
፲፫ ፡ ተናገራቸው ። ፈሪሳውያንም ፥— አንተ ፥ ስለ ፥
ራስህ ፥ ትመሰክራለህ ፤ ምስክርነትህ ፥ እውነት ፥
፲፬ ፡ አይደለም ፥ አሉት ። ኢየሱስ ፥ መለሰ ፥ አላቸ
ውም ፥— እኔ ፥ ስለ ፥ ራሴ ፥ ምንም ፥ እንኳ ፥ ብመ
ሰክር ፥ ከወዴት ፥ እንደ ፥ መጣሁ ፥ ወዴትም ፥
እንድሄድ ፥ አውቃለሁና ፥ ምስክርነቴ ፥ እውነት ፥
ነው ፤ እናንተ ፥ ግን ፥ ከወዴት ፥ እንደ ፥ መጣሁ ፥
፲፭ ፡ ወዴትም ፥ እንድሄድ ፥ አታውቁም ። እናንተ ፥
ሥጋዊ ፥ ፍርድን ፥ ትፈርዳላችሁ ፤ እኔ ፥ በአ
፲፮ ፡ ንድ ፥ ሰው ፥ ስንኳ ፥ አልፈርድም ። የላከኝ ፥ አብ ፥
ከእኔ ፥ ጋር ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ብቻዬን ፥ አይደለሁ
ምና ፥ እኔ ፥ ብፈርድ ፥ ፍርዴ ፥ እውነት ፥ ነው ።
፲፯ ፡ የሁለት ፥ ሰዎችም ፥ ምስክርነት ፥ እውነት ፥ እንደ ፥
፲፰ ፡ ሆነ ፥ በሕጋችሁ ፥ ተጽፎአል ። ስለ ፥ ራሴ ፥ የም
መሰክር ፥ እኔ ፥ ነኝ ፥ የላከኝም ፥ አብ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥
፲፱ ፡ ይመሰክራል ። እንግዲህ ፥— አባትህ ፥ ወዴት ፥
ነው ? አሉት ። ኢየሱስ ፥ መለሰ ፥— እኔንም ፥
ወይም ፥ አባቴንም ፥ አታውቁም ፤ እኔንስ ፥ ብታ
ውቁኝ ፥ አባቴን ፥ ደግሞ ፥ በወቃችሁ ፥ ነበር ፥
አላቸው ። ኢየሱስ ፥ በመቅደስ ፥ ሲያስተምር ፥ ፳
በግምጃ ፥ ቤት ፥ አጠገብ ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ ተናገረ ፥
ጊዜው ፥ ገና ፥ አልደረሰምና ፥ ማንም ፥ አልያዘ
ውም ።
ኢየሱስም ፥ ደግሞ ፥— እኔ ፥ እሄዳለሁ ፥ ትፈል ፳፩
ጉኛላችሁም ፥ በኃጢአታችሁም ፥ ትሞታላችሁ ፥
እኔ ፥ ወደምሄድበት ፥ እናንተ ፥ ልትመጡ ፥ አት
ችሉም ፥ አላቸው ። አይሁድም ፥— እኔ ፥ ወደ ፳፪
ምሄድበት ፥ እናንተ ፥ ልትመጡ ፥ አትችሉም ፥
ማለቱ ፥ ራሱን ፥ ይገድላልን ? እንኛ ፥ አሉ ።
እናንተ ፥ ከታች ፥ ናችሁ ፥ እኔ ፥ ከላይ ፥ ነኝ ፥ ፳፫
እናንተ ፥ ከዚህ ፥ ዓለም ፥ ናችሁ ፥ እኔ ፥ ከዚህ ፥
ዓለም ፥ አይደለሁም ። እንግዲህ ፥— በኃጢአታ ፳፬
ችሁ ፥ ትሞታላችሁ ፥ አልኋችሁ ፤ እኔ ፥ እንደ ፥
ሆንሁ ፥ ባታምኑ ፥ በኃጢአታችሁ ፥ ትሞታላች
ሁና ፥ አላቸው ። እንግዲህ ፥— አንተ ፥ ማን ፥ ፳፭
ነህ ? አሉት ። ኢየሱስም ፥— ከመጀመሪያ ፥ ለእ
ናንተ ፥ የተናገርሁት ፥ ነኝ ። ስለ ፥ እናንተ ፥ የም ፳፮
ናገረው ፥ የምፈርደውም ፥ ብዙ ፥ ነገር ፥ አለኝ ፥
ዳሩ ፥ ግን ፥ የላከኝ ፥ እውነተኛ ፥ ነው ፥ እኔም ፥
ከእርሱ ፥ የሰማሁትን ፥ ይህን ፥ ለዓለም ፥ እናገራ
ለሁ ፥ አላቸው ። ስለ ፥ አብ ፥ እንደ ፥ ነገራቸው ፥ ፳፯
አላስተዋሉም ። ስለዚህም ፥ ኢየሱስ ፥— የሰ ፳፰
ውን ፥ ልጅ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ባደረጋችሁት ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥
እሆን ፥ ዘንድ ፥ አባቴም ፥ እንዳስተማረኝ ፥ እነዚ
ህን ፥ እናገር ፥ ዘንድ ፥ እንጂ ፥ ከራሴ ፥ አንዳች ፥ እን
ዳላደርግ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ታውቃላችሁ ። የላ ፳፱
ከኝም ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ነው ፥ እኔ ፥ ደስ ፥ የሚያሰ
ኘውን ፥ ዘወትር ፥ አደርጋለሁና ፥ አብ ፥ ብቻዬን ፥
አይተውኝም ፥ አላቸው ። ይህን ፥ ሲናገር ፥ ብዙ ፴
ዎች ፥ በእርሱ ፥ አመኑ ።
ኢየሱስም ፥ ያመኑትን ፥ አይሁድ ፥— እናንተ ፥ ፴፩
በቃሌ ፥ ብትኖሩ ፥ በእውነት ፥ ደቂ ፥ መዘመሩቱ ፥
ናችሁ ፤ እውነትንም ፥ ታውቃላችሁ ፥ እውነ ፴፪
ትም ፥ አርነት ፥ ያወጣችኋል ፥ አላቸው ። እነር ፴፫
ሱም ፥ መለሰው ፥— የአብርሃም ፥ ዘር ፥ ነን ፥
ለአንድም ፥ ስንኳ ፥ ከቶ ፥ ባሮች ፥ አልሆንም ፥
አንተ ፥— አርነት ፥ ትወጣላችሁ ፥ እንዴት ፥ ትላ
ለህ ? አሉት ።
ኢየሱስ ፥ መለሰ ÷ እንዲህ ፥ ሲል ፥— እው ፴፬
ነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ኃጢአት ፥ የሚያ
ደርግ ፥ ሁሉ ፥ የኃጢአት ፥ ባርያ ፥ ነው ። ባር ፴፭
ያም ፥ ለዘላለም ፥ በቤት ፥ አይኖርም ፤ ልጁ ፥ ለዘ
ላለም ፥ ይኖራል ። እንግዲህ ፥ ልጁ ፥ አርነት ፥ ፴፮
ቢያወጣችሁ ፥ በእውነት ፥ አርነት ፥ ትወጣላችሁ ።
የአብርሃም ፥ ዘር ፥ መሆናችሁንስ ፥ አውቃለሁ ፥ ፴፯
ነገር ፥ ግን ፥ ቃሌ ፥ በእናንተ ፥ አይኖርምና ፥ ልት
ገድሉኝ ፥ ትፈልጋላችሁ ። እኔ ፥ በአባቴ ፥ ዘንድ ፥ ፴፰
ያየሁትን ፥ እናገራለሁ ፤ እናንተም ፥ ደግሞ ፥
በአባታችሁ ፥ ዘንድ ፥ ያያችሁትን ፥ ታደርጋላ
ችሁ ።

፮ × ፩ ፡ ዘሌዋ. ፳ ÷ ፲ ፤ ዘዳግ. ፳፪ ÷ ፳፬ ። ፲፪ ፡ ም. ፩ ÷ ፬ ፥ ፭ ፥ ፱ ። ፲፫ ፡ ም. ፭ ÷ ፴፩ ። ፲፭ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፪ ፤ ፲፯ ÷ ፴፪ ። ፲፰ ፡ ዘዳግ. ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፲፱ ፡ ም. ፭ ÷ ፴፯ ። ፲፱ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፯ ። ፳ ፡ ም. ፪ ÷ ፬ ። ፳፩ ፡ ም. ፯ ÷ ፴፬ ። ፳፯ ፡ ም. ፯ ÷ ፳፰ ፤ ፫ ÷ ፲፭ ። ፳፰ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፱ ። ፴፩ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፯ ። ፴፪ ፡ ማቴ. ፫ ÷ ፱ ።

፹፱፡ መልሰውም ፡— አባታችንስ ፡ አብርሃም ፡ ነው ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡— የአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ብትሆኑ ፡ የአብርሃምን ፡ ሥራ ፡ በደረጋችሁ ፡ ፵፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የሰማሁትን ፡ እውነት ፡ የነገርኋችሁን ፡ ሰው ፡ ልትገድሉኝ ፡ ትፈልጋላችሁ ፡ ፤ አብርሃም ፡ እንዲህ ፡ ፵፩፡ አላደረገም ። እናንተ ፡ የአባታችሁን ፡ ሥራ ፡ ታደርጋላችሁ ፡ አላቸው ። እኛስ ፡ ከዝሙት ፡ አልተወለድንም ፡ አንድ ፡ አባት ፡ አለን ፡ እር ፵፪፡ ሱም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡ አላቸው ፡— እግዚአብሔርስ ፡ አባታችሁ ፡ ከሆነ ፡ በወደዳችሁኝ ፡ ነበር ፤ እኔ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ወጥቼ ፡ መጥቻለሁና ፤ እርሱ ፡ ላከኝ ፡ ፵፫፡ እንጂ ፡ ከራሴ ፡ አልመጣሁምና ። ንግግሬን ፡ የማታስተውሉ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ቃሌን ፡ ፵፬፡ ልትሰሙ ፡ ስለማትችሉ ፡ ነው ። እናንተ ፡ ከአባታችሁ ፡ ከዲያብሎስ ፡ ናችሁ ፡ የአባታችሁንም ፡ ምኞት ፡ ልታደርጉ ፡ ትወዳላችሁ ። እርሱ ፡ ከመጀመሪያ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነበረ ፤ እውነትም ፡ በእርሱ ፡ ስለ ፡ ሌለ ፡ በእውነት ፡ አልቆመም ። ሐሰትን ፡ ሲናገር ፡ ከራሱ ፡ ይናገራል ፡ ሐሰተኛ ፡ ፵፭፡ የሐሰትም ፡ አባት ፡ ነውና ። እኔ ፡ ግን ፡ እውነትን ፡ የምናገር ፡ ስለ ፡ ሆንሁ ፡ አታምኑኝም ። ፵፮፡ ከእናንተ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚወቅሰኝ ፡ ማን ፡ ነው ? እውነት ፡ የምናገር ፡ ከሆንሁ ፡ እናንተ ፡ ፵፯፡ ስለ ፡ ምን ፡ አታምኑኝም ? ከእግዚአብሔር ፡ የሆነ ፡ የእግዚብሔርን ፡ ቃል ፡ ይሰማል ፤ እናንተ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አይደላችሁምና ፡ ስለዚህ ፡ አትሰሙም ።

፵፰፡ አይሁድ ፡ መልሰው ፡— ሳምራዊ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ጋኔንም ፡ እንዳለብህ ፡ በማለታችን ፡ እኛ ፡ ፵፱፡ መልካም ፡ እንል ፡ የለምን ? አሉት ። ኢየሱስም ፡ መለሰ ፦ እንዲህ ፡ ሲል ፡— እኔስ ፡ ጋኔን ፡ የለብኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አባቴን ፡ አከብራለሁ ፡ ፶፡ እናንተም ፡ ታዋርዱኛላችሁ ። እኔ ፡ ግን ፡ የራሴን ፡ ክብር ፡ አልፈልግም ፤ የሚፈልግ ፡ የሚ ፶፩፡ ፈርድም ፡ አለ ። እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ቃሌን ፡ የሚጠብቅ ፡ ቢኖር ፡ ለዘላለም ፡ ፶፪፡ ሞትን ፡ አያይም ። አይሁድ ፡— ጋኔን ፡ እንዳለብህ ፡ አሁን ፡ አወቅን ። አብርሃም ፡ ስንኳ ፡ ሞተ ፡ ነቢያትም ፤ አንተም ፡— ቃሌን ፡ የሚጠብቅ ፡ ቢኖር ፡ ለዘላለም ፡ ሞትን ፡ አይቀምስም ፡ ትላ ፶፫፡ ለህ ። በእውነ ፡ አንተ ፡ ከሞተው ፡ ከአባታችን ፡ ከአብርሃም ፡ ትበልጣለህን ? ነቢያትም ፡ ሞቱ ፤ ፶፬፡ ራስህን ፡ ማንን ፡ ታደርጋለህ ? አሉት ። ኢየሱስም ፡ መለሰ ፡ አለም ፡— እኔ ፡ ራሴን ፡ ባከብር ፡ ክብሬ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ የሚያከብረኝ ፡ እናንተ ፡ ፶፭፡ አምላካችን ፡ የምትሉት ፡ አባቴ ፡ ነው ፤ አላወቃችሁትምም ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አውቀዋለሁ ። አላውቀውም ፡ ብል ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ ሐሰተኛ ፡ በሆንሁ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ አውቀዋለሁ ፡ ቃሉንም ፡ እጠብቃለሁ ። አባታችሁ ፡ አብርሃም ፡ ቀኔን ፡ ያይ ፶፮፡ ዘንድ ፡ ሐሤት ፡ አደረገ ፡ አየም ፡ ደስም ፡ አለው ። አይሁድም ፡— ገና ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ያልሆነህ ፡ ፶፯፡ አብርሃምን ፡ አይተሃልን ? አሉት ። ኢየሱስም ፡— እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ አብ ፶፰፡ ርሃም ፡ ሳይወለድ ፡ እኔ ፡ አለሁ ፡ አላቸው ። ስለዚህ ፡ ሊወግሩት ፡ ድንጋይ ፡ አነሡ ፡ ኢየሱስ ፡ ግን ፡ ተሰወራቸው ፡ ከመቅደስም ፡ ወጥቶ ፡ በመካከላቸው ፡ አልፎ ፡ ሄደ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፡ ሲያልፍም ፡ ከመወለዱ ፡ ጀምሮ ፡ ዕውር ፡ የሆ ፪፡ ነውን ፡ ሰው ፡ አየ ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡— ፫፡ መምህር ፡ ሆይ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ዕውር ፡ ሆኖ ፡ እንዲወለድ ፡ ኃጢአት ፡ የሠራ ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱ ፡ ወይስ ፡ ወላጆቹ ? ብለው ፡ ጠየቁት ። ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ በእርሱ ፡ እንዲገለጥ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እርሱ ፡ ፬፡ ወይም ፡ ወላጆቹ ፡ ኃጢአት ፡ አልሠሩም ። ቀን ፡ ሳለ ፡ የላከኝን ፡ ሥራ ፡ ላደርግ ፡ ይገባኛል ፤ ማንም ፡ ሊሠራ ፡ የማይችልባት ፡ ሌሊት ፡ ትመጣለች ። በዓለም ፡ ሳለሁ ፡ የዓለም ፡ ብርሃን ፡ ፭፡ ነኝ ። ይህን ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ መሬት ፡ እንትፍ ፡ ፮፡ አለ ፡ በምራቁም ፡ ጭቃ ፡ አድርጎ ፡ በጭቃው ፡ የዕውሩን ፡ ዓይኖች ፡ ቀባና ፡— ፯፡ ሂድና ፡ በሰሊሆም ፡ መጠመቂያ ፡ ታጠብ ፡ አለው ። ትርጓሜው ፡ የተላከ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ሄዶ ፡ ታጠበ ፡ እያየም ፡ መጣ ። ጐረቤቶቹም ፡ ቀድሞም ፡ ሲለምን ፡ አይተውት ፡ የነበሩ ፡— ፰፡ ይህ ፡ ተቀምጦ ፡ ይለምን ፡ የነበረ ፡ አይደለምን ? አሉ ። ሌሎች ፡— ፱፡ እርሱ ፡ ነው ፡ አሉ ፤ ሌሎች ፡— አይደለም ፡ እርሱን ፡ ይመስላል ፡ እንጂ ፡ አሉ ፤ እርሱ ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ አለ ። ፲፡ ታድያ ፡— ዓይኖችህ ፡ እንዴት ፡ ተከፈቱ ? አሉት ። እርሱ ፡ መልሶ ፡— ፲፩፡ ኢየሱስ ፡ የሚባለው ፡ ሰው ፡ ጭቃ ፡ አድርጎ ፡ ዓይኖቼን ፡ ቀባና ፡— ወደ ፡ ሰሊሆም ፡ መጠመቂያ ፡ ሄደህ ፡ ታጠብ ፡ አለኝ ፤ ሄጄ ፡ ታጥቤም ፡ አየሁ ፡ ፲፪፡ አለ ። ያ ፡ ሰው ፡ ወዴት ፡ ነው ? አሉት ። አላውቅም ፡ አለ ።

፲፫፡ በፊት ፡ ዕውር ፡ የነበረውን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ፈሪ ፲፬፡ ሳውያን ፡ ወሰዱት ። ኢየሱስም ፡ ጭቃ ፡ አድ ፲፭፡ ርጎ ፡ ዓይኖቹን ፡ የከፈተበት ፡ ቀን ፡ ሰንበት ፡ ነበረ ። ስለዚህ ፡ ፈሪሳውያን ፡ ደግሞ ፡ እንዴት ፡ ፲፮፡ እንዳየ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ጠየቁት ። እርሱም ፡— ጭቃ ፡ በዓይኖቼ ፡ አኖረ ፡ ታጠብሁም ፡ አያለሁም ፡ አላቸው ። ከፈሪሳውያንም ፡ አንዳንዶቹ ፡— ፲፯፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ሰንበትን ፡ አያከብርምና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አይደለም ፡ አሉ ። ሌሎች ፡ ግን ፡— ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ እንደነዚህ ፡ ያሉ ፡ ምልክ

፩ × ፬ ፡ ቊ· ፳፯ ። ፲፩ ፡ ኢሳ· ፳፱ ÷ ፭ ። ፲፪ ፡ ም· ፯ ÷ ፳፯ ። ፲፫ ፡ ዘፍጥ· ፪ ÷ ፭ ፡ ፱ ፡ ፫ ÷ ፱ ። ፲፮ ፡ ም· ፫ ÷ ፲፯ ። ፲፱ ፡ ም· ፲፫ ÷ ፴፪ ። ፳፩ ፡ ም· ፯ ÷ ፳፯ ፡ ፴፭ ። ፳፯ ፡ ሉቃ· ፫ ÷ ፳፫ ። ፳፱ ፡ ም· ፲፯ ÷ ፳፬ ፡ ዘዳኡ· ፫ ÷ ፲፱ ። ፴፫ ፡ ም· ፭ ÷ ፲፯ ።

፱ × ፪ ፡ ሉቃ· ፲፫ ÷ ፪ ፡ ፱ ። ፭ ፡ ም· ፯ ÷ ፲፪ ። ፯ ፡ ነህም· ፫ ÷ ፲፭ ።

ዶች ፡ ሊያደርግ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ? አሉ ።
፲፯፡ በመከከላቸውም ፡ መለያየት ፡ ሆነ ። ከዚህም ፡ የተነሣ ፡ ዕውሩን ፡— አንተ ፡ ዓይኖችህን ፡ ስለ ፡ ከፈተ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ምን ፡ ትላለህ ? ደግሞ ፡ አሉት ። እርሱም ፡— ነቢይ ፡ ነው ፡ አለ ።
፲፰፡ አይሁድ ፡ የዚያን ፡ ያየውን ፡ ወላጆች ፡ እስኪ ጠሩ ፡ ድረስ ፡ ዕውር ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንዳየም ፡
፲፱፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አላመኑም ÷ እነርሱንም ፡— እናንተ ፡ ዕውር ፡ ሆኖ ፡ ተወለደ ፡ የምትሉት ፡ ልጃችሁ ፡ ይህ ፡ ነውን ? ታድያ ፡ አሁን ፡ እንዴት ፡ ያያል ?
፳፡ ብለው ፡ ጠየቁአቸው ። ወላጆቹም ፡ መልሰው ፡— ይህ ፡ ልጃችን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዕውርም ፡
፳፩፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ተወለደ ፡ እናውቃለን ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ አሁን ፡ እንዴት ፡ እንዳየ ፡ አናውቅም ፡ ወይም ፡ ዓይኖቹን ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ከፈተ ፡ እኛ ፡ አናውቅም ፡ ጠይቁት ፡ እርሱ ፡ ሙሉ ፡ ሰው ፡ ነው ፡
፳፪፡ እርሱ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ይናገራል ፡ አሉ ። ወላጆቹ ፡ አይሁድን ፡ ስለ ፡ ፈሩ ፡ ይህን ፡ አሉ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ የሚመሰክር ፡ ቢኖር ፡ ከምኵራብ ፡ እንዲያወጡት ፡ አይሁድ ፡ ከዚህ ፡
፳፫፡ በፊት ፡ ተስማምተው ፡ ነበርና ። ስለዚህ ፡ ወላጆቹ ፡— ሙሉ ፡ ሰው ፡ ነው ÷ ጠይቁት ፡ አሉ ።
፳፬፡ ስለዚህ ፡ ዕውር ፡ የነበረውን ፡ ሰው ፡ ሁለተኛ ፡ ጠርተው ፡— እግዚአብሔርን ፡ አክብር ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ኃጢአተኛ ፡ መሆኑን ፡ እኛ ፡ እናውቃለን ፡
፳፭፡ አሉት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— ኃጢአተኛ ፡ መሆኑን ፡ አላውቅም ፡ ዕውር ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ አሁንም ፡ እንዳይ ፡ ይህን ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አውቃለሁ ፡ አለ ። ደግመውም ፡— ምን ፡ አደረገልህ ?
፳፮፡ እንዴትስ ፡ ዓይኖችህን ፡ ከፈተ ? አሉት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— አስቀድሜ ፡ ነገርኋችሁ ፡ አልሰማችሁምም ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዳግመኛ ፡ ልትሰሙ ፡ ትወዳላችሁ ? እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ልትሆኑ ፡ ትወዳላችሁን ? አላቸው ።
፳፯፡ ተሳድበውም ፡— አንተ ፡ የእርሱ ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ነህ ÷ እኛ ፡ ግን ፡ የሙሴ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ነን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እኛ ፡ እናውቃለን ÷ ይህ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አናውቅም ፡ አሉት ።
፴፡ ሰውዬው ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ከወዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናንተ ፡ አለማወቃችሁ ፡ ይህ ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ ዓይኖቼን ፡
፴፩፡ ከፈተ ። እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ፈቃዱንም ፡ የሚያደርግ ፡ ቢኖር ፡ ያንን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማዋል ፡ እንጂ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ እንዳይሰማ ፡ እናውቃለን ። ዕውር ፡ ሆኖ ፡ የተወለደውን ፡ ዓይኖች ፡ ማንም ፡ እንደ ፡ ከፈተ ፡ ዓለም ፡
፴፪፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ አልተሰማም ። ይህ ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ባይሆን ፡ ምንም ፡ ሊያደርግ ፡
፴፫፡ ባልቻለም ፡ ነበር ። መልሰውም ፡— አንተ ፡ ሁለንተናህ ፡ በኃጢአት ፡ ተወለድህ ፡ አንተም ፡ እኛን ፡ ታስተምረናለህን ? አሉት ። ወደ ፡ ውጭም ፡ አወጡት ።
፴፬፡ ኢየሱስም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ እንዳወጡት ፡ ሰማ ፡ ሲያገኘውም ፡— አንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ታምናለህን ? አለው ። እርሱም ፡ መልሶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ በእርሱ ፡ አምን ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። ኢየሱስም ፡— አይተኸዋልም ፡ ከአንተ ፡ ጋርም ፡ የሚናገረው ፡ እርሱ ፡ ነው ፡ አለው ።
፴፯፡ እርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አምናለሁ ፡ አለ ፡ ሰገደለትም ። ኢየሱስም ፡— የማያዩ ፡ እንዲያዩ ፡ የሚያዩም ፡ እንዲታወሩ ፡ እኔ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ለፍርድ ፡ መጣሁ ፡ አለ ። ከፈሪሳውያንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ይህን ፡ ሰምተው ፡— እኛ ፡ ደግሞ ፡ ዕውሮች ፡ ነንን ? አሉት ። ኢየሱስም ፡ አላቸው ፡— ዕውሮች ፡ ብትሆኑ ፡ ኃጢአት ፡ በልሆነባችሁም ፡ ነበር ፡ አሁን ፡ ግን ፡— እናያለን ፡ ትላላችሁ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ ወደ ፡ በጎች ፡ በረት ፡ በበሩ ፡ የማይገባ ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ የሚወጣ ፡ እርሱ ፡ ሌባ ፡ ወንበዴም ፡ ነው ፡
፪፡ በበሩ ፡ የሚገባ ፡ ግን ፡ የበጎች ፡ እረኛ ፡ ነው ።
፫፡ ለእርሱ ፡ በረኛው ፡ ይከፍትለታል ፡ በጎቹም ፡ ድምፁን ፡ ይሰሙታል ÷ የራሱንም ፡ በጎች ፡ በየስማቸው ፡ ጠርቶ ፡ ይወስዳቸዋል ።
፬፡ የራሱንም ፡ ሁሉ ፡ ካወጣቸው ፡ በኋላ ፡ በፊታቸው ፡ ይሄዳል ÷ በጎቹም ፡ ድምፁን ፡ ያውቃሉና ፡ ይከተሉታል ፡
፭፡ ከሌላው ፡ ግን ፡ ይሸሻሉ ፡ እንጂ ፡ አይከተሉ ፡ ትም ÷ የሌሎችን ፡ ድምፅ ፡ አያውቁምና ።
፮፡ ኢየሱስ ፡ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ ነገራቸው ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ የነገራቸው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላስተዋሉም ።
፯፡ ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ አላቸው ፡— እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ÷ እኔ ፡ የበጎች ፡ በር ፡ ነኝ ።
፰፡ ከእኔ ፡ በፊት ፡ የመጡ ፡ ሁሉ ፡ ሌቦችና ፡ ወንበዴዎች ፡ ናቸው ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ በጎቹ ፡ አልሰሙአቸውም ።
፱፡ በሩ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ በእኔ ፡ የሚገባ ፡ ቢኖር ፡ ይድናል ÷ ይገባልም ፡ ይወጣልም ፡ መሰማሪያም ፡ ያገኛል ።
፲፡ ሌባው ፡ ሊሰርቅና ፡ ሊያርድ ፡ ሊያጠፋም ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ አይመጣም ፡ እኔ ፡ ሕይወት ፡ እንዲሆንላቸው ፡ እንዲበዛላቸውም ፡ መጣሁ ። መልካም ፡ እረኛ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፲፩፡ መልካም ፡ እረኛ ፡ ነፍሱን ፡ ስለ ፡ በጎቹ ፡ ያኖራል ።
፲፪፡ እረኛ ፡ ያልሆነው ፡ በጎቹም ፡ የእርሱ ፡ ያልሆኑ ፡ ሞያተኛ ፡ ግን ፡ ተኵላ ፡ ሲመጣ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ በጎቹን ፡ ትቶ ፡ ይሸሻል ፡ ተኵላም ፡ ይነጥቃቸዋል ፡ በጎቹንም ፡ ይበትናቸዋል ።
፲፫፡ ሞያተኛ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለበጎቹም ፡ ስለማይገደው ፡ ሞያተኛው ፡ ይሸሻል ።
፲፬-፲፭፡ መልካም ፡ እረኛ ፡ እኔ ፡ ነኝ ÷ አብም ፡ እንደሚያውቀኝ ፡ እኔም ፡ አብን ፡ እንደ ማውቀው ፡ የራሴን ፡ በጎች ፡ አውቃለሁ ፡ የራ

፱። ፲፯ ፡ ም. ፱ ÷ ፲፱ ። ፳፪ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፵፪ ። ፴፭ ፡ ምሳ. ፲፭ ÷ ፳፱ ። ፴፱ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፪ ። ፵፩ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፳፪ ።
፲። ፱ ፡ መዝ. ፳፪ ÷ ፪ ፡ ሕዝ. ፴፬ ÷ ፲፱ ። ፲፭ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፲፫ ፡ ኢሳ. ፵ ÷ ፲፭ ፡ ሕዝ. ፴፬ ÷ ፳፫ ። ፲፪ ፡ ሕዝ. ፴፬ ÷ ፪—፯ ። ፲፭ ፡ ማቴ. ፲፭ ÷ ፳፯ ።

ሴም ፡ በጎች ፡ ያውቁኛል ፡ ነፍሴንም ፡ ስለ ፡
፲፭፡ በጎች ፡ አኖራለሁ ። ከዚህም ፡ በረት ፡ ያልሆኑ ፡
ሌሎች ፡ በጎች ፡ አሉኝ ፤ እነርሱን ፡ ደግሞ ፡
ላመጣ ፡ ይገባኛል ፡ ድምፂንም ፡ ይሰማሉ ፡ አን
ድም ፡ መንጋ ፡ ይሆናሉ ፡ እረኛውም ፡ አንድ ።
፲፮፡ ነፍሴን ፡ ደግሞ ፡ አኖማት ፡ ዘንድ ፡ አኖራለሁና ፡
፲፯፡ ስለዚህ ፡ አብ ፡ ይወደኛል ። እኔ ፡ በፈቃዴ ፡
አኖራታለሁ ፡ እንጂ ፡ ከእኔ ፡ ማንም ፡ አይወስዳ
ትም ። ላኖራት ፡ ሥልጣን ፡ አለኝ ፡ ደግሞም ፡
ላነሣት ፡ ሥልጣን ፡ አለኝ ፤ ይህችን ፡ ትእዛዝ ፡
ከአባቴ ፡ ተቀበልሁ ።
፲፱፡ እንግዲህ ፡ ከዚህ ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ በአይሁድ ፡
ዘ፡ መከከል ፡ እንደ ፡ ገና ፡ መለያየት ፡ ሆነ ። ከእ
ነርሱም ፡ ብዙዎች ፡— ጋኔን ፡ አለበት ፡ አብዶ
አልም ፡ ስለ ፡ ምንስ ፡ ትሰሙታላችሁ ? አሉ ።
፳፩፡ ሌሎችም ፡— ይህ ፡ ጋኔን ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ ቃል ፡
አይደለም ፤ ጋኔን ፡ የዕውሮችን ፡ ዓይኖች ፡ ሊክ
ፍት ፡ ይችላልን ? አሉ ።
፳፪፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የመቅደስ ፡ መታደስ ፡
፳፫፡ በዓል ፡ ሆነ ፤ ክረምትም ፡ ነበረ ። ኢየሱስም ፡
በመቅደስ ፡ በሰሎሞን ፡ ደጅ ፡ መመላለሻ ፡ ይመ
፳፬፡ ላለስ ፡ ነበር ። አይሁድም ፡ እርሱን ፡ ከበው ፡— እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ በጥርጣሬ ፡ ታቆየናለህ ? አንተ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ገልጠህ ፡ ንገ
፳፭፡ ረን ፡ አሉት ። ኢየሱስም ፡ መለሰላቸው ፡ እን
ዲህ ፡ ሲል ፡— ነገርኋችሁ ፡ አታምኑምም ፡ እኔ ፡
በአባቴ ፡ ስም ፡ የማደርገው ፡ ሥራ ፡ ይህ ፡ ስለ ፡
፳፮፡ እኔ ፡ ይመሰክራል ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ነገ
ርኋችሁ ፡ ከበጎቼ ፡ ስላልሆናችሁ ፡ አታምኑም ።
፳፯፡ በጎቼ ፡ ድምፄን ፡ ይሰማሉ ፡ እኔም ፡ አውቃቸዋ
፳፰፡ ለሁ ፡ ይከተሉኝማል ፤ እኔም ፡ የዘላለም ፡ ሕይ
ወትን ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ ለዘላለምም ፡ አይጠፉም ፡
፳፱፡ ከእጄም ፡ ማንም ፡ አይነጥቃቸውም ። የሰጠኝ ፡
አባቴ ፡ ከሁሉ ፡ ይበልጣል ፡ ከአባቴም ፡ እጅ ፡
፴፡ ሊነጥቃቸው ፡ ማንም ፡ አይችልም ። እኔና ፡
አብ ፡ አንድ ፡ ነን ።
፴፩፡ አይሁድ ፡ ሊወግሩት ፡ ደግመው ፡ ድንጋይ ፡
፴፪፡ አነሡ ። ኢየሱስ ፡— ከአባቴ ፡ ብዙ ፡ መልካም ፡
ሥራ ፡ አሳየኋችሁ ፡ ከእነርሱ ፡ ስለ ፡ ማናቸው ፡
ሥራ ፡ ትወግሩኛላችሁ ? ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
፴፫፡ አይሁድም ፡— ስለ ፡ መልካም ፡ ሥራ ፡ አንወግር
ህም ፡ ስለ ፡ ስድብ ፤ አንተም ፡ ሰው ፡ ስትሆን ፡
ራስህን ፡ አምላክ ፡ ስለ ፡ ማድረግህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
፴፬፡ ብለው ፡ መለሱለት ። ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
መለሰላቸው ፡— እኔ ፡— አማልክት ፡ ናችሁ ፡
አልሁ ፡ ተብሎ ፡ በሕጋችሁ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለ
፴፭፡ ምን ? መጽሐፉ ፡ ሊሻር ፡ አይቻልምና ፡ እነዚ
ያን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የመጣላቸውን ፡
፴፮፡ አማልክት ፡ ካላቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡
ነኝ ፡ ስላልሁ ፡ እናንተ ፡ አብ ፡ የቀደሰውን ፡ ወደ ፡
ዓለምም ፡ የላከውን ፡— ትሳደባለህ ፡ ትሉታላች
ሁን ? እኔ ፡ የአባቴን ፡ ሥራ ፡ በላደርግ ፡ አት ፴፯፡
መኑኝ ፤ በደርገው ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ስንኳ ፡ ቢታ ፴፰፡
ምኑ ፡ አብ ፡ በእኔ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እኔም ፡ በአብ ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቁና ፡ ታስተውሉ ፡ ዘንድ ፡
ሥራውን ፡ እመኑ ። እንግዲህ ፡ ደግመው ፡ ሊይ
ዙት ፡ ፈለጉ ፤ ከእጃቸውም ፡ ወጣ ።
ዮሐንስም ፡ በመጀመሪያ ፡ ያጠምቅበት ፡ ወደ ፡ ፴፡
ነበረው ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ እንደ ፡
ገና ፡ ሄደ ፡ በዚያም ፡ ኖረ ። ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ፴፩፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥተው ፡— ዮሐንስ ፡ አንድ ፡
ምልክት ፡ ስንኳ ፡ አላደረገም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ዮሐ
ንስ ፡ ስለዚህ ፡ ሰው ፡ የተናገረው ፡ ሁሉ ፡ እው
ነት ፡ ነበረ ፡ አሉ ። በዚያም ፡ ብዙዎች ፡ በእ ፴፪፡
ርሱ ፡ አመኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከማርያምና ፡ ከእኅትዋ ፡ ከማርታ ፡ መንደር ፡ ፩፡
ከቢታንያ ፡ የሆነ ፡ አልዓዛር ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ ታሞ ፡ ነበር ። ማርያምም ፡ ጌታን ፡ ሽቱ ፡ ፪፡
የቀባችው ፡ እግሩንም ፡ በጠጕርዋ ፡ ያበሰችው ፡
ነበረች ፤ ወንድምዋም ፡ አልዓዛር ፡ ታሞ ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ እኅቶቹ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ እነሆ ፡ የም ፫፡
ትወደው ፡ ታሞአል ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ላኩ ። ኢየሱስም ፡ ሰምቶ ፡— ይህ ፡ እመም ፡ ፬፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ በእርሱ ፡ ይከብር ፡ ዘንድ ፡
ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለሞት ፡
አይደለም ፡ አለ ።
ኢየሱስም ፡ ማርታንና ፡ እኅትዋን ፡ አልዓዛር ፭፡
ንም ፡ ይወድ ፡ ነበር ። እንደ ፡ ታመመም ፡ በሰማ ፡ ፮፡
ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በነበረበት ፡ ስፍራ ፡ ሁለት ፡
ቀን ፡ ዋለ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙ ፯፡
ርቱ ፡— ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ደግሞ ፡ እንሂድ ፡ አላቸው ።
ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— መምህር ፡ ሆይ ፤ አይሁድ ፡ ፰፡
ከጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በፊት ፡ ሊወግሩህ ፡ ይፈልጉ ፡
ነበር ÷ ደግሞም ፡ ወደዚያ ፡ ትሄዳለህን ? አሉት ።
ኢየሱስም ፡ መልሶ ፡— ቀኑ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ፱፡
ሰዓት ፡ አይደለምን ? በቀን ፡ የሚመላለስ ፡ ቢኖር ፡
የዚህን ፡ ዓለም ፡ ብርሃን ፡ ያያልና ፡ አይሰናከ
ልም ። በሌሊት ፡ የሚመላለስ ፡ ቢኖር ፡ ግን ፡ ብር ፲፡
ሃን ፡ በእርሱ ፡ ስለ ፡ ሌለ ፡ ይሰናከላል ፡ አላቸው ።
ይህን ፡ ተናገረ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡— ወዳጃችን ፡ ፲፩፡
አልዓዛር ፡ ተኝቶአል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእንቅልፉ ፡
ላስነሣው ፡ እሄዳለሁ ፡ አላቸው ። እንግዲህ ፡ ፲፪፡
ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ተኝቶስ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ይድናል ፡ አሉት ። ኢየሱስስ ፡ ስለ ፡ ፲፫፡
ሞቱ ፡ ተናግሮ ፡ ነበር ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ እን
ቅልፍ ፡ መተኛት ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ መሰላቸው ።

፲ ። ፲፯ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፳ ፡ ፳፭ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፲፪ ። ፲፯ ፡ ም. ፫ ÷ ፴፯ ፡ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፮ ፡ ፭ ። ፳፭ ፡ መዝ. ፻፵፭ ÷ ፭ ። ፳፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፴፯ ። ፳፰ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲፪ ። ፳፱ ፡ ም. ፮ ÷ ፴፯ ፤ ፲፪ ÷ ፳፰ ። ፴ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲፩ ፡ ፳፪ ። ፴፫ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፭ ። ፴፬ ፡ መዝ. ፹፪ ÷ ፮ ። ፴፭ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፴፰ ፡ ም. ፲፬ ÷ ፲፩ ። ፵ ፡ ም. ፩ ÷ ፳፰ ። ፵፩ ፡ ም. ፲ ÷ ፳፩—፴፱ ፡ ፫ ÷ ፳፯—፴ ።

፲፩ ። ፭ ፡ ሉቃ. ፲ ÷ ፴፰ ፡ ፴፱ ። ፮ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፫ ። ፱ ፡ ም. ፱ ÷ ፫ ። ፲፫ ፡ ም. ፮ ÷ ፳፰ ። ፲፮ ፡ ም. ፲፬ ÷ ፲፭ ።

፲፬፡ እንግዲህ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ በግልጥ ፡—
፲፭፡ አልዓዛር ፡ ሞተ ፤ እንድታምኑም ፡ በዚያ ፡ ባለ
መኖሬ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ነገር ፡
፲፮፡ ግን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንሂድ ፡ አላቸው ። ስለ
ዚህ ፡ ዲዲሞስ ፡ የሚሉት ፡ ቶማስ ፡ ለባልንጀ
ሮቹ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርት ፡— ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እን
ሞት ፡ ዘንድ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ እንሂድ ፡ አለ ።
፲፯፡ ኢየሱስም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በመቃብር ፡ እስከ ፡
፲፰፡ አሁን ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ሆኖት ፡ አገኘው ። ቢታን
ያም ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ምዕራፍ ፡ ያህል ፡ ለኢየ
፲፱፡ ሩሳሌም ፡ ቅርብ ፡ ነበረች ። ከአይሁድም ፡ ብዙ
ዎች ፡ ስለ ፡ ወንድማቸው ፡ ሊያጽናኑአቸው ፡
ወደ ፡ ማርታና ፡ ወደ ፡ ማርያም ፡ መጥተው ፡ ነበር ።
፳፡ ማርታም ፡ ኢየሱስ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡
ልትቀበለው ፡ ወጣች ፤ ማርያም ፡ ግን ፡ በቤት ፡
፳፩፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ። ማርታም ፡ ኢየሱስን ፡—
ጌታ ፡ ሆይ ፤ አንተ ፡ በዚህ ፡ ኖረህ ፡ ብትሆን ፡
፳፪፡ ወንድሜ ፡ ባልሞተም ፡ ነበር ፤ አሁንም ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ የምትለምነውን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብ
፳፫፡ ሔር ፡ እንዲሰጥህ ፡ አውቃለሁ ፡ አለችው ። ኢየ
፳፬፡ ሱስም ፡— ወንድምሽ ፡ ይነሣል ፡ አላት ። ማር
ታም ፡— በመጨረሻው ፡ ቀን ፡ በትንሣኤ ፡ እን
፳፭፡ ዲነሣ ፡ አውቃለሁ ፡ አለችው ። ኢየሱስም ፡—
ትንሣኤና ፡ ሕይወት ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ የሚያምንብኝ ፡
፳፮፡ ቢሞት ፡ እንኳ ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ፤ ሕያው ፡ የሆ
ነም ፡ የሚያምንብኝም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ አይ
፳፯፡ ሞትም ፤ ይህን ፡ ታምኚያለሽን ? አላት ። እር
ስዋም ፡— አዎን ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፤ አንተ ፡ ወደ ፡
ዓለም ፡ የሚመጣው ፡ ክርስቶስ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ እኔ ፡ አምናለሁ ፡ አለችው ።
፳፰፡ ይህንም ፡ ብላ ፡ ሄዳች ፡ እኅትዋንም ፡ ማርያ
ምን ፡ በስውር ፡ ጠርታ ፡— መምህሩ ፡ መጥቶአል ፡
፳፱፡ ይጠራሽማል ፡ አለቻት ። እርስዋም ፡ በሰማች ፡
ጊዜ ፡ ፈጥና ፡ ተነሣች ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጣች ፡
፴፡ ኢየሱስም ፡ ማርታ ፡ በተቀበለችበት ፡ ስፍራ ፡
ነበረ ፡ እንጂ ፡ ገና ፡ ወደ ፡ መንደሩ ፡ አልገባም ፡
፴፩፡ ነበር ። ሲያጽናኑአት ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በቤት ፡
የነበሩ ፡ አይሁድም ፡ ማርያም ፡ ፈጥና ፡ እንደ ፡
ተነሣችና ፡ እንደ ፡ ወጣች ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ ሄዳ ፡ በዚያ ፡ ልታለቅስ ፡ መስሎአ
፴፪፡ ቸው ፡ ተከተሉአት ። ማርያምም ፡ ኢየሱስ ፡ ወዳ
ለበት ፡ መጥታ ፡ ባየችው ፡ ጊዜ ፡ በእግሩ ፡ ላይ ፡
ወድቃ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ በዚህ ፡ ኖረህ ፡
ብትሆን ፡ ወንድሜ ፡ ባልሞተም ፡ ነበር ፡ አለ
፴፫፡ ችው ። ኢየሱስም ፡ እርስዋ ፡ ስታለቅስ ፡ ከእርስ
ዋም ፡ ጋር ፡ የመጡት ፡ አይሁድ ፡ ሲያለቅሱ ፡
አይቶ ፡ በመንፈሱ ፡ አዘነ ፡ በራሱም ፡ ታወከ ፡
፴፬፡ ወዴት ፡ አኖራችሁት ? አለም ። እነርሱም ፡—
፴፭፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ መጥተህ ፡ እይ ፡ አሉት ። ኢየሱ
፴፮፡ ስም ፡ እንባውን ፡ አፈሰሰ ። ስለዚህ ፡ አይሁድ ፡—
እንዴት ፡ ይወደው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እዩ ፡ አሉ ።
፴፯፡ ከእነርሱ ፡ ግን ፡ አንዳንዶቹ ፡— ይህ ፡ የዕውሩን ፡
ዓይኖች ፡ የከፈተ ፡ ይህን ፡ ደግሞ ፡ እንዳይሞት ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ባልቻለም ፡ ነበርን ? አሉ ።
፴፰፡ ኢየሱስም ፡ ደግሞ ፡ በራሱ ፡ አዝኖ ፡ ወደ ፡
መቃብሩ ፡ መጣ ፤ እርሱም ፡ ዋሻ ፡ ነበረ ፤ ድን
ጋይም ፡ ተገጥሞበት ፡ ነበር ። ኢየሱስ ፡— ድን
፴፱፡ ጋዩን ፡ አንሡ ፡ አለ ። የሞተውም ፡ እኅት ፡
ማርታ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፤ ከሞተ ፡ አራት ፡ ቀን ፡
ሆኖታልና ፡ አሁን ፡ ይሸታል ፡ አለችው ። ኢየ
፵፡ ሱስ ፡— ብታምኚስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡
እንድታዪ ፡ አልነገርሁሽምን ? አላት ። ድን
፵፩፡ ጋዩንም ፡ አነሡት ። ኢየሱስም ፡ ዓይኖቹን ፡
ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥቶ ፡— አባት ፡ ሆይ ፤ ስለ ፡ ሰማ
ኸኝ ፡ አመሰግንሃለሁ ። ሁልጊዜም ፡ እንድት
፵፪፡ ሰማኝ ፡ አውቅሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ላክ
ኸኝ ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዙሪያ ፡ ስለ ፡ ቆሙት ፡
ሕዝብ ፡ ተናገርሁ ፡ አለ ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ በታ
፵፫፡ ላቅ ፡ ድምፅ ፡— አልዓዛር ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ና ፡
ብሎ ፡ ጮኸ ። የሞተውም ፡ እጆቹና ፡ እግሮቹ ፡
፵፬፡ በመግነዝ ፡ እንደ ፡ ተገነዙ ፡ ወጣ ፤ ፊቱም ፡
በጨርቅ ፡ እንደ ፡ ተጠመጠመ ፡ ነበረ ። ኢየሱ
ስም ፡— ፍቱትና ፡ ይሂድ ፡ ተዉት ፡ አላቸው ።
፵፭፡ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ማርያም ፡ ከመጡት ፡ ኢየሱ
ስም ፡ ያደረገውን ፡ ካዩት ፡ ከአይሁድ ፡ ብዙዎች ፡
በእርሱ ፡ አመኑ ፤ ከእነርሱ ፡ አንዳንዶቹ ፡ ግን ፡
፵፮፡ ወደ ፡ ፈሪሳውያን ፡ ሄደው ፡ ኢየሱስ ፡ ያደረገ
ውን ፡ ነገሩአቸው ። እንግዲህ ፡ የካህናት ፡ አለ
፵፯፡ ቆችና ፡ ፈሪሳውያን ፡ ሸንጎ ፡ ሰብስበው ፡— ምን ፡
እናድርግ ? ይህ ፡ ሰው ፡ ብዙ ፡ ምልክቶች ፡
ያደርጋልና ። እንዲሁ ፡ ብንተወው ፡ ሁሉ ፡ በእ
፵፰፡ ርሱ ፡ ያምናሉ ፤ የሮሜም ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡
አገራችንን ፡ ወገናችንንም ፡ ይወስዳሉ ፡ አሉ ።
፵፱፡ በዚያችም ፡ ዓመት ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ የነበረ ፡
ቀያፋ ፡ የሚሉት ፡ ከእነርሱ ፡ አንዱ ፡— እናንተ ፡
፶፡ ምንም ፡ አታውቁም ፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ከሚ
ጠፋ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡
፶፩፡ እንዲሻለን ፡ አታሰቡም ፡ አላቸው ። ይህንም ፡
የተናገረ ፡ ከራሱ ፡ አይደለም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ በዚ
ያች ፡ ዓመት ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ነበረና ፡ ኢየሱስ ፡
ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ሊሞት ፡ እንዳለው ፡ ትንቢት ፡ ተና
፶፪፡ ገረ ፤ ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፥ ነገር ፡
ግን ፡ የተበተኑትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ልጆች ፡
ደግሞ ፡ በአንድነት ፡ እንዲሰበስባቸው ፡ ነው ፡
እንጂ ። እንግዲህ ፡ ከዚያ ፡ ቀን ፡ ጀምረው ፡
፶፫፡ ሊገድሉት ፡ ተማከሩ ።
፶፬፡ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ ኢየሱስ ፡ በአይሁድ ፡ መካ
ከል ፡ ተገልጦ ፡ አልተመላለሰም ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ከዚያ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለች ፡ ምድር ፥
ኤፍሬም ፡ ወደምትባል ፡ ከተማ ፡ ሄደ ፤ በዚ
ያም ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ።
፶፭፡ የአይሁድም ፡ ፋሲካ ፡ ቀርቦ ፡ ነበር ። ብዙ ፡

ፕሬ ። ፲፮ ፡ ማቴ. ፲÷፫ ። ፳፡ ሉቃ. ፲÷፴፱ ፡ ፵ ። ፳፱ ፡ ም. ፭÷፳፭ ፡ ፳፱ ። ፳፭ ፡ ፳፯ ፡ ም. ፫÷፲፯ ። ፳፯ ፡ ም. ፭÷ ፯ ። ፴፯ ፡ ም. ፱÷፯ ፡ ፯ ። ፵፱ ፡ ም. ፲፰÷ ፳፱ ፡ ፶፯ ÷ ፴፩ ። ፵፱ ፡ ፵፱ ፡ ማቴ. ፳፯÷፫ ። ፶፪ ፡ ም. ፲÷፲፯ ። ፶፫ ፡ ም. ፰÷ ፲፯ ። ፶፬ ፡ ፶፭ ፡ ም. ፲፱÷ ፳፬ ፡ ፳፰ ። ፶፭ ፡ ፶፭ ፡ ዘዳ ፲፮÷፲፮ ።

ሰዎችም ፥ ራሳቸውን ፥ ያነጹ ፥ ዘንድ ፥ ከፋሲካ ፥ በፊት ፥ ከአገሩ ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ወጡ ። ፶፭፤ ኢየሱስንም ፥ ይፈልጉት ፥ ነበር ፤ በመቅደስም ፥ ቆመው ፥ እርስ ፥ በርሳቸው ፥— ምን ፥ ይመስላች ኋል ? ወደ ፥ በዓሉ ፥ አይመጣም ፥ ይሆንን ? ተባ ፶፮፤ ባሉ ። የካህናት ፥ አለቆችም ፥ ፈሪሳውያንም ፥ ይይዙት ፥ ዘንድ ፥ እርሱ ፥ ያለበትን ፥ ስፍራ ፥ የሚያውቀው ፥ ሰው ፥ ቢኖር ፥ እንዲያመለክታ ቸው ፥ አዘው ፥ ነበር ።

ምዕራፍ ፥ ፲፪ ።

፩፤ ከፋሲካም ፥ በፊት ፥ በስድስተኛው ፥ ቀን ፥ ኢየ ሱስ ፥ ከሙታን ፥ ያስነሣው ፥ አልዓዛር ፥ ወደ ፥ ነበ ፪፤ ረበት ፥ ወደ ፥ ቢታንያ ፥ መጣ ። በዚያም ፥ እራት ፥ አደረጉለት ፤ ማርታም ፥ ታገለግል ፥ ነበር ፤ አልዓዛር ፥ ግን ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ከተቀመጡት ፥ ፫፤ አንዱ ፥ ነበረ ። ማርያምም ፥ ዋጋው ፥ እጅግ ፥ የከበረ ፥ የጥሩ ፥ ናርዶስ ፥ ሽቱ ፥ ንጥር ፥ ወስዳ ፥ የኢየሱስን ፥ እግር ፥ ቀባች ፤ በጠጕርዋም ፥ እግ ሩን ፥ አበሰች ፤ ቤቱም ፥ ከናርዶስ ፥ ሽቱ ፥ ሞላ ። ፬፤ ነገር ፥ ግን ፥ ከደቀ ፥ መዛሙርቱ ፥ አንዱ ፥ አሳልፎ ፥ ሊሰጠው ፥ ያለው ፥ የስምዖን ፥ ልጅ ፥ የአስቆሮቱ ፥ ፭፤ ይሁዳ ፥— ይህ ፥ ሽቱ ፥ ለሦስት ፥ መቶ ፥ ዲናር ፥ ተሸጦ ፥ ለድሆች ፥ ያልተሰጠ ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ነው ? ፮፤ አለ ። ይህንም ፥ የተናገረ ፥ ሌባ ፥ ስለ ፥ ነበረ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ ለድሆች ፥ ተገድዶላቸው ፥ አይደ ለም ፤ ከረጢትም ፥ ይዘ ፥ በውስጡ ፥ ከሚገባው ፥ ፯፤ ይወስድ ፥ ስለ ፥ ነበረ ፥ ነው ። ኢየሱስም ፥— ለም ቀበርበት ፥ ቀን ፥ እንድትጠብቀው ፥ ተውአት ፤ ፰፤ ድሆችስ ፥ ሁልጊዜ ፥ ከእናንተ ፥ ጋር ፥ ይኖራሉና ፥ እኔ ፥ ግን ፥ ሁልጊዜ ፥ ከእናንተ ፥ ጋር ፥ አልኖ ርም ፥ አለ ።

፱፤ ከአይሁድም ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ በዚያ ፥ እንደ ፥ ነበረ ፥ አውቀው ፥ መጡ ፥ ከሙታንም ፥ ያስነሣ ውን ፥ አልዓዛርን ፥ ደግሞ ፥ እንዲያዩ ፥ ነበረ ፥ ፲፤ እንጂ ፥ ስለ ፥ ኢየሱስ ፥ ብቻ ፥ አይደለም ። የካህ ናት ፥ አለቆችም ፥ አልዓዛርን ፥ ደግሞ ፥ ሊገድ ፲፩፤ ሉት ፥ ተማክሩ ፥ ከአይሁድ ፥ ብዙዎች ፥ ከእርሱ ፥ የተነሣ ፥ ሄደው ፥ በኢየሱስ ፥ ያምኑ ፥ ነበርና ።

፲፪፤ በማግሥቱ ፥ ወደ ፥ በዓሉ ፥ መጥተው ፥ የነበሩ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ኢየሱስ ፥ ወደ ፥ ኢየሩሳሌም ፥ ፲፫፤ እንዲመጣ ፥ በሰሙ ፥ ጊዜ ፥ የዘንባባ ፥ ዛፍ ፥ ገዝ ጣፊ ፥ ይዘው ፥ ሊቀበሉት ፥ ወጡና ፥— ሆሣዕና ፥ በጌታ ፥ ስም ፥ የሚመጣ ፥ የእስራኤል ፥ ንጉሥ ፥ ፲፬—፲፭፤ የተባረከ ፥ ነው ፥ እያሉ ፥ ጮኹ ። አንቺ ፥ የጽ ዮን ፥ ልጅ ፥ አትፍሪ ፤ እነሆ ፥ ንጉሥሽ ፥ በአህያ ፥ ውርንጫ ፥ ላይ ፥ ተቀምጦ ፥ ይመጣል ፥ ተብሎ ፥ እንደ ፥ ተጻፈ ፥ ኢየሱስ ፥ የአህያ ፥ ውርንጫ ፥ ፲፮፤ አግኝቶ ፥ በእርሱ ፥ ተቀመጠ ። ደቀ ፥ መዛሙ ርቱም ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ በመጀመሪያ ፥ አላስተዋ ሉም ፤ ነገር ፥ ግን ፥ ኢየሱስ ፥ ከከበረ ፥ በኋላ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ይህ ፥ ስለ ፥ እርሱ ፥ እንደ ፥ ተጻፈ ፥ ይህንም ፥ እንዳደረጉለት ፥ ትዝ ፥ አላቸው ። አል ፲፯፤ ዓዘርንም ፥ ከመቃብር ፥ ጠርቶ ፥ ከሙታን ፥ ሲያ ስነሣው ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ የነበሩት ፥ ሕዝብ ፥ ይመ ሰክሩለት ፥ ነበር ። ስለዚህ ፥ ደግሞ ፥ ሕዝቡ ፥ ፲፰፤ ይህን ፥ ምልክት ፥ እንዳደረገ ፥ ስለ ፥ ሰሙ ፥ ሊቀ በሉት ፥ ወጡ ። ስለዚህ ፥ ፈሪሳውያን ፥ እርስ ፥ ፲፱፤ በርሳቸው ፥— አንድ ፥ ስንኳ ፥ ልታደርጉ ፥ እንዳ ይቻላችሁ ፥ ታያላችሁን ? እነሆ ፥ ዓለሙ ፥ በኋ ላው ፥ ተከትሎት ፥ ሄዶአል ፥ ተባባሉ ።

፳፤ በበዓሉም ፥ ሊሰግዱ ፥ ከወጡት ፥ አንዳንዶቹ ፥ ፳፩፤ የግሪክ ፥ ሰዎች ፥ ነበሩ ፤ እነርሱም ፥ ከገሊላ ፥ ቤተ ፥ ሳይዳ ፥ ወደሚሆን ፥ ወደ ፥ ፊልጶስ ፥ መጥ ተው ፥— ጌታ ፥ ሆይ ፥ ኢየሱስን ፥ ልናይ ፥ እንወ ዳለን ፥ ብለው ፥ ለመኑት ። ፊልጶስም ፥ መጥቶ ፥ ፳፪፤ ለእንድርያስ ፥ ነገረው ፤ እንድርያስና ፥ ፊልጶስ ፥ መጥተው ፥ ለኢየሱስ ፥ ነገሩት ። ኢየሱስም ፥ ፳፫፤ መለሰላቸው ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥— የሰው ፥ ልጅ ፥ ይከብር ፥ ዘንድ ፥ ሰዓቱ ፥ ደርሶአል ። እውነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ፥ የስንዴ ፥ ቅንጣት ፥ በም ድር ፥ ወድቃ ፥ ካልሞተች ፥ ብቻዋን ፥ ትቀራለች ፤ ብትሞት ፥ ግን ፥ ብዙ ፥ ፍሬ ፥ ታፈራለች ። ፳፭፤ ሱን ፥ የሚወድ ፥ ያጠፋታል ፥ ነፍሱንም ፥ በዚህ ፥ ዓለም ፥ የሚጠላ ፥ ለዘላለም ፥ ሕይወት ፥ ይጠብ ቃታል ። ፳፮፤ የሚያገለግለኝ ፥ ቢኖር ፥ ይከተለኝ ፥ እኔም ፥ በለሁበት ፥ አገልጋዬ ፥ ደግሞ ፥ በዚያ ፥ ይሆናል ፤ የሚያገለግለኝም ፥ ቢኖር ፥ አብ ፥ ያክ ብረዋል ።

አሁን ፥ ነፍሴ ፥ ታውካለች ፥ ምንስ ፥ እላለሁ ? ፳፯፤ አባት ፥ ሆይ ፥ ከዚህ ፥ ሰዓት ፥ አድነኝ ። ነገር ፥ ግን ፥ ስለዚህ ፥ ወደዚህ ፥ ሰዓት ፥ መጣሁ ። አባት ፥ ፳፰፤ ሆይ ፥ ስምህን ፥ አክብረው ። ስለዚህም ፥— አክ በርሁት ፥ ደግሞም ፥ አከብረዋለሁ ፥ የሚል ፥ ድምፅ ፥ ከሰማይ ፥ መጣ ። በዚያ ፥ ቆመው ፥ የነ ፳፱፤ በሩትም ፥ ሕዝብ ፥ በሰሙ ፥ ጊዜ ፥— ነጐድጓድ ፥ ነው ፥ አሉ ፤ ሌሎች ፥— መልአክ ፥ ተናገረው ፥ አሉ ። ኢየሱስም ፥ መለሰ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥— ፴፤ ይህ ፥ ድምፅ ፥ ስለ ፥ እናንተ ፥ መጥቶአል ፥ እንጂ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ አይደለም ። አሁን ፥ የዚህ ፥ ዓለም ፥ ፴፩፤ ፍርድ ፥ ደርሶአል ፤ አሁን ፥ የዚህ ፥ ዓለም ፥ ገዥ ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ ይጣላል ፤ እኔም ፥ ከምድር ፥ ከፍ ፥ ፴፪፤ ከፍ ፥ ያልሁ ፥ እንደ ፥ ሆን ፥ ሁሉን ፥ ወደ ፥ እኔ ፥ እስባለሁ ። በምን ፥ ዓይነትም ፥ ሞት ፥ ይሞት ፥ ፴፫፤ ዘንድ ፥ እንዳለው ፥ ሲያመለክታቸው ፥ ይህን ፥ ተናገረ ። እንግዲህ ፥ ሕዝቡ ፥— እኛስ ፥ ክርስ ፴፬፤ ቶስ ፥ ለዘላለም ፥ እንዲኖር ፥ ከሕጉ ፥ ሰምተናል ፤ አንተስ ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ ይል ፥ ዘንድ ፥ እንዲያስፈልገው ፥ እንዴት ፥ ትላለህ ? ይህ ፥ የሰው ፥ ልጅ ፥ ማን ፥ ነው ? ብለው ፥ መለሱ-

፲፪ ። ፩—፮ ፥ ማቴ· ፳፮ ÷ ፮—፲፩ ፥ ማር· ፲፬ ÷ ፫ - ፰ ። ፪ ፥ ሉቃ· ፯ ÷ ፴፯ ፥ ፴፰ ። ፫ ፥ ምሳ· ፲፩ ÷ ፵፫ ፥ ፵፬ ። ፲፪—፲፭ ፥ ማቴ· ፳፩ ÷ ፱—፱ ፥ ማር· ፲፩ ÷ ፯—፲ ፥ ሉቃ· ፲፱ ÷ ፴፰—፵፰ ። ፲፫ ፥ ዘካ· ፱ ÷ ፱ ። ፳፫ ፥ ምሳ· ፲፯ ÷ ፭ ። ፳፭ ፥ ማቴ· ፲ ÷ ፴፱ ። ፳፯ ፥ ምሳ· ፲፱ ÷ ፫ ። ፳፰ ፥ ማር· ፲፱ ÷ ፴፭ ። ፳፱ ፥ ምሳ· ፲፯ ÷ ፫ ፥ ማቴ· ፫ ÷ ፲፯ ። ፴ ፥ ምሳ· ፲፭ ÷ ፰ ። ፴፪ ፥ መዝ· ፱፻፮ ÷ ፳፭ ፥ ፻፱ ÷ ፩ ።

፴፭ ለት ። ኢየሱስም ፦— ገና ፥ ጥቂት ፥ ጊዜ ፥ ብር
ሃን ፥ ከእናንተ ፥ ጋር ፥ ነው ። ጨለማ ፥ እንዳይ
ደርስባችሁ ፥ ብርሃን ፥ ሳለላችሁ ፥ ተመላለሱ ፥
በጨለማም ፥ የሚመላለስ ፥ ወዴት ፥ እንዲሄድ ፥
፴፮ አያውቅም ። የብርሃን ፥ ልጆች ፥ እንድትሆኑ ፥
ብርሃን ፥ ሳለላችሁ ፥ በብርሃኑ ፥ አምኑ ፥ አላቸው ።
ኢየሱስም ፥ ይህን ፥ ተናግሮ ፥ ሄደና ፥ ተሰወ
፴፯—፴፰ ረባቸው ። ነገር ፥ ግን ፥ ይህን ፥ ያህል ፥ ምል
ክት ፥ በፊታቸው ፥ ምንም ፥ ቢያደርግ ፥ ነቢዩ ፥
ኢሳይያስ ፦— ጌታ ፥ ሆይ ፥ ማን ፥ ምስክርነታች
ንን ፥ አመነ ? የእግዚአብሔርስ ፥ ክንድ ፥ ለማን ፥
ተገለጠ ? ብሎ ፥ የተናገረው ፥ ቃል ፥ ይፈ
፴፱—፵፫ ጸም ፥ ዘንድ ፥ በእርሱ ፥ አላመኑም ። ኢሳይያስ ፥
ደግሞ ፦— በዓይኖቻቸው ፥ እንዳያዩ ፥ በልባቸ
ውም ፥ እንዳያስተውሉ ፥ እንዳይመለሱም ፥
እኔም ፥ እንዳልፈውሳቸው ፥ ዓይኖቻቸውን ፥
አሳወረ ፥ ልባቸውንም ፥ አደነደነ ፥ ብሎአልና ፥
፵፬ ስለዚህ ፥ ማመን ፥ አቃታቸው ። ክብሩን ፥ ስለ ፥
አየ ፥ ኢሳይያስ ፥ ይህን ፥ አለ ፥ ስለ ፥ እርሱም ፥
፵፱ ተናገረ ። ከዚህም ፥ ጋር ፥ ከአለቆች ፥ ደግሞ ፥
ብዙዎች ፥ በእርሱ ፥ አመኑ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ከም
ኵራብ ፥ እንዳያስወጡአቸው ፥ በፈሪሳውያን ፥
፶ ምክንያት ፥ አልመሰከሩለትም ፥ ከእግዚአብ
ሔር ፥ ክብር ፥ ይልቅ ፥ የሰውን ፥ ክብር ፥ ወደ
ዋልና ።
፩ ኢየሱስም ፥ ፌሽ ፥ እንዲሀም ፥ አለ ፦— በእኔ ፥
የሚያምን ፥ በላከኝ ፥ ማመኑ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥ በእኔ ፥
፪ አይደለም ፥ እኔንም ፥ የሚያይ ፥ የላከኝን ፥
፫ ያያል ። በእኔ ፥ የሚያምን ፥ ሁሉ ፥ በጨለማ ፥
እንዳይኖር ፥ እኔ ፥ ብርሃን ፥ ሆኜ ፥ ወደ ፥ ዓለም ፥
፬ መጥቻለሁ ። ዓለምን ፥ ላድን ፥ እንጂ ፥ በዓለም ፥
ልፈርድ ፥ አልመጣሁምና ፥ ቃሌን ፥ ሰምቶ ፥ የማ
ይጠብቀው ፥ ቢኖር ፥ የምፈርድበት ፥ እኔ ፥ አይደ
፭ ለሁም ። የሚጥለኝ ፥ ቃሌንም ፥ የማይቀበለው ፥
እርሱ ፥ የሚፈርድበት ፥ አለው ፥ እኔ ፥ የተናገር
ሁት ፥ ቃል ፥ እርሱ ፥ በመጨረሻው ፥ ቀን ፥ ይፈ
፮ ርድበታል ። እኔ ፥ ከራሴ ፥ አልተናገርሁምና ፥
ነገር ፥ ግን ፥ የላከኝ ፥ አብ ፥ እርሱ ፥ የምለውን ፥
፯ የምናገረውንም ፥ ትእዛዝ ፥ ሰጠኝ ። ትእዛዙም ፥
የዘላለም ፥ ሕይወት ፥ እንደ ፥ ሆነች ፥ አውቃለሁ ።
ስለዚህ ፥ እኔ ፥ የምናገረውን ፥ አብ ፥ እንደ ፥ ነገ
ረኝ ፥ እንዲሁ ፥ እናገራለሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፫ ።

፩ ኢየሱስም ፥ ከፋሲካ ፥ በዓል ፥ በፊት ÷ ከዚህ ፥
ዓለም ፥ ወደ ፥ አብ ፥ የሚሄድበት ፥ ሰዓት ፥ እንደ ፥
ደረሰ ፥ አውቆ ፤ በዚህ ፥ ዓለም ፥ ያሉትን ፥ ወገና
ቹን ፥ የወደዳቸውን ፥ እስከ ፥ መጨረሻ ፥ ወደዳ
ቸው ። እራትም ፥ ሲበሉ ፥ ዲያብሎስ ፥ በስም ፪
ዖን ፥ ልጅ ፥ በአስቆሮቱ ፥ በይሁዳ ፥ ልብ ፥ አሳ
ልፎ ፥ እንዲሰጠው ፥ አሳብ ፥ ካገባ ፥ በኋላ ÷ ኢየ ፫
ሱስ ፥ አብ ፥ ሁሉን ፥ በእጁ ፥ እንደ ፥ ሰጠው ፥ ከእ
ግዚአብሔርም ፥ እንደ ፥ ወጣ ፥ ወደ ፥ እግዚአብ
ሔርም ፥ እንዲሄድ ፥ አውቆ ፥ ከእራት ፥ ተነሣ ፥ ፬
ልብሱንም ፥ አኖረ ÷ ማበሻም ፥ ጨርቅ ፥ ወስዶ ፥
ታጠቀ ፥ በኋላም ፥ በመታጠቢያው ፥ ውኃ ፥ ፭
ጨመረ ÷ የደቀ ፥ መዛሙርቱንም ፥ እግር ፥ ሊያ
ጥብና ፥ በታጠቀበት ፥ ማበሻ ፥ ጨርቅ ፥ ሊያብስ ፥
ጀመረ ። ወደ ፥ ስምዖን ፥ ጴጥሮስም ፥ መጣ ፥ ፮
እርሱም ፦— ጌታ ፥ ሆይ ፥ አንተ ፥ የእኔን ፥ እግር ፥
ታጥባለህን ? አለው ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፦— ፯
እኔ ፥ የማደርገውን ፥ አንተ ፥ አሁን ፥ አታውቅም ÷
በኋላ ፥ ግን ፥ ታስተውለዋለህ ፥ አለው ። ጴጥሮ ፰
ስም ፦— የእኔን ፥ እግር ፥ ለዘላለም ፥ አታጥብም ፥
አለው ። ኢየሱስም ፦— ካላጠብሁህ ÷ ከእኔ ፥
ጋር ፥ ዕድል ፥ የለህም ፥ ብሎ ፥ መለሰለት ። ስም ፱
ዖን ፥ ጴጥሮስም ፦— ጌታ ፥ ሆይ ፤ እጄንና ፥ ራሴን ፥
ደግሞ ፥ እንጂ ፥ እግሬን ፥ ብቻ ፥ አይደለም ፥ አለው ።
ኢየሱስም ፦— የታጠበ ፥ እግሩን ፥ ከመታጠብ ፥ ፲
በቀር ፥ ሌላ ፥ አያስፈልገውም ÷ ሁለንተናው ፥
ግን ፥ ንጹሕ ፥ ነው ፥ እናንተም ፥ ንጹሐን ፥ ናችሁ ÷
ነገር ፥ ግን ፥ ሁላችሁ ፥ አይደላችሁም ፥ አለው ።
አሳልፎ ፥ የሚሰጠውን ፥ ያውቅ ፥ ነበርና ፥ ስለ ፲፩
ዚህ ፦— ሁላችሁ ፥ ንጹሐን ፥ አይደላችሁም ፥ አለ ።
እግራቸውንም ፥ አጥቦ ፥ ልብሱንም ፥ አንሥቶ ፥ ፲፪
ዳግመኛ ፥ ተቀመጠ ÷ እንዲህም ፥ አላቸው ፦—
ያደረግሁላችሁን ፥ ታስተውላላችሁን ? እና ፲፫
ንተ ፥ መምህርና ፥ ጌታ ፥ ትሉኛላችሁ ፥ እንዲሁ ፥
ነኝና ፥ መልካም ፥ ትላላችሁ ። እንግዲህ ፥ እኔ ፥ ፲፬
ጌታና ፥ መምህር ፥ ስሆን ፥ እግራችሁን ፥ ካጠ
ብሁ ÷ እናንተ ፥ ደግሞ ፥ እርስ ፥ በርሳችሁ ፥ እግ
ራችሁን ፥ ትተጣጠቡ ፥ ዘንድ ፥ ይገባችኋል ።
እኔ ፥ ለእናንተ ፥ እንዳደረግሁ ፥ እናንተ ፥ ደግሞ ፥ ፲፭
ታደርጉ ፥ ዘንድ ፥ ምሳሌ ፥ ሰጥቻችኋለሁና ።
እውነት ፥ እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ባሪያ ፥ ከጌ ፲፮
ታው ፥ አይበልጥም ፤ መልክተኛም ፥ ከላከው ፥
አይበልጥም ። ይህን ፥ ብታውቁ ÷ ብታደርጉ ፲፯
ትም ፥ ብፁዓን ፥ ናችሁ ። ስለ ፥ ሁላችሁ ፥ አል ፲፰
ናገርም ፤ እኔ ፥ የመረጥኋቸውን ፥ አውቃለሁ ፥
ነገር ፥ ግን ፥ መጽሐፍ ፦— እንጀራዬን ፥ የሚበላ ፥
በእኔ ፥ ላይ ፥ ተረከዙን ፥ አነሣብኝ ፥ ያለው ፥ ይፈ
ጸም ፥ ዘንድ ፥ ነው ። በሆነ ፥ ጊዜ ፥ እኔ ፥ እንደ ፲፱
ሆንሁ ፥ ታምኑ ፥ ዘንድ ÷ ከአሁን ፥ ጀምሬ ፥ አስ
ቀድሞ ፥ ሳይሆን ፥ እነግራችኋለሁ ። እውነት ፥ ፳
እውነት ፥ እላችኋለሁ ÷ ማናቸውን ፥ የምልክ
ውን ፥ የሚቀበል ፥ እኔን ፥ ይቀበላል ÷ እኔንም ፥
የሚቀበል ፥ የላከኝን ፥ ይቀበላል ።

፲፪ ። ፴፯ ፥ ም· ፯÷፴፫ ። ፴፰ ፥ ኢሳ· ፶፫÷፩ ። ፵ ፥ ኢሳ· ፮÷፱ ፤ ፲ ፥ ማቴ· ፲፫÷፲፭ ፥ ፲፯ ። ፵፩ ፥ ኢሳ· ፮÷፩ ። ፵፪ ፥ ም· ፱÷፵፪ ። ፵፫ ፥ ም· ፭÷፵፬ ። ፵፭ ፥ ም· ፲፬÷፱ ። ፵፯ ፥ ም· ፰÷፲፪ ። ፵፱ ፥ ዘዳግ· ፲፰÷፲፱ ። ፶ ፥ ም· ፫÷፲፭ ።

፲፫ ። ፩ ፥ ም· ፱÷፱ ። ፪ ፥ ሉቃ· ፳፪÷፫ ። ፫ ፥ ም· ፲፯÷፹፮ ፥ ማቴ· ፲፩÷፳፯ ። ፲፩ ፥ ም· ፯÷፵፱ ። ፲፰ ፥ ማቴ· ፳፫÷፭ ፥ ፲ ። ፲፯ ፥ ማቴ· ፲÷፵፱ ። ፲፱ ፥ መዝ· ፵÷፱ ። ፳ ፥ ማቴ· ፲÷፵ ።

፩ ኢየሱስ ፡ ይህን ፡ ብሎ ፡ በመንፈሱ ፡ ታወከ ፡ መስክሮም ፡— እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ ከእናንተ ፡ አንዱ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጠኛል ፡ አለ ።
፪ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ስለ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡
፫ አመንትተው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተያዩ ። ኢየ
ሱስም ፡ ይወደው ፡ የነበረ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡
፬ አንዱ ፡ በኢየሱስ ፡ ደረት ፡ ላይ ፡ ተጠጋ ፤ ስለ
ዚህ ፡ ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ እርሱን ፡ ጠቅሶ ፡— ስለ ፡
፭ ማን ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ንገረን ፡ አለው ። እር
ሱም ፡ በኢየሱስ ፡ ደረት ፡ እንዲህ ፡ ተጠግቶ ፡—
፮ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ማን ፡ ነው ? አለው ። ኢየሱ
ስም ፡— እኔ ፡ ቍራሽ ፡ አጥቅሼ ፡ የምሰጠው ፡
እርሱ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ቍራሽም ፡
አጥቅሶ ፡ ለአስቆሮቱ ፡ ለስምዖን ፡ ልጅ ፡ ለይሁዳ ፡
፯ ሰጠው ። ቍራሽም ፡ ከተቀበለ ፡ በኋላ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ ሰይጣን ፡ ገባበት ። እንግዲህ ፡ ኢየሱስ ፡—
የምታደርገውን ፡ ቶሎ ፡ ብለህ ፡ አድርግ ፡ አለው ።
፰ ነገር ፡ ግን ፡ ከተቀመጡት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይህን ፡
፱ እንዳለው ፡ ማንም ፡ አላወቀም ። ይሁዳ ፡ ከረጢ
ቱን ፡ የያዘ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኢየሱስ ፡— ለበዓሉ ፡
የሚያስፈልገንን ፡ ግዛ ፡ ወይም ፡ ለድሆች ፡ ምጽ
ዋት ፡ እንዲሰጥ ፡ ያለው ፡ ለአንዳንዱ ፡ መስሎአ
፲ ቸው ፡ ነበርና ። እርሱም ፡ ቍራሹን ፡ ከተቀ
በለ ፡ በኋላ ፡ ወዲያው ፡ ወጣ ፡ ሌሊትም ፡ ነበረ ።
፲፩ ከወጣም ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
አሁን ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ከበረ ፡ እግዚአብሔርም ፡
፲፪ ስለ ፡ እርሱ ፡ ከበረ ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
የከበረ ፡ ከሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ እርሱን ፡
ራሱን ፡ ያከብረዋል ፡ ወዲያውም ፡ ያከብረዋል ።
፲፫ ልጆች ፡ ሆይ ፡ ገና ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ ነኝ ፤ ትፈልጉኛላችሁ ፡ ለአይሁድም ፡ እኔ ፡
ወደምሄድበት ፡ እናንተ ፡ ልትመጡ ፡ አይ
ቻላችሁም ፡ እንዳልኋቸው ፡ አሁን ፡ ለእናንተ ፡
፲፬ ደግሞ ፡ እላችኋለሁ ። እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ትዋ
ደዱ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ወደድኋችሁ ፡ እናንተ ፡
ደግሞ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ትዋደዱ ፡ ዘንድ ፡
፲፭ አዲስ ፡ ትእዛዝ ፡ እሰጣችኋለሁ ። እርስ ፡ በርሳ
ችሁ ፡ ፍቅር ፡ ቢኖራችሁ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቴ ፡
እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ያው
ቃሉ ።
፲፮ ስምዖን ፡ ጴጥሮስም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ወዴት ፡
ትሄዳለህ ? አለው ። ኢየሱስም ፡— ወደምሄ
ድበት ፡ አሁን ፡ ልትከተለኝ ፡ አትችልም ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በኋላ ፡ ትከተለኛለህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።
፲፯ ጴጥሮስም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አሁን ፡ ልከተልህ ፡
አለመቻሌ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ነፍሴን ፡
፲፰ ስንኳ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እሰጣለሁ ፡ አለው ። ኢየ
ሱስም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ፡— ነፍስህን ፡
ስለ ፡ እኔ ፡ ትሰጣለህን ? እውነት ፡ እውነት ፡
እልሃለሁ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ እስክትክደኝ ፡ ድረስ ፡
ዶሮ ፡ አይጮኽም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ልባችሁ ፡ አይታወክ ፤ በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ፡ በእኔም ፡ እመኑ ።
፪ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ብዙ ፡ መኖሪያ ፡ አለ ፡ እንዲህስ ፡ ባይ
ሆን ፡ ባልኋችሁ ፡ ነበር ፡ ስፍራ ፡ አዘጋጅላችሁ ፡
፫ ዘንድ ፡ እሄዳለሁና ፡ ሄጄም ፡ ስፍራ ፡ በዘጋጅላ
ችሁ ፡ እኔ ፡ በለሁበት ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንድ
ትሆኑ ፡ ሁለተኛ ፡ እመጣለሁ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡
እወስዳችኋለሁ ። ወደምሄድበትም ፡ ታውቃ
፬ ላችሁ ፡ መንገዱንም ፡ ታውቃላችሁ ። ቶማ
፭ ስም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ወደምትሄድበት ፡ አናውቅም ፡ እንዴትስ ፡ መንገዱን ፡ እናውቃለን ?
፮ አለው ። ኢየሱስም ፡— እኔ ፡ መንገድና ፡ እውነት ፡ ሕይወትም ፡ ነኝ ፤ በእኔ ፡ በቀር ፡ ወደ ፡
አብ ፡ የሚመጣ ፡ የለም ። እኔንስ ፡ ብታውቁኝ ፡
፯ አባቴን ፡ ደግሞ ፡ ባወቃችሁ ፡ ነበር ። ከአሁ
ንም ፡ ጀምራችሁ ፡ ታውቁታላችሁ ፡ አይታች
ሁትማል ፡ አለው ።
፰ ፊልጶስ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አብን ፡ አሳየንና ፡
፱ ይበቃናል ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡ አለው ፡— አንተ ፡ ፊልጶስ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ ከእና
ንተ ፡ ጋር ፡ ስኖር ፡ አታውቀኝምን ? እኔን ፡ ያየ ፡
አብን ፡ አይቶአል ፡ እንዴትስ ፡ አንተ ፡— አብን ፡
፲ አሳየን ፡ ትላለህ ? እኔ ፡ በአብ ፡ እንዳለሁ ፡ አብም ፡
በእኔ ፡ እንዳለ ፡ አታምንምን ? እኔ ፡ የምነግራ
ችሁን ፡ ቃል ፡ ከራሴ ፡ አልናገረውም ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በእኔ ፡ የሚኖረው ፡ አብ ፡ እርሱ ፡ ሥራውን ፡
፲፩ ይሠራል ። እኔ ፡ በአብ ፡ እንዳለሁ ፡ አብም ፡
በእኔ ፡ እንዳለ ፡ እመኑኝ ፤ ባይሆንስ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡
ስለ ፡ ሥራው ፡ እመኑኝ ።
፲፪ እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ በእኔ ፡ የሚ
ያምን ፡ እኔ ፡ የማደርገውን ፡ ሥራ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡
ያደርጋል ፤ ከዚህም ፡ የሚበልጥ ፡ ያደርጋል ፤
፲፫ እኔ ፡ ወደ ፡ አብ ፡ እሄዳለሁና ፡ አብም ፡ ስለ ፡
ወልድ ፡ እንዲከበር ፡ በስሜ ፡ የምትለምኑትን ፡
ሁሉ ፡ አደርገዋለሁ ። ማናቸውንም ፡ ነገር ፡
፲፬ በስሜ ፡ ብትለምኑ ፡ እኔ ፡ አደርገዋለሁ ።
፲፭ ብትወዱኝ ፡ ትእዛዜን ፡ ጠብቁ ። እኔም ፡ አብን ፡ እለምናለሁ ፡ ለዘላለምም ፡ ከእናንተ ፡
ጋር ፡ እንዲኖር ፡ ሌላ ፡ አጽናኝ ፡ ይሰጣችኋል ፤
፲፮ እርሱም ፡ ዓለም ፡ የማያየውና ፡ የማያውቀው ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ ሊቀበለው ፡ የማይቻለው ፡ የእውነት ፡
መንፈስ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡
ስለሚኖር ፡ በውሥጣችሁም ፡ ስለሚሆን ፡ እና
ንተ ፡ ታውቃላችሁ ።

፲፮ አጽናኝ ፡ ማለት ፡ በግሪክ ፡ ቋንቋ ፡ ጸራቅሊጦስ ፡ ማለት ፡ ነው ።

፲፫ ። ፺፭—፺፮ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፳፩ — ፳፭ ፡ ማር ፡ ፲፬ ፥ ፲፰ — ፳ ፡ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፳፩ — ፳፫ ። ፺፯ ፡ ፺፰ ፡ ም ፡ ፲፯ ፥ ፭ ፡ ፱ ፡ ፳ ። ፺፰ ፤ ም ፡ ፯ ፥ ፴፫ ፡ ፮ ፥ ፳፭ ። ፺፱ ፡ ም ፡ ፲፭ ፥ ፲፱ ። ፻፩ ፡ ፻፪ ፡ ማቴ ፡ ፳፮ ፥ ፴፫ — ፴፭ ፡ ማር ፡ ፲፬ ፥ ፳፱ — ፴፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳፪ ፥ ፴፬ — ፴፮ ።

፲፬ ። ፩ ፡ ም ፡ ፲፯ ፥ ፳፬ ። ፫ ፡ ም ፡ ፭ ፥ ፲፱ ። ፬ ፡ ም ፡ ፭ ፥ ፲፱ ። ፱ ፡ ም ፡ ፲፬ ፥ ፯ ። ፲፩ ፡ ፲፪ ፡ ሥ ፡ ፭ ፥ ፲፭ ። ፲፫ ፡ ፲፬ ፡ ማቴ ፡ ፯ ፥ ፯ ። ፲፭ ፡ ፲፮ ፡ ሥ ፡ ፪ ፥ ፴፫ ። ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ሥ ፡ ፲ ፥ ፵፩ ።

፲፫፡ ወላጆች ፡ እንደ ፡ ሌላቸው ፡ ልጆች ፡ አልተ
፲፱፡ ዋችሁም ፤ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመጣለሁ ። ገና ፡
ጥቂት ፡ ዘመን ፡ አለ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዓለም ፡
አያየኝም ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ታዩኛላችሁ ፤ እኔ ፡
ሕያው ፡ ነኝና ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ሕያዋን ፡
፳፡ ትሆናላችሁ ። እኔ ፡ በአባቴ ፡ እንዳለሁ ፡ እናን
ተም ፡ በእኔ ፡ እንዳላችሁ ፡ እኔም ፡ በእናንተ ፡
፳፩፡ እንዳለሁ ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ ታውቃላችሁ ። ትእ
ዛዜ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ያለችው ፡ የሚጠብቃ
ትም ፡ የሚወደኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ የሚወደኝ
ንም ፡ አባቴ ፡ ይወደዋል ፡ እኔም ፡ እወደዋለሁ ፡
፳፪፡ ራሴንም ፡ እገልጥለታለሁ ። የአስቆሮቱ ፡ ያይ
ደለ ፡ ይሁዳ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ፡ ለዓለም ፡ ሳይሆን ፡
ራስህን ፡ ለእኛ ፡ ልትገልጥ ፡ ያለህ ፡ እንዴት ፡
፳፫፡ ነው ? አለው ። ኢየሱስም ፡ መለሰ ፡ አለውም ፡ — የሚወደኝ ፡ ቢኖር ፡ ቃሌን ፡ ይጠብቃል ፤ አባ
ቴም ፡ ይወደዋል ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ እንመጣለን ፡
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ መኖሪያ ፡ እናደርጋለን ።
፳፬፡ የማይወደኝ ፡ ቃሌን ፡ አይጠብቅም ፤ የምትሰ
ሙትም ፡ ቃል ፡ የላከኝ ፡ የአብ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
የእኔ ፡ አይደለም ።
፳፭፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ስኖር ፡ ይህን ፡ ነግሬአችኋ
፳፮፡ ለሁ ፤ አብ ፡ በስሜ ፡ የሚልከው ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡
ቅዱስ ፡ የሆነው ፡ አጽናኝ ፡ እርሱ ፡ ሁሉን ፡ ያስተ
ምራችኋል ፡ እኔም ፡ የነገርኋችሁን ፡ ሁሉ ፡ ያሳስ
፳፯፡ በችኋል ። ሰላምን ፡ እተውላችኋለሁ ፡ ሰላሜን ፡
እሰጣችኋለሁ ፤ እኔ ፡ የምሰጣችሁ ፡ ዓለም ፡ እን
ደሚሰጥ ፡ አይደለም ። ልባችሁ ፡ አይታወክ ፡
፳፰፡ አይፍራም ። እኔ ፡ እሄዳለሁ ፡ ወደ ፡ እናንተም ፡
እመጣለሁ ፡ እንዳልኋችሁ ፡ ሰማችሁ ። የምትወ
ዱኝስ ፡ ብትሆኑ ፡ ከእኔ ፡ አብ ፡ ይበልጣልና ፡
፳፱፡ ወደ ፡ አብ ፡ በመሄዴ ፡ ደስ ፡ ባላችሁ ፡ ነበር ። ከሆ
ነም ፡ በኋላ ፡ ታምኑ ፡ ዘንድ ፡ አሁን ፡ አስቀድሞ ፡
፴፡ ሳይሆን ፡ ነግሬአችኋለሁ ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ብዙ ፡ አልናገርም ፡ የዚህ ፡
ዓለም ፡ ገዥ ፡ ይመጣልና ፤ በእኔ ፡ ላይም ፡ አን
፴፩፡ ዳች ፡ የለውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አብን ፡ እንድወድ ፡
ዓለም ፡ ሊያውቅ ፡ አብም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ እን
ዲሁ ፡ አደርጋለሁ ። ተነሡ ፡ ከዚህ ፡ እንሂድ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ እውነተኛ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ገበሬ
፪፡ ውም ፡ አባቴ ፡ ነው ። ፍሬ ፡ የማያፈራውን ፡
በእኔ ፡ ያለውን ፡ ቅርንጫፍ ፡ ሁሉ ፡ ያስወግድ
ዋል ፤ ፍሬ ፡ የሚያፈራውንም ፡ ሁሉ ፡ አብዝቶ ፡
፫፡ እንዲያፈራ ፡ ያጠራዋል ። እናንተ ፡ ስለ ፡ ነገር
፬፡ ኋችሁ ፡ ቃል ፡ አሁን ፡ ንጹሐን ፡ ናችሁ ፤ በእኔ ፡
ኑሩ ፡ እኔም ፡ በእናንተ ። ቅርንጫፍ ፡ በወይኑ ፡
ግንድ ፡ ባይኖር ፡ ከራሱ ፡ ፍሬ ፡ ሊያፈራ ፡ እንዳ
ይቻለው ፡ እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ በእኔ ፡
በትኖሩ ፡ አትችሉም ። እኔ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ ፮፡
ነኝ ፡ እናንተም ፡ ቅርንጫፎች ፡ ናችሁ ። ያለ ፡
እኔ ፡ ምንም ፡ ልታደርጉ ፡ አትችሉምና ፡ በእኔ ፡
የሚኖር ፡ እኔም ፡ በእርሱ ፡ እርሱ ፡ ብዙ ፡ ፍሬ ፡
ያፈራል ። በእኔ ፡ የማይኖር ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ ፯፡
ቅርንጫፍ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይጣላል ፡ ይደርቅማል ፡
እነርሱንም ፡ ሰብስበው ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ ይጥሉአቸ
ዋል ፡ ያቃጥሉአቸውማል ። በእኔ ፡ ብትኖሩ ፡ ፰፡
ቃሎቼም ፡ በእናንተ ፡ ቢኖሩ ፡ የምትወዱትን ፡
ሁሉ ፡ ለምኑ ፡ ይሆንላችሁማል ። ብዙ ፡ ፍሬ ፡ ፱፡
ብታፈሩና ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቴ ፡ ብትሆኑ ፡ በዚህ ፡
አባቴ ፡ ይከበራል ። አብ ፡ እንደ ፡ ወደደኝ ፡ እኔ ፡ ፱፡
ደግሞ ፡ ወደድኋችሁ ፤ በፍቅሬ ፡ ኑሩ ። እኔ ፡ ፲፡
የአባቴን ፡ ትእዛዝ ፡ እንደ ፡ ጠበቅሁ ፡ በፍቅሩም ፡
እንደምኖር ፡ ትእዛዜን ፡ ብትጠብቁ ፡ በፍቅሬ ፡
ትኖራላችሁ ። ደስታዬም ፡ በእናንተ ፡ እንዲ ፲፩፡
ሆን ፡ ደስታችሁም ፡ እንዲፈጸም ፡ ይህን ፡ ነግሬ
አችኋለሁ ።

እኔ ፡ እንደ ፡ ወደድኋችሁ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ፲፪፡
ትዋደዱ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዜ ፡ ይህች ፡ ናት ። ነፍ ፲፫፡
ሱን ፡ ስለ ፡ ወዳጆቹ ፡ ከማኖር ፡ ይልቅ ፡ ከዚህ ፡
የሚበልጥ ፡ ፍቅር ፡ ለማንም ፡ የለውም ። እኔ ፡ ፲፬፡
ያዘዝኋችሁን ፡ ሁሉ ፡ ብታደርጉ ፡ እናንተ ፡ ወዳ
ጆቼ ፡ ናችሁ ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ባሮች ፡ ፲፭፡
አልላችሁም ፤ ባርያ ፡ ጌታው ፡ የሚያደርገውን ፡
አያውቅምና ፤ ወዳጆች ፡ ግን ፡ ብያችኋለሁ ፡
ከአባቴ ፡ የሰማሁትን ፡ ሁሉ ፡ ለእናንተ ፡ አስታ
ውቂአችኋለሁና ። እኔ ፡ መረጥኋችሁ ፡ እንጂ ፡ ፲፮፡
እናንተ ፡ አልመረጣችሁኝም ፤ አብም ፡ በስሜ ፡
የምትለምኑትን ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰጣችሁ ፡ ልትሄ
ዱና ፡ ፍሬ ፡ ልታፈሩ ፡ ፍሬአችሁም ፡ ሊኖር ፡
ሾምኋችሁ ። እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ እንድትዋደዱ ፡ ፲፯፡
ይህን ፡ አዝችኋለሁ ።

ዓለም ፡ ቢጠላችሁ ፡ ከእናንተ ፡ በፊት ፡ እኔን ፡ ፲፰፡
እንደ ፡ ጠላኝ ፡ እወቁ ። ከዓለምስ ፡ ብትሆኑ ፡ ፲፱፡
ዓለም ፡ የራሱ ፡ የሆነውን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡
ግን ፡ እኔ ፡ ከዓለም ፡ መረጥኋችሁ ፡ እንጂ ፡ ከዓ
ለም ፡ ስለ ፡ አይደላችሁ ፡ ስለዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠ
ላችኋል ። ባርያ ፡ ከጌታው ፡ አይበልጥም ፡ ብዬ ፡ ፳፡
የነገርኋችሁን ፡ ቃል ፡ አስቡ ። እኔን ፡ አሳደ
ውኝ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ እናንተንም ፡ ደግሞ ፡ ያሳድዱ
አችኋል ፤ ቃሌን ፡ ጠብቀው ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ቃላ
ችሁን ፡ ደግሞ ፡ ይጠብቃሉ ። ዳሩ ፡ ግን ፡ የላ ፳፩፡
ከኝን ፡ አያውቁምና ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡
ያደርጉባችኋል ። እኔ ፡ መጥቼ ፡ ባልነገርኋቸ ፳፪፡
ውስ ፡ ኃጢአት ፡ ባልሆነባቸውም ፡ ነበር ፤ አሁን ፡
ግን ፡ ለኃጢአታቸው ፡ ምክንያት ፡ የላቸውም ።
እኔን ፡ የሚጠላ ፡ አባቴን ፡ ደግሞ ፡ ይጠላል ። ፳፫፡

፲፬ ። ፲፮ ፡ ማቴ. ፳፰ ÷ ፳ ። ፲፱ ፡ ም. ፯ ÷ ፴፫ ። ፳፩ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፳፯ ። ፳፪ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፲፯ ። ፳፬ ፡ ም. ፯ ÷ ፲፯ ። ፳፯ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፴፫ ። ፴፩ ፡ ም. ፲ ÷ ፲፰ ።

፲፭ ። ፭ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፵ — ማቁ ። ፮ ፡ ፯ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፲፫ ። ፱ ፡ ም. ፫ ÷ ፴፭ ። ፲ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፳፭ ። ፲፭ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲፫ ። ፲፰ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፴፬ ። ፲፫ ፡ ም. ፲ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፡ ሮሜ. ፮ ፡ ም. ፯ ÷ ፫ ። ፲፯ ፡ ም. ፯ ÷ ፲፱ ። ፲፱ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፲፰ ። ፳ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፲፭ ።

ፍ፬፤ ሌላ ፡ ሰው ፡ ያላደረገውን ፡ ሥራ ፡ በመካከላቸው ፡ ባላደረግሁ ፡ ኃጢአት ፡ ባልሆነባቸውም ፡ ነበር ፤ አሁን ፡ ግን ፡ እኔንም ፡ አብቴንም ፡ አይተውማል ፡
ፍ፭፤ ጠልተውማል ። ነገር ፡ ግን ፡ በሕጋቸው ፡ — በከንቱ ፡ ጠሉኝ ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈው ፡ ቃል ፡ ይፈ
ፍ፮፤ ጸም ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ዳሩ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ከአብ ፡ ዘንድ ፡ የምልክላችሁ ፡ አጽናኝ ፡ እርሱም ፡ ከአብ ፡ የሚወጣ ፡ የእውነት ፡ መንፈስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
ፍ፯፤ እርሱ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ይመሰክራል ፤ እናንተም ፡ ደግሞ ፡ ከመጀመሪያ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ኖራችኋልና ፡ ትመሰክራላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ እንዳትሰናከሉ ፡ ይህን ፡ ተናግሬአችኋለሁ ።
፪፤ ከምኵራባቸው ፡ ያወጡአችኋል ፤ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ የሚገድላችሁ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደሚያገለግል ፡ የሚመስልበት ፡ ጊዜ ፡ ይመ
፫፤ ጣል ። ይህንም ፡ የሚያደርጉባችሁ ፡ አብንና ፡
፬፤ እኔን ፡ ስላላወቁ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ጊዜው ፡ ሲደርስ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ነገርኋችሁ ፡ ታስቡ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ተናግሬአችኋለሁ ።

ከእናንተም ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ነበርሁ ፡ በመጀመ
፭፤ ሪያ ፡ ይህን ፡ አልነገርኋችሁም ። አሁን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ላከኝ ፡ እሄዳለሁ ፡ ከእናንተም ፡ — ወዴት ፡
፮፤ ትሄዳለህ ? ብሎ ፡ የሚጠይቀኝ ፡ የለም ። ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ስለ ፡ ተናገርኋችሁ ፡ ኀዘን ፡ በልባ
፯፤ ችሁ ፡ ሞልቶአል ። እኔ ፡ ግን ፡ እውነት ፡ እነግራችኋለሁ ፤ እኔ ፡ እንድሄድ ፡ ይሻላችኋል ። እኔ ፡ ባልሄድ ፡ አጽናኙ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አይመጣምና ፤ እኔ ፡ ብሄድ ፡ ግን ፡ እርሱን ፡ እልክላች
፰፤ ኋለሁ ። እርሱም ፡ መጥቶ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ጽድቅም ፡ ስለ ፡ ፍርድም ፡ ዓለምን ፡ ይወቅሳል ፤
፱፡፲፤ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ በእኔ ፡ ስለማያምኑ ፡ ነው ፤ ስለ ፡ ጽድቅም ፡ ወደ ፡ አብ ፡ ስለምሄድ ፡ ከዚህም ፡
፲፩፤ በኋላ ፡ ስለማታዩኝ ፡ ነው ፤ ስለ ፡ ፍርድም ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ገዥ ፡ ስለ ፡ ተፈረደበት ፡ ነው ።
፲፪፤ የምነግራችሁ ፡ ገና ፡ ብዙ ፡ አለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
፲፫፤ አሁን ፡ ልትሸከሙት ፡ አትችሉም ። ግን ፡ እርሱ ፡ የእውነት ፡ መንፈስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እውነት ፡ ሁሉ ፡ ይመራችኋል ፤ የሚሰማውን ፡ ሁሉ ፡ ይናገራል ፡ እንጂ ፡ ከራሱ ፡ አይነግርምና ፤ የሚ
፲፬፤ መጣውንም ፡ ይነግራችኋል ። እርሱ ፡ ያከብረኛል ፡ ለእኔ ፡ ካለኝ ፡ ወስዶ ፡ ይነግራችኋልና ።
፲፭፤ ለአብ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡ — ለእኔ ፡ ካለኝ ፡ ወስዶ ፡ ይነግራችኋል ፡ አልሁ ።
፲፮፤ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ አታዩኝምም ፤ ደግሞም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ ታዩኛላችሁም ፡ እኔ ፡ ወደ ፡
፲፯፤ አብ ፡ እሄዳለሁና ። ከደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ — ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ አታዩኝምም ፤ ደግሞም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ ታዩኛላችሁም ፡ ስለ ፡ አብ ፡ እሄዳለሁና ፡ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ተባባሉ ።
፲፰፤ እንግዲህ ፡ — ጥቂት ፡ የሚለው ፡ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? የሚናገረውን ፡ አናውቅም ፡ አሉ ።
፲፱፤ ኢየሱስም ፡ ሊጠይቁት ፡ እንደ ፡ ወደዱ ፡ አውቆ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ — ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ አታዩኝምም ፤ ደግሞም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ ታዩኛላችሁም ፡ ስላልሁ ፡ ስለዚህ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ትመራመራላችሁን ? እውነት ፡ እውነት ፡ እላ
፳፤ ችኋለሁ ፡ እናንተ ፡ ታለቅሳላችሁ ፡ ሙሾም ፡ ታወጣላችሁ ፡ ዓለም ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ እናንተም ፡ ታዝናላችሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ኀዘናችሁ ፡ ወደ ፡
፳፩፤ ደስታ ፡ ይለወጣል ። ሴት ፡ በምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ወራትዋ ፡ ስለ ፡ ደረሰ ፡ ታዝናለች ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሕፃን ፡ ከወለደች ፡ በኋላ ፡ ሰው ፡ በዓለም ፡ ተወልዶአልና ፡ ስለ ፡ ደስታዋ ፡ መከራዋን ፡ ኋላ ፡ አታስበውም ። እንግዲህ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡
፳፪፤ አሁን ፡ ታዝናላችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አያችኋለሁ ፡ ልባችሁም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ደስታችሁንም ፡ የሚወስድባችሁ ፡ የለም ። በዚ
፳፫፤ ያን ፡ ቀንም ፡ ከእኔ ፡ አንዳች ፡ አትለምኑም ። እውነት ፡ እውነት ፡ እላችኋለሁ ፡ አብ ፡ በስሜ ፡ የምትለምኑትን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣችኋል ። እስከ
፳፬፤ አሁን ፡ በስሜ ፡ ምንም ፡ አልለመናችሁም ፤ ደስ ታችሁ ፡ ፍጹም ፡ እንዲሆን ፡ ለምኑ ፡ ትቀበሉማላችሁ ።

ይህን ፡ በምሳሌ ፡ ነግሬአችኋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
፳፭፤ ስለ ፡ አብ ፡ ለእናንተ ፡ በግልጥ ፡ የምናገርበት ፡ እንጂ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ በምሳሌ ፡ የማልናገርበት ፡
፳፮፤ ሰዓት ፡ ይመጣል ። በዚያን ፡ ቀን ፡ በስሜ ፡ ትለምናላችሁ ፤ እኔም ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ አብን ፡ እንድለምን ፡ የምላችሁ ፡ አይደለሁም ፤ እናንተ ፡
፳፯፤ ስለ ፡ ወደዳችሁኝ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ወጣሁ ፡ ስላመናችሁ ፡ አብ ፡ እርሱ ፡
፳፰፤ ራሱ ፡ ይወዳችኋልና ። ከአብ ፡ ወጥቼ ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ መጥቻለሁ ፤ ደግሞ ፡ ዓለምን ፡ እተወዋለሁ ፡ ወደ ፡ አብም ፡ እሄዳለሁ ።

ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ — እነሆ ፡ አሁን ፡ በግልጥ ፡
፳፱፤ ትናገራለህ ፡ በምሳሌም ፡ ምንም ፡ አትነግርም ።
፴፤ ሁሉን ፡ እንድታውቅ ፡ ማንምም ፡ ሊጠይቅህ ፡ እንዳትፈልግ ፡ አሁን ፡ እናውቃለን ፤ ስለዚህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ወጣህ ፡ እናምናለን ፡
፴፩፤ አሉት ። ኢየሱስም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰላ
፴፪፤ ቸው ፡ — አሁን ፡ ታምናላችሁን ? እነሆ ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ የምትበታተኑበት ፡ እኔንም ፡ ለብቻዬ ፡ የምትተዉበት ፡ ሰዓት ፡ ይመጣል ፡ አሁንም ፡ ደርሶአል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አብ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ብቻዬን ፡ አይደለሁም ።

ፍ፭ ¤ ፭፱ ፤ ም. ፱ ÷ ፴፪ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፴፫ ። ፭፭ ፤ መዝ. ፴፱ ÷ ፲፱ ፤ ፵፭ ÷ ፱ ። ፭፯ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፲፯ ። ፭፯ ፤ ሉቃ. ፭፱ ÷ ፵፭ ።
ፍ፯ ¤ ፱ ፤ ም. ፱ ÷ ፭፱ ፤ ማቴ. ፭፱ ÷ ፱ ። ፫ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፵፭ ። ፱ ፤ ሉቃ. ፭፱ ÷ ፶፫ ። ፭ ፤ ም. ፯ ÷ ፴፫ ፤ ፲፫ ÷ ፵፯ ። ፯ ፤ ም. ፯ ÷ ፴፱ ፤ ፲፱ ÷ ፲፯ ። ፱ ፤ ም. ፭ ÷ ፭፱ ። ፲፭ ፤ ም. ፲፪ ÷ ፴፭ ። ፲፯ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፯ ። ፲፯ ፤ ም. ፯ ÷ ፴፫ ። ፭ ፤ ማር. ፲፯ ÷ ፲ ፤ ሉቃ. ፭፱ ÷ ፲፯ ። ፭፭ ፤ ዘፍጥ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፭፱ ፤ ም. ፭ ÷ ፭ ። ፭፫ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፲፫ ። ፭፯ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፭ ፤ ፲፯ ÷ ፭ ። ፭፱ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፮፭ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፭፭ ፤ ፲፯ ÷ ፭ ። ፮፭ ፤ ም. ፲፫ ÷ ፫ ። ፮፱ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፯ ፤ ፭፱ ፤ ማቴ. ፭፯ ÷ ፴፭ ።

፴፫ በእኔ ፡ ሳላችሁ ፡ ሰላም ፡ እንዲሆንላችሁ ፡ ይህን ፡ ተናግሬአችኋለሁ ። በዓለም ፡ ሳላችሁ ፡ መከራ ፡ አለባችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አይዞአችሁ ፤ እኔ ፡ ዓለምን ፡ አሸንፌዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡፪ ኢየሱስም ፡ ይህን ፡ ተናግሮ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዓይኖቹን ፡ አነሣና ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦— አባት ፡ ሆይ ፥ ሰዓቱ ፡ ደርሶአል ፤ ልጅህ ፡ ያክብርህ ፡ ዘንድ ፥ በሥጋም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ እንደ ፡ ሰጠኸው ፥ ለሰጠኸው ፡ ሁሉ ፡ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ልጅህን ፡ አክብረው ።

፫ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ብቻ ፡ የሆንህ ፡ አንተን ፡ የላክኸውንም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ያውቁ ፡

፬ ዘንድ ፡ ይህች ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ናት ። እኔ ፡ ላደርገው ፡ የሰጠኸኝን ፡ ሥራ ፡ ፈጽሜ ፡ በም

፭ ድር ፡ አከበርሁህ ፤ አሁንም ፥ አባት ፡ ሆይ ፥ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ በነበረኝ ፡ ክብር ፡ አንተ ፡ በራስህ ፡ ዘንድ ፡ አክብረኝ ።

፮ ከዓለም ፡ ለሰጠኸኝ ፡ ሰዎች ፡ ስምህን ፡ ገለጥሁ ፡ ላቸው ። የአንተ ፡ ነበሩ ፡ ለእኔም ፡ ሰጠሃቸው ፡

፯ ቃልህንም ፡ ጠብቀዋል ። የሰጠኸኝ ፡ ሁሉ ፡ ከአ

፰ ንተ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሁን ፡ ያውቃሉ ፤ የሰጠኸኝን ፡ ቃል ፡ ሰጥቻቸዋለሁና ፤ እነርሱም ፡ ተቀበሉት ፥ ከአንተም ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ወጣሁ ፡ በእውነት ፡ አወቁ ፥ አንተም ፡ እንደ ፡ ላክኸኝ ፡

፱ አመኑ ። እኔ ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ አለምናለሁ ፤ ስለ ፡ ዓለም ፡ አልለምንም ፡ ስለ ፡ ሰጠኸኝ ፡ እንጂ ፤ የአ

፲ ንተ ፡ ናቸውና ፤ የእኔም ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ የአንተውም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤ እኔም ፡ ስለ ፡

፲፩ እነርሱ ፡ ከብሬአለሁ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በዓለም ፡ አይደለሁም ፥ እነርሱም ፡ በዓለም ፡ ናቸው ፥ እኔም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እመጣለሁ ። ቅዱስ ፡ አባት ፡ ሆይ ፥ እነዚህን ፡ የሰጠኸኝን ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ አንድ ፡

፲፪ እንዲሆኑ ፡ በስምህ ፡ ጠብቃቸው ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በዓለም ፡ ሳለሁ ፡ የሰጠኸኝን ፡ በስምህ ፡ እኔ ፡ እጠብቃቸው ፡ ነበር ፤ ጠበቅኋቸውም ፡ መጽሐፉም ፡ እንዲፈጸም ፡ ከጥፋት ፡ ልጅ ፡

፲፫ በቀር ፡ ከእነርሱ ፡ ማንም ፡ አልጠፋም ። አሁንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እመጣለሁ ፤ በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ ደስታዬ ፡ የተፈጸመ ፡ እንዲሆንላቸው ፡

፲፬ ይህን ፡ በዓለም ፡ እናገራለሁ ። እኔ ፡ ቃልህን ፡ ሰጥቻቸዋለሁ ፤ እኔም ፡ ከዓለም ፡ እንዳይደለሁ ፡ ከዓለም ፡ አይደሉምና ፡ ዓለም ፡ ጠላቸው ።

፲፭ ከክፉ ፡ እንድትጠብቃቸው ፡ እንጂ ፡ ከዓለም ፡

፲፮ እንድታወጣቸው ፡ አልለምንም ። እኔ ፡ ከዓ

ለም ፡ እንዳይደለሁ ፡ ከዓለም ፡ አይደሉም ።

፲፯ በእውነትህ ፡ ቀድሳቸው ፤ ቃልህ ፡ እውነት ፡

፲፰ ነው ። ወደ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ላክኸኝ ፡ እንዲሁ ፡

፲፱ እኔ ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ላክኋቸው ፤ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ በእውነት ፡ የተቀደሱ ፡ እንዲሆኑ ፡ እኔ ፡ ራሴን ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ እቀድሳለሁ ።

፳፡፳፩ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፥ ከቃላቸው ፡ የተነሣ ፡ በእኔ ፡ ስለሚያምኑ ፡ ደግሞ ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ብቻ ፡ አልለምንም ፤ አንተ ፡ እንደ ፡ ላክኸኝ ፡ ዓለም ፡ ያምን ፡ ዘንድ ፥ አንተ ፡ አባት ፡ ሆይ ፡ በእኔ ፡ እንዳለህ ፡ እኔም ፡ በአንተ ፥ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ በእኛ ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ እለም

፳፪፡፳፫ ናለሁ ። እኛም ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፤ እኔም ፡ በእነርሱ ፡ አንተም ፡ በእኔ ፡ ስትሆን ፥ በአንድ ፡ ፍጹማን ፡ እንዲሆኑ ፥ የሰጠኸኝን ፡ ክብር ፡ እኔ ፡ ሰጥቻቸዋለሁ ፤ እንዲሁም ፡ ዓለም ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ላክኸኝ ፡ በወደድኸኝም ፡ መጠን ፡ እነርሱን ፡ እንደ ፡ ወደድሃቸው ፡ ያውቃል ። አባት ፡ ሆይ ፥ ዓለም ፡ ሳይፈ

፳፬ ጠር ፡ ስለ ፡ ወደድኸኝ ፡ የሰጠኸኝን ፡ ክብሬን ፡ እንዲያዩ ፡ እኔ ፡ ባለሁበት ፡ የሰጠኸኝ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ።

፳፭ ጻድቅ ፡ አባት ፡ ሆይ ፥ ዓለም ፡ አላወቀህም ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አወቅሁህ ፡ እነዚህም ፡ አንተ ፡ እንደ ፡

፳፮ ላክኸኝ ፡ አወቁ ፤ እኔንም ፡ የወደድህበት ፡ ፍቅር ፡ በእነርሱ ፡ እንድትሆን ፡ እኔም ፡ በእነርሱ ፡ ስምህን ፡ አስታወቅኋቸው ፡ አስታውቃቸውማለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ኢየሱስም ፡ ይህን ፡ ብሎ ፡ አትክልት ፡ ወዳ

፪ ለበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ቂድሮን ፡ ወንዝ ፡ ማዶ ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ጋር ፡ ወጣ ፤ እርሱም ፡ ደቀ ፡

፫ መዛሙርቱም ፡ በዚያ ፡ ገቡ ። ኢየሱስም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወደዚያ ፡ ስለ ፡ ተሰበሰቡ ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠው ፡ ይሁዳ ፡ ደግሞ ፡ ስፍራውን ፡ ያውቅ ፡ ነበር ። ስለዚህ ፡ ይሁዳ ፡

፬ ጭፍሮችንና ፡ ከካህናት ፡ አለቆች ፡ ከፈሪሳውያንም ፡ ሎሌዎችን ፡ ተቀብሎ ፡ በችቦና ፡ በፋና ፡ በጋሻ ፡ ጦርም ፡ ወደዚያ ፡ መጣ ። ኢየሱስም ፡

፭ የሚመጣበትን ፡ ሁሉ ፡ አውቆ ፡ ወጣና ፡ — ማንን ፡ ትፈልጋላችሁ ? አላቸው ። የናዝሬቱን ፡ ኢየ

፮ ሱስን ፡ ብለው ፡ መለሱለት ። ኢየሱስ ፡ — እኔ ፡ ነኝ ፡ አላቸው ። አሳልፎ ፡ የሰጠውም ፡ ይሁዳ ፡ ደግሞ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። እንግ

፯ ዲህ ፦— እኔ ፡ ነኝ ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡

፲፮። ፴፫ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፳፯ ፤ ፲፭ ÷ ፲፮—፳፭ ።

፲፯። ፩ ፤ ም. ፪ ÷ ፱ ፤ ፲፱ ÷ ፳፫ ። ፪ ፤ ም. ፲ ÷ ፳፰ ፤ ፳፱ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፲፰ ። ፱ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፴ ። ፳ ፤ ም. ፭ ÷ ፯ ፤ ፪፫ ÷ ፴፪ ። ፳፩ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፲፱ ። ፳፪ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፲፯ ። ፳፫ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፲፯ ። ፲፭ ፤ ም. ፲ ÷ ፴ ። ፲፱ ፤ ም. ፯ ÷ ፴፱ ፤ ፲፫ ÷ ፲፰ ፤ የሐዋ. ፭ ÷ ፲፯—፳ ። ፲፫ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፲፭ ። ፲፱ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፲፱ ። ፲፭ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፲፫ ። ፲፯ ፤ መግ. ፱፲፰ ÷ ፱፻፱ ፤ ፱፰ ። ፲፰ ፤ ም. ፳ ÷ ፳፭ ። ፳ ፤ ፳፭ ፤ ም. ፲ ÷ ፲፯ ። ፳፪ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፬ ። ፳፫ ፤ ም. ፫ ÷ ፲፭ ፤ ፲፱ ÷ ፳ ። ፳፮ ፤ ም. ፲፱ ÷ ፳፯ ። ፳፯ ፤ ም. ፳፭ ÷ ፳፰ ።

፲፰። ፩ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፴ ፤ ፴፯ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፳፯ ፤ ፴፱ ። ፪ ፤ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፴፯ ። ፫—፲፭ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፵፯—፶፮ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፵፫—፶ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፵፯—፶፫ ።

፯፥ አፈግፍገው ፥ በምድር ፥ ወደቁ ። ደግሞም ፦— ፰ ግንን ፥ ትፈልጋላችሁ ? ብሎ ፥ ጠየቃቸው ። እነርሱም ፦— የናዝሬቱን ፥ ኢየሱስን ፥ አሉት ። ፱፥ ኢየሱስ ፥ መልሶ ፦— እኔ ፥ ነኝ ፥ አልኋችሁ ፥ እን ግዲህ ፥ እኔን ፥ ትፈልጉ ፥ እንደ ፥ ሆናችሁ ፥ እነ ፲፥ ዚህ ፥ ይሂዱ ፥ ተዉአቸው ፥ አለ ፤ ይህም ፦— ከእነዚህ ፥ ከሰጠኸኝ ፥ አንዱን ፥ ስንኳ ፥ አላጠፋ ሁም ፥ ያለው ፥ ቃል ፥ ይፈጸም ፥ ዘንድ ፥ ነው ። ፲፩፥ ስምዖን ፥ ጴጥሮስም ፥ ሰይፍ ፥ ስለ ፥ ነበረው ፥ መዘ ዘው ፥ የሊቀ ፥ ካህናቱንም ፥ ባሪያ ፥ መትቶ ፥ ቀኝ ፥ ጆሮውን ፥ ቈረጠ ፤ የባሪያውም ፥ ስም ፥ ማልኮስ ፥ ፲፪፥ ነበረ ። ኢየሱስም ፥ ጴጥሮስን ፦— ሰይፍህን ፥ ወደ ፥ ሰገባው ፥ ክተተው ፤ አብ ፥ የሰጠኝን ፥ ጽዋ ፥ አልጠጣትምን ? አለው ። ፲፫፥ እንግዲህ ፥ የሻለቃውና ፡ ጭፍሮቹ ፥ የአይሁ ድም ፥ ሎሌዎች ፥ ኢየሱስን ፥ ይዘው ፥ አሰሩት ፥ ፲፬፥ አስቀድመውም ፥ ወደ ፥ ሐና ፥ ወሰዱት ፤ በዚ ያች ፥ ዓመት ፥ ሊቀ ፥ ካህናት ፥ ለነበረው ፥ ለቀያፋ ፥ ፲፭፥ አማቱ ፥ ነበረና ። ቀያፋም ፦— አንድ ፥ ሰው ፥ ስለ ፥ ሕዝብ ፥ ይሞት ፥ ዘንድ ፥ ይሻላል ፥ ብሎ ፥ ለአይሁድ ፥ የመከራቸው ፥ ነበረ ። ፲፮፥ ስምዖን ፥ ጴጥሮስም ፥ ሌላውም ፥ ደቀ ፥ መዝ ሙር ፥ ኢየሱስን ፥ ተከተሉ ። ያም ፥ ደቀ ፥ መዝ ሙር ፥ በሊቀ ፥ ካህናቱ ፥ ዘንድ ፥ የታወቀ ፥ ነበረ ፥ ወደ ፥ ሊቀ ፥ ካህናቱም ፥ ግቢ ፥ ከኢየሱስ ፥ ጋር ፥ ፲፯፥ ገባ ፤ ጴጥሮስ ፥ ግን ፥ በውጭ ፥ በበሩ ፥ ቆሞ ፥ ነበር ። እንግዲህ ፥ በሊቀ ፥ ካህናቱ ፥ ዘንድ ፥ የታ ወቀው ፥ ሌላው ፥ ደቀ ፥ መዝሙር ፥ ወጣ ፥ ለበረ ፲፰፥ ኛይቱም ፥ ነግሮ ፥ ጴጥሮስን ፥ አስገባው ። በረኛ ፥ የነበረችይቱም ፥ ገረድ ፥ ጴጥሮስን ፦— አንተ ፥ ደግሞ ፥ ከዚህ ፥ ሰው ፥ ደቀ ፥ መዝሙርት ፥ አንዱ ፥ አይደለህምን ? አለችው ። እርሱ ፦— አይደለ ፲፱፥ ሁም ፥ አለ ። ብርድ ፥ ነበረና ፥ ባሮችና ፥ ሎሌ ዎች ፥ የፍም ፥ እሳት ፥ አንድደው ፥ ቆመ ፥ ይሞ ቁም ፥ ነበር ፤ ጴጥሮስም ፥ ደግሞ ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ቆሞ ፥ ይሞቅ ፥ ነበር ። ፳፥ ሊቀ ፥ ካህናቱም ፥ ኢየሱስን ፥ ስለ ፥ ደቀ ፥ መዝ ሙርቱና ፥ ስለ ፥ ትምህርቱ ፥ ጠየቀው ። ኢየሱ ስም ፥ መልሶ ፦— እኔ ፥ በግልጥ ፥ ለዓለም ፥ ተናገ ርሁ ፤ አይሁድ ፥ ሁሉ ፥ በሚሰበሰቡበት ፥ በምኵ ራብና ፥ በመቅደስ ፥ እኔ ፥ ሁልጊዜ ፥ አስተማርሁ ፥ ፳፩፥ በስውርም ፥ ምንም ፥ ኣልተናገርሁም ። ስለ ፥ ምን ፥ ትጠይቀኛለህ ? ለእነርሱ ፥ የተናገርሁ ትን ፥ የሰሙትን ፥ ጠይቅ ፤ እነሆ ፤ እነዚህ ፥ እኔ ፥ ፳፪፥ የነገርሁትን ፥ ያውቃሉ ፥ አለው ። ይህንም ፥ ሲል ፥ በዚያ ፥ ቆሞ ፥ የነበረው ፥ ከሎሌዎች ፥ አንዱ ፦— ለሊቀ ፥ ካህናቱ ፥ እንዲህ ፥ ትመልሳለ ፳፫፥ ህን ? ብሎ ፥ ኢየሱስን ፥ በጥፊ ፥ መታው ። ኢየ ሱስም ፥ መልሶ ፦— ክፉ ፥ ተናግሬ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ስለ ፥ ክፉ ፥ መስክር ፤ መልካም ፥ ተናግሬ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ግን ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ትመታኛለህ ? አለው ። ፳፬፥ ስላዚህ ፥ ሐና ፥ እንደ ፥ ታሰረ ፥ ወደ ፥ ሊቀ ፥ ካህ ናቱ ፥ ወደ ፥ ቀያፋ ፥ ሰደደው ።

፳፭፥ ስምዖን ፥ ጴጥሮስም ፥ ቆሞ ፥ እሳት ፥ ይሞቅ ፥ ነበር ። እንግዲህ ፦— አንተ ፥ ደግሞ ፥ ከደቀ ፥ መዝ ሙርቱ ፥ አይደለህምን ? አሉት ። እርሱም ፦— ፳፮፥ አይደለሁም ፥ ብሎ ፥ ካደ ። ጴጥሮስ ፥ ጆሮውን ፥ የቈረጠው ፥ ዘመድ ፥ የሆነ ፥ ከሊቀ ፥ ካህናቱ ፥ ባሮች ፥ አንዱ ፦— በአትክልቱ ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ፳፯፥ እኔ ፥ አይቼህ ፥ አልነበርሁምን ? አለው ። ጴጥ ሮስም ፥ እንደ ፥ ገና ፥ ካደ ፤ ወዲያውም ፥ ዶሮ ፥ ጮኸ ።

፳፰፥ ኢየሱስንም ፥ ከቀያፋ ፥ ወደ ፥ ገዥ ፥ ግቢ ፥ ወሰዱት ፤ ማለዳም ፥ ነበረ ፤ እነርሱም ፥ የፋሲ ካን ፥ በግ ፥ ይበሉ ፥ ዘንድ ፥ እንጂ ፥ እንዳይረክሱ ፥ ወደ ፥ ገዥ ፥ ግቢ ፥ አልገቡም ። ስለዚህ ፥ ጲላ ፳፱፥ ጦስ ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ ወደ ፥ እነርሱ ፥ ወጥቶ ፦— ይህን ፥ ሰው ፥ ስለ ፥ ምን ፥ ትከሱታላችሁ ፥ አላ ፴፥ ቸው ። እነርሱም ፥ መልሰው ፦— ይህስ ፥ ክፉ ፥ አድራጊ ፥ ባይሆን ፥ ወደ ፥ አንተ ፥ አሳልፈን ፥ ፴፩፥ ባልሰጠነውም ፥ ነበር ፥ አሉት ። ጲላጦስም ፦— እናንተ ፥ ወስዳችሁ ፥ እንደ ፥ ሕጋችሁ ፥ ፍረዱ በት ፥ አላቸው ። አይሁድም ፦— ለእኛስ ፥ ማን ፴፪፥ ንም ፥ ልንገድል ፥ አልተፈቀደልንም ፥ አሉት ፤ ኢየሱስ ፥ በምን ፥ ዓይነት ፥ ሞት ፥ ሊሞት ፥ እን ፴፫፥ ዳለው ፥ ሲያመለክት ፥ የተናረገው ፥ ቃል ፥ ይፈ ጸም ፥ ዘንድ ፥ ነው ።

፴፫፥ ጲላጦስም ፥ እንደ ፥ ገና ፥ ወደ ፥ ገዥ ፥ ግቢ ፥ ፴፬፥ ገባና ፥ ኢየሱሳን ፥ ጠርቶ ፦— የአይሁድ ፥ ንጉሥ ፥ ፴፭፥ አንተ ፥ ነህን ? አለው ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፦— አንተ ፥ ይህን ፥ የምትለው ፥ ከራስህ ፥ ነውን ፥ ወይስ ፥ ሌሎች ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ ነገሩህን ? አለው ። ፴፮፥ ጲላጦስ ፥ መልሶ ፦— እኔ ፥ አይሁዳዊ ፥ ነኝን ? ወገኖችህና ፥ የካህናት ፥ አለቆች ፥ ለእኔ ፥ አሳል ፈው ፥ ሰጡህ ፤ ምን ፥ አድርገሃል ? አለው ። ፴፯፥ ኢየሱስም ፥ መልሶ ፦— መንግሥቴ ፥ ከዚህ ፥ ዓለም ፥ አይደለችም ፤ መንግሥቴስ ፥ ከዚህ ፥ ዓለም ፥ ብትሆን ፥ ወደ ፥ አይሁድ ፥ እንዳልሰጥ ፥ ሎሌዎቼ ፥ ይዋጉልኝ ፥ ነበር ፤ አሁን ፥ ግን ፥ መንግሥቴ ፥ ከዚህ ፥ አይደለችም ፥ አላው ። ፴፰፥ ጲላ ጦስም ፦— እንግዲያ ፥ ንጉሥ ፥ ነህን ? አለው ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፦— እኔ ፥ ንጉሥ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ አንተ ፥ ትላለህ ። እኔ ፥ ለእውነት ፥ ልመ ሰክር ፥ ስለዚህ ፥ ተወልጃለሁ ፥ ስለዚህም ፥ ወደ ፥ ዓለም ፥ መጥቻለሁ ፤ ከእውነት ፥ የሆነ ፥ ሁሉ ፥ ድምፄን ፥ ይሰማል ፥ አላው ። ፴፱፥ ጲላጦስ ፦— እው ነት ፥ ምንድር ፥ ነው ? አለው ።

ይህንም ፥ ብሎ ፥ ዳግመኛ ፥ ወደ ፥ አይሁድ ፥

፲፰ ። ፱ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፲፪ ። ፲ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፴፰ ። ፲፭ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፳፪ ። ፲፱ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፱ ። ፲፭—፲፯ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፶፮ ፤ ፶፱ ፥ ፷ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፶፬ ፤ ፷፭—፷፰ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፶፬ — ፶፮ ። ፲፱—፳፬ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፶፱—፷፰ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፶፯—፷፭ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፷፫—፷፭ ። ፳፭ ፤ ም. ፯ ÷ ፳፯ ። ፳፭—፳፯ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፷፭—፷፰ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፷፱— ፸፪ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፶፯ —፷፪ ። ፳፰ ፤ ም. ፲፪ ÷ ፴፪ ፤ ፴፫ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፲፱ ። ፴፬ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፮ ።

ወጥቶ ፥— እኔስ ፥ አንዲት ፥ በደል ፥ ስንኳ ፥ አላገ
፴፱፥ ኘሁበትም ። ነገር ፥ ግን ፥ በፋሲካ ፥ አንድ ፥ ልፈ
ታላችሁ ፥ ልማድ ፥ አላችሁ ፤ እንግዲህ ፥ የአይ
ሁድን ፥ ንጉሥ ፥ ልፈታላችሁ ፥ ትወዳላችሁን ?
፵፥ አላቸው ። ሁሉም ፥ ደግመው ፥— በርባንን ፥
እንጂ ፥ ይህን ፥ አይደለም ፥ እያሉ ፥ ጮኹ ። በር
ባን ፥ ግን ፥ ወንበዴ ፥ ነበረ ።

ምዕራፍ ፥ ፲፱ ።

፩፥ በዚያን ፥ ጊዜም ፥ ጲላጦስ ፥ ኢየሱስን ፥ ይዞ ፥
፪፥ ገረፈው ። ወታደሮችም ፥ ከእሾህ ፥ አክሊል ፥
ጐንጕነው ፥ በራሱ ፥ ላይ ፥ አኖሩ ፥ ቀይ ፥ ልብ
፫፥ ስም ፥ አለበሱት ፤ እየቀረቡም ፥— የአይሁድ ፥
ንጉሥ ፥ ሆይ ÷ ሰላም ፥ ለአንተ ፥ ይሁን ፥ ይሉት ፥
፬፥ ነበር ፤ በጥፊም ፥ ይመቱት ፥ ነበር ። ጲላጦስም ፥
ደግሞ ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ ወጥቶ ፥— እነሆ ÷ አንዲት ፥
በደል ፥ ስንኳ ፥ እንዳላገኘሁበት ፥ ታውቁ ፥ ዘንድ ፥
እርሱን ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ አወጣላችኋለሁ ፥ አላ
፭፥ ቸው ። ኢየሱስም ፥ የእሾህ ፥ አክሊል ፥ ደፍቶ ፥
ቀይ ፥ ልብስም ፥ ለብሶ ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ ወጣ ።
፮፥ ጲላጦስም ፥— እነሆ ፥ ሰውዬው ፥ አላቸው ። የካ
ህናት ፥ አለቆችና ፥ ሎሌዎች ፥ ባዩትም ፥ ጊዜ ፥—
ስቀለው ፥ ስቀለው ፥ እያሉ ፥ ጮኹ ። ጲላጦ
ስም ፥— እኔስ ፥ አንዲት ፥ በደል ፥ ስንኳ ፥ አላገኘ
ሁበትምና ፥ እናንተ ፥ ወስዳችሁ ፥ ስቀሉት ፥ አላ
፯፥ ቸው ። አይሁድም ፥ መልሰው ፥— እኛ ፥ ሕግ ፥
አለን ÷ እንደ ፥ ሕጋችንም ፥ ሊሞት ፥ ይገባዋል ÷
ራሱን ፥ የእግዚአብሔር ፥ ልጅ ፥ አድርጎአልና ፥
፰፥ አሉት ። ስለዚህ ፥ ጲላጦስ ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ በሰማ ፥
፱፥ ጊዜ ፥ እጅግ ፥ ፈራ ፤ ተመልሶም ፥ ወደ ፥ ገዥ ፥
ግቢ ፥ ገባና ፥ ኢየሱስን ፥— አንተ ፥ ከወዴት ፥
ነህ ? አለው ። ኢየሱስ ፥ ግን ፥ አንድ ፥ እንኳ ፥
፲፥ አልመለሰለትም ። ስለዚህ ፥ ጲላጦስ ፥— አትነ
ግረኝምን ? ልሰቅልህ ፥ ሥልጣን ፥ እንዳለኝ ፥
ወይም ፥ ልፈታህ ፥ ሥልጣን ፥ እንዳለኝ ፥ አታ
፲፩፥ ውቅምን ? አለው ። ኢየሱስም ፥ መልሶ ፥—
ከላይ ፥ ካልተሰጠህ ፥ በቀር ፥ በእኔ ፥ ላይ ፥ ምንም ፥
ሥልጣን ፥ ባልነበረህም ፤ ስለዚህ ፥ ለአንተ ፥
አሳልፎ ፥ የሰጠኝ ፥ ኃጢአቱ ፥ የባሰ ፥ ነው ፥
አለው ።
፲፪፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ጲላጦስ ፥ ሊፈታው ፥ ፈለገ ፤
ነገር ፥ ግን ፥ አይሁድ ፥— ይህንስ ፥ ብትፈታው ፥
የቄሣር ፥ ወዳጅ ፥ አይደለህም ፤ ራሱን ፥ ንጉሥ ፥
የሚያደርግ ፥ ሁሉ ፥ የቄሣር ፥ ተቀዋሚ ፥ ነው ፥
፲፫፥ እያሉ ፥ ጮኹ ። ጲላጦስም ፥ ይህን ፥ ነገር ፥ ሰምቶ ፥
ኢየሱስን ፥ ወደ ፥ ውጭ ፥ አወጣው ÷ በዕብራይ
ስጥም ፥ ገበታ ፥ በተባለው ፥ ጸጥጸፍ ፥ በሚሉት ፥
፲፬፥ ስፍራ ፥ በፍርድ ፥ ወንበር ፥ ተቀመጠ ። ለፋሲ
ካም ፥ የማዘጋጀት ፥ ቀን ፥ ነበረ ፤ ስድስት ፥ ሰዓ
ትም ፥ የሚያህል ፥ ነበረ ፤ አይሁድንም ፥— እነሆ ፥
ንጉሣችሁ ፥ አላቸው ። እነርሱ ፥ ግን ፥ —አስወግ ፲፭፥
ደው ÷ አስወግደው ÷ ስቀለው ፥ እያሉ ፥ ጮኹ ።
ጲላጦስም ፥— ንጉሣችሁን ፥ ልስቀለውን ?
አላቸው ። የካህናት ፥ አለቆችም ፥— ከቄሣር ፥
በቀር ፥ ሌላ ፥ ንጉሥ ፥ የለንም ፥ ብለው ፥ መለሱ
ለት ። ስለዚህ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ እንዲሰቀል ፥ አሳ ፲፮፥
ልፎ ፥ ሰጣቸው ።
ኢየሱስንም ፥ ይዘው ፥ ወሰዱት ፤ መስቀሉ ፲፯፥
ንም ፥ ተሸክሞ ፥ በዕብራይስጥ ፥ ጎልጎታ ፥ ወደ ፥
ተባለው ፥ የራስ ፥ ቅል ፥ ስፍራ ፥ ወደሚሉት ፥
ወጣ ። በዚያም ፥ ሰቀሉት ÷ ከእርሱም ፥ ጋር ፥ ፲፰፥
ሌሎች ፥ ሁለት ÷ አንዱን ፥ በዚህ ፥ አንዱን ፥
በዚያ ፥ ኢየሱስንም ፥ በመካከላቸው ፥ ሰቀሉ ።
ጲላጦስም ፥ ደግሞ ፥ ጽሕፈት ፥ ጽፎ ፥ በመስቀሉ ፥ ፲፱፥
ላይ ፥ አኖረው ፤ ጽሕፈቱም ፥— የአይሁድ ፥
ንጉሥ ፥ የናዝሬቱ ፥ ኢየሱስ ፥ የሚል ፥ ነበረ ።
ኢየሱስም ፥ የተሰቀለበት ፥ ስፍራ ፥ ለከተማ ፥ ፳፥
ቅርብ ፥ ነበረና ፥ ከአይሁድ ፥ ብዙዎች ፥ ይህን ፥
ጽሕፈት ፥ አነበቡት ፤ በዕብራይስጥና ፥ በሮማ
ይስጥም ፥ በግሪክም ፥ ተጽፎ ፥ ነበር ። ስለዚህ ፥ ፳፩፥
የአይሁድ ፥ ካህናት ፥ አለቆች ፥ ጲላጦስን ፥—
እርሱ ፥— የአይሁድ ፥ ንጉሥ ፥ ነኝ ፥ እንዳለ ፥
እንጂ ፥ የአይሁድ ፥ ንጉሥ ፥ ብለህ ፥ አትጻፍ ፥
አሉት ። ጲላጦስም ፥— የጻፍሁትን ፥ ጽፌአ ፳፪፥
ለሁ ፥ ብሎ ፥ መለሰ ።
ጭፍሮችም ፥ ኢየሱስን ፥ በሰቀሉት ፥ ጊዜ ፥ ፳፫፥
ልብሶቹን ፥ ወስደው ፥ ለእያንዳንዱ ፥ ጭፍራ ፥
አንድ ፥ ክፍል ፥ ሆኖ ፥ በአራት ፥ ከፋፈሉት ፤ እጀ ፥
ጠባቡን ፥ ደግሞ ፥ ወሰዱ ። እጀ ፥ ጠባቡም ፥
ከላይ ፥ ጀምሮ ፥ ወጥ ፥ ሆኖ ፥ የተሠራ ፥ ነበረ ፥ እንጂ ፥
የተሰፋ ፥ አልነበረም ። ስለዚህ ፥ እርስ ፥ በርሳ ፳፬፥
ቸው ፥— ለማን ፥ እንዲሆን ፥ በእርሱ ፥ ዕጣ ፥ እን
ጣጣልበት ፥ እንጂ ፥ አንቅደደው ፥ ተባባሉ ።
ይህም ፥— ልብሴን ፥ እርስ ፥ በርሳቸው ፥ ተከፋ
ፈሉ ፥ በእጀ ፥ ጠባቤም ፥ ዕጣ ፥ ተጣጣሉበት ፥
የሚለው ፥ የመጽሐፍ ፥ ቃል ፥ ይፈጸም ፥ ዘንድ ፥
ነው ።
ጭፍሮችም ፥ እንዲህ ፥ አደረጉ ። ነገር ፥ ግን ፥ ፳፭፥
በኢየሱስ ፥ መሰቀል ፥ አጠገብ ፥ እናቱ ÷ የእና
ቱም ፥ እኅት ÷ የቀለዮጳም ፥ ሚስት ፥ ማርያም ÷
መግደላዊትም ፥ ማርያም ፥ ቆመው ፥ ነበር ። ኢየ ፳፮፥
ሱስም ፥ እናቱን ፥ ይወደው ፥ የነበረውንም ፥ ደቀ ፥
መዝሙር ፥ በአጠገቡ ፥ ቆሞ ፥ ባየ ፥ ጊዜ ፥ እና
ቱን ፥— አንቺ ፥ ሴት ÷ እነሆ ፥ ልጅሽ ፥ አላት ።
ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ደቀ ፥ መዝሙሩን ፥— እናትህ ፥ ፳፯፥
እነኋት ፥ አለው ። ከዚህም ፥ ሰዓት ፥ ጀምሮ ፥
ደቀ ፥ መዝሙሩ ፥ ወደ ፥ ቤቱ ፥ ወሰዳት ።
ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ኢየሱስ ፥ አሁን ፥ ሁሉ ፥ እንደ ፥ ፳፰፥

፲፮ ። ፴፱ ፥ ፵ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፲፭—፲፯ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፭—፲፱ ፤ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፲፭—፳፫ ።

፲፱ ። ፩—፫ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፳፱—፴ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፲፭—፲፱ ። ፬ ፤ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፲፯ ፤ ኢሳ· ፶ ÷ ፮ ፤ ፶፫ ÷ ፭ ። ፮ ፤ ም· ፲፮ ÷ ፴፭ ፥ ፴፱ ። ፯ ፤ ም· ፭ ÷ ፲፮ ። ፲፪ ፤ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፪ ። ፲፭—፲፱ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፴፭ ፥ ፴፮ ፥ ፴፰ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፳ ፤ ፳፱ ፥ ፳፭—፳፯ ፤ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፳፭ ፥ ፴፫ ። ፲፯ ፤ ዘፍጥ· ፳፪ ÷ ፭ ። ፳፫ ፥ ፳፬ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፴፭ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፳፬ ፥ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፴፬ ፤ መዝ· ፳፭ ÷ ፲፯ ፤ ፲፱ ። ፳፭ ፤ ማቴ· ፳፯ ÷ ፶፭ ፤ ማር· ፲፭ ÷ ፵ ፥ ፵፯ ፤ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፵፱ ። ፳፰ ፤ መዝ· ፳፭ ÷ ፲፭ ፤ ፷፱ ÷ ፳፩ ።

ተፈጸመ ፡ አውቆ ፡ የመጽሐፉ ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡
፳፰ ዘንድ ፡— ተጠማሁ ፡ አለ ። በዚያም ፡ ሆምጣጤ ፡
የሞላበት ፡ ዕቃ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡
ሆምጣጤውን ፡ በሰፍነግ ፡ ሞልተው ፡ በሁሶ
ፕም ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ አፉ ፡ አቀረቡለት ።
፳፱ ኢየሱስም ፡ ሆምጣጤውን ፡ ከተቀበለ ፡ በኋላ ፡—
ተፈጸመ ፡ አለ ÷ ራሱንም ፡ አዘንብሎ ፡ ነፍሱን ፡
አሳልፎ ፡ ሰጠ ።
፴ አይሁድም ፡ የማዘጋጀት ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ያ ፡
ሰንበት ፡ ትልቅ ፡ ነበረና ፡ ሥጋቸው ፡ በሰንበት ፡
በመስቀል ፡ ላይ ፡ እንዳይኖር ÷ ጭናቸውን ፡ ሰብ
ረው ፡ እንዲያወርዱአቸው ፡ ጲላጦስን ፡ ለመ
፴፩ ኑት ። ጭፍሮችም ፡ መጥተው ፡ የፊተኛውን ፡
ጭን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የተሰቀለውን ፡ የሌላ
፴፪ ውን ፡ ጭን ፡ ሰበሩ ፤ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ በመጡ ፡
ጊዜ ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ አይ
፴፫ ተው ፡ ጭኑን ፡ አልሰበሩም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከጭ
ፍሮች ፡ አንዱ ፡ ጎኑን ፡ በጦር ፡ ወጋው ፤ ወዲ
፴፬ ያውም ፡ ደምና ፡ ውኃ ፡ ወጣ ። ያየውም ፡ መስ
ክሮአል ፤ ምስክሩም ፡ እውነት ፡ ነው ፤ እናን
ተም ፡ ደግሞ ፡ ታምኑ ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ እውነት ፡
፴፭ እንዲናገር ፡ ያውቃል ። ይህ ፡ የሆነ ፡— ከእርሱ ፡
አጥንት ፡ አይሰበርም ፡ የሚል ፡ የመጽሐፉ ፡
፴፮ ቃል ፡ እንዲፈጸም ፡ ነው ። ደግሞም ፡ ሌላው ፡
መጽሐፍ ፡— የወጉትን ፡ ያዩታል ፡ ይላል ።
፴፯ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አይሁድን ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ በስ
ውር ፡ የኢየሱስ ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ የነበረ ፡ የአ
ርማትያስ ፡ ዮሴፍ ፡ የኢየሱስን ፡ ሥጋ ፡ ሊወስድ ፡
ጲላጦስን ፡ ለመነ ፤ ጲላጦስም ፡ ፈቀደለት ። ስለ
ዚህም ፡ መጥቶ ፡ የኢየሱስን ፡ ሥጋ ፡ ወሰደ ።
፴፱ ደግሞም ፡ አስቀድሞ ፡ በሌሊት ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡
መጥቶ ፡ የነበረ ፡ ኒቆዲሞስ ፡ መቶ ፡ ንጥር ፡ የሚ
ያህል ፡ የከርቤና ፡ የእሬት ፡ ቅልቅል ፡ ይዞ ፡
፵ መጣ ። የኢየሱስንም ፡ ሥጋ ፡ ወስደው ፡ እንደ ፡
አይሁድ ፡ አገናነዝ ፡ ልማድ ፡ ከሽቱ ፡ ጋር ፡ በተ
፵፩ ልባ ፡ እግር ፡ ልብስ ፡ ከፈኑት ። በተሰቀለበትም ፡
ስፍራ ፡ አትክልት ፡ ነበረ ÷ በአትክልቱም ፡ ማንም ፡
ገና ፡ ያልተቀበረበት ፡ አዲስ ፡ መቃብር ፡ ነበረ ።
፵፪ ስለዚህ ፡ መቃብሩ ፡ ቅርብ ፡ ነበረና ፡ ስለ ፡ አይ
ሁድ ፡ ማዘጋጀት ፡ ቀን ፡ ኢየሱስን ፡ በዚያ ፡ አኖ
ሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ ከሳምንቱም ፡ በፊተኛው ፡ ቀን ፡ መግደላዊቲት ፡
ማርያም ፡ ገና ፡ ጨለማ ፡ ሳለ ፡ ማለዳ ፡ ወደ ፡ መቃ
ብር ፡ መጣች ፡ ድንጋዩም ፡ ከመቃብሩ ፡ ተፈን
፪ ቅሎ ፡ አየች ። እየሮጠችም ፡ ወደ ፡ ስምዖን ፡
ጴጥሮስና ፡ ኢየሱስ ፡ ይወደው ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡
ወደ ፡ ሌላው ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ መጥታ ፡— ጌታን ፡
ከመቃብር ፡ ወስደውታል ፡ ወዴትም ፡ እንዳኖ
ሩት ፡ አናውቅም ፡ አለቻቸው ። ስለዚህ ፡ ጴጥ ፫
ሮስና ፡ ሌላው ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ወጥተው ፡
ወደ ፡ መቃብሩ ፡ ሄዱ ። ሁለቱም ፡ አብረው ፡ ፬
ሮጡ ፤ ሌላው ፡ ደቀ ፡ መዝሙርም ፡ ከጴጥሮስ ፡
ይልቅ ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ሮጠና ፡ አስቀድሞ ፡
ከመቃብሩ ፡ ደረሰ ፤ ዝቅም ፡ ብሎ ፡ ቢመለከት ፡ ፭
የተልባ ፡ እግሩን ፡ ልብስ ፡ ተቀምጦ ፡ አየ ÷ ነገር ፡
ግን ፡ አልገባም ። ስምዖን ፡ ጴጥሮስም ፡ ተከት ፮
ሎት ፡ መጣ ፡ ወደ ፡ መቃብሩም ፡ ገባ ፤ የተ
ልባ ፡ እግሩን ፡ ልብስ ፡ ተቀምጦ ፡ አየ ÷ ደግሞም ፡ ፯
በራሱ ፡ የነበረውን ፡ ጨርቅ ፡ ለብቻው ፡ በአንድ ፡
ስፍራ ፡ ተጠምጥሞ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡ ከተ
ልባ ፡ እግሩ ፡ ልብስ ፡ ጋር ፡ ተቀምጦ ፡ እንዳል
ነበረ ፡ አየ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አስቀድሞ ፡ ወደ ፡ ፰
መቃብር ፡ የመጣውም ፡ ሌላው ፡ ደቀ ፡ መዝ
ሙር ፡ ደግሞ ፡ ገባ ÷ አየም ÷ አመነም ፤ ከሙ ፱
ታን ፡ ይነሣ ፡ ዘንድ ፡ እንዲገባው ፡ የሚለውን ፡
የመጽሐፉን ፡ ቃል ፡ ገና ፡ አላወቁም ፡ ነበርና ።
ደቀ ፡ መዝሙርቱም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ደግሞ ፡ ፲
ሄዱ ።

ማርያም ፡ ግን ፡ እያለቀሰች ፡ ከመቃብሩ ፡ ፲፩
በስተ ፡ ውጭ ፡ ቆማ ፡ ነበር ። ስታለቅስም ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ ዝቅ ፡ ብላ ፡ ተመለከተች ፤ ሁለት ፡ ፲፪
መላእክትም ፡ ነጭ ፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ የኢየሱስ ፡
ሥጋ ፡ ተኝቶበት ፡ በነበረው ፡ አንዱ ፡ በራስጌ ፡
ሌላውም ፡ በእግርጌ ፡ ተቀምጠው ፡ አየች ። እነ ፲፫
ርሱም ፡— አንቺ ፡ ሴት ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ታለቅሻለሽ ?
አሉአት ። እርስዋም ፡— ጌታዬን ፡ ወስደው
ታል ፡ ወዴትም ፡ እንዳኖሩት ፡ አላውቅም ፡ አለቻ
ቸው ። ይህንም ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ዘወር ፡ ስትል ፡ ፲፬
ኢየሱስን ፡ ቆሞ ፡ አየችው ፤ ኢየሱስም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አላወቀችም ። ኢየሱስም ፡— አንቺ ፡ ሴት ÷ ፲፭
ስለ ፡ ምን ፡ ታለቅሻለሽ ? ማንንስ ፡ ትፈልጊያ
ለሽ ? አላት ። እርስዋም ፡ የአትክልት ፡ ጠባቂ ፡
መስሎአት ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ወስደኸው ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ወዴት ፡ እንዳኖርኸው ፡ ንገረኝ ፡
እኔም ፡ እወስደዋለሁ ፡ አለችው ። ኢየሱስም ፡— ፲፮
ማርያም ፡ አላት ። እርስዋ ፡ ዘወር ፡ ብላ ፡ በዕብ
ራይስጥ ፡— ረቡኒ ፡ አለችው ፤ ትርጓሜውም ፡—
መምህር ፡ ሆይ ፡ ማለት ፡ ነው ። ኢየሱስም ፡— ፲፯
ገና ፡ ወደ ፡ አቡቴ ፡ አላረግሁምና ፡ አትንኪኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሄደሽ ፡— እኔ ፡
ወደ ፡ አባቴና ፡ ወደ ፡ አባታችሁ ፡ ወደ ፡ አምላ
ኬና ፡ ወደ ፡ አምላካችሁም ፡ ዐርጋለሁ ፡ ብለሽ ፡
ንገሪአቸው ፡ አላት ። መግደላዊት ፡ ማርያም ፡ ፲፰
መጥታ ፡ ጌታን ፡ እንዳየች ፡ ይህንም ፡ እንዳላት ፡
ለደቀ ፡ መዝሙርቱ ፡ ነገረች ።

፲፱ ። ፴፱ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፵፭ ፡ ፱ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵፭ ፡ ፱ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፵፯ ። ፴፩ ፡ ዘዳ. ፳፩ ÷ ፳፫ ፡ ፴፫ ፤ ዘሌ. ፳፭ ÷ ፳፫ ። ፴፪ ፡ ዘፀአ. ፲፪ ÷ ፵፮ ፡ መዝ. ፴፫ ÷ ፳ ። ፴፮ ፡ ዘኁ. ፱፭ ÷ ፲ ። ፴፯—፵፪ ፡ ማቴ. ፳፯ ÷ ፶፯—፷ ፤ ማር. ፲፭ ÷ ፵፪—፵፯ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፶—፶፬ ። ፵፪ ፡ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፱ ።

፳ ። ፩ ፡ ማቴ. ፳፰ ÷ ፩ ፤ ፪ ፤ ማር. ፲፮ ÷ ፩ ፡ ፪ ፤ ፬ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፩ ። ፲፭ ፡ ምዕ. ፲፱ ÷ ፵ ። ፲፯ ፤ መዝ. ፲፩ ÷ ፭ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፲፩ ። ፳፪ ፡ ማር. ፲፮ ÷ ፲፬ ። ፳፭ ፡ ምዕ. ፲፱ ÷ ፴፭ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፲፯ ። ፳፰ ፡ ማር. ፲፮ ÷ ፲፬ ።

፲፱፤ ያም ፡ ቀን ፡ እርሱም ፡ ከሰምንቱ ፡ ፈተኛው ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ÷ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ተሰብስበው ፡ በነበሩበት ÷ አይሁድን ፡ ስለ ፡ ፈሩ ፡ ደጆቹ ፡ ተዘግተው ፡ ሳሉ ÷ ኢየሱስ ፡ መጣ ፤ በመካከላቸውም ፡ ቆሞ ፡— ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ፡ አላ
፳፤ ቸው ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ እጆቹንም ፡ ጎኑንም ፡ አሳያቸው ። ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ጌታን ፡ በዩ ፡
፳፩፤ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ኢየሱስም ፡ ዳግመኛ ፡— ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ፤ አብ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡
፳፪፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እልካችኋለሁ ፡ አላቸው ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ እፍ ፡ አለባቸውና ፡— መንፈስ ፡
፳፫፤ ቅዱስን ፡ ተቀበሉ ። ኃጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ ያላችኋቸው ፡ ሁሉ ፡ ይቀርላቸዋል ፤ የያዛችሁባቸው ፡ ተይዘባቸዋል ፡ አላቸው ።
፳፬፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ አንዱ ፡ ዲዲሞስ ፡ የሚሉት ፡ ቶማስ ፡ ኢየሱስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
፳፭፤ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አልነበረም ። ሌሎቹም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡— ጌታን ፡ አይተነዋል ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡— የችንካሩን ፡ ምልክት ፡ በእጆቹ ፡ ካላየሁ ፡ ጣቴንም ፡ በችንካሩ ፡ ምልክት ፡ ካላገባሁ ፡ እጄንም ፡ በጎኑ ፡ ካላገባሁ ፡ አላምንም ፡ አላቸው ።
፳፮፤ ከስምንት ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ደግመው ፡ በውስጥ ፡ ነበሩ ÷ ቶማስም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ። ደጆች ፡ ተዘግተው ፡ ሳሉ ፡ ኢየሱስ ፡ መጣ ፤ በመካከላቸውም ፡ ቆሞ ፡— ሰላም ፡
፳፯፤ ለእናንተ ፡ ይሁን ፡ አላቸው ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ቶማስን ፡— ጣትህን ፡ ወደዚህ ፡ አምጣና ፡ እጆቼን ፡ እይ ፤ እጅህንም ፡ አምጣና ፡ በጎኔ ፡ አግባው ፤ ያመንህ ፡ እንጂ ፡ ያላመንህ ፡ አትሁን ፡
፳፰፤ አለው ። ቶማስም ፡ — ጌታዬ ፡ አምላኬም ፡ ብሎ ፡
፳፱፤ መለሰለት ። ኢየሱስም ፡— ስለ ፡ አየኸኝ ፡ አምነሃል ፤ ሳያዩ ፡ የሚያምኑ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፡ አለው ።
፴፤ ኢየሱስም ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ያልተጻፈ ፡ ሌላ ፡ ብዙ ፡ ምልክት ፡ በደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ፊት ፡
፴፩፤ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ኢየሱስ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታምኑ ፡ ዘንድ ÷ አምናችሁም ፡ በስሙ ፡ ሕይወት ፡ ይሆንላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ተጽፎአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ኢየሱስ ፡ በጥብርያዶስ ፡ ባሕር ፡ አጠገብ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ተገ
፪፤ ለጣላቸው ፡ እንዲህም ፡ ተገለጠ ። ስምዖን ፡ ጴጥሮስና ፡ ዲዲሞስ ፡ የሚባለው ፡ ቶማስ ፡ ከገሊላ ፡ ቃና ፡ የሆነ ፡ ናትናኤልም ፡ የዘብዴዎስም ፡ ልጆች ፡ ከደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ ሌሎች ፡ ሁለት ፡
፫፤ በአንድነት ፡ ነበሩ ። ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡— ዓሣ ፡ ላጠምድ ፡ እሄዳለሁ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— እኛም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እንመጣለን ፡ አሉት ። ወጥተውም ፡ ወደ ፡ ታንኳይቱ ፡ ገቡ ፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ምንም ፡ አላጠመዱም ።
፬፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ኢየሱስ ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ቆመ ፤ ደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ግን ፡ ኢየሱስ ፡ መሆኑን ፡ አላወቁም ። ኢየሱስም ፡— ልጆች ፡ ሆይ ÷ እንዳች ፡ የሚበላ ፡ አላችሁን ? አላቸው ። የለንም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ። እርሱም ፡— መረቡን ፡ በታንኳይቱ ፡ በስተ ፡ ቀኝ ፡ ጣሉት ፡ ታገኙማላችሁ ፡ አላቸው ። ስለዚህ ፡ ጣሉት ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ከዓሣው ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሊጐትቱት ፡ አቃታቸው ። ኢየሱስ ፡ ይወደው ፡ የነበረው ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ጴጥሮስን ፡— ጌታ ፡ እኮ ፡ ነው ፡ አለው ። ስለዚህ ፡ ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ጌታ ፡ መሆኑን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ዕራቁትን ፡ ነበረና ፡ ልብሱን ፡ ታጥቆ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ራሱን ፡ ጣለ ።
፰፤ ሌሎቹ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ግን ፡ ከምድር ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ያህል ፡ እንጂ ፡ እጅግ ፡ አልራቁም ፡ ነበርና ፡ ዓሣ ፡ የሞላውን ፡ መረብ ፡ እየሳቡ ፡ በጀልባ ፡ መጡ ።
፱፤ ወደ ፡ ምድርም ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ፍምና ፡ ዓሣ ፡ በላዩ ፡ ተቀምጦ ፡ እንጀራም ፡ አዩ ። ኢየሱስም ፡— አሁን ፡ ካጠመዳችሁት ፡ ዓሣ ፡ አምጡ ፡ አላቸው ። ስምዖን ፡ ጴጥሮስም ፡ ወደ ፡ ጀልባ ፤
፲፩፤ ይቱ ፡ ገብቶ ፡ መዶ ፡ አምሳ ፡ ሦስት ፡ ታላላቅ ፡ ዓሦች ፡ ሞልቶ ፡ የነበረውን ፡ መረብ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጐተተ ፤ ይህንም ፡ ያህል ፡ ብዙ ፡ ሲሆን ፡ መረቡ ፡ አልተቀደደም ። ኢየሱስም ፡— ኑ ÷
፲፪፤ ምሳ ፡ ብሉ ፡ አላቸው ። ከደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡— አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? ብሎ ፡ ሊመረምረው ፡ የደፈረ ፡ አልነበረም ፤ ጌታ ፡ መሆኑን ፡ አውቀው ፡ ነበርና ።
፲፫፤ ኢየሱስም ፡ መጣና ፡ እንጀራ ፡ አንሥቶ ፡ ሰጣቸው ÷ እንዲሁም ፡ ዓሣውን ።
፲፬፤ ኢየሱስ ፡ ከሙታን ፡ ከተነሣ ፡ በኋላ ፡ ለደቀ ፡ መዛሙርቱ ፡ ሰገለጥላቸው ፡ ይህ ፡ ሦስተኛው ፡ ጊዜ ፡ ነበረ ።
፲፭፤ ምሳ ፡ ከበሉ ፡ በኋላም ፡ ኢየሱስ ፡ ስምዖን ፡ ጴጥሮስን ፡— የዮና ፡ ልጅ ፡ ስምዖን ፡ ሆይ ÷ ከእነዚህ ፡ ይልቅ ፡ ትወደኛለህን ? አለው ። አዎን ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ እንደወድህ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ። ግልገሎቼን ፡ አሰማራ ፡ አለው ።
፲፮፤ ደግሞ ፡ ሁለተኛ ፡— የዮና ፡ ልጅ ፡ ስምዖን ፡ ሆይ ÷ ትወደኛለህን ? አለው ። አዎን ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ እንድወድህ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ።
፲፯፤ ጠቦቶቼን ፡ ጠብቅ ፡ አለው ። ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡— የዮና ፡ ልጅ ፡ ስምዖን ፡ ሆይ ÷ ትወደኛለህን ? አለው ። ሦስተኛ ፡— ትወደኛለህን ? ስላለው ፡ ጴጥሮስ ፡ አዘነና ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ታውቃለህ ፡ እንደወድህ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ። ኢየሱስም ፡— በጎቼን ፡ አሰማራ ።

፳ ። ፲፱ ፤ ማር ፡ ፲፮ ÷ ፲፱ ፡ ሉቃ ፡ ፳፫ ÷ ፴፫ ፡ ፴፯ ። ፳ ፤ ም ፡ ፲፯ ÷ ፳፱ ፤ ሉቃ ፡ ፳፱ ÷ ፵ ። ፳፩ ፤ ም ፡ ፲፯ ÷ ፲፰ ። ፳፪ ፤ ማቴ ፡ ፲፮ ፡ ፲፱ ፤ ፲፱ ÷ ፲፰ ። ፳፱ ፤ ም ፡ ፲፭ ÷ ፲፯ ። ፳፭ ፤ ም ፡ ፲፱ ÷ ፳፫ ፡ ፴፱ ። ፳፯ ፤ ም ፡ ፭ ÷ ፭ ። ፴፩ ፤ ፭ ፡ ሁሉ ፡ ፭ ÷ ፲፫ ።
፳፩ ። ፩ ፤ ሉቃ ፡ ፭ ÷ ፭ ። ፬ ፤ ም ፡ ፳ ÷ ፲፱ ፤ ሉቃ ፡ ፳፫ ÷ ፲፯ ። ፮ ፤ ሉቃ ፡ ፭ ÷ ፱ ፡ ፯ ። ፲፫ ፤ ም ፡ ፯ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ማቴ ፡ ፲፯ ÷ ፲፯ ፤ ፳፯ ÷ ፴፫ ።

፲፫ እውነት፡እውነት፡እልሃለሁ÷አንተ፡ጕልማሳ፡ ሳለህ፡ወገብህን፡በገዛ፡ራስህ፡ታጥቀህ፡ወደ ምትወደው፡ትሄድ፡ነበር ፤ ነገር፡ግን፡በሸመገልህ፡ጊዜ፡እጆችህን፡ትዘረጋለህ÷ሌላውም፡ ያስታጥቅሃል፡ወደማትወደውም፡ይወስድሃል፡ ፲፰ አለው ። በምን፡ዓይነት፡ሞት፡እግዚአብሔርን፡ያከብር፡ዘንድ፡እንዳለው፡ሲያመለክት፡ ይህን፡አለ ። ይህንም፡ብሎ፡— ተከተለኝ፡ አለው ።

፲፱ ጴጥሮስም፡ዘወር፡ብሎ፡ኢየሱስ፡ይወደው፡ የነበረውን፡ደቀ፡መዝሙር፡ሲከተለው፡አየ ፤ ፳ እርሱም፡ደግሞ፡በእራት፡ጊዜ፡በደረቱ፡ተጠ ግቶ፡— ጌታ፡ሆይ÷አሳልፎ፡የሚሰጥህ፡ማን፡ ፳፩ ነው ? ያለው፡ነበረ ። ጴጥሮስም፡ይህን፡አይቶ፡ ኢየሱስን፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ይህስ ፡ እንዴት ፡ ፳፪ ይሆናል ? አለው ። ኢየሱስም ፡— እስክመጣ፡ ድረስ፡ይኖር፡ዘንድ፡ብወድስ÷ምን፡አግዶህ ? አንተ፡ተከተለኝ፡አለው ። ፳፫ ስለዚህ፡— ያ፡ደቀ መዝሙር፡አይሞትም ፡ የሚለው ፡ ይህ ፡ ነገር፡ ወደ፡ወንድሞች፡ወጣ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ኢየሱስ ፡— እስክመጣ ፡ ድረስ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ብወድስ ፡ ምን ፡ አግዶህ ? አለው ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ፡ አላለውም ።

፳፬ ስለ ፡ እነዚህም ፡ የመሰከረ ፡ ይህንንም ፡ ጽፎ ፡ ያለ ፡ ይህ ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ነው ÷ ምስክሩም ፡ እውነት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቃለን ። ፳፭ ኢየሱስም ፡ ያደረገው ፡ ብዙ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ ደግሞ ፡ አለ ፤ ሁሉ ፡ በእያንዳንዱ ፡ ቢጻፍ ፡ ለተጻፉት ፡ መጻሕፍት ፡ ዓለም ፡ ራሱ ፡ በልበቃቸውም ፡ ይመስለኛል ።

የሐዋርያት ፡ ሥራ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፪ ቴዎፍሎስ ፡ ሆይ ÷ ኢየሱስ ፡ የመረጣቸውን ፡ ሐዋርያትን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ካዘዛቸው ፡ በኋላ ፡ እስከ ፡ ወረገበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ያደረገውና ፡ ያስተምረው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ጀመረው ፡ ፫ ሁሉ ፡ መጀመሪያውን ፡ ነገር ፡ ጻፍሁ ፤ ደግሞ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ እየታያቸው ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ነገር ፡ እየነገራቸው ÷ በብዙ ፡ ማስረጃ ፡ ከሕማማቱ ፡ በኋላ ፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ ለእ ፬ ነርሱ ፡ ራሱን ፡ አሳያቸው ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡ ሳለ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ እንዳይወጡ ፡ አዘዛቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡— ከእኔ ፡ የሰማችሁትን ፡ ፭ አብ ፡ የሰጠውን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ጠብቁ ፤ ዮሐንስ ፡ በውኃ ፡ አጥምቆ ፡ ነበርና ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ትጠመቃላችሁ ፡ አለ ።

፮ እነርሱም ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ወራት ፡ ለእስራኤል ፡ መንግሥትን ፡ ትመ ፯ ልሳለህን ? ብለው ፡ ጠየቁት ። እርሱም ፡— አብ ፡ በገዛ ፡ ሥልጣኑ ፡ ያደረገውን ፡ ወራትንና ፡ ዘመናትን ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ ለእናንተ ፡ አልተ ፰ ሰጣችሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ ኀይልን ፡ ትቀበላላችሁ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ በይሁዳም ፡ ሁሉ ፡ በሰማርያም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርም ፡ ድረስ ፡ ፱ ምስክሮቼ ፡ ትሆናላችሁ ፡ አለ ። ይህንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እነርሱ ፡ እያዩት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ደመናም ፡ ከዓይናቸው ፡ ሰውራ ፡ ተቀበለችው ። ፲ እርሱም ፡ ሲሄድ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ትኵር ፡ ብለው ፡ ሲመለከቱ ፡ ሳሉ ÷ እነሆ ÷ ነጫጭ ፡ ልብስ ፡ የለበሱ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ በአጠገባቸው ፡ ቆሙ ፤ ፲፩ ደግሞም ፡— የገሊላ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እየተመለከታችሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ቆማችኋል ? ይህ ፡ ከእናንተ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ የወጣው ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ሲሄድ ፡ እንዳያችሁት ÷ እንዲሁ ፡ ይመጣል ፡ አሉአቸው ።

፲፪ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ከሚባለው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ÷ እርሱም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የሰንበት ፡ መንገድ ፡ ያህል ፡ የራቀ ፡ ነው ። ፲፫ በገቡም ፡ ጊዜ ፡ ወደሚኖሩበት ፡ ሰገነት ፡ ወጡ ÷ ጴጥሮስና ፡ ዮሐንስም ፡ ያዕቆብም ፡ እንድርያስም ÷ ፊልጶስም ÷ ቶማስም ÷ በርተሎሜዎስም ÷ ማቴዎስም ÷ የእልፍዮስ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብም ÷ ቀናተኛ ፡ የሚባለው ፡ ስምዖንም ÷ የያዕቆብ ፡ ልጅ ፡ ይሁዳም ። ፲፬ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከሴቶችና ፡ ከኢየሱስ ፡ እናት ፡ ከማርያም ፡ ከወንድሞቹም ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ለጸሎት ፡ ይተጉ ፡ ነበር ።

፲፭ በዚህም ፡ ወራት ፡ ጴጥሮስ ፡ መቶ ፡ ሃያ ፡ በሚያህል ፡ በሰዎች ፡ ማኅበር ፡ አብረው ፡ በነበሩ ፡ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ ተነሥቶ ፡ አለ ፡— ወን ፲፮ ድሞች ፡ ሆይ ÷ ኢየሱስን ፡ ለያዙት ፡ መሪ ፡ ስለ ፡ ሆናቸው ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አስቀድሞ ፡ በዳዊት ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ የመጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ይገባ ፡ ነበር ፤ ከእኛ ፡ ፲፯ ጋር ፡ ተቈጥሮ ፡ ነበርና ÷ ለዚህም ፡ አገልግሎት ፡ ዕድሉ ፡ ነበርና ። ፲፰ ይህም ፡ ሰው ፡ በዓመፅ ፡ ዋጋ ፡ ፲፱

፲፭ ። ፩ ፤ ም. ፲፫ ÷ ፳፯ ። ፳፪ ፤ ም. ፲፯ ÷ ፳፯ ፤ ፲፱ ÷ ፴፯ ። ፳፯ ፤ ም. ፳ ÷ ፴ ።

፩ ። ፩ ፤ ሉቃ. ፩ ÷ ፩—፬ ። ፪ ፡ ፫ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፲፱ ፡ ፯ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፴፯—ማር ፡ ፯ ፡ ፱፮ ፤ ዮሐ. ፳ ÷ ፲፱ ፡ ፳፯ ፤ ፳፰ ÷ ፲፱ ። ፬ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፵፱ ፤ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፲፮ ፡ ፳፯ ። ፭ ፤ ም. ፪ ÷ ፬ ፤ ማቴ. ፫ ÷ ፲፩ ። ፮ ፤ ሉቃ. ፲፱ ÷ ፳፬ ፤ ፳፬ ÷ ፳፰ ። ፯ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፴፯ ። ፰ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፵፱ ። ፱ ፤ ማር. ፲፮ ÷ ፲፱ ። ፲፩ ፤ ማር. ፲፬ ÷ ፲፮ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፪—፬ ። ፲፬ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፶፭ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፵ ፡ ፵፩ ፤ ሉቃ. ፭ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፲፯—፲፱ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፫—፯ ።

መሬት ፡ ገዛ ፡ በግንባሩም ፡ ተደፍቶ ፡ ከመካከሉ ፡
፲፰፡ ተሰነጠቀ ፡ አንጀቱም ፡ ሁሉ ፡ ተዘረገፈ ። በኢ
የሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ታወቀ ። ስለዚ
ህም ፡ ያ ፡ መሬት ፡ በቋንቋቸው ፡ አኬልዳማ ፡
ተብሎ ፡ ተጠራ ÷ እርሱም ፡ የደም ፡ መሬት ፡
፲፱፡ ማለት ፡ ነው ። በመዝሙር ፡ መጽሐፍ ፡— መኖ
ሪያው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሁን ፡ የሚኖርበትም ፡
አይኑር ። ደግሞም ፡— ሹመቱን ፡ ሌላ ፡ ይውሰ
፳፡፳፩፡ ዳት ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ። ስለዚህ ፡ ከዮሐ
ንስ ፡ ጥምቀት ፡ ጀምሮ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ እስካረ
ገበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ በእኛ ፡ መካ
ከል ፡ በገባበትና ፡ በወጣበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ከነበሩት ፡ ሰዎች ÷ ከእ
ነዚህ ፡ አንዱ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ የትንሣኤው ፡ ምስ
፳፪፡ ክር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ። ኢዮስጦስም ፡
የሚሉትን ፡ በርስያን ፡ የተባለውን ፡ ዮሴፍንና ፡
፳፫፡፳፬፡ ማትያስን ፡ ሁለቱን ፡ አቆሙ ። ሲጸልዩም ፡—
የሁሉን ፡ ልብ ፡ የምታውቅ ፡ አንተ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷
ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ራሱ ፡ ስፍራ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡
በተዋት ፡ በዚህች ፡ አገልግሎትና ፡ ሐዋርያነት ፡
ስፍራን ፡ እንዲቀበል ፡ የመረጥኸውን ፡ ከእነ
፳፭፡ ዚህ ፡ ከሁለቱ ፡ አንዱን ፡ ሹመው ፡ አሉ ። ዕጣም ፡
ተጣጣሉላቸው ÷ ዕጣውም ፡ ለማትያስ ፡ ወደ
ቀና ፡ ከአሥራ ፡ አንዱ ፡ ሐዋርያት ፡ ጋር ፡ ተቈ
ጠረ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ በዓለ ፡ ኀምሳም ፡ የተባለው ፡ ቀን ፡ በደረሰ ፡
ጊዜ ÷ ሁሉም ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ አብረው ፡
፪፡ ሳሉ ÷ ድንገት ፡ እንደሚነዋ ፡ ዓውሎ ፡ ነፋስ ፡
ከሰማይ ፡ ድምፅ ፡ መጣ ÷ ተቀምጠው ፡ የነበሩ
፫፡ በትንም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ሞላው ። እንደ ፡ እሳ
ትም ፡ የተከፋፈሉ ፡ ልሳኖች ፡ ታዩአቸው ። በያ
፬፡ ንዳንዳቸውም ፡ ላይ ፡ ተቀመጡባቸው ። በሁ
ሉም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሞላባቸው ÷ መንፈ
ስም ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ በሌላ ፡
ልሳኖች ፡ ይናገሩ ፡ ጀመር ።
፭፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ካሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በጸ
ሎት ፡ የተገ ፡ አይሁድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይኖሩ ፡
፮፡ ነበር ። ይህም ፡ ድምፅ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ ተሰበሰቡ ÷ እያንዳንዱም ፡ በገዛ ፡ ቋን
ቋው ፡ ሲናገሩ ፡ ይሰማ ፡ ስለ ፡ ነበር ፡ የሚሉትን ፡
፯፡ አጡ ። ተገረመውም ፡ ተደንቀውም ፡ እንዲህ ፡
አሉ ፡— እነሆ ÷ እነዚህ ፡ የሚናገሩት ፡ ሁሉ ፡
፰፡ የገሊላ ፡ ሰዎች ፡ አይደሉምን ? እኛም ፡ እያን
ዳንዳችን ፡ የተወለድንበትን ፡ የገዛ ፡ ቋንቋችንን ፡
፱፡ እንዴት ፡ እንሰማለን ? የጳርቴና ፡ የሜድ ፡ የኢ
ላሜጤም ፡ ሰዎች ÷ በሁለት ፡ ወንዝም ፡ መካ
ከል ፡ በይሁዳም ፡ በቀጶዶቅያም ፡ በጳንጦስም ፡
፲፡ በእስያም ÷ በፍርግያም ፡ በጵንፍልያም ፡ በግብ
ፅም ፡ በቀሬናም ፡ በኩል ፡ ባሉት ፡ በሊቢያ ፡ ወረ
ዳዎች ፡ የምንኖር ÷ በሮሜም ፡ የምንቀመጥ ÷
፲፩፡ አይሁድም ፡ ወደ ፡ ይሁዲነትም ፡ የገባን ÷ የቀር
ጤስና ፡ የአረብ ፡ ሰዎች ÷ የእግዚአብሔርን ፡
ታላቅ ፡ ሥራ ፡ በልሳኖቻችን ፡ ሲናገሩ ፡ እንሰማ
ቸዋለን ። ሁሉም ፡ ተገረሙና ፡ አመንትተው ፡
፲፪፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— እንኧ ፡ ይህ ፡ ምን ፡ ይሆን ?
አሉ ። ሌሎች ፡ ግን ፡ እያፌዙባቸው ፡— ጉሽ ፡
፲፫፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠግበዋል ፡ አሉ ።

ነገር ፡ ግን ፡ ጴጥሮስ ፡ ከአሥራ ፡ አንዱ ፡ ጋር ፡
፲፬፡ ቆመ ÷ ድምፁንም ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ እንዲህ ፡
ሲል ፡ ተናገራቸው ፡— አይሁድ ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁላችሁ ÷ ይህ ፡ በእናንተ ፡
ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይሁን ÷ ቃሎቼንም ፡ አድ
፲፭፡ ምጡ ። ለእናንተ ፡ እንደ ፡ መሰላችሁ ፡ እነዚህ ፡
የሰከሩ ፡ አይደሉም ÷ ከቀኑ ፡ ሦስተኛ ፡ ሰዓት ፡
፲፮፡ ነውና ። ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ በነቢዩ ፡ በኢዩኤል ፡
የተባለው ፡ ነው ፡—

፲፯፡ እግዚአብሔር ፡ ይላል ፡— በመጨረሻው ፡
ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ። ሥጋ ፡ በለበሰ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከመንፈሴ ፡ አፈሳለሁ ። ወን
ዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁም ፡ ትንቢት ፡
ይናገራሉ ÷ ጎበዞቻችሁም ፡ ራእይ ፡ ያያሉ ÷
ሽማግሌዎቻችሁም ፡ ሕልም ፡ ያልማሉ ።
፲፰፡ ደግሞም ፡ በዚያች ፡ ወራት ፡ በወንዶችና ፡
በሴቶች ፡ ባሪያዎቼ ፡ ላይ ፡ ከመንፈሴ ፡ አፈ
፲፱፡ ሳለሁ ፡ ትንቢትም ፡ ይናገራሉ ። ድንቆ
ችን ፡ በላይ ፡ በሰማይ ÷ ምልክቶችንም ፡
በታች ፡ በምድር ፡ አሰጣለሁ ። ደምም ፡ እሳ
ትም ፡ የጢስ ፡ ጭጋግም ፡ ይሆናል ። ታላቅ ፡
፳፡ የሆነ ፡ የተሰማም ፡ የጌታ ፡ ቀን ፡ ሳይመጣ ፡
፳፩፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ጨረቃም ፡ ወደ ፡
ደም ፡ ይለወጣሉ ። የጌታን ፡ ስም ፡ የሚ
ጠራም ፡ ሁሉ ፡ ይድናል ።

፳፪፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። ራሳችሁ ፡ እንደምታውቁ ÷ የናዝሬቱ ፡
ኢየሱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከላችሁ ፡ በእ
ርሱ ፡ በኩል ፡ ባደረገው ፡ ተአምራትና ፡ በድን
ቆች ፡ በምልክቶችም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
፳፫፡ ለእናንተ ፡ የተገለጠ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እርሱንም ፡
በእግዚአብሔር ፡ በተወሰነው ፡ አሳቡና ፡ በቀደ
መው ፡ እውቀቱ ፡ ተሰጥቶ ፡ በዓመፀኞች ፡ እጅ ፡
ሰቅላችሁ ፡ ገደላችሁት ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
፳፬፡ የሞትን ፡ ጣር ፡ አጥፍቶ ፡ አስነሣው ÷ ሞት ፡
ይይዘው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለምና ። ዳዊት ፡ ስለ ፡
፳፭፡ እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡—

ጌታን ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ አየሁት ÷ እንዳ
ልታወክ ፡ በቀኜ ፡ ነውና ። ስለዚህ ፡ ልቤን ፡
፳፮፡ ደስ ፡ አለው ÷ ልሳኔም ፡ ሐሤት ፡ አደረገ ÷
ደግሞም ፡ ሥጋዬ ፡ በተስፋ ፡ ያድራል ፤
፳፯፡ ነፍሴን ፡ በሲኦል ፡ አትተዋትምና ÷ ቅዱስ
ህንም ፡ መበስበስን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ አትሰ

፩። ፳ ፤ መዝ. ፵፰ ÷ ፵፰ ፤ ያሬ ÷ ፳ ። ፳፩ ፤ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፳፮ ። ፳፪ ፤ ፩ ዜና ፳፱ ÷ ፱ ። ፳፮ ፤ ምሳ. ፲፮ ÷ ፴፫ ።
፪። ፩ ፤ ዘሌዋ. ፳፫ ÷ ፲፭ ፤ ፲፮ ። ፫ ፤ ማቴ ፫ ÷ ፲፩ ። ፲፯—፳፩ ፤ ኢዩ. ፪ ÷ ፳፰—፴፪ ። ፳፪ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፪ ። ፳፫ ፤ ሶቃ.
፳፪ ÷ ፳፪ ። ፳፭—፳፰ ፤ መዝ. ፲፭ ÷ ፰—፲፩ ።

፳፭፤ ጠውም ። የሕይወትን ፡ መንገድ ፡ አስታ
ወቅኸኝ ፤ ከፊትህ ፡ ጋር ፡ ደስታን ፡ ትሞ
ላብኛለህ ።

፳፱፤ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ አባቶች ፡ አለቃ ፡
ስለ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ሞተም ፡ እንደ ፡ ተቀበረም ፡
ለእናንተ ፡ በግልጥ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ፍቀዱልኝ ፤
መቃብሩም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

፴፤ ነቢይ ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷ ከወገቡም ፡ ፍሬ ፡ በዙፋኑ ፡
ያስቀምጥ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሐላ ፡

፴፩፤ እንደ ፡ ማለለት ፡ ስለ ፡ አወቀ ÷ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡
ትንሣኤ ፡ አስቀድሞ ፡ አይቶ ÷ ነፍሱ ፡ በሲኦል ፡
እንዳልቀረች ፡ ሥጋውም ፡ መበስበስን ፡ እንዳ

፴፪፤ ላየ ፡ ተናገረ ። ይህን ፡ ኢየሱስን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አስነሣው ፡ ለዚህም ፡ ነገር ፡ እኛ ፡ ሁላ

፴፫፤ ችን ፡ ምስክሮች ፡ ነን ፤ ስለዚህ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎና ፡ የመንፈስ ፡ ቅዱ
ስን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ከአብ ፡ ተቀብሎ ፡ ይህን ፡
እናንተ ፡ አሁን ፡ የምታዩትንና ፡ የምትሰሙትን ፡

፴፬፣፴፭፤ አፈሰሰው ። ዳዊት ፡ ወደ ፡ ሰማያት ፡ አልወጣ
ምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡—

ጌታ ፡ ጌታዬን ፡— ጠላቶችህን ፡ የእግርህ ፡
መረገጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በቀኜ ፡
ተቀመጥ ፡ አለው ፡

፴፮፤ አለ ። እንግዲህ ፡ ይህን ፡ እናንተ ፡ የሰቀላችሁ
ትን ፡ ኢየሱስን ፡ እግዚአብሔር ፡ ጌታም ፡ ክር
ስቶስም ፡ እንዳደረገው ፡ የእስራኤል ፡ ወገን ፡
ሁሉ ፡ በእርግጥ ፡ ይወቅ ።

፴፯፤ ይህንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልባቸው ፡ ተነካ ÷
ጴጥሮስንና ፡ ሌሎችንም ፡ ሐዋርያት ፡— ወንድ
ሞች ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ እናድርግ ? አሉአቸው ።

፴፰፤ ጴጥሮስም ፡— ንስሐ ፡ ግቡ ÷ ኃጢአታችሁም ፡
ይሰረይ ፡ ዘንድ ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ በኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ ስም ፡ ተጠመቁ ፤ የመንፈስ ፡ ቅዱስ

፴፱፤ ንም ፡ ስጦታ ፡ ትቀበላላችሁ ። የተስፋው ፡ ቃል ፡
ለእናንተና ፡ ለልጆቻችሁ ፡ ጌታ ፡ አምላካችንም ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚጠራቸው ፡ በሩቅ ፡ ላሉ ፡ ሁሉ ፡

፵፤ ነውና ፡ አላቸው ። በብዙ ፡ ሌላ ፡ ቃልም ፡ መሰ
ከረና ፡— ከዚህ ፡ ጠማማ ፡ ትውልድ ፡ ዳኑ ፡ ብሎ ፡

፵፩፤ መከራቸው ። ቃሉንም ፡ የተቀበሉ ፡ ተጠመቁ ÷
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ የሚያህል ፡ ነፍስ ፡

፵፪፤ ተጨመሩ ፤ በሐዋርያትም ፡ ትምህርትና ፡ በኅ
ብረት ፡ እንጀራውንም ፡ በመቍረስ ፡ በየጸሎ
ቱም ፡ ይተጉ ፡ ነበር ።

፵፫፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ፍርሃት ፡ ሆነ ፤
በሐዋርያትም ፡ እጅ ፡ ብዙ ፡ ድንቅና ፡ ምልክት ፡

፵፬፤ ተደረገ ። ያመኑትም ፡ ሁሉ ፡ አብረው ፡ ነበሩ ፤

፵፭፤ ያላቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ አደረጉ ። መሬ
ታቸውንና ፡ ጥሪታቸውንም ፡ እየሸጡ ÷ ማን
ኛውም ፡ እንደሚፈልግ ፡ ለሁሉ ፡ ያካፍሉት ፡

፵፮፤ ነበር ። በየቀኑም ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ በመ
ቅደስ ፡ እየተጉ ፡ በቤታቸውም ፡ እንጀራ ፡ እየ
ቈረሱ ÷ በደስታና ፡ በጥሩ ፡ ልብ ፡ ምግባቸውን ፡
ይመገቡ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርንም ፡ እያመሰ ፵፯፤
ገኑ ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ ነበራቸው ።
ጌታም ፡ የሚድኑትን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ ይጨምር ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ጴጥሮስና ፡ ዮሐንስም ፡ በጸሎት ፡ ጊዜ ፡ በዘ ፩፤
ጠኝ ፡ ሰዓት ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ይወጡ ፡ ነበር ።
ወደ ፡ መቅደስም ፡ ከሚገቡት ፡ ምጽዋት ፡ ይለ ፪፤
ምን ፡ ዘንድ ÷ ሰዎች ፡ ተሸክመው ፡ መልካም ፡
በሚሉአት ፡ በመቅደስ ፡ ደጅ ፡ በየቀኑ ፡ ያስቀም
ጡት ፡ የነበሩ ፡ ከእናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ አንካሳ ፡
የሆነ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ ጴጥሮስና ፡ ፫፤
ዮሐንስ ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ሊገቡ ፡ እንዳላቸው ፡
በየ ፡ ጊዜ ÷ ምጽዋትን ፡ ለመናቸው ። ጴጥ ፬፤
ሮስም ፡ ከዮሐንስ ፡ ጋር ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ተመልከቶ ፡— ወደ ፡ እኛ ፡ ተመልከት ፡
አለው ። እርሱም ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ከእነርሱ ፡ ፭፤
እንዲቀበል ፡ ሲጠብቅ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተመለ
ከተ ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡— ብርና ፡ ወርቅ ፡ የለኝም ፤ ፮፤
ይህን ፡ ያለኝን ፡ ግን ፡ እሰጥሃለሁ ፤ በናዝሬቱ ፡
በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ ተነሥና ፡ ተመ
ላለስ ፡ አለው ። በቀኝ ፡ እጁም ፡ ይዞ ፡ አስነ ፯፤
ሣው ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ እግሩና ፡ ቍርጭም
ጭምቱ ፡ ጸና ÷ ወደ ፡ ላይ ፡ ዘሎም ፡ ቆመ ÷ ፰፤
ይመላለስም ፡ ጀመር ፤ እየተመላለሰም ፡ እየዘለ
ለም ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እያመሰገነ ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገባ ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፱፤
እግዚአብሔርን ፡ እያመሰገነ ፡ ሲመላለስ ፡ አዩት ፤
መልካምም ፡ በሚሉአት ፡ በመቅደስ ፡ ደጅ ፡ ስለ ፲፤
ምጽዋት ፡ ተቀምጦ ፡ የነበረው ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አወቁት ፤ በእርሱም ፡ ከሆነው ፡ የተነሣ ፡
መደነቅና ፡ መገረም ፡ ሞላባቸው ።

እርሱም ፡ ጴጥሮስንና ፡ ዮሐንስን ፡ ይዞ ፡ ሳለ ÷ ፲፩፤
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እየተደነቁ ፡ የሰሎሞን ፡ ደጅ ፡
መመላለሻ ፡ በሚባለው ፡ አብረው ፡ ወደ ፡ እነ
ርሱ ፡ ሮጡ ። ጴጥሮስም ፡ አይቶ ፡ ለሕዝቡ ፡ ፲፪፤
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መለሰ ፡— የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡
ሆይ ÷ በዚህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትደነቃላችሁ ? ወይስ ፡
በገዛ ፡ ኃይላችን ፡ ወይስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመ
ፍራታችን ፡ ይህ ፡ ይመላለስ ፡ ዘንድ ፡ እንዳደረ
ግነው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትኵር ፡ ብላችሁ ፡ ታዩና
ላችሁ ? የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡ የያዕቆብም ፡ ፲፫፤
አምላክ ÷ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ÷ እናንተ ፡ አሳ
ልፋችሁ ፡ የሰጣችሁትንና ፡ ሊፈታው ፡ ቄርጠ ፡
ሳለ ፡ በጲላጦስ ፡ ፊት ፡ የካዳችሁትን ፡ ብላቴና
ውን ፡ ኢየሱስን ፡ አከበረው ። እናንተ ፡ ግን ፡ ፲፬፤
ቅዱሱን ፡ ጻድቁንም ፡ ክዳችሁ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳዩን ፡

፪። ፳፱ ፤ ፳ ነገሥ. ፪ ÷ ፲ ፤ ነህ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፴ ፤ መዝ. ፻፴፩ ÷ ፻፳ ። ፴፪ ፡ ፴፭ ፤ መዝ. ፻፱ ÷ ፭ ። ፴፰ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፲፱ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፵፯ ፤ ዮሐ. ፯ ÷ ፴፱ ። ፵ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፯ ። ፵፪ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፲፱ ። ፵፬ ፤ ም. ፩÷፴፪ ። ፵፯ ፤ ቀሌ. ፵፪ ።
፫። ፭ ፤ ኢሳ. ፴፭ ÷ ፮ ። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፲ ÷ ፳፫ ። ፲፫—፲፭ ፤ ም. ፪፡፳፪—፳፮ ። ፲፫ ፤ ዘፀአ. ፫ ÷ ፮ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፲፱ ፤ ፲፯ ። ፲፱ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፲፯ ፡ ፲፱ ።

፲፫ ሰው ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ለመናችሁ ÷ የሕይ
ወትንም ፡ ራስ ፡ ገደላችሁት ፤ እርሱን ፡ ግን ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሙታን ፡ አስነሣው ÷ ለዚህም ፡
፲፬ ነገር ፡ እኛ ፡ ምስክሮች ፡ ነን ። በስሙም ፡ በማ
መን ፡ ይህን ፡ የምታዩትንና ፡ የምታውቁትን ፡
የእርሱ ፡ ስም ፡ አጸናው ÷ በእርሱም ፡ በኩል ፡
የሆነው ፡ እምነት ፡ በሁላችሁ ፡ ፊት ፡ ይህን ፡
ፍጹም ፡ ጤና ፡ ሰጠው ።
፲፮ አሁንም ÷ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ እንደ ፡
አለቆቻችሁ ፡ ደግሞ ፡ በለማወቅ ፡ እንዳደረጋ
፲፯ ችሁት ፡ አውቄአለሁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
ክርስቶስ ፡ መከራ ፡ እንዲቀበል ፡ አስቀድሞ ፡ በነ
ቢያት ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ የተናገረውን ፡ እንዲሁ ፡ ፈጸ
፲፰፡፳ መው ። እንግዲህ ፡ ከጌታ ፡ ፊት ፡ የመጽናናት ፡
ዘመን ፡ እንድትመጣላችሁ ፡ አስቀድሞም ፡ ለእ
ናንተ ፡ የመረጠውን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ እን
ዲልክላችሁ ÷ ኃጢአታችሁ ፡ ይደመሰስ ፡ ዘንድ ፡
፳፩ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ ተመለሱም ። እግዚአብሔር ፡
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ በቅዱሳን ፡ ነቢያቱ ፡ አፍ ፡ የተ
ናገረው ÷ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እስከሚታደስበት ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ ሰማይ ፡ ይቀበለው ፡ ዘንድ ፡ ይገባልና ።
፳፪ ሙሴም ፡ ለአባቶች ፡— ጌታ ፡ አምላክ ፡ እኔን ፡
እንዳስነሣኝ ፡ ነቢይን ፡ ከወንድሞቻችሁ ፡ ያስነ
ሣላችኋል ፤ በሚነግራችሁ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡
፳፫ ስሙት ። ያንም ፡ ነቢይ ፡ የማትሰማው ፡ ነፍስ ፡
ሁሉ ፡ ከሕዝብ ፡ ተለይታ ፡ ትጠፋለች ፡ አለ ።
፳፬ ሁለተኛም ፡ ከሳሙኤል ፡ ጀምሮ ፡ ከእርሱም ፡
በኋላ ፡ የተናገሩት ፡ ነቢያት ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ስለ
፳፭ ዚህ ፡ ወራት ፡ ተናገሩ ። እናንተ ፡ የነቢያት ፡
ልጆችና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡— በዘ
ርህ ፡ የምድር ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ይባረካሉ ፡ ብሎ ÷
ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ ያደረገው ፡ የኪዳን ፡ ልጆች ፡
፳፮ ናችሁ ። ለእናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ እግዚአብሔር ፡
ብላቴናውን ፡ አስነሥቶ ÷ እያንዳንዳችሁን ፡ ከክ
ፋታችሁ ፡ እየመለሰ ፡ ይባርካችሁ ፡ ዘንድ ÷ ሰደ
ደው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ለሕዝቡም ፡ ሲናገሩ ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡
፪ የመቅደስ ፡ አዛዥ ፡ ሰዱቃውያንም ÷ ሕዝቡን ፡
ስለ ፡ አስተማሩና ፡ በኢየሱስ ፡ የሙታንን ፡ ትን
ሣኤ ፡ ስለ ፡ ሰበኩ ፡ ተቸግረው ÷ ወደ ፡ እነርሱ ፡
፫ ቀረቡ ÷ እጃቸውንም ፡ ጫነውባቸው ፡ አሁን ፡
መሸ ፡ ነበርና ፡ እስከ ፡ ማግሥቱ ፡ ድረስ ፡ በወ
፬ ኅኒ ፡ አኖሩአቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ ከሰ
ሙት ፡ ብዙዎች ፡ አመኑ ÷ የወንዶችም ፡ ቍጥር ፡
አምስት ፡ ሺህ ፡ ያህል ፡ ሆነ ።
፭፡፮ በነገውም ፡ አለቆቻቸውና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጻፎ
ችም ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ሐናም ፡ ቀያፋም ፡ ዮሐን
ስም ፡ እስክንድሮስም ፡ የሊቀ ፡ ካህናቱም ፡ ዘመ
ዶች ፡ የነበሩት ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተሰበ
ሰቡ ፤ እነርሱንም ፡ በመካከል ፡ አቁመው ፡— ፯፡
በምን ፡ ኃይል ፡ ወይስ ፡ በማን ፡ ስም ፡ እናንተ ፡
ይህን ፡ አደረጋችሁ ? ብለው ፡ ጠየቁአቸው ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጴጥሮስ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ተሞ ፰፡
ልቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— እናንተ ፡ የሕዝብ ፡
አለቆችና ፡ ሽማግሌዎች ÷ እኛ ፡ ዛሬ ፡ ለድውዩ ፡ ፱፡
ሰው ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ መልካም ፡ ሥራ ፡ ይህ ፡
በምን ፡ እንደ ፡ ዳነ ፡ ብንመረመር ÷ እናንተ ፡ በሰ ፲፡
ቀላችሁት ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከሙታን ፡ በሰነ
ሣው ፡ በናዝሬቱ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡
ይህ ፡ ደኅና ፡ ሆኖ ፡ በፊታችሁ ፡ እንደ ፡ ቆመ ÷
ለእናንተ ፡ ለሁላችሁ ፡ ለእስራኤልም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ የታወቀ ፡ ይሁን ። እናንተ ፡ ግንበኞች ፡ ፲፩፡
የናቃችሁት ÷ የማዕዘን ፡ ራስ ፡ የሆነው ፡ ይህ ፡
ድንጋይ ፡ ነው ። መዳንም ፡ በሌላ ፡ በማንም ፡ ፲፪፡
የለም ፤ እንድንበት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባን ፡ ለሰዎች ፡
የተሰጠ ፡ ስም ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ሌላ ፡ የለምና ።
ጴጥሮስና ፡ ዮሐንስም ፡ በግልጥ ፡ እንደ ፡ ተና ፲፫፡
ገሩ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ መጽሐፍን ፡ የማያውቁና ፡ ያል
ተማሩ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አስተውለው ፡
አደነቁ ÷ ከኢየሱስም ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አወ
ቁአቸው ፤ የተፈወሰውንም ፡ ሰው ፡ ከእነርሱ ፡ ፲፬፡
ጋር ፡ ቆሞ ፡ ሲያዩ ፡ የሚመልሱትን ፡ አጡ ።
ከሸንጎም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘ ፲፭፡
ዘው ፡— በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ እንሥራ ? የታ ፲፮፡
ወቀ ፡ ምልክት ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተደ
ረገ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ተገልጦአ
ልና ÷ እንሽሸገውም ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፤ ነገር ፡ ፲፯፡
ግን ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይስፋፋ ÷
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ለማንም ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡
ስም ፡ እንዳይናገሩ ፡ እየዛትን ፡ እንዘዛቸው ፡
ብለው ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተማከሩ ። ጠርተ ፲፰፡
ውም ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡ ፈጽመው ፡ እንዳይና
ገሩና ፡ እንዳያስተምሩ ፡ አዘዙአቸው ። ጴጥሮ ፲፱፡
ስና ፡ ዮሐንስ ፡ ግን ፡ መልሰው ፡— እግዚአብሔ
ርን ፡ ከመስማት ፡ ይልቅ ፡ እናንተን ፡ እንሰማ ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የሚገባ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ቍረጡ ፤ እኛስ ፡ ያየነውንና ፡ የሰማነውን ፡ ፳፡
ከመናገር ፡ ዝም ፡ ማለት ፡ አንችልም ፡ አሉአ
ቸው ። እነርሱም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እንደሚቀጡ ፡ ፳፩፡
ምክንያት ፡ ስላላገኙባቸው ÷ እንደ ፡ ገና ፡ ዝተው ፡
ከሕዝቡ ፡ የተነሣ ፡ ፈቱአቸው ፤ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ስለ ፡ ሆነው ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያከብሩ ፡
ነበርና ። ይህ ፡ የመፈወስ ፡ ምልክት ፡ የተደረገ ፳፪፡
ለት ፡ ሰው ፡ ከአርባ ፡ ዓመት ፡ ይበልጠው ፡ ነበርና ።
ተፈትተውም ፡ ወደ ፡ ወገኖቻቸው ፡ መጡና ፡ ፳፫፡
የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ያሉአቸውን ፡

፫። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፱ ፤ ፲፯ ÷ ፪ ። ፲፯ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፳፪ ። ፲፯ ፤ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፴፬ ። ፲፰ ፤ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፳፭—፳፯ ። ፲፱ ፤ ም. ፪ ÷ ፶፭ ፤ ሕዝ. ፴፬ ÷ ፳፫—፳፯ ። ፳፪ ፡ ፳፫ ፤ ዘዳግ. ፲፰ ÷ ፲፭ ፤ ፲፯ ፤ ፲፱ ። ፳፭ ፤ ዘፍጥ. ፳፪ ÷ ፲፰ ።

፬። ፭ ፡ ፪ ፤ ማቴ. ፳፪ ÷ ፳፫ ። ፫ ፤ ሉቃ. ፳፭ ÷ ፲፪ ። ፭ ፤ ዮሐ. ፲፰ ÷ ፲፫ ። ፮ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፳፫ ። ፯ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፳ ። ፲ ፤ ም. ፫ ÷ ፮ ። ፲፭ ፤ መዝ. ፻፲፯ ÷ ፳፪ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፵፪ ። ፲፪ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፳፭ ። ፲፫ ፤ ማር. ፫ ÷ ፲፬ ። ፲፬ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፵፭ ።

፳፬፤ ሁሉ ፡ ነገሩአቸው ። እነርሱም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ፡ እንዲህም ፡ አሉ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ሰማዩንና ፡ ምድሩን ፡ ባሕሩንም ፡ በእነርሱም ፡ የሚኖረውን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠርህ ፥ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ በብላቴናህ ፡ በአባታችን ፡ በዳዊት ፡ አፍ ፡— አሕዛብ ፡ ለምን ፡ አጕረመረሙ ? ሕዝቡስ ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ፳፭፤ አሰቡ ? የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ተነሡ ፡ አለቆችም ፡ በጌታና ፡ በተቀባው ፡ ላይ ፡ አብረው ፡ ተሰማሙ ፡ ብለህ ፡ የተናገርህ ፡ አምላክ ፡ ነህ ። ፳፮፤፳፯፤ በቀባኸው ፡ በቅዱሱ ፡ ብላቴናህ ፡ በኢየሱስ ፡ ላይ ፡ ሄሮድስና ፡ ጴንጤናዊው ፡ ጲላጦስ ፡ ከአሕዛብና ፡ ከእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፥ እጅህና ፡ አሳብህ ፡ እንዲሆን ፡ አስቀድመው ፡ የወሰኑትን ፡ ሁሉ ፡ ሊፈጽሙ ፥ በዚች ፡ ከተማ ፡ በእውነት ፡ ፳፰፤፳፱፤ ተሰበሰቡ ። አሁንም ፥ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ዛቻቸው ፡ ተመልከት ፤ ለመፈወስም ፡ እጅህን ፡ ስትዘረጋ ፡ በቅዱስ ፡ ብላቴናህም ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡ ምልክትና ፡ ድንቅ ፡ ሲደረግ ፥ ባሪያዎችህ ፡ በፍጹም ፡ ግልጥነት ፡ ቃልህን ፡ እንዲናገሩ ፡ ስጣ ፴፩፤ ቸው ። ከጸለዩም ፡ በኋላ ፡ ተሰብስበው ፡ የነበሩበት ፡ ስፍራ ፡ ተናወጠ ፥ በሁሉም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሞላባቸው ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ በግልጥ ፡ ተናገሩ ።

፴፪፤ ያመኑትም ፡ ሕዝብ ፡ አንድ ፡ ልብ ፡ አንዲትም ፡ ነፍስ ፡ ነበሩአቸው ፥ ገንዘባቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡ ካለው ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ስንኳ ፡ የራሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማንም ፡ አልተናገረም ።

፴፫፤ ሐዋርያትም ፡ የጌታን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ትንሣኤ ፡ በታላቅ ፡ ኃይል ፡ ይመሰክሩ ፡ ነበር ፤ በሁሉም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ጸጋ ፡ ነበረባቸው ። ፴፬፤ በመካከላቸው ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ችግረኛ ፡ አልነበረምና ፤ መሬት ፡ ወይም ፡ ቤት ፡ ያላቸው ፡ ሁሉ ፡ እየሸጡ ፡ የተሸጠውን ፡ ዋጋ ፡ ያመጡ ፡ ፴፭፤ ነበርና ፥ በሐዋርያትም ፡ እግር ፡ አጠገብ ፡ ያኖሩ ፡ ነበር ፤ ማናቸውም ፡ እንደሚፈልግ ፡ መጠን ፡ ፴፮፤ ለእያንዳንዱ ፡ ያካፍሉት ፡ ነበር ። ትውልዱም ፡ የቆጵሮስ ፡ ሰው ፡ የነበረ ፡ አንድ ፡ ሌዋዊ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚሉት ፡ ነበረ ፥ እርሱም ፡ በሐዋርያት ፡ በርናባስ ፡ ተባለ ፡ ትርጓሜውም ፡ የመጽናናት ፡ ልጅ ፡ ፴፯፤ ነው ፤ እርሻም ፡ ነበረውና ፡ ሸጠ ፡ ገንዘቡን ፡ አምጥቶ ፡ ከሐዋርያት ፡ እግር ፡ አጠገብ ፡ አኖረው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ ሐናንያም ፡ የተባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሰጲራ ፡ ፪፤ ከተባለች ፡ ከሚስቱ ፡ ጋር ፡ መሬት ፡ ሸጠ ፥ ሚስቱም ፡ ደግሞ ፡ ስታውቅ ፡ ከሸያጩ ፡ አስቀረና ፡ እኩሌታውን ፡ አምጥቶ ፡ በሐዋርያት ፡ እግር ፡ ፫፤ አጠገብ ፡ አኖረው ። ጴጥሮስም ፡— ሐናንያ ፡ ሆይ ፥ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ታታልልና ፡ ከመሬቱ ፡ ሽያጭ ፡ ታስቀር ፡ ዘንድ ፡ ሰይጣን ፡ በልብህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ሞላ ? ሳትሸጠው ፡ የአንተ ፡ አልነ ፬፤ በረምን ? ከሸጥኸውስ ፡ በኋላ ፡ በሥልጣንህ ፡ አልነበረምን ? ይህን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ በልብህ ፡ አሰብህ ? እግዚአብሔርን ፡ እንጂ ፡ ሰውን ፡ አልዋሸህም ፡ አለው ። ሐናንያም ፡ ይህን ፡ ፭፤ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ ወደቀ ፡ ሞተም ፤ በሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ፍርሃት ፡ ሆነ ። ፮፤ ጕበዞችም ፡ ተነሥተው ፡ ከፈኑት ፡ አውጥተውም ፡ ቀበሩት ።

፯፤ ከሦስት ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡ በኋላም ፡ ሚስቱ ፡ የሆነውን ፡ ሳታውቅ ፡ ገባች ። ጴጥሮስም ፡ ፰፤ መልሶ ፡— እስቲ ፡ ንገሪኝ ፥ መሬታችሁን ፡ ይህን ፡ ለሚያህል ፡ ሽጣችሁትን ? አላት ። እርስዋም ፡— አዎን ፥ ይህን ፡ ለሚያህል ፡ ነው ፡ አለች ። ፱፤ ጴጥሮስም ፡— የጌታን ፡ መንፈስ ፡ ትፈታትኑ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተስማማችሁ ? እነሆ ፥ ባልሽን ፡ የቀበሩት ፡ ሰዎች ፡ እግር ፡ በደጅ ፡ ነው ፡ አንቺንም ፡ ያወጡሻል ፡ አላት ። ፲፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ በእግሩ ፡ አጠገብ ፡ ወደቀች ፡ ሞተችም ፤ ጕበዞችም ፡ ሲገቡ ፡ ሞታ ፡ አገኙአት ፡ አውጥተውም ፡ በባልዋ ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩአት ። ፲፩፤ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሁሉና ፡ ይህንም ፡ በሰሙ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ፍርሃት ፡ ሆነ ።

፲፪፤ በሐዋርያትም ፡ እጅ ፡ ብዙ ፡ ምልክትና ፡ ድንቅ ፡ በሕዝብ ፡ መካከል ፡ ይደረግ ፡ ነበር ፤ ሁሉም ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ በሰሎሞን ፡ ደጅ ፡ መመላለሻ ፡ ነበሩ ። ፲፫፤ ከሌሎችም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሊተባበራቸው ፡ የሚደፍር ፡ አልነበረም ፥ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ያከብሩአቸው ፡ ነበር ። ፲፬፤ የሚያምኑትም ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ለጌታ ፡ ይጨመሩለት ፡ ነበር ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶችም ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ። ፲፭፤ ስለዚህም ፡ ጴጥሮስ ፡ ሲያልፍ ፡ ጥላውም ፡ ቢሆን ፡ ከእነርሱ ፡ አንዱን ፡ ይጋርድ ፡ ዘንድ ፡ ድውያንን ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ አውጥተው ፡ በአልጋና ፡ በወሰካ ፡ ያኖሩአቸው ፡ ነበር ። ፲፮፤ ደግሞም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ ካለችው ፡ ከተማ ፡ ድውያንንና ፡ በርኩሳን ፡ መናፍስት ፡ የተሣቀዩትን ፡ እያመጡ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ይሰበሰቡ ፡ ነበር ፤ ሁሉም ፡ ይፈወሱ ፡ ነበር ።

፲፯፤ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ግን ፡ የሰዱቃውያን ፡ ወገን ፡ ሆነውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሁሉ ፡ ተነሡ ፡ ፲፰፤ ቅንዓትም ፡ ሞላባቸው ። በሐዋርያትም ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ጭነው ፡ በሕዝቡ ፡ ወኅኒ ፡ ውስጥ ፡ ፲፱፤ አኖሩአቸው ። የጌታ ፡ መልአክ ፡ ግን ፡ በሌሊት ፡ የወኅኒውን ፡ ደጅ ፡ ከፍቶ ፡ አወጣቸውና ፡— ፳፤ ሂዱና ፡ ቆማችሁ ፡ የዚህን ፡ ሕይወት ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ለሕዝብ ፡ በመቅደስ ፡ ንገሩ ፡ አላቸው ። ፳፩፤ በሰሙም ፡ ጊዜ ፡ ማልደው ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገብተው ፡ አስተማሩ ።

ግን ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱና ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡ መጥተው ፡ ሸንጎውንና ፡ የእስራኤልን ፡

፪። ፷፱፤ ዘዳአ. ፳፫÷፲፭። ፷፭፡፷፯፤ መዝ. ፪፥፩÷፭፡፪። ፷፯፤ ም. ፪÷፷፫። ፷፱—፸፯፤ ም. ፪÷፺፱፡፺፭። ፸፭፤ ዘዳግ. ፲፭÷፲፭። ፫። ፪፤ ም. ፬÷፹፬፡፹፭። ፲፪፤ ም. ፫÷፲፯። ፲፭፡፲፯፤ ማር. ፮÷፶፭፡ ፶፯፤ ዮሐ. ፲፱÷፲፪። ፲፱፤ ም. ፯÷፵፯፤ ፲÷፫፤ ፲፪÷፯፡ ፷፫፡፷፯÷፷፫። ፮፤ ማቴ. ፲÷፷፯።

ልጆች ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ጠሩ ÷ ያመጡአቸውም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ወኅኒ ፡ ላኩ ።
፳፪፡፳፫፤ ሎሌዎችም ፡ መጥተው ፡ በወኅኒው ፡ አላገኙአቸውም ፤ ተመልሰውም ፡— ወኅኒው ፡ በጣም ፡ በጥንቃቄ ፡ ተዘግቶ ፡ ጠባቂዎችም ፡ በደጁ ፡ ፊት ፡ ቆመው ፡ አገኘን ÷ በከፈትን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በውስጡ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አላገኘንም ፡ አሉአ
፳፬፤ ቸው ። የመቅደስ ፡ አዛዥና ፡ የካህናት ፡ አለቆችም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡— እንኃ ፡ ይህ ፡ ምን ፡ ይሆን ? እያሉ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አመ
፳፭፤ ነቱ ። አንድ ፡ ሰውም ፡ መጥቶ ፡— እነሆ ÷ በወኅኒ ፡ ያኖራችኋቸው ፡ ሰዎች ፡ እየቆሙ ፡ ሕዝቡንም ፡ እያስተማሩ ፡ በመቅደስ ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡
፳፮፤ አወራላቸው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አዛዡ ፡ ከሎሌዎች ፡ ጋር ፡ ሄዶ ፡ አመጣቸው ÷ በኃይል ፡ ግን ፡ አይደለም ፤ ሕዝቡ ፡ እንዳይወግሩአቸው ፡ ይፈሩ ፡ ነበርና ።
፳፯፤ አምጥተውም ፡ በሸንጎ ፡ አቆሙአቸው ።
፳፰፤ ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡— በዚህ ፡ ስም ፡ እንዳታስተምሩ ፡ አጥብቀን ፡ አላዘዝናችሁምን ? እነሆም ÷ ኢየሩሳሌምን ፡ በትምህርታችሁ ፡ ሞልታችኋል ፤ የዚያንም ፡ ሰው ፡ ደም ፡ በእኛ ፡ ታመጡብን ፡ ዘንድ ፡ ታስባላችሁ ፡ ብሎ ፡ ጠየቃቸው ።
፳፱፤ ጴጥሮስና ፡ ሐዋርያትም ፡ መልሰው ፡ አሉ ፡— ከሰው ፡ ይልቅ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልንታዘዝ ፡
፴፤ ይገባል ። እናንተ ፡ በእንጨት ፡ ላይ ፡ ሰቅላችሁ ፡ የገደላችሁትን ፡ ኢየሱስን ፡ የአባቶቻችን ፡ አም
፴፩፤ ላክ ፡ አስነሣው ። ይህን ፡ እግዚአብሔር ÷ ለእስራኤል ፡ ንስሐን ፡ የኃጢአትንም ፡ ስርየት ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ÷ ራስም ፡ መድኃኒትም ፡ አድርጎ ፡ በቀኙ ፡
፴፪፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ። እኛም ፡ ለዚህ ፡ ነገር ፡ ምስክሮች ፡ ነን ÷ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሚታዘዙት ፡ የሰጠው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ምስክር ፡ ነው ።
፴፫፤ እነርሱም ፡ ሲሰሙ ፡ በጣም ፡ ተቈጡ ፡ ሊገድ
፴፬፤ ሉአቸውም ፡ አሰቡ ። ነገር ፡ ግን ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ የሕግ ፡ መምህር ፡ ገማልያል ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ፈሪሳዊ ፡ በሸንጎ ፡ ተነሥቶ ፡ ሐዋርያትን ፡ ጥቂት ፡ ፈቀቅ ፡ እንዲያደ
፴፭፤ ርጉአቸው ፡ አዘዘ ÷ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ እንደምታደርጉ ፡ ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ።
፴፮፤ ከዚህ ፡ ወራት ፡ አስቀድሞ ፡ ቴዎዳስ ፡— እኔ ፡ ታላቅ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ተነሥቶ ፡ ነበርና ÷ አራት ፡ መቶ ፡ የሚያህሉ ፡ ሰዎችም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተባበሩ ፤ እርሱም ፡ ጠፋ ፡ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡
፴፯፤ ተበተኑ ፡ እንደ ፡ ምናምንም ፡ ሆኑ ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሰዎች ፡ በተጻፉበት ፡ ዘመን ፡ የገሊላው ፡ ይሁዳ ፡ ተነሣ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ አሸፍቶ ፡ አስከተለ ፤ እርሱም ፡ ጠፋ ፡ የሰሙትም ፡ ሁሉ ፡ ተበ
፴፰፤ ታተኑ ። አሁንም ፡ እላችኋለሁ ፡— ከእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ተለዩ ፡ ተዉአቸውም ፤ ይህ ፡ አሳብ ፡ ወይም ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡ ከሰው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይጠፋልና ፤
፴፱፤ ከእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ ታጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፡ አይቻላችሁም ÷ በእርግጥ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ስትጣሉ ፡ ምናልባት ፡ እንዳትገኙ ።
፵፤ ሰሙትም ÷ ሐዋርያትንም ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ጠርተው ፡ ገረፉአቸው ÷ በኢየሱስም ፡ ስም ፡ እንዳይናገሩ ፡ አዝዘው ፡ ፈቱአቸው ። እነር
፵፩፤ ሱም ፡ ስለ ፡ ስሙ ፡ ይናቁ ፡ ዘንድ ፡ የተገባቸው ፡ ሆነው ፡ ስለ ፡ ተቈጠሩ ፡ ከሸንጎው ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ወጡ ፤ ዕለት ፡ ዕለትም ፡ በመቅደስና ፡ በቤታቸው ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማስተማርንና ፡ መስበክን ፡ አይተዉም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ በዚህም ፡ ወራት ፡ ደቀ ፡ መዝሙርት ፡ እየበዙ ፡ ሲሄዱ ፡ ከግሪክ ፡ አገር ፡ መጥተው ፡ የነበሩት ፡ አይሁድ ፡ በይሁዳ ፡ ኖረው ፡ በነበሩት ፡ አይሁድ ፡ አንጐራጐሩባቸው ÷ በየቀኑ ፡ በተሠራው ፡ አገልግሎት ፡ መበለቶቻቸውን ፡ ችላ ፡
፪፤ ይሉባቸው ፡ ነበርና ። አሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ሁሉን ፡ ጠርተው ፡ እንዲህ ፡ አሉአቸው ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ትተን ፡ ማዕድን ፡ እናገለግል ፡ ዘንድ ፡ የሚገባ ፡ ነገር ፡ አይደለም ። ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በመልካም ፡
፫፤ የተመሰከረላቸውን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስና ፡ ጥበብም ፡ የሞላባቸውን ፡ ሰባት ፡ ሰዎች ፡ ከእናንተ ፡ ምረጡ ÷ ለዚህም ፡ ጉዳይ ፡ እንሾማቸዋለን ፤
፬፤ እኛ ፡ ግን ፡ ለጸሎትና ፡ ቃሉን ፡ ለማገልገል ፡ እንተጋለን ። ይህም ፡ ቃል ፡ ሕዝብን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡
፭፤ አሰኛቸው ፤ እምነትና ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ የሞላበትን ፡ ሰው ፡ እስጢፋኖስን ፡ ፊልጶስንም ፡ ጵሮኮሮስንም ፡ ኒቃሮናንም ፡ ጢሞናንም ፡ ጳርሜናንም ፡ ወደ ፡ ይሁዲነት ፡ ገብቶ ፡ የነበረውን ፡ አንጾኪያውን ፡ ኒቆላዎስንም ፡ መረጡ ። በሐዋር
፮፤ ያትም ፡ ፊት ፡ አቆሙአቸው ÷ ከጸለዩም ፡ በኋላ ፡ እጃቸውን ፡ ጫኑባቸው ።
፯፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ እየሰፋ ፡ ሄደ ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ የደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ቍጥር ፡ እጅግ ፡ እየበዛ ፡ ሄደ ፤ ከካህናትም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ለሃይማኖት ፡ የታዘዙ ፡ ሆኑ ።
፰፤ እስጢፋኖስም ፡ ጸጋንና ፡ ኃይልን ፡ ተሞልቶ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ድንቅንና ፡ ታላቅ ፡ ምልክትን ፡ ያደርግ ፡ ነበር ። የነጻ ፡ ወጪዎች ፡ ከተ
፱፤ ባለችው ፡ ምኵራብም ፡ ከቀሬናና ፡ ከእስክንድርያም ፡ ሰዎች ፡ ከኪልቅያና ፡ ከእስያም ፡ ከነበሩት ፡ አንዳንዶቹ ፡ ተነሥተው ፡ እስጢፋኖስን ፡ ይከራከሩት ፡ ነበር ፤ ይናገርበት ፡ የነበረውንም ፡ ጥበ
፲፤ ብና ፡ መንፈስ ፡ ይቃወሙ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

፭ ። ፳፯፤ ም. ፱ ÷ ፳፭ ። ፳፰፤ ም. ፱ ÷ ፲፰ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፳፰ ። ፳፱፤ ዳን. ፮ ÷ ፱—፲ ። ፴—፴፪፤ ም. ፱ ÷ ፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ፴፮ ። ፴፭፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፲፫ ። ፴፮፤ ምሳ. ፳፭ ÷ ፴ ። ፵፤ ም. ፱ ÷ ፲፰ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፲፯ ። ፵፩፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ።
፮ ። ፩፤ ፯፤ ም. ፱ + ፴፭ ። ፯፤ ም. ፲፫ + ፩ ። ፰፤ ዮቃ. ፳፭ ÷ ፲፭ ።

፲፩፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡— በሙሴ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ላይ ፡ የስድብን ፡ ነገር ፡ ሲናገር ፡ ሰምተን
፲፪፤ ዋል ፡ የሚሉ ፡ ሰዎችን ፡ አስነሡ ። ሕዝቡንና ፡
ሽማግሌዎችንም ፡ ጻፎችንም ፡ አናደዱ ÷ ቀርበ
ውም ፡ ያዙት ፡ ወደ ፡ ሸንጎም ፡ አመጡትና ፡—
፲፫፤ ይህ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ በተቀደሰው ፡ ስፍራ ፡ በሕ
ግም ፡ ላይ ፡ የስድብን ፡ ነገር ፡ ለመናገር ፡ አይ
፲፬፤ ተውም ። ይህ ፡ የናዝሬቱ ፡ ኢየሱስ ፡ ይህን ፡
ስፍራ ፡ ያፈርሰዋል ፡ ሙሴም ፡ ያስተላለፈልንን ፡
ሥርዓት ፡ ይለውጣል ፡ ሲል ፡ ሰምተነዋልና ፡
፲፭፤ የሚሉ ፡ የሐሰት ፡ ምስክሮችን ፡ አቆሙ ። በሸ
ንጎም ፡ የተቀመጡት ፡ ሁሉ ፡ ትኵር ፡ ብለው ፡
ሲመለከቱት ፡ እንደ ፡ መልአክ ፡ ፊት ፡ ሆኖ ፡
ፊቱን ፡ አዩት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡
፪፤ ነውን ? አለው ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
ወንድሞችና ፡ አባቶች ፡ ሆይ ÷ ስሙ ። የክ
ብር ፡ አምላክ ፡ ለአባታችን ፡ ለአብርሃም ፡ በካራን ፡
ሳይቀመጥ ፡ ገና ፡ በሁለት ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፡ ሳለ ፡
፫፤ ታየና ፡— ከአገርህና ፡ ከዘመዶችህም ፡ ወጥተህ ፡
ወደማሳይህ ፡ ወደ ፡ ሚንኛውም ፡ ምድር ፡ ና ፡
፬፤ አለው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከከለዳውያን ፡ አገር ፡
ወጥቶ ፡ በካራን ፡ ተቀመጠ ። ከዚያም ፡ አባቱ ፡
ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እናንተ ፡ ዛሬ ፡ ወደምትኖሩባት ፡
፭፤ ወደዚች ፡ አገር ፡ አወጣው ። በዚችም ፡ የእግር ፡
ጫማ ፡ ስንኳ ፡ የሚያህል ፡ ርስት ፡ አልሰጠውም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ ሳይኖረው ፡ ለእርሱ ፡ ከእር
ሱም ፡ በኋላ ፡ ለዘሩ ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ይሰጠው ፡
፮፤ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ ሰጠው ። እግዚአብሔርም ፡ ዘሩ ፡
በሌላ ፡ አገር ፡ መጻተኞች ፡ እንዲሆኑ ፡ አራት ፡
መቶ ፡ ዓመትም ፡ ባሪያዎች ፡ እንዲያደርጉአ
ቸው ፡ እንዲያስጨንቁአቸውም ፡ እንዲህ ፡ ተና
፯፤ ገረ ። ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡— እንደ ፡ ባሪ
ያዎች ፡ በሚገዙአቸው ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡
እፈርድባቸዋለሁ ÷ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይወጣሉ ፡
፰፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ያመልኩኛል ፡ አለ ። የመገ
ረዝንም ፡ ኪዳን ፡ ሰጠው ። እንዲሁም ፡ ይስሐ
ቅን ፡ ወለደ ፡ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ገረዘው ፡
ይስሐቅም ፡ ያዕቆብን ፡ ያዕቆብም ፡ አሥራ ፡ ሁለ
ቱን ፡ የአባቶችን ፡ አለቆች ።
፱፤ የአባቶችም ፡ አለቆች ፡ በዮሴፍ ፡ ቀንተው ፡
ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሸጡት ። እግዚአብሔርም ፡ ከእ
፲፤ ርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ÷ ከመከራውም ፡ ሁሉ ፡ አወ
ጣው ÷ በግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ በፈርዖንም ፡ ፊት ፡ ሞገ
ስንና ፡ ጥበብን ፡ ሰጠው ÷ በግብፅና ፡ በቤቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይም ፡ ቤተወደድ ፡ አድርጎ ፡ ሾመው ።
፲፩፤ በግብፅና ፡ በከነዓንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ራብና ፡
ብዙ ፡ ጭንቅ ፡ መጣ ÷ አባቶቻችንም ፡ ምግብን ፡
አላገኙም ። ያዕቆብም ፡ በግብፅ ፡ እህል ፡ መኖ ፲፪፤
ሩን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በመጀመሪያ ፡ አባቶቻችንን ፡
ሰደዳቸው ። በሁለተኛውም ፡ ዮሴፍ ፡ ለወንድ ፲፫፤
ሞቹ ፡ ታወቀ ÷ የዮሴፍም ፡ ትውልድ ፡ በፈር
ዖን ፡ ዘንድ ፡ ተገለጠ ። ዮሴፍም ፡ አባቱን ፡ ያዕ ፲፬፤
ቆብንና ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ነፍስ ፡ የነበረውን ፡ ቤተ ፡
ዘመድ ፡ ሁሉ ፡ ልከ ፡ አስጠራ ። ያዕቆብም ፡ ፲፭፤
ወደ ፡ ግብፅ ፡ ወረደ ፡ እርሱም ፡ ሞተ ፡ አባቶቻ
ችንም ። ወደ ፡ ሴኬምም ፡ አፍልሰው ፡ አብር ፲፮፤
ሃም ፡ ከሴኬም ፡ አባት ፡ ከኤሞር ፡ ልጆች ፡ በብር ፡
በገዛው ፡ መቃብር ፡ ቀበሩአቸው ።
እግዚአብሔርም ፡ ለአብርሃም ፡ የማለለት ፡ የተ ፲፯፤፲፰፤
ስፋው ፡ ዘመን ፡ ሲቀርብ ÷ ዮሴፍን ፡ የማያው
ቀው ፡ ሌላ ፡ ንጉሥ ፡ በግብፅ ፡ ላይ ፡ እስኪነሣ ፡
ድረስ ÷ ሕዝቡ ፡ እየተጨመሩ ፡ በግብፅ ፡ በዙ ።
እርሱም ፡ ወገናችንን ፡ ተተንኵሎ ፡ ሕፃናትን ፡ ፲፱፤
በሕይወት ፡ እንዳይጠብቁ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ይጥሉ ፡
ዘንድ ፡ አድርጎ ፡ አባቶቻችንን ፡ አስጨነቀ ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ ተወለደ ፡ በእግዚአብሔ ፳፤
ርም ፡ ፊት ፡ ያማረ ፡ ነበር ። በአባቱ ፡ ቤትም ፡
ሦስት ፡ ወር ፡ አደገ ። በተጣለም ፡ ጊዜ ፡ የፈር ፳፩፤
ያን ፡ ልጅ ፡ አነሣችው ፡ ልጅም ፡ ይሆናት ፡ ዘንድ ፡
አሳደገችው ። ሙሴም ፡ የግብፆችን ፡ ጥበብ ፡ ፳፪፤
ሁሉ ፡ ተማረ ÷ በቃሉና ፡ በሥራውም ፡ የበረታ ፡
ሆነ ።
ነገር ፡ ግን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሲሞላው ፡ ወንድ ፳፫፤
ሞቹን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ይጐበኝ ፡ ዘንድ ፡
በልቡ ፡ አሰበ ። አንዱም ፡ ሲበደል ፡ አይቶ ፡ ፳፬፤
ረዳው ÷ የግብፅን ፡ ሰውም ፡ መትቶ ፡ ለተገፋው ፡
ተበቀለ ። ወንድሞቹም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጁ ፡ ፳፭፤
መዳንን ፡ እንዲሰጣቸው ፡ የሚያስተውሉ ፡ ይመ
ስለው ፡ ነበር ÷ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላስተዋሉም ።
በማግሥቱም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ሲጣሉ ፡ አገ ፳፮፤
ኛቸው ÷ ሊያስታርቃቸውም ፡ ወዶ ፡— ሰዎች ፡
ሆይ ÷ እናንተስ ፡ ወንድማማች ፡ ናችሁ ። ስለ ፡
ምን ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ትበዳደላላችሁ ? አላ
ቸው ። ያም ፡ ባልንጀራውን ፡ የሚበድል ፡ ግን ፡— ፳፯፤
አንተን ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ሹምና ፡ ፈራጅ ፡ እንድት
ሆን ፡ የሾመህ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ትናንትና ፡ ፳፰፤
የግብፁን ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ገደልኸው ፡ ልትገድ
ለኝ ፡ ትወዳለህን ? ብሎ ፡ ገፋው ። ሙሴም ፡ ፳፱፤
ከዚህ ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ ሸሽቶ ፡ በምድያም ፡ አገር ፡
መጻተኛ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ። በዚያም ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡
ወለደ ።
አርባ ፡ ዓመትም ፡ ሲሞላ ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ ፴፤
በሲና ፡ ተራራ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በቍጥቋጦ ፡ መካ
ከል ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ታየው ። ሙሴም ፡ ፴፩፤፴፪፤
አይቶ ፡ ባየው ፡ ተደነቀ ። ሊመለከትም ፡ ሲቀ

፯። ፲፭ ፤ ፩ ነገሥ. ፰ ÷ ፲ ፡ ፲፫ ። ፲፫ ፡ ፲፱ ፤ ማቴ. ፳፯ ÷ ፻፱—፻፳፭ ።

፯። ፪ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፯ ፡ ፲፭ ÷ ፴፭ ። ፫ ፡ ፬ ፤ ዘፍጥ. ፲፪ ÷ ፩ ፡ ፬ ። ፭ ፤ ዘፍጥ. ፲፫ ÷ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፮ ፡ ፯ ፤ ዘፍጥ. ፲፭ ÷ ፲፫ ፡ ፲፱ ። ፰ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፱—፲፭ ፡ ፳፭ ÷ ፰ ፡ ፰—፱ ፤ ፳፭ ÷ ፳፯ ፡ ፴፭ ÷ ፳፫—፳፯ ። ፱ ፤ ዘፍጥ. ፴፯ ÷ ፲፭—፳፭ ። ፲ - ፲፮ ፤ ዘፍጥ. ም. ፴፱—፵ ። ፲፯ —፳፪ ፤ ዘፀአ. ፩ ÷ ፯—፪ ÷ ፲ ። ፳፫ —፳፱ ፤ ዘፀአ. ፪ ÷ ፲፭—፳፪ ፤ ፲፭ ÷ ፫ ፡ ፱ ። ፴ —፴፪ ፤ ዘፀአ. ፫ ÷ ፩—፲ ።

ርብ ፡ የጌታ ፡ ቃል ፡— እኔ ፡ የአባቶችህ ፡ አም
ላክ ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ የይስሐቅም ፡ አም
ላክ ፡ የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ መጣ ። ሙሴም ፡ ተንቀጥቅጦ ፡ ሊመለ
፴፫፤ ከት ፡ አልደፈረም ። ጌታም ፡— የቆምህበት ፡
ስፍራ ፡ የተቀደሰች ፡ ምድር ፡ ናትና ፡ የእግርህን ፡
፴፬፤ ጫማ ፡ አውልቅ ። በግብፅ ፡ ያሉትን ፡ የሕዝ
ቤን ፡ መከራ ፡ ፈጽሜ ፡ አይቼ ፡ መቃተታቸው
ንም ፡ ሰምቼ ፡ ላድናቸው ፡ ወረድሁ ። አሁንም ፡
ና ÷ ወደ ፡ ግብፅ ፡ እልክሃለሁ ፡ አለው ።
፴፭፤ ሹምና ፡ ፈራጅ ፡ እንድትሆን ፡ የሾመህ ፡ ማን ፡
ነው ? ብለው ፡ የካዱትን ፡ ይህን ፡ ሙሴን ፡ በቀ
ጥቃጦው ፡ በታየው ፡ በመልአኩ ፡ እጅ ፡ እግዚአ
፴፮፤ ብሔር ፡ ሹምና ፡ ቤዛ ፡ አድርጎ ፡ ላከው ። ይህ ፡
ሰው ፡ በግብፅ ፡ ምድርና ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡
በምድረ ፡ በዳም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ድንቅና ፡ ምል
፴፯፤ ክት ፡ እያደረገ ፡ አወጣቸው ። ይህ ፡ ሰው ፡ ለእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡— እግዚአብሔር ፡ ከወንድ
ሞቻችሁ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ ያስነሣላች
ኋል ፤ እርሱን ፡ ስሙት ፡ ያላቸው ፡ ሙሴ ፡ ነው ።
፴፰፤ ይህ ፡ ሰው ፡ በሲና ፡ ተራራ ፡ ከተናገረው ፡ መል
አክና ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በማ
ኅበሩ ፡ ውስጥ ፡ የነበረው ፡ ነው ፤ ይሰጠንም ፡
ዘንድ ፡ ሕይወት ፡ ያላቸውን ፡ ቃላት ፡ ተቀበለ ፡
፴፱፤ ለእርሱም ፡ አባቶቻችን ፡ ሊታዘዙት ፡ አልወደ
ዱም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ገሹት ፡ በልባቸውም ፡ ወደ ፡
፵፡ ግብፅ ፡ ተመለሱ ፤ አሮንንም ፡— በፊታችን ፡
የሚሄዱ ፡ አማልክት ፡ ሥራልን ፤ ይህ ፡ ከግብፅ ፡
ምድር ፡ ያወጣን ፡ ሙሴ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፵፩፤ አናውቅምና ፡ አሉት ። በዚያም ፡ ወራት ፡ ጥጃ ፡
አደረጉ ፡ ለጣዖቱም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ÷
፵፪፤ በእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። እግዚአብ
ሔር ፡ ግን ፡ ዘወር ፡ አለ ፡ የሰማይንም ፡ ጭፍራ ፡
ያመልኩ ፡ ዘንድ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ÷ በነቢያ
ትም ፡ መጽሐፍ ፡— እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ÷
አርባ ፡ ዓመት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የታረደውን ፡ ከብ
፵፫፤ ትና ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረባችሁልኝን ? ትሰ
ግዱላቸውም ፡ ዘንድ ፡ የሠራችኋቸውን ፡ ምስ
ሎች ፡ እነርሱንም ፡ የሞሎክን ፡ ድንኳንና ፡ ሬም
ፋም ፡ የሚሉትን ፡ የአምላካችሁን ፡ ከከብ ፡ አን
ሣችሁ ፤ እኔም ፡ ከባቢሎን ፡ ወዲያ ፡ እሰዳችኋ
ለሁ ፡ ተብሎ ፡ እንዲህ ፡ ተጽፎአል ።
፵፬፤ እንዳየው ፡ ምስል ፡ አድርጎ ፡ ይሠራት ፡ ዘንድ ፡
ሙሴን ፡ ተናግሮ ፡ እንዳዘዘው ÷ የምስክር ፡ ድን
ኳን ፡ ከአባቶቻችን ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ነበ
፵፭፤ ረች ፤ አባቶቻችንም ፡ ደግሞ ፡ በተራ ፡ ተቀ
ብለው ፡ እግዚአብሔር ፡ በፊታቸው ፡ ያወጣቸ
ውን ፡ የአሕዛብን ፡ አገር ፡ በያዙት ፡ ጊዜ ፡ ከኢ
ያሱ ፡ ጋር ፡ አገቡአት ÷ እስከ ፡ ዳዊት ፡ ዘመንም ፡
ድረስ ፡ ኖረች ። እርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፵፮፡
ፊት ፡ ሞገስ ፡ አግኝቶ ፡ ለያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ማደ
ሪያን ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ለመነ ። ነገር ፡ ግን ፡ ሰሎ ፵፯፡
ሞን ፡ ቤት ፡ ሠራለት ። ነገር ፡ ግን ፡ ነቢዩ ፡— ፵፰፡ ፵፱፡
ሰማይ ፡ ዙፋኔ ፡ ነው ፡ ምድርም ፡ የእግሬ ፡ መረ
ገጫ ፡ ናት ፤ ለእኔ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ቤት ፡ ትሠራ
ላችሁ ? ይላል ፡ ጌታ ÷ ወይስ ፡ የማርፍበት ፡
ስፍራ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ይህንስ ፡ ሁሉ ፡ እጄ ፡
የሠራችው ፡ አይደለምን ? እንዳለ ÷ ልዑል ፡
የሰው ፡ እጅ ፡ በሠራችው ፡ አይኖርም ።
እናንተ ፡ አንገተ ፡ ደንዳኖች ፡ ልባችሁና ፡ ጆሮ ፶፩፡
አችሁም ፡ ያልተገረዛ ፡ እናንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ መን
ፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ትቃወማላችሁ ፤ አባቶቻችሁ ፡
እንደ ፡ ተቃወሙት ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ። ከነቢያ ፶፪፡፶፫፡
ትስ ፡ አባቶቻችሁ ፡ ያላሳደዱት ፡ ማን ፡ ነው ?
የጻድቁንም ፡ መምጣት ፡ አስቀድሞ ፡ የተናገሩ
ትን ፡ ገደሉአቸው ፤ በመላእክት ፡ ሥርዓት ፡
ሕግን ፡ ተቀብላችሁ ፡ ያልጠበቃችሁት ፡ እናን
ተም ፡ አሁን ፡ እርሱን ፡ አሳልፋችሁ ፡ ሰጣች
ሁት ፡ ገደላችሁትም ።
ይህንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በልባቸው ፡ በጣም ፡ ፶፬፡
ተቈጡ ፡ ጥርሳቸውንም ፡ አፋጩበት ። መን ፶፭፡
ፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ ተሞልቶ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ትኵር ፡
ብሎ ፡ ሲመለከት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡
ኢየሱስንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ቆሞ ፡
አየና ፡— እነሆ ፤ ሰማያት ፡ ተከፍተው ፡ የሰው ፡ ፶፮፡
ልጅም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ቆሞ ፡ አያለሁ ፡
አለ ። በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ እየጮኹ ፡ ጆሮአቸ ፶፯፡
ውን ፡ ደፈኑ ÷ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነውም ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ሮጡ ÷ ከከተማም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ አውጥ ፶፰፡
ተው ፡ ወገሩት ። ምስክሮችም ፡ ልብሳቸውን ፡
ሳውል ፡ በሚሉት ፡ በአንድ ፡ ጎበዝ ፡ እግር ፡ አጠ
ገብ ፡ አኖሩ ። እስጢፋኖስም ፡— ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ ፶፱፡
ሆይ ÷ ነፍሴን ፡ ተቀበል ፡ ብሎ ፡ ሲጠራ ፡ ይወግ
ሩት ፡ ነበር ። ተንበርክኮም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ፷፡
ይህን ፡ ኃጢአት ፡ አትቊጠርባቸው ፡ ብሎ ፡ በታ
ላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ አንቀ
ላፋ ። ሳውልም ፡ በእርሱ ፡ መገደል ፡ ተስማ
ምቶ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

በዚያን ፡ ቀንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለች ፡ ቤተ ፡ ፩፡
ክርስቲያን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ስደት ፡ ሆነ ፤ ሁሉም ፡
ከሐዋርያትም ፡ በቀር ፡ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡
ሰማርያ ፡ አገሮች ፡ ተበተኑ ። በጸሎትም ፡ የተጉ ፡ ፪፡
ሰዎች ፡ እስጢፋኖስን ፡ ቀበሩት ፡ ታላቅ ፡ ልቅ
ሶም ፡ አለቀሱለት ። ሳውል ፡ ግን ፡ ቤተ ፡ ክርስ ፫፡

፯። ፴፯ ፡ ዘዐሉ· ፯ ÷ ፲—፲፪ ÷ ፳፱ ፡ ፲፱ ÷ ፳፭—፴፭ ፡ ፲፯ ÷ ፲፭—፲፯ ÷ ፯ ። ፴፯ ፡ ዘዳግ ፲፰ ÷ ፲፭ ፡ ፲፯ ። ፴፰ ፡ ዘዐሉ· ፲፱ ። ፴፱ ፡ ዘዐሉ· ፲፯ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፵ ፡ ፵፭ ፡ ዘዐሉ· ፴፪ ÷ ፭—፯ ። ፵፪ ፡ ፵፫ ፡ ኤር· ፲፱ ÷ ፲፫ ፡ ዓሞ· ፭ ÷ ፳፭—፳፯ ። ፵፬ ፡ ዘዐሉ· ፳፯ ÷ ፴ ። ፵፭ ፡ ኢያ· ፫ ÷ ፲፱—፲፯ ፡ ፲፭ ÷ ፳፫ ። ፵፯ ፡ መዝ· ፻፴፩ ÷ ፭ - ፯ ፡ ፪ ሳሙ· ፯ ÷ ፭—፫ ። ፵፱ ፡ ፭ ነገሥ· ፭ ÷ ፭—፲፱ ። ፶፡ ፭ ነገሥ· ፮ ÷ ፳፫ ። ፶፩ ፡ ፶፡ ኢሳ· ፷፮ ÷ ፩ ፡ ፪ ። ፶፪ ፡ ዘዐሉ· ፴፪ ÷ ፱ ፡ ኤር· ፱ ÷ ፳፯ ። ፶፪፡ ፪ ዜና ፴፮ ÷ ፲፮ ፡ ማቴ· ፳፫ ÷ ፴፭ ፡ ፴፯ ። ፶፫ ፡ ገላ· ፫ ÷ ፲፱ ። ፶፮ ፡ ዘዳግ· ፲፯ ÷ ፯ ፡ ፯ ። ፶፱ ፡ መዝ· ፴ ÷ ፭ ፡ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፵፮ ። ፷ ፡ ማቴ· ፭ ÷ ፵፬ ፡ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፴፬ ።

ቲያንን ፡ ያፈርስ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ሁሉም ፡ ቤት ፡ እየገባ ፡ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ እየጐተተ ፡ ወደ ፡ ወኅኒ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ።

፬ የተበተኑትም ፡ ቃሉን ፡ እየሰበኩ ፡ ዞሩ ።

፭ ፊልጶስም ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ከተማ ፡ ወርዶ ፡ ክር

፮ ስቶስን ፡ ሰበከላቸው ። ሕዝቡም ፡ የፊልጶስን ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ያደርጋት ፡ የነበረውንም ፡ ምልክት ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ የተናገረውን ፡ በአንድ ፡

፯ ልብ ፡ አደመጡ ። ርኩሳን ፡ መናፍስት ፡ በታ ላቅ ፡ ድምፅ ፡ እየጮኹ ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ይወጡ ፡ ነበርና ፤ ብዙዎም ፡ ሽባዎችና ፡ አንካሶች ፡ ተፈ

፰ ወሱ ። በዚያችም ፡ ከተማ ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሆነ ።

፱ ሲሞን ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ — እኔ ፡ ታላቅ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ÷ እየጠነቈለ ፡ የሰማርያንም ፡ ወገን ፡ እያስገረመ ፡ ቀድሞ ፡ በከተማ ፡ ነበረ ። ከታ

፲ ናናሾችም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላላቆቹ ፡ ድረስ ፡— ታላቁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ይህ ፡ ነው ፡

፲፩ እያሉ ፡ ሁሉ ፡ ያደምጡት ፡ ነበር ። ከብዙ ፡ ዘመ ንም ፡ ጀምሮ ፡ በጥንቈላ ፡ ስላስገረማቸው ፡ ያደ

፲፪ ምጡት ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ መንግሥትና ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ እየሰበከላቸው ፡ ፊልጶስን ፡ ባመኑት ፡ ጊዜ ÷

፲፫ ወንዶችም ፡ ሴቶችም ፡ ተጠመቁ ። ሲሞንም ፡ ደግሞ ፡ ራሱ ፡ አመነ ፤ ተጠምቆም ፡ ከፊልጶስ ፡ ጋር ፡ ይተባበር ፡ ነበር ፤ የሚደረገውንም ፡ ምል ክትና ፡ ታላቅ ፡ ተአምራት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ተገ ረመ ።

፲፬ በኢየሩሳሌምም ፡ የነበሩት ፡ ሐዋርያት ፡ የሰ ማርያ ፡ ሰዎች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ተቀበሉ ፡ ሰምተው ፡ ጴጥሮስንና ፡ ዮሐንስን ፡

፲፭ ሰደዱላቸው ። እነርሱም ፡ በወረዱ ፡ ጊዜ ፡ መን ፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ጸለዩላቸው ፤

፲፮ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡ ብቻ ፡ ተጠምቀው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ ከእነርሱ ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ ስንኳ ፡

፲፯ ገና ፡ አልወረደም ፡ ነበርና ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እጃ ቸውን ፡ ጫኑባቸው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ ተቀ

፲፰ በሉ ። ሲሞንም ፡ በሐዋርያት ፡ እጅ ፡ መጫን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንዲሰጥ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ ገንዘብ ፡

፲፱ አመጣላቸውና ፡— እጄን ፡ የምጭንበት ፡ ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ለእኔ ፡

፳ ደግሞ ፡ ይህን ፡ ሥልጣን ፡ ስጡኝ ፡ አለ ። ጴጥ ሮስ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— የእግዚአብሔ ርን ፡ ስጦታ ፡ በገንዘብ ፡ እንድታገኝ ፡ አስበሃልና ፡

፳፩ ብርህ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይጥፋ ። ልብህ ፡ በእግዚ አብሔር ፡ ፊት ፡ የቀና ፡ አይደለምና ፡ ከዚህ ፡

፳፪ ነገር ፡ ዕድል ፡ ወይም ፡ ፈንታ ፡ የለህም ። እን ግዲህ ፡ ስለዚህ ፡ ክፋትህ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ÷ ምናል

፳፫ ባትም ፡ የልብህን ፡ አሳብ ፡ ይቅር ፡ ይልህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምን ፤ በመራራ ፡ መርዝና ፡ በዓመፅ ፡ እስራት ፡ እንዳለህ ፡ አይሃለ

፳፬ ሁና ። ሲሞንም ፡ መልሶ ፡— ካላችሁት ፡ አን ዳች ፡ እንዳይደርስብኝ ፡ እናንተው ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ለምኑልኝ ፡ አላቸው ።

፳፭ እነርሱም ፡ ከመሰከሩና ፡ የጌታን ፡ ቃል ፡ ከተ ናገሩ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ፤ በሳምራውያን ፡ በብዙ ፡ መንደሮችም ፡ ወንጌ ልን ፡ ሰበኩ ።

፳፮ የጌታም ፡ መልአክ ፡ ፊልጶስን ፡ ተነሥተህ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ጋዛ ፡ ወደሚያወርደው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ መን ገድ ፡ ሂድ ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ሄደ ። እነ

፳፯ ሆም ÷ ሀንደኬ ፡ የተባለች ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንግ ሥት ፡ አዛዥና ፡ ጃንደረባ ፡ የነበረ ፡ በገንዘብ ዋም ፡ ሁሉ ፡ የሠለጠነ ፡ አንድ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሰው ፡ ሊሰግድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥቶ ፡ ነበር ፤ ሲመለስም ፡ በሰረገላ ፡ ተቀምጦ ፡ የነቢ

፳፰ ዩን ፡ የኢሳይያስን ፡ መጽሐፍ ፡ ያነብ ፡ ነበር ። መንፈስም ፡ ፊልጶስን ፡— ወደዚህ ፡ ሰረገላ ፡ ቅረ

፳፱ ብና ፡ ተገናኝ ፡ አለው ። ፊልጶስም ፡ ሮጦ ፡ የነቢ ዩን ፡ የኢሳይያስን ፡ መጽሐፍ ፡ ሲያነብ ፡ ሰማና ፡— በእውኑ ፡ የምታነበውን ፡ ታስተውለዋለህን ፡ አለው ። እርሱም ፡ — የሚመራኝ ፡ ሰይኖር ፡

፴፩ ይህ ፡ እንዴት ፡ ይቻለኛል ? አለው ። ወጥቶም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ፊልጶስን ፡ ለመነው ። ያነበውም ፡ የነበረ ፡ የመጽሐፉ ፡

፴፪ ክፍል ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤

እንደ ፡ በግ ፡ ወደ ፡ መታረድ ፡ ተነዳ ÷ የበግ ፡ ጠቦትም ፡ በሸላቹ ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ እንደሚል ÷ እንዲሁ ፡ አፉን ፡ አልከፈተም ። በውር

፴፫ ደቱ ፡ ፍርዱ ፡ ተወገደ ፤ ሕይወቱ ፡ ከም ድር ፡ ተወግዳለችና ፡ ትውልዱንስ ፡ ማን ፡ ይናገራል ?

፴፬ ጃንደረባውም ፡ ለፊልጶስ ፡ መልሶ ፡— እባክህ ÷ ነቢዩ ፡ ይህን ፡ ስለ ፡ ማን ፡ ይናገራል ? ስለ ፡ ራሱ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ስለ ፡ ሌላ ? አለው ። ፊልጶስም ፡

፴፭ አፉን ፡ ከፈተ ÷ ከዚህም ፡ መጽሐፍ ፡ ጀምሮ ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ወንጌልን ፡ ሰበከለት ። በመንገ

፴፮ ድም ፡ ሲሄዱ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ደረሱ ፤ ጃንደረባ ውም ፡— እነሆ ፡ ውኃ ፤ እንዳልጠመቅ ፡ የሚከለ ክለኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ። ፊልጶስም ፡—

፴፯ በፍጹም ፡ ልብህ ፡ ብታምን ÷ ተፈቅዶአል ፡ አለው ። መልሶም ፡— ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ የእ ግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አምናለሁ ፡ አለ ። ሰረገላውም ፡ ይቆም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ÷

፴፰ ፊልጶስና ፡ ጃንደረባው ፡ ሁለቱም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ወረዱ ÷ አጠመቀውም ። ከውኃውም ፡ ከወጡ ፡

፴፱ በኋላ ፡ የጌታ ፡ መንፈስ ፡ ፊልጶስን ፡ ነጠቀው ፤ ጃንደረባውም ፡ ሁለተኛ ፡ አላየውም ፤ ደስ ፡

፵ ብሎት ፡ መንገዱን ፡ ይሄድ ፡ ነበርና ። ፊልጶስ ፡ ግን ፡ በአዛጦን ፡ ተገኘ ÷ ወደ ፡ ቂሣርያም ፡ እስ ኪመጣ ፡ ድረስ ፡ እየዘረ ፡ በከተማዎች ፡ ሁሉ ፡ ወንጌልን ፡ ይሰብክ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ሳውል ፡ ግን ፡ የጌታን ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ እንዲገድላቸው ፡ ገና ፡ እየዛተ ፡ ወደ ፡ ሊቀ ፡ ካህ
፪ ናት ፡ ሄደ ÷ በዚህ ፡ መንገድ ፡ ያሉትንም ፡ ሰዎች ፡ ወንዶችንም ፡ ሴቶችንም ፡ ቢያገኝ ÷ እያሰረ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያመጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በደ
፫ ማስቆ ፡ ላሉት ፡ ምኵራቦች ፡ ደብዳቤ ፡ ከእርሱ ፡ ለመነ ። ሲሄድም ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ በቀረበ ፡
፬ ጊዜ ፡ ድንገት ፡ በእርሱ ፡ ዙሪያ ፡ ከሰማይ ፡ ብር ሃን ፡ አንጸባረቀ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡
፭ ሳለ ፡— ሳውል ፡ ሳውል ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ታሳድደኛ ለህ ? የሚለውን ፡ ድምፅ ፡ ሰማ ። ጌታ ፡ ሆይ ÷
፮ ማን ፡ ነህ ? አለው ። እርሱም ፡— አንተ ፡ የም ታሳድደኝ ፡ እኔ ፡ ኢየሱስ ፡ ነኝ ፤ የመውጊያ
ውን ፡ ብረት ፡ ብትቃወም ፡ ለአንተ ፡ ይብስብ ሃል ፡ አለው ። እየተንቀጠቀጠና ፡ እየተደነቀ ፡—
፯ ጌታ ፡ ሆይ ÷ ምን ፡ እደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህ ? አለው ። ጌታም ፡— ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡
ግባና ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈልግህን ፡ ይነግሩሃል ፡ አለው ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በመን
፰ ገድ ፡ የሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ድምፁን ፡ እየሰሙ ፡ ማንን ፡ ግን ፡ ሳያዩ ፡ እንደ ፡ ዲዳዎች ፡ ቆሙ ። ሳውልም ፡
ከምድር ፡ ተነሣ ÷ ዓይኖቹም ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ ምንም ፡ አላየም ፤ እጁንም ፡ ይዘው ፡ እየመሩ ፡
፱ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አገቡት ። ሳያይም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ኖረ ፤ አልበላምም ፡ አልጠጣምም ።

፲ በደማስቆም ፡ ሐናንያ ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ነበረ ÷ ጌታም ፡ በራእይ ፡— ሐናንያ ፡
ሆይ ÷ አለው ። እርሱም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ እነ
፲፩ ሆኝ ፡ አለ ። ጌታም ፡— ተነሥተህ ፡ ቅን ፡ ወደ ሚባለው ፡ መንገድ ፡ ሂድ ÷ በይሁዳ ፡ ቤትም ፡
ሳውል ፡ የሚሉትን ፡ አንድ ፡ የጠርሴስ ፡ ሰው ፡
፲፪ ፈልግ ፤ እነሆ ÷ እርሱ ፡ ይጸልያልና ፤ ሐናንያ ፡ የሚሉትም ፡ ሰው ፡ ገብቶ ፡ ደግሞ ፡ እንዲያይ ፡
፲፫ እጁን ፡ ሲጭንበት ፡ አይቶአል ፡ አለው ። ሐና ንያም ፡ መልሶ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ በኢየሩሳሌም ፡
በቅዱሳንህ ፡ ላይ ፡ ስንት ፡ ክፉ ፡ እንዳደረገ ፡ ስለ
፲፬ ዚህ ፡ ሰው ፡ ከብዙዎች ፡ ሰምቼአለሁ ፤ በዚህም ፡
ስምህን ፡ የሚጠሩትን ፡ ሁሉ ፡ ለማሰር ፡ ከካ ህናት ፡ አለቆች ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡ አለ ።
፲፭ ጌታም ፡— ይህ ፡ በአሕዛብም ፡ በነገሥታትም ፡ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ስሜን ፡ ይሸከም ፡
ዘንድ ፡ ለእኔ ፡ የተመረጠ ፡ ዕቃ ፡ ነውና ፡ ሂድ ፤
፲፮ ስለ ፡ ስሜ ፡ ስንት ፡ መከራ ፡ ሊቀበል ፡ እንዲያ
ስፈልገው ፡ እኔ ፡ አመለክተዋለሁና ፡ አለው ።
፲፯ ሐናንያም ፡ ሄዶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ÷ እጁንም ፡
ጭኖበት ፡— ወንድሜ ፡ ሳውል ፡ ሆይ ÷ ጌታ ÷
እርሱም ፡ በመጣህበት ፡ መንገድ ፡ የታየህ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ነው ÷ ደግሞ ፡ ታይ ፡ ዘንድና ፡ መንፈስ ፡
፲፰ ቅዱስ ፡ ይሞላብህ ፡ ዘንድ ፡ ላከኝ ፡ አለ ። ወዲ
ያውም ፡ እንደ ፡ ቅርፊት ፡ ያለ ፡ ከዓይኑ ፡ ወደቀ ÷
ያን ፡ ጊዜም ፡ ደግሞ ፡ አየ ፤ ተነሥቶም ፡ ተጠ
መቀ ÷ መብልም ፡ በልቶ ፡ በረታ ።
፲፱ በደማስቆም ፡ ካሉት ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ጋር ፡
፳ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ኖረ ። ወዲያውም ፡ ስለ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በምኵራቦቹ ፡ ሰበከ ። የሰሙትም ፡
፳፩ ሁሉ ፡ ተገረሙና ፡— ይህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይህን ፡
ስም ፡ የሚጠሩትን ፡ ያጠፋ ፡ አይደለምን ? ስለ
ዚህስ ፡ ታስረው ፡ ወደ ፡ ካህናት ፡ አለቆች ፡ ይወ
ስዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ አልመጣምን ? አሉ ።
፳፪ ሳውል ፡ ግን ፡ እየበረታ ፡ ሄደ ÷ በደማስቆም ፡
ለተቀመጡት ፡ አይሁድ ፡ ይህ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አስረድቶ ፡ መልስ ፡ ያሳጣቸው ፡ ነበር ።
፳፫ ብዙ ፡ ቀንም ፡ ሲሞላ ፡ አይሁድ ፡ ሊገድሉት ፡
፳፬ ተማከሩ ፤ ሳውል ፡ ግን ፡ አሳባቸውን ፡ አወቀ ።
ይገድሉትም ፡ ዘንድ ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ የከተ
ማይቱን ፡ በር ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፤ ደቀ ፡
፳፭ መዛሙርት ፡ ግን ፡ በሌሊት ፡ ወስደው ፡ በቅጥር ፡
ላይ ፡ አሳልፈው ፡ በቅርጫት ፡ አወረዱት ።
፳፮ ሳውልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡
ከደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ጋር ፡ ይተባበር ፡ ዘንድ ፡
ሞከረ ፤ ሁሉም ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ስላላመኑ ፡ ፈሩት ። በርናባስ ፡ ግን ፡ ወስዶ ፡
፳፯ ወደ ፡ ሐዋርያት ፡ አገባውና ፡ ጌታን ፡ በመንገድ ፡
እንዴት ፡ እንዳየውና ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ በደማ
ስቆም ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡ ደፍሮ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡
ነገረ ፡ ተረከላቸው ። በጌታም ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡
፳፰ ደፍሮ ፡ እየተናገረ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሲወጣና ፡
ሲገባ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፤ ከግሪክ ፡ አገርም ፡
፳፱ መጥተው ፡ ከነበሩት ፡ አይሁድ ፡ ጋር ፡ ይነጋገ
ርና ፡ ይከራከር ፡ ነበር ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ሊገድ
ሉት ፡ ፈለጉ ። ወንድሞችም ፡ ይህን ፡ ባወቁ ፡
፴ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ወሰዱት ፡ ወደ ፡ ጠርሴ
ስም ፡ ሰደዱት ።
፴፩ በይሁዳም ፡ ሁሉና ፡ በገሊላ ፡ በሰማርያም ፡
የነበሩት ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ በሰላም ፡
ኖሩ ፡ ታነጹም ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፍርሃ
ትና ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መጽናናት ፡ እየሄዱ ፡
ይበዙ ፡ ነበር ።
፴፪ ጴጥሮስም ፡ በየስፍራው ፡ ሁሉ ፡ ሲዘር ፡ በልዳ ፡
፴፫ ወደሚኖሩ ፡ ቅዱሳን ፡ ደግሞ ፡ ወረደ ። በዚያም ፡
ከስምንት ፡ ዓመት ፡ ጀምሮ ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡
ተኝቶ ፡ የነበረውን ፡ ኤንያ ፡ የሚሉትን ፡ አንድ ፡
፴፬ ሰው ፡ አገኘ ፤ እርሱም ፡ ሽባ ፡ ነበረ ። ጴጥሮ
ስም ፡— ኤንያ ፡ ሆይ ÷ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ይፈ
ውስህሃል ፤ ተነሣ ፡ ለራስህም ፡ አንጥፍ ፡ አለው ።
ወዲያውም ፡ ተነሣ ። በልዳና ፡ በሰሮናም ፡ የሚ
፴፭ ኖሩ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ አይተው ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡
ዘወር ፡ አሉ ።
፴፮ በኢዮጴም ፡ ጣቢታ ፡ የሚሉአት ፡ አንዲት ፡
ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ነበረች ÷ ትርጓሜውም ፡ ዶርቃ ፡
ማለት ፡ ነው ፤ እርስዋም ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ የሞ
፴፯ ላባት ፡ ምጽዋትም ፡ የምታደርግ ፡ ነበረች ። በዚ

፱ ። ፩—፲፱ ፡ ም. ፳፪ ÷ ፱—፲፯ ፡ ፳፯ ÷ ፱—፲፰ ። ፩ ፡ ም. ፳ ÷ ፫ ። ፲፯ ፡ ፪ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፳፫—፳፯ ። ፲፱ ፡ ገላ. ፩ ÷ ፲፰—፲፯ ። ፳፫ ፡ ገላ. ፩ ÷ ፲፰ ። ፳፬ ፡ ፳፯ ፡ ፪ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፴፪ ፡ ፴፫ ። ፳፯ ፡ ም. ፱ ÷ ፴፯ ።

ያም ፡ ወራት ፡ ታመመችና ፡ ሞተች ። አጥበ
፴፯፡ ውም ፡ በሰገነት ፡ አኖሩአት ። ልዳም ፡ ለኢዮጴ ፡
ቅርብ ፡ ናትና ፡ ደቀ ፡ መዝሙርት ፡ ጴጥሮስ ፡
በዚያ ፡ እንዳለ ፡ ሰምተው ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ከመ
ምጣት ፡ እንዳይዘገይ ፡ እየለመኑ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡
፴፰፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ላኩ ። ጴጥሮስም ፡ ተነሥቶ ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ መጣ ። በደረሰም ፡ ጊዜ ፡ በሰገነት ፡
አወጡት ፡ መበለቶችም ፡ ሁሉ ፡ እያለቀሱ ፡
ዖርታ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሳለች ፡ ያደረገቻቸ
ውን ፡ ቀሚሶችንና ፡ ልብሶችን ፡ ሁሉ ፡ እያሳዩት ፡
፴፱፡ በፊቱ ፡ ቆሙ ። ጴጥሮስም ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
አስወጥቶ ፡ ተንበርክኮም ፡ ጸለየ ። ወደ ፡ ሬሳ
ውም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡— ጣቢታ ፡ ሆይ ፡ ተነሺ ፡
አላት ። እርስዋም ፡ ዓይኖችዋን ፡ ከፈተች ፡ ጴጥ
፵፩፡ ሮስንም ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ተቀመጠች ። እጁንም ፡
ለእርስዋ ፡ ሰጥቶ ፡ አስነሣት ። ቅዱሳንንና ፡ መበ
ለቶችንም ፡ ጠራ ፡ ሕያውም ፡ ሆና ፡ በፊታቸው ፡
፵፪፡ አቆማት ። ይህም ፡ በኢዮጴ ፡ ሁሉ ፡ የታወቀ ፡
፵፫፡ ሆነ ። ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በጌታ ፡ አመኑ ። በኢዮ
ጴም ፡ ስምዖን ፡ ከሚሉት ፡ ከአንድ ፡ ቀርቀር ፡
ፋቂ ፡ ጋር ፡ አያሌ ፡ ቀን ፡ ኖረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ በቂሣርያም ፡ ኢጣሊቂ ፡ ለሚሉት ፡ ጭፍራ ፡
የመቶ ፡ አለቃ ፡ የሆነ ፡ ቆርኔሌዎስ ፡ የሚሉት ፡
፪፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ ከቤተ ፡ ሰዎቹ ፡
ሁሉ ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመልክና ፡
የሚፈራ ፡ ለሕዝብም ፡ እጅግ ፡ ምጽዋት ፡ የሚ
ያደርግ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሁልጊዜ ፡
፫፡ የሚጸልይ ፡ ነበረ ። ከቀኑም ፡ ዘጠኝ ፡ ሰዓት ፡
ያህል ፡— ቆርኔሌዎስ ፡ ሆይ ፡ የሚለው ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሲገባ ፡ በራ
፬፡ እይ ፡ በግልጥ ፡ አየው ። እርሱም ፡ ትኵር ፡
ብሎ ፡ ሲመለከተው ፡ ደንግጦ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡
ምንድር ፡ ነው ? አለ ። መልአኩም ፡ አለው ፡—
፭፡ ጸሎትህና ፡ ምጽዋትህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ለመታሰቢያ ፡ እንዲሆን ፡ ወረገ ። አሁንም ፡
ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ ሰዎችን ፡ ልከህ ፡ ጴጥሮስ ፡ የሚ
፮፡ ባለውን ፡ ስምዖንን ፡ አስመጣ ። እርሱ ፡ ቤቱ ፡
በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በቀርቀር ፡ ፋቂው ፡
በስምዖን ፡ ዘንድ ፡ እንግድነት ፡ ተቀምጦአል ፤
፯፡ ልታደርገው ፡ የሚገባህን ፡ እርሱ ፡ ይነግርሃል ።
የተናገረውም ፡ መልአክ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ከሎሌ
ዎቹ ፡ ሁለቱን ፡ ከማይለዩትም ፡ ጭፍሮቹ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ የሚያመልክ ፡ አንዱን ፡ ወታደር ፡
፰፡ ጠርቶ ፡ ነገሩን ፡ ሁሉ ፡ ተረከላቸው ፡ ወደ ፡
ኢዮጴም ፡ ላካቸው ።
፱፡ እነርሱም ፡ በነገው ፡ ሲሄዱ ፡ ወደ ፡ ከተማም ፡
ሲቀርቡ ፡ ጴጥሮስ ፡ በስድስት ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡
፲፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጣራው ፡ ወጣ ። ተር
ቦም ፡ ሊበላ ፡ ወደደ ፡ ሲያዘጋጁለት ፡ ሳሉም ፡

ተመስጠ ፡ መጣበት ፡ ሰማይም ፡ ተከፍቶ ፡ በአ ፲፩፡
ራት ፡ ማዕዘን ፡ የተያዘ ፡ ታላቅ ፡ ሸማ ፡ የሚመ
ስል ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሲወርድ ፡ አየ ። በዚ ፲፪፡
ያውም ፡ አራት ፡ እግር ፡ ያላቸው ፡ ሁሉ ፡ አራ
ዊትም ፡ በምድርም ፡ የሚንቀሳቀሱት ፡ የሰማይ ፡
ወፎችም ፡ ነበሩበት ። ጴጥሮስ ፡ ሆይ ፡ ተን ፲፫፡
ሣና ፡ አርደህ ፡ ብላ ፡ የሚልም ፡ ድምፅ ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ መጣ ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ ፲፬፡
አይሆንም ፤ እንዳች ፡ ርኩስ ፡ የሚያስጸይፍም ፡
ከቶ ፡ በልቼ ፡ አላውቅምና ፡ አለ ። ደግሞም ፡ ፲፭፡
ሁለተኛ ፡— እግዚአብሔር ፡ ያነጻውን ፡ አንተ ፡
አታርክሰው ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
መጣ ። ይህም ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ሆነ ፡ ወዲያውም ፡ ፲፮፡
ዕቃው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ተወሰደ ።

ጴጥሮስም ፡ ስላየው ፡ ራእይ ፡— ምን ፡ ይሆን ? ፲፯፡
ብሎ ፡ በልቡ ፡ ሲያመነታ ፡ እነሆ ፡ ቆርኔሌዎስ ፡
የላካቸው ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ስምዖን ፡ ቤት ፡ ጠይ
ቀው ፡ ወደ ፡ ደጁ ፡ ቀረቡ ፡ ድምፃቸውንም ፡ ፲፰፡
ከፍ ፡ አድርገው ፡— ጴጥሮስ ፡ የተባለው ፡ ስም
ዖን ፡ በዚህ ፡ እንግድነት ፡ ተቀምጦአልን ? ብለው ፡
ይጠይቁ ፡ ነበር ። ጴጥሮስም ፡ ስለ ፡ ራእዩ ፡ ሲያ ፲፱፡
ወጣ ፡ ሲያወርድ ፡ ሳለ ፡ መንፈስ ፡— እነሆ ፡
ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ይፈልጉሃል ፤ ተነሥተህ ፡ ፳፡
ውረድ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሂድ ፡ አለው ። ጴጥሮ ፳፩፡
ስም ፡ ወደ ፡ ሰዎቹ ፡ ወርዶ ፡— እነሆ ፡ የምትፈ
ልጉኝ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ የመጣችሁበትስ ፡ ምክን
ያት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ። እነርሱም ፡— ፳፪፡
ጻድቅ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፡
በአይሁድም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰከረለት ፡
የመቶ ፡ አለቃ ፡ ቆርኔሌዎስ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ያስመ
ጣህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተም ፡ ቃልን ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡
ከቅዱስ ፡ መልአክ ፡ ተረዳ ፡ አሉት ። እርሱም ፡ ፳፫፡
ወደ ፡ ውስጥ ፡ ጠርቶ ፡ እንግድነት ፡ ተቀበላ
ቸው ።

በነገውም ፡ ተነሥቶ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወጣ ፡
በኢዮጴም ፡ ከነበሩት ፡ ወንድሞች ፡ አንዳንዶቹ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ሄዱ ። በነገውም ፡ ፳፬፡
ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ገቡ ። ቆርኔሌዎስም ፡ ዘመዶቹ
ንና ፡ የቅርብ ፡ ወዳጆቹን ፡ በአንድነት ፡ ጠርቶ ፡
ይጠባበቃቸው ፡ ነበር ። ጴጥሮስም ፡ በገባ ፡ ፳፭፡
ጊዜ ፡ ቆርኔሌዎስ ፡ ተገናኝቶ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡
ወደቀና ፡ ሰገደለት ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡— ተነሣ ፤ ፳፮፡
እኔ ፡ ራሴ ፡ ደግሞ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ አስነሣው ።
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ እየተነጋገረ ፡ ገባ ። ብዙዎችም ፡ ፳፯፡
ተከማችተው ፡ አግኝቶ ፡— አይሁዳዊ ፡ ሰው ፡ ፳፰፡
ከሌላ ፡ ወገን ፡ ጋር ፡ ይተባበር ፡ ወይም ፡ ይቃ
ረብ ፡ ዘንድ ፡ እንዳልተፈቀደ ፡ እናንተ ፡ ታው
ቃላችሁ ፤ ለእኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ማንንም ፡
ሰው ፡ ርኩስና ፡ የሚያስጸይፍ ፡ ነው ፡ እንዳልል ፡
አሳየኝ ፤ ስለዚህም ፡ ደግሞ ፡ ብትጠሩኝ ፡ ሳል ፳፱፡

፱። ፴፯ ፡ ማቴ. ፱ ÷ ፳፭ ። ፴፱ ፡ ዮሐ. ፲፩ ÷ ፴፩ ።
፲። ፩ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፱ ። ፭ ፡ ም. ፱ ÷ ፴፫ ። ፲፱ ፡ ዘሌዋ. ፲፭ ÷ ፱—፴፯ ። ፲፩ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፲፭ ። ፲፱ ፡ ም. ፮ ÷ ፳፱ ።
፳፯ ፡ ዮሐ. ፬ ÷ ፱ ፡ ፲፰ ፡ ፳፯ ።

ከራከር ፡ መጣሁ ። አሁንም ፡ በምን ፡ ምክን
ያት ፡ አስመጣችሁኝ ? ብዬ ፡ እጠይቃችኋለሁ ፡
አላቸው ።
፴፡ ቆርኔሌዎስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— በዚች ፡
ሰዓት ፡ የዛሬ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ የዘጠኝ ፡ ሰዓት ፡
ጸሎት ፡ በቤቴ ፡ እጸልይ ፡ ነበር ፤ እነሆም ፡
የሚያንጸባርቅ ፡ ልብስ ፡ የለበሰ ፡ ሰው ፡ በፊቴ ፡
፴፩፡ ቆመና ፡— ቆርኔሌዎስ ፡ ሆይ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ጸሎትህ ፡ ተሰማ ፡ ምጽዋትህም ፡ ታሰበ ።
፴፪፡ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ ልከህ ፡ ጴጥሮስ ፡ የተ
ባለውን ፡ ስምዖንን ፡ አስጠራ ፤ እርሱ ፡ በቀና
በት ፡ ፋቂው ፡ በስምዖን ፡ ቤት ፡ በባሕር ፡ አጠ
፴፫፡ ገብ ፡ እንግድነት ፡ ተቀምጦአል ፡ አለኝ ። ስለ
ዚህ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ላክሁ ፡ አንተም ፡
በመምጣትህ ፡ መልካም ፡ አድርገሃል ። እንግ
ዲህ ፡ አንተ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታዘዝ
ከውን ፡ ሁሉ ፡ እንድንሰማ ፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡
አሁን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዚህ ፡ አለን ።
፴፬፣፴፭፡ ጴጥሮስም ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—
እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ እንዳያደላ ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ የሚፈራና ፡
ጽድቅን ፡ የሚያደርግ ፡ በእርሱ ፡ የተወደደ ፡
፴፮፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በእውነት ፡ አስተዋልሁ ። የሁሉ ፡
ጌታ ፡ በሚሆን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሰላምን ፡
እየሰበከ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡
፴፯፡ ላከ ። ዮሐንስ ፡ ከሰበከው ፡ ጥምቀት ፡ በኋላ ፡
ከገሊላ ፡ ጀምሮ ፡ በይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ የሆነውን ፡
፴፰፡ ነገር ፡ እናንተ ፡ ታውቃላችሁ ። እግዚአብሔር ፡
የናዝሬቱን ፡ ኢየሱስን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በኃ
ይልም ፡ ቀባው ፡ እርሱም ፡ መልካም ፡ እያደረገ ፡
ለዲያብሎስም ፡ የተገዙትን ፡ ሁሉ ፡ እየፈወሰ ፡
ዘረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረና ፤
፴፱፡ እኛም ፡ በአይሁድ ፡ አገርና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ባደረገው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ምስክሮች ፡ ነን ፤ እር
ሱንም ፡ በእንጨት ፡ ላይ ፡ ሰቅለው ፡ ገደሉት ።
፵፡ እርሱን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡
፵፩፡ አስነሣው ፡ ይገለዋም ፡ ዘንድ ፡ ሰጠው ፤ ይኸ
ውም ፡ ለሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አይደለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡
በእግዚአብሔር ፡ አስቀድሞ ፡ የተመረጡ ፡ ምስ
ክሮች ፡ ለሆንን ፡ ለእኛ ፡ ነው ፡ እንጂ ፤ ከሙታ
ንም ፡ ከተነሣ ፡ በኋላ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የበላን ፡
፵፪፡ የጠጣንም ፡ እኛ ፡ ነን ። ለሕዝብም ፡ እንድንሰ
ብክና ፡ በሕያዋንና ፡ በሙታን ፡ ሊፈርድ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ የተወሰነ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፵፫፡ እንመሰክር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ። በእርሱ ፡ የሚያ
ምን ፡ ሁሉ ፡ በስሙ ፡ የኃጢአቱን ፡ ስርየት ፡
እንዲቀበል ፡ ነቢያት ፡ ሁሉ ፡ ይመሰክሩለታል ።
፵፬፡ ጴጥሮስ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ቃሉን ፡
በሰሙት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወረደ ።
፵፭፡ ከጴጥሮስም ፡ ጋር ፡ የመጡት ፡ ሁሉ ፡ ከተገረ
ዙት ፡ ወገን ፡ የሆኑ ፡ ምዕመናን ፡ በአሕዛብ ፡
ላይ ፡ ደግሞ ፡ የመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ስጦታ ፡ ስለ ፡
ፈሰሰ ፡ ተገረሙ ፡ ። በልሳኖች ፡ ሲናገሩ ፡ እግዚ ፵፮፡
አብሔርንም ፡ ሲያከብሩ ፡ ሰምተዋቸዋልና ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጴጥሮስ ፡ መልሶ ፡— እነዚህ ፡ ፵፯፡
እንደ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ የተ
ቀበሉ ፡ እንዳይጠመቁ ፡ ውኃን ፡ ይከለክላቸው ፡
ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ? አለ ። በኢየ ፵፰፡
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስምም ፡ ይጠመቁ ፡ ዘንድ ፡ አዘ
ዛቸው ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ እንዲቀ
መጥ ፡ ለመኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ሐዋርያትና ፡ በይሁዳም ፡ የነበሩት ፡ ወንድ ፩፡
ሞች ፡ አሕዛብ ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
እንደ ፡ ተቀበሉ ፡ ሰሙ ። ጴጥሮስም ፡ ወደ ፡ ኢየ ፪፡
ሩሳሌም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ከተገረዙት ፡ ወገን ፡ የሆ
ኑት ፡ ሰዎች ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተከራክረው ፡—
ወዳልተገረዙ ፡ ሰዎች ፡ ገብተህ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፫፡
በላህ ፡ አሉት ። ጴጥሮስ ፡ ግን ፡ ከመጀመሪያው ፡ ፬፡
ጀምሮ ፡ በተራ ፡ ገለጠላቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
እኔ ፡ በኢዮጴ ፡ ከተማ ፡ ስጸልይ ፡ ሳለሁ ፡ ተመ ፭፡
ስጠጥ ፡ ራእይን ፡ አየሁ ፤ ታላቅ ፡ ሸማ ፡ የመሰለ ፡
ሰቃ ፡ በአራት ፡ ማዕዘን ፡ ተይዞ ፡ ከሰማይ ፡ ወረ
ደና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፤ ይህንም ፡ ትኩር ፡ ብዬ ፡ ፮፡
ስመለከት ፡ አራት ፡ እግር ፡ ያላቸውን ፡ የምድር ፡
እንስሶች ፡ አራዊትንም ፡ ተንቀሳቃሾችንም ፡
የሰማይ ፡ ወፎችንም ፡ አየሁ ። ጴጥሮስ ፡ ሆይ ፡ ፯፡
ተነሣና ፡ አርደህ ፡ ብላ ፡ የሚለኝንም ፡ ድምፅ ፡
ሰማሁ ። እኔም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፡ አይሆንም ፤ ፰፡
ርኩስ ፡ ወይም ፡ የሚያስጸይፍ ፡ ከቶ ፡ ወደ ፡
አፌ ፡ ገብቶ ፡ አያውቅምና ፡ አልሁ ። ሁለተ ፱፡
ኛም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያነጻውን ፡ አንተ ፡ አታ
ርክሰው ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ ከሰማይ ፡ መለሰልኝ ።
ይህም ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ገናም ፡ ሁሉ ፡ ፲፡
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ተሳበ ። እነሆም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ፲፩፡
ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ከቂሣርያ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተልከው ፡
ወዳለሁበት ፡ ቤት ፡ ቀረቡ ። መንፈስም ፡ ሳል ፲፪፡
ጠራጠር ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እጄድ ፡ ዘንድ ፡ ነገ
ረኝ ። እነዚህም ፡ ስድስት ፡ ወንድሞች ፡ ደግሞ ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ መጡ ፡ ወደዚያ ፡ ሰውም ፡ ቤት ፡
ገቡን ። እርሱም ፡ መልአክ ፡ በቤቱ ፡ ቆሞ ፡ እንዳ ፲፫፡
የና ፡— ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ ሰዎች ፡ ልከህ ፡ ጴጥሮስ ፡
የተባለውን ፡ ስምዖንን ፡ አስመጣ ፤ እርሱም ፡ ፲፬፡
አንተና ፡ የቤትህ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የምትድኑበ
ትን ፡ ነገር ፡ ይነግርሃል ፡ እንዳለው ፡ ነገረን ።
ለመናገርም ፡ በጀመርሁ ፡ ጊዜ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፲፭፡
ለእኛ ፡ ደግሞ ፡ በመጀመሪያ ፡ እንደ ፡ ወረደ ፡
ለእነርሱ ፡ ወረደላቸው ። ዮሐንስ ፡ በውኃ ፡ አጠ ፲፮፡
መቀ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ትጠ
መቃላችሁ ፡ ያለውም ፡ የጌታ ፡ ቃል ፡ ትዝ ፡
አለኝ ። እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጌታ ፡ በኢ ፲፯፡

፲ ። ፴፪ ፡ ዘዳግ ፲ ፡ ፲፯ ። ፴፭ ፡ ሮሜ ፪ ፡ ፳፱ ። ፴፯ ፡ መዝ ፻፱ ፡ ፯ ። ፴፰ ፡ ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ። ፵፩—፵፫ ፡ ሉቃ ፳፬ ፡ ፴፱—፵፯ ፡ ዮሐ ፭ ፡ ፳፪ ። ፵፮ ፡ ም ፪ ፡ ፬ ።
፲፩ ። ፪ ፡ ገላ ፪ ፡ ፲፪ ። ፭—፲፫ ፡ ም ፲ ፡ ፱—፴፪ ። ፲፯ ፡ ም ፭ ፡ ፫ ።

የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ላመነው ፡ ለእኛ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ ያን ፡ ስመታ ፡ ለእነርሱ ፡ ከሰጠ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ለመከልከል ፡ እችል ፡ ዘንድ ፡ ፲፯፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነበርሁ ? ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜም ፡ ዝም ፡ አሉና ፡— እንኪያስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአሕዛብ ፡ ደግሞ ፡ ለሕይወት ፡ የሚሆን ፡ ንስሐን ፡ ሰጣቸው ፡ እያሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አከበሩ ። ፲፱፡ በእስጢፋኖስም ፡ ላይ ፡ በተደረገው ፡ መከራ ፡ የተበተኑት ፡ እስከ ፡ ፊንቄ ፡ እስከ ፡ ቆጵሮስም ፡ እስከ ፡ አንጾኪያም ፡ ድረስ ፡ ዘሩ ÷ ቃሉንም ፡ ለአይሁድ ፡ ብቻ ፡ እንጂ ፡ ለአንድ ፡ ስንኳ ፡ አይ ፳፡ ናገሩም ፡ ነበር ። ከእነርሱ ፡ ግን ፡ የቆጵሮስና ፡ የቀሬና ፡ ሰዎች ፡ የነበሩት ፡ አንዳንዶቹ ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ መጥተው ፡ የጌታን ፡ የኢየሱስን ፡ ወንጌል ፡ እየሰበኩ ፡ ለግሪክ ፡ ሰዎች ፡ ተናገሩ ። ፳፩፡ የጌታም ፡ እጅ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበረ ፡ ቍጥራቸውም ፡ እጅግ ፡ የሚሆን ፡ ሰዎች ፡ አምነው ፡ ፳፪፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ዘወር ፡ አሉ ። ወሬውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለችው ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ተሰማ ÷ በርናባስንም ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ ፳፫፡ ላኩት ። እርሱም ፡ መጥቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጸጋ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አለው ÷ ሁሉንም ፡ በልባቸው ፡ ፈቃድ ፡ በጌታ ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ፳፬፡ መከራቸው ። ደግ ፡ ሰው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እምነትም ፡ የሞላበት ፡ ነበረና ። ብዙ ፡ ሕዝብም ፡ ፳፭፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ተጨመሩ ። በርናባስም ፡ ሳውልን ፡ ፳፮፡ ሊፈልግ ፡ ወደ ፡ ጠርሴስ ፡ ወጣ ። ባገኘውም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ አመጣው ። በቤተ ፡ ክርስቲያንም ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሙሉ ፡ ተሰበሰቡ ÷ ብዙ ፡ ሕዝብንም ፡ አስተማሩ ። ደቀ ፡ መዛሙርትም ፡ መጀመሪያ ፡ በአንጾኪያ ፡ ክርስቲያን ፡ ተባሉ ።

፳፯፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ነቢያት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ፳፰፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ ወረዱ ። ከእነርሱም ፡ አጋቦስ ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ተነሥቶ ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ራብ ፡ ሊሆን ፡ እንዳለው ፡ በመንፈሱ ፡ አመለከተ ። ይህም ፡ በቀላውዴዎስ ፡ ቄሣር ፡ ፳፱፡ ዘመን ፡ ሆነ ። ደቀ ፡ መዛሙርትም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ እንደ ፡ ችሎታቸው ፡ መጠን ፡ አዋጥተው ፡ በይሁዳ ፡ ለሚኖሩት ፡ ወንድሞች ፡ እርዳታን ፡ ፴፡ ይልኩ ፡ ዘንድ ፡ ወሰኑ ። እንዲህም ፡ ደግሞ ፡ አደረጉ ÷ በበርናባስና ፡ በሳውልም ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ሽማግሌዎቹ ፡ ሰደዱት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ንጉሡ ፡ ሄሮድስ ፡ መከራ ፡ ያጸናባቸው ፡ ዘንድ ፡ ከቤተ ፡ ክርስቲያኑ ፡ በአ ፪፡ ንዳንዶቹ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ጫነባቸው ። የዮሐንስንም ፡ ወንድም ፡ ያዕቆብን ፡ በሰይፍ ፡ ገደለው ። ፫፡ አይሁድንም ፡ ደስ ፡ እንዳሰኛቸው ፡ አይቶ ፡ ጨምሮ ፡ ጴጥሮስን ፡ ደግሞ ፡ ያዘው ። የቂጣ ፡ በዓልም ፡ ወራት ፡ ነበረ ። በያዘውም ፡ ጊዜ ፡ ፬፡ ወደ ፡ ወኅኒ ፡ አገባው ፤ ከፋሲካም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ ያወጣው ፡ ዘንድ ፡ አስቦ ፡ እያንዳንዱ ፡ አራት ፡ ወታደሮች ፡ ሆነው ፡ እንዲጠብቁት ፡ ለአራት ፡ ጭፍራ ፡ ክፍል ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ። ፭፡ ጴጥሮስም ፡ በወኅኒ ፡ ይጠበቅ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸሎት ፡ አጥብቆ ፡ ይደረግ ፡ ነበር ።

፮፡ ሄሮድስም ፡ ሊያወጣው ፡ ባሰበ ፡ ጊዜ ÷ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ጴጥሮስ ፡ በሁለት ፡ ሰንሰለት ፡ ታስሮ ፡ ከሁለት ፡ ወታደሮች ፡ መካከል ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ ጠባቂዎችም ፡ በደጁ ፡ ፊት ፡ ሆነው ፡ ወኅኒውን ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ። ፯፡ እነሆም ÷ የጌታ ፡ መልአክ ፡ ቀረበ ፡ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ብርሃን ፡ በራ ፤ ጴጥሮስንም ፡ ጎድኑን ፡ መትቶ ፡ አነቃውና ፡— ፈጥነህ ፡ ተነሣ ፡ አለው ። ሰንሰለቶቹም ፡ ከእጁ ፡ ወደቁ ። ፰፡ መልአኩም ፡— ታጠቅና ፡ ጫማህን ፡ አጣብ ፡ አለው ÷ እንዲሁም ፡ አደረገ ። ልብስህንም ፡ ልበስና ፡ ተከተለኝ ፡ አለው ። ፱፡ ወጥቶም ፡ ተከተለው ፤ ራእይንም ፡ የሚያይ ፡ ይመስለው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በመልአኩ ፡ የሚደረገው ፡ ነገር ፡ እውነት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቀም ። ፲፡ የመጀመሪያውንና ፡ የሁለተኛውንም ፡ ዘብ ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ወደሚያወጣው ፡ ወደ ፡ ብረቱ ፡ መዝጊያ ፡ ደረሱ ። እርሱም ፡ አውቆ ፡ ተከፈተላቸው ፤ ወጥተውም ፡ አንዲት ፡ ስላች ፡ አለፉ ፡ ወዲያውም ፡ መልአኩ ፡ ከእርሱ ፡ ተለየ ። ፲፩፡ ጴጥሮስም ፡ ወደ ፡ ልቡ ፡ ተመልሶ ፡— ጌታ ፡ መልአኩን ፡ ልኮ ፡ ከሄሮድስ ፡ እጅና ፡ የአይሁድ ፡ ሕዝብ ፡ ይጠብቁት ፡ ከነበረው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ አዳነኝ ፡ አሁን ፡ በእውነት ፡ አወቅሁ ፡ አለ ። ፲፪፡ ባስተዋለም ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡ ተከማችተው ፡ ይጸልዩበት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ማርቆስ ፡ ወደ ፡ ተባለው ፡ ወደ ፡ ዮሐንስ ፡ እናት ፡ ወደ ፡ ማርያም ፡ ቤት ፡ መጣ ። ፲፫፡ ጴጥሮስም ፡ የደጁን ፡ መዝጊያ ፡ ባንኳኳ ፡ ጊዜ ፡ ሮዳ ፡ የሚሉአት ፡ አንዲት ፡ ገረድ ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ቀረበች ፤ ፲፬፡ የጴጥሮስ ፡ ድምፅ ፡ መሆኑንም ፡ ባወቀች ፡ ጊዜ ፡ ከደስታዋ ፡ የተነሣ ፡ ደጁን ፡ አልከፈተችም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ሮጣ ፡ ጴጥሮስ ፡ በደጅ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ እንዳለ ፡ አወራች ። ፲፭፡ እነርሱም ፡— አብደሻል ፡ አሉአት ። እርስዋ ፡ ግን ፡ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታስረግጥ ፡ ነበር ። እነርሱም ፡— መልአኩ ፡ ነው ፡ አሉ ። ፲፮፡ ጴጥሮስ ፡ ግን ፡ ማንኳኳቱን ፡ አዘወተረ ፤ ከፍተውም ፡ አዩትና ፡ ተገረሙ ። ፲፯፡ ግን ፡ ዝም ፡ እንዲሉ ፡ በእጁ ፡ ጠቅሶ ፡ ጌታ ፡ ከወኅኒ ፡ እንዴት ፡ እንዳወጣው ፡ ተረከላቸውና ፡— ይህን ፡ ለያዕቆብና ፡ ለወንድሞች ፡ ንገሩ ፡ አላቸው ። ወጥቶም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ስፍራ ፡ ሄደ ።

፲፩። ፲፱ ፡ ም· ፮ ÷ ፭—፬ ። ፳፱፡ ም· ፬ ÷ ፴፯ ። ፳፰ ፡ ´ ም· ፱ ፡ ፴፱ ። ፳፰ ፡ ም· ፮ ÷ ፳፱ ።
፲፪። ፪ ፡ ማቴ· ፬ ÷ ፳፭ ። ፫ ፡ ዘዐኡ· ፲፪ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፯ ፡ ም· ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፪ ፡ ቁላ· ፬ ፡ ፲ ። ፲፭ ፡ ማቴ· ፲፰ ÷ ፲ ። ፲፯ ፡ ማቴ· ፲፫ ÷ ፲፭ ፡ ፭ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፯ ፡ ገላ· ፭ ÷ ፲፱ ።

፲፯፡ በነጋም ፡ ጊዜ ፡— ጴጥሮስን ፡ ምን ፡ እግኝቶት ፡ ይሆን ? ብለው ፡ በሞቱናሮች ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡
፲፱፡ ውከት ፡ ሆነ ። ሄሮድስም ፡ አስፈልጎ ፡ ባጣው ፡ ጊዜ ፡ ጠባቂዎችን ፡ መረመረ ፡ ይገድሉአቸውም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ከይሁዳም ፡ ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ወርዶ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጠ ።
፳፡ ከጢሮስና ፡ ከሲዶና ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ተጣ ልቶ ፡ ነበር ፤ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነውም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ÷ የንጉሥንም ፡ ቢትወደድ ፡ ብላ ስጦስን ፡ እሺ ፡ አሰኝተው ፡ ዕርቅ ፡ ለመኑ ÷ አገ ራቸው ፡ ከንጉሥ ፡ አገር ፡ ምግብ ፡ ያገኝ ፡ ነበ
፳፩፡ ርና ። በተቀጠረ ፡ ቀንም ፡ ሄሮድስ ፡ ልብሰ ፡ መን ግሥቱን ፡ ለብሶ ፡ በዙፋን ፡ ተቀመጠ ፡ እነርሱ-
፳፪፡ ንም ፡ ተናገራቸው ፤ ሕዝቡም ፡— የእግዚአብ ሔር ፡ ድምፅ ፡ ነው ፡ የሰውም ፡ አይደለም ፡
፳፫፡ ብለው ፡ ጮኹ ። ለእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ስላልሰጠ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ የጌታ ፡ መልአክ ፡ መታው ፡ በትልም ፡ ተበልቶ ፡ ሞተ ።
፳፬፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ያድግና ፡ ይበዛ ፡ ነበር ።
፳፭፡ በርናባስና ፡ ሳውልም ፡ አገልግሎታቸውን ፡ ፈጽመው ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ÷ ማርቆስ ፡ የተባለውን ፡ ዮሐንስንም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይዘ ውት ፡ መጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ በአንጾኪያም ፡ ባለችው ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ነቢያትና ፡ መምህራን ፡ ነበሩ ፤ እነርሱም ፡ በርና ባስ ÷ ኔጌር ፡ የተባለው ፡ስምዖንም ÷ የቀሬናው ፡ ሉክዮስም ÷ የአራተኛው ፡ ክፍል ፡ ገዥ ፡ የሄሮ ድስም ፡ ባለምዋል ፡ ምናሔ ÷ ሳውልም ፡ ነበሩ ።
፪፡ እነዚህም ፡ ጌታን ፡ ሲያመልኩና ፡ ሲጦሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡— በርናባስንና ፡ ሳውልን ፡ ለጠ
፫፡ ራኋቸው ፡ ሥራ ፡ ለዩልኝ ፡ አለ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከጦሙ ፡ ከጸለዩም ፡ እጃቸውንም ፡ ከጫኑ ፡ በኋላ ፡ አሰናበቱአቸው ።
፬፡ እነርሱም ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ተልከው ፡ ወደ ፡ ሴሌውቅያ ፡ ወረዱ ፤ ከዚያም ፡ በመር
፭፡ ከብ ፡ ወደ ፡ ቆጵሮስ ፡ ሄዱ ። በስልማናም ፡ በነ በሩ ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ምኩራቦች ፡ የእግዚአ ብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰበኩ ፤ አገልጋይም ፡ ዮሐንስ ፡
፮፡ ነበራቸው ። ደሴቲቱንም ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ጳፋ ፡ በዙሩ ፡ ጊዜ ፤ በርያሱስ ፡ የሚሉትን ፡ ጠንቋይና ፡ ሐሰተኛ ፡ ነቢይ ፡ የሆነውን ፡ አንድ ፡ አይሁዳዊ ፡
፯፡ ሰው ፡ አገኙ ፤ እርሱም ፡ አስተዋይ ፡ ሰው ፡ ከሆ ነው ፡ ሰርግዮስ ፡ ጳውሎስ ፡ ከሚባለው ፡ አገረ ፡ ገዥ ፡ ጋር ፡ ነበረ ። ይህም ፡ በርናባስንና ፡ ሳው ልን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠርቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
፰፡ ቃል ፡ ሊሰማ ፡ ፈለገ ። ጠንቋዩ ፡ ግን ፡ ኤል ማስ ÷ ስሙ ፡ እንዲሁ ፡ ይተረጐማልና ÷ አገረ ፡ ገዥን ፡ ከማመን ፡ ሊያጣምም ፡ ፈልጎ ፡ ተቃወ
፱፡ ማቸው ። ጳውሎስ ፡ የተባለው ፡ ሳውል ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ተሞልቶ ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡
፲፡ ሲመለከተው ፡— አንተ ፡ ተንኰል ፡ ሁሉ ፡ ክፋ ትም ፡ ሁሉ ፡ የሞላብህ ÷ የዲያብሎስ ፡ ልጅ ÷ የጽድቅም ፡ ሁሉ ፡ ጠላት ÷ የቀናውን ፡ የጌታን ፡ መንገድ ፡ ከማጣመም ፡ አታርፍምን ? አሁንም ÷
፲፩፡ እነሆ ÷ የጌታ ፡ እጅ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ናት ÷ ዕው ርም ፡ ትሆናለህ ፡ እስከ ፡ ጊዜውም ፡ ፀሐይን ፡ አታይም ፡ አለው ። ያን ፡ ጊዜም ፡ ጭጋግና ፡ ጨለማ ፡ ወደቀበት ÷ በእጁም ፡ የሚመራውን ፡ እየዞረ ፡ ፈለገ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አገረ ፡ ገዥ ፡ ፲፪፡ የተደረገውን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ከጌታ ፡ ትምህርት ፡ የተነሣ ፡ ተገርሞ ፡ አመነ ።
፲፫፡ ጳውሎስም ፡ ከጓደኞቹ ፡ ጋር ፡ ከጳፋ ፡ ተነሥቶ ፡ የጵንፍልያ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ጴርጌን ፡ መጣ ፡ ዮሐንስም ፡ ከእነርሱ ፡ ተለይቶ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ ሌም ፡ ተመለሰ ። እነርሱ ፡ ግን ፡ ከጴርጌን ፡ አል ፲፬፡ ፈው ፡ የጲስድያ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ አንጾ ኪያ ፡ ደረሱ ፤ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ምኵ ራብ ፡ ገብተው ፡ ተቀመጡ ። ሕግና ፡ ነቢያትም ፡ ፲፭፡ ከተነበቡ ፡ በኋላ ፡ የምኵራቡ ፡ አለቆች ፡— ወን ድሞች ፡ ሆይ ÷ ሕዝብን ፡ የሚመክር ፡ ቃል ፡ እንዳላችሁ ፡ ተናገሩ ፡ ብለው ፡ ላኩባቸው ።
፲፮፡ ጳውሎስም ፡ ተነሣና ፡ በእጁ ፡ ጠቅሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡—

የእስራኤል ፡ ሰዎችና ፡ እግዚአብሔርን ፡ የም ፲፯፡ ትፈሩት ፡ ሆይ ÷ ስሙ ። የዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ አምላክ ፡ አባቶቻችንን ፡ መረጠ ፡ በግብፅ ፡ አገር ፡ በእንግድነት ፡ ሳሉ ፡ ሕዝቡን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋቸው ÷ ከፍ ፡ በለችውም ፡ ክንዱ ፡ ከዚያ ፡ አወጣቸው ። በበረሀም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ ፲፰፡ መገባቸው ። በከነዓንም ፡ አገር ፡ ሰባት ፡ አሕዛ ፲፱፡ ብን ፡ አጥፍቶ ፡ ምድራቸውን ፡ አወረሰቸው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እስከ ፡ ነቢዩ ፡ እስከ ፡ ሳሙኤል ፡ ፳፡ ድረስ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ዓመት ፡ ያህል ፡ መሳፍንትን ፡ ሰጣቸው ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ፳፩፡ ንጉሥን ፡ ያነግሥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ለመኑ ÷ እግ ዚአብሔርም ፡ ከብንያም ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ሰው ፡ የቂስን ፡ ልጅ ፡ ሳኦልን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሰጣቸው ፡ እርሱንም ፡ ከሻረው ፡ በኋላ ፡ ዳዊትን ፡ በእነርሱ ፡ ፳፪፡ ላይ ፡ እንዲነግሥ ፡ አስነሣው ÷ ሲመሰክርለ ትም ፡— እንደ ፡ ልቤ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ፈቃዴንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያደርግ ፡ የእሴይን ፡ ልጅ ፡ ዳዊትን ፡ አገኘሁ ፡ አለ ። ከዚህም ፡ ሰው ፡ ዘር ፡ እግዚአ ፳፫፡ ብሔር ፡ እንደ ፡ ተስፋው ፡ ቃል ፡ ለእስራኤል ፡ መድኃኒትን ፡ እርሱም ፡ ኢየሱስን ፡ አመጣ ። ከመምጣቱ ፡ በፊት ፡ ዮሐንስ ፡ አስቀድሞ ፡ ለእስ ፳፬፡

፲፪ ። ፭ ፡ ፮ ንገሥ ፡ ፭ ÷ ፱ ፡ ፲፭ ፡ ሕዝ ፡ ፳፯ ፡ ፲፯ ። ፳፫ ፡ ም ፡ ፭ ፡ ፲፱ ። ፳፭ ፡ ም ፡ ፲፭ ÷ ፳፱ ፡ ፴ ።
፲፫ ። ፪ ፡ ም ፡ ፮ ÷ ፱ ። ፫ ፡ ም ፡ ፯ ÷ ፯ ። ፭ ፡ ም ፡ ፲፪ ፡ ፲፰ ፡ ፳፭ ። ፯ ፡ ሆሴ ፡ ፲፱ ÷ ፱ ፡ የሐ ፡ ፮ ÷ ፵፱ ። ፲፭ ፡ ሉቃ ፡ ፬ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፡ ዘዳ ፡ ፯ ÷ ፯ ፡ ፲ ። ፲፰ ፡ መዝ ፡ ፸፰ ÷ ፱ ፡ ፲ ። ፲፱ ፡ ዘዳግ ፡ ፯ ÷ ፯ ፡ ኢያ ፡ ፲፬ ÷ ፭ ፡ ፱ ። ፳ ፡ መሳ ፡ ፪ ÷ ፲፮ ። ፳፩ ፡ ፩ ሳሙ ፡ ፰ ፡ ፲ ÷ ፮ ፡ ፲፩ ፡ ፳፩ ። ፳፪ ፡ ፩ ሳሙ ፡ ፲፮ ÷ ፲፫ ፡ ፲፯ ፡ ፯ ፡ ፲፫ ፡ ፲፫ ፡ ፲፱ ፡ መዝ ፹፱ ÷ ፳ ። ፳፫ ፡ ኢሳ ፲፩ ÷ ፩ ። ፳፬ ፡ ማር ፩ ÷ ፬ ።

ራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የንስሐን ፡ ጥምቀት ፡
፳፭፡ ሰብኮ ፡ ነበር ። ዮሐንስም ፡ ሩጫውን ፡ ሲፈ
ጽም ፡ ሳለ ፡— እኔ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታስባ
ላችሁ ? እኔስ ፡ እርሱን ፡ አይደለሁም ። ነገር ፡
ግን ፡ እነሆ ፡ የእግሩን ፡ ጫማ ፡ እፈታ ፡ ዘንድ ፡
ከማይገባኝ ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይመጣል ፡ ይል ፡
ነበር ።
፳፮፡ እናንተ ፡ ወንድሞቻችን ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ፡
ልጆች ፡ ከእናንተ ፡ መካከልም ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሆይ ፡ ለእናንተ ፡ የዚህ ፡ የመ
፳፯፡ ዳን ፡ ቃል ፡ ተላከ ። በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎችና ፡ አለቆቻቸው ፡ እርሱንና ፡ በየሰንበቱ ፡
የሚነበቡትን ፡ የነቢያትን ፡ ድምፆች ፡ ስላላወቁ ፡
፳፰፡ በፍርዳቸው ፡ ፈጽመዋልና ፡ ለሞትም ፡ የሚ
ያደርስ ፡ ምክንያት ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ባያገኙ
በት ፡ ይገድለው ፡ ዘንድ ፡ ጲላጦስን ፡ ለመኑት ፡
፳፱፡ ስለ ፡ እርሱም ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ በፈጸሙ ፡
ጊዜ ፡ ከእንጨት ፡ አውርደው ፡ በመቃብር ፡ አኖ
፴፡ ሩት ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከሙታን ፡ አስነ
፴፩፡ ሣው ፡ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ ምስክሮቹ ፡ ለሆኑት ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከገሊላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
፴፪፡ ለወጡት ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ታያቸው ። እኛም ፡ ለአ
ባቶች ፡ የተሰጠውን ፡ ተስፋ ፡ የምንሰብክላ
፴፫፡ ናንተ ፡ እንሰብክለን ፤ ይህን ፡ ተስፋ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሁለተኛው ፡ መዝሙር ፡ ደግሞ ፡—
አንተ ፡ ልጄ ፡ ነህ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወለድሁህ ፡
ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ኢየሱስን ፡ አስነሥቶ ፡
፴፬፡ ለእኛ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ፈጽሞአልና ። እንደ ፡
ገናም ፡ ወደ ፡ መበስበስ ፡ እንዳይመለስ ፡ ከሙ
ታን ፡ እንደ ፡ አስነሣው ፡ እንዲህ ፡— የታመነ
ውን ፡ የዳዊትን ፡ ቅዱስ ፡ ተስፋ ፡ እሰጣችኋለሁ ፡
፴፭፡ ብሎአል ። ደግሞ ፡ በሌላው ፡ ስፍራ ፡— ቅዱ
ስህን ፡ መበስበስን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ አትሰጠውም ፡
፴፮፡ ይላልና ። ዳዊትም ፡ በራሱ ፡ ዘመን ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ አሳብ ፡ ካገለገለ ፡ በኋላ ፡ እንቀላፋ ፡
ከአባቶቹም ፡ ጋር ፡ ተጨምሮ ፡ መበስበስን ፡ አየ ፡
፴፯፡ ይህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስነሣው ፡ ግን ፡ መበስበ
፴፰፡፴፱፡ ስን ፡ አላየም ። እንግዲህ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡
በእርሱ ፡ በኩል ፡ የኃጢአት ፡ ስርየት ፡ እንዲነገ
ርላችሁ ፡ በሙሴም ፡ ሕግ ፡ ትጸድቁበት ፡ ዘንድ ፡
ከማይቻላችሁ ፡ ሁሉ ፡ ያመነ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡
እንዲጸድቅ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይሁን ።
፵፡፵፩፡ እንግዲህ ፡—

እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ እዩ ፡ ተደነቁም ፡
ጥፉም ፤ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ቢተርክላችሁ ፡
የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመናችሁ ፡ እኔ ፡
እሠራለሁና ፡

ተብሎ ፡ በነቢያት ፡ የተነገረው ፡ እንዳይደርስባ
ችሁ ፡ ተጠንቀቁ ።

፵፪፡ በወጡም ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በሚመጣው ፡ ሳምንት ፡ ይነግሩአቸው ፡ ዘንድ ፡ ለመኑአቸው ።
፵፫፡ ጉባኤውም ፡ ከተፈታ ፡ በኋላ ፡ ከአይሁድና ፡ ወደ ፡ ይሁዲነት ፡ ገብተው ፡ ከሚያመልኩ ፡ ብዙ
ዎች ፡ ጳውሎስንና ፡ በርናባስን ፡ ተከተሉአቸው ፡
እነርሱም ፡ ሲነግሩአቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡
ጸጋ ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ አስረዱአቸው ።
፵፬፡ በሁለተኛውም ፡ ሰንበት ፡ ከሞላ ፡ ከሞላ ፡ በቀር ፡
የከተማው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ተሰበሰቡ ። አይሁድም ፡
፵፭፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ቅንዓት ፡ ሞላባቸው ፡ እየ
ተሳደቡም ፡ ጳውሎስ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ተቃ
ወሙ ። ጳውሎስና ፡ በርናባስም ፡ ገልጠው ፡—
፵፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ አስቀድሞ ፡ ለእናንተ ፡
ይነገር ፡ ዘንድ ፡ ያስፈልጋል ፤ ከገፋችሁትና ፡
የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ እንዳይገባችሁ ፡ በራሳችሁ ፡
ከፈረዳችሁ ፡ ግን ፡ እነሆ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ዘወር ፡
እንላለን ። እንዲሁ ፡ ጌታ ፡—
፵፯፡

እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ለማዳን ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ለአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ አድር
ጌሃለሁ ፡

ብሎ ፡ አዞናልና ፡ አሉ ።
፵፰፡ አሕዛብም ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ የእግ
ዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ አከበሩ ፡ ለዘላለም ፡ ሕይ
ወትም ፡ የተዘጋጁ ፡ ሁሉ ፡ አመኑ ። የጌታም ፡
፵፱፡ ቃል ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተሰፋፋ ። አይሁድ ፡ ግን ፡
የሚያመልኩትን ፡ የከበሩትንም ፡ ሴቶችና ፡ የከ
ተማውን ፡ መኳንንት ፡ አወኩ ፡ በጳውሎስና ፡
በበርናባስም ፡ ላይ ፡ ስደትን ፡ አስነሥተው ፡ ከአ
፶፡ ገራቸው ፡ አወጡአቸው ። እነርሱ ፡ ግን ፡ የአ
ግራቸውን ፡ ትቢያ ፡ አራግፈውባቸው ፡ ወደ ፡
፶፩፡ ኢቆንዮን ፡ መጡ ። በደቀ ፡ መዛሙርትም ፡
ደስታና ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሞላባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ በኢቆንዮንም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ወደ ፡ አይ
ሁድ ፡ ምኩራብ ፡ ገብተው ፡ ከአይሁድና ፡ ከግ
ሪክ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ እስኪያምኑ ፡ ድረስ ፡ ተናገሩ ።
፪፡ ያላመኑት ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡ የአሕዛብን ፡ ልብ ፡
፫፡ በወንድሞች ፡ ላይ ፡ አነሣሡ ፡ አስከፉም ። ምል
ክትና ፡ ድንቅ ፡ በእጃቸው ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡
እየሰጠ ፡ ለጸጋው ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ መሰከረው ፡ ስለ ፡
ጌታ ፡ ገልጠው ፡ እየተናገሩ ፡ ረጅም ፡ ወራት ፡
፬፡ ተቀመጡ ። የከተማውም ፡ ሕዝብ ፡ ተከፍለው ፡
እኩሌቶቹ ፡ ከአይሁድ ፡ እኩሌቶቹም ፡ ከሐዋር
፭፡ ያት ፡ ጋር ፡ ሆኑ ። አሕዛብና ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡
ከአለቆቻቸው ፡ ጋር ፡ ሊያንገላቱአቸውና ፡ ሊወ
፮፡ ግሩአቸው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፤ አውቀው ፡ ልስጥራ
ንና ፡ ደርቤን ፡ ወደሚበሉት ፡ ወደ ፡ ሊቃኦንያ ፡

፲፫። ፳፭ ፡ ዮሐ. ፩÷፳ ፡ ፳፯። ፳፯ ፡ ም. ፫÷፲፯ ፡ ዮሐ. ፲፯÷፫። ፳፰ ፡ ሉቃ. ፳፫÷፳፪ ፡ ፳፫። ፳፱ ፡ ዮሐ. ፲፱÷፳፰—፴፡ ፴፯ ፡ ፴፯ ፡ ማ—ማ፱። ፴፩ ፡ ም. ፩÷፫። ፴፫ ፡ መዝ. ፪÷፯። ፴፬ ፡ ኢሳ. ፶፭÷፫። ፴፮ ፡ መዝ. ፲፮÷፲። ፴፯ ፡ ም. ፪÷፳፱። ፴፰ ፡ ሉቃ. ፳፬÷፵፯። ፵፩ ፡ ኦንባ. ፩÷፮። ፵፪ ፡ ም. ፫÷፳፯ ፡ ማቴ. ፲÷፯ ፡ ፳፩÷፵፫። ፵፯ ፡ ኢሳ. ፵፱÷፮። ፵፰ ፡ ሮሜ ፰÷፳፱ ፡ ፱። ፶፩ ፡ ሉቃ. ፱÷፭ ።

፲፬። ፮ ፡ ማቴ. ፲÷፳፫ ።

ከተማዎች ፡ በእነርሱም ፡ ዙሪያ ፡ ወዳለው ፡ አገር ፡
፮ ሸሹ ፤ በዚያም ፡ ወንጌልን ፡ ይሰብኩ ፡ ነበር ።
፰ በልስጥራንም ፡ እግሩ ፡ የሰለለ ÷ ከእናቱም ፡
ማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ አንካሳ ፡ የሆነ ÷ ከቶም ፡ ሄዶ ፡
የማያውቅ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።
፱ ይህም ፡ ሰው ፡ ጳውሎስ ፡ ሲናገር ፡ ይሰማ ፡ ነበር ፤
እርሱም ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ተመለከተውና ፡ ይድን ፡
፲ ዘንድ ፡ እምነት ፡ እንዳለው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ÷ በታ
ላቅ ፡ ድምፅ ፡— ቀጥ ፡ ብለህ ፡ በእግርህ ፡ ቁም ፡
አለው ። ብድግ ፡ ብሎም ፡ ተነሥቶ ፡ ይመላለስ ፡
፲፩ ነበር ። ሕዝቡም ፡ ጳውሎስ ፡ ያደረገውን ፡ ባዩ ፡
ጊዜ ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ በሊቃኦ
ንያ ፡ ቋንቋ ፡— አማልክት ፡ ሰዎችን ፡ መስለው ፡
፲፪ ወደ ፡ እኛ ፡ ወርደዋል ፡ አሉ ፤ በርናባስንም ፡
ድያ ፡ አሉት ፡ ጳውሎስንም ፡ እርሱ ፡ በመናገር ፡
፲፫ ዋና ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ሄርሜን ፡ አሉት ። በከተማ
ውም ፡ ፊት ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ያለው ፡ የድያ ፡
ካህን ፡ ኮርማዎችንና ፡ የአበባን ፡ አክሊሎች ፡ ወደ ፡
ደጃፍ ፡ አምጥቶ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ ሆኖ ፡ ሊሠ
፲፬ ዋላቸው ፡ ወደደ ። ሐዋርያት ፡ በርናባስና ፡ ጳው
ሎስ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልብሳቸውን ፡
ቀደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ መካከል ፡ እየሮጡ ፡
፲፭ ወጡ ÷ እንዲህም ፡ አሉ ፡— እናንተ ፡ ሰዎች ÷
ይህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ታደርጋላችሁ ? እኛ ፡ ደግሞ ፡
እንደ ፡ እናንተ ፡ የምንሰማ ፡ ሰዎች ፡ ነን ÷ ከዚ
ህም ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ባሕር
ንም ፡ በእነርሱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ፈጠረ ፡
ወደ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘወር ፡ ትሉ ፡
፲፮ ዘንድ ፡ ወንጌልን ፡ እንሰብክለን ። እርሱ ፡ ባለ
ፉት ፡ ትውልዶች ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ በገዛ ፡ ራሳ
፲፯ ቸው ፡ ጐዳና ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ተዋቸው ። ከዚ
ህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ መልካም ፡ ሥራ ፡ እየሠራ ÷ ከሰ
ማይ ፡ ዝናብን ፡ ፍሬ ፡ የሚሆንበትንም ፡ ወራት ፡
ሲሰጠን ÷ ልባችንንም ፡ በመብልና ፡ በደስታ ፡
ሲሞላው ፡ ራሱን ፡ ያለ ፡ ምስክር ፡ አልተወም ።
፲፰ ይህንም ፡ ብለው ፡ እንዳይሠውላቸው ፡ ሕዝቡን ፡
በጭንቅ ፡ አስተዉአቸው ።
፲፱ አይሁድ ፡ ግን ፡ ከአንጾኪያና ፡ ከኢቆንዮን ፡
መጡ ፤ ሕዝቡንም ፡ አባብለው ፡ ጳውሎስን ፡
ወገሩ ፡ የሞተም ፡ መስሎአቸው ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡
፳ ውጭ ፡ ጐተቱት ። ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ግን ፡
ከበውት ፡ ሳሉ ÷ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገባ ።
በነገውም ፡ ከበርናባስ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ደርቤን ፡
፳፩፡፳፪ ወጣ ። በዚያችም ፡ ከተማ ፡ ወንጌልን ፡ ሰብ
ከው ፡ እጅግ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትን ፡ ካደረጉ ፡
በኋላ ÷ የደቀ ፡ መዛሙርቱን ፡ ልብ ፡ እያጸኑ ፡
በሃይማኖትም ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ እየመከ
ሩና ፡— ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡
በብዙ ፡ መከራ ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ያስፈልገናል ፡
እያሉ ÷ ወደ ፡ ልስጥራን ፡ ወደ ፡ ኢቆንዮንም ፡
፳፫ ወደ ፡ አንጾኪያም ፡ ተመለሱ ። በየቤተ ፡ ክርስ
ቲያኑም ፡ ሽማግሌዎችን ፡ ከሾመላቸው ፡ በኋላ ፡
ጦመውም ፡ ከጸለዩ ፡ በኋላ ÷ ላመኑበት ፡ ለጌታ ፡
አደራ ፡ ሰጡአቸው ።
፳፬ በጲስድያም ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡ ጵንፍልያ ፡
፳፭ መጡ ÷ በጴርጌንም ፡ ቃሉን ፡ ከተናገሩ ፡ በኋላ ፡
፳፮ ወደ ፡ አጣልያ ፡ ወረዱ ÷ ከዚያም ፡ ስለ ፡ ፈጸ
ሙት ፡ ሥራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ አደራ ፡
ወደ ፡ ተሰጡበት ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ በመርከብ ፡
ሄዱ ። በደረሱም ፡ ጊዜ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያኑን ፡
፳፯ ሰብስበው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ያደ
ረገውን ፡ ሁሉ ፡ ለአሕዛብም ፡ የሃይማኖትን ፡
ደጅ ፡ እንደ ፡ ከፈተላቸው ፡ ተናገሩ ። ከደቀ ፡
፳፰ መዛሙርትም ፡ ጋር ፡ አያሌ ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

አንዳንዶችም ፡ ከይሁዳ ፡ ወረዱና ፡— እንደ ፡
፩ ሙሴ ፡ ሥርዓት ፡ ካልተገረዛችሁ ፡ ትድኑ ፡ ዘንድ ፡
አትችሉም ፡ ብለው ፡ ወንድሞችን ፡ ያስተምሩ ፡
ነበር ። በእነርሱና ፡ በጳውሎስ ፡ በበርናባስም ፡
፪ መካከል ፡ ብዙ ፡ ጥልና ፡ ክርክር ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷
ስለዚህ ፡ ክርክር ፡ ጳውሎስና ፡ በርናባስ ፡ ከእነር
ሱም ፡ አንዳንዶች ፡ ሌሎች ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሐዋር
ያት ፡ ወደ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ተቈረጠ ። ቤተ ፡ ክርስቲያኑም ፡
፫ በመንገድ ፡ እየረዳቸው ፡ እነርሱ ፡ የአሕዛብን ፡
መመለስ ፡ እየተረኩ ፡ በፊንቄና ፡ በሰማርያ ፡
አለፉ ÷ ወንድሞችንም ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አሰ
ኙአቸው ። ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ በደረሱ ፡
፬ ጊዜ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንና ፡ ሐዋርያት ፡ ሽማግሌዎ
ችም ፡ ተቀበሉአቸው ÷ እግዚአብሔርም ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አወሩ ። ከፈ
፭ ሪሳውያን ፡ ወገን ፡ ግን ፡ ያመኑት ፡ አንዳንዶቹ ፡
ተነሥተው ፡— ትገርዙአቸው ፡ ዘንድና ፡ የሙ
ሴን ፡ ሕግ ፡ እንዲጠብቁ ፡ ታዙአቸው ፡ ዘንድ ፡
ይገባል ፡ አሉ ።
ሐዋርያትና ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፮
ለመማከር ፡ ተሰበሰቡ ። ከብዙ ፡ ክርክርም ፡ ፯
በኋላ ፡ ጴጥሮስ ፡ ተነሥቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡
ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ አሕዛብ ፡ ከአፌ ፡ የወንጌልን ፡
ቃል ፡ ሰምተው ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
፰ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ ከእናንተ ፡ እኔን ፡ እንደ ፡
መረጠኝ ፡ እናንተ ፡ ታውቃላችሁ ። ልብንም ፡ ፱
የሚያውቅ ፡ አምላክ ፡ ለእኛ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡
ሰጠን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ በመስጠት ፡ መሰከ
ረላቸው ፤ ልባቸውንም ፡ በእምነት ፡ ሲያነጻ ፡ ፲
በእኛና ፡ በእነርሱ ፡ መካከል ፡ አንዳች ፡ አልለ
የም ። እንግዲህ ፡ አባቶቻችንና ፡ እኛ ፡ ልንሸ ፲፩
ከመው ፡ ያልቻልነውን ፡ ቀንበር ፡ በደቀ ፡ መዛ
ሙርት ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ በመጫን ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አሁን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈታተናላችሁ ? ነገር ፡ ፲፪
ግን ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ እንደ ፡

፲፬። ፱ ፡ ማቴ. ፱÷፳፮ ። ፲፮ ፤ ኤር. ፲፬ ÷ ፳፪ ። ፲፯ ፡ መዝ. ፵፬÷ ፱—፲፫ ። ፳፪ ፡ ማቴ. ፲፯÷፳፬ ፡ ሉቃ. ፳፪÷፳፯ ፡ ፳፬። ፳፯ ፡ ም. ፲፫÷፩—፫ ።

፲፭። ፭ ፡ ዘሌዋ. ፲፪÷፫ ። ፯ ፡ ም. ፲፭÷፲፪—፲፯ ። ፲ ፡ ሉቃ. ፲፩÷፵፯ ፡ ገላ. ፫÷፲ ። ፲፩ ፡ ገላ. ፪÷፲፯ ፡ ኤፌ. ፪÷፭ ፡ ፮ ።

እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ እንድን ፡ ዘንድ ፡ እናምናለን ።
፲፪፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ በርናባስና ፡ ጳውሎስም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጃቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ያደረገውን ፡ ምልክትና ፡ ድንቅ ፡
፲፫፡ ሁሉ ፡ ሲተርኩላቸው ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ። እነርሱም ፡ ዝም ፡ ካሉ ፡ በኋላ ፡ ያዕቆብ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፡— ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስሙኝ ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ለስሙ ፡ የሚሆንን ፡ ወገን ፡ ከአሕዛብ ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ እንዴት ፡
፲፭፡ እንደ ፡ ጐበኘ ፡ ስምዖን ፡ ተርኩአል ። ከዚህም ፡ ጋር ፡ የነቢያት ፡ ቃል ፡ ይስማማል ÷ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡—
፲፮፡፲፯፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የቀሩቱ ፡ ሰዎችና ፡ በስሜ ፡ የተጠሩት ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጌታን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ እመለሳለሁ ÷ የወደቀችውንም ፡ የዳዊትን ፡ ድንኳን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እሠራታለሁ ÷ ፍራሽዋንም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እሠራታለሁ ፡ እንደ ፡ ገናም ፡ አቆማታለሁ ፡
፲፰፡ ይላል ፡ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ ጌታ ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ነው ።
፲፱፡ ስለዚህ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘሩ
፳፡ ትን ፡ እንዳናስቸግራቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከጣዖት ፡ ርኵሰትና ፡ ከዝሙት ፡ ከታነቀም ፡ ከደምም ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ እንድንጽፍላቸው ፡ እቁርጣለሁ ።
፳፩፡ ሙሴስ ፡ ከቀደሙት ፡ ትውልድ ፡ ጀምሮ ፡ በሰንበት ፡ በሰንበት ፡ በምኵራቦቹ ፡ ሲያነቡ ፡ በየከተማው ፡ እርሱን ፡ የሚሰብኩ ፡ አሉትና ።
፳፪፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ሐዋርያትና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከቤተ ፡ ክርስቲያኑ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ከእነርሱ ፡ የተመረጡትን ፡ ሰዎች ፡ ከጳውሎስና ፡ ከበርናባስ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ ይልኩ ፡ ዘንድ ፡ ፈቀዱ ፡ እነርሱም ፡ በወንድሞች ፡ መካከል ፡ ዋናዎች ፡ ሆነው ፡ በርስያን ፡ የተባለው ፡ ይሁዳና ፡ ሲላስ ፡ ነበሩ ።
፳፫፡ እንዲህም ፡ ጽፈው ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ላኩ ፡— ሐዋርያትና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ወንድሞችም ፡ በአንጾኪያና ፡ በሶርያ ፡ በኪልቅያም ፡ ለሚኖሩ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ለሆኑ ፡ ወንድሞች ፡ ሰላምታ ፡
፳፬፡ ያቀርባሉ ። ያላዘዝናቸው ፡ ሰዎች ፡ ከእኛ ፡ ወጥተው ፡— ትገረዙ ፡ ዘንድና ፡ ሕግን ፡ ትጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ይገባችኋል ፡ ብለው ፡ ልባችሁን ፡ እያወኩ ፡ በቃል ፡ እንዳናወጡአችሁ ፡ ስለ ፡ ሰማን ÷
፳፭፡፳፮፡ ስለ ፡ ጌታችን ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ከሰጡት ፡ ከምንወዳቸው ፡ ከበርናባስና ፡ ከጳውሎስ ፡ ጋር ፡ የተመረጡትን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንልክ ፡ ዘንድ ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡
፳፯፡ ሆነን ፡ ፈቀድን ። ራሳቸውም ፡ ደግሞ ፡ በቃላቸው ፡ ያንኑ ፡ ይነግሩአችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዳንና ፡
፳፰፡፳፱፡ ሲላስን ፡ ልከናል ። ለጣዖት ፡ ከተሠዋ ÷ ከደምም ÷ ከታነቀም ÷ ከዝሙትም ፡ ትርቁ ፡ ዘንድ ፡ ከዚህ ፡ ከሚያስፈልገው ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ሸክም ፡ እንዳንጭንባችሁ ፡ እኛና ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፈቅደናልና ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ራሳችሁን ፡ ብትጠብቁ ፡ በመልካም ፡ ትኖራላችሁ ። ጤና ፡ ይስጣችሁ ።
፴፡ እነርሱም ፡ ተሰናብተው ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ ወረዱ ÷ ሕዝቡንም ፡ ሰብስበው ፡ ደብዳቤውን ፡ ሰጡአቸው ። ባነበቡትም ፡ ጊዜ ፡ ከምክሩ ፡ የተ
፴፩፡ ነሣ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ይሁዳና ፡ ሲላስም ፡ ደግሞ ፡
፴፪፡ ነቢያት ፡ ነበሩና ፡ ወንድሞችን ፡ በብዙ ፡ ቃል ፡ መክረው ፡ አጸኑአቸው ። አያሌ ፡ ቀንም ፡ ከተ
፴፫፡ ቀመጡ ፡ በኋላ ፡ ከወንድሞች ፡ በሰላም ፡ ተሰናብተው ፡ ወደ ፡ ሐዋርያት ፡ ሄዱ ። ሲላስ ፡ ግን ፡
፴፬፡ በዚያ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ፈቀደ ። ጳውሎስና ፡ በርናባስም ፡ ከሌሎች ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ደግሞ ፡ የጌታን ፡ ቃል ፡ እያስተማሩና ፡ ወንጌልን ፡ እየሰበኩ ፡ በአንጾኪያ ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።
፴፭፡ ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ጳውሎስ ፡ በርናባስን ፡— ተመልሰን ፡ የጌታን ፡ ቃል ፡ በተናገርንበት ፡ በየከተማው ፡ ሁሉ ፡ ወንድሞችን ፡ እንጐብኛቸው ÷ እንዴት ፡ እንዳሉም ፡ እንወቅ ፡ አለው ። በርናባስም ፡ ማርቆስ ፡ የተባለውን ፡
፴፮፡ ዮሐንስን ፡ ደግሞ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይወስድ ፡
፴፯፡ ዘንድ ፡ አሰበ ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሊወስድ ፡ አልፈቀደም ÷ ከእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከጵንፍልያ ፡ ተለይቶ ፡ ነበርና ÷ ወደ ፡ ሥራም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ አልመጣም ፡
፴፰፡ ነበርና ። ስለዚህም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ እስኪ
፴፱፡ ለያዩ ፡ ድረስ ፡ መከፋፋት ፡ ሆነ ÷ በርናባስም ፡ ማርቆስን ፡ ይዞ ፡ በመርከብ ፡ ወደ ፡ ቆጵሮስ ፡ ሄደ ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ ሲላስን ፡ መረጠ ÷ ወንድሞችም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ አደራ ፡ ከሰጡት ፡ በኋላ ፡ ወጣ ። አብያተ ፡ ክርስቲያናትንም ፡ እያጸና ፡ በሶርያና ፡ በኪልቅያ ፡ ይዘር ፡ ነበር ።
፵፩፡

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ወደ ፡ ደርቤንና ፡ ወደ ፡ ልስጥራንም ፡ ደረሰ ። እነሆም ÷ በዚያ ፡ የአንዲት ፡ ያመነች ፡ አይሁዳዊት ፡ ልጅ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ደቀ ፡
፪፡ መዝሙር ፡ ነበረ ፤ አባቱ ፡ ግን ፡ የግሪክ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። ለእርሱም ፡ በልስጥራንና ፡ በኢቆንዮን ፡
፫፡ ያሉ ፡ ወንድሞች ፡ መሰክሩለት ። ጳውሎስ ፡ ይህ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ÷ በእነዚያም ፡ ስፍራዎች ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ አይሁድ ፡ ይዞ ፡ ገረዘው ። አባቱ ፡ የግሪክ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡
፬፡ ሆነ ፡ ሁሉ ፡ ያውቁ ፡ ነበርና ። በከተማዎችም ፡ ሲዘሩ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩት ፡ ሐዋርያትና ፡ ሽማግሌዎች ፡ የቁረጡትን ፡ ሥርዓት ፡ ይጠብቁ ፡
፭፡ ዘንድ ፡ ሰጡአቸው ። አብያተ ፡ ክርስቲያናትም ፡ በሃይማኖት ፡ ይበረቱ ፡ ነበር ÷ በቀኖርም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይበዙ ፡ ነበር ።

፲፭ ። ፲፯ ፡ ግሥ. ፱ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ። ፳፫ ፡ ፩ ቆሮ. ፲ ÷ ፳፡ ፳፭ ፡ ዘፍጥ. ፱ ÷ ፱ ። ፳፭ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፲፩ ። ፳፯ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፱ ። ፴፭ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፲፪ ።
፲፮ ። ፩ ፡ ፪ ጢሞ. ፩ ÷ ፭ ። ፱ ፡ ም. ፲፩ ÷ ፳፭ ፡ ፳፱ ።

፮፡ በእስያም ፡ ቃሉን ፡ እንዳይናገሩ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ስለ ፡ ከለከላቸው ፡ በፍርግያና ፡ በገላትያ ፡
፯፡ አገር ፡ አለፉ ፡ በሚስያም ፡ አንጻር ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቢታንያ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ሞከሩ ። የኢየሱስ ፡ መንፈስም ፡ አልፈቀደላቸውም ፤
፰፡ በሚስያም ፡ አጠገብ ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡ ጢሮአዳ ፡
፱፡ ወረዱ ። ራእይም ፡ ለጳውሎስ ፡ በሌሊት ፡ ታየው ፤ አንድ ፡ የመቄዶንያ ፡ ሰው ፡ — ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ ተሻገርና ፡ እርዳን ፡ እያለ ፡ ቆሞ ፡
፲፡ ሲለምነው ፡ ነበር ። ራእዩንም ፡ ካየ ፡ በኋላ ፡ ወዲያው ፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ ልንወጣ ፡ ፈለግን ። ወንጌልን ፡ እንሰብክላቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጠራን ፡ መስሎናልና ።
፲፩፡ ከጢሮአዳም ፡ ተነሥተን ፡ በቀጥታ ፡ ወደ ፡ ሳሞትራቄ ፡ በነገውም ፡ ወደ ፡ ናጹሌ ፡ በመር
፲፪፡ ከብ ፡ ጌድን ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ፊልጵስዩስ ፡ ደረስን ፤ እርስዋም ፡ የመቄዶንያ ፡ ከተማ ፡ ሆና ። የወረዳ ፡ ዋና ፡ ከተማና ፡ ቅኝ ፡ አገር ፡ ናት ፤ በዚህችም ፡ ከተማ ፡ አንዳንድ ፡ ቀን ፡ እንቀመጥ ፡
፲፫፡ ነበር ። በሰንበት ፡ ቀንም ፡ ከከተማው ፡ በር ፡ ውጭ ፡ የጸሎት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ መሆኑን ፡ ስላሰብን ፡ ወደ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ወጣን ፤ ተቀምጠንም ፡ ለተሰበሰቡት ፡ ሴቶች ፡ ተናገርን ። ከተያዋርድን ፡ ከተማም ፡ የመጣች ፡ ቀይ ፡ ሐር ፡ ሻጭ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታመልክ ፡ ልድያ ፡ የሚሉአት ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ትሰማ ፡ ነበረች ፤ ጳውሎስም ፡ የሚናገረውን ፡ ታዳምጥ ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡
፲፬፡ ልብዋን ፡ ከፈተላት ። እርስዋም ፡ ከቤተ ፡ ሰዎችዋ ፡ ጋር ፡ ከተጠመቀች ፡ በኋላ ፡ — በጌታ ፡ የማምን ፡ እንደሆን ፡ ከፈረዳችሁልኝ ። ወደ ፡ ቤቴ ፡ ግብታችሁ ፡ ኑሩ ፡ ብላ ፡ ለመነችን ፤ በግድም ፡ አለችን ።
፲፭፡ ወደ ፡ ጸሎት ፡ ስፍራም ፡ ስንሄድ ። የምዋርተኝነት ፡ መንፈስ ፡ የነበረባት ፡ ለጌቶችዋም ፡ እየጠነቁለች ፡ ብዙ ፡ ትርፍ ፡ ታመጣ ፡ የነበረች ፡
፲፮፡ አንዲት ፡ ገረድ ፡ አገኘችን ። እርስዋ ፡ ጳውሎስንና ፡ እኛን ፡ እየተከተለች ፡ — የመዳንን ፡ መንገድ ፡ የሚነግሩአችሁ ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ የልዑል ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ፡ ናቸው ፡ ብላ ፡ ትጮኽ ፡
፲፯፡ ነበር ። ይህንም ፡ እጅግ ፡ ቀን ፡ አደረገች ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ ተቸገረና ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ መንፈሱን ፡ — ከእርስዋ ፡ እንድትወጣ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ አዝሃለሁ ፡ አለው ፤ በዚያም ፡ ሰዓት ፡ ወጣ ።
፲፰፡ ጌቶችዋም ፡ የትርፋቸው ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስንና ፡ ሲላስን ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ገበያ ፡ በሽማግሌት ፡ ፊት ፡ ጐተቱአቸው ፤
፲፱፡ ወደ ፡ ገዢዎችም ፡ አቅርበው ፡ — እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ አይሁድ ፡ ሆነው ፡ ከተማችንን ፡ እጅግ ፡ ያናውጣሉ ። እኛም ፡ የሮሜ ፡ ሰዎች ፡ ሆነን ፡ እንቀበላቸውና ፡ እናደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ያልተፈቀደልንን ፡ ልማዶች ፡ ይናገራሉ ፡ አሉ ። ሕዝቡም አብረው ፡ ተነሡባቸው ። ገዢዎቹም ፡ ልብሳቸውን ፡ ገፈው ፡ በበትር ፡ ይመቱአቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዙ ፤ ብዙም ፡ ከደበደቡአቸው ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ወኅኒ ፡ ጣሉአቸው ። የወኅኒውንም ፡ ጠባቂ ፡ ተጠንቅቆ ፡ እንዲጠብቃቸው ፡ አዘዙት ። እርሱም ፡ የዚህን ፡ ዓይነት ፡ ትእዛዝ ፡ ተቀብሎ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ ወኅኒ ፡ ጣላቸው ። እግራቸውንም ፡ በግንድ ፡ አጣብቆ ፡ ጠረቃቸው ።
፳፭፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ግን ፡ ጳውሎስና ፡ ሲላስ ፡ እየጸለዩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በዜማ ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ። እስረኞቹም ፡ ያደምጡአቸው ፡ ነበር ፡
፳፮፡ ድንገትም ፡ የወኅኒው ፡ መሠረት ፡ እስኪናወጥ ፡ ድረስ ፡ ታላቅ ፡ የምድር ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ሆነ ፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ደጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈቱ ፡ የሁሉም ፡ እስራት ፡ ተፈታ ። የወኅኒውም ፡ ጠባቂ ፡
፳፯፡ ከእንቅልፉ ፡ ነቅቶ ፡ የወኅኒው ፡ ደጆች ፡ ተከፍተው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ። እስረኞቹ ፡ ያመለጡ ፡ መስሎት ፡ ራሱን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አስቦ ፡ ሰይፉን ፡ መዘዘ ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ —
፳፰፡ ሁላችን ፡ ከዚህ ፡ አለንና ፡ በራስህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። መብራትም ፡ ለምኖ ፡
፳፱፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ሮጠ ። እየተንቀጠቀጠም ፡ ከጳውሎስና ፡ ከሲላስ ፡ ፊት ፡ ተደፋ ፤ ወደ ፡ ውጭም ፡
፴፡ አውጥቶ ፡ — ጌቶች ፡ ሆይ ። እድን ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ማድረግ ፡ ይገባኛል ? አላቸው ። እነርሱም ፡ —
፴፩፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እመን ፡ አንተና ፡ ቤተ ፡ ሰዎችህም ፡ ትድናላችሁ ፡ አሉት ። ለእርሱና ፡ በቤቱም ፡ ላሉት ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ተናገሩአቸው ። በሌሊትም ፡ በዚያች ፡ ሰዓት ፡ ወስዶ ፡ ቍስላቸውን ፡ አጠበላቸው ። ያን ፡ ጊዜውንም ፡ እርሱ ፡ ከቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ተጠመቀ ፤ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አውጥቶ ፡ ማዕድ ፡ አቀረበላቸው ። በእግዚአብሔርም ፡ ስላመነ ፡ ከቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ሐሤት ፡ አደረገ ።
፴፬፡ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ገዢዎቹ ፡ — እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ ፍታቸው ፡ ብለው ፡ ሎሌዎቻቸውን ፡ ላኩ ። የወኅኒውም ፡ ጠባቂ ፡ — ትፈቱ ፡ ዘንድ ፡ ገዢዎቹ ፡ ልከዋል ፤ እንግዲህ ፡ አሁን ፡ ወጥታችሁ ፡ በሰላም ፡ ሂዱ ፡ ብሎ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለጳውሎስ ፡ ነገረው ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ — እኛ ፡ የሮሜ ፡ ሰዎች ፡ ስንሆን ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ በሕዝብ ፡ ፊት ፡ ደብድበው ፡ በወኅኒ ፡ ጣሉን ፤ አሁንም ፡ በስውር ፡ ይጥሉናልን ? አይሆንም ፤ ራሳቸው ፡ ግን ፡ መጥተው ፡ ያውጡን ፡ አላቸው ። ሎሌዎቹም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለገዢዎች ፡ ነገሩ ። የሮሜ ፡ ሰዎችም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ፈሩ ፤ መጥተውም ፡ ማለዱአቸው ። አውጥተውም ፡ ከከተማ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ለመኑአቸው ። ከወኅኒውም ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ልድያ ፡ ቤት ፡ ገቡ ። ወንድሞችንም ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ አጽናኑአቸውና ፡ ሄዱ ።

፲፮። ፮ ፡ ፯ ፡ ም. ፳፫ ፡ ፳፬ ። ፲፬ ፡ ዮሐ. ፯ ፡ ፵፬ ። ፲፯ ፡ ማር. ፭ ፡ ፯ ። ፳፭ ፡ ም. ፻፵ ፡ ፲፱ ፡ ዮሐ. ፱ ፡ ፲፩ ። ፳፯ ፡ ም. ፻፵ ፡ ፻፳ ። ፳፱ ፡ ም. ፳፪ ፡ ፳፩ ። ፴፬ ፡ ማቴ. ፭ ፡ ፵፬ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ በአንፊጶልና ፡ በአጶሎንያም ፡ ከለፉ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ መጡ ። በዚያም ፡ የአይሁድ ፡
፪፡ ምኵራብ ፡ ነበረ ። ጳውሎስም ፡ እንደ ፡ ልማዱ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ገባ ። ሦስት ፡ ሰንበትም ፡ ያህል ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ከመጻሕፍት ፡ እየጠቀሰ ፡ ይነጋ
፫፡ ገር ፡ ነበር ፤ ሲተረጕምም ፡ ክርስቶስ ፡ መከራ ፡ እንዲቀበልና ፡ ከሙታን ፡ እንዲነሣ ፡ ይገባው ፡
ዘንድ ፡ እያስረዳ ፡ — ይህ ፡ እኔ ፡ የምሰብክላችሁ ፡ ኢየሱስ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ፡ ይል ፡ ነበር ።
፬፡ ከእነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ ተረድተው ፡ ከሚያ መልኩም ፡ ከግሪክ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ከከበሩትም ፡
ሴቶች ፡ ጥቂቶች ፡ ያይደሉ ፡ ከጳውሎስና ፡ ከሲ
፭፡ ላስ ፡ ጋር ፡ ተባበሩ ። አይሁድ ፡ ግን ፡ ቀንተው ፡ ከሥራ ፡ ፈቶች ፡ ክፉ ፡ ሰዎችን ፡ አመጡ ፡ ሕዝ
ብንም ፡ ሰብስበው ፡ ከተማውን ፡ አወኩ ፡ ወደ ፡ ሕዝብም ፡ ያወጡአቸው ፡ ዘንድ ፡ ፈልገው ፡
፮፡ ወደ ፡ ኢያሶን ፡ ቤት ፡ ቀረቡ ፡ ባላገኙአቸ ውም ፡ ጊዜ ፡ ኢያሶንንና ፡ ከወንድሞች ፡ አንዳ
ንዶችን ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ አለቆች ፡ ጮኅተው ፡ — ዓለምን ፡ ያወኩ ፡ እነዚህ ፡ ወደዚህ ፡ ደግሞ ፡
፯፡ መጥተዋል ፡ ኢያሶንም ፡ ተቀብሎአቸዋል ፡ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ — ኢየሱስ ፡ የሚሉት ፡ ሌላ ፡
ንጉሥ ፡ አለ ፡ እያሉ ፡ የቄሣርን ፡ ትእዛዝ ፡ ይቃ
፰፡ ወማሉ ፡ ብለው ፡ ረሙኩ ። ሕዝቡና ፡ የከተማ ውም ፡ አለቆች ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
፱፡ ታወኩ ። ከኢያሶንና ፡ ከሌሎቹም ፡ ዋስ ፡ ተቀብ ለው ፡ ለቀቁአቸው ።

፲፡ ወዲያውም ፡ ወንድሞች ፡ ጳውሎስንና ፡ ሲላ ስን ፡ በሌሊት ፡ ወደ ፡ ቤርያ ፡ ሰደዱአቸው ። በደ ረሱም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አይሁድ ፡ ምኵራብ ፡ ገቡ ።
፲፩፡ እነዚህም ፡ በተሰሎንቄ ፡ ከሚኖሩት ፡ ይልቅ ፡ ልበ ፡ ሰፊዎች ፡ ነበሩና ፡ — ነገሩ ፡ እንደዚሁ ፡ ይሆንን ? ብለው ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ መጻሕፍትን ፡ እየመረመሩ ፡ ቃሉን ፡ በሙሉ ፡ ፈቃድ ፡ ተቀ
፲፪፡ በሉ ። ስለዚህም ፡ ከእነርሱ ፡ ብዙ ፡ ከግሪክ ፡ የከበሩት ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶች ፡ ጥቂት ፡ ያይደሉ ፡
፲፫፡ አመኑ ። በተሰሎንቄ ፡ ያሉት ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡ ጳውሎስ ፡ በቤርያ ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ሰበከ ፡ ባወቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደዚያው ፡
፲፬፡ ደግሞ ፡ መጡና ፡ ሕዝቡን ፡ አወኩ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ወንድሞቹ ፡ ወዲያው ፡ ጳውሎስን ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ሰደዱት ፡
፲፭፡ ሲላስና ፡ ጢሞቴዎስም ፡ በዚያው ፡ ቀሩ ። ጳው ሎስን ፡ የሸኙት ፡ ግን ፡ እስከ ፡ አቴና ፡ አደረሱት ፡ እንደሚቻላቸውም ፡ በፍጥነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሲላስና ፡ ወደ ፡ ጢሞቴ ዎስ ፡ ትእዛዝ ፡ ተቀብለው ፡ ሄዱ ።
፲፮፡ ጳውሎስም ፡ በአቴና ፡ ሲጠብቃቸው ፡ ሳለ ፡ በከተማው ፡ ጣዖት ፡ መሙላቱን ፡ እየተመለከተ ፡
፲፯፡ መንፈሱ ፡ ተበሳጨበት ። ስለዚህም ፡ በምኵ

ራብ ፡ ከአይሁድና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከሚያመ ልኩ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ በየቀኑም ፡ በገበያ ፡ ከሚያ ገኛቸው ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ነበር ። ፲፰፡ ከኤፊቆሮስ ፡ ወገንና ፡ ኢስጦኢኮችም ፡ ከተባሉት ፡ ፈላስፎች ፡ አንዳንዶቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተነገኙ ። አንዳን ዶቹም ፡ — ይህ ፡ ለፍላፊ ፡ ምን ፡ ሊናገር ፡ ይወ ዳል ? አሉ ፤ ሌሎችም ፡ የኢየሱስንና ፡ የትን ሣኤውን ፡ ወንጌል ፡ ስለ ፡ ሰበከላቸው ፡ ፡ — አዲሶ ችን ፡ አማልክት ፡ የሚያወራ ፡ ይመስላል ፡ አሉ ።
፲፱፡ ይዘውም ፡ — ይህ ፡ የምትናገረው ፡ አዲስ ፡ ትም ህርት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይቻለናልን ? በጆሮአችን ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ታሰ ማናለህና ፤ እንግዲህ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ እንፈቅዳለን ፡ ብለው ፡ አርዮስፋጎስ ፡ ወደ ፡ ተባለው ፡ ስፍራ ፡ ወሰዱት ።
፳፡ የአቴና ፡ ሰዎች ፡ ሁሉና ፡ በዚያ ፡ የኖሩ ፡ እንግ ዶች ፡ አዲስ ፡ ነገርን ፡ ከመናገርና ፡ ከመስማት ፡ በቀር ፡ በሌላ ፡ ጉዳይ ፡ አይውሉም ፡ ነበርና ።
፳፩፡ ጳውሎስም ፡ በአርዮስፋጎስ ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ —
፳፪፡ የአቴና ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፤ እናንተ ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ አማልክትን ፡ እጅግ ፡ እንደምትፈሩ ፡ እመለከ ታለሁ ። የምታመልኩትን ፡ እየተመለከትሁ ፡
፳፫፡ ሳልና ፡ — ለማይታወቅ ፡ አምላክ ፡ የሚል ፡ ጽሕ ፈት ፡ ያለበትን ፡ መሠዊያ ፡ ደግሞ ፡ አግኝቼአለ ሁና ። እንግዲህ ፡ ይህን ፡ ሳታውቁ ፡ የምታመል ኩትን ፡ እኔ ፡ እነግራችኋለሁ ። ዓለሙንና ፡ በእ ፳፬፡ ርሱ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ ጌታ ፡ ነውና ፡ እጅ ፡ በሠራው ፡ መቅደስ ፡ አይኖርም ። እርሱም ፡ ሕይወትንና ፡ ፳፭፡ እስትንፋስን ፡ ሁሉንም ፡ ለሁሉ ፡ ይሰጣልና ፡ አን ዳች ፡ እንደሚጐድለው ፡ በሰው ፡ እጅ ፡ አይገለገ ለም ። ምናልባትም ፡ እየመረመሩ ፡ ያገኙት ፡ ፳፮፡፳፯፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዲኖሩ ፡ የሰውን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ ፈጠረ ። የተወሰኑት ንም ፡ ዘመኖችና ፡ ለሚኖሩበት ፡ ስፍራ ፡ ዳርቻ ፡ መደበላቸው ። ቢሆንም ፡ ከእያንዳንዳችን ፡ የራቀ ፡ አይደለም ። ፳፰፡ ከእናንተ ፡ ከበለ ፡ ቅኔዎች ፡ አንዳንዶች ፡ ደግሞ ፡ — እኛ ፡ ደግሞ ፡ ዘመዶቹ ፡ ነንና ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ በእርሱ ፡ ሕያ ዋን ፡ ነንና ፡ እንንቀሳቀሰለን ፡ እንኖርማለን ።
፳፱፡ እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዘመዶች ፡ ከሆንን ፡ አምላክ ፡ በሰው ፡ ብልሃትና ፡ አሳብ ፡ የተቀረጸ ውን ፡ ወርቅ ፡ ወይም ፡ ብር ፡ ወይም ፡ ድንጋይ ፡ እንዲመስል ፡ እናስብ ፡ ዘንድ ፡ አይገባንም ።
፴፡ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለማወቅን ፡ ወራት ፡ አሳልፎ ፡ አሁን ፡ በየቦታቸው ፡ ንስሐ ፡ ይገቡ ፡
፴፩፡ ዘንድ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ያዛል ፡ ቀን ፡ ቀጥሮአ ልና ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ በዘጋጀው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ በዓለሙ ፡ ላይ ፡ በጽድቅ ፡ ሊፈርድ ፡ አለው ፡

፲፯። ፫ ፡ ሉቃ. ፳፬ ÷ ፳፮ ፡ ሥፍ ። ፮ ፡ ሉቃ. ፳፫ ፡ ፪ ። ፳፬ ፡ ም. ፮ ÷ ሥ፳፮ — ፯ ። ፳፭ ፡ መዝ. ሥ፱ ÷ ፰ — ፲፪ ። ፳፯ ፡ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፰ ፡ ኢዮብ ፲፪ ÷ ፭ ። ፳፰ ፡ ኢሶር ፲፪ ÷ ፲ ። ፳፱ ፡ ኢሳ. ፵ ÷ ፲፰ ። ፴ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፲፯ ፡ ማር ፭ ÷ ፲፱ ፡ ፲፭ ። ፴፩ ፡ ም. ፲ ÷ ሥ፱ ፡ መዝ. ፺፮ ÷ ፲፫ ።

ስለዚህም ፡ እርሱን ፡ ከሙታን ፡ በማስነሣቱ ፡ ሁሉን ፡ አረጋግጦአል ።

፴፪፡ የሙታንንም ፡ ትንሣኤ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እነ ሉዶቹ ፡ አፌዙበት ፡ እነሉዶቹ ፡ ግን ፡— ስለ ዚህ ፡ ነገር ፡ ሁለተኛ ፡ እንሰማሃለን ፡ አሉት ።

፴፫፡ እንዲሁም ፡ ጳውሎስ ፡ ከመካከላቸው ፡ ወጣ ።

፴፬፡ አንዳንዶች ፡ ወንዶች ፡ ግን ፡ ተባብረው ፡ አመ ኑት ፡ ከእነርሱ ፡ ደግሞ ፡ በአርዮስፋጎስ ፡ ያለው ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ ፈራጅ ፡ ዲዮናስዮስ ፡ ደማሪስ ፡ የሚሉአትም ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ሌሎችም ፡ ከእ ነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ጳውሎስ ፡ ከአቴና ፡ ወጥቶ ፡

፪፡ ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ መጣ ። በወገኑም ፡ የጳንጦስ ፡ ሰው ፡ የሚሆን ፡ አቂላ ፡ የሚሉትን ፡ አንድ ፡ አይ ሁዳዊ ፡ አገኘ ፤ እርሱም ፡ ከጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በፊት ፡ ከሚስቱ ፡ ከጵርስቅላ ፡ ጋር ፡ ከኢጣልያ ፡ መጥቶ ፡ ነበር ÷ አይሁድ ፡ ከሮሜ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ቀላ ውዴዎስ ፡ አዘ ፡ ነበርና ፤ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ቀረበ ÷

፫፡ ሥራቸውም ፡ አንድ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተቀምጦ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ሠሩ ፤ ሥራ

፬፡ ቸው ፡ ድንኳን ፡ መስፋት ፡ ነበረና ። በየሰንበ ቱም ፡ ሁሉ ፡ በምኵራብ ፡ ይነጋገር ፡ ነበር ÷ አይ ሁድንና ፡ የግሪክንም ፡ ሰዎች ፡ ያስረዳ ፡ ነበር ።

፭፡ ሲላስና ፡ ጢሞቴዎስም ፡ ከመቄዶንያ ፡ በወ ረዱ ፡ ጊዜ ÷ ጳውሎስ ፡ ኢየሱስ ፡ እርሱ ፡ ክር ስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለአይሁድ ፡ እየመሰከረ ፡

፮፡ ለቃሉ ፡ ይተጋ ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ በተቃወሙ ትና ፡ በተሳደቡ ፡ ጊዜ ÷ ልብሱን ፡ እያራገፈ ፡— ደማችሁ ፡ በራሳችሁ ፡ ነው ፤ እኔ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እሄዳለሁ ፡

፯፡ አላቸው ። ከዚያም ፡ ወጥቶ ፡ ኢዮስጦስ ፡ ወደ ሚባል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ወደሚያመልክ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ ገባ ፤ ቤቱም ፡ በምኵራብ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ።

፰፡ የምኵራብ ፡ አለቃ ፡ ቀርስጶስም ፡ ከቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በጌታ ፡ አመነ ÷ ከቆሮንቶስ ፡ ሰዎ ችም ፡ ብዙ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ አምነው ፡ ተጠመቁ ።

፱፣፲፡ ጌታም ፡ ሌሊት ፡ በራእይ ፡ ጳውሎስን ፡— እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ÷ ማንም ፡ ክፉ ፡ ሊያደርግብህ ፡ የሚነሣብህ ፡ የለምና ፡ አትፍራ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ተና ገር ፡ ዝምም ፡ አትበል ፤ በዚህ ፡ ከተማ ፡ ብዙ ፡

፲፩፡ ሕዝብ ፡ አሉኝና ፡ አለው ። በመካከላቸውም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እያስተማረ ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ።

፲፪፡ ጋልዮስም ፡ በአካይያ ፡ አገረ ፡ ገዥ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷ አይሁድ ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ በጳው ሎስ ፡ ላይ ፡ ተነሡ ÷ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ወንበርም ፡

፲፫፡ አምጥተው ፡— ይህ ፡ ሕግን ፡ ተቃውሞ ፡ እግዚ አብሔርን ፡ ያመልኩት ፡ ዘንድ ፡ ሰዎችን ፡ ያባ

፲፬፡ ብላል ፡ አሉ ። ጳውሎስም ፡ አፉን ፡ ሊከፍት ፡ ባሰበ ፡ ጊዜ ÷ ጋልዮስ ፡ አይሁድን ፡— አይሁድ ፡

፲፭፡ ሆይ ÷ ዓመፅ ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ በደል ፡ በሆነ ፡ እን ድታገግሟችሁ ፡ በተገባኝ ፡ ስለ ፡ ቃልና ፡ ስለ ፡ ስሞች ፡ ስለ ፡ ሕጋችሁም ፡ የምትከራከሩ ፡ ከሆነ ፡ ግን ÷ ራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ፤ እኔ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ፈራጅ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ አልፈቅድምና ፡ አላ

፲፮፡ ቸው ። ከፍርድ ፡ ወንበርም ፡ ፊት ፡ አስወጣ

፲፯፡ ቸው ። የግሪክ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የምኵራብ ፡ አለቃ ፡ ሶስቴንስን ፡ ይዘው ፡ በወንበሩ ፡ ፊት ፡ መቱት ፡ በእነዚህም ፡ ነገሮች ፡ ጋልዮስ ፡ ግድ ፡ የለውም ፡ ነበር ።

፲፰፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ጳውሎስ ፡ እጅግ ፡ ቀን ፡ ተቀ ምጦ ፡ ወንድሞቹንም ፡ ተሰናብቶ ፡ በመርከብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ሄደ ፤ ስለትም ፡ ነበረበትና ፡ ራሱን ፡ በክንክራኦስ ፡ ተላጨ ፤ ጵርስቅላና ፡ አቂላም ፡

፲፱፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ወደ ፡ ኤፌሶንም ፡ በደ ረሱ ፡ ጊዜ ፡ እነዚያን ፡ ከዚያ ፡ ተዋቸው ÷ ራሱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምኵራብ ፡ ገብቶ ፡ ከአይሁድ ፡ ጋር ፡

፳፡ ይነጋገር ፡ ነበር ። እነርሱም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እን ዲቀመጥላቸው ፡ ሲለምኑት ፡ እሺ ፡ አላለም ፤

፳፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሲሰናበታቸው ፡— የሚመጣውን ፡ በዓል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይገባ ኛል ፤ እግዚአብሔር ፡ ቢፈቅድ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እና ንተ ፡ ደግሞ ፡ እመለሳለሁ ፡ አላቸው ። ከኤፌ ሶንም ፡ በመርከብ ፡ ተነሣ ።

፳፪፡ ወደ ፡ ቂሣርያም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ÷ ወጥቶ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሰላምታ ፡ ከሰጠ ፡ በኋላ ፡

፳፫፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ ወረደ ። ጥቂት ፡ ቀንም ፡ ቆይቶ ፡ ወጣ ÷ ደቀ ፡ መዛሙርትንም ፡ ሁሉ ፡ እያጸና ፡ በገላትያ ፡ አገርና ፡ በፍርግያ ፡ በተራ ፡ አለፈ ።

፳፬፡ በወገኑም ፡ የእስክንድርያ ፡ ሰው ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ አዋቂ ፡ የነበረ ፡ አጵሎስ ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ አይ ሁዳዊ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ወረደ ፤ እርሱም ፡

፳፭፡ በመጻሕፍት ፡ እውቀት ፡ የበረታ ፡ ነበረ ። እርሱ ፡ የጌታን ፡ መንገድ ፡ የተማረ ፡ ነበረ ÷ የየሐን ስንም ፡ ጥምቀት ፡ ብቻ ፡ አውቆ ፡ በመንፈስ ፡ ሲቃጠል ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ይናገርና ፡ በትክክል ፡ ያስተምር ፡ ነበር ። እርሱም ፡ በምኵራብ ፡ ገልጦ

፳፮፡ ይናገር ፡ ጀመር ። ጵርስቅላና ፡ አቂላም ፡ በሰ ሙት ፡ ጊዜ ÷ ወስደው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መን ገድ ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ በትክክል ፡ ገለጡለት ።

፳፯፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ አካይያ ፡ ማለፍ ፡ በፈቀደ ፡ ጊዜ ÷ ወንድሞቹ ፡ አጸናኑት ÷ ይቀበሉትም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ ጻፉለት ። በደረሰም ፡ ጊዜ ፡ አምነው ፡ የነበሩትን ፡ በጸጋ ፡ እጅግ ፡ ይጠ ቅማቸው ፡ ነበር ።

፳፰፡ ኢየሱስ ፡ እርሱ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከመጻሕፍት ፡ እየገለጠ ፡ ለአይሁድ ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡ በጽኑ ፡ ያስረዳቸው ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ አጵሎስም ፡ በቆሮንቶስ ፡ ሳለ ፡ ጳውሎስ ፡ በላ ይኛው ፡ አገር ፡ አልፎ ፡ ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ መጣ ÷

፲፯። ፭ ፡ ም. ፲፯ ÷ ፲፱ ፡ ፲፭ ። ፮ ፡ ነህ. ፭ ÷ ፲፫ ፡ ሕዝ. ፫ ÷ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ፱ ፡ ፲ ፡ ም. ፳፫ ÷ ፲፭ ፡ ፳፯ ÷ ፳፫ ፡ ኤር. ፩ ÷ ፭ ። ፲፪ ፡ ግሥ. ፲ ÷ ፲፰ ። ፲፫ ፡ ም. ፳፭ ÷ ፳፱ ፡ ዘኍል. ፮ ÷ ፲፰ ።

፪፡ አንዳንድ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትንም ፡ አገኘ ። ባመ
ናችሁ ፡ ጊዜ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ተቀበላች
ሁን ? አላቸው ። እነርሱም ፡— አልተቀበል
ንም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንዳለ ፡ ስንኳ ፡ አል
፫፡ ሰማንም ፡ አሉት ። እንኪያ ፡ በምን ፡ ተጠመቃ
ችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡— በዮሐንስ ፡ ጥም
፬፡ ቀት ፡ አሉት ። ጳውሎስም ፡— ዮሐንስስ ፡ ከእ
ርሱ ፡ በኋላ ፡ በሚመጣው ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝብ ፡ እየተናገረ ፡ በን
፭፡ ስሐ ፡ ጥምቀት ፡ አጠመቀ ፡ አላቸው ። ይህንም ፡
በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ስም ፡ ተጠ
፮፡ መቁ ። ጳውሎስም ፡ እጁን ፡ በጫነባቸው ፡ ጊዜ ፡
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወረደባቸው ፡ በልሳኖችም ፡
፯፡ ተናገሩ ፥ ትንቢትም ፡ ተናገሩ ። ሰዎቹም ፡ ሁሉ ፡
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ያህሉ ፡ ነበር ።
፰፡ ወደ ፡ ምኩራብም ፡ ገብቶ ፡ ስለ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መንግሥት ፡ እየተነጋገረና ፡ እያስረዳ
ቸው ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ያህል ፡ በግልጥ ፡ ይናገር ፡
፱፡ ነበር ። አንዳንዶች ፡ ግን ፡ እልከኞች ፡ ሆነው ፡
በሕዝብ ፡ ፊት ፡ መንገዱን ፡ እየሰደቡ ፡ ባላመኑ ፡
ጊዜ ፥ ከእነርሱ ፡ ርቆ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትን ፡ ለየ ፥
ጢራኖስም ፡ በሚሉት ፡ በትምህርት ፡ ቤት ፡
፲፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይነጋገር ፡ ነበር ። በእስያም ፡
የኖሩት ፡ ሁሉ ፡ አይሁድም ፡ የግሪክ ፡ ሰዎችም ፡
የጌታን ፡ ቃል ፡ እስኪሰሙ ፡ ድረስ ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ያህል ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ።
፲፩፡ እግዚአብሔርም ፡ በጳውሎስ ፡ እጅ ፡ የሚያስ
፲፪፡ ገርም ፡ ተአምራት ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ ስለዚህም ፡
ከአካሉ ፡ ጨርቅ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ ወደ ፡ ድው
ዮች ፡ ይወስዱ ፡ ነበር ፥ ደዌያቸውም ፡ ይለቃ
ቸው ፡ ነበር ፡ ክፋዎች ፡ መናፍስትም ፡ ይወጡ ፡
፲፫፡ ነበር ። አጋንንትንም ፡ እያወጡ ፡ ይዘሩ ፡ ከነበ
ሩት ፡ አይሁድ ፡ አንዳንዶች ፡— ጳውሎስ ፡ በሚ
ሰብከው ፡ በኢየሱስ ፡ እናምላችኋለን ፡ እያሉ ፡
ክፋዎች ፡ መናፍስት ፡ ባሉባቸው ፡ ላይ ፡ የጌ
ታን ፡ የኢየሱስን ፡ ስም ፡ ይጠሩባቸው ፡ ዘንድ ፡
፲፬፡ ሞክሩ ። የካህናትም ፡ አለቃ ፡ ለሆነ ፡ አስቄዋ ፡
ለሚሉት ፡ ለአንድ ፡ አይሁዳዊ ፡ ይህን ፡ ያደረጉ ፡
፲፭፡ ሰባት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ። ክፋው ፡ መንፈስ ፡
ግን ፡ መልሶ ፡— ኢየሱስንስ ፡ አውቀዋለሁ ፡ ጳው
ሎስንም ፡ አውቀዋለሁ ፡ እናንተሳ ፡ እነማን ፡
፲፮፡ ናችሁ ? አላቸው ። ክፋው ፡ መንፈስም ፡ ያለ
በት ፡ ሰው ፡ ዘለለባቸው ፡ ቁስለውም ፡ ከዚያ ፡
ቤት ፡ ዕራቁታቸውን ፡ እስኪሸሹ ፡ ድረስ ፡ በረ
፲፯፡ ታባቸው ፡ አሸነፋቸውም ። ይህም ፡ በኤፌሶን ፡
በሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ በአይሁድና ፡ በግሪክ ፡ ሰዎች ፡
ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ሆነ ፥ በሁላቸውም ፡ ላይ ፡ ፍር
ሃት ፡ ወደቀባቸው ፥ የጌታም ፡ የኢየሱስ ፡ ስም ፡
፲፰፡ ተከበረ ፤ አምነውም ፡ ከነበሩት ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡
ያደረጉትን ፡ እየተናዘዙና ፡ እየተናገሩ ፡ ይመጡ ፡
፲፱፡ ነበር ። ከአስማተኞችም ፡ ብዙዎቹ ፡ መጽሐፋ
ቸውን ፡ ሰብስበው ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አቃ
ጠሉት ፤ ዋጋውም ፡ ቢታሰብ ፡ አምሳ ፡ ሺህ ፡
ብር ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ። እንዲህም ፡ የጌታ ፡ ቃል ፡ ፳፡
በኃይል ፡ ያድግና ፡ ያሸንፍ ፡ ነበር ።
ይህም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡— ወደ ፳፩፡
ዚያ ፡ ደርሼ ፡ ሮሜን ፡ ደግሞ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ይገ
ባኛል ፡ ብሎ ፡ በመቄዶንያና ፡ በአካይያ ፡ አልፎ ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲሄድ ፡ በመንፈስ ፡
አሰበ ። ከሚያገለግሉትም ፡ ሁለቱን ፡ ጢሞቴ ፳፪፡
ዎስንና ፡ ኤርስጦንን ፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ ልከ ፡
ራው ፡ በእስያ ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ቆየ ።
በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ስለዚህ ፡ መንገድ ፡ ብዙ ፡ ፳፫፡
ሁከት ፡ ሆነ ። ብር ፡ ሠሪ ፡ የሆነ ፡ ድሜጥሮስ ፡ ፳፬፡
የሚሉት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ የአርጤምስን ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ ምስሎች ፡ በብር ፡ እየሠራ ፡ ለአንጥ
ረኞች ፡ እጅግ ፡ ትርፍ ፡ ያገኝ ፡ ነበርና ፡ እነዚህ ፳፭፡
ንም ፡ ይህንም ፡ የሚመስለውን ፡ ሥራ ፡ የሠሩ
ትን ፡ ሰብስቦ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— ሰዎች ፡
ሆይ ፥ ትርፋችን ፡ በዚህ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ታውቃላችሁ ። ይህም ፡ ጳውሎስ ፡— በእጅ ፡ ፳፮፡
የተሠሩቱ ፡ አማልክት ፡ አይደሉም ፡ ብሎ ፥ በኤ
ፌሶን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ከጥቂት ፡ ክፍል ፡ በቀር ፡
በእስያ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብን ፡ እንደ ፡ አስረዳና ፡
እንደ ፡ አሳተ ፡ አይታችኋል ፡ ሰምታችሁማል ።
ሥራችንም ፡ እንዲናቅ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፥ እስያ ፡ ፳፯፡
ሁሉ ፡ ዓለሙም ፡ የሚያመልክት ፡ የታላቂቱ ፡
አምላክ ፡ የአርጤምስ ፡ መቅደስ ፡ ምናምን ፡ ሆኖ ፡
እንዲቈጠር ፡ እንጂ ፥ ታላቅነትዋም ፡ ደግሞ ፡
እንዳይሻር ፡ ያስፈራል ።
ይህንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣ ፡ ሞላባቸው ፡— ፳፰፡
የኤፌሶን ፡ አርጤምስ ፡ ታላቅ ፡ ናት ፡ እያሉም ፡
ጮኹ ። ከተማውም ፡ በሙሉው ፡ ተደበለቀ ፥ ፳፱፡
የመቄዶንያም ፡ ሰዎች ፡ የጳውሎስን ፡ ጓደኞች ፡
ጋይዮስንና ፡ አርስጥሮኮስን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡
ነጥቀው ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡ ጨዋታ ፡
ስፍራ ፡ ሮጡ ። ጳውሎስም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ፴፡
ይገባ ፡ ዘንድ ፡ በፈቀደ ፡ ጊዜ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት ፡
ከለከሉት ። ከእስያም ፡ አለቆች ፡ ወዳጆቹ ፡ የሆ ፴፩፡
ኑት ፡ አንዳንዶች ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ልከው ፡
ወደ ፡ ጨዋታ ፡ ስፍራ ፡ ራሱን ፡ እንዳይሰጥ ፡
ለመኑት ። ወዲያና ፡ ወዲህም ፡ እያሉ ፡ ይጮኹ ፡ ፴፪፡
ነበር ፤ በጉባኤው ፡ ድብልቅልቅ ፡ ሆኖ ፡ የሚ
በልጡት ፡ ስንኳ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡
አላወቁም ፡ ነበርና ። አይሁድም ፡ ሲያቀርቡት ፥ ፴፫፡
እስክንድሮስን ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ ፊት ፡
ገፉት ፤ እስክንድሮስም ፡ በእጁ ፡ ጠቅሶ ፡ በሕ
ዝብ ፡ ፊት ፡ እንዲምዋገትላቸው ፡ ወደደ ። አይ ፴፬፡
ሁዳዊ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባወቁ ፡ ጊዜ ፥ ሁሉ ፡
በአንድ ፡ ድምፅ ፡— የኤፌሶን ፡ አርጤምስ ፡
ታላቅ ፡ ናት ፡ እያሉ ፡ ሁለት ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡
ጮኹ ። የከተማይቱም ፡ ጸሐፊ ፡ ሕዝቡን ፡ ጸጥ ፡ ፴፭፡
አሰኝቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— የኤፌሶን ፡ ሰዎች ፡
ሆይ ፥ የኤፌሶን ፡ ከተማ ፡ ለታላቂቱ ፡ አርጤ

፲፱። ፪ ፡ ም. ፲፭ ፥ ፲፯ ። ፬ ፡ ማቴ. ፫ ፥ ፲፩ ። ፭ ፡ ም. ፰ ፥ ፲፯ ። ፮ ፡ ም. ፰ ፥ ፲፯ ፡ ፲ ፥ ፴፯ ። ፲፪ ፡ ም. ፭ ፥ ፲፭ ።
፲፫ ፡ ማቴ. ፯ ፥ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፳፪ ፡ ሮሜ ፲፮ ፥ ፳፫ ፡ ፪ ጢሞ. ፬ ፥ ፳ ።

ምስ ፡ ከሰማይም ፡ ለወረደው ፡ ጣዖትዋ ፡ የመ
ቅደስ ፡ ጠባቂ ፡ መሆንዋን ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡
፳፯፡ ማን ፡ ነው ? ይህንም ፡ የሚክደው ፡ ከሌለ ፡
ጸጥ ፡ እንድትሉና ፡ አንዳች ፡ በችኰላ ፡ እንዳታ
፳፰፡ ደርጉ ፡ ይገባል ። የመቅደስን ፡ ዕቃ ፡ ያልሰረቁ ፡
አምላካችንንም ፡ ያልሰደቡ ፡ እነዚህን ፡ ሰዎች ፡
፳፱፡ አምጥታችኋቸዋልና ። ድሜጥሮስና ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ያሉት ፡ አንጥረኞች ፡ ግን ፡ በሰው ፡ ላይ ፡
ነገር ፡ እንዳላቸው ፡ የመጋቢያ ፡ ቀንና ፡ አገረ ፡
ገዦዎች ፡ አሉ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይምዋገቱ ።
፴፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡
ብትፈልጉ ፡ በተደነገገው ፡ ጉባኤ ፡ ይፈታል ።
፴፩፡ ዛሬ ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ — ሁከት ፡ ነው ፡ ሲሉ ፡
እንዳይከሱን ፡ ያስፈራልና ፡ ስለዚህም ፡ ስብሰባ ፡
ምላሽ ፡ መስጠት ፡ አንችልም ፡ ምክንያት ፡ የለ
፴፪፡ ምና ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ ጉባኤውን ፡ ፈታው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ ሁከቱም ፡ ከቀረ ፡ በኋላ ፡ ጳውሎስ ፡ ደቀ ፡ መዛ
ሙርቱን ፡ አስመጥቶ ፡ መክራቸው ፡ ተሰናብቶ
አቸውም ፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡
፪፡ ወጣ ። ያንም ፡ አገር ፡ እያለፈ ፡ በብዙ ፡ ቃል ፡
ከመከራቸው ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ግሪክ ፡ አገር ፡ መጣ ።
፫፡ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡
በመርከብ ፡ ሊሄድ ፡ ባሰበ ፡ ጊዜ ፡ አይሁድ ፡
ሴራ ፡ ስላደረጉበት ፡ በመቄዶንያ ፡ አልፎ ፡ ይመ
፬፡ ለስ ፡ ዘንድ ፡ ቈረጠ ። የሸኙትም ፡ የቤርያው ፡
ሱሲጳጥሮስ ፡ ከተሰሎንቄ ፡ ሰዎችም ፡ አርስጥሮ
ኮስና ፡ ሲኮንዱስ ፡ የደርቤኑም ፡ ጋይዮስና ፡ ጢሞ
ቴዎስ ፡ የእስያ ፡ ሰዎችም ፡ ቲኪቆስ ፡ ጥሮፊሞ
፭፡ ስም ፡ ነበሩ ፡ እነዚህም ፡ ወደ ፡ ፊታችን ፡ አል
፮፡ ፈው ፡ በጢሮአዳ ፡ ቆዩን ። እኛ ፡ ግን ፡ ከቂጣ ፡
በዓል ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ከፊልጵስዩስ ፡ በመርከብ ፡
ተነሥተን ፡ በአምስት ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ጢሮአዳ ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ ደረስንና ፡ በዚያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
ተቀመጥን ።
፯፡ ከሳምንቱም ፡ በመጀመሪያ ፡ ቀን ፡ እንጀራ ፡
ለመቍረስ ፡ ተሰብስበን ፡ ሳለን ፡ ጳውሎስ ፡ በነ
ገው ፡ ሊሄድ ፡ ስላሰበ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይነጋ
ገር ፡ ነበር ፡ እስከ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊትም ፡ ነገሩን ፡
፰፡ አስረዘመ ። ተሰብስበንም ፡ በነበርንበት ፡ ሰገ
፱፡ ነት ፡ እጅግ ፡ መብራት ፡ ነበረ ። አውጢኪስ ፡
የሚሉትም ፡ አንድ ፡ ጎበዝ ፡ በመስኮት ፡ ተቀ
ምጦ ፡ ታላቅ ፡ እንቅልፍ ፡ አንቀላፍቶ ፡ ነበር ፡
ጳውሎስም ፡ ነገርን ፡ ባስረዘመ ፡ ጊዜ ፡ እንቅ
ልፍ ፡ ከብዶት ፡ ከሦስተኛው ፡ ደርብ ፡ ወደ ፡ ታች ፡
፲፡ ወደቀ ፡ ሞቶም ፡ አነሡት ። ጳውሎስም ፡ ወርዶ ፡
በላዩ ፡ ወደቀ ፡ አቅፎም ፡ — ነፍሱ ፡ አለችበትና ፡
፲፩፡ አትንጫጩ ፡ አላቸው ። ወጥቶም ፡ እንጀራ ፡
ቈርሶም ፡ በላ ፡ ብዙ ፡ ጊዜም ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡
፲፪፡ ተነጋገረ ፡ እንዲህም ፡ ሄደ ። ብላቴናውንም ፡
ደኅና ፡ ሆኖ ፡ ወሰዱት ፡ እጅግም ፡ ተጽናኑ ።

እኛ ፡ ግን ፡ ጳውሎስን ፡ ከዚያ ፡ እንቀበለው ፡ ፲፫፡
ዘንድ ፡ ስላለን ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ቀድመን ፡ ሄድ
ንና ፡ ወደ ፡ አሶን ፡ ተነሣን ። እርሱ ፡ በመሬት ፡
ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ስላሰበ ፡ እንደዚህ ፡ አዘ ፡ ነበርና ።
በአሶንም ፡ ባገኘን ፡ ጊዜ ፡ ተቀብለነው ፡ ወደ ፡ ፲፬፡
ሚጢሊኒ ፡ መጣን ። በማግሥቱም ፡ ከዚያ ፡ በባ ፲፭፡
ሕር ፡ ተነሥተን ፡ በኪዮ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ደረስን ፡
በነገውም ፡ ወደ ፡ ሳሞን ፡ ተሻገርን ። በትሮጊ
ሊዮም ፡ አድረን ፡ በማግሥቱ ፡ ወደ ፡ ሚሊጢን ፡
መጣን ። ጳውሎስ ፡ በእስያ ፡ እጅግ ፡ እንዳይቀ ፲፮፡
መጥ ፡ ኤፌሶንን ፡ ይተው ፡ ዘንድ ፡ ቈርጦ ፡ ነበ
ርና ። ቢቻለውም ፡ በዓለ ፡ ኀምሳን ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ ይውል ፡ ዘንድ ፡ ይቸኵል ፡ ነበርና ።
ከሚሊጢንም ፡ ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ልከ ፡ የቤተ ፡ ፲፯፡
ክርስቲያንን ፡ ሽማግሌዎች ፡ አስጠራቸው ፡
ወደ ፡ እርሱም ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ አላ ፲፰፣፲፱፡
ቸው ፡ —
ወደ ፡ እስያ ፡ ከገባሁበት ፡ ከመጀመሪያ ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ በትሕትና ፡ ሁሉና ፡ በእንባ ፡ ከአይ
ሁድም ፡ ሴራ ፡ በደረሰብኝ ፡ ፈተና ፡ ለጌታ ፡
እየተገዛሁ ፡ ዘመኑን ፡ ሁሉ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እን
ዴት ፡ እንደ ፡ ኖርሁ ፡ እናንተው ፡ ታውቃላችሁ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ንስሐንና ፡ በጌታ ፳፡፳፩፡
ችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ማመንን ፡ ለአይሁ
ድና ፡ ለግሪክ ፡ ሰዎች ፡ እየመሰከርሁ ፡ በጉባኤም ፡
በየቤታችሁም ፡ አወራሁላችሁና ፡ አስተማርኋ
ችሁ ፡ እንጂ ፡ ከሚጠቅማችሁ ፡ ነገር ፡ አንዳች ፡
ስንኳ ፡ አላስቀረሁባችሁም ። አሁንም ፡ እነሆ ፡ ፳፪፡
እኔ ፡ በመንፈስ ፡ ታስሬ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እሄ
ዳለሁ ፡ በዚያም ፡ የሚያገኘኝ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
አላውቅም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ — ፳፫፡
እስራትና ፡ መከራ ፡ ይቆይሃል ፡ ብሎ ፡ በየከተ
ማው ፡ ሁሉ ፡ ይመሰክርልኛል ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፬፡
ሩጫዬንና ፡ ከጌታ ፡ ከኢየሱስ ፡ የተቀበልሁትን ፡
አገልግሎት ፡ እርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጸጋ ፡
ወንጌልን ፡ መመስከር ፡ እፈጽም ፡ ዘንድ ፡ ነፍሴን ፡
በእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደማትከብር ፡ እንደ ፡ ከንቱ ፡
ነገር ፡ እቈጥራለሁ ። አሁንም ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ ፳፭፡
የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ እየሰበክሁ ፡
በመካከላችሁ ፡ የዞርሁ ፡ ሁላችሁ ፡ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ፊቴን ፡ እንዳታዩ ፡ አውቃለሁ ። ስለ ፳፮፡
ዚህ ፡ እኔ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ንጹሕ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ ዛሬ ፡ በዚች ፡ ቀን ፡ እመሰክርላችኋለሁ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምክር ፡ ሁሉ ፡ ነግሬአችኋል ፳፯፡
ሁና ፡ ምንም ፡ አላስቀረሁባችሁም ። በገዛ ፳፰፡
ደሙ ፡ የዋጃትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤተ ፡ ክር
ስቲያን ፡ ትጠብቁአት ፡ ዘንድ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
እናንተን ፡ ጳጳሳት ፡ አድርጎ ፡ ለሾመባት ፡ ለመን
ጋው ፡ ሁሉና ፡ ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ። ከኔ ፳፱፡፴፡
ደሁ ፡ በኋላ ፡ ለመንጋው ፡ የማይራሩ ፡ ጨካኞች ፡
ተኵላዎች ፡ እንዲገቡባችሁ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርት
ንም ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይስቡ ፡ ዘንድ ፡ ጠማማ ፡

፳ ። ፬ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፳፱ ። ፮ ፡ ም. ፪ ÷ ፵፪ ። ፵፭ ። ፲ ፡ ፪ ነገሥ. ፬ ÷ ፴፮ ። ፲፯ ፡ ም. ፪ ÷ ፯ ። ፳፫ ፡ ም. ፭ ÷ ፳፪ ። ፳፰ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፲፮ ። ፴ ፡ ራእ. ፪ ÷ ፪ ።

ነገርን ፡ የሚናገሩ ፡ ሰዎች ፡ በመካከላችሁ ፡ እን
፴፪፡ ዲህ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ። ስለዚህ ፡ ሦስት ፡
ዓመት ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ በእንባ ፡ እያንዳንዳች
ሁን ፡ ከመገሠጽ ፡ እንዳላቋረጥሁ ፡ እያሰባችሁ ፡
፴፫፡ ትገ ። አሁንም ፡ ለእግዚአብሔርና ፡ ያንጻችሁ ፡
ዘንድ ፡ በቅዱሳንም ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ርስትን ፡
ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ለሚችል ፡ ለጸጋው ፡ ቃል ፡
፴፬፡ አደራ ፡ ሰጥቻችኋለሁ ። ከማንም ፡ ብር ፡ ወይም ፡
፴፭፡ ወርቅ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ አልተመኘሁም ፤ እነ
ዚህ ፡ እጆቼ ፡ በሚያስፈልገኝ ፡ ነገር ፡ ለእኔና ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ላሉት ፡ እንዳገለገሉ ፡ እናንተ ፡ ታው
፴፮፡ ቃላችሁ ። እንዲሁ ፡ እየደከማችሁ ፡ ድውዮ
ችን ፡ ልትረዱና ፡ እርሱ ፡ ራሱ ፡— ከሚቀበል ፡
ይልቅ ፡ የሚሰጥ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ፡ እንዳለ ፡ የጌ
ታን ፡ የኢየሱስን ፡ ቃል ፡ ልታስቡ ፡ ይገባችሁ ፡
ዘንድ ፡ በሁሉ ፡ አሳየኋችሁ ።
፴፯፡ ይህንም ፡ ብሎ ፡ ተንበርክኮ ፡ ከሁላቸው ፡
፴፰፡ ጋር ፡ ጸለየ ። ሁሉም ፡ እጅግ ፡ አለቀሱ ፤ ጳው
ሎስንም ፡ አንገቱን ፡ አቅፈው ፡ ይስሙት ፡ ነበር ፤
ይልቁንም ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ፊቱን ፡ አታ
ዩም ፡ ስላላቸው ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ አዘኑ ። እስከ ፡
መርከብም ፡ ድረስ ፡ ሸኙት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ ከእነርሱም ፡ ተለይተን ፡ ተነሣን ፡ በቀጥታም ፡
፪፡ ሄደን ፡ ወደ ፡ ቆስ ፡ በነገውም ፡ ወደ ፡ ሩድ ፡ ከዚ
ያም ፡ ወደ ፡ ጳጥራ ፡ መጣን ፤ ወደ ፡ ፊንቄም ፡ የሚ
ሻገር ፡ መርከብ ፡ አግኝተን ፡ ገበንና ፡ ተነሣን ።
፫፡ ቆጵሮስንም ፡ ባየናት ፡ ጊዜ ፡ በስተ ፡ ግራችን ፡
ተውናት ፡ ወደ ፡ ሶርያም ፡ ሄደን ፡ ወደ ፡ጢሮስ ፡
ደረስን ፤ መርከቡ ፡ ሸክሙን ፡ በዚያ ፡ የሚያ
፬፡ ራግፍ ፡ ነበርና ። ደቀ ፡ መዛሙርትንም ፡ ባገ
ኘን ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥን ፤
እነርሱም ፡ ጳውሎስን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እን
፭፡ ዳይወጣ ፡ በመንፈስ ፡ አሉት ። ጊዜውንም ፡ በፈ
ጸምን ፡ ጊዜ ፡ ወጥተን ፡ ሄድን ፡ ሁላቸውም ፡ ከሚ
ስቶቻቸውና ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ከተ
ማው ፡ ውጭ ፡ ድረስ ፡ ሸኙን ፤ በባሕሩም ፡ ዳር ፡
፮፡ ተንበርክከን ፡ ጸለይን ፤ እርስ ፡ በርሳችንም ፡
ተሰነባብተን ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡ ወጣን ፤ እነዚያም ፡
ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ተመለሱ ።
፯፡ እኛም ፡ የባሕሩን ፡ መንገድ ፡ ጨርሰን ፡ ከጢ
ሮስ ፡ ወደ ፡ አካ ፡ ደረስን ፡ ለወንድሞችም ፡ ሰላ
ምታ ፡ ሰጥተን ፡ ከእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
፰፡ ተቀመጥን ። በነገውም ፡ ወጥተን ፡ ወደ ፡ ቂሣ
ርያ ፡ መጣን ፤ ከሰባቱም ፡ አንድ ፡ በሚሆን ፡ በወ
ንጌላዊው ፡ ፊልጶስ ፡ ቤት ፡ ገብተን ፡ በእርሱ ፡
፱፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥን ። ለእርሱም ፡ ትንቢት ፡ የሚ
ናገሩ ፡ አራት ፡ ደናግል ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ነበ
፲፡ ሩት ። አያሌ ፡ ቀንም ፡ ተቀምጠን ፡ ሳለን ፡ ነቢይ ፡
የነበረ ፡ አጋቦስ ፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከይ
፲፩፡ ሁዳ ፡ ወረደ ። ወደ ፡ እኛም ፡ መጣና ፡ የጳውሎ
ስን ፡ መታጠቂያ ፡ ወስዶ ፡ የገዛ ፡ እጁንና ፡ እግ
ሩን ፡ አስሮ ፡— እንዲሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡— ይህ ፡ መታጠቂያ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ አይሁድ ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ እንደዚህ ፡ ያስሩታል ፡ በአሕዛብም ፡
እጅ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡታል ፡ ይላል ፡ አለ ።
፲፪፡ ይህንም ፡ በሰማን ፡ ጊዜ ፡ እኛም ፡ በዚያ ፡ የሚ
ኖሩትም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዳይወጣ ፡ ለመ
ንነው ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ መልሶ ፡— እያለቀሳ
፲፫፡ ችሁ ፡ ልቤንም ፡ እየሰበራችሁ ፡ ምን ፡ ማድረጋ
ችሁ ፡ ነው ? እኔ ፡ ስለ ፡ ጌታ ፡ ስል ፡ ኢየሱስ ፡ ስም ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ለመሞት ፡ እንኳ ፡ ተሰናድቼአ
ለሁ ፡ እንጂ ፡ ለእስራት ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ አለ ።
፲፬፡ ምክርንም ፡ ሊቀበል ፡ እምቢ ፡ በለ ፡ ጊዜ ፡— የጌታ ፡ ፈቃድ ፡ ይሁን ፡ ብለን ፡ ዝም ፡ አልን ።
፲፭፡ ከዚህም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ተዘጋጅተን ፡ ወደ ፡
፲፮፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጣን ። በቂሣርያም ፡ ከነበሩ ፡
ደቀ ፡ መዛሙርት ፡ አንዳንዶች ፡ ደግሞ ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ መጡ ፤ እነርሱም ፡ ወደምናድርበት ፡ ወደ ፡
ቀደመው ፡ ደቀ ፡ መዝሙር ፡ ወደ ፡ ቆጵሮሱ ፡
ምናሶን ፡ ወደሚሉት ፡ ቤት ፡ መሩን ።
፲፯፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረስን ፡ ጊዜ ፡ ወንድ
፲፰፡ ሞች ፡ በደስታ ፡ ተቀበሉን ። በነገውም ፡ ጳው
፲፱፡ ሎስ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘንድ ፡ ገባ ፡
ሽማግሌዎችም ፡ ሁሉ ፡ መጡ ። ሰላምታም ፡ ከቀ
፳፡ ረበላቸው ፡ በኋላ ፡ በእርሱ ፡ ማገልገል ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ያደረገውን ፡ በእ
፳፩፡ ያንዳንዱ ፡ ተረከላቸው ። እነርሱም ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑ ፡ አሉትም ፡— ወንድም ፡ ሆይ ፤ በአይሁድ ፡ መካከል ፡ አምነው ፡
የነበሩት ፡ ስንት ፡ አእላፋት ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ታያ
ለህ ፤ ሁላቸውም ፡ ለሕግ ፡ የሚቀኑ ፡ ናቸው ።
፳፪፡ ልጆቻቸውንም ፡ እንዳይገርዙ ፡ በሥርዓትም ፡
፳፫፡ እንዳይሄዱ ፡ ብለህ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ያሉት ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሙሴን ፡ ይክዱ ፡ ዘንድ ፡ እንድ
ታስተምር ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ነግረዋቸዋል ። እንግ
፳፬፡ ዲህ ፡ ምን ፡ ይሁን ? የአንተን ፡ መምጣት ፡ ይሰማ
ሉና ፡ ብዙዎች ፡ የግድ ፡ ሳይሰበሰቡ ፡ አይቀሩም ።
፳፭፡ እንግዲህ ፡ ይህን ፡ የምንልህን ፡ አድርግ ፤ ስለት ፡
ያለባቸው ፡ አራት ፡ ሰዎች ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ አሉ ።
፳፮፡ እነዚህንም ፡ ይዘህ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ንጹ ፡ ራስ
ቸውንም ፡ እንዲላጩ ፡ ገንዘብ ፡ ክፈልላቸው ፡
ሁሉም ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ የተማሩት ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡
ሆነና ፡ አንተ ፡ ራስህ ፡ ደግሞ ፡ ሕጉን ፡ እየጠበ
ቅህ ፡ በሥርዓት ፡ እንድትመላለስ ፡ ያውቃሉ ።
፳፯፡ አምነው ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ አሕዛብ ፡ ግን ፡ ለጣዖት ፡
ከተሠዋ ፡ ከደምም ፡ ከታነቀም ፡ ከዝሙትም ፡
ነፍሳቸውን ፡ እንዲጠብቁ ፡ ፈርደን ፡ እኛ ፡ ጽፈ
ንላቸዋል ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ ሰዎችን ፡
፳፰፡ ይዞ ፡ በማግሥቱ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እየነጻ ፡ መንጻ
ታቸውን ፡ የሚፈጽመውበትን ፡ ቀን ፡ አስታውቆ ፡

፳ ። ፴፬ ፡ ም. ፲፰ ÷ ፫ ።
፳፩ ። ፩ ፡ ም. ፳ ÷ ፳፫ ። ፪ ፡ ም. ፮ ÷ ፯ ፡ ፰ ፡ ፲፩ ፡ ፲፭ ፡ ፳፯ ። ፫ ፡ ም. ፲፭ ÷ ፳፫ ። ፲፩ ፡ ቁ. ፱ ። ፳፬ ፡ ም. ፲፰ ÷ ፲፯ ።
፳፭ ፡ ም. ፲፭ ፡ ፳ ። ፲፱ ፡ ዘኍል. ፮ ÷ ፲፫ —፲፰ ።

ወደ ፡ መቅደስ ፡ ገባ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ እያ
ንዳንዳቸው ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረቡ ።
፳፯፡፳፰፡ ሰባቱ ፡ ቀንም ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ሲቀርብ ፡
ከእስያ ፡ የመጡ ፡ አይሁድ ፡ በመቅደስ ፡ አይተ
ውት ፡ ሕዝብን ፡ ሁሉ ፡ አወኩና ፡— የእስራኤል ፡
ሰዎች ፡ ሆይ ፥ እርዱን ፡ ሕዝብን ፡ ሕግንም ፡ ይህ
ንም ፡ ስፍራ ፡ ሲቃወም ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ በየስ
ፍራው ፡ የሚያስተምረው ፡ ሰው ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ጨምሮም ፡ የግሪክን ፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡
መቅደስ ፡ አግብቶ ፡ ይህን ፡ የተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡
አርክሶአል ፡ ብለው ፡ እየጮኹ ፡ እጃቸውን ፡
፳፱፡ ጫኑበት ። በፊት ፡ የኤፌሶኑን ፡ ጥሮፊሞስን ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በከተማ ፡ አይተውት ፡ ነበርና ፡
ጳውሎስም ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ ያገባው ፡ መስሎ
፴፡ አቸው ፡ ነው ። ከተማውም ፡ ሁሉ ፡ ታወከ ፡
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ጳውሎስንም ፡
ይዘው ፡ ከመቅደስ ፡ ውጭ ፡ ጐተቱት ፥ ወዲያ
፴፩፡ ውም ፡ ደጆች ፡ ተዘጉ ። ሊገድሉትም ፡ ሲፈ
ልጉ ፡—ኢየሩሳሌም ፡ ፈጽማ ፡ ታወከች ፡ የሚል ፡
፴፪፡ ወሬ ፡ ወደ ፡ ጭፍራው ፡ ሻለቃ ፡ ወጣ ፤ እርሱም ፡
ያን ፡ ጊዜ ፡ ወታደሮችን ፡ ከመቶ ፡ አለቆች ፡
ጋር ፡ ይዞ ፡ እየሮጠ ፡ ወረደባቸው ፤ እነርሱም ፡
የሻለቃውንና ፡ ወታደሮችን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ጳው
፴፫፡ ሎስን ፡ መምታት ፡ ተዉ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡
የሻለቃው ፡ ቀርቦ ፡ ያዘውና ፡ በሁለት ፡ ሰንሰለት ፡
ይታሰር ፡ ዘንድ ፡ አዘ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ሆነና ፡ ምን ፡
፴፬፡ እንዳደረገ ፡ ጠየቀ ። ሕዝቡም ፡ እኩሌቶቹ ፡
እንዲህ ፡ እኩሌቶቹም ፡ እንዲያ ፡ እያሉ ፡ ይጮኹ ፡
ነበር ፤ ስለ ፡ ጫጫታውም ፡ እርግጡን ፡ ማወቅ ፡
ባልተቻለ ፡ ጊዜ ፥ ወደ ፡ ወታደሮች ፡ ሰፈር ፡ ይወ
፴፭፡ ስዱት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ወደ ፡ ደረጃውም ፡ በደ
ረሰ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ግፊያ ፡ ወታደሮች ፡
፴፮፡ እንዲሸከሙት ፡ ሆነ ፤ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡— አስወ
ግደው ፡ እያሉና ፡ እየጮኹ ፡ ይከተሉ ፡ ነበርና ።
፴፯፡ ወደ ፡ ሰፈርም ፡ ሊያገቡት ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፥
ጳውሎስ ፡ የሻለቃውን ፡— አንድ ፡ ነገር ፡ ብነግ
ርህ ፡ ትፈቅዳለህን ? አለው ። እርሱም ፡— የግ
፴፰፡ ሪክ ፡ ቋንቋ ፡ ታውቃለህን ? አንተ ፡ ከዚህ ፡
ዘመን ፡ አስቀድሞ ፡ ከነፍሰ ፡ ገዳዮቹ ፡ አራቱን
ሺህ ፡ ሰዎች ፡ አሸፍተህ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ያወጣህ ፡ የግብፅ ፡ ሰው ፡ አይደለህምን ? አለ ።
፴፱፡ ጳውሎስ ፡ ግን ፡— እኔስ ፡ አይሁዳዊ ፡ በኪልቅያ ፡
ያለው ፡ የጠርሴስ ፡ ሰው ፡ ሆኜ ፡ ስመ ፡ ጥር ፡
በሆነ ፡ ከተማ ፡ የምኖር ፡ ነኝ ፡ ለሕዝቡ ፡ እናገር ፡
ዘንድ ፡ እንድትፈቅድልኝ ፡ እለምንሃለሁ ፡ አለ ።
፵፡ በፈቀደለትም ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ በደረጃው ፡
ላይ ፡ ቆሞ ፡ በእጁ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ጠቀሰ ፡ እጅ
ግም ፡ ጸጥታ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ በዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡
እየተናገረ ፡ እንዲህ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ እናንተ ፡ ወንድሞች ፡ አባቶችም ፥ አሁን ፡ ለእ
ናንተ ፡ ነገሬን ፡ ስገልጥ ፡ ስሙኝ ።
፪፡ በዕብራይስጥም ፡ ቋንቋ ፡ ሲናገር ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ዝም ፡ አሉ ። እርሱም ፡
አለ ፡—
፫፡ እኔ ፡ የኪልቅያ ፡ በምትሆን ፡ በጠርሴስ ፡ የተወ
ለድሁ ፥ በዚችም ፡ ከተማ ፡ በገማልያል ፡ እግር ፡
አጠገብ ፡ ያደግሁ ፥ የአባቶችንም ፡ ሕግ ፡ ጠን
ቅቄ ፡ የተማርሁ ፥ ዛሬውንም ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡
እንድትሆኑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀናተኛ ፡ የሆንሁ ፡
፬፡ አይሁዳዊ ፡ ሰው ፡ ነኝ ። ወንዶችንም ፡ ሴቶች
ንም ፡ እያሰርሁ ፡ ወደ ፡ ወኅኒም ፡ አሳልፌ ፡ እየሰ
ጠሁ ፡ ይህን ፡ መንገድ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ አሳ
ደድሁ ። እንዲህም ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ደግሞ ፡
፭፡ ሽማግሌዎቹም ፡ ሁሉ ፡ ይመሰክሩልኛል ፤ ከእነ
ርሱ ፡ ደግሞ ፡ መልእክትን ፡ ለወንድሞቻቸው ፡
ተቀብዬ ፥ በደማስቆ ፡ ያሉትን ፡ ደግሞ ፡ ታስ
ረው ፡ እንዲቀጡ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላመጣ ፡
ወደዚያ ፡ እሄድ ፡ ነበር ።
፮፡ ስሄድም ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ በቀረብሁ ፡ ጊዜ ፥
ቀትር ፡ ሲሆን ፡ ድንገት ፡ ከሰማይ ፡ ታላቅ ፡ ብር
ሃን ፡ በዙሪያዬ ፡ አንጸባረቀ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡
፯፡ ወድቄ ፡— ሳውል ፡ ሳውል ፥ ስለ ፡ ምን ፡ ታሳድደ
ኛለህ ? የሚለኝን ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ። እኔም ፡
፰፡ መልሼ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ?
አልሁ ። እርሱም ፡— አንተ ፡ የምታሳድደኝ ፡
የናዝሬቱ ፡ ኢየሱስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ አለኝ ። ከእኔ ፡
፱፡ ጋር ፡ የነበሩትም ፡ ብርሃኑን ፡ አይተው ፡ ፈሩ ፥
የሚናገረኝን ፡ የእርሱን ፡ ድምፅ ፡ ግን ፡ አልሰ
ሙም ። ጌታ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ላድርግ ? አልሁት ።
፲፡ ጌታም ፡— ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ሂድና ፡
ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ታዘዘው ፡ ሁሉን ፡
በዚያ ፡ ይነግሩሃል ፡ አለኝ ። ከዚያ ፡ ብርሃንም ፡
፲፩፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ማየት ፡ ባይሆንልኝ ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ የነበሩት ፡ ሰዎች ፡ እጁን ፡ ይዘው ፡ እየመ
ሩኝ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ደረስሁ ።
፲፪፡ በዚያም ፡ የኖሩት ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ የመሰከሩ
ለት ፡ እንደ ፡ ሕጉም ፡ በጸሎት ፡ የተጋ ፡ ሐናንያ ፡
፲፫፡ የሚሉት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ መጥቶ ፡ በአጠገቤም ፡ ቆሞ ፡— ወንድሜ ፡
ሳውል ፡ ሆይ ፥ እይ ፡ አለኝ ። እኔም ፡ ያን ፡ ጊዜ
ውን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አየሁ ። እርሱም ፡ አለኝ ፡—
፲፬፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ፈቃዱን ፡ ታውቅ ፡
ዘንድና ፡ ጻድቁን ፡ ታይ ፡ ዘንድ ፡ ከአፉም ፡ ድም
ፅን ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ መርጦሃል ፤
፲፭፡ ባየኸውና ፡ በሰማኸው ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
፲፮፡ ምስክር ፡ ትሆንለታለህና ። አሁንስ ፡ ለምን ፡
ትዘገያለህ ? ተነሣና ፡ ስሙን ፡ እየጠራህ ፡ ተጠ
መቅ ፡ ከኃጢአትህም ፡ ታጠብ ።
፲፯፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ከተመለስሁ ፡ በኋላ ፡
፲፰፡ በመቅደስ ፡ ስጸልይ ፡ ተመስጦ ፡ መጣብኝ ፥ እር
ሱም ፡— ፍጠን ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ ዶሎ ፡
ውጣ ፥ ስለ ፡ እኔ ፡ የምትመሰክረውን ፡ አይቀበ

፳፩። ፳፮ ፡ ሕዝ. ፴፱ ÷ ፯ ። ፳፱ ፡ ም. ፳ ÷ ፱ ። ፴፫ ፡ ቁ. ፱ ።
፳፱። ፫ ፡ ም. ፳ ÷ ፴፱ ። ፱ ፡ ም. ፵፭ ÷ ፭ ፡ ፫ ። ፳—፲፯ ፡ ም. ፱ ÷ ፭ — ፲፯ ፡ ፳፯ ÷ ፲ — ፲፭ ።

፲፱፡ ሉሀምና ፡ ሲለኝ ፡ አየሁት ። እኔም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ በአንተ የሚያምኑትን ፡ በምኵራብ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ በወኅኒ ፡ አገባና ፡ እደበድብ ፡ እንደ ፡ ፳፡ ነበርሁ ፡ እነርሱ ፡ ያውቃሉ ፤ የሰማሰትህንም ፡ የእስጢፋኖስን ፡ ደም ፡ በፈሰሰ ፡ ጊዜ ፥ ራሴ ፡ ደግሞ ፡ በአጠገባቸው ፡ ስቆም ፡ ተስማምቼ ፡ የገዳዮችን ፡ ልብስ ፡ እጠብቅ ፡ ነበር ፡ አልሁ ። ፳፩፡ እርሱም ፡— ሂድ ፥ እኔ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ከዚህ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ እልክሃለሁና ፡ አለኝ ።

፳፪፡ እስከዚህም ፡ ቃል ፡ ድረስ ፡ ይሰሙት ፡ ነበር ፥ ድምፃቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡— እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ አስወግደው ፥ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አይገባውምና ፡ አሉ ። ፳፫፡ ሲጮኹና ፡ ልብሳቸውን ፡ ሲወረውሩ ፡ ትቢያ ፳፬፡ ንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ሲበትኑ ፥ የሻለቃው ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ እንዲያገቡት ፡ አዘዘ ፥ እንደዚህም ፡ የጮኹበትን ፡ ምክንያት ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡— እየገ ፳፭፡ ረፋችሁ ፡ መርምሩት ፡ አላቸው ። በጠፍርም ፡ በገተሩት ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ በአጠገቡ ፡ የቆመውን ፡ የመቶ ፡ አለቃ ፡— የሮሜን ፡ ሰው ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ ትገርፉ ፡ ዘንድ ፡ ተፈቅዶላችኋልን ? ፳፮፡ አለው ። የመቶ ፡ አለቃውም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሻለቃው ፡ ቀርቦ ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ ሮማዊ ፡ ነውና ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ ከለህ ፡ ተጠበቅ ፡ ፳፯፡ ብሎ ፡ ነገረው ። የሻለቃውም ፡ ቀርቦ ፡— አንተ ፡ ሮማዊ ፡ ነህን ? ንገረኝ ፡ አለው ፤ እርሱም ፡— ፳፰፡ አምን ፡ አለ ። የሻለቃውም ፡ መልሶ ፡— እኔ ፡ ይህን ፡ ዜግነት ፡ በብዙ ፡ ገንዘብ ፡ አገኘሁት ፡ አለ ። ጳውሎስም ፡— እኔ ፡ ግን ፡ በእርስዋ ፡ ተወ ፳፱፡ ለድሁ ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ ሊመረምሩት ፡ ያሰቡት ፡ ከእርሱ ፡ ወዲያው ፡ ተለዩ ፤ የሻለቃውም ፡ ደግሞ ፡ ሮማዊ ፡ መሆኑን ፡ ባወቀ ፡ ጊዜ ፡ ፈራ ፥ አሳስሮት ፡ ነበርና ።

፴፡ በማግሥቱም ፡ አይሁድ ፡ የከሰሱት ፡ በምን ፡ ምክንያት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እርግጡን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ አስቦ ፡ ፈታው ፥ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ ሸንጎውም ፡ ሁሉ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፥ ጳውሎስንም ፡ አውርዶ ፡ በፊታቸው ፡ አቆመው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፡ ጳውሎስም ፡ ሸንጎውን ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ተመልክቶ ፡— ወንድሞች ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በመልካም ፡ ሕሊና ፡ ሁሉ ፡ በእግ ፪፡ ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ኖሬአለሁ ፡ አለ ። ሊቀ ፡ ካህናቱም ፡ ሐናንያ ፡ አፉን ፡ ይመቱት ፡ ዘንድ ፡ በአ ፫፡ ጠገቡ ፡ ቆመው ፡ የነበሩትን ፡ አዘዘ ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡— አንተ ፡ በኖራ ፡ የተለሰንህ ፡ ግድግዳ ፥ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡ ይመታ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፤ አንተ ፡ በሕግ ፡ ልትፈርድብኝ ፡ ተቀ ምጠህ ፡ ሳለህ ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ እመታ ፡ ዘንድ ፡ ታዛለህን ? አለው ። ፬፡ በአጠገቡ ፡ የቆሙትም ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ትሳደባለህን? ፭፡ አሉት ። ጳውሎስም ፡— ወንድሞች ፡ ሆይ ፥ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ መሆኑን ፡ ባላውቅ ፡ ነው ፤ በሕዝብህ ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ቃል ፡ አትናገር ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ፡ አላቸው ።

፮፡ ጳውሎስ ፡ ግን ፡ እኩሌቶቹ ፡ ሰዱቃውያን ፡ እኩሌቶቹም ፡ ፈሪሳውያን ፡ መሆናቸውን ፡ አይቶ ፡— ወንድሞች ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ፈሪሳዊ ፡ የፈሪሳዊም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ ስለ ፡ ተስፋና ፡ ስለ ፡ ሙታን ፡ መነሣት ፡ ይፈረዱብኛል ፡ ብሎ ፡ በሸንጎው ፡ ጮኸ ። ፯፡ ይህንም ፡ በለ ፡ ጊዜ ፡ በፈሪሳውያንና ፡ በሰዱቃውያን ፡ መካከል ፡ ጥል ፡ ሆነ ፡ ሸንጎውም ፡ ተለያየ ። ፰፡ ሰዱቃውያን ፡— ትንሣኤም ፡ መልአክም ፡ መንፈስም ፡ የለም ፡ የሚሉ ፡ ናቸውና ፤ ፈሪሳውያን ፡ ግን ፡ ሁለቱን ፡ ያምናሉ ። ፱፡ ታላቅ ፡ ጩኸትም ፡ ሆነ ፥ ከፈሪሳው ያንም ፡ ወገን ፡ የሆኑት ፡ ጻፎች ፡ ተነሥተው ፡— በዚህ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አላገኘንበትም ፤ መንፈስ ፡ ወይስ ፡ መልአክ ፡ ተናግሮት ፡ ይሆን ? ብለው ፡ ተከራከሩ ። ፲፡ ብዙ ፡ ጥልም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የሻለቃው ፡ ጳውሎስን ፡ እንዳይገነጣጥሉት ፡ ፈርቶ ፡ ጭፍሮቹ ፡ ወርደው ፡ ከመካከላቸው ፡ እንዲነጥቁት ፡ ወደ ፡ ሰፈሩም ፡ እንዲያገቡት ፡ አዘዘ ።

፲፩፡ በሁለተኛውም ፡ ሌሊት ፡ ጌታ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆሞ ፡— ጳውሎስ ፡ ሆይ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ መሰከርህ ፡ እንዲሁ ፡ በሮሜም ፡ ትመሰክርልኝ ፡ ዘንድ ፡ ይገባሃልና ፡ አይዞህ ፡ አለው ።

፲፪፡ በጠዋም ፡ ጊዜ ፡ አይሁድ ፡ ጳውሎስን ፡ እስኪ ገድሉት ፡ ድረስ ፡ እንዳይበሉና ፡ እንዳይጠጡ ፡ በመሐላ ፡ ተስማሙ ። ፲፫፡ ይህንም ፡ ሴራ ፡ ያደረጉት ፡ ሰዎች ፡ ከአርባ ፡ ይበዙ ፡ ነበር ። ፲፬፡ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ካህናት ፡ አለቆችና ፡ ወደ ፡ ሽማግሌዎቹ ፡ መጥተው ፡— ጳውሎስን ፡ እስክንገድል ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ እንዳንቀምስ ፡ ተረጋግመን ፡ ተማምለናል ። ፲፭፡ እንግዲህ ፡ አሁን ፡ እናንተ ፡ ከሸንጎው ፡ ጋር ፡ ሆናችሁ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አጥብቃችሁ ፡ እንደምትመረምሩ ፡ መስላችሁ ፥ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንዲያወርደው ፡ ለሻለቃው ፡ አመልክቱት ። እኛም ፡ ሳይቀርብ ፡ እንድንገድለው ፡ የተዘጋጀን ፡ ነን ፡ አሉአቸው ።

፲፮፡ የጳውሎስ ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ደበቸውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ገብና ፡ ለጳውሎስ ፡ ነገረው ። ፲፯፡ ጳውሎስም ፡ ከመቶ ፡ አለቆች ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፡— ይህን ፡ ብላቴና ፡ ወደ ፡ ሻለቃው ፡ ውሰድ ፥ የሚያወራለት ፡ ነገር ፡ አለውና ፡ አለው ። ፲፰፡ እርሱም ፡ ይዞት ፡ ወደ ፡ ሻለቃው ፡ ወሰደውና ፡— ይህ ፡ ብላቴና ፡ የሚነግርህ ፡ ነገር ፡ ስላለው ፡ እስ

ግጽ ። ፩ ፡ ም. ፭ ፥ ፱፭ ፡ ፭ ፥ ፭ ። ፪ ፡ ም. ፲፭ ፥ ፴፭ ። ፫ ፡ ዮሐ. ፲፭ ፥ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፭ ፡ ዘፀአ. ፳፪ ፥ ፳፰ ። ፮ ፡ ማቴ. ፳፪ ፥ ፳፫ ። ፱ ፡ ም. ፭ ፥ ፴፱ ። ፲፩ ፡ ም. ፲፰ ፥ ፱ ፡ ፲፱ ፥ ፳፭ ።

ረኛው ፡ ጳውሎስ ፡ ጠርቶ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እንድ
፲፱ ወስደው ፡ ለመኑኝ ፡ አለው ። የሻለቃውም ፡
እጁን ፡ ይዞ ፡ ፈቀቅ ፡ አለና ፡ ለብቻው ፡ ሆኖ ፡— 20
የምታወራልኝ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡
፳ ጠየቀው ። እርሱም ፡— አይሁድ ፡ ስለ ፡ ጳው-
ሎስ ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ አጥብቀህ ፡ እንደምትመ
ረምር ፡ መስለህ ፡ ነገ ፡ ወደ ፡ ሸንጎ ፡ ታወርደው ፡
፳፩ ዘንድ ፡ ሊለምኑህ ፡ ተስማምተዋል ። እንግዲህ ፡
አንተ ፡ በጅ ፡ አትበላቸው ፡ እስከ ፡ገድሉት ፡
ድረስ ፡ እንዳይበሉና ፡ እንዳይጠጡ ፡ ተማም
ለው ፡ ከእነርሱ ፡ ከአርባ ፡ የሚበዙ ፡ ሰዎች ፡ ያደቡ
በታልና ፡ አሁንም ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፡ የአን
፳፪ ተንም ፡ ምላሽ ፡ ይጠብቃሉ ፡ አለው ። የሻለቃ
ውም ፡— ይህን ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ማመልከትህን ፡
ለማንም ፡ እንዳትገልጥ ፡ ብሎ ፡ ካዘዘ ፡ በኋላ ፡
ብላቴናውን ፡ አሰናበተው ።
፳፫ ከመቶ ፡ አለቆቹም ፡ ሁለት ፡ ጠርቶ ፡— ወደ ፡
ቂሣርያ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ወታደ
ሮችንና ፡ ሰባ ፡ ፈረሰኞችን ፡ ሁለት ፡ መቶም ፡
ባለ ፡ ጦር ፡ መሣሪያዎችን ፡ ከሌሊቱ ፡ በሦስተ
፳፬ ኛው ፡ ሰዓት ፡ አዘጋጁ ፡ አላቸው ። ጳውሎስ
ንም ፡ ወደ ፡ አገረ ፡ ገዥ ፡ ወደ ፡ ፊልክስ ፡ በደኅና ፡
እንዲያደርሱት ፡ የሚያስቀምጠውትን ፡ ከብት ፡
፳፭ ያዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ። ደብዳቤም ፡ጻፈ ፡
እንዲህ ፡ የሚል ፡ —
፳፮ ከቀላውዴዎስ ፡ ለታላቁ ፡ ወደ ፡ ክቡር ፡ አገረ ፡
ገዥ ፡ ወደ ፡ ፊልክስ ፡ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ።
፳፯ ይህን ፡ ሰው ፡ አይሁድ ፡ ይዘው ፡ ሊገድሉት ፡
ባሰቡ ፡ ጊዜ ፡ ከጭፍሮቹ ፡ ጋር ፡ ደርሼ ፡ አዳን
ሁት ፡ የሮማዊ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄ ፡ ነበርና ።
፳፰ የሚከሰስበትንም ፡ ምክንያት ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡
፳፱ አስቤ ፡ ወደ ፡ ሸንጎአቸው ፡ አወረድሁት ፡ በሕ
ጋቸውም ፡ ስለ ፡ መከራከር ፡ እንጂ ፡ ከሰሱት ፡
አገኘሁ ፡ እንጂ ፡ ለሞት ፡ ወይም ፡ ለእስራት ፡
፴ የሚያደርስ ፡ ክስ ፡ አይደለም ። በዚህም ፡ ሰው ፡
አይሁድ ፡ ሴራ ፡ እንዲያደርጉበት ፡ ባመለከ
ቱኝ ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜውን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ሰደ
ድሁት ፡ ከሳሾቹንም ፡ ደግሞ ፡ በፊትህ ፡ ይከ
ሱት ፡ ዘንድ ፡ አዘዝኋቸው ። ደኅና ፡ ሁን ።
፴፩ ወታደሮቹም ፡ እንደ ፡ ታዘዙት ፡ ጳውሎስን ፡
ይዘው ፡ በሌሊት ፡ ወደ ፡ አንቲጳጥሪስ ፡ አደረ
፴፪ ሱት ፡ በነገውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ፈረሰኞችን ፡ ትተው ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ ተመለሱ ።
፴፫ እነዚያም ፡ ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ገብተው ፡ ደብዳቤ
ውን ፡ ለአገረ ፡ ገዥ ፡ በሰጡ ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎ
፴፬ ስን ፡ ደግሞ ፡ በፊቱ ፡ አቆሙት ። ካነበበውም ፡
በኋላ ፡ የወደ ፡ አውራጃ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጠየ
ቀው ፡ የኪልቅያ ፡ ሰው ፡ መሆኑንም ፡ ባወቀ ፡
፴፭ ጊዜ ፡— ከሳሾችህ ፡ ደግሞ ፡ ሲመጡ ፡ እሰማሃ
ለሁ ፡ አለው ፡ በሄሮድስም ፡ ግቢ ፡ ውስጥ ፡ ይጠ
ብቁት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

ከአምስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ሊቀ ፡ ካህናቱ ፡ ፩
ሐናንያ ፡ ከሽማግሌዎችና ፡ ጠርጠሉስ ፡ ከሚ
ሉት ፡ ከአንድ ፡ ጠበቃ ፡ ጋር ፡ ወረደ ፡ እነርሱም ፡
ስለ ፡ ጳውሎስ ፡ ለአገረ ፡ ገዥ ፡ አመለከቱት ።
፪ በተጠራም ፡ ጊዜ ፡ ጠርጠሉስ ፡ ይከሰው ፡ ዘንድ ፡ ፫
ጀመረ ፡ እንዲህ ፡ እያለ ፡—
ክቡር ፡ ፊልክስ ፡ ሆይ ፡ በአንተ ፡ በኩል ፡ ብዙ ፡
ሰላም ፡ ስለምናገኝ ፡ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ በአሳብህ ፡
በየነገሩ ፡ በየስፍራውም ፡ መልካም ፡ መሻሻል ፡
ስለሚሆንለት ፡ በፍጹም ፡ ምስጋና ፡ እንቀበለዋ
ለን ። ነገር ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ እንዳላቆይህ ፡ በቸርነ ፬
ትህ ፡ በአጭሩ ፡ ትሰማኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ።
ይህ ፡ ሰው ፡ በሽታ ፡ ሆኖ ፡ በዓለም ፡ ባሉት ፡ አይ ፭
ሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሁከት ፡ ሲያስነሣ ፡ የመናፍቃን ፡
የናዝራውያን ፡ ወገን ፡ መሪ ፡ ሆኖ ፡ አግኝተነዋ
ልና ፤ መቅደስንም ፡ ደግሞ ፡ ሊያረክስ ፡ ሲሞ ፮
ክር ፡ ያገነው ፡ እንደ ፡ ሕጋችንም ፡ እንፈርድ
በት ፡ ዘንድ ፡ ወደድን ። ነገር ፡ ግን ፡ የሻለቃው ፡ ፯
ሉስዮስ ፡ መጥቶ ፡ በብዙ ፡ ኃይል ፡ ከእጃችን ፡
ወሰደው ፡ ከሳሾቹንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመጡ ፡ ፰
ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ አንተም ፡ ራስህ ፡ እርሱን ፡ መር
ምረህ ፡ እኛ ፡ ስለምንከስበት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ልታ
ውቅ ፡ ትችላለህ ።
አይሁድም ፡ ደግሞ ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ እንዲሁ ፡ ፱
ነው ፡ እያሉ ፡ ተስማሙ ።
ገዥም ፡ በጠቀሰው ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ መለሰ ፡ ፲
እንዲህ ፡ ሲል ፡—
ከብዙ ፡ ዘመን ፡ ጀምረህ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አንተ ፡
ፈራጅ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ አውቃለሁና ፡ ደስ ፡ እያ
ለኝ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ነገር ፡ እመልሳለሁ ፤ እሰግድ ፡ ፲፩
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከወጣሁ ፡ ከአሥራ ፡
ሁለት ፡ ቀን ፡ እንዳይበልጥ ፡ ልታውቀው ፡ ትች
ላለህ ። ከአንድም ፡ ስንኳ ፡ ስነጋገር ፡ ወይም ፡ ፲፪
ሕዝብን ፡ ስሰበስብ ፡ በመቅደስ ፡ ቢሆን ፡ በምኵ
ራብም ፡ ቢሆን ፡ በከተማም ፡ ቢሆን ፡ አላገኙ
ኝም ። አሁንም ፡ ስለሚከሱኝ ፡ ያስረዱህ ፡ ፲፫
ዘንድ ፡ አይችሉም ። ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ እመሰክ ፲፬
ርልሃለሁ ፤ በሕጉ ፡ ያለውን ፡ በነቢያትም ፡ የተጻ
ፉትን ፡ ሁሉ ፡ አምኜ ፡ የአባቶቼን ፡ አምላክ ፡ እነ
ርሱ ፡ ኑፋቄ ፡ ብለው ፡ እንደሚጠሩት ፡ መንገድ ፡
አመልካለሁ ፤ እነዚህም ፡ ራሳቸው ፡ ደግሞ ፡ ፲፭
የሚጠብቁት ፡ ጻድቃንም ፡ ዓመፀኞችም ፡ ከሙ
ታን ፡ ይነሡ ፡ ዘንድ ፡ እንዳላቸው ፡ ተስፋ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አለኝ ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ፲፮
ደግሞ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ነውር ፡ የሌለበት ፡ ሕሊና ፡ ትኖረኝ ፡ ዘንድ ፡
እተጋለሁ ። ከብዙ ፡ ዓመትም ፡ በኋላ ፡ ለሕ ፲፯
ዝቤ ፡ ምጽዋትና ፡ መሥዋዕት ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
መጣሁ ፡ ይህንም ፡ ሳደርግ ፡ ሳለሁ ፡ ሕዝብ ፡ ሳይ ፲፰
ሰበሰብ ፡ ሁከትም ፡ ሳይሆን ፡ በመቅደስ ፡ ስነጻ ፡

፳፫ ። ፳፯ ፡ ም· ፳፭ ፡ ፴— ፴፪ ፡ ፳፱ ፡ ፳፯ ። ፳፯ ፡ ም· ፳፪ ፡ ፴ ።

፳፬ ። ፩ ፡ ም· ፳፫ ፡ ፱ ። ፩ ፡ ም· ፲፯ ፡ ፯ ፡ ፯ ። ፲፩ ፡ ዳን· ፲፪ ፡ ፱ ።

፲፱፡ አገኙኝ ። ነገር ፡ ግን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነገር ፡ ያላቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ በፊትህ ፡ መጥተው ፡ ይከሱኝ ፡ ዘንድ ፡ የሚገባቸው ፡ ከእስያ ፡ የመጡ ፡ አንዳንድ ፡ አይሁድ ፡ አሉ ። ወይም ፡ በመካከላቸው ፡ ቆሜ ፡— ዛሬ ፡ ስለ ፡ ሙታን ፡ መነሣት ፡ በፊታችሁ ፡ በእኔ ፡ ይፈርዱብኛል ፡ ብዬ ፡ ከመከከሁት ፡ ከዚህ ፡ ከአንድ ፡ ነገር ፡ በቀር ÷ በሽንጎ ፡ ፊት ፡ ቆሜ ፡ ሳለሁ ፡ በእኔ ፡ አንድ ፡ ዓመፃ ፡ ያገኙ ፡ እንደ ፡ ሆን ፡ እነዚህ ፡ ራሳቸው ፡ ይናገሩ ።

፳፩፡ ፌልክስ ፡ ግን ፡ የመንገዱን ፡ ነገር ፡ አጥብቆ ፡ አውቆአልና ፡— የሻለቃው ፡ ሉስዮስ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ ነገራችሁን ፡ እቈርጣለሁ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ አዘገያቸው ። የመቶውንም ፡ አለቃ ፡ ጳውሎስን ፡ ሲጠብቅ ፡ እንዲያደላለት ÷ ከወዳጆቹም ፡ ማንም ፡ ሲያገለግለው ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሲመጣ ፡ እንዳይከለክልበት ፡ አዘዘው ።

፳፬፡ ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ፌልክስ ፡ አይሁዳዊት ፡ ከነበረች ፡ ድሩሲላ ፡ ከሚሉአት ፡ ከሚስቱ ፡ ጋር ፡ መጥቶ ፡ ጳውሎስን ፡ አስመጣ ÷ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ስለ ፡ ማመን ፡ የሚናገረውን ፡ ሰማው ። እርሱም ፡ ስለ ፡ ጽድቅና ፡ ራስን ፡ ስለ ፡ መግዛት ፡ ስለሚመጣውም ፡ ዙኒኔ ፡ ሲነጋገር ፡ ሳለ ÷ ፌልክስ ፡ ፈርቶ ፡— አሁንስ ፡ ሂድ ÷ በተመቸኝም ፡ ጊዜ ፡ ልኬ ፡ አስጠራሃለሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ። ያን ፡ ጊዜም ፡ ደግሞ ፡ እንዲፈታው ፡ ጳውሎስ ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አደረገ ፤ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እያስመጣ ፡ ያነጋግረው ፡ ነበር ። ሁለት ፡ ዓመትም ፡ ከሞላ ፡ በኋላ ፡ ጶርቅዮስ ፡ ፌስጦስ ፡ በፌልክስ ፡ ፈንታ ፡ ተተካ ። ፌልክስም ፡ አይሁድን ፡ ደስ ፡ ያሰኝ ፡ ዘንድ ፡ ወዶ ፡ ጳውሎስን ፡ እንደ ፡ ታሰረ ፡ ተወው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

፩፡ ፌስጦስም ፡ ወደ ፡ አውራጃው ፡ ገብቶ ፡ ከሦስት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ከቂሣርያ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ። የካህናቱ ፡ አለቆችና ፡ የአይሁድም ፡ ታላላቆች ፡ በጳውሎስ ፡ ላይ ፡ አመለከቱ ÷ ፪፡ ጳውሎስንም ፡ ሲቃወም ፡ እንዲያደላላቸው ፡ እየለመኑ ÷ በመንገድ ፡ ሽምቀው ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ አስበው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲያስመጣው ፡ ማለዱት ። ፌስጦስ ፡ ግን ፡ ጳውሎስ ፡ በቂሣርያ ፡ እንዲጠበቅ ፡ እርሱም ፡ ራሱ ፡ ወደ ዚያ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ መለሰላቸው ፤ ፭፡ እንግዲህ ፡ በዚህ ፡ ሰው ፡ ክፋት ፡ ቢሆን ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ያሉት ፡ ባለ ፡ ሥልጣኖች ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወርደው ፡ ይክሰሱት ፡ አላቸው ። ፮፡ በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ ከስምንት ፡ ወይም ፡ ከአሥር ፡ የማይበልጥ ፡ ቀን ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ወረደ ፤ በነገውም ፡ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ተቀምጦ ፡ ጳውሎስን ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ፯፡ በቀረበም ፡ ጊዜ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የወረዱት ፡ አይሁድ ፡ ከበውት ፡ ቆመ ÷ ይረቱበትም ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉትን ፡ ብዙና ፡ ከባድ ፡ ክስ ፡ አመጡበት ፤ ፰፡ ጳውሎስም ፡ ሲምዋገት ፡— የአይሁድን ፡ ሕግ ፡ ቢሆን ፡ መቅደስንም ፡ ቢሆን ፡ ቄሣርንም ፡ ቢሆን ፡ አንዳች ፡ ስንኳ ፡ አልበደልሁም ፡ አለ ። ፱፡ ፌስጦስ ፡ ግን ፡ አይሁድን ፡ ደስ ፡ ያሰኝ ፡ ዘንድ ፡ ወዶ ፡ ጳውሎስን ፡— ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጥተህ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከዚያው ፡ በፊቴ ፡ ትፋረድ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህን ? ብሎ ፡ መለሰለት ። ፲፡ ጳውሎስ ፡ ግን ፡— እፋረድበት ፡ ዘንድ ፡ በሚገባኝ ፡ በቄሣር ፡ ፍርድ ፡ ወንበር ፡ ፊት ፡ ቆሜአለሁ ። አንተው ፡ ደግሞ ፡ ፈጽመህ ፡ እንደምታውቅ ፡ አይሁድን ፡ ምንም ፡ አልበደልሁም ። ፲፩፡ እንግዲህ ፡ በድዬ ፡ ወይም ፡ ሞት ፡ የሚገባውን ፡ ነገር ፡ አድርጌ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከሞት ፡ ልዳን ፡ አልልም ፤ እነዚህ ፡ የሚከሱኝ ፡ ክስ ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ ለእነርሱ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጠኝ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ አይችልም ፤ ወደ ፡ ቄሣር ፡ ይግባኝ ፡ ብዬአለሁ ፡ አለ ። ፲፪፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፌስጦስ ፡ ከአማካሪዎቹ ፡ ጋር ፡ ተማክሮ ፡— ወደ ፡ ቄሣር ፡ ይግባኝ ፡ ብለሃል ፤ ወደ ፡ ቄሣር ፡ ትሄዳለህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

፲፫፡ ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ አግሪጳ ፡ በርኒቄም ፡ ለፌስጦስ ፡ ሰላምታ ፡ እንዲያቀርቡ ፡ ወደ ፡ ቂሣርያ ፡ ወረዱ ። ፲፬፡ በዚያውም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ተቀመጡ ፡ ፌስጦስ ፡ የጳውሎስን ፡ ነገር ፡ ለንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ገለጠ ፡— ፌልክስ ፡ አስሮ ፡ የተወው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ አለ ፤ ፲፭፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ሳለሁ ፡ የካህናት ፡ አለቆችና ፡ የአይሁድ ፡ ሽማግሌዎች ፡ እፈርድበት ፡ ዘንድ ፡ እየለመኑ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ አመለከቱኝ ። ፲፮፡ እኔም ፡— ተከሳሹ ፡ በከሳሾቹ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ሳይቆም ፡ ለተከሰሰበትም ፡ መልስ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ፈንታ ፡ ሳያገኝ ÷ ማንንም ፡ ቢሆን ፡ አሳልፎ ፡ መስጠት ፡ የሮማውያን ፡ ሥርዓት ፡ አይደለም ፡ ብዬ ፡ መለስሁላቸው ። ፲፯፡ ስለዚህም ፡ በዚህ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ÷ ሳልዘገይ ፡ በማግሥቱ ፡ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ተቀምጬ ፡ ያንን ፡ ሰው ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ። ፲፰፡ ከሳሾቹም ፡ በቆሙ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ያሰብሁትን ፡ ክፋ ፡ ነገር ፡ ክስ ፡ ምንም ፡ አላመጡበትም ፤ ፲፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ገዛ ፡ ሃይማኖታቸውና ፡ ጳውሎስ ፡— ሕያው ፡ ነው ፡ ስለሚለው ፡ ስለ ፡ ሞተው ፡ ኢየሱስ ፡ ስለ ፡ ተባለው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይከራከሩ ፡ ነበር ። ፳፡ እኔም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ እንድመረምር ፡ አመንትቼ ፡— ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሄደህ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ከዚያ ፡ ልትፋረድ ፡ ትወዳለህን ? አልሁት ። ፳፩፡ ጳውሎስ ፡ ግን ፡ አውግስጦስ ፡ ቄሣር ፡ እስኪቈርጥ ፡ ድረስ ፡ እንዲጠበቅ ፡ ይግባኝ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ ቄሣር ፡ እስክሰደው ፡ ድረስ ፡ ይጠበቅ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ። ፳፪፡ አግሪጳም ፡ ፌስጦስን ፡— ያንንስ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ ዳግም ፡ እኮ ፡ እሰማው ፡ ዘንድ ፡ እወድ ፡ ነበር ፡

፲፱ ። ፳፩ ፡ ም· ፳፫ ÷ ፯ ። ፳፭ ፡ ሚክ· ፯ ÷ ፫ ።
፳፩ ። ፯ ፡ ም· ፳፱ ÷ ፭ ። ፳፱ ፡ ም· ፱ ÷ ፲፭ ።

አለው ። እርሱም ፡— ነገ ፡ ትሰማዋለህ ፡ አለው ።
፳፫ በነገውም ፡ አግሪጳና ፡ በርኒቄ ፡ በብዙ ፡ ግርማ ፡ መጥተው ፡ ከሻለቆችና ፡ ከከተማው ፡ ታላላቆች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ገቡ ፤ ፌስጦስም ፡
፳፬ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስን ፡ አመጡት ። ፌስጦስም ፡ አለ ፡— አግሪጳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ እናንተም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ያላችሁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ እንዳይገባው ፡ እየጮኹ ፡ የአይሁድ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በዚህም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የለመኑ
፳፭ ኝን ፡ ይህን ፡ ሰው ፡ ታዩታላችሁ ። እኔ ፡ ግን ፡ ሞት ፡ የሚገባውን ፡ ነገር ፡ እንዳላደረገ ፡ አስተዋልሁ ÷ እርሱም ፡ ወደ ፡ አውግስጦስ ፡ ይግባኝ ፡
፳፮ ስላለ ፡ እሰደው ፡ ዘንድ ፡ ቈረጥሁ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ የምጽፈው ፡ እርግጥ ፡ ነገር ፡ የለኝም ፤ ስለዚህ ፡ ከተመረመረ ፡ በኋላ ፡ የምጽፈውን ፡ ነገር ፡ አገኝ ፡ ዘንድ ፡ በፊታችሁ ፡ ይልቁንም ፡ በፊትህ ÷ ንጉሥ ፡ አግሪጳ ፡ ሆይ ÷
፳፯ አመጣሁት ፤ እስረኛ ፡ ሲላክ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ምክንያት ፡ ደግሞ ፡ አለማመልከት ፡ ሞኝነት ፡ መስሎኛልና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩ አግሪጳም ፡ ጳውሎስን ፡— ስለ ፡ ራስህ ፡ ትናገር ፡ ዘንድ ፡ ተፈቅዶልሃል ፡ አለው ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ መለሰ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡—
፪፡፫ ንጉሥ ፡ አግሪጳ ፡ ሆይ ÷ የአይሁድን ፡ ሥርዓት ፡ ክርክርንም ፡ ሁሉ ፡ አዋቂህ ፡ አውቀሃልና ፡ በአይሁድ ፡ በተከሰስሁበት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ዛሬ ፡ በፊትህ ፡ ስለምመልስ ፡ ራሴን ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡ ተመረቀ ፡ አድርጌ ፡ እቈጥረዋለሁ ፤ ስለዚህ ፡ በትዕግሥት ፡ ትሰማኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ።
፬ ከመጀመሪያ ፡ አንሥቶ ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሆነውን ÷ ከታናሽነቱ ፡ ጀምሬ ፡ የኖርሁትን ፡ ኑሮዬን ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃሉ ፤
፭ ሊመሰክሩ ፡ ይወዱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ በአምልኮአችን ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ሕግን ፡ በመጠንቀቅ ፡ እንደሚተጋ ፡ ወገን ፡ ፈሪሳዊ ፡ ሆኜ ፡ እንደ ፡ ኖርሁ ፡ ከዋንት ፡ ጀምረው ፡ አውቀውኛልና ።
፮ አሁንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችን ፡ ስለ ፡ ተሰጠው ፡ ስለ ፡ ተስፋ ፡ ቃል ፡ አለኝታ ፡ ልፋረድ ፡ ቆሜአለሁ ። ወደዚህም ፡ ወደ ፡ ተስፋ ፡ ቃል ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ወገኖቻችን ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ በትጋት ፡ እያመለኩ ፡ ይደርሱ ፡ ዘንድ ፡ አለኝታ ፡ አላቸው ። ስለዚህም ፡ አለኝታ ÷ ንጉሥ ፡ አግሪጳ ፡ ሆይ ÷ ከአይሁድ ፡ እከሰሰለሁ ። እግዚአብሔር ፡ ሙታንን ፡ የሚያስነሣ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የማይታመን ፡ ነገር ፡ ሆኖ ፡ ይቈጠራል ?
፱ እኔም ፡ ራሴ ፡ የናዝሬቱን ፡ የኢየሱስን ፡ ስም ፡ የሚቃወም ፡ እጅግ ፡ ነገር ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ እንዲገባኝ ፡ ይመስለኝ ፡ ነበር ።
፲ ይህንም ፡ ደግሞ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደረግሁት ፤ ከካህናት ፡ አለቆችም ፡ ሥልጣን ፡ ተቀብዬ ፡ እኔ ፡ ከቅዱሳን ፡ ብዙዎችን ፡ በወኅኒ ፡ አሳሰርኋቸው ÷ ሲገድሉአቸውም ፡ አብሬ ፡ ተቸሁ ። በምኵራብም ፡ ሁሉ ፡
፲፩ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እየቀጣሁ ፡ ይሰድቡት ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ አልኋቸው ፤ ያለ ፡ ልክ ፡ ስቈጣባቸውም ፡ እስከ ፡ ውጭ ፡ አገር ፡ ከተማዎች ፡ ድረስ ፡ እንኳ ፡ አሳድድ ፡ ነበር ።
፲፪ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ከካህናት ፡ አለቆች ፡ ሥልጣንና ፡ ትእዛዝ ፡ ተቀብዬ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ስሄድ ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ በመንገድ ፡ ሳለሁ ፡ እኩለ ፡
፲፫ ቀን ፡ ሲሆን ፡ በዙሪያዬና ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በሄዱት ፡ ዙሪያ ፡ ከፀሐይ ፡ ብሩህነት ፡ የበለጠ ፡ ብርሃን ፡ ከሰማይ ፡ ሲበራ ፡ አየሁ ፤ ሁላችንም ፡
፲፬ በምድር ፡ ላይ ፡ በወደቅን ፡ ጊዜ ፡— ሳውል ፡ ሳውል ÷ ስለ ፡ ምን ፡ ታሳድደኛለህ ? የመውጊያውን ፡ ብረት ፡ ብትቃወም ፡ ለአንተ ፡ ይብስብሃል ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ በዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ ሲናገረኝ ፡ ሰማሁ ። እኔም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ማን ፡
፲፭ ነህ ? አልሁ ። እርሱም ፡ አለኝ ፡— አንተ ፡ የምታሳድደኝ ፡ እኔ ፡ ኢየሱስ ፡ ነኝ ። ነገር ፡ ግን ፡
፲፮ ተነሣና ፡ በእግርህ ፡ ቁም ፤ ስለዚህ ፡ እኔን ፡ ባየህበት ፡ ነገር ፡ ለአንተም ፡ በምታይበት ፡ ነገር ፡ አገልጋይና ፡ ምስክር ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ልሾምህ ፡ ታይቼልሃለሁና ።
፲፯፡፲፰ የኃጢአትንም ፡ ስርየት ፡ በእኔም ፡ በማመን ፡ በተቀደሱት ፡ መካከል ፡ ርስትን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ÷ ከጨለማ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ከሰይጣንም ፡ ሥልጣን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘወር ፡ እንዲሉ ፡ ዓይናቸውን ፡ ትከፍት ፡ ዘንድ ÷ ከአሕዛብ ፡ አድንሃለሁ ።
፲፱ ንጉሥ ፡ አግሪጳ ፡ ሆይ ÷ ስለዚህ ፡ ከሰማይ ፡ የታየኝን ፡ ራእይ ፡ እምቢ ፡ አላልሁም ።
፳ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድሜ ፡ በደማስቆ ፡ ላሉት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በይሁዳም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለአሕዛብም ፡ ንስሐ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድና ፡ ለንስሐ ፡ የሚገባ ፡ ነገር ፡ እያደረጉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘወር ፡ ይሉ ፡ ዘንድ ፡ ተናገርሁ ። ስለዚህ ፡ አይሁድ ፡ በመቅደስ ፡ ያዙኝ ፡ ሊገድሉኝም ፡ ሞከሩ ።
፳፩፡፳፪ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ረድኤት ፡ ተቀብዬ ፡ ለታናሹም ፡ ለታላቁም ፡ ስመሰክር ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ቆሚአለሁ ፤ ነቢያትና ፡ ሙሴ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ÷ ክርስቶስ ፡ መከራን ፡ እንዲቀበል ፡ በመታችንም ፡ ትንሣኤ ፡ ለሕዝብና ፡ ለአሕዛብ ፡ ብርሃንን ፡ በመጀመሪያ ፡ ሊሰብክ ፡ እንዳለው ÷ ከተናገሩት ፡ በቀር ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ የተናገርሁት ፡ የለም ።
፳፫ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ሲመልስ ፡ ፌስ

፳፮ ። ፩ ፤ ማቴ ፲ ÷ ፲፰ ። ፬ ፤ ም ፳፪ ÷ ፫ ። ፱—፲፩ ፤ ም ፮ ÷ ፭ ፤ ፫ ። ፲፪—፲፭ ፤ ም ፱ ÷ ፭—፯ ፤ ፳፪ ÷ ፭—፲ ። ፲፮ ፤ ፲፯ ፤ ም ፳፪ ÷ ፲፱ ፤ ፲፭ ፤ ፱ ÷ ፲፭ ። ፲፰ ፤ ኢሳ ፵፪ ÷ ፮ ። ፳፩ ፤ ም ፳፭ ÷ ፴ ፤ ፴፭ ። ፳፪ ፤ ሉቃ ፳፬ ÷ ፵፬ ። ፳፫ ፤ ሉቃ ፳፬ ÷ ፳፮ ። ፳፬ ፤ ማር ፫ ÷ ፳፩ ።

ሠስ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡— ጳው·ሎስ ፡ ሆይ ፡ አብ
ድሃል ፡ እኩ ፤ ብዙ ፡ ትምህርትህ ፡ ወደ ፡ እብ
፳፭፤ ደት ፡ ያዘርሃል ፡ አለው ። ጳው·ሎስ ፡ ግን ፡ እን
ዲህ ፡ አለ ፡— ክቡር ፡ ፊስጦስ ፡ ሆይ ፡ የእውነት
ንና ፡ የአእምሮን ፡ ነገር ፡ እናገራለሁ ፡ እንጂ ፡ እብ
፳፮፤ ደትስ ፡ የለብኝም ። በእርሱ ፡ ፊት ፡ ደግሞ ፡
በግልጥ ፡ የምናገረው ፡ ንጉ·ሥ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡
ያውቃል ፤ ከዚህ ፡ ነገር ፡ አንዳች ፡ እንዳይሰወ
ርበት ፡ ተረድቼአለሁና ፤ ይህ ፡ በስውር ፡ የተደ
፳፯፤ ረገ ፡ አይደለምና ። ንጉ·ሥ ፡ አግሪጳ ፡ ሆይ ፡ ነቢ
ያትን ፡ ታምናለህን ? እንድታምናቸው ፡ አው
፳፰፤ ቃለሁ ። አግሪጳም ፡ ጳው·ሎስን ፡— በጥቂት ፡
ክርስቲያን ፡ ልታደርገኝ ፡ ትወዳለህ ፡ አለው ።
፳፱፤ ጳው·ሎስም ፡— በጥቂት ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በብዙ ፡
አንተ ፡ ብቻ ፡ አይደለህም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡
የሚሰሙኝ ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ከዚህ ፡ እስራት ፡
በቀር ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እለምናለሁ ፡ አለው ።
፴፤ ንጉ·ሡም ፡ አገረ ፡ ገዥም ፡ በርኒቄም ፡ ከእነር
ሱም ፡ ጋር ፡ ተቀምጠው ፡ የነበሩት ፡ ተነሡ ፡
፴፩፤ ፈቀቅ ፡ ብለውም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— ይህ ፡
ሰው ፡ እንኳንስ ፡ ለሞት ፡ ለእስራትም ፡ የሚገባ ፡
፴፪፤ ምንም ፡ አላደረገ ፡ ብለው ፡ ተነጋገሩ ። አግሪ
ጳም ፡ ፊስጦስን ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ እኩ ፡ ወደ ፡
ቄሣር ፡ ይግባኝ ፡ ባይል ፡ ይፈታ ፡ ዘንድ ፡ ይቻል ፡
ነበር ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፤ ወደ ፡ ኢጣሊያም ፡ በመርከብ ፡ እንሄድ ፡ ዘንድ ፡
በተቈረጠ ፡ ጊዜ ፡ ጳው·ሎስንና ፡ ሌሎችን ፡ እስ
ረኞች ፡ ከአውግስጦስ ፡ ጭፍራ ፡ ለነበረ ፡ ዩል
ዮስ ፡ ለሚሉት ፡ ለመቶ ፡ አለቃ ፡ አሳልፈው ፡
፪፤ ሰጡአቸው ። በእስያም ፡ ዳርቻ ፡ ወዳሉ ፡ ስፍ
ራዎች ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ባለው ፡ በአድራሚቲስ ፡
መርከብ ፡ ገብተን ፡ ተነሣን ፤ የመቄዶንያም ፡
ሰው ፡ የሆነ ፡ የተሰሎንቄው ፡ አርስጥሮኮስ ፡ ከእኛ ፡
፫፤ ጋር ፡ ነበረ ። በነገውም ፡ ወደ ፡ ሲዶና ፡ ስንደ
ርስ ፡ ዩልዮስ ፡ ለጳው·ሎስ ፡ ቸርነት ፡ አድርጎ ፡
እርዳታቸውን ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ወዳ
፬፤ ጆቹ ፡ እንዲሄድ ፡ ፈቀደለት ። ከዚያም ፡ ተነ
ሥተን ፡ ነፋሱ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ነበረና ፡ በቆጵ
፭፤ ሮስ ፡ ተተግነን ፡ ሄድን ፤ በኪልቅያና ፡ በጵንፍ
ልያም ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ባሕር ፡ ከተሻገርን ፡
በኋላ ፡ በሉቅያ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሙራ ፡ ደረስን ።
፮፤ የመቶ ፡ አለቃውም ፡ በዚያ ፡ ወደ ፡ ኢጣሊያ ፡
የሚሄድ ፡ የእስክንድርያውን ፡ መርከብ ፡ አግ
፯፤ ኝቶ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አገባን ። ብዙ ፡ ቀንም ፡ እያ
ዘገምን ፡ ሄደን ፡ በጭንቅ ፡ ወደ ፡ ቀኒዶስ ፡ አን
ጻር ፡ ደረስን ፤ ነፋሱም ፡ ስለ ፡ ከለከለን ፡ በቀርጤስ ፡
፰፤ ተተግነን ፡ በሰልሙና ፡ አንጻር ፡ ሄድን ፤ በጭን
ቅም ፡ ጥግ ፡ ጥጉን ፡ አልፈን ፡ ለላሰያ ፡ ከተማ ፡
ወደ ፡ ቀረበች ፡ መልካም ፡ ወደብ ፡ ወደሚሉ
አት ፡ ስፍራ ፡ መጣን ።
ብዙ ፡ ጊዜም ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ÷ የጦም ፡ ወራት ፡ ፱፤
አሁን ፡ አልፎ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ በመርከብ ፡ ለመሄድ ፡
አሁን ፡ የሚያስፈራ ፡ ነበርና ፡ ጳው·ሎስ ፡— እና ፲፤
ንተ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ጕዞ ፡ በጥፋትና ፡ በብዙ ፡
ጕዳት ፡ እንዲሆን ፡ አያለሁ ፡ ጥፋቱም ፡ በጭ
ሕይወታችን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በጭነቱና ፡ በመር
ከቡ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ብሎ ፡ መከራቸው ።
የመዶ ፡ አለቃው ፡ ግን ፡ ጳው·ሎስ ፡ ከተናገረው ፡ ፲፩፤
ይልቅ ፡ የመርከብ ፡ መሪውንና ፡ የመርከቡን ፡
በለቤት ፡ ያምን ፡ ነበር ። ያም ፡ ወደብ ፡ ይክር ፲፪፤
ሙበት ፡ ዘንድ ፡ የማይመች ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷ የሚበ
ዙቱ ፡ ቢቻላቸው ፡ በሰሜንና ፡ በደቡብ ፡ ምዕ
ራብ ፡ ትይዩ ፡ ወዳለው ፡ ፍንቂ ፡ ወደሚሉት ፡
ወደ ፡ ቀርጤስ ፡ ወደብ ፡ ደርሰው ፡ ይክርሙ ፡
ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ እንዲነሡ ፡ መከሩ ።
ልክኛም ፡ የደቡብ ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ጊዜ ÷ እን ፲፫፤
ዳሰቡት ፡ የሆነላቸው ፡ መስሎአቸው ፡ ተነሡ ፡
በቀርጤስም ፡ አጠገብ ፡ ጥግ ፡ ጥጉን ፡ አለፉ ።
ነገር ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ሳይዘገይ ፡ አውራቂስ ፡ የሚ ፲፬፤
ሉት ፡ ዓውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከዚያ ፡ ወረደባቸው ፤ መር ፲፭፤
ከቡም ፡ ተነጥቆ ፡ ነፋሱን ፡ ሲቃወም ፡ መሄድ ፡
ስላልቻለ ፡ ለቀነው ፡ ተነዳን ። ቁዳ ፡ በሚሉአ ፲፮፤
ትም ፡ ደሴት ፡ በተተገንን ፡ ጊዜ ፡ ታንኳይቱን ፡
ለመግዛት ፡ በጭንቅ ፡ ቻልን ፤ ወደ ፡ ላይም ፡ ፲፯፤
ካወጡአት ፡ በኋላ ፡ መርከቡን ፡ በገመድ ፡ አስታ
ጥቀው ፡ አጸኑ ፤ ስርቲስም ፡ ወደሚሉት ፡ ወደ ፡
አሸዋ ፡ እንዳይወድቁ ፡ ፈርተው ፡ ሸራውን ፡
አውርደው ፡ እንዲሁ ፡ ተነዱ ። ነፋሱም ፡ በር ፲፰፤
ትዶ ፡ ሲያስጨንቀን ፡ በማግሥቱ ፡ ከጭነቱ ፡
ወደ ፡ ባሕር ፡ ይጥሉ ፡ ነበር ÷ በሦስተኛውም ፡ ፲፱፤
ቀን ፡ የመርከቡን ፡ ዕቃ ፡ በእጃችን ፡ ወረወርን ።
ብዙ ፡ ቀንም ፡ ዐሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡ ሳናይ ፡ ፳፤
ትልቅ ፡ ነፋስም ፡ ሲበረታብን ፡ ጊዜ ÷ ወደ ፡ ፊት ፡
እንድናለን ፡ የማለት ፡ ተስፋ ፡ ሁሉ ፡ ተቈረጠ ።
ሳይበሉም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ከቆዩ ፡ በኋላ ÷ ያን ፡ ፳፩፤
ጊዜ ፡ ጳው·ሎስ ፡ በመካከላቸው ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ÷ ሰምታችሁኝ ፡
በሆነ ፡ ኖሮ ፡ ከቀርጤስ ፡ እንዳትነሡ ፡ ይህንም ፡
ጥፋትና ፡ ጕዳት ፡ እንዳታገኙ ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ።
አሁንም ፡— አይዞአችሁ ፡ ብዬ ፡ እመክራችኋ ፳፪፤
ለሁ ፤ ይህ ፡ መርከብ ፡ እንጂ ፡ ከእናንተ ፡ አንድ ፡
ነፍስ ፡ እንኳ ፡ አይጠፋምና ። የአርሱ ፡ የምሆ ፳፫፤
ንና ፡ ደግሞ ፡ የማመልከው ፡ የእግዚአብሔር ፡
መልአክ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በአጠገቤ ፡ ቆሞ ፡
ነበርና ÷ እርሱም ፡— ጳው·ሎስ ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ ፳፬፤
በቄሣር ፡ ፊት ፡ ልትቆም ፡ ይገባሃል ፤ እነሆም ÷
እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ የሚሄዱትን ፡
ሁሉ ፡ ሰጥቶሃል ፡ አለኝ ። ስለዚህም ፡ እናንተ ፡ ፳፭፤
ሰዎች ፡ ሆይ ÷ አይዞአችሁ ፤ እንደ ፡ ተናገረኝ ፡
እንዲሁ ፡ እንዲሆን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምናለ
ሁና ። ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ደሴት ፡ እን ፳፮፤

፻፸፮። ፻፸፮ ፤ ዮሐ· ፲፰ ÷ ፳ ። ፻፸፪ ፤ ም· ፻፳ ÷ ፲፩ ።
፻፸፯። ፪ ፤ ም· ፳ ÷ ፱ ። ፱ ፤ ዘሌዋ· ፲፮ ÷ ፳፱ ። ፻፫ ፤ ም· ፩ ÷ ፲፱ ። ፻፯ ፤ ም· ፻፰ ÷ ፭ ።

ድንወድቅ ፡ ያስፈልገናል ።

፳፯፡ በእሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ሌሊት ፡ በአድርያ ፡ ባሕር ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ስንነዳ ÷ መርከበኞች ፡ በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ምድር ፡ የቀ
፳፰፡ ረበ ፡ መሰላቸው ። መለኪያ ፡ ገመድም ፡ ቢጥሉ ፡ ሀያ ፡ በሰው ፡ ቁመት ፡ አገኙ ፡ ጥቂትም ፡ ቆይተው ፡ ሁለተኛ ፡ ቢጥሉ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ በሰው ፡
፳፱፡ ቁመት ፡ አገኙ ፤ ድንጋያማም ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ስፍራ ፡ እንዳይወድቁ ፡ ፈርተው ÷ ከመርከቡ ፡ በስተ ፡ ኋላ ፡ አራት ፡ መልሕቅ ፡ አወረዱ ÷ ቀንም ፡ እን
፴፡ ዲሆን ፡ ተመኙ ። መርከበኞቹም ፡ ከመርከቡ ፡ ይሸሹ ፡ ዘንድ ፡ ፈልገው ፡ ከመርከቡ ፡ በስተ ፡ ፊት ፡ መልሕቅ ፡ መጣል ፡ እንዳላቸው ፡ አመካ
ኝተው ፡ ታንኳይቱን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ባወረዱ ፡
፴፩፡ ጊዜ ÷ ጳውሎስ ፡ ለመቶ ፡ አለቃውና ፡ ለወታደሮች ፡— እነዚህ ፡ በመርከቡ ፡ ካልቆዩ ፡ እናንተ ፡
፴፪፡ ትድኑ ፡ ዘንድ ፡ አትችሉም ፡ አላቸው ። ያን ፡ ጊዜ ፡ ወታደሮቹ ፡ የታንኳይቱን ፡ ገመድ ፡ ቁር
ጠው ፡ ትወድቅ ፡ ዘንድ ፡ ተዉአት ።
፴፫፡ ቀንም ፡ ሲነጋ ፡ ጳውሎስ ፡ ምግብ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ ይለምን ፡ ነበር ፤ እንዲህም ፡ አላቸው ፡— እየጠበቃችሁ ፡ ምንም ፡ ሳትቀበሉ ፡ ጠማችሁን ፡ ከሰነበታችሁ ፡ ዛሬ ፡ አሥራ ፡ አራ
፴፬፡ ተኛ ፡ ቀናችሁ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ምግብ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ እለምናችኋለሁ ፤ ይህ ፡ ለደኅንነታችሁ ፡ ይሆናልና ፤ ከእናንተ ፡ ከአንዱ ፡ የራስ ፡ ጠጕር ፡
፴፭፡ እንኳ ፡ አትጠፋምና ። ይህንም ፡ ብሎ ፡ እንጀራን ፡ ይዞ ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመ
፴፮፡ ሰገነ ፡ ቈርሶም ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ጀመረ ። ሁሉም ፡ ተጽናንተው ፡ ራሳቸው ፡ ደግሞ ፡ ምግብ ፡ ተቀ
፴፯፡ በሉ ። በመርከቡም ፡ ያለን ፡ ሁላችን ፡ ሁለት ፡
፴፰፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ስድስት ፡ ነፍስ ፡ ነበርን ። በልተውም ፡ በጠገቡ ፡ ጊዜ ፡ ስንዴውን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ እየጣሉ ፡ መርከቡን ፡ አቃለሉት ።
፴፱፡ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ምድሩን ፡ አላወቁትም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የአሸዋ ፡ ዳር ፡ ያለውን ፡ የባሕር ፡ ስርጥ ፡ ተመለከቱ ÷ ቢቻላቸውም ፡ መርከቡን ፡ ወደዚያ ፡
፵፡ ይገፉ ፡ ዘንድ ፡ ቈረጡ ። መልሕቆቹንም ፡ ፈትተው ፡ በባሕር ፡ ተዉአቸው ÷ ያን ፡ ጊዜም ፡ የመቅዘፊያውን ፡ ማሠሪያ ፡ ፈቱት ፤ ታናሹንም ፡ ሸራ ፡ ለነፋስ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ ዳር ፡ አቅ
፵፩፡ ንተው ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ። ነገር ፡ ግን ፡ ሁለት ፡ ባሕር ፡ በተገናኙበት ፡ ስፍራ ፡ ወድቀው ፡ መርከቡን ፡ በዲብ ፡ ላይ ፡ ነዱ ፤ በስተ ፡ ፊቱም ፡ ተተክሎ ፡ የማይነቃነቅ ፡ ሆነ ÷ በስተ ፡ ኋላው ፡ ግን ፡ ከማዕበሉ ፡ ግፊያ ፡ የተነሣ ፡ ይሰበር ፡ ነበር ።
፵፪፡ ወታደሮቹም ፡ ከእስረኞች ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ዋኝቶ ፡ እንዳያመልጥ ፡ ይገድሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ተማ
፵፫፡ ከሩ ። የመቶ ፡ አለቃው ፡ ግን ፡ ጳውሎስን ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ አስቦ ፡ ምክራቸውን ፡ ከለከለ ፤ ዋና ፡ የሚያውቁትም ፡ ከመርከብ ፡ ራሳቸውን ፡ እየወረወሩ ፡ አስቀድመው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
፵፬፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ÷ የቀሩትም ፡ እኩሌቶቹ ፡ በሳንቃዎች ፡ ላይ ፡ እኩሌቶቹም ፡ በመርከቡ ፡ ስባሪ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። እንዲሁም ፡ ሁሉ ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ደረሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

፩፡ በደኅና ፡ ከደረስን ፡ በኋላ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደሴቲቱ ፡ መላጥያ ፡ እንድትባል ፡ አወቅን ።
፪፡ አረማውያንም ፡ የሚያስገርም ፡ ቸርነት ፡ አደረጉልን ፤ ዝናብ ፡ ስለ ፡ ሆነም ፡ ስለ ፡ ብርዱም ፡
፫፡ እሳት ፡ አንድደው ፡ ሁላችንን ፡ ተቀበሉን ። ጳውሎስ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ጭራሮ ፡ አከማችቶ ፡ ወደ ፡
እሳት ፡ ሲጨምር ፡ እፉኝት ፡ ከመ ፡ ቀት ፡ የተነሣ ፡ ወጥታ ፡ እጁን ፡ ነደፈችው ። አረማውያንም ፡
፬፡ እባብ ፡ በእጁ ፡ ተንጠልጥላ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ÷ እርስ ፡ በርሳቸው ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በእርግጥ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ÷ ከባሕርም ፡ ስንኳ ፡ በደኅና ፡ ቢወጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡
፭፡ ዘንድ ፡ አልተወውም ፡ አሉ ። እርሱ ፡ ግን ፡ እባቢቱን ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ አራገፋት ፡ አንዳችም ፡
፮፡ አልጐዳችውም ። እነርሱም ፡— ሊያብጥ ፡ ወይም ፡ ወዲያው ፡ ሞቶ ፡ ሊወድቅ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ይጠባበቁት ፡ ነበር ። ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሲጠባበቁ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ የሚያስገርም ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ ባላዩ ፡ ጊዜ ፡— ይህስ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ አሳባቸውን ፡ ለወጡ ።
፯፡ በዚያም ፡ ስፍራ ፡ አጠገብ ፡ ፑፕልዮስ ፡ የሚሉት ፡ የደሴት ፡ አለቃ ፡ መሬት ፡ ነበረ ÷ እርሱም ፡ እንግድነት ፡ ተቀብሎን ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በፍቅር ፡
፰፡ አሳደረን ። የፑፕልዮስም ፡ አባት ፡ በንዳድና ፡ በተቅማጥ ፡ ታሞ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ ጳውሎስም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ገብቶ ፡ ጸለየለት ፡ እጁንም ፡ በላዩ ፡ ጭኖ ፡ ፈወሰው ። ይህም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የቀሩት ፡ ደግሞ ፡ በደሴቲቱ ፡ ደዌ ፡ የነበረባቸው ፡ እየመጡ ፡ ተፈወሱ ፤ በብዙ ፡ ክብርም ፡ ደግሞ ፡
፱፡ አከበሩን ÷ በተነሣንም ፡ ጊዜ ፡ በመርከብ ፡ ላይ ፡ የሚያስፈልገንን ፡ ነገር ፡ አኖሩልን ።
፲፡ ከሦስት ፡ ወርም ፡ በኋላ ፡ በደሴቲቱ ፡ ከርሞ ፡ በነበረው ፡ በእስክንድርያው ፡ መርከብ ፡ ተነሣን ÷ በእርሱም ፡ የዲዮስቆሮስ ፡ አላማ ፡ ነበረበት ።
፲፩፡ ወደ ፡ ሰራኩስም ፡ በገባን ፡ ጊዜ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥን ፤ ከዚያም ፡ እየተዛወርን ፡ ወደ ፡ ሬጊ
፲፪፡ ዩም ፡ ደረስን ። ከአንድ ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ የደቡብ ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ጊዜ ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡
፲፫፡ ወደ ፡ ፑቲዮሉስ ፡ መጣን ። በዚያም ፡ ወንድሞችን ፡ አግኝተን ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
እንድንቀመጥ ፡ ለመኑን ፤ እንዲሁም ፡ ወደ ፡ ሮሜ ፡ መጣን ። ከዚያም ፡ ወንድሞች ፡ ስለ ፡
፲፬፡ እኛ ፡ ሰምተው ፡ እስከ ፡ አፍዩስ ፡ ፋሩስና ፡ ሦስት ፡ ማደሪያ ፡ እስከሚባለው ፡ ሊቀበሉን ፡ ወጡ ÷
ጳውሎስም ፡ ባያቸው ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡

፳፯። ፴፬ ፡ ማቴ ፲ ÷ ፴ ። ፴፭ ፡ ማቴ ፲፬ ÷ ፴፯ ።
፳፰። ፩ ፡ ማር ፲፯ ÷ ፲፰ ። ፯ ፡ ም ፲፱ ÷ ፲፭ ።

፲፭፡ አመሰግን ፡ ልቡም ፡ ተጽናና ። ወደ ፡ ሮሜም ፡ በገባን ፡ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ ከሚጠብቀው ፡ ወታ
ደር ፡ ጋር ፡ ለብቻው ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ተፈቀ
ደለት ።

፲፮፡ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ጳውሎስ ፡ የአይሁ
ድን ፡ ታላላቆች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጠራ ። በተሰበ
ሰቡም ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ ፡ — ወንድሞች ፡
ሆይ ፡ እኔ ፡ ሕዝቡን ፡ ወይም ፡ የአባቶችን ፡ ሥር
ዓት ፡ የሚቃወም ፡ አንዳች ፡ ሳላደርግ ፡ ከኢየ
ሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ታሰርሁ ፡ በሮማውያን ፡ እጅ ፡
፲፯፡ አሳልፈው ፡ ሰጡኝ ። እነርሱም ፡ መርምረው ፡
ለሞት ፡ የሚገባ ፡ ምክንያት ፡ ስላልነበረብኝ ፡
፲፰፡ ሊፈቱኝ ፡ አሰቡ ። አይሁድ ፡ ግን ፡ በተቃወሙ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቄሣር ፡ ይግባኝ ፡ እንድል ፡ ግድ ፡
ሆነብኝ ፡ እንጂ ፡ ሕዝቤን ፡ የምከስበት ፡ ነገር ፡
፲፱፡ ኖሮኝ ፡ አይደለም ። ስለዚህም ፡ ምክንያት ፡
አያችሁና ፡ እነግራችሁ ፡ ዘንድ ፡ ጠራኋችሁ ።
ስለ ፡ እስራኤል ፡ ተስፋ ፡ ይህን ፡ ሰንሰለት ፡ ለብ
፳፡ ሻለሁና ። እነርሱም ፡ ፡ — እኛ ፡ ከይሁዳ ፡ ስለ ፡
አንተ ፡ ደብዳቤ ፡ አልተቀበልንም ፡ ከወንድሞ
ችም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ መጥቶ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ አላወራልንም ፡ ወይም ፡ አልተናገረብ
፳፩፡ ህም ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ወገን ፡ በየስፍራው ፡
ሁሉ ፡ እንዲቃወሙ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ታውቆአ
ልና ፡ የምታስበውን ፡ ከአንተ ፡ እንሰማ ፡ ዘንድ ፡
እንፈቅዳለን ፡ አሉት ።

፳፪፡ ቀንም ፡ ቀጥረውለት ፡ ብዙ ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡
መኖሪያው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ። ስለ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ መንግሥትም ፡ እየመሰከረ ፡ ስለ ፡ ኢየ
ሱስም ፡ ከሙሴ ፡ ሕግና ፡ ከነቢያት ፡ ጠቅሶ ፡ እያ
ስረዳቸው ፡ ከጥዋት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
ድረስ ፡ ይገልጥላቸው ፡ ነበር ። ፳፫፡ እነሉቶቹም ፡
የተናገረውን ፡ አመኑ ፡ እነሉቶቹ ፡ ግን ፡ አላ
መኑም ። ፳፬፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ባልተስማሙ ፡
ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ ከተናገረ ፡
በኋላ ፡ ሄዱ ። እንዲህም ፡ አለ ፡ — መንፈስ ፡
ቅዱስ ፡ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡ ለአባቶቻችን ፡ —
፳፭፡ ወደዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሂድና ፡ — መስማትን ፡
ትሰማላችሁና ፡ አታስተውሉም ፡ ማየት
ንም ፡ ታያላችሁና ፡ አትመለከቱም ። ፳፮፡ በዓይ
ናቸው ፡ እንዳያዩ ፡ በጆሮአቸውም ፡ እንዳ
ይሰሙ ፡ በልባቸውም ፡ እንዳያስተውሉ ፡
ተመልሰውም ፡ እንዳልፈውሳቸው ፡ የዚህ ፡
ሕዝብ ፡ ልብ ፡ ደንድኖአል ፡ ጆሮአቸውም ፡
ደንቁሮአል ፡ ዓይናቸውንም ፡ ጨፍነዋል ፡
በላቸው ፡
፳፯፡ ሲል ፡ መልካም ፡ ተናገረ ። እንግዲህ ፡ ይህ ፡ የአ
ግዚአብሔር ፡ ድኅነት ፡ ለአሕዛብ ፡ እንደ ፡ ተላከ ፡
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይሁን ። እነርሱ ፡
፳፱፡ ደግሞ ፡ ይሰሙታል ። ይህንም ፡ በተናገረ ፡
ጊዜ ፡ አይሁድ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ እጅግ ፡ እየ
ተከራከሩ ፡ ሄዱ ።

፴፡ ጳውሎስም ፡ በተከራየው ፡ ቤት ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ሙሉ ፡ ተቀመጠ ። ወደ ፡ እርሱም ፡
፴፩፡ የሚመጡትን ፡ ሁሉ ፡ ይቀበል ፡ ነበር ። ማንም ፡
ሳይከለክለው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡
እየሰበከ ፡ ስለ ፡ ጌታ ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
እጅግ ፡ ገልጦ ፡ ያስተምር ፡ ነበር ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ሮሜ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡፩፡ ሐዋርያ ፡ ሊሆን ፡ የተጠራ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ባሪያ ፡ ጳውሎስ ፡ በነቢያቱ ፡ አፍ ፡ በቅዱ
ሳን ፡ መጻሕፍት ፡ አስቀድሞ ፡ ተስፋ ፡ ለሰጠው ፡
፪፡፪፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወንጌል ፡ ተለየ ። ይህም ፡
ወንጌል ፡ በሥጋ ፡ ከዳዊት ፡ ዘር ፡ ስለ ፡ ተወለደ ፡
እንደ ፡ ቅድስና ፡ መንፈስ ፡ ግን ፡ ከሙታን ፡ መነ
ሣት ፡ የተነሣ ፡ በኃይል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡
ሆኖ ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ነው ፡ እርሱም ፡
፭፡ ጌታችን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ። በእር
ሱም ፡ ስለ ፡ ስሙ ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡
ከእምነት ፡ የሚነሣ ፡ መታዘዝ ፡ እንዲገኝ ፡ ጸጋ
፮፡ ንና ፡ ሐዋርያነትን ፡ ተቀበልን ። በእነርሱም ፡
መካከል ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ልትሆኑ ፡ የተ
ጠራችሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ናችሁ ። ፯፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ለተወደዳችሁና ፡ ቅዱሳን ፡ ልትሆኑ ፡
ለተጠራችሁ ፡ በሮሜ ፡ ላላችሁት ፡ ሁሉ ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ።

፰፡ እምነታችሁ ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ተሰማች ፡
አስቀድሜ ፡ ስለ ፡ ሁላችሁ ፡ አምላኬን ፡ በኢየ
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አመሰግናለሁ ። ፱፡ በልጁ ፡ ወን
ጌል ፡ በመንፈሴ ፡ የማገለግለው ፡ እግዚአብሔር ፡
ምስክሬ ፡ ነውና ፤ ምናልበት ፡ ብዙ ፡ ቆይቼ ፡
ወደ ፡ እናንተ ፡ አሁን ፡ እንድመጣ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፈቃድ ፡ መንገዴን ፡ እንዲያቀናልኝ ፡ እየ
ለመንሁ ፡ ሁልጊዜ ፡ ስጸልይ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ሳላ

፭ ። ፲፯ ፡ ም. ፭፭÷፭ ። ፲፭ ፡ ም. ፭፫÷፭፱ ፡ ፭፮÷፴፪ ። ፲፱ ፡ ም. ፭፭÷፲፭ ። ፳ ፡ ም. ፭፮÷፯ ፡ ፯ ። ፭፯ ፡ ፭፰ ፡ ኢሳ. ፯÷፱ ፡ ፲ ።

፩ ። ፩ ፡ የሐዋ. ፱÷፲፭ ፡ ፲፫÷፪ ። ፫ ፡ ማቴ. ፩÷፯—፲፯ ። ፬ ፡ የሐዋ. ፲፫÷፴፫ ። ፭ ፡ ገላ. ፩÷፲፭ ፡ ፲፯ ። ፱ ፡ ፪ ጢሞ. ፩÷፫ ። ፲ ፡ ም. ፲፭÷፭፱ ፡ ፴፪ ፡ የሐዋ. ፲፱÷፭፭ ።

፲፩ ቋርጥ ፣ አሳስበላሁ ። ትጸኑ ፣ ዘንድ ፣ መንፈሳዊ ፣ ስጦታ ፣ እንዳከፍላችሁ ፣ ላያችሁ ፣ እናፍቃለ
፲፪ ሁና ፤ ይህንም ፣ ማለቴ ፣ በመካከላችን ፣ ባለች ፣ በእናንተና ፣ በእኔ ፣ እምነት ፣ አብረን ፣ በእናንተ ፣
፲፫ እንድንጽናና ፣ ነው ። ወንድሞች ፣ ሆይ ፥ በሌ ሎቹ ፣ አሕዛብ ፣ ደግሞ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ በእናንተም ፣ ፍሬ ፣ አገኝ ፣ ዘንድ ፣ ብዙ ፣ ጊዜ ፣ ወደ ፣ እናንተ ፣ ልመጣ ፣ እንዳሰብሁ ፣ እስከ ፣ አሁን ፣ ግን ፣ እንደ ፣
፲፬ ተከለከልሁ ፣ ታውቁ ፣ ዘንድ ፣ እወዳለሁ ። ለግ ሪክ ፣ ሰዎችና ፣ ላልተማሩም ፥ ለጥበበኞችና ፣
፲፭ ለማያስተውሉም ፣ ዕዳ ፣ አለብኝ ፤ ስለዚህም ፣ በሚቻለኝ ፣ መጠን ፣ በሮሜ ፣ ላላችሁ ፣ ለእና ንተ ፣ ደግሞ ፣ ወንጌልን ፣ ልሰብክ ፣ ተዘጋጅቼ አለሁ ።
፲፮ በወንጌል ፣ አላፍርምና ፤ አስቀድሞ ፣ ለአይሁ ዳዊ ፣ ደግሞም ፣ ለግሪክ ፣ ሰው ፥ ለሚያምኑ ፣ ሁሉ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ኃይል ፣ ለማዳን ፣ ነውና ።
፲፯ ጻድቅ ፣ በእምነት ፣ ይኖራል ፣ ተብሎ ፣ እንደ ፣ ተጻፈ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ጽድቅ ፣ ከእምነት ፣ ወደ ፣ እምነት ፣ በእርሱ ፣ ይገለጣልና ።
፲፰ እውነትን ፣ በዓመፃ ፣ በሚከለክሉ ፣ ሰዎች ፣ በኃ ጢአተኝነታቸውና ፣ በዓመፃቸው ፣ ሁሉ ፣ ላይ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቍጣ ፣ ከሰማይ ፣ ይገለጣልና ፤
፲፱ እግዚአብሔር ፣ ስለ ፣ ገለጠላቸው ፣ ስለ ፣ እግዚ አብሔር ፣ ሊታወቅ ፣ የሚቻለው ፣ በእነርሱ ፣
፳፣፳፩ ዘንድ ፣ ግልጥ ፣ ነውና ። የማይታየው ፣ በሕርይ ፣ እርሱም ፣ የዘላለም ፣ ኃይሉ ፣ ደግሞም ፣ አምላ ክነቱ ፣ ከዓለም ፣ ፍጥረት ፣ ጀምሮ ፣ ከተሠሩት ፣ ታውቆ ፣ ግልጥ ፣ ሆኖ ፣ ይታያልና ፤ ስለዚህም ፣ እግዚአብሔርን ፣ እያወቁ ፣ እንደ ፣ እግዚአብሔ ርነቱ ፣ መጠን ፣ ስላላከበሩትና ፣ ስላላመሰገኑት ፣ የሚያመካኙት ፣ አጡ ፤ ነገር ፣ ግን ፣ በአሳባቸው ፣ ከንቱ ፣ ሆኑ ፣ የማያስተውለውም ፣ ልባቸው ፣
፳፪ ጨለመ ። ጥበበኞች ፣ ነን ፣ ሲሉ ፣ ደንቆሮ ፣ ሆኑ ፥
፳፫ የማይጠፋ ውንም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ክብር ፣ በሚጠፋ ፣ ሰውና ፣ በወፎች ፣ አራት ፣ እግር ፣ ባላቸውም ፣ በሚንቀሳቀሱትም ፣ መልክ ፣ መስ ለው ፣ ለወጡ ።
፳፬ ስለዚህ ፣ እርስ ፣ በርሳቸው ፣ ሥጋቸውን ፣ ሊያ ዋርዱ ፣ እግዚአብሔር ፣ በልባቸው ፣ ፍትወት ፣
፳፭ ወደ ፣ ርኵስነት ፣ አሳልፎ ፣ ሰጣቸው ፤ ይህም ፣ የእግዚአብሔርን ፣ እውነት ፣ በውሸት ፣ ስለ ፣ ለወጡ ፣ በፈጣሪም ፣ ፈንታ ፣ የተፈጠረውን ፣ ስላ መለኩና ፣ ስላገለገሉ ፣ ነው ፤ እርሱም ፣ ለዘላለም ፣ የተባረከ ፣ ነው ፤ አሜን ።
፳፮ ስለዚህ ፣ እግዚአብሔር ፣ ለሚያስነውር ፣ ምኞት ፣ አሳልፎ ፣ ሰጣቸው ፣ ሴቶቻቸውም ፣ ለባ ሕርያቸው ፣ የሚገበውን ፣ ሥራ ፣ ለባሕርያቸው ፣
፳፯ በማይገባው ፣ ለወጡ ፤ እንዲሁም ፣ ወንዶች ፣ ደግሞ ፣ ለባሕርያቸው ፣ የሚገባውን ፣ ሴቶችን ፣ መገናኘት ፣ ትተው ፣ እርስ ፣ በርሳቸው ፣ በፍት ወታቸው ፣ ተቃጠሉ ፤ ወንዶችም ፣ በወንዶች ፣ ነውር ፣ አድርገው ፣ በስሕተታቸው ፣ የሚገባ ውን ፣ ብድራት ፣ በራሳቸው ፣ ተቀበሉ ።
፳፰ እግዚአብሔርን ፣ ለማወቅ ፣ በልወደዱት ፣ መጠን ፣ እግዚአብሔር ፣ የማይገባውን ፣ ያደርጉ ፣ ዘንድ ፣ ለማይረባ ፣ አእምሮ ፣ አሳልፎ ፣ ሰጣቸው ፤
፳፱ ዓመፃ ፣ ሁሉ ፥ ግፍ ፥ መመኘት ፥ ክፋት ፣ ሞላባ ቸው ፤ ቅናትን ፥ ነፍስ ፣ መግደልን ፥ ክርክርን ፥ ተንኰልን ፥ ክፉ ፣ ጠባይን ፣ ተሞሉ ፤ የሚያሾ ኸኩ ፥ ሐሜተኞች ፥ አምላክን ፣ የሚጠሉ ፥
፴ የሚያንገላቱ ፥ ትዕቢተኞች ፥ ትምክህተኞች ፥ ክፋትን ፣ የሚፈላለጉ ፥ ለወላጆቻቸው ፣ የማይ ታዘዙ ፥ የማያስተውሉ ፥ ውል ፣ የሚያፈርሱ ፥
፴፩ ፍቅር ፣ የሌላቸው ፥ ምሕረት ፣ ያጡ ፣ ናቸው ፤
፴፪ እንደነዚህ ፣ ለሚያደርጉት ፣ ሞት ፣ ይገባቸዋል ፣ የሚለውን ፣ የእግዚአብሔርን ፣ ሕግ ፣ እያወቁ ፣ እነዚህን ፣ ከሚያደርጉ ፣ ጋር ፣ ይስማማሉ ፣ እንጂ ፣ አድራጊዎች ፣ ብቻ ፣ አይደሉም ።

ምዕራፍ ፣ ፪ ።

፩ ስለዚህ ፥ አንተ ፣ የምትፈርድ ፣ ሰው ፣ ሁሉ ፣ ሆይ ፥ የምታመካኝ ውሃ ፣ የለህም ፤ በሌላው ፣ በም ትፈርድበት ፣ ነገር ፣ ራስህን ፣ ትኰንናለህና ፤ አንተው ፣ ፈራጁ ፣ እነዚያን ፣ ታደርጋለህና ።
፪ እንደዚህም ፣ በሚያደርጉት ፣ ላይ ፣ የእግዚአብ ሔር ፣ ፍርድ ፣ እውነተኛ ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ እናው ቃለን ።
፫ አንተም ፣ እንደዚህ ፣ በሚያደርጉ ፣ የም ትፈርድ ፣ ያንም ፣ የምታደርግ ፣ ሰው ፣ ሆይ ፥ አንተ ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ፍርድ ፣ የምታመልጥ ፣ ይመስልሃልን ? ወይስ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ቸር
፬ ነት ፣ ወደ ፣ ንስሐ ፣ እንዲመራህ ፣ ሳታውቅ ፣ የቸ ርነቱንና ፣ የመቻሉን ፣ የትዕግሥቱንም ፣ ባለ ጠግነት ፣ ትንቃለህን ? ነገር ፣ ግን ፣ እንደ ፣ ጥንካ
፭ ሬህና ፣ ንስሐ ፣ እንደማይገባ ፣ ልብህ ፣ የእግዚ አብሔር ፣ ቅን ፣ ፍርድ ፣ በሚገለጥበት ፣ በቍጣ ፣ ቀን ፣ ቍጣን ፣ በራስህ ፣ ላይ ፣ ታከማቻለህ ።
፮ እርሱ ፣ ለእያንዳንዱ ፣ እንደ ፣ ሥራው ፣ ያስረክ
፯ በዋል ፤ በበጎ ፣ ሥራ ፣ በመጽናት ፣ ምስጋናንና ፣ ክብርን ፣ የማይጠፋንም ፣ ሕይወት ፣ ለሚፈልጉ ፣ የዘላለምን ፣ ሕይወት ፣ ይሰጣቸዋል ፤ ለዓመፃ ፣
፰ በሚታዘዙ ፣ እንጂ ፣ ለእውነት ፣ በማይታዘዙ ትና ፣ በአድመኞች ፣ ላይ ፣ ግን ፣ ቍጣና ፣ መቅ ሠፍት ፣ ይሆንባቸዋል ። ክፉውን ፣ በሚያደ
፱ ርግ ፣ ሰው ፣ ነፍስ ፣ ሁሉ ፣ መከራና ፣ ጭንቀት ፣ ይሆንበታል ፥ አስቀድሞ ፣ በአይሁዳዊ ፣ ደግ ሞም ፣ በግሪክ ፣ ሰው ፤ ነገር ፣ ግን ፣ በጎ ፣ ሥራ ፣
፲ ለሚያደርጉ ፣ ሁሉ ፣ ምስጋናና ፣ ክብር ፣ ሰላምም ፣

፩ ። ፲፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፩ ÷ ፲፰ ፣ ፳፬ ። ፲፱ ፤ ም. ፪ ÷ ፳፭ ፣ ፳፪ ፣ እንባ. ፪ ÷ ፬ ። ፲፱ ፤ የሐዋ. ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፳፤ መዝ. ፲፰ ÷ ፩—፫ ። ፳፭ ፤ አሪ. ፬ ÷ ፲፯ ፣ ፲፰ ። ፳፪ ፤ ኤር. ፯ ÷ ፬ ፤ ፩ ቆሮ. ፩ ÷ ፳ ። ፳፫ ፤ ዘዳግ. ፬ ÷ ፲፭—፲፰ ፤ መዝ. ፻፭ ÷ ፳ ። ፳፬ ፤ መዝ. ፹ ÷ ፲፪ ። ፳፯ ፤ ዘሌዋ. ፲፰ ÷ ፳፪ ። ፴፪ ፤ ሆሴ. ፯ ÷ ፭—፫ ።

፪ ። ፩ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፩ ፣ ፪ ። ፬ ፤ ዘወኢ. ፴፬ ÷ ፮ ፤ ፪ ጴጥ. ፫ ÷ ፱ ፣ ፲፭ ። ፭ ፤ ዘካ. ፮ ÷ ፲፭ ፣ ፲፪ ። ፮ ፤ መዝ. ፷፭ ÷ ፲፪ ፤ ምሳ. ፳፬ ÷ ፲፪ ፤ ማቴ. ፲፮ ÷ ፳፯ ።

ይሆንላቸዋል ÷ አስቀድሞ ፡ ለአይሁዳዊ ፡ ደግ
፲፩፡ ሞም ፡ ለግሪክ ፡ ሰው ። እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡
ፊት ፡ አያደላምና ።
፲፪፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ ኃጢአት ፡ ያደረጉ ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡
ሕግ ፡ ደግሞ ፡ ይጠፋሉና ፤ ሕግም ፡ ሳላቸው ፡
ኃጢአት ፡ ያደረጉ ፡ ሁሉ ፡ በሕግ ፡ ይፈረድባቸ
፲፫፡ ዋል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሕግን ፡ የሚያ
ደርጉት ፡ ይጸድቃሉ ፡ እንጂ ፡ ሕግን ፡ የሚሰሙ ፡
፲፬፡ ጻድቃን ፡ አይደሉምና ። ሕግ ፡ የሌላቸው ፡ አሕ
ዛብ ፡ ከባሕርያቸው ፡ የሕግን ፡ ትእዛዝ ፡ ሲያደ
ርጉ ÷ እነዚያ ፡ ሕግ ፡ ባይኖራቸው ፡ እንኳ ፡ ለራ
፲፭፡ ሳቸው ፡ ሕግ ፡ ናቸውና ፤ እነርሱም ፡ ሕሊና
ቸው ፡ ሲመሰክርላቸው ÷ አሳበቸውም ፡ እርስ ፡
በርሳቸው ፡ ሲከሰስ ፡ ወይም ፡ ሲያመካኝ ፡ በል
ባቸው ፡ የተጻፈውን ፡ የሕግ ፡ ሥራ ፡ ያሳያሉ ።
፲፮፡ ይህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
እኔ ፡ በወንጌል ፡ እንዳስተማርሁ ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡
የተሰወረውን ፡ በሚፈርድበት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።
፲፯፡ አንተ ፡ ግን ፡ አይሁዳዊ ፡ ብትባል ፡ በሕግም ፡
፲፰፡ ብትደገፍ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ብትመካ ÷ ፈቃ
ዱንም ፡ ብታውቅ ፡ ከሕግም ፡ ተምረህ ፡ የሚሻ
፲፱፡፳፡ ለውን ፡ ፈትነህ ፡ ብትወድ ፤ በሕግም ፡ የእውቀ
ትና ፡ የእውነት ፡ መልክ ፡ ስላለህ ÷ የዕውሮች ፡
መሪ ÷ በጨለማም ፡ ላሉ ፡ ብርሃን ÷ የሰነፎችም ፡
አስተማሪ ÷ የሕፃናትም ፡ መምህር ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡
፳፩፡ በራስህ ፡ ብትታመን ፤ እንግዲህ ፡ አንተ ፡ ሌላ
ውን ፡ የምታስተምር ፡ ራስህን ፡ አታስተምር
ምን ? አትስረቅ ፡ ብለህ ፡ የምትሰብክ ፡ ትሰርቃ
፳፪፡ ለህን ? አታመንዝር ፡ የምትል ፡ ታመነዝራ ለ
ህን ? ጣዖትን ፡ የምትጸየፍ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
፳፫፡ ትዘርፋለህን ? በሕግ ፡ የምትመካ ፡ ሕግን ፡ በመ
፳፬፡ ተላለፍ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታሳፍራለህን ? በእ
ናንተ ፡ ሰበብ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ በአሕዛብ ፡
መካከል ፡ ይሰደብልና ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ።
፳፭፡ ሕግን ፡ ብታደርግ ፡ መገረዝስ ፡ ይጠቅማል ፤
ሕግን ፡ ተላላፊ ፡ ብትሆን ፡ ግን ፡ መገረዝህ ፡ አለ
፳፮፡ መገረዝ ፡ ሆኖአል ። እንግዲህ ፡ ያልተገረዘ ፡
ሰው ፡ የሕግን ፡ ሥርዓት ፡ ቢጠብቅ ፡ አለመገረዙ ፡
፳፯፡ እንደ ፡ መገረዝ ፡ ሆኖ ፡ አይቈጠርለትምን ? ከፍ
ጥረቱም ፡ ያልተገረዘ ፡ ሕግን ፡ የሚፈጽም ፡ ሰው ፡
የሕግ ፡ መጽሐፍና ፡ መገረዝ ፡ ሳለህ ፡ ሕግን ፡
፳፰፡ በምትተላለፈው ፡ በአንተ ፡ ይፈርድብሃል ። በግ
ልጥ ፡ አይሁዳዊ ፡ የሆነ ፡ አይሁዳዊ ፡ አይደለ
ምና ÷ በግልጥ ፡ በሥጋ ፡ የሚደረግ ፡ መገረዝም ፡
፳፱፡ መገረዝ ፡ አይደለምና ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ በስውር ፡
አይሁዳዊ ፡ የሆነ ፡ አይሁዳዊ ፡ ነው ÷ መገረዝም ፡
በመንፈስ ፡ የሚደረግ ፡ የልብ ፡ መገረዝ ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ በመጽሐፍ ፡ አይደለም ፤ የእርሱ ፡ ምስ
ጋና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከሰው ፡
አይደለም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

እንግዲህ ፡ የአይሁዳዊ ፡ ብልጫው ፡ ምንድር ፡ ፩፡
ነው ? ወይስ ፡ የመገረዝ ፡ ጥቅሙ ፡ ምንድር ፡
ነው ? በሁሉ ፡ ነገር ፡ ብዙ ፡ ነው ። አስቀድሞ ፡ ፪፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ አደራ ፡ ተሰጡአቸው ።
ታዲያ ፡ ምንድር ፡ ነው ? የማያምኑ ፡ ቢኖሩ ፡ ፫፡
አለማመናቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታማኝነት ፡
ያስቀራልን ? እንዲህ ፡ አይሁን ፤ ፬፡
በቃልህ ፡ ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡
በገባህም ፡ ጊዜ ፡ ትረታ ፡ ዘንድ ፡
ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ውሸተኛ ፡
ከሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ይሁን ። ነገር ፡ ፭፡
ግን ፡ ዓመፃችን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጽድቅ ፡
የሚያስረዳ ፡ ከሆነ ፡ ምን ፡ እንላለን ? ቍጣን ፡
የሚያመጣ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዓመፀኛ ፡ ነውን ?
እንደ ፡ ሰው ፡ ልማድ ፡ እላለሁ ። እንዲህ ፡ አይ ፮፡
ሁን ፤ እንዲህ ፡ ቢሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ በዓለም ፡
እንዴት ፡ ይፈርዳል ? በእኔ ፡ ውሸት ፡ ግን ፡ የእ ፯፡
ግዚአብሔር ፡ እውነት ፡ ለክብሩ ፡ ከላቀ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ በእኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ገና ፡
ይፈርድብኛል ? ስለ ፡ ምንስ ፡ መልካም ፡ እን ፰፡
ዲመጣ ፡ ክፉ ፡ እናደርግም ? እንዳሁ ፡ ይሰድ
ቡናልና ፡ አንዳንዱም ፡ እንዲሁ ፡ እንድንል ፡
ይናገራሉና ። የእነርሱም ፡ ፍርድ ፡ ቅን ፡ ነው ።
እንግዲህ ፡ ምን ፡ ይሁን ? ከእነርሱ ፡ እንበል ፱፡
ጣለንን ? ከቶ ፡ አይደለም ፤ አይሁድም ፡ የግ
ሪክ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአት ፡ በታች ፡ እንደ ፡
ሆኑ ፡ አስቀድመን ፡ ከሰናቸዋልና ፤ እንዲህ ፡ ፲፡
ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡—
ጻድቅ ፡ የለም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፤ አስተዋ ፲፩፡
ይም ፡ የለም ፤ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈ
ልግ ፡ የለም ፤ ሁሉ ፡ ተሳስተዋል ÷ በአን ፲፪፡
ድነትም ፡ የማይጠቅሙ ፡ ሆነዋል ፤ ቸር
ነት ፡ የሚያደርግ ፡ የለም ÷ አንድ ፡ ስንኳ ፡
የለም ። ጕሮሮአቸው ፡ እንደ ፡ ተከፈተ ፡ ፲፫፡
መቃብር ፡ ነው ÷ በመላሳቸውም ፡ ሸንገለ
ዋል ፤ የእባብ ፡ መርዝ ፡ ከከንፈሮቻቸው ፡
በታች ፡ አለ ፤ አፋቸውም ፡ እርግማንና ፡ ፲፬፡
መራርነት ፡ ሞልቶበታል ፤ እግሮቻቸው ፡ ፲፭፡
ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ፤ ጥፋ ፲፮፡
ትና ፡ ጕስቍልና ፡ በመንገዳቸው ፡ ይገኛል ÷
የሰላምንም ፡ መንገድ ፡ አያውቁም ። በዓ ፲፯፡፲፰፡
ይኖቻቸው ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ የለም ።
አፍም ፡ ሁሉ ፡ ይዘጋ ፡ ዘንድ ፡ ዓለምም ፡ ሁሉ ፡ ፲፱፡

፪። ፲፭ ፤ ዘዳግ. ፲ ÷ ፲፯ ፤ የሐዋ. ፲ ÷ ፴፪ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፳፭ ፤ ያዕ. ፭ ÷ ፳፪—፳፭ ። ፲፬ ፤ የሐዋ. ፲ ÷ ፴፭ ። ፲፮ ፤ መክ. ፲፪ ÷ ፲፬ ፤ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፴፭ ። ፲፯ ፤ ማቴ. ፫ ÷ ፱ ፤ ዮሐ. ፰ ÷ ፵፫ ። ፲፱ ፤ ማቴ. ፲፭ ÷ ፲፱ ። ፳፱ ፤ ኢሳ. ፶፪ ÷ ፭ ፤ ሕገ. ፴፯ ÷ ፳ ። ፳፯ ፤ ማቴ. ፲፪ ÷ ፵፭ ። ፳፱ ፤ ዘዳግ. ፴ ÷ ፮ ።

፫። ፪ ፤ ዘዳግ. ፬ ÷ ፯ ። ፫ ፤ ዘጎል. ፳፫ ÷ ፲፱ ፤ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፲፫ ። ፬ ፤ መዝ. ፶ ÷ ፬ ፤ ፻፲፭ ÷ ፱ ። ፭ ፤ ኢዮብ ፰ ÷ ፫ ። ፮ ፤ ዘፍጥ. ፲፰ ÷ ፳፭ ። ፰ ፤ ም. ፯ ÷ ፭ ፤ ፲፭ ። ፱ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፳፪ ። ፲—፲፱ ፤ መዝ. ፲፫ ÷ ፭—፫ ፤ ፻፵፫ ÷ ፪—፬ ። ፲፫ ፤ መዝ. ፭ ÷ ፱ ፤ ፻፴፱ ÷ ፫ ። ፲፬ ፤ መዝ. ፱ ÷ ፳፯ ። ፲፭—፲፯ ፤ ምሳ. ፩ ÷ ፲፮ ፤ ኢሳ. ፶፱ ÷ ፯ ፤ ፰ ። ፲፰ ፤ መዝ. ፴፮ ÷ ፩ ።

ከእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በታች ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሕግ ፡ የሚናገረው ፡ ሁሉ ፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ ላሉት ፡ ፳ እንዲናገር ፡ እናውቃለን ፤ ይህም ፡ የሕግን ፡ ሥራ ፡ በመሥራት ፡ ሥጋ ፡ የለበሰ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ስለማይጸድቅ ፡ ነው ፤ ኃጢአት ፡ በሕግ ፡ ይታወቃልና ።

፳፩ አሁን ፡ ግን ፡ በሕግና ፡ በነቢያት ፡ የተመሰከረለት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጽድቅ ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ ተገ፳፪ ለጦአል ÷ እርሱም ÷ ለሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ የሆነ ÷ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በማመን ፡ የሚገኘው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፤ ልዩነት ፡ የለ፳፫ ምና ፤ ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ ሠርተዋልና ፡ የእግ፳፬ ዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ጐድሎአቸዋል ፤ በኢ የሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ በሆነው ፡ ቤዛነት ፡ በኩል ፡ ፳፭ እንዲያው ፡ በጸጋው ፡ ይጸድቃሉ ። እርሱንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእምነት ፡ የሚገኝ ፡ በደሙም ፡ የሆነ ፡ ማስተስሪያ ፡ አድርጎ ፡ አቆመው ፤ ይህም ፡ በፊት ፡ የተደረገውን ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ችሎታ ፡ ስለ ፡ መተው ፡ ጽድቁን ፡ ያሳይ ፡ ፳፮ ዘንድ ፡ ነው ÷ ራሱም ፡ ጻድቅ ፡ እንዲሆን ፡ በኢየሱስም ፡ የሚያምነውን ፡ እንዲያጸድቅ ፡ አሁን ፡ በዚህ ፡ ዘመን ፡ ጽድቁን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ፳፯ ትምክህት ፡ እንግዲህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? እርሱ ፡ ቀርቶአል ። በየትኛው ፡ ሕግ ፡ ነው ? በሥራ ፡ ሕግ ፡ ነውን ? አይደለም ÷ በእምነት ፡ ሕግ ፡ ነው ፡ ፳፰ እንጂ ። ሰው ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡ ሥራ ፡ በእምነት ፡ ፳፱፡፴ እንዲጸድቅ ፡ እንቈጥራለንና ። ወይስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የአይሁድ ፡ ብቻ ፡ አምላክ ፡ ነውን ? የአሕዛብስ ፡ ደግሞ ፡ አምላክ ፡ አይደለምን ? አዎን ÷ የተገረዘን ፡ ስለ ፡ እምነት ፡ ያልተገረዘንም ፡ በእምነት ፡ የሚያጸድቅ ፡ አምላክ ፡ አንድ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የአሕዛብ ፡ ደግሞ ፡ አምላክ ፡ ነው ። ፴፩ እንግዲህ ፡ ሕግን ፡ በእምነት ፡ እንሽራለን ? አይ ደለም ፤ ሕግን ፡ እናጸናለን ፡ እንጂ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ እንግዲህ ፡ በሥጋ ፡ አባታችን ፡ የሆነ ፡ አብር ፪ ሃም ፡ ምን ፡ አገኘ ፡ እንላለን ? አብርሃም ፡ በሥራ ፡ ጸድቆ ፡ ቢሆን ፡ የሚመካበት ፡ አለውና ÷ ነገር ፫ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አይደለም ። መጽሐፍስ ፡ ምን ፡ አለ ? አብርሃምም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመነ ፡ ጽድቅም ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ። ፬ ለሚሠራ ፡ ደመወዝ ፡ እንደ ፡ ዕዳ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፭ እንደ ፡ ጸጋ ፡ አይቈጠርለትም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለማይሠራ ÷ ኃጢአተኛውንም ፡ በሚያጸድቅ ፡ ለሚያምን ፡ ሰው ፡ እምነቱ ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ይቈ ፮ ጠርለታል ። እንደዚህ ፡ ዳዊት ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ ጽድቅን ፡ ስለሚቈጥ ርለት ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ብፅዕና ፡ ይናገራል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፦—

፯ ዓመፃቸው ፡ የተሰረየላቸው ፡ ኃጢአታቸው ፡ ውም ፡ የተከደነላቸው ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ፤

፰ ጌታ ፡ ኃጢአቱን ፡ የማይቈጥርበት ፡ ሰው ፡ ብፁዕ ፡ ነው ።

፱ እንግዲህ ፡ ይህ ፡ ብፅዕና ፡ ስለ ፡ መገረዝ ፡ ተነገረ ? ወይስ ፡ ደግሞ ፡ ስለ ፡ አለመገረዝ ? እምነቱ ፡ ለአብርሃም ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ፡ እንላለንና ። ፲ እንዴት ፡ ተቈጠረለት ? ተገርዞ ፡ ሳለ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ ሳይገረዝ ? ተገርዞስ ፡ አይደለም ÷ ሳይገረዝ ፡ ነበር ፡ እንጂ ። ፲፩ ሳይገረዝም ፡ በነበረው ፡ እምነት ፡ ያገኘው ፡ የጽድቅ ፡ ማኅተም ፡ የሆነ ፡ የመገረዝን ፡ ምልክት ፡ ተቀበለ ፤ ይህም ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ጻድቃን ፡ ሆነው ፡ ይቈጠሩ ፡ ዘንድ ፡ ሳይገረዙ ፡ ለሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ እንዲሆን ፡ ነው ÷ ለተገረዙትም ፡ አባት ፡ ፲፪ እንዲሆን ፡ ነው ፤ ይኸውም ፡ ለተገረዙት ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አባታችን ፡ አብርሃም ፡ ሳይገረዝ ፡ የነበረውን ፡ የእምነቱን ፡ ፍለጋ ፡ ደግሞ ፡ ለሚከተሉ ፡ ነው ።

፲፫ የዓለምም ፡ ወራሽ ፡ እንዲሆን ፡ ለአብርሃምና ፡ ለዘሩ ፡ የተሰጠው ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ በእምነት ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በሕግ ፡ አይደለም ። ፲፬ ከሕግ ፡ የሆኑት ፡ ወራሾች ፡ ከሆኑ ፡ እምነት ፡ ከንቱ ፡ ሆኖአል ፡ የተስፋውም ፡ ቃል ፡ ተሽሮአል ፤ ፲፭ ሕግ ፡ መቅሠፍትን ፡ ያደርጋልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሕግ ፡ በሌለበት ፡ መተላለፍ ፡ የለም ።

፲፮፡፲፯ ስለዚህ ፡ ከሕግ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ከአብርሃም ፡ እምነት ፡ ደግሞ ፡ ለሆነ ፡ ለዘሩ ፡ ሁሉ ፡ የተስፋው ፡ ቃል ፡ እንዲጸና ፡ እንደ ፡ ጸጋ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በእምነት ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ ፦ ለብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አባት ፡ አደረግሁህ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ ለሙታን ፡ ሕይወት ፡ በሚሰጥ ፡ የሌለውንም ፡ እንዳለ ፡ አድርጎ ፡ በሚጠራ ፡ በመነበት ፡ በአምላክ ፡ ፊት ፡ የሁላችን ፡ አባት ፡ ነው ። ፲፰ ዘርህ ፡ እንዲሁ ፡ ሊሆን ፡ ነው ፡ እንደ ፡ ተባለ ÷ ተስፋ ፡ ባልሆነው ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አባት ፡ እንዲሆን ፡ ተስፋ ፡ ይዞ ፡ አመነ ። የመጻ ፡ ዓመትም ፡ ፲፱ ሽማግሌ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ምውት ፡ የሆነውን ፡ የራሱን ፡ ሥጋና ፡ የሣራ ፡ ማኅፀን ፡ ምውት ፡ መሆኑን ፡ በእምነቱ ፡ ሳይደክም ፡ ተመለከተ ፤ ለእ፳፡፳፩ ግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ እየሰጠ ÷ የሰጠውንም ፡ ተስፋ ፡ ደግሞ ፡ ሊፈጽም ፡ እንዲችል ፡ አጥብቆ ፡ እየተረዳ ÷ በእምነት ፡ በረታ ፡ እንጂ ፡ በአለማመን ፡ ምክንያት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ ቃል ፡ አልተጠራጠረም ። ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ጽድቅ ፡ ፳፪ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ። ፳፫ ነገር ፡ ግን ፦— ተቈጠረለት ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ የተ

፫። ፭ ፤ መዝ. ፶፪፪ ÷ ፪ ፤ ገላ. ፪ ÷ ፲፮ ። ፭፪ ፤ የሐዋ. ፲፭ ÷ ፱ ። ፭፫ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፭፪ ። ፭፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፭፮ ፤ ቲቶ ፫ ÷ ፮ ። ፭፭ ፤ ዘሌዋ. ፲፯ ÷ ፲፰ ፤ ፲፯ ፤ ፩ ዮሐ. ፪ ÷ ፪ ። ፭፯ ፤ የሐዋ. ፲፫ ÷ ፶፱ ፤ ገላ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፶፭ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፯ ።

፬። ፫ ፤ ዘፍጥ. ፲፭ ÷ ፮ ። ፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፫ ፤ ፲፬ ። ፭ ፤ ም. ፫ ÷ ፭፯ ። ፮ ፤ ፰ ፤ መዝ. ፴፩ ÷ ፩ ፤ ፪ ። ፲፭ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፲ ። ፲፫ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፱—፯ ። ፲፬ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፲፯ ፤ ፲፰ ። ፲፭ ፤ ም. ፯ ÷ ፯ ፤ ፲ ። ፲፯ ፤ ዘፍጥ. ፳፪ ÷ ፲፰ ። ፲፰ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፭ ፤ ፲፮ ÷ ፭ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፭፭ ። ፲፰ ፤ ዘፍጥ. ፲፭ ÷ ፭ ። ፲፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፲፯ ፤ ፲፰ ÷ ፲፰ ። ፭፫ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፱ ።

፳፱፡፳፭ ጻፈ ፡ አይደለም ÷ ስለ ፡ እኛም ፡ ነው ፡ እንጂ ፤ ስለ ፡ በደላችን ፡ አልፎ ፡ የተሰጠውን ፡ እኛን ፡ ስለ ፡ ማጽደቅም ፡ የተነሣውን ፡ ጌታችንን ፡ ኢየሱስን ፡ ከሙታን ፡ ባስነሣው ፡ ለምናምን ፡ ለእኛ ፡ ይቈጠርልን ፡ ዘንድ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ እንግዲህ ፡ በእምነት ፡ ከጸደቅን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሰላምን ፡ እንያዝ ፤ ፪ በእርሱም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ቆምንበት ፡ ወደዚህ ፡ ጸጋ ፡ በእምነት ፡ መግባትን ፡ አግኝተናል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ተስፋ ፡ እንመካለን ። ፫፡፬ ይህም ፡ ብቻ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ መከራ ፡ ትዕግሥትን ፡ እንዲያደርግ ÷ ትዕግሥትም ፡ ፈተናን ፡ ፈተናም ፡ ተስፋን ፡ እንዲያደርግ ፡ እያወቅን ÷ በመ ፭ ከራችን ፡ ደግሞ ፡ እንመካለን ፤ በተሰጠንም ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ በልባችን ፡ ስለ ፡ ፈሰሰ ፡ ተስፋ ፡ አያሳፍርም ። ፮ ገና ፡ ደካሞች ፡ ሳለን ፡ ክርስቶስ ፡ ዘመኑ ፡ ሲደ ፯ ርስ ፡ ስለ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሞቶአልና ። ስለ ፡ ጻድቅ ፡ የሚሞት ፡ በጭንቅ ፡ ይገኛልና ፤ ስለ ፡ ቸር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሊሞት ፡ እንኳ ፡ የሚደፍር ፡ ፰ ምናልባት ፡ ይገኝ ፡ ይሆናል ። ነገር ፡ ግን ፡ ገና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሳለን ፡ ክርስቶስ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ሞቶአልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእኛ ፡ ያለውን ፡ የራ ፱ ሱን ፡ ፍቅር ፡ ያስረዳል ። ይልቁንስ ፡ እንግዲህ ፡ አሁን ፡ በደሙ ፡ ከጸደቅን ፡ በእርሱ ፡ ከቍጣው ፡ ፲ እንድናለን ። ጠላቶች ፡ ሳለን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ በልጁ ፡ ሞት ፡ ከታረቅን ÷ ይልቁንም ፡ ከታረቅን ፡ በኋላ ፡ በሕይወቱ ፡ እንድናለን ፤ ፲፩ ይህም ፡ ብቻ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ መታረቁን ፡ ባገኘንበት ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በኩል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ እንመካለን ።

፲፪ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ኃጢአት ፡ በአንድ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ገባ ፡ በኃጢአትም ፡ ሞት ÷ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ ስላደረጉ ፡ ሞት ፡ ፲፫ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ደረሰ ፤ ሕግ ፡ እስከ ፡ መጣ ፡ ድረስ ፡ ኃጢአት ፡ በዓለም ፡ ነበረና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሕግ ፡ ፲፬ በሌለበት ፡ ጊዜ ፡ ኃጢአት ፡ አይቈጠርም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአዳም ፡ መተላለፍ ፡ ምሳሌ ፡ ኃጢአትን ፡ ባልሠሩት ፡ ላይ ፡ እንኳ ÷ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሙሴ ፡ ድረስ ፡ ሞት ፡ ነገሠ ፤ አዳም ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ላለው ፡ ለእርሱ ፡ አምሳሉ ፡ ነውና ።

፲፭ ነገር ፡ ግን ፡ ስጦታው ፡ እንደ ፡ በደሉ ፡ መጠን ፡ እንደዚያው ፡ አይደለም ፤ በአንድ ፡ ሰው ፡ በደል ፡ ብዙዎቹ ፡ ሞተዋልና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጸጋና ፡ በአንድ ፡ ሰው ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ የሆነው ፡ ስጦታ ፡ ከዚያ ፡ ይልቅ ፡ ለብዙዎች ፡ በዛ ። ፲፮ አንድ ፡ ሰው ፡ ኃጢአትን ፡ በማድረጉ ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ መጠን ፡ እንደዚያው ፡ ስጦታው ፡ አይደለም ፤ ፍርድ ፡ ከአንድ ፡ ሰው ፡ ለኵነኔ ፡ መዋቶአልና ÷ ስጦታው ፡ ግን ፡ በብዙ ፡ በደል ፡ ለማጽደቅ ፡ መጣ ። ፲፯ በአንዱም ፡ በደል ፡ ሞት ፡ በአንዱ ፡ በኩል ፡ ከነገሠ ÷ ይልቁን ፡ የጸጋን ፡ ብዛትና ፡ የጽድቅን ፡ ስጦታ ፡ ብዛት ፡ የሚቀበሉ ፡ በአንዱ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በኩል ፡ በሕይወት ፡ ይነግሣሉ ።

፲፰ እንግዲህ ፡ በአንድ ፡ በደል ፡ ምክንያት ፡ ፍርድ ፡ ለኵነኔ ፡ ወደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መጣ ÷ እንዲሁም ፡ በአንድ ፡ ጽድቅ ፡ ምክንያት ፡ ስጦታው ፡ ሕይወትን ፡ ለማጽደቅ ፡ ወደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ መጣ ። ፲፱ በአንዱ ፡ ሰው ፡ አለመታዘዝ ፡ ብዙዎች ፡ ኃጢአተኞች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ በአንዱ ፡ መታዘዝ ፡ ብዙዎች ፡ ጻድቃን ፡ ይሆናሉ ። ፳፡፳፩ በደልም ፡ እንዲበዛ ፡ ሕግ ፡ ጭምር ፡ ገባ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ኃጢአት ፡ በበዛበት ÷ ኃጢአት ፡ በሞት ፡ እንደ ፡ ነገሠ ÷ እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ ጸጋ ፡ ከጌታችን ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ የተነሣ ፡ በጽድቅ ፡ ምክንያት ፡ ለዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ይነግሥ ፡ ዘንድ ÷ ጸጋ ፡ ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ በለጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ እንግዲህ ፡ ምን ፡ እንላለን ? ጸጋ ፡ እንዲበዛ ፡ ፪ በኃጢአት ፡ ጸንተን ፡ እንኑርን ? አይደለም ። ለኃጢአት ፡ የሞትን ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ እንዴት ፡ ፫ አድርገን ፡ በእርሱ ፡ እንኖራለን ? ወይስ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ የተጠመቅን ፡ ሁላችን ፡ ከሞቱ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጠመቅን ፡ አታውቁምን ? ፬ እንግዲህ ፡ ክርስቶስ ፡ በአብ ፡ ክብር ፡ ከሙታን ፡ እንደ ፡ ተነሣ ፡ እንዲሁ ፡ እኛም ፡ በአዲስ ፡ ሕይወት ፡ እንድንመላለስ ÷ ከሞቱ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ በጥምቀት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀበርን ።

፭ ሞቱንም ፡ በሚመስል ፡ ሞት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከተባበርን ፡ ትንሣኤውን ፡ በሚመስል ፡ ትንሣኤ ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንተባበራለን ፤ ፮ ከእንግዲህስ ፡ ወዲያ ፡ ለኃጢአት ፡ እንዳንገዛ ፡ የኃጢአት ፡ ሥጋ ፡ ይሻር ፡ ዘንድ ፡ አውቄው ፡ ሰዋችን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተሰቀለ ፡ እናውቃለን ፤ ፯ የሞተ ፡ ከኃጢአት ፡ ጸድቆአልና ። ፰፡፲ ነገር ፡ ግን ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ከሞትን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡

፬ ። ፵፭ ፤ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፭ ።

፭ ። ፩ ፤ ም. ፫ ÷ ፵፮ ፤ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፲፮ ። ፪ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፲፮ ፤ ፫ ÷ ፲፪ ። ፫ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፪ ፤ ያዕ. ፩ ÷ ፫ ። ፭ ፤ መዝ. ፻፲፰ ÷ ፻፲፯ ፤ ፊልጵ. ፩ ÷ ፳ ። ፮ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፲፮ ፤ ፯ ዮሐ. ፬ ÷ ፩ ። ፱ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፰ ። ፲ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፳፪ ፤ ዕብ. ፯ ÷ ፳፭ ። ፲፪ ፤ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፲፯ ፤ ፫ ÷ ፯ ። ፲፬ ፤ ፭ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳፱ ፤ ሚል ። ፲፰ ፤ ፲፱ ፤ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፲፩ ። ፳ ፤ ፭ ጢሞ. ፩ ÷ ፲፫ ፤ ፲፱ ።

፮ ። ፩ ፤ ም. ፫ ÷ ፶ ። ፪ ፤ ፩ ጴጥ. ፪ ÷ ፳፬ ። ፬ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፲፪ ። ፭ ፤ ገላ. ፪ ÷ ፳ ፤ ፭ ÷ ፳፬ ። ፮ ፤ ፩ ጴጥ. ፬ ÷ ፩ ። ፯ ፤ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፲፩ ።

ደግሞ ፣ በሕይወት ፣ እንድንኖር ፣ እናምናለን ፤
፱ ክርስቶስ ፣ ከሙታን ፣ ተነሥቶ ፣ ወደ ፣ ፊት ፣ እንዳ
ይሞት ፣ ሞትም ፣ ወደ ፣ ፊት ፣ እንዳይገዛው ፣ እና
፲ ውቃለንና ። መሞትን ፣ እንድ ፣ ጊዜ ፣ ፈጽሞ
ለኃጢአት ፣ ሞቶአልና ፤ በሕይወት ፣ መኖርን ፣
፲፩ ግን ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ይኖራል ። እንዲሁም ፣
እናንተ ፣ ደግሞ ፣ ለኃጢአት ፣ እንደ ፣ ሞታችሁ ÷
ግን ፣ በክርስቶስ ፣ ኢየሱስ ፣ በጌታችን ፣ ሆናችሁ ፣
ለእግዚአብሔር ፣ ሕያዋን ፣ እንደ ፣ ሆናችሁ ፣ ራሳ
ችሁን ፣ ቍጠሩ ።
፲፪ እንግዲህ ፣ ለምኞቱ ፣ እንድትታዘዙ ፣ በሚ
፲፫ ሞት ፣ ሥጋችሁ ፣ ኃጢአት ፣ አይንገሥ ፤ ብል
ቶቻችሁንም ፣ የዓመፃ ፣ የጦር ፣ ዕቃ ፣ አድርጋ
ችሁ ፣ ለኃጢአት ፣ አታቅርቡ ÷ ነገር ፣ ግን ፣ ከሙ
ታን ፣ ተለይታችሁ ፣ በሕይወት ፣ እንደምትኖሩ ፣
ራሳችሁን ፣ ለእግዚአብሔር ፣ አቅርቡ ÷ ብልቶ
ቻችሁንም ፣ የጽድቅ ፣ የጦር ፣ ዕቃ ፣ አድርጋችሁ ፣
፲፬ ለእግዚአብሔር ፣ አቅርቡ ። ኃጢአት ፣ አይገዛ
ችሁምና ፤ ከጸጋ ፣ በታች ፣ እንጂ ፣ ከሕግ ፣ በታች ፣
አይደላችሁምና ።
፲፭ እንግዲህ ፣ ምን ፣ ይሁን ? ከጸጋ ፣ በታች ፣
እንጂ ፣ ከሕግ ፣ በታች ፣ ስላይደለን ፣ ኃጢአትን ፣
፲፮ እንሥራን ? አይደለም ። ለመታዘዝ ፣ ባሪያ
ዎች ፣ እንድትሆኑ ፣ ራሳችሁን ፣ ለምታቀርቡ
ለት ÷ ለእርሱ ፣ ለምትታዘዙለት ፣ ባሪያዎች ፣
እንደ ፣ ሆናችሁ ፣ አታውቁምን ? ወይም ፣ ለሞት ፣
የኃጢአት ፣ ባሪያዎች ፣ ወይም ፣ ለጽድቅ ፣ የመ
፲፯፣፲፰ ታዘዝ ፣ ባሪያዎች ፣ ናችሁ ። ነገር ፣ ግን ፣ አስቀ
ድማችሁ ፣ የኃጢአት ፣ ባሪያዎች ፣ ከሆናችሁ ÷
ለተሰጣችሁለት ፣ ለትምህርት ፣ ዓይነት ፣ ከልብ
ችሁ ፣ ስለ ፣ ታዘዛችሁ ÷ ከኃጢአትም ፣ እርነት ፣
ወጥታችሁ ፣ ለጽድቅ ፣ ስለ ፣ ተገዛችሁ ፣ ለእግ
፲፱ ዚአብሔር ፣ ምስጋና ፣ ይሁን ። ስለ ፣ ሥጋችሁ ፣
ድክም ፣ እንደ ፣ ሰው ፣ ልማድ ፣ እላለሁ ። ብል
ቶቻችሁ ፣ ዓመፃ ፣ ሊያደርጉ ፣ ለርኵስነትና ፣ ለዓ
መፃ ፣ ባሪያዎች ፣ አድርጋችሁ ፣ እንዳቀረባችሁ ÷
እንደዚሁ ፣ ብልቶቻችሁ ፣ ሊቀደሱ ፣ ለጽድቅ ፣
ባሪያዎች ፣ አድርጋችሁ ፣ አሁን ፣ አቅርቡ ።
፳ የኃጢአት ፣ ባሪያዎች ፣ ሳላችሁ ፣ ከጽድቅ ፣
፳፩ ነፃ ፣ ነበራችሁና ። እንግዲህ ፣ ዛሬ ፣ ከምታፍሩ
በት ፣ ነገር ፣ ያን ፣ ጊዜ ፣ ምን ፣ ፍሬ ፣ ነበራችሁ ?
፳፪ የዚህ ፣ ነገር ፣ መጨረሻው ፣ ሞት ፣ ነውና ። አሁን ፣
ግን ፣ ከኃጢአት ፣ እርነት ፣ ወጥታችሁ ፣ ለእግ
ዚአብሔርም ፣ ተገዝታችሁ ÷ ልትቀደሱ ፣ ፍሬ ፣
አላችሁ ፤ መጨረሻውም ፣ የዘላለም ፣ ሕይወት ፣
፳፫ ነው ። የኃጢአት ፣ ደመወዝ ፣ ሞት ፣ ነውና ፣
የእግዚአብሔር ፣ የጸጋ ፣ ስጦታ ፣ ግን ፣ በክርስ
ቶስ ፣ ኢየሱስ ፣ በጌታችን ፣ የዘላለም ፣ ሕይወት ፣
ነው ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ ወንድሞች ፣ ሆይ ÷ ሕግን ፣ ለሚያውቁ ፣ እናገ
ራለሁና ፣ ሰው ፣ በለበት ፣ ዘመን ፣ ሁሉ ፣ ሕግ ፣
፪ እንዲገዛው ፣ አታውቁምን ? ያገባች ፣ ሴት ፣
ባልዋ ፣ በሕይወት ፣ ሲኖር ፣ ከእርሱ ፣ ጋር ፣ በሕግ ፣
ታስራለችና ፤ ባልዋ ፣ ቢሞት ፣ ግን ፣ ስለ ፣ ባል ፣
፫ ከሆነው ፣ ሕግ ፣ ተፈትታለች ። ስለዚህ ፣ ባልዋ ፣
በሕይወት ፣ ሳለ ፣ ለሌላ ፣ ወንድ ፣ ብትሆን ፣ አመ
ንዝራ ፣ ትባላለች ፤ ባልዋ ፣ ቢሞት ፣ ግን ፣ ከሕጉ ፣
አርነት ፣ ወጥታለችና ፣ ለሌላ ፣ ወንድ ፣ ብትሆን ፣
አመንዝራ ፣ አይደለችም ።
፬ እንዲሁ ÷ ወንድሞቼ ፣ ሆይ ÷ እናንተ ፣ ደግሞ ፣
በክርስቶስ ፣ ሥጋ ፣ ለሕግ ፣ ተገድላችኋል ፤ ለእ
ግዚአብሔር ፣ ፍሬ ፣ እንድናፈራ ÷ እናንተ ፣ ለሌ
ላው ÷ ከሙታን ፣ ለተነሣው ÷ ለእርሱ ፣ ትሆኑ ፣
፭ ዘንድ ። በሥጋ ፣ ሳለን ፣ በሕግ ፣ የሚሆን ፣ የኃጢ
አት ፣ መሻት ፣ ለሞት ፣ ፍሬ ፣ ሊያፈራ ፣ በብልቶ
፮ ቻችን ፣ ይሠራ ፣ ነበርና ፤ አሁን ፣ ግን ፣ ለእርሱ ፣
ለታሰርንበት ፣ ስለ ፣ ሞትን ÷ ከሕግ ፣ ተፈትተ
ናል ÷ ስለዚህም ፣ በአዲሱ ፣ በመንፈስ ፣ ኑሮ ፣
እንገዛለን ፣ እንጂ ፣ በአሮጌው ፣ በፊደል ፣ ኑሮ ፣
አይደለም ።
፯ እንግዲህ ፣ ምን ፣ እንላለን ? ሕግ ፣ ኃጢአት ፣
ነውን ? አይደለም ፤ ነገር ፣ ግን ፣ በሕግ ፣ ባይሆን ፣
ኃጢአትን ፣ ባላወቅሁም ፣ ነበር ፤ ሕጉ ፣ — አት
መኝ ፣ ባላለ ፣ ምኞትን ፣ ባላወቅሁም ፣ ነበርና ።
፰ ኃጢአት ፣ ግን ፣ ምክንያት ፣ አግኝቶ ፣ ምኞትን ፣
ሁሉ ፣ በትእዛዝ ፣ ሠራብኝ ፤ ኃጢአት ፣ ያለ ፣ ሕግ ፣
፱ ምውት ፣ ነውና ። እኔም ፣ ዱሮ ፣ ያለ ፣ ሕግ ፣
ሕያው ፣ ነበርሁ ፤ ትእዛዝ ፣ በመጣች ፣ ጊዜ ፣ ግን ፣
፲ ኃጢአት ፣ ሕያው ፣ ሆነ ፣ እኔም ፣ ሞትሁ ፤ ለሕ
ይወትም ፣ የተሰጠችውን ፣ ትእዛዝ ፣ እርስዋን ፣
ለሞት ፣ ሆና ፣ አገኘኋት ፤ ኃጢአት ፣ ምክንያት ፣
፲፩ አግኝቶ ፣ በትእዛዝ ፣ አታለለኝና ፣ በእርስዋም ፣
ገድሎኛል ። ስለዚህ ፣ ሕጉ ፣ ቅዱስ ፣ ነው ፣ ትእ
፲፪ ዛዚቱም ፣ ቅድስትና ፣ ጻድቅት ፣ በጎም ፣ ናት ።
፲፫ እንግዲህ ፣ በጎ ፣ የሆነው ፣ ነገር ፣ ለእኔ ፣ ሞት ፣
ሆነብኝን ? አይደለም ÷ ነገር ፣ ግን ፣ ኃጢአት ፣
ሆነ ፤ ኃጢአትም ፣ በትእዛዝ ፣ ምክንያት ፣ ያለ ፣
ልክ ፣ ኃጢአተኛ ፣ ይሆን ፣ ዘንድ ÷ ኃጢአትም ፣
እንዲሆን ፣ ይገለጥ ፣ ዘንድ ፣ በጎ ፣ በሆነው ፣ ነገር ፣
ለእኔ ፣ ሞትን ፣ ይሠራ ፣ ነበር ። ሕግ ፣ መንፈሳዊ ፣
፲፬ እንደ ፣ ሆነ ፣ እናውቃለንና ፤ እኔ ፣ ግን ፣ ከኃጢ
አት ፣ በታች ፣ ልሆን ፣ የተሸጥሁ ፣ የሥጋ ፣ ነኝ ።
፲፭ የማደርገውን ፣ አላውቅምና ፤ የምጠላውን ፣
ያን ፣ አደርጋለሁና ፣ ዳሩ ፣ ግን ፣ የምወደውን ፣
፲፮ እርሱን ፣ አላደርገውም ። የማልወደውን ፣ ግን ፣
የማደርግ ፣ ከሆንሁ ፣ ሕግ ፣ መልካም ፣ እንደ ፣
፲፯ ሆነ ፣ እመሰክራለሁ ። እንደዚህ ፣ ከሆነ ፣ ያን ፣

ጀ ። ፱ ፤ ራእ ፡ ፩ ÷ ፲፰ ። ፲፩ ፤ ፪ ቆሮ ፡ ፭ ÷ ፲፬ ፣ ፲፭ ። ፲፪ ፤ መዝ ፡ ፻፲፰ ÷ ፻፸፫ ። ፲፫ ፤ ዮሐ ፡ ፮ ÷ ፴፬ ። ፲፬ ፤ ም ፡ ፲፪ ÷ ፭ ። ፳ ፤ ማቴ ፡ ፮ ÷ ፳፬ ። ፳፩ ፤ ምሳ ፡ ፲፬ ÷ ፲፫ ፤ ሕዝ ፡ ፴፮ ÷ ፴፯ ። ፳፫ ፤ ም ፡ ፭ ÷ ፲፪ ፤ ፭ ዮሐ ፡ ፭ ÷ ፲፭ ።

ፈ ። ፪ ፤ ፭ ቆሮ ፡ ፮ ÷ ፴፬ ። ፫ ፤ ማቴ ፡ ፭ ÷ ፴፪ ። ፬ ፤ ፪ ቆሮ ፡ ፲፭ ÷ ፪ ፤ ገላ ፡ ፪ ÷ ፲፱ ። ፭ ፤ ያዕ ፡ ፭ ÷ ፲፭ ። ፮ ፤ ም ፡ ፮ ÷ ፪ ፣ ፱ ። ፯ ፤ ም ፡ ፫ ÷ ፳፭ ፤ ዘፀአ ፡ ፳ ÷ ፲፯ ። ፰ ፤ ም ፡ ፱ ÷ ፲፭ ፤ ፭ ቆሮ ፡ ፲፭ ÷ ፶፮ ። ፲ ፤ ዘሌዋ ፡ ፲፰ ÷ ፭ ። ፲፩ ፤ ዘፍጥ ፡ ፫ ÷ ፲፫ ። ፲፪ ፤ መዝ ፡ ፲፱ ÷ ፰ ። ፲፬ ፤ ኢሳ ፡ ፶ ÷ ፭ ። ፲፭ ፤ ገላ ፡ ፭ ÷ ፲፯ ።

የማደርገው ፡ አውን ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ÷ በእኔ ፡
፲፯፡ የሚያድር ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡ እንጂ ። በእኔ ፡
ማለት ፡ በሥጋዬ ፡ በኀ ፡ ነገር ፡ እንዳይኖር ፡ አው-
ቃለሁና ፤ ፈቃድ ፡ አለኝና ÷ መልካሙን ፡ ግን ፡
፲፱፡ ማድረግ ፡ የለኝም ። የማልወደውን ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አደርጋለሁና ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ የምወደውን ፡
፳፡ በኀውን ፡ ነገር ፡ አላደርገውም ። የማልወደውን ፡
የማደርግ ፡ ከሆንሁ ፡ ግን ፡ ያን ፡ የማደርገው ፡
አውን ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ÷ በእኔ ፡ የሚኖር ፡ ኃጢ
አት ፡ ነው ፡ እንጂ ።
፳፩፡ እንግዲያስ ፡ መልካሙን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
ስወድ ፡ በእኔ ፡ ክፉ ፡ እንዲያደርብኝ ፡ ሕግን ፡
፳፪፡ አገኛለሁ ። በውስጡ ፡ ሰውነቱ ፡ በእግዚአብ
፳፫፡ ሔር ፡ ሕግ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በብል
ቶቼ ፡ ከአእምሮዬ ፡ ሕግ ፡ ጋር ፡ የሚዋጋውንና ፡
በብልቶቼ ፡ ባለ ፡ በኃጢአት ፡ ሕግ ፡ የሚማርክ
፳፬፡ ኝን ፡ ሌላ ፡ ሕግ ፡ አያለሁ ። እኔ ፡ ምንኛ ፡ ጕስ
ቋላ ፡ ሰው ፡ ነኝ ! ለዚህ ፡ ሞት ፡ ከተሰጠ ፡ ሰው-
፳፭፡ ነት ፡ ማን ፡ ያድነኛል ? በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
በጌታችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ይሁን ።
እንግዲያስ ፡ እኔ ፡ በአእምሮዬ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ሕግ ÷ በሥጋዬ ፡ ግን ፡ ለኃጢአት ፡ ሕግ ፡
እገዛለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ እንግዲህ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ላሉት ፡
፪፡ አውን ፡ ኵነኔ ፡ የለባቸውም ። በክርስቶስ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ያለው ፡ የሕይወት ፡ መንፈስ ፡ ሕግ ፡ ከኃጢ
አትና ፡ ከሞት ፡ ሕግ ፡ አርነት ፡ አውጥቶኛልና ።
፫፡ ከሥጋ ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ደከመ ፡ ለሕግ ፡ ያልተቻ
ለውን ÷ እግዚአብሔር ፡ የገዛ ፡ ልጁን ፡ በኃጢ
አተኛ ፡ ሥጋ ፡ ምሳሌ ፡ በኃጢአትም ፡ ምክንያት ፡
ልክ ፡ አድርጎአልና ፤ እንደ ፡ መንፈስ ፡ ፈቃድ ፡
እንጂ ፡ እንደ ፡ ሥጋ ፡ ፈቃድ ፡ በማንመላለስ ፡
በእኛ ፡ የሕግ ፡ ትእዛዝ ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ኃጢ
፭፡ አትን ፡ በሥጋ ፡ ኰነነ ። እንደ ፡ ሥጋ ፡ ፈቃድ ፡
የሚኖሩ ፡ የሥጋን ፡ ነገር ፡ ያስባሉና ÷ እንደ ፡
መንፈስ ፡ ፈቃድ ፡ የሚኖሩ ፡ ግን ፡ የመንፈስን ፡
፮፡ ነገር ፡ ያስባሉ ። ስለ ፡ ሥጋ ፡ ማሰብ ፡ ሞት ፡
ነውና ÷ ስለ ፡ መንፈስ ፡ ማሰብ ፡ ግን ፡ ሕይወትና ፡
፯፡ ሰላም ፡ ነው ። ስለ ፡ ሥጋ ፡ ማሰብ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥል ፡ ነውና ፤ ለእግዚአብሔር ፡
ሕግ ፡ አይገዛምና ÷ መገዛትም ፡ ተስኖታልና ፤
፰፡ በሥጋ ፡ ያሉትም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ሊያ
ሰኙት ፡ አይችሉም ።
፱፡ እናንተ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ቢኖር ÷ በመንፈስ ፡ እንጂ ፡
በሥጋ ፡ አይደላችሁም ። የክርስቶስ ፡ መንፈስ ፡
የሌለው ፡ ከሆነ ፡ ግን ፡ ይኸው ፡ የእርሱ ፡ ወገን ፡
አይደለም ። ክርስቶስ ፡ በእናንተ ፡ ውስጥ ፡ ፲፡
ቢሆን ፡ ሰውነታችሁ ፡ በኃጢአት ፡ ምክንያት ፡
የሞተ ፡ ነው ÷ መንፈሳችሁ ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡
ምክንያት ፡ ሕያው ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ኢየሱ ፲፩፡
ስን ፡ ከሙታን ፡ ያስነሣው ፡ የእርሱ ፡ መንፈስ ፡
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ቢኖር ÷ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስን ፡
ከሙታን ፡ ያስነሣው ፡ እርሱ ፡ በእናንተ ፡ በሚ
ኖረው ፡ በመንፈሱ ÷ ለሚሞተው ፡ ሰውነታችሁ ፡
ደግሞ ፡ ሕይወትን ፡ ይሰጠዋል ።
እንግዲህ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ዕዳ ፡ አለብን ÷ ፲፪፡
እንደ ፡ ሥጋ ፡ ፈቃድ ፡ ግን ፡ እንኖር ፡ ዘንድ ፡
ለሥጋ ፡ አይደለም ። እንደ ፡ ሥጋ ፡ ፈቃድ ፡ ፲፫፡
ብትኖሩ ፡ ትሞቱ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁና ፤ በመን
ፈስ ፡ ግን ፡ የሰውነትን ፡ ሥራ ፡ ብትገድሉ ፡ በሕ
ይወት ፡ ትኖራላችሁ ። በእግዚአብሔር ፡ መን ፲፬፡
ፈስ ፡ የሚመሩ ፡ ሁሉ ፡ እነዚህ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ። አባ ፡ አባት ፡ ብለን ፡ ፲፭፡
የምንጮኽበትን ፡ የልጅነትን ፡ መንፈስ ፡ ተቀ
በላችሁ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ለፍርሃት ፡ የባር
ነትን ፡ መንፈስ ፡ አልተቀበላችሁምና ። የእግ ፲፮፡
ዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ መሆናችንን ፡ ያ ፡ መን
ፈስ ፡ ራሱ ፡ ከመንፈሳችን ፡ ጋር ፡ ይመሰክራል ።
ልጆች ፡ ከሆንን ፡ ወራሾች ፡ ደግሞ ፡ ነን ፤ ማለት ፡ ፲፯፡
የእግዚአብሔር ፡ ወራሾች ፡ ነን ÷ አብረንም ፡
እንድንከበር ፡ አብረን ፡ መከራ ፡ ብንቀበል ፡
ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ አብረን ፡ ወራሾች ፡ ነን ።
ለእኛም ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ካለው ፡ ክብር ፡ ፲፰፡
ጋር ፡ ቢመዛዘን ፡ የአሁኑ ፡ ዘመን ፡ ሥቃይ ፡
ምንም ፡ እንዳይደለ ፡ አስባለሁ ። የፍጥረት ፡ ፲፱፡
ናፍቆት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ልጆች ፡ መገለጥ ፡
ይጠባበቃልና ። ፍጥረት ፡ ለከንቱነት ፡ ተገዝ ፳፡
ቶአልና ÷ በተስፋ ፡ ስላስገዛው ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
በፈቃዱ ፡ አይደለም ፤ ተስፋውም ፡ ፍጥረት ፡ ፳፩፡
ራሱ ፡ ደግሞ ፡ ከጥፋት ፡ ባርነት ፡ ነፃነት ፡ ወጥቶ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ወደሚሆን ፡ ክብር ፡
ነፃነት ፡ እንዲደርስ ፡ ነው ። ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፳፪፡
እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ አብሮ ፡ በመቃተትና ፡
በምጥ ፡ መኖሩን ፡ እናውቃለንና ። እርሱም ፡ ፳፫፡
ብቻ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የመንፈስ ፡ በኩ
ራት ፡ ያለን ፡ ራሳችን ፡ ደግሞ ፡ የሰውነታችን ፡
ቤዛ ፡ የሆነውን ፡ ልጅነት ፡ እየተጠባበቅን ፡ ራሳ
ችን ፡ በውስጣችን ፡ እንቃትታለን ። በተስፋ ፡ ፳፬፡
ድነናልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ተስፋ ፡ የሚደረግበቱ ፡
ነገር ፡ ቢታይ ፡ ተስፋ ፡ አይደለም ፤ የሚያየ
ውንማ ፡ ማን ፡ ተስፋ ፡ ያደርገዋል ? የማናየ ፳፭፡
ውን ፡ ግን ፡ ተስፋ ፡ ብናደርገው ፡ በትዕግሥት ፡
እንጠባበቃለን ።

፩ ። ፳፱ ፤ መገ· ፩ ÷ ፪ ፤ ፴፱ ÷ ፴ ። ፳፫ ፤ ሞ· ፲፭ ። ፳፭ ፤ ፩ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፶፭ ።

፲ ። ፪ ፤ ፪ ቆሮ· ፫ ÷ ፮ ፡ ፲፯ ። ፫ ፤ የሐዋ· ፲፫ ÷ ፴፱ ፤ ዕብ· ፪ ÷ ፲፬ ። ፭ ፡ ፮ ፤ ገላ· ፮ ÷ ፰ ። ፯ ፤ ያዕ· ፬ ÷ ፬ ። ፰ ፤ ዮሐ· ፫ ÷ ፭ ። ፱ ፤ ፩ ቆሮ· ፫ ÷ ፲፮ ። ፲፫ ፤ ቈላ· ፫ ÷ ፭ ። ፲፭ ፤ ፪ ጢሞ· ፩ ÷ ፯ ፤ ገላ· ፬ ÷ ፭ ፡ ፯ ፤ ማር· ፲፬ ÷ ፴፮ ። ፲፯ ፤ ገላ· ፬ ÷ ፯ ፤ ኤፌ· ፩ ÷ ፭ ፤ ፪ ጢሞ· ፪ ÷ ፲፪ ። ፲፰ ፤ ማቴ· ፭ ÷ ፲ ፤ ፪ ቆሮ· ፬ ÷ ፲፯ ። ፲፱ ፤ ፩ ዮሐ· ፫ ÷ ፪ ። ፳ ፤ መክ· ፩ ÷ ፪ ፤ ዘፍጥ· ፫ ÷ ፲፯—፲፱ ። ፳፩ ፤ ፪ ጴጥ· ፫ ÷ ፲፫ ፤ ራእ· ፳፩ ÷ ፩ ። ፳፪ ፤ ኤር· ፲፪ ÷ ፭ ፡ ፲፭ ፤ ሆሴ· ፬ ÷ ፫ ። ፳፫ ፤ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፪—፭ ። ፳፬ ፤ ፪ ቆሮ· ፬ ÷ ፲፰ ።

እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ መንፈስ ፡ ድካማችንን ፡ ያግዛል ፤ እንደ ፡ እንድንጸልይ ፡ እንደሚገ ፭ባን ፡ አናውቅምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ራሱ ፡ በማይነገር ፡ መቃተት ፡ ይማልድልናል ፤ ልብ ፮ንም ፡ የሚመረምረው ፡ የመንፈስ ፡ አሳብ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ስለ ፡ ቅዱሳን ፡ ይማልዳልና ።

እግዚአብሔርንም ፡ ለሚወዱት ፡ እንደ ፡ አሳ ፯ቡም ፡ ለተጠሩት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለበጎ ፡ እንዲደ ረግ ፡ እናውቃለን ። ልጁ ፡ በብዙ ፡ ወንድሞች ፡ መካከል ፡ በኵር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ አስቀድሞ ፡ ያወቃቸው ፡ የልጁን ፡ መልክ ፡ እንዲመስሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ደግሞ ፡ ወስኖአልና ፤ አስቀድ ፰ሞም ፡ የወሰናቸውን ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ ጠራ ቸው ፤ የጠራቸውንም ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ አጸደቃቸው ፤ ያጸደቃቸውንም ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ አከበራቸው ።

እንግዲህ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እንላለን ? እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ከሆነ ፡ ማን ፡ ይቃ ፴ወመናል ? ለገዛ ፡ ልጁ ፡ ያልራራለት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ሁላችን ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠው ፡ ያው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደግሞ ፡ ሁሉን ፡ ነገር ፡ እንዲያው ፡ እንዴት ፡ አይሰጠንም ? እግዚአብሔር ፡ የመ ፴፩ረጣቸውን ፡ ማን ፡ ይከሰቸዋል ? የሚያጸድቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ የሚኰንንስ ፡ ማን ፡ ነው ? የሞተው ÷ ይልቁንም ፡ ከሙታን ፡ የተነሣው ÷ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ያለው ÷ ደግሞ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ የሚማልደው ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ነው ። ፴፭ከክርስቶስ ፡ ፍቅር ፡ ማን ፡ ይለየናል ? መከራ ÷ ወይስ ፡ ጭንቀት ÷ ወይስ ፡ ስደት ÷ ወይስ ፡ ራብ ÷ ወይስ ፡ ራቁትነት ÷ ወይስ ፡ ፍርሃት ÷ ወይስ ፡ ሰይፍ ፡ ነውን ?

ስለ ፡ አንተ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እንገደላለን ÷ እንደሚታረዱ ፡ በጎች ፡ ተቈጠርን ፡ ፴፮ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነው ።

በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ በወደደን ፡ በእርሱ ፡ ከአሸ ፴፯ናፊዎች ፡ እንበልጣለን ። ሞት ፡ ቢሆን ÷ ሕይወ ትም ፡ ቢሆን ÷ መላእክትም ፡ ቢሆኑ ÷ ግዛትም ፡ ቢሆን ÷ ያለውም ፡ ቢሆን ÷ የሚመጣውም ፡ ፴፰ቢሆን ÷ ኃይላትም ፡ ቢሆኑ ÷ ከፍታም ፡ ቢሆን ÷ ዝቅታም ፡ ቢሆን ÷ ልዩ ፡ ፍጥረትም ፡ ቢሆን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ በጌታችን ፡ ካለ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ ሊለየን ፡ እንዳይችል ፡ ተረድቼአለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ብዙ ፡ ኀዘን ፡ የማያቋርጥም ፡ ጭንቀት ፡ በልቤ ፡ ፩አለብኝ ፡ ስል ፡ በክርስቶስ ፡ ሆኜ ፡ እውነትን ፡ እናገራለሁ ፤ አልዋሸምም ፤ ሕሊናዬም ፡ በመ ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይመሰክርልኛል ። በሥጋ ፡ ዘመ ፪ዶቼ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ስለ ፡ ወንድሞቼ ፡ ከክርስቶስ ፡ ተለይቼ ፡ እኔ ፡ ራሴ ፡ የተረገምሁ ፡ እንድሆን ፡ እጸልይ ፡ ነበርና ። እነርሱ ፡ እስራኤላውያን ፡ ፫ናቸውና ÷ ልጅነትና ፡ ክብር ፡ ኪዳንም ፡ የሕ ግም ፡ መሰጠት ፡ የመቅደስም ፡ ሥርዓት ፡ የተስ ፋውም ፡ ቃላት ፡ ለእነርሱ ፡ ናቸውና ፤ አባቶ ፬ችም ፡ ለእነርሱ ፡ ናቸውና ፤ ከእነርሱም ፡ ክርስ ቶስ ፡ በሥጋ ፡ መጣ ÷ እርሱም ፡ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ ሆኖ ፡ ለዘላለም ፡ የተባረከ ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ አሜን ።

ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የተሻረ ፡ ፮አይደለም ። እነዚህ ፡ ከእስራኤል ፡ የሚወለዱ ፡ ሁሉ ፡ እስራኤል ፡ አይደሉምና ፤ የአብርሃምም ፡ ፯ዘር ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ሁላቸው ፡ ልጆች ፡ አይደሉም ÷ ነገር ፡ ግን ፡— በይስሐቅ ፡ ዘር ፡ ይጠራልሃል ፡ ተባለ ። ፰ይህም ÷ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሆነው ፡ ይቈጠራሉ ፡ እንጂ ፡ እነዚህ ፡ የሥጋ ፡ ልጆች ፡ የሆኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ አይደ ፱ሉም ፡ ማለት ፡ ነው ። ይህ ፡— በዚህ ፡ ጊዜ ፡ እመ ጣለሁ ፡ ለሣራም ፡ ልጅ ፡ ይሆንላታል ፡ የሚል ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ነውና ። ይህ ፡ ብቻ ፡ አይደ ፲ለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ርብቃ ፡ ደግሞ ፡ ከአንዱ ፡ ከአ ባታችን ፡ ከይስሐቅ ፡ በፀነሰች ፡ ጊዜ ÷ ልጆቹ ፡ ፲፩ገና ፡ ሳይወለዱ ÷ በጎ ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ ምንም ፡ ሳያደርጉ ÷ ከጠሪው ፡ እንጂ ፡ ከሥራ ፡ ሳይሆን ፡ በምርጫ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔር ፡ አሳብ ፡ ይጸና ፡ ዘንድ ÷ ለእርስዋ ፡— ታላቁ ፡ ለታናሹ ፡ ፲፪ይገዛል ፡ ተባለላት ። ያዕቆብን ፡ ወደድሁ ፡ ኤሳ ፲፫ውን ፡ ግን ፡ ጠላሁ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነው ።

እንግዲህ ፡ ምን ፡ እንላለን ? በእግዚአብሔር ፡ ፲፬ዘንድ ፡ ዓመፃ ፡ አለ ፡ ወይ ? አይደለም ። ለሙሴ ፡— ፲፭የምመረውን ፡ ሁሉ ፡ እምረዋለሁ ፡ ለምራራለ ትም ፡ ሁሉ ፡ እራራለታለሁ ፡ ይላልና ። እንግ ፲፮ዲህ ፡ ምሕረት ፡ ለወደደ ፡ ወይም ፡ ለሮጠ ፡ አይደ ለም ÷ ከሚምር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ። መጽሐፍ ፡ ፈርዖንን ፡— ፲፯ኃይሌን ፡ በአንተ ፡ አሳይ ፡ ዘንድ ፡ ስሜም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ይነገር ፡ ዘንድ ፡ ለዚህ ፡ አስነሣሁህ ፡ ይላልና ። እንግዲህ ፡ የሚ ፲፰ወደውን ፡ ይምረዋል ÷ የሚወደውንም ፡ እል

ፍ። ፳፯ ፤ ቊ. ፮ ፤ መዝ. ፻፴፰ ÷ ፭ ። ፳፰ ፤ ዘፍጥ. ፱ ÷ ፳ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲፩ ። ፳፱ ፤ ፊልጵ. ፫ ÷ ፳፩ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፲፭ ። ፴ ፤ ፭ ቆሮ. ፮ ÷ ፲፩ ። ፴፩ ፤ መዝ. ፻፲፯ ÷ ፯ ። ፴፪ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፲፯ ፤ ፭ ቆሮ. ፫ ÷ ፳፩—፳፫ ። ፴፫ ፤ ኢሳ. ፰ ÷ ፲ ፤ ፱ ። ፴፬ ፤ ዕብ. ፮ ÷ ፳፭ ፤ ፳ ዮሐ. ፪ ÷ ፩ ። ፴፭ ፤ ዮሐ. ፲ ÷ ፳፰ ። ፴፮ ፤ መዝ. ፵፬ ÷ ፳፪ ። ፴፯ ፤ ፭ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፶፯ ። ፴፰ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፪ ። ፴፱ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፳፯ ።

ፍ። ፩ ፤ ዘዕኡ. ፴፫ ÷ ፴፪ ። ፪ ፤ ዘዕኡ. ፱ ÷ ፳፪ ፤ ፵ ÷ ፴፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፪ ፤ ዘዕኡ. ፪ ÷ ፳፭ ፤ ዘዳግ. ፩ ÷ ፲፪ ፤ ፲፫ ፤ ዕብ. ፱ ÷ ፭ ፤ ዘፍጥ. ፲፪ ÷ ፪ ፤ ፫ ። ፫ ፤ ዘዳግ. ፯ ÷ ፲፭ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፯ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፭ ። ፮ ፤ ዘጕል. ፳፫ ÷ ፲፱ ። ፯ ፤ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፲፪ ። ፰ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፳፱ ፤ ፱ ÷ ፳፫ ፤ ፳፰ ። ፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፰ ÷ ፲ ። ፲ ፤ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፳፭ ። ፲፪ ፤ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፳፫ ። ፲፫ ፤ ሚል. ፩ ÷ ፪ ፤ ፫ ። ፲፬ ፤ መዝ. ፶፭ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ዘዕኡ. ፴፫ ÷ ፲፱ ። ፲፮ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፰ ። ፲፯ ፤ ዘዕኡ. ፱ ÷ ፲፯ ። ፲፰ ፤ ኢሳ. ፵፭ ÷ ፱ ። ፲፱ ፤ ኤር. ፲፰ ÷ ፮ ።

ከኛ ፡ ያደርገዋል ።

፲፱ እንግዲህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ይነቅፋል ? ፈቃዱንስ ፡ የሚቃወም ፡ ማን ፡ ነው ?
፳ ትለኝ ፡ ይሆናል ። ነገር ፡ ግን ÷ አንተ ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ የምትመልስ ፡ ማን ፡ ነህ ? ሥራ ፡ ሠሪውን ፡ — ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አድር
፳፩ ገህ ፡ ሠራኸኝ ፡ ይለዋልን ? ወይም ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ከአንዱ ፡ ጭቃ ፡ ክፍል ፡ አንዱን ፡ ዕቃ ፡ ለክብር ፡ አንዱንም ፡ ለውርደት ፡ ሊሠራ ፡ በጭቃ ፡
፳፪፡፳፫ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ የለውምን ? ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቍጣውን ፡ ሊያሳይ ፡ ኃይሉንም ፡ ሊገልጥ ፡ ወዶ ÷ አስቀድሞ ፡ ለክብር ፡ ባዘጋጃቸው ፡ በምሕረት ፡ ዕቃዎች ፡ ላይ ፡ የክብሩን ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ይገልጥ ፡ ዘንድ ÷ ለጥፋት ፡ የተዘጋጁትን ፡ የቁጣ ፡ ዕቃዎች ፡ በብዙ ፡ ትዕግሥት ፡
፳፬ ከቻለ ÷ እንዴት ፡ ነው ? የምሕረቱ ፡ ዕቃዎችም ፡ ከአይሁድ ፡ ብቻ ፡ አይደሉም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከአ
፳፭ ሕዛብ ፡ ደግሞ ፡ የጠራን ፡ እኛ ፡ ነን ። እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ በሆሴዕ ፡ —

ሕዝቤ ፡ ያልሆነውን ፡ ሕዝቤ ፡ ብዬ ÷ ያል
ተወደደችውንም ፡ የተወደደችው ፡ ብዬ ፡
፳፮ እጠራለሁ ፤ እናንተ ፡ ሕዝቤ ፡ አይደላችሁም ፡ በተባለላቸውም ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ የሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ተብለው ፡ ይጠራሉ ፡

ይላል ።

፳፯፡፳፰ ኢሳይያስም ፡ — የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ቢሆን ፡ ቅሬታው ፡ ይድናል ፤ ጌታ ፡ ነገሩን ፡ ፈጽሞና ፡ ቈርጦ ፡ በም
፳፱ ድር ፡ ላይ ፡ ያደርገዋልና ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ይጮኻል ። ኢሳይያስም ፡ እንደዚሁ ፡ —

ጌታ ፡ ዐባዖት ፡ ዘር ፡ ባላስቀረልን ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ በሆንን ፡ ገሞራንም ፡ በመሰልን ፡ ነበር ፡

ብሎ ፡ አስቀድሞ ፡ ተናገረ ።

፴ እንግዲህ ፡ ምን ፡ እንላለን ? ጽድቅን ፡ ያልተከተሉት ፡ አሕዛብ ፡ ጽድቅን ፡ አገኙ ÷ እርሱ ፡
፴፩ ግን ፡ ከእምነት ፡ የሆነ ፡ ጽድቅ ፡ ነው ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ የጽድቅን ፡ ሕግ ፡ እየተከተሉ ፡ ወደ ፡
፴፪፡፴፫ ሕግ ፡ አልደረሱም ። ይህስ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በሥራ ፡ እንጂ ፡ በእምነት ፡ ጽድቅን ፡ ስላልተከተሉ ፡ ነው ፤

እነሆ ÷ በጽዮን ፡ የእንቅፋት ፡ ድንጋይና ፡
የማሰናከያ ፡ ዓለት ፡ አኖራለሁ ፡ በእርሱም ፡
የሚያምን ፡ አያፍርም ፡

ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በእንቅፋት ፡ ድንጋይ ፡ ተሰናከሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የልቤ ፡ በጎ ፡ ፈቃድና ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልመናዬ ፡
፪ እንዲድኑ ፡ ነው ። በእውቀት ፡ አይቅኑ ፡ እንጂ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲቀኑ ፡ እመሰክርላቸዋለሁና ። የእግዚአብሔርን ፡ ጽድቅ ፡ ሳያውቁ ፡
፫ የራሳቸውንም ፡ ጽድቅ ፡ ሊያቆሙ ፡ ሲፈልጉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ጽድቅ ፡ አልተገዙም ። የሚ
፬ ያምኑ ፡ ሁሉ ፡ ይጸድቁ ፡ ዘንድ ፡ ክርስቶስ ፡ የሕግ ፡ ፍጻሜ ፡ ነውና ።

፭ ሙሴ ፡ ከሕግ ፡ የሆነውን ፡ ጽድቅ ፡ የሚያደርገው ፡ ሰው ፡ በእርሱ ፡ በሕይወት ፡ እንዲኖር ፡ ጽፎአልና ። ከእምነት ፡ የሆነ ፡ ጽድቅ ፡ ግን ፡
፮ እንዲህ ፡ ይላል ፡ — በልብህ ፡ — ማን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይወጣል ? አትበል ፤ ይህ ፡ ክርስቶስን ፡ ለማውረድ ፡ ነው ፤ ወይም ፡ — በልብህ ፡ —
፯ ወደ ፡ ጥልቁ ፡ ማን ፡ ይወርዳል ? አትበል ፤ ይህ ፡ ክርስቶስን ፡ ከሙታን ፡ ለማውጣት ፡ ነው ።
፰ ነገር ፡ ግን ፡ ምን ፡ ይላል ? በአፍህ ፡ በልብህም ፡ ሆኖ ፡ ቃሉ ፡ ቀርቦልሃል ፤ ይህም ፡ የምንሰብከው ፡ የእምነት ፡ ቃል ፡ ነው ። ኢየሱስ ፡ ጌታ ፡
፱ እንደ ፡ ሆነ ፡ በአፍህ ፡ ብትመሰክር ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከሙታን ፡ እንዳነሣው ፡ በልብህ ፡ ብታምን ፡ ትድናለህና ፤ ሰው ፡ በልቡ ፡ አምኖ ፡ ይጸ
፲ ድቃልና ፡ በአፉም ፡ መስክሮ ፡ ይድናልና ። መጽሐፍ ፡ — በእርሱ ፡ የሚያምን ፡ ሁሉ ፡ አያ
፲፩ ፍርም ፡ ይላልና ። በአይሁዳዊና ፡ በግሪክ ፡
፲፪ ሰው ፡ መካከል ፡ ልዩነት ፡ የለምና ፤ አንዱ ፡ ጌታ ፡ የሁሉ ፡ ጌታ ፡ ነውና ÷ ለሚጠሩትም ፡ ሁሉ ፡ በለ ፡ ጠጋ ፡ ነው ፤ የጌታን ፡ ስም ፡ የሚጠራ ፡
፲፫ ሁሉ ፡ ይድናልና ።

፲፬ እንግዲህ ፡ ያላመኑበትን ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ ይጠሩታል ? ባልሰሙትስ ፡ እንዴት ፡ ያምናሉ ? ያለ ፡ ሰባኪስ ፡ እንዴት ፡ ይሰማሉ ?
፲፭ መልካሙን ፡ የምሥራች ፡ የሚያወሩ ፡ እግሮቻቸው ፡ እንዴት ፡ ያማሩ ፡ ናቸው ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡
፲፮ ተጻፈ ፡ ካልተላኩ ፡ እንዴት ፡ ይሰብካሉ ? ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ለምሥራቹ ፡ ቃል ፡ አልታዘዙም ። ኢሳይያስ ፡ — ጌታ ፡ ሆይ ÷ ምስክርነታችንን ፡ ማን ፡ አመነ ? ብሎአልና ። እንግዲያስ ፡ እም
፲፯ ነት ፡ ከመስማት ፡ ነው ፡ መስማትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ነው ።

፲፰ ዳሩ ፡ ግን ፡ — ባይሰሙ ፡ ነው ፡ ወይ ? እላለሁ ። በእውነት ፡ —

ድምፃቸው ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ቃላቸውም ፡ እስከ ፡ ዓለም ፡ ዳርቻ ፡ ወጣ ።

፲፱ ነገር ፡ ግን ፡ — እስራኤል ፡ ባያውቁ ፡ ነው ፡ ወይ ?

፩ ። ፳፯ ፤ ምሳ. ፲፯ ÷ ፱ ። ፳፫ ፤ ም. ፮ ÷ ፳፱ ። ፳፭ ፤ ም. ፫ ÷ ፳፱ ። ፳፭ ፤ ሆሴ. ፪ ÷ ፳፭ ። ፳፯ ፤ ሆሴ. ፪ ÷ ፩ ። ፳፯ ፤ ፳፰ ፤ ኢሳ. ፲ ÷ ፳፪ ፤ ፳፫ ። ፳፱ ፤ ኢሳ. ፩ ÷ ፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፱ ÷ ፳፬ ፤ ፳፭ ። ፴፪ ፤ ዮሐ. ፮ ÷ ፳፱ ፤ ፳፱ ። ፴፫ ፤ ኢሳ. ፰ ÷ ፲፭ ፤ ፮ ÷ ፲፱ ።

፲ ። ፪ ፤ የሐዋ. ፳፪ ÷ ፫ ። ፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፯ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፳፬ ። ፭ ፤ ዘሌዋ. ፲፰ ÷ ፭ ። ፮ — ፰ ፤ ዘዳግ. ፴ ÷ ፲፪—፲፬ ። ፱ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፴፪ ። ፲፭ ፤ ም. ፱ ÷ ፴፫ ። ፲፪ ፤ ም. ፫ ÷ ፳፪ ፤ ፳፱ ፤ የሐዋ. ፲ ÷ ፴፬ ፤ ፴፮ ። ፲፫ ፤ ኢዩ. ፪ ÷ ፴፪ ። ፲፭ ፤ ኢሳ. ፶፪ ÷ ፯ ። ፲፮ ፤ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፩ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፴፯ ፤ ፴፰ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፲፯ ÷ ፳ ። ፲፰ ፤ መዝ. ፲፰ ÷ ፬ ። ፲፱ ፤ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፳፩ ።

እላለሁ ። ሙሴ ፡ አስቀድሞ ፡—
እኔ ፡ ሕዝብ ፡ በማይሆነው ፡ አስቀናችኋለሁ ፡
በማያስተውልም ፡ ሕዝብ ፡ አስቈጣችኋ
ለሁ ፡
፳ ብሎአል ። ኢሳይያስም ፡ ደፍሮ ፡—
ላልፈለጉኝ ፡ ተገኘሁ ፡ ላልጠየቁኝም ፡ ተገ
ለጥሁ ፡
፳፩ አለ ። ስለ ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡— ቀኑን ፡ ሁሉ ፡
ወደማይታዘዝና ፡ ወደሚቃወም ፡ ሕዝብ ፡ እጆ
ቼን ፡ ዘረጋሁ ፡ ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እንግዲህ ፡— እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ጣላ
ቸውን ? እላለሁ ። አይደለም ፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡
እስራኤላዊና ፡ ከአብርሃም ፡ ዘር ፡ ከብንያምም ፡
፪ ወገን ፡ ነኝና ። እግዚአብሔር ፡ አስቀድሞ ፡ ያወ
ቃቸውን ፡ ሕዝቡ ፡ አልጣላቸውም ። መጽሐፍ ፡
ስለ ፡ ኤልያስ ፡ በተጻፈው ፡ የሚለውን ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ እስራኤልን ፡ እንዴት ፡ እንደሚ
፫ ከስ ፡ አታውቁምን ? ጌታ ፡ ሆይ ፡ ነቢያትህን ፡
ገደሉ ፡ መሠዊያዎችህንም ፡ አፈረሱ ፡ እኔም ፡
፬ ብቻዬን ፡ ቀረሁ ፡ ነፍሴንም ፡ ይሹአታል ። ነገር ፡
ግን ፡ አምላካዊ ፡ መልስ ፡ ምን ፡ አለው ? ለበ
ዓል ፡ ያልሰገዱትን ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ለእኔ ፡
፭ አስቀርቼአለሁ ። እንደዚሁም ፡ በአሁን ፡ ዘመን ፡
ደግሞ ፡ በጸጋ ፡ የተመረጡ ፡ ቅሬታዎች ፡ አሉ ።
፮ በጸጋ ፡ ከሆነ ፡ ግን ፡ ከሥራ ፡ መሆኑ ፡ ቀርቶአል ፤
ጸጋ ፡ ያለዚያ ፡ ጸጋ ፡ መሆኑ ፡ ቀርቶአል ።
፯ እንግዲህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? እስራኤል ፡ የሚ
ፈልጉትን ፡ አላገኙትም ፤ የተመረጡት ፡ ግን ፡
፰ አገኙት ፤ ሌሎቹም ፡ ደነዘዙ ፤ እንዲሁም ፡—
ዓይናቸው ፡ እንዳያዩ ፡ ጆሮአቸውም ፡ እንዳይ
ሰሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእንቅልፍ ፡ መንፈስን ፡
እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ሰጣቸው ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎ
፱ አል ። ዳዊትም ፡—
ማዕዳቸው ፡ ወጥመድና ፡ አሽክላ ፡ ማሰና
፲ ከያም ፡ ፍዳም ፡ ይሁንባቸው ፤ ዓይኖቻ
ቸው ፡ እንዳያዩ ፡ ይጨልሙ ፡ ጀርባቸው
ንም ፡ ዘወትር ፡ አጕብጥ ፡
ብሎአል ።
፲፩ እንግዲህ ፡— የተሰናከሉ ፡ እስኪወድቁ ፡
ድረስ ፡ ነውን ? እላለሁ ። አይደለም ፤ ነገር ፡
ግን ፡ እነርሱን ፡ ያስቀናቸው ፡ ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡
፲፪ በደል ፡ መዳን ፡ ለአሕዛብ ፡ ሆነ ። ዳሩ ፡ ግን ፡
በደላቸው ፡ ለዓለም ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ መሸነፋቸ
ውም ፡ ለአሕዛብ ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ከሆነ ፡ ይልቁ
ንስ ፡ መሙላታቸው ፡ እንዴት ፡ ይሆን ?
፲፫፡፲፬ ለእናንተም ፡ ለአሕዛብ ፡ እናገራለሁ ። እኔ ፡
የአሕዛብ ፡ ሐዋርያ ፡ በሆንሁ ፡ መጠን ፡ ሥጋዬ ፡
የሆኑትን ፡ አስቀንቼ ፡ ምናልባት ፡ ከእነርሱ ፡ አን
ዳንዱን ፡ አድን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አገልግሎቴን ፡ አከ
፲፭ ብራለሁ ። የእነርሱ ፡ መጣል ፡ ለዓለም ፡ መታ
ረቅ ፡ ከሆነ ፡ ከሙታን ፡ ከሚመጣ ፡ ሕይወት ፡
፲፮ በቀር ፡ መመለሳቸው ፡ ምን ፡ ይሆን ? በኩራ
ቱም ፡ ቅዱስ ፡ ከሆነ ፡ ቡሆው ፡ ደግሞ ፡ ቅዱስ ፡
ነው ፤ ሥሩም ፡ ቅዱስ ፡ ከሆነ ፡ ቅርንጫፎቹ ፡
ደግሞ ፡ ቅዱሳን ፡ ናቸው ።
፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ ከቅርንጫፎች ፡ አንዳንዱ ፡ ቢሰ
በሩ ፡ አንተም ፡ የበረሀ ፡ ወይራ ፡ የሆንህ ፡ በመ
ካከላቸው ፡ ገብተህ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ የወይራ ፡
ዘይት ፡ ከሚወጣው ፡ ሥር ፡ ተካፋይ ፡ ከሆንህ ፡
፲፰ በቅርንጫፎች ፡ ላይ ፡ አትመካ ፤ ብትመካባቸው ፡
ግን ፡ ሥሩ ፡ አንተን ፡ ይሸከምሃል ፡ እንጂ ፡
ሥሩን ፡ የምትሸከም ፡ አንተ ፡ አይደለህም ።
፲፱ እንግዲህ ፡— እኔ ፡ እንድገባ ፡ ቅርንጫፎች ፡ ተሰ
በሩ ፡ ትል ፡ ይሆናል ። መልካም ፤ እነርሱ ፡ ከአ
፳ ለማመን ፡ የተነሣ ፡ ተሰበሩ ፡ አንተም ፡ ከእም
ነት ፡ የተነሣ ፡ ቆመሃል ። ፍራ ፡ እንጂ ፡ የትዕቢ
፳፩ ትን ፡ ነገር ፡ አታስብ ። እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ተፈጠሩት ፡ ለነበሩት ፡ ቅርንጫፎች ፡ የራራላ
ቸው ፡ ካልሆነ ፡ ለአንተ ፡ ደግሞ ፡ አይራራልህ
፳፪ ምና ። እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነትና ፡
ጭከና ፡ ተመልከት ፤ ጭከናው ፡ በወደቁት ፡ ላይ ፡
ነው ፡ በቸርነቱ ፡ ግን ፡ ጸንተህ ፡ ብትኖር ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ነው ፤ ያለ
፳፫ ዚያ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ትቈረጣለህ ። እነዚያም ፡
ደግሞ ፡ በአለማመናቸው ፡ ጸንተው ፡ ባይኖሩ ፡
በዛፉ ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ መልሶ ፡
ሊያገባቸው ፡ ይችላልና ። አንተ ፡ በፍጥረቱ ፡
፳፬ የበረሀ ፡ ከነበረ ፡ ወይራ ፡ ተቈርጠህ ፡ እንደ ፡ ፍጥ
ረትህ ፡ ሳትሆን ፡ በመልካም ፡ ወይራ ፡ ከገባህ ፡
ይልቁንስ ፡ እነዚያ ፡ በፍጥረታቸው ፡ ያሉት ፡
ቅርንጫፎች ፡ በራሳቸው ፡ ወይራ ፡ እንዴት ፡
አይገቡም ?
፳፭ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ ልባሞች ፡ የሆናችሁ ፡
እንዳይመስላችሁ ፡ ይህን ፡ ምሥጢር ፡ ታውቁ ፡
ዘንድ ፡ እወዳለሁ ፤ የአሕዛብ ፡ ሙላት ፡ እሰኪ
ገባ ፡ ድረስ ፡ ድንዛዜ ፡ በእስራኤል ፡ በአንዳንድ ፡
በኩል ፡ ሆነባቸው ፤ እንደዚሁም ፡ እስራኤል ፡
፳፮ ሁሉ ፡ ይድናል ፤ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡
ተጻፈ ፡—
መድኃኒት ፡ ከጽዮን ፡ ይወጣል ፡ ከያዕቆ
ብም ፡ ኃጢአተኞነትን ፡ ያስወግዳል ።
፳፯ ኃጢአታቸውንም ፡ ስወስድላቸው ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ጋር ፡ የምገባው ፡ ኪዳን ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፰ በወንጌልስ ፡ በኩል ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ጠላቶች ፡
ናቸው ፡ በምርጫ ፡ በኩል ፡ ግን ፡ ስለ ፡ አባቶች ፡
፳፱ ተወዳጆች ፡ ናቸው ፤ እግዚአብሔር ፡ በጸጋው ፡

፲ ። ፳ ፡ ፳፭ ፤ ኢሳ ፡ ፳፰ ÷ ፭ ፡ ፪ ።
፲፭ ። ፭ ፤ ኤር ፡ ፴፩ ÷ ፴፯ ፤ ፊልጵ ፡ ፫ ÷ ፳ ። ፫ ፡ ፬ ፤ ፭ ነገሥ ፡ ፲፱ ÷ ፲ ፡ ፲፮ ። ፳ ፤ ም ፡ ፱ ÷ ፳፯ ። ፯ ፤ ም ፡ ፱ ÷ ፱ ። ፯ ፤ ም ፡ ፱ ÷ ፴፭ ። ፳ ፤ ኢሳ ፡ ፳፱ ÷ ፲ ፤ ፯ ÷ ፲ ፤ ማቴ ፡ ፲፫ ÷ ፲፱ ። ፱ ፡ ፲ ፤ መዝ ፡ ፷፱ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፲፭ ፤ የሐዋ ፡ ፳፯ ÷ ፳፰ ። ፲፯ ፤ ዘኍል ፡ ፲፭ ÷ ፳ ። ፲፯ ፤ ኤር ፡ ፲፩ ÷ ፲፯ ። ፳፪ ፤ ፡ ዮሐ ፡ ፲፭ ÷ ፪ ። ፳፭ ፤ ፪ ቆሮ ፡ ፫ ÷ ፲፩ ፤ ዮሐ ፡ ፲ ÷ ፲፯ ። ፳፯ ፤ መዝ ፡ ፲፫ ÷ ፲ ፤ ኢሳ ፡ ፶፱ ÷ ፳ ። ፳፯ ፤ ኢሳ ፡ ፶፱ ÷ ፳፩ ፤ ፳፯ ÷ ፱ ። ፳፰ ፤ ዘዳግ ፡ ፯ ÷ ፰ ።

፴፡ ስጦታና ፡ በመጥራቱ ፡ አይጸጸትምና ። እናን
ተም ፡ ቀድሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዳልታዘዘ
ችሁ ÷ አሁን ፡ ግን ፡ ከአለመታዘዛቸው ፡ የተነሣ ፡
፴፩፡ ምሕረት ፡ እንዳገኛችሁ ÷ እንዲሁ ፡ በተማሪች
ሁበት ፡ ምሕረት ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ምሕረትን ፡
ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ደግሞ ፡ አሁን ፡ አልታዘ
፴፪፡ ዙም ። እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ይምር ፡ ዘንድ ፡
ሁሉን ፡ በአለመታዘዝ ፡ ዘግቶታልና ።

፴፫፡ የእግዚአብሔር ፡ ባለ ፡ ጠግነትና ፡ ጥበብ ፡
እውቀቱም ፡ እንዴት ፡ ጥልቅ ፡ ነው ፤ ፍርዱ ፡
እንዴት ፡ የማይመረመር ፡ ነው ÷ ለመንገዱም ፡
ፍለጋ ፡ የለውም ።

፴፬፡ የጌታን ፡ ልብ ፡ ያወቀው ፡ ማን ፡ ነው ?
፴፭፡ ወይስ ፡ አማካሪው ፡ ማን ፡ ነበር ወይስ ፡
ብድራቱን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ለእርሱ ፡
አስቀድሞ ፡ የሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?

፴፮፡ ሁሉ ፡ ከእርሱና ፡ በእርሱ ፡ ለእርሱም ፡ ነውና ፤
ለእርሱ ፡ ለዘላለም ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ እንግዲህ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ሰውነታችሁን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝና ፡ ሕያው ፡
ቅዱስም ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጋችሁ ፡ ታቀርቡ ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ርኅራኄ ፡ እለምናች
ኋለሁ ÷ እርሱም ፡ ለአእምሮ ፡ የሚመች ፡ አገል
፪፡ ግሎታችሁ ፡ ነው ። የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡
እርሱም ፡ በጎና ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ፍጹምም ፡
የሆነው ፡ ነገር ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፈትናችሁ ፡
ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በልባችሁ ፡ መታደስ ፡ ተለወጡ ፡
እንጂ ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ አትምሰሉ ።

፫፡ እግዚአብሔር ፡ ለእያንዳንዱ ፡ የእምነትን ፡
መጠን ፡ እንዳካፈለው ÷ እንደ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡
እንዲያስብ ፡ እንጂ ፡ ማሰብ ፡ ከሚገባው ፡ አልፎ ፡
በትዕቢት ፡ እንዳያስብ ፡ በመካከላችሁ ፡ ላለው ፡
ለእያንዳንዱ ፡ በተሰጠኝ ፡ ጸጋ ፡ እናገራለሁ ።
፬፡ በአንድ ፡ አካል ፡ ብዙ ፡ ብልቶች ፡ እንዳሉን ÷
የብልቶቹም ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ አንድ ፡ እንዳይደለ ÷
፭፡ እንዲሁ ፡ ብዙዎች ፡ ስንሆን ፡ በክርስቶስ ፡ አንድ ፡
አካል ፡ ነን ÷ እርስ ፡ በርሳችንም ፡ እያንዳንዳችን ፡
፮፡ የሌላው ፡ ብልቶች ፡ ነን ። እንደ ፡ ተሰጠንም ፡
ጸጋ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ስጦታ ፡ አለን ፤ ትንቢት ፡ ቢሆን ፡
እንደ ፡ እምነታችን ፡ መጠን ፡ ትንቢት ፡ እንና
፯፡ ገር ፤ አገልግሎት ፡ ቢሆን ፡ በአገልግሎታችን ፡
እንትጋ ፤ የሚያስተምርም ፡ ቢሆን ፡ በማስተ
፰፡ ማሩ ፡ ይትጋ ፤ የሚመክርም ፡ ቢሆን ፡ በመም
ከሩ ፡ ይትጋ ፤ የሚሰጥ ፡ በልግስና ፡ ይስጥ ፤
የሚገዛ ፡ በትጋት ፡ ይግዛ ፤ የሚምር ፡ በደስታ ፡
ይማር ።

፱፡ ፍቅራችሁ ፡ ያለ ፡ ግብዝነት ፡ ይሁን ። ክፉ ፡
ውን ፡ ነገር ፡ ተጸየፉት ፤ ከበጎ ፡ ነገር ፡ ጋር ፡ ተባ
በሩ ፤ በወንድማማች ፡ መዋደድ ፡ እርስ ፡ በር ፡
፲፡ ሳችሁ ፡ ተዋደዱ ፤ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ተከባበሩ ፤
ለሥራ ፡ ከመትጋት ፡ አትለግሙ ፤ በመንፈስ ፡
፲፩፡ የምትቃጠሉ ፡ ሁኑ ፤ ለጌታ ፡ ተገዙ ፤ በተስፋ ፡
፲፪፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ በመከራ ፡ ታገሡ ፤ በጸሎት ፡
ጽኑ ፤ ቅዱሳንን ፡ በሚያስፈልጋቸው ፡ እርዱ ፤
፲፫፡ እንግዶችን ፡ ለመቀበል ፡ ትጉ ።

፲፬፡ የሚያሳድዱአችሁን ፡ መርቁ ÷ መርቁ እንጂ ፡
፲፭፡ አትርገሙ ። ደስ ፡ ከሚላቸው ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበ
፲፮፡ ላችሁ ÷ ከሚያለቅሱም ፡ ጋር ፡ አልቅሱ ። እርስ ፡
፲፯፡ በርሳችሁ ፡ በአንድ ፡ አሳብ ፡ ተስማሙ ፤ የተዕ
ቢትን ፡ ነገር ፡ አታስቡ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የትሕት
ናን ፡ ነገር ፡ ለመሥራት ፡ ትጉ ። ልባሞች ፡ የሆ
ናችሁ ፡ አይምሰላችሁ ። ለማንም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡
፲፰፡ ፈንታ ፡ ክፉን ፡ አትመልሱ ፤ በሰው ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፡ መልካም ፡ የሆነውን ፡ አስቡ ። ቢቻላች
፲፱፡ ሁስ ፡ በእናንተ ፡ በኩል ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
በሰላም ፡ ኑሩ ። ተወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ራሳችሁ ፡
፳፡ አትበቀሉ ÷ ለቁጣው ፡ ፈንታ ፡ ስጡ ፡ እንጂ ፤
በቀል ፡ የእኔ ፡ ነው ÷ እኔ ፡ ብድራቱን ፡ እመልሳ
ለሁ ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ። ጠላ
፳፩፡ ትህ ፡ ግን ፡ ቢራብ ፡ አብላው ፤ ቢጠማ ፡ አጠ
ጣው ፤ ይህን ፡ በማድረግህ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ የእ
ሳት ፡ ፍም ፡ ትከምራለህና ። ክፉውን ፡ በመል
ካም ፡ አሸንፍ ፡ እንጂ ፡ በክፉ ፡ አትሸነፍ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ ነፍስ ፡ ሁሉ ፡ በበላይ ፡ ላሉት ፡ ባለ ፡ ሥልጣኖች ፡
ይገዛ ። ከእግዚአብሔር ፡ ካልተገኘ ፡ በቀር ፡
ሥልጣን ፡ የለምና ፤ ያሉትም ፡ ባለ ፡ ሥልጣ
ኖች ፡ በእግዚአብሔር ፡ የተሾሙ ፡ ናቸው ።
፪፡ ስለዚህ ፡ ባለ ፡ ሥልጣንን ፡ የሚቃወም ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ሥርዓት ፡ ይቃወማል ፤ የሚቃ
ወሙትም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ይቀበ
ላሉ ። ገዦዎች ፡ ለክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ እንጂ ፡
፫፡ መልካም ፡ ለሚያደርጉ ፡ የሚያስፈሩ ፡ አይደሉ
ምና ። ባለ ፡ ሥልጣንን ፡ እንዳትፈራ ፡ ትወዳለ
ህን ? መልካሙን ፡ አድርግ ፡ ከእርሱም ፡ ምስ
ጋና ፡ ይሆንልሃል ፤ ለመልካም ፡ ነገር ፡ ለአንተ ፡
፬፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋይ ፡ ነውና ። በክንቱ ፡

፲፭ ። ፴፪ ፤ ም. ፫ ÷ ፱ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፳፪ ። ፴፫ ፤ ኢዮብ ፲፭ ÷ ፯—፱ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፫ ። ፴፬ ፤ ኢሳ. ፵ ÷ ፲፫ ። ፴፭ ፤ ኢዮብ ፴፭ ÷ ፯ ፤ ፵፩ ÷ ፫ ። ፴፮ ፤ ፩ ዜና ፳፱ ÷ ፲፩—፲፫ ።

፲፮ ። ፩ ፤ ም. ፯ ÷ ፲፫ ፤ ፩ ጴጥ. ፪ ÷ ፳ ። ፪ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፳፫ ፤ ፭ ÷ ፲ ። ፫ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፯ ። ፬ ፣ ፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፲፱ ፣ ፳ ፣ ፳፯ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፳፭ ። ፮—፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፬ ፣ ፳፰ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፲፮ ፤ ፩ ጴጥ. ፬ ÷ ፲ ፤ ፲፮ ፤ ፪ ቆሮ. ፬ ÷ ፯ ። ፰ ፤ ፩ ጢሞ. ፭ ÷ ፳ ፤ ፩ ተሰ. ፭ ÷ ፳፭ ፣ ፳፱ ። ፲ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፫ ። ፲፩ ፤ ቈላ. ፫ ÷ ፳፫ ፤ ራእ. ፫ ÷ ፲፭ ። ፲፪ ፤ ፩ ተሰ. ፭ ÷ ፲፮ ፣ ፲፯ ፤ ፊልጵ. ፬ ÷ ፮ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፴፭ ፣ ዕብ. ፲፫ ÷ ፪ ። ፲፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፵፬ ። ፲፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፳፮ ። ፲፯ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፪ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፳፯ ፤ ምሳ. ፫ ÷ ፯ ። ፲፰ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፴፱ ፤ ምሳ. ፳ ÷ ፳፪ ፤ ፩ ተሰ. ፭ ÷ ፲፭ ፤ ፪ ቆሮ. ፰ ÷ ፳፩ ። ፲፱ ፤ ማር. ፱ ÷ ፶ ። ፳፬ ፤ ዘሌዋ. ፲፱ ÷ ፲፯ ፤ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፴፭ ። ፳፭ ፤ ምሳ. ፳፭ ÷ ፳፩ ፤ ፳፪ ።

፲፫ ። ፩ ፤ ፩ ጴጥ. ፪ ÷ ፲፫ ፤ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፲፭ ፤ ምሳ. ፰ ÷ ፲፭ ። ፪ ፤ ፩ ጴጥ. ፪ ÷ ፲፱ ።

ግን ፡ ሰይፍ ፡ አይታጠቅምና ፡ ክፉ ፡ ብታደርግ ፡ ፍራ ፤ ቍጣውን ፡ ለማሳየት ፡ ክፉ ፡ አድራጊ ውን ፡ የሚበቀል ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋይ ፡ ፭ ነውና ። ስለዚህ ፡ ስለ ፡ ቍጣው ፡ ብቻ ፡ አይደ ለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ሕሊና ፡ ደግሞ ፡ መገ ፮ ዛት ፡ ግድ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ትገብራላ ችሁና ፤ በዚህ ፡ ነገር ፡ የሚተጉ ፡ የእግዚአብ ፯ ሔር ፡ አገልጋዮች ፡ ናቸውና ። ለሁሉ ፡ የሚገ ባውን ፡ አስረክቡ ፤ ግብር ፡ ለሚገባው ፡ ግብ ርን ÷ ቀረጥ ፡ ለሚገባው ፡ ቀረጥን ÷ መፈራት ለሚገባው ፡ መፈራትን ÷ ክብር ፡ ለሚገባው ፡ ክብርን ፡ ስጡ ።

፰ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ከመዋደድ ፡ በቀር ፡ ለማ ንም ፡ ዕዳ ፡ አይኑርባችሁ ÷ ሌላውን ፡ የሚወድ ፱ ሕግን ፡ ፈጽሞታልና ። አታመንዝር ÷ አትግ ደል ÷ አትስረቅ ÷ በውሸት ፡ አትመስክር ÷ አት መኝ ፡ የሚለው ፡ ከሌላይቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡— ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ነፍስህ ፡ ውደድ ፡ በሚለው ፡ ቃል ፡ ተጠቅልሎአል ። ፲ ፍቅር ፡ ለባልንጀራው ፡ ክፉ ፡ አያደርግም ፤ ስለ ዚህ ፡ ፍቅር ፡ የሕግ ፡ ፍጻሜ ፡ ነው ።

፲፩ ከእንቅልፍ ፡ የምትነሡበት ፡ ሰዓት ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ደረሰ ፡ ዘመኑን ፡ እወቁ ፤ ካመንንበት ፡ ጊዜ ፡ ይልቅ ፡ መዳናችን ፡ ዛሬ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ቀር ፲፪ ቦአልና ። ሌሊቱ ፡ አልፎአል ፤ ቀኑም ፡ ቀርቦ አል ። እንግዲህ ፡ የጨለማውን ፡ ሥራ ፡ አው ጥተን ፡ የብርሃንን ፡ ጋሻ ፡ ጦር ፡ እንልበስ ። ፲፫ በቀን ፡ እንደምንሆን ፡ በአገባብ ፡ እንመላለስ ፤ በዘፈንና ፡ በስካር ፡ አይሁን ÷ በገሙትና ፡ በመ ዳራት ፡ አይሁን ÷ በክርክርና ፡ በቅናት ፡ አይሁን ፤ ፲፬ ነገር ፡ ግን ፡ ጌታን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ልበ ሱት ፤ ምኞቱንም ፡ እንዲፈጽም ፡ ለሥጋ ፡ አታ ስቡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ በእምነት ፡ የደከመውንም ፡ ተቀበሉት ÷ በአ ፪ ሳቡም ፡ ላይ ፡ አትፍረዱ ። ሁሉን ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተፈቀደለት ፡ የሚያምን ፡ አለ ÷ ፫ ደካማው ፡ ግን ፡ አትክልት ፡ ይበላል ። የሚበላ ፡ የማይበላውን ፡ አይናቀው ፡ የማይበላውም ፡ በሚበላው ፡ አይፍረድ ÷ እግዚአብሔር ፡ ተቀብ ፬ ሎታልና ። አንተ ፡ በሌላው ፡ ሎሌ ፡ የምትፈ ርድ ፡ ማን ፡ ነህ ? እርሱ ፡ ቢቆም ፡ ወይም ፡ ቢወ ድቅ ፡ ለገዛ ፡ ጌታው ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚ አብሔር ፡ ሊያቆመው ፡ ይችላልና ፡ ይቆማል ።

፭ ይህ ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ከሌላ ፡ ቀን ፡ እንዲ ሻል ፡ ያስባል ÷ ያ ፡ ግን ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያስባል ፤ እያንዳንዱ ፡ በገዛ ፡ አእ ምሮው ፡ አጥብቆ ፡ ይረዳ ። ፮ ቀንን ፡ የሚያከብር ፡ ለጌታ ፡ ብሎ ፡ ያከብራል ፤ የሚበላም ፡ እግዚአ ብሔርን ፡ ያመሰግናልና ፡ ለጌታ ፡ ብሎ ፡ ይበላል ፤ የማይበላም ፡ ለጌታ ፡ ብሎ ፡ አይበላም ፡ እግዚ አብሔርንም ፡ ያመሰግናል ። ፯ ከእኛ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ ለራሱ ፡ የሚኖር ፡ የለምና ÷ ለራሱም ፡ የሚሞት ፡ የለም ፤ ፰ በሕይወት ፡ ሆነን ፡ ብንኖር ፡ ለጌታ ፡ እንኖራለንና ÷ ብንሞትም ፡ ለጌታ ፡ እን ሞታለን ። እንግዲህ ፡ በሕይወት ፡ ሆነን ፡ ብን ኖር ፡ ወይም ፡ ብንሞት ፡ የጌታ ፡ ነን ። ፱ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሙታንንም ፡ ሕያዋንንም ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ ክርስቶስ ፡ ሞቶአልና ፡ ሕያውም ፡ ሆኖአልና ።

፲ አንተም ፡ በወንድምህ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትፈ ርዳለህ ? ወይስ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ወንድምህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትንቃለህ ? ሁላችን ፡ በክርስቶስ ፡ ፍርድ ፡ ወንበር ፡ ፊት ፡ እንቆማለንና ።

፲፩ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ ጌታ ÷ ጕልበት ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡ ይንበረከካል ፡ መላስም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግናል ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ። ፲፪ እንግዲያስ ፡ እያንዳን ዳችን ፡ ስለ ፡ ራሳችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መልስ ፡ እንሰጣለን ።

፲፫ እንግዲህ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ አንፈራረድ ፤ ይልቁን ፡ ግን ፡ ለወንድም ፡ እንቅ ፋትን ፡ ወይም ፡ ማሰናከያን ፡ ማንም ፡ እንዳያኖ ርበት ፡ ይህን ፡ ቍረጡ ። ፲፬ በራሱ ፡ ርኩስ ፡ የሆነ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሌለ ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ሆኜ ፡ አውቄአለሁ ፡ ተረድቼአለሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ምንም ፡ ርኩስ ፡ እንዲሆን ፡ ለሚቈጥር ፡ ለእርሱ ፡ ርኩስ ፡ ነው ። ፲፭ ወንድምህንም ፡ በመብል ፡ ምክ ንያት ፡ የምታሳዝን ፡ ከሆንህ ፡ እንግዲህ ፡ በፍ ቅር ፡ አልተመላለስህም ። ክርስቶስ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የሞተለትን ፡ እርሱን ፡ በመብልህ ፡ አታጥፋው ። ፲፮ እንግዲህ ፡ ለእናንተ ፡ ያለው ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ አይሰደብ ፤ ፲፯ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ጽድ ቅና ፡ ሰላም ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ የሆነ ፡ ደስታ ፡ ናት ፡ እንጂ ፡ መብልና ፡ መጠጥ ፡ አይደለች ምና ። ፲፰ እንደዚህ ፡ አድርጎ ፡ ለክርስቶስ ፡ የሚ ገዛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኛልና ÷ በሰውም ፡ ዘንድ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ። ፲፱ እንግዲያስ ፡ ሰላም ፡ የሚቆምበትን ፡ እርስ ፡ በርሳችንም ፡ የምንታነ ጽበትን ፡ እንከተል ። ፳ በመብል ፡ ምክንያት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አታፍርስ ። ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ ነው ÷ በመጠራጠር ፡ የተበላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ግን ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ክፉ ፡ ነው ። ፳፩ ሥጋን ፡ አለመ ብላት ፡ ወይንንም ፡ አለመጠጣት ፡ ወንድምህም ፡

፲፫ ። ፯ ፤ ማቴ· ፳፪ ÷ ፳፭ ። ፰ ፤ ማቴ· ፳፪ ÷ ፴፱ ፡ ማ ፤ ዮሐ· ፲፫ ÷ ፴፬ ። ፱ ፤ ዘወኡ· ፳ ÷ ፲፫—፲፯ ፡ ዘሌዋ· ፲፱ ÷ ፲፰ ፡ ማቴ· ፲፱ ÷ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ፲ ፤ ፩ ቆሮ· ፲፫ ÷ ፱—፯ ፤ ገላ· ፭ ÷ ፲፬ ። ፲፩ ፤ ፩ ተሰ· ፭ ÷ ፯ ። ፲፪ ፤ ኤፌ· ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፯ ÷ ፲፭ ። ፲፫ ፤ ሶቃ· ፳፭ ÷ ፴፬ ። ፲፬ ፤ ም· ፶ ÷ ፲፪ ፡ ገላ· ፪ ÷ ፳፯ ።

፲፬ ። ፩ ፤ ፩ ቆሮ· ፰ ÷ ፱—፲፩ ። ፫ ፤ ቁላ· ፪ ÷ ፲፯ ። ፮ ፤ ፩ ቆሮ· ፲ ÷ ፴ ፡ ፴፭ ። ፯ ፤ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፲፭ ። ፰ ፤ ፪ ተሰ· ፭ ÷ ፱ ። ፲ ፤ ማቴ· ፳፭ ÷ ፴፭ ፡ ፴፪ ። ፲፩ ፤ ኢሳ· ፵፭ ÷ ፳፫ ፡ ፊልጵ· ፪ ÷ ፲ ። ፲፫ ፤ ማቴ· ፮ ÷ ፭ ፡ ፲፰ ÷ ፮ ። ፲፬ ፤ የሐዋ· ፲ ÷ ፲፭ ፡ ቲቶ ፩ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ፩ ቆሮ· ፰ ÷ ፲ ፡ ፲፭ ። ፲፯ ፤ ዮሐ· ፲፪ ÷ ፳፯ ። ፳ ፤ ቍ· ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፳፩ ፤ ፩ ቆሮ· ፰ ÷ ፲፫ ።

የሚሰናከልበትን፡አለማድረግ፡መልካም፡ነው ።
፳፩፤ ለአንተ ፡ ያለህ ፡ እምነት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለራስህ ፡ ይሁንልህ ። ፈትኖ ፡ መልካም ፡ እንዲሆን ፡ በሚቈጥረው ፡ ነገር ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ የማይ
፳፪፤ ፈርድ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ። የሚጠራጠረው ፡ ግን ፡ ቢበላ ፡ በእምነት ፡ ስላልሆነ ፡ ተኰንኖአል ፤ በእምነትም ፡ ያልሆነ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ እኛም ፡ ኃይለኞች ፡ የሆንን ፡ የደካሞችን ፡ ድካም ፡ እንድንሸከም ፡ ራሳችንንም ፡ ደስ ፡ እን
፪፤ ዳናሰኝ ፡ ይገባናል ። እያንዳንዳችን ፡ እንድናንጸው ፡ እርሱን ፡ ለመጥቀም ፡ ባልንጀራችንን ፡
፫፤ ደስ ፡ እናሰኝ ። ክርስቶስ ፡ ራሱን ፡ ደስ ፡ አላሰኘምና ፤ ነገር ፡ ግን ፡— አንተን ፡ የነቀፉበት ፡ ነቀፋ ፡ ወደቀብን ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ሆነ
፬፤ በት ። በመጽናትና ፡ መጻሕፍት ፡ በሚሰጡት ፡ መጽናናት ፡ ተስፋ ፡ ይሆንልን ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ የተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ለትምህርታችን ፡ ተጽ
፭፤፮፤ ፎአልና ። በአንድ ፡ ልብ ፡ ሆናችሁ ፡ በአንድ ፡ አፍ ፡ እግዚአብሔርን ÷ እርሱም ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አባት ÷ ታከብሩ ፡ ዘንድ ÷ የትዕግሥትና ፡ የመጽናናት ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ፈቃድ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ በአንድ ፡ አሳብ ፡ መሆንን ፡ ይስጣችሁ ።
፯፤ ስለዚህ ፡ ክርስቶስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ እንደ ፡ ተቀበላችሁ ፡ እንዲሁ ፡ እርስ ፡ በርሳ
፰፤፱፤ ችሁ ፡ ተቀባበሉ ። ለአባቶች ፡ የተሰጠውን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ÷ ደግሞም ፡— ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ለስምህም ፡ እዘምራለሁ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ ምሕረቱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያክብሩ ፡ ዘንድ ÷ ክርስቶስ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነት ፡ የመገረዝ ፡ አገልጋይ ፡ ሆነ ፡ እላለሁ ።
፲፤ ደግሞም ፡— አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡
፲፩፤ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ይላል ። ደግሞም ፡—
እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ÷ ጌታን ፡ አመስግኑ ፡ ሕዝቦቹም ፡ ሁሉ ፡ ይወድሱት ፡
፲፪፤ ይላል ። ደግሞም ፡ ኢሳይያስ ፡—
የእሴይ ፡ ሥር ፡ አሕዛብንም ፡ ሊገዛ ፡ የሚነሣው ፡ ይሆናል ፤ በእርሱ ፡ አሕዛብ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ፡
፲፫፤ ይላል ። የተስፋ ፡ አምላክም ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኃይል ፡ በተስፋ ፡ እንድትበዙ ፡ በማመናችሁ ፡ ደስታንና ፡ ሰላምን ፡ ሁሉ ፡ ይሙላባችሁ ።
፲፬፤ እኔም ፡ ራሴ ፡ ደግሞ ÷ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ በበጎነት ፡ ራሳችሁ ፡ እንደ ፡ ተሞላችሁ ÷ እውቀትም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሞላባችሁ ÷ እርስ ፡ በርሳችሁም ፡ ደግሞ ፡ ልትገሠጹ ፡ እንዲቻላችሁ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ተረድቼአለሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ አሕ ፲፫፤፲፭
ዛብ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ተቀድሰው ፡ የተወደደ ፡ መሥዋዕት ፡ ሊሆኑ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ወንጌል ፡ እንደ ፡ ካህን ፡ እያገለገልሁ ÷ ለአሕዛብ ፡ የክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ አገልጋይ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በተሰጠኝ ፡ ጸጋ ፡ ምክንያት ፡ ተመልሼ ፡ ላሳስባችሁ ፡ ብዬ ፡ በአንዳንድ ፡ ቦታ ፡ በድፍረት ፡ ጻፍሁላችሁ ። እንግ ፲፭፤
ዲህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በሚሆን ፡ ነገር ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ትምክህት ፡ አለኝ ።
አሕዛብ ፡ እንዲታዘዙ ፡ ክርስቶስ ፡ በቃልና ፡ ፲፮ ፲፱
በሥራ ÷ በምልክትና ፡ በድንቅ ፡ ነገር ፡ ኃይል ÷ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ኃይል ፡ በእኔ ፡ አድርጎ ፡ ከሠራው ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ ልናገር ፡ አልደፍርም ፤ ስለዚህ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ጀምሬ ፡ እስከ ፡ እልዋሪቆን ፡ ድረስ ፡ እየዞርሁ ፡ የክርስቶስን ፡ ወንጌል ፡ ፈጽሜ ፤ ሰብኬአለሁ ። እንዲሁም ፡ በሌላው ፡ ፳፡
ሰው ፡ መሠረት ፡ ላይ ፡ እንዳልሠራ ፡ የክርስቶስ ፡ ስም ፡ በተጠራበት ፡ ስፍራ ፡ ሳይሆን ፡ ወንጌልን ፡ ለመስበክ ፡ ተጣጣርሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡— ፳፩፤
ስለ ፡ እርሱ ፡ ያልተወራላቸውን ፡ ያያሉ ÷ ያልሰሙም ፡ ያስተውላሉ ፡
ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነው ።
ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንዳልመጣ ፡ ፳፪፤
ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተከለከልሁ ። አሁን ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ ፳፫፤
አገር ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ሌለኝ ÷ ከብዙ ፡ ዓመትም ፡ ጀምሬ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ልመጣ ፡ ናፍቆት ፡ ስላለኝ ÷ ወደ ፡ እስጳንያ ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፡ ፳፬፤
ሳልፍ ፡ እናንተን ፡ እንዳይ ÷ አስቀድሜም ፡ ጥቂት ፡ ብጠግባችሁ ፡ ወደዚያ ፡ በጉዞዬ ፡ እንድ
ትረዱኝ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ። አሁን ፡ ግን ፡ ፳፭፤
ቅዱሳንን ፡ ለማገልገል ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እሄዳለሁ ። መቄዶንያና ፡ አካይያ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፳፮፤
ቅዱሳን ፡ መካከል ፡ ያሉትን ፡ ድሆች ፡ ይረዱ ፡
ዘንድ ፡ ወደዋልና ። ወደዋልና ÷ የእነርሱም ፡ ፳፯፤
ባለ ፡ ዕዳዎች ፡ ናቸው ፤ አሕዛብ ፡ በእነርሱ ፡ መንፈሳዊ ፡ ነገርን ፡ ተካፋዮች ፡ ከሆኑ ፡ በሥጋዊ ፡ ነገር ፡ ደግሞ ፡ ያገለግሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋልና ። እንግዲህ ፡ ይህን ፡ ፈጽሜ ፡ ይህን ፡ ፳፰፤
ፍሬ ፡ ካተምሁላቸው ፡ በኋላ ፡ በእናንተ ፡ በኩል ፡ አልፌ ፡ ወደ ፡ እስጳንያ ፡ እሄዳለሁ ፤ ወደ ፡ እና ፳፱፤
ንተም ፡ ስመጣ ፡ በክርስቶስ ፡ በረከት ፡ ሙላት ፡ እንድመጣ ፡ አውቃለሁ ።
ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ እኔ ፡ ወደ ፡ እግዚአ ፴፡
ብሔር ፡ እየጸለያችሁ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትጋደሉ ፡ ዘንድ ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስና ፡ በመንፈስ ፡ ፍቅር ፡ እለምናችኋለሁ ፤ በእግዚአብ ፴፩፤፴፪፤
ሔር ፡ ፈቃድ ፡ በደስታ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ መጥቼ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እንዳርፍ ÷ በይሁዳ ፡ ካሉት ፡

፲፭ ። ፩ ፤ ፩ ተስ. ፭÷፲፬ ። ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፲÷፴፫ ፡ ፴፫ ። ፫ ፤ መዝ. ፷፱÷፱ ። ፬ ፤ ፪ ጢሞ. ፫÷፲፮ ። ፭ ፤ ም. ፲፪÷፲፮ ። ፮ ፤ ማቴ. ፲፩÷፳፱ ፤ የሐዋ. ፫÷፳፭ ፡ ፳፯ ። ፱ ፤ መዝ. ፲፯÷፶ ። ፲ ፤ ዘዳግ. ፴፪÷፵፫ ። ፲፩ ፤ መዝ. ፻፲፯÷፩ ። ፲፪ ፤ ኢሳ. ፲፩÷፲ ። ፲፮ ፤ ኢሳ. ፷፮÷፳ ። ፲፰ ፤ ም. ፩÷፭ ፤ የሐዋ. ፳፭÷፲፱ ። ፲፱ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፪÷፲፪ ። ፳ ፤ ፪ ቆሮ. ፲÷፲፮ ። ፳፩ ፤ ኢሳ. ፶፪÷፲፭ ። ፳፪—፳፭ ፤ የሐዋ. ፲፱÷፳፩ ። ፳፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፱÷፭—፱ ። ፳፱ ፤ ፩ ቆሮ. ፱÷፲፪ ። ፴ ፤ ፪ ቆሮ. ፱÷፲፬ ። ፴፩ ፤ ፪ ቆሮ. ፩÷፲፩ ።

ከማይታዘዙ ፡ እድን ፡ ዘንድ ÷ ለኢየሩሳሌምም ፡ ያለች ፡ አገልግሎቴ ፡ ቅዱሳንን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ፴፫ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ጸልዩ ። የሰላምም ፡ አምላክ ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ ፡ በክንክራአስ ፡ ባለች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አገል ጋይ ፡ የምትሆን ፡ እኅታችንን ፡ ፌቤንን ፡ አደራ ፡ ፪ ፡ ብያችኋለሁ ፤ ለቅዱሳን ፡ እንደሚገባ ፡ በጌታ ፡ ተቀበሉአት ÷ እርስዋ ፡ ለብዙዎች ፡ ለእኔም ፡ ለራሴ ፡ ደጋፊ ፡ ነበረችና ÷ ከእናንተም ፡ በምትፈልገው ፡ በማናቸውም ፡ ነገር ፡ እርዱአት ።

፫ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ አብረውኝ ፡ ለሚሠሩ ፡ ለጵርስቅላና ፡ ለአቂላ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ፤ ፬ ፡ እነርሱም ፡ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ለሞት ፡ አቀረቡ ÷ የአሕዛብም ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ሁሉ ፡ የሚያመሰግኑአቸው ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ ፭ ፡ እኔ ፡ ብቻ ፡ አይደለሁም ፤ በቤታቸውም ፡ ላለች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ከእስያ ፡ ለክርስቶስ ፡ በኩራት ፡ ለሆነው ፡ ለምወደው ፡ ለአጤኔጦን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ፮ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ብዙ ፡ ለደከመች ፡ ለማርያ ፡ ሰላ ፯ ፡ ምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በሐዋርያት ፡ መካከል ፡ ስመ ፡ ጥሩዎች ፡ ለሆኑ ÷ ደግሞም ፡ ክርስቶስን ፡ በማመን ፡ ለቀደሙኝ ÷ አብረውኝም ፡ ለታሰሩ ፡ ለዘመዶቼ ፡ ለአንዲሮኒቆንና ፡ ለዩልያን ፡ ሰላ ፰ ፡ ምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በጌታ ፡ ለምወደው ፡ ለጵ ፱ ፡ ልያጦን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በክርስቶስ ፡ አብሮን ፡ ለሚሠራ ፡ ለኢሩበኖን ፡ ለምወደውም ፡ ፲ ፡ ለስንጣክን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በክርስቶስ ፡ መሆኑ ፡ ተፈትኖ ፡ ለተመሰገነው ፡ ለኤጤሌን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ከአርስጣቡሉ ፡ ቤተ ፡ ፲፩ ፡ ሰዎች ፡ ላሉት ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ለዘመዴ ፡ ለሄሮድዮና ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ከንርቂሱ ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ በጌታ ፡ ላሉት ፡ ሰላ ፲፪ ፡ ምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በጌታ ፡ ሠነው ፡ ለሚደክመው ፡ ለፕሮፈሞናና ፡ ለጢሮፊሞሳ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በጌታ ፡ እጅግ ፡ ለደከመች ፡ ለተወደደች ፡ ለጠርሲዳ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ፲፫ ፡ በጌታ ፡ ሆኖ ፡ ለታወቀ ፡ ለሩፎን ፡ ለእኔና ፡ ለእር ፲፬ ፡ ሱም ፡ እናት ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ለአስቀሪጠንና ፡ ለአፍለሶንጳ ፡ ለሄሮሜንም ፡ ለጳጥሮቦም ፡ ለሄርማንም ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ላሉ ፡ ወን ድሞች ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። ፲፭ ፡ ለፍሌጎንና ፡ ለዩልያ ፡ ለኔርያና ፡ ለእኅቱም ፡ ለአልንጠንም ፡ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ላሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልኝ ። በተቀደሰ ፡ አሳሳም ፡ እርስ ፲፮ ፡ በርሳችሁ ፡ ሰላምታ ፡ ተሰጣጡ ። የክርስቶስ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ።

፲፯ ፡ ነገር ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ የተማራችሁትን ፡ ትምህርት ፡ የሚቃወሙትን ÷ መለያየትንና ፡ ማሰናከያን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሰዎች ፡ እንድትመለከቱ ፡ እለምናችኋለሁ ÷ ከእ ፲፰ ፡ ነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ፤ እንዲህ ፡ ያሉት ፡ ለገዛ ፡ ሆዳቸው ፡ እንጂ ፡ ለጌታችን ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አይገዙምና ÷ በመልካምና ፡ በሚያ ቈላምጥ ፡ ንግግርም ፡ ተንኰል ፡ የሌለባቸውን ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ያታልላሉ ። መታዘዛችሁ ፡ ለሁሉ ፲፱ ፡ ተወርቶአልና ፤ እንግዲህ ፡ በእናንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ ጥበበኞች ፡ ለክፉም ፡ የዋሆች ፡ እንድትሆኑ ፡ እወዳለሁ ። የሰላምም ፡ አምላክ ፡ ሰይጣንን ፡ ከእግራችሁ ፡ ፳ ፡ በታች ፡ ፈጥኖ ፡ ይቀጠቅጠዋል ። የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።

፳፩ ፡ አብሮኝ ፡ የሚሠራ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ዘመዶቼም ፡ ሉቂዮስና ፡ ኢያሶን ፡ ሱሲጴጥሮስም ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ።

፳፪ ፡ ይህን ፡ መልእክት ፡ የጻፍሁ ፡ እኔ ፡ ጤርዋዮስ ፡ በጌታ ፡ ሰላምታ ፡ አቀርብላችኋለሁ ።

፳፫ ፡ የእኔና ፡ የቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሁሉ ፡ አስተና ጋጅ ፡ ጋይዮስ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርብላችኋል ። የከተማው ፡ መጋቢ ፡ ኤርስጦስ ፡ ወንድማችንም ፡ ቀኣስዋሮስ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። ፳፬ ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

፳፭ ፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ወንጌሌ ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ እንደ ፡ ተሰበከ ÷ ከዘላለም ፡ ዘመን ፡ የተሰወረው ፡ አሁን ፡ ግን ፡ የታየው ፡ በነቢያትም ፡ መጻሕፍት ፡ የዘላለም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ አዘዘ ፡ ለእምነት ፡ መታዘዝ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የታወቀው ፡ ምሥጢር ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ መጠን ፡ ሊያበረታችሁ ፡ ፳፮ ፡ ለሚችለው ÷ ብቻውን ፡ ጥበብ ፡ ላለው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

፲፮ ። ፫ ፡ የሐዋ ፡ ፲፰ ÷ ፪ ። ፭ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፲፮ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፡ ፩ ጴጥ ፡ ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ፊልጵ ፡ ፫ ÷ ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ቈላ ፡ ፪ ÷ ፬ ። ፲፱ ፡ ማቴ ፡ ፲ ÷ ፲፮ ። ፳ ፡ ዘፍጥ ፡ ፫ ÷ ፲፭ ፤ ፩ ቆሮ ፡ ፲፮ ÷ ፳፫ ። ፳፭ ፡ የሐዋ ፡ ፲፯ ÷ ፩ ። ፳፮ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፩ ÷ ፲፱ ፡ ፪ ጢሞ ፡ ፬ ÷ ፰ ።

መጀመሪያይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ ሊሆን ፡ የተጠራ ፡ ጳውሎስ ፡
፪ ወንድሙም ፡ ሶስቴንስ ፦ በቆሮንቶስ ፡ ላለች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፦ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ለተቀደሱት ፦ የእነርሱና ፡ የእኛ ፡ ጌታ ፡ የሆነውን ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ስም ፡ በየስፍራው ፡ ከሚጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ቅዱሳን ፡ ለመሆን ፡ ለተጠሩት ፤
፫ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ።
፬ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ስላመናችሁ ፡ በተሰጣችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ ምክንያት ፡ ሁል ጊዜ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ አምላክን ፡ አመሰግናለሁ ፤
፭፡፮ ለክርስቶስ ፡ መመስከሬ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጸና ፦ በነገር ፡ ሁሉ ፡ በቃልም ፡ ሁሉ ፡ በእውቀትም ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ እንድትሆኑ ፡ ተደርጋችኋልና ።
፯ እንደዚህ ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ መገለጥ ፡ ስትጠባበቁ ፡ አንድ ፡ የጸጋ ፡ ስጦታ ፡ እንኳ ፡ አይጐድልባችሁም ፤
፰ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ቀን ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ እንድትሆኑ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ያጸናችኋል ።
፱ ወደ ፡ ልጁ ፡ ወደ ፡ ጌታችን ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ኅብረት ፡ የጠራችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ነው ።
፲ ነገር ፡ ግን ፦ ወንድሞች ፡ ሆይ ፦ ሁላችሁ ፡ አንድ ፡ ንግግር ፡ እንድትናገሩ ፡ በአንድ ፡ ልብና ፡ በአንድ ፡ አሳብም ፡ የተባበራችሁ ፡ እንድትሆኑ ፡ እንጂ ፡ መለያየት ፡ በመካከላችሁ ፡ እንዳይሆን ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ እለምናችኋለሁ ።
፲፩ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፦ በመካከላችሁ ፡ ክርክር ፡ እንዳለ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የቀሎዔ ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ አስታውቀውኛልና ።
፲፪ ይህንም ፡ እላለሁ ፡— ፡ እያንዳንዳችሁ ፡— ፡ እኔ ፡ የጳውሎስ ፡ ነኝ ፦ እኔስ ፡ የአጵሎስ ፡ ነኝ ፦ እኔ ፡ ግን ፡ የኬፋ ፡ ነኝ ፦ እኔስ ፡ የክርስቶስ ፡ ነኝ ፡ ትላላችሁ ።
፲፫ ክርስቶስ ፡ ተከፍሎአልን ? ጳውሎስስ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ተሰቀለን ? ወይስ ፡ በጳውሎስ ፡ ስም ፡ ተጠመቃችሁን ?
፲፬፡፲፭ በስሜ ፡ እንደ ፡ ተጠመቃችሁ ፡ ማንም ፡ እንዳይል ፡ ከቀርስጶስና ፡ ከጋይዮስ ፡ በቀር ፡ ከእናንተ ፡ አንድን ፡ እንኳ ፡ ስላላጠመቅሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ።
፲፮ የእስጢፋኖስንም ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡ አጥምቄአለሁ ፤ ጨምሬ ፡ ሌላ ፡ አጥምቄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላውቅም ።
፲፯ ለማጥመቅ ፡ ክርስቶስ ፡ አላከኝምና ፦ ወንጌልን ፡ ልሰብክ ፡ እንጂ ፤ የክርስቶስ ፡ መስቀል ፡ ከንቱ ፡ እንዳይሆን ፡ በቃል ፡ ጥበብ ፡ አይደለም ።
፲፰ የመስቀሉ ፡ ቃል ፡ ለሚጠፉት ፡ ሞኝነት ፦ ለእኛ ፡ ለምንድን ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ነውና ።
፲፱ የጥበበኞችን ፡ ጥበብ ፡ አጠፋለሁ ፡ የአስተዋዮችንም ፡ ማስተዋል ፡ እጥላለሁ ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ።
፳ ጥበበኛ ፡ የት ፡ አለ ? ጻፊስ ፡ የት ፡ አለ ? የዚች ፡ ዓለም ፡ መርማሪስ ፡ የት ፡ አለ ? እግዚአብሔር ፡ የዚችን ፡ ዓለም ፡ ጥበብ ፡ ሞኝነት ፡ እንዲሆን ፡ አላደረገምን ?
፳፩ በእግዚአብሔር ፡ ጥበብ ፡ ምክንያት ፡ ዓለም ፡ እግዚአብሔርን ፡ በጥበብዋ ፡ ስላላወቀች ፦ በስብከት ፡ ሞኝነት ፡ የሚያምኑትን ፡ ሊያድን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ ፈቃድ ፡ ሆኖአልና ።
፳፪ መቼም ፡ አይሁድ ፡ ምልክትን ፡ ይለምናሉ ፡ የግሪክ ፡ ሰዎችም ፡ ጥበብን ፡ ይሻሉ ፦ እኛ ፡ ግን ፡ የተሰቀለውን ፡ ክርስቶስን ፡ እንሰብካለን ፤
፳፫ ይህም ፡ ለአይሁድ ፡ ማሰናከያ ፡ ለአሕዛብም ፡ ሞኝነት ፡ ነው ፦ ለተጠሩት ፡ ግን ፦ አይሁድ ፡ ቢሆኑ ፡ የግሪክ ፡ ሰዎችም ፡ ቢሆኑ ፦ የእግዚአብሔር ፡ ኃይልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጥበብ ፡ የሆነው ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ።
፳፬ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሞኝነት ፡ ይጠበባልና ፦ የእግዚአብሔርም ፡ ድካም ፡ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ ይበረታልና ።
፳፭ ወንድሞች ፡ ሆይ ፦ መጠራታችሁን ፡ ተመልከቱ ፤ እንደ ፡ ሰው ፡ ጥበብ ፡ ጥበበኞች ፡ የሆኑ ፡ ብዙዎች ፦ ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ ብዙዎች ፦ ባላባቶች ፡ የሆኑ ፡ ብዙዎች ፡ አልተጠሩም ።
፳፮ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበበኞችን ፡ እንዲያሳፍር ፡ የዓለምን ፡ ሞኝ ፡ ነገር ፡ መረጠ ፤ ብርቱንም ፡ ነገር ፡ እንዲያሳፍር ፡ እግዚአብሔር ፡ የዓለምን ፡ ደካማ ፡ ነገር ፡ መረጠ ፤
፳፯ እግዚአብሔርም ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ እንዲያጠፋ ፡ የዓለምን ፡ ምናምንቴ ፡ ነገር ፡ የተናቀውንም ፡ ነገር ፡ ያልሆነውንም ፡ ነገር ፡ መረጠ ፦ ሥጋን ፡ የለበሰ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንዳይመካ ።
፳፰፡፳፱ ነገር ፡ ግን ፦— የሚመካ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይመካ ፡

፩ ። ፪ ፡ ፫ ፡ ሮሜ ፩ ፦ ፯ ። ፭ ፡ ፊልጵ. ፩ ፦ ፮ ። ፱ ፡ ፩ ተሰ. ፭ ፦ ፳፬ ፤ ፩ ዮሐ. ፩ ፦ ፫ ። ፲ ፡ ፊልጵ. ፪ ፦ ፪ ፡ ፫ ። ፲፪ ፡ የሐዋ. ፲፰ ፦ ፳፬ ፤ ዮሐ. ፭ ፦ ፵፫ ። ፲፫ ፡ የሐዋ. ፭ ፦ ፲፯ ። ፲፬ ፡ የሐዋ. ፲፰ ፦ ፰ ፤ ሮሜ ፲፮ ፦ ፳፫ ። ፲፮ ፡ ሮሜ ፭ ፦ ፲፯ ። ፲፱ ፡ ኢሳ. ፳፱ ፦ ፲፬ ። ፳ ፡ ኢሳ. ፵፬ ፦ ፳፭ ፤ ሮሜ ፭ ፦ ፳፪ ። ፳፩ ፡ ማቴ. ፲፭ ፦ ፳፭ ። ፳፪ ፡ ማቴ. ፲፪ ፦ ፴፰ ፤ ዮሐ. ፪ ፦ ፵፰ ፤ የሐዋ. ፲፯ ፦ ፲፰ ። ፳፫ ፡ ገላ. ፭ ፦ ፲፩ ። ፳፬ ፡ ቈላ. ፪ ፦ ፫ ። ፳፮ ፡ ዮሐ. ፯ ፦ ፵፰ ። ፳፯ ፡ ያዕ. ፪ ፦ ፭ ። ፳፰ ፡ ሮሜ ፬ ፦ ፲፯ ። ፴ ፡ ዮሐ. ፲፯ ፦ ፲፱ ፤ ፩ ቆሮ. ፭ ፦ ፳፭ ። ፴፩ ፡ ኤር. ፱ ፦ ፳፫ ፤ ፳፯ ።

ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥበብና ፡ ጽድቅ ፡ ቅድስ
ናም ፡ በዘነትም ፡ በተደረገልን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ የሆናችሁ ፡ ከእርሱ ፡ ነው ። ፴

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ እኔም ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ እናንተ ፡
በመጣሁ ፡ ጊዜ ፡ በቃልና ፡ በጥበብ ፡ ብልጫ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ምስክርነቱን ፡ ለእናንተ ፡ እየ
፪ ነገርሁ ፡ አልመጣሁም ። በመካከላችሁ ፡ ሳለሁ ፡
ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በቀር ፡ እርሱም ፡ እንደ ፡
ተሰቀለ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ እንዳላውቅ ፡ ቈርጬ ፡ ነበ
፫ ርና ። እኔም ፡ በድክምና ፡ በፍርሃት ፡ በብዙ ፡
መንቀጥቀጥም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ነበርሁ ፤
፬፡፭ እምነታችሁም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ እንጂ ፡
በሰው ፡ ጥበብ ፡ እንዳይሆን ÷ ቃሌም ፡ ስብከቴም ፡
መንፈስንና ፡ ኃይልን ፡ በመግለጥ ፡ ነበረ ፡ እንጂ ÷
በሚያባብል ፡ በጥበብ ፡ ቃል ፡ አልነበረም ።
፮ በሽማግሌዎች ፡ መካከል ፡ ግን ፡ ጥበብን ፡ እን
ናገራለን ÷ ነገር ፡ ግን ፡ የዚችን ፡ ዓለም ፡ ጥበብ ፡
አይደለም ፡ የሚሻሩትንም ፡ የዚችን ፡ ዓለም ፡
፯ ገዦች ፡ ጥበብ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚ
አብሔር ፡ አስቀድሞ ፡ ከዘመናት ፡ በፊት ፡ ለክብ
ራችን ፡ የወሰነውን ÷ ተሰውሮም ፡ የነበረውን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ጥበብ ፡ በምሥጢር ፡ እንና
፰ ገራለን ። ከዚችም ፡ ዓለም ፡ ገዦች ፡ አንዱ ፡
እንኳ ፡ ይህን ፡ ጥበብ ፡ አላወቀም ፤ አውቀውስ ፡
ቢሆኑ ፡ የክብርን ፡ ጌታ ፡ ባልሰቀሉትም ፡ ነበር ፤
፱ ነገር ፡ ግን ፡— ዓይን ፡ ያላየችው ፡ ጆሮም ፡ ያል
ሰማው ፡ በሰውም ፡ ልብ ፡ ያልታሰበው ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለሚወዱት ፡ ያዘጋጀው ፡ ተብሎ ፡
፲ እንደ ፡ ተጻፈ ÷ እንዲህ ፡ እንናገራለን ። መንፈ
ስም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ስንኳ ፡
ሳይቀር ፡ ሁሉን ፡ ይመረምራልና ፡ ለእኛ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በመንፈሱ ፡ በኩል ፡ ገለጠው ።
፲፩ በእርሱ ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ ከሰው ፡ መንፈስ ፡
በቀር ፡ ለሰው ፡ ያለውን ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡
ማን ፡ ነው ? እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ መንፈስ ፡ በቀር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያለውን ፡
፲፪ ማንም ፡ አያውቅም ። እኛ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ እንዲያው ፡ የተሰጠንን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ የሆነውን ፡ መንፈስ ፡ እንጂ ፡
፲፫ የዓለምን ፡ መንፈስ ፡ አልተቀበልንም ። መንፈ
ሳዊውን ፡ ነገር ፡ ከመንፈሳዊው ፡ ነገር ፡ ጋር ፡
አስተያይተን ፡ መንፈስ ፡ በሚያስተምረን ፡ ቃል ፡
ይህን ፡ ደግሞ ፡ እንናገራለን ፡ እንጂ ፡ የሰው ፡
ጥበብ ፡ በሚያስተምረን ፡ ቃል ፡ አይደለም ።

ለፍጥረታዊ ፡ ሰው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መን ፲፬፡
ፈስ ፡ ነገር ፡ ሞኝነት ፡ ነውና ፡ አይቀበለውም ፤
በመንፈስም ፡ የሚመረመር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ሊያው
ቀው ፡ አይችልም ። መንፈሳዊ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ፲፭፡
ሁሉን ፡ ይመረምራል ፡ ራሱ ፡ ግን ፡ በማንም ፡
አይመረመርም ። እንዲያስተምረው ፡ የጌታን ፡ ፲፮፡
ልብ ፡ ማን ፡ አውቆት ፡ ነው ? እኛ ፡ ግን ፡ የክር
ስቶስ ፡ ልብ ፡ አለን ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

እኔም ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የሥጋ ፡ እንደ ፡ ፩፡
መሆናችሁ ÷ በክርስቶስም ፡ ሕፃናት ፡ እንደ ፡
መሆናችሁ ፡ እንጂ ፡ መንፈሳውያን ፡ እንደ ፡ መሆ
ናችሁ ፡ ልናገራችሁ ፡ አልቻልሁም ። ገና ፡ ጽኑ ፡ ፪፡
መብል ፡ ለመብላት ፡ አትችሉም ፡ ነበርና ፡ ወተት ፡
ጋትጓችሁ ፤ ገና ፡ ሥጋውያን ፡ ናችሁና ፡ እስከ ፡ ፫፡
አሁን ፡ ድረስ ፡ ገና ፡ አትችሉም ። ቅናትና ፡ ክር
ክር ፡ ስለሚገኝባችሁ ፡ ሥጋውያን ፡ መሆናችሁ ፡
አይደላችሁምን ? እንደ ፡ ሰው ፡ ልማድስ ፡ አት
መላለሱምን ? አንዱ ፡ — እኔ ፡ የጳውሎስ ፡ ነኝ ÷ ፬፡
ሁለተኛውም ፡ — እኔ ፡ የአጵሎስ ፡ ነኝ ፡ ቢል ፡
ሰዎች ፡ ብቻ ፡ መሆናችሁ ፡ አይደለምን ?
አጵሎስ ፡ እንግዲህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ጳው ፭፡
ሎስስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ያመ
ናችሁ ፡ አገልጋዮች ፡ ናቸው ፤ ለእያንዳንዳቸ
ውም ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ ያገለግላሉ ።
እኔ ፡ ተከልሁ ፡ አጵሎስም ፡ አጠጣ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ፮፡
እግዚአብሔር ፡ ያሳድግ ፡ ነበር ፤ እንግዲያስ ፡ ፯፡
የሚያሳድግ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ የሚተ
ክል ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ የሚያጠጣ ፡ ቢሆን ፡ አን
ዳች ፡ አይደለም ። የሚተክልና ፡ የሚያጠጣ ፡ ፰፡
አንድ ፡ ናቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እያንዳንዱ ፡ እንደ ፡
ራሱ ፡ ድካም ፡ መጠን ፡ የራሱን ፡ ደመወዝ ፡ ይቀ
በላል ። የእግዚአብሔር ፡ እርሻ ፡ ናችሁ ፤ የእ ፱፡
ግዚአብሔር ፡ ሕንፃ ፡ ናችሁ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
አብረን ፡ የምንሠራ ፡ ነንና ።
የእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ እንደ ፡ ተሰጠኝ ፡ ፲፡
መጠን ፡ እንደ ፡ ብልሃተኛ ፡ የአናጺ ፡ አለቃ ፡
መሠረትን ፡ መሠረትሁ ÷ ሌላውም ፡ በላዩ ፡ ያን
ጻል ። እያንዳንዱ ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ እን
ዴት ፡ እንዲያንጽ ፡ ይጠንቀቅ ። ከተመሠረ ፲፩፡
ተው ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ ሌላ ፡ መሠረት ፡ ሊመሠ
ርት ፡ አይችልምና ÷ እርሱም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ነው ። ማንም ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ መሠረት ፡ ፲፪፡
ላይ ፡ በወርቅ ፡ ቢሆን ፡ በብርም ፡ በከበረ ፡ ድን
ጋይም ፡ በእንጨትም ፡ በሣርም ፡ ወይም ፡ በአ
ገዳ ፡ ቢያንጽ ÷ የእያንዳንዱ ፡ ሥራ ፡ ይገለጣል ፤ ፲፫፡

፪ ። ፩ ፤ ም· ፩ ÷ ፲፮ ። ፪ ፤ ገላ· ፮ ÷ ፲፬ ። ፫ ፤ የሐዋ· ፲፰ ÷ ፪ ፤ ፪ ቆሮ· ፲ ÷ ፭ ። ፬ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፲፬ ፤ ፩ ተሰ· ፩ ÷ ፭ ። ፭ ፤ ፪ ቆሮ· ፪ ÷ ፮ ። ፮ ፤ ሮሜ ፲፮ ÷ ፳፭ ፤ ፳፯ ፤ ቈላ· ፩ ÷ ፳፮ ። ፯ ፤ መዝ· ፳፫ ÷ ፮ – ፯ ፤ ሉቃ· ፳፬ ÷ ፳ ። ፱ ፤ ኢሳ· ፷፬ ÷ ፬ ። ፲ ፤ ማቴ· ፲፫ ÷ ፲፯ ፤ ኤፌ· ፪ ÷ ፫ ፤ ፳ ። ፲፪ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፲፭ ። ፲፫ ፤ ዮሐ· ፲፬ ÷ ፳፮ ። ፲፮ ፤ ኢሳ· ፵ ÷ ፲፫ ፤ ሮሜ ፲፩ ÷ ፴፬ ፤ ዮሐ· ፲፭ ÷ ፲፭ ።

፫ ። ፪ ፤ ዕብ· ፭ ÷ ፲፪ ፤ ፲፫ ። ፫ ፤ ም· ፭ ÷ ፲፭ ፤ ፲፭ ÷ ፲፰ ። ፬ ፤ ም· ፭ ÷ ፲፪ ። ፮ ፤ የሐዋ· ፲፰ ÷ ፲፭ ፤ ፳፯ ። ፱ ፤ ማር· ፲፮ ÷ ፳ ። ፱ – ፲፯ ፤ ኢሳ· ፷፩ ÷ ፲፯ ፤ ኤፌ· ፪ ÷ ፳ – ፳፪ ፤ ፭ ጴጥ· ፪ ÷ ፭ ። ፲፫ ፤ ሚል· ፫ ÷ ፪ ፤ ፫ ፤ ፪ ተሰ· ፭ ÷ ፯ ፤ ፯ ።

በእሳት ፡ ስለሚገለጥ ፡ ያ ፡ ቀን ፡ ያሳያልና ÷ የእ
ያንዳንዱም ፡ ሥራ ፡ እንዴት ፡ መሆኑን ፡ እሳቱ ፡
፲፬ ፡ ይፈትነዋል ። ማንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያነጸው ፡
፲፭ ፡ ሥራ ፡ ቢጸናለት ፡ ደመወዙን ፡ ይቀበላል ፤ የማ
ንም ፡ ሥራ ፡ የተቃጠለበት ፡ ቢሆን ፡ ይጐዳበ
ታል ÷ እርሱ ፡ ራሱ ፡ ግን ፡ ይድናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡
በእሳት ፡ እንደሚድን ፡ ይሆናል ።

፲፮ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ሆና
ችሁ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ እንዲኖር
፲፯ ፡ ባችሁ ፡ አታውቁምን ? ማንም ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ቢያፈርስ ፡ እግዚአብሔር ፡
እርሱን ፡ ያፈርሰዋል ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ÷ ያውም ፡ እናንተ ፡
ናችሁ ።

፲፰ ፡ ማንም ፡ ራሱን ፡ አያታልል ፤ ከእናንተ ፡
ማንም ፡ በዚች ፡ ዓለም ፡ ጥበበኛ ፡ የሆነ ፡ ቢመ
ስለው ፡ ጥበበኛ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሞኝ ፡ ይሁን ።
፲፱ ፡ የዚች ፡ ዓለም ፡ ጥበብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ሞኝነት ፡ ነውና ። እርሱ ፡ ጥበበኞችን ፡ በተን
ኰላቸው ፡ የሚይዝ ፤ ደግሞም ፡ ፦ጌታ ፡ የጥ
በበኞችን ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ፡
፳ ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ። ስለዚህም ፡ ማንም ፡
በሰው ፡ አይመካ ። ነገር ፡ ሁሉ ፡ የእናንተ ፡ ነውና ፤
፳፪ ፡ ጳውሎስ ፡ ቢሆን ፡ አጵሎስም ፡ ቢሆን ፡ ኬፋም ፡
ቢሆን ፡ ዓለምም ፡ ቢሆን ፡ ሕይወትም ፡ ቢሆን ፡
ሞትም ፡ ቢሆን ፡ ያለውም ፡ ቢሆን ፡ የሚመጣ
፳፫ ፡ ውም ፡ ቢሆን ÷ ሁሉ ፡ የእናንተ ፡ ነው ÷ እናን
ተም ፡ የክርስቶስ ፡ ናችሁ ፡ ክርስቶስም ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ፡ እንዲሁ ፡ ሰው ፡ እኛን ፡ እንደ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎሌ
ዎችና ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሥጢር ፡ መጋ
፪ ፡ ቢዎች ፡ ይቍጠረን ። እንደዚህም ፡ ሲሆን ÷
በመጋቢዎች ፡ ዘንድ ፡ የታመነ ፡ ሆኖ ፡ መገኘት ፡
፫ ፡ ይፈለጋል ። ነገር ፡ ግን ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡
ወይም ፡ በሌላ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ብፈረድ ፡ ለእኔ ፡
ምንም ፡ አይደለም ፤ እኔም ፡ በራሴ ፡ እንኳ ፡
፬ ፡ አልፈርድም ፤ በራሴ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ አላውቅ
ምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ አልጸድቅም ፤ እኔን ፡
፭ ፡ የሚፈርድ ፡ ግን ፡ ጌታ ፡ ነው ። ስለዚህም ፡ በጨ
ለማ ፡ የተሰወረውን ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡
የሚያወጣ ፡ የልብንም ፡ ምክር ፡ የሚገልጥ ፡
ጌታ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ጊዜው ፡ ሰይደርስ ፡
አንዳች ፡ አትፍረዱ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ለእያ
ንዳንዱ ፡ ምስጋናው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ይሆናል ።

፮ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ አንዱ ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡
አንዳችሁም ፡ እንዳይታበዩ ፡— ከተጻፈው ፡ አት
ለፍ ፡ የሚለውን ፡ በእኛ ፡ ትማሩ ፡ ዘንድ ÷ ይሆን ፡
በእናንተ ፡ ምክንያት ፡ ስለ ፡ ራሴና ፡ ስለ ፡ አጵ
ሎስ ፡ እንደ ፡ ምሳሌ ፡ ተናገርሁ ። ፯ ፡ አንተ ፡ እን
ድትበልጥ ፡ ማን ፡ አድርጎሃል ? ያልተቀበልኸ
ውስ ፡ ምን ፡ አለህ ? የተቀበልህ ፡ ከሆንህ ፡ ግን ፡
እንዳልተቀበልህ ፡ የምትመካ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡
ነው ?

፰ ፡ አሁን ፡ ጠግባችኋል ፤ አሁንስ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡
ሆናችኋል ፤ ያለ ፡ እኛ ፡ ነግሣችኋል ፤ እኛ ፡
ደግሞ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እንድንነግሥ ፡ ፈትነ
ግሡ ፡ መልካም ፡ ይሆን ፡ ነበር ። ፱ ፡ ለዓለም ፡ ለመ
ላእክትም ፡ ለሰዎችም ፡ መጫወቻ ፡ ሆነናልና ፤
እግዚአብሔር ፡ እኛን ፡ ሐዋርያቱን ፡ ሞት ፡ እንደ ፡
ተፈረደባቸው ፡ ሰዎች ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የኋለ
ኞች ፡ እንዳደረገን ፡ ይመስለኛልና ። ፲ ፡ እኛ ፡ ስለ ፡
ክርስቶስ ፡ ሞኞች ፡ ነን ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በክርስ
ቶስ ፡ ልባሞች ፡ ናችሁ ፤ እኛ ፡ ደካሞች ፡ ነን ፡
እናንተ ፡ ግን ፡ ኃይለኞች ፡ ናችሁ ፤ እናንተ ፡
የከበራችሁ ፡ ናችሁ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ የተዋረደን ፡
ነን ። ፲፩ ፡ እስከዚህ ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ እንራበለን ÷
እንጠማለን ÷ እንራቆታለን ÷ እንጐሰማለን ÷
፲፪ ፡ እንከራተታለን ÷ በገዛ ፡ እጃችን ፡ እየሠራን ፡
እንደክማለን ፤ ሲሰድቡን ፡ እንመርቃለን ÷ ሲያ
፲፫ ፡ ሳድዱን ፡ እንታገሣለን ÷ ክፉ ፡ ሲናገሩን ፡ እንማ
ልዳለን ፤ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ የዓለም ፡ ጥራጊ ፡
የሁሉም ፡ ጕድፍ ፡ ሆነናል ።

፲፬ ፡ እንደምወዳችሁ ፡ ልጆቼ ፡ አድርጌ ፡ ልገሥጻ
ችሁ ፡ እንጂ ፡ ላሳፍራችሁ ፡ ይሆን ፡ አልጽፍም ።
፲፭ ፡ በክርስቶስ ፡ አእላፍት ፡ ሞግዚቶች ፡ ቢኖሩአ
ችሁ ፡ ብዙ ፡ አባቶች ፡ የላችሁም ፤ እኔ ፡ በክር
ስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ በወንጌል ፡ ወልጄአችኋለሁና ።
፲፮ ፡ እንግዲህ ፡ እኔን ፡ የምትመስሉ ፡ ሁኑ ፡ ብዬ ፡
አለምናችኋለሁ ። ስለዚህ ፡ የምወደውንና ፡ የታ
፲፯ ፡ መነውን ፡ በጌታ ፡ ልጄ ፡ የሆነውን ፡ ጢሞቴዎ
ስን ፡ ልኬላችኋለሁ ÷ እኔም ፡ በየስፍራው ፡ በአ
ብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ሁሉ ፡ እንደማስተምር ፡
በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ የሚሆነውን ፡ መንገዴን ፡
እርሱ ፡ ያሳስባችኋል ። ፲፰ ፡ አንዳንዱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡
እናንተ ፡ የማልመጣ ፡ እየመሰላቸው ፡ የታበዩ ፡
አሉ ፤ ፲፱ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ጌታ ፡ ቢፈቅድ ፡ ፈጥኜ ፡
ወደ ፡ እናንተ ፡ እመጣለሁ ÷ የትዕቢተኞችንም ፡
ኃይል ፡ አውቃለሁ ፡ እንጂ ፡ ቃላቸውን ፡ አይደ
ለም ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ በኃይል ፡
፳ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በቃል ፡ አይደለምና ። ፳፩ ፡ ምን ፡ ትወ
ዳላችሁ ? በበትር ፡ ወይስ ፡ በፍቅርና ፡ በየዋ
ሃት ፡ መንፈስ ፡ ልምጣባችሁን ?

፫ ። ፲፭ ፤ ፪ ቆሮ. ፯ ÷ ፲፮ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፱ ። ፲፱ ፤ ም. ፩ ÷ ፲፤ ኢዮ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፳ ፤ መዝ. ፻፫ ÷ ፲፩ ። ፳፩ ፤ ሮሜ ፯ ÷ ፳፪ ።
፬ ። ፩ ፤ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፵፪ ። ፬ ፤ መዝ. ፶፪ ÷ ፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፲፪ ። ፭ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፩ ። ፯ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፫ ። ፱ ፤ የሐ. ፫ ÷
፲፯ ፤ ያዕ. ፩ ÷ ፲፯ ። ፲ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፲፯ ፤ ዕብ. ፲ ÷ ፴፫ ። ፲፩ ፤ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፲፱ ። ፲፭ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፫ ÷ ፳፫—፳፯ ። ፲፰ ፤
የሐዋ. ፲፰ ÷ ፫ ፤ ፩ ተሰ. ፫ ÷ ፱ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፵፪ ። ፲፯ ፤ ፊልጵ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፩—፫ ፤ ፲፱ ÷ ፳፪ ፤ ፩ ጢሞ. ፭ ÷
፩ ። ፳፩ ፤ ፪ ቆሮ. ፩ ÷ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በአጭር ፡ ቃል ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ገሙት ፡ እንዳለ ፡ ይወራል ፡ የዚያም ፡ ዓይነት ፡ ገሙት ፡ በአሕዛብስ ፡ እንኳ ፡ የማይገኝ ፡ ነው ÷ የአባቱን ፡
፪ ሚስት ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ይኖራልና ። እናንተም ፡ ታብያችኋል ፤ ይልቅስ ፡ እንድታዝኑ ፡ አይገባችሁምን ? ይህን ፡ ሥራ ፡ የሠራው ፡ ከመካከላችሁ ፡ ይወገድ ።
፫ እኔ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ በሥጋ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ባልሆን ÷ በመንፈስ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ÷ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ እንዳለሁ ፡ ሆኜ ፡ ይህን ፡ እንደዚህ ፡ በሠራው ፡ ላይ ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ አሁን ፡ ፈርጀበታለሁ ፤ እናንተና ፡ መንፈሴም ፡ ከጌታችን ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
፭ ኃይል ፡ ጋር ፡ ተሰብስበን ÷ መንፈሱ ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ቀን ፡ ትድን ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያለው ፡ ለሥጋው ፡ ጥፋት ፡ ለሰይጣን ፡ እንዲሰጥ ፡ ፍርዴ ፡ ነው ።
፮ መመካታችሁ ፡ መልካም ፡ አይደለም ። ጥቂት ፡ እርሾ ፡ ሊጡን ፡ ሁሉ ፡ እንዲያቦካ ፡ አታውቁ
፯ ምን ? እንግዲህ ፡ ያለ ፡ እርሾ ፡ እንዳላችሁ ፡ አዲሱን ፡ ሊጥ ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አሮጌውን ፡ እርሾ ፡ አስወግዱ ። ፋሲካችን ፡ ክርስቶስ ፡ ታርዶአ
፰ ልና ፤ ስለዚህ ፡ በቅንነትና ፡ በእውነት ፡ ቂጣ ፡ በዓልን ፡ እናድርግ ፡ እንጂ ፡ በአሮጌ ፡ እርሾ ፡ በክፋትና ፡ በግፍ ፡ እርሾም ፡ አይደለም ።
፱ ከሴሰኞች ፡ ጋር ፡ እንዳትተባበሩ ፡ በመልእ
፲ ክቴ ፡ ጻፍሁላችሁ ። በጠቅላላው ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ሴሰኞችን ÷ ወይም ፡ ገንዘብን ፡ የሚመኙትን ፡ ነጣቂዎችንም ፡ ወይም ፡ ጣዖትን ፡ የሚያመልኩትን ፡ አላልሁም ፤ ይህስ ፡ ቢሆን ፡ ከዓ
፲፩ ለም ፡ ልትወጡ ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ። አሁን ፡ ግን ፡ ወንድሞች ፡ ከሚባሉት ፡ አንዱ ፡ ሴሰኛ ፡ ወይም ፡ ገንዘብን ፡ የሚመኝ ፡ ወይም ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልክ ፡ ወይም ፡ ተሳዳቢ ፡ ወይም ፡ ሰካር ፡ ወይም ፡ ነጣቂ ፡ ቢሆን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳትተባበሩ ፡ እጽፍላችኋለሁ ፤ እንደነዚህ ፡ ካለው ፡ ጋር ፡
፲፪ መብል ፡ እንኳን ፡ አትብሉ ። በውጭ ፡ ባሉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ መፍረድ ፡ ምን ፡ አግዶኝ ? በውስጥ ፡ ባሉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እናንተ ፡ አትፈርዱ
፲፫ ምን ? በውጭ ፡ ባሉቱ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድባቸዋል ። ክፉውን ፡ ከመካከላችሁ ፡ አውጡት ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ከእናንተ ፡ አንዱ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ ሙግት ፡ ቢኖረው ፡ በቅዱሳን ፡ ፊት ፡ በመፋረድ ፡ ፋንታ ፡ በዓመፀኞች ፡ ፊት ፡ ሊፋረድ ፡ ይደፍራ
፪ ልን ? ቅዱሳን ፡ በዓለም ፡ ላይ ፡ እንዲፈርዱ ፡ አታውቁምን ? ዓለም ፡ በእናንተ ፡ የምትፈረዱ ፡ ከሆነ ፡ ለትንሽ ስለሚሆን ፡ ነገር ፡ ልትፈርዱ ፡
፫ አትበቁምን ? የትዳር ፡ ጉዳይ ፡ ይቅርና ፡ በመ
፬ ላእክት ፡ እንኳ ፡ እንድንፈርድ ፡ አታውቁምን ? እንግዲህ ፡ ስለ ፡ ትዳር ፡ ጉዳይ ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡
፭ ቢያስፈልጋችሁ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ የተናቁትን ፡ ሰዎች ፡ ፈራጆች ፡ አድርጋችሁ ፡ ታስቀምጣላችሁን ? አሳፍራችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡
፮ እላለሁ ። እንደዚህ ፡ ነውን ? በወንድሞች ፡ መካከል ፡ ሽማግሌ ፡ ሊሆን ፡ የሚችል ፡ አንድ ፡ አስተዋይ ፡ ሰው ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አይገኝምን ? ነገር ፡ ግን ፡ ወንድም ፡ ወንድሙን ፡ ይክ
፯ ሳል ÷ ይህም ፡ በማያምኑ ፡ ፊት ፡ ይደረጋልን ?
እንግዲህ ፡ ፈጽሞ ፡ የእርስ ፡ በእርስ ፡ ሙግት ፡
፰ እንዳለባችሁ ፡ በእናንተ ፡ ጉድለት ፡ ነው ። ብትበደሉ ፡ አይሻልምን ? ብትታለሉስ ፡ አይሻልምን ?
፱ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ ትበድላላችሁ ፡ ታታልሉ
፲ ማላችሁ ÷ ያውም ፡ ወንድሞቻችሁን ።
ወይስ ፡ ዓመፀኞች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መን
፲፩ ግሥት ፡ እንዳይወርሱ ፡ አታውቁምን ? አትሳቱ ፤ ሴሰኞች ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ጣዖትን ፡ የሚያመልኩ ፡ ወይም ፡ አመንዝሮች ፡ ወይም ፡ ቀላጮች ፡ ወይም ፡ ከወንድ ፡ ጋር ፡ ገሙት ፡ የሚ
፲፪ ሠሩ ፡ ወይም ፡ ሌቦች ፡ ወይም ፡ ገንዘብን ፡ የሚ
፲፫ መኙ ፡ ወይም ፡ ሰካሮች ፡ ወይም ፡ ተሳዳቢዎች ፡ ወይም ፡ ነጣቂዎች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ አይወርሱም ። ከእናንተም ፡ አንዳንዶቹ ፡
፲፬ እንደ ፡ እነዚህ ፡ ነበራችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ በአምላካችንም ፡ መንፈስ ፡ ታጥባችኋል ÷ ተቀድሳችኋል ÷ ጸድቃችኋል ።
ሁሉ ፡ ተፈቅዶልኛል ÷ ሁሉ ፡ ግን ፡ አይጠ
፲፭ ቅምም ። ሁሉ ፡ ተፈቅዶልኛል ÷ በእኔ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ እንኳ ፡ አይሠለጥንብኝም ።
፲፮ መብል ፡ ለሆድ ፡ ነው ÷ ሆድም ፡ ለመብል ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ይህንም ፡ ያንም ፡ ያጠፋቸዋል ። ሥጋ ፡ ግን ፡ ለጌታ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
፲፯ ለዝሙት ፡ አይደለም ፤ ጌታም ፡ ለሥጋ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔርም ፡ ጌታንም ፡ አስነሣ ፡ እኛንም ፡
፲፰ በኃይሉ ፡ ያስነሣናል ። ሥጋችሁ ፡ የክርስቶስ ፡
፲፱ ብልቶች ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቁምን ? እንግዲህ ፡ የክርስቶስን ፡ ብልቶች ፡ ወስጄ ፡ የጋለሞታ ፡ ብልቶች ፡ ላድርጋቸውን ? አይገባም ። ወይስ ፡
፲፮ ከጋለሞታ ፡ ጋር ፡ የሚተባበር ፡ አንድ ፡ ሥጋ ፡ እንዲሆን ፡ አታውቁምን ? ሁለቱ ፡ አንድ ፡ ሥጋ ፡ ይሆናሉ ፡ ተብሎአልና ። ከጌታ ፡ ጋር ፡ የሚተ
፲፯ ባበር ፡ ግን ፡ አንድ ፡ መንፈስ ፡ ነው ። ከዝሙት ፡ ሽሹ ። ሰው ፡ የሚያደርገው ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ከሥጋ ፡ ውጭ ፡ ነው ፤ ዝሙትን ፡ የሚሠራ ፡

፩ ። ፩ ፤ ዘዳግ. ፳፪ ÷ ፴ ። ፫ ፤ ቁላ. ፪ ÷ ፭ ። ፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፫ ÷ ፲ ። ፭ ፤ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፳ ። ፮ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፴፫ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፱ ። ፯ ፤ ዘዐአ. ፲፱ ÷ ፫—፯ ። ፰ ፤ ዘዐአ. ፲፱ ÷ ፲፭—፳ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፮ ፤ ፲፱ ። ፲ ፤ ም. ፲ ÷ ፳፯ ፤ ዮሐ. ፲፯ ÷ ፲፭ ። ፲፯ ፤ ፪ ተሰ. ፫ ÷ ፮ ። ፲፫ ፤ ዘዳግ. ፲፯ ÷ ፮ ።

፮ ። ፩ ፤ ማቴ. ፲፰ ÷ ፲፭ ። ፪ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፴፱ ፤ ፱ ። ፫ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፲፱—፳፩ ። ፲፭ ፤ ቲቶ ፫ ÷ ፫—፯ ። ፲፱ ፤ ም. ፲ ÷ ፳፫ ። ፲፱ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፲፭ ፤ ፳፱ ፤ ፳፫ ። ፲፭ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፴ ። ፲፯ ፤ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፳፬ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፲፯ ÷ ፳፭—፳፫ ።

ግን ፡ በገዛ ፡ ሥጋው ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ይሠ
፲፱፡፳፭፡ ራል ። ወይስ ፡ ሥጋችሁ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተቀበላችሁት ፡ በእናንተ ፡ የሚኖረው ፡ የመ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቁምን ? በዋጋ ፡ ተገዝታችኋልና ፡ ለራ
ሳችሁ ፡ አይደላችሁም ፤ ስለዚህ ፡ በሥጋችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አክብሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ ስለ ፡ ጻፋችሁልኝስ ፡ ነገር ÷ ከሴት ፡ ጋር ፡ አለ
፪፡ መገናኘት ፡ ለሰው ፡ መልካም ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡
ስለ ፡ ዝሙት ፡ ጠንቅ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ለራሱ ፡
ሚስት ፡ ትኑረው ፡ ለእያንዳንዲቱ ፡ ደግሞ ፡ ለራ
፫፡ ስዋ ፡ ባል ፡ ይኑራት ። ባል ፡ ለሚስቱ ፡ የሚገባ
ትን ፡ ያድርግላት ÷ እንደዚሁም ፡ ደግሞ ፡ ሚስ
፬፡ ቲቱ ፡ ለባልዋ ። ሚስት ፡ በገዛ ፡ ሥጋዋ ፡ ላይ ፡
ሥልጣን ፡ የላትም ÷ ሥልጣን ፡ ለባልዋ ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ባል ፡ በገዛ ፡ ሥጋው ፡
ላይ ፡ ሥልጣን ፡ የለውም ÷ ሥልጣን ፡ ለሚስቱ ፡
፭፡ ነው ፡ እንጂ ። ለጸሎት ፡ ትተጉ ፡ ዘንድ ፡ ተስ
ማምታችሁ ፡ ለጊዜው ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ÷ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ አትከላከሉ ፤ ራሳችሁን ፡ ስለ ፡ አለ
መግዛት ፡ ሰይጣን ፡ እንዳይፈታተናችሁ ፡ ደግሞ ፡
፮፡ አብራችሁ ፡ ሁኑ ። ዳሩ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ እንደ ፡
፯፡ ፈቃድ ፡ እላለሁ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ትእዛዝ ፡ አይ
ደለም ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ሊሆን ፡ እወ
ዳለሁና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እያንዳንዱ ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ለራሱ ፡ የጸጋ ፡ ስጦታ ፡ አለው ÷ አንዱ ፡
እንደዚህ ፡ ሁለተኛውም ፡ እንደዚያ ።

፰፡ ላላገቡና ፡ ለመበለቶች ፡ ግን ፡ እላለሁ ፡ ፦—
እንደ ፡ እኔ ፡ ቢኖሩ ፡ ለእነርሱ ፡ መልካም ፡ ነው ፤
፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ በምኞት ፡ ከመቃጠል ፡ መጋበት ፡
ይሻላልና ፡ ራሳቸውን ፡ መግዛት ፡ ባይችሉ ፡
ያግቡ ።

፲፡፲፩፡ ሚስትም ፡ ከባልዋ ፡ አትለያይ ÷ ብትለያይ ፡
ግን ፡ ሳታገባ ፡ ትኑር ፡ ወይም ፡ ከባልዋ ፡ ትታ
ረቅ ÷ ባልም ፡ ሚስቱን ፡ አይተዋት ፡ ብዬ ፡ የተ
ጋቡትን ፡ አዝቸዋለሁ ÷ እኔ ፡ ግን ፡ አላዝም ÷
ጌታ ፡ እንጂ ።

፲፪፡ ሌሎችንም ፡ እኔ ፡ እላለሁ ÷ ጌታም ፡ አይደለም ፡
ከወንድሞች ፡ ወገን ፡ ያላመነች ፡ ሚስት ፡ ያለ
ችው ፡ ቢኖር ፡ እርስዋም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ልት
፲፫፡ ቀመጥ ፡ ብትስማማ ÷ አይተዋት ፤ ያላመነ ፡ ባል ፡
ያላት ፡ ሚስትም ፡ ብትኖር ፡ ይህ ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡
፲፬፡ ሊቀመጥ ፡ ቢስማማ ÷ አትተወው ። ያላመነ ፡
ባል ፡ በሚስቱ ፡ ተቀድሶአልና ÷ ያላመነችም ፡
ሚስት ፡ በባልዋ ፡ ተቀድሳለች ፤ አለዚያ ፡ ልጆ
ቻችሁ ፡ ርኩሳን ፡ ናቸው ፤ አሁን ፡ ግን ፡ የተቀ
፲፭፡ ደሱ ፡ ናቸው ። የማያምን ፡ ግን ፡ ቢለይ ፡ ይለይ ፤
ወንድም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ እኅት ፡ እንዲህ ፡ በሚ
መስል ፡ ነገር ፡ አይገዙም ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
በሰላም ፡ ጠርቶናል ። አንቺ ፡ ሴት ÷ ባልሽን ፡ ፲፮፡
ታድኚ ፡ እንደ ፡ ሆንሽ ፡ ምን ፡ ታውቂአለሽ ?
ወይስ ÷ አንተ ፡ ሰው ÷ ሚስትህን ፡ ታድን ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ ምን ፡ ታውቃለህ ?

ብቻ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ከፈ ፲፯፡
ለለት ፡ እያንዳንዱንም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ጠራው ፡ እንዲሁ ፡ ይመላለስ ። እንዲሁም ፡
በአብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ሁሉ ፡ እደነግጋለሁ ።
ማንም ፡ ተገርዝ ፡ ሳለ ፡ ተጠርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ፲፰፡
ወደ ፡ አለመገረዝ ፡ አይመለስ ፤ ማንም ፡ ሳይገ
ረዝ ፡ ተጠርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይገረዝ ። መገ ፲፱፡
ረዝ ፡ ቢሆን ፡ አለመገረዝም ፡ ቢሆን ፡ ከንቱ ፡
ነው ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ መጠበቅ ፡
ነው ። እንጂ ። እያንዳንዱ ፡ በተጠራበት ፡ መጠ ፳፡
ራት ፡ እንደዚሁ ፡ ይኑር ። ባሪያ ፡ ሆነህ ፡ ተጠ ፳፩፡
ርተህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይገድህም ፤ አርነት ፡ ልት
ወጣ ፡ ቢቻልህ ፡ ግን ፡ አርነትን ፡ ተቀበል ። ባሪያ ፡ ፳፪፡
ሆኖ ፡ በጌታ ፡ የተጠራ ፡ የጌታ ፡ ነጻ ፡ ነውና ፤ እን
ዲሁም ፡ ነጻ ፡ ሆኖ ፡ የተጠራ ፡ የክርስቶስ ፡ ባሪያ ፡
ነው ። በዋጋ ፡ ተገዝታችኋል ፤ የሰው ፡ ባሪያ ፳፫፡
ዎች ፡ አትሁኑ ። ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እያንዳ ፳፬፡
ንዱ ፡ በተጠራበት ፡ እንደዚሁ ፡ ሆኖ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ዘንድ ፡ ይኑር ።

ስለ ፡ ደናግልም ፡ የጌታ ፡ ትእዛዝ ፡ የለኝም ÷ ፳፭፡
ነገር ፡ ግን ፡ የታመንሁ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ከጌታ ፡
ምሕረትን ፡ የተቀበልሁ ፡ እንደ ፡ መሆኔ ፡ ምክር ፡
እመክራለሁ ። እንግዲህ ፡ ስለ ፡ አሁኑ ፡ ችግር ፡ ፳፮፡
ይህ ፡ መልካም ፡ ይመስለኛል ፤ ሰው ፡ እንዲህ ፡
ሆኖ ፡ ቢኖር ፡ መልካም ፡ ነው ። በሚስት ፡ ታስ ፳፯፡
ረህ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ መፋታትን ፡ አትሻ ፤ በሚ
ስት ፡ አልታሰርህ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ሚስትን ፡
አትሻ ። ብታገባ ፡ ግን ፡ ኃጢአት ፡ አትሠራም ፡ ፳፰፡
ድንግሊቱም ፡ ብታገባ ፡ ኃጢአት ፡ አትሠራም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ በሚያደርጉ ፡ በሥጋቸው ፡
ላይ ፡ መከራ ፡ ይሆንባቸዋል ÷ እኔም ፡ እራራላ
ችሁ ፡ ነበር ። ዳሩ ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ፳፱፡
ይህን ፡ እናገራለሁ ፤ ዘመኑ ፡ አጭር ፡ ሆኖአል ፤
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሚስቶች ፡ ያሉአቸው ፡
እንደሌላቸው ፡ ይሁኑ ÷ የሚያለቅሱም ፡ እንደ ፴፡
ማያለቅሱ ÷ ደስ ፡ የሚላቸውም ፡ ደስ ፡ እንደማ
ይላቸው ÷ የሚገዙም ፡ ምንም ፡ እንደሌላቸው ÷
በዚችም ፡ ዓለም ፡ የሚጠቀሙ ፡ በሙሉ ፡ እንደ ፴፩፡
ማይጠቀሙበት ፡ ይሁኑ ፤ የዚች ፡ ዓለም ፡
መልክ ፡ አላፊ ፡ ነውና ።

ነገር ፡ ግን ፡ ያለ ፡ አሳብ ፡ ልትኖሩ ፡ እወዳለሁ ። ፴፪፡
ያላገባው ፡ ጌታን ፡ እንዴት ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኘው ፡
የጌታን ፡ ነገር ፡ ያስባል ፤ ያገባው ፡ ግን ፡ ሚስ ፴፫፡
ቱን ፡ እንዴት ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኛት ፡ የዓለምን ፡
ነገር ፡ ያስባል ÷ ልቡም ፡ ተከፍሎአል ። ያልተ ፴፬፡

፲፱ ። ፲፱ ፡ ም. ፫ ÷ ፲፯ ፡ ሮሜ ፲፱ ÷ ፯ ፡ ፷ ። ፳፩ ፡ ፩ ኤጥ. ፩ ÷ ፲፯ ፡ ፲፱ ።
፲፱ ። ፯ ፡ ማቴ. ፲፱ ÷ ፲፭ ፡ ፲፱ ። ፲፱ ፡ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፲፱ ። ፲ ፡ ፲፭ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፴፱ ፡ ፲፱ ÷ ፯ ። ፲፯ ፡ ፩ ኤጥ. ፫ ÷ ፩ ። ፲፯ ፡
የሐዋ. ፲፭ ÷ ፩ ፡ ፩ ፡ ፳፯ ፡ ፳፱ ። ፲፱ ፡ ገላ. ፭ ÷ ፮ ፡ ፯ ÷ ፲፭ ። ፳፱ ፡ ዮሐ. ፮ ÷ ፴፯ ። ፳፫ ፡ ም. ፯ ÷ ፳ ። ፳፱ ፡ ሮሜ
፲፫ ÷ ፲፩ ። ፴፩ ፡ ፩ ዮሐ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፴፱ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፳፭ ። ፴፫ ፡ ሉቃ. ፲፱ ÷ ፭ ።

ጋባች ፡ ሴትና ፡ ድንግል ፡ በሥጋም ፡ በነፍስም ፡ እንዲቀደሱ ፡ የጌታን ፡ ነገር ፡ ያስባሉ ፤ የተጋ
ባች ፡ ግን ፡ ባልዋን ፡ እንዴት ፡ ደስ ፡ እንድታሰ
፴፭፤ ኘው ፡ የዓለምን ፡ ነገር ፡ ታስባለች ። ይህንም ፡ ለራሳችሁ ፡ ጥቅም ፡ እላለሁ ፤ በአገባብ ፡ እንድ
ትኖሩ ፡ ሳትባክኑም ፡ በጌታ ፡ እንድትጸኑ ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ላጠምዳችሁ ፡ ብዬ ፡ አይደለም ።
፴፮፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ማግባት ፡ ወደሚገባው ፡ ዕድሜ ፡
በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ድንግልናው ፡ ያፈረ ፡ ሰው ፡
ቢኖር ÷ የወደደውን ፡ ያድርግ ፤ ቢያገባም ፡ ኃጢ
፴፯፤ አት ፡ የለበትም ። ሳይናወጥ ፡ በልቡ ፡ የጸና ፡
ግን ፡ ግድ ፡ የለበትም ÷ የወደደውን ፡ እንዲያደ
ርግ ፡ ተፈቅዶለታል ፤ ድንግልናውንም ፡ በልቡ ፡
ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ቢጸና ÷ መልካም ፡ አደረገ ።
፴፰፤ እንዲሁም ፡ ድንግልን ፡ ያገባ ፡ መልካም ፡ አደ
ረገ ፡ ያላገባም ፡ የተሻለ ፡ አደረገ ።
፴፱፤ ሴት ፡ ባልዋ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ የታሰረች ፡
ናት ፤ ባልዋ ፡ ቢሞት ፡ ግን ፡ በጌታ ፡ ይሁን ፡
እንጂ ፡ የወደደችውን ፡ ልታገባ ፡ ነጻነት ፡ አላት ።
፵፤ እንደ ፡ ምክሬ ፡ ግን ፡ እንዳለች ፡ ብትኖር ፡ ደስ
ተኛ ፡ ናት ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔር ፡
መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ያለ ፡ ይመስለኛል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ ለጣዖት ፡ ስለ ፡ ተሠዋ ፡ ሥጋም ÷ ሁላችን ፡
እውቀት ፡ እንዳለን ፡ እናውቃለን ። እውቀት ፡
፪፤ ያስታብያል ፡ ፍቅር ፡ ግን ፡ ያንጻል ። ማንም ፡
አንዳች ፡ የሚያውቅ ፡ ቢመስለው ፡ ሊያውቅ ፡
፫፤ እንደሚገባው ፡ ገና ፡ አላወቀም ፤ ማንም ፡ ግን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ቢወድ ፡ እርሱ ፡ በእርሱ ፡
ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ነው ።
፬፤ እንግዲህ ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ ሥጋ ፡
ስለ ፡ መብላት ÷ ጣዖት ፡ ሁሉ ፡ በዓለም ፡ ከንቱ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ከአንዱም ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አም
፭፤ ላክ ፡ እንደሌለ ፡ እናውቃለን ። መቼም ፡ ብዙ ፡
አማልክትና ፡ ብዙ ፡ ጌቶች ፡ አሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
በሰማይ ፡ ሆነ ፡ በምድርም ፡ ሆነ ፡ አማልክት ፡
፮፤ የተባሉ ፡ ምንም ፡ ቢኖሩ ÷ ለእኛስ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ከእርሱ ፡ የሆነ ፡ እኛም ፡ ለእርሱ ፡ የሆንን ፡ አንድ ፡
አምላክ ፡ አብ ፡ አለን ÷ ነገር ፡ ሁሉም ፡ በእርሱ ፡
በኩል ፡ የሆነ ፡ እኛም ፡ በእርሱ ፡ በኩል ፡ የሆ
ንን ፡ አንድ ፡ ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አለን ።
፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ እውቀት ፡ በሁሉ ፡ ዘንድ ፡
አይገኝም ፤ አንዳንዶች ፡ ግን ፡ ጣዖትን ፡ እስከ ፡
አሁን ፡ ድረስ ፡ ስለ ፡ ለመዱ ፡— ለጣዖት ፡ የተ
ሠዋ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ይበላሉና ፡ ሕሊናቸው ፡
፰፤ ደካማ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ይረክሳል ። መብል ፡ ግን ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አያቀርበንም ፤ ባንበላም ፡
ምንም ፡ አይጐድለንም ፡ ብንበላም ፡ ምንም ፡
አይተርፈንም ። ዳሩ ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መብታችሁ ፡ ፱፤
ለደካሞች ፡ ዕንቅፋት ፡ እንዳይሆንባቸው ፡ ተጠ
ንቀቁ ። አንተ ፡ እውቀት ፡ ያለህ ፡ በጣዖት ፡ ፲፤
ቤት ፡ በማዕድ ፡ ስትቀመጥ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ቢያ
ይህ ÷ ደካማ ፡ ሰው ፡ ቢሆን ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋ
ውን ፡ ለመብላት ፡ ሕሊናው ፡ አይታነጽበትምን ?
፲፩፤ በአንተ ፡ እውቀትም ፡ ይህ ፡ ደካማ ፡ ይጠፋል ÷
እርሱም ፡ ክርስቶስ ፡ የሞተለት ፡ ወንድም ፡ ነው ።
፲፪፤ እንዲህም ፡ ወንድሞችን ፡ እየበደላችሁ ፡ ደካ
ማም ፡ የሆነውን ፡ ሕሊናቸውን ፡ እያቈሰላችሁ ፡
ክርስቶስን ፡ ትበድላላችሁ ። ስለዚህም ፡ መብል ፡ ፲፫፤
ወንድሜን ፡ የሚያሰናክለው ፡ ከሆነ ÷ ወንድ
ሜን ፡ እንዳላሰናክለው ፡ ለዘላለም ፡ ከቶ ፡ ሥጋ ፡
አልበላም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ እኔ ፡ ነጻ ፡ አይደለሁምን ? ሐዋርያስ ፡ አይደለ
ሁምን ? ጌታችንን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስንስ ፡ አላ
የሁትምን ? እናንተስ ፡ በጌታ ፡ ሥራዬ ፡ አይደ
ላችሁምን ? የሐዋርያነቴ ፡ ማኅተም ፡ በጌታ ፡ ፪፤
እናንተ ፡ ናችሁና ፡ ለሌሎች ፡ ሐዋርያ ፡ ባልሆን ፡
ለእናንተስ ፡ ምንም ፡ ቢሆን ፡ ሐዋርያ ፡ ነኝ ።
፫፤፬፤ ለሚመረምሩኝ ፡ መልሴ ፡ ይህ ፡ ነው ። ልን
፭፤ በላና ፡ ልንጠጣ ፡ መብት ፡ የለንምን ? እንደ ፡
ሌሎች ፡ ሐዋርያትና ፡ እንደ ፡ ጌታ ፡ ወንድሞች ፡
እንደ ፡ ኬፋም ÷ እኅት ፡ ሚስታችንን ፡ ይዘን ፡
ልንዞር ፡ መብት ፡ የለንምን ? ወይስ ፡ ሥራን ፡ ፮፤
ለመተው ፡ መብት ፡ የሌለን ፡ እኔና ፡ በርናባስ ፡
ብቻ ፡ ነን ? ከቶ ፡ በገዛ ፡ ገንዘቡ ፡ በወታደርነት ፡ ፯፤
የሚያገለግል ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ወይን ፡
ተክሎ ፡ ፍሬውን ፡ የማይበላ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡
መንጋ ፡ እየጠበቀ ፡ ከመንጋው ፡ ወተት ፡ የማይ
ጠጣ ፡ ማን ፡ ነው ?
፰፤ ይህን ፡ በሰው ፡ ሥልጣን ፡ ብቻ ፡ እላለሁን ? ፱፤
ሕግስ ፡ ደግሞ ፡ ያን ፡ አይልምን ? የሚያበራየ
ውን ፡ በሬ ፡ አፉን ፡ አትሰር ፡ ተብሎ ፡ በሙሴ ፡
ሕግ ፡ ተጽፎአልና ። እግዚአብሔርስ ፡ ስለ ፡ በሬ
ዎች ፡ ይገደዋልን ? ይህን ፡ የሚለው ፡ ፈጽሞ ፡ ፲፤
ስለ ፡ እኛ ፡ አይደለምን ? የሚያርስ ፡ በተስፋ ፡
ሊያርስ ፡ የሚያበራይም ፡ እንዲካፈል ፡ በተስፋ ፡
ሊያበራይ ፡ ስለሚገባው ፡ በእውነት ፡ ስለ ፡ እኛ ፡
ተጽፎአል ። እኛ ፡ መንፈሳዊን ፡ ነገር ፡ የዘራን ፲፩፤
ላችሁ ፡ ከሆንን ፡ የእናንተን ፡ የሥጋዊን ፡ ነገር ፡
እኛ ፡ ብናጭድ ፡ ትልቅ ፡ ነገር ፡ ነውን ? ሌሎች ፡ ፲፪፤
በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ መብት ፡ የሚካፈሉ ፡

፯ ። ፴፱ ፤ ሮሜ ፯ ÷ ፪ ።

፰ ። ፩ ፤ የሐዋ. ፲፭ ÷ ፳፱ ። ፪ ፤ ም. ፫ ÷ ፲፰ ፤ ፲፫ ÷ ፲፰ ። ፬ ፤ ዘዳግ. ፬ ÷ ፴፬ ። ፭ ፤ ሚል. ፪ ÷ ፲ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፲፮ ። ፮ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፬ ፤ ፳፫ ። ፯ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፰ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፱ ፤ ሮሜ ፲፬ ፤ ፲፫ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፭ ። ፲፪ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፭ ። ፲፫ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፳፩ ።

፱ ። ፩ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፳ ፤ የሐዋ. ፱ ÷ ፫—፯ ፤ ፲፯ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፲፩ ፤ ፲፪ ። ፪ ፤ ፪ ቆሮ. ፫ ÷ ፭—፫ ። ፬ ፤ ማቴ. ፲ ÷ ፲ ። ፭ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፶፭ ፤ ፳ ÷ ፲፬ ። ፮ ፤ ዘዳግ. ፳፭ ÷ ፬ ። ፯ ፤ ሮሜ ፬ ÷ ፳፫ ፤ ፳፬ ፤ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፮ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፳፯ ። ፲፪ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፱ ፤ ፯ ÷ ፫ ።

ከሆኑ ፡ እኛማ ፡ ይልቁን ፡ እንዴታ ?

ነገር ፡ ግን ፡ የክርስቶስን ፡ ወንጌል ፡ እንዳንከ
ለክል ፡ በሁሉ ፡ እንታገሣለን ፡ እንጂ ፡ በዚህ ፡
፲፫፡ መብት ፡ አልተጠቀምንም ። በመቅደስ ፡ ነገር ፡
የሚያገለግሉ ፡ ከመቅደስ ፡ የሆነውን ፡ ነገርን ፡
እንዲመገቡ ÷ በመሠዊያውም ፡ የሚጸኑ ፡ ከመ
፲፬፡ ሠዊያው ፡ እንዲካፈሉ ፡ አታውቁምን ? እን
ዲሁ ፡ ደግሞ ፡ ወንጌልን ፡ የሚሰብኩ ፡ ከወን
ጌል ፡ ቀለብ ፡ እንዲቀበሉ ፡ ጌታ ፡ ደንግጎአል ።
፲፭፡ እኔ ፡ ግን ፡ ከእነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡ አልተጠ
ቀምሁም ። እንዲህ ፡ እንዲሆንልኝ ፡ ይህን ፡ አል
ጽፍም ፤ ማንም ፡ ትምክህቴን ፡ ከንቱ ፡ ከሚያ
፲፮፡ ደርግብኝ ፡ ሞት ፡ ይሻለኛልና ። ወንጌልን ፡ ብሰ
በክ ፡ እንኳ ፡ የምመካበት ፡ የለኝም ፤ ግድ ፡ ደር
ሶብኝ ፡ ነውና ፤ ወንጌልንም ፡ ባልሰብክ ፡ ወዮ
፲፯፡ ልኝ ። ይህን ፡ በፈቃዴ ፡ ባደርገው ፡ ደመወዝ ፡
አለኝና ፤ ያለ ፡ ፈቃዴ ፡ ግን ፡ ባደርገው ፡ መጋ
፲፰፡ ቢነት ፡ በአደራ ፡ ተሰጥቶኛል ። እንግዲህ ፡ ደመ
ወዜ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ወንጌልን ፡ እየሰበክሁ ፡
በወንጌል ፡ ካለኝ ፡ መብት ፡ በሙሉ ፡ እንዳልጠ
ቀም ፡ ወንጌልን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ ብናገር ፡ ነው ።
፲፱፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ አርነት ፡ የወጣሁ ፡ ስሆን ፡ የሚ
በልጡትን ፡ እንድጠቅም ፡ እንደ ፡ ባሪያ ፡ ራሴን ፡
፳፡ ለሁሉ ፡ አስገዝላሁ ። አይሁድንም ፡ እጠቅም ፡
ዘንድ ፡ ከአይሁድ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ አይሁዳዊ ፡
ሆንሁ ፤ ከሕግ ፡ በታች ፡ ያሉትን ፡ እጠቅም ፡
ዘንድ ÷ እኔ ፡ ራሴ ፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ ሳልሆን ÷
ከሕግ ፡ በታች ፡ ላሉት ፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ እንዳ
፳፩፡ ለሁ ፡ ሆንሁ ፤ ሕግ ፡ የሌላቸውን ፡ እጠቅም ፡
ዘንድ ፤ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ሳልኖር ፡
ነገር ፡ ግን ፡ በክርስቶስ ፡ ሕግ ፡ በታች ፡ ሳለሁ ÷
ሕግ ፡ ለሌላቸው ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ሌለኝ ፡ ሆንሁ ፤
፳፪፡ ደካሞችን ፡ እጠቅም ፡ ዘንድ ፡ ለደካሞች ፡ እንደ ፡
ደካማ ፡ ሆንሁ ፤ በሁሉ ፡ መንገድ ፡ አንዳንዶ
ችን ፡ አድን ፡ ዘንድ ፡ ከሁሉ ፡ ጋር ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡
፳፫፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ሆንሁ ። ስለወንጌልም ፡ ማኅበረ
ተኛ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ወንጌል ፡ ሁሉን ፡ አደ
ርጋለሁ ።
፳፬፡ በእሽቅድምድም ፡ ስፍራ ፡ የሚሮጡት ÷
ሁሉ ፡ እንዲሮጡ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንዱ ፡ ብቻ ፡
ዋጋውን ፡ እንዲቀበል ፡ አታውቁምን ? እንዲ
፳፭፡ ሁም ፡ ታግኙ ፡ ዘንድ ፡ ሩጡ ። የሚታገልም ፡
ሁሉ ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰውነቱን ፡ ይገዛል ፤ እነዚ
ያም ፡ የሚጠፋውን ፡ አክሊል ፡ ሊያገኙ ፡ ነው ÷
፳፮፡ እኛ ፡ ግን ፡ የማይጠፋውን ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡
ያለ ፡ አሳብ ፡ እንደሚሮጥ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ አል
ሮጥም ÷ ነፋስን ፡ እንደሚጐስም ፡ ሁሉ ፡ እን
፳፯፡ ዲሁ ፡ አልጋደልም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለሌሎች ፡ ከሰ
በክሁ ፡ በኋላ ፡ ራሴ ፡ የተጣልሁ ፡ እንዳልሆን ፡
ሥጋዬን ፡ እየጐሰምሁ ፡ አስገዛዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እወ
ዳለሁ ። አባቶቻችን ፡ ሁሉ ፡ ከደመና ፡ በታች ፡
ነበሩ ፡ ሁሉም ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ተሻገሩ ፤
፪፡ ሁሉም ፡ ሙሴን ፡ ይተባበሩ ፡ ዘንድ ፡ በደመናና ፡
፫፡ በባሕር ፡ ተጠመቁ ፤ ሁሉም ፡ ያን ፡ መንፈሳዊ ፡
፬፡ መብል ፡ በሉ ÷ ሁሉም ፡ ያን ፡ መንፈሳዊ ፡ መጠጥ ፡
ጠጡ ፤ ይከተላቸው ፡ ከነበረው ፡ ከመንፈሳዊ ፡
ድንጋይ ፡ ጠጥተዋልና ÷ ያም ፡ ድንጋይ ፡ ክርስ
፭፡ ቶስ ፡ ነበረ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከእነርሱ ፡
በሚበዙት ፡ ደስ ፡ አላለውም ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡
ወድቀዋልና ።
፮፡ እነዚህም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ተመኙ ፡ እኛ ፡
፯፡ ደግሞ ፡ እንዳንመኝ ፡ ይህ ፡ ምሳሌ ፡ ሆነልን ። ሕዝ
ብም ፡ ሊበሉ ፡ ሊጠጡም ፡ ተቀመጡ ፡ ሊዘፍ
ኑም ፡ ተነሡ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ከእነርሱ ፡
አንዳንዶቹ ፡ እንዳደረጉት ፡ ጣዖትን ፡ የምታመ
ልኩ ፡ አትሁኑ ። ከእነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡
፰፡ እንደ ፡ ሴሰኑ ፡ በአንድ ፡ ቀንም ፡ ሀያት ፡ እልፍ ፡
ከሦስት ፡ ሺህ ፡ እንደ ፡ ወደቁ ፡ አንሴስን ። ከእ
፱፡ ነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ ጌታን ፡ እንደ ፡ ተፈታተ
ኑት ፡ በእባቦቹም ፡ እንደ ፡ ጠፉ ፡ ጌታን ፡ አንፈ
ታተን ። ከእነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ እንዳንጐራ
፲፡ ጐሩ ፡ በሚያጠፋውም ፡ እንደ ፡ ጠፉ ፡ አታንጐ
ርጕሩ ። ይህም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምሳሌ ፡ ሆነባ
፲፩፡ ቸው ÷ እኛንም ፡ የዘመናት ፡ መጨረሻ ፡ የደረሰ
ብንን ፡ ሊገሥጸን ፡ ተጻፈ ። ስለዚህ ፡ እንደ ፡
፲፪፡ ቆመ ፡ የሚመስለው ፡ እንዳይወድቅ ፡ ይጠንቀቅ ።
፲፫፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሚሆነው ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ ፈተና ፡
አልደረሰባችሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከሚቻላችሁ ፡
መጠን ፡ ይልቅ ፡ ትፈተኑ ፡ ዘንድ ፡ የማይፈቅድ ፡
እግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ ትታገሡም ፡
ዘንድ ፡ እንድትችሉ ፡ ከፈተናው ፡ ጋር ፡ መው
ጫውን ፡ ደግሞ ፡ ያደርግላችኋል ።
፲፬፡ ስለዚህ ÷ ወዳጆቼ ፡ ሆይ ÷ ጣዖትን ፡ ከማም
፲፭፡ ለክ ፡ ሽሹ ። ልባሞች ፡ እንደ ፡ መሆናችሁ ፡
እላለሁ ፤ በምለው ፡ ነገር ፡ እናንተ ፡ ፍረዱ ።
፲፮፡ የምንባርከው ፡ የበረከት ፡ ጽዋ ፡ ከክርስቶስ ፡
ደም ፡ ጋር ፡ ኅብረት ፡ ያለው ፡ አይደለምን ?
የምንቈርሰውስ ፡ እንጀራ ፡ ከክርስቶስ ፡ ሥጋ ፡
፲፯፡ ጋር ፡ ኅብረት ፡ ያለው ፡ አይደለምን ? አንድ ፡
እንጀራ ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷ እኛ ፡ ብዙዎች ፡ ስንሆን ፡
አንድ ፡ ሥጋ ፡ ነን ፤ ሁላችን ፡ ያን ፡ አንዱን ፡

፱ ። ፲፫፤ ዘዳግ. ፲፰÷፩ ። ፲፱ ፤ ቊ. ፱ ። ፲፯፤ ኤር. ፳÷፱ ። ፲፯፤ ም. ፱÷፭፤ ገላ. ፪÷፯ ። ፲፱፤ ማቴ. ፳÷፳፯፣ ፳፯ ። ፳ ፤ የሐዋ. ፳፭÷፳፫—፳፯ ። ፳፭፤ ገላ. ፪÷፫ ። ፳፱፤ ፪ ቆሮ. ፲፩÷፳፱ ። ፳፱፤ ዕብ. ፲፪÷፭ ። ፳፭፤ ፭ ጴጥ. ፭÷፬ ። ፳፯፤ ሮሜ ፱÷፲፫ ።

፲ ። ፩ ፤ ዘዘአ. ፲፫÷፳፭፤ ፲፱÷፳፪ ። ፫ ፤ ዘወአ. ፲፯÷፱ ፣ ፲፭ ፣ ፴፭፤ የሐ. ፯÷፴፭ ። ፱ ፤ ዘወአ. ፲፯÷፯ ። ፭ ፤ ዘጎል. ፲፱÷፲፮፤ ፳፯÷፳፭ ። ፮ ፤ ዘጎል. ፲፩÷፱ ፣ ፴፫ ። ፯ ፤ ዘወአ. ፴፪÷፭—፯ ። ፰ ፤ ዘጎል. ፳፭÷፭ ፣ ፱ ። ፱ ፤ ዘጎል. ፳፭÷፭ ፣ ፯ ። ፲ ፤ ዘጎል ፲፱÷፴፯ ፣ ፴፯ ፤ ፲፯÷፵፭ ፣ ፵፱ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፲፭÷፱ ። ፲፫ ፤ ፪ ጴጥ. ፪÷፱ ። ፲፯ ፤ ም. ፲፩÷፳፫—፳፭፤ ማቴ. ፳፯÷፳፯—፳፰ ። ፲፯ ፤ ሮሜ ፲፪÷፭ ።

፲፫ እንጀራ ፡ እንካፈላለንና ። በሥጋ ፡ የሆነውን ፡ እስራኤል ፡ ተመልከቱ ፤ መሥዋዕቱን ፡ የሚበሉ ፡ የመሠዊያው ፡ ማኅበረተኞች ፡ አይደሉ ፲፱ ምን ? እንግዲህ ፡ ምን ፡ እላለሁ ? ለጣዖት ፡ የተሠዋ ፡ ምናምን ፡ ነው ፡ እላለሁን ? ወይስ ፡ ፳ ጣዖት ፡ ምናምን ፡ እንዲሆን ፡ እላለሁን ? አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አሕዛብ ፡ የሚሠዉት ፡ ለአጋንንት ፡ እንዲሆን ፡ እንጂ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዳይሠዉ ፡ እላለሁ ፤ ከአጋንንትም ፡ ጋር ፡ ፳፩ ማኅበረተኞች ፡ እንድትሆኑ ፡ አልወድም ። የጌታን ፡ ጽዋና ፡ የአጋንንትን ፡ ጽዋ ፡ ልትጠጡ ፡ አትችሉም ፤ ከጌታ ፡ ማዕድና ፡ ከአጋንንት ፡ ፳፪ ማዕድ ፡ ልትካፈሉ ፡ አትችሉም ። ወይስ ፡ ጌታን ፡ እናስቀናውን ? እኛስ ፡ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ እንበረታለንን ?

፳፫ ሁሉ ፡ ተፈቅዶልኛል ፤ ሁሉ ፡ ግን ፡ የሚጠቅም ፡ አይደለም ፤ ሁሉ ፡ ተፈቅዶልኛል ፥ ነገር ፡ ፳፬ ግን ፡ ሁሉ ፡ የሚያንጽ ፡ አይደለም ። እያንዳንዱ ፡ የባልንጀራውን ፡ ጥቅም ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ ፳፭ ስንኳ ፡ የራሱን ፡ ጥቅም ፡ አይፈልግ ። በሥጋ ፡ ገበያ ፡ የሚሸጠውን ፡ ሁሉ ፡ ከሕሊና ፡ የተነሣ ፡ ፳፮ ሳትመረመሩ ፡ ብሉ ፤ ምድርና ፡ በእርስዋ ፡ የሞላባት ፡ ሁሉ ፡ የጌታ ፡ ነውና ። ፳፯ ከማያምኑ ፡ ሰዎች ፡ አንዱም ፡ ቢጠራችሁ ፡ ልትሄዱም ፡ ብትወዱ ፡ ከሕሊና ፡ የተነሣ ፡ ሳትመረመሩ ፡ የሚያቀርቡላችሁን ፡ ሁሉ ፡ ብሉ ። ፳፰ ማንም ፡ ግን ፡— ይህ ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋ ፡ ነው ፡ ቢላችሁ ፡ ከዚያ ፡ ከሰታወቃችሁና ፡ ከሕሊና ፡ የተነሣ ፡ አትብሉ ፤ ፳፱ ስለ ፡ ባልንጀራህ ፡ ሕሊና ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ገዛ ፡ ሕሊናህ ፡ አልናገርም ። አርነቱ ፡ በሌላ ፡ ሰው ፡ ሕሊና ፡ የሚፈረድ ፡ ፲ ፤ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፴ እኔም ፡ በጸጋ ፡ ብበላ ፥ በነገሩ ፡ ስለማመሰግንበት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እሰደባለሁ ?

፴፩ እንግዲህ ፡ የምትበሉ ፡ ወይም ፡ የምትጠጡ ፡ ብትሆኑ ፡ ወይም ፡ ማናቸውን ፡ ነገር ፡ ብታደርጉ ፡ ሁሉን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ አድርጉት ። ፴፪፡፴፫ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ብዙዎቹ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ለጥቅማቸው ፡ እንጂ ፡ የራሴን ፡ ጥቅም ፡ ሳልፈልግ ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ እንደማሰኝ ፥ ለአይሁድም ፡ ለግሪክም ፡ ሰዎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንም ፡ ማሰናከያ ፡ አትሁኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እኔ ፡ ክርስቶስን ፡ እንደምመስል ፡ እኔን ፡ ምሰሉ ።

፪ ወንድሞች ፡ ሆይ ፥ በሁሉ ፡ ስለምታስቡኝና ፡ አሳልፌ ፡ እንደ ፡ ሰጠኋችሁ ፡ ወግን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ስለ ፡ ያዛችሁ ፡ አመሰግናችኋለሁ ። ፫ ነገር ፡ ግን ፡ የወንድ ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ክርስቶስ ፥ የሴትም ፡ ራስ ፡ ወንድ ፥ የክርስቶስም ፡ ራስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልታውቁ ፡ እወዳለሁ ። ፬ ራሱን ፡ ተከናንቦ ፡ የሚጸልይ ፡ ወይም ፡ ትንቢት ፡ የሚናገር ፡ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ራሱን ፡ ያዋርዳል ። ፭ ራስዋን ፡ ሳትሸፍን ፡ ግን ፡ የምትጸልይ ፡ ወይም ፡ ትንቢት ፡ የምትናገር ፡ ሴት ፡ ሁሉ ፡ ራስዋን ፡ ታዋርዳለች ፤ እንደ ፡ ተላጨች ፡ ያህል ፡ አንድ ፡ ነውና ። ፮ ሴትም ፡ ራስዋን ፡ በትሸፍን ፡ ጠጕር ፡ ዋን ፡ ደግሞ ፡ ትቈረጥ ፤ ለሴት ፡ ግን ፡ ጠጕርዋን ፡ መቈረጥ ፡ ወይም ፡ መላጨት ፡ የሚያሳፍር ፡ ከሆነ ፡ ራስዋን ፡ ትሸፍን ። ፯ ወንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምሳሌና ፡ ክብር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ራሱን ፡ መከናነብ ፡ አይገባውም ፤ ሴት ፡ ግን ፡ የወንድ ፡ ክብር ፡ ናት ። ፰ ሴት ፡ ከወንድ ፡ ናት ፡ እንጂ ፡ ፱ ወንድ ፡ ከሴት ፡ አይደለምና ። ሴት ፡ ስለ ፡ ወንድ ፡ ተፈጠረች ፡ እንጂ ፡ ወንድ ፡ ስለ ፡ ሴት ፡ አልተፈጠረምና ። ፲ ስለዚህ ፡ ሴት ፡ ከመላእክት ፡ የተነሣ ፡ በራስዋ ፡ ሥልጣን ፡ ሊኖራት ፡ ይገባል ። ፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ በጌታ ፡ ዘንድ ፡ ሴት ፡ ያለ ፡ ወንድ ፡ ወንድም ፡ ያለ ፡ ሴት ፡ አይሆንም ። ፲፪ ሴት ፡ ከወንድ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እንዲሁ ፡ ወንድ ፡ ደግሞ ፡ በሴት ፡ ነውና ፤ ሁሉም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ። ፲፫ በእናንተ ፡ በራሳችሁ ፡ መካከል ፡ ፍረዱ ፤ ሴት ፡ ራስዋን ፡ ሳትሸፍን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልትጸልይ ፡ ይገባታልን ? ፲፬፡፲፭ ወንድ ፡ ጠጕሩን ፡ ቢያስረዝም ፡ ነውር ፡ እንዲሆንበት ፥ ሴት ፡ ግን ፡ ጠጕርዋን ፡ ብታስረዝም ፡ ክብር ፡ እንዲሆንላት ፡ ተፈጥሮ ፡ እንኳ ፡ አያስተምራችሁምን ? ጠጕርዋ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ሊሆን ፡ ተሰጥቶአታልና ። ፲፮ ዳሩ ፡ ግን ፡ ማንም ፡ ሊከራከር ፡ ቢፈቅድ ፥ እኛ ፡ ወይም ፡ የእግዚአብሔር ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ልማድ ፡ የለንም ።

፲፯ ነገር ፡ ግን ፡ በምትሰበሰቡበት ፡ ጊዜ ፡ ለሚከፋ ፡ እንጂ ፡ ለሚሻል ፡ ስላልሆነ ፡ ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ ስሰጥ ፡ የማመሰግናችሁ ፡ አይደለም ። ፲፰ በመጀመሪያ ፡ ወደ ፡ ማኅበር ፡ ስትሰበሰቡ ፡ በመካከላችሁ ፡ መለያየት ፡ እንዳለ ፡ እሰማለሁና ፥ በአንድ ፡ በኩልም ፡ አምናለሁ ። ፲፱ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የተፈተኑት ፡ እንዲገለጡ ፡ በመካከላችሁ ፡ ወገኖች ፡ ደግሞ ፡ ሊሆኑ ፡ ግድ ፡ ነውና ። ፳ እንግዲህ ፡ አብራችሁ ፡ ስትሰበሰቡ ፡ የምትበሉት ፡ የጌታ ፡ እራት ፡ አይደለም ፤ ፳፩ በመብላት ፡ ጊዜ ፡ እያንዳንዱ ፡ የራሱን ፡ እራት ፡ ይበላልና ፥ አንዱም ፡ ይራበል ፡ አንዱ ፡ ግን ፡ ይሰክራል ። ፳፪ የምትበሉባቸውና ፡ የምትጠጡባቸው ፡ ቤቶች ፡ የላችሁምን ? ወይስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማኅበር ፡ ትንቃላችሁን ፡ አንዳችም ፡ የሌላቸውን ፡ ታሳፍራላችሁን ? ምን ፡ ልበላችሁ ? በዚህ ፡ ነገር ፡ ላመስግናችሁን ? አላመሰግናችሁም ።

፲ ። ፲፮ ፡ ዘሌዋ. ፮ ÷ ፯ ፡ ፲፭ ። ፲፱ ፡ ም. ፳ ÷ ፬ ። ፳ ፡ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፲፯ ። ፳፭ ፡ ፪ ቆሮ. ፮ ÷ ፲፭ ፲፮ ። ፳፫ ፡ ም. ፯ ÷ ፲፪ ። ፳፬ ፡ ሮሜ ፲፭ ÷ ፭ ፡ ፪ ። ፳፯ ፡ መዝ. ፳፫ ÷ ፭ ። ፳፯ ፡ ሉቃ. ፲ ÷ ፯ ። ፴ ፡ ፩ ጢሞ. ፬ ÷ ፪ ። ፴፪ ፡ ቁላ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፴፪ ፡ ም. ፮ ÷ ፲፫ ፡ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፫ ። ፴፫ ፡ ም. ፱ ÷ ፳፪ ።

፲፭ ። ፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፯ ። ፫ ፡ ም. ፫ ÷ ፳፫ ፡ ዘፍጥ. ፫ ÷ ፲፯ ፡ ኤፌ. ፭ ÷ ፳፫ ። ፯ ፡ ዘፍጥ. ፩ ÷ ፳፯ ፡ ምሳ. ፲፪ ÷ ፬ ። ፰ ፡ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፳፪—፳፫ ። ፱ ፡ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፲፰ ። ፲፯ ፡ ም. ፩ ÷ ፲—፲፪ ። ፲፱ ፡ ዘዳግ. ፲፫ ÷ ፩ — ፫ ፡ ፪ ጴጥ. ፪ ÷ ፩ ፡ ፪ ።

፲፩፡ ለእናንተ ፡ ደግሞ ፡ አሳልፌ ፡ የሰጠሁትን ፡ እኔ ፡ ከጌታ ፡ ተቀብያለሁና ፤ ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ አልፎ ፡ በተሰጠበት ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ እንጀ
፳፬፡ ራን ፡ እንሥቶ ፡ አመሰገነ ÷ ቈርሶም ፡— እንካ ችሁ ፡ ብሉ ፤ ይህ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የሚሆን ፡ ሥጋዬ ፡ ነው ፤ ይህን ፡ ለመታሰቢያዬ ፡ አድር
፳፭፡ ጉት ፡ አለ ። እንደዚሁም ፡ ከእራት ፡ በኋላ ፡ ጽዋውን ፡ ደግሞ ፡ እንሥቶ ፡— ይህ ፡ ጽዋ ፡ በደሜ ፡ የሚሆን ፡ አዲስ ፡ ኪዳን ፡ ነው ፤ በጠጣ ችሁት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ይህን ፡ ለመታሰቢያዬ ፡ አድ
፳፮፡ ርጉት ፡ አለ ። ይህን ፡ እንጀራ ፡ በበላችሁ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ÷ ይህንም ፡ ጽዋ ፡ በጠጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ሞቱን ፡ ትናገራላች ሁና ።

፳፯፡ ስለዚህ ፡ ሳይገባው ፡ ይህን ፡ እንጀራ ፡ የበላ ፡ ወይም ፡ የጌታን ፡ ጽዋ ፡ የጠጣ ፡ ሁሉ ፡ የጌታ ፡
፳፰፡ ሥጋና ፡ ደም ፡ ዕዳ ፡ አለበት ። ሰው ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይፈትን ÷ እንዲሁም ፡ ከእንጀራው ፡
፳፱፡ ይብላ ፡ ከጽዋውም ፡ ይጠጣ ፤ ሳይገባው ፡ የሚ በላና ፡ የሚጠጣ ፡ የጌታን ፡ ሥጋ ፡ ስለማይለይ ፡
፴፡ ለራሱ ፡ ፍርድ ፡ ይበላልና ÷ ይጠጣልምና ። ስለ ዚህ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የደከሙና ፡ የታመሙ ፡ ብዙዎች ፡ አሉ ፡ አያሌዎችም ፡ አንቀላፍተዋል ።
፴፩፡ ራሳችንን ፡ ብንመረምር ፡ ግን ፡ ባልተፈረደብ
፴፪፡ ንም ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በተፈረደብን ፡ ጊዜ ÷ ከዓለም ፡ ጋር ፡ እንዳንኰነን ፡ በጌታ ፡ እንገሠጻ ለን ።
፴፫፡ ስለዚህ ÷ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ለመብላት ፡ በተሰ በሰባችሁ ፡ ጊዜ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ተጠባበቁ ።
፴፬፡ ማንም ፡ የራበው ፡ ቢኖር ፡ ለፍርድ ፡ እንዳትሰ በሰቡ ፡ በቤቱ ፡ ይብላ ። የቀረውንም ፡ ነገር ፡ በመጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እደነግጋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ ስለ ፡ መንፈሳዊ ፡ ነገርም ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷
፪፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ። አሕዛብ ፡ ሳላችሁ ፡ በማናቸውም ፡ ጊዜ ፡ እንደምትመሩ ፡ ድምፅ ፡ ወደሌላቸው ፡ ወደ ፡ ጣዖታት ፡ እንደ ፡ ተወሰዳ
፫፡ ችሁ ፡ ታውቃላችሁ ። ስለዚህ ፡ ማንም ፡ በእግ ዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ሲናገር ፡— ኢየሱስ ፡ የተ ረገመ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ እንደሌለ ÷ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡— ኢየሱስ ፡ ጌታ ፡ ነው ፡ ሊል ፡ አንድ ፡ እንኳ ፡ እንዳይችል ፡ አስታ ውቃችኋለሁ ።
፬፡ የጸጋም ፡ ስጦታ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ነው ፡ መንፈስ ፡
፭፡ ግን ፡ አንድ ፡ ነው ፤ አገልግሎትም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡
፮፡ ነው ፡ ጌታም ፡ አንድ ፡ ነው ፤ አሠራርም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ነው ÷ ሁሉን ፡ በሁሉ ፡ የሚያደርግ ፡ እግ
፯፡ ዚአብሔር ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ መግለጥ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ለጥ ቅም ፡ ይሰጠዋል ። ለአንዱ ፡ ጥበብን ፡ መናገር ፡
፰፡ በመንፈስ ፡ ይሰጠዋልና ÷ ለአንዱም ፡ በዚያው ፡ መንፈስ ፡ እውቀትን ፡ መናገር ፡ ይሰጠዋል ÷
፱፡ ለአንዱም ፡ በዚያው ፡ መንፈስ ፡ እምነት ÷ ለአ ንዱም ፡ በአንዱ ፡ መንፈስ ፡ የመፈወስ ፡ ስጦታ ÷
፲፡ ለአንዱም ፡ ተአምራትን ፡ ማድረግ ÷ ለአንዱም ፡ ትንቢትን ፡ መናገር ÷ ለአንዱም ፡ መናፍስትን ፡ መለየት ÷ ለአንዱም ፡ በልዩ ፡ ዓይነት ፡ ልሳን ፡ መናገር ÷ ለአንዱም ፡ በልሳኖች ፡ የተነገረውን ፡ መተርጐም ፡ ይሰጠዋል ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡
፲፩፡ ያ ፡ አንዱ ፡ መንፈስ ፡ እንደሚፈቅድ ፡ ለእያንዳ ንዱ ፡ ለብቻው ፡ እያካፈለ ፡ ያደርጋል ።
፲፪፡ አካልም ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብዙም ፡ ብል ቶች ፡ እንዳሉበት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የአካል ፡ ብል ቶች ፡ ሁሉ ፡ ብዙዎች ፡ ሳሉ ፡ አንድ ፡ አካል ፡ እንደ ፡ ሆኑ ÷ ክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤
፲፫፡ አይሁድ ፡ ብንሆን ፡ የግሪክ ፡ ሰዎችም ፡ ብንሆን ፡ በፊያዎችም ፡ ብንሆን ፡ ጨዋዎችም ፡ ብንሆን ፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡ በአንድ ፡ መንፈስ ፡ አንድ ፡ አካል ፡ እንድንሆን ፡ ተጠምቀናልና ። ሁላችንም ፡ አን ዱን ፡ መንፈስ ፡ ጠጥተናል ።
፲፬፡ አካል ፡ ብዙ ፡ ብልቶች ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ ብልት ፡
፲፭፡ አይደለምና ። እግር ፡— እኔ ፡ እጅ ፡ አይደለሁ ምና ፡ የአካል ፡ ክፍል ፡ አይደለሁም ፡ ብትል ÷ ይህን ፡ በማለትዋ ፡ የአካል ፡ ክፍል ፡ መሆንዋ ፡
፲፮፡ ይቀራልን ? ጆሮም ፡— እኔ ፡ ዓይን ፡ አይደለሁ ምና ፡ የአካል ፡ ክፍል ፡ አይደለሁም ፡ ቢል ÷ ይህን ፡ በማለቱ ፡ የአካል ፡ ክፍል ፡ መሆኑ ፡ ይቀ ራልን ? አካል ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ቢሆን ፡ መስማት ፡
፲፯፡ ወዴት ፡ በተገኘ ? ሁሉም ፡ መስማት ፡ ቢሆን ፡ ማሽተት ፡ ወዴት ፡ በተገኘ ? አሁን ፡ ግን ፡ እግ
፲፰፡ ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ብልቶችን ፡ እያን ዳንዳቸው ፡ በአካል ፡ አድርጎአል ። ሁሉም ፡
፲፱፡ አንድ ፡ ብልት ፡ ቢሆንስ ፡ አካል ፡ ወዴት ፡ በሆነ ?
፳፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ አሁን ፡ ብልቶች ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፡
፳፩፡ አካል ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ነው ። ዓይን ፡ እጅን ፡— አታስፈልገኝም ፡ ልትለው ፡ አትችልም ÷ ወይም ፡ ራስ ፡ ደግሞ ፡ እግሮችን ፡— አታስፈልጉኝም ፡ ሊላቸው ፡ አይችልም ። ነገር ፡ ግን ፡ ደካሞች ፡
፳፪፡ የሚመስሉ ፡ የአካል ፡ ብልቶች ፡ ይልቁን ፡ የሚ ያስፈልጉ ፡ ናቸው ፤ ከአካልም ፡ ብልቶች ፡ ያል
፳፫፡ ከበሩ ፡ ሆነው ፡ የሚመስሉን ፡ በሚበዛ ፡ ክብር ፡ እናለብሳቸዋለን ÷ በምናፍርባቸውም ፡ ብልቶ ቻችን ፡ ክብር ፡ ይጨመርላቸዋል ፤ ክብር ፡ ያላ
፳፬፡፳፭፡ ቸው ፡ ብልቶቻችን ፡ ግን ፡ ይህ ፡ አያስፈልጋቸ ውም ። ነገር ፡ ግን ፡ ብልቶች ፡ እርስ ፡ በርሳ ቸው ፡ በትክክል ፡ ይተሳሰቡ ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፡ በአካል ፡ መለያየት ፡ እንዳይሆን ÷ ለገዳለው ፡ ብልት ፡ የሚበልጥ ፡ ክብር ፡ እየሰጠ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ አካልን ፡ አገጣጠመው ። አንድም ፡
፳፮፡ ቍጣ ፡ ገላ ፭ ÷ ፲፭ ፡ ፲፱ ። ፳፫—፳፭ ፡ ማቴ ፭፮ ÷ ፳፭—፳፮ ፡ ማር ፲፱ ÷ ፳፪ — ፳፱ ፡ ሉቃ ፳፪ ÷ ፲፱ ፡ ፳ ። ፳፯ ፡ ዮሐ ፮ ÷ ፶፭ ፡ ፶፫—፶፮ ። ፳፰ ፡ ፩ ቆሮ ፲፫ ÷ ፭ ።
፲፱ ። ፪ ፡ ኤፌ ፪ ÷ ፲፭ ፡ ፲፱ ፡ እንባ ፪ ÷ ፲፮ ። ፫ ፡ ፭ ዮሐ ፬ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፬ —፯ ፡ ሮሜ ፲፪ ÷ ፮ ፡ ፯ ፡ ኤፌ ፬ ÷ ፬ —፯ ፡ ፲፭ ። ፰ ፡ ም ፪ ÷ ፯ ፡ ፯ ፡ ቈላ ፭ ÷ ፱ ። ፲ ፡ ፭ ዮሐ ፬ ÷ ፭ ፡ የሐዋ ፪ ÷ ፱ ። ፲፫ ፡ ገላ ፫ ÷ ፳፰ ፡ ዮሐ ፯ ÷ ፴፯—፴፱ ።

ብልት ፡ ቢማቀይ ፡ ብልቶች ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይማቀያሉ ። አንድ ፡ ብልትም ፡ ቢከበር ፡ ብልቶች ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

፳፯ እናንተም ፡ የክርስቶስ ፡ አካል ፡ ናችሁ ፡ እያን
፳፰ ዳንዳችሁም ፡ ብልቶች ፡ ናችሁ ። እግዚአብሔርም ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አንዳንዶቹን ÷ አስቀድሞ ፡ ሐዋርያትን ÷ ሁለተኛም ፡ ነቢያትን ÷ ሦስተኛም ፡ አስተማሪዎችን ÷ ቀጥሎም ፡ ተአምራት ፡ ማድረግን ÷ ቀጥሎም ፡ የመፈወስን ፡ ስጦታ ÷ እርዳታንም ÷ አገዛዝንም ÷ የልዩ ፡ ልዩ ፡ ዓይ
፳፱ ነት ፡ ልሳኖችንም ፡ አድርጎአል ። ሁሉ ፡ ሐዋርያት ፡ ናቸውን ? ሁሉስ ፡ ነቢያት ፡ ናቸውን ? ሁሉስ ፡ አስተማሪዎች ፡ ናቸውን ? ሁሉስ ፡ ተአ
፴ ምራትን ፡ ይሠራሉን ? ሁሉስ ፡ የመፈወስ ፡ ስጦታ ፡ አላቸውን ? ሁሉስ ፡ በልሳኖች ፡ ይናገራ
፴፩ ሉን ? ሁሉስ ፡ ይተረጕማሉን ? ነገር ፡ ግን ፡ የሚ በልጠውን ፡ የጸጋ ፡ ስጦታ ፡ በብርቱ ፡ ፈልጉ ።

ደግሞም ፡ ከሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ መንገድ ፡ አሳ ያችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ በሰዎችና ፡ በመላእክት ፡ ልሳን ፡ ብናገር ፡ ፍቅር ፡ ግን ፡ ከሌለኝ ፡ እንደሚጮኽ ፡ ናስ ፡ ወይም ፡
፪ እንደሚንሽዋሸዋ ፡ ጸናጽል ፡ ሆኜአለሁ ። ትን ቢትም ፡ ቢኖረኝ ÷ ምሥጢርንም ፡ ሁሉና ፡ እውቀትን ፡ ሁሉ ፡ በውቅ ÷ ተራሮችንም ፡ እስካፈ ልስ ፡ ድረስ ፡ እምነት ፡ ሁሉ ፡ ቢኖረኝ ፡ ፍቅር ፡
፫ ግን ፡ ከሌለኝ ፡ ከንቱ ፡ ነኝ ። ድሆችንም ፡ ልመ ግብ ፡ ያለኝን ፡ ሁሉ ፡ በካፍል ÷ ሥጋዬንም ፡ ለእ ሳት ፡ መቃጠል ፡ አሳልፌ ፡ ብሰጥ ፡ ፍቅር ፡ ግን ፡ ከሌለኝ ፡ ምንም ፡ አይጠቅመኝም ።

፬ ፍቅር ፡ ይታገሣል ÷ ቸርነትንም ፡ ያደርጋል ፤ ፍቅር ፡ አይቀናም ፤ ፍቅር ፡ አይመካም ÷ አይ
፭ ታበይም ፤ የማይገባውን ፡ አያደርግም ÷ የራሱንም ፡ አይፈልግም ÷ አይበሳጭም ÷ በደልን ፡
፮ አይቈጥርም ፤ ከእውነት ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
፯ እንጂ ፡ ስለ ፡ ዓመፃ ፡ ደስ ፡ አይለውም ፤ ሁሉን ፡ ይታገሣል ÷ ሁሉን ፡ ያምናል ÷ ሁሉን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋል ÷ በሁሉ ፡ ይጸናል ።

፰ ፍቅር ፡ ለዘወትር ፡ አይወድቅም ፤ ትንቢት ፡ ቢሆን ፡ ግን ፡ ይሻራል ፤ ልሳኖች ፡ ቢሆኑ ፡ ይቀ
፱ ራሉ ፤ እውቀትም ፡ ቢሆን ፡ ይሻራል ። ከእውቀት ፡ ከፍለን ፡ እናውቃለንና ÷ ከትንቢትም ፡
፲ ከፍለን ፡ እንናገራለንና ፤ ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ሲመጣ ፡
፲፩ ግን ፡ ተከፍሎ ፡ የነበረው ፡ ይሻራል ። ልጅ ፡ ሳለሁ ፡ እንደ ፡ ልጅ ፡ እናገር ፡ ነበር ÷ እንደ ፡ ልጅም ፡ አስብ ፡ ነበር ÷ እንደ ፡ ልጅም ፡ እቈጥር ፡ ነበር ፤ ጕልማሳ ፡ ሆኜ ፡ ግን ፡ የልጅነትን ፡
፲፪ ጠባይ ፡ ሽሬአለሁ ። ዛሬስ ፡ በመስተዋት ፡ በድ ንግዝግዝ ፡ እንደምናይ ፡ ነን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እናያለን ፤ ዛሬስ ፡ ከእውቀት ፡ ከፍዬ ፡ አውቃለሁ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ታወቅሁ ፡ አውቃለሁ ።

፲፫ እንዲህም ፡ ከሆነ ÷ እምነት ፡ ተስፋ ፡ ፍቅር ፡ እነዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፤ ከእነዚህም ፡ የሚበልጠው ፡ ፍቅር ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ ፍቅርን ፡ ተከታተሉ ÷ መንፈሳዊ ፡ ስጦታንም ፡ ይልቁንም ፡ ትንቢት ፡ መናገርን ፡ በብርቱ ፡
፪ ፈልጉ ። በልሳን ፡ የሚናገርስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ ለሰው ፡ አይናገርም ፤ የሚያስተውለው ፡ የለምና ÷ በመንፈስ ፡ ግን ፡ ምሥጢርን ፡ ይናገራል ፤ ትንቢትን ፡ የሚናገር ፡ ግን ፡ ለማነጽና ፡
፫ ለመምከር ፡ ለማጽናናትም ፡ ለሰው ፡ ይናገራል ።
፬ በልሳን ፡ የሚናገር ፡ ራሱን ፡ ያንጻል ፤ ትንቢትን ፡ የሚናገር ፡ ግን ፡ ማኅበሩን ፡ ያንጻል ።
፭ ሁላችሁ ፡ በልሳኖች ፡ ልትናገሩ ፡ እወድ ፡ ነበር ÷ ትንቢትን ፡ ልትናገሩ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ይልቅ ፡ እወዳለሁ ፤ ማኅበሩ ፡ ይታነጽ ፡ ዘንድ ፡ ንግግሩን ፡ ባይተረጕም ፡ በልሳኖች ፡ ከሚናገር ፡ ትንቢትን ፡ የሚናገር ፡ ይበልጣል ።
፮ አሁን ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ እናንተ ፡ መጥቼ ፡ በልሳኖች ፡ ብናገር ÷ በመግለጥ ፡ ወይም ፡ በእውቀት ፡ ወይም ፡ በትንቢት ፡ ወይም ፡ በትምህርት ፡ ካልነገርኋችሁ ፡ ምን ፡ እጠቅማችኋለሁ ? ነፍስ ፡ የሌለበት ፡ ነገር ፡ እንኳ ፡ ዋሽንትም ፡ ክራርም ፡ ቢሆን ፡ ድምፅ ፡ ሲሰጥ ፡ የድምፁን ፡ ልዩነት ፡ ባይገልጥ ፡ በዋሽንት ፡ የሚነፋው ፡ ወይስ ፡ በክራር ፡ የሚመታው ፡ መዝሙር ፡ እንዴት ፡ ይታወቃል ? ደግሞም ፡ መለከት ፡ የማይገለጥን ፡ ድምፅ ፡ ቢሰጥ ፡ ለጦርነት ፡ ማን ፡ ይዘጋጃል ? እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ የተገለጠውን ፡ ቃል ፡ በአንደበት ፡ ባትናገሩ ፡ ሰዎች ፡ የምትናገሩትን ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ ያስተውሉታል ? ለነፋስ ፡ የምትናገሩ ፡ ትሆናላችሁና ። በዓለም ፡ ምናልባት ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ የቋንቋ ፡ ዓይነት ፡ ይኖራል ፡ ቋንቋም ፡ የሌለው ፡ ሕዝብ ፡ የለም ፤ እንግዲህ ፡ የቋንቋውን ፡ ፍች ፡ ባላውቅ ፡ ለሚናገረው ፡ እንግዳ ፡ እሆናለሁ ÷ የሚናገረውም ፡ ለእኔ ፡ እንግዳ ፡ ይሆናል ። እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ እናንተ ፡ መንፈሳዊ ፡ ስጦታን ፡ በብርቱ ፡ የምትፈልጉ ፡ ከሆናችሁ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንን ፡ ለማነጽ ፡ እንዲበዛላችሁ ፡ ፈልጉ ።
፲፫ ስለዚህ ፡ በልሳን ፡ የሚናገር ፡ እንዲተረጕም ፡ ይጸልይ ። በልሳን ፡ ብጸልይ ፡ መንፈሴ ፡ ይጸልያል ፡ አእምሮዬ ፡ ግን ፡ ያለ ፡ ፍሬ ፡ ነው ። እንግዲህ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በመንፈስ ፡ እጸልያለሁ ፡ በአእምሮም ፡ ደግሞ ፡ እጸልያለሁ ፤ በመ

፲፪ ። ፲፯ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፴ ።
፲፫ ። ፱ ፤ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳ ። ፱ ፤ ም. ፱ ÷ ፯ ፤ ምሳ. ፲ ÷ ፲፪ ። ፭ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፱ ። ፯ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፴፪ ፤ ፪ ዮሐ. ፱ ። ፲፪ ፤ ፩ ዮሐ. ፫ ÷ ፪ ። ፲፫ ፤ ፭ ተሰ. ፭ ÷ ፫ ፤ ፭ ዮሐ. ፱ ÷ ፲፯ ።
፲፭ ። ፭ ፤ ም. ፲፪ ÷ ፭ ፣ ፴፭ ። ፭ ፤ ዘጕል. ፲፭ ÷ ፳፱ ። ፲፯ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፲፰ ፣ ፲፱ ፤ መዝ. ፵፯ ÷ ፯ ።

ንፈስ ፡ እዘምራለሁ ፡ በአእምሮም ፡ ደግሞ ፡ እዘ
፲፮፤ ምራለሁ ። እንዳያማ ፡ ከልሆነ ÷ አንተ ፡ በመ
ንፈስ ፡ ብትባርክ ፡ ባልተማሩት ፡ ስፍራ ፡ የተቀ
መጠው ፡ የምትለውን ፡ ካላወቀ ፡ እንዴት ፡ አሜ
፲፯፤ ርን ፡ ለምስጋናህ ፡ አሜን ፡ ይላል ? አንተማ ፡
መልካም ፡ ታመሰግናለህ ÷ ሌላው ፡ ግን ፡ አይ
፲፰፤ ታነጽበትም ። ከሁላችሁ ፡ ያልቅ ፡ በልሳኖች ፡
እናገራለሁና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፤
፲፱፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሌሎችን ፡ ደግሞ ፡ ኣስተምር ፡ ዘንድ ፡
በማኅበር ፡ እልፍ ፡ ቃላት ፡ በልሳን ፡ ከመናገር ፡
ይልቅ ፡ አምስት ፡ ቃላት ፡ በአእምሮዬ ፡ ልናገር ፡
እወዳለሁ ።

፳፤ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በአእምሮ ፡ ሕፃናት ፡ አት
ሁኑ ፤ ለክፋት ፡ ነገር ፡ ሕፃናት ፡ ሁኑ ፡ እንጂ ፡
፳፩፤ በአእምሮ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሁኑ ። ሌሎችን ፡ ልሳ
ኖች ፡ በሚናገሩ ፡ ሰዎችና ፡ በሌላ ፡ አንደበት ፡
ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እነግራቸዋለሁ ÷ እንዲህም ፡
ቢሆን ፡ አይሰሙኝም ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ ተብሎ ፡
፳፪፤ በሕግ ፡ ተጽፎአል ። እንግዲያስ ፡ በልሳኖች ፡
መናገር ፡ ለማያምኑ ፡ ምልክት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
ለሚያምኑ ፡ አይደለም ÷ ትንቢት ፡ ግን ፡ ለሚ
፳፫፤ ያምኑ ፡ እንጂ ፡ ለማያምኑ ፡ አይደለም ። እንግ
ዲህ ፡ ማኅበር ፡ ሁሉ ፡ አብረው ፡ ቢሰበሰቡ ፡
ሁሉም ፡ በልሳኖች ፡ ቢናገሩና ፡ ያልተማሩ ፡
ወይም ፡ የማያምኑ ፡ ሰዎች ፡ ቢገቡ ፡—አብደ
፳፬፤ ዋል ፡ አይሉአችሁምን ? ሁሉ ፡ ትንቢት ፡ ቢና
ገሩ ፡ ግን ፡ የማያምን ፡ ወይም ፡ ያልተማረ ፡ ሰው ፡
ቢገባ ፡ በሁሉ ፡ ይወቀሳል ÷ በሁሉም ፡ ይመረ
፳፭፤ መራል ፤ በልቡም ፡ የተሰወረ ፡ ይገለጣል ፡ እን
ዲሁም ፡—እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ በመካከ
ላቸው ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ እየተናገረ ፡ በፊቱ ፡ ወድቆ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ይሰግዳል ።

፳፮፤ እንግዲህ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ምንድር ፡
ነው ? በምትሰበሰቡበት ፡ ጊዜ ፡ ለእያንዳንዱ ፡
መዝሙር ፡ አለው ÷ ትምህርት ፡ አለው ፤ መግ
ለጥ ፡ አለው ÷ በልሳን ፡ መናገር ፡ አለው ፤ መተ
፳፯፤ ርጐም ፡ አለው ፤ ሁሉ ፡ ለማነጽ ፡ ይሁን ። በል
ሳን ፡ የሚናገር ፡ ቢኖር ፡ ሁለት ፡ ወይም ፡ ቢበዛ ፡
ሦስት ፡ ሆነው ፡ በተራቸው ፡ ይናገሩ ፡ አንዱም ፡
፳፰፤ ይተርጕም ፤ የሚተረጕም ፡ በይኖር ፡ ግን ፡ በማ
ኅበር ፡ መካከል ፡ ዝም ፡ ይበልና ፡ ለራሱና ፡ ለእ
፳፱፤ ግዚአብሔር ፡ ይናገር ። ነቢያትም ፡ ሁለት ፡
ወይም ፡ ሦስት ፡ ሆነው ፡ ይናገሩ ፡ ሌሎችም ፡
፴፤ ይለዩአቸው ፤ በዚያ ፡ ለሚቀመጥ ፡ ለሌላ ፡ ግን ፡
አንድ ፡ ነገር ፡ ቢገለጥለት ፡ ፊተኛው ፡ ዝም ፡
፴፩፤ ይበል ። ሁሉም ፡ እንዲማሩ ፡ ሁሉም ፡ እንዲ
መከሩ ፡ ሁላችሁ ፡ በእያንዳንዳችሁ ፡ ትንቢት ፡
፴፪፤ ልትናገሩ ፡ ትችላላችሁ ። የነቢያትም ፡ መናፍ
ስት ፡ ለነቢያት ፡ ይገዛሉ ፤ እግዚአብሔርስ ፡ የሰ ፴፫፤
ላም ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሁከት ፡ አምላክ ፡
አይደለምና ፤ በቅዱሳንም ፡ አብያተ ፡ ክርስቲ
ያናት ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ነው ።

ሴቶች ፡ በማኅበር ፡ ዝም ፡ ይበሉ ፡ ሕግ ፡ ደግሞ ፡ ፴፬፤
እንደሚል ፡ እንዲገዙ ፡ እንጂ ፡ እንዲናገሩ ፡ አል
ተፈቀደላቸውምና ። ለሴት ፡ በማኅበር ፡ መካ ፴፭፤
ከል ፡ መናገር ፡ ነውር ፡ ነውና ÷ ምንም ፡ ሊማሩ ፡
ቢወዱ ፡ በቤታቸው ፡ ባሎቻቸውን ፡ ይጠይቁ ።
ምን ፡ ነው ? የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የወጣ ፡ ፴፮፤
ከእናንተ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ብቻ ፡
ደርሶአልን ?

ማንም ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡ መንፈሳዊ ፡ የሆነ ፡ ፴፯፤
በመስለው ፡ ይህች ፡ የጻፍሁላችሁ ፡ የጌታ ፡ ትእ
ዛዝ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ይወቅ ፤ ማንም ፡ የማያ ፴፰፤
ውቅ ፡ ቢኖር ፡ ግን ፡ አይወቅ ። ስለዚህ ÷ ወን ፴፱፤
ድሞች ፡ ሆይ ÷ ትንቢት ፡ ለመናገር ፡ በብርቱ ፡
ፈልጉ ÷ በልሳኖች ፡ ከመናገርም ፡ አትከልክሉ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ በአገባብና ፡ በሥርዓት ፡ ይሁን ። ፵፤

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የሰበክሁላችሁን ፡ ደግ ፩፤
ሞም ፡ የተቀበላችሁትን ፡ በእርሱም ፡ ደግሞ ፡
የቆማችሁበትን ፡ በእርሱም ፡ ደግሞ ፡ የምትድ
ኑበትን ፡ ወንጌል ፡ አሳስባችኋለሁ ፤ በከንቱ ፡ ፪፤
ካላመናችሁ ፡ በቀር ÷ ብታስቡት ÷ በምን ፡ ቃል ፡
እንደ ፡ ሰበክሁላችሁ ፡ አሳስባችኋለሁ ።

እኔ ፡ ደግሞ ፡ የተቀበልሁትን ፡ ከሁሉ ፡ በፊት ፡ ፫፤
አሳልፌ ፡ ሰጠኋችሁ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡— መጽ
ሐፍ ፡ እንደሚል ፡ ክርስቶስ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታ
ችን ፡ ሞተ ÷ ተቀበረም ÷ መጽሐፍም ፡ እንደ ፬፤
ሚል ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ተነሥቶአል ÷ ለኬ ፭፤
ፋም ፡ ታየ ፡ በኋላም ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፤ ከዚ ፮፤
ያም ፡ በኋላ ፡ ከአምስት ፡ መቶ ፡ ለሚበዙ ፡ ወን
ድሞች ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ታየ ፤ ከእነርሱም ፡
የሚበዙቱ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ አሉ ፡ አንዳንዶች ፡
ግን ፡ አንቀላፍተዋል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለያዕ ፯፤
ቆብ ፡ ኋላም ፡ ለሐዋርያት ፡ ሁሉ ፡ ታየ ፤ ከሁ ፰፤
ሉም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ጭንጋፍ ፡ ለምሆን ፡ ለእኔ ፡
ደግሞ ፡ ታየኝ ። እኔ ፡ ከሐዋርያት ፡ ሁሉ ፡ የማ ፱፤
ንስ ፡ ነኝና ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቤተ ፡ ክርስቲ
ያን ፡ ስላሳደድሁ ፡ ሐዋርያ ፡ ተብዬ ፡ ልጠራ ፡
የማይገባኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ ፲፤
የሆንሁ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ለእኔም ፡ የተሰጠኝ ፡ ጸጋው ፡
ከንቱ ፡ አልነበረም ፡ ከሁላቸው ፡ ይልቅ ፡ ግን ፡
ደከምሁ ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለ
ሁም ። እንግዲህስ ፡ እኔ ፡ ብሆን ፡ እነርሱም ፡ ፲፩፤

፲፱። ፲፯ ፤ ፭ ዘፍ ፲፯÷፴፯ ፤ መዝ. ፻፭÷፴፮ ። ፳ ፤ ኤፌ. ፱÷፲፱ ፤ ሮሜ ፲፯÷፲፱ ። ፳፩ ፤ ኢሳ. ፳፰÷ ፲፩ ፤ ፲፱ ። ፳፫ ፤ የሐዋ. ፪÷፲፫ ። ፳፭ ፤ ኢሳ. ፵፭÷ ፲፱ ፤ ዘካ. ፰÷፳፫ ። ፳፯ ፤ ፭ ተሰ. ፭÷ ፲፱—፳፩ ። ፴፪ ፤ ፭ ጢሞ. ፪÷ ፲፭ ፤ ፲፱ ፤ ዘፍጥ. ፫÷ ፲፯ ። ፴፯ ፤ ፭ ዮሐ. ፱÷ ፯ ። ፴፱ ፤ ቊ. ፭ ።

፲፭። ፫ ፤ ም. ፲፭÷ ፳፫ ፤ ኢሳ. ፶፫÷፭—፲፪ ፤ የሐዋ. ፫÷ ፲፰ ። ፬ ፤ መዝ. ፲፮÷፲ ፤ የሐዋ. ፪÷፳፯—፴፪ ፤ ማቴ. ፲፪÷ ፵ ። ፰ ፤ ሉቃ. ፳፬÷፴፬ ፤ ፴፮ ። ፲ ፤ የሐዋ. ፭÷ ፫ ፤ ፱ ። ፲፫ ፤ ም. ፱÷፭ ። ፲፮ ፤ ኤፌ. ፫÷፭ ፤ የሐዋ. ፲÷ ፫ ። ፲፯ ፤ ፱ ቆሮ. ፫÷፭ ፤ ፲፭÷ ፳፫ ።

ቢሆኑ ፥ እንዲሁ ፥ እንሰብክለን ፥ እንዲሁም ፥ አመ
ናችሁ ።
፲፪ ክርስቶስ ፥ ከሙታን ፥ እንደ ፥ ተነሣ ፥ የሚሰ
በክ ፥ ከሆነ ፥ ግን ፥ ከእናንተ ፥ አንዳንዶቹ ፥ — ትን
፲፫ ሣኤ ፥ ሙታን ፥ የለም ፥ እንዴት ፥ ይላሉ ? ትን
ሣኤ ፥ ሙታንስ ፥ ከሌለ ፥ ክርስቶስ ፥ አልተነሣም ፤
፲፬ ክርስቶስም ፥ ካልተነሣ ፥ እንግዲያስ ፥ ስብከታ
ችን ፥ ከንቱ ፥ ነው ፥ እምነታችሁም ፥ ደግሞ ፥
፲፭ ከንቱ ፥ ናት ፤ ደግሞም ፥ — ክርስቶስን ፥ አስነሥ
ቶታል ፥ ብለን ፥ በእግዚአብሔር ፥ ላይ ፥ ስለ ፥
መሰክርን ፥ ሐሰተኞች ፥ የእግዚአብሔር ፥ ምስክ
ሮች ፥ ሆንን ፥ ተገኝተናል ፤ ሙታን ፥ ግን ፥ የማይ
፲፮ ነሡ ፥ ከሆነ ፥ እርሱን ፥ አላስነሣውም ። ሙታን ፥
፲፯ የማይነሡ ፥ ከሆነ ፥ ክርስቶስ ፥ አልተነሣማ ፤ ክር
ስቶስም ፥ ካልተነሣ ፥ እምነታችሁ ፥ ከንቱ ፥ ናት ፤
እስከ ፥ አሁን ፥ ድረስ ፥ በኃጢአታችሁ ፥ አላችሁ ።
፲፰ እንግዲያስ ፥ በክርስቶስ ፥ ያንቀላፉት ፥ ደግሞ ፥
፲፱ ጠፍተዋላ ። በዚች ፥ ሕይወት ፥ ብቻ ፥ ክርስቶ
ስን ፥ ተስፋ ፥ ያደረግን ፥ ከሆነ ÷ ከሰው ፥ ሁሉ ፥
ይልቅ ፥ ምስኪኖች ፥ ነን ።
፳ አሁን ፥ ግን ፥ ክርስቶስ ፥ ላንቀላፉት ፥ በኩ
፳፩ ራት ፥ ሆኖ ፥ ከሙታን ፥ ተነሥቶአል ። ሞት ፥
በሰው ፥ በኩል ፥ ስለ ፥ መጣ ፥ ትንሣኤ ፥ ሙታን ፥
፳፪ በሰው ፥ በኩል ፥ ሆኖአልና ። ሁሉ ፥ በአዳም ፥
እንደሚሞቱ ፥ እንዲሁ ፥ ሁሉ ፥ በክርስቶስ ፥
፳፫ ደግሞ ፥ ሕያዋን ፥ ይሆናሉና ። ነገር ፥ ግን ፥ እያ
ንዳንዱ ፥ በራሱ ፥ ተራ ፥ ይሆናል ፤ ክርስቶስ ፥
እንደ ፥ በኩራት ፥ ነው ÷ በኋላም ፥ በመምጣቱ ፥
፳፬ ለክርስቶስ ፥ የሆኑት ፥ ናቸው ፤ በኋላም ÷ መንግ
ሥቱን ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ለአባቱ ፥ አሳልፎ ፥
በሰጠ ፥ ጊዜ ፥ አለቅነትንም ፥ ሁሉና ፥ ሥልጣንን ፥
ሁሉ ፥ ኃይልንም ፥ በሻረ ፥ ጊዜ ÷ ፍጻሜ ፥ ይሆ
፳፭ ናል ። ጠላቶቹን ፥ ሁሉ ፥ ከእግሩ ፥ በታች ፥ እስ
፳፮ ኪያደርግ ፥ ድረስ ፥ ሊነግሥ ፥ ይገባዋልና ። የኋ
፳፯ ለኛው ፥ ጠላት ፥ የሚሻረው ፥ ሞት ፥ ነው ፤ ሁሉን ፥
ከእግሩ ፥ በታች ፥ አስገዝቶአልና ። ነገር ፥ ግን ፥ —
ሁሉ ፥ ተገዝቶአል ፥ ሲል ÷ ሁሉን ፥ ካስገዛለት ፥
፳፰ በቀር ፥ መሆኑ ፥ ግልጥ ፥ ነው ። ሁሉ ፥ ከተገዛ
ለት ፥ በኋላ ፥ ግን ፥ እግዚአብሔር ፥ ሁሉ ፥ በሁሉ ፥
ይሆን ፥ ዘንድ ፥ በዚያን ፥ ጊዜ ፥ ልጁ ፥ ራሱ ፥ ደግሞ ፥
ሁሉን ፥ ላስገዛለት ፥ ይገዛል ።
፳፱ እንዲያማ ፥ ካልሆነ ÷ ስለ ፥ ሙታን ፥ የሚጠ
መቁ ፥ ምን ፥ ያደርጋሉ ? ሙታንስ ፥ ከቶ ፥ የማ
ይነሡ ፥ ከሆነ ÷ ስለ ፥ እነርሱ ፥ የሚጠመቁ ፥ ስለ ፥
፴ ምንድር ፥ ነው ? እኛስ ፥ ዘወትር ፥ በሚያስፈራ ፥
፴፩ ኑሮ ፥ የምንኖር ፥ ስለ ፥ ምንድር ፥ ነው ? በጌታ
ችን ፥ በክርስቶስ ፥ ኢየሱስ ፥ ባለኝ ፥ በእናንተ ፥
ትምክህት ፥ እየማልሁ ÷ ወንድሞች ፥ ሆይ ÷
፴፪ ዕለት ፥ ዕለት ፥ እሞታለሁ ። እንደ ፥ ሰው ፥ በኤ

ፌሶን ፥ ከአውሬ ፥ ጋር ፥ ከታገልሁ ÷ ሙታንስ ፥
የማይነሡ ፥ ከሆነ ÷ ምን ፥ ይጠቅመኛል ? ነገ ፥
እንሞታለንና ፥ እንብላና ፥ እንጠጣ ። አትሳቱ ፤
፴፫ ክፉ ፥ ባልንጀርነት ፥ መልካሙን ፥ አመል ፥ ያጠ
ፋል ። በጽድቅ ፥ ንቁ ፥ ኃጢአትንም ፥ አትሥሩ ፤
፴፬ እግዚአብሔርን ፥ የማያውቁ ፥ አሉና ፤ አሳፍራ
ችሁ ፥ ዘንድ ፥ ይህን ፥ እላለሁ ።
ነገር ፥ ግን ፥ ሰው ፥ — ሙታን ፥ እንዴት ፥ ይነሣሉ ?
፴፭ በምንስ ፥ ዓይነት ፥ አካል ፥ ይመጣሉ ? የሚል ፥
ይኖር ፥ ይሆናል ። አንተ ፥ ሞኝ ÷ አንተ ፥ የምት
፴፮ ዘራው ፥ ካልሞተ ፥ ሕያው ፥ አይሆንም ፤ የምት
ዘራውም ÷ ስንዴ ፥ ቢሆን ፥ ከሌላም ፥ ዓይነት ፥
የአንዱ ፥ ቢሆን ÷ ቅንጣት ፥ ብቻ ፥ ነው ፥ እንጂ ፥
፴፯ የምትዘራው ፥ የሚሆነውን ፥ አካል ፥ አይደለም ፥
እግዚአብሔር ፥ ግን ፥ እንደ ፥ ወደደ ፥ አካልን ፥
፴፰ ይሰጠዋል ፥ ከዘሮችም ፥ ለእያንዳንዱ ፥ የገዛ ፥ አካ
ሉን ፥ ይሰጠዋል ። ሥጋ ፥ ሁሉ ፥ አንድ ፥ አይደ
፴፱ ለም ÷ የሰው ፥ ሥጋ ፥ ግን ፥ አንድ ፥ ነው ÷ የእን
ስሳም ፥ ሥጋ ፥ ሌላ ፥ ነው ÷ የወፎችም ፥ ሥጋ ፥
ሌላ ፥ ነው ÷ የዓሣም ፥ ሥጋ ፥ ሌላ ፥ ነው ። ደግሞ ፥
፵ ሰማያዊ ፥ አካል ፥ አለ ÷ ምድራዊም ፥ አካል ፥
አለ ፤ ነገር ፥ ግን ፥ የሰማያዊ ፥ አካል ፥ ክብር ፥
ልዩ ፥ ነው ÷ የምድራዊም ፥ አካል ፥ ክብር ፥ ልዩ ፥
ነው ። የፀሐይ ፥ ክብር ፥ አንድ ፥ ነው ፥ የጨረ
፵፩ ቃም ፥ ክብር ፥ ሌላ ፥ ነው ፥ የከዋክብትም ፥ ክብር ፥
ሌላ ፥ ነው ፤ በክብር ፥ አንዱ ፥ ከከብ ፥ ከሌላው ፥
ከከብ ፥ ይለያልና ።
የሙታን ፥ ትንሣኤ ፥ ደግሞ ፥ እንዲሁ ፥ ነው ።
፵፪ በመበስበስ ፥ ይዘራል ÷ ባለመበስበስ ፥ ይነሣል ፤
፵፫ በውርደት ፥ ይዘራል ÷ በክብር ፥ ይነሣል ፤ በድ
፵፬ ካም ፥ ይዘራል ÷ በኃይል ፥ ይነሣል ፤ ፍጥረታዊ ፥
አካል ፥ ይዘራል ÷ መንፈሳዊ ፥ አካል ፥ ይነሣል ።
ፍጥረታዊ ፥ አካል ፥ ካለ ፥ መንፈሳዊ ፥ አካል ፥
፵፭ ደግሞ ፥ አለ ። እንዲሁ ፥ ደግሞ ፥ — ፊተኛው ፥
ሰው ፥ አዳም ፥ ሕያው ፥ ነፍስ ፥ ሆነ ፥ ተብሎ ፥ ተጽ
ፍአል ፤ ኋለኛው ፥ አዳም ፥ ሕይወትን ፥ የሚሰጥ ፥
መንፈስ ፥ ሆነ ። ነገር ፥ ግን ፥ አስቀድሞ ፥ ፍጥረ
፵፮ ታዊው ፥ ቀዋሎም ፥ መንፈሳዊው ፥ ነው ፥ እንጂ ፥
መንፈሳዊው ፥ መጀመሪያው ፥ አይደለም ። የፊ
፵፯ ተኛው ፥ ሰው ፥ ከመሬት ፥ መሬታዊ ፥ ነው ፤ ሁለ
ተኛው ፥ ሰው ፥ ከሰማይ ፥ ነው ። መሬታዊው ፥
፵፰ እንደ ፥ ሆነ ፥ መሬታውያን ፥ የሆኑት ፥ ደግሞ ፥
እንዲሁ ፥ ናቸው ÷ ሰማያዊው ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥
ሰማያውያን ፥ የሆኑት ፥ ደግሞ ፥ እንዲሁ ፥ ናቸው ።
፵፱ የዚያንም ፥ የመሬታዊውን ፥ መልክ ፥ እንደ ፥ ለበ
ስን ፥ የሰማያዊውን ፥ መልክ ፥ ደግሞ ፥ እንለብሳ
ለን ። ነገር ፥ ግን ÷ ወንድሞች ፥ ሆይ ÷ ይህን ፥
፶ እላለሁ ፥ — ሥጋና ፥ ደም ፥ የእግዚአብሔርን ፥
መንግሥት ፥ ሊወርሱ ፥ አይችሉም ÷ የሚበሰብ

፲፭ ። ፲፪ ፥ ፪ ጢሞ ፡ ፪ ÷ ፲፮ ። ፲፭ ፥ የሐዋ ፡ ፪ ÷ ፴፪ ። ፲፯ ፥ ሮሜ ፬ ÷ ፳፭ ። ፳ ፥ ቁላ ፡ ፩ ÷ ፲፮ ። ፳፩ ፥ ሮሜ ፭ ÷ ፲፪ ፥ ፮ ÷ ፳፫ ። ፳፫ ፥ ፩ ተሰ ፡ ፬ ÷ ፲፬ ፥ ፲፮ ። ፳፬ ፥ ኤፌ ፡ ፩ ÷ ፳፩ ፥ ፳፪ ፥ ራእ ፡ ፲፩ ÷ ፲፭ ። ፳፭ ፥ መዝ ፡ ፻፱ ÷ ፩ ። ፳፯ ፥ ራእ ፡ ፳ ÷ ፲፬ ፥ ፳፩ ÷ ፬ ። ፳፰ ፥ መዝ ፡ ፰ ÷ ፯ ፥ ማቴ ፡ ፲፩ ÷ ፳፯ ። ፴ ፥ ፪ ቆሮ ፡ ፲፩ ÷ ፳፯ ። ፴፩ ፥ ፩ ተሰ ፡ ፪ ÷ ፲፱ ፥ ሮሜ ፰ ÷ ፴፮ ። ፴፪ ፥ ኢሳ ፡ ፳፪ ÷ ፲፫ ። ፴፬ ፥ ሮሜ ፲፫ ÷ ፲፩ ፥ ፲፪ ። ፴፮ ፥ ዮሐ ፡ ፲፪ ÷ ፳፬ ። ፴፱ ፥ ዘፍጥ ፡ ፩ ÷ ፲፩ ። ፵፩ ፥ ፊልጵ ፫ ÷ ፳፩ ። ፵፭ ፥ ዘፍጥ ፡ ፪ ÷ ፯ ፥ ዮሐ ፡ ፭ ÷ ፳፭ ፥ ሮሜ ፭ ÷ ፲፬ ። ፵፯ ፥ ዘፍጥ ፡ ፫ ÷ ፲፱ ፥ ዮሐ ፡ ፫ ÷ ፴፩ ። ፶ ፥ ዮሐ ፡ ፫ ÷ ፭ ፥ ፯ ።

ሰውም ፡ የማይበሰብሰውን ፡ አይወርስም ።

፶፡፶፪ እነሆ ÷ አንድ ፡ ምሥጢር ፡ እነግራችኋለሁ ፡ ሁላችን ፡ አናንቀላፋም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የኋለኛው ፡ መለከት ፡ ሲነፋ ፡ ሁላችን ፡ በድንገት ፡ በቅጽበተ ፡ ዓይን ፡ እንለወጣለን ፤ መለከት ፡ ይነፋልና ፡ ሙታንም ፡ የማይበሰብሱ ፡ ሆነው ፡ ይነ ፶፫፡ ሣሉ ፡ እኛም ፡ እንለወጣለን ። ይህ ፡ የሚበሰብሰው ፡ የማይበሰብሰውን ፡ ሊለብስ ፡ ይህም ፡ የሚ ሞተው ፡ የማይሞተውን ፡ ሊለብስ ፡ ይገባዋልና ። ፶፬፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ ይህ ፡ የሚበሰብሰው ፡ የማይበሰብሰውን ፡ ሲለብስ ፡ ይህም ፡ የሚሞተው ፡ የማይሞተውን ፡ ሲለብስ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡— ሞት ፡ ድል ፡ በመነሣት ፡ ተዋጠ ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈው ፡ ቃል ፡ ፶፭፡ ይፈጸማል ። ሞት ፡ ሆይ ÷ መውጊያህ ፡ የት ፡ አለ ? ሲኦል ፡ ሆይ ÷ ድል ፡ መንሣትህ ፡ የት ፡ ፶፮፡ አለ ? የሞት ፡ መውጊያ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡ የኃ ፶፯፡ ጢአትም ፡ ኃይል ፡ ሕግ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በኩል ፡ ድል ፡ መንሣትን ፡ ለሚሰጠን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ይሁን ።

፶፰፡ ስለዚህ ÷ የተወደዳችሁ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ድካማችሁ ፡ በጌታ ፡ ከንቱ ፡ እንዳይሆን ፡ አውቃችኋልና ፡ የምትደላደሉ ÷ የማትነቃነቁም ÷ የጌታም ፡ ሥራ ፡ ሁልጊዜ ፡ የሚበዛላችሁ ፡ ሁኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፡ ለቅዱሳንም ፡ ገንዘብን ፡ ስለ ፡ ማዋጣት ÷ ለገላትያ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ እንደ ፡ ደነገጥሁት ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ አድርጉ ። ፪፡ እኔ ፡ ስመጣ ፡ ይህ ፡ የገንዘብ ፡ ማዋጣት ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እንዳይሆን ÷ ከእናንተ ፡ እያንዳንዱ ፡ በየሳምንቱ ፡ በፊተኛው ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ቀናው ፡ ፫፡ መጠን ፡ እያስቀረ ፡ በቤቱ ፡ ያስቀምጥ ። ስመጣም ፡ ማናቸውም ፡ ቢሆኑ ፡ የታመኑ ፡ የመሰሉአችሁ ፡ ሰዎች ፡ ችርነታችሁን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያደርሱ ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ሰጥቼ ፡ እል ፬፡ ካቸዋለሁ ። እኔ ፡ ደግሞ ፡ ልሄድ ፡ የሚገባኝ ፡ ብሆን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ይሄዳሉ ።

፭፡ በመቄዶንያም ፡ ሳልፍ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመጣለሁ ። በመቄዶንያ ፡ አድርጌ ፡ አልፋለሁና ፤ ፮፡ እናንተም ፡ ወደምሄድበት ፡ ወደ ፡ ማናቸውም ፡ ስፍራ ፡ በጉዞዬ ፡ እንድትረዱኝ ፡ ምናልባት ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አቆይ ፡ ወይም ፡ እከርም ፡ ይሆ ፯፡ ናል ። አሁን ፡ እግረ ፡ መንገዴን ፡ ሳልፍ ፡ ልገ

በኛችሁ ፡ አልወድምና ፤ ጌታ ፡ ቢፈቅደው ፡ የሆነውን ፡ ዘመን ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ልሰነብት ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁና ። ፰፡ በኤፌሶን ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ፱፡ በዓል ፡ ጎምሳ ፡ ድረስ ፡ እሰነብታለሁ ። ሥራ ፡ የሞላበት ፡ ትልቅ ፡ በር ፡ ተከፍቶልኛልና ፡ ተቃዋሚዎችም ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።

፲፡ ጢሞቴዎስም ፡ የመጣ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ እንዲኖር ፡ ተጠንቀቁ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ የጌታን ፡ ሥራ ፡ ይሠራልና ፤ ፲፩፡ እንግዲህ ፡ ማንም ፡ አይናቀው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ እጠብቀዋለሁና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ በሰላም ፡ በጉዞው ፡ እርዱት ።

፲፪፡ ስለ ፡ ወንድማችን ፡ ስለ ፡ አጵሎስ ፡ ግን ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ሊሄድ ፡ እጅግ ፡ አድርጌ ፡ ለምኜው ፡ ነበር ፤ ዛሬም ፡ ለመምጣት ፡ ከቶ ፡ ፈቃድ ፡ አልነበረውም ÷ ሲመቸው ፡ ግን ፡ ይመጣል ።

፲፫፡ ንቁ ÷ በሃይማኖት ፡ ቁሙ ÷ ጎልምሱ ፡ ጠን ፲፬፡ ክሩ ። በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉ ፡ በፍቅር ፡ ይሁን ።

፲፭፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የእስጢፋኖስ ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ የአካይያ ፡ በኩራት ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ቅዱሳንንም ፡ ለማገልገል ፡ ራሳቸውን ፡ እንደ ፡ ሰጡ ፡ ታውቃላችሁ ፤ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ላሉትና ፡ አብሮ ፲፮፡ ለሚሠራ ፡ ለሚደክምም ፡ ሁሉ ፡ እናንተም ፡ እንድትገዙ ፡ እለምናችኋለሁ ። በእስጢፋኖስና ፲፯፡ በፈርዶናጥስ ፡ በአካይቆስም ፡ መምጣት ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷ እናንተ ፡ ስለሌላችሁ ፡ የጐደለኝን ፡ ፈጽመዋልና ፤ መንፈሴንና ፡ መንፈሳችሁን ፡ ፲፰፡ አሳርፈዋልና ። እንግዲህ ፡ እንደነዚህ ፡ ያሉትን ፡ እወቁአቸው ።

፲፱፡ የእስያ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። አቂላና ፡ ጵርስቅላ ፡ በቤታቸው ፡ ካለች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ጋር ፡ በጌታ ፡ እጅግ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። ወንድሞች ፳፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። በተቀደሰ ፡ አሳሳም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ሰላምታ ፡ ተሰጣጡ ።

፳፩፡ እኔ ፡ ጳውሎስ ፡ ይህን ፡ ሰላምታ ፡ በገዛ ፡ እጄ ፳፪፡ ጽፌአለሁ ። ጌታን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፳፫፡ የማይወድ ፡ ቢኖር ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ። ጌታችን ፡ ሆይ ÷ ና ። ፳፬፡ የጌታ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። ፍቅሬ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ነው ። አሜን ።

፲፩ ። ፶፩ ፡ ፶፪ ፡ ማቴ· ፳፬ ÷ ፴፩ ፡ ፩ ተሰ· ፬ ÷ ፲፩—፲፯ ። ፶፫ ፡ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፬ ። ፶፬ ፡ ኢሳ· ፳፭ ÷ ፰ ። ፶፭ ፡ ሆሴ· ፲፫ ÷ ፲፬ ። ፶፯ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፲፫ ። ፶፰ ፡ ሮሜ ፰ ÷ ፴፭ ።

፲፮ ። ፩ ፡ የሐሞ· ፳፬ ÷ ፲፯ ፡ ፪ ቆሮ· ፰ ፡ ፱ ። ፪ ፡ የሐሞ· ፳ ÷ ፯ ። ፫ ፡ የሐሞ· ፲፱ ÷ ፳፭ ። ፰ ፡ የሐሞ· ፲፱ ÷ ፳ ፤ ፱ ፡ የሐሞ· ፲፱ ÷ ፱ ፡ ራእ· ፫ ÷ ፰ ። ፲ ፡ ም· ፱ ÷ ፲፯ ። ፲፩ ፡ ፩ ጢሞ· ፬ ÷ ፲፪ ። ፲፪ ፡ ም· ፩ ÷ ፲፪ ። ፲፫ ፡ ማቴ· ፳፬ ÷ ፵፪ ፡ ፩ ሳሙ· ፬ ÷ ፱ ፡ ኤፌ· ፮ ÷ ፲ ። ፲፭ ፡ ም· ፩ ÷ ፲፮ ፡ ሮሜ ፲፮ ÷ ፭ ። ፲፯ ፡ ፩ ተሰ· ፫ ÷ ፲፪ ። ፲፱ ፡ የሐሞ· ፲፰ ÷ ፪ ፡ ፲፰ ፡ ፳፮ ፡ ሮሜ ፲፮ ÷ ፫ – ፭ ። ፳፫ ፡ ሮሜ ፲፮ ÷ ፲፯ ። ፳፬ ፡ ፪ ቆሮ· ፲ ÷ ፲፯ ።

ሁለተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ጳውሎስ ፡ ወንድሙም ፡ ጢሞቴዎስ ÷ በአካይያ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ከሚኖሩ ፡ ቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በቆሮንቶስ ፡ ላለች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፤

፪ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ።

፫ የርኅራኄ ፡ አባት ፡ የመጽናናትም ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ የሆነ ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡

፬ አምላክና ፡ አባት ፡ ይባረክ ። እርሱ ፡ በመከራችን ፡ ሁሉ ፡ ያጽናናናል ÷ ስለዚህም ፡ እኛ ፡ ራሳችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ በምንጽናናበት ፡ መጽናናት ፡ በመከራ ፡ ሁሉ ፡ ያሉትን ፡ ማጽናናት ፡

፭ እንችላለን ። የክርስቶስ ፡ ሥቃይ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ በዛ ÷ እንዲሁ ፡ መጽናናታችን ፡ ደግሞ ፡

፮ በክርስቶስ ፡ በኩል ፡ ይበዛልናልና ። ዳሩ ፡ ግን ፡ መከራ ፡ ብንቀበል ÷ ስለ ፡ መጽናናታችሁና ፡ ስለ ፡ መዳናችሁ ፡ ነው ፤ ብንጽናናም ÷ እኛ ፡ ደግሞ ፡ የምንጣቀይበት ፡ በዚያ ፡ ሥቃይ ፡ በመጽናት ፡ ስለሚደረግ ፡ ስለ ፡ መጽናናታችሁ ፡

፯ ነው ። ተስፋችንም ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፤ ሥቃያችንን ፡ እንደ ፡ ተካፈላችሁ ፡ እንዲሁም ፡ መጽናናታችንን ፡ ደግሞ ፡ እንድትካፈሉ ፡ እናውቃለንና ።

፰ በእስያ ፡ ስለ ፡ ደረሰብን ፡ መከራችን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንወዳለንና ፤ ስለ ፡ ሕይወታችን ፡ እንኳ ፡ ተስፋ ፡ እስከ ፡ ቈርጥ ፡ ድረስ ፡ ከዓቅማችን ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ከብዶብን ፡

፱ ነበር ፤ አምን ÷ ሙታንን ፡ በሚያነሣ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ በራሳችን ፡ እንዳንታመን ÷ እኛ ፡ ራሳችን ፡ የሞትን ፡ ፍርድ ፡ በውስጣችን ፡

፲ ፲፩ ሰምተን ፡ ነበር ። እርሱም ፡ ይህን ፡ ከሚያህል ፡ ሞት ፡ አዳነን ÷ ያድነንማል ፤ እናንተም ፡ ደግሞ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ እየጸለያችሁ ፡ አብራችሁ ፡ ስትረዱን ÷ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ በኩል ፡ ስለ ፡ ተሰጠን ፡ ስለ ፡ ጸጋ ፡ ስጦታ ፡ ብዙዎች ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ÷ ወደ ፡ ፊት ፡ ደግሞ ፡ እንዲያድን ፡ በእርሱ ፡ ተስፋ ፡ አድርገናል ።

፲፪ ትምክህታችን ፡ ይህ ፡ ነውና ፤ በእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ እንጂ ፡ በሥጋዊ ፡ ጥበብ ፡ ሳይሆን ÷ በእግዚአብሔር ፡ ቅድስናና ፡ ቅንነት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይልቁንም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ኖርን ፡ የሕሊናችን ፡ ምስክርነት ፡ ነው ። ከም ፲፫፤፲፬ ታነቡትና ፡ ከምታስተውሉት ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አንጽፍላችሁምና ፤ በጌታችንም ፡ በኢየሱስ ፡ ቀን ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ትምክህታችን ፡ እንደምትሆኑ ፡ እንዲሁ ፡ ትምክህታችሁ ፡ እንድንሆን ÷ በከፊል ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ እንዳስተዋላችሁ ፡ ፈጽማችሁ ፡ ታስተውሉት ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።

፲፭ በዚህም ፡ ታምኜ ÷ ሁለተኛ ፡ ጸጋ ፡ ታገኙ ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሜ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንድመጣ ÷

፲፮ በእናንተም ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ እንዳልፍ ፡ ደግሞም ፡ ከመቄዶንያ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ መጥቼ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ በጉዞዬ ፡ እንድትረዱኝ ፡ አሰብሁ ። እንግዲህ ፡ ይህን ፡ ሳስብ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ፲፯ ቀሉትን ፡ አሳየሁን ? ወይስ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አዎን ፡ አዎን ፡ አይደለም ፡ አይደለም ፡ ማለት ፡ እንዲሆን ፡ ያን ፡ የማስበው ፡ በዓለማዊ ፡ ልማድ ፡ ነውን ? እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ ፲፰ ለእናንተም ፡ የሚነገረው ፡ ቃላችን ፡ አዎንና ፡ አይደለም ፡ አይሆንም ። በእኛ ፡ ማለት ፡ በእኔና ፡ ፲፱ በስልዋኖስ ፡ በጢሞቴዎስም ፡ በመካከላችሁ ፡ የተሰበከ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አዎንና ፡ አይደለም ፡ አልነበረም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ አዎን ፡ ሆኖአል ። ፳ እግዚአብሔር ፡ ለሰጠው ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ አዎን ፡ ማለት ፡ በእርሱ ፡ ነውና ÷ ስለዚህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ክብሩ ፡ በእኛ ፡ የሚነገረው ፡ አሜን ፡ ፳፩ በእርሱ ፡ ደግሞ ፡ ነው ። በክርስቶስም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ የሚያጸናንና ፡ የቀባን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ÷ ደግሞም ፡ ያተመን ፡ የመንፈሱንም ፡ ፳፪ መያዣ ፡ በልባችን ፡ የሰጠን ፡ እርሱ ፡ ነው ።

፳፫ እኔ ፡ ግን ፡ ልራራላችሁ ፡ ስል ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ወደ ፡ ቆሮንቶስ ፡ እንዳልመጣሁ ፡ በነፍሴ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ምስክር ፡ እጠራለሁ ። ለደስ ፳፬ ታችሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ የምንሠራ ፡ ነን ፡ እንጂ ÷ በእምነታችሁ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የምንገዛ ፡ አይደለንም ። በእምነታችሁ ፡ ቆማችኋልና ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ነገር ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንዳልመጣ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ቈረጥሁ ። ፪ እኔስ ፡ ባሳዝናችሁ ÷ እንግዲያስ ፡ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ ከሚያዝን ፡ በቀር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝኝ ፡ ማን ፡ ነው ?

፩ ። ፩ ፤ ፩ ጢሞ. ፩÷፪ ። ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፲÷፫ ። ፫ ፤ ፩ ኤፌ. ፩÷፫ ፤ ፩ ጴጥ. ፩÷፫ ። ፬ ፤ ኢሳ. ፶፭÷፲፪ ። ፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፬÷፲—፲፪ ፤ መዝ. ፻፫÷፲፬ ። ፮ ፤ የሐዋ. ፲፪÷፳፫ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፲፭÷፴ ። ፲፪ ፤ ም. ፬÷፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፪÷፬ ። ፲፮ ፤ የሐዋ. ፲፱÷፳፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፮÷፭ ። ፲፱ ፤ የሐዋ. ፲፭÷፳፪ ። ፳ ፤ ሮሜ ፲፭÷፰ ፤ ራኤ. ፫÷፲፱ ። ፳፩ ፤ ፩ ዮሐ. ፪÷፳፡ ፳፯ ። ፳፪ ፤ ም. ፩÷፩ ፤ ኤፌ. ፩÷፲፫፡ ፲፱ ። ፳፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፬÷፲፱፡ ፳፭ ። ፳፬ ፤ ፩ ጴጥ. ፩÷፫ ።

፫፡ ደስ ፡ ሊያሰኙኝ ፡ ከሚገባቸውም ፡ በመምጣቴ ፡ ኀዘን ፡ እንዳይሆንብኝ ፡ ይህኑ ፡ ጻፍሁላችሁ ÷ ደስታዬ ፡ የሁላችሁ ፡ ደስታ ፡ ነው ፡ ብዬ ፡ በሁላ
፬፡ ችሁ ፡ ታምኜአለሁና ። በብዙ ፡ መከራና ፡ ከልብ ፡ ጭንቀት ፡ በብዙም ፡ እንባ ፡ ጽፌላችሁ ፡ ነበርና ፤ ይህም ፡ እናንተን ፡ አብዝቼ ፡ የምወድበትን ፡ ፍቅር ፡ እንድታውቁ ፡ እንጂ ፡ እንዳሳዝናችሁ ፡ አይደለም ።
፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ማንም ፡ አሳዝኖ ፡ ቢሆን ÷ እንዳልከብድባችሁ ÷ በክፍል ፡ ሁላችሁን ፡ እንጂ ፡
፮፡ እኔን ፡ ያሳዘነ ፡ አይደለም ። እንደዚህ ፡ ላለ ፡ ሰው ፡ ይህ ፡ ከእናንተ ፡ የምትበዙት ፡ የቀጣች
፯፡ ሁት ፡ ቅጣት ፡ ይበቃዋልና ፡ እንደዚህ ፡ ያለው ፡ ከልክ ፡ በሚበዛ ፡ ኀዘን ፡ እንዳይዋጥ ÷ ይልቅ ፡ ተመልሳችሁ ፡ ይቅር ፡ ማለትና ፡ ማጽናናት ፡
፰፡ ይገባችኋል ። ስለዚህ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡
፱፡ እንድታጸኑ ፡ እለምናችኋለሁ ፤ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ጽፌ ፡ ነበርና ፤ በሁሉ ፡ የምትታዘዙ ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ የእናንተን ፡ መፈተን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡
፲፡ አሳቤ ፡ ነበር ። እናንተ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡ የምትሉትን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ይቅር ፡ እለዋለሁ ፤ እኔም ፡ ይቅር ፡ ካልሁ ÷ ይቅር ፡ ያልሁትን ፡ ስለ ፡ እና
፲፩፡ ንተ ፡ በክርስቶስ ፡ ፊት ፡ ይቅር ፡ ብዬአለሁ ÷ በሰይጣን ፡ እንዳንታለል ፤ የእርሱን ፡ አሳብ ፡ አንስተውምና ።
፲፪፡ ስለ ፡ ክርስቶስም ፡ ወንጌል ፡ ወደ ፡ ጢሮአዳ ፡ በመጣሁ ፡ ጊዜ ÷ ለጌታ ፡ ሥራ ፡ በር ፡ ምንም ፡
፲፫፡ ቢከፈትልኝ ÷ ቲቶን ፡ ወንድሜን ፡ ስላላገኘሁት ፡ መንፈሴ ፡ ዕረፍት ፡ አልነበረውም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእነርሱ ፡ ተሰናብቼ ፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ ወጣሁ ።
፲፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ በክርስቶስ ፡ ሁልጊዜ ፡ ድል ፡ በመንሣቱ ፡ ለሚያዘረን ፡ በእኛም ፡ በየስፍራው ፡ ሁሉ ፡ የእውቀቱን ፡ ሽታ ፡ ለሚገልጥ ፡ ለአምላክ ፡ ምስጋና ፡ ይሁን ፤ በሚድኑቱና ፡ በሚጠፉቱ ፡ ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የክርስቶስ ፡
፲፭፡ መዓዛ ፡ ነንና ፤ ለእነዚህ ፡ ለሞት ፡ የሚሆን ፡ የሞት ፡ ሽታ ፡ ለእነዚያም ፡ ለሕይወት ፡ የሚሆን ፡ የሕይወት ፡ ሽታ ፡ ነን ። ለዚህም ፡ ነገር ፡ የሚ
፲፮፡ በቃ ፡ ማን ፡ ነው ? የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ቀላቅለው ፡ እንደሚሸጡት ፡ እንደ ፡ ብዙዎቹ ፡ አይደለንምና ፤ በቅንነት ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተላክን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በክርስቶስ ፡ ሆነን ፡ እንናገራለን ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ እንደ ፡ ገና ፡ ራሳችንን ፡ ልናመሰግን ፡ እንጀምራለንን ? ወይስ ፡ እንደ ፡ ሌሎች ፡ የማመስገኛ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ወይስ ፡ ከእና
፪፡ ንተ ፡ ያስፈልገን ፡ ይሆንን ? ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የሚ
፫፡ ያውቁትና ፡ የሚያነቡት ፡ በልባችን ፡ የተጻፈ ፡ መልእክታችን ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ። እናንተም ፡
፬፡ በሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ እንጂ ፡ በቀለም ፡ አይደለም ÷ ሥጋ ፡ በሆነ ፡ በልብ ፡ ጽላት ፡ እንጂ ፡ በድንጋይ ፡ ጽላት ፡ ያልተጻፈ ÷ በእኛም ፡ የተገለገለ ፡ የክርስቶስ ፡ መልእክት ፡ እንደ ፡ ሆናችሁ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ።
፭፡ በክርስቶስም ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ እምነት ፡ አለን ። ብቃታችን ፡
፮፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ÷ በገዛ ፡ እጃችን ፡ እንደሚሆን ፡ አንዳችን ፡ እንኳ ፡ ልናስብ ፡ ራሳችን ፡ የበቃን ፡ አይደለንም ፤ እርሱም ፡ ደግሞ ፡
፯፡ በመንፈስ ፡ እንጂ ፡ በፊደል ፡ ለማይሆን ፡ ለአዲስ ፡ ኪዳን ፡ አገልጋዮች ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ አበቃን ፤ ፊደል ፡ ይገድላልና ፡ መንፈስ ፡ ግን ፡ ሕይወትን ፡ ይሰጣል ።
፰፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ስለዚያ ፡ ስለ ፡ ተሻረው ፡ ስለ ፡ ፊቱ ፡ ክብር ፡ የሙሴን ፡ ፊት ፡ ትኵር ፡ ብለው ፡ መመልከት ፡ እስኪሳናቸው ፡ ድረስ ÷ ያ ፡ በፊደላት ፡ በድንጋዮች ፡ ላይ ፡ የተቀረጸ ፡ የሞት ፡ አገልግሎት ፡ በክብር ፡ ከሆነ ÷
፱፡ የመንፈስ ፡ አገልግሎት ፡ እንዴት ፡ ይልቅ ፡ በክብር ፡ አይሆንም ? የኵነኔ ፡ አገልግሎት ፡ ክብር ፡
፲፡ ከሆነ ÷ ይልቅ ፡ የጽድቅ ፡ አገልግሎት ፡ በክብር ፡ አብዝቶ ፡ ይበልጣልና ። ያ ፡ የከበረ ፡ እንኳ ፡
፲፩፡ እጅግ ፡ በሚበልጠው ፡ ክብር ፡ ምክንያት ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ክብሩን ፡ አጥቶአልና ። ያ ፡ ይሻር ፡ የነበረው ፡ በክብር ፡ ከሆነ ÷ ጸንቶ ፡ የሚኖረውማ ፡ እጅግ ፡ ይልቅ ፡ በክብር ፡ ሆኖአልና ።
፲፪፡ እንግዲህ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ተስፋ ፡ ካለን ፡ እጅግ ፡ ገልጠን ፡ እንናገራለን ÷ የዚያንም ፡ ይሻር ፡ የነበረውን ፡ መጨራሻ ፡ ትኵር ፡ ብለው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዳይመለከቱ ÷ በፊቱ ፡ መጋረጃ ፡ እንዳደረገ ፡ እንደ ፡ ሙሴ ፡ አይደለንም ።
፲፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ አሳባቸው ፡ ደነዘዘ ። ብሉይ ፡ ኪዳን ፡ ሲነበብ ፡ ያ ፡ መጋረጃ ፡ ሳይወሰድ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ይኖራልና ፤ በክርስቶስ ፡ ብቻ ፡ የተሻረ ፡ ነውና ። ነገር ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
፲፭፡ የሙሴ ፡ መጻሕፍት ፡ በተነበቡ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ያ ፡ መጋረጃ ፡ በልባቸው ፡ ይኖራል ፤ ወደ ፡ ጌታ ፡
፲፮፡ ግን ፡ ዘወር ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ መጋረጃው ፡ ይወሰዳል ። ጌታ ፡ ግን ፡ መንፈስ ፡ ነው ፤ የጌ
፲፯፡ ታም ፡ መንፈስ ፡ ባለበት ፡ በዚያ ፡ አርነት ፡ አለ ።
፲፰፡ እኛም ፡ ሁላችን ፡ በመጋረጃ ፡ በማይከደን ፡ ፊት ፡ የጌታን ፡ ክብር ፡ እንደ ፡ መስተዋት ፡ እያብለጨለጭን ፡ መንፈስ ፡ ከሚሆን ፡ ጌታ ፡ እንደሚደረግ ፡ ያን ፡ መልክ ፡ እንመስል ፡ ዘንድ ፡ ከክብር ፡ ወደ ፡ ክብር ፡ እንለወጣለን ።

፪። ፭ ፡ ፭ ቆሮ. ፭ ÷ ፭ ፡ ፪። ፮ ፡ ፭ ቆሮ. ፭ ÷ ፬ ፡ ፭ ። ፯ ፡ ገላ. ፮ ÷ ፭ ። ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ም. ፮ ÷ ፳፫ ፡ ቲቶ ፭ ÷ ፪ ፡ የሐዋ. ፳ ÷ ፭ ። ፲፮ ፡ ም. ፫ ÷ ፭ ፡ ፮ ። ፲፯ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፪ ።

፫። ፭ ፡ የሐዋ. ፲፮ ÷ ፳፯ ። ፪ ፡ ፭ ቆሮ. ፱ ÷ ፪ ። ፫ ፡ ዘዕኡ. ፳፬ ÷ ፲፪ ፡ ኤር. ፴፩ ÷ ፴፫ ። ፭ ፡ ፭ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፲ ። ፮ ፡ ኤር. ፴፩ ÷ ፴፭ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፯ ፡ ዮሐ. ፮ ÷ ፳፫ ። ፯ ፡ ዘዕኡ. ፴፬ ÷ ፴ ። ፲፫ ፡ ዘዕኡ. ፴፬ ÷ ፴፫ ፡ ፴፭ ። ፲፬ ፡ ሮሜ ፲፩ ÷ ፯ ፡ ፳፭ ። ፲፮ ፡ ዘዕኡ. ፴፬ ÷ ፴፬ ። ፲፯ ፡ ገላ. ፱ ÷ ፯ ፡ ፯ ፡ ዮሐ. ፰ ÷ ፴፯ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ምሕረት ፡ እንደ ፡ ተሰ
ጠን ፡ መጠን ፡ ይህ ፡ አገልግሎት ፡ ስላለን ፡ አን
፪ ታክትም ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚያሳፍረውን ፡ ስውር ፡
ነገር ፡ ጥለናልና ፡ በተንኰል ፡ አንመላለስም ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ በውሸት ፡ አንቀላ
ቅልም ፤ እውነትን ፡ በመግለጥ ፡ ግን ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ለሰው ፡ ሕሊና ፡ ሁሉ ፡ ራሳች
፫ ንን ፡ እናመሰግናለን ። ወንጌላችን ፡ የተከደነ ፡
ቢሆን ፡ እንኳ ፡ የተከደነባቸው ፡ ለሚጠፉ ፡ ነው ።
፬ ለእነርሱም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምሳሌ ፡ የሆነ ፡
የክርስቶስ ፡ የክብሩ ፡ ወንጌል ፡ ብርሃን ፡ እንዳ
ያበራላቸው ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ አምላክ ፡ የማያም
፭ ኑትን ፡ አሳብ ፡ አሳወረ ። ክርስቶስ ፡ ኢየሱስን ፡
ጌታ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንጂ ፡ ራሳችንን ፡ አንሰብክ
ምና ፡ ስለ ፡ ኢየሱስም ፡ ራሳችንን ፡ ለእናንተ ፡
፮ ባሪያዎች ፡ እናደርጋለን ። በክርስቶስ ፡ ፊት ፡
የእግዚአብሔርን ፡ የክብሩን ፡ እውቀት ፡ ብርሃን ፡
እንዲሰጥ ፡ በልቦችን ፡ ውስጥ ፡ የበራ ፡— በጨ
ለማ ፡ ብርሃን ፡ ይብራ ፡ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነውና ።
፯ ነገር ፡ ግን ፡ የኃይሉ ፡ ታላቅነት ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ እንጂ ፡ ከእኛ ፡ እንዳይሆን ፡ ይህ ፡ መዝ
፰ ገብ ፡ በሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ውስጥ ፡ አለን ፤ በሁሉ ፡
እንገፋለን ፡ እንጂ ፡ አንጨነቅም ፤ እናመነታ
፱ ለን ፡ እንጂ ፡ ተስፋ ፡ አንቈርጥም ፤ እንሰደዳ
ለን ፡ እንጂ ፡ አንጣልም ፤ እንወድቃለን ፡ እንጂ ፡
፲ አንጠፋም ፤ የኢየሱስ ፡ ሕይወት ፡ ደግሞ ፡ በሥ
ጋችን ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ሁልጊዜ ፡ የኢየሱስን ፡
መሞት ፡ በሥጋችን ፡ ተሸክመን ፡ እንዘራለን ።
፲፩ የኢየሱስ ፡ ሕይወት ፡ ደግሞ ፡ በሚሞት ፡ ሥጋ
ችን ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ እኛ ፡ ሕያዋን ፡ የሆንን ፡
ከኢየሱስ ፡ የተነሣ ፡ ዘወትር ፡ ለሞት ፡ አልፈን ፡
፲፪ እንሰጣለንና ። ስለዚህ ፡ ሞቱ ፡ በእኛ ፡ ሕይወ
ቱም ፡ በእናንተ ፡ ይሠራል ።
፲፫ ነገር ፡ ግን ፡— አመንሁ ፡ ስለዚህም ፡ ተናገ
ርሁ ፡ ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ያው ፡ አንዱ ፡ የእ
ምነት ፡ መንፈስ ፡ ስላለን ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ እናም
፲፬ ናለን ፡ ስለዚህም ፡ እንናገራለን ፤ ጌታን ፡ ኢየ
ሱስን ፡ ያስነሣው ፡ እኛን ፡ ደግሞ ፡ ከኢየሱስ ፡
ጋር ፡ እንዲያስነሣን ፡ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ እንዲ
፲፭ ያቀርበን ፡ እናውቃለንና ። በብዙዎች ፡ በኩል ፡
የተትረፈረፈው ፡ ጸጋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡
ምስጋናን ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡
ነውና ።
፲፮ ስለዚህም ፡ አንታክትም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የው
ጭው ፡ ሰውነታችን ፡ ቢጠፋ ፡ እንኳ ፡ የው
ስጡ ፡ ሰውነታችን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይታደሳል ።
፲፯፣፲፰ የማይታየውን ፡ እንጂ ፡ የሚታየውን ፡ በንመለ
ከት ፡ ቀላል ፡ የሆነ ፡ የጊዜው ፡ መከራችን ፡ የክ
ብርን ፡ የዘላለም ፡ ብዛት ፡ ከሁሉ ፡ መጠን ፡ ይልቅ ፡
ያደርግልናልና ፤ የሚታየው ፡ የጊዜው ፡ ነውና ፡
የማይታየው ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ድንኳን ፡ የሚሆነው ፡ ምድራዊ ፡ መኖሪያችን ፡
ቢፈርስ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ በእጅ ፡ ያልተሠራ ፡
የዘላለም ፡ ቤት ፡ የሚሆን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተ
፪ ሠራ ፡ሕንጻ ፡ እንዳለን ፡ እናውቃለንና ። በዚህ ፡
ውስጥ ፡ በእውነት ፡ እንቃትታለንና ፡ ከሰማይም ፡
የሚሆነውን ፡ መኖሪያችንን ፡ እንድንለብስ ፡ እን
፫ ናፍቃለንና ፡ ለብሰን ፡ ራቁታችንን ፡ አንገኝም ።
፬ በእውነትም ፡ የሚሞተው ፡ በሕይወት ፡ ይዋጥ ፡
ዘንድ ፡ ልንለብስ ፡ እንጂ ፡ ልንገፈፍ ፡ የማንወድ ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ በድንኳኑ ፡ ያለን ፡ እኛ ፡ ከብዶን ፡ እን
፭ ቃትታለን ። ነገር ፡ ግን ፡ ለዚሁ ፡ የሠራን ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ነው ፡ እርሱም ፡ የመንፈሱን ፡ መያዣ ፡
ሰጠን ።
፮፣፯ እንግዲህ ፡ ሁልጊዜ ፡ ታምነን ፡ በእምነት ፡
እንጂ ፡ በማየት ፡ አንመላለስምና ፡ በሥጋ ፡ ስና
ድር ፡ ከጌታ ፡ ተለይተን ፡ በስደት ፡ እንዳለን ፡
፰ የምናውቅ ፡ ከሆንን ፡ ታምነናል ፡ ይልቁንም ፡
ከሥጋ ፡ ተለይተን ፡ በስደት ፡ መኖር ፡ በጌታም ፡
፱ ዘንድ ፡ ማደር ፡ ደስ ፡ ይለናል ። ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡
ብናድር ፡ ወይም ፡ ተለይተን ፡ ብንሆን ፡ እርሱን ፡
፲ ደስ ፡ የምናሰኝ ፡ ልንሆን ፡ እንቀናለን ። መል
ካም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ እንዳደረገ ፡ እያን
ዳንዱ ፡ በሥጋው ፡ የተሠራውን ፡ በብድራት ፡
ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ሁላችን ፡ በክርስቶስ ፡ በፍርድ ፡
ወንበር ፡ ፊት ፡ ልንገለጥ ፡ ይገባናልና ።
፲፩ እንግዲህ ፡ የጌታን ፡ ፍርሃት ፡ አውቀን ፡ ሰዎ
ችን ፡ እናስረዳለን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ግን ፡ የተ
ገለጥን ፡ ነን ፤ በሕሊናችሁም ፡ ደግሞ ፡ የተገለ
፲፪ ጥን ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ። በመ
ልክ ፡ እንጂ ፡ በልብ ፡ ለማይመኩ ፡ የምትመል
ሱላቸው ፡ መልስ ፡ እንዲኖራችሁ ፡ በእኛ ፡ ልት
መኩ ፡ ምክንያት ፡ እንሰጣችኋለን ፡ እንጂ ፡ ራሳ
ችንን ፡ ደግሞ ፡ ለእናንተ ፡ የምናመሰግን ፡ አይ
ደለንም ። እብዶች ፡ ብንሆን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
፲፫ ነው ፤ በለ ፡ አእምሮዎች ፡ ብንሆን ፡ ለእናንተ ፡
ነው ። ይህን ፡ ስለ ፡ ቊረጥን ፡ የክርስቶስ ፡ ፍቅር ፡
፲፬ ግድ ፡ ይለናልና ፤ አንዱ ፡ ስለ ፡ ሁሉ ፡ ሞተ ፤ እን
ግዲያስ ፡ ሁሉ ፡ ሞቱ ፤ በሕይወትም ፡ ያሉት ፡
፲፭ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ለሞተውና ፡ ለተነሣው ፡ እንጂ ፡
ወደ ፡ ፊት ፡ ለራሳቸው ፡ እንዳይኖሩ ፡ ስለ ፡ ሁሉ ፡
ሞተ ።
፲፮ ስለዚህ ፡ እኛ ፡ ከአሁን ፡ ጀምሮ ፡ ማንንም ፡
በሥጋ ፡ እንደሚሆን ፡ አናውቅም ፤ ክርስቶስ

፬ ። ፪ ፡ ም· ፭÷፲፪ ፡ ፭ ተሰ· ፪÷፭ ። ፬ ፡ ዮሐ· ፲፪÷፴፭ ፡ ቈላ· ፩÷፲፯ ። ፭ ፡ ፩ ቆሮ· ፱÷፲፱ ። ፮ ፡ ዘፍጥ· ፭÷፫ ። ፯ ፡ ፩ ቆሮ· ፪÷፭ ። ፱ ፡ መዝ· ፴፯÷፵፬ ። ፲ ፡ ፲፭ ፤ ሮሜ ፮÷፴፭ ፡ ፩ ቆሮ· ፲፭÷፴፭ ። ፲፫ ፡ መዝ· ፻፲፭÷፭ ። ፲፬ ፡ ፩ ቆሮ· ፮÷፲፱ ። ፲፮ ፡ ኤፌ· ፫÷፲፯ ። ፲፯ ፡ ሮሜ ፰÷፲፰ ።

፭ ። ፩ ፡ ዮሐ· ፲፬÷፪ ። ፪ ፡ ሮሜ ፰÷፳፫ ። ፬ ፡ ፩ ቆሮ· ፲፭÷፶፬ ። ፭ ፡ ም· ፩÷፳፪ ። ፮ ፡ ፊልጵ· ፩÷፳፫ ። ፯ ፡ ሮሜ ፪÷፯ ፤ ፲፬÷፲ ። ፲፩ ፡ ዕብ· ፲÷፴፭ ። ፲፫ ፡ የሐዋ· ፳፯÷፳፬ ። ፲፭ ፡ ሮሜ ፲፬÷፯ ፡ ፯ ።

ንም ፡ በሥጋ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያወቅነው ፡ ብንሆን ፡ እንኳ ፦አሁን ፡ ግን ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እን
፲፮፡ ደዚህ ፡ አናውቀውም ። ስለዚህ ፡ ማንም ፡ በክር ስቶስ ፡ ቢሆን ፡ አዲስ ፡ ፍጥረት ፡ ነው ፤ አሮጌው ፡ ነገር ፡ አልፎአል ፤ እነሆ ፦ሁሉም ፡ አዲስ ፡ ሆኖ
፲፯፡ አል ። ነገር ፡ ግን ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፦በክርስቶስ ፡ ከራሱ ፡ ጋር ፡ ካስታረቀን ፡ የማስታረቅም ፡ አገል
፲፰፡ ግሎት ፡ ከሰጠን ፦ከእግዚአብሔር ፡ ነው ፤ እግዚ አብሔር ፡ በክርስቶስ ፡ ሆኖ ፡ ዓለሙን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያስታርቅ ፡ ነበርና ፦በደላቸውን ፡ አይቁ ጥርባቸውም ፡ ነበር ፤ በእኛም ፡ የማስታረቅ ፡
፲፱፡ ቃል ፡ አኖረ ። እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኛ ፡ እንደሚማለድ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ መልክተኞች ፡ ነን ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ታረቁ ፡ ብለን ፡
፳፩፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ እንለምናለን ። እኛ ፡ በእርሱ ፡ ሆነን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጽድቅ ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ ኃጢአት ፡ ያላወቀውን ፡ እርሱን ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ኃጢአት ፡ አደረገው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ አብረንም ፡ እየሠራን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጸጋ ፡ በከንቱ ፡ እንዳትቀበሉ ፡ ደግሞ ፡ እንለም ናለን ፤
፪፡ በተወደደ ፡ ሰዓት ፡ ሰማሁህ ፡ በመዳንም ፡ ቀን ፡ ረዳሁህ ፡
ይላልና ፤ እነሆ ፦የተወደደው ፡ ሰዓት ፡ አሁን ፡ ነው ፤ እነሆ ፦የመዳን ፡ ቀን ፡ አሁን ፡ ነው ።
፫፡ አገልግሎታችንም ፡ እንዳይነቀፍ ፡ በአንዳች ፡
፬፡ ነገር ፡ ማሰናከያ ፡ ከቶ ፡ አንሰጥም ። ነገር ፡ ግን ፡ በሁሉ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ ራሳችንን ፡ እናሳያለን ፤ በብዙ ፡ መጽናት ፦
፭፡ በመከራ ፦በችግር ፦በጭንቀት ፦በመገረፍ ፦
፮፡ በወኅኒ ፦በሁከት ፦በድካም ፦እንቅልፍ ፡ በማ
፯፡ ጣት ፦በመጦም ፦በንጽሕና ፦በእውቀት ፦በት ዕግሥት ፦በቸርነት ፦በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፦ግብ
፰፡ ዝነት ፡ በሌለው ፡ ፍቅር ፦በእውነት ፡ ቃል ፦በእ ግዚአብሔር ፡ ኃይል ፦ለቀኝና ፡ ለግራ ፡ በሚ
፱፡ ሆን ፡ በጽድቅ ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፦በክብርና ፡ በው ርደት ፦በክፉ ፡ ወሬና ፡ በመልካም ፡ ወሬ ፡ ራሳ ችንን ፡ እናሳያለን ፤ አሳቾች ፡ ስንባል ፡ እው
፲፡ ነተኞች ፡ ነን ፤ ያልታወቁ ፡ ስንባል ፡ የታወቅን ፡ ነን ፤ የምንሞት ፡ ስንመስል ፡ እነሆ ፡ ሕያዋን ፡
፲፩፡ ነን ፤ የተቀጣን ፡ ስንሆን ፡ እንገደልም ፤ ኀዘንተ ኞች ፡ ስንሆን ፡ ዘወትር ፡ ደስ ፡ ይለናል ፤ ድሆች ፡ ስንሆን ፡ ብዙዎችን ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ እናደርጋለን ፤ አንዳች ፡ የሌለን ፡ ስንሆን ፡ ሁሉ ፡ የእኛ ፡ ነው ።
፲፪፡ እናንተ ፡ የቆሮንቶስ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፦አፋችን ፡ ለእናንተ ፡ ተከፍቶአል ፡ ልባችንም ፡ ሰፍቶላች
፲፫፡ ኋል ፤ በእኛ ፡ አልጠበባችሁም ፡ በሆዳችሁ ፡ ግን ፡ ጠበባችኋል ፤ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ መሆናችሁ ፡ ግን ፡ እላችኋለሁ ፦እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ብድራት ፡ መልሳችሁልን ፡ ተስፋፉ ።
፲፬፡ ከማያምኑ ፡ ጋር ፡ በማይመች ፡ አካሄድ ፡ አት ጠመዱ ፤ ጽድቅ ፡ ከዓመፅ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ ተካፋ ይነት ፡ አለውና ? ብርሃንም ፡ ከጨለማ ፡ ጋር ፡
፲፭፡ ምን ፡ ኅብረት ፡ አለው ? ክርስቶስስ ፡ ከቤልሆር ፡ ጋር ፡ ምን ፡ መስማማት ፡ አለው ? ወይስ ፡ የሚ ያምን ፡ ከማያምን ፡ ጋር ፡ ምን ፡ ክፍል ፡ አለው ?
፲፮፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ከጣዖት ፡ ጋር ፡ ምን ፡ መጋጠም ፡ አለው ? እኛ ፡ የሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ነንና ፤ እንዲ ሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገረ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡—
በእነርሱ ፡ እኖራለሁ ፡ በመካከላቸውም ፡ እመላለሳለሁ ፦አምላካቸውም ፡ እሆናለሁ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝቤ ፡ ይሆናሉ ።
፲፯፡፲፰፡ ስለዚህም ፡ ጌታ ፡፡—
ከመካከላቸው ፡ ውጡና ፡ የተለያችሁ ፡ ሁኑ ፡ ርኩስንም ፡ አትንኩ ፡
ይላል ፤ ሁሉንም ፡ የሚገዛ ፡ ጌታ ፡፡—
እኔም ፡ እቀበላችኋለሁ ፦ለእናንተም ፡ አባት ፡ እሆናለሁ ፡ እናንተም ፡ ለእኔ ፡ ወንድ ፡ ልጆ ችና ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ትሆናላችሁ ፡
ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ እንግዲህ ፦ወዳጆች ፡ ሆይ ፦የዚህ ፡ ተስፋ ፡ ቃል ፡ ካለን ፦በእግዚአብሔር ፡ ፍርሃት ፡ ቅድ ስናን ፡ ፍጹም ፡ እያደረግን ፡ ሥጋንና ፡ መንፈ ስን ፡ ከሚያረክስ ፡ ሁሉ ፡ ራሳችንን ፡ እናንጻ ።
፪፡ በልባችሁ ፡ ስፍራ ፡ አስፉልን ፤ ማንንም ፡ አልበደልንም ፦ማንንም ፡ አላጠፋንም ፦ማን ንም ፡ አላታለልንም ።
፫፡ ለኵነኔ ፡ አልልም ፤ በአ ንድነት ፡ ለመሞትና ፡ በአንድነት ፡ ለመኖር ፡ በልባችን ፡ እንዳላችሁ ፡ አስቀድሜ ፡ ብዬአለ ሁና ።
፬፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እምነቴ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፦በእናንተ ፡ ምክንያት ፡ ትምክህቴ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤ መጽናናት ፡ ሞልቶብኛል ፤ በመከራችን ፡ ሁሉ ፡ ደስታዬ ፡ ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ ይበዛል ።
፭፡ ወደ ፡ መቄዶንያም ፡ በመጣን ፡ ጊዜ ፦በሁሉ ፡ ነገር ፡ መከራን ፡ ተቀበልን ፡ እንጂ ፡ ሥጋችን ፡ ዕረፍት ፡ አልነበረውም ፤ በውጭ ፡ ጠብ ፡ ነበረ ፦
፮፡ በውስጥ ፡ ፍርሃት ፡ ነበረ ። ነገር ፡ ግን ፡ ኀዘንተ ኞችን ፡ የሚያጽናና ፡ አምላክ ፡ በቲቶ ፡ መም
፯፡ ጣት ፡ አጽናናን ፤ በመምጣቱም ፡ ብቻ ፡ አይደ ለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ናፍቆታችሁንና ፡ ልቅሶአች ሁን ፡ ስለ ፡ እኔም ፡ ቅንዓታችሁን ፡ ሲናገረን ፡ በእ ናንተ ፡ ላይ ፡ በተጽናናበት ፡ መጽናናት ፡ ደግሞ ፡ ነው ፤ ስለዚህም ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ደስ ፡ አለን ።

፩። ፲፮ ፡ ቁላ. ፫÷፱ ፡ ፲ ። ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ሮሜ ፭÷፲ ፡ ፲፩ ። ፳፩ ፡ ፩ ጴጥ. ፪÷፳፬ ፡ ፳፪ ፡ ገላ. ፫÷ ፲፫ ፡ ፊልጵ. ፫÷ ፱ ።
፪። ፪ ፡ ኢሳ. ፵፱÷፰ ። ፬ ፡ ም. ፲፪÷፲ ። ፭ ፡ ም. ፲፭÷፳፫ ። ፮ ፡ ፩ ጢሞ. ፬÷፲፪ ። ፯ ፡ ፩ ቆሮ. ፪÷፭ ። ፱ ፡ ም. ፬÷፲ ፡ ፲፭ ፡ መዝ. ፻፲፯÷፲፰ ። ፲ ፡ ፊልጵ. ፬÷ ፲፪ ። ፲፩ ፡ ዘዳግ. ፯÷፫ ፡ ኤፌ. ፭÷፯ ፡ ፲፯ ። ፲፯ ፡ ፩ ቆሮ. ፫÷ ፲፯ ፡ ዘሌዋ. ፳፮÷፲፪ ። ፲፰ ፡ ኢሳ. ፶፪÷፲፩ ። ፲፱ ፡ ፪ ሳሙ. ፯÷፰ ፡ ፲፬ ፡ ኤር. ፴፩÷ ፱ ፡ ፴፫ ።
፯። ፪ ፡ ም. ፲፪÷፲፯ ። ፫ ፡ ም. ፪÷ ፲፫ ። ፮ ፡ ም. ፭÷ ፱ ።

፯ በመልእክቴ ፥ ያሳዘንኋችሁ ፥ ብሆን ፥ እንኳ ፥ አል
ጸጸትም ፤ የተጸጸትሁ ፥ ብሆን ፥ እንኳ ÷ ያ ፥ መል
እክት ፥ ጥቂት ፥ ጊዜ ፥ ብቻ ፥ እንዳሳዘናችሁ ፥
፱ አያለሁና ፥ አሁን ፥ ለንስሐ ፥ ስላዘናችሁ ፥ ደስ ፥
ብሎኛል ፥ እንጂ ፥ ስላዘናችሁ ፥ አይደለም ፤ በም
ንም ፥ ከእኛ ፥ የተነሣ ፥ እንዳትጐዱ ፥ እንደ ፥ እግ
፲ ዚአብሔር ፥ ፈቃድ ፥ አገናችኋልና ። እንደ ፥
እግዚአብሔር ፥ ፈቃድ ፥ የሆነ ፥ ኀዘን ፥ ጸጸት ፥
የሌለበትን ÷ ወደ ፥ መዳንም ፥ የሚያደርሰውን ፥
ንስሐ ፥ ያደርጋልና ፤ የዓለም ፥ ኀዘን ፥ ግን ፥
፲፩ ሞትን ፥ ያመጣል ። እነሆ ፥ ይህ ፥ እንደ ፥ እግዚ
አብሔር ፥ ፈቃድ ፥ የሆነ ፥ ኀዘን ፥ እንዴት ፥ ያለ ፥
ትጋት ÷ እንዴት ፥ ያለ ፥ መልስ ÷ እንዴት ፥ ያለ ፥
ቍጣ ÷ እንዴት ፥ ያለ ፥ ፍርሃት ÷ እንዴት ፥ ያለ ፥
ናፍቆት ÷ እንዴት ፥ ያለ ፥ ቅንዓት ÷ እንዴት ፥
ያለ ፥ በቀል ፥ በመከከላችሁ ፥ አደረገ ። በዚህ ፥
ነገር ፥ ንጹሐን ፥ እንደ ፥ ሆናችሁ ፥ በሁሉ ፥ አስረድ
፲፪ ታችኋል ። እንግዲያስ ፥ የጻፍሁላችሁ ፥ ብሆን ፥
እንኳ ÷ ስለ ፥ እኛ ፥ ያላችሁ ፥ ትጋታችሁ ፥ ከእ
ናንተ ፥ ዘንድ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፊት ፥ እንዲገ
ለጥ ፥ እንጂ ÷ ስለ ፥ በዳዩ ፥ ወይም ፥ ስለ ፥ ተበ
፲፫ ዳዩ ፥ አልጻፍሁም ። ስለዚህ ፥ ተጽናንተናል ።
በመጽናናታችንም ፥ ስለ ፥ ቲቶ ፥ ደስታ ፥ አብ
ልጠ ፥ ደስ ፥ አለን ÷ መንፈሱ ፥ በሁላችሁ ፥ ዐር
፲፬ ፎአልና ፤ ለእርሱ ፥ በምንም ፥ ስለ ፥ እናንተ ፥
የተመካሁ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አላፈርሁምና ÷ ነገር ፥
ግን ፥ ሁሉን ፥ ለእናንተ ፥ በእውነት ፥ እንደ ፥ ተናገ
ርን ÷ እንደዚህ ፥ ደግሞ ፥ ትምክህታችን ፥ በቲቶ ፥
፲፭ ፊት ፥ እውነት ፥ ሆነ ። ስለዚህም ፥ በፍርሃትና ፥
በመንቀጥቀጥ ፥ እንዴት ፥ እንደ ፥ ተቀበላችሁት ÷
የሁላችሁን ፥ መታዘዝ ፥ እያሰበ ፥ ፍቅሩ ፥ በእና
፲፮ ንተ ፥ ላይ ፥ እጅግ ፥ በዝቶአል ። በነገር ፥ ሁሉ ፥
ተማምኜባችኋለሁና ፥ ደስ ፥ ይለኛል ።

ምዕራፍ ፥ ፰ ።

፩ ወንድሞች ፥ ሆይ ÷ ለመቄዶንያ ፥ አብያተ ፥
ክርስቲያናት ፥ የተሰጠውን ፥ የእግዚአብሔርን ፥
፪ ጸጋ ፥ እናስታውቃችኋለን ፤ በብዙ ፥ መከራ ፥
ተፈትነው ፥ ሳሉ ፥ የደስታቸው ፥ ብዛትና ፥ የድህ
ነታቸው ፥ ጥልቅነት ፥ የልግስናቸውን ፥ ባለ ፥ ጠግ
፫ ነት ፥ አብዝቶአል ፤ እንደ ፥ ዓቅማቸው ፥ መጠን ፥
ከዓቅማቸውም ፥ የሚያልፍ ፥ እንኳ ፥ ወደው ፥
፬ እንደ ፥ ሰጡ ፥ እመሰክርላቸዋለሁና ። ለቅዱሳን ፥
በሆነው ፥ አገልግሎት ፥ እንዲተባበሩ ፥ ይህን ፥
ቸርነት ፥ በብዙ ፥ ልመና ፥ ከእኛ ፥ ይለምኑ ፥ ነበር ÷
፭ አስቀድመውም ፥ በእግዚአብሔር ፥ ፈቃድ ፥ ራሳ
ቸውን ፥ ለጌታ ፥ ለእኛም ፥ ሰጡ ፥ እንጂ ፥ እንዳ
፮ ሰብን ፥ አይደለም ። ስለዚህም ፥ ቲቶ ፥ አስቀ
ድሞ ፥ እንደ ፥ ጀመረ ፥ እንዲሁ ፥ ደግሞ ፥ ይህን ፥
ቸር ፥ ሥራ ፥ ደግሞ ፥ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ ሊፈ
፯ ጽም ፥ ለመንን ። ነገር ፥ ግን ፥ በነገር ፥ ሁሉ ÷ በእ
ምነትና ፥ በቃል ፥ በእውቀትም ፥ በትጋትም ፥
ሁሉ ፥ ለእኛም ፥ በፍቅራችሁ ፥ እንደ ፥ ተረፋ
ችሁ ÷ በዚህ ፥ ቸር ፥ ሥራ ፥ ደግሞ ፥ ትረፉ ።
ትእዛዝ ፥ እንደምሰጥ ፥ አልልም ÷ ነገር ፥ ግን ፥ ፰
በሌሎች ፥ ትጋት ፥ በኩል ፥ የፍቅራችሁን ፥ እው
ነተኛነት ፥ ደግሞ ፥ ልመረምር ፥ እላለሁ ፤ የጌታ ፱
ችንን ፥ የኢየሱስ ፥ ክርስቶስን ፥ ቸር ፥ ስጦታ ፥
አውቃችኋልና ፤ ሀብታም ፥ ሲሆን ÷ እናንተ ፥
በእርሱ ፥ ድህነት ፥ ባለ ፥ ጠጎች ፥ ትሆኑ ፥ ዘንድ ፥
ስለ ፥ እናንተ ፥ ድሀ ፥ ሆነ ። በዚህም ፥ ነገር ፥ ምክር ፥ ፲
እሰጣለሁ ፤ ከአምና ፥ ጀምራችሁ ፥ ለማድረግ ፥
ብቻ ፥ ያይደለ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ለማሰብ ፥ ደግሞ ፥
አስቀድማችሁ ፥ የጀመራችሁት ፥ ይህ ፥ ይጠቅማ
ችኋልና ፤ አሁንም ፥ ለማሰብ ፥ በጎ ፥ ፈቃድ ፥ ፲፩
እንደ ፥ ነበረ ÷ እንዲሁ ፥ እንዳላችሁ ፥ መጠን ፥
መፈጸም ፥ ደግሞ ፥ ይሆን ፥ ዘንድ ÷ ማድረጉን ፥
ደግሞ ፥ ፈጽሙ ። በጎ ፥ ፈቃድ ፥ ቢኖር ÷ እንዳ ፲፪
ለው ፥ መጠን ፥ የተወደደ ፥ ይሆናል ፥ እንጂ ፥ እን
ደሌለው ፥ መጠን ፥ አይደለም ። ለሌሎች ፥ ዕረ ፲፫
ፍት ፥ ለእናንተም ፥ መከራ ፥ እንዲሆን ፥ አይደ
ለም ÷ ትክክል ፥ እንዲሆን ፥ ነው ፥ እንጂ ፤ የእ ፲፬
ነርሱ ፥ ትርፍ ፥ ደግሞ ፥ የእናንተን ፥ ጕድለት ፥
እንዲሞላ ፥ በአሁኑ ፥ ጊዜ ፥ የእናንተ ፥ ትርፍ ፥
የእነርሱን ፥ ጕድለት ፥ ይሙላ ፤ በትክክል ፥ እን
ዲሆን ÷ እንዲህ ፥ ተብሎ ፥ እንደ ፥ ተጻፈ ፥— ብዙ ፥ ፲፭
ያከማቸ ፥ አላተረፈም ÷ ጥቂትም ፥ ያከማቸ ፥ አላ
ጐደለም ።
ነገር ፥ ግን ፥ በቲቶ ፥ ልብ ፥ ስለ ፥ እናንተ ፥ ያንን ፥ ፲፮
ትጋት ፥ የሰጠ ፥ አምላክ ፥ ይመስገን ፤ ምክራች ፲፯
ንን ፥ ተቀብሎአልና ÷ ትጋት ፥ ግን ፥ ስለ ፥ በዛ
በት ፥ ወዶ ፥ ወደ ፥ እናንተ ፥ ይወጣል ። ከእ ፲፰
ርሱም ፥ ጋር ፥ ስለ ፥ ወንጌል ፥ ስብከት ፥ በአብ
ያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ ሁሉ ፥ የተመሰገነውን ፥ ወን
ድም ፥ እንልካለን ፤ ይህም ፥ ብቻ ፥ አይደለም ፥ ፲፱
ነገር ፥ ግን ፥ የጌታን ፥ የራሱን ፥ ክብርና ፥ የእኛን ፥
በጎ ፥ ፈቃድ ፥ ለማሳየት ፥ በምናገለግለው ፥ በዚህ ፥
ቸር ፥ ሥራ ፥ ከእኛ ፥ ጋር ፥ እንዲጓዝ ፥ በአብ
ያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ ደግሞ ፥ ተመረጠ ። ስለም ፳
ናገለግለው ፥ ስለዚህ ፥ ለጋስ ፥ ስጦታ ፥ ማንም ፥
እንዳይነቅፈን ፥ እንጠነቀቃለን ፤ በጌታ ፥ ፊት ፥ ፳፩
ብቻ ፥ ያይደለ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ በሰው ፥ ፊት ፥ ደግሞ ፥
መልካም ፥ የሆነውን ፥ እናስባለንና ። ብዙ ፥ ፳፪
ጊዜም ፥ በብዙ ፥ ነገር ፥ መርምረን ፥ ትጉ ፥ እንደ ፥
ሆነ ፥ ያገኘነውን ÷ አውንም ፥ በእናንተ ፥ እጅግ ፥
ስለሚታመን ፥ ከፊት ፥ ይልቅ ፥ እጅግ ፥ ትጉ ፥
የሚሆነውን ፥ ወንድማችንን ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥
እንልካለን ። ስለ ፥ ቲቶ ፥ የሚጠይቅ ፥ ቢኖር ፥ ፳፫
ስለ ፥ እናንተ ፥ አብሮኝ ፥ የሚሠራ ፥ ባልንጀራዬ ፥
ነው ፤ ስለ ፥ ወንድሞቻችን ፥ የሚጠይቅ ፥ ቢኖ
ርም ፥ የአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ መልእክተኞ ፳፬
ችና ፥ የክርስቶስ ፥ ክብር ፥ ናቸው ። እንግዲህ ፥

፯ ። ፫ ፥ ም. ፪ ÷ ፬ ። ፲ ፥ ማቴ. ፳፯ ÷ ፳፭ ፥ ፳፯ ÷ ፪—፭ ። ፲፭ ፥ ም. ፪ ÷ ፱ ።
፰ ። ፩—፬ ፥ ሮሜ ፲፭ ÷ ፳፭ ፥ ፳፯ ። ፯ ፥ ፩ ቆሮ. ፭ ÷ ፭ ፥ ፲፯ ÷ ፭ ፥ ፪ ። ፱ ። ፱ ፥ ማቴ. ፰ ÷ ፰ ፥ ፊልጵ. ፪ ÷ ፯ ፥ ፯ ። ፲ ፥ ም. ፱ ÷
፪ ። ፲፪ ፥ ማር. ፲፪ ÷ ፵፫ ፥ ፵፬ ። ፲፱ ፥ ም. ፱ ÷ ፲፪ ። ፲፭ ፥ ዘዳኡ. ፲፭ ÷ ፲፰ ። ፳፭ ፥ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፯ ።

የፍቅራችሁንና ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ያለውን ፡ የት
ምክህታችንን ፡ መግለጫ ፡ በአብያተ ፡ ክርስቲ
ያናት ፡ ፊት ፡ ለእነርሱ ፡ ግለጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ለቅዱሳን ፡ ስለሚሆነው ፡ አገልግሎት ፡ ልጽ
፪ ፍላችሁ ፡ አያስፈልግምና ፤ በን ፡ ፈቃዳችሁን ፡
አውቁአለሁና ፤ ስለዚህም ፡— አካይያ ፡ ከአምና ፡
ጀምሮ ፡ ተዘጋጅቶአል ፡ ብዬ ፡ ለመቄዶንያ ፡
ሰዎች ፡ በእናንተ ፡ እመካለሁ ፡ ቅንዓታችሁም ፡
፫ የሚበዙቱን ፡ አነሣሥቶአል ። ነገር ፡ ግን ፡ ለእ
ነርሱ ፡ እንዳልሁ ፡ የተዘጋጃችሁ ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡
በዚህም ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ያለው ፡ ትምክ
ህታችን ፡ ከንቱ ፡ እንዳይሆን ፡ ወንድሞችን ፡
፬ እልካለሁ ፤ ምናልባት ፡ የመቄዶንያ ፡ ሰዎች ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ቢመጡ ፡ ያልተዘጋጃችሁም ፡ ሆና
ችሁ ፡ ቢያገኙአችሁ ፡ እናንተ ፡ እንድታፍሩ ፡
አላልንም ፡ እኛ ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ እምነታችን ፡ እን
፭ ድናፍር ፡ አይሁን ። እንግዲህ ፡ እንደ ፡ በረከት ፡
ሆኖ ፡ ከስስት ፡ የማይሆን ፡ ይህ ፡ የተዘጋጀ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አስቀድመው ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡
መጥተው ፡ አስቀድማችሁ ፡ ተስፋ ፡ የሰጣችሁ
ትን ፡ በረከት ፡ አስቀድመው ፡ እንዲፈጽሙ ፡
ወንድሞችን ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ እንዲያስፈል
ግኝ ፡ አሰብሁ ።

፮ ይህንም ፡ እላለሁ ፡— በጥቂት ፡ የሚዘራ ፡ በጥ
ቂት ፡ ደግሞ ፡ ያጭዳል ፡ በበረከትም ፡ የሚዘራ ፡
፯ በበረከት ፡ ደግሞ ፡ ያጭዳል ። እግዚአብሔር ፡
በደስታ ፡ የሚሰጠውን ፡ ይወዳልና ፡ እያንዳንዱ ፡
በልቡ ፡ እንዳሰበ ፡ ይስጥ ፡ በኀዘን ፡ ወይም ፡
በግድ ፡ አይደለም ።

፰፡፱ በተነ ፡ ለምስኪኖች ፡ ሰጠ ፡ ጽድቁ ፡ ለዘላ
ለም ፡ ይኖራል ፡
ተብሎ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁል
ጊዜ ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ ብቃትን ፡ ሁሉ ፡ አግኝታ
ችሁ ፡ ለበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ትበዙ ፡ ዘንድ ፡ ጸጋን ፡
፲ ሁሉ ፡ ሊያበዛላችሁ ፡ ይችላል ። ለዘሪ ፡ ዘርን ፡
ለመብላትም ፡ እንጀራን ፡ በብዙ ፡ የሚሰጥ ፡ እር
ሱም ፡ የምትዘሩትን ፡ ዘር ፡ ይሰጣችኋል ፡ ያበረ
ክትላችሁማል ፡ የጽድቃችሁንም ፡ ፍሬ ፡ ያሳድ
፲፩ ጋል ፤ በእኛ ፡ በኩል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምስ
ጋና ፡ ምክንያት ፡ የሚሆነውን ፡ ልግስና ፡ ሁሉ ፡
እንድታሳዩ ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ በለ ፡ ጠንች ፡ ትሆ
፲፪ ናላችሁ ። የዚህ ፡ ረድኤት ፡ አገልግሎት ፡ ለቅ
ዱሳን ፡ የሚጐድላቸውን ፡ በሙሉ ፡ የሚሰጥ ፡
ብቻ ፡ አይደለምና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ደግሞ ፡ በብዙ ፡
፲፫ ምስጋና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይብዛል ፤ በዚህ ፡
አገልግሎት ፡ ስለ ፡ ተፈተናችሁ ፡ በክርስቶስ ፡
ወንጌል ፡ በማመናችሁ ፡ ስለሚሆን ፡ መታዘዝ ፡
እነርሱንና ፡ ሁሉንም ፡ ስለምትረዱበት ፡ ልግ
፲፬ ስና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያከብራሉ ፡ ፈሳቸውም ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ ሲያማልዱ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ከሚ
ሆነው ፡ ከሚበልጠው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡
የተነሣ ፡ ይናፍቁአችኋል ። ስለማይነገር ፡ ስጦ
፲፭ ታው ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ እኔም ፡ ራሴ ፡ ጳውሎስ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡
ፊት ፡ ለፊት ፡ ሳለሁ ፡ ትሑት ፡ የሆንሁ ፡ ከእና
ንተ ፡ ግን ፡ ብርቅ ፡ የምደፍራችሁ ፡ በክርስቶስ ፡
የዋህነትና ፡ ገርነት ፡ እመክራችኋለሁ ፤ በዓለ
፪ ማዊ ፡ ልማድ ፡ እንደምንመላለስ ፡ በሚቈጥሩን ፡
በአንዳንዶች ፡ ላይ ፡ አምኜ ፡ ልደፍር ፡ አስባ
ለሁ ፡ በዚያ ፡ እምነት ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡
ሆኜ ፡ እንዳልደፍር ፡ እለምናችኋለሁ ። በሰው ፡
፫ ልማድ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ የምንመላለስ ፡ ብን
ሆን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ልማድ ፡ አንዋጋም ፤ የጦር ፡
፬ ዕቃችን ፡ ሥጋዊ ፡ አይደለምና ፡ ምሽግን ፡ ለመ
ስበር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ብርቱ ፡ ነው ፤
የሰውንም ፡ አሳብ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ እው
፭ ቀት ፡ ላይ ፡ የሚነሣውን ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ እናፈርሰለን ፡ ለክርስቶስም ፡ ለመታዘዝ ፡
አእምሮን ፡ ሁሉ ፡ እንማርካለን ፡ መታዘዛች
፮ ሁም ፡ በተፈጸመች ፡ ጊዜ ፡ አለመታዘዝን ፡ ሁሉ ፡
ልንበቀል ፡ ተዘጋጅተናል ።

፯ በፊታችሁ ፡ ያለውን ፡ ተመልከቱ ። ማንም ፡
የክርስቶስ ፡ መሆኑን ፡ ተረድቶ ፡ ቢሆን ፡ ይህን ፡
እንደ ፡ ገና ፡ በራሱ ፡ ይቍጠረው ፤ እርሱ ፡ የክ
ርስቶስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡
፰ ነን ። ጌታ ፡ እናንተን ፡ ለማነጽ ፡ እንጂ ፡ እናን
ተን ፡ ለማፍረስ ፡ ያይደለ ፡ በሰጠው ፡ በሥልጣ
ናችን ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ብመካ ፡ እንኳ ፡ አላፍ
ርም ። በመልእክቶቹ ፡ የማስደነግጣችሁ ፡ አይ
፱ ምሰላችሁ ። መልእክቶቹስ ፡ ከባድና ፡ ኀይለኛ ፡
፲ ናቸው ፡ ሰውነቱ ፡ ግን ፡ ሲታይ ፡ ደካማ ፡ ነው ፡
ንግግሩም ፡ የተናቀ ፡ ነው ፡ ይላሉና ። እንዲሁ ፡
፲፩ የሚል ፡ ይህን ፡ ይቍጠረው ፤ በሩቅ ፡ ሳለን ፡ በመ
ልእክታችን ፡ በኩል ፡ በቃል ፡ እንዳለን ፡ በፊቱ ፡
ደግሞ ፡ ሳለን ፡ በሥራ ፡ እንዲሁ ፡ ነን ። ራሳቸ
፲፪ ውን ፡ ከሚያመሰግኑ ፡ ከአንዳንዶች ፡ ጋር ፡ ራሳ
ችንን ፡ ልንቈጥር ፡ ወይም ፡ ራሳችንን ፡ ልናስ
ተያይ ፡ አንደፍርምና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡
ራሳቸውን ፡ ከራሳቸው ፡ ጋር ፡ ሲያመዛዝኑ ፡
ራሳቸውንም ፡ ከራሳቸው ፡ ጋር ፡ ሲያስተያዩ ፡
አያስተውሉም ።

፲፫ እኛ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ወሰነልን ፡
እስከ ፡ እናንተ ፡ እንኳ ፡ እንደሚደርስ ፡ እንደ ፡
ክፍላችን ፡ ልክ ፡ እንጂ ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ አንመካም ።
፲፬ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደማንደርስ ፡ አድርገን ፡ ከመ
ጠን ፡ አናልፍምና ፡ የክርስቶስን ፡ ወንጌል ፡ በመ

፪ ። ፪ ፤ ም. ፭ ÷ ፲ ። ፫ ፤ ም. ፬ ÷ ፳፬ ። ፮ ፤ ምሳ. ፲፩ ÷ ፳፬ ። ፯ ፤ ዘዕኡ. ፳፭ ÷ ፪ ፤ ዘዳግ. ፲፭ ÷ ፲ ። ፰ ፤ ፊልጵ. ፬ ÷ ፲፱ ። ፱ ፤ መዝ. ፻፲፩ ÷ ፱ ። ፲ ፤ ኢሳ. ፶፩ ÷ ፲ ፤ ሆሴ. ፲ ÷ ፲፪ ። ፲፪ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፱ ።

፲ ። ፩ ፤ ፩ ቆሮ. ፪ ÷ ፫ ። ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፬ ÷ ፳፩ ። ፬ ፤ ኤር. ፩ ÷ ፲ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፱—፳፭ ። ፯ ፤ ዮሐ. ፯ ÷ ፳፬ ። ፲ ፤ ፩ ቆሮ. ፩ ÷ ፲፯ ። ፲፩ ፤ ም. ፲፫ ÷ ፪ ፤ ፲ ።

ስበክ ፥ እስክ ፥ እናንተ ፥ እንኳ ፥ ደርሰናልና ፤
፲፫፥፲፬ በሌሎች ፥ ድካም ፥ ያለ ፥ ልክ ፥ አንመካም ÷ ነገር ፥
ግን ፥ እምነታችሁ ፥ ሲያድግ ፥ ከእናንተ ፥ ወዲያ ፥
ባለው ፥ አገር ፥ እስክንሰብክ ፥ ሥራችንን ፥ እየ
ጨመርን ÷ በክፍላችን ፥ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ እን
ድንከብር ፥ ተስፋ ፥ እናደርጋለን ፤ በሌላው ፥
ክፍል ፥ ስለ ፥ ተዘጋጀው ፥ ነገር ፥ አንመካም ።
፲፭፥፲፮ የሚመካ ፥ ግን ፥ በጌታ ፥ ይመካ ፤ እግዚአብሔር ፥
የሚያመሰግነው ፥ እንጂ ፥ ራሱን ፥ የሚያመሰ
ግን ፥ እርሱ ፥ ተፈትኖ ፥ የሚወጣ ፥ አይደለምና ።

ምዕራፍ ፥ ፲፩ ።

፩ በጥቂቱ ፥ ሞኝነቴ ፥ ብትታገሡኝ ፥ መልካም ፥
ይሆን ፥ ነበር ፤ ቢሆንም ፥ በእርግጥ ፥ ታገሡኝ ።
፪ በእግዚአብሔር ፥ ቅንዓት ፥ እቀናላችኋለሁና ÷
እንደ ፥ ንጽሕት ፥ ድንግል ፥ እናንተን ፥ ለክርስ
ቶስ ፥ ላቀርብ ፥ ለአንድ ፥ ወንድ ፥ አጭዳችኋለ
፫ ሁና ፤ ነገር ፥ ግን ፥ እባብ ፥ በተንኰሉ ፥ ሔዋንን ፥
እንዳሳታት ÷ አሳባችሁ ፥ ተበላሽቶ ፥ ለክርስቶስ ፥
ከሚሆን ፥ ቅንነትና ፥ ንጽሕና ፥ ምናልባት ፥ እን
፬ ዳይለወጥ ፥ ብዬ ፥ እፈራለሁ ። የሚመጣውም ፥
ያልሰበክነውን ፥ ሌላ ፥ ኢየሱስ ፥ ቢሰብክ ÷ ወይም ፥
ያላገኛችሁትን ፥ ልዩ ፥ መንፈስ ፥ ወይም ፥ ያልተ
ቀበላችሁትን ፥ ልዩ ፥ ወንጌል ፥ ብታገኙ ÷ በመል
፭ ካም ፥ ትታገሡታላችሁ ። ከእነዚህ ፥ ከዋነኞቹ ፥
ሐዋርያት ፥ በአንድ ፥ ነገር ፥ እንኳ ፥ እንደ ፥ ጐደ
፮ ልሁ ፥ ራሴን ፥ አልቈጥርም ። በአነጋገሬ ፥ ያል
ተማርሁ ፥ ብሆን ፥ እንኳ ÷ በእውቀት ፥ ግን ፥ እን
ዲህ ፥ አይደለሁም ። ነገር ፥ ግን ፥ በሰው ፥ ሁሉ ፥
መካከል ፥ በነገር ፥ ሁሉ ፥ ተገልጠንላችኋል ።
፯ ወይስ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ወንጌል ፥ ያለ ፥ ደመ
ወዝ ፥ ስለ ፥ ሰበክሁላችሁ ÷ እናንተ ፥ ከፍ ፥ እን
ድትሉ ፥ ራሴን ፥ እያዋረድሁ ፥ ኃጢአት ፥ አድ
፰ ርጌ ፥ ይሆንን ? እናንተን ፥ ለማገልገል ፥ ደመ
ወዝ ፥ እየተቀበልሁ ፥ ሌሎችን ፥ አብያት ፥ ክርስ
፱ ቲያናት ፥ ዘረፍሁ ። ከእናንተም ፥ ጋር ፥ ሳለሁ ፥
በጐደለኝ ፥ ጊዜ ÷ በማንም ፥ አልከበድሁበትም ፤
ከመቄዶንያ ፥ የመጡት ፥ ወንድሞች ፥ የጐደለ
ኝን ፥ በሙሉ ፥ ሰጥተዋልና ፤ በነገርም ፥ ሁሉ ፥
እንዳልከብድባችሁ ፥ ተጠነቀቅሁ ፥ እጠነቀቅማ
፲ ለሁ ። የክርስቶስ ፥ እውነት ፥ በእኔ ፥ እንዳለ ÷
ይህ ፥ ትምክህት ፥ በእኔ ፥ ዘንድ ፥ በአካይያ ፥ አገር ፥
፲፩ አይከለከልም ። ስለ ፥ ምን ? ስለማልወዳችሁ ፥
ነውን ? እግዚአብሔር ፥ ያውቃል ።
፲፪ ነገር ፥ ግን ፥ በዚያ ፥ በሚመኩበት ፥ እንደ ፥
እኛ ፥ ሆነው ፥ ሊገኙ ÷ ምክንያትን ፥ ከሚፈል
ጉቱ ፥ ምክንያትን ፥ እቈርጥ ፥ ዘንድ ፥ አሁን ፥ የማ
ደርገውን ፥ ከዚህ ፥ ወዲህ ፥ ደግሞ ፥ አደርጋለሁ ።
፲፫ እንደ ፥ እነዚህ ፥ ያሉ ፥ ሰዎች ፥ የክርስቶስን ፥ ሐዋ
ርያት ፥ እንዲመስሉ ፥ ራሳቸውን ፥ እየለወጡ ÷
ውሸተኞች ፥ ሐዋርያትና ፥ ተንኰለኞች ፥ ሠራ
ተኞች ፥ ናቸውና ። ፲፬ ይህም ፥ ድንቅ ፥ አይደለም ፤
ሰይጣን ፥ ራሱ ፥ የብርሃንን ፥ መልአክ ፥ እንዲመ
ስል ፥ ራሱን ፥ ይለውጣልና ። ፲፭ እንግዲህ ፥ አገል
ጋዮቹ ፥ ደግሞ ፥ የጽድቅን ፥ አገልጋዮች ፥ እን
ዲመስሉ ፥ ራሳቸውን ፥ ቢለውጡ ፥ ታላቅ ፥ ነገር ፥
አይደለም ፤ ፍጻሜአቸውም ፥ እንደ ፥ ሥራቸው ፥
ይሆናል ።
፲፮ እንደ ፥ ገና ፥ እላለሁ ፥ — ለማንም ፥ ሰው ፥ ሞኝ ፥
የሆንሁ ፥ አይምሰለው ፤ ያለዚያ ፥ ግን ፥ እኔ ፥
ደግሞ ፥ ጥቂት ፥ እመካ ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥ ሞኝ ፥
እንኳ ፥ ሆኜ ፥ ተቀበሉኝ ። እንደዚህ ፥ ታምኜ ፥
፲፯ ስመካ ፥ የምናገረው ÷ በሞኝነት ፥ እንጂ ፥ ጌታ ፥
እንዳዘዘኝ ፥ አልናገርም ። ብዙዎች ፥ በዓለማዊ ፥
፲፰ ነገር ፥ ስለሚመኩ ፥ እኔ ፥ ደግሞ ፥ እመካለሁ ።
ልባሞች ፥ ስለምትሆኑ ፥ በደስታ ፥ ሞኞችን ፥
፲፱ ትታገሣላችሁና ፤ ማንም ፥ ባሪያዎች ፥ ቢያደርጋ
፳ ችሁ ÷ ማንም ፥ ቢበላችሁ ÷ ማንም ፥ ቢቀማችሁ ÷
ማንም ፥ ቢኰራባችሁ ÷ ማንም ፥ ፊታችሁን ፥
፳፩ በጥፊ ፥ ቢመታችሁ ፥ ትታገሣላችሁና ። ደካ
ሞች ፥ መስለን ፥ እንደ ፥ ነበርን ፥ በውርደት ፥ እላ
ለሁ ።
፳፪ ነገር ፥ ግን ፥ በሞኝነት ፥ እላለሁ ፤ ማንም ፥ በሚ
ደፍርበት ፥ እኔ ፥ ደግሞ ፥ እደፍርበታለሁ ። ዕብ
፳፫ ራውያን ፥ ናቸውን ? እኔ ፥ ደግሞ ፥ ነኝ ። የእስ
ራኤል ፥ ወገን ፥ ናቸውን ? እኔ ፥ ደግሞ ፥ ነኝ ።
የአብርሃም ፥ ዘር ፥ ናቸውን ? እኔ ፥ ደግሞ ፥ ነኝ ።
የክርስቶስ ፥ አገልጋዮች ፥ ናቸውን ? እንደ ፥
፳፬ እብድ ፥ ሰው ፥ እላለሁ ፤ እኔ ፥ እበልጣለሁ ፤ በድ
ካም ፥ አብዝቼ ÷ በመገረፍ ፥ አብዝቼ ÷ በመታ
ሰር ፥ አትርፌ ÷ በመሞት ፥ ብዙ ፥ ጊዜ ፥ ሆንሁ ።
፳፭ አይሁድ ፥ አንድ ፥ ሲጐድል ፥ አርባ ፥ ግርፋት ፥
፳፮ አምስት ፥ ጊዜ ፥ ገረፉኝ ። ሦስት ፥ ጊዜ ፥ በበ
ትር ፥ ተመታሁ ፤ አንድ ፥ ጊዜ ፥ በድንጋይ ፥ ተወ
ገርሁ ፤ መርከቤ ፥ ሦስት ፥ ጊዜ ፥ ተሰበረ ፤ ሌሊ
ትና ፥ ቀን ፥ በባሕር ፥ ውስጥ ፥ ኖርሁ ። ብዙ ፥
፳፯ ጊዜ ፥ በመንገድ ፥ ሄድሁ ፤ በወንዝ ፥ ፍርሃት ÷
በወንበዴዎች ፥ ፍርሃት ÷ በወገኔ ፥ በኩል ፥ ፍር
ሃት ÷ በአሕዛብ ፥ በኩል ፥ ፍርሃት ÷ በከተማ ፥
ፍርሃት ÷ በምድረ ፥ በዳ ፥ ፍርሃት ÷ በባሕር ፥
ፍርሃት ÷ በውሸተኞች ፥ ወንድሞች ፥ በኩል ፥
፳፰ ፍርሃት ፥ ነበረብኝ ፤ በድካምና ፥ በጥረት ፥ ብዙ ፥
ጊዜም ፥ እንቅልፍ ፥ በማጣት ÷ በራብና ፥ በጥም ፥
ብዙ ፥ ጊዜም ፥ በመጦም ÷ በብርድና ፥ በራቁት
፳፱ ነት ፥ ነበርሁ ። የቀረውንም ፥ ነገር ፥ ሳልቈጥር ÷
፴ ዕለት ፥ ዕለት ፥ የሚከበድብኝ ፥ የአብያት ፥ ክርስ
፴፩ ቲያናት ፥ ሁሉ ፥ አሳብ ፥ ነው ። የሚደክም ፥ ማን ፥
ነው ÷ እኔም ፥ አልደክምምን ? የሚሰናከል ፥

፲ ። ፲፭ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፳ ። ፲፯ ፤ ፳ ቆሮ. ፭ ÷ ፴፭ ። ፲፰ ፤ ፳ ቆሮ. ፬ ÷ ፭ ።

፲፩ ። ፪ ፤ ሆሴ. ፪ ÷ ፳፭ ፥ ፳፱ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፳፯ ፥ ፳፯ ። ፫ ፤ ዘፍጥ. ፫ ÷ ፬ ። ፬ ፤ ገላ. ፩ ÷ ፯ ፥ ፳ ። ፭ ፤ ገላ. ፪ ÷ ፯ ። ፮ ፤ ፳ ቆሮ. ፪ ÷ ፭ ፥ ፪ ፤ ፲፫ ። ፯ ፤ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፫ ። ፱ ፤ ፳ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፲፯ ። ፲ ፤ ፳ ቆሮ. ፱ ÷ ፲፭ ። ፲፪ ፤ ፳ ቆሮ. ፱ ÷ ፲፪ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፲፭ ። ፳፪ ፤ ፊልጵ. ፫ ÷ ፭ ። ፳፬ ፤ ዘዳግ. ፳፭ ÷ ፫ ። ፳፭ ፤ የሐዋ. ፲፮ ÷ ፳፪ ፤ ፲፱ ÷ ፲፱ ፤ ፳፯ ÷ ፵፭ ። ፳፯ ፤ የሐዋ. ፲፱ ÷ ፭ ። ፳፰ ፤ ፳ ቆሮ. ፱ ÷ ፲፭ ። ፳፱ ፤ ፳ ቆሮ. ፱ ÷ ፳፪ ።

ማን ፡ ነው ÷ እኔም ፡ አልናደድምን ?

፴ ፤ ትምክህት ፡ የሚያስፈልግ ፡ ከሆነ ÷ ከድካሜ ፡
፴፩ ፤ በሚሆነው ፡ ነገር ፡ እመካለሁ ። ለዘላለም ፡ የተ
ባረከ ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አም
፴፪ ፤ ላክና ፡ አባት ፡ እንዳልዋሽ ፡ ያውቃል ። በደ
ማስቆ ፡ አርስጦስዮስ ፡ ከተባለ ፡ ንጉሥ ፡ በታች ፡
የሆነ ፡ የሕዝብ ፡ ገዥ ፡ ሊይዘኝ ፡ እየወደደ ፡ የደ
ማስቆ ፡ ሰዎችን ፡ ከተማ ፡ ያስጠብቅ ፡ ነበር ÷
፴፫ ፤ በቅጥሩም ፡ ባለ ፡ መስኮት ፡ በቅርጫት ፡ አወረ
ዱኝና ፡ ከእጁ ፡ አመለጥሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ ፤ ትምክህት ፡ የሚያስፈልግ ፡ ነው ፤ አይጠቅ
ምም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከጌታ ፡ ወዳለው ፡ ራእይና ፡
፪ ፤ መገለጥ ፡ እመጣለሁ ። ሰውን ፡ በክርስቶስ ፡
አውቃለሁ ÷ በሥጋ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላውቅም ፡
ወይም ፡ ከሥጋ ፡ ውጭ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላውቅም ÷
እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፤ እንዲህ ፡ ያለው ፡
ሰው ፡ ከአሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ በፊት ፡ እስከ ፡
፫ ፤ ሦስተኛው ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ ተነጠቀ ። እንዲህ ፡
ያለውንም ፡ ሰው ፡ አውቃለሁ ÷ በሥጋ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ወይም ፡ ያለ ፡ ሥጋ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላው
፬ ፤ ቅም ÷ እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፤ ወደ ፡ ገነት ፡
ተነጠቀ ÷ ሰውም ፡ ሊናገር ፡ የማይገባውን ፡ የማ
፭ ፤ ይነገረውን ፡ ቃል ፡ ሰማ ። እንደዚህ ፡ ስላለው ፡
እመካለሁ ÷ ስለ ፡ ራሴ ፡ ግን ፡ ከድካሜ ፡ በቀር ፡
፮ ፤ አልመካም ። ልመካ ፡ ብወድድ ፡ ሞኝ ፡ አል
ሆንም ÷ እውነትን ፡ እላለሁና ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ማንም ፡ ከሚያይ ፡ ከእኔም ፡ ከሚሰማ ፡ የምበ
፯ ፤ ልጥ ፡ አድርጎ ፡ እንዳይቈጥረኝ ፡ ተቸአለሁ ። ስለ
ዚህም ፡ በመገለጥ ፡ ታላቅነት ፡ እንዳልታበይ ፡
የሥጋዬ ፡ መውጊያ ÷ እርሱም ፡ የሚገሥመኝ ፡
የሰይጣን ፡ መልእክተኛ ፡ ተሰጠኝ ፤ ይኸውም ፡
፰ ፤ እንዳልታበይ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከእኔ ፡
፱ ፤ እንዲለይ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ጌታን ፡ ለመንሁ ። እር
ሱም ፡ — ጸጋዬ ፡ ይበቃሃል ÷ ኃይሌ ፡ በድካም ፡
ይፈጸማልና ፡ አለኝ ። እንግዲህ ፡ የክርስቶስ ፡
ኃይል ፡ ያድርብኝ ፡ ዘንድ ፡ በብዙ ፡ ደስታ ፡ በድ
፲ ፤ ካሜ ፡ ልመካ ፡ እወዳለሁ ። ስለዚህ ፡ ስለ ፡ ክር
ስቶስ ፡ በድካም ፡ በመንገላታትም ፡ በችግርም ፡
በስደትም ፡ በጭንቀትም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ስደ
ክም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ኃይለኛ ፡ ነኝና ።

፲፩ ፤ በመመካቴ ፡ ሞኝ ፡ ሆኜአለሁ ፤ እናንተ ፡
ግድ ፡ አላችሁኝ ፤ እናንተ ፡ እኔን ፡ ልታመሰ
ግኑ ፡ ይገባ ፡ ነበርና ። እኔ ፡ ምንም ፡ ባልሆን ፡
እንኳ ÷ ከዋነኞቹ ፡ ሐዋርያት ፡ በምንም ፡ አልጐ
፲፪ ፤ ድልምና ። በእርግጥ ፡ የሐዋርያነት ፡ ምልክት ፡
በመካከላችሁ ፡ በምልክትና ፡ በድንቅ ፡ ነገር ፡
በተአምራትም ፡ በሁሉ ፡ ትዕግሥት ፡ ተደረገ ።
እኔ ፡ ራሴ ፡ ካልከበድሁባችሁ ፡ ከዚህ ፡ በቀር ÷ ፲፫ ፤
ከሌላ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ያነሰችሁበት ፡ በምን ፡
እኩ ፡ ነው ? ይህን ፡ በደሌን ፡ ይቅር ፡ በሉልኝ ።

እነሆ ÷ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመጣ ፡ ዘንድ ፡ ስዘ ፲፬ ፤
ጋጅ ፡ ይህ ፡ ሦስተኛዬ ፡ ነው ፡ አልከብድባችሁ
ምም ÷ እናንተን ፡ እንጂ ፡ ያላችሁን ፡ አልፈልግ
ምና ። ወላጆች ፡ ለልጆች ፡ እንጂ ፡ ልጆች ፡ ለወ
ላጆች ፡ ገንዘብ ፡ ሊያከማቹ ፡ አይገባቸውምና ።
እኔ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ነፍሳችሁ ፡ በብዙ ፡ ደስታ ፡ ገንዘ ፲፭ ፤
ቤን ፡ እከፍላለሁ ÷ ራሴን ፡ እንኳ ፡ እከፍላለሁ ።
ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ ብወዳችሁ ፡ በዚህ ፡ ልክ ፡ ፍቅ
ራችሁ ፡ የሚያንስ ፡ ነውን ? ይሁን ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ ፲፮ ፤
አልከበድሁባችሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሸንጋይ ፡ ሆኜ ፡
በተንኰል ፡ ያዝኋችሁ ። ወደ ፡ እናንተ ፡ ከላክኋ ፲፯ ፤
ቸው ፡ በአንዱ ፡ ስንኳ ፡ አታለልኋችሁን ? ቲቶን ፡ ፲፰ ፤
መክርሁት ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ወንድሙን ፡ ላክ
ሁት ፤ ቲቶስ ፡ አታለላችሁን ? በአንድ ፡ መን
ፈስ ፡ አልተመላለስንምን ? በአንድ ፡ ፍለጋስ ፡
አልተመላለስንም ?

ለእናንተ ፡ ስለ ፡ ራሳችን ፡ እንድንመልስ ፡ ፲፱ ፤
ሁልጊዜ ፡ ይመስላችኋልን ? በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በክርስቶስ ፡ ሆነን ፡ እንናገራለን ፤ ነገር ፡
ግን ÷ ወዳጆች ÷ እናንተን ፡ ልናንጻችሁ ፡ ሁሉን ፡
እንናገራለን ። ስመጣ ÷ እንደምወደው ፡ ሳት ፳ ፤
ሆኑ ፡ አገኛችሁ ፡ ይሆናል ፡ እኔም ፡ እንደምትወ
ዱት ፡ ሳልሆን ፡ ታገኙኝ ፡ ይሆናል ፡ ብዬ ፡ እፈራለ
ሁና ፤ ምናልባት ፡ ክርክር ፡ ቅንዓትም ፡ ቍጣም ፡
አድመኝነትም ፡ ሐሜትም ፡ ማሾክሾክም ፡ ኩራ
ትም ፡ ሁከትም ፡ ይሆናሉ ፤ እንደ ፡ ገና ፡ ስመጣ ፡ ፳፩ ፤
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አምላኬ ፡ እንዲያዋርደኝ ÷
አስቀድመውም ፡ ኃጢአት ፡ ከሠሩትና ፡ ስላደረ
ጉት ፡ ርኵሰትና ፡ ዝሙት ፡ መዳራትም ፡ ንስሐ ፡
ካልገቡት ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡ ምናልባት ፡
አዝናለሁ ፡ ብዬ ፡ እፈራለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ወደ ፡ እናንተ ፡ ስመጣ ፡ ይህ ፡ ሦስተኛዬ ፡ ነው ፤ ፩ ፤
ሁሉ ፡ ነገር ፡ በሁለትና ፡ በሦስት ፡ ምስክር ፡ እና ፡
ይጸናል ። ሁለተኛ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ በነበ ፪፡፫ ፤
ርሁ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ተናገርሁ ፡ አሁንም ፡ ደግሞ ፡
በሩቅ ፡ ስሆን ÷ ክርስቶስ ፡ በእኔ ፡ አድሮ ፡ እንዲና
ገር ፡ ማስረጃ ፡ ከፈለጋችሁ ÷ እንደ ፡ ገና ፡ ብመጣ ፡
እንዳልራራላቸው ፡ አስቀድመው ፡ ኃጢአት ፡
ላደረጉት ፡ ለሌሎችም ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሜ ፡ ብዬ
አለሁ ÷ አስቀድሜም ፡ እላለሁ ። ክርስቶስም ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ አይደክምም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በእ
ናንተ ፡ ኃይለኛ ፡ ነው ። በድካም ፡ ተሰቅሎአ ፬ ፤
ልና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ በሕ
ይወት ፡ ይኖራል ። እኛ ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡

፲፩ ። ፴፱ ፡ ፴፫ ፤ የሐዋ ፡ ፱ ÷ ፳፬ ፡ ፳፭ ።

፲፪ ። ፩ ፤ ም ፡ ፲፭ ÷ ፴ ። ፯ ፤ ሉቃ ፡ ፲፫ ÷ ፲፯ ። ፲ ፤ ማቴ ፡ ፭ ÷ ፲፩ ፤ ፲፱ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፫ ። ፲፩ ፤ ም ፡ ፲፭ ÷ ፭ ። ፲፪ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፲፱ ። ፲፫ ፤ ም ፡ ፲፭ ÷ ፱ ። ፲፭ ፤ ፊልጵ ፡ ፪ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ ም ፡ ፷ ÷ ፯ ፤ ፲፯ ፤ ፲፰ ። ፳ ፤ ፩ ቆሮ ፡ ፭ ÷ ፲፩ ፤ ፫ ÷ ፫ ፤ ፱ ÷ ፯ ። ፳፩ ፤ ፭ ቆሮ ፡ ፭ ÷ ፭ ።

፲፫ ። ፩ ፤ ዘዳግ ፡ ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፫ ፤ ፩ ቆሮ ፡ ፭ ÷ ፱ ። ፱ ፤ ፊልጵ ፡ ፪ ÷ ፯ ፤ ፯ ፤ ሮሜ ፩ ÷ ፱ ።

እንደክማለንና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ በሆነ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ።

፭ ፡ በሃይማኖት ፡ ብትኖሩ ፡ ራሳችሁን ፡ መርምሩ ፡ ራሳችሁን ፡ ፈትኑ ፤ ወይስ ፡ ምናልባት ፡ የማትበቁ ፡ ባትሆኑ ÷ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በእናንተ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ አታውቁምን ?

፮ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ የማንበቃ ፡ እንዳይደለን ፡ ልታውቁ ፡

፯ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ። ክፉ ፡ ነገርንም ፡ ከቶ ፡ እንዳታደርጉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንጸልያለን ፤ እኛ ፡ የምንበቃ ፡ ሆነን ፡ እንገለጥ ፡ ዘንድ ፡ አይደለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እኛ ፡ ምንም ፡ እንደማንበቃ ፡ ብንሆን ÷ እናንተ ፡ መልካሙን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ለእውነት ፡ እንጂ ፡ በእውነት ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ለማድረግ ፡ አንችልምና ።

፱ ፡ እኛ ፡ ስንደክም ፡ እናንተም ፡ ኃይለኞች ፡ ስትሆኑ ፡ ደስ ፡ ብሎናልና ፡ እናንተ ፡ ፍጹማን ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ለዚህ ፡ ደግሞ ፡ እንጸልያለን ።

ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ ለማፍረስ ፡ ያይደለ ፡ ለማነጽ ፡ ፲ ፡ እንደ ፡ ሰጠኝ ፡ ሥልጣን ÷ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሳለሁ ፡ በዮርዋ ፡ እንዳልሠራ ፡ በሩቅ ፡ ሆኜ ፡ ይህን ፡ እጽፋለሁ ።

በቀረውስ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ደኅና ፡ ሁኑ ። ፲፩ ፍጹማን ፡ ሁኑ ÷ ምክሬን ፡ ስሙ ÷ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሁኑ ÷ በሰላም ፡ ኑሩ ÷ የፍቅርና ፡ የሰላምም ፡ አምላክ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ። በተቀደሰ ፡ ፲፪ አሳሳም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ሰላምታ ፡ ተሰጣጡ ።

ቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። ፲፫

የጌታ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ፍቅር ፡ የመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ኅብረት ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። አሜን ። ፲፬

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ገላትያ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ ፪ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከሙታንም ፡ በነሣው ፡ በእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ እንጂ ፡ ከሰዎች ፡ ወይም ፡ በሰው ፡ ያልሆነ ፡ ጳውሎስ ፡ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ወንድሞች ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ገላትያ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፤

፫ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታችንም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡

፬ ፡ ይሁን ። ክፉ ፡ ከሆነ ፡ ከአሁኑ ፡ ዓለም ፡ ያድነን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ አምላካችንና ፡ እንደ ፡ አባታችን ፡ ፈቃድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችን ፡ ራሱን ፡ ሰጠ ።

፭ ፡ ለአብ ፡ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ክብር ፡ ይሁን ፡ አሜን ።

፮ ፡ በክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ እናንተን ፡ ከጠራችሁ ፡ ከእርሱ ፡ ወደ ፡ ልዩ ፡ ወንጌል ፡ እንዲህ ፡ ፈጥናችሁ ፡

፯ ፡ እንዴት ፡ እንዳለፋችሁ ፡ እደነቃለሁ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ሌላ ፡ ወንጌል ፡ አይደለም ፤ የሚያናውጣችሁ ፡ የክርስቶስንም ፡ ወንጌል ፡ ሊያጣምሙ ፡

፰ ፡ የሚወዱ ፡ አንዳንዶች ፡ አሉ ፡ እንጂ ። ነገር ፡ ግን ፡ እኛ ፡ ብንሆን ፡ ወይም ፡ ከሰማይ ፡ መልአክ ÷ ከሰበክንላችሁ ፡ ወንጌል ፡ የሚለይ ፡ ወንጌልን ፡ ቢሰብክላችሁ ÷ የተረገመ ፡ ይሁን ። አስቀድመን ፡ እንዳልን ፡ እንዲሁ ፡ አሁን ፡ ሁለተኛ ፡ እላለሁ ÷ ከተቀበላችሁት ፡ የተለየውን ፡ ማንም ፡ ቢሰብክላችሁ ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ።

፲ ፡ ሰውን ፡ ወይስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሁን ፡ እሺ ፡ አሰኛለሁን ? ወይም ፡ ሰውን ፡ ደስ ፡ ላሰኝ ፡ እፈልጋለሁን ? አሁን ፡ ሰውን ፡ ደስ ፡ ባሰኝ ፡ የክርስቶስ ፡ ባሪያ ፡ ባልሆንሁም ።

፲፩ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በእኔ ፡ የተሰበከ ፡ ወንጌል ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ እንዳይደለ ፡ አስታውቃችኋለሁ ፤ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ገልጦልኛል ፡ እንጂ ፡

፲፪ ፡ እኔ ፡ ከሰው ፡ አልተቀበልሁትም ፡ አልተማርሁትምም ። በአይሁድ ፡ ሥርዓት ፡ በፊት ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ኖርሁ ፡ ሰምታችኋልና ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ አሳድድና ፡ አጠፋ ፡ ነበር ÷ ለአባቶችም ፡ ወግ ፡ ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ እየቀናሁ ፡ በወገኔ ፡ ዘንድ ፡ በዘመኔ ፡ ካሉት ፡ ብዙዎችን ፡ በአይሁድ ፡ ሥርዓት ፡ እበልጥ ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ በእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ፲፭፡፲፮ ሳለሁ ፡ የለየኝ ፡ በጸጋውም ፡ የጠራኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ወንጌልን ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ በእኔ ፡ ሊገልጥ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ÷ ወዲያው ፡ ከሥጋና ፡

፲፯ ፡ ከደም ፡ ጋር ፡ አልተማከርሁም ÷ ከእኔም ፡ በፊት ፡ ሐዋርያት ፡ ወደ ፡ ነበሩት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አልወጣሁም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ዓረብ ፡ አገር ፡ ሄድሁ ፡ እንደ ፡ ገናም ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ተመለስሁ ።

፲፰ ፡ ከዚህ ፡ ወዲያ ፡ ከሦስት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ኬፋን ፡ ልጠይቅ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጥቼ ፡

፲ ፡ ፩ ፡ ገላ. ፩÷፫ ፡ ፬ ። ፬ ፡ ቈላ. ፩÷፳፯ ። ፯ ፡ ም. ፬÷፳ ። ፲፩ ፡ ሮሜ ፲፩÷፴፫ ። ፲፪ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፭÷፳ ።
፩ ። ፪ ፡ ፪ ፡ የሐዋ. ፲፯÷፯ ። ፫ ፡ ፩ ቆሮ. ፩÷፫ ። ፬ ፡ ማቴ. ፳÷፳፰፤ ፩ ዮሐ. ፭÷፲፱ ። ፮ ፡ የሐዋ. ፲፭÷፩፡፳፱ ። ፯ ፡ ፩ ተሰ. ፪÷፬ ። ፲፪ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፩÷፳፫ ። ፲፫ ፡ የሐዋ. ፳÷፩፤ ፳፪÷፫፤ ፬÷፭፤ ፲፤ ፲፩ ። ፲፯ ፡ ኤር. ፭÷፳ ። ፲፰ ፡ የሐዋ. ፱÷፳፮ ።

ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ሰነበ
፲፱፡ ትሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከጌታ ፡ ወንድም ፡ ከያዕቆብ ፡
፳፡ በቀር ፡ ከሐዋርያት ፡ ሌላ ፡ አላየሁም ። ስለም
ጽፍላችሁም ፡ ነገር ፡ እነሆ ፡ በእግዚአብሔር ፡
፳፩፡ ፊት ፡ ሐስት ፡ አልናገርም ። ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡
፳፪፡ ሶርያና ፡ ወደ ፡ ኪልቅያ ፡ አገር ፡ መጣሁ ። በክ
ርስቶስም ፡ ያሉት ፡ የይሁዳ ፡ ማኅበሮች ፡ ፊቴን ፡
፳፫፡ አያውቁም ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡— ቀድሞ ፡ እኛን ፡
ያሳድድ ፡ የነበረ ፡ እርሱ ፡ በፊት ፡ ያጠፋው ፡ የነ
በረውን ፡ ሃይማኖት ፡ አሁን ፡ ይሰብካል ፡ ተብሎ ፡
፳፬፡ ሲነገር ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ፤ ስለ ፡ እኔም ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ያከብሩ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ከአሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ከበርናባስ ፡ ጋር ፡ ቲቶን ፡ ደግሞ ፡ ይዤ ፡
፪፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሁለተኛ ፡ ወጣሁ ። እንደ ፡
ተገለጠልኝም ፡ ወጣሁ ፤ ምናልባትም ፡ በከንቱ ፡
እንዳልሮጥ ፡ ወይም ፡ በከንቱ ፡ ሮጬ ፡ እንዳል
ሆን ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ የምሰብከውን ፡ ወን
ጌል ፡ አስታወቅኋቸው ፡ ዋኖች ፡ ግን ፡ መስለው ፡
፫፡ ለሚታዩ ፡ ለብቻቸው ፡ አስታወቅኋቸው ። ነገር ፡
ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የነበረ ፡ ቲቶ ፡ እንኳ ፡ የግሪክ ፡
ሰው ፡ ሲሆን ፡ ይገረዝ ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ አላሉትም ፤
፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ ባሪያዎች ፡ ሊያደርጉን ፡ በክርስቶስ ፡
ኢየሱስ ፡ ያለንን ፡ አርነታችንን ፡ ይሰልሉ ፡
ዘንድ ፡ ሾልከው ፡ በስውር ፡ ስለ ፡ ገቡ ፡ ስለ ፡
፭፡ ሐሰተኞች ፡ ወንድሞች ፡ ነበረ ። የወንጌልም ፡
እውነት ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ጸንቶ ፡ እንዳኖር ፡
ለአንድ ፡ ሰዓት ፡ እንኳ ፡ ለቅቀን ፡ አልተገዛንላ
፮፡ ቸውም ። አለቆች ፡ የመሰሉት ፡ ግን ፡ በፊት ፡
ማን ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አይገደኝም ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ አያደላም ፤ አለ
ቆች ፡ የመሰሉት ፡ አንዳች ፡ እንኳ ፡ አልጨመ
፯፡ ሩልኝምና ፡ ተመልሰው ፡ ግን ፡ ጴጥሮስ ፡ ለተ
ገረዙት ፡ የሆነው ፡ ወንጌል ፡ አደራ ፡ እንደ ፡
ተሰጠው ፡ እንዲሁ ፡ ለእኔ ፡ ላልተገረዙት ፡ የሆ
ነው ፡ ወንጌል ፡ አደራ ፡ እንደ ፡ ተሰጠኝ ፡ አየ ፤
፰፡ ለተገረዙት ፡ ሐዋርያ ፡ እንዲሆን ፡ ለጴጥሮስ ፡
የሠራለት ፡ ለእኔ ፡ ደግሞ ፡ ለአሕዛብ ፡ ሐዋርያ ፡
፱፡ እንድሆን ፡ ሠርቶአልና ። ደግሞ ፡ የተሰጠኝን ፡
ጸጋ ፡ አውቀው ፡ አዕማድ ፡ መስለው ፡ የሚታዩ ፡
ያዕቆብና ፡ ኬፋ ፡ ዮሐንስም ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
እነርሱም ፡ ወደ ፡ ተገረዙት ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ለእኔና ፡ ለበርናባስ ፡ ቀኝ ፡ እጃቸውን ፡ ሰጡን ፡
፲፡ ድሆችን ፡ እናስብ ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፡ ለመኑን ፡ ይህ
ንም ፡ ደግሞ ፡ ላደርግ ፡ ተጋሁ ።
፲፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ ኬፋ ፡ ወደ ፡ አንጾኪያ ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተቃወመው ፡ ይፈረድበት ፡
ዘንድ ፡ ይገባ ፡ ነበርና ። አንዳንድ ፡ ከያዕቆብ ፡
፲፪፡ ዘንድ ፡ ሳይመጡ ፡ ከአሕዛብ ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡
ይበላ ፡ ነበርና ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ከተገረዙት ፡
ወገን ፡ ያሉትን ፡ ፈርቶ ፡ ያፈገፍግ ፡ ነበርና ፡ ከአ
ነርሱ ፡ ተለየ ። የቀሩትም ፡ አይሁድ ፡ ደግሞ ፡
፲፫፡ በርናባስ ፡ ስንኳ ፡ በግብዝነታቸው ፡ እስከ ፡ ተሳበ ፡
ድረስ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ግብዝች ፡ ሆኑ ።
፲፬፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ወንጌል ፡ እውነት ፡ በቅን
ነት ፡ እንዳልሄዱ ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡
ኬፋን ፡— አንተ ፡ አይሁዳዊ ፡ ሳለህ ፡ በአይሁድ ፡
ኑሮ ፡ ያይደለ ፡ በአሕዛብ ፡ ኑሮ ፡ ብትኖር ፡ አሕ
ዛብ ፡ በአይሁድ ፡ ኑሮ ፡ ሊኖሩ ፡ እንዴት ፡ ግድ ፡
አልሃቸው ? አልሁት ። እኛ ፡ በፍጥረት ፡ አይ
፲፭፡ ሁድ ፡ ነን ፡ ኃጢአተኞችም ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብ ፡ አይ
ደለንም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስ
፲፮፡ ቶስ ፡ በማመን ፡ እንዲጸድቅ ፡ እንጂ ፡ በሕግ ፡
ሥራ ፡ እንዳይሆን ፡ አውቀን ፡ ሥጋን ፡ የለበሰ ፡
ሁሉ ፡ በሕግ ፡ ሥራ ፡ ስለማይጸድቅ ፡ እኛ ፡ ራሳ
ችን ፡ በሕግ ፡ ሥራ ፡ ሳይሆን ፡ በክርስቶስ ፡ እም
ነት ፡ እንጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡
አምነናል ። ነገር ፡ ግን ፡ በክርስቶስ ፡ ልንጸድቅ ፡
፲፯፡ የምንፈልግ ፡ ስንሆን ፡ ራሳችን ፡ ደግሞ ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ሆነን ፡ ከተገኘን ፡ እንግዲያስ ፡ ክርስቶስ ፡
የኃጢአት ፡ አገልጋይ ፡ ነዋ ? አይደለም ። ያፈ
፲፰፡ ረስሁትን ፡ ይህን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ የማንጽ ፡ ከሆ
ንሁ ፡ ራሴ ፡ ሕግ ፡ ተላላፊ ፡ እንድሆን ፡ አስረ
ዳለሁና ። እኔ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ሆኜ ፡
፲፱፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ በሕግ ፡ በኩል ፡ ለሕግ ፡ ሞቼ ፡ ነበ
ርና ። ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ተሰቅዬአለሁ ፤ እኔም ፡
፳፡ አሁን ፡ ሕያው ፡ ሆኜ ፡ አልኖርም ፡ ክርስቶስ ፡
ግን ፡ በእኔ ፡ ይኖራል ፤ አሁንም ፡ በሥጋ ፡ የም
ኖርበት ፡ ኑሮ ፡ በወደደኝና ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ራሱን ፡
በሰጠው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ በለ ፡
እምነት ፡ የምኖረው ፡ ነው ። የእግዚአብሔርን ፡
፳፩፡ ጸጋ ፡ አልጥልም ፤ ጽድቅስ ፡ በሕግ ፡ በኩል ፡
ከሆነ ፡ እንግዲያስ ፡ ክርስቶስ ፡ በከንቱ ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ የማታስተውሉ ፡ የገላትያ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ በዓ
ይናችሁ ፡ ፊት ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ተሰ
ቀለ ፡ ሆኖ ፡ ተሥሎ ፡ ነበር ፤ ለእውነት ፡ እንዳ
፪፡ ትታዘዙ ፡ አዚም ፡ ያደረገባችሁ ፡ ማን ፡ ነው ?
ይህን ፡ ብቻ ፡ ከእናንተ ፡ እንድማር ፡ እወዳለሁ ፤
በሕግ ፡ ሥራ ፡ ወይም ፡ ከእምነት ፡ ጋር ፡ በሆነ ፡
፫፡ መስማት ፡ መንፈስን ፡ ተቀበላችሁን ? እንዲህን ፡
የማታስተውሉ ፡ ናችሁ ? በመንፈስ ፡ ጀምራ
፬፡ ችሁ ፡ አሁን ፡ በሥጋ ፡ ትፈጸማላችሁን ? በውኑ ፡
ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነስ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ መከራ ፡
በከንቱ ፡ ተቀበላችሁን ? እንግዲህ ፡ መንፈስን ፡
፭፡

፩። ፲፱ ፤ ግቱ· ፲፫÷፻፳ ። ፳፭ ፤ የሐዋ· ፱÷፴ ።
፪። ፬ ፤ ም· ፭÷፯ ፤ የሐዋ· ፲፭÷፳፬ ። ፮ ፤ የሐዋ· ፱÷፲፯ ። ፱ ፤ ዮሐ· ፭÷፵፫ ። ፲ ፤ የሐዋ· ፲፯÷፳፱ ፤ ፴ ፤ ፳፬÷፲፯ ።
፲፯ ፤ የሐዋ· ፲፭÷፲፭ ፤ ሮሜ ፫÷፳ ፤ ፳፯ ፤ መዝ· ፻፵፱÷፱ ። ፲፱ ፤ ሮሜ ፯÷፬ ። ፳ ፤ ሮሜ ፯÷፯ ፤ ዮሐ· ፲፯÷፳፫ ።
፳፭ ፤ ዕብ· ፯÷፲፭ ።

፫። ፩ ፤ ኤፌ· ፩÷፲፫ ።

የሚሰጣችሁ ፡ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ተአምራት ፡ የሚያደርግ ÷ በሕግ ፡ ሥራ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ከእ
ምነት ፡ ጋር ፡ በሆነ ፡ መስማት ፡ ነው ?
፮፡ እንዲሁ ፡ አብርሃም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመ
፯፡ ነና ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ። እንኪያስ ፡ ከእ
ምነት ፡ የሆኑት ፡ እነዚህ ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡
፰፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ እወቁ ። መጽሐፍም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አሕዛብን ፡ በእምነት ፡ እንዲያጸድቅ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ አይቶ ፡— በአንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይባ
ረካሉ ፡ ብሎ ፡ ወንጌልን ፡ ለአብርሃም ፡ አስቀ
፱፡ ድሞ ፡ ሰበከ ። እንደዚህ ፡ ከእምነት ፡ የሆኑት ፡
ካመነው ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ ይባረካሉ ።
፲፡ ከሕግ ፡ ሥራ ፡ የሆኑት ፡ ሁሉ ፡ በእርግማን ፡
በታች ፡ ናቸውና ፤ በሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ በተጻ
ፋት ፡ ሁሉ ፡ ጸንቶ ፡ የማይኖር ፡ የማያደርግም ፡
ሁሉ ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ።
፲፩፡ ጻድቅ ፡ በእምነት ፡ ይኖራል ፡ ተብሎአልና ፡
ማንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሕግ ፡ እንዳ
፲፪፡ ይጸድቅ ፡ ግልጥ ፡ ነው ። ሕግም ፡ ከእምነት ፡
አይደለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡— የሚያደርገው ፡ ይኖር
፲፫፡ በታል ፡ ተብሎአል ። በእንጨት ፡ የሚሰቀል ፡
ሁሉ ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ፡
ክርስቶስ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ እርግማን ፡ ሆኖ ፡ ከሕግ ፡
፲፬፡ እርግማን ፡ ዋጀን ፤ የመንፈስን ፡ ተስፋ ፡ በእም
ነት ፡ እንድንቀበል ÷ የአብርሃም ፡ በረከት ፡ ወደ ፡
አሕዛብ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ይደርስላቸው ፡
ዘንድ ።
፲፭፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ሰው ፡ ልማድ ፡ እላ
ለሁ ። የሰው ፡ ስንኳ ፡ ቢሆን ፡ እርግጠኛውን ፡
ኪዳን ፡ ማንም ፡ አይንቅም ፡ ወይም ፡ አይጨም
፲፮፡ ርበትም ። ለአብርሃምና ፡ ለዘሩም ፡ የተስፋው ፡
ቃል ፡ ተነገረ ። ስለ ፡ ብዙዎች ፡ እንደሚነገር ፡—
ለዘሮቹም ፡ አይልም ፤ ስለ ፡ አንድ ፡ እንደሚ
ነገር ፡ ግን ፡— ለዘርህም ፡ ይላል ÷ እርሱም ፡ ክር
፲፯፡ ስቶስ ። ይህንም ፡ እላለሁ ፤ ከአራት ፡ መቶ ፡
ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ የተሰጠው ፡ ሕግ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ በእግዚአብሔር ፡ የተረጋገጠውን ፡
ኪዳን ፡ የተስፋውን ፡ ቃል ፡ እስኪሽር ፡ ድረስ ፡
፲፰፡ አያፈርስም ። ርስቱ ፡ በሕግ ፡ ቢሆንስ ፡ እንግዲ
ያስ ፡ በተስፋ ፡ ቃል ፡ አይሆንም ፤ በተስፋ ፡ ቃል ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ ሰጥቶአል ።
፲፱፡ እንግዲህ ፡ ሕግ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ተስፋው ፡
የተሰጠው ፡ ዘር ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ በመከከ
ለኛ ፡ እጅ ፡ በመላእክት ፡ በኩል ፡ ስለ ፡ ሕግ ፡
፳፡ መተላለፍ ፡ ተጨመረ ። መካከለኛውም ፡ ለአ
ንድ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
አንድ ፡ ነው ።
፳፩፡ እንግዲህ ፡ ሕግ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የተ
ስፋ ፡ ቃል ፡ የሚቃወም ፡ ነውን ? አይደለም ።
ሕያው ፡ ሊያደርግ ፡ የሚቻለው ፡ ሕግ ፡ ተሰጥቶ ፡
ቢሆንስ ፡ በእውነት ፡ ጽድቅ ፡ ከሕግ ፡ በሆነ ፡
ነበር ። ፳፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከማ
መን ፡ የሆነው ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ለሚያምኑ ፡
ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ መጽሐፍ ፡ ከኃጢአት ፡ በታች ፡
ሁሉን ፡ ዘግቶታል ።
፳፫፡ እምነትም ፡ ሳይመጣ ፡ ሊገለጥ ፡ ላለው ፡ እም
ነት ፡ ተዘግተን ፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ እንጠበቅ ፡ ነበር ።
፳፬፡ እንደዚህ ፡ በእምነት ፡ እንጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ ሕግ ፡
ወደ ፡ ክርስቶስ ፡ የሚያመጣ ፡ ሞግዚታችን ፡
ሆኖአል ። ፳፭፡ እምነት ፡ ግን ፡ መጥቶአልና ፡ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከሞግዚት ፡ በታች ፡ አይደለንም ።
፳፮፡ በእምነት ፡ በኩል ፡ ሁላችሁ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ናችሁና ። ፳፯፡ ክክ
ርስቶስ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ የተጠ
መቃችሁ ፡ ሁሉ ፡ ክርስቶስን ፡ ለብሳችኋልና ።
፳፰፡ አይሁዳዊ ፡ ወይም ፡ የግሪክ ፡ ሰው ፡ የለም ÷
ባሪያ ፡ ወይም ፡ ጨዋ ፡ ሰው ፡ የለም ÷ ወንድም ፡
ሴትም ፡ የለም ። ሁላችሁ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ናችሁና ። ፳፱፡ እናንተም ፡ የክ
ርስቶስ ፡ ከሆናችሁ ፡ እንኪያስ ፡ የአብርሃም ፡
ዘር ፡ እንደ ፡ ተስፋውም ፡ ቃል ፡ ወራሾች ፡
ናችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ ነገር ፡ ግን ፡ እላለሁ ÷ ወራሹ ፡ ሕፃን ፡ ሆኖ ፡
በለበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ÷ ምንም ፡ የሁሉ ፡ ጌታ ፡
፪፡ ቢሆን ፡ ከቶ ፡ ከባሪያ ፡ አይለይም ÷ ነገር ፡ ግን ፡
አባቱ ፡ እስከ ፡ ቀጠረለት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከጠባ
፫፡ ቂዎችና ፡ ከመጋቢዎች ፡ በታች ፡ ነው ። እን
ዲሁ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ ሕፃናት ፡ ሆነን ፡ ሳለን ፡ ከዓ
ለም ፡ መጀመሪያ ፡ ትምህርት ፡ በታች ፡ ተገዝ
፬፡ ተን ፡ ባሪያዎች ፡ ነበርን ። ፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ የዘመኑ ፡
ፍጻሜ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሴት ፡
የተወለደውን ፡ ከሕግም ፡ በታች ፡ የተወለደውን ፡
ልጁን ፡ ላከ ። ፮፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ÷
ከሕግ ፡ በታች ፡ ያሉትን ፡ ይዋጅ ፡ ዘንድ ። ፯፡ ልጆ
ችም ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አባ ፡
አባት ፡ ብሎ ፡ የሚጮኽ ፡ የልጁን ፡ መንፈስ ፡
በልባችሁ ፡ ውስጥ ፡ ላከ ። ፰፡ ስለዚህ ፡ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ልጅ ፡ ነህ ፡ እንጂ ፡ ባሪያ ፡ አይደለህም ፤
ልጅም ፡ ከሆንህ ፡ ደግሞ ፡ በክርስቶስ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ወራሽ ፡ ነህ ።
፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ሳታውቁ ፡ በባሕርያቸው ፡ አማልክት ፡ ለማይ
፲፡ ሆኑ ፡ ባሪያዎች ፡ ሆናችሁ ፡ ተገዝችሁ ፤ አሁን ፡
ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስታውቁ ፡ ይልቅስ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ስትታወቁ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ወደ ፡
ደካማ ፡ ወደሚናቅም ፡ ወደ ፡ መጀመሪያ ፡ ትም

፫። ፮፡ ዘፍጥ. ፲፭ ÷ ፮ ፡ ሮሜ ፬ ÷ ፫ ። ፰፡ ዘፍጥ. ፲፪ ÷ ፫ ። ፱፡ ሮሜ ፬ ÷ ፲፯ ። ፲፡ ዘዳግ. ፳፯ ÷ ፳፮ ። ፲፩፡ እንባ.
፪ ÷ ፬ ፡ ሮሜ ፩ ÷ ፲፯ ። ፲፪፡ ዘሌዋ. ፲፰ ÷ ፭ ። ፲፫፡ ዘዳግ. ፳፩ ÷ ፳፫ ፡ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፳፩ ። ፲፮፡ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፯ ፡ ፰ ።
፲፯፡ ዘወኡ. ፲፪ ÷ ፣ ። ፲፱፡ ሮሜ ፭ ÷ ፳ ፡ የሐዋ. ፯ ÷ ፴፰ ፡ ፻፫ ። ፳፩፡ ም. ፪ ÷ ፳፭ ። ፳፪፡ ሮሜ ፫ ÷ ፬ ፡ ፲፩ ÷ ፴፪ ።
፳፫፡ ፩ ጴጥ. ፩ ÷ ፭ ። ፳፭፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፪ ። ፳፮፡ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፲፫ ፡ ሮሜ ፲ ፡ ፲፪ ፡ ዮሐ. ፲፯ ÷ ፳ ፡ ፳፭ ።

፬። ፩፡ ቁላ. ፪ ÷ ፳ ። ፪፡ ስቃ. ፪ ÷ ፳፭ ፡ ፳፪ ፡ ፳፯ ። ፫—፯ ፡ ሮሜ ፳ ÷ ፲፩—፲፯ ።

ህርት ፡ እንዲት ፡ ትመለሳላችሁ ? እንደ ፡ ገና ፡ ባሪያዎች ፡ ሆናችሁ ፡ ዳግመኛ ፡ ለዚያ ፡ ልትገዙ ፡
፲ ፤ ትወዳላችሁን ? ቀንንና ፡ ወርን ፡ ዘመንንም ፡
፲፩ ፤ ዓመትንም ፡ በጥንቃቄ ፡ ትጠብቃላችሁ ። ምና
ልባት ፡ በከንቱ ፡ ለእናንተ ፡ ደክሜአለሁ ፡ ብዬ ፡
እፈራችኋለሁ ።
፲፪ ፤ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እና
ንተ ፡ ሆኜአለሁና ፡ — እንደ ፡ እኔ ፡ ሁኑ ፡ ብዬ ፡ እለ
ምናችኋለሁ ። አንዳችም ፡ አልበደላችሁኝም ።
፲፫ ፤ በመጀመሪያ ፡ ወንጌልን ፡ በሰበክሁላችሁ ፡ ጊዜ ፡
ከሥጋ ፡ ድካም ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ታው
፲፬ ፤ ቃላችሁ ፡ በሥጋዬም ፡ ፈተና ፡ የሆነባችሁን ፡
ነገር ፡ አልናቃችሁትምና ፡ አልተጸየፋችሁትም ፡
ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡
አዎን ፡ እንደ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ተቀበላች
፲፭ ፤ ሁኝ ። እንግዲህ ፡ ደስ ፡ ማሰኘታችሁ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ቢቻልስ ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ አውጥታችሁ ፡
፲፮ ፤ በሰጣችሁኝ ፡ ብዬ ፡ እመሰክርላችኋለሁ ። እን
ኪያስ ፡ እውነቱን ፡ ስለ ፡ ነገርኋችሁ ፡ ጠላት ፡
፲፯ ፤ ሆንሁባችሁን ? በብርቱ ፡ ይፈልጉአችኋል ፡
ለመልካም ፡ አይደለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በብርቱ ፡
ትፈልጉአቸው ፡ ዘንድ ፡ በውጭ ፡ ሊያስቀሩአ
፲፰ ፤ ችሁ ፡ ይወዳሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡
በምኖርበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ሁልጊዜ ፡
በመልካም ፡ ነገር ፡ ተፈላጊ ፡ ብትሆኑ ፡ መልካም ፡
፲፱ ፤ ነው ። ልጆቼ ፡ ሆይ ፡ ክርስቶስ ፡ በእናንተ ፡
እስኪሣል ፡ ድረስ ፡ ዳግመኛ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡
፳ ፤ ምጥ ፡ ይዘኛል ። ስለ ፡ እናንተ ፡ አመነታለሁና ፡
አሁን ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ሆኜ ፡ ድምፄን ፡ ልለ
ውጥ ፡ በወደድሁ ።
፳፩ ፤ እናንተ ፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ ልትኖሩ ፡ የምት
ወዱ ፡ ሕጉን ፡ አትሰሙምን ? እስኪ ፡ ንገሩኝ ።
፳፪ ፤ አንዱ ፡ ከባሪያይቱ ፡ አንዱም ፡ ከጨዋይቱ ፡
የሆኑ ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ለአብርሃም ፡ እንደ ፡
፳፫ ፤ ነበሩት ፡ ተጽፎአልና ። ነገር ፡ ግን ፡ የባሪያይቱ ፡
ልጅ ፡ እንደ ፡ ሥጋ ፡ ተወልዶአል ፡ የጨዋይቱ ፡
፳፬ ፤ ግን ፡ በተስፋው ፡ ቃል ፡ ተወልዶአል ። ይህም ፡
ነገር ፡ ምሳሌ ፡ ነው ፤ እነዚህ ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡
ሁለቱ ፡ ኪዳኖች ፡ ናቸውና ። ከደብረ ፡ ሲና ፡
የሆነችው ፡ አንዲቱ ፡ ለባርነት ፡ ልጆችን ፡ ትወ
፳፭ ፤ ልዳለች ፡ እርስዋም ፡ አጋር ፡ ናት ። ይህችም ፡
አጋር ፡ በዓረብ ፡ ምድር ፡ ያለችው ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡
ናት ፤ አሁንም ፡ ያለችውን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡
ትመስላለች ፡ ከልጆችዋ ፡ ጋር ፡ በባርነት ፡ ናትና ።
፳፮ ፤ ላይኛይቱ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ግን ፡ በነጻነት ፡ የም
ትኖር ፡ ናት ፡ እርስዋም ፡ እናታችን ፡ ናት ።
፳፯ ፤ አንቺ ፡ የማትወልጅ ፡ መካን ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፤
አንቺ ፡ አምጠሽ ፡ የማታውቂ ፡ እልል ፡ በዪና ፡
ጩኺ ፤ በል ፡ ካላቱ ፡ ይልቅ ፡ የብዙኛይቱ ፡
ልጆች ፡ በዝተዋልና ፡ ተብሎ ፡ ተጽፎአል ።
፳፰ ፤ እኛም ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ እንደ ፡ ይስሐቅ ፡
፳፱ ፤ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ልጆች ፡ ነን ። ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡
ሥጋ ፡ የተወለደው ፡ እንደ ፡ መንፈስ ፡ የተወለ
ደውን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንዳሳደደው ፡ ዛሬም ፡
እንዲሁ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ መጽሐፍ ፡ ምን ፡
፴ ፤ ይላል ? የባሪያይቱ ፡ ልጅ ፡ ከጨዋይቱ ፡ ልጅ ፡
ጋር ፡ አይወርስምና ፡ ባሪያይቱን ፡ ከልጅዋ ፡ ጋር ፡
፴፩ ፤ አውጣት ። ስለዚህ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ የጨ
ዋይቱ ፡ ልጆች ፡ ነን ፡ እንጂ ፡ የባሪያይቱ ፡ አይ
ደለንም ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፤ በነጻነት ፡ ልንኖር ፡ ክርስቶስ ፡ ነጻነት ፡ አወ
ጣን ፤ እንግዲህ ፡ ጸንታችሁ ፡ ቁሙ ፡ እንደ ፡
ገናም ፡ በባርነት ፡ ቀንበር ፡ አትያዙ ።
፪ ፤ እነሆ ፡ እኔ ፡ ጳውሎስ ፡ እላችኋለሁ ፡ — ብትገ
ረዙ ፡ ክርስቶስ ፡ ምንም ፡ አይጠቅማችሁም ።
፫ ፤ ሕግንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲፈጽም ፡ ግድ ፡ አለበት ፡ ብዬ ፡
ለሚገረዙት ፡ ሁሉ ፡ ለእያንዳንዶች ፡ ደግሜ ፡
እመሰክራለሁ ። በሕግ ፡ ልትጸድቁ ፡ የምትፈ
፬ ፤ ልጉ ፡ ከክርስቶስ ፡ ተለይታችሁ ፡ ከጸጋው ፡ ወድ
ቃችኋል ። እኛ ፡ በመንፈስ ፡ ከእምነት ፡ የጽ
፭ ፤ ድቅን ፡ ተስፋ ፡ እንጠባበቃለንና ። በክርስቶስ ፡
፮ ፤ ኢየሱስ ፡ ሆኖ ፡ በፍቅር ፡ የሚሠራ ፡ እምነት ፡
እንጂ ፡ መገረዝ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ አለመገረዝ ፡
አይጠቅምምና ። በመልካም ፡ ትሮጡ ፡ ነበር ፤
፯ ፤ ለእውነት ፡ እንዳትታዘዙ ፡ ማን ፡ ከለከላችሁ ?
፰ ፤ ይህ ፡ ማባበል ፡ ከሚጠራችሁ ፡ አልወጣም ።
፱ ፤ ጥቂት ፡ እርሾ ፡ ሊጡን ፡ ሁሉ ፡ ያቦካል ። የተለየ ፡
፲ ፤ ነገር ፡ ከቶ ፡ እንዳታስቡ ፡ እኔ ፡ በጌታ ፡ ስለ ፡ እና
ንተ ፡ ታምናለሁ ፤ የሚያናውጣችሁ ፡ ማንም ፡
ቢኖር ፡ ግን ፡ ፍርዱን ፡ ሊሸከም ፡ ነው ። ነገር ፡
፲፩ ፤ ግን ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ እኔ ፡ ገና ፡ እስከ ፡ አሁን ፡
መገረዝን ፡ ብሰብክ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፡ ለምን ፡
ያሳድዱኛል ? እንኪያስ ፡ የመስቀል ፡ ዕንቅፋት ፡
ተወግዶአል ። የሚያውኩአችሁ ፡ ይቁረጡ ።
፲፪ ፤ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ እናንተ ፡ ለአርነት ፡ ተጠ
፲፫ ፤ ርታችኋልና ፤ ብቻ ፡ አርነታችሁ ፡ ለሥጋ ፡ ምክ
ንያትን ፡ አይስጥ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በፍቅር ፡ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ እንደ ፡ ባሪያዎች ፡ ሁኑ ። ሕግ ፡
፲፬ ፤ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልና ፡ እርሱም ፡ —
ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ ውደድ ፡ የሚል ፡
ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ብትነካከ
፲፭ ፤ ሱና ፡ ብትበላሉ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ እንዳትጠ
ፋፉ ፡ ተጠንቀቁ ።
፲፮ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እላለሁ ፡ በመንፈስ ፡ ተመላለሱ ፡
፲፯ ፤ የሥጋንም ፡ ምኞት ፡ ከቶ ፡ አትፈጽሙ ። ሥጋ ፡
በመንፈስ ፡ ላይ ፡ መንፈስም ፡ በሥጋ ፡ ላይ ፡

፬ ። ፩ ፡ ቁላ ፡ ፪ ÷ ፲፯ ። ፲፫ ፡ ፪ ቆሮ ፡ ፲፪ ÷ ፯ ። ፲፬ ፡ ማቴ ፡ ፯ ÷ ፵ ። ፲፯ ፡ ዓሞ ፡ ፭ ÷ ፩ ። ፲፱ ፡ ም ፡ ፩ ÷ ፯ ። ፳፱ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፱ ÷ ፲፭ ። ፳፪ ፡ ዘፍጥ ፡ ፲፯ ÷ ፲፭ ፡ ፳፩ ÷ ፪ ። ፳፫ ፡ ሮሜ ፱ ÷ ፯ ፡ ፵ ፡ ዘፍጥ ፡ ፲፯ ÷ ፲፭ ። ፳፭ ፡ ዕብ ፡ ፲፪ ÷ ፳፪ ። ፳፯ ፡ ኢሳ ፡ ፶፬ ÷ ፩ ። ፳፱ ፡ ዘፍጥ ፡ ፳፩ ÷ ፱ ። ፴፩ ፡ ዘፍጥ ፡ ፳፩ ÷ ፲ ።

፭ ። ፩ ፡ ም ፡ ፪ ÷ ፱ ። ፭ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፳፫ ፡ ፳፭ ። ፮ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፯ ÷ ፲፱ ። ፯ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፱ ÷ ፻፱ ። ፱ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፭ ÷ ፯ ። ፲ ፡ ም ፡ ፩ ÷ ፯ ። ፲፩ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፩ ÷ ፲፰ ። ፲፪ ፡ ዘሌዋ ፡ ፲፱ ÷ ፲፯ ። ፲፭ ፡ ሮሜ ፯ ÷ ፲፭ ፡ ፳፫ ።

ይመኛልና ÷ እነዚህም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይቀ
ዋወማሉ ፤ ስለዚህም ፡ የምትወዱትን ፡ ልታደ
፲፰፡ ርጉ ፡ አትችሉም ። በመንፈስ ፡ ብትመሩ ፡ ግን ፡
፲፱፡ ከሕግ ፡ በታች ፡ አይደላችሁም ። የሥጋ ፡ ሥራም ፡
የተገለጠ ፡ ነው ፡ እርሱም ፡ ዝሙት ÷ ርኵሰት ÷
፳፡ መዳራት ÷ ጣዖትን ፡ ማምለክ ÷ ምዋርት ÷
ጥል ÷ ክርክር ÷ ቅንዓት ÷ ቍጣ ÷ አድመኛነት ÷
፳፩፡ መለያየት ÷ መናፍቅነት ÷ ምቀኝነት ÷ መግደል ÷
ስካር ÷ ዘፋኝነት ÷ ይህንም ፡ የሚመስል ፡ ነው ።
አስቀድሜም ፡ እንዳልሁ ÷ እንደዚህ ፡ ያሉትን ፡
የሚያደርጉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡
፳፪፡ አይወርሱም ። የመንፈስ ፡ ፍሬ ፡ ግን ፡ ፍቅር ÷
ደስታ ÷ ሰላም ÷ ትዕግሥት ÷ ቸርነት ÷ በጎነት ÷
፳፫፡ እምነት ÷ የውሃት ÷ ራስን ፡ መግዛት ፡ ነው ።
እንደዚህ ፡ ያሉትን ፡ የሚከለክል ፡ ሕግ ፡ የለም ።
፳፬፡ የክርስቶስ ፡ ኢየሱስም ፡ የሆኑ ፡ ሥጋን ፡ ከክፉ ፡
መሻቱና ፡ ከምኞቱ ፡ ጋር ፡ ሰቀሉ ።
፳፭፡ በመንፈስ ፡ ብንኖር ፡ በመንፈስ ፡ ደግሞ ፡ እን
፳፮፡ መላለስ ። እርስ ፡ በርሳችን ፡ እየተነሣሣንና ፡ እየ
ተቀናናን ፡ በክንቱ ፡ አንመካ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ሰው ፡ በማናቸውም ፡
በደል ፡ ስንኳ ፡ ቢገኝ ÷ መንፈሳውያን ፡ የሆና
ችሁ ፡ እናንተ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ በየ
ዋሃት ፡ መንፈስ ፡ አቅኑት ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ እን
፪፡ ዳትፈተን ፡ ራስህን ፡ ጠብቅ ። ከእናንተ ፡ እያን
ዳንዱ ፡ የአንዱን ፡ ሸክም ፡ ይሸከም ፡ እንዲሁም
፫፡ የክርስቶስን ፡ ሕግ ፡ ፈጽሙ ። አንዱ ፡ ምንም ፡
ሳይሆን ፡ ምንም ፡ የሆነ ፡ ቢመስለው ፡ ራሱን ፡
፬፡ ያታልላልና ። ነገር ፡ ግን ፡ እያንዳንዱ ፡ የገዛ ፡
ራሱን ፡ ሥራ ፡ ይፈትን ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ስለ ፡
ሌላው ፡ ሰው ፡ ያልሆነ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ብቻ ፡ የሚ
፭፡ መካበትን ፡ ያገኛል ፤ እያንዳንዱ ፡ የገዛ ፡ ራሱን ፡
ሸክም ፡ ሊሸከም ፡ ነውና ።

፮፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ የሚማር ፡ ከሚያስተም
ረው ፡ ጋር ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይከፋፈል ።
፯፡ አትሳቱ ፤ እግዚአብሔር ፡ አይዘበትበትም ። ሰው
ሰው ፡ የሚዘራውን ፡ ሁሉ ፡ ያንኑ ፡ ደግሞ ፡ ያጭ
፰፡ ዳልና ፤ በገዛ ፡ ሥጋው ፡ የሚዘራ ፡ ከሥጋ ፡ መበ
ስበስን ፡ ያጭዳልና ÷ በመንፈስ ፡ ግን ፡ የሚዘ
ራው ፡ ከመንፈስ ፡ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ ያጭ
ዳል ። ፱፡ ባንገልም ፡ በጊዜው ፡ እናጭዳለንና ፡
መልካም ፡ ሥራን ፡ ለመሥራት ፡ አንታክት ።
፲፡ እንግዲያስ ፡ ጊዜ ፡ ካገኘን ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡
ይልቁንም ፡ ለሃይማኖት ፡ ቤተ ፡ ሰዎች ፡ መል
ካም ፡ እናድርግ ።
፲፩፡ እንዴት ፡ ባሉ ፡ ታላላቆች ፡ ፊደላት ፡ በእጄ ፡
እንደ ፡ ጻፍሁላችሁ ፡ እዩ ። ፲፪፡ በሥጋ ፡ መልካም ፡
ሆነው ፡ ለታዩ ፡ የሚወዱ ፡ ሁሉ ፡ እንድትገረዙ ፡
ግድ ፡ አሉአችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡
መስቀል ፡ እንዳይሰደዱ ፡ ብቻ ፡ ነው ። ፲፫፡ በሥጋ
ችሁ ፡ እንዲመኩ ፡ ልትገረዙ ፡ ይወዳሉ ፡ እንጂ ፡
የተገረዙቱ ፡ ራሳቸው ፡ እንኳ ፡ ሕግን ፡ አይጠብ
ቁም ። ነገር ፡ ግን ፡ ዓለም ፡ ለእኔ ፡ የተሰቀለበት ፡ ፲፬፡
እኔም ፡ ለዓለም ፡ የተሰቀልሁበት ፡ ከጌታችን ፡
ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መስቀል ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡
ትምክህት ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ። ፲፭፡ በክርስቶስ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ አዲስ ፡ ፍጥረት ፡ መሆን ፡ ይጠቅማል ፡
እንጂ ፡ መገረዝ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ አለመገረዝ ፡
አይጠቅምምና ። ፲፮፡ በዚህም ፡ ሥርዓት ፡ በሚመ
ላለሱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እስራኤ
ልም ፡ ላይ ፡ ሰላምና ፡ ምሕረት ፡ ይሁን ።
፲፯፡ እኔ ፡ የኢየሱስን ፡ ማኅተም ፡ በሥጋዬ ፡ ተሸ
ክሚአለሁና ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡
አያድክመኝ ።
፲፰፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከመንፈሳችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።
አሜን ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ጳውሎስ ÷ በኤፌሶን ፡
ላሉት ፡ ቅዱሳን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስም ፡ ላሉት ፡
ምእመናን ፤
፪፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡
ይሁን ።
፫፡ በክርስቶስ ፡ በሰማያዊ ፡ ስፍራ ፡ በመንፈሳዊ ፡
በረከት ፡ ሁሉ ፡ የባረከን ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ አምላክና ፡ አባት ፡ ይባረክ ። ዓለም ፡ ፬፡

ፊ። ፲፱—ሽሸ ፤ ፩ ቆሮ. ፯÷፱ ፤ ፲ ፤ ኤፌ. ፩÷፩ ። ሸ፪ ፤ ኤፌ. ፩÷፱ ። ሸ፫ ፤ ፩ ጢሞ. ፩÷፱ ። ሸ፬ ፤ ሮሜ ፯÷፯ ። ሸ፯ ፤ ፊልጵ. ፪÷፫ ።

ኬ። ፩ ፤ ማቴ. ፲፰÷፲፩ ፤ ያዕ. ፩÷፲፱ ። ፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፫÷፭ ። ፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፱÷፲፩ ፤ ፲፱ ። ፰ ፤ ሮሜ ፭÷፲፫ ። ፱ ፤ ፪ ተሰ. ፫÷፲፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፭÷፶፮ ። ፲፱ ፤ ፩ ቆሮ. ፪÷፪ ። ፲፭ ፤ ም. ፭÷፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፯÷፲፱ ፤ ቁላ. ፫÷፲ ፤ ፲፭ ። ፲፯ ፤ መዝ. ፻፵፱÷፭ ።

ፋ። ፪ ፤ ፪ ቆሮ. ፩÷፪ ።

ሳይፈጠር ÷ በፊቱ ፡ ቅዱሳንና ፡ ነውር ፡ የሌለን ፡
በፍቅር ፡ እንሆን ፡ ዘንድ ፡ በክርስቶስ ፡ መረጠን ።
፭ በበጎ ፡ ፈቃዱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ÷ በኢየሱስ ፡ ክር
ስቶስ ፡ ሥራ ፡ ለእርሱ ፡ ልጆች ፡ ልንሆን ፡ አስ
፮ ቀድሞ ፡ ወሰነን ። በውድ ፡ ልጁም ፡ እንዲያው ፡
የሰጠን ፡ የጸጋው ፡ ክብር ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡
፯ ይህን ፡ አደረገ ። በውድ ፡ ልጁም ÷ እንደ ፡
ጸጋው ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ መጠን ÷ በደሙ ፡ የተ
ደረገ ፡ ቤዛነታችንን ፡ አገኘን ፡ እርሱም ፡ የበደ
፰ ላችን ፡ ስርየት ። ጸጋውንም ፡ በጥበብና ፡ በአ
፱ እምሮ ፡ ሁሉ ፡ አበዛልን ። በክርስቶስ ፡ ለማድ
ረግ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ እንደ ፡ አሰበ ÷ የፈቃዱን ፡
፲ ምሥጢር ፡ አስታውቆናልና ፤ በዘመን ፡ ፍጻሜ ፡
ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ አሳቡም ፡ በሰማይና ፡
በምድር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ በክርስቶስ ፡ ለመጠ
፲፩ ቅለል ፡ ነው ። እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ምክር ፡ ሁሉን ፡
የሚሠራ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ አሳብ ÷ አስቀድመን ፡
የተወሰንን ፡ በክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ ርስትን ፡ ተቀ
፲፪ በልን ። ይኸውም ÷ በክርስቶስ ፡ አስቀድመን ፡
ተስፋ ፡ ያደረግን ፡ እኛ ፡ ለክብሩ ፡ ምስጋና ፡ እን
፲፫ ሆን ፡ ዘንድ ፡ ነው ። እናንተም ፡ ደግሞ ፡ የእ
ውነትን ፡ ቃል ÷ ይኸውም ፡ የመዳናችሁን ፡
ወንጌል ÷ ሰምታችሁ ፡ ደግሞም ፡ በክርስቶስ ፡
አምናችሁ ÷ በተስፋው ፡ መንፈስ ፡ በመንፈስ ፡
፲፬ ቅዱስ ፡ ታተማችሁ ። እርሱም ፡ የርስታችን ፡
መያዣ ፡ ነው ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡
እስኪዋጅ ፡ ድረስ ÷ ይህም ፡ ለክብሩ ፡ ምስጋና ፡
ይሆናል ።
፲፭ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ስለ
ሚሆን ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ስለ ፡ ማመንና ፡ ለቅ
ዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ስለሚሆን ፡ መውደድ ፡ ሰምቼ ÷
፲፮ ስለ ፡ እናንተ ፡ እያመሰገንሁ ፡ ስጸልይ ፡ ስለ ፡ እና
፲፯ ንተ ፡ ማሳሰብን ፡ አልተውም ። የክብር ፡ አባት ፡
የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አምላክ ፡ እር
ሱን ፡ በማወቅ ፡ የጥበብንና ፡ የመገለጥን ፡ መን
፲፰፤፲፱ ፈስ ፡ እንዲሰጣችሁ ፡ እለምናለሁ ። ይህም ፡ የል
ባችሁ ፡ ዓይኖች ፡ ሲበሩ ፡ የመጥራቱ ፡ ተስፋ ፡
ምን ፡ እንዲሆን ፡ በቅዱሳንም ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡
የርስት ፡ ክብር ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ምን ፡ እንዲሆን ፡
ለምናምንም ፡ ከሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ የኃይሉ ፡
ታላቅነት ፡ ምን ፡ እንዲሆን ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡
፲፱፤፳ ነው ። ክርስቶስንም ፡ ከሙታን ፡ ሲያስነሣው ፡
፳፩ ከአለቅነትና ፡ ከሥልጣንም ፡ ከኃይልም ፡ ከጌት
ነትም ፡ ሁሉ ፡ በላይና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ብቻ ፡
ሳይሆን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሊመጣ ፡ ባለው ፡ ዓለም ፡
ደግሞ ፡ ከሚጠራው ፡ ስም ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ በሰ
ማያዊ ፡ ስፍራ ፡ በቀኙ ፡ ሲያስቀምጠው ፡ በክ
ርስቶስ ፡ በደረገው ፡ ሥራ ፡ የብርታቱ ፡ ጕልበት ፡
፳፪ ይታያል ። ሁሉንም ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ አስገዛ
ለት ፡ ከሁሉ ፡ በላይም ፡ ራስ ፡ እንዲሆን ፡ ለቤተ ፡
ክርስቲያን ፡ ሰጠው ። እርስዋም ፡ አካሉና ፡ ፳፫
ሁሉን ፡ በሁሉ ፡ የሚሞላ ፡ የእርሱ ፡ ሙላቱ ፡
ናት ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በበደላችሁና ፡ በኃጢአታችሁ ፡ ሙታን ፡ ፩፡፪
ነበራችሁ ። በእነርሱም ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እን
ዳለው ፡ ኑሮ ÷ በሚያታዘዙትም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡
አሁን ፡ ለሚሠራው ፡ መንፈስ ፡ አለቃ ፡ እንደ ፡
ሆነው ፡ በአየር ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ እንዳለው ፡
አለቃ ፡ ፈቃድ ÷ በፊት ፡ ተመላለሳችሁባቸው ።
፫ በእነዚህም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡
ደግሞ ÷ የሥጋችንንና ፡ የልቡናችንን ፡ ፈቃድ ፡
እያደረግን ÷ በሥጋችን ፡ ምኞት ፡ በፊት ፡ እን
ኖር ፡ ነበርን ፡ እንደ ፡ ሌሎቹም ፡ ደግሞ ፡ ከፍጥረ
ታችን ፡ የቍጣ ፡ ልጆች ፡ ነበርን ። ነገር ፡ ግን ፡ ፬
እግዚአብሔር ፡ በምሕረቱ ፡ ባለ ፡ ጠጋ ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷
ከወደደን ፡ ከትልቅ ፡ ፍቅሩ ፡ የተነሣ ፡ በበደላ ፭
ችን ፡ ሙታን ፡ እንኳ ፡ በሆንን ፡ ጊዜ ፡ ከክርስቶስ ፡
ጋር ፡ ሕይወት ፡ ሰጠን ÷ በጸጋ ፡ ድናችኋልና ÷
በሚመጡ ፡ ዘመናትም ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ፮፡፯
ለእኛ ፡ ባለው ፡ ቸርነት ፡ ከሁሉ ፡ የሚበልጠውን ፡
የጸጋውን ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ አስነሣን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስም ፡ በሰ
ማያዊ ፡ ስፍራ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አስቀመጠን ።
፰ ጸጋው ፡ በእምነት ፡ አድኖአችኋልና ፤ ይህም ፡ ፱
የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከእና
ንተ ፡ አይደለም ፤ ማንም ፡ እንዳይመካ ፡ ከሥራ ፡ ፲
አይደለም ። እኛ ፡ ፍጥረቱ ፡ ነንና ፤ እንመላለ
ስበት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አስቀድሞ ፡ ያዘ
ጋጀውን ፡ መልካሙን ፡ ሥራ ፡ ለማድረግ ፡ በክ
ርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ተፈጠርን ።
፲፩ ስለዚህ ፡ እናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ በሥጋ ፡ አሕ ፲፪
ዛብ ፡ የነበራችሁ ÷ በሥጋ ፡ በእጅ ፡ የተገረዙ ፡
በተባሉት ፡ ያልተገረዙ ፡ የተባላችሁ ÷ ይህን ፡
አስቡ ፤ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ከእስራኤል ፡ መንግ ፲፫
ሥት ፡ ርቃችሁ ፡ ለተስፋውም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
እንግዶች ፡ ሆናችሁ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ተስፋን ፡
አጥታችሁ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ተለይታችሁ ፡
ያለ ፡ ክርስቶስ ፡ ነበራችሁ ። አሁን ፡ ግን ፡ እና ፲፫
ንተ ፡ በፊት ፡ ርቃችሁ ፡ የነበራችሁ ፡ በክርስቶስ ፡
ኢየሱስ ፡ ሆናችሁ ፡ በክርስቶስ ፡ ደም ፡ ቀርበች
ኋል ። እርሱ ፡ ሰላማችን ፡ ነውና ፤ ሁለቱን ፡ ፲፬፡፲፭
ያዋሐደ ፡ በአዋጅ ፡ የተነገሩትንም ፡ የትእዛዝን ፡
ሕግ ፡ ሽሮ ፡ በመካከል ፡ ያለውን ፡ የጥል ፡ ግድ
ግዳን ፡ በሥጋው ፡ ያፈረሰ ፤ ይህም ፡ ከሁለታ
ቸው ፡ አንድን ፡ አዲስን ፡ ሰው ፡ በራሱ ፡ ይፈጥር ፡
ዘንድ ፡ ሰላምንም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ÷ ጥልንም ፡ ፲፮

፩። ፭ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፱ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፳፱ ። ፮ ፤ ማቴ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፯ ፤ ቈላ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፲ ፤ ቈላ. ፭ ÷ ፳ ። ፲፫ ፤ ፲፱ ፤ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፳፪ ። ፲፭ ፤ ፲፯ ፤ ቈላ. ፭ ÷ ፫ ፤ ፱ ። ፳ ፤ መዝ. ፶፱ ÷ ፭ ። ፳፩ ፤ ማቴ. ፳፰ ÷ ፲፰ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፱ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፲ ። ፳፪ ፤ መዝ. ፰ ÷ ፮ ፤ ቈላ. ፭ ÷ ፲፰ ። ፳፫ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፭ ፤ ፭ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፲፪ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፯ ፤ ቈላ. ፭ ÷ ፲፱ ።

፪። ፩ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፲፫ ። ፭ ፤ ቀሮ. ፭ ፤ ሮሜ ፫ ÷ ፳፱ ። ፮ ፤ ቈላ. ፫ ÷ ፭ ። ፰ ፤ ቀሮ. ፭ ። ፱ ፤ ሮሜ ፫ ÷ ፳ ፤ ፳፯ ፤ ፳፰ ። ፲፫ ፤ የሐዋ. ፪ ÷ ፴፱ ። ፲፭ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፲፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፲፯ ።

በመስቀሉ ፡ ገድሎ ፡ በእርሱ ፡ ሁለታቸውን ፡
በአንድ ፡ አካል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ያስታ
፲፭፡ ርቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። መጥቶም ፡ ርቃችሁ ፡ ለነ
በራችሁ ፡ ለእናንተ ፡ ሰላምን ÷ ቀርበውም ፡ ለነበ
ሩትም ፡ ሰላምን ፡ የምስራች ፡ ብሎ ፡ ሰበከ ፡
፲፯፡ በእርሱ ፡ ሥራ ፡ ሁላችን ፡ በአንድ ፡ መንፈስ ፡
፲፰፡ ወደ ፡ አብ ፡ መግባት ፡ አለንና ። እንግዲያስ ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንግዶችና ፡ መጻተኞች ፡ አይደላች
፲፱፡ ሁም ። በሐዋርያትና ፡ በነቢያት ፡ መሠረት ፡
ላይ ፡ ታንጻችኋል ፤ የማዕዘኑም ፡ ራስ ፡ ድንጋይ ፡
፳፩፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ነው ፤ በእርሱም ፡ ሕንጻ ፡
ሁሉ ፡ እየተጋጠመ ፡ በጌታ ፡ ቅዱስ ፡ ቤተ ፡ መቅ
፳፪፡ ደስ ፡ እንዲሆን ፡ ያድጋል ፤ በእርሱም ፡ እናንተ ፡
ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መኖሪያ ፡ ለመሆን ፡
በመንፈስ ፡ አብራችሁ ፡ ትሠራላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ስለዚህም ፡ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ ስለ ፡ እና
ንተ ፡ የክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ እስር ፡ የሆንሁ ፡
እኔ ፡ ጳውሎስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንበረከክ
፪፡ ለሁ ። ለእናንተ ፡ ስለ ፡ ተሰጠኝ ፡ ስለ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ጸጋ ፡ መጋቢነት ፡ በእርግጥ ፡ ሰምታች
፫፡ ኋል ፤ አስቀድሜ ፡ በአጭሩ ፡ እንደ ፡ ጻፍሁ ÷
፬፡ ይህን ፡ ምሥጢር ፡ በመገለጥ ፡ አስታወቀኝ ፤
፭፡ ይህንም ፡ ስታነቡ ፡ የክርስቶስን ፡ ምሥጢር ፡
እንዲት ፡ እንደማስተውል ፡ ልትመለከቱ ፡ ትች
፮፡ ላላችሁ ፤ ይህም ÷ አሕዛብ ፡ አብረው ፡ እንዲወ
ርሱ ÷ በአንድ ፡ አካልም ፡ አብረው ፡ እንዲሆኑ ÷
በወንጌልም ፡ መስበክ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡
በሆነ ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ አብረው ፡ እንዲካፈሉ ÷
ለቅዱሳን ፡ ሐዋርያትና ፡ ለነቢያት ፡ በመንፈስ ፡
አሁን ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ በሌሎቹ ፡ ትውልዶች ፡
ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ አልታወቀም ።
፯፡ እንደ ፡ ኃይሉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ተሰጠኝም ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ ስጦታ ፡ መጠን ፡
፰፡፱፡ የወንጌል ፡ አገልጋይ ፡ ሆንሁለት ። ፍለጋ ፡ የሌ
ለውን ፡ የክርስቶስን ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ለአሕዛብ ፡
እሰብክ ፡ ዘንድ ÷ ሁሉንም ፡ በፈጠረው ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ከዘላለም ፡ የተሰወረው ፡ የምሥጢር ፡
ሥርዓት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለሁሉ ፡ እገልጥ ፡
ዘንድ ፡ ይህ ፡ ጸጋ ፡ ከቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ለማ
፲፡ ንስ ፡ ለኔ ፡ ተሰጠ ፤ ብዙ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ጥበብ ፡ አሁን ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
በኩል ፡ በሰማያዊ ፡ ስፍራ ፡ ውስጥ ፡ ላሉት ፡ አለ
፲፩፡ ቆችና ፡ ሥልጣናት ፡ ትታወቅ ፡ ዘንድ ፤ ይህም ፡
በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ በጌታችን ፡ የፈጸመው ፡
የዘላለም ፡ አሳብ ፡ ነበረ ÷ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ባለ ፡ ፲፪፡
እምነታችን ፡ በኩል ፡ በመታመን ፡ ድፍረትና ፡
መግባት ፡ በእርሱ ፡ አለን ። ስለዚህ ፡ ስለ ፡ እና ፲፫፡
ንተ ፡ ስላለ ፡ መከራዬ ፡ እንዳትታክቱ ፡ እለምና
ችኋለሁ ÷ ክብራችሁ ፡ ነውና ።

ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ፲፬፡፲፭፡
ያለ ፡ አባትነት ፡ ሁሉ ፡ ከሚሰየምበት ፡ ከአብ ፡
፲፮፡፲፯፡ ፊት ፡ እንበረከካለሁ ፤ በመንፈሱ ፡ በውስጥ ፡
ሰውነታችሁ ፡ በኃይል ፡ እንድትጠነክሩ ፡ ክርስ
ቶስም ፡ በልባችሁ ፡ በእምነት ፡ እንዲኖር ፡ እንደ ፡
ክብሩ ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ መጠን ፡ ይስጣችሁ ፤ የእና
ንተ ፡ ሥርና ፡ መሠረት ፡ በፍቅር ፡ ይጸና ፡ ዘንድ ÷ ፲፰፡፲፱፡
ከቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ስፋቱና ፡ ርዝመቱ ፡ ከፍ
ታውም ፡ ጥልቅነቱም ፡ ምን ፡ ያህል ፡ መሆኑን ፡
ለማስተዋል ÷ ከመታወቅም ፡ የሚያልፈውን ፡
የክርስቶስን ፡ ፍቅር ፡ ለማወቅ ፡ ትበረቱ ፡ ዘንድ ÷
እስከ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ፍጹም ፡ መላት ፡ ደር
ሳችሁ ፡ ትሞሉ ፡ ዘንድ ።

እንግዲህ ፡ በእኛ ፡ እንደሚሠራው ፡ ኃይል ፡ ፳፡
መጠን ፡ ከምንለምነው ፡ ወይም ፡ ከምናስበው ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ አብልጦ ፡ ሊያደርግ ፡ ለሚ
ቻለው ÷ ለእርሱ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በክር ፳፩፡
ስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ እስከ ፡ ትውልዶች ፡ ሁሉ ፡ ከዘላ
ለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

እንግዲህ ፡ በጌታ ፡ እስር ፡ የሆንሁ ፡ እኔ ፡ በተ ፩፡
ጠራችሁበት ፡ መጠራታችሁ ፡ እንደሚገባ ፡
ትመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ እለምናችኋለሁ ፤ በትሕ ፪፡
ትና ፡ ሁሉና ፡ በየዋህነት ፡ በትዕግሥትም ፡ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ በፍቅር ፡ ታገሡ ፤ በሰላም ፡ ማሰ ፫፡
ሪያ ፡ የመንፈስን ፡ አንድነት ፡ ለመጠበቅ ፡ ትጉ ።
በመጠራታችሁ ፡ በአንድ ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ተጠ ፬፡
ራችሁ ፡ አንድ ፡ አካልና ፡ አንድ ፡ መንፈስ ፡ አለ ፤
አንድ ፡ ጌታ ፡ አንድ ፡ ሃይማኖት ፡ አንዲት ፡ ጥም ፭፡
ቀት ፤ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ የሚሆን ፡ በሁሉም ፡ የሚ ፮፡
ሠራ ፡ በሁሉም ፡ የሚኖር ፡ አንድ ፡ አምላክ ፡
የሁሉም ፡ አባት ፡ አለ ። ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ክር ፯፡
ስቶስ ፡ ስጦታ ፡ መጠን ፡ ለእያንዳንዳችን ፡ ጸጋ ፡
ተሰጠን ። ስለዚህ ፡— ፰፡
ወደ ፡ ላይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ምርኮን ፡ ማረከ ፡
ለሰዎችም ፡ ስጦታን ፡ ሰጠ ፡
ይላል ። ወደ ፡ ምድር ፡ ታችኛ ፡ ክፍል ፡ ደግሞ ፡ ፱፡
ወረደ ፡ ማለት ፡ ካልሆነ ÷ ይህ ፡ ወጣ ፡ ማለትስ ፡
ምን ፡ ማለት ፡ ነው ? ይህ ፡ የወረደው ፡ ሁሉን ፡ ፲፡
ይሞላ ፡ ዘንድ ፡ ከሰማያት ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ የወ

፪። ፲፮ ፤ ኢሳ· ፶፮ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ዮሐ· ፲፬ ÷ ፯ ። ፲፱ ፤ ዕብ· ፲፩ ÷ ፲፫ ፤ ፊልጵ· ፫ ÷ ፳ ። ፳ ፤ ማቴ· ፲፯ ÷ ፲፰ ፤ ማር· ፲፪ ÷ ፲ ። ፳፩ ፤ ፩ ቆሮ· ፫ ÷ ፲፮ ።

፫። ፩ ፤ የሐዋ· ፳፰ ÷ ፲፯ ፤ ፳ ። ፪ ፤ ቈላ· ፩ ÷ ፳፭ ። ፫ ፤ የሐዋ· ፳፯ ÷ ፲፯—፲፰ ። ፭ ፤ የሐዋ· ፱ ÷ ፲፭ ፤ ፩ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፱ ። ፱ ፤ ሮሜ ፲፮ ÷ ፳፭ ፤ ቈላ· ፩ ÷ ፳፭ ። ፲፪ ፤ ም· ፪ ÷ ፲፭ ፤ ዕብ· ፱ ÷ ፲፩ ። ፲፫ ፤ ፪ ቆሮ· ፩ ÷ ፭ ። ፲፭ ፤ ቈላ· ፩ ÷ ፲፩ ። ፲፯ ፤ ዮሐ· ፲፱ ÷ ፳፫ ።

፬። ፩ ፤ ፩ ተሰ· ፪ ÷ ፲፪ ። ፪ ፤ ቈላ· ፫ ÷ ፲፪ ። ፭ ፤ ፯ ፤ ሚል· ፪ ÷ ፲ ፤ ፩ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፭ ። ፮ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፫ ፤ ፩ ቆሮ· ፲፪ ÷ ፲፩ ። ፰ ፤ መዝ· ፷፯ ÷ ፲፰ ። ፱ ፤ ዮሐ· ፫ ÷ ፲፫ ። ፲ ፤ የሐዋ· ፪ ÷ ፴፫ ።

፲፩፡ ጣው ፡ ደግሞ ፡ ያው ፡ ነው ። እርሱም ፡ አንዳን ዶቹ ፡ ሐዋርያት ÷ ሌሎቹም ፡ ነቢያት ÷ ሌሎቹም ፡ ወንጌልን ፡ ሰባኪዎች ÷ ሌሎቹም ፡ እረኞችና ፡
፲፪፡፲፫፡ አስተማሪዎች ፡ እንዲሆኑ ፡ ሰጠ ። ሁላችን ፡ የእ ግዚአብሔርን ፡ ልጅ ፡ በማመንና ፡ በማወቅ ፡ ወደ ሚገኝ ፡ አንድነት ÷ ሙሉ ፡ ሰውም ፡ ወደ ፡ መሆን ÷ የክርስቶስም ፡ ሙላቱ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ሙላቱ ፡ ልክ ፡ እስክንደርስ ፡ ድረስ ÷ ቅዱሳን ፡ አገልግሎ ትን ፡ ለመሥራትና ፡ ለክርስቶስ ፡ አካል ፡ ሕንጻ ፡
፲፬፡ ፍጹማን ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ። እንደ ፡ ስሕተት ፡ ሽንገላ ፡ ባለ ፡ ተንኰል ፡ በሰዎችም ፡ ማታለል ፡ ምክንያት ፡ በትምህርት ፡ ነፋስ ፡ ሁሉ ፡ እየተና ገመገምን ፡ ወዲያና ፡ ወዲህም ፡ እየተንሳፈፍን ፡
፲፭፡ ሕፃናት ፡ መሆን ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ አይገባንም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እውነትን ፡ በፍቅር ፡ እየያዝን ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ራስ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ክር
፲፮፡ ስቶስ ፡ እንደግ ፤ ከእርሱም ፡ የተነሣ ፡ አካል ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ክፍል ፡ በልክ ፡ እንደሚሠራ ÷ በተሰጠለት ፡ በጅማት ፡ ሁሉ ፡ እየተጋጠመና ፡ እየተያያዘ ÷ ራሱን ፡ በፍቅር ፡ ለማነጽ ፡ አካሉን ፡ ያሳድጋል ።
፲፯፡ እንግዲህ ፡ አሕዛብ ፡ ደግሞ ፡ በአእምሮአ ቸው ፡ ከንቱነት ፡ እንደሚመላለሱ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳትመላለሱ ፡ እላለሁ ፡ በጌታም ፡
፲፰፡ ሆኜ ፡ እመሰክራለሁ ። እነርሱ ፡ ባለማወቃቸው ፡ ጠንቅ ፡ በልባቸውም ፡ ደንዳንነት ፡ ጠንቅ ፡ ልቡ ናቸው ፡ ጨለመ ÷ ከእግዚአብሔርም ፡ ሕይወት ፡
፲፱፡ ራቁ ፤ ደንዝዘውም ፡ በመመንት ፡ ርኵሰትን ፡ ሁሉ ፡ ለማድረግ ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ሴሰኝነት ፡
፳፡ አሳልፈው ፡ ሰጡ ። እናንተ ፡ ግን ፡ ክርስቶስን ፡
፳፩፡ እንደዚህ ፡ አልተማራችሁም ፤ በእርግጥ ፡ ሰም ታችሁታልና ÷ እውነትም ፡ በኢየሱስ ፡ እንዳለ ፡
፳፪፡ በእርሱ ፡ ተምራችኋል ፤ ፊተኛ ፡ ኑሮአችሁን ፡ እያሰባችሁ ፡ እንደሚያታልል ፡ ምኞት ፡ የሚ
፳፫፡ ጠፋውን ፡ አሮጌውን ፡ ሰው ፡ አስወግዱ ÷ በአእ
፳፬፡ ምሮአችሁም ፡ መንፈስ ፡ ታደሱ ÷ ለእውነትም ፡ በሚሆኑ ፡ ጽድቅና ፡ ቅድስና ፡ እንደ ፡ እግዚአ ብሔር ፡ ምሳሌ ፡ የተፈጠረውን ፡ አዲሱን ፡ ሰው ፡ ልበሱ ።
፳፭፡ ስለዚህ ፡ ውሸትን ፡ አስወግዳችሁ ÷ እርስ ፡ በርሳችን ፡ ብልቶች ፡ ሆነናልና ፡ እያንዳንዳ ችሁ ፡ ከባልንጀሮቻችሁ ፡ ጋር ፡ እውነትን ፡ ተነ
፳፮፡ ጋገሩ ። ተቈጡ ፡ ኃጢአትንም ፡ አታድርጉ ፤
፳፯፡ በቀኣችሁ ፡ ላይ ፡ ፀሐይ ፡ አይግባ ÷ ለዲያብሎ
፳፰፡ ስም ፡ ፈንታ ፡ አትስጡት ። የሰረቀ ፡ ከእንግ ዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይስረቅ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ፈንታ ፡ ለጐደለው ፡ የሚያካፍለው ፡ እንዲኖር ለት ፡ በገዛ ፡ እጆቹ ፡ መልካምን ፡ እየሠራ ፡ ይድ
፳፱፡ ከም ። ለሚሰሙት ፡ ጸጋን ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ÷ እን ደሚያስፈልግ ፡ ለማነጽ ፡ የሚጠቅም ፡ ማናቸ ውም ፡ በጎ ፡ ቃል ፡ እንጂ ፡ ክፉ ፡ ቃል ፡ ከአፋችሁ ፡ ከቶ ፡ አይውጣ ። ለቤዛም ፡ ቀን ፡ የታተማችሁ
፴፡ በትን ፡ ቅዱሱን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ አታሳዝኑ ። መራርነትና ፡ ንዴት ፡ ቊጣም ፡
፴፩፡ ጩኸትም ፡ መሰደብም ፡ ሁሉ ፡ ከክፋት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ይወገድ ። እርስ ፡ በር
፴፪፡ ሳችሁም ፡ ቸሮችና ፡ ርኅሩኆች ፡ ሁኑ ÷ እግዚአ ብሔርም ፡ ደግሞ ፡ በክርስቶስ ፡ ይቅር ፡ እንዳላ ችሁ ፡ ይቅር ፡ ተባባሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ተወደዱ ፡ ልጆች ፡ እግዚ
፪፡ አብሔርን ፡ የምትከተሉ ፡ ሁኑ ÷ ክርስቶስም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ወደዳችሁ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ የመዓዛ ፡ ሽታ ፡ የሚሆንን ፡ መባንና ፡ መሥዋ ዕትን ፡ አድርጎ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ራሱን ፡ አሳልፎ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በፍቅር ፡ ተመላለሱ ።
፫፡ ለቅዱሳን ፡ እንደሚገባ ፡ ግን ፡ ዝሙትና ፡ ርኵ
፬፡ ሰት ፡ ሁሉ ፡ ወይም ፡ መመኘት ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ አይሰማ ። የሚያሳፍር ፡ ነገርም ፡ የስንፍና ፡ ንግግርም ፡ ወይም ፡ ዋዛ ፡ የማይገቡ ፡ ናቸውና ፡ አይሁኑ ÷ ይልቁን ፡ ምስጋና ፡ እንጂ ። ይህን ፡
፭፡ እወቁ ፤ አመንዝራም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ርኵስ ፡ ወይም ፡ የሚመኝ ፡ እርሱም ፡ ጣዖትን ፡ የሚያ መልክ ፡ በክርስቶስና ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንግ ሥት ፡ ርስት ፡ የለውም ። ከዚህ ፡ የተነሣ ፡ በማ
፮፡ ይታዘዙት ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቊጣ ፡ ይመጣልና ፡ ማንም ፡ በከንቱ ፡ ንግግር ፡ አያታልላችሁ ። እንግዲህ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተካ
፯፡ ፋዮች ፡ አትሁኑ ፤ ቀድሞ ፡ ጨለማ ፡ ነበራች
፰፡ ሁና ÷ አሁን ፡ ግን ፡ በጌታ ፡ ብርሃን ፡ ናችሁ ፤ የብርሃኑ ፡ ፍሬ ፡ በበጎነትና ፡ በጽድቅ ፡ በእውነ
፱፡፲፡ ትም ፡ ሁሉ ፡ ነውና ፡ ለጌታ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ውን ፡ እየመረመራችሁ ÷ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ልጆች ፡ ተመላለሱ ፤ ፍሬም ፡ ከሌለው ፡ ከጨለማ ፡ ሥራ
፲፩፡ ጋር ፡ አትተባበሩ ÷ ይልቁን ፡ ግለጡት ፡ እንጂ ÷ እነርሱ ፡ በስውር ፡ ስለሚያደርጉት ፡ መናገር ፡
፲፪፡ እንኳ ፡ ነውር ፡ ነውና ፤ ሁሉ ፡ ግን ፡ በብርሃን ፡
፲፫፡ ሲገለጥ ፡ ይታያል ፤ የሚታየው ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ ነውና ። ስለዚህ ፡ ፦
፲፬፡ አንተ ፡ የምትተኛ ፡ ንቃ ፡ ከሙታንም ፡ ተነሣ ፡ ክርስቶስም ፡ ያበራልሃል ፡ ይላል ።
፲፭፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ጥበበኞች ፡ እንጂ ፡ ጥበብ ፡
፲፮፡ እንደሌላቸው ፡ ሰይሆን ፡ እንዴት ፡ እንድትመ ላለሱ ፡ በጥንቃቄ ፡ ተጠበቁ ፤ ቀኖቹ ፡ ክፉ ፡
፲፯፡

፩። ፲፭ ፤ ፭ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፳፭ ። ፲፭ ፤ ም. ፭ ÷ ፳፪ ። ፲፮ ፤ ቈላ. ፪ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ፲፰ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፳፭ ። ፲፱ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፳፩ ። ፳፪ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፯ ። ፳፫ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፪ ። ፳፬ ፤ ዘፍጥ. ፭ ÷ ፳፯ ፤ ቈላ. ፫ ÷ ፲ ። ፳፭ ፤ ዘካ. ፰ ÷ ፲፯ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፭ ። ፳፯ ፤ መዝ. ፬ ÷ ፬ ። ፳፰ ፤ ፭ ተሰ. ፬ ÷ ፲፩ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፫ ። ፳፱ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፮ ። ፴ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፫ ፤ ፲፬ ፤ ኢሳ. ፳፫ ÷ ፲ ። ፴፩ ፤ ቈላ. ፫ ÷ ፰ ። ፴፪ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፲፬ ፤ ቈላ. ፫ ÷ ፲፫ ፤ ፲፫ ።

፭። ፪ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፬ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፳፯ ፤ ዕብ. ፲ ÷ ፲ ፤ ዘፍጥ. ፰ ÷ ፳፩ ። ፫ ፤ ፭ ቆሮ. ፮ ÷ ፱ ፤ ፲ ። ፭ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፴፭ ፤ ፴፯ ። ፲ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፪ ። ፲፫ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፳ ፤ ፳፩ ። ፲፬ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፭ ።

፲፯፤ ዎች ፥ ናቸውና ፥ ዘመኑን ፥ ዋጁ ። ስለዚህ ፥ የጌታ ፥ ፈቃድ ፥ ምን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ አስተውሉ ፥
፲፰፤ እንጂ ፥ ሞኞች ፥ አትሁኑ ። መንፈስ ፥ ይሙላ ባችሁ ፥ እንጂ ፥ በወይን ፥ ጠጅ ፥ አትስከሩ ፥
፲፱፤ ይህ ፥ ማባከን ፥ ነውና ፤ በመዝሙርና ፥ በዝማሬ ፥ በመንፈሳዊም ፥ ቅኔ ፥ እርስ ፥ በርሳችሁ ፥ ተነጋገሩ ፤ ለጌታ ፥ በልባችሁ ፥ ተቀኙና ፥ ዘምሩ ፤
፳፤ ሁልጊዜ ፥ ስለ ፥ ሁሉ ፥ በጌታችን ፥ በኢየሱስ ፥ ክርስቶስ ፥ ስም ፥ አምላካችንንና ፥ አባታችንን ፥ ስለ ፥ ሁሉ ፥ አመስግኑ ።
፳፩፤ ፳፪፤ ለእያንዳንዳችሁ ፥ በክርስቶስ ፥ ፍርሃት ፥ የተገዛችሁ ፥ ሁኑ ። ሚስቶች ፥ ሆይ ፥ ለጌታ ፥ እንደ ፥ ምትገዙ ፥ ለባሎቻችሁ ፥ ተገዙ ፤ ክርስቶስ ፥ ደግሞ ፥ የቤተ ፥ ክርስቲያን ፥ ራስ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ እርሱም ፥ አካሉን ፥ የሚያድን ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ባል ፥ የሚስት ፥ ራስ ፥ ነውና ። ፳፫፤ ዳሩ ፥ ግን ፥ ቤተ ፥ ክርስቲያን ፥ ለክርስቶስ ፥ እንደምትገዛ ፥ እንዲሁ ፥ ሚስቶች ፥ ደግሞ ፥ በሁሉ ፥ ለባሎቻቸው ፥ ይገዙ ።
፳፭፤፳፮፤ ባሎች ፥ ሆይ ፥ ክርስቶስ ፥ ደግሞ ፥ ቤተ ፥ ክርስቲያንን ፥ እንደ ፥ ወደዳት ፥ ሚስቶቻችሁን ፥ ውደዱ ፤ በውኃ ፥ መታጠብና ፥ ከቃሉ ፥ ጋር ፥ አንጽቶ ፥ እንዲቀድሳት ፥ ስለ ፥ እርስዋ ፥ ራሱን ፥
፳፯፤ አሳልፎ ፥ ሰጠ ፤ እድፈት ፥ ወይም ፥ የፊት ፥ መጨማደድ ፥ ወይም ፥ እንዲህ ፥ ያለ ፥ ነገር ፥ ሳይሆን ባት ፥ ቅድስትና ፥ አለ ፥ ነውር ፥ ትሆን ፥ ዘንድ ፥ ክብርት ፥ የሆነችን ፥ ቤተ ፥ ክርስቲያን ፥ ለራሱ ፥
፳፰፤ እንዲያቀርብ ፥ ፈለገ ። እንዲሁም ፥ ባሎች ፥ ደግሞ ፥ እንደ ፥ ገዛ ፥ ሥጋቸው ፥ አድርገው ፥ የገዛ ፥ ሚስቶቻቸውን ፥ ሊወዱአቸው ፥ ይገባቸዋል ። የገዛ ፥ ሚስቱን ፥ የሚወድ ፥ ራሱን ፥ ይወ
፳፱፤፴፤ ዳል ፤ ማንም ፥ የገዛ ፥ ሥጋውን ፥ የሚጠላ ፥ ከቶ ፥ የለምና ÷ ነገር ፥ ግን ፥ የአካሉ ፥ ብልቶች ፥ ስለ ፥ ሆንን ÷ ክርስቶስ ፥ ደግሞ ፥ ለቤተ ፥ ክርስቲያን ፥ እንዳደረገላት ÷ ይመግበዋል ፥ ይከባከበውማል ።
፴፩፤ ስለዚህ ፥ ሰው ፥ አባቱንና ፥ እናቱን ፥ ይተዋል ፥ ከሚስቱም ፥ ጋር ፥ ይተባበራል ፥ ሁለቱም ፥ አንድ ፥
፴፪፤ ሥጋ ፥ ይሆናሉ ። ይህ ፥ ምሥጢር ፥ ታላቅ ፥ ነው ÷ እኔ ፥ ግን ፥ ይህን ፥ ስለ ፥ ክርስቶስና ፥ ስለ ፥
፴፫፤ ቤተ ፥ ክርስቲያን ፥ እላለሁ ። ሆኖም ፥ ከእናንተ ፥ ደግሞ ፥ እያንዳንዱ ፥ የገዛ ፥ ሚስቱን ፥ እንዲህ ፥ እንደ ፥ ራሱ ፥ አድርጎ ፥ ይውደዳት ÷ ሚስቱም ፥ ባልዋን ፥ ትፍራ ።

ምዕራፍ ፥ ፮ ።

፩፤ ልጆች ፥ ሆይ ÷ ለወላጆቻችሁ ፥ በጌታ ፥ ታዘዙ ÷
፪፤፫፤ ይህ ፥ የሚገባ ፥ ነውና ። መልካም ፥ እንዲሆንልህ ፥ ዕድሜህም ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ እንዲረዝም ፥ አባትህንና ፥ እናትህን ፥ አክብር ፤ እርስዋም ፥ የተስፋ ፥ ቃል ፥ ያላት ፥ ፊተኛይቱ ፥ ትእዛዝ ፥ ናት ። እናንተም ፥ አባቶች ፥ ሆይ ÷ ልጆቻችሁን ፥ በጌታ ፥ ምክርና ፥ በተግሣጽ ፥ አሳድጉአቸው ፥ እንጂ ፥ አታስቈጡአቸው ።
፭፤ ባሪያዎች ፥ ሆይ ÷ ለክርስቶስ ፥ እንደምትታዘዙ ፥ በፍርሃትና ፥ በመንቀጥቀጥ ፥ በልባችሁ ፥ ቅንነት ፥ በሥጋ ፥ ጌቶቻችሁ ፥ ለሆኑ ፥ ታዘዙ ፤ የእግዚአብሔርን ፥ ፈቃድ ፥ እንደሚያደርጉ ፥ እንደ ፥ ክርስቶስ ፥ ባሪያዎች ፥ እንጂ ፥ ለሰው ፥ ደስ ፥ እንደምታሰኙ ፥ ለታይታ ፥ የምትገዙ ፥ አትሁኑ ። ለሰው ፥ ሳይሆን ፥ ለጌታ ፥ እንደምትገዙ ፥ ፯፤ በትጋትና ፥ በበጎ ፥ ፈቃድ ፥ ተገዙ ፤ ባሪያ ፥ ቢሆን ፥ ፰፤ ወይም ፥ ጨዋ ፥ ሰው ÷ እያንዳንዱ ፥ የሚያደርገውን ፥ መልካም ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ከጌታ ፥ በብድራት ፥ እንዲቀበለው ፥ ታውቃላችሁና ። እናን ፱፤ ተም ፥ ጌቶች ፥ ሆይ ÷ ዛቻውን ፥ ትታችሁ ፥ እንዲሁ ፥ አድርጉላቸው ÷ በእነርሱና ፥ በእናንተ ፥ ላይ ፥ የሚገዛው ፥ ጌታ ፥ በሰማይ ፥ እንዳለ ፥ ለሰው ፥ ፊትም ፥ እንዳያደላ ፥ ታውቃላችሁና ።
፲፤ በቀረውስ ፥ በጌታና ፥ በኃይሉ ፥ ችሎት ፥ የበረታችሁ ፥ ሁኑ ። ፲፩፤ የዲያብሎስን ፥ ሽንገላ ፥ ትቃወሙ ፥ ዘንድ ፥ እንዲቻላችሁ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ዕቃ ፥ ጦር ፥ ሁሉ ፥ ልበሱ ። መጋደላችን ፥ ፲፪፤ ከደምና ፥ ከሥጋ ፥ ጋር ፥ አይደለምና ፥ ከአለቆችና ፥ ከሥልጣናት ፥ ጋር ፥ ከዚህም ፥ ከጨለማ ፥ ዓለም ፥ ገዦች ፥ ጋር ፥ በሰማያዊም ፥ ስፍራ ፥ ካለ ፥ ከክፋት ፥ መንፈሳውያን ፥ ሠራዊት ፥ ጋር ፥ ነው ፥ እንጂ ። ፲፫፤ ስለዚህ ፥ በክፉው ፥ ቀን ፥ ለመቃወም ÷ ሁሉንም ፥ ፈጽማችሁ ፥ ለመቆም ፥ እንድትችሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፥ ዕቃ ፥ ጦር ፥ ሁሉ ፥ አንሡ ። ፲፬፤፲፭፤ እንግዲህ ፥ ወገባችሁን ፥ በእውነት ፥ ታጥቃችሁ ÷ የጽድቅንም ፥ ጥሩር ፥ ለብሳችሁ ÷ በሰላም ፥ ወንጌልም ፥ በመዘጋጀት ፥ እግሮቻችሁ ፥ ተጫምተው ፥ ቁመ ፤ በሁሉም ፥ ላይ ፥ ጨምራችሁ ፥ የሚንበለበሉትን ፥ የክፉውን ፥ ፍላጻዎች ፥ ሁሉ ፥ ልታጠፉ ፥ የምትችሉበትን ፥ የእ ፲፮፤ ምነትን ፥ ጋሻ ፥ አንሡ ፤ የመዳንንም ፥ ራስ ፥ ቍር ፥ የመንፈስንም ፥ ሰይፍ ፥ ያዙ ፥ እርሱም ፥ የእግዚአብሔር ፥ ቃል ፥ ነው ። በጸሎትና ፥ በል ፲፯፤ መናም ፥ ሁሉ ፥ ዘወትር ፥ በመንፈስ ፥ ጸልዩ ፤ በዚህም ፥ አሳብ ፥ ስለ ፥ ቅዳሳን ፥ ሁሉ ፥ እየለመናችሁ ፥ በመጽናት ፥ ሁሉ ፥ ትጉ ፤ ደግሞ ፥ የወ ፲፱፤ ንጌልን ፥ ምሥጢር ፥ በግልጥ ፥ እንዳስታውቅ ፥ አፌን ፥ በመክፈት ፥ ቃል ፥ ይሰጠኝ ፥ ዘንድ ፥ ስለ ፥ እኔ ፥ ለምኑ ፤ ስለ ፥ ወንጌልም ፥ በሰንሰለት ፥ ፳፤ መልእክተኛ ፥ የሆንሁ ÷ መናገር ፥ እንደሚገባኝ ፥

፩። ፲፮ ፤ ቊ· ፲ ። ፲፰ ፤ ሉቃ· ፳፩ ÷ ፴፬ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፲፫ ። ፲፱ ፤ መዝ· ፴፪ ÷ ፪ ፤ ፫ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፲፮ ። ፳ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፲፯ ። ፳፩ ፤ ግሥ· ፳ ÷ ፳፯ ፤ ፳፯ ፤ ዮሐ· ፲፫ ÷ ፲፬ ፤ ፲፭ ። ፳፪ ፤ ዘፍጥ· ፫ ÷ ፲፯ ፤ ፭ ኤጥ· ፫ ÷ ፭ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፲፰ ። ፳፫ ፤ ፭ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፫ ። ፳፭ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፲፱ ። ፳፯ ፤ መኃ· ፬ ÷ ፯ ፤ ቊላ· ፭ ÷ ፳፪ ። ፴፩ ፤ ዘፍጥ· ፪ ÷ ፳፬ ።

፮። ፭ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፳ ። ፪ ፤ ዘፀአ· ፳ ÷ ፲፪ ። ፬ ፤ ዘዳግ· ፮ ÷ ፯ ፤ ምሳ· ፳፪ ÷ ፮ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፳፭ ። ፭—፰ ፤ ቊላ· ፫ ÷ ፳፪—፳፭ ። ፭ ፤ ቲቶ ፪ ÷ ፱ ፤ ፩ ጴጥ· ፪ ÷ ፲፰ ። ፮ ፤ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፲ ። ፱ ፤ ቊላ· ፬ ÷ ፩ ፤ የሐዋ· ፲ ÷ ፴፬ ። ፲፩ ፤ ፪ ቆሮ· ፲ ÷ ፬ ። ፲፪ ፤ ሉቃ· ፳፪ ÷ ፴፫ ። ፲፬ ፤ ኢሳ· ፲፩ ÷ ፭ ፤ ፶፱ ÷ ፲፯ ። ፲፭ ፤ ኢሳ· ፶፪ ÷ ፯ ። ፲፯ ፤ ፩ ተሰ· ፭ ÷ ፰ ፤ ኢሳ· ፶፱ ÷ ፲፯ ። ፲፱—፳ ፤ ቊላ· ፬ ÷ ፪—፬ ። ፳ ፤ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፳ ፤ የሐዋ· ፳፰ ÷ ፳ ።

ስለ ፡ እርሱ ፡ በግልጥ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ለምኑ ።
፳፩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እናንሱ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እንዳ
ለሁ ፡ ኑሮዬን ፡ እኔ ድታውቁ ፡ የተወደደ ፡ ወን
ድምና ፡ በጌታ ፡ የታመነ ፡ አገልጋይ ፡ ቲኪቆስ ፡
፳፪ ፡ ሁሉን ፡ ያስታውቃችኋል ፤ ወሬአችንን ፡ እን
ድታውቁና ፡ ልባችሁን ፡ እንዲያጽናና ፡ ወደ ፡
እናንተ ፡ የምልከው ፡ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ነው ።
ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ከጌታም ፡ ከኢየሱስ ፡ ፳፫ ፡
ክርስቶስ ፡ ሰላምና ፡ ፍቅር ፡ ከእምነት ፡ ጋር ፡
ለወንድሞች ፡ ይሁን ። ጌታችንን ፡ ኢየሱስ ፡ ፳፬ ፡
ክርስቶስን ፡ ባለመዋፋት ፡ ከሚወዱ ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ ጸጋ ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ፊልጵስዩስ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ባሪያዎች ፡ የሆኑ ፡ ጳው
ሎስና ፡ ጢሞቴዎስ ፡ በፊልጵስዩስ ፡ ለሚኖሩ ፡
ከኤጲስ ፡ ቆጶሳትና ፡ ከዲያቆናት ፡ ጋር ፡ በክርስ
ቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ላሉት ፡ ቅዱሳን ፡ ሁሉ ፤
፪ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡
ይሁን ።
፫፡፬፡፭ ፡ ሁልጊዜ ፡ በጸሎቴ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡
በደስታ ፡ እየጸለይሁ ፡ ከፊተኛው ፡ ቀን ፡ እስከ ፡
ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ወንጌልን ፡ በመስበክ ፡ አብራችሁ ፡
ስለ ፡ ሠራችሁ ፡ ባሰብኋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ አም
፮ ፡ ላኬን ፡ አመሰግናለሁ ። በእናንተ ፡ መልካምን ፡
ሥራ ፡ የጀመረው ፡ እስከ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
ቀን ፡ ድረስ ፡ እንዲፈጽመው ፡ ይህን ፡ ተረድቼ
፯ ፡ አለሁና ፤ በእስራቴም ፡ ወንጌልንም ፡ መመክ
ትና ፡ መጽኛ ፡ በማድረግ ፡ ሁላችሁ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
በጸጋ ፡ ተካፋዮች ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ በልቤ ፡ ትኖ
ራላችሁና ፡ ስለ ፡ ሁላችሁ ፡ ይህን ፡ ላስብ ፡ ይገ
፰ ፡ ባኛል ። በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ፍቅር ፡ ሁላች
ሁን ፡ እንዴት ፡ እንድናፍቃችሁ ፡ እግዚአብ
፱፡፲፡፲፩ ፡ ሔር ፡ ምስክሬ ፡ ነውና ። ለእግዚአብሔርም ፡ ክብ
ርና ፡ ምስጋና ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ የሚገኝ ፡
የጽድቅ ፡ ፍሬ ፡ ሞልቶባችሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ ቀን ፡
ተዘጋጅታችሁ ፡ ቅኖችና ፡ አለ ፡ ነውር ፡ እንድት
ሆኑ ፡ የሚሻለውን ፡ ነገር ፡ ፈትናችሁ ፡ ትወዱ ፡
ዘንድ ፡ ፍቅራችሁ ፡ በእውቀትና ፡ በማስተዋል ፡
ሁሉ ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ እያደገ ፡ እንዲበዛ ፡ ይህን ፡
እጸልያለሁ ።
፲፪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ ይህ ፡ የደረሰ
ብኝ ፡ በእውነት ፡ ወንጌልን ፡ ለማስፋት ፡ እንደ ፡
፲፫ ፡ ሆነ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ። ስለዚህም ፡
እስራቴ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ እንዲሆን ፡ በንጉሥ ፡
ዘበኞች ፡ ሁሉና ፡ በሌሎች ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ተገ
፲፬ ፡ ልጦአል ፡ በጌታም ፡ ከሉት ፡ ወንድሞች ፡ የሚ
በዙት ፡ ስለ ፡ እስራቴ ፡ ታምነው ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ ቃል ፡ እንዲነግሩ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ ከፊት ፡
ይልቅ ፡ ይደፍራሉ ።
አንዳንዶች ፡ ከቅንዓትና ፡ ከክርክር ፡ እንኳ ፡ ፲፭ ፡
ሌሎች ፡ ግን ፡ ከበጎ ፡ ፈቃድ ፡ የተነሣ ፡ ክርስቶ
ስን ፡ ይሰብኩታል ፤ እነዚህ ፡ ወንጌልን ፡ መመ ፲፮ ፡
ከቻ ፡ ለማድረግ ፡ እንደ ፡ ተሾምሁ ፡ አውቀው ፡
በፍቅር ፡ ይሰብካሉ ፥ እነዚያ ፡ ግን ፡ በእስራቴ ፡ ፲፯ ፡
ላይ ፡ መከራን ፡ ሊያመጡብኝ ፡ መስሎአቸው ፥
ለወገናቸው ፡ የሚጠቅም ፡ ፈልገው ፡ በቅን ፡
አሳብ ፡ ሳይሆኑ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ ያወራሉ ።
ምን ፡ አለ ? ቢሆንም ፡ በሁሉ ፡ ጐዳና ፥ በማመ ፲፰ ፡
ካኘት ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በቅንነት ፡ ቢሆን ፥ ክር
ስቶስ ፡ ይሰበክል ፡ ስለዚህም ፡ ደስ ፡ ብሎኛል ።
ወደ ፡ ፊትም ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ይህ ፡ ፲፱ ፡
በጸሎታቸሁና ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መንፈስ ፡
መሰጠት ፡ ለመዳኔ ፡ እንዲሆንልኝ ፡ አውቃለ
ሁና ፥ ይህ ፡ ናፍቆቴ ፡ ተስፋዬም ፡ ነውና ፤ በአ ፳ ፡
ንድ ፡ ነገር ፡ እንኳ ፡ አላፍርም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሕ
ይወት ፡ ብኖር ፡ ወይም ፡ ብሞት ፥ ክርስቶስ ፡ በግ
ልጥነት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ወትሮው ፡ አሁን ፡ ደግሞ ፡
በሥጋዬ ፡ ይከብራል ። ለእኔ ፡ ሕይወት ፡ ክርስ ፳፩ ፡
ቶስ ፥ ሞትም ፡ ጥቅም ፡ ነውና ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፪ ፡
በሥጋ ፡ መኖር ፡ ለእኔ ፡ የሥራ ፡ ፍሬ ፡ ቢሆን ፥
ምን ፡ እንድመርጥ ፡ አላስታውቅም ። በእነዚ ፳፫ ፡
ሀም ፡ በሁለቱ ፡ እጨነቃለሁ ፤ ልዤድ ፡ ከክርስ
ቶስም ፡ ጋር ፡ ልኖር ፡ እናፍቃለሁ ፥ ከሁሉ ፡
ይልቅ ፡ እጅግ ፡ የሚሻል ፡ ነውና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፳፬ ፡
በሥጋ ፡ መኖሬ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እጅግ ፡ የሚያስ
ፈልግ ፡ ነው ። ይህንም ፡ ተረድቼ ፥ በእናንተ ፡ ፳፭፡፳፮ ፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ስለ ፡ መሆኔ ፥ በእኔ ፡ መመ
ካታችሁ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፥
በእምነት ፡ ታድጉና ፡ ደስ ፡ ይላችሁ ፡ ዘንድ ፡ እን
ድኖር ፡ ከሁላችሁም ፡ ጋር ፡ እንድቈይ ፡ አው
ቃለሁ ።
ይሁን ፡ እንጂ ፥ መዋቹ ፡ ባያችሁ ፡ ወይም ፡ ፳፯ ፡
ብርቅ ፥ በአንድ ፡ ልብ ፡ ስለ ፡ ወንጌል ፡ ሃይማ
ኖት ፡ አብራችሁ ፡ እየተጋደላችሁ ፥ በአንድ ፡

፮ ። ፳፩ ፡ ፳፪ ፡ የሐዋ· ፳ ÷ ፱ ፡ ቁላ· ፬ ÷ ፮ ፡ ፳ ።
፯ ። ፩ ፡ የሐዋ· ፲፯ ÷ ፲፪ ፡ ፳ ÷ ፳፯ ፡ ፩ ጢሞ· ፫ ÷ ፩ ፡ ፲ ። ፱ ፡ ኤፌ· ፩ ÷ ፱ ። ፲ ፡ ፩ ቆሮ· ፩ ÷ ፲ ። ፲፩ ፡ ኤፌ· ፫ ÷ ፩ ። ፲፬ ፡ ቁላ· ፩ ÷ ፱ ። ፲፭ ፡ ሮሜ ፲፪ ÷ ፱ ፡ ፩ ተሰ· ፩ ÷ ፳፫ ። ፲፮ ፡ ዮሐ· ፲፭ ÷ ፩ ፡ ፲ ፡ ኤፌ· ፩ ÷ ፱ ፡ ፩ ÷ ፲፪ ። ፲፱ ፡ ፱ ጢሞ· ፪ ÷ ፱ ። ፳፫ ፡ የሐዋ· ፳፯ ÷ ፲፯ ፡ ፶፩ ። ፳፭ ፡ ፱ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፲፫ ። ፲፱ ፡ ፱ ቆሮ· ፩ ÷ ፲፩ ። ፳ ፡ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲ ፡ ፩ ጴጥ· ፱ ÷ ፲፯ ። ፳፩ ፡ ገላ· ፪ ÷ ፳ ። ፳፫ ፡ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፰ ። ፳፯ ፡ ኤፌ· ፬ ÷ ፫ ፡ ይሁዳ ፫ ።

መንፈስ ፥ እንድትቆሙ ፥ ስለ ፥ ኑሮአችሁ ፥ እሰማ ፥
ዘንድ ÷ ለክርስቶስ ፥ ወንጌል ፥ እንደሚገባ ፥ ኑሩ ።
፳፰ በአንድም ፥ ነገር ፥ እንኳ ፥ በተቃዋሚዎች ፥ አት
ደንግጡ ፤ ይህም ፥ ለእነርሱ ፥ የጥፋት ÷ ለእና
ንተ ፥ ግን ፥ የመዳን ፥ ምልክት ፥ ነው ÷ ይህም ፥
፳፱ ከእግዚአብሔር ፥ ነው ፤ ይህ ፥ ስለ ፥ ክርስቶስ ፥
ተሰጥቶአችኋልና ፤ ስለ ፥ እርሱ ፥ መከራ ፥ ደግሞ ፥
ልትቀበሉ ፥ እንጂ ፥ በእርሱ ፥ ልታምኑ ፥ ብቻ ፥
፴ አይደለም ፤ በእኔ ፥ ያያችሁት ፥ አሁንም ፥ በእኔ ፥
እንዳለ ፥ የምትሰሙት ÷ ያው ፥ መጋደል ፥ ደርሶ
ባችኋልና ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ በክርስቶስም ፥ አንዳች ፥ ምክር ፥ ቢሆን ÷ የፍ
ቅር ፥ መጽናናት ፥ ቢሆን ÷ የመንፈስ ፥ ኅብረት ፥
፪ ቢሆን ÷ ምሕረትና ፥ ርኅራኄ ፥ ቢሆኑ ÷ ደስታ
ዬን ፥ ፈጽሙልኝ ፤ በአንድ ፥ አሳብ ፥ ተስማሙ ÷
አንድ ፥ ፍቅር ፥ አንድም ፥ ልብ ፥ አንድም ፥ አሳብ ፥
፫ ይሁንላችሁ ፤ ለወገኔ ፥ ይጠቅማል ፥ በማለት ፥
ወይም ፥ በክንቱ ፥ ውዳሴ ፥ ምክንያት ፥ አንድ ፥
እንኳ ፥ አታድርጉ ÷ ነገር ፥ ግን ፥ እያንዳንዱ ፥ ባል
ንጀራው ፥ ከራሱ ፥ ይልቅ ፥ እንዲሻል ፥ በትሕትና ፥
፬ ይቍጠር ፤ እያንዳንዱ ፥ ለራሱ ፥ የሚጠቅመ
ውን ፥ አይመልከት ÷ ለባልንጀራው ፥ ደግሞ ፥
፭ እንጂ ። በክርስቶስ ፥ ኢየሱስ ፥ የነበረ ፥ ይህ ፥
አሳብ ፥ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ ደግሞ ፥ ይሁን ።
፮ እርሱ ፥ በእግዚአብሔር ፥ መልክ ፥ ሲኖር ፥ ሳለ ፥
ከእግዚአብሔር ፥ ጋር ፥ መተካከልን ፥ መቀማት ፥
፯ እንደሚገባ ፥ ነገር ፥ አልቈጠረውም ÷ ነገር ፥ ግን ፥
የባሪያን ፥ መልክ ፥ ይዞ ፥ በሰውም ፥ ምሳሌ ፥ ሆኖ ፥
፰ ራሱን ፥ ባዶ ፥ አደረገ ÷ በምስሉም ፥ እንደ ፥ ሰው ፥
ተገኝቶ ፥ ራሱን ፥ አዋረደ ÷ ለሞትም ፥ ይኸ
ውም ፥ የመስቀል ፥ ሞት ፥ እንኳ ፥ የታዘዘ ፥ ሆነ ።
፱ በዚህ ፥ ምክንያት ፥ ደግሞ ፥ እግዚአብሔር ፥ ያለ ፥
ልክ ፥ ከፍ ፥ ከፍ ፥ አደረገው ÷ ከስምም ፥ ሁሉ ፥
፲ በላይ ፥ ያለውን ፥ ስም ፥ ሰጠው ፤ ይህም ፥ በሰ
ማይና ፥ በምድር ፥ ከምድርም ፥ በታች ፥ ያሉት ፥
ሁሉ ፥ በኢየሱስ ፥ ስም ፥ ይንበረከኩ ፥ ዘንድ ÷
፲፩ መላስም ፥ ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ አብ ፥ ክብር ፥
ኢየሱስ ፥ ክርስቶስ ፥ ጌታ ፥ እንደ ፥ ሆነ ፥ ይመሰ
ክር ፥ ዘንድ ፥ ነው ።
፲፪ ስለዚህ ÷ ወዳጆቼ ፥ ሆይ ÷ ሁልጊዜ ፥ እንደ ፥
ታዘዛችሁ ÷ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ በመኖሬ ፥ ብቻ ፥
ሳይሆን ፥ ይልቁን ፥ አሁን ፥ ስርቅ ÷ በፍርሃትና ፥
በመንቀጥቀጥ ፥ የራሳችሁን ፥ መዳን ፥ ፈጽሙ ፤
፲፫ ስለ ፥ በጎ ፥ ፈቃዱ ፥ መፈለግንም ፥ ማድረግንም ፥
በእናንተ ፥ የሚሠራ ፥ እግዚአብሔር ፥ ነውና ።
፲፬፥፲፭ በመጥፎና ፥ በጠማማ ፥ ትውልድ ፥ መካከል ፥
ያለ ፥ ነቀፋ ፥ የዋሆች ፥ ነውርም ፥ የሌለባቸው ፥
የእግዚአብሔር ፥ ልጆች ፥ እንድትሆኑ ፥ ሳታጉ
ተራጉሩ ፥ ክፉም ፥ ሳታስቡ ፥ ሁሉን ፥ አድርጉ ፥
በእነርሱም ፥ መካከል ፥ የሕይወትን ፥ ቃል ፥ እያ ፲፮፥፲፯
ቀረባችሁ ፥ በማለም ፥ እንደ ፥ ብርሃን ፥ ትታያላ
ችሁ ÷ ስለዚህም ፥ በክንቱ ፥ እንዳልሮጥሁ ፥ በክ
ንቱም ፥ እንዳልደከምሁ ፥ በክርስቶስ ፥ ቀን ፥
የምመካበት ፥ ይሆንልኛል ። ነገር ፥ ግን ፥ በእ ፲፯
ምነታችሁ ፥ መሥዋዕትና ፥ አገልግሎት ፥ ተጨ
ምሬ ፥ ሕይወቴ ፥ እንኳ ፥ ቢፈስ ÷ ደስ ፥ ብሎኛል ፥
ከሁላችሁም ፥ ጋር ፥ አብሬ ፥ ደስ ፥ ብሎኛል ፤
እናንተም ፥ ደግሞ ፥ እንዲሁ ፥ ደስ ፥ ይበላችሁ ፥ ፲፰
ከእኔም ፥ ጋር ፥ አብራችሁ ፥ ደስ ፥ ይበላችሁ ።
ነገር ፥ ግን ፥ ኑሮአችሁን ፥ ሳውቅ ፥ እኔ ፥ ደግሞ ፥ ፲፱
ደስ ፥ እንዲለኝ ፥ ፈጥኜ ፥ ጢሞቴዎስን ፥ ልልክላ
ችሁ ፥ በጌታ ፥ በኢየሱስ ፥ ተስፋ ፥ አደርጋለሁ ።
እንደ ፥ እርሱ ፥ ያለ ÷ ስለ ፥ ኑሮአችሁ ፥ በቅንነት ፥ ፳
የሚጨነቅ ÷ ማንም ፥ የለኝምና ፤ ሁሉ ፥ የራሳ ፳፩
ቸውን ፥ ይፈልጋሉና ÷ የክርስቶስ ፥ ኢየሱስን ፥
አይደለም ። ነገር ፥ ግን ፥ ልጅ ፥ ለአባቱ ፥ እንደ ፳፪
ሚያገለግል ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ሆኖ ፥ ለወንጌል ፥ እንደ ፥
አገለገለ ፥ መፈተኑን ፥ ታውቃላችሁ ። እንግዲህ ፥ ፳፫
እንዴት ፥ እንደምሆን ፥ ባየሁ ፥ ጊዜ ÷ እርሱን ፥
ቶሎ ፥ እንድልክ ፥ ተስፋ ፥ አደርጋለሁ ፤ ራሴ ፥ ፳፬
ደግሞ ፥ ግን ፥ ፈጥኜ ፥ እንድመጣ ፥ በጌታ ፥ ታም
ኜአለሁ ።
ነገር ፥ ግን ፥ ወንድሜንና ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ አብሮ ፥ ፳፭
ሠራተኛ ፥ ወታደርም ፥ የሚሆነውን ÷ የእናንተ ፥
ግን ፥ መልእክተኛ ፥ የሆነውንና ፥ የሚያስፈልገ
ኝን ፥ የሚያገለግለውን ፥ አፍሮዲጡን ፥ እንድልክ
ላችሁ ፥ በግድ ፥ አስባለሁ ፤ ሁላችሁን ፥ ይናፍቃ ፳፮
ልና ÷ እንደ ፥ ታመመም ፥ ስለ ፥ ሰማችሁ ፥ ይተ ፳፯
ክዛል ። በእውነት ፥ ታሞ ፥ ለሞት ፥ እንኳ ፥ ቀርቦ ፥
ነበርና ፤ ነገር ፥ ግን ፥ እግዚአብሔር ፥ ማረው ÷
ኀዘን ፥ በኀዘን ፥ ላይ ፥ እንዳይጨመርብኝ ፥ ለእኔ ፥
ደግሞ ፥ እንጂ ፥ ለእርሱ ፥ ብቻ ፥ አይደለም ። እን ፳፰
ግዲህ ፥ እንደ ፥ ገና ፥ ስታዩት ፥ ደስ ፥ እንዲላ
ችሁ ፥ ለእኔም ፥ ኀዘኔ ፥ እንዲቃለል ፥ በብዙ ፥ ፍጥ
ነት ፥ እልከዋለሁ ። እንግዲህ ፥ በሙሉ ፥ ደስታ ፥ ፳፱
በጌታ ፥ ተቀበሉት ÷ እርሱን ፥ የሚመስሉትንም ፥
አክብሩአቸው ፤ በእኔ ፥ ዘንድ ፥ ክላችሁ ፥ አገል ፴
ግሎት ፥ እናንተ ፥ ስለሌላችሁ ፥ የጐደለኝን ፥ እን
ዲፈጽም ÷ በነፍሱ ፥ ተወራርዶ ፥ ከጌታ ፥ ሥራ ፥
የተነሣ ፥ እስከ ፥ ሞት ፥ ቀርቦአልና ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

በቀረውስ ÷ ወንድሞቼ ፥ ሆይ ÷ በጌታ ፥ ደስ ፥ ፩
ይበላችሁ ። ስለ ፥ አንድ ፥ ነገር ፥ መልሼ ፥ ልጽ

፩። ፳፱ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፩ ። ፴ ፤ የሐዋ. ፲፮ ÷ ፲፱—፳፩ ።
፪። ፫ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፳፯ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲ ። ፬ ፤ ፩ ቆሮ. ፲ ÷ ፳፬ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፪ ። ፭ ፤ ማቴ. ፲፩ ÷ ፳፱ ። ፮ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፭ ፤ ፭ ÷ ፲፯ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፲፭ ። ፯ ፤ ፪ ቆሮ. ፰ ÷ ፱ ፤ ኢሳ. ፵፪ ÷ ፭ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፳፭ ፤ ገላ. ፬ ÷ ፬ ። ፰ ፤ ማቴ. ፳፮ ÷ ፴፱ ፤ ዕብ. ፭ ÷ ፰ ፤ ፲፪ ÷ ፪ ። ፱ ፤ ኢሳ. ፶፪ ÷ ፲፫ ፤ የሐዋ. ፪ ÷ ፴፫ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፳፩ ። ፲ ፤ ኢሳ. ፵፭ ÷ ፳፫ ፤ ራእ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፲፩ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፳፫ ። ፲፪ ፤ መዝ. ፱ ÷ ፲፭ ። ፲፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፲ ። ፲፭ ፤ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፭ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ኢሳ. ፵፱ ÷ ፬ ፤ ፩ ተሰ. ፪ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ሮሜ ፲፭ ÷ ፲፯ ፤ ፪ ጢሞ. ፬ ÷ ፯ ። ፳ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፮ ÷ ፲ ። ፳፪ ፤ ፩ ጢሞ. ፫ ÷ ፪ ።

ፍላችሁ፡እኔን፡አይታክተኝም፡ለእናንተ፡ግን፡ደኅና፡ነው ።
፪ ፡ ከውሾች ፡ ተጠበቁ ÷ ከክፉዎችም ፡ ሠራተኞች ፡ ተጠበቁ ÷ ከሐሰተኞችም ፡ መገረዝ ፡ ተጠ
፫ ፡ በቁ ። እኛ ፡ በመንፈስ፡እግዚአብሔርን፡የምናመልክ፡በክርስቶስ፡ኢየሱስም፡የምንመካ፡በሥጋም፡የማንታመን፡እኛ፡የተገረዝን፡ነንና ። እኔ፡ግን ፡ በሥጋ ፡ ደግሞ ፡ ልንታመንበት ፡ አለኝ ። ሌላ ፡ ሰው ፡ ማንም ፡ ቢሆን ፡ በሥጋ ፡ የሚታመንበት ፡ እንዳለው ፡ ቢመስለው ÷ እኔ ፡ እበልጠ
፬ ፡ ዋለሁ ። በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ የተገረዝሁ ÷ ከእስራኤል ፡ ትውልድ ÷ ከብንያም ፡ ወገን ÷ ከዕብራውያን ፡ ዕብራዊ ፡ ነኝ ፤ ስለ ፡ ሕግ ፡ ብትጠይቁ ÷ ፈሪሳዊ ፡ ነበርሁ ፤ ስለ ፡ ቅንዓት ፡ ብትጠይቁ ÷ ቤተ ፡ ክርስቲያንን ፡ አሳዳጅ ፡ ነበርሁ ፤ በሕግ ፡ ስለሚገኝ ፡ ጽድቅ ፡ ብትጠይቁ ÷ ያለ ፡
፮ ፡ ነቀፋ ፡ ነበርሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ ለእኔ ፡ ረብ ፡ የነበረውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ እንደ ፡ ጕዳት ፡
፰፡፱ ፡ ቈጥሬዋለሁ ። አዎን ÷ በእውነት ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ስለሚበልጥ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ስለ ፡ ጌታዬ ፡ እውቀት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጕዳት ፡ እንዲሆን ፡ እቈጥራለሁ ፤ ስለ ፡ እርሱ ፡ ሁሉን ፡ ተጐዳሁ ÷ ክርስቶስንም ፡ አገኝ ፡ ዘንድ ÷ በክርስቶስም ፡ በማመን ፡ ያለው ፡ ጽድቅ ፡ ማለት ፡ በእምነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ጽድቅ ፡ እንጂ ፡ ከሕግ ፡ ለእኔ ፡ ያለው ፡ ጽድቅ ፡ ሳይሆንልኝ ÷ በእርሱ ፡ አገኝ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ እንደ ፡
፲፡፲፩ ፡ ጕድፍ ፡ እቈጥራለሁ ፤ እርሱንና ፡ የትንሣኤውን ፡ ኃይል ፡ እንዳውቅ ÷ በመከራውም ፡ እንድከፈል ÷ ወደ ፡ ሙታንም ፡ ትንሣኤ ፡ ልደርስ ፡ ቢሆንልኝ ÷ በሞቱ ፡ እንድመስለው ፡ እመኛለሁ ።
፲፪ ፡ አሁን ፡ እንዳገኘሁ ፡ ወይም ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ተፈጸምሁ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ስለዚያ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ደግሞ ፡ የተያዝሁ ፡ ያን ፡
፲፫ ፡ ደግሞ ፡ እይዘለሁ ፡ ብዬ ፡ አፈጥናለሁ ። ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ገና ፡ እንዳልያዝሁ ፡ እቈጥራለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አደርጋለሁ ፤ በኋላዬ ፡ ያለውን ፡ እየረሳሁ ፡ በፊቴም ፡ ወዳለው ፡
፲፬ ፡ እየተዘረጋሁ ÷ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መጥራት ፡ ዋጋ ፡
፲፭ ፡ እንዳገኝ ፡ ምልክትን ፡ አፈጥናለሁ ። እንግዲህ ፡ ፍጹማን ፡ የሆንን ፡ ሁላችን ፡ ይህን ፡ እናስብ ፤ በአንዳች ፡ ነገርም ፡ ልዩ ፡ አሳብ ፡ ቢኖራችሁ ÷ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ደግሞ ፡ ይገልጥላችኋል ፤
፲፮ ፡ ሆኖም ፡ በደረስንበት ፡ በዚያ ፡ እንመላለስ ።
፲፯ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እኔን ፡ የምትመስሉ ፡ ሁሉ ÷ እኛም ፡ እንደ ፡ ምሳሌ ፡ እንደምንሆንላችሁ ÷ እንዲሁ ፡ የሚመላለሱትን ፡ ተመልከቱ ።
፲፰ ፡ ብዙዎች ፡ ለክርስቶስ ፡ መስቀል ፡ ጠላቶቹ ፡ ሆነው ፡ ይመላለሳሉና ፤ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አልኋችሁ ÷ አሁንም ፡ እንኳ ፡ እያለቀስሁ ፡ እላለሁ ። መጨረሻቸው ፡ ጥፋት ፡ ነው ÷
፲፱ ፡ ሆዳቸው ፡ አምላካቸው ፡ ነው ÷ ክብራቸው ፡ በነውራቸው ፡ ነው ÷ አሳባቸው ፡ ምድራዊ ፡ ነው ። እኛ ፡ አገራችን ፡ በሰማይ ፡ ነውና ÷ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ የሚመጣ ፡ መድኃኒትን ፡ እርሱንም ፡ ጌታን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ እንጠባበቃለን ፤ እርሱም ፡ ሁሉን ፡ እንኳ ፡ ለራሱ ፡ ሊያስገዛ ፡ እንደሚችልበት ፡ አመራር ÷ ክቡር ፡ ሥጋውን ፡ እንዲመስል ፡ የተዋረደውን ፡ ሥጋችንን ፡ ይለውጣል ።
፳፡፳፩

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ስለዚህ ÷ የምወዳችሁና ፡ የምናፍቃችሁ ÷ ደስታዬና ፡ አክሊሌ ፡ የምትሆኑ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ እንዲሁ ፡ በጌታ ፡ ቁሙ ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ።
፪ ፡ በአንድ ፡ አሳብ ፡ በጌታ ፡ እንዲስማሙ ፡ ኤዎድያንን ፡ እመክራለሁ ፡ ሲንጤኪንንም ፡ እመክራለሁ ። አንተም ፡ ደግሞ ፡ በሥራዬ ፡ አብረህ ፡ የተጠመድህ ፡ እውነተኛ ፡ ሆይ ÷ እንድታግዛቸው ፡ እለምንሃለሁ ፤ ስሞቻቸው ፡ በሕይወት ፡ መጽሐፍ ፡ ከተጻፉት ፡ ከቀሌምንጦስና ፡ ደግሞ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ከሠሩት ፡ ከሌሎቹ ፡ ጋር ፡ በወንጌል ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ተጋድለዋልና ።
፫ ፡ ሁልጊዜ ፡ በጌታ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ ደግሜ ፡ እላለሁ ÷ ደስ ፡ ይበላችሁ ። ገርነታችሁ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ይታወቅ ። ጌታ ፡ ቅርብ ፡ ነው ። በነገር ፡ ሁሉ ፡ በጸሎትና ፡ በምልጃ ፡ ከምስጋና ፡ ጋር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ልመናችሁን ፡ አስታውቁ ፡ እንጂ ፡ በአንዳች ፡ አትጨነቁ ። አእምሮንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያልፍ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰላም ፡ ልባችሁንና ፡ አሳባችሁን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ይጠብቃል ።
፰ ፡ በቀረውስ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እውነተኛ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ጭምትነት ፡ ያለበትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ጽድቅ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ንጹሕ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ ፍቅር ፡ ያለበትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ መልካም ፡ ወሬ ፡ ያለበትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ በኀጢአት ፡ ቢሆን ፡ ምስጋናም ፡ ቢሆን ÷ እነዚህን ፡ አስቡ ፤ ከእኔ ፡ የተማራችሁትንና ፡ የተቀበላችሁትን ፡ የሰማችሁትንም ፡ ያያችሁትንም ፡ እነዚህን ፡ አድርጉ ፤ የሰላምም ፡ አምላክ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ።
፱ ፡

፩። ፪ ፡ መዝ· ፸፭ ÷ ፲፯ ፡ ፸ ፡ ራእ· ፳፪ ÷ ፲፭ ፡ ፪ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፲፫ ። ፫ ፡ ሮሜ ፪÷ ፳፱ ፡ ዮሐ· ፬ ÷ ፳፫ ፡ ፳፬ ። ፭ ፡ ዘፍጥ· ፲፯ ÷ ፲፱ ፡ ፪ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፳፪ ፡ ሮሜ ፲፩ ÷ ፭ ፡ የሐዋ· ፳፫ ÷ ፮ ። ፮ ፡ የሐዋ· ፳፪ ÷ ፫ ፡ ፬ ። ፯ ፡ ማቴ· ፲፫ ÷ ፵፬ ፡ ፵፮ ። ፰ ፡ ኢሳ· ፶፫ ÷ ፲፩ ፡ ዮሐ· ፲፮ ÷ ፫ ። ፱ ፡ ሮሜ ፫ ÷ ፳፩ ፡ ፳፪ ። ፲ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፭ ፡ ፩ ኤጥ· ፬ ÷ ፲፫ ። ፲፫ ፡ ሉቃ· ፱ ÷ ፶፪ ። ፲፬ ፡ ፩ ቆሮ· ፱ ÷ ፳፬ ። ፲፭ ፡ ፩ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፩ ፡ ፪ ኤጥ· ፭ ÷ ፫ ። ፲፮ ፡ ፩ ቆሮ· ፭ ÷ ፳፫ ፡ ፪ ቆሮ· ፲፩ ÷ ፲፫ ። ፲፱ ፡ ሮሜ ፲፮ ÷ ፲፰ ። ፳ ፡ ኤፌ· ፪ ÷ ፲፱ ፡ ዮሐ· ፲፱ ÷ ፫ ፡ ቲቶ ፪ ÷ ፲፫ ። ፳፩ ፡ ፩ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፵፱ ፡ ፵፱ ፡ ኤፌ· ፩ ÷ ፲፱ ።

፪። ፩ ፡ ፩ ተሰ· ፪ ÷ ፲፱ ፡ ፫ ። ፪ ፡ ሉቃ· ፲ ÷ ፳ ፡ ራእ· ፲፫ ÷ ፰ ። ፭ ፡ ቲቶ ፫ ÷ ፪ ፡ ራእ· ፳፪ ÷ ፳ ። ፮ ፡ ማቴ· ፮ ÷ ፳፭ ፡ ፩ ኤጥ· ፭ ÷ ፯ ። ፯ ፡ ዮሐ· ፲፬ ÷ ፳፯ ።

፲ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ ከጊዜ ፡ በኋላ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ልታስቡ ፡ ስለ ፡ ጀመራችሁ ፡ በጌታ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ። ጊዜ ፡ አጣችሁ ፡ እንጂ ፡ ፲፩ ፡ ማሰብስ ፡ ታስቡ ፡ ነበር ። ይህን ፡ ስል ፡ ስለ ፡ ጕድለት ፡ አልልም ። የምኖርበት ፡ ኑሮ ፡ ይበቃኛል ፡ ፲፪ ፡ ማለትን ፡ ተምሬአለሁና ። መዋረድንም ፡ አውቃለሁ ፡ መብዛትንም ፡ አውቃለሁ ። በእያንዳንዱ ፡ ነገር ፡ በነገርም ፡ ሁሉ ፡ መጥገብንና ፡ መራብንም ፡ መብዛትንና ፡ መጕደልን ፡ ተምሬአለሁ ። ፲፫ ፡ ኃይልን ፡ በሚሰጠኝ ፡ በክርስቶስ ፡ ሁሉን ፡ እችላለሁ ። ፲፬ ፡ ሆኖም ፡ በመከራዬ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተካፈላችሁ ፡ መልካም ፡ አደረጋችሁ ። ፲፭ ፡ የፊልጵስዩስ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ ወንጌል ፡ በመጀመሪያ ፡ ሲሰበክ ፡ ከመቄዶንያ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ከእናንተ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በመስጠትና ፡ በመቀበል ፡ ስሌት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ እንዳልተካፈለች ፡ ፲፮ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ታውቃላችሁ ። በተሰሎንቄ ፡ እንኳ ፡ ሳለሁ ፡ አንድ ፡ ጊዜና ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ያስፈለገኝን ፡ ሰዳችሁልኝ ፡ ነበርና ። ፲፯ ፡ በስሌታችሁ ፡ የሚበዛውን ፡ ፍሬ ፡ እንጂ ፡ ስጦታውን ፡ ፈላጊ ፡ አይደለሁም ። ፲፰ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ አለኝ ፡ ይበዛልኛልም ። የመዓዛ ፡ ሽታና ፡ የተወደደ ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ስጦታችሁን ፡ ከአፍሮዲጡ ፡ ተቀብዬ ፡ ተሞልቼአለሁ ። ፲፱ ፡ አምላኬም ፡ እንደ ፡ ባለ ፡ ጠግነቱ ፡ መጠን ፡ በክብር ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ የሚያስፈልጋችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይሞላባችኋል ። ለአምላካችንና ፡ ለአባታችንም ፡ ፳ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

፳፩ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡ ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ወንድሞች ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። ፳፪ ፡ ቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ይልቁንም ፡ ከቄሣር ፡ ቤት ፡ የሆኑት ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ።

፳፫ ፡ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከመንፈሳችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ቈላስይስ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ጳውሎስ ፡ ጢሞቴዎስም ፡ ፪ ፡ ወንድሙ ፡ በቈላስይስ ፡ ለሚኖሩ ፡ ቅዱሳንና ፡ በክርስቶስ ፡ ለታመኑ ፡ ወንድሞች ፤

ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ይሁን ።

፫፡፬ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ስንጸልይ ፡ በሰማይ ፡ ከተዘጋጀላችሁ ፡ ተስፋ ፡ የተነሣ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ስለ ፡ እምነታችሁ ፡ ለቅዱሳንም ፡ ሁሉ ፡ ስላላችሁ ፡ ፍቅር ፡ ሰምተን ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ አባት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ እናመሰግናለን ፤ ስለዚህም ፡ ተስፋ ፡ በወንጌል ፡ እውነት ፡ ቃል ፡ አስቀድማችሁ ፡ ፭ ፡ ሰማችሁ ። ይህም ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ እንዳለ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ደርሶአል ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ጸጋ ፡ በእውነት ፡ ከሰማችሁበትና ፡ ካወቃችሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ በእናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንዳለ ፡ እንዲህ ፡ በዓለም ፡ ፍሬ ፡ ያፈራል ፡ ያድ ፮ ፡ ግማል ። ከተወደደ ፡ ከእኛም ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡ ባሪያ ፡ ከሆነው ፡ ከኤጳፍራ ፡ እንዲህ ፡ ተማራችሁ ፡ እርሱም ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ታማኝ ፡ የክ ፯ ፡ ስቶስ ፡ አገልጋይ ፡ ነው ። ደግሞም ፡ በመንፈስ ፡ ስለሚሆን ፡ ስለ ፡ ፍቅራችሁ ፡ አስታወቀን ።

፰ ፡ ስለዚህ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ ይህን ፡ ከሰማንበት ፡ ቀን ፡ ጀምረን ፡ የፈቃዱ ፡ እውቀት ፡ መንፈሳዊ ፡ ጥበብንና ፡ አእምሮን ፡ ሁሉ ፡ እንዲሞላባችሁ ፡ እየለመንን ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ጸሎትን ፡ አልተውንም ፤ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፍሬ ፡ እያፈራችሁ ፡ ፱፡፲ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ እውቀት ፡ እያደጋችሁ ፡ ከደስታም ፡ ጋር ፡ በሁሉ ፡ ለመጽናትና ፡ ለመታገሥ ፡ እንደ ፡ ክብሩ ፡ ኀይል ፡ ሁሉ ፡ እየበረታችሁ ፡ በቅዱሳንም ፡ ርስት ፡ በብርሃን ፡ እንድንካፈል ፡ ያበቃንን ፡ አብን ፡ እያመሰገናችሁ ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ልታሰኙ ፡ ለጌታ ፡ እንደሚገባ ፡ ትመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ እንለምናለን ። ፲፩፡፲፪ ፡ እርሱ ፡ ከጨለማ ፡ ሥልጣን ፡ አዳነን ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እርሱንም ፡ የኃጢአትን ፡ ስርየት ፡ ወዳገኘንበት ፡ ወደ ፡ ፍቅሩ ፡ ልጅ ፡ መንግሥት ፡ አፈለሰን ።

፲፫፡፲፮ ፡ እርሱም ፡ የማይታይ ፡ አምላክ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ፤ የሚታዩትና ፡ የማይታዩትም ፡ ዙፋናት ፡ ቢሆኑ ፡ ወይም ፡ ጌትነት ፡ ወይም ፡ አለቅነት ፡ ወይም ፡ ሥልጣናት ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ተፈጥረዋልና ፡ ከፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በፊት ፡ በኵር ፡ ነው ፤ ሁሉ ፡ በእርሱና ፡ ለእርሱ ፡ ፲፮ ፡ ተፈጥሮአል ፤ እርሱም ፡ ከሁሉ ፡ በፊት ፡ ነው ፡

፩ ። ፲ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፱ ። ፲፩ ፤ ፩ ጢሞ. ፮ ÷ ፮ ። ፲፫ ፡ ኢሳ. ፶ ÷ ፷፱ — ፷፩ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፱ ፤ ፲ ። ፲፭ ፡ ቊ. ፲ ፤ የሐዋ. ፲፮ ÷ ፭ ። ፲፰ ፤ ም. ፪ ÷ ፷፭ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፪ ፤ ዕብ. ፲፫ ÷ ፲፯ ። ፲፱ ፤ ፪ ቆሮ. ፱ ÷ ፯ ። ፳፤ ገላ. ፩ ÷ ፬ ፤ ፭ ።

፩ ። ፩ ፤ ፪ ፡ ኤፌ. ፩ ÷ ፩ ፤ ፪ ፤ ፊልጵ. ፩ ÷ ፪ ። ፫ ፤ ፱ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲፭ ፤ ፲፯ ። ፱ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲፯ ፤ ፊልጵ. ፩ ÷ ፱ ። ፲ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፩ ። ፲፩ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፲፯ ፤ ፬ ÷ ፪ ። ፲፫ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፶፫ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፪ ። ፲፬ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፯ ። ፲፭ ፤ ፪ ቆሮ. ፬ ÷ ፬ ፤ ዕብ. ፩ ÷ ፫ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፫ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፹ ÷ ፶፯ ።

፲፰፡ ሁሉም ፡ በእርሱ ፡ ተጋጥሞአል ። እርሱም ፡ የአካሉ ፡ ማለት ፡ የቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ራስ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡ በሁሉ ፡ ፊተኛ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ መጀ
፲፱፡፳፡ መሪያ ፡ ከሙታንም ፡ በኵር ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ ሙላቱ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ እንዲኖር ÷ በእርሱም ፡ በኩል ፡ በመስቀሉ ፡ ደም ፡ ሰላም ፡ አድርጎ ፡ በምድር ፡ ወይም ፡ በሰማያት ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ለራሱ ፡ እንዲያስታርቅ ፡ ፈቅዶአልና ።
፳፩፡፳፪፡ እናንተንም ፡ ነውርና ፡ ነቀፋ ፡ የሌላችሁና ፡ ቅዱሳን ፡ አድርጎ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ያቀርባችሁ ፡ ዘንድ ÷ በፊት ፡ የተለያችሁትን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ችሁንም ፡ በማድረግ ፡ በአሳባችሁ ፡ ጠላቶች ፡ የነበራችሁትን ፡ አሁን ፡ በሥጋው ፡ ሰውነት ፡
፳፫፡ በሞቱ ፡ በኩል ፡ አስታረቃችሁ ። ይህም ÷ ተመሥርታችሁና ፡ ተደላድላችሁ ፡ ከሰማችሁትም ፡ ከወንጌል ፡ ተስፋ ፡ ሳትናወጡ ÷ በሃይማኖት ፡ ጸንታችሁ ፡ ብትኖሩ ፡ ይሆናል ፤ ያም ፡ ወንጌል ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ባለው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ የተሰበከ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ ጳውሎስ ፡ የእርሱ ፡ አገልጋይ ፡ ሆንሁ ።
፳፬፡ አሁን ፡ በመከራዬ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ÷ ስለ ፡ አካሉም ፡ ማለት ፡ ስለ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በሥጋዬ ፡ በክርስቶስ ፡ መከራ ፡ የጐደለውን ፡ እፈጽማለሁ ። ስለ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ተሰጠኝ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መጋቢነት ÷ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ፈጽሜ ፡ እንድሰብክ ፡ እኔ ፡
፳፭፡ የቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አገልጋይ ፡ ሆንሁ ፤ ይህም ፡ ቃል ፡ ከዘላለምና ፡ ከትውልዶች ፡ ጀምሮ ፡ ተሰውሮ ፡ የነበረ ፡ ምሥጢር ፡ ነው ÷ አሁን ፡ ግን ፡
፳፮፡ ለቅዱሳኑ ፡ ተገልጦአል ፤ ለእነርሱም ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ የዚህ ፡ ምሥጢር ፡ ክብር ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሊያስታውቅ ፡ ወደደ ÷ ምሥጢሩም ፡ የክብር ፡ ተስፋ ፡ ያለው ፡ ክርስቶስ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡
፳፯፡ መሆኑ ፡ ነው ። እኛም ፡ በክርስቶስ ፡ ፍጹም ፡ የሚሆን ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ እናቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ እየገሠጽን ፡ ሰውንም ፡ ሁሉ ፡ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እያስተማርን ፡ የምንሰብከው ፡ እርሱ ፡
፳፱፡ ነው ፤ ለዚህም ፡ ነገር ፡ ደግሞ ÷ በእኔ ፡ በኃይል ፡ እንደሚሠራ ፡ እንደ ፡ አሠራሩ ፡ እየተጋደልሁ ÷ እደክማለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ስለ ፡ እናንተና ፡ በሎዶቅያ ፡ ስላሉት ፡ ፊቴንም ፡ በሥጋ ፡ ስላላዩት ፡ ሁሉ ፡ እንዲት ፡ ያለ ፡ ትልቅ ፡ መጋደል ፡ እንዳለኝ ፡ ልታውቁ ፡ እወዳ
፪፡ ለሁና ፤ ልባቸው ፡ እንዲጸናና ÷ በፍቅርም ፡ ተባ ብረው ፡ በማስተዋል ፡ ወደሚገኝበት ፡ ወደ ፡ መረዳት ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ ሁሉ ፡ እንዲደርሱ ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ምሥጢር ፡ እርሱንም ፡ ክርስቶስን ፡ እንዲያውቁ ፡ እጋደላለሁ ፤ የተሰወረ ፡ የጥበብና ፡ የእውቀት ፡ መዝገብ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ነውና ። ፫፡ ማንም ፡ በሚያባብል ፡ ቃል ፡ እንዳያ ፬፡ ስታችሁ ፡ ይህን ፡ እላለሁ ። ፭፡ በሥጋ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ብርቅ ÷ በመንፈስ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ÷ ሥርዓታችሁንም ፡ በክርስቶስም ፡ ያለውን ፡ የእምነታችሁን ፡ ጽናት ፡ እያየሁ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፮፡ እንግዲህ ፡ ጌታን ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስን ፡ እንደ ፡ ፯፡ ተቀበላችሁት ፡ በእርሱ ፡ ተመላለሱ ፤ ፰፡ ሥር ፡ ሰዳ ችሁ ፡ በእርሱ ፡ ታንጹ ÷ እንደ ፡ ተማራችሁም ፡ በሃይማኖት ፡ ጽኑ ÷ ምስጋናም ፡ ይብዛላችሁ ።
፰፡ እንደ ፡ ክርስቶስ ፡ ትምህርት ፡ ሳይሆን ÷ እንደ ፡ ሰው ፡ ወግና ፡ እንደ ፡ ዓለማዊ ፡ እንደ ፡ መጀመሪያ ፡ ትምህርት ፡ ባለ ፡ በፍልስፍና ፡ በከንቱም ፡ መታለል ፡ ማንም ፡ እንዳይማርካችሁ ፡ ተጠበቁ ።
፱፡ በእርሱ ፡ የመለከት ፡ ሙላት ፡ ሁሉ ፡ በሰውነት ፡ ፲፡ ተገልጦ ፡ ይኖራልና ፤ ለአለቅነትና ፡ ለሥልጣንም ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ በሆነ ፡ በእርሱ ፡ ሆናችሁ ፡
፲፩፡ ተሞልታችኋል ። የሥጋንም ፡ ሰውነት ፡ በመገፈፍ ÷ በክርስቶስ ፡ መገረዝ ÷ በእጅ ፡ ባልተደረገ ፡ መገረዝ ፡ በእርሱ ፡ ሆናችሁ ፡ ደግሞ ፡ ተገረዛችሁ ፡ በጥምቀትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀብ
፲፪፡ ራችሁ ÷ በጥምቀት ፡ ደግሞ ÷ ከሙታን ፡ ባስነሣው ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመራር ፡ በማመናችሁ ÷ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተነሣችሁ ። ፲፫፡ እናንተም ፡ በበደላችሁና ፡ ሥጋችሁን ፡ በለመገረዝ ፡ ሙታን ፡ በሆናችሁ ፡ ጊዜ ÷ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሕይወትን ፡ ሰጣችሁ ፤ በደላችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ አላችሁ ፤
፲፬፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ የሚቃወመንንም ፡ በትእዛዛት ፡ የተጻፈውን ፡ የዕዳ ፡ ጽሕፈት ፡ ደመሰሰው ፤ እርሱንም ፡ በመስቀል ፡ ጠርቆ ፡ ከመንገድ ፡ አስወግዶታል ፤ ፲፭፡ አለቅነትንና ፡ ሥልጣናትን ፡ ገፎ ÷ ድል ፡ በመንግሥት ፡ በእርሱ ፡ እያዘራቸው ፡ በግልጥ ፡ አሳያቸው ።
፲፮፡ እንግዲህ ፡ በመብል ፡ ወይም ፡ በመጠጥ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ በዓል ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ ሰንበት ፡ ማንም ፡ አይፍረድባችሁ ፤
፲፯፡ እነዚህ ፡ ሊመጡ ፡ ያሉት ፡ ነገሮች ፡ ጥላ ፡ ናቸው ÷ አካሉ ፡ ግን ፡ የክርስቶስ ፡ ነው ። ፲፰፡ ትሕትናንና ፡ የመላእክትን ፡ አምልኮ ፡ እየወደደ ÷ ባላየውም ፡ ያለ ፡ ፈቃድ ፡ እየገባ ÷ በሥጋዊም ፡ አእምሮ ፡ በከንቱ ፡ እየታበየ ፡ ማንም ፡ አይፍረድባችሁ ፤ ፲፱፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ራስ ፡ ወደሚ

፩። ፲፮ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፳፪ ፤ ፪ኤ. ፩ ÷ ፭ ። ፲፱ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፲፮ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፳፫ ። ፳ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲ ፤ ፪፱ ÷ ፲፫ ፤ ፲፱ ። ፲፯ ። ፳፯ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፭ ፤ ፲፪ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፲ ። ፳፪ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፬ ። ፳፫ ፤ ማር. ፲፮ ÷ ፲፭ ። ፳፬ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፲፫ ። ፳፭ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፪ ፤ ፯ ። ፳፯ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፱ ፤ ሮሜ ፲፮ ÷ ፳፭ ፤ ፳፯ ። ፳፱ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲፱ ።

፪። ፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፩ ÷ ፴ ። ፬ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፮ ። ፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፭ ÷ ፫ ። ፮ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፲፯ ፤ ፭ ÷ ፳ ። ፰ ፤ ገላ. ፬ ÷ ፫ ፤ ፱ ። ፱ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፲፱ ። ፲ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፳፩ ፤ ፫ ÷ ፲፱ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፪ ÷ ፳፱ ። ፲፪ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፬ ፤ ፭ ። ፲፫ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፭ ፤ ፲፭ ። ፲፬ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፶፭ ። ፲፮ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፫ ፤ ፭ ። ፲፯ ፤ ዕብ. ፰ ÷ ፭ ፤ ፲ ÷ ፩ ። ፲፱ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፲፮ ።

ሆነው ፡ አይጠጋም ÷ ከእርሱም ፡ አካል ፡ ሁሉ ፡ በጅማትና ፡ በማሰሪያ ፡ ምግብን ፡ እየተቀበለ ፡ እየተጋጠመም ÷ እግዚአብሔር ፡ በሚሰጠው ፡ ማደግ ፡ ያድጋል ።

፳፡፳፩፡ ፳፪፡ ከዓለማዊ ፡ ከመጀመሪያ ፡ ትምህርት ፡ ርቃ ችሁ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ከሞታችሁ ÷ እንደ ፡ ሰው ፡ ሥርዓትና ፡ ትምህርት ፡— አትያዝ ፤ አት ቅመስ ÷ አትንካ ፡ ለሚሉት ፡ ትእዛዝት ፡ በዓለም ፡ እንደምትኖሩ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትገዛላችሁ ? እነዚህ ፡ ፳፫፡ ሁሉ ፡ በመደረግ ፡ ሊጠፉ ፡ ተወስነዋልና ። ይህ ፡ እንደ ፡ ገዛ ፡ ፈቃድህ ፡ በማምለክና ፡ በትሕትና ፡ ሥጋንም ፡ በመጨቈን ፡ ጥበብ ፡ ያለው ፡ ይመስ ላል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሥጋ ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ እንዳይጠ ግብ ፡ ለመከልከል ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ እንግዲህ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ከተነሣችሁ ÷ ክርስቶስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ተቀምጦ ፡ ፪፡ ባለበት ፡ በላይ ፡ ያለውን ፡ እሹ ፤ በላይ ፡ ያለ ውን ፡ አስቡ ፡ እንጂ ፡ በምድር ፡ ያለውን ፡ አይ ፫፡ ደለም ። ሞታችኋልና ÷ ሕይወታችሁም ፡ በእ ግዚአብሔር ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ተሰውሮአልና ፤ ፬፡ ሕይወታችሁ ፡ የሆነ ፡ ክርስቶስ ፡ በሚገለጥበት ፡ ጊዜ ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በክብር ፡ ትገለጣላችሁ ።

፭፡ እንግዲህ ፡ በምድር ፡ ያሉቱን ፡ ብልቶቻች ሁን ፡ ግደሉ ÷ እነዚህም ፡ ዝሙትና ፡ ርኵሰት ፡ ፍትወትም ፡ ክፉ ፡ ምኞትም ፡ ጣዖትንም ፡ ማም ፮፡ ለክ ፡ የሆነ ፡ መገዎምጀት ፡ ነው ፤ በእነዚህም ፡ ጠንቅ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በማይታዘዙ ፡ ፯፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ይመጣል ፤ እናንተም ፡ ደግሞ ፡ ትኖሩባቸው ፡ በነበራችሁ ፡ ጊዜ ÷ በፊት ፡ በእ ፰፡ ነዚህ ፡ ተመላለሳችሁ ። አሁን ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ቍጣንና ፡ ንዴትን ፡ ክፋትንም ÷ ከአ ፍችሁም ፡ ስድብን ፡ የሚያሳፍርንም ፡ ንግግር ፡ ፱፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ አስወግዱ ፤ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ውሸት ፡ አትነጋገሩ ÷ አሮጌውን ፡ ሰው ፡ ከሥ ፲፡ ራው ፡ ጋር ፡ ገፋችሁታልና ÷ የፈጠረውንም ፡ ምሳሌ ፡ እንዲመስል ፡ እውቀትን ፡ ለማግኘት ፡ የሚታደሰውን ፡ አዲሱን ፡ ሰው ፡ ለብሳችሁታል ፤ ፲፩፡ በዚያም ፡ የግሪክ ፡ ሰው ፡ አይሁዳዊም ፡ የተገረ ዘም ፡ ያልተገረዘም ፡ አረማዊም ፡ እስኩቴስም ፡ ባሪያም ፡ ጨዋ ፡ ሰውም ፡ መሆን ፡ አልተቻለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ክርስቶስ ፡ ሁሉ ፡ ነው ÷ በሁሉም ፡ ነው ።

፲፪፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምርጦች ፡ (፲፭ ፤ እስክቴስ ፡ ማለት ፡ የወገን ፡ ስም ፡ ነው ።) ቅዱሳን ፡ ሆናችሁ ፡ የተወደዳችሁም ፡ ሆናችሁ ÷ ምሕረትን ÷ ርኅራኄን ፡ ቸርነትን ÷ ትሕትናን ÷ የዋህነትን ÷ ትዕግሥትን ፡ ልበሱ ፤ እርስ ፡ በርሳ ፲፫፡ ችሁ ፡ ትዕግሥትን ፡ አድርጉ ÷ ማንም ፡ በባል ንጀራው ፡ ላይ ፡ የሚነቅፈው ፡ ነገር ፡ ካለው ÷ ይቅር ፡ ተባባሉ ፤ ክርስቶስ ፡ ይቅር ፡ እንዳላ ችሁ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ አድርጉ ፤ በእ ፲፬፡ ነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የፍጹሜ ፡ ማሰሪያ ፡ የሆነ ውን ፡ ፍቅርን ፡ ልበሱት ። በአንድ ፡ አካልም ፡ ፲፭፡ የተጠራችሁለት ፡ ደግሞ ፡ የክርስቶስ ፡ ሰላም ፡ በልባችሁ ፡ ይግዛ ፤ የምታመሰግኑም ፡ ሁኑ ። የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በሙላት ፡ ይኑርባችሁ ፡ ፲፮፡ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ አስተምሩና ፡ ገሥጹ ፤ በመዝሙርና ፡ በዝማሬ ፡ በመንፈሳ ዊም ፡ ቅኔ ፡ በጸጋው ፡ በልባችሁ ፡ ለእግዚአ ብሔር ፡ ዘምሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ አብን ፡ በእ ፲፯፡ ርሱ ፡ እያመሰገናችሁ ÷ በቃል ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በሥራ ፡ የምታደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ በጌታ ፡ በኢ የሱስ ፡ ስም ፡ አድርጉት ።

ሚስቶች ፡ ሆይ ÷ በጌታ ፡ እንደሚገባ ፡ ለባ ፲፰፡ ሎቻችሁ ፡ ተገዙ ። ባሎች ፡ ሆይ ÷ ሚስቶቻ ፲፱፡ ችሁን ፡ ውደዱ ፡ መራራም ፡ አትሁኑባቸው ። ልጆች ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ ለጌታ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ፳፡ ነውና ፡ በሁሉ ፡ ለወላጆቻችሁ ፡ ታዘዙ ። አባ ፳፩፡ ቶች ፡ ሆይ ÷ ልባቸው ፡ እንዳይዝል ፡ ልጆቻች ሁን ፡ አታበሳጩአቸው ። ባሪያዎች ፡ ሆይ ÷ ፳፪፡ በቅን ፡ ልብ ፡ ጌታን ፡ እየፈራችሁ ፡ እንጂ ÷ ለሰው ፡ ደስ ፡ እንደምታሰኙ ፡ ለታይታ ፡ የምትገዙ ፡ ሳት ሆኑ ÷ በሥጋ ፡ ጌቶቻችሁ ፡ ለሆኑ ፡ በሁሉ ፡ ታዘዙ ። ለሰው ፡ ሳይሆን ፡ ለጌታ ፡ እንደምታ ፳፫፡ ደርጉ ÷ የምታደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ በትጋት ፡ አድ ርጉት ÷ ከጌታ ፡ የርስትን ፡ ብድራት ፡ እንድትቀ ፳፬፡ በሉ ፡ ታውቃላችሁና ፤ የምታገለግሉት ፡ ጌታ ፡ ክርስቶስ ፡ ነውና ። የሚበድልም ፡ የበደለውን ፡ ፳፭፡ በብድራት ፡ ይቀበላል ÷ ለሰው ፡ ፊትም ፡ አድ ልም ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ጌቶች ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ በሰማይ ፡ ጌታ ፡ ፩፡ እንዳላችሁ ፡ ታውቃላችሁና ፡ ለባሪያዎቻችሁ ፡ በጽድቅና ፡ በቅንነት ፡ አድርጉላቸው ።

ከማመስገን ፡ ጋር ፡ በጸሎት ፡ እየነቃችሁ ፡ ለእ ፪፡ ርሱ ፡ ትጉ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ፫፡ ደግሞ ፡ የታሰርሁበትን ፡ የክርስቶስን ፡ ምሥ ጢር ፡ እንድንነግር ፡ እግዚአብሔር ፡ የቃሉን ፡ ደጅ ፡ ይከፍትልን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ ጸልዩ ፤ ልናገር ፡ እንደሚገባኝ ፡ ያህል ፡ እገል ፬፡

፪። ፩ ፤ ቊ. ፭ ። ፭፩ ፤ ፩ ጢሞ. ፬ ÷ ፫ ። ፭፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፮ ÷ ፲፫ ፡ ኢሳ. ፭፬ ÷ ፲፫ ።

፫። ፩ ፤ ም. ፪ ÷ ፲፪ ፡ ኤፌ. ፩ ÷ ፭ ። ፪ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፴፫ ፤ ፲፯ ÷ ፭፫ ። ፬ ፤ ፩ ዮሐ. ፫ ÷ ፪ ። ፭ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፲፫ ፡ ኤፌ. ፭ ÷ ፫ ፤ ኢዮብ ፴፩ ÷ ፭፬ ፡ ፭፭ ። ፮ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፮ ። ፯ ፡ ፱ ፤ ኤፌ. ፱ ÷ ፭፪ ፡ ፭፭ ፡ ፴፩ ። ፲ ፤ ዘፍጥ. ፭ ÷ ፭፯ ፡ ኤፌ. ፱ ÷ ፭፱ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፲ ÷ ፲፪ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፭፯ ። ፲፪ ፡ ፲፫ ፤ ኤፌ. ፱ ÷ ፪ ፡ ፴፪ ፤ ማር. ፲፩ ÷ ፭፭ ። ፲፬ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፮ ፡ ፲ ። ፲፭ ፤ ፊልጵ. ፱ ÷ ፮ ። ፲፮ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲ ÷ ፴፭ ፡ ኤፌ. ፭ ÷ ፳ ። ፲፰ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፳፪ ። ፲፱ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፳፭ ። ፳ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፭ ። ፳፩ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፱ ። ፳፪—፳፬ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፭—፮ ። ፳፭ ፤ ሮሜ ፪ ÷ ፲፭ ።

፬። ፩ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፱ ። ፪—፬ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፰—፳ ።

ጠው ፡ ዘንድ ፡ ጸልዩልኝ ።

፭ ፡ ዘመኑን ፡ እየዋጃችሁ ÷ በውጭ ፡ ባሉቱ ፡
፮ ፡ ዘንድ ፡ በጥበብ ፡ ተመላለሱ ። ለእያንዳንዱ ፡ እን
ዴት ፡ እንድትመልሱ ፡ እንደሚገባችሁ ፡ ታውቁ ፡
ዘንድ ፡ ንግግራችሁ ፡ ሁልጊዜ ÷ በጨው ፡ እንደ ፡
ተቀመመ ÷ በጸጋ ፡ ይሁን ።

፯ ፡ የተወደደ ፡ ወንድምና ፡ የታመነ ፡ አገልጋይ ፡
በጌታም ፡ አብሮኝ ፡ ባሪያ ፡ የሆነ ፡ ቲኪቆስ ፡ ኑሮ
፰፡፱ ፡ ዬን ፡ ሁሉ ፡ ያስታውቃችኋል ፤ ወሬያችንን ፡
እንድታውቁና ፡ ልባችሁን ፡ እንዲያጽናና ÷ ከእ
ናንተ ፡ ከሆነውና ፡ ከታመነው ፡ ከተወደደውም ፡
ወንድም ፡ ከአናሲሞስ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡
የምልከው ፡ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ነው ፤ የዚህን ፡
ስፍራ ፡ ወሬ ፡ ሁሉ ፡ ያስታውቁአችኋል ።

፲፡፲፩ ፡ ከተገረዙት ፡ ወገን ፡ ያሉት ÷ አብሮ ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ የታሰረ ፡ አርስጥሮኮስ ፡ የበርናባስም ፡ የወ
ንድሙ ፡ ልጅ ፡ ማርቆስ ፡ ኢየስዮስም ፡ የተባለ ፡
ኢያሱ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ፤ ስለ ፡ ማር
ቆስ ፡— ወደ ፡ እናንተ ፡ ቢመጣ ÷ ተቀበሉት ፡
የሚል ፡ ትእዛዝ ፡ ተቀበላችሁ ፤ በእግዚአብ
ሔር ፡ መንግሥት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ የሚ
ሠሩት ፡ እነዚህ ፡ ብቻ ፡ ናቸው ÷ እኔንም ፡ አጽ
ናንተውኛል ። ከእናንተ ፡ የሆነ ፡ የክርስቶስ ፡ ፲፪፡
ባሪያ ፡ ኤጳፍራ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርብላችኋል ፤ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ሁሉ ፡ ተረድታችሁና ፡
ፍጹማን ፡ ሆናችሁ ፡ እንድትቆሙ ÷ ሁልጊዜ ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ በጸሎቱ ፡ ይጋደላል ። ስለ ፡ እና ፲፫፡
ንተ ፡ በሎዶቅያም ፡ በኢያራ ፡ ከተማም ፡ ስላ
ሉቱ ፡ እጅግ ፡ እንዲቀና ፡ እመሰክርለታለሁና ።
የተወደደው ፡ ባለ ፡ መድኃኒቱ ፡ ሉቃስ ፡ ዴማ ፲፬፡
ስም ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። በሎዶቅያ ፡ ፲፭፡
ላሉቱ ፡ ወንድሞችና ፡ ለንምፋን ፡ በቤቱም ፡
ላለች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡልን ።
ይህችም ፡ መልእክት ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ከተነ ፲፮፡
በች ፡ በኋላ ÷ በሎዶቅያ ፡ ሰዎች ፡ ማኅበር ፡
ደግሞ ፡ እንድትነበብ ፡ አድርጉ ፤ ከሎዶቅያም ፡
የምትገኘውን ፡ መልእክት ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡
አንብቡ ። ለአክሪጳም ፡— በጌታ ፡ የተቀበልኸ ፲፯፡
ውን ፡ አገልግሎት ፡ እንድትፈጽመው ፡ ተጠን
ቀቅ ፡ በሉልኝ ።

፲፰ ፡ በገዛ ፡ እጄ ፡ የተጻፈ ፡ የእኔ ፡ የጳውሎስ ፡ ሰላ
ምታ ፡ ይህ ፡ ነው ። እስራቴን ፡ አስቡ ። ጸጋ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።

መጀመሪያይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ ጳውሎስና ፡ ስልዋኖስ ፡ ጢሞቴዎስም ÷ በእ
ግዚአብሔር ፡ አብ ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶ
ስም ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡
ቤተ ፡ ክርስቲያን ፤

ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታ ፡ ከኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ጸጋ ፡ ሰላምም ፡ ለእናንተ ፡
ይሁን ።

፪፡፫ ፡ በጸሎታችን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ስናሳ
ስብ ÷ የእምነታችሁን ፡ ሥራ ፡ የፍቅራችሁንም ፡
ድካም ፡ በጌታችንም ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
ያለውን ፡ የተስፋችሁን ፡ መጽናት ፡ በአምላካች
ንና ፡ በአባታችን ፡ ፊት ፡ ሳናቋርጥ ፡ እያሰብን ÷
እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ በሁላችሁ ፡ ምክን
፬ ፡ ያት ፡ እናመሰግናለን ፤ በእግዚአብሔር ፡ የምት
ወደዱ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እንደ ፡ ተመረጣ
፭ ፡ ችሁ ፡ አውቀናልና ። ወንጌላችን ፡ በኃይልና ፡
በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በብዙ ፡ መረዳትም ፡ እንጂ ፡
በቃል ፡ ብቻ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አልመጣምና ፤
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡
፮ ፡ ነበርን ፡ ታውቃላችሁ ። ደግሞ ፡ እናንተ ፡
ቃሉን ፡ በብዙ ፡ መከራ ፡ ከመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ደስታ ፡ ጋር ፡ ተቀብላችሁ ÷ እኛንና ፡ ጌታን ፡
የምትመስሉ ፡ ሆናችሁ ፤ ስለዚህም ፡ በመቄዶ ፯ ፡
ንያና ፡ በአካይያ ፡ ላሉት ፡ ምእመናን ፡ ሁሉ ፡
ምሳሌ ፡ ሆናችሁላቸው ። ከእናንተ ፡ ወጥቶ ፡ ፰ ፡
የጌታ ፡ ቃል ፡ በመቄዶንያና ፡ በአካይያ ፡ ብቻ ፡
አልተሰማምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ምንም ፡ እንድንና
ገር ፡ እስከማያስፈልግ ፡ ድረስ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ የሚሆን ፡ እምነታችሁ ፡ በሁሉ ፡ ስፍራ ፡
ተወርቶአል ። እነርሱ ፡ ራሳቸው ፡ ወደ ፡ እና ፱፡፲ ፡
ንተ ፡ መግባታችን ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ስለ ፡
እኛ ፡ ይናገራሉና ፤ ለሕያውና ፡ ለእውነተኛ ፡
አምላክም ፡ ታገለግሉ ፡ ዘንድ ÷ ከሙታንም ፡
ያስነሣውን ፡ ልጁን ፡ እርሱንም ፡ ኢየሱስን ፡
ከሚመጣው ፡ ቍጣ ፡ የሚያድነንን ፡ ከሰማይ ፡
ትጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከጣዖቶች ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዴት ፡ ዘወር ፡ እንዳላችሁ ፡ ይናገራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ራሳችሁ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ፩ ፡
መግባታችን ፡ ከንቱ ፡ እንዳልሆነ ፡ ታውቃላች
ሁና ። ነገር ፡ ግን ፡ እንደምታውቁት ፡ በፊልጵ ፪ ፡

፬ ። ፩ ፡ ኤፌ. ፭ ÷ ፲፮ ፡ ፲፯ ። ፭ ፡ ማር. ፱ ÷ ፻ ፡ ፩ ጴጥ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፮ ፡ ፷ ፡ ኤፌ. ፮ ÷ ፳፭ ፡ ፳፱ ። ፱ ፡ ፊልሞ. ፲ ። ፲ ፡ የሐዋ. ፳፯ ÷ ፪ ፡ ፲፪ ÷ ፲፰ ፡ ፲፯ ÷ ፴፯ ፡ ፴፱ ። ፲፪ ፡ ም. ፭ ÷ ፯ ። ፲፱ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፲ ። ፲፯ ፡ ፊልሞ. ፪ ።

፩ ። ፩ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፳፪ ፡ ፲ ፡ ፲፯ ÷ ፩—፫ ፡ ፲፯ ÷ ፩ ፡ ፪ ተሰ. ፩ ÷ ፩ ። ፫ ፡ ፪ ተሰ. ፩ ÷ ፫ ፡ ፱ ። ፱ ፡ ፪ ተሰ. ፪ ÷ ፲፫ ፡ ፲፬ ። ፳ ፡ ፩ ቆሮ. ፪ ÷ ፱ ። ፯ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፩ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፳—፲ ። ፲ ፡ የሐዋ. ፩ ÷ ፲፭ ፡ ማቴ. ፫ ÷ ፯ ።

፪ ። ፪ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፳፱—፴፩ ፡ ፲፯ ÷ ፪—፱ ።

ስዩስ ፡ አስቀድመን ፡ መከራ ፡ ተቀብለን ፡ ተንገ
ላትተንም ፡ በብዙ ፡ ገድል ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ወንጌል ፡ ለእናንተ ፡ እንናገር ፡ ዘንድ ፡ በአምላካ
፪ ፡ ችን ፡ ደፈርን ። ልመናችን ፡ ከስሕተት ፡ ወይም ፡
ከርኵሰት ፡ ወይም ፡ ከተንኰል ፡ አልነበረምና ፡
፬ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወንጌልን ፡ አደራ ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ የታመንን ፡ ሆነን ፡ እንዳገኘን ፡
መጠን ÷ እንዲሁ ፡ እንናገራለን ÷ ልባችንን ፡
የሚመረምር ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንጂ ፡ ሰውን ፡
፭ ፡ ደስ ፡ እንደምናሰኝ ፡ አይደለም ። እንደምታ
ውቁ ÷ እያቈላመጥን ፡ ከቶ ፡ አልተናገርንም ÷
እግዚአብሔርም ፡ እንደሚመሰክር ፡ እያመካ
፮ ፡ ኘን ፡ በመጐምጀት ፡ አልሠራንም ፤ የክርስቶ
ስም ፡ ሐዋርያት ፡ እንደ ፡ መሆናችን ፡ ልንከብ
ድባችሁ ፡ ስንችል ÷ ከእናንተ ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡
ከሌሎች ፡ ክብርን ፡ ከሰው ፡ አልፈለግንም ።
፯ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሞግዚት ፡ የራስዋን ፡ ልጆች ፡ እንደ
ምትከባከብ ÷ በመካከላችሁ ፡ የዋሆች ፡ ሆንን ፤
፰ ፡ እንዲሁም ፡ እያፈቀርናችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ወንጌል ፡ ለማካፈል ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ የገዛ ፡ ነፍ
ሳችንን ፡ ደግሞ ፡ እናካፍላችሁ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡
ፈቃዳችን ፡ ነበረ ÷ ለእኛ ፡ የተወደዳችሁ ፡ ሆና
ችሁ ፡ ነበርና ።
፱ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ ድካማችንና ፡ ጥረታችን ፡
ትዝ ፡ ይላችኋልና ፤ ከእናንተ ፡ በአንዱ ፡ ስንኳ ፡
እንዳንከብድበት ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ እየሠራን ÷
የእግዚአብሔርን ፡ ወንጌል ፡ ለእናንተ ፡ ሰበክን ።
፲ ፡ በእናንተ ፡ በምታምኑ ፡ ዘንድ ፡ በእንደኋት ፡ ያለ ፡
ቅድስናና ፡ ጽድቅ ፡ ነቀፋም ፡ በሌለበት ፡ ኑሮ ፡
እንደ ፡ ሄድን ÷ እናንተና ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስ
፲፩፡፲፪ ፡ ክሮች ፡ ናችሁ ፤ ወደ ፡ መንግሥቱ ፡ ወደ ፡ ክብ
ሩም ፡ ለጠራችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንደሚ
ገባ ፡ ትመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ እየመከርንና ፡ እያጸ
ናን ፡ እየመሰከርንላችሁም ÷ አባት ፡ ለልጆቹ ፡
እንደሚሆን ፡ ለእያንዳንዳችሁ ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡
ታውቃላችሁና ።
፲፫ ፡ ስለዚህም ፡ የመልእክትን ፡ ቃል ፡ እርሱም ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከእኛ ፡ በተቀበላችሁ ፡
ጊዜ ÷ በእውነት ፡ እንዳለ ፡ በእናንተ ፡ በምታ
ምኑ ፡ ደግሞ ፡ እንደሚሠራ ፡ እንደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ቃል ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ቃል ፡ አድ
ርጋችሁ ፡ ስላልተቀበላችሁት ÷ እኛ ፡ ደግሞ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ሳናቋርጥ ፡ እናመሰግናለን ።
፲፬ ፡ እናንተ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በይሁዳ ፡ የሚኖ
ሩትን ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ያሉትን ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ማኅበሮች ፡ የምትመስሉ ፡ ሆና
ችኋልና ፤ እነርሱ ፡ ከአይሁድ ፡ መከራ ፡ እንደ ፡
ተቀበሉ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ያንን ፡ መከራ ፡
፲፭ ፡ ከአገራችሁ ፡ ሰዎች ፡ ተቀብላችኋልና ። እነዚ
ያም ፡ ጌታን ፡ ኢየሱስን ፡ ደግሞ ፡ ገደሉ ፡ ነቢያ
ትንም ፡ እኛንም ፡ አሳደዱ ÷ እግዚአብሔርንም ፡
ደስ ፡ አያሰኙም ÷ ሰዎችንም ፡ ሁሉ ፡ ይቃወ
ማሉ ÷ ሁልጊዜ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይፈጽሙ ፡ ፲፮፡
ዘንድ ፡ አሕዛብ ፡ እንዲድኑ ፡ እንዳንናገራቸው ፡
ይከለክሉናልና ። ነገር ፡ ግን ፡ ቍጣው ፡ ወደ ፡
እነርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ደርሶአል ።
እኛ ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በልብ ፡ ያይ ፲፯፡
ደለ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አጥተናችሁ ÷
በብዙ ፡ ናፍቆት ፡ ፊታችሁን ፡ ለማየት ፡ እጅግ ፡
ሞክርን ፤ ወደ ፡ እናንተ ፡ ልንመጣ ፡ ወደን ፡ ፲፰፡
ነበርና ÷ እኔ ፡ ጳውሎስም ፡ አንድና ፡ ሁለት ፡
ጊዜ ÷ ሰይጣን ፡ ግን ፡ አዘገየን ። ተስፋችን ፡ ፲፱፡
ወይስ ፡ ደስታችን ፡ ወይስ ፡ የትምክህታችን ፡
አክሊል ፡ ማን ፡ ነው ? በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡
ፊት ፡ በመምጣቱ ፡ እናንተ ፡ አይደላችሁምን ?
እናንተ ፡ ክብራችን ፡ ደስታችንም ፡ ናችሁና ። ፳፡

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ እንታገሥ ፡ ዘንድ ፡ ባል ፩፡
ተቻለን ፡ ጊዜ ÷ በአቴና ፡ ብቻችንን ፡ ልንቀር ፡
በጎ ፡ ፈቃዳችን ፡ ሆነ ። ስለ ፡ እምነታችሁም ፡ ፪፡
እንዲያጸናችሁና ፡ እንዲመክራችሁ ፡ ወንድማ
ችንን ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ አገልጋይ ፡ ከእኛ ፡
ጋርም ፡ አብሮ ፡ በክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡ የሚሠ
ራውን ፡ ጢሞቴዎስን ፡ ላክነው ፤ በዚህ ፡ መከራ ፡ ፫፡
ማንም ፡ እንዳይናወጥ ÷ ለዚህ ፡ እንደ ፡ ተመረ
ዋን ፡ ራሳችሁ ፡ ታውቃላችሁና ። በእውነት ፡ ፬፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሳለን ÷ መከራ ፡ እንቀበል ፡
ዘንድ ፡ እንዳለን ፡ አስቀድመን ፡ እንነግራችሁ ፡
ነበር ፤ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ሆነ ÷ ይህንም ፡
ታውቃላችሁ ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፭፡
ፊት ፡ እታገሥ ፡ ዘንድ ፡ ባልተቻለኝ ፡ ጊዜ ፡—
ፈታኝ ፡ ምናልባት ፡ ፈትኖአቸዋል ፡ ድካማች
ንም ፡ ከንቱ ፡ ሆኖአል ፡ ብዬ ፡ እምነታችሁን ፡
ለማወቅ ፡ ላክሁ ።
አሁን ፡ ግን ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ፮፡
ወደ ፡ እኛ ፡ መጥቶ ፡ ስለ ፡ እምነታችሁና ፡ ስለ ፡
ፍቅራችሁ ፡ የምስራች ፡ ብሎ ፡ በነገረን ፡ ጊዜ ÷
እኛም ፡ እናያችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንደምንናፍቅ ፡
ታዩን ፡ ዘንድ ፡ እየናፈቃችሁ ፡ ሁልጊዜ ፡ በመ
ልካም ፡ እንደምታስቡን ፡ በነገረን ፡ ጊዜ ÷ ስለ ፯፡
ዚህ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በእምነታችሁ ፡ በኩል ፡
በችግራችንና ፡ በመከራችን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ እና
ንተ ፡ ተጽናናን ፤ እናንተ ፡ በጌታ ፡ ጸንታችሁ ፡ ፰፡
ብትቆሙ ÷ አሁን ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለንና ።
ፊታችሁን ፡ ልናይ ፡ በእምነታችሁም ፡ የጐደለ ፱፡፲
ውን ፡ ልንሞላበት ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ከመጠን ፡
ይልቅ ፡ እየጸለይን ÷ በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ከእና

፪። ፫ ፡ ፪ ፡ ቆሮ. ፬ ÷ ፪ ። ፬ ፡ ፩ ፡ ጢሞ. ፩ ÷ ፲፭ ። ፮ ፡ ፪ ፡ ተሰ. ፫ ÷ ፮ ። ፱ ፡ የሐዋ. ፲፰ ÷ ፫ ። ፲፪ ፡ ኤፌ. ፱ ÷ ፩ ፤ ፩ ፡ ጴጥ. ፭ ÷ ፲ ። ፲፫ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፵ ፤ ገላ. ፱ ÷ ፲፱ ። ፲፱ ፡ ፪ ፡ ተሰ. ፩ ÷ ፱ ፡ ፭ ። ፲፭ ፡ ፲፯ ፡ ማቴ. ፳፫ ÷ ፳፱—፴፪ ፤ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፳፭ ። ፲፱ ፡ ፪ ፡ ቆሮ. ፭ ÷ ፲፱ ፤ ፊልጵ. ፱ ÷ ፭ ።

፫። ፭ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፲፱ ፤ ፲፭ ። ፪ ፡ ፩ ፡ ጢሞ. ፭ ÷ ፪ ። ፫ ፡ ፩ ፡ ጢሞ. ፫ ÷ ፲፭ ። ፭ ፡ ፊልጵ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፯ ፡ የሐዋ. ፲፰ ÷ ፭ ። ፯ ፡ ፪ ፡ ቆሮ. ፯ ÷ ፬ ። ፲ ፡ ፪ ፡ ቆሮ. ፲፫ ÷ ፱ ።

ንተ ፡ የተነሣ ፡ ስለምንደሰተው ፡ ደስታ ፡ ሁሉ ÷ ለእግዚአብሔር ፡ በእናንተ ፡ ምክንያት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ምስጋና ፡ እናስረክብ ፡ ዘንድ ፡ እንችላ ለን ?

፲ሸ፡ አምላካችንና ፡ አባታችን ፡ ራሱ ፡ ጌታችንም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ መንገዳችንን ፡

፲፩፡፲፪ ያቅና ፤ ጌታችንም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ሲመጣ ÷ በአምላካችንና ፡ በአባታችን ፡ ፊት ፡ በቅድስና ፡ ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ አድርጎ ፡ ልባችሁን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ÷ እኛ ፡ ደግሞ ፡ ለእናንተ ፡ እንደምንሆን ፡ ጌታ ፡ እርስ ፡ በእርሳችሁ ፡ ያላችሁን ፡ ለሁሉም ፡ የሚሆን ፡ ፍቅራችሁን ፡ ያብዛ ፡ ይጨምርም ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፡ እንግዲህ ፡ በቀረውስ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ልትመላለሱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ደስ ፡ ልታሰኙ ፡ እንዴት ፡ እንደሚገባችሁ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተቀበላችሁ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደምትመላለሱ ÷ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ትበዙ ፡ ዘንድ ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ እንለምናችኋለን ፡ እንመክ

፪፡ ራችሁማለን ። በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ የትኛውን ፡ ትእዛዝ ፡ እንደ ፡ ሰጠናችሁ ፡ ታውቃላችሁና ።

፫፡ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ እርሱም ፡ መቀ

፬፡፭ ደሳችሁ ፡ ነውና ፤ ከገሙት ፡ እንድትርቁ ÷ እግዚአብሔርን ፡ እንደማያውቁ ፡ አሕዛብ ፡ በፍትወት ፡ ምኞት ፡ አይደለም ፡ እንጂ ፤ ከእናንተ ፡ እያንዳንዱ ፡ የራሱን ፡ ዕቃ ፡ በቅድስናና ፡ በክ

፮፡ ብር ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ እንዲያውቅ ፤ አስቀድመን ፡ ደግሞ ፡ እንዳልናችሁና ፡ እንደ ፡ መሰከርንላችሁ ÷ ጌታ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የሚበቀል ፡ ነውና ፡ ማንም ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አይተላለፍ ፡ ወን

፯፡ ድሙንም ፡ አያታልል ። ለርኩሰት ፡ ሳይሆን ፡

፰፡ እግዚአብሔር ፡ በቅድስና ፡ ጠርቶናልና ። እንግዲህ ፡ የሚጥል ፡ ሰውን ፡ የጣለ ፡ አይደለም ÷ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ በእናንተ ፡ እንዲኖር ፡ የሰጠውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡

፱፡ እናንተ ፡ ራሳችሁ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ልትዋደዱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተምራችኋልና ፡ ስለ ፡ ወንድማማች ፡ መዋደድ ፡ ማንም ፡ ይጽፍላችሁ ፡

፲ሀ፡፲ለ ዘንድ ፡ አያስፈልጋችሁም ፤ እንዲሁ ፡ በመቄዶንያ ፡ ሁሉ ፡ ላሉት ፡ ወንድሞች ፡ ሁሉ ፡ ታደርጋላችሁና ። ነገር ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ልትበዙ ÷ በጸጥታም ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ልትቀኑ ÷ የራሳችሁንም ፡ ጉዳይ ፡ ልትጠ

፲፪ ነቅቁ ÷ እንዳዘዝናችሁም ÷ በውጭ ፡ በሉት ፡ ዘንድ ፡ በአገባብ ፡ እንድትመላለሱ ÷ አንዳችም ፡ እንዳያስፈልጋችሁ ፡ በእጃችሁ ፡ ልትሠሩ ፡ እን

ለምናችኋለን ።

፲፫፡ ነገር ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ተስፋ ፡ እን ደሌላቸው ፡ እንደ ፡ ሌሎች ፡ ደግሞ ፡ እንዳታዝኑ ÷ አንቀላፍተው ፡ ስላሉት ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንወዳለን ። ኢየሱስ ፡ እንደ ፡ ሞተና ፡ እንደ ፡ ተነሣ ፡ ካመንን ÷ እንዲሁም ፡ በኢየሱስ ፡ ያንቀላፉትን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያመጣቸዋልና ። በጌታ ፡ ቃል ፡ የምንላችሁ ፡ ይህ ፡ ነውና ፤ እኛ ፡ ሕያዋን ፡ ሆነን ፡ ጌታ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ የምንቀር ፡ ያንቀላፉትን ፡ አንቀድምም ፤ ጌታ ፡ ራሱ ፡ በትእዛዝ ፡ በመላእክትም ፡ አለቃ ፡ ድምፅ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ መለከት ፡ ከሰማይ ፡ ይወርዳልና ÷ በክርስቶስም ፡ የሞቱ ፡ አስቀድመው ፡ ይነሣሉ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እኛ ፡ ሕያዋን ፡ ሆነን ፡ የምንቀረው ÷ ጌታን ፡ በአየር ፡ ለመቀበል ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በደመና ፡ እንነጠቃለን ፤ እንዲሁም ፡ ሁልጊዜ ፡ ከጌታ ፡ ጋር ፡ እንሆናለን ። ስለዚህ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ተጽናኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ዘመናትና ፡ ስለ ፡ ወራት ፡ ምንም ፡ እንዲጻፍላችሁ ፡ አያስፈልጋችሁም ፤ የጌታ ፡ ቀን ÷ ሌባ ፡ በሌሊት ፡ እንደሚ

፪፡ መጣ ÷ እንዲሁ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ራሳችሁ ፡ አጥብቃችሁ ፡ አውቃችኋልና ። ሰላምና ፡ ደኅንነት ፡

፫፡ ነው ፡ ሲሉ ÷ ያን ጊዜ ፡ ምጥ ፡ እርጉዝን ፡ እንደ ሚይዛት ፡ ጥፋት ፡ በድንገት ፡ ይመጣባቸዋል ፡ ከቶም ፡ አያመልጡም ። እናንተ ፡ ግን ÷ ወንድ

፬፡ ሞች ፡ ሆይ ÷ ቀኑ ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ይደርስባችሁ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማ ፡ አይደላችሁም ÷ ሁላችሁ ፡

፭፡ የብርሃን ፡ ልጆች ፡ የቀንም ፡ ልጆች ፡ ናችሁና ። እኛ ፡ ከሌሊት ፡ ወይም ፡ ከጨለማ ፡ አይደለንም ፤ እንግዲያስ ፡ እንንቃ ፡ በመጠንም ፡ እን

፮፡ ኑር ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሌሎች ፡ እናንቀላፋ ። የሚ

፯፡ ያንቀላፉ ፡ በሌሊት ፡ ያንቀላፋሉና ÷ የሚሰክሩም ፡ በሌሊት ፡ ይሰክራሉና ፤ እኛ ፡ ግን ፡ ከቀን ፡

፰፡ ስለ ፡ ሆንን ÷ የእምነትንና ፡ የፍቅርን ፡ ጥሩር ፡ የመዳንንም ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ራስ ፡ ቁር ፡ እየለበስን ፡ በመጠን ፡ እንኑር ፤ እግዚአብሔር ፡

፱፡ ለቍጣ ፡ አልመረጠንምና ÷ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መዳንን ፡ ለማግኘት ፡ ነው ፡ እንጂ ። የምንነቃም ፡ ብንሆን ÷ የምናንቀላፋም ፡

፲፡ ብንሆን ÷ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አብረን ፡ በሕይወት ፡ እንኖር ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ሞተ ። ስለዚህ ፡ እና

፲፩፡ ንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደምታደርጉ ÷ እርስ ፡ በርሳ

፫። ፲፫ ፡ ይሁዳ ፲፬ ።

፬። ፩ ፡ ፊልጵ. ፬ ÷ ፬ ። ፫ ፡ ፩ ቆሮ. ፮ ÷ ፲፫ ፡ ፲፮ ። ፭ ፡ ሮሜ ፩ ÷ ፳፯ ፤ መዝ. ፷፰ ÷ ፮ ፡ ኤር. ፲ ÷ ፳፭ ። ፮ ፡ ፩ ጴጥ. ፩ ÷ ፲፭ ። ፯ ፡ ሉቃ. ፲ ÷ ፲፯ ። ፱ ፡ ኤር. ፴፩ ÷ ፴፬ ፡ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፬ ። ፲፩ ፡ ፪ ተሰ. ፫ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ፡ ኤፌ. ፬ ÷ ፳፰ ። ፲፪ ፡ ፪ ቆሮ. ፰ ÷ ፳፩ ። ፲፫ ፡ ኤፌ. ፪ ÷ ፲፪ ። ፲፭ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳፫ ፡ ፶፭ ። ፲፯ ፡ ማቴ. ፲፯ ÷ ፳፯ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፶፪ ። ፲፯ ፡ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፳፯ ፡ ፲፯ ÷ ፳፬ ።

፭። ፪ ፡ ማቴ. ፳፬ ÷ ፵፪—፵፬ ። ፫ ፡ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፵፬ ፡ ፵፭ ። ፭ ፡ ፯ ፡ ሮሜ ፲፫ ÷ ፲፭—፲፫ ። ፰ ፡ ኢሳ. ፶፱ ÷ ፲፯ ፡ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፬ ፡ ፲፯ ። ፱ ፡ ፪ ተሰ. ፪ ÷ ፲፬ ። ፲ ፡ ሮሜ ፲፬ ÷ ፰ ፡ ፱ ።

ችሁ ፡ ተመካከሩ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ሌላውን ፡ ያንጸው ።

፲፪፡፲፫ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ በመካከላችሁ ፡ የሚደክሙትን ፡ በጌታም ፡ የሚገዙአችሁን ፡ የሚገሥጹአችሁንም ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ÷ ስለ ፡ ሥራቸውም ፡ በፍቅር ፡ ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ ታከብሩአቸው ፡ ዘንድ ፡ እንለምናችኋለን ። እርስ ፡ በርሳ

፲፬ ችሁ ፡ በሰላም ፡ ሁኑ ። ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እንመክራችኋለን ፤ ያለ ፡ ሥርዓት ፡ የሚሄዱትን ፡ ገሥጹአቸው ፤ ድፍረት ፡ የሌላቸውን ፡ አጽኑ አቸው ፤ ለደካሞች ፡ ትገላቸው ፤ ሰውን ፡ ሁሉ ፡

፲፭ ታገሡ ። ማንም ፡ ለሌላው ፡ በክፉ ፡ ፈንታ ፡ ክፉ ፡ እንዳይመልስ ፡ ተጠንቀቁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ለሁሉም ፡ መልካሙን ፡ ለማ

፲፮ ድረግ ፡ ትጉ ። ሁልጊዜ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤

፲፯፡፲፰ ሳታቋርጡ ፡ ጸልዩ ፤ በሁሉ ፡ አመስግኑ ፤ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ነውና ። መንፈስን ፡ አታጥፉ ፤

፲፱፡ ፳፡ ፳፩ ትንቢትን ፡ አትናቁ ፤ ሁሉን ፡ ፈትኑ ፡ መልካሙንም ፡ ያዙ ፤ ከማናቸውም ፡ ዓይነት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ራቁ ።

፳፪ የሰላምም ፡ አምላክ ፡ ራሱ ፡ ሁለንተናችሁን ፡ ይቀድስ ፤ መንፈሳችሁም ፡ ነፍሳችሁም ፡ ሥጋ ችሁም ፡ ጌታችን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ፈጽመው ፡ ይጠበቁ ። የሚ

፳፬ ጠራችሁ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ያደርገዋል ።

፳፭ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ እኛ ፡ ጸልዩ ።

፳፮ ከወንድሞች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ በተቀደሰ ፡ አሳሳም ፡ ሰላምታ ፡ ተሰጣጡ ።

፳፯ ይህ ፡ መልእክት ፡ ለቅዱሳን ፡ ወንድሞች ፡ ሁሉ ፡ እንዲነበብ ፡ በጌታ ፡ አምላችኋለሁ ።

፳፰ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

ሁለተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ጳውሎስና ፡ ስልዋኖስ ፡ ጢሞቴዎስም ÷ በእግዚአብሔር ፡ በአባታችን ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ተሰሎንቄ ፡ ሰዎች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፤

፪ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታ ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ጸጋ ፡ ሰላምም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ።

፫ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እምነታችሁ ፡ እጅግ ፡ ስለሚያድግ ፡ የሁላችሁም ፡ የእያንዳንዳችሁ ፡ ፍቅር ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ስለሚበዛ ÷ ሁልጊዜ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደሚገባ ፡

፬ ልናመሰግን ፡ ግድ ፡ አለብን ፤ ስለዚህ ፡ በምትታገሡበት ፡ በስደታችሁና ፡ በመከራችሁ ፡ ሁሉ ፡ ከመጽናታችሁና ፡ ከእምነታችሁ ፡ የተነሣ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ራሳችን ፡ እንመካለን ።

፭ ስለ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ መከራ ፡ ለምትቀበሉለት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ የምትበቁ ፡ ሆናችሁ ፡ ትቈጠሩ ፡ ዘንድ ÷ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡

፮፡፯ ቅን ፡ ፍርድ ፡ ምልክት ፡ ነው ። ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ ከሥልጣኑ ፡ መላእክት ፡ ጋር ፡ ከሰማይ ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ሲገለጥ ÷ መከራን ፡ ለሚያሳዩአችሁ ፡ መከራን ÷ መከራንም ፡ ለምትቀበሉ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ዕረፍትን ፡ ብድራት ፡ አድርጎ ፡ እንዲመልስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በእርግጥ ፡ ጽድቅ ፡ ነውና ። እግዚአብሔርን ፡ የማያውቁትን ÷ ለጌ

፰ ታችንም ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወንጌል ፡ የማይታዘዙትን ፡ ይበቀላል ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በቅዱ

፱፡፲ ሳኑ ፡ ሊከብር ÷ ምስክርነታችንንም ፡ አምናችኋልና ፡ በሚያምኑት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ሊገረም ፡ ሲመጣ ÷ ከጌታ ፡ ፊት ፡ ከኃይሉም ፡ ክብር ፡ ርቀው ፡ በዘላለም ፡ ጥፋት ፡ ይቀጣሉ ። ስለ

፲፩፡፲፪ ዚህም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አምላካችን ፡ እንደ ፡ ጌታም ፡ እንደ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ÷ የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ሊከብር ፡ እናንተም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ልትከብሩ ÷ አምላካችን ፡ ለመጥራቱ ፡ የምትበቁ ፡ አድርጎ ፡ ይቈጥራችሁ ፡ ዘንድ ÷ የበጎነትንም ፡ ፈቃድ ፡ ሁሉ ፡ የእምነትንም ፡ ሥራ ፡ በኃይል ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ሁልጊዜ ፡ እንጸልያለን ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡፪ ነገር ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ጌታችን ፡ ስለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መምጣትና ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ስለ ፡ መሰብሰባችን ÷ በመንፈስ ፡

፩ ። ፲፫ ፤ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፲፯ ፡ ዕብ. ፲፫ ÷ ፯ ፡ ፲፯ ። ፲፬ ፤ ፪ ጴጥ. ፫ ÷ ፲፭ ፡ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ምሳ. ፳ ÷ ፳፪ ፤ ፩ ጴጥ. ፫ ÷ ፱ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፱ ። ፲፯ ፤ ፊልጵ. ፬ ÷ ፱ ። ፲፯ ፤ ሉቃ. ፲፮ ÷ ፭ ። ፲፯ ፤ ኤፌ. ፭ ÷ ፳ ። ፳ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፬ ÷ ፭ ። ፳፩ ፤ ፩ ቆሮ. ፩ ÷ ፰ ፤ ፊልጵ. ፩ ÷ ፮ ። ፳፪ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፫ ÷ ፲፪ ።

፩ ። ፩ ፤ ፩ ተሰ. ፩ ÷ ፩ ። ፪ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፪ ። ፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፮ ÷ ፬ ፤ ፩ ተሰ. ፪ ÷ ፲፬ ። ፭ ፤ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፴፭ ። ፮ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፱ ። ፯ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፴፩ ። ፰ ፤ ኢሳ. ፷፮ ÷ ፲፭ ፤ ሮሜ ፪ ÷ ፰ ። ፱ ፤ ኢሳ. ፪ ÷ ፮ ። ፲ ፤ መዝ. ፹፱ ÷ ፯ ፤ ኢሳ. ፷፮ ÷ ፭ ፤ ራእ. ፮ ÷ ፱—፲፪ ። ፲፪ ፤ ዮሐ. ፲፮ ÷ ፮ ፡ ፳፪ ።

፪ ። ፩ ፤ ፩ ተሰ. ፬ ÷ ፲፩—፲፮ ።

ወይም ፡ በቃል ፡ ወይም ፡ ከእኛ ፡ እንደሚመጣ ፡ በመልእክት ፡— የጌታ ፡ ቀን ፡ ደርሶአል ፡ ብላ
ችሁ ÷ ከአእምሮአችሁ ፡ ቶሎ ፡ እንዳትናወጡ ፡
፫ እንዳትደነግጡም ፡ እንለምናችኋለን ። ማንም ፡
በማናቸውም ፡ መንገድ ፡ አያስታችሁ ፤ ክህደቱ ፡
አስቀድሞ ፡ ሳይመጣና ፡ የዓመፅ ፡ ሰው ፡ እር
ሱም ፡ የጥፋት ፡ ልጅ ፡ ሳይገለጥ ÷ አይደርስ
፬ ምና ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ አዋጅ ፡
እየነገረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እስ
ኪቀመጥ ፡ ድረስ ÷ አምላክ ፡ ከተባለው ፡ ሁሉ ፡
ሰዎችም ፡ ከሚያመልኩት ፡ ሁሉ ፡ በላይ ፡ ራሱን ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርገው ፡ ተቃዋሚ ፡ እርሱ ፡
፭ ነው ። ገና ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሳለሁ ÷ ይህን ፡
፮ እንዳልኋችሁ ፡ ትገ ፡ አይላችሁምን ? በገዛ ፡
ራሱ ፡ ጊዜም ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ÷ የሚከለክለ
፯ ውን ፡ አሁን ፡ ታውቃላችሁ ። የዓመፅ ፡ ምሥ
ጢር ፡ አሁን ፡ ይሠራልና ፤ ብቻ ፡ ከመንገድ ፡
እስኪወገድ ፡ ድረስ ፡ አሁን ፡ የሚከለክል ፡ አለ ።
፰ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ በአፉ ፡ መንፈስ ፡
የሚያጠፋው ÷ ሲመጣም ፡ በመገለጡ ፡ የሚሽ
፱፡፲ ረው ፡ ዓመፀኛ ፡ ይገለጣል ፤ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
የእውነትን ፡ ፍቅር ፡ ስላልተቀበሉ ፡ ለሚጠፉ ÷
የእርሱ ፡ መምጣት ፡ በተአምራት ፡ ሁሉና ፡
በምልክቶች ፡ በሐሰተኞች ፡ ድንቆችም ፡ በዓ
መፅም ፡ መታለል ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰይጣን ፡ አሠ
፲፩፡፲፪ ራር ፡ ነው ። ስለዚህም ፡ ምክንያት ÷ በእውነት ፡
ያላመኑ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በዓመፅ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡
የነበሩ ፡ ሁሉ ፡ ፍርድን ፡ እንዲቀበሉ ÷ ሐሰትን ፡
ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የስሕተትን ፡
አሠራር ፡ ይልክባቸዋል ።
፲፫ እኛ ፡ ግን ÷ በጌታ ፡ የተወደዳችሁ ፡ ወንድ
ሞች ፡ ሆይ ÷ ሁልጊዜ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ልናመሰግን ፡ ግድ ፡ አለብን ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ በመንፈስ ፡ መቀደስ ፡ እውነትንም ፡
በማመን ፡ ለመዳን ፡ እንደ ፡ በኩራት ፡ መርጦአ
፲፬ ችኋልና ፡ ለዚህም ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡
ክርስቶስን ፡ ክብር ፡ ለማግኘት ፡ በወንጌላችን ፡
፲፭ ጠራችሁ ። እንግዲያስ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷
ጸንታችሁ ፡ ቁሙ ÷ በቃላችንም ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡
በመልእክታችን ፡ የተማራችሁትን ፡ ወግ ፡ ያዙ ።
፲፮፡፲፯ ራሱ ፡ ጌታችን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስና ፡ የወ
ደደን ፡ በጸጋም ፡ የዘላለምን ፡ መጽናናት ፡ በጎ
ንም ፡ ተስፋ ፡ የሰጠን ፡ እግዚአብሔር ፡ አባታ
ችን ፡ ልባችሁን ፡ ያጽናኑት ፡ በበጎም ፡ ሥራና ፡
በቃል ፡ ሁሉ ፡ ያጽኑአችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡፪ በቀረውስ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የጌታ ፡ ቃል ፡
እንዲሮጥ ፡ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ደግሞ ፡ እንደ
ሚሆን ፡ እንዲከበር ÷ እምነትም ፡ ለሁሉ ፡ ስለማ
ይሆን ፡ ከዓመፀኞችና ፡ ከክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ እን
ድንድን ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ጸልዩ ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚ ፫፡
ያጸናችሁ ፡ ከክፉውም ፡ የሚጠብቃችሁ ፡ ጌታ ፡
የታመነ ፡ ነው ። የምናዛችሁንም ፡ አሁን ፡ እን ፬፡
ድታደርጉ ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ ደግሞ ፡ እንድታደ
ርጉ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ በጌታ ፡ ታምነናል ። ጌታም ፡ ፭፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ ወደ ፡ ክርስቶስም ፡
ትዕግሥት ፡ ልባችንን ፡ ያቅናው ።
ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ከእኛ ፡ እንደ ፡ ተቀበለው ፡ ፮፡
ወግ ፡ ሳይሆን ፡ ያለ ፡ ሥርዓት ፡ ከሚሄድ ፡ ወን
ድም ፡ ሁሉ ፡ ትለዩ ፡ ዘንድ ፡ በጌታችን ፡ በኢየ
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ እናዛችኋለን ። እኛን ፡ ፯፡
ልትመስሉ ፡ እንዴት ፡ እንደሚገባችሁ ፡ ራሳ
ችሁ ፡ ታውቃላችሁና ፤ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡
ሥርዓት ፡ አልሄድንምና ፤ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ፰፡
በአንዱ ፡ ስንኳ ፡ እንዳንከብድበት ÷ ሌሊትና ፡
ቀን ፡ በድካምና ፡ በጥረት ፡ እየሠራን ፡ እንኖር ፡
ነበር ፡ እንጂ ÷ ከማንም ፡ እንጀራን ፡ እንዲያው ፡
አልበላንም ። ይህም ፡ እኛን ፡ ልትመስሉ ፡ ራሳ ፱፡
ችንን ፡ እንደ ፡ ምሳሌ ፡ እንሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡
ነበር ፡ እንጂ ÷ ያለ ፡ ሥልጣን ፡ ስለ ፡ ሆንን ፡ አይ
ደለም ። ደግሞ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሳለን ፡— ፲፡
ሊሠራ ፡ የማይወድ ፡ አይብላ ፡ ብለን ፡ አዘናችሁ ፡
ነበርና ። ሥራ ፡ ከቶ ፡ ሳይሠሩ ÷ በሰው ፡ ነገር ፡ ፲፩፡
እየገቡ ÷ ያለ ፡ ሥርዓት ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ስለ
ሚሄዱ ፡ ስለ ፡ አንዳንዶች ፡ ሰምተናልና ። እን ፲፪፡
ደነዚህ ፡ ያሉትንም ፡ በጸጥታ ፡ እየሠሩ ፡ የገዛ ፡
እንጀራቸውን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በጌታችን ፡ በኢየ
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እናዛቸዋለን ፡ እንመክራቸውማ
ለን ። እናንተ ፡ ግን ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ መል ፲፫፡
ካም ፡ ሥራን ፡ ለመሥራት ፡ አትታክቱ ።
በዚህ ፡ መልእክት ፡ ለተላከ ፡ ቃላችን ፡ የማ ፲፬፡
ይታዘዝ ፡ ማንም ፡ ቢኖር ÷ ይህን ፡ ተመልከቱት ÷
ያፍርም ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አትተባበሩ ።
ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ወንድም ፡ ገሥጹት ፡ እንጂ ፡ ፲፭፡
እንደ ፡ ጠላት ፡ አትቍጠሩት ።
የሰላምም ፡ ጌታ ፡ ራሱ ፡ በሁሉ ፡ መንገድ ፡ ፲፮፡
ዘወትር ፡ ሰላምን ፡ ይስጣችሁ ። ጌታ ፡ ከሁላ
ችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።
በገዛ ፡ እጄ ፡ የተጻፈ ፡ የእኔ ፡ የጳውሎስ ፡ ሰላ ፲፯፡
ምታ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የመልእክቴ ፡ ሁሉ ፡ ማስ
ረጃ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እንዲህ ፡ እጽፋለሁ ። የጌታ ፲፰፡
ችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከሁላችሁ ፤
ጋር ፡ ይሁን ።

፩። ፫ ፤ ፩ ጢሞ. ፬ ÷ ፩ ፤ ፩ ዮሐ. ፪ ÷ ፲፰ ። ፬ ፤ ዳን. ፲፩ ÷ ፴፯ ። ፭ ፤ ኢሳ. ፲፩ ÷ ፬ ፤ ራእ. ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፮ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፬ ፤ ራእ. ፲፫ ÷ ፲፬ ። ፯ ፤ ፪ ቆሮ. ፬ ÷ ፫ ፤ ፬ ። ፲፩ ፤ ሮሜ ፩ ÷ ፳፭ ። ፲፪ ፤ ሮሜ ፩ ÷ ፴፪ ። ፲፫ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፬ ፤ ፩ ተሰ. ፬ ÷ ፯ ፤ ፭ ÷ ፬ ። ፲፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፪ ።

፫። ፩ ፤ ቁላ. ፬ ÷ ፫ ። ፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፲ ÷ ፲፫ ። ፮ ፤ ማቴ. ፲፰ ÷ ፲፯ ፤ ሮሜ ፲፮ ÷ ፲፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፭ ÷ ፲፩ ። ፯ ፤ ፩ ተሰ. ፩ ÷ ፭ ፤ ፯ ። ፰ ፤ ፩ ተሰ. ፪ ÷ ፱ ። ፱ ፤ ፩ ቆሮ. ፱ ÷ ፲፪ ። ፲ ፤ ዘፍጥ. ፫ ÷ ፲፱ ። ፲፪ ፤ ፩ ተሰ. ፬ ÷ ፲፩ ። ፲፫ ፤ ገላ. ፮ ÷ ፱ ። ፲፱ ፤ ቊ. ፯ ። ፳፩ ፤ ማቴ. ፲፰ ÷ ፲፭ ። ፳፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፮ ÷ ፳፩ ።

መጀመሪያይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ መድኃኒታችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ተስፋችንም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እንዳዘዘው ፡ ትእዛዝ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡

፪፡ ጳውሎስ ፥ በእምነት ፡ እውነተኛ ፡ ልጁ ፡ ለሆነ ፡ ለጢሞቴዎስ ፤

ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከክርስቶስ ፡ ኢየሱስም ፡ ከጌታችን ፡ ጸጋና ፡ ምሕረት ፡ ሰላምም ፡ ይሁን ።

፫፡፬፡ ወደ ፡ መቄዶንያ ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፥ አንዳንዶች ፡ ልዩ ፡ ትምህርትን ፡ እንዳያስተምሩና ፡ ወደ ፡ ተረት ፡ መጨረሻም ፡ ወደሌለው ፡ ወደ ፡ ትውልዶች ፡ ታሪክ ፡ እንዳያደምጡ ፡ ልታዘዛቸው ፡ በኤፌሶን ፡ ትቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ለመንሁህ ፤ እንደ ፡ እነዚህ ፡ ያሉ ፡ ነገሮች ፡ ክርክርን ፡ ያመጣሉና ፥ በእምነት ፡ ግን ፡ ላለ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መጋቢነት ፡ አይጠቅሙም ። የትእዛዝ ፡ ፍጻሜ ፡ ግን ፡

፭፡ ከንጹሕ ፡ ልብና ፡ ከበጎ ፡ ሕሊና ፡ ግብዝነትም ፡ ከሌለበት ፡ እምነት ፡ የሚወጣ ፡ ፍቅር ፡ ነው ፤

፮፡፯፡ ከእነዚህም ፡ አንዳንዶች ፡ ስተው ፥ የሚሉትን ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ አስረግጠው ፡ የሚናገሩትን ፡ ሳያስተውሉ ፥ የሕግ ፡ አስተማሪዎች ፡ ሊሆኑ ፡ እየወደዱ ፥ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ንግግር ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ።

፰፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ እንደሚገባ ፡ ቢሠራበት ፡ ሕግ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቃለን ፤

፱፡፲፡፲፩፡ ይኸውም ፥ ለበደለኞችና ፡ ለማይታዘዙ ፥ ለዓመፀኞችና ፡ ለኃጢአተኞች ፥ ቅድስና ፡ ለሌላቸውና ፡ ለርኩሳን ፥ አባትንና ፡ እናትን ፡ ለሚገድሉ ፥ ለነፍሰ ፡ ገዳዮችና ፡ ለሴሰኞች ፥ ከወንድ ፡ ጋርም ፡ ለሚተኙ ፥ በሰዎችም ፡ ለሚነግዱ ፥ ለውሸተኞችም ፡ በውሸትም ፡ ለሚምሉ ፥ የቡሩክ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ እንደሚገልጥ ፡ ለእኔ ፡ አደራ ፡ እንደ ፡ ተሰጠኝ ፡ ወንጌል ፡ የሆነውን ፡ ደኅና ፡ ትምህርት ፡ ለሚቃወም ፡ ለሌላ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡ እንጂ ፡ ለጻድቅ ፡ እንዳልተሠራ ፡ ሲያውቅ ፡ ነው ።

፲፪፡ ለአገልግሎቱ ፡ ሾሞኝ ፡ ታማኝ ፡ አድርጎ ፡ ስለ ፡ ቈጠረኝ ፥ ኃይል ፡ የሰጠኝን ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ

፲፫፡ ን ፡ ጌታችንን ፡ አመሰግናለሁ ፤ አስቀድሞ ፡ ተሳዳቢና ፡ አሳዳጅ ፡ አንገላችም ፡ ምንም ፡ ብሆን ፥ ይህን ፡ አደረገልኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሳላውቅ ፡ ባለማመን ፡ ስላደረግሁት ፡ ምሕረትን ፡ አገኘሁ ፥

፲፬፡ የጌታችንም ፡ ጸጋ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ካለ ፡ ከእምነትና ፡ ከፍቅር ፡ ጋር ፡ አብልጦ ፡ በዛ ።

፲፭፡ ኃጢአተኞችን ፡ ሊያድን ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ መጣ ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ የታመነና ፡ ሁሉ ፡ እንዲቀበሉት ፡ የተገባ ፡ ነው ፤ ከኃጢአተኞችም ፡ ዋና ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ስለዚህ ፡ ግን ፥ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ ለማግኘት ፡ በእርሱ ፡ ያምኑ ፡

፲፮፡ ዘንድ ፡ ላላቸው ፡ ሰዎች ፡ ምሳሌ ፡ እንድሆን ፥ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዋና ፡ በምሆን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ትዕግሥቱን ፡ ሁሉ ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፥ ምሕረትን ፡ አገኘሁ ። ብቻውን ፡ አምላክ ፡ ለሚሆን ፡ ለማይጠፋው ፡ ለማይታየውም ፡ ለዘመናት ፡ ንጉሥ ፡ ምስጋናና ፡ ክብር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

፲፰፡ ጢሞቴዎስ ፡ ልጄ ፡ ሆይ ፥ አስቀድሞ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ተነገረው ፡ ትንቢት ፥ በእርሱ ፡ መልካም ፡ ጦርነት ፡ ትዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ይህችን ፡ ትእዛዝ ፡ አደራ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ እምነትና ፡ በጎ ፡

፲፱፡ ሕሊና ፡ ይኑርህ ፥ አንዳንዶች ፡ ሕሊናን ፡ ጥለው ፥ መርከብ ፡ አለ ፡ መሪ ፡ እንደሚጠፋ ፥ በእምነት ፡ ነገር ፡ ጠፍተዋልና ፤ ከእነዚያም ፥ እንዳይሳደቡ ፡ ይማሩ ፡ ዘንድ ፡ ለሰይጣን ፡ አሳልፌ ፡ የሰጠኋቸው ፥ ሄሜኔዎስና ፡ እስክንድሮስ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡፪፡ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመምሰልና ፡ በጭምትነት ፡ ሁሉ ፡ ጸጥና ፡ ዝግ ፡ ብለን ፡ እንድንኖር ፥ ልመናና ፡ ጸሎት ፡ ምልጃም ፡ ምስጋናም ፡ ስለ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ነገሥታትና ፡ ስለ ፡ መካንንትም ፡ ሁሉ ፡ እንዲደረጉ ፡ ከሁሉ ፡ በፊት ፡ እመክራለሁ ። ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሊድኑና ፡

፫፡፬፡ እውነቱን ፡ ወደ ፡ ማወቅ ፡ ሊደርሱ ፡ በሚወድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ በመድኃኒታችን ፡ ፊት ፡ መልካምና ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ይህ ፡ ነው ። አንድ ፡

፭፡ እግዚአብሔር ፡ አለና ፥ በእግዚአብሔርና ፡ በሰውም ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ መካከለኛው ፡ ደግሞ ፡ አንድ ፡ አለ ፥ እርሱም ፡ ሰው ፡ የሆነ ፡ ክርስቶስ ፡

፮፡ ኢየሱስ ፡ ነው ፤ ራሱንም ፡ ለሁሉ ፡ ቤዛ ፡ ሰጠ ፥

፯፡ ይህም ፡ በጊዜ ፡ ዘመኑ ፡ ምስክርነቱ ፡ ነበረ ፤ እኔም ፡ ለዚህ ፡ ነገር ፡ አዋጅ ፡ ነጋሪና ፡ ሐዋርያ ፡ በእምነ

፩። ፩ ፤ ሉቃ. ፩ ÷ ፶፯ ፤ ቁላ. ፩ ÷ ፳፯ ። ፪፤ የሐዋ. ፲፮ ÷ ፩—፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፬ ÷ ፲፯ ፤ ፩ ተሰ. ፫ ÷ ፪ ፤ ቲቶ ፩ ÷ ፬ ፤ ፪ ተሰ. ፩ ÷ ፪ ። ፬፤ ቲቶ ፩ ÷ ፲፬ ፤ ፫ ÷ ፬ ። ፭ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፯ ፤ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፳፪ ። ፯ ፤ ሮሜ ፯ ÷ ፲፪ ፤ ፲፭ ። ፲ ፤ ዘፀአ. ፳፭ ÷ ፲፭ ። ፲፩ ፤ ገላ. ፪ ÷ ፯ ፤ ቲቶ ፩ ÷ ፫ ። ፲፪ ፤ የሐዋ. ፬ ÷ ፲፩ ፤ ፳፪ ። ፲፫ ፤ የሐዋ. ፯ ÷ ፫ ፤ ፳፯ ÷ ፲ ፤ ፲፩ ። ፲፭ ፤ ማቴ. ፱ ÷ ፲፫ ፤ ሉቃ. ፲፱ ÷ ፲ ። ፲፯ ፤ ሮሜ ፩ ÷ ፳፫ ፤ ፲፮ ÷ ፳፯ ። ፳ ፤ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፲፯ ፤ ፬ ÷ ፲፬ ፤ ፩ ቆሮ. ፭ ÷ ፭ ።

፪። ፫ ፤ ም. ፩ ÷ ፩ ። ፬ ፤ ሕዝ. ፲፮ ÷ ፳፫ ፤ ፪ ጴጥ. ፫ ÷ ፬ ። ፭ ፤ ገላ. ፫ ÷ ፳ ፤ ዕብ. ፲፪ ÷ ፳፬ ። ፮ ፤ ማቴ. ፳ ÷ ፳፰ ፤ ቲቶ ፩ ÷ ፫ ። ፯ ፤ ም. ፩ ÷ ፲፩ ፤ ፪ ጢሞ. ፩ ÷ ፲፩ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፯ ፤ ፰ ።

ትና ፡ በእውነትም ፡ የአሕዛብ ፡ አስተማሪ ፡ ለመ
ሆን ፡ ተሾምሁ ። እውነት ፡ እናገራለሁ ፤ አል
ዋሽም ።

፯ እንግዲህ ፡ ወንዶች ፡ በስፍራ ፡ ሁሉ ፡ አለ ፡
ቍጣና ፡ አለ ፡ ክፉ ፡ አሳብ ፡ የተቀደሱትን ፡ እጆች ፡
፰ እያነሡ ፡ እንዲጸልዩ ፡ እፈቅዳለሁ ። እንዲሁም ፡
ደግሞ ፡ ሴቶች ፡ በሚገባ ፡ ልብስ ፡ ከእፍረትና ፡
ራሳቸውን ፡ ከመግዛት ፡ ጋር ፡ ሰውነታቸውን ፡
ይሸልሙ ፤ እግዚአብሔርን ፡ እንፈራለን ፡ ለሚ
ሉት ፡ ሴቶች ፡ እንደሚገባ ÷ መልካም ፡ በማድ
ረግ ፡ እንጂ ፡ በሽሩባና ፡ በወርቅ ፡ ወይም ፡ በዕ
ንቊ ፡ ወይም ፡ ዋጋው ፡ እጅግ ፡ በከበረ ፡ ልብስ ፡
፲፩ አይሽለሙ ። ሴት ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ እየተገዛች ፡
፲፪ በገዛታ ፡ ትማር ፤ ሴት ፡ ግን ፡ በገዛታ ፡ ትኑር ፡
እንጂ ፡ ልታስተምር ፡ ወይም ፡ በወንድ ፡ ላይ ፡
፲፫ ልትሠለጥን ፡ አልፈቅድም ። አዳም ፡ ቀድሞ ፡
ተፈጥሮአልና ÷ በኋላም ፡ ሔዋን ፡ ተፈጠረች ።
፲፬ የተታለለም ፡ አዳም ፡ አይደለም ÷ ሴቲቱ ፡ ግን ፡
፲፭ ተታልላ ፡ በመተላለፍ ፡ ወደቀች ፤ ነገር ፡ ግን ፡
በእምነትና ፡ በፍቅር ፡ በቅድስናም ፡ ራሳቸውን ፡
እየገዙ ፡ ቢኖሩ ፡ በመውለድ ፡ ትድናለች ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ግንም ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስነትን ፡ ቢፈልግ ፡ መል
ካምን ፡ ሥራ ፡ ይመኛል ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ የታ
፪ መነ ፡ ነው ። እንግዲህ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ እንዲህ ፡
ሊሆን ፡ ይገባዋል ፤ የማይነቀፍ ÷ የአንዲት ፡
ሚስት ፡ ባል ÷ ልከኛ ÷ ራሱን ፡ የሚገዛ ÷ እን
ደሚገባው ፡ የሚሠራ ÷ እንግዳ ፡ ተቀባይ ÷ ለማ
፫ ስተማር ፡ የሚበቃ ÷ የማይሰክር ÷ የማይጨቃ
ጨቅ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ገር ፡ የሆነ ÷ የማይከራከር ÷
፬ ገንዘብን ፡ የማይወድ ÷ ልጆቹን ፡ በጭምትነት ፡
ሁሉ ፡ እየገዛ ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ በመልካም ፡ የሚ
፭ ያስተዳድር ፤ ሰው ፡ ግን ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ እን
ዲያስተዳድር ፡ ባያውቅ ÷ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ ክርስቲያን ፡ እንዴት ፡ ይጠብቃታል ?
፮ በትዕቢት ፡ ተነፍቶ ፡ በዲያብሎስ ፡ ፍርድ ፡ እን
፯ዳይወድቅ ÷ አዲስ ፡ ክርስቲያን ፡ አይሁን ። በዲ
ያብሎስ ፡ ነቀፋና ፡ ወጥመድም ፡ እንዳይወድቅ ÷
በውጭ ፡ ካሉት ፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡ መልካም ፡
ምስክር ፡ ሊኖረው ፡ ይገባዋል ።

፰ እንዲሁም ፡ ዲያቆናት ፡ ጭምቶች ÷ በሁለት ፡
ቃል ፡ የማይናገሩ ÷ ለብዙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ የማ
፱ ይገ◦መጁ ÷ ነውረኛ ፡ ረብ ፡ የማይወዱ ÷ በን
ጹሕ ፡ ሕሊና ፡ የሃይማኖትን ፡ ምሥጢር ፡ የሚ
፲ ይዙ ፡ ሊሆኑ ፡ ይገባቸዋል ። እነዚህም ፡ ደግሞ ፡
አስቀድመው ፡ ይፈተኑ ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ያለ ፡
፲፩ ነቀፋ ፡ ቢሆኑ ፡ በዲቁና ፡ ሥራ ፡ ያገልግሉ ። እን
ዲሁም ፡ ሴቶች ፡ ጭምቶች ÷ የማያሙ ÷ ልከ
ኞች ÷ በነገር ፡ ሁሉ ፡ የታመኑ ፡ ሊሆኑ ፡ ይገባ
፲፪ ቸዋል ። ዲያቆናት ፡ ልጆቻቸውንና ፡ የራሳቸ
ውን ፡ ቤቶች ፡ በመልካም ፡ እየገዙ ÷ እንዳሻ
፲፫ ቸው ፡ የአንዲት ፡ ሴት ፡ በሎች ፡ ይሁኑ ። በዲ
ቁና ፡ ሥራ ፡ በመልካም ፡ ያገለገሉ ፡ ለራሳቸው ፡
ትልቅ ፡ ማዕርግና ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ባለው ፡
እምነት ፡ ብዙ ፡ ድፍረት ፡ ያገኛሉ ።

፲፬ ፈጥኜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እንድመጣ ፡ ተስፋ ፡
፲፭ አድርጌ ፡ ይህን ፡ እጽፍልሃለሁ ። ብዘገይ ፡ ግን ÷
በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤት ፡ መኖር ፡ እን
ዴት ፡ እንደሚገባ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ እጽፍልሃ
ለሁ ፤ ቤቱም ፡ የእውነት ፡ ዓምድና ፡ መሠረት ÷
የሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ነው ። እግዚአብሔርንም ፡ የመምሰል ፡ ምሥ
፲፮ ጢር ፡ ያለ ፡ ጥርጥር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤

በሥጋ ፡ የተገለጠ ÷
በመንፈስ ፡ የጸደቀ ÷
ለመላእክት ፡ የታየ ÷
በአሕዛብ ፡ የተሰበከ ÷
በዓለም ፡ የታመነ ÷
በክብር ፡ ያረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ መንፈስ ፡ ግን ፡ በግልጥ ፡— በኋለኞች ፡ ዘመ
ናት ፡ አንዳንዶች ፡ የሚያስቱ ፡ መናፍስትንና ፡
በውሸተኞች ፡ ግብዝነት ፡ የተሰጠውን ፡ የአጋን
ንትን ፡ ትምህርት ፡ እያደመጡ ÷ ሃይማኖትን ፡
ይክዳሉ ፡ ይላል ፤ በገዛ ፡ ሕሊናቸው ፡ እንደሚ
፪ ቃጠሉ ፡ ደንዝዘው ÷ እነዚህ ፡ ውሸተኞች ፡ መጋ
፫ ባትን ፡ ይከለክላሉ ÷ አምነውም ፡ እውነትን ፡
የሚያውቁ ፡ ከምስጋና ፡ ጋር ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከፈጠረው ፡ መብል ፡ እንዲርቁ ፡
ያዝዛሉ ። እግዚአብሔር ፡ የፈጠረው ፡ ሁሉ ፡
፬ መልካም ፡ ነውና ÷ ከምስጋናም ፡ ጋር ፡ ቢቀበ
፭ ሉት ፡ የሚጣል ፡ ምንም ፡ የለም ፤ በእግዚአብ
ሔር ፡ ቃልና ፡ በጸሎት ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ።

፮ ስለዚህ ፡ ወንድሞችን ፡ ብታሳስብ ÷ በእምነ
ትና ፡ በተከተልኸው ፡ በመልካም ፡ ትምህርት ፡
ቃል ፡ የምትመገብ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መል
ካም ፡ አገልጋይ ፡ ትሆናለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ለዚህ ፡
፯ ዓለም ፡ ከሚመችና ፡ የአሮጊቶችን ፡ ሴቶች ፡
ጨዋታ ፡ ከሚመስለው ፡ ተረት ፡ ራቅ ። እግዚ
አብሔርን ፡ ለመምሰል ፡ ግን ፡ ራስህን ፡ አስለ
፰ ምድ ። ሰውነትን ፡ ለሥጋዊ ፡ ነገር ፡ ማስለመድ ፡
ለጥቂት ፡ ይጠቅማልና ፤ እግዚአብሔርን ፡ መም

፪። ፬ ፤ ፭ ጴጥ. ፫÷፫ ። ፲፩ ፤ ፭ ቆሮ. ፲፬÷፴፬ ፡ ፴፭ ። ፲፪ ፤ ኤፌ. ፭÷ ፳፪ ። ፲፫ ፤ ዘፍጥ. ፪÷፯ ፡ ፳፭ ። ፲፬ ፤ ዘፍጥ. ፫÷፭—፮ ።

፫። ፭ ፤ ፭ የሐዋ. ፳÷፳፰ ። ፪—፬ ፤ ቲቶ ፭÷፮—፰ ። ፮ ፤ ፪ ቆሮ. ፯÷ ፳፩ ። ፯ ፤ ፊልጵ. ፭÷፭ ። ፲፩ ፤ ቲቶ ፪÷፫ ። ፲፪ ፤ ቊ. ፪ ፡ ፬ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፳፭÷ ፳፭ ። ፲፭ ፤ ኤፌ. ፪÷ ፳፩ ፡ ፳፪ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፭÷ ፲፬ ፡ ሮሜ ፭÷፬ ፡ ፭ ጴጥ. ፫÷ ፳፪ ፡ ማቴ. ፳፬÷ ፲፬ ፡ ቈላ. ፭÷፮ ፡ ፳፫ ፤ ማር. ፲፯÷ ፲፬ ።

፬። ፭ ፤ ዮሐ. ፲፬÷ ፲፯ ፡ ፪ ጢሞ. ፫÷፭ ፡ ፪ ጴጥ. ፫÷፫ ። ፫ ፤ ቈላ. ፪÷ ፲፯ ፡ ዘፍጥ. ፬÷፫ ፡ ሮሜ ፲፬÷፯ ። ፬ ፤ ዘፍጥ. ፭÷ ፴፭ ፡ የሐዋ. ፲÷ ፲፭ ። ፮ ፤ ፪ ጢሞ. ፫÷ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፯ ፤ ፪ ጢሞ. ፪÷ ፲፯ ፡ ፳፫ ።

ሰል ፡ ግን ፡ የአሁንና ፡ የሚመጣው ፡ ሕይወት ፡ ተስፋ ፡ ስላለው ÷ ለነገር ፡ ሁሉ ፡ ይጠቅማል ።
፱ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ የታመነ ፡ ሁሉም ፡ እንዲቀበሉት ፡
፲ ፡ የተገባ ፡ ነው ። ይህን ፡ ለማግኘት ፡ እንደክማለንና ÷ ስለዚህም ፡ እንሰደባለን ። ይህም ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ይልቁንም ፡ የሚያምኑትን ፡ በሚያድን ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ተስፋ ፡ ስለምናደርግ ፡ ነው ።
፲፩፣፲፪ ፡ ይህን ፡ እዘዝና ፡ አስተምር ። በቃልና ፡ በኑሮ ፡ በፍቅርም ፡ በእምነትም ፡ በንጽሕናም ፡ ለሚያ ምኑቱ ፡ ምሳሌ ፡ ሁን ፡ እንጂ ÷ ማንም ፡ ታናሽነ
፲፫ ፡ ትህን ፡ አይናቀው ። እስክመጣ ፡ ድረስ ፡ ለማንበ ብና ፡ ለመምከር ፡ ለማስተማርም ፡ ተጠንቀቅ ።
፲፬ ፡ በትንቢት ፡ ከሽማግሌዎች ፡ እጅ ፡ መጫን ፡ ጋር ፡ የተሰጠህን ÷ በእንተ ፡ ያለውን ፡ የጸጋ ፡ ስጦታ ፡
፲፭ ፡ ቸል ፡ አትበል ። ማደግህ ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ እንዲ ገለጥ ፡ ይህን ፡ አስብ ÷ ይህንም ፡ አዘውትር ።
፲፮ ፡ ለራስህና ፡ ለትምህርትህ ፡ ተጠንቀቅ ÷ በእነዚ ህም ፡ ጽና ። ይህን ፡ ብታደርግ ÷ ራስህንም ፡ የሚሰሙህንም ፡ ታድናለህና ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፣፪ ፡ ሽማግሌ ፡ የሆነውን ፡ አትገሥጸው ÷ እርሱን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አባት ፡ ጐበዝችን ፡ እንደ ፡ ወንድ ሞች ÷ የሽመገሉትን ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ እናቶች ÷ ቄነጃጅቱን ፡ እንደ ፡ እኅቶች ፡ በፍጹም ፡ ንጽ ሕና ፡ ለምናቸው ።
፫ ፡ በእውነት ፡ ባልቴቶች ፡ የሆኑትን ፡ ባልቴቶች ፡
፬ ፡ አክብር ። ማንም ፡ ባልቴት ፡ ግን ፡ ልጆች ፡ ወይም ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ቢኖሩአት ÷ እነርሱ ፡ አስቀድመው ፡ ለገዛ ፡ ቤተ ፡ ሰዎቻቸው ፡ እግዚ አብሔርን ፡ መምሰል ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ÷ ለወላጆቻ ቸውም ፡ ብድራትን ፡ ይመልሱላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይማሩ ። ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካ
፭ ፡ ምና ፡ የተወደደ ፡ ነውና ። ብቻዋንም ፡ ኖራ ፡ በእውነት ፡ ባልቴት ፡ የምትሆን ፡ በእግዚአብ ሔር ፡ ተስፋ ፡ ታደርጋለች ÷ ሌትና ፡ ቀንም ፡ በል
፮ ፡ መና ፡ በጸሎትም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ። ቅምጥ ሊቲ ፡ ግን ፡ በሕይወትዋ ፡ ሳለች ፡ የሞተች ፡ ናት ።
፯ ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ እንዲሆኑ ፡ ይህን ፡ ደግሞ ፡ እዘዝ ።
፰ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለእርሱ ፡ ስለ ፡ ሆኑት ፡ ይልቁንም ፡ ስለ ፡ ቤተ ፡ ሰዎቹ ፡ የማያስብ ፡ ማንም ፡ ቢሆን ÷ ሃይማኖትን ፡ የካደ ፡ ከማያምንም ፡ ሰው ፡ ይልቅ ፡ የሚከፋ ፡ ነው ።
፱ ፡ ባልቴት ፡ በመዝገብ ፡ ብትጻፍ ፡ ዕድሜዋ ፡ ከስድሳ ፡ ዓመት ፡ እንዳያንስ ÷ የአንድም ፡ ባል ፡ ሚስት ፡ የነበረች ፡ እንድትሆን ፡ ያስፈልጋል ፡
፲ ፡ ልጆችን ፡ በማሳደግ ፡ እንግዶችንም ፡ በመቀ በል ÷ የቅዱሳንንም ፡ እግሮች ፡ በማጠብ ÷ የተ ጨነቁትንም ፡ በመርዳት ፡ በጎንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በመከተል ÷ ይህን ፡ መልካም ፡ ሥራ ፡ በማድ
፲፩ ፡ ረግ ፡ የተመሰከረላት ፡ ልትሆን ፡ ይገባል ። ባል ፡ የሞተባቸውን ፡ ቄነጃጅት ፡ ግን ፡ አትቀበል ፤ በክርስቶስ ፡ ላይ ፡ ተነሥተው ፡ ሲቀማጠሉ ፡
፲፪ ፡ ሊያገቡ ፡ ይወዳሉና ፤ የፊተኛውንም ፡ እምነታ ቸውን ፡ ስለ ፡ ናቁ ፡ ይፈረድባቸዋል ፤ ከዚህም ፡
፲፫ ፡ ጋር ፡ ቤት ፡ ለቤት ፡ እየዞሩ ፡ ሥራን ፡ መፍታት ፡ ደግሞ ፡ ይማራሉ ÷ የማይገባውንም ፡ እየተና ገሩ ፡ ለፍላፊዎችና ፡ በነገር ፡ ገቢዎች ፡ ይሆናሉ ፡
፲፬ ፡ እንጂ ÷ ሥራ ፡ ፈቶች ፡ ብቻ ፡ አይደሉም ። እን ግዲህ ፡ ቄነጃጅት ፡ ሊያገቡ ÷ ልጆችንም ፡ ሊወ ልዱ ÷ ቤቶቻቸውንም ፡ ሊያስተዳድሩ ÷ ተቃዋ ሚውም ፡ የሚሰደብበትን ፡ አንድን ፡ ምክንያት ፡
፲፭ ፡ ስንኳ ፡ እንዳይሰጡ ፡ እፈቅዳለሁ ፤ ከአሁን ፡ በፊት ፡ አንዳንዶች ፡ ሰይጣንን ፡ እንዲከተሉ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ። ባልቴቶች ፡ ያሉት ፡ የሚ
፲፮ ፡ ያምን ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ የምታምን ፡ ብትሆን ÷ ይርዱአቸው ÷ ቤተ ፡ ክርስቲያንም ፡ እውነተኞ ችን ፡ ባልቴቶች ፡ እንድትረዳ ፡ አይክበዱባት ።
፲፯ ፡ በመልካም ፡ የሚያስተዳድሩ ፡ ሽማግሌዎች ÷ ይልቁንም ፡ በመስበክና ፡ በማስተማር ፡ የሚደ
፲፰ ፡ ክሙት ÷ እጥፍ ፡ ክብር ፡ ይገባቸዋል ። መጽ ሐፍ ፡ — የሚያበራየውን ፡ በሬ ፡ አፉን ፡ አት ሰር ÷ ደግሞ ፡ — ለሠራተኛ ፡ ደመወዙ ፡ ይገባ ዋል ፡ ይላልና ። ከሁለት ፡ ወይም ፡ ከሦስት ፡
፲፱ ፡ ምስክር ፡ በቀር ፡ በሽማግሌ ፡ ላይ ፡ ክስ ፡ አትቀ በል ። ሌሎቹ ፡ ደግሞ ፡ እንዲፈሩ ÷ ኃጢአት ፡
፳ ፡ የሚሠሩትን ፡ በሁሉ ፡ ፊት ፡ ገሥጻቸው ። አን ድን ፡ እንኳ ፡ በአድልዎ ፡ ሳታደርግ ÷ እነዚህን ፡ ያለ ፡ መዘንበል ፡ እንድትጠብቅ ፡ በእግዚአብሔ ርና ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በተመረጡ ትም ፡ መላእክት ፡ ፊት ፡ እመክርሃለሁ ። በማ
፳፩ ፡ ንም ፡ ላይ ፡ ፈጥነህ ፡ እጆችህን ፡ አትጫን ÷ በሌ ሎችም ፡ ኃጢአት ፡ አትተባበር ፤ ራስህን ፡ በን ጽሕና ፡ ጠብቅ ።
፳፪ ፡ ስለ ፡ ሆድህና ፡ ስለ ፡ በሽታህ ፡ ብዛት ፡ ጥቂት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጣ ፡ እንጂ ÷ ወደ ፡ ፊት ፡ ውኃ ፡ ብቻ ፡ አትጠጣ ።
፳፫ ፡ የአንዳንዶች ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ ፍርድንም ፡ ያመለክታል ÷ ሌሎችን ፡ ግን ፡ ይከተላቸዋል ፤ እንዲሁ ፡ መልካም ፡ ሥራ ፡
፳፬ ፡ ደግሞ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ÷ ያልተገለጠም ፡ ከሆነ ፡ ሊሰወር ፡ አይችልም ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስምና ፡ ትምህርቱ ፡ እንዳይ ሰደብ ÷ ከቀንበር ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ ባሪያዎች ፡

፩ ። ፲ ፡ ም. ፪ ÷ ፫ ፡ ፬ ። ፲፪ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፳፪ ፡ ቲቶ ፪ ÷ ፮ ። ፲፬ ፡ ፪ ጢሞ. ፩ ÷ ፭ ፡ የሐዋ. ፮ ÷ ፯ ፡ ፳ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፡ የሐዋ. ፳ ÷ ፳፭ ።

፭ ። ፭ ፡ ዘሌዋ. ፲፱ ÷ ፴፪ ። ፬ ፡ ማቴ. ፲፭ ÷ ፱ ÷ ፯ ። ፭ ፡ ኦቃ. ፪ ÷ ፴፯ ። ፯ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፲፫ ። ፰ ፡ ቲቶ ፩ ÷ ፲፭ ። ፲ ፡ ዕብ. ፲፫ ÷ ፪ ፡ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፲፬ ። ፲፫ ፡ ፪ ተሰ. ፫ ÷ ፲፩ ። ፲፬ ፡ ቲቶ ፪ ÷ ፭ ። ፲፮ ፡ ፭ ተሰ. ፭ ÷ ፲፱ ፡ ፲፫ ። ፲፯ ፡ ዘዳግ. ፳፭ ÷ ፬ ፡ ፭ ቆሮ. ፱ ÷ ፱ ፡ ፲ ፡ ኦቃ. ፲ ÷ ፯ ። ፲፱ ፡ ዘዳግ. ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፳፭ ፡ ፪ ጢሞ. ፬ ÷ ፭ ። ፳፱ ፡ ም. ፬ ÷ ፲፬ ፡ ፪ ዮሐ. ፲ ፡ ፲፭ ።

፮ ። ፭ ፡ ቲቶ ፪ ÷ ፱ ፡ ፲ ።

ሁሉ ፡ ለገዙአቸው ፡ ጌቶች ፡ ክብር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
፪ ፡ ተገባቸው ፡ ይቍጠሩአቸው ። የሚያምኑም ፡ ጌቶች ፡ ያሉአቸው ÷ ወንድሞች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ አይናቁአቸው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በመልካም ፡ ሥራ ቸው ፡ የሚጠቀሙ ፡ የሚያምኑና ፡ የተወደዱ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ÷ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ያገልግሉ ። ።

፫ ፡ እነዚህን ፡ አስተምርና ፡ ምከር ። ማንም ፡ ልዩ ፡ ትምህርት ፡ የሚያስተምር ፡ ከጌታችንም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በሆነው ፡ ጤናማ ፡ ቃልና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመምሰል ፡ በሚስማማ ፡ ትም
፬ ፡ ፭ ፡ ህርት ፡ የማይጠጋ ፡ ቢሆን ÷ በትዕቢት ፡ ተነፍ ቶአል ፡ አንዳችም ፡ አያውቅም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ምርመራን ፡ በቃልም ፡ መዋጋትን ፡ እንደ ፡ በሽ ተኛ ፡ ይናፍቃል ፤ ከእነዚህም ፡ ቅንዓትና ፡ ክር ክር ፡ ስድብም ፡ ክፉ ፡ አሳብም ፡ እርስ ፡ በርስ ፡ መናደድም ፡ ይወጣሉ ÷ አእምሮአቸውም ፡ በጠ ፋባቸው ፡ እውነትንም ፡ በተቀሙ ÷ እግዚአብ ሔርን ፡ መምሰል ፡ ማትረፊያ ፡ የሚሆን ፡ በመ ሰላቸው ፡ ሰዎች ፡ ይገኛሉ ። እንደነዚህ ፡ ካሉት ፡
፮ ፡ ራቅ ። ኑሮዬ ፡ ይበቃኛል ፡ ለሚለው ፡ ግን ፡ እግ ዚአብሔርን ፡ መምሰል ፡ እጅግ ፡ ማትረፊያ ፡ ነው ፤
፯ ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ አላመጣንምና ፡
፰ ፡ አንዳችንም ፡ ልንወስድ ፡ አይቻለንም ፤ ምግ ብና ፡ ልብስ ፡ ከኖረን ፡ ግን ÷ እርሱ ፡ ይበቃናል ።
፱ ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ ሊሆኑ ፡ የሚፈልጉ ፡ በጥፋትና ፡ በመፍረስ ፡ ሰዎችን ፡ በሚያሰጥምና ፡ በሚያሰንፍ ፡ በሚጎዳም ፡ በብዙ ፡ ምኞትና ፡
፲ ፡ በፈተና ፡ በወጥመድም ፡ ይወድቃሉ ። ገንዘ ብን ፡ መውደድ ፡ የክፋት ፡ ሁሉ ፡ ሥር ፡ ነውና ÷ አንዳንዶችም ፡ ይህን ፡ ሲመኙ ÷ ከሃይማኖት ፡ ተሳስተው ፡ በብዙ ፡ ሥቃይ ፡ ራሳቸውን ፡ ወጉ ።
፲፩ ፡ አንተ ፡ ግን ÷ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ÷ ከዚህ ፡ ሽሽ ፤ ጽድቅንና ፡ እግዚአብሔርን ፡ መምሰል ፡ እምነትንም ፡ ፍቅርንም ፡ መጽናት ንም ፡ የዋህነትንም ፡ ተከታተል ። መልካሙን ፡
፲፪ ፡ የእምነት ፡ ገድል ፡ ተጋደል ÷ የተጠራህለትንም ፡ በብዙም ፡ ምስክሮች ፡ ፊት ፡ በመልካም ፡ መታ መን ፡ የታመንህለትን ፡ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ ያዝ ። ሁሉን ፡ በሕይወት ፡ በሚጠብቅ ፡ በእግዚ
፲፫ ፡ አብሔር ፡ ፊት ÷ በጴንጤናዊውም ፡ በጲላጦስ ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ መታመን ፡ በመሰከረ ፡ በክ ርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ፊት ፡ አዝሃለሁ ፤ ጌታችን ፡
፲፬ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እስኪገለጥ ፡ ድረስ ፡ ያለ ፡ እድፍና ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ሆነህ ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ፤
፲፭ ፡ ያንም ፡ መገለጡን ፡ በራሱ ፡ ጊዜ ፡ ብፁዕና ፡ ብቻውን ፡ የሆነ ፡ ገዥ ÷ የነገሥታት ፡ ንጉሥና ፡
፲፮ ፡ የጌቶች ፡ ጌታ ÷ ያሳያል ። እርሱ ፡ ብቻ ፡ የማ ይሞት ፡ ነው ፤ ማንም ፡ ሊቀርበው ፡ በማይችል ፡ ብርሃን ፡ ይኖራል ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አላየ ውም ፡ ሊያይም ፡ አይቻለውም ፤ ለእርሱ ፡ ክብ ርና ፡ የዘላለም ፡ ኃይል ፡ ይሁን ፤ አሜን ።
፲፯ ፡ በአሁኑ ፡ ዘመን ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ የሆኑት ፡ የትዕ ቢትን ፡ ነገር ፡ እንዳያስቡ ÷ ደስም ፡ እንዲለን ፡ ሁሉን ፡ አትርፎ ፡ በሚሰጠን ፡ በሕያው ፡ እግ ዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ በሚያልፍ ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡
፲፰፣፲፱ ፡ ተስፋ ፡ እንዳያደርጉ ፡ እዘዛቸው ። እውነተኛ ውን ፡ ሕይወት ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ÷ ለሚመጣው ፡ ዘመን ፡ ለራሳቸው ፡ መልካም ፡ መሠረት ፡ የሚሆ ንላቸውን ፡ መዝገብ ፡ እየሰበሰቡ ÷ መልካምን ፡ እንዲያደርጉ ፡ በበጎም ፡ ሥራ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ እን ዲሆኑ ÷ ለረዱና ፡ ሊያካፍሉም ፡ የተዘጋጁ ፡ እን ዲሆኑ ፡ ምከራቸው ።
፳ ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ሆይ ÷ በውሸት ፡ እውቀት ፡ ከተ ፳፩ ፡ በለ ፡ ለዓለም ፡ ከሚመች ፡ ከከንቱ ፡ መለፍለፍና ፡ መከራከር ፡ እየራቅህ ÷ የተሰጠህን ፡ አደራ ፡ ጠብቅ ፤ ይህ ፡ እውቀት ፡ አለን ፡ ብለው ÷ አንዳ ፳፪ ፡ ንዶች ፡ ስለ ፡ እምነት ፡ ስተዋልና ።

ጸጋ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ።

ሁለተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ጢሞቴዎስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ እንደሚሆን ፡ የሕይ ወት ፡ ተስፋ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የኢ የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ጳውሎስ ÷
፪ ፡ ለተወደደው ፡ ልጁ ፡ ለጢሞቴዎስ ፤
ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ከጌታችንም ፡ ከክር ስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ጸጋና ፡ ምሕረት ፡ ሰላምም ፡ ይሁን ።

፫ ፡ ሌትና ፡ ቀን ፡ በልመናዬ ፡ ሳላቋርጥ ፡ ስለ ፡ ማስ ፫ ፡ ብህ ፡ እንደ ፡ አባቶቼ ፡ አድርጌ ፡ በንጹሕ ፡ ሕሊና ፡ የማመልከውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግና
፬ ፡ ለሁ ፤ እንባህን ፡ እያሰብሁ ፡ በደስታ ፡ እሞላ ፡
፭ ፡ ዘንድ ፡ ላይህ ፡ እናፍቃለሁ ። በእንተ ፡ ያለውን ፡ ግብዝነት ፡ የሌለበትን ፡ እምነትህን ፡ አስባለሁ ፡ ይህም ፡ እምነት ፡ ቀድሞ ፡ በአያትህ ፡ በሎይድ ፡

፮ ። ፪ ፡ ፊልሞ. ፲፮ ። ፫ ፡ ገላ. ፩ ÷ ፱ ። ፬ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፲፬ ፡ ፳፫ ። ፳፫ ። ፮ ፡ ፊልጵ. ፬ ÷ ፲፭ ፡ ዕብ. ፲፫ ÷ ፳ ። ፯ ፡ ኢዮብ ፩ ÷ ፳፩ ። ፰ ፡ ምሳ. ፴ ÷ ፰ ። ፱ ፡ ምሳ. ፲፭ ÷ ፳፯ ፡ ማቴ. ፲፫ ÷ ፳፪ ። ፲ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፡ ምሳ. ፲፭ ÷ ፱ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፳፪ ። ፲፪ ፡ ፪ ጢሞ. ፬ ÷ ፯ ። ፲፫ ፡ ዮሐ. ፲፰ ÷ ፴፯ ፡ ፴፯ ፡ ፲፱ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፡ ዘዳግ. ፩ ÷ ፲፯ ፡ ራእ. ፲፯ ÷ ፲፬ ። ፲፮ ፡ ዘፀአ. ፴፫ ÷ ፳ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፮ ። ፲፯ ፡ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፯ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፳ ። ፲፱ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፳ ። ፳ ፡ ፪ ጢሞ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፳፭ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ÷ ፲፭ ።

፩ ። ፩ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፱ ። ፪ ፡ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፪ ። ፫ ፡ የሐዋ. ፳፪ ÷ ፫ ፡ ፳፬ ÷ ፲፬ ፡ ፲፯ ። ፭ ፡ የሐዋ. ፲፯ ÷ ፭ ።

በእናትህም ፡ በኤውንቄ ፡ ነበረባቸው ÷ በአን
፭፡ ተም ፡ ደግሞ ፡ እንዳለ ፡ ተረድቼአለሁ ። ስለ
ዚህ ፡ ምክንያት ÷ እሳት ፡ እንደሚያቀጣጥል ፡
ሰው ÷ እጆቼን ፡ በመጫኔ ፡ በአንተ ፡ ያለውን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስጦታ ፡ እንድታነሣሣ ፡ አሳ
፮፡ ስብሃለሁ ። እግዚአብሔር ፡ የኃይልና ፡ የፍ
ቅር ፡ ራስንም ፡ የመግዛት ፡ መንፈስ ፡ እንጂ ፡
የፍርሃት ፡ መንፈስ ፡ አልሰጠንምና ።
፯፡ እንግዲህ ፡ በጌታችን ፡ ምስክርነት ፡ ወይም ፡
በእስረኛው ፡ በእኔ ፡ አትፈር ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ መጠን ፡ ስለ ፡ ወንጌል ፡
፰፡ አብረኸኝ ፡ መከራን ፡ ተቀበል ፤ ያዳነን ፡ በቅ
ዱስም ፡ አጠራር ፡ የጠራን ፡ እግዚአብሔር ፡
ነውና ÷ ይህም ፡ እንደ ፡ ራሱ ፡ አሳብና ፡ ጸጋ ፡
መጠን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሥራችን ፡ መጠን ፡
አይደለም ፤ ይህም ፡ ጸጋ ፡ ከዘላለም ፡ ዘመናት ፡
፱፡፲፡ በፊት ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ተሰጠን ÷ አሁን ፡
ግን ፡ በመድኃኒታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
መገለጥ ፡ ታይቶአል ። እርሱ ፡ ሞትን ፡ ሽሮአ
ልና ፡ "እኔ" ፡ ሰባኪና ፡ ሐዋርያ ፡ አሕዛብንም ፡
አስተማሪ ፡ እንድሆን ፡ በተሾምሁበት ፡ በወን
ጌል ፡ ሕይወትንና ፡ አለመጥፋትን ፡ ወደ ፡ ብር
፲፪፡ ሃን ፡ አውጥቶአል ። ስለዚህም ፡ ምክንያት ፡
ይህን ፡ መከራ ፡ ደግሞ ፡ ተቀብዬአለሁ ÷ ነገር ፡
ግን ፡ አላፍርበትም ፤ ያመንሁትን ፡ አውቃለ
ሁና ÷ የሰጠሁትንም ፡ አደራ ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ሊጠብቅ ፡ እንዲችል ፡ ተረድቼአለሁ ።
፲፫፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ባለ ፡ እምነትና ፡ ፍቅር ፡
አድርገህ ÷ ከእኔ ፡ የሰማኸውን ፡ ጤናማ ፡ ቃል ፡
፲፬፡ ምሰሌ ፡ ያዝ ፤ መልካሙን ፡ አደራ ፡ በእኛ ፡ በሚ
ኖረው ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጠብቅ ።
፲፭፡ በእስያ ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ እን
ዳሉ ፡ ታውቃለህ ÷ ከእነርሱም ፡ ፊሎጎስና ፡
፲፮፡ ሄርዋጌስ ፡ ናቸው ። ጌታ ፡ ለኔኤሲፎሮ ፡ ቤተ ፡
ሰዎች ፡ ምሕረትን ፡ ይስጥ ÷ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ አሳር
፲፯፡ ፎኛልና ፤ በሰንሰለቴም ፡ አላፈረበትም ÷ ነገር ፡
ግን ፡ በሮሜ ፡ ባደረ ፡ ጊዜ ፡ ፈልጎ ፡ ፈልጎ ፡ አገ
፲፰፡ ኘኝ ፤ በዚያን ፡ ቀን ፡ ከጌታ ፡ ምሕረትን ፡ እን
ዲያገኝ ፡ ጌታ ፡ ይስጠው ፤ በኤፌሶንም ፡ እን
ዴት ፡ እንዳገለገለኝ ፡ አንተ ፡ በደኅና ፡ ታውቃ
ለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ እንግዲህ ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ በክርስቶስ ፡
፪፡ ኢየሱስ ፡ ባለው ፡ ጸጋ ፡ በርታ ። ብዙ ፡ ሰዎች ፡
የመሰከሩለትን ፡ ከእኔም ፡ የሰማኸውን ፡ ሌሎ
ችን ፡ ደግሞ ፡ ሊያስተምሩ ፡ ለሚችሉ ፡ ለታመኑ ፡
፫፡ ሰዎች ፡ አደራ ፡ ስጥ ። እንደ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስ
፬፡ ቶስ ፡ በጎ ፡ ወታደር ፡ ሆነህ ÷ አብረኸኝ ፡ መከራ ፡
ተቀበል ። የሚዘምተው ፡ ሁሉ ፡ ለጦር ፡ ያስከ
፭፡ ተተውን ፡ ደስ ፡ ያሰኝ ፡ ዘንድ ፡ ትዳር ፡ በሚገኝ
በት ፡ ንግድ ፡ ራሱን ፡ አያጠላልፍም ። ደግሞም ፡
፮፡ በጨዋታ ፡ የሚታገል ፡ ማንም ፡ ቢሆን ÷ እንደ
ሚገባ ፡ አድርጎ ፡ ባይታገል ÷ የድሉን ፡ አክሊል ፡
፯፡ አያገኝም ። የሚደክመው ፡ ገበሬ ፡ ፍሬውን ፡
ከሚበሉት ፡ መጀመርያ ፡ እንዲሆን ፡ ይገባዋል ።
፰፡ የምለውን ፡ ተመልከት ፤ ጌታም ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡
ማስተዋልን ፡ ይስጥህ ።
፰፡ በወንጌል ፡ እንደምሰብከው ÷ ከሙታን ፡ የተ
ነሣውን ÷ ከዳዊት ፡ ዘርም ፡ የሆነውን ፡ ኢየሱስ ፡
፱፡ ክርስቶስን ፡ አስብ ፤ ይህንም ፡ በመስበክ ፡ እንደ ፡
ክፉ ፡ አድራጊ ፡ እስክታሰር ፡ ድረስ ፡ መከራ ፡
እቀበላለሁ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ግን ፡ አይ
ታሰርም ። ስለዚህ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ በክርስ
፲፡ ቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ያለውን ፡ መዳን ፡ ከዘላለም ፡
ክብር ፡ ጋር ፡ እንዲያገኙ ፡ ስለ ፡ ተመረጡት ፡
በነገር ፡ ሁሉ ፡ እጸናለሁ ። ቃሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ፡
፲፩፡ እንዲህ ፡ የሚለው ፡— ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከሞትን ÷
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደግሞ ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ፤
፲፪፡ ብንጸና ÷ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደግሞ ፡ እንነግሣለን ፤
፲፫፡ ብንክደው ÷ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይክደናል ፤ ባናም
ነው ÷ እርሱ ፡ የታመነ ፡ ሆኖ ፡ ይኖራል ፤ ራሱን ፡
ሊክድ ፡ አይችልምና ።
፲፬፡ ይህን ፡ አሳስባቸው ÷ በቃልም ፡ እንዳይጣሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ምክራቸው ÷ ይህ ፡
ምንም ፡ የማይረባ ፡ የሚሰሙትንም ፡ የሚያፈ
ርስ ፡ ነውና ። የእውነትን ፡ ቃል ፡ በቅንነት ፡
፲፭፡ የሚናገር ፡ የማያሳፍርም ፡ ሠራተኛ ፡ ሆነህ ÷
የተፈተነውን ፡ ራስህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልታ
ቀርብ ፡ ትጋ ። ነገር ፡ ግን ፡ ለዓለም ፡ ከሚመች ፡
፲፮፡ ከከንቱ ፡ መለፍለፍ ፡ ራቅ ፤ ኃጢአተኝነታቸ
ውን ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ይጨምራሉና ÷ ቃላቸ
፲፯፡ ውም ፡ እንደ ፡ ጭንቁር ፡ ይበላል ፤ ከእነርሱም ፡
ሄሜኔዎስና ፡ ፊሊጦስ ፡ ናቸው ፤ እነዚህም ፡—
፲፰፡ ትንሣኤ ፡ ከአሁን ፡ በፊት ፡ ሆኖአል ፡ እያሉ ÷
ስለ ፡ እውነት ፡ ስተው ÷ የአንዳንዶችን ፡ እምነት ፡
፲፱፡ ይገለብጣሉ ። ሆኖም ፡— ጌታ ፡ ለእርሱ ፡ የሆ
ኑትን ፡ ያውቃል ÷ ደግሞም ፡— የጌታን ፡ ስም ፡
የሚጠራ ፡ ሁሉ ፡ ከዓመፅ ፡ ይራቅ ፡ የሚለው ፡
ማኅተም ፡ ያለበት ፡ የተደላደለ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ መሠረት ፡ ቆሞአል ።
፳፡ በትልቅም ፡ ቤት ፡ የእንጨትና ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡
ደግሞ ፡ አለ ፡ እንጂ ፡ የወርቅና ፡ የብር ፡ ዕቃ ፡
ብቻ ፡ አይደለም ÷ እኩሌቶቹም ፡ ለክብር ÷ እኩ

፩። ፯ ፡ ፩ ጢሞ. ፬ ÷ ፲፬ ። ፯ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፲፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፶፬ ። ፰፡ ማር. ፰ ÷ ፴፰ ። ፱፡ ቲቶ ፪ ÷ ፬ ፡ ፩። ፲፡ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳፯ ፡ ፶፬ ፡ ፶፭ ። ፲፩ ፡ ፩ ጢሞ. ፪ ÷ ፯ ። ፲፪ ፡ ፩ ኤጥ. ፬ ÷ ፲፬ ። ፲፫ ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ÷ ፫ ፡ ፩ ÷ ፲፬ ። ፲፬ ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ÷ ፳ ። ፲፮ ፡ ቊ. ፸ ።

፪። ፫ ፡ ም. ፬ ÷ ፭ ። ፭ ፡ ፩ ቆሮ. ፱ ÷ ፳፭ ። ፮ ፡ ፩ ቆሮ. ፱ ÷ ፯ ። ፰ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፭ ። ፱ ፡ ም. ፭ ÷ ፳ ፡ ፊልጵ. ፭ ÷ ፲፪—፲፬ ። ፲ ፡ ቁላ. ፭ ÷ ፳፬ ፡ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፯ ። ፲፩ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፰ ። ፲፪ ፡ ሮሜ ፰ ÷ ፲፯ ፡ ማቴ. ፲ ÷ ፴፫ ። ፲፫ ፡ ሮሜ ፫ ÷ ፫ ፡ ዘኍል. ፳፫ ÷ ፲፱ ። ፲፬ ፡ ቲቶ ፫ ÷ ፱ ። ፲፮ ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ÷ ፳ ። ፲፯ ፡ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፳ ። ፲፰ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፲፪ ። ፲፱ ፡ ዘኍል. ፲፮ ÷ ፭ ፡ ኢሳ. ፳፮ ÷ ፲፫ ። ፳ ፡ ሮሜ ፱ ÷ ፳፩ ።

ሴቶቹም ፡ ለወርደት ፡ ይሆናሉ ፤ እንግዲህ ፡ ማንም ፡ ራሱን ፡ ከእነዚህ ፡ ቢያነጻ ÷ ለክብር ፡ የሚሆን ፡ የተቀደሰም ፡ ለጌታውም ፡ የሚጠቅም ፡ ለበጎም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ዕቃ ፡ ይሆናል ። ከክፉ ፡ የጒልማሳነት ፡ ምኞት ፡ ግን ፡ ሽሽ ÷ በንጹሕም ፡ ልብ ፡ ጌታን ፡ ከሚጠሩ ፡ ጋር ፡ ጽድቅን ፡ እምነትን ፡ ፍቅርን ፡ ሰላምን ፡ አጥብቀህ ፡ ተከተል ። ነገር ፡ ግን ፡ ጠብን ፡ እንዲያመጣ ፡ አውቀህ ፡ ከሰነፎችና ፡ ካልተማሩ ፡ ምርመራ ፡ ራቅ ፤ የጌታም ፡ ባሪያ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ገር ፡ ለማስተማርም ፡ የሚበቃ ፡ ለትዕግሥትም ፡ የሚጸና ፡ ሊሆን ፡ እንጂ ፡ ሊጣላ ፡ አይገባውም ። ደግሞም ፦ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነትን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ንስሐን ፡ ይሰጣቸዋልና ፡ ፈቃዱን ፡ ለማድረግ ፡ በዲያብሎስ ፡ ሕያዋን ፡ ሆነው ፡ ከተያዙበት ፡ ወጥመድ ፡ ወጥተው ÷ ወደ ፡ አእምሮ ፡ ይመለሳሉ ። ብሎ ፡ የሚቃወሙትን ፡ በየዋህነት ፡ ይቅጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ነገር ፡ ግን ፡ በመጨረሻው ፡ ቀን ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ዘመን ፡ እንዲመጣ ፡ ይህን ፡ እወቅ ። ሰዎች ፡ ራሳቸውን ፡ የሚወዱ ፡ ይሆናሉና ÷ ገንዘብን ፡ የሚወዱ ÷ ትምክህተኞች ÷ ትዕቢተኞች ÷ ተሳዳቢዎች ÷ ለወላጆቻቸው ፡ የማይታዘዙ ÷ የማያመሰግኑ ÷ ቅድስና ፡ የሌላቸው ÷ ፍቅር ፡ የሌላቸው ÷ ዕርቅን ፡ የማይሰሙ ÷ ሐሜተኞች ÷ ራሳቸውን ፡ የማይገዙ ÷ ጨካኞች ÷ መልካም ፡ የሆነውን ፡ የማይወዱ ÷ ከዳተኞች ÷ ችኩሎች ÷ በትዕቢት ፡ የተነፉ ÷ ከእግዚአብሔር ፡ ይልቅ ፡ ተድላን ፡ የሚወዱ ፡ ይሆናሉ ፤ የአምልኮት ፡ መልክ ፡ አላቸው ፡ ኃይሉን ፡ ግን ፡ ክደዋል ፤ ከእነዚህ ፡ ደግሞ ፡ ራቅ ። ወደ ፡ ቤቶች ፡ ሾልከው ፡ እየገቡ ÷ ኃጢአታቸው ፡ የተከመረባቸውን ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ምኞትንም ፡ የሚወሰዱትን ፡ ሁልጊዜም ፡ እየተማሩ ፡ እውነትን ፡ ወደ ፡ ማወቅ ፡ ሊደርሱ ፡ ከቶ ፡ የማይችሉትን ፡ ሞኞችን ፡ ሴቶች ፡ የሚማርኩ ÷ ከእነዚህ ፡ ዘንድ ፡ ናቸውና ። ኢያኔስና ፡ ኢያንበሬስም ፡ ሙሴን ፡ እንደ ፡ ተቃወሙት ÷ እንዲሁ ፡ እነዚህ ፡ ደግሞ ፡ አእምሮአቸው ፡ የጠፋባቸው ፡ ስለ ፡ እምነትም ፡ የተጣሉ ፡ ሰዎች ፡ ሆነው ÷ እውነትን ፡ ይቃወማሉ ። ዳሩ ፡ ግን ፡ የእነዚያ ፡ ሞኝነት ፡ ደግሞ ፡ ግልጥ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ሞኝነታቸው ፡ ለሁሉ ፡ ይገለጣልና ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ አይቀናላቸውም ።

አንተ ፡ ግን ፡ ትምህርቴንና ፡ አካሄዴን ፡ አሳቤንም ፡ እምነቴንም ፡ ትዕግሥቴንም ፡ ፍቅሬንም ፡ መጽናቴንም ፡ ስደቴንም ፡ መከራዬንም ፡ ተከተልህ ፤ በአንጾኪያና ፡ በኢቆንዮን ፡ በልስጥራንም ፡ የሆነብኝን ፡ የታገሥሁትንም ፡ ስደት ፡ ታውቃለህ ፤ ጌታም ፡ ከሁሉ ፡ አዳነኝ ። በእውነትም ፡ በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እየመሰሉ ፡ ሊኖሩ ፡ የሚወዱ ፡ ሁሉ ፡ ይሰደዳሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎችና ፡ አታላዮች ÷ እያሳቱና ፡ እየሳቱ ÷ በክፋት ፡ እየባሱ ፡ ይሄዳሉ ። አንተ ፡ ግን ፡ በተማርህበትና ፡ በተረዳህበት ፡ ነገር ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ÷ ከማን ፡ እንደ ፡ ተማርኸው ፡ ታውቃለህና ፤ ከሕፃንነትህም ፡ ጀምረህ ፡ ክርስቶስ ፡ ኢየሱስን ፡ በማመን ÷ መዳን ፡ የሚገኝበትን ፡ ጥበብ ፡ ሊሰጡህ ፡ የሚችሉትን ፡ ቅዱሳን ፡ መጻሕፍትን ፡ አውቀሃል ። የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ፍጹምና ፡ ለበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ መጽሐፍ ፡ ሁሉ ፡ ለትምህርትና ፡ ለተግሣጽ ፡ ልብንም ፡ ለማቅናት ፡ በጽድቅም ፡ ላለው ፡ ምክር ፡ ደግሞ ፡ ይጠቅማል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሕያዋንና ፡ በሙታንም ፡ ሊፈርድ ፡ ባለው ፡ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ፊት ÷ በመገለጡና ፡ በመንግሥቱም ፡ እመክርሃለሁ ፤ ቃሉን ፡ ስበክ ÷ በጊዜውም ፡ አለጊዜውም ፡ ጽና ÷ ፈጽመህ ፡ እየታገሥህና ፡ እያስተማርህ ÷ ዝለፍና ፡ ገሥጽ ፡ ምክርም ። ሕይወት ፡ የሚገኝበትን ፡ ትምህርት ፡ የማይታገሡበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጆሮቻቸውን ፡ የሚያሳክክ ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷ እንደ ፡ ገዛ ፡ ምኞታቸው ፡ ለራሳቸው ፡ አስተማሪዎችን ፡ ያከማቻሉ ። እውነትንም ፡ ከመስማት ፡ ጆሮቻቸውን ፡ ይመልሳሉ ፡ ወደ ፡ ተረትም ፡ ፈቀቅ ፡ ይላሉ ። አንተ ፡ ግን ፡ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ በልክ ፡ አድርግ ÷ መከራን ፡ ተቀበል ÷ የወንጌል ፡ ሰባኪነትን ፡ ሥራ ፡ አድርግ ÷ አገልግሎትህን ፡ ፈጽም ።

በመሥዋዕት ፡ እንደሚደረግ ÷ የእኔ ፡ሕይወት ፡ ይሠዋልና ÷ የምሄድበትም ፡ ጊዜ ፡ ደርሶአል ። መልካሙን ፡ ገድል ፡ ተጋድዬአለሁ ÷ ሩጫውን ፡ ጨርሼአለሁ ÷ ሃይማኖትን ፡ ጠብቄአለሁ ፤ ወደ ፡ ፊት ፡ የጽድቅ ፡ አክሊል ፡ ተዘጋጅቶልኛል ÷ ይህንም ፡ ጻድቅ ፡ ፈራጅ ፡ የሆነው ፡ ጌታ ፡ ያን ፡ ቀን ፡ ለእኔ ፡ ያስረክበል ÷ ደግሞም ፡ መገለጡን ፡ ለሚወዱት ፡ ሁሉ ፡ እንጂ ፡ ለእኔ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ።

በቶሎ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንድትመጣ ፡ ትጋ ፤ ዴማስ ፡ የአሁኑን ፡ ዓለም ፡ ወዶ ፡ ትቶኛልና ÷ ወደ ፡ ተሰሎንቄም ፡ ሄዶአል ፤ ቄርቂስም ፡ ወደ ፡ ገላትያ ፡ ቲቶም ፡ ወደ ፡ ዳልማጥያ ፡ ሄደዋል ፤

፪። ፲፪፤ ፩ ጢሞ. ፮÷፲፯ ። ፲፫፤ ፩ ጢሞ. ፮÷፱ ። ፲፬፤ ማቴ. ፲፪÷፲፯ ፡ ፲፱ ። ፲፭፤ ፩ ጢሞ. ፪÷፬ ።

፫። ፪—፬ ፤ ሮሜ ፩÷፳፱—፴፩ ። ፭ ፤ ማቴ. ፯÷፳፭ ፤ ቲቶ ፩÷፲፮ ። ፮ ፤ ቲቶ ፩÷፲፩ ። ፯ ፤ ዘዳኦ. ፯÷፲፭ ። ፰ ፤ ፊልጵ. ፪÷፳፪ ። ፲፩ ፤ የሐሞ. ፲፫÷፲፱ ፡ ፱ ፤ ፲፱÷፳ ፡ ፳ ፤ ፯ ፡ ፲፱ ። ፲፪ ፤ ማቴ. ፲፮÷፳፬ ። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፭÷፴፱ ፤ መዝ. ፻፲፯÷፺፱ ። ፲፮ ፤ ሮሜ ፲፭÷፱ ፤ ፪ ጴጥ. ፩÷፳ ፡ ፳፭ ።

፬። ፭ ፤ የሐሞ. ፲÷፵፪ ። ፪ ፤ ኢሳ. ፶፰÷፩ ። ፫ ፤ ፩ ጢሞ. ፬÷፩ ። ፬ ፤ ፪ ተሰ. ፪÷፲፩ ። ፭ ፤ ቈላ. ፬÷፲፯ ። ፮ ፤ ፊልጵ. ፪÷፲፯ ። ፯ ፡ ፳ ፤ ፩ ጢሞ. ፮÷፲፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፱÷፳፬—፳፯ ። ፲ ፡ ፲፩ ፤ ቈላ. ፬÷፲ ፡ ፲፬ ።

፲፩፡ ሉቃስ ፡ ብቻ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አለ ። ማርቆስ ፡ ለአ
ገልግሎት ፡ ብዙ ፡ ይጠቅመኛልና ፡ ይዘኸው ፡
፲፪፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አምጣው ። ፲፫ ። ጢኪቆስን ፡ ግን ፡
፲፫፡ ወደ ፡ ኤፌሶን ፡ ላክሁት ። ስትመጣ ፡ በጠሮ
አዳ ፡ ከአክርጳ ፡ ዘንድ ፡ የተውሁትን ፡ በርኖሱ
ንና ፡ መጻሕፍቱን ፡ ይልቁንም ፡ በብራና ፡ የተጻ
፲፬፡ ፉትን ፡ አምጣልኝ ። የናስ ፡ አንጥረኛው ፡ እስ
ክንድሮስ ፡ እጅግ ፡ ክፋብኝ ፤ ጌታ ፡ እንደ ፡
፲፭፡ ሥራው ፡ ይመልስለታል ። አንተም ፡ ደግሞ ፡
ከእርሱ ፡ ተጠበቅ ÷ የምንናገረውን ፡ እጅግ ፡
፲፮፡ ተቃውሞአልና ። በፊተኛው ፡ መጣቱ ፡ አንድ ፡
ስንኳ ፡ አልደረሰልኝም ÷ ሁሉም ፡ ተዉኝ ፡
፲፯፡ እንጂ ፤ ይህንም ፡ አይቊጠርባቸው ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡
የስብከቱ ፡ ሥራ ፡ በእኔ ፡ እንዲፈጸም ፡ አሕዛ
ብም ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰሙት ÷ ጌታ ፡ በእኔ ፡ አጠ
ገብ ፡ ቆሞ ፡ አበረታኝ ÷ ከአንበሳ ፡ አፍም ፡ ዳንሁ ።
ጌታም ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ያድነኛል ፡ ለሰማያዊ ፲፰፡
ውም ፡ መንግሥት ፡ ይጠብቀኛል ፤ ለእርሱ ፡ ከዘ
ላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ክብር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።
ለጵርስቅላና ፡ ለአቂላ ፡ ለሄኔሲፎሩም ፡ ቤተ ፡ ፲፱፡
ሰዎች ፡ ሰላምታ ፡ አቅርብልኝ ። ኤርስጦስ ፡ በቆ ፳፡
ሮንቶስ ፡ ቀረ ÷ ጥሮፊሞስን ፡ ግን ፡ ታሞ ፡ በሚ
ሊጢን ፡ ተውሁት ። ከክረምት ፡ በፊት ፡ እንድ ፳፩፡
ትመጣ ፡ ትጋ ። ኤውግሎስና ፡ ጴዲስ ፡ ሊኖስም ፡
ቅላውዲያም ፡ ወንድሞችም ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡
ያቀርቡልሃል ።
ጌታ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመንፈስህ ፡ ጋር ፡ ፳፪፡
ይሁን ። ጸጋ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ጢቶ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያና ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ጳውሎስ ÷ በእግዚአብ
ሔር ፡ ለተመረጡት ፡ እምነት ፡ እንዲሆንላቸው ፡
በዘላለምም ፡ ሕይወት ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ አምል
ከት ፡ ያለውን ፡ እውነት ፡ እንዲያውቁ ፡ የተላከ ፤
ስለዚህም ፡ ሕይወት ፡ የማይዋሽ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ከዘላለም ፡ ዘመናት ፡ በፊት ፡ ተስፋ ፡ ሰጠ ÷
፫፡ በዘመኑም ፡ ጊዜ ÷ መድኃኒታችን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዳዘዘ ÷ ለእኔ ፡ አደራ ፡ በተሰጠኝ ፡ ስብ
፬፡ ከት ፡ ቃሉን ፡ ገለጠ ፤ በሃይማኖት ፡ ኅብረት ፡
እውነተኛ ፡ ልጄ ፡ ለሚሆን ፡ ለጢቶ ፤
ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ከመድኃኒታችንም ፡
ከጌታ ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ምሕረት ፡
ሰላምም ፡ ይሁን ።
፭፡ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ የቀረውን ፡ እንድታደ
ራጅ ፡ በየከተማውም ÷ እኔ ፡ አንተን ፡ እንዳዘ
ዝሁ ÷ ሽማግሌዎችን ፡ እንድትሾም ፡ በቀርጤስ ፡
፮፡ ተውሁህ ፡ የማይነቀፍና ፡ ያንዲት ፡ ሚስት ፡
ባል ፡ የሚሆን ÷ የሚያምኑም ፡ ልጆች ፡ ያሉት ÷
ስለ ፡ መዳራትም ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አለመታዘዝ ፡
፯፡ የማይከሰስ ፡ ማንም ፡ ቢኖር ÷ ሹመው ። ኤጲስ ፡
ቆጶስ ÷ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መጋቢ ÷ የማይ
ነቀፍ ፡ ሊሆን ፡ ይገባዋልና ፤ የማይኰራ ÷ የማ
ይቈጣ ÷ የማይሰክር ÷ የማይጨቃጨቅ ÷ ነው
፰፡ ረኛ ፡ ረብ ፡ የማይወድ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እንግዳ ፡
ተቀባይ ÷ በጎ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ የሚወድ ÷
ጠንቃቃ ÷ ጻድቅ ÷ ቅዱስ ÷ ራሱን ፡ የሚገዛ ፡
፱፡ ይሁን ፤ ሕይወት ፡ በሚገኝበት ፡ ትምህርት ፡
ደግሞ ፡ ሊመክር ፡ ተቃዋሚዎቹንም ፡ ሊወቅስ ፡
ይችል ፡ ዘንድ ÷ እንደ ፡ ተማረው ፡ በታመነ ፡
ቃል ፡ ይጽና ። የማይታዘዙና ፡ ከንቱ ፡ የሚና ፲፡
ገሩ ፡ የሚያታልሉም ፡ ይልቁንም ፡ ከተገረዙት ፡
ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ብዙ ፡ ናቸውና ፤ እነዚህም ፡ ፲፩፡
ስለ ፡ ነውረኛ ፡ ረብ ፡ የማይገባውን ፡ እያስተ
ማሩ ፡ ቤቶችን ፡ በሞላው ፡ ስለሚገለብጡ ÷
አፋቸውን ፡ መዝጋት ፡ ይገባል ። የገዛ ፡ ራሳ ፲፪፡
ቸው ፡ ነቢይ ፡ የሆነ ፡ ከአነርሱ ፡ አንዱ ፡ — የቀ
ርጤስ ፡ ሰዎች ፡ ዘወትር ፡ ውሸተኞች ÷ ክፉዎች ፡
አራዊት ÷ በላተኞች ÷ ሥራ ፡ ፈቶች ፡ ናቸው ፡
ብሎአል ። ፲፫ ። ይህ ፡ ምስክር ፡ እውነተኛ ፡ ነው ። ፲፫፡፲፬፡
ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ የአይሁድን ፡ ተረትና ፡
ከእውነት ፡ ፈቀቅ ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡ ትእዛዝ ፡
ሰያዳምጡ ÷ በሃይማኖት ፡ ጤናሞች ፡ እንዲ
ሆኑ ፡ በብርቱ ፡ ውቀሳቸው ። ፲፬ ። ሁሉ ፡ ለንጹሐች ፡ ፲፬፡
ንጹሕ ፡ ነው ፤ ለርኩሳንና ፡ ለማያምኑ ፡ ግን ፡
ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ምንም ፡ የለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አእ
ምሮአቸውም ፡ ሕሊናቸውም ፡ ረክሶአል ። እግ ፲፮፡
ዚአብሔርን ፡ እንዲያውቁ ፡ በግልጥ ፡ ይናገራሉ ÷
ዳሩ ፡ ግን ፡ የሚያስጸይፉና ፡ የማይታዘዙ ፡ ለበጎ ፡
ሥራም ፡ ሁሉ ፡ የማይበቁ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ÷ በሥራ
ቸው ፡ ይክዱታል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

አንተ ፡ ግን ፡ ሕይወት ፡ ለሚገኝበት ፡ ትምህ ፩፡
ርት ፡ የሚገባውን ፡ ተናገር ። ሽማግሌዎች ፡ ፪፡
ልከኞች ÷ ጭምቶች ÷ ራሳቸውን ፡ የሚገዙ ÷

፬ ። ፲፪ ፡ ቁላ· ፬÷፯ ። ፲፬ ፡ ፭ ጢሞ· ፭÷፳፫ ፡ ፪ ሳሙ· ፫÷፴፬ ። ፲፯ ፡ የሐዋ· ፯÷፶ ። ፲፯ ፡ የሐዋ· ፳፫÷፲፭ ። ፲፰ ፡ ሮሜ ፲፭÷፴፯ ። ፲፱ ፡ ም· ፭÷፲፯ ፡ የሐዋ· ፲፯÷፪ ። ፳ ፡ የሐዋ· ፳÷፬ ፡ ፳፭÷፳፬ ።

፭ ። ፪ ፡ ፪ ጢሞ· ፪÷፲፫ ። ፫ ፡ ፭ ጢሞ· ፭÷፭ ፡ ፲፭ ። ፬ ፡ ፪ ጢሞ· ፭÷፪ ። ፮ ፡ የሐዋ· ፲፬÷፳፫ ። ፯—፰ ፡ ፭ ጢሞ· ፫÷፪—፬ ። ፱ ፡ ፪ ተሰ· ፪÷፲፭ ። ፲፭ ፡ ፭ ጢሞ· ፯÷፭ ። ፲፫ ፡ ፭ ጢሞ· ፭÷፳ ። ፲፬ ፡ ሮሜ ፲፬÷፳ ። ፲፯ ፡ ፪ ጢሞ· ፫÷፭ ።

በእምነትና ፡ በፍቅር ፡ በመጽናትም ፡ ጤናሞች ፡
፫ እንዲሆኑ ፡ ምክራቸው ። እንዲሁም ፡ አሮጊ
ቶች ፡ ሴቶች ፡ አካሄዳቸው ፡ ለቅዱስ ፡ አገልግ
ሎት ፡ የሚገባ ÷ የማያሙ ÷ ለብዙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡
የማይገዙ ÷ በጎ ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ የሚያስተ
፬፡፭ ምሩ ፡ ይሁኑ ። ቄነሣጅትም ÷ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ እንዳይሰደብ ÷ ባሎቻቸውን ፡ የሚወዱ ÷
ልጆቻቸውን ፡ የሚወዱ ÷ ራሳቸውን ፡ የሚገዙ ÷
ንጹሐች ÷ በቤት ፡ የሚሠሩ ÷ በጎዎች ÷ ለባሎቻ
ቸው ፡ የሚታዘዙ ፡ እንዲሆኑ ፡ ይምከሩአቸው ።
፮ ጎበዛዝትም ፡ እንዲሁ ፡ ራሳቸውን ፡ እንዲገዙ ፡
፯፡፰ ምክራቸው ። የሚታወም ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እኛ ፡
የሚናገረውን ፡ መጥፎ ፡ ነገር ፡ ሲያጣ ፡ እንዲያ
ፍር ÷ በነገር ፡ ሁሉ ፡ መልካምን ፡ በማድረግህ ፡
ምሳሌ ፡ የሚሆን ፡ ራስህን ፡ አሳይ ። በትምህር
ትህም ፡ ደኅንነትን ÷ ጭምትነትን ÷ ጤናማና ፡
፱፡፲ የማይነቀፍ ፡ ንግግርን ፡ ግለጥ ። ባሪያዎች ፡ ስለ ፡
መድኃኒታችን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚሆነ
ውን ፡ ትምህርት ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ ይሸለሙ ፡
ዘንድ ÷ ለገዛ ፡ ጌቶቻቸው ፡ እንዲገዙ ፡ በሁሉም ፡
ደስ ፡ እንዲያሰኙ ÷ ሰይቃወሙና ፡ ሰይሰርቁም ፡
በጎ ፡ ታማኝነትን ፡ ሁሉ ፡ እንዲያሳዩ ፡ ምክራ
ቸው ።
፲፩፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ የሚያድን ፡ የእግዚአብሔር ፡
፲፪፡፲፫ ጸጋ ፡ ተገልጦአልና ። ይህም ፡ ጸጋ ÷ ኃጢአተኛ
ነትንና ፡ ዓለማዊን ፡ ምኞት ፡ ክደን ÷ የተባረክ
ውን ፡ ተስፋችንን ፡ እርሱም ፡ የታላቁን ፡ የአም
ላካችንንና ፡ የመድኃኒታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክር
ስቶስን ፡ ክብር ፡ መገለጥ ፡ እየጠበቅን ÷ ራሳች
ንን ፡ በመግዛትና ፡ በጽድቅ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
በመምሰል ፡ በአሁኑ ፡ ዘመን ፡ እንድንኖር ፡ ያስ
፲፬፡ ተምረናል ። መድኃኒታችንም ፡ ከዓመፅ ፡ ሁሉ ፡
እንዲቤገን ÷ መልካሙንም ፡ ለማድረግ ፡ የሚ
ቀናውን ፡ ገንዘቡም ፡ የሚሆነውን ፡ ሕዝብ ፡
ለራሱ ፡ እንዲያነጻ ÷ ስለ ፡ እኛ ፡ ነፍሱን ፡ ሰጥቶ
አል ።
፲፭፡ ይህን ፡ በሙሉ ፡ ሥልጣን ፡ ተናገርና ፡ ምክር ፡
ገሥጽም ። ማንም ፡ አይናቅህ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡፪ ለገዦችና ፡ ለበለ ፡ ሥልጣኖች ፡ የሚገዙና ፡
የሚታዘዙ ÷ ለበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጁ ÷
ማንንም ፡ የማይሰድቡ ÷ የማይከራከሩ ÷ ገሮች ÷
ለሰው ፡ ሁሉ ፡ የዋህነትን ፡ ሁሉ ፡ የሚያሳዩ ፡
፫ እንዲሆኑ ፡ አሳስባቸው ። እኛ ፡ ደግሞ ፡ አስቀ
ድመን ፡ የማናስተውል ፡ ነበርንና ፡ የማንታዘዝ ÷
የምንስት ÷ ለሞኞችና ፡ ለልዩ ፡ ልዩ ፡ ተድላ ፡
እንደ ፡ ባሪያዎች ፡ የምንገዛ ÷ በክፋትና ፡ በምቀ
ኝነት ፡ የምንኖር ÷ የምንጣላ ÷ እርስ ፡ በርሳችን ፡
የምንጠላላ ፡ ነበርን ። ነገር ፡ ግን ፡ የመድኃኒ ፬፡፭
ታችን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነትና ፡ ሰውን ፡
መውደዱ ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ÷ እንደ ፡ ምሕረቱ ፡ ፮፡፯
መጠን ፡ ለአዲስ ፡ ልደት ፡ በሚሆነው ፡ መታጠ
ብና ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በመታደስ ፡ አዳነን ፡
እንጂ ÷ እኛ ፡ ስላደረግነው ፡ በጽድቅ ፡ ስለ ፡
ነበረው ፡ ሥራ ፡ አይደለም ። ያን ፡ መንፈስም ÷ ፰፡፲፩
በጸጋው ፡ ጸድቀን ፡ በዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ተስፋ ፡
ወራሾች ፡ እንድንሆን ÷ በመድኃኒታችን ፡ በኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አትርፎ ፡ አፈሰ
ሰው ። ቃሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ። ፲፬፡

እግዚአብሔርንም ፡ የሚያምኑት ፡ በመልካም ፡
ሥራ ፡ በጥንቃቄ ፡ እንዲጸኑ ÷ እነዚህን ፡ አስረ
ግጠህ ፡ እንድትናገር ፡ እፈቅዳለሁ ። ይህ ፡ መል
ካምና ፡ ለሰዎች ፡ የሚጠቅም ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ፱፡
ሞኝነት ፡ ካለው ፡ ምርመራና ፡ ከትውልዶች ፡
ታሪክ ፡ ከክርክርም ፡ ስለ ፡ ሕግም ፡ ከሚሆን ፡
ጠብ ፡ ራቅ ፡ የማይጠቅሙና ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸ
ውና ። መለያየትን ፡ የሚያነሣ ፡ ሰው ፡ ጠማማ ፡ ፲፡፲፩
እንዲሆን ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ፈርዶ ፡ ኃጢአትን ፡
እንዲያደርግ ፡ አውቀህ ÷ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ሁለት ፡
ጊዜም ፡ ከገሠጽኸው ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ከሚ
መስል ፡ ሰው ፡ ራቅ ።
አርጢሞንን ፡ ወይም ፡ ጢኪቆስን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ፲፪፡
ስልክ ÷ ወደ ፡ ኒቆጵልዮን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንድት
መጣ ፡ ትጋ ። በዚያ ፡ ልከርም ፡ ቈርጬአለሁና ።
ሕግ ፡ አዋቂውን ፡ ዘማስንና ፡ አጵሎስን ፡ ምንም ፡ ፲፫፡
እንዳይጐድልባቸው ፡ በጉዞአቸው ፡ ተግተህ ፡
እርዳ ። ከወገናችንም ፡ ያሉት ፡ ደግሞ ፡ ፍሬ ፡ ፲፬፡
ቢሶች ፡ ሆነው ፡ እንዳይቀሩ ÷ የግድ ፡ ስለሚያስ
ፈልገው ፡ ነገር ፡ በመልካም ፡ ሥራ ፡ እንዲጸኑ ፡
ይማሩ ።
ከእኔ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡ ፲፭፡
ልሃል ። በእምነት ፡ ለሚወዱን ፡ ሰላምታ ፡ አቅ
ርብልን ።
ጸጋ ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። አሜን ።

፩። ፫ ፡ ፮ ጢሞ· ፫÷፲፭ ። ፫ ፡ ፮ ጣሞ· ፭÷፲፬ ። ፭ ፡ ፮ ጢሞ· ፬÷፲፪ ። ፮ ፡ ፮ ጴጥ· ፪÷፲፪ ። ፱ ፡ ፮ ጴጥ· ፪÷
፲፮ ። ፲ ፡ ማቴ· ፭÷፲፯ ። ፲፪ ፡ ፮ ዮሐ· ፪÷፲፯ ። ፲፫ ፡ ፊልጵ· ፫÷፳፩ ፤ ፪ ጴጥ· ፭÷፩ ። ፲፬ ፡ ማቴ· ፳÷፳፭ ፤ መዝ·
፻፳፱÷፭ ፤ ዘዳኦ· ፲፱÷፭ ። ፲፭ ፡ ፮ ጢሞ· ፬÷፲፪ ።

፫። ፩ ፡ ሮሜ ፲፫÷፩ ። ፪ ፡ ኤፌ· ፬÷፴፩ ። ፫ ፡ ኤፌ· ፪÷፪ ። ፭ ፡ ኤፌ· ፪÷፭ ፤ ፱ ፡ ፭÷፳፯ ፤ ዮሐ· ፫÷፭ ። ፮ ፡ ኢዩ·
፪÷፳፭ ፤ የሐሞ· ፪÷፴፫ ። ፯ ፡ ሮሜ ፫÷፳፬ ፤ ፭÷፲፯ ። ፱ ፡ ፮ ጢሞ· ፮÷፬ ። ፲ ፡ ማቴ· ፲፳÷፲፭ ፤ ፲፯ ። ፲፪ ፡ ፪
ጢሞ· ፬÷፲፪ ። ፲፫ ፡ የሐሞ· ፲፳÷፳፬ ። ፲፬ ፡ ማቴ· ፯÷፲፱ ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ፊልሞና ።

፩ የክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ እስር ፡ ጳውሎስ ፡ ወን
ድሙም ፡ ጢሞቴዎስ ÷ ለተወደደውና ፡ አብ
፪ ሮን ፡ ለሚሠራ ፡ ለፊልሞና ÷ ለእኅታችንም ፡
ለአፍብያ ÷ ከእኛም ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡ ወታደር ፡
ለሆነ ፡ ለአርክጳ ÷ በቤትህም ፡ ላለች ፡ ቤተ ፡ ክር
ስቲያን ፤
፫ ከእግዚአብሔር ፡ ከአባታችን ፡ ከጌታም ፡ ከኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡
ይሁን ።
፬፡፭ በጌታ ፡ በኢየሱስ ፡ዘንድ ፡ በቅዱሳንም ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ ስላለህ ፡ ስለ ፡ ፍቅርህና ፡ ስለ ፡ እምነትህ ፡
ሰምቼ ÷ በጸሎቴ ፡ እያሰብህ ፡ ሁልጊዜ ፡ አም
፮ ላኬን ፡ አመሰግናለሁ ፤ የእምነትህም ፡ ኅብረት ÷
በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በማ
ወቅ ÷ ለክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ፍሬ ፡ እንዲያፈራ ፡
፯ እለምናለሁ ፤ የቅዱሳን ፡ ልብ ፡ በአንተ ፡ ሥራ ፡
ስለ ፡ ዐረፈ ÷ ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ በፍቅርህ ፡ ብዙ ፡
ደስታንና ፡ መጽናናትን ፡ አግኝቼአለሁና ።
፰ ስለዚህ ፡ የሚገባውን ፡ አዝህ ፡ ዘንድ ፡ በክር
ስቶስ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ብዙ ፡ ድፍረት ፡ ቢኖረኝ ÷
፱ ይልቁንም ፡ እንደዚህ ፡ የሆንሁ ፡ እኔ ፡ ጳውሎስ ፡
ሸማግሌው ÷ አሁንም ፡ ደግሞ ፡ የኢየሱስ ፡ ክር
ስቶስ ፡ እስር ፡ የሆንሁ ÷ ስለ ፡ ፍቅር ፡ እለምና
፲፡፲፩ ለሁ ። አስቀድሞ ፡ ስላልጠቀመህ ÷ አሁን ፡
ግን ፡ ለእኔም ፡ ለአንተም ፡ ስለሚጠቅም ፡ በእስ
ራቴ ፡ ስለ ፡ ወለድሁት ፡ ስለ ፡ ልጄ ፡ ስለ ፡ አናሲ
፲፪ ሞስ ፡ እለምንሃለሁ ። እርሱን ፡ እልከዋለሁ ፤
፲፫ አንተም ፡ ልቤ ፡ እንደሚሆን ፡ ተቀበለው ። እኔስ ፡
በወንጌል ፡ እስራት ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እንዲያገለግ
፲፬ ለኝ ፡ ለራሴ ፡ ላስቀረው ፡ እፈቅድ ፡ ነበር ÷ ነገር ፡
ግን ፡ በጎነትህ ፡ በፈቃድህ ፡ እንጂ ፡ በግድ ፡ እን
ዳይሆን ÷ ሳልማከርህ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ላደርግ ፡
አልወደድሁም ።
ተቀብለህ ፡ ለዘላለም ፡ እንድትይዘው ፡ ስለ ፲፭
ዚህ ፡ ምናልባት ፡ ለጊዜው ፡ ተለይቶሃልና ፤ ከእ ፲፮
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንደ ፡ ባሪያ ፡ አይሆንም ÷
ነገር ፡ ግን ፡ ለእኔ ፡ በተለየ ፡ የተወደደ ፡ ወንድም ፡
ከሆነ ÷ ለአንተማ ፡ ይልቅ ፡ በሥጋውም ፡ በጌ
ታም ፡ ዘንድ ፡ ከባሪያ ፡ የሚሻል ፡ የተወደደ ፡
ወንድም ፡ እንዴት ፡ አይሆንም ። እንግዲህ ፡ ፲፯
እንደ ፡ ባልንጀራ ፡ ብትቈጥረኝ ÷ እንደ ፡ እኔ ፡
አድርገህ ፡ ተቀበለው ። በአንዳች ፡ ነገር ፡ የበ ፲፰
ደለህ ፡ ቢኖር ፡ ግን ፡ ወይም ፡ ብድር ፡ ያለበት ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ ይህን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ቍጠር ፤ እኔ ፡ ፲፱
ጳውሎስ ፡— እኔ ፡ እመልሰዋለሁ ፡ ብዬ ፡ በእጄ ፡
እጽፋለሁ ፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ ለእኔ ፡ የራስህ ፡
ደግሞ ፡ ብድር ፡ እንዳለብህ ፡ አልልህም ። አዎን ÷ ፳
ወንድሜ ፡ ሆይ ÷ በጌታ ፡ እኔ ፡ እንድጠቀምብህ ፡
ይሁን ፤ በክርስቶስ ፡ ልቤን ፡ አሳርፍልኝ ።
ከምልህ ፡ ይልቅ ፡ አብልጠህ ፡ እንድታደርግ ፡ ፳፩
አውቄ ፡ እንድትታዘዝም ፡ ታምኜ ፡ እጽፍልሃ
ለሁ ። ደግሞ ፡ ከዚህም ፡ ጋር ፡ የማስተናገጃ ፡ ፳፪
ቤት ፡ አዘጋጅልኝ ፤ በጸሎታችሁ ፡ ለእናንተ ፡
እንድሰጥ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁና ።
በክርስቶስ ፡ ኢየሱስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የታሰረ ፡ ፳፫
ኤጳፍራ ፡ አብረውኝም ፡ የሚሠሩ ፡ ማርቆስና ፡ ፳፬
አርስጥሮኮስ ፡ ዴማስም ፡ ሉቃስም ፡ ሰላምታ ፡
ያቀርቡልሃል ።
የጌታችን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋ ፡ ከመ ፳፭
ንፈሳችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡ ወደ ፡ ዕብራውያን ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ በብዙ ፡ ዓይ
ነትና ፡ በብዙ ፡ ጐዳና ፡ ለአባቶቻችን ፡ በነቢያት ፡
፪ ተናግሮ ÷ ሁሉን ፡ ወራሽ ፡ በደረገው ፡ ደግሞም ፡
ዘመናትን ፡ በፈጠረበት ፡ በልጁ ፡ በዚህ ፡ ዘመን ፡
፫ መጨረሻ ፡ ለእኛ ፡ ተናገረን ፤ እርሱም ፡ የክብሩ ፡
መንጸባረቅና ፡ የባሕርዩ ፡ ምሳሌ ፡ ሆኖ ÷ ሁሉን ፡
በሥልጣኑ ፡ ቃል ፡ እየደገፈ ÷ ኃጢአታችንን ፡
በራሱ ፡ ካነጻ ፡ በኋላ ፡ በሰማያት ፡ በግርማው ፡
ቀኝ ፡ ተቀመጠ ፤ ከመላእክት ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ፬
የሚበልጥ ፡ ስምን ፡ በወረሰ ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡
ከእነርሱ ፡ አብዝቶ ፡ ይበልጣል ።
ከመላእክትስ ፡— ፭
አንተ ፡ ልጄ ፡ ነህ ÷ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወልጄሃለሁ ÷
ደግሞም ፡—

፩ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፭ ፤ ፩ ጢሞ. ፩ ÷ ፪ ። ፪ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፲፮ ። ፫ ፤ ቲቶ ፩ ÷ ፬ ። ፬ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፫ ። ፭ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፲፭ ።
፮ ፤ ፊልጵ. ፩ ÷ ፱ ። ፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፬ ÷ ፲፭ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፱ ። ፲፫ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፲፱ ፤ ፳ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፫ ። ፲፬ ፤ ፪ ቆሮ. ፬ ÷ ፮ ።
፲፮ ፤ ፩ ቆሮ. ፮ ÷ ፳፪ ፤ ማቴ. ፳፫ ÷ ፳ ። ፳፫ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፲፱ ። ፳፬ ፤ ቈላ. ፬ ÷ ፯ ፤ ፲፬ ።
፭ ። ፩ ፤ ዘኍል. ፲፪ ÷ ፯—፰ ፤ ኢዩ. ፪ ÷ ፳፰ ። ፪ ፤ መዝ. ፪ ÷ ፯ ፤ ዮሐ. ፩ ÷ ፫ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፲፯ ። ፫ ፤ ም. ፱ ÷ ፳፯ ፤ ፪ ቆሮ. ፬ ÷
፬ ፤ ቈላ. ፩ ÷ ፲፭ ፤ ኤፌ. ፩ ÷ ፳ ። ፬ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፱ ። ፭ ፤ መዝ. ፪ ÷ ፯ ፤ ፪ ሳሙ. ፯ ÷ ፲፬ ።

እኔ ፡ አባት ፡ እሆነዋለሁ ፡ እርሱም ፡ ልጅ ፡ ይሆነኛል ፡

፭ ያለው ፡ ከቶ ፡ ለማን ፡ ነው ? ደግሞም ፡ በሩርን ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ሲያገባ ፡—

የእግዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ ሁሉም ፡ ለእርሱ ፡ ይስገዱ ፡

፮ ይላል ። ስለ ፡ መላእክትም ፡—

መላእክቱን ፡ መናፍስት ፡ አገልጋዮቹንም ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ፡ የሚያደርግ ፡

፯ ይላል ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ግን ፡—

አምላክ ፡ ሆይ ÷ ዙፋንህ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ይኖራል ፤ የመንግሥትህ ፡ በትር ፡

፰ የቅንነት ፡ በትር ፡ ነው ። ጽድቅን ፡ ወደድህ ፡ ዓመፅንም ፡ ጠላህ ፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ ከጓደኞችህ ፡ ይልቅ ፡ በደስታ ፡ ዘይት ፡ ቀባህ ፡

፱ ይላል ። ደግሞ ፡—

ጌታ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ከጥንት ፡ ምድርን ፡ መሠረትህ ÷ ሰማዮችም ፡ የእጆችህ ፡ ሥራ ፡

፲፩ ናቸው ፤ እነርሱም ፡ ይጠፋሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ጸንተህ ፡ ትኖራለህ ፤ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡

፲፪ ያረጃሉ ÷ እንደ ፡ መጐናጸፊያም ፡ ትጠቀልላቸዋለህ ፡ ይለወጡማል ፤ አንተ ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ነህ ÷ ዓመቶችህም ፡ ከቶ ፡ አያልቁም ፡

፲፫ ይላል ። ነገር ፡ ግን ፡ ከመላእክት ፡—

ጠላቶችህን ፡ የእግርህ ፡ መረገጫ ፡ እስካደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡

፲፬ ከቶ ፡ ለማን ፡ ብሎአል ? ሁሉ ፡ መዳንን ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ስላላቸው ፡ ለማገገዝ ፡ የሚላኩ ፡ የሚያገለግሉም ፡ መናፍስት ፡ አይደሉምን ?

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ስለዚህ ፡ ከሰማነው ፡ ነገር ፡ ምናልባት ፡ እንዳንወሰድ ÷ ለእርሱ ፡ አብልጠን ፡ ልንጠነቀቅ ፡

፪ ያስፈልገናል ። በመላእክት ፡ የተነገረው ፡ ቃል ፡ ጽኑ ፡ ከሆነ ፡ መተላለፍና ፡ አለመታዘዝም ፡

፫ ሁሉ ፡ የጽድቅን ፡ ብድራት ፡ ከተቀበለ ÷ እኛስ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ታላቅ ፡ መዳን ፡ ችል ፡ ብንለው ÷ እንዴት ፡ እናመልጣለን ? ይህ ፡ በጌታ ፡ በመጀመርያ ፡ የተነገረ ፡ ነበርና ÷ የሰሙትም ፡

፬ ለእኛ ፡ አጸኑት ÷ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ራሱ ፡ ፈቃድ ፡ በምልክትና ፡ በድንቅ ፡ ነገር ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ተአምራትም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ በማከፋፈል ፡ አብሮ ፡ መሰከረለት ።

፭ ስለ ፡ እርሱ ፡ የምንናገርበትን ፡ የሚመጣውን ፡ ዓለም ፡ ለመላእክት ፡ ያስገዛው ፡ አይደለምና ።

፮ ነገር ፡ ግን ፡ አንዱ ፡ በአንድ ፡ ስፍራ ፡—

ታስበው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ወይስ ፡ ትጐበኘው ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡

፯ ምንድር ፡ ነው ? ከመላእክት ፡ ይልቅ ፡ በጥቂት ፡ አሳነስኸው ፤ የክብርና ፡ የምስጋና ፡ ዘውድ ፡ ጫንህለት ÷ በእጆችህም ፡ ሥራ ፡

፰ ላይ ፡ ሾምኸው ፤ ሁሉን ፡ ከእግሮቹ ፡ በታች ፡ አስገዛህለት ፡

ብሎ ፡ መሰከረ ። ሁሉን ፡ ከእርሱ ፡ በታች ፡ ባስገዛ ፡ ጊዜ ፡ ያልተገዛለት ፡ ምንም ፡ አልተውም ። አሁን ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተገዛለት ፡ ገና ፡ አናይም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡

፱ ጸጋ ፡ ስለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይቀምስ ፡ ዘንድ ÷ ከመላእክት ፡ ይልቅ ፡ በጥቂት ፡ አንሶ ፡ የነበረውን ፡ ኢየሱስን ፡ ክብርና ፡ የምስጋናን ፡ ዘውድ ፡ ተጭኖ ፡ እናየዋለን ።

፲ ብዙ ፡ ልጆችን ፡ ወደ ፡ ክብር ፡ ሲያመጣ ፡ የመዳናቸውን ፡ ራስ ፡ በመከራ ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱም ፡ ሁሉ ፡ ለሆነ ÷ ለእርሱ ፡ ተገብቶታልና ። የሚቀድሰውና ፡ የሚ ፲፩፡፲፪፡

ቀደሱት ፡ ሁሉ ፡ ከአንድ ፡ ናቸውና ፤ ስለዚህም ፡ ፲፫፡

ምክንያት ፡—

ስምህን ፡ ለወንድሞቼ ፡ እነግራቸዋለሁ ፡ በማኅበርም ፡ መካከል ፡ በዜማ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤

ደግሞም ፡—

እኔ ፡ በእርሱ ፡ እታመናለሁ ፤

ደግሞም ፡—

እነሆኝ ፡ እኔን ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠኝ ንም ፡ ልጆች ፡

ሲል ፡ ወንድሞች ፡ ብሎ ፡ ሊጠራቸው ፡ አያፍርም ።

፲፬ እንግዲህ ፡ ልጆቹ ፡ በሥጋና ፡ በደም ፡ ስለሚ ፲፬፡፲፭፡

ካፈሉ ÷ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ በሞት ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ያለውን ፡ በሞት ፡ እንዲሽር ÷ ይኸውም ፡ ዲያብሎስ ፡ ነው ÷ በሕይወታቸውም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሞት ፡ ፍርሃት ፡ በባርነት ፡ ይታሰሩ ፡ የነበሩትን ፡ ሁሉ ፡ ነጻ ፡ እንዲያወጣ ÷ በሥጋና ፡ በደም ፡ እንዲሁ ፡ ተካፈለ ። የአብርሃምን ፡ ዘር ፡ ይዘአል ፡ ፲፮፡

እንጂ ፡ የያዘው ፡ የመላእክትን ፡ አይደለም ።

፲፯ ስለዚህ ፡ የሕዝብን ፡ ኃጢአት ፡ ለማስተሰረይ ÷ ፲፯፡

ለእግዚአብሔር ፡ በሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የሚምርና ፡ የታመነ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ እንዲሆን ÷ በነገር ፡ ሁሉ ፡ ወንድሞቹን ፡ ሊመስል ፡ ተገባው ።

፲፰ እርሱ ፡ ራሱ ፡ ተፈትኖ ፡ መከራን ፡ ስለ ፡ ተቀበለ ፡ ፲፰፡

የሚፈተኑትን ፡ ሊረዳቸው ፡ ይችላልና ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ስለዚህ ÷ ከሰማያዊው ፡ ጥሪ ፡ ተካፋዮች ፡ የሆናችሁ ፡ ቅዱሳን ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የሃይማኖታችንን ፡ ሐዋርያና ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ኢየሱስ ፡

፩። ፮ ፤ መዝ. ፰፮ ÷ ፯ ። ፯ ፤ መዝ. ፻፫ ÷ ፬ ። ፰ ፡ ፱ ፤ መዝ. ፵፭ ÷ ፯ ፡ ፰ ። ፲—፲፪ ፤ መዝ. ፻፩ ÷ ፳፯—፳፰ ። ፲፫ ፤ መዝ. ፻፱ ÷ ፩ ። ፲፬ ፤ ዳን. ፯ ÷ ፲ ፤ መዝ. ፺ ÷ ፲፭ ፤ ማቴ. ፲፰ ÷ ፲ ፤ የሐዋ. ፲፪ ÷ ፯ ።

፪። ፪ ፤ የሐዋ. ፯ ÷ ፶፫ ፤ ዘኍል. ፲፭ ÷ ፴ ፡ ፴፭ ። ፫ ፤ ም. ፲ ÷ ፳፰ ፤ ፳፱ ፤ ማር. ፭ ÷ ፲፱ ፤ ሉቃ. ፭ ÷ ፪ ። ፬ ፤ ማር. ፲፮ ÷ ፳ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፬ ፡ ፲፩ ። ፮—፰ ፤ መዝ. ፰ ÷ ፬—፮ ። ፰ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፳፭ ። ፱ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፱—፲ ። ፲ ፤ ም. ፭ ÷ ፱ ፤ ሮሜ ፲፩ ÷ ፴፮ ። ፲፩ ፤ ማቴ. ፳፭ ÷ ፵ ። ፲፪ ፤ መዝ. ፳፭ ÷ ፳፪ ። ፲፫ ፤ ኢሳ. ፭ ÷ ፲፮ ፡ ፲፯ ። ፲፬ ፤ ሮሜ ፭ ÷ ፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፭ ÷ ፶፬ —፶፯ ፤ ፩ ዮሐ. ፫ ÷ ፭ ። ፲፯ ፤ ኢሳ. ፵፩ ÷ ፰ ፡ ፱ ። ፲፰ ፤ ፊልጵ. ፪ ÷ ፯ ። ፲፱ ፤ ም. ፱ ÷ ፲፭ ፤ ሉቃ. ፳፪ ÷ ፳፭ ።

፪ ክርስቶስን ፡ ተመልከቱ ፤ ሙሴ ፡ ደግሞ ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ እርሱ ፡ ለሾመው ፡ ፫ የታመነ ፡ ነበረ ። ቤትን ፡ የሚያዘጋጀው ፡ ከቤቱ ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥ ፡ ክብር ፡ እንዳለው ፡ መጠን ÷ እንዲሁ ፡ እርሱ ፡ ከሙሴ ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥ ፡ ፬ ክብር ፡ የተገባው ፡ ሆኖ ፡ ተቈጥሮአልና ። እያንዳንዱ ፡ ቤት ፡ በአንድ ፡ ሰው ፡ ተዘጋጅቶአልና ÷ ሁሉን ፡ ያዘጋጀ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፭ ነው ። ሙሴስ ፡ በኋላ ፡ ስለሚነገረው ፡ ነገር ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሎሌ ፡ ፮ የታመነ ፡ ነበረ ÷ ክርስቶስ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ልጅ ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ እኛም ፡ የምንደፍርበትን ፡ የምንመካበትንም ፡ ተስፋ ፡ እስከ ፡ መጨረሻው ፡ አጽንተን ፡ ብንጠብቅ ፡ ቤቱ ፡ ነን ። ፯ ስለዚህ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንደሚል ፦— ፰፡፲ ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙት ÷ አባቶቻችሁ ፡ እኔን ፡ የፈተኑበት ፡ የመረመሩበትም ፡ አርባ ፡ ዓመትም ፡ ሥራዬን ፡ ያዩበት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በፈተና ፡ ቀን ፡ በማስመረር ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ልባቸሁን ፡ እልከኛ ፡ አታድ ፲፩ ርጉ ። ስለዚህ ፡ ያን ፡ ትውልድ ፡ ተቈጥቼ ፦— ዘወትር ፡ በልባቸው ፡ ይስታሉ ፡ ፲፪ መንገዴን ፡ ግን ፡ አላወቁም ፡ አልሁ ፤ እንዲሁ ፡ ፦— ወደ ፡ ዕረፍቴ ፡ አይገቡም ፡ ብዬ ፡ በቀጣዬ ፡ ማልሁ ። ፲፫ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ምናልባት ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያስክዳችሁ ፡ ክፉና ፡ የማያምን ፡ ልብ ፡ ከእናንተ ፡ በአንዳችሁ ፡ እንዳይኖር ፡ ተጠ ፲፬ ንቀቁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእናንተ ፡ ማንም ፡ በኃጢአት ፡ መታለል ፡ እልከኛ ፡ እንዳይሆን ÷ ዛሬ ፡ ብሎ ፡ ሲጠራ ፡ ሳለ ÷ በእያንዳንዱ ፡ ቀን ፡ እርስ ፡ ፲፭ በርሳችሁ ፡ ተመካከሩ ፤ የመጀመርያ ፡ እምነታችንን ፡ እስከ ፡ መጨረሻው ፡ አጽንተን ፡ ብንጠብቅ ÷ ፲፮ የክርስቶስ ፡ ተካፋዮች ፡ ሆነናልና ፤ እየተባለ ፦— ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙት ÷ በማስመረር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልባችሁን ፡ እልከኛ ፡ አታድርጉ ። ፲፯ ሰምተው ፡ ያስመረሩት ፡ እነማን ፡ ነበሩ ? በሙሴ ፡ ተመርተው ፡ ከግብፅ ፡ የወጡ ፡ ሁሉ ፡ አይደሉ ፲፰ ምን ? አርባ ፡ ዓመትም ፡ የተቈጣባቸው ፡ እነማን ፡ ነበሩ ? ሬሳቸው ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የወደቀ ÷ ኃጢአትን ፡ ያደረጉት ፡ እነርሱ ፡ አይደሉምን ? ከልታዘዙትም ፡ በቀር ፡ ወደ ፡ ዕረፍቱ ፡ ፲፱ እንዳይገቡ ፡ የማለባቸው ፡ እነማን ፡ ነበሩ ? ባለማመናቸውም ፡ ጠንቅ ፡ ሊገቡ ፡ እንዳልተቻላቸው ፡ እናያለን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ ዕረፍቱ ፡ ለመግባት ፡ ተስፋ ፡ ገና ፡ ቀርቶልን ፡ ከሆነ ÷ ምናልባት ፡ ከእናንተ ፡ ማንም ፡ የማይበቃ ፡ መስሎ ፡ እንዳይታይ ፡ እን ፪ ፍራ ። ለእነዚያ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ተነገረ ፡ ለእኛ ፡ የምስራች ፡ ተሰብኮልናልና ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ የሰሙት ፡ ቃል ፡ ከሰሚዎቹ ፡ ጋር ፡ በእምነት ፡ ስላልተዋሐደ ፡ አልጠቀማቸውም ። ፫ ሥራው ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ቢፈጸም ፡— እንዲህ ፡— ወደ ፡ ዕረፍቴ ፡ አይገቡም ፡ ብዬ ፡ በቀጣዬ ፡ ማልሁ ፡ እንዳለ ÷ እኛስ ፡ ያመንን ፡ ወደ ፡ ዕረፍቱ ፡ እንገባለን ። ፬ ስለ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በአንድ ፡ ስፍራ ፡— እግዚአብሔርም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ከሥራው ፡ ሁሉ ፡ ወረፈ ፡ ብሎአልና ፤ ፭ በዚህ ፡ ስፍራም ፡ ደግሞ ፡— ወደ ፡ ዕረፍቴ ፡ አይገቡም ። ፮ እንግዲህ ፡ አንዳንዶች ፡ በዚያ ፡ እንዲገቡ ፡ ስለ ፡ ቀሩ ÷ ቀድሞም ፡ የምስራች ፡ የተሰበከላቸው ፡ ባለመታዘዝ ፡ ጠንቅ ፡ ስላልገቡ ፡— ፯ ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙት ፡ ልባችሁን ፡ እልከኛ ፡ አታድርጉ ፡ በፊት ፡ እንደ ፡ ተባለ ÷ ይህን ፡ ከሚያህል ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ በዳዊት ፡ ሲናገር ፡— ዛሬ ፡ ብሎ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይቀጥራል ። ፰ ኢያሱ ፡ አሳርፎአቸው ፡ ኖሮ ፡ ቢሆንስ ÷ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ ቀን ፡ ባልተናገረ ፡ ነበር ። ፱ እንግዲያስ ፡ የሰንበት ፡ ዕረፍት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ቀርቶላቸዋል ። ፲ ወደ ፡ ዕረፍቱ ፡ የገባ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከሥራው ፡ እንዳረፈ ÷ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከሥራው ፡ አርፎአልና ።

፲፩ እንግዲህ ፡ እንደዚያ ፡ እንደ ፡ አለመታዘዝ ፡ ምሳሌ ፡ ማንም ፡ እንዳይወድቅ ፡ ወደዚያ ፡ ዕረፍት ፡ ለመግባት ፡ እንትጋ ። ፲፪ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሕያው ፡ ነውና ÷ የሚሠራም ÷ ሁለትም ፡ አፍ ፡ ካለው ፡ ሰይፍ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ የተሳለ ፡ ነው ÷ ነፍስንና ፡ መንፈስንም ፡ ጅማትንና ፡ ቅልጥምንም ፡ እስኪለይ ፡ ድረስ ፡ ይወጋል ÷ የልብንም ፡ ስሜትና ፡ አሳብ ፡ ይመረምራል ፤ ፲፫ እኛን ፡ በሚቈጣጠር ፡ በእርሱ ፡ ዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ የተራቈተና ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ እንጂ ÷ በእርሱ ፡ ፊት ፡ የተሰወረ ፡ ፍጥረት ፡ የለም ።

፲፬ እንግዲህ ፡ በሰማያት ፡ ያለፈ ፡ ትልቅ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ኢየሱስ ፡ ስላለን ÷ ጸንተን ፡ ሃይማኖታችንን ፡ እንጠብቅ ። ፲፭ ከኃጢአት ፡ በቀር ፡ በነገር ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ የተፈተነ ፡ ነው ፡ እንጂ ÷ በድካማችን ፡ ሊራራልን ፡ የማይችል ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ የለንም ። ፲፮ እንግዲህ ፡ ምሕረትን ፡ እንድንቀበል ፡ በሚያስፈልገንም ፡ ጊዜ ፡ የሚረዳንን ፡ ጸጋ ፡ እንድናገኝ ፡ ወደ ፡ ጸጋው ፡ ዙፋን ፡ በእምነት ፡ እንቅረብ ።

ቸ፦ ፪ ፤ ዘኍል. ፲፪ ÷ ፯ ። ፭ ፤ ቊ. ፪ ። ፮ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፳፩ ፡ ፳፪ ። ፯—፲፭ ፤ መዝ. ፺፭ ÷ ፰—፲፩ ። ፰ ፡ ፱ ፤ ዘዳኦ. ፲፮ ÷ ፯ ፤ ዘኍል. ፳ ÷ ፪—፲፫ ። ፲፭ ፤ ዘኍል. ፲፱ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፲፰ ፤ ዘኍል. ፲፱ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፲፰ ፤ ሮሜ ፯ ÷ ፲፭ ። ፲፭ ፤ ቊ. ፯ ። ፲፯—፲፱ ፤ ዘኍል. ፲፱ ÷ ፪ ፡ ፳፪—፳፬ ፡ ፴—፴፪ ።

፩ ። ፫ ፤ ም. ፫ ÷ ፲፩ ። ፬ ፤ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፪ ። ፮ ፤ ም. ፫ ÷ ፯ ። ፰ ፤ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፯ ። ፲ ፤ ራእ. ፲፬ ÷ ፲፫ ። ፲፪ ፤ ፩ ተሰ. ፪ ÷ ፲፫ ፤ ኢሳ. ፵፱ ÷ ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፬ ÷ ፳፬ ፡ ፳፭ ። ፲፬ ፤ ም. ፫ ÷ ፩ ። ፲፭ ፤ ም. ፪ ÷ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፲፮ ፤ ኤፌ. ፫ ÷ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መባ
ንና ፡ መሥዋዕትን ፡ ሊያቀርብ ፡ ከሰው ፡ ተመ
ርጦ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሆነው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
፪ ስለ ፡ ሰው ፡ ይሾማልና ፤ እርሱ ፡ ራሱም ፡ ደግሞ ፡
ድካምን ፡ ስለሚለብስ ፡ ላልተማሩትና ፡ ለሚስ
፫ ቱት ፡ ሊራራላቸው ፡ ይችላል ፤ በዚህም ፡ ምክ
ንያት ፡ ስለ ፡ ሕዝብ ፡ እንደሚያቀርብ ፡ እንዲሁ ፡
ስለ ፡ ራሱ ፡ ደግሞ ፡ መሥዋዕትን ፡ ስለ ፡ ኃጢ
፬ አት ፡ ሊያቀርብ ፡ ይገባዋል ። እንደ ፡ አሮንም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ከተጠራ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ ክብ
ሩን ፡ ለራሱ ፡ የሚወስድ ፡ የለም ።
፭ እንዲሁ ፡ ክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡
ሊሆን ፡ ራሱን ፡ አላከበረም ፡ ነገር ፡ ግን ፡—
አንተ ፡ ልጄ ፡ ነህ ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወልድሃለሁ ፡
፮ ያለው ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ እንደዚህም ፡ በሌላ ፡ ስፍራ ፡
ደግሞ ፡—
አንተ ፡ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሹመት ፡
ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡
ይላል ።
፯ እርሱም ፡ በሥጋው ፡ ወራት ፡ ከሞት ፡ ሊያድ
ነው ፡ ወደሚችል ፡ ከብርቱ ፡ ጩኸትና ፡ ከእንባ ፡
ጋር ፡ ጸሎትንና ፡ ምልጃን ፡ አቀረበ ፡ እግዚአብ
፰ ሔርንም ፡ ስለ ፡ መፍራቱ ፡ ተሰማለት ፤ ምንም ፡
ልጅ ፡ ቢሆን ፡ ከተቀበለው ፡ መከራ ፡ መታዘዝን ፡
፱፡፲ ተማረ ፤ ከተፈጸመም ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሹመት ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡
ተብሎ ፡ ስለ ፡ ተጠራ ፡ ለሚታዘዙለት ፡ ሁሉ ፡
የዘላለም ፡ መዳን ፡ ምክንያት ፡ ሆነላቸው ።
፲፩ ስለ ፡ እርሱም ፡ የምንናገረው ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡
አለን ፡ ጆሮዎቻችሁም ፡ ስለ ፡ ፈዘዙ ፡ በቃል ፡
፲፪ ልንተረጕመው ፡ ጭንቅ ፡ ነው ። ከጊዜው ፡ የተ
ነሣ ፡ አስተማሪዎች ፡ ልትሆኑ ፡ ሲገባችሁ ፡
አንድ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ መጀ
መሪያ ፡ ያለውን ፡ የሕፃንነትን ፡ ትምህርት ፡ እንዲ
ያስተምራችሁ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ያስፈልጋችኋልና ፤
የሚያስፈልጋችሁም ፡ ወተት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
፲፫ ጠንካራ ፡ ምግብ ፡ አይደለም ። ወተት ፡ የሚ
ጋት ፡ ሁሉ ፡ ሕፃን ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የጽድቅን ፡ ቃል ፡
፲፬ አያውቅምና ፤ ጠንካራ ፡ ምግብ ፡ ግን ፡ መልካ
ሙንና ፡ ክፉውን ፡ ለመለየት ፡ በሥራቸው ፡ የለ
መደ ፡ ልቡና ፡ ላላቸው ፡ ለፍጹማን ፡ ሰዎች ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡፪ ስለዚህ ፡ የክርስቶስን ፡ ነገር ፡ መጀመሪያ ፡ የሚ
ናገረውን ፡ ቃል ፡ ትተን ፡ ወደ ፡ ፍጻሜ ፡ እን
ሂድ ፤ መሠረትን ፡ ደግመን ፡ አንመሥርት ፡
እርሱም ፡ ከሞተ ፡ ሥራ ፡ ንስሐና ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ እምነት ፡ ስለ ፡ ጥምቀቶችና ፡ እጆችንም ፡
ስለ ፡ መጫን ፡ ስለ ፡ ሙታንም ፡ ትንሣኤ ፡ ስለ ፡
፫ ዘላለም ፡ ፍርድም ፡ ትምህርት ፡ ነው ። እግዚ
አብሔርም ፡ ቢፈቅድ ፡ ይህን ፡ እናደርጋለን ።
፬ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ብርሃን ፡ የበራላቸውን ፡ ሰማያዊ
፭ ውንም ፡ ስጦታ ፡ የቀመሱትን ፡ ከመንፈስ ፡ ቅዱ
ስም ፡ ተካፋዮች ፡ ሆነው ፡ የነበሩትን ፡ መልካ
ሙንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃልና ፡ ሊመጣ ፡
፮ ያለውን ፡ የዓለም ፡ ኃይል ፡ የቀመሱትን ፡ በኋ
ላም ፡ የካዱትን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ለንስሐ ፡ እነርሱን ፡
ማደስ ፡ የማይቻል ፡ ነው ፤ ለራሳቸው ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ልጅ ፡ ይሰቅሉታልና ፡ ያዋርዱትማ
፯ ልና ። ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ የሚወር
ደውን ፡ ዝናብ ፡ የምትጠጣ ፡ መሬት ፡ ለሚያር
ሱአትም ፡ ደግሞ ፡ የምትጠቅምን ፡ አትክልት ፡
የምታበቅል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በረከትን ፡ ታግ
፰ ኛለችና ፤ እሾህንና ፡ ኵርንችትን ፡ ግን ፡ ብታ
ወጣ ፡ የተጣለች ፡ ናት ፡ ለመረገምም ፡ ትቀር
ባለች ፡ መጨረሻዋም ፡ መቃጠል ፡ ነው ።
፱ ስለ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ወዳጆች ፡ ሆይ ፡ ምንም ፡
እንኳ ፡ እንዲሁ ፡ ብንናገር ፡ አብልጦ ፡ የሚሻለ
ውና ፡ ለመዳን ፡ የሚሆነው ፡ እንዲሆንላችሁ ፡
፲ ተረድተናል ። እግዚአብሔር ፡ ቅዱሳንን ፡ ስላ
ገለገላችሁ ፡ እስከ ፡ አሁንም ፡ ስለምታገለግሉ
አቸው ፡ ያደረጋችሁትን ፡ ሥራ ፡ ለስሙም ፡
ያሳያችሁን ፡ ፍቅር ፡ ይረሳ ፡ ዘንድ ፡ ዓመፀኛ ፡
፲፩፡፲፪ አይደለምና ። በእምነትና ፡ በትዕግሥትም ፡ የተ
ስፋውን ፡ ቃል ፡ የሚወርሱትን ፡ እንድትመስሉ ፡
እንጂ ፡ ዳተኞች ፡ እንዳትሆኑ ፡ ተስፋ ፡ እስኪ
ሞላ ፡ ድረስ ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ ያን ፡ ትጋት ፡
እስከ ፡ መጨረሻ ፡ እንድታሳዩ ፡ እንመኛለን ።
፲፫፡፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ለአብርሃም ፡ ተስፋ ፡ በሰ
ጠው ፡ ጊዜ ፡— በእውነት ፡ እየባረክሁ ፡ እባርክ
ሃለሁ ፡ እያበዛሁም ፡ አበዛሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ከእርሱ ፡
በሚበልጥ ፡ በማንም ፡ ሊምል ፡ ስላልቻለ ፡
፲፭ በራሱ ፡ ማለ ፤ እንዲሁም ፡ እርሱ ፡ ከታገሠ ፡
፲፮ በኋላ ፡ ተስፋውን ፡ አገኘ ። ሰዎች ፡ ከእነርሱ ፡
በሚበልጠው ፡ ይምላሉና ፡ ለማስረዳትም ፡ የሆ
ነው ፡ መሐላ ፡ የሙግት ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ ይሆ
፲፯፡፲፰ ናል ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ የተስፋውን ፡
ቃል ፡ ለሚወርሱ ፡ ፈቃዱ ፡ እንደማይለወጥ ፡
አብልጦ ፡ ሊያሳያቸው ፡ ስለ ፡ ፈቀደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ሊዋሽ ፡ በማይቻል ፡ በሁለት ፡ በማይ
ለወጥ ፡ ነገር ፡ በፊታችን ፡ ያለውን ፡ ተስፋ ፡
ለመያዝ ፡ ለሸሸን ፡ ለእኛ ፡ ብርቱ ፡ መጽናናት ፡
ይሆንልን ፡ ዘንድ ፡ በመሐላ ፡ በመካከል ፡ ገባ ፤
፲፱ ይህም ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ነፍስ ፡ መልሕቅ ፡ አለን ፡
እርሱም ፡ እርግጥና ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ ወደ ፡ መጋ
፳ ረጃውም ፡ ውስጥ ፡ የገባ ፡ ነው ፤ በዚያም ፡ ኢየ

፩። ፫ ፡ ዘሌዋ. ፱፥፯ ። ፬ ፡ ዘዳኡ. ፳፫ ፡ ፭ ። ፭ ፡ የሐ. ፰ ፡ ፶፱ ፡ መዝ. ፪ ፡ ፯ ። ፮ ፡ መዝ. ፻፱ ፡ ፬ ። ፯ ፡ ማር. ፲፬ ፡ ፴፮ ፡ ፴፱ ፡ ፲፭ ፡ ፴፬ ፡ ሉቃ. ፳፫ ፡ ፵፮ ፤ መዝ. ፴፩ ፡ ፳፬ ። ፰ ፡ ፊልጵ. ፪ ፡ ፰ ። ፱ ፡ ኢሳ. ፵፭ ፡ ፲፯ ። ፲፪ ፡ ፩ ቆሮ. ፫ ፡ ፪ ። ፲፫ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ የሐዋ. ፲፱ ፡ ፬—፯ ፤ ፲፯ ፡ ፴፭ ፤ ፴፪ ፡ ፲ ፡ ፵፪ ። ፲፬ ፡ ፮ ፡ ፲፫ ፡ ፲፮ ፡ ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ፳ ፡ ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ፳፬ ፡ ፳፭ ፡ ፳፮ ፡ ፳፯ ፡ ፳፰ ፡ ፳፱ ፡ ፴ ፡ ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ፴፬ ፡ ፴፭ ፡ ፴፮ ፡ ፴፯ ፡ ፴፰ ፡ ፴፱ ፡ ፵ ፡ ፵፩ ፡ ፵፪ ፡ ፵፫ ፡ ፵፬ ፡ ፵፭ ፡ ፵፮ ፡ ፵፯ ፡ ፵፰ ፡ ፵፱ ፡ ፶ ፡ ፶፩ ፡ ፶፪ ፡ ፶፫ ፡ ፶፬ ፡ ፶፭ ፡ ፶፮ ፡ ፶፯ ፡ ፶፰ ፡ ፶፱ ፡ ፷ ፡ ፷፩ ፡ ፷፪ ፡ ፷፫ ፡ ፷፬ ፡ ፷፭ ፡ ፷፮ ፡ ፷፯ ፡ ፷፰ ፡ ፷፱ ፡ ፸ ፡ ፸፩ ፡ ፸፪ ፡ ፸፫ ፡ ፸፬ ፡ ፸፭ ፡ ፸፮ ፡ ፸፯ ፡ ፸፰ ፡ ፸፱ ፡ ፹ ፡ ፹፩ ፡ ፹፪ ፡ ፹፫ ፡ ፹፬ ፡ ፹፭ ፡ ፹፮ ፡ ፹፯ ፡ ፹፰ ፡ ፹፱ ፡ ፺ ፡ ፺፩ ፡ ፺፪ ፡ ፺፫ ፡ ፺፬ ፡ ፺፭ ፡ ፺፮ ፡ ፺፯ ፡ ፺፰ ፡ ፺፱ ፡ ፻ ፡ ፻፩ ፡ ፻፪ ፡ ፻፫ ፡ ፻፬ ፡ ፻፭ ፡ ፻፮ ፡ ፻፯ ፡ ፻፰ ፡ ፻፱ ፡ ፻፲ ፡ ፻፲፩ ፡ ፻፲፪ ፡ ፻፲፫ ፡ ፻፲፬ ፡ ፻፲፭ ፡ ፻፲፮ ፡ ፻፲፯ ፡ ፻፲፰ ፡ ፻፲፱ ፡ ፻፳ ፡ ፻፳፩ ፡ ፻፳፪ ፡ ፻፳፫ ፡ ፻፳፬ ፡ ፻፳፭ ፡ ፻፳፮ ፡ ፻፳፯ ፡ ፻፳፰ ፡ ፻፳፱ ፡ ፻፴ ፡ ፻፴፩ ፡ ፻፴፪ ፡ ፻፴፫ ፡ ፻፴፬ ፡ ፻፴፭ ፡ ፻፴፮ ፡ ፻፴፯ ፡ ፻፴፰ ፡ ፻፴፱ ፡ ፻፵ ፡ ፻፵፩ ፡ ፻፵፪ ፡ ፻፵፫ ፡ ፻፵፬ ፡ ፻፵፭ ፡ ፻፵፮ ፡ ፻፵፯ ፡ ፻፵፰ ፡ ፻፵፱ ፡ ፻፶ ፡ ፻፶፩ ፡ ፻፶፪ ፡ ፻፶፫ ፡ ፻፶፬ ፡ ፻፶፭ ፡ ፻፶፮ ፡ ፻፶፯ ፡ ፻፶፰ ፡ ፻፶፱ ፡ ፻፷ ፡ ፻፷፩ ፡ ፻፷፪ ፡ ፻፷፫ ፡ ፻፷፬ ፡ ፻፷፭ ፡ ፻፷፮ ፡ ፻፷፯ ፡ ፻፷፰ ፡ ፻፷፱ ፡ ፻፸ ፡ ፻፸፩ ፡ ፻፸፪ ፡ ፻፸፫ ፡ ፻፸፬ ፡ ፻፸፭ ፡ ፻፸፮ ፡ ፻፸፯ ፡ ፻፸፰ ፡ ፻፸፱ ፡ ፻፹ ፡ ፻፹፩ ፡ ፻፹፪ ፡ ፻፹፫ ፡ ፻፹፬ ፡ ፻፹፭ ፡ ፻፹፮ ፡ ፻፹፯ ፡ ፻፹፰ ፡ ፻፹፱ ፡ ፻፺ ፡ ፻፺፩ ፡ ፻፺፪ ፡ ፻፺፫ ፡ ፻፺፬ ፡ ፻፺፭ ፡ ፻፺፮ ፡ ፻፺፯ ፡ ፻፺፰ ፡ ፻፺፱ ፡ ፪፻ ።

ሱስ ፡ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሹመት ፡ ለዘላ
ለም ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ የሆነው ፡ ስለ ፡ እኛ ፡
ቀዳሚ ፡ ሆኖ ፡ ገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ የሳሌም ፡ ንጉሥና ፡ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡
ካህን ፡ የሆነ ፡ ይህ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ አብርሃም ፡
ነገሥታትን ፡ ገድሎ ፡ ሲመለስ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተገ
፪ ናኝቶ ፡ ባረከው ፤ ለእርሱም ፡ ደግሞ ፡ አብርሃም ፡
ከሁሉ ፡ አሥራትን ፡ አካፈለው ። የስሙም ፡
ትርጓሜ ፡ በመጀመሪያ ፡ የጽድቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡
ኋላም ፡ ደግሞ ፡ የሳሌም ፡ ንጉሥ ፡ ማለት ፡ የሰ
፫ ላም ፡ ንጉሥ ፡ ነው ። አባትና ፡ እናት ፡ የትው
ልድም ፡ ቍጥር ፡ የሉትም ፡ ለዘመኑም ፡ ጥንት ፡
ለሕይወቱም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ተመስሎ ፡ ለዘላለም ፡
ካህን ፡ ሆኖ ፡ ይኖራል ።

፬ የአባቶች ፡ አለቃ ፡ አብርሃም ፡ ከዘረፋው ፡
የሚሻለውን ፡ አሥራት ፡ የሰጠው ፡ ይህ ፡ ሰው ፡
እንዴት ፡ ትልቅ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እስኪ ፡ ተመል
፭ ከቱ ። ከሌዊ ፡ ልጆችም ፡ ክህንትን ፡ የሚቀበ
ሉት ፡ ከሕዝቡ ፡ ማለት ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ እን
ርሱ ፡ ምንም ፡ ከአብርሃም ፡ ወገብ ፡ ቢወጡ ፡
ከእነርሱ ፡ አሥራትን ፡ በሕግ ፡ እንዲያስወጡ ፡
፮ ትእዛዝ ፡ አላቸው ፤ ትውልዱ ፡ ከእነርሱ ፡ የማ
ይቈጠረው ፡ ግን ፡ ከአብርሃም ፡ አሥራትን ፡ አው
ጥቶአል ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ የነበረውንም ፡ ባርክ
፯ አል ። ትንሹም ፡ በታላቁ ፡ እንዲባረክ ፡ ክርክር ፡
፰ የሌለበት ፡ ነገር ፡ ነው ። በዚህስ ፡ የሚሞቱ ፡
ሰዎች ፡ አሥራትን ፡ ያስወጣሉ ፡ በዚያ ፡ ግን ፡
የሚያስወጣ ፡ በሕይወት ፡ እንዲኖር ፡ የተመሰ
፱ ክረለት ፡ እርሱ ፡ ነው ። ይህንም ፡ ለማለት ፡ ሲፈ
ቀድ ፡ አሥራትን ፡ የሚያስወጣ ፡ ሌዊ ፡ እንኳ ፡
በአብርሃም ፡ እጅ ፡ አሥራትን ፡ ሰጥቶአል ፤
፲ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ በተገናኘው ፡ ጊዜ ፡ ገና ፡ በአ
ባቱ ፡ ወገብ ፡ ነበረና ።

፲፩ እንግዲህ ፡ ሕዝቡ ፡ በሌዊ ፡ ክህነት ፡ የተመሠ
ረተን ፡ ሕግ ፡ ተቀብለዋልና ፡ በዚያ ፡ ክህነት ፡
ፍጹምነት ፡ የተገኘ ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ አሮን ፡
ሹመት ፡ የማይቈጠር ፡ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡
ሹመት ፡ ግን ፡ የሆነ ፡ ሌላ ፡ ካህን ፡ ሊነሣ ፡ ወደ ፡
፲፪ ፊት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያስፈልጋል ? ክህነቱ ፡ ሲለ
ወጥ ፡ ሕጉ ፡ ደግሞ ፡ ሊለወጥ ፡ የግድ ፡ ነውና ።
፲፫ ይህ ፡ ነገር ፡ የተነገረበት ፡ እርሱ ፡ በሌላ ፡ ወገን ፡
ተካፍሎአልና ፡ ከዚያም ፡ መሠዊያውን ፡ ያገለ
፲፬ ገለ ፡ ማንም ፡ የለም ፤ ጌታችን ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡
እንደ ፡ ወጣ ፡ የተገለጠ ፡ ነውና ፡ ስለዚህም ፡
ነገድ ፡ ሙሴ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ስለ ፡ ክህነት ፡ አል
ተናገረም ።
፲፭፡፲፮ በማያልፍም ፡ ሕይወት ፡ ኃይል ፡ እንጂ ፡ በሥጋ ፡

ትእዛዝ ፡ ሕግ ፡ ሳይሆን ፡ ሌላ ፡ ካህን ፡ በመልከ ፡
ጼዴቅ ፡ ምሳሌ ፡ ቢነሣ ፡ ይህ ፡ እጅግ ፡ አብልጦ ፡
የሚገለጥ ፡ ነው ። አንተ ፡ እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ፲፯
ሹመት ፡ ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡ ይመሰክ
ራልና ። ሕጉ ፡ ምንም ፡ ፍጹም ፡ አላደረገምና ፡ ፲፰፡፲፱
ስለዚህም ፡ የምትደክም ፡ የማትጠቅምም ፡ ስለ ፡
ሆነች ፡ የቀደመች ፡ ትእዛዝ ፡ ተሽራለች ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ የምንቀርብበት ፡ የሚሻል ፡
ተስፋ ፡ ገብቶአል ።

፳፡፳፩ እነርሱም ፡ ያለ ፡ መሐላ ፡ ካህናት ፡ ሆነዋልና ፡
እርሱ ፡ ግን ፡— ጌታ ፡— አንተ ፡ እንደ ፡ መልከ ፡
ጼዴቅ ፡ ሹመት ፡ ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡
ማለ ፡ አይጸጸትም ፡ ብሎ ፡ በተናገረለት ፡ ከመ
ሐላ ፡ ጋር ፡ ካህን ፡ ሆኖአልና ፡ ያለ ፡ መሐላ ፡
ካህን ፡ እንዳልሆነ ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ኢየሱስ ፡ ፳፪
ለሚሻል ፡ ኪዳን ፡ ዋስ ፡ ሆኖአል ።

፳፫ እነርሱም ፡ እንዳይኖሩ ፡ ሞት ፡ ስለ ፡ ከለከላ
ቸው ፡ ካህናት ፡ የሆኑት ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፤ እርሱ ፡ ፳፬
ግን ፡ ለዘላለም ፡ የሚኖር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የማይለ
ወጥ ፡ ክህንት ፡ አለው ፤ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ሊያ ፳፭
ማልድ ፡ ዘወትር ፡ በሕይወት ፡ ይኖራልና ፡ ስለ
ዚህ ፡ ደግሞ ፡ በእርሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
የሚመጡትን ፡ ፈጽሞ ፡ ሊያድናቸው ፡ ይችላል ።

፳፮ ቅዱስና ፡ ያለ ፡ ተንኰል ፡ ነውርም ፡ የሌለበት ፡
ከኃጢአተኞችም ፡ የተለየ ፡ ከሰማያትም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ይገ
ባናል ፤ እርሱም ፡ እንደነዚያ ፡ ሊቃነ ፡ ካህናት ፡ ፳፯
አስቀድሞ ፡ ስለ ፡ ራሱ ፡ ኃጢአት ፡ በኋላም ፡
ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ኃጢአት ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ መሥዋ
ዕትን ፡ ሊያቀርብ ፡ አያስፈልገውም ፤ ራሱን ፡
ባቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ አድ
ርጎአልና ። ሕጉ ፡ ድካም ፡ ያላቸውን ፡ ሰዎች ፡ ፳፰
ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አድርጎ ፡ ይሾማልና ፤ ከሕግ ፡
በኋላ ፡ የመጣ ፡ የመሐላው ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ለዘላ
ለም ፡ ፍጹም ፡ የሆነውን ፡ ልጅ ፡ ይሾማል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ከተናገርነውም ፡ ዋና ፡ ነገሩ ፡ ይህ ፡ ነው ፡
በሰማያት ፡ በግርማው ፡ ዙፋን ፡ ቀኝ ፡ የተቀመጠ ፡
፪ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አለን ፤ እርሱም ፡
የመቅደስና ፡ የእውነተኛይቱ ፡ ድንኳን ፡ አገል
ጋይ ፡ ነው ፡ እርሱዋም ፡ በሰው ፡ ሳይሆን ፡ በጌታ ፡
፫ የተተከለች ፡ ናት ። ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ሁሉ ፡ መባ
ንና ፡ መሥዋዕትን ፡ ሊያቀርብ ፡ ይሾማልና ፤ ስለ
ዚህም ፡ ለዚህ ፡ ደግሞ ፡ የሚያቀርበው ፡ አን
፬ ዳች ፡ ሊኖረው ፡ የግድ ፡ ነው ። እንግዲህ ፡ በም
ድር ፡ ቢኖርስ ፡ እንደ ፡ ሕግ ፡ መባን ፡ የሚያቀር
፭ ቡት ፡ ስላሉ ፡ ካህን ፡ እንኳ ፡ ባልሆነም ፤ እነር
ሱም ፡ ሙሴ ፡ ድንኳኒቱን ፡ ሊያደርግ ፡ ሳለው ፡
እንደ ፡ ተረዳ ፡ ለሰማያዊ ፡ ነገር ፡ ምሳሌና ፡ ጥላ ፡

፯። ፩—፲ ፤ ዘፍጥ. ፲፬ ፡ ፲፯—፳ ። ፩ ፤ ዘጕል. ፲፰ ፡ ፳፭ ። ፲፩ ፤ ገላ. ፪ ፡ ፳፩ ፤ መዝ. ፻፱ ፡ ፬ ። ፲፪ ፤ ዘፍጥ. ፵፱ ፡ ፲ ፤ ኢሳ. ፲፭ ፡ ፩ ፤ ሚክ. ፭ ፡ ፪ ። ፲፯ ፤ ም. ፻ ፡ ፯ ። ፳፩ ፤ ቁጽ. ፲፯ ። ፳፪ ፤ ዮሐ. ፲፬ ፡ ፮ ፤ ሮሜ ፰ ፡ ፴፬ ። ፳፮ ፤ ም. ፬ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፳፯ ፤ ዘሌዋ. ፲፮ ፡ ፮ ፡ ፲፭ ፤ ሮሜ ፯ ፡ ፲ ። ፳፰ ፤ ም. ፹ ፡ ፩ ፡ ፪ ።

፰። ፩ ፤ መዝ. ፻፱ ፡ ፩ ። ፫ ፤ ም. ፭ ፡ ፩ ፡ ኤፌ. ፭ ፡ ፪ ። ፭ ፤ ዘዕኡ. ፳፭ ፡ ፵ ።

የሚሆነውን ፡ ያገለግላሉ ። በተራራው ፡ እንደ ፡ ተገለጠልህ ፡ ምሳሌ ፡ ሁሉን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡
፮ ፡ ተጠንቀቅ ፡ ብሎት ፡ ነበርና ። አሁን ፡ ግን ፡ በሚ
ሻል ፡ ተስፋ ፡ ቃል ፡ በተመሠረተ ፡ በሚሻል ፡
ኪዳን ፡ ደግሞ ፡ መካከለኛ ፡ እንደሚሆን ፡ በዚያ ፡
ልክ ፡ እጅግ ፡ የሚሻል ፡ አገልግሎት ፡ አግኝቶ
፯ ፡ አል ። ፊተኛው ፡ ኪዳን ፡ ነቀፋ ፡ በይኖረው ፡
ለሁለተኛው ፡ ስፍራ ፡ ባልተፈለገ ፡ ነበር ።
፰ ፡ እነርሱን ፡ እየነቀፈ ፡ ይላቸዋልና ፡ —
እነሆ ፡ ከእስራኤል ፡ ቤትና ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡
ጋር ፡ አዲስ ፡ ኪዳን ፡ የምገባበት ፡ ወራት ፡
፱ ፡ ይመጣል ፡ ይላል ፡ ጌታ ፤ ከግብፅ ፡ አገር ፡
አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ በያዝሁ
በት ፡ ቀን ፡ ከአባቶቻቸው ፡ ጋር ፡ እንደገባ
ሁት ፡ ኪዳን ፡ አይደለም ፤ እነርሱ ፡ በኪ
ዳኔ ፡ አልጸኑምና ÷ እኔም ፡ ቸል ፡ አልኋ
፲ ፡ ቸው ፡ ይላል ፡ ጌታ ። ከዚያ ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡
ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጋር ፡ የምገባው ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ይህ ፡ ነውና ፡ ይላል ፡ ጌታ ፤ ሕጌን ፡
በልቡናቸው ፡ አኖራለሁ ፡ በልባቸውም ፡
እጽፈዋለሁ ÷ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆንላቸ
ዋለሁ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑልኛል ።
፲፩ ፡ እያንዳንዱም ፡ ጐረቤቱን ፡ እያንዳንዱም ፡
ወንድሙን ፡ — ጌታን ፡ እወቅ ፡ ብሎ ፡ አያስ
ተምርም ÷ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡
፲፪ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ ያውቁኛልና ። ዓመፃቸ
ውን ፡ እምራቸዋለሁና ÷ ኃጢአታቸው
ንም ፡ ደግሜ ፡ አላስብም ።
፲፫ ፡ አዲስ ፡ በማለቱ ፡ ፊተኛውን ፡ አስረጅቶአል ፡
አሮጌና ፡ ውራጅ ፡ የሆነውስ ፡ ሊጠፋ ፡ ቀርቦ
አል ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ፡ ፊተኛይቱም ፡ ደግሞ ፡ የአገልግሎት ፡ ሥርዓ
ትና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ የሆነው ፡ መቅደስ ፡ ነበ
፪ ፡ ራት ። የመጀመሪያይቱ ፡ ድንኳን ፡ ተዘጋጅታ ፡
ነበርና ÷ በእርስዋም ፡ ቅድስት ፡ በምትባለው ፡
ውስጥ ፡ መቅረዙና ፡ ጠረጴዛው ፡ የመሥዋዕ
፫ ፡ ቱም ፡ ኅብስት ፡ ነበረባት ፤ ከሁለተኛውም ፡
መጋረጃ ፡ ወዲያ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ የምት
፬ ፡ ባለው ፡ ድንኳን ፡ ነበረች ÷ በዚያም ፡ ውስጥ ፡
የወርቅ ፡ ማዕጠንት ፡ ነበረ ፡ ሁለንተናዋም ፡ በወ
ቅር ፡ የተለበጠች ፡ የኪዳን ፡ ታቦት ፤ በእርስ
ዋም ፡ ውስጥ ፡ መና ፡ ያለባት ፡ የወርቅ ፡ መሶብና ፡
የበቀለች ፡ የአሮን ፡ በትር ፡ የኪዳኑም ፡ ጽላት ፡
፭ ፡ ነበሩ ÷ በላይዋም ፡ ማስተስሪያውን ፡ የሚጋርዱ ፡
የክብር ፡ ኪሩቤል ፡ ነበሩ ፤ ስለ ፡ እነዚህም ፡ ስለ ፡
እያንዳንዳቸው ፡ ልንናገር ፡ አሁን ፡ አንችልም ።

ይህም ፡ እንደዚህ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ሳለ ÷ ካህናት ፡ ፮ ፡
አገልግሎታቸውን ፡ እየፈጸሙ ፡ ዘወትር ፡ በፊተ
ኛይቱ ፡ ድንኳን ፡ ይገቡባታል ፤ በሁለተኛይቱ ፡ ፯ ፡
ግን ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ብቻውን ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ ይገባባታል ÷ እርሱም ፡ ስለ ፡ ራሱና ፡ ስለ ፡
ሕዝቡ ፡ ስሕተት ፡ የሚያቀርበውን ፡ ደም ፡ ሳይገ ፡
አይገባም ። ፊተኛይቱም ፡ ድንኳን ፡ በዚህ ፡ ገና ፡ ፰ ፡
ቆማ ፡ ሳለች ÷ ወደ ፡ ቅድስት ፡ የሚወስደው ፡
መንገድ ፡ ገና ፡ እንዳልተገለጠ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ያሳያል ። ይህም ፡ ለአሁኑ ፡ ጊዜ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ÷ ፱፡፲
እንደዚህም ፡ መባና ፡ መሥዋዕት ፡ ይቀርባሉ ፤
እነዚህም ፡ እስከ ፡ መታደስ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የተ
ደረጉ ÷ ስለ ፡ ምግብና ፡ ስለ ፡ መጠጥም ፡ ስለ ፡
ልዩ ፡ ልዩ ፡ መታጠብም ፡ የሚሆኑ ፡ የሥጋ ፡ ሥር
ዓቶች ፡ ብቻ ፡ ናቸውና ፡ የሚያመልከውን ፡ በሕ
ሊና ፡ ፍጹም ፡ ሊያደርጉት ፡ አይችሉም ።
ነገር ፡ ግን ፡ ክርስቶስ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ላለው ፡ ፲፩
መልካም ፡ ነገር ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ሆኖ ÷ በምትበ
ልጠውና ፡ በምትሻለው ፡ በእጆችም ፡ ባልተሠ
ራች ፡ ማለት ፡ ለዚህ ፡ ፍጥረት ፡ ባልሆነች ፡ ድን
ኳን ÷ የዘላለምን ፡ ቤዛነት ፡ አግኝቶ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፲፪
ፈጽሞ ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡ በገባ ፡ ደሙ ፡ ገበ ፡ እንጂ ፡
በፍየሎችና ፡ በጥጆች ፡ ደም ፡ አይደለም ። የከ ፲፫
ርማዎችና ፡ የፍየሎች ፡ ደም ፡ በረከሱትም ፡ ላይ ፡
የተረጨ ፡ የጊደር ፡ አመድ ፡ ሥጋን ፡ ለማንጻት ፡
የሚቀድሱ ፡ ከሆኑ ÷ ነውር ፡ የሌለው ፡ ሆኖ ፡ ፲፬
በዘላለም ፡ መንፈስ ፡ ራሱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ያቀረበ ፡ የክርስቶስ ፡ ደም ፡ እንዴት ፡ ይልቅ ፡
ሕያውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ልታመልኩ ፡ ከሞተ ፡
ሥራ ፡ ሕሊናችሁን ፡ ያነጻ ፡ ይሆን ?
ስለዚህም ፡ የፊተኛው ፡ ኪዳን ፡ ሲጸና ፡ ሕግን ፡ ፲፭
የተላለፉትን ፡ የሚቤዥ ፡ ሞት ፡ ስለ ፡ ሆነ ÷ የተጠ
ሩት ፡ የዘላለምን ፡ ርስት ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ እን
ዲቀበሉ ፡ እርሱ ፡ የአዲስ ፡ ኪዳን ፡ መካከለኛ ፡
ነው ። ኑዛዜ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የተናዛዡን ፡ ፲፮
ሞት ፡ ማርዳት ፡ የግድ ፡ ነውና ፤ ሰው ፡ ሲሞት ፡ ፲፯
ኑዛዜው ፡ ይጸናልና ÷ ተናዛዡ ፡ በሕይወት ፡
ሲኖር ፡ ግን ፡ ከቶ ፡ አይጠቅምም ። ስለዚህም ፡ ፲፰
ፊተኛው ፡ ኪዳን ፡ እንኳ ፡ ያለ ፡ ደም ፡ አልተመ
ረቀም ። ሙሴም ፡ ትእዛዝትን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፲፱፡፳
ሕጉ ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ÷ የጥጆ
ችንና ፡ የፍየሎችን ፡ ደም ፡ ከውኃና ፡ ከቀይ ፡
የበግ ፡ ጠጕር ፡ ከሂሶጵም ፡ ጋር ፡ ይዞ ፡ — እግዚ
አብሔር ፡ ያዘዘላችሁ ፡ የኪዳን ፡ ደም ፡ ይህ ፡
ነው ፡ ብሎ ፡ በመጽሐፉና ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ረጨው ። እንዲሁም ፡ በድንኳኒቱና ፡ በማገልገ ፳፩
ያው ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ደምን ፡ ረጨ ። እንደ ፡ ሕጉም ፡ ፳፪
ከጥቂቶች ፡ በቀር ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በደም ፡ ይነጻል ÷

፮ ። ፮ ፡ ም. ፮ ÷ ፳፪፡፱ ፪ ቆሮ. ፫ ÷ ፮ ። ፮ — ፲፪፡ ኤር. ፴፩ ÷ ፴፩ — ፴፬ ። ፱ ፡ ዘዕኡ. ፲፱ ÷ ፳ ፣ ፯ ።
፱ ። ፩ ፡ ዘዕኡ. ፳፭ ÷ ፳ ። ፪ ፡ ዘዕኡ. ፵ ÷ ፲፯ ፣ ፳፭ ÷ ፴፭ ፣ ፳፫ ፣ ዘሌዋ. ፳፬ ÷ ፭ ፣ ፯ ። ፫ ፡ ዘዕኡ. ፳፭ ÷ ፴፫ — ፴፫ ። ፬ ፡ ዘሌዋ. ፲፮ ÷ ፲፪ ፣ ፲፫ ፣ ዘዕኡ. ፳፭ ÷ ፲ ፣ ፲፯ ፣ ፲፯ ÷ ፴፫ ፣ ፴፬ ፣ ዘጎል. ፲፯ ÷ ፲ ፣ ዘዳግ. ፲ ÷ ፭ ፣ ፪ ። ፭ ፡ ዘዕኡ. ፳፭ ÷ ፲፯ ፣ ፲፰ ። ፮ ፡ ዘጎል. ፲፰ ÷ ፭ ፣ ፭ ፣ ፯ ። ፯ ፡ ዘሌዋ. ፲፮ ÷ ፪ ፣ ፲፩ — ፲፭ ፣ ፴፬ ። ፲ ፡ ዘሌዋ. ፲፭ ÷ ፪ ፣ ዘጎል. ፲፱ ÷ ፲፫ ። ፲፪ ፡ ዘሌዋ. ፲፯ ÷ ፫ ፣ ፭ ፣ የሐዋ. ፭ ÷ ፳፭ ፣ ኢሳ. ፵፭ ÷ ፲፯ ። ፲፫ ፡ ዘሌዋ. ፲፯ ÷ ፲፬ — ፲፯ ፣ ዘጎል. ፲፱ ÷ ፪ ፣ ፱ ፣ ፲፯ ፣ ፲፰ ። ፲፬ ፡ ፩ ጴጥ. ፩ ÷ ፲፰ ፣ ፲፱ ። ፲፭ ፡ ሮሜ ፭ ÷ ፯ ። ፲፰ — ፳፩ ፡ ዘዕኡ. ፳፬ ÷ ፯ — ፰ ። ፳፭ ፡ ዘዕኡ. ፳፱ ÷ ፲፱ ፣ ፳፭ ። ፳፮ ፡ ዘሌዋ. ፲፯ ÷ ፲፭ ።

ደምም ፡ ሳይፈስ ፡ ስርየት ፡ የለም ።

፳፫ እንግዲህ ፡ በሰማያት ፡ ያሉትን ፡ የሚመስለው ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ሊነጻ ፡ እንጂ ፡ በሰማያት ፡ ያሉቱ ፡ ራሳቸው ፡ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ በሚበልጥ ፡ ፳፬ መሥዋዕት ፡ ሊነጹ ፡ የግድ ፡ ነበረ ። ክርስቶስ ፡ በእጅ ፡ ወደ ፡ ተሠራች ፡ የእውነተኛይቱ ፡ ምሳሌ ፡ ወደምትሆን ፡ ቅድስት ፡ አልገባምና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ አሁን ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ፳፭ ገባ ። ሊቀ ፡ ካህናትም ፡ በየዓመቱ ፡ የሌላውን ፡ ደም ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡ እንደሚገባ ፡ ራሱን ፡ ፳፮ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ሊያቀርብ ፡ አልገባም ፤ እንዲህ ፡ ቢሆንስ ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ መከራ ፡ ሊቀበል ፡ ባስፈለገው ፡ ነበር ፤ አሁን ፡ ግን ፡ በዓለም ፡ ፍጻሜ ፡ ራሱን ፡ በመሠዋት ፡ ኃጢአትን ፡ ሊሽር ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተገልጦአል ። ፳፯ ለሰዎችም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ መሞት ፡ ከእርሱ ፡ ፳፰ በኋላም ፡ ፍርድ ፡ እንደ ፡ ተመደበባቸው ፡ እንዲሁ ፡ ክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ የብዙዎችን ፡ ኃጢአት ፡ ሊሸከም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ከተሠዋ ፡ በኋላ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ ለሚጠባበቁት ፡ ሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ይታይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ሕጉ ፡ ሊመጣ ፡ ያለው ፡ የበጎ ፡ ነገር ፡ እውነተኛ ፡ አምሳል ፡ ሳይሆን ፡ የነገር ፡ ጥላ ፡ አለውና ፡ ስለዚህም ፡ በየዓመቱ ፡ ዘወትር ፡ በሚያቀርቡት ፡ በዚያ ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀርቡትን ፡ ሊፈጽም ፡ ፪ ከቶ ፡ አይችልም ። እንደዚህማ ፡ ባይሆን ፡ የሚያመልኩት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ነጽተው ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በሕሊናቸው ፡ ኃጢአትን ፡ ስላላወቁ ፡ ማቅረብን ፡ በተዉ ፡ አልነበረምን ? ፫ ነገር ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ መሥዋዕት ፡ በየዓመቱ ፡ የኃጢአት ፡ መታሰቢያ ፡ ፬ አለ ፤ የከርማዎችና ፡ የፍየሎች ፡ ደም ፡ ኃጢአትን ፡ እንዲያስወግድ ፡ የማይቻል ፡ ነውና ።

፭ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ሲገባ ፡ ፦—

መሥዋዕትንና ፡ መባን ፡ አልወደድህም ፡

፮ ሥጋን ፡ ግን ፡ አዘጋጀህልኝ ፤ በሙሉ ፡ በሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ በሚሠዋ ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ አላለህም ።

፯ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፦ እነሆ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ፈቃድህን ፡ ላደርግ ፡ መጥቼአለሁ ፡ አልሁ ፡

፰ ይላል ። በዚህ ፡ ላይ ፡ ፦ መሥዋዕትንና ፡ መባን ፡ በሙሉ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትንም ፡ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ የሚሠዋ ፡ መሥዋዕትን ፡ አልወደድህም ፡ በእርሱም ፡ ደስ ፡ አላለህም ፡ ብሎ ፡ እነዚህም ፡ እንደ ፡ ሕግ ፡ የሚቀርቡት ፡ ናቸው ፡ ፱ ቀጥሎ ፡ ፦ እነሆ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ፈቃድህን ፡ ላደርግ ፡ መጥቼአለሁ ፡ ብሎአል ። ሁለተኛውን ፡ ሊያቆም ፡ የፊተኛውን ፡ ይሽራል ። ፲ በዚህም ፡ ፈቃድ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ሥጋ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ በማቅረብ ፡ ተቀድሰናል ።

፲፩ ሊቀ ፡ ካህናትም ፡ ሁሉ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እያገለገለ ፡ ኃጢአትን ፡ ሊያስወግዱ ፡ ከቶ ፡ የማይችሉትን ፡ እነዚያን ፡ መሥዋዕቶች ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እያቀረበ ፡ ቆሞአል ። ፲፪ እርሱ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ አንድን ፡ መሥዋዕት ፡ ለዘላለም ፡ አቅርቦ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ተቀመጠ ፡ ጠላቶቹም ፡ ፲፫ የእግሩ ፡ መረገጫ ፡ እስኪደረጉ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይጠብቃል ። አንድ ፡ ጊዜ ፡ በማቅረብ ፡ ፲፬ የሚቀድሱትን ፡ የዘላለም ፡ ፍጹማን ፡ አድርጎአቸዋልና ። መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ደግሞ ፡ ስለዚህ ፡ ፲፭፣፲፮ ይመሰክርልናል ፤

ከዚያ ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ የምገባው ፡ ኪዳን ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ ጌታ ፤ በልባቸው ፡ ሕጌን ፡ አኖራለሁ ፡ በልቡናቸውም ፡ እጽፈዋለሁ ፡

ብሎ ፡ ከተናገረ ፡ ፲፯ በኋላ ፡ ኃጢአታቸውንና ፡ ዓመፃቸውንም ፡ ደግሜ ፡ አላስብም ፡ ይላል ። ፲፰ የእነዚህም ፡ ስርየት ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ ከዚህ ፡ ወዲህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ ማቅረብ ፡ የለም ።

፲፱፣፳ እንግዲህ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ በመረቀልን ፡ በአዲስና ፡ በሕያው ፡ መንግድ ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡ በኢየሱስ ፡ ደም ፡ በመጋረጃው ፡ ማለት ፡ በሥጋው ፡ በኩል ፡ እንድንገባ ፡ ድፍረት ፡ ስላለን ፡ ፳፩ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ የሆነ ፡ ታላቅ ፡ ካህን ፡ ስላለን ፡ ፳፪ ከክፉ ፡ ሕሊና ፡ ለመንጻት ፡ ልባችንን ፡ ተረጭተን ፡ ሰውነታችንንም ፡ በጥሩ ፡ ውኃ ፡ ታጥበን ፡ በተረዳንበት ፡ እምነት ፡ በቅን ፡ ልብ ፡ እንቅረብ ፤ የተስፋን ፡ ቃል ፡ የሰጠው ፡ ፳፫ የታመነ ፡ ነውና ፡ እንዳይነቃነቅ ፡ የተስፋችንን ፡ ምስክርነት ፡ እንጠብቅ ፤ ለፍቅርና ፡ ለመልካም ፡ ሥራ ፡ እንድንነቃቃ ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ እንተያይ ፤ ፳፬ በአንዳንዶችም ፡ ዘንድ ፡ ልማድ ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ መሰብሰባችንን ፡ አንተው ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ እንመካከር ፡ እንጂ ፤ ይልቁንም ፡ ቀኑ ፡ ሲቀርብ ፡ እያያችሁ ፡ አብልጣችሁ ፡ ይህን ፡ አድርጉ ። ፳፭

የእውነትን ፡ እውቀት ፡ ከተቀበልን ፡ በኋላ ፡ ፳፮ ወደን ፡ ኃጢአት ፡ ብናደርግ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አይቀርልንምና ፡ ፳፯ የሚያስፈራ ፡ ግን ፡ የፍርድ ፡ መጠበቅ ፡ ተቃዋሚዎችንም ፡ ሊበላ ፡ ያለው ፡ የእሳት ፡ ብርታት ፡ አለ ። ፳፰ የሙሴን ፡ ሕግ ፡ የናቀ ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ ወይም ፡ ሦስት ፡ ቢመሰክሩበት ፡ ያለ ፡ ርኅራኄ ፡ ይሞታል ፤ ፳፱ የእግዚአብሔርን ፡ ልጅ ፡ የረገጠ ፡

፩ ፡ ፳፱ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፴፬ ። ፳፯ ፡ ኢሳ ፡ ፶፫ ÷ ፲፪ ፤ ራልጵ ፡ ፫ ÷ ፭ ።

፲ ፩ ፤ ም ፡ ፮ ÷ ፲፱ ። ፫ ፡ ዘሌዋ ፡ ፲፮ ÷ ፳፭ ። ፬ ፡ ሚክ ፡ ፮ ÷ ፮ ፤ ፮—፯ ፡ መዝ ፡ ፵፱ ÷ ፯—፰ ። ፲፮ ፡ ዘፀአ ፡ ፳፱ ÷ ፴፭ ። ፲፯ ፡ ፲፫ ፡ መዝ ፡ ፶፱ ÷ ፭ ። ፲፯ ፡ ፲፯ ፡ ኤር ፡ ፴፩ ÷ ፴፫ ፡ ፴፬ ። ፲፱ ፡ ማቴ ፡ ፳፯ ÷ ፲፭ ። ፳፪ ፡ ሕዝ ፡ ፴፮ ÷ ፳፭ ፤ ፩ ቆሮ ፡ ፮ ÷ ፲፭ ። ፳፫ ፡ ፪ ጢሞ ፡ ፪ ÷ ፲፫ ። ፳፭ ፡ የሐሞ ፡ ፭ ÷ ፰፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፲፩ ፡ ፲፪ ። ፳፯ ፡ ፳፯ ፡ ም ፡ ፮ ÷ ፱—፲ ። ፳፯ ፡ ኢሳ ፡ ፳፮ ÷ ፲፩ ። ፳፰ ፡ ዘዳግ ፡ ፲፯ ÷ ፪ ፤ ፮ ። ፳፱ ፡ ም ፡ ፱ ÷ ፲፬ ፤ ማቴ ፡ ፲፪ ÷ ፴፩ ፤ ኤፌ ፡ ፩ ÷ ፴ ።

ያንንም ፡ የተቀደሰበትን ፡ የኪዳኑን ፡ ደም ፡ እንደ ፡ ርኵስ ፡ ነገር ፡ የቈጠረ ፡ የጸጋውንም ፡ መንፈስ ፡ ያክፋፋ ÷ እንደ ፡ ት ፡ ይልቅ ፡ የሚብስ ፡ ቅጣት ፡ ፴፥ የሚገባው ፡ ይመስላችኋል ? በቀል ፡ የእኔ ፡ ነው ÷ እኔ ፡ ብድራትን ፡ እመልሳለሁ ፡ ያለውን ፡ እናውቃለንና ፤ ደግሞም ፦— ጌታ ፡ በሕዝቡ ፡ ፴፩ ይፈርዳል ። በሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መውደቅ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።

፴፪፡፴፫ ነገር ፡ ግን ፡ ግማሽ ፡ በነቀፋና ፡ በጭንቅ ፡ እንደ ፡ መጫወቻ ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ ግማሽም ፡ እንዲህ ፡ ካሉት ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተካፈላችሁ ÷ ብርሃን ፡ ከበራላችሁ ፡ በኋላ ፡ መከራ ፡ በሆነበት ፡ በትልቅ ፡ ተጋድሎ ፡ የጸናችሁበትን ፡ የቀደመውን ፡ ዘመን ፡ ፴፬ አስቡ ። የሚበልጥና ፡ ለዘወትር ፡ የሚኖር ፡ ገንዘብ ፡ በሰማይ ፡ ራሳችሁ ፡ እንዳላችሁ ፡ አውቃችሁ ÷ በእስራቴ ፡ ራራችሁልኝ ፡ የገንዘባችሁንም ፡ ንጥቂያ ፡ በደስታ ፡ ተቀበላችሁ ። እንግዲህ ፡ ታላቅ ፡ ብድራት ፡ ያለውን ፡ ድፍረታችሁን ፡ ፴፭ አትጣሉ ። የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርጋችሁ ፡ የተሰጣችሁን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ እንድታገኙ ፡ መጽናት ፡ ያስፈልጋችኋልና ።

፴፮፡፴፯ ገና ፡ በጣም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ነው ÷ ሊመጣ ፡ ያለውም ፡ ይመጣል ፡ አይዘገይምም ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእምነት ፡ ይኖራል ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ ቢያፈገፍግ ÷ ነፍሴ ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ አይላትም ።

፴፰፡፴፱ እኛ ፡ ግን ፡ ነፍሳቸውን ፡ ሊያድኑ ፡ ከሚያምኑቱ ፡ ነን ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ከሚያፈገፍጉ ፡ አይደለንም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩ እምነትም ፡ ተስፋ ፡ ስለምናደርገው ፡ ነገር ፡ የሚያስረግጥ ÷ የማናየውንም ፡ ነገር ፡ የሚያስ ፪ ረዳ ፡ ነው ። ለሽማግሌዎች ፡ የተመሰከረላቸው ፡ ፫ በዚህ ፡ ነውና ። ዓለሞች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ተዘጋጁ ÷ ስለዚህም ፡ የሚታየው ፡ ነገር ፡ ከሚታዩት ፡ እንዳልሆነ ፡ በእምነት ፡ እናስተውላለን ።

፬ አቤል ፡ ከቃየል ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእምነት ፡ አቀረበ ÷ በዚህም ÷ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ስጦታው ፡ ሲመሰክር ÷ እርሱ ፡ ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተመሰከረለት ፤ ሞቶም ፡ ሳለ ፡ በመሥዋዕቱ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ፭ ይናገራል ። ሄኖክ ፡ ሞትን ፡ እንዳያይ ፡ በእምነት ፡ ተወሰደ ÷ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ወሰደው ፡ አልተገኘም ። ሳይወሰድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፮ ደስ ፡ እንዳሰኘ ፡ ተመስክሮለታልና ፤ ያለ ፡ እምነትም ፡ ደስ ፡ ማሰኘት ፡ አይቻልም ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚደርስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለ ፡ ለሚፈልጉትም ፡ ዋጋ ፡ እንዲሰጥ ፡ ያምን ፡ ዘንድ ፡ ያስፈልገዋልና ። ፯ ኖኅ ፡ ገና ፡ ስለማይታየው ፡ ነገር ፡ ተረድቶ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እየፈራ ፡ ቤተሰዎቹን ፡ ለማዳን ፡ መርከብን ፡ በእምነት ፡ አዘጋጀ ÷ በዚህም ፡ ዓለምን ፡ ኰነነ ÷ በእምነትም ፡ የሚገኘውን ፡ ጽድቅ ፡ ወራሽ ፡ ሆነ ።

፰ አብርሃም ፡ የተባለው ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ ወዳለው ፡ ስፍራ ፡ ለመውጣት ፡ በእምነት ፡ ታዘዘ ÷ ወዴትም ፡ እንደሚሄድ ፡ ሳያውቅ ፡ ፱ ወጣ ። ለእንግዶች ፡ እንደሚሆን ፡ በተስፋ ፡ ቃል ፡ በተሰጠው ፡ አገር ፡ በድንኳን ፡ ኖሮ ÷ ያን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ አብረውት ፡ ከሚወርሱ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ÷ እንደ ፡ መጻተኛ ፡ በእምነት ፡ ተቀመጠ ፤ ፲ መሠረት ፡ ያላትን ÷ እግዚአብሔር ፡ የሠራትንና ፡ የፈጠራትን ፡ ከተማ ፡ ይጠብቅ ፡ ነበርና ። ፲፩ ተስፋ ፡ የሰጠው ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስለ ፡ ቈጠረች ÷ ሣራ ፡ ራስዋ ፡ ደግሞ ፡ ዕድሜዋ ፡ እንኳ ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ ዘርን ፡ ለመፅነስ ፡ ኀይልን ፡ በእምነት ፡ አገኘች ። ፲፪ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ በብዛታቸው ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከከብ ፡ እንደማይቈጠርም ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ የነበሩት ፡ የሞቱን ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ ከመሰለው ፡ ከአንዱ ፡ ተወለዱ ።

፲፫ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አምነው ፡ ሞቱ ÷ የተሰጣቸውን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ አላገኙምና ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ከሩቅ ፡ ሆነው ፡ አዩትና ፡ ተሳለሙት ÷ በምድሪቱም ፡ እንግዶችና ፡ መጻተኞች ፡ እንዲሆኑ ፡ ታመኑ ። ፲፬ እንዲህ ፡ የሚሉት ፡ ለእነርሱ ፡ የሚሆነውን ፡ አገር ፡ እንዲፈልጉ ፡ ያመለክታሉና ። ፲፭ ያን ፡ የወጡበትን ፡ አገር ፡ አስበው ፡ ቢሆኑ ÷ ሊመለሱ ፡ ጊዜ ፡ በሆነላቸው ፡ ነበር ፤ ፲፮ አሁን ፡ ግን ፡ የሚበልጠውን ፡ እርሱም ፡ ሰማያዊ ፡ አገር ፡ ይናፍቃሉ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ ተብሎ ፡ ሊጠራ ፡ በእነርሱ ፡ አያፍርም ÷ ከተማን ፡ አዘጋጅቶላቸዋልና ።

፲፯፡፲፰ አብርሃም ፡ በተፈተነበት ፡ ጊዜ ፡ ይስሐቅን ፡ በእምነት ፡ አቀረበ ÷ የተስፋን ፡ ቃል ፡ የተቀበለው ፡— በይስሐቅ ፡ ዘር ፡ ይጠራልሃል ፡ የተባለለት ፡ እርሱም ፡ አንድ ፡ ልጁን ፡ አቀረበ ፤ ፲፱ እግዚአብሔር ፡ ከሙታን ፡ እንኳ ፡ ሊያስነሣው ፡ እንዳቻለው ፡ አስቦአልና ÷ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ በምሳሌ ፡ አገኘው ። ፳ ይስሐቅ ፡ ሊመጣ ፡ ስላለው ፡ ነገር ፡ ያዕቆብንና ፡ ዔሳውን ፡ በእምነት ፡ ባረካቸው ። ፳፩ ያዕቆብ ፡ ሲሞት ፡ በእምነት ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ባረካቸው ÷ በዘንጉም ፡

፲ ። ፴፤ ዘዳግ. ፴፪ ÷ ፴፭ ፡ ፴፮ ። ፴፪ ፤ ፊልጵ. ፭ ÷ ፳፬ ፡ ፴ ። ፴፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፲፪ ፡ ፩ ኋ ዮሐ. ፭ ÷ ፱ ። ፴፯ ፤ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፲፱ ። ፴፰ ፤ ፴፰ ፡ ሐጌ ፪ ÷ ፮ ፡ እነባ. ፪ ÷ ፫ ፡ ፱ ።

፲፩ ። ፩ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፳፬ ። ፫ ፤ ዘፍጥ. ፩ ፡ ሮሜ ፬ ÷ ፲፯ ። ፬ ፤ ዘፍጥ. ፬ ÷ ፪—፭ ፡ ፲ ። ፭ ፤ ዘፍጥ. ፭ ÷ ፳፬—፳፱ ። ፮ ፤ ኤር. ፳፱ ÷ ፲፪—፲፬ ። ፯ ፤ ዘፍጥ. ፮ ÷ ፯ ፡ ፱ ፡ ፲፫—፳፪ ፡ ሮሜ ፬ ÷ ፲፫ ። ፰ ፤ ፱ ፤ ዘፍጥ. ፲፪ ÷ ፭—፯ ፡ ፴፭ ÷ ፳፯ ። ፲ ፤ ም. ፲፫ ÷ ፲፱ ፡ ራእ. ፳፭ ÷ ፪ ፡ ፲፱ ። ፲፩ ፤ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፲፱ ። ፲፪ ፤ ዘፍጥ. ፳፪ ÷ ፲ ። ፲፫ ፤ ዘፍጥ. ፳፫ ÷ ፬ ። ፲፬ ፤ ዘዕኡ ፫ ÷ ፯ ። ፲፯ ፤ ዘፍጥ. ፳፪ ÷ ፩—፲ ። ፲፰ ፤ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፲፩ ። ፳ ፤ ዘፍጥ. ፳፯ ÷ ፳፰—፳፱ ፡ ፴፱ ፡ ፵ ። ፳፩ ፤ ዘፍጥ. ፵፰ ÷ ፲፭ ፡ ፲፮ ።

፳፪፤ ጫፍ ፡ ተጠግቶ ፡ ሰገደ ። ዮሴፍ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ቀርቦ ፡ ሳለ ፡ በእምነት ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ መውጣት ፡ አስታወሰ ÷ ስለ ፡ አጥንቱም ፡ አዘዘ ፡ ስለ ፡ ቀብሩ ።

፳፫፤ ሙሴ ፡ ከተወለደ ፡ በኋላ ፡ ወላጆቹ ፡ ያማረ ፡ ሕፃን ፡ መሆኑን ፡ አይተው ፡ በእምነት ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ሸሽገው ፡ የንጉሥንም ፡ አዋጅ ፡ አልፈ

፳፬፤ ሩም ። ሙሴ ፡ ካደገ ፡ በኋላ ፡ የፈርዖን ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ እንዳይባል ፡ በእምነት ፡ እምቢ ፡ አለ ፤

፳፭፡፳፮፤ ከግብፅም ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ይልቅ ፡ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡ መነቀፍ ፡ እጅግ ፡ የሚበልጥ ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡ እንዲሆን ፡ አስቦአልና ፡ ለጊዜው ፡ በኃጢአት ፡ ከሚገኝ ፡ ደስታ ፡ ይልቅ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ መከራ ፡ መቀበልን ፡ መረጠ ፤ ብድ

፳፯፤ ራቱን ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ተመልክቶአልና ። የን ጉሡን ፡ ቍጣ ፡ ሳይፈራ ፡ የግብፅን ፡ አገር ፡ የተወ ፡ በእምነት ፡ ነበር ፤ የማይታየውን ፡ እን

፳፰፤ ደሚያየው ፡ አድርጎ ፡ ጸንቶአልና ። አጥፊው ፡ የበኵሮችን ፡ ልጆች ፡ እንዳይነካ ፡ ፋሲካንና ፡ ደምን ፡ መርጨትን ፡ በእምነት ፡ አደረገ ።

፳፱፤ በደረቅ ፡ ምድር ፡ እንደሚያልፉ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ በእምነት ፡ ተሻገሩ ÷ የግብፅ ፡ ሰዎች ፡

፴፤ ግን ፡ ሲሞክሩ ፡ ተዋጡ ። የኢያሪኮ ፡ ቅጥር ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ከዞሩበት ፡ በኋላ ፡ በእምነት ፡ ወደቀ ።

፴፩፤ ጋለሞታይቱ ፡ ረዓብ ፡ ሰላዮችን ፡ በሰላም ፡ ስለ ፡ ተቀበለቻቸው ፡ ከማይታዘዙ ፡ ጋር ፡ በእምነት ፡ አልጠፋችም ።

፴፪፤ እንግዲህ ፡ ምን ፡ እላለሁ ? ስለ ፡ ጌዴዎንና ፡ ስለ ፡ ባርቅ ፡ ስለ ፡ ሶምሶንም ፡ ስለ ፡ ዮፍታሔም ፡ ስለ ፡ ዳዊትና ፡ ስለ ፡ ሳሙኤልም ፡ ስለ ፡ ነቢያትም ፡ እንዳልተርክ ፡ ጊዜ ፡ ያጥርብኛልና ።

፴፫፤ እነርሱ ፡ በእምነት ፡ መንግሥታትን ፡ ድል ፡ ነሡ ÷ ጽድቅን ፡ አደረጉ ÷ የተሰጠውን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡

፴፬፤ አገኙ ÷ የአንበሶችን ፡ አፍ ፡ ዘጉ ÷ የእሳትን ፡ ኃይል ፡ አጠፉ ÷ ከሰይፍ ፡ ስለት ፡ አመለጡ ÷ ከድካማቸው ፡ በረቱ ÷ በጦርነት ፡ ኃይለኞች ፡

፴፭፤ ሆኑ ÷ የባዕድ ፡ ጭፍሮችን ፡ አባረሩ ። ሴቶች ፡ ሙታናቸውን ፡ በትንሣኤ ፡ ተቀበሉ ፤ ሌሎችም ፡ መዳንን ፡ ሳይቀበሉ ፡ የሚበልጠውን ፡ ትንሣኤ ፡ እንዲያገኙ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ ተደበደቡ ፤

፴፮፤ ሌሎችም ፡ መዘበቻ ፡ በመሆንና ፡ በመገረፍ ፡ ከዚህም ፡ በላይ ፡ በእስራትና ፡ በወኅኒ ፡ ተፈተኑ ፤

፴፯፤ በድንጋይ ፡ ተወግረው ፡ ሞቱ ÷ ተፈተኑ ÷ በመጋዝ ፡ ተሰነጠቁ ÷ በሰይፍ ፡ ተገድለው ፡ ሞቱ ÷ ሁሉን ፡ እያጡ ፡ መከራን ፡ እየተቀበሉ ፡ እየተጨነቁ ፡ የበግና ፡ የፍየል ፡ ሌጦ ፡ ለብሰው ፡ ዞሩ ፤

፴፰፤ ዓለም ፡ አልተገባቸውምና ፡ በምድረ ፡ በዳና ፡ በተራራ ÷ በዋሻና ፡ በምድር ፡ ጕድጓድ ፡ ተቅበዘበዙ ።

፴፱፡፵፤ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ በእምነታቸው ፡ ተመስክሮላቸው ፡ ሳሉ ፡ የተሰጠውን ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ አላገኙም ÷ ያለ ፡ እኛ ፡ ፍጹማን ፡ እንዳይሆኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ አንዳች ፡ የሚበልጥ ፡ ነገርን ፡ አስቀድሞ ፡ አይቶ ፡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡፫፤ እንግዲህ ፡ እነዚህን ፡ የሚያህሉ ፡ ምስክሮች ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ በዙሪያችን ፡ ካሉልን ÷ እኛ ፡ ደግሞ ፡ ሸክምን ፡ ሁሉ ፡ ቶሎም ፡ የሚከበንን ፡ ኃጢአት ፡ አስወግደን ÷ የእምነታችንንም ፡ ራስና ፡ ፈጻሚውን ፡ ኢየሱስን ፡ ተመልክተን ÷ በፊታችን ፡ ያለውን ፡ ሩጫ ፡ በትዕግሥት ፡ እንሩጥ ፤ እርሱ ፡ ነውርን ፡ ንቆ ፡ በፊቱም ፡ ስላለው ፡ ደስታ ፡ በመስቀል ፡ ታግሦ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዙፋን ፡ ቀኝ ፡ ተቀምጦአልና ።

፫፡፲፤ በነፍሳችሁ ፡ ዝላችሁ ፡ እንዳትደክሙ ÷ ከኃጢአተኞች ፡ በደረሰበት ፡ እንዲህ ፡ ባለ ፡ መቃወም ፡ የጸናውን ፡ አስቡ ። ከኃጢአት ፡ ጋር ፡ እየተጋደላችሁ ፡ ገና ፡ ደምን ፡ እስከ ፡ ማፍሰስ ፡ ድረስ ፡ አልተቃወማችሁም ፤ እንደ ፡ ልጆችም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ —

> ልጄ ፡ ሆይ ÷ የጌታን ፡ ቅጣት ፡ አታቅልል ÷
> በሚገሥጽህም ፡ ጊዜ ፡ አትድከም ፤ ጌታ ፡
> የሚወደውን ፡ ይቀጣዋልና ÷ የሚቀበለውንም ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ይገርፈዋል ፡

ብሎ ፡ የሚነጋገረውን ፡ ምክር ፡ ረስታችኋል ።

፯፤ ለመቀጣት ፡ ታገሡ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ ያደርግላችኋልና ፤ አባቱ ፡ የማይቀጣው ፡ ልጅ ፡ ማን ፡ ነው ? ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡

፰፤ የቅጣት ፡ ተካፋይ ፡ ሆኖአልና ፡ ያለ ፡ ቅጣት ፡ ብትኖሩ ፡ ዲቃሎች ፡ እንጂ ፡ ልጆች ፡ አይደላችሁም ።

፱፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ የቀጡን ፡ የሥጋችን ፡ አባቶች ፡ ነበሩን ፡ እናከብራቸውም ፡ ነበር ፤ እንዴትስ ፡ ይልቅ ፡ ለመናፍስት ፡ አባት ፡ አብልጠን ፡ ልንገዛና ፡ በሕይወት ፡ ልንኖር ፡ በተገባን ? እነርሱ ፡ መልካም ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ታያቸው ፡ ለጥቂት ፡ ቀን ፡ ይቀጡን ፡ ነበርና ÷ እርሱ ፡ ግን ፡ ከቅድስናው ፡ እንድንካፈል ፡ ለጥቅማችን ፡ ይቀጣናል ።

፲፡፲፩፤ ቅጣት ፡ ሁሉ ፡ ለጊዜው ፡ የሚያሳዝን ፡ እንጂ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ አይመስልም ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ በኋላ ፡ ለለመዱት ፡ የሰላምን ፡ ፍሬ ፡ እርሱም ፡ ጽድቅን ፡ ያፈራላቸዋል ።

፲፩ ። ፳፪ ፤ ዘፍጥ· ፶÷፳፬ ፡ ፳፭ ። ፳፫ ፤ ዘፀአ· ፪÷፭ ፡ ፪ ፡ ፭÷ ፳፪ ። ፳፬ ፤ ዘፀአ· ፪÷፲ ፡ ፲፭ ። ፳፮ ፤ ፊልጵ· ፫÷፯ ፡ ፵ ። ፳፯ ፤ ዘፀአ· ፲፪÷፶፭ ፤ ፲ ÷ ፳፰ ፡ ፳፱ ። ፳፰ ፤ ዘፀአ· ፲፪÷፳፭—፴ ። ፳፱ ፤ ዘፀአ· ፲፬÷፳፭—፴ ። ፴ ፤ ኢያ· ፮÷፳—፱ ፡ ፳ ። ፴፭ ፤ ኢያ· ፪÷፭ ፤ ፮÷ ፳፭ ። ፴፪ ፤ መሳ· ፮÷ ፲፭ ፡ ፲፪ ፡ ፱÷ ፮ ፤ ፲፫÷ ፳፱ ፤ ፲፭÷ ፭ ፤ ፭ ሳመ· ፲፮÷ ፭ ፡ ፲፫ ፤ ፭÷ ፳ ። ፴፫ ፤ መሳ· ፲፩÷ ፭ ፡ ፮ ፤ ዳን· ፮÷ ፳፪ ። ፴፬ ፤ ዳን· ፫÷ ፳፫ ፡ ፳፭ ፤ ፭ ሳመ· ፲፮÷ ፶፭ ፡ መሳ· ፮÷ ፳፪ ። ፴፮ ፤ ፭ ነገሥ· ፲፮÷ ፲፮—፳፫ ፤ ፪ ነገሥ· ፱÷ ፴፪ —፴፯ ። ፴፯ ፤ ኤር· ፳÷ ፪ ፡ ፴፯÷ ፲፭ ። ፴፰ ፤ ፪ ዜና ፳፬÷ ፳ ፡ ፳፭ ፤ ኤር· ፳፯÷ ፳፫ ። ፴፱ ፤ ፭ ሳመ· ፳፪÷ ፭ ።

፲፪ ። ፭ ፤ ሮሜ ፮÷ ፳፭ ፤ ፭ ቆሮ· ፱÷ ፳፱ ። ፪ ፤ ፊልጵ· ፪÷ ፮ ፤ ማር· ፲፮÷ ፲፱ ። ፫ ፤ ዮሐ· ፲፭÷ ፳ ። ፭ ፡ ፮ ፤ ምሳ· ፫÷ ፲፭ ፡ ፲፪ ። ፮ ፤ ዘዳግ· ፰÷፭ ። ፰ ፤ ፭ ኤዮ· ፭÷ ፱ ። ፱ ፤ ዘጕል· ፲፯÷ ፳፪ ።

፲፪፤ ስለዚህ ፡ የላሉትን ፡ እጆች ፡ የሰለሉትንም ፡
፲፫፤ ጕልበቶች ፡ አቅኑ ፤ የአነከሰውም ፡ እንዳይፈ
ወስ ፡ እንጂ ፡ እንዳይናጋ ÷ ለእግራችሁ ፡ ቅን ፡
፲፬፤ መንገድ ፡ አድርጉ ። ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ሰላ
ምን ፡ ተከታተሉ ፡ ትቀደሱም ፡ ዘንድ ፡ ፈልጉ ÷
ያለ ፡ እርሱ ፡ ጌታን ፡ ሊያይ ፡ የሚችል ፡ የለምና ።
፲፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ጸጋ ፡ ለማንም ፡ እንዳይጐድ
ለው ÷ ብዙዎቹም ፡ የሚረክሱበት ፡ አንድ ፡
መራራ ፡ ሥር ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ በቅሎ ፡ እንዳያስጨ
፲፮፤ ንቅ ÷ ሴሰኛም ፡ የሚሆን ፡ እንዳይገኝ ÷ ወይም ፡
ስለ ፡ አንድ ፡ መብል ፡ በኵርነቱን ፡ እንደ ፡ ሸጠ ፡
እንደ ፡ ዔሳው ፡ ለዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚመች ፡ ሰው ፡
፲፯፤ እንዳይሆን ፡ ተጠንቀቁ ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እንኳ ፡
በረከቱን ፡ ሊወርስ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ተጣለ ፡
ታውቃላችሁና ፤ በእንባ ፡ ተግቶ ፡ ምንም ፡ ቢፈ
ልገው ፡ ለንስሐ ፡ ስፍራ ፡ አላገኘምና ።
፲፰፤ ሊዳሰስ ፡ ወደሚችል ፡ ወደሚቃጠልም ፡
እሳት ፡ ወደ ፡ ጭጋግም ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ወደ ፡
፲፱፤ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ወደ ፡ መለከት ፡ ድምፅም ፡
ወደ ፡ ቃሎችም ፡ ነገር ፡ አልደረሳችሁምና ፤
ያንም ፡ ነገር ፡ የሰሙት ፡ ሌላ ፡ ቃል ፡ እንዳይጨ
፳፤ መርበቸው ፡ ለመኑ ። እንሳሳ ፡ እንኳ ፡ ተራራ
ውን ፡ ቢነካ ፡ ተወግሮ ፡ ይሙት ፡ የምትለውን ፡
፳፩፤ ትእዛዝ ፡ ሊታገሡ ፡ አልቻሉምና ፤ ሙሴም ፡ —
እጅግ ፡ እፈራለሁ ፡ እንቀጠቀጥማለሁ ፡ እስኪል ፡
ድረስ ፡ የሚታየው ፡ እጅግ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነበረ ፤
፳፪፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ተራራና ፡ ወደ ፡ ሕያው ፡
እግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ ደርሳችኋል ፡ ወደ ፡ ሰማ
ያዊቱም ፡ ኢየሩሳሌም ÷ በደስታም ፡ ወደ ፡ ተሰ
፳፫፤ በሰበት ፡ ወደ ፡ አእላፋት ፡ መላእክት ÷ በሰማ
ያትም ፡ ወደ ፡ ተጻፉ ፡ ወደ ፡ በኵራት ፡ ማኅበር ÷
የሁሉም ፡ ዳኛ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ ፍጹማንም ፡ ወደ ፡ ሆኑት ፡ ወደ ፡ ጻድ
፳፬፤ ቃን ፡ መንፈሶች ÷ የአዲስም ፡ ኪዳን ፡ መካከ
ለኛ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ÷ ከአቤልም ፡
ደም ፡ ይልቅ ፡ የሚሻለውን ፡ ወደሚናገር ፡ ወደ ፡
መርጨት ፡ ደም ፡ ደርሳችኋል ።
፳፭፤ ለሚናገረው ፡ እምቢ ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ፤
እነዚያ ፡ በምድር ፡ ላስረዳቸው ፡ እምቢ ፡ ባሉ ፡
ጊዜ ፡ ካላመለጡ ÷ ከሰማይ ፡ ከመጣው ፡ ፈቀቅ ፡
የምንል ፡ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እናመልጣለን ?
፳፮፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ድምፁ ፡ ምድርን ፡ አናወጠ ÷
አሁን ፡ ግን ፡ — አንድ ፡ ጊዜ ፡ ደግሜ ፡ እኔ ፡ ሰማ
ይን ፡ እናውጣለሁ ፡ እንጂ ፡ ምድርን ፡ ብቻ ፡
፳፯፤ አይደለም ፡ ብሎ ፡ ተስፋ ፡ ሰጥቶአል ። ዳሩ ፡
ግን ፡ — አንድ ፡ ጊዜ ፡ ደግሜ ፡ የሚል ፡ ቃል ÷
የማይናወጡት ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ÷ የሚና
ወጡት ፡ የተፈጠሩ ፡ እንደሚሆኑ ፡ ይለወጡ ፡
ዘንድ ፡ ያሳያል ። ስለዚህ ፡ የማይናወጥን ፡ መን ፳፰፤
ግሥት ፡ ስለምንቀበል ፡ በማክበርና ፡ በፍርሃት ፡
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ እያሰኘን ፡ የምናመልክ
በትን ፡ ጸጋ ፡ እንያዝ ፤ አምላካችን ፡ በእውነት ፡ ፳፱፤
የሚያጠፋ ፡ እሳት ፡ ነውና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

የወንድማማች ፡ መዋደድ ፡ ይኑር ። እንግዶ ፩፡፪፤
ችን ፡ መቀበል ፡ አትርሱ ፤ በዚህ ፡ አንዳንዶች ፡
ሳያውቁ ፡ መላእክትን ፡ እንግድነት ፡ ተቀብለዋ
ልና ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ታሰረ ፡ ሆናችሁ ፡ ፫፤
እስሮችን ፡ አስቡ ÷ የተጨነቁትንም ፡ ራሳችሁ ፡
ደግሞ ፡ በሥጋ ፡ እንዳለ ፡ ሆናችሁ ፡ አስቡ ።
መጋባት ፡ በሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ክቡር ፡ መኝታውም ፡ ፬፤
ንጹሕ ፡ ይሁን ፤ ሴሰኞችንና ፡ አመንዝሮችን ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድባቸዋል ። አካሄ ፭፤
ዳችሁ ፡ ገንዘብን ፡ ያለ ፡ መውደድ ፡ ይሁን ÷ ያላ
ችሁም ፡ ይብቃችሁ ፤ እርሱ ፡ ራሱ ፡ — አልለ
ቅህም ፡ ከቶም ፡ አልተውህም ፡ ብሎአልና ፤
ስለዚህ ፡ በድፍረት ፡ — ፮፤
ጌታ ፡ ይረዳኛልና ፡ አልፈራም ፤ ሰው ፡
ምን ፡ ያደርገኛል ?
እንላለን ።
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የተናገሩአችሁን ፡ ፯፤
ዋኖቻችሁን ፡ አስቡ ፤ የኑሮአቸውንም ፡ ፍሬ ፡
እየተመለከታችሁ ፡ በእምነታቸው ፡ ምሰሉአ
ቸው ። ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ትናንትና ፡ ዛሬ ፡ ፰፤
እስከ ፡ ለዘላለምም ፡ ያው ፡ ነው ። ልዩ ፡ ልዩ ፡ ፱፤
ዓይነት ፡ በሆነ ፡ በእንግዳ ፡ ትምህርት ፡ አትወ
ሰዱ ፤ ልባችሁ ፡ በጸጋ ፡ ቢጸና ፡ መልካም ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ በመብል ፡ አይደለም ፤ በዚህ ፡ የሚሠሩ
በት ፡ አልተጠቀሙምና ። መሠዊያ ፡ አለን ÷ ፲፡
ከእርሱም ፡ ሊበሉ ፡ ድንኳኒቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡
መብት ፡ የላቸውም ። ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ስለ ፡ ኃጢ ፲፩፤
አት ፡ ወደ ፡ ቅድስት ፡ የእንስሶችን ፡ ደም ፡ ያቀር
በልና ፤ ሥጋቸው ፡ ግን ፡ ከሰፈሩ ፡ ውጭ ፡ ይቃጠ
ላል ። ስለዚህ ፡ ኢየሱስ ፡ ደግሞ ፡ በገዛ ፡ ደሙ ፡ ፲፪፤
ሕዝቡን ፡ እንዲቀድስ ፡ ከበር ፡ ውጭ ፡ መከራን ፡
ተቀበለ ። እንግዲህ ፡ ነቀፌታውን ፡ እየተሸከ ፲፫፤
ምን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ውጭ ፡ እን
ውጣ ፤ በዚህ ፡ የምትኖር ፡ ከተማ ፡ የለችን ፲፬፤
ምና ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለትን ፡ እን
ፈልጋለን ። እንግዲህ ፡ ዘወትር ፡ ለእግዚአብ ፲፭፤
ሔር ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ÷ ማለት ፡ ለስሙ ፡
የሚመሰክሩ ፡ የከንፈሮችን ፡ ፍሬ ÷ በእርሱ ፡
እናቅርብለት ። ነገር ፡ ግን ፡ መልካም ፡ ማድረ ፲፮፤

፲፪ ። ፲፪ ፡ ኢሳ. ፴፭ ÷ ፫ ። ፲፫ ፡ ምሳ. ፬ ÷ ፭ ። ፲፬ ፡ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፱ ። ፲፭ ፡ ዘዳግ. ፳፱ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፡ ዘፍጥ. ፳፭ ÷ ፴፬ ። ፲፯ ፡ ዘፍጥ. ፳፯ ÷ ፴፯—፴፱ ። ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ዘዳኡ. ፬፱ ÷ ፲፳ ፡ ፲፱ ፡ ፭ ÷ ፲፱ ። ፳ ፡ ዘዳኡ. ፲፱ ÷ ፳፪ ፡ ፲፫ ። ፳፩ ፡ ዘዳኡ. ፱፱ ÷ ፲፯ ። ፳፪ ፡ ራእ. ፲፬ ÷ ፩ ፡ ፫ ÷ ፲፪ ። ፳፫ ፡ ሉቃ. ፲ ÷ ፳ ። ፳፬ ፡ ዘፍጥ. ፬ ÷ ፯ ። ፳፭ ፡ ም. ፪ ÷ ፪፡፫ ። ፳፮ ፡ ሐጌ ፪ ÷ ፮ ። ፳፯ ፡ ዘዳግ. ፬ ÷ ፳፬ ።

፲፫ ። ፩ ፡ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፬ ። ፪ ፡ ዘፍጥ. ፲፰ ÷ ፩—፫ ፡ ፲፱ ÷ ፩—፫ ። ፫ ፡ ም. ፲ ÷ ፴፬ ፡ ማቴ. ፳፭ ÷ ፴፮ ። ፬ ፡ ፩ ቀሮ. ፮ ÷ ፬ ። ፭ ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ÷ ፮ ፡ ኢያ. ፩ ÷ ፭ ። ፮ ፡ መዝ. ፻፲፯ ÷ ፮ ። ፯ ፡ ራእ. ፩ ÷ ፲፯ ። ፱ ፡ ኤፌ. ፬ ÷ ፲፬ ፡ ሮሜ ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፲፩ ፡ ዘሌዋ. ፲፮ ÷ ፳፯ ። ፲፪ ፡ ዮሐ. ፲፱ ÷ ፲፯ ፡ ፳ ። ፲፫ ፡ ም. ፲፩ ÷ ፳፯ ። ፲፭ ፡ መዝ. ፶፱ ÷ ፲፱ ፡ ሆሴ. ፲፬ ÷ ፪ ። ፲፮ ፡ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፫ ፡ ፊልጵ. ፬ ÷ ፲፰ ።

ግን ፡ ለሌሎችም ፡ ማካፈልን ፡ አትርሱ ። እን
ዲህ ፡ ያለው ፡ መሥዋዕት ፡ እግዚአብሔርን ፡
ደስ ፡ ያሰኘዋልና ።

፲፮፡ ለዋኖቻችሁ ፡ ታዘዙና ፡ ተገዙ ፤ እነርሱ ፡ ስሌ
ትን ፡ እንደሚሰጡ ፡ አድርገው ÷ ይህንኑ ፡ በደ
ስታ ፡ እንጂ ፡ በኀዘን ፡ እንዳያደርጉት ÷ ይህ ፡
የማይጠቅማችሁ ፡ ነበርና ÷ ስለ ፡ ነፍሳችሁ ፡
ይተጋሉ ።

፲፯፡ ጸልዩልን ፤ በነገር ፡ ሁሉ ፡ በመልካም ፡ እን
ድንኖር ፡ ወደን ÷ መልካም ፡ ሕሊና ፡ እንዳለን ፡

፲፱፡ ተረድተናልና ። ይልቁንም ፡ ፈጥኜ ፡ እንድመ
ለስላችሁ ፡ ይህን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አጥብቄ ፡
አለምናችኋለሁ ።

፳፡ በዘላለም ፡ ከዳን ፡ ደም ፡ ለበጎች ፡ ትልቅ ፡
አረኛ ፡ የሆነውን ፡ ጌታችንን ፡ ኢየሱስን ፡ ከሙ
ታን ፡ ያወጣው ፡ የሰላም ፡ አምላክ ÷ በኢየሱስ ፡ ፳፩፡
ክርስቶስ ፡ በኩል ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡
በእናንተ ፡ እያደረገ ÷ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡
በመልካም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹማን ፡ ያድርጋ
ችሁ ፤ ለእርሱ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ክብር ፡
ይሁን ፤ አሜን ።

ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የምክርን ፡ ቃል ፡ እንድ ፳፪፡
ትታገሡ ፡ እመክራችኋለሁ ÷ በጥቂት ፡ ቃል ፡
ጽፌላችኋለሁና ። ወንድማችን ፡ ጢሞቴዎስ ፡ ፳፫፡
እንደ ፡ ተፈታ ፡ እወቁ ÷ ቶሎ ፡ ብሎም ፡ ቢመጣ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አያችኋለሁ ። ለዋኖቻችሁ ፡ ፳፬፡
ሁሉና ፡ ለቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርቡ
ልኝ ። ከኢጣሊያ ፡ የሆኑት ፡ ሰላምታ ፡ ያቀር
ቡላችኋል ። ጸጋ ፡ ከሁላችሁ ፡ ጋር ፡ ይሁን ። ፳፭፡
አሜን ።

መጀመሪያይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጴጥሮስ ፡ መልእክት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያ ፡ ጴጥሮስ ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ አብ ፡ አስቀድሞ ፡ እንዳወቃቸው ፡
በመንፈስም ፡ እንደሚቀድሱ ÷ ይታዘዙና ፡ በኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ደም ፡ ይረጩ ፡ ዘንድ ፡ ለተ
መረጡት ፡ በጳንጦስና ፡ በገላትያ ፡ በቀጰዶቅያም ፡
በእስያም ፡ በቢታንያም ፡ ለተበተኑ ፡ መጻተ
ኞች ፤

፪ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ይብዛላችሁ ።

፪፡፫፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከሙታን ፡ በመነሣቱ ፡
ለሕያው ፡ ተስፋና ፡ ለማይጠፋ ÷ እድፈትም ፡
ለሌለበት ÷ ለማያልፍም ፡ ርስት ፡ እንደ ፡ ምሕ
ረቱ ፡ ብዛት ፡ ሁለተኛ ፡ የወለደን ፡ የጌታችን ፡
የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አምላክና ፡ አባት ፡ ይባ
ረክ ፤ ይህም ፡ ርስት ፡ በመጨረሻው ፡ ዘመን ፡
ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ለተዘጋጀ ፡ መዳን ፡ በእምነት ፡
በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ለተጠበቃችሁ ፡ ለእ
፮፡፱፡ ናንተ ፡ በሰማይ ፡ ቀርቶላችኋል ። በዚህም ፡
እጅግ ፡ ደስ ፡ ይላችኋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእሳት ፡
ምንም ፡ ቢፈተን ፡ ከሚጠፋው ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡
አብልጦ ፡ የሚከበር ፡ የተፈተነ ፡ እምነታችሁ ÷
ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሲገለጥ ÷ ለምስጋናና ፡ ለክ
ብር ፡ ለውዳሴም ፡ ይገኝ ፡ ዘንድ ፡ አሁን ፡ ለጥቂት ፡
ጊዜ ፡ ቢያስፈልግ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ፈተና ፡ አዝናች
፰፡፱፡ ኋል ። እርሱንም ፡ ሳታዩት ፡ ትወዱታላችሁ ፤
አሁንም ፡ ምንም ፡ ባታዩት ፡ በእርሱ ፡ አምና
ችሁ ÷ የእምነታችሁን ፡ ፍጻሜ ፡ እርሱም ፡ የነ
ፍሳችሁን ፡ መዳን ፡ እየተቀበላችሁ ÷ በማይነገ
ርና ፡ ክብር ፡ በሞላበት ፡ ሐሤት ፡ ደስ ፡ ይላች
ኋል ።

ለእናንተም ፡ ስለሚሰጠው ፡ ጸጋ ፡ ትንቢት ፡ ፲፡
የተናገሩት ፡ ነቢያት ፡ ስለዚህ ፡ መዳን ፡ ተግ
ተው ፡ እየፈለጉ ፡ መረመሩት ፤ በእነርሱም ፡ ፲፩፡
የነበረ ፡ የክርስቶስ ፡ መንፈስ ÷ ስለ ፡ ክርስቶስ ፡
መከራ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ስለሚመጣው ፡
ክብር ፡ አስቀድሞ ፡ እየመሰከረ ÷ በምን ፡ ወይም ፡
እንደ ፡ ባለ ፡ ዘመን ፡ እንዳመለከተ ፡ ይመረ
ምሩ ፡ ነበር ። ለእነርሱም ፡ ከሰማይ ፡ በተላከ ፡ ፲፪፡
በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወንጌልን ፡ የሰበኩላችሁ ፡
ሰዎች ፡ አሁን ፡ በወሩላችሁ ፡ ነገር ፡ እናንተን ፡
እንጂ ፡ ራሳቸውን ፡ እንዳላገለገሉ ፡ ተገለጠላ
ቸው ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ መላእክቱ ፡ ሊመለከቱ ፡
ይመኛሉ ።

ስለዚህ ፡ የልቡናችሁን ፡ ወገብ ፡ ታጥቃች ፲፫፡
ሁና ፡ በመጠን ፡ ኖራችሁ ÷ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
ሲገለጥ ፡ የምታገኙትን ፡ ጸጋ ፡ ፈጽማችሁ ፡
ተስፋ ፡ አድርጉ ። እንደሚታዘዙ ፡ ልጆች ፡ ፲፬፡
ባለማወቃችሁ ፡ አስቀድሞ ፡ የኖራችሁበትን ፡
ምኞት ፡ አትከተሉ ። ዳሩ ፡ ግን ፡— እኔ ፡ ቅዱስ ፡ ፲፭፡፲፮፡
ነኝና ፡ ቅዱሳን ፡ ሁኑ ፡ ተብሎ ፡ ሰለ ፡ ተጻፈ ፡ የጠ
ራችሁ ፡ ቅዱስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡
በኑሮአችሁ ፡ ሁሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ሁኑ ። ለሰው ፡ ፲፯፡
ፊትም ፡ ሳያደላ ፡ በእያንዳንዱ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡
ሥራው ፡ የሚፈርደውን ፡ አባት ፡ ብላችሁ ፡ ብት
ጠሩ ፡ በእንግድነታችሁ ፡ ዘመን ፡ በፍርሃት ፡

፲፫ ። ፲፯ ፡ ፩ ተስ· ፩÷፲፫ ፡ ሕዝ· ፫÷፲፯—፲፱ ። ፲፯ ፡ የሐዋ· ፳፬÷፲፯ ። ፳፩ ፡ ዮሐ· ፲÷፲፯ ፡ ዘካ· ፱÷፲፯ ። ፳፭ ፡ ፊልጵ· ፪÷፲፫ ። ፳፰ ፡ ፩ ጢሞ· ፩÷፪ ።

፩ ። ፪ ፡ ሮሜ ፮÷፳፪ ፡ ዕብ· ፲፪÷፳፫ ። ፫ ፡ ያዕ· ፩÷፲፯ ። ፬ ፡ ቈላ· ፩÷፲፪ ። ፭ ፡ ኤፌ· ፪÷፮ ። ፮ ፡ ሮሜ ፭÷፪ ። ፯ ፡ ምሳ· ፲፯÷፫ ። ፰ ፡ ዮሐ· ፳÷፳፱ ። ፱ ፡ ሮሜ ፯÷፳፪ ። ፲ ፡ ሉቃ· ፲÷፲፬ ። ፲፩ ፡ መዝ· ፳፭ ፡ ኢሳ· ፶፫ ። ፲፪ ፡ ኤፌ· ፫÷፲ ። ፲፫ ፡ ሉቃ· ፲፪÷፴፭ ፡ ፪ ጢሞ· ፬÷፭ ። ፲፬ ፡ ኤፌ· ፬÷፲፯—፲፱ ። ፲፮ ፡ ዘሌዋ· ፲፱÷፪ ። ፲፯ ፡ ማቴ· ፮÷፬ ፡ ሮሜ ፪÷፲፩ ፡ መዝ· ፷፭÷፲፪ ።

፲፪፡፲፬ ኑሩ ። ከአባቶቻችሁ ፡ ከወረሳችሁት ፡ ከከንቱ ፡ ኑሮአችሁ ፡ በሚያልፍ ፡ ነገር ፡ በብር ፡ ወይም ፡ በወርቅ ፡ ሳይሆን ÷ ነውርና ፡ እድፍ ፡ እንደ ፡ ሌለው ፡ እንደ ፡ በግ ፡ ደም ፡ በክቡር ፡ የክርስቶስ ፡ ደም ፡ እንደ ፡ ተዋጃችሁ ፡ ታውቃላችሁ ። ፲፰፡፳፩ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ እንኳ ፡ አስቀድሞ ፡ ታወቀ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እምነታችሁና ፡ ተስፋችሁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከሙታን ፡ በስነሣው ፡ ክብርንም ፡ በሰጠው ፡ በእግዚአብሔር ፡ በእርሱ ፡ ስለምታምኑ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ በዘመኑ ፡ መጨረሻ ፡ ተገለጠ ።

፳፪፡ ለእውነት ፡ እየታዘዛችሁ ፡ ግብዝነት ፡ ለሌለበት ፡ ለወንድማማች ፡ መዋደድ ፡ ነፍሳችሁን ፡ አንጽታችሁ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ከልባችሁ ፡ ፳፫ አጥብቃችሁ ፡ ተዋደዱ ። ዳግመኛ ፡ የተወለዳችሁት ፡ ከሚጠፋ ፡ ዘር ፡ አይደለም ÷ በሕያውና ፡ ለዘላለም ፡ በሚኖር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከማይጠፋ ፡ ዘር ፡ ነው ፡ እንጂ ።

፳፬ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ክብሩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ አበባ ፡ ነውና ፤ ሣሩ ፡ ይጠወልጋል ፡ አበባውም ፡ ይረግፋል ፤

፳፭ የጌታ ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ። በወንጌልም ፡ የተሰበከላችሁ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ እንግዲህ ፡ ክፋትን ፡ ሁሉ ፡ ተንኰልንም ፡ ሁሉ ፡ ግብዝነትንም ፡ ቅንዓትንም ፡ ሐሜትንም ፡ ፪፡፫ ሁሉ ፡ አስወግዳችሁ ÷ ጌታ ፡ ቸር ፡ መሆኑን ፡ ቀምሳችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ለመዳን ፡ በእርሱ ፡ እንድታድጉ ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፡ ሕፃናት ፡ ተንኰል ፡ የሌለበትን ፡ የቃልን ፡ ወተት ፡ ተመኙ።

፬ በሰውም ፡ ወደ ፡ ተጣለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ተመረጠና ፡ ክቡር ፡ ወደ ፡ ሆነው ፡ ወደ ፡ ሕያው ፡ ድንጋይ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፭ እየቀረባችሁ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ሕያዋን ፡ ድንጋዮች ፡ ሆናችሁ ÷ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ መንፈሳዊ ፡ መሥዋዕትን ፡ ታቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ቅዱሳን ፡ ካህናት ፡ እንድትሆኑ ፡ መንፈሳዊ ፡ ቤት ፡ ለመሆን ፡ ተሠሩ ። ፮ በመጽሐፍ ፡—

እነሆ ÷ የተመረጠና ፡ የከበረን ፡ የማዕዘን ፡ ራስ ፡ ድንጋይ ፡ በጽዮን ፡ አኖራለሁ ፡ በእርሱም ፡ የሚያምን ፡ አያፍርም ፡

፯ ተብሎ ፡ ተጽፎአልና ። እንግዲህ ፡ ክብሩ ፡ ለእናንተ ፡ ለምታምኑት ፡ ነው ፤ ለማያምኑ ፡ ግን ፡ አናጢዎች ፡ የጣሉት ፡ ድንጋይ ፡ እርሱ ፡ የማዕ ፯፡፰ ዘን ፡ ራስ ፡ የዕንቅፋትም ፡ ድንጋይ ፡ የማሰናከያም ፡ ዓለት ፡ ሆነ ፤ የሚያምኑ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በቃሉ ፡ ይሰናከሉበታልና ፤ ለዚህ ፡ ደግሞ ፡ የተመደቡ ፡ ናቸው ።

፱፡፲ እናንተ ፡ ግን ፡ ከጨለማ ፡ ወደሚደነቅ ፡ ብርሃኑ ፡ የጠራችሁን ፡ የእርሱን ፡ በጎነት ፡ እንድትነግሩ ፡ የተመረጠ ፡ ትውልድ ÷ የንጉሥ ፡ ካህናት ÷ ቅዱስ ፡ ሕዝብ ÷ ለርስቱ ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ናችሁ ፤ እናንተ ፡ ቀድሞ ፡ ወገን ፡ አልነበራችሁም ፡ አሁን ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ ናችሁ ፤ እናንተ ፡ ምሕረት ፡ ያገኛችሁ ፡ አልነበራችሁም ፡ አሁን ፡ ግን ፡ ምሕረትን ፡ አግኝታችኋል ።

፲፩ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ነፍስን ፡ ከሚዋጋ ፡ ሥጋዊ ፡ ምኞት ፡ ትርቁ ፡ ዘንድ ፡ እንግዶችና ፡ መጻተኞች ፡ እንደ ፡ መሆናችሁ ፡ እለምናችኋለሁ ፡ ስለሚመለከቱት ፡ ስለ ፡ መልካም ፡ ሥራችሁ ÷ ክፉ ፡ እንደምታደርጉ ፡ በዚያ ፡ እናንተን ፡ በሚያሙበት ፡ ነገር ÷ በሚገመበኝበት ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያከብሩት ፡ ዘንድ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ኑሮአችሁ ፡ መልካም ፡ ይሁን ።

፲፫ ስለ ፡ ጌታ ፡ ብላችሁ ፡ ለሰው ፡ ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ተገዙ ፤ ለንጉሥም ፡ ቢሆን ÷ ከሁሉ ፡ በላይ ፡ ነውና ፤ ለመካንንትም ፡ ቢሆን ÷ ክፉ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ለመቅጣት ፡ በጎም ፡ የሚያደርጉትን ፡ ለማመስገን ፡ ከእርሱ ፡ ተልከዋልና ፤ ፲፭ በጎ ፡ እያደረጋችሁ ÷ የማያውቁትን ፡ ሞኞች ፡ ዝም ፡ ታሰኙ ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ነውና ፤ ፲፮ አርነት ፡ ወጥታችሁ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሁኑ ፡ እንጂ ፡ ያ ፡ አርነት ፡ ለክፋት ፡ መሸፈኛ ፡ እንዲሆን ፡ አታድርጉ ። ፲፯ ሁሉን ፡ አክብሩ ÷ ወንድሞችን ፡ ውደዱ ÷ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ÷ ንጉሥን ፡ አክብሩ ።

፲፰ ሎሌዎች ፡ ሆይ ፤ ለበጎዎችና ፡ ለገሮች ፡ ጌቶቻችሁ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ለጠማሞች ፡ ደግሞ ፡ በፍርሃት ፡ ሁሉ ፡ ተገዙ ። ፲፱ በግፍ ፡ መከራን ፡ የሚቀበል ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያሰበ ፡ ኀዘንን ፡ ቢታገሥ ፡ ምስጋና ፡ ይገባዋልና ። ፳ ኀጢአት ፡ አድርጋችሁ ፡ስትጐሰሙ ፡ ብትታገሡ ÷ ምን ፡ ክብር ፡ አለበት ? ነገር ፡ ግን ፡ መልካም ፡ አድርጋችሁ ፡ መከራን ፡ ስትቀበሉ ፡ ብትታገሡ ÷ ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምስጋና ፡ ይገባዋል ። ፳፩ የተጠራችሁለት ፡ ለዚህ ፡ ነውና ፤ ክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ ፍለጋውን ፡ እንድትከተሉ ፡ ምሳሌ ፡ ትቶላችሁ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ መከራን ፡ ተቀብሎአልና ። ፳፪ እርሱም ፡ ኀጢአት ፡ አላደረገም ÷ ተን

፩። ፲፮ ፤ ም. ፬ ÷ ፫ ፡ ኢሳ. ፶፪ ÷ ፫ ። ፲፱ ፤ የሐዋ. ፳ ÷ ፳፮ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፳፱ ። ፳ ፤ ሮሜ ፲፮ ÷ ፳፭ ፡ ፳፯ ። ፳፭ ፤ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፵፱ ፡ የሐዋ. ፫ ÷ ፲፫ ፡ ፲፭ ። ፳፫ ፤ ቀኖ. ፫ ፡ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፳፬ ፡ ፳፭ ፤ ኢሳ. ፵ ÷ ፮ — ፱ ፡ ማቴ. ፳፬ ÷ ፴፭ ።

፪። ፩ ፤ ኤፌ. ፬ ÷ ፳፪ ። ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፫ ÷ ፪ ፡ ፲፬ ÷ ፳ ። ፫ ፤ መዝ. ፴፫ ÷ ፰ ። ፬ ፤ ቀኖ. ፯ ፡ ፯ ። ፭ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፳፩ ፡ ፳፪ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፩ ። ፮ ፤ ኤሳ. ፳፰ ÷ ፲፮ ። ፯ ፤ መዝ. ፻፲፰ ÷ ፳፪ ፡ ማቴ. ፳፩ ÷ ፵፪ ። ፰ ፤ ኢሳ. ፰ ÷ ፲፬ ። ፱ ፤ ዘፀአ. ፲፱ ÷ ፮ ፡ ፯ ፡ ዘዳግ. ፯ ÷ ፮ ፡ ፲ ÷ ፲፭ ። ፲ ፤ ሆሴ. ፪ ÷ ፳፫ ። ፲፩ ፤ ዘሌዋ. ፳፭ ÷ ፳፫ ፡ ገላ. ፭ ÷ ፳፬ ። ፲፪ ፤ ፪ ቆሮ. ፯ ÷ ፭ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፮ ። ፲፫ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፩ ። ፲፬ ፤ ሮሜ ፲፫ ÷ ፫ ፡ ፬ ። ፲፮ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፲፫ ። ፲፯ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲ ፡ ፩ቀ. ፲፫ ÷ ፩ ፡ ምሳ. ፳፬ ÷ ፳፩ ፡ ማቴ. ፳፪ ÷ ፳፩ ። ፲፰ ፤ ኤፌ. ፮ ÷ ፭ ። ፳፩ ፤ ማቴ. ፲፩ ÷ ፳፱ ፡ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፲፭ ። ፳፪—፳፭ ፤ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፬—፲፪ ። ፳፪ ፤ ዮሐ. ፰ ÷ ፵፮ ።

፲፫ ኰልም ፡ በእፉ ፡ አልተገኝበትም ፤ ሲሰድቡት ፡ መልሶ ፡ አልተሳደበም ፡ መከራንም ፡ ሲቀበል ፡ አልዛተም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡ ለሚፈርደው ፡ ፲፬ ራሱን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠ ። ለኃጢአት ፡ ሞተን ፡ ለጽድቅ ፡ እንድንኖር ÷ እርሱ ፡ ራሱ ፡ በሥጋው ፡ ኃጢአታችንን ፡ በእንጨት ፡ ላይ ፡ ተሸከመ ፤ ፲፭ በመገረፉ ፡ ቍስል ፡ ተፈወሳችሁ ። እንደ ፡ በጎች ፡ ትቅበዘበዙ ፡ ነበርና ÷ አሁን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ነፍሳችሁ ፡ እረኛና ፡ ጠባቂ ፡ ተመልሳችኋል ።

፲፮ በግዕዝ ፡ እንዲህ ፡ ተጽሮአል ፡— ወበእንተ ፡ ኃጣውኢን ፡ ውእቱ ፡ ተሰቅለ ፡ ዲበ ፡ ዕፅ ፡ በሥጋሁ ፡ ከመ ፡ ያውዕአን ፡ እም ኃጣውኢን ፡ ወበጽድቁ ፡ ያሕይወን ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እንዲሁም ÷ እናንተ ፡ ሚስቶች ፡ ሆይ ÷ ከበሎቻችሁ ፡ እንዳንዱ ፡ ለትምህርት ፡ የማይታዘዙ ፡ ቢኖሩ ÷ በፍርሃት ፡ ያለውን ፡ ንጹሑን ፡ ኑሮ አችሁን ፡ እየተመለከቱ ፡ ያለ ፡ ትምህርት ፡ በሚስቶቻቸው ፡ ኑሮ ፡ እንዲገኙ ፡ ተገዙላቸው ። ፫ ለእናንተም ፡ ጠጕርን ፡ በመሸረብና ፡ ወርቅን ፡ በማንጠልጠል ፡ ወይም ፡ ልብስን ፡ በመጐናጸፍ ፡ ፬ በውጭ ፡ የሆነ ፡ ሽልማት ፡ አይሁንላችሁ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዋጋው ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ የዋህና ፡ ገርባተኛ ፡ መንፈስ ፡ ያለውን ፡ የማይጠፋውን ፡ ልብስ ፡ ለብሰ ፡ የተሰወረ ፡ የልብ ፡ ፭ ሰው ፡ ይሁንላችሁ ። እንዲህ ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ ያደረጉት ፡ ቅዱሳት ፡ ሴቶች ፡ ደግሞ ፡ ለባሎቻቸው ፡ ሲገዙ ፡ ተሸል ፮ መው ፡ ነበርና ፤ እንዲሁም ፡ ሣራ ፡ ለአብርሃም ፡— ጌታ ፡ ብላ ፡ እየጠራችው ፡ ታዘዘችለት ፤ እናንተም ፡ ከሚያስደነግጥ ፡ ነገር ፡ አንዳች ፡ እንኳ ፡ ሳትፈሩ ፡ መልካም ፡ ብታደርጉ ፡ ልጆችዋ ፡ ናችሁ ።

፯ እንዲሁም ÷ እናንተ ፡ ባሎች ፡ ሆይ ÷ ደካማ ፡ ፍጥረት ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ከሚስቶቻችሁ ፡ ጋር ፡ በማስተዋል ፡ አብራችሁ ፡ ኑሩ ፤ ጸሎታችሁ ፡ እንዳይከለከል ÷ አብረው ፡ ደግሞ ፡ የሕይወትን ፡ ጸጋ ፡ እንደሚወርሱ ፡ አድርጋችሁ ፡ አክብሩአቸው ።

፰ በመጨረሻው ፡ ሁላችሁ ፡ በአንድ ፡ ልብ ፡ ሁኑ ÷ የሌላው ፡ መከራ ፡ ለእናንተ ፡ እንደሚሆን ፡ አድርጉ ÷ እንደ ፡ ወንድሞች ፡ ተዋደዱ ÷ ርኅሩኆችና ፡ ትሑታን ፡ ሁኑ ፤ ፱ ክፉን ፡ በክፉ ፡ ፈንታ ፡ ወይም ፡ ስድብን ፡ በስድብ ፡ ፈንታ ፡ አትመልሱ ፡ በዚህ ፡ ፈንታ ፡ ባርኩ ፡ እንጂ ፡ በረከትን ፡ ልትወርሱ ፡ ለዚህ ፡ ተጠርታችኋልና ።

፲ ሕይወትን ፡ ሊወድ ፡ መልካሞችንም ፡ ቀኖች ፡ ሊያይ ፡ የሚፈልግ ፡ ሰው ÷ መላሱን ፡ ከክፉ ፡ ከንፈሮቹንም ፡ ተንኰልን ፡ ከመናገር ፡ ይከልክል ፤ ከክፉ ፡ ፈቀቅ ፡ ፲፩ ይበል ÷ መልካምንም ፡ ያድርግ ÷ ሰላምን ፡ ይሻ ፡ ይከተለው ም ፤ የጌታ ፡ ዓይኖች ፡ ፲፪ ወደ ፡ ጻድቃን ፡ ናቸውና ÷ ጆሮዎቹም ፡ ለጸሎታቸው ፡ ተከፍተዋል ÷ የጌታ ፡ ፊት ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ ነው ።

፲፫ በጎንም ፡ ለማድረግ ፡ ብትቀኑ ፡ የሚያስጨንቃችሁ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፬ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጽድቅ ፡ እንኳ ፡ መከራን ፡ ብትቀበሉ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ። ማስፈራራታቸውንም ፡ አትፍሩ ፡ አትናወጡም ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ ጌታን ፡ እርሱም ፡ ክርስቶስ ፡ በልባ ፲፭ ችሁ ፡ ቀድሱት ። በእናንተ ፡ ስላለ ፡ ተስፋ ፡ ምክንያትን ፡ ለሚጠይቁአችሁ ፡ ሁሉ ፡ መልስ ፡ ለመስጠት ፡ ዘወትር ፡ የተዘጋጃችሁ ፡ ሁኑ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በየዋህነትና ፡ በፍርሃት ፡ ይሁን ። ፲፮ በክርስቶስ ፡ ያለውን ፡ መልካሙን ፡ ኑሮአችሁን ፡ የሚሳደቡ ፡ ሰዎች ፡ ክፉን ፡ እንደምታደርጉ ፡ በሚያሙበት ፡ ነገር ፡ እንዲያፍሩ ፡ በጎ ፡ ሕሊና ፡ ይኑራችሁ ። ፲፯ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ እንዲህ ፡ ቢሆን ÷ ክፉ ፡ ስለ ፡ ማድረግ ፡ ሳይሆን ፡ በጎ ፡ ስለ ፡ ማድረግ ፡ መከራን ፡ ብትቀበሉ ፡ ይሻላችኋልና ። ፲፰ ክርስቶስ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀርበን ፡ እርሱ ፡ ጻድቅ ፡ ሆኖ ፡ ስለ ፡ ዓመፀኞች ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሞቶአልና ፤ በሥጋ ፡ ሞተ ፡ በመንፈስ ፡ ግን ፡ ሕያው ፡ ሆነ ÷ በእርሱም ፡ ደግሞ ፡ ሄዶ ፡ በወኅኒ ፲፱ ለነበሩ ፡ ነፍሳት ፡ ሰበከላቸው ። ፳ ጥቂቶች ፡ ማለት ፡ ስምንት ፡ ነፍስ ፡ በውኃ ፡ የዳኑበት ፡ መርከብ ፡ ሲዘጋጅ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ትዕግሥት ፡ በኖኅ ፡ ዘመን ፡ በቂያ ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ አልታዘዙም ። ፳፩ ይህም ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ ማለት ፡ ጥምቀት ፡ ምሳሌው ፡ ሆኖ ፡ አሁን ፡ ያድንናል ÷ የሰውነትን ፡ እድፍ ፡ ማስወገድ ፡ አይደለም ÷ ለእግዚአብሔር ፡ የበጎ ፡ ሕሊና ፡ ልመና ፡ ነው ፡ እንጂ ÷ ይህም ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ትንሣኤ ፡ ነው ፤ ፳፪ እርሱም ፡ መላእክትና ፡ ሥልጣናት ፡ ኃይላትም ፡ ከተገዙለት ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ሄዶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ክርስቶስም ፡ በሥጋ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ መከራን ፡ ስለ ፡ ተቀበለ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በሥጋ ፡ ልትኖሩ ፡ በቀረላችሁ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ምኞት ፡ እንዳትኖሩ ÷ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ያን ፡ አሳብ ፡ እንደ ፡ ዕቃ ፡ ጦር ፡ እድርጋችሁ ፡ ያዙት ÷ በሥጋ ፡ መከራን ፡ የተቀበለ ፡ ኃጢአትን ፡ ትቶአልና ። ፪ የአሕዛብን ፡

፪። ፳፬ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፪ ፡ ፲፩ ። ፳፭ ፡ ሕዝ· ፴፬ ÷ ፮ ፤ ዮሐ· ፲ ÷ ፲፩ ።

፫። ፩ ፤ ኤፌ· ፭ ÷ ፳፪ ። ፫ ፡ ፬ ፤ ፩ ጢሞ· ፪ ÷ ፱ ። ፮ ፤ ዘፍጥ· ፲፰ ÷ ፲፪ ። ፯ ፤ ኤፌ· ፭ ÷ ፳፭ ። ፰ ፤ ሮሜ ፲፪ ÷ ፲፮ ። ፱ ፤ ማቴ· ፭ ÷ ፵፬ ፤ ፩ ተሰ· ፭ ÷ ፲፭ ። ፲—፲፪ ፤ መዝ· ፴፫ ÷ ፲፪—፲፮ ። ፲፪ ፤ ማቴ· ፭ ÷ ፲ ። ፲፬ ፡ ፲፭ ፤ ኢሳ· ፰ ÷ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ፲፭ ፤ ቁላ· ፬ ÷ ፮ ። ፲፮ ፤ ም· ፪ ÷ ፲፪ ። ፲፯ ፤ ም· ፪ ÷ ፳ ። ፲፰ ፤ ዕብ· ፱ ÷ ፳፯ ፤ ቁላ· ፩ ÷ ፳፪ ። ፳፩ ፤ ዘፍጥ· ፯ ÷ ፲፫ ፡ ፲፱ ፤ ፲፯ ፤ ፯ ÷ ፯ ፡ ፳፫ ። ፳፭ ፤ ቴቶ ፫ ÷ ፭ ። ፳፮ ፤ ኤፌ· ፭ ÷ ፳ ፡ ፳፭ ።

፬። ፩ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፪ ፡ ፯ ። ፪ ፤ ፩ ዮሐ· ፪ ÷ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፫ ፤ ኤፌ· ፬ ÷ ፲፯—፲፱ ።

ፈቃድ ፣ ያደረጋችሁበት ፣ በመዳራትና ፣ በሥጋ ፣ ምኞትም ፣ በስካርም ፣ በዘፈንም ፣ ያለ ፣ ልክም ፣ በመጠጣት ፣ ነውርም ፣ ባለበት ፣ በጣዖት ፣ ማም ለክ ፣ የተመላለሳችሁበት ፣ ያለፈው ፣ ዘመን ፣ ይበ
፬ ቃልና ። በዚህም ፣ ነገር ፣ ወደዚያ ፣ መዳራት ፣ ብዛት ፣ ከእነርሱ ፣ ጋር ፣ ስለማትሮጡ ፣ እየተሳ
፭ ደቡ ፣ ይደነቃሉ ፤ ግን ፣ እነርሱ ፣ በሕያዋንና ፣ በሙታን ፣ ላይ ፣ ሊፈርድ ፣ ለተዘጋጀው ፣ መልስ ፣
፮ ይሰጣሉ ። እንደ ፣ ሰዎች ፣ በሥጋ ፣ እንዲፈረ ድባቸው ፣ በመንፈስ ፣ ግን ፣ እንደ ፣ እግዚአብ ሔር ፣ እንዲኖሩ ፣ ስለዚህ ፣ ምክንያት ፣ ወንጌል ፣ ለሙታን ፣ ደግሞ ፣ ተሰብክላቸው ፣ ነበርና ።
፯ ዳሩ ፣ ግን ፣ የነገር ፣ ሁሉ ፣ መጨረሻ ፣ ቀርቦ አል ። እንግዲህ ፣ እንደ ፣ ባለ ፣ አእምሮ ፣ አስቡ ÷
፰ ትጸልዩም ፣ ዘንድ ፣ በመጠን ፣ ኑሩ ፤ ፍቅር ፣ የኃ ጢአትን ፣ ብዛት ፣ ይሸፍናልና ፣ ከሁሉ ፣ በፊት ፣ እርስ ፣ በርሳችሁ ፣ አጥብቃችሁ ፣ ተዋደዱ ።
፱ ያለ ፣ ማንጐራጐር ፣ እርስ ፣ በርሳችሁ ፣ እንግድ
፲ ነትን ፣ ተቀበሉ ፤ ልዩ ፣ ልዩን ፣ የእግዚአብሔ ርን ፣ ጸጋ ፣ ደጋግ ፣ መጋቢዎች ፣ እንደ ፣ መሆና ችሁ ÷ እያንዳንዳችሁ ፣ የጸጋን ፣ ስጦታ ፣ እንደ ፣ ተቀበላችሁ ፣ መጠን ፣ በዚያው ፣ ጸጋ ፣ እርስ ፣ በር
፲፩ ሳችሁ ፣ አገልግሉ ፤ ማንም ፣ ሰው ፣ የሚናገር ፣ ቢሆን ÷ እንደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ቃል ፣ ይናገር ፤ የሚያገለግልም ፣ ቢሆን ÷ እግዚአብሔር ፣ በሚ ሰጠኝ ፣ ኃይል ፣ ነው ፣ ብሎ ፣ ያገልግል ፤ ክብ ርና ፣ ሥልጣን ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ ለእርሱ ፣ በሚሆነው ፣ በኢየሱስ ፣ ክርስቶስ ፣ በኩል ፣ እግ ዚአብሔር ፣ በነገር ፣ ሁሉ ፣ ይከብር ፣ ዘንድ ፤ አሜን ።
፲፪ ወዳጆች ፣ ሆይ ÷ በእናንተ ፣ መካከል ፣ እንደ ፣ እሳት ፣ ሊፈትናችሁ ፣ ስለሚሆነው ፣ መከራ ፣ ድንቅ ፣ ነገር ፣ እንደ ፣ መጣባችሁ ፣ አትደነቁ ፤
፲፫ ነገር ፣ ግን ፣ ክብሩ ፣ ሲገለጥ ፣ ደግሞ ፣ ሐሤት ፣ እያደረጋችሁ ፣ ደስ ፣ እንዲላችሁ ÷ በክርስቶስ ፣ መከራ ፣ በምትካፈሉበት ፣ ልክ ፣ ደስ ፣ ይበላችሁ ።
፲፬ ስለ ፣ ክርስቶስ ፣ ስም ፣ ብትነቀፉ ፣ የክብር ፣ መን ፈስ ፣ የእግዚአብሔርም ፣ መንፈስ ፣ በእናንተ ፣
፲፭ ላይ ፣ ያርፋልና ፣ ብፁዓን ፣ ናችሁ ። ከእናንተ ፣ ማንም ፣ ነፍሰ ፣ ገዳይ ፣ ወይም ፣ ሌባ ፣ ወይም ፣ ክፉ ፣ አድራጊ ፣ እንደሚሆን ፣ ወይም ፣ በሌሎች ፣ ጕዳይ ፣ እንደሚገባ ፣ ሆኖ ፣ መከራን ፣ አይቀበል ፤
፲፮ ክርስቲያን ፣ እንደሚሆን ፣ ግን ፣ መከራን ፣ ቢቀ በል ፣ ስለዚህ ፣ ስም ፣ እግዚአብሔርን ፣ ያመስግን ፣
፲፯ እንጂ ፣ አይፈር ። ፍርድ ፣ ከእግዚአብሔር ፣ ቤት ፣ ተነሥቶ ፣ የሚጀመርበት ፣ ጊዜ ፣ ደርሶአ ልና ፤ አስቀድሞም ፣ በእኛ ፣ የሚጀመር ፣ ከሆነ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ወንጌል ፣ የማይታዘዙ ፣ መጨ ረሻቸው ፣ ምን ፣ ይሆን ? ጻድቅም ፣ በጭንቅ ፣
፲፰ የሚድን ፣ ከሆነ ፣ ዓመፀኛውና ፣ ኃጢአተኛው ፣ ወዴት ፣ ይታይ ፣ ዘንድ ፣ አለው ? ስለዚህ ፣
፲፱ ደግሞ ፣ እንደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ፈቃድ ፣ መከ ራን ፣ የሚቀበሉ ÷ መልካምን ፣ እያደረጉ ፣ ነፍ ሳቸውን ፣ ለታመነ ፣ ፈጣሪ ፣ አደራ ፣ ይስጡ ።

ምዕራፍ ፣ ፭ ።

እንግዲህ ፣ እኔ ÷ ከእነርሱ ፣ ጋር ፣ ሽማግሌ ፣
፩ የክርስቶስም ፣ መከራ ፣ ምስክር ፣ ደግሞም ፣ ሊገ ለጥ ፣ ካለው ፣ ክብር ፣ ተካፋይ ፣ የሆንሁ ÷ በመካ ከላቸው ፣ ያሉትን ፣ ሽማግሌዎች ፣ እመክራቸዋ
፪ ለሁ ፤ በእናንተ ፣ ዘንድ ፣ ያለውን ፣ የእግዚአብ ሔርን ፣ መንጋ ፣ ጠብቁ ፤ እንደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ፈቃድ ፣ በውድ ፣ እንጂ ፣ በግድ ፣ ሳይሆን ÷ በበጎ ፣ ፈቃድ ፣ እንጂ ፣ መጥፎውን ፣ ረብ ፣ በመመኘት ፣
፫ ሳይሆን ፣ ገሠግሡት ፤ ለመንጋው ፣ ምሳሌ ፣ ሁኑ ፣
፬ እንጂ ፣ ማኅበሮቻችሁን ፣ በኃይል ፣ አትግዙ ፤ የእረኞችም ፣ አለቃ ፣ በሚገለጥበት ፣ ጊዜ ፣ የማ
፭ ያልፈውን ፣ የክብርን ፣ አክሊል ፣ ትቀበላላችሁ ። እንዲሁም ÷ ገሠበዝች ፣ ሆይ ÷ ለሽማግሌዎች ፣
፮ ተገዙ ፤ ሁላችሁም ፣ እርስ ፣ በርሳችሁ ፣ እየተ ዋረዳችሁ ፣ ትሕትናን ፣ እንደ ፣ ልብስ ፣ ታጠቁ ÷ እግዚአብሔር ፣ ትዕቢተኞችን ፣ ይቃወማልና ÷ ለትሑታን ፣ ግን ፣ ጸጋን ፣ ይሰጣል ።
፯ እንግዲህ ፣ በጊዜው ፣ ከፍ ፣ እንዲያደርጋችሁ ፣
፰ ከኃይለኛው ፣ ከእግዚአብሔር ፣ እጅ ፣ በታች ፣ ራሳችሁን ፣ አዋርዱ ፤ እርሱ ፣ ስለ ፣ እናንተ ፣
፯ ያስባልና ፣ የሚያስጨንቃችሁን ፣ ሁሉ ፣ በእ ርሱ ፣ ላይ ፣ ጣሉት ። በመጠን ፣ ኑሩ ፣ ንቁም ÷
፰ በላጋራችሁ ፣ ዲያብሎስ ፣ የሚውጠውን ፣ ፈልጎ ፣ እንደሚያገሣ ፣ አንበሳ ፣ ይዘራልና ፤ በዓለም ፣
፱ ያሉት ፣ ወንድሞቻችሁ ፣ ያን ፣ መከራ ፣ በሙሉ ፣ እንዲቀበሉ ፣ እያወቃችሁ ፣ በእምነት ፣ ጸንታ ችሁ ፣ ተቃወሙት ። በክርስቶስ ፣ ኢየሱስ ፣ ወደ ፣
፲ ዘላለም ፣ ክብሩ ፣ የጠራችሁ ፣ የጸጋ ፣ ሁሉ ፣ አም ላክ ፣ ለጥቂት ፣ ጊዜ ፣ መከራን ፣ ከተቀበላችሁ ፣ በኋላ ፣ ራሱ ፣ ፍጹማን ፣ ያደርጋችኋል ፣ ያጸናች ሁማል ፣ ያበረታችሁማል ። ለእርሱ ፣ ክብርና ፣
፲፩ ኃይል ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ ይሁን ፤ አሜን ።
፲፪ እየመከርኋችሁና ፣ የምትቆሙበት ፣ ጸጋ ፣ እውነተኛ ፣ የእግዚአብሔር ፣ ጸጋ ፣ እንድትሆን ፣ እየመሰከርሁላችሁ ÷ የታመነ ፣ ወንድም ፣ እንደ ፣ ሆነ ፣ በቄጠርሁት ፣ በስልዋኖስ ፣ እጅ ፣ በአጭሩ ፣

፩ ። ፭ ፤ የሐዋ· ፲÷፵፪ ። ፮ ፤ ም· ፫÷፲፱ ። ፯ ፤ ያዕ· ፭÷፰ ። ፰ ፤ ምሳ· ፲÷፲፪ ፤ ያዕ· ፭÷፳ ። ፱ ፤ ዕብ· ፲፫÷፪ ። ፲ ፣ ፲፭ ፤ ሮሜ ፲፪÷፮ ፣ ፮ ፤ ፩ ቆሮ· ፱÷፳ ፣ ፪ ፤ ፲÷፴፭ ። ፲፪ ፤ ም· ፭÷፮ ፤ ዮሐ· ፲፯÷፪ ። ፲፫ ፤ ም· ፭÷፮ ፤ የሐዋ· ፭÷፵፭ ፤ ሮሜ ፰÷፲፯ ። ፲፬ ፤ ማቴ· ፭÷፲፩ ። ፲፮ ፤ ኤር· ፳፭÷፳፱ ፤ ፪ ተሰ· ፩÷፰ ። ፲፯ ፤ ምሳ· ፲፩÷፴፩ ፤ ሉቃ· ፳፫÷፴፭ ። ፲፰ ፤ መዝ· ፴÷፭ ።

፪። ፩ ፤ ሉቃ· ፳፬÷፵፯ ፤ ሮሜ ፰÷፲፯ ። ፪ ፤ ዮሐ· ፳፩÷፲፯ ፤ የሐዋ· ፳÷፳፰ ፤ ቲቶ ፩÷፯ ። ፫ ፤ ማቴ· ፳÷፳፭ ፣ ፳፯ ፤ ቲቶ ፪÷፯ ። ፬ ፤ ዕብ· ፲፫÷፳ ፤ ፪ ጢሞ· ፬÷፰ ። ፭ ፤ ዮሐ· ፲፫÷፬ ፣ ፭ ፤ ፲፬ ፤ ምሳ· ፫÷፴፬ ። ፯ ፤ ማቴ· ፳፫÷፲፪ ፤ ያዕ· ፬÷፲ ። ፰ ፤ ማቴ· ፯÷፳፭ ፤ ፊልጵ· ፬÷፯ ። ፳ ፤ ማር· ፲፫÷፴፯ ፤ ፩ ተሰ· ፭÷፯ ። ፬ ፤ የሐዋ· ፲፬÷፳፪ ። ፲ ፤ ፩ ተሰ· ፪÷፲፪ ። ፲፪ ፤ ፩ ተሰ· ፭÷፩ ።

፲፫፤ ጽፌላችኋለሁ ። ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ተመርጣ ፡ በባቢሎን ፡ ያለች ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ልጇም ፡
፲፬፤ ማርቆስ ፡ ሰላምታ ፡ ያቀርቡላችኋል ። በፍቅር ፡ አሳሳም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ ሰላምታ ፡ ተሰጣጡ ።
በክርስቶስ ፡ ላላችሁ ፡ ለሁላችሁ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ። አሜን ።

ሁለተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የጴጥሮስ ፡ መልእክት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ባሪያና ፡ ሐዋርያ ፡ የሆነ ፡ ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ÷
በአምላካችንና ፡ በመድኃኒታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጽድቅ ፡ ካገኘነው ፡ ጋር ፡ የተካከለ ፡ የክብር ፡ እምነትን ፡ ላገኙ ፤
፪፤ የመለኮቱ ፡ ኃይል ÷ በገዛ ፡ ክብሩና ፡ በበጎነቱ ፡ የጠራንን ፡ በማወቅ ÷ ለሕይወትና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመምሰል ፡ የሚሆነውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሰጠን ÷ በእግዚአብሔርና ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ እውቀት ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ይብዛላችሁ ።
፫፤ ስለ ፡ ክፉ ፡ ምኞት ፡ በዓለም ፡ ካለው ፡ ጥፋት ፡ አምልጣችሁ ፡ ከመለኮት ፡ ባሕርይ ፡ ተካፋዮች ፡ በተስፋ ፡ ቃል ፡ እንድትሆኑ ÷ በእነዚያ ፡ ክብርና ፡ በጎነት ፡ የተከበረና ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ ተስፋን ፡ ሰጠን ። ስለዚህም ፡ ምክንያት ፡ ትጋትን ፡ ሁሉ ፡ እያሳያችሁ ፡ በእምነታችሁ ፡ በጎነትን ፡
፮፤ ጨምሩ ÷ በበጎነትም ፡ እውቀትን ÷ በእውቀትም ፡ ራስን ፡ መግዛት ÷ ራስንም ፡ በመግዛት ፡ መጽናትን ÷ በመጽናትም ፡ እግዚአብሔርን ፡
፯፤ መምሰል ÷ እግዚአብሔርንም ፡ በመምሰል ፡ የወንድማማችን ፡ መዋደድ ÷ በወንድማማችም ፡
፰፤ መዋደድ ፡ ፍቅርን ፡ ጨምሩ ። እነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ለእናንተ ፡ ሆነው ፡ ቢበዙ ÷ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እውቀት ፡ ሥራ ፡ ፈዶችና ፡ ፍሬ ፡ ቢሶች ፡ እንዳትሆኑ ፡ ያደርጉአችኋልና ፤
፱፤ እነዚህ ፡ ነገሮች ፡ የሌሉት ፡ ዕውር ፡ ነውና ÷ በቀርብም ፡ ያለውን ፡ ብቻ ፡ ያያል ÷ የቀደመውንም ፡
፲፤ ኃጢአቱን ፡ መንጻት ፡ረስቶአል ። ስለዚህ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ መጠራታችሁንና ፡ መመረጣችሁን ፡ ታጸኑ ፡ ዘንድ ፡ ከፊት ፡ ይልቅ ፡ ትጉ ፤ እነዚህን ፡ ብታደረጉ ፡ ከቶ ፡ አትሰናከሉምና ።
፲፩፤ እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ዘላለሙ ፡ ወደ ፡ ጌታችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ወደ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መንግሥት ፡ መግባት ፡ በሙላት ፡ ይሰጣችኋልና ።
፲፪፤ ስለዚህ ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ ምንም ፡ ብታውቁ ፡ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ በለ ፡ እውነት ፡ ምንም ፡ ብትጸኑ ÷ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ዘወትር ፡ እንዳሰስብችሁ ፡
፲፫፤ ቸል ፡ አልልም ። ሁልጊዜም ፡ በዚህ ፡ ማደሪያ ፡ ሳለሁ ፡ በማሰሰቤ ፡ ላነቃችሁ ፡ የሚገባኝ ፡ ይመ
፲፬፤ ስለኛል ፤ ጌታችን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እንዳ መለከተኝ ፡ ከዚህ ፡ ማደሪያዬ ፡ መለየቴ ፡ ፈጥኖ ፡ እንዲሆን ፡ አውቃለሁና ። ከመውጣቴም ፡ በኋላ ፡
፲፭፤ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ እንድታስቡ ፡ በየጊዜው ፡ ትችሉ ፡ ዘንድ ፡ እተጋለሁ ።
፲፮፤ የእርሱን ፡ ግርማ ፡ አይተን ፡ እንጂ ፡ በብልሃት ፡ የተፈጠረውን ፡ ተረት ፡ ሳንከተል ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ኃይልና ፡ መምጣት ፡ አስታወቅናችሁ ። ከገናናው ፡ ክብር ፡—
፲፯፤ በእርሱ ፡ ደስ ፡ የሚለኝ ፡ የምወደው ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ ያ ፡ ድምፅ ፡ በመጣለት ፡ ጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ተቀብሎአልና ፤ እኛም ፡ በቅዱሱ ፡ ተራራ ፡
፲፰፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ሳለን ፡ ይህን ፡ ድምፅ ፡ ከሰማይ ፡ ሲወርድ ፡ ሰማን ። ከእርሱም ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡
፲፱፤ የጸና ፡ የትንቢት ፡ ቃል ፡ አለን ፤ ምድርም ፡ እስኪጠባ ፡ ድረስ ፡ የንጋትም ፡ ኮከብ ፡ በልባችሁ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ÷ ሰው ፡ በጨለማ ፡ ስፍራ ፡ የሚበራን ፡ መብራት ፡ እንደሚጠነቀቅ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ እየጠነቀቃችሁ ፡ መልካም ፡ ታደርጋላችሁ ። ይህን ፡ በመጀመሪያ ፡ እወቁ ፤ በመጽ፳፤ ሐፍ ፡ ያለውን ፡ ትንቢት ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ ለገዛ ፡ ራሱ ፡ ሊተረጉም ፡ አልተፈቀደም ፤ ትንቢት ፡ ፳፩፤ ከቶ ፡ በሰው ፡ ፈቃድ ፡ አልመጣምና ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተልከው ፡ ቅዱሳን ፡ ሰዎች ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ተነድተው ፡ ተናገሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሐሰተኞች ፡ ነቢያት ፡ ደግሞ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ነበሩ ፡ እንዲሁም ፡ በመካከላችሁ ፡ ደግሞ ፡ ሐሰተኞች ፡ አስተማሪዎች ፡ ይሆናሉ ፤ እነርሱም ፡ የዋጃቸውን ፡ ጌታ ፡ እንኳ ፡ ክደው ፡ የሚፈጥንን ፡ ጥፋት ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ እየሳቡ ፡ የሚያጠፋ ፡ ኑፋቄን ፡ አሹልከው ፡ ያገባሉ ፤ ብዙዎችም ፡ በመዳራታቸው ፡ ይከተሉ ፪፤ አቸዋል ፡ በእነርሱም ፡ ጠንቅ ፡ የእውነት ፡ መንገድ ፡ ይሰደባል ። ገንዘብንም ፡ በመመኘት ፡ በተ ፫፤ ፈጠረ ፡ ነገር ፡ ይረቡባችኋል ፤ ፍርዳቸውም ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አይዘገይም ፡ ጥፋታቸውም ፡ አያንቀላፋም ።
፬፤ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአትን ፡ ላደረጉ ፡ መላእ

፭። ፲፫ ፡ ቁላ· ፱ ÷ ፲ ። ፲፬ ፡ ፭ ተሰ· ፭ ÷ ፳፯ ።

፩። ፩ ፡ ቲቶ ፪ ÷ ፲፫ ። ፪ ፡ ፩ ጴጥ· ፩ ÷ ፪ ። ፫—፯ ፡ ገላ· ፭ ÷ ፳፪ ፡ ፳፫ ። ፬ ፡ ፭ ዮሐ· ፩ ÷ ፯ ፡ ፪ ÷ ፲፭ ። ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ሮሜ ፲፭ ÷ ፲፱ ፡ ፲፭ ፡ ይሁዳ ፭ ፡ ፪ ቆሮ· ፭ ÷ ፭ ። ፲፱ ፡ ዮሐ· ፳፩ ÷ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ፲፯ ፡ ማር· ፱ ÷ ፪ ፡ ፫ ፡ ዮሐ· ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ማቴ· ፲፯ ÷ ፭ ፡ ፯ ። ፲፱ ፡ ፪ ቆሮ· ፬ ÷ ፯ ። ፳፩ ፡ ፩ ጴጥ· ፭ ÷ ፲ ፡ ፲፭ ።

፪። ፩ ፡ ማቴ· ፳፬ ÷ ፲፭ ፡ ፪ ቆሮ· ፲፭ ÷ ፲፫ ፡ ይሁዳ ፱ ። ፪ ፡ ፪ ጢሞ· ፱ ÷ ፫ ። ፫ ፡ ፭ ተሰ· ፪ ÷ ፭ ። ፱—፲፯ ፡ ይሁዳ ፯—፲፫ ።

ክት ፡ ሳይራራላቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ጥሎ ፡ በጨ
ለማ ፡ ጕድጓድ ፡ ለፍርድ ፡ ሊጠበቁ ፡ አሳልፎ ፡
፭፡ ከሰጣቸው ÷ ለቀደመውም ፡ ዓለም ፡ ሳይራራ ፡
ከሌሎች ፡ ሰባት ፡ ጋር ፡ ጽድቅን ፡ የሚሰብክውን ፡
ኖኅን ፡ አድኖ ፡ በኃጢአተኞች ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡
፮፡ የጥፋትን ፡ ውኃ ፡ ካወረደ ÷ ኃጢአትንም ፡ ያደ
ርጉ ፡ ዘንድ ፡ ላሉት ፡ ምሳሌ ፡ አድርጎ ፡ ከተማዎ
ችን ፡ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ አመድ ፡ እስኪሆኑ ፡
ድረስ ፡ አቃጥሎና ፡ ገልብጦ ፡ ከፈረደባቸው ÷
፯፡፰፡ ጻድቅ ፡ ሎጥም ፡ በመካከላቸው ፡ ሲኖር ፡ እያየና ፡
እየሰማ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በዓመፀኛ ፡ ሥራቸው ፡
ጻድቅ ፡ ነፍሱን ፡ አስጨንቆ ፡ ነበርና ፡ በዓመፀ
ኞች ፡ ሴሰኛ ፡ ኑሮ ፡ የተገፋውን ፡ ያን ፡ ጻድቅ ፡
፱፡፲፡ ካዳነ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመልኩ
ትን ፡ ከፈተና ፡ እንዴት ፡ እንዲያድን ÷ በደለኞ
ችንም ፡ ይልቁንም ፡ በርኩስ ፡ ምኞት ፡ የሥጋን ፡
ፍትወት ፡ እየተከተሉ ፡ የሚመላለሱትን ፡ ጌት
ነትንም ፡ የሚንቁትን ፡ እየቀጣቸው ፡ ለፍርድ ፡
ቀን ፡ እንዴት ፡ እንዲጠብቅ ፡ ያውቃል ።

ደፋሮችና ፡ ኵሩዎች ፡ ሆነው ፡ ሥልጣን ፡ ያላ
፲፩፡ ቸውን ፡ ሲሳደቡ ፡ አይንቀጠቀጡም ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡
መላእክት ፡ በኃይልና ፡ በብርታት ፡ ከእነርሱ ፡
ይልቅ ፡ ምንም ፡ ቢበልጡ ፡ በጌታ ፡ ፊት ፡ በእነ
ርሱ ፡ ላይ ፡ የስድብን ፡ ፍርድ ፡ አያመጡም ።
፲፪፡ እነዚህ ፡ ግን ፡ ለመጠመድና ፡ ለመጥፋት ፡ በፍ
ጥረታቸው ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፡ አእምሮ ፡ እንደ
ሌላቸው ፡ እንስሶች ፡ ሆነው ÷ በማያውቁት ፡
ነገር ፡ እየተሳደቡ ፡ በጥፋታቸው ፡ ይጠፋሉ ፤
፲፫፡ የዓመፃቸውን ፡ ደመወዝ ፡ ይቀበላሉ ። በቀን ፡
ሲዘፍኑ ፡ እንደ ፡ ተድላ ፡ ይቈጥሩታል ፤ ነውረ
ኞችና ፡ ርኩሳን ፡ ሆነው ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ሲጋ
፲፬፡ በዙ ፡ በፍቅር ፡ ግብግ ፡ ይዘፍናሉ ፤ ምንዝር ፡
የሞላባቸው ፡ ኃጢአትንም ፡ የማይተዉ ፡ ዓይ
ኖች ፡ አሉአቸው ፤ የማይጸኑትን ፡ ነፍሳት ፡
ያታልላሉ ፤ መመኘትን ፡ የለመደ ፡ ልብ ፡ አላ
፲፭፡ ቸው ፤ የተረገሙ ፡ ናቸው ። ቅንን ፡ መንገድ ፡
ትተው ፡ ተሳሳቱ ፤ የበዖርን ፡ ልጅ ፡ የበለዓምን ፡
መንገድ ፡ ተከትሉ ፤ እርሱ ፡ የዓመፃን ፡ ደመ
፲፮፡ ወዝ ፡ ወደደ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ መተላለፉ ፡
ተዘለፈ ፤ ቃል ፡ የሌለው ፡ አህያ ፡ በሰው ፡ ቃል ፡
ተናግሮ ፡ የነቢዩን ፡ እብድነት ፡ አገደ ።
፲፯፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ለዘላለም ፡ የተጠበቀላቸው ፡
እነዚህ ፡ ውኃ ፡ የሌለባቸው ፡ ምንጮች ፡ በዐ
ውሎ ፡ ነፋስም ፡ የተነዱ ፡ ደመናዎች ፡ ናቸው ።
፲፰፡ ከንቱና ፡ ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ የሆነውን ፡
ቃል ፡ ይናገራሉና ÷ በስሕተትም ፡ ከሚኖሩት ፡
አሁን ፡ የሚያመልጡትን ፡ በሥጋ ፡ ሴሰኛ ፡ ምኞት ፡
፲፱፡ ያታልላሉ ። ራሳቸው ፡ የጥፋት ፡ ባሪያዎች ፡
ሆነው ፡ — አርነት ፡ ትወጣላችሁ ፡ እያሉ ፡ ተሰፋ ፡
ይሰጡአቸዋል ፤ ሰው ፡ ለተሸነፈበት ፡ ለእርሱ ፡
፳፡ ተገዝቶ ፡ ባሪያ ፡ ነውና ። በጌታችንና ፡ በመድኃ
ኒታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እውቀት ፡ ከዓ
ለም ፡ ርኵስት ፡ ካመለጡ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ በእ
ርስዋ ፡ ተጠላልፈው ፡ የተሸነፉ ፡ ቢሆኑ ÷ ከፊ
ተኛው ፡ ኑሮአቸው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛው ፡ የባሰ ፡
፳፩፡ ሆኖባቸዋል ። አውቀዋት ፡ ከተሰጣቸው ፡ ከቅ
ድስት ፡ ትእዛዝ ፡ ኪመለሱ ፡ የጽድቅን ፡ መንገድ ፡
፳፪፡ ባላወቁት ፡ በተሻላቸው ፡ ነበርና ። ውሻ ፡ ወደ ፡
ትፋቱ ፡ ይመለሳል ÷ ደግሞ ፡ — የታጠበች ፡
እርያ ፡ በጭቃ ፡ ለመንከባለል ፡ ተመለሰለች ፡
እንደሚባል ፡ እውነተኞች ፡ ምሳሌዎች ፡ ሆኖባ
ቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡፪፡ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ አሁን ፡ የምጽፍላችሁ ፡ መል
እክት ፡ ይህች ፡ ሁለተኛይቱ ፡ ናት ። በቅዱሳን ፡
ነቢያትም ፡ ቀድሞ ፡ የተባለውን ፡ ቃል ፡ በሐዋ
ርያቶቻችሁም ፡ ያገኛችኋትን ፡ የጌታንና ፡ የመ
ድኀኒትን ፡ ትእዛዝ ፡ እንድታስቡ ፡ በሁለቱ ፡ እያ
ሳሰብኋችሁ ፡ ቅን ፡ ልቡናችሁን ፡ አነቃቃለሁ ።
፫፡ በመጨረሻው ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ራሳቸው ፡ ምኞት ፡
የሚመላለሱ ፡ ዘባቾች ፡ በመዘበት ፡ እንዲመጡ ፡
፬፡ ይህን ፡ በፊት ፡ እወቁ ፤ እነርሱም ፡ — የመም
ጣቱ ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ ወዴት ፡ ነው ? አባቶች ፡
ከሞቱበት ፡ ጊዜ ÷ ከፍጥረት ፡ መጀመሪያ ፡ ይዘ
ሁሉ ፡ እንዳለ ፡ ይኖራልና ፡ ይላሉ ። ሰማያት ፡
፭፡ ከጥንት ፡ ጀምረው ፡ ምድርም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ከውኃ ፡ ተጋጥማ ፡ በውኃ ፡ መከከል ፡
፮፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ ወደው ፡ አያስተውሉምና ፤ በዚ
ህም ፡ ምክንያት ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ የነበረ ፡ ዓለም ፡
፯፡ በውኃ ፡ ሰጥሞ ፡ ጠፋ ፤ አሁን ፡ ያሉ ፡ ሰማያ
ትና ፡ ምድር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማያመ
ልኩት ፡ ሰዎች ፡ እስከሚጠፉበት ፡ እስከ ፡ ፍርድ ፡
ቀን ፡ ድረስ ፡ ተጠብቀው ፡ በዚያ ፡ ቃል ፡ ለእ
ሳት ፡ ቀርተዋል ።

፰፡ እናንተ ፡ ግን ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ በጌታ ፡ ዘንድ ፡
አንድ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሺህ ፡ ዓመት ÷ ሺህ ፡ ዓመ
ትም ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይህን ፡
፱፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አትርሱ ። ለአንዳንዶች ፡ የሚዘ
ገይ ፡ እንደሚመስላቸው ፡ ጌታ ፡ ስለ ፡ ተስፋ ፡
ቃሉ ፡ አይዘገይም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ንስሐ ፡ እንዲደርሱ ፡ እንጂ ፡ ማንም ፡ እንዳይ
፲፡ ጠፋ ፡ ወዶ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይታገሣል ። የጌ
ታው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ሆኖ ፡ ይመጣል ፤

፪ ። ፭ ፤ ፭ ጴጥ. ፫ ÷ ፭ ። ፮ ፤ ዘፍጥ. ፯፱ ÷ ፭፱ ። ፯ ፤ ዘፍጥ. ፯፱ ÷ ፯፯ ፡ ፭፱ ። ፱ ፤ ፭ ቆሮ. ፯ ÷ ፯፫ ። ፲፪ ፤ ፊልጵ. ፫ ÷ ፯፱ ። ፲፭ ፤ ዘጎል. ፭፪ ÷ ፭ — ፮ ፤ ራእ. ፪ ÷ ፯፱ ። ፲፯ ፤ ዘጎል. ፭፪ ÷ ፭፪ — ፭፭ ። ፲፰ ፤ ይሁዳ ፲፯ ። ፲፱ ፤ ዮሐ. ፮ ÷ ፴፱ ። ፳ ፤ ማቴ. ፲፪ ÷ ፵፭ ፤ ዕብ. ፮ ÷ ፱ — ፯ ። ፳፭ ፤ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፵፯ ፡ ፵፰ ፤ ዕብ. ፯ ÷ ፳፭ ፡ ፳፮ ። ፳፪ ፤ ምሳ. ፳፯ ÷ ፲፭ ።

፪ ። ፪ ፤ ይሁዳ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፬ ፤ ኢሳ. ፭ ÷ ፲፱ ፤ ሕዝ. ፲፪ ÷ ፳፪ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፵፰ ። ፭ ፤ ዘፍጥ. ፩ ÷ ፯ — ፰ ፤ መዝ. ፴፪ ÷ ፮ ፡ ፯ ። ፯ ፤ ዘፍጥ. ፯ ÷ ፳፭ ። ፰ ፤ መዝ. ፹፱ ÷ ፬ ። ፱ ፤ ኢሳ. ፴ ÷ ፲፰ ፤ ኤንባ. ፪ ÷ ፫ ፤ ፩ ጢሞ. ፪ ÷ ፬ ። ፲ ፤ ፩ ተሰ. ፭ ÷ ፪ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፴፭ ፤ ናሆ. ፩ ÷ ፭ ።

በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰማያት ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ያል
ፋሉ ÷ የሰማይም ፡ ፍጥረት ፡ በትልቅ ፡ ትኩ
ሳት ፡ ይቀልጣል ÷ ምድርም ፡ በእርስዋም ፡ ላይ ፡
የተደረገው ፡ ሁሉ ፡ ይቃጠላል ።

፲፯፡፲፰፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ የሚቀልጥ ፡ ከሆነ ÷
የእግዚአብሔርን ፡ ቀን ፡ መምጣት ፡ እየጠበቃ
ችሁና ፡ እያስቸኰላችሁ ÷ በቅዱስ ፡ ኑሮ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ በመምሰል ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ልት
ሆኑ ፡ ይገባችኋል ? ስለዚያ ፡ ቀን ፡ ሰማያት ፡ ተቃ
ጥለው ፡ ይቀልጣሉ ፡ የሰማይም ፡ ፍጥረት ፡ በት
፲፱፡ ልቅ ፡ ትኩሳት ፡ ይፈታል ። ነገር ፡ ግን ፡ ጽድቅ ፡
የሚኖርባትን ፡ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ምድር ፡
እንደ ፡ ተስፋ ፡ ቃሉ ፡ እንጠብቃለን ።

፳፡ ስለዚህ ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ እየጠበቃ
ችሁ ፡ ያለ ፡ ነውርና ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ሆናችሁ ፡ በሰ
፳፩፡ ላም ፡ በእርሱ ፡ እንድትገኙ ፡ ትጉ ÷ የጌታችንም ፡
ትዕግሥት ፡ መዳናችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ቀኑጠሩ ።
እንዲህም ፡ የተወደደው ፡ ወንድማችን ፡ ጳው
ሎስ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ተሰጠው ፡ ጥበብ ፡ መጠን ፡
ጻፈላችሁ ÷ በመልእክቱም ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ፫፡
እንደ ፡ ነገረ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ። በእነዚያ ፡
ዘንድ ፡ ለማስተዋል ፡ የሚያስቸግር ፡ ነገር ፡ አለ ÷
ያልተማሩትና ፡ የማይጸኑትም ፡ ሰዎች ፡ ሌሎ
ችን ፡ መጻሕፍት ፡ እንደሚያጣምሙ ፡ እነዚህን ፡
ደግሞ ፡ ለገዛ ፡ ጥፋታቸው ፡ ያጣምማሉ ። እን ፬፡
ግዲህ ፡ እናንተ ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ አስቀ
ድማችሁ ፡ ስለምታውቁ ÷ በዓመፀኞቹ ፡ ስሕ
ተት ፡ ተስባችሁ ፡ ከራሳችሁ ፡ ጽናት ፡ እንዳት
ወድቁ ፡ ተጠንቀቁ ። ነገር ፡ ግን ፡ በጌታችንና ፡ ፲፰፡
በመድኃኒታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡
እውቀት ፡ እደጉ ። ለእርሱ ፡ አሁንም ፡ እስከ ፡
ዘላለምም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ክብር ፡ ይሁን ። አሜን ።

መጀመሪያይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የዮሐንስ ፡ መልእክት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ስለ ፡ ሕይወት ፡ ቃል ፡ ከመጀመሪያው ፡ የነበ
ረውንና ፡ የሰማነውን ፡ በዓይኖቻችንም ፡ ያየነ
ውን ፡ የተመለከትነውንም ፡ እጆቻችንም ፡ የዳሰ
፪፡ ሱትን ፡ እናወራለን ። ሕይወትም ፡ ተገለጠ ፡ አይ
ተንግል ፡ እንመሰክርማለን ÷ ከአብ ፡ ዘንድ ፡ የነበ
ረውንም ፡ ለእኛም ፡ የተገለጠውን ፡ የዘላለምን ፡
፫፡ ሕይወት ፡ እናወራላችኋለን ። እናንተ ፡ ደግሞ ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ ኅብረት ፡ እንዲኖራችሁ ፡ ያየነው
ንና ፡ የሰማነውን ፡ ለእናንተ ፡ ደግሞ ፡ እናወራላ
ችኋለን ። ኅብረታችንም ፡ ከአባት ፡ ጋር ፡ ከል
፬፡ ጁም ፡ ከኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጋር ፡ ነው ። ደስታ
ችሁም ፡ እንዲፈጸም ፡ ይህን ፡ እንጽፍላችኋለን ።

፭፡ ከእርሱም ፡ የሰማናት ፡ ለእናንተም ፡ የምና
ወራላችሁ ፡ መልእክት ፡—እግዚአብሔር ፡ ብር
ሃን ፡ ነው ፡ ጨለማም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡
፮፡ የለም ፡ የምትል ፡ ይህች ፡ ናት ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ኅብረት ፡ አለን ፡ ብንል ፡ በጨለማም ፡ ብንመላ
ለስ ፡ እንዋሸለን ፡ እውነትንም ፡ አናደርግም ፤
፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ በብርሃን ፡ እንዳለ ፡ በብርሃን ፡
ብንመላለስ ፡ ለእያንዳንዳችን ፡ ኅብረት ፡ አለን ÷
የልጁም ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ደም ፡ ከኃጢ
፰፡ አት ፡ ሁሉ ፡ ያነጻናል ። ኃጢአት ፡ የለብንም ፡
ብንል ፡ ራሳችንን ፡ እናስታለን ÷ እውነትም ፡
፱፡ በእኛ ፡ ውስጥ ፡ የለም ። በኃጢአታችን ፡ ብን
ናዘዝ ፡ ኃጢአታችንን ፡ ይቅር ፡ ሊለን ፡ ከዓመ
፲፡ ፃም ፡ ሁሉ ፡ ሊያነጻን ፡ የታመነና ፡ ጻድቅ ፡ ነው ።
ኃጢአትን ፡ አላደረግንም ፡ ብንል ፡ ሐሰተኛ ፡ ፩፡
እናደርገዋለን ፡ ቃሉም ፡ በእኛ ፡ ውስጥ ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአትን ፡ እንዳታደርጉ ፡
ይህን ፡ እጽፍላችኋለሁ ። ማንም ፡ ኃጢአትን ፡
ቢያደርግ ፡ ከአብ ፡ ዘንድ ፡ ጠበቃ ፡ አለን ፡ እር
ሱም ፡ ጻድቅ ፡ የሆነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ።
፪፡ እርሱም ፡ የኃጢአታችን ፡ ማስተስሪያ ፡ ነው ÷
ለኃጢአታችንም ፡ ብቻ ፡ አይደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ለዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ እንጂ ። ትእዛዛቱ ፫፡
ንም ፡ ብንጠብቅ ፡ በዚህ ፡ እንዳወቅነው ፡ እናው
ቃለን ። አውቄዋለሁ ፡ የሚል ፡ ትእዛዛቱንም ፡ ፬፡
የማይጠብቅ ፡ ውሸተኛ ፡ ነው ፡ እውነትም ፡ በእ
ርሱ ፡ ውስጥ ፡ የለም ። ቃሉን ፡ ግን ፡ የሚጠ ፭፡
ብቅ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡
በእውነት ፡ ተፈጽሞአል ። በእርሱ ፡ እንዳለን ፡
በዚህ ፡ እናውቃለን ፤ በእርሱ ፡ እኖራለሁ ፡ የሚል ፡ ፮፡
እርሱ ፡ እንደ ፡ ተመላለሰ ፡ ራሱ ፡ ደግሞ ፡ ሊመ
ላለስ ፡ ይገባዋል ።

ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ከመጀመሪያ ፡ የነበረች ፯፡
ችሁ ፡ አሮጌ ፡ ትእዛዝ ፡ እንጂ ፡ የምጽፍላችሁ ፡
አዲስ ፡ ትእዛዝ ፡ አይደለችም ፤ አሮጌይቱ ፡ ትእ
ዛዝ ፡ የሰማችኋት ፡ ቃል ፡ ናት ። ዳግመኛ ፡ አዲስ ፡ ፰፡

፫። ፲፭ ፡ ኢሳ· ፴፱ ÷ ፬ ። ፲፫ ፡ ኢሳ· ፵፭ ÷ ፲፯ ፡ ፵ ÷ ፵፭ ፡ ራእ· ፵፭ ÷ ፩ ፡ ፵፯ ። ፲፭ ፡ ሮሜ ፪ ÷ ፬ ። ፲፯ ፡ ማር· ፲፫ ÷ ፭ ፡ ፵፫ ። ፲፰ ፡ ሮሜ ፲፭ ÷ ፴፯ ።

፩። ፩ ፡ ዮሐ· ፩ ÷ ፩ ፡ ፲፱ ፡ ፲፱ ÷ ፴፭ ፡ ሉቃ· ፵፱ ÷ ፴፱ ። ፪ ፡ ዮሐ· ፭ ÷ ፬ ፡ ፲፭ ÷ ፵፯ ። ፫ ፡ የሐዋ· ፬ ÷ ፳ ፡ ዮሐ· ፲፯ ÷ ፵፭ ። ፬ ፡ ዮሐ· ፲፭ ÷ ፲፭ ። ፭ ፡ ዮሐ· ፶ ÷ ፲፱ ። ፮ ፡ ዮሐ· ፰ ÷ ፲፱ ። ፯ ፡ ዕብ· ፱ ÷ ፲፬ ። ፱ ፡ ፲ ፡ ምሳ· ፳፭ ÷ ፲፫ ። ፲ ፡ ም· ፭ ÷ ፲ ፡ ዮሐ· ፭ ÷ ፴፯ ።

፪። ፩ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፴፬ ፡ ዕብ· ፯ ÷ ፳፭ ። ፪ ፡ ሮሜ ፫ ÷ ፳፭ ፡ ዮሐ· ፭ ÷ ፳፬ ። ፬ ፡ ዮሐ· ፮ ÷ ፴፬ ። ፭ ፡ ዮሐ· ፲፬ ÷ ፳፫ ። ፮ ፡ ዮሐ· ፲፫ ÷ ፲፮ ። ፯ ፡ ም· ፫ ÷ ፲፭ ፡ ዘሌዋ· ፲፱ ÷ ፲፮ ። ፰ ፡ ዮሐ· ፲፫ ÷ ፴፬ ፡ ፭ ÷ ፱ ።

ትእዛዝን ፡ እጽፍላችኋለሁ ፥ ይህም ፡ ነገር ፡ በእርሱ ፡ በእናንተም ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፡ ጨለማው ፡ ያልፋልና ፡ እውነተኛውም ፡ ብርሃን ፡ ፱ አሁን ፡ ይበራል ። በብርሃን ፡ አለሁ ፡ የሚል ፡ ወንድሙንም ፡ የሚጠላ ፡ እስከ ፡ አሁን ፡ በጨ ፲ ለማ ፡ አለ ። ወንድሙን ፡ የሚወድ ፡ በብርሃን ፡ ፲፩ ይኖራል ፡ ማሰናከያም ፡ የለበትም ፤ ወንድሙን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ በጨለማ ፡ አለ ፥ በጨለማም ፡ ይመላለሳል ፥ የሚሄድበትንም ፡ አያውቅም ፥ ጨለማው ፡ ዓይኖቹን ፡ አሳውሮታልና ።

፲፪ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ኃጢአታችሁ ፡ ስለ ፡ ስሙ ፡ ፲፫ ተሰርዮላችኋልና ፡ እጽፍላችኋለሁ ። አባቶች ፡ ሆይ ፥ ከመጀመሪያ ፡ የነበረውን ፡ አውቃችኋልና ፡ እጽፍላችኋለሁ ። ጕበዞች ፡ ሆይ ፥ ክፉውን ፡ አሸንፋችኋልና ፡ እጽፍላችኋለሁ ። ልጆች ፡ ሆይ ፥ አብን ፡ አውቃችኋልና ፡ እጽ ፲፬ ላችኋለሁ ። አባቶች ፡ ሆይ ፥ ከመጀመሪያ ፡ የነበረውን ፡ አውቃችኋልና ፡ እጽፍላችኋለሁ ። ጕበዞች ፡ ሆይ ፥ ብርቱዎች ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በእናንተ ፡ ስለሚኖር ፡ ክፉውንም ፡ ስለ ፡ አሸነፋችሁ ፡ እጽፍላችኋለሁ ። ፲፭፡፲፮ ዓለምን ፡ ወይም ፡ በዓለም ፡ ያሉትን ፡ አትውደዱ ፤ በዓለም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ እርሱም ፡ የሥጋ ፡ ምኞትና ፡ የዓይን ፡ አምሮት ፡ ስለ ፡ ገንዘብም ፡ መመካት ፡ ከዓለም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ እንጂ ፡ ከአባት ፡ ስላልሆነ ፥ ማንም ፡ ዓለምን ፡ ቢወድ ፡ የአባት ፡ ፲፯ ፍቅር ፡ በእርሱ ፡ ውስጥ ፡ የለም ። ዓለሙም ፡ ምኞቱም ፡ ያልፋሉ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ የሚያደርግ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።

፲፰ ልጆች ፡ ሆይ ፥ መጨረሻው ፡ ሰዓት ፡ ነው ፥ የክርስቶስም ፡ ተቃዋሚ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰማችሁ ፡ አሁን ፡ እንኳ ፡ ብዙዎች ፡ የክርስቶስ ፡ ተቃዋሚዎች ፡ ተነሥተዋል ፤ ስለዚህም ፡ መጨረሻው ፡ ሰዓት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እናውቃለን ። ፲፱ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ፥ ዳሩ ፡ ግን ፡ ከእኛ ፡ ወገን ፡ አልነበሩም ፤ ከእኛ ፡ ወገን ፡ ቢሆኑ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ጸንተው ፡ በኖሩ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ከእኛ ፡ ወገን ፡ እንዳልሆኑ ፡ ይገለጡ ፡ ዘንድ ፡ ፳ ወጡ ። እናንተም ፡ ከቅዱሱ ፡ ቅባት ፡ ተቀብላ ፳፩ ችኋል ፥ ሁሉንም ፡ ታውቃላችሁ ። እውነትን ፡ የምታውቁ ፡ ስለ ፡ ሆናችሁ ፥ ውሸትም ፡ ሁሉ ፡ ከእውነት ፡ እንዳልሆነ ፡ ስለምታውቁ ፡ እንጂ ፡ እውነትን ፡ ስለማታውቁ ፡ አልጽፍላችሁም ። ፳፪ ክርስቶስ ፡ አይደለም ፡ ብሎ ፡ ኢየሱስን ፡ ከሚክድ ፡ በቀር ፡ ውሸተኛው ፡ ማን ፡ ነው ? አብንና ፡ ወልድን ፡ የሚክድ ፡ ይህ ፡ የክርስቶስ ፡ ተቃዋሚ ፡ ፳፫ ነው ። ወልድን ፡ የሚክድ ፡ ሁሉ ፡ አብ ፡ እንኳ ፡ የለውም ፤ በወልድ ፡ የሚታመን ፡ አብ ፡ ደግሞ ፡ ፳፬ አለው ። እናንተስ ፡ ከመጀመሪያ ፡ የሰማችሁት ፡ በእናንተ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ። ከመጀመሪያ ፡ የሰማችሁት ፡ በእናንተ ፡ ቢኖር ፥ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ በወልድና ፡ በአብ ፡ ትኖራላችሁ ። እርሱም ፡ ፳፭ የሰጠን ፡ ተስፋ ፡ ይህ ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ነው ።

፳፮ ስለሚያስቱአችሁ ፡ ሰዎች ፡ ይህን ፡ ጽፌላች ፳፯ ኋለሁ ። እናንተስ ፡ ከእርሱ ፡ የተቀበላችሁት ፡ ቅባት ፡ በእናንተ ፡ ይኖራል ፥ ማንም ፡ ሊያስተምራችሁ ፡ አያስፈልጋችሁም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእርሱ ፡ ቅባት ፡ ስለ ፡ ሁሉ ፡ እንደሚያስተምራችሁ ፥ እውነተኛም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ውሸትም ፡ እንዳልሆነ ፥ እናንተንም ፡ እንዳስተማራችሁ ፥ በእርሱ ፡ ኑሩ ።

፳፰ አሁንም ፥ ልጆች ፡ ሆይ ፥ በሚገለጥበት ፡ ጊዜ ፡ እምነት ፡ እንዲሆንልን ፡ በመምጣቱም ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ እንዳናፍር ፡ በእርሱ ፡ ኑሩ ። ጻድቅ ፡ ፳፱ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከወቃችሁ ፡ ጽድቅን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ እንደ ፡ ተወለደ ፡ እወቁ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ተብለን ፡ ልንጠራ ፡ ፩ አብ ፡ እንዴት ፡ ያለውን ፡ ፍቅር ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ እዩ ፥ እንዲሁም ፡ ነን ። ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ዓለም ፡ እርሱን ፡ ስላላወቀው ፡ እኛን ፡ አያውቀ ፪ ንም ። ወዳጆች ፡ ሆይ ፥ አሁን ፡ የእግዚአብ ሔር ፡ ልጆች ፡ ነን ፥ ምንም ፡ እንደምንሆን ፡ ገና ፡ አልተገለጠም ። ዳሩ ፡ ግን ፡ ቢገለጥ ፡ እርሱ ፡ እንዳለ ፡ እናየዋለንና ፡ እርሱን ፡ እንድንመስል ፡ ፫ እናውቃለን ። በእርሱም ፡ ይህን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ንጹሕ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ራሱን ፡ ያነጻል ።

፬ ኃጢአትን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ ዓመፅን ፡ ፭ ደግሞ ፡ ያደርጋል ፥ ኃጢአትም ፡ ዓመፅ ፡ ነው ። እርሱም ፡ ኃጢአትን ፡ ሊያስወግድ ፡ እንደ ፡ ፮ ተገለጠ ፡ ታውቃላችሁ ፥ በእርሱም ፡ ኃጢአት ፡ የለም ። በእርሱ ፡ የሚኖር ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ ፯ አያደርግም ፤ ኃጢአትን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡ አላየውም ፡ አላወቀውምም ። ልጆች ፡ ሆይ ፥ ፯ ማንም ፡ አያስታችሁ ፤ እርሱ ፡ ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጽድቅን ፡ የሚያደርግ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ። ፰ ኃጢአትን ፡ የሚያደርግ ፡ ከዲያብሎስ ፡ ነው ፥ ዲያብሎስ ፡ ከመጀመሪያ ፡ ኃጢአትን ፡ ያደርጋልና ። ስለዚህ ፡ የዲያብሎስን ፡ ሥራ ፡ እንዲያፈርስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ተገለጠ ። ፱ ከእግዚአብሔር ፡ የተወለደ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ አያደርግም ፥ ዘሩ ፡ በእርሱ ፡ ይኖራልና ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ተወልዶአልና ፡ ኃጢአትን ፡ ሊያደርግ ፡ አይችልም ። የእግዚአብሔር ፡ ልጆችና ፡ ፲ የዲያብሎስ ፡ ልጆች ፡ በዚህ ፡ የተገለጡ ፡ ናቸው ፤ ጽድቅን ፡ የማያደርግና ፡ ወንድሙን ፡ የማይ

፪። ፩ ፡ ዮሐ ፲፭ ÷ ፱ ። ፲፭ ፡ ዮሐ ፲፪ ÷ ፴፭ ። ፲፪ ፡ ፩ ቆሮ ፯ ÷ ፲፭ ። ፲፬ ፡ ኤፌ ፮ ÷ ፲ ። ፲፭ ፡ ያዕ ፬ ÷ ፬ ። ፲፮ ፡ ማቴ ፳፬ ÷ ፭ ፤ ፩ ጴጥ ፬ ÷ ፯ ። ፲፱ ፡ የሐዋ ፳ ÷ ፴ ። ፳ ፡ ዮሐ ፲፬ ÷ ፳፮ ። ፳፫ ፡ ዮሐ ፭ ÷ ፳፫ ፤ ፲፭ ÷ ፳፫ ። ፳፬ ፡ ቊ ፯ ፡ ዮሐ ፲፬ ÷ ፳፫ ። ፳፯ ፡ ቊ ፳ ፤ ኤር ፴፭ ÷ ፴፬ ፤ ዮሐ ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፳፰ ፡ ቊ ፫ ÷ ፬ ። ፳፱ ፡ ፫ ዮሐ ፲፭ ።

፫። ፩ ፡ ዮሐ ፭ ÷ ፲፱ ፤ ፲፯ ÷ ፳፭ ። ፪ ፡ ሮሜ ፰ ÷ ፲፯ ፤ ፊልጵ ፫ ÷ ፳፩ ፤ ፩ ቆሮ ፲፫ ÷ ፲፪ ። ፫ ፡ ፪ ቆሮ ፯ ÷ ፩ ። ፭ ፡ ዕብ ፱ ÷ ፳፯ ፤ ዮሐ ፯ ÷ ፣፯ ። ፮ ፡ ፫ ዮሐ ፲፩ ። ፰ ፡ ዮሐ ፰ ÷ ፵፬ ፤ ዕብ ፪ ÷ ፲፬ ። ፱ ፡ ም ፭ ÷ ፲፰ ።

ወድ ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አይደለም ።

፲፩ ከመጀመሪያ ፡ የሰማችኋት ፡ መልእክት ፡— እርስ ፡ በርሳችን ፡ እንዋደድ ፡ የምትል ፡ ይህች ፡

፲፪ ናትና ፤ ከክፉው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ወንድሙንም ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡ እንደ ፡ ቃየል ፡ አይደለም ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ ገደለው ? የገዛ ፡ ሥራው ፡ ክፉ ፡ የወንድ

፲፫ ሙም ፡ ሥራ ፡ ጽድቅ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ነው ። ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ ዓለም ፡ ቢጠላችሁ ፡ አትደነቁ ።

፲፬ እኛ ፡ ወንድሞችን ፡ የምንወድ ፡ ስለ ፡ ሆንን ፡ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ እንደ ፡ ተሻገርን ፡ እናውቃለን ፤ ወንድሙን ፡ የማይወድ ፡ በሞት ፡ ይኖራል ። ወንድሙን ፡ የሚጠላ ፡ ሁሉ ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡

፲፭ ነው ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይም ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ በእርሱ ፡ እንዳይኖር ፡ ታውቃላችሁ ።

፲፮ እርሱ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ነፍሱን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶአልና ፡ በዚህ ፡ ፍቅርን ፡ አውቀናል ፤ እኛም ፡ ስለ ፡ ወንድሞቻችን ፡ ነፍሳችንን ፡ አሳልፈን ፡ እን

፲፯ ድንሰጥ ፡ ይገባናል ። ነገር ፡ ግን ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ያለው ፡ ወንድሙ ፡ የሚያስፈገውን ፡ ሲያጣ ፡ አይቶ ፡ ያልራራለት ፡ ማንም ፡ ቢሆን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ በእርሱ ፡ እንዴት ፡ ይኖ

፲፰ ራል ? ልጆቼ ፡ ሆይ ፡ በሥራና ፡ በእውነት ፡ እንጂ ፡ በቃልና ፡ በአንደበት ፡ አንዋደድ ።

፲፱፡፳ ልባችንም ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በሚፈርድበት ፡ ሁሉ ፡ ከእውነት ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ በዚህ ፡ እናውቃለን ፡ በፊቱም ፡ ልባችንን ፡ እናሳርፋለን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከልባችን ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፡

፳፩ ሁሉንም ፡ ያውቃል ። ወዳጆች ፡ ሆይ ፡ ልባችን ፡ ባይፈርድብን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡

፳፪ ድፍረት ፡ አለን ፡ ትእዛዙንም ፡ የምንጠብቅና ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ የምናደርግ ፡ ስለ ፡ ሆንን ፡ የምንለምነውን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ እናገ

፳፫ ኛለን ። ትእዛዚቱም ፡ ይህች ፡ ናት ፡ በልጁ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ስም ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝንም ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡

፳፬ እንዋደድ ፡ ዘንድ ። ትእዛዙንም ፡ የሚጠብቅ ፡ በእርሱ ፡ ይኖራል ፡ እርሱም ፡ ይኖርበታል ፤ በዚህም ፡ በእኛ ፡ እንዲኖር ፡ ከሰጠን ፡ ከመንፈሱ ፡ እናውቃለን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ወዳጆች ፡ ሆይ ፡ መንፈስን ፡ ሁሉ ፡ አትመኑ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መናፍስት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሆነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መርምሩ ፤ ብዙዎች ፡ ሐሰተኞች ፡

፪ ነቢያት ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ወጥተዋልና ። የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ በዚህ ፡ ታውቃላችሁ ፤ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በሥጋ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ የሚታመን ፡ መንፈስ ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ፡

፫ የማይታመን ፡ መንፈስ ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አይደለም ፤ ይህም ፡ የክርስቶስ ፡ ተቃዋሚው ፡ መንፈስ ፡ ነው ፤ ይህም ፡ እንዲመጣ ፡ ሰምታችኋል ፡ አሁንም ፡ እንኳ ፡ በዓለም ፡ አለ ። ልጆች ፡

፬ ሆይ ፡ እናንተ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ናችሁ ፡ አሸንፋችኋቸውማል ፡ በዓለም ፡ ካለው ፡ ይልቅ ፡

፭ በእናንተ ፡ ያለው ፡ ታላቅ ፡ ነውና ። እነርሱ ፡ ከዓለም ፡ ናቸው ፤ ስለዚህ ፡ ከዓለም ፡ የሆነውን ፡ ይናገራሉ ፡ ዓለሙም ፡ ይሰማቸዋል ። እኛ ፡ ከእ

፮ ግዚአብሔር ፡ ነን ፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚያውቅ ፡ ይሰማናል ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ያልሆነ ፡ አይሰማንም ። የእውነትን ፡ መንፈስና ፡ የስሕተትን ፡ መንፈስ ፡ በዚህ ፡ እናውቃለን ።

፯ ወዳጆች ፡ ሆይ ፡ ፍቅር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የሚወደውም ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ተወለደ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ስለ ፡ ሚያውቅ ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ እንዋደድ ።

፰ ፍቅር ፡ የሌለው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አያውቅም ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ ነውና ።

፱ በዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ተገለጠ ፡ በእርሱ ፡ በኩል ፡ በሕይወት ፡ እንኖር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንድ ፡ ልጁን ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡

፲ ልከታልና ። ፍቅርም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ ራሱ ፡ እንደ ፡ ወደደን ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችንም ፡ ማስተስሪያ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ እንደ ፡ ላከ ፡ እንጂ ፡ እኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡ ወደድነው ፡ አይደለም ። ወዳጆች ፡

፲፩ ሆይ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ ከወደደን ፡ እኛ ፡ ደግሞ ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ ልንዋደድ ፡ ይገባናል ። እግዚአብሔርን ፡ ማንም ፡

፲፪ ከቶ ፡ አላየውም ፤ እርስ ፡ በርሳችን ፡ ብንዋደድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኛ ፡ ይኖራል ፡ ፍቅሩም ፡ በእኛ ፡ ፍጹም ፡ ሆኖአል ።

፲፫ ከመንፈሱ ፡ ስለ ፡ ሰጠን ፡ በእርሱ ፡ እንድንኖር ፡ እርሱም ፡ በእኛ ፡ እንዲኖር ፡ በዚህ ፡ እናውቃለን ። እኛም ፡ አይተናል ፡ አባትም ፡ ልጁን ፡

፲፬ የዓለም ፡ መድኃኒት ፡ ሊሆን ፡ እንደ ፡ ላከው ፡ እንመሰክራለን ። ኢየሱስ ፡ የእግዚአብሔር ፡

፲፭ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሚታመን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእርሱ ፡ ይኖራል ፡ እርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይኖራል ። እኛም ፡ እግዚአብሔር ፡

፲፮ ለእኛ ፡ ያለውን ፡ ፍቅር ፡ አውቀናል ፡ አምነንማል ። እግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ ነው ፡ በፍቅርም ፡ የሚኖር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይኖራል ፡ እግዚአብሔርም ፡ በእርሱ ፡ ይኖራል ። በፍርድ ፡

፲፯ ቀን ፡ ድፍረት ፡ ይሆንልን ፡ ዘንድ ፡ ፍቅር ፡ በዚህ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ተፈጽሞአል ፤ እርሱ ፡ እንዳለ ፡

፫ ። ፲፭ ፤ ም. ፱ ÷ ፺ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፱ ። ፲፪ ፤ ዘፍጥ. ፬ ÷ ፬—፰ ። ፲፫ ፤ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፲፰ ፤ ፲፱ ። ፲፬ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፳፬ ። ፲፭ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፳፭ ፤ ፳፪ ። ፲፯ ፤ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፲፫ ። ፲፯ ፤ ዘዳግ. ፲፭ ÷ ፯ ። ፲፰ ፤ ያዕ. ፪ ÷ ፲፭ ፤ ፲፯ ። ፳፭ ፤ ዕብ. ፱ ÷ ፲፯ ። ፳፪ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፯ ። ፳፫ ፤ ም. ፱ ÷ ፹ ፤ ዮሐ. ፯ ÷ ፳፱ ። ፳፬ ፤ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፳ ፤ ፳፫ ፤ ሮሜ ፰ ÷ ፱ ።

፬ ። ፩ ፤ ማቴ. ፯ ÷ ፲፭ ። ፪ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ÷ ፫ ። ፫ ፤ ም. ፱ ÷ ፲፰ ፤ ፪ ዮሐ. ፯ ። ፬ ፤ ሮሜ. ፰ ÷ ፴፭ ። ፭ ፤ ዮሐ. ፲፭ ÷ ፲፱ ። ፮ ፤ ዮሐ. ፰ ÷ ፵፯ ። ፯ ፤ ም. ፱ ÷ ፹፱ ። ፱ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፲ ፤ ም. ፱ ÷ ፪ ። ፲፩ ፤ ዮሐ. ፲፫ ÷ ፴፱ ። ፲፪ ዮሐ. ፩ ÷ ፲፰ ። ፲፫ ፤ ም. ፫ ÷ ፹፱ ። ፲፬ ፤ ዮሐ. ፫ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ ም. ፱ ÷ ፹፰ ።

እኛ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ነንና ።
፲፯ ፍጹም ፡ ፍቅር ፡ ፍርሃትን ፡ አውጥቶ ፡ ይዋላል ፡
እንጂ ፡ በፍቅር ፡ ፍርሃት ፡ የለም ÷ ፍርሃት ፡
ቅጣት ፡ አለውና ፤ የሚፈራም ፡ ሰው ፡ ፍቅሩ ፡
፲፰ ፍጹም ፡ አይደለም ። እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ወዶ
ኛ ፡ ናልና ፡ እኛ ፡ እንወደዋለን ። ማንም ፡— እግዚ
አብሔርን ፡ እወዳለሁ ፡ እያለ ፡ ወንድሙን ፡
ቢጠላ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ፤ ያየውን ፡ ወንድሙን ፡
የማይወድ ፡ ያላየውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሊወ
፳፩ ደው ፡ እንዴት ፡ ይችላል ? እግዚአብሔርንም ፡
የሚወድ ፡ ወንድሙን ፡ ደግሞ ፡ እንዲወድ ፡
ይህች ፡ ትእዛዝ ፡ ከእርሱ ፡ አለችን ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ክርስቶስ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ በኢየሱስ ፡ የሚያ
ምን ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ተወልዶአል ÷
ወላጁንም ፡ የሚወድ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ የተወለ
፪ ደውን ፡ ደግሞ ፡ ይወዳል ። እግዚአብሔርን ፡
እንወድ ፡ ትእዛዞቹንም ፡ ስናደርግ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ልጆች ፡ እንድንወድ ፡ በዚህ ፡ እናው
፫ ቃለን ። ትእዛዞቹን ፡ ልንጠብቅ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ፍቅር ፡ ይህ ፡ ነውና ፤ ትእዛዞቹም ፡ ከበ
፬ ዶች ፡ አይደሉም ። ከእግዚአብሔር ፡ የተወለደ ፡
ሁሉ ፡ ዓለምን ፡ ያሸንፋልና ፤ ዓለምንም ፡ የሚ
፭ ያሸንፈው ፡ እምነታችን ፡ ነው ። ኢየሱስም ፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከሚያምን ፡
በቀር ፡ ዓለምን ፡ የሚያሸንፍ ፡ ማን ፡ ነው ?
፮ በውኃና ፡ በደም ፡ የመጣ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እር
ሱም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፤ በውኃውና ፡ በደሙ ፡
፯ እንጂ ፡ በውኃው ፡ ብቻ ፡ አይደለም ። መንፈ
ስም ፡ እውነት ፡ ነውና ፡ የሚመሰክረው ፡ መንፈስ ፡
፰ ነው ። የሚመሰክሩት ፡ መንፈሱና ፡ ውኃው ፡
ደሙም ፡ ሦስት ፡ ናቸውና ፤ ሦስቱም ፡ በአንድ ፡
፱ ይስማማሉ ። የሰውን ፡ ምስክር ፡ ብንቀበል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡
ይበልጣል ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ የመሰከረው ፡ የእግዚአ
፲ ብሔር ፡ ምስክር ፡ ይህ ፡ ነውና ። በእግዚአብ
ሔር ፡ ልጅ ፡ የሚያምን ፡ በነፍሱ ፡ ምስክር ፡
አለው ፤ በእግዚአብሔር ፡ የማያምን ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ የመሰከረውን ፡ ምስክር ፡
ስላላመነ ፡ ሐሰተኛ ፡ አድርጎታል ። እግዚአብ ፲፩
ሔርም ፡ የዘላለምን ፡ ሕይወት ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡
ይህም ፡ ሕይወት ፡ በልጁ ፡ እንዳለ ፡ ምስክሩ ፡
ይህ ፡ ነው ። ልጁ ፡ ያለው ፡ ሕይወት ፡ አለው ፤ ፲፪
የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ የሌለው ፡ ሕይወት ፡
የለውም ።

የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ እንዳላችሁ ፡ ታውቁ ፡ ፲፫
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡ ስም ፡ ለምታ
ምኑ ፡ ይህን ፡ ጽፌላችኋለሁ ። በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
ያለን ፡ ድፍረት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡
አንዳች ፡ ብንለምን ፡ ይሰማናል ። የምንለም ፲፭
ነውንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰማልን ፡ ብናውቅ ፡ ከእ
ርሱ ፡ የለመነውን ፡ ልመና ፡ እንደ ፡ ተቀበልን ፡
እናውቃለን ። ማንም ፡ ወንድሙን ፡ ሞት ፡ የማ ፲፮
ይገባውን ፡ ኃጢአት ፡ ሲያደርግ ፡ ቢያየው ፡ ይለ
ምን ÷ ሞትም ፡ የማይገባውን ፡ ኃጢአት ፡ ላደ
ረጉት ፡ ሕይወት ፡ ይሰጥለታል ። ሞት ፡ የሚገ
ባው ፡ ኃጢአት ፡ አለ ፤ ስለዚያ ፡ እንዲጠይቅ ፡
አልልም ። ዓመፃ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ÷ ፲፯
ሞትም ፡ የማይገባው ፡ ኃጢአት ፡ አለ ።
ከእግዚአብሔር ፡ የተወለደ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአ ፲፰
ትን ፡ እንዳያደርግ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡
የተወለደው ፡ ራሱን ፡ እንዲጠብቅ ፡ ክፉውም ፡
እንዳይነካው ፡ እናውቃለን ።
ከእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ ዓለምም ፡ ፲፱
በሞላው ፡ በክፉው ፡ እንደ ፡ ተያዘ ፡ እናውቃ
ለን ።
የእግዚአብሔርም ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ መጣ ÷ እው ፳
ነተኛም ፡ የሆነውን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናን ፡
እንደ ፡ ሰጠን ፡ እናውቃለን ፤ እውነተኛም ፡ በሆ
ነው ፡ በእርሱ ፡ አለን ÷ እርሱም ፡ ልጁ ፡ ኢየ
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ። እርሱ ፡ እውነተኛ ፡
አምላክና ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ ነው ። ልጆች ፡ ፳፩
ሆይ ÷ ከጣዖታት ፡ ራሳችሁን ፡ ጠብቁ ።

ሁለተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የዮሐንስ ፡ መልእክት ።

፩ በእኛ ፡ ስለሚኖርና ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ለዘላለም ፡
ስለሚሆን ፡ እውነት ÷ እኔ ፡ ሽማግሌው ፡ በእው
ነት ፡ ለምወዳቸውና ፡ እኔ ፡ ብቻ ፡ ሳልሆን ፡ እው
፪ ነትን ፡ የሚያውቁ ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡ ለሚወዱአ
፫ ቸው ፡ ለተመረጠች ፡ እመቤትና ፡ ለልጆችዋ ፤
ከእግዚአብሔር ፡ አብና ፡ ከአብ ፡ ልጅ ፡ ከኢየ ፫
ሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ምሕረት ፡ ሰላምም ፡ በእ
ውነትና ፡ በፍቅር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ይሆናሉ ።
ትእዛዝን ፡ ከአብ ፡ እንደ ፡ ተቀበልን ፡ ከልጅ ፬
ችሽ ፡ በእውነት ፡ የሚሄዱ ፡ አንዳንዶችን ፡ ስለ ፡

፩። ፭ ፤ ም. ፪÷፱ ። ፭፭ ፤ ማር. ፲፪÷፳፱—፴፩ ።
፭። ፭ ፤ ዮሐ. ፭÷፲፪ ፤ ፲፫ ፤ ፮÷፵፪ ። ፫ ፤ ዮሐ. ፲፬÷፲፭ ። ፱ ፤ ዮሐ ፲፯÷፴፫ ። ፯ ፤ ዮሐ. ፲፱÷፴፱ ። ፯ ፤ ዮሐ. ፲፭÷፵፭ ። ፱ ፤ ዮሐ. ፯÷፲፯ ፤ ፲፰ ፤ ማቴ. ፫÷፲፯ ። ፲፭ ፤ ሮሜ ፯÷፲፯ ። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፭÷፱ ። ፲፪ ፤ ዮሐ. ፫÷፴፭ ። ፲፫ ፤ ዮሐ. ፯÷፴፭ ። ፲፱ ፤ ም. ፫÷፳፭ ፤ ፳፪ ። ፲፯ ፤ ማቴ. ፲፪÷፴፭ ። ፲፯ ፤ ም. ፫÷፱ ፤ ዮሐ. ፲፯÷፲፭ ። ፲፱ ፤ ሉቃ. ፯÷፭ ፤ ፯ ። ፳ ፤ ዮሐ. ፲፯÷፫ ። ፳፭ ፤ ፭ ቆሮ. ፲÷፲፱ ።
፭ ፤ ፫ ዮሐ. ፭ ። ፫ ፤ ፭ ጢሞ. ፭÷፱ ። ፱ ፤ ፫ ዮሐ. ፫ ።

፩ አግኝኋቸው ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ብሎኛል ። አሁንም ÷ እመቤት ፡ ሆይ ÷ እርስ ፡ በርሳችን ፡ እንድንዋ ደድ ፡ እለምንሻለሁ ፤ ይህች ፡ ከመጀመሪያ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ የነበረች ፡ ትእዛዝ ፡ ናት ፡ እንጂ ፡ አዲስ ፡ ትእዛዝን ፡ እንደምጽፍልሽ ፡ አይደለም ። ፭ እንደ ፡ ትእዛዛቱም ፡ እንሄድ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ፍቅር ፡ ነው ፤ ከመጀመሪያ ፡ እንደ ፡ ሰማችሁ ÷ በእርስዋ ፡ ፮ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙ ፡ ይህች ፡ ናት ። ብዙ ፡ አሳቾች ፡ ወደ ፡ ዓለም ፡ ገብተዋልና ፡ እነርሱም ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በሥጋ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ የማያምኑ ፡ ናቸው ፤ ይህ ፡ አሳቹና ፡ የክርስቶስ ፡ ፯ ተቃዋሚው ፡ ነው ። ሙሉ ፡ ደመወዝን ፡ እን ድትቀበሉ ፡ እንጂ ፡ የሠራችሁትን ፡ እንዳታ ፰ ጠፉ ፡ ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ። ለሚወጣ ፡ ሁሉ ፡ በክርስቶስም ፡ ትምህርት ፡ ለማይኖር ፡ ሰው ፡ አምላክ ፡ የለውም ፤ በክርስቶስ ፡ ትምህርት ፡ ለሚ ኖር ፡ አብና ፡ ወልድ ፡ አሉት ። ማንም ፡ ወደ ፡ ፲ እናንተ ፡ ቢመጣ ፡ ይህንም ፡ ትምህርት ፡ ባያ መጣ ፡ በቤታችሁ ፡ አትቀበሉት ፡ ሰላምም ፡ አትበሉት ፤ ፲፩ ሰላም ፡ የሚለው ፡ ሰው ፡ በክፉ ፡ ሥራው ፡ ይካፈላልና ።

እንድጽፍላችሁ ፡ የምፈልገው ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ፲፪ ሳለኝ ፡ በወረቀትና ፡ በቀለም ፡ ልጽፈው ፡ አል ወድም ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ ደስታችሁ ፡ ፍጹም ፡ እንዲ ሆን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ልመጣ ፡ አፍ ፡ ለአፍም ፡ ልናገራችሁ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።

የተመረጠችው ፡ የእኅትሽ ፡ ልጆች ፡ ሰላምታ ፡ ፲፫ ያቀርቡልሻል ።

ሦስተኛይቱ ፡ የሐዋርያው ፡ የዮሐንስ ፡ መልእክት ።

፩ ሽማግሌው ፡ በእውነት ፡ እኔ ፡ ለምወደው ፡ ለተወደደው ፡ ለጋይዮስ ።

፪ ወዳጅ ፡ ሆይ ÷ ነፍስህ ፡ እንደሚከናወን ÷ በነ ገር ፡ ሁሉ ፡ እንዲከናወንልህና ፡ ጤና ፡ እንዲኖ ፫ ርህ ፡ እጸልያለሁ ። ወንድሞች ፡ መጥተው ፡ አንተ ፡ በእውነት ፡ እንደምትሄድ ፡ ስለ ፡ እውነ ትህ ፡ ሲመሰክሩ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ብሎኛልና ። ፬ ልጆቼ ፡ በእውነት ፡ እንዲሄዱ ፡ ከመስማት ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥ ፡ ደስታ ፡ የለኝም ።

፭ ወዳጅ ፡ ሆይ ÷ ምንም ፡ እንግዶች ፡ ቢሆኑ ÷ ለወንድሞች ፡ በምታደርገው ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ፮ ሥራ ፡ ትሠራለህ ÷ እነርሱም ፡ በማኅበር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ፍቅርህ ፡ መስክረዋል ፤ ለእግዚአብሔር ፡ እንደሚገባ ፡ አድርገህ ፡ በጉዞአቸው ፡ ብትረዳ ፡ ፯ መልካም ፡ ታደርጋለህ ፤ ከአሕዛብ ፡ አንዳች ፡ ፰ ሳይቀበሉ ፡ ስለ ፡ ስሙ ፡ ወጥተዋልና ። እንግ ዲህ ፡ ከእውነት ፡ ጋር ፡ አብረን ፡ እንድንሠራ ፡ እኛ ፡ እንዲህ ፡ ያሉትን ፡ በእንግድነት ፡ ልንቀ በል ፡ ይገባናል ።

፱ ወደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ጻፍሁ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ዋናቸው ፡ ሊሆን ፡ የሚወድ ፡ ዲዮጥራጢስ ፡ ፲ አይቀበለንም ። ስለዚህ ÷ እኔ ፡ ብመጣ ÷ በእኛ ፡ ላይ ፡ በክፉ ፡ ቃል ፡ እየለፈለፈ ፡ የሚያደርገውን ፡ ሥራውን ፡ አሳስባለሁ ፤ ይህም ፡ ሳይበቃው ፡ እርሱ ፡ ራሱ ፡ ወንድሞችን ፡ አይቀበልም ÷ ሊቀ በሉአቸውም ፡ የሚወዱትን ፡ ከልክሎ ፡ ከቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ያወጣቸዋል ።

ወዳጅ ፡ ሆይ ÷ በጎ ፡ የሆነውን ፡ እንጂ ፡ ክፉን ፡ ፲፩ አትምሰል ። በጎ ፡ የሚያደርግ ፡ ከእግዚአብ ሔር ፡ ነው ፤ ክፉን ፡ የሚያደርግ ፡ ግን ፡ እግዚ አብሔርን ፡ አላየውም ። ለድሜጥሮስ ፡ ሁሉ ፡ ፲፪ ይመሰክሩለታል ÷ እውነት ፡ ራስዋም ፡ ትመሰክ ርለታለች ፤ እኛም ፡ ደግሞ ፡ እንመሰክርለታለን ÷ ምስክርነታችንም ፡ እውነት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታው ቃላችሁ ።

ልጽፍልህ ፡ የምፈልገው ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ነበ ፲፫ ረኝ ÷ ዳሩ ፡ ግን ፡ በቀለምና ፡ በብርዕ ፡ ልጽፍልህ ፡ አልወድም ፤ ፲፬ ነገር ፡ ግን ፡ ወዲያው ፡ ላይህ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ÷ አፍ ፡ ለአፍም ፡ እንነጋገራለን ።

ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ። ወዳጆች ፡ ሰላምታ ፡ ፲፭ ያቀርቡልሃል ። ወዳጆችን ፡ በየስማቸው ፡ እየ ጠራህ ፡ ሰላምታ ፡ አቅርብልኝ ።

የሐዋርያው ፡ የያዕቆብ ፡ መልእክት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የእግዚአብሔርና ፡ የጌታ ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስ ቶስ ፡ ባሪያ ፡ ያዕቆብ ፡ ለተበተኑ ፡ ለአሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ወገኖች ፤ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ። ፪ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ የእምነታችሁ ፡ መፈተን ፡ ፫ ትዕግሥትን ፡ እንዲያደርግላችሁ ፡ አውቃችሁ ÷ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ፈተና ፡ ሲደርስባችሁ ፡ እንደ ፡ ሙሉ ፡

፩ ፩ ዮሐ. ፪÷፯ ። ፯ ፩ ፩ ዮሐ. ፩÷፩ ። ፰ ፩ ፩ ዮሐ. ፪÷፩–፫ ። ፱ ፩ ፩ ዮሐ. ፪÷፳፫ ። ፲ ፪ ተሰ. ፫÷፯ ። ፲፪ ፫ ዮሐ. ፲፫ ፡ ፲፬ ።

፩ ፪ ዮሐ. ፩ ። ፫ ፪ ዮሐ. ፱ ። ፭ ማቴ. ፳፭÷፴፭ ፤ ገላ. ፯÷፲ ፤ ፩ጠ. ፲፫÷፪ ። ፯ ቲቶ ፫÷፲፫ ። ፰ ፩ ቆሮ. ፱÷፲፪ ፡ ፲፭ ። ፲፭ ፩ ፩ ዮሐ. ፪÷፳፱ ፤ ፫÷፯ ። ፲፪ ፩ ዮሐ. ፳፭÷፳፱ ። ፲፫ ፡ ፲፱ ፩ ፪ ዮሐ. ፲፪ ።

፩ ። ፩ የሐዋ. ፲፪÷፲፯ ፤ ገላ. ፩÷፲፱ ፤ ፩ ጴጥ. ፩÷፩ ። ፫ ሮሜ ፩÷፫ ።

፩ ደስታ ፡ ቍጠሩት ። ትዕግሥትም ፡ ምንም ፡ የሚጐድላችሁ ፡ ሳይኖር ፡ ፍጹማንና ፡ ምሉዓን ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሥራውን ፡ ይፈጽም ።

፭ ከእናንተ ፡ ግን ፡ ማንም ፡ ጥበብ ፡ ቢጐድለው ፥ ሳይነቅፍ ፡ በልግስና ፡ ለሁሉ ፡ የሚሰጠውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይለምን ፥ ለእርሱም ፡ ይሰጠ

፮ ዋል ። ነገር ፡ ግን ፡ በምንም ፡ ሳይጠራጠር ፡ በእምነት ፡ ይለምን ፤ የሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ በነፋስ ፡ የተገፋና ፡ የተነቃነቀ ፡ የባሕርን ፡ ማዕበል ፡

፯፡፰ ይመስላልና ። ሁለት ፡ አሳብ ፡ ላለው ፡ በመንገዱም ፡ ሁሉ ፡ ለሚወላውል ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ ከጌታ ፡ ዘንድ ፡ አንዳች ፡ እንዲያገኝ ፡ አይምሰለው ።

፱፡፲ የተዋረደው ፡ ወንድም ፡ ግን ፡ በከፍታው ፥ ባለ ፡ ጠጋም ፡ በውርደቱ ፡ ይመካ ፤ እንደ ፡ ሣር ፡

፲፩ አበባ ፡ ያልፋልና ። ፀሐይ ፡ ከትኩሳት ፡ ጋር ፡ ይወጣልና ፥ ሣርንም ፡ ያጠወልጋልና ፥ አበባውም ፡ ይረግፋልና ፥ የመልኩም ፡ ውበት ፡ ይጠፋልና ፤ እንዲሁ ፡ ደግሞ ፡ ባለ ፡ ጠጋው ፡ በመንገዱ ፡ ይዝላል ።

፲፪ በፈተና ፡ የሚጸና ፡ ሰው ፡ የተባረከ ፡ ነው ፤ ከተፈተነ ፡ በኋላ ፡ ለሚወዱት ፡ ተስፋ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የሰጣቸውን ፡ የሕይወትን ፡ አክሊል ፡

፲፫ ይቀበላልና ። ማንም ፡ ሲፈተን ፡— በእግዚአብሔር ፡ እፈተናለሁ ፡ አይበል ፤ እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ አይፈተንምና ፤ እርሱ ፡ ራሱስ ፡ ማንን

፲፬ ም ፡ አይፈትንም ። ነገር ፡ ግን ፡ እያንዳንዱ ፡ በራሱ ፡ ምኞት ፡ ሲሳብና ፡ ሲታለል ፡ ይፈተናል ።

፲፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ምኞት ፡ ፀንሳ ፡ ኃጢአትን ፡ ትወልዳለች ፤ ኃጢአትም ፡ ካደገች ፡ በኋላ ፡ ሞትን ፡ ትወልዳለች ።

፲፮ የተወደዳችሁ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፥ አትሳቱ ።

፲፯ በጎ ፡ ስጦታ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹምም ፡ በረከት ፡ ሁሉ ፡ ከላይ ፡ ናቸው ፥ መለወጥም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከሌለ ፡ በመዞርም ፡ የተደረገ ፡ ጥላ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከሌለ ፡ ከብርሃናት ፡ አባት ፡ ይወርዳሉ ።

፲፰ ለፍጥረቱ ፡ የበኵራት ፡ ዓይነት ፡ እንድንሆን ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡ አስቦ ፡ ወለደን ።

፲፱ ስለዚህ ፥ የተወደዳችሁ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፥ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለመስማት ፡ የፈጠነ ፡ ለመናገርም ፡

፳ የዘገየ ፡ ለቍጣም ፡ የዘገየ ፡ ይሁን ፤ የሰው ፡ ቍጣ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጽድቅ ፡ አይሠራ

፳፩ ምና ። ስለዚህ ፡ርኵሰትን ፡ ሁሉ ፡ የክፋትንም ፡ ትርፍ ፡ አስወግዳችሁ ፥ ነፍሳችሁን ፡ ማዳን ፡ የሚችለውን ፡ በውስጣችሁም ፡ የተተከለውን ፡ ቃል ፡ በየዋህነት ፡ ተቀበሉ ።

፳፪ ቃሉን ፡ የምታደርጉ ፡ ሁኑ ፡ እንጂ ፡ ራሳችሁን ፡ እያሳታችሁ ፡ የምትሰሙ ፡ ብቻ ፡ አትሁኑ ።

፳፫ ቃሉን ፡ የሚሰማ ፡ የማያደርገውም ፡ ቢኖር ፡ የተፈጥሮ ፡ ፊቱን ፡ በመስተዋት ፡ የሚያይን ፡ ሰው ፡

፳፬ ይመስላል ፤ ራሱን ፡ አይቶ ፡ ይሄዳልና ፥ ወዲያውም ፡ እንደ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይረሳል ። ነገር ፡

፳፭ ግን ፡ ነጻ ፡ የሚያወጣውን ፡ ፍጹሙን ፡ ሕግ ፡ ተመልክቶ ፡ የሚጸናበት ፥ ሥራንም ፡ የሚሠራ ፡ እንጂ ፡ ሰምቶ ፡ የሚረሳ ፡ ያልሆነው ፥ በሥራው ፡ የተባረከ ፡ ይሆናል ።

፳፮ አንደበቱን ፡ ሳይገታ ፡ ልቡን ፡ እያሳተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመልክ ፡ የሚመስለው ፡ ማንም ፡ ቢኖር ፡ የእርሱ ፡ አምልኮ ፡ ከንቱ ፡ ነው ። ንጹሕ ፡

፳፯ የሆነ ፡ ነውርም ፡ የሌለበት ፡ አምልኮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወላጆች ፡ የሌላቸውን ፡ ልጆች ፡ ባልቴቶችንም ፡ በመከራቸው ፡ መጠየቅ ፥ በዓለምም ፡ ከሚገኝ ፡ እድፍ ፡ ሰውነቱን ፡ መጠበቅ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፥ በክብር ፡ ጌታ ፡ በጌታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ያለውን ፡ እምነት ፡ ለሰው ፡

፪ ፊት ፡ በማድላት ፡ አትያዙ ። የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ያደረገና ፡ የጌጥ ፡ ልብስ ፡ የለበሰ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ጉባኤአችሁ ፡ ቢገባ ፥ እድፍ ፡ ልብስም ፡ የለበሰ ፡

፫ ድሀ ፡ ሰው ፡ ደግሞ ፡ ቢገባ ፥ የጌጥ ፡ ልብስም ፡ የለበሰውን ፡ ተመልክታችሁ ፡— አንተስ ፡ በዚህ ፡ በመልካም ፡ ስፍራ ፡ ተቀመጥ ፡ ብትሉት ፥ ድሀውንም ፡— አንተስ ፡ ወደዚያ ፡ ቁም ፡ ወይም ፡ ከእግሬ ፡ መረገጫ ፡ በታች ፡ ተቀመጥ ፡ ብትሉት ፥

፬ ራሳችሁን ፡ መለያየታችሁ ፡ አይደለምን ? ክፉ ፡ አሳብ ፡ ያላቸውም ፡ ዳኞች ፡ መሆናችሁ ፡ አይደለምን ? የተወደዳችሁ ፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፥

፭ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ በእምነት ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ እንዲሆኑ ፡ ለሚወዱትም ፡ ተስፋ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የሰጣቸውን ፡ መንግሥት ፡ እንዲወርሱ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ድሆች ፡ አልመረጠምን ? እናንተ ፡

፮ ግን ፡ ድሆችን ፡ አዋረዳችሁ ። ባለ ፡ ጠጎቹ ፡ የሚያስጨንቁአችሁ ፡ አይደሉምን ? ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤትም ፡ የሚጐትቱአችሁ ፡ እነርሱ ፡ አይደሉምን ? የተጠራችሁበትን ፡ መልካሙን ፡ ስም ፡

፯ የሚሰድቡ ፡ እነርሱ ፡ አይደሉምን ?

፰ ነገር ፡ ግን ፡ መጽሐፍ ፡— ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ ውደድ ፡ እንደሚል ፡ የንጉሥን ፡ ሕግ ፡ ብትፈጽሙ ፡ መልካም ፡ ታደርጋላችሁ ፤ ለሰው ፡

፱ ፊት ፡ ግን ፡ ብታደሉ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራላችሁ ፥ ሕግም ፡ እንደ ፡ ተላላፊዎች ፡ ይወቅሳችኋል ።

፲ ሕግን ፡ ሁሉ ፡ የሚጠብቅ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ በአንዱ ፡ የሚሰናከል ፡ ማንም ፡ ቢኖር ፡ በሁሉ ፡ በደለኛ ፡

፲፩ ይሆናል ፤ አታመንዝር ፡ ያለው ፡ ደግሞ ፡— አት

፩ ። ፭ ፤ ምሳ. ፪÷፫—፭ ። ፮ ፤ ማር. ፲፭÷፳፱ ፤ ኤፌ. ፱÷፲፱ ። ፱ ፤ ም. ፪÷፭ ። ፲ ፤ ፭ ኤጥ. ፭÷፳፱ ። ፲፩ ፤ ኢሳ. ፵÷፮ ። ፲፪ ፤ ማቴ. ፲÷፳፪ ፤ ፪ ጢሞ. ፬÷፵ ። ፲፫ ፤ ሮሜ ፮÷፲፩ ። ፲፮ ፤ ዮሐ. ፫÷፳፮ ፤ መዝ. ፻፵፭÷፮ ። ፲፯ ፤ ሮሜ ፮÷፲፫ ፤ ፲፱÷፳፱ ። ፳፭ ፤ ቈላ. ፫÷፰ ። ፳፪ ፤ ማቴ. ፯÷፳፭ ፤ ሮሜ ፪÷፲፫ ። ፳፫ ፤ ሮሜ ፰÷፪ ፤ ሉቃ. ፲፭÷፳፭ ። ፳፯ ፤ መዝ. ፴፱÷፩ ።

፪ ። ፩ ፤ ዘዳግ. ፩÷፲፮ ። ፬ ፤ ዮሐ. ፯÷፳፬ ። ፭ ፤ ፩ ቆሮ. ፩÷፳፯—፳፰ ፤ ሉቃ. ፲፪÷፳፩ ። ፮ ፤ ዘሌዋ. ፲፱÷፲፰ ፤ ማር. ፲፪÷፴፭ ። ፱ ፤ ቀሮ. ፭ ። ፲ ፤ ማቴ. ፭÷፲፱ ። ፲፩ ፤ ዘፀአ. ፳÷፲፫ ፤ ፲፱ ።

ግደል ፡ ብሎአልና ፤ ባታመነዝርም ÷ ነገር ፡ ግን ፡
፲፩፡ ብትገድል ÷ ሕግን ፡ ተላላፊ ፡ ሆነሃል ። በነጻነት ፡
ሕግ ፡ ፍርድን ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ እንዳላቸው ፡
ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ ተናገሩ ÷ እንዲህም ፡ አድርጉ ።
፲፪፡ ምሕረትን ፡ ለማያደርግ ፡ ምሕረት ፡ የሌለበት ፡
ፍርድ ፡ ይሆናልና ፤ ምሕረትም ፡ በፍርድ ፡ ላይ ፡
ይመካል ።
፲፫፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ እምነት ፡ አለኝ ፡ የሚል ÷
ሥራ ፡ ግን ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ምን ፡
ይጠቅመዋል ? እምነቱስ ፡ ሊያድነው ፡ ይችላ
፲፬፡ ልን ? ወንድም ፡ ወይም ፡ እኅት ፡ ራቁታቸውን ፡
፲፭፡ ቢሆኑ ፡ የዕለት ፡ ምግብንም ፡ ቢያጡ ÷ ከእናንተ ፡
አንዱም ፦— በደኅና ፡ ሂዱ ÷ እሳት ፡ ሙቁ ÷ ጥገ
ቡም ፡ ቢላቸው ፡ ለሰውነት ፡ ግን ፡ የሚያስፈል
ጉትን ፡ በትሰጡአቸው ፡ ምን ፡ ይጠቅማቸዋል ?
፲፮፡ እንደዚሁም ፡ ሥራ ፡ የሌለው ፡ እምነት ፡ ቢኖር ፡
በራሱ ፡ የሞተ ፡ ነው ።
፲፯፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡— አንተ ፡ እምነት ፡
አለህ ፡ እኔም ፡ ሥራ ፡ አለኝ ፤ እምነትህን ፡ ከሥ
ራህ ፡ ለይተህ ፡ አሳየኝ ÷ እኔም ፡ እምነቴን ፡ በሥ
፲፰፡ ራዬ ፡ አሳይሃለሁ ፡ ይላል ። እግዚአብሔር ፡
አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንተ ፡ ታምናለህ ፤ መል
ካም ፡ ታደርጋለህ ፤ አጋንንት ፡ ደግሞ ፡ ያምናሉ ፡
፲፱፡ ይንቀጠቀጡማል ። አንተ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ÷ እም
ነት ፡ ከሥራ ፡ ተለይቶ ፡ የሞተ ፡ መሆኑን ፡ ልታ
፳፡ ውቅ ፡ ትወዳለህን ? አባታችን ፡ አብርሃም ፡
ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ በመሠዊያው ፡ ባቀረበ ፡
፳፩፡ ጊዜ ፡ በሥራ ፡ የጸደቀ ፡ አልነበረምን ? እምነት ፡
ከሥራው ፡ ጋር ፡ አብሮ ፡ ያደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረ ÷
በሥራም ፡ እምነት ፡ እንደ ፡ ተፈጸመ ፡ ትመለከ
፳፪፡ ታለህን ? መጽሐፍም ፦— አብርሃምም ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ አመነ ፡ ጽድቅም ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረ
ለት ፡ ያለው ፡ ተፈጸመ ፤ የእግዚአብሔርም ፡
፳፫፡ ወዳጅ ፡ ተባለ ። ሰው ፡ በእምነት ፡ ብቻ ፡ ሳይ
፳፬፡ ሆን ፡ በሥራ ፡ እንዲጸድቅ ፡ ታያላችሁ ። እንደ
ዚሁም ፡ ጋለሞታይቱ ፡ ረዓብ ፡ ደግሞ ፡ መልእ
ክተኞቹን ፡ ተቀብላ ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ በሰደደ
፳፭፡ ቻቸው ፡ ጊዜ ፡ በሥራ ፡ አልጸደቀችምን ? ከነ
ፍስ ፡ የተለየ ፡ ሥጋ ፡ የሞተ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እን
ዲሁ ፡ ደግሞ ፡ ከሥራ ፡ የተለየ ፡ እምነት ፡ የሞተ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፡ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ከእናንተ ፡ ብዙዎች ፡ አስ
ተማሪዎች ፡ አይሁኑ ÷ የበሰውን ፡ ፍርድ ፡ እን
፪፡ ድንቀበል ፡ ታውቃላችሁና ። ሁላችን ፡ በብዙ ፡
ነገር ፡ እንሰናከላለንና ፤ በቃል ፡ የማይሰናከል ፡
ማንም ፡ ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ሥጋውን ፡ ሁሉ ፡ ደግሞ ፡

ሊገታ ፡ የሚችል ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ ነው ። እነሆ ÷ ፫፡
ፈረሶች ፡ ይታዘዙልን ፡ ዘንድ ፡ ልጓም ፡ በአፋ
ቸው ፡ ውስጥ ፡ እናገባለን ÷ ሥጋቸውንም ፡ ሁሉ ፡
እንመራለን ። እነሆ ÷ መርከቦች ፡ ደግሞ ፡ ፬፡
ይህን ፡ ያህል ፡ ታላቅ ፡ ቢሆኑ ፡ በወጡለ ፡ ነፋ
ስም ፡ ቢነዱ ÷ የመሪ ፡ ፈቃድ ፡ ወደሚወደው ፡
ስፍራ ፡ እጅግ ፡ ታናሽ ፡ በሆነ ፡ መቅዘፊያ ፡ ይመ
ራሉ ። እንዲሁም ፡ አንደበት ፡ ደግሞ ፡ ትንሽ ፡ ፭፡
ብልት ፡ ሆኖ ፡ በታላላቅ ፡ ነገር ፡ ይመካል ።
እነሆ ÷ ትንሽ ፡ እሳት ፡ እንዴት ፡ ያለ ፡ ትልቅ ፡
ጫካ ፡ ያቃጥላል ።
አንደበትም ፡ እሳት ፡ ነው ። አንደበት ፡ በብ ፮፡
ልቶቻችን ፡ መካከል ፡ ዓመፀኛ ፡ ዓለም ፡ ሆኖ
አል ፤ ሥጋን ፡ ሁሉ ፡ ያሳድፋልና ÷ የፍጥረት
ንም ፡ ሩጫ ፡ ያቃጥላል ÷ በገሃነምም ፡ ይቃጠ
ላል ። የአራዊትና ፡ የወፎች ፡ የተንቀሳቃሾ ፯፡
ችና ፡ በባሕር ፡ ያለ ፡ የፍጥረት ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡
በሰው ፡ ይገራል ÷ ደግሞ ፡ ተገርቶአል ፤ ነገር ፡ ፰፡
ግን ፡ አንደበትን ፡ ሊገራ ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ አይ
ችልም ፤ የሚገድል ፡ መርዝ ፡ የሞላበት ፡ ወላ
ዋይ ፡ ክፋት ፡ ነው ። በእርሱ ፡ ጌታንና ፡ አብን ፡ ፱፡
እንባርከለን ፤ በእርሱም ፡ እንደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ምሳሌ ፡ የተፈጠሩትን ፡ ሰዎች ፡ እንረግ
ማለን ፤ ከአንድ ፡ አፍ ፡ በረከትና ፡ መርገም ፡ ፲፡
ይወጣሉ ። ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ይህ ፡ እንዲህ ፡
ሊሆን ፡ አይገባም ። ምንጭስ ፡ ከአንድ ፡ አፍ ፡ ፲፩፡
የሚጣፍጥንና ፡ የሚመርን ፡ ውኃ ፡ ያመነጫ
ልን ? ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ በለስ ፡ ወይራን ፡ ፲፪፡
ወይስ ፡ ወይን ፡ በለስን ፡ ታፈራ ፡ ትችላለችን ?
ከጨው ፡ ውኃም ፡ ጣፋጭ ፡ ውኃ ፡ አይወጣም ።
ከእናንተ ፡ ጥበበኛና ፡ አስተዋይ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፫፡
በመልካም ፡ አንዋወሩ ፡ ሥራውን ፡ በጥበብ ፡
የዋህነት ፡ ያሳይ ። ነገር ፡ ግን ፡ መራራ ፡ ቅንዓ ፲፬፡
ትና ፡ አድመኛነት ፡ በልባችሁ ፡ ቢኖርባችሁ ÷
አትመኩ ፡ በእውነትም ፡ ላይ ፡ አትዋሹ ። ይህ ፡ ፲፭፡
ጥበብ ፡ ከላይ ፡ የሚወርድ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡
ግን ፡ የምድር ፡ ነው ÷ የሥጋም ፡ ነው ፡ የአጋንን
ትም ፡ ነው ፤ ቅንዓትና ፡ አድመኛነት ፡ ባሉበት ፡ ፲፮፡
ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ሁከትና ፡ ክፋ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
አሉና ። ላይኛይቱ ፡ ጥበብ ፡ ግን ፡ በመጀመሪያ ፡ ፲፯፡
ንጽሕት ፡ ናት ÷ በኋላም ፡ ታራቂ ÷ ገር ÷ እሺ ፡
ባይ ፡ ምሕረትና ፡ በጎ ፡ ፍሬ ፡ የሞላበት ÷ ዋር
ዋርና ፡ ግብዝነት ፡ የሌለባት ፡ ናት ። የጽድቅም ፡ ፲፰፡
ፍሬ ፡ ሰላምን ፡ ለሚያደርጉት ፡ ሰዎች ፡ በሰላም ፡
ይዘራል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ጦርና ፡ ጠብ ፡ ከወዴት ፡ ፩፡

፪። ፲፪ ፤ ም. ፭ ÷ ፳፭ ። ፲፫ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፮ ፤ ፮ ÷ ፲፭ ። ፲፬ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፳፭ ። ፲፭ ፤ ሉቃ. ፪ ÷ ፲፭ ። ፲፮ ፤ ፩ ዮሐ. ፪ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ ማቴ. ፮ ÷ ፲፯ ፤ ፲፮ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፮ ። ፲፱ ፤ ማር. ፭ ÷ ፮ ። ፳፩ ፤ ዘፍጥ. ፳፪ ÷ ፱—፲፰ ። ፳፪ ፤ ዕብ. ፲፩ ÷ ፲፯ ። ፳፫ ፤ ዘፍጥ. ፲፭ ÷ ፮ ፤ ኢሳ. ፵፩ ÷ ፰ ። ፳፭ ፤ ኢያ. ፪ ÷ ፩—፳፩ ፤ ዕብ. ፲፩ ÷ ፴፩ ። ፳፮ ፤ ቊ. ፲፭ ።

፫። ፩ ፤ መዝ. ፲፩ ÷ ፫ ፤ ፱ ። ፪ ፤ ማቴ. ፲፭ ÷ ፲፩ ፤ ፲፰ ። ፫ ፤ መዝ. ፻፴፱ ÷ ፫ ። ፬ ፤ ዘፍጥ. ፭ ÷ ፳፯ ። ፲፩ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፤ ሉቃ. ፮ ÷ ፴፭ ። ፲፰ ፤ ኢሳ. ፴፪ ÷ ፲፯ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፱ ።

፬። ፩ ፤ ሮሜ ፮ ÷ ፳፫ ።

ይመጣሉ ? በብልቶቻችሁ ፡ ውስጥ ፡ ከሚዋጉ ፡
፪ ፡ ከእነዚህ ፡ ከምኞቶቻችሁ ፡ አይደሉምን ? ትመ
ኛላችሁ ፡ ለእናንተም ፡ አይሆንም ፤ ትገድላላ
ችሁ ፡ በብርቱም ፡ ትፈልጋላችሁ ÷ ልታገኙም ፡
አትችሉም ፤ ትጣላላችሁ ፡ ትዋጉማላችሁ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አትለምኑምና ፡ ለእናንተ ፡ አይሆ
፫ ፡ ንም ፤ ትለምናላችሁ ÷ በምኞቶቻችሁም ፡ ትከ
ፍሉ ፡ ዘንድ ፡ በክፉ ፡ ትለምናላችሁና ፡ አትቀበ
፬ ፡ ሉም ። አመንዝሮች ፡ ሆይ ÷ ዓለምን ፡ መው
ደድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጥል ፡ እንዲሆን ፡ አታ
ውቁምን ? እንግዲህ ፡ የዓለም ፡ ወዳጅ ፡ ሊሆን ፡
የሚፈቅድ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ሆኖ
፭ ፡ አል ። ወይስ ፡ መጽሐፍ ፡— በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ያሳ
ደረው ፡ መንፈስ ፡ በቅንዓት ፡ ይመኛል ፡ ያለው ፡
፮ ፡ በከንቱ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ይመስላችኋልን ? ነገር ፡
ግን ፡ ጸጋን ፡ አብልጦ ፡ ይሰጣል ፤ ስለዚህ ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ ትዕቢተኞችን ፡ ይቃወማል ÷ ለት
፯ ፡ ሑታን ፡ ግን ፡ ጸጋን ፡ ይሰጣል ፡ ይላል ። እን
ግዲህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ዲያብሎስን ፡
፰ ፡ ግን ፡ ተቃወሙ ፡ ከእናንተም ፡ ይሸሻል ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ቅረቡ ፡ ወደ ፡ እናንተም ፡ ይቀር
ባል ። እናንተ ፡ ኃጢአተኞች ÷ እጆቻችሁን ፡
አንጹ ፤ ሁለት ፡ አሳብም ፡ ያላችሁ ፡ እናንተ ÷
፱ ፡ ልባችሁን ፡ አጥሩ ። ተጨነቁና ፡ እዘኑ ፡ አልቅ
ሱም ፤ ሳቃችሁ ፡ ወደ ፡ ኀዘን ፡ ደስታችሁም ፡
፲ ፡ ወደ ፡ ትካዜ ፡ ይለወጥ ። በጌታ ፡ ፊት ፡ ራሳች
ሁን ፡ አዋርዱ ፡ ከፍ ፡ ከፍም ፡ ያደርጋችኋል ።
፲፩ ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ አትተ
ማሙ ። ወንድሙን ፡ የሚያማ ፡ በወንድሙም ፡
የሚፈርድ ፡ ሕግን ፡ ያማል ፡ በሕግም ፡ ይፈር
ዳል ፤ በሕግም ፡ ብትፈርድ ፡ ፈራጅ ፡ ነህ ፡ እንጂ ፡
፲፪ ፡ ሕግን ፡ አድራጊ ፡ አይደለህም ። ሕግን ፡ የሚ
ሰጥና ፡ የሚፈርድ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡
ሊያድን ፡ ሊያጠፋም ፡ የሚችል ፡ ነው ፤ በሌ
ላው ፡ ግን ፡ የምትፈርድ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ?
፲፫ ፡ አሁንም ፡— ዛሬ ፡ ወይም ፡ ነገ ፡ ወደዚህ ፡
ከተማ ፡ እንሄዳለን ፡ በዚያም ፡ ዓመት ፡ እንኖራ
ለን ፡ እንነግድማለን ፡ እናተርፍማለን ፡ የምትሉ ፡
፲፬ ፡ እንናንተ ÷ ተመልከቱ ÷ ነገ ፡ የሚሆነውን ፡ አታ
ውቁምና ። ሕይወታችሁ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ታይቶ ፡ ኋላ ፡ እንደሚጠፋ ፡ እንጭ
፲፭ ፡ ዋለት ፡ ናችሁና ። በዚህ ፡ ፈንታ ፡— ጌታ ፡ ቢፈ
ቅድ ፡ ብንኖርም ፡ ይህን ፡ ወይም ፡ ያን ፡ እናደርጋ
፲፮ ፡ ለን ፡ ማለት ፡ ይገባችኋል ። አሁን ፡ ግን ፡ በትዕ
ቢታችሁ ፡ ትመካላችሁ ፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ትም
፲፯ ፡ ክህት ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነው ። እንግዲህ ፡ በጎ ፡ ለማ
ድረግ ፡ አውቆ ፡ ለማይሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

አሁንም ፡ እናንተ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ÷ ስለሚደር ፭ ፡
ስባችሁ ፡ ጭንቅ ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡ እያላችሁ ፡ አል
ቅሱ ። ሀብታችሁ ፡ ተበላሽቶአል ÷ ልብሳች ፪ ፡
ሁም ፡ ቢብል ፡ ተበልቶአል ። ወርቃችሁም ፡ ፫ ፡
ብራችሁም ፡ ዝጎአል ÷ ዝገቱም ፡ ምስክር ፡ ይሆ
ንባችኋል ፡ ሥጋችሁንም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይበ
ላል ። ለኋለኛው ፡ ቀን ፡ መዝገብን ፡ አከማችታ
ችኋል ። እነሆ ÷ እርሻችሁን ፡ ያጨዱት ፡ የሠ ፬ ፡
ራተኞች ፡ ደመወዝ ፡ በእናንተ ፡ ተቀምቶ ፡ ይጮ
ኻል ÷ የአጫጆችም ፡ ድምፅ ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ዐባ
ዖት ፡ ጆሮ ፡ ገብቶአል ። በምድር ፡ ላይ ፡ ተቀ ፭ ፡
ማጥላችኋል ፡ በሴሰኝነትም ፡ ኖራችኋል ፡ ለእ
ርድ ፡ ቀን ፡ እንደሚያውፍር ፡ ልባችሁን ፡ አወ
ፍራችኋል ። ጻድቁን ፡ ኰንናችሁታል ፡ ገድላ
ችሁትማል ፤ እናንተን ፡ አይቃወምም ።
እንግዲህ ÷ ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ ጌታ ፡ እስኪ ፯ ፡
መጣ ፡ ድረስ ፡ ታገሡ ። እነሆ ÷ ገበሬው ፡ የፊ
ተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ ዝናብ ፡ እስኪቀበል ፡
ድረስ ፡ እርሱን ፡ እየታገሠ ፡ የከበረውን ፡ የመ
ሬት ፡ ፍሬ ፡ ይጠብቃል ። እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ፰ ፡
ታገሡ ÷ ልባችሁንም ፡ አጽኑ ፤ የጌታ ፡ መም
ጣት ፡ ቀርቦአልና ። ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ እንዳ ፱ ፡
ይፈረድባችሁ ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ አታጕረም
ርሙ ፤ እነሆ ÷ ፈራጅ ፡ በደጅ ፡ ፊት ፡ ቆሞአል ።
ወንድሞች ፡ ሆይ ÷ የመከራና ፡ የትዕግሥት ፡ ፲ ፡
ምሳሌ ፡ የሆኑትን ፡ በጌታ ፡ ስም ፡ የተናገሩትን ፡
ነቢያትን ፡ ተመልከቱ ። እነሆ ÷ በትዕግሥት ፡ ፲፩ ፡
የጸኑትን ፡ ብዕዓን ፡ እንላቸዋለን ፤ ኢዮብ ፡
እንደ ፡ ታገሠ ፡ ሰምታችኋል ÷ ጌታም ፡ እንደ ፡
ፈጸመለት ፡ አይታችኋል ፤ ጌታ ፡ እጅግ ፡ የሚ
ምር ፡ የሚራራም ፡ ነውና ።
ከሁሉም ፡ በፊት ÷ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ በሰ ፲፪ ፡
ማይ ፡ ቢሆን ፡ በምድርም ፡ ቢሆን ፡ በሌላ ፡ መሐ
ላም ፡ ቢሆን ፡ በምንም ፡ አትማሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ከፍርድ ፡ በታች ፡ እንዳትወድቁ ፡ ነገራችሁ ፡
አዎን ፡ ቢሆን ፡ አዎን ፡ ይሁን ÷ አይደለምም ፡
ቢሆን ፡ አይደለም ፡ ይሁን ።
ከእናንተ ፡ መከራን ፡ የሚቀበል ፡ ማንም ፡ ፲፫ ፡
ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ይጸልይ ፤ ደስ ፡ የሚለውም ፡
ማንም ፡ ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ይዘምር ። ከእናንተ ፡ ፲፬ ፡
የታመመ ፡ ማንም ፡ ቢኖር ፡ የቤተ ፡ ክርስቲያንን ፡
ሽማግሌዎች ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጥራ ፤ በጌታም ፡
ስም ፡ እርሱን ፡ ዘይት ፡ ቀብተው ፡ ይጸልዩለት ።
የእምነትም ፡ ጸሎት ፡ ድውዩን ፡ ያድናል ፡ ጌታም ፡ ፲፭ ፡
ያስነሣዋል ፤ ኃጢአትንም ፡ ሠርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ይሰረይለታል ። እርስ ፡ በርሳችሁ ፡ በኃጢአታ ፲፮ ፡

፩ ። ፩ ፡ ማቴ. ፮ ÷ ፳፬ ፡ ሮሜ ፰ ÷ ፮ ፤ ፭ ዮሐ. ፪ ÷ ፲፭ ። ፭ ፡ ፭ ቆሮ. ፮ ÷ ፲፱ ፤ ገላ. ፭ ÷ ፲፯ ። ፮ ፡ ምሳ. ፫ ÷ ፴፫ ፤ ማቴ. ፲፫ ÷ ፲፱ ። ፯ ፡ ፭ ኤጥ. ፭ ÷ ፰ ፤ ፱ ። ፰ ፡ ዘካ. ፩ ÷ ፫ ፤ ኢሳ. ፭ ÷ ፲፯ ። ፱ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፬ ። ፲ ፡ ማቴ. ፳፫ ÷ ፲፪ ፤ ፭ ኤጥ. ፭ ÷ ፯ ። ፲፩ ፡ ማቴ. ፯ ÷ ፭ ። ፲፪ ፡ ኢሳ. ፴፫ ÷ ፳፪ ፤ ሮሜ ፲፬ ÷ ፬ ። ፲፫ ፡ ፲፬ ፡ ምሳ. ፳፯ ÷ ፩ ፤ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፲፱—፳ ፤ መዝ. ፻፭ ÷ ፫ ። ፲፭ ፡ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፵፯ ፤ ዮሐ. ፱ ÷ ፵፩ ፤ ፲፩ ÷ ፳፪ ።

፭ ። ፩ ፡ ሉቃ. ፮ ÷ ፳፬ ። ፪ ፡ ማቴ. ፮ ÷ ፲፱ ። ፬ ፡ ዘዳግ. ፳፬ ÷ ፲፭ ፤ ፲፭ ። ፭ ፡ ሉቃ. ፲፮ ÷ ፲፱ ፤ ኤር. ፲፪ ÷ ፫ ። ፮ ፡ ሉቃ. ፳፭ ÷ ፲፱ ፤ ዘዳግ. ፲፭ ÷ ፲፭ ። ፰ ፡ ፭ ተሰ. ፫ ÷ ፲፫ ። ፲ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፪ ። ፲፩ ፡ ኢዮብ ፩ ÷ ፳፩ ፤ ፳፪ ፤ ፵፪ ÷ ፲ ፤ ፲፪ ፤ ዘፀአ ፴፬ ÷ ፮ ። ፲፪ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፴፬— ፴፮ ። ፲፫ ፡ መዝ. ፵፱ ÷ ፲፭ ። ፲፬ ፡ ማር. ፮ ÷ ፲፫ ። ፲፭ ፡ ምሳ. ፲፭ ÷ ፳፱ ።

ችሁ ፡ ተናዘዙ ÷ ትፈወሱም ፡ ዘንድ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ ስለ ፡ ሌላው ፡ ይጸልይ ፤ የጻድቅ ፡ ሰው ፡
ጸሎት ፡ በሥራዋ ፡ እጅግ ፡ ኃይል ፡ ታደርጋለች ።
፲፯፤ ኤልያስ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ነበረ ÷ ዝና
ብም ፡ እንዳይዘንብ ፡ አጥብቆ ፡ ጸለየ ÷ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡
፲፰፤ አልዘነበም ፤ ሁለተኛም ፡ ጸለየ ÷ ሰማዩም ፡ ዝና
ብን ፡ ሰጠ ፡ ምድሪቱም ፡ ፍሬዋን ፡ አበቀለች ።
፲፱፤ ወንድሞቼ ፡ ሆይ ÷ ከእናንተ ፡ ማንም ፡ ከእው
ነት ፡ ቢስት ፡ አንዱም ፡ ቢመልሰው ÷ ኃጢአተ
ኛን ፡ ከተሳሳተበት ፡ መንገድ ፡ የሚመልሰው ፡
ነፍሱን ፡ ከሞት ፡ እንዲያድን ÷ የኃጢአትንም ፡
ብዛት ፡ እንዲሸፍን ፡ ይወቅ ።

የያዕቆብ ፡ ወንድም ፡ የይሁዳ ፡ መልእክት ።

፩፤ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ባሪያ ፡ የያዕቆብም ፡
ወንድም ፡ የሆነ ፡ ይሁዳ ÷ በእግዚአብሔር ፡ አብ ፡
ተወደው ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስም ፡ ተጠብቀው ፡
ለተጠሩ ፤
፪፤ ምሕረትና ፡ ሰላም ፡ ፍቅርም ፡ ይብዛላችሁ ።
፫፤ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ስለምንካፈለው ፡ ስለ ፡ መዳ
ናችን ፡ ልጽፍላችሁ ፡ እጅግ ፡ ተግቼ ፡ ሳለሁ ÷
ለቅዱሳን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ ስለ ፡ ተሰጠ ፡
ሃይማኖት ፡ እንድትጋደሉ ፡ እየመከርኋችሁ ፡
፬፤ እጽፍላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ ሆነብኝ ። ከብዙ ፡
ጊዜ ፡ በፊት ፡ ለዚህ ፡ ፍርድ ፡ የተጻፉ ፡ አንዳን
ዶች ፡ ሰዎች ፡ ሾልከው ፡ ገብተዋልና ፤ ኃጢአ
ተኞች ፡ ሆነው ፡ የአምላካችንን ፡ ጸጋ ፡ በሴሰኝ
ነት ፡ ይለውጣሉ ፡ ንጉሣችንንና ፡ ጌታችንንም ፡
ብቻውን ፡ ያለውን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ይክ
ዳሉ ።
፭፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡
ምንም ፡ የተማራችሁ ፡ ብትሆኑ ፡ ጌታ ፡ ከግብፅ ፡
አገር ፡ ሕዝቡን ፡ አድኖ ፡ የማያምኑትን ፡ በኋላ ፡
፮፤ እንዳጠፋቸው ፡ ላሳስባችሁ ፡ እወዳለሁ ። መኖ
ሪያቸውንም ፡ የተዉትን ፡ እንጂ ፡ የራሳቸውን ፡
አለቅነት ፡ ያልጠበቁትን ፡ መላእክት ፡ በዘላለም ፡
እስራት ፡ ከጨለማ ፡ በታች ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ቀን ፡
፯፤ ፍርድ ፡ ድረስ ፡ ጠብቆአቸዋል ። እንዲሁም ፡
እንደ ፡ እነርሱ ፡ ዝሙትን ፡ ያደረጉና ፡ ሌላን ፡
ሥጋ ፡ የተከተሉ ፡ ሰዶምና ፡ ገሞራ ፡ በዙሪያቸ
ውም ፡ የነበሩ ፡ ከተማዎች ፡ በዘላለም ፡ እሳት ፡
እየተቀጡ ፡ ምሳሌ ፡ ሆነዋል ።
፰፤ እንዲሁም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ደግሞ ፡ እያ
ለሙ ፡ ሥጋቸውን ፡ ያረክሳሉ ፡ ጌትነትንም ፡
ይጥላሉ ፡ ሥልጣን ፡ ያላቸውንም ፡ ይሰደባሉ ።
፱፤ የመላእክት ፡ አለቃ ፡ ሚካኤል ፡ ግን ፡ ከዲያብ
ሎስ ፡ ጋር ፡ በተከራከረ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሙሴ ፡ ሥጋ ፡
ሲነጋገር ፡— ጌታ ፡ ይገሥጽህ ፡ አለው ፡ እንጂ ፡
የስድብን ፡ ፍርድ ፡ ሊናገረው ፡ አልደፈረም ።
፲፤ እነዚህ ፡ ግን ፡ የማያውቁትን ፡ ሁሉ ፡ ይሰደባሉ ÷
አእምሮም ፡ እንደሌላቸው ፡ እንስሶች ፡ በፍጥ
ረታቸው ፡ በሚያውቁት ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይጠ
ፋሉ ። ወዮላቸው ÷ በቃየል ፡ መንገድ ፡ ሄደዋ
፲፩፤ ልና ፡ ስለ ፡ ደመወዝም ፡ ለበለዓም ፡ ስሕተት ፡
ራሳቸውን ፡ አሳልፈው ፡ ሰጥተዋል ፡ በቆሬም ፡
መቃወም ፡ ጠፍተዋል ። እነዚህ ፡ ከእናንተ ፡
፲፪፤ ጋር ፡ ሲጋበዙ ፡ በፍቅር ፡ ግብዣችሁ ፡ እንደ ፡
እድፍ ፡ ናቸው ፤ እንደ ፡ እረኞች ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡
ራሳቸውን ፡ ይጠብቃሉ ፤ በነፋስ ፡ የተወሰዱ ፡
ውኃ ፡ የሌለባቸው ፡ ደመናዎች ÷ ፍሬ ፡ የማያ
ፈሩ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ከነሥራቸው ፡ የተ
፲፫፤ ነቀሉ ፡ በበጋ ፡ የደረቁ ፡ ዛፎች ÷ የገዛ ፡ ነውራ
ቸውን ፡ አረፋ ፡ እየደፈቁ ፡ ጨካኝ ፡ የባሕር ፡
ማዕበል ÷ ድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ለዘላለም ፡ የተጠ
በቀላቸው ፡ የሚንከራተቱ ፡ ከዋክብት ፡ ናቸው ።
፲፬፣፲፭፤ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ ሰባተኛ ፡ የሆነ ፡ ሄኖክ ፡— እነሆ ÷ ጌታ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዲፈርድ ÷ በኃ
ጢአተኝነትም ፡ ስላደረጉት ፡ ስለ ፡ ኃጢአተኛ ፡
ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኞችም ፡ ኃጢአተኞች ፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ተናገሩ ፡ ስለ ፡ ጭከና ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ሁሉ ፡ እንዲወቅስ ፡ ከአእ
ላፋት ፡ ቅዱሳኑ ፡ ጋር ፡ መጥቶአል ፡ ብሎ ፡ ለእነ
ዚህ ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ። እነዚህ ፡ እንደ ፡
፲፮፤ ምኞታቸው ፡ እየሄዱ ፡ የሚያንጐራጕሩና ፡ ስለ ፡
ዕድላቸው ፡ የሚያጕረመርሙ ፡ ናቸው ÷ እንዳ
ረባቸውም ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ እያደሉ ፡ አፋቸው ፡
ከመጠን ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ቃል ፡ ይናገራል ።
፲፯፤ እናንተ ፡ ግን ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ በጌታችን ፡
በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሐዋርያት ፡ ቀድሞ ፡ የተ
፲፰፤ ነገረውን ፡ ቃል ፡ አስቡ ፤ እነርሱ ፡— በመጨረ
ሻው ፡ ዘመን ፡ በኃጢአተኝነት ፡ እንደ ፡ ገዛ ፡
ምኞታቸው ፡ እየሄዱ ፡ ዘበኞች ፡ ይሆናሉ ፡
፲፱፤ ብለዋችኋልና ። እነዚህ ፡ የሚያለያዩ ፡ ሥጋው
ያንም ፡ የሆኑ ፡ መንፈስም ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡
ናቸው ። እናንተ ፡ ግን ÷ ወዳጆች ፡ ሆይ ÷ ከሁሉ ፡
፳፤ ይልቅ ፡ በተቀደሰ ፡ ሃይማኖታችሁ ፡ ራሳችሁን ፡

፩ ። ፲፯ ፡ ፩ ነገሥ· ፲፯÷፩ ፡ ሉቃ· ፱÷፳፩ ። ፲፰ ፡ ፩ ነገሥ· ፲፰ ÷ ፵፱ ፡ ፣፳፩ ። ፲፱ ፡ ግሥ· ፲፫÷፲፩ ። ፳ ፡ መዝ· ፴፩÷፩ ፡ ፩ ሊቀ· ፱÷፰ ።
፩ ፡ ግሥ· ፲፫÷፶፩ ። ፱ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፩ ። ፩፡ ፪ ሊቀ· ፩ ÷ ፲፪ ፡ ዘጎል· ፲፱÷፴፩ ። ፯ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፱ ። ፯ ፡ ዘፍጥ· ፲፱÷፳፭ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፯ ። ፰ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲ ። ፱ ፡ ዘካ· ፫÷፪ ፡ ዳን· ፲÷፲፫ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲፩ ። ፲፩ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲፪ ።
፲፩ ፡ ዘፍጥ· ፱÷፭ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲፩ ፡ ዘጎል· ፲፯÷፩—፫ ፡ ፴፩—፴፭ ። ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ኢሳ· ሃሄ÷፳ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲፫ ፡ ፲፯ ። ፲፬ ፡ ዘፍጥ· ፭÷፲፰ ። ፲፯ ፡ ፪ ሊቀ· ፪÷፲፰ ፡ ዘሌዋ· ፲፱÷፲፭ ። ፲፯ ፡ ፪ ሊቀ· ፫÷፫ ። ፲፰ ፡ ፪ ሊቀ· ፫÷፲፰ ። ፳ ፡ ቆሮ· ፪÷፲፱ ። ፳ ፡ ቈላ· ፪÷፯ ፡ ኤፌ· ፯÷፲፰ ።

ለማነጽ ፡ እየተጋችሁ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ እየ
፳፩ ፡ ጸለያችሁ ÷ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ሕይወት ፡ የሚወስደ
ውን ፡ የጌታችንን ፡ የኢየሱስ ፡ ክርስቶስን ፡ ምሕ
ረት ፡ ስትጠባበቁ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፍቅር ፡ ራሳ
፳፪ ፡ ችሁን ፡ ጠብቁ ። አንዳንዶች ፡ ተከራካሪዎች
፳፫ ፡ ንም ፡ ውቀሱ ÷ አንዳንዶችንም ፡ ከእሳት ፡ ነጥቃ
ችሁ ፡ አድኑ ÷ አንዳንዶችንም ፡ በሥጋ ፡ የረከ
ሰውን ፡ ልብስ ፡ እንኳ ፡ እየጠላችሁ ፡ በፍርሃት ፡
ማሩ ።
ሳትሰናከሉም ፡ እንዲጠብቃችሁ ÷ በክብሩም ፡ ፳፬ ፡
ፊት ፡ በደስታ ፡ ነውር ፡ የሌላችሁ ፡ አድርጎ ፡
እንዲያቆማችሁ ፡ ለሚችለው ፡ ብቻውን ፡ ለሆነ ፡ ፳፭ ፡
አምላክና ፡ መድኃኒታችን ፡ ከዘመን ፡ ሁሉ ፡
በፊት ፡ አሁንም ፡ እስከ ፡ ዘላለምም ፡ ድረስ ፡ በጌ
ታችን ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ክብርና ፡ ግርማ ፡
ኃይልም ፡ ሥልጣንም ፡ ይሁን ፤ አሜን ።

የዮሐንስ ፡ ራእይ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ፡ ፩ ፡ ቶሎ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የሚገባውን ፡ ነገር ፡
ለባሪያዎቹ ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ የሰጠው ፡ በእርሱም ፡ የተገ
ለጠው ፡ ይህ ፡ ነው ÷ ኢየሱስም ፡ በመልአኩ ፡
፪ ፡ ልከ ፡ ለባሪያው ፡ ለዮሐንስ ፡ አመለከተ ÷ እር
ሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቃልና ፡ ለኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ ምስክር ፡ ላየውም ፡ ሁሉ ፡ መሰ
፫ ፡ ከረ ። ዘመኑ ፡ ቀርቦአልና ፡ የሚያነበው ÷ የትን
ቢቱን ፡ ቃል ፡ የሚሰሙትና ፡ በውስጡ ፡ የተጻ
ፈውን ፡ የሚጠብቁት ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ።
፬ ፡ ፬ ፡ ዮሐንስ ፡ በእስያ ፡ ላሉት ፡ ለሰባቱ ፡ አብያተ ፡
ክርስቲያናት ፤
ካለውና ፡ ከነበረው ፡ ከሚመጣውም ÷ በዙፋ
ኑም ፡ ፊት ፡ ካሉት ፡ ከሰባቱ ፡ መናፍስት ÷ ከታ
መነውም ፡ ምስክር ፡ ከሙታንም ፡ በኵር ፡ የምድ
ርም ፡ ነገሥታት ፡ ገዥ ፡ ከሆነ ፡ ከኢየሱስ ፡ ክር
ስቶስ ፡ ጸጋና ፡ ሰላም ፡ ለእናንተ ፡ ይሁን ።
፭ ፡ ለወደደን ፡ ከኃጢአታችንም ፡ በደሙ ፡
ላጠበን ÷ መንግሥትም ፡ ለአምላኩና ፡ ለአባ
ቱም ፡ ካህናት ፡ እንድንሆን ፡ ላደረገ ÷ ለእርሱ ፡
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ክብርና ፡
፯ ፡ ኃይል ፡ ይሁን ፤ አሜን ። እነሆ ÷ ከደመና ፡
ጋር ፡ ይመጣል ፤ ዓይንም ፡ ሁሉ ፡ የወጉትም ፡
ያዩታል ÷ የምድርም ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡
እርሱ ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡ ይላሉ ። አዎን ÷ አሜን ።
፰ ፡ ያለውና ፡ የነበረው ፡ የሚመጣውም ፡ ሁሉ
ንም ፡ የሚገዛ ፡ ጌታ ፡ አምላክ ፡— አልፋና ፡
ዖሜጋ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ይላል ።
፱ ፡ እኔ ፡ ወንድማችሁ ፡ የሆንሁ ፡ ከእናንተም ፡
ጋር ፡ አብሬ ፡ መከራውንና ፡ መንግሥቱን ፡ የኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስንም ፡ ትዕግሥት ፡ የምካፈል ፡
ዮሐንስ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃልና ፡ ስለ ፡
ኢየሱስ ፡ ምስክር ፡ ፍጥሞ ፡ በምትባል ፡ ደሴት ፡
፲ ፡ ነበርሁ ። በጌታ ፡ ቀን ፡ በመንፈስ ፡ ነበርሁ ÷
በኋላዬም ፡ የመለከትን ፡ ድምፅ ፡ የሚመስል ፡
፲፩ ፡ ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ÷ እንዲሁም ፡— የምታየ
ውን ፡ በመጽሐፍ ፡ ጽፈህ ፡ ወደ ፡ ኤፌሶንና ፡
ወደ ፡ ሰምርኔስ ፡ ወደ ፡ ጴርጋሞንም ፡ ወደ ፡ ትያ
ጥሮንም ፡ ወደ ፡ ሰርደስም ፡ ወደ ፡ ፊልድልፍ
ያም ፡ ወደ ፡ ሎዶቅያም ፡ በእስያ ፡ ወዳሉት ፡ ወደ ፡
ሰባቱ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ላክ ፡ አለኝ ።
፲፪ ፡ የሚናገረኝንም ፡ ድምፅ ፡ ለማየት ፡ ዘወር ፡
አልሁ ፤ ዘወርም ፡ ብዬ ፡ ሰባት ፡ የወርቅ ፡ መቅ
፲፫ ፡ ረዞች ፡ አየሁ ÷ በመቅረዞቹም ፡ መካከል ፡ የሰው ፡
ልጅ ፡ የሚመስለውን ፡ አየሁ ÷ እርሱም ፡ እስከ ፡
እግሩ ፡ ድረስ ፡ ልብስ ፡ የለበሰው ፡ ደረቱንም ፡
በወርቅ ፡ መታጠቂያ ፡ የታጠቀ ፡ ነበር ። ራሱና ፡ ፲፬ ፡
የራሱ ፡ ጠጕርም ፡ እንደ ፡ ነጭ ፡ የበግ ፡ ጠጕር ፡
እንደ ፡ በረዶም ፡ ነጭ ፡ ነበሩ ÷ ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ ነበልባል ፡ ነበሩ ፤ እግሮቹም ፡ በእቶን ፡ ፲፭ ፡
የነጠረ ፡ የጋለ ፡ ናስ ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ÷ ድምፁም ፡
እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኃዎች ፡ ድምፅ ፡ ነበረ ። በቀኝ ፡ ፲፮ ፡
እጁም ፡ ሰባት ፡ ከዋክብት ፡ ነበሩት ÷ ከአፉም ፡
በሁለት ፡ ወገን ፡ የተሳለ ፡ ስለታም ፡ ሰይፍ ፡ ወጣ ፡
ፊቱም ፡ በኃይል ፡ እንደሚበራ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡
ነበረ ።
፲፯ ፡ ባየሁትም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ ሆኜ ፡
ከእግሩ ፡ በታች ፡ ወደቅሁ ። ቀኝ ፡ እጁንም ፡
ጫነብኝ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፡— አትፍራ ፤ ፊተ
፲፰ ፡ ኛውና ፡ መጨረሻው ፡ ሕያውም ፡ እኔ ፡ ነኝ ÷
ሞቼም ፡ ነበርሁ ፡ እነሆም ÷ ከዘላለም ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ሕያው ፡ ነኝ ÷ የሞትና ፡ የሲኦ
ልም ፡ መክፈቻ ፡ አለኝ ። እንግዲህ ፡ ያየኸውን ፡ ፲፱ ፡
አሁንም ፡ ያለውን ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ጻፍ ። በቀኝ ፡ እጄ ፡ ያየሃቸው ፡ ፳ ፡
የሰባቱ ፡ ከዋክብትና ፡ የሰባቱ ፡ የወርቅ ፡ መቅ
ረዞች ፡ ምሥጢር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሰባቱ ፡ ከዋክ
ብት ፡ የሰባቱ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ መላእ
ክት ፡ ናቸው ÷ ሰባቱም ፡ መቅረዞች ፡ ሰባቱ ፡ አብ
ያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ናቸው ።

ዕብ ፡ ፲፪ ÷ ፳፫ ፡ ዓሞ ፡ ፬ ÷ ፲፭ ፡ ዘካ ፡ ፫ ÷ ፪ ፡ ፬ ፡ ራእ ፡ ፫ ÷ ፬ ። ፭ ፡ ፩ ተሰ ፡ ፩ ÷ ፭ ፡ ፩ ጴጥ ፡ ፬ ÷ ፲፫ ። ፮ ፡ ሮሜ ፲፮ ÷ ፭ ። ፯ ። ፩ ፡ ዮሐ ፡ ፲፮ ÷ ፯ ፡ ፰ ። ፬ ፡ ዘፀአ ፡ ፫ ÷ ፲፬ ፡ ኢሳ ፡ ፲፭ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፮ ፡ ዮሐ ፡ ፲፭ ÷ ፱ ፡ ፲፯ ÷ ፴፯ ፡ ቈላ ፡ ፩ ÷ ፲፯ ፡ መዝ ፡ ፹፰ ÷ ፭፯ ፡ ፴፯ ፡ ፩ ጴጥ ፡ ፩ ÷ ፲፫ ፡ ፲፱ ። ፯ ፡ ዘፀአ ፡ ፲፱ ÷ ፮ ፡ ፩ ጴጥ ፡ ፪ ÷ ፱ ፡ ሮሜ ፲፩ ÷ ፴፭ ። ፯ ፡ ማቴ ፡ ፳፬ ÷ ፴ ፡ ዘካ ፡ ፲፪ ÷ ፲ ፡ ዮሐ ፡ ፲፱ ÷ ፴፬—፴፯ ። ፰ ፡ ቊ ፡ ፩ ። ፲ ፡ ፪ ቆሮ ፡ ፲፪ ÷ ፪ ፡ ዘፀአ ፡ ፲፱ ÷ ፲፮ ። ፲፩ ፡ የሐሞ ፡ ፲፱ ÷ ፩ ፡ ፭ ። ፲ ፡ ፲፪ ፡ ዘፀአ ፡ ፳፭ ÷ ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ዘካ ፡ ፬ ÷ ፪ ። ፲፫ ፡ ዳን ፡ ፯ ÷ ፲፫ ። ፲፬ ፡ ዳን ፡ ፯ ÷ ፱ ። ፲፮ ፡ ሕዝ ፡ ፩ ÷ ፳፰ ። ፲፯ ፡ ኢሳ ፡ ፵፱ ÷ ፪ ፡ ማቴ ፡ ፲፯ ÷ ፪ ። ፲፰ ፡ ዳን ፡ ፮ ÷ ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ኢሳ ፡ ፵፬ ÷ ፮ ። ፲፱ ፡ ሮሜ ፮ ÷ ፱ ።

ምዕራፍ ፥ ፪ ።

፩ በኤፌሶን ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስቲ
ያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— በቀኝ ፥
እጁ ፥ ሰባቱን ፥ ከዋክብት ፥ የያዘው ፥ በሰባቱም ፥
የወርቅ ፥ መቅረዘች ፥ መካከል ፥ የሚሄደው ፥ እን
ዲህ ፥ ይላል ፥—

፪ ሥራህንና ፥ ድካምህን ፥ ትዕግሥትህንም ፥ አው
ቃለሁ ፤ ክፉዎችንም ፥ ልትታገሥ ፥ እንዳትችል ፥
እንዲሁም ፥ ሳይሆኑ ፥ — ሐዋርያት ፥ ነን ፥ የሚ
ሉቱን ፥ መርምረህ ፥ ሐሰተኞች ፥ ሆነው ፥ እንዳ
፫ ገኘሃቸው ፥ አውቃለሁ ፤ ታግሠህማል ÷ ስለ ፥
፬ ስሜም ፥ ብለህ ፥ ጸንተህ ፥ አልደከምህም ። ዳሩ ፥
ግን ፥ የምንቀፍብህ ፥ ነገር ፥ አለኝ ፥ የቀደመውን ፥
፭ ፍቅርህን ፥ ትተሃልና ። እንግዲህ ፥ ከወደቃት ፥
እንደ ፥ ወደቅህ ፥ አስብ ፥ ንስሐም ፥ ግባ ፥ የቀደ
መውንም ፥ ሥራህን ፥ አድርግ ፤ አለዚያ ፥ እመ
ጣብሃለሁ ፥ ንስሐም ፥ ባትገባ ፥ መቅረዝህን ፥ ከስ
፮ ፍራው ፥ እወስዳለሁ ። ነገር ፥ ግን ፥ ይህ ፥ አለህ ፥
እኔ ፥ ደግሞ ፥ የምጠላውን ፥ የኒቆላውያንን ፥
፯ ሥራ ፥ ጠልተሃልና ። መንፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክር
ስቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።
ድል ፥ ለነሣው ፥ በእግዚአብሔር ፥ ገነት ፥ ካለው ፥
ከሕይወት ፥ ዛፍ ፥ እንዲበላ ፥ እሰጠዋለሁ ።

፰ በሰምርኔስም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስቲ
ያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— ሞቶ ፥
የነበረው ፥ ሕያውም ፥ የሆነው ፥ ፊተኛውና ፥
መጨረሻው ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥—

፱ መከራህንና ፥ ድህነትህን ፥ አውቃለሁ ÷ ነገር ፥
ግን ፥ ባለ ፥ ጠጋ ፥ ነህ ፤ የሰይጣንም ፥ ማኅበር ፥
ናቸው ፥ እንጂ ፥ አይሁድ ፥ ሳይሆኑ ፥— አይሁድ ፥
ነን ፥ የሚሉት ፥ የሚሳደቡትን ፥ ስድብ ፥ አው
፲ ቃለሁ ። ልትቀበለው ፥ ያለህን ፥ መከራ ፥ አት
ፍራ ። እነሆ ÷ እንድትፈተኑ ፥ ዲያብሎስ ፥ ከእ
ናንተ ፥ አንዳንዶቻችሁን ፥ በወኅኒ ፥ ሊያገባችሁ ፥
አለው ÷ አሥር ፥ ቀንም ፥ መከራን ፥ ትቀበላላ
ችሁ ። እስከ ፥ ሞት ፥ ድረስ ፥ የታመንህ ፥ ሁን ፥
፲፩ የሕይወትንም ፥ አክሊል ፥ እሰጥሃለሁ ። መን
ፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥
ያለው ፥ ይስማ ። ድል ፥ የነሣው ፥ በሁለተኛው ፥
ሞት ፥ አይጐዳም ።

፲፪ በጴርጋሞንም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስ
ቲያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— በሁ
ለት ፥ ወገን ፥ የተሳለ ፥ ስለታም ፥ ሰይፍ ፥ ያለው ፥
እንዲህ ፥ ይላል ፥—

፲፫ የሰይጣን ፥ ዙፋን ፥ ባለበት ፥ የምትኖርበትን ፥
አውቃለሁ ፤ ስሜንም ፥ ትጠብቃለህ ÷ ሰይጣ
ንም ፥ በሚኖርበት ÷ በእናንተ ፥ ዘንድ ፥ የተገደ
ለው ፥ የታመነው ፥ ምስክሬ ፥ አንቲጳስ ፥ በነበረ
በት ፥ ዘመን ፥ እንኳ ፥ ሃይማኖቴን ፥ አልካድህም ።
ዳሩ ፥ ግን ፥ ለጣዖት ፥ የታረደውን ፥ እንዲበሉና ፥ ፲፬፥
እንዲሴስኑ ፥ በእስራኤል ፥ ልጆች ፥ ፊት ፥ ማሰ
ናከያን ፥ ሊያኖርባቸው ፥ ባላቅን ፥ ያስተማረ ፥ የበ
ለዓምን ፥ ትምህርት ፥ የሚጠብቁ ፥ በዚያ ፥ ከአ
ንተ ፥ ጋር ፥ ስላሉ ÷ የምንቀፍብህ ፥ ጥቂት ፥ ነገር ፥
አለኝ ። እንዲሁ ፥ የኒቆላውያንን ፥ ትምህርት ፥ ፲፭፥
እንደ ፥ እነዚህ ፥ የሚጠብቁ ፥ ሰዎች ፥ ከአንተ ፥
ጋር ፥ ደግሞ ፥ አሉ ። እንግዲህ ፥ ንስሐ ፥ ግባ ፤ አለ ፲፮፥
ዚያ ፥ ፈጥኜ ፥ እመጣብሃለሁ ÷ በአፌም ፥ ሰይፍ ፥
እዋጋቸዋለሁ ። መንፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስ ፲፯፥
ቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።
ድል ፥ ለነሣው ፥ ከተሰወረ ፥ መና ፥ እሰጠዋለሁ ÷
ነጭ ፥ ድንጋይንም ፥ እሰጠዋለሁ ÷ በድንጋዩም ፥
ላይ ፥ ከተቀበለው ፥ በቀር ፥ አንድ ፥ ስንኳ ፥ የሚ
ያውቀው ፥ የሌለ ፥ አዲስ ፥ ስም ፥ ተጽፎአል ።

፲፰ በትያጥሮንም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስ ፲፱፥
ቲያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— እንደ ፥
እሳት ፥ ነበልባል ፥ የሆኑ ፥ ዓይኖች ፥ ያሉት ፥ በእ
ጆችም ፥ የነጠረ ፥ የጋለ ፥ ናስ ፥ የሚመስሉ ፥ እግ
ሮች ፥ ያሉት ፥ የእግዚአብሔር ፥ ልጅ ፥ እንዲህ ፥
ይላል ፥—

፲፱ ሥራህንና ፥ ፍቅርህን ፥ እምነትህንም ፥ አገል ፳፥
ግሎትህንም ፥ ትዕግሥትህንም ፥ ከፊተኛውም ፥
ሥራህ ፥ ይልቅ ፥ የኋለኛው ፥ እንዲበዛ ፥ አውቃ
ለሁ ። ዳሩ ፥ ግን ፥— ነቢይ ፥ ነኝ ፥ የምትለውን ፥ ፳፩፥
ባሪያዎቼንም ፥ እንዲሰስኑና ፥ ለጣዖት ፥ የታረደ
ውን ፥ እንዲበሉ ፥ የምታስተምረውንና ፥ የም
ስተውን ፥ ያችን ፥ ሴት ፥ ኤልዛቤልን ፥ ስለምት
ተዋት ፥ የምንቀፍብህ ፥ ነገር ፥ አለኝ ፤ ንስሐም ፥ ፳፪፥
እንድትገባ ፥ ጊዜ ፥ ሰጠኋት ፥ ከዝሙትዋም ፥
ንስሐ ፥ እንድትገባ ፥ አልወደደችም ። እነሆ ÷ ፳፫፥
በአልጋ ፥ ላይ ፥ እጥላታለሁ ÷ ከእርስዋም ፥ ጋር ፥
የሚያመነዝሩትን ፥ ከሥራዋ ፥ ንስሐ ፥ ባይገቡ ፥
በታላቅ ፥ መከራ ፥ እጥላቸዋለሁ ፤ ልጆችዋንም ፥ ፳፫፥
በሞት ፥ እገድላቸዋለሁ ፤ አብያተ ፥ ክርስቲያና
ትም ፥ ሁሉ ፥ ኵላሊትንና ፥ ልብን ፥ የምመረምር ፥
እኔ ፥ እንደ ፥ ሆንሁ ፥ ያውቃሉ ÷ ለእያንዳንዳች
ሁም ፥ እንደ ፥ ሥራችሁ ፥ እሰጣችኋለሁ ። ዳሩ ፥ ፳፬፥
ግን ፥ ይህን ፥ ትምህርት ፥ ለማትይዙ ፥ ሁሉ ፥ የሰ
ይጣንንም ፥ ጥልቅ ፥ ነገር ፥ እነርሱ ፥ እንደሚሉት ፥
ለማታውቁ ፥ ለእናንተ ፥ በትያጥሮን ፥ ለቀራች
ሁት ፥ እላለሁ ፤ ሌላ ፥ ሸክም ፥ አልጭንባች ፳፭፥
ሁም ÷ ነገር ፥ ግን ፥ እስክመጣ ፥ ድረስ ፥ ያላች ፳፮፥፳፯፥
ሁን ፥ ጠብቁ ። ድል ፥ ለነሣውና ፥ እስከ ፥ መጨ
ረሻም ፥ ሥራዬን ፥ ለጠበቀው ፥ እኔ ፥ ደግሞ ፥
ከአባቴ ፥ እንደ ፥ ተቀበልሁ ፥ በአሕዛብ ፥ ላይ ፥
ሥልጣንን ፥ እሰጠዋለሁ ፥ በብረትም ፥ በትር ፥
ይገዛቸዋል ÷ እንደ ፥ ሸክላ ፥ ዕቃም ፥ ይቀጠ
ቀጣሉ ፤ የንጋትንም ፥ ኮከብ ፥ እሰጠዋለሁ ። ፳፰፥

፪ ። ፩ ፥ ም· ፩ ÷ ፲፫ ፥ ፲፯ ። ፪ ፥ ፪ ሮሮ· ፲፩ ÷ ፲፫ ፥ ፭ ዮሐ· ፱ ÷ ፩ ። ፮ ፥ መዝ· ፻፴፮ ÷ ፳፩ ። ፯ ፥ ማቴ· ፲፩ ÷ ፲፭ ፥ ዘፍጥ·
፪ ÷ ፱ ፥ ሉቃ· ፳፫ ÷ ፵፫ ። ፰ ፥ ም· ፩ ÷ ፲፯ ፥ ፲፯ ። ፱ ፥ ያዕ· ፪ ÷ ፭ ። ፲ ፥ ማቴ· ፲ ÷ ፳፪ ፥ ፳፬ ፥ ፱ ። ፲፩ ፥ ም· ፳ ÷
፲፱ ፥ ፳፭ ÷ ፳ ። ፲፪ ፥ ም· ፩ ÷ ፲፯ ። ፲፫ ፥ ዘኍል· ፳፭ ÷ ፩ ፥ ፪ ፥ ፴፩ ÷ ፲፯ ። ፲፯ ፥ ዮሐ· ፮ ÷ ፵፰ — ፶፩ ፥ ኢሳ· ፷፪ ÷ ፪ ።
፲፰ ፥ ም· ፩ ÷ ፲፱ ፥ ፲፭ ። ፳ ፥ ቀኍ· ፲፱ ፥ ፩ ነገሥ· ፲፮ ÷ ፴፩ ፥ ፪ ነገሥ· ፱ ÷ ፳፪ ። ፳፫ ፥ መዝ· ፯ ÷ ፱ ፥ ፳፭ ÷ ፲፪ ፥ ማቴ· ፲፮ ÷
፳፯ ። ፳፯ ፥ ፳፯ ፥ መዝ· ፪ ÷ ፰ ፥ ፱ ።

፳፱፥ መንፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።

ምዕራፍ ፥ ፫ ።

፩፥ በሰርዴስም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስቲ ያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— ሰባቱ ፥ የእግዚአብሔር ፥ መናፍስትና ፥ ሰባቱ ፥ ከዋክ ብት ፥ ያሉት ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥—

ሥራህን ፥ አውቃለሁ ፥ ሕያው ፥ እንደ ፥ መሆ ፪፥ ንህ ፥ ስም ፥ አለህ ፥ ሞተህማል ። ሥራህን ፥ በእም ላኬ ፥ ፊት ፥ ፍጹም ፥ ሆኖ ፥ አላገኘሁትምና ፥ የን ቃህ ፥ ሁን ÷ ሊሞቱም ፥ ያላቸውን ፥ የቀሩትን ፥ ፫፥ ነገሮች ፥ አጽና ። እንግዲህ ፥ እንደ ፥ ተቀበልህና ፥ እንደ ፥ ሰማህ ፥ አስብ ÷ ጠብቀውም ፥ ንስሐም ፥ ግባ ። እንግዲያስ ፥ ባትነቃ ፥ እንደ ፥ ሌባ ፥ እመጣብሃለሁ ፥ በማናቸውም ፥ ሰዓት ፥ እን ፬፥ ድመጣብህ ፥ ከቶ ፥ አታውቅም ። ነገር ፥ ግን ፥ ልብሳቸውን ፥ ያላረከሱ ፥ በሰርዴስ ፥ ጥቂት ፥ ሰዎች ፥ ከአንተ ፥ ጋር ፥ አሉ ÷ የተገባቸውም ፥ ስለ ፥ ሆኑ ፥ ነጭ ፥ ልብስ ፥ ለብሰው ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፭፥ ይሄዳሉ ። ድል ፥ የነሣው ፥ እንዲሁ ፥ በነጭ ፥ ልብስ ፥ ይጐናጸፋል ÷ ስሙንም ፥ ከሕይወት ፥ መጽሐፍ ፥ አልደመስስም ÷ በአባቴና ፥ በመላእ ፮፥ክቱም ፥ ፊት ፥ ለስሙ ፥ እመሰክርለታለሁ ። መን ፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።

፯፥ በፊልድልፍያም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክር ስቲያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— የዳ ዊት ፥ መክፈቻ ፥ ያለው ፥ የሚከፍት ÷ የሚዘጋም ፥ የሌለ ፥ የሚዘጋ ÷ የሚከፍትም ፥ የሌለ ፥ ቅዱስና ፥ እውነተኛ ፥ የሆነው ፥ እርሱ ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥— ፰፥ ሥራህን ፥ አውቃለሁ ፥ እነሆ ÷ በአንተ ፥ ፊት ፥ የተከፈተ ፥ በር ፥ ሰጥቼአለሁ ፥ ማንምም ፥ ሊዘ ጋው ፥ አይችልም ፤ ኃይልህ ፥ ምንም ፥ ትንሽ ፥ ቢሆን ፥ ቃሌን ፥ ጠብቀሃልና ÷ ስሜንም ፥ አልካድህ ፱፥ ምና ። እነሆ ÷ አይሁድ ፥ ሳይሆኑ ፥— አይሁድ ፥ ነን ፥ ከሚሉ ፥ ነገር ፥ ግን ፥ ከሚዋሹ ፥ ከሰይጣን ፥ ማኅበር ፥ አንዳንዶችን ፥ አሰጥሃለሁ ፥ እነሆ ÷ መጥተው ፥ በእግሮችህ ፥ ፊት ፥ ይሰግዱ ፥ ዘንድ ፥ እኔም ፥ እንደ ፥ ወደድህ ፥ ያው ቁ ፥ ዘንድ ፥ አደ ፲፥ ርጋቸዋለሁ ። የትዕግሥቴን ፥ ቃል ፥ ስለ ፥ ጠበ ቅህ ፥ እኔ ፥ ደግሞ ፥ በምድር ፥ የሚኖሩትን ፥ ይፈ ትኗቸው ፥ ዘንድ ፥ በዓለም ፥ ሁሉ ፥ ላይ ፥ ሊመጣ ፥ ካለው ፥ ከፈተናው ፥ ሰዓት ፥ እጠብቅሃለሁ ። ፲፩፥ እነሆ ÷ ቶሎ ፥ ብዬ ፥ እመጣለሁ ፥ ማንም ፥ አክሊ ልህን ፥ እንዳይወስድብህ ፥ ያለህን ፥ አጽንተህ ፲፪፥ ያዝ ። ድል ፥ የነሣው ፥ በአምላኬ ፥ መቅደስ ፥ ዓምድ ፥ እንዲሆን ፥ አደርገዋለሁ ÷ ወደ ፥ ፊትም ፥ ከዚያ ፥ ከቶ ፥ አይወጣም ፤ የአምላኬን ፥ ስምና ፥ የአምላኬን ፥ ከተማ ፥ ስም ÷ ማለት ፥ ከሰማይ ፥ ከአምላኬ ፥ ዘንድ ፥ የምትወርደውን ፥ አዲሲቱን ፥ ኢየሩሳሌምን ÷ አዲሱንም ፥ ስሜን ፥ በእርሱ ፥ ላይ ፥ እጽፋለሁ ። መንፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስ ፲፫፥ ቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።

በሎዶቅያም ፥ ወዳለው ፥ ወደ ፥ ቤተ ፥ ክርስቲ ፲፬፥ ያን ፥ መልአክ ፥ እንዲህ ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥— አሜን ፥ የሆነው ÷ የታመነውና ፥ እውነተኛው ፥ ምስክር ÷ በእግዚአብሔርም ፥ ፍጥረት ፥ መጀመሪያ ፥ የነ በረው ፥ እንዲህ ፥ ይላል ፥—

በራድ ፥ ወይም ፥ ትኩስ ፥ እንዳይደለህ ፥ ሥራ ፲፭፥ ህን ፥ አውቃለሁ ። በራድ ፥ ወይም ፥ ትኩስ ፥ ብት ሆንስ ፥ መልካም ፥ በሆነ ፥ ነበር ። እንዲሁ ፥ ለብ ፲፮፥ ስላልህ ፥ በራድም ፥ ወይም ፥ ትኩስ ፥ ስላልሆንህ ፥ ከአፌ ፥ ልተፋህ ፥ ነው ። ሀብታም ፥ ነኝና ፥ ባለ ፲፯፥ ጠጋ ፥ ሆኜአለሁ ፥ አንድም ፥ ስንኳ ፥ አያስፈልገ ኝም ፥ የምትል ፥ ስለ ፥ ሆንህ ÷ ጕስቁላና ፥ ምስ ኪንም ፥ ድሀም ፥ ዕውርም ፥ የተራቆትህም ፥ መሆ ንህን ፥ ስለማታውቅ ÷ ባለ ፥ ጠጋ ፥ እንድትሆን ፲፰፥ በእሳት ፥ የነጠረውን ፥ ወርቅ ÷ ተገዛኝ ፥ ዘንድ ፥ የራቁትነትህ ፥ ኀፍረት ፥ እንዳይገለጥ ፥ ነጭ ፥ ልብስን ÷ እንድታይም ፥ ዓይኖችህን ፥ የምትኳ ለውን ፥ ኩል ፥ ከእኔ ፥ ትገዛ ፥ ዘንድ ፥ እመክርሃ ለሁ ። እኔ ፥ የምወዳቸውን ፥ ሁሉ ፥ እገሥጻቸ ፲፱፥ ዋለሁ ፥ እቀጣቸውማለሁ ፤ እንግዲህ ፥ ቅና ፥ ንስሐም ፥ ግባ ። እነሆ ፥ በደጅ ፥ ቆሜ ፥ አንኳኳ ፳፥ ለሁ ፤ ማንም ፥ ድምፄን ፥ ቢሰማ ፥ ደጁንም ፥ ቢከፍትልኝ ÷ ወደ ፥ እርሱ ፥ እገባለሁ ፥ ከእር ሱም ፥ ጋር ፥ እራት ፥ እበላለሁ ፥ እርሱም ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ ይበላል ። እኔ ፥ ደግሞ ፥ ድል ፥ እን ፳፩፥ ነሣሁ ፥ ከአባቴም ፥ ጋር ፥ በዙፋኑ ፥ ላይ ፥ እንደ ፥ ተቀመጥሁ ÷ ድል ፥ ለነሣው ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ በዙ ፳፪፥ ፋኔ ፥ ላይ ፥ ይቀመጥ ፥ ዘንድ ፥ እሰጠዋለሁ ። መን ፈስ ፥ ለአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥ የሚለውን ፥ ጆሮ ፥ ያለው ፥ ይስማ ።

ምዕራፍ ፥ ፬ ።

ከዚያ ፥ በኋላም ፥ አየሁ ÷ እነሆም ፥ በሰማይ ፥ ፩፥ የተከፈተ ፥ ደጅ ÷ እንደ ፥ መለከትም ፥ ሆኖ ፥ ሲና ገረኝ ፥ የሰማሁት ፥ ፊተኛው ፥ ድምፅ ፥— ወደዚህ ፥ ውጣና ፥ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ ሊሆን ፥ የሚያስፈልገ ውን ፥ ነገር ፥ አሳይሃለሁ ፥ አለ ። ወዲያው ፥ በመ ፪፥ ንፈስ ፥ ነበርሁ ፤ እነሆም ÷ ዙፋን ፥ በሰማይ ፥ ቆሞአል ፥ በዙፋኑም ፥ ላይ ፥ ተቀማጭ ፥ ነበረ ፤ ፫፥ ተቀምጦም ፥ የነበረው ፥ በመልኩ ፥ የኢያስጲ ድንና ፥ የሰርዲኖን ፥ ዕንቁ ፥ ይመስል ፥ ነበር ። በመልኩም ፥ መረግድን ፥ የመሰለ ፥ ቀስተ ፥ ደመና ፥ በዙፋኑ ፥ ዙሪያ ፥ ነበረ ። በዙፋኑ ፥ ዙሪ ፬፥ ያም ፥ ሀያ ፥ አራት ፥ ዙፋኖች ፥ ነበሩ ÷ በዙፋኖ

፫። ፭ ፥ ም. ፭ ÷ ፬ ፥ ፲፮ ፥ ፩ ጢሞ. ፭ ÷ ፮ ። ፫ ፥ ማቴ ÷ ፳፬ ÷ ፵፪ ፥ ፵፫ ፥ ፩ ተሰ. ፭ ÷ ፪ ። ፬ ፥ ይሁዳ ፳፫ ። ፭ ፥ ዘፀአ. ፴፪ ÷ ፴፪ ፥ ማቴ. ፲ ÷ ፴፪ ፥ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፰ ። ፮ ፥ ፩ ዮሐ. ፭ ÷ ፳፫ ፥ ኢሳ. ፳፪ ÷ ፳፪ ። ፱ ፥ ም. ፪ ÷ ፱ ፥ ኢሳ. ፵ ÷ ፲፱ ፥ ፵፫ ÷ ፬ ። ፲፪ ፥ ም. ፪ ÷ ፲፯ ፥ ኢሳ. ፵፪ ÷ ፪ ፥ ሕዝ. ፵፰ ÷ ፴፭ ። ፲፬ ፥ ም. ፭ ÷ ፳ ፥ ፪ ቆሮ. ፭ ÷ ፰ ፥ ዮሐ. ፭ ÷ ፫ ። ፲፮ ፥ ሆሴ. ፲፪ ÷ ፱ ። ፲፯ ፥ ሮሜ. ፱ ። ፲፱ ፥ ምሳ. ፫ ÷ ፲፪ ። ፳ ፥ ሉቃ. ፲፪ ÷ ፴፯ ፥ ዮሐ. ፲፬ ÷ ፳፫ ። ፳፩ ፥ ማቴ. ፲፱ ÷ ፳፰ ።

፬። ፩ ፥ ም. ፩ ÷ ፲ ፥ ፲፱ ። ፪ ፥ ፫ ፥ መዝ. ፲ ÷ ፬ ፥ ሕዝ. ፩ ÷ ፳፮ ፥ ፳፰ ። ፬ ፥ ኢሳ. ፳፬ ÷ ፳፫ ።

ቹም ፡ ላይ ፡ ነጭ ፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ በራሳቸ
ውም ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ ደፍተው ፡ ሀያ ፡ አራት ፡
፭ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ። ከዙፋኑም ፡
መብረቅና ፡ ድምፅ ፡ ነጐድጓድም ፡ ይወጣል ፤
በዙፋኑም ፡ ፊት ፡ ሰባት ፡ የእሳት ፡ መብራቶች ፡
ይበሩ ፡ ነበር ÷ እነርሱም ፡ ሰባቱ ፡ የእግዚአብ
፮ ፡ ሔር ፡ መናፍስት ፡ ናቸው ። በዙፋኑም ፡ ፊት ፡
ብርሌ ፡ የሚመስል ፡ የብርጭቆ ፡ ባሕር ፡ ነበረ ።
በዙፋኑም ፡ መካከል ፡ በዙፋኑም ፡ ዙሪያ ÷
በፊትና ፡ በኋላ ፡ ዓይኖች ፡ የሞሉአቸው ፡ አራት ፡
፯ ፡ እንስሶች ፡ ነበሩ ። ፊተኛውም ፡ እንስሳ ፡ አን
በሳን ፡ ይመስላል ÷ ሁለተኛውም ፡ እንስሳ ፡
ጥጃን ፡ ይመስላል ÷ ሦስተኛውም ፡ እንስሳ ፡ እንደ ፡
ሰው ፡ ፊት ፡ ነበረው ÷ አራተኛውም ፡ እንስሳ ፡
፰ ፡ የሚበረውን ፡ ንስር ፡ ይመስላል ። አራቱም ፡
እንስሶች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ስድስት ፡ ክንፎች ፡
አሉአቸው ÷ በዙሪያቸውና ፡ በውስጣቸውም ፡
ዓይኖች ፡ ሞልተውባቸዋል ፤

ቅዱስ ÷ ቅዱስ ÷ ቅዱስ ÷ የነበረውና ፡
የሚመጣውም ፡ ሁሉንም ፡ የሚገዛ ፡ ጌታ ፡
ያለው ፡ አምላክ ፡

፱ ፡ እያሉ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ አያርፉም ። እንስሶ
ቹም ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡ ለተቀመጠው ፡ ከዘላለ
ምም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ በሕይወት ፡ ለሚኖረው ፡
፲ ፡ ለእርሱ ፡ ክብርና ፡ ውዳሴ ፡ ምስጋናም ፡ በሰጡት ፡
፲፩ ፡ ጊዜ ÷ ሀያ ፡ አራቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡
በተቀመጠው ፡ ፊት ፡ ወድቀው ÷ ከዘላለም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ በሕይወት ፡ ለሚኖረው ፡ እየ
ሰገዱ ፡—

ጌታችንና ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡
ሁሉን ፡ ፈጥረሃልና ፡ ስለ ፡ ፈቃድህም ፡ ሆነ
ዋልና ፡ ተፈጥረውማልና ፡ ክብር ፡ ውዳሴ ፡
ኃይልም ፡ ልትቀበል ፡ ይገባሃል ፡

እያሉ ፡ በዙፋኑ ፡ ፊት ፡ አክሊላቸውን ፡ ያኖ
ራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ በዙፋኑ ፡ ላይም ፡ በተቀመጠው ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡
ላይ ፡ በውስጥና ፡ በኋላ ፡ የተጻፈበት ፡ በሰባትም ፡
፪ ፡ ማኅተም ፡ የተዘጋ ፡ መጽሐፍን ፡ አየሁ ። ብር
ቱም ፡ መልአክ ፡— መጽሐፉን ፡ ይዘረጋ ፡ ዘንድ ፡
ማኅተሞቹንም ፡ ይፈታ ፡ ዘንድ ፡ የሚገባው ፡
ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ሲያውጅ ፡
፫ ፡ አየሁ ። በሰማይም ፡ ቢሆን ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡
ቢሆን ፡ ከምድርም ፡ በታች ፡ ቢሆን ፡ መጽሐፉን ፡
ሊዘረጋ ፡ ወይም ፡ ሊመለከተው ፡ ማንም ፡ አል
፬ ፡ ተቻለውም ። መጽሐፉንም ፡ ሊዘረጋ ፡ ወይም ፡
ሊመለከተው ፡ የሚገባው ፡ ማንም ፡ ስላልተ
ገኘ ፡ እጅግ ፡ አለቀስሁ ። ከሽማግሌዎቹም ፡ ፭ ፡
፭ ፡ አንዱ ፡— አታልቅስ ፤ እነሆ ÷ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡
የሆነው ፡ አንበሳ ፡ እርሱም ፡ የዳዊት ፡ ሥር ፡
መጽሐፉን ፡ ይዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱንም ፡ ማኅ
ተም ፡ ይፈታ ፡ ዘንድ ፡ ድል ፡ ነሥቶአል ፡ አለኝ ።
በዙፋኑና ፡ በአራቱ ፡ እንስሶች ፡ መካከልም ፡ ፮ ፡
በሽማግሌዎችም ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ታረደ ፡ በግ ፡
ቆሞ ፡ አየሁ ÷ ሰባትም ፡ ቀንዶችና ፡ ሰባት ፡ ዓይ
ኖች ፡ ነበሩት ፡ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡
የተላኩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መናፍስት ፡ ናቸው ።
መጥቶም ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡ ከተቀመጠ ፡ ከዚያ ፡ ፯ ፡
ከቀኝ ፡ እጁ ፡ መጽሐፉን ፡ ወሰደው ። መጽሐ ፰ ፡
ፉንም ፡ በወሰደ ፡ ጊዜ ፡ አራቱ ፡ እንስሶችና ፡ ሀያ ፡
አራቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡ በበጉ ፡ ፊት ፡ ወደቁ ÷
እያንዳንዳቸውም ፡ በገናንና ፡ የቅዱሳን ፡ ጸሎት ፡
የሆነ ፡ ዕጣን ፡ የሞላበትን ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ያዙ ።

መጽሐፉን ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፡ ማኅተሞቹ ፱፡፲፡
ንም ፡ ትፈታ ፡ ዘንድ ፡ ይገባሃል ÷ ታርደሃ
ልና ÷ በደምህም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከነ
ገድ ፡ ሁሉ ፡ ከቋንቋም ፡ ሁሉ ፡ ከወገንም ፡
ሁሉ ፡ ከሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ ሰዎችን ፡ ዋጅ
ተህ ፡ ለአምላካችን ፡ መንግሥትና ፡ ካህናት ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አደረግሃቸው ÷ በምድርም ፡
ላይ ፡ ይነግሣሉ ፡

እያሉ ፡ አዲስን ፡ ቅኔ ፡ ይዘምራሉ ። አየሁም ÷ ፲፩፡
በዙፋኑም ፡ በእንስሶቹም ፡ በሽማግሌዎቹም ፡
ዙሪያ ፡ የብዙ ፡ መላእክትን ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ፤
ቍጥራቸውም ፡ አእላፋት ፡ ጊዜ ፡ አእላፋትና ፡
ሺህ ፡ ጊዜ ፡ ሺህ ፡ ነበረ ÷ በታላቅም ፡ ድምፅ ፡— ፲፪፡
የታረደው ፡ በግ ፡ ኃይልና ፡ ባለ ፡ ጠግነት ፡
ጥበብም ፡ ብርታትም ፡ ክብርም ፡ ምስጋ
ናም ፡ በረከትም ፡ ሊቀበል ፡ ይገባዋል ፡
አሉ ። በሰማይና ፡ በምድርም ፡ ከምድርም ፡ ፲፫፡
በታች ፡ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡
በእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡—

በረከትና ፡ ክብር ፡ ምስጋናም ፡ ኃይልም ፡
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡
ለተቀመጠው ÷ ለበጉም ፡ ይሁን ፡

ሲሉ ፡ ሰማሁ ። አራቱም ፡ እንስሶች ፡— አሜን ፡ ፲፬፡
አሉ ÷ ሽማግሌዎቹም ፡ ወድቀው ፡ ሰገዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

በጉም ፡ ከሰባቱ ፡ ማኅተም ፡ አንዱን ፡ በፈታ ፡ ፩ ፡
ጊዜ ፡ አየሁ ÷ ከአራቱም ፡ እንስሶች ፡ አንዱ ፡ ነጐ
ድጓድ ፡ በሚመስል ፡ ድምፅ ፡— መጥተህ ፡ እይ ፡
ሲል ፡ ሰማሁ ። አየሁም ÷ እነሆም ÷ አምበላይ ፡ ፪ ፡
ፈረስ ፡ ወጣ ÷ በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተቀመጠው ፡
ቀስት ፡ ነበረው ÷ አክሊልም ፡ ተሰጠው ÷ ድልም ፡

፬። ፭ ፡ ም. ፩ ÷ ፬ ፡ ዘፀአ. ፲፱ ÷ ፳፭ ፡ ዘካ. ፬ ÷ ፪ ። ፭ ፡ ሕዝ. ፩ ÷ ፭ ፤ ፲ ÷ ፲፪ ። ፮ ፡ ሕዝ. ፩ ÷ ፲ ። ፰ ፡ ኢሳ. ፮ ÷ ፪ ፡ ፫ ። ፱ ፤ ዳን. ፬ ÷ ፴፬ ። ፲፩ ፡ ም. ፭ ÷ ፱ ፡ ፲ ፡ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ፲፪ ፡ ፲፭ ÷ ፲፯ ፡ ፲፪ ፡ ፲፭ ÷ ፫ ፡ ፬ ፡ ዘፍጥ. ፩ ።

፭። ፩ ፡ ሕዝ. ፪ ÷ ፱ ፡ ኢሳ. ፳፱ ÷ ፲፭ ። ፫ ፡ ዘፍጥ. ፵፱ ÷ ፱ ፡ ኢሳ. ፲፭ ÷ ፲ ። ፮ ፡ ኢሳ. ፶፫ ÷ ፯ ፡ ፲ ፡ ሉቃ. ፩ ÷ ፴፱ ፡ ፩ ፡ ዕጥ. ፩ ÷ ፲፱ ፡ ዘካ. ፬ ÷ ፲ ። ፰ ፡ መዝ. ፻፵ ÷ ፪ ። ፱ ፤ ም. ፬ ÷ ፲፭ ፡ መዝ. ፻፪ ÷ ፫ ። ፲ ፤ ም. ፩ ÷ ፯ ። ፲፭ ፡ ዳን. ፯ ÷ ፲ ። ፲፪ ፡ ም. ፬ ÷ ፲፭ ። ፲፫ ፡ መዝ. ፻፶ ÷ ፮ ።

፮። ፪ ፡ ዘካ. ፮ ÷ ፫ ።

እየነሣ ፣ ወጣ ፣ ድል ፣ ለመንሣት ።

፫ ፣ ሁለተኛውንም ፣ ማኅተም ፣ በፈታ ፣ ጊዜ ፣ ሁለተኛው ፣ እንስሳ ፡— መጥተህ ፣ እይ ፣ ሲል ፣

፬ ፣ ሰማሁ ። ሌላም ፣ ዳማ ፣ ፈረስ ፣ ወጣ ÷ በእርሱም ፣ ላይ ፣ ለተቀመጠው ፣ ሰላምን ፣ ከምድር ፣ ይወስድ ፣ ዘንድ ፣ ሰዎችም ፣ እርስ ፣ በርሳቸው ፣ እንዲተራረዱ ፣ ሥልጣን ፣ ተሰጠው ÷ ታላቅም ፣ ሰይፍ ፣ ተሰጠው ።

፭ ፣ ሦስተኛውንም ፣ ማኅተም ፣ በፈታ ፣ ጊዜ ፣ ሦስተኛው ፣ እንስሳ ፡— መጥተህ ፣ እይ ፣ ሲል ፣ ሰማሁ ። አየሁም ÷ እነሆም ÷ ጕራቻ ፣ ፈረስ ፣ ወጣ ÷ በእርሱም ፣ ላይ ፣ የተቀመጠው ፣ በእጁ ፣

፮ ፣ ሚዛን ፣ ያዘ ። በአራቱም ፣ እንስሶች ፣ መካከል ፣ ድምፅ ፡— አንድ ፣ እርቦ ፣ ስንዴ ፣ በዲናር ፣ ሦስት ፣ እርቦ ፣ ገብስም ፣ በዲናር ÷ ዘይትንና ፣ ወይንንም ፣ አትጕዳ ፣ ሲል ፣ ሰማሁ ።

፯ ፣ አራተኛውንም ፣ ማኅተም ፣ በፈታ ፣ ጊዜ ፣ የአራተኛው ፣ እንስሳ ፣ ድምፅ ፡— መጥተህ ፣ እይ ፣

፰ ፣ ሲል ፣ ሰማሁ ። አየሁም ÷ እነሆም ÷ ሐመር ፣ ፈረስ ፣ ወጣ ÷ በእርሱም ፣ ላይ ፣ የተቀመጠው ፣ ስሙ ፣ ሞት ፣ ነበረ ። ሲኦልም ፣ ተከተለው ፤ በሰይፍና ፣ በራብም ፣ በሞትም ፣ በምድርም ፣ አራዊት ፣ ይገድሉ ፣ ዘንድ ፣ ከምድር ፣ በአራተኛው ፣ እጅ ፣ ላይ ፣ ሥልጣን ፣ ተሰጣቸው ።

፱ ፣ አምስተኛውንም ፣ ማኅተም ፣ በፈታ ፣ ጊዜ ÷ ስለ ፣ እግዚአብሔር ፣ ቃልና ፣ ስለ ፣ ጠበቁት ፣ ምስክር ፣ የታረዱትን ፣ የሰዎች ፣ ነፍሳት ፣ ከመ

፲ ፣ ሠዊያ ፣ በታች ፣ አየሁ ። በታላቅ ፣ ድምፅም ፣ እየጮኹ ፡— ቅዱስና ፣ እውነተኛ ፣ ጌታ ፣ ሆይ ÷ እስከ ፣ መቼ ፣ ድረስ ፣ አትፈርድም ፣ ደማችንን ፣ በምድር ፣ በሚኖሩት ፣ ላይ ፣ እስከ ፣ መቼ ፣

፲፩ ፣ አትበቀልም ? አሉ ። ለእያንዳንዳቸውም ፣ ነጭ ፣ ልብስ ፣ ተሰጣቸው ÷ እንደ ፣ እነርሱም ፣ ደግሞ ፣ ይገደሉ ፣ ዘንድ ፣ ያላቸው ፣ የባሪያዎች ፣ ባልንጀራዎቻቸውና ፣ የወንድሞቻቸው ፣ ቍጥር ፣ እስኪፈጸም ፣ ድረስ ÷ ገና ፣ ጥቂት ፣ ዘመን ፣ እንዲያርፉ ፣ ተባለላቸው ።

፲፪ ፣ ስድስተኛውንም ፣ ማኅተም ፣ በፈታ ፣ ጊዜ ፣ አየሁ ÷ ታላቅም ፣ የምድር ፣ መናወጥ ፣ ሆነ ÷ ፀሐይም ፣ እንደ ፣ ማቅ ፣ ጠጕር ፣ ጥቁር ፣ ሆነ ÷ ጨረቃም ፣ በሞላው ፣ እንደ ፣ ደም ፣ ሆነ ÷ በለስም ፣ በብርቱ ፣ ነፋስ ፣ ተናውጣ ፣ ቃርያዋን ፣ ፍሬ ፣ እንደምትጥል ፣ የሰማይ ፣ ከዋክብት ፣ ወደ ፣ ምድር ፣

፲፫ ፣ ወደቁ ÷ ሰማይም ፣ እንደሚጠቀለል ፣ መጽሐፍ ፣ ተለያዩ ÷ ተራራዎችና ፣ ደሴቶችም ፣ ሁሉ ፣ ከስፍራቸው ፣ ተወሰዱ ። የምድርም ፣ ነገሥታትና ፣ መኳንንት ፣ ሻለቃዎችም ፣ ባለ ፣ ጠጋዎችም ፣ ኃይለኞችም ፣ በባሪያዎችም ፣ ጌቶችም ፣ ሁሉ ፣ በዋሻዎችና ፣ በተራራዎች ፣ ዓለቶች ፣ ተሰወሩ ÷ ተራራዎችንና ፣ ዓለቶችንም ፡— በላያችን ፣ ውደቁ ፣ በዙፋንም ፣ ከተቀመጠው ፣ ፊት ፣ ከበጉም ፣ ቍጣ ፣ ሰውሩን ፤ ታላቁ ፣ የቍጣው ፣ ቀን ፣ መጥ

፲፯ ፣ ቶአልና ÷ ማንስ ፣ ሊቆም ፣ ይችላል ? አሉአቸው ።

ምዕራፍ ፣ ፯ ።

፩ ፣ ከዚህም ፣ በኋላ ፣ በአራቱ ፣ በምድር ፣ ማዕዘን ፣ ቆመው ፣ አራት ፣ መላእክት ፣ አየሁ ÷ እንርሱም ፣ ነፋስ ፣ በምድር ፣ ቢሆን ፣ ወይም ፣ በባሕር ፣ ወይም ፣ በማንም ፣ ዛፍ ፣ እንዳይነፍስ ፣ አራቱን ፣ የምድር ፣ ነፋሳት ፣ ያዙ ። የሕያው ፣ አምላክ ፣

፪ ፣ ማኅተም ፣ ያለውም ፣ ሌላ ፣ መልአክ ፣ ከፀሐይ ፣ መውጫ ፣ ሲወጣ ፣ አየሁ ÷ ምድርንና ፣ ባሕርንም ፣ ሊጐዱ ፣ ለተሰጣቸው ፣ ለአራቱ ፣ መላእክት ፣ በታላቅ ፣ ድምፅ ፣ እየጮኸ ፡— የአምላካ

፫ ፣ ችንን ፣ ባሪያዎች ፣ ግምባራቸውን ፣ እስክናትማ ቸው ፣ ድረስ ፣ ምድርን ፣ ቢሆን ፣ ወይም ፣ ባሕርን ፣ ወይም ፣ ዛፎችን ፣ አትጕዱ ፣ አላቸው ። የታ

፬ ፣ ተሙትንም ፣ ቍጥር ፣ ሰማሁ ፣ ከእስራኤል ፣ ልጆች ፣ ነገድ ፣ ሁሉ ፣ የታተሙት ፣ መቶ ፣ አርባ ፣ አራት ፣ ሺህ ፣ ነበሩ ። ከይሁዳ ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣

፭ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ፣ ታተሙ ÷ ከሮቤል ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከጋድ ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከአሴር ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷

፮ ፣ ከንፍታሌም ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከምናሴ ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከስምዖን ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከሌዊ ፣ ነገድ ፣

፯ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከይሳኮር ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከዛብሎን ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከዮሴፍ ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ÷ ከብንያም ፣ ነገድ ፣ አሥራ ፣ ሁለት ፣ ሺህ ፣ ታተሙ ።

፱ ፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ አየሁ ÷ እነሆም ÷ አንድ ፣ እንኳ ፣ ሊቈጥራቸው ፣ የማይችል ፣ ከሕዝብና ፣ ከነገድ ፣ ከወገንም ፣ ከቋንቋም ፣ ሁሉ ፣ እጅግ ፣ ብዙ ፣ ሰዎች ፣ ነበሩ ፤ ነጭ ፣ ልብስም ፣ ለብሰው ፣ የዘንባባንም ፣ ዝንጣፊዎች ፣ በእጆቻቸው ፣ ይዘው ፣

፲ ፣ በዙፋኑና ፣ በበጉ ፣ ፊት ፣ ቆመ ፤ በታላቅም ፣ ድምፅ ፣ እየጮኹ ፡—

በዙፋኑ ፣ ላይ ፣ ለተቀመጠው ፣ ለአምላካችንና ፣ ለበጉ ፣ ማዳን ፣ ነው ፣

፲፩ ፣ አሉ ። መላእክቱም ፣ ሁሉ ፣ በዙፋኑና ፣ በሽማግሌዎቹ ፣ በአራቱም ፣ እንስሶቹ ፣ ዙሪያ ፣ ቆመው ፣ ነበር ፤ በዙፋኑም ፣ ፊት ፣ በግምባራቸው ፣ ተደፉ ÷ ለእግዚአብሔርም ፣ እየሰገዱ ፡—

፲፪ ፣ አሜን ÷ በረከትና ፣ ክብር ፣ ጥበብም ፣ ምስጋናም ፣ ውዳሴም ፣ ኃይልም ፣ ብርታትም ፣ ከዘላለም ፣ እስከ ፣ ዘላለም ፣ ድረስ ፣ ለአምላካችን ፣ ይሁን ፤ አሜን ፣

አሉ ።

፮ ። ፬ ፣ ዘካ. ፮ ÷ ፪ ፣ ማቴ. ፳፬ ÷ ፯ ፣ ፯ ። ፭ ፣ ዘካ. ፮ ÷ ፪ ። ፮ ፣ ሕዝ. ፲፬ ÷ ፳፩ ። ፲ ፣ መዝ. ፸፱ ÷ ፭ ፣ ዘካ. ፩ ÷ ፲፪ ። ፲፪ ፣ ኢዩ. ፪ ÷ ፴፩ ። ፲፫ ፣ ፲፩ ፣ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፱ ። ፲፫ ፣ ፲፩ ፣ ኢሳ. ፴፬ ÷ ፬ ። ፲፭ ፣ ኢሳ. ፪ ÷ ፲ ፣ ፲፱ ። ፲፯ ፣ ሆሴ. ፲ ÷ ፰ ፣ ሉቃ. ፳፫ ÷ ፴ ። ፲፯ ፣ ኢዩ. ፪ ÷ ፲፩ ።

፯ ። ፩ ፣ ዘካ. ፮ ÷ ፭ ። ፫ ፣ ሕዝ. ፱ ÷ ፬ ። ፱ ፣ ዮሐ. ፲፪ ÷ ፲፫ ። ፲ ፣ ም. ፬ ÷ ፲፩ ፣ መዝ. ፫ ÷ ፰ ። ፲፪ ፣ ም. ፬ ÷ ፲፩ ።

፲፫፥ ከሽማግሌዎቹም ፥ አንዱ ፥ ተመልሶ ፦— እነዚህ ፥ ነጩን ፥ ልብስ ፥ የለበሱ ፥ እነማን ፥ ናቸው ?
፲፬፥ ከወዴትስ ፥ መጡ ? አለኝ ። እኔም ፦— ጌታ ፥ ሆይ ÷ አንተ ፥ ታውቃለህ ፥ አልሁት ። አለኝም ፦— እነዚህ ፥ ከታላቁ ፥ መከራ ፥ የመጡ ፥ ናቸው ÷ ልብሶቻውንም ፥ አጥበው ፥ በበጉ ፥
፲፭፥ ደም ፥ አነጹ ። ስለዚህ ፥ በእግዚአብሔር ፥ ዙፋን ፥ ፊት ፥ አሉ ÷ ሌሊትና ፥ ቀንም ፥ በመቅደሱ ፥ ያመልኩታል ÷ በዙፋኑም ፥ ላይ ፥ የተቀ
፲፮፥ መጠው ፥ በእነርሱ ፥ ላይ ፥ ያድርባቸዋል ። ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አይራቡም ÷ ከእንግዲህም ፥ ወዲህ ፥ አይጠሙም ÷ ፀሐይም ፥ ትኵሳትም ፥
፲፯፥ ሁሉ ፥ ከቶ ፥ አይወርድባቸውም ፤ በዙፋኑ ፥ መካከል ፥ ያለው ፥ በጉ ፥ እረኛቸው ፥ ይሆናልና ÷ ወደ ፥ ሕይወትም ፥ ውኃ ፥ ምንጭ ፥ ይመራቸዋልና ፤ እግዚአብሔርም ፥ እንባዎችን ፥ ሁሉ ፥ ከዓይናቸው ፥ ያብሳል ።

ምዕራፍ ፥ ፰ ።

፩፥ ሰባተኛውንም ፥ ማኅተም ፥ በፈታ ፥ ጊዜ ፥ እኩል ፥ ሰዓት ፥ የሚያህል ፥ ዝምታ ፥ በሰማይ ፥
፪፥ ሆነ ። በእግዚአብሔርም ፥ ፊት ፥ የሚቆሙትን ፥ ሰባቱን ፥ መላእክት ፥ አየሁ ÷ ሰባትም ፥ መለከት ፥
፫፥ ተሰጣቸው ። ሌላም ፥ መልአክ ፥ መጣና ፥ የወርቅ ፥ ጥና ፥ ይዞ ፥ በመሠዊያው ፥ አጠገብ ፥ ቆመ ፤ በዙፋኑም ፥ ፊት ፥ ባለው ፥ በወርቅ ፥ መሠዊያ ፥ ላይ ፥ ለቅዱሳን ፥ ሁሉ ፥ ጸሎት ፥ እንዲጨምረው ፥
፬፥ ብዙ ፥ ዕጣን ፥ ተሰጠው ። የዕጣኑም ፥ ጢስ ፥ ከቅዱሳን ፥ ጸሎት ፥ ጋር ፥ ከመልአኩ ፥ እጅ ፥ በእግዚ
፭፥ አብሔር ፥ ፊት ፥ ወጣ ። መልአኩም ፥ ጥናውን ፥ ይዞ ፥ የመሠዊያውን ፥ እሳት ፥ ሞላበት ፥ ወደ ፥ ምድርም ፥ ጣለው ፤ ነጐድጓድና ፥ ድምፅም ፥ መብረቅም ፥ መናወጥም ፥ ሆነ ።
፮፥ ሰባቱንም ፥ መለከት ፥ የያዙ ፥ ሰባቱ ፥ መላእክት ፥ ሊነፉ ፥ ተዘጋጁ ።
፯፥ ፈተኛውም ፥ መልአክ ፥ ነፋ ፤ ደምም ፥ የተቀላቀለበት ፥ በረዶና ፥ እሳት ፥ ሆነ ÷ ወደ ፥ ምድርም ፥ ተጣለ ፤ የምድርም ፥ ሲሶው ፥ ተቃጠለ ፥ የዛፎችም ፥ ሲሶው ፥ ተቃጠለ ፥ የለመለመም ፥ ሣር ፥ ሁሉ ፥ ተቃጠለ ።
፰፥ ሁለተኛውም ፥ መልአክ ፥ ነፋ ፤ በእሳት ፥ የሚቃጠል ፥ ታላቅ ፥ ተራራን ፥ የሚመስል ፥ ነገር ፥ በባሕር ፥ ተጣለ ፤ የባሕርም ፥ ሲሶው ፥ ደም ፥
፱፥ ሆነ ፥ በባሕርም ፥ ከሚኖሩ ፥ ሕይወት ፥ ካላቸው ፥ ፍጥረቶች ፥ ሲሶው ፥ ሞተ ፥ የመርከቦችም ፥ ሲሶው ፥ ጠፋ ።
፲፥ ሦስተኛውም ፥ መልአክ ፥ ነፋ ፥ እንደ ፥ ችቦም ፥ የሚቃጠል ፥ ታላቅ ፥ ከከብ ፥ ከሰማይ ፥ ወደቀ ÷ በወንዞችና ፥ በውኃም ፥ ምንጮች ፥ ሲሶ ፥ ላይ ፥
፲፩፥ ወደቀ ። የከከቡም ፥ ስም ፥ እሬቶ ፥ ይባላል ። የውኃውም ፥ ሲሶ ፥ መራራ ፥ ሆነ ፥ መራራም ፥ ስለ ፥ ተደረገ ፥ በውኃው ፥ ጠንቅ ፥ ብዙ ፥ ሰዎች ፥ ሞቱ ።
፲፪፥ አራተኛውም ፥ መልአክ ፥ ነፋ ፤ የፀሐይ ፥ ሲሶና ፥ የጨረቃ ፥ ሲሶ ፥ የከዋክብትም ፥ ሲሶ ፥ ተመታ ÷ የእነዚህ ፥ ሲሶ ፥ ይጨልም ፥ ዘንድ ÷ የቀንም ፥ ሲሶው ፥ እንዳያበራ ÷ እንዲሁም ፥ የሌሊት ።
፲፫፥ አየሁም ÷ አንድም ፥ ንስር ፥ በሰማይ ፥ መካከል ፥ እየበረረ ፥ በታላቅ ፥ ድምፅ ፦— ሊነፉ ፥ ያላቸው ፥ የሦስቱ ፥ መላእክት ፥ መለከት ፥ ስለሚቀረው ፥ ድምፅ ፥ በምድር ፥ ላይ ፥ ለሚኖሩት ፥ ወዮላቸው ÷ ወዮላቸው ÷ ወዮላቸው ፥ ሲል ፥ ሰማሁ ።

ምዕራፍ ፥ ፱ ።

፩፥ አምስተኛውም ፥ መልአክ ፥ ነፋ ፤ ከሰማይም ፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ወድቆ ፥ የነበረ ፥ ከከብ ፥ አየሁ ÷ የጥልቁም ፥ ጕድጓድ ፥ መክፈቻ ፥ ተሰጠው ።
፪፥ የጥልቁንም ፥ ጕድጓድ ፥ ከፈተው ፤ ጢስም ፥ ከታላቅ ፥ እቶን ፥ እንደሚወጣ ፥ ጢስ ፥ ሆኖ ፥ ከጕድጓዱ ፥ ወጣ ፥ ፀሐይና ፥ አየርም ፥ በጕድጓዱ ፥ ጢስ ፥ ጨለሙ ። ከጢሱም ፥ አንበጣዎች ፥
፫፥ ወደ ፥ ምድር ፥ ወጡ ÷ የምድርም ፥ ጊንጦች ፥ ሥልጣን ፥ እንዳላቸው ፥ ሥልጣን ፥ ተሰጣቸው ።
፬፥ የእግዚአብሔርም ፥ ማኅተም ፥ በግምባራቸው ፥ ከሌለባቸው ፥ ሰዎች ፥ በቀር ፥ በምድር ፥ ያለውን ፥ ሣር ፥ ቢሆን ፥ ወይም ፥ ማናቸውንም ፥ የለመለመ ፥ ነገር ፥ ወይም ፥ ማናቸውንም ፥ ዛፍ ፥ እንዳይጐዱ ፥ ተባለላቸው ። አምስትም ፥ ወር ፥ ሊሣቅዩአቸው ፥ ተሰጣቸው ፥ እንጂ ፥ ሊገድሉአቸው ፥ አይደለም ፤ እነርሱም ፥ የሚሣቅዩት ፥ ሥቃይ ፥ ጊንጥ ፥ ሰውን ፥ ነድፎ ፥ እንደሚሣቅይ ፥ ነው ።
፭፥
፮፥ በዚያም ፥ ወራት ፥ ሰዎች ፥ ሞትን ፥ ይፈልጋሉ ፥ አያገኙትምም ÷ ሊሞቱም ፥ ይመኛሉ ፥ ሞትም ፥ ከእነርሱ ፥ ይሸሻል ።
፯፥ የአንበጣዎቹም ፥ መልክ ፥ ለጦርነት ፥ እንደ ፥ ተዘጋጁ ፥ ፈረሶች ፥ ነው ÷ በራሳቸውም ፥ ላይ ፥ ወርቅ ፥ እንደሚመስሉ ፥ አክሊሎች ፥ ነበሩአቸው ÷ ፊታቸውም ፥ እንደ ፥ ሰው ፥ ፊት ፥ ነበረ ፥
፰፥ የሴቶችን ፥ ጠጕር ፥ የሚመስል ፥ ጠጕር ፥ ነበራቸው ÷ ጥርሳቸውም ፥ እንደ ፥ አንበሳ ፥ ጥርስ ፥ ነበረ ÷ የብረት ፥ ጥሩር ፥ የሚመስልም ፥ ጥሩር ፥
፱፥ ነበራቸው ÷ የክንፋቸውም ፥ ድምፅ ፥ ወደ ፥ ሮጥ ፥ ነት ፥ እንደሚጋልቡ ፥ እንደ ፥ ብዙ ፥ ፈረሶች ፥ ሰረገላዎች ፥ ድምፅ ፥ ነበረ ።
፲፥ እንደ ፥ ጊንጥም ፥ ጅራት ፥ ያለ ፥ ጅራት ፥ አላቸው ፥ በጅራታቸውም ፥ መውጊያ ፥ አለ ÷ ሰዎችንም ፥ አምስት ፥ ወር ፥ እንዲጐዱ ፥ ሥልጣን ፥ አላቸው ።
፲፩፥ በእነ

፯። ፲፱ ፤ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፭ ። ፲፭ ፤ ዮሐ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፯ ፤ ኢሳ. ፵፱ ÷ ፤ ። ፲፯ ፤ መዝ. ፳፪ ÷ ፭ ፤ ዮሐ. ፬ ÷ ፤ ኢሳ. ፳፭ ÷ ፳ ።
፰። ፫ ፥ ፬ ፤ ም. ፭ ÷ ፰ ፥ ዘዐአ. ፴ ÷ ፭ ፥ ፫ ፥ ፯ ። ፬ ፥ ፭ ፤ ዘሌዋ. ፲፯ ÷ ፲፪ ፥ ሕዝ. ፤ ÷ ፪ ። ፯ ፤ ዘዐአ. ፱ ÷ ፳፫ ፥ ፳፭ ። ፰ ፤ ኤር. ፶፭ ÷ ፳፭ ። ፰ ፥ ፱ ፤ ዘዐአ. ፯ ÷ ፲፱—፳፭ ። ፤ ፤ ኢሳ. ፲፱ ÷ ፲፪ ። ፲፭ ፤ ኤር. ፱ ÷ ፲፭ ።
፱። ፭ ፤ ም. ፭ ÷ ፲፰ ፤ ሶፎ. ፭ ÷ ፴፭ ። ፪ ፤ ዘፍጥ. ፲፱ ÷ ፳፰ ። ፫ ፤ ዘዐአ. ፤ ÷ ፱ ። ፱ ፤ ም. ፯ ÷ ፫ ። ፯ ፤ ኢዮብ ፫ ÷ ፳፭ ፤ ኤር. ፰ ÷ ፫ ። ፯ ፤ ኢዩ. ፪ ÷ ፱ ። ፰ ፤ ኢዩ. ፭ ÷ ፯ ። ፱ ፤ ኢዩ. ፪ ÷ ፭ ።

ርሱም ፣ ላይ ፣ ንጉሥ ፣ አላቸው ፣ እርሱም ፣ የጥ
ልቅ ፣ መልአክ ፣ ነው ÷ ስሙም ፣ በዕብራይስጥ ፣
አብዶን ፣ በግሪክም ፣ አጶልዮን ፣ ይባላል ።

፲፪፡ ፈተኛው ፣ ወዮ ፣ አልፎአል ፤ እነሆ ÷ ከዚህ ፣
በኋላ ፣ ገና ፣ ሁለት ፣ ወዮ ፣ ይመጣል ።

፲፫፡ ስድስተኛውም ፣ መልአክ ፣ ነፋ ፤ በእግዚአ
ብሔርም ፣ ፊት ፣ ካለ ፣ በወርቅ ፣ ከተሠራ ፣ መሠ
፲፬፡ ዊያ ፣ ቀንዶች ፣ አንድ ፣ ድምፅ ፣ ሰማሁ ÷ መለከ
ትም ፣ ያለውን ፣ ስድስተኛውን ፣ መልአክ ፣ —
በታላቁ ፣ ወንዝ ፣ በኤፍራጥስ ፣ የታሰሩትን ፣ አራ
፲፭፡ ቱን ፣ መላእክት ፣ ፍታቸው ፣ አለው ። የሰዎች
ንም ፣ ሲሶ ፣ እንዲገድሉ ፣ ለሰዓቱና ፣ ለቀኑ ፣ ለወ
ሩም ፣ ለዓመቱም ፣ ተዘጋጅተው ፣ የነበሩ ፣
፲፮፡ አራቱ ፣ መላእክት ፣ ተፈቱ ። የፈረሰኞችም ፣
ጭፍራ ፣ ቁጥር ፣ እልፍ ፣ ጊዜ ፣ እልፍ ፣ እልፍ ፣
ጊዜ ፣ እልፍ ፣ ነበረ ፤ ቁጥራቸውን ፣ ሰማሁ ።
፲፯፡ ፈረሶቹንና ፣ በእነርሱም ፣ ላይ ፣ የተቀመጡትን ፣
እንዲሁ ፣ በራእይ ፣ አየሁ ፤ እሳትና ፣ ያክንት ፣
ዲንም ፣ የሚመስል ፣ ጥሩር ፣ ነበራቸው ፤ የፈ
ረሶቹም ፣ ራስ ፣ እንደ ፣ አንበሳ ፣ ራስ ፣ ነበረ ፤ ከአ
፲፰፡ ፋቸውም ፣ እሳትና ፣ ጢስ ፣ ዲንም ፣ ወጣ ። ከአ
ፋቸውም ፣ በወጡት ፣ በእሳቱና ፣ በጢሱ ፣ በዲ
ኑም ፣ በእነዚህ ፣ ሦስት ፣ መቅሠፍቶች ፣ የሰዎቹ ፣
፲፱፡ ሲሶ ፣ ተገደለ ። የፈረሶቹ ፣ ሥልጣን ፣ በአፋቸ
ውና ፣ በጅራታቸው ፣ ነውና ፤ ጅራታቸው ፣ እባ
ብን ፣ ይመስላልና ÷ ራስም ፣ አላቸው ፣ በእርሱም ፣
ይጐዳሉ ።

፳፡ በእነዚህም ፣ መቅሠፍቶች ፣ ያልተገደሉት ፣
የቀሩቱ ፣ ሰዎች ፣ ለአጋንንትና ፣ ያዩ ፣ ወይም ፣
ይሰሙ ፣ ወይም ፣ ይዜዱ ፣ ዘንድ ፣ ለማይችሉ ፣
ከወርቅና ፣ ከብር ፣ ከናስም ፣ ከድንጋይም ፣ ከእ
ንጨትም ፣ ለተሠሩ ፣ ለማያዩት ፣ እንዳይሰግዱ ፣
፳፩፡ ስለ ፣ እጃቸው ፣ ሥራ ፣ ንስሐ ፣ አልገቡም ፤ ስለ ፣
መግደላቸውም ፣ ቢሆን ፣ ወይም ፣ ስለ ፣ አስማ
ታቸው ፣ ወይም ፣ ስለ ፣ ዝሙታቸው ፣ ወይም ፣
ስለ ፣ ስርቆታቸው ፣ ንስሐ ፣ አልገቡም ።

ምዕራፍ ፣ ፲ ።

፩፡ ሌላም ፣ ብርቱ ፣ መልአክ ፣ ደመና ፣ ተጐናጽፎ ፣
ከሰማይ ፣ ሲወርድ ፣ አየሁ ፤ በራሱም ፣ ላይ ፣
ቀስተ ፣ ደመና ፣ ነበረ ÷ ፊቱም ፣ እንደ ፣ ፀሐይ ፣
እግሮቹም ፣ እንደ ፣ እሳት ፣ ዓምዶች ፣ ነበሩ ÷
፪፡ የተከፈተችንም ፣ ታናሽ ፣ መጽሐፍ ፣ በእጁ ፣
ያዘ ። ቀኝ ፣ እግሩንም ፣ በባሕር ፣ ላይ ፣ ግራው
፫፡ ንም ፣ በምድር ፣ ላይ ፣ አኖረ ÷ እንደሚያገሣም ፣
አንበሳ ፣ በታላቅ ፣ ድምፅ ፣ ጮኸ ። በጮኸም ፣
ጊዜ ፣ ሰባቱ ፣ ነጐድጓድ ፣ በየድምፃቸው ፣ ተና
፬፡ ገሩ ። ሰባቱ ፣ ነጐድጓድ ፣ በተናገሩ ፣ ጊዜ ፣ ልጽፍ ፣
አሰብሁ ፤ ከሰማይም ፣ — ሰባቱ ፣ ነጐድጓድ ፣
የተናገሩትን ፣ ነገር ፣ በማኅተም ፣ ዝጋው ፣ አት
፭፡ ጻፈውም ፣ የሚል ፣ ድምፅ ፣ ሰማሁ ። በባሕርና ፣
በምድርም ፣ ላይ ፣ ሲቆም ፣ ያየሁት ፣ መልአክ ፣
ቀኝ ፣ እጁን ፣ ወደ ፣ ሰማይ ፣ አሻቅቦ ፣ ዘረጋ ÷
፮፡ ሰማይንና ፣ በእርሱም ፣ ያሉትን ÷ ምድርንና ፣
በእርስዋም ፣ ያሉትን ÷ ባሕርንና ፣ በእርሱም ፣
ያሉትን ፣ በፈጠረው ÷ ከዘላለምም ፣ እስከ ፣ ዘላ
ለም ፣ ድረስ ፣ ሕያው ፣ ሆኖ ፣ በሚኖረው ፣ ምሎ ፣ —
ወደ ፣ ፊት ፣ አይዘገይም ÷ ዳሩ ፣ ግን ፣ ሰባተኛው ፣
፯፡ መልአክ ፣ ሊነፋ ፣ ባለው ፣ ጊዜ ፣ ድምፁም ፣
በሚሰማበት ፣ ዘመን ÷ ለባሪያዎቹ ፣ ለነቢያት ፣
የምስራች ፣ እንደ ፣ ሰበከላቸው ፣ የእግዚአብ
ሔር ፣ ምሥጢር ፣ ይፈጸማል ፣ አለ ።

፰፡ ከሰማይም ፣ የሰማሁት ፣ ድምፅ ፣ እንደ ፣ ገና ፣
፱፡ ሲናገረኝና ፣ — ሂድና ፣ በባሕርና ፣ በምድር ፣ ላይ ፣
ከሚቆመው ፣ መልአክ ፣ በእጁ ፣ ያለችውን ፣
የተከፈተችውን ፣ መጽሐፍ ፣ ውሰድ ፣ ሲል ፣
ሰማሁ ። ወደ ፣ መልአኩም ፣ ሄጄ ፣ — ታናሺቱን ፣
፲፡ መጽሐፍ ፣ ስጠኝ ፣ አለውት ። እርሱም ፣ —
ውሰድና ፣ ብላት ÷ ሆድህንም ፣ መራራ ፣ ታደር
ገዋለች ፣ በአፍህ ፣ ግን ፣ እንደ ፣ ማር ፣ ትጣፍጣ
ለች ፣ አለኝ ። ከመልአኩም ፣ እጅ ፣ ታናሺቱን ፣
፲፩፡ መጽሐፍ ፣ ወስጄ ፣ በላኋት ፣ በአፌም ፣ እንደ ፣
ማር ፣ ጣፋጭ ፣ ሆነች ። ከበላኋት ፣ በኋላም ፣
ሆዴ ፣ መራራ ፣ ሆነ ። በብዙ ፣ ወገኖችና ፣ በአ
፲፪፡ ሕዛብም ፣ በቋንቋዎችም ፣ በነገሥታትም ፣ ላይ ፣
እንደ ፣ ገና ፣ ትንቢት ፣ ትናገር ፣ ዘንድ ፣ ይገባሃል ፣
ተባለልኝ ።

ምዕራፍ ፣ ፲፩ ።

፩፡ በትር ፣ የሚመስል ፣ መለኪያ ፣ ለእኔ ፣ ተሰ
ጠኝ ፣ እንዲህም ፣ ተባለልኝ ፦ — ተነሥተህ ፣ የእ
ግዚአብሔርን ፣ መቅደስና ፣ መሠዊያውን ፣ በዚ
ያም ፣ የሚሰግዱትን ፣ ለካ ። በመቅደሱም ፣
፪፡ ውጭ ፣ ያለው ፣ እድሞ ፣ ለአሕዛብ ፣ ተሰጥቶአ
ልና ፣ ተወው ፣ አትለካውም ፣ እነርሱም ፣ አርባ ፣
ሁለት ፣ ወር ፣ የተቀደሰችውን ፣ ከተማ ፣ ይረግ
ጡአታል ። ለሁለቱም ፣ ምስክሮቼ ፣ ማቅ ፣ ለብ
፫፡ ሰው ፣ ሺህ ፣ ከሁለት ፣ መቶ ፣ ስድሳ ፣ ቀን ፣ ትን
ቢት ፣ ሊናገሩ ፣ እሰጣለሁ ።

፬፡ እነዚህ ፣ በምድር ፣ ጌታ ፣ ፊት ፣ የሚቆሙ ፣
ሁለቱ ፣ ወይራዎችና ፣ ሁለቱ ፣ መቅረዘች ፣
ናቸው ። ማንምም ፣ ሊጐዳቸው ፣ ቢወድ ፣
፭፡ እሳት ፣ ከአፋቸው ፣ ይወጣል ፣ ጠላቶቻቸውንም ፣
ይበላል ፣ ማንም ፣ ሊጐዳቸው ፣ ቢወድም ፣ እን
ዲሁ ፣ ሊገደል ፣ ይገባዋል ። እነዚህ ፣ ትንቢት ፣
፮፡ በሚናገሩበት ፣ ወራት ፣ ዝናብ ፣ እንዳይዘንብ ፣
ሰማይን ፣ ሊዘጉ ፣ ሥልጣን ፣ አላቸው ÷ ውኃዎች
ንም ፣ ወደ ፣ ደም ፣ ሊለውጡ ፣ በሚፈልጉበትም ፣
ጊዜ ፣ ሁሉ ፣ በመቅሠፍት ፣ ሁሉ ፣ ምድርን ፣
ሊመቱ ፣ ሥልጣን ፣ አላቸው ። ምስክራቸውን ፣
፯፡

፱ ። ፲፫ ፣ ም. ፮ ÷ ፫ ። ፮ ፣ መዝ. ፻፫ ÷ ፲፱—፲፩ ፣ ፩ ቆሮ. ፲ ÷ ፮ ።
፲ ። ፩ ፣ ዘፍጥ. ፲፱ ÷ ፳፪ ። ፯ ፣ ዳን. ፲፪ ÷ ፯ ፣ መዝ. ፻፵፭ ÷ ፭ ፣ ነህ. ፱ ÷ ፮ ። ፱ ፣ ፲ ፣ ሕዝ. ፫ ÷ ፩—፫ ። ፲፩ ፣ ኤር. ፩ ÷ ፲ ።
፲፩ ። ፩ ፣ ዘፍጥ. ፲፯ ÷ ፳፪ ። ፯ ፣ ሕዝ. ፵ ÷ ፫ ። — ፱ ፣ ሕዝ. ፵ ÷ ፲፯ ፣ ሉቃ. ፳፩ ÷ ፳፬ ። ፩ ፣ ዘካ. ፬ ፣ ፫ ፣ ፲፩ ፣ ፲፬ ። ፭ ፣ ፪ ነገሥ. ፩ ÷ ፲ ። ፮ ፣ ፩ ነገሥ. ፲፯ ÷ ፩ ፣ ዘዳኡ. ፮ ÷ ፲፱ ። ፯ ፣ ዳን. ፯ ÷ ፳፩ ።

ከፈጸሙ ፡ በኋላ ፡ ከጥልቁ ፡ የሚወጣው ፡ አውሬ ፡ ይዋጋቸዋል ፡ ያሸንፋቸውማል ፡ ይገድላቸው-
፰ ማል ። በድናቸውም ፡ በታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ አደባ
ባይ ፡ ይተኛል ፡ እርስዋም ፡ በመንፈሳዊ ፡ ምሳሌ ፡
ሰዶምና ፡ ግብጽ ፡ የተባለች ፡ ደግሞ ፡ ጌታቸው ፡
፱ የተሰቀለባት ፡ ናት ። ከወገኖችና ፡ ከነገዶችም ፡
ከቋንቋዎችም ፡ ከአሕዛብም ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡
ሦስት ፡ ቀን ፡ ተኩል ፡ በድናቸውን ፡ ይመለከ
ታሉ ። በድናቸውም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ሊገባ ፡
፲ አይፈቅዱም ። እነዚህም ፡ ሁለት ፡ ነቢያት ፡ በም
ድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ስለ ፡ ማቀዱ ፡ በምድር ፡ የሚ
ኖሩት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ በደስ
ታም ፡ ይኖራሉ ። እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ስጦታ ፡
፲፩ ይሰጣማሉ ። ከሦስቱ ፡ ቀን ፡ ተኩልም ፡ በኋላ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ የወጣ ፡ የሕይወት ፡ መንፈስ ፡
ገባባቸው ፡ በእግሮቻቸውም ፡ ቆሙ ። ታላቅም ፡
ፍርሃት ፡ በሚመለከቱት ፡ ላይ ፡ ወደቀባቸው ።
፲፪ በሰማይም ፡— ወደዚህ ፡ ውጡ ፡ የሚላቸውን ፡
ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ሰሙ ። ጠላቶቻቸውም ፡ እየተ
መለከቱአቸው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በደመና ፡ ወጡ ።
፲፫ በዚያም ፡ ሰዓት ፡ ታላቅ ፡ የምድር ፡ መናወጥ ፡
ሆነ ። ከከተማይቱም ፡ አሥረኛው ፡ እጅ ፡ ወደቀ ።
በመናወጥም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ተገደሉ ።
የቀሩትንም ፡ ፍርሃት ፡ ያዛቸው ። ለሰማዩም ፡
አምላክ ፡ ክብር ፡ ሰጡ ።
፲፬ ሁለተኛው ፡ ወዮ ፡ አልፎአል ። እነሆ ፡ ሦስተ
ኛው ፡ ወዮ ፡ በቶሎ ፡ ይመጣል ።
፲፭ ሰባተኛውም ፡ መልአክ ፡ ነፋ ። በሰማይም ፡—
የዓለም ፡ መንግሥት ፡ ለጌታችንና ፡ ለእ
ርሱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ሆነች ። ለዘላለምም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ይነግሣል ፡
፲፮ የሚሉ ፡ ታላላቅ ፡ ድምፆች ፡ ሆኑ ። በእግዚአ
ብሔርም ፡ ፊት ፡ በዙፋኖቻቸው ፡ የተቀመጡ ፡
ሀያ ፡ አራቱ ፡ ሽማግሌዎች ፡ በግምባራቸው ፡ ተደ
፲፯ ፍተው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እየሰገዱ ፡ እንዲህ ፡
አሉ ፡—
ያለህና ፡ የነበርህ ፡ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሆይ ። ትልቁን ፡ ኃይልህን ፡
ስለ ፡ ያዝህ ፡ ስለ ፡ ነገሥህም ፡ እናመሰግን
፲፰ ሃለን ። አሕዛብም ፡ ተቈጡ ። ቍጣህም ፡
መጣ ። በሙታንም ፡ ትፈርድ ፡ ዘንድ ፡
ዘመን ፡ መጣ ። ለባሪያዎችህም ፡ ለነቢያትና ፡
ለቅዱሳን ፡ ስምህንም ፡ ለሚፈሩት ፡ ለታ
ናናሾችና ፡ ለታላላቆችም ፡ ዋጋቸውን ፡
ትሰጥ ፡ ዘንድ ። ምድርንም ፡ የሚያጠፉትን ፡
ታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ዘመን ፡ መጣ ።
፲፱ በሰማይም ፡ ያለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅ
ደስ ፡ ተከፈተ ። የኪዳኑም ፡ ታቦት ፡ በመቅደሱ ፡
ታየ ። መብረቅና ፡ ድምፅም ፡ ነጐድጓድም ፡ የም
ድርም ፡ መናወጥ ፡ ታላቅም ፡ በረዶ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ ታላቅ ፡ ምልክትም ፡ በሰማይ ፡ ታየ ፡ ዐሐይን ፡
ተጐናጽፋ ፡ ጨረቃ ፡ ከእግሮችዋ ፡ በታች ፡ ያላት ፡
በራስዋም ፡ ላይ ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ከዋክብት ፡
አክሊል ፡ የሆነላት ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ነበረች ።
፪ እርስዋም ፡ ፀንሳ ፡ ነበር ። ምጥም ፡ ተይዛ ፡ ልትወ
ለድ ፡ ተጨንቃ ፡ ጮኸች ። ሌላም ፡ ምልክት ፡
፫ በሰማይ ፡ ታየ ። እነሆም ፡ ታላቅ ፡ ቀይ ፡ ዘንዶ ፡
ሰባት ፡ ራሶችና ፡ አሥር ፡ ቀንዶችም ፡ ነበሩት ፡
በራሶቹም ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ ዘውዶች ፡ ነበሩ ። ጅራ
፬ ቱም ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡ ሲሶ ፡ እየሰበ ፡
ወደ ፡ ምድር ፡ ጣላቸው ። ዘንዶውም ፡ ሴቲቱ ፡
በወለደች ፡ ጊዜ ፡ ሕፃንዋን ፡ እንዲበላ ፡ ልትወ
ለድ ፡ በላት ፡ ሴት ፡ ፊት ፡ ቆመ ። አሕዛብንም ፡
፭ ሁሉ ፡ በብረት ፡ በትር ፡ ይገዛቸው ፡ ዘንድ ፡ ያለ
ውን ፡ ልጅ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ። ልጅዋም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔርና ፡ ወደ ፡ ዙፋኑ ፡ ተነጠቀ ።
፮ ሴቲቱም ፡ ሺህ ፡ ከሁለት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ቀን ፡
በዚያ ፡ እንዲመግቡአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተዘ
ጋጅቶላት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ በረሀ ፡
ሸሸች ።
፯ በሰማይም ፡ ሰልፍ ፡ ሆነ ። ሚካኤልና ፡ መላ
እክቱ ፡ ዘንዶውን ፡ ተዋጉ ። ዘንዶውም ፡ ከመ
፰ ላእክቱ ፡ ጋር ፡ ተዋጋ ። አልቻላቸውምም ፡ ከዚ
ያም ፡ ወዲያ ፡ በሰማይ ፡ ስፍራ ፡ አልተገኘላቸ
፱ ውም ። ዓለሙንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተው ፡ ዲያ
ብሎስና ፡ ሰይጣን ፡ የሚባለው ፡ ታላቁ ፡ ዘንዶ ፡
እርሱም ፡ የቀደመው ፡ እባብ ፡ ተጣለ ። ወደ ፡
ምድር ፡ ተጣለ ፡ መላእክቱም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ተጣሉ ። ታላቅም ፡ ድምፅ ፡ በሰማይ ፡ ሰማሁ ፡
፲ እንዲህ ፡ ሲል ፡—
አሁን ፡ የአምላካችን ፡ ማዳንና ፡ ኃይል ፡
መንግሥትም ፡ የክርስቶስም ፡ ሥልጣን ፡
ሆነ ። ቀንና ፡ ሌሊትም ፡ በአምላካችን ፡ ፊት ፡
የሚከሳቸው ፡ የወንድሞቻችን ፡ ከሳሽ ፡
ተጥሎአልና ። እነርሱም ፡ ከበጉ ፡ ደም ፡ ፲፩
የተነሣ ፡ ከምስክራቸውም ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡
ድል ፡ ነሡት ። ነፍሳቸውንም ፡ እስከ ፡ ሞት ፡
ድረስ ፡ አልወደዱም ። ስለዚህ ፡ ሰማይና ፡ ፲፪
በውስጡ ፡ የምታድሩ ፡ ሆይ ። ደስ ፡ ይበላ
ችሁ ። ለምድርና ፡ ለባሕር ፡ ወዮላቸው ።
ዲያብሎስ ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ እንዳለው ፡
አውቆ ፡ በታላቅ ፡ ቍጣ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡
ወርዶአልና ።
፲፫ ዘንዶውም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተጣለ ፡
ባየ ፡ ጊዜ ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ የወለደችውን ፡ ሴት ፡
፲፬ አሳደዳት ። ከእባቡም ፡ ፊት ፡ ርቃ ፡ አንድ ፡

፲፩ ። ፮ ፡ ኢሳ. ፭÷፲ ፡ ሶፎ. ፲፫÷፱፱ ። ፲፭ ፡ ሕዝ. ፴፯÷፭ ፡ ፲ ። ፲፮ ፡ ዳን. ፯÷፲፰ ። ፲፯ ፡ ም. ፬÷፭ ። ፲፰ ፡ ም. ፱÷፭ ፡ መዝ. ፪÷፰ ፡ ፭ ። ፲፱ ፡ ፮ ነገሥ. ፰÷፭ ፡ ፯ ።

፲፪ ። ፪ ፡ ሚክ. ፬÷፲ ። ፫ ፡ ዳን. ፯÷፯ ። ፬ ፡ ዳን. ፰÷፲ ። ፭ ፡ መዝ. ፪÷፱ ። ፮ ፡ ዳን. ፲÷፲፫ ፡ ይሁዳ ፱ ። ፱ ፡ ዘፍጥ. ፫÷፭ ፡ ሶፎ. ፲÷፲፰ ። ፲ ፡ ኢዮብ ፩÷፱—፲፭ ። ፲፩ ፡ ሮሜ ፰÷፴፯ ። ፲፪ ፡ ኢሳ. ፵፱÷፰፫ ። ፲፬ ፡ ዘዳኦ. ፲፱÷፱ ፡ ዳን. ፯÷፳፭ ።

ዘመን ÷ ዘመናትም ÷ የዘመንም ፡ እኩሌታ ፡ ወደ
ምትመገብበት ፡ ወደ ፡ ስፍራዋ ፡ ወደ ፡ በረሀ ፡ እን
ድትበር ፡ ለሴቲቱ ፡ ሁለት ፡ የታላቁ ፡ ንሥር ፡
፲፭፡ ክንፎች ፡ ተሰጣት ። እባቡም ፡ ሴቲቱ ፡ በወንዝ ፡
እንድትወሰድ ፡ ሊያደርግ ፡ ወንዝ ፡ የሚያህልን ፡
፲፮፡ ውኃ ፡ ከአፉ ፡ በስተ ፡ ኋላዋ ፡ አፈሰሰ ። ምድሪ
ቱም ፡ ሴቲቱን ፡ ረዳቻት ÷ ምድሪቱም ፡ አፍዋን ፡
ከፍታ ፡ ዘንዶው ፡ ከአፉ ፡ ያፈሰሰውን ፡ ወንዝ ፡
፲፯፡ ዋጠችው ። ዘንዶውም ፡ በሴቲቱ ፡ ላይ ፡ ተቈ
ጥቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝት ፡ የሚጠብ
ቁትን ፡ የኢየሱስም ፡ ምስክር ፡ ያላቸውን ፡ ከዘ
ርዋ ፡ የቀሩትን ፡ ሊዋጋ ፡ ሄደ ፤ በባሕርም ፡
አሸዋ ፡ ላይ ፡ ቆመ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ አንድም ፡ አውሬ ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ አየሁ ፡
አሥር ፡ ቀንዶችና ፡ ሰባት ፡ ራሶች ፡ ነበሩት ÷ በቀ
ንዶቹም ፡ ላይ ፡ አሥር ፡ ዘውዶች ፡ በራሶቹም ፡
፪፡ ላይ ፡ የስድብ ፡ ስም ፡ ነበረ ። ያየሁትም ፡ አውሬ ፡
ነብር ፡ ይመስል ፡ ነበር ÷ እግሮቹም ፡ እንደ ፡ ድብ ፡
እግሮች ÷ አፉም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አፍ ፡ ነበሩ ።
ዘንዶውም ፡ ኃይሉንና ፡ ዙፋኑን ፡ ትልቅም ፡
፫፡ ሥልጣን ፡ ሰጠው ። ከራሶቹም ፡ ለሞት ፡ እንደ ፡
ታረደ ፡ ሆኖ ፡ አንዱን ፡ አየሁ ÷ ለሞቱ ፡ የሆነ
ውም ፡ ቍስል ፡ ተፈወሰ ። ምድርም ፡ ሁሉ ፡
፬፡ አውሬውን ፡ እየተከተለ ፡ ተደነቀ ÷ ለዘንዶውም ፡
ሰገዱለት ÷ ለአውሬው ፡ ሥልጣንን ፡ ሰጥቶታ
ልና ፤ ለአውሬውም ፡— አውሬውን ፡ ማን ፡ ይመ
ስለዋል ÷ እርሱንስ ፡ ሊዋጋ ፡ ማን ፡ ይችላል ?
እያሉ ፡ ሰገዱለት ።
፭፡ ታላቅንም ፡ ነገርና ፡ ስድብን ፡ የሚናገርበት ፡
አፍ ፡ ተሰጠው ÷ በአርባ ፡ ሁለት ፡ ወርም ፡ እንዲ
፮፡ ሠራ ፡ ሥልጣን ፡ ተሰጠው ። እግዚአብሔር
ንም ፡ ለመሳደብ ፡ ስሙንና ፡ ማደሪያውንም ፡
በሰማይም ፡ የሚያድሩትን ፡ ሊሳደብ ፡ አፉን ፡
፯፡ ከፈተ ። ቅዱሳንንም ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ድልም ፡
ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተሰጠው ÷ በነገድና ፡ በወ
ገንም ፡ በቋንቋም ፡ በሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሥል
፰፡ ጣን ፡ ተሰጠው ። ከዓለምም ፡ ፍጥረት ፡ ጀምሮ ፡
በታረደው ፡ በግ ፡ሕይወት ፡ መጽሐፍ ፡ ስሞቻ
ቸው ፡ ያልተጻፉ ፡ በምድር ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ይሰ
፱፡ ግዱለታል ። ጆሮ ፡ ያለው ፡ ቢኖር ፡ ይስማ ።
፲፡ ይማረክ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ማንም ፡ ቢኖር ፡ ወደ ፡
ምርኮነት ፡ ይሄዳል ፤ በሰይፍ ፡ የሚገድል ፡
ማንም ፡ ቢኖር ፡ ራሱ ፡ በሰይፍ ፡ እንዲገደል ፡ ይገ
ባዋል ። የቅዱሳን ፡ ትዕግሥትና ፡ እምነት ፡
በዚህ ፡ ነው ።
፲፩፡ ሌላም ፡ አውሬ ፡ ከምድር ፡ ሲወጣ ፡ አየሁ ÷
የበግ ፡ ቀንዶችን ፡ የሚመስሉ ፡ ሁለት ፡ ቀን
ዶችም ፡ ነበሩት ፡ እንደ ፡ ዘንዶም ፡ ይናገር ፡
፲፪፡ ነበር ። በፊተኛውም ፡ አውሬ ፡ ሥልጣን ፡ በእ
ርሱ ፡ ፊት ፡ ሁሉን ፡ ያደርጋል ። ለሞቱ ፡ የሆ
ነውም ፡ ቍስል ፡ ተፈወሰለት ፡ ለፊተኛው ፡
አውሬ ፡ ምድርና ፡ በእርሱ ፡ የሚኖሩት ፡ እንዲ
፲፫፡ ሰግዱለት ፡ ያደርጋል ። እሳትንም ፡ እንኳ ፡ ከሰ
ማይ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ እስኪያወ
ርድ ፡ ድረስ ፡ ታላላቆችን ፡ ምልክቶች ፡ ያደር
ጋል ። በእውሬውም ፡ ፊት ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬፡
ከተሰጡት ፡ ምልክቶች ፡ የተነሣ ፡ በምድር ፡
የሚኖሩትን ፡ ያስታል ፤ የሰይፍም ፡ ቍስል ፡
ለነበረውና ፡ በሕይወት ፡ ለኖረው ፡ ለአውሬው ፡
ምስልን ፡ እንዲያደርጉ ፡ በምድር ፡ የሚኖሩትን ፡
ይናገራል ። የአውሬው ፡ ምስል ፡ ሊናገር ፡ ፲፭፡
እንኳ ፡ ለአውሬውም ፡ ምስል ፡ የማይሰግዱለትን ፡
ሁሉ ፡ ሊያስገድላቸው ÷ ለአውሬው ፡ ምስል ፡
ትንፋሽ ፡ እንዲሰጠው ፡ ተሰጠው ። ታናናሽ ፲፮፡
ችና ፡ ታላላቆችም ፡ በለ ፡ ጠጋዎችና ፡ ድሆችም ፡
ጌታዎችና ፡ ባሪያዎችም ፡ ሁሉ ፡ በቀኝ ፡ እጃ
ቸው ፡ ወይም ፡ በግምባራቸው ፡ ምልክትን ፡
እንዲቀበሉ ÷ የአውሬውም ፡ ስም ፡ ወይም ፡ ፲፯፡
የስሙ ፡ ቍጥር ፡ ያለው ፡ ምልክት ፡ የሌለበት ፡
ማንም ፡ ሊገዛ ፡ ወይም ፡ ሊሸጥ ፡ እንዳይችል ፡
ያደርጋል ። ጥበብ ፡ በዚህ ፡ አለ ። አእምሮ ፡ ፲፰፡
ያለው ፡ የአውሬውን ፡ ቍጥር ፡ ይቍጠረው ፤
ቍጥሩ ፡ የሰው ፡ ቍጥር ፡ ነውና ÷ ቍጥሩም ፡
ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

አየሁም ÷ እነሆም ÷ በጉ ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ፩፡
ቆሞ ፡ ነበር ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ስሙና ፡ የአባቱ ፡
ስም ፡ በግምባራቸው ፡ የተጻፈላቸው ፡ መቶ ፡
አርባ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ነበሩ ። እንደ ፡ ብዙ ፡ ፪፡
ውኃም ፡ ድምፅና ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ነጐድጓድ ፡
ድምፅ ፡ ያለ ፡ ከሰማይ ፡ ድምፅን ፡ ሰማሁ ÷ ደርዳ
ሪዎችም ፡ በገና ፡ እንደሚደረድሩ ፡ ያለ ፡ ድምፅ ፡
ሰማሁ ። በዙፋኑም ፡ ፊት ፡ በአራቱም ፡ እንስሶ ፫፡
ችና ፡ በሽማግሌዎቹ ፡ ፊት ፡ አዲስ ፡ ቅኔ ፡ ዘመሩ ፡
ከምድርም ፡ ከተዋጁት ፡ ከመቶ ፡ አርባ ፡ አራት ፡
ሺህ ፡ በቀር ፡ ያን ፡ ቅኔ ፡ ሊማር ፡ ለማንም ፡ አል
ተቻለውም ። ከሴቶች ፡ ጋር ፡ ያልረከሱ ፡ እነ ፬፡
ዚህ ፡ ናቸው ÷ ድንግሎች ፡ ናቸውና ። በጉ ፡
ወደሚሄድበት ፡ የሚከተሉት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
ለእግዚአብሔርና ፡ ለበጉ ፡ በኩራት ፡ እንዲሆኑ ፡
ከሰዎች ፡ የተዋጁ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። በአፋቸ ፭፡
ውም ፡ ውሸት ፡ አልተገኘም ፤ ነውር ፡ የለባቸ
ውም ።
በምድርም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለሕዝብም ፡ ለነገድም ፡ ፮፡
ለቋንቋም ፡ ለወገንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰብክ ፡ ዘንድ ፡
የዘላለም ፡ ወንጌል ፡ ያለው ፡ ሌላ ፡ መልአክ ፡ ከሰ
ማይ ፡ መካከል ፡ ሲበር ፡ አየሁ ። በታላቅ ፡ ድም ፯፡
ፅም ፡— የፍርዱ ፡ ሰዓት ፡ ደርሶአልና ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ፍሩ ፡ ክብርንም ፡ ስጡት ፤ ሰማይንና ፡

፲፫ ። ፩ ፡ ፪ ፡ ም. ፲፪ ÷ ፫ ፡ ዳን. ፯ ÷ ፫—፯ ። ፫ ፡ ዳን. ፯ ÷ ፸፭ ። ፯ ፡ ዳን. ፯ ÷ ፸፭ ። ፰ ፡ ም. ፫ ÷ ፭ ፡ ፭ ጴጥ. ፩ ÷ ፲፱ ፡ ፳ ።
፲፬ ። ፩ ፡ ራእ. ፯፭ ÷ ፪ ፡ ማቴ. ፳፭ ÷ ፻፪ ። ፫ ፡ ማቴ. ፭ ÷ ፲፭ ። ፬ ፡ ማቴ. ፳፬ ÷ ፳፬፡፬ ነገሥ. ፭ ÷ ፲ ። ፲፬ ፡ ዘዳግ. ፲፫ ÷ ፭ ፡ ፪ ።
፲፮ ። ፭ ፡ ም. ፭ ÷ ፯ ፡ ፯ ÷ ፱ ፡ ፫ ÷ ፲፪ ፡ መዝ. ፪ ÷ ፯ ። ፪ ፡ ም. ፭ ÷ ፲፭ ። ፭ ፡ ዕፍ. ፫ ÷ ፲፫ ። ፯ ፡ ም. ፲ ÷ ፯ ።

ምድርንም ፡ ባሕርንም ፡ የውኃንም ፡ ምንጮች ፡ ለሠራው ፡ ስገዱለት ፡ አለ ።

፰ ሌላም ፡ ሁለተኛ ፡ መልአክ ፡— አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ የዝሙትዋን ፡ ቍጣ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ያጠጣች ፡ ታላቂቱ ፡ ባቢሎን ፡ ወደቀች ፡ ወደቀች ፡ እያለ ፡ ተከተለው ።

፱ ሦስተኛም ፡ መልአክ ፡ ተከተላቸው ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ እንዲህ ፡ እያለ ፡— ለአውሬውና ፡ ለም ስሉ ፡ የሚሰግድ ፡ በግምባሩም ፡ ወይም ፡ በእጁ ፡

፲ ምልክቱን ፡ የሚቀበል ፡ ማንም ፡ ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ በቍጣው ፡ ጽዋ ፡ ሳይቀላቅል ፡ ከተዘጋጀው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጣል ፡ በቅዱሳንም ፡ መላእክትና ፡ በበጉ ፡

፲፩ ፊት ፡ በእሳትና ፡ በዲን ፡ ይጣቀያል ። የሥቃያቸውም ፡ ጢስ ፡ ለዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ይወጣል ፡ ለአውሬውና ፡ ለምስሉም ፡ የሚሰግዱ ፡ የስሙንም ፡ ምልክት ፡ የሚቀበል ፡ ሁሉ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ዕረፍት ፡ የላቸውም ።

፲፪ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝት ፡ የሚጠብቁት ፡ ኢየሱስንም ፡ በማመን ፡ የሚጸኑት ፡ ቅዱሳን ፡ ትዕግሥታቸው ፡ በዚህ ፡ ነው ።

፲፫ ከሰማይም ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በጌታ ፡ የሚሞቱ ፡ ሙታን ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ። መንፈስ ፡— አዎን ፡ ከድካማቸው ፡ ያርፉ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸውም ፡ ይከተላቸዋል ፡ ይላል ፡ ብለህ ፡ ጻፍ ፡ የሚል ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ።

፲፬ አየሁም ፡ እነሆም ፡ ነጭ ፡ ደመና ፡ በደመናውም ፡ ላይ ፡ የሰውን ፡ ልጅ ፡ የሚመስል ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡

፲፭ በእጁም ፡ ስለታም ፡ ማጭድ ፡ ነበረው ። ሌላ ፡ መልአክም ፡ ከመቅደስ ፡ ወጥቶ ፡ በደመናው ፡ ላይ ፡ ለተቀመጠው ፡— የማጨድ ፡ ሰዓት ፡ ስለ ፡ ደረሰ ፡ ማጭድህን ፡ ስደድና ፡ እጨድ ፡ የም ድሪቱ ፡ መከር ፡ ጠውልጓልና ፡ ብሎ ፡ በታላቅ ፡

፲፮ ድምፅ ፡ ጮኸ ። በደመናውም ፡ ላይ ፡ የተቀመጠው ፡ ማጭዱን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለው ፡ ምድርም ፡ ታጨደች ።

፲፯ ሌላ ፡ መልአክም ፡ በሰማይ ፡ ካለው ፡ መቅደስ ፡ ወጣ ፡ እርሱም ፡ ደግሞ ፡ ስለታም ፡ ማጭድ ፡

፲፰ ነበረው ። በእሳትም ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ያለው ፡ ሌላ ፡ መልአክ ፡ ከመሠዊያው ፡ ወጥቶ ፡ ስለታም ፡ ማጭድ ፡ ያለውን ፡— ዘለላዎቹ ፡ ፈጽመዋል ፡ በስለዋልና ፡ ስለታሙን ፡ ማጭድህን ፡ ስደድና ፡ በምድር ፡ ያለውን ፡ የወይን ፡ ዛፍ ፡ ዘለላዎች ፡

፲፱ ቍረጥ ፡ ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጠራ ። መልአኩም ፡ ማጭዱን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ጣለው ፡ በምድርም ፡ ካለው ፡ ከወይን ፡ ዛፍ ፡ ቈርጦ ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ መጥመቂያ ፡ ጣለ ። የወይኑም ፡ መጥመቂያ ፡ ከከተማ ፡ ውጭ ፡ ተረገጠ ፡ እስከ ፡ ፈረሶች ፡ ልጓምም ፡ የሚደርስ ፡ ደም ፡ ርቀቱ ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ምዕራፍ ፡ ሆኖ ፡ ከመጥመቂያው ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ሌላም ፡ ታላቅና ፡ ድንቅ ፡ ምልክት ፡ በሰማይ ፡ አየሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በእነርሱ ፡ ስለ ሚፈጸም ፡ ኋለኛዎቹን ፡ ሰባት ፡ መቅሠፍቶች ፡ የያዙ ፡ ሰባት ፡ መላእክት ፡ ታዩ ።

፪ በእሳትም ፡ የተቀላቀለውን ፡ የብርጭቆ ፡ ባሕር ፡ የሚመስለውን ፡ አየሁ ፡ በአውሬውና ፡ በምስሉም ፡ በስሙም ፡ ቍጥር ፡ ላይ ፡ ድል ፡ ነሥተው ፡ የነበሩት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በገና ፡ ይዘው ፡ በብርጭቆ ፡ ባሕር ፡ ላይ ፡ ሲቆሙ ፡ አየሁ ።

፫ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ጌታ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ሥራህ ፡ ታላቅና ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ የአሕዛብ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ መንገድህ ፡ ጻድቅና ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ የማይፈራህና ፡ ስምህን ፡ የማያከብር ፡ ማን ፡ ነው ? አንተ ፡ ብቻ ፡ ቅዱስ ፡ ነህና ፡ የጽድቅም ፡ ሥራህ ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይመጣሉ ፡ በፊትህም ፡ ይሰግዳሉ ፡

፬ እያሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ባሪያ ፡ የሙሴን ፡ ቅኔና ፡ የበጉን ፡ ቅኔ ፡ ይዘምራሉ ።

፭ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አየሁ ፡ የምስክርም ፡ ድንኳን ፡ መቅደስ ፡ በሰማይ ፡ ተከፈተ ፡

፮ መቅሠፍት ፡ የያዙ ፡ ሰባቱ ፡ መላእክት ፡ ከመቅደሱ ፡ ወጡ ፡ ከተልባ ፡ እግርም ፡ የተሠሩ ፡ ጥሩ ፡ የጌጥ ፡ ልብስ ፡ ለበሱ ፡ ደረታቸውንም ፡ በወርቅ ፡ መታጠቂያ ፡ ታጠቁ ።

፯ ከአራቱም ፡ እንስሶች ፡ አንዱ ፡ ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የሚኖር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ የሞላባቸውን ፡ ሰባት ፡ የወርቅ ፡ ጽዋዎች ፡ ለሰባቱ ፡ መላእክት ፡ ሰጣቸው ።

፰ ከእግዚአብሔርም ፡ ክብርና ፡ ከኃይሉ ፡ ጢስ ፡ በመቅደሱ ፡ ሞላበት ፡ የሰባቱም ፡ መላእክት ፡ ሰባቱ ፡ መቅሠፍት ፡ እስኪፈጸሙ ፡ ድረስ ፡ አንድ ፡ እንኳ ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ ለሰባቱም ፡ መላእክት ፡— ሄዳችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቍጣ ፡ ጽዋዎች ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አፍስሱ ፡ የሚል ፡ ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ከመቅደሱ ፡ ሰማሁ ።

፪ ፊተኛውም ፡ ሄዶ ፡ ጽዋውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አፈሰሰ ፡ የአውሬውም ፡ ምልክት ፡ ባለባቸው ፡ ለምስሉም ፡ በሚሰግዱ ፡ ሰዎች ፡ ክፉና ፡ የሚነዘንዝ ፡ ቍስል ፡ ሆነባቸው ።

፲፬ ፡ ፮ ፡ ኢሳ· ፷፭÷፱ ፡ ኤር· ፶፩÷፯ ። ፱ ፡ ም· ፲፫÷፲፭ ፡ ፲፮ ። ፲ ፡ ኤር· ፳፭÷፲፭ ። ፲፩ ፡ ኢሳ· ፴፬÷፲ ። ፲፬ ፡ ም· ፯÷፲፫ ። ፲፭ ፡ ኢዩ· ፫÷፲፫ ፡ ማር· ፱÷፳፱ ። ፲፱ ፡ ፳ ፡ ኢሳ· ፷፫÷፫ ።

፲፭ ። ፫ ፡ ም· ፱÷፲፭ ፡ ዘዳኢ· ፲፭÷፭ ፡ መዝ· ፻፵፩÷፲፯ ። ፱ ፡ መዝ· ፹፭÷፱ ፡ ፲ ፡ ኤር· ፲÷፯ ። ፳ ፡ ዘዳኢ· ፴፪÷፳፭ ። ፳፪ ፡ ዘዳኢ· ፵÷፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ነገሥ· ፯÷፲ ፡ ፲፭ ፡ ኢሳ· ፯÷፱ ።

፲፮ ። ፭ ፡ ኢሳ· ፷፯÷፯ ፡ መዝ· ፻፵፭÷፳፩ ። ፱ ፡ ዘዳኢ· ፱÷፲ ።

፫ ፡ ሁለተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ አፈሰሰ ፡ እንደ ፡ ሞተም ፡ ሰው ፡ ደም ፡ ሆነ ፡ በባሕርም ፡ ከሚኖሩት ፡ ሕያዋት ፡ ያለበት ፡ ነፍስ ፡ ሁሉ ፡ ሞተ ።

፬ ፡ ሦስተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በወንዞችና ፡ በውኃ ፡ ምንጮች ፡ ውስጥ ፡ አፈሰሰ ፡ እነርሱም ፡ ደም ፡

፭ ፡ ሆኑ ። የውኃውም ፡ መልአክ ፡ — ያለህና ፡ የነበርህ ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፡ ቅዱስ ፡ ሆይ ፡ እንዲህ ፡ ስለ ፡

፮ ፡ ፈረድህ ፡ ጻድቅ ፡ ነህ ፡ የቅዱሳንንና ፡ የነቢያትን ፡ ደም ፡ ስላፈሰሱ ፡ ደምን ፡ ደግሞ ፡ አጠጥተሃቸዋል ፡ የሚገባቸው ፡ ነውና ፡ ብሎ ፡ ሲናገር ፡

፯ ፡ ሰማሁ ። ከመሠዊያውም ፡ — አዎን ፡ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ጌታ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ፍርዶችህ ፡ እውነትና ፡ ጽድቅ ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ሲናገር ፡ ሰማሁ ።

፰ ፡ አራተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በፀሐይ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ፡ ሰዎችንም ፡ በእሳት ፡ ልታቃጥል ፡ ተሰጣት ። ሰዎችም ፡ በታላቅ ፡ ትኩሳት ፡ ተቃጠሉ ፡

፱ ፡ በእነዚህም ፡ መቅሠፍቶች ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ተሳደቡ ፡ ክብርንም ፡ እንዲሰጡት ፡ ንስሐ ፡ አልገቡም ።

፲ ፡ አምስተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በአውሬው ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ፡ መንግሥቱም ፡ ጨለማ ፡ ሆነች ፡ ከሥቃይም ፡ የተነሣ ፡ መላሶቻቸውን ፡

፲፩ ፡ ያኝኩ ፡ ነበር ፡ ከሥቃያቸውና ፡ ከቁስላቸውም ፡ የተነሣ ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ ተሳደቡ ፡ ከሥራቸውም ፡ ንስሐ ፡ አልገቡም ።

፲፪ ፡ ስድስተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በታላቁ ፡ ወንዝ ፡ በኤፍራጥስ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ፡ ከፀሐይም ፡ መውጫ ፡ ለሚመጡ ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ እንዲሰናዳላ

፲፫ ፡ ቸው ፡ ውኃው ፡ ደረቀ ። ከዘንዶውም ፡ አፍና ፡ ከአውሬው ፡ አፍ ፡ ከሐሰተኛውም ፡ ነቢይ ፡ አፍ ፡ ጓጕንቸሮች ፡ የሚመስሉ ፡ ሦስት ፡ ርኩሳን ፡ መና

፲፬ ፡ ፍስት ፡ ሲወጡ ፡ አየሁ ። ምልክት ፡ እያደረጉ ፡ የአጋንንት ፡ መናፍስት ፡ ናቸውና ፡ በታላቁም ፡ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ወደ ሚሆነው ፡ ጦር ፡ እንዲያስከትቱአቸው ፡ ወደ ፡

፲፭ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ነገሥታት ፡ ይወጣሉ ። እነሆ ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ሆኜ ፡ እመጣለሁ ። ራቁቱን ፡ እንዳይሄድ ፡ እፍረቱንም ፡ እንዳያዩ ፡ ነቅቶ ፡ ልብሱን ፡

፲፮ ፡ የሚጠብቅ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ። በዕብራይስጥም ፡ አርማጌዶን ፡ ወደሚባል ፡ ስፍራ ፡ አስከተቱአቸው ።

፲፯ ፡ ሰባተኛውም ፡ ጽዋውን ፡ በአየር ፡ ውስጥ ፡ አፈሰሰ ፡ ከመቅደሱም ፡ ውስጥ ፡ — ተፈጽሞአል ፡ የሚል ፡ ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ከዙፋኑ ፡ ወጣ ።

፲፰ ፡ መብረቅና ፡ ድምፅም ፡ ነጐድጓድም ፡ ሆኑ ፡ ትልቅም ፡ የምድር ፡ መናወጥ ፡ ሆነ ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ መናወጥ ፡ ከቶ ፡ አልነበረም ፡ ከሁሉ ፡ በለጠ ።

፲፱ ፡ ታላቂቱም ፡ ከተማ ፡ በሦስት ፡ ተከፋፈለች ፡ የአሕዛብም ፡ ከተማዎች ፡ ወደቁ ። ታላቂቱም ፡ በቢሎን ፡ የብርቱ ፡ ቊጣው ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ የሞላበትን ፡ ጽዋ ፡ እንዲሰጣት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ታሰበች ። ፳ ደሴቶችም ፡ ሁሉ ፡ ሸሹ ፡ ተራራዎችም ፡ አልተገኙም ። ፳፩ በሚዛንም ፡ አንድ ፡ ታላንት ፡ የሚያህል ፡ ታላቅ ፡ በረዶ ፡ በሰዎች ፡ ላይ ፡ ከሰማይ ፡ ወረደባቸው ። ሰዎቹም ፡ ከበረዶው ፡ መቅሠፍት ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተሳደቡ ፡ መቅሠፍቱ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ።

አንድ ፡ ታላንት ፡ ሦስት ፡ ፈረሱላ ፡ የሚያህል ፡ ነው ። ፳፩

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ ፡ ሰባቱንም ፡ ጽዋዎች ፡ ከያዙ ፡ ከሰባቱ ፡ መላእክት ፡ አንዱ ፡ መጥቶ ፡ — ና ፡ በብዙም ፡ ውኃዎች ፡ ላይ ፡ የተቀመጠችውን ፡ የታላቂቱን ፡ ጋለሞታ ፡

፪ ፡ ፍርድ ፡ አሳይሃለሁ ። የምድርም ፡ ነገሥታት ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ሴሰኑ ፡ በምድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ከዝሙትዋ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ሰክሩ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ። በመንፈስም ፡ ወደ ፡ በረሀ ፡ ወሰደኝ ፡

፫ ፡ የስድብም ፡ ስሞች ፡ በሞሉበት ፡ ሰባት ፡ ራሶችና ፡ አሥር ፡ ቀንዶችም ፡ ባሉበት ፡ በቀይ ፡ አውሬ ፡ ላይ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ተቀምጣ ፡ አየሁ ።

፬ ፡ ሴቲቱም ፡ በቀይና ፡ በሐምራዊ ፡ ልብስ ፡ ተጐናጸፋ ፡ በወርቅና ፡ በክብሩ ፡ ድንጋዮች ፡ በዕንቊችም ፡ ተሸልማ ፡ ነበር ። በእጅዋም ፡ የሚያስጸይፍ ፡ ነገር ፡ የዝሙትዋም ፡ ርኵሰት ፡ የሞላበትን ፡ የወርቅ ፡ ጽዋ ፡ ያዘች ።

፭ ፡ በግምባርዋም ፡ ምሥጢር ፡ የሆነ ፡ ስም ፡ — ታላቂቱ ፡ ባቢሎን ፡ የጋለሞታዎችና ፡ የምድር ፡ ርኵሰት ፡ እናት ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ።

፮ ፡ ሴቲቱም ፡ በቅዱሳን ፡ ደምና ፡ በኢየሱስ ፡ ምስክሮች ፡ ደም ፡ ሰክራ ፡ አየኋት ።

ባየኋትም ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ድንቅ ፡ አደነቅሁ ። መልአኩም ፡ አለኝ ፡ — የምትደነቅ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? የሴቲቱን ፡ ምሥጢርና ፡ የሚሸከማትን ፡ ሰባት ፡ ራሶችና ፡ አሥር ፡ ቀንዶች ፡ ያሉትን ፡ የአውሬውን ፡ ምሥጢር ፡ እኔ ፡ እነግርሃለሁ ።

፰ ፡ ያየኸው ፡ አውሬ ፡ አስቀድሞ ፡ ነበረ ፡ አሁንም ፡ የለም ፡ ከጥልቁም ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ ወደ ፡ ጥፋትም ፡ ይሄዳል ። ስሞቻቸውም ፡ ከዓለም ፡ ፍጥረት ፡ ጀምሮ ፡ በሕይወት ፡ መጽሐፍ ፡ ያልተጻፉ ፡ በምድር ፡ የሚኖሩ ፡ አውሬው ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አሁንም ፡ እንደሌለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳለ ፡ ሲያዩ ፡ ያደንቃሉ ።

፱ ፡ ጥበብ ፡ ያለው ፡ አእምሮ ፡ በዚህ ፡ ነው ። ሰባቱ ፡ ራሶች ፡ ሴቲቱ ፡ የተቀመጠችባቸው ፡ ሰባት ፡ ተራራዎች ፡ ናቸው ። ሰባት ፡

፲ ፡ ነገሥታት ፡ ደግሞ ፡ ናቸው ። አምስቱ ፡ ወድቀዋል ፡ አንዱም ፡ አለ ። የቀረውም ፡ ገና ፡ አልመጣም ። ሲመጣም ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ሊቆይ ፡ ይገባዋል ።

፲፩ ፡ የነበረውና ፡ የሌለውም ፡ አውሬ ፡ ራሱ ፡ ደግሞ ፡ ስምንተኛው ፡ ነው ፡ ከሰባቱም ፡

፲፮ ። ፫ ፡ ፬ ፡ ም. ፰ ÷ ፰ — ፲ ። ፮ ፡ ኢሳ. ፶፱ ÷ ፷፮ ። ፯ ፡ መገ. ፻፲፮ ÷ ፻፴፮ ። ፲ ፡ ዘፀኡ. ፲ ÷ ፳፭ ። ፲፪ ፡ ኢሳ. ፲፩ ÷ ፲፩ ። ፲፬ ፡ ፩ ነገሥ. ፳፪ ÷ ፳ — ፳፪ ። ፲፭ ፡ ም. ፫ ÷ ፫ ። ፲፮ ፡ መሳ. ፭ ÷ ፲፱ ። ፲፰ ፡ ም. ፱ ÷ ፳ ። ፳፩ ፡ ዘፀኡ. ፱ ÷ ፳፫ — ፳፭ ።
፲፯ ። ፫ ፡ አር. ፲፯ ÷ ፲፫ ። ፱ ፡ ም. ፲፱ ÷ ፯ ፡ ኢሳ. ፳፫ ÷ ፲፯ ። ፫ ፡ ም. ፲፫ ÷ ፭ ። ፬ ፡ አር. ፲፯ ÷ ፮ ። ፯ ፡ ም. ፫ ÷ ፭ ።

፲፮፣ አንዱ ፣ ነው ÷ ወደ ፣ ጥፋትም ፣ ይሄዳል ። ያየ
ሃቸውም ፣ አሥሩ ፣ ቀንዶች ፣ ግና ፣ መንግሥትን ፣
ያልተቀበሉ ፣ አሥር ፣ ነገሥታት ፣ ናቸው ÷ዳሩ ፣
ግን ፣ ከአውሬው ፣ ጋር ፣ ለአንድ ፣ ሰዓት ፣ እንደ ፣
፲፯፣ ነገሥታት ፣ ሥልጣንን ፣ ይቀበላሉ ። እነዚህ ፣
አንድ ፣ አሳብ ፣ አላቸው ፣ ኃይላቸውንና ፣ ሥል
፲፰፣ ጣናቸውንም ፣ ለአውሬው ፣ ይሰጣሉ ። እነዚህ ፣
በጉን ፣ ይወጋሉ ፣ በጉም ፣ የጌታዎች ፣ ጌታና ፣
የነገሥታት ፣ ንጉሥ ፣ ስለ ፣ ሆነ ፣ እነርሱን ፣ ድል ፣
ይነሣል ÷ ከእርሱም ፣ ጋር ፣ ያሉ ፣ የተጠሩና ፣
የተመረጡ ፣ የታመኑም ፣ ደግሞ ፣ ድል ፣ ይነ
ሣሉ ።
፲፱፣ አለኝም ፡— ጋለሞታይቱ ፣ የተቀመጠችባ
ቸው ፣ ያየሃቸው ፣ ውኃዎች ÷ ወገኖችና ፣ ብዙ ፣
፳፣ ሰዎች ፣ አሕዛብም ፣ ቋንቋዎችም ፣ ናቸው ። ያየሃ
ቸውም ፣ አሥር ፣ ቀንዶችና ፣ አውሬው ፣ ጋለሞ
ታይቱን ፣ ይጣላሉ ፣ ባዶዋንና ፣ ራቁትዋንም ፣
ያደርጓታል ÷ ሥጋዋንም ፣ ይበላሉ ÷ በእሳትም ፣
፳፩፣ ያቃጥሉአታል ። እግዚአብሔር ፣ አሳቡን ፣ እን
ዲያደርጉ ፣ አንድንም ፣ አሳብ ፣ እንዲያደርጉ ፣
የእግዚአብሔርም ፣ ቃል ፣ እስኪፈጸም ፣ ድረስ ፣
መንግሥታቸውን ፣ ለአውሬው ፣ እንዲሰጡ ፣
፳፪፣ በልባቸው ፣ አግብቶአልና ። ያየሃትም ፣ ሴት ፣
በምድር ፣ ነገሥታት ፣ ላይ ፣ የምትነግሥ ፣ ታላ
ቂቱ ፣ ከተማ ፣ ናት ።

ምዕራፍ ፣ ፲፯ ።

፩፣ ከዚህ ፣ በኋላ ፣ ታላቅ ፣ ሥልጣን ፣ ያለው ፣ ሌላ ፣
መልአክ ፣ ከሰማይ ፣ ሲወርድ ፣ አየሁ ÷ ከክብ
፪፣ ሩም ፣ የተነሣ ፣ ምድር ፣ በራች ። በብርቱም ፣
ድምፅ ፡— ታላቂቱ ፣ ባቢሎን ፣ ወደቀች ÷ ወደ
ቀች ÷ የአጋንንትም ፣ ማደሪያ ፣ ሆነች ÷ የርኩሳ
ንም ፣ መናፍስት ፣ ሁሉ ፣ መጠጊያ ፣ የርኩሳንና ፣
የተጠሉም ፣ ወፎች ፣ ሁሉ ፣ መጠጊያ ፣ ሆነች ፣
፫፣ አሕዛብ ፣ ሁሉ ፣ ከዝሙትዋ ፣ ቍጣ ፣ ወይን ፣ ጠጅ ፣
የተነሣ ፣ ወድቀዋልና ÷ የምድርም ፣ ነገሥታት ፣
ከእርስዋ ፣ ጋር ፣ ሴሰኑ ፣ የምድርም ፣ ነጋዴዎች ፣
ከቅምጥልነትዋ ፣ ኃይል ፣ የተነሣ ፣ ባለ ፣ ጠጋዎች ፣
፬፣ ሆኑ ፣ ብሎ ፣ ጮኸ ። ከሰማይም ፣ ሌላ ፣ ድምፅ ፣
ሰማሁ ፣ እንዲህ ፣ ሲል ፡— ሕዝቤ ፣ ሆይ ÷ በኃ
ጢአትዋ ፣ እንዳትተባበሩ ፣ ከመቅሠፍትዋም ፣
፭፣ እንዳትቀበሉ ፣ ከእርስዋ ፣ ዘንድ ፣ ውጡ ፤ ኃጢ
አትዋ ፣ እስከ ፣ ሰማይ ፣ ድረስ ፣ ደርሶአልና ÷ እግ
፮፣ ዚአብሔርም ፣ ዓመፃዋን ፣ አሰበ ። እርስዋ ፣
እንደ ፣ ሰጠች ፣ መጠን ፣ ብድራት ፣ መልሱላት ÷
እንደ ፣ ሥራዋም ፣ ሁለት ፣ እጥፍ ፣ ደርቡባት ፤
በቀላቀለችው ፣ ጽዋ ፣ ሁለት ፣ እጥፍ ፣ አድርጋ
፯፣ ችሁ ፣ ቀላቅሉባት ፤ ራስዋን ፣ እንደ ፣ አከበረ
ችና ፣ እንደ ፣ ተቀማጠለች ፣ ልክ ፣ ሥቃይና ፣
ኀዘን ፣ ስጡአት ። በልብዋ ፡— ንግሥት ፣ ሆኜ ፣
እቀመጣለሁ ፣ በልቴትም ፣ አልሆንም ፣ ኀዘን
ንም ፣ ከቶ ፣ አላይም ፣ ስላለች ÷ ስለዚህ ፣ በአ ፰፣
ንድ ፣ ቀን ፣ ሞትና ፣ ኀዘን ፣ ራብም ፣ የሆኑ ፣ መቅ
ሠፍቶችዋ ፣ ይመጣሉ ÷ በእሳትም ፣ ትቃጠላ
ለች ፤ የሚፈርድባት ፣ እግዚአብሔር ፣ ብርቱ ፣
ነውና ።
ከእርስዋም ፣ ጋር ፣ የሴሰኑና ፣ የተቀማጠሉ ፣ ፱፣
የምድር ፣ ነገሥታት ፣ የመቃጠልዋን ፣ ጢስ ፣
ሲያዩ ፣ ስለ ፣ እርስዋ ፣ ዋይ ፣ ዋይ ፣ እያሉ ፣ ያለ
ቅሳሉ ። ሥቃይዋንም ፣ ከመፍራት ፣ የተነሣ ፣ ፲፣
በሩቅ ፣ ቆመው ፡—አንቺ ፣ ታላቂቱ ፣ ከተማ ÷
ብርቱይቱ ፣ ከተማ ፣ ባቢሎን ÷ ወዮልሽ ÷ ወዮ
ልሽ ÷ በአንድ ፣ ሰዓት ፣ ፍርድሽ ፣ ደርሶአልና ፣
እያሉ ፣ ይናገራሉ ።
የመርከበኞችውንም ፣ ጭነት ፣ ከእንግዲህ ፣ ፲፩፣
ወዲህ ፣ የሚገዛ ፣ የለምና ፣ የምድር ፣ ነጋዴዎች ፣
ያለቅሱላታል ፣ ያዝኑላትማል ። ጭነትም ፣ ወር ፲፪፣
ቅና ፣ ብር ፣ የከበረም ፣ ድንጋይ ፣ ዕንቍም ÷
ቀጭንም ፣ ተልባ ፣ እግር ፣ ቀይም ፣ ሐርም ፣ ሐም
ራዊም ፣ ልብስ ፣ የሚሸትም ፣ እንጨት ፣ ሁሉ ፣
ከዘሆን ፣ ጥርስም ፣ የተሠራ ፣ ዕቃ ፣ ሁሉ ÷ እጅ
ግም ፣ ከከበረ ፣ እንጨት ፣ ከናስም ፣ ከብረትም ፣ ከዕ
ብነ ፣ በረድም ፣ የተሠራ ፣ ዕቃ ፣ ሁሉ ÷ ቀረፋም ፣ ፲፫፣
ቅመምም ፣ የሚቃጠልም ፣ ሽቱ ፣ ቅባትም ፣ ዕጣ
ንም ፣ የወይን ፣ ጠጅም ፣ ዘይትም ፣ የተሰለቀ ፣
ዱቄትም ፣ ስንዴም ፣ ከብትም ፣ በግም ፣ ፈረስም ፣
ሰረገላም ፣ ባሪያዎችም ፣ የሰዎችም ፣ ነፍሳት ፣
ነው ። ነፍስሽም ፣ የጐመጀችው ፣ ፍሬ ፣ ከአ ፲፬፣
ንቺ ፣ ዘንድ ፣ አልፎአል ÷ የሚቀማጠልና ፣ የሚ
ያጌጥም ፣ ነገር ፣ ሁሉ ፣ ጠፍቶብሻል ÷ ሰዎችም ፣
ከእንግዲህ ፣ ወዲህ ፣ ከቶ ፣ አያገኙአቸውም ።
እነዚህን ፣ የነገዱ ፣ በእርስዋም ፣ ባለ ፣ ጠጋዎች ፣ ፲፭፣፲፮፣
የሆኑት ፣ እያለቀሱና ፣ እያዘኑ ፡— በቀጭን ፣ ፲፯፣
ተልባ ፣ እግርና ፣ በቀይ ፣ ሐምራዊም ፣ ልብስ ፣
ለተጐናጸፈች ፣ በወርቅና ፣ በከበረ ፣ ድንጋይም ፣
በዕንቍም ፣ ለተሸለመች ፣ ለታላቂቱ ፣ ከተማ ፣
ወዮላት ÷ ወዮላት ፣ ይህን ፣ የሚያህል ፣ ታላቅ ፣
ባለ ፣ ጠግነት ፣ በአንድ ፣ ሰዓት ፣ ጠፍቶአልና ፣
እያሉ ፣ ሥቃይዋን ፣ ከመፍራት ፣ የተነሣ ፣ በሩቅ ፣
ይቆማሉ ። የመርከብም ፣ መሪ ፣ ሁሉ ፣ በመር
ከብም ፣ ወደ ፣ ማናቸውም ፣ ስፍራ ፣ የሚሄድ ፣
ሁሉ ፣ መርከበኞችም ፣ ከባሕርም ፣ የሚጠቀሙ ፣
ሁሉ ፣ በሩቅ ፣ ቆመ ÷ የመቃጠልዋንም ፣ ጢስ ፣ ፲፰፣
ባዩ ፣ ጊዜ ፡— ታላቂቱን ፣ ከተማ ፣ የምትመስላት ፣
ምን ፣ ከተማ ፣ ነበረች ? እያሉ ፣ ጮኹ ። በራሳ ፲፱፣
ቸውም ፣ ላይ ፣ ትቢያ ፣ ነስንሰው ፣ እያለቀሱና ፣
እያዘኑ ፡— በባሕር ፣ መርከቦች ፣ ያሉአቸውን ፣
ሁሉ ፣ ከባለ ፣ ጠግነትዋ ፣ የተነሣ ፣ ባለ ፣ ጠጋዎች ፣
ላደረገች ፣ ለታላቂቱ ፣ ከተማ ፣ ወዮላት ÷ ወዮ
ላት ÷ በአንድ ፣ ሰዓት ፣ ጠፍታለችና ፣ እያሉ ፣

፲፮። ፲፪ ፣ ዳን· ፯÷፳፬ ። ፲፱ ፣ ዘዳግ· ፲÷፲፯ ። ፲፯ ፣ ኢሳ· ፮÷፯ ።
፲፯። ፭ ፣ ሕዝ· ፵፫÷፪ ። ፱ ፣ ም· ፲፭÷፮ ፣ ኢሳ· ፲፫÷፳፭ ። ፫ ፣ ም· ፲፯÷፪ ፣ ሕዝ· ፳፮÷፴፫ ። ፱ ፣ ኢሳ· ፵፯÷፭ ፣ ፪ ቆሮ· ፯÷፲፯ ። ፰ ፣ ኤር· ፶፩÷፱ ። ፯ ፣ መዝ· ፻፴፯÷፰ ፣ ኤር· ፶÷፳፱ ። ፯ ፣ ኢሳ· ፵፯÷፯ ፣ ፰ ። ፱ ፣ ሕዝ· ፳፯÷፲፯ ። ፲፯—፲፱ ፣ ሕዝ· ፳፯÷፳፱—፴፩ ።

ጩኸ ። ሰማይ ፥ ሆይ ÷ ቅዱሳን ፥ ሐዋርያት ፥ ነቢያትም ፥ ሆይ ÷ በእርስዋ ፥ ላይ ፥ ደስ ፥ ይበላ ችሁ ÷ እግዚአብሔር ፥ ፈርዶላችኋልና ።

፳፩ አንድም ፥ ብርቱ ፥ መልአክ ፥ ትልቅን ፥ ወፍጮ ፥ የሚመስልን ፥ ድንጋይ ፥ አንሥቶ ፥ ወደ ፥ ባሕር ፥ ወረወረው ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥ — ታላቂቱ ፥ ከተማ ፥ ባቢሎን ፥ እንዲህ ፥ ተገፍታ ፥ ትወድቃለች ፥ ከእ

፳፪ ንግዲህም ፥ ወዲህ ፥ ከዳ ፥ አትገኝም ። በገና ፥ የሚመቱና ፥ የሚዘምሩም ፥ ድምፅ ፥ እምቢልታ ንና ፥ መለከትንም ፥ የሚነፉ ፥ ድምፅ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ ከዳ ፥ አይሰማም ÷ የእጅ ፥ ጥበብም ፥ ሁሉ ፥ አንድ ፥ ብልሃተኛ ፥ እንኳ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ ከዳ ፥ አይገኝም ÷ የወፍጮ ፥ ድምፅም ፥ ከእንግ

፳፫ ዲህ ፥ ወዲህ ፥ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ ከዳ ፥ አይሰማም ÷ የመብራትም ፥ ብርሃን ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ ከዳ ፥ አይበራም ÷ የሙሽራና ፥ የሙሽራይቱም ፥ ድምፅ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ በአንቺ ፥ ውስጥ ፥ ከዳ ፥ አይሰማም ፤ ነጋዴዎ ችሽ ፥ የምድር ፥ መኳንንት ፥ ነበሩና ÷ በአስማት

፳፬ ሽም ፥ አሕዛብ ፥ ሁሉ ፥ ስተዋልና ። በእርስ ዋም ፥ ውስጥ ፥ የነቢያትና ፥ የቅዱሳን ፥ ደም ፥ በምድርም ፥ የታረዱ ፥ ሁሉ ፥ ደም ፥ ተገኝበት ።

ምዕራፍ ፥ ፲፱ ።

፩፡፡ ከዚህ ፥ በኋላ ፥ በሰማይ ፥—
ሃሌ ፥ ሉያ ፤ በገሙትዋ ፥ ምድርን ፥ ያጠፋ ችይቱን ፥ ታላቂቱን ፥ ጋለሞታ ፥ ስለ ፥ ፈረደ በት ÷ የባሪያዎቹንም ፥ ደም ፥ ከእጅዋ ፥ ስለ ፥ ተበቀለ ÷ ፍርዶቹ ፥ እውነትና ፥ ጽድቅ ፥ ናቸውና ፥ ማዳንና ፥ ክብር ፥ ኃይልም ፥ የአ ምላካችን ፥ ነው ፥

፪ ብሎ ፥ ሲናገር ፥ እንደ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብ ፥ ታላቅ ፥ ድምፅ ፥ ያለ ፥ ድምፅን ፥ ሰማሁ ። ደግመውም ፥ —

፫ ሃሌ ፥ ሉያ ፥ አሉ ፤ ጢስዋም ፥ ለዘላለም ፥ እስከ ፥ ዘላለም ፥ ይወጣል ። ሀያ ፥ አራቱም ፥ ሽማግሌ ዎችና ፥ አራቱ ፥ እንስሶች ፥ በፊታቸው ፥ ተደፍ ተው ፥ በዙፋኑ ፥ ላይ ፥ ለተቀመጠው ፥ ለእግዚ አብሔር ፥— አሜን ÷ ሃሌ ፥ ሉያ ፥ እያሉ ፥ ሰገዱ

፭ ለት ። ድምፅም ፥—
ባሪያዎቹ ፥ ሁሉ ፥ እርሱንም ፥ የምትፈሩት ፥ ታናናሾችና ፥ ታላላቆች ፥ ሆይ ÷ አምላካች ንን ፥ አመስግኑ ፥

፮ ሲል ፥ ከዙፋኑ ፥ ወጣ ። እንደ ፥ ብዙ ፥ ሕዝብም ፥ ድምፅ ÷ እንደ ፥ ብዙ ፥ ውኃዎችም ፥ ድምፅ ÷ እንደ ፥ ብርቱም ፥ ነጐድጓድ ፥ ድምፅ ፥ ያለ ፥ ድምፅ ፥ ሰማሁ ፥ እንዲህ ፥ ሲል ፥—
ሃሌ ፥ ሉያ ፤ ሁሉን ፥ የሚገዛ ፥ ጌታ ፥ አም

፯ ላካችን ፥ ነግሦአልና ። የበጉ ፥ ሰርግ ፥ ስለ ፥ ደረሰ ፥ ሚስቱም ፥ ራስዋን ፥ ስላዘጋጀች ፥ ደስ ፥ ይበለን ፥ ሐሤትም ፥ እናድርግ ፥ ክብ ርንም ፥ ለእርሱ ፥ እናቅርብ ። ያጌጠና ፥ ፰ የተጣራ ፥ ቀጭን ፥ የተልበ ፥ እግር ፥ ልብስ ፥ እንድትገናጸፍ ፥ ተሰጥቶአታል ። ቀጭኑ ፥ የተልባ ፥ እግር ፥ የቅዱሳን ፥ ጽድቅ ፥ ሥራ ፥ ነውና ።

፱ እርሱም ፥— ወደ ፥ በጉ ፥ ሰርግ ፥ እራት ፥ የተ ጠሩ ፥ ብፁዓን ፥ ናቸው ፥ ብለህ ፥ ጻፍ ፥ አለኝ ። ደግሞም ፥— ይህ ፥ የእግዚአብሔር ፥ እውነተኛ ፥ ፲ ቃል ፥ ነው ፥ አለኝ ። ልሰግድለትም ፥ በእግሩ ፥ ፊት ፥ ተደፋሁ ። እርሱም ፥— እንዳታደርገው ፥ ተጠንቀቅ ፤ ከአንተ ፥ ጋር ፥ የኢየሱስም ፥ ምስ ክር ፥ ካላቸው ፥ ከወንድሞችህ ፥ ጋር ፥ አብሬ ፥ ባሪያ ፥ ነኝ ፥ ለእግዚአብሔር ፥ ስገድ ። የኢየ ሱስ ፥ ምስክር ፥ የትንቢት ፥ መንፈስ ፥ ነውና ፥ አለኝ ።

፲፩ ሰማይም ፥ ተከፍቶ ፥ አየሁ ÷ እነሆም ፥ አምባ ላይ ፥ ፈረስ ÷ የተቀመጠበትም ፥ የታመነና ፥ እው ነተኛ ፥ ይባላል ÷ በጽድቅም ፥ ይፈርዳል ፥ ይዋ

፲፪ ጋልም ። ዓይኖቹም ፥ እንደ ፥ እሳት ፥ ነበልባል ፥ ናቸው ÷ በራሱ ፥ ላይም ፥ ብዙ ፥ ዘውዶች ፥ አሉ ÷ ከእርሱም ፥ በቀር ፥ አንድ ፥ እንኳ ፥ የማያውቀው ፥ የተጻፈ ፥ ስም ፥ አለው ፤ በደምም ፥ የተረጨ ፥ ፲፫ ልብስ ፥ ተጐናጽፎአል ÷ ስሙም ፥ የእግዚአብ ሔር ፥ ቃል ፥ ተብሎአል ። በሰማይም ፥ ያሉት ፥ ፲፬ ጭፍራዎች ፥ ነጭና ፥ ጥሩ ፥ ቀጭን ፥ የተልባ ፥ እግር ፥ ልብስ ፥ ለብሰው ፥ በአምባላዮች ፥ ፈረሶች ፥ ተቀምጠው ፥ ይከተሉት ፥ ነበር ። አሕዛብንም ፥ ፲፭ ይመታበት ፥ ዘንድ ፥ ስለታም ፥ ሰይፍ ፥ ከአፉ ፥ ይወጣል ፤ እርሱም ፥ በብረት ፥ በትር ፥ ይገዛቸ ዋል ፤ እርሱም ፥ ሁሉን ፥ የሚገዛ ፥ የእግዚአብ ሔርን ፥ የብርቱ ፥ ቍጣውን ፥ ወይን ፥ መጥመ ቂያ ፥ ይረግጣል ። በልብሱና ፥ በጭኑም ፥ የተ ፲፮ ጻፈበት ፥— የነገሥታት ፥ ንጉሥና ፥ የጌታዎች ፥ ጌታ ፥ የሚል ፥ ስም ፥ አለው ።

፲፯፡፲፰ አንድም ፥ መልአክ ፥ በዐሐይ ፥ ውስጥ ፥ ቆሞ ፥ አየሁ ÷ በሰማይም ፥ መካከል ፥ ለሚበሩ ፥ ወፎች ፥ ሁሉ ፥— መጥታችሁ ፥ የነገሥታትን ፥ ሥጋና ፥ የሻ ለቃዎችን ፥ ሥጋ ፥ የብርቱዎችንም ፥ ሥጋ ፥ የፈ ረሶችንም ፥ በእነርሱም ፥ የተቀመጡትን ፥ ሥጋ ፥ የጌታዎችንና ፥ የባሪያዎችንም ፥ የታናናሾችንና ፥ የታላላቆችንም ፥ ሁሉ ፥ ሥጋ ፥ እንድትበሉ ፥ ወደ ፥ ታላቁ ፥ ወደ ፥ እግዚአብሔር ፥ እራት ፥ ተከ ፲፱ ማቹ ፥ ብሎ ፥ በታላቅ ፥ ድምፅ ፥ ጮኸ ። በፈረ ሱም ፥ የተቀመጠውን ፥ ጭፍራዎቹንም ፥ ይወጉ ፥ ዘንድ ፥ አውሬውና ፥ የምድር ፥ ነገሥታት ፥ ጭፍ ራዎቻቸውም ፥ ተከማችተው ፥ አየሁ ። ፳ አውሬ ውም ፥ ተያዘ ፥ በእርሱም ፥ ፊት ፥ ተአምራትን ፥

እያደረገ ፥ የአውሬውን ፥ ምልክት ፥ የተቀበሉ
ትን ፥ ለምስሉም ፥ የሰገዱትን ፥ ያሳተ ፥ ሐሰተ
ኛው ፥ ነቢይ ፥ ከእርሱ ፥ ጋር ፥ ተያዘ ። ሁለቱም ፥
በሕይወት ፥ ሳሉ ፥ በዲን ፥ ወደሚቃጠል ፥ ወደ ፥
፳፩ እሳት ፥ ባሕር ፥ ተጣሉ ። የቀሩትም ፥ በፈረስ ፥
ላይ ፥ ከተቀመጠው ፥ ከአፉ ፥ በሚወጣው ፥ ሰይፍ ፥
ተገደሉ ፥ ወፎችም ፥ ሁሉ ፥ ከሥጋቸው ፥ ጠገቡ ።

ምዕራፍ ፥ ፳ ።

፩ የዋልቁንም ፥ መክፈቻና ፥ ታላቁን ፥ ሰንሰለት ፥
በእጁ ፥ የያዘ ፥ መልአክ ፥ ከሰማይ ፥ ሲወርድ ፥
፪ አየሁ ። የቀደመውንም ፥ እባብ ፥ ዘንዶውን ፥
እርሱም ፥ ዲያብሎስና ፥ ሰይጣን ፥ የተባለውን ፥
፫ ያዘው ÷ ሺህ ፥ ዓመትም ፥ አሰረው ÷ ወደ ፥ ዋል
ቅም ፥ ጣለው ፥ አሕዛብንም ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ እንዳ
ያስት ፥ ሺህ ፥ ዓመት ፥ እስኪፈጸም ፥ ድረስ ፥ በእ
ርሱ ፥ ላይ ፥ ዘግቶ ፥ ማኅተም ፥ አደረገበት ። ከዚ
ያም ፥ በኋላ ፥ ለጥቂት ፥ ጊዜ ፥ ይፈታ ፥ ዘንድ ፥
ይገባዋል ።
፬ ዙፋኖችንም ፥ አየሁ ÷ በእነርሱም ፥ ላይ ፥ ለተ
ቀመጡት ፥ ዳኝነት ፥ ተሰጣቸው ። ስለ ፥ ኢየሱ
ስም ፥ ምስክርና ፥ ስለ ፥ እግዚአብሔር ፥ ቃል ፥
ራሶቻቸው ፥ የተቈረጡባቸውን ፥ ሰዎች ፥ ነፍ
ሳት ÷ ለአውሬውና ፥ ለምስሉም ፥ ያልሰገዱትን ፥
ምልክቱንም ፥ በግምባራቸው ፥ በእጆቻቸውም ፥
ላይ ፥ ያልተቀበሉትን ፥ አየሁ ። ከክርስቶስም ፥
፭ ጋር ፥ ሺህ ፥ ዓመት ፥ ኖሩና ፥ ነገሡ ። የቀሩቱ ፥
ሙታን ፥ ግን ፥ ይህ ፥ ሺህ ፥ ዓመት ፥ እስኪፈ
ጸም ፥ ድረስ ፥ በሕይወት ፥ አልኖሩም ። ይህ ፥
፮ የፊተኛው ፥ ትንሣኤ ፥ ነው ። በፊተኛው ፥ ትን
ሣኤ ፥ ዕድል ፥ ያለው ፥ ብፁዕና ፥ ቅዱስ ፥ ነው ።
ሁለተኛው ፥ ሞት ፥ በእነርሱ ፥ ላይ ፥ ሥልጣን ፥
የለውም ÷ ዳሩ ፥ ግን ፥ የእግዚአብሔርና ፥ የክር
ስቶስ ፥ ካህናት ፥ ይሆናሉ ፥ ከእርሱም ፥ ጋር ፥
ይህን ፥ ሺህ ፥ ዓመት ፥ ይነግሣሉ ።
፯ ሺሁም ፥ ዓመት ፥ ሲፈጸም ፥ ሰይጣን ፥ ከእስ
፰ ራቱ ፥ ይፈታል ÷ በአራቱም ፥ በምድር ፥ ማዕ
ዘን ፥ ያሉትን ፥ አሕዛብ ÷ ጎግንና ፥ ማጎግን ÷ እን
ዲያስታቸው ፥ ለሰልፍም ፥ እንዲያስከትታቸው ፥
ይወጣል ፥ ቍጥራቸውም ፥ እንደ ፥ ባሕር ፥ አሸዋ ፥
፱ የሚያህል ፥ ነው ። ወደ ፥ ምድርም ፥ ስፋት ፥
ወጡ ፥ የቅዱሳንንም ፥ ሰፈርና ፥ የተወደደችውን ፥
ከተማ ፥ ከበቡ ፤ እሳትም ፥ ከሰማይ ፥ ከእግዚአ
፲ ብሔር ፥ ዘንድ ፥ ወርዳ ፥ በላያቸው ። ያሳታቸ
ውም ፥ ዲያብሎስ ፥ አውሬውና ፥ ሐሰተኛው ፥
ነቢይ ፥ ወዳለበት ፥ ወደ ፥ እሳቱና ፥ ወደ ፥ ዲኑ ፥
ባሕር ፥ ተጣለ ÷ ለዘላለምም ፥ እስከ ፥ ዘላለም ፥
ቀንና ፥ ሌሊት ፥ ይሣቀያሉ ።

፲፩ ታላቅና ፥ ነጭ ፥ ዙፋንን ፥ በእርሱም ፥ ላይ ፥
የተቀመጠውን ፥ አየሁ ÷ ምድርና ፥ ሰማይም ፥
ከፊቱ ፥ ሸሹ ፥ ስፍራም ፥ አልተገኘላቸውም ።
፲፪ ሙታንንም ፥ ታናናሾችንና ፥ ታላላቆችን ፥ በዙ
ፋኑ ፥ ፊት ፥ ቆመው ፥ አየሁ ÷ መጻሕፍትም ፥ ተከ
ፈቱ ። ሌላ ፥ መጽሐፍም ፥ ተከፈተ ፥ እርሱም ፥
የሕይወት ፥ መጽሐፍ ፥ ነው ። ሙታንም ፥ በመ
ጻሕፍት ፥ ተጽፎ ፥ እንደ ፥ ነበረ ፥ እንደ ፥ ሥራ
ቸው ፥ መጠን ፥ ተከፈሉ ። ባሕርም ፥ በእርሱ ፥
፲፫ ውስጥ ፥ ያሉትን ፥ ሙታን ፥ ሰጠ ፤ ሞትና ፥ ሲኦ
ልም ፥ በእነርሱ ፥ ዘንድ ፥ ያሉትን ፥ ሙታን ፥
ሰጡ ÷ እያንዳንዱም ፥ እንደ ፥ ሥራው ፥ መጠን ፥
ተከፈለ ። ሞትና ፥ ሲኦልም ፥ በእሳት ፥ ባሕር ፥
፲፬ ውስጥ ፥ ተጣሉ ። ይህም ፥ የእሳት ፥ ባሕር ፥ ሁለ
ተኛው ፥ ሞት ፥ ነው ። በሕይወትም ፥ መጽ
፲፭ ሐፍ ፥ ተጽፎ ፥ ያልተገኘው ፥ ማንኛውም ፥ በእ
ሳት ፥ ባሕር ፥ ውስጥ ፥ ተጣለ ።

ምዕራፍ ፥ ፳፩ ።

፩ አዲስ ፥ ሰማይንና ፥ አዲስ ፥ ምድርንም ፥ አየሁ ÷
ፊተኛው ፥ ሰማይና ፥ ፊተኛይቱ ፥ ምድር ፥ አል
ፈዋልና ÷ ባሕርም ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ የለም ። ቅድ
፪ ስቲቱም ፥ ከተማ ፥ አዲሲቱ ፥ ኢየሩሳሌም ÷ ለባ
ልዋ ፥ እንደ ፥ ተሸለመች ፥ ሙሽራ ፥ ተዘጋጅታ ÷
ከሰማይ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ስትወርድ ፥
አየሁ ። ታላቅም ፥ ድምፅ ፥ ከሰማይ ፥— እነሆ ÷
፫ የእግዚአብሔር ፥ ድንኳን ፥ በሰዎች ፥ መካከል ፥
ነው ፥ ከእነርሱም ፥ ጋር ፥ ያድራል ÷ እነርሱም ፥
ሕዝቡ ፥ ይሆናሉ ፥ እግዚአብሔርም ፥ እርሱ ፥
ራሱ ፥ ከእነርሱ ፥ ጋር ፥ ሆኖ ፥ አምላካቸው ፥ ይሆ
ናል ፤ እንባዎችንም ፥ ሁሉ ፥ ከዓይኖቻቸው ፥ ያብ
፬ ሳል ÷ ሞትም ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አይሆንም ÷
ኀዘንም ፥ ቢሆን ፥ ወይም ፥ ልቅሶት ፥ ወይም ፥
ሥቃይ ፥ ከእንግዲህ ፥ ወዲህ ፥ አይሆንም ÷ የቀ
ደመው ፥ ሥርዓት ፥ አልፎአልና ፥ ብሎ ፥ ሲና
ገር ፥ ሰማሁ ።
፭ በዙፋኑም ፥ የተቀመጠው ፥— እነሆ ÷ ሁሉን ፥
አዲስ ፥ አደርጋለሁ ፥ አለ ። ለእኔም ፥— እነዚህ ፥
ቃሎች ፥ የታመኑና ፥ እውነተኞች ፥ ናቸውና ፥
ጻፍ ፥ አለኝ ። አለኝም ፥— ተፈጽሞአል ። አል
፮ ፋና ፥ ያሚጋ ÷ መጀመሪያውና ፥ መጨረሻው ፥
እኔ ፥ ነኝ ። ለተጠማ ፥ ከሕይወት ፥ ውኃ ፥ ምንጭ ፥
እንዲያው ፥ እኔ ፥ እሰጣለሁ ። ድል ፥ የሚነሣ ፥
፯ ይህን ፥ ይወርሰል ፥ አምላክም ፥ እሆንዋለሁ ፥ እር
ሱም ፥ ልጅ ፥ ይሆንኛል ። ዳሩ ፥ ግን ፥ የሚፈ
፰ ሩና ፥ የማያምኑ ፥ የርኩሳንም ፥ የነፍሰ ፥ ገዳዮ
ችም ፥ የሴሰኞችም ፥ የአስማተኞችም ፥ ጣዖ
ትንም ፥ የሚያመልኩ ፥ የሐሰተኞችም ፥ ሁሉ ፥

፲፱። ፪ ፥ ይሁዳ ፯ ። ፫ ፥ ፪ ተሰ ፪ ÷ ፬ ፥ ፭ ። ፬ ፥ ዳን ፯ ÷ ፲፪ ፥ ፳፫ ። ፯ ፥ ም ፳፭ ÷ ፮ ፥ ኢሳ ፷፭ ÷ ፯ ። ፰ ፥ ሕዝ ፴፮ ÷ ፪ ፥ ፲፭ ። ፲፪ ፥ ሕዝ ፴፮ ÷ ፲ ፤ ፭ ነገሥ ፲፰ ÷ ፴፮ ። ፲፭ ፥ መዝ ፷፱ ÷ ፳፰ ። ፲፮ ፥ ም ፫ ÷ ፭ ፥ ዳን ፯ ÷ ፲ ፥ ማቴ ፲፮ ÷ ፳፯ ። ፲፯ ፥ ዮሐ ፭ ÷ ፳፱ ፥ ፳፬ ። ፲፰ ፥ ማቴ ፳፭ ÷ ፵፩ ።

፳፩። ፩ ፥ ም ፺ ÷ ፲፩ ፥ ኢሳ ፷፭ ÷ ፲፯ ። ፪ ፥ ዕብ ፲፪ ፥ ፳፪ ። ፫ ፥ ዘሌዋ ፳፮ ÷ ፲፩ ፥ ፲፪ ፥ ዮሐ ፩ ÷ ፲፬ ። ፬ ፥ ም ፯ ÷ ፲፯ ፥ ኢሳ ፴፭ ÷ ፲ ። ፭ ፥ ፪ ቆሮ ፭ ÷ ፲፯ ። ፮ ፥ ኢሳ ፶፭ ÷ ፩ ፥ ዮሐ ፬ ፤ ፯ ÷ ፴፯ ። ፯ ፥ ፪ ቆሮ ፮ ÷ ፲፰ ። ፰ ፥ ም ፭ ÷ ፲፬ ።

ዕድላቸው ፥ በዲንና ፥ በእሳት ፥ በሚቃጠል ፥ ባሕር ፥ ነው ። ይኸውም ፥ ሁለተኛ ፥ ሞት ፥ ነው ።

፱ ፥ ፲፬ ሰባቱም ፥ ኋለኛዎች ፥ መቅሠፍቶች ፥ የሞሉባ ቸውን ፥ ሰባቱን ፥ ጽዋዎች ፥ ከያዙት ፥ ከሰባቱ ፥ መላእክት ፥ አንዱ ፥ መጥቶ ፥— ወደዚህ ፥ ና ÷ የበ ጉንም ፥ ሚስት ፥ ሙሽራይቱን ፥ አሳይሃለሁ ፥ ብሎ ፥ ተናገረኝ ። በመንፈስም ፥ ወደ ፥ ታላቅና ፥ ወደ ፥ ረጅም ፥ ተራራ ፥ ወሰደኝ ÷ የእግዚአብ ሔርም ፥ ክብር ፥ ያለባትን ፥ ቅድስቲቱን ፥ ከተማ ፥ ኢየሩሳሌምን ፥ ከሰማይ ፥ ከእግዚአብሔር ፥ ዘንድ ፥ ስትወርድ ፥ አሳየኝ ። ብርሃንዋም ፥ እጅግ ፥ እንደ ፥ ከበረ ፥ ድንጋይ ፥ እንደ ፥ ኢያሰጲድ ፥ ድንጋይ ፥ ፲፱ ፥ ፳ ሆኖ ፥ እንደ ፥ ብርሌ ፥ የጠራ ፥ ነበረ ። ታላቅና ፥ ረጅም ፥ ቅጥር ፥ ነበራት ÷ አሥራ ፥ ሁለትም ፥ ደጆች ፥ ነበሩአት ፥ በደጆቹም ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ መላእክት ፥ ቆሙ ÷ የአሥራ ፥ ሁለቱም ፥ የእስ ራኤል ፥ ልጆች ፥ ነገዶች ፥ ስሞች ፥ ተጽፈውባ ፳፩ ፥ ፳፪ ቸው ፥ ነበር ። በምሥራቅ ፥ ሦስት ፥ ደጆች ÷ በሰሜንም ፥ ሦስት ፥ ደጆች ÷ በደቡብም ፥ ሦስት ፥ ደጆች ÷ በምዕራብም ፥ ሦስት ፥ ደጆች ፥ ነበሩ ። ፳፫ ፥ ፳፬ ለከተማይቱም ፥ ቅጥር ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ መሠ ረቶች ፥ ነበሩአት ÷ በእነርሱም ፥ ውስጥ ፥ የአ ሥራ ፥ ሁለቱ ፥ የበጉ ፥ ሐዋርያት ፥ ስሞች ፥ ተጽ ፈው ፥ ነበር ።

፳፭ ፥ ፳፮ የተናገረኝም ፥ ከተማይቱንና ፥ ደጆችዋን ፥ ቅጥርዋንም ፥ ይለካ ፥ ዘንድ ፥ የወርቅ ፥ ዘንግ ፥ ነበ ፳፯ ረው ። ከተማይቱም ፥ አራት ፥ ማዕዘን ፥ ነበራት ÷ ርዝመትዋም ፥ እንደ ፥ ስፋትዋ ፥ ልክ ፥ ነበረ ። ከተማይቱንም ፥ በዘንግ ፥ ለካት ፥ አሥራ ፥ ሁለ ትም ፥ ሺህ ፥ ምዕራፍ ፥ ሆነች ፤ ርዝመትዋና ፥ ፳፰ ስፋትዋ ፥ ከፍታዋም ፥ ትክክል ፥ ነው ። ቅጥር ዋንም ፥ ለካ ÷ መቶ ፥ አርባ ፥ አራት ፥ ክንድ ፥ በሰው ፥ ፳፱ ልክ ÷ እርሱም ፥ በመልአክ ፥ ልክ ። ቅጥርዋም ፥ ከኢያሰጲድ ፥ የተሠራ ፥ ነበረ ÷ ከተማይቱም ፥ ጥሩ ፥ ብርጭቆ ፥ የሚመስል ፥ ጥሩ ፥ ወርቅ ፥ ነበ ፴ ረች ። የከተማይቱም ፥ ቅጥር ፥ መሠረት ፥ በክ በረ ፥ ድንጋይ ፥ ሁሉ ፥ ተጌጠ ፥ ነበር ፤ ፊተኛው ፥ መሠረት ፥ ኢያሰጲድ ÷ ሁለተኛው ፥ ሰንፔር ÷ ሦስተኛው ፥ ኬልቄዶን ÷ አራተኛው ፥ መረግድ ÷ ፴፩ አምስተኛው ፥ ሰርዶንክስ ÷ ስድስተኛው ፥ ሰር ድዮን ÷ ሰባተኛው ፥ ክርስቲሎቤ ÷ ስምንተ ኛው ፥ ቢረሌ ÷ ዘጠነኛው ፥ ወራውሬ ÷ አሥረ ኛው ፥ ክርስጵራስስ ÷ አሥራ ፥ አንደኛው ፥ ያክ ንት ÷ አሥራ ፥ ሁለተኛው ፥ አሜቴስጢኖስ ፥ ፴፪ ነበረ ። አሥራ ፥ ሁለቱም ፥ ደጆች ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ዕንቁች ፥ ነበሩ ፤ እየአንዳንዱ ፥ ደጅ ፥ ከአንድ ፥ ዕንቁ ፥ የተሠራ ፥ ነበረ ። የከተማይ ቱም ፥ አደባባይ ፥ ጥሩ ፥ ብርጭቆ ፥ የሚመስል ፥ ጥሩ ፥ ወርቅ ፥ ነበረ ።

፴፪ ፥ ፴፫ ሁሉንም ፥ የሚገዛ ፥ ጌታ ፥ አምላክና ፥ በጉ ፥ መቅደስዋ ፥ ናቸውና ፥ መቅደስ ፥ በእርስዋ ፥ ዘንድ ፥ አላየሁም ። ለከተማይቱም ፥ የእግዚአ ፴፬ ፥ ፴፭ ብሔር ፥ ክብር ፥ ስለሚያበራላት ፥ መብራትዋም ፥ በጉ ፥ ስለ ፥ ሆነ ÷ ፀሐይ ፥ ወይም ፥ ጨረቃ ፥ እን ዲያበሩላት ፥ አያስፈልጓትም ፥ ነበር ። አሕዛ ፴፮ ፥ ፴፯ ብም ፥ በብርሃንዋ ፥ ይመላለሳሉ ÷ የምድርም ፥ ነገሥታት ፥ ክብራቸውን ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ ያመ ጣሉ ፤ በዚያም ፥ ሌሊት ፥ ስለሌለ ፥ ደጆችዋ ፥ ፴፰ ፥ ፴፱ በቀን ፥ ከቶ ፥ አይዘጉም ÷ የአሕዛብንም ፥ ግር ፵ ፥ ፵፩ ማና ፥ ክብር ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ ያመጣሉ ። ለበ ጉም ፥ በሆነው ፥ በሕይወት ፥ መጽሐፍ ፥ ከተጻ ፍት ፥ በቀር ÷ ጸያፍ ፥ ነገር ፥ ሁሉ ፥ ርኵሰትና ፥ ውሸትም ፥ የሚያደርግ ፥ ወደ ፥ እርስዋ ፥ ከቶ ፥ አይገባም ።

ምዕራፍ ፥ ፳፪ ።

፩ ፥ ፪ በአደባባይዋም ፥ መካከል ፥ ከእግዚአብሔ ርና ፥ ከበጉ ፥ ዙፋን ፥ የሚወጣውን ፥ እንደ ፥ ብርሌ ፥ የሚያንጸባርቀውን ፥ የሕይወትን ፥ ውኃ ፥ ወንዝ ፥ አሳየኝ ። በወንዙም ፥ ወዲያና ፥ ወዲህ ፥ ፫ ፥ ፬ በየወሩ ፥ እያፈራ ፥ አሥራ ፥ ሁለት ፥ ፍሬ ፥ የሚ ሰጥ ፥ የሕይወት ፥ ዛፍ ፥ ነበረ ÷ የዛፉም ፥ ቅጠ ሎች ፥ ለሕዝብ ፥ መፈወሻ ፥ ነበሩ ። ከእንግዲ ፭ ፥ ፮ ህም ፥ ወዲህ ፥ መርገም ፥ ከቶ ፥ አይሆንም ። የእ ግዚአብሔርና ፥ የበጉም ፥ ዙፋን ፥ በእርስዋ ፥ ውስጥ ፥ ይሆናል ÷ ባሪያዎቹም ፥ ያመልኩታል ÷ ፊቱንም ፥ ያያሉ ÷ ስሙም ፥ በግምባሮቻቸው ፥ ፯ ፥ ፰ ይሆናል ። ከእንግዲህም ፥ ወዲህ ፥ ሌሊት ፥ አይ ሆንም ÷ ጌታ ፥ አምላክም ፥ በእነርሱ ፥ ላይ ፥ ያበራ ላቸዋልና ፥ የመብራት ፥ ብርሃንና ፥ የፀሐይ ፥ ብር ሃን ፥ አያስፈልጋቸውም ፤ ለዘላለምም ፥ እስከ ፥ ዘላለም ፥ ይነግሣሉ ።

፯ ፥ ፱ እርሱም ፥— እነዚህ ፥ ቃሎች ፥ የታመኑና ፥ እውነተኛዎች ፥ ናቸው ÷ የነቢያትም ፥ መናፍ ስት ፥ ጌታ ፥ አምላክ ፥ በቶሎ ፥ ሊሆን ፥ የሚገባ ውን ፥ ነገር ፥ ለባሪያዎቹ ፥ እንዲያሳይ ፥ መልአ ኩን ፥ ሰደደ ። እነሆም ÷ በቶሎ ፥ እመጣለሁ ። ፲ ፥ ፲፩ የዚህን ፥ መጽሐፍ ፥ ትንቢት ፥ ቃል ፥ የሚጠ ብቅ ፥ ብፁዕ ፥ ነው ፥ አለኝ ።

፲፪ ፥ ፲፭ ይህንም ፥ ያየሁትና ፥ የሰማሁት ፥ እኔ ፥ ዮሐንስ ፥ ነኝ ። በሰማሁትና ፥ ባየሁትም ፥ ጊዜ ፥ ይህን ፥ ባሳየኝ ፥ በመልአኩ ፥ እግር ፥ ፊት ፥ እሰግድ ፥ ዘንድ ፥ ተደፋሁ ። እርሱም ፥— እንዳታደርገው ፥ ፲፮ ተጠንቀቅ ፤ ከአንተ ፥ ጋር ፥ ከወንድሞችህም ፥ ከነቢያት ፥ ጋር ፥ የዚህንም ፥ መጽሐፍ ፥ ቃል ፥ ከሚጠብቁ ፥ ጋር ፥ አገልጋይ ፥ ባሪያ ፥ ነኝ ፤ ለእግ ዚአብሔር ፥ ስገድ ፥ አለኝ ።

፲፯ ለእኔም ፥— ዘመኑ ፥ ቀርቦአልና ፥ የዚህን ፥

፳፭ ። ፩ ፤ ሕዝ. ፵ ÷ ፱ ። ፲፭ ፤ ሕዝ. ፵፫ ÷ ፱ ፥ ፬ ። ፲፱ ፥ ፲፫ ፤ ሕዝ. ፵፮ ÷ ፴፩—፴፬ ። ፲፱ ፤ ኤፌ. ፪ ÷ ፳ ። ፲፭ ፤ ም. ፲፭ ÷ ፭ ። ፲፱ ፥ ፳ ፤ ኢሳ. ፶፬ ÷ ፲፭ ፥ ፲፪ ። ፳፪ ፥ ፥ ዮሐ. ፬ ÷ ፳፭ ፥ ፳፫ ። ፳፫ ፥ ኢሳ. ፮ ÷ ፲፱ ። ፳፬ ፤ ኢሳ. ፮ ÷ ፫ ። ፳፭ ፥ ኢሳ. ፮ ÷ ፲፭ ። ፳፮ ፤ ኢሳ. ፶፪ ÷ ፭ ።

፳፮ ። ፩ ፤ ሕዝ. ፵፯ ÷ ፭ ። ፪ ፤ ዘፍጥ. ፪ ÷ ፱ ፤ ሕዝ. ፵፯ ÷ ፲፪ ። ፫ ፤ ዘካ. ፲፬ ÷ ፲፯ ። ፬ ፤ ማቴ. ፭ ÷ ፰ ፤ ፩ ዮሐ. ፫ ÷ ፪ ። ፭ ፤ ዳን. ፯ ÷ ፲፰ ።

መጽሐፍ ፥ ትንቢት ፥ ቃል ፥ በማኅተም ፥ አትገ
፲፩፥ ጋው ። ዓመፀኛው ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ ያምፅ ÷ ርኵ
ሱም ፥ ወደ ፥ ፊት ፥ ይርከስ ÷ ጻድቁም ፥ ወደ ፥
ፊት ፥ ጽድቅ ፥ ያድርግ ÷ ቅዱሱም ፥ ወደ ፥ ፊት ፥
ይቀደስ ፥ አለ ።

፲፪፥ እነሆ ÷ በቶሎ ፥ እመጣለሁ ÷ ለእያንዳንዱም ፥
እንደ ፥ ሥራው ፥ መጠን ፥ እከፍል ፥ ዘንድ ፥
፲፫፥ ዋጋዬ ፥ ከእኔ ፥ ጋር ፥ አለ ። አልፋና ፥ ዖሜጋ ÷
ፊተኛውና ፥ ኋለኛው ÷ መጀመሪያውና ፥ መጨ
ረሻው ፥ እኔ ፥ ነኝ ።

፲፬፥ ወደ ፥ ሕይወት ፥ ዛፍ ፥ ለመድረስ ፥ ሥልጣን ፥
እንዲኖራቸው ፥ በደጆችዋም ፥ ወደ ፥ ከተማ
ይቱ ፥ እንዲገቡ ፥ ልብሳቸውን ፥ የሚያጥቡ ፥ ብፁ
፲፭፥ ዓን ፥ ናቸው ። ውሻዎችና ፥ አስማተኞዎች ፥ ሴሰ
ኞዎችም ፥ ነፍሰ ፥ ገዳዮችም ፥ ጣዖትንም ፥ የሚ
ያመልኩት ፥ ውሸትንም ፥ የሚወዱና ፥ የሚያ
ደርጉ ፥ ሁሉ ፥ በውጭ ፥ አሉ ።

፲፮፥ እኔ ፥ ኢየሱስ ፥ በአብያተ ፥ ክርስቲያናት ፥
ዘንድ ፥ ይህን ፥ እንዲመሰክርላችሁ ፥ መልአኬን ፥
ላክሁ ። እኔ ፥ የዳዊት ፥ ሥርና ፥ ዘር ፥ ነኝ ÷ የሚ
ያበራም ፥ የንጋት ፥ ኮከብ ፥ ነኝ ።

መንፈሱና ፥ ሙሽራይቱም ፥— ና ፥ ይላሉ ። ፲፯፥
የሚሰማም ፥—ና ፥ ይበል ። የተጠማም ፥ ይምጣ ÷
የወደደም ፥ የሕይወትን ፥ ውኃ ፥ እንዲያው ፥
ይውሰድ ።

በዚህ ፥ መጽሐፍ ፥ የተጻፈውን ፥ የትንቢት ፥ ፲፰፥
ቃል ፥ ለሚሰማ ፥ ሁሉ ፥ እኔ ፥ እመሰክራለሁ ፤
ማንም ፥ በዚህ ፥ ላይ ፥ አንዳች ፥ ቢጨምር ፥ እግዚ
አብሔር ፥ በዚህ ፥ መጽሐፍ ፥ የተጻፉትን ፥ መቅ
ሠፍቶች ፥ ይጨምርበታል ፤ ማንምም ፥ በዚህ ፥ ፲፱፥
በትንቢት ፥ መጽሐፍ ፥ ከተጻፉት ፥ ቃሎች ፥
አንዳች ፥ ቢያጐድል ÷ በዚህ ፥ መጽሐፍ ፥ ከተጻ
ፉት ፥ ከሕይወት ፥ ዛፍና ፥ ከቅድስቲቱ ፥ ከተማ ፥
እግዚአብሔር ፥ ዕድሉን ፥ ያጐድልበታል ።

ይህን ፥ የሚመሰክር ፥— አዎን ÷ በቶሎ ፥ እመ ፳፥
ጣለሁ ፥ ይላል ። አሜን ÷ ጌታ ፥ ኢየሱስ ፥ ሆይ ÷
ና ።

የጌታችን ፥ የኢየሱስ ፥ ክርስቶስ ፥ ጸጋ ፥ ከሁ ፳፩፥
ላችሁ ፥ ጋር ፥ ይሁን ፤ አሜን ።

፳፪። ፲፭ ፤ ዳን. ፲፪÷፲ ። ፲፪ ፤ ኢሳ. ፵÷፲ ። ፲፫ ፤ ም. ፩÷፲፯ ። ፲፬ ፤ መዝ. ፻፲፯÷፳ ። ፲፭ ፤ ፳ ቆሮ. ፮÷፲፪ ፥ ፲ ።
፲፯ ፤ ም. ፭÷፳፩ ፤ ማቴ. ፭÷፭ ። ፲፯ ፤ ም. ፷፭÷፯ ። ፲፰ ፤ ፲፱ ፤ ዘዳግ. ፬÷፪ ።

414 7998